逍遥梦路
文抄公著
起点中文网
阅文集团旗下网站

Mục lục

Chương 1: Phương Nguyên
Chương 2: Thuộc Tính
Chương 3: Linh Trà
Chương 4: Vấn Tâm
Chương 5: Xuống Núi
Chương 6: Tao Ngộ Trộm
Chương 7: Linh Thú
Chương 8: Trao Đổi
Chương 9: Khách Tới
Chương 10: Giao Dịch
Chương 11: Bí Kíp
Chương 12: Độc Long Thảo
Chương 13: Ngư Ông
Chương 14: Hỗn Độc
Chương 15: Nhận Lỗi
Chương 16: Phá Quan
Chương 17: Dòm Ngó
Chương 18: Âm Mưu
Chương 19: Linh Gạo
Chương 20: Đến Gần
Chương 21: Ám Sát
Chương 22: Đánh Chết
Chương 23: Đến Tiếp Sau
Chương 24: Nội Tức
Chương 25: Tặng Lễ
Chương 26: Tứ Thiên Môn
Chương 27: Diệt Môn
Chương 28: Ngũ Quan
Chương 29: Linh Địa
Chương 30: Linh Cầm
Chương 31: Phiền Phức
Chương 32: Quận Thành
Chương 33: Dự Định
Chương 34: Tứ Hải Các
Chương 35: Theo Dõi
Chương 36: Đánh Cướp
Chương 37: Dòm Ngó
Chương 38: Ác Chiến
Chương 39: Đánh Chết
Chương 40: Bí Văn
Chương 41: Phá Quan
Chương 42: SáU Tầng
Chương 43: Lấy Lòng
Chương 44: Dò Xét
Chương 45: Lẻn Vào

Chương 46: Ám Tử
Chương 47: Khắc Phục Hậu Quả
Chương 48: Luyện Thực
Chương 49: Linh Trúc
Chương 50: Chữa Bệnh
Chương 51: Cứu Người
Chương 52: Thu Phục
Chương 53: Chuyện Quan Trọng
Chương 54: Động Thủ
Chương 55: Thành Thiếu Dương
Chương 56: Luận Võ
Chương 57: Hoặc Tâm
Chương 58: Đánh Bại
Chương 59: Quỷ Vô Sinh
Chương 60: Háo Thắng
Chương 61: Xuất Hiện
Chương 62: Người Thần Bí
Chương 63: Hiện Thân
Chương 64: Chống Lại
Chương 65: Tử Quan
Chương 66: Tu Luyện
Chương 67: Huyền Bí
Chương 68: Viêm Ngọc
Chương 69: Hàn Trưởng Lão
Chương 70: Huyền Âm
Chương 71: Nhân Tâm
Chương 72: Uyên Ương
Chương 73: Phóng Hỏa
Chương 74: Che Lấp
Chương 75: Đột Phá
Chương 76: Diệt Tộc
Chương 77: Truyền Thừa
Chương 78: Mộng Sư
Chương 79: Thiên Nguyên
Chương 80: Mộng Đồ
Chương 81: Từ Phong
Chương 82: Giải Quyết
Chương 83: Dị Biến
Chương 84: Nhập Mộng
Chương 85: Tùy Ý
Chương 86: Bất Tử
Chương 87: Diệt Môn
Chương 88: Hống Chết
Chương 89: Độ Kiếp
Chương 90: Hung Danh
Chương 91: Xuất Quan
Chương 92: Thành Thục
Chương 93: U Sơn Phủ
Chương 94: Thương Lầu
Chương 95: Mật Hội

Chương 96: Dược Sư
Chương 97: Cứu Viện
Chương 98: Dã Lang
Chương 99: Cứu Người
Chương 100: Tiệc Mừng Thọ
Chương 101: Đại Chiến
Chương 102: Viên Mãn
Chương 103: Luyện Đan
Chương 104: Ngả Bài
Chương 105: Trồng Trọt
Chương 106: Quét Ngang
Chương 107: Chưởng Khống
Chương 108: Mộng Sư
Chương 109: Nhập Mộng
Chương 110: Bắt Người
Chương 111: Giận Dữ Và Xấu Hổ
Chương 112: Võ Tông
Chương 113: Giao Thủ
Chương 114: Từng Cái
Chương 115: Truy Sát
Chương 116: Nước Cờ Đầu
Chương 117: Gặp Mặt
Chương 118: Hiến Kế
Chương 119: Hóa Cốt Môn
Chương 120: Không Tập
Chương 122: Trận Pháp
Chương 123: Đại Thắng
Chương 124: Công Thưởng
Chương 125: Gặp Lại
Chương 126: Kiểm Kê
Chương 127: Cấy Ghép
Chương 128: Đệ Tử
Chương 129: Thành Thục
Chương 130: Trúc Mộng
Chương 131: Con Đường
Chương 132: Đánh Cắp
Chương 133: Vương Nữ
Chương 134: Họp Hằng Năm
Chương 135: Trở Mặt
Chương 136: Thiết Mật
Chương 137: Đoàn Tụ
Chương 138: Áp Đảo
Chương 139: Bí Phủ
Chương 140: Cấp Năm
Chương 141: Biến Số
Chương 142: Đại Mộng
Chương 143: Huyết Ma
Chương 144: Bêu Đầu
Chương 145: Trong Bóng Tối
Chương 146: Ngã Xuống

Chương 147: Kèm Hai Bên
Chương 148: Thành Viên Nòng Cốt
Chương 149: Đại Điển
Chương 150: Chuẩn Bị
Chương 151: Gian Tế
Chương 152: Xuất Hiện
Chương 153: Phát Động
Chương 154: Đại Bại
Chương 155: Bản Đồ
Chương 156: Chu Quốc
Chương 157: Túy Nguyệt
Chương 158: Cùng Đánh
Chương 159: Linh Ngư
Chương 160: Linh Ngư Vương
Chương 161: Tuyền Nhãn
Chương 162: Quảng Trường
Chương 163: Hai Đời
Chương 164: Con Thứ
Chương 165: Dương Hổ
Chương 166: Thông Mạch
Chương 167: Thi Cử
Chương 168: Quỷ Đầu
Chương 169: Thứ Tự
Chương 170: Thanh Quỷ
Chương 171: Đại Chiến
Chương 172: Ưng Dương
Chương 173: Báo Thù
Chương 174: Trăng Sáng
Chương 175: Độc Vương
Chương 176: Công Đạo
Chương 177: Tiến Gần
Chương 178: Minh Hội
Chương 179: Nguyên Quốc
Chương 180: Đột Phá
Chương 181: Cùng Đến
Chương 182: Kịch Biến
Chương 183: Bức Bách
Chương 184: Võ Uy
Chương 185: U Quốc
Chương 186: Thảo Nguyên
Chương 187: Áo Bào Trắng
Chương 188: Long Thành
Chương 189: Tử Mộng
Chương 190: Phân Phong
Chương 191: Mộng Tộc
Chương 192: Ba Năm
Chương 193: Nguyên Tông
Chương 194: Tim Đập Nhanh
Chương 195: Độc Long
Chương 196: Giao Châu

Chương 197: Kim Thân
Chương 198: Đi Xa
Chương 199: Băng Cốc
Chương 200: Cự Hổ
Chương 201: Người Ở
Chương 202: Quỷ Quái
Chương 203: Linh Trận
Chương 204: Không Minh
Chương 205: Tứ Tượng
Chương 206: Thành Chủ
Chương 207: Đồ Cùng
Chương 208: Chu Tước
Chương 209: Từ Bi
Chương 210: Thu Phục
Chương 211: Khắc Phục Hậu Quả
Chương 212: Thành Hãn Hải
Chương 213: Tam Giới
Chương 214: Tử Sĩ
Chương 215: Linh Hầu
Chương 216: Hầu Vương
Chương 217: Bóng Đen
Chương 218: Linh Chủng
Chương 219: Bứt Lên Trước
Chương 220: Hư Thánh
Chương 221: Thập Tuyệt
Chương 222: Ra Tay
Chương 223: Vạn Lão Bản
Chương 224: Qua Cửa
Chương 225: Xảo Ngộ
Chương 226: Tập Kích
Chương 227: Mộng Liên
Chương 228: Mộng Giới
Chương 229: Thăm Dò
Chương 230: Phong Tín
Chương 231: Mộng Binh Sư
Chương 232: Thông Báo
Chương 233: Kiếm Trận
Chương 234: Thế Lực
Chương 235: Hiến Tế
Chương 236: Phụ Thể
Chương 237: Cố Hóa
Chương 238: Cầm Tinh
Chương 239: Khí Mạch
Chương 240: Hà Bá
Chương 241: Long Mạch
Chương 242: Dụ Giết
Chương 243: Trận Giết
Chương 244: Long Cung
Chương 245: Tự Hủy
Chương 246: Kỳ Quả

Chương 247: Mưu Kế
Chương 248: Văn Võ
Chương 249: Đại Chiến
Chương 250: Chấm Dứt
Chương 251: Thuê
Chương 252: CướP NgườI
Chương 253: Danh Nghĩa
Chương 254: Lâm Thiên Diệp
Chương 255: Thoát Thân
Chương 256: Chuyển Sinh
Chương 257: Cửu Biến
Chương 258: Hóa Giao
Chương 259: Phúc Họa
Chương 260: Bí Cảnh
Chương 261: Vượt Ải
Chương 262: Đem Bán
Chương 263: Biến Hóa
Chương 264: Lục Lộ
Chương 265: Suy Đoán
Chương 266: Hà Thần
Chương 267: Nghiệt Long
Chương 268: Bí Ẩn
Chương 269: Thanh Phong
Chương 270: Ngự Kiếm
Chương 271: Tru Tà
Chương 272: Nhân Kiếp
Chương 273: Cự Hủy
Chương 274: Phản Bội
Chương 275: Trở Về
Chương 276: Bất Ngờ
Chương 277: Mộng Bặc
Chương 278: Đột Phá
Chương 279: Sát Ý
Chương 280: Gia Nhập
Chương 281: Báo Thù
Chương 282: Tử Đấu
Chương 283: Ấm Lạnh
Chương 284: Tín Vật
Chương 285: Hắc Bằng Thú
Chương 286: Mộng Mi
Chương 287: Mã Phi
Chương 288: Tình Kiếp
Chương 289: Thiên Sơn Lão Mẫu
Chương 290: Động Thiên
Chương 292: Cầu Long
Chương 293: Gặp Mặt
Chương 294: Lập Kế Hoạch
Chương 295: Long Cung
Chương 296: Tuần Kiểm
Chương 297: Diệt Cướp

Chương 298: Bình Định
Chương 299: Yêu Nghiệt
Chương 300: Đưa Đồ
Chương 301: Song Kiếm
Chương 302: Các Được
Chương 303: Diễn Biến
Chương 304: Thiên Thời
Chương 305: Trở Về
Chương 306: Cứu Giúp
Chương 307: Quỷ Ký
Chương 308: Độ Kiếp
Chương 309: Chính Vị
Chương 310: Ba Năm
Chương 311: Cá Trắm Đen
Chương 312: Hắc Giao
Chương 313: Trảm Long
Chương 314: Vây Đô
Chương 315: Tôn Vương
Chương 316: Lớn Đoạn
Chương 317: Tang Thương
Chương 318: Trở Mặt
Chương 319: Phản Phệ
Chương 320: Chạy Trốn
Chương 321: Bắt Đầu
Chương 322: Thôn Xóm
Chương 323: Giác Dực Tộc
Chương 324: Phản Tập
Chương 325: Tổ Thần
Chương 326: Tà Lực
Chương 327: Ẩn Long
Chương 328: Dẫn Dắt
Chương 329: Đội Buôn
Chương 330: Bồi Thường
Chương 331: Trấn Phủ Sứ
Chương 332: Làm Khó Dễ
Chương 333: Giao Tiếp
Chương 334: Giao Dịch
Chương 335: Hoàng Lương
Chương 336: Đạo Tâm
Chương 337: Cửu Luyện
Chương 338: Kiềm Chế
Chương 339: Đột Phá
Chương 340: Phản Kích
Chương 341: Hỗn Loạn
Chương 342: Kết Minh
Chương 343: Tìm Kiếm
Chương 344: Tân Thế Giới
Chương 345: Lịch Sử
Chương 346: Đại Vu
Chương 347: Quy Sơn

Chương 348: Loạn Tượng
Chương 349: Hỏa Nhãn
Chương 350: Hậu Thổ
Chương 351: Đập Sóng
Chương 352: Yết Kiến
Chương 353: Tinh Huyết
Chương 354: Hắc Thủy
Chương 355: Cửu Lê
Chương 356: Hồ Lặc
Chương 357: Tiếp Chiến
Chương 358: Trộm Doanh
Chương 359: Tức Nhưỡng
Chương 360: Đại Chiến
Chương 361: Phục Sinh
Chương 362: Quỷ Bí
Chương 363: Mệnh Trời
Chương 364: Khảo Hạch
Chương 365: Kim Tình
Chương 366: Trợ Giúp
Chương 367: Tiết Điểm
Chương 368: Muỗi Hút Máu
Chương 369: Luyện Thi
Chương 370: Bình Tĩnh
Chương 371: Luyện Nguyên Quả
Chương 372: Hung Uy
Chương 373: Giết Bình
Chương 374: Kết Thúc
Chương 375: Nghị Định
Chương 376: Huyền Công
Chương 377: Bát Long Nghi
Chương 378: Diệt Môn
Chương 379: Biến Cố
Chương 380: Giao Thủ
Chương 381: Chân Thánh
Chương 382: Được Đến
Chương 383: Chuyện Cũ
Chương 384: Huynh Muội
Chương 385: Giúp Đỡ
Chương 386: Giết Gà
Chương 387: Chấm Dứt
Chương 388: Thiên Trận
Chương 390: Hạn Chế
Chương 391: Kiểm Tra
Chương 392: Ba Năm
Chương 393: Nghiên Cứu
Chương 394: Thần Đồng
Chương 395: Nhặt Lộ
Chương 396: Quyền Pháp
Chương 397: Mở Cửa Tiệm
Chương 398: Đặt Móng

Chương 399: Truy Tung
Chương 400: Địa Phược Linh
Chương 401: Thảo Dược
Chương 402: Chữa Bệnh
Chương 403: Luận Văn
Chương 404: Di Sản
Chương 405: Thời Đại
Chương 406: Tập Kích
Chương 407: Nghiên Cứu
Chương 408: Cấm Ma
Chương 409: Bệnh Tình
Chương 410: Mã Lão Đạo
Chương 411: Bắt
Chương 412: Phân Cấp
Chương 413: Cây Liễu
Chương 414: Ký Sinh
Chương 415: Xâm Lấn
Chương 416: Bạo Phong
Chương 417: Dưới Tàng Cây
Chương 418: Nổ Tung
Chương 419: Tài Xế
Chương 420: Điều Tra
Chương 421: Chấn Kình
Chương 422: Ross
Chương 423: Uy Hiếp
Chương 424: Khống Thiết Giả
Chương 425: Thỏa Hiệp
Chương 426: Bi Kịch
Chương 427: Bí Ẩn
Chương 428: Amun
Chương 429: Bán Vị Diện
Chương 430: Tai Nạn
Chương 431: Rời Đi
Chương 432: Khắc Phục Hậu Quả
Chương 433: Định Cư
Chương 434: Mười Năm
Chương 435: Xung Kích
Chương 436: Bảo Tàng
Chương 437: Tao Ngộ
Chương 438: Bí Mật
Chương 439: Bạch Ngọc Kinh
Chương 440: Tận Thế
Chương 441: Dời Đi
Chương 442: Tinh Hợp Tử
Chương 443: Phi Tinh
Chương 444: Mâu Thuẫn
Chương 445: Huyết Tế
Chương 446: Thiên Ngoại Thiên
Chương 447: Giết Chết
Chương 448: Linh Giới

Chương 449: Gặp Mặt
Chương 450: Đến Gần
Chương 451: Tập Kích
Chương 452: Truy Sát
Chương 453: NắM BắT
Chương 454: Phân Thân
Chương 455: Bắt Đầu
Chương 456: Kết Thúc
Chương 457: Bắt Đầu
Chương 458: Hàng Lâm
Chương 459: Thôn Phệ
Chương 460: Đồ Cùng
Chương 461: Chủy Hiện
Chương 462: Ba Giết
Chương 463: Lui Lại
Chương 464: Khắc Phục Hậu Quả
Chương 465: Rời Đi
Chương 466: Đột Phá
Chương 467: Hỗn Độn
Chương 468: Giết Chết
Chương 469: Che Giấu
Chương 470: Tẩy Luyện
Chương 471: Hội Kiến
Chương 472: Trò Chuyện
Chương 473: Bắt Đầu
Chương 474: Giao Dịch
Chương 475: Bầy Thú
Chương 476: Hiển Thánh
Chương 477: Văn Võ
Chương 478: Hỗn Chiến
Chương 479: Cao Thấp
Chương 480: Xuất Hiện
Chương 481: Cương Ấn
Chương 482: Ma Ảnh
Chương 483: Ma Tôn
Chương 484: Ra Tay
Chương 485: Cướp Đoạt
Chương 486: Phản Phệ
Chương 487: Chấm Dứt
Chương 488: Tai Nạn
Chương 489: Ma Linh
Chương 490: Tuyệt Cảnh
Chương 491: Cứu Viện
Chương 492: Ma Linh
Chương 493: Căn Cơ
Chương 494: Sơn Chủ
Chương 495: Hắc Long
Chương 496: Đề Nghị
Chương 497: Mãn Cấp
Chương 498: Hàng Lâm

Chương 499: Gia Tộc
Chương 500: Quỷ Viên
Chương 501: Thu Lương
Chương 502: Giác Tỉnh
Chương 503: Ngả Bài
Chương 504: Phong Linh
Chương 505: Rời Đi
Chương 506: Điều Tra
Chương 507: Cứu Viện
Chương 508: Tẩy Trắng
Chương 509: Ảnh Chụp
Chương 510: Quỷ Sát
Chương 511: Cầu Viện
Chương 512: Căn Nguyên
Chương 513: Phong Ấn
Chương 514: Hai Người
Chương 515: Hòa Thượng
Chương 516: Cầm Cố
Chương 517: Chế Phục
Chương 518: Kỳ Nghĩ
Chương 519: Trừng Phạt
Chương 520: Giết Vào
Chương 521: Mở Đầu
Chương 522: Khống Chế
Chương 523: Hội Trưởng
Chương 524: Xuất Hiện
Chương 525: Tộc Nhân
Chương 526: Giao Phong
Chương 527: Dưỡng Quỷ
Chương 528: Trò Chuyện
Chương 529: Thôn Xóm
Chương 530: Quỷ Dị
Chương 531: Nhiễu Sóng
Chương 532: Tên
Chương 533: Đến
Chương 534: Hồi Tưởng
Chương 535: Thủ Vệ Người
Chương 536: Thời Gian
Chương 537: Minh Giới
Chương 538: Hiện Trạng
Chương 539: Xuất Hiện
Chương 540: Nhằm Vào
Chương 541: Căn Nguyên
Chương 542: Nguyên Lực
Chương 543: Trở Về
Chương 544: Đại Thế
Chương 545: Cố Nhân
Chương 546: Tin Tức
Chương 547: Hắc Bằng
Chương 548: Bỏ Chạy

Chương 549: Hồn Thiên Nghi
Chương 550: Cuối Cùng Vu
Chương 551: Sĩ Tộc
Chương 552: Đông Di
Chương 553: Hung Nhân
Chương 554: Tù Binh
Chương 555: Quỳ Ngưu
Chương 556: Cáo Trắng
Chương 557: Thần Thông
Chương 558: Kiếm Thánh
Chương 559: So Kiếm
Chương 560: Công Tử
Chương 561: Bắt Giữ
Chương 562: Địa Chủ
Chương 563: Đúc Lại
Chương 564: Vương Mệnh
Chương 565: Xác Định
Chương 566: Thần Quyền
Chương 567: Sinh Cơ
Chương 568: Đột Phá
Chương 569: Đàm Phán
Chương 570: Ám Sát
Chương 571: Minh Ước
Chương 572: Đại Thắng
Chương 573: Khải Hoàn
Chương 574: Mục Dã
Chương 575: Hồng Thuỷ
Chương 576: Nghịch Chuyển
Chương 577: Cá Cược
Chương 578: Phá Trận
Chương 579: Giao Dịch
Chương 580: Vây Công
Chương 581: Hỏa Long
Chương 582: Tiến Giai
Chương 583: Xin Thấy
Chương 584: Dự Định
Chương 585: Hoa Đào
Chương 586: Tân Thế Giới
Chương 587: Thuật Sư
Chương 588: Con Gái
Chương 589: Quỷ Hút Máu
Chương 590: Chữa Thương
Chương 591: Gian Thương
Chương 592: Phân Hội
Chương 593: Dược Tề Cùng Sách Báo
Chương 594: Dược Tề Học
Chương 595: Kiếm Thuật
Chương 596: Thử Tay Nghề
Chương 597: Điều Tra
Chương 598: Đạo Tặc

Chương 599: Flocko
Chương 600: Ma Khí
Chương 601: Luyện Hỏa Ma
Chương 602: Thu Nhận Giúp Đỡ
Chương 603: Ép Hỏi
Chương 604: Cấp Bậc
Chương 605: Phi Trảo
Chương 606: Thánh Thủy
Chương 607: Nữ Kỵ Sĩ
Chương 608: Sói Đen
Chương 609: Xã Trưởng
Chương 610: Đánh Bại
Chương 611: Bầy Sói
Chương 612: Dạ Ma Lang
Chương 613: Lưỡng Bại Câu Thương
Chương 614: Rời Đi
Chương 615: Chướng Mắt
Chương 616: Thiên Diện
Chương 617: Đoạt Súng
Chương 618: Đánh Chết
Chương 619: Thánh Thương
Chương 620: Rút Đi
Chương 621: Caren
Chương 622: Wallen
Chương 623: Liệp Thủ
Chương 624: Hậu Duệ
Chương 625: Sư Tâm
Chương 626: Tình Hình
Chương 627: Hoàn Thành
Chương 628: Chuẩn Bị
Chương 629: Hiến Tế
Chương 630: Chuyển Đổi
Chương 631: Bí Ẩn
Chương 632: Bại Vong
Chương 633: Tay Nỗ
Chương 634: Khắc Phục Hậu Quả
Chương 635: Hiệp Hội
Chương 636: Tụ Hội
Chương 637: Hợp Tác
Chương 638: Đánh Cắp
Chương 639: Đại Thắng
Chương 640: Tập HợP Đủ
Chương 641: Thánh Nhân
Chương 642: Giao Dịch
Chương 643: Tạo Vật Chủ
Chương 644: Chết Đi
Chương 645: Quét Ngang
Chương 646: Sáng Thế Kỷ
Chương 647: Văn Minh
Chương 648: Xung Đột

Chương 649: Tranh Bá
Chương 650: Tiêu Diệt
Chương 651: Thái Sơ
Chương 652: Côn Ngô
Chương 653: Tân Nhân Loại
Chương 654: Ăn Vụng
Chương 655: Quốc Tang
Chương 656: Mới Ra Đời
Chương 657: Quỷ Tiên
Chương 658: Xuống Núi
Chương 659: Đại Chiến
Chương 660: Xử Trí
Chương 661: Ngũ Tổ
Chương 662: Monger
Chương 663: Hung Thủ
Chương 664: Kiện Cáo
Chương 665: Treo Cổ
Chương 666: Lantir
Chương 667: Bí Ẩn Cơ Quan
Chương 668: Mạng Nhện
Chương 669: Lãnh Địa
Chương 670: Điều Kiện
Chương 671: Nghi Thức
Chương 672: Kế Thừa
Chương 673: Tạm Rời Đi
Chương 674: Gieo
Chương 675: Cuồng Lang
Chương 676: DiệT SạCh
Chương 677: Nam Tước
Chương 678: Fred
Chương 679: Cạm Bẫy
Chương 680: Đại Bại
Chương 681: Trá Hàng
Chương 682: Lên Cấp
Chương 683: Hóa Thân
Chương 684: Xung Kích
Chương 685: Xử Trí
Chương 686: Biến Hóa
Chương 687: Tiến Gần
Chương 688: Âm Ảnh
Chương 689: Luận Võ
Chương 690: Tử Thần Chi Vẫn
Chương 691: Phản Chuyển
Chương 692: Vây Công
Chương 693: Ngã Xuống
Chương 694: Phong Bạo
Chương 695: Khắc Phục Hậu Quả
Chương 696: Truy Tung
Chương 697: Tù Binh
Chương 698: Khách Tới

Chương 699: Cứu Rỗi Chi Tử
Chương 700: Thỏa Thuận
Chương 701: Hội Hợp
Chương 702: Vương Tử
Chương 703: Giao Chiến
Chương 704: Đánh Chết
Chương 705: Đại Thắng
Chương 706: Thần Ân
Chương 707: Cảm Ứng
Chương 708: Ma Vực
Chương 709: Chợ
Chương 710: Bất Ngờ
Chương 711: Loạn Đao
Chương 712: Hẻm Núi
Chương 713: Xuất Hiện
Chương 714: Thần Quốc
Chương 715: Thần Điện
Chương 716: Nhanh Chân
Chương 717: Thái Dương
Chương 718: Tập Kết
Chương 719: Chúc Phúc
Chương 720: Chuyện Phát
Chương 721: Tiến Vào
Chương 722: Hi Sinh
Chương 723: Hỗn Chiến
Chương 724: Ô Nhiễm
Chương 725: Hàng Lâm
Chương 726: Chinh Phục
Chương 727: Giải Cứu
Chương 728: Phi Thăng
Chương 729: Linh Giới
Chương 730: Phường Thị
Chương 731: Mời Chào
Chương 732: Tiên Thạch
Chương 733: Việc Khó
Chương 734: Lạc Thần Cốc
Chương 735: Nhập Cốc
Chương 736: Người Thừa Kế
Chương 737: Tranh Cướp
Chương 738: Vết Thương
Chương 739: Thần Đạo
Chương 740: Long Môn
Chương 741: Thủy Phủ
Chương 742: Thương Nghị
Chương 743: Hoắc Sơn
Chương 744: Luyện Bảo
Chương 745: Trấn Sát
Chương 746: Tám Thần
Chương 747: Liên Minh
Chương 748: Thần Sắc

Chương 749: Vây Công
Chương 750: Đại Chiến
Chương 751: Diệt Môn
Chương 752: Giám Thiên
Chương 753: Tiền Chuộc
Chương 754: Thẩm Tra
Chương 755: Bất Ngờ
Chương 756: Bế Quan
Chương 757: Chiến Trường
Chương 758: Kiếm Thuật
Chương 759: Thiên Bức
Chương 760: Huyết Uyên
Chương 761: Thương Nghị
Chương 762: Minh Cổ
Chương 763: Tập Kích
Chương 764: Tế Phẩm
Chương 765: Diệt Thần
Chương 766: Trù Tính
Chương 767: Trở Về
Chương 768: Vạn Lôi
Chương 769: Thất Linh
Chương 770: Mở Ra
Chương 771: Phá Phong
Chương 772: Truy Đuổi
Chương 773: Biến Cố
Chương 774: Phá Vòng Vây
Chương 775: Hạ Giới
Chương 776: Trung Ẩn
Chương 777: Canh Ba
Chương 778: Bắt Đầu
Chương 779: Võ Lâm
Chương 780: Lục Cực
Chương 781: Kho Vũ Khí
Chương 782: Thần Binh
Chương 783: Tới Khách
Chương 784: Tiệc Mừng Thọ
Chương 785: Đồ Cùng
Chương 786: Ẩm Huyết
Chương 787: Bêu Đầu
Chương 788: Giang Hồ
Chương 789: Bí Ẩn
Chương 790: Lẻn Vào
Chương 791: Vọng Khí Kính
Chương 792: Nhìn Thấu
Chương 793: Đào Kính
Chương 794: Lên Cấp
Chương 795: Kiếm Chủ
Chương 796: Bí Cảnh
Chương 797: Trường Sinh
Chương 798: Bá Đao

Chương 799: Toàn Quy
Chương 800: Lấy Một Địch Hai
Chương 801: Ma Long
Chương 802: Hợp Tác
Chương 803: Thất Sát
Chương 804: Tuyệt Sát
Chương 805: Tàng Binh Lâu
Chương 806: Binh Khí Phổ
Chương 807: Ước Chiến
Chương 808: Thăm Dò
Chương 809: Thiên Nữ Tông
Chương 810: Vây GiếT
Chương 811: Mai Phục
Chương 812: Kế Hoạch
Chương 813: Kiếm Chủ
Chương 814: Khai Phong
Chương 815: Bắt Đầu
Chương 816: Xuất Hiện
Chương 817: Thập Phương Thánh Binh
Chương 818: Trở Về
Chương 819: Loạn Tượng
Chương 820: Vạch Trần
Chương 821: Gặp Mặt
Chương 822: Khế Ước
Chương 823: Chùa Miếu
Chương 824: Hóa Long
Chương 825: Hải Dương
Chương 826: Tín Đồ
Chương 827: Thí Nghiệm
Chương 828: Hậu Di Chứng
Chương 829: Nhậm Chức
Chương 830: Khuếch Tán
Chương 831: Văn Hào Quật Khởi
Chương 832: Nổi Danh
Chương 833: Phục Kích
Chương 834: Hải Tặc
Chương 835: Trào Tiếu Điểu
Chương 836: Tuyến Hàng Hải
Chương 837: Khai Chiến
Chương 838: Nhẫn
Chương 839: Nữ Tù Binh
Chương 840: Đẳng Cấp
Chương 841: Dearborn
Chương 842: Chiêu Mộ
Chương 843: Quân Hạm
Chương 844: Thắng Lợi
Chương 845: Tư Lược
Chương 846: Chuộc Người
Chương 847: Bán Đấu Giá
Chương 848: Kết Oán

Chương 849: Tăng Giá
Chương 850: Chiêu Mộ
Chương 851: Hải Chiến
Chương 852: Nằm Vùng
Chương 853: Lặn Xuống Nước
Chương 854: Tư Lược Thuyền Trưởng
Chương 855: Chấn Động
Chương 856: Quái Thú Hào
Chương 857: Vương Tử
Chương 858: Da
Chương 859: Bói Toán
Chương 860: Siêu Phàm Thuyền
Chương 861: Ban Tặng
Chương 862: U Linh Thuyền
Chương 863: Lôi Thần
Chương 864: Đoạt Thuyền
Chương 865: Kịch Biến
Chương 866: Biển Rộng Chiến
Chương 867: Kết Thúc
Chương 868: Ôn Dịch
Chương 869: Solomon
Chương 870: Thái Dương
Chương 871: Đảo Ác Ma
Chương 872: Di Tích
Chương 873: Phản Bội
Chương 874: Liệt Dương
Chương 875: Vương Thành
Chương 876: Thu Lưới
Chương 877: Tiến Công
Chương 878: Ruồng Bỏ
Chương 879: Vương Giả
Chương 880: Đến Tiếp Sau
Chương 881: Thức Tỉnh
Chương 882: Quỷ Dị
Chương 883: Thần Phục
Chương 884: Nhiệm Vụ
Chương 885: Quyết Chiến
Chương 886: Tập Kích
Chương 887: Pháp Điển
Chương 888: Liên Hợp
Chương 889: Mộng Cảnh
Chương 890: Kế Hoạch
Chương 891: Khế Ước
Chương 892: Ôn Dịch
Chương 893: Phản Bội
Chương 894: Giao Phong
Chương 895: Quyết Chiến
Chương 896: Rút Đi
Chương 897: Đàm Phán
Chương 898: Đại Đạo

Chương 899: Giết Vào
Chương 900: Ba Vị
Chương 901: Kịch Biến
Chương 902: Tiên Môn
Chương 903: Tiên Tôn
Chương 904: Truyền Đạo
Chương 905: Chuyển Sinh
Chương 906: Học Giả
Chương 907: Ma Pháp
Chương 908: Diễn Sinh Vật
Chương 909: Vô Thường
Chương 910: Đấu Bồng
Chương 911: Kẻ Cắp
Chương 912: Hoài Nghi
Chương 913: Tổng Bộ
Chương 914: Trở Mặt
Chương 915: Nhanh Chân
Chương 916: Kẻ Huỷ DiệT
Chương 917: Hồng Long
Chương 918: Kết Minh
Chương 919: Tổng Bộ
Chương 920: Fax
Chương 921: Dòm Ngó Bí Mật
Chương 922: Tứ Huyền
Chương 923: Nổi Loạn
Chương 924: Thu Phục
Chương 925: Phân Bảo
Chương 926: Đại Đô Đốc
Chương 927: Tìm Đến
Chương 928: Hư Vô
Chương 929: Thiên Tử
Chương 930: Thôn Thiên
Chương 931: Phạt Thiên
Chương 932: Đại Chiến
Chương 933: Khắc Phục Hậu Quả
Chương 934: Bí Pháp
Chương 935: Tân Thế Giới
Chương 936: Tinh Tế
Chương 937: Áo Sổ
Chương 938: Kiêm Tu
Chương 939: Mô Phỏng
Chương 940: Học Bổ Túc
Chương 941: Dược Tề Cùng Minh Tưởng
Chương 942: Cưỡng Bức
Chương 943: Cuộc Thi
Chương 944: Báo Thù
Chương 945: Chí Nguyện Cùng Tâm Ma
Chương 946: Lữ Trình
Chương 947: Đông Long Tinh
Chương 948: Lên Cấp

Chương 949: Tiên Thuật
Chương 950: Người Chỉ Đạo
Chương 951: Nhiệm Vụ
Chương 952: Dược Sư
Chương 953: Tu Tập
Chương 954: Phá Phong
Chương 955: Bán Ra
Chương 956: Mời
Chương 957: Lục Diệp
Chương 958: Cấu Trang
Chương 959: Thú Triều
Chương 960: Thủ Lĩnh
Chương 961: Vô Địch
Chương 962: Nổi Lên
Chương 963: Thiên Không Chi Dực
Chương 964: Tề Vân Sơn
Chương 965: Chế Thuốc
Chương 966: Thỏa Thuận
Chương 967: Lễ Vật
Chương 968: Cơ Giáp
Chương 969: Chiến Kỹ Cùng Pháp Thuật
Chương 970: Thiết Tưởng
Chương 971: Trợ Lý
Chương 972: Mở Đầu
Chương 973: Chiến Tranh
Chương 974: Ngăn Trở
Chương 975: Tăng Lên
Chương 976: Kinh Ngạc Nghe
Chương 977: Gặp Lại
Chương 978: Sản Xuất
Chương 979: Tập Kích
Chương 980: Huyết Long Đế
Chương 981: Thái Dương Thần
Chương 982: Ngả Bài
Chương 983: Kết Minh
Chương 984: Thất Lợi
Chương 985: Đạo Quả
Chương 986: Mẫu Hoàng
Chương 987: Bắt Đầu
Chương 988: Quyết Chiến
Chương 989: Đại Chiến
Chương 990: Thắng Lợi
Chương 991: Trở Mặt
Chương 992: Thôn Phệ
Chương 993: Cuối Cùng Hàng Lâm
Chương 994: Na Di
Chương 995: Tình Báo
Chương 996: Tranh Đoạt Chiến
Chương 997: Diệt Thiên
Chương 998: Lãnh Chúa

Chương 999: Âm Sai
Chương 1000: Phản Công
Chương 1001: Mời
Chương 1002: Xâm Lấn
Chương 1003: Hắc Tâm Ma
Chương 1004: Càn Quét
Chương 1005: Thiên Địa Đại Tế
Chương 1006: Thiên Hoang
Chương 1007: Ma Vực
Chương 1008: Tế Tự
Chương 1009: Phòng Tuyến
Chương 1010: Ngạo Hàn
Chương 1011: Nguy Cơ
Chương 1012: Bình Định
Chương 1013: Cứu Viện
Chương 1014: Điên Phong
Chương 1015: Xếp Hạng
Chương 1016: Ma Quân
Chương 1017: Bại Ma
Chương 1018: Mời Chiến
Chương 1019: Làm Lộ
Chương 1020: Đột Phá
Chương 1021: Giao Phong
Chương 1022: Tuyệt Cảnh
Chương 1023: Liều Mạng
Chương 1024: Cổ
Chương 1025: Thận
Chương 1026: Thí Luyện
Chương 1027: Tam Vĩ
Chương 1028: Xung Đột
Chương 1029: Đơn Giết
Chương 1030: Khảo Nghiệm
Chương 1031: Tiểu Bỉ
Chương 1032: Bắc Thần
Chương 1033: Hiểu Lầm
Chương 1034: Đại Điển
Chương 1035: Bát Cường
Chương 1036: Man Cung
Chương 1037: Đao Ý
Chương 1038: Đao Vương
Chương 1039: Thanh Mộc Long
Chương 1040: Bí Thuật
Chương 1041: Niết Bàn
Chương 1042: Vạn Thần
Chương 1043: Mồi Nhử
Chương 1044: Hợp Trận
Chương 1045: Giết Yêu
Chương 1046: Tiến Hóa
Chương 1047: Huyễn Giới
Chương 1048: Trở Về

Chương 1049: Đánh Bại
Chương 1050: Đệ Tử
Chương 1051: Làm Khó Dễ
Chương 1052: Phát Hiện
Chương 1053: Đồng Bạn
Chương 1054: Bí Cảnh
Chương 1055: Giết Chóc
Chương 1056: Chiến Sự
Chương 1057: Chiến Bộ
Chương 1058: Chiến Trường
Chương 1059: Nghe Nói
Chương 1060: Quyết Chiến
Chương 1061: Đại Bại
Chương 1062: Vây Núi
Chương 1063: Liền Giết
Chương 1064: Thỏa Hiệp
Chương 1065: Thuấn Di
Chương 1066: Chênh Lệch
Chương 1067: Lẻn Vào
Chương 1068: Thần Thâu
Chương 1069: Thu Hoạch
Chương 1070: Đoạt Xá
Chương 1071: Thành Thanh Phong
Chương 1072: Trêu Chọc
Chương 1073: Thời Gian
Chương 1074: Thành Chủ
Chương 1075: Ngộ Đạo Thạch
Chương 1076: Lầu Tháp
Chương 1077: Vượt Ải
Chương 1078: Qua Ải
Chương 1079: Bất Đắc Dĩ
Chương 1080: Thông Qua
Chương 1081: Luyện Hóa
Chương 1082: Thần Hóa
Chương 1083: Thí Tiên
Chương 1084: Thái Ất
Chương 1085: Bó Tay
Chương 1086: Danh Dương
Chương 1087: Trang Thứ Tư
Chương 1088: Đến
Chương 1089: Gặp Chuyện Bất Bình
Chương 1090: Thiết Sơn Môn
Chương 1091: Kim Hồn Tông
Chương 1092: Kim Hồn Quả
Chương 1093: Lục Chuyển
Chương 1094: Xâm Lấn
Chương 1095: Cứu Hư
Chương 1096: Mở Ra
Chương 1097: Tai Kiếp
Chương 1098: Thử Luyện

Chương 1099: Chân Truyền
Chương 1100: Chân Truyền
Chương 1101: Công Và Thủ
Chương 1102: Phá Phong
Chương 1103: Ma Đầu
Chương 1104: Diệt Trụ
Chương 1105: Bất Diệt
Chương 1106: Thương Nghị
Chương 1107: Viêm Dương Thành
Chương 1108: Nghiền Ép
Chương 1109: Đông Dẫn
Chương 1110: Chặt Đầu
Chương 1111: Bí Cảnh
Chương 1112: Sinh Tử Lộ
Chương 1113: Hóa Ma
Chương 1114: Giết Chết
Chương 1115: Vạn Thần Bí Mật
Chương 1116: Lôi Kiếp
Chương 1117: Tiên Nhân
Chương 1118: Thần Ma
Chương 1119: Cường Sát
Chương 1120: Thái Ất
Chương 1121: Trở Về
Chương 1122: Tụ Hội
Chương 1123: Đại Kế
Chương 1124: Ác Ý
Chương 1125: Phong Cấm
Chương 1126: Phá Diệt
Chương 1127: Đạo Quả
Chương 1128: Bí Ẩn
Chương 1129: Kiếp Nạn
Chương 1130: Thánh Ma
Chương 1131: Loá Mắt
Chương 1132: Ngao Du
Chương 1133: Ngao Du Giả
Chương 1134: Để Xúc Giả
Chương 1135: Chiến Tranh Cùng Tan Tác
Chương 1136: Phát Triển
Chương 1137: Nghi Thức
Chương 1138: Ảnh Hưởng Cùng Đường Xá
Chương 1139: Triển Lãm
Chương 1140: Câu Cá
Chương 1141: Bùa Hộ Mệnh
Chương 1142: Thực Thi Quỷ
Chương 1143: Phản Hồn Thi
Chương 1144: Ban Đêm
Chương 1145: Tiêu Diệt
Chương 1146: Tác Phẩm Hội Họa
Chương 1147: Chân Tướng
Chương 1148: Thâm Uyên

Chương 1149: Thái Dương
Chương 1150: Lại Tới
Chương 1151: Quỷ Hút Máu
Chương 1152: Nhà Có Ma
Chương 1153: DiệT SạCh
Chương 1154: Chưởng Khống
Chương 1155: Tín Đồ
Chương 1156: Thơ Ca
Chương 1157: Cuối Cùng Tế
Chương 1158: Sóng Lớn
Chương 1159: Phong Ấn
Chương 1160: Mưu Tính
Chương 1161: Chủ Thần
Chương 1162: Bảo Vệ Chiến
Chương 1163: Xâm Lấn
Chương 1164: Chiến Binh
Chương 1165: Thức Tỉnh
Chương 1166: Thám Hiểm
Chương 1167: Tam Tương
Chương 1168: Trái Tim
Chương 1169: Đồng Loại
Chương 1170: Bảo Tháp
Chương 1171: Tối Chung Chi Địa
Chương 1172: Hư Thú
Chương 1173: Thành Trì
Chương 1174: Rừng Bia
Chương 1175: Loạn Lên
Chương 1176: Thắng Hiểm
Chương 1177: Phá Cảnh
Chương 1178: Đại Hung
Chương 1179: Mạnh Mẽ Xông Vào
Chương 1180: Tế Đàn
Chương 1181: Qua Sông
Chương 1182: Huyết Chiến
Chương 1183: Đại Kết Cục

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Phương Nguyên

Thanh Linh sơn.

Ngọn núi này kéo dài mấy trăm dặm, thọc sâu không biết mấy phần, sản vật phì nhiêu, rất là nuôi sống một nhóm phụ cận người miền núi.

Chỉ là bên ngoài lại đi vào, sương mù dần nhiều, không có bất kỳ con đường, dù cho quanh năm vào núi lão thợ săn cũng dễ dàng lạc đường.

Nhưng lúc này, hai bóng người nhưng vai mà đi, dần dần thâm nhập, bất luận đá lởm chởm quái thạch, vẫn là rậm rạp tùng lâm, đều là như giẫm trên đất bằng.

Không có đã lâu, phía trước liền xuất hiện một cái thung lũng, địa khí bốc lên, từng tia từng sợi sương mù quanh quẩn, ở màu xanh trên phiến lá hình thành óng ánh giọt sương, tại dưới ánh mặt trời phản xạ bảy màu sặc sỡ vầng sáng.

"Ừm. . . Địa khí bốc lên, bốn mùa như xuân, đúng là một cái không sai nơi, người kia liền ở ngay đây?"

Bên trong một tên râu dê, mi mắt như đao, bàn tay dường như móng gà giống như người liền hỏi.

Hắn trên người mặc trường bào màu xanh, ánh mắt lạnh lẽo cứng rắn mà sắc bén, lại loáng thoáng mang theo xem thường, nhìn quanh trong lúc đó, liền dường như mãnh hổ giống như, khiến bên cạnh một người trung niên viên ngoại trang phục người chỉ có thể cười bồi lau mặt trên mồ hôi lạnh: "Chính là. . . Cốc này bên trong có cái biệt viện, vì ta cái kia bạn tốt xây, hiền chất cũng ở đó."

"Đến lúc này, ngươi còn gọi hắn hiền chất?"

Râu dê ông lão cười gằn hỏi ngược lại.

"Ai. . . Bất luận nói như thế nào, ta cùng sư phụ hắn đều là mấy chục năm giao tình, huống chi, lần này vẫn là ta hổ thẹn với hắn. . . Ai. . ."

Viên ngoại thở dài thở ngắn, giữa hai lông mày khổ ý càng sâu.

Đang khi nói chuyện, hai người đã đi vào sơn cốc.

Thung lũng này không lớn, lại mang theo một luồng ấm áp, lại có một chút thanh tuyền chậm rãi chảy qua, hoàn cảnh cực kỳ thanh u, ở giữa xây một toà biệt viện, vô cùng tinh xảo, bên ngoài một vòng ly ba, loại một chút gạo Ngọc Tinh, hạt tròn no đủ, sinh cơ bừng bừng, mọc nhìn ra thấy rất là khiến người vui vẻ.

"A. . . Viện tử này, cái này, đều rất tốt. . . Ngươi người lão hữu kia, cũng như là cái ngực có khe , nhưng đáng tiếc đã chết qua. . ."

Râu dê ông lão lắc lắc đầu.

"Vấn Tâm Cư Sĩ tị thế ẩn cư, không hỏi chuyện tầm thường, nhưng một tay y thuật cùng trồng trọt chi đạo đều là rất có trình độ, ta cũng là nhờ số trời run rủi, mới kết bạn với hắn, ta cái kia hiền chất, chính là hắn thu dưỡng cô nhi. . ."

Viên ngoại lắc đầu nói.

Hai người tiến lên, lướt qua ly ba, gõ gõ cánh cửa.

Thùng thùng!

Trong trẻo tiếng nói ở bên trong thung lũng vang vọng, nhưng không thấy đáp lại.

"Hả? Không ai?"

Viên ngoại hơi kinh ngạc, nhưng bên cạnh râu dê ông lão lại là không chút khách khí đẩy cửa mà vào: "Hừ! Giả thần giả quỷ!"

Tinh xá bên trong trưng bày dị thường đơn giản, ngoại trừ cần thiết dụng cụ sinh hoạt ở ngoài, cũng chỉ có một gian tĩnh thất, đúng là tinh xá phía sau, lại có một cái cửa nhỏ, sau khi mở ra, một mảnh càng to lớn hơn vườn hoa liền hiện ra đến.

Một uông tuyền nhãn ở vườn hoa ở giữa phun trào, trào ra nước chảy, leng keng có tiếng, cùng chu vi muôn hồng nghìn tía tôn nhau lên thành thú.

Mà ngay khi vài cây hoa cỏ trong, một tên thiếu niên ngẩng đầu lên: "Hóa ra là Lâm thúc đến rồi? Còn xin chờ một chút! Chờ ta đem cái này cây hoa trà trồng xong!"

Hắn thoạt nhìn khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi, mắt to lấp lánh có thần, không thể nói được cỡ nào anh tuấn, tướng mạo rất bình thường, rất bình thường, ăn mặc vải thô quần áo, lúc này cuốn lên ống tay áo, ống quần dính nước bùn, thật giống như một tên hết sức chuyên chú lão nông giống như.

"Há, Phương Nguyên a, ngươi trước tiên bận rộn ngươi, ta không vội!"

Hay là trong lòng hổ thẹn, cái này Lâm thúc lúng túng cười nói.

Trồng trà khá có chú trọng, đặc biệt cái này hoa trà, thích râm không thích nắng, Phương Nguyên cố ý tìm tới Tuyền nhãn phía sau, một khối râm mát nơi, đem hoa trà chậm rãi gieo xuống.

Đầu tiên là xới đất, chợt tưới nước bón phân, tưới nước dùng chính là sơn tuyền nước, cố ý thả hai ngày, hắn động tác không nhanh, lại cẩn thận tỉ mỉ, cho người một loại vui tai vui mắt cảm giác.

Chờ đến tất cả làm xong sau khi, Phương Nguyên lại đi tới thanh tuyền bên trên, cọ rửa trên tay chân bùn đất.

Cái này nước suối từ lòng đất mạch ngầm mà đến, chạm da mát mẻ cực kỳ, lại không có lạnh lẽo thấu xương, chính là thượng phẩm bên trong thượng phẩm.

Một phen rửa mặt sau khi, Phương Nguyên chậm rãi đi đến phòng bên trong, liền nhìn thấy đầy mặt thiếu kiên nhẫn lão đầu.

"Lâm thúc, vị này chính là?"

Trên mặt hắn mang theo một tia vẻ nghi hoặc.

"Ha. . . Ta đến giới thiệu cho ngươi!"

Lâm viên ngoại cười ha ha nói: "Vị này chính là Quy Linh tông ngoại môn chấp sự, Lãnh Diện Thiết Ưng Dư Thu Lãnh Dư tiên sinh. . . Ngươi biết đến, Lôi Nguyệt cũng là mới vừa bái vào cái này tông môn. . ."

"Dư tiên sinh được!"

Phương Nguyên chào hỏi, cười đến phi thường hàm hậu.

"Hừ! Quả nhiên là thâm sơn dã dân, không biết lễ nghi, chúng ta đến rồi nửa ngày, liền chén trà đều không có!"

Dư Thu Lãnh hừ hừ nói, xem ra nếu không là bên cạnh Lâm viên ngoại lôi kéo, hắn đã sớm phải cố gắng giáo huấn một cái cái này không biết trời cao đất rộng tiểu tử.

"Xin lỗi, hàn xá đơn sơ, chậm trễ quý khách. . ."

Đối với cái này, Phương Nguyên lông mày nhíu lại, thờ ơ đến trở về câu, vừa nhìn về phía Lâm viên ngoại: "Lâm thúc lần này đến, vì chuyện gì?"

"Cái này. . . Cái kia. . ."

Lâm viên ngoại có chút do dự, nửa ngày sau, mới đỏ mặt nói: "Lôi Nguyệt

bái vào Quy Linh tông, đây chính là phạm vi trăm dặm bên trong số một số hai Đại tông môn, có Võ Tông tọa trấn, cái kia Tông chủ đại nhân thấy Lôi Nguyệt tố chất, rất là yêu thích, đồng thời còn thu nàng làm vì đệ tử thân truyền, chỉ là tập luyện tông chủ một mạch võ kỹ, nhất định phải là thuần âm chi chất, bởi vậy. . . Ngươi cùng Lôi Nguyệt việc kết hôn. . ."

"Hừ!"

Lúc này, Dư Thu Lãnh trực tiếp mở miệng: "Lôi Nguyệt cô nương là ta Tông chủ đại nhân cao đồ, tố chất hơn người, ngày sau nói không chừng đều có thể xung kích Võ Tông cảnh giới. . ."

Sau đó tuy rằng không nói ra, nhưng cóc ghẻ cùng thịt thiên nga tỉ dụ vẫn là vô cùng sống động.

"Ồ! Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên nghe xong, trầm ngâm dưới, lại là chậm rãi nói: "Hai vị chờ!"

Trực tiếp đứng dậy, chuyển nhập buồng trong.

"Ồ?"

Cái này tư thái, lại khiến Lâm viên ngoại có chút bất ngờ.

Hắn tự hỏi dù cho chính mình trẻ tuổi lúc, nếu là gặp phải chuyện như vậy, cũng tuyệt đối không cách nào duy trì bình tĩnh như vậy.

'Chẳng lẽ là thầm giận trong lòng, muốn cá chết lưới rách?'

Lâm viên ngoại có chút đau lòng, lại nhìn một chút bên cạnh Dư Thu Lãnh, đối phương lại là bình chân như vại đầu một cái ánh mắt lại đây, ý tứ phi thường rõ ràng.

Dù cho thiếu niên kia muốn chó cùng rứt giậu, cũng tất không phải vị này Lãnh Diện Thiết Ưng đối thủ.

"Lâm thúc!"

Cửa phòng một tiếng cọt kẹt mở ra, Phương Nguyên bóng người đi ra, trên tay nâng một cái hộp gỗ: "Đây là ta cùng Lôi Nguyệt cô nương hôn thư, từ đính hôn sau, tiểu chất cũng suy nghĩ qua mấy lần, tự giác không xứng với Lôi Nguyệt cô nương, hôm nay Lâm thúc có thể đến, cũng thực sự đúng rồi lại ta một nỗi lòng."

"Hả?"

Lâm viên ngoại ngơ ngác tiếp nhận, mở ra sau khi, liền nhìn thấy trước hôn thư, không phải giả.

Không nghĩ tới sự tình thuận lợi như thế , khiến cho hắn lập tức ngớ ra ở nơi đó.

Đúng là Dư Thu Lãnh, mang theo 'Tiểu tử ngươi vẫn tính biết đến thức thời' ánh mắt, đứng lên liền muốn đi.

"Ai. . . Phương hiền chất, ta cái khác nói liền không nói nhiều, ngươi cùng Lôi Nguyệt, thực sự là có duyên mà không có phận. . . Nơi này một điểm mỏng manh tâm ý, kính xin ngàn vạn nhận lấy!"

Lâm viên ngoại đỏ mặt, từ trong ngực móc ra một cái bọc nhỏ đưa qua.

"Vừa là trưởng giả ban tặng, cái kia tiểu chất liền từ chối thì bất kính!"

Phương Nguyên cũng không nhìn bên trong là món đồ gì, trực tiếp nhận được trong tay.

"Rất tốt! Rất tốt!"

Hắn càng là như vậy bình thản đối mặt, Lâm viên ngoại lại càng ngày càng không đất dung thân, trực tiếp lôi kéo Dư Thu Lãnh, nhanh chóng đi rồi.

. . .

"Hừm, là toàn bộ U Cốc khế đất, lại có thể lấy tới, kiếm đến cái này, Lâm viên ngoại vẫn tính rất hào phóng, rất có môn lộ sao?"

Chờ đến bọn họ đi rồi, Phương Nguyên mở ra bao bọc, liền nhìn thấy bên trong là một tấm khế đất, mấy khối kim ngân, còn có một cái bình ngọc, không khỏi nở nụ cười.

Hắn tự nhiên hiểu được, vị này Lâm viên ngoại lúc trước sở dĩ muốn đem chính mình cùng Lôi Nguyệt định ra việc kết hôn, hoàn toàn là bởi vì sư phụ Vấn Tâm Cư Sĩ diệu thủ hồi xuân, cứu hắn một cái mạng nhỏ, hơn nữa có tâm leo lên, lúc này mới định ra.

Hiện tại chính mình chỗ dựa ngã, đối phương nữ nhi lại leo lên cao cành, có thể khách khí thương nghị giải hôn, mà không phải trực tiếp đánh tới cửa, cũng đã là so sánh khắc chế.

Chính mình trên thực tế không có bao nhiêu lựa chọn chỗ trống.

Nhận lấy nhận lỗi, cũng là vì này do đó, bằng không chính là lòng mang oán hận, dễ dàng thu nhận phiền phức.

"Nếu như không đáp ứng, chẳng lẽ còn muốn hô vài câu đừng khinh thiếu niên cùng, lại bị nhổ cỏ tận gốc, chấm dứt hậu hoạn sao?"

Phương Nguyên cười khổ, lẩm bẩm một câu.

Cũng may hắn may mắn rộng rãi lạc quan, cùng cái kia Lâm Lôi Nguyệt cũng chỉ từng thấy mấy lần, cũng không có cái gì ái mộ tình, ngược lại cũng không thế nào bực mình.

Cho tới sỉ nhục, danh tiếng cái gì các loại. . .

Đối với hắn cái này ẩn cư thâm sơn người không phận sự mà nói, lẽ nào những kia gà rừng thỏ rừng, còn có thể cười nhạo hắn làm mất mặt mũi hay sao?

Là lấy chỉ cần mình không coi là việc to tát, ngoại giới chê khen, quả thật chính là gió mát lướt nhẹ qua mặt.

Nếu không sợ mất mặt, nhà gái bồi thường, vậy thì thật là ngu sao không cầm.

"Ồ? Hồng Ngọc đạo chủng?"

Khi hắn từng cái kiểm kê, mở ra bình ngọc sau khi, lại là có chút vui mừng kêu lên.

Ở trong bình ngọc, là từng viên một trong suốt như ngọc, tròn trịa khổng lồ, bao bên ngoài vỏ màu đỏ, lại mang theo một luồng nóng bỏng khí, câu người nước dãi.

Đây chính là Linh chủng, vô cùng quý trọng, Phương Nguyên tìm rất lâu, cũng từng xin nhờ qua Lâm viên ngoại, lần này rốt cục cùng nhau đưa tới.

"Hừm, cái này gạo Hồng Ngọc bản phận thuần dương, lại cần ở râm lúc gieo xuống, tối nay sẽ ở cái kia mới mở ra trên đất đưa chúng nó trồng xuống đi. . ."

Phương Nguyên án chừng một chút bình ngọc, trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng.

. . .

Ngoài cốc.

"Ai. . ."

Lâm viên ngoại thở dài một tiếng, dù cho từ lâu quyết định, nhưng hôm nay nhìn thấy Phương Nguyên cử chỉ có độ, đúng mực tư thái, vẫn còn có chút tiếc hận.

"Làm sao? Lâm viên ngoại có lo lắng?"

Dư Thu Lãnh ở bên cạnh cười nói: "Hôn thư đã lui, lại thu rồi nhận lỗi, dù cho ngày khác sau muốn ồn ào, cũng là chính mình đuối lý. . . Đương nhiên, nếu ngươi vẫn chưa yên tâm, Lão phu cũng có thể lần thứ hai quay lại, thuận lợi diệt trừ cái này tai họa."

"Không không!"

Lâm viên ngoại hai tay loạn dao động: "Ta chỉ là xem Phương Nguyên tiểu tử này người thật không tệ , nhưng đáng tiếc Lôi Nguyệt. . ."

"Hừ, ngươi này nữ nhi ngày sau như thành tựu Võ Tông, cái gì thanh niên tuấn kiệt không phải mặc cho chọn, cần gì đối với một cái sơn dã tiểu tử nghèo quyến luyến không quên?"

Dư Thu Lãnh vẻ mặt trêu tức: "Đương nhiên, nếu ngươi vẫn là không muốn, hoàn toàn có thể tái giá một đứa con gái đi qua mà! Ngược lại chỉ cần không phải Lôi Nguyệt cô nương, chúng ta tông chủ một mực mặc kệ."

"Ai. . . Đều ra việc này, ta nơi nào còn có mặt dày nhắc tới a. . ."

Lâm viên ngoại thở dài một tiếng, tăng nhanh bước chân.

Hai người càng chạy càng xa, trong nháy mắt biến mất ở quần sơn ở ngoài.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Thuộc Tính

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Linh Trà

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Vấn Tâm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Xuống Núi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tao Ngộ Trộm

"Đó là người nào?"

Nhìn hai huynh muội rời đi bóng lưng, Phương Nguyên một vừa sửa sang lại thượng phẩm bột hùng hoàng, vừa thuận miệng hỏi.

"Bọn họ a. . . Nhưng là huyện thành đại hộ, Chu gia người, hôm nay ngươi tính số may, gặp phải Chu gia Nhị công tử đi ra, bằng không như đơn độc là nhà hắn điêu ngoa tiểu thư, vậy thì thật là. . ."

Chưởng quỹ lắc lắc đầu, hiển nhiên đối với chuyện này hiểu rõ thâm hậu.

"Muốn Hồng Sơn tham, chữa bệnh sao? Chu gia Lão gia nhiễm tật?"

"Nào có đơn giản như vậy, Chu gia dựa lưng Quy Linh tông, Chu gia Lão gia cũng là một gã chấp sự, có người nói là bị thương! Nội thương! Bởi vậy mới chịu rất nhiều thảo dược đại bổ Nguyên khí , đáng tiếc. . . Nếu ngươi cái kia cây Hồng tham có một trăm năm! Không. . . Năm mươi niên đại, nói không chắc liền có thể thử xem đi yết bảng văn!"

"Bảng cáo thị?"

Phương Nguyên hứng thú: "Chưởng quỹ ngươi nói cho ta nghe một chút chứ."

"Này. . . Cũng không có cái gì? Khoảng chừng bất quá là Chu gia thấy Lão gia tử chậm chạp chưa lành, phát ra bảng cáo thị, chiêu mộ lương y, thanh minh chỉ cần có thể diệu thủ hồi xuân, điều kiện gì đều có thể đáp ứng. . ."

Chưởng quỹ thở dài một tiếng, hiển nhiên đối với vị kia Chu gia Lão gia tương lai không lắm xem trọng.

Phương Nguyên nghe xong, lại là theo bản năng mà liếc mắt một cái chính mình thuộc tính lan, bên trong y thuật sáng loáng đứng ở nơi đó.

Có thể bị cái hệ thống này coi trọng đồng thời thu nhận nội dung, cái kia đều là vào cấp bậc.

Phương Nguyên tuy rằng nắm giữ không ít kỹ năng, nhưng chân chính bị thu nhận, vẫn cứ chỉ có bị Vấn Tâm Cư Sĩ chỉ điểm qua y thuật cùng trồng trọt.

Bởi vậy, so với những kia bình thường thầy thuốc mà nói, Phương Nguyên tự giác cũng được cho lương y.

Chỉ là hắn thiên tính lười nhác, đối với cái kia Chu gia tiểu thư tính nết cũng không thế nào yêu thích, nửa điểm đều không có cả gan tự đề cử mình tâm tư.

'Đúng là Chu gia cũng là Quy Linh tông người, nói không chắc thì có bí tịch võ công cái gì. . . Bất quá con đường này vẫn còn có chút nguy hiểm, buông tha đi. . .'

Cái kia Chu gia huynh muội mặc dù có chút vô lễ, nhưng giàu nứt tường đổ vách, giá tiền cho đến mức rất đủ , khiến cho Phương Nguyên không chỉ có mua rất nhiều bột hùng hoàng, thậm chí trên tay còn có tiền dư.

Ra cửa hàng, lúc này lại ở trên đường đi dạo, nhìn chung quanh, tự sướng.

'Nói đến, chuyện lần này, hắn là Quy Linh tông dưới đáy người kia tự chủ trương, đồng thời năng lượng cũng không phải rất lớn. . .'

Đến giữa trưa, Phương Nguyên ngồi xổm ở góc đường, vừa gặm chính mình mang đến cơm nắm, vừa suy tư.

Đây là một tin tức tốt, đại diện cho chính mình tạm thời không cần xa xứ,

kinh hoàng thoát đi.

Đối phương đứt đoạn mất chính mình cung cấp, chưa chắc cũng không có bức bách chính mình định rời đi, chỉ là bây giờ không thức thời, mặt sau sẽ làm sao, nhưng là quả thật khó nói.

'Có lẽ. . . Hắn là đi tìm bản bí tịch võ công cái gì luyện một chút? Truyền thuyết Quy Linh tông có Võ Tông tọa trấn, Võ Tông là cái gì? Rất lợi hại sao? Còn có võ công, không biết hệ thống có nhận biết hay không a. . .'

Cơm nắm dùng chính là gạo Trân Châu Ngọc Tinh làm, ở giữa bao ô mai, toả ra từng trận đồ ăn mùi thơm.

Ở chung quanh hắn, nhưng là tụ tập mấy tên ăn mày, ánh mắt lấp lánh, cuồng nuốt nước miếng, hiển nhiên cũng là bị hương vị hấp dẫn tới.

Nhìn dáng dấp, nếu không là ở người đến người đi trên đường cái, sợ là sớm đã muốn đi qua trực tiếp đoạt.

"Ha ha. . . Tiểu khất cái, ngươi nguyên lai ở đây?"

Ngay khi Phương Nguyên bị những kia tội nghiệp ánh mắt nhìn chăm chú đến không chịu được, nghĩ có phải là bố thí mấy cái lúc, một cái có chút thanh âm quen thuộc ở bên cạnh vang lên.

Hắn ngẩng đầu lên, nhất thời liền nhìn thấy vị kia Chu gia tiểu thư, chính vênh vang đắc ý mà nhìn hắn.

"Tiểu khất cái? Ta sao?"

Phương Nguyên có chút ngạc nhiên mà chỉ chỉ mũi của chính mình.

"Ngươi cùng ăn mày chen ở một đống, không phải tiểu khất cái lại là cái gì?"

Chu gia tiểu thư cười hì hì nói, một bên vừa mở ra thêu sợi vàng sợi bạc hầu

bao: "Thế nào? Có muốn hay không Đại tiểu thư khen thưởng ngươi mấy cái món tiền nhỏ, tốt tiến vào tiệm cơm hưởng dụng một bữa?"

Phương Nguyên nhất thời không nói gì, lại nhìn một chút chính mình.

Hết cách rồi, người nhà quê vào thành, không đều là bộ dạng này sao?

Hắn trợn tròn mắt, dứt khoát hờ hững, trực tiếp gặm chính mình cơm nắm.

"Ha ha. . . Cũng là ngươi loại này người nhà quê, mới đưa cơm nắm làm bảo, Bổn tiểu thư nhưng là mới vừa từ Phú Quý lâu. . . Ồ, cái gì thơm như vậy?"

Chu gia Đại tiểu thư mũi ngọc tinh xảo giật giật, đột nhiên nhìn về phía Phương Nguyên trong tay cơm nắm.

Cái kia từng viên một trân châu giống như gạo Ngọc Tinh, óng ánh long lanh, giống như thủy tinh giống như, cùng ở giữa cây mơ hồng nhạt tương xứng, hoàn toàn không giống như là người nhà quê đồ vật.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là cái kia thuần túy mùi gạo.

Nàng mới vừa ngay khi Phú Quý lâu dùng cơm, ăn đồng dạng là gạo Ngọc Tinh, nhưng loại này thuần túy mùi thơm, thực sự. . . Thực sự là. . . Không thể nhẫn nhịn a. . .

Chu gia Đại tiểu thư vô hạn oán niệm phát hiện, chính mình mới vừa vừa ăn xong cái bụng lại ục ục gọi lên.

Không, đây cũng không phải là đơn thuần đói bụng, mà là hấp dẫn! Mỹ thực hấp dẫn!

Nàng cuống họng lăn, cảm giác Phương Nguyên chính đang tại ăn cơm nắm phảng phất đã biến thành một cái hố đen, hấp dẫn ánh mắt của nàng, làm sao cũng thoát khỏi không được.

Không xong rồi, còn tiếp tục như vậy, nước miếng đều muốn chảy ra!

Chu gia Đại tiểu thư sáng suốt quyết định xoay người rời đi.

"Cái kia. . . Ngươi hoặc là?"

Phương Nguyên vừa vặn nhìn thấy cô nương này ánh mắt, cảm giác đối phương cũng là đáng thương, đem cái cuối cùng cơm nắm lấy ra: "Cho ngươi!"

"Ùng ục!"

Chu gia tiểu thư cuống họng lăn, bạch ngọc giống như khuôn mặt lại là trở nên đỏ lên, ngón tay run, một bộ nghĩ thân lại không nghĩ thân xoắn xuýt dáng dấp, cuối cùng chuyển thành nồng nặc khí tràng bạo phát: "Đùa. . . Đùa gì thế, ta đường đường Chu gia Đại tiểu thư Chu Văn Hinh, như thế nào. . . Lại sao lại thế. . ."

Nàng nói, bước chân lại là không tự chủ tiến lên.

"Há, ngươi không muốn a!"

Phương Nguyên cảm giác nghe hiểu, trực tiếp đem cơm nắm cho bên cạnh một tên tiểu khất cái: "Cầm ăn đi!"

"Tạ ơn đại gia!" "Tạ ơn đại gia!"

Cái này tiểu khất cái trước liền hướng về phía Phương Nguyên liên tục chảy nước miếng, lúc này vui như lên trời, lúc này liên tục nói cám ơn, đắc ý mà bắt đầu ăn.

Nhìn hắn đen thùi lùi nhỏ tay vồ một cái, cơm nắm trên liền hiện ra rõ ràng dấu móng tay, dù cho Chu Văn Hinh đều sinh ra phung phí của trời cảm giác.

"Ô ô. . . Ăn ngon. . . Ăn ngon!"

Tiểu khất cái ăn như hùm như sói, hai ba ngụm liền đem cơm nắm gặm xong, cuối cùng càng là liền khóe miệng cùng sợi tóc trên gạo đều không buông tha, sau khi ăn xong, chưa hết thòm thèm liếm môi ngón tay.

"Ngươi. . ."

Chu Văn Hinh một thoáng dại ra, da mặt từ trắng chuyển đỏ, lại từ đỏ chuyển trắng, đột nhiên 'Oa' một tiếng khóc lên: "Ngươi bắt nạt ta! Ô ô. . ."

Cũng không biết tại sao, trong lòng chính là cảm thấy oan ức phi thường, xoay người chạy.

Chu vi nhận thức nàng người, dồn dập hướng về Phương Nguyên quăng tới ánh mắt kính nể.

Dĩ nhiên có thể đem Chu gia nhỏ quả ớt đều tức khóc? Ân, tiểu tử không thể nhìn mặt mà bắt hình dong! Tiền đồ vô lượng a!

"Chuyện này. . ."

Phương Nguyên sờ sờ đầu, cảm giác mình phi thường vô tội, cô nương này chính mình khóc, cốc liên quan gì đến hắn? Không thể không nói, có lúc, thông minh cũng không có nghĩa là tình thương.

Nhưng hắn tình thương lại không bình thường, cũng biết nếu không chạy, đợi đến cho tiểu cô nương ra mặt người đến rồi, đó chính là muốn chạy đều chạy không được.

Lúc này xoay người liền tiến vào đường phố chỗ ngoặt, tránh đi đi vậy.

. . .

Phương Nguyên linh cảm quả nhiên cực kỳ chính xác.

Qua không đến bao lâu, một đám khí thế hùng hổ gia đinh liền nhào tới mà

đến, còn kém đóng kín bốn cửa, toàn thành lớn bắt.

Đáng tiếc lúc này, hắn đã sớm thảnh thơi thảnh thơi ra khỏi thành, ở trở về núi trên đường.

Mà cả huyện trong thành, lại có mấy cái nhận ra hắn người xa lạ này, biết hắn sào huyệt ở nơi nào?

Liền cái kia nhỏ thằng khốn họ tên đều không có hỏi rõ ràng Chu gia Đại tiểu thư Chu Văn Hinh huyên náo náo loạn sau khi, cũng chỉ có thể mệt mỏi rời đi, đúng là nghe đồn càng truyền càng xa, ở rất nhiều bát quái cùng chuyện tốt người truyền lưu xuống, cuối cùng dĩ nhiên biến thành Chu gia điêu ngoa tiểu thư ở một cái sơn dã tiểu tử nghèo trước mặt bị thiệt lớn, trong đó rất nhiều thích nghe ngóng, không thể miêu tả việc, đem Chu Văn Hinh tức giận đến giận sôi lên, lại không chỗ phát tiết.

"Ừm. . . Nguyên lai Võ Tông, chính là võ giả bên trong một cảnh giới, giác tỉnh Nguyên lực, có thể lấy một địch một trăm, vạn người khó địch. . . Toàn bộ Quy Linh tông, cũng chỉ có một vị. . ."

Lúc này Phương Nguyên, cầm tiện tay bỏ ra mấy cái miếng đồng, từ trên sạp hàng đào đến sách, lại là nhìn ra thấy say sưa ngon lành.

Đây là một cái nào đó người đọc sách bút ký, phía trên viết rất nhiều hiểu biết, xem ra hắn phải là rất yêu thích du lịch, trong đó có liên quan tới Võ Tông miêu tả, Phương Nguyên sau khi xem, thấy hàng là sáng mắt, lúc này mua lại.

"Mà ta nơi sơn mạch, được gọi là Thanh Linh sơn, nơi này là quận Thanh Hà, vừa nãy huyện thành là thành Thanh Diệp. . ."

Khiến Phương Nguyên mừng rỡ chính là, thông qua đối với du ký giải thích , khiến cho hắn đối với cái này khu vực lân cận, thậm chí chính mình vị trí thế giới, đều có một điểm hiểu rõ.

"Cái đại lục này tựa hồ diện tích rất rộng, dù cho ta nơi quốc gia, cũng chỉ là một cái tiểu quốc mà thôi, cùng toàn bộ đại lục so với, căn bản không coi là cái gì, đương nhiên, đối với người bình thường mà nói, vẫn là quái vật khổng lồ giống như. . ."

Từ cái này bộ du ký bên trong, Phương Nguyên biết được thế giới bên ngoài rất lớn, cũng phi thường đặc sắc.

"Dù cho Võ Tông, cũng bất quá có thể ở phụ cận trăm dặm xưng hùng nhất thời, đồng thời ngoại trừ võ đạo ở ngoài, còn hắn là có cái khác hệ thống. . ."

Phương Nguyên đem vở thu vào giỏ trúc, đứng dậy bắt đầu tiếp tục bôn ba.

"Đáng tiếc, lúc này ta, liền cơ bản nhất một bản bí tịch võ công đều không lấy được, liền căn bản không cần cân nhắc những thứ khác. . ."

Trở lại trong u cốc, lập tức thì có một loại cảm giác an tâm truyền đến.

"Đến cùng vẫn là chính mình ổ chó thoải mái nhất a. . ."

Mặc dù rời khỏi thời gian không phải rất lâu, nhưng Phương Nguyên vẫn là không khỏi sinh ra một loại du tử quy hương tâm tình.

Chờ đến thả xuống đồ vật sau khi, hắn hầu như là không thể chờ đợi được nữa đi tới trồng trọt bên trong vườn.

"Ồ?"

Chỉ là đi tới giao lộ, sắc mặt của hắn liền nhất thời biến hóa: "Vết chân này, có thú hại?"

Trong núi thẳm mở ra trồng trọt viên, chim muông loại hình xâm hại tuyệt đối là cái vấn đề lớn, tốt ở Vấn Tâm Cư Sĩ với đạo này có sở trường, có thể điều phối đuổi thú phấn.

Mãnh hổ, bạo lang loại hình mãnh thú, sẽ dùng nước tiểu ký hiệu lãnh địa, bách thú không dám đem phạm, đuổi thú phấn lý luận tương đồng, trên thực tế, chính là dùng dược liệu phối trí ra tương tự đồ vật, tung ở xung quanh, cho cái khác động vật tạo thành nơi đây đã có 'Lãnh chúa' ảo giác, liền không dám mạo muội đến đây.

Lại có thêm như vậy vài con sống nguội không ky, mấy cái thú kẹp cùng cạm bẫy cũng đủ để giải quyết vấn đề.

Nhưng hiện tại, trồng trọt trong vườn cạm bẫy nhưng là bị cùng nhau phá hư, bên trong mồi nhử lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất kẻ trộm phát ra không hề có một tiếng động cười nhạo.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Linh Thú

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Trao Đổi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Khách Tới

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Giao Dịch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Bí Kíp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Độc Long Thảo

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Ngư Ông

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Hỗn Độc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Nhận Lỗi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Phá Quan

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Dòm Ngó

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Âm Mưu

Sáng sớm.

Ánh mặt trời chậm rãi bay lên, sương mù mông lung, toàn bộ trong u cốc đều là sức sống tràn trề, cây cỏ tươi tốt.

"Tống Chí Cao, Quy Linh tông ngoại môn mua bán!"

"Tống Ngọc Kiệt, Quy Linh tông trưởng lão ái tử!"

"Tống Trung, Quy Linh tông trưởng lão!"

Phương Nguyên vừa cầm cái chổi, hững hờ mà đem tối hôm qua vết tích thanh trừ, trong con ngươi mang theo như có vẻ suy nghĩ.

Ngày hôm qua người mặc áo đen kia thủ lĩnh bị Hoa Hồ Điêu doạ đến tinh thần tan vỡ, không cần làm sao hình phạt nghiêm khắc bức cung liền chủ động giao cho tất cả.

Dựa theo hắn nói, cái kia Tống Ngọc Kiệt Tống đại công tử văn võ song toàn, phong lưu phóng khoáng, mấu chốt nhất chính là, vừa thấy được Phương Nguyên cái kia trước vợ chưa cưới Lâm Lôi Nguyệt liền coi như người trời, tình căn thâm chủng, không thể tự kiềm chế.

Đối với điểm ấy, Tống Trung trưởng lão cũng là cũng vui thấy cảnh như vậy, dù sao cũng là tông chủ đệ tử cuối cùng, tương lai tiền đồ không thể đo lường.

Làm sao Lâm Lôi Nguyệt bản thân lại đối với cái này Tống Ngọc Kiệt không hề hứng thú, trực tiếp từ chối.

Tống Ngọc Kiệt thẹn quá thành giận phía dưới, tự nhiên không dám đối với tông chủ ái đồ làm sao, chính mình lại là gặp tai bay vạ gió.

'Có lẽ hắn cho rằng Lâm Lôi Nguyệt đối với ta dư tình chưa xong? Mà phía dưới Tống Chí Cao nhìn thấy điểm ấy, trước liền thông qua Điền lão hán, chuẩn bị để ta ngoan ngoãn rời đi , nhưng đáng tiếc ta không thức thời, bởi vậy lại có lần này thăm dò. . .'

Thông qua thu được tin tức, hơn nữa một ít suy đoán, Phương Nguyên cơ bản lý rõ ràng một chút điểm dòng suy nghĩ, đồng thời càng thêm không nói gì.

"Lâm Lôi Nguyệt làm sao, mắc mớ gì đến ta? Quả thật là tai bay vạ gió a. . . Không, ta so với cá trong chậu đều oan uổng. . ."

Làm sao phía trên thế giới này, không có thực lực chính là to lớn nhất nguyên tội, Tống Ngọc Kiệt thậm chí đều không có chuẩn bị tự mình đến giẫm Phương Nguyên, phía dưới chó săn liền không thể chờ đợi được nữa ra tay rồi.

"Ai. . . Luôn cảm giác tương lai sẽ rất phiền phức dáng vẻ a. . ."

Phương Nguyên đem cái chổi ném đi, hướng về phía ánh mặt trời chậm rãi xoay người, thích ý nheo lại hai mắt.

Dựa theo người áo đen nói, Quy Linh tông bên trong ngưỡng mộ Lâm Lôi Nguyệt, hay là có thể tạo thành một cái hàng dài, dù sao cũng là tông chủ thân chọn, tương lai Võ Tông hạt giống!

Dù cho hôm nay không có Tống Ngọc Kiệt, ngày mai như thường có Triệu Ngọc Kiệt, Trương Ngọc Kiệt nhảy ra.

Chuyện này nhất thời khiến Phương Nguyên rất là bất đắc dĩ.

Trời thấy! Hắn thực sự là một điểm phiền phức đều không muốn trêu chọc a, làm sao ngươi không chọc người, người tự chọc giận ngươi, một mực giả bộ con rùa đen rút đầu đều không hề có tác dụng.

"Này Tống Chí Cao, đáng chết!"

Phương Nguyên trong lòng, bỗng nhiên rơi xuống một luồng quyết ý.

Đang không có bị uy hiếp đến căn bản lợi ích lúc, hắn đương nhiên có thể nhịn chịu.

Liền giống với trước từ hôn, cùng với Chu gia huynh muội động tác, nhiều nhất ném chút mặt mũi, lại đáng là gì?

Nhưng lúc này, cái này Tống Chí Cao lòng mang ý đồ xấu, lại ý đồ điều tra u cốc bí mật, trực tiếp uy hiếp đến Phương Nguyên căn bản.

Đối với Phương Nguyên mà nói, trừ mình ra thuộc tính ở ngoài, trong u cốc trồng trọt viên, còn có trong đó linh thực, chính là vảy ngược.

Rồng có vảy ngược, chạm vào tất giận!

"Tống Chí Cao thị phi diệt trừ không thể, nhưng không thể đem chính ta cũng trộn vào, bị bức ép đến lưu vong. . . Bởi vậy vẫn là phải nghĩ một cái sách lược vẹn toàn. . . Đương nhiên, mấu chốt nhất vẫn là đem võ công của ta tăng lên!"

Tối hôm qua người áo đen là Tống Chí Cao tâm phúc, đối với hắn giải phi thường.

Cái này Quy Linh tông ngoại môn chọn mua người tuy rằng cơ linh, võ công lại không làm sao, cũng là đệ tam quan dáng vẻ.

Nếu là đối đầu Hoa Hồ Điêu, tuyệt đối không có đường sống.

Đúng là sau lưng của hắn Tống Trung trưởng lão, có người nói đã đột phá Tam cát quan, Nhị bình quan, đến Tam hiểm quan cảnh giới, võ công cao cường, ở quận Thanh Hà bên trong cũng là hào nhân vật, Tống Ngọc Kiệt cũng có trò giỏi hơn thầy tư thế.

"Khóa vàng trọng lâu mười hai quan, ba vị trí đầu quan Khai, Hưu, Sinh, hoàn toàn là một mảnh đường bằng phẳng, đồng thời đột phá còn có thể sản sinh tăng cường, bởi vậy xưng là Tam cát quan, mà Đỗ, Cảnh hai quan, phá quan cũng không lắm hung hiểm, chỉ là trung bình, mà hậu kỳ Thương, Kinh, Tử tam quan, một khi phá quan thất bại, chính là hơi một tí trọng thương thậm chí tử vong, bởi vậy còn gọi là Tam hiểm quan!"

Võ đạo khó khăn tầng tầng, vừa bắt đầu liền có cái này rất nhiều cửa ải.

Càng không cần phải nói đột phá Tử quan sau khi, còn có khóa vàng trọng lâu mười hai quan cuối cùng Tứ thiên môn, cùng với Võ Tông cảnh giới! Quả thực là ngưỡng mộ núi cao , khiến cho người không tự chủ thì có chút ủ rũ.

"Tốt ở trước mắt chỉ cần xử lý một cái Tống Chí Cao, hoàn toàn không tính là gì. . ."

Võ đạo gian nan thì lại làm sao?

Có thuộc tính cùng độ thành thạo, Phương Nguyên căn bản không có suy nghĩ qua chính mình đột phá không được vấn đề.

"Vừa vặn!"

Hắn liếc mắt chính mình thuộc tính lan, liền nhìn thấy Hắc Sa chưởng tầng thứ nhất đã viên mãn phần lớn, chỉ còn lại xuống cuối cùng một điểm độ thành thạo, cũng là mấy chục lần luyện tập chuyện.

"Hôm nay liền đột phá đệ nhị quan!"

Phương Nguyên bỗng nhiên hạ quyết tâm.

Loại này phá quan tốc độ, như bị ở ngoài người biết được, hoàn toàn chính là kinh thế hãi tục, dù cho Võ Tông đều muốn liếc mắt.

Dù sao, võ đạo mười hai quan, một cửa nhất trọng thiên, dù cho ba tầng đầu

là trụ cột, cũng cần thủy ma công phu.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, chỉ cần có độ thành thạo, tất cả liền không thành vấn đề.

Ánh bình minh vừa ló rạng thời khắc, nguyên bản chính là dụng công thời cơ tốt nhất.

"Hô!"

Phương Nguyên tỉ mỉ an thần, Hắc Sa chưởng chiêu thức từ lâu quen thuộc trôi chảy, lúc này một chiêu một thức triển khai mà ra, lại phối hợp thuốc cát, thuốc nước tôi luyện hai tay.

Cũng không biết qua bao lâu, thuộc tính lan bên trong, Hắc Sa chưởng sau khi đường tiến độ, rốt cục viên mãn.

Răng rắc!

Phương Nguyên hét dài một tiếng, chỉ cảm thấy trong cơ thể một cái nào đó hạn chế bị mở ra, trong phút chốc tinh lực dồi dào cực kỳ, muốn từ mỗi cái lỗ chân lông phát tiết mà ra.

Ở độ thành thạo đầy sau khi, Hắc Sa chưởng mặt sau một tầng ký hiệu đột nhiên nhảy một cái, biến thành tầng hai!

Hắc Sa chưởng tầng hai!

Chỉ dùng mấy ngày, liền triệt để thành tựu!

"Không chỉ có như vậy, khóa vàng trọng lâu mười hai quan bên trong Hưu quan , tương tự phá."

Phương Nguyên nhìn mình thuộc tính lan, chỉ thấy nơi đó thình lình phát sinh ra biến hóa:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 1. 3

Khí: 1. 3

Thần: 1. 5

Tuổi tác: 18

Tu vị: Võ đạo đệ nhị quan

Kỹ năng: Hắc Sa chưởng (tầng hai)

Sở trường: Y thuật (cấp một), Trồng Trọt thuật (cấp ba) "

"Hắc Sa chưởng luyện đến tầng thứ hai, uy lực tăng mạnh, thậm chí vận công thời khắc, bàn tay đều sẽ phát sinh biến hóa!"

Đến lúc này, theo Phương Nguyên hơi chuyển động ý nghĩ một chút, hai tay của hắn nhất thời liền sản sinh một loại huyền bí biến hóa, lòng bàn tay mang theo màu xám đen, đối với đau đớn tính nhẫn nại càng là mức độ lớn tăng lên đến.

"Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là đột phá Hưu môn! Tinh nguyên cùng khí nguyên các gia tăng rồi 0. 2?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc mà nhìn mình vẫn là 1. 5 Thần nguyên: "Chẳng lẽ lần trước lên cấp, thật sự chỉ là Vấn Tâm trà duyên cớ, bình thường võ đạo đột phá, cũng chỉ tăng trưởng Tinh nguyên cùng khí nguyên? Hay là bởi vì ta Thần nguyên quá cao, hiện tại một chút tăng cường, đã rất khó hiển hiện ra?"

Làm sao, lấy hắn hiện tại võ đạo kiến thức, căn bản liền không cách nào sách giải.

Bất quá đối với Phương Nguyên mà nói, lúc này biết, chính mình Hắc Sa chưởng, có thể thông qua độ thành thạo nhanh chóng tăng lên, thậm chí không có bình cảnh, cái kia như vậy đủ rồi!

"Tống Chí Cao. . ."

Phương Nguyên nắm chặt hai tay, bỗng nhiên cảm nhận được một nguồn sức mạnh.

. . .

"Vương Tam còn chưa trở về?"

Lúc này Tống Chí Cao lại là có chút ăn ngủ không yên.

Làm cái này Quy Linh tông ngoại môn chọn mua, hắn bất cứ lúc nào trên mặt đều là hoà hợp êm thấm biểu hiện, khôn khéo mắt nhỏ bên trong lại mang theo điểm giảo hoạt, xưa nay trải qua hắn làm sự tình, không có chỗ nào mà không phải là thỏa thỏa đáng đáng.

Mãi đến tận lần này vì kiếm hắn hệ này trưởng lão Tống Trung niềm vui, nịnh bợ Tống Ngọc Kiệt, đối phó cái kia sơn dã tiểu tử nghèo sau khi, tất cả liền phát sinh biến hóa rồi.

"Thật là đáng chết!"

Nghĩ tới đây, Tống Chí Cao suýt chút nữa cầm trong tay âu yếm Vũ Hoa sứ chén trà ném đi.

Tiểu tử kia, thực sự cho hắn một loại không biết cân nhắc cảm giác.

Nguyên bản, từ lúc hắn để Điền lão hán đoạn tuyệt cấp dưỡng cung cấp, đưa ra nhắc nhở lúc, liền đàng hoàng cao bay xa chạy, chẳng phải là vẹn toàn đôi bên sao? Tại sao phải cứng đỉnh ở chỗ này đây?

Lúc này qua buổi trưa, nhanh đến buổi tối, Vương Tam còn chưa trở về, Tống Chí Cao lại là triệt để ngồi không yên, ở trong phòng khách đi qua đi lại.

"Dù cho tiểu tử kia có một điểm thần dị, nhưng Vương Tam xưa nay cẩn thận, lần này lại chỉ là đi kiểm tra thăm dò động tĩnh, không đến nỗi toàn quân bị diệt chứ?"

Tống Chí Cao liền như thế chắp hai tay sau lưng, đợi được đến buổi tối, một trái tim rốt cục triệt để nguội đi, càng mang theo một tia hối hận.

Biết sớm như vậy, liền không đi trêu chọc tên tiểu tử kia.

Làm sao hiện tại thù đã kết làm, lại là tên đã lắp vào cung, không phát không được.

Hoàn thành sự tình, tự nhiên có thể hướng về chủ tử sau lưng tranh công, nhưng nếu như cái gì đều đem đập phá đây?

Chỉ là nghĩ đến Tống Trung trưởng lão thủ đoạn, Tống Chí Cao thì có chút tê cả da đầu, đột nhiên ngẩng đầu, nhìn trong thành một cái hướng khác, tự nhủ: "Đã như vậy, cũng không trách ta!"

"Người đến!"

Nghĩ tới đây, hắn lập tức cao quát một tiếng.

"Lão gia có gì phân phó?"

Một tên người hầu lập tức đi vào, khom người hỏi.

Đừng xem Tống Chí Cao chỉ là cái bên ngoài chọn mua, nhưng trên tay quyền lực thực sự không nhỏ, cũng nuôi một nhóm người hầu nô tỳ, bất cứ lúc nào cung cấp sai phái.

"Ngươi đi đem Dược đường Điền lão hán tìm đến, nói cho hắn, nếu như còn

muốn ngày sau ở quận Thanh Hà tiếp tục sống, liền ngoan ngoãn lại đây, nghe Lão gia dặn dò!"

Tống Chí Cao trên mặt mang theo một tia tàn nhẫn sắc.

"Tuân mệnh!"

Người hầu hơi kinh ngạc, nhưng vẫn là nhanh chóng xuống, không đến bao lâu, sợ hãi rụt rè, xoa xoa hai tay Điền lão hán đi vào, lúc này liền đối với Tống Chí Cao cười theo: "Tống lão gia mạnh khỏe!"

"Điền lão hán a! Ngươi Dược đường các loại dược liệu, coi như không tệ, tông môn quyết ý sang năm gia tăng thu mua lượng!"

Đem người hầu đuổi đi sau khi, Tống Chí Cao thuận miệng nói.

"A? Đa tạ lão gia, đa tạ lão gia!"

Điền lão hán liên tục chắp tay, cười đến mi không gặp mắt.

"Đương nhiên. . . Cái này cũng không phải không có đánh đổi, ta cần ngươi vì ta làm một chuyện!"

Tống Chí Cao nhìn chằm chằm Điền lão hán, có chút tính trước kỹ càng , làm cái này Dược đường to lớn nhất khách hàng, chính mình nắm ngón này, liền bóp lấy Điền lão hán mạch máu, còn sợ hắn không thỏa hiệp hay sao?

"Chuyện gì? Kính xin đưa Lão gia dặn dò, lão hán chính là lên núi đao, xuống biển lửa, cũng phải đưa nó làm được thật xinh đẹp!"

Điền lão hán mèo già hóa cáo, tuy rằng trong lòng âm thầm kêu khổ, nhưng mặt ngoài trên vẫn là dõng dạc, vỗ ngực nói.

"Rất đơn giản, chính là. . ."

Tống Chí Cao nhẹ nhàng ở Điền lão hán bên tai nói vài câu, nhất thời liền để lão này biến sắc: "Cái gì? Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

"Khà khà, ta biết cái kia Vấn Tâm Cư Sĩ đã cứu ngươi, nhưng cư sĩ là cư sĩ, Phương Nguyên là Phương Nguyên. . ."

Tống Chí Cao cười lạnh một tiếng, trực tiếp uy hiếp: "Nếu ngươi không từ, tháng sau bắt đầu, ta Quy Linh tông một phần dược liệu đều sẽ không thu ngươi, ngươi chờ đó toàn gia cùng nhau uống gió tây bắc đi thôi!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Linh Gạo

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Đến Gần

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Ám Sát

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Đánh Chết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Đến Tiếp Sau

Nước suối róc rách.

Phương Nguyên ngồi ở dòng suối bên, vừa thanh lý trên người miệng vết thương, vừa suy tư lần hành động này, nhìn có hay không lưu xuống cái gì kẽ hở.

"Một lần diệt Tống Chí Cao, nguyên vốn là muốn chặt đứt Tống gia cánh tay, chỉ là không nghĩ tới Tống Ngọc Kiệt cũng ở đó, chỉ có thể cùng nhau giết!"

Làm thịt Tống Ngọc Kiệt, Phương Nguyên vẫn chưa có chút nào hối hận.

Ngược lại, lúc đó nếu là võ công của hắn đủ cao, dù cho Tống Trung trưởng lão ở nơi đó, cũng là giết không tha!

Nếu như đã làm vì tử địch, lại nơi nào còn có không nhổ cỏ tận gốc đạo lý?

"Ngoại trừ Tống Chí Cao, trong thời gian ngắn bên trong, có thể nói vô tư. . . Chỉ là. . ."

Phương Nguyên lông mày thoáng nhíu lên.

Hắn mười phân rõ ràng, giết Tống Chí Cao không có cái gì, nhưng Tống Ngọc Kiệt cũng chết ở chỗ này, tất nhiên gây nên Tống Trung, thậm chí toàn bộ Quy Linh tông tức giận.

Một khi bị phát hiện, tuyệt đối là kết quả không chết không thôi.

Mà một phen nghiền ngẫm sau khi, Phương Nguyên đã nhận định, chính mình không có để lại kẽ hở.

Dù sao, ở trong u cốc, nhưng là có một nhóm lớn không có mặt người làm chứng, cộng thêm chính mình đi ra, lại chưa bao giờ cùng người chiếu qua mặt.

Cho tới Hắc Sa chưởng? Vậy thì càng buồn cười hơn, toàn bộ quận Thanh Hà bên trong, tập luyện qua Hắc Sa chưởng võ giả không có một ngàn cũng có tám trăm.

Lại nói hắn được đến bí kíp thời gian cũng ngắn như thế, lẽ nào lập tức liền có thể võ công hiểu rõ, đến đánh chết Tống Ngọc Kiệt mức độ? Cái này e sợ liền Lâm viên ngoại chính mình cũng không tin!

'Bởi vậy, tạm thời tới nói, chỉ cần u cốc bên kia không xảy ra sự cố, ta vẫn là an toàn. . .'

Phương Nguyên đem ngực quét lên kim sang dược, mặc vào áo khoác, lại hoạt động xuống dưới, phát hiện ngoại trừ miệng vết thương vẫn cứ có chút đau đau ở ngoài, cũng không ảnh hưởng cụ thể hoạt động, không khỏi gật gật đầu.

"Đương nhiên, phía trên thế giới này, còn có thật nhiều ta không biết thủ đoạn, bởi vậy cũng không thể khinh thường. . ."

Phương Nguyên ở trong lòng yên lặng nhắc nhở chính mình.

Ở trên thế giới này, võ giả, chỉ là người bình thường tiếp xúc nhiều nhất thần bí góc lực lượng, mà ngoại trừ võ giả ở ngoài, các loại Linh Sĩ, Pháp Sĩ, Đan sư, thậm chí yêu ma quỷ quái, Thần Tiên Chí Dị truyền thuyết, thực sự đếm không biết bao nhiêu lần, không có lửa thì làm sao có khói, không hắn không có lý do.

Có lẽ, thì có một hai loại chính mình tưởng tượng không tới thủ đoạn, có thể phát hiện bí mật.

"Đương nhiên. . . Tống Trung mặt mũi không lớn như vậy, dù cho Quy Linh tông đều có chút không chịu nổi. . . Vì lẽ đó, ta còn có thời gian! Nhất định phải nắm chặt tăng lên."

Lúc này hắn không chỗ nương tựa, võ công thấp kém, tự nhiên mặc cho ai cũng có thể giẫm một cước.

Nhưng nếu hắn là Võ Tông, thậm chí truyền thuyết trong Linh Sĩ Tiên nhân đây? Không nói Tống Chí Cao, dù cho Tống Ngọc Kiệt, cũng là nói giết liền giết, Tống Trung lại dám làm sao?

Cuối cùng, vẫn là thực lực!

Lúc này thực lực không đủ, một cái bùa hộ mệnh liền rất trọng yếu.

Phương Nguyên nhìn mặt trời, dọc theo đường núi lao nhanh, đi tới u cốc phía sau.

"Khanh khách!"

Bóng trắng lóe lên, Hoa Hồ Điêu thân ảnh nhất thời hiện lên đi ra, khanh khách có tiếng, lại thò đầu ra, mặc cho Phương Nguyên ma sát, móng vuốt nhỏ liên tục ra dấu cái gì.

"Há, chút nào chưa động sao?"

Biết Hoa Hồ Điêu ý tứ, Phương Nguyên trong lòng thở lớn một hơi.

Nếu như người nhà họ Chu cùng người nhà họ Lâm không an phận, phát hiện u cốc bí mật, hay hoặc là trực tiếp phá quan mà vào, phát hiện Phương Nguyên mất tích, vậy hắn lúc này tuyệt đối không nói hai lời, lập tức mang theo Hoa Hồ Điêu vong mệnh thiên nhai.

Linh chủng cái gì, chính mình lại không phải trồng không ra, nào có mạng nhỏ trọng yếu?

Nhưng hiện tại, hết thảy đều ở dựa theo Phương Nguyên quy hoạch phát triển.

"Hừm, gian khổ ngươi!"

Đuổi đi Hoa Hồ Điêu sau khi, Phương Nguyên lập tức trốn vào mật đạo, đi tới nhà đá bên trong.

Chu lão gia cũng rất then chốt, vạn nhất hàng này chết rồi, chính mình vẫn cứ khó có thể tiếp tục đặt chân xuống.

Mang theo loại tâm tình này, Phương Nguyên thắp sáng ngọn đèn, nhất thời liền nhìn thấy giường đá trên một tấm màu xanh đen, mọc ra u ác tính, mang theo mủ dịch khuôn mặt.

Mới nhìn phía dưới, tựa hồ cái này Chu lão gia đã độc phát thân vong.

Phương Nguyên nhìn thấy, lại là thở một hơi dài: "Xong rồi!"

Trong lòng biết Chu lão gia lúc này mặc dù nhìn đáng sợ, cũng đã hiểm hiểm kiếm trở về một cái mạng nhỏ.

Tình Nhân Túy độc sâu tận xương tủy, bề ngoài tuyệt khó hiện ra bệnh trạng, lâu dần, mới là độc phát không có cứu.

Nhưng hiện tại kịch độc ở ngoài hiện ra, lại là đã bị bức ép đi ra tượng trưng.

"Bất quá xem dáng dấp kia, trúng độc cũng là đủ sâu, sợ không phải một ngày hai ngày công lao!"

Phương Nguyên thấy vậy, lắc lắc đầu, lại cho Chu lão gia đút một hoàn Diêm Vương thiếp, chợt cắt cánh tay của hắn, lấy ngân châm đâm huyệt, thả ra máu độc.

Như vậy dằn vặt chưa tới nửa giờ sau, Chu lão gia khí tức triệt để chuyển thành vững vàng, trên mặt khối thịt đánh tan, mơ hồ mang theo một chút hồng hào, mắt thấy là cứu về rồi.

"Hô. . ."

Phương Nguyên xoa xoa cái trán giọt mồ hôi nhỏ, cũng là thở dài một hơi.

Nếu không phải cần nhờ Chu gia bằng chứng, vì chính mình mở ra không có mặt chứng minh, hắn mới sẽ không một hơi ở Chu lão gia trên người xuống nặng như thế vốn đây.

Độc Long Thảo phân lượng vốn là không nhiều, Diêm Vương thiếp số lượng có hạn, đồng thời hắn tập luyện Hắc Sa chưởng, trích độc tố, cũng cần Diêm Vương thiếp làm hậu thuẫn.

'Thực sự là tiện nghi ngươi cái lão tiểu tử. . .'

Phương Nguyên trong lòng thầm nói một câu, ấn xuống máy móc, mở ra luyện công tĩnh thất cửa đá.

Răng rắc! Răng rắc!

Nương theo tiếng máy móc, to bằng cái thớt tảng đá cánh cửa tự động hướng về bên cạnh dời, chói mắt ánh mặt trời vương xuống đến.

"Tiểu cư sĩ, làm sao!"

Bên ngoài, Chu Văn Vũ, Chu Văn Hinh huynh muội, còn có Lâm bản sơ Lâm viên ngoại, đều là thấp thỏm chờ đợi, đầy mặt bất an vẻ.

"Tất cả thuận lợi!"

Phương Nguyên lúc này tự nhiên xử lý tốt tất cả cái đuôi, mặc cho Chu Văn Vũ đi vào, đem đã từ Quỷ Môn quan kéo trở về Chu lão gia tử ôm đi ra.

"Hắn đã không còn đáng ngại, nhớ tới mở chút ôn bổ chi thuốc, tu dưỡng một quãng thời gian, liền có thể khôi phục như lúc ban đầu!"

Tình Nhân Túy độc, không chỉ có như ruồi bâu lấy mật, trước càng là dựa vào những kia đại bổ chi thuốc, không ngừng lớn mạnh.

Bởi vậy người nhà họ Chu phí hết tâm tư tìm tìm quý trọng gì dược liệu, cho Chu lão gia tử hưởng dụng sự tình, hoàn toàn chính là ở đòi mạng.

Phương Nguyên cũng bởi vậy biết, Chu gia trong, tất nhiên có nội quỷ tồn tại.

Bất quá hắn cùng Chu gia không có gì giao tình, điểm ấy lại là không cần nói ra.

"Kính xin Tiểu cư sĩ lòng từ bi, lưu lại Lão gia tử ở đây ở lại thêm mấy ngày!"

Chu Văn Vũ vội vã kiểm tra một phen, trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng, đại lễ bái xuống.

"Cũng có thể, bất quá muốn ở ngoài cốc, ta yêu thích thanh tĩnh, không muốn bị quấy rối!"

Phương Nguyên sờ sờ cằm, gật đầu đồng ý.

Nếu như đã tiếp nhận cứu người, đương nhiên muốn cứu được đáy, bằng không nếu là trở lại Chu gia, lại bị ám hại, vậy coi như ai?

"Ha ha, hiền chất y thuật, ta xem đã không kém hơn Vấn Tâm Cư Sĩ chút nào!"

Lâm viên ngoại mặt mày hớn hở nói, trong lòng thoáng có một điểm hối hận.

"Hừm, hôm nay ta đã mệt mỏi, các vị đi thong thả không tiễn!"

Phương Nguyên phẩy tay áo một cái, lộ ra có ý đuổi người.

Như đặt ở bình thường, mọi người chỉ sẽ cảm thấy thiếu niên này quá mức cả gan làm loạn, nhưng lúc này đối mặt với một cái có thể người chết sống lại, xương trắng mọc thịt thần y, nhất thời liền thêm ra rất nhiều kính nể, lập tức lui ra u cốc, thần thái khá là cung kính.

Dù sao, Chu lão gia tử sinh mạng còn ở Phương Nguyên trên người, dù cho bọn họ, cũng không chắc ngày sau thì sẽ không bị thương sinh bệnh, có chuyện nhờ đến Phương Nguyên trên đầu một ngày, bởi vậy đều cực kỳ khách khí.

Chờ đến bang này phiền phức đều rời đi sau khi, Phương Nguyên nhất thời thở dài một hơi.

Lúc này có như thế một nhóm lớn người làm chứng, không nói Tống Ngọc Kiệt việc, Tống trưởng lão có thể hay không hoài nghi đến trên đầu hắn vẫn là hai chuyện khác nhau, dù cho có hoài nghi, những thứ này cũng đầy đủ bỏ đi.

. . .

Thành Thanh Diệp.

Một vùng phế tích trước.

"Kiệt nhi?"

Tống trưởng lão chừng năm mươi tuổi, Tống Ngọc Kiệt đối với hắn mà nói nhưng là lão lại đến tử, gấp đôi quý trọng.

Lúc này nghe được kịch biến tin tức, liền trong tay bang vụ đều không lo nổi, phi ngựa chạy tới, hướng về phía Tống Chí Cao dinh thự phế tích, vẻ mặt ngơ ngác.

"Tống trưởng lão, trước dinh thự bên trong nha hoàn người hầu, đều đã mang tới, một cái không ít!"

Mười mấy tên Quy Linh tông đệ tử khom người, đem sau lưng sợ hãi rụt rè

một đám nha hoàn người hầu triển lộ ra.

Ngày đó Phương Nguyên tuy rằng giết người phóng hỏa, cũng không có lạm sát kẻ vô tội, rất nhiều hạ nhân đoạt chủ nhà kim ngân, chuẩn bị cao bay xa chạy.

Nhưng lúc này, lại một cái không rơi xuống đất tất cả ở đây, đủ thấy Tống Trung trên tay năng lượng kinh người.

"Nói! Đem ngày đó việc, không sót một chữ nói hết ra!"

Tống Trung trên mặt không hề lay động, mí mắt buông xuống, giọng nói lãnh đạm, lại vô cùng dễ dàng làm người liên tưởng đến trước khi bão táp xảy ra yên lặng.

"Tống trưởng lão tha mạng a!"

Một đám tỳ nữ sai vặt khóc sướt mướt, chỉ biết xin tha: "Là một cái nón rộng vành người đi vào giết Tống Chí Cao, còn có Tống công tử, cùng bọn ta không hề can hệ a!"

"Ngọc Kiệt. . . Chết rồi? !"

Tống Trung không thể tin tưởng lẩm bẩm một tiếng, chợt vung tay lên, kình khí bộc phát.

Phốc phốc!

Cái kia nói chuyện gã sai vặt trên người lập tức nổ tung mười mấy cái hang lớn, máu chảy như suối.

"Nếu Ngọc Kiệt chết rồi, ngươi vì sao lại sống sót?"

Tống Trung lẩm bẩm một câu, chợt đưa tới một tên đệ tử: "Tống Tam, ngươi là ta thu dưỡng, nhất được ta tâm tư, lập tức xuống, đem những thứ này người chặt chẽ tra hỏi, ta muốn cái kia nón rộng vành người tất cả!"

"Tuân mệnh, sư phụ!"

Tống Tam vẻ mặt nghiêm túc, trong lòng lại là có một điểm mừng như điên.

Dù sao, Tống Ngọc Kiệt ở nơi đó, tiên thiên liền cản rất nhiều người cơ hội.

Mà lúc này, hắn xác định bỏ mình, chính mình các đồ đệ cơ hội cũng là đến rồi.

Nếu như có thể kế thừa Tống Trung y bát cùng di sản, chuyện này quả là chính là một bước lên trời!

'Cái kia hung thủ, tuy rằng không biết ngươi ở đâu, nhưng ta vẫn là muốn cảm tạ ngươi. . . Nếu ngươi đã giúp ta một lần, vậy thì lại giúp lần thứ hai, dùng đầu của ngươi, vì ta lát thành mây xanh con đường đi!'

Tống Tam trong lòng cười gằn, mặt ngoài trên, lại vẫn là làm ra nghiêm túc cùng thương tâm thái độ, nắm chặt nắm đấm: "Tiểu sư đệ thù, chúng ta nhất định phải báo!"

"Ừm!"

Tống Trung mèo già hóa cáo, phất tay để Tống Tam xuống, trong con ngươi lại là lóe qua một tia xem thường.

Thật sự coi hắn không biết những này đệ tử tâm tư? Chỉ là lúc này còn muốn dùng đến bọn họ, bởi vậy mới thoáng nhẫn nại thôi.

Trước mắt việc cấp bách, vẫn là muốn cho Ngọc Kiệt báo thù!

'Ngọc Kiệt được ta tự tay giáo dục, một thân võ công đã thẳng vào bốn quan, lại sở trường về Quy Linh kiếm pháp cùng tâm quyết, dù cho gặp phải trên giang hồ bình thường năm quan cũng đủ có thể một trận chiến, sao sẽ chết? Làm sao có thể chết?'

Tống Trung nhìn phế tích, trong lòng lại là lẩm bẩm: "Chẳng lẽ là ta trước mấy cái kẻ thù, cố ý đặt bẫy?"

Hắn dù như thế nào cũng không tưởng tượng nổi, Tống Ngọc Kiệt cái chết, trên thực tế tràn ngập ngẫu nhiên, lúc này trái lại càng nghĩ càng thiên, đem mục tiêu đặt ở chính mình mấy cái lão kẻ thù trên người.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Nội Tức

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Tặng Lễ

"Lão tiên sinh nói đùa rồi. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Một đại gia tộc, lợi ích dây dưa phía dưới, tổng có bất mãn người!"

"Cư sĩ lời ấy, quả thật lời lẽ chí lý!"

Chu Thông ngẩn ra, không nghĩ tới Phương Nguyên dĩ nhiên như vậy tình đời thấy rõ, lão luyện rộng rãi, thấy thế nào làm sao không giống thiếu niên.

"Lão tiên sinh tìm ta, e sợ cũng không phải là vì việc này chứ?"

Phương Nguyên thổi hớp trà cốc nhỏ bên trong bạch khí, nhìn chằm chằm Chu Thông, trên mặt vẻ mặt tựa như cười mà không phải cười.

"Thực không dám giấu giếm!"

Thấy vậy, Chu Thông cũng không có một chút nào ẩn giấu ý nghĩ: "Lão phu hôm nay liền chuẩn bị quay lại thành Thanh Diệp."

"Ồ? Cái này là vì sao?"

Phương Nguyên trong lòng có suy đoán, trên mặt lại mang ra một tia nghi hoặc.

"Lão phu sáng nay nhận được tin tức, thành Thanh Diệp phát sinh đại án. . . Bản tông Tống trưởng lão ái tử Tống Ngọc Kiệt, còn có một tên ngoại môn chọn mua, dĩ nhiên đều bị giết tại trong thành, cái kia hung đồ cuối cùng thậm chí còn

phóng hỏa thiêu trạch!"

"Tê. . ."

Phương Nguyên vẻ mặt vô cùng 'Kinh ngạc' : "Như vậy cùng hung cực ác, đến tột cùng là người phương nào?"

"Ta cũng không biết, ngược lại lần này chết rồi con trai độc nhất, Tống trưởng lão tất nhiên điên cuồng hơn, toàn bộ thành Thanh Diệp cũng phải động đất. . ."

Chu Thông lắc lắc đầu, Phương Nguyên đóng kịch quá tốt, lại nói hắn căn bản cũng không có hướng về phương diện này hoài nghi, bởi vậy hoàn toàn không biết cái kia cùng hung cực ác đồ an vị ở trước mặt mình.

Chỉ là Phương Nguyên còn từ trong con mắt hắn, nhìn thấy một vệt ẩn giấu rất khá cười trên sự đau khổ của người khác vẻ, xem ra hắn cùng cái kia Tống Trung quả nhiên là hai cái phe phái, nhìn thấy lẫn nhau xui xẻo đều tương đương vui vẻ.

"Đã như vậy, ta liền không giữ lại Chu lão tiên sinh!"

Phương Nguyên nâng chung trà lên, mỉm cười nói.

"nơi nào nơi nào!"

Chu Thông nét mặt già nua một trận lúng túng, người khác đều bưng trà tiễn khách, hắn còn mặt dày mày dạn ở lại chỗ này không đi, quả thật có chút khó coi.

Nhưng hết cách rồi, hắn thật là có chuyện yêu cầu Phương Nguyên.

Nhìn một chút chu vi, Chu Thông cắn răng một cái, bỗng nhiên nửa quỳ đi xuống, hành đại lễ: "Cư sĩ ân cứu mạng, đã là suốt đời khó quên, chỉ là Lão phu lúc này lại có việc không thể không thỉnh cầu cư sĩ, mong rằng cư sĩ ngàn vạn

lần đừng muốn đẩy từ!"

"Vừa là yêu cầu quá đáng, cần gì phải lại nói?"

Phương Nguyên hơi nhấp một ngụm trà, suýt chút nữa khiến Chu Thông Lão gia tử một hơi không lên được, tươi sống nghẹn chết ở nơi đó.

Hắn cuối cùng cũng coi như nhìn ra rồi, cái này có thể diệu thủ hồi xuân, càng có rất nhiều thần dị cư sĩ, trên thực tế tính tình lãnh đạm tới cực điểm.

Làm sao hắn lúc này không cầu đối phương không được.

Chết rồi con trai Tống Trung, hoàn toàn là người điên!

Hắn sợ sệt chính mình vừa ra đi, sẽ bị lan đến, thậm chí trực tiếp chết đi!

Tuy rằng hắn cùng Tống Trung đều là một cái tông môn người, trước phụ thuộc tại không giống đối địch phe phái, nhưng cũng chưa từng có trở mặt.

Chỉ là lúc này, hắn cũng không dám lấy người bình thường tư duy đến cân nhắc Tống Trung.

Mà Phương Nguyên phản ứng, mặc dù có chút quá, lại còn ở dự liệu của hắn bên trong.

Dù sao, đối phương lại không phải cha hắn, càng đối với hắn có cứu mạng đại ân, vì sao còn phải tiếp tục giúp hắn?

Chu Thông hít sâu một cái, rốt cục nói ra chính mình át chủ bài: "Nghe nói cư sĩ đối với võ đạo có hứng thú? Trước liền từng lấy một cây Hồng Sơn tham, thay đổi ba bản bí kíp võ công? Như Lão phu nơi này có càng tốt hơn đây?"

"Hả?"

Nghe hắn vừa nói như thế, Phương Nguyên đúng là đến rồi một chút hứng

thú, tay phải thoáng vừa đỡ: "Đứng lên nói chuyện đi!"

"A?"

Cảm thụ truyền đến lực lượng khổng lồ , khiến cho chính mình thân bất do kỷ đứng lên, Chu Thông trên mặt không khỏi hiện ra một tia vẻ kinh ngạc.

"Chuyện này. . ."

Hắn nhưng là phá đệ ngũ quan Cảnh môn võ đạo hảo thủ, bằng không cũng không vớt được một cái Quy Linh tông ngoại môn chấp sự vị trí, lúc này dù cho bệnh nặng mới khỏi, võ công cũng là không phải chuyện nhỏ.

Đối phương một tay liền để cho mình không hề có chút sức chống đỡ đứng lên, cũng không phải hoàn toàn không có võ công dáng vẻ.

"Nó núi chi thạch, có thể công ngọc, ta xác thực đối với một ít cao cấp võ công có hứng thú!"

Phương Nguyên hào không phủ nhận nói .

Dù sao, tương lai muốn đột phá Thương môn quan, nhất định phải cao cấp hơn võ công tâm pháp.

"Chỉ là. . . Chẳng lẽ Chu lão gia tử muốn đưa ta Quy Linh tông bí kíp. . . Vậy ta nhưng là xin miễn thứ cho kẻ bất tài, không phải ai đều muốn chọc Quy Linh tông, lại bị đuổi giết, không chết không thôi!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, vẻ mặt có chút trêu tức.

"Cái kia làm sao có khả năng? Cho lão Chu ta tám cái lá gan, cũng không dám như thế hại người hại mình a!"

Chu Thông liền vội vàng hai tay loạn lắc, từ trong lồng ngực lấy ra một quyển cổ điển tuyến hình bí kíp: "Này bộ (Thiết Bố Sam), chính là Lão phu khi

còn trẻ, gặp may đúng dịp đoạt được, tuyệt không nửa điểm hậu hoạn, càng có thể cùng Ưng Trảo công xứng đôi, tổ hợp làm vì Ưng Trảo Thiết Bố Sam, Bản môn chấp sự Lãnh Diện Thiết Ưng Dư Thu Lãnh, liền am hiểu công pháp này, nghe tên quận bên trong. . ."

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên gật gù, lập tức liền nghĩ tới từ hôn lúc, bồi tiếp Lâm viên ngoại đến đây người võ giả kia.

Lúc đó còn không thế nào cảm giác, lúc này tinh tế hồi tưởng, liền biết đối phương bất luận thân phận, võ công, đều muốn vượt qua trước mặt Chu Thông không chỉ một bậc.

Cho tới Ưng Trảo công? Đây là so với Hắc Sa chưởng truyền lưu còn muốn rộng khắp công pháp, càng có rất nhiều chi nhánh.

Tỷ như lấy Thiết Bố Sam khí công phòng ngự làm chủ, tạo thành Ưng Trảo Thiết Bố Sam, hay hoặc là chăm chú lực công kích, tăng cường khí lực Đại Lực Ưng Trảo Công, càng có kiếm tẩu thiên phong Viêm Trảo Thủ, Hàn Băng Ưng Trảo các loại. . . Đến lúc này, dù cho liền người sáng lập phục sinh, nhìn thấy như vậy nhiều vô số kể chi mạch, tất nhiên cũng phải đầu óc mơ hồ.

'Ưng Trảo Thiết Bố Sam, đúng là cùng Ngạnh Khí công giống như, chuyên chú tại phòng ngự, lại có ưng trảo công kích, có thể nói công và thủ một thể!'

Đối với cái này, Phương Nguyên trong lòng vẫn tương đối thoả mãn.

Cái này Ưng Trảo Thiết Bố Sam tuy rằng nhìn khá lớn đường hàng, nhưng ở các Đại tông môn trong, cũng là chỉ có trải qua khảo hạch đệ tử nội môn mới có tư cách tập luyện.

Phương Nguyên trầm ngâm dưới, nhưng không có mạo muội tiếp nhận bí kíp, mà là có nhiều thâm ý liếc Chu Thông một chút: "Lễ xuống tại người tất có

mong muốn, không biết Chu tiên sinh ngươi lại có gì cầu đây?"

Chu Thông nghe vậy, trên mặt lập tức lóe qua một tia thật không tiện vẻ, thoáng qua liền qua: "Tiểu cư sĩ đối với Lão phu có cứu mạng đại ân, không nói chỉ là một quyển bí kíp, dù cho lên núi đao, xuống biển lửa, ta Chu mỗ người cũng sẽ không một chút nhíu mày, chỉ là bây giờ bên ngoài thế cuộc phong quyệt vân quỷ, cũng chỉ có thể mặt dày khẩn cầu Tiểu cư sĩ một chuyện. . ."

Hắn trầm giọng hỏi: "Không biết cư sĩ cảm thấy tiểu nữ Văn Hinh làm sao?"

"Ây. . ."

Phương Nguyên lườm một cái, suýt chút nữa cho rằng cái này lão không xấu hổ vì lôi kéo chính mình, chuẩn bị đem nữ nhi đều đưa đến trên giường mình.

"Rất hoạt bát. . ."

Hắn không nói gì nửa ngày, rốt cục biệt ra một cái đánh giá đến.

"Vậy thì tốt!"

Chu Thông thở một hơi dài: "Thực không dám giấu giếm, tiểu nữ bất hảo, Lão phu thực sự khó có thể quản giáo, không bằng xin mời cư sĩ thu tiểu nữ làm đồ đệ, làm sao?"

"Không được!"

Phương Nguyên lập tức lắc đầu: "Tại hạ có tài cán gì? Có thể làm lệnh ái sư phụ? Vẫn là mời cao minh khác đi."

Hắn cũng không muốn bị nhét một cái phiền phức tới tay, đồng thời cũng tương đương kính nể Chu Thông da mặt, liền chuyện như vậy đều đề đến đi ra, quả thật là vô địch rồi.

Dù sao, mình cùng cái kia Chu Văn Hinh, làm không tốt hay là đối phương

tuổi tác muốn lớn một chút điểm.

"Cư sĩ liền không suy tính một chút?"

Chu Thông có chút thất vọng.

Để nữ nhi lạy Phương Nguyên làm sư phụ, chính là hắn đắn đo suy nghĩ một đêm, linh cơ hơi động kết quả.

Đây là một thạch mấy chim kế sách, một trong số đó có thể lôi kéo Phương Nguyên cái này thần bí 'Cao nhân', thứ hai đến không ăn thua cũng có thể làm cho nữ nhi nhận được che chở, lại nói, bất luận Phương Nguyên võ công làm sao, hay hoặc là tinh thông hay không cái khác tài nghệ, nhưng chỉ cần đem ngón này y thuật học cái thất thất bát bát, ngày sau cũng nên có thể sống yên phận.

Làm sao hắn thiên toán vạn toán, chính là không tính được tới nữ nhi mình cùng trước mặt vị này cư sĩ sớm có gặp nhau.

"Tại hạ chưa từng thu đồ đệ ý niệm, kính xin tiên sinh đem này thu hồi đi!"

Phương Nguyên đem bí kíp đẩy một cái.

Hắn cũng không muốn đem cái kia điêu ngoa tiểu thư mang tới bên người đến, hình thành phiền phức, tuy rằng cái kia cô nàng thay trang phục sau khi, tựa hồ dung mạo không tồi, đồng thời sư tôn có mệnh, đồ đệ không thể không làm, điều, dạy lên, phảng phất cũng rất mang cảm giác. . . Khục khục. . . Hiểu lầm rồi. . .

"Ai, đó là tiểu nữ vô phúc! Cái này bí kíp kính xin cư sĩ vạn vạn không muốn chối từ, bằng không Lão phu thực sự là thẹn thùng không có. . ."

Chu Thông thở dài một tiếng nói.

"Như vậy, đa tạ. . ."

Đối với cái này bí kíp, Phương Nguyên thật là có chút hứng thú, lại nói hắn mới vừa cứu đối phương một cái mạng, nắm thù lao cũng là yên tâm thoải mái, nếu Chu Thông dốc hết sức kiên trì, vậy chỉ thu rơi xuống.

Chỉ là hắn vạn lần không ngờ, lão già này tiết tháo, đã thấp đến làm người giận sôi mức độ!

Vừa thấy Phương Nguyên nhận lấy bí kíp, Chu Thông nhất thời đầy mặt mang cười, lại nhìn một chút chu vi: "Cư sĩ quả là nghèo khó, ở lâu thâm sơn, bên người cũng không có sai khiến người, liền do Lão phu làm chủ, đưa ngươi một cái nô tỳ, chuẩn bị làm chổi quét tác dụng!"

"Không cần chứ?"

Phương Nguyên cự tuyệt nói, hắn bí mật quá nhiều, lưu lại một cái thân cận người ở u cốc bên trong, đó là hiểm bại lộ đến không đủ nhanh sao?

Ít nhất ở nắm giữ có thể bảo vệ những thứ này lực lượng trước, nên bảo mật, vẫn là muốn bảo mật.

"Liền như vậy!"

Chu Thông vung tay lên: "Này cũng là ngươi Lâm thúc thúc ý tứ, yên tâm, cái kia nô tỳ ta đã mạnh mẽ giáo huấn qua một lần, mặc cho ngươi làm sao đánh chửi, đều là không đáng kể!"

Hắn tựa hồ sợ Phương Nguyên khước từ, lập tức đứng dậy liền đi, đến u cốc ở ngoài.

Phương Nguyên lúc này mới phát hiện, chờ đợi ở bên ngoài sóng lớn nhân mã đã ở nhổ trại, một bộ chuẩn bị bất cứ lúc nào liền đi dáng vẻ.

"Lão phu cáo từ!"

Chu Thông nghiêm túc hành lễ, vung tay lên, rất nhiều người nhà họ Chu

nhất thời theo rời đi.

"Ai. . . Hiền chất a. . ."

Lâm bản sơ đi ở cuối cùng, nhìn về phía Phương Nguyên trong ánh mắt mang theo vài phần tiếc hận: "Nguyên bản ngoại trừ Lôi Nguyệt ở ngoài, ta còn có mấy nữ. . . Đáng tiếc đáng tiếc. . . Làm sao làm sao. . ."

"Chuyện gì xảy ra?"

Phương Nguyên nhìn ra thấy đầu óc mơ hồ, chợt phát hiện đại đội nhân mã sau khi, quả nhiên lưu lại một cái mảnh mai bóng người.

"Chu đại tiểu thư?"

Hắn nhìn sang, liền thấy Chu Văn Hinh hai mắt đỏ chót, giống như hạch đào, phảng phất mới vừa khóc lớn qua một tràng, càng là đầy mặt oan ức vẻ.

"Làm sao?"

Chu Văn Hinh một bộ nhanh khóc lên dáng vẻ, đối Phương Nguyên vén áo thi lễ: "Nô. . . Nô tỳ ra mắt công tử!"

"Đệt!"

Phương Nguyên hai mắt trừng lớn, đối với Chu Thông tiết tháo lại có nhận thức mới, cũng biết vì sao Lâm viên ngoại trước khi đi, tại sao là cái kia phó kỳ quái vẻ mặt.

Cảm tình Chu Thông đưa đồ không được, dĩ nhiên mặc kệ không để ý, trực tiếp an một cái nô tỳ danh nghĩa, đem Chu Văn Hinh đưa đến bên cạnh mình!

"Gặp quỷ!"

Nhìn bên cạnh ủy ủy khuất khuất Chu đại tiểu thư, Phương Nguyên trong

nháy mắt đầu lớn như đấu.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Tứ Thiên Môn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Diệt Môn

Nhìn thấy bộ dạng này Chu đại tiểu thư, Phương Nguyên nhíu nhíu mày, chợt xoay người về cốc, tự nhiên uống trà sớm đi tới.

Cái này điêu ngoa Đại tiểu thư tính tình, chính là hắn là thật tốt mài một mài, tốt nhất đợi đến nàng không chịu được, chính mình rời đi, cái kia càng là đều vui mừng lớn.

Cho tới đồng tình cái gì?

Lẽ nào hắn sẽ đối với cái này điêu ngoa tiểu thư có loại tâm tình này, đùa giỡn đây?

Bên trong sơn cốc, Phương Nguyên đốn củi, nhóm lửa, nấu cháo, trà sớm, một luồng hương vị nhất thời phân tán, thậm chí ngay cả Chu Văn Hinh đều không tự chủ khịt khịt mũi, cái bụng ục ục kêu loạn.

Nàng bước chân không tự chủ tiến lên, đi tới lối vào thung lũng, lại ngây ra là không dám vào đi.

Chu đại tiểu thư mặc dù có chút thô bạo, nhưng không phải kẻ ngu si, hôm qua Phương Nguyên đã như vậy trịnh trọng việc nhắc nhở, lại mạo muội phạm giới, dù cho nàng cha đều cứu không được nàng.

Lại nói, lần trước những kia người hầu bị bạch quang cắt đứt gân tay tình cảnh, cũng là vững vàng khắc ở nàng đáy lòng , khiến cho Chu Văn Hinh làm sao dám làm càn?

Không có biện pháp, chỉ có thể liền trong cốc mùi thơm, gặm cứng ba ba

lương khô, trong lòng oan ức càng là không cần phải nhắc tới.

. . .

Trong cốc.

Phương Nguyên cùng Hoa Hồ Điêu một người nâng một cái chén nhỏ, ăn Hồng Ngọc gạo cháo, có thể không chút nào cứu tế đối phương tính toán.

Cái này linh gạo quý giá, không thấy liền Phương Nguyên bữa sáng đều biến thành húp cháo sao? Bất luận một người một điêu, đều là quý trọng phi thường, tuyệt không nửa điểm cùng người ngoài chia sẻ tâm tư.

"Dù cho ta gạo Trân Châu Ngọc Tinh, cũng là vật phàm tuyệt đỉnh, lâu dài ăn có thể dưỡng khí bổ thể, tăng thêm Nguyên khí đây. . ."

Phương Nguyên nghĩ đi nghĩ lại, lại thở dài một tiếng: "Linh trà từ lâu khô kiệt, Hồng Ngọc gạo cũng không còn nhiều. . . Hiện tại mỗi ngày trà sớm đổi thành bình thường lá trà, cũng làm cho ta đau đến không muốn sống, nếu như liền linh gạo đều không đến ăn, những ngày tháng này còn làm sao mà qua nổi a?"

"Khanh khách!"

Bên cạnh, Hoa Hồ Điêu cực kỳ thông linh giơ lên móng vuốt nhỏ, biểu thị giống như mình như vậy cảm giác.

"Xét đến cùng, vẫn là linh phì!"

Phương Nguyên nhìn chằm chằm Hoa Hồ Điêu: "Trước đây để ngươi dẫn ta đi, ngươi đều là ra sức khước từ, hiện tại đây? Ta đã là bốn quan võ đạo tiểu hảo thủ, phần này thực lực làm sao?"

"Khanh khách? !"

Hoa Hồ Điêu đem trong bát giọt cuối cùng cháo nước liếm láp sạch sẽ, lúc này mới lưu luyến thả xuống bát, đi tới trên đất trống.

"Ồ? Đây là muốn cùng ta luyện một chút?"

Phương Nguyên bỗng cảm thấy phấn chấn, hứng thú, biết Hoa Hồ Điêu đối với mình bây giờ cũng có chút đánh giá bất định, muốn thực chiến một thoáng mới có thể xác thực.

"Đến đây đi!"

Từ khi lần kia đánh chết Tống Ngọc Kiệt sau khi, Phương Nguyên cũng phát hiện, ở trong thực chiến thu hoạch đến kinh nghiệm, muốn vượt xa bình thường chính mình khổ luyện đoạt được, vậy còn có cái gì nói, vừa thấy Hoa Hồ Điêu như vậy, hắn lúc này đồng dạng có chút nóng lòng muốn thử, đi tới giữa tràng.

"Không muốn lưu thủ!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, song chưởng lập tức trở nên đen nhánh như mực, gân xanh nhô ra, dường như giun giống như, không ngừng lan tràn lên phía trên , liên đới hắn hai cánh tay đều trở nên thô lớn hơn một vòng.

'Cái này cơ bản trên, chính là ta nội tức vận hành qua đường bộ, thân thể đều chiếm được tăng cường?'

Bị Hắc Sa chưởng cường hóa vị trí, lấy song chưởng mạnh nhất, cánh tay kém hơn, lồng ngực cùng bụng dưới lần thứ hai , còn phía sau lưng nó, hai chân, đầu các loại, hoàn toàn chính là có cũng được mà không có cũng được.

Hết cách rồi, Hắc Sa chưởng vừa đến cấp bậc thấp, thứ hai căn bản liền không phải là chăm chú phòng ngự công pháp, có thể mang vào cường hóa một thoáng song chưởng cùng cánh tay, cũng đã rất tốt.

"Tê tê!"

Đúng là Hoa Hồ Điêu, phát hiện nguyên bản bình thường không có gì lạ Phương Nguyên, một thoáng biến được nguy hiểm lên, cả người bộ lông cũng là thoáng dựng thẳng lên.

Xèo!

Nó móng vuốt nhấn một cái, toàn bộ thân thể nhất thời hóa thành một đạo tia chớp màu trắng, phảng phất chớp mắt giống như đi tới Phương Nguyên trước mặt.

Xì xì!

Sắc nhọn móng vuốt mang theo kình phong, phảng phất lưỡi đao giống như cắt lạ mặt đau.

"Đến hay lắm, chính là như vậy, không muốn lưu thủ!"

Phương Nguyên một chưởng vỗ ra, con mắt lớn sáng.

Hắn chỉ cùng Hoa Hồ Điêu giao thủ qua một lần, cũng chính là dưới ánh trăng lần thứ nhất gặp mặt lúc, khi đó Hoa Hồ Điêu linh trí còn lâu mới có được hiện tại thông tuệ, đồng thời chính mình lúc đó cũng chỉ là một không biết võ công phàm nhân.

Lúc này lại là hai người đều có tiến bộ, càng làm Phương Nguyên nhiệt huyết sôi trào, có chút muốn sờ mò Hoa Hồ Điêu đáy.

"Hắc Sa Mãng Mãng!"

Nghĩ đến đây, hắn bàn tay phải lòng bàn tay bỗng nhiên biến thành đen, mang theo một luồng tinh hương khí, phảng phất Mạn Đà La giống như say lòng người.

"Tê tê!"

Hoa Hồ Điêu thấy vậy, dĩ nhiên hoàn toàn không dám cùng hắn đối công, bóng người ở giữa không trung xẹt qua một đạo 'Chi' hình chữ quỹ tích, phảng phất nhanh như tia chớp linh xảo tách ra, vòng tới Phương Nguyên sau lưng, một trảo phá không, bất ngờ đánh tới.

"Phản Thân Chưởng!"

Phương Nguyên quay người lại là một chưởng, kình phong mãnh liệt bên trong, Hoa Hồ Điêu nhẹ nhàng nhảy ra, chỉ là hắn thô to một vòng trên cánh tay cũng có thêm ba đạo đỏ tươi vết cào.

"Hả? Lực công kích rất cao, sức phòng ngự lại rất thấp!"

Nhìn thấy như vậy Hoa Hồ Điêu, Phương Nguyên trong lòng lập tức có nhận định.

Hắn lúc này công chú hai tay, một cái vết thương nhỏ không đáng kể chút nào, thoáng vận công, bắp thịt liền tự động kẹp lấy, cầm máu giảm đau.

"Được! Trở lại!"

Phương Nguyên chiến đến hàm nơi, hô to một tiếng, song chưởng phảng phất mang theo hắc phong, cát bay đá chạy, càng có kịch độc , khiến cho Hoa Hồ Điêu liên tục rút lui, ngây ra là không dám vượt qua giới hạn.

'Ân. . . Hoa Hồ Điêu thực lực chân chính, công kích liền bảy, tám quan võ lâm hảo thủ đều muốn kiêng kỵ, chỉ cần không phải chuyên tu Ngạnh Công, đụng tới đều muốn ăn cái thiệt lớn. . . Nhưng phòng ngự quá yếu, một cái bốn, năm quan cao thủ võ lâm đều có thể phá vỡ, ngắn bản so sánh nghiêm trọng, chỉ có dựa vào tốc độ bù đắp. . .'

Một phen đại chiến đi xuống sau khi, Phương Nguyên cảm giác mình khí lực không ăn thua, trước tiên dừng tay: "Dừng lại đi!"

Hắn thời khắc muốn toàn lực vận công, bức bách Hoa Hồ Điêu lui lại, nội tức

đã tiêu hao rất nhanh.

Như vậy đánh hao tổn nữa, cuối cùng kết quả, tất nhiên là Hoa Hồ Điêu càng hơn một bậc.

'Nếu ta lúc này là năm quan võ giả, có thể chống đỡ càng lâu, đặc biệt như có thể đột phá Thương môn quan, nội tức cô đọng một luồng, hình thành nội lực, là có thể bay liên tục càng lâu, đến thời điểm ứng nên có thể vượt qua Hoa Hồ Điêu. . .'

Phương Nguyên nắm chặt nắm đấm, đối với mình tiến độ vẫn tương đối thoả mãn.

Đặc biệt đang nhìn đến Hắc Sa chưởng độ thành thạo lại tăng một đoạn dài sau khi, nụ cười trên mặt càng ngày càng mở rộng: "Rất tốt, Hoa Hồ Điêu, sau đó như vậy bồi luyện, mỗi ngày đều muốn tới mấy lần!"

"Tê tê. . ."

Đối diện, Hoa Hồ Điêu uể oải le lưỡi một cái, đối với nó mà nói, đối đầu như vậy hung ác chưởng phong, còn muốn thường xuyên duy trì độ cao chú ý cẩn thận đọ sức, cũng là rất mệt có được hay không?

"Khanh khách!"

Bất quá nhìn Phương Nguyên như thế trong thời gian ngắn bên trong, liền từ một người bình thường biến thành như vậy, dù là Hoa Hồ Điêu cũng có chút kinh dị, lại giơ móng vuốt nhỏ một trận ra dấu.

"Có thể?"

Phương Nguyên nhìn ra nó nội dung, một trận mừng như điên.

Cái kia linh phì hiện tại nơi, rốt cục có thể đối với mình mở ra sao?

Một khi có cuồn cuộn không dứt linh phì, Linh trà cùng linh gạo sản xuất đều không là vấn đề, chính mình tất nhiên có thể bay nhanh thu được tăng lên!

. . .

Quận Thanh Hà, Khấu gia trang.

Này trang ở trong huyện cũng coi như hào cường, trang bên trong nhiều lấy họ Khấu người làm chủ, đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là ra một cái Chưởng pháp đại gia, tự nghĩ ra Hắc Sa chưởng Khấu Phong!

Nhưng lúc này, toàn bộ Khấu gia trang, lại là bao phủ ở một mảnh thây chất thành núi, máu chảy thành sông ở trong.

Ngọn lửa rừng rực thẳng tới mấy trượng, đem nguyên bản dày rộng rãi trang viên tất cả nuốt chửng, Khấu gia trang bên trong, tiếng hô "Giết" rung trời, từng cái từng cái Quy Linh tông đệ tử, mặt không hề cảm xúc triển khai tàn sát.

Sự thực chứng minh, ở quận Thanh Hà bá chủ cấp thế lực khác trước mặt, toàn bộ Khấu gia trang phản kháng có vẻ thù làm vì nhỏ bé.

"Tống trưởng lão có lệnh, Khấu gia trang trên dưới, chó gà không tha, tất cả đồ diệt!"

"Giết!"

. . .

Ở rất nhiều hỗn độn la lên ở trong, nào đó đại trạch viện bên trong, một cái bóng đen nhào đi ra, song chưởng tận thành màu đen kịt, mang theo từng trận ác phong, phàm là tới gần Quy Linh tông đệ tử đều là bưng cuống họng, sắc mặt trắng bệch vô cùng ngã trên mặt đất.

"Tống Trung, ngươi khinh người quá đáng!"

Bóng đen gầm thét lên, rõ ràng là một tên râu tóc bạc trắng lão đầu: "Giang hồ quy củ, họa không kịp người nhà, dù cho có việc, cũng chỉ tìm Lão phu chính là, ngươi càng dám như thế?"

"Giang hồ quy củ?"

Vẫn mặt âm trầm Tống Trung động.

Hắn hơi động, cả người liền phảng phất tơ liễu giống như phiêu hướng ông lão, động tác nhanh chóng, có như quỷ mỵ.

"Hắc Sa chưởng!"

Ông lão vận lên suốt đời công lực, song chưởng trước đẩy, càng là đem độc tố thôi thúc đến mức tận cùng.

Thế nhân đều cho rằng Hắc Sa chưởng lấy cương mãnh xưng, không biết lợi hại nhất hay là dùng độc, hắn mạch này, chỉ có chân chính đệ tử nhập thất, mới có thể truyền lấy loại này bí quyết, ông lão một thân công lực, tự nhiên đăng phong tạo cực, thậm chí từng có kỳ ngộ, đột phá Thương môn ngưỡng cửa, chính là thứ sáu quan cao thủ võ đạo, ở quận bên trong đều có chút danh tiếng.

"Hắc Sa chưởng, tôi độc!"

Tống Trung vẫn cứ sắc mặt lãnh đạm, trong ánh mắt mang theo xem thường, bỗng nhiên tay phải một khiên, chèo một vòng, lại một dẫn.

Răng rắc!

Ở ông lão trong ánh mắt kinh ngạc, tay trái của hắn cùng bàn tay phải liền ầm ầm chạm vào nhau, cực lớn lực đạo hỗn tạp độc tố, lập tức liền làm hai cánh tay hắn gãy xương, bị thương nặng, thổ huyết ngã xuống đất.

"Có thể đem Hắc Sa chưởng đột phá đến thứ sáu quan, ngươi cũng coi như là một nhân tài, chỉ là ngươi xa xa không biết Thương môn sau khi khủng bố!"

Tống Trung thản nhiên nói: "Một chạm Thương quan, toàn thân đều thương! Đến đến Kinh môn, lao tâm thương thần! Tử quan nhất đáng sợ, không thành tựu chết! Võ đạo Tam hiểm quan, một quan càng hơn một quan khó, ta đã đột phá Kinh môn, cả người nội lực cô đọng như cương, ngươi chỉ là một điểm độc tố nội lực, thì lại làm sao lay động đến? Trái lại bị ta phản kích, tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc!"

"Tống trưởng lão. . . Lão phu là đắc tội qua ngươi, nhưng làm sao đến mức này a!"

Ông lão nhìn tàn tạ khắp nơi cảnh tượng, không khỏi bi từ bên trong đến.

"Ngươi đắc tội ta, còn không có gì quan hệ, Lão phu vốn là cũng là muốn nói một chút giang hồ quy củ, nhưng hiện tại, Ngọc Kiệt đều chết rồi, Lão phu lại còn có điều kiêng kị gì. . ."

Tống Trung bình tĩnh mà nói, nhưng càng là như vậy, ông lão trên mặt lại càng hiện ra sợ hãi vẻ: "Chẳng lẽ ngươi cho rằng là ta? Không không!"

"Có phải hay là không quan hệ, ngược lại ngươi những kia đệ tử thân truyền, một cái đều chạy không thoát!"

Tống Trung lãnh đạm nói xong, chỉ điểm một chút ở ông lão mi tâm.

Vị này đã phá sáu quan, đem Hắc Sa chưởng cô đọng đến xưa nay chưa từng có, hoá sinh hắc sa nội lực ông lão, liền như thế nhuyễn ngã trên mặt đất, đã biến thành một bộ thi thể.

Thấy đến lão giả ngã xuống, Tống Trung trên mặt cũng không có bao nhiêu thoải mái, trái lại mang theo vẻ nghi hoặc: "Theo những kia người hầu nói, Ngọc Kiệt chính là chết vào tôi độc Hắc Sa chưởng, nhưng cũng không là cái này ma quỷ, hắn mấy cái đệ tử thân truyền, lại làm sao có khả năng là Ngọc Kiệt đối thủ? Ta đến tột cùng để sót cái gì?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Ngũ Quan

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Linh Địa

Núi xanh rậm rạp, sương trắng bốc lên.

Trong rừng rậm, Phương Nguyên cùng Hoa Hồ Điêu hóa thành hai đạo bóng đen, lấy gần kề phàm mắt thường khó phân biệt tốc độ, nhanh chóng cấp tốc chạy.

Lần này đi ra ngoài tìm linh phì, thực sự quan hệ đến hắn võ đạo phát triển, không thể kìm được hắn không cấp bách.

Một người một thú nửa ngày sau, liền đến Thanh Linh sơn nơi sâu xa.

"Đến, ăn đi!"

Phương Nguyên ngẩng đầu nhìn ngó bầu trời, ở rất nhiều rừng rậm che chắn xuống, vết lốm đốm cũng có vẻ không còn chói mắt, mơ hồ có thể nhìn thấy một vòng giữa trời liệt nhật.

Hồng Ngọc linh gạo kiệt quệ, hắn tự nhiên một lần nữa gặm lên gạo Trân Châu Ngọc Tinh chế thành cơm nắm, làm sao đối với đã sớm bị dưỡng quen miệng một người một thú mà nói, cái này hoàn toàn chính là dày vò a.

Tựa như Hoa Hồ Điêu, nhất thời khinh thường đẩy ra cơm nắm, nhảy vào bụi gai tùng bên trong, không đến bao lâu liền kéo một con lông đuôi tươi đẹp sặc sỡ gà rừng đi ra.

"Quả nhiên là cái nhỏ tham ăn!"

Phương Nguyên cười chửi một câu, lại vẫn là thuần thục đem gà rừng mổ

bụng phá dạ dày, tìm suối nước rửa sạch, thêm chút bên người mang muối thô, lại trùm lên lá xanh, bên ngoài quét lên bùn, thả ở trong đống lửa nướng.

Không đến bao lâu, một đạo gọi Hoa Kê liền mới vừa ra lò.

Khi hắn đập ra nắp đậy, xé ra lá xanh lúc, một luồng kinh người mùi thơm càng là phân tán.

"A. . . Vừa vào miệng liền tan ra, phì mà không chán, quả thật là Tiên nhân lông mày đều muốn rơi xuống. . ."

Cái này ở hắn trong mộng trong trí nhớ, cũng là một đạo món ăn nổi tiếng, Phương Nguyên tiện tay phục chế ra, nhất thời làm Hoa Hồ Điêu ăn được mặt mày hớn hở, hận không thể lại đi đánh một con gà rừng trở về.

"Mộng trong thế giới, cũng là chân thực không giả a. . ."

Phương Nguyên sớm đã có phát hiện, trong mộng của chính mình trí nhớ, thực sự quá mức chân thực, liền dường như thật sự tồn ở thế giới kia, mà chính mình cũng ở bên kia sinh hoạt nhiều như vậy năm.

"Hoặc là nói. . . Dựa theo bên kia thế giới lưu hành lời giải thích, cũng là mặt khác một loại hình thức 'Xuyên qua', chỗ bất đồng chính là, hiện tại ta, là hai phân chân thực trí nhớ dung hợp, không có ai cao ai thấp khác nhau. . ."

Hắn ánh mắt trong suốt, càng là mang theo một loại hiểu ra: "Hiện tại ta, chính là Phương Nguyên!"

. . .

"Đi thôi!"

Ăn uống no đủ sau khi, Phương Nguyên mang theo Hoa Hồ Điêu tiếp tục lên đường.

Cái này Thanh Linh sơn thọc sâu không biết mấy phần, ở trong trân cầm dị thú, sài lang hổ báo rất nhiều, dù cho lão thợ săn cùng người hái thuốc cũng không dám xâm nhập quá sâu.

Nhưng đối Phương Nguyên cùng Hoa Hồ Điêu mà nói, bất luận dọc theo đường đi rãnh sâu dây leo, vẫn là hung mãnh ác thú, đều bất quá tiện tay đánh đồ vật, bất tri bất giác, liền vượt qua Phương Nguyên dĩ vãng dò xét xa nhất phạm vi, đồng thời còn đang không ngừng thâm nhập.

"Hống hống!"

Ngay khi Phương Nguyên không ngừng đi tới lúc, phía trước bỗng nhiên truyền đến một tiếng rống to, cây rừng đổ, chợt nhảy ra một con Điếu Tình Bạch Ngạch cự hổ.

"Rừng sâu núi thẳm bên trong, quả nhiên mãnh thú nhiều nhất a!"

Phương Nguyên mắt cũng không chớp cái nào, bàn tay phải nhẹ nhàng ấn đi lên: "Hắc Sa chưởng!"

Cái này Hắc Sa chưởng đến tầng thứ năm, phản phác quy chân, dù cho vận công đến mức tận cùng, song chưởng cùng cánh tay cũng cùng bình thường không còn khác biệt, chỉ là lòng bàn tay thoáng mang theo một vòng màu đen.

Ầm!

Vang trầm ở trong, Phương Nguyên một chưởng này chặt chẽ vững vàng bổ tới con cọp cái trán, đưa nó đánh cho ngã lăn xuống đất.

Chỉ là hổ tính hung hăng nhất, cái này cự hổ da dày thịt béo, trở mình lại là bổ một cái, đi tới Phương Nguyên sau lưng, roi thép tựa như đuôi dựng thẳng lên, phảng phất điện quang hỏa thạch giống như, quất ở trên lưng của hắn.

Rầm ..... Rầm .....!

Phương Nguyên sau lưng, quần áo bạo liệt , hóa thành từng mảnh từng mảnh con bướm bay múa đầy trời.

"Hả? Cái này hổ không thể so tầm thường, dù cho không phải Linh thú, cùng với trước biến dị Châu Vĩ Xà cũng cách biệt không xa. . ."

Dù cho xương sọ kiên cố nhất, nhưng có thể miễn cưỡng ăn hắn một chiêu Hắc Sa chưởng, vẫn là khiến Phương Nguyên hơi kinh ngạc.

Cho tới đuôi roi?

Có Thiết Bố Sam phòng thân, con hổ này lại ở cung giương hết đà, Phương Nguyên vẫn đúng là không thế nào để mắt.

Hắn lúc này sờ sờ chính mình lưng, không có cảm giác bao nhiêu đau đớn, nếu là từ Hoa Hồ Điêu tầm mắt nhìn lại, là có thể nhìn thấy trên lưng hắn hiện ra một đạo đỏ ấn, lại nhanh chóng tiêu tan xuống.

"Hống hống!"

Đúng là cái kia cự hổ, nhìn thấy Phương Nguyên như vậy khủng bố, nhất thời quay người lại, cong đuôi quay đầu liền chạy.

Làm sao không có chạy ra vài bước, liền như uống rượu say thanh niên khỏe mạnh giống như, loạng choà loạng choạng mà ngã trên mặt đất, không đến bao lâu, máu đen liền chảy ra.

"Cái này biến dị Châu Vĩ Xà độc, phối hợp Hắc Sa chưởng, quả thực chính là thuận buồm xuôi gió a!"

Phương Nguyên thấy vậy, đúng là hơi hơi cảm khái: "Đặc biệt cái này Hắc Sa chưởng, nhìn quang minh chính đại, trên thực tế vẫn là lấy độc làm chủ, cứ gọi Độc Sa chưởng chẳng phải càng diệu?"

"Chỉ là đáng tiếc cái này hổ cốt. . ."

Lúc này cái này đầu cự hổ độc phát không có cứu, một thân máu thịt da lông đều chà đạp , khiến cho Phương Nguyên nhìn, đều cảm giác được một tia tiếc hận.

"Khanh khách!"

Hoa Hồ Điêu vênh vang đắc ý trải qua, nhân cách hoá hóa trên mặt lại là hiện ra một cái xem thường vẻ mặt.

Ở nó mà nói, ngoại trừ linh gạo Linh trà ở ngoài, không thể ăn thịt, còn có thể gọi thịt sao?

"Bất quá. . . Trong núi này, xác thực có dị thường!"

Phương Nguyên tiếp tục tiến lên, sắc mặt lại là trở nên nghiêm túc lên.

Từ trước Hoa Hồ Điêu, lại tới biến dị Châu Vĩ Xà, còn có như bây giờ cự hổ, đều nói rõ một vấn đề.

Cái này Thanh Linh sơn, không đơn giản!

Có lẽ, chính là chịu đến một cái nào đó thần bí tồn tại ảnh hưởng.

Mà lúc này Hoa Hồ Điêu dẫn hắn đi chỗ, cùng ảnh hưởng này không hắn không có quan hệ, thậm chí có thể gặp may đúng dịp tìm tới chính chủ!

"Khanh khách!"

Nương theo Phương Nguyên không ngừng thâm nhập, Hoa Hồ Điêu lại là có vẻ càng ngày càng hưng phấn, lại có chút mơ hồ cảnh giác, duỗi ra móng vuốt ra dấu cái gì.

"Đây chính là sắp đến rồi ý tứ?"

Phương Nguyên lên tinh thần, lại nhìn sắc trời một chút, hoàng hôn cuối cùng

một điểm dư huy sắp đi vào quần sơn, bóng tối bao trùm đại địa.

"Thừa dịp cuối cùng này một chút thời gian, trước tiên đi liếc mắt nhìn!"

Phương Nguyên cắn răng, mang theo Hoa Hồ Điêu, đẩy ra rồi rậm rạp như rừng bụi cỏ.

Vù vù!

Chu vi không biết khi nào, sương mù dần dần dày đặc, ngưng tụ thành mây, che đậy tầm mắt.

"Cái này sương mù. . . Không đúng!"

Trên núi một năm bốn mùa bao phủ sương mù đều bình thường, nhưng nơi này sương trắng, không khỏi cũng quá mức nồng nặc một điểm.

Thâm nhập hơn nữa vài bước sau khi, hầu như đưa tay không thấy được năm ngón, trong mơ hồ, càng là có một luồng cực lớn ủ rũ tập kích tới , khiến cho Phương Nguyên mí mắt dầy cộm nặng nề, không tự chủ liền muốn đóng trên hai mắt, tiến vào ngủ say.

"Ngủ đi. . . Ngủ đi. . ."

Bên tai, tựa hồ có một cái thanh âm êm ái nỉ non, tiêu hồn thực cốt, thâm nhập nội tâm.

"Chờ đã. . . Không thể ngủ ở chỗ này, nếu như thật sự ngủ xuống, tất cả liền đều xong. . ."

Vượt qua người bình thường gần nửa Thần nguyên, vào lúc này rốt cục có tác dụng , khiến cho Phương Nguyên miễn cưỡng có thể duy trì một tia thanh minh, nhưng cũng là như vậy.

Dù cho ý thức còn có một tia thanh tỉnh, tay chân lại dường như quán duyên

giống như, không thể động đậy, thậm chí ngay cả cũng lui về đều thành hy vọng xa vời.

"Có ma, nếu như ta đều muốn trúng chiêu, Hoa Hồ Điêu lúc trước là làm sao vào?"

Phương Nguyên trong lòng tràn ngập sai biệt, bên tai tựa hồ truyền đến Hoa Hồ Điêu cấp thiết âm thanh, chỉ là lại càng ngày càng xa, dần dần mơ hồ.

"Ngủ đi! Ngủ đi. . . Ngủ thiếp đi sau khi, hết thảy đều tốt. . ."

Ủ rũ càng ngày càng nồng nặc, Phương Nguyên mí mắt hợp lại, lại bỗng nhiên mở, lắc lắc đầu, cắn răng: "Chết tiệt. . . Cái này sương trắng có vấn đề!"

Hắn miễn cưỡng chống chính mình khoanh chân ngồi xuống, vận lên nội tức chống lại.

Chỉ là bình thường bụng dưới bên trong nóng bỏng cực kỳ lò lửa, lần này ở đây loại sức mạnh to lớn trước mặt, lại là chút nào tác dụng đều không có.

"Ngủ đi. . . Ngủ đi. . ."

Bên tai, như có như không tiếng nói trở nên càng thêm mê ly.

Mà Phương Nguyên lại là đột nhiên cả người một cái giật mình, trước mặt hiện ra một màn.

Đó là một cái áo trắng tóc bạc, râu bạc trắng lông mi trắng ông lão, bình yên ngồi ngay ngắn ở nước suối bên trên, thưởng thức trà luận Đạo: "Ta cái này Tọa Vong trà đạo, lấy tin kính, đoạn duyên, kiềm chế, giản chuyện làm cơ sở, bốn cái đi tận, mới có thể Chân Quan , còn Thái Định, mà cầu được đạo!"

"Phu tâm giả, một thân chi chủ, trăm Thần Chi soái. Tĩnh thì lại sinh tuệ, động thì lại thành hôn. Hân mê trong ảo cảnh, duy ngôn là; cam yến có vì bên trong, ai ngộ hư không phải? Chính là lớn mơ tới, mới biết nhân sinh trăm thái,

vạn sự Luân Hồi, bất quá tâm diễn biến, một giấc mộng dài, ai có thể tự biết. . ."

. . .

"Sư phụ!"

Nương theo từng hình ảnh hồi ức hiện lên, Phương Nguyên nhất thời phát hiện mình buồn ngủ từ lâu quét đi sạch sành sanh, biểu hiện càng là ngơ ngác.

Hắn hiện tại đã có thể khẳng định, Vấn Tâm Cư Sĩ tuyệt không phải người thường!

Thậm chí, hắn cũng không phải không có thứ gì truyền cho mình.

Cái này Tọa Vong trà đạo, chính là mình thu đến quý giá nhất lễ vật.

"Khanh khách!"

"Khanh khách!"

Tâm thần vừa thu, lúc này Phương Nguyên lại nhìn sương trắng, cảm giác lại cùng bình thường núi sương mù không có bao nhiêu khác nhau, đúng là bên cạnh Hoa Hồ Điêu, đã chờ đến cuống lên, thậm chí kéo một cái thật dài Ba Tiêu Diệp lại đây, bên trong là một chùm trong suốt thấy đáy, toả ra khí lạnh nước suối.

"Ngươi không có chuyện gì?"

Phương Nguyên con mắt xoay một cái, nhất thời liền hiểu rõ ra: "Là nơi này dị lực chỉ châm đối với Nhân loại? Vẫn là thú hoang tâm tư tinh khiết, bởi vậy căn bản không bị ảnh hưởng?"

Rất hiển nhiên, Hoa Hồ Điêu trước mấy lần đi qua nơi này lúc, cũng không có bị dường như hắn như thế đãi ngộ, bằng không căn bản sẽ không đem Phương Nguyên mang đến.

"Khổ cực ngươi!"

Nghĩ rõ ràng điểm ấy sau khi, Phương Nguyên cũng không có làm sao làm khó dễ Hoa Hồ Điêu, trực tiếp liền Ba Tiêu Diệp dùng để uống nước suối.

"Cái này nước. . ."

Nước suối trong suốt ngọt ngào, càng mang theo một luồng u lạnh lẽo khí, thẳng vào phế phủ.

Phương Nguyên chỉ là uống một hớp, liền cả người một cái giật mình, cảm giác một luồng cảm giác mát mẻ xung kích thiên linh, cả người đều tinh thần gấp trăm lần lên.

"Tốt tuyền! Tốt nước!"

Dù cho là hắn, cũng không khỏi mở miệng tán thưởng.

Sơn tuyền nước Phương Nguyên tất nhiên là uống đến nhiều hơn, nhưng loại này phẩm chất, còn quả là thật hiếm thấy.

"Không, cái này đã không phải bình thường nước suối, mà là Linh tuyền! Linh thủy!"

Phương Nguyên ánh mắt lấp lánh, nhìn về phía Hoa Hồ Điêu: "Cái này nước suối. . . Nơi nào đến?"

"Khanh khách!"

Hoa Hồ Điêu đứng thẳng người lên, móng vuốt nhỏ chỉ về đằng trước.

"Lại là nơi đó!"

Phương Nguyên vẻ mặt nghiêm túc lên.

Hắn mơ hồ có suy đoán, mảnh này sương mù nơi sâu xa, chỉ sợ cũng là toàn

bộ Thanh Linh sơn dị biến đầu nguồn, bất luận linh phì, Linh thú, thậm chí Linh tuyền, đều là được tới đó ảnh hưởng!

"Đã như thế, vẫn đúng là không thể không đi tới. . ."

Phương Nguyên đứng dậy, sắc mặt kiên nghị: "Linh địa sao?"

Linh địa chính là Thiên ý sở chung, địa khí hội tụ chỗ, tràn ngập khó mà tin nổi, các loại kỳ hoa dị thảo, trân cầm dị thú tầng tầng lớp lớp, chính là thượng giai Phúc Địa, Tiên, càng là một cái bảo tàng khổng lồ!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Linh Cầm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Phiền Phức

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Quận Thành

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Dự Định

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Tứ Hải Các

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Theo Dõi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Đánh Cướp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Dòm Ngó

Trong rừng rậm, bóng người mấy thiểm, hiện ra mấy vị thiến ảnh.

Trước tiên rõ ràng là bị Phương Nguyên lột sạch gốc gác Tiểu Thanh, bất quá lúc này nữ tử này ăn mặc màu xanh nhạt la váy, eo đeo trường kiếm, nhìn đúng là so với ngày đó càng thêm xinh đẹp, làm sao sắc nhọn tiếng nói hoàn toàn phá hư cái này vẻ đẹp.

Mà ở chung quanh nàng, lại có vài tên thiếu niên nam nữ, một tên trong đó ăn mặc màu vàng nhạt váy xoè cô gái, Phương Nguyên còn hết sức quen thuộc.

Không chỉ có quen thuộc, càng là có thể coi là thanh mai trúc mã, còn định ra qua hôn ước!

"Lôi Nguyệt sư tỷ!"

Thanh cô nương lôi kéo Lâm Lôi Nguyệt ống tay áo, tản bộ chân nói: "Chính là hắn. . . Hắn chính là cái kia cướp đoạt ta đại ác nhân, ngươi cần phải báo thù cho ta a!"

"Thật là to gan, lại dám cướp chúng ta Thanh sư muội!"

Lâm Lôi Nguyệt nhìn Phương Nguyên, cũng là ngẩn ra, mấy cái chu vi võ giả lại dồn dập không nhịn được, rút đao ra kiếm tiến lên, đem Phương Nguyên bao vây lên, trong mắt đều tựa như ở phun lửa.

Đây đương nhiên là là do là trước Thanh cô nương liền tìm qua bọn họ, làm sao đem Thanh Hà quận thành cùng Thiên Nhai Hải Các lật cả đáy lên trời, cũng không tìm được cái gì Tiểu Vũ Thần Ngô Minh, tự nhiên một bụng tức giận.

"Chậm đã!"

Đang lúc này, Lâm Lôi Nguyệt phất tay ngăn lại, lại tiến lên vài bước, trong ánh mắt nghi ngờ không thôi: "Ngươi là. . . Phương gia ca ca?"

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên sờ sờ mũi: "Thật khó cho ngươi còn nhớ ta a!"

Hắn cũng có chút không nghĩ tới, nguyên bản trong ký ức con nhóc con, lúc này lại là thoát thai hoán cốt, có một phái Đại sư tỷ phong độ.

"Chờ một chút!"

Tiểu Thanh nhìn một chút Lâm Lôi Nguyệt, lại hơi liếc nhìn Phương Nguyên, đầu óc mơ hồ: "Hắn không phải họ Ngô sao? Tại sao lại biến thành họ Phương?"

"Tiểu Thanh!"

Lâm Lôi Nguyệt lấy tay phù trán, lại hơi ngượng ngùng mà hỏi: "Ngươi nhận rõ ràng, thực sự là người này? !"

"Không sai, dù cho hóa thành tro ta cũng nhận ra hắn! Ồ? Chẳng lẽ sư tỷ ngươi với hắn quen biết?"

Tiểu Thanh nhất thời có chút trong lòng bồn chồn.

Dù sao lúc trước vừa bắt đầu nàng đi theo dõi đối phương, cũng là có chút vi phạm giang hồ quy củ, rất được kiêng kỵ.

"Phương Nguyên? Phương Nguyên! Ta nghĩ ra rồi, này không phải là Lâm sư muội ngươi trước hôn ước người?"

Bên cạnh một tên thanh niên nam đệ tử đại khái cũng là thầm mến Lâm Lôi Nguyệt đại quân một trong, cả người một cái giật mình, nhìn về phía Phương

Nguyên ánh mắt có như dao.

"Hóa ra là hắn!"

Trong phút chốc, Phương Nguyên chỉ cảm thấy chu vi một vòng nam tính gia súc đối với chính mình địch ý thình lình nhảy vọt mấy lần, ánh mắt lấp lánh, hầu như phải đem hắn nhen lửa.

'Mịa nó, đây là thù giết cha vẫn là đoạt thê mối hận? Đến mức đó sao?'

Hắn trong lòng nhất thời phi thường không nói gì.

Trên thực tế, Lâm Lôi Nguyệt ở Quy Linh tông trong, dung nhan kiệt xuất, lại thiên phú dị bẩm, hơn nữa tính cách dịu dàng, còn địa vị tôn sùng, quả thực là vạn ngàn sủng ái ở một thân, lúc này nhìn thấy nguyên bản trên danh nghĩa giữ lấy nàng nam tử đến, tự nhiên đều là căm thù.

Như thả ra tin tức, toàn bộ Quy Linh tông nam đệ tử chen chúc mà tới, hầu như có thể tập hợp một cái gia cường liên đi ra!

"Ahaha!"

Phương Nguyên thấy Tiểu Thanh, có chút lúng túng, đối với Lâm Lôi Nguyệt cũng không đến nỗi như vậy.

Dù sau hắn là nhìn cái này con nhóc con lớn lên, lại nói thật bàn về đến, chính mình cũng không có bất kỳ có lỗi với nàng địa phương, bởi vậy cũng không có một chút nào xấu hổ: "Hóa ra là Lôi Nguyệt muội tử, thoạt nhìn, ngươi ở Quy Linh tông sinh sống tốt, quả thật là thật đáng mừng việc!"

"Trước việc, thực sự có rất nhiều xin lỗi!"

Lâm Lôi Nguyệt mặt cười ửng đỏ, co tay áo thi lễ.

Lần thứ hai nhìn thấy cái này hôn ước bên trong nam tử, nàng cũng không rõ

ràng trong lòng chính mình là làm sao tư vị.

Nhưng lần này ra ngoài sau khi, nàng lại là hiểu rõ một chút, thế giới này rất lớn, nàng không muốn đem chính mình ràng buộc ở một chỗ một góc.

"Tiểu Thanh muội muội, vị này Phương đại ca, là bằng hữu của ta, trước bất quá một trò đùa, chúng ta hai bên đều dừng tay, không còn tính toán làm sao?"

Lâm Lôi Nguyệt lôi kéo Tiểu Thanh tay nói.

Dù sao, Tứ Hải các như vậy đối xử khách nhân, cũng là một cái đại sửu văn, bị chọc ra tất nhiên bị hư hỏng hình tượng. Huống chi, cùng Quy Linh tông quan hệ, cũng không thể thả ở dưới ánh mặt trời, dù cho toàn thành đều không khác mấy biết Tứ Hải các là Quy Linh tông bên ngoài thế lực, nhưng trực tiếp điều động Quy Linh tông võ giả bám đuôi, vẫn không được.

"Thành!"

Tiểu Thanh chỉ cảm thấy nước mắt đều muốn đi xuống, tiền riêng toàn bộ trôi theo nước, tâm nhét a, lúc này nói: "Bất quá cái kia. . . Cái kia trâm gài tóc đến đưa ta! Nó. . . Nó là cha ta cha đưa sinh nhật quà tặng!"

Trên thực tế, lời này đều là nàng nói bừa, làm sao tất cả đồ trang sức bên trong, liền cái này quý nhất.

"Há, xin lỗi xin lỗi!"

Phương Nguyên đánh cái ha ha, trực tiếp lấy ra trâm gài tóc: "Trước nhiều có đắc tội, mong rằng Thanh cô nương xin đừng trách!"

"Cái này còn tạm được!"

Tiểu Thanh con mắt toả sáng, tham tài giống như đoạt lại cây trâm, lại có chút tiếc hận: 'Sớm biết thiếu niên này tốt như vậy nói chuyện, Bổn cô nương làm gì không còn tha đối với vòng ngọc đây. . . Ô ô. . .'

Nghĩ đến đây, lại là có chút đau thấu tim gan.

"Tốt tốt!"

Lâm Lôi Nguyệt không nhịn được cười, ở Tiểu Thanh bên cạnh thì thầm vài câu.

"Thật sự? !"

Tiểu Thanh vừa nghe, nhất thời một đánh cao ba thước, phảng phất con gà con mổ thóc liên tục gật đầu: "Được rồi tốt!"

Nàng quay đầu, đối Phương Nguyên nói: "Lần này Bổn cô nương cùng ngươi có hiểu nhầm, liền như thế chuyện cũ sẽ bỏ qua, Phương gia ca ca, ngày sau còn có thể đến nhiều đánh cướp tiểu muội mấy lần, ngược lại có người muốn bồi gấp đôi. . . A a!"

Tiểu Thanh tự biết nói lỡ, vội vã che lại miệng.

"Không nghĩ tới nha đầu này, dĩ nhiên là cái tham tài thêm vắt cổ chày ra nước tính tình. . ."

Nhưng tất cả mọi người lập tức hiểu rõ, nhìn về phía Tiểu Thanh trong ánh mắt đều mang theo không nói gì.

"Phương gia ca ca tới đây, là vì Tống Trung một chuyện sao? Ta nhớ tới, ngươi cũng không biết võ công. . ."

Lâm Lôi Nguyệt ôn nhu nở nụ cười, không dấu vết khu vực mở lời đề.

"Há, gần đây học chút công phu, đến quận thành xem xem trò vui!"

Phương Nguyên thờ ơ nói.

"Cái kia Tống Trung hung ngoan, võ công càng là cao cường, dù cho bị đả

thương, cũng là hung uy vẫn còn, kính xin nhất định cẩn thận!"

Lâm Lôi Nguyệt không biết Phương Nguyên nội tình, lại ríu rít căn dặn một câu.

"Ồ!"

Phương Nguyên gật gù, xoay người rời đi.

"Chờ một chút!"

Chỉ là lúc này, bên cạnh một tên thanh niên võ giả không nhịn được, chặn ở trước mặt hắn: "Ta Lâm sư muội nói, ngươi không có nghe thấy sao? Nơi đây không phải ngươi chỗ ở lâu, đừng tưởng rằng học chút võ vẽ mèo quào là có thể ra ngoài hoành hành, vẫn là mau chóng rời khỏi đi!"

Một đám thanh niên đệ tử dù cho theo đuổi Lâm Lôi Nguyệt vô vọng, cũng chỉ lo đôi này ca ca muội muội hôm nay gặp mặt, lại gần thủy lâu đài, cọ sát ra tia lửa gì đến, lúc này đều là có chí cùng, muốn trước đem Phương Nguyên cái này to lớn nhất đối thủ cạnh tranh đuổi ra cục.

"Vâng, Triệu sư huynh cái này liền sai rồi!"

Bên cạnh một tên đầy mặt tàn nhang đệ tử lại là cười gằn tiến lên: "Vị này Phương công tử trước nếu có thể bắt nạt chúng ta nhỏ Thanh sư muội, lòng bàn tay tự nhiên cũng có mấy phần kinh người nghiệp nghệ, huynh đệ bất tài, trước tới khiêu chiến, mong rằng Phương công tử hạ thủ lưu tình!"

"Chờ đã! Làm sao có thể lọt ta?"

"Ta đến! Ta đến!"

Lời vừa nói ra, có thể nói một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời, mấy cái nam đệ tử con mắt lớn sáng.

Đây chính là chứng minh chính mình thượng giai cơ hội a!

"Tiểu Thanh. . . Ngươi đàng hoàng nói với ta, sư phụ truyền thụ Thanh La công, ngươi tu luyện tới tầng thứ mấy?"

Lâm Lôi Nguyệt thấy cái này màn, lại là kéo Tiểu Thanh, lặng lẽ kề tai nói nhỏ hỏi.

"Tầng thứ năm!"

Tiểu Thanh phun nhổ ra đầu lưỡi.

"Tê. . ."

Lâm Lôi Nguyệt nhất thời hút vào khí lạnh, cái này tự nhiên không phải vì Tiểu Thanh, mà là vì Phương Nguyên.

Tiểu Thanh nha đầu này điên điên khùng khùng, vừa là cô gái thân, lại có chỗ dựa, Bản tông nam đệ tử cái nào dám thật sự cùng với nàng động thủ, vì vậy đối với võ công nàng tiến cảnh đều là không quá hiểu rõ.

Nhưng cái này Phương Nguyên, luyện võ mới có mấy ngày? Dĩ nhiên có thể đánh bại một cái năm quan cao thủ?

Lâm Lôi Nguyệt nhìn kỹ Phương Nguyên, lần thứ nhất cảm thấy cái này u Cốc ca ca có chút thần bí, nguyên bản muốn lên trước ngăn cản tới nói cũng không nói ra được.

"Cái này. . ."

Phương Nguyên nhìn chung quanh một vòng, trên căn bản đều là bốn, năm quan gia hỏa, luận căn cơ tố chất, cũng hoàn toàn không sánh được một đường linh vật ăn tới chính mình.

'Đây chính là. . . Thần nguyên công hiệu sao?'

Trong lòng hắn đột nhiên có một cái hiểu ra, Thần nguyên chính là tinh thần ý chí! Phương diện này vượt qua người thường, là có thể từ cẩn thận quan sát bên trong đến ra đối phương võ công tầng thứ, thậm chí che giấu tự thân, đương nhiên, tiền đề là không thể cách biệt quá xa.

Thật giống như hiện tại, trải qua hắn có ý điều chỉnh, đối diện cái này quần tông phái võ giả, dĩ nhiên không có một cái nhận ra được chính mình là đột phá năm quan tiểu cao thủ, trái lại đem từng cái nội tình tất cả bại lộ ở trước mặt mình.

'Đúng là cái này Lâm Lôi Nguyệt, ta có chút nhìn không thấu, trong cơ thể có một luồng hào quang màu xanh khí tức, không phải chuyện nhỏ!'

Trong lòng hắn âm thầm cảnh giác, trên mặt lại lộ ra vẻ khó khăn: "Cái này. . . Không hay lắm chứ! Ta là người nhà quê, ra tay không nhẹ không nặng, nếu là tổn thương các ngươi, nên làm thế nào cho phải?"

"Cái gì?"

Đám đệ tử này vừa nghe, từng cái từng cái nhất thời nổi trận lôi đình, cái kia tàn nhang thanh niên càng là kêu gào: "Ta nếu là bị ngươi đánh chết, vậy cũng là tự mình xui xẻo, tuyệt sẽ không có người tìm đến ngươi phiền phức, ở đây chư vị, đều là chứng kiến!"

"Đến đây đi!"

Ở Lâm Lôi Nguyệt cùng mấy cái sư muội chú ý dưới, hắn cực kỳ không thể chờ đợi được nữa, sợ bị đoạt vị trí, nhảy xuống giữa tràng: "Tệ nhân Tôn Thiết Thư, chuyên tới để lĩnh giáo!"

'Ngớ ngẩn!'

Phương Nguyên thấy vậy, càng là âm thầm lật một cái liếc mắt.

Nếu là đám người kia cùng nhau tiến lên, dù là hắn lợi hại đến đâu cũng là

hai quyền khó địch bốn tay.

Nhưng cái này quần công tử ca lại muốn từng cái từng cái trên, chẳng lẽ là chuyên môn tìm ngược?

Vừa vặn hắn Ưng Trảo Thiết Bố Sam độ thành thạo trướng có chút chậm, cần kinh nghiệm thực chiến đây.

Chỉ là khi Phương Nguyên đang chuẩn bị tham gia lúc, trong phút chốc, cả người bộ lông đều là dựng thẳng lên!

Cái cảm giác này, thật giống như hắn bốn, năm tuổi, một mình ở rừng núi trong làm lúc đi, bị một cái lão lang nhìn chằm chằm như thế!

'Đây là. . . Có người mai phục?'

Hắn không dấu vết rút lui mở mấy bước, nhìn về phía Lâm Lôi Nguyệt, nhất thời trong lòng phảng phất bị một tia chớp đánh qua.

"Là Tống Trung!"

"Không nghĩ tới hắn dĩ nhiên như vậy kiệt ngạo, bị vây công lùng bắt tình huống dưới, còn muốn nghịch thế phản kích!"

"Lâm Lôi Nguyệt là tông chủ thân truyền, chưởng môn đệ tử, thân phận vô cùng trọng yếu, tuyệt đối là cái tốt nhất bùa hộ mệnh!"

"Nhưng ngoại giới không phải nghe đồn, người này từ lâu trọng thương sao, chẳng lẽ nghe đồn sai lầm?"

. . .

Tâm niệm thay đổi thật nhanh bên trong, Phương Nguyên lại là càng ngày càng khoảng cách Lâm Lôi Nguyệt xa một chút.

Đây là phiền phức trung tâm, cách đến càng xa càng tốt.

"Tiểu tử ngươi muốn chạy?"

Làm sao Tôn Thiết Thư nhìn thấy Phương Nguyên muốn chạy, nhất thời không làm: "Trước còn giả vờ giả vịt, lẽ nào hiện tại phải làm loại nhát gan sao?"

"A. . . Tiểu đệ tay trói gà không chặt, lại làm sao có khả năng là chư vị đối thủ? Làm trò cười cho người trong nghề, làm trò cười cho người trong nghề! Cáo từ cáo từ!"

Phương Nguyên ngoài miệng nói không ý nghĩa, đã lùi tới biên giới.

Nhưng vào lúc này, giữa tràng đột nhiên xảy ra dị biến!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Ác Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Đánh Chết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Bí Văn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Phá Quan

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 42: SáU Tầng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Lấy Lòng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Dò Xét

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Lẻn Vào

Sáng sớm.

Phương Nguyên mặc vào vải thô quần áo, nhàn nhã hoa viên bón phân, làm cỏ, tung nước.

Mặc cho là ai, đều không tưởng tượng nổi ở mảnh này hoa viên dưới đáy, đã có hai vị võ giả thi thể hóa thành phân bón!

"Quách gia sao?"

Vừa cuốc, Phương Nguyên vừa yên lặng nghĩ.

Hai người kia không phải đối thủ của hắn, bị dễ dàng bắt lại, lại trải qua một phen hình phạt nghiêm khắc khốc đánh, thuốc bức cung, tự nhiên cũng là đàng hoàng giao cho tất cả.

"Cùng tích lũy lâu dài sử dụng một lần Trương gia không giống, Quách gia trước không có tiếng tăm gì, bất quá nông thôn cấp bậc cường hào, lần này có thể một lần đoạt được rất nhiều Chu gia số lượng, dựa vào chính là hung ác bá đạo, cùng với võ lực. . ."

Như vậy chó điên bình thường gia tộc, dù cho Lâm gia cũng sẽ không dễ dàng trêu chọc.

Chỉ là, lúc này đem chủ ý đánh tới trên người mình, lại khiến Phương Nguyên có một chút không vui.

"Có lẽ. . . Ta u cốc, cũng cần cái bia ngắm lập uy!"

Phương Nguyên yên lặng nghĩ.

Trước hắn danh tiếng ra đến quá mức, hiện tại thành Thanh Diệp thế gia đều biết u cốc bên trong có vị tiểu Phương thần y, đồng thời võ công cũng cực kỳ không tầm thường.

Nếu là ba ngày hai cái liền trước đến bái phỏng thấy sang bắt quàng làm họ, thậm chí như Quách gia giống như dò xét, vậy hắn điền còn trồng không trồng?

Cho tới võ lực vấn đề, chỉ là một cái gia tộc nhỏ, dù cho bọn họ Lão tổ tông tựa hồ rất lợi hại, Phương Nguyên cũng hoàn toàn không có để ở trong lòng.

Này các gia tộc, nếu thật sự gốc gác khủng bố, không nói Tống Trung, chính là Chu Thông nắm quyền lúc, làm sao không thấy ra đến nhảy nhót?

Đương nhiên, tự tin nơi, to lớn nhất vẫn là đến từ chính tự thân tăng lên.

Phương Nguyên khóe mắt thoáng nhìn, thuộc tính lan lập tức hiện lên đi ra:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 3. 5

Khí: 3. 4

Thần: 2. 2

Tuổi tác: 18

Tu vị: Võ đạo đệ lục quan

Kỹ năng: Hắc Sa chưởng (năm tầng), Ưng Trảo Thiết Bố Sam (sáu tầng)

Sở trường: Y thuật (cấp hai), Trồng Trọt thuật (cấp ba) "

. . .

"Từ khi phá vào nội lực cảnh giới sau khi, ta Tinh nguyên cùng Khí nguyên, tại nội lực kích thích phía dưới, lại có tăng lên. . . Đồng thời này phạm vi, hay là bởi vì ta căn cơ hùng hồn duyên cớ?"

Phương Nguyên mơ hồ có hoài nghi, nếu là đổi thành bình thường sáu quan võ giả đến, thuộc tính tăng lên xa còn lâu mới có được chính mình khủng bố như vậy.

Mà Thần nguyên tăng trưởng, liền hoàn toàn là Vấn Tâm trà hiệu quả.

Trà này hắn hiện tại mỗi ngày đều muốn cùng Hoa Hồ Điêu chia sẻ một lần, dù cho không có lần thứ nhất đốn ngộ lúc hiệu quả tốt như vậy, Thần nguyên nhưng cũng ở kích thích phía dưới không ngừng tăng trưởng , khiến cho Phương Nguyên khá là thoả mãn.

Khóa vàng trọng lâu thứ bảy quan Kinh môn, khảo nghiệm chính là võ giả Thần nguyên.

Lấy hắn hiện tại tích lũy, chỉ cần Ưng Trảo Thiết Bố Sam độ thành thạo đến, hầu như có sáu, bảy phần mười nắm có thể trực tiếp lên cấp!

Loại này tỷ lệ thành công, nói ra tất nhiên doạ đến một mảnh, liền Võ Tông Sư Ngữ Đồng đều muốn trố mắt ngoác mồm.

"Hoa Hồ Điêu, đem Hoàn Hỏa Dịch đi tung xuống!"

Suy nghĩ chỉ chốc lát sau, Phương Nguyên lấy ra mấy cái ống trúc.

Hoa Hồ Điêu móng vuốt nhỏ tiếp nhận, như một làn khói biến mất không thấy, cùng với trước sợ hãi rụt rè dáng dấp khác nhau một trời một vực.

"Cái này Hoa Hồ Điêu, thực lực cũng đang chầm chậm tăng trưởng, đến hiện tại, thậm chí ngay cả bột hùng hoàng đều không thế nào e ngại. . ."

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, cũng rất là kinh ngạc.

Cái này Hoàn Hỏa Dịch tài liệu chính có bột hùng hoàng, từ trước đến giờ là Hoa Hồ Điêu khắc tinh, nhưng đợi đến hắn lần này một lần nữa phối trí sau khi, Hoa Hồ Điêu vừa bắt đầu tuy rằng sợ hãi, nhưng đã không phải sợ sệt, mà là càng thêm tương tự căm ghét mùi vị.

Phát hiện điểm ấy sau khi, Phương Nguyên lại nhiều lần thử nghiệm, rốt cục đến ra một cái kết luận, cái này Hoa Hồ Điêu đại nhược điểm, dĩ nhiên trong lúc vô tình, liền như thế dần dần biến mất không thấy.

"Cũng đúng. . . Linh thú muốn trưởng thành, cuối cùng nói không chừng đều có đột phá Võ Tông cảnh giới, lại làm sao có khả năng có lớn như vậy kẽ hở lưu lại?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm, suy đoán hay là chính mình linh gạo Linh trà công lao, hay hoặc là là Hoa Hồ Điêu bản thân trưởng thành, tính trạng thay đổi.

Làm sao tư liệu không nhiều, liền hắn cũng là ba phải cái nào cũng được, không dám rơi xuống định luận.

"Khanh khách!"

Không đến bao lâu, Hoa Hồ Điêu liền chạy về đến, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy lấy lòng vẻ.

"Ngươi cái này việc nhà nông. . . Đúng là càng ngày càng thuần thục luyện. . . Biết biết, hôm nay Linh trà thiếu không được ngươi. . ."

Phương Nguyên nhìn loại này trạng thái Hoa Hồ Điêu, đặc biệt trong đầu đột nhiên hiện ra tương lai một ngày nào đó Hoa Hồ Điêu gánh cái cuốc rơi xuống đất một màn, sắc mặt không khỏi có chút phát kinh.

"Còn có một việc!"

Hắn vuốt Hoa Hồ Điêu nhu thuận ánh sáng phía sau lưng, trong đôi mắt có hàn quang: "Ta đêm nay chuẩn bị đi ra ngoài một chuyến, vẫn là khổ cực ngươi

giữ nhà, phàm là có kẻ xâm nhập, giết chết không cần luận tội!"

. . .

Thành Thanh Diệp.

Đêm khuya, không biết nơi nào phiêu qua một đám mây đen, đem nửa vòng trăng lưỡi liềm tất cả che giấu, quang mang ảm đạm, chỉ có mông lung màu xám bạc rơi xuống đại địa, cuồng phong ô ô thổi.

"Mây đen gió lớn giết người đêm. . . Quả thật ứng cảnh!"

Phương Nguyên nội kình rót vào hai chân, tốc độ giống như tuấn mã, trong khoảnh khắc đi tới thành Thanh Diệp xuống.

Lúc này cửa thành sớm đã đóng, nhìn cái kia cao tới ba trượng ba tường thành, cùng với phía trên trơn không lưu tay rêu xanh, Phương Nguyên khinh thường chỉ cươi cười, lấy ra một đoạn dây dài, mấy viên đinh sắt, đi tới một chỗ ngóc ngách.

"Ưng Trảo Thủ!"

Nội lực của hắn rót vào hai tay, nhất thời sinh ra lực lượng khổng lồ, cầm lấy vách đá nhô ra, leo lên mà lên, thỉnh thoảng đem mấy viên đinh sắt đánh vào tường gạch khe hở, biến thành sau đó điểm dừng chân.

Chờ bò đến một nửa, Phương Nguyên cánh tay vung lên, dây dài giống như nhuyễn tiên như thế, lay động lên một cái nào đó lỗ châu mai, vững vàng trói lại.

Vèo!

Hắn hơi hơi dùng lực một chút, cả người liền nhẹ nhàng xảo xảo trên đất tường thành, lại nhanh chóng biến mất ở âm u bên trong, không có gây nên chút nào chú ý.

"Ai. . . Cũng là hiện tại ta, còn cần mượn công cụ, đợi đến học được một môn khinh công thân pháp sau khi, cái này chỉ là tường thành, lại đáng là gì. . ."

Phương Nguyên trong lòng yên lặng suy tư, vừa nhanh chóng rơi xuống tường thành.

Hắn lúc này, chuyên môn thay đổi một bộ màu đen quần áo bó, cùng bóng đêm hầu như hòa làm một thể, cái kia mấy cái ngủ gật thủ vệ binh thì lại làm sao có thể phát hiện?

"Quách gia. . . Quách gia. . ."

Hắn lần trước đến thành chọn mua, cũng từng cơ bản đi dạo một vòng, cuối cùng cũng coi như biết Quách gia nơi, lập tức lén lút sờ qua đi.

Quách gia đại trạch.

Quách gia chính là nhà giàu mới nổi, vẫn cứ duy trì rất nhiều ở nông thôn lúc phương pháp, lúc này đại trạch, thoạt nhìn liền phảng phất một cái tường đất tử giống như, đề phòng nghiêm ngặt, gia đinh mỗi cái tinh tráng rắn chắc, dù cho buổi tối cũng có người chuyên tuần tra, người hầu nắm khổng lồ hung ác chó săn, ở hành lang tới về dò xét, nửa điểm không dám sơ sẩy.

Luận tinh nhuệ trình độ cùng võ lực, có lẽ đúng là lúc này thành Thanh Diệp bên trong đệ nhất.

Khi Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này lúc, nhất thời cũng có chút oán thầm, không biết phải nói Quách gia là cường hào tật chưa cải, vẫn phải là tội quá nhiều người, không thể không như vậy.

Bất quá lại thế nào đi nữa nghiêm phòng tử thủ, trạch viện tường vây, dù sao cũng hơn huyện thành tường vây thấp nhiều hơn, Phương Nguyên tìm một cái khe hở, trực tiếp từ bên ngoài nhảy qua đi.

Răng rắc!

Tường vây phía sau, là một chỗ hoa viên, Phương Nguyên rơi vào trên cỏ, chỉ có nhẹ vô cùng hơi hai tiếng vang lên truyền ra.

Hắn con mắt hơi chuyển động, cả người đã nhanh chóng nhào vào một mảnh núi giả quần bên trong.

"Uông uông!"

Cách đó không xa, hai cái xốc vác gia đinh liền nắm một con chó đen lớn tuần tra mà qua.

Cái này hắc khuyển bộ lông sáng rõ, con ngươi huyết hồng, hàm răng sâm bạch sắc bén, chảy nước dãi, đột nhiên dừng lại, nhìn về phía Phương Nguyên rơi xuống đất chỗ, lại nhìn sang núi giả, có chút ngờ vực.

"Đại Hắc, làm sao?"

Một tên gia đinh hơi nghi hoặc một chút, chợt buông ra vòng xích chó, để Đại Hắc khuyển tiến lên.

Hắc Cẩu chạy đến góc tường nơi ngửi một cái, chợt không chút do dự mà hướng về núi giả chạy tới.

Thấy vậy, mặt sau hai tên gia đinh liếc mắt nhìn nhau, đều có chút cảnh giác, một người sờ về phía bên hông, một người nắm chặt chiêng đồng.

'Tốt súc sinh!'

Phương Nguyên trốn ở âm u nơi, nhìn thấy chó săn lại đây, trong lòng thầm khen một câu, nội kình vận chuyển đến hai mắt, hướng về hắc khuyển mạnh mẽ một nhìn chăm chú.

Võ học trong, có ' 'Mục kích ' lời giải thích, nói cách khác có cao nhân tiền bối, thậm chí không cần động thủ, bằng vào ánh mắt liền có thể uy hiếp kẻ địch.

Hiện tại Phương Nguyên làm này pháp, có lẽ còn kém rất xa truyền thuyết trong cao nhân, nhưng Thần nguyên hơn người, đối mặt với lại là một con tâm tư trong vắt thú hoang, tự nhiên chiếm lợi lớn.

"Ô ô. . ."

Chó đen lớn nhất thời bộ lông dựng thẳng, chỉ cảm thấy hai thanh lợi kiếm từ trong mắt đâm vào, lại phảng phất một người một ngựa cất bước ở trong vùng hoang dã, bị cái gì mãnh thú nhìn chằm chằm, cực lớn khủng bố tập kích tới.

Nhất thời cong đuôi, ô ô kêu, chạy ra núi giả phạm vi.

"Ồ? Đại Hắc chuyện gì thế này?"

Hai cái gia đinh nhìn nhau, có chút đầu óc mơ hồ.

"Có lẽ là đêm nay xương gà không gặm đủ, hay hoặc là phát xuân?"

Một gã khác gia đinh thanh tĩnh lại, cười trêu nói.

"Cái gì phát xuân? Ngươi cho rằng người người đều giống như ngươi, một phát tiền tháng đã nghĩ đi tìm đầu phố cái kia đậu phụ phường nữ nhân. . . Nhà ta Đại Hắc nhưng là. . ."

Một gã khác gia đinh hùng hùng hổ hổ, nhưng cũng thiếu rất nhiều nghi hoặc, sờ sờ hắc khuyển đầu, trong lúc nhất thời khó có thể sách giải: "Đi thôi đi thôi, lập tức liền thay ca, trở về phòng, uống chút rượu, đến điểm thịt thủ, cái kia quả thật là thần tiên đều không đổi. . ."

"Chính là! chính là!"

Đồng bọn bên cạnh con gà con mổ thóc liên tục gật đầu, hai người càng chạy càng xa.

Chờ đến tiếng bước chân hoàn toàn biến mất không gặp sau khi, Phương

Nguyên nhất thời hóa thành một đạo bóng đen, bỗng nhiên đi tới, đi vào bên trong trong nhà.

Trong phút chốc, sân nhà tối ôm, rất nhiều phòng ốc vách tường, dường như mê cung giống như, núi non trùng điệp , khiến cho Phương Nguyên thầm hô không được, trước không có cẩn thận tìm hiểu trạch viện tin tức, có chút thất sách.

"Bất quá tổng thể mà nói, trạch viện bố cục có rất nhiều tương tự, đại sảnh mặt sau chính là chủ nhân phòng ngủ, tổng chạy không được. . ."

Phương Nguyên leo lên tường cao, nhìn thấy vài điểm ngọn đèn, trên mặt vui vẻ.

Lúc này đoạn dầu thắp tinh quý, dám ở đêm khuya như trước đốt đèn luận chuyện, cái kia tất là chủ mạch không thể nghi ngờ, tuy không trúng cũng kém không được quá xa.

Mà theo Phương Nguyên ẩn núp đi qua, phát hiện chu vi cảnh giới lực lượng một thoáng tăng lên đến, nhất thời trong lòng càng là nắm chắc, biết tìm đúng rồi địa phương.

Màu da cam ngọn đèn ấn chiếu chu vi, xuyên thấu qua đắp được tốt giấy, lộ ra hai đám bóng người màu đen.

"Phụ thân đại nhân, hài nhi vô năng, Tiểu Thất cùng Tiểu Thập Bát vẫn chưa trở về!"

Ở thư phòng bên trong, Quách gia hiện tại gia chủ, Quách Kinh cung kính đến cực điểm quỳ gối dưới đất.

Nếu là người ngoài thấy cảnh này, tất nhiên con ngươi đều muốn trừng đi xuống.

Lúc nào, cái kia tính khí nóng nảy, ngang ngược không biết lý lẽ Quách gia

Gia chủ, dĩ nhiên trở nên so với con thỏ nhỏ còn muốn ngoan ngoãn?

"Hả? !"

Ngồi xếp bằng ở chỗ ngồi, là một tên râu trắng tóc bạc lão hán, con ngươi lấp lánh có thần, vừa quay đầu, trong phòng liền phảng phất đánh qua một cái chớp giật, mang theo lớn lao uy nghiêm , khiến cho Quách Kinh không tự chủ rục cổ lại.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Ám Tử

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Khắc Phục Hậu Quả

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Luyện Thực

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Linh Trúc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Chữa Bệnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Cứu Người

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Thu Phục

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Chuyện Quan Trọng

Thu ý dần dần dày đặc, lại chuyển nhập trời đông giá rét.

Từng mảng từng mảng lông ngỗng giống như tuyết lớn từ màn trời rơi xuống, không bao lâu nữa, toàn bộ u cốc chính là một mảnh bao phủ trong làn áo bạc.

Phương Nguyên đẩy ra làm bằng gỗ cửa sổ, thở ra một hơi bạch khí.

Thân là nội gia cao thủ, nóng lạnh bất xâm, hắn lúc này chỉ là mặc một bộ đơn bạc áo, nhưng không có cảm thấy chút nào lạnh lẽo.

"Líu lo!"

Giữa không trung, Thiết Linh hắc ưng kêu to một tiếng, cầm lấy một con nai con, vững vàng rơi vào tuyết bên trong, mắt ba ba nhìn chằm chằm Phương Nguyên.

Rất hiển nhiên, không nói u cốc bên trong linh vật cung cấp, chính là mỗi ngày đồ ăn chín thịt nướng, cũng đã đem miệng của nó dưỡng điêu, dù cho hiện tại Phương Nguyên đuổi nó, e sợ hắc ưng cũng không muốn tiếp tục trở lại qua loại kia ăn tươi nuốt sống thú hoang sinh hoạt.

"Khanh khách!"

Vừa nhìn thấy có ăn ngon, Hoa Hồ Điêu chạy được nhanh chóng, ở trên mặt tuyết lưu lại nhợt nhạt một đám vết chân, giống như hoa mai giống như.

"Thu. . ."

Nhìn thấy Phương Nguyên đi ra, Thiết Linh hắc ưng lại gọi một tiếng, hàm nghĩa phi thường rõ ràng.

"Ồ? Có người tới gần, đồng thời vẫn là người quen sao?"

Trải qua khoảng thời gian này ở chung, tuy rằng Phương Nguyên vẫn là không học được Thú ngữ, nhưng một ít đơn giản phát âm ý tứ lại vẫn là cơ bản tìm hiểu được một điểm, đặc biệt hắn cùng hắc ưng ước định tín hiệu, càng thêm không có sai.

"Tiểu hắc, ngươi trước tiên đi ra sau trốn trốn. . ."

Phương Nguyên vừa xử lý nai con, vừa cũng không quay đầu lại đối với Thiết Linh hắc ưng nói: "Yên tâm, hôm nay linh gạo cùng thịt nướng, đều thiếu không được ngươi. . ."

"Líu lo. . ."

Nghe được cái này bảo đảm, Thiết Linh hắc ưng vừa mới bất đắc dĩ bay lên, trong khoảnh khắc liền hóa thành phía chân trời một viên điểm đen.

Đây chính là Phương Nguyên vũ khí bí mật, dễ dàng không thể cho người ngoài nhìn thấy.

Cho tới Hoa Hồ Điêu tồn tại, đối với quen biết người mà nói, đã không phải bí mật gì, trái lại có cực lớn uy hiếp.

"Chu Văn Vũ cầu kiến đại nhân!"

Quả nhiên, không có chốc lát, nương theo chiêng đồng thanh âm, Phương Nguyên ung dung đi tới đình nhỏ, liền nhìn thấy ăn mặc dày da sói áo khoác Chu Văn Vũ, một thân một mình ở nơi đó chờ hầu.

"Xin chào đại nhân!"

Nhìn thấy Phương Nguyên đi ra, hắn nhất thời ánh mắt sáng lên, tiến lên hành lễ.

"Ừm. . . Ngươi cũng không tính người ngoài, theo ta nhập cốc đi!"

Người này trung thành miễn cưỡng có thể tín nhiệm, đồng thời cũng là trải qua kiểm nghiệm, bị rơi xuống đòn bí mật khống chế, ở Phương Nguyên nơi này đãi ngộ lại cùng người khác không giống.

"Quách gia sau lưng cái kia thần bí thế lực, đã điều tra xong sao?"

Phương Nguyên gảy gảy trên người hoa tuyết, tùy ý hỏi.

Loại này không sợ nóng lạnh tư thái, lập tức khiến Chu Văn Vũ trong mắt hiện ra một vệt vẻ hâm mộ: "Đã điều tra rõ, chuyên tới để bẩm báo cư sĩ!"

"Rất tốt, vào cốc nói chuyện, vừa vặn linh gạo chín!"

Phương Nguyên liếc mắt Chu Văn Vũ, ánh mắt tinh khiết, lại làm hắn có một loại khắp toàn thân đều bị nhìn thấu ảo giác: "Bản thân ngươi võ đạo, đã đến cửa thứ năm, đón lấy nhất định phải trát lao căn cơ, xung kích Thương môn ngưỡng cửa!"

"Tích lũy càng hùng hồn, đột phá Tam hiểm quan khả năng càng lớn, đồng thời dù cho thất bại, chịu đến phản phệ cũng sẽ càng nhẹ. . . Lần trước gạo Hồng Ngọc ăn xong? Lần này liền lại mang về một nhóm!"

"Đa tạ Đại nhân!"

Chu Văn Vũ nhất thời hưng phấn phi thường.

Dù sao, có thể ngày ăn linh gạo, dùng để võ đạo vượt cửa ải, quả thực là liền Quy Linh tông đích truyền đều không hưởng thụ được đãi ngộ.

Có cái này, hắn choáng váng mới phản bội Phương Nguyên, càng không cần

phải nói, lúc này ở trên người hắn, còn có đối phương cố ý làm xuống tay chân.

Tuy rằng không có nói rõ, nhưng nghĩ tới vị đại nhân này thần y tên, Chu Văn Vũ nhất thời cái gì kế vặt đều không có.

Lúc này, dù là Phương Nguyên để cho hắn cùng Quy Linh tông đối địch, Chu Văn Vũ e sợ đều chỉ có nhắm mắt lên.

Mà dù cho như vậy, Phương Nguyên đối với Chu Văn Vũ vẫn là rất có bảo lưu.

Ít nhất, hắn liền che giấu Linh trà cùng hắc ưng tồn tại.

"Xin chào Điêu tôn giả!"

Đi vào u cốc phía sau, Chu Văn Vũ nhìn đến Hoa Hồ Điêu, lại là sâu sắc vái chào, thái độ khiêm tốn tới cực điểm.

Hắn lúc này, tự nhiên biết Hoa Hồ Điêu chính là u cốc Hộ Cốc Linh thú, chuyên môn trông giữ Hồng Ngọc linh gạo.

Cũng chỉ có như vậy bí mật, mới đáng giá dùng Linh thú bảo vệ.

Hồi tưởng lại vừa bắt đầu bị dẫn kiến lúc, đối phương không nhìn thẳng, tự mình tự ôm gốm sứ chén lớn nuốt linh gạo cảnh tượng, Chu Văn Vũ quả thực có một loại lệ rơi đầy mặt kích động a.

Quá sỉ nhục, quá bất kham có hay không!

Đánh không lại nhân gia dưỡng chó cũng coi như, thậm chí liền ngay cả ăn đều không bằng người ta chó ăn, đây là một loại thế nào bi ai?

'Cũng còn tốt. . . Đại nhân sau đó liền ban xuống rồi linh gạo, tuy rằng không bằng Điêu tôn giả lượng nhiều. . .'

Lúc này, đãi ngộ cùng sủng vật đều bằng nhau Chu Văn Vũ rất là vui mừng, nhưng căn bản không biết, hắn trân như tính mạng, đều chẳng qua là người khác không lớn để ý đồ vật mà thôi.

"Ngồi đi!"

Tiến vào tinh xá, Phương Nguyên tiện tay trảo đến một cái bồ đoàn, lại rót một chén nước trà xanh —— quả thật là bình thường nước trà, lại khiến Chu Văn Vũ có chút thụ sủng nhược kinh, liên tục nói không dám.

"Quách gia thế lực sau lưng, có mặt mày?"

Phương Nguyên thân người run lên, nguyên bản vài miếng hoa tuyết liền bông bềnh rơi xuống, không chút nào tồn, tự nhiên ngồi xuống hỏi.

"Không sai. . ."

Vừa nhắc tới cái này, Chu Văn Vũ chính là trên mặt vừa kéo.

Nếu không phải có Phương Nguyên trước nhắc nhở, hơn nữa mấy lần triển khai y thuật vì hắn bảo mệnh, còn có một chút vận may, hắn tám thành liền muốn gãy ở Quách gia.

"Từ lần trước thất lợi sau khi, tông môn lại liền với phái tới mấy tốp người, do trưởng lão mang đội, cùng Quách gia sau lưng cái kia cái thế lực mạnh mẽ đấu mấy lần, cuối cùng cũng coi như biết rõ đối phương là ai, chính là Ngũ Quỷ môn!"

Chu Văn Vũ oán hận nói.

"Ngũ Quỷ môn? !"

Phương Nguyên nhíu nhíu mày, trên thực tế, hắn đối với chung quanh thế lực, căn bản không thế nào quen thuộc.

"Này môn thập phần thần bí, luôn luôn chỉ ở quận Liệt Dương bên trong chiếm giữ, chúng ta cũng là mới vừa mới biết, Quách gia lão tổ, dĩ nhiên là nó đệ tử ký danh. . ."

Chu Văn Vũ thở dài một tiếng: "Ngũ Quỷ môn ở U Sơn phủ bên trong đại danh đỉnh đỉnh, thực lực cùng Quy Linh tông so với cũng không kém chút nào, thậm chí luận thần bí ác độc, còn có đáng sợ hơn, lần này mạo muội khởi động Quách gia ám tử, lại phái ra cao thủ đến đây, tựa hồ là vì tìm kiếm vật nào đó. . ."

"Ồ? Đến cùng là vật gì?"

Phương Nguyên trong lòng nhảy một cái, trực tiếp hỏi.

"Tiểu nhân cũng không rõ lắm, chỉ biết là một cái bảo vật! Bị môn bên trong phản đồ trộm ra, bất quá chuyện cách lâu như vậy, e sợ từ lâu trốn xa đi. . ."

Chu Văn Vũ lắc lắc đầu: "Quy Linh tông chấp sự đám người cũng là tổn thất không nhỏ, mới miễn cưỡng dò thăm tin tức này, theo ta được biết, trong khoảng thời gian này bên trong, người nhà họ Quách đã tổn thất nặng nề, mà Ngũ Quỷ môn cao thủ cũng tựa hồ cảm thấy nơi đây chính là vô bổ, đã bắt đầu chuẩn bị lui lại. . ."

"Lui lại. . ."

Phương Nguyên gật gù: "Là bởi vì Quy Linh tông?"

"Không sai!"

Chu Văn Vũ gật đầu, trong giọng nói mơ hồ mang theo điểm tự hào, đây là hắn từ nhỏ thói quen: "Lúc này đã kinh động Tông chủ đại nhân, thậm chí chuẩn bị phái Hàn trưởng lão đi xuống, Ngũ Quỷ môn lại thế nào đi nữa hung hăng, thành Thanh Diệp cũng dù sao cũng là ta Quy Linh tông địa bàn! Đúng là. . ."

Nói đến phần sau, hắn lại mang theo điểm chần chờ: ". . . Đối phương lần này

rút đi, phảng phất là bởi vì có cái gì cực kỳ trọng yếu việc, muốn trở về rút ra võ lực. . . Tông môn đã hạ lệnh tra rõ, nói không chắc dư âm còn có đến kéo dài!"

"Như vậy a. . ."

Phương Nguyên nghe xong, một lúc lâu không nói.

Rất hiển nhiên, lần này Quy Linh tông hành động, trình độ nhất định là ở cho hắn chặn tai.

Nếu không phải đối phương hấp dẫn đi rồi Ngũ Quỷ môn phần lớn sự chú ý, nói không chắc nhân gia liền muốn trực tiếp tìm tới u cốc đến rồi.

Chỉ là lúc này rút đi , khiến cho Phương Nguyên có chút không rõ.

Thành Thanh Diệp chính là Quy Linh tông địa bàn, mà Quy Linh tông lại có Võ Tông tọa trấn.

Một khi gây nên Sư Ngữ Đồng chú ý, lập tức rút đi, cũng hợp tình hợp lý, nhưng từ Chu Văn Vũ miêu tả đến xem, vừa tựa hồ có ẩn tình khác.

'Nói không chừng. . . Quả thật muốn xuống núi một lần!'

Phất phất tay, mệnh Chu Văn Vũ lui ra, Phương Nguyên trong mắt tinh quang liên thiểm, cuối cùng rốt cục hạ quyết tâm.

Có thể làm cho một cái Ngũ Quỷ môn cũng là như vậy lưu ý Tàng bảo đồ tàn phiến, tất nhiên sẽ không đơn giản, cũng làm hắn nổi lên một điểm lòng hiếu kỳ.

. . .

Quách gia.

Từng chiếc từng chiếc xe ngựa đã chờ xuất phát, đồng hành Quách gia người sắc mặt bi thương, không ít phụ nữ trẻ em còn truyền ra ríu rít tiếng khóc, dù sao

cái này vừa đi, chính là xa xứ, sinh thời cũng không biết có thể không lần thứ hai trở về.

"Hừ, khóc khóc khóc. . . Liền biết khóc, một đám trói buộc!"

Bên cạnh, vài tên cười cao đầu đại mã áo đen võ giả sắc mặt không vui, vừa lớn tiếng quát mắng: "Không nên làm cái này con gái nhỏ tư thái, đều cho ta động tác nhanh lên một chút!"

"Sư phụ, vì sao phải cứu này trang, dù sao ngoại trừ Quách gia lão tổ ở ngoài, những người phàm tục, cùng ta Ngũ Quỷ môn lại có gì can hệ?"

Một tên ngực thêu khô lâu đệ tử có chút không cam lòng, hướng về bên cạnh ông lão tả oán nói.

"Hỗn trướng!"

Há đoán chừng ông lão trừng mắt lên, tức giận đến râu mép bay lên: "Quách gia phụ tử vì ta Ngũ Quỷ môn mà chết, chúng ta lại luân phiên đại chiến , khiến cho Quách gia tử thương nặng nề, như không thích đáng xử trí, há không phải để những đệ tử khác nhìn tâm lạnh? Phải biết tông môn căn cơ, vừa vặn ngay khi những kia thoạt nhìn bình thường người bình thường cùng thấp kém đệ tử a. . ."

"Hừ, Quy Linh tông. . ."

Trẻ tuổi võ giả hừ lạnh một tiếng: "Lấy sư phụ người thủ đoạn, dù cho bảy, tám quan cao thủ đến đây, cũng chưa chắc như ý a?"

"Khà khà, như chỉ là nội gia cao thủ đến đây, cũng là thôi. . ."

Ông lão lắc lắc đầu: "Chỉ là Lão phu nhận được tin tức, lần này Quy Linh tông trợ giúp bên trong, còn có Hàn lão quỷ, hắn hai mươi năm trước liền cô đọng Âm Dương nhị khí, chính là Tứ thiên môn cảnh giới. . . Cho dù không cam lòng cũng đến thừa nhận, sư phụ vẫn là thua kém hắn một bậc!"

"Lần này thành Thanh Diệp hành trình, thật khiến cho người ta không vui. . ."

Phảng phất nghĩ tới điều gì, thanh niên võ giả sắc cũng âm trầm lại: "Sư huynh đệ chúng ta tổn hại quá nặng nề. . . Đúng là những kia Quy Linh tông đệ tử, cho dù trọng thương, không đến bao lâu liền lại sinh long hoạt hổ lại xuất hiện. . ."

"Hừm, này sư phụ cũng đã từng nghe nói, ở chỗ này ra một cái thần y, có thể diệu thủ hồi xuân, người chết sống lại, xương trắng mọc thịt, lưu truyền đến mức vô cùng kỳ diệu, bây giờ nhìn lên, quả thật có một điểm môn đạo, ngày sau như có cơ hội, không thể thiếu muốn đi tiếp một, hai. . ."

Ông lão ghìm lại cương ngựa, cũng không quay đầu lại rời đi: "Nhưng lúc này, bất cứ chuyện gì cũng không sánh nổi tông môn đại sự trọng yếu, đợi đến ra quận Thanh Hà sau khi, ngươi cùng sư huynh đệ trực tiếp hộ tống nhóm người này đi quận Liệt Dương, sư phụ đi trước một bước!"

Nói xong, cũng không để ý phía sau làm sao, trực tiếp giục ngựa lao nhanh, trong khoảnh khắc liền không thấy bóng dáng.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Động Thủ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Thành Thiếu Dương

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Luận Võ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Hoặc Tâm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Đánh Bại

"Ưng Trảo Thủ!"

Dư Thu Lãnh chính là kiệt ngạo âm đức người, dù cho thân ở trong vòng vây, cũng thời khắc nghĩ phản chế.

Hắn nhận ra Lâm Hoang, người này là Ngũ Quỷ môn chủ ái đồ, chưởng môn đệ tử, địa vị cùng Lâm Lôi Nguyệt không phân cao thấp, dù cho nghe nói lên cấp sáu quan, luận kinh nghiệm võ đạo lại sao có hắn lão lạt?

Nếu có thể một lần hạn chế, nói không chắc còn có thể phản bại thành thắng!

Lúc này Dư Thu Lãnh Ưng Trảo công toàn lực ra tay, cả người liền phảng phất một con cao cao xoay quanh diều hâu, màu đen trảo ảnh mưa to gió lớn giống như đập xuống, Lâm Hoang bên người hai cái đệ tử kêu thảm một tiếng, nhất thời bay ngược ra ngoài.

"Được! Các ngươi đều không nên động thủ!"

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, tay phải một thoáng trắng xám vô huyết, mềm mại không xương đánh ra: "Ngũ Âm Thủ!"

Ầm!

Trảo chưởng tương giao, Dư Thu Lãnh sắc mặt đột biến, nhanh chóng rút lui.

Làm sao lúc này Lâm Hoang dưới chân lóe lên, như là ma phiêu tiến lên: "Muốn đi? Hỏi qua tiểu gia Quỷ Ảnh Bộ lại nói!"

Hắn bước tiến phập phù, một thoáng liền đến Dư Thu Lãnh bên cạnh người, năm ngón tay đen nhánh như mực: "Quỷ Trảo Thủ!"

Xoẹt . . . . Xoẹt. . . . . !

Lâm Hoang móng tay bắn ra, lại là thúy bích như ngọc, mang theo một luồng Tà khí, năm ngón tay một giảo, Dư Thu Lãnh hai tay nhất thời như tao ngộ xà phệ, nhanh chóng thu về, bị một dấu móng tay ở lồng ngực.

"Phốc!"

Dư Thu Lãnh biến sắc, miệng phun máu tươi, ngã trên mặt đất, trên mặt nổi lên hắc khí, ngực năm cái lỗ nhỏ máu đen phun trào.

Chỉ là ba chiêu hai thức trong lúc đó, Quy Linh tông hy vọng cuối cùng liền tức bị thua!

Loại này chênh lệch , khiến cho Lâm Lôi Nguyệt đều nhất thời thất thanh, phương tâm như trụy vách núi.

"Lãnh Diện Thiết Ưng Dư Thu Lãnh? Cũng không ngoài như vậy sao? Ngươi ưng trảo so với tiểu gia quỷ trảo làm sao?"

Lâm Hoang xem thường nở nụ cười, ánh mắt lạnh lùng đảo qua: "Ngoại trừ Lâm Lôi Nguyệt, còn lại những người không có liên quan, giống nhau giết chết không cần luận tội!"

'Cái này Lâm Hoang, đúng là sâu hiểu giấu dốt chi đạo a. . .'

Phương Nguyên thấy cái này màn, lại là con mắt lóe lên: 'Cái này võ công, so với trước triển lộ cao minh hơn nhiều. . . Khoảng cách Kinh môn cũng chỉ có cách xa một bước, làm việc lại tàn nhẫn thâm độc, là một nhân vật, giả lấy thời gian, chưa chắc không thể rực rỡ hào quang, làm sao. . .'

Bất luận thị phi đúng sai, đối phương muốn 'Giết chết không cần luận tội',

hắn cũng không thể ngoan ngoãn nghển cổ chờ chết.

Còn có Dư Thu Lãnh.

'Vốn còn muốn tìm một cơ hội dạy dỗ một trận, nhưng hiện tại xem ra, như kéo lên một quãng thời gian, người này liền muốn trọng thương không chữa trị. . . Tỉnh ta động thủ, đại thiện! Đại thiện!'

Đến lúc này, Phương Nguyên còn có lòng thanh thản suy nghĩ lung tung, lại nhanh chân tiến lên, hai tay đẩy một cái, xông lên vài tên Ngũ Quỷ môn đệ tử liền bị gảy đi ra ngoài.

"Ồ?"

Lâm Hoang hơi kinh ngạc: "Nội gia cao thủ? Ngươi không phải Quy Linh tông người?"

"Ừm. . . Không tính là, nhưng xem ra ngươi cũng sẽ không bỏ qua ta!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Hàn trưởng lão ở nơi nào?"

"Hàn lão quỷ tự nhiên có Bản môn cao thủ kiềm chế, không cần hi vọng hắn tới cứu các ngươi!"

Lâm Hoang nhìn Phương Nguyên trẻ tuổi đến cực điểm khuôn mặt, trong lòng có một loại không nói ra được thô bạo, bỗng nhiên liếm môi một cái: "Thiên tư của ngươi, tuyệt đối muốn vượt quá Lâm Lôi Nguyệt, không nghĩ tới quận Thanh Hà bên trong, vẫn còn có này thiếu niên cao thủ! Chỉ tiếc, ngươi không sống quá ngày hôm nay. . ."

"Phải không? Làm sao ta luôn luôn tổng khiến người ta thất vọng!"

Phương Nguyên nghe xong, lại là thấy buồn cười.

Lâm Lôi Nguyệt nhìn cái này sắp đối đầu hai người, phấn quyền nắm chặt,

trong con ngươi tràn ngập lo lắng: "Phương Nguyên tuy rằng cũng là nội gia cao thủ, nhưng mới vừa lên cấp, luận tư lịch so với Lâm Hoang còn muốn ngắn, huống chi ở thần công tuyệt học phương diện, Lâm Hoang có Ngũ Quỷ môn chống đỡ, Phương Nguyên lại là người bình thường, nào có cái gì tốt công pháp? Liền Dư lão đều thua trận, hy vọng này thực sự không lớn. . ."

Nàng phi thường rõ ràng, dù cho đối diện chỉ có Lâm Hoang một người, nhưng dựa vào nội lực cùng nội tức chênh lệch to lớn, ở rừng núi trong cũng đủ để đưa các nàng tiêu diệt từng bộ phận, bởi vậy chạy trốn tuyệt đối không thể làm.

Luận quần công? Đối diện Ngũ Quỷ môn đệ tử so với mình còn nhiều, càng có cung tên các loại đại sát khí!

Bởi vậy, duy nhất hi vọng, ngay khi Lâm Hoang kiêu ngạo, đơn đả độc đấu bên trong bị đánh bại bắt giữ!

Chỉ là. . . Khả năng này sao?

Lâm Lôi Nguyệt nhìn Phương Nguyên bóng lưng, trong lòng trong lúc nhất thời cảm xúc ngổn ngang, lại mang theo điểm không nói ra được chờ mong.

"Thiếu môn chủ, trực tiếp giết bọn họ chính là, cần gì phải tự mình tham gia?"

Ở Lâm Hoang bên cạnh một tên người áo đen vẫy tay, lại có hơn mười cái Ngũ Quỷ môn đệ tử hiện lên, giương cung cài tên, một loại cảm giác nguy hiểm thình lình hiện lên ở Lâm Lôi Nguyệt trong lòng.

"Không cần, đây là ta cùng hắn quyết đấu, ai cũng không cho nhúng tay!"

Lâm Hoang lắc đầu một cái, nhìn Phương Nguyên con ngươi hơi toả sáng.

Cái này ngược lại không phải hắn sính cao thủ khí phách, mà là tương đương rõ ràng, võ công đến nội lực cấp bậc, dù cho đối phó không được những thứ này

người bắn tên, ở trong rừng rậm cũng có thể nhanh chóng thối lui, tiến có thể công, lui có thể thủ, như đánh tới du kích đến, nói không chắc còn có thể giết ngược lại rơi mấy người bọn họ, phiền toái nhất.

Đặc biệt, một khi vạn mũi tên cùng phát, đem đệ tử cấp thấp bắn giết, đối phương không còn kiêng kỵ, lập tức bỏ chạy, lần hành động này liền không viên mãn.

Cơ hội duy nhất, chính là ở dùng Lâm Lôi Nguyệt các đệ tử làm mồi, làm cho Phương Nguyên không thể không cùng hắn đánh nhau chết sống.

Lâm Hoang đối với tại võ công của chính mình vẫn là tương đương có tự tin, liền Dư Thu Lãnh đều thua vào tay hắn, chỉ là một cái mới lên cấp sáu quan võ giả, lại đáng là gì.

"Có thể, ngươi xuất thủ đi!"

Phương Nguyên đứng ở giữa sân, Thần nguyên lại là giờ nào khắc nào cũng đang quan tâm chu vi.

Lúc này rõ ràng nằm ở một bên Dư Thu Lãnh đã thâm độc tận xương, độc phát không có cứu, nhất thời khoát tay chặn lại, để Lâm Hoang xuất chiêu.

'Ta chính là như thế một cái thù dai người!'

Nguyên bản coi như Lâm Hoang không lắm miệng, hắn cũng chuẩn bị nhìn trái nhìn phải mà nói hắn, kéo dài thời gian, lúc này chỉ là thoáng nhìn, liền biết Dư Thu Lãnh đã là Đại La thần tiên đều không cứu lại được đến rồi.

Cái này Dư Thu Lãnh chuyện lúc trước không nói, mới vừa còn không có ý tốt, Phương Nguyên tự nhiên không chuẩn bị buông tha.

Nhưng lúc này, hắn thần thái, động tác, lại đều cho thấy một chuyện, đó chính là hắn chút nào đều không đem Lâm Hoang để ở trong lòng!

Loại này xích quả quả 'Không nhìn' hành vi, lập tức liền để Lâm Hoang bạo nộ rồi.

Làm cái này thiên chi kiêu tử, hắn không thể chịu đựng nhất, chính là cái này.

"Tiểu tử muốn chết!"

Lâm Hoang cái trán tựa như lại gân xanh nhô ra, liền ngay cả mặt tái nhợt má cũng bởi vì phẫn nộ mà có thêm mấy tia huyết sắc, giận quát một tiếng, cả người phảng phất quỷ mị phập phù tiến lên: "Ngũ Âm Thủ!"

"Thu!"

Phương Nguyên tà liếc hắn một cái, xoay tay phải lại.

Hưu hưu!

Khí lưu phun trào, ma sát gào thét ở trong, dĩ nhiên thật sự phát ra liệp ưng tiếng hí.

Lâm Lôi Nguyệt nhắm mắt lại, nhất thời phảng phất nhìn thấy một con thần tuấn cực kỳ Linh cầm, hai cánh mở ra, trượt bay mà xuống, duỗi ra lợi trảo!

Hình thần đều bị chi Ưng Trảo Thủ!

Ở cái này dạng ưng trảo trước mặt, trước Dư Thu Lãnh võ công, quả thực dường như trò trẻ con ngoạn ý!

Răng rắc! Rắc ...!

Chói tai tiếng gãy xương truyền đến.

Nhưng nghe một tiếng hét thảm, Lâm Hoang cánh tay phải bị Phương Nguyên nắm lấy, lại là uốn một cái, nhất thời hiện ra quỷ dị vặn vẹo, cả người ngã trên mặt đất, lập tức ngất đi.

Một đòn bại địch!

Vị này Lâm Hoang Lâm công tử, Ngũ Quỷ môn chưởng môn ái đồ, nội gia cao thủ, quận Liệt Dương thanh niên võ giả người số một, dĩ nhiên ngay khi một chiêu bên trong bại đi?

Trước sau như vậy tương phản to lớn, không chỉ có khiến Quy Linh tông, coi như Ngũ Quỷ môn đệ tử, cũng là trố mắt ngoác mồm, khó có thể tin.

"Phương Nguyên. . . Dĩ nhiên như vậy mạnh?"

Lâm Lôi Nguyệt thở dài một tiếng, chỉ cảm thấy đối phương ở trong lòng mình âm ảnh, lại bỗng nhiên mở rộng một đoạn, quả thực dường như mây đen rợp trời giống như, còn đang không ngừng lan tràn.

"Thiếu môn chủ. . . Thất bại! ?"

"Nhanh! Cứu Thiếu môn chủ!"

Rất nhiều Ngũ Quỷ môn đệ tử một thoáng thất kinh.

Nhân cơ hội này, Phương Nguyên hướng về người bắn tên bên trong bổ một cái, nhất thời dường như hổ vào bầy dê giống như, tiện tay mấy trảo, từng cái từng cái người bắn tên liền bay ngược ra ngoài, ngã xuống đất hôn mê.

"Được!"

Dù cho trong lòng lại thế nào đi nữa cay đắng, nhưng thấy đến thế cuộc xoay ngược lại, Lâm Lôi Nguyệt cũng là vui sướng: "Đem bọn họ đều nắm lên đến, đặc biệt cái kia Thiếu môn chủ!"

"Không được, Thiếu chưởng môn. . . Dư lão. . . Chết rồi!"

Một tên Quy Linh tông đệ tử lúc này mới nghĩ đến muốn đi nâng dậy Dư Thu Lãnh, làm sao nhìn thấy đối phương sắc mặt, lại thăm dò hơi thở, cả người mặt

sắc mặt đại biến, thét lên ầm ĩ lên.

"Cái gì?"

Lâm Lôi Nguyệt thân thể lung lay loáng một cái.

Lần này liều lĩnh phục kích, bẻ đi một cái trưởng lão, dù cho có thể bắt được Lâm Hoang, sau khi trở về e sợ cũng không thể thiếu một trận giáo huấn.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Từ Ngũ Quỷ môn đệ tử bên trong, một vệt bóng đen bỗng nhiên nhào ra, lấy mau lẹ cực kỳ tốc độ giết hướng về Phương Nguyên, vung tay lên, mấy viên hàn tinh sát na hiện lên.

Hưu hưu!

Ám khí phá không, bên trên chân lực ngưng tụ cực kỳ, hiển nhiên cũng là nội gia cao thủ phát ra.

Ở cái này Ngũ Quỷ môn phục kích đệ tử bên trong, vẫn còn có một cái trưởng lão tiềm tàng!

Đối mặt cái loại này tình huống, dù cho Quy Linh tông cái khác trưởng lão đến đây, chỉ cần không phải Viêm Hàn Nhị trưởng lão cùng Sư Ngữ Đồng, cũng phải lập tức rớt hố.

Làm sao đối phương gặp phải Phương Nguyên!

Thần nguyên đã đạt đến 3, để tâm phía dưới, người chung quanh nhất cử nhất động, đều không thể ẩn giấu Phương Nguyên!

"Ha ha. . . Đã sớm chờ ngươi đấy!"

Hắn cười lớn một tiếng, ống tay áo cuốn một cái, ở suýt xảy ra tai nạn khe hở

bên trong, trực tiếp đem ám khí cuốn vào, đột nhiên vứt ra.

Cái này nói đến tuy rằng đơn giản, nhưng không có đối với tự thân nội lực khống chế cẩn thận tỉ mỉ, căn bản khó có thể làm được.

Lúc này xuất hiện Ngũ Quỷ môn trưởng lão, rõ ràng lại so với Lâm Hoang lợi hại ra một bậc.

"Ngươi cũng cho ta nằm xuống đi!"

Làm sao Phương Nguyên căn bản mặc kệ không để ý, lấy đi ám khí sau khi, hướng về phía bóng đen chính là một trảo vung ra.

Bảy tầng Ưng Trảo Thiết Bố Sam, thêm Hắc Sa chưởng!

Bồng!

Chu vi cây cối chấn động, bỗng nhiên rơi xuống không ít cành lá.

Một đám mưa máu tuôn ra, nhưng không phải đến từ Phương Nguyên, mà là xuất từ cái kia đột nhiên xuất hiện Ngũ Quỷ môn trưởng lão thân!

"Ngươi. . . Đã phá Kinh môn, bảy quan điên phong!"

Bóng đen kia ngã trên mặt đất, lộ ra vừa lên tiếng mũi chảy máu già nua mặt, lấy chấn động đến cực điểm âm thanh nói.

"Cái gì? Bảy quan?"

Lâm Lôi Nguyệt che lại môi anh đào, nhất thời cũng không có cái gì cùng Phương Nguyên tranh đấu tâm tư.

Dù sao cái này võ đạo Kinh môn, nhất định phải võ giả Thần nguyên đạt tiêu chuẩn, mới có thể thử nghiệm đột phá, căn bản không có cái gì đường tắt.

Dù cho thiên tài nhất võ giả, cũng tất nhiên muốn mài cái mấy năm, thậm chí

mười mấy năm! Cả đời đều không thể phá quan tình huống, cũng không phải vô cùng hiếm thấy.

Nhưng Phương Nguyên dĩ nhiên ngắn như vậy thời gian bên trong liền đột phá?

Lúc này hắn còn chưa đầy hai mươi tuổi chứ? Cái này tố chất, quả thật có thể coi yêu nghiệt!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Quỷ Vô Sinh

Tĩnh!

Yên tĩnh một cách chết chóc!

Tất cả mọi người phảng phất bị bóp lấy cái cổ như thế, nửa ngày không nói gì.

Vừa nãy phát sinh cái gì?

Ngũ Quỷ môn ngôi sao mới xuất hiện, sáu quan cao thủ Lâm Hoang, bị Phương Nguyên một ưng trảo đánh bại, không rõ sống chết.

Mặt sau lại tới nữa rồi một cái càng thêm lợi hại trưởng lão muốn tìm về bãi, như thường bị một cái tát đập đến trọng thương, dường như đập con ruồi như thế?

'Chẳng lẽ người này là cái nào lão quái vật dịch dung cải trang?'

Không chỉ có Ngũ Quỷ môn đệ tử, liền ngay cả Lâm Lôi Nguyệt nhìn Phương Nguyên con mắt cũng là thay đổi.

"Âm Vô Cứu? !"

Nàng tiến lên hai bước, lại là kinh ngạc thốt lên một tiếng.

"Âm Vô Cứu? Người này là ai?"

Phương Nguyên thuận miệng hỏi một câu, ngược lại bất quá một chiêu đánh bại mặt hàng, cũng không có cỡ nào để bụng.

Lâm Lôi Nguyệt trên nét mặt liền mang theo kinh sợ: "Người này là Ngũ Quỷ môn thành danh đã lâu trưởng lão, cùng Quỷ Vô Sinh chính là sư huynh đệ, từ lâu võ đạo bảy quan, chỉ là chậm chạp chưa từng đột phá Tử môn, một thân tàn nhẫn cực kỳ, có người nói đã từng một người một ngựa, đem một đối địch thế gia đuổi tận giết tuyệt, chó gà không tha. . ."

"Lấy người này tâm tính, võ công, chỉ sợ cả đời đều đột phá không được Tử môn, không xung kích mới là chính giải. . ."

Phương Nguyên liếc mắt Âm Vô Cứu, lắc lắc đầu.

Tử môn là Tam hiểm quan cửa ải cuối cùng, không thành tựu chết! Tuyệt không nửa điểm may mắn có thể nói, xưa nay nội gia cao thủ, bị kẹt ở cửa ải này chính là nhiều nhất.

Dù sao, có cái nào dám nắm cái mạng nhỏ của chính mình đi đánh cược một lần?

"Quỷ Vô Sinh. . . Danh tự này có chút quen tai. . ."

Phương Nguyên nhíu nhíu mày.

"Quỷ Vô Sinh tu vi võ đạo còn muốn ở hắn sư đệ bên trên, chính là phá Tử quan võ giả, còn có, lần này thành Thanh Diệp Ngũ Quỷ môn cao thủ, chính là do hắn suất lĩnh, ở Ngũ Quỷ môn bên trong, địa vị đủ để xếp vào năm vị trí đầu!"

Lâm Lôi Nguyệt trong lòng lật một cái liếc mắt, vẫn là giải thích.

"Người này quỷ trảo công rất lợi hại!"

Vừa nói như thế, Phương Nguyên lập tức nghĩ tới, trước hắn thu chữa trị cái kia Quy Linh tông trưởng lão, không phải là bị cái này Quỷ Vô Sinh đả thương sao?

"May là lần này mang đội cũng không phải là Quỷ Vô Sinh, bằng không. . ."

Lâm Lôi Nguyệt lắc lắc đầu.

"Khà khà. . . Khục khục. . ."

Chỉ là lúc này, ngã trên mặt đất Âm Vô Cứu nhưng là cười quái dị lên, thỉnh thoảng phun ra mấy ngụm máu tươi: "Ta người sư ca kia. . . Sẽ không bỏ qua cho các ngươi!"

"Ít nói nhảm!"

Phương Nguyên tay phải đặt tại ông lão này thiên linh trên: "Cái kia Âm Dương Ngọc ở nơi nào? Lần này các ngươi Ngũ Quỷ môn lại có gì âm mưu?"

"Cốt Lục!"

Cảm thụ khiến da đầu dần dần tê trảo lực, Âm Vô Cứu hầu kết lăn, lập tức liền không còn cốt khí.

Dù sao, cái này Phương Nguyên vừa nhìn chính là cái nhàn tản võ giả, tuy rằng không có chỗ dựa, nhưng cũng không có bao nhiêu kiêng kỵ, đặc biệt thiếu niên huyết khí nặng, nếu thật sự giận dữ lên, đem hắn vồ chết, dù cho sau đó có người báo thù thì có ích lợi gì? Cái mạng nhỏ của hắn nhưng là vẫn chưa trở lại.

"Nơi đây việc, vẫn do sư ca ta chủ trì, Lão phu cũng không rõ ràng lắm. . ."

Người làm vì dao thớt, ta làm vì thịt cá phía dưới, Âm Vô Cứu cười khổ một tiếng: "Nhưng Lão phu có thể xác định, cái kia Âm Dương Ngọc Bí bảo xác thực tồn tại. . . Đồng thời. . ."

"Đủ rồi!"

Một tiếng quát lớn truyền đến, giống như hổ gầm long ngâm, hai bên thung lũng vang lên ong ong.

"Hả?"

Phương Nguyên lập tức ngẩng đầu: "Cao thủ? !"

Trong phút chốc, từ nguyên bản trong hẻm núi, lại có một bóng người chậm rãi đi ra.

Hắn chòm râu bạc trắng, mắt như chim ưng, cất bước trong lúc đó, chu vi núi sương mù tuần hoàn phun trào, tự động tránh ra đường xá.

"Quỷ. . . Quỷ Vô Sinh!"

Nhìn đối phương mặt đỏ thắm bàng, Lâm Lôi Nguyệt sắc mặt một thoáng trắng bệch.

Ngũ Quỷ môn võ công thiên về âm lệ, luyện lâu đều sẽ ảnh hưởng hình mạo, giống như cương thi.

Nhưng đối phương mặt đường hồng hào, ẩn nhưng có ánh sáng, rõ ràng là đã đột phá ràng buộc, phản phác quy chân hình ảnh!

"Quả nhiên. . . Này người đã đột phá cái kia trọng Tử quan, khoảng cách Tứ thiên môn e sợ cũng bất quá cách xa một bước!"

Khổng lồ áp lực , khiến cho Lâm Lôi Nguyệt không ngừng lùi lại, nhìn Phương Nguyên như như tiêu thương ưỡn cao bóng lưng, trong con ngươi càng là mang theo không cam lòng.

Chẳng biết lúc nào, cái này hàng xóm ca ca, đã đem chính mình vượt qua như vậy xa?

"Sư. . . Sư huynh? !"

Âm Vô Cứu nhìn thấy người này, không những không có một loại được cứu mừng rỡ, trong thanh âm trái lại mang theo không nói ra được sợ hãi.

"Hừ!"

Quỷ Vô Sinh phẩy tay áo một cái: "Đồ vô dụng, nếu không phải Lão phu đến đây, ngươi chẳng phải là muốn đem tổ sư bổn môn gia đều cho bán?"

"Khục khục. . ."

Phương Nguyên tằng hắng một cái: "Hai vị tán gẫu đủ rồi sao?"

"Không nghĩ tới. . . Thực sự là không nghĩ tới. . ."

Quỷ Vô Sinh trong mắt bốc ra kỳ quang, trên dưới đánh giá Phương Nguyên: "Ta U Sơn phủ, vẫn còn có ngươi bực này thanh niên tuấn ngạn! Xem ra Lão phu lần này tâm huyết dâng trào làm điều thừa, lại là vừa đúng a!"

"Quá khen!"

Phương Nguyên tinh thần độ cao tập trung, đã mơ hồ cảm nhận được mình cùng Quỷ Vô Sinh chênh lệch.

Một tầng Tử quan tuy rằng nhìn như rãnh trời, nhưng không khó lấy vượt qua.

Dù sao mình ngày ăn linh gạo, thuộc tính tăng cường lên, xa không phải người này có thể so với.

Đồng thời, còn có mấy lá bài tẩy, chân chính liều mạng tranh đấu lên, cũng không úy kỵ.

Nhìn thấy Phương Nguyên như vậy hờ hững, Quỷ Vô Sinh trên mặt vẻ kinh dị càng sâu: "Được! Được! Được! Có thể ở trước mặt lão phu vẫn có thể gắng giữ lòng bình thường, phần này tâm tính càng thêm hiếm thấy, không biết vị tiểu huynh đệ này có thể có sư môn? Như nếu như không có, không bằng gia nhập ta Ngũ Quỷ môn làm sao? Lão phu bảo đảm, ngươi đãi ngộ tuyệt đối sẽ không kém hơn Lão phu chính mình!"

Hắn ánh mắt sắc bén, một thoáng liền nhận ra Phương Nguyên không có đứng đắn sư môn.

Mà Lâm Lôi Nguyệt nghe được cái này, trong lòng lại là chìm xuống.

"Bái vào sư môn?"

Phương Nguyên sắc mặt có chút quái lạ, tựa hồ thật sự chăm chú sau khi suy tính, chợt lắc đầu một cái: "Không có hứng thú, như lão tiên sinh nâng đỡ, chịu đem Âm Dương Ngọc tăm tích báo cho, ta liền vô cùng cảm kích. . ."

"Ai. . . Đáng tiếc! Đáng tiếc!"

Quỷ Vô Sinh chắp hai tay sau lưng, liên tục thở dài.

"Ồ? làm gì tiếc chi có?"

Mười mấy năm dưỡng dục thêm thụ nghiệp chi ân, từ lâu khiến Phương Nguyên đem Vấn Tâm Cư Sĩ xem là duy nhất sư phụ, đương nhiên sẽ không lại khi sư diệt tổ, cải đầu phái khác, lúc này không chút biến sắc hỏi.

"Đáng tiếc ngươi còn trẻ anh tài, hôm nay lại đến mất mạng tại đây!"

Quỷ Vô Sinh trên mặt lóe qua một tia dữ tợn: "Chết!"

Ầm ầm!

Hắn khí trầm đan điền, cái này chữ chết rít gào, dường như sấm sét đột nhiên ở bên tai nổ vang giống như, Lâm Lôi Nguyệt sắc mặt ngẩn ra, bên tai chảy xuống hai hàng máu tươi.

"Kinh Thần công pháp! Không được, nếu là Phương Nguyên hơi có lười biếng, khó giữ được cái mạng nhỏ này!"

Phục hồi tinh thần lại nàng vội vã nhìn về phía giữa tràng, đã thấy đến một

màn kinh người.

Hai đạo bóng đen quấn quýt lấy nhau, lấy mau đánh nhanh, mắt thường hầu như khó có thể nhận biết, lại bỗng nhiên tách ra.

"Ưng Trảo Thiết Bố Sam?"

Quỷ Vô Sinh nhìn Phương Nguyên quần áo xé ra, mang theo nhẹ nhàng vết máu cánh tay, sắc mặt âm trầm lại.

Ngay khi vừa nãy, hắn lớn tiếng doạ người, hét một tiếng phía dưới, dù cho bảy quan võ giả cũng phải ngắn ngủi thất thần, lại một đòn đánh lén, loại này chiến pháp, cho dù Tử quan cao thủ đều không dễ ứng phó, càng đã từng một chiêu diệt qua một cái bảy quan võ giả.

Nhưng làm hắn kinh ngạc chính là, đối phương lại là chút nào đình trệ đều không có, trực tiếp cùng hắn đối công, đồng thời Thiết Bố Sam tu vị lô hỏa thuần thanh, căn bản là không có cách một đòn giết chết.

"Không sai, chính là Thiết Bố Sam!"

Phương Nguyên thở dài một hơi, liếc mắt chu vi, chỉ thấy một ít Quy Linh tông cùng Ngũ Quỷ môn đệ tử, dĩ nhiên đến hiện tại vẫn không có khôi phục như cũ, không khỏi nói thầm may mắn.

Quỷ Vô Sinh lớn tiếng doạ người công pháp, tương tự tinh thần công kích, khảo nghiệm chính là Thần nguyên!

Làm sao, ở phương diện này, hắn căn bản không sợ hãi bất kỳ võ giả, hùng hồn Thần nguyên , khiến cho Phương Nguyên căn bản không có đình trệ, trong nháy mắt liền khôi phục như cũ, để Quỷ Vô Sinh tay trắng trở về.

Nếu không phải chưa từng học qua Thần nguyên phản kích chi đạo, vừa nãy thì có thể làm cho đối phương mạnh mẽ ăn cái thiệt lớn.

Dù cho như vậy, loại biểu hiện này, cũng là khiến Quỷ Vô Sinh thật khiếp hãi.

Hắn nhìn Phương Nguyên non nớt khí dư âm khuôn mặt, trong lòng nhất thời lóe qua 'Quái vật' hai chữ.

Cỡ này thiên tài yêu nghiệt, nếu không thể làm việc cho ta, lại đứng ở đối địch phạm vi, nhất định phải rất sớm trừ đi, bằng không tất có đại họa.

Nghĩ tới đây, Quỷ Vô Sinh nhất thời không chần chừ nữa, thân hình lóe lên, biến ảo ra bảy, tám cái quỷ ảnh, bỗng nhiên tiến lên, hai tay đánh ra, tàn ảnh liên miên , hóa thành đầy trời màu đen con dơi, chen chúc mà xuống, muốn nuốt sống người ta.

"Thập Bát Quỷ Bức Thủ!"

Âm Vô Cứu kinh hô một tiếng, nhận ra cái môn này Quỷ Vô Sinh ép đáy hòm tuyệt học, khắp khuôn mặt là không thể tin tưởng vẻ.

Hắn căn bản không tưởng tượng nổi, đối diện thiếu niên kia, dĩ nhiên có thể làm cho hắn vị này tám quan cao thủ sư huynh, vận dụng cỡ này chiêu thức, toàn lực ứng phó.

"Đến hay lắm!"

Ở đầy trời chưởng ảnh ở trong, Phương Nguyên một tiếng quát nhẹ, Thiết Bố Sam nội kình trào khắp cả toàn thân, ở dưới da hình thành một đạo kiên cố phòng ngự, dường như mặc lên thiết giáp.

Cùng lúc đó, hai tay hắn tất cả hóa thành màu sắc đen kịt, ở trong mang theo tinh thiết u quang, lòng bàn tay càng có Châu Vĩ Xà kỳ độc tản ra.

Ở Quỷ Vô Sinh dưới áp lực, hắn cũng là toàn lực ứng phó, chút nào đều không có bảo lưu!

"Ưng Kích Trường Không!"

"Líu lo!"

Kình phong đập vào mặt bên trong, Lâm Lôi Nguyệt cũng lùi lại mấy bước, trên mặt đã bởi vì quá nhiều kinh ngạc mà dại ra.

Ở trong mắt nàng, phảng phất nhìn thấy một con hùng ưng, mang theo kiêu ngạo bất khuất chi ý, thình lình nhảy vào che kín bầu trời Hấp Huyết Biên Bức quần bên trong, cứng cỏi bất khuất, ra sức chém giết.

Loại này đẳng cấp chiến đấu, đã xa vượt xa nàng cùng chu vi Quy Linh tông đệ tử cực hạn.

Dù cho những kia Ngũ Quỷ môn cao thủ, mạo muội cuốn vào đến nội kình phạm vi, cũng chỉ có thể bị đầy trời Quỷ Bức Thủ đập thành mảnh vụn!

Bởi vậy, bọn họ chỉ có thể nhìn cái này hai đại cao thủ lẫn nhau tranh đấu, thậm chí một đường đánh vào rừng rậm, càng chạy càng xa.

"Thiếu chưởng môn. . . Chúng ta nên làm như thế nào?"

Một tên Quy Linh tông đệ tử liếc nhìn trên đường đổ đại thụ, nham thạch, còn có bùn đất móc ra , hóa thành một đạo rõ ràng con đường, không khỏi nuốt nước miếng một cái, hỏi.

"Chúng ta. . ."

Lâm Lôi Nguyệt nhìn về phía đối diện.

Lúc này Lâm Hoang ngất, Âm Vô Cứu trọng thương, Ngũ Quỷ môn lại không có nội gia cao thủ, thế lực bị thương nặng.

Mà phía bên mình đồng dạng chỉ có to nhỏ mèo hai, ba con, Dư Thu Lãnh còn bị thương nặng không chữa trị.

Nghĩ tới đây, nàng không khỏi âm thầm vui mừng, lần này nếu không phải mang theo Phương Nguyên đến đây, tất nhiên là kết quả toàn quân chết hết.

"Chúng ta. . ."

Lâm Lôi Nguyệt xoay người muốn chạy, đột nhiên mau lẹ đi vòng vèo, kiếm quang lấp lóe: "Giết!"

Xèo!

Một tên Ngũ Quỷ môn đệ tử né tránh không kịp, cổ họng hiện ra huyết tuyến, ngã xuống.

"Dù cho phải đi, cũng nhất định phải cầm Lâm Hoang cùng Âm Vô Cứu!"

Nương theo Lâm Lôi Nguyệt khẽ kêu, còn lại Ngũ Quỷ môn cùng Quy Linh tông đệ tử nhất thời lại lâm vào hỗn chiến ở trong. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Háo Thắng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Xuất Hiện

"Cái này Âm Dương Ngọc, vốn là Ngũ Quỷ môn bảo vật?"

Phương Nguyên cả kinh: "Cái kia nơi đây có dị bảo xuất thế tin tức, cũng là giả? Giương đông kích tây?"

"Không sai!"

Quỷ Vô Sinh con ngươi vô thần, gật gật đầu.

"Hảo phách lực, vì chế tạo sương mù, liền loại này Bí bảo đều cam lòng lấy ra làm mồi câu cá. . ."

Phương Nguyên hít vào một ngụm khí lạnh.

Rất hiển nhiên, muốn che giấu qua rất nhiều võ giả, phải dốc hết vốn liếng, cái này Âm Dương Ngọc liền là vì thế lấy ra.

Nguyên bản, một cái tám quan cao thủ bảo vệ, lại có Ngũ Quỷ môn trong bóng tối tiếp ứng, thực tế cũng có thể coi không có sơ hở nào, làm sao gặp phải Phương Nguyên. . .

"Được! Âm Dương Ngọc cũng không phải là trọng điểm. . ."

Phương Nguyên quăng quăng trên tay mỹ ngọc, biểu hiện một thoáng nghiêm túc lên: "Vậy các ngươi mục đích thực sự, đến tột cùng là cái gì?"

"Mục đích thực sự. . ."

Quỷ Vô Sinh sắc mặt mấy biến, cuối cùng vẫn là chậm rãi thuật lại lên: "Đó

là một phần Tàng bảo đồ! Không, hoặc là phải nói là một phần tàn tạ mảnh vỡ. . . Bản môn đã từng từng chiếm được một phần, lại cũng không biết tung tích, đây là phần thứ hai!"

. . .

Thành Lạc Nhật.

Thành này nơi quận Liệt Dương cực bắc, cùng thành Thiếu Dương hoàn toàn là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, ở ngoài thành có một dãy núi, tên là Huyền Viêm, tục truyền có rất nhiều địa hỏa, nguy hiểm vạn phần.

Lúc này chính trực hoàng hôn lúc, nông phu quy viên, thương nhân dẹp đồ, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy mấy cái mục đồng ở bờ sông nô đùa, tràn ngập một loại điền viên sinh hoạt khí tức.

"Hô. . ."

Ở cửa thành sắp rơi xuống thời khắc, một tên người đội đấu bồng vội vội vàng vàng chạy tới, vào thành Lạc Nhật sau khi, mới thở dài một hơi.

"Nơi đây. . . Quả nhiên cùng thành Thiếu Dương rất khác nhau!"

Người đội đấu bồng này tự nhiên chính là Phương Nguyên.

Từ Quỷ Vô Sinh trong miệng tra hỏi đến tình báo sau khi, hắn một chưởng đưa vị trưởng lão này ra đi, chính mình nhưng là chạy tới thành Lạc Nhật.

Cùng võ giả tràn ngập thành Thiếu Dương so với, như vậy thành Lạc Nhật, không thể nghi ngờ nhiều hơn rất nhiều sinh hoạt khí tức, bách tính nhàn nhã sống qua ngày , khiến cho người căn bản không tưởng tượng nổi, ở cái này mặt ngoài phía dưới, lại còn có nhiều như vậy sóng mây quỷ bí.

'Nói ra đều không có người tin tưởng, Ngũ Quỷ môn Môn chủ, thậm chí Tứ thiên môn chiến lực, phần lớn đều ở nơi này hoạt động. . .'

Dù cho so với thành Thiếu Dương càng thêm yên lặng, nhưng vào thành sau khi, Phương Nguyên trong đầu lại cảm thấy một luồng rất lớn ngột ngạt, dường như Thái sơn áp đỉnh giống như.

Đây cũng không phải là chân thực thân thể cảm thụ, mà là huyền diệu khó hiểu tâm linh ảo giác , khiến cho hắn biết được, nơi đây nguy hiểm, tuyệt đối muốn vượt quá thành Thiếu Dương gấp mười lần! Gấp trăm lần!

"Tứ thiên môn võ giả, ta bây giờ là dù như thế nào cũng đánh không lại. . ."

Phương Nguyên đối với tại thực lực của chính mình đúng là rất có tự mình biết mình, hắn lúc này, ở bảy quan võ giả bên trong có thể quét ngang, thậm chí cùng tám tầng Tử quan võ giả chống lại.

Nếu là lợi dụng tất cả ngoại lực, hay là còn có chiến thắng hi vọng, nhưng đối đầu với cô đọng Âm Dương nhị khí Tứ thiên môn võ giả lại là phải thua không thể nghi ngờ kết cục .

Càng không cần phải nói, Ngũ Quỷ môn Môn chủ, chính là cùng Sư Ngữ Đồng giống như, đột phá đến Võ Tông cảnh giới!

"Lúc này, cũng là chỉ có hi vọng ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi. . . Hi vọng ta thả ra ngoài tin tức hữu dụng!"

Lần này đoạt đồ ăn trước miệng hổ, hắn luôn mãi nhắc nhở chính mình không cần quá mức chấp nhất.

Thành cũng vui vẻ, bại cũng đáng mừng, vẫn là lấy bảo toàn tự thân làm trọng.

Ngược lại cho dù cuối cùng không thu hoạch được gì, đến không ăn thua Âm Dương Ngọc an ủi thưởng vẫn là tới tay.

"Ta sắp đột phá Tử quan, đến thời điểm Âm Dương Ngọc là có thể lợi dụng, nhanh chóng thăng cấp thành Tứ thiên môn võ giả!"

Phương Nguyên suy tư, chợt đi tới trên đường, tìm nhà khách sạn vào ở.

"Quy Linh tông xem ra cũng không hoàn toàn là kẻ ngu si, liền một cái Hàn trưởng lão bị hấp dẫn đi tới thành Thiếu Dương, Sư Ngữ Đồng tung tích bất định. . . Nếu là thu đến ta nặc danh giấy viết thư, tất nhiên sẽ đến đây mạnh mẽ cướp giật. . . Bất quá ta vẫn là làm con rùa đen rút đầu đi!"

Ý nghĩ nhất định, hắn lúc này bao xuống một cái tiểu viện, mỗi ngày nhìn như không bước chân ra khỏi cửa, lẳng lặng tu luyện, trên thực tế giờ nào khắc nào cũng đang quan sát thành Lạc Nhật cùng Huyền Viêm sơn mạch động tĩnh.

Ngược lại hắn là quyết định chủ ý không làm chim đầu đàn, nếu là Quy Linh tông không có phản ứng, hoặc là chính mình nhận được tin tức trễ, cái kia cũng chỉ có nhận ngã xuống.

. . .

"Ngũ Quỷ môn chủ tính cách đa nghi, chân chính Tàng bảo đồ bí mật, đối với Quỷ Vô Sinh cũng không từng tỉ mỉ luận thuật, chỉ là mệnh hắn truyền bá tin tức giả, đồng thời tận lực duy trì, tin tức e sợ chỉ có mấy cái Tứ thiên môn cao thủ thì mới hiểu được. . ."

Tiểu viện bên trong, Phương Nguyên cẩn thận tỉ mỉ diễn luyện võ công, đỉnh đầu bạch khí bốc lên, tươi thắm như sương, từng tia từng sợi, quả thực có hội tụ thành mây tư thế.

"Ưng Trảo Thiết Bố Sam tầng thứ bảy độ thành thạo đã viên mãn, đón lấy chính là tìm kiếm một bước ngoặt, đột phá Tử quan. . ."

Võ đạo thứ tám quan Tử môn phi thường dứt khoát, xung kích một lần, không thành tựu chết, tuyệt không may mắn có thể nói!

Dù cho đối với mình căn cơ có tự tin, Phương Nguyên cũng ở tích cực điều chỉnh tự thân, muốn lấy trạng thái đỉnh cao nhất đối mặt với.

Ầm ầm!

Đang lúc này, lỗ tai hắn dựng đứng, nghe được một tiếng từ trong thành truyền đến nổ vang.

"Hả? Rốt cục không nhịn được động thủ?"

Phương Nguyên nhảy lên tường viện, nhất thời nhìn thấy trong thành một chỗ ánh lửa ngút trời, kinh người tiếng hú truyền đến, mơ hồ có bóng người đang nhanh chóng giao thủ, không khỏi trong lòng vui vẻ.

Lấy năng lực của hắn, phải tìm được Ngũ Quỷ môn chủ tung tích, đồng thời tiến hành tập kích, chính là hoàn toàn chuyện không thể nào, nhưng đổi thành Quy Linh tông tới làm, liền hoàn toàn khác nhau.

Hầu như là không chút do dự mà, Phương Nguyên nhảy xuống tường viện, hướng về ánh lửa vị trí ẩn núp đi qua.

Ầm ầm!

Càng đến gần, kinh người tiếng khí bạo liền càng ngày càng thê thảm, phảng phất mười mấy cái sấm rền liên tiếp nổ vang.

Loại này động tĩnh, tự nhiên chấn động tới huyện binh cùng phòng giữ võ giả, làm sao đối mặt cái này uy thế ngập trời, căn bản không ai dám tại tiến lên, trái lại sợ hãi rụt rè, hỗn loạn tưng bừng, đúng là cho Phương Nguyên không ít cơ hội.

Cách rất gần, hắn mới phát hiện chiến đấu phát sinh nơi cũng không phải là Ngũ Quỷ môn phân đà, mà là một chỗ phú thương trạch viện ở trong.

Lúc này, mấy cái bóng người ở nóc nhà cấp tốc chạy như bay, mọi cử động mang theo lôi đình vạn quân lực lượng, kinh người cực kỳ.

"Quy Linh tông người? Dĩ nhiên có thể tìm tới nơi này?"

Ở giữa sân, rõ ràng là một đôi ông lão mặc áo đen, chính đang tại vây công một gã khác ngân y bà lão.

Tuy rằng ba người này nhìn đều là một bộ gần đất xa trời thái độ, nhưng động lên tay đến lại là thâm độc tàn nhẫn, uy thế kinh người, liền Phương Nguyên cũng không dám dính phong mang.

"Tứ thiên môn võ giả!"

Phương Nguyên trốn ở một bên, nhìn chằm chằm bà lão kia, trong con ngươi mang theo khiếp sợ.

Đều là Tứ thiên môn cao thủ, này lão phụ một cái san hô quải trượng, vung múa đến gió thổi không lọt, dĩ nhiên đem hai tên cùng cấp áp chế gắt gao ở lại, thực lực cường hãn tới cực điểm.

"!"

Bỗng nhiên, bà lão một tiếng quát lớn, gậy trên sư đầu tựa như điện quang hỏa thạch giống như nhanh nhào lên trước, đột phá một ông già phòng ngự, ở ngực hắn một điểm.

"Sư huynh?"

Hai tên ông lão nhanh chóng rút lui, trước bị điểm trúng người lão giả kia sắc mặt trắng bệch, phun ra một búng máu.

"Được! Được! Được!"

Thấy vậy, ông lão kia sư đệ lại là nghiến răng nghiến lợi, trong con ngươi mang theo vẻ cừu hận: "Viêm trưởng lão. . . Diêm Bà! Mối thù hôm nay, chúng ta Quỷ huynh đệ nhớ kỹ!"

Hắn cùng sư huynh một cái là Âm quan, một cái là Dương quan, mà đối diện Diêm Bà tử, lại là dĩ nhiên đã lên cấp thứ mười một quan, đem Âm Dương nhị khí dung hợp làm một Địa Nguyên cao thủ!

Võ công đến này bước, đón lấy liền chỉ có từ từ tích lũy, để đột phá Thiên Môn!

Bởi vậy, Địa Nguyên võ giả Địa Nguyên lực lượng, thậm chí có thể nói là Nguyên lực mô hình, uy lực không phải chuyện nhỏ, lấy một địch hai cũng không chút nào ngạc nhiên.

"Khục khục. . ."

Diêm Bà vừa thu lại gậy, ho khan vài tiếng, lưng lọm khọm, hoàn toàn không có trước như điên tựa như Ma tư thế: "Ho. . . Người lão, trí nhớ cũng không tốt. . . Hai vị Tiểu ca, có từng nhìn thấy lão thái bà để lại đồ vật? Các ngươi xin thương xót, đưa nó giao cho Lão bà tử, Lão bà tử lập tức xoay người rời đi, còn cho các ngươi bưng trà bồi tội làm sao?"

"Món đồ gì? Chúng ta không có nhìn thấy!"

Quỷ huynh đệ mặt sắc mặt đại biến, thề thốt phủ nhận.

"Khà khà. . . Lão thái bà tử còn chưa nói là cái gì, các ngươi cần gì phải vội vã phủ nhận đây?"

Diêm Bà lắc lắc đầu, tràn đầy tròng trắng mắt con mắt nhìn về phía đối diện hai người: "Đáng tiếc, Âm Thập Trọng Âm huynh không tại, hắn là đi đem Hàn lão quỷ dẫn đi rồi chứ? Hai người các ngươi, lại là không ngăn được Lão bà tử!"

Quỷ huynh đệ sắc mặt khó coi, rồi lại không phải không thừa nhận, đối phương nói đến chính là lời nói thật.

Chỉ là lúc này, trốn ở âm u nơi Phương Nguyên đột nhiên cả người lông tóc dựng đứng, cả người cũng bắt đầu sốt sắng mà run rẩy lên, vội vã sâu sắc nín

hơi, đem chính mình ẩn giấu đến càng sâu.

"Bọn họ không ngăn được, Bổn tọa thì lại làm sao?"

Sau lưng Diêm Bà, một cái lạnh như băng mà không mang theo bất luận cảm tình gì thanh âm vang lên, đọc từng chữ thành băng, hầu như muốn đông lại người dòng máu.

Ở lời nói vang lên đồng thời, Diêm Bà hầu như là phản xạ có điều kiện giống như đột nhiên vung múa gậy, lực phát vạn cân, về phía sau quét ngang.

Hống!

Gậy đầu quái sư đột nhiên mở ra cái miệng lớn như chậu máu, phun ra một đoàn ngọn lửa màu đỏ tím, mang theo nồng nặc khói đen.

Một đòn ra tay sau khi, Diêm Bà cũng không thèm nhìn tới, lập tức về phía trước đột thứ, trong khoảnh khắc đi xa mấy trượng, rồi mới miễn cưỡng đứng lại, nhìn về phía mình sau lưng.

Chỉ thấy nguyên bản nàng chỗ vị trí, căn bản là không có một bóng người, chỉ có ngọn lửa bừa bãi tàn phá vết tích, lại không khỏi ngẩn ngơ.

"Rất tốt, ta nghe nói Diêm Bà 'Hỏa Sư Trượng' quét ngang vô địch, càng là năm đó diệu thủ Lỗ Tử Tượng làm ra, không chỉ có cứng rắn cực kỳ, đỉnh càng là có độc hỏa, chạm da thực cốt, ghi tên U Sơn phủ kỳ môn binh khí bảng thứ tám mươi bảy, hôm nay cuối cùng cũng coi như nhìn thấy. . ."

Cái thanh âm kia tiếp tục ở Diêm Bà sau lưng vang lên, nói chuyện bình dị, dù cho khích lệ, cũng không mang theo chút nào cảm tình.

"Ngũ. . . Quỷ. . . Môn. . . Chủ!"

Mà lúc này, Diêm Bà sắc lại là trắng lóa như tuyết, hầu như là từng chữ từng chữ phun ra cái này làm nàng kiêng dè không thôi xưng hô.

Cũng chỉ có đã đột phá Thiên Môn, thành tựu Võ Tông, chân chính luyện thành Nguyên lực cao thủ tuyệt đỉnh, mới có thể đem nàng như vậy đùa bỡn trong lòng bàn tay!

"Cái này chính là. . . Võ Tông sao?"

Phương Nguyên co rụt lại đầu, căn bản không dám nhìn hướng về Ngũ Quỷ môn chủ phương hướng.

Dù sao, căn cứ hiểu biết nói, Võ Tông cấp bậc võ giả cả người nhạy cảm cực kỳ, dù cho chỉ là cực kỳ nhỏ ánh mắt nhìn kỹ, cũng sẽ lập tức có cảm ứng, nổi lên giết người, trong vòng mười trượng, người tận địch quốc.

"Khanh khách! Môn chủ tại sao phải khổ như vậy làm khó dễ Diêm Bà bà? Nếu có cái gì lời oán hận, hướng về phía ta đến là tốt rồi!"

Nhưng vào lúc này, nương theo một trận tiếng cười như chuông bạc, Sư Ngữ Đồng bồng bềnh mà tới, đôi mắt đẹp bên trong mang theo một tia nóng bỏng: "Nguyên bản nhận được cái kia tin tức, thiếp thân còn hơi nghi ngờ, nhưng thấy đến Môn chủ ở đây, lại là lại không nghi ngờ!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Người Thần Bí

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Hiện Thân

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Chống Lại

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Tử Quan

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Tu Luyện

"Líu lo!"

Một lam như tẩy giữa bầu trời, bỗng nhiên hiện ra một cái nho nhỏ điểm đen, nương theo xuyên không phá mây hót vang.

Vù vù!

Cuồng phong gào thét, một con linh vũ như sắt, thần tuấn cực kỳ, mấy người cao cự ưng liền rơi vào Phương Nguyên trước mặt.

"Ta đã trở về!"

Phương Nguyên tiến lên, xoa xoa xuống Thiết Linh hắc ưng lông chim.

"Khanh khách!"

Đại Hắc một cái giật mình, lại không có bao nhiêu chống cự ý tứ , khiến cho Phương Nguyên trong lòng mừng thầm, biết quan hệ lại càng thân cận hơn một bước.

"Trong u cốc, hết thảy đều vẫn tốt chứ?"

Hắn lại đi vài bước, đi tới ngoài cốc, nhất thời liền nhìn thấy một vệt bóng trắng bắn tới như chớp, rơi xuống chính mình bên chân, rõ ràng là Hoa Hồ Điêu.

Khoảng thời gian này, không có Linh trà cung dưỡng, hai con dã thú nhưng không có cách nhóm lửa, không thể không trở lại ăn tươi nuốt sống lão sáo lộ trên, đối với hắn đến quả thực là trông mòn con mắt.

Thật giống Hoa Hồ Điêu, lúc này đã bắt hai con phiêu phì thể tráng gà tuyết, mắt ba ba chờ Phương Nguyên xử lý.

"Tham ăn quỷ!"

Phương Nguyên cười chửi một câu, một bước bước vào nhà.

Tuy rằng có hai con Linh thú bảo vệ, u cốc vững như Thái Sơn, nhưng vẫn là không nhịn được muốn tuần tra một phen.

Hắn đi tới vườn trồng trọt, đầu tiên đến cây Vấn Tâm trà nơi, chỉ thấy trà cành trên từng viên một xanh nhạt mầm non mọc ra, không khỏi trên mặt vui vẻ.

Lần này ra ngoài, hắn nhưng là khắc sâu cảm nhận được Thần nguyên hơn người chỗ tốt nơi.

Mấy lần nguy cơ, đều là y dựa vào chính mình cái này kinh người Thần nguyên lực lượng mới có thể tiếp tục chống đỡ, đủ thấy trọng yếu.

"Lúc này chi trà, hắn là trà xuân, mùa vụ vừa vặn. . ."

Phương Nguyên đối với chuyện này hết sức hài lòng, lại đi tới ruộng lúa ở trong, rất nhiều gạo Hồng Ngọc từ lâu thu gặt, nhưng bờ ruộng nhưng không phải trọc lốc không hề có thứ gì.

Từng cây màu bích lục thúy cỏ, ngay ngắn có thứ tự quay chung quanh ruộng lúa, toả ra sức sống tràn trề.

"Cỏ Phỉ Thúy cũng dài thế không sai!"

Đây là cấp thấp nhất cấp linh thực, ngoại trừ dưỡng, đồng thời cung cấp một ít ăn cỏ Tính Linh thú ở ngoài liền không có bao nhiêu tác dụng, Phương Nguyên nhìn quét một vòng, nhìn thấy không có đột biến dị chủng, cũng là nhạt quyết tâm đến.

"Lại đi xem một chút Linh Trúc đi!"

Linh Trúc trúc quả có kinh người trị liệu cùng khôi phục công lao, liền Nguyên lực vết thương đều có thể khỏi hẳn , khiến cho Phương Nguyên vô cùng coi trọng.

Mà đi tới mương nước bên trên sau khi, trên mặt hắn nhất thời hiện ra vẻ vui mừng.

Nham thạch bên cạnh, một cây tre xanh ưỡn cao sừng sững, liên tiếp cất cao, cành lá giống như ngọc bích, không có một chút nào suy yếu hình ảnh.

"Nguyên bản Linh Trúc nở hoa, sinh hoa tất kết trái, kết trái tất chết héo, trái rơi xuống lại phục sinh. . . Từ căn bản mà nói, vẫn là cung cấp theo không kịp, thiếu hụt tẩm bổ duyên cớ. . . Nhưng hiện tại, cái này sinh cơ là chuyện gì xảy ra?"

Phương Nguyên nhìn về phía mình Trồng Trọt thuật, trong lòng biết tất nhiên là này dị năng mang đến thay đổi.

Dù cho vẫn không có khiến Linh Trúc hướng lên trên lên cấp, nhưng đã tối ưu hóa một số tính trạng, tỷ như lần này không khô chi dị.

"Khanh khách!"

Hoa Hồ Điêu chỉ chỉ bên cạnh một cái thoáng nhô ra đống đất, ra hiệu có mới tình huống.

"Hả? Chẳng lẽ là. . ."

Phương Nguyên nhẹ nhàng đem thượng tầng thổ nhưỡng đào ra, một cái màu tím măng tiêm nhất thời đập vào mi mắt.

"Quả nhiên. . . Xuân đến măng tre phát, một vốn bốn lời a!"

Cùng xanh biếc Linh Trúc không giống, nó măng tre lại mang theo một tầng màu tím măng y, Linh khí giấu diếm, toả ra một mùi thơm.

"Tìm rễ tìm măng, này trúc bộ rễ phương hướng. . ."

Phương Nguyên dọc theo trúc roi, nhất thời lại phát hiện mấy cái măng tiêm, nhất thời đem thổ nhưỡng cẩn thận che lên, đầy mặt vui vẻ ra mặt.

"Khanh khách. . . Chít chít. . ."

Bên cạnh, Hoa Hồ Điêu lôi kéo hắn ống quần, vung tay múa chân một trận ra dấu , khiến cho Phương Nguyên đều có chút dở khóc dở cười: "Ngươi muốn ăn măng tre?"

"Líu lo!"

Vừa nghe đến cái này, bên cạnh Thiết Linh hắc ưng cũng là lớn điểm đầu, có chút không thể chờ đợi được nữa mùi vị.

"Thực sự là. . . Cái này Linh Trúc quý giá, làm sao có thể mổ gà lấy trứng đây?"

Phương Nguyên nói đến một nửa, lại là chuyển đề tài: "Bất quá cái kia Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương sào huyệt trong, Linh Trúc cũng không có thiếu, thậm chí là cái khác linh vật. . . Đợi chúng ta tìm một cơ hội, lại đi càn quét một phen!"

Lần này võ công của hắn tiến nhanh, lại có mấy người trợ giúp, nhất thời rồi hướng ngọn núi xanh Linh địa nổi lên tâm tư.

"Líu lo!"

Thiết Linh hắc ưng vốn là cùng những kia Hồng Nhãn Bạch Điểu có cừu oán, nghe được đề nghị này, nhất thời giương cánh hí dài, nóng lòng muốn thử.

Dù cho có quyết định này, muốn đối phó Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương, cũng không phải một sớm một chiều việc.

Ít nhất, đối phương hoàn toàn chính là Tứ thiên môn võ giả cái kia nhất đẳng cấp , còn Cuồng Hóa sau khi tăng cường, càng là không thể nào đoán trước.

Lần trước Thiết Linh hắc ưng có thể may mắn chạy trốn, thực sự là may mắn cực kỳ, cũng không có phục chế một lần khả năng.

Đồng thời, mới vừa đi xa trở về, phải là thật tốt tu sửa một, hai mới là.

. . .

"Hô. . . Trộm đến phù du nửa ngày nhàn!"

Sáng sớm ngày thứ hai, Phương Nguyên hai tay nâng chén trà, nhấp một miếng, biểu hiện khá là hưởng thụ.

"Bữa sáng ăn Linh Trúc măng, phối hợp Vấn Tâm linh trà, quả thực cho cái thần tiên đều không đổi a!"

Đang bị cọ xát sau một đêm, hắn vẫn là rốt cục không chịu đựng được Hoa Hồ Điêu cùng Thiết Linh hắc ưng hai mặt giáp công, đồng ý dùng ăn một đoạn măng tre.

Đương nhiên, là ba người bọn hắn cùng nhau phân ăn một cây.

Kết quả, Phương Nguyên lúc này liền bị mạnh mẽ chấn động một cái.

Bất kể là cái kia măng tre lanh lảnh đến cực điểm vị, vẫn có như ngưu nhũ giống như, nùng trắng hương thơm, nồng nặc ngọt ngào chất lỏng, đều là tuyệt phẩm đẳng cấp tương tự.

Đương nhiên, ăn qua sau khi, hắn liền mãnh liệt hối hận rồi.

Thứ nhất là sợ sệt chính mình phát tác lên, đem còn lại măng tre ăn sạch, thứ hai nhưng là đáng tiếc đến cực điểm, dù sao măng tre công hiệu cùng trúc quả tương tự, đã như thế lại là đại đại lãng phí, phung phí của trời.

"Hai người các ngươi chỗ tốt đúng là đến không ít. . ."

Nhìn ăn Linh Trúc, uống Linh trà hai con Linh thú tự mình từ tìm một chỗ tiêu hóa tiện thể tăng cường thực lực, Phương Nguyên trong đôi mắt không khỏi hiện ra một vẻ hâm mộ.

Những linh thú này trưởng thành cùng nhân loại không giống, cũng không có cái gì cửa ải, chỉ cần ăn uống no đủ, trưởng thành đến nhất định niên hạn, liền sẽ tự động tăng lên.

Cùng chúng nó so với, còn cần khổ sở đánh bóng chân khí chính mình, liền có vẻ vô cùng khổ sở bộ dạng.

Một chén Vấn Tâm trà bụng dưới, nhất thời vật ngã lưỡng vong.

Sau một hồi lâu, Phương Nguyên mới đặt chén trà xuống, lại thở dài một tiếng.

"Thần nguyên càng cao, tăng lên lên liền càng ngày càng khó khăn a. . . Đồng thời, Vấn Tâm linh trà công hiệu, tựa hồ cũng bắt đầu dần dần không thể thỏa mãn ta. . ."

Đây là hiện tượng bình thường, đến cuối cùng, có thể tăng trưởng Thần nguyên linh thực liền trở nên càng ngày càng quý trọng, được xưng tiên chủng.

Đương nhiên, lấy Vấn Tâm trà đặc thù mà nói, cho dù đối với Linh Sĩ cũng phải là có không nhỏ giúp ích.

Phương Nguyên phỏng chừng lúc này cho dù thân thể mình có điểm hơi lờn dược, nhưng chất lượng không được số lượng bù, vẫn cứ không lớn bao nhiêu vấn đề.

"Việc cấp bách, vẫn là mau chóng đột phá Tứ thiên môn! Cô đọng Âm Dương nhị khí, thậm chí đột phá Địa Nguyên Thiên Môn, hắn là đối với Thần nguyên cũng rất nhiều tăng lên!"

Một niệm đến đây, hắn lúc này ngồi khoanh chân, móc ra Âm Dương Ngọc.

Bảo vật này trải qua tìm tòi, Phương Nguyên cũng cơ bản rõ ràng cách dùng, chỉ có tám quan võ giả nội lực mới có thể thăm dò vào, hướng vào phía trong rút lấy Âm Dương nhị khí , khiến cho võ giả tu vị tiến triển cực nhanh.

"Chỉ là đã như thế, có ít nhất non nửa dương khí đều lãng phí. . ."

Một trận hành công đi xuống, nhìn ngọc bội nội bộ đồng thời giảm thiểu đen hồng đường nét, Phương Nguyên có chút tiếc hận.

Âm Dương nhị khí chính là lực lượng thiên địa, hỗ trợ lẫn nhau, rất khó đơn độc tồn tại.

Chính mình mỗi lần rút lấy một tia âm khí, tương ứng dương khí liền cũng sẽ dật tán, khiến Âm Dương Ngọc bên trong vòng xoáy trước sau duy trì một cái cân đối cục diện.

Nhưng mình còn chưa đột phá chín quan, thu được thu nạp giữa trưa Thái Dương Chân Hỏa khí năng lực, bởi vậy chỉ có thể không công nhìn nó lãng phí.

"Khanh khách!"

Ngay khi hắn thở dài lúc, một đạo bóng trắng điện quang hỏa thạch giống như chạy tới, lông bù xù móng vuốt khoát lên ngọc bội trên, rõ ràng là Hoa Hồ Điêu.

"Hả? Ngươi làm cái gì?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc, chợt liền trợn to hai mắt, ngơ ngác phát hiện

cái này Hoa Hồ Điêu dĩ nhiên ở rút lấy cái kia tia dật tán dương khí tu luyện.

"Nguyên lai Linh thú cũng sẽ tự chủ tu luyện sao?"

Hắn cảm giác thế giới quan của bản thân một thoáng liền bị quét mới, tuy rằng một thế giới khác trí nhớ , khiến cho hắn biết được rất nhiều thần thoại bên trong đại yêu quái đều sẽ đối với nguyệt tu luyện, phun ra nuốt vào Đế Lưu Tương, nhưng cái này cũng là Thái Âm chi khí phạm trù, cùng Thái Dương chi khí có thể không có một chút nào quan hệ.

"Tê tê!"

Thu nạp một tia dương khí sau khi, Hoa Hồ Điêu nhất thời thích ý đánh khí, lại loạng choà loạng choạng, cũng ở một bên, vẻ say rượu đáng yêu.

Loại này trạng thái, Phương Nguyên cũng là ở mấy lần dùng để uống Vấn Tâm trà sau khi Hoa Hồ Điêu trên người từng thấy.

"Nhìn dáng dấp xác thực tiến vào cấp độ sâu trạng thái tu luyện. . ."

Phương Nguyên gật gù, liền vội vàng đem Âm Dương Ngọc thu gom được, lại có chút đau đầu lên.

Rất hiển nhiên, ngày sau trong nhà nhiều một cái ghi nhớ chính mình bảo vật nội quỷ, phải đề phòng lên có thể không quá dễ dàng.

Hắn đương nhiên không phải keo kiệt này điểm dật tán dương khí, đối với Phương Nguyên mà nói, cùng với lãng phí, có thể tăng cường chính mình Linh sủng thực lực, thấy thế nào đều là lớn kiếm lời!

Chỉ là sợ sệt con thú này không biết sâu cạn, một hơi thu nạp quá nhiều, không chỉ có phá huỷ Âm Dương Ngọc, phản được hại, vậy thì không đáng. . .

"Hô. . . Nếu không phải mỗi ngày thu nạp âm khí còn cần luyện hóa, ta mấy ngày bên trong là có thể lên cấp chín quan. . ."

Nhìn hệ thống độ thành thạo lại đầy một đoạn, Phương Nguyên gật gù, bắt đầu vận công.

Đối với Tử quan võ giả mà nói, thu nạp âm khí là khó nhất một bước, đón lấy luyện hóa lại là dễ như trở bàn tay, sau một canh giờ, Phương Nguyên liền hoàn thành hôm nay công khóa, chỉ cảm thấy hình như có một đạo thanh tuyền chảy khắp toàn thân, không một nơi khó chịu.

Thừa dịp cái này tinh thần thanh minh, vận chuyển nhanh chóng thời khắc, hắn lại móc ra một khối Thúy Ngọc.

Cùng Âm Dương Ngọc không giống, cái này Thúy Ngọc vuông vức, thành khối hình, nội bộ phảng phất có kim tuyến lưu chuyển, chính là Phương Nguyên coi trọng nhất Huyết Sát Tử để lại.

Lúc này triệt để rảnh rỗi, đương nhiên muốn toàn lực phá giải trong đó chất chứa huyền bí.

"Chỉ là ngọc bội kia tựa hồ vẫn chưa khắc chữ, cũng không giống chìa khóa. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm dưới, bỗng nhiên đưa nó hướng về phía cái trán vừa kề sát, Thần nguyên hội tụ mi tâm, phảng phất xúc tu giống như hướng về Thúy Ngọc trên tìm kiếm.

Ầm!

. . .

. . .

. . .

Thời gian dài dằng dặc đi qua, vẫn là không có thứ gì phát sinh.

Phương Nguyên trợn tròn mắt, đem Thúy Ngọc gỡ xuống, có chút buồn bực: "Quả nhiên, bên trong thế giới kia trí nhớ không thể tin hoàn toàn, cái gì lấy thần niệm chọn đọc thẻ ngọc, tám thành là Tiểu Thuyết gia biên soạn đi ra đồ vật. . ."

Chỉ là dù cho như vậy, hắn cũng cảm giác mình phảng phất nắm đến một cái nào đó dòng suy nghĩ.

Ngọc bội kia ở trong, tất nhiên ẩn chứa cái gì, chỉ là chính mình chưa từng tìm tới chìa khóa mà thôi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Huyền Bí

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Viêm Ngọc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Hàn Trưởng Lão

"Nơi này khoảng cách thành Thanh Diệp có còn xa lắm không?"

Cổ đạo bên trên, mấy chiếc xe ngựa từ từ tiến lên, bỗng nhiên một bàn tay trắng xám duỗi ra, vén rèm xe lên, lộ ra một đôi sâu tựa như u đàm con mắt.

Bàn tay này trắng xám cực kỳ, phảng phất mất máu quá nhiều, mang theo nửa trong suốt màu sắc, xuống xanh đen mạch máu có thể thấy rõ ràng.

Mà bàn tay chủ nhân tiếng nói lại hết sức kỳ dị, già nua bên trong pha tạp vào tuổi trẻ mùi vị, vô cùng trung tính, chỉ là nói vài chữ liền thở dốc một tiếng, có vẻ hơi trung khí không đủ.

"Hàn trưởng lão ngài chờ, lại qua mấy cái canh giờ liền đến!"

Phụ trách đánh xe ngựa, rõ ràng là lần trước đã từng đi tới u cốc cần y Lỗ Chí Sâm.

Chỉ là nguyên bản chân chất lỗ mãng hắn, lúc này lại là so với con mèo nhỏ còn muốn ngoan ngoãn, cung kính đáp.

"Khục khục. . . Vậy thì tốt. . . Dù sao chuyến này còn có Lâm nha đầu, về nhà lần này thăm viếng, cần phải cùng Lâm viên ngoại tốt sum vầy. . ."

Vị này Hàn trưởng lão trung niên dáng dấp, môi hồng răng trắng, mắt phượng, chính là một cái tiêu sái mỹ nam tử hình tượng, chỉ là lại có chút âm nhu, lúc này hai gò má mất máu, thỉnh thoảng ho khan vài tiếng, lông mày hơi nhíu lên, đúng như Tây Tử bưng tâm giống như, liền Lỗ Chí Sâm liếc mắt nhìn đều vội vã quay đầu đi, trong lòng hô to không chịu được.

Dù sao, coi như lại mượn hắn mười cái lá gan, cũng không dám đối với cái này Quy Linh tông duy hai Tứ thiên môn võ giả, đại danh đỉnh đỉnh Hàn trưởng lão làm sao.

"Hàn lão quá mức khách khí!"

Lâm Lôi Nguyệt nguyên bản cưỡi ở một thớt đỏ thẫm tuấn mã trên, nghe được Hàn trưởng lão nói chuyện, lập tức giục ngựa tiến lên, thần thái cung kính.

Ở tông môn Viêm, Hàn hai vị trưởng lão trước, nàng luôn luôn đều là nắm vãn bối chi lễ, dù sao, so với Tứ thiên môn cao thủ mà nói, chỉ là một cái tông chủ thân truyền, nếu không phải thể chất huyền dị bổ trợ, căn bản không tính là gì.

"Ha ha. . . Không sao. . . Khục khục. . ."

Hàn trưởng lão mới vừa muốn nói gì, đột vẻ mặt biến đổi, liên tục ho khan, lấy ra một khối màu trắng thêu uyên ương khăn gấm lau chùi khóe miệng.

Gỡ xuống sau khi, phía trên nhất thời hiện ra một vệt đỏ sẫm.

"Hàn trưởng lão. . ."

Lâm Lôi Nguyệt nhất thời sốt sắng lên đến: "Nhưng là thương thế có biến?"

"Ho khục. . . khục. . . ho. . . Không chết được. . ."

Hàn trưởng lão khoát tay áo một cái, trong giọng nói lại mang theo điểm ngạo nghễ: "Khà khà. . . Ngũ Quỷ môn Phó môn chủ Sưu Hồn Thủ quả nhiên lợi hại , nhưng đáng tiếc vẫn là Lão phu kỹ cao một bậc, đưa hắn đi Hoàng Tuyền, như người này võ công lại tinh tiến một tầng, Lão phu mạng nhỏ có lẽ liền muốn giao cho ở nơi đó, nhưng nếu lúc đó không chết, lúc này càng không chết được, chỉ ngày sau làm kẻ tàn phế thôi. . ."

Tuy rằng hắn giọng nói tựa như hàm chứa nản lòng, nhưng Lâm Lôi Nguyệt

lại chút nào không dám chậm trễ.

Dù sao cái này Hàn trưởng lão thành danh tại năm mươi năm trước, một thân võ công sâu không lường được, tuổi tác tuy rằng so với Diêm Bà còn lớn hơn, lại hết lần này tới lần khác trú nhan có thuật, có thể nói tà dị, càng không biết cái hố chết qua bao nhiêu võ lâm hảo thủ, một khi báo ra danh hào, toàn bộ quận Thanh Hà võ giả đều muốn sợ mất mật.

Lần này nếu không phải bên trong Ngũ Quỷ môn mai phục, căn bản rơi xuống không đến nước này.

"Xin mời Hàn trưởng lão yên tâm, vị kia u cốc thần y y thuật hơn người, thiện có thể diệu thủ hồi xuân, lần trước Triệu trưởng lão, chính là hắn chữa khỏi!"

Lỗ Chí Sâm vội vàng nói: "Lão gia ngài công lực sâu xa, lại đến Phương thần y diệu thủ, tất có thể hồi phục như cũ!"

"Ha ha. . . Thừa ngươi chúc lành!"

Hàn trưởng lão khẽ mỉm cười, tựa như hào không nghi ngờ, chỉ có đáy mắt một vệt thâm trầm, triệt để bại lộ nội tâm hắn ý nghĩ.

Lâm Lôi Nguyệt tựa như không có nhìn thấy này cảnh, trầm mặc không nói, trong lòng lại đang âm thầm suy tư: 'Lần này sư tôn tuy rằng đánh chết Ngũ Quỷ môn chủ, nhưng bị chạy thoát một người, nhưng vẫn là đại họa tâm phúc, đồng thời Viêm, Hàn Tả Hữu trưởng lão tất cả đều trọng thương, tông môn chiến lực giật gấu vá vai. . . Lần này hai vị trưởng lão trọng thương không hết, trong tông mấy vị y đạo cung phụng đều là thúc thủ vô sách, chỉ có gửi hy vọng vào ngoại giới cao nhân rồi. . .'

Cùng Hàn trưởng lão so với, Diêm Bà ở Độc Cô Hoằng, Dã Lang huynh đệ các cao thủ vây công phía dưới, thương thế kỳ thực càng thêm nghiêm trọng.

Làm sao Tống Trung trước chính là nàng phe phái người, lại chết vào Phương Nguyên tay. . .

Không nói thù dai cái gì, để tâm bên trong tất nhiên là có chú ý.

Cho dù Phương Nguyên chịu trị bệnh cho nàng, e sợ nàng còn không tin được Phương Nguyên, chỉ lo hắn làm ra cái gì tay chân.

Dù sao, một cái thần y như nghĩ người nào đó tử vong, lại không liên lụy đến trên người mình, thực sự có quá nhiều biện pháp.

Trên thực tế, Sư Ngữ Đồng còn có một lựa chọn, đó chính là đi cầu vị kia đã từng trợ giúp Lâm Lôi Nguyệt luyện đan Đan sư ra tay.

Làm sao đối phương nhàn vân dã hạc, càng có rất nhiều cung phụng, như thế nào để ý Quy Linh tông điểm ấy báo đáp?

Lần trước nếu không phải thiếu nợ Sư Ngữ Đồng một ân tình, cũng sẽ không cố hết sức, làm vì Lâm Lôi Nguyệt mở lô luyện đan, hiện tại thì càng là đừng hòng.

"Hàn trưởng lão, vị thần y kia, tính khí có chút quái lạ, càng có thật nhiều quy củ. . ."

Có lẽ là lần trước bị giáo huấn thảm, ký ức chưa phai, Lỗ Chí Sâm sờ sờ đầu, chần chờ nói.

"Yên tâm, những thứ này Lão phu đều hiểu, dù sao cũng là tới cửa cầu người chữa bệnh. . ."

Hàn trưởng lão khẽ mỉm cười, vừa nhìn về phía Lâm Lôi Nguyệt: "Lâm nha đầu, nghe nói vị thần y này, còn đã từng cùng ngươi có hôn ước, trước còn đi qua thành Thiếu Dương?"

Vừa nhắc tới cái này, Lâm Lôi Nguyệt mặt cười nhất thời có chút ửng đỏ, hít

sâu một cái nói: "Đúng là như thế!"

"Đáng tiếc. . ."

Hàn trưởng lão nhắm mắt lại, cũng không biết là ở đáng tiếc Lâm Lôi Nguyệt, vẫn là ở đáng tiếc Phương Nguyên.

'Người này thần bí , dựa theo tông chủ ý tứ, cũng là nhất định phải biến thành của mình. . . Ít nhất không thể đầu nhập người khác trận doanh bên trong đi. . . Còn có tiến giai nhanh như vậy bí mật. . .'

Hắn khôi phục trước lười biếng tư thái, nhìn hướng về thành Thanh Diệp trong con ngươi lại mang theo hàn mang.

. . .

U cốc.

"Hô. . . Ha. . ."

Phương Nguyên nửa xích trên người, thổ khí quát lớn, trên đất bằng tựa như cạo lên một trận gió xoáy.

"Líu lo!"

Thiết Linh hắc ưng từ trên trời giáng xuống, lợi trảo như câu, phút chốc dò ra, dường như Vân Long Tham Trảo, phối hợp tốc độ của nó cùng rơi xuống thế, càng là không phải chuyện nhỏ.

"Khanh khách!"

Trên mặt đất, một tia sáng trắng sát mặt đất, lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ đánh tới chớp nhoáng.

"Đến hay lắm!"

Đối mặt cái này lục không giáp công, lại là hai đại Linh thú hợp lực, dù cho bình thường Tứ thiên môn cao thủ cũng phải luống cuống tay chân.

Mà Phương Nguyên nhìn này cảnh, trong mắt lại là hiện ra một tia nóng lòng muốn thử vẻ.

"Thiết Bố Sam!"

Hắn hít sâu một cái, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, cả người Thiết Bố Sam kình khí nằm dày đặc, chân phải kéo ra, như cày đất giống như, hai bên thổ nhưỡng tự động tách ra.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Chân ảnh cùng bạch quang vừa chạm liền tách ra, Phương Nguyên trên đùi vải vóc tất cả vỡ vụn, lộ ra tinh tráng rắn chắc cẳng chân cùng căng thẳng như sắt da thịt, dĩ nhiên không bị thương chút nào.

"Tê tê. . ."

Hoa Hồ Điêu nhanh chóng rút lui, trái lại thật giống ăn cái gì thiệt lớn như thế, hút vào hơi lạnh.

Vù vù!

Hầu như là nó chợt lui sát na, cuồng phong gào thét, cực lớn ưng trảo tấn công đi xuống.

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên cười lớn một tiếng, tay phải phù cao, tay trái đè thấp, thành ưng trảo hình, hướng về phía bầu trời.

"Líu lo!"

Chờ đến ưng trảo đến lúc, hắn ánh mắt sáng lên, đôi tay nắm lấy, lại đột nhiên lật lại: "Cho ta đi xuống!"

Vèo vèo!

Hắn ra tay như gió, tính kế như điện, hai cái tay trảo không kém chút nào thông qua khe hở, điện quang hỏa thạch nắm lấy Thiết Linh hắc ưng thiết trảo, lại đột nhiên hất lên.

Ầm!

Cực lớn giảo kình ở trong, Thiết Linh hắc ưng đùng đến rơi xuống đất, thất điên bát đảo, nhấc lên một trận bụi mù.

Như thế đòn nghiêm trọng, dù cho nó cương gân thiết cốt, cũng vô cùng không chịu nổi, liên tục kêu to, ra hiệu không đến.

"Khanh khách!"

Càng thêm thông linh Hoa Hồ Điêu càng là nhanh chóng rung động hai cái móng vuốt nhỏ, phảng phất túc trán chịu không nổi bệnh mỹ nhân.

"Vậy liền coi là. . . Ta vừa mới vừa nóng người đây. . ."

Phương Nguyên chậm rãi thu công, nhìn Hoa Hồ Điêu cùng Thiết Linh hắc ưng, chỉ thấy cái này hai thú đều có chút run cầm cập, rõ ràng là ăn chính mình Âm thuộc tính nội lực thiệt lớn, không khỏi lại tiến lên, vì chúng nó điều trị một, hai.

'Tứ thiên môn cao thủ nội lực tính chất chuyển biến, so với bình thường nội lực mà nói, lại là một tầng biến hóa, đối đầu cấp thấp võ giả, thuận buồm xuôi gió. . . Đương nhiên, lại thế nào đi nữa biến hóa, cũng không đuổi kịp Nguyên lực với nội lực như bẻ cành khô, căn bản là không giống tầng thứ nghiền ép. . .'

Phương Nguyên cảm nhận chín quan võ giả không giống, trong lòng dần dần

có hiểu ra.

Lúc này trải qua khổ luyện, thực lực của hắn rốt cục vượt qua hai con Linh thú, cái này ý nghĩa phi thường trọng đại.

Ít nhất, tùng lâm pháp tắc bên trong kiếm ra đến Linh thú, trong Thức Hải tất nhiên có nhược nhục cường thực quan niệm, hay là có thể cùng một phàm nhân làm bằng hữu, nhưng tuyệt không thể chịu đựng một nhược giả làm chủ nhân!

Triệt để thuần phục Linh thú bước thứ nhất, chính là đánh phục nó, chứng minh có vượt qua thực lực!

Thật giống lúc này, Phương Nguyên liền cảm giác Thiết Linh hắc ưng nhìn ánh mắt của chính mình lại có không giống, thiếu một tia vẻ kiêu ngạo.

"Bằng vào ta hiện tại công lực, phối hợp hai con Linh thú, đối phó đầu kia Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương, hắn là không bao nhiêu vấn đề. . ."

Đến ra cái kết luận này sau khi, Phương Nguyên trái lại có chút do dự.

Dù cho từ lâu quyết định chủ ý, muốn đoạt đến toàn bộ ngọn núi xanh Linh địa, nhưng Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương dù sao cũng là loài chim, nếu là một đòn không trúng, bị nó bỏ chạy, chính mình ngày sau chẳng phải là mãi mãi không có ngày yên tĩnh?

"Vẫn là đợi đến cái kế hoạch kia hoàn thành, ta đột phá mười một quan Địa Nguyên cảnh giới, mới coi như không có sơ hở nào!"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, lại nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 5. 9

Khí: 5. 8

Thần: 3. 5

Tuổi tác: 19

Tu vị: Võ đạo đệ cửu quan

Kỹ năng: Hắc Sa chưởng (năm tầng), Ưng Trảo Thiết Bố Sam (chín tầng) (mang vào Âm thuộc tính nội lực cường hóa)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp ba) "

"Tử quan sau khi Tứ thiên môn cảnh giới, quả nhiên có thể phạm vi nhỏ tăng cường Thần nguyên!"

Tuy rằng từ lâu không phải lần đầu tiên nhìn thấy cái này, nhưng Phương Nguyên trên mặt vẫn là lộ ra vẻ vui mừng.

Dựa theo trước hắn suy đoán, võ đạo khóa vàng trọng lâu mười hai quan, trên thực tế chính là cổ đại đại năng đem Linh Sĩ cửa ải phân cách ra , khiến cho người bình thường cũng có tra tìm Nguyên lực cơ hội, tuệ trạch thiên hạ cử động.

Đã như thế, tự nhiên không thể chỉ là rèn luyện thân thể, tất nhiên có tăng cường Thần nguyên quá trình.

Chỉ là không nghĩ tới, nhất định phải đến tiếp cận Tứ thiên môn, mới có bước đi này.

"Đồng thời này phạm vi. . . Nếu là trụ cột chỉ có 1 người bình thường đến, dù cho đột phá Địa Nguyên Thiên môn, e sợ muốn đạt đến Linh Sĩ tiêu chuẩn, cũng phi thường huyền. . ."

Đây chính là vì cái gì trong lịch sử, có rất nhiều mười hai quan viên mãn võ giả, lại cả một đời đều không thể tìm tới tiến vào Võ Tông thời cơ nguyên nhân nơi.

Thiên môn khó! Võ Tông cửa ải càng khó!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Huyền Âm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Nhân Tâm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Uyên Ương

"Thế sự vô thường, nhân tâm khó lường a. . ."

Quần áo tung bay ở trong, Phương Nguyên ung dung ra Lâm phủ, u nhiên thở dài.

Dù cho hắn còn không nghe thấy Hàn trưởng lão toàn bộ kế hoạch, nhưng chỉ từ ngữ khí của hắn, thái độ đến xem, Quy Linh tông đối với mình đều có thể nói trăm phương ngàn kế, phòng bị rất sâu, sẽ không để cho chính mình dễ chịu.

Đương nhiên, việc này cơ bản cũng ở Phương Nguyên dự liệu ở trong, đồng thời, hắn vừa bắt đầu đối với cái kia họ Hàn cũng không có ôm bao nhiêu thiện ý, chỉ có thể nói lẫn nhau tính kế, xem ai có thể kỹ cao một bậc, cười đến cuối cùng thôi, cũng không có bao nhiêu tâm tình tiêu cực.

"Lúc này Quy Linh tông cao tầng chiến lực tổn thất lớn, lại đúng lúc gặp quận Liệt Dương náo loạn thời khắc, Sư Ngữ Đồng nhất định phải tọa trấn thành Thiếu Dương, chấn nhiếp bọn đạo chích. . . Đối với ta mà nói, quả thực là cơ hội trời cho!"

Toàn bộ Quy Linh tông bên trong, chỉ có Viêm Hàn Tả Hữu Nhị trưởng lão nội công tinh thâm, chính là Tứ thiên môn cao thủ, lại ở đây dịch bên trong bị thương nặng.

"Nhìn tới. . . Cái này Hàn trưởng lão bệnh, còn phải tiếp tục kéo a. . ."

Phương Nguyên yên lặng suy tư, trong ánh mắt liền bắn ra hàn quang đến..

Đối diện có Võ Tông thậm chí Linh Sĩ, cường chống là chuyện không có lí

trí.

Đương nhiên, lúc này đối phương còn muốn cầu chính mình chữa bệnh, nói vậy ở Hàn trưởng lão khỏi hẳn trước, an toàn lại là tuyệt không vấn đề.

"Nửa năm. . . Khà khà. . ."

Phương Nguyên lắc lắc đầu.

Lấy trước mắt hắn tiến độ, nửa năm sau, ai có thể dự liệu được hắn sẽ tiến bộ đến cảnh giới cỡ nào?

"Đúng là từ mới vừa rồi cái kia họ Hàn thần thái đến xem, Huyền Âm Tâm Pháp dù cho không có vấn đề lớn, cũng nhất định có cái gì mầm họa. . . Khà khà. . . Quy Linh tông? Quy Linh tông!"

Phương Nguyên con mắt hơi nheo lại, tựa như mang theo sâu không lường được huyền quang.

. . .

Trở lại u cốc sau khi, Phương Nguyên đúng là lại ngủ đông đi xuống, mỗi ngày lấy Âm Dương Ngọc tu luyện, yên lặng trồng trọt, dùng để uống Linh trà, dùng ăn linh gạo, thỉnh thoảng còn để Chu Văn Vũ ra ngoài, hỗ trợ thu thập một ít tài liệu.

Cái kia cây Viêm Ngọc Tinh Gạo chính là hắn lần này trồng trọt trọng yếu nhất, đồng thời cùng bình thường gạo Hồng Ngọc có một chút không giống, tự nhiên cũng cần đổi một loại phương thức chăm sóc.

"Cũng may cái này Viêm Ngọc Tinh Gạo thoát thai từ Hồng Ngọc linh gạo, cuối cùng cũng coi như để lại dấu vết, lại có sư phụ lưu lại tâm đắc có thể cung cấp tra nghiệm. . ."

Ở Trồng Trọt thuật phương diện, lúc này Phương Nguyên đã là hoàn toàn

xứng đáng chuyên gia cấp nhân vật.

Yên lặng đem mấy khối màu đỏ khoáng thạch đặt tại đạo miêu chu vi, lại tung lên một vòng linh phì, Phương Nguyên lùi về sau vài bước, vui mừng nhìn thấy Viêm Ngọc Tinh Gạo lại cao lớn lên một đoạn.

"Hoa Hồ Điêu, ngươi ngày sau liền phụ trách chuyên môn nhìn nó, có hiểu hay không?"

Phương Nguyên xoa xoa xuống Hoa Hồ Điêu đầu nhỏ, trịnh trọng căn dặn, vừa nhìn về phía xa xa sắc trời.

Mặt trời chiều ngã về tây, màu vỏ quýt ánh mặt trời tung khắp cả toàn bộ u cốc, cho vạn vật phủ thêm một tầng màu vàng dư huy.

"Đã là ngày thứ sáu, cái kia Hàn trưởng lão, ngày mai sẽ sẽ tới, cầu ta cho hắn thi châm dùng thuốc. . ."

Phương Nguyên trong con ngươi lóe qua một tia quỷ bí thần thái, bỗng nhiên hét dài một tiếng.

"Líu lo!"

Cuồng phong cuốn lấy, Thiết Linh hắc ưng bóng người hạ xuống, lưng đối Phương Nguyên.

"Khổ cực ngươi!"

Hắn khẽ cười một tiếng, vững vàng nằm lên Thiết Linh hắc ưng phần lưng, hai tay ôm ưng cổ, cực kỳ chắc chắn.

"Líu lo!"

Nương theo Thiết Linh hắc ưng lần thứ hai đập cánh, Phương Nguyên bên tai vù vù vang vọng, kình phong như đao nhỏ đập vào mặt, hầu như làm hắn không

mở mắt ra được.

Chờ đến thích ứng lại đây lúc, cả người cũng đã nằm ở trên chín tầng trời!

Vòm trời mây trắng trong lúc đó, một vệt bóng đen lóe lên, quyết định một cái hướng khác, phảng phất mũi tên giống như bắn nhanh mà đi!

"Đây chính là. . . Phi hành cảm giác sao?"

Phương Nguyên dõi mắt ngắm nhìn phía dưới, xuyên thấu qua mỏng manh đám mây, còn có thể xem đến phía dưới thành Thanh Diệp đường viền, lúc này thật giống như cồn cát trên xây pháo đài giống như, con kiến to nhỏ đầu người tán loạn hoạt động.

Từ một góc độ khác quan sát thế gian, lúc này liền có một loại hoàn toàn khác nhau cảm thụ.

Loại này bao quát chúng sinh mùi vị, liền như là thần tiên!

"Một ngày nào đó. . . Ta sẽ dựa vào thực lực của chính mình! Đạt đến cảnh giới này!"

Phương Nguyên hai tay hơi nắm chặt, hạ quyết tâm.

Thiết Linh hắc ưng phi hành tuyệt tích, trong chớp mắt xẹt qua thành Thanh Diệp, xuyên vào mây trời.

"Líu lo!"

Thái dương hoàn toàn xuống núi, ánh trăng trong, một đạo khổng lồ bóng đen lại là ở nào đó toà thành lớn ở ngoài bay xuống.

Phương Nguyên ngóng nhìn xa xa thành lớn, có chút chịu không nổi thổn thức: "Thanh Hà quận thành. . . Lần trước bôn ba lao lực một lúc lâu, lần này cưỡi Thiết Linh hắc ưng, lại là giây lát tới gần, hai bên cách biệt quả thực không

cách nào lấy đạo lý để tính!"

Không sai, cái này Thanh Hà quận thành, hoặc là nói bên trong Quy Linh tông tổng đà, chính là mục tiêu của hắn lần này!

Phương Nguyên cũng không phải quang chịu đòn không hoàn thủ người, nếu Quy Linh tông có ác ý trước, hắn cũng không ngại cho đối phương mang đến điểm phiền phức, tiện thể hấp dẫn đi sự chú ý.

Mà ở kế hoạch này ở trong, Thiết Linh hắc ưng tác dụng liền lớn vô cùng.

"Như chuyến này thuận lợi, ngày mai còn có thể về u cốc, làm ra không có mặt chứng minh. . . Nếu ta phỏng chừng sai lầm, Sư Ngữ Đồng trong bóng tối bí mật về Quy Linh tông, hay hoặc là còn ẩn giấu cái gì cao thủ không biết tên, Thiết Linh hắc ưng cũng là thoát thân bảo đảm!"

Phương Nguyên xoa xoa xuống Thiết Linh hắc ưng cứng như sắt thép lông chim, lại đút nó một viên trúc quả: "Ở chỗ này chờ, nghe ta tín hiệu!"

"Líu lo!"

Hắc ưng cực kỳ nhân tính hóa gật gù , khiến cho Phương Nguyên rất là yên tâm.

'Rốt cục thu phục cái này Linh thú!'

Hắn chạy về phía quận thành, trong lòng lại mang theo một điểm vui mừng.

Trên thực tế, cũng chỉ có vào lần này đột phá chín quan, đem Thiết Linh hắc ưng triệt để đánh phục sau khi, đối phương mới cho phép hắn ngồi lên đi, bay lượn cửu thiên!

Trước đó, cái này hắc ưng quả thật kiêu ngạo cực kỳ, liền đụng vào đều không thế nào đồng ý.

Nếu không thì, lần trước quận Liệt Dương trong, Phương Nguyên sớm đã đem nó mang đi tới.

"Muốn thu phục Linh thú, quả nhiên là cơ duyên, thực lực đều thiếu một thứ cũng không được!"

Hắn lúc này cũng rõ ràng, mình có thể thu phục cái này hắc ưng, hoàn toàn chính là vận may gây ra.

Đầu tiên, chính là có Hoa Hồ Điêu, ở giữa câu thông, bằng không mình cùng đối phương căn bản không có giao lưu khả năng.

Sau đó, chính là chính mình có trúc quả, mà Thiết Linh hắc ưng vừa vặn cần cái này, nắm chắc mệnh môn.

Thậm chí, cho dù có cái này hai đại điều kiện, cũng không cách nào khiến Thiết Linh hắc ưng cam tâm tình nguyện để cho hắn sử dụng, cuối cùng còn phải tự mình thực lực đạt đến, để Linh thú thần phục.

Loại này loại điều kiện, thiếu một thứ cũng không được, càng là rất khó kiếm đủ.

Xem Quy Linh tông hùng bá quận huyện, Sư Ngữ Đồng võ công siêu quần, đều không nghe thấy cái gì thu phục Linh thú tin tức, liền có thể thấy được chút ít.

. . .

Quy Linh tông gia đại nghiệp đại, ở quận Thanh Hà bên trong là thực chí danh quy bá chủ, tổng đà nơi vừa xem hiểu ngay.

Phương Nguyên thay đổi một thân y phục dạ hành, lại đem mặt che khuất, tránh thoát tuần tra đệ tử, ung dung lẻn vào trong đó.

Hắn lúc này chính là Tứ thiên môn cấp bậc cao thủ, ở toàn bộ quận Thanh Hà

đều có thể hoành hành, mà Quy Linh tông tổng đà chính trực thực lực thung lũng, những kia thấp bối đệ tử hàng ngũ, thì lại làm sao có thể phát hiện đến hắn?

Thậm chí, dù cho phát hiện, đưa tới trưởng lão cái gì, cũng bất quá đưa món ăn mà thôi.

"Gặp quỷ. . ."

Chỉ là Phương Nguyên phảng phất con ruồi không đầu giống như xoay chuyển vài vòng, suýt chút nữa ngộ bên trong mấy cái cạm bẫy sau khi, mới phát hiện cái này tổng đà rắc rối địa hình phức tạp, mới là chính mình kẻ địch lớn nhất.

"Lẽ nào liền trực tiếp như vậy động thủ, hoặc là lại thả đem lửa?"

Phương Nguyên có chút không cam lòng: "Như vậy, chỉ có thể tính thương da lông, không đến nơi đến chốn a!"

Đối phương xuất thân giàu có, lấy hắn sức lực của một người, dù cho là Tứ thiên môn cao thủ, tạo thành ảnh hưởng cũng là có hạn, trừ phi trúng vào chỗ yếu!

"Trước tiên trảo cái đầu lưỡi!"

Hắn về phía trước vài bước, chuyển nhập một cái khổng lồ sân, tựa hồ là cái vườn hoa nhỏ.

Bóng đêm yên tĩnh, côn trùng kêu vang không ngừng, một chút đom đóm ở cỏ dại bay lượn, giống như ngân hà.

"Hả?"

Phương Nguyên Thần nguyên tản ra, phảng phất mạng lưới giống như lan tràn ra phía ngoài, bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, khóe miệng cũng mang theo nụ

cười quái dị, chậm rãi hướng về một cái nào đó góc sờ soạng.

"Thiên ca!"

Một cô gái tiếng nói truyền đến: "Ta nhớ đến ngươi thật là khổ!"

"Linh muội, vi huynh đồng dạng cũng là như thế a. . . Trước môn quy nghiêm ngặt, ta lại sao tốt dọ thám nữ đệ tử phòng ngủ? May là lần này trong tông đại biến, không đủ nhân lực, đem vi huynh cũng chọn lựa làm vì đệ tử chấp pháp, mới có thể dựa vào cơ hội này đến cùng ngươi gặp lại. . ."

Chất phác thanh âm nam tử vang lên, mang theo một điểm nóng bỏng: "Linh muội muội, ta đối với ngươi quả thực là sáng nhớ chiều mong. . . Một ngày không gặp, như tam thu. . ."

"Nôn. . ."

Phương Nguyên nghe xong, nhất thời có chút buồn nôn, trực tiếp nhảy ra: "Ha! Không nghĩ tới hôm nay đụng vào một đôi hoang dã uyên ương!"

"Người nào?"

Ở trong lương đình bí mật gặp nhau thanh niên nam nữ kinh hãi, cái kia nam đệ tử không chút nghĩ ngợi, một chưởng liền vỗ lại đây.

"Liền nội lực cũng chưa luyện thành tiểu tử, còn dám cùng ông nội đối đầu?"

Phương Nguyên cố ý che giấu, trong thanh âm mang theo khàn khàn, cong ngón tay búng một cái, mấy viên mang bao bọc nội lực cục đá bay ra, nhất thời làm thanh niên kia miệng phun máu tươi, cùng cô gái cùng khô tàn ngã xuống đất.

"Ngươi đến cùng là ai?"

Cái kia nam đệ tử hoảng sợ nhìn phía trước thần bí người áo đen.

Hắn tốt xấu cũng có đệ ngũ quan tu vị, ở đồng lứa thanh niên đệ tử bên trong có thể nói kiệt xuất, nhưng cũng dễ dàng như thế bị đánh bại, đối phương võ công cao, quả thực không thể tưởng tượng nổi, thậm chí e sợ ngay cả mình sư phụ vậy. . .

"Tốt. . . Hai người các ngươi muốn chết hay muốn sống?"

Phương Nguyên cũng là phi thường dư thời gian tra khảo.

Nếu người này là đệ tử chấp pháp, lợi dụng công vụ tiện lợi cho mình chế tạo cơ hội, nơi này tất nhiên cực kỳ bí mật, càng là tuần tra góc chết, có lượng lớn thời gian.

"Tự nhiên muốn sống!"

Hai cái này trẻ tuổi đệ tử đều không phải cái gì xương cứng, đặc biệt ở nhìn thấy Phương Nguyên sâu không lường được võ công sau khi, thì càng là như vậy.

"Rất tốt, Lão phu có vài sự kiện muốn hỏi các ngươi, chỉ cần ngoan ngoãn trả lời đi ra, ta quay đầu rời đi, tất nhiên sẽ không động hai người các ngươi một đầu ngón tay, nếu không thì. . . Khà khà. . ."

Phương Nguyên liếc mắt nữ đệ tử kia, chỉ thấy nàng trên người mặc phấn hồng khỉ la váy, da thịt trắng như tuyết, khóe miệng một viên phong lưu chí, đúng là khá có một chút sắc đẹp.

"Buông tha Linh muội, có chuyện gì hướng ta đến!"

Thanh niên cắn cắn răng.

"Ừm. . . Lão phu kia liền hỏi, ngươi căn cơ còn có thể, nói vậy cũng được cho chân truyền, luyện chính là Quy Linh Tâm Quyết chứ?"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe qua một vệt vẻ kinh dị.

"Ngươi dĩ nhiên ý đồ dòm ngó ta bên trong môn phái công?"

Thanh niên kinh ngạc cực kỳ, chợt liền nhìn thấy Phương Nguyên một tay đao đem Linh muội đánh bất tỉnh, lúc này mới cười tủm tỉm nhìn hắn: "Lão phu hỏi xong ngươi sau khi, còn có thể đưa nàng đánh thức, hỏi lần nữa vấn đề giống như vậy, nếu là có sai biệt, khà khà. . ."

Trong phút chốc, một tia mồ hôi lạnh liền từ thanh niên thái dương chảy xuống.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Phóng Hỏa

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Che Lấp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Đột Phá

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Diệt Tộc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Truyền Thừa

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Mộng Sư

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Thiên Nguyên

Càn Nguyên thế giới rộng lớn vô bờ, ở trong lại chia làm Thiên Nguyên, Địa Chi, Đông Thắng, Nam Ly bốn khối đại lục, bất kỳ một khối đại lục nhân khẩu đều vượt quá ngàn tỉ, nắm giữ ngân hà hằng sa giống như quốc gia, trong đó Yêu thú hoành hành, nhân thần cùng tồn tại, kỳ quái lạ lùng, đương nhiên, hiển hách nhất, vẫn là tên là 'Tu Chân giả' lực lượng.

Thiên Nguyên đại lục, Thanh Vân sơn mạch, Thanh Vân hạ viện.

Thanh Vân tông chính là Thiên Nguyên đại lục chín đại bá chủ cấp bậc Tu Chân giả thế lực một trong, trong môn phái liên tiếp từng ra năm vị phi thăng tổ sư, thanh danh lan xa, càng có vượt quá mười ngón số lượng Độ Kiếp lão quái vật tọa trấn, trăm vạn năm qua uy danh không ngã, các loại thiên tài nhân kiệt tầng tầng lớp lớp, có thể nói đại khí vận sở chung.

Thanh Vân hạ viện chính là Thanh Vân tông chi nhánh một trong, chuyên môn phụ trách chiêu thu cùng bồi dưỡng trẻ tuổi đệ tử, mỗi mười năm càng là có thể tiến cử một người bái vào chủ mạch, trở thành một tên quang vinh đệ tử ngoại môn, đến ngoại giới, cho dù tiểu quốc Quốc chủ cũng có thể đứng ngang hàng.

Giống như vậy hạ viện, ở toàn bộ Thiên Nguyên đại lục bên trên không dưới một ngàn toà, mà chúng ta cố sự, chính là từ trong đó một cái nào đó nho nhỏ hạ viện ở trong bắt đầu.

"Phương Nguyên, lên làm việc!"

Tạp dịch ký túc xá bên trong, Phương Nguyên đứng dậy, xoa xoa mắt, đầu

còn có chút mơ hồ, chợt liền nhìn thấy mấy cái đệ tử áo xanh lớn tiếng kêu la, nhìn ánh mắt của chính mình tràn đầy xem thường.

"Làm việc? Nha, đây là hạ viện đệ tử hằng ngày công khóa, mỗi ngày nấu nước đốn củi, rèn luyện gân cốt, thỉnh thoảng tu luyện thổ nạp công pháp, gắng đạt tới có thể thu được một tia Khí Cảm, thành công trúc cơ. . ."

Một ít tin tức nhất thời ở trong đầu hiện lên, Phương Nguyên chợt lại nghĩ tới thân phận của chính mình.

"Ta nguyên bản chỉ là bên dưới ngọn núi một nông hộ con, chỉ là gặp may đúng dịp, cứu một cái hạ viện chấp sự tính mạng, hắn thấy ta có mấy phần tiên cốt, liền độ ta lên núi. . . Làm sao hắn nhìn lầm, ta tuy rằng có tiên cốt, lại là trăm vạn người chưa chắc có được một 'Phế Tiên mạch', ròng rã năm năm đều không thể cảm thụ khí cơ, bởi vậy trở thành trong môn phái trò cười. . ."

Tuy rằng phần này trí nhớ phi thường chân thực, nhưng không biết vì sao, Phương Nguyên chính là bản năng đến cảm thấy có gì đó không đúng, nhổ nước bọt nói: "Dựa vào. . . Tại sao lại là một cái vô dụng lưu mở đầu, cái này ngạnh đã sớm chơi nát có được hay không?"

Lời này vừa ra khỏi miệng, liền chính hắn đều có chút bất ngờ.

Cái gọi là 'Vô dụng', 'Ngạnh' cái gì, chính hắn cũng không hiểu trong đó ý tứ, lại chẳng biết vì sao sẽ bật thốt lên.

"Hả? Phương Nguyên, ngươi lá gan rất lớn a!"

Mấy cái đệ tử áo xanh ngẩn ra, tuy rằng đồng dạng không làm rõ được hắn đang nói cái gì, nhưng này loại trêu tức giọng nói lại là giấu không được người, không khỏi dồn dập sắc mặt khó coi.

"Như vậy vô dụng, đã sớm hắn là đuổi ra hạ viện!"

"Còn không là ỷ vào đối với Vương chấp sự có ân. . ."

"Nhìn chung chúng ta bên trong, chưa bao giờ có như vậy vô liêm sỉ người!"

"Người như vậy còn muốn tu Tiên, ta phi!"

"Phương Nguyên, xem ngươi còn rất có tinh thần sao, hôm nay chúng ta việc vặt, một mình ngươi bao tròn!"

Một tên trong đó thiếu niên mặc áo xanh đi ra, đi lại thong dong, thần thái tiêu sái, trên người mơ hồ mang theo một luồng quý khí: "Bản thiếu gia nói, ngươi nghe rõ chưa?"

"Dù cho là phế Tiên mạch thì lại làm sao?"

Phương Nguyên nắm chặt nắm đấm, trên mặt nổi gân xanh: "Ta nhất định sẽ thành công trúc cơ, bái vào tổng mạch, trở thành một chân chính người tu tiên!"

"Ha ha!"

"Ta nghe được cái gì?"

"Cái kia kẻ tàn phế nói hắn muốn tu Tiên, còn muốn bái vào tổng mạch?"

Đoàn người một trận yên tĩnh, chợt, càng ngày càng nhiều tiếng cười nhạo vang lên, cái kia làm như gia đình vương hầu đi ra thiếu niên sắc mặt càng ngày càng bất thiện, nheo mắt lại: "Không cần nói mạnh miệng, cẩn thận thiểm đầu lưỡi!"

Không cần hắn động thủ, mặt sau mấy cái chó săn đã vây quanh, hiển nhiên là chuẩn bị cho Phương Nguyên một cái khó quên giáo huấn.

"Khục khục!"

Lúc này, một tiếng ho khan vang lên, mang theo cực lớn uy nghiêm.

"Chấp sự đại nhân được!"

Rất nhiều thiếu niên thiếu nữ dồn dập hành lễ, tránh ra con đường, một người trung niên chậm rãi đi ra, lạnh lùng con mắt nhìn chung quanh một vòng: "Lo lắng làm gì? Còn không mau đi làm bài tập buổi sớm!"

"Tuân pháp chỉ!"

Dù là này cái vương hầu thiếu niên, đối mặt với chấp sự cũng không dám thất lễ, lập tức chạy chậm đi rồi, chỉ là trước khi rời đi, dùng một loại không tên ánh mắt nhìn Phương Nguyên một chút , khiến cho Phương Nguyên phía sau lưng một giật mình, có bị xà đính lên cảm giác.

"Ngươi cũng nhanh đi đi!"

Trung niên chấp sự sâu sắc liếc Phương Nguyên một chút, lắc lắc đầu, chậm rãi bước bước tiến rời đi.

Phương Nguyên lặng lẽ, chợt trở về phòng, yên lặng vác lên cái cuốc cùng giỏ trúc.

. . .

Thanh Vân sơn mạch sản xuất nhiều Thanh Mộc, loại này đầu gỗ toàn thân thấu thanh, lại cứng rắn như sắt, dùng để làm kiến trúc thậm chí thuyền Long cốt, đều là thượng giai tài liệu.

Thậm chí, dài đến trăm năm sau, liền đủ để đảm nhiệm một ít hạ phẩm pháp khí chủ tài.

Dựa vào cái này một tiền thu, không cần chu vi tiểu quốc bày đồ cúng, Thanh Vân hạ viện đều đủ để duy trì hậu đãi sinh hoạt.

Mà chặt cây Thanh Mộc, cũng là trở thành những kia đệ tử cấp thấp hằng ngày công khóa.

Đương nhiên, như Phương Nguyên như vậy, lăn lộn năm năm vẫn là ở này,

một tia khí cơ đều không có lĩnh ngộ người, vẫn là gần như không tồn tại.

Ầm!

Dao bổ củi chém vào một cây chén trà miệng độ lớn Thanh Mộc bên trên, truyền đến tiếng vang trầm nặng, loại kia cực lớn lực phản chấn lượng , khiến cho Phương Nguyên hổ khẩu nóng lên, cánh tay hơi tê dại.

Hắn hít sâu một cái, khuôn mặt không đổi, lại là một đao bổ ra, cố ý điều chỉnh hô hấp, lấy một loại đặc biệt tần suất thổ nạp.

"Mỗi ngày đốn củi luyện công, chính là thông qua rèn luyện khí huyết, tôi luyện gân cốt, cố bản bồi nguyên, đến thu được Khí Cảm. . . Dù cho tố chất kém cỏi cực kỳ, một năm cũng có thể nhập môn, nhưng ta lại dùng đầy đủ năm năm. . ."

Vừa giữa trưa sau khi, Phương Nguyên rốt cục đem trước mặt Thanh Mộc chém đứt, chà xát một cái trên mặt mồ hôi nóng, nở nụ cười khổ: "Thu được Khí Cảm sau khi, còn phải trăm ngày trúc cơ, vừa được tiến vào Luyện Khí Kỳ! Luyện Khí Kỳ có 13 trọng, chỉ có tu đến đại viên mãn cảnh giới, mới có thể Luyện Cương Ngưng Sát, thu được chân chính khảo hạch tiến vào tổng mạch tư cách. . . Nghe nói Cương Sát Kỳ sau khi, chính là trong cơ thể Long Hổ tụ hợp, nắm khảm điền ly, vượt qua một chín lôi kiếp, thành tựu một viên Đại Đạo Kim Đan!"

"Chỉ có Kim Đan Kỳ, mới thật sự là đệ tử ngoại môn tiêu chuẩn, mà lúc nào vượt qua Tam Cửu trọng kiếp, cô đọng Nguyên Anh, liền có thể tiến vào nội môn. . . Sau đó còn Phân Thần, Hóa Thần, Hợp Thần. . . Các loại cảnh giới, một bước so với một bước khó, đồng thời lôi kiếp cũng là càng ngày càng khủng bố, đến Độ Kiếp Kỳ, mỗi trăm năm liền có một lần cửu cửu Phong Hỏa đại lôi kiếp, nếu có thể liền độ chín lần, cuối cùng liền có thể phi thăng lên trời, đi tới Thượng giới, thành Tiên làm Thánh. . . Ta nhất định phải trở thành Tiên nhân! ! !"

"Chờ đã. . . Thật quen thuộc tu Tiên thiết định. . . Ta còn nói cái gì kỳ quái lời nói?"

Phương Nguyên sờ sờ đầu, ực một hớp nước trong, chuẩn bị tiếp tục đốn củi.

"Tìm tới, hắn ở đây !"

Đột nhiên, đường núi trên một trận hoan hô, mấy cái bóng người hiện lên.

Phương Nguyên vừa thấy, nhất thời kêu to khổ vậy.

Bởi vì xuất hiện, rõ ràng là người vương hầu kia nhà đi ra Tiểu hầu gia, cùng với mấy cái chó săn tuỳ tùng.

"Phương Nguyên. . . Buổi sáng ngươi số may, có chấp sự giải vây, nhưng hiện tại là vùng hoang dã, ta xem có ai lại đây cứu ngươi!"

Một cái thể tráng như trâu thiếu niên cười gằn tiến lên, nắm đấm khớp xương phát ra nổ hạt đậu giống như nổ vang.

"Cái này mấy cái, đều là lĩnh ngộ Khí Cảm, tiến vào Luyện Khí Kỳ đệ tử, ta không phải là đối thủ. . . Chạy!"

Phương Nguyên không chút nghĩ ngợi, quay đầu liền chạy.

Chỉ là cái này mấy cái chó săn liền vô cùng khó chơi, càng không cần phải nói cái kia Tiểu hầu gia có toàn bộ Hầu phủ trợ giúp, bản thân lại tố chất hơn người, tiến triển thần tốc, nghe đồn đã sắp muốn đi vào Luyện Khí năm tầng trung giai cảnh giới!

"Truy!"

Nhìn thấy Phương Nguyên chạy trốn, mấy cái chó săn tự nhiên phấn khởi tiến lên.

Bọn họ thể lực dài lâu, tốc độ cực nhanh, phân công nhau bọc đánh, nhất thời đem Phương Nguyên bức đến một chỗ vách đá tuyệt địa.

"Ha ha. . . Lại chạy a ngươi!"

Mấy người phân công nhau ngăn chặn lối thoát, Tiểu hầu gia đứng ở mấy người sau lưng, biểu hiện hưng phấn: "Cho ta đánh hắn gần chết! Nhìn hắn còn dám hay không cùng Thủy Linh Nhi muội muội nói chuyện!"

"Cái gì?"

Phương Nguyên nhất thời cảm thấy phi thường oan uổng: "Hắn là bởi vì cái này nhìn ta không vừa mắt? Nhưng Thủy Linh Nhi sư muội theo ta tuyệt không tình cảm, chỉ là nói rồi hai câu nói mà thôi a. . ."

"Có ma, mạc danh kỳ diệu liền muốn bị đánh thành trọng thương, còn có so với ta càng rớt hố tử sao. . ."

Không biết vì sao, nhìn thấy cái này màn, Phương Nguyên đột nhiên lại cảm giác hết sức quen thuộc.

Phảng phất chính mình trước đây cũng trải qua tình cảnh này , bởi vì một cái không liên hệ nữ nhân chọc phiền phức.

"Lại là cái cảm giác này. . . Chờ chút, ta. . . Tại sao muốn chạy? Ta tại sao ở đây?"

"Ta. . . Đến cùng là ai?"

Phương Nguyên lẩm bẩm, trong con ngươi một trận mê man, chợt bên ngoài tinh quang, cả người khí tức đột biến.

"Đánh hắn!"

Mấy cái chó săn nhưng sẽ không cho hắn thời gian, dồn dập nhào lên.

"Uống! Ưng Trảo Thủ!"

Bóng người mấy thiểm, gãy xương cùng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, Tiểu hầu gia sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Bởi vì đánh giá bên trong cảnh tượng vẫn chưa xuất hiện, bị đánh cho ngã trên mặt đất, kêu thảm liên tục, rõ ràng là hắn mấy cái chó săn.

"Thế tục võ công. . ."

Hắn nhíu mày: "Có như thế cường sao?"

"Một khi đạp phá mây xanh đường, hôm nay mới biết ta là ta!"

Phương Nguyên cũng không để ý hắn, lớn tiếng cười, hình vô cùng vui vẻ: "Nguyên lai. . . Đây chính là Mộng Sư cảm giác!"

Hắn hiện tại đã rõ ràng, cái này toàn bộ thế giới, đều là giấc mơ của hắn!

Mà nhân thân nơi trong mộng, từ ngũ uẩn đều mê, đến cảm giác tỉnh lại, tỉnh ngộ chính mình chính đang nằm mơ, chính là Mộng Sư nhập môn một cái cửa ải cực kỳ lớn kẹt!

Cũng không phải mỗi người ở trong mơ, đều có thể lập tức ý thức được mình đang nằm mơ.

Nếu là say mê đi vào, triệt để lạc lối, thần kinh thác loạn đều có khả năng.

Nhưng cửa ải này, Phương Nguyên lại là dễ dàng ở lần thứ nhất nhập trong mộng liền đi qua!

"Sư phụ cũng chưa cái gì đều không dạy ta. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, lại là vô cùng cảm khái.

Vấn Tâm Cư Sĩ tuy rằng không có vừa bắt đầu liền đem Mộng Sư truyền

thừa cho hắn, nhưng Tọa Vong trà đạo tu luyện, tuyệt đối cùng Mộng Sư chức nghiệp có quan hệ.

Đồng thời, chính mình từ nhỏ đã ở một cái khác dị thế giới trong mộng lớn lên, có kinh nghiệm.

Hai cái hợp lực phía dưới , khiến cho hắn phá giải cái này 'Trong mộng chi mê' tốc độ, muốn xa vượt xa người bình thường.

"Người này. . . Thần kinh sao?"

Bên cạnh, Tiểu hầu gia nhìn thấy lầm bầm lầu bầu Phương Nguyên, lại là có chút kiêng kỵ, bỗng nhiên cắn cắn răng, từ trong ngực móc ra một tấm lập loè linh quang phù lục.

Đây là Hầu phủ bỏ ra rất lớn đánh đổi, mới thật vất vả thu thập được đồ vật, dù cho Tiểu hầu gia trên mặt đều lóe qua một tia thịt đau, chợt vừa bấm quyết: "Mau!"

Xèo!

Quang nhận lóe lên, Phương Nguyên cả cánh tay liền với vai liền rớt xuống.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Mộng Đồ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Từ Phong

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Giải Quyết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Dị Biến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Nhập Mộng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Tùy Ý

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Bất Tử

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Diệt Môn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Hống Chết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Độ Kiếp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Hung Danh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Xuất Quan

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Thành Thục

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 93: U Sơn Phủ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Thương Lầu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Mật Hội

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Dược Sư

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Cứu Viện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Dã Lang

"Đại ân không lời nào cám ơn hết được!"

Hoàng Phủ Nhân Hòa cúi người chào thật sâu, mang theo nữ hài Lan Nhược nhanh chóng chạy đi.

Phương Nguyên đi tới râu chuột nam bên trên, cầm trong tay linh phù, tựa như cười mà không phải cười: "Cái này phù lục, ai đưa cho ngươi?"

"A. . . Ngươi chết chắc rồi! Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. . ."

Làm sao cái tên này lúc này đau đến trên đất lăn lộn đầy đất, thỉnh thoảng la lên vài câu, căn bản liền không có cách nào giao lưu.

"Ai. . . Ta liền biết. . ."

Phương Nguyên lắc lắc đầu, bất đắc dĩ nhìn một làn sóng chạy đến nhân mã.

Cái này sóng nhân mã so với ngã xuống đất những thứ này liền tinh nhuệ rất nhiều, giống nhau ăn mặc chế tạo trường bào, ngực xăm lên một cái cực lớn đầu sói ấn ký, rõ ràng là ở cái này một mảnh hung danh có thể dừng tiểu nhi ngừng khóc giữa đêm khuya Dã Lang bang bang chúng.

Răng rắc! Ầm!

Nhìn thấy tình cảnh này, nguyên bản còn ở xem trò vui làm người nhất thời giải tán lập tức, chu vi từng nhà đóng chặt cửa sổ, hiển nhiên sợ hãi tới cực điểm.

"Chính là ngươi thương ta Dã Lang bang người?"

Rất nhiều bang chúng ở trong, một người trung niên cất bước mà ra, trên mặt hình như có một tầng ánh huỳnh quang, càng cùng trên đất nằm râu chuột nam có mấy phần tương tự.

"Ngươi là vị nào?"

Phương Nguyên biết mà còn hỏi.

"Hừ, bỉ nhân Đỗ Phong, hiện là Dã Lang bang hộ pháp!"

Cái này Đỗ Phong khí tức trầm ngưng, con ngươi như điện, rõ ràng là đột phá Kinh môn bảy quan cao thủ , khiến cho Phương Nguyên không khỏi không cảm khái U Sơn phủ võ học xương vinh, liền một cái bang phái nhỏ đầu mục đều có như thế võ nghệ.

"Rất tốt, ngươi này bang chúng cường quải phụ nữ đàng hoàng, lại phải bị tội gì?"

Phương Nguyên lớn tiếng nói, cảm giác chính khí tràn đầy, tựa hồ chính mình cũng đã biến thành chính nghĩa hóa thân.

"Cường quải đàng hoàng?"

Đỗ Phong hơi nghi hoặc một chút, nhưng chợt liền biết tám thành là cái này thân thích nổi lên sắc tâm, hay hoặc là nhận tư nhân công việt.

Bất quá lúc này, tự nhiên bênh người thân không cần đạo lý, chỉ là lại không thấy rõ Phương Nguyên nội tình, lúc này mới có chút do dự.

"Xem ra ngươi thật không biết. . ."

Phương Nguyên chân đạp ở râu chuột nam trên đùi, chậm rãi dùng sức: "Nói mau, bằng không cẩn thận ta đánh gãy ngươi tứ chi, để ngươi cả đời biến thành

phế nhân!"

"A. . . Ta nói! Ta nói!"

Râu chuột nam lập tức kêu to.

Đối với hắn bực này lưu manh mà nói, trắng đao đỏ đao qua lại có cái gì, cùng lắm thì vừa chết, nhưng nếu trở thành phế nhân, muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể, cái kia lại là to lớn nhất sợ hãi.

"Là một người phụ nữ để ta làm như vậy, mỗi lần đều là nàng tìm đến ta giao dịch, sưu tập thích hợp đồng nam đồng nữ, ta không biết nàng ở nơi nào a. . . Còn có, ta nghĩ ra rồi, nàng tiếng nói rất êm tai!"

Người này là cái kẻ vô dụng, nhìn thấy chính mình cậu chần chờ, lập tức liền đem biết đổ sạch sành sanh.

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên gật gù, rút lui chân, xoay người rời đi.

Loại này hung hăng cùng hoa lệ lệ không nhìn thái độ, nhất thời liền làm Đỗ Phong suýt chút nữa tức bể phổi.

Hắn vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy như vậy không đem Dã Lang bang để ở trong mắt người!

"Lớn mật!"

Nhìn thấy đối phương phải đi, hắn rốt cục không nhịn được, một cái hướng về Phương Nguyên áo lót chộp tới.

"Hừ!"

Phương Nguyên cũng không quay đầu lại, trở tay một chưởng.

Ầm!

Hư không run lên, Đỗ Phong cả người bay ngược mà ra, ở giữa không trung liền phun ra một hớp máu tươi, khắp khuôn mặt là không thể tin tưởng vẻ: "Tứ thiên môn!"

Hắn dù như thế nào cũng không tưởng tượng nổi, như vậy trẻ tuổi một cái võ giả, dĩ nhiên liền đến Tứ thiên môn cảnh giới? !

Thậm chí, còn không là bình thường chín quan, mười quan, loại kia không cách nào phản kháng cảm giác, thậm chí vượt qua bang chủ của bọn hắn , khiến cho hắn liên tưởng đến những kia thành danh đã lâu Tứ thiên môn điên phong cao thủ!

"Làm sao? Còn phải tiếp tục sao?"

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi, dù cho phát sinh nhiều như vậy chuyện, cũng không gặp tuần tra U Sơn phủ binh chạy tới, xem ra không chỉ có bởi vì nơi đây là khu dân nghèo, càng là bởi vì Dã Lang bang quan hệ.

"Không! Không dám!"

Đỗ Phong miễn cưỡng bò lên, trên mặt mồ hôi lạnh một thoáng liền xuống đến rồi.

Bực này cao thủ võ đạo, muốn tiêu diệt bọn họ Dã Lang bang, một đêm thời gian là có thể giết sạch cao tầng!

Nghĩ tới đây, hắn lập tức khom người tạ lỗi: "Người này ngu ngốc, mạo phạm tiên sinh, muốn giết muốn phạt, tự nhiên muốn làm gì cũng được, kính xin tôn giá tạm tắt lửa giận!"

"Cái gì?"

Râu chuột nam sững sờ, hắn không nghĩ tới chính hắn một thần thông quảng

đại võ giả cậu, dĩ nhiên sẽ bị người một chưởng đánh thổ huyết, càng là không chút do dự mà liền từ bỏ chính mình.

Bực này người trong bang phái, chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, co được dãn được hầu như thành bản năng, lúc này liền bò lên dập đầu lạy, ầm ầm có tiếng, mang theo máu tươi: "Đại nhân tha mạng! Đại nhân tha mạng a!"

"Thôi!"

Phương Nguyên vung vung tay, nghĩ lấy tới linh phù, cái này khởi nguồn có lẽ còn phải từ trên người hắn mở ra.

"Vị thiếu hiệp kia, chúng ta Dã Lang bang Điêu bang chủ hoan hỷ nhất tụ hội bốn phương thanh niên tuấn kiệt, nếu là không chê, có thể nguyện hướng về chúng ta tổng đà một chuyến?"

Đỗ Phong nhìn thấy Phương Nguyên tốt như vậy nói chuyện, con mắt hơi chuyển động, ôm quyền hỏi.

"Không công phu!"

Phương Nguyên sắc mặt lạnh lẽo, hắn lại không phải người ngu, làm sao sẽ thâm nhập đầm rồng hang hổ, cho đối phương đối phó chính mình cơ hội, dù là mới vừa hóa địch thành bạn, cũng là không được!

Lúc này bóng người lóe lên, nhanh chân rời đi.

. . .

Đỗ Phong ngóng nhìn Phương Nguyên bóng lưng, một lúc lâu đều không nói tiếng nào.

"Cậu. . . Cậu!"

Trên đất râu chuột nam nửa ngày mới bò lên, bưng đứt tay, thấp thỏm bất an

nói.

"Hừ!"

Đỗ Phong đứng chắp tay, sắc mặt lạnh lùng: "Nhìn ngươi làm chuyện tốt. . . Mau nhanh đem vừa nãy chuyện đã xảy ra tất cả chuyện lớn nhỏ nói cho ta. . . Còn có, ngươi lúc nào đã biến thành người ngoài quân cờ, làm bực này dơ bẩn chuyện?"

Hắn hầu như là chỉ tiếc mài sắt không nên kim nói.

Từ lúc tám phương mưa gió hối tụ tập ở đây lúc, toàn bộ Dã Lang bang liền đang bang chủ suất lĩnh xuống tiến vào ngủ đông trạng thái, dù sao mãnh long quá giang quá nhiều, không cẩn thận liền có thể lật thuyền.

Nhưng hắn làm sao cũng đoán không đến, chính hắn một thân thích lại còn dám như thế điếc không sợ súng ngược gây án, quả thật là hiểm mệnh quá dài.

"Cậu tha mạng. . ."

Râu chuột nam còn có thể nói cái gì, lẽ nào nói thẳng chính mình tham tài tâm hồn, thấy sắc quên nghĩa sao? Chỉ có thể cúi đầu nói.

"Hừ, theo ta trở về rồi hãy nói!"

Tuy rằng lúc này hận không thể trực tiếp đem cái này thành sự không đủ, bại sự có thừa gia hỏa làm thịt, nhưng Đỗ Phong vẫn là cố nén lửa giận, oán hận nói.

Đoàn người đến đi vội vàng, mãi đến tận bóng người hoàn toàn biến mất ở góc đường sau, những cư dân kia vẫn cứ mở ra cửa sổ.

Đúng là một vệt bóng đen, chậm rãi đi theo những thứ này người mặt sau, lộ ra Phương Nguyên mang theo tinh quang con mắt: "Lại là một cái thần bí Linh Sĩ thực lực. . . Cái này U Sơn phủ thành, thực sự là càng ngày càng rối loạn!"

Hắn đương nhiên sẽ không lẫm lẫm liệt liệt đi trúng cạm bẫy, bất quá theo đuôi điều tra một, hai, lại là không có vấn đề chút nào.

. . .

Dã Lang bang tổng đà cách nơi này không xa, chính là một chỗ bốn nhà đại trạch viện, ở cửa cùng tường vây nơi, còn có tinh nhuệ Dã Lang bang đệ tử trông coi.

Đại sảnh bên trong.

Đùng!

Một cái lanh lảnh tiếng bạt tai vang lên, Đỗ Phong nhìn ngã trên mặt đất kêu rên cháu trai, thực sự hận không thể trực tiếp làm thịt hắn, miễn cho cho mình gây rắc rối: "Nói đi. . . Ngươi đến cùng thu rồi ai tiền!"

"Cậu tha mạng a. . ."

Râu chuột nam nước mắt giàn giụa, đem sự tình đến nơi đến chốn giống như đổ ra.

"Cái gì? Một tấm bùa, gặp phải thích hợp đồng nam đồng nữ liền sẽ phát sinh dị tượng?"

Đỗ Phong là cái có kiến thức, nhất thời tiến lên, vừa tàn nhẫn đạp râu chuột nam một cước: "Người khác để ngươi làm liền làm, ta cho ngươi đi chết, ngươi làm sao không chết đi? !"

Hắn thực sự là vừa kinh vừa sợ a.

Cỡ này thủ đoạn, tuyệt đối là Linh Sĩ Linh Đồ hàng ngũ, đồng thời làm việc như vậy giấu đầu lòi đuôi, tám thành là ngoại lai Tà tu, một khi bị U Sơn phủ binh phát hiện mình cùng hắn có liên luỵ, hậu quả khó mà lường được.

Nhưng không làm cũng là không được, như đối phương phát hiện không đúng, không biết có đến hay không nắm Dã Lang bang cho hả giận?

Dù cho một cái cấp thấp nhất Linh Đồ, muốn tiêu diệt Dã Lang bang cũng không phải việc khó.

Nghĩ tới đây, lại là bay lên một cước, đem râu chuột nam đá đến thổ huyết.

"Việc này lợi hại, ta e sợ phải đến nói cho bang chủ!"

Ngay khi Đỗ Phong trên mặt biến ảo không ngừng lúc, một tên thanh niên áo bào tím bước vào trong thính đường: "Đỗ Phong, xảy ra chuyện gì?"

Hắn thần thái thong dong, trong ánh mắt bày đặt tinh quang, chẳng biết vì sao, vừa tựa hồ mơ hồ mang theo điểm hèn mọn khí.

"Bang chủ đại nhân!"

Đỗ Phong cắn răng, đem chuyện đã xảy ra hôm nay lại nói một lần.

"Một cái nghi tựa như tà phái Linh Đồ, còn có một cái Tứ thiên môn cao thủ võ đạo. . ."

Cái này gương mặt bên ngoài có chút hèn mọn thanh niên áo bào tím, chính là Dã Lang bang bang chủ —— Điêu Quang Đâu, võ công luyện đến nội lực cảnh giới, liền có thể kéo dài tuổi thọ, hắn chân thực tuổi, lại là so với Đỗ Phong còn muốn lớn hơn, đồng thời, trải qua cũng là truyền kỳ, từ một cái thấp kém hầu bàn bò đến một phương bang chủ, tốn cũng bất quá mấy năm mà thôi.

"Quả nhiên là thời buổi rối loạn!"

Lúc này, vị này có thể nói dốc lòng cây cỏ Điêu đại bang chủ, nghe đến mấy cái này tin tức sau khi, cũng là không khỏi vô cùng đau đầu lên.

"Bang chủ đại nhân, có muốn hay không?"

Đỗ Phong nhìn mình chất nhi, trên mặt lộ ra nguy hiểm ánh sáng.

Vì bảo vệ địa vị của chính mình, hoặc là thủ tín tại bang chủ, hắn tuyệt đối không ngại giết một người cháu biểu trung tâm.

"Trước tiên đem trông giữ lên!"

Điêu Quang Đâu phất phất tay, lập tức thì có hai cái bang chúng tiến lên, đem giết lợn giống như kêu thảm thiết râu chuột nam kéo lại đi.

"Thuộc hạ thất trách!"

Chờ đến tiếng kêu thảm thiết đã thấp kém đến không nghe thấy lúc, Đỗ Phong đồng dạng nửa quỳ trên đất, hướng về Điêu Quang Đâu thỉnh tội.

"Ai. . ."

Điêu Quang Đâu thật dài thở dài: "Không nghĩ tới mới vừa làm ra đại sự, vẫn còn có này gặp trở ngại!"

Đỗ Phong cả người chấn động, tự nhiên biết bang chủ vẫn ở trù tính một việc lớn, không nghĩ tới dĩ nhiên sẽ chọn vào lúc này động thủ, trước ngủ đông vốn là yểm trợ, không khỏi đột ngột sinh ra cảm giác cao thâm khó lường.

"Thuộc hạ đáng chết!"

Lúc này không cách nào, chỉ có thể hung hăng tạ tội.

"Quên đi, ngươi có chức tại người, ta cũng không thể không phạt. . ."

Điêu Quang Đâu mím mím môi: "Vừa vặn ngục tối bên trong mới tới một cái phạm nhân, liền phạt ngươi trông coi, ngàn vạn không thể tái xuất cái sọt, hiểu không?"

"Phạm nhân? Chẳng lẽ là Bạch Vân thương hội. . ."

Đỗ Phong con mắt lớn sáng, khom người lui lại: "Tiểu nhân rõ ràng, tuyệt đối sẽ không lại gặp sự cố."

Chờ đến sau khi hắn rời đi, lưu lại Điêu Quang Đâu vuốt cằm, lại là rơi vào trầm ngâm bên trong: "Đáng tiếc. . . Nếu như có thể bắt xuống cô bé kia, cũng chưa chắc không thể hành hiểm, giao hảo vị kia Linh Đồ, so với Tứ thiên môn mà nói, tự nhiên vẫn là Linh Sĩ đáng giá lôi kéo. . . Khà khà, nghĩ hai không đắc tội? Kết quả cuối cùng e sợ hoàn toàn ngược lại!"

Hắn đối với Đỗ Phong lựa chọn mơ hồ có suy đoán, trong lòng lại là xem thường, thật đang đứng ở đấu tranh ở trong, còn muốn không đứng thành hàng, nằm mơ đây?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Cứu Người

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Tiệc Mừng Thọ

Xèo. . . Đùng!

Cực lớn khói hoa ở U Sơn phủ thành trên không nổ tung, phảng phất một chùm sao băng, kéo xinh đẹp đuôi diễm rơi rụng.

Trong nháy mắt, liền đến U Sơn phủ chủ tiệc mừng thọ ngày, toàn bộ U Sơn phủ thành bên trong đều là treo đèn kết hoa, vui sướng.

Tuy rằng bởi vì ngoại lai nhân viên quá nhiều, trong thành tranh đấu tử thương sự kiện phát hơn, thậm chí còn có mấy cái bang phái nhỏ, gia tộc nhỏ bị diệt môn, nhưng hết thảy đều ở Phủ chủ vui sướng phía dưới bị đè ép xuống, một mảnh hài hòa thái độ.

Phủ thành chủ.

"Quận Thanh Hà Quy Linh tông tông chủ đến, làm vì Phủ chủ đại nhân chúc mừng!"

Ở người chủ trì cao giọng ở trong, Sư Ngữ Đồng khăn che mặt, ở một đám Quy Linh tông hộ pháp đệ tử chen chúc phía dưới tiến vào phủ thành chủ.

Quy Linh tông chính là một quận bá chủ, Sư Ngữ Đồng tự mình đến, tự nhiên không phải chuyện nhỏ, bị dẫn vào hạt nhân phòng lớn.

'U Sơn phủ binh tinh nhuệ, quả nhiên không phải chuyện nhỏ. . .'

Nàng vẻ mặt thong dong, thỉnh thoảng cùng vài tên hiểu biết người chào hỏi, trong lòng lại là âm thầm rùng mình.

Ở phủ thành chủ cửa lớn, thình lình thì có hai hàng sáu quan trở lên U Sơn phủ binh canh gác, mắt lạnh nhìn thẳng, trên người thiết giáp lóe hàn quang , khiến cho người nhìn mà phát khiếp.

Nhưng đến nơi này, sử dụng hộ vệ, rõ ràng là Tứ thiên môn võ giả!

Cỡ này tu vị cao thủ, cho dù ở U Sơn phủ binh ở trong, cũng có thể làm vì suất lĩnh trăm người trở lên Doanh trưởng Vệ trưởng.

Dù sao, U Sơn phủ quân ở trong, dù cho tầng thấp nhất tiểu binh, cũng là võ phá bốn quan nội tức võ giả, không phải chuyện nhỏ, thậm chí, mấy cái đô thống, đều là Võ Tông tu vị, không thể so Sư Ngữ Đồng thua kém chút nào!

Nếu như không có cỡ này thực lực, cũng không cách nào trấn áp toàn bộ U Sơn phủ, ẩn nhưng một phương Vương giả!

Phòng lớn chủ vị bên trên, một tên xích mi ông lão nói cười yến yến, trên người mặc một bộ văn hội trăm cái thọ chữ linh bào, thể trạng gầy gò, phảng phất một cơn gió sẽ thổi ngã, ánh mắt lại là trầm tĩnh có ánh sáng, sâu không lường được.

Cái này chính là thống ngự U Sơn sáu quận, tiết chế U Sơn phủ binh, Linh Sĩ tu vị U Sơn phủ chủ —— Lưu Diễn.

"Quy Linh tông Sư Ngữ Đồng làm vì Phủ chủ đại nhân chúc mừng, đặc biệt dâng lên Linh Tham ba cây, kim bánh vạn lạng, nguyện Phủ chủ đại nhân hàng năm có hôm nay, hàng năm có hôm nay!"

Sư Ngữ Đồng nhìn Lưu Diễn, Oanh Oanh bái xuống, trong suốt tiếng nói vang vọng toàn trường, đưa quà tặng cũng là vô cùng nặng, chút nào không nhìn ra có mưu phản manh mối.

"Ha ha. . . Ngữ Đồng ngươi quá khách khí, mau mau xin đứng lên!"

Lưu Diễn cười ha ha, liền chòm râu đều có chút bay lên, hiển nhiên đối với

Sư Ngữ Đồng cực kỳ thoả mãn: "Vào chỗ đi, hôm nay cần phải cùng Lão phu nhiều uống vài chén!"

"Nào dám không tòng mệnh?"

Sư Ngữ Đồng nở nụ cười xinh đẹp, phiêu phiêu vào chỗ, lại nhìn lướt qua chu vi.

Nàng dù sao cũng là Võ Tông, lại là một quận chi chủ, có chuyên môn bàn đơn, bên cạnh còn có mấy bàn, đều là ngang nhau địa vị Võ Tông, U Sơn phủ đô thống hàng ngũ, còn có mấy cái vị trí không, trong đó một bàn, ẩn làm vì ở đây đứng đầu, gần như chỉ ở Lưu Diễn phía dưới.

"Sư tông chủ, nghe nói ngươi thu rồi một cái Thông Linh Nguyệt Thân đệ tử, có người nối nghiệp, quả thật khiến Lão Ngưu rất ước ao!"

Lúc này, ở Sư Ngữ Đồng đối diện một chỗ ngồi, một tên hào phóng cường tráng, thể tráng như trâu giống như đại hán xa xa chúc rượu.

Hắn ăn mặc U Sơn phủ đô thống thiết giáp, cho dù nhập tịch cũng không cởi, dùng ly rượu càng là thô to như đấu, vô cùng phóng khoáng.

"Ngưu đô thống quá khen. . ."

Sư Ngữ Đồng uống một hơi cạn sạch: "Tiểu đồ bất hảo, cho dù có chút tố chất, so với phủ thành rất nhiều thanh niên tuấn kiệt, lại đáng là gì đây?"

"Không sánh được! Còn kém rất xa!"

Ngưu đô thống lắc đầu liên tục, hướng về chỉ đứng sau Lưu Diễn bàn không liếc mắt một cái, có ý riêng: "Dù sao ngươi nhưng là mời Lục đại sư, chuyên môn làm vì nàng luyện một viên linh đan, có này trợ lực, ta U Sơn phủ tuấn kiệt, lại có cái nào có thể so với?"

Sư Ngữ Đồng nụ cười cứng đờ, chính trầm ngâm, liền nghe bên cạnh một

người nói: "Lục đại sư chính là ta U Sơn phủ duy nhất Đan sư, giao du rộng lớn, kết đảng đông đảo a. . . Ngươi nói đúng không là, Sư tông chủ?"

Hắn mắt như đao kiếm, bị miết qua mấy người đều là như đứng ngồi không yên.

Sư Ngữ Đồng nhìn, càng là trong lòng mát lạnh, hầu như không nhịn được muốn trốn bán sống bán chết!

Là do vì người nọ bức bách coi mấy người, thình lình đều là Linh Âm cùng mình thương thảo, trong bóng tối lôi kéo, chuẩn bị đẩy lục Đan sư thượng vị đồng minh!

Lưu Diễn tựa như cười mà không phải cười, bưng ly rượu, nhìn quét phía dưới, tựa hồ đối với này mắt điếc tai ngơ.

Trong phút chốc, yến hội trên bầu không khí cứng đờ, vắng lặng đến cơ hồ như tử địa.

Loại này khổng lồ áp lực, nhất thời liền để mấy tên Võ Tông đều chảy xuống mồ hôi lạnh.

Ngay khi Sư Ngữ Đồng cho rằng đại chiến động một cái liền bùng nổ thời khắc, bên ngoài người chủ trì thanh âm cao vút lại vang lên, mang theo một chút run rẩy: "Lục Nhân Già Lục đại sư, mang theo đệ tử Linh Âm, đến làm vì Phủ chủ chúc thọ! ! !"

. . .

"Phủ thành bên trong, rất náo nhiệt a!"

Lúc này, ở phủ thành ở ngoài, cũng có một nhóm người ở xa xa nhìn kỹ tình cảnh này.

Phương Nguyên đứng ở một cái gò đất đỉnh chóp, ngóng nhìn tất cả những

thứ này, vừa nhìn về phía bên cạnh Hoàng Phủ Nhân Hòa cùng Ngọc Tân Lâu: "Làm sao? Còn đang nghi ngờ ta vì cái gì lúc này rút khỏi?"

"Nơi nào?"

Hoàng Phủ Nhân Hòa liên tục xua tay: "Đại nhân cứu ta cùng tiểu muội, ân đức vĩnh viễn không bao giờ dám quên, bất luận nói cái gì, Nhân Hòa cũng tất lẫm liệt vâng theo!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, lại nhìn bên cạnh hắn cô bé.

Tiểu nha đầu Lan Nhược thanh tẩy qua sau thay đổi một cái la váy, ngoại trừ có chút dinh dưỡng không đầy đủ ở ngoài, cùng bình thường cô bé cũng không có gì khác nhau, nhưng hắn nhưng có thể cảm nhận được nữ tử này kinh người Thần nguyên, chính là tốt nhất Linh Sĩ vật liệu.

Thậm chí, lại có thêm điểm kỳ ngộ đột phá, nhậm chức Mộng Sư cũng không phải không thể.

'Đúng là cái này muội tử, dĩ nhiên không phải Hoàng Phủ Nhân Hòa em gái ruột, mà là ở trên đường nhặt. . . Nhặt. . . Ta làm sao sẽ không có số may như vậy?'

Phương Nguyên liếc mắt nhìn Lan Nhược, nữ tử này rõ ràng cảm giác được ánh mắt của hắn, rụt cổ một cái.

Loại này cảm giác, nhất thời lại khiến Phương Nguyên ở trong lòng thầm khen xuống, chợt nhìn hướng về Ngọc Tân Lâu.

Vị này Bạch Vân thương hội Thiếu đông chủ, ở trải qua một phen cửa nát nhà tan, lao ngục tai ương sau, đúng là có vẻ thành thục không ít, trên mặt chưa đi vết máu, trái lại cho hắn tăng thêm mấy phần vẻ kiên nghị.

"Ta Bạch Vân thương hội trải qua này chiến dịch, cũng là Nguyên khí đại thương, ở phủ thành e sợ đứng không vững chân. . . Đang muốn di chuyển đến

nơi khác tránh họa, muộn đi không bằng sớm đi, ta đối với đại nhân thành Thanh Diệp, lại khá là chờ mong! Ngày sau nhưng có mệnh, ta thương hội không có không từ!"

Hắn cũng là người thông minh, lập tức liền đem chính mình cùng toàn bộ thương hội coi thành Phương Nguyên phụ thuộc, lấy này đổi được che chở.

"Yên tâm, ở thành Thanh Diệp bên trong, ta Phương mỗ người nói chuyện vẫn có chút tác dụng!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười nói.

Bạch Vân thương hội cho dù rách nát, ở thành Thanh Diệp vẫn cứ được cho quái vật khổng lồ, đầy đủ làm mình bên ngoài thế lực lần thứ hai củng cố, cái này mấy bộ tổ hợp quyền dưới đến, dù cho Quy Linh tông nghĩ lại thân xúc tu, e sợ đều làm sao không dễ dàng.

"Lần này, còn cần cảm ơn đại nhân ân cứu mạng!"

Ngọc Tân Lâu hướng về Phương Nguyên trịnh trọng hành lễ, nghiêm túc nói.

"Tiện tay mà làm thôi. . . Đồng thời ta cũng rất có đoạt được, không cần như vậy. . ."

Phương Nguyên nhìn về phía Ngọc Tân Lâu, cũng có chút thương hại.

Lần này gia tộc hắn bên trong nội ứng đột nhiên nổi lên làm khó dễ, thậm chí còn có một cái huyết thân tộc nhân đều là không chút do dự mà phản bội, đem toàn bộ Bạch Vân thương hội đều cơ hồ nhổ tận gốc, lão Đông chủ cùng cái kia Tứ thiên môn cung phụng càng là trực tiếp bỏ mình, đối với Ngọc Tân Lâu mà nói chính là đả kích thật lớn.

Đương nhiên, có thể chịu đựng nổi, nhanh chóng trưởng thành, cũng miễn cưỡng tính có thể một nhân vật.

Nói lời này thì Phương Nguyên trong tay thưởng thức một khối huyết sắc ngọc bội, khóe miệng ý cười càng ngày càng mở rộng.

Hắn xác thực không có nói láo.

Lần này tiêu diệt Dã Lang bang, đúng là thu hoạch khá dồi dào, trọng yếu nhất, chính là trên tay hắn khối này huyết ngọc.

'Cái này khối ngọc tựa hồ là một cái chí bảo, đeo trên người, có thể cường thân kiện thể, thu nạp gân mạch tạp chất, có thể tính là dịch gân tẩy tủy, chẳng trách cái kia Điêu Quang Đâu có thể từ một cái hầu bàn bắt đầu tập võ, còn có thành tựu như thế này. . .'

Một cái hầu bàn, tuổi lại lớn, tố chất e sợ cũng không sao.

Nhưng đối phương dĩ nhiên trong thời gian ngắn ngủi tu luyện đến Tứ thiên môn cảnh giới, này ngọc hiển nhiên không thể không kể công, chính là Điêu Quang Đâu ngón tay vàng, bị hắn cất giấu trong người, thậm chí còn tựa hồ có một chút an tâm an thần công hiệu.

Làm sao ở Phương Nguyên trước mặt, chút thực lực này còn chưa đủ xem, không chỉ có chính mình bỏ mình, liền báu vật đều dễ dàng thu vào tay.

'Vật này không đơn giản. . .'

Đến Phương Nguyên bây giờ cảnh giới, cái này ngọc mang đến cho hắn giúp ích đã là hầu như có cũng được mà không có cũng được, nhưng Phương Nguyên hướng về phía ánh sáng mặt trời, nhất thời liền nhìn thấy khối ngọc bên trong nhỏ bé dày đặc hồng tuyến, như cùng người mạch máu giống như đập đều, không khỏi chính là trong lòng rùng mình, biết Điêu Quang Đâu cách dùng, vốn là phung phí của trời, chỉ là kích phát rồi cái này khối ngọc cơ bản nhất công dụng thôi.

'Ngọc bên trong che giấu máu, giống như nhân mạch, có thể bảo vệ thần hồn.

. . Liền gọi ngươi Huyết Hồn ngọc tốt!'

Phương Nguyên có quyết định, nhất thời đem Huyết Hồn ngọc thu hồi, lại giục: "Xuất phát. . . Hiện tại phủ thành chính là cái vòng xoáy, cách chi càng xa càng tốt!"

"Tuân mệnh!"

Hoàng Phủ Nhân Hòa cùng Ngọc Tân Lâu tuy rằng cảm thấy có chút chuyện bé xé ra to, nhưng như trước khom người tuân mệnh, không dám làm trái.

Trong nháy mắt tiếp theo, một tiếng vang thật lớn từ nơi cửa thành truyền đến , khiến cho bọn họ mặt sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy cao mười trượng tường thành trước, hai phiến to lớn thiết bản cửa lớn chính đang tại máy móc cùng nhân lực phía dưới chậm rãi khép kín, giống như quái thú nhắm lại cái miệng lớn như chậu máu.

Cửa thành dưới, rất nhiều bách tính kinh hoảng kêu to, làm sao so sánh cùng nhau, vẫn có như giun dế giống như.

Ầm ầm!

Cuối cùng, toàn bộ cửa thành vừa khớp, triệt để khép kín, từ cái khác ba phương hướng cũng truyền đến tương tự nổ vang.

Trên thành tường, một loạt bài U Sơn phủ binh nghiêm túc đi ra, mặc giáp chấp nhuệ, đao kiếm ra khỏi vỏ, cung nỏ kéo lên, một bộ dáng dấp như lâm đại địch.

Toàn bộ U Sơn phủ thành, phảng phất trong chớp mắt này đã biến thành một con chiến tranh Cự thú.

"Đóng kín bốn cửa?"

Ngọc Tân Lâu nhìn tình cảnh này, lại là con ngươi bạo đột: "Dù cho trước mấy lần đại chiến, cũng không đến trình độ như thế chứ? U Sơn phủ bên trong, đến tột cùng phát sinh cái gì?"

"Bất luận nó phát sinh cái gì, cùng bọn ta đều không có một chút nào can hệ, tự có Phủ chủ mấy cái cao tầng giải quyết, như bọn họ giải quyết không được rồi, chúng ta càng là không cách nào có thể tưởng tượng, đi thôi!"

Phương Nguyên phẩy tay áo một cái, xoay người rời đi.

Trong lửa lấy hạt dẻ tuy được, nhưng nguy hiểm cùng tiền lời không được tỉ lệ thuận, hắn vẫn là xem thường làm.

'Đúng là xem tình huống này, vẫn là U Sơn phủ nắm giữ tiên cơ, cái này Lưu Diễn không đơn giản. . .'

Hắn yên lặng suy tư, nhảy lên xe ngựa, hoàn toàn lơ là mặt sau Ngọc Tân Lâu hai người tràn ngập sùng bái ánh mắt.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Đại Chiến

"Phủ chủ đại nhân, ngươi phải như thế nào?"

Lục Nhân Già ba sợi râu dài phiêu phiêu, diện mạo cực kỳ nho nhã, trên người mơ hồ có một luồng Đan khí mùi thơm ngát quanh quẩn , khiến cho người không khỏi tâm thần sảng khoái.

Lúc này, hắn hai mắt như điện, bắn về phía chủ tọa trên Lưu Diễn, mang theo chất vấn vẻ.

Răng rắc! Răng rắc!

Bên ngoài, áo giáp kéo chi âm vang lên, chính là rất nhiều U Sơn phủ binh, phảng phất như thủy triều tràn vào phòng lớn.

Xích Mi Lưu Diễn khẽ mỉm cười: "Không phải Lão phu phải như thế nào, mà là Lục đại sư ngươi muốn làm sao?"

Nói, vẻ mặt liền chuyển thành nghiêm khắc: "Lôi kéo ta quận tông phái cùng phủ binh, không thể chờ đợi được nữa muốn ngồi Lão phu vị trí, chính là xem chuẩn Lão phu tuổi thọ không nhiều? ức hiếp ta như vậy?"

Hừng hực!

Linh Sĩ cơn giận, không phải chuyện nhỏ!

Phòng khách bên trong, Sư Ngữ Đồng chợt cảm thấy một cái khổng lồ Linh áp phảng phất bài sơn đảo hải giống như gào thét mà đến, hầu như làm nàng nghẹt thở.

Lúc này lại nhìn, chủ tọa trên Lưu Diễn tuy rằng ngồi nghiêm chỉnh, nhưng quanh người đã hiện ra một vòng mơ hồ ngọn lửa màu xanh, không ngừng lan tràn.

"Không thể!"

Lục Nhân Già lấy ra một cái nho nhỏ hai lỗ tai ba chân đỉnh đồng, chặn ở trước người, không chút nào chật vật hình ảnh, sắc mặt lại chuyển thành nghiêm nghị: "Lưu lão quỷ. . . Ngươi sinh cơ, vì sao còn mạnh như thế? Đúng rồi. . . Ngươi phục rồi cái gì thiên tài địa bảo, tăng cường tuổi thọ?"

"Không sai!"

Lưu Diễn tiếng nói trầm ổn, mang theo một tia ý tự đắc: "Khà khà. . . Lão phu trước gặp may đúng dịp, đến một viên Hỏa Long Xích Quả, vật ấy không chỉ có cùng Lão phu bản tính kết hợp lại, càng hữu ích hơn thọ duyên niên công lao. . . Vốn là như đem luyện thành 'Xích Long đan', công hiệu còn có thể mạnh hơn năm thành, nhưng nếu biết ngươi lòng muông dạ thú, Lão phu như thế nào dám đem lớn như vậy chuyện giao phó cho ngươi?"

Sư Ngữ Đồng nghe được, một trái tim nhất thời chìm xuống dưới.

Chỉ cần không phải tuổi thọ không nhiều, Lưu Diễn nhưng vẫn là U Sơn phủ đệ nhất Linh Sĩ! Càng không cần phải nói, đối phương tựa hồ gần nhất còn có đột phá, lại phối hợp trước thả ra tiếng gió, quả nhiên là cáo già, lại ẩn nhịn tới cực điểm, sẽ chờ câu các nàng mắc câu!

'Những câu nói này. . . Không phải nói với Lục đại sư, mà là cùng mấy người chúng ta phản bội tông chủ nói tới!'

Cùng lúc đó, Sư Ngữ Đồng trong lòng càng là có hiểu ra: 'Chỉ là lúc này quỳ xuống đất đầu hàng, không biết kết cục làm sao, e sợ nhẹ nhất cũng phải thối vị để hiền, ẩn cư hậu trường!'

'Bất quá so với tông môn bị U Sơn phủ binh di diệt, tựa hồ cũng đáng giá như vậy. . .'

Trong khoảng thời gian ngắn, vị này mỹ nhân tông chủ sắc mặt liền biến, hiển nhiên ở làm kịch liệt trong lòng đấu tranh, bên cạnh hai tên Võ Tông cũng giống như thế.

"Các ngươi không nên bị cái này Lưu lão quỷ lừa!"

Lục Nhân Già con mắt hơi chuyển động, nhất thời kêu lên: "Sinh phục Hỏa Long Xích Quả, nhiều nhất kéo dài tuổi thọ mười hai năm! Lão quỷ này đã không có bao nhiêu năm tốt sống. . ."

Hắn nhìn về phía Lưu Diễn, con mắt triệt để âm trầm lại, mang theo không hề che giấu chút nào sát cơ: "Đồng thời. . . Ngươi đồng ý dùng bao nhiêu tuổi thọ để đánh đổi, cùng chúng ta cứng chiến đấu tới cùng, chỉ sợ đến cuối cùng, sẽ là song song cùng chết!"

"Dù cho song song cùng chết, hôm nay cũng phải diệt các ngươi cái này quần bọn đạo chích!"

Lưu Diễn sắc mặt trầm ngưng, vung tay lên, một đạo ngọn lửa màu xanh dường như Cuồng Long giống như nhào ra, xông thẳng Lục Nhân Già mà tới.

"Động thủ!"

Lục Nhân Già sắc mặt nghiêm túc đến cực điểm, đem lò luyện đan đẩy về phía trước.

Ầm!

Một đạo sóng gợn vô hình tản ra, trên đường màu xanh Hỏa Long một thoáng bị đánh tan, dư âm hóa thành điểm điểm tinh hỏa, hướng bốn phía bay vụt.

"A!"

Một tên ăn mặc ngàn năm Hàn Thiết giáp U Sơn giáo úy tránh không kịp, bị một điểm thanh hỏa rơi xuống trên bả vai.

Hừng hực!

Sau một khắc, cả người hắn liền đã biến thành một cây màu xanh bó đuốc, kêu thảm một tiếng, bị chết cực kỳ thống khoái.

'Lưu Diễn Hỏa hành Linh thuật, càng ngày càng đáng sợ. . . Liền Tứ thiên môn cao thủ đều không đỡ nổi một đòn!'

Sư Ngữ Đồng nhìn tình cảnh này, càng là phương tâm chấn động mạnh, liếc mắt song phương võ lực thấp kém, chính đang tại run cầm cập môn nhân đệ tử, không khỏi có chút vui mừng không có đem đồ đệ mình mang đến, bằng không tám thành trốn không thoát cái này tuyệt cảnh.

"Xem ra chư vị đều không muốn tiếp thu Lão phu có ý tốt. . ."

Lưu Diễn nhìn Sư Ngữ Đồng mấy cái tông phái chi chủ, khẽ lắc đầu một cái, già nua mà lớn lao tiếng nói truyền khắp toàn bộ phủ thành chủ: "U Sơn phủ binh nghe lệnh, Quy Linh, Hóa Cốt, Hoàng Côn tam tông đều là phản nghịch, môn nhân đệ tử, giết chết không cần luận tội!"

"Vâng!"

Rất nhiều rống to truyền đến, bên ngoài đao kiếm tiếng nhất thời, kêu thảm không dứt bên tai.

"Ha ha. . . Sư tông chủ, ta Lão Ngưu đã sớm muốn cùng ngươi thân cận một phen, hôm nay rốt cục đến cơ hội!"

Cùng Sư Ngữ Đồng bắt chuyện qua vài câu Ngưu đô thống cười ha ha, mang đỉnh đầu sừng trâu khôi, đi tới trước mặt nàng.

"Nếu có lựa chọn, thiếp thân thực sự không muốn cùng Phủ chủ đại nhân là

địch, làm sao. . ."

Sư Ngữ Đồng khóe miệng mang theo một tia cay đắng, đã làm ra quyết định.

Nếu như đã làm ra chuyện đến, lại bị phát hiện, bất kỳ do dự không quyết định chỉ có thể gia tốc chính mình diệt vong, lúc này duy nhất có thể làm, chính là một con đường đi tới đen.

"Ha ha. . . Các ngươi lựa chọn rất đúng!"

Lục Nhân Già cười to: "Sau khi chuyện thành công, Lão phu tất nhiên sẽ không quên các ngươi, trước hứa hẹn đan dược, còn có thể lập tức gấp bội!"

"Lục Nhân Già!"

Lưu Diễn vẻ mặt càng lạnh hơn, chậm rãi đứng lên.

Hừng hực!

Một đoàn đoàn ngọn lửa màu xanh, nhất thời hiện lên ở chung quanh thân thể hắn, ở trong hư không cháy hừng hực, kinh người sóng nhiệt không ngừng truyền đến: "Chẳng lẽ ngươi còn cảm giác mình có cơ hội?"

Đối với vị này Đan sư, hắn vẫn là kiêng kỵ phi thường.

Đối phương chiến lực có lẽ cũng không ra sao, nhưng một tay thuật luyện đan, đủ để vì hắn lôi kéo đến rất nhiều ngoại viện.

"Ta át chủ bài, ngươi mãi mãi cũng không tưởng tượng nổi! Dù cho ngươi hôm nay có chút nằm ngoài dự đoán của ta, cũng là như thế!"

Lục Nhân Già sắc mặt trầm tĩnh: "Thiên Tàn, Địa Khuyết, mang Linh Âm đi trước!"

"Tuân mệnh, chủ nhân!"

Hai tên Võ Tông nhất thời bảo hộ ở Linh Âm chu vi, hướng về sảnh ở ngoài giết đi.

"Hôm nay, các ngươi một cái cũng đi không được! Uống! Thiên địa nguyên khí, nghe ta hiệu lệnh, Thanh Long Cuồng Vũ, Thiên Hạ Đại Cát!"

Lưu Diễn bỗng nhiên đọc lên khẩu quyết, trên người linh bào hiện ra một chuỗi xuyến linh văn.

"Hống hống!"

Ở chung quanh thân thể hắn, chín đám ngọn lửa màu xanh một thoáng duỗi dài, dò ra móng vuốt , hóa thành giương nanh múa vuốt Hỏa Long, hướng về Linh Âm giết đi.

"Ngươi đối thủ là ta!"

Lục Nhân Già khẽ nhíu mày, ném ra mấy viên đan dược.

Bồng!

Một đỏ một trắng hai viên linh đan ở giữa không trung chạm vào nhau, bỗng nhiên nổ tung , hóa thành một đoàn ám sắc sương khói, một cái liền đem Hỏa Long bao phủ đi vào.

Lấy Lưu Diễn thị lực, thậm chí còn có thể nhìn thấy sương mù bên trong Hỏa Long một thoáng mất đi linh tính, dại ra bất động, thể hình chậm rãi thu nhỏ lại.

"Được, ngươi tạm trú U Sơn phủ thành hai mươi năm, Lão phu hôm nay mới là lần thứ nhất nhìn thấy ngươi toàn lực ra tay!"

Lưu Diễn thấy vậy, trong ánh mắt phảng phất phun ra ngọn lửa: "Hi vọng ngươi, không nên để cho Lão phu thất vọng!"

Hừng hực!

Trong nháy mắt tiếp theo, đáng sợ ngọn lửa màu xanh nhất thời bao phủ toàn trường!

. . .

"Hả?"

U Sơn phủ thành ở ngoài.

Trên xe ngựa Phương Nguyên lập tức quay đầu, nhìn U Sơn phủ thành phương hướng.

Bên kia sóng linh lực, đã vượt xa khỏi Linh Đồ cấp bậc, hiển nhiên là hai vị Linh Sĩ chính đang tại giao thủ.

"Đại nhân?"

Ngọc Tân Lâu cùng Hoàng Phủ Nhân Hòa vội vã lại đây, chợt liền nhìn thấy Phương Nguyên không nháy mắt nhìn chằm chằm U Sơn phủ thành phương hướng, không khỏi đồng dạng quay đầu.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, một điểm ngọn lửa tựa hồ ngay khi thành chủ phủ trung tâm thiêu đốt, khói đen cuồn cuộn, thẳng tới mây xanh, dường như trụ trời.

"Đó là. . . Phủ thành chủ phương hướng!"

Ngọc Tân Lâu nhìn tình cảnh này, trực tiếp sững sờ: "Hôm nay Thành chủ lớn yến, đóng kín bốn cửa cũng là thôi, trong thành lại còn ra như tình huống như vậy. . ."

"Ngọn lửa màu xanh này, không ai không chính là lưu truyền đến mức vô cùng kỳ diệu U Sơn phủ chủ Linh thuật? Nghe đồn lão nhân gia người một tay Hỏa hành linh pháp, quả thực có thể nói xuất thần nhập hóa!"

Hoàng Phủ Nhân Hòa nhìn dần dần loạn lên U Sơn phủ thành, cùng Ngọc Tân Lâu liếc mắt nhìn nhau, cái trán nhất thời đều chảy ra mồ hôi lạnh.

Nếu không là lần này Phương Nguyên lôi kéo bọn họ ra khỏi thành, e sợ lúc này ở trong thành biến thành chảo nóng con kiến, sẽ bị tai vạ tới cá trong chậu, liền muốn biến thành bọn họ.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, lại là một tiếng vang trầm thấp truyền đến.

Có thể truyền bá xa như thế khoảng cách, hơn nữa kịch liệt sóng linh lực, để Phương Nguyên biết được tất nhiên là hai tên Linh Sĩ vừa tàn nhẫn đấu một cái.

Quả nhiên, hắn phóng tầm mắt nhìn tới, liền thấy một đoạn tương tự nóc nhà kiến trúc bị đánh bay trên giữa không trung, lại ầm ầm tan vỡ , hóa thành tia lửa rơi xuống, nện lên một mảnh kêu thảm gào thét.

"Hoắc. . . Đây chính là, chân chính Linh Sĩ trong lúc đó đấu pháp sao?"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, lại là cũng có chút chấn động.

Dù cho hắn đã lên cấp Mộng Đồ, nhưng chưa từng lên cấp Mộng Sư, như thường không có Nguyên lực tiêu xài.

Lúc này thấy đến loại này lấy tự thân Nguyên lực, khiêu động tự nhiên lực lượng, đáng sợ phi thường thủ đoạn, nhất thời cũng nhiều hơn mấy phần ngóng trông.

"Nguyên lực. . . Khoảng cách ta đã không xa!"

Phương Nguyên âm thầm cầm nắm đấm.

Hắn đạo võ kiêm tu, luận võ công, đã phá mười một quan, chỉ kém cuối cùng Thiên Môn cùng Võ Tông cửa ải, liền có thể lên cấp Võ Tông.

Mà Mộng Đồ chi đạo, cũng tiến vào cao giai, khoảng cách chân chính nắm giữ tự thân mộng cảnh cũng là cách xa một bước thôi.

"Chỉ là. . . Thuật nghiệp có chuyên tấn công, Mộng Sư tiền kỳ lực phá hoại, hiển nhiên cũng là không sánh được Linh Sĩ. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm một chút, bỗng nhiên gọi tới Ngọc Tân Lâu cùng Hoàng Phủ Nhân Hòa: "Lúc này trong thành có thể cùng U Sơn phủ chủ hò hét, e sợ cũng chỉ có vị kia lục Đan sư chứ?"

"Ta tuy chưa từng gặp Lục đại sư một chút, nhưng có người nói hắn thuật luyện đan cao, ở toàn bộ Hạ quốc cũng là nghe tên xa gần. . . Ta trước vị sư phụ kia e sợ không phải địch thủ!"

Hoàng Phủ Nhân Hòa trên mặt mang theo một tia cay đắng, chậm rãi nói.

Hắn lưu lạc thiên nhai, luận kiến thức cũng không phải kém.

"Quang luận phủ thành thế lực xác thực như vậy, nhưng U Sơn phủ chủ vị trí liên luỵ rất nhiều, khó bảo toàn ở ngoài phủ thế lực sẽ không nhúng tay!"

Ngọc Tân Lâu lắc lắc đầu.

"Ừm. . . Cũng là, vừa nãy phá hư, chẳng lẽ là mấy vị Linh Sĩ Võ Tông, liên thủ tạo thành? Hỗn loạn như thế, không phải là hành hiểm cơ hội tốt?"

Phương Nguyên vừa nghe, nhất thời trong lòng thì có suy đoán.

'Làm sao, nghĩ muốn đục nước béo cò, trong lửa lấy hạt dẻ, cũng nhất định phải có tương ứng thế lực, bằng không bất quá là chọc lửa thiêu thân thôi!'

"Đi thôi! Chúng ta tiếp tục chạy đi!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên không chần chừ nữa, ra lệnh.

"Tuân mệnh!"

Ngọc Tân Lâu hô quát đoàn xe khởi hành, quay đầu nhìn hướng về U Sơn phủ thành, trong lòng tư vị lại là phức tạp khó tả.

Nhìn thấy cố hương hủy hoại trong một ngày bi thương chỉ là tiếp theo, càng nhiều lại là một loại lo lắng.

Cái này U Sơn phủ trời, sắp thay đổi!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Viên Mãn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Luyện Đan

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Ngả Bài

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Trồng Trọt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Quét Ngang

Tĩnh thất bên trong, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, nắm Mộng Sư thẻ ngọc truyền thừa, sắc mặt nghiêm nghị.

"Linh Sĩ chi đạo, một bước lên trời! Nhưng Linh Đồ, Đan Đồ, Mộng Đồ hàng ngũ, tối đa cũng bất quá cùng Địa Nguyên võ giả tương tự, nắm giữ một tia Nguyên lực mô hình. . . Chỉ có chân chính đột phá giai vị, mới có thể chưởng khống Nguyên lực!"

Dù cho hắn là Mộng Đồ, lúc này nắm giữ cũng bất quá một tia mơ tới hạt giống nguyên lực, hơn nữa Mộng Sư tích lũy lâu dài sử dụng một lần, vừa bắt đầu không giỏi chiến đấu, đối chiến lực cũng không có bao nhiêu tăng cường.

Lại tỷ như cái kia Huyết Sát Tử, bất quá Linh Đồ cấp bậc, lúc trước tự xưng nắm giữ Huyết nguyên lực, hoàn toàn chính là hướng về trên mặt thiếp vàng, bằng không một đòn phía dưới, Phương Nguyên lập tức liền muốn chết đến mức không thể chết thêm, căn bản không thể chống đỡ đi xuống.

Dù là như vậy, Huyết Sát Tử Huyết nguyên lực mô hình cũng là hung tàn bá đạo, như bẻ cành khô, cho Phương Nguyên lưu lại cực kỳ ấn tượng sâu sắc.

Mà hiện tại, Phương Nguyên chính là muốn đột phá Mộng Sư, triệt để chưởng khống Nguyên lực!

"Mộng Sư tu hành, lấy Chân Ngã làm chủ, chú ý hoàn toàn khống chế mộng cảnh, lúc nào có thể ở tự mình trong mộng làm đầu, cũng là vào Mộng Sư ngưỡng cửa, có thể ngưng luyện ra chân chính Nguyên lực!"

"Nếu có này tu vị, chỉ là một cái Quy Linh tông, lại đáng là gì?"

Phương Nguyên sâu sắc điều tức, lấy Tọa Vong chi pháp, để tâm linh của chính mình tiến vào không hề lay động cảnh giới, chợt nhắm hai mắt lại.

. . .

Càn Nguyên thế giới, Thiên Nguyên đại lục.

"Ô. . . Quả nhiên lại là thế giới này!"

Sớm tại xuất hiện một sát na, Phương Nguyên liền khôi phục tâm thần, càng tỉnh ngộ ra chính mình chính là ở trong giấc mộng sự thực.

"Mộng sư chi đạo, muốn hoàn toàn chưởng khống mộng cảnh, lúc này ta, bất quá hoàn thành một nửa mà thôi. . ."

Phương Nguyên nhìn một chút chính mình hai tay, lại thần thức hơi động, kiểm tra trong cơ thể.

Dồi dào pháp lực, còn có mơ hồ cùng thiên địa hô ứng cảm giác , khiến cho hắn biết được tu vi của chính mình lại có tăng vọt.

Đáng tiếc, trong mộng tất cả, bất quá trăng trong nước, gương trong hoa thôi.

"Tán!"

Hắn tâm niệm cùng nhau, nguyên bản khổng lồ như vực sâu biển lớn pháp lực tất cả tản đi, nhất thời lại đã biến thành một người bình thường.

Chợt, hồi ức thế giới hiện thực bên trong quan sát bên trong thân thể tin tức, từng đạo từng đạo gân mạch, nội kình ở trong người hiện lên, trong đan điền, khí hải bốc lên, bỗng nhiên hoá sinh ra một tia âm dương hợp nhất Nguyên lực mô hình.

Chỉ chốc lát sau, Thiên môn mở ra, trong phút chốc liền trở thành một tên võ đạo mười hai quan viên mãn cao thủ.

"Ưng Trảo công!"

Phương Nguyên con mắt ngưng lại, tay phải tùy ý hướng về trước một trảo.

Xoẹt . . . . Xoẹt. . . . . !

Chỉ phong chỗ đi qua, cây cối dồn dập từ gián đoạn nứt, vết cắt bóng loáng như gương, uy lực so với thế giới hiện thực đâu chỉ lớn hơn gấp đôi!

Nhưng đối mặt cái này cái, Phương Nguyên trên mặt lại không có một chút nào sắc mặt vui mừng: "Quá là ảo!"

Mộng Sư vừa bắt đầu chiến lực không đủ, nhập giai sau khi, mục tiêu lớn nhất chính là hiển thánh!

Như thế nào là hiển thánh?

Tinh thần thay đổi vật chất, ý thức ảnh hưởng hiện thực!

Có thể đem trong mộng đồ vật đem hư ảo biến thành hiện thật đến hiện thực ở trong, lúc này Mộng Sư, mới có thể nói toàn lĩnh vực chế bá, hầu như không gì không làm được!

Đương nhiên, hiển thánh một bước, khó chi lại khó, muốn hư không tạo vật, nói nghe thì dễ?

Bởi vậy, Mộng Sư đầu tiên muốn nắm giữ, chính là thế giới hiện thực quy tắc, ở trong mơ xây dựng cùng thế giới hiện thực giống như thế giới quy tắc, chính là một cái đường tắt!

Làm sao, lúc này Phương Nguyên triển khai ra, vẫn là quá mức thô ráp.

Dù sao, hắn đối với thế giới hiện thực quy tắc lý giải đại đại không đủ, còn cần dài dằng dặc tích lũy.

Lúc này dù là ở trong mơ cấu trúc tự thân kinh lạc, đều cùng chân thân có khác biệt cực lớn.

"Còn có quá nhiều chênh lệch, còn muốn thôi diễn ra Ưng Trảo Thiết Bố Sam đến tiếp sau công pháp?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, trên nét mặt tràn đầy bất đắc dĩ.

Không cách nào để cho trong mộng thân thể cùng hiện thực hoàn toàn nhất trí, đại diện cho nơi này có thể vận hành công pháp, đến thế giới hiện thực, chín mươi chín phần trăm sẽ tẩu hỏa nhập ma, bị chết vô cùng thê thảm!

"Nhìn tới. . . Thôi diễn công pháp việc, trọng trách thì nặng mà đường thì xa! Chẳng lẽ chỉ có dựa vào man lực phá tan võ đạo cửa khẩu?"

Chính trầm ngâm, mấy đạo cường đại đến cực điểm thần niệm đảo qua, mang theo ý kinh hãi.

"Là cái kia tà ma!"

"Diệt Thế Chân Ma đến rồi!"

"Trốn! Nhanh trốn!"

Phạm vi ngàn dặm bên trong Tu Chân giả thế lực nhất thời hỗn loạn tưng bừng, tựa như chó mất chủ giống như, tràn ngập đại họa lâm đầu mùi vị.

"Ta có khủng bố như vậy sao?"

Phương Nguyên sờ sờ gương mặt, có chút buồn bực.

Chỉ là diệt một cái Thanh Vân tông thôi, không nghĩ tới chính mình ở cái này

mộng cảnh bên trong thế giới thanh danh, dĩ nhiên liền trở nên kinh khủng như thế, hầu như có thể dừng con nít khóc đêm!

Bất quá, tại những khác người tu tiên xem ra, không chỉ có diệt một cái to lớn tông môn, thậm chí còn đem người ta Tổ sư gia từ Tiên giới kéo xuống phàm giới tiêu diệt, lúc này Phương Nguyên xác thực có xứng với hung danh thực lực!

"Tất cả trong mộng hiện ra, tự tất đều có đủ, đều là ta tạp niệm diễn biến. . ."

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, trong con ngươi lại là có cảm khái.

Nắm giữ toàn bộ mộng trong thế giới, trên thực tế chính là hắn thu hút tự thân ý nghĩ, liền một điểm tiềm thức đều không buông tha, tập trung lên quá trình.

Hắn chỉ cươi cười, không có quản những kia như chó mất chủ giống như người tu tiên, tiếp tục nhanh chân tiến lên.

Ầm ầm!

Đột nhiên, trước mặt hình ảnh biến đổi.

Nguyên bản non xanh nước biếc, trong phút chốc bao phủ lên một tầng sương mù, biến ảo vạn ngàn, loáng thoáng dĩ nhiên phảng phất ẩn chứa vô số tiểu thế giới.

Tầng tầng lớp lớp trận pháp áp súc đi xuống, lập tức liền đem hắn định ở chỗ cũ.

"Ừm. . . Khó được các ngươi có thể tìm tới trận pháp này đến, chỉ là, cho rằng dựa vào nó liền có thể ngăn cản ở lại ta sao?"

Phương Nguyên không để ý chút nào nở nụ cười, ánh mắt tựa như xuyên thấu trận pháp, nhìn thẳng mặt sau rất nhiều Thần Tiên đại năng.

"Lần này vì đối phó các hạ, ta Thiên Nguyên, Địa Chi, Đông Thắng, Nam Ly tứ đại châu Độ Kiếp Lão tổ tụ hội, lại có Thượng giới tổ sư không tiếc dư lực, mạnh mẽ hạ giới, mang đến Tiên phủ kỳ trân Lưỡng Nghi Huyền Hoàng Linh Lung đại trận, đây là khai thiên tích địa chí bảo, đến Huyền Hoàng Công Đức chi khí che chở, dù cho ngươi chính là Thiên Ngoại Thiên Chân Ma, cũng muốn bị chém đầu!"

Kéo dài dầy đặc tiếng nói, từ trận pháp ở ngoài truyền đến, như chuông vang ngọc khánh, mang theo tuyệt đại tự tin.

"Khai thiên tích địa chí bảo sao?"

Phương Nguyên cười gằn xuống, đột nhiên bước về phía trước một bước.

Ầm ầm!

Trận pháp biến đổi, chôn vùi cự lôi quét ngang, Ngũ Hành quang mang bùng lên, một cái lại một cái tiểu thế giới sinh diệt, mang theo mênh mông đến khó mà tin nổi Phá Toái Chân Không lực lượng, hướng về hắn bao phủ tới.

Trận pháp như thế phía dưới, e sợ dù cho Thượng giới Chân Tiên, cũng chỉ có một con đường chết!

"Ta nói. . . Phải có quang!"

Phương Nguyên tiếng nói sang sảng, vang vọng vùng thế giới này.

Xèo!

Ở hắn lời nói rơi xuống trong nháy mắt, phảng phất Ngôn Xuất Pháp Tùy giống như, một bó quang mang thật sự xuất hiện.

Cái này vệt quang mang thuần túy mà nóng rực, quả thực giống như Hỗn Độn ra, Hắc Ám thế giới ở trong sinh ra luồng thứ nhất nguồn sáng giống như, mang theo khó mà tin nổi lực xuyên thấu, bỗng nhiên khuếch tán ra đến.

Răng rắc! Răng rắc!

Hào quang chỗ đi qua, bầu trời cùng đại địa đều là sụp đổ, dù cho chôn vùi thế giới sản sinh khủng bố lực lượng, ở trước mặt nó cũng chỉ có thể bị chậm rãi tan rã.

Ầm ầm!

Rất nhiều không gian nát bấy, một cái động lớn hiện lên, mơ hồ có thể thấy được mặt sau mộng cảnh thế giới trời xanh mây trắng.

"Không thể! ! !"

Rất nhiều thần niệm đan xen, mang theo thất kinh mùi vị.

"Khai thiên tích địa chí bảo? Ở trước mặt ta, lại đáng là gì đây?"

Phương Nguyên thăm thẳm thở dài, hai tay về phía trước để ngang, đột nhiên, từng tia từng sợi ánh sáng liền hội tụ ở trên tay hắn, nguyên bản Lưỡng Nghi Huyền Hoàng Linh Lung đại trận nhanh chóng sụp đổ, cuối cùng hóa thành một cái thủy tinh lưỡng nghi la bàn, rơi vào lòng bàn tay.

Sương mù tản ra, liền thấy chung quanh chính là không biết tên trời cao, rất nhiều Độ Kiếp Lão tổ, còn có mấy cái hạ giới Tiên nhân bộc lộ ra thân hình, từng cái từng cái miệng mở lớn, phảng phất cóc ghẻ giống như, tràn đầy không thể tin tưởng vẻ.

"Làm sao có khả năng?"

"Đây chính là mộng ảo như bọt nước, thế giới Huyền Hoàng chí bảo, tại sao lại như vậy dễ dàng bị phá vỡ! Dù là Chân Tiên cũng không thể a!"

"Trấn áp ta Tiên đạo khí số chí bảo đã mất, chẳng lẽ thực sự là thiên ý?"

. . .

Rất nhiều thần niệm đan xen, sợ hãi bất an nhìn chằm chằm lúc này Phương Nguyên.

"Đều cho ta im miệng!"

Hắn lạnh lùng hét một tiếng, hiện trường nhất thời hoàn toàn tĩnh mịch.

"Thượng giới Chân Tiên, làm sao dám tự mình hạ giới? Tiếp thu thế giới trừng phạt đi!"

Phương Nguyên tà híp mắt, nhìn chăm chú mấy cái khí tức rõ ràng không đúng lắm Lão gia hỏa một chút: "Các ngươi có tội, nên được Thiên phạt!"

"Thiên phạt? !"

Vài tên Chân Tiên trong lòng đại lẫm, chợt đỉnh đầu liền hiện ra một phiến bạch ngọc cửa lớn, ầm ầm sau khi mở ra, rất nhiều Tiên giới lôi đình rơi xuống.

"Đây là. . . Thành Tiên kiếp số? Ta không phải từ lúc bốn mươi hai ngàn năm trước liền vượt qua sao? Vì sao còn muốn bắt đầu?"

Một tên Chân Tiên đem râu mép một cái kéo đoạn, tràn đầy không thể tin tưởng vẻ.

"Không muốn tự loạn trận cước, có lẽ chỉ là ảo thuật, dụ khiến chúng ta bị lừa!"

Răng rắc! Răng rắc!

Chân Tiên tu vị tinh thâm, Đạo tâm bất khuất kiên cường, một lát sau liền tỉnh ngộ lại, dồn dập lấy ra Tiên khí thăm dò.

Chợt, kinh người thần lôi ầm ầm rơi xuống, đánh vào một thanh bên ngoài hào quang năm màu Tiên Kiếm bên trên.

Cái này Tiên Kiếm rên rỉ một tiếng, ở giữa xuất hiện một đạo rõ ràng vết rách.

Cùng nó tâm huyết liên kết Chân Tiên đồng dạng sắc mặt trắng bệch, phun ra một hớp mang theo điểm điểm màu tím bầm tiên huyết: "Không được! Là thật sự!"

"Rõ ràng sau khi thành tiên, liền có thể tiêu diêu tự tại, vì sao còn có lôi kiếp?"

Điện quang quét ngang, thiên kinh địa động bên trong, vài tên Chân Tiên không thể tránh khỏi, dồn dập sử dụng tới thủ đoạn mạnh nhất, đối kháng lôi kiếp.

Làm sao cái này lôi kiếp không phải bệnh khuẩn, phách một lần thì có miễn dịch lực, lần sau liền không sợ.

Dù cho thế gian vết thương do dao chém, cũng không thể bị chém một đao, lưu lại vết tích sau khi, lần sau liền không sợ bị chém chứ?

Hết lần này tới lần khác cái này thành Tiên kiếp số, chính là thế gian kinh khủng nhất kiếp số, dù cho Tiên nhân đều không thể dễ dàng tiếp xuống.

"Này ma đầu. . . Quả nhiên có thao túng thiên kiếp năng lực!"

"Bất tử bất diệt, thao túng thiên kiếp, đây rốt cuộc là cái gì. . . Hồng Hoang đại nạn? Thế gian muốn hủy diệt sao?"

Nhìn từng cái từng cái Lão tổ ở lôi đình phía dưới hôi phi yên diệt, còn lại Độ Kiếp Kỳ các lão quái vật nhất thời như cha mẹ chết.

"Tiên giới là Tiên giới, thế gian là thế gian, nếu như đã thiên tân vạn khổ thành công phi thăng, cần gì phải lại đối với thế gian vung tay múa chân đây?"

Phương Nguyên mắt thấy cuối cùng một viên Hình Thiên Nhãn lôi kiếp rơi

xuống, đem một tên tiên phong đạo cốt ông lão phách đến hồn phi phách tán, không khỏi yên lặng nhổ nước bọt, nghĩ đến thế giới này cùng vũ trụ thiết định, cũng đều là từ chính mình trong tiềm thức mà đến, không khỏi vô cùng nói gì.

"Tốt, ngoại giới người bài trừ, hiện tại, chúng ta nên tâm sự bản giới sự tình!"

Phương Nguyên nhìn rất nhiều Độ Kiếp Kỳ Lão tổ, nhe răng nở nụ cười, ở trong mắt bọn họ lại là tựa như ác ma.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Chưởng Khống

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Mộng Sư

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Nhập Mộng

"Mộng Sư người, tự mình trong mộng Chúa Tể! sau đó như còn muốn tiến bộ, thì lại nhất định phải can thiệp người khác mộng cảnh. . . Này quan nguy hiểm rất nhiều, vừa bắt đầu luyện tập đối tượng, lấy Linh tuệ thấp người làm vì nghi. . ."

Hồi tưởng truyền thừa tự thuật, Phương Nguyên sắc mặt dần dần nghiêm nghị.

Có thể vào người khác Mộng giả, ở Mộng Sư bên trong liền được gọi là 'Nhập Mộng sư', mà sau đó một bước, liền có thể đem người khác mộng cảnh cải tạo, là vì 'Trúc Mộng sư' !

Đây là Mộng Sư sơ giai hai cái cảnh giới.

Lại lui về phía sau, chính là hiển thánh tu luyện, phân tích hiện thực quy tắc, hòa vào trong mộng, do hư hóa thực.

Tổng thể mà nói, càng tiếp cận chân thực mộng cảnh, tốc độ thời gian trôi qua tỉ lệ càng tiếp cận tại một so với một.

"Chỉ có mộng cảnh chân thực, mới có thể bắt đầu đem hư ảo biến thành hiện thật. . . Nếu muốn đạt đến lão sư như vậy cảnh giới, nhưng lại không biết cần bao lâu. . ."

Vấn Tâm Cư Sĩ không chỉ có thể khiến mộng cảnh hiển thánh, thậm chí còn tự thành thế giới, hoá sinh một cái Linh địa đi ra.

Loại này cảnh giới, dù là lúc này Phương Nguyên, đều có chút khó có thể

tưởng tượng.

"Xâm nhập người khác mộng cảnh, nguy hiểm liền so với mình mộng cảnh lớn hơn nhiều. . . Bị thương, tử vong, có thể sẽ tổn thương Thần nguyên, thậm chí tặng lại đến chân thân bên trên. . ."

Phương Nguyên đi ra, nhìn Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương, suy tư.

. . .

"Thu!"

Mông mông lung lung bên trong, một viên trứng chim phá ra, hiện ra một con trên người lông tơ không có mấy cây, lộ ra đỏ tươi da gà chim non.

Nó mở đậu xanh lớn con mắt, đầu tiên cảm giác được đói bụng.

Loại sức mạnh này là khổng lồ như thế, nhất thời để nó dọc theo bản năng, bắt đầu một chút mổ vỏ trứng, lại cảnh giác nhìn chu vi đồng bạn.

Chúng nó có so với mình tráng kiện, trước tiên ra vỏ trứng, chính ăn xong chính mình cái kia phân, đem chủ ý đánh tới cái khác huynh đệ phía trên.

Ở tàn khốc sinh tồn cạnh tranh trước mặt, cùng ổ mà sinh một điểm huyết mạch liên hệ, căn bản không coi là cái gì.

Chim non nhanh chóng mổ chính mình vỏ trứng, thỉnh thoảng phát ra uy hiếp tiếng ùng ục, không chút nào chuẩn bị cùng đồng bạn chia sẻ.

Vù vù!

Ngay khi vài con chim non chen chen ai ai, hầu như muốn đánh ngay sau đó, đột nhiên, sào huyệt trên không cạo đến một trận cuồng phong, một con khổng lồ loài chim xuất hiện.

Nó toàn thân lông chim trắng noãn, hai mắt huyết hồng, trên đỉnh đầu vài miếng kim vũ, giống như vương miện.

Đùng!

Hạ xuống sào bên trong sau, màu đen như tinh thiết móng vuốt một thả, nửa mảnh tương tự con hoẵng huyết nhục, liền rơi xuống các chim non trước mặt.

'Con hoẵng? Tại sao ta sẽ nhận thức nó?'

Chim non biển ý thức hiện ra một cái yếu ớt ý nghĩ, chợt không ngạc nhiên chút nào bị một loại khát vọng bao phủ.

Hương! Thật là thơm a!

Đối với đồ ăn khát khao , khiến cho tất cả chim non trong con ngươi đều hiện lên ra hoàn toàn đỏ ngầu sắc.

"Kỷ kỷ!"

"Tra tra!"

Nó nhanh chóng tiến lên, cùng cái khác huynh đệ cùng nhau, mổ con hoẵng trên dòng máu.

"Líu lo!"

Kim quan Điểu vương phát ra cao vút kêu to, dùng lợi trảo cùng mỏ đem con hoẵng thịt xé thành tinh tế miếng thịt, để các chim non nuốt vào.

Chúng nó mặc dù là thú hoang, nhưng lúc này đã triển lộ ra không tầm thường, dù cho chỉ là anh nhi kỳ, tiêu hóa điểm ấy máu thịt cũng là chút nào không thành vấn đề.

"Ăn uống no đủ cảm giác, thật tốt. . ."

Chim non mông lung, lại hiện ra một ý nghĩ.

Chợt, tiêu hóa đồ ăn tiêu hao thể lực , khiến cho nó trực tiếp ngủ thiếp đi. . .

. . .

Một cái chớp mắt, thời gian mấy năm cực nhanh.

Một toà Linh địa giữa bầu trời, đã trưởng thành chim non mở ra hai cánh, ở trời xanh mây trắng bay lượn.

Chim con trưởng thành cực kỳ nhanh, đồng thời sinh hoạt điều kiện cũng vô cùng tàn khốc.

Đầu kia kim quan Điểu vương, đợi đến nó cùng tất cả huynh đệ thoáng thành thục sau khi, liền đưa chúng nó mang tới sườn núi đỉnh, đồng thời từng cái từng cái đẩy xuống!

Có vài con Linh điểu bởi vì không cách nào giác tỉnh phi hành bản năng, bị tươi sống té thành thịt vụn!

Mà ở thời khắc sống còn sợ hãi cùng dưới áp lực, càng nhiều Linh điểu lại là thành công giác tỉnh, vỗ cánh, từ tử vong trong tuyệt cảnh bay ra.

Có thể phi hành, liền đại diện cho thành niên, đủ để bắt đầu đi săn.

Bởi vậy, cha của nó, đầu kia kim quan Điểu vương, nhất thời thô bạo mà đưa nó cùng tất cả huynh đệ đuổi ra sào huyệt.

Mỗi ngày, ở đói bụng điều động phía dưới, mới vừa thành niên chim trắng đám người không thể không phí hết tâm tư đi bắt giết con mồi, đồng thời vì chính mình xây tổ, làm vì ngày sau hấp dẫn thư điểu làm chuẩn bị.

Ở sinh tồn cùng sinh sôi cái này hai đại nguyên dục điều động phía dưới, nhỏ chim non rất nhanh liền biến thành bộ tộc bên trong ưu tú nhất tay thợ săn, mỗi

ngày đều có thể so sánh bình thường chim trắng thu được đến càng nhiều con mồi, hình thể cũng biến thành càng ngày càng bàng lớn lên, thực lực có lẽ chỉ ở Điểu vương phía dưới.

Chỉ là rất nhiều lúc, tuổi trẻ chim trắng vẫn sẽ có chút hoang mang.

Đặc biệt lúc này, dù cho đã thói quen bay lượn trên không trung, phảng phất bản năng phi hành, nhưng nó chính là cảm giác hai tay của chính mình không nên là như thế dùng.

'Hai tay. . . Cái này lại là một cái mới nhô ra từ ngữ!'

Không thể không nói, loại này thường xuyên tái hiện ra tạp niệm, dạy chim trắng suy nghĩ , khiến cho nó so với cái khác tộc nhân thoạt nhìn càng thêm có linh tính.

Thậm chí, lúc này cũng đã chuẩn bị hướng về Điểu vương bảo tọa khởi xướng khiêu chiến.

Chỉ có ở sườn núi đỉnh cao nhất vị trí, mới có thể hưởng thụ bộ tộc bên trong to lớn nhất quyền lực, đây là mỗi một con chim trắng suốt đời theo đuổi!

Mà này đảm nhiệm Điểu vương, chính là con kia kim quan chim trắng.

"Chờ một chút. . . Tranh cướp Điểu vương? Ta tại sao phải làm như thế đây?"

Chim trắng trong con ngươi hiện ra một tia hoang mang, loại kia ý nghĩ lại hiện lên.

"Ta đến cùng là ai, từ phương nào mà đến, lại muốn đến nơi nào đi. . . Ta đúng là chim sao? Không! Không đúng! Ta có tên tuổi. . . Tên của ta là. . ."

Trời cao ở trong, chim trắng ngây người như phỗng, nhanh chóng rơi rụng mà xuống.

"Nghĩ lên đến!"

"Nghĩ lên đến a!"

"Ta là chim trắng. . . Không đúng! Cái này Hồng Nhãn Bạch Điểu, ta ở đâu gặp qua!"

"Ta không phải chim trắng, ta là Phương Nguyên! ! !"

"Đây là. . . Ở Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương mộng cảnh ở trong! ! !"

. . .

Rất nhiều hỗn loạn ý nghĩ, giống như lũ quét giống như, lấy không thể ngăn cản tư thế, phá tan đập lớn, tràn đầy mà ra.

"Ta lại. . . Đã biến thành một con chim? !"

Nhanh chóng rơi xuống ở trong, Phương Nguyên lại là dở khóc dở cười.

Lúc này nghĩ muốn lại chưởng khống cái này chim thân, một lần nữa phi hành lên, lại là có chút lực bất tòng tâm.

"Dù sao. . . Không phải ta giấc mơ của chính mình. . . Thậm chí còn có phản phệ. . . Nguy hiểm thật! ! !"

Hắn đối với chuyện này vẫn cứ lòng vẫn còn sợ hãi: "Cũng may chỉ cần có thể tỉnh lại một lần, chính là mò đúng mạch lạc, ngày sau liền có thể càng nhanh hơn giác tỉnh. . . Nhưng ta không muốn trở thành một bãi thịt vụn a!"

Phương Nguyên ngửa mặt lên trời kêu to, chim hót vang vọng, bỗng nhiên hai cánh gập lại, cuối cùng cũng coi như loạng choà loạng choạng mà một lần nữa bay lên.

"Nguy hiểm thật!"

Hắn thở dài một hơi: "Đây chính là ngoại vực chi mộng, nếu là ta cái này phụ thể chết rồi, tất nhiên có phản phệ!"

Răng rắc!

Nhưng mà, ngay khi hắn thở phào nhẹ nhõm trong nháy mắt tiếp theo.

Một cái lôi đình bỗng nhiên vang vọng, dập dờn ở toàn bộ vách núi giữa bầu trời, hư không phá nát, hiện ra một cái khủng bố bàn tay lớn.

Bàn tay to kia mục tiêu sáng tỏ, trực tiếp hướng về vách núi vồ tới, phong khóa Hư không, không người nào có thể trốn!

"Đáng chết. . . Nếu ta tu vị vẫn còn ở đó. . ."

Nhìn thấy Ngũ Chỉ Sơn đè xuống, chính mình lại phảng phất giun dế giống như, Phương Nguyên trong lòng ý nghĩ mới vừa chuyển tới một nửa, trước mắt liền lập tức đen nhánh một mảnh.

. . .

Ngọn núi xanh Linh địa.

Bạch Điểu vương hang động bên trong.

Phương Nguyên cũng lùi lại mấy bước, mở hai mắt ra, trong lỗ mũi chảy ra hai đạo huyết tuyến.

"Đây là. . . Mộng cảnh phản phệ!"

Hắn xoa xoa mũi của chính mình, lại nhìn có chút hoang mang Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Ngay khi vừa nãy, thử nghiệm lấy Nhập mộng chi pháp cùng Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương câu thông, lại là gặp phải thảm bại!

Dù cho chỉ là một con nửa Khai Linh trí Linh thú, ở trong tiềm thức chống lại cũng là phi thường khủng bố, không chỉ có đem hắn ý thức đồng hóa , khiến cho hắn chuyển sinh thành một con Hồng Nhãn Bạch Điểu, càng là có chứa đáng sợ trong mộng chi mê.

Nếu không phải Phương Nguyên đã là Mộng Sư, trải qua không ngừng ám chỉ, rốt cục tỉnh táo lại, làm không tốt liền sẽ trực tiếp ở Bạch Điểu vương trong mộng trầm luân.

Mà ngay cả như vậy, đợi đến hắn một thức tỉnh, đối phương liền lấy phản chế biện pháp.

"cái kia che trời bàn tay khổng lồ. . . Hắn là chính là Bạch Điểu vương trong tiềm thức đáng sợ nhất đồ vật, ở nó trong mộng hiện hình mà ra, chuyên môn đối phó ta. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cằm, một mặt như có vẻ suy nghĩ.

Trong mộng đồ vật tuy giả, nhưng cũng là tiềm thức đem hư ảo biến thành hiện thật, nếu Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương cho rằng bàn tay khổng lồ kinh khủng nhất, nó trong ký ức tất nhiên cũng là có cái này ấn tượng.

Cái này cũng là Mộng Sư sở trường, ở trong mộng bất tri bất giác, kẻ địch liền sẽ tự động tiết lộ ra không ít tình báo đến.

"Bất quá. . . Đánh đổi cũng là vô cùng nguy hiểm. . ."

Nghĩ đến trước hung hiểm, Phương Nguyên cũng là nghĩ mà sợ phi thường.

"Nếu không là này chim chỉ tiềm thức bản năng phản kích, nếu không là ta đã ở trong mơ giác tỉnh, lần thất bại này, đủ để làm ta thần hồn cũng vì đó tổn thương, tuyệt không chỉ là tiêu hao lượng lớn Mộng Nguyên lực, lại lưu điểm máu đơn giản như vậy. . ."

"Líu lo!"

Bạch Điểu vương nhìn chằm chằm Phương Nguyên, có chút hoang mang, căn bản không biết trước mặt kẻ nhân loại này mới vừa trải qua cái gì.

Chỉ là trong lúc vô tình, lại cảm thấy đối diện người này có chút kỳ quái, hình như có chút thân cận, lại hình như có chút căm ghét, càng có một loại tràn ngập nội tâm sợ hãi.

"Bất quá. . . Phương pháp mò đúng rồi, ngày sau lại sẽ càng ngày càng thành thục, so với tâm tư phức tạp quỷ bí Nhân loại, còn có càng thêm đáng sợ Mộng Sư mà nói, nó độ khó đã tính thấp hơn!"

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, Mộng Nguyên lực chậm rãi chảy xuôi bên trong, nguyên bản đau đầu sắp nứt cảm giác nhất thời nhanh chóng trừ khử.

"Này chim trong tiềm thức đối với ta địch ý khá lớn, không nên đặt ở người thứ nhất, ta hắn là trước tiên ở Thiết Linh hắc ưng, cùng với Hoa Hồ Điêu trong mộng thử xem, lấy thêm nó luyện tập, cuối cùng mới là phức tạp nhất Nhân loại mộng cảnh. . ."

Quyết định chủ ý sau khi, hắn đi ra hang động, thật sâu hô hấp Linh địa không khí, chỉ cảm thấy tâm thần sảng khoái.

"Mộng sư chi đạo đã đột phá, đón lấy chính là Võ Tông!"

"Ưng Trảo Thiết Bố Sam phương pháp đột phá cùng con đường, ta đã ở trong mơ thực tiễn qua, có ba cái có thể được biện pháp, cần ở thế giới hiện thực bên trong thử xem. . ."

Trong mộng hoàn cảnh, cho dù cùng thế giới hiện thực có một phần vạn không giống, chân chính biểu hiện ở Nguyên lực bên trong, cũng là tẩu hỏa nhập ma đại sự.

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không lấy thân thử nghiệm, bởi vậy tìm kiếm vật thí nghiệm chính là tất yếu.

"Tuy rằng Nguyên lực bản chất, đều là lực lượng thiên địa, nhưng biểu hiện hình thức vẫn còn có chút sai biệt, tỷ như Mộng Nguyên lực, liền thiên hướng ảo thuật một điểm, ở trong Nê hoàn cung, võ đạo Nguyên lực, nhưng là chiếm giữ khí hải đan điền. . . Muốn làm thí nghiệm phẩm, cho dù tiêu chuẩn lần nữa mở rộng, Địa Nguyên cảnh giới, nắm giữ Nguyên lực mô hình, cũng là tối thiểu. . . Trên tay ta chỉ có một cái, không. . . Hay là hai cái!"

Phương Nguyên nhìn hướng về thành Thanh Diệp, ánh mắt quỷ bí.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Bắt Người

Thành Thanh Diệp.

Cùng năm xưa không giống, lúc này trên tường thành, đứng đầy xốc vác sĩ tốt, một loại cực lớn cơ giới cung nỏ kéo ra, nhắm ngay cửa thành, mang theo móc sắt cùng lấy máu tào to lớn mũi tên phảng phất sau một khắc liền muốn rơi xuống.

Thời kỳ chiến tranh, nơi này không chỉ có mới đổi một cái Thành chủ, liền phòng giữ cũng là hoàn toàn bị Quy Linh quân thay thế được.

Cái này Quy Linh quân lấy Quy Linh tông đệ tử làm vì quan quân, hiệu lệnh nhất thống, cho dù không có U Sơn phủ binh cấp thấp nhất đều là bốn quan võ giả như vậy xa xỉ, nhưng cũng có khoảng chừng tam quan tu vi võ đạo tại người, đối phó người bình thường quả thực thuận buồm xuôi gió.

Đạp đạp!

Ánh tà dương như máu, một đội kỵ binh từ phía trên đường chân trời hiện lên, gào thét mà đến, như hắc phong bão táp.

"Đứng lại. . . Tường thành mười trượng bên trong phạm vi, nắm giới người chưa cho thấy thân phận, giết chết không cần luận tội!"

Quy Linh quân nhất thời sốt sắng lên đến, mũi tên không chút do dự mà nhắm ngay kỵ binh phương hướng.

"Đây là Quy Linh tông trưởng lão xuất hành, có lệnh bài thông hành!"

Một mặt cờ xí ở kỵ binh bên trong đánh ra, rõ ràng là Quy Linh tông hình thức, một tên kỵ binh giơ bằng sắt lệnh bài, chạy đến dưới tường thành, vừa vặn ở mười trượng ở ngoài đứng lại, lớn tiếng quát.

Vèo!

Một cái Quy Linh tông đệ tử triển khai khinh công, từ trên tường thành trúy xuống, nhìn một chút lệnh bài, lại nhanh chóng trở về thành.

Không đến bao lâu, cửa thành mở ra, Hàn trưởng lão tự mình ra nghênh tiếp: "Hóa ra là Biên trưởng lão! Tông chủ trước liền dùng bồ câu đưa tin, đề cập với ta việc này, chỉ là không nghĩ tới Biên huynh đệ lại đến nhanh như vậy!"

"Thành Hồng Phong thế gia đều là kẻ vô dụng, mỗ gia chỉ là diệt mấy tộc, nhất thời liền sợ đến cúi đầu nghe theo, ngoan ngoãn vâng lời. . . Khà khà, bản thân cũng là có chút bất ngờ!"

Cái này Biên trưởng lão không để ý chút nào chỉ cươi cười, có vẻ rất là tà mị.

Hắn chừng ba mươi tuổi dáng dấp, hai bên tóc mai hơi sương, tựa hồ thế sự xoay vần, khí tức trên người lại là như vực sâu như biển, không tại Hàn trưởng lão phía dưới.

"Đến , vừa huynh đệ xin mời vào!"

Hàn trưởng lão mỉm cười ôm quyền: "Ta cái này thành Thanh Diệp, cùng mặt khác mấy chỗ không giống, tình huống. . . Có chút đặc thù!"

Cái này Biên Tà, chính là quận Thanh Hà bên trong có tiếng một cái độc hành võ giả, nghe đồn chính là trộm mộ xuất thân, thời niên thiếu quật một cái mộ lớn, thu được mấy bộ thất truyền tuyệt học bí kíp vật chôn theo, do đó quật khởi, lúc này đã có Địa Nguyên cảnh tu vị, dã tâm bừng bừng, rất có đột phá Võ Tông, tự thành một phái ý nghĩ.

Chỉ là không biết Sư Ngữ Đồng nhận lời làm sao điều kiện, dĩ nhiên thuyết

phục người này gia nhập liên minh Quy Linh tông.

Dựa theo Hàn trưởng lão suy đoán, Tông chủ đại nhân chỉ sợ là muốn cái này Biên Tà tiếp nhận Diêm Bà trưởng lão vị trí, dù sao nàng bị bắt như vậy thời gian dài, lại tin tức hoàn toàn không có, tám thành lành ít dữ nhiều.

"Khà khà. . . Cái này mỗ gia tự nhiên biết rõ, U Cốc danh y sao. . ."

Biên Tà không để ý chút nào nở nụ cười, cùng Hàn trưởng lão sóng vai vào thành, đi tới phủ thành chủ.

Cái này tân nhậm thành Thanh Diệp chủ mặc dù có chút quản lý có tài, nhưng bản thân tu vị lại không ra sao, nhìn thấy trong tông môn hai vị thực quyền trưởng lão đến, đã sớm vội vội vã vã mà chuẩn bị yến hội chiêu đãi.

Lên đồ nhắm rượu sau khi, Hàn trưởng lão muốn nói chuyện chính sự, khoát tay áo một cái, nhất thời một đám nô bộc nữ tỳ dồn dập lui ra, đem không gian để cho hai người này.

"Biên trưởng lão này đến vừa vặn!"

Hàn trưởng lão nhấp miệng rượu, gò má có chút ửng đỏ: "Này Phương Nguyên võ công lợi hại, có lẽ đã đến Tứ thiên môn cấp bậc, lại nuôi dưỡng một con Linh thú, toàn bộ thành Thanh Diệp bên trong, cũng là Lão phu chắc chắn có thể ở U Cốc ở ngoài dò xét mà không bị phát hiện. . ."

"Như vậy phiền phức?"

Biên Tà nhíu mày, lại có chút không nói ra được đố kị.

Chính là không biết hắn đố kị Phương Nguyên thiên tư, có thể bằng chừng ấy tuổi tu luyện đến Tứ thiên môn, vẫn là vận may, có thể thu được Linh thú làm bạn, hay hoặc là cùng có đủ cả.

Hàn trưởng lão bưng ly rượu, nụ cười trên mặt thật là có chút ý vị không rõ:

"Lão phu ngược lại không sợ cái kia U Cốc sái hoa chiêu gì, chỉ là chung quy có chút tình cảm trên sự tình, không buông ra a. . ."

"Xin mời Hàn trưởng lão yên tâm, tất cả giao cho ta!"

Biên Tà tự nhiên nghe qua Phương Nguyên làm vì Hàn trưởng lão trị liệu chuyện, cũng biết hắn còn cùng tông chủ ái đồ có chút không minh bạch quan hệ.

Trong lòng thầm mắng Hàn trưởng lão rắp tâm hại người, muốn chính mình tới làm cái này kẻ ác, lại ai thán chính mình chính là mới nhập tông môn, dù là biết rõ có chút bụi gai, việc này cũng phải làm!

'Khoảng chừng Tông chủ đại nhân cũng sắp hoàn thành minh ước trở về, đến thời điểm, do nàng tự mình xử trí tốt nhất!'

Biên Tà trong lòng chuyển động tâm tư, mặt ngoài lại là thả ra, liên tục mời rượu.

"Ha ha. . ."

Đột nhiên, một tiếng cực kỳ đột ngột tiếng cười truyền đến , khiến cho Biên Tà cùng Hàn trưởng lão động tác trên tay một chậm.

"Người nào, dám như thế náo động, muốn chết sao?"

Hàn trưởng lão sắc mặt không vui, hướng khởi nguồn nơi thoáng nhìn, cả người nhất thời ngẩn ngơ.

Chỉ thấy một cái thiếu niên lang đẹp trai nghênh ngang đẩy cửa mà vào, không phải Phương Nguyên thì là người nào?

"Ồ? Lại còn ở mở tiệc rượu, sẽ không trách cứ ta không mời mà tới chứ?"

Phương Nguyên không coi ai ra gì đi vào, nhìn thẳng Hàn trưởng lão, bình

tĩnh nói.

"Ha ha. . . Làm sao sẽ?"

Hàn trưởng lão cười gượng hai tiếng, không biết tại sao, lòng bàn tay nhất thời có chút chảy mồ hôi.

Nơi này nhưng là phòng thủ nghiêm mật thành Thanh Diệp, càng là hạt nhân phủ thành chủ! Đối phương là làm sao vòng qua Quy Linh quân cùng nhiều như vậy sáng tối trạm gác, đi tới nơi này?

Đương nhiên, lúc này càng trọng yếu hơn, lại là thái độ đối phương, có chút lai giả bất thiện a.

"Vị này chính là. . ."

Biên Tà chưa từng thấy Phương Nguyên, xem điệu bộ này, còn tưởng rằng là trong phủ thành chủ một cái nào đó nhân vật trọng yếu, nhìn hướng về Hàn trưởng lão.

"Biên Tà trưởng lão, ta đến vì ngươi giới thiệu, vị này chính là U Cốc thần y, Phương Nguyên. . ."

Hàn trưởng lão cười gượng hai tiếng, trên mặt bắp thịt khá không tự nhiên.

"Nguyên lai chính là ngươi! ?"

Biên Tà con mắt trừng lớn , tương tự có chút lúng túng, dù sao, mình cùng Hàn trưởng lão mới vừa còn ở mật mưu đối phương, người trong cuộc lập tức liền xuất hiện ở trước mặt, cái này lúng túng không phải bình thường.

Mà trọng yếu nhất, liền là đối phương đến tột cùng nghe qua bao nhiêu?

"Ta nhớ đến chúng ta cho ngươi năm ngày kỳ hạn, trước mắt chưa đến, vì sao đến rồi, chẳng lẽ đã suy nghĩ kỹ càng?"

Hàn trưởng lão lấy lại bình tĩnh, lại nhìn một chút bên cạnh Biên Tà, nhất thời có chút sức lực, điềm nhiên nói.

"Đúng, suy tính được rất rõ ràng!"

Phương Nguyên nụ cười trên mặt mở rộng: "Đồng thời, ta hôm nay cũng thật là rất may mắn đây, nguyên bản chỉ dự định trảo một cái vật thí nghiệm, không nghĩ tới Lão thiên dĩ nhiên lại tiễn thêm một cái. . ."

"Lớn mật!"

Tuy rằng không biết vật thí nghiệm ý gì, nhưng chỉ nhìn Phương Nguyên thần thái động tác, liền biết tuyệt đối không có ý tốt, rắp tâm hại người, chuẩn bị trở mặt.

Hàn trưởng lão nhất thời trước tiên mạnh mẽ xuất thủ, một tiếng quát lớn, mãnh đem chén rượu trong tay ném thành phấn vụn!

Răng rắc!

Cốc nhỏ rơi xuống đất mở tung, lanh lảnh tiếng vang không ngừng vang vọng, trống trải tịch liêu.

Chu vi yên tĩnh một cách chết chóc, không có bất kỳ tiếng bước chân vang lên.

Nhìn thấy tình cảnh này, nguyên bản làm dáng muốn lao vào Hàn trưởng lão cùng Biên Tà liếc mắt nhìn nhau, đều là có chút dự cảm không tốt, cái trán hơi hiện lên mồ hôi lạnh.

"Làm sao? Rất thất vọng chứ?"

Phương Nguyên xì cười một tiếng: "Còn muốn ném chén làm hiệu, ba trăm đao phủ thủ cùng xuất hiện xiếc? Vô dụng. . . Nơi đây đã bị ta triệt để phong tỏa, các ngươi âm thanh có thể lưu truyền đến mức ra mười trượng ở ngoài, ta bội

phục ngươi!"

"Phong tỏa?"

Hàn trưởng lão chậm rãi đứng dậy, biết hôm nay không cách nào dễ dàng, chậm rãi bỏ đi áo ngoài, lộ ra bên trong kim ty nhuyễn giáp, hai tay chậm rãi buộc lên một cái quỷ dị quyền sáo: "Kính xin thần y làm vì Hàn mỗ giải thích nghi hoặc!"

"Không nên nghĩ kéo dài thời gian, ta cũng không có mèo giỡn chuột lòng thanh thản!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Nếu như các ngươi bó tay chịu trói, ta còn có thể để cho các ngươi được chết một cách thống khoái điểm!"

"Ngông cuồng!"

Biên Tà chợt quát một tiếng, dưới chân giẫm kỳ dị bước tiến, trong thời gian ngắn đi tới Phương Nguyên trước mặt, một quyền đấm ra, như mãnh hổ rít gào, đến thẳng mặt.

Hắn trộm mộ thu hoạch đến thần công bí kíp có ba bộ, một bộ Thập Nhị Thú Hành Quyền, cương mãnh vô cùng, một bộ Thiết Cốt công, nội luyện kim cương, còn có một môn khinh công thân pháp, là vì Bất Quy Bộ, phối hợp với nhau, hoàn toàn không thua Quy Linh Tâm Quyết cùng Huyền Âm Tâm Pháp, ở quận Thanh Hà xông ra to lớn thanh danh.

Lúc này toàn lực ra tay, thanh thế càng là không phải chuyện nhỏ.

"Thú Hành quyền? Ta nghe qua danh hiệu của ngươi. . ."

Phương Nguyên tay phải tùy ý hướng về trước một trảo, nhìn như tùy ý cực kỳ, trên thực tế lại là nghiêm nghị như núi, không chê vào đâu được.

Rầm . . . Rầm . . . . . !

Quyền trảo vừa chạm liền tách ra, Biên Tà hú lên một tiếng, nhanh chóng rút lui, tay phải rụt lại ở sau lưng.

Hàn trưởng lão mí mắt nhảy lên.

Bởi vì đứng ở hắn góc độ, thình lình nhìn thấy Biên Tà cả cánh tay đều là máu me đầm đìa! Dĩ nhiên ở đánh nhau chết sống một chiêu bại trận!

"Thiên Môn!"

Khóe miệng hắn có chút cay đắng, run run rẩy rẩy phun ra hai chữ đến.

"Có thể đem Biên mỗ bức bách đến mức độ như vậy, không chỉ có võ đạo mười hai quan viên mãn, càng là trong đó người tài ba, e sợ khoảng cách Võ Tông cũng là cách xa một bước!"

Nghĩ đến trước đối phương ra tay, Biên Tà trong lòng phát lạnh.

Cái kia nhìn như đơn giản một trảo, lại thiên chuy bách luyện, hóa thứ tầm thường thành thần kỳ, ít nhất có ba mươi năm khổ công! Đánh chết hắn cũng không tin sẽ do từ trước mặt thiếu niên này tay!

Nhưng trên cánh tay vết máu cùng đau nhức, lại ở rõ rõ ràng ràng nhắc nhở tình cảnh này , khiến cho hắn hầu như cho rằng hôm nay là đang nằm mơ.

"Đây chính là ngươi dựa dẫm?"

Hàn trưởng lão con mắt hơi chuyển động: "Dù cho võ công của ngươi cao cường, so với Võ Tông thì lại làm sao? Người trẻ tuổi, Lão phu khuyên ngươi. . . Suy nghĩ nhiều nghĩ hậu quả, không muốn nhẹ dễ kích động."

"Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!"

Phương Nguyên thấy buồn cười: "Vừa nãy ta chỉ là có chút thấy hàng là sáng mắt, chẳng lẽ. . . Ngươi cho rằng đây chính là ta toàn bộ thực lực?"

"Cái gì?"

Hàn trưởng lão kinh hãi, từ nơi sâu xa, một luồng cảm giác cực kỳ nguy hiểm hiện lên trong lòng.

"Đi mau!"

Hắn lại cũng không kịp nhớ cái gì, cùng Biên Tà hai bên trái phải, nhắm ngược lại phương hướng phá vòng vây.

Hai người này tốc độ cực nhanh, hầu như chỉ là trong chớp mắt, liền đến cánh cửa bên cửa sổ trên, Hàn trưởng lão càng là tràn ngập tự tin, dù là Võ Tông, cũng không thể vô thanh vô tức mà đem bên ngoài thủ vệ giải quyết, chỉ cần triệu tập rất nhiều đệ tử quân đội, ít nhất hôm nay có thể bảo mệnh!

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, tròng mắt của hắn liền trừng lớn, dường như con ếch.

Vù vù!

Trong thính đường, phảng phất có khí lưu gào thét, hội tụ tại Phương Nguyên trên người.

Một tầng dày đặc sương mù chẳng biết lúc nào xuất hiện, lại đã trải rộng trong ngoài, càng phảng phất có sinh mệnh giống như, duỗi ra vô số xúc tu, hướng về trên người hắn leo lên.

Ngủ đi! Ngủ đi!

Hàn trưởng lão đột nhiên cảm giác được một luồng mãnh liệt buồn ngủ, đột nhiên tập thượng tâm đầu, bước chân không khỏi vừa chậm.

Dù là trong lòng lại thế nào đi nữa cảnh báo mãnh liệt, mí mắt cũng giống như cúp máy vạn cân gánh nặng.

Ầm!

Giữa lúc hắn cùng sự buồn ngủ kích đấu thời khắc, bên cạnh đột nhiên truyền đến một tiếng vang trầm thấp, phảng phất thân thể rơi xuống đất thanh âm, chợt chính mình cũng là cái cổ đau xót, mắt tối sầm lại, triệt để rơi vào ngất ở trong.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Giận Dữ Và Xấu Hổ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Võ Tông

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Giao Thủ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Từng Cái

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Truy Sát

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Nước Cờ Đầu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Gặp Mặt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Hiến Kế

Chờ đến Ngưu đô thống cáo từ rời đi sau khi, toàn bộ phòng lớn bên trong nhất thời chỉ còn dư lại Phương Nguyên cùng Lưu Diễn hai người.

Lưu Diễn trên dưới đánh giá Phương Nguyên một phen, lại là thở dài: "Tiểu hữu tuổi còn trẻ, liền có thể đạt tới cỡ này cảnh giới, so sánh mà nói, chúng ta lão gia hỏa này, e sợ mỗi một cái đều muốn xấu hổ không có chỗ chui. . ."

"Phủ chủ đại nhân qua khen!"

Phương Nguyên vội vã khiêm tốn nói.

Dù cho trước đã sai người nghe qua vị phủ chủ này đại nhân tính cách, cũng không phải thiện đố người, nhưng biết người biết mặt nhưng không biết lòng, cần thiết phòng bị vẫn là cần.

"Này cũng không phải qua khen!"

Lưu Diễn vuốt ve thưa thớt khô héo chòm râu: "Theo Lão phu biết, ba mươi tuổi trước, có thể đạt trí Võ Tông hoặc Linh Sĩ người, ở Hạ quốc bên trong căn bản là rất ít không có mấy, mà Pháp Võ kiêm tu, đồng thời đột phá, từ Hạ quốc lập quốc tới nay, ngươi là người thứ nhất! Dù cho ở phụ cận mấy quốc trong, cũng làm được đến ba trăm năm vừa ra danh thiên tài!"

Tuy rằng rất nhiều lão quái vật đồng dạng có thể thanh xuân mãi mãi, nhưng biểu hiện ra sức sống lại là khác hẳn không giống, Phương Nguyên số tuổi thật sự đương nhiên cũng không gạt được Lưu Diễn Pháp nhãn.

Chỉ là Phương Nguyên cũng đoán không đến, cái này U Sơn phủ chủ đối với

tại thiên tư của chính mình, dĩ nhiên như vậy tôn sùng.

Chốc lát sau khi trầm mặc, Lưu Diễn mở miệng lần nữa: "Tiểu hữu có thể có sư thừa?"

"Ta chính là quận Thanh Hà người, thuở nhỏ sư từ Vấn Tâm Cư Sĩ!"

Phương Nguyên thản nhiên đem sư tôn giả danh báo đi ra, cái này Vấn Tâm Cư Sĩ là sư phụ hắn chuyên môn làm vì tránh họa lấy biệt hiệu, đương nhiên không có bao nhiêu gây trở ngại.

Bất quá nghe được Phương Nguyên tự thừa nhận chính là quận Thanh Hà người sau, Lưu Diễn vui vẻ ra mặt, liền nếp nhăn đều tựa hồ triển khai mấy phần: "Được! Được! Được! Hóa ra là ta U Sơn phủ trẻ tuổi tuấn ngạn!"

Hắn tựa như trầm ngâm dưới, mới hỏi: "Không biết lệnh sư ở đâu?"

Có thể dạy dỗ như vậy đồ đệ cao nhân, tu vị tất nhiên vô cùng khủng bố.

"Sư tôn ta từ lâu đi về cõi tiên!"

Này không phải là bí mật gì, nửa cái thành Thanh Diệp đều biết, Phương Nguyên cũng không có che giấu.

Nếu không thì, hắn là không ngại tỉ mỉ chế ra một cái thế ngoại cao nhân hình tượng, vì chính mình tăng cường một điểm thẻ đánh bạc cùng hậu đài.

"Thì ra là như vậy! Chẳng trách. . ."

Lưu Diễn gật đầu, lại có chút bừng tỉnh ý, lần thứ hai trầm mặc chỉ chốc lát sau, mới tựa như hạ quyết tâm: "Lão phu có một lời, tiểu hữu có thể nguyện nghe một chút?"

"Mời nói!"

Phương Nguyên khoát tay chặn lại.

"Võ đạo cùng Linh Sĩ chi đạo, đều là cần người tu luyện tiêu tốn rất nhiều tâm huyết, mới có thể tinh tiến con đường, nhưng một người, cho dù lại thế nào đi nữa thiên tài, tinh lực cũng là có hạn, đặc biệt bước vào Nguyên lực sau khi, mỗi tiến một bước, trở nên càng ngày càng gian nan, hơi không chú ý thì sẽ phí thời gian, tiểu hữu nếu không nghĩ sinh thời rơi xuống cái chúng ta những thứ này kéo dài hơi tàn người kết cục, tốt nhất sở trường một đạo, mới có thể có thành tựu!"

Lưu Diễn nghiêm túc nói.

"Đa tạ Đại nhân chỉ điểm!"

Đối với cái này Lưu Diễn không có cùng mình đàm luận cái gì gia nhập liên minh điều kiện loại hình, trái lại bắt đầu chỉ điểm mình tu luyện, Phương Nguyên trong lòng lật một cái liếc mắt.

Bất quá cũng biết đối phương chính là có ý tốt , nhưng đáng tiếc tình huống của chính mình, cùng đại đa số thiên tài hoàn toàn khác nhau, không thể quơ đũa cả nắm.

"Như sở trường một đạo, Lão phu đề nghị ngươi lựa chọn Linh Sĩ con đường!"

Lưu Diễn cũng nhìn ra Phương Nguyên không rất lưu ý, sắc mặt trái lại càng ngày càng nghiêm túc: "Dù sao, Lão phu nhiều như vậy năm, cũng tìm tòi đến một điểm tâm đắc, có thể cùng tiểu hữu chia sẻ, mà Võ Tông sau khi, lại là không có con đường!"

"Võ Tông sau khi, không có con đường?"

Phương Nguyên một cái giật mình, không có hỏi dò vì sao Lưu Diễn vì sao đối với mình mắt xanh rất nhiều, phản mà lập tức chú ý tới cái vấn đề này.

"Chính là!"

Lưu Diễn cười khổ một tiếng: "Ngươi cảm thấy khóa vàng trọng lâu mười hai quan mở ra đến, là vì cái gì?"

"Chính là vì trợ người tu luyện vững chắc căn cơ, đặc biệt những kia tư chất kém một chút người, dòm ngó Nguyên lực cảnh giới!"

Phương Nguyên trả lời đến không chút do dự.

Ở võ đạo sờ soạng lần mò tới hắn, đối với này có quyền lên tiếng nhất.

Dựa theo suy đoán của hắn, vừa bắt đầu võ đạo, vốn là Linh Sĩ bên trong đại năng vì ban ơn cho vạn dân, mà nghiên cứu phát minh đi ra tiến đến thang trời công pháp.

Dù sao Linh Sĩ chi đạo, liền bắt đầu Linh Đồ , sau đó Linh Sĩ, có thể nói một bước lên trời, khó khăn phi thường.

Võ đạo đem phân giải làm vì mười hai tầng cửa ải, lại là tiến lên dần dần, cuối cùng tăng thêm Thần nguyên, có thể làm những kia còn thiếu một chút tố chất mới có thể đạt đến Linh Sĩ, Đan sư yêu cầu người tu luyện thuận lợi qua ải.

"Đúng vậy!"

Lưu Diễn gật đầu: "Nhưng võ đạo Nguyên lực thô lậu, làm sao có thể cùng ta Linh Sĩ lực lượng so với? Thậm chí võ đạo sau khi cảnh giới, ở ta Hạ quốc cùng khu vực lân cận cũng là tuyệt truyền, dù là Quy Linh tông, Ngũ Quỷ môn mấy cái trấn phái công pháp, cũng chỉ tới Võ Tông cảnh giới mới thôi, mặt sau căn bản chưa từng liên quan đến. . ."

Dừng một chút, lại nói: "Đúng là nghe nói ở xa xôi Đại Càn đế quốc bên trong, võ đạo hưng thịnh, phát triển cực nhanh, đã đem Võ Tông phía sau cảnh giới tu luyện rõ ràng phân ra đến, không giống chúng ta bên này, dù là có phát hiện, cũng là mèo khen mèo dài đuôi. . ."

"Bởi vậy đem so sánh mà nói, ngược lại là chúng ta Linh Sĩ, chỉ cần học tự nhiên, đem Nguyên lực không ngừng gia tăng xuống, Pháp Thiên Tượng Địa, tích trữ một đến, liền có thể đột phá, còn có mấy đạo tàn khuyết truyền thừa, không đến nỗi hai mắt tối thui, đi tới không đường!"

"Những thứ này nội tình, nguyên bản sư phụ ngươi hắn là nói cho ngươi, nếu hắn đã đi về cõi tiên, lão phu kia cũng chỉ có bao biện làm thay."

Phương Nguyên tinh tế nghe, sắc mặt lại là càng ngày càng nghiêm nghị.

'Võ đạo tuyệt truyền, đạo pháp tàn khuyết. . . Không nghĩ tới cái này U Sơn phủ, thậm chí cái này Hạ quốc, lại là người tu luyện hoang mạc!'

'Cùng cái này so với, ở Lưu Diễn trong miệng tôn sùng đầy đủ Đại Càn đế quốc, lại nên có cỡ nào đặc sắc?'

Trong lòng chuyển động những ý niệm này, hắn lại là hướng về Lưu Diễn luôn mãi bái tạ.

Dù sao, tuy rằng Vấn Tâm Cư Sĩ đưa ra nguyên bộ Mộng Sư truyền thừa, nhưng có quan hệ cái này Hạ quốc phụ cận thế cuộc, còn có gần nhất Tu Luyện giới biến động, Phương Nguyên có thể quả thật là không biết gì cả.

'Bất quá. . . Cho dù hắn không nhắc nhở, ta cũng tất nhiên sẽ dọc theo Mộng Sư con đường đi thẳng xuống!'

Phương Nguyên lúc này càng ngày càng biết được trong tay mình cái này đạo Mộng Sư truyền thừa giá trị.

So với cái khác Linh Sĩ còn phải căn cứ vài đạo tàn khuyết truyền thừa, tự mình tìm tòi, Võ Tông càng là đi tới không đường mà nói, chính mình đứng đến càng cao hơn, nhìn ra thấy càng xa hơn, tuyệt đối sẽ không đi vào lối rẽ.

Phương hướng sáng tỏ, hơn nữa không ngừng nỗ lực, giả lấy thời gian, chính

mình tất nhiên sẽ đem Lưu Diễn, Lục Nhân Già hạng người xa xa bỏ lại đằng sau.

"Làm sao? Tiểu hữu có thể có đoạt được?"

Lưu Diễn nhìn Phương Nguyên, tựa như cười mà không phải cười.

"Không. . . Chỉ là chợt nghe nhiều như vậy bí ẩn, có chút thất thố thôi!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Càng không biết cái kia Đại Càn đế quốc ở trong, Tu Luyện giới lại nên một loại cỡ nào rầm rộ?"

"Lão phu cũng chỉ là thoáng nghe nói qua. . . Cái kia Đại Càn đế quốc ở trong, võ đạo cực kỳ phồn vinh, hầu như người người luyện võ, Linh Sĩ hàng ngũ cũng là tùy ý có thể thấy được, càng có vài loại vô cùng đáng sợ truyền thừa, có người nói loại kia đặc thù Linh Sĩ, ngang nhau cảnh giới phía dưới, một người liền có thể bù đắp được chúng ta mấy chục người, hơn trăm người. . ."

Lưu Diễn cũng hiện ra say mê trông ngóng vẻ, bỗng nhiên thở dài: "Đáng tiếc Đại Càn đế quốc khoảng cách này thực sự quá xa, dọc theo đường đi càng là có vô số hiểm cảnh cửa ải khó, có người nói liền Võ Tông Linh Sĩ đều sẽ dễ dàng ngã xuống, nếu muốn đi chỗ đó vân du, biết bao khó khăn!"

'Đại Càn sao? Ngày sau như Mộng Sư đại thành, nên tới đó thử xem!'

Phương Nguyên trong lòng âm thầm quyết định.

Cái này Đại Càn đế quốc, hắn lại là nghe qua , bởi vì sư phụ hắn Vấn Tâm Cư Sĩ, chính là Đại Càn người, làm vì tránh họa mới đi xa đến Hạ quốc, ẩn cư U Cốc.

"Hôm nay đến Phủ chủ chỉ điểm, vô cùng cảm kích!"

Hắn nói thẳng chính mình nghi hoặc: "Chỉ là không biết Phủ chủ đại nhân dùng cái gì như vậy?"

"Ha ha. . . Hỏi thật hay!"

Lưu Diễn trong mắt thả ra tinh quang: "Lão phu sở dĩ như thế, liền là bởi vì ngươi chính là ta U Sơn phủ người! Dù sao cũng hơn Lục Nhân Già cái kia ngoại lai Bạch nhãn lang tốt lắm rồi!"

Phương Nguyên ngẩn ra, chợt có chút dở khóc dở cười, không nghĩ tới vị phủ chủ này đại nhân, vẫn là một cái kiên định địa vực chủ nghĩa người.

"Ngươi nếu xuất thân quận Thanh Hà, lúc này Quy Linh tông tông chủ Sư Ngữ Đồng, chỉ sợ cũng rơi vào trên tay ngươi chứ?"

Lưu Diễn nhắm mắt lại, bỗng nhiên nói: "Cái kia Linh Âm nha đầu khá là giảo hoạt, gần nhất hắn là cũng ở quận Thanh Hà qua lại, không nghĩ tới bị ngươi đánh tận, quả thật là việc vui!"

"Các nàng hợp mưu, muốn ám hại ta, ta cũng chỉ có thể trước tiên mạnh mẽ xuất thủ. . ."

Phương Nguyên cười khổ một tiếng: "Cũng chính vì như thế, vãn bối không thể không xin vào dựa vào Phủ chủ đại nhân, cầu được che chở!"

"Hả?"

Lưu Diễn ngẩn ra, chợt thoải mái cười to: "Ha ha. . . Được, thắng thắn! Lão phu liền yêu thích ngươi tính cách này, thắng thắn! Chân thành!"

Hay là vào trước là chủ, lại hay là Mộng Sư ảnh hưởng, nói chung cái này Lưu Diễn là càng xem Phương Nguyên càng vừa mắt.

Chỉ là như Hàn trưởng lão , vừa trưởng lão mấy người nghe được cái này đánh giá, e sợ muốn chết không nhắm mắt.

"Vậy ngươi muốn Lão phu làm sao? Trực tiếp phát binh quận Thanh Hà, vì ngươi chỗ dựa?"

Lưu Diễn nhìn về phía Phương Nguyên trong ánh mắt tựa hồ mang theo trêu tức.

"Đương nhiên không phải!"

Phương Nguyên lắc đầu.

Cái này Lưu Diễn tuy rằng xem chính mình vừa mắt, thuận miệng chỉ điểm vài câu, nhưng cũng bất quá là huệ mà không uổng việc.

Nếu thật sự nghe được chính mình dăm ba câu, liền xuất binh trợ giúp chính mình, chỉ sợ cũng không phải nhiệt tình, mà là não tàn.

Một cái ngây thơ người, dù là U Sơn phủ đệ nhất nhân, cũng tuyệt đối ngồi không vững U Sơn phủ chủ vị trí.

Bởi vậy, Phương Nguyên nhất định phải lấy ra đủ để đánh động Lưu Diễn đồ vật, hoặc là thuyết phục hắn.

Trước Linh Âm, bất quá một cái lời dẫn thôi.

"Trực tiếp phát binh, quá mức thanh thế thật lớn, tốn thời gian mất công sức, đồng thời tại hạ cũng không hi vọng Phủ chủ đại nhân có thể vì ta đạt được toàn quận. . ."

Phương Nguyên nháy mắt một cái: "Chỉ là không biết Phủ chủ có hứng thú hay không, giải quyết nhanh chóng, kết thúc trận này chiến loạn?"

"Hả? Ngươi nói!"

Nghe được cái này, Lưu Diễn nhất thời thân thể nghiêng về phía trước, hiển nhiên hứng thú.

"Ta bắt xuống Sư Ngữ Đồng cùng Linh Âm, vẫn là chuyện hôm nay, dù là Quy Linh tông nhận được tin tức, lập tức phi báo Lục Nhân Già, e sợ đều không

có ta nhanh!"

Phương Nguyên sớm ở trên đường đã nghĩ tốt lời giải thích: "Lúc này Quy Linh tông rắn mất đầu, địch nhược ta mạnh, Lục Nhân Già vì ổn định liên minh, tất nhiên sẽ phái ra sứ giả, nói không chắc còn sẽ đích thân ra trận, vừa vặn dễ dàng phục kích, dù cho không thể vĩnh viễn trừ hậu hoạn, cũng có thể làm cho đối phương cực kỳ khác máu!"

"Lợi dụng Linh cầm? Đánh hắn trở tay không kịp?"

Lưu Diễn ánh mắt sáng lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Hóa Cốt Môn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Không Tập

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Trận Pháp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Đại Thắng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Công Thưởng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Gặp Lại

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Kiểm Kê

"Đại nhân. . . Không biết những thứ này Lâm gia người, muốn xử trí như thế nào?"

Ra đại lao, Chu Văn Vũ lập tức khom người hỏi.

"Ngươi tùy ý đi!"

Phương Nguyên tùy ý khoát tay áo một cái, cho một cái khiến Chu Văn Vũ vô cùng xoắn xuýt trả lời, đối với Lâm gia tương lai làm sao, hắn quả thật là nửa điểm đều không có để ở trong lòng.

"Còn có. . . Quận Thanh Hà việc, ngươi không cần phải lo lắng, U Sơn phủ chủ có ý ở nơi đó thiết trí quận binh, cắt cử Quận trưởng thống trị. . . Người đầu tiên nhận chức Quận trưởng, do ta tiến cử!"

Tiếng nói vừa dứt, Phương Nguyên liền nhìn thấy Chu Văn Vũ trong mắt bắn ra cực kỳ nóng bỏng ánh sáng, chợt lại ảm đạm đi.

Hắn chờ giây lát, phát hiện Chu Văn Vũ không có cầu xin, không khỏi gật đầu: "Ngươi có tự mình biết mình, điểm ấy rất tốt. . ."

"Tiểu nhân vẫn là biết mình có bao nhiêu cân lượng, chỉ là duy trì thành Thanh Diệp cục diện, cũng đã lớn háo tâm huyết, thật là lúng túng trọng trách. . ."

Trên thực tế, nếu nói là một điểm ý nghĩ đều không có, vậy cũng là lừa người, nhưng vẫn là câu nói kia, quá sớm một điểm!

Chu Văn Vũ tự tin, như để cho mình ở thành Thanh Diệp yên lặng phát triển hai mươi năm, bàn lại tiếp nhận Quận trưởng, đó chính là nước chảy thành sông, thuận lý thành chương việc.

"Ừm. . . Cái này thành Thanh Diệp tự nhiên là ngươi, Ngọc Tân Lâu làm vì phó! Trương Sinh lưu thủ U Cốc. . ."

Phương Nguyên đối với những thứ này thủ hạ tương lai làm sắp xếp: "Còn có. . . Quy Linh tông linh điền, lúc này là chúng ta, mau chóng phái người đi tới đó phủ thành tiếp nhận, việc này liền giao cho Hoàng Phủ Nhân Hòa đi!"

Nói xong, cũng không còn dừng lại, càng lười đi ăn Chu Văn Vũ tỉ mỉ chuẩn bị đi ra yến hội, trực tiếp gọi Thiết Linh hắc ưng, biến mất ở phía chân trời.

. . .

"Thế sự quả thật kỳ diệu. . ."

Bay lượn cửu thiên, quan sát phía dưới huyện thành, Phương Nguyên có một phen đặc biệt tư vị.

Lúc trước hắn tới đây huyện thành lúc, có thể chưa từng có nghĩ tới, cái này cả tòa huyện thành , liên đới phụ cận núi non sông suối thổ địa, sẽ hoàn toàn biến thành chính mình đồ vật.

Ngay sau đó lại đi một chuyến U Cốc, đem Linh địa tin tức thông báo cho hưng phấn không thôi Hoàng Phủ Nhân Hòa, mệnh lệnh Trương Sinh giữ nhà, Phương Nguyên lại không ngừng không nghỉ, mang theo Hoa Hồ Điêu cùng nhau, đi tới giam cầm Sư Ngữ Đồng chỗ.

Lòng đất động đá bên trong, một tên giai nhân tựa như đang ngủ say, gò má tiều tụy, khuôn mặt gầy gò.

"được rồi, không cần giả bộ, Sư tông chủ!"

Phương Nguyên đối với chuyện này khịt mũi coi thường: "Ở trước mặt ta, còn muốn mở cỡ này chuyện cười sao?"

Chỉ là trong phút chốc, nguyên bản giai nhân mở hai mắt ra, lộ ra tinh thần giống như ánh sáng.

Cho dù minh châu bị long đong, gặp rủi ro đến mức độ như vậy, cũng khó nén trên người nàng loại kia cao quý khí.

"Công tử lại vẫn có thể nghĩ lên thiếp thân. . ."

Sư Ngữ Đồng thăm thẳm thở dài, lời nói ở trong, rất nhiều u oán.

"Làm sao? Chẳng lẽ hiềm nơi đây hoàn cảnh không được chứ? Vẫn là nước gạo không đủ?"

Phương Nguyên tựa như cười mà không phải cười hỏi.

Hắn ở Sư Ngữ Đồng trên người để lại hậu chiêu, lấy Mộng Sư trong truyền thừa bí pháp, đem nữ tử này một thân Nguyên lực phong cấm, vạn vạn khó có thể mở ra.

Lúc này, nàng chỉ bất quá một cái bình thường nữ nhân thôi, căn bản là không có cách mở ra chính mình rời đi trước bố trí cơ quan đào tẩu.

Nếu không là dựa vào nguyên bản lưu lại nước gạo duy trì, e sợ sẽ bị tươi sống vây chết!

"Thiếp thân đã là phía dưới chi tù, lại sao dám làm càn? Đòi hỏi càng nhiều?"

Sư Ngữ Đồng thăm thẳm thở dài: "Chỉ là trong núi không có nhật nguyệt, khó tránh khỏi có chút cô đơn, mong rằng công tử không lấy làm phiền lòng!"

"Như vậy quanh co lòng vòng, nghĩ muốn nghe đi ra bên ngoài tin tức?"

Phương Nguyên khóe miệng mang theo một tia cân nhắc ý cười: "Đầu tiên. . . Ta có thể nói cho ngươi, ngoại giới đã qua nửa tháng có thừa!"

"Nửa tháng? !"

Sư Ngữ Đồng gật gù, khóe miệng mang theo cười khổ: "Quận Thanh Hà e sợ đã một mảnh ngọn lửa chiến tranh chứ? Lục Nhân Già ái đồ bị tóm, minh hữu bị vây, tất nhiên sẽ không giảng hoà, mà ngươi nương nhờ vào U Sơn phủ chủ?"

"Lục Nhân Già đã chết, đồng thời cũng không có cái gì Quy Linh tông. . ."

Phương Nguyên nhẹ nhàng thở dài, chợt liền nhìn thấy Sư Ngữ Đồng khuôn mặt hơi ngưng lại.

"Lục Nhân Già. . . Chết rồi?"

Nàng đôi mắt đẹp trợn to, tràn đầy không thể tin tưởng vẻ: "Làm sao có khả năng? Lục đại sư có Thiên Tàn Địa Khuyết bảo vệ, lại mời chào Huyết Ma, cộng thêm chúng ta ba quận, lẽ ra nên chiếm thượng phong mới là!"

"Bởi vì ta cùng Lưu Diễn mấy người cùng nhau tập kích, thừa dịp Lục Nhân Già chia lúc, đem hắn chặt đầu!"

Phương Nguyên ăn ngay nói thật: "Luận thực tế. . . Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ càng thêm lưu ý Quy Linh tông một điểm. . ."

"Phúc sào phía dưới, há có xong trứng?"

Mặt đối Phương Nguyên nghi vấn, Sư Ngữ Đồng lắc đầu một cái: "Nếu Lục Nhân Già đều chết ở các ngươi trên tay, cái kia Hóa Cốt, Hoàng Côn hai môn Môn chủ cũng là lành ít dữ nhiều, lại nhiều hơn thêm một cái Quy Linh tông cũng không có cái gì. . ."

Chỉ là dù cho như vậy, trong lòng vẫn là âm u: "Tông môn tiêu diệt, đạo thống đoạn tuyệt, ta hổ thẹn tại các vị tổ sư."

Loại thái độ này, nhất thời làm Phương Nguyên hơi kinh ngạc.

Nguyên bản hắn cho rằng đối với bực này tông môn Môn chủ mà nói, nghe được môn phái tiêu diệt, quả thực đều muốn đau buồn như tâm chết rồi.

Chỉ là không nghĩ tới Sư Ngữ Đồng chỉ là một bộ tao ngộ bị đả kích, lại còn chịu đựng được dáng dấp.

"Đúng là Phương công tử, không biết chuẩn bị xử trí như thế nào thiếp thân đây?"

Sư Ngữ Đồng bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt nhìn gần Phương Nguyên.

"Ngươi nếu đối địch với ta, nghĩ muốn ta nở nụ cười quên hết thù oán, tự nhiên là không thể, nhưng bản thân cũng sẽ không hào không có lý do không thương hương tiếc ngọc, bởi vậy chỉ có thể oan ức Sư tông chủ, tiếp tục ở đây ở lại trên một thời gian, dù sao, một cái sống sót Võ Tông, đều là có chút giá trị. . ."

Phương Nguyên nhún nhún vai, lại nhìn thấy Sư Ngữ Đồng thân thể mềm mại run lên.

Loại này xử trí, tuy rằng không phải tàn nhẫn nhất cái kia một loại, nhưng đối với nàng mà nói, cũng tuyệt đối sẽ không là chuyện tốt đẹp gì.

Đặc biệt lấy Phương Nguyên bây giờ tiến độ, như là ngày sau Mộng Sư đến cảnh giới tương xứng, tuyệt đối sẽ phế vật lợi dụng bắt nàng luyện tập, đến thời điểm, e sợ vẫn là trực tiếp chết rồi, còn sảng khoái hơn một điểm.

"Ta sau đó sẽ vì ngươi bổ sung một phần vật tư, đương nhiên, trước đó. . ."

Phương Nguyên tiến lên vài bước, lấy ra mấy viên kim châm: "Trên người ngươi phong cấm, ta cũng sẽ đúng giờ đến đây gia cố!"

"Công tử không hổ thần y tên, bộ này phong cấm Linh pháp , khiến cho thiếp

thân thúc thủ vô sách đây. . ."

Sư Ngữ Đồng cười khổ một tiếng, một bộ mặc cho làm dáng dấp, không có một chút nào phản kháng, chỉ là đột nhiên nói: "Bản tông cất giấu, ngoại trừ ở tổng đà bảo khố ở ngoài, còn có mấy cái bí khố, chỉ có tông chủ mới có thể biết, Phương công tử có thể có hứng thú?"

"Không có!"

Phương Nguyên thẳng thắn dứt khoát trả lời, suýt chút nữa khiến Sư Ngữ Đồng nghẹn đến ngất đi.

. . .

"Nữ nhân này. . . Tương đương giảo hoạt, cho dù ở trong nghịch cảnh cũng nghĩ trở mình!"

Đang đi tới ngọn núi xanh Linh địa trên đường, Phương Nguyên sờ sờ cằm, trong ánh mắt lóe qua một tia hàn quang: "Nếu không phải một cái Võ Tông vật thí nghiệm quá mức hiếm thấy, đúng là hắn là trực tiếp giết, là ổn thỏa nhất. . ."

"Líu lo!"

Thiết Linh hắc ưng hí dài, đột nhập sương trắng ở trong, màu xanh ngọn núi nhất thời hiện lên ở Phương Nguyên trước mặt.

"Hoa Hồ Điêu. . . Ta ra ngoài khoảng thời gian này, ngươi lười biếng không ít a. . . Có hay không dựa theo sự phân phó của ta, thật tốt đút chúng nó?"

Phương Nguyên đi tới sườn núi đỉnh, nhìn thấy rất nhiều Hồng Nhãn Bạch Điểu sào huyệt không hề có thứ gì, thậm chí có thêm mấy cỗ bị tươi sống chết đói chim non thi thể, không khỏi vô cùng không nói gì.

"Khanh khách!"

Hoa Hồ Điêu oan ức kêu, vung tay múa chân ra dấu, tựa như đang kể con mồi không đủ.

Phương Nguyên thấy vậy, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu đầu, biết để Linh thú làm bảo mẫu, thật là làm người khác khó chịu, ra điểm bỏ sót cũng là không thể tránh được.

Hắn cố ý xuống tới bình đài, đến xem Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương một chút.

Chỉ thấy cái này Điểu vương tuy rằng trở nên da bọc xương giống như, lại là còn để lại nửa cái khí, không khỏi lại là cười khổ: "Đến cùng là Linh cầm, cái này sinh mệnh lực lại là không phải chuyện nhỏ. . ."

Nếu trọng yếu nhất Bạch Điểu vương không có chuyện gì, chết rồi vài con chim non, vẫn đúng là không tính là gì.

Phương Nguyên lúc này trở lại hắn nhà lá, bắt đầu kiểm kê linh thực.

Đầu tiên chính là Chu Quả, một bộ vạn năm cây non dáng dấp, căn bản chưa trưởng thành bao nhiêu , khiến cho Phương Nguyên phi thường không nói gì.

Cây trà Vấn Tâm cành lá xum xuê, bên ngoài màu bích lục hào quang, lại là sinh cơ bừng bừng, mọc rất tốt.

Đương nhiên, còn có đám kia vô cùng trọng yếu Viêm Ngọc Tinh Gạo, lúc này đã dồn dập đánh miêu, từng chiếc như lửa, tham lam rút lấy địa khí.

Nếu không là cái này ngọn núi xanh Linh địa vốn là linh mạch ẩn sâu, địa khí thâm hậu, e sợ còn thỏa mãn không được chúng nó.

Xem tới đây, Phương Nguyên cuối cùng cũng coi như thoả mãn, cái này Hoa Hồ Điêu cũng không phải không hề làm gì, ít nhất ở chăm sóc linh thực trên, còn là phi thường để tâm.

"Chỉ là. . . Tựa hồ không có một cây lần thứ hai biến dị, xem ra xác thực là ta có chút ý nghĩ kỳ lạ. . ."

Dò xét xong ruộng lúa sau khi, Phương Nguyên lại nhìn một chút Băng Hỏa Già Lam các loại đơn cây linh thực tình huống, không có phát hiện bao nhiêu đặc biệt, không khỏi có chút thất vọng.

"Cũng không biết cỏ Liêm Đao cùng hoa Cứ Xỉ làm sao?"

Hai thứ này linh thực bị hắn mang nhiều kỳ vọng, đặc biệt đơn độc trồng trọt, phân chia khu vực, chính là vì để chúng nó có thể có đủ rộng lớn săn bắn phạm vi.

"Khanh khách!"

Không nghĩ mới mới vừa đi mấy bước, Hoa Hồ Điêu thì có chút sợ hãi kêu, móng vuốt nhỏ liên tục ra dấu, tựa hồ bên kia phát sinh cái gì đáng sợ việc.

"Hả?"

Lần này Phương Nguyên lập tức hứng thú, bước tiến tăng nhanh.

Cái này cỏ Liêm Đao cùng hoa Cứ Xỉ có thể bắt giết huyết thực, trồng trọt khu vực chu vi lại một mảnh xanh um, tình cờ còn có thể thấy được một ít động vật nhỏ hài cốt, những thứ này đều là bị hấp dẫn tới kẻ xui xẻo, cuối cùng lại đem tự thân máu thịt dâng ra , làm cái này hai đại linh thực chất dinh dưỡng.

"Khá lắm. . ."

Nhìn chung quanh đây cây cỏ xanh um, núi hoa quả dại tràn ngập hình ảnh, Phương Nguyên hít vào một ngụm khí lạnh: "Lúc nào, cái này hai chủng linh thực còn có ruộng màu mỡ công lao?"

Nơi đây sản vật phong phú, tự nhiên thì sẽ hấp dẫn càng nhiều động vật đến đây, tương đương với xuống mồi câu cá, thậm chí còn tiến hành trình độ nhất

định thả ăn nuôi nhốt, loại này đi săn kỹ thuật cùng lý niệm , khiến cho Phương Nguyên đều hết sức kinh ngạc.

"Ngươi ở chỗ này chờ ta. . ."

Nhìn đến Hoa Hồ Điêu có chút co vòi, Phương Nguyên trực tiếp dặn dò một câu, thi triển ra khinh công, nhảy lên một cây cổ mộc, đi tới lúc trước gieo nơi.

"Hô. . ."

Hắn dõi mắt trông về phía xa, trước mặt nhất thời hiện ra mỹ cảnh.

Hầu như nửa ngọn núi sườn dốc trên, đều bị một loại cành lá dày, hiện ra tinh thiết màu sắc lá cỏ tràn ngập, ở giữa từng cây tươi đẹp hoa cỏ nở rộ, từ hoa tâm bên trong truyền đến mùi thơm nồng nặc, có thể rõ ràng thấy đến lượng lớn mật hoa, vui tươi thơm ngát , khiến cho người không khỏi thèm nhỏ dãi.

"Đây là. . ."

Phương Nguyên Thần nguyên hơn người, lại nhìn thấy cái này mỹ cảnh phía dưới khủng bố!

Ở cỏ Liêm Đao cùng hoa Cứ Xỉ phía dưới, còn có lượng lớn hài cốt, chính đang chầm chậm hủ hóa , làm cái này những thứ này hoa cỏ chất dinh dưỡng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Cấy Ghép

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Đệ Tử

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Thành Thục

Hưu hưu!

Hoa viên ở trong, kiếm quang lấp lóe.

Một người thiếu niên cầm trong tay ba thước thanh phong, thân hình thon dài, chính đang tại diễn luyện kiếm pháp.

Dù cho tuổi rất trẻ, nhưng hắn ra tay như điện, chiêu thức trong lúc đó pháp độ nghiêm ngặt, mơ hồ đã có thể thấy được danh gia khí thế.

Càng không cần phải nói, mỗi lần xuất kiếm lúc, đều có một đạo kiếm khí sinh thành, đâm hoa rơi biện, không thương cành lá, lại đã đến nội gia cao thủ mức độ!

Chỉ một thoáng, vườn hoa bên trong, một đoàn ngân quang múa, dĩ nhiên nhận biết không ra bóng người.

"Thanh Phong Từ Lai!"

Lại nghe một tiếng quát nhẹ, thiếu niên kiếm quang lóe lên, chênh chếch bay chọn, không mang theo chút nào khói lửa chi khí, giữa không trung chín cánh hoa lại bỗng nhiên hơi động, dọc theo chủ mạch bị đều đều cắt đứt ra.

"Hảo kiếm pháp!"

Phương Nguyên mang theo Lan Nhược, từ trong hành lang đi ra, thoáng xưng khen một câu.

"Gia truyền thô lậu võ kỹ, làm trò cười cho người !"

Thiếu niên đút kiếm vào vỏ, đại lễ bái xuống: "Trần Tử Anh gặp qua sư tôn!"

"Hừm, đứng lên đi!"

Đối với cái này tự động đưa tới cửa thiên tài đồ đệ, Phương Nguyên nụ cười ôn hòa: "Trước ngươi học, là loại nào công pháp?"

"Gia truyền Trường Xuân công, còn có mấy bộ kiếm pháp!"

Trần Tử Anh cung kính trả lời.

"Lấy ngươi tuổi, có thể tu luyện đến cảnh giới như vậy, xác thực phi thường hiếm thấy. . ."

Cái này Trần Tử Anh không những thiên tư ngang dọc, đồng thời cũng không có bình thường thiên tài loại kia ngạo khí, đúng là có chút đúng rồi Phương Nguyên khẩu vị.

Trên thực tế, đối mặt với một cái đồng dạng hai mươi tuổi Võ Tông kiêm Linh Sĩ, dù là Trần Tử Anh nghĩ muốn ngạo, cũng căn bản không có cái kia sức lực a.

"Đa tạ sư tôn khích lệ!"

Trần Tử Anh lần thứ hai hành lễ.

"Ừm. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cằm: "Nếu ngươi thành ta đệ tử ký danh, ta cũng có thể dạy ngươi mấy tay, chỉ là ngươi Thần nguyên không mạnh, nếu là tương lai có thể đột phá Võ Tông, hay là còn có tra tìm Linh Sĩ chi đạo cơ hội , còn hiện tại sao? Sư phụ cũng chỉ có thể giáo thụ ngươi một ít võ đạo công pháp!"

"Có thể bái vào sư tôn môn hạ, đã là Tử Anh vinh hạnh!"

Trần Tử Anh cung kính trả lời, trước khi lên đường, phụ thân dặn đi dặn lại hiện lên ở trong lòng.

'Trần gia tuy rằng thiết huyết cho thấy cõi lòng, nhưng đến cùng liên luỵ quá sâu, ở U Sơn phủ không chiếm được tín nhiệm, càng không cần phải nói lúc này đố kỵ người như cá diếc sang sông, đều muốn đem Trần gia kéo xuống nước, chính là tiến một bước trời cao biển rộng, lùi một bước vạn kiếp bất phục thời khắc, nhất định phải được đến một cường viện làm vì chỗ dựa, toàn bộ U Sơn phủ bên trong, chỉ có vị này Phương tông sư thích hợp nhất!'

'Lần này lấy lòng, dù là không phải đệ tử ký danh, thậm chí là làm nô làm tỳ, cũng phải vui vẻ chịu đựng! Cần phải chiếm được đại sư niềm vui!'

. . .

Tâm tư thay đổi thật nhanh, Trần Tử Anh trên mặt càng ngày càng cung kính, nghe Phương Nguyên lời nói.

"Ta sở học cũng không phức tạp, chủ yếu chính là một bộ Ưng Trảo Thiết Bố Sam, liền truyền ngươi đi!"

Phương Nguyên sờ sờ cằm.

Trải qua hắn trong mộng mấy chục năm thôi diễn, lại ở bên ngoài thí nghiệm thay đổi qua đi Ưng Trảo Thiết Bố Sam, từ lâu thoát ly trước dàn giáo, gần với hoàn mỹ vô khuyết, mà lại còn có mười ba tầng, có thể đột phá Võ Tông bình cảnh!

Ở quận Thanh Hà mà nói, cũng là trăm phần trăm không hơn không kém thần công bí kíp, cùng Quy Linh Tâm Quyết một cấp bậc.

'Vừa vặn. . . Hạ quốc phụ cận đều là Võ Tông tuyệt truyền, nhưng ta có mộng cảnh phụ trợ, nếu có thể thôi diễn Võ Tông công pháp, cũng không phải là

không có khả năng thôi diễn ra sau đó cảnh giới. . .'

Phương Nguyên nhìn về phía Trần Tử Anh trong ánh mắt mang theo vẻ kinh dị: 'Truyền thụ cho hắn Ưng Trảo Thiết Bố Sam, không chỉ có là đối với ta tự thân võ đạo ôn tập bù đắp, cũng có thể tiếp tục thôi diễn Võ Tông phía sau huyền bí. . . Linh Sĩ có Thông Nguyên cảnh, võ đạo lui về phía sau, tất nhiên cũng có cảnh giới tương xứng. . . Đại Càn đế quốc tạm thời đi không được, chính mình trước tiên tìm tòi cũng là tốt đẹp.'

"Đa tạ sư tôn!"

Trần Tử Anh đương nhiên không biết Phương Nguyên nội tâm ý nghĩ, nghe được Phương Nguyên muốn truyền cho hắn chính là khá lớn đường hàng Ngạnh Khí công lúc, trên mặt cũng không có một chút nào bất mãn, nghiêm túc bái xuống.

Loại này đúng mực, không quan tâm hơn thua tư thái, nhất thời liền để Phương Nguyên trong bóng tối gật đầu.

"Mới tới Quận trưởng, ta đã quyết định đề cử Ngưu Đính Thiên!"

Phương Nguyên đột nhiên nói một câu không liên hệ.

Cái này quận Thanh Hà thủ vị trí, cũng không phải ai đều có thể ngồi, nếu là một người ngoài thượng vị, còn muốn đóng quân U Sơn phủ binh nghe lệnh?

Lại nói dù cho Lưu Diễn nói mặc cho hắn lựa chọn, cũng hầu như đến chiếu cố một thoáng U Sơn phủ mặt mũi, Phương Nguyên bởi vậy lựa chọn cái kia vẫn tính quen biết Ngưu Đính Thiên thượng vị.

"Ngưu đô thống võ nghệ siêu quần, say mê võ đạo, e sợ không có bao nhiêu thời gian đến xử lý tạp vụ, ta đem viết thư một phần, đề cử Trần gia Trần Thanh làm cái này hắn trợ thủ!"

Nhưng Phương Nguyên câu tiếp theo, nhất thời liền để thiếu niên này lệ nóng

doanh tròng.

"Sư phụ đại ân, đệ tử ngày sau dù cho lên núi đao, xuống biển lửa, cũng phải báo đáp sư phụ ân đức!"

Trần Tử Anh dập đầu lạy như đảo củ tỏi, tự nhiên biết rõ, lấy thân phận của Phương Nguyên, nếu hơi làm nhượng bộ, điều thỉnh cầu này trong phủ nhất định đồng ý.

Đã như thế, Trần gia ngay khi mới hệ thống bên trong có địa vị, được đến một tấm bùa hộ mệnh, cái này đúng là bọn họ tha thiết ước mơ.

'Thậm chí. . . Dựa theo sư phụ nói, vị kia Ngưu đô thống là cái thô lậu võ nhân, vậy ta Trần gia chẳng phải là tên là trợ thủ, thực đại quận chuyện?'

Vừa nghĩ tới cái này, Trần Tử Anh nhất thời nội tâm hừng hực, không nghĩ tới cái này mới lạy sư phụ đối với mình tốt như vậy, quả thật nổi lên mấy phần thề sống chết báo đáp ý nghĩ.

"Ha ha. . . Ngươi ta thầy trò một nhà, ta không lo lắng cho ngươi, còn có thể vì ai cân nhắc đây?"

Phương Nguyên tự nhiên trên mặt cười híp mắt, một bộ sư từ đồ hiếu, vui dung dung hình ảnh, trong lòng lại là thầm nói: 'Rất tốt, lên núi đao, xuống biển lửa, đây chính là tự ngươi nói!'

Bất luận nói thế nào, tính kế chính mình đồ đệ, tuy rằng kết quả không nhất định là chuyện xấu, nhưng chung quy có chút không được, hắn cũng là trước tiên làm ra bồi thường.

Cho tới Lan Nhược, cũng là đồng dạng cân nhắc.

Thuật luyện đan không chỉ có muốn truyền thừa, càng cần phải thiên phú, còn có rất nhiều tâm huyết bỏ vào .

Phương Nguyên muốn nghiên cứu Mộng sư chi đạo, nơi nào có nhiều như vậy thời gian rảnh rỗi?

Đúng là Lan Nhược Tiểu nha đầu đã có mấy phần tố chất, bên người lại có một cái Hoàng Phủ Nhân Hòa có thể lẫn nhau đốc xúc, vậy hãy để cho bọn họ cùng nhau nghiên cứu thuật luyện đan tốt.

Nếu thật sự có thể nuôi dưỡng được một cái Đan sư đến, đối với tương lai tự nhiên rất nhiều giúp ích.

'Nguyên lai bất tri bất giác, thế lực của ta cũng bành trướng đến nỗi này. . .'

Phương Nguyên nghĩ tới chỗ này, cũng là trong lòng chấn động: 'Trước mắt liền nắm giữ một thành, thế lực ẩn làm vì quận Thanh Hà một bá chủ, như đợi đến ngày sau, Lan Nhược cùng Trần Tử Anh mấy cái trưởng thành, thậm chí đột phá Nguyên lực, chẳng phải là chưởng khống toàn bộ U Sơn phủ đều đúng quy cách?'

. . .

Bất luận làm sao, đối với Trần Tử Anh cùng Lan Nhược tới nói, lúc này lạy Phương Nguyên sư phụ, tương đương với tìm một toà núi dựa lớn, chính là một cái chuyện thật tốt.

Phương Nguyên thu đồ đệ, dù là chỉ là thu rồi hai cái đệ tử ký danh tin tức truyền ra, Chu Văn Vũ mấy người lập tức dồn dập đến chúc mừng, thậm chí không chỉ có bọn họ , liền ngay cả trong thành đại hộ cũng đưa lên lễ trọng, liền biểu trung tâm.

Trước Chu Văn Vũ thiết huyết trấn áp Lâm gia thủ đoạn, thật là có chút sợ rồi bọn họ, lúc này tự nhiên vừa thấy được cơ hội liền dường như con ruồi nhìn thấy có vết nứt trứng gà giống như tiến lên nịnh bợ.

Đúng là Hoàng Phủ Nhân Hòa rất nhanh phát hiện, Phương Nguyên không

chút nào làm lão sư thiên phú.

Bất luận là giáo dục Lan Nhược vẫn là Trần Tử Anh, đều là tùy ý diễn luyện một lần, còn lại liền dựa vào chính bọn hắn lĩnh ngộ, có lúc thậm chí trực tiếp ném ra điển tịch đến, để chính bọn hắn học tập.

Không thể không nói, loại này tràn ngập tự do phong cách 'Tự học tự học' phương pháp, quả thật không phải là người nào đều chịu được.

Cũng còn tốt Trần Tử Anh vốn là thiên tài, Lan Nhược đồng dạng thiên phú dị bẩm, hơn nữa ba người thường xuyên bù đắp nhau thảo luận nghiên cứu, tiếp thu ý kiến quần chúng, miễn cưỡng cũng có thể đuổi tới Phương Nguyên tiến độ.

Cho tới quận Thanh Hà việc?

Ngưu Đính Thiên Ngưu đô thống đến nhận chức sau khi, quả nhiên vô cùng thiếu kiên nhẫn quận vụ việc vặt, toàn bộ giao do mấy cái trợ thủ xử lý, Trần Thanh bởi vậy thu được đề bạt trọng dụng, rất là nắm giữ một chút thực quyền, Trần gia cũng bởi vậy trở nên càng thêm thịnh vượng phát đạt, nhiều lần hơn viết thư, muốn Trần Tử Anh tôn sư trọng đạo, cần phải chiếm được Phương Nguyên niềm vui, lấy bảo đảm Trần gia phú quý không dứt.

Chỉ là Trần Tử Anh dù cho có tâm lấy lòng, làm sao Phương Nguyên ngoại trừ truyền khóa thụ nghiệp mấy ngày đó ở ngoài, lại cả ngày không thấy bóng người, dù cho U Cốc cũng rất ít trở lại , khiến cho hắn khá là tiếc nuối.

Lúc này Phương Nguyên, đương nhiên sẽ không lại nhớ Trần gia cái gì.

Trên thực tế, từ khi phát hiện Viêm Ngọc Tinh Gạo đạo miêu có thành thục dấu hiệu sau, hắn liền hầu như một lòng một dạ nhào vào trong linh điền.

Đồng thời, ngọn núi xanh Linh địa Linh khí nồng nặc, đối với tu luyện cũng là có nhiều chỗ tốt, bình thường lúc, Phương Nguyên cũng không muốn rời đi cái này phong thuỷ bảo địa.

"Ha ha. . . Viêm Ngọc Tinh Gạo, rốt cục thành thục!"

Ở một mảnh ruộng lúa ở trong, từng cây ngọn lửa giống như linh thực ngạo nghễ sừng sững, phía trên treo lơ lửng từng viên một long nhãn giống như khổng lồ viên tròn, bao bên ngoài hoàng ngọc mầm y, dường như đan dược giống như Viêm Ngọc Tinh Gạo.

"Líu ra líu ríu!"

Trên bầu trời, một đoàn tước chim xoay quanh, nhớ nhung không đi, dù cho bị Thiết Linh hắc ưng vồ xuống không ít cũng giống như thế.

"Không nghĩ tới một toàn bộ ruộng lúa thành thục, đối với phụ cận cầm thú sức hấp dẫn to lớn như thế!"

Phương Nguyên nắm một cái cục đá, hướng thiên không bên trong ném đi.

Hưu hưu!

Từng đạo từng đạo đá vụn dường như ngọn lửa giống như bắn nhanh, ở gào thét ở trong, lượng lớn lông chim rơi xuống đất, dường như rơi xuống một tràng mưa xám.

"E sợ đến lần sau trồng trọt lúc, nhất định phải đem cỏ Liêm Đao cùng hoa Cứ Xỉ trồng ở một bên bảo vệ!"

Phương Nguyên đột nhiên nhảy lên, đi tới linh điền bên cạnh, chân phải giẫm xuống, dường như thiết lê giống như, đem tầng đất mở ra.

Phốc!

Một con cầy thảo nguyên dáng dấp quái chuột hét lên một tiếng, bại lộ ở mặt trời dưới đáy, hai con mắt lấp lánh có thần, mang theo Linh khí.

"Còn muốn đào thành động đến trộm?"

Phương Nguyên lại là một cước, đem cái này quái chuột bị đá bay lên.

"Khanh khách!"

Giữa không trung tia chớp màu trắng hiện lên, tại xuất hiện thì đã rơi trên mặt đất, hiện ra Hoa Hồ Điêu bóng người, trong miệng ngậm cầy thảo nguyên, cắn ăn rất nhanh.

Cái này điêu đại gia tuy rằng gần nhất khẩu vị sớm đã bị một đám thủ hạ nịnh hót dưỡng điêu, nhưng đối với Linh thú chi thịt, lại là ai đến cũng không cự tuyệt, lúc này liền bóp mũi lại ăn sống, coi như thêm món ăn.

"Một mẫu Linh gạo cùng nhau gieo xuống, mục tiêu vẫn là quá mức dễ thấy!"

Thu thập xong những thứ này chuột bọ côn trùng rắn rết sau khi, Phương Nguyên âm thầm hạ quyết tâm, ngày sau tất nhiên muốn tăng cường phòng hộ, bằng không sự tổn thất của chính mình nhưng là biển đi tới, lúc này mới cùng Hoa Hồ Điêu cùng nhau, bắt đầu thu gặt linh điền.

"hôm nay ăn linh gạo ba trăm viên, chúc mừng thu hoạch."

Nhìn tràn đầy kho, còn có bên cạnh hai con trông mòn con mắt Linh thú, Phương Nguyên vỗ tay một cái: "Được, hôm nay liền ăn cái sảng khoái!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Trúc Mộng

Luận nấu linh gạo, Phương Nguyên có thể nói kinh nghiệm phong phú.

Nhưng lần này Viêm Ngọc Tinh Gạo, nhưng có chút thực tại ra ngoài dự liệu của hắn , liền ngay cả cần thiết nhiệt độ đều đề cao thật lớn.

Nếu không là chuẩn bị đầy đủ, chỉ sợ hắn đệ nhất nồi linh gạo, phải luộc ra cơm sống đến, làm trò cười cho người trong nghề.

"Hô!"

Chờ đến linh gạo chín sau khi, Phương Nguyên xốc lên nắp xoong, một luồng kinh người hơi nóng nhất thời tràn ra.

"Khanh khách!"

"Líu lo!"

Hoa Hồ Điêu cùng Thiết Linh hắc ưng nhất thời dựa vào lại đây, bốn con con ngươi trừng trừng nhìn chằm chằm đã chín Viêm Ngọc Tinh Gạo.

Lúc này, ở trong nồi, từng viên một no đủ linh gạo bên ngoài hồng quang, cái đầu lại nở lớn một đoạn, dường như quả vải giống như, óng ánh long lanh, trung tâm tựa như thiêu đốt một tia ngọn lửa.

"Cái cảm giác này, làm sao cùng luyện đan có chút tương tự?"

Phương Nguyên những ngày qua vì dạy đồ đệ, chính mình cũng tìm tòi xuống Lục Nhân Già thuật luyện đan, cảm giác cái này nấu linh gạo, đúng là

cùng luyện đan khá là tương tự, mà hai cái cuối cùng thu hoạch đến kết quả cũng vô cùng tương đồng.

'Đương nhiên. . . Linh gạo trời sinh đất nuôi, học tự nhiên, tuyệt đối thắng được bình thường đan dược, còn có thể coi như món chính, không lo lắng đan độc. . .'

Hắn lấy ra hai hoàn nóng bỏng linh gạo vứt cho Hoa Hồ Điêu cùng Thiết Linh hắc ưng, chính mình lại gắp một viên, nhét vào trong miệng .

"Ô!"

Cái này gạo chất yếu mềm nhu, vào miệng hương thuần, tư vị tự không cần phải nói, càng then chốt chính là ở cắn mở gạo da sau khi, ở trong một dòng nước nóng giống như ngọn lửa giống như bạo phát, cuồn cuộn mà qua, xuôi theo cuống họng thẳng vào bụng dưới, đan điền nhất thời nóng lên, phảng phất có thêm một viên tiểu hỏa cầu.

"Tốt linh tính!"

Mạnh mẽ như vậy Linh khí bổ ích, hoàn toàn là Hồng Ngọc linh gạo mấy lần còn chưa hết, lập tức khiến Phương Nguyên con mắt lớn sáng.

Thậm chí kinh người Thần nguyên, còn làm hắn cảm giác được chính mình bên trong đan điền, võ đạo Nguyên lực ở nhiệt lưu kích thích phía dưới, cũng thoáng lớn mạnh như vậy một tia.

"Này phạm vi. . . Liền vượt xa U Sơn phủ Linh trà. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cái trán, trên tay nhất thời có chút ướt dầm dề, chính là ra chút mồ hôi.

"Quanh năm dùng ăn này gạo, sợ là có lấy hỏa luyện thể, dịch kinh tẩy tủy công lao! Đồng thời. . ."

Trong mắt hắn hồng quang lóe lên, làm mấy cái dấu tay.

Xoẹt . . . . Xoẹt. . . . . !

Một điểm yếu ớt ngọn lửa, nhất thời ở hắn chỉ hình thành.

"Hỏa hành pháp thuật. . . Nhập môn?"

Đối với Linh thuật, Phương Nguyên tự nhiên đại có hứng thú, ở U Sơn phủ lúc xem không ít tàng thư, càng chú ý thu thập.

Lưu Diễn bản thân liền là Hỏa hành Linh Sĩ, tuy rằng không đến nỗi đem ép đáy hòm Linh thuật dốc túi dạy dỗ, nhưng Phương Nguyên đòi hỏi Linh Đồ cấp bậc nhỏ pháp thuật, hắn cũng không thể từ chối.

Chỉ là Linh thuật khó có thể nhập môn, Phương Nguyên gặp phải cùng Mộc hành giống như ngưỡng cửa.

Bất quá, vào lần này linh gạo xung kích phía dưới, hắn cảm giác mình đối với Hỏa hành chi đạo, tựa hồ nhiều hơn một chút lĩnh ngộ , liên đới thân thể đều càng nhanh hơn cảm ứng được trong thiên địa Hỏa hành chi lực, cùng nhập mộng lĩnh ngộ Mộc hành Linh thuật hiệu quả như nhau, ảo diệu khó có thể dùng lời diễn tả được.

"Cái này Viêm Ngọc Tinh Gạo, lấy Hỏa hành làm chủ, lâu dài ăn chi, còn có thể tăng cường Hỏa hành tố chất. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cằm, con mắt sâu thẳm: "Nếu để cho Lưu Diễn biết được, tất nhiên muốn không tiếc bất cứ giá nào tiến đến cướp đoạt!"

Này người đã là Tụ Nguyên cảnh giới điên phong, khoảng cách Thông Nguyên cũng là cách xa một bước.

Nhưng liền cái này kém một đường, lại là khó hơn lên trời!

Vì thu được dù là một tia đột phá lúc giúp ích, nếu là biết được cái này linh gạo tồn tại, cũng tất nhiên sẽ xệ mặt xuống, mạnh mẽ đem cướp đoạt.

"Khanh khách!"

"Líu lo!"

Phương Nguyên còn ở lúc cảm khái, đột nhiên liền phát hiện Thiết Linh hắc ưng cùng Hoa Hồ Điêu miệng liên tục, tràn đầy một nồi Viêm Ngọc Tinh Gạo, lại đã có hơn nửa rơi xuống chúng nó cái bụng, không khỏi tức giận: "Thực sự là. . . Cũng không biết chừa chút cho ta!"

Nói, nhất thời cũng gia nhập cướp ăn hàng ngũ.

Cái này Viêm Ngọc Tinh Gạo đại bổ, một viên lại có tới to bằng quả vải nhỏ, hắn ăn bảy, tám viên cũng là no rồi, nhìn Hoa Hồ Điêu cùng Thiết Linh hắc ưng chậm lại tốc độ, bắt đầu nhai kỹ nuốt chậm, lúc này mới biết chậm rãi thưởng thức tư vị.

"Bằng vào ta trước mắt điều kiện, nếu là toàn tâm toàn ý chuyển tu Hỏa hành Linh thuật, e sợ không ra hai mươi năm, là có thể đạt đến Lưu Diễn cảnh giới trước mắt!"

Một bữa đi xuống sau khi, Phương Nguyên đối với Viêm Ngọc Tinh Gạo công hiệu lập tức lại có nhận thức mới.

"Đương nhiên, thuần túy tu hành Linh Sĩ chi đạo, cũng quá choáng váng, không công phụ lòng như vậy điều kiện tốt!"

Phương Nguyên con mắt toả sáng: "Có nhiều như vậy linh vật giúp đỡ, ta liền không tin không cách nào mau chóng đột phá Mộng Sư bình cảnh!"

. . .

"Líu lo!"

Ngọn núi xanh Linh địa bên trên, nhóm lớn nhóm lớn Hồng Nhãn Bạch Điểu không ngừng lên xuống, đập cánh hí dài.

Làm cái này cái này phạm vi trăm dặm duy nhất bá chủ, chúng nó mỗi ngày ngoại trừ đi săn ở ngoài liền thanh nhàn cực kỳ, tình cờ bay đến suối nước bên trên, lẫn nhau sắp xếp từng cái lông chim, đùa chim non, có vẻ vui dung dung.

Chỉ là, ở này hài hòa an bình trong hoàn cảnh, một cái hôi ảnh lại là lén lút dọc theo mặt khác một cái đường mòn, bò lên núi đỉnh.

"Cái này Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương đều sắp chết đói, trong tiềm thức chống cự vẫn là như thế ngoan cường, quả thật đòi mạng!"

Cái này hôi ảnh thình lình chính là Phương Nguyên!

Không nghi ngờ chút nào, cái này chính là Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương trong giấc mộng.

Ở chính mình trong mộng, có thể lập tức Giác Tỉnh Chân Ngã, ý thức được đang nằm mơ, là một trọng cảnh giới.

Mà lúc này, ở người khác trong mộng, cũng có thể lập tức thức tỉnh, đại biểu chính là Mộng sư chi đạo tăng lên.

Đồng thời, ở trải qua mấy lần đầu thai làm vì chim trải qua sau khi, trải qua Phương Nguyên không ngừng thử nghiệm, rốt cục hoá sinh làm hình người, cuối cùng cũng coi như không cần miễn cưỡng chính mình đi thích ứng.

Bằng không, lại nhiều hơn qua mấy lần, Phương Nguyên chỉ lo bản thân mình tập tính đều chịu ảnh hưởng, tỷ như cảm giác sườn sinh hai cánh, nhìn thấy vách núi đã nghĩ bay các loại.

"Mộng Sư Tụ Nguyên cảnh giới, chia làm hai cái nhỏ giai đoạn, một là Nhập Mộng, hai là Trúc Mộng!"

Nhập Mộng giả, có thể tiến vào bất kỳ sinh linh, có tư duy ý nghĩ tồn tại mộng cảnh.

Mà Trúc Mộng, nhưng là có thể thay đổi người khác mộng cảnh, biên chế mộng ảo, rèn đúc giả tạo, là vì Trúc Mộng sư!

"Người trong giấc mộng, phòng bị ý thức yếu nhất, cấu trúc tương tự tình cảnh, là có thể đánh cắp cơ mật. . . Cái này bất quá Trúc Mộng thiển ứng dụng nhất, hư huyễn cùng chân thực trong lúc đó, lại có ai có thể phân được rõ ràng? Chân chính Trúc Mộng, là triệt để lẫn lộn trí nhớ!"

Phương Nguyên đi tới sườn núi đỉnh, nơi đây hắn từ lâu quen với, nhìn trúng rồi bình đài, nhảy xuống.

Ầm!

Một trận rơi xuống sau khi, hắn hai chân trước tiên, lại lăn một vòng tá lực.

"Líu lo!"

Động tĩnh này, nhất thời hấp dẫn Hồng Nhãn Bạch Điểu quần chú ý, vài con chim trắng thét lên bổ nhào mà tới.

"Cút!"

Phương Nguyên hai tay thành trảo, đột nhiên trảo ra.

Xì xì!

Tập kích Hồng Nhãn Bạch Điểu óc bắn ra, ngã lăn trên đất, Phương Nguyên nhưng là hào không ngừng lại, xông hướng Điểu vương sào huyệt.

Đây rốt cuộc là người khác giấc mơ, Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương lại có địch ý , khiến cho hắn lúc này ở đây thực lực bị áp chế, chỉ có khoảng chừng Tứ thiên môn.

Bất quá có những thứ này, đã đầy đủ!

"Điểu vương cái này thời điểm, đi ra ngoài đi săn không về, đương nhiên, lập tức liền sắp trở về rồi. . . Bởi vì nó một tổ trứng chim sắp ấp, nó nhất định phải trước lúc này chạy tới, bảo đảm để bọn tiểu tử đầu tiên nhìn thấy nó!"

Phương Nguyên khóe miệng khẽ nở nụ cười ý.

Phàm là loài chim, cơ bản luôn có một cái đặc thù tập tính, mới ra sinh chim non, thường thường sẽ đem mở đầu tiên nhìn thấy sinh vật xem là cha mẹ chính mình, sinh ra khó có thể dùng lời diễn tả được thân cận cảm giác.

"Líu lo!"

Bên ngoài, thê thảm chim hót truyền đến, hiển nhiên là Kim Quan điểu vương trở về, càng phát hiện làm nó nổi giận đùng đùng một màn!

"Ngươi liền chờ ở bên ngoài đi! Trúc Mộng!"

Lúc này, Phương Nguyên cảm giác mình đối với mộng cảnh thao túng càng trên một bậc, lập tức đối với hang động gây ảnh hưởng.

"Ưng Trảo Thủ!"

Ầm ầm ầm!

Hắn một trảo đánh ra, nguyên bản cửa động lập tức đổ nát, rơi xuống cực lớn đá vụn, đem lối đi chận chết , khiến cho Kim Quan điểu vương nổi giận đùng đùng, rồi lại không thể làm gì.

"Ta nói. . . Phải có quang!"

Phương Nguyên lẩm bẩm nói một câu, chỉ một thoáng, toàn bộ hang động đều bị một loại sáng ngời lại không tia sáng chói mắt tràn ngập.

Sàn sạt!

Lúc này, ổ chim ở trong, mấy viên cực lớn trứng chim cũng có động tĩnh, từng đạo từng đạo vết rách từ phía trên hiện lên, lại có nho nhỏ mỏ, bắt đầu mổ kích, mở một cái lỗ nhỏ.

"Đến rồi, cố lên a!"

Phương Nguyên lập tức đi tới ổ chim bên trên, ngưng thần lấy chờ.

Răng rắc! Răng rắc!

Nương theo vài tiếng vang lên giòn giã, vỏ trứng nứt ra, hiện ra vài con lông chim thưa thớt, còn có thể nhìn thấy màu đỏ da gà chim non đến.

Chỉ nhìn cái này rớt hố gà tử giống như dáng dấp, tuyệt đối khó có thể tưởng tượng ở chúng nó ở giữa, còn sẽ xuất hiện ngày sau Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương.

"Líu ra líu ríu!"

Các chim non mở mắt ra, nhất thời liền đem Phương Nguyên dáng dấp vững vàng khắc ở đáy lòng.

"Ngoan!"

Không chỉ có như vậy, Phương Nguyên còn xòe bàn tay ra, từng con từng con xoa xoa đi qua , khiến cho chim non càng thêm sâu sắc nhớ kỹ hơi thở của chính mình.

. . .

Hang động bên trong, Phương Nguyên mở hai mắt ra.

Trước mặt, da bọc xương Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương đồng dạng mở con

mắt ra, nhìn Phương Nguyên ánh mắt lại hình như có chút kỳ dị, đã không có trước hung lệ, trái lại mang theo một tia thân thiết.

"Ngoan. . . Ăn đi!"

Phương Nguyên mặt lộ vẻ mỉm cười, đem một viên Trúc quả, mấy hạt Viêm Ngọc Tinh Gạo đưa tới.

"Líu lo. . ."

Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương phát ra suy yếu kêu to, thuận theo mở ra mỏ, đem đồ ăn nuốt xuống.

"Xong rồi!"

Nhìn thấy này cảnh, Phương Nguyên trong lòng nhất thời vui sướng, biết cái này Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương đã hoàn toàn tiếp nhận rồi chính mình.

'Không nghĩ tới lần này bóp méo trí nhớ, dĩ nhiên như vậy thành công, thiệt thòi ta còn có làm thêm mấy lần chuẩn bị tâm lý. . .'

Tuy rằng mộng cảnh không phải trí nhớ, nhưng lời nói dối nói ngàn lần liền thành chân lý, chỉ cần mình ở trong mơ nhiều lần thôi miên, lẫn lộn Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương trí nhớ bất quá bình thường chuyện.

Đồng thời, cái này Linh điểu tư duy xa so với nhân loại đơn thuần, thao tác lên cũng càng thêm thuận tiện.

Chỉ là liền Phương Nguyên cũng không nghĩ tới, dĩ nhiên sẽ là một lần thành công!

"Rất tốt. . . Cái này Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương chính là Tứ thiên môn thực lực, Cuồng Hóa sau khi hầu như tương đương với võ đạo đại viên mãn cao thủ! Đồng thời vẫn là Linh cầm, nắm giữ phi hành năng lực, càng có thể nắm giữ Hồng Nhãn Bạch Điểu quần, thủ hạ ta lại thêm một đại chiến lực!"

Nếu như đã thu phục Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương, Phương Nguyên lúc này đem những kia vây nhốt đi trừ, lại không tiếc đánh đổi tiêu hao lượng lớn linh vật, xúc tiến Điểu vương khôi phục.

"Ta hiện tại, hắn là đã bước vào Trúc Mộng sư ngưỡng cửa, chỉ là còn chưa từng ở Nhân loại trong mộng từng thử. . . Không coi là thuần thục. . ."

Phương Nguyên đối với tại thực lực của chính mình có chuẩn xác phỏng chừng, ở Viêm Ngọc Tinh Gạo thành thục sau nửa tháng này đến, tu vi của hắn có thể nói là tăng nhanh như gió.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Con Đường

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Đánh Cắp

"Nằm mơ?"

Phương Nguyên nghe vậy, khẽ mỉm cười, trong con ngươi mang theo điểm không tên vẻ.

Loại này thái độ cao thâm khó lường, nhất thời làm Linh Âm trong lòng sinh ra thấp thỏm.

"Cũng được. . ."

Hắn sái nhiên nở nụ cười: "Ta nguyên vốn còn muốn cùng ngươi trao đổi, tỷ như ngươi đem biết dốc túi dạy dỗ, ta ở sau đó thả ngươi tự do cái gì. . . Nhưng nếu ngươi không nắm chặt cơ hội, như vậy. . ."

Đùng!

Phương Nguyên vỗ tay cái độp.

Vù vù!

Một chùm mê hồn sương mù hiện lên, đem Linh Âm bao phủ ở bên trong.

"Ngươi. . ."

Linh Âm đôi mắt đẹp trừng trừng, mới vừa nói một cái chữ, mí mắt liền nặng như vạn cân, trực tiếp ngủ thiếp đi.

Dù là nàng tu vị chưa bị phong ấn, gặp phải Phương Nguyên Mê Hồn thuật pháp, cũng như thường không phải một hiệp chi địch, huống chi hiện tại?

"Tiểu cô nương. . . Chúng ta trong mộng gặp lại đi. . ."

Phương Nguyên đưa bàn tay đặt tại Linh Âm đỉnh đầu, bỗng nhiên vận lên Nhập mộng chi pháp.

. . .

Hôm ấy, mưa nhỏ, hơi nước mông lung.

U Sơn phủ thành, một toà nhà lớn trong, Linh Âm đứng dậy, lười biếng ngáp một cái, lại dụi dụi con mắt.

Nàng lúc này thoạt nhìn mới mười hai mười ba tuổi dáng dấp, buộc vào hai cái nắm búi tóc, mặc một thân màu phấn hồng la váy, giầy thêu đỉnh nhọn còn thêu hai đóa hoa cúc, cả người dường như đúc từ ngọc giống như, vô cùng đáng yêu.

"Đây là. . . Nhà ta. . ."

Linh Âm có vẻ hơi hoang mang: "Làm sao cảm giác đã quên cái gì chuyện rất trọng yếu. . ."

"Linh Âm!"

Lúc này, từ trước viện truyền đến một thanh âm, lập tức khiến Linh Âm không còn xoắn xuýt những thứ này, phun nhổ ra đầu lưỡi: "Xong, hôm nay ngủ chậm, sẽ không bị sư phụ mắng chửi đi?"

Nàng một đường chạy chậm, đi tới Đan phòng.

Ở bên trong đan phòng tâm, một cái cực lớn ba chân hai lỗ tai Thanh đồng đại đỉnh ngạo nghễ sừng sững, phía dưới rất nhiều thú than thiêu đốt, nhưng không thấy khói đặc, chỉ có màu đỏ ánh lửa lan tràn , khiến cho người mồ hôi tuôn như nước.

"Làm sao hôm nay như vậy chậm, bỏ lỡ bài buổi sáng canh giờ?"

Lò luyện đan trước, Lục Nhân Già ăn mặc cát bào, tướng mạo lại tuổi trẻ mấy phần, trực tiếp quát hỏi.

"Sư phụ thứ tội. . . Đồ nhi. . . Đồ nhi hôm qua cố gắng, ngủ đến chậm một chút!"

Linh Âm nhất thời quỳ xuống xin tha, chỉ lo trúng vào mấy phách tre.

"Hừ, bữa này tạm thời nhớ kỹ. . . Ta hôm nay đến khảo sát ngươi công khóa, từ đan quyết đan ca bắt đầu, lại tới phân biệt thuốc. . . Nếu có sai lầm, khà khà. . ."

Lục Nhân Già bày ra nghiêm sư mặt, "Trước tiên Cửu Chuyển đan quyết, thi lại luyện hỏa dấu tay! đọc đi!"

"Tuân mệnh!"

Linh Âm ngoan ngoãn đồng ý, không nghi ngờ chút nào, lập tức nhanh chóng đọc thuộc lòng: "Cửu chuyển đại đan, từ nguyên mà khởi đầu, toại cổ hỏa diễm, Kiến Đức chi mộc. . ."

Nàng vốn là thông minh nhanh trí, lúc này càng là cảm giác tư duy nhanh chóng, trong lòng đều hơi nghi hoặc một chút: 'Sư phụ thuật luyện đan, ta làm sao đã học được nhiều như vậy?'

Nàng thậm chí mũi vừa ngửi, đều có thể biết lúc này trong lò luyện đan luyện, bất quá một mực Bách Thảo Hoàn mà thôi, nếu là mình ra tay, cũng nên có thể luyện ra.

'Chờ một chút. . . Ta lúc nào dĩ nhiên biết Bách Thảo Hoàn đan phương?'

Linh Âm hơi nghi hoặc một chút, chợt bên tai liền truyền đến Lục Nhân Già tiếng nói: "Hừm, vẫn tính thành thục, có thể thấy được ngươi thường ngày là

dụng công, nhưng quen thuộc không được, còn cần cụ thể lý giải!"

Sư phụ nghiêm mặt , khiến cho Tiểu Linh âm hoàn toàn không còn dám suy nghĩ nhiều, câm như hến.

"Ta tới hỏi ngươi, Tam Dương Hỏa cùng Tam Âm Hỏa có gì khác biệt?"

"Đây là hỏa thế thuyết pháp, Tam Dương Hỏa chỉ lửa than, Tam Âm Hỏa nhưng là. . ."

Linh Âm nhanh chóng giải đáp.

"Cái kia ngọc dịch rơi xuống, Kim Ô mọc lên ở phương đông giải thích thế nào?"

"Ngọc dịch chính là đan dịch, đan dịch rơi xuống, làm vì ngưng đan dấu hiệu, Kim Ô mọc lên ở phương đông, chính là lấy đan thủ pháp, cụ thể làm vì. . ."

. . .

Ở một hỏi một đáp bên trong, thời gian nhanh chóng đi qua, Tiểu Linh âm cũng là càng ngày càng bắt đầu nghi hoặc.

Sư tôn vấn đề, rõ ràng có thật nhiều chính mình chưa từng học được qua, lại chẳng biết vì sao, đều là bật thốt lên, phảng phất mình đã tại cái này Luyện đan chi đạo trên đắm chìm mười mấy năm.

'Ta tựa hồ. . . Để sót cái gì. . . Chẳng lẽ ta học qua luyện đan?'

Linh Âm đột nhiên cảm thấy đầu đau nhức, không khỏi hai tay ôm đầu, thống khổ ngồi xổm xuống.

"Hừm, hôm nay khảo hạch, ngươi làm rất khá, xuống đi nghỉ ngơi đi!"

'Lục Nhân Già' thấy vậy, trong con ngươi lóe qua một tia vẻ kinh dị, vung tay

lên, từ Đan phòng trong góc tuôn ra sương mù, chậm rãi thẩm thấu nhập Linh Âm trong cơ thể.

"Vâng! Đồ nhi xin cáo lui!"

Linh Âm thở một hơi dài, cảm giác đầu cũng chẳng phải đau, nhất thời không còn xoắn xuýt những thứ này, xin cáo lui rời đi.

"Hô. . ."

Chờ đến cửa phòng một tiếng cọt kẹt đóng lại sau khi, Lục Nhân Già thở ra một hơi, đột nhiên thân hình biến đổi , hóa thành Phương Nguyên dáng dấp, trên mặt mang theo tiếc hận: "Mặc dù đã vào Trúc Mộng sư cảnh giới, nhưng đến cùng còn chưa thuần thục, vừa nãy như tiếp tục đánh cắp cơ mật, gây kích thích, làm không tốt sẽ khiến Linh Âm thật ta thức tỉnh, trái lại muốn ăn cái thiệt nhỏ!"

"Bất quá hôm nay thu hoạch đã không nhỏ, ngày mai trở lại tốt!"

Nghĩ tới đây, hắn khẽ mỉm cười, toàn bộ mộng cảnh thế giới ầm ầm phá nát.

. . .

"Làm cái mộng đẹp!"

Đại lao ở trong, Phương Nguyên nhìn hãy còn mê man Linh Âm, lắc lắc đầu, xoay người đi ra phòng giam.

Rơi xuống Nhập Mộng sư trong tay, còn muốn bảo lưu bí mật, quả thực là ngây thơ!

Hắn tuy rằng không hiểu luyện đan, nhưng Linh Âm cái này Lục Nhân Già đệ tử thân truyền, lại là tất nhiên hiểu, đồng thời vẫn là Lục Nhân Già tự tay đem dạy nên, không phải chuyện nhỏ.

"Đáng tiếc ta Trúc Mộng sư cảnh giới chỉ là mới vào, bằng không vừa nãy

liền không cần mê dụ, mà là trực tiếp lật xem trí nhớ của nàng, thậm chí khiến Lục Nhân Già tự thân dạy dỗ cảnh tượng trực tiếp ở trong mơ xuất hiện. . ."

Phương Nguyên Nhập mộng chi pháp mới miễn cưỡng đến thay đổi Linh thú trí nhớ giai đoạn, nếu muốn đem một cái Linh Đồ cũng giống như thế, rõ ràng còn kém mấy phần hỏa hầu.

"Bất quá, lấy hiện tại năng lực, ứng phó vừa bắt đầu Lan Nhược, cũng là đầy đủ!"

"Đồng thời, biết nhiều hơn một ít luyện đan kinh nghiệm, cũng có chỗ tốt, dù sao Hư Thánh sau khi, nói không chắc ta cũng có thể đi Mộng Đan sư con đường. . ."

Có cái này máy nói dối, vậy còn có cái gì tốt nói?

Ngày thứ hai, Phương Nguyên liền đem Lan Nhược gọi tới, từng cái làm giải đáp.

Hoàng Phủ Nhân Hòa ở bên cạnh ngồi nghe, nhất thời kinh ngạc cực kỳ.

Hắn vốn cho là Phương Nguyên chiến lực kinh người, tại luyện đan một đạo trên lại chưa chắc có bao nhiêu chiến tích.

Nhưng hiện tại xem ra, đại nhân thủ pháp luyện đan, ít nhất phải ở chính mình bên trên, nhất thời làm hắn sinh ra không ít cảm giác cao thâm khó dò, càng nhiều hơn rất nhiều kính nể.

. . .

Bất tri bất giác, hơn nửa năm đi qua, lại đến tân niên lúc.

Ở Hạ quốc, một năm ban đầu cũng là một cái phi thường trọng yếu ngày lễ, toàn bộ U Sơn phủ bên trong, nhất thời từng nhà đều treo đèn kết hoa, náo nhiệt phi thường.

Đặc biệt, ở né qua một tràng binh họa sau khi, không ít đại hộ đệ tử bắt đầu điên cuồng tiêu dùng, liền bình thường nông gia đều muốn kéo mấy thước vải vóc, cắt mấy cân thịt đến chúc mừng sống sót sau tai nạn, lúc này khiến trên thị trường xuất hiện một cái nho nhỏ phồn vinh.

Thành Thanh Diệp.

"Sư phụ ngươi xem. . . Đây là Lan Nhược mới vừa luyện chế ra đến cầm máu tán!"

Lan Nhược ăn mặc da điêu áo, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, phun ra bạch khí, ở Phương Nguyên trước mặt hiến vật quý tựa như nói.

"Ồ?"

Nghe được nàng nói như thế, Phương Nguyên lúc này mới đưa mắt tầm mắt từ bên ngoài bao phủ trong làn áo bạc cảnh tuyết trong dời đi, nhìn về phía Lan Nhược trên tay một bao thuốc bột.

Lại lớn thêm một tuổi hắn, lúc này thoạt nhìn lại cùng với trước không có bao nhiêu biến hóa , bởi vì không sợ hãi nóng lạnh, dù là bên ngoài lông ngỗng tuyết lớn bay lượn, trên người cũng chỉ mặc vào một cái áo đơn, càng có vẻ thân thể như ngọc, tuấn lãng bất phàm.

Hắn tiếp nhận Lan Nhược trên tay phấn bao, mũi thoáng hơi động, nhất thời gật đầu: "Không sai, chính là tốt nhất cầm máu phấn, Lan Nhược ngươi làm rất tốt, lúc này đã có thể nói một tên hợp lệ dược sư!"

Dược sư tự nhiên không phải Đan sư, liền Đan Đồ cũng không tính, nhưng tốt xấu đã nhập môn.

Từ trên lý thuyết mà nói, đón lấy chỉ có hai bước, bước thứ nhất cô đọng Nguyên lực mô hình, trở thành Đan Đồ, sau đó chính là đột phá Nguyên lực, trở thành có thể sử dụng Linh hỏa Đan sư!

Chỉ là hai bước xa, Lan Nhược tiểu cô nương liền biến thành Lục Nhân Già như vậy Luyện Đan đại sư, rất có một loại nháy mắt một cái, gà mẹ biến vịt cảm giác mộng ảo.

Nhưng trên thực tế, Phương Nguyên cũng biết, đây chỉ là nói mê thôi.

Từ người bình thường đến Đan sư chỉ có hai bước, thoạt nhìn xa xa so võ đạo mười hai quan đơn giản, trên thực tế nội bộ độ khó lại là không thể dùng đạo lý để tính.

Không giống võ đạo, một bước một nấc thang, có thể đàng hoàng leo lên, Linh Sĩ chi đạo, muốn chính là một bước lên trời!

Rất hiển nhiên, con đường như vậy, thiên tư hơi có không được người tu luyện, vẫn là kịp lúc về nhà tẩy tẩy ngủ đi, chỉ có thiên phú dị bẩm, căn cơ thâm hậu, cuối cùng còn khí vận dày đặc người, mới có tư cách thử nghiệm một, hai.

Vì sao phải khí vận long trọng?

Cái này lại liên lụy đến một sư truyền vấn đề.

Tựa như tiểu Lan Nhược, nếu không là gặp phải Phương Nguyên, phải chờ tới năm nào tháng nào mới sẽ bị 'Tuệ nhãn thức anh tài', gặp phải Linh Sĩ thu đồ đệ?

E sợ càng to lớn hơn khả năng, là ở nông thôn không có tiếng tăm gì, bình thường một đời, hoặc chính là như lần trước Dã Lang bang như vậy, bị bắt đi làm làm linh phó điều động, thậm chí càng thảm hại hơn, rơi vào Tà đạo Linh Sĩ trong tay, thành làm vì tế phẩm loại hình.

Lấy tiểu Lan Nhược tố chất, nếu có thể ở hai mươi tuổi trước, đột phá bình cảnh, trở thành một tên hợp lệ Đan Đồ, Phương Nguyên cũng đã hết sức hài lòng.

"Sư phụ. . . Ngươi nhưng là có phiền lòng chuyện?"

Lan Nhược ngẩng đầu lên, bén nhạy phát hiện một chút không đúng.

"Ồ?"

Phương Nguyên hơi hơi kinh ngạc: "Có thể nhận ra được cái này, ngươi Thần nguyên quả thật nhạy cảm đến cực điểm, không uổng công ta lấy linh vật bồi dưỡng. . . Không sai, sư phụ xác thực có một chút ưu phiền."

"Lan Nhược thật muốn mau mau lớn lên, như vậy sẽ có thể giúp đến sư phụ cùng Đại ca ca khó khăn!"

Lan Nhược có chút không cam lòng nói.

"Ha ha. . . trái phải bất quá một ít việc nhỏ, nơi nào cần chúng ta tiểu Lan Nhược ra tay!"

Phương Nguyên nghe vậy cười to, nặn nặn Lan Nhược thịt vô cùng khuôn mặt, cảm giác thực tại không kém.

"Sư phụ không muốn rồi!"

Đang cùng cô bé chơi đùa ở trong, nhất thời làm hắn trong lòng một điểm mù mịt quét đi sạch sành sanh.

"Đại nhân!"

Chờ đến Lan Nhược sau khi rời đi, Chu Văn Vũ đi tới Phương Nguyên sau lưng, cung kính hành lễ.

Làm cái này người đứng đầu một thành, hắn lúc này đã để lại chòm râu, có vẻ vô cùng trầm ổn: "Trần gia truyền đến tin tức, Vương đô nhân mã đã đến. . ."

"Biết rồi!"

Phương Nguyên nhìn bên ngoài tuyết lớn, khoát tay áo một cái: "Như vậy

cấp bách, nghĩ đến cũng là vì Lưu Diễn việc mà đến, dù sao, chúng ta vị phủ chủ này đại nhân, gần nhất nhưng là kiêu căng cực kỳ a!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Vương Nữ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Họp Hằng Năm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Trở Mặt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 136: Thiết Mật

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Đoàn Tụ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Áp Đảo

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Bí Phủ

"Huyền Âm tâm pháp, hóa ra là có chuyện như vậy!"

Ngũ Quỷ môn lâm thời tổng bộ bên trong.

Bởi vì triển lộ ra tuyệt thế võ lực, Phương Nguyên đưa ra bất kỳ yêu cầu gì, đều bị Quỷ Vô Hồn nghiêm ngặt chấp hành xuống, dù là muốn xem Huyền Âm tâm pháp cuối cùng huyền bí, cũng là không dám vi phạm.

"Lần trước Hàn trưởng lão kiếm đến Huyền Âm tâm pháp, tuy rằng cũng có mười hai quan cùng đột phá Võ Tông phương pháp, nhưng trên thực tế còn không là thật bản. . . Bí mật này, chỉ có các đời tông chủ cùng truyền thừa trưởng lão thì mới hiểu được."

Từ lúc bắt được Huyền Âm tâm pháp lúc, Phương Nguyên liền không tin được Hàn trưởng lão, ở trong mơ thôi diễn võ đạo sau khi, càng là cảm thấy cái này Huyền Âm tâm pháp có vấn đề, bây giờ nhìn lại, quả thật như vậy.

"Từ Tứ thiên môn sau khi, trên tay ta Huyền Âm tâm pháp liền cùng thật bản có khác nhau, thiên về âm tà một đường, đồng thời. . . Luyện tập ra Nguyên lực mô hình, lại gặp đến thật bản lúc, sẽ phải chịu khắc chế, cái này chính là Ngũ Quỷ môn bí truyền, dùng để thống ngự tất cả trưởng lão cùng đệ tử thủ đoạn!"

Chân chính Huyền Âm tâm pháp miệng tai tương truyền, không vào Lục Nhĩ.

Cũng may Quỷ Vô Hồn chính là này đời truyền thừa trưởng lão, Phương Nguyên bởi vậy mới biết Huyền Âm tâm pháp huyền bí.

"Cái này có lẽ không nên gọi Huyền Âm tâm pháp, mà hẳn là tên là. . .

Huyền Âm Luyện Thi thuật! Nếu là có tu luyện ngụy công mà tới mười hai quan đại viên mãn võ giả, là có thể đem luyện thành Huyền Âm Thiết Thi, uy lực đủ có thể cùng Nguyên lực cảnh giới Võ Tông tranh đấu!"

Đương nhiên, Ngũ Quỷ môn trước căn bản không có mười hai quan đại viên mãn võ giả, bằng không như cho Ngũ Quỷ môn chủ luyện được một bộ Huyền Âm Thiết Thi, lúc trước kết quả có lẽ thì sẽ thay đổi.

"Này võ công. . . Nguyên bản là một đạo Linh thuật, bị hậu nhân cải biên thành võ đạo tâm pháp, đồng thời còn thiết kế ra cái này nhất Chính nhất Kỳ khống chế phương pháp, cũng coi như kỳ tài ngút trời!"

Cân nhắc một phen sau khi, Phương Nguyên không khỏi thở dài.

Cũng may hắn tuy rằng lấy làm gương bộ phận Huyền Âm Luyện Thi thuật nội dung, nhưng không có thật sự đi tới cái kia đường tà đạo, trái lại còn đề cao ra Ưng Trảo Thiết Bố Sam âm hàn cường hóa đặc tính, ở nguy hiểm trước liền né qua cái này một tầng cửa ải.

Lúc này, lấy tới cái này hoàn chỉnh Huyền Âm Luyện Thi thuật truyền thừa, đối với với hắn mà nói, ngoại trừ hoàn thiện một thoáng Ưng Trảo Thiết Bố Sam, cộng thêm có thêm một đạo Linh thuật dự trữ ở ngoài, cũng không có cái khác chỗ tốt.

Ngược lại là cái này truyền thừa trưởng lão bảo quản Ngũ Quỷ môn chủ để lại một ít tạp ký, bí lục, lại là cho Phương Nguyên nhất định chấn động.

"Từ miêu tả trên xem, hắn vị này tổ tiên, có thể quả thật có thể nói thần thông quảng đại. . ."

Phương Nguyên che đi một quyển trang sách, lắc lắc đầu.

Cho dù Ngũ Quỷ môn chủ cũng là nghe tiền nhân thuật lại mà đến, khả năng có mâu ngộ, nhưng hắn là cũng tương tự có mấy phần sự thực.

"Có người nói hắn cái này tổ tiên thần thông quảng đại, truyền lại công pháp càng là kinh người cực kỳ, đối với tố chất yêu cầu rất cao , liền ngay cả ba đại đệ tử cũng không có thể được đến chân truyền, nương theo thời gian trôi qua, trái lại phai mờ mọi người, lại là Huyền Âm Luyện Thi bực này tiểu thuật bị phát dương quang đại, lúc này mới có Ngũ Quỷ môn huy hoàng!"

"Đáng tiếc ba phân Tàng bảo đồ, hai phân ở Hạ quốc, đã bị Ngũ Quỷ môn chủ mạnh mẽ đem cướp đoạt tới tay, cuối cùng một phần lại là tung tích không rõ, có lẽ lưu lạc đến nước ngoài. . ."

Phương Nguyên xoa xoa mi tâm, cảm giác thấy hơi đau đầu.

Nếu là hạn chế ở U Sơn phủ, thậm chí toàn bộ Hạ quốc bên trong, dù là mò kim đáy biển, có lẽ cũng có một điểm hi vọng, ngược lại việc này cũng không cần hắn tự thân làm, có một đám thuộc hạ có thể cung cấp điều động.

Nhưng nếu thật sự lưu lạc đến thế lực ngoại quốc tay, vậy làm phiền nhưng là không phải lớn một cách bình thường.

"Hô. . ."

Đem cuối cùng một quyển sách cổ để vào giá sách, Phương Nguyên đứng dậy, chậm rãi xoay người: "Có lẽ Tàng bảo đồ chuyện nên thả một thả, vẫn là trước đem Lục Nhân Già bí phủ mở ra quan trọng. . ."

Đối với cái này một cái Đan sư thân gia, hắn còn là phi thường chờ mong.

Lúc này Phương Nguyên nơi, chính là một cái nho nhỏ thư phòng, môn hộ đóng chặt, không có một chút nào tia sáng xuyên thấu qua, chỉ có trên bàn ánh sáng của đèn dầu nhỏ như hạt đậu, toả ra thăm thẳm quang mang.

Ở toàn bộ trong võ quán, nơi đây cảnh giới đẳng cấp cũng là dị thường cao, dù sao cũng là Ngũ Quỷ môn cuối cùng truyền thừa nơi.

"Đại nhân có thể có thu hoạch?"

Lúc này, Phương Nguyên đi ra thư phòng, nhất thời liền nhìn thấy xin đợi trưởng lão Quỷ Vô Hồn.

"Vẫn còn có thể!"

Phương Nguyên gật gù.

"Có thể trợ giúp đến đại nhân, Bản môn trên dưới, cùng có vinh yên!"

Quỷ Vô Hồn cười đến trên mặt nhăn nheo đều nhét chung một chỗ, như cùng một đóa lão hoa cúc giống như, lại nói: "Biết được đại nhân đến đây, quận Liệt Dương Quận trưởng tự mình đến lạy, đã ở phòng khách chờ đợi đã lâu. . ."

Hắn nhìn về phía Phương Nguyên, trong con ngươi liền mang theo vẻ mong đợi vẻ.

Nếu dựa theo Phương Nguyên bản ý, bực này chuyện phiền toái, trực tiếp phủi mông một cái rời đi chính là.

Bất quá hắn mới vừa cầm nhân gia chỗ tốt nơi, lúc này đối phương bất quá muốn mượn một thoáng hắn da hổ, tăng cường điểm phân lượng thôi, cũng không phải quá tốt ý tứ từ chối, liền nói ngay: "Được, phía trước dẫn đường!"

"Tuân mệnh!"

Quỷ Vô Hồn lúc này vui sướng.

Hắn mèo già hóa cáo, tự nhiên cũng nhìn ra quận Liệt Dương thủ tên là nâng đỡ, kì thực gây xích mích không có ý tốt, nóng lòng vì tông môn lôi kéo cường viện.

Lúc này Phương Nguyên lại đây, quả thật là đưa tới cửa.

Lấy đối phương lúc này ở U Sơn phủ thân phận địa vị, cái nào sợ cái gì cũng

không nói, chỉ là ở chỗ này gặp người, cho thấy một cái thái độ, ngày sau Ngũ Quỷ môn ở quận Liệt Dương tháng ngày đều sẽ dễ chịu rất nhiều.

. . .

Sau ba ngày, Dung Dương phong.

Nơi đây cũng là quận Liệt Dương tên địa tiêu, bất quá truyền ra lại là hung danh!

Cái này Dung Dương phong có một đạo địa hỏa chi mạch, dẫn đến trong phạm vi mấy chục dặm, hầu như là không có một ngọn cỏ.

Đồng thời, còn thường xuyên nương theo độc hỏa chướng khí, lơ lửng không cố định, bình thường người vật nuôi, đụng đến ngay lập tức giết!

Bởi vậy, dù cho nơi đây có mấy đạo rất tốt mỏ quặng, dám to gan không muốn sống đến đây khai thác người vẫn là cực nhỏ, duy trì một bộ tự nhiên nguyên thủy địa mạo.

"Líu lo!"

Lúc này, một đạo màu đen ưng ảnh, lại là ở toàn bộ Dung Dương phong trên không bồi hồi, phát ra vang dội kêu to.

"Tiếp tục hướng về trước, đừng có ngừng!"

Ở lưng chim ưng bên trên, còn đứng thẳng một người, rõ ràng là đến đây tìm kiếm Lục Nhân Già bí phủ Phương Nguyên!

Hắn điều động Thiết Linh hắc ưng, ở phụ cận bồi hồi mấy cái vòng lớn, con mắt đột nhiên sáng ngời: "Chính là nơi này, hạ xuống!"

"Thu!"

Thiết Linh hắc ưng hai cánh rung lên, nhấc lên cuồng phong, những kia độc hỏa chướng khí nhất thời bị thổi tán mất.

Nói đi nói lại, dù là loại này chướng khí lợi hại đến đâu gấp mười lần, cũng không làm gì được đã siêu phàm Phương Nguyên cùng Thiết Linh hắc ưng.

"Lục Nhân Già từ nhỏ chu du bốn phương, ở quận Liệt Dương cũng chờ qua một quãng thời gian, đồng thời còn lập một chỗ bí phủ, chuẩn bị tương lai bất cứ tình huống nào. . . Đáng tiếc, bản thân của hắn là không dùng được!"

Được đến Linh Âm trí nhớ Phương Nguyên, đối với tìm kiếm bí phủ lại là quen tay làm nhanh.

Tất cả những thứ này, đang nhìn đến một cái khổng lồ hồ dung nham sau khi, càng là bắt vào tay.

"Dựa theo đồ lục sở chỉ, ở đây hồ nước biên giới nơi, một toà vách đá bên trên, chính là động phủ lối vào nơi. . ."

Phương Nguyên tìm tới cái kia mảnh vách núi, xoa xoa nham thạch.

Nơi đây chi nham cùng nơi khác không giống, xúc tu sinh ôn, mang theo hơi nhiệt ý.

Thậm chí, dù cho ở đây các loại ác liệt vị trí , tương tự có thảm thực vật tồn tại.

Từng cây màu đỏ sậm, cứng rắn như thiết, mang theo dữ tợn xước mang rô dây leo, sợi rễ lan tràn, mọc đầy nửa mặt vách đá , khiến cho người nhìn mà phát khiếp.

"Cũng thật là giấu đi bí ẩn!"

Thần nguyên bên ngoài, lại không có một chút nào thu hoạch , khiến cho Phương Nguyên biết được tất là Lục Nhân Già có bố trí, lúc này than nhẹ một

tiếng, mũi chân ở nhô ra trên nham thạch hơi điểm nhẹ, cả người gần giống như đóa mây trắng giống như chậm rãi bay lên.

Hắn khinh công hơn người, trong phút chốc nhảy lên mấy trượng, đi tới vách núi giữa.

"Ba khối nhô ra nham thạch, thành phẩm hình, là nơi này!"

Chờ đến phát hiện một chỗ bí lục trên đặc biệt ghi rõ tượng trưng sau khi, càng là trên mặt vui vẻ, năm ngón tay trảo ra.

Xì xì!

Hắn Ưng Trảo công cỡ nào lợi hại? Những thứ này dây leo xước mang rô căn bản không làm gì được, phản mà chỉ phong chỗ đi qua, dây leo dồn dập gãy vỡ rơi xuống, hiện ra một cái nho nhỏ bình đài đến.

Cái này bình đài cực nhỏ, chỉ có thể chứa đựng một người đứng thẳng.

Phương Nguyên đi tới phía trên, lại gặp được trước mặt vách đá bên trên, một tầng hoả hồng rêu vô cùng kỳ dị, Thần nguyên lan tràn đi lên, dĩ nhiên không thu hoạch được gì, phảng phất bị che đậy.

"Thứ tốt!"

Ánh mắt hắn sáng choang: "Tuy rằng không có cái gì linh tính, nhưng chỉ bằng có thể che đậy Thần nguyên một điểm, liền không phải chuyện nhỏ, chính là không biết có thể không cấy ghép. . ."

Loại này linh vật, tám thành là mảnh này đặc biệt hoàn cảnh đề cao mà ra, Phương Nguyên mặc dù có lòng cấy ghép, nhưng cũng không nắm chắc được bao nhiêu phần.

Lúc này tiến lên, gõ rêu sau lưng vách đá, quả nhiên truyền đến nặng nề hồi âm, tìm tòi chốc lát, lại tìm tới cái cơ quan.

Răng rắc!

Nương theo một tiếng vang lớn, nham thạch tro bụi rì rào mà xuống, ở Phương Nguyên trước mặt vách đá, thình lình bắt đầu chậm rãi di động, hiện ra một con đường, phần cuối tựa hồ còn có chút hào quang màu đỏ rực lấp loé.

Vù vù!

Từng đạo từng đạo nhỏ bé khí lưu từ động trong truyền đến, hiển nhiên bên trong còn có cái khác lối đi đổi khí khổng, không có khí thải ác khí mầm họa.

"Thú vị! Quả thật thú vị!"

Phương Nguyên người tài cao gan lớn, đồng thời nơi đây ngươi là Lục Nhân Già làm vì để ngừa vạn nhất thiết trí, luôn không khả năng chuyên vì cái hố mình cùng đồ đệ, độ nguy hiểm không lớn, trực tiếp mà vào.

Đi không lâu lắm, liền đến phần cuối, một toà có chút quỷ dị Đan phòng liền xuất hiện ở Phương Nguyên trước mắt.

"Đây là. . ."

Lọt vào trong tầm mắt, là một cái không nhỏ động đá, ở động đá một bên, thậm chí còn có một cái nho nhỏ hồ dung nham bạc, sóng nhiệt cuồn cuộn, vô cùng bức người.

Mà ở dung nham ở trong, lại là có một tòa thật to lò luyện đan, mặt ngoài khắc họa rất nhiều hoa văn, chất liệu tựa như kim như đá, âm u, lại có từng đạo từng đạo huyết quản giống như hồng tuyến hơi nhúc nhích.

"Lợi dụng địa hỏa lò luyện đan? Quả thật là một nơi tuyệt vời luyện đan nơi!"

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi than thở một tiếng.

Chỗ này địa hỏa Đan phòng, nếu là Hoàng Phủ Nhân Hòa nhìn thấy, e sợ lập

tức liền muốn bay nhào đến đây, ăn ở đều không thể rời bỏ.

Dù sao, như ở luyện đan lúc, đến địa hỏa giúp đỡ, vậy khẳng định sẽ thuận tiện không ít.

Ngoại trừ cái lò luyện đan này ở ngoài, ở động đá bên trên, nhưng là mấy hàng tủ bát, thình lình dùng tinh thiết chế tạo, bên trong từng cái từng cái bình ngọc, xúc tu sinh lạnh, mang theo lạnh lẽo.

"Nếu muốn ở chỗ này bảo tồn đan dược, nhất định phải đặc thù bố trí, chỉ là dĩ nhiên đều dùng Hàn Ngọc bình, thật là bạo tay. . ."

Phương Nguyên liên tục than thở, đối với Đan sư xa hoa, thân gia chi phú, không khỏi càng nhiều một phần hiểu rõ.

Lúc này kiềm chế lại trong lòng kích động, bắt đầu tinh tế kiểm kê thu hoạch lần này.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Cấp Năm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Biến Số

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Đại Mộng

Cuối tháng năm.

Nương theo Hạ Dương phủ chủ bỏ mình, Thanh Tuyền phủ chủ bỏ chạy tin tức truyền ra, U Sơn phủ quân cũng triệt để chiếm lĩnh Hạ Dương phủ, có hướng về Vương đô áp sát trạng thái.

Trong lúc nhất thời, Lưu Diễn thanh thế đại thịnh, được khen là Linh Sĩ người số một, hung danh ở mấy nước không khô truyền.

"Hạ Duẫn Thanh bỏ mình? Lan Tiếu Sinh trọng thương bỏ chạy?"

Trở lại quận Thanh Hà Phương Nguyên, tự nhiên cũng trước tiên nhận được này cái tin tức, bản năng phản ứng chính là không tin.

"Không thể! Trừ phi Lưu Diễn đã đột phá Thông Nguyên, bằng không dù là Tụ Nguyên cảnh điên phong, cũng khó có thể địch nổi hai tên cùng cấp vây công. . . Trừ phi. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm chốc lát, nhìn hướng về Chu Văn Vũ: "Còn có cái gì kỹ lưỡng hơn tin tức?"

"Khởi bẩm đại nhân!"

Chu Văn Vũ khom người: "Lúc đó theo ta phương mật thám nói, ba vị Phủ chủ giao thủ, thanh thế thực sự là thiên kinh địa động, đặc biệt Lưu phủ chủ ra tay lúc, giữa bầu trời đều là mây lửa, đem toàn bộ màn trời nhuộm đỏ, như đốt trời diệt địa. . ."

"Sau đó, Lưu phủ chủ tọa trấn Hạ Dương phủ thành, càng triệu tập Hạ quốc tất cả Võ Tông Linh Sĩ đi tới cống hiến cho, bằng không chớ bảo là không báo trước!"

Hắn nói tới chỗ này, sắc mặt liền có chút khó coi: "Đại nhân, chúng ta nên làm gì tự xử?"

"Mây lửa?"

Phương Nguyên lại là con mắt hơi động: "Này cũng có chút kỳ. . ."

Dựa theo hắn biết, Lưu Diễn Linh hỏa, ứng nên là màu xanh mới đúng.

Đương nhiên, đây là tiểu tiết, không tính là gì, then chốt vẫn là Lưu Diễn mang này đại thắng, không trực tiếp đánh tan, chiếm Vương đô, nắm giữ đại nghĩa danh phận, trái lại ở Hạ Dương phủ thành triệu tập quần hùng, lại tính là gì?

'Chẳng lẽ. . . Người này vẫn chưa lên cấp Thông Nguyên, chỉ là lấy tà pháp cường chống đỡ, lúc này cũng là cung giương hết đà. . .'

Phương Nguyên trong lòng suy tư, nhìn một đám lo lắng thủ hạ, lại là nở nụ cười: "Binh tới tướng đỡ, nước đến đất ngăn , nếu Phủ chủ có triệu, ta thì sẽ đi tới đó. . ."

Dù sao, lần này cướp giật Hạ Dương phủ sau khi, Lưu Diễn tất nhiên cũng cướp đoạt không ít cất giấu, cũng không biết đúng hay không sẽ mạnh mẽ đột phá, hắn đối với kết quả này, tự nhiên rất có hứng thú.

'Đương nhiên, trước đó, vẫn là chuyên tấn công tự thân tu vị quan trọng hơn một chút điểm!'

Đuổi đi thuộc hạ, Phương Nguyên đi tới tĩnh thất, ngồi khoanh chân, xoay cổ tay một cái, trước từ Lục Nhân Già trong động phủ Dưỡng Nguyên Ích Thân đan liền hiện lên.

"Linh đan dược tính mạnh mẽ bá đạo, không thể so linh cốc dịu ngoan, có thể ngày ngày ăn, nhưng tình cờ dùng để vượt cửa ải ngược lại không tệ!"

Phương Nguyên suy tư xuống: "Cái này mấy bình đan dược ta đều trước tiên ban cho người từng thử, xác thực thần hiệu cực kỳ, không có đòn bí mật ẩn giấu, đúng là có thể dùng một lát. . . Không nghĩ tới ta bây giờ cũng thành nuốt dược luyện công lưu?"

Hắn không do dự nữa, hai mắt lóe sáng lên, lập tức đem Dưỡng Nguyên Ích Thân đan ăn vào, nhắm mắt luyện hóa dược lực.

Đối với dùng ăn linh vật, Phương Nguyên kinh nghiệm phong phú, bất quá đường đường chính chính dùng Linh đan vẫn là lần thứ nhất.

Đan dược vào bụng, nhất thời liền phát giác không giống.

Từng đạo từng đạo hùng hồn Linh lực, trong phút chốc như giác tỉnh nộ long giống như, ở bên trong thân thể của hắn lẩn trốn, quả thực làm hắn có tứ chi phồng lên, da thịt sắp rạn nứt ảo giác.

'Luận dược hiệu, linh đan này lại là so với linh cốc chất phác a!'

Linh đan này chính là trích linh vật tinh hoa, đương nhiên không phải bình thường linh thực có thể so với.

Dựa theo Phương Nguyên phỏng chừng, liền cái này một viên đan hoàn bên trong Linh lực, thì tương đương với ăn bốn mươi, năm mươi cân linh gạo! Đan sư nếu tồn tại, đương nhiên là có chỗ độc đáo riêng.

Sau một hồi lâu, Phương Nguyên mở hai mắt ra.

"Bên trong đan điền, Võ Tông Nguyên lực đúng là chất phác không ít , nhưng đáng tiếc đi tới không đường. . ."

Cảm thụ tu vị tiến bộ, hắn lông mày lại là nhăn lại: "Ngược lại là Mộng Nguyên lực, lại không có bao nhiêu tinh tiến, giống như thường ngày, xem tới vẫn là nhất định phải dựa vào nhập mộng Trúc Mộng tu hành a!"

Nghĩ tới đây, hắn Thần nguyên nhìn quét toàn thân, sắc mặt lại là biến đổi: "Linh đan tuy diệu, nhưng dù sao có đan độc chi ngu, thói quen khó sửa cũng là có thể lo lắng. . . Bất quá, cũng không ai có thể xa xỉ đến ngày ăn Linh đan, đồng thời cao giai Đan sư luyện tập ra tuyệt phẩm Linh đan, tất nhiên cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời, xâm nhật nguyệt chi huyền cơ, tuyệt không nửa điểm đan độc. . ."

. . .

Võ Tông đi tới không đường, dù cho Nguyên lực lại chất phác mấy phần, nhưng cũng không có bao nhiêu giúp ích.

Phương Nguyên lúc này đình chỉ dùng Dưỡng Nguyên Ích Thân đan hành vi, đem sự chú ý chuyển đến Định Thần đan phương diện.

Hắn đầu tiên đem mục tiêu phóng tới Linh Âm trên người.

Nữ tử này chính là Linh Đồ, tương đương với Địa Nguyên cảnh võ giả, lúc này lại là cơ hồ bị hắn chơi hư, suýt chút nữa tinh thần thác loạn.

Nếu là Phương Nguyên tình nguyện, bất cứ lúc nào đều có thể cải tạo nữ tử này tư tưởng, làm ra hoàn toàn trung thành, bất cứ lúc nào có thể vì hắn hiệu chết nữ nô đến.

Chỉ là hắn đến cùng còn không là cùng hung cực ác người, cũng không có phát điên đối với Linh Âm trí nhớ tiến hành cái gì lớn cải, chỉ là tu chỉnh nàng trong tiềm thức địch ý, tỷ như đem cừu hận mục tiêu triệt để chuyển đến Lưu Diễn trên người, lại chậm rãi gieo xuống một điểm trung thành hạt giống cái gì.

Đại lao bên trong, sương mù lượn lờ bên trong, Linh Âm hải đường xuân

ngủ, trên mặt mang theo một tia trĩ sắc.

"Làm cái mộng đẹp!"

Đối với nàng trí nhớ lại tiến hành một lần hơi điều chỉnh sau khi, Phương Nguyên đứng dậy, đi ra phòng giam.

Sửa chữa trí nhớ, đặc biệt người khác trí nhớ, quả thật là một cái phiền phức hùng vĩ việc cần kỹ thuật, dù là chỉ là hơi điều chỉnh, cũng không phải một hai ngày có thể hoàn thành việc.

Bất quá đợi đến sau khi hoàn thành, nữ tử này trung tâm liền có thể bảo đảm, đều có thể thu nhập hệ thống bên trong đến rồi.

"Thật bàn về đến. . ."

Đi qua mấy phòng giam, Phương Nguyên nhìn bên trong mấy cái thoáng nhìn quen mắt phạm nhân, suy tư: "Lâm gia người, đặc biệt Lâm Lôi Nguyệt cùng Lâm Bản Sơ, có thể dùng này thủ pháp, cũng tỉnh Chu Văn Vũ không dám nhúc nhích. . ."

Đối với Lâm gia xử trí, tuy rằng Phương Nguyên buông tay, nhưng Chu Văn Vũ vẫn là xoắn xuýt cực kỳ.

Thả cũng không xong, giết cũng không phải, chỉ có thể vẫn giam giữ.

Đến bây giờ, Lâm gia vị đắng cũng coi như ăn đủ rồi, chỉ cần lại bảo đảm ngày sau không ra cái gì yêu thiêu thân, thả cũng không gì không thể.

Đặc biệt cái kia Lâm Lôi Nguyệt, nếu có thể làm cho Vấn Tâm Cư Sĩ coi trọng, tố chất có lẽ không chỉ Thông Linh Nguyệt Thân đơn giản như vậy?

"Đi thôi!"

Ra phòng giam sau khi, Phương Nguyên gọi Thiết Linh hắc ưng, một bước

lên trời, đi tới Sư Ngữ Đồng giam cầm nơi.

"Ngươi lại tới nữa rồi!"

Địa huyệt bên trong, Sư Ngữ Đồng ngồi khoanh chân, sắc mặt lành lạnh.

Từ khi biết được không cách nào đánh động Phương Nguyên, càng không thể làm cho đối phương thả chính mình sau khi, nàng liền vẫn là thần thái như thế.

Chỉ có điều, hôm nay Sư Ngữ Đồng, rõ ràng cảm giác được một tia nguy hiểm, biểu hiện không khỏi sốt sắng lên đến.

'Mộng Nguyên lực lên cấp, cần nhiều lần nhập mộng Trúc Mộng, ta Trúc mộng chi pháp, đã liền Linh Đồ đều không thể chống cự, đón lấy chính là Võ Tông. . .'

Phương Nguyên sắc mặt kiên nghị, bỗng nhiên khoát tay chặn lại, mông lung sương trắng hiện lên.

"Ngươi muốn làm gì?"

Sư Ngữ Đồng trong lòng đại lẫm.

Không biết mới đáng sợ nhất, luận thực lực, nàng hiện tại Nguyên lực bị chế, Phương Nguyên hoàn toàn có thể muốn làm gì thì làm, lại vẫn thận trọng như thế việc, tất nhiên có khác mưu đồ —— từ ở phương diện khác đến xem, trực giác của nàng hết sức chính xác , nhưng đáng tiếc vẫn cứ không có cái gì trứng dùng.

Người làm vì dao thớt, ta làm vì thịt cá, đã là như thế!

Sương mù phun trào, Sư Ngữ Đồng nỗ lực chống lại, lại vẫn cũ con mắt một mê, bất tỉnh đi.

Phương Nguyên biểu hiện nghiêm túc.

Muốn đối với một tên Võ Tông triển khai Nhập mộng chi pháp, nếu là thất bại, phản phệ cũng tất nhiên vô cùng khủng bố.

"Có thể an tâm định thần, loại bỏ tạp niệm tâm ma Định Thần đan, hi vọng đúng như đồn đại giống như hữu hiệu đi!"

Phương Nguyên tự nghĩ lấy chính mình trước mắt tu vị, muốn nhập mộng một cái Võ Tông vẫn là chưa đủ sức, trừ phi vận dụng Linh đan trợ giúp.

Bởi vậy, hắn nuốt vào Linh đan, vẻ mặt nghiêm nghị đến cực điểm, chỉ điểm một chút ở Sư Ngữ Đồng mi tâm: "Nhập mộng!"

. . .

Quận Thanh Hà, Quy Linh tông.

Cao to sơn môn sừng sững, tràn ngập uy nghiêm nghiêm túc khí.

Một đội còn nhỏ đồng nam đồng nữ, ăn mặc chế tạo quần áo luyện công, từng cái từng cái xếp hàng tiến vào Quy Linh tông.

"Bọn ngươi nghe, ta Quy Linh tông, chính là quận Thanh Hà kể đến hàng đầu môn phái, có thể vào ta tông môn, các ngươi chính là có phúc ba đời mới tu đến phúc khí, từ hôm nay rồi sau đó, chỉ cần thề sống chết đền đáp, không được vi phạm tông quy giới luật, bằng không. . ."

Phía trước, một tên võ đạo giáo đầu chính đang tại tầng tầng răn dạy, nói xong lời cuối cùng, đã là cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc.

"Phía dưới, bắt đầu phân chia các ngươi sư phụ, ta đọc tới tên ai, lập tức tới!"

Chấp sự tiếng nói truyền đến: "Triệu Hổ, Vương Nhị, Tiền Tôn. . . Bái vào Quy giáo đầu môn hạ! Còn không ra khỏi hàng?"

"Sư phụ!"

Lúc này thì có ba cái tiểu hài tử bị mang tới phía trước, hướng về một tên cát bào nam tử dập đầu, miệng nói sư tôn.

"Hừm, đi theo ta đi!"

Cát bào nam tử sắc mặt âm trầm, thoạt nhìn cũng không thế nào tình nguyện, thuận miệng đáp ứng một tiếng, đem ba tên tiểu hài tử mang đi.

"Tổ kế tiếp, Triệu Lạc Thu, Bảo Hồng Nhạn, Vu Tất Thành. . . Bái vào Trương sư phạm môn hạ!"

Lúc này, lại có ba tên tiểu quỷ ra khỏi hàng, hướng về một người trung niên phu nhân quỳ lạy làm lễ.

Chỉ là bọn hắn trên người quần áo trang phục liền tương đối khá, tên kia nữ sư phụ vẻ mặt hòa ái, tựa hồ so với trước Quy giáo đầu địa vị cao hơn một bậc, gật gù, đem các đồ nhi mang đi.

"Tổ kế tiếp. . ."

Nương theo âm thanh này, giữa tràng hài đồng lại là càng ngày càng ít, cuối cùng chỉ còn dư lại rất ít mấy cái.

"Kỳ quái. . . Ta vì sao lại ở chỗ này?"

Trong đó, một tên quần áo lam lũ, phảng phất tiểu khất cái nam hài trên mặt, lại là đột nhiên hiện ra một tia nghi hoặc.

Đầu ở trong, một dòng nước trong, một luồng sương mù tựa hồ đang không ngừng dây dưa , khiến cho hắn bưng cái trán, vô cùng đau đớn.

"Ta. . . Đến cùng là ai?"

"Phương Nguyên! Ngươi không sao chứ?"

Lúc này, bên cạnh một cô bé tiến lên, có chút sốt sắng hỏi.

"Phương Nguyên? Phương Nguyên! Ta chính là Phương Nguyên! !"

Đứa bé ăn xin lẩm bẩm, bỗng nhiên khóe miệng lộ ra một nụ cười: "Đa tạ ngươi rồi, Tiểu muội muội!"

Chỉ là trong khoảnh khắc, Giác Tỉnh Chân Ngã sau khi, Phương Nguyên lập tức khí chất đại biến, lang nhìn ưng trong, nhìn quét chu vi: "Ừm. . . Là Quy Linh tông không giả, nhờ có Linh đan trợ giúp, bằng không e sợ thật sự muốn lạc lối xuống. . ."

Ở bên cạnh hắn, cô bé chớp mắt to, có chút tỉnh tỉnh mê mê.

"Thôi!"

Phương Nguyên tâm tình thật tốt, theo bản năng mà nặn nặn cô bé thịt vô cùng khuôn mặt, cảm giác cùng Lan Nhược không phân cao thấp, không khỏi một cười hỏi: "Ngươi tên là gì?"

"Sư Ngữ Đồng!"

Cô bé ngọt ngào nở nụ cười, đưa ra một khối màu trắng khăn mùi soa: "Đến, lau đem mặt!"

"Hả? !"

Phương Nguyên ngơ ngác tiếp nhận, vẻ mặt hơi có chút phức tạp.

Thế sự trêu người, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi a?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Huyết Ma

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Bêu Đầu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Trong Bóng Tối

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Ngã Xuống

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Kèm Hai Bên

"U Sơn phủ chủ?"

Trong hang núi, nhìn Lưu Diễn cứng ngắc đi xuống thi thể, Phương Nguyên trên tay thưởng thức đen nhánh U Sơn ấn, nửa ngày lặng lẽ không nói, chợt lắc đầu: "Còn quả thật là đưa ra một câu đố khó cho ta!"

Không nghi ngờ chút nào, Lưu Diễn trước khi chết, vẫn có tư tâm, đem để cho mình báo thù cho hắn.

Cái này phủ chủ vị trí, chính là mồi nhử!

Nhưng Phương Nguyên không thừa nhận cũng không được, đối phương có một chút nói không sai.

Ở thế lực cân đối lúc, bất luận cái nào Linh Sĩ có đột phá Thông Nguyên dấu hiệu, đều tất nhiên sẽ trở thành các quốc gia nhất trí cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

Cái kia chính hắn một lấy hai mươi chi linh, liền Pháp Võ kiêm tu, song song đột phá Nguyên lực cảnh thiên tài đây?

Trước cảm giác gió êm sóng lặng, chỉ sợ là bởi vì ở U Sơn phủ đã có một cái Lưu Diễn làm bia ngắm, vì chính mình hấp dẫn hỏa lực.

Huống chi, bọn họ cũng không biết chính mình chân chính tu luyện tiến độ có khủng bố bao nhiêu.

Nếu là bị Vũ quốc biết lúc này Phương Nguyên đã đến Tụ Nguyên cảnh điên

phong, cái kia Lưu Diễn đãi ngộ lập tức sẽ rơi xuống trên đầu hắn.

Cho dù hiện tại không biết, ở đem tới đón U Sơn phủ lúc, các loại độ công kích tay chân cũng tất nhiên thiếu không được, dù là ẩn cư thâm sơn đều không tránh thoát!

"Đây là trên căn bản mâu thuẫn! Hai người bọn ta một bên cũng không thể đối với đối phương yên tâm, đặc biệt ở Lưu Diễn cái chết sau. . ."

Phương Nguyên thăm thẳm thở dài: "Chỉ có một phương bị triệt để hủy diệt, hay hoặc là chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, mới có thể miễn cưỡng duy trì, bằng không tất nhiên gợi ra huyết chiến!"

Lúc này thanh danh của hắn tất nhưng đã rơi vào Vũ quốc lỗ tai, lại không còn một cái Lưu Diễn cho hắn chặn tai.

Một khi Hạ quốc thật sự cắt U Sơn phủ, vậy mình trực tiếp rơi vào Vũ quốc quản hạt, sinh tử đều không thể tự kiềm chế.

"Như vậy xem ra, cái này U Sơn phủ chủ, cũng vẫn đáng giá làm!"

Tiếp theo trước mắt, hoặc là trực tiếp bỏ xuống cơ nghiệp, cao bay xa chạy, hoặc là liền muốn cùng Vũ quốc đấu nhau một tràng.

trái phải đều muốn khai chiến, tự nhiên vẫn là nhận U Sơn phủ chủ đại vị, càng thêm có đại nghĩa danh phận thu thập U Sơn phủ, tăng cường thực lực.

"Liền bồi các ngươi chơi một chút tốt!"

Phương Nguyên khóe miệng hiện ra một nụ cười.

Hắn cùng Lưu Diễn điểm khác biệt lớn nhất chính là còn trẻ tuổi, có phong phú tiền vốn, một khi đụng chuyện không hài lòng, trực tiếp kỵ ưng mà đi, có chính là quay đầu trở lại cơ hội.

Cam lòng cam lòng, có thể bỏ qua mới có thu được.

Dù sao, Phương Nguyên cũng không phải trên một cái cây treo cổ người.

. . .

Nghĩ đến liền đi làm.

Dựa vào Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương, Phương Nguyên tốc độ có thể nói thiên hạ vô song.

Vẫn cứ cướp ở Hạ Dương phủ kịch biến tin tức truyền tới U Sơn phủ trước, hắn liền tới đến U Sơn phủ thành trong.

"Thật bàn về tốc độ, Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương có một không hai các nước. . . Nhưng tin tức lan truyền cũng không phải chỉ dựa vào người, như Vũ quốc sớm có bố trí, phải là này lúc thì có phát động. . ."

Phương Nguyên ở thành trên xoay quanh một vòng, trong lòng nhất thời thì có tính, vỗ một cái Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương, rơi xuống phủ thành chủ trước.

"Người tới là người phương nào?"

Chỉ một thoáng, một đám U Sơn phủ binh khí thế hùng hổ vây lên, nhìn thấy Phương Nguyên, lập tức lại nuy ba phần.

Đối với vị tông sư này, bọn họ nhưng là ký ức chưa phai, cũng biết đối phương liền Phủ chủ mặt mũi cũng dám không cho, huống hồ bọn họ? Dồn dập hành lễ: "Xin chào Phương tông sư!"

"Hừm, lưu thủ thành thủ có ở đó không? Dẫn ta đi gặp hắn!"

Phương Nguyên gật gù, không chậm trễ chút nào nói .

"Thành thủ đại nhân bị bệnh, không thể gặp khách, thực sự xin lỗi!"

Một tên U Sơn giáo úy nghe được Phương Nguyên yêu cầu, biến sắc mặt, liền vội vàng nói.

"Ồ? Bị bệnh? Cái kia cũng càng nên gặp gỡ!"

Phương Nguyên mỉm cười nở nụ cười, đi tới người này bên người: "Chẳng lẽ ngươi hãy quên ta chính là bên trong phủ danh y? Cái kia thành thủ đến cái gì bệnh, đưa ta đi xem một chút!"

"Chuyện này. . ."

Này giáo úy rõ ràng trong lòng có quỷ, ánh mắt tự do bất định, chính muốn nói gì, liền bị Phương Vân một tay bóp chặt mạch môn, hơn nửa người lập tức tê dại lên.

"Phía trước dẫn đường!"

Phương Nguyên tựa như cười mà không phải cười nói, ý muốn uy hiếp hết sức rõ ràng.

Hắn có chí cao võ lực tại người, muốn động thủ đã là như thế đơn giản thô bạo , khiến cho người không ứng phó kịp.

"Được. . ."

Từ xưa gian nan duy nhất chết.

Người ở bên ngoài xem ra, Phương Nguyên vẻ mặt hòa ái, cùng cái này giáo úy nói cười yến yến, nhưng chỉ có giáo úy bản thân mới hiểu được lợi hại trong đó, vẻ mặt đau khổ, hầu như là một bước một chuyển tiến vào phủ thành chủ cửa lớn.

Soạt kéo!

Mới vừa mới vừa đi tới quảng trường, chỉ nghe đông đảo áo giáp kéo tiếng ở bốn phía vang lên.

Nhiều đội U Sơn phủ binh lẫm liệt ra khỏi hàng, đao kiếm ra khỏi vỏ, cung nỏ lên trước, nhắm ngay Phương Nguyên.

Một tên mặt đen giáo úy giơ lên cao viên lệnh bài: "Thành thủ đại nhân có lệnh, hôm nay không tiếp khách, kính xin Tông sư lui ra!"

"Hả? Thật là to gan!"

Phương Nguyên cười ha ha, tiếng nói xa xa truyền ra: "Dù cho Lưu Diễn ở đây, cũng không dám dùng loại này giọng nói nói chuyện với ta! Ngươi chẳng lẽ giả truyền quân lệnh, mưu đồ gây rối?"

Không thể không nói, mấy ngày nay phủ thành bầu không khí thực tại kỳ quái.

Liền thay mặt Thành thủ đều là đối với ở ngoài cáo ốm, không tiếp khách người.

Một niệm đến đây, không ít mặc áo giáp, cầm binh khí phủ binh liền biểu hiện lấp loé, có chút rụt rè.

Dù là mặt đen giáo úy là bọn họ Thủ trưởng, lại cầm thành thủ thủ lệnh, cũng không thể để cho bọn họ cùng một cái Võ Tông thêm Linh Sĩ liều mạng a!

Đối với loại này tồn tại, nếu như không có đồng dạng Nguyên lực cảnh võ giả áp trận, cái kia muốn tử thương bao nhiêu huynh đệ?

"Trái lệnh không tôn, chính là nghịch tặc, cho ta bắn cung! Giết chết không cần luận tội!"

Mặt đen giáo úy lúc này cưỡi hổ khó xuống, chỉ có thể thét lệnh: "Phàm ta binh sĩ, có người thối lui chém!"

U Sơn phủ binh huấn luyện cực kỳ nghiêm khắc, kỷ luật nghiêm minh, lúc này Trưởng quan có mệnh, rất nhiều phủ binh liền không chút do dự mà bắn ra trên tay mũi tên , khiến cho Phương Nguyên trên tay tù binh tức giận đến mắng to: "Tốt ngươi cái Hắc Tam, dám to gan hại ta? !"

Hưu hưu!

Cường cung cứng nỗ, tiễn như mưa rơi.

Tại chỗ, cái kia xui xẻo giáo úy mới vừa gọi chửi một câu, lập tức liền bị bốn phương tám hướng mũi tên bắn đến ngàn mặc trăm khổng, như tổ ong vò vẽ.

Mà ở bên cạnh hắn Phương Nguyên, lại là mặt mỉm cười, mặc cho mũi tên xuyên qua, dường như xuyên thấu một tầng hồ nước giống như, dập dờn lên hơi sóng lớn.

"Ảo thuật? Không được!"

Mặt đen giáo úy cũng là cực kỳ cảnh giác người, nhanh chóng rút lui, trên người một đạo linh phù sáng lên, một vòng sóng nước giống như màn che giống như rơi xuống.

"Mê Tung bộ!"

Trong chớp mắt, Phương Nguyên thân hóa vô số ảo ảnh, toàn trường đi khắp, đột nhiên mà lại là vừa thu lại, chân thân đi tới nơi này giáo úy trước mặt, một trảo vung ra.

"Chỉ là một đạo linh phù, cũng nghĩ ngăn trở ta?"

Răng rắc!

Ở mặt đen giáo úy kinh hãi gần chết trong ánh mắt, màn nước phòng ngự dường như giòn gà vỏ trứng giống như vỡ vụn, thậm chí ngay cả ngăn cản chốc lát đều không làm được.

Phương Nguyên chợt tiến quân thần tốc, một phát bắt được cổ họng của hắn, phảng phất nhấc theo con gà con giống như đem hắn nhấc lên.

"Một mình ngươi Linh Đồ, dĩ nhiên hạ mình ở cái này phủ binh bên trong làm một cái giáo úy, quả thật là khuất tài!"

Hắn điều cười một tiếng, ánh mắt tựa như ẩn chứa mũi tên nhọn, nhìn chung quanh một vòng, rất nhiều U Sơn phủ binh không dám nhìn thẳng hắn, dồn dập buông xuống đầu.

"Người này là ở ngoài phủ gian tế, ý muốn đối với các ngươi thành thủ bất lợi, ta được U Sơn phủ chủ nhờ vả, đến đây bình định, ngươi, dẫn ta đi gặp thành thủ!"

Hắn tùy ý chỉ một cái bên người tiểu binh: "Không dám?"

"Chuyện này. . ."

Tiểu binh trên mặt một trận do dự, chợt liền bị Phương Nguyên vồ một cái chết: "Người này tất là phản đảng dư nghiệt!"

Nhất thời lại đổi một người: "Ngươi, mau chóng mang ta đi, bằng không biết kết cục làm sao!"

Dù là Vũ quốc đã thẩm thấu nhập U Sơn phủ binh, thậm chí đã khống chế thành thủ, lúc này U Sơn phủ binh ở trong, cũng tất nhiên còn có mấy cái trung thần.

Phương Nguyên cũng không vội vã, là một cái như vậy cái điểm danh.

Khi giết ba, bốn người sau khi, rốt cục có một tên phủ binh không chịu nổi, bỗng nhiên quỳ xuống đất: "Đại nhân tha mạng, hết thảy đều là Hắc giáo úy bức bách tiểu nhân làm ra, tiểu nhân lập tức liền dẫn ngươi đi thấy thành thủ!"

"Đi thôi!"

Nhìn lộ ra vẻ nghi ngờ trên mặt phủ binh cùng chạy tới quan quân càng ngày càng nhiều, Phương Nguyên trên mặt lộ ra một nụ cười, lệnh người này ở trước dẫn đường.

Không đến bao lâu, đi tới một cái tiểu viện, Phương Nguyên trực tiếp đạp mở cửa phòng, nhất thời liền nhìn thấy mấy tên võ giả vây quanh giường, tựa như muốn vận chuyển bệnh nhân, nhìn thấy Phương Nguyên xông cửa, càng là một cái giật mình, theo bản năng liền muốn giết người diệt khẩu.

Cái này cũng là Phương Nguyên quá không dựa theo lẽ thường ra bài, xuất kỳ bất ý duyên cớ, lập tức liền đánh đối phương một cái trở tay không kịp.

"Lớn mật, dám kèm hai bên thành thủ?"

Phương Nguyên híp mắt lại, trên tay linh quang lấp loé, một đạo màu xanh dây nhỏ phi hành tuyệt tích, ở bên trong phòng đi vòng nhiễu.

Những người kia đều là nội gia cao thủ, liền Tứ thiên môn võ giả đều có hai cái, nhưng Phương Nguyên ra tay thực sự quá nhanh, bọn họ còn chưa rõ ràng phát sinh cái gì, liền biến thành Thanh Xà Cổ Chủy vong hồn dưới đao.

"Thành thủ đại nhân, thật sự bị kèm hai bên?"

Bên ngoài, mấy tên giáo úy theo vào, nhìn thấy trên giường nằm ngang, miệng không thể nói, lộ ra vẻ kích động ông lão, đều là dồn dập kinh hãi: "Hắc Tam, ngươi có thể nào như vậy?"

"Tốt, các ngươi đi ra ngoài trước, kiềm chế thủ hạ, ta cho các ngươi thành thủ nhìn!"

Phương Nguyên đưa tay trên Hắc Tam phảng phất quăng rác rưởi giống như ném đi, vênh mặt hất hàm sai khiến nói.

Lúc này hắn ở cái này phủ binh ở trong đã dựng đứng quyền uy, vài tên giáo úy hai mặt nhìn nhau, chợt ôm quyền đi ra ngoài, không đến bao lâu liền có tiếng

hô quát truyền đến, dần dần quy về yên lặng.

Phương Nguyên đi tới giường bên trên, nhìn này xui xẻo thành thủ.

Đối phương có Tứ thiên môn tu vị, xem như là không sai, làm sao gặp phải Vũ quốc trăm phương ngàn kế cạm bẫy, như thường bị ép đến sinh tử không kềm chế được.

"Trúng độc? Đơn giản!"

Lấy y thuật của hắn, phải cứu người này bất quá bình thường chuyện, xem chuẩn bệnh tình sau khi, lập tức nhét vào một viên Diêm Vương thiếp, cộng thêm một viên Trúc quả, liền lẳng lặng chờ.

Một lát sau, ông lão đột nhiên đứng dậy, phun ra một hớp máu đen, trên mặt lúc này nhiều hơn mấy phần huyết sắc, đại lễ bái xuống: "Trương Khánh Phong cảm ơn Tông sư đại ân!"

"Hừm, lần này, nhưng là Vũ quốc ra tay với ngươi?"

Phương Nguyên hai tay áp tại sau lưng, trực tiếp hỏi.

Trương Khánh Phong chấn động: "Đại nhân liệu sự như thần, ta có một tên thân tín bị đối phương thu mua, thấy lôi kéo ta không được, liền xuống tay ác độc, nếu không là còn muốn dựa vào ta khuôn mặt già nua này trấn áp U Sơn phủ binh, e sợ. . ."

Một niệm đến đây, cái trán thì có mồ hôi lạnh rì rào cướp xuống.

"Rất tốt, nhận ra cái này không?"

Phương Nguyên gật gù, đem U Sơn ấn quăng tới.

"A? Đây là. . ."

Trương Khánh Phong nhất thời kinh hãi, tử nhìn kỹ một lúc, lại đại lễ bái xuống, hai tay nâng ấn tỷ: "Ty chức gặp qua Phủ chủ đại nhân!"

"Ngươi dĩ nhiên không kinh nghi?"

Phương Nguyên lúc này cũng hơi kinh ngạc.

"Phủ chủ đại nhân trước khi lên đường, từng đối với ty chức có dặn, bất luận người phương nào, chỉ cần cầm U Sơn ấn, chính là U Sơn phủ chủ!"

Trương Khánh Phong mắt hổ rưng rưng: "Đồng thời, bị kiềm chế lúc, cưỡng bức dụ dỗ bên trong, bọn họ cũng tiết lộ không ít tin tức, vốn cho là chỉ là hư ngôn lừa gạt, động tâm thần ta, không nghĩ tới càng là thật sự. . . Đại nhân, ngài nên vì lão Phủ chủ báo thù a!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Thành Viên Nòng Cốt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Đại Điển

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Chuẩn Bị

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Gian Tế

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Xuất Hiện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Phát Động

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Đại Bại

"U Sơn phủ chủ!"

Có Phi Long tướng quân đánh ngăn, Vũ Vô Đạo cùng Huyền Sinh đã phản ứng lại, nhìn Phương Nguyên ánh mắt càng là hận không thể đem hắn ngàn đao bầm thây.

"Chính là bản thân!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, không có đem bọn họ để ở trong mắt.

Lúc này cái này chút Nguyên lực cảnh cao thủ, căn bản là rơi xuống lông Phượng Hoàng không bằng gà.

Trước Phương Nguyên có mấy vạn đại quân bảo vệ, liền không sợ hãi cái này mấy cái Linh Sĩ chặt đầu, tình huống bây giờ cũng giống như vậy.

Ở linh hoa linh thảo bụi cỏ bên trong, hắn chính là vô thượng quân vương!

Mà đối diện cái này mấy cái Vũ quốc cao tầng đây? Bọn họ mười vạn đại quân lại bèo dạt mây trôi, cũng lại mượn không được nửa phần lực lượng.

Công thủ tư thế, bỗng nghịch chuyển!

. . .

Gió tanh từng trận.

Cách đó không xa, cỏ Liêm Đao cùng hoa Cứ Xỉ múa tung, Tử Thần giống như, thu gặt rất nhiều võ tốt sinh mệnh.

Vũ Vô Đạo cùng Huyền Sinh, Phi Long nhìn tình cảnh này, càng là muốn thổ huyết.

Muốn thống trị U Sơn phủ, làm sao có khả năng dựa vào mấy người?

Lúc này đại quân tiêu diệt, bất kỳ mưu đồ đều thành chuyện cười.

Mà hết thảy này kẻ cầm đầu, chính là phía trước cái kia ý cười ngâm ngâm thiếu niên, vừa nghĩ tới đối phương trước các loại bố trí, giống như hôn chiêu điệt ra, lại không nghĩ tới hết thảy đều là vì hôm nay đập sóng một đòn!

"Được!"

Phi Long tướng quân trước tiên than thở: "Lão phu một đời chinh chiến, không một bại trận, không nghĩ tới hôm nay sẽ gãy ở các hạ tay. . ."

"Làm sao? Chẳng lẽ chư vị còn muốn cùng ta tiếp tục động thủ?"

Phương Nguyên khí khái tan tác, ngang nhiên nhìn chung quanh nói.

Vũ Vô Đạo nhất thời do dự không ngớt.

Hắn bên này còn có một cái Phi Long tướng quân, một cái Huyền Sinh đạo nhân, xem thực lực vẫn cứ mạnh hơn đối diện, nhưng trên thực tế lại không thể như thế tính.

Dù sao, cái này U Sơn phủ chủ thực sự là sâu không lường được , khiến cho hắn kiêng dè không thôi.

Càng không cần phải nói, cho dù lấy Huyền Băng đan trấn áp xuống thương thế, cũng không cách nào bảo đảm đang kịch đấu lúc không lại đột nhiên chuyển biến xấu.

Đối diện Ngưu Đính Thiên tuy rằng yếu nhất, nhưng tu luyện Ngạnh Công, cuốn lấy một người cho là đầy đủ, cái kia con Linh cầm khí tức có thể so với võ

đạo viên mãn, lại có phi hành năng lực, như lại nắm giữ vài đạo thiên phú thần thông, cũng là không thể coi thường nhân tố, hơn nữa một cái sâu không lường được Phương Nguyên. . .

Như vậy đội hình, cho dù muốn bắt xuống đối phương, cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được việc.

Đặc biệt. . . Còn không cách nào ngăn cản đối phương chạy trốn!

Mà xem hiện tại cái này chuyển tiếp đột ngột tình thế, nhóm người mình cũng tuyệt đối không có nhiều thời gian như vậy!

Một khi không thể cấp tốc bắt xuống đối phương, bọn họ lập tức liền sẽ đối mặt U Sơn phủ binh cùng linh hoa linh thảo bao vây!

Đến thời điểm, bị chết trái lại là phía bên mình người.

Thiên thời, địa lợi, nhân hòa đều thất, dù là Phi Long tướng quân đều thúc thủ vô sách, không có phương pháp trở mình.

"Chí nhi!"

Vũ Vô Đạo bóng người lóe lên, đi tới cái kia ngã xuống đất thổ huyết Linh Đồ bên người, đem một viên linh đan đút xuống, nhìn Phương Nguyên ánh mắt càng là tràn ngập vẻ cừu hận.

Làm sao, biết rõ không địch lại, còn mạnh mẽ cường chống, chính là không có lí trí cử chỉ.

Dù là hắn đã có một cái ái đồ vì quốc vong thân, một cái khác ái đồ trọng thương, cũng không thể để cho tình cảm đè xuống lý trí.

Nghĩ tới đây, Vũ Vô Đạo u oán vô cùng nhìn Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương một chút, lạnh lẽo nói: "Phủ chủ ý muốn làm sao?"

"Các ngươi xâm lấn ta chi lãnh thổ, giết ta người, còn hỏi ta muốn làm sao?"

Phương Nguyên phảng phất nghe được cái gì chuyện cười, vẻ mặt trêu tức.

"Nhược nhục cường thực, thiên kinh địa nghĩa, lấy Hạ quốc tình huống, dù là ta Vũ quốc không ra tay , tương tự có Nguyên quốc, Chu quốc. . . Liền ngay cả Phủ chủ, liền đúng là Hạ quốc thuần thần sao?"

Huyền Sinh đạo nhân chậm rãi lắc đầu.

"Ừm. . . Cũng được!"

Phương Nguyên nhìn lại đã bắt đầu bình tĩnh lại thành Thương Sơn: "Ta muốn các ngươi lui ra U Sơn phủ, đồng thời phát ra huyết thệ, trăm năm bên trong, không lại phải đại quân xâm lấn!"

"Trăm năm! ?"

Phi Long tướng quân hơi nhướng mày.

Nếu là mấy chục năm, hắn nói không chắc liền đáp ứng rồi, dù sao lúc này Vũ quốc đại quân tổn thất nặng nề, cần gấp khôi phục nguyên khí.

Nhưng một trăm năm? Liền thật là quá hơi dài một chút.

"Nếu không đáp ứng thì lại làm sao? Chẳng lẽ ngươi cho rằng có thể lấy những thứ này tàn binh bại tướng, đến áp chế chúng ta hay sao?"

Vũ Vô Đạo lạnh mặt nói.

Bọn họ tuy rằng có ý làm vì Vũ quốc nhiều bảo tồn một phần Nguyên khí, nhưng nói muốn không tiếc sinh tử như vậy, vẫn là quá mức lừa mình dối người một điểm.

"Tự nhiên không phải!"

Phương Nguyên vẻ mặt dần dần trở nên lạnh: "Ta chỉ sẽ bảo đảm, các ngươi một cái cũng không cách nào sống sót sống rời đi U Sơn phủ!"

"Ha ha. . ."

Vũ Vô Đạo đánh cái ha ha: "Chẳng lẽ ngươi cho rằng có thể diệt hết chúng ta?"

"Ta chỉ là chắc chắn, có thể ngăn cản các ngươi, lấy đại quân vây giết thôi!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Nếu ta tính kế sai lầm, đến không ăn thua còn có thể cưỡi lên Linh cầm chạy trốn! Ngược lại các ngươi đây? Có muốn hay không thử một lần?"

Nghe được lời này, Vũ Vô Đạo mấy cái khí tức hơi ngưng lại, đột ngột sinh ra ăn quả đắng cảm giác.

Đối phương có phi hành Linh cầm, đàng hoàng trịnh trọng nói đánh không lại liền chạy, quả thật vô sỉ tới cực điểm.

Hết lần này tới lần khác làm bọn họ không thể làm gì chính là, đối phương nói vẫn là lời nói thật! Như phát hiện không đúng, quả thật có thể đi thẳng một mạch.

Đồng thời, tuổi như vậy trẻ, còn có vô số lần làm lại khả năng.

Nhưng bọn họ đoán sai chính là chết a!

Nếu thật sự phỏng chừng sai lầm, trở mặt khai chiến, lại không thể lập tức đánh chạy đối diện Linh Sĩ Võ Tông cộng thêm Linh cầm, cái kia liền nói không chắc thật sự muốn bị vây giết, bị chết thảm khốc cực kỳ.

Trong lúc nhất thời, Vũ Vô Đạo ba người đều là do dự.

Nhưng nhìn chu vi binh bại như núi đổ, linh hoa linh thảo cùng đại quân dần

dần vây kín tình huống, đã làm bọn họ cân nhắc thời gian không ngừng áp súc.

Đặc biệt. . .

Vũ Vô Đạo liếc mắt một cái Phương Nguyên cùng Ngưu Đính Thiên, nhất thời nhìn thấy bọn họ không có ý tốt nhìn mình chằm chằm đồ đệ.

Biết một khi khai chiến, nhóm người mình sinh tử bất luận, tên đồ đệ này lại là chắc chắn phải chết!

"U Sơn phủ chủ. . . Quả thật thủ đoạn cao cường, lão đạo phục rồi!"

Huyền Sinh đạo nhân trước tiên chịu thua: "Trăm năm ước hẹn, lão đạo nhận!"

Vũ Vô Đạo nhất thời trong lòng sinh ra một chút cảm kích.

Này can hệ trọng đại, hắn cùng Phi Long tướng cũng không thể trước tiên tán thành, bằng không đến tiếp sau phiền phức không ít.

Huyền Sinh lão đạo như vậy, cũng là đem chính mình tiền đồ đè ép đi ra, lưng một cái thật lớn oan ức.

"Đã như vậy, Bản tướng cũng đáp ứng rồi!"

Phi Long tướng quân thở dài nói.

Vũ Vô Đạo tiếng nói khô khốc , tương tự phát ra lời thề.

"Như vậy rất tốt, chư vị xin mời đi, đi thong thả không tiễn!"

Phương Nguyên chắp tay, cười đến như gió xuân ấm áp, giống như hiếu khách chủ nhân, chút nào không thấy được trước nửa điểm giương cung bạt kiếm mùi vị.

'U Sơn phủ ra người này, có thể bảo đảm trăm năm thái bình. . .'

Vũ Vô Đạo cùng Phi Long tướng quân liếc mắt nhìn nhau, trong lòng thở dài một tiếng, yên lặng rút đi.

"Phủ chủ đại nhân, vì sao không. . . ?"

Nhìn mấy người này bóng lưng nhanh chóng biến mất, Ngưu Đính Thiên tiến lên một bước, trong mắt lộ ra lợi mang.

"Ngươi chắc chắn thật có thể giết ba người này? Đừng quên chó gấp còn nhảy tường đây, Vũ Vô Đạo chính là Vũ quốc quốc sư, Phi Long tướng chính là Vũ quốc quân thần, ai biết sẽ không có cái gì át chủ bài?"

Phương Nguyên liếc hắn một cái: "Dù là cuối cùng có thể thành công, muốn liên lụy chúng ta bao nhiêu binh sĩ tính mạng, thậm chí ngươi ta?"

Lời này vừa nói ra, Ngưu Đính Thiên nhất thời cái trán hiện ra mồ hôi lạnh, có chút trả lời không ra nói đến rồi.

Phương Nguyên hé mắt, còn có ít lời lời nói không có ra miệng.

Vũ Vô Đạo mấy người sở dĩ như thế thống khoái mà đáp ứng trăm năm ước hẹn, ngoại trừ tình thế bức bách ở ngoài, chính mình cũng là đưa ra rất lớn điều kiện.

Nói thí dụ như, chỉ ước định thế tục lực lượng, không có quản hạt Nguyên lực cảnh võ giả sự tình.

Như chính mình gặp phải cái gì nguy cơ, khó bảo toàn những cường giả này sẽ không lấy cá nhân thân phận, đến đây bỏ đá xuống giếng.

Hoặc là nói, không phải khó bảo toàn, mà là nhất định sẽ!

Nhưng nếu không có cái này 'Lỗ thủng', muốn hi vọng Vũ quốc lần này sảng khoái thu tay lại, lại làm sao có khả năng?

Phương Nguyên đối với mình vẫn rất có tự tin.

'Xem đến ngày sau, ta ở Vũ quốc cảm nhận ở trong, chính là lại một cái Lưu Diễn, nói không chắc so với hắn còn muốn càng thêm kiêng kỵ. . . Nhưng lại đến lại nhiều hơn, cũng bất quá đá mài dao thôi!'

Không khai chiến cũng có không khai chiến chỗ tốt nơi.

Tỷ như lúc này, dù là Vũ Vô Đạo, cũng chỉ biết Phương Nguyên thủ đoạn quỷ dị, sâu không lường được, đánh vỡ đầu hắn cũng không tưởng tượng nổi Phương Nguyên đã đến Tụ Nguyên cảnh giới điên phong!

Tranh thủ đến thời gian này, liền có thể lợi dụng tiện lợi, trong thời gian ngắn nhất mưu cầu đột phá.

Thế tục âm mưu tính kế lại đáng là gì? Chỉ cần đột phá Thông Nguyên cảnh, bất kỳ quỷ vực thủ đoạn đều bất quá dừng tăng cười tai thôi.

. . .

Hạ Dương phủ.

"Quốc quân có mệnh, Hạ Dương phủ chính là Hạ quốc chi thổ, hôm nay phái bản sứ đến đây, chiêu tán lưu vong, bảo cảnh an dân, miễn thuế phú. . . Lập tức quy hàng người có công không tội, bằng không lập thành phản quốc, giết chết không cần luận tội!"

Một toà thành trì trước, đối mặt với nắm giữ đại nghĩa danh phận Vương đô đại quân, phía trên một trận rối loạn, rất nhanh sẽ đánh ra cờ hàng.

"Rất tốt, cái này đã là cái thứ ba không chiến mà hàng thành trì!"

Tạ Linh Vận vừa phái đại quân đi vào tiếp thu, vừa vui mừng không ngớt: "Hạ Dương phủ sáu quận, đã có ba quận quay về ta vương thất tay, quả thật thật đáng mừng!"

Lần này đại chiến, nàng căn bản không có cái gì hiệp trợ Vũ quốc ý nghĩ.

Đối với Hạ quốc vương thất mà nói, trước U Sơn phủ chủ Lưu Diễn là loạn thần tặc tử, Vũ quốc như thế nào không phải lòng muông dạ thú?

Hai mặt giáp công, vất vả không có kết quả tốt, cuối cùng chỗ tốt còn để Vũ quốc độc chiếm? Kẻ ngu si mới làm như vậy hành vi.

Ở thu đến cái kia tân nhậm Phủ chủ Phương Nguyên giấy viết thư sau khi, Tạ Linh Vận không chút do dự mà mệnh lệnh một phần đại quân làm dáng một chút, chân chính tinh nhuệ tâm phúc tất cả nhào về phía Hạ Dương phủ, phải đem này cảnh triệt để chuyển hóa thành vương thất chi lĩnh.

Thanh Tuyền phủ chủ bên kia, cũng là bình thường dự định.

"Đáng tiếc. . . Cái này Hạ Dương phủ thực sự tàn tạ, bách tính mười hộ năm vong. . ."

Nghĩ đến một đường mà đến nhìn thấy thảm trạng, Tạ Linh Vận lại không khỏi lắc lắc đầu, xinh đẹp tuyệt trần hiện nổi lên ra một tia sầu lo vẻ.

'Vũ quốc nuốt U Sơn phủ sau khi, bước kế tiếp tất nhiên là dòm ngó Hạ quốc còn lại các lĩnh. . . Cũng may nó tiêu hóa mới thổ, tổng cần thời gian, nhưng để cho vương thất chỉnh hợp Hạ Dương phủ cơ hội cũng không còn nhiều, đặc biệt. . . Hôn ước. . .'

Nói thật, vương thất con gái, thông gia chính là thiên kinh địa nghĩa.

Nhưng ở như vậy trong khốn cảnh, cho đối phương đưa lên tương lai một cái ngầm chiếm Hạ quốc lý do, vẫn là khiến Tạ Linh Vận có chút do dự.

"Báo! U Sơn phủ gởi thư!"

Lúc này, một tên tướng lãnh vội vã chạy tới.

"Nhưng là U Sơn đại bại?"

Nghĩ đến vị thiên tài kia, Tạ Linh Vận không khỏi thở dài, đối phương tu vị cao cường, lại tựa hồ như không thông thực vụ, tình báo mới nhất bên trong đã ở Thương Sơn được ăn cả ngã về không, e sợ bại vong ngay khi khoảng khắc.

"Đại bại là đại bại, nhưng bại cũng không phải là U Sơn, mà là Vũ quốc!"

Tướng lãnh hầu kết lăn, tiếng nói khô khốc.

"Cái gì?"

Tạ Linh Vận thân thể mềm mại run lên, đầy mặt không thể tin tưởng vẻ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Bản Đồ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Chu Quốc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Túy Nguyệt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Cùng Đánh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Linh Ngư

Hồ lớn bên trên, trăm tàu tranh lưu.

Từ khi Túy Nguyệt dị tượng tới nay, đến từ bốn phương tám hướng võ giả, cùng nguyên bản liền ở tại hồ Túy Nguyệt chu vi ngư dân nông phu, đều phảng phất giống như bị điên, hướng về hồ Túy Nguyệt hội tụ.

Dù sao, Túy Nguyệt tiết vừa mở ra, cá bạc sản lượng liền sẽ lập tức tăng vọt, chính là hàng năm sẽ đến mùa cá.

Càng không cần phải nói, đang bình thường cá bạc ở trong, còn có thể pha tạp vào vô cùng quý trọng Túy Ngân Ngư.

Đang bình thường ngư dân xem ra, vậy căn bản không phải Túy Ngư, mà là từng cái từng cái bơi lội kim ngân a.

Chỉ cần có thu hoạch, bên bờ chính là các đại tửu lâu cùng vương công quý tộc giao dịch điểm, lập tức tiền mặt giao hàng, không dối trên lừa dưới.

Có cái này mê hoặc, dù là ba tuổi tiểu nhi, mạo điệt ông lão, đều không chút do dự mà gia nhập cái này một tràng cuồng hoan ở trong, thậm chí có thân không có vật dư thừa, ôm khối thuyền tam bản liền dám hướng về trong hồ hướng nghèo rớt ngư dân, không tiếc lấy tính mạng liều một phen lối thoát.

Đương nhiên, quay chung quanh cái này làm người đỏ mắt lợi nhuận, các loại dưới ánh mặt trời bóng tối cũng là không ngừng sinh sôi, không biết bao nhiêu thi thể bị chìm vào đáy hồ.

Đám người tu luyện tâm tư lại muốn càng thêm thâm trầm một điểm.

Bình thường cá hoạch, làm sao có thể nhập bọn họ mắt?

Bọn họ nghĩ tới là hồ Túy Nguyệt nơi sâu xa Linh ngư linh vật, hay là còn có cái kia truyền thuyết trong tạo thành cả hồ mê say, nắm giữ khó mà tin nổi lực lượng Tửu tuyền nhãn!

"Đương nhiên, Tửu tuyền nhãn cái gì tuy là truyền thuyết, cũng chưa chắc không có mấy phần chân thực tính. . ."

Kể từ khi biết vị cao nhân kia còn ở đây tạm ở tình báo sau khi, Phương Nguyên trong lòng liền có ý nghĩ.

Nói không chắc, cái này hồ Túy Nguyệt tình huống khác thường, đều là đối phương làm ra đến, loại kia cải thiên hoán địa thần thông, thực sự quá mức khủng bố, thậm chí làm hắn có quay đầu liền đi tâm tư.

Dù sao, vị này dị nhân cũng không phải sư phụ hắn, có thể đem sở học không hề bảo lưu truyền thụ, ngược lại lại là Tà đạo cự phách khả năng càng lớn một chút, trong truyền thừa nói không chắc có nguy hiểm.

"Líu lo!"

Thiết Linh hắc ưng mở ra cánh, động như lôi đình.

Cuồng phong gào thét ở trên lưng nó chia ra làm hai, liền Phương Nguyên một mảnh góc áo đều không có nhấc lên.

"Lão ngư đầu không có nói sai, cái kia Tưởng Thiên Vương không hổ tổ tông đều ở hồ Túy Nguyệt kiếm sống, đưa ra làm thủy đồ quả nhiên tinh tế. . ."

Phương Nguyên ngồi xếp bằng lưng chim ưng, mở ra mua đến hồ Túy Nguyệt toàn đồ, lại cùng Tàng bảo đồ so với, trong lòng nhất thời có đáy.

"Líu lo!"

Thiết Linh hắc ưng hoan hô, ở đón gió đưa tới mùi rượu ở trong cũng tựa hồ trở nên hơi say mê, bỗng nhiên hạ xuống trượt, ở trên mặt hồ kéo lên một đạo thật dài bọt nước, lại tăng cao lúc, trên lợi trảo đã có thêm hai cái nhảy nhót tưng bừng, giãy dụa không ngừng cá bạc.

"Hả?"

Nương theo cá bạc không ngừng giãy dụa, chúng nó trên người mùi rượu cũng là càng ngày càng nồng nặc, quả thực làm người thèm nhỏ dãi.

Phương Nguyên giá giá trong tay Tàng bảo đồ, lại nhìn một chút bản đồ, có chút không nói gì.

"Càng tới gần tàng bảo nơi, loại này Túy Ngân Ngư tựa hồ càng nhiều, vậy kế tiếp, e sợ. . ."

Quả nhiên, liền ở một khắc tiếp theo, Thiết Linh hắc ưng ăn xong cá tươi, lại giở lại trò cũ, nhìn trúng rồi một chuỗi bầy cá, nghĩ muốn giương ra thân thủ lúc, đột nhiên xảy ra dị biến!

Xoẹt!

Bọt nước tung toé bên trong, một cái toàn thân ngân quang trầm tĩnh, dài khoảng hai thước cá bạc bỗng nhiên từ mặt nước bên trong một nhảy ra, cao tới khoảng một trượng, vừa vặn đối đầu bay xuống Thiết Linh hắc ưng.

Nó lân phiến hiện ra ngân, cá da như ngọc, đột nhiên mở ra cá hôn, phun ra một đạo Thủy tiễn, đâm thẳng Thiết Linh hắc ưng hai mắt.

Xoẹt!

Cái này Thủy tiễn lại đến mãnh liệt cực kỳ, dù cho Thiết Linh hắc ưng, cũng chỉ có thể thoáng thiên mở đầu, cổ trúng chiêu, rơi xuống vài miếng lông chim, phi hành góc độ càng là một thoáng độ lệch, suýt nữa rơi vào trong nước, tức giận đến nó khanh khách kêu to.

Chỉ là cái kia cá bạc trơn trượt cực kì, một đòn tức trúng, lập tức trốn xa, rơi vào trong nước, đẹp đẽ quẩy đuôi, biến mất không thấy , khiến cho Thiết Linh hắc ưng hí dài liên tục, rồi lại không thể làm gì.

"Tốt Linh ngư!"

Tình cảnh này, Phương Nguyên ở Thiết Linh hắc ưng trên lưng thấy rất rõ ràng, vừa nãy cái kia cá bạc đã có linh tính, không phải là bình thường Túy Ngân Ngư có thể so với, mà là chân chính linh vật!

Võ giả ăn, có thể cường thân kiện thể, Đan sư đến, càng là có thể trích trong đó tinh hoa, luyện thành Linh đan!

Cái kia Ngư Phi Thủy trước dốc hết gia tài, chế tạo ba chiếc thiết giáp phi thuyền, nhân thủ ra hết, cũng chính là vì cái này.

"Linh vật quý trọng, lấy cái này hồ Túy Nguyệt mênh mông mờ ảo, sinh Linh ngư không phải số ít. . . Hoặc là có thể mạnh mẽ nặn ra một nhóm cao thủ võ đạo đến?"

Bất luận tu pháp hoặc là tập võ, căn cơ quân lương trọng yếu nhất.

Mà loại này tài nguyên từ đâu tới đây? Tự nhiên chỉ có linh vật!

Nếu là bản thân thiên phú đầy đủ được, linh vật lại cũng đáp ứng được như vậy nói, cũng không phải không thể lấy phục chế Phương Nguyên lúc trước liền phá mấy quan kỳ tích.

"Đương nhiên, Tử quan sau khi, thậm chí Võ Tông ngưỡng cửa, lại xem gặp may đúng dịp, đồng thời đối với Thần nguyên yêu cầu cũng khá cao, không phải tất cả linh vật, đều có tăng thêm Thần nguyên năng lực."

Phương Nguyên tìm một cái đảo nhỏ, mệnh Thiết Linh hắc ưng dừng lại nghỉ ngơi, nhìn mặt hồ tình cờ vừa thấy ngân quang, lại là suy tư: "Cái này Linh ngư

không sai, nếu như có thể dưỡng, cũng có thể đi trở về thử xem, ở ngọn núi xanh Linh địa cũng mở ra một cái ngư đường. . ."

"Líu lo!"

Bên kia, Thiết Linh hắc ưng thả xuống Phương Nguyên sau khi, lập tức không thể chờ đợi được nữa đi tìm bầy cá phiền phức, liên tiếp ngậm mười mấy điều Túy Ngân Ngư đi ra , nhưng đáng tiếc, không có một cái linh vật.

Ngược lại là Thiết Linh hắc ưng chính mình, bị Linh ngư Thủy tiễn nhiều lần đánh lén, có vẻ hơi chật vật.

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời vui khôn tả: "Xem ta báo thù cho ngươi! Đi!"

"Líu lo!"

Được đến sự trợ giúp của hắn, Thiết Linh hắc ưng tinh thần đại chấn, xem chuẩn một cái bầy cá, lập tức một cái bổ nhào, bổ nhào xuống.

"Rầm!"

Bầy cá kinh sợ tán mà mở, bên cạnh một đạo bọt nước nổ tung, trong đó Linh ngư xuất hiện, lại là phun một cái, một đạo Thủy tiễn thẳng tắp hướng về Thiết Linh hắc ưng này đến.

Thiết Linh hắc ưng dù sao cũng là loài chim, muốn cùng Linh ngư ở bên trong nước chơi trốn tìm, thực sự là tiên thiên bất lợi.

"hiện thân, còn muốn chạy?"

Phương Nguyên cười ha ha, tay phải trảo ra, trực tiếp đem Thủy tiễn trên đường bóp nát.

Xèo!

Không chỉ có như vậy, hắn phát ra kình khí miên như tằm ti, lại cứng như sắt thép, một thoáng thăm dò vào trong nước, biến mất không thấy.

Phương Nguyên thoáng nhắm mắt, lấy Thần nguyên dẫn dắt kình khí xúc động, bỗng nhiên quát to một tiếng:

"Lên!"

Xoẹt!

Mặt nước nổ tung, vừa nãy đánh lén Linh ngư liền như thế bị câu ra mặt nước, đuôi còn đang không ngừng phí công đánh.

Cái này vô cùng kỳ diệu thủ đoạn, chính là Phương Nguyên đem Võ Tông Nguyên lực ly thể hoá hình, còn có Mộng Sư dò xét lực lượng, tu luyện tới cảnh giới cực cao biểu hiện.

Ầm ầm!

Phương Nguyên tay phải vung một cái, đem Linh ngư quăng lên hòn đảo, chợt con mắt như điện, không ngừng làm, cùng Thiết Linh hắc ưng phối hợp không kẽ hở, trong phút chốc lại lấy Nguyên lực câu trên bốn, năm điều Linh ngư.

"Được rồi, đầy đủ!"

Tính toán đầy đủ Thiết Linh hắc ưng lượng cơm ăn sau khi, Phương Nguyên lập tức thu tay lại, đi tới hòn đảo bên trên, lại lượm chút củi lửa, bắt đầu nướng cá.

Túy Nguyệt ngân ngư vẻ đẹp, hưởng dự Chu quốc.

Hắn từng ở Lâm Nguyệt lâu bên trong hưởng qua, quả nhiên danh bất hư

truyền, lúc này thấy đến cái này Linh ngư, càng là không khỏi thèm ăn nhỏ dãi.

"Lấy khói hun phương pháp, đi mùi tanh, bởi bản thân có rượu, cũng không cần cái khác đồ gia vị. . . Trực tiếp nướng chín liền có thể. . ."

Phương Nguyên thành thạo, đem Linh ngư mổ bụng phá dạ dày, bác rửa sạch sẽ, chợt liền gác ở khói lửa trên hun nướng, chỉ thả điểm thô muối.

Một lát sau, một luồng kinh người mùi thơm liền từ Linh ngư thịt trên tản ra, câu người nước dãi.

"A. . ."

Phương Nguyên không thể chờ đợi được nữa cắn một cái, trong miệng lập tức bị một loại nguyên thủy vị tươi tràn ngập, đẹp đến quả thực liền lông mày đều muốn rụng xuống.

"Con cá này thịt non mềm, tuyệt không nửa điểm mùi tanh, trái lại thơm ngon cực kỳ, mang theo mùi rượu, còn có hơi tê cay mùi vị, thượng giai! Ăn ngon!"

Hắn tay run lên, thịt cá cùng xương cá liền thuận theo tách ra, tuyệt không một chút trở ngại.

Một con cá vào bụng sau khi, Phương Nguyên liếm môi một cái, lập tức chưa hết thòm thèm lại xử lý lên điều thứ hai đến.

Bên cạnh, Thiết Linh hắc ưng tuyệt, hiển nhiên cũng là ăn được cực kỳ thoải mái.

Sau một hồi lâu, ăn uống no đủ một người một ưng nằm ở trên bờ cát, đều là cực kỳ thích ý.

"Ừm. . . Cái này Linh lực dịu ngoan, mang theo Thủy hành mùi vị, hiệu lực cùng Viêm Ngọc Tinh Gạo đều không khác mấy. . ."

Phương Nguyên híp mắt, sờ sờ chính mình cái bụng, cảm thụ từng tia từng sợi Linh khí ở trong người dật tán, mang theo Thủy hành dưỡng thể cảm giác, mỗi cái lỗ chân lông đều phảng phất giống như bị chạm điện triển khai, quả thực liền phảng phất đến thiên đường.

"Ăn uống no đủ, trước tiên ngủ một giấc lại đi tìm tàng bảo!"

Phương Nguyên gối lên hai tay, vô cùng thích ý, càng không có cái gì gấp gáp cảm giác.

Tất cả Tàng bảo đồ đều nắm ở trên tay hắn, chuyến này căn bản không có đối thủ cạnh tranh, không sợ làm lỡ cái một hai ngày.

Đúng là giải lao chỉ chốc lát sau, hắn hơi nhướng mày, vươn mình đứng lên, liếc mắt mặt hồ.

Rầm! Rầm!

Sóng nước dập dờn bên trong, ba chiếc cực lớn thuyền buồm xuất hiện ở Phương Nguyên trong mắt.

Cái này thuyền buồm vô cùng khổng lồ, đặc biệt mặt ngoài, dĩ nhiên bao trùm dày một tầng dày thiết bản, hai bên lại duỗi ra mấy chục cây dài mái chèo, dù là ngược gió mà đi, cũng có thể chạy ra hết sức kinh người tốc độ đến.

"Thiết giáp phi thuyền? !"

Chỉ là một chút, Phương Nguyên liền nhận định đối diện thuyền thân phận.

Nhìn lại một chút mũi tàu cái kia một đuôi màu đỏ tươi cá chép cờ xí, thần sắc thì có chút trêu tức: "Sẽ không như thế xảo chứ?"

"Ông nội, nơi đó có người ở? !"

Thiết giáp phi thuyền tới gần, lại nhìn thấy Phương Nguyên nhen lửa lửa trại,

một cái âm thanh lanh lảnh vang lên.

"Hả?"

Boong tàu bên trên, Ngư Phi Thủy vuốt chòm râu: "Nơi đây không có thuyền, nhưng có khói lửa, chỉ sợ là cái gặp phải hồ khó, phái chiếc thuyền nhỏ đi xem một chút đi!"

Hắn bình chân như vại, tràn ngập một loại trí tuệ vững vàng mùi vị.

Nhưng sau một khắc, hắn con ngươi liền nổi gồ lên, nhìn một con màu đen chim lớn đập cánh bay lên, mang theo một người, đi tới trên boong thuyền.

"Đây là. . . Linh cầm! ?"

Ngư Phi Thủy con ngươi trừng lớn, vội vã ngăn lại thủ hạ móc ra vũ khí cử động, trái lại tiến lên hai bước, vô cùng cung kính mà hướng phía dưới đến Phương Nguyên hành lễ: "Tiểu lão nhi Ngư Phi Thủy, xin ra mắt tiền bối!"

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được, chính mình đánh không lại trước mặt này con chim, này đối với có thể thu phục hắn dị nhân, còn có cái gì tốt nói, khẳng định là tiền bối!

Dù là thoạt nhìn gương mặt bên ngoài như vậy trẻ tuổi, cũng là tiền bối!

"Ừm. . ."

Phương Nguyên trong lòng cười thầm, cái này Ngư Phi Thủy không có nhận ra hắn, nhàn nhạt nói: "Trước ngươi nói tới nói, ta cũng nghe được, vẫn tính cái có thiện tâm, không sai, rất tốt!"

Ngư Phi Thủy thở một hơi dài, càng là cảm kích liếc chính mình cháu gái một chút.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Linh Ngư Vương

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Tuyền Nhãn

"Trương Phong, Lý Quỷ, các ngươi còn lo lắng cái gì? Mau nhanh tới đây cho ta!"

Ngư Phi Thủy trầm tiếng quát lớn.

Hắn cũng là có tử trung, thừa dịp Thiết Linh hắc ưng phát uy thời gian này, lập tức để tâm phúc đến đây 'Cứu giá' .

Cùng lúc đó, nhìn cái này chim lớn, Ngư Phi Thủy đồng dạng lòng vẫn còn sợ hãi.

Hắn nguyên bản đã tận lực đem Phương Nguyên đánh giá cao, lại không tưởng tượng nổi, đối phương dù là vật cưỡi, đều có Tứ thiên môn thực lực!

Dù là thoáng khống chế lại hỗn loạn, nhìn bị không ngừng kéo hướng về vòng xoáy thiết giáp phi thuyền, mọi người vẫn cứ tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Thế cuộc đến đây, phảng phất đã lại không có cứu lại phương pháp!

"Đi thôi!"

Phương Nguyên cười nở nụ cười xuống, thả người lên lưng chim ưng.

"Líu lo!"

Thiết Linh hắc ưng bay lên, bay lượn bầu trời.

"Tiền bối. . ."

Ngư Phi Thủy trên mặt mang theo một tia tuyệt vọng, hắn cho rằng Phương Nguyên nghĩ muốn chính mình bỏ chạy.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền trợn to hai mắt.

Trên bầu trời, Thiết Linh hắc ưng đập cánh hí dài, tiếng phá chín tầng trời, phảng phất một đạo tia chớp màu đen giống như, xông hướng vòng xoáy trung tâm.

Rầm!

Linh Ngư vương như Chân Long đi tuần, trăm cá hưởng ứng, gây sóng gió, đột nhiên cảm giác được nguy hiểm cực lớn, lập tức ngẩng đầu, nhìn hướng về giữa không trung người thần bí.

Phốc phốc!

Nó nổi lên mặt nước, trực tiếp phun ra một tia trắng, cắt chém mà tới.

Sau lưng nó, mười mấy điều Linh ngư đồng loạt ra tay, tựa hồ hình thành rồi một tấm nước lưới.

"Tách ra nó!"

Phương Nguyên hai mắt khép kín, lại vỗ một cái Thiết Linh hắc ưng đầu.

Thần nguyên thao túng phía dưới, Thiết Linh hắc ưng phảng phất sớm có linh cảm giống như, xảo diệu né qua Linh Ngư vương Thủy tiễn.

Cho tới cái khác Linh ngư công kích? Nhiều nhất để nó rơi mấy cây lông chim thôi, lại đáng là gì?

"Nghiệt súc!"

Thiết Linh hắc ưng đi tới vòng xoáy trung tâm, trên lưng bỗng nhiên truyền

đến một tiếng hét lớn.

Vèo!

Một bóng người hiện lên ở giữa không trung, cánh tay phải khuất thân, một cái khổng lồ dấu tay thình lình hiện lên, theo vào trong nước.

Rầm!

Toàn bộ mặt nước đều bị đè xuống vài thước, vòng xoáy vì đó mà ngừng lại.

Bọt nước lăn lộn bên trong, Linh Ngư vương thân thể cao lớn thình lình hiện lên!

"Chuyện này. . ."

Thiết giáp phi thuyền bên trên, Ngư Phi Thủy ông cháu cùng đám thủy thủ đều là xem mắt choáng váng.

"Nguyên lực ngoại phóng, ly thể hoá hình, một chưởng trấn hồ. . ."

Ngư Phi Thủy dại ra nhìn tình cảnh này, trong con ngươi càng là hiện ra dị thải: "Đây là Nguyên lực! Võ Tông a!"

Mặc dù đối với thân phận của Phương Nguyên sớm có suy đoán, nhưng lúc này hắn vừa mới xác định hạ xuống.

"Ông nội. . . Vị đại nhân này có thể bắt xuống Linh Ngư vương sao?"

Bên cạnh, Ngư Tiểu Hồng cầm lấy cái bím tóc, nhìn hướng về Phương Nguyên bóng lưng bên trong càng là tràn ngập dị thải.

"Dù là không bắt được, cũng tất nhiên có thể xua đuổi đi!"

Ngư Phi Thủy trên mặt trứu dung đều phảng phất cười mở ra, đối với Nguyên lực cảnh võ giả, hắn nhưng là hoàn toàn tự tin!

. . .

Phốc!

Bọt nước lăn lộn, Linh Ngư vương thon dài bóng người hiện lên, quẩy đuôi.

Ba viên óng ánh long lanh, như màu lam thủy tinh giống như thủy đạn liền gào thét, hướng về Phương Nguyên vọt tới.

Ở bên cạnh, rất nhiều Linh ngư đồng dạng cùng nhau trợ trận, thanh thế thật lớn.

"Hả? Còn có thể phản kháng đến đây? Quả thật không tệ!"

Phương Nguyên biến chưởng thành trảo, liên tiếp trảo ra.

Ầm ầm!

Thủy đạn ở hắn lòng bàn tay nổ tung, phát ra từng cái từng cái vang trầm, lại chỉ là bay ướt hắn quần áo, liền lông tơ đều không rơi một cái.

"Cho ta. . . Lên!"

Một chiêu qua đi, Phương Nguyên chợt quát một tiếng, từ hai tay ngón tay trỏ bên trong sinh ra nhỏ bé dày đặc rắn chắc Nguyên khí sợi tơ, từng tia từng sợi đi vào trong hồ, lại đột nhiên hét một tiếng.

Rầm!

Hồng thuỷ mưa tầm tã bên trong, Linh Ngư vương thân thể cao lớn một thoáng bị Phương Nguyên kéo ra mặt nước.

"Đi!"

Hắn cười hắc ưng, đi tới thiết thuyền bên trên, tay run lên, cực lớn Linh Ngư vương liền rơi xuống trên boong thuyền, hãy còn nhảy đánh không ngớt.

Thậm chí, vài tên lá gan to lớn nhất thủy thủ, ở trên chuẩn bị trước thu thập lúc, liền bị một đạo thủy tuyến ngay ngực bắn trúng, thân người chia ra làm hai, bị chết vô cùng thê thảm.

"Con này Linh Ngư vương không sai, cho ta nuôi!"

Cuồng phong gào thét bên trong, Thiết Linh hắc ưng rơi vào trên boong thuyền.

Phương Nguyên thu hồi quấn quanh sợi tơ, lại lần nữa tung nhập mặt hồ.

Ào ào ào!

Không đến bao lâu, năm, sáu điều nhảy nhót tưng bừng Linh ngư liền bị quăng đến trên thuyền: "Những thứ này, liền đưa cho các ngươi tốt!"

"A. . . Cái này tại sao có thể?"

Ngư Phi Thủy xoa xoa hai tay, một cái Linh ngư, đã đầy đủ để hai cái thành danh võ giả ra tay đánh nhau: "Không có công không nhận lộc a!"

"Ta tự nhiên cần phải các ngươi, cái này điều Linh Ngư vương, còn có một chút cá nhỏ miêu, không phải xử lý, ta muốn chúng nó sống sót!"

Phương Nguyên nhìn bởi mất đi Linh Ngư vương mà rắn mất đầu, tứ tán né ra bầy cá, còn có chậm rãi bình phục lại vòng xoáy, bình tĩnh mà nói.

"Chẳng lẽ đại nhân là nghĩ. . . Chăn nuôi?"

Ngư Phi Thủy ánh mắt sáng lên, chợt lắc lắc đầu, mang theo cười khổ: "Không được. . . Túy Nguyệt tiết nhiều như vậy năm, bắt đến Linh ngư cũng không có thiếu, không có một cái có thể thành công nuôi trồng, huống chi, cái kia Túy Nguyệt chi thủy, cùng nơi khác không giống, dù là thành công nuôi sống, e sợ linh tính cũng sẽ dần dần giảm thiểu biến mất. . ."

Hàng năm Túy Nguyệt tiết, chính là Linh ngư tồn tại then chốt, chút người này nhận thức chung.

Thậm chí , liền ngay cả cái này hồ Túy Nguyệt nước bí mật, ứng là ngay khi cái kia mê hồn sương trong, cũng bị suy đoán mười không rời chín, làm sao cái kia sương mù khủng bố phi thường, tiến vào người tuyệt không có may mắn, bằng không sớm bị khám phá đi ra.

"Ta cũng bất quá muốn thử một chút thôi, ngươi tọa trấn nơi này? Ta không lâu liền muốn rời khỏi, đến thời điểm lại tới tìm ngươi."

Phương Nguyên liếc mắt một cái Ngư Phi Thủy.

Dù là hắn không có ở cái này Ngư Phi Thủy trên người gian lận, liền dựa vào bản thân triển lộ ra thực lực, đối phương cũng tuyệt không dám lại lấy chính mình đồ.

Lại nói, một cái Linh Ngư vương mà thôi, thực tế cũng không thể coi là cái gì, nào có chính mình mục tiêu thực sự lại đến trọng yếu.

"A. . . Lão hủ chính là Kim Long môn chưởng môn, tiền bối như muốn tìm Lão hủ, liền đi Kim Long môn sơn môn chính là!"

Ngư Phi Thủy có chút buồn bực.

Hắn tự hỏi cũng có chút chút danh mỏng, kết quả gần nhất báo ra danh hào đến, liên tiếp đều bị không để ý tới , khiến cho hắn suýt chút nữa cảm giác mình đã thành ếch ngồi đáy giếng.

'Bất quá, chăn nuôi Linh ngư sao?'

Ngư Phi Thủy giật mình, nói tiếp: "Cái này hồ Túy Nguyệt Linh ngư như nghĩ sinh tồn, truyền thuyết không thể rời bỏ Túy Tuyền, như tiền bối có thể tìm được Túy Tuyền Tuyền nhãn, có lẽ thật có thể dưỡng đến cái này Linh Ngư vương."

Đùng!

Ngay khi hắn nói chuyện đồng thời, cái kia Linh Ngư vương lại bắt đầu không thành thật lên, đuôi liền đập, đem vài tên đại hán đánh cho thổ huyết bay ngược, càng là đi tới boong tàu biên giới.

"Líu lo!"

Đáng tiếc Thiết Linh hắc ưng đã chờ từ sớm ở nơi đó, thiết trảo ép xuống, đưa nó gắt gao đè lại.

Cái này Linh Ngư vương ở đáy nước có thể so với Giao Long, Thiết Linh hắc ưng tuyệt đối không phải đối thủ, nhưng lên bờ sau khi một thân thần thông liền không triển khai được, trái lại bị áp chế.

"Tửu tuyền nhãn. . . Nghe đồn này Tuyền nhãn chỉ có Túy Nguyệt tiết lúc vừa mới mở ra, tung bay trăm dặm, dẫn tới mãn hồ mùi rượu, ta lần này xác thực muốn xem thử một, hai. . ."

Phương Nguyên liếc mắt Ngư Phi Thủy, lại hơi liếc nhìn Linh Ngư vương: "Đưa nó đem thu hồi, lại chuẩn bị một cái phòng!"

. . .

Trong mộng, tích tích tách tách nước mưa rơi xuống, gõ lá sen, giống như trân châu, từng viên một trụy vào trong nước.

Một đuôi cá bạc giấu tại hoa sen gốc rễ, ở bên trong nước tùy ý nô đùa.

Đột nhiên, một mảnh sương mù hiện lên, bao phủ mà đến, mang theo kỳ dị mùi thơm.

Cá bạc tỉnh tỉnh mê mê, nước chảy bèo trôi, không biết về phía trước bơi mấy phần, bỗng nhiên đi tới một cái dưới nước hang động.

Ở trong đó ẩn toả hào quang, mang theo mùi rượu càng làm cho nó thèm nhỏ dãi, căn bản không chịu được mê hoặc, trực tiếp thâm nhập, cắn ăn rất nhanh.

Nó càng bơi càng sâu, rốt cục đi tới phần cuối, nhìn thấy cái kia một uông tuyền nhãn. . .

. . .

"Hô. . ."

Khoang tàu bên trong, Phương Nguyên mở hai mắt ra, phun ra một hớp bạch khí.

Ở trước mặt hắn, Linh Ngư vương bị phong ở một cái hồng thuỷ trong rương, bốn phía đều là lấy thiết bản đúc ra, kiên cố phi thường, chỉ là vô cùng chật hẹp, liền xoay người tử cũng khó khăn.

Nhưng Phương Nguyên đã phi thường hài lòng, dù sao cũng là trên thuyền, không thể yêu cầu quá nhiều.

"Đến cùng là Linh ngư, có trí nhớ đầy đủ. . ."

Lần này nhập mộng kết quả , khiến cho Phương Nguyên rất là mừng rỡ.

"Cái này Linh Ngư vương, quả nhiên là dựa vào Túy tuyền nhãn, vừa mới có thể đột phá, cái kia dưới nước hang động, cũng có thể coi là một chỗ thiên nhiên Linh địa, tuy rằng. . . Chỉ có một uông tuyền nhãn, còn ở sương mù ở trong."

Đối với kết quả này, Phương Nguyên thật không có đặc biệt kinh ngạc, trái lại sớm có dự đoán.

Dù là Ngư Phi Thủy, cũng đã sớm biết sương mù bên trong tất nhiên ẩn chứa bí mật gì, chỉ là hắn không cách nào đột phá, tự nhiên cũng không thể nào thăm dò.

Nghĩ phải tìm ra hồ Túy Nguyệt bí mật người tu luyện nhiều hơn nhều, nhưng vừa vào sương mù, đều là từ không có may mắn, hoàn toàn có thể bỏ đi bất kỳ may mắn.

Nhưng theo Phương Nguyên, lại là vui lòng tại sấm sét giống như!

"Sương mù làm vì tường, người không thể vào, cầm điểu hoành hành. . . Cùng ngọn núi xanh Linh địa chu vi, sư phụ bố trí hầu như giống nhau như đúc, đây là chúng ta Mộng Sư thủ đoạn. . ."

Hắn thở ra một hơi dài, trong mắt ánh sáng sáng quắc.

Lúc này đã có bảy, tám phần mười nắm có thể kết luận, cái kia từ Đại Càn đế quốc cao bay xa chạy đến đây, lại ở hồ Túy Nguyệt có bố trí, lưu lại Ngũ Quỷ môn tổ tiên, cũng là một tên Mộng Sư!

Đều là Mộng Sư truyền thừa, đối Phương Nguyên sức hấp dẫn có thể nói nâng cao một bước.

"Ở cái kia truyền thừa ở trong, còn có một chỗ Tửu tuyền nhãn, là thiên nhiên hình thành, vẫn là cố ý hành động?"

Mang theo điểm nghi hoặc, Phương Nguyên đẩy cửa phòng ra, đi tới boong tàu.

"Tiền bối bế quan đi ra?"

Ngư Tiểu Hồng hiển nhiên chờ đợi đã lâu, cười bưng một bát canh cá tới: "Kính xin dùng chút nước canh."

"Ừm."

Phương Nguyên tiếp nhận, liền thấy cái này canh màu sắc thuần trắng, mang theo nồng nặc mùi thơm, vào miệng cực kỳ ngon, không khỏi lại là nở nụ cười: "Chẳng lẽ đây là cô nương ngươi thủ nghệ?"

Ngư Tiểu Hồng trên mặt rặng mây đỏ một đường vào cổ: "Chính là, thô bỉ cực kỳ, để tiền bối cười chê rồi."

"Không bị chê cười, dù là so với Lâm Nguyệt lâu bếp trưởng, cũng không kém!"

Này canh cá không có thả bao nhiêu đồ gia vị, lại là đem cá bạc bản thân tươi mới trơn bóng hoàn toàn đột hiện ra đi ra, có thể nói hồn nhiên thiên thành.

Ngư Phi Thủy đến đây, nhìn tình cảnh này, cũng rất là cao hứng: "Như tiền bối yêu thích, có thể ở thêm một thời gian, ta Kim Long môn tất cật lực khoản đãi. . ."

"Không cần, ngươi ta đều các có chuyện quan trọng, cần gì kéo dài?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Ta qua một thời gian ngắn, thì sẽ đi tới quý sơn môn một chuyến, cáo từ!"

Cũng không nói nhiều, trực tiếp ngồi lên Thiết Linh hắc ưng, một bước lên trời.

"Ông nội. . ."

Ngư Tiểu Hồng nhìn một người một ưng ở chân trời đã biến thành điểm đen nhỏ, lại là trầm mặc nửa ngày, đột nhiên hỏi: "Chẳng lẽ tiền bối không thích ta?"

"Ai. . ."

Ngư Phi Thủy nhìn cái này cháu gái, chỉ thấy nàng trong con ngươi, ngoại trừ ngưỡng mộ ở ngoài, lại vẫn tựa như mang theo điểm tư tình, không khỏi càng là đau đầu lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Quảng Trường

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Hai Đời

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Con Thứ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Dương Hổ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Thông Mạch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Thi Cử

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Quỷ Đầu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Thứ Tự

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Thanh Quỷ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Đại Chiến

"Bản tôn vừa ý đệ tử, còn chưa từng có chạy thoát!"

Thanh Quỷ thấy Phương Nguyên nhất thời do dự, cười lạnh một tiếng, tay phải chộp tới.

Tiêu Mộc cánh tay tất cả khớp xương đã sớm bị Phương Nguyên gõ nát, nhưng lúc này Thanh Quỷ tay lại là hoàn hảo không chút tổn hại, trơn bóng như ngọc, một trảo vung ra, trong hư không lục vụ phun trào , hóa thành lao tù, từ bốn phương tám hướng mang đến áp lực khổng lồ, mãnh liệt mà tới.

"Uống!"

Phương Nguyên đan điền một nổ, trên người kình khí bộc phát, chất phác nội lực vận chuyển toàn thân, da thịt hóa thành tinh thiết vẻ, không lùi mà tiến tới, hướng về Thanh Quỷ đập tới.

"Chỉ bằng ngươi chỉ là chín quan tu vi võ đạo, đã nghĩ chống cự Bản tôn ấn ký?"

Thanh Quỷ mặt hiện nổi lên ra một nụ cười lạnh lùng, mười ngón tay như vung đàn tỳ bà, màu xanh sương khói hình thành cự mãng, từng cái từng cái quấn quanh mà lên, đem Phương Nguyên vây quanh ở giữa.

Chợt, thần sắc hắn nghiêm túc, mi tâm một đạo màu bích lục vết tích hiện lên, như con rắn nhỏ giống như, ở trên trán qua lại đi khắp, bỗng nhiên chia làm hai đoạn.

"A. . ."

Thanh Quỷ rên lên một tiếng, hiển nhiên phân hoá ấn ký, đối với với hắn mà nói cũng không phải cỡ nào ung dung việc.

"Khà khà. . . Tiểu tử, người phàm bình thường, sao có thể có như vậy phúc duyên? Ngươi không nên sai lầm!"

Nửa đoạn linh quang đi tới lòng bàn tay của hắn, như khói như sương, tự do bất định, Thanh Quỷ tiến lên, trên mặt lại có một tia ngờ vực: "Trước Bản tôn ý chí ngủ say lúc, cảm giác ngươi đã từng chống cự qua Thanh Quỷ ấn ký lực lượng, mặc kệ tiểu tử ngươi có cái gì huyền bí, lúc này cũng phải tất cả hiện ra ở Bản tôn trước mặt!"

"Thiên Quỷ Hóa Ấn, Cấp Cấp Như Luật, đi!"

Nhìn tứ chi bị củ quấn lên Phương Nguyên, Thanh Quỷ mặt hiện nổi lên ra một nụ cười lạnh lùng, lại nhanh chóng nắm chú.

Ở thanh âm trầm thấp ở trong, trên tay hắn linh quang một thoáng hội tụ, từng cái từng cái chú văn hiện lên, hình thành dây khóa, lại lẫn nhau liên tiếp, cuối cùng hóa thành một cái màu xanh tiểu ấn dáng dấp, bỗng nhiên tuột tay bay ra, hướng về Phương Nguyên cái trán ấn đến.

Cái này liền không phải trước thăm dò cùng trò đùa trẻ con, mà là thật sự toàn lực ứng phó.

"Ngươi trúng kế!"

Ngay khi Thanh Quỷ ấn ký sắp đi vào cái trán sát na, Phương Nguyên trên mặt lại là hiện ra một tia nụ cười như ý, đột nhiên hét một tiếng: "Đi!"

Xèo!

Chu vi, dày đặc màu trắng sương mù một thoáng ngưng tụ , hóa thành một mũi tên đầu dáng dấp, lăng không đâm thẳng, trúng ngay quỷ ấn hạt nhân.

Đùng!

Cái này Thanh Quỷ ấn ký là vì chủng thần khống chế, bản thân lại không có bao nhiêu uy năng, lúc này nổ tung.

"A. . ."

Thanh Quỷ bưng cái trán, kêu thảm một tiếng: "Ngươi. . . Ngươi đã là Mộng Sư! ! !"

Trong lòng hắn hối hận chồng chất.

Nếu không là trước hắn ấn ký vẫn ngủ say, cho đến hôm nay mới triệt để thức tỉnh, như thế nào lại phát hiện không ra trước mặt tên tiểu tử này dị thường?

"Đoán đúng , nhưng đáng tiếc không thưởng!"

Phương Nguyên mi tâm tổ khiếu bên trong, Mộng Nguyên lực sôi trào mãnh liệt, tứ chi chấn động, màu xanh sương khói dồn dập tan ra.

"Mê Tung bộ!"

Hắn đạp chân xuống, thân hóa trăm nghìn ảo ảnh, mềm mại như gió, mau lẹ tựa như điện, sơ sẩy đi tới chợt lui Thanh Quỷ trước mặt, một chỉ điểm sát mà ra.

"Nghĩ diệt ta thần hồn? Nằm mơ!"

Cái trán linh tính nơi, chính là Thanh Quỷ duy nhất điểm yếu.

Hắn không nghĩ tới cái này cũng bị Phương Nguyên nhìn thấu, đối mặt cái này kinh thiên động địa, mau lẹ cực kỳ một chỉ, bỗng nhiên cắn chóp lưỡi, phun ra một ngụm tinh huyết.

Xèo!

Cái này tinh huyết hóa thành mũi tên máu, cùng chỉ phong chạm vào nhau,

bỗng nhiên tiêu tán thành vô hình.

Nhưng Phương Nguyên động tác, rõ ràng cũng bị liên lụy đến, ngừng lại một chút.

Đến này cơ hội tốt, Thanh Quỷ lúc này bóng người gập lại, né qua mi tâm chỗ yếu, bị Phương Nguyên chỉ điểm một chút ở ngực.

Sóng!

Hắn lồng ngực một thoáng nổ tung, xuất hiện một cái lỗ máu, màu bích lục chất lỏng văng tứ phía.

"A. . . Sâm La Địa Ngục, Vạn Tượng Phù Đồ, giết!"

Thanh Quỷ lệ quát một tiếng, quanh thân sương mù hiện lên, biến ảo ra vô cùng quỷ ảnh, càng tạo thành một cái Minh Ngục dáng dấp, từng cái ác quỷ mặt xanh nanh vàng, sinh ăn máu thịt, quỷ dị chính là, còn có một nửa lại là Phật đà Bồ Tát, la hán Tôn giả dáng dấp, trợn mắt trừng trừng, làm phục ma hình.

"Nửa thật nửa giả, như ảo như thật?"

Phương Nguyên nhìn chu vi khách sạn hóa thành quỷ vực, mặt hiện nổi lên cười gằn: "Giả chính là giả! Thật chính là thật! Ngươi tu vị không đến, còn muốn đổi trắng thay đen huyễn thật? Cho ta. . . Phá!"

Tuy rằng Thanh Quỷ Bản tôn tuyệt đối đã là Hư Thánh thậm chí bên trên, nhưng lúc này một cái phân thần, nhiều nhất chính là Tụ Nguyên cảnh!

Nương theo Phương Nguyên quát lớn, toàn bộ quỷ vực một cơn chấn động.

Màu trắng sương mù rung động, rất nhiều ác quỷ bỏ mình, Phật đà chết đi, hiện ra phía sau Thanh Quỷ.

"Ngươi cho rằng, Bản tôn Sâm La Địa Ngục, chỉ là cái ảo cảnh sao?"

Lúc này, trên mặt hắn mang theo cười gằn, bỗng nhiên một chỉ.

Răng rắc! Răng rắc!

Ảo giác phá diệt sau khi, nguyên bản phòng khách bên trong hình mạo đã đại biến, không biết khi nào, ở bốn góc có thêm mấy cái linh lóng lánh phù văn, một thoáng tạo thành trận pháp, nghiền ép mà tới.

"Huyễn trong giấu thuật?"

Phương Nguyên sắc mặt ngưng lại, biết cái này Thanh Quỷ tuy rằng chỉ là Tụ Nguyên cảnh giới, nhưng kinh nghiệm chiến đấu thực sự cực kỳ phong phú, dĩ nhiên đã sớm chuẩn bị hậu chiêu, liên miên không dứt.

"Cự Mộc trận, lên!"

Thanh Quỷ chợt quát một tiếng, phòng ốc tấm ván gỗ nứt ra, dây leo lan tràn , hóa thành thô to đầu gỗ đánh tới.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Phương Nguyên ra trảo như gió, đem rất nhiều đại thụ vồ nát, một chiêu một thức ở trong, đều phảng phất có Man Hoang cự ưng gào thét.

"Không có ích lợi gì, tuy rằng ta Mộc hành Linh thuật bất quá phụ tu, nhưng phối hợp này đại thụ đại trận, một mình ngươi chỉ là chín quan võ giả, cũng nghĩ. . ."

Thanh Quỷ thấy vậy, trên mặt mang theo ý trào phúng, chỉ là trong nháy mắt tiếp theo, sắc mặt liền chuyển thành ngưng trệ sợ hãi, sắp sửa nói mở miệng tới nói mạnh mẽ nuốt xuống.

"Thiên Ưng Trảo!"

Nương theo Phương Nguyên hô quát, trên tay hắn quang mang bộc phát, một thoáng nhảy ra, trảo phong thê lệ.

Thu!

Vang dội ưng đề ở trong, một con màu đen ưng lớn bỗng nhiên hiện lên đi ra.

Nó mặt mày như điện, linh vũ như sắt, lợi trảo mấy xé, nhất thời trong trận pháp đại thụ liền chém làm mấy đoạn, rơi xuống đến, quả thực bẻ cành khô giống như.

"Nguyên lực ngoại phóng! Ly thể hoá hình! ! !"

Thanh Quỷ kinh hãi gần chết: "Ngươi là Võ Tông! ! !"

Trong lòng, càng là ý nghĩ nhanh quay ngược trở lại.

Lấy lúc này Dương Phàm tuổi, dĩ nhiên Pháp Võ kiêm tu, đều vào Nguyên lực cảnh giới, cỡ này thiên tài, dù là ở Đại Càn đế quốc cũng là không nhiều, càng không thể không có truyền thừa.

Nhất thời cảm giác đến hành vi của chính mình có chút lỗ mãng, nhưng lúc này đã là cưỡi hổ khó xuống.

"Giết!"

Cự ưng tê đề, trảo nứt đại trận, Phương Nguyên hóa thành một đạo bóng đen, bỗng nhiên bay ra, con mắt lạnh lẽo.

'Trúc Mộng năng lực, lại tăng lên!'

'Xem ra Dương Phàm mong muốn ý nghĩ hiểu rõ, hơn nửa ở Dương gia, non nửa lại ở chỗ này!'

Ở trong lòng hắn đã xác định, chân chính trong lịch sử Dương Phàm, e sợ

chính là bị cái này Thanh Quỷ thu làm đệ tử, chịu đựng đến dằn vặt quả thật không nhỏ.

Lúc này, Phương Nguyên hung hãn phản kháng, kích thương Thanh Quỷ, bộ phận ý nghĩ hiểu rõ, đối với cái này mộng cảnh rốt cục lại nắm giữ một chút, khôi phục Võ Tông thực lực!

"Thanh Quỷ Trảo!"

Thanh Quỷ chợt lui, hai tay lại hiện ra bích hỏa thanh lân vẻ , hóa thành quỷ trảo, bỗng nhiên trảo ra.

"Võ đạo? Không! Vẫn là pháp thuật, lấy pháp hóa võ!"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng: "Quỷ vực thủ đoạn, như thế nào so với đường hoàng Chính đạo, xem ta ưng trảo!"

Rầm . . . Rầm . . . . . !

Hắn không tránh không né , tương tự một trảo vung ra.

Hư không một cơn chấn động, trảo phong cắt rời, phân tán khuếch tán, đem nguyên bản phòng khách phá hủy đến không ra hình thù gì.

Kịch bạo ở trong, Thanh Quỷ rên lên một tiếng, trên người nổ tung ra rất nhiều huyết hoa, một cái cánh tay bay lên, cả người lại là hóa thành một đạo thanh quang, từ cửa sổ trốn ra phía ngoài đi.

"Đừng chạy!"

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không bỏ qua cái này họa lớn, trực tiếp đuổi theo ra.

"A. . . Yêu nhân phương nào, dám ở trong thành tố pháp hại người? Khi ta triều đình là không có gì sao?"

Phía trước, một cái sấm rền giống như thanh âm vang lên, mang theo điện quang.

"Hả?"

Phương Nguyên dưới chân vài điểm, đi tới giữa tràng, liền nhìn thấy Thanh Quỷ bị một tên đạo nhân ngăn lại, khắp khuôn mặt là vẻ điên cuồng.

Cái này Đạo nhân trên người thanh khí hứa hứa, trong khi xuất thủ lại mang theo Phong Lôi, uy thế tràn trề không chịu nổi.

Mấu chốt nhất chính là, tại xung quanh người còn có mấy con Đồng Minh thú tượng đá, mắt lộ hồng quang, nhìn thấu hư huyễn.

"Tiểu đạo sĩ, ngươi muốn chết!"

Chạy trốn bị ngăn cản, Thanh Quỷ trong lòng lớn hận.

Dù là hắn chỉ là cái hóa thân, nếu không phải trước bị trọng thương, vừa vội tại chạy trốn, làm sao sẽ bị trước mặt cái này đạo nhân ngăn lại?

"Phía trước đạo trưởng, vạn vạn không nên để cho người này chạy!"

Phương Nguyên lại là tốt không chừa chỗ trống, chậm rãi để lên: "Người này phát điên, muốn đem một khách sạn diệt môn, trên tay đã có một tên nhập bảng sĩ tử nợ máu!"

"A? Ngươi dám?"

Phi Hùng đạo nhân giận dữ.

Thi đậu sĩ tử, tuy rằng còn chưa chính thức thụ chức, nhưng cũng là trong triều đình người, nào dung nghênh ngang ở quận thành bị giết?

Huống chi, vẫn là ở hắn ngay dưới mắt, nhất định phải có liên lụy.

"Đồng Minh thú!"

Phi Hùng đạo nhân hét lớn một tiếng, rất nhiều Đồng Minh thú sắp xếp thành trận, trong ánh mắt bay ra hồng quang: "Phá Tà! Phá Tà!"

"Hỗn trướng!"

Nhìn thấy Phương Nguyên đã đuổi theo, còn một bộ áp trận tư thế, Thanh Quỷ cũng biết hôm nay e sợ chạy không được, trên mặt không khỏi thêm ra mấy phần uy nghiêm đáng sợ vẻ.

"Muốn giết Bản tôn? Hai người các ngươi đều muốn chôn cùng!"

Hắn đứt đoạn mất một cái cánh tay, miệng vết thương lại xanh lục bát ngát, không có một giọt máu chảy ra, lúc này, hay dùng còn sót lại cánh tay bấm quyết: "Sâm La Diêm Hỏa, Phần Thiên Diệt Địa!"

Hừng hực!

Một đạo ngọn lửa màu xanh biếc, lập tức ở trên người hắn bốc cháy lên, Đồng Minh thú Phá Tà hồng quang rơi vào u hỏa trong, chỉ là làm ngọn lửa quơ quơ, chợt liền biến mất không còn tăm hơi.

Không chỉ có như vậy, lân hỏa lan tràn, vài điểm tia lửa rơi xuống Đồng Minh thú trên người, cái này mấy tôn tượng đá con rối lập tức biến thành màu bích lục bó đuốc, một thoáng hóa thành than tro.

"Đây là. . ."

Phi Hùng đạo nhân sắc mặt trắng bệch, liên tục rút lui.

Loại này ngọn lửa, không chỉ có tà mị bá đạo, càng là khiến hắn nghĩ tới rồi một cái nào đó hung danh chiêu người.

"Sâm La Diêm Hỏa? ! . . . Ta nghĩ ra rồi, ngươi là Thanh Quỷ! Thanh Quỷ

Tôn Giả!"

Phi Hùng đạo nhân lớn hối.

Nếu sớm biết là người này, hắn làm sao khổ gắt gao bức bách, nhạ này đại địch?

Dù sao, từ đối phương dáng dấp kia khí tức đến xem, chỉ là một cái phân thân thôi.

"Các ngươi. . . Đều phải chết!"

Thanh Quỷ Tôn Giả lúc này đã hóa thành một hỏa nhân, hướng về Phương Nguyên cùng Phi Hùng đạo nhân đập tới.

"Lên!"

Phương Nguyên lại là biết được, đối phương đây là liều mạng chi chiêu, tất nhiên không thể kéo dài.

Đồng thời, này lửa tuy rằng hung tàn, ở đốt cháy Đồng Minh thú sau khi, lại là hung uy giảm mấy phần.

Lúc này hai tay cắm vào mặt đất, Nguyên lực chỗ đi qua, một miếng đất lớn nhấc lên, phảng phất giống như tường đồng vách sắt, hướng về người lửa đập tới.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Ưng Dương

Xoẹt!

Cái này Thanh Quỷ Tôn Giả bích hỏa thấy vật tức đốt, hung uy phi phàm, đối mặt với tường đất, chỉ là một điểm, toàn bộ tường đất liền hóa thành một cái biển lửa.

"Được! Trở lại!"

Phương Nguyên thổ tức giống như, dưới chân bước qua mặt đất tầng tầng bay lên, nhào về phía người lửa.

Hừng hực!

Ngọn lửa càng thêm mãnh liệt, Thanh Quỷ Tôn Giả lại là đột nhiên rít gào lên: "Ngươi đi ra! ! !"

Hắn biến thành người lửa, ở liên tiếp đốt cháy sau khi, lúc này đã đến đèn cạn dầu mức độ, diễm hỏa hạt nhân một thoáng ảm đạm đi.

"Đi!"

Thấy tình hình này, Phương Nguyên không tiến ngược lại thụt lùi, một phát bắt được Phi Hùng đạo nhân, chân đạp Mê Tung bộ, trong khoảnh khắc lui ra hơn mười trượng ở ngoài.

Rầm . . . Rầm . . . . . !

Trong nháy mắt tiếp theo.

Chỉ thấy nguyên bản dường như đom đóm ánh sáng Thanh Quỷ người lửa hóa thành một đạo mũi tên, trong phút chốc đi vào hai người bọn họ trước nơi, bốc cháy lên một cái biển lửa.

"Bản tôn. . . Sẽ không bỏ qua cho các ngươi!"

Hừng hực bích diễm ở trong, Thanh Quỷ Tôn Giả oán độc nguyền rủa truyền đến, chợt dần dần tiếng không nghe thấy được.

"Lần này, hắn là thật sự chết rồi!"

Phương Nguyên nhìn chậm rãi bình ổn lại biển lửa, cùng với chu vi bị kinh động cư dân, bộ khoái. . . Chậm rãi nói.

"Ừm. . . Đáng tiếc đây chỉ là một hóa thân, lần này trêu chọc cái kia Thanh Quỷ lão ma đầu, hậu hoạn vô cùng. . ."

Phi Hùng đạo nhân mặt lộ vẻ vẻ ưu lo, vừa nhìn về phía Phương Nguyên: "Ngươi là. . . Lần này thi cử đầu bảng —— Dương Phàm chứ? Dương gia người, quả nhiên không giống người thường!"

Phương Nguyên âm thầm nở nụ cười.

Cái này Phi Hùng đạo nhân biết gốc gác của hắn, lập tức liền đem hắn Pháp Võ kiêm tu, đều nhập Nguyên lực cảnh như vậy thiên phú kinh người đổ cho gia học uyên thâm, nói không chắc còn quả là thành Dương gia bí mật bồi dưỡng át chủ bài.

Nhưng lúc này đương nhiên sẽ không bóc trần, mặt lộ vẻ nghi hoặc: "Tôn giá là. . ."

"Ta chính là bản quận chấp pháp Linh Sĩ, đạo hiệu Phi Hùng! Dương huynh nếu như đã lên cấp Linh Sĩ, giữa chúng ta liền không cần như vậy giữ lễ tiết, bằng không Nguyên lực cảnh hơi một tí tuổi thọ hai, ba trăm, cùng những kia mới xuất hiện tu sĩ chẳng phải rối loạn bối phận?"

"Phi Hùng đạo huynh!"

Phương Nguyên gật gù, biết nghe lời phải.

"Cái này là được rồi!"

Phi Hùng đạo nhân trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, hiển nhiên nổi lên lòng kết giao: "Dương huynh đệ ngươi công pháp tu luyện, nội hàm diệu dụng vô cùng, không tại Càn Khôn Cự Linh công phía dưới, lúc này đã có Nhị nguyên lực lượng chứ? Bằng không cũng không đến nỗi dễ dàng như thế đánh diệt Thanh Quỷ hung diễm. . ."

Nhất nguyên chi lực là một cái mới vừa đột phá Nguyên lực cảnh cường giả toàn bộ thực lực, Lưỡng nguyên chi lực, chính là nói lúc này Phương Nguyên so với hai cái Võ Tông hoặc Linh Sĩ!

'Ta Ưng Trảo Thiết Bố Sam, so với Càn Khôn Cự Linh công còn kém một bậc, bất quá có Tụ Nguyên cảnh điên phong Mộng Nguyên lực phụ trợ, xác thực có thể lấy một địch hai!'

Phương Nguyên trong lòng yên lặng suy tư, trên mặt cười không nói, cái này giả vờ cao thâm tư thái, nhất thời làm Phi Hùng đạo nhân càng thêm nghi ngờ không thôi.

'Dương gia thiên tài, ta chỉ nghe nói qua một cái Dương Long, một cái Dương Linh, đều là lạy Linh Sĩ lão sư, tương lai tiền đồ vô lượng, nhưng lúc này bất quá Linh Đồ. . .'

Phi Hùng đạo nhân ánh mắt lấp loé không yên, đột nhiên hỏi: "Không biết Dương Long, Dương Linh hai người, Dương huynh đệ có hay không nhận thức? Đây là nguyên bản bên trong Dương gia tiểu đồng lứa bên trong tố chất người mạnh nhất, nhưng cùng ngươi so với, vẫn là cao thấp lập kiến. . ."

Trong lời nói, chịu không nổi thổn thức.

"Không dối gạt đạo huynh, hai người này cùng ta cũng có chút quan hệ. . ."

Phương Nguyên hàm hồ đi qua, lại khiến Phi Hùng đạo nhân càng thêm thở dài: "Dương gia quả nhiên nhân tài đông đúc, Dương Hành Liệt có phúc khí a. . ."

Vừa nghe đến cái này, Phương Nguyên sắc mặt nhất thời một đen.

"Người nào?"

Lúc này, lượng lớn quận binh cũng xông tới, đầu lĩnh rõ ràng là vài tên Võ Tông.

Nếu như nói trước Phương Nguyên cùng thanh Quỷ Đạo Nhân đấu pháp, vẫn tính có khắc chế, cái kia mặt sau một đoạn này có thể nói hoàn toàn trở mặt, không kiêng dè gì, đem cả con đường đi đều đánh cho rối tinh rối mù, lan đến vô tội, tử thương nặng nề.

"Là ta!"

Phi Hùng đạo nhân hừ lạnh một tiếng, đứng dậy , khiến cho ba tên Võ Tông liền vội vàng hành lễ: "Xin chào Phi Hùng đại nhân!"

"Lần này việc, đều là Thanh Quỷ Tôn Giả một cái hóa thân gây nên, vị này Dương Phàm huynh đệ đúng lúc gặp biết, ngăn lại làm ác, lão đạo có thể chứng minh. . ."

Phi Hùng đạo nhân vuốt vuốt chòm râu, uy nghiêm tràn đầy: "Còn có. . . Lần này thi cử thứ hai, Tiêu gia Tiêu Mộc, bất hạnh chết vào Thanh Quỷ tay, ngươi cũng thông báo một chút đi!"

"Vâng!"

Vài tên Võ Tông hai mặt nhìn nhau, hành lễ lùi về sau xuống.

"Đa tạ!"

Phương Nguyên ôm quyền, biết đây là Phi Hùng đạo nhân ý muốn lôi kéo lấy lòng.

"Nơi nào nơi nào ! Dương huynh đệ ngươi như vậy thiên tư, vẫn cứ nghĩ đền đáp triều đình, thực sự là ta quận chi phúc!"

Phi Hùng lão đạo cười đến mi không gặp mắt: "Minh toán khoa thông qua, dù là số một, cũng phải từ Lại viên làm lên, thực tại oan ức huynh đệ, không bằng lão đạo người bảo đảm, lấy võ cử xuất sĩ, làm sao?"

Phương Nguyên trong ký ức lập tức hiện ra một ít tin tức.

Nguyên lai cái này Đại Càn đế quốc tuy rằng cường thế, đối với Tụ Nguyên cảnh trở lên cường giả lại vẫn là cực kỳ lôi kéo.

Phàm là có Tụ Nguyên cảnh nương nhờ vào, trực tiếp trao tặng bát phẩm Ưng Dương giáo úy chức vụ!

Dù sao, cái này còn là một người siêu phàm thế giới! Dù là cường thịnh như Đại Càn đế quốc, cũng không thể không thả xuống tư thái tới lôi kéo độc hành cường giả.

"Võ cử. . . Không phải lúc này chứ?"

Phương Nguyên trên mặt tựa hồ có hơi dị động, trong lòng lại là khịt mũi coi thường.

Đây rốt cuộc là mộng cảnh thế giới, lại không phải chân thực, dù là quan cho đến cao đến đâu, thì có ích lợi gì?

"nếu là cho làm cái Đại Càn hoàng đế vị trí, có thể tận duyệt võ khố, cũng có thể làm một lần. chỉ bất quá, cái này võ khố đến cùng có mấy phần thật, cũng thật là khó nói việc!"

Cái này mộng cảnh thế giới, cơ bản vẫn là sau đó đến Mộng Sư đại thành Dương Phàm làm trụ cột xây dựng.

Có thể từ Dương Thanh nơi đó thu được Càn Khôn Cự Linh công, không có vấn đề chút nào, dù sao Dương Phàm chính là Dương gia người, sau đó tám thành liền ngưng tụ linh mạch, rèn đúc Thánh thể bộ phận đều kiếm đến tay.

Nhưng cái này mộng cảnh bên trong thế giới Đại Càn võ khố, bên trong đến cùng có bao nhiêu cất giấu, có thể liền không nói được rồi.

'Tám thành cũng là thụ hạn chế tại Dương Phàm kiến thức. . . Bất quá cũng có khả năng được đến toàn cảnh. . . Dù sao, Mộng sư chi đạo, huyền dị quỷ bí, phát sinh cái gì đều là bình thường.'

"Làm sao?"

Phi Hùng đạo nhân chờ mong nhìn về phía Phương Nguyên, căn bản không biết người này vừa nãy trong lòng chuyển qua cỡ nào đại nghịch bất đạo ý nghĩ.

"Vốn là sở nguyện, không dám chối từ!"

Phương Nguyên một lời đáp ứng luôn, sắc mặt tối tăm: "Dù sao ta đã mạnh mẽ đắc tội rồi Thanh Quỷ Tôn Giả. . ."

"Ừm!"

Phi Hùng đạo nhân một mặt bừng tỉnh vẻ: "Không sai. . . Thanh Quỷ Tôn Giả chính là một cái tà ác Mộng Sư môn phái truyền nhân, thủ đoạn hung tàn, nghe đồn đã đem Hư Thánh cảnh tu luyện đến cực điểm là cao thâm mức độ, bình thường Thông Nguyên Linh Sĩ cùng Thông Mạch Võ Tông tuyệt đối không phải địch, Dương gia che chở không được, nhưng triều đình tuyệt đối có thể!"

Hắn nói lời này thì đầy mặt vẻ ngạo nghễ, phảng phất Thanh Quỷ Tôn Giả chính là chỉ giun dế, bất cứ lúc nào có thể theo giống như chết —— trên thực tế đồng dạng thực sự là như vậy! Chỉ cần triều đình chân chính trọng thần võ tướng

ra tay, bóp chết Thanh Quỷ tuyệt đối so với ép chết một con kiến còn dễ dàng.

Theo Phi Hùng, cái này Dương Phàm phương pháp tránh họa, lại là tương đối khá.

"Được! Được! Được!"

Làm vì triều đình chiêu vời một cái thiếu niên thiên tài, ngày sau tất nhiên có ca ngợi, Phi Hùng đạo nhân vẻ mặt lại hòa ái mấy phần: "Dương giáo úy nếu gia nhập triều đình, cái kia chính là mình người, đợi lát nữa lão đạo dẫn ngươi đi thấy Quận trưởng, trực tiếp trao tặng viên chức ấn phù!"

"Đa tạ, ngày sau còn muốn Phi Hùng đại nhân nhiều quan tâm!"

Phương Nguyên am hiểu sâu quan trường chi đạo, đem tư thái xếp đặt đến mức rất thấp, nhất thời làm Phi Hùng đạo nhân càng tăng thêm mấy phần hảo cảm.

Không thể không nói, ở có chỗ tốt lúc, Phương Nguyên tiết tháo thấp, thật là làm người giận sôi!

Nếu thành vì mình người, đón lấy sẽ không có cái gì tốt nói.

Phương Nguyên đầu tiên là theo Phi Hùng đạo nhân trở lại, bái kiến Quận trưởng.

Vị này quan văn vô cùng hòa ái, nghe được Dương Phàm không chỉ có thi cử số một, càng là Võ Tông Linh Sĩ sau khi, dù là hàm dưỡng cho dù tốt cũng không khỏi giật nảy cả mình, chợt thống khoái mà làm vì Phương Nguyên làm lệnh bài cáo thân các loại.

Từ đây lúc bắt đầu, Dương Phàm chính là Đại Càn bát phẩm, Ưng Dương giáo úy, vào thể chế, thu được triều đình che chở, đồng thời ở quận trong hành sự còn có rất nhiều tiện lợi.

Phương Nguyên không chút khách khí, trước đem bản thân chức vụ có thể điều tạm đến tư liệu tất cả nhìn một lần, trọng điểm quan tâm võ công cùng pháp thuật loại hình.

Vì thế, cũng là không tiếc liên tục nhận lời, còn kém kí xuống công văn khế ước bán thân.

"Hai vị không tiễn, tại hạ về gia tộc một chuyến!"

Một tháng kỳ hạn sắp đi qua, Phương Nguyên cũng là hướng về Phi Hùng đạo nhân đưa ra cáo từ.

Quận thành trên thành tường, nhìn hắn rời đi bóng lưng, Phi Hùng đạo nhân suy tư.

"Làm sao? Lo lắng người này thấy lợi quên nghĩa? Hương mồi ăn, lưỡi câu phụng trả lại?"

Quận trưởng xuất hiện sau lưng hắn, trên mặt tựa như cười mà không phải cười hỏi.

"Dâng tặng? Đưa về được sao?"

Phi Hùng đạo nhân cũng không quay đầu lại nói: "Đã chịu triều đình viên chức, kí tên, công văn cũng gửi đi đến Lại bộ, còn có ai có thể thay đổi về được? Dù là trước là giả, lúc này cũng là thật! Trừ phi hắn nghĩ bị toàn bộ triều đình truy nã, lên tuyệt sát lệnh!"

"Lời này không sai!"

Quận trưởng nghe xong, lại là gật gù, vô cùng tán thành dáng dấp.

"Không chỉ có như vậy, lão đạo mấy ngày nay thu thập cái kia Dương Phàm tin tức, lại là đến không ít thú vị tình báo đây!"

Phi Hùng đạo nhân trên mặt bỗng nhiên lại hiện ra một tia quỷ bí vẻ.

"Theo lão đạo cái nhìn, lần này Dương Phàm trở về, e sợ không phải vinh quy quê cũ, mà là muốn báo thù!"

"Cái gì?"

Quận trưởng cả kinh, chợt lắc đầu: "Vì sao như vậy?"

Dựa theo ý nghĩ của hắn, bất kỳ gia tộc nào bên trong xuất hiện cỡ này nhân tài, dù là tỳ sinh tử, thậm chí con riêng, đều phải cẩn thận bồi dưỡng mới đúng.

"Cái này tự nhiên là bởi vì cái này Dương Phàm thân thế, mẹ của hắn, khà khà. . ."

Phi Hùng đạo nhân câm miệng không nói, phảng phất trong đó có rất nhiều không thoả đáng chỗ.

Càng là như vậy, lại là khiến Quận trưởng như trăm trảo nạo tâm giống như, nói bóng gió hỏi: "Vừa là có cừu oán, lúc này đi biết bao không có lí trí? Dương gia gốc gác lại bạc, cũng là có một cái Thông Nguyên Linh Sĩ, hai tên Thông Mạch Võ Tông, nhà hắn gia truyền Càn Khôn Cự Linh công cũng xác thực là vô cùng mạnh mẽ công pháp!"

"Cái này tự nhiên. . ."

Phi Hùng đạo nhân định liệu trước, lộ ra một tia cáo già vẻ đến: "Bởi vậy lão đạo đã dâng thư Ưng Dương quân Chỉ huy sứ, xin hắn phái người trong bóng tối theo dõi hiệp trợ, cần phải bảo đảm người này toàn thân trở ra! Bất luận hắn báo thù thành bại hay không, lần này việc qua đi, Dương Phàm không còn cách nào, chỉ có toàn tâm toàn ý cống hiến cho triều đình!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Báo Thù

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Trăng Sáng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Độc Vương

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Công Đạo

"Ông nội!"

Ngư Tiểu Hồng nghe được động tĩnh, chạy về phía đại sảnh, liền nhìn thấy Ngư Phi Thủy thổ huyết bay ngược bóng người, con mắt nhất thời đỏ.

"Ngư Phi Thủy. . . Chẳng lẽ ngươi cho rằng Bản tôn là tốt qua loa người?"

Giải Vô Mệnh tốt không chừa chỗ trống gảy gảy móng tay, lạnh cười nói.

"Giải lão mặt mũi ngươi không cho, lúc này hối hận cũng đã chậm!"

Sở Kiệt cùng Đoạt Mệnh Thư Sinh tiến lên, trong tròng mắt mang theo ánh sáng lạnh.

"Các ngươi đi lên, đem Linh Ngư vương, cùng với còn lại Linh ngư đều lấy, còn có. . . Cái này Kim Long môn chống cự Bản tôn, cũng cho diệt đi!"

Giải Vô Mệnh đứng chắp tay, một phái cao nhân hình tượng, nói ra lời nói lại là lạnh lẽo tận xương.

"Ai. . . Muội muội tốt đẹp tuổi thanh xuân, lại cùng chúng ta chống đỡ, biết bao không có lí trí?"

Diệu Hoa Phu Nhân tiến lên, cầm trong tay một mặt màu đỏ tươi khăn gấm, bên ngoài linh quang: "Tỷ tỷ cũng cứu không được ngươi, chỉ có thể cho ngươi ra đi lúc, cho ít thống khổ. . ."

Nàng tiếng nói ôn nhu, Ngư Tiểu Hồng nghe xong, đầu óc lúc này liền là một

trận mơ hồ.

"Tiền bối sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Lúc này, trong óc còn có cuối cùng một tia thanh minh, nghĩ cái kia kỵ ưng mà bay bóng người, cá.

"Ha ha. . . Có Giải lão ở đây, thiếp thân lại có gì sợ?"

Diệu Hoa Phu Nhân cười đến nhánh hoa run rẩy, mị nhãn như tơ, lại bưng Giải Vô Mệnh một thoáng.

"Không sai! Cỡ này giấu đầu lòi đuôi hạng người, có gì có thể sợ?"

Giải Vô Mệnh híp mắt lại, hiển nhiên đối với cái này nịnh hót cực kỳ hưởng thụ dáng dấp.

"Giải lão nhưng là chúng ta Chu quốc đệ nhất cao thủ!"

Sở Kiệt cùng Đoạt Mệnh Thư Sinh thấy vậy, càng là cao mũ không cần tiền đưa lên, trong lòng đều là tích trữ tâm tư giống nhau.

Cái này Lão ngư đầu, nhìn dáng dấp là cái thật sự có hậu đài, Giải Vô Mệnh có lẽ không sợ hãi, nhưng bọn họ cũng không có như vậy sức lực, nhất định phải kích đến cái này Giải lão đầu đứng ra, toàn bộ tiếp xuống mới tốt.

"Dù là cái kia Võ Tông lúc này đến, cũng là Giải lão một cái đầu ngón tay sự tình!"

Đoạt Mệnh mấy người càng thổi càng thái quá, hết lần này tới lần khác Giải Vô Mệnh chính là cái cuồng ngạo âm đức tính tình, híp mắt lại, khẽ gật đầu.

Dưới cái nhìn của hắn, cái kia Võ Tông nhiều ngày không ra mặt, tất nhiên là sợ!

Đã như vậy, này còn có cái gì phải sợ hãi?

Chỉ tiếc, hắn hôm nay ra ngoài, rõ ràng đã quên xem hoàng lịch.

"Phải không?"

Một cái thanh âm trầm thấp, đột nhiên ở trong đại sảnh vang lên.

"Người nào?"

Sở Kiệt, Đoạt Mệnh Thư Sinh mấy người lập tức nhảy lên.

Giải Vô Mệnh vẻ mặt một thoáng nghiêm nghị: "Trăm dặm truyền âm? Quả nhiên là Võ Tông!"

Líu lo!

Tiếng nói mới vừa rơi xuống, mọi người bên tai liền truyền đến một tiếng vang dội ưng đề.

Cuồng phong gào thét bên trong, bên ngoài truyền đến lượng lớn kinh ngạc thốt lên, một con thần tuấn cực kỳ ưng lớn rơi vào trên quảng trường, phần lưng một người chậm rãi đi xuống, một thân nguyệt sắc áo dài, mặt như ngọc, mắt tựa như điểm sơn, mang theo sâu thẳm mà không thể đo lường khí chất, không phải Phương Nguyên lại là cái nào?

"Tiền bối!"

Ngư Phi Thủy cùng Ngư Tiểu Hồng nhất thời vui mừng kêu ra khỏi miệng đến.

Mà Đoạt Mệnh Thư Sinh mấy người lại là kinh ngạc: "Trẻ tuổi như vậy Võ Tông?"

Đúng là Sở Kiệt , bởi vì là bang phái lớn thủ lĩnh, tai mắt rộng nhất, nhìn thấy

Phương Nguyên, cự ưng. . . Mơ hồ liên nghĩ tới điều gì, một trái tim liền thẳng chìm xuống dưới, cả người càng là không ngừng dựa vào hướng về sân bãi bên lề.

"Hừm, hai vị bị khổ, khắc phục hậu quả tất cả, giao cho ta liền được rồi!"

Phương Nguyên đối với Ngư Phi Thủy ông cháu đầu cái xin lỗi nụ cười.

Dù là hắn ở U Cốc lúc, cũng là nắm linh gạo coi như ăn cơm, sau đó trở thành U Sơn phủ chủ, tầm mắt càng cao hơn, lại là không nghĩ tới, một cái Linh Ngư vương cộng thêm rất nhiều Linh ngư, ở Chu quốc dĩ nhiên có thể nhấc lên như vậy sóng gió, liền Võ Tông đều câu ra tới một cái.

Đương nhiên, sự tình phát triển đến như vậy, cũng cùng hắn có nhất định quan hệ.

Dù sao, bắt được Dương Phàm tàng bảo sau khi, bản thân hắn cũng hết sức yếu ớt, không thể không tìm kiếm an dưỡng, làm lỡ cùng Ngư Phi Thủy ước định gặp mặt thời gian.

Những thứ này nhân mã, tám thành là nhìn thấy Phương Nguyên thật lâu không đến, cho rằng Ngư Phi Thủy kéo đại kỳ, làm da hổ, lập ra một cái giả dối không có thật chỗ dựa đến, mới sẽ như vậy trắng trợn không kiêng dè.

"Các hạ là. . ."

Giải Vô Mệnh nhìn Phương Nguyên, vẻ mặt mang theo một tia nghiêm túc.

So với Diệu Hoa Phu Nhân mấy cái, hắn càng thêm rõ ràng người này trước mặt khó đối phó.

"Tại hạ Phương Nguyên!"

Phương Nguyên trực tiếp nói.

"Phương Nguyên! ?"

Giải Vô Mệnh lại thế nào đi nữa kiến thức nông cạn, phát sinh ở nước láng giềng kinh thiên hỗn loạn, hiển nhiên cũng là nghe nói qua: "Chính là vị kia ba mươi tuổi không tới, liền Pháp Võ kiêm tu, đều nhập Tụ Nguyên cảnh, thành Thương Sơn một trận chiến, càn quét Vũ quốc mười vạn đại quân U Sơn phủ chủ?"

"Tuy rằng hơi có khuyếch đại, bất quá xác thực là bản thân!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười.

Cái này thừa nhận sau khi, Diệu Hoa Phu Nhân cùng Đoạt Mệnh Thư Sinh một thoáng liền run chân.

U Sơn phủ chủ!

Linh Sĩ Võ Tông!

Cái này từng cái từng cái thân phận, đối với bọn hắn mà nói, chính là chính là từng toà từng toà núi lớn!

Dù là U Sơn phủ, cũng chỉ là so với Chu quốc hơi nhỏ hơn chút thôi, lấy nó biểu hiện ra thực lực, nếu là dốc toàn lực đến công, năm bè bảy mảng Chu quốc cũng chưa chắc ngăn trở chống đỡ được!

Càng không cần phải nói, đối phương vẫn là Linh Sĩ! Càng là phụ cận các nước trăm năm khó có được một thiên tài!

Quang luận đơn đả độc đấu chiến lực, toàn bộ Chu quốc Tụ Nguyên cảnh cường giả đều muốn nhút nhát.

Bản thân thực lực lợi hại như vậy, hơn nữa thế lực bổ trợ, lúc này Phương Nguyên, chính là trên mảnh đại lục này hoàn toàn xứng đáng bá chủ cấp nhân vật!

Đối mặt với hắn, dù là Giải Vô Mệnh, trong lòng đều muốn bồn chồn một, hai.

Cho tới Đoạt Mệnh Thư Sinh cùng Diệu Hoa Phu Nhân? Lúc này vẫn không có quỳ xuống đất xin tha, cũng đã là tâm lý tố chất cực kỳ vững vàng.

"Được! Được!"

Giải Vô Mệnh gương mặt trên đầu tiên là tái nhợt, chợt xấu hổ, sợ hãi, âm dương bất định, các loại vẻ mặt từng cái lóe qua, như trở mặt giống như, cuối cùng đẩy ra mấy phần nụ cười: "Nếu Linh Ngư vương là Phương huynh đệ ngươi đồ vật, lão ca ca liền không lấy, ở đây bồi cái không phải. . ."

Ngư Tiểu Hồng ngơ ngác nhìn cái này màn.

Nguyên bản, một tên Võ Tông đánh tới, một chiêu trọng thương gia gia nàng, nàng nhất thời cảm giác trời đều phải sụp xuống rồi.

Nhưng lúc này, nhìn nét mặt già nua cười thành một đóa hoa cúc giống như Giải Vô Mệnh, run chân run rẩy Diệu Hoa Phu Nhân. . . Tất cả những thứ này làm nàng có như trụy trong mộng ảo giác, như vậy hung tàn bá đạo Võ Tông, một cái tên liền bị doạ cho sợ rồi? Vị tiền bối này rốt cuộc là nhân vật nào?

"U Sơn phủ chủ. . . Phương Nguyên?"

Đúng là Ngư Phi Thủy, ở điều tức lại đây sau khi, trên mặt lộ ra một tia bừng tỉnh vẻ: "Quả nhiên. . . Ta đã sớm nên nghĩ đến!"

Lúc này , làm cái này toàn trường tiêu điểm Phương Nguyên, lại là khẽ cười một tiếng.

Tiếng cười càng lúc càng lớn, cuối cùng đã biến thành cười lớn.

"Ngươi cười cái gì?"

Mặc dù đối phương còn không nói chuyện, nhưng không muốn hòa giải thái độ đã rõ ràng biểu lộ ra, nhất thời làm Giải Vô Mệnh sắc mặt âm trầm.

"Các hạ nghênh ngang tới cửa bức bách, cướp đồ vật của ta, thương người của ta, nước đã đến chân, một cái nhẹ nhàng xin lỗi đã nghĩ bỏ qua?"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng: "Chẳng lẽ phe ta người nào đó mặt mũi, ở trong mắt ngươi, đã là như thế không đáng một văn!"

Không nói nhìn thổ huyết Ngư lão đầu, Phương Nguyên trong lòng vốn là muốn vì ra mặt, chính là từ thân phận của hắn bây giờ địa vị mà nói, cũng tuyệt đối không thể để Giải Vô Mệnh dễ dàng như thế rời đi.

Nếu không thì, không thể nghi ngờ là nắm uy danh của chính mình làm vì đối phương danh tiếng góp một viên gạch, Phương Nguyên choáng váng mới sẽ làm như thế.

"Không được!"

Trước tiên phản ứng lại, không phải Giải Vô Mệnh, mà là Sở Kiệt.

Từ lúc vừa bắt đầu, hắn liền trốn đến đại sảnh biên giới, lúc này nghe được Phương Nguyên lời này, nhất thời hú lên một tiếng, cũng không quay đầu lại phóng ra ngoài.

"Hỗn trướng!"

Nhận ra được tình cảnh này Giải Vô Mệnh lập tức giận dữ.

Cái này Sở Kiệt làm như thế, chẳng phải là trực tiếp biểu đạt ra đối với hắn không coi trọng? Cho rằng hắn sẽ thảm bại tại tay đối phương? Tuy rằng không sai biệt lắm chính là sự thực, nhưng cũng quá làm mất mặt.

"Chạy được sao?"

Phương Nguyên ánh mắt lại là có chút thương hại.

Người này khôn vặt là có , nhưng đáng tiếc khuyết thiếu đại trí tuệ, như chính mình hôm nay buông tha Giải Vô Mệnh, Giải Vô Mệnh cái kế tiếp lập tức liền sẽ đi tìm hắn phiền phức.

Bất quá, dù cho là giun dế, ở ngay trước mặt chính mình chạy, cũng là rất khó chịu.

Hắn lúc này chuyển động môi, nhẹ nhàng thổi một hơi.

Hô!

Một đạo bạch tiễn từ trong miệng hắn bay ra, chớp mắt ngàn dặm, trong phòng mọi người chỉ thấy được dải lụa màu trắng lóe lên, chính đang tại lao nhanh Sở Kiệt đầu liền rớt xuống.

Đùng!

Đầu sau khi rơi xuống đất, thân thể của hắn vẫn cứ về phía trước chạy vài bước, lúc này mới trượt chân ngã sấp xuống, máu tươi phun mạnh.

Miệng phun phi kiếm! Mười bước một giết!

Bằng vào cái này một tay, Phương Nguyên nếu là trở lại kiếp trước cổ đại, cũng có thể thỏa thỏa trộn lẫn cái Kiếm Tiên tên tuổi, bị bách tính quỳ bái.

"Hừ!"

Giải Vô Mệnh hừ lạnh một tiếng: "Ta thương ngươi một người, ngươi giết một mình ta, một thù trả một thù, còn nhiều lên lợi tức. . . Lão phu cáo từ!"

Đoạt Mệnh Thư Sinh cùng Diệu Hoa Phu Nhân sắc mặt hoảng sợ.

Rất hiển nhiên, Giải Vô Mệnh chịu thua!

Đối mặt cái này sâu không lường được U Sơn phủ chủ, dù là bị giết một cái thủ hạ, cũng là lập tức thoát thân, đi được không chút do dự, càng không để ý tới bọn họ.

Không nghi ngờ chút nào, như đối phương phải tiếp tục đòi nợ, bọn họ tuyệt đối sẽ bị xem là kẻ thế mạng!

"Còn chưa đủ!"

Quả nhiên, sau một khắc, Phương Nguyên liền lắc đầu, nhìn về phía Đoạt Mệnh Thư Sinh cùng Diệu Hoa Phu Nhân.

Giải Vô Mệnh nhất thời do dự, không biết có nên hay không vì cái này hai cái chân chó, cùng cái này sâu không lường được U Sơn phủ chủ giao thủ.

Nhưng Phương Nguyên tiếng nói truyền đến, lập tức liền làm khuôn mặt của hắn biến thành trư can sắc.

"So với giết gà dọa khỉ, ta càng yêu thích giết hầu cảnh gà một điểm!"

Phương Nguyên không nhanh không chậm nói: "Ngươi tổn thương Ngư Phi Thủy, ta cũng tổn thương ngươi, cái này liền hòa nhau rồi!"

"Thằng nhãi ranh!"

Giải Vô Mệnh một thoáng nổi giận, dòng máu của hắn dâng lên, râu tóc đều dẫn theo tầng huyết sắc, hướng thiên nhếch lên, chân chính là nổi giận đùng đùng: "Ngươi thật cho là, có thể ăn định Lão phu?"

Tê tê!

Nương theo hắn hơi suy nghĩ, lượng lớn Nguyên lực mãnh liệt, hội tụ là một con màu xanh sẫm cự mãng, phun ra lưỡi, ở trong đại sảnh tới lui tuần tra.

Cái này cự mãng lân phiến trông rất sống động, càng bên ngoài một luồng

như lan tựa như xạ mùi thơm, vô cùng mê người , khiến cho người không nhịn được đã nghĩ thật sâu hô hấp.

Nhưng Đoạt Mệnh Thư Sinh cùng Diệu Hoa Phu Nhân thấy, lại là sắc mặt trắng bệch, dồn dập lùi lại, nín hơi ngưng thần, như tránh rắn rết.

"Độc công?"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là khịt mũi coi thường: "Ngươi nếu biết ta tên là Phương Nguyên, vậy cũng phải biết ta ở đảm nhiệm U Sơn phủ chủ trước, còn có một cái danh hiệu, dĩ nhiên nắm Độc công tới đối phó ta? Đầu ngươi bị lừa đá sao?"

Nói, cũng không do dự, một đạo trắng hồng giống như chưởng lực hiện lên, phía trên mấy viên thuốc nổ tung, mang bao bọc xông hướng cự mãng.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Cái kia cự mãng nguyên bản hung uy lẫm liệt, bị chưởng lực quét qua, lại là giống như bị bắt bí lấy 7 tấc giống như, đột nhiên uể oải đi xuống, lại từ đó gãy vỡ, không ngừng tiêu tan.

Thẳng đến lúc này, Giải Vô Mệnh mới phản ứng được, đối diện vị phủ chủ này, ở kế vị trước, nhưng là tên mãn Hạ quốc thần y!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Tiến Gần

Độc công bị phá, Giải Vô Mệnh sắc mặt trắng đến liền dường như một kẻ đã chết.

Hắn nhìn về phía Phương Nguyên, tiếng nói khàn khàn: "Chẳng lẽ ngươi thật sự muốn không chết không thôi?"

"Giải Vô Mệnh, nhớ kỹ, ngươi không có tư cách cùng ta bàn điều kiện, càng không cần phải nói uy hiếp ta!"

Phương Nguyên biểu hiện lãnh đạm, bỗng nhiên đi tới Giải Vô Mệnh bên người, tay phải hóa thành lợi trảo, thẳng tắp vồ xuống!

Xoẹt . . . . Xoẹt. . . . . !

Hắn lấy Ưng Trảo Thiết Bố Sam tiến giai Võ Tông, hung uy lẫm liệt, lúc này đã có Nhị nguyên lực lượng, cùng tu luyện Dương gia Càn Khôn Cự Linh công Võ Tông tương tự, giở tay giở chân bên trong đều mang theo lực lượng khổng lồ, tràn trề khó chặn.

Giải Vô Mệnh võ công nguyên bản liền thấp hơn hắn, hoàn toàn dựa vào Độc công chống đỡ.

Lúc này độc tố bị phá, nhất thời đỡ trái hở phải, vô cùng chật vật.

"Ngươi. . ."

Hắn mới vừa nói một cái chữ, trảo phong xẹt qua, một cái cánh tay phải liền bay lên.

Giải Vô Mệnh nhất thời ngơ ngác, nhìn thấy Phương Nguyên bên trong đôi mắt hàn quang.

"Ta chỉ dùng Võ Tông thực lực, nếu ngươi liền cái này đều không tiếp nổi, vậy thì chết ở chỗ này tốt!"

Phương Nguyên ra tay như gió, lợi trảo hóa thành đầy trời huyễn ảnh.

"Chuyện này. . ."

Ngư Tiểu Hồng cùng Ngư Phi Thủy đã xem sững sờ.

Một cái Võ Tông! Chu quốc bên trong điên phong cường giả! Thanh danh hiển hách Độc Vương! Lại bị bức đến mức độ như vậy?

Bọn họ đều là như vậy, Đoạt Mệnh Thư Sinh cùng Diệu Hoa Phu Nhân càng là dưới chân chột dạ, đi lại không dám đi, trong lòng thấp thỏm quả thực tới cực điểm.

Líu lo!

Kình phong mãnh liệt.

Phương Nguyên lại là càng đánh càng phát khoan khoái dễ chịu.

Có trong mộng kinh nghiệm, hắn ở Ưng Trảo Thiết Bố Sam phương diện, đã là cấp bậc Tông Sư!

Trên mảnh đại lục này võ đạo tuyệt truyền, Tụ Nguyên cảnh phía sau liền không có con đường phía trước! Nhưng Dương Phàm lại là đến từ Đại Càn đế quốc, võ đạo phồn vinh hưng thịnh , khiến cho hắn biết được võ đạo Tụ Nguyên phía sau, còn có Thông Mạch cảnh giới!

Ngưng tụ linh mạch, một cái tăng cường Nhất nguyên chi lực, thành tựu cuối cùng võ đạo Thánh thể!

"Càn Khôn Cự Linh công Thông Mạch phương pháp ta đã thôi diễn ở tay, lại có thân là Ưng Dương giáo úy, ở quận bên trong đọc nhiều sách vở kinh nghiệm, căn cơ lần thứ hai vững chắc, đón lấy chính là đem hòa vào ta Ưng Trảo Thiết Bố Sam ở trong, mở ra linh mạch, tiến vào Thông Mạch cảnh giới!"

Lúc này Giải Vô Mệnh, ở trong mắt Phương Nguyên, đã trở thành một cái rất tốt bia ngắm.

Líu lo!

Ưng đề càng ngày càng bén nhọn.

Giữa tràng, vô số bóng người biến ảo, cuồng phong gào thét, kình phong đập vào mặt, bỗng nhiên đầy trời trảo ảnh vừa thu lại, hiện ra Giải Vô Mệnh bóng người.

Ông lão này cả người đổ mồ hôi tràn trề, bỗng nhiên trên mặt nhất bạch, dĩ nhiên trực tiếp ngất đi!

Nếu không phải Phương Nguyên trong bóng tối thu lực, e sợ người này sẽ bị tươi sống mệt chết!

"Đem hắn áp xuống đi!"

Phương Nguyên đứng chắp tay, nhìn về phía Giải Vô Mệnh trong ánh mắt mang theo tinh quang.

Cái tên này lúc này ở trong mắt hắn, chính là một cái tốt nhất vật thí nghiệm a.

Trước một trận đánh lung tung, đã để cho hắn đối với Ưng Trảo Thiết Bố Sam bước kế tiếp có mơ hồ dòng suy nghĩ, nếu như có thể lấy này Võ Tông làm vì bản gốc, tiếp tục thôi diễn hành công đường bộ, chưa chắc không thể nghiên cứu ra mở ra linh mạch phương pháp.

'Đáng tiếc. . . Những pháp môn này phần lớn xuất từ Càn Khôn Cự Linh công, nếu là nghiên cứu của ta thành công, Ưng Trảo Thiết Bố Sam cũng có thể thay cái tên. . .'

Trên thực tế, đây căn bản không tính là gì.

Dù sao, Ưng Trảo Thủ nguyên bản chính là trụ cột nhất công phu, chi nhánh rất nhiều, cái gì Đại Lực Ưng Trảo Thủ, Độc Trảo Thủ các loại, dung hợp tính cực mạnh, lúc này lại thêm một cái Cự Linh Ưng Trảo Thủ cái gì, cũng không có cái gì quá đáng lo.

'Đương nhiên. . . Bước đi này nhất định phải cực kỳ thận trọng! Nhiều lần tiến hành trong mộng thôi diễn, sau đó sẽ ở trong thực tế bắt đầu diễn luyện. . . Đương nhiên , bởi vì là xuất từ Càn Khôn Cự Linh công, được ảnh hưởng quá lớn, e sợ không cách nào đột phá hạn mức tối đa, đồng thời, còn thiếu hoàn chỉnh công pháp!'

Phương Nguyên con mắt u nhiên, biết ngày sau đi tới Đại Càn đế quốc lý do, lại thêm một cái.

"Tuân. . . Tuân mệnh!"

Ngư Tiểu Hồng sắc mặt ngơ ngác, theo bản năng mà đáp ứng, chợt liền phản ứng lại, mặt sắc mặt đỏ lên, phảng phất một cái quả táo lớn, liều mạng lắc đầu.

"Nếu là Phương phủ chủ yêu cầu, Bản môn coi như là liều mạng cái này điều mạng già, cũng sẽ làm vì ngài làm được, chỉ là như đợi đến cái này Giải Vô Mệnh tỉnh lại. . . Khục khục. . ."

Ngư Phi Thủy miễn cưỡng bò lên, giẫy giụa nói.

"Các ngươi yên tâm, trong khoảng thời gian này bên trong, ta tự nhiên cũng sẽ không đi!"

Phương Nguyên đứng chắp tay, mặt mỉm cười: "Nơi đây non xanh nước biếc

, ta nghĩ tá túc một quãng thời gian, không biết hai vị có thể hay không đồng ý?"

"Đáp ứng! Khẳng định đáp ứng!"

Ngư Phi Thủy cùng Ngư Tiểu Hồng đem đầu gật dường như con gà con mổ thóc.

"Há, còn có các ngươi hai cái. . ."

Phương Nguyên xoay người, nhất thời liền nhìn thấy cười đến so với khóc còn khó coi hơn Đoạt Mệnh Thư Sinh cùng Diệu Hoa Phu Nhân.

"Hai người các ngươi, ta tự nhiên không lọt mắt. . . Nếu có bồi thường, cùng Ngư Phi Thủy thương lượng đi!"

Phương Nguyên khoát tay áo một cái.

"Đa tạ Đại nhân khai ân!"

Hai người này như được đại xá, liên tục dập đầu, lòng cảm kích lộ rõ trên mặt.

. . .

Có một tên Võ Tông tọa trấn, nguyên bản đối với Kim Long môn tới nói diệt môn đại họa liền lập tức thành chuyện cười.

Mà khi thân phận của Phương Nguyên sau khi truyền ra, bên ngoài những kia mắt nhìn chằm chằm thế lực càng là một thoáng thối lui, có còn vội vội vã vã đưa lên lễ trọng bồi tội.

Nửa tháng sau.

Kim Long môn phía sau núi.

Líu lo!

Thỉnh thoảng tiếng ưng kêu truyền ra, cao vút phá mây, tiếng thét chấn động mấy dặm.

Thiết Linh hắc ưng sắp xếp chính mình lông chim, nhìn về phía mây mù ở trong bóng người, mang theo một tia vẻ nghiêm túc.

"Võ đạo Tụ Nguyên sau khi, là vì Thông Mạch! Mở ra linh mạch tu luyện, Càn Khôn Cự Linh công ở Đại Càn cũng là đại danh đỉnh đỉnh công pháp, có thể mở tám đạo linh mạch, tăng cường Bát nguyên chi lực, cuối cùng ngưng tụ võ đạo Thánh thể, uy lực tràn trề không chịu nổi!"

Phương Nguyên dưới chân đạp lên huyền dị bước tiến, thỉnh thoảng vung ra một trảo, chu vi mây mù nhiễu, Nguyên lực ngoại phóng, ở trong hồ gây sóng gió.

Linh Ngư vương vô cùng có ánh mắt, trực tiếp ẩn núp đến đáy hồ, chết đều không ra.

"Ta Ưng Trảo Thiết Bố Sam, mở mạch pháp ít nhất cũng không thể thấp hơn tại cái này. . . Đương nhiên, trước mắt mấu chốt nhất vẫn là Thông Mạch, dù là chỉ là ngưng tụ ra một cái đến, cũng đủ để bước vào Thông Mạch cảnh giới!"

Lúc này Phương Nguyên tuy rằng Pháp Võ kiêm tu, nhưng vẫn là Tụ Nguyên cảnh.

Dù là Mộng sư chi đạo, đã tu luyện tới Tụ Nguyên cảnh giới điên phong, nhưng mặt sau Hư Thánh đột phá, thực sự gian nan cực kỳ, liền Phương Nguyên đều không có bao nhiêu tự tin.

Nhưng không có quan hệ, như võ đạo có thể phá vào Thông Mạch cảnh giới, cũng đủ để trấn áp trên đại lục này.

"Ân công, kính xin dùng canh!"

Không biết đi qua bao lâu, một cái sang sảng hoạt bát bóng người, liền nhấc

theo một cái hộp cơm lớn lại đây, rõ ràng là Ngư Tiểu Hồng.

Mở ra hộp cơm sau khi, bên trong một bát canh cá mùi thơm nức mũi, tư vị nồng nặc, càng mang theo kinh người linh tính.

Đây là Linh ngư canh, lấy hồ Túy Nguyệt Linh ngư làm chủ tài ngao chế, không chỉ có mùi vị ngon, còn đại bổ Linh khí.

"Đa tạ!"

Phương Nguyên tiếp nhận, không chút khách khí bắt đầu nốc ừng ực.

Ngư Tiểu Hồng hai tay đắp cằm, liền như thế lẳng lặng mà nhìn, con mắt ở trong tựa hồ hiện ra ngôi sao nhỏ.

'Bởi Giải Vô Mệnh vô tư kính dâng, có quan hệ Ưng Trảo Thiết Bố Sam điều thứ nhất linh mạch ngưng tụ phương pháp, ta đã mơ hồ có mặt mày. . .'

Uống xong linh canh sau khi, Phương Nguyên không chút khách khí mà đem Ngư Tiểu Hồng đuổi đi, cũng không để ý đối phương một mặt vẻ u oán, lại nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 11. 5

Khí: 11. 5

Thần: 9. 9

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Trúc Mộng sư (Tụ Nguyên điên phong), Võ Tông

Kỹ năng: Ưng Trảo Thiết Bố Sam (tầng mười ba)(11%), Mê Hồn thuật, Mê Tung bộ

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

"ba cái thuộc tính hơi có trưởng thành, đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là độ thành thạo, rốt cục có thể tăng lên!"

Phương Nguyên hầu như lệ nóng doanh tròng.

Võ Tông sau khi , bởi vì không có đến tiếp sau tâm pháp, Ưng Trảo Thiết Bố Sam độ thành thạo vẫn đình trệ.

Nhưng hiện tại, có đến tiếp sau chỉ đạo phương hướng, tầng thứ mười ba Ưng Trảo Thiết Bố Sam độ thành thạo rốt cục cũng mở ra.

Chỉ cần mình không ngừng luyện tập, rất nhanh sẽ có thể mang độ thành thạo đẩy đến 99%, chỉ cần một bước ngoặt, liền có thể đột phá Thông Mạch.

"Có linh vật tẩm bổ, đến mười ba tầng điên phong, tuyệt đối không có cái gì bình cảnh, đến thời điểm ta Mộng Sư cùng Võ Tông tu vị, đều là Tụ Nguyên cảnh điên phong, e sợ ở trên mảnh đại lục này cũng khó gặp gỡ đối thủ, trừ phi gặp phải vây công!"

Tụ Nguyên cùng Thông Nguyên, vốn là hai khái niệm.

Đương nhiên, dù sao hai quyền khó địch bốn tay, đối mặt với Vũ quốc uy hiếp, lúc này Phương Nguyên, còn cần tạm thời nhẫn nại.

"Thời gian này, cũng không dài lắm. . ."

Hắn nhìn về phía Vũ quốc phương hướng, ánh mắt u nhiên.

. . .

Hạ quốc, quốc đô.

"Kính xin vương nữ điện hạ thận trọng cân nhắc, nước ta quốc quân dù cho

khoan hồng độ lượng, nhưng cũng sẽ không khoan dung có người hết lần này đến lần khác lừa gạt ! Dù là ta Vũ quốc hai mươi vạn đại quân, cũng sẽ không đáp ứng!"

Trước đã từng xuất hiện ở U Sơn phủ thành thân vương thiếu niên ở Tạ Linh Vận trước nói, trên mặt mang theo uy hiếp.

"Hai mươi vạn?"

Tạ Linh Vận buộc vào búi tóc, nghe vậy nở nụ cười: "Ta làm sao nghe nói, quý quốc không chỉ có Thương Sơn khó khăn, ngày trước càng là ở thảo nguyên đại bại, bị chặt đầu mấy ngàn, hai mươi vạn đại quân? Lúc này có thể có mười vạn hay không?"

"Lớn mật!"

Thân vương thiếu niên giận dữ, vừa nhìn về phía Tạ Linh Vận sau lưng Mộc Ly đạo nhân, môi hơi động, cuối cùng không hề nói gì, phẩy tay áo bỏ đi.

Đến Quốc Tân quán sau khi, thiếu niên này rốt cục giận dữ, đem một cái cốc nhỏ ném nát bấy.

"Tiện tỳ lại dám như thế nhục ta?"

Hắn con ngươi huyết hồng, thở hổn hển.

"Mỗi khi gặp đại sự có tĩnh khí, điện hạ ngươi quá mức đem. . ."

Bên cạnh văn sĩ trung niên lắc lắc đầu.

"Ta Vũ quốc quốc thế khí vận còn đang ở, trước Nguyên quốc bất quá nhỏ tỏa, then chốt vẫn là thành Thương Sơn chiến dịch. . ."

Thiếu niên thân vương nói tới chỗ này, trong lòng lửa giận lại là bốc lên: "Cái kia Phương Nguyên!"

Nhìn thấy điện hạ như vậy nghiến răng nghiến lợi dáng vẻ, văn sĩ trung niên lại là trên mặt do dự, bỗng nhiên nói: "Vị này U Sơn phủ chủ, trước có tin tức."

"Nói!"

"Hắn ở Chu quốc hồ Túy Nguyệt, càng tham gia Túy Nguyệt tiết, có người nói bắt đến một đuôi Linh Ngư vương, thắng lợi trở về, vì thế còn cùng Chu quốc Độc Vương Giải Vô Mệnh phát sinh xung đột, đem đánh bại bắt xuống!"

Văn sĩ trung niên lắc quạt xếp.

"Giải Vô Mệnh. . ."

Thiếu niên thân vương con mắt hơi động: "Nếu ngươi ra tay, đối đầu hắn làm sao?"

Văn sĩ trung niên ngẩn ra, toàn tức nói: "Xua đuổi đi dễ dàng, đánh chết khó! Bắt được càng khó!"

"Nhưng vị phủ chủ này lại làm được! Người này thực lực tiến triển tốc độ, thật là làm người trong lòng run sợ a. . ."

Thiếu niên thân vương con mắt hơi động, bỗng nhiên lại hiện ra một nụ cười lạnh lùng: "Tự tìm đường chết!"

Ngay khi hắn phát ra như vậy nhận định đồng thời, vương cung bên trong, Tạ Linh Vận nhìn có quan hệ Phương Nguyên tình báo, cũng là sắc mặt xoắn xuýt.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Minh Hội

Ngọn núi xanh Linh địa.

Mây mù lăn, lại một thoáng phá tan, hiện ra một con thần tuấn ưng lớn đến.

"Thu!"

Vách đá bên trên, Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương thân ảnh khổng lồ hiện lên, sau lưng cũng có linh tinh vài con Tiểu Bạch chim hưởng ứng, nhìn người tới sau khi, càng là hưng phấn bay lên.

Vèo!

Một tia sáng trắng, uyển tựa như tia chớp nhảy đến trên lưng nó, rõ ràng là Hoa Hồ Điêu.

"Ta đã trở về!"

Lưng chim ưng trên Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, cảm khái vạn ngàn.

Lúc này Thiết Linh hắc ưng không chỉ có thồ hắn, hai trảo còn cầm lấy một cái cực lớn rương sắt, bên trong chính là cái kia Linh Ngư vương.

Cho tới cái khác Linh ngư, Túy Ngư các loại, cũng không có số may như vậy, dồn dập đã biến thành thịt cá cá khô, bị nhét vào Sơn Hà Châu bên trong đi tới.

Không thể không nói, Dương Phàm lưu lại cái này cọc di bảo, tuy rằng nhìn không nhiều lắm dùng, nhưng chứa đồ lại cực kỳ thuận tiện, ngày sau xuất hành khi càng thêm tiện lợi.

"Đến cùng kim ổ ngân ổ, không bằng chính mình ổ chó a!"

Phương Nguyên để Thiết Linh hắc ưng rơi xuống, cùng Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương, Hoa Hồ Điêu thân cận một phen, không khỏi thở dài nói.

Đương nhiên, hắn cái này 'Ổ chó', như tiết lộ ra ngoài, e sợ Hạ quốc cùng Vũ quốc vương thất đều muốn mạnh mẽ đỏ mắt.

Đối với với hắn mà nói, U Sơn phủ chủ cái gì bất quá mang vào, nơi nào có cái này ngọn núi xanh Linh địa lại đến trọng yếu?

Ầm ầm!

Rương sắt bên trong, đánh ra âm thanh không ngừng truyền đến, vang trầm liên tục.

"giam ngươi thời gian dài như vậy, vẫn là như vậy có sức sống!"

Phương Nguyên sờ sờ cằm, "Vừa vặn. . . Bên dưới vách núi mặt cái kia bể nước nhỏ, mở rộng sau liền quy ngươi!"

Nếu chuẩn bị làm ruộng, lại làm sao có khả năng không nuôi cá?

Bên dưới vách núi mặt cái kia bể nước nhỏ, đúng là một cái tốt nhất thu xếp nơi.

Ngược lại dù là Linh Ngư vương mạnh mẽ đến đâu, ít đi có thể mặc nó triển khai sông lớn hồ lớn, hung uy cũng phải suy giảm.

"Ta hiện tại cũng coi như của cải phong phú người. . ."

Trở lại Linh địa sau khi, Phương Nguyên lúc này bắt đầu kiểm kê nhà của chính mình đáy.

Linh dược viên tự nhiên là trọng yếu nhất, cái kia Viêm Ngọc Tinh Gạo

ruộng lúa cũng không thể thút .

Bất quá lúc này ngọn núi xanh Linh địa, ở ngoài có mê hồn sương mù, cỏ Liêm Đao cùng hoa Cứ Xỉ bảo vệ, nội bộ còn có Hoa Hồ Điêu cùng Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương dò xét, quả thật an ổn cực kỳ, ruộng lúa cùng linh dược viên đều là tươi tốt, không chỉ có lại có thể thu hoạch một mùa lá trà , liền ngay cả Chu Quả miêu, cũng là dài đến càng ngày càng khỏe mạnh, đã biến thành một cây nhỏ dáng dấp.

"Trước ở Chu quốc lộ một mặt, tám thành lại muốn dẫn phải chú ý, nhất định phải kịp lúc thoát thân!"

Trở lại nhà lá sau khi, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, đột nhiên ngươi thở dài.

U Sơn phủ chủ Lưu Diễn dẫm vào vết xe đổ, thực tại cho hắn một lời nhắc nhở.

Đối phương chỉ là có có thể đột phá Thông Nguyên bình cảnh, đều gặp phải nhiều như vậy tính kế, cái kia càng thêm thiên tài chính mình đây?

Dù là nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, cũng phải duy trì thần bí, thiếu ở trước mặt người xuất hiện, bị xem là bia ngắm mới tốt.

"Đánh một thương, đổi một nơi, ta lúc nào cũng biến thành du kích?"

Phương Nguyên nghĩ tới đây, nhất thời không biết nên khóc hay cười, trong mắt lại toát ra hàn mang: "Có người. . . Vẫn phải là triệt để tuyệt bọn họ tưởng niệm mới được!"

Muốn tuyệt những thứ này người tưởng niệm, hoặc là chính mình đường đi tới trước đoạn tuyệt, hoặc là liền đã nhập Thông Nguyên cảnh giới!

"Mộng sư chi đạo, ta đã đến Tụ Nguyên cảnh giới điên phong, làm sao bước đi này đột phá quá mức gian nan, tinh thần ảnh hưởng vật chất, đem hư ảo biến

thành hiện thật hóa. . . Lại há là dễ dàng việc?"

"Này một đạo, chỉ có thể chậm rãi tìm kiếm thời cơ, vậy kế tiếp, liền chỉ có võ đạo!"

"Vừa vặn thừa dịp Chu quốc hấp dẫn sự chú ý, sẽ ở ngọn núi xanh Linh địa thanh tu một quãng thời gian. . ."

Phương Nguyên nhìn mình thuộc tính lan, suy tư.

Nhờ trước cái kia xui xẻo Độc Vương Giải Vô Mệnh phúc, chính mình thiết kế mới công pháp, không chỉ có dòng suy nghĩ, liền thực tiễn cũng đã có.

. . .

Sau nửa tháng.

Phương Nguyên ăn uống no đủ, nhẹ nhấp một miếng Linh trà, đi tới giữa tràng.

Hô. . . Hấp. . .

Chỉ là nhẹ nhàng một cái thổ nạp động tác, giữa tràng nhất thời nhấc lên một luồng khí lưu, Linh khí hội tụ, hình thành vòng xoáy, phảng phất trong cơ thể hắn sống nhờ cái gì Man Hoang cự thú giống như.

"Dương gia Càn Khôn Cự Linh công, lấy căn cơ làm vì chủ yếu! Vừa bắt đầu thổ nạp phương pháp hô hấp, liền chú trọng nội luyện dạ dày, tăng cường tiêu hóa năng lực, lại phụ tá lấy lượng lớn linh vật. . . Ta những khác không có, linh gạo Linh trà, linh hoa linh quả, lại là muốn bao nhiêu có bao nhiêu!"

Được lợi từ Dương gia này hạt nhân cũng không nhất định có thể hưởng thụ tài nguyên bán phân phối, Phương Nguyên tại tu luyện con đường võ đạo trên có thể nói là tăng nhanh như gió.

"Căn cơ vừa đủ, Nguyên lực chất phác, liền vượt qua thường nhân, Võ Tông liền có Cự Linh lực lượng. . . Ta Ưng Trảo Thiết Bố Sam, lấy Ngạnh Khí công làm chủ, dựa vào ưng trảo ác liệt, lúc này vừa vặn bổ túc nội luyện ngắn bản!"

Ưng Trảo Thiết Bố Sam vốn là có cực hạn, nhiều nhất chỉ có thể đến mười hai quan đại viên mãn.

Sau đó Phương Nguyên ở trong giấc mộng bù đắp, phát tiền nhân chi chưa nghĩ, đem đột phá đến chưa từng có ai mười ba tầng, lên cấp Võ Tông, vốn là cùng nguyên bản có khác nhau rất lớn.

Mà đến hiện tại, hòa vào Càn Khôn Cự Linh công tinh nghĩa sau khi, càng là hoàn toàn thay đổi.

"Trải qua ta nhiều lần nhập mộng thí nghiệm, còn có trên thực tế Võ Tông bù đắp, cái này tầng thứ mười bốn ngưng tụ linh mạch chi đạo, ít nhất mở ra điều thứ nhất linh mạch là không có vấn đề chút nào, cái này Ưng Trảo Thiết Bố Sam cũng lần thứ hai thăng hoa, không phục hồi như cũ đến kiểu cũ, này mới công pháp, có thể mệnh danh là —— Cự Ưng Thiết Thân Công!"

Nương theo Phương Nguyên ý niệm, ở hắn thuộc tính lan trong, nguyên bản Ưng Trảo Thiết Bố Sam chữ viết một thoáng mơ hồ, đột nhiên biến đổi:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 12

Khí: 12

Thần: 9. 9

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Trúc Mộng sư (Tụ Nguyên điên phong), Võ Tông

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (một tầng (99%)), Mê Hồn thuật, Mê Tung bộ

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

"Cự Ưng Thiết Thân Công —— chứa đựng Ưng Trảo Thiết Bố Sam cùng Càn Khôn Cự Linh công hai nhà sở trường sáng tạo ra độc môn công pháp, cất bước Nguyên lực, mang vào Cự Linh lực lượng, cường hóa phòng ngự, độc tố cường hóa, hồi tức cường hóa, âm hàn cường hóa đặc tính! Trước mắt tiến độ: Điều thứ nhất linh mạch ngưng tụ 99%!"

Cái này đều là dùng độ thành thạo đẩy lên, bất quá ở bước cuối cùng trên, có bình cảnh.

"Nếu là thành công ngưng tụ ra một cái linh mạch, ta chính là Thông Mạch cảnh võ giả, đủ để trấn áp trên đại lục này. . ."

Phương Nguyên trên người bắp thịt cuồn cuộn, dường như Cự Linh Thần giống như, da thịt cứng rắn như thiết, mặt ngoài lại không hề tình huống khác thường, cái này chính là hòa vào Càn Khôn Cự Linh công sau khi mang đến biến hóa.

"Hô hấp giống như, lực phát như thần! Không hổ là Đại Càn đế quốc đứng đầu công pháp!"

Phương Nguyên từ từ suy nghĩ công pháp này thần dị, trên người bỗng nhiên hiện ra một đạo linh quang, giống như một cái con rắn nhỏ, đi khắp bất định, mang theo hư huyễn mùi vị.

Cái này chính là hắn ngưng tụ ra điều thứ nhất linh mạch , nhưng đáng tiếc bởi chưa từng triệt để ngưng tụ, còn có vẻ rất là hư vô mờ ảo.

"Mộng Sư võ công đều gặp phải bình cảnh, đón lấy liền không phải một mực khổ tu có thể vượt qua. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm dưới, gọi tới Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương: "Nên ra ngoài, quản quản U Sơn phủ chuyện, sẽ tìm tìm cơ duyên!"

. . .

U Sơn phủ thành.

Khổng lồ trong phủ thành chủ, dòng người hỗn loạn.

Chu Văn Vũ, Ngọc Tân Lâu mấy cái khí tức trầm ngưng, cũng là trưởng thành không ít, lúc này đang cùng Trương Khánh Phong cùng nhau, xử lý U Sơn phủ công vụ.

Líu lo!

Bỗng nhiên, một tiếng chim hót truyền đến , khiến cho trên mặt bọn họ bốc ra sắc mặt vui mừng: "Thanh âm này là. . . Phủ chủ!"

Lúc này chạy đến trên quảng trường, quả nhiên thấy được cuồng phong gào thét bên trong, Phương Nguyên cùng Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương bóng người chậm rãi rơi xuống.

"Tham kiến Phủ chủ đại nhân!"

Dù là trước bọn họ mỗi người có tâm tư riêng, lúc này thấy đến Phương Nguyên đến, lại là tất cả thu rồi, cung kính bái xuống.

"Miễn, triệu tập mọi người, ở đại sảnh nghị sự!"

Phương Nguyên khoát tay chặn lại.

"Vâng!"

U Sơn phủ chủ mệnh lệnh, ở đây tự nhiên không người dám vi, một lát sau, trong đại sảnh, Phương Nguyên ngồi ở chủ vị, phía dưới mọi người tụ tập dưới

một mái nhà.

Ngưu Đính Thiên, Trương Khánh Phong, còn có mấy cái U Sơn phủ mới đề bạt Đô úy, Chu Văn Vũ, Ngọc Tân Lâu, Hoàng Phủ Nhân Hòa. . . Từng cái từng cái hoặc mới hoặc lão khuôn mặt đều có, nha, còn có hai cái Tiểu đồ đệ, Trần Tử Anh cùng Lan Nhược, cùng với một cái giữ lại ba sợi râu dài người trung niên, chính là Trần Tử Anh cha Trần Thanh, lúc này đều là nghiêm túc bái xuống, hành đại lễ: "Phủ chủ vạn an!"

"Miễn lễ!"

Phương Nguyên tay phải vừa nhấc, mọi người liền thân bất do kỷ đứng lên, dù là Ngưu Đính Thiên đều là giống nhau, không khỏi trong lòng nghiêm túc.

'Cái này chính là nắm đại quyền a!'

Có thực lực tuyệt đối, dù là trước uỷ quyền cho thủ hạ, lúc này lại muốn thu hồi, cũng chính là chuyện một câu nói.

Đương nhiên, Phương Nguyên sẽ không tìm phiền toái cho mình, chỉ là đại khái đem đem phương hướng thôi.

"Bản phủ nhất tâm tiềm tu, gần nhất có thể có đại sự?"

Bởi vậy, nhảy qua hàn huyên giai đoạn, hắn trực tiếp hỏi.

"Ta bên trong phủ trải qua nghỉ ngơi, lúc này đã có U Sơn phủ binh ba vạn, ở ngoài không có đại địch, một phái bình tĩnh!"

Ngưu Đính Thiên trước tiên ra khỏi hàng nói.

"Dân sinh trên, giá hàng bình ức, trước nạn binh hoả cũng dần dần trừ khử, bách tính không nói an cư lạc nghiệp, cũng là có thể tiếp tục sống, ty chức bước kế tiếp liền chuẩn bị chiêu mộ không đất có đất lưu dân, đi tới mấy chỗ khai hoang!"

Chu Văn Vũ lúc này trầm ổn, nói đến mạch lạc rõ ràng.

Mà Ngọc Tân Lâu nhưng là có chút chần chờ: "Còn có một chuyện, Hạ quốc vương nữ Tạ Linh Vận, mang theo quốc thư, đến đây cầu kiến Phủ chủ, dùng chính là Quốc sứ chi lễ! Bởi vì Phủ chủ không tại, ty chức đã đem nàng thu xếp ở Quốc Tân quán."

"Tạ Linh Vận? !"

Phương Nguyên hơi nhướng mày.

Đối với cô gái kia, hắn lại là rất có dạ miêu tiến vào trạch linh cảm.

"Lại có biết là vì chuyện gì?"

"Quốc thư trên có viết, chính là vì Nguyên Vũ Minh Hội việc!"

Chu Văn Vũ bẩm báo nói.

"Nguyên Vũ Minh Hội?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc, lại có chút quen thuộc, thật giống ở đâu bản tạp thư bên trong từng thấy.

Lại trải qua thuộc hạ giải thích, mới cuối cùng cũng coi như rõ ràng cái đại khái.

Cái này Nguyên Vũ Minh Hội trên thực tế, thì tương đương với các nước hội minh, thương nghị đại sự.

Phàm là cố đô tuyệt tự, mới quốc thế chân vạc, trên lý thuyết, cũng phải ở Nguyên Vũ Minh Hội trên sáng qua đem, mới xem như là qua minh lộ, bị các nước thừa nhận.

Trước, Nguyên Nhung trên đại thảo nguyên, Nguyên quốc thế lực cường

thịnh, các nước ở trong, Vũ quốc thực lực số một, bởi vậy Minh Hội cũng chính là cái này hai nước thay phiên người đứng đầu việc, dần dần hình thành truyền thống, liền tên gọi cũng là như vậy định đi.

"Nguyên Vũ chi minh, trên thực tế cũng là các quốc gia triển lộ quân uy nơi!"

Chu Văn Vũ nói tới chỗ này, trên mặt mang theo sầu lo: "Xưa nay như Minh Hội trên phe ta thất cách, đón lấy tất nhiên miễn không được chiến sự, đặc biệt mấy lần thảo nguyên kỵ binh xuôi nam, mục ngựa Nam Sơn, đều là bối cảnh này!"

'Này không phải chính là du mục cùng nông canh dân tộc lẫn nhau biểu diễn bắp thịt đe dọa sân khấu sao?'

Phương Nguyên con mắt sáng ngời, trong lòng có đáy.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Nguyên Quốc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Đột Phá

"Trời bạc trắng, hoang dã mênh mông, gió thổi cỏ thấp thấy dê bò. . ."

Nhìn rộng lớn vô ngần thảo nguyên, Phương Nguyên trầm thấp thở dài.

Trời thu hoang dã chính là cỏ mọc én bay lúc, trên con đường lớn phóng ngựa chạy nhanh , khiến cho người tâm thần sảng khoái.

Sau lưng, một nhánh mấy ngàn người quân đội chậm rãi tiến lên, khí tức nghiêm nghị như núi.

Bất quá, cái này sóng nhân mã ở trong, từng cái lại áo giáp không giống, cờ hiệu rõ ràng, rõ ràng không phải xuất từ một đường.

"Phương phủ chủ lần đầu tiên tới thảo nguyên biên giới?"

Một ngựa từ quân đội bên trong đi ra, đi tới Phương Nguyên bên trên, cùng hắn sóng vai đi chậm rãi, rõ ràng là phủ Thanh Tuyền Phủ chủ Lan Tiếu Sinh.

Hắn tuy rằng cùng Hạ quốc bằng mặt không bằng lòng, nhưng đối mặt với Minh Hội cũng dù sao thấp thỏm, nhìn thấy U Sơn phủ cùng Hạ quốc vương thất ôm đoàn lên, lúc này cũng biểu thị ra ý muốn thân cận.

Lần này cùng nhau đi tới Nguyên Vũ Minh Hội, cũng có thể nói ôm đoàn sưởi ấm.

Lúc này, hắn đối với Phương Nguyên liền tựa hồ khá có hứng thú.

Mà Phương Nguyên không thừa nhận cũng không được, người này lễ số cung

kính , khiến cho người chán ghét không đứng lên, ngược lại tính cái diệu nhân —— nếu không là lưng chừng phái thuộc tính quá rõ ràng.

Hắn có thể xác định, chính mình cùng đối phương nói mỗi một chữ, ngày thứ hai tám thành sẽ xuất hiện ở các quốc gia mật thám bàn đầu, nhưng ở chính mình triệt để bại vong trước, người này cũng tuyệt đối sẽ không nhảy ra đối địch với chính mình!

Tất cả những thứ này không quan hệ đại nghĩa, chỉ là làm vì sinh tồn mà thôi.

"Xác thực là lần thứ nhất!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng: "Ta nghe nói cái này Nguyên Nhung đại thảo nguyên bao la vô cùng , liền ngay cả Nguyên quốc cũng chỉ có thể chiếm theo màu mỡ nhất đồng cỏ cùng mấy chỗ thành lớn, còn không thể không thường xuyên gặp bộ lạc nhỏ quấy rầy?"

"Chính là!"

Lan Tiếu Sinh rõ ràng đối với chuyện này có chút hiểu rõ: "Nguyên Nhung trên đại thảo nguyên chư bộ mọc như rừng, dù là Nguyên quốc, lúc trước chính là do một cái cường đại nhất Hoàng Kim bộ chỉnh hợp mà thành, dù là như vậy, cũng chỉ có thể chiếm theo tới gần chúng ta cái này bộ phận. . . Từ mặt khác đến xem, nó chưa chắc cũng không phải thay chúng ta ngăn cản đến từ đại thảo nguyên nơi sâu xa ác ý."

"Thảo nguyên nơi sâu xa a. . ."

Phương Nguyên trong mắt thả ra ngóng trông, mang theo một điểm nóng bỏng: "Có người nói ở cái kia phía sau, chính là đi về Đại Càn đế quốc cổ đạo. . ."

Mặc dù đã ở trong mơ thần du qua, nhưng đối với chân chính Đại Càn đế quốc, hắn vẫn có tìm tòi hư thực khát vọng.

. . .

Thời gian vào đêm.

Trên thảo nguyên, rất nhiều lều vải dựng lên, Một doanh doanh tách ra, ở giữa nhen lửa một đoàn lửa trại, phía trên luộc món ăn canh những vật này.

Lượng lớn binh sĩ gặm lương khô, cầm chén gỗ, xếp hàng chờ phân canh, có điều kiện quan quân, còn có canh thịt cung cấp, cùng với gừng giấm bánh loại hình.

"Nếu như không có chuẩn bị, chuyến này đại hung!"

Cách đó không xa một cái sườn núi, Phương Nguyên nằm ở bụi cỏ trên, biểu hiện lười biếng.

Dưới thân, mang theo khô vàng bụi cỏ vô cùng xốp, bên tai là trong yên tĩnh tình cờ truyền đến mấy tiếng côn trùng, chóp mũi quanh quẩn cỏ xanh mùi thơm ngát, không cần ngẩng đầu, đầy trời tinh thần, trăng sáng, ngân hà. . . Liền tất cả ấn vào mí mắt.

"Người cùng thiên địa so với, bất quá nhỏ bé một vật, cùng tự nhiên tạo hóa so với, càng là cái gì cũng không tính, lại nắm giữ vô hạn nhất độ khả thi!"

Phương Nguyên kéo ra nắp bầu rượu, mạnh mẽ quán một miệng lớn.

Linh tửu hương thơm nồng nặc, một đạo hoả tuyến rơi vào bụng dưới, ấm áp, lại từng tia từng sợi tỏa ra Linh khí, bù đắp các vị trí cơ thể.

"Trong bầu rượu này hàm chứa Càn Khôn, mỗi ngày còn có thể tự sinh rượu ngon, không thể so Sơn Hà Châu kém nửa phần!"

Phương Nguyên trên tay linh quang lóe lên, bầu rượu lại biến mất không thấy.

Hắn hiện tại tu luyện Cự Ưng Thiết Thân Công, mỗi ngày khẩu vị mở ra, điểm ấy Linh tửu chỉ là nhỏ bù mà thôi.

Nếu không là còn có Sơn Hà Châu, ở bên trong chứa đựng lượng lớn linh gạo linh quả, e sợ dọc theo con đường này liền muốn đứt đoạn mất lại.

Lúc này, ngóng nhìn ngọn đèn sáng choang quân doanh, trong lòng lại là cười gằn không ngừng.

"Bằng vào ta tuổi, thiên tư, lại không phải Nguyên Vũ hai nước vương thất, tất nhiên bị xem là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt! Lúc này còn đi Nguyên Vũ Minh Hội, chẳng phải là giao hàng tới cửa?"

Hắn chậm rãi đứng lên, con mắt híp lại, trên người một đạo linh mạch hiện lên, đi khắp bất định, mang theo hư huyễn ý .

"Cự Ưng Thiết Thân Công!"

So với Mộng Sư mà nói, võ đạo bình cảnh càng nhỏ hơn một chút.

Phương Nguyên lúc này một có thời gian, liền đang không ngừng phỏng đoán linh mạch ngưng tụ phương pháp, dù là độ thành thạo không cách nào tăng lên, đối với võ học cũng là có nhiều chỗ tốt.

"Thiên Nhân chi đạo. . . Vũ trụ chi đạo. . . Linh mạch! Bên ngoài đạo, bù đắp nhân thân không đủ. . ."

Chỉ là hôm nay lần này, rõ ràng có không giống.

Trước ngưỡng xem tinh không, tựa hồ phát động một lần đốn ngộ, hơn nữa bản thân hắn tích lũy lâu dài sử dụng một lần, một loại biến hóa ảo diệu, nhất thời ở Phương Nguyên trên người hình thành rồi.

Răng rắc!

Đột nhiên, một tiếng vang nhỏ từ trên người hắn phát ra, giống như nổ tung.

Linh khí như mây, hội tụ vòng xoáy, từng tia từng sợi bị lỗ chân lông hấp thu.

Chỉ là trong phút chốc, Phương Nguyên liền cảm giác mình đối với thiên địa nguyên khí thu nạp tốc độ, lại gia tăng rồi đem gần một thành!

Phương Nguyên choáng váng, biểu hiện nhưng có chút hoảng hốt: "Đây là. . . Linh mạch!"

Võ Tông sau khi, võ đạo đi tới không đường.

Đại Càn thế giới Võ Tông đám người, lại tiếp thu ý kiến quần chúng, nghĩ đến phương pháp phá cục.

Nếu Võ Tông đã nghiên cứu kỹ thân thể cực hạn, cái kia Nguyên lực cảnh sau khi, nhất định phải từ bên ngoài tới tay, ngưng tụ linh mạch, luyện hóa vào thể, tăng trưởng tố chất gốc gác!

Loại này cảnh giới, là vì Thông Mạch! Cùng Linh Sĩ bên trong Thông Nguyên cảnh giới ngang ngửa.

"Bởi vì luyện hóa linh mạch nhập thể, chính là hậu thiên phương pháp, tận đoạt tạo hóa, bởi vậy mỗi tăng thêm một bước, võ giả tố chất cũng sẽ có tăng lên, chính là không biết ngày sau ngưng tụ ra võ đạo Thánh thể, lại nên có thế nào khủng bố. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cằm, rất có kế hoạch không đuổi kịp biến hóa cảm giác.

"Nguyên bản biết Nguyên Vũ chi minh nguy hiểm, muốn lấy nó làm vì áp lực, mang đến đột phá!"

"Nhưng không nghĩ tới, chỉ là một lần đốn ngộ, liền có hiệu quả như thế, lại là không cần lại hiểm!"

Vèo vèo!

Đột nhiên, một bóng người từ trong quân doanh nhảy ra, động như lôi đình, trong thời gian ngắn đi tới sườn núi, trên mặt mang theo nghi ngờ không thôi vẻ: "Phương phủ chủ, trước đó là. . ."

"Há, luyện công hơi có đoạt được thôi!"

Phương Nguyên rụt rè nở nụ cười.

"Thì ra là như vậy, không hổ kỳ tài ngút trời!"

Lan Tiếu Sinh không chút nào keo kiệt ca ngợi chi từ: "Phủ chủ thiên tư, thật là làm chúng ta thẹn thùng!"

Dù là hắn, cũng bất quá cho rằng Phương Nguyên chỉ là ở Tụ Nguyên cảnh giới tiến lên tiến một bước nhỏ thôi, Thông Mạch cái gì. . . Căn bản liền không hiểu, như thế nào nhìn ra được đầu mối?

Chỉ là đối với Phương Nguyên thiên tư, trong lòng vẫn có nồng nặc ước ao.

"Phương phủ chủ khí tức. . ."

Bất quá, lúc này vẫn là phát hiện một chút không giống, sắc mặt có chút nghi ngờ không thôi.

"Há, mới vừa tu thành một đạo Linh thuật, khí tức có chút biến hóa sao?"

Phương Nguyên mở mắt nói mò.

"Thì ra là như vậy! Có Phương phủ chủ ở, lần này Nguyên Vũ chi minh, chúng ta tất nhiên có thể thắng lợi trở về!"

Nhìn ngoài cười nhưng trong không cười Phương Nguyên, Lan Tiếu Sinh cười gượng hai tiếng, đáy mắt ánh sáng hình như có chút mê ly.

. . .

Nguyên Vũ Minh Hội, chính là này mảnh đại lục các nước chư hầu trong lúc đó hội minh.

Đương nhiên, bởi Nguyên quốc thực lực ngày càng mạnh, hành vi cũng là càng ngày càng ương ngạnh lên.

Lần này hội minh địa điểm, liền bị nó định ở thảo nguyên biên giới, một chỗ hồ Nguyệt Nha bên trên.

Chờ đến hội minh kỳ hạn tới gần lúc, lượng lớn lều trại hội tụ, rất nhiều cờ xí đón gió phiêu trướng, ở giữa còn có một cái cực lớn đài cao.

Chu, Tề, Côn, Hồng. . . Rất nhiều tiểu quốc quốc quân rất sớm đến, bày ra nghi trượng, nhìn ngược lại cũng khá là uy vũ.

Phương Nguyên cưỡi cao đầu đại mã, rất hứng thú dưới sự chỉ điểm của Tạ Linh Vận phân biệt những kia tiểu quốc cờ xí.

Cùng những kia đều không U Sơn phủ lớn các nước chư hầu so sánh, Phương Nguyên nhất thời cảm giác mình bức cách cao không ít , liền ngay cả Chu quốc, tựa hồ cũng có thể tính cái quái vật khổng lồ.

"Làm sao không gặp Vũ quốc cùng Nguyên quốc?"

Một nhóm đi tới ven hồ, đại quân từ đi tìm kiếm đóng trại, Phương Nguyên đăng cao nhìn xa, đột nhiên hỏi.

"bọn họ hai cái, đương nhiên muốn cuối cùng ra sân!"

Tạ Linh Vận thân cưỡi ngựa trắng, ngay khi Phương Nguyên bên trên, che một tầng khăn che mặt, che khuất như hoa như ngọc dung nhan.

Lúc này một đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Phương Nguyên: "Sư tôn tựa hồ

lại có đột phá? Liền khí chất đều có không giống đây. . ."

Phương Nguyên cười không nói: "Ngoan đồ nhi ngươi không nhìn tới ngươi quốc quân?"

Đây là quốc quân Minh Hội, Hạ quốc Quốc chủ cũng trình diện.

Nhưng Phương Nguyên nhìn, lại là vô cùng tiếc nuối, bất quá một cái sắc mặt trắng bệch người trung niên thôi, không chỉ có bệnh tật triền miên, càng là liền nói đều nói không rõ lắm, một cái thỏa thỏa con rối dáng dấp.

Rất hiển nhiên, ở Hạ quốc ở trong, cái này khôi lỗi Quốc chủ nói chuyện không có nửa điểm tác dụng, trước quốc vụ các loại, e sợ đều là trước mặt mỹ nhân này đồ đệ một tay quản lý.

"Lần này Minh Hội bên trên, Vũ quốc tất nhiên bức bách đồ nhi, sư phụ cần phải cho ta làm chủ a!"

Tạ Linh Vận nháy mắt, một bộ điềm đạm đáng yêu dáng dấp.

"Ha ha. . . Dù là không có chuyện của ngươi, Vũ quốc cũng sẽ tìm đến sư phụ phiền phức!"

Phương Nguyên con mắt hơi nheo lại: "Vừa vặn. . . Chuyện lần này, là có thể cùng nhau giải quyết!"

Ô ô!

Thê lương tiếng quân hào vang lên.

Phương xa, thảo nguyên cùng bầu trời giao giới chỗ, bỗng nhiên có thêm một đạo hắc tuyến.

Từng cái từng cái cực lớn sĩ tốt quân đoàn, xếp thành phương trận, không ngừng hướng về trước, nặng như sơn nhạc.

"Vũ quốc võ tốt! ?"

Tạ Linh Vận hô khẽ một tiếng: "Vũ quốc quốc quân, đến!"

Phương Nguyên không nói gì.

Không thể không nói, cái này mười ngàn đại quân kết trận mà đến, đối với hồ Nguyệt Nha bên rất nhiều tiểu quốc uy hiếp, có thể nói không gì sánh kịp.

Quân trận đi tới ven hồ, bỗng nhiên, tiếng trống dừng lại, hai bên binh sĩ núi hô vạn thắng, cung kính lui lại, nhường ra lối đi, một tên kỵ sĩ giáp vàng gào thét mà ra, thân thủ mạnh mẽ.

"Cái này Vũ quốc quốc quân, đúng là oai hùng anh phát, nghe nói vẫn chưa tới bốn mươi tuổi! Quả thật không tệ. . ."

Phương Nguyên gật đầu, chợt nhạy cảm linh giác, lại cảm nhận được hai đạo cừu thị ánh mắt.

"Hừm, một cái là Vũ Vô Đạo, một cái là Phi Long tướng, đều là người quen a!"

Ánh mắt hắn nhìn sang, nhất thời nở nụ cười.

Đúng là Vũ Vô Đạo cùng Phi Long đem hai người như gặp đại địch, đi tới kỵ sĩ giáp vàng bên người, nói liên miên cằn nhằn nói gì đó.

Cái kia giáp vàng kỵ tướng cởi mũ giáp, lộ ra một tấm góc cạnh rõ ràng mặt, hướng bên này trông lại, có một loại chỉ điểm giang sơn, chỉ trích phương tù lộ liễu khí.

Hắn tuy rằng không phải Võ Tông, nhưng lấy Nhất quốc chi chủ địa vị, phối hợp lúc này quân trận, cho Tạ Linh Vận mang đến áp lực, dĩ nhiên không chút nào so với Vũ Vô Đạo nhẹ nửa phần!

"Hừm, Vũ quốc cùng Nguyên quốc đều đến!"

Tạ Linh Vận chính cảm giác thấy hơi nghẹt thở, một bàn tay liền dựng lại đây , khiến cho nàng tinh thần một rõ.

Lúc này xem hướng về phương bắc, nhất thời nhìn thấy một đạo hắc tuyến bão táp mà đến, thanh thế kinh thiên động địa!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Cùng Đến

Phương bắc.

Ầm ầm ầm âm thanh truyền đến, cát bụi đột nhiên nổi lên, đại địa run rẩy.

Một đạo hắc tuyến phía sau, là lít nha lít nhít kỵ binh, giống như mây đen giống như, bao phủ bão táp mà tới, như sóng to gió lớn, mặc cho trước mặt là như thế nào tường cứng tường sắt, đều không thể ngăn cản một kích.

Hồ Nguyệt Nha bên, rất nhiều tiểu quốc nhân mã một thoáng hoảng loạn, dù là quân pháp quan lại thế nào đi nữa quát lớn đều không làm nên chuyện gì, có đại họa lâm đầu mùi vị.

Thậm chí , liền ngay cả nguyên bản nguy nga Vũ quốc đại quân, cũng là thoáng tán loạn xuống , khiến cho Phương Nguyên trong lòng rùng mình.

Biết ở Nguyên quốc kỵ binh trước mặt, dù là Vũ quốc thực lực, đều muốn hơi kém một chút.

"Luật luật!"

Tuấn mã chạy chồm, kỵ binh số lượng có tới hơn vạn.

Bọn họ đi tới ven hồ, lại là lại một thoáng dừng lại, kỷ luật nghiêm minh, bắt đầu cắm trại buộc trướng, ở trung tâm nhất, một cái cực lớn màu vàng lều trại đã trước tiên dựng lên, trên mặt đất bày ra tốt nhất thảm lông cừu, bên ngoài lấy giấy thếp vàng, bảo thạch, mỹ ngọc trang sức, giống như Thiên Cung giống như, trấn áp các nước.

"Cái kia không phải Nguyên Hãn vương đại kỳ!"

Tạ Linh Vận nhìn kim trướng trên triển lộ ra cờ xí, tức giận đến thân thể mềm mại run: "Chỉ là một cái vương tử, liền muốn đại biểu một quốc gia? Hung hăng càn quấy!"

"Người cường ta yếu, có thể làm gì?"

Phương Nguyên đúng là không đáng kể: "Địa chủ đều đến, chúng ta cũng nên xuống!"

Trên thực tế, như trên mảnh đại lục này các nước chư hầu có thể chân chính liên hợp lại, chỉ là một cái Nguyên quốc tuyệt đối không cách nào chống đỡ, nhưng bọn họ vốn là đánh cho một đầu óc máu chó, lại làm sao có khả năng đồng lòng hợp lực, cộng ngự ngoại địch?

"Càng không cần phải nói, Nguyên quốc chủ công phương hướng, vẫn là Hạ, Vũ mấy cái cường quốc, cái khác quốc quân đương nhiên ước gì xem trò vui!"

Trong lòng có cái này hiểu ra, Phương Nguyên đối với Minh Hội tương lai, liền càng ngày càng không coi trọng lên.

Chỉ một lúc sau, cao chung quanh đài lễ nhạc mãnh liệt, rất nhiều quốc quân một vừa ra trận, lên đài nhập bàn.

Đúng là Tạ Linh Vận, cắn môi anh đào, đi tới Phương Nguyên bên người: "Sư phụ. . . Hôm nay như đụng chuyện không hài lòng, mong rằng lấy bảo toàn tự thân làm trọng!"

"Ta tự nhiên để ý tới đến!"

Phương Nguyên mười phân rõ ràng, Hạ quốc là đem bảo áp tại mình có thể ngày sau đột phá Thông Nguyên cảnh bên trên, bởi vậy đối với mình an nguy mới quan tâm như vậy.

Nhưng hắn như thế nào sẽ nói thẳng cho biết, chỉ là khẽ gật đầu cho biết là hiểu, để vương nữ không thể làm gì.

Lúc này, chỉ có thể trước tiên vì hắn giới thiệu các nước nhân vật:

"Đó là nước Tề chi quân, nước Tề sở hữu diêm điền chi lợi, có thể nói hào phú, chính là bởi vì quốc dân giàu có, nhưng không có cỡ nào kiệt xuất Võ Tông Linh Sĩ xuất hiện. . ."

Tạ Linh Vận từng cái làm vì Phương Nguyên chỉ thị: "Còn có bên kia, mặt đỏ quân chủ, chính là Côn quốc quốc quân, Côn quốc nước nhỏ dân bần, nhưng võ phong dũng mãnh, dù cho gặp phải võ tốt cũng dám một trận chiến, trước Hoàng Trì cuộc chiến, Vũ quốc dùng Phi Long đại tướng quân, bỏ ra năm năm, mới miễn cưỡng đem Côn quốc đánh bại, sau đó thanh toán thành phẩm, càng là thâm hụt tiền tới cực điểm, từ đây liền đem Côn quốc liệt vào không chinh quốc gia. . ."

Phương Nguyên rất hứng thú nhìn Côn quốc quốc quân một chút, phát hiện quả nhiên vô cùng xốc vác, đặc biệt có tu vị tại người, dĩ nhiên cũng có võ đạo mười hai quan viên mãn tu vị, đặt ở một đám quân chủ ở trong, thực sự là vô cùng không dễ dàng.

Lúc này, ở đối diện chỗ ngồi, một cái trắng mập mạp quân chủ nhìn thấy Phương Nguyên ánh mắt, cố ý chắp tay hành lễ, vô cùng khiêm tốn.

"Đó là người phương nào?"

Cái gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Phương Nguyên nhìn phía sau hắn cờ xí, suy tư hỏi.

"Đó là Chu quốc quốc quân, người hiền lành một cái, ở quốc nội đức cao vọng trọng, cùng ta Hạ quốc trước mấy đời quốc quân như thế đây!"

Tạ Linh Vận nói tới chỗ này, bên mép liền mang theo châm chọc.

Phương Nguyên vừa nghe, nhất thời liền hiểu rõ ra, cảm tình này vị quốc quân cũng chẳng qua là Chu quốc bên trong thăng bằng thế lực khắp nơi con rối, cùng với trước Hạ quốc quốc quân có thể nói khó huynh khó đệ.

Mà chính mình trước đại náo Chu quốc, càng bắt giữ Độc Vương Giải Vô Mệnh, có thể nói hung uy ngập trời, người này vừa kính vừa sợ, có thể lý giải.

Nguyên Vũ Minh Hội, có một bộ đặc biệt lễ tiết.

Trên đài cao, chỉ có quốc quân có ngồi vào, cái khác tùy tùng lại làm sao, cũng chỉ có thể đứng.

Năm đó, U Sơn ba phủ Phủ chủ 'Hộ tống' Hạ quốc quốc quân đến đây hội minh lúc, cũng là bảo vệ ở sau lưng hắn, một tấc cũng không rời.

Hiện tại Phương Nguyên cùng Tạ Linh Vận , tương tự đứng ở Hạ quốc quốc quân sau lưng, vị trí đúng là bài đến khá là khá cao, có năm vị trí đầu dáng dấp.

'Đây chính là lần trước Hạ quốc, ở cái này Minh Hội trên tranh thủ đến địa vị?'

Phương Nguyên rất rõ ràng, một khi chính mình vào lần này Minh Hội trên đem U Sơn phủ chính thức lập quốc, ngày sau Minh Hội, liền cũng có chính mình một vị trí.

Đương nhiên, điều này cần chính mình đi tranh thủ, đầu tiên muốn đối mặt với, chính là các quốc gia làm khó dễ.

'Không biết hôm nay, Nguyên Vũ hai nước chuẩn bị cho ta cái gì? Có thể quả thật là chờ mong đây!'

Phương Nguyên nhìn cái khác quốc quân ngồi xuống, chu vi nhạc sĩ tấu nghênh vương chi chương, rất hợp cổ lễ, liền hắn cũng là nghe được say sưa ngon lành.

Cỡ này thịnh cảnh, cũng không phải tùy tùy tiện tiện nơi nào đều có thể nhìn thấy.

Cổ nhạc cùng vang lên bên trong, Vũ quốc quốc quân cùng Nguyên quốc vương tử đồng dạng xuống ngựa, chân thành mà lên.

"Vũ quốc quốc quân Vũ Càn Khôn, tục truyền anh minh thần võ, chính là một đời Anh chủ, kiên quyết cải cách, quốc lực ngày càng hưng thịnh. . . Đương nhiên, lần kia sau khi đại bại, uy tín quét rác, gần nhất lại có Nguyên quốc tiểu bại. . ."

Tạ Linh Vận nói tới chỗ này, tiếng nói thì có chút mê ly.

Dù sao, như tất cả bình thường phát triển, có lẽ cái này chính là nàng chồng.

Chỉ là thế sự trêu người, một đến tới đây liền ...

"Vẫn được!"

Phương Nguyên cũng nhìn thấy Vũ Càn Khôn sau lưng Vũ Vô Đạo mấy người, lắc lắc đầu, nhìn về phía Nguyên quốc đội ngũ: "Người tuổi trẻ kia đây?"

"Hắn là Nguyên quốc Hãn Vương Bát nhi tử, tên là Cách Nhật Đồ, có quang minh chi ý! Một thân được đến Nguyên quốc chi nghi, vừa có tuổi tác trên thiên nhiên ưu thế, lại có thực lực hùng hồn hậu tộc làm chỗ dựa, chính là thái tử có một không hai tuyển chọn."

Tạ Linh Vận xinh đẹp tuyệt trần mắt nhíu lên.

Cái kia Bát vương tử vừa vào tràng sau khi, ánh mắt liền tới lui tuần tra bất định, nàng bén nhạy cảm giác được chú ý chính mình tầm mắt biến nhiều hơn, trong lòng liền không khỏi giận dữ và xấu hổ.

"Quả nhiên lang cố ưng thị!"

Phương Nguyên gật gù, lại lắc đầu: "Nguyên quốc nếu như đã lập quốc, lại vẫn là không thoát khỏi nguyên bản bộ lạc tật, hai đem không dựa vào, chỉ sợ sẽ có đại họa!"

Các nước trong, vẫn là chú ý con trưởng đích tôn kế thừa chế độ, Nguyên quốc được các nước ảnh hưởng, loại này tâm tư cũng chưa chắc không có.

Hơn nữa có Shaman cùng tiên tiến y thuật, dẫn đến Nguyên quốc các quý tộc tuổi thọ đã sớm không bằng trước như vậy ngắn ngủi, còn như vậy xuống, ngày sau tất nhiên muốn sai lầm.

Nói không chừng, đến thời điểm thì có vừa ra huynh đệ cốt nhục tương tàn mới tốt kịch.

Cách Nhật Đồ con mắt đảo qua mặt nam chư quân, nhìn thấy rất nhiều hoặc tái nhợt, hoặc lấy lòng, hoặc sợ hãi khuôn mặt, trong lòng lại là một thoáng lửa khẽ nóng lên: 'Quả nhiên. . . Nam nhân chính là cùng nghe đồn giống như mềm yếu, còn yêu thích nội đấu, mảnh này trời xuống, chung quy sẽ là của ta, đem sẽ bao phủ ở ánh sáng trong!'

Lọt vào trong tầm mắt, bỗng nhiên lại nhìn thấy một cô gái.

Nàng áo trắng tung bay, thân thể thướt tha, biểu hiện lẫm liệt bên trong lại mang theo một tia quý khí, không khỏi giật mình.

'Đại ca nếu dâng lên Tịch Dạ bộ công chúa, để phụ vương mừng lớn, ta cũng không thể lạc hậu.'

Lúc này dừng bước lại, lấy tiếng hỏi dò "Ngươi là. . ."

"Tôn kính Bát vương tử điện hạ, vị này chính là Hạ quốc quốc quân nữ nhi, Linh Vận vương nữ!"

Bên cạnh, một tên lễ quan liền vội vàng nói.

"Ngươi, không sai! Rất tốt!"

Cách Nhật Đồ cười ha ha, trong con ngươi ánh sáng khiến Phương Nguyên có chút không thích cau mày.

"Ngươi là ai?"

Cách Nhật Đồ xoay chuyển ánh mắt, lúc này lại chú ý tới Phương Nguyên.

"Bát vương tử điện hạ!"

Vũ Vô Đạo con mắt hơi chuyển động, không có ý tốt tiếng nói liền truyền tới: "Vị này chính là chúng ta nam nhân bên trong đệ nhất dũng sĩ, Hạ quốc U Sơn phủ chủ —— Phương Nguyên! Năm nay vừa mới hai mươi tuổi!"

"Ngươi chính là Phương Nguyên?"

Bát vương tử ánh mắt ngưng lại: "Không biết cùng ta Nguyên quốc đệ nhất dũng sĩ so với, thì lại làm sao đây? Trác Lực Cách Đồ!"

Hắn một hô quát, sau lưng một tên đại hán mặt đen lúc này tiến lên một bước.

Người này chiều cao tám thước, khuôn mặt thô lỗ, hẹp dài trong con ngươi mang theo bích quang, mũi làm nổi lên, như lang như ưng, ăn mặc thảo nguyên trường bào, lại lộ ra lồng ngực, phía trên xăm lên một cái màu xanh đầu sói dáng dấp.

Trác Lực Cách Đồ, ở thảo nguyên lời nói bên trong có không biết sợ ý tứ.

Người này khí tức trầm ngưng, kín đáo không lộ ra , dựa theo Phương Nguyên đến xem, cũng là cao cấp nhất Võ Tông, còn muốn ở Vũ quốc Phi Long tướng quân bên trên.

"Ta ra một trăm thớt chiến mã, mười cái kim bánh bột ngô, đánh cược ngươi

dũng sĩ nhất định không bằng ta dũng sĩ!"

Bát vương tử tiến lên một bước, nhìn gần Hạ quốc Quốc chủ: "Thế nào?"

"Khục khục. . ."

Hạ quốc Quốc chủ tằng hắng một cái, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Tạ Linh Vận không vừa mắt, đứng dậy: "Bát vương tử còn xin tự trọng! Hội minh còn chưa bắt đầu, ngươi liền muốn chia rẽ minh ước sao?"

Cách Nhật Đồ ngẩn ra.

Chợt mới nghĩ lên đến, hắn cũng không phải là Hãn Vương, chỉ là một cái vương tử mà thôi , liền ngay cả thái tử vị trí, đều không thế nào an ổn.

Lần này Hãn Vương lấy trọng trách tương giao, nếu là nhất thời hành động theo cảm tình, tạo thành hậu quả gì, mắt nhìn chằm chằm mỗi cái huynh đệ nhất định sẽ không bỏ qua cái này cơ hội tốt.

Lúc này cười lạnh một tiếng, quay đầu rời đi, đi tới Nguyên quốc trên đầu vị trí ngồi.

Lễ quan trong lòng thở dài một hơi, trầm giọng nói: "Liệt quốc quân đến, bắt đầu duyệt binh!"

Nguyên Vũ Minh Hội, vốn là thực lực biểu diễn, còn muốn chọn ra một cái người đứng đầu người!

Dĩ vãng, cái này vinh dự Minh chủ đều là rơi vào Nguyên Vũ hai nước trên đầu.

Như Vũ quốc đến, cái kia thảo nguyên tường an không có chuyện gì, còn có thể dựa vào người minh chủ này danh nghĩa, ở liên bang bên trong lấy điều giải làm tên, tùy ý chiếm đoạt núi sông, xâu xé thiên hạ.

Như Nguyên quốc đến, biết mặt nam các nước suy yếu, cái kia thường thường sẽ nhấc lên một làn sóng du mục xuôi nam cuồng triều, sinh linh đồ thán.

'Chỉ là. . . Dù như thế nào, đều không có tiểu dân chuyện gì! Không! Thậm chí đều không có tiểu quốc chuyện gì. . .'

Phương Nguyên hướng những kia tiểu quốc quốc quân trên người liếc mắt, trên nét mặt liền mang theo thương hại: "Hưng, bách tính khổ! Vong, bách tính khổ! Cũng là bởi vì chung quy là siêu siêu phàm thế giới, tốt xấu còn có chúng ta những người tu luyện này một vị trí!"

Ô ô!

Quân hào vang vọng, các quốc gia tinh binh chỉnh đốn ra doanh, xếp thành phương trận , dựa theo trật tự từ bên dưới đài cao liệt trận mà qua.

Chỉ một thoáng, đài cao phía dưới Hoàng Long từng trận, vũ khí lăn lộn, đao kiếm tia chớp , ngược lại cũng khá là náo nhiệt.

'Ân, các quốc gia tinh binh, cơ bản đều có bốn quan nội tức cảnh giới, cái này tố chất thân thể bình quân tuyến liền rất cao. . .'

Phương Nguyên nhìn mấy trận, trong lòng nhất thời có đáy.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Kịch Biến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Bức Bách

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Võ Uy

Hội minh trên đài.

Phương Nguyên bước ra, con mắt liếc sang.

Ngàn người công kích bên trong, Vũ Vô Đạo, Phi Long tướng mấy người trên mặt mang theo cười gằn, chậm rãi vây kín.

Cái khác quốc quân hoặc thờ ơ lạnh nhạt, hoặc mặt lộ vẻ chờ mong.

Dù sao, một cái hai mươi tuổi liền đột phá Nguyên lực cảnh thiên tài! Tương lai sự không chắc chắn thực sự quá to lớn, lên cấp Thông Nguyên, hầu như có tám thành khả năng!

Bọn họ đương nhiên không muốn thấy có người nắm giữ thực lực như vậy, cho đại lục các quốc gia tạo thành uy hiếp.

Lúc này, các quốc gia Võ Tông Linh Sĩ, dồn dập hộ vệ các quốc gia quân chủ, lại có mấy người bồng bềnh tham gia, mắt lộ ra hung quang, hiển nhiên đến thụ ý.

Thế cuộc, đã đến thế ngàn cân treo sợi tóc!

"Giết người này, bêu đầu tế cờ!"

Vũ Càn Khôn cắn răng nói.

Cái này một tiếng dường như hiệu lệnh, ở đây song phương đột nhiên động.

"Chết!"

Phi Long tướng quân xông vào trước nhất, trên người tựa như quấn quanh cái này một đạo Long hình kình khí, sơ sẩy liên tục bổ mười tám chưởng, Nguyên lực khuấy động, nhấc lên kình phong khiến tinh binh rút lui, cốc nhỏ rơi xuống đất, toàn bộ đài cao khắp nơi bừa bộn.

"Sưu Thần Thủ!"

Hầu như là ở Phi Long tướng quân hơi động đồng thời, Vũ Vô Đạo cũng có động tác.

Hắn đối với Phương Nguyên thực sự là cực kỳ kiêng kỵ, vừa bắt đầu liền đem chính mình sát chiêu lấy ra.

Xèo!

Nương theo trên tay hắn ấn quyết động tác, linh quang lấp loé bên trong, một đạo nửa trong suốt dấu tay nhất thời hiện lên đi ra, đi vào trong hư không, biến mất không thấy.

Cái này Sưu Thần Thủ, chuyên môn tấn công tiêu diệt tổ khiếu thần hồn, đến vô ảnh, đi không còn hình bóng, vô cùng hung tàn ác độc, lần trước U Sơn phủ chủ Lưu Diễn, chính là bên trong chiêu này, tổ khiếu vỡ tan, dù là gặp phải Phương Nguyên đều là không có cứu.

"Giết!"

Không chỉ có cái này một pháp một võ, những người khác phụ thuộc quốc quân Võ Tông Linh Sĩ, cũng là dồn dập ra tay.

Các loại muôn màu muôn vẻ linh pháp, cùng với võ kỹ, thình lình hướng về giữa tràng mãnh liệt mà đi.

"Hống hống!"

"Gào gào!"

Trên bầu trời, phong vân khuấy động, lại có mấy con Linh thú bay ra, canh gác không cấm, phía trên mơ hồ có bóng người.

Trời cao không đường, xuống đất không cửa!

Đối mặt với loại này vây công, như Phương Nguyên vẫn là trước cái kia Pháp Võ kiêm tu Linh Sĩ, dù là hắn đã đem cái này hai đạo tu luyện tới Tụ Nguyên cảnh điên phong, lại có Linh cầm giúp đỡ, hôm nay cũng là tất không có may mắn!

Nhưng hắn đương nhiên đã không phải tên ngố!

Rõ ràng có Phi Long tướng, ám có Sưu Thần Thủ, bên ngoài còn có mấy cái Võ Tông Linh Sĩ vây công.

Phương Nguyên lại là hít sâu một cái.

Hô!

Sóng khí ngập trời, một đạo ngưng tụ đến cực điểm linh mạch, đột nhiên ở trên người hắn hiện lên!

Võ Tông hai tầng, Thông Mạch cảnh giới!

"Sưu Thần Thủ! ?"

Hắn sắc mặt hờ hững, vươn tay phải ra song chỉ, ở chính mình mi tâm một kẹp.

Răng rắc!

Trong hư không, một đạo dấu tay hiện lên, tựa như qua lại mà đến, lại vừa vặn rơi vào pháp, tiếng vang lanh lảnh phát ra sau khi, liền phảng phất bong bóng xà phòng giống như phá diệt.

Ầm ầm!

Phi Long Gia con ngươi sáng choang, nắm lấy cơ hội, mười mấy đạo chưởng lực điên cuồng nghiêng ở Phương Nguyên quanh thân: "Phi Long Thập Bát Kích!"

Ầm ầm!

Nổ vang qua đi, Phương Nguyên trên người quần áo lam lũ, lộ ra bắp thịt rắn chắc cùng trôi chảy đường nét, vẻ mặt trêu tức, một phát bắt được Phi Long tướng cổ tay: "Làm sao? Đánh đủ rồi?"

"Không thể!"

Phi Long tướng cùng Vũ Vô Đạo con ngươi đều cơ hồ nổi gồ lên.

Dù là biết Phương Nguyên là lấy Ngạnh Công đột phá Võ Tông cảnh giới, thân thể cứng rắn như sắt, nhưng Phi Long tướng cũng tương tự là Võ Tông, thậm chí chiến tích dũng mãnh, trước tuyệt chiêu ra hết, dù là trước mặt là một cái người sắt, đều chắc chắn có thể đem hắn đánh thành môn ném đĩa!

Nhưng lúc này Phương Nguyên đây? Dĩ nhiên không hư hao chút nào, liền cái lông tơ đều không có rớt xuống?

Phi Long Gia trong lòng chấn động mạnh, lại cảm thấy đối phương cầm lấy bàn tay của chính mình như thiết đúc giống như, sắc mặt càng là thảm biến: "Quốc sư cứu ta. . ."

Răng rắc!

Vừa dứt lời, hắn cả cánh tay bộ xương liền bị Phương Nguyên bóp chặt lấy, phảng phất ném rác rưởi giống như ném đi ra ngoài.

"Cho ta. . . Cút ngay!"

Phương Nguyên một tiếng quát lớn, trên người linh mạch càng ngày càng lóng lánh, bỗng nhiên hóa nhập tay phải, đấm ra một quyền.

Ầm ầm!

Đài cao rung động, nát vụn, hầu như muốn tan vỡ.

Trước vây công rất nhiều Võ Tông, Linh Sĩ, dồn dập thổ huyết bay ngược, Vũ Vô Đạo đứng mũi chịu sào, bị một quyền nện ở ngực, cả người ao hãm nhập mặt bàn, trước ngực phá tan cái hang lớn, mơ hồ có thể thấy được nội tạng mảnh vỡ.

Một quyền oai, quả là thiên uy!

"Không thể!"

Biến hóa trong sân, thực sự là long trời lở đất, cũng đều phát sinh ở trong nháy mắt.

Liền ngay cả Tạ Linh Vận, cũng là xem sững sờ.

"Ngươi này. . . Không phải Linh thuật! Mà là. . . Thuần túy võ công. . ."

Phi Long tướng liền thổ ba ngụm máu lớn, lúc này mới giẫy giụa hỏi: "Đây là công pháp gì? Chẳng lẽ. . . Ngươi đã đột phá!"

Nếu muốn đánh bại nhiều như vậy Linh Sĩ Võ Tông hợp lực, chỉ có một cái giải thích, cái kia chính là đã đột phá Thông Nguyên!

"Cự Ưng Thiết Thân Công!"

Phương Nguyên từ đột phá sau đó, lúc này cũng là lần thứ nhất toàn lực triển khai, tinh tế cảm nhận trong đó không giống.

"Thông Mạch sau khi, không chỉ có là Nguyên lực tăng vọt, trọng yếu nhất,

còn là đối với Linh thuật chống lại!"

Hắn nhìn cái kia mấy cái thổ huyết Linh Sĩ, trong lòng đốn ngộ.

Ngay khi vừa mới, mấy đạo nguyền rủa, mặt trái Linh thuật rơi xuống trên người hắn, chính là xuất từ những thứ này Linh Sĩ thủ bút, làm sao hắn có linh mạch hộ thể, chỉ là chấn động, rất nhiều Linh thuật liền dồn dập phá nát, thậm chí phản phệ kỳ chủ!

'Đây chính là mâu cùng thuẫn tranh đấu, Võ Tông tu vị càng cao, linh mạch càng nhiều, liền có thể chống cự càng mạnh hơn Linh thuật. . .'

'Như hôm nay có một cái Thông Nguyên Linh Sĩ âm thầm ra tay, ta liền chống lại không được, nhưng những món hàng này, đến bao nhiêu đều là chịu chết bia đỡ đạn!'

Toàn trường yên lặng bên trong, Phương Nguyên cô lập đài cao, mắt hổ quét ngang, bất kỳ vua của một nước cũng không dám nhìn thẳng hắn.

Dù là Vũ Càn Khôn, cũng là cũng ngồi trở lại vị, sắc mặt tái nhợt.

"Không nghĩ tới, ta cuối cùng đi tới cái này bước!"

Phương Nguyên nắm chặt nắm đấm.

Cái này ở trong ẩn chứa, là đủ để trấn áp toàn bộ đại lục sức mạnh khổng lồ!

Lúc này, không khỏi vừa liếc nhìn thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 18

Khí: 18

Thần: 9. 9

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Trúc Mộng sư (Tụ Nguyên điên phong), Võ Tông (một mạch)

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (tầng hai (1%)), Mê Hồn thuật, Mê Tung bộ

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

"Cự Ưng Thiết Thân Công (một mạch)—— chứa đựng Ưng Trảo Thiết Bố Sam cùng Càn Khôn Cự Linh công hai nhà sở trường, sáng tạo ra độc môn công pháp, cất bước Nguyên lực, mang vào Cự Linh lực lượng, cường hóa phòng ngự, độc tố cường hóa, hồi tức cường hóa, âm hàn cường hóa đặc tính! Trước mắt ngưng tụ một cái linh mạch, tăng cường Nhất nguyên chi lực! Thu được Linh thuật kháng tính!"

Phương Nguyên tự nghĩ: "Lúc này ta là Tam nguyên lực lượng, như vậy xem ra, bình thường Võ Tông, mới vừa đột phá lúc dữ liệu, đại thể là 5 đến 6 dáng vẻ?"

Tam nguyên lực lượng, chính là ba cái Võ Tông lẫn nhau!

Đồng thời, chiến lực lại càng không là một thêm một đơn giản như vậy.

"Ngươi đã đột phá Thông Nguyên?"

Phi Long tướng quân sống lưng ưỡn lên đến mức thẳng tắp, dường như một cây đỉnh thiên lập địa cây lao, trong ánh mắt càng là thả ra không gì sánh kịp nóng rực vẻ.

Phương Nguyên có thể thấy, đây là một tên võ giả đối với tự thân võ đạo thành kính.

"Võ Tông phía sau, quả nhiên có đường?"

Phi Long tướng quân nghiêm mặt, đi tới Phương Nguyên trước mặt, trịnh trọng hành lễ, có quân tử chết mà quan không khỏi mùi vị.

"Không sai, Linh Sĩ có Thông Nguyên, Võ Tông phía sau, là vì Thông Mạch!"

Loại này thà chết cũng yêu cầu biết khát vọng , khiến cho Phương Nguyên không khỏi thoáng thay đổi sắc mặt, trả lại nửa lễ.

"Ha ha. . . Ta tám tuổi tập võ, ba mươi tuổi võ phá mười hai quan, lại tiềm tu hai mươi năm, rốt cục vào được Võ Tông cảnh giới, vốn cho là đi tới không đường, lúc này mới chuyển thành chiến sự, không nghĩ tới, võ đạo cuối cùng cũng chưa phụ ta!"

Phi Long tướng vẻ mặt trịnh trọng, bày ra dấu tay: "Xin mời! Hôm nay chết ở Thông Mạch võ đạo phía dưới, là vì chết có ý nghĩa!"

"Tướng quân không được!"

Vũ Càn Khôn sắc mặt đột nhiên biến.

Trước Vũ Vô Đạo đã không có cứu, hắn cũng không muốn lại mất đi một tên điên phong Võ Tông.

Nhưng lúc này Phi Long tướng đã vứt bỏ tất cả vinh hoa phú quý, chỉ là lấy đơn thuần võ giả chi tâm, hướng về Phương Nguyên cầu đạo, căn bản liền mắt điếc tai ngơ.

"Xin mời!"

Phương Nguyên vẻ mặt nghiêm túc, kình lực vận chuyển tay phải.

"Uống! Long Hình Sưu Thần Thủ!"

Phi Long tướng sơ sẩy hóa thành một đạo tàn ảnh, đi tới Phương Nguyên

trước mặt, còn sót lại trên tay trái kình khí hội tụ, mơ hồ hóa thành Long trảo.

"Tam nguyên lực lượng!"

Phương Nguyên lại là không có sử dụng chiêu thức, bình dị, đấm ra một quyền.

Răng rắc!

Cường đại mà dồi dào lực lượng, không chút khách khí phá Phi Long tướng kình khí, đồng thời dọc theo cánh tay của hắn một đường thẳng vào trong cơ thể, tùy ý tàn phá hủy diệt.

Phốc!

Phi Long tướng chợt lui, một đường máu tung trời cao.

"Khục khục. . ."

Hắn ném tới một tấm án bàn bên trong, thân thể sâu sắc ao hãm đi vào, trong miệng còn ở ho máu tươi: "Thông Mạch! Võ Tông con đường sao? Đáng tiếc. . . Ta sẽ không còn được gặp lại. . ."

Một câu sau khi, hắn nhắm hai mắt lại, thình lình khí tuyệt!

"Quốc sư! Tướng quân!"

Vũ Càn Khôn ngơ ngác nhìn cái này màn, vô cùng hồn bay phách lạc.

Ở chốc lát trước, hắn vẫn là áp đảo các nước, có văn võ phụ tá thiên hạ Minh chủ!

Nhưng chỉ chốc lát sau, chính mình phụ tá đắc lực, dĩ nhiên liền bị như thế mạnh mẽ đánh chết tại chỗ!

Loại này độ tương phản lớn lao, thực sự đủ để khiến bất luận người nào đều

tâm tang như chết.

Hắn nhìn chung quanh một vòng, phát hiện rất nhiều mới vừa uống vào huyết tửu minh ước quốc quân đều là sắc mặt thảm biến, có trực tiếp con mắt hơi chuyển động, âm thầm hướng về Hạ quốc quốc quân dựa vào, nhìn thấy ánh mắt của hắn đều là chột dạ tách ra, trong lòng càng là cười khổ.

Này thế bên trên, chung quy thực lực số một!

Như Phương Nguyên vẫn là Tụ Nguyên cảnh giới, vậy dĩ nhiên muốn không tiếc đánh đổi vây giết.

Nhưng lúc này đối phương đã đột phá, lại phải dùng hết sức lôi kéo lấy lòng, hắn người minh chủ này lại tính là gì? Nếu công đẩy ra, tự nhiên cũng có thể cùng đề cử trục xuất!

"Bản quân đột nhiên cảm giác thấy, trước chúng ta tuyển cử Minh chủ, có dị nghị, phải là một lần nữa mở tuyển mới là!"

Côn quốc quốc quân đàng hoàng trịnh trọng nói.

"Khục khục. . ."

Chu quốc Quốc chủ tằng hắng một cái, suýt chút nữa sặc đến, tự mình nghĩ nói lời nói đều bị cướp, không khỏi cực kỳ u oán liếc Côn quốc quốc quân một chút, phụ họa nói: "Lời ấy chính là, Bản vương đưa danh sách đề cử, Hạ quốc quốc quân làm sao?"

"Nơi nào, Phương phủ chủ còn trẻ anh tài, chiếm hữu U Sơn, mở một quốc gia, làm vì U quốc quốc quân! Vị trí minh chủ, tự nhiên cũng là hắn đến thích hợp!"

Lại có một cái tiểu quốc quân nhô ra, chẳng biết xấu hổ, trêu đến cái khác quốc quân trợn mắt nhìn, lại dồn dập phụ họa.

"Ha ha. . . Ha ha. . ."

Vũ Càn Khôn nhìn từng cảnh tượng ấy, khóe miệng nứt ra một nụ cười, cuối cùng rốt cục hóa thành cười lớn: "Được! Được! Được! Cái này chính là cô minh hữu a!"

Dù là còn có thân vệ trọng binh bảo vệ, nhưng hắn cũng biết, hôm nay hắn sống chết, chỉ ở Phương Nguyên trong một ý nghĩ!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 185: U Quốc

'Cô vương, làm sao có thể chết ở chỗ này?'

Chu vi tuy rằng còn có tầng tầng hộ vệ, nhưng cũng không thể cho Vũ Càn Khôn mang đến một tia cảm giác an toàn.

Nhìn chậm rãi áp sát Phương Nguyên, dù là có hộ vệ, hắn cũng không khỏi tay chân lạnh cả người, trước làm vì vương tử lúc ẩn nhẫn, đoạt vị hăng hái, còn có mưu đồ bá nghiệp, từng hình ảnh hồi ức đều hiện lên ở trong đầu.

'Cô vương còn muốn thống nhất thiên hạ, làm sao có thể. . . Làm sao có thể. . .'

Môi hắn khô khốc, phảng phất sắp nứt ra giống như: "Phương tông sư, tiểu Vương nguyện lấy quốc sư vị trí. . ."

Ầm!

Lời còn chưa nói hết, Phương Nguyên đã đi tới trước mặt hắn, một cái tát vung ra.

Đùng!

Bạt tai vang dội.

Vũ Càn Khôn trên đất chật vật lăn mấy vòng, phun ra một hớp mang máu hàm răng, lại vội vã quát bảo ngưng lại nghĩ muốn tiến lên liều mạng thân vệ.

Hắn là một người thông minh.

Nếu đối phương thân một đầu ngón tay là có thể giết mình, lại chỉ là một cái tát, hiển nhiên là tiểu trừng đại giới.

"Tiểu Vương trước vô lễ, kính xin Tông sư thứ tội!"

Nhưng Vũ Càn Khôn là người nào?

Đường đường Vũ quốc quốc quân, quyền sinh quyền sát trong tay, quyền to ở tay người, tao ngộ này lớn nhục, dù là trên mặt lại cười đến vẻ mặt ôn hòa, móng tay cũng là không khỏi sâu sắc đâm vào thịt bên trong, thấm ra máu.

"Hừm, ngươi vẫn tính thành thực!"

Phương Nguyên sức quan sát cẩn thận tỉ mỉ, như cái này Vũ Càn Khôn tao ngộ này vô cùng nhục nhã, còn có thể như không có chuyện gì xảy ra, vậy hắn thật là muốn đem đối phương, lập tức đưa hắn đi Hoàng Tuyền.

Lúc này chư hầu sắc mặt trắng bệch, mới biết cái gì gọi là chân chính sợ hãi!

Tụ Nguyên cảnh cường giả, tốt xấu còn muốn giảng chút quy củ, nhưng đến Thông Nguyên cảnh giới, nhưng là có mở bàn thực lực!

Đặc biệt, đối phương lại vẫn ở võ đạo bên trong, mặt khác mở ra một phương thiên địa !

Chỉ cần cái này tin tức truyền bá ra ngoài, toàn bộ đại lục võ giả cùng Võ Tông, đều muốn mạnh mẽ động tâm một phen, hơi hơi lôi kéo một thoáng chính là một cái thế lực bá chủ cấp bậc thế lực, Võ Tông tầng tầng lớp lớp!

Càng không cần phải nói, không có một cái thế lực, có thể bị vây giết đến một cái mở mạch võ giả.

Bởi vậy, Phương Nguyên liền dám giết người tại chỗ, còn tát Vũ Càn Khôn bạt tai, đối phương cũng chỉ có mạnh mẽ chịu.

"Tiểu Vương đức mới nông cạn, thực sự không chịu nổi Minh chủ tôn vị, Phương tông sư nếu chiếm hữu U Sơn phủ, lúc này chính là hoàn toàn xứng đáng U quốc quốc quân, còn xin mời ngồi!"

Vũ Càn Khôn hầu như muốn cắn tan nát hàm răng, lúc này mới đem trong lồng ngực hậm hực bất bình khí đè xuống, bồi cười nói.

"Ta chính là sơn dã người, thiếu kiên nhẫn việc ở thế giới phàm tục! Người minh chủ này vị trí, ta tự nhiên là sẽ không ngồi, bất quá cũng có thể đề cử một người, Hạ quốc quốc quân, nhân phẩm quý trọng, chính là thượng giai nhân tuyển!"

Phương Nguyên lại lắc lắc đầu, thẳng đi tới Hạ quốc trận doanh ở trong, đem sắc mặt trắng bệch Hạ quốc quốc quân kéo đến Minh chủ vị trí.

"Khục khục. . ."

Tạ Linh Vận kiềm chế lại trong lòng mừng như điên , tương tự đi theo quốc quân sau lưng, âm thầm nói nhỏ.

"Minh chủ ở đây, còn không hành lễ?"

Phương Nguyên con mắt nhìn chung quanh một vòng, mang theo nồng nặc ý muốn uy hiếp.

Ở cái này trên đài cao, quả thật là hắn nếu muốn giết cái nào, cái nào liền bảo đảm sống không tới ngày mai.

"Tham kiến Minh chủ!"

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, Chu quốc quốc quân cái thứ nhất quỳ lạy, mặt sau còn có Côn quốc, Hồng quốc. . .

Vũ Càn Khôn trong lòng ngơ ngác, đã hầu như thẫn thờ , tương tự theo hành lễ.

"Chư vị xin đứng lên!"

Hạ quốc quốc quân hai tay hư phù: "Nếu chúng ta làm vì đồng minh, chuyện thứ nhất, chính là chỉnh lý biên giới. Hôm nay có U Sơn phủ khai quốc, chính là đại lục trăm năm khó gặp việc trọng đại! Người đến! Lấy bản đồ!"

Lúc này thì có một tên người hầu, bưng lớn cuốn trên bản đồ trước, chậm rãi mở ra.

"Xin mời!"

Hạ quốc quốc quân lấy ra bút son, lại giao cho Phương Nguyên.

"Ừm!"

Phương Nguyên thành thật không khách khí, trực tiếp ở U Sơn phủ phạm vi tìm Lão đại một vòng, không chỉ có phạm vi bao gồm hắn U Sơn phủ , liên đới phụ cận Vũ quốc địa vực đều nuốt vào đi hơn nửa.

Vũ Càn Khôn chỉ là liếc mắt nhìn, con mắt thì có chút huyết hồng, đây là ở quật hắn căn cơ a!

Làm sao lúc này, người làm vì dao thớt, ta làm vì thịt cá, chỉ có thể rưng rưng nghiêng đầu đi, trong lòng càng là hận vô cùng vì sao cái này Phương Nguyên không sinh ra ở Vũ quốc vương thất.

"Vũ Càn Khôn, ngươi đối với cái này cương vực, có gì dị nghị không?"

Có thể ở Vũ quốc trên mạnh mẽ cắt lấy khối thịt, Hạ quốc trên dưới cũng là cực kỳ khoái ý.

"Không có!"

Vũ Càn Khôn hầu như là từ kẽ hàm răng bên trong đẩy ra câu nói này.

"Rất tốt!"

Tạ Linh Vận nói thẳng: "Kính xin cuối cùng ký kết quốc thư, các quốc gia quân chủ đóng dấu! Phong thổ xây tắc, làm vì U Sơn. . . U quốc chúc mừng!"

Cái này lập quốc , tương tự có một bộ chương trình.

Trong đó trọng yếu nhất, chính là phong thổ xây tắc, do Hạ quốc quốc quân cùng Vũ Càn Khôn đem một khối phong thổ giao cho Phương Nguyên, đại diện cho cắt đất mà phong.

Chợt, chính là các quốc gia Quốc chủ xác thực biên giới, dùng xuống đại ấn.

Cái cuối cùng là Vũ Càn Khôn, hắn khóe mắt ửng đỏ, loại này chưa đánh một trượng liền cắt đất việc, ở Vũ quốc trong lịch sử, quả thực trước nay chưa từng có, nhưng hắn lại không thể không đem cái này nồi vác lên!

Dù sao, lúc này vẫn là Vũ quốc bị phân cách, nếu không đáp ứng, e sợ Vũ quốc vương thất, liền muốn tất cả tiêu diệt!

Chờ đến một loạt thủ tục sau khi hoàn thành, U Sơn phủ không chỉ có hướng về Vũ quốc mở rộng gấp đôi, càng là lắc mình biến hóa, trở thành 'U quốc' ! Tương lai cũng tất đem trở thành toàn bộ đại lục võ đạo Thánh địa!

Dù là Hạ quốc quốc quân là cái con rối, như vậy một bộ lễ nghi đi xuống, cũng là mệt mỏi đến cơ hồ không thành hình người, miễn cưỡng nói:

"Đại thiện! Sau đó các nước theo này giới làm việc, không được can thiệp hắn quốc chi vụ! Không được thiện lên tranh chấp, người vi phạm cộng kích chi!"

Nhưng hắn vẫn chưa thể xuống sân khấu, khi chiếm được Phương Nguyên ra hiệu sau, còn nói ra một câu.

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, rất nhiều Quốc chủ dồn dập thở một hơi dài,

lộ ra nét mừng , liền ngay cả Vũ Càn Khôn cũng là âm thầm thả xuống một tảng đá lớn.

Cắt đất phong quốc tự nhiên có nhục bộ mặt, nhưng cũng không phải là không có chỗ tốt.

Dù sao, trải qua việc này, thân là Thông Mạch Võ Tông U quốc chi chủ, đã triệt để cùng bọn họ đứng chung một chỗ, đồng thời, còn kí xuống cỡ này không xâm phạm lẫn nhau điều ước, há không phải bảo đảm ngày sau có thể hòa bình một thời gian, không cần phải lo lắng lúc nào cũng có thể sẽ bị vị đại nhân này diệt quốc?

"Việc nơi này, Minh Hội có hay không cũng nên giải tán?"

Vũ Càn Khôn cười theo, như đứng đống lửa, như ngồi đống than hỏi.

"Giải tán, vì sao phải giải tán?"

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng, trực tiếp phản bác: "Trước ngươi nói cũng có đạo lý, Nguyên quốc dù sao cũng là cùng liên bang một trong, làm sao có thể không đến?"

"Lúc này nó quốc nội hoạ từ trong nhà, chúng ta càng hẳn là đi tới đó điều đình, bình định mới đúng!"

Đây cơ hồ chính là trước Vũ Vô Đạo sách lược, bị Phương Nguyên rập khuôn.

Làm sao vai chính thay đổi người, dù là Vũ Càn Khôn lại thế nào đi nữa nhảy nhót tưng bừng, cũng chỉ có thể vì người giá y.

"Không sai! Quốc sư. . . Không, Phương quốc chủ ý tứ, chính là quả nhân ý tứ!"

Hạ quốc quốc quân liền vội vàng gật đầu.

"Vừa đã hiệu lệnh lệ thuộc, quyền trách rõ ràng, lại còn có cái gì từ chối? Người đến, lên huyết tửu! Uống máu ăn thề sau khi, các vị trở về quân doanh, tận lên đại quân, cùng đi săn tại Nguyên quốc!"

Phương Nguyên tự giác thay thế vào Minh chủ nhân vật, phát hiệu lệnh.

Hạ quốc Quốc chủ liền vội vàng gật đầu, dường như con gà con mổ thóc.

Nhìn thấy này cảnh, tất cả quốc quân, đều là âm thầm lật một cái liếc mắt, ở bề ngoài lại chậm trễ, dồn dập xưng vâng hắn là.

. . .

Trở lại quân doanh sau khi, Lan Tiếu Sinh cái thứ nhất nghênh tiếp lên đến: "Tham kiến điện hạ!"

Hắn tư thái khiêm tốn, trong lòng càng là hối hận không thôi.

Sớm biết cái này Phương Nguyên như vậy hùng hổ, lúc trước liền không nên đung đưa.

"Thôi!"

Phương Nguyên đối với cái này cỏ đầu tường lại sớm không thèm để ý: "Ngươi đi doanh cửa chờ đợi, nếu có trước đến bái phỏng Võ Tông, liền viết tên, đón vào trướng đến."

Nói, liền cùng Tạ Linh Vận đám người đi tới chủ trướng.

"Hô. . ."

Tạ Linh Vận miệng thở ra một hơi dài, lúc này mới tỉnh ngộ lại, trên dưới đánh giá Phương Nguyên, như ở xem một cái quái thú: "Sư tôn. . . Ngài khi nào đột phá Thông Mạch?"

"Trước hơi có cảm giác, một triều bộc phát thôi!"

So với Lưu Diễn đột phá lúc kinh thiên động địa, Phương Nguyên lần đột phá này, lại hoàn toàn là tiếng trầm phát đại tài điển phạm, thời khắc mấu chốt, lại không lên tiếng thì thôi, một tiếng hót lên làm kinh người!

Nghĩ đến sư tôn đã đột phá Thông Mạch, đặt ở Hạ quốc bên trên núi lớn cũng đem hoàn toàn dời, Tạ Linh Vận liền hưng phấn kích động đến không kềm chế được, nhìn về phía Phương Nguyên con ngươi như nước, gò má càng là mang theo say lòng người đỏ ửng.

"Ha ha. . . Sư phụ đã từng từng chiếm được một phần Võ Tông truyền thừa, bên trong thì có Tụ Nguyên cảnh phía sau miêu tả. . ."

Phương Nguyên ho khan xuống, vẫn là không thể không giải thích một, hai.

"Quả thế!"

Tạ Linh Vận cũng không phải cỡ nào kinh ngạc, hiển nhiên sớm có suy đoán.

Dù sao, Phương Nguyên lại thiên tài, cũng không thể một người lĩnh ngộ ra Võ Tông phía sau con đường.

Trên đại lục này cái gọi là võ đạo tuyệt truyền, lại há là trò cười?

Bởi vậy, tất nhiên là được đến dị đại lục người lưu lại bảo tàng, mới có thể có bây giờ thành tựu!

"Tốt, ngươi đi xuống, cùng Mộc Ly bọn họ chỉnh đốn binh mã đi thôi! Như có thể nhân cơ hội này, đem Nguyên quốc giải quyết, tương lai trên đại lục, khai sáng ra một cái huy hoàng vương triều cũng không phải việc khó!"

Phương Nguyên phất tay một cái, đuổi đi Tạ Linh Vận.

Nơi này hội tụ đại quân có tới ba vạn, đều là các quốc gia lôi ra tinh nhuệ, lại

có đem gần vạn người đều là Vũ quốc tinh nhuệ võ tốt, như không cố gắng điều phối, khó tránh khỏi sẽ có hiệu lệnh không đồng đều.

Trên thực tế, nếu không là Hạ quốc liên quân chính là nơi này ngoại trừ Vũ quốc ở ngoài thứ hai đại thế lực, lại có Phương Nguyên võ lực uy hiếp, nghĩ muốn những kia Quốc chủ ngoan ngoãn nghe lời hưởng ứng, lại nơi nào có đơn giản như vậy?

"Quốc chủ đại nhân!"

Tạ Linh Vận sau khi đi ra ngoài, Lan Tiếu Sinh đã chờ ở bên ngoài chốc lát, thông báo sau tiến đến, trên mặt vẫn cứ tàn dư khiếp sợ.

"Nói đi! Đến rồi mấy người?"

Phương Nguyên lại tựa như vô tình hỏi.

"Quốc chủ mệnh ta chỉ thống kê Võ Tông, lúc này bên ngoài liền tới ba vị, phân biệt là Trương Hà, Lưu Sơn Sấm, Lý Hành Hổ!"

Cái khác Võ Tông, chung quy có kiêng kỵ, sẽ không như vậy lẫm lẫm liệt liệt tới cửa, bởi vậy đến hoặc là cô độc, hoặc là liên luỵ cực nhỏ, một lòng truy tìm võ đạo, chính là tốt nhất lôi kéo đối tượng.

"Xin bọn họ đi vào!"

Phương Nguyên khoát tay áo một cái, vài tên khí tức khác nhau võ giả liền tiến vào lều lớn.

Cái này mấy cái Võ Tông danh tiếng, Phương Nguyên cũng thoáng nghe nói qua một điểm.

Lưu Sơn Sấm lấy một bộ Đại Suất Bi Thủ lừng danh giang hồ, Lý Hành Hổ Bàn Nhược công cũng không thể khinh thường, mà Trương Hà, những khác bất luận, chỉ nhìn lấy cô gái thân, có thể tăng cấp Võ Tông, liền biết gốc gác cùng

căn cơ.

Nhưng lúc này, ba cái Võ Tông thấy Phương Nguyên, lại là không chút do dự mà quỳ xuống: "Bái kiến đại nhân, mong rằng đại nhân ban cho chúng ta đột phá phương pháp!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Thảo Nguyên

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Áo Bào Trắng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Long Thành

Mênh mông đại địa trên, xa xa một cái hùng thành thình lình đập vào mắt.

Cái kia chính là Nguyên quốc quốc đô, Long thành.

Làm cái này Nguyên quốc xây dựng là không nhiều trên thảo nguyên mấy cái thành lớn một trong, nó không chỉ có là toàn bộ Nguyên quốc chính trị trung tâm, càng là tinh thần tín ngưỡng nơi.

Lúc này, một nhánh Nam nhân quân đội, rốt cục đi tới cái này người Hồ tim gan chỗ yếu.

"Kính xin vương nữ nhiều nói tốt vài câu, cùng ta nhà vương tử kết minh, tuyệt đối là cùng có lợi việc!"

Trong doanh trướng, một tên người Hồ trên mặt mang theo cười mỉa, lại cung kính mà lùi ra.

"Đây là. . . Người thứ ba chứ?"

Tạ Linh Vận xoa xoa mi tâm, uể oải đồng thời cũng tràn ngập vui sướng.

Trước đại phá hai cái vạn hộ, Phương Nguyên áo trắng Tù Đặc Cách tên cũng truyền vang thảo nguyên, sau lần đó một đường bình tĩnh, mỗi cái vương tử đang nhìn đến Tam vương tử cùng Tứ vương tử xui xẻo kết cục sau khi đều là câm như hến, dồn dập phái ra sứ giả đến đây lấy lòng.

"Không chỉ có Nhị vương tử A Cổ Đạt, Bát vương tử Cách Nhật Đồ , liền ngay cả trấn thủ Long thành Đại vương tử Ba Đồ, đều dồn dập đến đây lấy lòng,

tư thái khiêm tốn, càng là khiến tất cả chư hầu đều xả được cơn giận, quả nhiên dường như sư tôn từng nói, này bối người, sợ uy mà bất hoại đức, dù là muốn nói phán, cũng trước hết đánh phục rồi lại nói!"

Trước đại thắng, chính là lúc này Lã Vọng buông cần sức lực!

"Chính là không biết, sư tôn hướng vào người phương nào?"

Tạ Linh Vận nhìn về phía Phương Nguyên lều trại, trong ánh mắt có chút chờ mong cùng không rõ.

. . .

Nhưng lúc này, Phương Nguyên lại là từ lâu không tại lều trại ở trong.

"Long thành nơi, cùng Trung Thổ các thành lại là không giống, có một phen đặc biệt phong tình!"

Hắn lúc này người tài cao gan lớn, dĩ nhiên trực tiếp lẻn vào cái này Nguyên quốc đô thành bên trong.

Cho tới thành tường kia, cùng với phía trên ngày đêm tuần tra không ngừng thủ vệ, ở trong mắt hắn, quả thực dường như chuyện cười.

"Hiện tại Long thành chi chủ, ứng nên là Ba Đồ chứ?"

Hắn hướng về trung tâm thành phố đi tới, trong con ngươi lại là mang theo một tia tìm tòi nghiên cứu vẻ: "Dù cho thật sự muốn lên vị, loại này cách làm, hơi bị quá mức rõ ràng một điểm, cũng là cái người đáng thương!"

Dù là có Long thành ở tay, nhưng Ba Đồ trái lại là rất nhiều tranh vị vương tử ở trong, căn cơ nhất là nông cạn một cái.

"Nghe nói bởi vì gánh vác nghi tựa như giết cha ác danh, Long thành bên trong, rất nhiều tộc nhân đều không phục Ba Đồ, mãn trong thành, khá thấy tiêu

điều a. . ."

Nhìn vắng vẻ đường phố, Phương Nguyên thăm thẳm thở dài.

Ở bên cạnh hắn, rất nhiều vệ binh tuần tra mà qua, lại phảng phất người mù giống như, đối với hắn coi như không gặp.

Mộng sư chi đạo, sơ kỳ liền ở huyễn một chữ này trên, những thứ này tinh nhuệ dũng sĩ dù là có nội lực cảnh tu vị, mặt đối Phương Nguyên như thường muốn thành người điếc người mù.

'Có Mộng sư chi đạo, không sợ hãi quần công, Võ Tông mở mạch, càng có thể trăm vạn quân trong, lấy thủ cấp! Một thêm một kết quả, chính là có ta vô địch! Trên mảnh đại lục này, nghĩ muốn ai chết, mặc cho Nguyên quốc Quốc chủ, Vũ quốc quốc quân, đều phải chết!'

Trong lòng hắn nhàn nhạt nghĩ, liền đến Nguyên quốc hoàng cung.

Cung điện này tráng lệ, lại ít đi chút trang nghiêm mạnh mẽ, được Hồ phong ảnh hưởng nghiêm trọng.

Phương Nguyên cũng không nói nhiều, một tầng sương mù bao bọc tự thân, trực tiếp vào trong cung.

Ngự thư phòng.

"Hỗn trướng! Diệp Hách bộ cùng cái kia Nhan bộ lạc còn không nghe ta hiệu lệnh? Ta muốn lập tức phát binh, tiễu bọn họ!"

Loáng thoáng, Ba Đồ gào thét liền truyền tới.

Làm cái này Nguyên quốc Đại Hãn con trai lớn nhất, hắn tướng mạo cùng lão Hãn Vương có bảy thành tương tự, khuôn mặt thô lỗ, một bộ điển hình thảo nguyên nam tử hình tượng.

Lúc này rít gào qua đi, trong lồng ngực lửa giận thoáng phát tiết, còn lại lại là vô tận cay đắng.

"Người phụ nữ kia. . . Tìm được chưa?"

Ba Đồ hối hận a.

Hắn nghĩ tới chính mình lúc trước nhìn thấy người phụ nữ kia kinh diễm, cùng với là lấy cỡ nào tuyệt đại nghị lực mới áp chế xuống chính mình tham lam, đưa nàng hiến cho phụ Hãn.

Cái này có thể hoàn toàn là một mảnh hiếu tâm trung tâm, không có nửa điểm ám hại tâm tư.

"Nhưng ai biết người phụ nữ kia. . . Người phụ nữ kia. . . Nàng không phải là người, nàng chính là ma quỷ, có hồ ly trái tim, rắn độc con mắt, Dã Lang hàm răng, còn có con bò cạp nọc độc. . ."

Ba Đồ nghĩ tới đây, lại có một tia âm thầm vui mừng.

Nếu là cô gái kia xông thẳng chính mình mà đến, vậy này lúc chết tất nhiên là hắn.

'Không có ai. . . Có thể cự tuyệt nàng cười!'

Làm như nghĩ đến đối phương xán lạn như mây tía dung nhan, Ba Đồ vội vã vẩy vẩy đầu, phảng phất nghĩ muốn đem những ký ức này tất cả lãng quên, không ngừng cho mình tiếp sức.

"Người phụ nữ kia. . . Không có bất kỳ manh mối, từ ngày đó liền mất tích bí ẩn!"

Ở Ba Đồ trước mặt, một cái quỳ sát Shaman, tiếng nói khô khốc trả lời.

"Nàng nhất định vẫn còn, ở cái này Long thành, hoàng cung ở trong!"

Ba Đồ tuy rằng dũng mãnh thiện chiến, nhưng lúc này có vẻ khá là vẻ thần kinh, trong con ngươi che kín tơ máu, bất an đi tới đi lui.

"Xin mời Vương tử điện hạ yên tâm, có chúng ta bảo vệ, cái kia yêu nữ tuyệt đối không vào được, không chỉ có là nàng, cả lúc trước trong thiên hạ, không có bất cứ người nào, có thể lặng yên không một tiếng động đột phá tới đây!"

Shaman nói tới rất là tự tin.

"Trước? Nói cách khác, hiện tại có, cái kia mặc áo bào trắng Nam nhân ma quỷ sao?"

Ba Đồ lẩm bẩm.

"Cái kia Phương Nguyên, xác thực là chúng ta thảo nguyên họa lớn, nhưng xin mời vương tử yên tâm, chúng ta tất cả tế tự đoàn, đều sẽ thề sống chết hãn vệ hoàng kim huyết mạch truyền lưu!"

"Ta cái kia hai cái đệ đệ, lúc này không biết cùng đối phương đạt thành điều kiện gì! Hừ. . ."

Ba Đồ chung quy không phải người bình thường, có căn cơ, dần dần tỉnh táo lại: "Ta lúc trước phái ra sứ giả, cũng là vì giao hảo Nam nhân, ở bên trong phản loạn không có bình định trước, không thích hợp lại tăng thêm một cái mới đối thủ, nếu Nam nhân không có trả lời chắc chắn, ngươi chậm chút lại đi một lần, nói cho bọn họ biết, chỉ cần làm việc cho ta, bọn họ liền phải nhận được vinh quang cùng tất cả!"

"Tuân mệnh, chủ nhân! Ngài là bay lượn trên trời chim diều hâu, chúng ta đều là ngài chó săn!"

Shaman trịnh trọng nói.

"Đừng tưởng rằng ta hi vọng cùng Nam nhân nghị hòa, chỉ là không như vậy làm, làm sao trước tiên ngưng tụ thực lực, đánh bại A Cổ Đạt cùng Cách Nhật

Đồ?"

Ba Đồ trên mặt lóe qua một tia giả dối vẻ, như là chó sói: "Đợi đến thống nhất thảo nguyên sau khi, chúng ta đương nhiên muốn xuôi nam cắt cỏ cốc, không phải vậy làm sao mà qua nổi cái này mùa đông bão tuyết?"

"Vương tử anh minh!"

Cái này Shaman mới vừa khen một câu, sắc mặt liền cuồng biến, nhìn về phía ngoài cửa sổ: "Ai? Ai ở nơi đó?"

"Ta!"

Phương Nguyên hiện ra thân hình, nghênh ngang mở cửa lớn ra đi vào, vẻ mặt trêu tức: "Ngươi chính là Ba Đồ? Bản thân liền ở đây nơi, có điều kiện gì, có thể trực tiếp nói với ta!"

"Lớn mật!"

Nhìn thấy cái này đột nhiên xông vào người xa lạ, Ba Đồ theo bản năng mà đi bắt bên hông chuôi đao, chợt biến sắc: "Không đúng. . . Ngươi là. . ."

Lấy lúc này Long thành cùng hoàng cung phòng bị, có thể lặng yên không một tiếng động, một đường lẻn vào tới đây, chỉ có một người.

Một cái trước bọn họ vô cùng xa lạ, hiện tại đại danh lại như sấm bên tai người!

Áo bào trắng Tù Đặc Cách —— Phương Nguyên!

"Vẫn tính thông minh!"

Nhìn thấy Ba Đồ chỉ là vừa bắt đầu kinh hoảng, chốc lát tức trấn định lại, Phương Nguyên hơi gật đầu.

Có phần này định lực, liền không phải bình thường hạng người lỗ mãng.

"Nơi đây đã bị ta phong tỏa, bất luận ngươi làm sao gọi, đều là truyền không đi ra ngoài!"

Phương Nguyên bước chậm tiến lên.

"Phương Nguyên, ngươi tới, đến tột cùng muốn làm gì?"

Ba Đồ hiển nhiên cũng là cảm giác được điểm này, bầu không khí đột nhiên căng thẳng.

"Ta chỉ là nhắc tới tỉnh ngươi, ta có mở bàn sức lực!"

Phương Nguyên tốt không chừa chỗ trống nói, bỗng nhiên bóng người loáng một cái.

"Không được!"

Shaman kinh hãi, lay động trống con, một tầng huyết sắc ngay khi bên trong căn phòng lan tràn.

"Đom đóm ánh sáng, cũng dám cùng nhật nguyệt tranh huy? !"

Đối mặt cái này cái, Phương Nguyên lại là nhếch miệng nở nụ cười, trên người một đạo linh mạch hiện lên, cường tuyệt lực lượng, nhất thời đánh vỡ Linh thuật, cái kia Tụ Nguyên cảnh Shaman kinh ngạc thốt lên một tiếng, trên tay pháp cổ nhất thời phá một mặt, rên rỉ không ngớt.

Ầm!

Huyết quang sụp đổ bên trong, Phương Nguyên đã đi tới Ba Đồ trước mặt, một chỉ văng ra cương đao, thuận lợi đem cổ của hắn nhấc lên, phảng phất nhấc một con gà con.

"Ta tới nơi đây, chính là phải nói cho ngươi, chỉ cần ta muốn tính mạng của ngươi, dù là ngươi trốn đến chân trời góc biển, cũng là vô dụng!"

Phương Nguyên con mắt thoáng tới gần, nói với Ba Đồ: "Ta đã chuẩn bị cùng ngươi ký kết minh ước, nếu là ngươi còn muốn vi ước, trước tiên ngẫm lại hiện tại đi!"

"Ta. . . Hiểu. . . !"

Ba Đồ gương mặt trướng thành màu đỏ tím, miễn cưỡng giẫy giụa nói.

Nghẹt thở cùng tử vong áp lực, thậm chí làm hắn ý thức cũng bắt đầu mơ hồ.

"Vậy thì tốt!"

Phương Nguyên tay một thả, Ba Đồ nhất thời hai tay bưng cái cổ, miệng lớn thở hổn hển, tham lam hô hấp mới mẻ không khí, nước mắt đều chảy ra.

Hắn chưa từng có nghĩ tới, có thể thông thuận hô hấp, dĩ nhiên cũng là một loại tốt đẹp như thế trải nghiệm.

Nhìn thấy người này dáng dấp, biết hôm nay chắc chắn làm hắn khắc sâu ấn tượng, Phương Nguyên mở miệng cười một tiếng: "Cái kia Tử Mộng công chúa. . . Nguyên bản ở nơi nào ? Có thể có thiếp thân đồ vật? Mang ta đi nhìn!"

"Ngươi. . . Đi!"

Ba Đồ khoát tay áo một cái.

Cái kia Shaman ngẩn ra, chợt cúi người chào thật sâu: "Từ phía nam đến quý khách a, ngài mời tới bên này!"

Chờ đến Phương Nguyên bóng lưng rốt cục biến mất sau khi, Ba Đồ trên mặt nhất thời một mảnh tái nhợt. . .

. . .

"Nói thật, nếu không là Trúc mộng chi pháp quá mức rườm rà, nơi nào còn cần như vậy mất công sức?"

Phương Nguyên cùng ở cái này Shaman sau lưng, ở trong hoàng cung thông hành không trở ngại, trong lòng lại ở tiếc nuối.

Trúc mộng chi pháp, đến cuối cùng có thể một lần nữa bện trí nhớ, lẫn lộn hư huyễn cùng hiện thực, hiệu quả không phải chuyện nhỏ.

Làm sao người tình cảm trí nhớ cỡ nào phức tạp? Muốn bóp méo lên phiền phức nhiều, không thể dùng ở cái này chút đại thế lực đầu óc trên người ——căn bản không có thời gian này.

Lại nói, bọn họ dù là chính mình không phải người tu luyện, bên người cũng tất nhiên có cao thủ bảo vệ, một khi phát hiện không đúng, hoàn toàn có thể ra tay giải trừ, thậm chí, tác động sau lưng tập đoàn lợi ích, lại đẩy ra một cái đại biểu đến!

Bởi vậy, dùng nhập mộng đem làm một đống lớn nô lệ cái gì, đối với hiện tại Phương Nguyên mà nói, căn bản không hiện thực! Dù là chặt đầu chiến thuật, cũng chủ yếu là lấy chấn nhiếp làm chủ.

Thật sự muốn đến bước đi kia, Phương Nguyên liền phải làm tốt cùng khắp thiên hạ là địch chuẩn bị.

"Đến, nơi này chính là cái kia Tử Mộng công chúa đã từng ở lại nơi. . ."

Xuyên qua một cái hoa viên, mấy cái hành lang sau, cái kia Shaman đem Phương Nguyên mang tới một cái hoa lệ bên ngoài lều: "Cái này lều vải, dụng cụ, đều là từ Tịch Dạ bộ trực tiếp chuyển tới!"

"Ừm!"

Phương Nguyên căn bản không sợ người này giở trò, đi thẳng vào.

Chỉ thấy cái này lều vải trang trí cực kỳ mộc mạc, chỉ có một mặt thủy tinh chà sáng gương, chói lọi.

Hắn thần thức thả ra, lại là cảm giác được một luồng hơi thở quen thuộc.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Tử Mộng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Phân Phong

Long thành rối loạn, Da Lỗ Bất Hoa cái chết sự tình chỉ là bắt đầu.

Thậm chí, cùng mặt sau sóng to gió lớn so với, căn bản liền không coi là cái gì.

Ngăn ngắn một ngày bên trong, Phương Nguyên liền liên tiếp 'Bái phỏng' Đại vương tử Ba Đồ, Nhị vương tử A Cổ Đạt, Bát vương tử Cách Nhật Đồ cái này mấy cái thực lực phái vương tử, đồng thời lấy Đại minh chủ tên, triệu tập bọn họ tham dự Minh Hội.

Nguyên bản, lấy người Hồ tâm tính, đương nhiên sẽ không quan tâm cái này, nhưng phối hợp Phương Nguyên đủ để trấn áp tất cả võ lực sau khi, lại hung mãnh hơn sư tử cũng chỉ có thể trở nên so với con mèo mướp nhỏ còn muốn ngoan ngoãn nghe lời.

Dù là kiêu căng khó thuần nhất Bát vương tử Cách Nhật Đồ, ở Nguyên quốc đệ nhất dũng sĩ Trác Lực Cách Đồ ba chiêu thảm bại tại Phương Nguyên tay sau, cũng không thể không khúc ý vâng theo, tham dự do Hạ quốc Quốc chủ chủ trì Minh Hội.

Long thành ở ngoài.

Một đội người Hồ kỵ binh tuôn ra, ở giữa chen chúc một người, rõ ràng là Ba Đồ, bên người còn theo mấy cái dũng sĩ cùng Shaman.

"Dù là muốn cử hành hội minh, vì sao không tại bên trong tòa Long thành làm?"

Hắn phun ra miệng bạch khí, có vẻ rất là bất mãn, trong ánh mắt mơ hồ có vẻ sợ hãi.

Ba Đồ đương nhiên không phải sợ sệt Phương Nguyên, trên thực tế, chính như đối phương từng nói, nếu muốn giết hắn, dù là trốn ở hoàng cung trong đều là vô dụng!

Hắn thật đang sợ hãi, vẫn là chính mình mấy cái đệ đệ.

"Xin mời vương tử yên tâm, hội minh địa điểm là Nam nhân quân doanh, đồng thời lấy đệ nhất thiên hạ dũng sĩ tên, bảo đảm chúng ta an toàn!"

Bên cạnh, một cái lỗ mũi trên xuyên bạch cốt hoàn Shaman liền động viên nói: "Có vị đại nhân kia ở, nói vậy A Cổ Đạt cùng Cách Nhật Đồ cũng không muốn liều lĩnh nguy hiểm đến ám sát ngài! Đồng thời. . . Nếu là đem hội minh địa điểm đặt ở Long thành, e sợ ngài bọn đệ đệ đều sẽ không đáp ứng!"

Ba Đồ cười khổ một tiếng, tự nghĩ nếu như Cách Nhật Đồ cùng A Cổ Đạt mấy người, thật sự chịu ngoan ngoãn tiến vào Long thành, hắn sẽ sẽ không bỏ qua cái này một lưới bắt hết, nhất lao vĩnh dật cơ hội, còn quả là thật khó nói.

"Những thứ này Nam nhân đánh trận không được, ở kiến trúc phương diện vẫn là rất có chỗ độc đáo, ngày khác nếu là xuôi nam, còn tốt hơn tốt cướp giật một nhóm thợ thủ công, làm việc cho ta mới là!"

Nhìn thấy Nam nhân quân doanh trước, cái kia đã dựng dựng lên, nguy nga cao vót đài cao, Ba Đồ không khỏi trong lòng yên lặng nghĩ.

"Luật luật!"

Lúc này, cách đó không xa, lại có hai đạo bụi bặm ngập trời mà lên, nhanh chóng áp sát.

"Là A Cổ Đạt cùng Cách Nhật Đồ cờ hiệu!"

Ba Đồ liếc mắt nhìn, sắc mặt bỗng nhiên âm trầm lại.

Hai bang nhân mã tới gần, bầu không khí nhất thời giương cung bạt kiếm.

Cũng may Nam nhân quân doanh cũng phát hiện điểm này, doanh cửa mở ra, mấy ngàn kỵ binh ngay khi Trương Hà, Lý Hành Hổ, Lưu Sơn Sấm mấy cái Võ Tông suất lĩnh xuống lao ra, duy trì trật tự.

"Hừ!"

Cách Nhật Đồ tung người xuống ngựa, sau lưng là Trác Lực Cách Đồ, cái này Nguyên quốc đệ nhất dũng sĩ sắc mặt có chút trắng bệch, thỉnh thoảng ho khan vài tiếng, hiển nhiên trạng thái không phải rất tốt, lúc này rập khuôn từng bước theo sát sau lưng Cách Nhật Đồ.

"Ba Đồ! Ngươi cái này ma quỷ đồng lõa, bị Thiên Thần nguyền rủa ác loại, phạm vào giết cha tội, còn dám xuất hiện ở đây?"

Cách Nhật Đồ con mắt hơi nheo lại, bày đặt hàn quang, thấp giọng hô hoán: "Trác Lực Cách Đồ. . ."

"Bát vương tử điện hạ, ta rõ ràng ý của ngươi. . ."

Trác Lực Cách Đồ tằng hắng một cái, "Lấy hiện tại khoảng cách, ta bất kể sinh tử, xác thực có thể giết Ba Đồ, nhưng Nam nhân tất nhiên sẽ không bỏ qua cho chúng ta, cuối cùng chỉ có thể tiện nghi ngài huynh trưởng —— A Cổ Đạt vương tử!"

"Ta biết, vì lẽ đó ta còn muốn tạm thời nhẫn nại!"

Cách Nhật Đồ mặt trầm như nước, cất bước lên đài cao, sắc mặt lại là biến đổi.

Chỉ thấy các nước quân chủ phân cấp ngồi, cái này tự nhiên sớm ở trong dự liệu, nhưng còn có hai cái dự liệu ở ngoài người, dĩ nhiên cũng ở nơi đây!

"Là Tam vương tử cùng Tứ vương tử!"

Trác Lực Cách Đồ nói: "Xem ra tin tức là thật sự, bọn họ mang theo hai cái vạn hộ tàn quân, hàng rồi Nam nhân!"

"Đây là sỉ nhục! Ta tất nhiên sẽ ghi khắc giờ khắc này, Thiên Thần ở nhìn kỹ ta!"

Cách Nhật Đồ nắm chặt nắm đấm.

Ngay sau đó ba tên vương tử nhập bàn, cùng cái khác hai cái vương tử đối diện, trong ánh mắt đều mang theo bất thiện.

"Nhớ ta Minh Hội, Nguyên Vũ vẫn chính là trụ cột vững vàng!"

Người đến đông đủ sau khi, Hạ quốc Quốc chủ dựa theo dự bị tốt lời giải thích lên tiếng: ". . . Hãn Vương bỏ mình, quả thật một đại chuyện ăn năn, nhưng Nguyên quốc không thể một ngày vô chủ. . ."

"Hừ! Chẳng lẽ Minh chủ nghĩ muốn nhúng tay ta thảo nguyên Hãn Vương việc?"

Cách Nhật Đồ đến cùng trẻ tuổi, cái thứ nhất không nhịn được, trước tới ra mặt.

"Các vị đều là một đời anh kiệt, Bổn minh chủ như thế nào dám tùy ý lựa chọn? Chỉ là Nguyên quốc rung chuyển, cuối cùng không phải việc thiện! Cho tới bản minh có hay không thực lực này?"

Tạ Linh Vận đứng dậy, cười ngạo nghễ: "Tuy nơi đây chỉ có đại quân ba vạn, nhưng chúng ta từ lâu phát ra tin tức, thảo nguyên biên giới, liền lập tức có mấy chục vạn đại quân tập hợp!"

Nghe được cái này, Ba Đồ cùng A Cổ Đạt liếc mắt nhìn nhau, đều là tâm hiện ra sầu ý.

Nam nhân trọng binh tập hợp, ngày sau cỏ cốc nhưng là không tốt đánh.

Nhưng Phương Nguyên lại là rõ ràng, tất cả những thứ này bất quá Tạ Linh Vận phô trương thanh thế, dù cho hắn nắm bắt các quốc gia quốc quân tính mạng, thật đến then chốt lúc, có thể kéo tới mười vạn đại quân liền rất tốt.

Dù là như vậy, cái này cũng là một cái cực kỳ đáng sợ con số.

Ngay sau đó, mấy cái người Hồ vương tử dồn dập sắc mặt liền biến: "Các ngươi đến cùng ý muốn như thế nào?"

"Trước cũng đã nói, nghĩ muốn thảo nguyên bình tĩnh, đồng thời thảo luận ra một cái mọi người đều có thể tiếp thu phương án!"

Phương Nguyên giải quyết dứt khoát.

Hắn lúc này mặc dù chỉ là ăn mặc quân chủ mũ miện, nhưng không thể nghi ngờ địa vị tối cao, quyền lên tiếng nặng nhất .

Ba Đồ cùng A Cổ Đạt một trận do dự, cuối cùng vẫn là Cách Nhật Đồ đứng dậy: "Các ngươi đến cùng nghĩ phải như thế nào? Thống khoái mà nói ra đi!"

"Được!"

Hạ quốc Quốc chủ vỗ tay một cái: "Chư vị vương tử đều là hùng chủ, bản minh cũng không dám trực tiếp đại thiên chọn chi, không bằng đều làm Hãn Vương, các lĩnh một quốc gia, làm sao?"

"Cái gì?"

Cái này đề nghị, giống như một cái sấm sét, ở giữa sân nổ vang.

'Thật can đảm! Đây là muốn phân liệt ta Hãn quốc!'

Cách Nhật Đồ vừa kinh vừa sợ, một câu nói đến yết hầu, làm thế nào cũng ra

không được miệng.

Bởi vì hắn nhìn thấy Ba Đồ, A Cổ Đạt, thậm chí Tam, Tứ vương tử, đều là mắt lộ ra tinh quang, một bộ vẻ trầm ngâm, khá có hứng thú dáng dấp, một trái tim nhất thời chìm xuống dưới.

Trước hắn là bị xem là thái tử, từ tương lai Nguyên quốc Quốc chủ phương hướng nhìn vấn đề, đương nhiên cảm thấy không thích hợp.

Nhưng mấy cái vương tử lại là vui như lên trời.

Xác thực, cùng với đi tranh một cái xa vời quang minh tương lai, đương nhiên vẫn là trước đem bên mép thịt mỡ ăn xuống dạ dày càng có sức mê hoặc một điểm.

Đặc biệt đối với hi vọng càng nhỏ vương tử, cái này mê hoặc lại càng lớn.

"Không sai!"

Phương Nguyên tiếng nói vang lên: "Cái này Nguyên Nhung thảo nguyên là ra sao quảng đại? Đừng nói là phân tám cái, chính là tám mươi cái Hãn quốc, đều là thừa sức, chư vị vương tử oai hùng anh phát, đều có thể làm vì Hãn Vương, khai quốc chi tổ!"

Nước đã đến chân, hắn mưu kế mới mở ra một góc.

Bất luận cái nào người Hồ vương tử đăng lâm Hãn vị, thống một chút sau khi đều tất nhiên sẽ ánh mắt rơi xuống hướng phía nam!

Dù là đem hết toàn lực, đem Nguyên quốc diệt, cũng bất quá có mấy chục năm an bình, ngày sau lại nổi lên một mới quốc thôi.

Bởi vậy, chỉ có để người Hồ nội loạn, tự đem tiêu hao, mới là dưới cái nhìn của hắn phương pháp tốt nhất.

"Thảo nguyên bộ lạc quá nhiều, giết chết bất tận, ta phương nam cũng cần những thứ này người Hồ làm cái này bình phong, chỉ có trước tiên thử xem phân phong!"

Hắn ở trong lòng yên lặng nói.

Đem khổng lồ Nguyên quốc tách rời, để chư Vương tử tàn sát lẫn nhau, lại duy trì ở lại điểm mấu chốt, đánh mạnh giúp yếu, nói chung chính là muốn nhượng bọn họ bên trong háo, phiên quốc càng phân càng nhỏ, không thể có chỉnh hợp lực lượng.

Đây là một công việc tỉ mỉ, tất nhiên còn phải thảo nguyên phụ cận mấy nước liên thủ lại, ở hậu trường tinh tế thao túng, nhưng Phương Nguyên liền muốn thử một chút.

Ngược lại dù là thất bại, đối với với hắn mà nói cũng là không sao, cái kia lại còn có cái gì có thể sợ đây?

"Địa bàn, bộ tộc, nhân mã làm sao phân chia?"

Cách Nhật Đồ đột nhiên hỏi.

"Cái này đơn giản, thành niên vương tử, các lĩnh mười ngàn hộ, lấy bản bộ cùng Mẫu tộc làm đầu , còn đồng cỏ, chúng ta sớm có phân chia, chính các ngươi trảo cưu mà định!"

Phương Nguyên sai người đặt lên bản đồ.

Phía trên kia là Nguyên quốc cương vực, tuy rằng chỉ là trên thảo nguyên tới gần phương nam một phần, cũng là rộng lớn cực kỳ, cỏ nước màu mỡ.

Nhưng lúc này, nhưng là bị tùy ý chia làm tám khối, mỗi cái có ký hiệu.

Ba Đồ, A Cổ Đạt, Cách Nhật Đồ mấy cái hai mặt nhìn nhau.

Từ đã sớm chuẩn bị đến xem, những thứ này Nam nhân là quyết tâm muốn nhượng bọn họ ở riêng.

Nhưng cũng không ai dám cái thứ nhất mở miệng, gánh vác cái này bêu danh, đồng thời. . . Không tranh một chuyến cái này Nguyên quốc vị trí, như thế nào cam tâm?

"Đa tạ thượng quốc ý tốt, chúng ta nguyện lập minh ước!"

Nhưng Tam vương tử, Tứ vương tử hai cái này đã bị chỉnh đốn phục tùng kẻ lừa gạt, lại là lập tức nhảy ra ngoài.

Nguyên bản bọn họ tranh cướp Hãn vị thành công độ khả thi liền không lớn, lúc này lại bị mạnh mẽ giết cái người ngã ngựa đổ, thực lực tổn thất lớn, có thể đến cái an ủi thưởng, tự nhiên là niềm vui bất ngờ.

'Đáng ghét. . . Người Hồ chi tặc!'

Cách Nhật Đồ nhìn tình cảnh này, không khỏi âm thầm cắn răng, móng tay đều bấm tiến vào thịt bên trong.

"Chúng ta. . . Nguyện tiếp thu này nghị!"

Dù là như vậy, lý trí cũng đang bức bách hắn, mở miệng đồng ý phần này hòa ước.

Chỉ là mở miệng sau khi, hai hàng nhiệt lệ liền dọc theo gò má cuồn cuộn mà rơi.

. . .

"Chúc mừng sư phụ, hoàn thành này chưa từng có ai vĩ nghiệp!"

Nhìn mấy cái người Hồ vương tử rời đi bóng lưng, Tạ Linh Vận trên mặt sắc mặt vui mừng làm sao cũng không che giấu nổi, bái xuống nói.

Bên cạnh Vũ Càn Khôn giật giật môi, không nói gì.

Liền hắn không thừa nhận cũng không được, cái này phân cách Nguyên quốc tráng cử, một khi thật sự chứng thực xuống, ít nhất trăm năm bên trong, Nguyên Nhung đại thảo nguyên người Hồ liền lại khó hơn là mối họa.

Chỉ là cái này thiên cổ vĩ nghiệp, cũng không phải ở hắn lãnh đạo phía dưới hoàn thành, không khỏi tiếc nuối phi thường.

'Như thảo nguyên không có chuyện gì, người này đưa mắt nhìn sang Vũ quốc, lại nên làm thế nào cho phải?'

Nghĩ đến một điểm, không khỏi lại trong lòng run sợ.

Ngay khi lo lắng đề phòng đồng thời, Phương Nguyên vừa vặn quay đầu lại, liếc hắn một cái, nhất thời làm Vũ Càn Khôn như rơi vào hầm băng.

"Lúc này nhấc lên cái này, còn là còn còn sớm!"

Phương Nguyên nhìn Long thành, ánh mắt suy tư: "Truyền lệnh xuống, toàn quân đề phòng, dự phòng người Hồ trộm doanh!"

"Cái gì?"

Tạ Linh Vận một cái giật mình.

"Người Hồ lòng dạ tuy trụy chưa suy, không đến một tràng đại bại, làm sao sẽ ngoan ngoãn nghe theo dặn dò?"

Phương Nguyên khóe miệng mang theo một tia không tên ý cười, tựa như từ lâu nhìn thấu tất cả.

. . .

Đêm đó, người Hồ Nhị vương tử A Cổ Đạt, Bát vương tử Cách Nhật Đồ liên

hợp trộm doanh, phục kích, bị giết đến đại bại, Trác Lực Cách Đồ tại chỗ chết trận, ngày thứ hai Đại vương tử Ba Đồ liền hiến thành đầu hàng, bị phong làm vì Thuận Nghĩa Hãn, cái khác vương tử , tương tự cũng chiếm hữu Hãn vị, bị phân phong các nơi, trên thảo nguyên triền miên trăm năm tám Hãn đại loạn, bởi vậy kéo lên màn mở đầu. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Mộng Tộc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Ba Năm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Nguyên Tông

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Tim Đập Nhanh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Độc Long

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Giao Châu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Kim Thân

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Đi Xa

"Thuộc tính lan không biết lại có gì biến hóa?"

Thành công đột phá Bách Độc Luyện Kim Thân Nhất luyện cảnh giới sau khi, Phương Nguyên lập tức nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 36

Khí: 30

Thần: 9. 9

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Trúc Mộng sư (Tụ Nguyên điên phong), Võ Tông (Tam mạch)

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (tầng bốn(1%)), Mê Hồn thuật, Mê Tung bộ, Bách Độc Luyện Kim Thân (nhất luyện)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

"Bách Độc Luyện Kim Thân —— võ đạo bí pháp, lấy kịch độc kích thích thân thể tiềm năng, tăng trưởng lực lượng thân thể, trước mắt là Nhất luyện cảnh giới, tăng cường Nhất nguyên chi lực, thân thể cường hóa, thu được bách độc bất xâm đặc tính!"

"Bách độc bất xâm. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cằm, có chút trầm ngâm: "E sợ cái này cái gọi là trăm độc, cũng chỉ là phàm độc chứ? Nếu là gặp phải linh độc, tuyệt độc. . . Cái kia e sợ chỉ có đem Bách Độc Luyện Kim Thân tăng lên tới Thập luyện, Bách luyện cảnh giới, mới có thể chống đối!"

Hắn nhìn một chút thân thể của chính mình.

Lúc này luyện thể sau khi, hắn nguyên bản cái đầu đều cất cao một phần, trên người bắp thịt đường nét trôi chảy, da thịt căng thẳng mà có co dãn, thoáng hiện ra cổ đồng giống như màu sắc.

Tùy ý nhúc nhích, cả người khớp xương chính là nổ vang, lan truyền ra sức mạnh mạnh mẽ.

"Hiện tại ta, dù là không cần Nguyên lực, chỉ bằng thân thể, đều có thể đem một tên Võ Tông đánh ngã!"

Phương Nguyên xiết chặt nắm đấm, trong mắt mang theo vẻ hài lòng.

"U quốc cùng Nguyên Tông sự vụ, giao cho nội các cùng các trưởng lão liền đầy đủ. . ."

Hắn đi ra cung điện, sai người tiện thể nhắn cho những cao tầng này, nhượng bọn họ tự lo lấy, cũng lười tiếp tục căn dặn, trực tiếp gọi Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương, trở lại thành Thanh Diệp.

Đây là hắn lập nghiệp nơi, tự nhiên cùng nơi khác không giống.

Đặc biệt U Cốc, càng ký thác hắn không ít tốt đẹp trí nhớ.

Phương Nguyên đi tới lối vào thung lũng, bước chậm đi tới.

"Người nào? Ế? Vương thượng! ?"

Vài tên gánh vác trường kiếm võ giả đi ra, nhìn Phương Nguyên, không khỏi

kinh hãi, lập tức quỳ xuống hành lễ.

Ào ào ào!

Toàn bộ U Cốc nghe được Phương Nguyên đến, nhất thời rối loạn không ngớt, từ quản sự đến thị nữ, tất cả đều xuống đường quỳ lạy, tư thái cung kính đến cực điểm.

"Thời gian đi qua như dòng nước chảy suốt cả ngày đêm không ngừng!"

Nhìn phảng phất cùng với trước như thế, vừa tựa hồ có không giống U Cốc, Phương Nguyên lắc lắc đầu, không có tiếp tục du lãm, có chút mất hết cả hứng xoay người, trực tiếp rời đi.

Cái kia đã từng là U Cốc, đã từng là hồi ức, chung quy là một đi không trở về.

"Xoắn xuýt tại đi qua người, như thế nào còn có tương lai?"

Phương Nguyên sờ sờ Bạch Điểu vương đỉnh đầu: "Lão Bạch, chúng ta liền như vậy nơi này từ biệt!"

Cái này U Cốc, cái này U quốc, còn có trên đại lục này. . . Bất quá là cuộc đời hắn lữ hành dọc đường một chỗ phong cảnh, có lẽ nhất thời say mê, lưu luyến quên về.

Nhưng hắn chung quy muốn một lần nữa khởi hành.

"Ta cái này một đời, phải sống được đặc sắc, thăm dò siêu thoát cùng Vĩnh Hằng Đại Đạo, còn có. . . Tìm tới con đường quay về!"

Đối với cái kia chính mình kiếp trước nơi, trong lòng hắn như trước có nhớ nhung cùng lo lắng.

"Líu lo!"

Làm như cảm giác được Phương Nguyên quyết ý, Hồng Nhãn Bạch Điểu Vương bay lên cao cao, xoay quanh bay lượn, tiếng kêu bên trong dường như mang theo thương cảm. . .

. . .

Nguyên Nhung đại thảo nguyên.

Từ khi ba năm trước, Phương Nguyên phân chia tám Hãn vương tới nay, Nguyên quốc liền rơi vào kéo dài cắt cứ cùng náo loạn ở trong.

phương nam các nước đều có hiểu ngầm, âm thầm ở sau lưng trợ giúp, cổ động các Hãn Vương chinh chiến không ngớt, lại không cho một cái nào đó bộ thực lực quá mức vượt qua.

Tuy rằng tình cờ cũng có ngoài ý muốn, tỷ như Đại vương tử Ba Đồ nổ chết, nhưng tổng thể mà nói, vẫn là tương đối ổn định.

Bắc cảnh cư dân cũng bởi vậy chân chính đến một quãng thời gian an bình.

Trời bạc trắng, hoang dã mênh mông.

Phương Nguyên lặng lẽ đến, không làm kinh động bất luận người nào, mua một con ngựa trắng, trực tiếp đi ngang qua qua Nguyên quốc, đi tới cực bắc địa giới, Tịch Dạ bộ di tích phụ cận khe nứt.

Hắn đi tới nơi này, nhen lửa một bó màu tím hương dây.

Một luồng thanh u đến cực điểm, lại mang theo điểm đàn hương mùi vị nhất thời phát tán ra, càng có từng tia từng tia Linh Vận, chậm rãi dật tán không gặp.

Đây là Tử Mộng cho hắn tín vật, nói rõ chỉ cần ở chỗ này nhen lửa hương đầu, nàng sẽ có cảm ứng, đi ra gặp lại.

"Cũng không biết nữ nhân này ba năm bên trong, chạy tới nơi nào. . ."

Phương Nguyên đem ngựa cố định tốt, bắt đầu dựng lều vải, chuẩn bị bữa tối, lại nghĩ đến Tử Mộng dung nhan, không khỏi chính là nở nụ cười: "Lấy nàng khuynh thành vẻ, trừ phi ẩn cư tị thế, bằng không bất luận tới chỗ nào, đều tất nhiên mang đến náo loạn cùng tai hoạ. . ."

Có Sơn Hà Châu, đi xa liền trở nên khá là nhanh và tiện.

Phương Nguyên sớm có dự định, nếu chuẩn bị đi xa, vật tư tự nhiên chuẩn bị đến cực kỳ sung túc.

Lúc này lấy ra nhựa thông, nồi sắt, giá đỡ, liền bắt đầu nhóm lửa làm cơm.

Hắn dùng gạo là tốt nhất Viêm Ngọc Tinh Gạo, hạt ngũ cốc khổng lồ tròn vo, đun sôi sau mười dặm phiêu hương.

Bên cạnh tuấn mã đánh phì mũi, mắt ba ba nhìn chằm chằm, hầu như liền nước miếng đều chảy ra.

Tuy rằng chỉ là bình thường thú hoang, nhưng nó cũng biết, nếu có thể ăn linh vật, đối với ngày sau rất có giúp ích, thậm chí nói không chắc có thể mở ra linh trí.

"Đúng là đầu tốt súc sinh!"

Phương Nguyên cười chửi một câu.

Bất quá hắn lại thế nào đi nữa xa xỉ, cũng không có đến nắm linh vật đến đút ngựa trình độ.

Nếu như là trên thảo nguyên Thiên Mã vương giả, có lẽ còn có thể suy tính một chút.

Không đến bao lâu, linh gạo chín, càng là mùi thơm phân tán, hồng quang như hà, cùng thảo nguyên mặt trời lặn dư huy hoà lẫn, rất có một phen không giống cảnh đẹp.

Phương Nguyên lấy ra bát đũa, bắt đầu cắn ăn rất nhanh.

Nguyên bản trên thảo nguyên, còn phải là nếm thử tay trảo thịt dê cái gì, làm sao cái miệng của hắn đã sớm bị dưỡng điêu, trừ phi bắt được một con linh dê, bằng không vẫn đúng là xem thường thưởng thức.

Đạp đạp!

Đạp đạp!

Đang lúc này, Phương Nguyên lỗ tai hơi động, nhìn về phía phía đông thảo nguyên cùng trời xanh lam giao giới.

Không đến bao lâu, mấy điểm đen liền xuất hiện, nhanh chóng tới gần, lúc này là có thể nhìn thấy là hai làn sóng kỵ sĩ, phía trước một làn sóng nhân số ít, chính đang tại liều mạng chạy trốn, mặt sau theo sát không nghỉ, thỉnh thoảng giương cung cài tên, phá không bắn giết.

"Quốc thù? Gia hận?"

Phương Nguyên bĩu môi, nửa điểm quản quản tâm tư đều không có.

Thiên địa bất nhân, vạn vật chó rơm.

Hắn nguyên bản chính là lãnh đạm tính tình, lúc này càng không có cái gì đánh mạnh giúp yếu ý nghĩ.

Dù sao, người yếu cũng không có nghĩa là thiện lương.

Làm sao lúc này, hắn không tìm việc, chuyện tự tìm hắn.

Cái này khói đen, lửa trại, lều vải, cùng với dị tượng thực sự quá mức dễ thấy, nghĩ không chú ý đến cũng không được.

Cái kia sóng thoát thân kỵ sĩ, hầu như là theo bản năng mà, liền hướng

Phương Nguyên nho nhỏ nơi đóng quân chạy như bay tới.

"Bắt bọn hắn lại!"

"Không nên để cho bọn họ chạy!"

Mặt sau truy đuổi kỵ sĩ dồn dập hô quát, phảng phất đã đem Phương Nguyên xem là phía trước đồng đảng, hoặc là căn bản không có một chút nào sợ lan đến vô tội ý nghĩ, trực tiếp giương cung cài tên, bay vụt mà tới.

"Thực sự là. . ."

Phương Nguyên không nói gì, tiện tay nắm lên một tảng đá, tay phải hơi dùng sức.

Răng rắc!

Hòn đá bên trên, lập tức hiện ra lượng lớn vết rạn nứt, một thoáng mở tung, biến thành vô số hòn đá nhỏ.

"Cho ta. . . Cút!"

Tay phải hắn giương lên.

Xì xì!

Tan nát nhỏ bé cục đá lấy cực nhanh động năng hướng về đoàn ngựa thồ bay đi, ở trong hư không cọ sát ra tia lửa, bén nhọn gào thét, dĩ nhiên không chút nào so với cường cung cứng nỗ thua kém.

Phốc phốc!

Tảng lớn mảng lớn máu tung tóe, lập tức ở những kỵ sĩ này thân hiện nổi lên.

Mặc kệ là thoát thân, vẫn là truy sát, đều đối xử bình đẳng.

Thậm chí, dù là dày đặc ngựa, bị đá bay bắn trúng, cũng là lập tức phá tan lỗ máu, hai chi đội ngũ lập tức đại loạn, lại nghe được Phương Nguyên thiên lôi giống như âm thanh, nhất thời tứ tán thoát thân, lại cũng không dám ở chỗ này nhiều chờ chốc lát.

"Ừm! Đúng là cũng không tệ lắm!"

Xua đuổi đi con ruồi sau khi, Phương Nguyên hài lòng vỗ tay một cái.

Hắn lần này vẫn chưa sử dụng Nguyên lực, mà là thuần túy sức mạnh thân thể, cùng Nguyên lực so với, khống chế được càng thêm tinh tế tỉ mỉ, cũng càng thêm kéo dài.

Đúng là người Hồ bên kia, Phương Nguyên Thiên Thần Ác Ma giống như cử động, cho bọn họ lưu lại cực kỳ ấn tượng sâu sắc.

. . .

"Tiểu vương tử! Bên kia không phải là người! Là ác ma, là Ma quỷ!"

Phía trước chạy trốn kỵ binh bên trong, một cái trung niên dáng dấp kỵ tướng liền đối với mặt sau một người thiếu niên nói: "Rời xa hắn! Cách khá xa xa!"

"Ta. . ."

Thiếu niên này ăn mặc người Hồ quý tộc trang phục, sắc mặt trắng bệch, tựa hồ vẫn là không thể từ trước cái kia địa ngục giống như cảnh tượng bên trong khôi phục như cũ.

Hắn run lên chốc lát, bỗng nhiên ghìm lại đầu ngựa: "Không! Ta muốn trở về tìm hắn! Vì báo thù, vì tộc nhân của chúng ta, dù là ma quỷ lực lượng, ta cũng phải khẩn cầu thu được. . ."

Cái này kỵ tướng kiến thức uyên bác, trong lòng mơ hồ suy đoán người kia ứng nên là truyền thuyết trong phương nam dũng sĩ, chỉ là nhìn đối phương cái

kia không chút do dự động thủ giết người dáng dấp, trong lòng lập tức có linh cảm không lành, suy nghĩ một chút nói: "Tiểu vương tử, ngài chảy xuôi trong bộ lạc Vương tộc huyết mạch, là chúng ta hy vọng duy nhất, làm sao có thể tự mình mạo hiểm? Cái kia ma quỷ, trước nhưng là không có một chút nào lưu thủ a! Như ngài tin được ta, liền do ta đến , làm cái này ngài sứ giả, đi tới đó cùng hắn giao thiệp đi!"

Này không phải sợ, trên thực tế trong lòng vẫn là sợ hãi phi thường, nghe vậy lập tức ỡm ờ đồng ý.

Chỉ là bọn hắn đều không biết được, cái kia nơi Phương Nguyên, đang đợi được muốn gặp người sau khi, liền lập tức lên phía bắc, lại cũng không trở về nữa.

. . .

"Tử Mộng, ngươi đến rồi!"

Động thủ xua đuổi đi những người không có liên quan sau khi, Phương Nguyên lại chờ giây lát, khóe mắt liền nhìn thấy một vệt thiến ảnh, không khỏi cười nói.

"Lại đến hơi muộn, đúng là nhìn thấy vừa ra trò hay!"

Tử Mộng dung nhan cùng ba năm trước so với không có bất kỳ biến hóa nào, thật giống trời cao là như vậy yêu nàng tha thiết, không có ở trên người nàng lưu lại chút nào dấu vết tháng năm.

Lúc này, nàng nước long lanh con mắt liền nhìn chằm chằm Phương Nguyên, bỗng nhiên thở dài: "Trái tim của ngươi, đến tột cùng có hay không làm bằng thiết?"

"Ta chẳng qua là chuyên tâm chuyện của chính mình thôi!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, "Trên thảo nguyên, bộ tộc toàn lên toàn diệt,

lại đáng là gì? Như mọi chuyện đều muốn quản, ta còn muốn tu luyện hay không? Đúng là lúc này, không có bỏ qua lúc chứ?"

"Không có, bây giờ chính là bão tuyết uy lực nhỏ nhất thời tiết!"

Tử Mộng gật gù, bỗng nhiên thổi tiếng huýt sáo.

Một thớt toàn thân thuần trắng, cái trán nhưng có một cái góc nhỏ, phảng phất Độc Giác Thú giống như Linh thú liền chạy băng băng mà đến, nhìn về phía Phương Nguyên thần sắc mang theo một tia cảnh giác.

"Hả? Ngựa này không sai!"

Phương Nguyên gật đầu, lại đá chính mình vật cưỡi một cước.

Hắn ngựa này tuy rằng cũng là trải qua tuyển chọn tỉ mỉ, nhưng làm sao so với Linh thú? Bị tức tức một kích, nhất thời có chút thấp thỏm lo âu.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Băng Cốc

Vù vù!

Gió bắc điên cuồng gào thét, thiên địa vô tình.

Phóng tầm mắt nhìn tới, lọt vào trong tầm mắt, đều là một mảnh trắng xóa cảnh tượng, nước đóng thành băng, tuyết bay như đao, đơn giản là như hàn băng luyện ngục!

"Đây chính là bão tuyết? Không nghĩ tới Nguyên Nhung đại thảo nguyên cực bắc, dĩ nhiên là cảnh tượng như thế!"

Phương Nguyên lúc này chính lấy một cái ám muội tư thế, cùng Tử Mộng cưỡi ở Độc Giác Thú trên, hô hấp, miệng mũi bên trong liền ngửi được phía trước giai nhân mùi thơm, vài sợi tóc đen nghịch ngợm ở hắn trên mặt lau chùi.

Cho tới nguyên bản con ngựa trắng kia? Từ lúc tiến vào bão tuyết địa giới mấy canh giờ sau khi liền bị đông cứng giết, nơi đây hung hiểm, bình thường thú hoang căn bản là không có cách thích ứng.

Dù là Tử Mộng Độc Giác Thú, lúc này cũng từ một sừng trên thả ra một tầng trắng xóa vầng sáng, bao phủ toàn thân.

Không chỉ có như vậy, nó bốn vó trên lông bờm tản ra, giống như từng cái từng cái cực lớn giác hút, lúc này mới có thể ở tuyết thật dầy trên mặt cất bước, không đến nỗi rơi vào hố băng.

'Có thể làm được điểm ấy, tất nhiên cũng có thể đạp nước mà đi, Hạ quốc bên trong thì có truyền thuyết, trước có một vị kiệt xuất đại tướng, vật cưỡi liền có

đạp nước năng lực, nhiều lần cứu hắn thoát ly nguy nan, là Thụy thú. . .'

Cùng mỹ đồng kỵ, đến cùng không giống, Phương Nguyên trong lòng cũng có thoáng dị dạng.

Tử Mộng phảng phất chưa phát hiện, bỗng nhiên quay đầu lại, lấy thanh tuyền giống như thanh âm nói: "Nơi đây chỉ là bão tuyết bên ngoài, như nghĩ đi tới Đại Càn, nhất định phải thông qua vùng Cực bắc hạt nhân, ta đã mang ngươi tránh khỏi bên ngoài Hàn Băng bộ lạc, nhưng cánh đồng hoang vu nơi sâu xa nguy hiểm cùng Hung thú, phải nhờ vào chính ngươi."

"Ngươi. . . Không muốn về Đại Càn, đi tìm chủ nhân của ngươi sao?"

Từ Tử Mộng trong giọng nói, Phương Nguyên nghe ra ý muốn phân biệt, không khỏi hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Chủ nhân. . . Ngươi là nói ta Phụ Thần?"

Tử Mộng thê lương nở nụ cười: "Hắn vĩ đại, là ngươi bây giờ xa còn lâu mới có thể với tới, ta hướng về hắn cầu nguyện, hướng về hắn nói hết ta tất cả, hắn vẫn cùng ta cùng ở tại!"

Phương Nguyên không khỏi trầm mặc.

Hắn cảm giác phía trước nữ nhân này, có trở thành Cuồng tín đồ khuynh hướng.

'Mộng Sư đến cuối cùng, chính là trở thành Thần Chi sao?'

Hắn mơ hồ cảm thấy có chút không đúng, có lẽ vị kia Mộng Sư đã ngã xuống, bởi vậy cái này Tử Mộng mới sẽ sản sinh loại này ý nghĩ.

Vù vù!

Gió bắc càng liệt.

Phía trước, một cái âm ảnh xuất hiện, càng lúc càng lớn, cuối cùng hình thành rồi một cái cực lớn hẻm núi dáng dấp.

Không!

Chuyện này quả thật đã không phải hẻm núi, mà là thiên quốc cánh cửa!

Hai bên băng sườn núi đỉnh thiên lập địa, hầu như che đậy ở lại bầu trời, trong tầm mắt, tất cả đều là này băng sườn núi phong tuyến, căn bản không nhìn thấy phần cuối.

"Phải cẩn thận, Băng cốc ở trong, có rất nhiều nguy hiểm, hoặc là nói, liền dứt khoát là một thế giới khác. . ."

Tử Mộng xuống ngựa, hơi khẽ khom người: "Ta chỉ có thể đưa ngươi tới đây!"

"Đa tạ!"

Phương Nguyên sờ sờ mũi.

Trên thực tế, nếu không phải là có Tử Mộng mang theo hắn, chỉ là vòng qua bên ngoài những kia Hàn Băng bộ lạc, còn có tìm tới nơi này, chỉ sợ cũng phải hao phí không ít tay chân.

"Cầu chúc ngươi tâm nguyện được đền bù!"

Tử Mộng chỉ cươi cười, xoay người lên ngựa, trong phút chốc biến mất ở phong tuyết bên trong.

"Mộng tộc. . . Thật là có thú!"

Phương Nguyên nhìn nàng bóng lưng biến mất phương hướng, bỗng nhiên nở nụ cười, quay đầu nhìn về phía Băng cốc.

Vù vù!

Gió lạnh càng gấp , bởi vì hai bên kẹp cốc ảnh hưởng, làm cho lối vào thung lũng gió lạnh càng ngày càng thê lệ.

Phương Nguyên thân thể đều cơ hồ cũng bị thổi bay, cũng may hắn đã sớm chuẩn bị, dưới chân ra sức, giống như đâm mọc rễ.

Đột nhiên, một vệt bóng đen bắn nhanh mà đến, thế như cường cung cứng nỗ.

"Hả?"

Tay phải hắn một kẹp, chỉ nghe răng rắc một tiếng vang giòn, lượng lớn bông tuyết mở tung, ở trên tay lưu lại tầng tiếp theo sương lạnh.

Cái này hàn băng hẻm núi lớn lối vào thung lũng, tại cuồng phong trong dĩ nhiên chen lẫn băng nhọn chi tiễn, vạn mũi tên cùng phát giống như, quả thực so cái gì cạm bẫy đều khủng bố hơn!

"Băng nhọn? ! Loại này trình độ, e là cho dù là Tứ thiên môn cao thủ, đều phải bị bắn thành cái sàng chứ?"

Phương Nguyên nhìn một chút bàn tay của chính mình, có chút hút vào hơi lạnh.

Phản ứng của chính mình, phòng ngự, cùng với tốc độ xuất thủ, cũng không phải bình thường Võ Tông có thể so với.

Cái này còn chỉ là một cái, như đón lấy dày đặc, e sợ Võ Tông đều muốn luống cuống tay chân, thậm chí trọng thương mất mạng!

Ở đây, một khi trên người phá tan vết thương, công lực phát tiết, tám thành liền máu tươi đều sẽ trong nháy mắt kết băng!

"May là ta đến đây trước, cố ý từng cường hóa thân thể, nhất luyện Kim Thân cảnh giới, rốt cuộc muốn mạnh hơn bình thường Võ Tông quá nhiều!"

Bạch quang lóe lên!

Phương Nguyên trên tay liền có thêm có vài xích sắt, mũi nhọn nơi còn có thật dài cái đinh, vừa thô lại lớn, cồng kềnh cực kỳ, mặt ngoài hiện ra đen nhánh ánh sáng.

Cái này đều là dùng bách luyện huyền thiết chế tạo, thả ở thế tục bên trong, chỉ cần một điểm là có thể đúc ra cái gọi là thần binh lợi khí, nhưng đối Phương Nguyên mà nói, cũng bất quá là một cái công cụ mà thôi.

"Uống! Đi thôi!"

Tay phải hắn giơ lên, lực phát vạn cân, nặng mấy trăm cân đinh sắt liên đới dây khóa, nhất thời hóa thành một tia ô quang, thẳng tắp đột phá mặt băng, thẳng vào vách đá, vững vàng ổn định.

"Đi!"

Phương Nguyên nhìn lối vào thung lũng một chút, không chút do dự mà đi về phía trước.

Vèo vèo!

Gió lạnh như đao! Ở trong càng là chen lẫn vạn ngàn băng nhọn!

Càng tới gần lối vào thung lũng, băng nhọn liền càng ngày càng dày đặc, mang theo kinh người động năng đột thứ!

Đùng đùng! Đùng đùng!

Phương Nguyên lại từ Sơn Hà Châu bên trong lấy ra một mặt cực lớn thiết thuẫn chặn ở trước người, nhất thời giống như mưa đánh chuối tây giống như,

truyền đến leng keng leng keng tiếng vang.

Lượng lớn băng nhọn vỡ vụn, ở hắn thiết thuẫn trên kết lên một lớp băng dày cộp mặt.

Lạnh lẽo ý lạnh thấu xương, lại dọc theo thiết thuẫn một đường lan tràn.

Trình độ như thế này lạnh lẽo, dù là Võ Tông, thân thể cũng có thể bị đông cứng hoại tử!

"Bằng vào cơ thể ta, ở đây cũng có chút khó có thể duy trì!"

Phương Nguyên con mắt ngưng lại, trên người ba đạo linh mạch ánh sáng hiện lên , hóa thành một tầng khôi giáp bao phủ toàn thân.

Vù!

Trong quang mang lóe ra, nguyên bản lạnh lẽo lập tức bị gạt ra.

Không chỉ có như vậy, bàn tay của hắn một thoáng nóng rực như sắt lô, mang theo nóng bỏng nhiệt độ, dọc theo xích sắt thiết thuẫn lan truyền, lượng lớn bạch khí bốc hơi lên, tan ra hàn băng.

"Trở lại!"

Phương Nguyên đi tới xích sắt ký hiệu trước, rút ra đinh sắt, lại là vung một cái.

Xèo!

Hắc quang dường như Ô Long ra uyên, gắt gao đâm vào vách đá bên trên.

"Loại này trình độ. . . E sợ Thông Mạch Võ Tông, đều không nhất định có thể bình yên thông qua a!"

Ở hẻm núi lối vào thung lũng phong nhãn nơi, khí lưu khuấy động, hàn băng

phá không, Phương Nguyên cắn răng: "Cái này còn chỉ là đi về Đại Càn thứ một cửa ải khó, ta rốt cuộc biết tại sao trước tới nơi đây kẻ chạy trốn như vậy thiếu, một là thâm sơn cùng cốc, thứ hai muốn thông qua cái này tầng tầng hiểm trở, cũng không phải người bình thường có thể làm được!"

Sư phụ hắn cùng Dương Phàm đều là Hư Thánh Mộng Sư, thần thông quảng đại.

Cho dù cái kia Nhiếp Cuồng, cũng là đem Bách Độc Luyện Kim Thân tu luyện tới Thập luyện cảnh giới người, thân thể mạnh mẽ đến khó mà tin nổi.

Ngoại trừ ba người này ở ngoài, đổi thành bình thường Thông Mạch Võ Tông, dù là Thông Nguyên Linh Sĩ, đối mặt cái này tự nhiên oai, e sợ cũng phải liên tục bại lui.

Bùm bùm!

Lại là một trận băng phong bạo bao phủ tới, đập ầm ầm ở thiết thuẫn bên trên, dĩ nhiên khiến cái này bách luyện thiết thuẫn mặt ngoài đều hiện lên ra vết rách!

"Đòi mạng!"

Phương Nguyên con mắt ngưng lại, trên tay xích sắt liền thả liền thu, bắt đầu nhanh chóng chạy đi.

Bách luyện huyền thiết tấm khiên đều thành như vậy, dù là hắn đối với cơ thể chính mình lại có lòng tin, cũng không cho là có thể ở đây nơi hiểm yếu xuống chống đỡ bao lâu.

Ầm!

Đi tới mười mấy trượng sau khi, nguyên bản băng nhọn bên trong, lại chen lẫn khối băng, băng tảng đá, từ trời cao bên trong rơi xuống.

Coong!

Phương Nguyên nâng thuẫn chặn lại, đem một khối hơn trăm cân tảng đá đập bay, nửa cánh tay thoáng tê, Nguyên lực xoay một cái, lại trong thời gian ngắn khôi phục như cũ.

"Chạy!"

Trong mắt hắn thả ra tinh mang, thi triển khai thân pháp, Mê Tung bộ biến ảo vạn ngàn, tránh thoát tảng đá, ở lối vào thung lũng gian nan đi xuyên.

Tình cờ gặp phải thực sự không tránh thoát tảng đá, hay dùng thiết thuẫn mạnh mẽ chống đỡ , còn bay đâm mà đến băng nhọn, lúc này thực sự không lo nổi, chỉ có thể dùng thân thể gắng gượng chống đỡ.

Cũng may hắn thân thể cường đại, Thiết Bố Sam thêm nhất luyện Kim Thân, đến cùng không giống người thường.

Nếu là đổi thành bình thường Võ Tông đến đây, trên người e sợ lập tức liền muốn thêm ra mấy cái lỗ máu.

"Không chỉ có là phòng ngự trên, bình thường Võ Tông, này điểm Nguyên lực căn bản liền không đủ dùng a!"

Phương Nguyên trong lòng thở dài, đột nhiên, phía sau lưng tóc gáy dựng thẳng, một loại cảm giác hết sức nguy hiểm, đột nhiên tập kích tới , khiến cho hắn Nê Hoàn Cung đều là nhảy một cái.

Rầm!

Vách núi đỉnh chóp, một khối như núi lớn nguy nga núi băng, dưới đáy tầng tầng gãy vỡ, phảng phất đẩy núi vàng, cũng ngọc trụ giống như, đập mà xuống, che kín bầu trời.

"Ta. . . Đệt!"

Phương Nguyên con ngươi trợn tròn, nhìn bóng ma này đem chính mình bao phủ, lập tức ném một cái tấm khiên, liều mạng chạy trốn lên.

'Nếu như bị cái này núi băng đập trúng, ta căn bản không sống sót được a!'

Hai tay hắn cầm xích sắt, nhanh chóng đi tới, cả người Ngạnh Khí công vận chuyển đến cực điểm, mặc cho băng nhọn bay đâm, ở Nguyên lực vòng bảo vệ trên lưu lại điểm điểm mảnh vụn.

Vù vù!

Vù vù!

Bóng đen càng ngày càng mở rộng, thậm chí ngay cả nguyên bản khí lưu đều phảng phất bị quấy rầy rồi.

"Đùa giỡn, ta mới không muốn biến thành khối băng, Mê Tung bộ!"

Phương Nguyên ra sức vung múa xích sắt, một thoáng đi tới mấy trượng, sắc mặt đỏ lên, con ngươi bên trong đều tựa như mang theo tơ máu.

Răng rắc!

Cái này một nhảy ra, nhất thời phảng phất bước qua một cái nào đó giới hạn, phía trước cuồng phong một thoáng suy yếu mấy thành.

"Tiến vào Băng cốc sau khi, bởi cái này cốc bụng không gian so với lối vào thung lũng rộng lớn, bởi vậy sức gió cũng nhỏ không ít!"

Đối mặt cái này ngàn năm một thuở cơ hội tốt! Phương Nguyên không chút do dự, Mê Tung bộ vận chuyển đến cực hạn , hóa thành đầy trời huyễn ảnh, mỗi một chân đều ở tầng băng trên lưu lại xuống một cái thâm thúy vết chân.

Ầm ầm!

Núi băng rốt cục không chút lưu tình đập xuống, ở lối vào thung lũng nhấc lên một tràng động đất, tan nát băng đá vụn tung toé.

Vèo!

Bóng người lóe lên.

Phương Nguyên bóng người tại suýt xảy ra tai nạn thời khắc tránh thoát núi băng phạm vi, nhưng dù là như vậy, cũng bị tung toé tan nát băng tập kích, trên người Nguyên lực vòng bảo vệ một cái tan vỡ, lượng lớn đá vụn tan nát băng nện ở phía sau lưng.

"Ô!"

Hắn rên lên một tiếng, dựa vào nguồn sức mạnh này, lại là càng ngày càng về phía trước đi nhanh, rốt cục triệt để ra núi băng phạm vi.

"Nguy hiểm thật!"

Lướt qua một chỗ địa liệt, Phương Nguyên nhìn phía sau khắp nơi bừa bộn, còn có vẻ sợ hãi.

"Nơi này. . . Chính là Băng cốc nội bộ?"

Lúc này triệt để tiến vào Băng cốc sau khi, một cái thế giới hoàn toàn mới, nhất thời hiện lên ở trước mặt của hắn.

Tuy rằng chu vi mặt đất như trước ngưng tuyết thành băng, cứng rắn cực kỳ, nhưng thiên địa vì đó một mênh mông, cuồng phong dần dần nhỏ đi, cách đó không xa, tựa hồ cũng có một điểm sinh mệnh khí tức.

"Qua Quỷ Môn quan sau khi, quả nhiên là mặt khác một tầng thiên địa mới a!"

Phương Nguyên thỏa mãn thở dài, trong mắt bốc ra tinh quang: "Đại Càn. . .

Ta đến rồi!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Cự Hổ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Người Ở

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Quỷ Quái

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Linh Trận

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Không Minh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Tứ Tượng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Thành Chủ

"Cái gì?"

Vu Tiệm chỉ là một người thiếu niên, lúc này mới khắc sâu cảm nhận được xã hội bóng tối.

Gian thương này, không chỉ có mờ ám hàng hóa của bọn họ, dĩ nhiên còn muốn đem bọn họ đều đưa vào địa ngục!

"Người ngoài thôn, các ngươi rất lớn mật a, xem ra những kia trong hầm mỏ, chẳng mấy chốc sẽ tăng cường khuôn mặt mới!"

Cái này Tuần tra đội trưởng uy nghiêm đáng sợ nói.

Trong lòng lại là nghĩ: 'Chỉ là một cái thôn Bàn Thạch, không có bất kỳ cường hãn nhân vật, cũng không có cái gì lợi hại quan hệ, dù là trực tiếp giết chết, cũng sẽ không có người ra mặt. . .'

Cùng cái này gian thương so với, cây cân sẽ khuynh hướng bên nào, căn bản không thể nghi ngờ.

"Đại nhân, chúng ta đồng ý từ bỏ hàng hóa, xin mời tha chúng ta đi!"

Lý Hổ sắc mặt trắng bệch, căn bản không có đối kháng ý nghĩ, chỉ có thể khổ sở xin tha.

"Khà khà. . . Cái này chính là đắc tội Bản đại nhân kết cục!"

Gian thương ở một bên cười đến phi thường thoải mái: "Các ngươi. . . Đều

cho ta đi trong động mỏ thật tốt sám hối đi! Các vệ binh, xin động thủ!"

"Chờ một chút!"

Lúc này, đảm nhiệm chân chạy Trương Không Phàm hôi thối gương mặt đi tới.

"Ngươi là. . ."

Tuần tra đội trường ngẩn ra, chợt nhìn Trương Không Phàm hào hoa phú quý quần áo, còn có phía trên một cái nào đó ký hiệu, biểu hiện một thoáng nghiêm nghị lên, khom mình hành lễ: "Đại nhân!"

Làm cái này Trận pháp sư, dù là chỉ có học đồ cấp bậc, cũng là toàn bộ thành Tinh Lạc hạt nhân giai tầng thống trị, mỗi một cái đều không thể khinh thường.

"Hừm, mấy người này. . ."

Trương Không Phàm nắm xem nhà quê ánh mắt trừng Lý Hổ mấy cái một chút, cắn răng nói: "Là bằng hữu của ta. . . Đã xảy ra chuyện gì?"

"A. . . Không có đại sự gì!"

Cái này Tuần tra đội trường sắc mặt ngẩn ra, ở thương nhân cùng Trận pháp sư hai cái, lập tức làm ra lựa chọn.

Hắn quay đầu nhìn về phía cái kia gian thương, trên mặt dĩ nhiên dẫn theo một tia chính khí: "Mẫn lão bản, ngươi nếu chỉ chứng nhóm này người ngoài thôn lấy đồ xấu thay đồ tốt, liền xin theo chúng ta đến Nha môn đi một chuyến đi, đồng thời, ngươi kho hàng đều muốn phong tồn, từng cái hạch tra!"

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Gian thương lập tức há hốc mồm.

Hắn dựa dẫm, chỉ là cái kia đội tuần tra bên trong em vợ, một khi đối phương thật muốn 'Công bằng chấp pháp', hắn khẳng định không có một chút nào phản kháng chỗ trống.

Huống chi, Mẫn lão bản liếc mắt nhìn Trương Không Phàm, hai chân lập tức liền bắt đầu như nhũn ra.

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, đám kia khổ mạt hậu đài, dĩ nhiên sẽ là một vị Trận pháp sư!

Cái này sao có thể?

Một cái cao cao tại thượng, thiên thần giống như người, làm sao sẽ cùng như vậy chân đất dính líu quan hệ?

Mẫn lão bản trong lòng vô cùng hối hận, nhưng mình cũng rõ ràng, lúc này bất luận nói cái gì đều vô dụng, tồn tại tức là hợp lý.

Hắn dù sao cũng là cái người khôn khéo, lập tức chịu thua: "Tiểu nhân nhận tội! Hối không nên trước ngộ nghe người ta nói, cùng những huynh đệ này có hiểu lầm!"

Hắn nhìn về phía Lý Hổ cùng Vu Tiệm, trên mặt chất đầy nịnh nọt ý cười: "Những kia hàng hóa, tại hạ nguyên dạng xin trả, lại đưa tiễn thêm muối xanh mười thạch, tinh thiết trăm cân , làm cái này đáp lễ, kính xin nhất định phải nhận lấy!"

Lý Hổ cùng Vu Tiệm một mặt mông bức.

Trên thực tế, đến hiện tại, bọn họ còn không biết rõ xảy ra chuyện gì, vì sao thế cuộc một thoáng liền nghịch chuyển.

Nguyên bản khí thế hùng hổ ông chủ, phảng phất một thoáng liền biến thành cái thớt gỗ trên thịt cá, tặng lễ còn chỉ lo người khác không thu.

"Tất cả những thứ này, đều là vị đại nhân này xuất hiện sau khi mới thay đổi!"

Lý Hổ nhìn Trương Không Phàm, lại là đoán được người này bất phàm, liền lập tức quỳ xuống: "Đa tạ vị đại nhân này cứu giúp, thôn Bàn Thạch vĩnh luôn nhớ đại ân!"

"Không cần khách khí, ta cũng là bị người nhờ vả thôi!"

Trương Không Phàm sắc mặt có chút không tự nhiên, nghiêng người sang đi, không bị những thứ này hạ dân đại lễ.

Dù sao, nếu không là sư phụ Không Minh Thần Tăng lên tiếng, hắn mới lười quản những thứ này giun dế chết sống đây.

"Đã như vậy. . ."

Lý Hổ cũng là cái có ánh mắt, dù là đến rồi chỗ dựa, cũng không nghĩ đuổi đánh tới cùng, kết làm thâm cừu: "Liền như thế giữ lời đi!"

Lại hướng về Tuần tra đội trường thi lễ: "Đa tạ Đại nhân giữ gìn lẽ phải!"

"Hừm, không cần khách khí!"

Người đội trưởng này nở nụ cười, hiển nhiên đối phương biết đến thức thời làm hắn rất là thoả mãn: "Ta chính là La Phàm, ngày sau ngươi đến thành Tinh Lạc bên trong, còn có thể tìm đến ta!"

"Sự tình xong xuôi, ta cũng nên đi rồi!"

Trương Không Phàm gật đầu, cũng không quản bọn họ đón lấy nghĩ muốn giải quyết thế nào, trực tiếp chạy đi liền đi.

"Ồ? Đó là. . ."

Vu Tiệm nhìn Trương Không Phàm phương hướng ly khai, dụi dụi con mắt, cảm giác tựa hồ nhìn thấy một cái nào đó quen thuộc bóng lưng, chỉ là lại nháy mắt, đối phương lại biến mất không thấy, đơn giản là như ảo giác.

"Ứng nên là vị đại nhân kia!"

Lý Hổ cũng tới đến bên cạnh hắn, khẳng định nói, cùng bọn họ có quan hệ cao nhân, thấy thế nào cũng chỉ có cái này một cái: "Không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên có thể điều động Linh Trận sư. . ."

Lời nói trong lúc đó, lại khá là hối hận.

Tuy rằng sớm biết Phương Nguyên không phải chuyện nhỏ, nhưng hiện tại xem ra, thân phận của người ta địa vị cao, còn muốn xa xa vượt quá sự tưởng tượng của bọn họ.

. . .

Liền ở tại bọn hắn cảm xúc dâng trào đồng thời, Phương Nguyên lại là đi tới Không Minh Thần Tăng chùa miếu.

"Báo Thân tự?"

Hắn nhìn một chút rộng rãi hùng vĩ bảng hiệu, trên mặt mang theo một nụ cười: "Nghe đồn Đại Phạm Thiên có ba loại Phật thân, là báo thân, Pháp thân, ứng thân, mỗi một loại hóa thân đều là thần thông quảng đại, cao thâm khó dò, không biết đại sư tu thành vài loại?"

"Không nghĩ cư sĩ cũng biết ta Phạm môn chân nghĩa?"

Không Minh Thần Tăng hơi kinh hãi, chợt lắc đầu thở dài: "Bản môn tổ tiên, xác thực là Đại Càn một vị phật tử, nghe đồn đã tu ra báo thân, làm sao sau đó con cháu suy yếu, lại bị liên lụy, không thể không chạy ra Đại Càn, trong chùa kinh điển từ lâu dật tán hơn nửa, nơi nào còn có cái gì hóa thân công pháp tu luyện? Chỉ có một quyển (Pháp Hoa Kinh) trong ghi chép một vị tiền bối cao

tăng nghiên cứu trận pháp chi đạo tâm đắc, bần tăng bất tài, từ bên trong lĩnh ngộ ra mấy phần mộng huyễn trận pháp lý lẽ, bởi vậy cuối cùng cũng coi như lên cấp Linh Trận sư. . ."

Hắn biểu hiện hoảng hốt, tựa hồ lại nhớ lại lúc trước cao chót vót năm tháng.

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên dĩ nhiên đối với cái kia phân chen lẫn ở kinh phật bên trong trận pháp tâm đắc rất có hứng thú.

Nhưng lúc này tự nhiên không thể biểu hiện ra, bằng không chính là muốn trực tiếp trở mặt khai chiến.

'Có phải là tất cả thần công bí kíp tác giả, đều không thích thật tốt viết chữ, cần phải kẹp tại cái khác kinh điển ở trong?'

Trong lòng hắn yên lặng nhổ nước bọt, một bước bước vào chùa miếu.

Cái này ngoài miếu mặt nhìn tráng lệ, bên trong trang sức lại là vô cùng thanh tĩnh, sân nhà bên trong một cây cao to cây đa đứng sừng sững, cành lá xum xuê, cao vút như lọng che, chuông sớm trống chiều, tượng phật trang nghiêm, lại mang theo vài phần thiền ý.

"Náo bên trong lấy tĩnh, quả nhiên là tốt một nơi!"

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi thở dài.

"Cư sĩ yêu thích liền được!"

Không Minh Thần Tăng tựa hồ chịu không nổi vui mừng: "Như cư sĩ yêu thích, nghĩ ở chỗ này ở bao lâu, liền có thể ở bao lâu!"

"Đa tạ!"

Cái này đình viện tuy được, nhưng bất luận là trước cây đa, tượng phật, vẫn là cả tòa miếu thờ bố cục, sắp xếp, đều khiến Phương Nguyên cảm nhận được một loại mãnh liệt trận pháp cảm giác.

"Ta cái này có lẽ cũng coi như tự chui đầu vào lưới? Cái này Không Minh Thần Tăng trong lòng tám thành thở phào nhẹ nhõm chứ?"

Trong lòng hắn có chút buồn cười nghĩ, lại dưới sự chỉ điểm của Không Minh Thần Tăng, đi tới một chỗ phòng nhỏ, trực tiếp ở lại.

"Cư sĩ xin mời dùng bữa!"

Cái này thiện phòng khá là thanh u, bên trong đốt tốt nhất đàn hương, sử dụng bất kỳ một vật, hắn là cực điểm xa xỉ.

Phương Nguyên tĩnh tọa biết, bên ngoài lập tức truyền đến lễ phép tiếng gõ cửa, được đến đáp ứng sau, vào là một cái tiểu sa di, da đầu thanh thanh: "Tổ sư nói, cư sĩ chính là quý khách, cũng không phải thụ giới Phạm tử, không tuân thủ miệng giới, như nghĩ cái gì đồ ăn, cứ việc nói với chúng ta, do chúng ta đi mua đến!"

"Hừm, đa tạ!"

Phương Nguyên tiếp nhận hộp cơm, liền thấy lúc này bên trong lại là chay điểm.

Một dĩa nấm hương xào cải xanh, dùng chính là bếp trưởng, tại mục nát bên trong thấy thần kỳ, tư vị ngon cực kỳ, còn có mấy thứ chay điểm, cũng là muốn nổi bật, mùi thơm ngát nức mũi, dùng ăn cơm, càng là một loại linh gạo, tên là 'Tiểu Lôi âm', viên viên như kiếm, ở trong lại lập loè một tia lôi đình, trước ăn năng lực Ngự Lôi, ăn lúc đầu lưỡi càng là phảng phất giống như bị chạm điện , khiến cho người ấn tượng sâu sắc.

Chớp mắt này chay yến đi xuống, dù là không có ăn thịt, cũng không thể so

vương cung bên trong hưởng dụng thua kém.

"Nếu không phải là có chuyện, ở cái này dưỡng tới mấy năm lão, cũng là vô cùng không sai. . ."

Ăn uống no đủ sau khi, đuổi đi tiểu sa di, Phương Nguyên thích ý nghĩ: "Nếu là trong thành này không có một chút nào quỷ mị, liền càng được rồi hơn!"

"Ha ha. . . Phương Nguyên cư sĩ!"

Vẫn không có chờ Phương Nguyên nghỉ ngơi, Không Minh Thần Tăng liền tự mình đến đây muốn mời: "Cư sĩ mặt mũi thật lớn, Thành chủ đại nhân nghe nói có khách quý đến, liền buổi tối chuyện quan trọng đều đẩy, tự mình đuổi tới gặp gỡ cư sĩ. . ."

"Này không phải là mặt mũi của ta rất lớn, mà là Thành chủ đại nhân nghĩ đến muôn dân bách tính, nghe nói thôn Hồng Diệp thảm sự, lúc này mới lòng như lửa đốt chứ?"

Phương Nguyên tựa như cười mà không phải cười phản hỏi một câu, lập tức khiến Không Minh Thần Tăng choáng váng, chỉ có thể cười khổ không nói.

. . .

Báo Thân tự rất lớn, mặt sau có một cái rộng lớn hoa viên, ở hoa viên trung tâm, là một cái bát giác đình nhỏ.

Lúc này, ở đình ở trong, đã bỗng nhiên có thêm một người, chính đang lẳng lặng chờ.

Hắn có được tinh mi kiếm mắt, giữa hai lông mày khá thấy anh khí, mặc dù là người trung niên dáng dấp, nhưng da thịt như ngọc, mắt tựa như điểm sơn, đầu đội cao quan, không chút nào vẻ già nua, trái lại có vẻ anh tư bộc phát.

"Vị này chính là Phương Nguyên tiểu hữu?"

Lúc này, hắn ngẩng đầu, nhìn về phía chậm rãi đi tới Phương Nguyên, mang theo một nụ cười, trong con ngươi lại có hiếu kỳ.

"Sơn dã người Phương Nguyên, gặp qua thành chủ Tinh Lạc!"

Phương Nguyên hơi thi lễ, chợt không chút khách khí mức độ nhập đình nhỏ.

"Tiểu hữu đường xa mà đến, tệ nhân làm cái này Địa chủ, chưa từng xa nghênh, còn xin thứ tội!"

Cái này thành chủ Tinh Lạc tiếng nói mang theo một tia từ tính, vô cùng giàu có nam tử mị lực, đối nhân xử thế càng là như gió xuân ấm áp.

Nhưng không biết tại sao, nhìn đối phương tấm kia hầu như hoàn mỹ không một tì vết, đầy đủ đại biểu nam tính mị lực khuôn mặt, Phương Nguyên khóe miệng đánh đánh, lại là có tiến lên đánh một quyền kích động.

Lúc này nhịn xuống: "Thực không dám giấu giếm, tại hạ muốn đi Đại Càn, nhưng có chút lạc đường, muốn hỏi Thành chủ đại nhân xin một phân địa đồ. . ."

"Ồ?"

Thành chủ Tinh Lạc trố mắt nhìn, hiển nhiên vô cùng kinh ngạc, chợt gật gù: "Chỉ là việc nhỏ, không đáng nhắc đến, bản thân sau đó liền sai người đem bản đồ đưa tới. . ."

Hắn nhìn về phía Phương Nguyên, trong ánh mắt mang theo nghi hoặc: "Chẳng lẽ. . . Tiểu hữu quả thật đến từ Băng cốc phía nam?"

Đạo kia Quỷ Môn quan, quả thực là lạch trời giống như, ngăn cản được đại đa số người bước chân, lúc này Phương Nguyên xuất hiện ở đây, ý nghĩa quả thật không phải chuyện nhỏ. .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Đồ Cùng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Chu Tước

Phương Nguyên nguyên vốn là có Ngũ nguyên lực lượng, Bách Độc Luyện Kim Thân thành tựu Nhất luyện cảnh giới, lại làm vì hắn tăng cường Nhất nguyên chi lực, tổng cộng chính là Lục nguyên chi lực!

Khái niệm này nghĩa là gì?

Dù là trước hầu như Nhục Thân Thành Thánh, mạnh mẽ chống đỡ băng phong bạo đến Nguyên Vũ đại lục, đã từng đánh chết tươi qua Thông Nguyên Linh Sĩ Bách Độc Luyện Kim Thân cường giả Nhiếp Cuồng, điên phong thời kỳ cũng bất quá Thất nguyên lực lượng thôi!

Lúc này Phương Nguyên cách biệt không xa, lại là đột nhiên ra tay, uy thế khi thật là mạnh mẽ tới cực điểm.

Ầm ầm!

Toàn bộ bạch ngọc quảng trường đều là chấn động.

Hầu như ở cái kia hai tên Võ Tông còn chưa phản ứng lại lúc, Phương Nguyên nắm đấm cũng đã đi tới trước mặt bọn họ!

Nhanh! Vượt quá tưởng tượng nhanh!

"A! Long Hổ Hộ Thân Ấn!"

"Thiên Cương Chân Khí!"

Hai tên Võ Tông dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, tư duy còn có chút

không phản ứng lại, nhưng thiên chuy bách luyện võ giả thân thể đã làm ra phản ứng tự nhiên.

Một tên Võ Tông tay bấm ấn quyết, quanh thân Long Hổ hình bóng hiện lên , hóa thành một chiếc ấn lớn, trấn áp bát phương.

Mà một gã khác Võ Tông, nhưng là từ quanh thân trăm hài khiếu huyệt bên trong khuấy động ra vô cùng chân khí Nguyên lực, kéo dài dầy đặc, vô kiên bất tồi, phòng ngự toàn thân.

Cái này Đại Càn võ đạo, dù sao so với Nguyên Vũ trên đại lục cao minh hơn không ít.

Cho dù chỉ là hai cái lưu vong di dân bên trong Võ Tông, một thân công pháp cũng là không phải chuyện nhỏ, tuyệt diệu cực kỳ, càng có Nhị nguyên lực lượng!

Dù là đặt ở Nguyên Vũ đại lục Võ Tông bên trong, cũng tất nhiên là đứng trên tất cả cái kia một nhóm!

Nhưng Phương Nguyên mặc kệ không để ý, trên tay bỗng nhiên tăng lực, một quyền đấm ra!

Đây là thế nào một quyền!

Long Hổ hình bóng dễ dàng sụp đổ, Thiên cương nguyên khí bị trực tiếp đánh thành phá động!

Cỡ này uy năng, dù là không phải kinh thiên địa, khiếp quỷ thần, cũng cách biệt không xa!

"A!"

"Ngươi. . ."

Ầm ầm!

Hai tên Võ Tông mặt sắc mặt đại biến, miệng phun máu tươi, bị quyền ấn đánh trúng, trên người lập tức bùm bùm phát ra rất nhiều tiếng gãy xương vang lên, nổ hạt đậu giống như, khớp xương không biết vỡ vụn bao nhiêu, không có xương rắn như thế mềm mại ngã xuống!

"Chết!"

Phương Nguyên bóng người lóe lên, di hình hoán ảnh giống như đi tới thành chủ Tinh Lạc trước mặt, một trảo vung ra.

"A!"

Thành chủ Tinh Lạc mặt sắc mặt đại biến, nhanh chóng rút lui.

Hắn thực đang hối hận phi thường!

Nơi nào tưởng tượng được, tùy ý chuẩn bị truy bắt một cái thoạt nhìn rất yếu Võ Tông, dĩ nhiên sẽ lắc mình biến hóa , hóa thành kinh khủng như thế ác ma!

"Thanh Long Đẳng Không, na di!"

Tốt ở mặt trước hai cái Võ Tông bỏ mình, cuối cùng cũng coi như cho hắn tranh thủ đến sát na thời gian.

Cái này thành chủ Tinh Lạc cũng là Linh Sĩ, nhất thời vừa bấm Linh quyết, thôi thúc trận pháp.

Trước là xuất kỳ bất ý, lấy bản đồ làm vì linh dẫn, mới có thể dời đi, lúc này đối phương toàn bộ tinh thần phòng bị, lại muốn na di, liền phiền phức phi thường, bởi vậy thành chủ Tinh Lạc lựa chọn đối tượng cũng không phải là Phương Nguyên, mà là chính hắn!

Vèo!

Hào quang lóe lên, bản thân của hắn nhất thời biến mất, tránh thoát Phương Nguyên một trảo, xuất hiện ở dọc theo quảng trường.

"Ngươi chết chắc rồi! Ở ta Tứ Tượng linh trận trong, trên trời dưới đất, không người nào có thể cứu đến ngươi!"

Hắn sắc mặt âm trầm, con mắt uy nghiêm đáng sợ, lần thứ hai thi pháp: "Ngăn Cách!"

Vù!

Hư không chấn động, Phương Nguyên nhạy cảm nhận ra được, chu vi thiên địa nguyên khí một thoáng tách ra, cũng không có chút nào lưu giữ.

"Áp Chế!"

Thành chủ Tinh Lạc lại chỉ tay hướng Phương Nguyên, một luồng nặng như sơn nhạc áp lực nhất thời rơi xuống , khiến cho trên người hắn linh giáp đều chít chít có tiếng, phát ra làm người răng đau tiếng vang.

"Đây chính là trận pháp oai?"

Cảm thụ trên người truyền đến áp lực khổng lồ, loại kia thiên địa đều thành kẻ địch cảm giác, Phương Nguyên sảng khoái nở nụ cười.

Trước hắn cũng đã gặp một tấm khốn trận, đồng thời còn chỉ là một cái trận đồ, nhiều nhất cùng với trước mua Bất Động Như Sơn trận tương tự, nơi nào có thể cùng thành Tinh Lạc bảo hộ thành đại trận, do vô số Trận pháp sư giữ gìn Linh trận so với?

"Bất quá, thành chủ Tinh Lạc, trước ngươi chỉ sử dụng na di, còn muốn phái ra Võ Tông tới bắt xuống ta, chỉ có thể nói rõ một chuyện, trận pháp này, ngươi không nghĩ động mạnh, là trước tổn hại, còn chưa chữa trị?"

"Đồng thời. . . Trước đưa tới bản đồ mặc dù là thật, phía trên còn ẩn giấu một

tia trận pháp linh dẫn, chuyên môn dùng để định vị ta?"

Hắn chậm rãi mà nói, có nhập mộng kinh nghiệm cùng với trước kiến thức, trực tiếp nhìn ra mấy cái vấn đề mấu chốt nơi, tiện tay đem bản đồ ném một cái, thành chủ Tinh Lạc sắc nhất thời thay đổi.

Nếu là sớm biết sự tình sẽ biến thành như vậy, hắn vừa bắt đầu liền đem một tên thủ hạ hi sinh rơi, cũng không đến nỗi biến thành bây giờ tình huống này.

Không chỉ có tổn thất hai tên Võ Tông, còn muốn nhạ lên một cái kẻ thù!

Nhưng lúc này nếu như đã kết thù, cũng chỉ có thể bất kể đánh đổi, đem người này tiêu diệt ở đây.

Khổng lồ dưới áp lực, Phương Nguyên đứng chắp tay, sống lưng ưỡn cao như thương.

"Đại trận này chủ yếu là vì đối ngoại phòng hộ, dù là ngươi đem ta na di đến hạt nhân, cũng vẫn là nội bộ, như vậy liên tiếp thôi thúc, liền không sợ tổn hại tiếp tục mở rộng. . . Cuối cùng hủy hoại toàn bộ Linh trận sao?"

"Ngươi quá để mắt chính ngươi!"

Thành chủ Tinh Lạc sắc mặt một đen: "Lấy bản thành hộ pháp đại trận gốc gác, chỉ là một cái Thông Mạch Võ Tông, còn muốn phá hư toàn bộ đại trận?"

"Bạch Hổ Chủ Sát! Thất Sát Tuyệt Trận, lên!"

Hống hống!

Gào thét ở trong, vô số sương mù màu trắng hội tụ thành cự hổ dáng dấp, giương nanh múa vuốt, hung uy lẫm liệt.

Nó mắt hổ nhìn sang, bỗng nhiên nhào tới trước, một trảo hướng về Phương Nguyên đè tới.

thế như vạn cân, có toàn bộ đại trận chống đỡ, uy lực tràn trề không chịu nổi!

"Đến hay lắm!"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng, Cự Ưng Thiết Thân Công vận chuyển đến cực hạn, thể hình không có một chút biến hoá nào, nhưng quanh thân kình khí hơn người, mơ hồ hóa thành một chỉ Man Hoang cự ưng dáng dấp, ngửa cổ hí dài.

"Cự Ưng Trảo!"

Líu lo!

Ưng trảo cùng hổ trảo bỗng nhiên giao tiếp, lại tiêu tán thành vô hình.

Bạch Hổ chấn động, chợt trì độn xuống, trên người ánh sao lấp loé, lại là một trảo chộp tới.

"Đến cùng là trận pháp đồ vật. . . Không bằng thật sự Hung thú nhạy bén!"

Phương Nguyên bóng người điện thiểm, trên người ràng buộc tựa như trong phút chốc biến mất không còn tăm hơi, đi tới Bạch Hổ đỉnh đầu: "Cho ta. . . Phá! ! !"

Ầm ầm!

Rống to ở trong, hắn một quyền nện ở Bạch Hổ đỉnh đầu.

Cái này cự hổ ngẩn ra, nguyên bản giơ lên móng vuốt cũng đình trệ đi xuống, ánh mắt từng trận, chợt ầm ầm tan rã.

Rầm!

Đang lúc này, toàn bộ thành Tinh Lạc bên trong, tường thành chấn động, một góc bỗng nhiên nứt ra vô số con nhện giống như hoa văn, vỡ vụn ra đến.

"Ngươi. . ."

Thành chủ Tinh Lạc mặt trầm như nước: "Dĩ nhiên cũng hiểu trận pháp?"

Vừa nãy hắn thấy rất rõ ràng, Phương Nguyên bước chân huyền dị, rõ ràng là đã tìm tới đại trận điểm yếu nơi, một đòn tức trúng, lại vừa vặn trúng mục tiêu Bạch Hổ chỗ yếu.

Bằng không, con này hắn lấy Thất sát chi khí ngưng tụ Hung thú, nơi nào sẽ có dễ dàng như vậy bị một đòn liền tan nát?

Thậm chí, còn liên lụy thành Tinh Lạc một đoạn tường thành!

Thành chủ Tinh Lạc sắc mặt nhất thời tái rồi.

"Thanh Long Đẳng Không, Huyền Vũ Trấn Địa, Bạch Hổ Chủ Sát. . . Ba huyền sát chiêu, lên!"

"Hống hống!"

Rồng ngâm hổ gầm, Huyền Vũ chiếm giữ, ba đạo ảo ảnh lại lập tức hiện lên, vây giết mà tới.

Cái này chính là trận pháp oai!

Chỉ cần không có bị phá tan căn cơ, chính là cuồn cuộn không dứt.

Dù là tạm thời bị phá, cũng có thể nhanh chóng ngưng tụ.

"Ngươi một người oai, làm sao dám cùng lực lượng thiên địa chống lại?"

Thành chủ Tinh Lạc thăm thẳm âm thanh nhẹ nhàng lại đây: "Ngươi đã là mở mạch Võ Tông, ta hiện tại ngược lại có chút tin tưởng ngươi thực sự là đến từ phía nam người. . . Ngoan ngoãn bó tay chịu trói, lại để ta gieo xuống cấm chế, ta chưa chắc không thể tha cho ngươi một mạng!"

"Nói chuyện viển vông!"

Phương Nguyên trong mắt tinh quang liên thiểm, thức hải trong, lại là đang nhanh chóng giải toán đại trận này kẽ hở.

"Trận này chủ yếu chức năng vẫn là phòng ngự, đồng thời uy năng hơn nửa tập trung ở thành Tinh Lạc trên thành tường, huống chi, trước còn có tổn hại chưa từng chữa trị, lại bị miễn cưỡng khởi động. . . Cái này chính là cơ hội của ta!"

Ở cái này không ngừng nằm trong kế hoạch, hắn cảm giác tự thân Trận đạo trình độ, cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Như trận pháp này hoàn mỹ không một tì vết, vận chuyển lên đương nhiên sẽ không có chút nào kẽ hở.

Nhưng trận này nguyên vốn là có thiếu hụt, lại đang không ngừng vận chuyển sát chiêu, quả thực thật giống như thành chủ Tinh Lạc đang không ngừng cho hắn uy chiêu giống như, tự thân dạy dỗ phía dưới, trận pháp kinh nghiệm tiến triển cực nhanh cũng là bình thường.

Vèo!

Trong phút chốc, Phương Nguyên thân hóa đầy trời tàn ảnh, chân đạp Mê Tung bộ, một cái nhảy lên đến mấy con trận thú đỉnh đầu: "Tứ tượng Linh trận khuyết một trong số đó, thành chủ Tinh Lạc, ngươi quá bất cẩn! Cự Ưng Trảo!"

Líu lo!

Sau lưng của hắn cự ưng hình ảnh một thoáng ngưng tụ, khí huyết kinh người, dường như một cái thiêu đốt Hỏa Cầu giống như, bỗng nhiên nhảy vào trận thú trong, cánh phiến Bạch Hổ, trảo đạp Thanh Long, lại là một mổ, Huyền Vũ hình ảnh kêu thảm một tiếng, lập tức nổ tung , hóa thành đầy trời nguyên khí dật tán.

Ầm ầm!

Thành Tinh Lạc bên trong, nền đất lay động, quả thực dường như phát sinh động đất nhỏ giống như.

Lượng lớn phòng ốc ngã trái ngã phải, trên đất nứt ra khe lớn.

Loại này tận thế đến giống như cảnh tượng, lập tức khiến tất cả cư dân hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

"Không thể. . ."

"Thành Tinh Lạc bảo hộ thành đại trận, như thế nào sẽ mất đi hiệu lực?"

Báo Thân tự bên trong.

Không Minh Thần Tăng kinh ngạc mở mắt ra: "Làm sao có khả năng?"

Trận pháp này căn cơ dao động, tất nhiên là Thành chủ đại nhân ở trong thành kéo dài rút ra tinh hạch lực lượng, rồi lại không ngừng bị đánh tan tạo thành!

Mà căn cứ hắn biết, lần này thành chủ Tinh Lạc vì đối phó Phương Nguyên, không chỉ có trăm phương ngàn kế, càng là điều đến rồi hai tên Võ Tông, hoàn toàn có thể bảo đảm không có sơ hở nào!

"Như bảo hộ thành đại trận thật sự bị phá, khắp thành tất nhiên sinh linh đồ thán. . ."

Không biết làm sao, Không Minh Thần Tăng trước mắt, lại hiện ra cái kia thiếu niên nhanh nhẹn bóng người.

"Các ngươi tạm thời chờ, sư phụ phải đi ra ngoài một chuyến!"

Hắn trên mặt mang theo vẻ kiên nghị, đứng dậy, mấy cái lên xuống, thân hình

nhất thời biến mất không còn tăm tích.

. . .

"Tam tượng chi linh. . ."

Thành chủ Tinh Lạc ánh mắt đờ đẫn, chợt lại hóa thành một tia tàn nhẫn sắc: "Đây là ngươi buộc ta! Phương nam Chu Tước! Đi ra đi!"

Cái này thành Tinh Lạc vì chống cự băng phong bạo, tại Hỏa hành chi đạo trên trình độ thâm hậu.

Chỉ là trước hư hao mắt trận, chính là đến từ Chu Tước, đồng thời trận này cửa chính là cuối cùng sinh tử nơi, dễ dàng không thể động đậy.

Bất quá lúc này vì đối kháng Phương Nguyên, rốt cục vẫn là thả ra cuối cùng này thủ đoạn!

"Líu lo!"

Ánh lửa lóe lên, một con cả người thiêu đốt lửa nóng hừng hực chim khổng lồ nhất thời hiện lên đi ra, kinh người sóng lửa phân tán, phát ra một tiếng thanh minh.

"Phương nam Chu Tước?"

Phương Nguyên con mắt ngưng lại.

Cái này Linh thú uy áp, so với trước cái kia ba con tốt mã dẻ cùi Linh thú, muốn vượt qua quá nhiều.

Ong ong!

Không chỉ có như vậy, ở cái này Chu Tước đỉnh đầu, một viên kim cương giống như óng ánh tinh thần thả ra huyền bí ánh sáng.

Đây là tinh hạch! Toàn bộ Tứ Tượng linh trận nguồn năng lượng hạt nhân nơi! . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Từ Bi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 210: Thu Phục

Vạn vật có linh!

Núi có sơn thần, nước có thủy hồn!

Thậm chí, dù là lớn đến một khối đại lục, một phiến mênh mông, thậm chí cả cái tinh cầu, thế giới, đều có chúng nó đặc biệt tư duy ý nghĩ.

Tuy rằng, loại này tư duy bí ẩn đến cực điểm, thậm chí tình cờ chuyển động đậy, đều cần trăm nghìn vạn năm! Nhưng vẫn như cũ tồn tại!

Đã có linh, liền có thể giao lưu, liền có thể nhập mộng!

Cái này chính là Mộng Sư lý niệm chỗ căn cơ!

Cái kia trận pháp, tất nhiên cũng có nó trận linh!

Đương nhiên, bình thường Tiểu trận, Linh tuệ không đủ, có lẽ liền trận linh đều không có sinh ra.

Nhưng ở Phương Nguyên nhìn thấy con này Chu Tước đầu tiên nhìn, liền xác định, này Chu Tước Ly Hỏa trận, lại là thật sự có trận linh tồn tại!

Nếu là núi cao đại dương loại kia tồn tại, hoặc là dứt khoát tử trận, lấy Phương Nguyên lúc này năng lực, còn không cách nào nhập mộng.

Bất quá loại này cao Linh tuệ trận linh, lại là vừa vặn trúng chiêu!

Liền dường như hắn nhập mộng không được bình thường thực vật, nhưng có thể nhập mộng cỏ Liêm Đao, hoa Cứ Xỉ mấy cái linh thực!

Ong ong!

Trong phút chốc, ngọn lửa tạo thành Chu Tước trong con ngươi một trận mê ly, toàn bộ trận pháp dừng lại!

Trong nháy mắt tiếp theo, nương theo tinh hạch rung động, lực lượng rót vào, cái này Chu Tước liền tỉnh táo lại.

Nhưng Phương Nguyên chờ đợi chính là thời khắc này!

Cái này Chu Tước đại trận vốn là có khuyết điểm, một cái mắt trận tổn hại, lại bị cái khác Tam tượng trận pháp liên lụy, sẽ cùng Phương Nguyên triền đấu lâu như vậy, đã bị hắn tìm đến trong đó một ít vận chuyển quy luật, ảo diệu nơi.

Mà lúc này cái này dừng lại, quả thực là cơ hội trời cho!

"Đi!"

Phương Nguyên chân đạp Mê Tung bộ, ở mấy cái mắt trận trên nhẹ chút mà qua, trong phút chốc lướt qua mấy đạo tường lửa ngăn cản, đột phá tầng lớp không gian trở ngại, đi tới thành chủ Tinh Lạc trước mặt.

"Ngươi. . ."

Thành chủ Tinh Lạc trên mặt vừa kinh vừa sợ, mới vừa nói ra một chữ, liền nhìn thấy Phương Nguyên trong tiếng hít thở, âm sóng truyền đến: "Chết!"

Ầm ầm!

Giống như núi sông bao phủ, biển gầm bạo phát!

Phương Nguyên ở cái này một chữ trong, không chỉ có dùng tới tinh thần bí thuật, càng là có Mộng Sư mê hồn sương mù!

Đối mặt cái này cái, dù là thành chủ Tinh Lạc cái này Linh Sĩ, con mắt cũng

không khỏi dại ra xuống.

Vèo!

Phương Nguyên chờ chính là cái này cơ hội!

Võ Tông tốc độ cỡ nào nhanh? Thông Mạch Võ Tông càng là không phải chuyện nhỏ.

Hầu như là trong chớp mắt, hắn liền xuất hiện ở thành chủ Tinh Lạc trước mặt, một quyền mạnh mẽ đập ra.

Sóng!

Một cái bong bóng hiện lên, sóng gợn lưu chuyển, hiện ra một cái quỷ dị độ cong, nhưng chung quy đem hắn cái này một đòn phải giết cản lại.

"Cố định phát động Linh bảo?"

Phương Nguyên nanh cười một tiếng: "Cái này cứu không được ngươi! Tam mạch lực lượng, bạo phát!"

Răng rắc! Răng rắc!

Trên người hắn ba đạo linh mạch ánh sáng hiện lên, một thoáng xuyên vào thân thể.

Cùng lúc đó, từ hắn xương sống bên trong, phảng phất nổ hạt đậu giống như tiếng vang nổ tung, Domino quân bài giống như, tầng tầng thúc đẩy, đến cuối cùng hóa thành vô cùng tràn đầy đại lực, đi tới nắm đấm.

"Không!"

Cái này thời điểm, thành chủ Tinh Lạc cũng cuối cùng tại phản ứng lại, thao túng Chu Tước đến đây cứu giá.

Đáng tiếc, tất cả đã quá đã muộn.

Rầm!

Ở lanh lảnh tiếng vang ở trong, cái này bong bóng phòng ngự dường như bong bóng xà phòng giống như nổ tung , khiến cho Phương Nguyên nắm đấm trực tiếp nện ở thành chủ Tinh Lạc trên người.

Hắn dù sao cũng là Trận pháp sư! Không phải Võ Tông!

Lúc này bị một tên Thông Mạch Võ Tông gần người, kết cục liền đã được quyết định từ lâu!

Dù là thành chủ Tinh Lạc mặc một bộ bảo y, trùm vào một cái nội giáp, trên cổ còn mang theo một cái linh quang lấp lóe phù lục, tất cả những thứ này cũng là toàn bộ vô dụng!

Phương Nguyên chỉ là giận quát một tiếng, thuộc về Thông Mạch Võ Tông khí huyết bạo phát, một cái liền đem trên người hắn linh tính áp chế đến cực hạn.

Chợt, quả đấm của hắn không chút khách khí đột phá bảo y, nện ở nội giáp bên trên, lưu lại xuống một cái thâm thúy khe.

Cùng lúc đó, một luồng chấn kình càng là không chút khách khí xuyên qua nội giáp, ở thành chủ Tinh Lạc trong cơ thể không kiêng kị mà bạo phát lên.

"A. . ."

Thành chủ Tinh Lạc trên đầu kim quan nổ tung, tóc tai bù xù, thất khiếu chảy máu, bỗng nhiên một cái miệng, phun ra lượng lớn nội tạng mảnh vỡ.

Cái chết như thế, lại là tuyệt không ngụy trang khả năng, chết đến mức không thể chết thêm.

"Hả?"

Nhưng Phương Nguyên lại nhạy cảm ở cái này thành chủ Tinh Lạc thi thể trên, lại cảm nhận được một điểm Nguyên lực gợn sóng.

"Thần hồn? Ý nghĩ? Vẫn là chỉ là bộ phận chấp niệm?"

Hắn khẽ mỉm cười, trên người khí tức bạo phát, dường như một cái cực lớn liệt dương.

Xì xì!

Thành chủ Tinh Lạc trên thi thể nhất thời bốc lên lượng lớn hắc khí, chen lẫn sắc nhọn kêu thảm thiết, cuối cùng hóa thành một trương tràn ngập oán độc cùng không cam lòng khuôn mặt, ầm ầm tản ra.

"Hình thần đều diệt, đây là triệt triệt để để chết rồi, nếu ngươi còn có thể lại sống lại, ta bội phục ngươi!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, chợt nhìn về phía đầu kia ngọn lửa Chu Tước trận linh.

Tuy rằng thành chủ Tinh Lạc đã chết qua, nhưng con này Hỏa Điểu, vẫn là một cái cực lớn phiền phức a.

"Líu lo!"

Chỉ thấy ở mất đi người giật dây sau khi, cái này Chu Tước đã bình tĩnh lại, không còn duy trì công kích tư thái, trái lại lười biếng tản bộ bước chân, thỉnh thoảng dùng mỏ sắp xếp chính mình ngọn lửa lông chim.

Cái này nhất cử nhất động, đều giống như một con sống chim nhỏ, cùng trận pháp vật chết hoàn toàn kéo không tới cùng nhau.

"Trận pháp chi đạo, quả nhiên thần kỳ!"

Phương Nguyên than thở một tiếng, tiến lên vài bước, tựa hồ nghĩ xoa xoa

Chu Tước lông chim.

"Líu lo!"

Một đạo hỏa diễm rơi xuống, bắt đầu thiêu đốt trên tay hắn Nguyên lực, trong khoảnh khắc đột phá mấy tầng.

Phương Nguyên chợt lui, vung tay lên, linh mạch quang mang hiện lên, đem ngọn lửa dập tắt, lại tu bổ áo giáp.

Chu Tước nhìn thấy nguy hiểm rời đi, nguyên bản lông chim dựng thẳng tư thái nhất thời thu lại, lại khôi phục thành nhàn nhã chim nhỏ dáng dấp.

"Đang không có người thao túng tình huống dưới, cái này hỏa trận đã là như thế, tự mình thăng bằng vận chuyển, không chịu đến ngoại lai kích thích, sẽ không nhúc nhích sao?"

Phương Nguyên suy tư.

Lấy hắn trận pháp trình độ, hơn nữa trước đầu cơ trục lợi thu được kinh nghiệm, nhất thời nghĩ ra một cái biện pháp.

"Nhập mộng!"

Hướng về phía trận linh, hắn lại sử dụng tới Nhập mộng linh pháp.

Cái này mê hồn sương mù, chính là Mộng Sư căn cơ một trong, rồi hướng kí chủ tuyệt không hại, trái lại có động viên công lao.

Chu Tước không có bao nhiêu phản ứng, bất quá trời sinh nó Linh tuệ, chỉ là thoáng choáng váng, lập tức liền đem cơn buồn ngủ chống cự đi ra ngoài.

"Trở lại!"

Phương Nguyên trong mắt tỏa ra ánh sao, bắt đầu chăm chỉ không ngừng thử

nghiệm lên.

Từng cái từng cái quá ngắn mộng cảnh hiện lên, hắn cũng giống như hóa thành Chu Tước, nhìn thấy thành Tinh Lạc kiến tạo, còn có những kia thượng cổ tiên dân nỗ lực cùng trả giá. . .

"Líu lo!"

Không biết đi qua bao lâu, Chu Tước triển khai xuống cánh, lấy một cái thoải mái góc độ, tiến vào ngủ say ở trong. . .

Phương Nguyên tiến lên, nhẹ nhàng xảo xảo đưa tay một hái.

Sóng!

Nó đỉnh đầu cái viên này tinh hạch, nhất thời rơi vào Phương Nguyên trong tay.

"A. . ."

Tinh hạch tới tay, Phương Nguyên cảm giác đầu tiên chính là nặng !

Phi thường nặng !

Dứt bỏ ánh sáng sau khi, cái này tinh hạch có lẽ chỉ có to bằng nắm tay, nhưng cũng nặng hơn nghìn cân!

Nếu không là hắn thân thể cố ý từng cường hóa, lúc này e sợ căn bản không cầm lên được!

"Cái này tinh hạch, nguyên bản chính là sao chổi tinh hoa nơi, ẩn chứa phồn thịnh năng lượng, nhưng trải qua vô số đời phá gia chi tử tiêu xài, lúc này cũng gần như kiệt quệ. . . Bởi vậy cái này thành chủ Tinh Lạc, mới không thể không huyết tế, vì nó bổ sung. . ."

Phương Nguyên nhìn trên tay tinh hạch.

Ở nó óng ánh mặt ngoài, có từng đạo từng đạo huyết văn, có vẻ vô cùng yêu dị.

"Vật này . . . Lại đã bị luyện thành một cái pháp khí. . ."

Phương Nguyên hơi kinh ngạc: "Đồng thời. . . Vẫn là vật vô chủ, chỉ cần hơi thông Tứ Tượng linh trận, phải là liền có thể đưa nó luyện hóa!"

Không cần hỏi cũng biết, cái này tinh hạch chủ nhân đời trước, tất nhiên là thành chủ Tinh Lạc không thể nghi ngờ!

Hiện tại người này vừa chết, tinh hạch tự nhiên cũng thành vật vô chủ.

Càng then chốt chính là, thông qua mấy lần nhập mộng, Phương Nguyên lúc này đối với cái này Tứ Tượng linh trận hiểu rõ, dù là ở thành Tinh Lạc bên trong, cũng có thể coi số một số hai!

Đồng thời, hắn Nguyên lực chất phác, vượt xa khỏi tầm thường Võ Tông Linh Sĩ.

Chỉ là một tia thăm dò, cái này tinh hạch nhất thời hoàn toàn không có phản kháng, mặc cho hắn thần niệm ngoan ngoãn đánh tới dấu ấn.

"Chuyện này. . . Tứ Tượng linh trận, đã hoàn toàn quy ta khống chế?"

Phương Nguyên nhìn trên tay tinh hạch, có chút không biết nên khóc hay cười.

"Líu lo!"

Lúc này, Chu Tước cũng tỉnh lại, bình tĩnh mà nhìn hắn.

"Trở về đi, đem nơi đây phong cấm giải trừ, tiếp tục bảo vệ cái thành phố

này!"

Phương Nguyên lấy thần niệm phát ra mệnh lệnh.

"Líu lo!"

Chu Tước hí dài một tiếng, bỗng nhiên hóa thành một đạo Hỏa Điểu, nhảy vào nền đất trong, biến mất không thấy.

Xoẹt!

Chung quanh quảng trường, nguyên bản cấm chế tản đi, lộ ra lít nha lít nhít kiến trúc bóng mờ.

"Thành chủ đại nhân, ngươi làm sao có thể như vậy tùy ý lấy ra tinh hạch lực lượng, chẳng lẽ không biết cái này sẽ cho chúng ta thành trì mang đến bao nhiêu. . . Ạch. . ."

Thả ra cấm chế sau khi, một cái đại đầu trọc liền vội vã không nhịn nổi vọt vào, thao thao bất tuyệt.

Nhìn thấy Phương Nguyên, cả người lại là ngẩn ra, trên mặt lộ ra không thể tin tưởng thần thái đến: "Là ngươi? !"

"Không sai, chính là ta! Rất thất vọng?"

Phương Nguyên vẻ mặt trêu tức, quăng quăng trên tay tinh hạch.

Nhìn thấy đồ chơi này, Không Minh Thần Tăng sắc mặt một thoáng trắng bệch, lại mang theo sợ hãi, tham lam, từ bi. . . Các loại sắc thái ở trên mặt hắn từng cái lóe qua, quả thực so với trở mặt còn đặc sắc.

"Thuộc hạ Không Minh, bái kiến Thành chủ đại nhân!"

Sắc mặt mấy biến sau khi, Không Minh vẻ mặt bỗng nhiên cắn răng một cái,

đẩy núi vàng, ngã ngọc trụ giống như, quỳ xuống.

"Thành chủ đại nhân?"

Phương Nguyên trên mặt tựa như cười mà không phải cười.

"Bất luận là ai, chỉ cần nắm giữ tinh hạch cùng bảo hộ thành đại trận, chính là thành Tinh Lạc chủ nhân chân chính!"

Không Minh hòa thượng trả lời đến không chút do dự.

Hòa thượng này đúng là rất thông minh, nhìn thấy tinh hạch bị Phương Nguyên luyện hóa, nhất thời biết khắp thành bách tính sống còn, đều ở hắn trong một ý nghĩ.

Chỉ lo Phương Nguyên cầm tinh hạch liền chạy, lúc này liền đem chức thành chủ đưa lên, hi vọng lấy quyền thế còn có trách nhiệm, thoáng kiềm chế lại cái này vị cao thủ tâm linh.

Cho tới võ lực cướp đoạt?

Liền thao túng tứ linh đại trận, có một thành tài nguyên thành chủ Tinh Lạc đều thất bại, hắn như thế nào sẽ tự rước lấy nhục?

"Ngươi không sai, là một người thông minh!"

Phương Nguyên gật gù: "Chỉ là. . . Trước khoản tiền kia. . ."

"Bần tăng có mắt không tròng, cái này đôi mắt, cũng không nên muốn!"

Không Minh hòa thượng sắc mặt kiên nghị, hai tay vỗ một cái, viền mắt bên trong nhất thời chảy xuống dòng máu màu đen.

Làm cái này trước lừa gạt Phương Nguyên đánh đổi, hắn cái này đôi mắt, lại là triệt để phế bỏ.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên gật gù, tay ném đi, tinh hạch hóa thành một đạo lưu quang, liền xuống mặt đất.

Trên thành tường, từng tầng từng tầng hào quang tỏa ra, xua đuổi đi băng thú cùng phong tuyết, lập tức đưa tới khắp thành hoan hô cùng vui mừng.

"Đa tạ thành chủ!"

Không Minh Thần Tăng hai tay chắp tay trước ngực, trên mặt nhiều hơn mấy phần thánh khiết vẻ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Khắc Phục Hậu Quả

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Thành Hãn Hải

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Tam Giới

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Tử Sĩ

"Tần Khanh, Tần Vân tỷ đệ cầu kiến?"

Bạch Đà hội quán bên trong, Phương Nguyên nhìn trên tay bái thiếp: "Đây là người phương nào?"

"Gần nhất trong vòng mấy năm trốn đến Đại Càn tội dân, là Tần gia người. . ."

Ahudar ôm loan đao, ở bên cạnh bổ sung: "Có một ít trung tâm tôi tớ bảo vệ, cầm đầu 'Chu lão' phải là có mười hai quan viên mãn tu vị, càng tu luyện một môn bí pháp, từng ở Võ Tông trước mặt chống đối hơn mười chiêu vừa mới bị thua!"

Dù là đều là Tụ Nguyên cảnh phía dưới võ giả, lẫn nhau cũng vẫn có khác nhau, cái này lão Chu không thể nghi ngờ là đứng trên tất cả cái kia một nhóm.

Đương nhiên, thực lực như vậy, theo Phương Nguyên, vẫn là hai chữ —— giun dế!

"Bất quá. . . Khoảng chừng ta cũng không có chuyện gì, gặp gỡ lại có làm sao? Nhượng bọn họ đi vào!"

Phương Nguyên khoát tay chặn lại, không đến bao lâu, Ahudar liền dẫn ba người đi vào.

Người cầm đầu là một cô thiếu nữ, thoạt nhìn chừng hai mươi tuổi, mi mục như họa, da thịt trơn bóng, bắp đùi thon dài, tràn ngập một loại thanh xuân sức sống.

Đặc biệt nàng hơi nhếch lên môi anh đào, mang theo kiên nghị mùi vị, hiển nhiên cái này trong ba người, là lấy nàng làm chủ.

Cái này chính là Tần gia Đại tiểu thư, Tần Khanh.

Cho tới bên cạnh Tần Vân, tuy rằng gương mặt bên ngoài không sai, cũng có nội lực cảnh tu vị, không phải một cái vô dụng, nhưng thì có chút khúm núm cảm giác, lập tức bị hạ thấp xuống.

'Có như vậy một cái cường thế tỷ tỷ, dù là lại thiên tài, tâm tính gặp khó, cuối cùng cũng sẽ phai mờ trước mọi người. . .'

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, âm thầm nghĩ: 'Ưng non không thể đều là che chở ở mẫu ưng cánh chim phía dưới, thế nào cũng phải một mình đối mặt với mưa gió, mới có thành tài cơ hội!'

Đương nhiên, đây là việc nhà của người khác, hắn tự nhiên lười mở miệng, ánh mắt chuyển hướng cái kia lão Chu, lại có một chút hứng thú.

Người này tu luyện võ công tạm lại không nói, cái kia cỗ bí pháp khí tức, lại khiến Phương Nguyên có chút mùi vị quen thuộc, lại hồi tưởng một thoáng, lúc này tìm tới đầu nguồn, chính là ở Dương Phàm chân thực mộng cảnh ở trong, thu hoạch rất nhiều bí thuật một trong.

"Sơn Lam?"

Hắn nhẹ nhàng mở miệng, phun ra hai chữ.

"Cái gì?"

Này tên gọi rơi vào lão Chu trong tai, lại là dường như sấm sét!

Hắn tu luyện bí pháp, xác thực tên là Sơn Lam, có thể mức độ lớn tăng cường phòng ngự, trong thời gian ngắn dường như nguy nga núi cao giống như, không thể lay động, lúc này mới có thể ở Võ Tông công kích dưới chống đỡ.

Nhưng trước mặt vị này xa lạ Võ Tông, không chỉ có cho hắn nguy hiểm chính là kinh sợ, càng một chút liền nhìn thấu hắn tu tập bí pháp nội tình, đây không hề tầm thường!

"Đại nhân quả nhiên mắt sáng như đuốc!"

Lão Chu cười gượng hai tiếng.

Ở đối với bí pháp biết gốc biết rễ Võ Tông trước mặt, hắn có thể không có tự tin có thể chống đỡ bao nhiêu thời gian.

"Tốt, chuyện vô bổ đừng nói, Tần Khanh đúng không? Các ngươi tỷ đệ tìm ta, đến tột cùng vì chuyện gì?"

Phương Nguyên phẩy tay áo một cái bào, trực tiếp nói.

"Tiểu nữ tử nghe được đại nhân chính đang tại sưu tập Tam Giới sơn tình báo, cố ý đến đây đưa lên!"

Tần Khanh chỉ cươi cười, bên cạnh Tần Vân lập tức quý quỳ bước lên trước, hai tay giơ cao khỏi đầu, dâng lên một quyển bí lục.

"Hả?"

Phương Nguyên thoáng lật lại, ánh mắt thì có chút bị hấp dẫn lấy.

Tam Giới sơn tình báo, hắn đã thu thập rất nhiều.

Nhưng phần tài liệu này tường thực trình độ, rồi lại muốn vượt qua Bạch Đà thương hội một bậc.

'Dĩ nhiên tìm tòi ra Huyễn Mộng giới xuất hiện thời gian cùng xác suất. . . Cái này cần hi sinh bao nhiêu người mới có thể có như vậy thâm nhập nghiên cứu?'

Hắn nhìn tuổi trẻ Tần Khanh tỷ đệ, lắc lắc đầu: 'Không phải bọn họ! Ứng nên là gặp may đúng dịp, kế thừa tiền nhân thành quả, hay hoặc là là Tần gia thăm dò đi ra tin tức?'

"Vật này, rất tốt!"

Trong đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có Phương Nguyên lật xem tiếng sàn sạt.

Tần Khanh vốn là một viên tim đều nhảy đến cổ rồi, tuy rằng mặt ngoài trấn định, nội tâm từ lâu loạn tung tùng phèo, lúc này nghe được Phương Nguyên lời bình, rốt cục an tâm đi.

"Vật này, ta liền nhận lấy, các ngươi muốn cái gì? Của cải? Linh đan? Vẫn là bí kíp?"

Phương Nguyên tùy ý hỏi.

"Cũng không cần!"

Tần Khanh cắn cắn răng: "Tiểu nữ tử nghe nói đại tông sư nghĩ đi ngược chiều Tam Giới sơn, không biết có thể hay không tiện thể mang lên Tiểu nữ tử cùng đệ đệ, hai người chúng ta đều có mấy tay võ công tại người, sẽ không là trói buộc!"

"Không thể!"

Trong lòng linh cảm trở thành sự thật, Phương Nguyên lại là kiên quyết từ chối.

Đùa giỡn!

Tam Giới sơn nguy hiểm vốn là đã khiến trong lòng hắn phát lạnh, hơn nữa hai cái con ghẻ? Đây là ghét bỏ chính mình bị chết không đủ nhanh sao?

Dưới đáy, Tần Vân thân thể run lên, sắc mặt trắng bệch, trong lòng thất vọng cực điểm.

"Đại nhân thủ đoạn, tự nhiên không phải Tiểu nữ tử có thể suy đoán, nhưng đối với Tam Giới sơn tất nhiên vẫn có lo lắng. . ."

Tần Khanh không hề từ bỏ, như trước ở chậm rãi mà nói: "Vật tư cùng võ công phương diện, đại nhân tài cao ngất trời, vượt qua chúng ta rất nhiều, chuẩn bị cũng tất nhiên so với chúng ta sung túc, nhưng khuyết thiếu một thứ!"

"Ồ? Là cái gì?"

Phương Nguyên tay phải đắp cằm, thoáng nổi lên một chút hứng thú.

"Tử sĩ!"

Tần Khanh không chút do dự mà trả lời: "Tam Giới sơn cỡ nào nguy hiểm? Đại nhân còn thiếu thiếu một nhóm đá dò đường, đồng thời, còn muốn tự nguyện, lại có nhất định lực tự bảo vệ!"

Lời vừa nói ra, bên cạnh Ahudar lập tức thay đổi sắc mặt.

Không có sai!

Tam Giới sơn bên trong, nguy hiểm tầng tầng, nếu là mọi chuyện đều đặt mình vào nguy hiểm, này Phương Nguyên dù là có chín cái mệnh cũng không đủ chết.

Lúc này, liền cần đá dò đường.

Nhưng nếu tâm không cam lòng, tình không muốn, đến thời điểm chỉ nghĩ chạy trốn thậm chí nói dối, thì có ích lợi gì?

Hoặc là số tiền lớn đập tới kẻ liều mạng, thực lực lại phổ biến không có bảo đảm, thực sự khó có thể song toàn.

Chỉ có thể dùng tử sĩ! Vẫn là trung thành tuyệt đối tử sĩ!

Nhưng cái này tử sĩ không có Đại gia tộc đầu nhập vốn liếng, mấy chục năm, mấy đời người bồi dưỡng xuống đến, lại làm sao có khả năng có thành quả?

Tần Khanh định liệu trước, nhìn Phương Nguyên: "Đại nhân chỉ cần tiện đường tiện thể Tiểu nữ tử cùng đệ đệ liền có thể , làm cái này báo lại, Tiểu nữ tử có thể cung cấp một nhóm mười tám người tử sĩ, kém cỏi nhất cũng có nội lực cảnh tu vị, nói vậy đầy đủ ở Tam Giới sơn bên trong tiêu hao!"

"Đúng là có chút đạo lý. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, cái này lòng dạ nữ nhân không sai, đem cái gì đều cân nhắc đến, nhưng chỉ có lọt một điểm.

Chính mình thần thông quảng đại, lại há là nàng có thể nắm giữ toàn bộ.

Có Nhập mộng linh pháp, thêm vào Đan sư thuật, nếu là chịu ở thành Hãn Hải bên trong vắng lặng một quãng thời gian, chưa chắc không thể tích lũy ra một nhóm tử sĩ đại quân.

Đương nhiên, đã như thế, tốn thời gian mất công sức không nói, lại có bức người tốt làm kỹ nữ hiềm nghi.

Đúng là tất cả để Tần gia tỷ đệ đứng ra, chính mình liền không cần tay bẩn, bớt đi rất nhiều phiền phức.

Hắn nhìn về phía Tần Khanh, ánh mắt sáng quắc: "Chỉ là ngươi tử sĩ, thì lại làm sao bảo đảm?"

"Tiểu nữ tử cùng đệ đệ tuy rằng ở trong gia tộc đấu bên trong thất bại, nhưng cũng không phải kẻ vô tích sự, ngược lại, trước còn đối với cái kia con trai trưởng sản sinh quá to lớn uy hiếp, bằng không như thế nào sẽ bị làm cho lưu vong?"

Tần Khanh nhắc tới cái này, trong con ngươi hận sắc không giảm: "Cái này Hắc Vũ Thập Bát Kỵ, chính là lúc trước chúng ta từ trong gia tộc thu được, phát qua huyết thệ sau khi, một đời một kiếp liền chỉ có thể đối với chúng ta tỷ đệ hai cái hiệu chết, dù là nhượng bọn họ tự sát, cũng sẽ không có chút nào do dự!"

"Bên cạnh ngươi vị võ giả này, cũng chính là?"

Phương Nguyên tùy ý vừa hỏi.

"Tự nhiên là. . ."

Tần Khanh sắc mặt hơi hơi trắng bệch: "Không chỉ có như vậy, Chu thúc vẫn là Hắc Vũ Thập Bát Kỵ đứng đầu! Mỗi người bọn họ tu luyện bí thuật đều mỗi cái có đặc sắc, liên thủ lại, dù là hai, ba cái Võ Tông đều là không sợ hãi!"

'Cường điệu giá trị, xem tới vẫn là sợ ta thí nghiệm?'

Phương Nguyên nhìn kỹ Tần Khanh, khóe miệng mang theo một tia cao thâm khó dò ý cười: 'Nữ nhân này, đến cùng quá non, đây là tuổi tác hạn chế. . . Bất quá, nếu nàng thật sự hi sinh thủ hạ không một chút nhíu mày, ta liền muốn càng thêm đề phòng nàng. . .'

Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, hắn lại mở miệng: "Được, ngươi mệnh lệnh hắn tự sát đi!"

"Cái gì?"

Trong lòng xấu nhất linh cảm xuất hiện, Tần Khanh sắc mặt càng thêm tái nhợt, bên cạnh Tần Vân càng là suýt chút nữa nhảy lên.

"Nếu ngươi chỉ huy bất động những thứ này tử sĩ, chứng minh không được giá trị của bọn họ, ta vì sao phải mang theo hai người các ngươi trói buộc?"

Phương Nguyên tốt không chừa chỗ trống nói .

"Tiểu thư! ?"

Lão Chu trong con ngươi thả ra vẻ kiên nghị vẻ, nhìn về phía Tần Khanh.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Tần Khanh cắn cắn răng bạc, quay đầu qua, đem nước mắt cố nén trở lại: "Tự sát đi!"

"Tuân mệnh!"

Lão Chu lớn tiếng đáp ứng, một rút loan đao.

Bồng!

Trong đại sảnh phảng phất có một vầng minh nguyệt lóe qua, mang theo một chút màu máu.

Xoẹt!

Một chuỗi giọt máu rơi xuống, trên mặt đất nhiễm xuống điểm điểm mai đỏ.

"Chu thúc. . ."

Tần Vân đến cùng chỉ là rèn luyện ra một miếng da, lập tức nước mắt dật ra đầy mắt khuông.

"Khóc cái gì khóc?"

Phương Nguyên lại là không nhịn được vung tay lên: "Hắn còn chưa có chết đây!"

"Hả?"

Tần Khanh ngẩn ra, chợt liền nhìn thấy lão Chu cổ họng trên xác thực có một vệt lưỡi đao, nhập thịt rất sâu, sai một ly liền muốn mất mạng, nhưng ở cái này

mảy may chênh lệch thời khắc, nhưng là bị một bàn tay vững vàng mà nắm lấy, chút xíu đều trước không vào được.

Nhất tuyến thiên đường! Nhất tuyến địa ngục!

'Không nghĩ tới ta đối với lực lượng nắm, đã đến như vậy diệu đến điên phong trình độ, được! Rất tốt!'

Phương Nguyên thấy vậy, thoả mãn gật đầu.

Người khác chỉ cho rằng hắn thần công vô địch, lại đối với mình có rất lớn tự tin, mới đến mở cái này chuyện cười.

Nhưng trên thực tế, chỉ có hắn mới rõ ràng, chính mình vừa nãy, chỉ là tiện tay thí nghiệm một thoáng thôi.

Ngược lại nếu là mình điều khiển lực không đến nơi đến chốn, chết cũng không phải hắn!

Như bị Tần gia tỷ muội nghe được Phương Nguyên nội tâm hoạt động, lúc này e sợ muốn mồ hôi lạnh tràn trề, sởn cả tóc gáy.

Xoẹt!

Phương Nguyên gảy ngón tay một cái, lưỡi đao nhất thời bị bắn ra, hắn lấy ra mấy viên kim châm, bay đâm khiếu huyệt, luân chỉ phong máu, nhất cử nhất động giống như nước chảy mây trôi.

"Tốt, hắn chỉ là da thịt thương, bao lên linh dược, giải lao một đêm, lại là một cái hảo hán, sẽ không làm lỡ Tam Giới sơn hành trình. . ."

Xử lý xong vết thương sau, Phương Nguyên đứng dậy, vỗ tay một cái: "Như vậy một cái hảo thủ, tổn thất ở đây, thật có chút đáng tiếc. . ."

"Ý của đại nhân là?"

Tần Khanh trong lòng kích động, lần thứ hai xác thực.

"Không sai, Tam Giới sơn hành trình, thật có của các ngươi chút tác dụng!"

Phương Nguyên gật đầu: "Nếu các ngươi bảo đảm, dọc theo đường đi hoàn toàn nghe theo ta chỉ huy, không vi phạm mảy may, ta xác thực có thể mang theo các ngươi!"

"Đa tạ Đại nhân!"

Tần Khanh mừng như điên, lập tức mang theo Tần Vân bái xuống.

'Đôi này tỷ đệ, dám mạo hiểm lớn như vậy hiểm, cũng tới mưu đồ không nhỏ, có lẽ có có thể dùng chỗ!'

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, lại là trong lòng thầm nói.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Linh Hầu

Tam Giới sơn từ bên ngoài nhìn lại, cũng không làm sao nguy nga cao to, nhưng kéo dài không dứt, nhìn không tới phần cuối, tầng loan điệp thúy ngọn núi bên trong lại bao phủ một tầng mê ly sương trắng, mơ mơ hồ hồ, cảnh sắc say lòng người.

Thật là làm người khó có thể tưởng tượng, chính là nơi này, phân chia tam giới, đem Đại Càn, Man Hoang, cùng với càng thêm nguy hiểm Huyễn Mộng giới triệt để cách ly.

"Vù vù. . . Ta rốt cục trốn ra được. . ."

Một chỗ khe núi bên trong, một tên thanh niên miệng mũi chảy máu, giẫy giụa bò ra sơn mạch, nhìn trong tầm mắt thảo nguyên, sa mạc, trên mặt mang theo một tia mừng như điên, lại hóa thành kiên định sự thù hận: "Mộ Dung gia, các ngươi chờ xem, mối thù hôm nay, ta nhất định sẽ mạnh mẽ trả thù lại!"

Hắn xin thề, ở đây chữa khỏi vết thương sau khi, hắn nhất định sẽ trở lại, hướng về làm cho hắn ở Đại Càn không chỗ dung thân cái kia gia tộc mạnh mẽ báo thù.

Đạp đạp! Đạp đạp!

Đang lúc này, cách đó không xa, tiếng vó ngựa như rồng.

Một đạo Hắc Long thình lình hiện lên, càng ngày càng gần , hóa thành hai mươi mốt dũng mãnh kỵ sĩ.

"Đại nhân, giống như Đại Càn bên kia một cái trốn dân!"

Một tên khuôn mặt xốc vác người trung niên tiến lên nhìn, nhất thời lắc đầu: "Chỉ là một cái mười hai quan võ giả, còn bị thương nặng, không có bao nhiêu giá trị!"

"Hả?"

Một cái người tuổi trẻ giục ngựa mà ra, hai bên kỵ sĩ dồn dập lui lại, hiển nhiên hắn ở cái này ở trong địa vị phi phàm.

"Nói cho ta. . . Ngươi ở Tam Giới sơn trong, có từng gặp phải Huyễn Mộng giới?"

Người tuổi trẻ trực tiếp mở miệng, trong tiếng nói mang theo sóng gợn vô hình.

"Không có!"

Người võ giả này con ngươi trong nháy mắt hoang mang, lẩm bẩm trả lời.

"Quả nhiên. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, buông tha người võ giả này: "Nếu là Đại Càn tới đây, Huyễn Mộng giới xuất hiện xác suất, là một phần mười! Nhưng đi ngược chiều đi qua, xác suất hầu như trăm phần trăm! Tên rác rưởi này. . . Dĩ nhiên là bị trong ngọn núi bình thường nguy hiểm bức đến một bước này, nếu như thật sự gặp phải Huyễn Mộng giới, e sợ liền khớp xương cũng không biết vứt ở nơi nào mục nát. . . Đi thôi!"

Nói xong, lúc này bỏ như giày rách xoay một cái dây cương.

"Vâng!"

Cái khác hai mươi kỵ lẫm liệt vâng lời, ở trong lại hình như có một cô gái tiếng.

Ùng ục!

Trên đất võ giả hầu kết lăn, cảm thụ khủng bố đến làm hắn không dám nhúc nhích khí tức, nuốt ngụm nước bọt: "Không phải nói Đại Càn phía sau Man Hoang, võ đạo tuyệt truyền, tài nguyên thiếu thốn, dù là Tứ thiên môn võ giả đều hưởng hết vinh hoa à? Làm sao sẽ là dáng dấp này?"

Ở trong nháy mắt này, người võ giả này nội tâm là tan vỡ, khắc sâu cảm nhận được thế giới ác ý. . .

. . .

"Dựa theo tổng hợp bản đồ cùng tình báo đến xem, bởi vậy vào núi, cần thiết đường xá ngắn nhất. . ."

Phương Nguyên mang theo Tần Khanh tỷ đệ còn có Hắc Vũ Thập Xử khe núi trước mặt dừng lại.

Cái này núi hình dạng hết sức kỳ quái, chia làm hai cái, đông cao tây thấp, quái thạch đột xuất, khí tượng cao chót vót, giống như song đầu xà.

"Tuy rằng phải xuyên qua một chỗ Linh Hầu hoạt động, xem như là vô cùng nguy hiểm, nhưng càng lâu chờ ở Tam Giới sơn, tao ngộ Huyễn Mộng giới khả năng lại càng lớn. . ."

Tần Khanh lẩm bẩm, hiển nhiên cũng vô cùng tán thành Phương Nguyên lựa chọn.

Nàng cũng không biết, Phương Nguyên ngoại trừ Võ Tông ở ngoài, còn có một cái thân phận chính là Mộng Sư, đối với cái này Huyễn Mộng giới thực tại có mấy phần hứng thú.

Bất quá lúc này tu vị không đủ, không nghĩ ngày càng rắc rối thôi.

Nếu không thì, y theo tính tình của hắn, dù như thế nào cũng phải thăm dò

một, hai.

'Đương nhiên. . . Ta lúc này đã là dựa theo tối ưu lựa chọn đến rồi, nếu là vẫn là va vào Huyễn Mộng giới, vậy cũng chỉ có đọ sức một phen. . .'

Phương Nguyên trong con ngươi, đột nhiên thả ra tinh quang, phảng phất xuyên thấu sương mù nhẹ, nhìn thấy Tam Giới sơn nơi trọng yếu chôn dấu bí mật.

"Toàn thể đều xuống ngựa!"

Lão Chu cổ họng còn bọc lại băng gạc, tiếng nói thoáng khàn khàn, nhưng ra lệnh một tiếng, còn lại mười bảy kỵ lập tức vâng theo, kỷ luật nghiêm minh, chỉnh tề như một, tự động tản ra cảnh giới.

Không thể không nói, đối với cái này Hắc Vũ Thập Bát Kỵ, Phương Nguyên còn là phi thường hài lòng.

Nếu không phải như vậy, cũng sẽ không cố ý mang theo hai cái con ghẻ.

"Trước đó nói rõ ràng, tuy rằng đồng ý đồng hành, nhưng ta nhiều nhất ở đủ khả năng chỗ, thoáng giúp dìu các ngươi một cái, nếu thật sự gặp phải không gì địch nổi nguy hiểm, mọi người liền nghe theo mệnh trời!"

Phương Nguyên sâu sắc nhìn Tần Khanh một chút: "Nếu ngươi hiện tại lui ra, vẫn tới kịp!"

"Xin mời đại nhân yên tâm!"

Tần Khanh mím mím môi, sắc mặt kiên nghị: "Nếu thật sự là như thế, chỉ trách chúng ta tỷ đệ hai bạc mệnh!"

Nàng trên người mặc nhuyễn giáp, cùng Tần Vân trên người đều có linh văn ánh sáng giấu diếm, hiển nhiên dẫn theo không biết bao nhiêu phòng hộ ở trên người.

Phương Nguyên thấy vậy, lại là không tỏ rõ ý kiến, bỗng nhiên vung tay lên: "Đã như vậy, chúng ta xuất phát!"

. . .

Ánh mặt trời xuyên thấu qua sương mù cùng tán cây, trên mặt đất bỏ ra loang lổ cái bóng, có vẻ vô cùng ảm đạm.

Hắc Vũ Thập Bát Kỵ tản ra, lấy ở giữa ba người làm trụ cột, cảnh giác ở Tam Giới sơn bên trong đi xuyên.

Tùng lâm yên tĩnh, an bình, các loại kỳ hoa dị thảo càng là đẹp không sao tả xiết, phảng phất không có một chút nào nguy hiểm.

Đang lúc này, trung tâm Tần Vân trên mặt mang theo một tia vẻ hưng phấn, nhìn thấy một đóa lớn như miệng chén kiều diễm hoa cỏ, không khỏi tiến lên mấy bước, dưới chân liền giẫm trúng một đoạn cành khô, phát ra lanh lảnh tiếng vang —— răng rắc!

"Tê tê!"

Nhưng mà, liền ở xung quanh kỵ sĩ tính cảnh giác hạ xuống sát na, cái kia tiệt 'Cành khô' bỗng nhiên hơi động, hiện ra răng nanh sắc bén, trực tiếp hướng về Tần Vân mắt cá chân trên cắn tới!

"A. . ."

Có chuyện thì Tần Vân trong đầu trống rỗng, nửa phần đều không thể động đậy.

Duy nhất có thể nhận ra được, chính là khóe mắt chợt lóe lên kim quang!

Xèo!

Một đạo kim châm hiện lên, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế đâm trúng

cái kia cành khô đầu, thâm nhập lòng đất.

"Tê tê. . ."

Cái này đoạn cành khô cuộn mình, phát ra tiếng kêu thống khổ.

Lúc này, lão Chu mới miễn cưỡng chạy tới, một đao chém xuống, đem cành khô chém thành mấy đoạn, chảy ra màu bích lục máu tươi.

"Khô Bì Xà?"

Lão Chu ngồi xổm xuống, sắc mặt rất là khó coi: "Rắn này thiện có thể thu lại tự thân khí cơ, da lại cùng cành khô một màu, ngụy trang đến thiên y vô phùng, liền tiểu nhân cũng lầm!"

Tần Khanh cũng là sắc mặt trắng nhợt, tiến lên động viên Tần Vân.

Cái này Khô Bì Xà nham hiểm giả dối, thích nhất phẫn thành cành cây, dụ dỗ con mồi mắc câu, độc tính càng là mãnh liệt, lần này nếu không là vị đại nhân kia ra tay, dù là Tần Vân trên người có phòng hộ, cũng không nhất định có thể đỡ Khô Bì Xà độc tố, hậu quả thực sự đáng lo.

"Đa tạ Đại nhân ra tay!"

Nàng đứng dậy, mang theo Tần Vân, chân tâm thực lòng về phía Phương Nguyên nói cám ơn.

Dù là không phải vì Huyễn Mộng giới, cùng Phương Nguyên cùng đường, cũng có thu hoạch lớn.

"Chỉ là dễ như ăn cháo thôi, như gặp phải chân chính hung hiểm, các ngươi vẫn là không muốn hi vọng ta khá là tốt một điểm!"

Phương Nguyên nói lời nói thật , khiến cho Tần Khanh tỷ đệ không khỏi âm thầm lật một cái liếc mắt.

Đặc biệt Tần Vân, tức giận đến mặt sắc mặt đỏ lên.

Nguyên bản còn có một chút lòng cảm kích, lúc này cũng là hầu như tiêu hao hầu như không còn.

Giải quyết phiền toái nhỏ sau khi, đoàn người tiếp tục lên đường.

Lại cất bước nửa ngày, chu vi cây cỏ càng thêm xanh um, giữa bầu trời mây đen giăng kín, đem thái dương ánh sáng triệt để ngăn trở.

"Phải cẩn thận, phía trước liền đến Linh Hầu địa giới!"

Lão Chu nắm chặt loan đao, trong tiếng nói mang theo một tia nghiêm nghị.

Phương Nguyên cũng nhớ lại đám kia Linh Hầu tư liệu.

Ở cái này Tam Giới sơn trong, có một loại kỳ dị Linh Hầu, cánh tay dài qua đầu gối, mi sinh mắt dọc, chất chứa dị năng, càng kiêm trời sinh thần lực, lại là bộ tộc tụ cư, chính là cái này trong núi hoàn toàn xứng đáng bá chủ!

Bình thường Tam Nhãn Linh Hầu, mi tâm chỉ có một đạo nhàn nhạt hồng tuyến, nhưng trời sinh cương gân thiết cốt, đao thương bất nhập, nước lửa bất xâm, thành niên liền đủ để địch nổi nội lực cảnh cao thủ! Thoáng cường tráng một ít, chính là Tứ thiên môn tu vị! Một cái bộ tộc bên trong thủ lĩnh, thì lại tất nhiên tiến vào Tụ Nguyên cảnh giới!

Cái này còn không là đáng sợ nhất.

Đáng sợ nhất, vẫn là loại kia trí tuệ tăng nhiều, mở ra Linh nhãn con khỉ.

Loại này Linh Hầu không chỉ có cùng nhân loại xấp xỉ như nhau linh trí, càng có mi tâm dị năng, dù là Võ Tông Linh Sĩ thấy, đều muốn nhượng bộ lui binh.

Lần này Phương Nguyên mấy người phải trải qua, chính là một cái to lớn nhất bầy khỉ hoạt động điểm.

Đã từng có may mắn còn sống sót Võ Tông, nhìn thấy vượt quá mấy trăm con Linh Hầu hội tụ, nô đùa, như vậy số lượng bầy khỉ, tất nhiên có Tụ Nguyên cảnh giới Hầu Vương, thậm chí đề cao ra dị chủng Linh Hầu đến!

Lúc đó, cái này Võ Tông liền bị dọa đến chạy trối chết, chỉ là ở nhật ký bên trong, mới lòng vẫn còn sợ hãi mà đem ghi chép xuống.

Nhưng lúc này, Phương Nguyên mấy người, lại là muốn đi ngang qua mà qua, trong đó độ khó không thể dùng đạo lý để tính.

"Trước tiên nghỉ ngơi một chút, đợi lát nữa lên tinh thần, thừa dịp bóng đêm thông qua!"

Phương Nguyên híp mắt.

Tuy rằng trong rừng rậm vẫn tia sáng ảm đạm, nhưng hắn cảm giác nhạy cảm, đã phát hiện, bên ngoài e sợ đến trời tối lúc.

Dù là Linh Hầu quần lại đáng sợ, cũng là động vật, có đặc biệt tập tính cùng hoạt động quy luật, chỉ cần thăm dò rõ ràng, nhưng cũng không phải đặc biệt phiền phức.

"Tuân mệnh!"

Hắn lên tiếng, lão Chu mấy người chỉ có thể thi hành theo.

Đoàn người tìm khối đất trống, dựng lên lều vải, lấy ra lương khô gặm nhấm.

Một tên Hắc Vũ kỵ sĩ mũi giật giật, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng: "Phía đông không xa, có một chỗ nguồn nước! Ta đi lấy chút nước đến!"

"Hắc Vũ Thập Bát Kỵ, mỗi cái đều có một tay tuyệt sống, lão thập tam thiện có thể nghe gió biện vị, tìm kiếm ra chung quanh mười mấy dặm nguồn nước. . ."

Lão Chu giải thích một câu, có vẻ rất là kiêu ngạo.

Nhưng nửa canh giờ đi qua, cái kia mười ba vẫn chưa trở về, hắn sắc mặt nhất thời biến hóa.

"Xem ra là ra tình huống, cùng đi chứ!"

Ngồi khoanh chân Phương Nguyên đứng dậy, nhàn nhạt nói.

Còn lại mười bảy kỵ điều động, sưu tầm lên tới vẫn là rất nhanh, không đến bao lâu ngay khi một chỗ cạnh đầm nước một bên đem thập tam phát hiện.

Hắn duy trì một cái mò nước động tác, trong tay hồ lô biều lại lăn xuống trên đất, cả thân người trên bông tuyết một mảnh, lại bị đông thành tượng băng!

"Thật quỷ dị hàn đàm!"

Phương Nguyên nhìn cái kia một chút hồn màu xanh nước suối, lẩm bẩm nói một câu.

"Loại này biểu tượng, tựa hồ là. . ."

Hắn con mắt lóe lên, bỗng nhiên phân hoá Nguyên lực, đem hư ảo biến thành hiện thật làm vì bàn tay lớn, đem đầm nước mò lên.

Rầm rầm!

Ở man lực phía dưới, nguyên bản bình tĩnh hàn đàm nhất thời dòng nước xiết mãnh liệt, xuất hiện long hấp nước kỳ quan.

Tần Vân nhìn cái này màn, sắc mặt lại là có chút dại ra.

Dù là biết Võ Tông cường hãn, nhưng bộc phát ra, uy thế kinh khủng như thế, vẫn là hết sức hiếm thấy.

"Đi ra đi!"

Hai bên nước ao gạt ra, Phương Nguyên một trảo vung ra, cực lớn Nguyên lực bàn tay liền mò ra một viên hạt châu màu xanh da trời, rơi xuống đất.

Hạt châu này ánh sáng nội liễm, thoạt nhìn bình thường, không những không lạnh, tới gần sau trái lại có một tia ấm áp ý, có vẻ vô cùng huyền bí.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Hầu Vương

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Bóng Đen

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Linh Chủng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Bứt Lên Trước

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Hư Thánh

Phương Nguyên cảm giác mình tựa hồ rơi vào một cái rất đẹp mộng cảnh ở trong.

Mộng Sư muốn đột phá Tụ Nguyên, cũng chính là Hư Thánh cảnh giới, cần đối với thế giới chân thật quy tắc phân tích, còn có lượng lớn Mộng Nguyên lực tiêu hao.

Đối với với thế giới quy tắc lý giải, trong ba năm này hắn đều đang không ngừng tích lũy, còn có Dương Phàm thế giới kinh nghiệm, xem như là đến tới cửa một cước.

Nhưng chống đỡ đột phá tiêu hao, liền thực sự có chút chưa đủ sức, dù là hắn nắm giữ một cái Linh địa, cũng là cũng giống như thế!

Chỉ là hiện tại, một luồng cuồn cuộn không dứt lực lượng, từ toàn thân bên trong không ngừng tuôn ra, xúc tiến hắn hướng về đại bình cảnh khởi xướng xung kích!

'Nguyên bản. . . Ta chỉ là nghĩ tìm hiểu một thoáng Huyễn Mộng giới thế giới quy tắc. . . Nhưng loại này đến vận chuyển đều đồng lực cảm giác, là chuyện gì xảy ra?'

Nhìn mi tâm tổ khiếu dị biến, Nê hoàn cung bên trong, từng tia một Mộng Nguyên lực hội tụ, dường như thực chất giống như, cuồn cuộn không dứt, hướng về Hư Thánh bình cảnh khởi xướng xung phong, Phương Nguyên thần niệm đều có chút dại ra.

Hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội ngàn năm một thuở này, lúc này tâm thần toàn lực tập trung vào, không có bỏ qua cái này thiên thời, địa lợi, nhân hòa hội tụ tam tài cơ hội!

Ở đốn ngộ trạng thái phía dưới, Phương Nguyên phảng phất nhìn thấy một toà vắt ngang thiên địa, nguy nga như núi khổng lồ cửa lớn.

Cái kia chính là hắn Hư Thánh cửa ải, so với Võ Tông mở mạch, độ khó quả thực không thể dùng đạo lý để tính.

Lúc này, cuồn cuộn Mộng Nguyên lực giống như sóng to gió lớn, mang khỏa dòng lũ, một thoáng xung kích đến trên cửa lớn.

Rầm!

Sóng lớn vỗ bờ, cuốn lên ngàn chồng tuyết!

Cửa lớn chấn động, lại vẫn cũ sừng sững không ngã.

Nhưng không có quan hệ, Phương Nguyên Mộng Nguyên lực nhanh chóng ngưng tụ, lần thứ hai khởi xướng xung phong.

Rầm! Rầm!

Ở liên tiếp không ngừng đánh ra, nước chảy đá mòn phía dưới, dù là Thần tích giống như rộng rãi hùng vĩ cửa lớn, phía trên cũng không khỏi hiện ra từng tia từng tia rạn nứt vân, ở phá nát khe hở sau khi, từng tia một hào quang phân tán, huyền mà minh ánh sáng càng tụ càng nhiều, phảng phất trong nháy mắt tiếp theo liền muốn gào thét mà ra.

Đó là có thể xuyên qua hư huyễn cùng hiện thực giới hạn, quấy rầy tinh thần vật chất vô thượng lực lượng!

. . .

Quang!

Vô cùng vô tận bạch quang!

Khi cửa lớn ầm ầm phá nát một sát na, ngân hà giống như ánh sáng bỗng nhiên tràn vào Phương Nguyên mi tâm tổ khiếu, nê hoàn thức hải trong.

Rầm!

Hỗn Độn bị gạt ra, một cái xen vào hư huyễn cùng chân thực trong lúc đó, cùng hắn biển ý thức quan hệ mật thiết không gian, bỗng nhiên bị mở ra đến.

Hưu hưu!

Hào quang không ngừng lóng lánh, tiêu hao. . . Thúc đẩy không gian không ngừng mở rộng, cuối cùng hình thành rồi một cái phạm vi khoảng một trượng, cao bất quá tám thước nhỏ tiểu thiên địa.

"Đây là. . . Chính ta mộng cảnh! Chân thực giấc mơ!"

Ở không gian trung tâm, một cái con rối lớn tiểu nhân bỗng nhiên hiện lên, khuôn mặt cùng Phương Nguyên giống như, chính là hắn Chân Ngã ý niệm.

"Ta mộng cảnh! Mộng Sư chân thực mộng cảnh, xen vào hư huyễn cùng chân thực trong lúc đó, chính là Hư Thánh đại bản doanh! Sào huyệt nơi. . . Trọng yếu phi thường, cũng là chống đỡ cái khác Mộng Sư pháo đài!"

Bởi vì có Tuyệt Tâm Cư Sĩ truyền thừa, đối với cái này chân thực mộng cảnh, Phương Nguyên cũng không phải không biết gì cả.

"Này mộng cảnh, tựa như thật không phải thật, tựa như huyễn không phải huyễn, lại là tất cả cụ tượng hóa trụ cột. . ."

"Ở ta mộng cảnh trong, ta chính là không gì không làm được!"

Phương Nguyên nhìn một chút chính mình dưới chân, chỉ có một mảnh cát vàng, trong hư không mờ mịt một mảnh, không khỏi lắc đầu.

Mộng cảnh sơ trúc, vừa bắt đầu có thể có này căn cơ, đã vô cùng không sai.

"Chỉ là cái kia cỗ hiệp trợ ta đột phá lực lượng, đến cùng là cái gì?"

Phương Nguyên trên mặt mang theo một tia nghi hoặc, bỗng nhiên vung tay lên, mênh mông cuồn cuộn tiếng nói ở vùng không gian này bên trong vang vọng: "Ta là mộng cảnh chi chủ, này thế vương giả! ! !"

Rộng rãi hùng vĩ tiếng nói ở trong, Trúc Mộng năng lực triển khai ra, lúc này liền có một ánh hào quang hiện lên , hóa thành một tấm bùa, phía trên hồng quang lấp loé, tựa hồ có chín con rồng lửa, ở tranh cướp nô đùa một viên Long Châu.

. . .

Tam Giới sơn.

Một ngọn núi đỉnh chóp.

Nguyên bản chính đang nhắm mắt trầm tư Phương Nguyên, đột nhiên mở hai mắt ra.

"Đem hư ảo biến thành hiện thật!"

Hắn Mộng Nguyên lực tiêu hao, cùng mình từ nơi sâu xa chân thực mộng cảnh liên lạc với, một đạo màu đỏ rực phù lục nhất thời hiện lên ở trước mặt, phía trên Hỏa Long rít gào, tùy ý dập dờn uy năng, Linh thuật tinh xảo thuần hậu, dĩ nhiên không dưới nguyên U Sơn phủ chủ Lưu Diễn chút nào.

Nhất mộng sinh vạn pháp! Mộng Thuật sư!

"Cái này chính là. . . Đem hư ảo biến thành hiện thật lực lượng?"

Phương Nguyên nhìn trước mặt phù lục, trầm ngâm không nói: 'Ta chỉ là nhìn qua một lần Lưu Diễn triển khai pháp thuật, dĩ nhiên liền có thể triển khai mà ra, tiêu hao, bất quá từ mình Mộng Nguyên lực thôi. . .'

Đem hư ảo biến thành hiện thật pháp thuật, là thuần năng lượng, mà đem hư ảo biến thành hiện thật cái khác vật phẩm, nhưng là vật chất, trong này khó dễ có khác biệt.

Bởi vậy Hư Thánh sau khi, chăm chú tại triển khai Linh thuật Mộng Thuật sư, chiếm cứ vị trí trọng yếu, nhân số mơ hồ làm vì Mộng Sư rất nhiều lưu phái đứng đầu.

"Cái kia. . . Mộng Binh sư đây?"

Phương Nguyên hơi chuyển động ý nghĩ một chút.

Chân thực mộng cảnh bên trong, lượng lớn Mộng Nguyên lực mãnh liệt, hội tụ làm một chuôi tinh quang lấp loé màu đen dao găm dáng dấp.

Thế giới hiện thực.

Hào quang lóe lên, một khối hình sợi dài thiết phiến, nhất thời rơi vào Phương Nguyên lòng bàn tay.

Cái này dây sắt đen thui, độ cứng cũng rất bình thường, chỉ là miễn cưỡng nhìn ra nguyên bản dao găm hình dạng.

"Đúng là thực thể!"

Hắn trước tiên thán phục một tiếng, chợt lại nhíu mày: "Tiêu hao quá to lớn, chỉ là như thế một khối sắt thường, tiêu hao Mộng Nguyên lực, so với trước Linh thuật còn muốn khổng lồ. . . Mà lại còn có cái này sai biệt, xem ra là đối với đem hư ảo biến thành hiện thật nắm giữ không đủ thành thục duyên cớ sao? Nhất mộng sinh thần binh, e sợ còn gánh nặng đường xa a. . ."

"Hư Thánh chi đạo, ta vẫn không có nghĩ kỹ phải đi cái nào điều, nhưng có thể khẳng định tiền đề là, cái này Mộng Nguyên lực, vô cùng trọng yếu! Nhất định phải thời khắc quý trọng, chính xác tính toán sử dụng!"

Nguyên bản, Phương Nguyên Mộng Nguyên lực chỉ có thể dùng để triển khai mê hồn sương mù, Mê Tung bộ, có thể nói vô cùng lợi nhuận.

Nhưng hiện tại, hắn thình lình phát hiện, chính mình tựa hồ sắp đối mặt một cái khổng lồ chỗ hổng.

Hư Thánh đem hư ảo biến thành hiện thật hóa tương đương cường đại, nhưng nghĩ muốn thực hiện, chính mình Mộng Nguyên lực tiêu hao cũng ít không được, càng không cần phải nói, những này thiên tài địa bảo loại hình, lấy hắn lúc này trình độ đem hư ảo biến thành hiện thật, hoàn toàn là cái được không đủ bù đắp được cái mất, không nói cảnh giới chưa tới, không có khả năng, coi như là đến, cuối cùng tiền lời cùng chi ra so với, e sợ cũng là cái được không đủ bù đắp được cái mất.

Chỉ có chân chính đến Hư Thánh cao giai, hay là mới có thể cân nhắc phương diện này sự tình.

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 36

Khí: 30

Thần: 20

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Hư Thánh (? ? ?), Võ Tông (Tam mạch)

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (tầng bốn(1%)), Mê Hồn thuật, Mê Tung bộ, Bách Độc Luyện Kim Thân (nhất luyện)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

"Hư Thánh —— ngươi không chỉ có là mộng cảnh Chúa Tể, cũng là hư huyễn Thánh nhân! Tinh thần quấy rầy vật chất, ý thức ảnh hưởng hiện thực, ngươi là chân chính huyễn trong Thánh giả, nắm giữ can thiệp hiện thực lực lượng!"

"Thần nguyên đột phá, một thoáng liền tăng lên dữ dội mấy lần sao?"

Phương Nguyên sờ sờ mi tâm.

Nguyên bản, Thần nguyên tăng cường một, hai, hắn thì có mi tâm trướng nứt, đau như dao cắt cảm giác.

Nhưng lúc này, Thần nguyên tăng lên dữ dội mấy lần, lại đều bị chân thực mộng cảnh chứa đựng, một tia bọt nước nhỏ đều không có bắn lên.

"Bất quá. . . Cái này Thần nguyên dữ liệu, cùng Mộng Nguyên lực tiêu hao, vẫn là không thế nào liên hệ mật thiết. . . Nếu như có càng thêm trực quan một điểm dữ liệu là tốt rồi!"

Phương Nguyên trong lòng hiện ra một ý nghĩ.

Chợt, hắn liền trợn mắt ngoác mồm nhìn thấy thuộc tính biểu một trận mơ hồ, ở Thần nguyên cái kia một cột mặt sau, bỗng nhiên có thêm một cái lam điều!

Không có sai!

Chính là với hắn kỹ năng độ thành thạo giống như hoành điều, chuẩn xác địa tiêu kỳ ra mức độ.

Phía trên cũng không phải là mãn cách, mà là tiêu hao đại khái khoảng chừng

một hai phần mười, cái này chính là trước hai lần đem hư ảo biến thành hiện thật tiêu hao Mộng Nguyên lực.

'Ân. . . Nếu như nói triển khai một lần mê hồn sương mù tiêu hao là một phần trăm, cái kia một đạo mộng cảnh pháp thuật đem hư ảo biến thành hiện thật, chính là năm phần trăm, có lẽ còn muốn càng nhiều một chút. . .'

Phương Nguyên nhìn mình lam tào, lam điều, lấy khẳng định giọng nói nói.

Tuy rằng đã sớm biết cái này thuộc tính biểu hiển hiện đều theo chiếu tâm ý của hắn cùng kinh nghiệm mà đến, nhưng lần này thăng cấp vá víu, cũng thực sự đột nhiên, có chút nằm ngoài dự đoán của hắn.

"Hư Thánh là một cái đại công trình, đem hư ảo biến thành hiện thật hóa con đường, như trước trọng trách thì nặng mà đường thì xa a. . ."

Phương Nguyên nắm chặt song quyền, giữa hai lông mày tràn ngập tự tin.

Dù là Dương Phàm cùng hắn sư tôn, cũng bất quá đem Hư Thánh tu luyện tới cảnh giới cực cao thôi.

Dù cho như vậy, ở Đại Càn bên trong cũng có thể coi là một cái nhân vật.

Mộng Sư Hư Thánh!

Như lúc trước ở Dương Phàm mộng cảnh ở trong, Phương Nguyên có tu vi như thế, liền không phải chỉ là làm một cái Ưng Dương giáo úy.

"Ác ác!"

Cái này thời điểm, nương theo tiếng gầm gừ, một cái khổng lồ bóng đen, hai trảo bám vào ở trên vách đá, nhanh chóng bò lên trên, rõ ràng là Linh Hầu vương.

Lúc này nó, trên người âm ảnh sôi trào, từng tia từng tia bốc hơi, phảng phất

chính đang thiêu đốt giống như, huyết hồng trong con ngươi tràn đầy hung ý, nhìn về phía Phương Nguyên, lại mang theo điểm chần chờ.

"Tại sao lại chần chờ?"

Phương Nguyên sắc mặt cứng lại: "Cảm nhận được ta không giống sao?"

Hắn khẽ mỉm cười, bỗng nhiên thổi một hơi.

Hống hống!

Vẫn trôi nổi ở chung quanh hắn màu đỏ phù lục nổ tung, chín đạo độ lớn bằng vại nước Hỏa Long hiện lên, giương nanh múa vuốt, rít gào dữ tợn, hướng về Hầu vương phóng đi.

Hừng hực!

Cái này chín con rồng lửa miệng phun liệt diễm, trong khoảnh khắc liền hình thành một cái biển lửa, ở trong vừa tựa hồ có một viên Hỏa đan lấp loé hào mang, từng chiếc như mũi tên, thẳng tắp bay đâm.

"Chít chít!"

Linh Hầu vương một thoáng bị thiêu khắp cả toàn thân, tiếng kêu rên liên hồi, trên người âm ảnh càng ngày càng bốc lên.

Dù sao, lúc này đã đến Huyễn Mộng giới thoát ly lúc, trên người nó mang theo lực lượng cũng đang dần dần mất đi.

"Đúng là đầu tốt súc sinh!"

Phương Nguyên gật gù, chân thực mộng cảnh trong, lại có một đạo màu xanh phù lục bị phác hoạ ra đến.

"Cửu Thiên Chi Phong, nghe ta hiệu lệnh, mau!"

Vù vù!

Trong khoảnh khắc, chín cái màu xanh Giao Long bóng mờ, ở Phương Nguyên bên người hiện lên, lại hóa thành chín cái long quyển, gào thét mà qua.

Lửa mượn phong thế!

Lúc này Phong Hỏa tương sinh, phát huy ra ra uy năng, so với trước đâu chỉ gia tăng rồi mấy lần?

Hầu vương ngọn lửa trên người một thoáng mãnh liệt , khiến cho nó phát ra chói tai rít gào.

Hống hống!

Phong Hỏa trong, nguyên bản Xích Long cùng Thanh Long dây dưa, một thoáng ngưng tụ, uy năng tăng vọt, trong nháy mắt liền đem toàn bộ ngọn núi nhen lửa.

. . .

Không biết qua bao lâu, Phương Nguyên đi tới một mảnh cháy khét bên trên.

Ở nơi đó, từng tia từng tia âm ảnh khí bốc hơi, lại hội tụ lên, rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Hắn sắc mặt ngây ngô, nhìn cái này tia âm ảnh trực tiếp chui vào bàn tay, chân thực mộng cảnh trong, nguyên bản tiêu hao Mộng Nguyên lực một thoáng bị bổ sung một chút: "Quả nhiên, ta có thể đột phá Hư Thánh, còn là do cái này âm ảnh trợ lực sao?"

Phương Nguyên thăm thẳm thở dài, con mắt thâm trầm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Thập Tuyệt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Ra Tay

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 223: Vạn Lão Bản

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Qua Cửa

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Xảo Ngộ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 226: Tập Kích

Quận Đông Di, nào đó điều núi hoang trên đường, một nhánh đoàn xe chính đang chầm chậm tiến lên.

Đội xe này trang sức ung dung hoa lệ, kỵ sĩ ngồi lên cùng một màu lông trắng ngựa Truy Vân, phối hợp trắng như tuyết thêu kim tuyến vân sam, nhìn tinh khí thần đều bỗng nhiên tăng cao một đoạn dài.

Nếu là đặt ở dã ngoại, cỡ này xa hoa đoàn xe, tất nhiên là các loại sơn tặc cướp sông, cướp đường đạo tặc mục tiêu lựa chọn hàng đầu.

Nhưng hiện tại, cùng nhau đi tới, lại là không mảy may tơ hào.

Tất cả những thứ này đều là do vì đoàn xe phía trên tấm kia nho nhỏ ba văn Vân Thủy kỳ.

Phàm là có chút kiến thức mâu tặc, cũng biết này cờ chính là Từ gia tộc kỳ, ý nghĩa phi phàm!

Từ gia cho dù ở quận Đông Di bên trong thế lực bài không vào ba vị trí đầu, nhưng tuyệt đối có thể vào chắc mười vị trí đầu, trong gia tộc có một cái Linh Trận sư tọa trấn, giao thiệp rộng hiện ra.

Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, Từ gia trưởng nữ Từ phu nhân, gả vào Tần gia, lúc này làm một gia chủ mẫu!

Bởi nguyên nhân này, dù là xếp hạng còn ở Từ gia trước gia tộc, ở hằng ngày giao du bên trong, cũng không thể thiếu phải cho mấy phần mặt.

"Ha ha. . . Nguyên bản còn tưởng rằng cái này một đường có nguy hiểm gì, bây giờ nhìn lại, chỉ bất quá du sơn ngoạn thủy thôi. . ."

Một con ngựa trắng bên trên, trên người mặc cẩm bào thiếu niên xem thường nở nụ cười, trên mặt ngạo sắc tràn ngập.

Hắn sắc mặt tái nhợt, viền mắt hơi bị vây, mang theo điểm vành mắt đen, rõ ràng có chút quá độ mê muội tửu sắc, thúc phạt bản thân Nguyên khí.

"Vâng. . . Tam đệ, lúc này chính trực trong lúc nguy cấp, bằng không dì cả cũng sẽ không cầu Lão tổ tông ra tay!"

Bên cạnh một tên tuổi khá lớn thanh niên nhất thời nói: "Nhưng chỉ cần ta Lão tổ tông tự thân tới, những người kia liền không tạo nên được sóng gió lớn! Tần gia, chung quy là chúng ta!"

"Đại thiếu gia nói rất có lý!"

Những người khác dồn dập phụ họa.

Ở vị kia Linh Trận sư cánh chim che chở cho, toàn bộ Từ gia đều rất lâu chưa bao giờ gặp nguy hiểm, cái này kiêu ngạo tự mãn tâm thái, cũng không phải trong khoảnh khắc có thể thay đổi.

Tam đệ liếc mắt nhìn đoàn xe ở giữa một cái nào đó toa xe, chỉ cảm thấy trong lòng bình phục.

Ở Từ gia bên trong, Lão tổ tông chính là Định Hải thần châm, Thần Chi giống như tồn tại.

"Ta Từ gia, Từ lão tổ tông cái kia đời mà nổi lên, ngăn ngắn mấy chục năm, liền xưng bá một huyện, dù cho ở quận bên trong cũng có thể xếp vào thế gia mười vị trí đầu, lần này một khi thành công, tất có thể đem Tần gia thay vào đó, trở thành quận Đông Di đệ nhất gia tộc, tương lai dù là Sa Châu, cũng ngăn cản không được nhà ta bước chân!"

Hắn nhìn quang mang vạn trượng ánh mặt trời, trong lòng tràn ngập hào hùng.

Đột nhiên, cái này Tam thiếu gia khóe mắt vừa kéo, cảm giác mặt đông trên ngọn núi, phảng phất nhiều một điểm đen.

Cái kia điểm đen từ đỉnh núi biến mất, làm như nhảy xuống, bỗng nhiên vọt tới, từ điểm đen một thoáng hóa thành bóng đen, phất tay, một đạo đỏ thẫm ngọn lửa ầm ầm nổ tung.

"Địch tấn công!"

Đối mặt với chín cái bay nhảy mà đến Hỏa Long, cái này Tam thiếu gia chỉ kịp quát to một tiếng, chợt cả người ngay khi liệt diễm bên trong hóa thành than cốc.

Hống hống!

Hỏa Long rít gào gào thét, miệng phun liệt diễm, tùy ý đảo qua đoàn xe, hướng về ở trung tâm nhất cái kia đoạn toa xe nhào tới.

"Hừ! Thật can đảm!"

Xe ngựa ở trong, một tiếng nói già nua truyền ra, mang theo cơ trí cùng tang thương mùi vị.

"Sơn Loan, lên!"

Ở xe ngựa trên người, rất nhiều linh văn lấp loé quang mang, lại một thoáng nổ tung , hóa thành một cái loại nhỏ trận pháp, đem chu vi Từ gia con cháu bao quanh bảo vệ.

"Trên xe ngựa Linh trận? Ha ha. . . Phong Long, đi ra đi!"

Bóng đen cười lớn một tiếng, lại có chín đạo màu xanh long quyển xuất hiện, cùng Hỏa Long dung hợp.

Lửa mượn phong thế!

Trong khoảnh khắc, cái này đạo vội vàng dựng Linh trận liền tuyên cáo tan vỡ, rất nhiều Từ gia con cháu, trưởng lão. . . Liền rên đều không rên một tiếng, liền trở thành thây khô, hoặc là càng thảm hại hơn, hài cốt không còn.

Rầm!

Xe ngựa nứt ra, hiện ra một cái tóc bạc trắng, thất kinh ông lão hình tượng.

Vèo!

Phong Hỏa Cự Long nổ tung, ở trong hiện ra một bóng người, như thiên thần giống như hàng lâm, đấm ra một quyền.

Ầm ầm!

Sau lưng hắn, ba đạo linh mạch hội tụ, liên tiếp xuyên qua , hóa thành cường tuyệt lực lượng, một quyền nện ở trên người lão giả.

Phốc!

Ông lão quần áo mặt ngoài một chuỗi linh văn lóe qua , hóa thành một tầng nửa trong suốt quang giáp, ngưng tụ cực kỳ, nhưng ở cú đấm này phía dưới nhưng vẫn bị đánh cho run run rẩy rẩy , khiến cho hắn hơi đỏ mặt, phun ra một ngụm nhỏ máu tươi, nhanh chóng chợt lui: "Ngươi là. . . Thông Mạch Võ Tông! Này các cao thủ, như thế nào sẽ không có tiếng tăm gì, đến đây ám sát Lão phu chỉ là một ông già?"

"Ngươi cản rất nhiều người đường!"

Người đến tự nhiên là Phương Nguyên.

Khi Tần gia tỷ đệ triệt để khuất phục, bị gieo xuống cấm chế sau khi, hắn đương nhiên muốn bắt đầu mưu kế Tần gia, đẩy hai người này thượng vị.

Tuy rằng con nối dõi chọn lựa, muốn ở Tần gia dòng họ trong đại hội mới sẽ sau này sẽ có kết luận, nhưng hắn đương nhiên sẽ không đần độn mà đợi đến vào lúc ấy sẽ cùng chuẩn bị kỹ càng kẻ địch cường chống.

Cướp lúc trước, đem tất cả có uy hiếp kẻ địch một thoáng giải quyết, mới là đúng lý!

Cái này Từ gia lão tổ, chính là xếp ở vị trí thứ nhất không ổn định nhân tố.

Đầu tiên, hắn là Từ gia đại phụ đáng tin người ủng hộ, không thể lại chuyển đổi trận doanh.

Lần này, một cái Linh Trận sư, nếu là sớm có bố trí, e sợ đủ để đem chưa tới tham gia Tần gia đại điển tộc nhân một lưới bắt hết! Dù là Phương Nguyên, cũng không nghĩ ở một cái Linh Trận sư tỉ mỉ chuẩn bị đại trận bên trong cùng hắn động thủ.

Lúc này tự nhiên là cơ hội trời cho!

Muốn một cái Trận pháp sư từ đề phòng nghiêm ngặt sào huyệt bên trong đi ra, Thiên thời Địa lợi Nhân hòa đều thiếu một thứ cũng không được.

Hiện tại, đối phương không có thời gian bày trận, chỉ có thể dựa vào trên người nguyên bản mang theo pháp khí linh cụ chống đối, đúng là mình cái này Thông Mạch Võ Tông phát huy cơ hội tốt!

"Cự Ưng Thiết Thân Công!"

"Nhất luyện Kim Thân!"

Phương Nguyên trầm quát một tiếng, quanh thân quanh quẩn lên một tầng màu vàng hào quang, Lục nguyên chi lực tất cả bạo phát hắn, vào lúc này Từ gia

người may mắn còn sống sót trong mắt, liền giống như một con hình người Bạo Long.

"Chớ thương ta tổ!"

Nhìn thấy hắn thật giống xé cây bông giống như xé rách ra Từ gia lão tổ phòng ngự, Từ gia bên trong một tên tộc nhân bỗng nhiên bạo phát, cấp tốc chạy tuyệt tích, như chim yến sao nước, trong giây lát đó đi tới Phương Nguyên phía sau lưng, đấm ra một quyền.

Vù!

Nắm đấm không trở ngại chút nào rơi vào Phương Nguyên phần lưng, chợt phát ra hồng chung đại lữ giống như chấn động tiếng vang.

"Con kiến liền cút ngay cho ta!"

Phương Nguyên khinh thường vung tay lên, cái kia Võ Tông mặt lộ vẻ ngạc nhiên, một thoáng bay ngược ra ngoài, ngực xương sườn cũng không biết đứt đoạn mất bao nhiêu cái, máu tung trời cao, ở trong lại chen lẫn lượng lớn nội tạng cùng hài cốt mảnh vỡ.

"Ngươi là. . . Đôi kia Tần gia tỷ đệ xin mời người đến?"

Nhìn thấy linh giáp tráo thân, thủy hỏa không vào , liền ngay cả Võ Tông công kích đều như không có chuyện gì xảy ra Phương Nguyên, Từ gia lão tổ tông không ngừng lùi lại, là chân chính sợ.

Nếu để cho hắn thời gian, thong dong bố trí, dù là lại tới một cái Thông Nguyên Võ Tông đều là không sợ hãi.

Nhưng lúc này, thiếu nhất chính là thời gian!

Trong vòng ba bước, người tận địch quốc!

Ở Võ Tông tập kích trước mặt, Linh Trận sư khuyết điểm nhất thời lộ rõ!

"Bọn họ cho ngươi bao nhiêu, ta đều có thể tăng gấp đôi! Không. . . Gấp ba!"

Phương Nguyên lại là một quyền, đem Từ gia lão tổ đánh cho thổ huyết, trên người tầng cuối cùng phòng ngự mở tung, ông lão này vô cùng chật vật trên đất cũng bò, vừa dùng hết dư lực quát: "Ta vì người khác bố trí Linh trận, tích lũy lượng lớn của cải cùng nhân mạch, buông tha ta, ngươi đem được đến ta hữu nghị, còn có vô số đếm không hết thiên tài địa bảo, so với mà nói, Tần gia tỷ đệ có thể cho ngươi cái gì?"

"Bọn họ đương nhiên có thể cho ta, thù lao cũng là ngươi trả giá không ra. . ."

Phương Nguyên tiến lên, thăm thẳm thở dài: "Bọn họ có thể cho ta toàn bộ Tần gia, ngươi đây?"

"Toàn bộ Tần gia, ngươi. . ."

Từ gia lão tổ con ngươi co rút nhanh, chợt liền nhìn thấy một cái ngón tay như bạch ngọc.

Ngón tay này êm dịu thon dài, giống như thượng đẳng nhất bạch ngọc điêu khắc thành, tỉ lệ hoàn mỹ, không có một tia phá tướng, lúc này thẳng tắp đâm đến, trúng ngay Từ gia lão tổ cái trán!

Phốc!

Từ gia lão tổ đầu sau một tiếng nổ vang, mi tâm tổ khiếu vỡ vụn, thẳng tắp rất ngã xuống, đã là khí tức hoàn toàn không có.

Cái này thần thông kinh người, trận pháp trình độ cao siêu Linh Trận sư, ở đột nhiên tập kích phía dưới, liền chút nào sức lực chống đỡ lại đều không có, liền trở thành một bộ thi thể.

"Hả? Cũng không phải một điểm sức lực chống đỡ lại đều không có!"

Thần thức hơi động, Phương Nguyên trong thời gian ngắn lui ra mấy trượng, tiện tay chộp tới một tên Từ gia con cháu, hướng về trước ném đi.

"A!"

Cái này Từ gia con cháu kêu thảm một tiếng, bị Từ gia lão tổ trên một tia ô quang bắn trúng, cái trán da thịt mở ra, hiện ra một cái màu đen mặt quỷ dấu ấn, trông rất sống động.

Một làn sóng thần thức mạnh mẽ đảo qua, đem thần hồn của hắn khí cơ tất cả ghi chép xuống, lại mang theo nổi giận mùi vị.

Phốc!

Cái này thần niệm tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, trong phút chốc liền biến mất không còn tăm tích, nhưng Phương Nguyên lại biết được mới vừa phát sinh cái gì.

"Tử vong ký hiệu? Ứng nên là một cái càng mạnh hơn Linh Sĩ, thiết định ở Từ gia lão tổ bỏ mình lúc, liền sẽ lập tức phát động, khóa chặt gần nhất người. . ."

Nếu là bị ký hiệu in dấu lên đi, e sợ lập tức liền muốn thêm một cái không chết không thôi đại địch.

Làm sao Phương Nguyên ngoại trừ Võ Tông ở ngoài, càng là một cái Mộng Sư, trời sinh am hiểu mê hoặc cùng ảo thuật, ở phát hiện không đúng trong nháy mắt, lập tức tìm tới người chết thế, đồng thời triển khai Huyễn pháp, để ký hiệu rơi vào Từ gia người mình trên người.

Răng rắc!

Lần thứ hai xác thực sau khi, Phương Nguyên tiện tay cắt đứt cái này xui xẻo người chết thế cái cổ, bắt đầu quét tước chiến trường, đem Từ gia may mắn còn sống sót kẻ xui xẻo từng cái từng cái giết chết, chợt là cướp đoạt chiến lợi phẩm.

Mấu chốt nhất đương nhiên là Từ gia lão tổ, người này xuất thân giàu có, không thể bỏ qua, đón lấy chính là vị kia Từ gia ẩn giấu Võ Tông.

'Bất quá. . . Cái kia màu đen mặt quỷ, tựa hồ có hơi quen thuộc. . .'

Phương Nguyên hơi trầm ngâm, trước mắt liền tựa hồ hiện ra một cái màu xanh quỷ đầu đồ án.

'Thanh Quỷ Tôn Giả? Không! Giống thật mà là giả, nhưng rất có thể hai cái này có liên hệ, đều là xuất từ cái kia tà ác Mộng Sư lưu phái sao?'

Cướp đoạt xong chiến lợi phẩm sau khi, Phương Nguyên trực tiếp lại thả một cái lửa lớn, đem hiện trường đốt cháy đến không còn một mống.

"Từ gia ngoại viện ngăn chặn hoàn thành, tiếp đó, chính là thanh tẩy Tần gia chứ?"

. . .

Ngày 13, quận Đông Di trời cao khí sảng.

Tần gia đại trạch trong bầu không khí, lại là có vẻ tương đương quỷ dị.

Ngoại viện bên trong ngựa xe như nước, lượng lớn tộc nhân bận rộn, vì tông tộc đại hội làm chuẩn bị.

Mà ở Trưởng phòng sân sau bên trong, bầu không khí lại là nước đóng thành băng.

"Lão tổ tông hồi lâu không đến, ta tâm thực sự bất an!"

Từ phu nhân cầm trong tay châu xuyến, cúi đầu phục tùng: "Từ Phục, ngươi đi tới cửa thành chờ đợi, như hôm nay buổi trưa còn không đến, liền trực tiếp dọc theo đường đi tìm!"

"Tuân mệnh!"

Từ Phục chính là người mặc áo đen kia, lúc này không chần chờ chút nào, lớn tiếng đáp ứng.

"Báo! Phu nhân, không tốt!"

Lúc này, một quản gia kinh hoàng chạy tới, bị ngưỡng cửa bán cái ngã sấp, đập rơi răng cửa, mãn ngụm máu tươi, thoạt nhìn vô cùng buồn cười, nhưng lời nói ra lại là có vạn cân nặng: "Ngoài thành phát hiện một chỗ Linh Sĩ chiến trường, trải qua thăm dò, chính là Từ gia đoàn xe! Lúc này e sợ đã. . . Lành ít dữ nhiều!"

"Cái gì?"

Từ phu nhân một thoáng đứng lên, mắt tối sầm lại, cả người đều là lảo đà lảo đảo.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Mộng Liên

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Mộng Giới

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Thăm Dò

"Giới linh là cái gì?"

"Nó nguyên bản là Côn tiềm thức, bất quá bị Mộng Sư đám người cải tạo, đã biến thành Mộng Giới người quản lý, tuyệt đối trung lập!"

Mộng Liên cười tủm tỉm trả lời, hiển nhiên xoạt đến một số lớn cống hiến, tâm tình rất tốt.

'Nửa trí năng quản gia?'

Phương Nguyên nguýt một cái: 'Đây rốt cuộc là một cái thế nào thế giới?'

"Cái này điểm cống hiến, chính là toàn bộ Mộng Giới đồng tiền thông dụng, ngươi có thể dùng nó mua vật phẩm, công pháp, tình báo, thậm chí thuê cao giai Mộng Sư vì ngươi làm việc, mỗi một cái điểm cống hiến đều là đến không dễ, bởi vậy, muốn như bảo vệ con mắt của ngươi như thế bảo vệ nó!"

Mộng Liên trịnh trọng dặn dò.

"Đa tạ nhắc nhở!"

Phương Nguyên ôm quyền.

"Ở cuối con đường, chính là nhiệm vụ quảng trường, tất cả Mộng Sư đều sẽ ở nơi đó tuyên bố nhu cầu cùng tìm cơ hội, ngươi có thể đi nhìn."

"Còn có, ở Mộng Giới ở trong, chân chính đại thế lực, đều sẽ thiết trí chính mình tập kết điểm, ủng có tương đương trình độ quyền hạn, ngươi là một người

thông minh, tự nhiên biết chọc tới bọn họ khủng bố chứ?"

Mộng Liên nháy mắt một cái: "Tuy rằng Mộng Giới là cái hòa bình thế giới, nhưng Đại Càn cũng không phải, người mới nếu như không muốn bị bắt nạt, tốt nhất gia nhập một cái nào đó đại thế lực dưới trướng. . . Ta thế lực phía sau, ở Mộng Giới ở trong cũng có một vị trí, muốn cân nhắc tới nói tuyệt đối không nên sai lầm nha."

"Nhất định!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, cảm giác ngoại trừ thu được điểm cống hiến ở ngoài, đây mới là vị này Mộng Liên cô nương chân thực dụng ý.

Làm vì tổ chức lôi kéo mới máu, tự nhiên khá quan trọng, càng không cần phải nói, hắn Mộng Sư tố chất, xác thực không kém.

Đồng thời, từ nữ nhân này có thể một khối thân phận lệnh bài liền sợ đến Tần gia nơm nớp lo sợ, đối với giết tức phụ hung thủ chắp tay đưa tiễn, liền biết sau lưng Mộng Sư thế lực, xác thực không phải bình thường.

Làm sao Phương Nguyên lúc này không nghĩ chọc phiền toái gì, lúc này qua loa vài câu, liền Mộng Liên cực lực mời đi tới trụ sở vừa nhìn đều từ chối, trực tiếp đi trên đường phố.

'Người này. . .'

Mộng Liên nhìn Phương Nguyên bóng lưng biến mất, đôi mắt đẹp bên trong lại là toát ra một tia sáng chói: 'Cảnh giác rất cao, bất quá cũng là bình thường, không phải vậy sống không tới hiện tại. . . Chỉ là, ta (Thánh Liên Tâm Kinh) thiện có thể ảnh hưởng tâm thần, tưới mát muôn vật mà không nghe tiếng, người này dĩ nhiên phảng phất ảnh hưởng chút nào đều không có, cái này ngược lại không phải vật phàm , nhưng đáng tiếc, Mộng Giới bên trong nghiêm cấm động thủ, bằng không đúng là cho hắn gieo xuống một đóa liên ấn thử xem!'

"Tốt công pháp!"

Phương Nguyên đi ở trên đường phố, nhìn con số thưa thớt dòng người, lại chút nào không dám coi thường.

Nơi này mỗi một vị, đều là một cái Mộng Sư, như vậy con số, đại khái toàn bộ Đại Càn Mộng Sư đều hội tụ ở đây.

Mà nghĩ đến trước Mộng Liên cử động, càng là khiến trong lòng hắn phát lạnh.

'Loại kia hoặc mị cùng ảnh hưởng, đã không phải đơn giản Mê Hồn thuật pháp, mà là phát tử tình, dừng tử lễ, từ tại bản tính trời cho con người, cũng không phải là Tà thuật nhất lưu, tự nhiên cũng không thể nào ngăn cản, nữ nhân này, mục đích không đơn thuần!'

'Tuy rằng cái này Mộng Giới rất tốt, nhưng ta như thế nào sẽ ngốc đến mê muội trong đó. . .'

Hắn khẽ mỉm cười, lập tức lựa chọn thoát ly.

Bồng!

Sương trắng nổ tung, một người lớn sống sờ sờ lập tức ở trên đường phố biến mất không còn tăm tích, chu vi đi ngang qua rất nhiều Mộng Sư lại là không cảm thấy kinh ngạc, tựa hồ đã sớm tập mãi thành quen.

. . .

Thế giới hiện thực.

Phương Nguyên cả người chấn động, mở hai mắt ra.

Suối nước róc rách, hoàn cảnh chung quanh u tĩnh, bên cạnh trên đá xanh, một cái giai nhân hai tay ôm đầu gối, hai mắt khép hờ, tựa hồ mới vừa ngủ.

"Rất tốt, xem ra Mộng Giới cùng nơi này tốc độ thời gian trôi qua, phải là nhất trí, đều chưa từng có đi rất lâu. . ."

Phương Nguyên gật gù, nhìn còn ở nhập mộng Mộng Liên, không khỏi nở nụ cười.

Võ Tông thân, khí huyết cường đại, chung quy có một điểm chỗ tốt, tỷ như phản ứng nhạy bén, còn có thể càng nhanh hơn tỉnh lại.

Bất quá nữ tử này dám ở dã ngoại lẫm lẫm liệt liệt nhập mộng, tất nhiên cũng là có dựa dẫm, tám thành dẫn theo cái gì Dị bảo phòng thân, cũng sẽ không dùng thăm dò.

Vèo vèo!

Lỗ tai hắn hơi động, nhất thời lại bắt lấy một điểm tiếng gió.

Tựa hồ mấy cái cao thủ võ đạo, đang nhanh chóng chạy về đằng này.

'Thôi. . .'

Hắn liếc Mộng Liên một chút, con mắt sâu thẳm: 'Tuy rằng ngươi rắp tâm bất lương, nhưng xác thực mang ta vào Mộng Giới, hôm nay liền tha cho ngươi một lần!'

Ầm ầm!

Ba đạo linh mạch ở trên người hắn hiện lên , hóa thành một tầng dày linh giáp.

Cái kia mấy đạo hơi thở nhất thời rõ ràng mình bị phát hiện, lập tức lại không che giấu, Nguyên lực bạo phát, nhanh chóng chạy tới.

Người cầm đầu, Phương Nguyên mơ hồ có ấn tượng, làm như ngày đó cho Mộng Liên chạy đi phu xe.

Lấy thực lực bây giờ của hắn, đem nhóm người này đánh tận, cũng không phải là không thể được, bất quá Mộng Liên trên người có lẽ dẫn theo cao giai Mộng Sư Dị bảo, nói không chắc sẽ lưỡng bại câu thương, còn sẽ bởi vậy trêu chọc sau lưng Mộng Sư thế lực, rất là không đáng.

Bởi vậy, Phương Nguyên hừ lạnh một tiếng, bước chân nhẹ chút, nhảy lên một cây cổ thụ đầu cành cây, nhanh chóng biến mất không thấy.

"Tiểu thư!"

Cái này vài tên Võ Tông đi tới dòng suối bên cạnh, nhìn thấy Mộng Liên bình yên vô sự, không khỏi thở lớn một hơi, lại cảnh giác hộ vệ bốn phía.

Một lát sau, Mộng Liên lông mi khẽ run, mở hai mắt ra: "Người kia đâu?"

"Thuộc hạ vô năng, đã để cho hắn đi rồi!"

Người cầm đầu lập tức quỳ xuống thỉnh tội.

"Mấy người các ngươi liên thủ, hầu như có thể địch nổi Thông Mạch Võ Tông, lại vẫn để cho hắn đi rồi, hắn từ trong giấc mộng khôi phục, dĩ nhiên nhanh như vậy. . ."

Mộng Liên xinh đẹp tuyệt trần cau lại: "Quả nhiên tâm có uyên sông sâu, ngực có sơn xuyên chi hiểm!"

Lại không có đề cập, không phải là mình lòng sinh tà niệm, đối phương cũng sẽ không như vậy phòng bị.

"Người kia võ công cao cường, có Thông Mạch tu vị, kính xin thánh nữ ngàn vạn cẩn thận!"

Lúc này, thủ hạ lại bẩm báo, để Mộng Liên sắc mặt hơi ngưng lại.

"Ta biết rồi. . . Phương Nguyên sao?"

Nàng nhìn hướng về Phương Nguyên phương hướng ly khai, bên trong đôi mắt càng nhiều hơn mấy phần hiếu kỳ sắc thái.

Pháp Võ kiêm tu, đều có cảnh giới như vậy.

Cái này Phương Nguyên, đến cùng là là ai cơ chứ?

. . .

ngày 15, Tần gia dòng họ đại điển đúng hạn cử hành.

Tần Khanh tỷ đệ xuất hiện, lúc này liền bị long trọng đón vào, Tần Vân bị nhất trí đề cử làm vì con nối dõi, kế thừa gia chủ vị trí, hết thảy đều thuận lợi đến dường như mộng ảo.

Cho tới phòng lớn Từ phu nhân, đối ngoại tuyên bố nhưng là chết bệnh, nhưng chân chính nguyên nhân cái chết, Tần gia tỷ đệ tự nhiên biết, từ đây có càng nhiều một điểm đối với Phương Nguyên kính nể.

"Hạt giống đã thành công gieo xuống nẩy mầm, tiếp đó, chính là chờ nó thành thục thu hoạch!"

Phương Nguyên vẫn núp trong bóng tối, chú ý Tần gia động tĩnh.

Chờ đến Tần Vân tiếp chưởng đại vị sau khi, hắn càng là chưa từng xuất hiện, yên lặng rời đi.

"Tốt, hiện tại, liền là chân chính thăm dò Mộng Giới lúc!"

Một chỗ lòng đất hang động bên trong, Phương Nguyên sắc mặt nghiêm túc, nhắm hai mắt lại, vận lên Nhập mộng linh pháp.

Vô số mộng cảnh hiện lên, lưu loát, quang mang phân tán, lại phảng phất bong bóng xà phòng giống như từng cái từng cái nổ tung.

Một luồng quen thuộc khí cơ truyền đến , khiến cho hắn một thoáng định vị đến Mộng Giới, chợt không chút khách khí xông vào.

Cái kia Mộng Giới phòng ngự, quả thực giống như vô dụng.

Xèo!

Hào quang lóe lên, vẫn là cái kia đường phố, góc ở trong, Phương Nguyên bóng người hiện lên đi ra.

"Nếu là gia nhập cái khác thế lực, sẽ ở chúng nó trụ sở xuất hiện, giống ta loại này tán tu cũng chỉ có thể tùy cơ sao?"

Phương Nguyên đánh một cái vang lên chỉ, một tầng sương trắng nhất thời bao phủ toàn thân.

Phàm là đến đây nơi này Mộng Sư, hơn nửa đều là như vậy giấu đầu lòi đuôi, che lấp thân hình, tràn ngập một loại thần bí cùng dị dạng cảm giác an toàn.

Hắn đi tới đường phố, lần trước không có thời gian, lần này lại là quan sát tỉ mỉ lên.

"Linh vật? Công pháp?"

Chỉ là tùy ý nhìn một nhà linh thực điếm, Phương Nguyên thì có chút không nói gì.

Ở trên quầy, rất nhiều rất nhiều linh thực tùy ý bày ra, trong đó hơn nửa là Hoàng phẩm, cũng không thiếu Huyền phẩm giai vị, đều là thành bó luận cân bán, chỉ có Địa phẩm linh thực, mới có đơn độc liệt quỹ tư cách.

"Đây là. . . Thực vật! Cũng không phải là Mộng Sư cấu tạo!"

Làm cái này Hư Thánh, chỉ là cầm lấy một cây màu tím ba biện hoa, Phương Nguyên liền biết đây là chân thực đồ vật, cũng không phải là mộng cảnh sinh

thành.

"Lại là thật sự!"

Hắn không khỏi bật thốt lên.

"Này, người mới chứ?"

Bên trong quầy, một tên mang mặt nạ quỷ Mộng Sư không khỏi nở nụ cười: "Mộng Giới như chỉ có thể giao lưu một điểm tin tức, làm sao có vẻ ra uy năng? Ngươi nếu là bình thường Mộng Sư, chỉ cần nộp đủ rồi Nguyên tinh, Đại Càn cảnh nội quận thành, chúng ta đều có thể giao hàng, đương nhiên, như ngài là Hư Thánh Mộng Sư, liền có thể trực tiếp đưa chúng nó thu nhập chân thực mộng cảnh ở trong, ngươi rõ ràng ý này chứ?"

Thu nhập chân thực mộng cảnh, liền lập tức có thể hư thực chuyển hóa, đồng thời tiêu hao còn không là Phương Nguyên lực lượng.

Hắn đây tự nhiên hiểu, nhưng ở chủ quán xem nhà quê giống như trong ánh mắt, vẫn là chạy trối chết.

"Trực tiếp thông qua Hư Thánh mộng cảnh, cái này chẳng phải thành một cái cái di động Truyền tống môn?"

Đi ở trên đường phố, nhìn hai bên phồn hoa cảnh tượng, Phương Nguyên vẫn tự có chút ngơ ngác.

"Chân thực mộng cảnh, xen vào hư thực trong lúc đó, còn có thể chứa đựng vật phẩm sao? Cái kia đem cụ hiện ra, lại là nguyên lý gì?"

Phương Nguyên bỗng nhiên phát hiện, chính mình đối với Mộng Sư nghề nghiệp này, vẫn là lý giải quá thiếu quá ít.

Trên đường phố, đủ loại cửa hàng rất nhiều, từ thần binh lợi khí, đến linh đan diệu dược, lại tới trận pháp loại hình, không thiếu gì cả, bất quá cất bước chính

là Nguyên tinh, hơi hơi cao cấp một điểm, liền muốn điểm cống hiến.

Hắn tuy rằng cướp đoạt không ít, lại có một cái toàn bộ linh địa chống đỡ, lúc này thân gia cũng hoàn toàn không tính là hào phú.

Đi tới cuối con đường, liền đến một quảng trường khổng lồ.

Xoẹt!

Một luồng náo nhiệt, huyên náo bầu không khí, lập tức phả vào mặt, phảng phất đến một thế giới khác.

Lượng lớn Mộng Sư, hoặc là thân tráo sương mù, hoặc là trên người mặc đấu bồng, hay hoặc là dứt khoát loã lồ hình dáng, ở trên quảng trường xuyên tới xuyên lui, thỉnh thoảng nhìn kỹ trung tâm quảng trường, nghị luận sôi nổi, tiếng người huyên náo.

"Đây là. . ."

Ở trung tâm quảng trường, chính là một mặt cực lớn thạch bi, vuông vức, toàn thân ngăm đen, đỉnh thiên lập địa.

Mà ở thạch bi mặt ngoài, nhưng là có từng cái từng cái linh quang lấp loé Đại Càn văn tự, tạo thành màn ánh sáng, qua lại lăn, làm người khác chú ý.

"Cầu mua Tam Nhãn Thông U Thảo, đánh đổi năm điểm cống hiến!"

"Tìm kiếm trận pháp đại sư, có ý người liên hệ!"

"Đan Phong đại sư tuyên bố nhiệm vụ —— tổ đội! Cần thăm dò một cái bí cảnh, yêu cầu Hư Thánh cấp bậc trở lên Mộng Sư, tất cả hành động nghe chỉ huy, tiền lời phân phối. . ."

"Bán ra Đoạn Chi Tái Sinh đan, một hạt hai mươi điểm cống hiến, Đan Tông xuất phẩm, bảo đảm chất lượng!"

. . .

Lượng lớn tin tức hiện lên , khiến cho Phương Nguyên có chút xem hoa mắt.

Hắn yên lặng nhìn kỹ chốc lát, nhìn thấy có Mộng Sư động lòng tiến lên, lấy ra Phỉ Thúy ngọc bài, đặt ở trên tấm bia đá, thỉnh thoảng mặt lộ vẻ vui mừng, vội vã rời đi, lúc này trong lòng thì có đáy, đoán được cơ bản quy trình.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Phong Tín

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Mộng Binh Sư

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 232: Thông Báo

Tần gia, đại trạch bên trong.

Gia chủ thư phòng, Tần Vân trên người mặc trường bào màu vàng lợt, đầu đội ngân quan, môi trên súc hai phiết chòm râu, thoạt nhìn cả người trầm ổn không ít.

Ở thư phòng bên trong, nhen lửa chính là tốt nhất Long Đản hương, dài lâu sâu sắc, dư vị vô cùng.

Hoàn toàn yên tĩnh trong, chỉ có bùm bùm tiếng không ngừng nổ vang, nhìn kỹ, ngoại trừ Tần Vân ở ngoài, liền chỉ có Tần Khanh một người, tay ngọc ở bàn tính trên nhanh chóng chuyển, trước mặt nhưng là chồng dày đặc một tờ sổ sách.

Làm cái này Tần gia ở bề ngoài cao nhất người nắm quyền, Tần Vân trong tay căn bản không có mấy cái người có thể xài được, lúc này trừ mình ra tỷ tỷ ở ngoài, càng là ai cũng không tin.

Sau một lúc lâu, tiếng bàn tính dừng lại, Tần Khanh rất ít viết mấy bút, thở dài một hơi, tựa lưng vào ghế ngồi, lao lực xoa trán.

"Làm sao?"

Tần Vân bưng lên chén Linh trà, tựa như thuận miệng hỏi.

"Năm ngoái. . . Nhà ta các hạng sản nghiệp, còn có ở Mang Hồn sơn đội ngũ, tổng cộng thu nhập 108,500 Nguyên tinh, đương nhiên, là hạ phẩm. . . Ngoại trừ các hạng gia tộc chi sau, đại khái còn có thể còn lại năm vạn Nguyên tinh!"

Tần Khanh giữa hai lông mày không có nửa điểm sắc mặt vui mừng, trái lại mang theo sầu bi.

"Nhưng ngoại trừ tầm thường chi ở ngoài, Thương Hải doanh đến do tự chúng ta phụ trách, một năm này đi xuống, ít nhất cần hai vạn Nguyên tinh chi tiêu, hàng năm còn muốn hướng về Trưởng Lão đường đưa đi không dưới bốn vạn Nguyên tinh cung phụng, còn muốn thỏa mãn các trưởng lão các hạng yêu cầu, sưu tập quý trọng Linh đan linh thực, tốn thời gian mất công sức. . ."

"Tê. . ."

Tần Vân hít vào một ngụm khí lạnh: "Nói như vậy, nhà ta dĩ nhiên là đã vào được thì không ra được?"

"Từ sổ sách nhìn lên, xác thực như vậy, trước mấy năm, Từ phu nhân đều ở vận dụng nguyên bản Tần gia kho tàng. . . Chỉ là dù là tổ tiên tích trữ lại nhiều hơn, hàng năm lấy máu đi xuống, cũng phải miệng ăn núi lở, trừ phi. . . Cắt giảm cái khác chi tiêu!"

Tần Khanh lắc lắc đầu.

"Gia tộc chi đã áp súc đến cực hạn, giảm không thể giảm, duy nhất có thể tước, chính là Trưởng Lão đường cung phụng cùng Thương Hải doanh. . . Nhưng hai thứ này hết lần này tới lần khác lại là nhất tước không được!"

Tần Vân dùng sức lắc đầu.

Thương Hải doanh chính là Thương Hải Tử tước tư binh, từ khi kế thừa tước vị sau khi, hắn liền nắm giữ khống chế Thương Hải doanh pháp khí, có thể nói 500 người thân gia tánh mạng tất cả lo liệu ở tay, lập tức đến cống hiến cho, cái này chính là chính mình thành viên nòng cốt, tự phế võ công sự tình, đương nhiên không thể làm.

Mà Trưởng Lão đường cung phụng, nhìn như chi tiêu đầu to, nhưng cũng là

nhất cắt giảm không được một cái, bằng không, sau một khắc trưởng lão là có thể mở từ đường, chấp hành tộc pháp, phế bỏ hắn Tộc tịch!

"Cái này thiên đầu vạn tự, không cách nào tiết lưu, cũng chỉ có thể mở nguyên. . ."

Tần Vân nói, bỗng nhiên biến sắc, mò hướng mình sau gáy.

Ở tóc phía dưới, nguyên bản trơn bóng da nhẵn nhụi trên, bỗng nhiên hiện ra một đóa màu đen Mạn Đà La ấn ký, cánh hoa chậm rãi mở ra, trông rất sống động.

"Là đại nhân ở triệu hoán chúng ta. . ."

Tần Vân lẩm bẩm nói.

Đối với vị đại nhân này, hắn đáy lòng là vừa kính nể, vừa cảm kích.

Từ gia cái gì nhóm thế lực? Có một cái Linh Trận sư Lão tổ tọa trấn, như thường tinh nhuệ diệt sạch, Nguyên khí đại thương, lúc này đã lui ra quận Đông Di thế gia danh sách, tàn dư tộc nhân lưu vong nơi khác, có người nói bị nguyên bản kẻ thù truy sát, trải qua rất thảm —— trong này, Tần gia tỷ đệ cũng ở phía sau trợ giúp một cái, xem như là đã báo đại thù.

Mà Tần gia thể lượng so với Từ gia khổng lồ, như thường bị giết Từ phu nhân, thậm chí gia lão còn nhất trí đề cử hắn lên gia chủ vị trí, cái này lại là như thế nào uy hiếp?

Tần Vân đối với Phương Nguyên, tự nhiên kính nể cực kỳ, lại có chút đối với ân nhân cảm kích.

"Thủ đoạn này. . . Dĩ nhiên có thể giấu diếm được chư vị gia lão, chúng ta tốc đi bái kiến đi!"

Tần Khanh gật gù, giao cho một tiếng, cùng Tần Vân cùng ra Tần trạch.

. . .

Quận Đông Di bên trong, có một chỗ danh thắng, là vì Sa Châu Lãnh, từ trước đến giờ du khách như mắc cửi.

Lúc này, một chiếc xe ngựa biết điều dừng ở một chỗ trong bóng tối, bên trong Tần gia tỷ đệ ngồi khoanh chân, từng cái mặt lộ vẻ bất an vẻ: "Đại nhân làm sao còn chưa đến, chẳng lẽ xảy ra đại sự gì?"

"Hay là. . . Chúng ta bị theo dõi?"

Tần Khanh thông minh nhanh trí, cũng biết cũng không phải là làm gia chủ, chính là nắm giữ Tần gia tất cả.

Ít nhất, tại gia chủ sau lưng, Trưởng Lão đường âm ảnh, phảng phất xúc tu giống như, lan tràn cũng quấn quanh Tần gia mọi phương diện.

Dù là Tần Vân người gia chủ này, làm lên chuyện cũng là có rất nhiều cản tay.

"Đại nhân. . . Sẽ sợ Tần gia Trưởng Lão đường sao?"

Tần Khanh lắc lắc đầu, đột nhiên, một luồng cơn buồn ngủ nổi lên, cả người hỗn loạn, mí mắt nặng như vạn cân, dựa vào toa xe, trực tiếp ngủ thiếp đi.

"Hả? Tỷ tỷ!"

Tần Vân kinh ngạc thốt lên một tiếng, nguyên lực trong cơ thể phun trào , hóa thành hào quang phòng ngự.

Hắn lúc này, dĩ nhiên đã võ phá mười hai quan, thành tựu Võ Tông vị trí!

Nhưng nương theo một tia sương mù tràn vào sau khi, như thường cái gì dùng đều không có, mắt tối sầm lại, ngã xuống đất.

. . .

"Đây là. . . Nơi nào?"

Mãnh liệt cảm giác không trọng truyền đến, Tần Vân toàn thân bắn ra, đột nhiên đứng lên, lại phát hiện mình vị trí chính là một mảnh sương mù mông lung đất hoang, ở bên cạnh, một cái nghi ngờ không thôi thiến ảnh cũng là ngơ ngác trông lại.

"Vân đệ?"

"Tỷ tỷ!"

Tần Vân tiến lên, nắm Tần Khanh lạnh lẽo bàn tay: "Đây rốt cuộc là nơi nào?"

"Nếu ta đoán không lầm, đây là. . . Chúng ta mộng cảnh trong!"

Tần Khanh khẳng định nói.

"Được! Quả nhiên thông minh nhanh trí, không uổng công ta đề bạt các ngươi một tràng!"

Sương mù hội tụ , hóa thành một cái bạch sam thanh niên bóng người, chính là Phương Nguyên.

"Nguyên lai đại nhân dĩ nhiên là một cái Mộng Sư, trước thực sự là thất kính thất kính!"

Tần Khanh vội vã lôi kéo Tần Vân, trực tiếp quỳ lạy hành lễ, thần thái cung kính.

Trong lòng, lại là như sóng to gió lớn giống như.

Vị đại nhân này trước triển lộ bất quá Võ Tông, cũng biết Linh thuật, bọn họ

vẫn cho là chính là Pháp Võ kiêm tu, nhưng không nghĩ tới, dĩ nhiên là một vị Mộng Sư!

Ở Đại Càn thế giới, Mộng Sư địa vị, có thể xa xa cao hơn Linh Sĩ hơn nhiều.

Không chút khách khí nói một câu, dù là sơ cấp nhất Nhập Mộng sư, vẻn vẹn dựa vào bản thân vị cách, cũng đủ để cùng Tần Vân cái này chủ nhà họ Tần, Thương Hải Tử tước đứng ngang hàng!

"Đứng lên đi! Tần Vân, ngươi làm rất tốt, quả nhiên lên làm chủ nhà họ Tần. . . Lại còn tiếp thu quán đỉnh, trở thành Võ Tông sao?"

Phương Nguyên nhàn nhạt nói.

Tần Vân trong cơ thể biến hóa, tự nhiên không ẩn giấu được hắn.

Đồng thời, loại này chỉ có Nhất nguyên chi lực, sơ cấp nhất Võ Tông, hắn sớm liền không biết từng giết bao nhiêu, đương nhiên sẽ không để ở trong lòng.

"Đại nhân Pháp nhãn như đuốc!"

Tuy rằng cũng bước vào Nguyên lực cảnh, nhưng mặt đối Phương Nguyên, Tần Vân phảng phất lại đã biến thành cái kia sợ hãi rụt rè thiếu niên, liền tiếng nói bên trong đều mang theo run rẩy.

Hắn rốt cuộc biết, tại sao Phương Nguyên cấm chế, không có bị các trưởng lão phát hiện.

Mộng Sư thủ đoạn, chính là có loại này năng lực quỷ thần khó lường.

Đương nhiên, điều này cũng cùng chính hắn có ý ẩn giấu tương quan.

Bằng không, nếu là thật đem rõ ràng, Trưởng Lão đường cũng sẽ không đồng ý một cái bị gieo xuống cấm chế người lên làm gia chủ.

Tần Khanh đôi mắt đẹp lưu chuyển, lại là nghĩ đến càng nhiều.

Lúc này Phương Nguyên triển lộ thực lực, tự nhiên là vì chấn nhiếp các nàng, miễn cho rằng mượn Tần gia, liền có thể tổn hại trước lời thề, sinh ra đi ngược tâm ý .

Bởi vậy nói thẳng: "Đại nhân vì chúng ta báo thù, chúng ta tỷ đệ vĩnh luôn nhớ đại ân, từ đây nhưng có ra roi, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ!"

"Xa còn lâu mới có được nghiêm trọng như vậy!"

Phương Nguyên vung vung tay, hai người đều là thân bất do kỷ đứng lên: "Ta hiện tại. . . Chỉ cần các ngươi thay ta hỏi thăm hai việc thôi, số một, chính là một cái gia tộc hưng suy, cùng với nó tất cả. Thứ hai, đem Đại Càn địa hình toàn đồ, còn có quan chức, các nơi thế gia, tông phái thực lực phân bố, có thể biết bao nhiêu, cũng toàn bộ báo đến!"

"Các ngươi hôm nay làm việc không mật, đã bị người nhìn chằm chằm, từ hôm nay rồi sau đó, chúng ta lợi dụng cái này Nhập mộng linh pháp liên hệ tốt. . ."

"Cái gì?"

Tần Vân tỷ đệ cả kinh, liếc mắt nhìn nhau, đều nghĩ tới Trưởng Lão đường cái bóng, lúc này chỉ có thể đồng ý: "Vâng!"

"Rất tốt, các ngươi đi thôi!"

Phương Nguyên gật gù, toàn bộ mộng cảnh một thoáng tiêu tan.

. . .

Trong buồng xe, Tần Vân cả người chấn động, tỉnh lại, nhìn về phía Tần Khanh, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều có một cái mãnh liệt ý tứ hiện lên.

Vừa nãy đã phát sinh tất cả, đều là thật sự không giả.

"Trở về đi!"

Tần Khanh ấn ấn Tần Vân bàn tay, mang theo điểm thâm ý.

"Ta rõ ràng!"

Tần Vân dùng sức gật đầu, lúc này Phương Nguyên thế lớn, nhất định phải thuận theo, đồng thời, tỷ tỷ tựa hồ còn có mượn Phương Nguyên lực lượng, áp chế Trưởng Lão đường dự định.

Tuy rằng biết rõ có chút chơi với lửa có ngày chết cháy, nhưng bọn họ thân có cấm chế, cũng là không tự chủ được, chỉ có thể hung hăng xông về phía trước.

"Bất quá. . . Lại dám theo dõi ta, mấy người này không thể để lại!"

Tần Vân vén rèm xe lên, chú ý tới mấy cái bóng đen lóe lên liền qua, trong mắt không khỏi lóe qua vẻ lạnh lùng.

Lúc này cùng Trưởng Lão đường trở mặt là chuyện không có lí trí, nhưng giết gà dọa khỉ, lại là tất yếu.

Mới chưởng quyền to, không dựng nên uy nghiêm, sao được?

. . .

Cách đó không xa, Phương Nguyên đầu đội nón rộng vành, cùng du khách hỗn cùng nhau, làm như thưởng thức Sa Châu Lãnh mỹ cảnh, khóe miệng lại mang theo một nụ cười.

'Cái này Mộng sư chi đạo, quả nhiên ảo diệu vô cùng, tùy ý một cái ứng dụng, liền thần thông quảng đại, muôn vàn khó khăn đề phòng!'

Có người theo dõi thì lại làm sao?

Chính mình dù là ở ngay trước mặt bọn họ, trắng trợn lan truyền tin tức, không phải là mộng sư, cũng chỉ có thể giương mắt nhìn mà nhìn.

Có thể khắc chế Mộng Sư, vĩnh viễn chỉ có một gã khác Mộng Sư!

"Ta hiện tại cũng tin tưởng, cái này Mộng Sư, tuyệt đối không là Đại Càn thế giới bản thổ chức nghiệp, vượt qua cái khác con đường quá nhiều, quả thực không thể dùng đạo lý để tính. . ."

Càng là trải qua thực tiễn, Phương Nguyên đối với cái kia (Mộng Khê Bút Lục) bên trong ghi chép cũng là càng ngày càng tin tưởng không nghi ngờ lên.

"Tuyệt đối võ lực, tất nhiên nắm giữ tuyệt đối quyền thế!"

Hắn ngóng nhìn biển cát, sắc mặt lại là trở nên nghiêm nghị lên.

"Mộng Sư không chỉ có nắm giữ chí cao lực lượng, càng là tài nguyên nhà cung cấp, hoàn toàn có thể tự cấp tự túc, thậm chí cung cấp ngoại giới. . . Hai cái này hợp nhất, sẽ không mơ ước quyền lực sao?"

Dù là hắn dùng đầu ngón chân ngẫm lại, cũng biết đây là chuyện không thể nào.

"Tuy rằng không biết Đại Càn hoàng thất dựa vào cái gì, còn có thể gặp tình hình như vậy sừng sững không ngã, nhưng sự cân bằng này, không thể nghi ngờ là rất yếu đuối, có lẽ. . . Chỉ cần một cái nào đó điểm mấu chốt biến hóa, sẽ bị đánh vỡ, đến thời điểm. . ."

Hắn ngửi một cái hư không, phảng phất ngửi được máu và lửa mùi vị, đó là chiến tranh sắp tới dấu hiệu!

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 233: Kiếm Trận

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Thế Lực

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 235: Hiến Tế

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 236: Phụ Thể

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 237: Cố Hóa

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 238: Cầm Tinh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 239: Khí Mạch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 240: Hà Bá

Hai bờ sông tiếng vượn hót không ngừng, thuyền nhỏ đã qua vạn tầng núi.

Chỉ là một ngày một đêm, thuyền nhỏ chu vi cảnh tượng liền phát sinh biến hóa to lớn.

Nguyên bản liên miên trùng điệp dãy núi càng ngày càng thấp bé, cuối cùng hoàn toàn biến mất không gặp, biến thành một mảnh bình nguyên.

Sông Xương Lưu mặt nước cũng biến thành càng ngày càng rộng rãi lên, có lẽ lúc này đã không thể gọi sông, mà là giang.

"Đây là nơi nào?"

Phương Nguyên nhìn hai bên cảnh sắc, đột nhiên hỏi.

"Nơi đây chính là thành Kim Dương, chúng ta nơi sông lớn tên là Kim Long, đến nơi này, khoảng cách Kim Long trạch liền không xa. . ."

Ngư Đại cười ha ha.

"Các ngươi cái này địa giới, tựa hồ không thế nào an bình a. . ."

Phương Nguyên nhìn bờ sông, có ý riêng nói .

"Đó là. . ."

Ngư Đại nhìn về phía bên bờ một chỗ, sắc mặt nhất thời biến hóa.

Ở nơi đó, một đám người vây quanh ở bờ sông, tựa như đang tiến hành tế tự,

tình cờ còn có tiếng khóc truyền đến.

Một tên hoa quý thiếu nữ, bị trang phục son môi, đưa lên một tấm do bụi gai cùng tảo mộc biên thành bè.

Loại này bè vô cùng không rắn chắc, đến giang trung tâm, bị mãnh liệt dòng nước vọt một cái, tất nhiên tản ra, phía trên thiếu nữ tự nhiên cũng không thể may mắn thoát khỏi, tám thành muốn trở thành cá tôm no bụng đồ ăn.

Đương nhiên, có lẽ thần hồn sẽ bị lấy đi, nhưng kết cục sẽ thảm hại hơn.

"Hà Bá tế?"

Ngư Đại sắc một thoáng trắng như tuyết: "Thực sự là nghiệp chướng a. . . Sớm biết, liền không đi chuyến này thuyền, như mạo phạm Long vương gia, có thể nên làm thế nào cho phải?"

Hắn nghiệp chướng hai chữ nói tới nhẹ vô cùng, nếu không là Phương Nguyên thính lực kinh người, vẫn đúng là nghe không rõ ràng.

"Hà Bá tế?"

Phương Nguyên làm ra một bộ vẻ ngạc nhiên đến: "Cái này Hà Bá không phải một phương Chính thần sao? Vì sao còn muốn huyết tế? Vẫn là tàn nhẫn nhất nhân sinh?"

"Cái này Hà Bá đón dâu, chính là nguyên do đã lâu việc, chỉ là năm nay đại điển đã qua, xem ra là mặt sông lại xảy ra cái gì việc gấp, không thể không như vậy. . ."

Ngư Đại thở dài một tiếng.

Lúc này không cách nào, thuyền tới gần, cái này hiến tế một màn cũng nhìn ra thấy càng ngày càng rõ ràng.

Bên bờ trên, đèn nhang cùng thiêu đốt tiền giấy những vật này hoành bay, mấy cái vu bà thần côn chính tóc tai bù xù, nói lẩm bẩm.

Canh giờ đến sau, ở vài tiếng cô gái thê thảm gào khóc bên trong, cái kia bè gỗ liền bị chậm rãi đẩy vào giang lưu.

"Khách nhân, chúng ta chờ đi, lúc này đi qua, không khỏi đối với Hà Bá bất kính!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Ngư Đại là làm sao cũng không chịu đi.

Không chỉ có như vậy, hắn còn trực tiếp ở trên thuyền hướng về mặt sông dập đầu lạy: "Long vương gia gia, tiểu nhân vô ý mạo phạm, có quái chớ trách! Có quái chớ trách!"

"Thực sự là. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, rất là không nói gì, lúc này lại nhìn mặt sông, đã có thể rõ ràng nhìn thấy người thiếu nữ kia dáng dấp.

Nàng đại khái mười tám tuổi không tới, dù cho chà xát son, trên mặt cũng là còn mang tính trẻ con, tuy rằng không khóc, nhưng nhìn bờ sông một đôi tan nát cõi lòng vợ chồng, trong con ngươi cũng là chứa đầy lệ quang.

Răng rắc! Răng rắc!

Cái này bè gỗ vốn là trải qua đặc chế, đi tới giang trung tâm, bị nước ngâm vào, nhất thời bắt đầu tan vỡ.

Không chỉ có như vậy, ở mặt sông phía dưới, một làn sóng bóng đen đã hội tụ, mang theo thần bí không biết , khiến cho thiếu nữ bắt đầu cả người run rẩy lên.

"Như vậy tế tự, hàng năm đều có một lần?"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, sắc mặt cũng không phải rất tốt.

"Hàng năm một lần, khá tốt, một khi gặp phải cái gì thiên tai nhân họa, đều miễn không được. . . Hậu sinh tử, ngươi làm cái gì?"

Ngư Đại theo thói quen giải thích một câu, chợt nhìn thấy Phương Nguyên bỗng nhiên nhảy xuống thuyền bè, không khỏi trợn mắt ngoác mồm, bật thốt lên.

"Làm cái gì?"

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng.

Hắn lúc này, hai chân đã đứng yên ở trên mặt sông, ở sóng lớn nước sông bên trong nguy nga bất động: "Tự nhiên là cứu người!"

Tuy rằng hôm nay tới đây liền cũng định gây sự với Kim Long Quân, nhưng có thể sư ra có danh, thay trời hành đạo, tự nhiên càng tốt hơn.

"Cứu. . . Cứu. . . Cứu người!"

Ngư Đại nhìn thấy Phương Nguyên có thể đạp nước cất bước, đã biết hắn tuyệt không phải người thường, lúc này vẫn là suýt chút nữa doạ đái, liền nói đều nói không rõ ràng.

Hắn hối hận a! Vì mấy cái món tiền nhỏ liền đắc tội Thủy tộc, ngày sau còn có thể tại vùng nước này hỗn sao?

Nếu là trời cao có thể lại cho hắn một cơ hội, khẳng định là đánh chết đều không tiếp Phương Nguyên làm ăn.

Đáng tiếc, phía trên thế giới này, cũng không có thuốc hối hận bán.

Ở Ngư Đại tuyệt vọng trong ánh mắt, Phương Nguyên bước nhanh đi nhanh, đi tới bè gỗ bên trên: "Tiểu cô nương. . . Ngươi tên là gì?"

"Ta. . ."

Thiếu nữ rõ ràng có chút dại ra: "Ta tên Linh nhi!"

Lúc này, theo nước sông không ngừng giội rửa, nàng bè gỗ đã nứt vỡ ra, phảng phất sau một khắc sẽ tan vỡ.

"Đến! Cầm lấy tay của ta!"

Phương Nguyên xòe bàn tay ra: "Vẫn là ngươi rất muốn đút cá?"

Xoẹt!

Đang lúc này, một cái bọt nước đánh tới, cả chiếc bè gỗ lập tức nứt vỡ ra.

Ở thiếu nữ tiếng thét chói tai bên trong, Phương Nguyên liền cảm giác một cái lạnh lẽo bàn tay tóm chặt lấy cánh tay của chính mình.

"Rất tốt, xem ra ngươi không muốn chết!"

Phương Nguyên không có đem thiếu nữ đưa trở về.

Dù sao, từ cái kia bên bờ việc ngu xuẩn đến xem, nữ tử này dù cho trở lại, cũng miễn không được lại bị hiến tế một lần kết cục .

Đồng thời, hắn hành động như vậy, đã triệt để làm tức giận dưới nước tinh quái.

Ào!

Bị nửa đường cướp đi tế phẩm, dưới nước bóng đen nổi giận, nhấc lên sóng to gió lớn, mặt sông trung tâm, bỗng nhiên hiện ra một cái vòng xoáy , biên giới không ngừng mở rộng, hướng về Phương Nguyên nuốt chửng mà tới.

"Chỉ là hạt gạo, cũng toả hào quang?"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, tay phải cong ngón tay búng một cái.

Xì!

Một đạo kiếm khí màu đỏ thắm hiện lên, thẳng tắp đột nhập mặt hồ.

Hắn cái này Hỏa hành kiếm khí, tuy rằng bị nước sông thoáng áp chế, nhưng lực phá hoại lại là không giảm chút nào.

Ùng ục! Ùng ục!

Đáy sông xuống bóng đen rối loạn tưng bừng, chợt ở lượng lớn màu trắng bọt khí bên trong, một con thể hình có tới tám thước to lớn cá đen lộ ra mặt nước, cái bụng hướng lên, hiện ra một cái động lớn, chính ở không ngừng chảy xuôi máu tươi.

"Quả nhiên là tinh quái. . . Bất quá ở giới này trong người xem ra, hắn là linh vật? !"

Phương Nguyên liếc mắt một cái trên thuyền Ngư Đại.

Như người này không có nói dối, hắn có thể mở ra con đường tu luyện, chính là luyện hóa một viên Hắc Ngư tinh trên người lân phiến?

Quả nhiên, nhìn thấy con cá lớn này sau khi, Ngư Đại cả người cũng không tốt.

Nhìn hắn dáng dấp kia, không có lập tức bất tỉnh đi, cũng đã là thần kinh đủ mạnh.

"Nó. . . Chết rồi? Đây là. . . Hà Bá?"

Đúng là bên cạnh thiếu nữ Linh nhi, mặc dù nói chuyện lắp ba lắp bắp, nhưng tốt xấu còn có thể cho thấy ý tứ.

"Hà Bá? Cô nương. . . Ngươi nghĩ quá nhiều! Bất quá là lính tôm tướng cua mà thôi!"

Phương Nguyên lườm một cái, lại vung tay lên.

Xì xì!

Mặt sông bên trên, nhất thời phảng phất có thêm một vòng màu đỏ thái dương.

Cuồn cuộn không ngừng Hỏa hành kiếm khí, như vạn mũi tên cùng phát giống như, thẳng tắp đâm vào mặt nước.

Lượng lớn máu tươi nổi lên, rất nhiều không biết tên loài cá cùng cực lớn tôm giải thi thể nát vụn phiêu nổi lên.

"ụa. . ."

Thấy cảnh này, Linh nhi nhất thời sắc mặt trắng bệch, trong miệng hiện ra giấm chua.

Bên bờ, những kia nguyên bản tế tự người trợn mắt ngoác mồm mà nhìn tình cảnh này, nhưng cũng không dám tin tưởng.

Xưa nay áp bức bọn họ đến cực điểm, bức cho bọn họ không thể không phá nhà huyết tế tuần sông Dạ Xoa đám người, dĩ nhiên dễ dàng như thế liền ở một cái người trên tay tiêu diệt?

"Người kia chết chắc rồi, Hà Bá sẽ không bỏ qua cho hắn!"

Vu bà các thần côn thân thể phảng phất run giống như, còn ở ăn nói linh tinh, đối Phương Nguyên phát ra ác độc nguyền rủa.

Rầm!

Quả nhiên, trong nháy mắt tiếp theo, mặt sông mãnh liệt, một đạo khí tức mạnh mẽ hiện lên đi ra.

"Là ai?"

"Dám mạo phạm ta Kim Long giang Hà Bá uy nghiêm?"

"Là ai?"

"Dám giết ta lính tôm tướng cua?"

. . .

Cường đại sóng tinh thần đảo qua, tựa như rít gào lại tựa như ngâm xướng, vòng xoáy một thoáng nổ tung, một vệt kim quang hiện lên đi ra , hóa thành một cái giáp vàng hình người.

"Nhân loại, ngươi muốn vi phạm năm đó Liệt quốc cùng tộc ta ký kết hiệp ước sao?"

Này hình người thể hư huyễn, người mặc giáp vàng, gò má mang theo vảy màu vàng óng, còn có hai cái thật dài chòm râu buông xuống, đường hoàng.

Vung tay lên, một luồng áp lực mạnh mẽ nhất thời rơi xuống.

Đặc biệt, ở khí thế kia ở trong, lại dung hợp một luồng kỳ dị tinh thần uy áp, phảng phất bắt nguồn từ huyết mạch cao quý, uy hiếp bách thú.

"Ngươi là cái này giang Hà Bá? Đây chính là truyền thuyết trong. . . Long uy sao?"

Phương Nguyên tò mò nhìn người này trước mặt.

"Đúng vậy!"

Giáp vàng Hà Bá ngạo nghễ tiếng nói truyền đến: "Ngươi quấy rối Bản bá

vui sướng, lại giết Bản bá lính tôm tướng cua, Bản bá phải đem ngươi lột da rút gân, thi thể ngao dầu, điểm ba năm thiên đăng!"

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên thấy buồn cười.

Hắn nhìn về phía giáp vàng Hà Bá, con mắt lạnh triệt: "Xem ra Kim Long trạch che chở thực sự quá mức, thậm chí ngay cả ngươi cũng dám lẫm lẫm liệt liệt chạy đến trước mặt của ta?"

"Ngươi là ý gì?"

Hà Bá cảm giác không đúng, vung tay lên, mặt sông rít gào, vạn ngàn Thủy tiễn hiện lên, hướng về Phương Nguyên bay đâm mà tới.

Không chỉ có như vậy, ở trước mặt nó, càng là liên tiếp hiện ra mấy mặt thủy tinh giống như vách tường, tầng tầng phòng ngự.

Loại này Thủy hành linh thuật cùng cường độ, chỉ sợ cũng là so với mới nhập môn Linh Sĩ đến, cũng không kém chút nào.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, đối mặt với đầy trời Thủy tiễn, tay phải hắn hơi động, một thanh màu đỏ thắm trường kiếm bóng mờ liền hiện lên ở lòng bàn tay, hướng về bầu trời nhẹ nhàng vung lên.

Xoẹt!

Chỉ một thoáng, đầy trời Thủy tiễn hơi ngưng lại.

Hồng quang lấp loé bên trong, bầu trời phảng phất rơi xuống một cơn mưa lớn, nguyên bản Thủy tiễn bỗng nhiên tiêu tan, giọt nước không tồn, tựa hồ trước tất cả, bất quá là ảo giác.

Một kiếm phá vạn pháp!

Tuy rằng Phương Nguyên kiếm thuật bất quá bình thường, nhưng Mộng Nguyên lực gia trì, thần binh kiếm khí, còn có tự thân võ đạo kết hợp, tạo thành chấn động, không có chút nào so với cái này truyền thuyết trong kiếm tu cảnh giới chí cao thua kém.

"Trước Trác Biệt sơn thần, cũng không dám cùng ngươi như thế tự đại, còn ở trước mặt ta triển lộ chân thân!"

Phương Nguyên trầm thấp nói một câu, trên tay trường kiếm một đệ.

Xèo!

Hồng quang lóe lên.

Một sợi tơ hồng phảng phất như chớp giật, trong khoảnh khắc đột phá mấy tầng nước mô vách thuỷ tinh phòng ngự, trúng ngay né tránh không kịp giáp vàng người ngực.

"Ngươi dám. . ."

Giáp vàng người cúi đầu, làm như không thể tin tưởng: "Ta phụ quân sẽ báo thù cho ta. . ."

"Ngớ ngẩn!"

Phương Nguyên không chút khách khí rút kiếm, liền nhìn thấy giáp vàng người bóng mờ tiêu tan , hóa thành một con màu vàng cá chép.

Cái này cá chép chỉ có dài ba thước, nhưng toàn thân lân phiến đều hiện ra kim quang, màu sắc thuần khiết, trọng yếu nhất chính là mồm cá một bên đã dài ra hai cái râu rồng, có thể thấy được huyết thống phi phàm.

Phương Nguyên lại không thèm để ý cái này, ngay khi Hà Bá bỏ mình trong nháy mắt, hắn thần niệm toàn mở, Mộng Nguyên lực tất cả bao phủ ở màu vàng cá chép trên người.

"Khí mạch lực lượng, đến tột cùng ở nơi nào?"

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Long Mạch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Dụ Giết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 243: Trận Giết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Long Cung

Cùng với trước Hà Bá Khí mạch so với, lúc này phong ấn Kim Long Quân Khí mạch liền có vẻ cực kỳ gian nan.

Dù là ba người liên thủ, Phương Nguyên cũng cảm giác được một cái Nghiệt Long ở chính mình trong phong ấn đi hướng phải va, thế không thể đỡ.

"Ha ha. . . Được!"

Hỏa Long Chân Nhân cùng Thanh Hà Tiên Tử lại là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Càng là như vậy, càng có thể nói rõ bọn họ thu hoạch lần này cực lớn.

Ong ong!

Khí mạch phun trào, chu vi 800 dặm Kim Long trạch đều là bắt đầu gào thét, ngưng tụ mây đen.

Giữa bầu trời, điện xà múa tung, tựa như sau một khắc thì có lôi đình rơi xuống.

Làm sao, ba vị Hư Thánh liên thủ, dù là cái này điều Đại khí mạch, mất đi Kim Long Quân chủ trì sau khi, cũng khó có thể độc chặn.

"Ngũ Thiên Thập Địa! Phong cấm!"

Rốt cục, ở lôi đình sắp rơi xuống một sát na, đạo đạo phù văn dây khóa nằm dày đặc Khí mạch bên trên, giống như đủ mọi màu sắc hình xăm, một thoáng

ngưng tụ, đem Khí mạch tầng tầng cầm cố.

"Phân!"

Phương Nguyên ba người ra tay , dựa theo thỏa thuận, tựa như có vài Chân Long giống như, từng cái lôi kéo trụ khí mạch một đoạn, đột nhiên vừa đứt.

Răng rắc!

Nổ tung ở trong, nguyên bản Khí mạch liền bị chia làm ba đạo, thể hình nhỏ đi, hung uy một thoáng suy giảm, cũng lại không lật nổi bọt nước đến.

"Kim Long trạch Khí mạch hùng vĩ, mang ở trên người dễ dàng gây nên thiên ý chú ý, rước lấy bất trắc, tốt đẹp nhất bảo quản thủ đoạn, vẫn là trực tiếp thu nhập chân thực mộng cảnh trong."

Thanh Hà Tiên Tử cùng Hỏa Long Chân Nhân không chậm trễ chút nào, đem Khí mạch đưa vào mộng cảnh.

Phương Nguyên tự nhiên cũng như thế mà làm.

Cái này Khí mạch hùng vĩ, Kim Long Quân chiếm được, có thể sở hữu 800 dặm cơ nghiệp, cùng Liệt quốc địa vị ngang nhau, nếu là rơi vào bất luận cái nào tiểu thần hoặc là Cầm Tinh người tu luyện trên tay, e sợ lập tức sẽ đột phá, thu được Khí mạch thừa nhận gia trì, có Kim Long Quân mấy thành uy năng ——dù sao, rơi vào thổ dân trên tay, khẳng định so với rơi vào Phương Nguyên mấy cái người trên tay tốt lắm rồi, thiên ý tất nhiên sẽ chọn lựa như vậy.

"Tuy rằng có thổ thân thể che lấp, nhưng làm được càng nhiều, lộ ra kẽ hở liền càng nhiều. . ."

Thanh Hà Tiên Tử hai người cùng Phương Nguyên đứng sóng vai, nhìn về chân trời dần dần tiêu tan mây đen: "Đợi đến cuối cùng, thiên ý tất nhiên muốn lấy thủ đoạn, nhằm vào chúng ta, nói không chắc còn có thể đề cao ra mấy cái số mệnh chi tử đến!"

"Số mệnh chi tử?"

Phương Nguyên đại thể não bù làm vì kiếp trước trong, loại kia ra ngoài nhặt được Tiên khí, mỹ nữ tự động cấp lại, các đại thế lực cao nhân khóc lóc hô muốn thu đồ vai chính, không khỏi giật cả mình.

"Không sai, loại kia số mệnh chi tử tương đương phiền phức, đánh rắn không chết, tất nhiên nhanh chóng trưởng thành. . ."

Hỏa Long Chân Nhân sắc mặt khó coi: "Thậm chí như đánh giết số mệnh chi tử, nói không chắc còn có càng thêm kinh khủng Thiên mệnh chi tử xuất hiện, loại kia cùng một thế giới là địch cảm giác, ngươi tuyệt đối không nghĩ trải qua. . ."

"Chúng ta cái này vẫn tính trò đùa trẻ con, không đến nỗi này chứ?"

Thanh Hà Tiên Tử sắc mặt cũng thay đổi.

"Một phương Long Quân, có lẽ còn có thể miễn cưỡng nhẫn nại, nhưng Phong Tín Tử mưu tính đại kế. . ."

Hỏa Long Chân Nhân lắc lắc đầu: "Liền không phải đơn giản như vậy, dù là rước lấy thiên ý trực tiếp nhúng tay, cũng không chút nào ngạc nhiên, nói chung hai tháng này, chúng ta chuẩn bị bế quan, luyện hóa Khí mạch, Phương đạo hữu ngươi đây?"

"Tại hạ?"

Phương Nguyên sờ sờ mũi: "Vẫn là du lịch một thoáng thế giới này, tăng rộng rãi hiểu biết tốt, hai vị không cùng ta cùng nhau, đi cái này Long Quân sào huyệt nhìn sao?"

". . . Cái khác chí bảo, đối với chúng ta căn bản vô dụng. . ."

Thanh Hà Tiên Tử nói: "Luận tài liệu quý trọng hiếm thấy, còn có cái gì so với cái này Giao Long thi thể càng thêm quý giá?"

Nàng nhìn trên đất hai đoạn xác rồng: "Nhưng đối với chúng ta mà nói, tối đa luyện chế thành một lần pháp khí, ở thế giới này dùng rơi thôi. . ."

Lời nói mặc dù nói như thế, nhưng bọn họ đón lấy vẫn là đem Giao Long trên thân tài liệu đều phân.

Bởi vì biết mang không đi ra ngoài, bầu không khí có thể nói tương đương hữu hảo.

Sau đó, ba người lại liên thủ, đi tới đảo Long Thần tìm kiếm một phen.

Làm sao ngoại trừ nhìn thấy một cái lòng người bàng hoàng Thần miếu, cùng lượng lớn thoát đi Thủy dân ở ngoài, hãy tìm không tới cái này Long Quân sào huyệt.

"Nếu tự xưng Kim Long Quân, này Giao Long nói không chắc còn ở đáy hồ xây Long cung!"

Thanh Hà Tiên Tử cùng Hỏa Long Chân Nhân mất hết cả hứng, trực tiếp cáo từ: "800 dặm khói sóng mênh mông, dù là bằng vào chúng ta Hư Thánh năng lực, cũng không cách nào từng cái bài điều tra đi, cùng với ở đây tiêu hao thời gian, không bằng vẫn là bế quan, thử nghiệm khôi phục tu vi, lại luyện chế vài món pháp khí, làm vì đại kế làm chuẩn bị!"

Đối mặt cái loại này lời giải thích, Phương Nguyên cũng chỉ có thể cười khổ không nói.

Hắn một thân tu vị từ lâu khôi phục điên phong, ở luyện khí trận pháp các loại ngoại đạo trên cũng không phải làm sao tinh thông, chỉ có thể một mặt tiếc nuối từ chối hai người mời, như trước ở Kim Long trạch bên trong tuần tra.

"Tuy rằng Thanh Hà Tiên Tử nói rất đúng, nhưng ngược lại ta cũng không có

cái khác đại sự, lại không có tu vị muốn khôi phục, tìm một chút cũng được, nói không chắc liền có thể cho ta kiếm cái lộ đây!"

Mấy ngày sau, đêm khuya.

Giữa bầu trời liệt dương quang mang thu liễm, bên cạnh Song Tử tinh giống như nguyệt dương bắt đầu tỏa ra u quang.

Trên mặt hồ, sóng nước lấp loáng, yên tĩnh u nhiên.

"Trên biển sinh trăng sáng, thiên nhai cộng lúc này. Tình nhân oán diêu đêm, càng tịch lên tương tư. . ."

Phương Nguyên nhìn nguyệt dương, bỗng nhiên ngân nga ngâm.

Này thế tuy rằng có song dương kỳ cảnh, nhưng thiếu một luân biến ảo chập chờn trăng sáng, chung quy làm hắn có chút mất mát.

"Nơi này. . . Đến cùng không phải cái kia ta nguyên bản thế giới!"

Hắn nằm ở một chiếc thuyền con trên, nước chảy bèo trôi, nhìn chính ngay nguyệt dương, lại móc ra một tấm vảy.

Cái này lân phiến giống như lợi kiếm, toàn thân hiện ra màu vàng, mang theo một tia long tính, vô cùng bất phàm, chính là Kim Long Quân vảy ngược.

Bởi vì chia của bầu không khí rất tốt, hoặc là nói căn bản không thèm để ý quan hệ, Hỏa Long Chân Nhân cùng Thanh Hà Tiên Tử liền nhắc tới đều không nhắc tới.

Lúc này, ở ánh trăng phía dưới, trên mặt hồ, mảnh này vảy ngược phía trên hào quang màu vàng óng một thoáng dồi dào, càng mơ hồ có các loại tràn ngập linh tính hoa văn hiện lên.

Hắn đem cái này vảy ngược ngâm nhập trong hồ nước, lập tức thì có một

nguồn sức mạnh sóng gợn, từng vòng hướng ra phía ngoài khuếch tán ra.

"Là Long Quân!"

"Long Quân!"

Không đến bao lâu, một vệt bóng đen ở đáy hồ hiện lên, mang theo rít gào: "Kim Long Quân bỏ mình, ta làm sao ngửi được tinh huyết của nó khí tức? Chẳng lẽ là mất phá nát Long lân? Chỉ cần nuốt nó, ta liền có huyết thống Long tộc, tương lai có thể hóa long!"

"Phàm nhân, đem trên tay ngươi lân phiến, giao ra đây!"

Rầm!

Bọt nước tung toé, một đạo bóng đen to lớn từ hồ nước bên trong dò ra, đó là một cái ngăm đen đầu rắn, hầu như có to bằng vại nước, hai cái thụ đồng dường như đèn pha giống như, lúc này miệng nói tiếng người, màu đỏ tươi lưỡi nhanh chóng co duỗi, mang theo hung tàn khí tức.

Người bình thường gặp phải, e sợ lập tức sẽ bị dọa đến không thể động đậy, mặc cho xâu xé.

"Không nghĩ tới Kim Long trạch trong, còn ẩn giấu như ngươi vậy thủy quái!"

Phương Nguyên dửng dưng như không mà đem lân phiến thu hồi: "Ta có một vấn đề, trước đã hỏi ba tên Thủy tộc, nếu ngươi trả lời không ra, vậy cũng chỉ có thể theo chân chúng nó như thế, đến ta trong bụng đi sám hối. . . Kim Long Quân Long cung ở nơi nào? Hả?"

Hắn ép một cái hỏi, toàn bộ mặt hồ liền trong nháy mắt ngưng trệ, khổng lồ đến cực điểm áp lực hiện lên, phảng phất như núi lớn, tầng tầng đặt ở hắc xà trên người.

"A. . . Ngươi là cái kia sát hại Kim Long Quân Nhân loại!"

Hắc xà kêu thảm một tiếng, quẩy đuôi, phảng phất nghĩ muốn lưu vong.

Nhưng Phương Nguyên làm sao sẽ thả nó rời đi? Tiện tay một chỉ, đầy trời kiếm khí màu đỏ thắm hiện lên, bỗng nhiên xuyên qua thân rắn, lưu lại lượng lớn cháy đen lỗ máu cùng vết máu, nhuộm đỏ mặt hồ.

"Ngươi lại muốn đi, xuống một kiếm liền trực tiếp xuyên thủng đầu của ngươi!"

Xà tính dài nhất, tuy rằng Phương Nguyên ở cái này hắc xà trên người mở không ít vết thương, nhưng trên thực tế căn bản không có trọng thương.

Nhưng lúc này, theo hắn nửa ngồi mà lên, mấy chục đạo kiếm khí màu đỏ thắm ngưng tụ , hóa thành to lớn hỏa kiếm dáng dấp, đình trệ ở hắc xà đỉnh đầu.

Cái này uy hiếp, nhất thời làm hắc xà oan ức đến nhanh khóc.

Nó oan muốn chết a, chỉ là bị Long Quân huyết mạch hấp dẫn, ai biết liền đưa tới tên sát tinh này, sớm biết, đánh chết nó cũng không ra chiếm tiện nghi.

"Đại nhân, ta nói!"

Hắc xà lập tức cúi đầu, biểu thị cung kính: "Kim Long Quân Long cung ở ngoài thiết lập ra đại trận, bình thường Thủy tộc căn bản không biết vị trí, chỉ có mấy cái Hà Bá cùng chúng ta những thứ này đại yêu biết được, tiểu nhân lập tức mang ngài đi!"

"Rất tốt!"

Phương Nguyên dưới chân một điểm, đi tới hắc xà đỉnh đầu.

Thông qua mấy ngày nay săn bắt, hắn đương nhiên biết được rắn này nói chính là thật tình.

Cái này Kim Long Quân Long cung ở ngoài, có mê trận bảo vệ, bình thường Thủy tộc ở trong lúc vô tình sẽ vòng qua.

Bất quá cái này điều hắc xà không bình thường, thân phận vượt xa giống như Thủy tộc, phải là biết được.

"Đi thôi!"

Nương theo Phương Nguyên một tiếng giục, cái này hắc xà nhất thời lật lại, tiến vào vào trong nước.

'Nhân loại không biết thủy tính, đợi đến đáy hồ, xem ta. . .'

Cái này hắc xà trong con ngươi chuyển giả dối ánh sáng, lại ngơ ngác phát hiện trên người đối phương hiện ra một tầng linh giáp, gạt ra dòng nước, một thanh màu đỏ thắm trường kiếm trực tiếp chặn lại chính mình trán, không khỏi khóc không ra nước mắt, chỉ có thể ngoan ngoãn dẫn đường.

Xuyên qua một mảnh rộng rãi diễm lệ san hô quần sau khi, một cái nằm ở đáy hồ cung điện nhất thời hiện lên ở Phương Nguyên trước mặt.

Cung điện này xanh vàng rực rỡ, bên ngoài là một tầng hình bán cầu màn nước, bên trong san hô làm vì sức, châu ngọc phô, quả thật tốt một mảnh tráng lệ cảnh tượng.

"Đại nhân. . . Đây chính là Long cung nơi, chỉ là tiểu nhân tuy rằng có thể thông qua bên ngoài trận pháp, nhưng không được Long Quân cho phép, vẫn không thể xông vào cái này bảo hộ điện đại trận!"

Hắc xà lấy lòng nói.

"Hừm, coi như ngươi thức thời!"

Phương Nguyên đi tới màn nước trước mặt, trong áo một vật có cảm ứng, tự động nóng lên, rõ ràng là cái kia tấm vảy rồng!

"Khí tức nghiệm chứng?"

Phương Nguyên nghiêng đầu suy nghĩ một chút, chỉ điểm một chút ở vảy ngược trên.

Ong ong!

Một tầng huyết quang nhất thời hiện lên, ở trong mang theo điểm điểm màu vàng, rơi vào màn nước bên trên.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Cái này màn nước run lên, nhất thời xuất hiện một cái miệng lớn, có thể chứa một người thông qua.

"Quả thế!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, đem vảy ngược thu cẩn thận, bước nhanh mà vào.

Bên ngoài lối đi chợt đóng, để hắc xà nhìn chăm chú nửa ngày, lúc này mới phẫn nộ rời đi.

"Cái này Long cung, cùng ta tưởng tượng bên trong không giống nhau, tuy rằng tráng lệ, nhưng không có cái gì bối tiên bạng nữ hầu hạ, trái lại càng như một cái Tu hành giả động phủ?"

Phương Nguyên xoay chuyển vài vòng, chỉ thấy cái này Long cung diện tích không lớn, màn nước tách ra dòng nước, không có thủy áp, trái lại còn có chút không khí tươi mát, lại ngoài ý muốn nhìn thấy phòng luyện đan, điển tịch thất, tĩnh thất các loại kiến trúc, không khỏi vui sướng, đặc biệt cái kia một phòng điển tịch, phần lớn đều cùng tu hành tương quan, dù là thế giới có khác biệt, cũng có thể gia tăng thật lớn hắn gốc gác.

Bởi vậy lập tức liền quyết định, muốn ở chỗ này ở lại trên một tháng, chuyên

tâm tiêu hóa.

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 245: Tự Hủy

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 246: Kỳ Quả

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Mưu Kế

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 248: Văn Võ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Đại Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Chấm Dứt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 251: Thuê

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 252: CướP NgườI

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 253: Danh Nghĩa

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 254: Lâm Thiên Diệp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 255: Thoát Thân

Này châu tiếp giáp Đông Thần Châu, địa hình phá nát, ngàn rãnh vạn khe, cát bụi rậm rạp.

Bởi vì khí hậu ác liệt, dân phong trái lại vô cùng dũng mãnh, không kiên cường dũng mãnh, lại ẩn sâu ẩn nhẫn người, khó có thể ở đây sinh tồn, do đó hình thành rồi một loại đặc thù 'Đao khách' văn hóa, cùng Đông Thắng Châu Long Hổ Nhân bảng lại là không giống.

Lúc này, cát vàng trong, hai làn sóng đao khách ngay khi huyết đấu.

Nếu xưng là đao khách, tự nhiên khoác nón rộng vành, dùng trực đao, đao pháp cũng là dày tàn nhẫn, một đòn trí mạng.

"Long Toàn Phong, giao ra bảo đao, tha cho ngươi khỏi chết!"

Một tên áo bào trắng đao khách khuôn mặt như đá xanh giống như, trên mặt còn có một đạo hẹp dài vết đao, đang bị hơn mười cái đao khách vây công.

Lúc này nghe được chiêu hàng, cười lạnh một tiếng, bên hông một vệt ánh trăng giống như hào quang lóe lên.

Lách cách!

Nhưng nghe chúng đao giao kích tiếng vang lên, giòn như ngọc trai rơi mâm ngọc, ở ánh trăng phía dưới, lượng lớn lưỡi đao trực tiếp gãy lìa, hiện ra mặt sau đao khách ngưng trệ khuôn mặt.

Lại sau một chốc, bọn họ trên cổ mới hiện ra một đạo hồng tuyến, sương máu

phun ra.

Một đao mười hai giết!

Cái này Long Toàn Phong dùng hết bí pháp, cũng là kịch liệt thở dốc, nhìn trên tay bảo đao, trên mặt lại lộ ra nét mừng: "Ha ha. . . Có Hàn Nguyệt trợ giúp, ta tất nhiên có thể luyện thành Vô Cực đao pháp, xưng bá Nhai Châu!"

Vù vù!

Cuồng phong gào thét, đột nhiên, phía chân trời tựa hồ lóe qua hai cái điểm đen.

Hai cái này điểm đen lại đến rất nhanh , hóa thành hai bóng người.

"Hả? Lại có người đi tìm cái chết?"

Long Toàn Phong không rảnh suy tư, hướng về người đến phương hướng, ngưng thần đối mặt.

"Cút ngay, đừng đến vướng bận!"

Thiếu kiên nhẫn tiếng quát ở trong, một nguồn sức mạnh truyền đến, Long Toàn Phong nhất thời thân bất do kỷ rút lui, trên tay tê rần, Hàn Nguyệt bảo đao dĩ nhiên tuột tay bay ra.

"A. . . Ta bảo đao!"

Hắn hét lớn một tiếng, liên tục lăn lộn đi tới rơi xuống đao vị trí, chỉ thấy Hàn Nguyệt bảo đao rơi xuống mặt đất, nhưng phía trên lại có thêm năm cái sáng loáng lỗ thủng, có thể nhìn đến phía sau cảnh tượng, không khỏi há to mồm.

. . .

"Lâm Thiên Diệp, ngươi cũng thật là kiên nhẫn a!"

Nho nhỏ này nhạc đệm, tự nhiên không thể làm Phương Nguyên thay đổi sắc mặt chút nào, hắn nhìn phía sau truy kích Lâm Thiên Diệp, trên mặt liền mang theo một tia mù mịt.

Trước dùng Nguyễn Minh tính mạng uy hiếp, để người này cứu người trước, chỉ là nhất thời kế tạm thời.

Chưa tới một canh giờ, đối phương lại lần nữa đuổi theo.

Cũng may hắn Pháp Võ kiêm tu, nhiều thủ đoạn, tuy rằng nhất thời không địch lại, tự vệ cũng không thành vấn đề, một đường mà lại chiến mà lại trốn, nhất thời tiến vào Nhai Châu địa giới.

Lúc này, cũng đại khái hiểu rõ đối phương truy tung chính mình bí pháp.

"Hắn là khí tức. . . Bắt đầu ngưng tụ võ khu, cường hóa khứu giác sao?"

Mấy lần bỏ rơi đối phương, lại bị đuổi theo sau khi, Phương Nguyên trong mắt rốt cục hiện ra một tia tàn nhẫn sắc.

Ở chân thực mộng cảnh ở trong, Hàn Lê châu năng lượng đã bị triệt để tiêu hóa, Thủy kiếm ngưng tụ non nửa, thuộc tính dữ liệu cũng là biến đổi:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 36

Khí: 30

Thần: 33

Chức nghiệp: Mộng Binh sư

Tu vị: Hư Thánh (một tầng), Võ Tông (Tam mạch)

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (tầng bốn (1%)), Bách Độc Luyện Kim Thân (nhất luyện), Bát Môn Kiếm Trận (hai kiếm (30%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm)"

'Đến đây trình độ, thủy hành kiếm khí, liền có thể miễn cưỡng dùng một lát!'

Phương Nguyên con mắt u nhiên, lộ ra một tia tàn nhẫn sắc.

"Ngươi phạm chúng ta kiêng kỵ, dù là chân trời góc biển, cũng phải đuổi giết tới chết! Thật sự cho rằng Mộng Sư liền có thể hung hăng sao? mỗ gia trước, cũng không phải là không có giết qua!"

Lâm Thiên Diệp lạnh lẽo truyền âm, phía trước cái này Mộng Sư sức chịu đựng dài lâu, thật là nằm ngoài dự đoán của hắn.

Càng là như vậy, càng ngày càng làm hắn sát cơ dạt dào!

Người này vừa không có nói rõ xuất thân, hiển nhiên không phải ngũ đại thế lực người, nhưng tiềm lực rất cao, đánh rắn không chết, hậu hoạn vô cùng!

Rầm!

Hai người truy đuổi, cũng không biết đi qua bao lâu, phía trước tiếng nước truyền đến, kỳ phong nhô ra, phía dưới chính là một cái hoàng long giống như sông lớn, mênh mông cuồn cuộn, tuôn trào đến biển.

"Chính là nơi này!"

Phương Nguyên đi tới vách núi một bên, trực tiếp nhảy một cái.

"Đừng hòng đi! Thiên Diệp Thủ!"

Mặt sau, Lâm Thiên Diệp không rảnh suy tư truy xuống, một đôi tay hóa thành đầy trời huyễn ảnh, che đậy Nhật Nguyệt.

Phương Nguyên một chưởng rơi xuống, kích khởi vạn ngàn bọt nước, nước mưa bốc lên: "Xem kiếm!"

Hơi nước bốc hơi trong, một đạo u lam kiếm ảnh hiện lên, bay đâm mà ra.

"Hả?"

Lâm Thiên Diệp trước đều là đối trận Hỏa hành kiếm khí, cái này u lạnh lẽo cực kỳ Thủy hành chi kiếm vừa ra, trên bàn tay nhất thời lan tràn một tầng sương lạnh, có chút luống cuống tay chân.

Đương nhiên, cũng vẻn vẹn chỉ là xuất kỳ bất ý thôi, trên người linh văn chấn động, lập tức xua tan lạnh lẽo.

"Hỏa kiếm!"

Chỉ là Phương Nguyên đương nhiên sẽ không như vậy.

Hắn lựa chọn này động thủ, mượn sông lớn thủy hành lực lượng , khiến cho thủy hành kiếm khí bỗng tăng lên, chợt lại lấy ra Hỏa hành chi kiếm.

Màu đỏ thắm cùng kiếm khí màu u lam nhất thời hợp nhất, ấp ủ bạo tạc tính lực lượng: "Thủy Hỏa Lưỡng Nghi kiếm trận! Bạo!"

Cái này tự nhiên không phải hoàn chỉnh trận pháp , bởi vì Thủy kiếm chưa từng ngưng tụ, cũng vô cùng không ổn định, nhưng Phương Nguyên muốn chính là cái này không ổn định lực lượng, trực tiếp đem kiếm khí thôi thúc đến to lớn nhất, sau đó bạo phát.

Ầm ầm!

Giữa không trung, Lâm Thiên Diệp không thể tránh khỏi, chỉ có thể hai tay bảo vệ đồ trang sức, trực tiếp mạnh mẽ chống đỡ.

Hưu hưu!

Vụ nổ lớn sau khi, màu đỏ thắm, kiếm khí màu u lam dật tán, ở hai bên trên vách núi lưu lại thủng trăm ngàn lỗ.

Một mảnh loạn thạch trong, Lâm Thiên Diệp chậm rãi đứng dậy, sắc mặt khó coi, như cùng chết người, che ngực, hai cái lỗ máu còn đang không ngừng hướng ra phía ngoài chảy máu.

"Khí tức đứt đoạn mất. . ."

Hắn hít một hơi thật sâu, nhìn cuồn cuộn nước sông, nghịch khí dâng lên, lại là một ngụm máu tươi phun mạnh mà ra.

. . .

"Thiên Tuế sơn. . . Lâm Thiên Diệp sao?"

Sau ba ngày, sông lớn hạ du, một cái cực lớn khối băng bỗng nhiên từ đáy nước hiện lên, lại một thoáng nổ tung, hiện ra Phương Nguyên bóng người.

"Thù này không báo không phải quân tử!"

Hắn nhìn thượng du phương hướng, cười lạnh một tiếng, trực tiếp rời đi.

Khí tức đoạn tuyệt như vậy xa, cái kia Lâm Thiên Diệp lại là lại khó hơn tìm tới chính mình.

Lúc này, chính mình kiếm trận chưa thành, thật muốn liều mạng, còn không là người này đối thủ, cái kia liền chỉ có quân tử báo thù, mười năm không muộn.

"Hiện tại Thiên Tuế sơn tất nhưng đã truy tra ta, ngược lại không thích hợp lại về Sa Châu, cho Tần Vân tỷ đệ mang tới phiền phức. . ."

"May mà cái kia bất quá một chiêu nhàn tử, trước tiên bày đặt nhìn, nói không chắc ngày sau thu hoạch càng to lớn hơn. . ."

Lúc này đánh giá chu vi, phát hiện hoàn cảnh phi thường xa lạ.

Truy trốn một lúc lâu, hơn nữa hóa nước đá độn mà chạy, ngay cả chính hắn cũng không biết này là nơi nào.

"Trước tiên tìm một nơi dàn xếp lại, lại thôi diễn võ công, tăng thêm kiếm trận. . ."

Phương Nguyên nhìn một chút trên trời thái dương, tuyển một phương hướng, bắt đầu chạy đi: "May là Mộng giới lại là Đại Càn ở khắp mọi nơi, ở nơi nào tu luyện cũng không một chút khác nhau!"

Lúc này biết mình e sợ còn ở chịu đến Thiên Tuế sơn đuổi bắt, nói không chắc còn có Đại Càn triều đình trong bóng tối chú ý, lúc này dùng điểm thay hình đổi dạng thủ đoạn, bất quá vặn vẹo bộ mặt bắp thịt, lại nhiễm điểm tóc, nhất thời đã biến thành một cái dáng vẻ phóng khoáng trung niên dáng dấp , dựa theo phương hướng nước chảy đi rồi mấy ngày, liền tìm đến một trấn nhỏ.

Tùy ý tìm nhà khách sạn giải lao, lại hỏi thăm hai câu, mới biết nơi đây mệnh là Phượng Tường, chính là Minh Châu phía dưới.

Phương Nguyên thân gia đều mang ở Sơn Hà Châu bên trong, nghe được sau khi cũng không nói thêm gì, lại lung tung không có mục đích đuổi nửa tháng đường, lúc này mới tùy ý tìm một cái huyện thành nhỏ, dùng Nguyên tinh mở đường, làm nhập tịch thủ tục, mua một gian tiểu viện ở lại.

Đại Càn lực chưởng khống vẫn là rất mạnh, bất luận mua dinh thự vẫn là làm việc, không có một cái thân phận quang minh chính đại, chung quy phải bị quan tâm.

Bất quá Phương Nguyên cách làm cũng tương đương đơn giản.

Tùy ý tìm một nhà bình thường đại hộ, lấy Nhập mộng linh pháp bóp méo trí nhớ, biến thành bà con xa, lại dùng Nguyên tinh mở đường, phối hợp bản địa

nhân mạch, chỉ cần không phải chân chính hung đồ, quan phủ giống như cũng sẽ không chết cắn không tha.

Lấy Phương Nguyên hóa thân người trung niên, tự nhiên là không có một chút nào án cũ, có thể thành công qua quan, ngủ đông đi xuống.

"Đại Càn đến cùng không thể so nơi khác, chỉ cần có Nguyên tinh, bình thường linh gạo linh rau, còn có Linh tuyền, đều là không thiếu gì cả, còn có thể giao hàng tới cửa. . ."

Phương Nguyên tuần tra xuống bếp phòng, hết sức hài lòng.

Cũng không phải là không thể lại mua mấy cái nha hoàn người hầu, bất quá hắn bí mật quá nhiều, nơi đây cũng bất quá tạm thời đặt chân, cũng sẽ không tất đồ gây phiền toái.

"Nói đến. . . Ta ở Mộng giới bên trong từng thấy, thích hợp nhất Mộng Sư ăn cơm, vẫn là gạo Hoàng Lương, cái gọi là 'Nhất mộng Hoàng Lương', nhưng đáng tiếc, cái này Linh chủng chính là Huyền phẩm cao giai, bình thường khó gặp, đến ta ngày sau có Linh địa, đúng là có thể từ Mộng giới bên trong thu mua một nhóm đến trồng? !"

Trong huyện thành nhỏ có thể bán linh gạo, tự nhiên cao nhất chỉ có Hoàng phẩm, lúc này nắm đến bổ sung tiêu hao vẫn là thừa sức.

Phương Nguyên ăn uống no đủ, thả xuống bát đũa, đi tới trong tĩnh thất, ngồi khoanh chân.

Nghiền ngẫm suy nghĩ trong, thần niệm lại bắt lấy cái kia có mặt khắp nơi Mộng giới.

Trên đường phố, quang mang lóe lên, Phương Nguyên bóng người liền hiện lên đi ra.

"Đông Thắng Châu, Thiên Tuế sơn!"

Hắn đi tới tứ phương thạch bi trước, ra mấy điểm cống hiến, nhất thời được đến cái này thế lực cơ bản tư liệu.

"Thiên Tuế sơn, Đông Thắng Châu thế lực, Môn chủ Long Hổ Chân Nhân, tu tập trấn môn công pháp 'Long Hổ Trấn Ngục quyết', đã mở tịch tám đạo linh mạch, ngưng tụ Long Hổ chân thân, là vì Chân Thánh, ghi tên Đông Thắng Châu Long bảng người thứ mười ba!"

"Phó môn chủ Lâm Thiên Diệp, tám mạch Võ Tông tu vị, chủ tu Khô Vinh huyền công, Thiên Diệp Thủ. . . Ghi tên Hổ bảng thứ năm!"

. . .

"Còn có một cái Chân Thánh tọa trấn, xác thực phiền phức. . . Dù là ở Mộng giới, muốn thuê cỡ này tu vị Mộng Sư, đánh đổi cũng không phải ta có khả năng gánh chịu nổi."

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, liên hệ xuống Phong Tín Tử, đem tình huống thuận miệng nói nói.

"Ồ? Đạo hữu dĩ nhiên chọc Thiên Tuế sơn?"

Với hắn lường trước phản ứng như thế, Phong Tín Tử tiếng nói nhàn nhạt, tựa hồ không cảm giác đến bao lớn không được.

Dù sao, Đại Càn quá mức quảng đại, Mộng Sư tiêu dao, trực tiếp cao bay xa chạy, lại có cái nào có thể làm gì?

Càng không cần phải nói, hắn chỗ dựa cứng chắc, Thiên Tuế sơn so sánh cùng nhau, bất quá con kiến nhỏ.

"Kỳ thực Thiên Tuế sơn không tính là gì, chỉ có vị kia Long Hổ Chân Nhân là một nhân vật, Chân Thánh a. . . Không phải bảy tầng trở lên Hư Thánh không thể địch nổi!"

Phong Tín Tử thở dài.

Hư Thánh bảy tầng, cảnh giới trên vẫn là tương đương tại Võ Tông Thất Mạch, Linh Sĩ thất khiếu, chân thực chiến lực lại vượt xa khỏi.

Phương Nguyên không khỏi lặng lẽ, dù là Phong Tín Tử, lúc này cũng bất quá ba, bốn trọng Hư Thánh cảnh giới, dù sao, luyện được Đan Linh, cùng sáng tạo sinh mệnh, vẫn là hai khái niệm.

Đan Linh chỉ là đơn độc cá thể, như Kiếm linh giống như, hết sức đặc thù, còn chân chính sinh mệnh, lại nếu có thể tự mình sinh tồn sinh sôi, trong đó chênh lệch không thể dùng đạo lý để tính.

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 256: Chuyển Sinh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 257: Cửu Biến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 258: Hóa Giao

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 259: Phúc Họa

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 260: Bí Cảnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 261: Vượt Ải

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 262: Đem Bán

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 263: Biến Hóa

Bị mua đi rồi, Phương Nguyên một đường nghe, cũng đại khái sáng tỏ đôi này vợ chồng thân phận.

Cái này áo xanh quan nhân họ Hứa, tên một chữ một cái Nhân chữ, chính là huyện Thanh Hà cử nhân, là cái thần đồng, mười hai tuổi liền trúng cử, lúc này thi đậu Tiến sĩ, bị ngoại phóng làm quan, mang theo mấy cái nha hoàn người hầu liền đi tới đó tiền nhiệm, cái này Uyển nhi lại là thê tử của hắn, đã có năm tháng mang thai.

Cổ đại xe ngựa xóc nảy, bất lợi sản phụ, hơn nữa thế giới này Thủy hệ phát đạt, bởi vậy Hứa Nhân vẫn là lựa chọn ngồi thuyền.

Ở bến tàu trên, liền thuê một chiếc nho nhỏ khách thuyền, xuôi dòng mà xuống.

Cho tới Phương Nguyên ba con cá, tự nhiên bị đưa đi nhà bếp.

Đáng nhắc tới chính là, cái kia màu vàng lý vẫn còn, xem ra hoặc là muốn tìm cái nơi tốt lành lại phóng sinh, hoặc chính là Hứa Nhân ăn nó chi tâm không chết, dù sao cũng coi như là nửa cái linh vật, ăn đối với thai nhi có nhiều chỗ tốt.

Ngoại giới sắc trời bắt đầu tối, nhà bếp bắt đầu bắt đầu bận túi bụi, kim hồng lý ngư nhìn Phương Nguyên hai con cá vẻ mặt liền mang theo một tia trêu tức.

"Muốn chết muốn chết muốn chết. . ."

Cá trắm đen lớn lúc này đã kinh ngạc sững sờ, chỉ biết lan truyền ra một ý nghĩ.

"Thực sự là. . . Dựa núi núi lở, dựa nước nước khô, cuối cùng vẫn phải là dựa vào chính ta!"

Phương Nguyên chuyên tâm mặc vận bí quyết, ngưng trệ bất động.

Hắn Triết Long quyết công hiệu cũng sắp đi qua, bởi vậy mới có thể không có sợ hãi, bằng không tính mạng đi đầu phía dưới, như khóc vừa khóc liền có thể hỗn đi qua, hắn ngoài miệng nói không muốn, tám thành thân thể lại cố hết sức làm rồi.

"Long có thể lớn có thể nhỏ, có thể bay lên có thể ẩn, lớn thì lại nuốt mây nhả khói, nhỏ thì lại ẩn giới che giấu hình, bay lên thì lại bay vút tại vũ trụ trong lúc đó, ẩn thì lại ẩn núp tại sóng lớn bên trong. . ."

Cái này Triết Long quyết chính là Long tộc thần thông, bảo mệnh bí quyết.

Phương Nguyên mặc vận chân quyết, chỉ cảm thấy nguyên bản một mảnh khô cạn trong cơ thể, từng tia một Nguyên khí buông lỏng, bắt đầu nhanh chóng vận chuyển lên.

"Lý cá vượt long môn, cũng không phải nhảy một cái qua liền Hóa Long, mà là kích phát trong cơ thể một tia long tính, mở ra Hóa Long cơ hội!"

Nghĩ Cửu Biến Hóa Long quyết nội dung, Phương Nguyên trong con ngươi lóe qua hiểu ra.

"Thế nào? Có làm hay không?"

Lúc này, một cái đột ngột tiếng người liền từ bên cạnh truyền đến.

"Cái kia công tử nhà giàu, phì nước mỡ, bỏ tiền mua cá lúc thấy không? Ít nhất có mấy chục lượng bạc, còn có bên hông hắn ngọc bội, cũng không phải vật phàm!"

Thanh âm này có chút quen tai, Phương Nguyên vừa nghe liền nghĩ tới, rõ

ràng là cái kia trước người đánh cá.

Lúc này, nguyên bản nhóm lửa, làm việc vặt, cũng dồn dập tụ lại đây, vây quanh sáu, bảy người, nhìn ra thấy Phương Nguyên thở dài.

Cái kia Hứa Nhân mắt bị mù, dĩ nhiên trực tiếp chọn một cái hắc thuyền!

Chính là dựa núi ăn núi, dựa nước ăn nước, những thứ này người đánh cá người chèo thuyền tuy rằng cũng là người cơ khổ, nhưng vì kế sinh nhai, đi được một nửa dừng lại thuyền, hỏi lại khách quan muốn ăn đao bản mặt vẫn là mì vằn thắn, cũng rất nhiều nhân tài.

Người miền núi là ban ngày rơi xuống đất, buổi tối che mặt làm cướp.

Cái này người đánh cá cũng tương tự không kém bao nhiêu.

"Chờ một chút, ta xem cặp vợ chồng này thân phận không đơn giản, e sợ có chút cái đuôi!"

"Cổ lão tam, ngươi chính là sợ chết, không muốn đã quên lần trước, chúng ta liền một cái thất phẩm quan đều làm thịt, quan ấn cáo thân hướng về trong nước ném đi, lại có ai có thể tìm đến?"

"Bạch Lý Lãng, đừng tưởng rằng ta không biết ngươi tâm tư gì, như vậy xui khiến đoàn người trợ lý, không phải là coi trọng cái kia xinh đẹp Tiểu nương tử sao?"

. . .

Một đám chuyển chức cướp sông người kịch liệt thảo luận, chợt vẫn là Bạch Lý Lãng chiếm thượng phong, rất nhiều tròng mắt không chịu nổi bạc trắng cướp sông trực tiếp rêu rao lên:

"làm! Như vậy dê béo nhưng là không thường thấy!"

"Đoạt hắn kim ngân, bắt người đàn bà của hắn!"

. . .

"Chư vị, lần này đoạt được kim ngân, ta Lão Bạch một phần cũng không muốn, chỉ cần hắn cái kia xinh đẹp thê tử, mong rằng chư vị huynh đệ hạ thủ lưu tình. . ."

Cái kia mò lên Phương Nguyên mấy con cá người đánh cá, Bạch Lý Lãng bốn phía chắp tay, trên mặt ý cười tràn đầy.

"Nếu ngươi Bạch lão đại cũng là như vậy nói, huynh đệ liền để ngươi, khoảng chừng cái kia dê béo trên người kim ngân không ít, đầy đủ bù đắp. . . Ha ha. . . Đến lúc đó kỹ viện tìm mấy cái, không thể so quan gia tiểu thư kém!"

"Ta muốn hắn khối này ngọc!"

"Được, chuyện đó liền định ra như thế, việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức động thủ, trở về lại uống canh cá khánh công!"

Bạch Lý Lãng vui sướng, trực tiếp nói.

Cũng không trách hắn định liệu trước, lúc này thuyền tại giang trung tâm, nơi này chính là tuyệt địa, dù là tin tức tiết lộ, đôi kia vợ chồng còn có thể lật trời hay sao?

"Thiếu gia nhà ta phu nhân chờ ăn cá đây, các ngươi còn ngốc đứng làm cái gì?"

Lúc này, một cái người hầu liền tiến vào nhà bếp, trong miệng còn nói liên miên cằn nhằn, nhìn thấy cái này cảnh tượng, lại là ngẩn ra, còn có chút mơ hồ.

Phốc!

Liền ở trong nháy mắt này, Bạch Lý Lãng tiến lên, rút ra dao găm, đột nhiên

một đâm.

Gã sai vặt này nhất thời con ngươi bạo đột, ngã xuống.

"Ăn cá? Ha ha. . . Hay là đi địa phủ ăn canh đi!"

Bạch Lý Lãng cười lớn một tiếng, liếm liếm khóe miệng dòng máu, cùng cái khác cướp sông gào thét, nhất thời tuôn ra nhà bếp, mơ hồ tiếng kêu thảm thiết truyền đến, ở yên tĩnh trong phòng bếp vang vọng.

"Ha ha. . . Đây chính là báo ứng a!"

Phương Nguyên nhìn cấp thiết lên kim hồng lý ngư, trong lòng mừng lớn: "Cái kia cướp sông cũng sẽ không quản ngươi có linh không linh, nhất định phải nấu ăn canh!"

Kim hồng lý ngư lườm hắn một cái, vẫn không có nói chuyện.

"Muốn chết muốn chết muốn chết!"

Bên cạnh, cá trắm đen chuyển vài vòng, nhìn ra thấy Phương Nguyên đều có chút mắt hôn.

"Thực sự là thật không thú vị!"

Trong lòng hắn lắc đầu, trên người một tầng huyền ánh sáng màu đen hiện lên.

Ở hắc quang bên trong, Phương Nguyên thân thể chợt bắt đầu quỷ dị mà kéo dài, râu cá thu hồi, đã biến thành một cái dài khoảng ba thước hắc xà dáng dấp.

Lúc này, dữ liệu lan một thoáng hiện lên, triển lộ ra hoàn toàn mới thuộc tính:

"Họ tên: Phương Nguyên

Chủng tộc: Hắc xà (mười năm)

Tinh: 18

Khí: 18

Thần: 18

Chức nghiệp: ? ? ?

Tu vị: ? ? ?

Kỹ năng: Cửu Biến Hóa Long quyết (đệ tứ biến), Khống Thủy thần thông (cấp ba)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

"Trăm năm cá chép đạo hạnh, chuyển đổi lại đây cũng chỉ có mười năm hắc xà tu hành? Không đúng, cái này hắc xà cũng không phải Phổ thông chủng, mà là kích phát rồi long tính dị chủng, vậy thì nói xuôi được. . ."

Phương Nguyên yên lặng nghĩ, thích ứng thân thể mới.

Xoẹt!

Hắn nhẹ trở mình, một thoáng liền từ bồn bên trong bò đi ra, trên đất bò sát.

"Cửu Biến Hóa Long quyết đệ tứ biến, là Hắc Xà biến, từ đây kích phát long tính, cũng thoát khỏi thủy hành hạn chế!"

Đơn thuần thủy sinh sinh vật, một khi lên bờ, vậy thì thật là biến thành cái thớt gỗ chi thịt.

Nhưng tu thành Hắc Xà biến sau khi, cục diện nhất thời không giống.

Hắc làm vì Thủy Đức, cái này hắc xà cũng là rắn nước, xuống nước có thể bơi, lên bờ có thể bò, nếu là bình thường cá chép tu luyện đến một bước này, con đường một thoáng liền mở rộng không ít.

"Muốn chết muốn chết muốn chết. . ."

Chỉ là nhìn thấy cá đen đột nhiên biến thành hắc xà, cái kia cá trắm đen trực tiếp bị dọa sợ, nhìn Phương Nguyên phun ra lưỡi, một bộ sắp doạ chết rồi vẻ mặt.

Liền ngay cả cái kia màu vàng cá chép, cũng là ngây người, mắt to bên trong lóe qua vẻ sợ hãi.

"Kích phát long tính, hóa thân hắc xà, ngoại trừ thủy hành thần thông ở ngoài, hẳn là còn có cái khác. . . Bất quá, cái này đều cần ta tự mình tìm tòi!"

Phương Nguyên lười biếng bò đến cá bồn bên trên, cuốn lên cá trắm đen lớn, hướng về ngoài cửa sổ ném đi.

Phốc Đùng!

Cái này phía bên ngoài cửa sổ chính là giữa sông, chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, cái kia cá trắm đen liền bị vứt vào trong nước, nhanh chóng đi khắp.

Ở trên thuyền kêu thảm thiết mơ hồ, sát phạt đang thịnh lúc, căn bản không có ai sẽ đi quan tâm một cái không người nhà bếp, cùng với một con cá hướng đi.

"Tốt, nó thiểm, ta cũng nên thiểm!"

Phương Nguyên cố ý nói chuyện lớn tiếng, bò hướng về cửa phòng.

"Đạo hữu chậm đã!"

Quả nhiên, cái kia kim hồng lý ngư không thể kiềm được, chủ động truyền âm.

Nàng tiếng nói yếu mềm yếu mềm nhu nhu, lại hóa ra là cái nữ. . . Không, mẫu.

"Nguyên lai ngươi biết nói a. . ."

Phương Nguyên cũng không đi rồi, nằm nhoài bên chậu nước trên, tốt không chừa chỗ trống mà nhìn: "Ta vừa bắt đầu còn tưởng rằng ngươi là người câm đây!"

". . ."

Kim hồng lý ngư không nói gì, nhưng Phương Nguyên phỏng chừng nàng nhào lên cắn chết trái tim của chính mình đều có.

"Thiếp thân trước gây nên, thực sự vạn bất đắc dĩ , bởi vì trên người chịu trách nhiệm thật lớn quan hệ. . . Kính xin đạo hữu thứ lỗi, cứu giúp ta một mạng!"

Kim hồng lý ngư bắt đầu khẩn cầu.

Nàng cũng thấy rõ tình thế, như làm chủ vẫn là cái kia Thiếu phu nhân Uyển nhi, nàng bảo mệnh cơ hội rất lớn, nhưng nếu đổi thành Hứa Nhân, thì có năm thành cơ hội vào nồi, hiện tại biến thành cái kia một đám cướp sông, lại là tất nhiên không may, là lấy lại cũng không kịp nhớ cái gì, trực tiếp hướng về cái này điều thần bí hắc xà khẩn cầu.

"Cầu người đều không báo họ tên, không thành ý!"

Phương Nguyên phun nhổ ra lưỡi.

"Thiếp thân. . . Tên là Lý Loan. . ."

"Phạm vào chuyện gì? Tại sao lại rơi xuống như vậy đất ruộng?"

Phương Nguyên hỏi lại, cái này cá chép lại là kiên quyết không nói.

"Cũng được. . . Xem ở đều là Thủy tộc phần trên, ta liền kéo ngươi một cái!"

Hắn chuẩn bị giở lại trò cũ, cuốn lên cái này kim hồng lý ngư, đưa nàng ném ra ngoài cửa sổ.

Dù sao, này thân đã khôi phục hơn nửa thuộc tính dữ liệu, tuy rằng nhìn chỉ là điều dài một mét hắc xà, nhưng thật đánh tới đến, e sợ liền Võ Tông đều phải bị đẩy ngã.

"Chậm đã!"

Cái này kim hồng lý ngư lại tiếp tục mở miệng: "Thiếp thân. . . Trên người có An giang truy nã, e sợ không thể ở sông lớn bên trong lộ diện! Còn có. . . Đôi kia vợ chồng với ta có ân. . ."

"Vậy cũng chỉ là đối với ngươi ân đức. . . Cái kia Hứa Nhân còn muốn nấu ta đây!"

Phương Nguyên nguýt một cái.

Kim hồng lý ngư lúc này cũng đại khái hiểu rõ Phương Nguyên tính tình, trực tiếp mở miệng: "Như quân giúp đỡ, thiếp thân đồng ý đưa lên một cái chỗ tốt!"

"Ngươi nói trước đi rõ ràng!"

Lúc này, trên thuyền tiếng la giết dần tắt, hiển nhiên đã đến nguy cấp nhất lúc.

Lý Loan không cách nào, chỉ được nói ra: "Thiếp thân biết được một chỗ Thủy phủ, bên trong che giấu minh châu hai mươi viên, mỹ ngọc ba mươi phương, còn có một bình Linh đan, đối với chúng ta rất nhiều giúp ích!"

"Khà khà. . . Có thể còn có ra những thứ này, đạo hữu cũng không phải bình thường cá chép a!"

Phương Nguyên cười gằn vài tiếng, lại không có hỏi tới, mà là hóa thành một

đạo tia chớp màu đen, nhào về phía khoang tàu phòng hảo hạng.

"Cái kia Hứa Nhân mặc dù đối với ta không có ân, nhưng Bạch Lý Lãng theo ta có cừu oán, phải có báo!"

Trên mặt đất, máu tươi lan tràn, mấy cái nha hoàn người hầu ngã vào trong vũng máu, đúng là chủ ngủ bên trong, còn có lục tung tùng phèo cùng quát lớn âm thanh truyền đến.

"Các ngươi. . . Thật là to gan, bản thân chính là triều đình. . . Mệnh quan triều đình!"

Hứa Nhân tiếng nói truyền ra, còn có một cô gái kinh ngạc thốt lên.

"Khà khà! Mệnh quan thì lại làm sao, chúng ta lại không phải là không có giết qua. . ."

Bạch Lý Lãng nanh cười một tiếng, phu nhân này mỹ mạo, thật là làm hắn thèm nhỏ dãi ba thước, hận không thể lập tức giết phu mà đoạt thê.

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 264: Lục Lộ

Hứa Nhân cầm trong tay trường kiếm, bảo vệ thê tử, nhìn dần dần áp sát cướp sông, mồ hôi lạnh trên trán rì rào mà xuống.

Hắn bạc có võ lực, cũng không coi là luyện gia tử, đối đầu này một đám cướp sông, thực tại hi vọng xa vời, nhưng ái thê liền ở phía sau, cũng chỉ có thể liều mạng.

Phù phù! Phù phù!

Lúc này, chẳng biết vì sao, mặt sau hai cái cướp sông, lại là bỗng nhiên một đầu ngã xuống đất, không rõ sống chết.

"Chuyện gì xảy ra?"

Cướp sông kinh hãi, một người tiến lên, sờ sờ hơi thở, nhất thời nhảy lên: "Lão đại, bọn họ đều chết rồi!"

"Tê tê!"

Một cái âm thanh truyền đến, hắc quang lóe lên, lại là một người ngã xuống.

"Rắn! Có rắn!"

Lần này hung thủ trực tiếp chiếm giữ trên đất, đúng là nhượng bọn họ nhìn rõ ràng, mấy người không khỏi lớn kêu ra khỏi miệng.

"Không phải một con rắn độc sao?"

Bạch Lý Lãng dũng khí nhất tráng, trước không biết nguyên nhân, trong lòng

còn có chút e ngại, lúc này lại là hào khí ngất trời, gào thét: "Xem ta làm thịt nó!"

Nói, một đao chính là bổ ra.

Xoẹt . . . . Xoẹt. . . . . !

Lưỡi đao ở vảy rắn trên xẹt qua, phát ra một điểm tia lửa, chợt liền bị văng ra.

"Làm sao có khả năng?"

Bạch Lý Lãng nhất thời kinh hãi.

"Yêu. . . Yêu quái!"

Bên cạnh người đánh cá càng là kêu to lên, bắt đầu chia đầu chạy trốn.

Phốc phốc!

Cái này hắc xà chuyển động thân thể, như mũi tên nhọn giống như, liên tục đột thứ.

Nhưng thấy sương máu dâng trào, còn lại mấy cái cướp sông đều là ngực phá tan một cái động lớn, mềm mại ngã xuống.

"Quỷ. . . Quỷ a!"

Bạch Lý Lãng hoàn toàn bị doạ ngốc, tê liệt trên mặt đất, dưới khố ướt một đám lớn, có mùi tanh tưởi vị truyền ra.

"Quả nhiên, thân thể này, vẫn là rất tiện dụng sao!"

Phương Nguyên thử một cái, đối với cái này hắc xà thân biểu thị thoả mãn, ít nhất so với trước cá chép cường nhiều hơn, nhìn thấy Bạch Lý Lãng xin tha, lại là cười lạnh một tiếng: "Ngươi hại người cũng là thôi, lại còn dám muốn tiểu gia

tính mệnh, nên ngươi xuống địa phủ!"

Nói, trực tiếp tiến lên, kết thúc hán tử kia tính mạng.

"A. . . Là cái này rắn đã cứu chúng ta?"

Uyển nhi sợ hãi không thôi, lại nhìn bò lên trên mặt bàn, lân phiến ở ánh nến phía dưới chập chờn rực rỡ hắc xà, vẫn tự không dám tin tưởng.

"Tự nhiên là ta!"

Phương Nguyên miệng nói tiếng người.

"Yêu. . . Yêu quái!"

Uyển nhi sắc mặt tái nhợt, doạ đến cơ hồ ngất đi.

"Uyển nhi, không phải sợ, người có tốt có xấu, cái này rắn vừa cứu chúng ta, cái kia chính là nghĩa yêu!"

Hứa Nhân miễn cưỡng chính chính y phục, hướng về hắc xà thi lễ: "Tiểu sinh Hứa Nhân, đa tạ cứu giúp! Đại ân đại đức, vô cùng cảm kích, tất phụng tam sinh lấy báo. . ."

"Thôi!"

Đầu rắn buông xuống, một đạo hắc khí hiện lên, hiện ra Phương Nguyên thiếu niên mặc áo đen Âm thần.

"Ta tên Phương Nguyên, lần này cứu ngươi, cũng là gặp may đúng dịp, càng có một việc muốn ngươi đi làm!"

"Chỉ cần không trái Thánh nhân giáo huấn, tận xin mời ân công dặn dò!"

Nhìn thấy Phương Nguyên hiện thân, Hứa Nhân càng thêm xác định đây là một con đại yêu, giọng nói không khỏi lại cung kính mấy phần.

"Hừm, trên thực tế cũng không có gì, chủ yếu chính là cái kia màu vàng cá chép, cần mượn trên người ngươi công đức quan khí, che chở một đoạn đường!"

Phương Nguyên lẫm lẫm liệt liệt nói.

Trên thực tế, cái này cũng là vì mình cân nhắc.

Dù sao, cái kia ba con Tề hồ đại yêu đã khắp thế giới ở truy nã hắn, dù là lúc này chuyển đổi thân phận, ở đáy nước chạy đi cũng là phiền phức, không bằng lẫn vào Nhân tộc ở trong, lừa dối qua ải, một đường thông suốt.

Dù là Yêu tộc lại có thêm trí tưởng tượng, cũng đoán không được đến hắn là lấy phương thức chuyển tiến vào.

Cái này Hứa Nhân muốn đi phủ Kim Trạch, vừa vặn ngay khi hồ Kim Đình bên trên, cũng không tính nhiễu đường.

"Che chở? Tiểu nhân tài năng kém cỏi, đức hạnh nông cạn, e sợ. . ."

Hứa Nhân đầu tiên là mơ hồ, chợt thì có phiền phức trên người cảm giác.

Đây chính là yêu quái trong lúc đó tranh chấp, nếu là lan đến gần trên đầu hắn, vậy cũng dễ dàng không chịu nổi.

"Ta nói ngươi đủ, ngươi chính là đầy đủ!"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng: "Chẳng lẽ ngươi muốn vong ân phụ nghĩa hay sao?"

Hắn lúc này chính là Yêu tu, một tia sát khí bên ngoài, Hứa Nhân trên tay mềm nhũn, trường kiếm coong một tiếng, trực tiếp rơi trên mặt đất.

'Lúc này người làm vì dao thớt, ta làm vì thịt cá, chỉ được nhận, ai. . . Không nghĩ tới mới thoát hang sói, lại vào miệng cọp. . .'

Hứa Nhân trong lòng ai thán, lúc này chỉ có thể lại lễ: "Như vậy, nào dám không tòng mệnh?"

"Ha ha, được!"

Phương Nguyên thần hồn trở về cơ thể, lẫm lẫm liệt liệt hướng về trên giường một bàn: "Ngươi đi đem thuyền cặp bờ, cái đuôi đều xử lý. . . Còn có, cái kia bồn cá chép vàng, chuyển tới ta chỗ này đến!"

"Tuân mệnh!"

Hứa Nhân đồng ý, lúc này đi ra phòng nhỏ, nhìn thấy chính mình mấy cái người hầu cận đều ngã vào vũng máu ở trong, không khỏi bi từ trong đến.

Còn có Hứa phu nhân, nhìn thấy cả thuyền tử thi, doạ đến cơ hồ sẩy thai, để Hứa Nhân bỏ ra thật lớn công phu mới động viên xuống.

Không đến bao lâu, cái kia Hứa Nhân quả nhiên đem Lý Loan đưa đến, chợt lùi ra , còn đón lấy làm sao đem thuyền cặp bờ, thông báo quan phủ, đó chính là hắn chuyện của chính mình.

. . .

Tử thi chuyển sau khi đi ra ngoài, bên trong gian phòng đúng là thanh tĩnh rất nhiều.

Ngược lại Hứa Nhân vợ chồng tối nay là tuyệt đối không dám vào ngủ, căn phòng này cũng hiến đi ra, toàn khi hiếu kính hắc xà đại gia.

Ngoài cửa sổ nước chảy róc rách, trong phòng ánh sáng của đèn dầu nhỏ như hạt đậu, toả ra ấm áp quang mang.

"Làm sao? Ngươi còn không hiện thân?"

Phương Nguyên hiện ra Âm thần, nhìn kỹ cá bồn.

Kim hồng lý ngư bất đắc dĩ, nhắm mắt lại.

Một vệt hào quang lưu chuyển, bên trong gian phòng nhất thời có thêm một cái mi mục như họa, tiên tử thướt tha cô gái.

Ở nàng quanh người, còn có hơi hơi nước ngưng tụ, càng ngày càng chiếu rọi đến cái này Âm thần như huyễn tựa như họa, ngược lại liền không giống phàm nhân.

"Ngươi cái này Âm thần. . . Có thương tích tại người a! Nếu không là ban đêm, liền hiện hình đều không làm nổi!"

Phương Nguyên nhìn, đại lắc đầu.

Cái này Âm thần tu luyện, tự nhiên cũng là do hư hóa thực, mượn giả tu thật, càng chân thực, đại biểu tu vị càng cao.

Thật giống như hắn lúc này hóa thân thiếu niên mặc áo đen, ở ánh nến phía dưới, hô hấp máu thịt đều có, giống như người thật.

Đem so sánh mà nói, cái này thần hồn của cô gái liền suy yếu vô cùng, bất luận người nào nhìn đều sẽ xem là Quỷ hồn nhất lưu.

Bất quá Phương Nguyên cũng nhìn ra rồi, này không phải là cái này kim hồng lý ngư tu vị không ăn thua, mà thuần túy là bởi vì có thương tích tại người.

"Thiếp thân không cách nào lâu ở trước mặt người duy trì, thực sự thất lễ!"

Lý Loan làm cái cung nữ lễ, mặt đỏ lên, xin lỗi một tiếng, lại hóa thành mây mù, trở về bản thể ở trong.

"Hừm, ngươi đắc tội chính là cái nào?"

Phương Nguyên nhìn nàng cái này dáng dấp khí chất, đúng là đến rồi một chút hứng thú, thuận miệng hỏi.

". . . Là An giang Long quân!"

Lý Loan trầm mặc, chợt thở dài một tiếng, thành thật khai báo.

Dù sao, trước mặt cái này yêu thông minh cực kỳ, không nói cũng có thể đoán được mấy phần, che giấu không lớn bao nhiêu dùng, cái này mãn giang truy nã, cũng căn bản không ẩn giấu được đi.

"Được! Có cá tính!"

Phương Nguyên nở nụ cười, chính mình trêu đến bất quá là mấy con đại yêu, dự bị Thủy quân, liền chật vật như vậy.

Cô gái nhỏ này ngược lại tốt, trực tiếp chọc một vị Long quân!

Có thể xưng Long quân, ít nhất cũng có Long thân, lại có Thần sắc, chỉ sợ cũng là cái kia Tề hồ bên trong đại yêu cũng không dám trêu chọc.

"Ngươi làm sao chọc tới hắn?"

Hắn trong con ngươi mang theo một điểm hiếu kỳ.

"Này là đại bí, ta sẽ không nói!"

Lý Loan kiên quyết nói: "Nói ra cũng vô dụng. . . Ngược lại sẽ liên lụy ngươi!"

"Vậy bây giờ đây, ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?"

Phương Nguyên cũng nhìn ra rồi, bất luận cái này Lý Loan trước làm sao, lúc này lại là không còn sức đánh trả chút nào, cái kia Âm thần vốn là cái bóng mờ, liền mê hoặc phàm nhân đều không làm được.

"Đạo hữu nếu như đã làm ra bố trí, cần gì phải hỏi ta?"

Lý Loan hỏi ngược lại: "Đi nhân tộc đường tắt, đi tới cái khác thuỷ vực, xác

thực là cái biện pháp tốt!"

"Này này, ngươi muốn dựng thuận gió thuyền, hỏi qua ta không có? Cẩn thận ta cho ngươi ném xuống!"

Phương Nguyên nguýt một cái.

"Trước đạo hữu không phải cùng Hứa Nhân hai vị nói, ta muốn mượn bọn họ khí vận tránh họa sao?"

Lý Loan nháy mắt, một bộ vô cùng vô tội dáng dấp.

Khi thấy Phương Nguyên núi băng giống như khuôn mặt thì vẫn là chỉ có thể đầu hàng: "Ngươi muốn cái gì? Thiếp thân nơi này đúng là còn nhớ mấy chỗ bảo tàng nơi, cùng với mấy thiên kinh điển cùng công pháp. . ."

'Cô gái nhỏ này, thân phận không đơn giản a. . . Đáng tiếc vẫn là chưa va chạm nhiều, quá non một điểm. . .'

Phương Nguyên trong lòng xem thường, chợt làm ra bị đánh động dáng dấp: "Được! Vậy ta hôm nay liền giúp ngươi cái này một cái , còn thù lao sao? Chúng ta từ từ nói chuyện!"

Hắn tuy rằng sẽ không chủ động gây sự, nhưng cái này mộng trong thế giới, chết rồi cũng không phải thật sự chết rồi, có lúc đương nhiên muốn mạo hiểm, tranh thủ to lớn nhất tiền lời.

. . .

Hứa Nhân nhìn dáng dấp rất thông minh, dằn vặt sau một hồi lâu, rốt cục học được khống chế thuyền, ngừng ở bên bờ.

Chợt, chính là tìm kiếm dấu chân, đồng thời sai phái nông phu, nhanh chóng trình báo địa phương Huyện lệnh.

Một thuyền tử thi, cái này là không bình thường đại án, lúc này thì có nha dịch cùng ban đầu bộ khoái đến.

Khung cảnh này, đổi thành bình thường làm xem xét, e sợ không chết cũng tàn tật.

Nhưng Hứa Nhân có công danh tại người, lại là tiến sĩ bù quan, đãi ngộ tự nhiên cực kỳ không giống, trực tiếp chỉ nhận Bạch Lý Lãng mấy người làm vì cướp sông, lại ra tiền an táng trung tâm bảo hộ chủ nha hoàn người hầu, quan trên mặt thông suốt, sau ba ngày, liền tiếp tục khởi hành.

Bất quá lúc này, vợ chồng này đã đối với thuyền sản sinh bóng ma trong lòng, tình nguyện đi đường bộ cũng không muốn tiếp tục đi đường thủy.

Đối với Phương Nguyên cá Lý Loan tới nói, đây căn bản không đáng kể.

Thậm chí , bởi vì rời xa đường thủy, trái lại có thể tách ra rất nhiều truy tung, tự nhiên cũng là cầu cũng không được việc.

"Cái này huyện thành nhỏ, vẫn là rất náo nhiệt sao. . ."

Trong xe ngựa, bãi một cái vại cá, bên trong một cái màu đỏ vàng cá chép qua lại bơi lội, nhìn rất là quái dị.

Mà càng thêm kỳ quái chính là, ở Hứa Nhân trên người, một cái thanh âm lười biếng vang lên, lại có một cái đầu rắn xuất hiện, ngay khi hắn cổ áo trên, tò mò thăm dò.

"Ân công nói tới là, nơi đây Huyện lệnh vẫn tính thống trị đắc lực!"

Hứa Nhân sắc mặt hơi trắng bệch.

Mặc cho ai, trên người thời khắc bị một con rắn quấn quít lấy, vẫn là loại kia giết người không chớp mắt rắn độc, sắc mặt đều sẽ không đẹp đẽ đi nơi nào.

Cái này chính là Phương Nguyên kiềm chế hắn thủ đoạn.

Bằng không, hắn vẫn đúng là sợ người này phát điên, trực tiếp đi tìm hòa thượng đạo sĩ tới đối phó hắn.

Lúc này Nhân tộc nghĩ muốn sinh tồn, loại này kỳ nhân dị sĩ vẫn là thiếu không được, nói không chừng sẽ để Phương Nguyên cống ngầm lật thuyền, là lấy muốn phòng ngừa chu đáo.

Bây giờ nhìn lại, hiệu quả tương đối khá.

Cái này Hứa Nhân quả nhiên tận tâm tận lực, càng là một chút tay chân cũng không dám làm.

Dù sao, hắn không dám nắm cái mạng nhỏ của chính mình đến đùa giỡn!

"Cái này một đường, Thần miếu tế tự rất nhiều a. . . Xem ra ở thế giới này, vẫn là yêu quỷ thịnh hành. . ."

Phương Nguyên nhớ tới nhìn thấy, không khỏi lắc lắc đầu.

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 265: Suy Đoán

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 266: Hà Thần

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 267: Nghiệt Long

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 268: Bí Ẩn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 269: Thanh Phong

Đo lường ra đạo văn! "Tốt một tay thâu thiên hoán nhật!"

Phương Nguyên vỗ tay: "Đến này Dị bảo trấn áp khí số, Hứa Đình ngày sau tất nhiên có thể có thành tựu, ngươi muốn phân hắn khí số công đức? Tăng tiến đạo hạnh?"

"Không sai, thiếp thân phụ huyết hải thâm cừu, không thể không báo!"

Lý Loan mặt hiện vẻ kiên nghị, một hớp thừa nhận, lại hiện ra Âm thần, trịnh trọng bái xuống: "Mong rằng đạo hữu giúp ta, sau khi chuyện thành công, nguyện làm nô làm tỳ, tan xương nát thịt trả lại!"

"Miễn. . ."

Phương Nguyên phẩy tay áo một cái, "Như vậy chuyện phiền phức, đừng tới tìm ta! Bất quá chúng ta lúc này mục đích đúng là tương thông, có lẫn nhau mượn lực chỗ!"

Nữ tử này đối đầu, tám thành cũng là An giang Long quân cái kia nhất đẳng cấp, Phương Nguyên có thể không có hứng thú cho mình tự tìm phiền phức.

Nhưng không thể không nói, có nàng trợ lực, kế hoạch của chính mình cũng có thể càng thêm thuận lợi.

"Đương nhiên có thể. . ."

Lý Loan ngờ vực đứng lên, có chút nghi ngờ không thôi.

Giao long chi châu, chính là cái gì loại báu vật?

Dù là nàng đã nói rõ loại này không có bao nhiêu long tính, không thể giúp mãng xà hóa long, nhưng cũng có thể trấn áp khí vận, chiếm được chỗ tốt nhiều.

Ở Phương Nguyên phát hiện một sát na kia, nàng đã chuẩn bị không tiếc đánh đổi đem này yêu ở lại chỗ này, lại không nghĩ tới đối phương càng không có một chút nào tham niệm?

Nhưng có thể không cùng cái này ân nhân cứu mạng, lại sâu không lường được hắc xà yêu động thủ, tự nhiên là rất tốt.

Trong lòng nàng thoáng buông lỏng, trên tay lại không có một chút nào lười biếng: "Kính xin đạo hữu phát cái thề đến, thiên địa làm chứng!"

Nơi này thiên địa có đại năng, xin thề không nên, nhất thời không có cái gì, nhưng tương lai thiên kiếp lúc, tự nhiên có hiển hiện, là lấy dù là Long quân đều có kiêng dè.

"Tệ nhân có thể chỉ thiên làm vì thề, tuyệt không một chút mơ ước Hứa Đình Giao long châu ý nghĩ, như người vi phạm, trời chán ghét chi!"

Phương Nguyên nguýt một cái, vừa nhìn về phía Lý Loan: "Như vậy, có thể mang trên tay ngươi lôi hoàn thu rồi không?"

"Xin lỗi!"

Lý Loan mặt đỏ lên, đem Lôi châu thu hồi, lần thứ hai nghiêm mặt quỳ lạy: "Thiếp thân thực sự là lòng tiểu nhân. . ."

"Tốt, vậy bây giờ ngươi có thể giao cho chứ? Ngươi đến cùng là thần thánh phương nào?"

Phương Nguyên nhìn chằm chằm kim hồng lý ngư.

"Thiếp thân. . . Chính là nguyên bản Tề hồ thủy quân con gái!"

Lý Loan cắn răng bạc, rốt cục bắt đầu kể rõ.

"Cái gì?"

Phương Nguyên cái này mới kinh ngạc lên, cảm giác sâu sắc thế giới chi nhỏ, nơi này số trời chi ly kỳ, cũng thật là làm người ta thán: "được rồi, ngươi đón lấy cái gì cũng không cần nói. . ."

Chỉ là suy đoán, hắn đều có thể đoán ra nữ tử này trải qua đến.

Đơn giản là phụ quân bỏ mình, lập chí báo thù, chịu nhục, lẻn vào Long cung, trộm cướp báu vật cái kia một bộ.

Cho tới một cái xà giao tại sao lại sinh ra cá chép nữ nhi đến? Giao tính vốn dâm, căn bản không cần giải thích.

Chỉ là đáng tiếc cái này Lý Loan ẩn nhẫn cùng tâm kế cũng không tệ, lại kém một chút vận may, trộm ra Giao châu tuy rằng cũng là chí bảo, nhưng không cách nào trợ nàng hóa long, lại bị truy binh trọng thương, may mắn được Hứa gia giải cứu, lại thấy rõ Hứa Đình sinh ra, lúc này mới động niệm lấy khí số tu hành.

"Nữ nhân này, phải là còn không biết thân phận chân thật của ta. . ."

Phương Nguyên nhìn hướng về Lý Loan: "Bất quá nàng dù sao nhìn thấy ta cá đen thân, có lẽ có suy đoán? Bất quá chuyện này cũng không có gì, ở đối phó Tề hồ đại yêu phía trên, chúng ta vốn là chính là thiên nhiên minh hữu!"

. . .

"Ồ? Đây là. . ."

Huyện Hắc Trạch đông, có một nhà Đạo quan, tên là Thanh Phong.

Cái này Thanh Phong quan Quan chủ, nghe đồn rằng là một vị có thần thông cao nhân, khi còn trẻ từng cầm kiếm trừ yêu, khá là lang bạt xuống một phen uy danh, được xưng 'Minh Nguyệt Thần Kiếm', đợi đến tuổi dần lớn, liền thoái ẩn ở đây, luận xem tướng hỏi quái, giải mơ tới bói toán, vậy cũng là vô cùng chuẩn, bởi vậy đèn nhang rất tốt.

Đương nhiên, vị này Thanh Phong Chân Nhân mấy năm gần đây tu vị tiến nhanh, không còn quản lý, tiên thiếu ra tay, tất cả xem bên trong sự vụ đều do mấy cái đệ tử chân truyền quản lý, chính mình nhất ý thanh tu.

"Sư tôn!"

Lúc này, Thanh Phong quan bên trong, một tên trẻ tuổi đạo sĩ đi tới hậu hoa viên, nhất thời nho nhỏ lấy làm kinh hãi.

Nguyên lai hắn vị này Chân Nhân sư phụ, chẳng biết lúc nào, lại đã kết thúc bế quan, nhìn trong huyện một chỗ, sắc mặt nghiêm túc.

"Là Thông Minh a? Ngươi vọng khí chi pháp hắn là cũng đến mấy phần bí quyết, ngươi tới xem một chút!"

Thanh Phong Chân Nhân ít nhất có tám mươi cao tuổi, lúc này thoạt nhìn bất quá trung niên, sắc mặt hồng hào, buộc đạo kế, hai bên tóc đen buông xuống, vừa nhìn chính là có đạo cao nhân hình tượng.

Lúc này mắt nhìn huyện nha phương hướng, trong con ngươi có ánh sáng lóe qua.

"Tuân mệnh!"

Cái này Thông Minh một cái chắp tay, chợt đánh khai Linh nhãn, dùng vọng khí chi pháp nhìn về phía huyện nha: "Xích khí như mây, phóng lên trời, giống như ánh lửa. . . Này huyện Nhân đạo khí số đại thịnh a! Đồng thời xích khí trong lại có một cuốn sách, sắc thành ngũ thải, ánh sáng xán lạn, đây là văn tư khí,

Hứa đại nhân tiến sĩ tài năng, có thể bảo đảm một phương an bình, này huyện bách tính có phúc!"

"Ồ?"

Lại nhìn chốc lát, thần sắc hắn biến đổi: "Sau nha bên trong, lại hình như có hắc quang, đây là binh qua khí sát phạt, chẳng lẽ Huyện tôn đại nhân muốn động binh?"

"Còn gì nữa không ?"

Thanh Phong Chân Nhân sắc mặt không hề thay đổi, hỏi tiếp.

"Đồ nhi ngu dốt, lại nhiều hơn lại là không nhìn ra. . ."

Thông Minh đạo nhân thẹn thùng.

"Có thể nhìn ra những thứ này, cái kia cuốn vọng khí chi pháp, ngươi đã tập đến năm thành. . ."

Thanh Phong Chân Nhân thở dài: "Ở cái này binh khí trong, hỗn tạp chính là Yêu khí! E sợ huyện nha trong, có yêu nghiệt quấy phá, đồng thời đã hỗn đến Huyện tôn thân cận người mức độ. . ."

"Yêu nghiệt?"

Thông Minh đạo nhân một cái giật mình, có chút tay chân luống cuống: "Cái này nên làm thế nào cho phải?"

"Tự nhiên là trừ!"

Thanh Phong Chân Nhân lộ ra một tia sát khí: "Đem vi sư kiếm đem ra!"

"Vâng!"

Thông Minh đạo nhân quay lại trong phòng, không đến bao lâu liền nâng một

kiếm đi ra.

Vỏ kiếm này bình thường, bình thường, nhưng Thanh Phong Chân Nhân bấm một cái kiếm quyết, nắm chặt cán kiếm, thoáng dùng sức.

Xèo!

Long ngâm nổ vang, sân nhà bên trong liền bỗng nhiên có thêm ba thước thanh phong, giống như nước mùa thu, rung động lòng người.

Thông Minh đạo nhân chỉ là liếc mắt một cái, liền cảm thấy hai mắt đâm nhói, không dám nhìn nữa.

Trong lòng biết cái này thanh thần kiếm đi theo sư phụ sát thương rất nhiều yêu nghiệt, Linh khí hội tụ, hầu như đã thành tựu Kiếm linh! Bình thường Đạo giả, căn bản điều động không được.

Cũng chỉ có sư tôn, mới có thể lấy vô thượng kiếm quyết, điều động như ý, trăm bước phi kiếm, bất luận người yêu, đều là khó chặn phong mang.

"Minh minh như nguyệt, khi nào có thể xuyết. . . Minh Nguyệt kiếm a, không nghĩ tới ta còn có lại sử dụng ngươi một ngày. . ."

Thanh Phong Chân Nhân sắc mặt ngẩn ra, trong lòng lại là cảm xúc ngổn ngang:

'Nhân tộc hưng thịnh, chính là số trời, chúng ta bèn nói tu chính thống, lại là thuần túy Nhân tộc, sư môn tổ tiên thần du Thái hư lúc, mới ngẫu nhiên đến thiên cơ, mệnh mở lớn sơn môn, ta đám đệ tử chân truyền tất cả hạ giới, giúp đỡ Nhân đạo. . .'

'Ta ra vẻ hiệp khách, hành hiệp trượng nghĩa ba mươi năm, vừa mới đến gợi ý, tương lai gió nổi mây vần, cái này huyện Hắc Trạch chính là một chỗ, bởi vậy mới đến ẩn cư, thu mấy cái đồ đệ giương mắt. . .'

'Nhưng không nghĩ tới, cái này đại kiếp nạn nhân vật then chốt, dĩ nhiên cùng Yêu tộc cấu kết! Có Yêu tu muốn phù triều đình, phân ta khí vận công đức? Khà khà. . .'

Tuy rằng mục tiêu tương đồng, nhưng việc này vẫn là vạn vạn không nhịn được.

Dù là việc này hữu ích muôn dân, cũng chỉ có thể ta Đạo môn tới làm, Yêu tu làm, chính là cho tương lai để lại một tuyến sinh cơ! Lại chia lãi sư môn công đức.

Đoạn người tài lộ, như giết người cha mẹ.

Đoạn người công đức khí số, đó chính là diệt cả nhà nợ máu!

'Bất luận cái này yêu là đến cái gì gợi ý, vẫn là gặp may đúng dịp, tất không thể để cho thành sự, hỏng rồi chúng ta khí số!'

Thanh Phong Chân Nhân con mắt thăm thẳm, bốc ra vẻ lạnh lùng đến.

. . .

Miếu Hắc Thủy tướng quân.

Cái này Hắc Thủy tướng quân, cùng với trước Hắc Tử Hà Thần giống như, không chỉ có thỉnh thoảng vơ vét huyết thực, càng là muốn lên ngạn ăn thịt người mặt hàng.

Trăng sáng treo cao.

Trong miếu lại là bỗng nhiên một tiếng nổ vang, mặt đất run run, dường như động đất.

"Xảy ra chuyện gì?"

Bị thức tỉnh Người coi miếu khoác áo khoác, đi tới trong miếu, đột nhiên trợn mắt ngoác mồm.

Ầm!

Nổ vang ở trong, chỉ thấy nguyên bản còn ngồi ngay ngắn thần đàn, tướng mạo uy nghiêm mặt đen tướng quân tượng, trong cổ hiện ra một vết nứt, dĩ nhiên trực tiếp từ gián đoạn mở, tròn vo đầu lăn xuống trên đất, vội vã thẳng chuyển, không biết đập hư bao nhiêu cống phẩm vật tế.

"Tướng quân. . . Tướng quân gia!"

Tuy rằng chỉ là một cái tượng thần, nhưng điều này đại biểu ý vị, lại là khiến Người coi miếu không rét mà run.

Ầm ầm!

Đột nhiên, lại là một tiếng rung mạnh truyền đến, đại địa rạn nứt, một đạo hắc khí đột xuất, bên trong mơ hồ có một vật, to bằng cái thớt, duỗi ra bốn chân, bỏ mạng giống như hướng về cách đó không xa sông nhỏ bò tới.

"Đừng chạy!"

Ở phía sau , tương tự cũng là một đạo hắc quang lấp loé, bò ra điều đại hắc xà, phảng phất tia chớp màu đen, cản ở mặt trước.

Bị tia sáng này một nhiếp, cái này Người coi miếu rốt cục đến không chịu nổi, trực tiếp hôn mê đi.

"Gào gào!"

Cái này chạy trốn con ba ba lớn thấy con đường phía trước bị phong, rốt cục dừng lại, thò đầu ra, phát ra một tiếng kinh thiên động địa rống to: "Đều là Yêu tộc, ngươi vì sao tìm đến ta phiền phức?"

"Diễn viên quần chúng không cần nói quá nhiều!"

Phương Nguyên căn bản lười phí lời, lại vung một cái đuôi, mấy đạo Thủy tiễn lập tức bay ra.

Xì xì!

Không chỉ có như vậy, Thủy tiễn ở giữa không trung tự động ngưng kết thành băng nhọn, uy lực nhất thời càng lên một tầng.

Băng, nước cùng tính, băng tan thành nước!

Hóa thành hắc xà sau khi, Phương Nguyên Khống Thủy thần thông thăng cấp, lại vô sự tự thông Băng hệ thiên phú, lúc này triển khai ra, chu vi nhiệt độ đều là bạo hàng.

Ầm!

Ở Lão ba ba trước mặt, tầng đất rạn nứt, tự động hiện ra một tầng tường đất chống đối.

Làm sao chỉ là sát na, toàn bộ tường đất liền bị bông tuyết lan tràn, ầm ầm vỡ vụn, theo sát phía sau Băng Thứ xảo quyệt tách ra cứng rắn giáp xác, trực tiếp đâm vào trong thịt.

Phốc phốc!

Cái này Lão ba ba đầu tiên là năm chi một thoáng rút vào lưng bên trong, chợt chấn động, lại mềm oặt đưa ra ngoài, rất nhiều dòng máu tản ra.

"Tốt một tay Băng hệ pháp thuật!"

Bóng người lóe lên, Lý Loan Âm thần hiện lên, giữa hai lông mày còn mang theo kinh hãi: "Cái kia một hơi khí lạnh, trực tiếp đông lại lão quỷ này tất cả sinh cơ, lại không thêm một phần, không ít một ly, như vậy khống chế, quả thực kỹ

thuật như thần!"

"Này Lão ba ba cũng là cái công đức suy vi, trước ngươi lại điều tra, không có bao nhiêu gốc rễ, đánh giết cũng là đánh giết. . ."

Phương Nguyên bò lên trên trước, đuôi đâm thẳng nhập xác ba ba bên trong.

Xì xì!

Từng đạo từng đạo hồng tuyến hiện lên, dọc theo lân phiến bay lên cao, nhìn vô cùng quỷ dị.

Mà chỉ chốc lát sau, Lão ba ba máu thịt nhất thời biến mất không còn tăm tích, chỉ còn dư lại một cái xác không.

Tuy rằng Phương Nguyên không lọt mắt bình thường huyết thực, nhưng cái này đại yêu tinh hoa tự nhiên không ở tại bên trong, thậm chí, nuốt xong xuôi sau khi, thân thể của hắn lại dài ra một đoạn, lân phiến trên thậm chí dẫn theo một tia màu đỏ sậm hoa văn.

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 270: Ngự Kiếm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 271: Tru Tà

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 272: Nhân Kiếp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 273: Cự Hủy

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 274: Phản Bội

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 275: Trở Về

Một chỗ rừng núi bên trong, cây cỏ đổ, bách thú tránh lui.

Giữa tràng, một cái dài ba trượng Cự Hủy, cái bụng phồng lên, hoàn toàn cùng vóc người kém xa, lại chậm rãi bình phục xuống.

Đó là Phương Nguyên đã vận dụng thân thể tan rã lực lượng, còn có thủy hỏa kiếm khí, đem lông vàng Hầu vương triệt để tiêu hóa.

Thậm chí, hắn Âm thần cũng hạn chế Hầu vương phân thần, từng tia từng sợi thần niệm chui vào trong đó, tinh xảo lấy ra tất cả hữu dụng trí nhớ.

Tiêu hao Nhân Đạo công đức, có thể gia cố chân thực mộng cảnh lối đi , khiến cho hắn lại khôi phục mấy phần Mộng Sư năng lực.

Lúc này làm chuyện như vậy, đó là thuận buồm xuôi gió.

"Tìm tới. . . Tam Thi Thất Sát Phân Thần Pháp!"

Đột nhiên, Phương Nguyên ánh mắt sáng lên, tìm tới một phần pháp quyết, tinh tế nhìn, lập tức khen hay : "Diệu! Tuyệt diệu khó tả!"

Thông qua cướp đoạt trí nhớ, tuy rằng Hầu vương phong ấn một phần, nhưng vẫn có một ít tin tức.

Đầu tiên, chính là cái này Hầu vương tên là Viên Quân, chính là hồ Kim Đình chu vi rừng núi chi chủ! Tu luyện có hai đạo Thượng cổ thần thông, một đạo chính là ba đầu sáu tay, còn có một đạo chính là cái này Tam Thi Thất Sát Phân Thần Pháp!

Cái kia ba đầu sáu tay, Pháp Thiên Tượng Địa thần thông, phân thần bên trong không có.

Nhưng Phân thần chi pháp lại là khắc vào phân thần trong.

"này pháp làm vì Thượng Cổ Yêu tu Đại thần thông, Tam Thi giả, thân chi tạp muốn vậy! Ý nghĩ tàn dư, tất rửa sạch mới có thể thành tựu. . ."

Cái này Yêu văn chữ chữ châu ngọc, dù là Phương Nguyên nhìn, cũng là rất nhiều dẫn dắt.

Dựa theo pháp quyết này trên lời giải thích, cái gọi là Tam Thi, chính là sinh linh giờ nào khắc nào cũng đang sinh sôi các loại âm u ý nghĩ, cái gọi là Trảm Tam Thi, thực tế chính là loại bỏ những thứ này tạp muốn lưu lại, tinh khiết tự thân thần hồn Vô Thượng chi pháp.

Bởi vậy, cái này trên bản chất là một phần tu luyện thần hồn công pháp.

Đương nhiên, loại này chém tới tà niệm Ma niệm , tương tự hữu dụng, có thể dùng Thất Sát chi pháp khuất phục, luyện thành một loại nguyên thần, là vì Tam Thi Thất Sát nguyên thần, được Bản Tôn Chủ nguyên thần khống chế, hay bởi vì là loại bỏ tạp niệm, chia lìa sẽ không có chút suy yếu, hủy diệt cũng sẽ không có liên lụy, thực sự là thượng phẩm phân thần pháp môn.

"Hừm, không tồi không tồi, dù là ở Mộng Sư bên trong, loại này pháp môn, cũng rất có giá trị!"

Phương Nguyên vui sướng, lập tức tinh tế ghi nhớ.

"Chỉ là. . . Cái này đại yêu Bản tôn còn ở Long cung làm khách, muốn phòng nó đột nhiên lại đây, nổi lên giết người. . ."

Cái này hóa thân hắn còn có thể dễ dàng ứng phó, nhưng nếu đối đầu Viên Quân cái kia ba đầu sáu tay Bản tôn, Phương Nguyên phỏng chừng thắng bại cũng chỉ ở tỉ lệ năm năm.

"Vơ vét cái này một cái lớn, có lẽ ta hắn là đi trước làm đầu?"

Phương Nguyên mở hai mắt ra, yên lặng suy tư lên.

Nhưng vào lúc này, hắn cả người chấn động, lập tức phát hiện không giống.

Ở thiên linh bên trên, từng tia từng sợi màu xanh cùng màu vàng công đức tăm tích, hình thành rồi một đóa to bằng miệng chén kim hoa, chu vi lại có một vòng màu xanh hồng hoa, quang mang bắn ra bốn phía.

Bốn phía cùng với trên thân thể quanh quẩn màu đen kiếp khí, được này một chiếu, dĩ nhiên nhanh chóng tản đi, giống như xuân tuyết gặp dương giống như, khiến Phương Nguyên đều ngẩn ngơ.

"Công đức tăng nhiều, kiếp khí tiêu tan, đại kiếp nạn đã qua? Làm sao có khả năng? Cái kia Viên Quân bị ta ăn một cái hóa thân, chẳng lẽ còn có thể chịu? Trừ phi chết rồi, bằng không tất nhiên muốn tới tìm ta phiền phức!"

"Nhưng cái này Công Đức chi khí, lại là làm không được giả, quản hắn ba bảy hai mươi mốt, Lão thiên dám cho, ta liền dám thu!"

Hắn lúc này mặc kệ không để ý, trực tiếp mở ra chân thực mộng cảnh, đem công đức thu nhập mộng cảnh bên trong, lúc này liền có một loại cảm giác thật.

"Đáng giá! Dù là lúc này liền sét đánh chết ta, cũng là hoàn toàn đáng giá!"

Phương Nguyên bước ra bốn chân, đi tới nước sông bên trên, một cái lặn xuống nước đâm vào đi, ở đáy nước chậm rãi bí mật về sông Hắc Tử động phủ.

. . .

Sau bảy ngày.

Sông Hắc Tử đáy, Phương Nguyên chiếm giữ Thủy mạch bên trên, thụ đồng

bên trong con mắt sâu thẳm: "Dĩ nhiên thật sự gió êm sóng lặng, trái lại là Hứa Nhân đến trong phủ chống đỡ, toàn bộ phủ Kim Trạch cũng bắt đầu thanh lý Tà Thần. . . Đại yêu Viên Quân, cũng chưa hề đi ra can thiệp, núi Thương Nhĩ Hầu yêu bộ tộc lại là đại loạn, nói cách khác. . . Thật sự chết rồi hoặc là bị nhốt?"

Loại này loại dấu hiệu, không một không biểu hiện có so với hắn sức mạnh càng thêm cường đại đang can thiệp trong đó, nhất thời làm Phương Nguyên sinh ra lòng kiêng kỵ.

"Làm ra những thứ này, trên thực tế đã đầy đủ, đại kiếp nạn tuy lên, nhưng muốn chân chính nồng nặc, còn phải mười mấy năm chậm rãi lên men, đợi đến Hứa Nhân con Hứa Đình trưởng thành ngay sau đó mới có thể!"

"Vừa vặn, ta cũng nên về rồi!"

Tuy rằng hai cái thế giới tốc độ thời gian trôi qua không giống, nhưng lúc này bản thể hắn cũng truyền đến một chút cảm ứng, hiển nhiên đã đến Giới Linh cảnh báo.

"Đương nhiên. . . Trước lúc ly khai, cái này thân thể còn phải giữ gìn kỹ, ta cũng không muốn lần sau bắt đầu lúc còn phải làm lại từ đầu!"

Thức hải trong, thần hồn của Phương Nguyên toả ra ánh sáng chói lọi, lại có chút điểm màu xám đen bị bài xích đi ra, cùng Bạch Cốt Tru Tà kiếm trên sát khí sát khí hỗn hợp, hình thành rồi một cái khác nho nhỏ màu xám chùm sáng.

Cái này chính là hắn bảy ngày tới nay thành quả tu luyện, một cái dựa theo Tam Thi Thất Sát Phân Thần Pháp tách ra phân thần.

Đối với loại này thần niệm thao túng , làm cái này Mộng Sư hắn tự nhiên thành thạo điêu luyện.

Càng không cần phải nói, cái này nguyên bản chính là này thế giới công pháp, ở bản thế giới sử dụng, không có vấn đề chút nào.

Cái này tách ra nguyên thần có hắn lưu lại bộ phận trí nhớ tình cảm, rồi hướng chủ thể nghe lời răm rắp, thậm chí dù là diệt vong cũng chỉ là một ít tạp niệm, đối với chủ thể không có một chút nào ảnh hưởng, vô cùng thuận tiện dùng tốt.

"Ta sau khi đi, ngươi bám vào này Yêu khu, lấy biết điều bảo mệnh làm chủ, cần phải bảo toàn thực lực, chờ ta trở về!"

Chủ nguyên thần hơi động, ở phân thần bên trong lạc xuống một cái thần niệm, thậm chí có thể nói là hành động chuẩn tắc sau khi, nhất thời đi ra ngoài.

"Tê tê. . ."

Cự Hủy mở mắt ra, miễn cưỡng liếc mắt nhìn hắn.

'Đây là tân sinh Tam Thi Thất Sát nguyên thần còn hết sức yếu ớt, không cách nào triệt để chưởng khống thân thể, bất quá không có quan hệ, có cái này cường đại thân thể tẩm bổ, đồng thời đem trước tiêu hóa lông vàng Hầu vương thu nhập đều quăng vào đi, trăm ngày sau liền có thể hình thần hợp nhất, lại không có kẽ hở!'

Phương Nguyên lúc này chính là thiếu niên mặc áo đen Âm thần dáng dấp, nhìn cái này Cự Hủy lười biếng vươn mình, bò lên, hướng về hắn thoáng ra hiệu, liền bắt đầu di chuyển.

'Phân thần trí tuệ cũng là đầy đủ, ở cái này đoạn suy yếu kỳ, tùy tiện tìm cái rừng sâu núi thẳm đem chính mình một chôn, cái kia liền không có bao nhiêu vấn đề. . .'

Nhìn theo yêu thân rời đi sông Hắc Tử, biến mất ở rậm rạp rừng núi trong, Phương Nguyên cũng là nở nụ cười, vung tay lên, một cánh cửa ánh sáng hiện lên.

Thiên địa nhất thời chấn động, nhưng không có càng nhiều biểu hiện, cũng

không có mây đen hội tụ.

Hắn nhìn về phía nơi này thiên địa, khẽ mỉm cười, cả người nhất thời biến mất ở cánh cửa bên trong.

. . .

Đại Càn thế giới, Minh Châu.

Huyện thành bên trong, một tòa trạch viện lòng đất trong tĩnh thất, Phương Nguyên cả người chấn động, mở hai mắt ra.

Bởi lâu không quét tước, trên mặt đất đã có một tầng mỏng manh tro bụi.

Đúng là trên người hắn , bởi vì tu thành Võ Tông, trái lại không có bao nhiêu ô uế.

Lúc này nhíu nhíu mày, đi thẳng tới trong sân, đánh tới nước giếng rửa mặt, lại đi đến nhà bếp, nấu chút linh gạo cháo, từ từ ăn uống.

"Ta cái này vừa bế quan, ít nhất cũng là hơn mười ngày, như mua nha hoàn người hầu, phát hiện không đúng, sợ là sớm đã loạn xị bát nháo."

Hắn lắc đầu một cái, đầu tiên là nhắm mắt điều tức, tu dưỡng một canh giờ, cái này đủ để bù đắp được người bình thường ngủ nhiều một đêm, chợt lại tiến vào Mộng giới trong.

"Lần này xin kết thúc!"

Vừa lên đến, tự nhiên chính là Giới Linh lạnh lẽo mà cơ giới âm thanh, Phương Nguyên không để ý lắm, tinh tế kiểm tra lên ghi chép, nhất thời hiểu rõ: "Nguyên lai đã đã hơn một tháng? Cái kia Thủy thế giới lại đi qua hơn ba năm, mười ngày một năm sao? Cái này tốc độ thời gian trôi qua đã rất khủng bố. . ."

Lấy Mộng giới làm vì trung chuyển trạm, không chỉ có che chở, trên thực tế,

ở bản thể sắp chống đỡ không được tiêu hao lúc, Giới Linh cũng sẽ cảnh báo, để mộng du chủ nguyên thần trở về, cái này cũng là một tầng chỗ tốt.

Ít nhất, sẽ không để cho bản thể tươi sống chết đói, đương nhiên, đây là chỉ có giao nộp cống hiến mới có phúc lợi.

"Đồng thời. . . Đi qua một lần sau khi, cũng đã có tọa độ, lần sau là có thể dựa theo Thông Giới Chân Nhân thủ pháp, tiến hành trực tiếp định vị mộng du, thậm chí còn có thể kéo minh hữu đi. . ."

Lần này ở Thủy Chi Giới hành động, chỉ có thể nói là bố cục, đại kiếp nạn mới vừa mới đầu, còn rất xa chưa từng nồng nặc.

Lần sau mộng du, mới là thu hoạch cùng thu gặt lúc!

"Đương nhiên, lần này thành quả cũng không ít!"

Phương Nguyên tâm tình sung sướng, nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 36

Khí: 30

Thần: 40

Chức nghiệp: Mộng Binh sư

Tu vị: Hư Thánh (hai tầng), Võ Tông (Tam mạch)

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (tầng bốn (1%)), Bách Độc Luyện Kim Thân (nhất luyện), Bát Môn Kiếm Trận (ba kiếm (1%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

Một lần mộng du, thời gian bất quá hơn tháng, lại khiến Hư Thánh lại tấn một tầng, loại này tốc độ đột phá, quả thực khó mà tin nổi, Phương Nguyên cũng rõ ràng tại sao nhiều như vậy Mộng Sư đều yêu thích mộng du vạn giới, quả nhiên thu hoạch kinh người, đương nhiên, cũng vô cùng nguy hiểm.

"Cái này còn vẻn vẹn là bộ phận!"

Hắn nhìn mình chân thực mộng cảnh, chỉ thấy ở cái kia trong đó, Bát Môn Kiếm Trận đã ngưng tụ song kiếm, thủy hỏa cùng chiếu sáng, kiếm khí không ngừng tiễu giết vào đề giới , khiến cho mộng cảnh mở rộng.

Mà ở chính đông hướng về, một thanh trường kiếm đã bắt đầu ngưng tụ, từng tia từng tia điện quang ánh lửa tỏa ra bốn phía, mang theo khủng bố uy năng.

"Chính đông làm vì chấn! Thứ ba chuôi linh kiếm, chính là Chấn Lôi chi kiếm!"

Lôi Chủ sát phạt! Bởi vậy cái này Lôi kiếm quang luận hung uy, thậm chí càng vượt quá hỏa kiếm một bậc, đặc biệt ở Phá Tà trên có kỳ hiệu.

Phương Nguyên tin tưởng, như chính mình Lôi kiếm ngưng tụ, cụ hiện ra, Thủy Chi Giới đại yêu e sợ dồn dập cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn!

Mà ở Bát Môn Kiếm Trận hạt nhân, lại có một đoàn màu xanh lực lượng.

"Đây chính là dùng chém giết Viên Quân phân thần Thiên đạo công đức đổi lấy Thế giới chi lực, hoặc là nói, lực lượng bổn nguyên sao? Chính là cùng Huy Chi Giới Khí mạch tương đồng bản chất, đều có thể nhanh chóng tăng lên Mộng Sư tu vị!"

Phương Nguyên không vội động thủ, vừa nhìn về phía kiếm trận ở ngoài.

Một lớn sáu nhỏ bảy đóa kim hoa hội tụ một đoàn, ở ngoài toả hào quang, không biết có công dụng gì.

"Thiên đạo công đức có thể đổi thành Thế giới chi lực, nhưng Nhân Đạo công đức, chỉ có thể ở Thủy Chi Giới dùng, có lẽ cũng có thể thử nghiệm xuống bán bán. . ."

Sở dĩ giữ lại những thứ này, tự nhiên là vì lần sau mộng du chuẩn bị.

Nhân Đạo công đức, ít nhất có thể khiến hắn ở Thủy Chi Giới nhanh chóng khôi phục Mộng Sư thực lực.

Đương nhiên, nếu có Mộng Sư biết cái khác cách dùng , ngược lại cũng tương đối khá.

Phương Nguyên đi tới tứ phương thạch bi trước, trước tiên tra xét tra, không có một chút nào có quan hệ phương diện này nội dung, chợt suy nghĩ một chút, bám một cái bán ra kim hoa tin tức đi lên.

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 276: Bất Ngờ

" "Làm sao?"

"Xin lỗi, khách quan, Huyền phẩm linh gạo, tiểu điếm thực sự không có, có lẽ quan điếm trong, còn có thể có chút nguồn cung cấp. . ."

Phương Nguyên từ cửa hàng gạo trong đi ra, mặt sau chưởng quỹ còn hung hăng mà xin lỗi: "Khách quan cũng có thể đặt trước, chỉ cần lưu lại địa chỉ, tiểu điếm có thể đi tổng điếm phân phối nhìn. . ."

"Thôi, mấy cân lượng đều muốn như vậy, làm sao đủ dùng. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, trực tiếp đi rồi.

Hắn nơi huyện thành, đã đánh tra rõ ràng, thuộc về Minh Châu, gọi là Ngọc Minh.

Dù là chỉ là cái hẻo lánh thành nhỏ, các loại kiến trúc vẫn là tương đương đầy đủ hết, mà lại còn có một loại cường đại quan phủ khống chế, thoáng làm điểm ra cách việc, liền sẽ đưa tới chú ý.

"Huyền phẩm linh gạo, đã tiến vào quan phủ khống chế quản lí phạm vi, đại quy mô mua vào, còn có hạt giống buôn bán, toàn bộ đều muốn lập hồ sơ, điều tra. . . Ta cái này hộ tịch, lại là hết lần này tới lần khác không chịu nổi tra, dù là tư nhân gạo làm, cũng có đủ loại hạn chế, cái này cũng không được, liền càng không cần phải nói gạo Hoàng Lương. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, chuyển nhập một cái chỗ ngoặt.

Trở ra lúc, đã biến thành người khác, lại trở về chính mình tòa nhà, thần niệm tìm tòi, cũng không có một chút nào theo dõi vết tích, nhất thời đẩy cửa mà vào.

Ở chủ ngủ mặt sau, nhưng là một cái nho nhỏ quảng trường, bốn phía tường vây, tám gió không lọt.

Hắn đi vào trong đó, quanh thân một cách tự nhiên mà nhấc lên luồng khí xoáy, loáng thoáng truyền ra cự ưng hót vang.

"Càn Khôn Cự Linh Công ta đã đến được hết, tuy rằng này công chỉ có thể mở tám mạch, nhưng coi đây là giám, đem Cự Ưng Thiết Thân Công thôi diễn đến sáu mạch, cũng không một chút vấn đề, đón lấy nhất định phải học tập vạn chúng , làm vì chín mạch đặt xuống căn cơ. . ."

Tuy rằng tám mạch đồng dạng có thể ngưng tụ võ đạo Thánh thân, thậm chí Cự Linh chân thân ở rất nhiều võ khu trong đánh giá coi như không tệ, nhưng Phương Nguyên tầm mắt cỡ nào cao? Đương nhiên muốn làm được tốt nhất.

Líu lo!

Lúc này, theo hắn không ngừng ra trảo, sau lưng Cương khí phun trào, lại mơ hồ hóa thành một cái cự nhân dáng dấp, có thể kỳ quan.

Mấy canh giờ sau khi.

Phương Nguyên thu chiêu, thổ khí, một đạo bạch khí phảng phất mũi tên giống như bắn ra.

Hắn xoa xoa mồ hôi trên người, lại có chút thổn thức: "Lấy Cự Linh công toàn bản làm vì căn cứ, đối với trước Tam mạch một ít nhỏ bé chỗ tiến hành hơi điều chỉnh, đón lấy cuối cùng cũng coi như có thể tiến hành tầng thứ tư cùng tầng thứ năm tu luyện. . ."

Thẳng đến lúc này, chiếm giữ ở hắn con đường võ đạo trên tảng đá, mới rốt cục đẩy ra một đường.

"Nếu là linh vật bổ sung nhìn thấy đến, lấy thuộc tính độ thành thạo giúp đỡ, ta ở võ đạo tiến bộ có lẽ so với Mộng Sư còn nhanh hơn một điểm!"

Phương Nguyên uống linh cháo, lông mày chính là nhăn lại: "Đáng tiếc. . . Những linh cốc này, vẫn là thấp kém quá, chẳng lẽ. . . Ta còn muốn ở Đại Càn thử nghiệm lấy tới một khối lớn Linh địa sao?"

Cái này linh cháo chỉ là Hoàng phẩm, Phương Nguyên liền uống hai nồi, vẫn cứ cảm thấy có chút chưa hết thòm thèm, cảm giác sâu sắc chính mình thành thùng cơm, miễn cưỡng lăn lộn cái lửng dạ sau khi, liền đến tĩnh thất, đi tới Mộng giới.

"Leng keng!"

"Leng keng!"

Một ngưng tụ thân hình, bên hông ngọc bội nhãn liền cuồng láo liên không ngừng, để Phương Nguyên sợ hết hồn: "Cái kia kim hoa nguồn tiêu thụ tốt như vậy?"

Tuy rằng không tra được Nhân Đạo công đức tin tức, nhưng hắn thử một chút, treo một đóa tiểu kim hoa đi lên, không nghĩ tới thị trường phản ứng tương đương nhiệt liệt.

"Nhìn tới. . . Thực sự là lấy tới đồ vật ghê gớm a?"

Phương Nguyên suy tư sờ sờ cằm, từng cái từng cái xem lướt qua lên.

"Đạo hữu, cái này kim hoa làm sao bán?"

"Một cái giá, năm mươi điểm cống hiến!"

"Một trăm điểm cống hiến, sẽ không càng cao hơn!"

. . .

Mười mấy cái tin tức lít nha lít nhít, phần lớn đều là chỉ báo giá, biểu lộ ra thu mua ý tứ, còn quanh co lòng vòng nghe được trải qua, đối với kim hoa công dụng lại không chút nào nhắc tới, một bộ nhặt lộ dáng dấp, nhìn ra thấy Phương Nguyên trong lòng cười thầm.

Duy nhất làm hắn có chút thay đổi sắc mặt, là hai cái tin tức.

Cái thứ nhất chính là Phong Tín Tử, lão già này tựa hồ dưỡng thương trong cũng không chịu được cô quạnh, trực tiếp cho hắn lưu lại âm: "Phương huynh thủ đoạn cao cường, bất quá vật này trọng đại, bảo mật đẳng cấp hơi cao, Mộng giới công cộng trong tin tức không có, chúng ta ước cái thời điểm, gặp mặt nói chuyện đi. . ."

Mà còn có một cái, nhưng là Bạch Liên ấn ký, một đạo thanh tuyền giống như tiếng nói truyền ra: "Được, không nghĩ tới đạo hữu dĩ nhiên tìm tới một cái công đức thế giới, thế giới tọa độ bán ra hay không? Ta Thánh Liên giáo sẽ không làm đạo hữu thất vọng!"

"Như vậy trực tiếp, đúng là cái này thần niệm. . ."

Phương Nguyên đầu ngón tay nhẹ nhàng ở ấn ký trên một điểm, hoa sen trắng nhất thời sáng lên, một mảnh biện nở rộ, chẳng bao lâu nữa, từ đối diện liền truyền tới một thanh tuyền giống như tiếng nói: "Các hạ chính là bán ra cái này công đức kim hoa đạo hữu?"

"Chính là!"

Phương Nguyên đáp ứng một tiếng, chợt lập tức nghe được cô gái đối diện có chút tiếng kêu chói tai: "Là ngươi! Phương Nguyên? Ta nhận ra ngươi sóng thần niệm cùng tiếng nói!"

"Ngươi là Mộng Liên?"

Phương Nguyên nghĩ đến cái kia Thánh Liên giáo dự bị thánh nữ, không khỏi hiểu ý nở nụ cười.

Lúc trước, vẫn là nữ nhân này đem hắn tiến cử Mộng giới đây, tuy rằng tàn nhẫn kiếm lời một bút, nhưng đối với hắn mà nói cũng là mở ra một cái mới thiên địa, coi như hòa nhau rồi.

Đối diện trầm mặc một lúc lâu, Mộng Liên tiếng nói mới truyền ra: "Không nghĩ tới. . . Ngươi đã đến loại này cảnh giới, chỉ là ta muốn xin khuyên Phương công tử một câu, thế giới như thế này lợi ích quá lớn, không phải một mình ngươi có thể thăm dò, như đem tọa độ giao ra đây, ta có thể bảo đảm nâng một mình ngươi Thánh Liên giáo ngoại môn chấp sự vị trí!"

"Sau đó thì sao?"

Phương Nguyên nghe xong, lại là cười gằn, nữ nhân này đại để cho rằng biết rồi hắn là không có cái gì hậu đài Mộng Sư, bởi vậy trở nên vô cùng không có sợ hãi lên.

Giao ra một cái cuồn cuộn không ngừng sản xuất mỏ vàng, liền thu được một cái hư danh, kẻ ngu si mới làm như vậy đây!

"Sau đó? Ngươi còn muốn cái gì? Ngươi có biết hay không, bao nhiêu Mộng Sư nghĩ muốn nhập ta Thánh Liên giáo mà không thể được?"

Mộng Liên tiếng nói mơ hồ trở nên bén nhọn lên.

"Lời không hợp ý hơn nửa câu!"

Phương Nguyên không nói gì, trực tiếp bám tuyến, lười lại để ý tới nữ nhân này.

. . .

Thế giới hiện thực.

"Ngươi. . ."

Một cái nào đó nơi bí cảnh trong, trong bể nước từng đoá từng đoá Bạch Liên nở rộ, ở trong một cái áo trắng như tuyết, da thịt như ngọc cô gái tuyệt sắc, lại là tức giận đến bộ ngực không ngừng phập phồng, răng bạc ám cắn: "Được. . . Cái này Mộng Sư lần trước từ chối ta một lần, lần này lại vẫn dám từ chối, thật sự coi ta Thánh Liên giáo như không?"

Nàng chính là biết Phương Nguyên, một cái không bối cảnh gì tiểu tán tu, có thể bị dẫn vào vào cửa, đến cái chấp sự vị trí, chẳng lẽ còn không nên cảm tạ mang ơn sao?

Loại kia quý trọng thế giới, như thế nào là hắn có thể chia sẻ? Liền hắn là ngoan ngoãn dâng ra mới là!

"Bất quá, người này trưởng thành nhanh chóng, phúc vận thâm hậu, cũng xác thực có một ít kỳ dị. . ."

Bạch Liên tỉnh táo lại, trên mặt lại hiện ra một tia quỷ bí: "Nhưng là. . . Ta lại là người dẫn đường cho ngươi đây, dù là Giới Linh công chính, vẫn có một ít cơ hội. . ."

. . .

Mộng giới.

Trà lâu bên trong, Phương Nguyên trực tiếp điểm một bình Linh trà.

Cái này Linh trà dùng điểm cống hiến mua, không chỉ có tư vị cam thuần hương thơm, càng có thể thần hồn trực tiếp dùng để uống, có nhiều chỗ tốt.

"Phương đạo hữu!"

Không đến bao lâu, Phong Tín Tử liền đi vào, có chút không thể chờ đợi được nữa hỏi: "Cái kia kim hoa bán không?"

"Ha ha. . . Đạo hữu cỡ nào nóng ruột cũng?"

Phương Nguyên không nhanh không chậm vì hắn châm trà, lại phẩy tay áo một cái: "Mời ngồi, ngày xưa cũng là muốn ngươi tiêu pha, hôm nay phải làm ta đến mời!"

"Theo ngươi theo ngươi!"

Phong Tín Tử tựa như cũng biết mình thất thố, lúc này ngồi xuống, lấy lại bình tĩnh, bưng lên Linh trà: "Trước thất thố, để đạo hữu cười chê rồi, từ phạt một chén!"

"Không sao!"

Phương Nguyên nhấp miệng Linh trà, một luồng mát mẻ nhất thời chảy khắp chân linh: "Lúc này. . . Có phải là nên thảo luận một chút công đức kim hoa sự tình?"

"Nguyên lai ngươi cũng biết đây là công đức kim hoa. . ."

Phong Tín Tử cười khổ một tiếng: "Thiệt thòi ta còn có chút nghĩ nhặt lộ tâm tư, cho rằng đây là ngươi gặp may đúng dịp đoạt được đồ vật, bây giờ nhìn lại, đạo hữu phúc duyên, tu vị, đều làm người thán phục, dĩ nhiên thăm dò đến cỡ này thế giới."

"Như vậy công đức thế giới, rất hiếm thấy sao?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc, nhưng hồi tưởng lại Huy Chi Giới, còn có Đại Càn thế giới, tuy rằng cũng có một chút có quan hệ công đức lời giải thích, nhưng không có dường như Thủy Chi Giới giống như trực tiếp hiển hiện, đồng thời ảnh hưởng phúc đức, lực lượng, thậm chí thế giới, không khỏi có chút lẫm liệt.

"Không phải rất ít, mà là phi thường thiếu!"

Phong Tín Tử lắc đầu một cái, một mặt 'Tiểu tử ngươi chó ngáp phải ruồi' vẻ mặt: "Đồng thời, tuy rằng chúng ta Mộng Sư chinh chiến chư thiên vạn giới, cho tới bây giờ còn chưa phát hiện vượt quá Đại Càn cường đại thế giới, nhưng loại này công đức thế giới, cũng là khó nhất công hãm mấy loại một trong, đặc biệt Thiên phạt hạn chế, vô cùng nghiêm khắc, hơi không chú ý thì có lôi đình rơi xuống. . ."

"Cái kia loại này bên trong thế giới, quý giá nhất chính là cái gì đây?"

Phương Nguyên đoán được, thế giới như thế này chinh chiến kinh nghiệm, chỉ sợ là các đại thế lực giữ bí mật không nói tư liệu, dù là gia nhập trong đó người mình, cũng phải đạt đến địa vị nhất định mới có thể xem lướt qua.

"Đạo hữu thực sự là lòng tham, bất quá ngươi nếu đi tới, vậy cũng cơ bản hẳn là biết được. . ."

Phong Tín Tử nói: "Công đức bên trong thế giới bảo vật quý giá nhất, đầu tiên ứng nên là một ít có thể hư thực chuyển hóa Linh bảo, cái này muốn xem cơ duyên, còn có chính là một ít trời phong Thần sắc, tuy rằng không thể phong thần, nhưng có thể chuyển hóa, cuối cùng, chính là này phương thế giới công đức hiện ra, làm sao bất luận Thiên đạo vẫn là Nhân Đạo công đức, đều là hiếm thấy!"

'Hiếm thấy?'

Phương Nguyên hơi nghi hoặc một chút, chợt lại có ngộ ra.

Không sai, một cái hoàn chỉnh công đức thế giới, có Thần đạo tầng tầng phân phong, kỳ nhân dị sĩ tuần tra bốn phương, hình thành một cái nghiêm mật hệ thống, một khi khác người, thì có Thần Chi chú ý, thậm chí, nếu không rõ ràng đại thế, tùy ý làm bậy, lập tức còn có thể đưa tới Thiên phạt, bọn họ loại này Thiên Ngoại tà ma tự nhiên khó có thể sinh tồn.

Đúng là chính mình lần này, nhờ số trời run rủi, nắm chắc Thiên Địa đại kiếp

mạch lạc, thuận thế mà đi, tự nhiên làm ít mà hiệu quả nhiều.

"Không sai. . ."

Tâm niệm thay đổi thật nhanh phía dưới, Phương Nguyên trên mặt hiện ra nghĩ mà sợ vẻ: "Ta hao tổn tâm cơ, cũng là đến ba đóa công đức kim hoa, tiêu hao hai đóa, còn bị đại yêu truy tra, suýt chút nữa liền muốn chết đến một lần."

"Lần thứ nhất có thể như vậy, đã là thu hoạch khá dồi dào!"

Phong Tín Tử tự đáy lòng than thở một câu.

"Tốt, cái này công đức kim hoa, tựa hồ có thể giúp chúng ta càng nhanh hơn hòa vào thế giới kia, chẳng lẽ còn có cái khác tác dụng? Người thu mua rất nhiều. . ."

Phương Nguyên giơ lên không ngừng lấp loé thân phận ngọc bài, không thể không trực tiếp đem tin tức thủ tiêu.

Cái này Hấp Huyết Quỷ giống như Giới Linh, thậm chí ngay cả cái này thao tác đều muốn thu phí , khiến cho hắn lật một cái liếc mắt.

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 277: Mộng Bặc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 278: Đột Phá

Mộng Sư tu luyện đến cao giai, đột phá liền trở nên càng ngày càng gian nan.

Nhìn Phong Tín Tử chính là Luyện Đan đại sư, vì đột phá cảnh giới, đã đem chính mình khiến cho táng gia bại sản, liền có thể thấy được chút ít.

Lúc này Phương Nguyên, cũng là gặp phải vấn đề giống như vậy.

Nghĩ muốn Chấn Lôi chi kiếm triệt để ngưng tụ, dù là đem hắn lần này Thủy Chi Giới bên trong tất cả thu hoạch Thế giới chi lực ném vào cũng không đủ.

"May là. . . Còn có võ đạo, Càn Khôn Cự Linh Công mặc dù là đệ tứ trọng, nhưng cần tài nguyên so với Bát Môn Kiếm Trận kiếm thứ ba đều còn ít hơn trên không ít, cái này liền đầy đủ đột phá!"

Hắn con mắt ngưng lại, chân thực mộng cảnh trong, từng tia từng sợi màu xanh hồng hoa nhất thời tản vào toàn thân , hóa thành từng dòng nước ấm.

"A!"

Phương Nguyên rên lên một tiếng, cảm giác mình phảng phất toàn thân đều ngâm ở dung nham trong, bộ xương bên trong còn có ngàn vạn con kiến ở leo lên cắn xé.

"Đây là tăng lên tốc độ quá mức mãnh liệt, người bình thường thân thể căn bản chịu đựng không nổi. . . May là ta còn có Bách Độc Luyện Kim Thân!"

Cảm thụ nguyên lực trong cơ thể tăng lên dữ dội, giống như Nộ Long bừa bãi tàn phá cảnh tượng, Phương Nguyên không khỏi ở đáy lòng âm thầm vui mừng.

Lần này nếu không là hắn tinh tu Bách Độc Luyện Kim Thân, thân thể cường đại đến khó mà tin nổi, kinh mạch vững chắc, như thế khinh xuất kết cục, tám thành muốn biến thành một viên bom, máu thịt thành bùn.

Nhưng lúc này, từng tia từng sợi ánh sáng màu vàng óng ở hắn da thịt trên hiện lên, vẫn cứ đem cuồng bạo Nguyên lực gắt gao ràng buộc ở trong người, mang bao bọc xông hướng tầng thứ tư Cự Ưng Thiết Thân Công cửa ải.

"5%—10%—50! ! !"

Thuộc tính lan trên, quang mang lúc sáng lúc tối, ở tầng thứ tư Cự Ưng Thiết Thân Công mặt sau, đại diện cho tiến độ dữ liệu lại là cuồng trướng lên.

Líu lo!

Ở Phương Nguyên sau lưng, ba cái linh mạch không tự chủ hiện lên, lại có một đạo linh mạch hiện ra, có vẻ hơi hư huyễn, lại ánh sáng lòe lòe, không ngừng ngưng tụ.

Bốn cái linh mạch lẫn nhau tổ hợp, loáng thoáng phác hoạ ra một cái tựa như ưng tựa như người bóng người, ngửa mặt lên trời rít gào bên trong, chu vi sóng khí mãnh liệt, cát bay đá chạy.

"60%—70%—90%! ! !"

Nương theo Thế giới chi lực không ngừng tiêu hao, hoàn thành độ cũng là nhanh chóng tăng lên đến, một thoáng vọt tới 99%!

Ầm ầm!

Đến lúc này, dù là lấy Phương Nguyên thiên chuy bách luyện thân thể, lỗ chân lông phía dưới cũng hiện ra tơ máu, da thịt phồng lên, cả người đều giống như cái huyết sắc khí cầu.

"Cho ta. . . Phá!"

Phương Nguyên rít lên một tiếng, cường đại thần niệm như kiếm, mang bao bọc rất nhiều nhiệt lưu, một thoáng đánh vỡ một cái nào đó cửa ải.

"100% "

Ở thuộc tính lan trên, đại biểu Cự Ưng Thiết Thân Công dữ liệu một thoáng phá quan, cả làm cũng bắt đầu mơ hồ lên.

"Vù vù. . ."

Phương Nguyên thở hổn hển, cả người tích trữ Nguyên lực nước lũ trong nháy mắt phảng phất tìm tới tuyên tiết khẩu, một thoáng tản đi.

Mà cùng lúc đó, hắn nguyên bản thân thể lại là trở nên càng thêm xốc vác, ở dưới da mặt, một tầng thiết thanh sắc ánh sáng hiện lên, cùng nguyên bản Kim Thân dung hợp, đã biến thành một loại hào hoa phú quý màu vàng sậm thải.

"Rốt cục đột phá!"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, nhìn mình thuộc tính:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 42

Khí: 36

Thần: 40

Chức nghiệp: Mộng Binh sư

Tu vị: Hư Thánh (hai tầng), Võ Tông (Tứ mạch)

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (năm tầng (1%)), Bách Độc Luyện Kim Thân (nhất luyện), Bát Môn Kiếm Trận (ba kiếm (2%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

"Linh mạch mới, mở ra đến rồi!"

Phương Nguyên vận chuyển công pháp, tầng thứ năm Cự Ưng Thiết Thân Công quả nhiên không tầm thường, Nguyên lực như sông lớn biển rộng giống như cuồn cuộn, thậm chí thông qua bốn cái linh mạch ảnh hưởng, sau lưng hắn, một cái mơ hồ bóng người nhất thời hiện lên.

"Đây là võ đạo Thánh khu bóng mờ, đương nhiên. . . Vẻn vẹn chỉ là một cái bóng thôi! Nếu muốn thành tựu, còn kém thiên sơn vạn thủy. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cánh tay của chính mình.

Võ đạo tiến bộ sau khi, hắn thân thể này phảng phất cũng chịu đến nhất định cường hóa, trở nên càng thêm tai thính mắt tinh lên.

Đương nhiên, cùng Lâm Thiên Diệp như vậy sở trường võ đạo, mũi so với chó linh cường giả, vẫn là không cách nào so sánh được.

Lúc này lỗ tai hơi động, cũng đã có thể nghe được phía bên ngoài viện huyên náo.

Cẩn thận nghe xong hai câu, càng là không khỏi cười khổ: "Ta đột phá động tĩnh quá lớn, đưa tới chú ý sao? Cũng được. . . Ngược lại nơi này bất quá lâm thời đặt chân nơi, cũng không chuẩn bị đợi lâu!"

Hắn nắm lên quần áo, dưới chân hơi động, nhất thời hóa thành một vệt bóng đen, nhảy lên tường vây.

"Đứng lại! Ta Đại Càn Ưng Dương vệ ở đây! Ngươi là phương nào võ giả?"

Ở huyện nha phương hướng, một đội võ giả đã bị kinh động, chạy nhanh đến, người cầm đầu pháp độ nghiêm ngặt, thình lình cũng là một cái Võ Tông, lúc này liền phát ra hét lớn.

"Thật đứng lại mới là kẻ ngu si!"

Phương Nguyên con mắt sâu thẳm, nhẹ nhàng nhảy một cái, hai tay mở ra, dường như hùng ưng đập cánh giống như, trong khoảnh khắc đi xa mười mấy trượng, lại chuyển nhập nào đó điều hẻm nhỏ bên trong, biến mất không thấy.

Có Dương Phàm mộng cảnh kinh nghiệm, lại trải qua thực địa khảo sát, hắn đương nhiên biết được huyện thành này tường thành tuy rằng không cao, nhưng phía trên đều có đặc thù bố trí, tỷ như phù lục mũi tên cái gì, một khi mạo hiểm phá vòng vây, bị tập lửa cũng không phải chuyện chơi vui.

Trái lại là huyện thành khá lớn, tìm một chỗ đánh du kích, trốn đến tối, lại lén lút ra khỏi thành, liền không hề có một chút vấn đề.

"Đại nhân? !"

Mấy cái quân nhân trang phục võ giả, mười mấy cái hô tức sau liền đến hiện trường, một người liền hỏi: "Việc này? Nên xử trí như thế nào?"

Người võ giả kia giảo hoạt, nghĩ muốn ở huyện thành bên trong bắt tới, không khác nào mò kim đáy biển.

"Chờ chút đã!"

Cầm đầu Ưng Dương giáo úy là một gã đại hán, râu hùm báo mắt, tướng mạo cực kỳ uy mãnh, lúc này khoát tay chặn lại, lại chờ giây lát, bản địa bộ đầu lập tức xuất hiện, nâng công văn tiến lên: "Khởi bẩm đại nhân, đã tra được cái này chủ hộ lai lịch!"

"Hả? Phương Vân? Trước trải qua đều là trống không, rõ ràng là một cái mạo tịch người!"

Cái này giáo úy tiếp nhận công văn, chỉ là nhìn mấy lần, lập tức biết được trong đó vấn đề: "Huyện bên trong hộ tào, còn có các ngươi những người này, thực sự quá thư giãn!"

"Đại nhân thứ tội!"

Bộ đầu lập tức cả người một giật mình, mồ hôi lạnh chảy ra.

Hắn đối với cái này quy tắc ngầm lại là rõ ràng trong lòng, biết trên dưới làm như thế, ngoại trừ thu được một phần thu nhập ở ngoài, cũng là vạn bất đắc dĩ.

Dù sao, loại này mạo tịch người, cơ bản đều thân có võ lực, thậm chí nói không chắc vẫn là Võ Tông Linh Sĩ! Một khi phát tác lên, bọn họ căn bản không gánh vác được!

"Thôi. . ."

Cũng may cái này Ưng Dương giáo úy cũng là biết được nội tình người, không có tiếp tục dây dưa xuống đi, trái lại kiểm tra lên chu vi đến.

Chỉ chốc lát sau, sắc mặt liền chuyển thành nhu hòa: "Chúng ta vận khí không tệ, hắn là chỉ là gặp phải một cái tìm kiếm đột phá Võ Tông, không có cái gì ác ý. . . Chỉ có điều lá gan rất lớn a, khà khà. . . Thật sự coi ta huyện không người!"

Những người khác vừa nghe, nhất thời cũng vô cùng phiền muộn.

Cỡ này Võ Tông đột phá, không tìm cái rừng sâu núi thẳm, trái lại lựa chọn ở phố xá sầm uất trong, xác thực không thể tưởng tượng nổi, ra nhân ý biểu.

"Đương nhiên, đối phương nếu chủ động rời đi, cũng liền nói rõ không có bao nhiêu ác ý, bất quá tạm thời bị án đặc biệt, nên tra vẫn là muốn tra. . ."

Cái này giáo úy suy tư xuống, liền làm quyết định: "Chú ý tìm tòi hướng đi, huyện bên trong tuần tra cũng phải gia tăng!"

Trên thực tế, này chính là tự quét trước cửa tuyết, chỉ cần duy trì huyện bên trong ổn định là được.

"Đại nhân anh minh!"

hạ nhân lập tức hành lễ, trong lòng thở lớn một hơi.

Ở đối phương không có phạm đại án tình huống dưới, không có cái kia đồng ý thật đi cùng một tên Võ Tông liều mạng.

Dù sao, mọi người tại đây ở trong, cũng chỉ có cái này giáo úy một người đột phá Nguyên lực cảnh giới mà thôi, bọn họ lại lên, đó chính là bia đỡ đạn.

Thấy vậy, giáo úy lắc lắc đầu, trong lòng không tiếng động mà thở dài.

Có lẽ mình trước kia, cũng có một điểm trung quân báo quốc ý nghĩ, nhưng đến hiện tại, người lão, dĩ nhiên là muốn trước tiên vì chính mình cùng gia tộc cân nhắc.

Đây là nhân chi thường tình, không làm gì được.

. . .

Buổi tối.

Tối nay ánh trăng đặc biệt sáng ngời.

Huyện nha trong, vài tên nha dịch lại là ngã trái ngã phải, ngất đi, ở cái kia giáo úy trong sân, một cái rít gào liền vang lên: "Lớn mật! Lại dám xông vào nha môn, còn dùng Yêu pháp, các ngươi không sợ đại quân vây quét sao?"

Trước Ưng Dương giáo úy cả người đẫm máu, nhìn chu vi vài tên màu trắng y phục người, trên mặt liền hiện ra sợ hãi cùng vẻ giận dữ đến.

Hắn cái này một huyện có lẽ đối phó không được những thứ này người, nhưng làm ra việc này, chính là vụ án quan trọng! Triều đình cần thiết phá đi, truy tra không ngớt!

Bình thường tà phái cường giả, thậm chí tông môn thế gia, đều muốn kiêng kỵ một, hai!

Đến thời điểm liền động quận bên trong, châu bên trong đại quân, cường giả tập hợp, những thứ này người bất quá giun dế, trở bàn tay có thể diệt.

"Hì hì. . . Ta rất sợ đây!"

Tiếng cười như chuông bạc bên trong, một tên áo trắng thiên nữ chậm rãi hàng lâm, quốc sắc thiên hương, mắt như nước mùa xuân, hơi nổi sóng: "Chỉ là. . . Ngươi Đại Càn hoàng thất, lại phải như thế nào đối phó ta Thánh Liên giáo đây?"

"A. . . Ngươi là Thánh Liên giáo yêu nữ!"

Ưng Dương giáo úy đại hán kinh hô một tiếng, trực tiếp xoay người liền chạy!

Bình thường Linh Sĩ tông phái, thế gia đại tộc, có lẽ đối với hoàng thất lực lượng có sợ hãi, nhưng trong này tuyệt đối không bao gồm Mộng Sư năm đại minh!

Đặc biệt Thánh Liên giáo! Trước liền đã từng chế tạo qua ám sát một châu Châu mục kinh thiên đại án, triều đình tức giận, phái ra hoàng thất cường giả truy sát, liên miên mấy chục năm, song phương tử thương đều là vô cùng thảm, cuối cùng vẫn là sống chết mặc bay.

Cùng một châu cao nhất Trưởng quan so với, chính mình một cái chỉ là Ưng Dương giáo úy, lại đáng là gì?

Bởi vậy đại hán xoay người liền chạy, đi được không chút do dự.

"Hì hì. . . Ta liền yêu thích người thông minh đây, định!"

Cái này Ưng Dương giáo úy thân pháp nhanh chóng, chỉ là loáng một cái,

liền đột xuất vòng vây, muốn nhảy lên tường vây.

Làm sao đột nhiên, bên tai lại truyền tới một tiếng nói, cái mũi ngửi đến mùi thơm, chỉ cảm thấy đối phương ngay khi bên cạnh mình, hơi thở như hoa lan dưới đất thấp lời nói.

"Thần Long Bát Hành, Lãng Tích Thiên Nhai!"

Đại hán này cắn chóp lưỡi, chấn động mạnh một cái tinh thần, hai chân trên dĩ nhiên hiện ra Huyết Long bóng mờ.

Làm sao lúc này, chu vi đã có thêm lượng lớn màu trắng cánh hoa, phiêu rơi xuống, trực tiếp đi vào thân thể của hắn.

"Không thể ngủ! Không thể ngủ!"

Cái này giáo úy trong lòng điên cuồng gào thét, làm sao liền ngay cả đầu lưỡi đau nhức, đều vẫn là kích thích không được, chỉ cảm thấy mắt hai mí càng ngày càng nặng, đối diện đi tới màu trắng y phục người đều thành bóng chồng, rốt cục không chống đỡ được, bị đối phương một chiêu đánh ngất đi.

"Nhập mộng!"

Mộng Liên tiến lên, trên mặt mang theo thánh khiết vẻ, một cái ngón tay như bạch ngọc liền điểm ở đại hán mi tâm.

Một lát sau, ánh mắt của nàng mở, lại là lộ ra vẻ kinh ngạc vẻ: "Người kia quả nhiên là Phương Nguyên, lại đi trước một bước, cho ta mau chóng truy tra!"

"Vâng!"

Chu vi màu trắng y phục người khom người lại, nhất thời hóa thành mấy đạo bóng đen, biến mất không thấy.

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 279: Sát Ý

"Bảo vệ Huyện tôn!"

"Lập tức Linh thuật truyền tin, hướng về quận bên trong cầu viện!"

"Ưng Dương giáo úy ở đâu?"

. . .

Mặc dù là đêm khuya, nhưng như vậy động tĩnh, đã làm cả huyện nha đều sôi trào lên.

Ở Huyện lệnh, Huyện thừa mấy cái nhân vật trọng yếu bên trong khu nhà nhỏ, càng là có từng cái từng cái trận pháp bốc lên, linh văn lấp loé, đương nhiên, đối mặt với Thánh Liên giáo yêu nhân, cũng chỉ có thể thoáng tăng cường một điểm cảm giác an toàn mà thôi.

Cả huyện nha huyên náo không ngừng, lượng lớn nha dịch hội tụ ở huyện trạch viện trước, trên tay đều có kỳ dị cung nỏ.

Làm sao, tất cả những thứ này đều là phô trương thanh thế, dù là biết kẻ địch ngay khi Ưng Dương giáo úy bên kia, lại không một người có can đảm mạo hiểm đi tới đó trợ giúp.

"Thánh Liên giáo yêu nhân!"

Huyện lệnh Lý Chuẩn khoác áo đơn, nhìn cái này màn, móng tay đâm vào trong thịt, môi hầu như đều muốn cắn chảy ra máu: "Cứ thế mãi, quốc đem không quốc! Làm vì lê dân, luôn có một ngày, ta cần thiết diệt yêu nghiệt này!"

"Đại nhân không nói!"

Bên cạnh một cái chòm râu hoa râm lão quản gia nhất thời cười khổ: "Trước Liệt Châu Châu mục, cũng đã nói lời nói tương tự, kết quả chính là bị Thánh Liên giáo ám sát tại dinh thự trước, mạnh mẽ đánh Đại Càn hoàng thất một bạt tai a. . . Sau đó song phương huyết sát liên tràng, tai vạ tới vô tội, liên lụy vô số, liền phá huỷ mười bảy toà thành lớn, tử thương vượt quá trăm vạn, hoàng thất liền không chịu đựng nổi. . ."

Lại chống đỡ xuống, e sợ toàn bộ thiên hạ đều muốn loạn xị bát nháo.

Dù sao, Thánh Liên giáo có thể không để ý bách tính, thiên tử lại không được, ít nhất mặt ngoài trên là như vậy.

Loại này đả thương địch thủ tám trăm, tự tổn một ngàn sự tình, nếu như tiếp tục làm tiếp, Đại Càn liền muốn chính mình diệt vong, bởi vậy không thể không thỏa hiệp.

Trong đó nội tình, Lý Chuẩn cũng đại khái biết được, lúc này càng là ngực phiền muộn, hầu như muốn thổ huyết: "Mộng Sư. . . Quả thật thiên hạ u ác tính vậy! Mộng Sư một ngày chưa trừ diệt, thiên hạ bất an!"

. . .

"Cái này Huyện tôn, ?"

Phương Nguyên ẩn ở một bên, nghe câu này, suýt chút nữa văng.

Cũng chính là hắn, đổi thành cái khác bất luận cái nào Mộng Sư ở đây, nghe được câu này, tám thành vị này Lý huyện lệnh liền không thấy được ngày mai thái dương.

". . . Bất quá, đối với trung ương Tập quyền mà nói, bất kỳ địa phương nào đâm đầu, cùng siêu phàm võ lực, xác thực đều là khó có thể chịu đựng!"

"Đồng thời, Mộng Sư không chỉ có là sức mạnh to lớn quy về cá nhân, vượt xa Võ Tông Linh Sĩ, cũng có thể tự mình sản xuất, hoá sinh Linh địa, thậm chí vị diện, động thiên, sản sinh tài nguyên, bộ tộc, cái này liền càng không thể nhịn."

"Nếu thật sự ra một cái đại nhất thống quân chủ, thiên đại may mắn, ngoại trừ Mộng Sư, bước kế tiếp tất nhiên chính là ra tay với Linh Sĩ, lại xuống đến chính là Cấm võ lệnh, cái này không nghi ngờ chút nào."

Nghiêm ngặt nói đến, cũng là Mộng Sư mạnh mẽ quá đáng, lôi đi phần lớn cừu hận.

Tuy rằng bởi vậy có địa vị siêu nhiên, nhưng trên thực tế cũng không phải chuyện tốt đẹp gì.

Phương Nguyên yên lặng suy tư, trong ánh mắt liền thả ra tinh quang đến.

Đương nhiên, hiện tại bất luận Mộng Sư cùng triều đình làm sao, đều chuyện không liên quan tới hắn.

Hắn nhìn về phía rối loạn phương hướng, trong con ngươi liền mang theo vẻ lạnh lùng: "Mộng Liên nữ nhân này. . . Thực sự là muốn chết! Còn có, cho rằng ta là quả hồng mềm sao? Lại chỉ dẫn theo chút người này?"

Ban ngày bên trong các loại, chỉ là làm tú.

Hắn cố ý cho người khác tạo thành bỏ thành xa trốn giả tạo, chính là tâm huyết dâng trào đến cùng có gì sở chỉ.

Lúc này, lại là mười phân rõ ràng.

Thánh Liên giáo không hết lòng gian, cái này Mộng Liên càng là không biết sử dụng cái gì thủ pháp, lại tìm tới hắn ẩn thân nơi.

"Đại khái mười tên Võ Tông, ba tên Linh Sĩ, còn có Mộng Liên bản thân, chính là Mộng Sư. . . Lúc này phái ra sáu tên áo bào trắng Võ Tông, hai tên Linh

Sĩ, còn sót lại sáu cái!"

Những thứ này, đại khái chính là Thánh Liên giáo ở phụ cận hạt nhân nhân thủ, nòng cốt nơi.

Nếu là một khi mất đi, e sợ cái này Mộng Liên đều có chút không gánh vác được, muốn đả thương gân động cốt.

"Thực sự là bất cẩn!"

Phương Nguyên ngồi xem Bạch Liên mấy người đêm khuya xông vào huyện nha, lại vây giết cái kia Ưng Dương giáo úy, ánh mắt không hề lay động, trên mặt không buồn không vui, rốt cục xác định Thánh Liên giáo lần này tất cả thực lực.

Không thể không nói, như vậy nhân mã, nếu là hắn mới vừa đến đây Đại Càn trạng thái, e sợ thật sự nếu không địch, nhượng bộ lui binh.

Nhưng lúc này?

"Chúng ta đi tới này Phương Nguyên nhà ở nhìn, tìm tới vài món khí tức ẩn sâu đồ vật, dù là triển khai Huyết Tầm bí pháp, cũng không thể bị hắn đào tẩu!"

Mộng Liên chân thành từ trong sân đi ra, tay trắng trên còn có cái kia giáo úy vết máu, lúc này lại không để ý chút nào, vẫn cứ ở hướng về người chung quanh phát hiệu lệnh.

"Tuân mệnh, tiểu thư!"

Mấy cái màu trắng y phục người ầm ầm hắn là.

Đang lúc này, Mộng Liên cái trán, một cái hoa sen dấu ấn bỗng nhiên xuất hiện, bỗng nhiên tỏa ra, rất nhiều hoa sen cánh hoa nở rộ, dĩ nhiên tự động bảo hộ chủ, đưa nàng bao quanh bao bọc ở bên trong.

"Thủy Hỏa Kiếm Khí, bạo!"

Hầu như ngay khi hoa sen hiện lên một sát na, một cái màu đỏ cùng màu lam giao nhau chùm sáng, bỗng nhiên xuất hiện ở Thánh Liên giáo một nhóm đỉnh đầu, bắt đầu rồi nổ tung!

Hưu hưu! Xì xì!

Rất nhiều màu đỏ, kiếm khí màu xanh lam quét ngang, sương máu hoành bay!

Ở Mộng Liên quanh người hộ vệ ba tên Võ Tông, hầu như trong nháy mắt liền biến thành màu máu mảnh vụn!

Cái khác ba tên Võ Tông rít gào một tiếng, cũng là dồn dập trọng thương, bay ngược mà ra.

Chỉ có tên kia Linh Sĩ, trên người một đạo pháp phù kích phát, trong khoảnh khắc độn ra mấy trượng, cuối cùng cũng coi như rời đi tử vong vòng tròn, nhưng một cánh tay cũng là máu me đầm đìa.

Thủy hỏa lưỡng nghi kiếm khí, đang toàn lực phát huy phía dưới, quả nhiên không chút nào khiến Phương Nguyên thất vọng, vừa lộ diện liền hung tàn thu gặt sinh mệnh.

"Là ngươi! Phương Nguyên! ! !"

Mộng Liên nhìn bóng người xuất hiện, hầu như muốn cắn bạc vụn răng: "Ngươi dám cùng chúng ta chống đối?"

Nếu không là đối phương chân thực xuất hiện ở trước mặt của nàng, nàng căn bản không tưởng tượng nổi, cái kia vốn cho là không có chỗ dựa, chỉ là gặp may đúng dịp mới trở thành Mộng Sư tiểu nhân vật, dĩ nhiên sẽ có như thế hung tàn.

Kiếm khí phía dưới, ba tên Võ Tông chết không toàn thây!

Chuyện này quả thật chính là từ một con thỏ trắng nhỏ, trong nháy mắt đã biến thành sói xám lớn!

"Các ngươi đều bắt nạt đến trên đầu ta, ta ngoại trừ phản kích ở ngoài, thì có biện pháp gì đây?"

Xuất hiện đương nhiên là Phương Nguyên.

Hắn một tay nhấc theo hỏa kiếm, dưới chân tựa như đi bộ nhàn nhã giống như tiến lên, mũi kiếm hơ nhẹ.

"Giết!"

Còn lại ba tên Võ Tông tuy rằng bị thương, nhưng càng kích thích dũng mãnh tính tình, các từ thân trên hiện ra hai ba điều linh mạch, hợp lực làm liều mạng một lần.

"Không có ích lợi gì. . ."

Đem hư ảo biến thành hiện thật hóa sau Hỏa chi kiếm, Bàn Long làm vì chuôi, lưỡi kiếm trên lưu quang như lửa, chỉ là nhẹ nhàng run lên, thì có ác liệt vô cùng kiếm mang đâm ra, trong khoảnh khắc liền phá ba tên Võ Tông sát chiêu.

Hắn lần thứ hai tiến lên vài bước, mũi kiếm hơ nhẹ, nhất thời liền một kiếm một cái, đem ba người giết.

Cái kia cái gọi là kim ty nhuyễn giáp, hay hoặc là Nguyên lực phòng ngự, ở Ly Hỏa chi kiếm trước mặt, liền cùng giấy không có khác biệt gì.

Cái này mấy lần như đi bộ nhàn nhã, không mang theo chút nào khói lửa chi khí, lại là Tứ mạch Võ Tông cùng thần binh hợp lực, triệt để giải thích Mộng Binh sư khủng bố!

"Thần binh?"

Còn sót lại tên kia Linh Sĩ nhìn thấy Phương Nguyên trên tay đột nhiên xuất hiện đỏ thẫm trường kiếm, con ngươi co rụt lại: "Các hạ là Mộng Binh sư?"

"Đoán đúng , nhưng đáng tiếc quá muộn!"

Trong phút chốc, Phương Nguyên lại đi tới trước mặt hắn, đơn giản, một kiếm đâm ra.

Hồng quang lóe lên, cái này Linh Sĩ nhất thời sinh ra toàn bộ thế giới đều ở hướng về hắn áp bức, không thể tránh khỏi ảo giác.

"Thiên Liên Diệu Tượng! Đi!"

Lúc này, Mộng Liên rốt cục phản ứng lại, tay bấm pháp quyết, quanh người một cánh hoa bay ra, che ở Linh Sĩ trước mặt.

"Thổ độn!"

Cái này Linh Sĩ cắn chóp lưỡi, một ngụm tinh huyết phun ra, thổ hoàng sắc linh văn ở trên người hiện lên, một cái độn pháp bị nhanh chóng kích thích lên đến.

"Cần gì khổ sở giãy dụa đây?"

Phương Nguyên lần thứ hai thở dài, Ly Hỏa chi kiếm một chém, trước mặt cánh hoa nhất thời tản ra.

Hắn giống như di hình hoán ảnh giống như đi tới nơi nào đó, trường kiếm trong tay không chậm trễ chút nào hướng về lòng đất đâm một cái!

Ầm!

Mặt đất nứt ra vô số con nhện giống như khe hở, lượng lớn khói lửa ánh sáng bắn lên.

Chờ đến trường kiếm rút ra, mặt đất nhất thời nổi lên một cột máu.

"Tốt, hiện tại, liền còn lại xuống ngươi một người!"

Phương Nguyên rút kiếm, đứng dậy, nhàn nhạt nhìn Mộng Liên.

Nữ tử này bất quá sơ nhập Mộng Sư, đối với với hắn mà nói, cũng chính là một kiếm hai kiếm chuyện thôi, chỉ là thân là dự bị thánh nữ, không biết có cái gì Dị bảo kề bên người.

"Ngươi muốn giết ta? Có thể không thể dễ dàng như thế đây!"

Nhìn Phương Nguyên dễ dàng hủy diệt thuộc hạ của nàng, Mộng Liên lại là dần dần tỉnh táo lại: "Không có nhận rõ thực lực của ngươi, là ta sai, chỉ là. . . Ngươi giết ta nhiều như vậy thủ hạ, xem ra là quyết định chủ ý, muốn cùng chúng ta Thánh Liên giáo là địch?"

"Tất cả những thứ này, không đều là ngươi bốc lên sao?"

Phương Nguyên than nhẹ một tiếng, hỏa kiếm trên dập dờn ánh sáng đỏ, bỗng nhiên đâm ra.

Keng!

Mũi kiếm đến ở hoa sen cánh hoa trên, dĩ nhiên phát ra như kim loại tiếng vang, toàn bộ Bạch Liên khẽ run lên, chợt liền trấn định lại, bên trong Mộng Liên không hư hao chút nào.

"Không có ích lợi gì. . . Ta là dự bị thánh nữ, có Thánh Liên dấu ấn che chở, ngươi điểm ấy kiếm khí. . ."

Mộng Liên chân thành nói, chỉ là đến một nửa, nhưng không được không đình chỉ, sắc mặt đột nhiên biến hóa.

Ở Phương Nguyên trên tay trái, mặt khác một thanh hơi ngắn thần kiếm hiện

lên đi ra, toàn thân u lam, quang mang dập dờn, lại mang theo kinh người khí lạnh.

"Thủy Hỏa Lưỡng Nghi, Đồng Diệu Song Sát!"

Phương Nguyên đồng thời xuất kiếm, kiếm khí màu đỏ thắm cùng kiếm khí màu u lam dung hợp, lẫn nhau tăng cường, thoáng cái đề thăng lên đến mức tận cùng.

Bồng!

Ở Thủy Hỏa Lưỡng Nghi kiếm trận phía dưới, dù là Thánh Liên dấu ấn, lúc này dĩ nhiên cũng dập dờn ra lượng lớn sóng gợn, hiện ra không chống đỡ nổi trạng thái.

'Sư phụ Bát Môn Kiếm Trận, nếu là cùng nhau dùng ra, uy lực kia hùng vĩ, tất nhiên sẽ bị nhận ra lai lịch, nhưng Mộng Binh sư bên trong, sử dụng thủy hỏa song kiếm liền quá nhiều, cũng có nhất định trận pháp phối hợp, lại là hoàn toàn không sợ!'

Phương Nguyên tâm niệm nhanh chóng lấp lóe, tay phải nắm lửa, tay trái ngự nước, bỗng nhiên lại song kiếm kết hợp, đến thẳng trung tâm, một đạo hùng hồn kiếm khí, nhất thời dường như cầu vồng nối đến mặt trời giống như bạo phát.

Ầm ầm!

Rung mạnh ở trong, Thánh Liên dấu ấn ầm ầm tan rã, từng mảnh từng mảnh hoa sen tàn tạ héo tàn.

"Ngươi. . ."

Mộng Liên không ngừng rút lui, khóe miệng tràn ra tơ máu, không ngừng nhuộm đỏ trước ngực vạt áo, có vẻ vô cùng đáng thương động lòng người.

"Chết!"

Chỉ là Phương Nguyên tim rắn như thép, căn bản không có một chút nào thương hương tiếc ngọc tâm tư, lại là một kiếm đâm ra.

"Đây là ngươi buộc ta. . ."

Sâu sắc cảm nhận được khí tức tử vong tới gần, Mộng Liên lập tức kéo xuống trên cổ một khối ngọc bội, trên mặt thịt đau vẻ lóe lên, mạnh mẽ thôi thúc lên.

"Người nào dám thương ta nữ?"

Một cái rộng rãi, hùng vĩ tiếng nói nhất thời vang lên.

Ở ngọc bội ở trong, một vệt sáng hiện lên, bắt đầu điên cuồng thu nạp lên chu vi Nguyên khí.

"Một cường giả phân thần?"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, biết loại này hạt giống nòng cốt, trên người bảo mệnh đồ vật tầng tầng lớp lớp, lập tức làm quyết định: "Lùi!"

Offline mừng sinh nhật 10 năm Tàng Thư Viện:

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 280: Gia Nhập

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 281: Báo Thù

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 282: Tử Đấu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 283: Ấm Lạnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 284: Tín Vật

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 285: Hắc Bằng Thú

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 286: Mộng Mi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 287: Mã Phỉ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 288: Tình Kiếp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 289: Thiên Sơn Lão Mẫu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 290: Động Thiên

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 292: Cầu Long

Cự Hủy giả, Thần thông chi xà vậy!

Rắn sinh bốn chân, có thể xuống đất xuống, thần thông quảng đại, là vì hủy.

Nhưng nói trắng ra, trong cơ thể xà tính vẫn cứ lớn hơn long tính, vẫn là Hung thú! Nếu muốn hóa Long, nhất định phải thoát thai hoán cốt! Còn có thiên kiếp!

Lúc này, cái này Cự Hủy lân phiến vàng chói lọi, nội hàm uy nghiêm, hiển nhiên long tính rất nặng, vô cùng làm người khó mà tin nổi.

Cái này lại là Phương Nguyên phân thần, mười mấy năm qua vẫn luyện hóa Thanh Long Long châu, từ lâu tích trữ thâm hậu, căn cơ hơn người, lúc này rít gào một tiếng, Yêu khí trùng thiên, hình thành bình phong, lôi đình rơi xuống trên người, cũng chỉ là một mảnh cháy khét đen, chưa từng trọng thương.

Nhìn dáng dấp, tuy rằng còn có mấy đạo thiên kiếp, nhưng cũng có thể cứng bằng thực lực bản thân vượt qua, do đó thành long!

"Tốt yêu nghiệt, còn muốn thành tựu Long thân? Ta Huyền Chân đạo vạn vạn không cho!"

Râu bạc trắng lão đạo cắn răng một cái, móc ra một tấm tử quang lấp loé linh phù: "Cho mời Huyền Chân đạo các đời tổ sư, còn có công đức giúp đỡ, diệt này cự yêu!"

Xèo!

Cái này linh phù nhất thời hóa thành một vòng tử quang, bay vụt nhập tầng mây.

Răng rắc! Răng rắc!

Một tầng Lôi pháp hiện lên , hóa thành kiếp vân, cùng thiên lôi hợp lại, uy thế càng sâu, gào thét đập xuống.

Chỉ là một lôi, Cự Hủy liền rít gào một tiếng, trên người máu bắn tung tóe, hiện ra một cái động lớn, chu vi một mảnh cháy khét đen.

"Thậm chí ngay cả Thần Tiêu Lôi Phù đều lấy ra, đây chính là Bản môn Trấn phái chi bảo! Dùng một tấm thiếu một tấm, còn cần tiêu hao trong môn phái tích lũy công đức khí số a. . ."

Hai tên đạo đồng nhìn, đều là kinh hãi.

"Cái này Cự Hủy long tính kinh người, như cho thành long, thần thông tăng nhiều, còn đến mức nào? Tất là Bản môn đại họa tâm phúc, hiện tại chưa trừ diệt, càng chờ khi nào?"

Lão đạo rống to: "Hai người các ngươi, còn không mau mau ra tay!"

"Giết!"

Hai tên đạo đồng liếc mắt nhìn nhau, vẫy tay, một thanh một tím hai ánh kiếm nhất thời hiện lên, hướng về Cự Hủy giết đi.

Bọn họ nhìn đồng tử dáng dấp, trên thực tế lại là Huyền Chân đạo bên trong vượt kiếp chuyển thế trưởng lão, lại chấp chưởng Tử Thanh song kiếm, cái này hai thanh thần binh tuy rằng hơi kém trấn phái Linh bảo một bậc, nhưng cũng là pháp bảo khó được, uy năng mênh mông, dường như không tại lôi đình phía dưới!

Kiếm quang, ánh chớp, trong phút chốc tựa như hòa làm một thể, đem Cự

Hủy hoàn toàn vây quanh.

Tình thế, đã tới vạn phần nguy cấp cảnh giới!

. . .

"Đáng chết, chuyện gì thế này?"

Một mình định vị thế giới, tiến hành mộng du, đối Phương Nguyên mà nói, cũng là một loại rất mới mẻ trải nghiệm.

Nhưng loại cảm giác đó, ở tiến vào Thủy Chi Giới thì liền triệt để thay đổi.

Một nguồn sức mạnh mênh mông vọt tới, hầu như muốn cắt đứt điểm ấy liên hệ, đem hắn triệt để bài xích ở bên ngoài.

Cũng may định vị phương pháp vẫn cứ hữu hiệu, lại thêm vào một cái phân thần ở bên trong, đây là cắt rời không ra liên hệ , khiến cho hắn miễn cưỡng chen vào, nhưng cảm giác lại như bị chứa ở một cái lớn rương gỗ bên trong, 360 độ xóc nảy xoay tròn giống như, chân linh đều là khó chịu cực kỳ.

Trời đất quay cuồng ở trong, hắn sáng mắt lên, rốt cục thành công mộng du, hàng lâm đến hóa thân bên trên.

Một cái phân thần đập tới, mang theo điểm điểm sát khí, bất quá vẫn là trong khoảnh khắc liền bị tiêu hóa, lượng lớn tin tức hiện lên đi ra.

"Cái gì? Đã qua mười lăm năm?"

"Trước mắt ta Cự Hủy thân, dĩ nhiên ở độ kiếp?"

Phương Nguyên nhìn trên trời lôi đình, đầu có chút ngất ngất ngây ngây: "Trước tốc độ thời gian trôi qua, không phải một tháng một năm sao? Làm sao một thoáng tăng vọt mười mấy lần? Là thế giới đại kiếp nạn duyên cớ? Không nghĩ chịu đến ngoại lai quấy rầy?"

Đương nhiên, những thứ này đều có thể sau này hãy nói, trọng yếu nhất, vẫn là vượt qua thiên kiếp này!

"Cũng may ta mặc dù rời khỏi lúc mang đi tuyệt đại đa số công đức, nhưng cái này phân thần mười mấy năm như một ngày luyện hóa Long châu, tiêu hóa Long nguyên, cũng là bản tính thâm hậu, phải là không có gì đáng ngại!"

Hắn ngẩng đầu, nhìn sắp tiêu tan lôi đình, yên lặng nghĩ.

Đang lúc này, một tia sáng tím bay ra, trên trời lôi kiếp lại một thoáng cuồng bạo.

Thậm chí, còn có hai ánh kiếm bay tới, một thanh một tím, mang theo sát cơ nồng nặc.

"Đáng chết!"

Phương Nguyên một thoáng giận dữ: "Nơi nào đến đạo nhân, quả thật là thật là to gan!"

Hắn thụ đồng bên trong bốc ra màu vàng, hiển nhiên là động sát cơ.

"Đi!"

Lúc này, chỉ có thể điều động chân thực mộng cảnh, nguyên bản còn tàn dư Nhân Đạo công đức tất cả hiện lên , hóa thành một đóa xán lạn kim hoa, kết tại đỉnh đầu, lại một thoáng tiêu tan.

Vù!

Chân thực mộng cảnh lối đi một thoáng gia cố, hai thanh thần kiếm trong nháy mắt hiện lên ở Cự Hủy trước: "Thủy Hỏa Lưỡng Nghi kiếm trận, đi!"

Hưu hưu!

Một thủy một hỏa hai thanh thần kiếm bay ra, hiện Thái Cực hình, tạo thành một cái nho nhỏ kiếm trận, chỉ là một vòng, liền đem Tử Thanh song kiếm chiêu nạp tiến vào.

Nhưng lấy Phương Nguyên thủ đoạn, cũng chỉ có thể làm được nơi này.

Trong nháy mắt tiếp theo, nồng nặc lôi đình hóa thành tử quang, đột nhiên đem Cự Hủy bao phủ.

Ầm ầm!

Thiên địa đều phảng phất chấn động.

Chợt, mây đen tản ra, ánh mặt trời rơi xuống, nguyên bản hủy diệt cảnh tượng, phảng phất chỉ là ảo giác.

"Hả? Cái kia Cự Hủy, chết rồi sao?"

Lão đạo cùng hai cái đạo đồng hai mặt nhìn nhau, chợt tiến lên, liền thấy được hồ nước bên trên, một con dài hơn mười trượng, dữ tợn khủng bố Cự Hủy thi thể.

Thi thể này toàn thân đen nhánh, phảng phất một đoạn dài sét đánh gỗ mục, trên người mang theo rất nhiều hang lớn, vết thương chu vi cháy đen, hoàn toàn tĩnh mịch.

"Thiên lôi phía dưới, lại trúng chúng ta Thần Tiêu phù, có thể bảo lưu hình thể, đã tính là không tồi rồi!"

Một tên đạo đồng hừ lạnh một tiếng, chợt trong tiếng nói lại mang theo nghi hoặc: "Chỉ là vừa mới ngăn cản chúng ta cái kia thủy hỏa song kiếm, đi nơi nào?"

"Khà khà. . . Cái này Cự Hủy cũng coi như một đời đại yêu, trên người luôn có chút tài liệu tốt, không thể lãng phí!"

Một gã khác đồng tử đồng dạng cười tiến lên, tựa hồ muốn đem này yêu mổ bụng phá dạ dày.

"Hả? Không được, nhanh tách ra!"

Lão đạo nguyên bản vuốt râu, nhìn thấy đồng tử tiến lên, cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là đột nhiên, bên hông ngọc bội kêu vang, một loại sởn cả tóc gáy cảm giác liền trào khắp cả toàn thân.

Xèo!

Lôi âm lóe lên, cái kia đồng tử chính cúi người kiểm tra Cự Hủy, né tránh không kịp, bị một thanh bạch cốt phi kiếm trúng ngay mi tâm, liền kêu thảm thiết đều không có phát ra, liền thân hồn đều diệt, một thanh màu tím tiểu kiếm loảng xoảng một tiếng, rơi trên mặt đất, vẫn cứ quang mang không dứt, phảng phất đuôi rắn giống như rì rào mà động, hiển nhiên linh tính phi thường, cực kỳ không cam lòng.

"Sư đệ!"

Thấy vậy, lão đạo cùng một gã khác đạo đồng lập tức mù quáng: "Yêu nghiệt nhận lấy cái chết!"

Rầm!

Kiếm quang pháp thuật đánh vào Cự Hủy trên thi thể, lột da tróc thịt, từng tấc từng tấc rạn nứt.

Nhưng ngay khi thi thể bên trong, kim quang lấp loé bên trong, một đạo thon dài bóng người lại là hiện lên đi ra.

Thân ảnh ấy chỉ có dài ba thước, phảng phất một cái màu vàng đen rắn nhỏ, cả người lân phiến thuần thanh, bên ngoài màu vàng vầng sáng hoa văn, trên đỉnh đầu, lại là có một viên nho nhỏ một sừng.

Then chốt lúc này ngẩng đầu lên, con mắt nhìn gần mà xuống, không có một chút nào xà tính hung tàn mùi vị, trái lại mang theo đường hoàng uy nghiêm, ép thẳng tới nhân tâm, đây là Long uy!

Đến lúc này, cũng đã không phải rắn, mà là rồng thực sự!

Cửu Biến Hóa Long quyết thứ bảy biến! Cầu Long biến!

Này thế (thuật dị chí) có nói: "Long tử có sừng người viết cầu! hình cá thân như đuôi rắn, thân có cát văn, đầu có sừng!"

Trên thực tế, đây chính là long còn nhỏ hình thái.

Dù là lại là còn nhỏ, cũng là long! Không còn nữa trước thuộc về cá rắn, thậm chí mang theo Thần tính! Là lấy diệt hết thâm độc, trái lại có vẻ đường hoàng mạnh mẽ.

"Trời xanh không có mắt, dĩ nhiên cho ngươi cái này cự yêu thành Long thân!"

Lão đạo muốn rách cả mí mắt.

Long làm vì trăm lân tôn sư, hô mưa gọi gió, giống như chính thần, có thể tu thành Long thân, đều là cự yêu! Yêu Thần! Không phải chuyện nhỏ.

Nói cách khác, lấy Phương Nguyên lúc này thần thông, phẩm loại, dù là đi hồ Kim Đình lĩnh Long quân vị trí, đều miễn cưỡng đúng quy cách.

Đến hắn bước đi này, cũng coi như đến bộ phận Thiên quyến, nếu như không có việc xấu, người tu đạo cũng không tốt đánh giết, bằng không tất tổn khí số, có Thiên khiển!

Trải qua thiên kiếp, chính thức hóa Long, cùng với trước mà nói, chính là trên bản chất thăng hoa, thoát thai hoán cốt!

"Thiên địa bất nhân, lấy vạn vật làm vì chó rơm! Nếu vạn vật bình đẳng, vì sao ta không thể thành Rồng?"

Kim quang lóe lên, một người mặc kim thanh miện bào thiếu niên liền đứng ở tại chỗ, thình lình chính là Phương Nguyên.

Bất quá hắn lúc này, liền không phải Âm thần, mà là chân chân chính chính thân thể máu thịt.

Yêu tộc đẳng cấp càng cao, càng khó hoá hình.

Đến Cửu Biến Hóa Long quyết, nhưng là cần phải thứ bảy biến, mới có thể đem Long thân hóa thành nhân thân.

Đương nhiên, cái này hóa hình ra đến thân thể, nhưng là mười lăm, mười sáu tuổi thiếu niên, đẹp trai bất phàm, trơn bóng như ngọc, tuyệt không những kia điểm hóa tiểu yêu vớ va vớ vẩn hình tượng.

Lúc này liền cười gằn: "Đúng là xem ngươi, tự xưng là Nhân đạo chính thống, lại chèn ép dị kỷ, sợ bị phân công đức khí số, còn nói cái gì thiên địa bất công, trên thực tế, lòng tham không đáy, tư tâm quá nặng, nói tới liền là các ngươi! Chân chính là Nhân đạo bại hoại!"

Lão đạo cùng còn lại đồng tử nhưng thấy xiêu vẹo thiếu niên, lời vàng ý ngọc, như hàm chứa Thiên Hiến giống như, trong lòng đều là chấn động mạnh.

Phảng phất ở trong nháy mắt này, chính mình thật sự thành tội nhân.

"Chờ đã. . . Đây là tà pháp, không nên bị mê mẩn tâm trí!"

Lão đạo tu vị rất sâu, trong nháy mắt phản ứng lại, la thất thanh.

Hắn tay bấm pháp quyết, một chùm thanh quang liền bao phủ toàn thân, sóng nước như thế, qua lại đền đáp lại, hình thành phòng ngự.

Nhưng còn lại cái này đồng tử, mặc dù là chuyển kiếp trở về, lại chấp chưởng thần binh, đến cùng tu vị không thể lập tức khôi phục, Linh nhục không hiệp, ngẩn ngơ.

Hưu hưu!

Cơ hội này Phương Nguyên đương nhiên sẽ không bỏ qua, chỉ là một chỉ, thủy hỏa song kiếm cùng xuất hiện , hóa thành kiếm trận, đột nhiên đem hắn vòng lên, kiếm khí cùng phát, nhất thời bắn thành tổ ong, một thanh màu xanh linh kiếm rơi trên mặt đất, không cam lòng ong ong.

"Ngươi. . ."

Nhìn Phương Nguyên ung dung đem Tử Thanh song kiếm nhặt lên, hai kiếm tuy rằng không cam lòng ong ong, lại bị dần dần trấn áp, lão đạo mặt đỏ lên, khí huyết cuồn cuộn, suýt chút nữa phun ra một hớp lão huyết.

Cái này hai tên đồng tử chính là trưởng lão chuyển thế, lại rất sớm tu luyện linh kiếm, chiến lực vô song, nguyên bản sát kiếp bên trong có tác dụng lớn, bây giờ lại là gà bay trứng vỡ, thậm chí còn bồi thêm sư môn báu vật.

"Nghiệp chướng! Ngươi dám bắt ta đạo phi kiếm?"

Lão đạo sốt sắng, phẩy tay áo một cái, hai đạo hắc tác liền bắn nhanh mà đến, phảng phất hai cái Linh Xà giống như, quấn quanh hướng về Tử Thanh song kiếm.

Không chỉ có như vậy, hắn còn đọc thầm kiếm quyết , khiến cho này đôi kiếm rục rà rục rịch.

"Thiên địa chí bảo, người có đức tự xưng. . . Bây giờ chúng nó rơi vào trên tay ta, ta chính là có đức người!"

Phương Nguyên cười ha ha.

Nếu như đã trở thành kẻ địch, làm sao có khả năng còn xin trả lợi khí?

Vẫn là câu kia, trước Thanh Phong đều giết, đã bắt đầu không chết không thôi, nhất định phải đánh tới một phương hoàn toàn diệt vong, hoặc là cúi đầu xưng thần mới có thể.

Lúc này suy nghĩ một chút, vận dụng công đức kim hoa, một chuỗi sóng gợn rơi xuống, nhanh chóng tiêu hao đồng thời, Tử Thanh song kiếm phản kháng cũng là một thoáng nhược đi.

"Quả nhiên tốt Linh bảo!"

Phương Nguyên vui sướng: "Mũi trâu, này đôi kiếm, ngươi là đừng hòng lại phải lấy được về!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 293: Gặp Mặt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 294: Lập Kế Hoạch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 295: Long Cung

"Vô Lượng Thiên Tôn!"

Một gian nho nhỏ trong đạo quan, cửa phòng một tiếng cọt kẹt mở ra, chính đang tại làm bài buổi sáng Quan chủ đi ra, nhìn Kim Trạch phủ thành ở trong, Hứa gia nơi phương hướng, lặng lẽ không nói.

Đạo nhân này tên là Thanh Huyền, đại khái hơn năm mươi tuổi, tóc nửa trắng nửa đen, sắc mặt hồng hào, tinh thần phấn chấn.

Lúc này nhìn lên bầu trời bên trong rặng mây đỏ, lại là mặt trầm như nước.

Trong lòng, từ lâu lật lên sóng to gió lớn: 'Khí số hội tụ, sát khí đột nhiên nổi lên, đây là muốn động binh mâu a. . . Hứa gia muốn tạo phản sao. . .'

Cái này tất nhiên là tầm thường, còn có Bản môn đầu tư ở bên trong.

Nhưng kế hoạch ở trong, không phải hẳn là do ba vị tổ sư điểm tỉnh Hứa gia gia chủ, bằng này được đến toàn công sao? Vì sao sớm động?

Đã như thế vừa đi, tổn thất không nhỏ, càng không cần phải nói, còn có đối với đại kế quấy rầy.

"Chẳng lẽ là cái kia cá chép tinh?"

Thanh Huyền đạo nhân nghĩ, bên trong đôi mắt liền lộ ra hàn quang: "Nguyên bản nhìn nàng đã đầu thai làm người, lại có Long khí che chở, cũng là thôi, không nghĩ tới lại dám hoặc chủ, thực là không lưu lại được nàng!"

Trên thực tế, như chỉ là làm vì phù triều đình, phân bạc một điểm khí số công đức cũng không sao cả.

Nhưng mấu chốt nhất, vẫn là này yêu thân cận trung xu, vạn sau một ngày trở mặt, thổi bên gối gió, chính mình trong môn phái đầu tư e sợ muốn gà bay trứng vỡ, cái này liền vạn vạn không cho.

"Chỉ là. . . Lượng nàng một cái tiểu yêu, cũng không có lá gan lớn như thế. . ."

Thanh Huyền đạo nhân bấm chỉ tính toán, chỉ cảm thấy thiên cơ lẫn lộn, không khỏi cực kỳ hoang mang: "Tuy rằng trong môn phái tổ sư phê mệnh, Nhân đạo quật khởi, chính là số trời. . . Nhưng sát kiếp vừa lên, nhà ai có thể cười đến cuối cùng, thực khó nói, ta tuy rằng tinh tu vọng khí cùng bói toán hai thuật, vẫn cứ cảm thấy vô cùng mê hoặc, e sợ cũng chỉ có ba vị tổ sư. . ."

"Chờ một chút!"

Hôm nay mấy lần nghĩ lên cái kia ba vị tổ sư, lại là khiến trong lòng hắn mát lạnh: "Dựa theo sư môn truyền tin, tổ sư đã sớm nên đến, vì sao chậm chạp không đến? Dù là muốn trừ yêu, ở phủ Kim Trạch bên trong, ngoại trừ cái kia Long quân ở ngoài, lại có cái nào yêu nghiệt có thể đỡ được tổ sư ba người liên thủ, Tử Thanh song kiếm một đòn?"

"Líu lo!"

Đang lúc này, chân trời một đạo thanh quang lóe lên, một con xinh xắn chim xanh nhất thời rơi vào sân nhà trước một cây cây mai trên, líu ra líu ríu kêu.

"Đây là. . ."

Thanh Huyền đạo nhân cong ngón tay búng một cái, một đạo kết giới nhất thời hình thành, sắc mặt nghiêm nghị đến cực điểm: "Đến cùng xảy ra chuyện gì? Lại muốn kinh động trong môn phái, vận dụng chim xanh truyền âm?"

Lúc này vừa bấm quyết, một đạo tự thân khí tức liền rơi vào chim xanh bên trên.

"Kỷ kỷ!"

Chim xanh đậu tương lớn trong ánh mắt nhất thời lóe qua một vệt thanh quang, dĩ nhiên trực tiếp mở miệng, nói ra nhân ngôn, chính là một tiếng nói già nua: "Thanh Huyền! Tổ Sư đường bên trong, ba vị tổ sư ngọc bài đồng thời vỡ vụn, chỉ sợ đã gặp bất trắc, ngươi bí mật điều tra, vạn sự cẩn thận! Nhất thiết không được manh động!"

"Cái gì?"

Chim xanh nguyên bản không có bao nhiêu linh trí, câu nói này vẫn là trước liền phong ấn tại trên người nó, lúc này nói xong, lại khôi phục cầm thú dáng dấp, mổ chính mình lông chim, nhưng Thanh Huyền lại là sợ mất mật.

"Tổ Sư đường ngọc bài chính là ta đạo bí pháp, phàm là Bản môn nhân vật trọng yếu, đều có một tia thần niệm ngưng tụ bên trên, lúc này dĩ nhiên vỡ vụn, chính là ba vị tổ sư cùng gặp bất trắc. . . Chẳng lẽ là Kim Đỉnh Long quân ra tay?"

Ngoại trừ khả năng này ở ngoài, hắn thực sự không nghĩ tới cái khác.

Đặc biệt sẽ cùng lúc này Hứa gia Long khí dị động tình huống phối hợp lại, càng là làm hắn như đứng ngồi không yên, mồ hôi lạnh chảy ròng.

"Sư môn ở phủ Kim Trạch bên trong xếp vào thế lực, không thể toàn động, nhưng cũng không thể không động. . ."

Thanh Huyền đạo nhân đi mấy bước, yên lặng suy nghĩ: "Những người khác, đều không thể động, bất quá ta đạo ở Hứa gia bên trong ám tử, vẫn là muốn thông xuống tin tức, xem xem rốt cục đã xảy ra chuyện gì. . ."

Chỉ là, loại này xếp vào tất không thể vào chỗ yếu, bằng không làm vì Long

khí đố kỵ, trái lại không tốt.

Lúc này lại dò hỏi lên, dĩ nhiên là có chút bất tiện.

Bất quá, chỉ cần để tâm làm, chung quy có thể có chút thu hoạch.

Đến buổi tối, tình báo liền truyền tới.

"Hứa công chuẩn bị đối với hồ Kim Đình cướp sông dụng binh?"

Trong phòng ánh sáng của đèn dầu nhỏ như hạt đậu, Thanh Huyền đạo nhân nhưng là nghiền ngẫm trong đó thâm ý.

"Cái này hồ Kim Đình phạm vi rộng rãi, các loại đảo nhỏ nhiều vô số kể, chân chính muốn càn quét, cũng không dễ dàng. . . Đồng thời, Kim Đỉnh cướp sông, ở trong cũng rất có mấy cái nhân vật anh hùng, rất đúng rồi. . ."

Trên thực tế, hắn cũng rõ ràng, cái này hồ Kim Đình, chính là thiên ý làm vì Hứa gia chuẩn bị quật khởi chi tư.

Thậm chí, lúc này phát động, vừa vặn đáp lại thiên thời, đây không hề tầm thường!

Đối với cái kia nêu ý kiến người, càng là không khỏi phẫn hận: "Việc này trọng đại, nhất định phải mau chóng hồi bẩm sư môn, người của chúng ta cũng phải tham dự trong đó. . . Bằng không liền muốn bỏ mất cơ hội tốt."

Hắn nhìn về phía ngọn đèn, không khỏi ánh mắt u nhiên.

Cho tới điều tra tổ sư ngã xuống việc, thực sự là hữu tâm vô lực, chỉ có thể hướng về sư môn cầu viện.

. . .

Bị ghi nhớ Phương Nguyên, lúc này lại là không có tâm tư gì.

Hắn đi tới bên bờ, thân thể chỉ là khẽ động, thì có một tầng hơi nước hiện lên, quanh quẩn chu vi, khúc xạ ánh sáng tuyến, sắc thành ngũ thải, vừa nhìn đã biết phi phàm người.

"Cầu Long thân, khống thủy chính là bản năng, còn có Hành Vân Bố Vũ thần thông. . ."

Phương Nguyên một bước bước ra, kim quang lóe lên, cả người nhất thời hóa thành Cầu Long thân, cưỡi mây đạp gió, phóng lên trời.

Vù vù!

Gió nổi lên mây tụ, bầu trời tối tăm, không đến bao lâu, từng tia từng sợi nước mưa liền vương xuống đến.

"Long có thể hưng mưa gió, đây là thiên phú thần thông! Thay đổi cái khác đại yêu đến, e sợ mệt chết cũng không làm được điểm ấy. . ."

Phương Nguyên ở mây mưa trong đi khắp, lĩnh hội loại này mới mẻ cảm giác: "Chẳng trách hóa Long sau khi, hầu như liền có thể so với thiên địa chính thần, vẫy tay một cái, liền có thể điều động trong phạm vi nhất định hơi nước, cùng Thủy Thần lại có gì khác biệt?"

Đương nhiên , làm cái này còn nhỏ Cầu Long, lúc này có thể ảnh hưởng phạm vi vẫn là rất nhỏ.

Đồng thời, hắn cũng không dám để cho mưa lớn tầm tã, trực tiếp nhấc lên nước lũ loại hình, liền như thế từng tia từng sợi lòng đất, quen thuộc Hành Vân Bố Vũ thần thông, trong con ngươi liền mang theo suy tư.

"Tốt mưa biết thời tiết, khi xuân chính là phát sinh. . . Trên thực tế, điều này cũng nói tới là Cầu Long cực hạn, chân chính muốn dông tố đan xen, mưa xối xả như chú, ảnh hưởng quảng đại, thì lại không phải Giao long không thể làm vậy!"

Cầu Long chỉ là ấu long, nhưng Giao long lại là thần thông quảng đại, xuất

hành đều có mưa gió đi theo.

"Đáng tiếc. . . Ta Cửu Biến Hóa Long quyết, trước mắt chỉ có đệ bát biến, thiếu mất mấu chốt nhất Chân long biến!"

Giao long tuy rằng thần thông quảng đại, nhưng so với Chân long đến, vẫn cứ chênh lệch không chỉ một bậc.

Dù là thế gian Nhân tộc ở trong, các nơi chư hầu, thực tế đều có thể xưng Giao long, nhưng Chân Mệnh Thiên Long chỉ có một cái, đây chính là chênh lệch nơi!

Một niệm đến đây, Phương Nguyên không khỏi lại nhìn một chút chính mình khí vận công đức.

Chỉ điểm Hứa Nhân một thoáng, nguyên bản tiêu hao hơn nửa Nhân Đạo công đức, liền hơi có khôi phục.

Đương nhiên, lại có một ít tai kiếp khí hội tụ, đây chính là đối với cải biến đại thế phản phệ.

"Dù là muốn lấy kiếp số đụng đến ta, cũng không thể tự dưng xuất hiện. . . Bằng vào ta lúc này pháp lực thần thông, phủ Kim Trạch bên trong không người có thể địch, mà Huyền Chân đạo dù là muốn trả thù, cũng cần thời gian, bởi vậy liền chỉ có một cái khả năng!"

Phương Nguyên mắt lộ ra tinh quang, lại không có một chút nào thu lại, nước mưa thậm chí chậm rãi lan tràn đến hồ Kim Đình bờ.

Khói sóng mênh mông trong, một cái cười cá đen Thủy dạ xoa liền nhô đầu ra: "Người phương nào ở đây hô mưa gọi gió? Chẳng lẽ không biết này là nhà ta Long quân đại nhân hạt địa sao?"

Nguyên bản, có thể gây sóng gió chính là đại yêu, liền cái này Thủy dạ xoa đều muốn kiêng kỵ ba phần.

Lúc này khí số đem mê phía dưới, lại là nổi trận lôi đình, vung tay lên, một thanh thủy xoa liền gào thét, bắn nhập tầng mây.

"Thật là to gan đây!"

Phương Nguyên đuôi hơi vung một cái, thủy xoa nhất thời vỡ vụn.

Không chỉ có như vậy, nương theo hơi suy nghĩ, nguyên bản hồ nước lập tức lật úp, lại hình thành một đạo màn nước, bao bọc quả bóng nước, nổi lên giữa không trung.

Trong đó một con Thủy dạ xoa mặt lộ vẻ mặt hoảng sợ, phảng phất bị phong ấn ở hổ phách bên trong sâu nhỏ, không thể động đậy.

Phương Nguyên rất hứng thú nhìn kỹ hắn, lĩnh hội trong lòng bốc lên sát ý.

'Ân. . . Đây chính là công đức khí số thủ đoạn, phóng to hoặc là thu nhỏ lại một số thời cơ, đồng thời khiến trong lòng người mê loạn?'

Nếu thật sự là bản thổ người, hiện tại tám thành tâm niệm buồn bực, một ra tay liền đem Thủy dạ xoa đánh giết, lại đại khai sát giới, từ đây cùng Long quân kết thù.

Mặc dù là xấu nhất khả năng, nhưng ở các loại ảnh hưởng phía dưới, hầu như là tất nhiên.

Nhưng hắn không giống!

Bởi vì thần hồn đến từ Dị giới, đối với bực này khí vận mê hoặc thì có nhất định sức đề kháng.

"Ngươi con này Dạ Xoa, dám động thủ với ta?"

Phương Nguyên hiện ra thân hình, thu rồi bộ phận thủy lao, lại thả ra Long

uy.

"Long. . . Long tử?"

Cái này Thủy dạ xoa lập tức doạ đái.

Long chính là trăm lân tôn sư, trời sinh thống ngự Thủy tộc, chính là quân vương giống như tồn tại.

Hắn hiện tại hành vi, chính là bình thường thảo dân, mạo phạm Thiên Hoàng quý tộc! Trong lòng kinh hoảng có thể tưởng tượng được.

Lúc này, thì mới hối hận, trước tại sao giận dữ động thủ, quả thực đại dị tầm thường.

"Ta trước nhất thời ham chơi, chưa từng ý thức được phạm giới, cũng coi như có lỗi, hôm nay tha cho ngươi một cái mạng nhỏ, cho ta mau chóng đi bẩm báo Long quân đi!"

Phương Nguyên gật gù, Dạ Xoa này nhất thời rơi vào trong nước, phù phù một tiếng bắn lên bọt nước, liền biến mất không thấy.

Trên thực tế, hắn cái này cũng là lý do.

Nếu biết thiên cơ kiếp số phát động, liền chính mình trước tiên xúc động tiểu kiếp, nắm giữ quyền chủ động, cũng là một loại tiêu cướp phương pháp.

Tỷ như vừa nãy, tâm có lập kế hoạch, là trở xuống tay thì có đúng mực.

Bằng không, như mặc cho thiên cơ phát động tính kế, cái kia không cẩn thận vẫn là muốn vào cuộc, đồng thời hoàn toàn không có chuẩn bị, liền muốn bị động hơn nhiều.

Quả nhiên, không đến bao lâu, trên mặt nước liền hiện ra một cái vòng xoáy, hai hàng Thủy tộc xếp thành hàng, một con Quy tướng liền nâng lên, long trọng

hành lễ: "Xin chào quân thượng, nhà ta Long quân nghe thấy có cùng tộc đến lạy, thật là mừng rỡ, kính xin quân thượng đến Long cung tụ tập tới!"

"Hừm, phía trước dẫn đường!"

Đối với cái này hồ Kim Đình Long quân, Phương Nguyên cũng là vô cùng có hứng thú, trực tiếp vào nước, hiện ra nhân thân, ngồi ở một con rùa lớn trên lưng.

"Vâng, kính xin để Lão thần làm vì quân thượng dẫn đường!"

Quy tướng một mặt nịnh nọt, ở phía trước dẫn đường.

Không thể không nói, cái này Quy tộc cùng long có thân, lại rất khó thành tựu Long thân, rất nhiều đều là theo Long quân, bày mưu tính kế, quản lý tục vụ, chờ mong tương lai Long quân hóa thành Chân Long, gà chó lên trời.

Lúc này thấy đến một cái ấu long, cũng coi như nửa cái chủ nhân, lễ nghi trên không dám chút nào thất lễ.

Cái này rùa lớn vững chãi, ở bên trong nước lại là rất là cấp tốc, không đến bao lâu, một toà xanh vàng rực rỡ đáy nước cung điện liền hiện lên ở Phương Nguyên trước mắt.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 296: Tuần Kiểm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 297: Diệt Cướp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 298: Bình Định

"Giết!"

Quan binh lấy thập ngũ làm đơn vị, phối hợp với nhau, lại có giáp da phòng hộ, thế như chẻ tre.

Lượng lớn cướp sông lập tức bị chém giết, máu tươi tràn ngập boong tàu, có càng là sắc mặt kinh hoàng, trực tiếp nhảy cầu đào tẩu.

Chờ đến điều thứ hai thuyền cũng luân hãm, một cái đầu lĩnh dáng dấp người lập tức thét: "Chuyện không thể làm! Đi. . . Lui giữ trại!"

Hắn thân hình cao lớn, giọng nói như chuông đồng, võ lực cũng thật là không sai, trên tay cương đao vừa bổ, nhất thời chém phá giáp da, một tên quan binh liền kêu thảm thiết, một cánh tay bay lên.

"Các ngươi đi hai người, đem hắn giết!"

Thấy vậy, Hứa Đình lập tức không chút do dự, hướng về sau lưng hai cái thân binh phân phó nói.

"Vâng!"

Thân binh đáp ứng một tiếng, nhanh chóng tiến lên, trên mặt mang theo cười gằn, vung múa lấy bách luyện Nhạn Linh đao: "Chết đi!"

Răng rắc!

Cái kia cướp sông đầu mục nâng đao đem đỡ, hai đao chạm vào nhau, cọ sát

ra điểm điểm tia lửa.

Một nguồn sức mạnh tập kích tới , khiến cho hắn không khỏi rút lui, cánh tay tê, cảm giác trường đao hầu như muốn tuột tay bay ra, không khỏi mặt sắc mặt đại biến: "Đây là. . . Trong quân tinh nhuệ!"

Hắn thực sự không nghĩ ra, loại này Thập nhân địch thân binh, tuyệt đối là tướng quân mới có phối trí, tại sao lại hạ mình hàng quý, đến đối phó bọn họ những thứ này nho nhỏ cướp sông?

Chỉ là, hắn cũng chỉ có cái ý niệm này.

Hai tên thân binh phối hợp hiểu ngầm, một người tiến lên hấp dẫn hỏa lực, một người khác lại là nằm rạp đi tới, bỗng nhiên nổi lên, một vệt ánh đao nhanh như tia chớp lóe lên, liền tiến vào này đầu mục bên hông, máu tươi dâng trào.

Thấy vậy, chính diện ngăn chặn thân binh cười lạnh một tiếng, lại là một đao, liền cắt cái này cướp sông thủ cấp đi xuống.

"Đây là trong quân đánh trận, đứa ngốc mới cùng ngươi nói cái gì giang hồ quy củ!"

Trong quân sát phạt, chú ý dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, chỉ cần có thể đạt thành mục đích, sát thương kẻ địch, ném chút mặt mũi, đánh lén hợp kích lại coi là gì chứ?

Như thật sự cho rằng còn có thể như giang hồ hào hiệp giống như, chú ý cái gì quy củ, cái kia mới chính thức là chuyện cười!

"Gần đủ rồi!"

Nhìn thấy cuối cùng cái này nho nhỏ phản kháng hạt nhân bị tiêu diệt, Hứa Đình lộ ra mỉm cười, gật gật đầu.

"Nghe, các ngươi thủ lĩnh đã chết! Còn không mau mau đầu hàng?"

Một tên thân binh liền giơ đầu mục thủ cấp bạo hống, tiếng như hổ gầm: "Như lại chống cự triều đình Thiên binh, cẩn thận hóa làm bột mịn, toàn gia chém giết tịch thu gia sản!"

"Đại nhân tha mạng, chúng ta nguyện hàng!"

Quan binh thu hàng giặc cướp, đó là thiên kinh địa nghĩa, còn lại cướp sông nhìn thấy không thể cứu vãn, cũng không có tâm tư gì, dồn dập quỳ xuống, quăng đi binh khí đầu hàng.

"Được! Lập tức khống chế thuyền, hợp nhất tù binh, lại kiểm kê thương binh. . ."

Nhìn người bắn tên bắt đầu linh tinh bắn giết nhảy cầu chạy trốn cướp sông, lượng lớn tù binh bị áp lên đến, Hứa Đình phát hiệu lệnh, nhưng trong lòng là tràn ngập một loại vui sướng.

Không đến bao lâu, kiểm kê kết quả là tới.

"Bẩm báo đại nhân, lần này chúng ta giết địch ba mươi bảy người, tù binh năm mươi người, trên căn bản, cái này đảo Hắc Quan tinh tráng thực lực, có thể nói một lưới bắt hết. . ."

Một tên Thập trưởng tiến lên, trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng.

"Khởi bẩm đại nhân, ta đã thăm dò đến đại trại vị trí, trước mắt những kia trốn phỉ, cũng chính đang tại hướng về trại tập trung, xem ra là nghĩ trú đóng ở. . ."

Đạo sĩ cũng tới trước nói.

Cái này tính không phải biện pháp, dù sao quan quân tiêu hao khá lớn, làm sao làm vì một cái nhỏ thổ trại ở lâu, một khi cảm thấy mạnh mẽ tấn công cái được không đủ bù đắp được cái mất, liền có thể thối lui.

"Ồ!"

Hứa Đình nhất thời không nói gì, mà là đứng ở trên boong thuyền, nhìn thoáng ửng hồng hồ nước, còn có trúng tên xác chết trôi, liền hỏi: "Người của chúng ta, thương vong làm sao?"

"Chết rồi ba người, trọng thương năm người, còn lại mười mấy cái bị thương nhẹ, không ảnh hưởng hành động, thoáng băng bó sau liền có thể về đơn vị!"

Bởi vì là phủ thừa con, đội ngũ đều là cao phối, còn có một tên lão thầy thuốc, kinh nghiệm phong phú, hiện trường liền bắt đầu cứu trị, đối với sĩ khí cũng là một đại khích lệ.

"Lúc này trại bên trong đã phát hiện chúng ta, muốn cường công sao?"

Chỉ cần có tường vây chiến hào, dù là rất thấp rất thô ráp, mạnh mẽ tấn công đều sẽ tổn thất khá lớn.

"Cần gì như thế, trận chiến này, đã kết thúc!"

Hứa Đình nhìn dùng cỏ thằng xuyến thành một chuỗi cướp sông, không khỏi nở nụ cười.

Trải qua đơn giản thẩm vấn, lại có rất nhiều tình báo đi ra, tỷ như lúc này trại bên trong bất quá sáu, bảy trăm người, nhiều là già trẻ phụ nữ trẻ em, đồng thời, thủ lĩnh Lục Giáp cũng ở.

Còn có, trước chém giết cái kia cướp sông đầu mục, chính là đảo Hắc Quan Nhị đương gia, xưa nay dũng mãnh, đương nhiên, lúc này bất quá là một viên thủ cấp, có thể đại biểu công huân thôi.

Biết những tin tình báo này sau khi, Hứa Đình lập tức hạ lệnh, đại quân thoáng nghỉ ngơi, lưu lại hai mươi người bảo vệ bến tàu, chính mình nhưng là mang theo còn lại binh lực, áp tù binh, đi tới mộc trại phía trước.

Lúc này, toàn bộ trại đã rối loạn lên, trên tường gỗ mơ hồ có thể nhìn thấy phụ nữ cùng lão đầu bóng người, trong ánh mắt đều mang theo bất an.

Dù sao cũng là quan binh, đại diện cho một loại nào đó đại nghĩa.

Càng không cần phải nói, trước còn đại bại bọn họ, sát thương tù binh không tính.

"Cái này Lục Giáp đúng là một nhân tài!"

Hứa Đình đi tới trước trận, nhìn một chút mộc trại, không cao lắm, một trượng dáng vẻ chừng, so sánh đơn sơ, mà trại trước lại có một đạo chiến hào, tuy rằng mới vừa mở đào, thậm chí mới hoàn thành một nửa, nhưng cũng có thể thấy được để tâm.

Chỉ cần có những thứ này, dù là quân chính quy tấn công, đều muốn đánh đổi khá nhiều.

"Đáng tiếc. . . Mất tiên cơ!"

Nếu là cái nhóm này cướp sông tinh nhuệ vẫn còn, tử thủ mộc trại, cái kia bình thường một trăm triều đình quan binh, căn bản nắm không xuống.

Coi như hiện tại Hứa Đình, cũng chỉ có thể ra lệnh chính mình thân binh làm vì đầu mâu, liều chết xung phong, tổn thương tất nhiên rất lớn, một khi chính mình trong đội ngũ có oán khí, vì động viên đi xuống, liền tất nhiên tiến hành đồ sát, đến thời điểm cái gì chiêu an liền thành chuyện cười.

Nhưng lúc này, bên trong những thứ này người cha anh chồng, phần lớn ngay khi trên tay mình, chính là nắm giữ một lá vương bài, triệt để chiếm cứ ưu thế.

"Đại nhân, muốn tấn công sao?"

Nhìn một làn sóng khí tức dũng mãnh cướp sông lên đầu tường, không nhiều, liền mười mấy người, trong lòng biết là cướp sông cuối cùng võ lực, trợ thủ liền

lên trước hỏi.

Muốn phá quân sát tướng, tuần kiểm năm cái thân binh đều là hảo thủ, xung phong đi lên, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế giết cái kia trùm thổ phỉ, lập tức liền đại cục đã định.

"Không cần, tội gì giết nhiều thương đây?"

Hứa Đình khoát tay áo một cái: "Đem tù binh đều áp lên đến! Lại hướng về mộc trại chiêu hàng! Đồng thời nói cho bọn họ biết. . . Nếu như không hàng, ta hay dùng tù binh đi lấp chiến hào!"

"Tê. . ."

Cái này phó quan chỉ là suy nghĩ một chút, nhất thời liền hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng hiện ra một chút lạnh lẽo, chợt khen hay: "Đại nhân anh minh, đã như thế, cướp sông tất bại!"

Luận nhân chi thường tình, có mấy cái có thể đối với thân nhân mình ra tay?

Dù là Lục Giáp, cũng không thể phạm cái này chúng giận! Trên thực tế, từ lúc bến tàu bị công hãm, đường lui bị cắt đứt lúc, cũng đã nhất định cái này sóng cướp sông vận mệnh.

Cái gọi là chiến thắng tại miếu tính, đã là như thế!

Tuần kiểm đại nhân tuy rằng tuổi không lớn lắm, nhưng binh pháp lão lạt, thực sự là cao cấp nhất tuấn ngạn.

Phó quan yên lặng nghĩ, trong lòng liền kiên định một cái nào đó ý nghĩ.

. . .

Gọi hàng sau khi, mộc trại bên trong một trận ồn ào, rối loạn càng sâu, chợt, cửa trại một tiếng cọt kẹt mở ra, mười mấy người cõng lấy cành mận gai đi ra,

nhìn thấy Hứa Đình, lập tức quỳ xuống: "Tội dân Lục Giáp, gặp qua Thiên binh!"

"Hừm, đứng lên đi!"

Hứa Đình nhìn cái này đảo Hắc Quan cướp sông thủ lĩnh.

Người này đại khái mới ba mươi tuổi, nhưng dãi dầu sương gió, đôi tóc mai đã hơi thấy hoa râm.

Trong lòng biết người này có lẽ trong lòng không cam lòng, nhưng vậy thì như thế nào? Chúng giận khó phạm, như không muốn bị thuộc hạ phản bội bêu đầu, liền không thể không hàng.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là chính mình cái này thân quan da!

Dù sao triều đình trước mấy lần thu xếp cướp sông, đều là chỉ củ đầu ác, cái khác đều là nhập hộ khẩu đến dân, cái này càng là hiếm thấy tín nhiệm trụ cột.

Lục Giáp thấp thỏm đứng lên, nhìn chu vi mắt nhìn chằm chằm binh sĩ, phía sau lưng tóc gáy dựng thẳng.

"Ngươi tụ chúng làm vì phỉ, thối nát một phương, thậm chí còn cướp bóc huyện thành, đoạt lấy một nhà đại hộ, tội lỗi không tha. . ."

Sau đó, Hứa Đình tiếng nói khinh thường, lại làm cho Lục Giáp hai chân như nhũn ra, lại quỳ xuống: "Đại nhân tha mạng! Đại nhân tha mạng! Tiểu nhân cũng chỉ là làm vì kiếm sống a. . . Trên đảo lương thực khan hiếm, đã chết đói không ít người. . ."

Ầm ầm!

Không đến bao lâu, hắn cái trán chính là hoàn toàn đỏ ngầu.

Hứa Đình thấy vậy, thì mới thoả mãn: ". . . Nhưng tình có thể mẫn, ta liền đặc

biệt cho phép ngươi lập công chuộc tội, nhập ta trong quân, thảo phạt cái khác cướp sông!"

Người này có chút tài cán, có thể sử dụng, nhưng tính tình lỗ mãng, cần thiết nhiều mài giũa một thoáng.

Đối với làm sao dùng người, trong lòng hắn đã có một bộ chính mình kiến giải.

"Đa tạ Đại nhân! Đa tạ Đại nhân!"

Tuy rằng trước mặt bất quá một thiếu niên, nhưng như thường quyền sinh quyền sát trong tay, Lục Giáp liên tục cảm ơn.

"Hừm, Quách Khuê Tinh, ngươi mang năm mươi người đi vào, thanh tra tồn kho, đồng thời chỉnh lý hộ tịch. . ."

Dù là đã biết được trong đó không có bao nhiêu chống lại, Hứa Đình vẫn không yên lòng, bóp lấy tù binh, lệnh thuộc hạ vào thành.

Chờ đến một hộ gia đình bị mang ra, đồng thời lượng lớn kho tàng bị kiểm kê sau khi đi ra, trên mặt hắn rốt cục nhiều hơn mấy phần nụ cười.

Lúc này lại mệnh lệnh mở nồi lớn, đem rau dại, thịt khô loại hình thượng vàng hạ cám đồ vật nấu cùng nhau, lại gia nhập mấy cái cá mắm đi vào, thành rau trộn cháo dáng dấp, từng cái phân xuống, thay phiên ăn uống giải lao.

Bởi vì có những thứ này, phỉ chúng xôn xao cũng là dần dần bình phục lại.

Những người khác có giải lao, Hứa Đình lại là bận rộn đến liền một hớp nước đều uống không lên, nghe Quách Khuê Tinh kiểm kê thu hoạch: "Tù binh tổng cộng 750 người, thu được trường đao các loại binh khí bảy mươi thanh, giáp da ba bộ, kim ngân tương đương năm trăm lạng, còn có mấy hòm lớn tiền đồng. . . Chỉ là lương thực quá ít, vải vóc, thuốc cũng tương đương khuyết thiếu!"

"Hừm, tất cả cướp sông, mười lăm tuổi trở lên đàn ông, toàn bộ sắp xếp ngũ, chặt chẽ trông giữ, người nhà năm hộ một giáp, lẫn nhau giám thị, có chạy trốn người tội liên đới!"

Hứa Đình đi mấy bước: "Ăn uống qua đi, lập tức lên thuyền, lại phóng hỏa đốt cái này trại!"

"Đối với binh lính mà nói, lập tức tiến hành ban thưởng, phàm là người tham chiến, đều thưởng ngân một lượng, chặt đầu một cấp, thưởng ngân mười lạng, đầu mục khác tính. . . Các cấp quan quân, chỉ huy có công, ta cũng sẽ không quên."

"Đại nhân anh minh!"

Quách Khuê Tinh cùng cái khác quan quân nghe xong, đều là vui sướng.

Mà Hứa Đình trong lòng thì có chút cười khổ.

Như thế một tính được, còn có đại quân mở đường tiêu hao cùng trợ cấp, trên thực tế chinh phạt cái này đảo, thực sự là cái được không đủ bù đắp được cái mất.

'Nhưng bọn họ lại sao lại biết, ta chân chính thu hoạch, chính là những tù binh này a!'

Hứa Đình nhìn cái này mấy trăm người, trên mặt tràn trề ra mỉm cười vui sướng.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 299: Yêu Nghiệt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 300: Đưa Đồ

Đất nước sắp diệt vong, tất có yêu nghiệt!

Xà mỹ nhân vê lại một mảnh lá trúc, yên lặng nghĩ: 'Linh đế vốn là còn mười mấy năm dương thọ, bị Thái hậu tỷ tỷ phá huỷ, lúc này quyền đem Vương Kiều, cũng thành ta Yêu tộc con rối, phải lớn hơn sở nội loạn, không khó. . .'

Chỉ là nàng vẫn còn có một ít nghi hoặc.

Ở trả giá lớn như vậy đánh đổi sau khi, trong tộc lại còn là lo lắng cực kỳ, ở làm hai tay chuẩn bị.

Tại cái này phương lục địa ở ngoài, rộng lớn bốn biển trong, đã bắt đầu tìm kiếm mới đảo lớn cùng lục địa, chuẩn bị di chuyển một nhóm Yêu tộc hạt giống đi qua, bảo tồn một tia nguyên khí.

Một sáng một tối, đây mới là Yêu tộc đối với nơi này thiên địa phản kích!

Cho tới những kia thương người chi yêu, bất quá tự giận mình con rơi thôi!

"Thiên ý không thể trái!"

Nghĩ đến Thánh giả lúc đó nói lời này âm u, cùng cái kia một tia vẻ dữ tợn, dù là Xà mỹ nhân, cũng không khỏi tâm tình trở nên nặng nề.

"Ta Yêu tộc hùng bá vạn cổ, đã từng là! Hiện tại là! Tương lai tất nhiên vẫn là nơi này thiên địa Chúa Tể!"

"Lần này khuấy động thiên hạ đại loạn, chính là muốn quét sạch bốn phương

nhân kiệt, một khi phát hiện có người quật khởi, cần thiết đè xuống, nói chung chính là muốn khiến Nhân tộc nội loạn, tự háo nguyên khí!"

Xà mỹ nhân sắc mặt lạnh lẽo đi xuống, trong ánh mắt hình như có bích lục ánh sáng lóe qua: "Chỉ là Nhân tộc, còn muốn ngồi lên vạn tộc chi chủ bảo tọa?"

Một lát sau, nàng đứng dậy rời đi, tại chỗ chỉ để lại bị đều đều xé làm hai nửa lá trúc, chậm rãi bay xuống.

. . .

Phủ Kim Trạch, huyện Hắc Trạch bến tàu.

"Thiếu gia, mới nhất Sở đô mật báo!"

Mới vừa trở về, nghỉ ngơi không tới nửa ngày Hứa Đình, tiếp nhận thủ hạ thư, chỉ là nhìn vài hàng, sắc mặt liền biến ảo không ngừng lên.

'Thừa tướng muốn mưu đại nghịch!'

Tuy rằng chỉ là đơn giản vài chữ, nhưng đối với với hắn mà nói, quả thực là sóng to gió lớn giống như.

"Nguyên bản liền cho rằng loạn thế hạ xuống, nhưng hiện tại xem ra, ta từ lâu ở vào loạn thế ở trong a. . ."

Hứa Đình cười khổ một tiếng, lấy trí tuệ của hắn, tự nhiên có thể nhìn thấy sự kiện này đem sẽ gợi ra một loạt phản ứng dây chuyền.

"Vốn cho là ta bước tiến tính nhanh, bây giờ nhìn lại, vẫn là chậm! Quá chậm!"

Một khi Vương Kiều soán vị, cái kia lập tức là có thể dùng thảo nghịch tên khởi binh khởi sự, bất luận người nào cũng không thể coi là bất trung, nguyên bản đại nghĩa bao quần áo một thoáng liền bị bỏ lại.

Sự tình thuận lợi đến mức độ như vậy , khiến cho Hứa Đình đều có mấy phần mộng ảo giống như cảm giác.

"Phủ Kim Trạch không có vấn đề, nhưng hồ Kim Đình phụ cận, cũng không chỉ một phủ! Nhà ta khởi sự, cũng cần đầy đủ thế lực, cướp sông vẫn là muốn tiếp tục chỉnh biên xuống, nhưng nhất định phải tăng nhanh tiến độ!"

Hắn cắn cắn răng: "Tàng binh tại hồ kế hoạch, vẫn là muốn tiếp tục, chỉ là. . ."

Dù là hắn có gia tộc chống đỡ, lập tức cung cấp mấy ngàn người, vẫn là hết sức vất vả, càng không cần phải nói mặt sau còn cuồn cuộn không ngừng.

Đồng thời, ở phủ Kim Trạch bên trong làm này chuyện, vẫn là quá mức đáng chú ý một điểm.

"Nhất định phải tìm được một cái địa phương thích hợp, thu xếp mặt sau đại bộ phận. . . Nguyên bản cướp sông thủ lĩnh cùng đầu mục gia thuộc, đương nhiên muốn đặt ở trên bờ, để khống chế, nhưng còn lại người không cần phải, trong hồ. . . Trong hồ. . ."

Hứa Đình có chút khổ não nắm tóc.

Hắn hiện tại cuối cùng cũng coi như rõ ràng, dù là cho dù tốt kế hoạch, chân chính thực hành lên, cũng sẽ xuất hiện đủ loại dự không nghĩ tới phiền phức, đây chính là khảo nghiệm người chủ trì năng lực lúc.

"Trong hồ đảo nhỏ, quá mức vụn vặt, nếu như phân tán ra, cái kia còn nói thế nào thống trị?"

Hứa Đình suy tư.

Tàng binh tại hồ, đầu tiên muốn giải quyết chính là căn cứ vấn đề.

Nhưng nếu thật sự có loại kia đảo lớn, mỗi ngày ra hồ bắt cá ngư dân, còn có

nhiều như vậy cướp sông, sẽ không có phát hiện?

Trừ phi. . .

"Đại thiếu gia!"

Hắn tự nhiên trầm tư, ở trên bàn sách viết viết vẽ vẽ, không biết khi nào, sắc trời bên ngoài đã tối lại.

Một tên yêu kiều cười khẽ hầu gái, liền nhấc theo ngọn đèn cùng hộp cơm tiến lên.

"Loan nhi?"

Hứa Đình thấy, ánh mắt một thoáng trở nên nhu hòa: "Làm sao ngươi tự mình đến rồi?"

"Lão gia phu nhân dặn dò, thiếu gia diệt cướp khổ cực, cố ý lệnh nô tỳ trước tới chăm sóc!"

Lý Loan trước đem bên trong thư phòng đèn nhen lửa, lại mở ra hộp cơm, lấy ra đồ nhắm rượu, là một bàn gà quay, cùng kho giò, bóng loáng sáng rõ , khiến cho người thèm nhỏ dãi, còn có hai bàn thức ăn chay, một bình Thanh Tửu, đều là Hứa Đình yêu thích đồ vật.

"Ha ha. . . Loan nhi quả nhiên biết tâm tư của ta nhất!"

Từ Lý Loan trong tay tiếp nhận đũa, Hứa Đình ăn một miếng, liên tục tán thưởng: "Tay nghề cũng có tiến bộ. . . Hôm nay cần phải ăn thêm mấy bát cơm, hả? Làm vì cái gì không có cá?"

Ở hồ Kim Đình bên trên, loài cá mới là thường thấy nhất thịt món ăn.

Hứa Đình trước còn không thế nào cảm giác, lần này tiến vào tiễu cướp sông, cũng thu được lượng lớn cá khô, liền hiếu kỳ hỏi.

"Cá. . ."

Lý Loan miễn cưỡng nở nụ cười: "Thiếu gia muốn ăn?"

"Không! Đã sớm ăn được ói ra. . ."

Hứa Đình tựa hồ nhớ lại cái gì, liên tục xua tay .

Dù là như vậy, Lý Loan cũng là sắc mặt trắng bệch, mi tâm tựa như có thêm một tia mây đen.

Hứa Đình Thất Xảo Linh Lung tâm, lập tức liền phát hiện bầu không khí biến hóa: "Làm sao. . . Ngươi có tâm sự?"

"Thật là như vậy!"

Lý Loan lấy lại bình tĩnh: "Thiếu gia có thể còn nhớ lúc trước cái kia cầu kiến Lão gia người?"

"Nhớ tới!"

Cái này tàng binh tại hồ kế sách, có người nói chính là thiếu niên kia xuất ra, tự nhiên ấn tượng sâu sắc, lại làm sao có khả năng quên?

Bất quá sau đó điều tra, có người nói chính là Nhân đạo chi thần, Ô Long tướng quân, chân thực là khó mà tin nổi, đương nhiên, cái kia hiểu lầm cũng là tiêu.

Chỉ là, lúc này nghe được cái này Lý Loan nhấc lên, trong lòng lại nổi lên một điểm không thoải mái: "Hắn có chuyện gì?"

Lý Loan đáp: "Hắn lại thấy Lão gia, đưa lên này đồ!"

Nàng lấy ra một cuốn sách, phảng phất bức tranh giống như, chậm rãi mở ra.

"Tê. . ."

Nhìn đồ họa bên trong nội dung, Hứa Đình con ngươi một thoáng trợn tròn: "Đây là. . . Thủy đồ?"

Hắn diệt cướp tác chiến nhiều ngày, mỗi ngày đều hướng về phía thủy đồ chăm chú suy nghĩ, lúc này đương nhiên sẽ không nhận sai: "Không chỉ có là thủy đồ, đồng thời còn bao hàm toàn bộ hồ Kim Đình, cái này độ chính xác. . ."

Bên cạnh, Lý Loan nhìn cái này Hứa Đình hai mắt phát sáng dáng dấp, càng là trong lòng thầm than.

Này đồ có đại năng, đồng thời, có thể thu được, nói rõ này Phương Nguyên tất nhưng đã chiếm được Kim Đỉnh Long quân chống đỡ, cái này phát triển tốc độ, quả thực khủng bố đáng sợ.

Sánh với hắn, chính mình nhưng là. . .

Nhưng lúc này, nhìn Hứa Đình vui sướng vẻ mặt, trong lòng dĩ nhiên cũng cảm thấy hết sức vui mừng, không khỏi lại là tiến lên: "Không chỉ có như vậy. . . Thiếu gia ngươi xem!"

Nàng bàn tay nhẹ nhàng ở thủy đồ trên một vệt, một tầng hơi nước hiện lên, cả trương đồ họa nhất thời sống lại.

Từng viên một điểm đỏ, lập loè quang mang, ở đồ trong di động, đi khắp, rõ ràng cực kỳ.

"Đây là các đường cướp sông sào huyệt nơi, hồng quang càng liệt người, thực lực càng mạnh. . ."

Lý Loan nhẹ nhàng giải thích.

"Đây là. . . Chí bảo a!"

Hứa Đình một thoáng đứng lên, sắc mặt triệt để thay đổi sắc mặt.

Đến vật này, quả thực chính là đến toàn bộ hồ Kim Đình! Như có thần trợ!

"Như vậy chí bảo, chỉ có Kim Đỉnh Long quân có thể chế, chúc mừng thiếu gia!"

Lý Loan nói, lại chỉ về trong hồ nơi nào đó: "Nơi này có một cái đảo lớn, phía trên có thể khai khẩn ruộng tốt ba vạn mẫu, lại có một cái nước sâu cảng, đủ có thể kiến tạo bến tàu! Chính là tốt nhất thuỷ quân căn cơ nơi!"

"Nơi này. . ."

Hứa Đình hơi nghi hoặc một chút, lại cẩn thận vừa nhìn, xác thực có một cái hòn đảo dáng dấp, không khỏi nghi hoặc: "Vì sao không ai phát hiện?"

"Bởi vì ở xung quanh có ám lưu cùng vòng xoáy, thuyền khó đi, bất quá trên bản đồ có an toàn đường bộ. . ."

Lý Loan giải thích, trong lòng lại là rõ ràng.

Đảo này, trên thực tế nguyên bản vẫn là Thủy tộc tinh quái ở.

Dù sao, rất nhiều Thủy tộc dù là ngày đêm sinh sống ở trong nước, gặp phải đặc biệt thời tiết cũng nhất định phải lên bờ sinh sôi.

Mà toàn bộ hồ Kim Đình, giống như vậy đảo lớn còn có mấy cái, đều là Nhân tộc cấm địa.

Lúc này, vì Hứa Đình, lại thoáng cái bỏ một cái đi ra.

Trong lòng đối với thiên ý, còn có Phương Nguyên nắm giữ lực lượng, nhưng là càng thêm sợ hãi!

"Như vậy chí bảo. . . Như vậy chí bảo. . ."

Hứa Đình cầm lấy quyển trục, trong lòng có chút không thoải mái, bàn tay lại

là nắm đến rất khẩn: "Cái kia Ô Long tướng quân làm sao có thể chiếm được? Chẳng lẽ là chịu Long quân sai khiến?"

"Có hay không Long quân sai khiến, nô tỳ không biết, nhưng thiếu gia đến Long quân mắt xanh, lại là khẳng định, phải tầng tầng tế tự chi!"

Lý Loan ở bên cạnh nhắc nhở.

"Ừm. . . Xác thực như vậy!"

Hứa Đình gật gù, lần này tâm tưởng sự thành, chân chính như có thần trợ, thật là làm hắn sinh ra mấy phần thiên mệnh sở quy cảm giác.

. . .

Phủ ở ngoài, Phương Nguyên nhìn khí tượng, cũng là bỗng nhiên nở nụ cười: "Đến Long quân khí số chống đỡ, cái này Hứa Đình thực lực tăng mạnh a. . . Xem ra thống nhất hồ Kim Đình cướp sông, không có vấn đề chút nào."

Đương nhiên, cái này trên thực tế là song thắng.

Lúc này đến đầu tư, đợi đến phát tài sau khi, tự nhiên nhất định phải trả, đồng thời gấp bội bồi thường.

Trọng yếu nhất, chính là Hứa Đình có thể đi tới cái kia trả một bước!

Phương Nguyên mở ra trên eo hồ lô, nhấp một hớp trong long cung cất giấu Linh tửu, nhìn vòm trời, trong lòng lại không khỏi lẫm liệt.

Lúc này, Hứa gia mạng lưới tình báo đối với hắn hầu như mở rộng, Hứa Đình được đến tin tức, hắn tự nhiên cũng được đến.

"Quyền đem soán quốc, cũng thật là thiên thời đây! Chỉ là các quốc gia chiến loạn, Yêu tộc cũng tất nhiên sẽ nhúng tay, trợ giúp, để ta Nhân tộc nội loạn không ngớt!"

Tuy rằng không biết đã có yêu nghiệt loạn quốc, nhưng đả kích kẻ địch, đơn giản trong ngoài, cũng là một đoán liền đi ra chuyện.

Đến hiện tại, nhìn Lý Loan từng bước một chân hãm bùn sâu, Phương Nguyên đối với nơi này thế giới thiên ý cũng là càng ngày càng hiểu rõ cùng kiêng kỵ.

"Thiên ý trêu người, cũng không phải một câu hư ngôn. . . Coi như Lý Loan toàn tâm toàn ý nghĩ muốn nâng đỡ triều đình, cũng không khỏi bị mê hoặc, tình căn thâm chủng, không thể tự kiềm chế, ngày sau họa phúc khó liệu. . ."

"Nàng đều là như vậy, loại kia toàn tâm toàn ý đối địch với Nhân tộc đại yêu đây?"

Này thế tuy rằng cũng có dòm ngó thiên cơ phương pháp, nhưng kết quả phần lớn mơ hồ, hoặc là chỉ cho một nửa gợi ý, lôi kéo người ta đi nhầm vào lạc lối, mới là nhất đòi mạng.

"Có yêu quái, cũng không muốn thông minh quá sẽ bị thông minh hại!"

"Dù sao, Nhân tộc quật khởi mới là thiên ý, cái kia dung Yêu tộc ở trong đó chiếm cứ lãnh đạo địa vị?"

Chính là bởi vì nguyên nhân này, hắn mới không có lựa chọn cùng Hứa gia quá mức thân cận.

Dù là liên thủ Long quân, giao cho thủy đồ chuyện như vậy, đều tìm Lý Loan người trung gian này, làm cho nàng chia lãi một ít, chính là vì giữ một khoảng cách, ngày sau nếu có không thích hợp, cũng có thể nhanh chóng đứt rời quan hệ.

Thiên ý khó lường! Chỉ có như băng mỏng trên giày, mới có thể phòng bị tại chưa xảy ra!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 301: Song Kiếm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 302: Các Được

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 303: Diễn Biến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 304: Thiên Thời

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 305: Trở Về

Giết!"

Hứa Đình đại quân thế như chẻ tre, lấy xuống Canh Thần, Thiên Hồng hai phủ.

Nguyên bản, trong phủ huyện bên trong liền không thể trắng trợn nuôi quân, nhiều nhất hơn mấy trăm ngàn sương binh, ở mưu đồ đã lâu, có cướp sông cùng tư binh Hứa Đình trước mặt, không có một chút nào sức chống cự.

Đương nhiên, như lại kéo hơn nửa năm, dù là mấy tháng, cho các nơi Hào tộc trắng trợn chiêu binh mãi mã thời gian, tình huống lại sẽ rất khác nhau.

Nhưng lúc này, nhưng là bị Hứa Đình nắm lấy cơ hội, liên tục công thành thoáng qua đắc thủ.

Đến tháng tám, đã chỉnh biên lính mới hai ngàn, tụ tập nguyên bản đại quân, có tới năm ngàn số lượng, lúc này đối ngoại được xưng mười ngàn, các nơi nghe tiếng mà hàng, đem phủ Lan Trạch phủ thành bao quanh vây nhốt.

Vũ khí liên doanh, thanh thế nhìn rất là dọa người.

Hứa Đình lên đài cao, thoáng ra hiệu, thì có mười mấy cái giọng nói lớn quân sĩ đi tới bên dưới thành: "Bọn ngươi nghe xong, Vương Kiều vô đạo, ta gia tướng quân thảo phạt chi, chính là thuận thiên ứng mệnh, như từ, lập tức mở thành đầu hàng, còn không thất phú quý, bằng không ngọc đá cùng vỡ, hối hận thì đã muộn!"

"Lớn mật!"

Trên thành tường, một cái quan văn dáng dấp người liền xuất hiện, ăn mặc Tri phủ trang phục, trực tiếp quát mắng: "Hứa Đình ngươi bất quá chỉ là một cử nhân, nhập chức tuần kiểm, liền dám tự xưng tướng quân, còn tấn công đồng liêu, này không phải là phản tặc, cái gì là phản tặc? Ta tiến sĩ xuất thân, được triều đình ân điển, mục thủ một phương, tất không thể để cho ngươi thực hiện được!"

Lấy ngũ phẩm hoàng đường, Tri phủ oai quát mắng, quân trận lúc này có chút xôn xao, đặc biệt lính mới, có chút bất an dấu hiệu, nhưng cũng là chỉ đến thế mà thôi.

Hứa Đình thấy vậy, không khỏi cười gằn.

Trong lòng biết chính mình trong quân tinh nhuệ nòng cốt vẫn là gia binh cùng cướp sông, đã đến tử lực, dù là đi theo chính mình tạo phản, đều không có vấn đề chút nào.

Mà lúc này lại có vì tiểu hoàng đế báo thù đại nghĩa danh phận, mặc cho quát mắng, quân khí nghiêm nghị như núi.

Nếu là đổi thành bình thường binh sĩ, lại không có đại nghĩa tại người, vậy thì rất nguy hiểm.

'Bất quá. . . Cái này Tri phủ cũng không phải kẻ tốt lành gì, ở bề ngoài đại nghĩa lẫm liệt, trên thực tế trong lòng giấu diếm cắt cứ chi chí, căn cứ tuyến báo tin tức, đã ở trắng trợn chiêu binh mãi mã, diệt trừ dị kỷ. . .'

Hắn sắc mặt lạnh lẽo, trực tiếp vung tay lên: "Công thành! Còn có, ghi nhớ cái này Tri phủ, phá thành sau giết cả nhà của hắn!"

"Vâng!"

Hắn trong đại quân đều là chay mặn không kỵ cướp sông, lúc này tấn công phủ thành, cũng không chần chờ chút nào, liền thúc đẩy quân giới tiến lên.

Khi mấy chiếc máy bắn đá đều bị đẩy lúc đi ra, trên tường thành Tri phủ sắc cũng là trở nên trắng bệch, bị người đỡ xuống.

"Giết!" "Giết!" "Giết!"

Tam quân cùng nhau hô to, khốc liệt công thành chiến động một cái liền bùng nổ.

"Nếu là thật mạnh mẽ tấn công, dù là phủ thành bên trong không có bao nhiêu sương binh, cũng có thể động viên dân tráng, gây bất lợi cho ta! Trong thành nội ứng, có thể an bài xong?"

Nhìn thấy lẫn nhau thăm dò mấy lần, Hứa Đình liền hỏi.

"Khởi bẩm tướng quân, đã sắp xếp thỏa đáng!"

Lúc này Khổng Lạc một thân thanh sam, phong thái chiếu người, trên người mơ hồ có kiếm khí hội tụ: "Hoàng gia, Trương gia đã đáp ứng, chỉ cần đến trong đêm, lập tức mở cửa hiến thành!"

"Được!" Hứa Đình nhất thời vui sướng.

Phủ thành bên trong, tự nhiên không phải thiết bản, có thể phân hoá lôi kéo thu mua.

Bằng không, lấy cổ đại điều kiện như thế này, thật sự muốn công thành, trừ phi có phá thành lợi khí, bằng không vây hơn mấy năm, đánh tới trong thành lương thực kiệt quệ vẫn cứ không thể phá thành tình huống, cũng chỗ nào cũng có.

"Hừm, lần này do ngươi mang đội, ta phái Ám vệ hiệp trợ ngươi!"

Đương nhiên, này thế có thần thông phép thuật tồn tại, lại có chút không giống.

Hứa Đình đi vài bước, lập tức lệnh.

"Tuân mệnh!"

Khổng Lạc đánh khai Linh nhãn, thấy Hứa Đình trên người khí số hội tụ, cũng không kiếp nạn dáng dấp, cũng là đồng ý.

Hắn lúc này thân ở trong quân, khí số cùng chủ soái liên kết, nếu có đại biến, tất nhiên sẽ hiển hiện, bây giờ lại là thuận buồm xuôi gió hình ảnh.

'Đáng ghét!'

Phía dưới mọi người xưng phải, mấy cái Huyền Chân đạo ám tử liền trong lòng phiền muộn: 'Nguyên bản xúi giục hai nhà này, chính là ta đạo công lao, vì sao còn muốn chia lãi đi ra ngoài?'

Nhưng chủ tướng có mệnh, ai dám không từ?

Dù là hầu như muốn thổ huyết, cũng chỉ có thể gật đầu tán thành.

. . .

Đêm đó, Hoàng, Trương hai đại nhà xuất gia binh hai trăm, trong ứng ngoài hợp, bí mật hiến thành, Lan Trạch phủ thành bị công phá, Tri phủ tự thắt cổ bỏ mình, toàn gia bị tìm ra chém giết tịch thu gia sản.

Đồng thời kiên quyết chống lại quan chức, bất luận bối cảnh thế lực làm sao, giống nhau xử tử, lập tức toàn phủ sợ hãi, lẫm liệt quy hàng.

Lúc này rất nhiều thế gia mới phản ứng được, loạn thế trong, binh quyền lớn nhất, sáng loáng đao sau một khắc liền muốn rơi vào trên người mình, còn giảng quan hệ gì, ân tình, gia thế, không thể nghi ngờ bất quá liền muốn chết ngươi.

Tháng chín, hồ Kim Đình chu vi cuối cùng một phủ La Tống, thấy chuyện không thể làm, do Tri phủ trực tiếp mang theo trăm quan quy hàng.

Hứa Đình vui sướng, báo cáo Hứa Nhân sau, vẫn là nhậm chức làm vì Tri phủ, bất quá điều đến nơi khác, lại phái ra thân tín hợp nhất sương binh.

Đến đây, từ thiếu đế băng hà, thệ sư thảo phạt tới nay, hoa bất quá mấy tháng, lại bao phủ bốn phủ, một thoáng liền thành nước Sở bên trong hiếm có phiên trấn chư hầu, làm giàu tốc độ, thật là làm người trợn mắt ngoác mồm.

Làm sao lúc này nước Sở bên trong to lớn nhất chiến sự, vẫn là mười nhà phiên trấn liên quân, cùng Vương Kiều khống chế Sở đô Cấm quân ác chiến, chỉ có thể ngồi xem, cho Hứa Đình phát triển lớn mạnh cơ hội.

Vĩnh An năm thứ năm, tháng mười.

Hứa Nhân tự lĩnh Quang Lộc đại phu, khai phủ kiến nha, lập ra chủ bộ, tham sự, trường lại các chức, quản lý các phủ sự vụ, lại phong Hứa Đình làm vì Du Kích tướng quân, nắm giữ quân sự.

Đại Phu giả, ở đời này bắt nguồn từ phân phong cổ chế, từ sĩ phu khanh hệ thống bên trong diễn biến mà đến, đã từng đều là có đất phong, tư quân, chưởng hình pháp, thuế má phong quân, sau đó làm cái này hoàng đế cận thần, chia làm Trung đại phu, Thái Trung đại phu, Gián đại phu, không có cố định viên số, cũng không cố định chức vụ, ở Đại Sở bên trong lấy thêm Quang Lộc người nhất là hiển quý.

Hứa Nhân lấy chức quan này, hiển nhiên là coi trọng bên trên xuống đều thích hợp, lại là chức quan văn, này chính là ở cho Hứa Đình lót đường.

"Cát khí hội tụ, giống như nhược vân, đại thiện!"

Mở phủ ngày, hầu như tất cả Luyện Khí sĩ đều là chạy tới, quan sát cái này tân sinh chính quyền khí tượng.

"Lúc này Quang Lộc đại phu nắm giữ năm phủ, tuy rằng vẫn cứ thiết lập Tri phủ tri huyện, nhưng trên thực tế đều là lấy Mạc phủ bên trong Văn lại xử lý

chính vụ, đem các nơi chủ quan giá không, chức quan đãi ngộ lại bảo lưu, cũng là một nét bút của Thần!"

Khổng Lạc thấy, không khỏi thở dài.

Cái này Tri phủ tri huyện vị trí, tự nhiên là dùng để thu nạp bọn đầu hàng phản bội dùng.

Chỉ là một ít thế gia không thế nào kiên định, hoặc là binh lâm thành hạ, vạn bất đắc dĩ mới hàng, tự nhiên không thể vừa bắt đầu liền ủy lấy trọng trách, đương nhiên, cũng không thể biếm trích xuống, đồ nhạ địch ý.

Lúc này, coi như bồ tát bằng đất sét cao cao cung cấp lên, bổng lộc đãi ngộ hết thảy không đổi, lấy đó thành ý, chân chính làm việc lại là Mạc phủ bên trong một đám tài năng thông đạt, tư lịch, bối cảnh lại không đầy đủ Tiểu lại , bởi vì hệ thống quy nhất, trái lại có thể giảm thiểu hành chính tiêu hao.

Ngày sau, đợi đến đám này hàng quan cơ bản tiêu hóa, rất có thể phân công đến mới thu nơi trên, vì này chút tiểu lại bỏ ra vị trí, cũng là nhanh chóng đề bạt chi đạo.

Bởi quân quyền đều nắm giữ ở Hứa Đình trên tay, năm phủ đều là ổn định như núi, đối với chính quyền mới tới nói, cái này liền tương đương khó được.

"Xưa nay làm việc, đều ở hệ thống thông. . . Lúc này năm phủ vận chuyển như thường, có cái này khí cũng không kỳ quái!"

Khổng Lạc cảm thụ một luồng công đức vọt tới, kéo Linh khí, cả người đều có say say nhưng phập phù cảm giác, lại là không khỏi vui sướng: "Hứa tướng quân chính thức tranh cướp mệnh trời khí số, hội tụ năm phủ hai triệu quân dân đại vận, dù là chỉ là một điểm gia trì, đối với ta cũng là rất nhiều ích lợi!"

Lúc này, đến cái kia đại đạo pháp quyết, hắn nguyên bản sư môn chịu phục pháp cũng đã đột phá ba tầng, lại đến này trợ giúp, trong thời gian ngắn ngủi đột

phá bốn tầng cũng không phải việc khó gì.

Ở truyền thừa ở trong, đến bốn tầng, liền có thể xưng Chân Nhân, có tư cách lập xuống đạo thống cùng môn phái nhỏ.

Thậm chí, dựa vào này cỗ đại vận, một lần đem pháp môn bù đắp, hoàn thiện năm tầng, sáu tầng Đạo môn căn cơ, cũng không phải không thể!

"Đây là Bản môn quật khởi cơ hội, bất luận người nào cũng không thể cản trở, dù là Huyền Chân đạo, cũng giống như vậy!"

Khổng Lạc lẩm bẩm nói, trong con ngươi liền lóe qua một tia màu xanh, mang theo sắc bén.

. . .

"Kim trạch, Thiên Hồng, La Tống, Canh Thần, Lan Trạch năm phủ. . . Có hộ khẩu năm mươi vạn, đủ loại quân dân hai triệu người, nếu như có thể chân chính tiêu hóa, lôi ra năm vạn đại quân không thành vấn đề, lúc này rơi vào Hứa gia phụ tử trên tay, tất có thể kinh doanh thỏa đáng. . ."

Một dòng nước bên trong, Phương Nguyên hóa thành Cầu Long thân, không ngừng đi tới.

Lúc này, hắn tự nhiên cũng cảm nhận được phụng dưỡng chỗ tốt nơi, trực tiếp nhất một điểm, chính là Cầu Long thân không ngừng trưởng thành, đã từ nguyên lai ba thước, biến thành dài khoảng một trượng, trên người kim thanh quang mang lấp loé, uy nghiêm càng ngày càng dày đặc.

Xoẹt!

Hắn một đường đấu đá lung tung, không có một cái Thủy tộc có can đảm mạo phạm, thậm chí một chút Long uy thả ra, rất nhiều tinh quái dồn dập biểu thị thần phục, lại có trăm cá đi theo, thanh thế thật lớn vô cùng.

Dù là lại còn nhỏ Cầu Long, cũng là loài rồng, tự nhiên cùng cái khác trong nước tinh quái không giống!

"Hứa Đình cũng là cái thông tuệ, bắt xuống năm phủ sau khi, lập tức chỉnh biên sương binh, đồng thời phát triển mạnh thuỷ quân, chuẩn bị dọc theo An giang một đường đi lên trên, đánh tới Tề hồ, không thừa dịp cơ hội trời cho này nhanh chóng phát triển lớn mạnh lên, đợi đến Vương Kiều cùng liên quân quyết ra thắng bại, cái kia thì khó mà nói được. . ."

Vừa vào An giang, cảm giác nhất thời không giống, lượng lớn trong nước Linh khí chen chúc mà đến , khiến cho Phương Nguyên rất là khoan khoái dễ chịu.

"Cái này An giang Long quân, lại là cái không rõ thiên thời. . . Nó thân là Yêu tộc, lại chống cự đại thế, cũng đã thua một nửa, tuy rằng còn có địa lợi, nhưng ta mang theo Hứa gia Long khí mà đến, lại đến nhân hòa, coi như nó xui xẻo rồi."

Hứa Đình muốn phát binh, tất nhiên thuỷ bộ cùng tiến lên, hồ Kim Đình thuỷ quân đại lượng tràn vào An giang.

Cái này Long quân như phản đối, chính là cùng mệnh trời chống đỡ, giết chết có công không tội.

Đến vận chuyển đều đồng lực, vận đi anh hùng không tự do.

Lúc này đại thế ở ta, đương nhiên muốn rất lợi dụng một, hai.

"A. . . Là nơi nào đến long tử?"

Vài tên Thủy dạ xoa nhô đầu ra, nhìn thấy Phương Nguyên, lại ngây ra là không dám mạo phạm, liền hành lễ: "Kính xin đi Long cung thấy nhà ta Long quân!"

"Ha ha. . . An giang Long quân ta liền không gặp, ngươi nói cho nó biết,

không nên chống cự thiên ý, bằng không đại họa lâm đầu, hối chi đã muộn!"

Lúc này làm vì Hứa Đình cùng Long quân liều mạng, Phương Nguyên choáng váng mới làm như thế, lúc này hóa thành một đạo kim quang, sơ sẩy đi xa.

Liên tiếp đi nhanh mấy ngày, Long quân đuổi không kịp, một cái tràn ngập linh khí hồ lớn liền hiện lên ở trước mắt.

"Tề hồ, ta đã trở về! !"

Phương Nguyên một cái lặn xuống nước, trong lòng lại tràn ngập cảm khái.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 306: Cứu Giúp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 307: Quỷ Ký

Lá sen bao phủ, sóng gợn lăn lộn.

Mùi thơm ngát từng trận bên trong, một chiếc thuyền con hiện ra tại hồ trên, Phương Nguyên cùng La Châu ngồi đối diện nhau, trước mặt nấu một bình nước trà xanh.

"Nơi đây có ta pháp lực bảo vệ, dù là Tề hồ thủy quân, bình thường cũng phát hiện không được, cái này mười mấy năm không gặp, ngươi trải qua làm sao?"

Phương Nguyên nâng chén trà lên, khẽ mỉm cười.

Cái kia Bạch Quan mặc dù là Tề hồ thủy quân, nhưng toàn bộ Tề hồ có 500 dặm phạm vi, làm sao có thể tất cả chuyện lớn nhỏ, từng cái từng điều tra đến?

Bởi vậy phàm là đại yêu, đều có phương pháp che đậy, trừ phi ngay khi lân cận, bằng không rất khó bị phát hiện.

"Ừm. . ."

La Châu nước mắt lưng tròng, trực tiếp bắt đầu giảng giải lên:

"Đại ca ca đi rồi, Hoa Sen đường bên trong đến rồi một đại sóng tốt hung Thủy tộc, bất quá khắp cả lục soát không có kết quả, sau đó cũng không có trở lại. . . Ta dựa theo Đại ca ca biện pháp tu luyện, trong cơ thể trân châu cũng dần dần viên mãn, thân thể càng dài càng lớn , ngược lại cũng không buồn không lo mười mấy năm, chỉ là tháng trước, Quy Trung Lão gia gia bỗng nhiên cho ta báo mộng, nói hắn trúng Thủy quân tính kế, không còn sống lâu nữa, cùng ta có

duyên, đem Thần vị giao cho ta. . . Sau đó, những thứ này dữ dẳn Thủy tộc liền đến. . ."

Phương Nguyên nghe xong, không khỏi cực kỳ không nói gì: "Đầu kia lão rùa lông xanh? Thôi, ta tự mình xem một chút đi! Ngươi không nên cử động, cũng không muốn phản kháng!"

Nói, liền chỉ điểm một chút ở La Châu mi tâm.

Lúc này thiếu nữ cung sam la váy, lại có một chút Thần Chi thánh khiết, quả thực là sáng rực rỡ không gì tả nổi.

Nhưng đối với Phương Nguyên, vẫn là mở rộng cửa lòng.

Dù sao, Yêu loại đơn thuần, hai người trước lại giao tình thâm hậu, tự nhiên không hề tầm thường.

"Ừm. . . Minh cơ ngọc cốt, căn cơ thâm hậu, pháp lực thuần khiết. . ."

Nếu đối phương phối hợp, ở Phương Nguyên trong ánh mắt liền liếc mắt một cái là rõ mồn một.

Hắn thoáng nhìn một chút, nhất thời gật đầu, lại đưa mắt chú ý tới La Châu biển ý thức, một đạo Thần sắc phù lục bên trên.

Tấm bùa này kim hồng quang mang lẫn lộn, mang theo điểm điểm lực lượng thiên địa, quả thực là không phải chuyện nhỏ, thậm chí, Phương Nguyên nguyên bản từ giải tướng quân trên được đến tấm kia Thần sắc, cùng với trước thu hoạch vài tờ so sánh cùng nhau, đều muốn thua chị kém em.

"Cái này Thần vị, tựa hồ cũng không phải là Nhân đạo đèn nhang ngưng tụ, mà thuần khiết lực lượng thiên địa hội tụ mà thành. . ."

Nhân đạo Thần Chi, cùng tự nhiên Thần Chi, vẫn có rất lớn không giống, ít nhất người sau liền có thể dễ dàng điều động Thần Vực bên trong phạm vi Linh

khí, uy năng tuyệt đối không phải người trước có thể so với.

"Cái này Lão mao quy, trước liền cảm thấy thâm tàng bất lộ, không nghĩ tới lại vẫn đang âm thầm ngưng tụ Thần vị. . ."

Phương Nguyên lại thoáng cảm ứng, phải cái này Thần sắc Thần Vực phạm vi: "Ừm. . . Là Hoa Sen đường thuỷ vực, còn có phụ cận một đạo cửa sông. . . Khà khà, cái này thì tương đương với phân ra Tề hồ thủy quân bộ phận quyền bính, không trêu đến địch ý mới là lạ, lão quỷ này trước làm con rùa đen rút đầu, bo bo giữ mình, nói không chừng còn có ý dòm ngó Thủy quân vị trí, chỉ là bị phát hiện sau, lập tức không chết tử tế được. . ."

Cho tới vì sao báo mộng lựa chọn La Châu, cũng tặng cho Thần sắc?

Cái kia cũng là bởi vì nữ tử này ở Hoa Sen đường bên trong pháp lực cao nhất, chính là Lão mao quy sau khi có tư cách nhất kế thừa Thần vị người, bất đắc dĩ thôi.

'Đương nhiên. . . Tựa hồ còn có cái gì khác bố trí!'

Phương Nguyên thần niệm hội tụ, nhìn Thần sắc còn kém một tia, không thể luyện hóa tình huống, lại truyền ra gợn sóng: "La Châu muội tử, ta muốn trợ ngươi luyện hóa Thần vị, ghi nhớ kỹ bất luận thức hải trong phát sinh cái gì, cũng không muốn chống cự, hiểu không?"

"Ừm! Đại ca ca chỉ để ý động thủ chính là!"

Làm như nghe được Phương Nguyên trong giọng nói nghiêm nghị, La Châu cũng là nghiêm túc gật đầu.

"Uống!"

Phương Nguyên thấy vậy, ngón tay một điểm, ba thanh kiếm khí liền hiện lên đi ra, vờn quanh Thần sắc, toả ra đỏ, lam, thanh ba màu.

Chỉ là tuy rằng như vậy, kiếm quang lại kín đáo không lộ ra, không có một chút nào kiếm khí dật tán, triển lộ ra cường đại khống chế lực.

Đối với Mộng Sư mà nói, ở thức hải trong tinh vi thao tác, vậy cũng là bản năng giống như.

Ba kiếm hiện ra Tam tài chi thế, một cái liền đem Thần sắc phong tỏa.

Thấy vậy, Phương Nguyên mới thở dài một hơi, cười lớn một tiếng: "Lão ô quy! Ngươi che giấu đủ sâu a! Chỉ là. . . Ngươi một tia thần niệm sống nhờ Thần vị bên trong, nghĩ đoạt muội tử ta lư xá, còn phải hỏi ta có đáp ứng hay không!"

Thần sắc hơi gợn sóng, lại không hề nhúc nhích.

Phương Nguyên thấy vậy, cười lạnh, chỉ là một chỉ, một cái nho nhỏ tam tài kiếm trận lập tức xuất hiện, ngăn cách trong ngoài.

Một đạo đạo kiếm khí ở trong trận hiện lên, hướng về Thần sắc tiễu giết mà đi.

"Phương Nguyên!"

Thần sắc bỗng nhiên hơi động, ở La Châu tiếng kinh hô bên trong, một thoáng quang mang lóng lánh, hiện ra một tên lão già áo bào xanh bóng người, thình lình chính là cái kia rùa lông xanh yêu Quy Trung.

Thần sắc hắn thê lương, nhìn về phía Phương Nguyên: "Ngươi tội gì muốn đuổi tận giết tuyệt?"

"Cũng không phải ta tâm địa sắt đá, mà là chính ngươi làm nhiều chuyện bất nghĩa!"

Phương Nguyên cười gằn: "Nguyên bản ngươi từ ngưng tụ Thần vị, ta cũng lười quản ngươi, nhưng bỏ mình lúc, lại quỷ ký nguyên thần, nghĩ muốn đoạt xá người khác, đặc biệt muốn hại ta muội tử, lại tha không được ngươi!"

Hưu hưu!

Thủy hỏa song kiếm hội tụ, ở giữa hiện ra ánh chớp, dù là Thần sắc lực lượng đều không thể ngăn cản.

Cái này Quy Trung thân thể chết sớm, nguyên thần cũng tiêu tan hơn nửa, lúc này chỉ là một cái bóng mờ, dù là ẩn giấu đến cho dù tốt, bị phát hiện sau khi cũng là không lật nổi bao nhiêu sóng lớn.

Nhất thời, nguyên bản bóng mờ liền lập tức tan rã, trên mặt hiện ra vẻ dữ tợn đến: "A. . . Chẳng lẽ ngươi thật muốn cá chết lưới rách? Này là Tiểu nha đầu biển ý thức, nếu ta làm nổ Thần sắc, nàng tất hồn phi phách tán, vĩnh viễn không được siêu sinh a! Việc này là Lão phu không đúng, chỉ cần đạo hữu giơ cao đánh khẽ, Lão phu lập tức rời đi nàng thân thể, khác tìm ký túc, có thể Đạo tâm Thần vị xin thề, làm sao?"

"Không ra sao! Ngươi muốn tự bạo? Rất có thể thử xem, chỉ sợ cá khẳng định chết, lưới không hẳn phá!"

Mộng Sư am hiểu nhất chính là điều khiển biển ý thức, Phương Nguyên vừa bắt đầu bố trí tam tài kiếm trận, tự nhiên cũng là vì cái này, lúc này liền cười: "Ngươi đưa lên đại lễ, ta liền thay La Châu muội tử nhận lấy, đi!"

Xèo!

Ánh chớp lóe lên.

Nguyên bản Quy Trung còn muốn muốn làm nổ Thần vị, song song cùng chết, lúc này ở La Châu kêu sợ hãi ở trong, một tia điện liền từ cái này Lão ô quy cái trán xuyên qua.

Hắn sắc mặt ngơ ngác, hình thể một thoáng nổ tung , hóa thành từng tia từng tia hắc khí.

"Đơn giản lại giúp ngươi một tay, triệt để luyện hóa cái này!"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, tam tài kiếm trận phát ra huyền quang, trực tiếp chém ở Thần sắc bên trên.

Cái này Thần sắc chấn động, triệt để tản ra , hóa thành lượng lớn màu đỏ vàng chữ triện, mỗi một cái đều mang theo Thiên Địa chí lý, ẩn chứa một loại nào đó Tạo Hóa chi lực.

"Ừm. . . Trên thực tế, Đại đạo ba ngàn, trăm sông đổ về một biển, cuối cùng đều là nghiên cứu quy tắc con đường a!"

Phương Nguyên nhìn điểm ấy, suy tư, tay lại là một chiêu, nguyên bản thuộc về Quy Trung từng tia từng tia hắc khí liền quấn quanh ở tay, hiện ra linh tinh mẩu ký ức.

"Đại ca ca. . . Ngươi đang làm gì. . . Ta, ta thật sợ hãi, vừa nãy giống như muốn chết như thế!"

Mãi đến tận hoàn thành như vậy, Tiểu La châu tiếng nói mới truyền tới.

"Không có chuyện gì, ngươi mà lại hiện thân đi ra, tiếp thu cái này Thần vị đi!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, triệt hồi kiếm trận, nhìn thấy La Châu Âm thần, liền đưa tay ra, đem những kia chữ triện hướng về trên người nàng ném đi.

Vù!

Thần quang lóe lên bên trong, La Châu trên người lập tức có thêm vài đạo pháp văn, đây là trời cho thần thông, lại có thể điều động Hoa Sen đường cùng đường sông miệng Linh khí.

"Ta. . . Ta thật giống một thoáng biết rất nhiều thứ!"

La Châu ngơ ngác, trên người thần quang càng ngày càng lẫm liệt lên.

"Hừm, ngươi trước tiên tốt tốt làm quen một chút!"

Thấy vậy, Phương Nguyên lui ra biển ý thức, liền thấy trước mặt Loli lại có biến hóa, tựa hồ lớn rồi mấy tuổi, lúc này chính đang nhắm mắt nghiền ngẫm suy nghĩ, cũng không đi quấy rối, trên tay vài sợi hắc khí tiêu tan, đại diện cho Quy Trung ở trên thế giới này cuối cùng dấu ấn hoàn toàn biến mất.

"Cái này Quy Trung. . . Trên người lại cũng có Chân Long huyết mạch, quả thực là thâm tàng bất lộ a!"

Nghĩ đến luyện hóa những ký ức ấy đoạn ngắn, lại là suy tư.

"Này yêu tu vị tinh thâm thuần hậu, mưu kế thiên địa chính thần, cũng không phải một ngày hai ngày sự tình, thậm chí đã hầu như thành công. . . Không làm gì được thiên thời, vẫn bị Tề hồ thủy quân phát hiện, gặp kiếp số!"

Cái này yêu qua lại, Phương Nguyên không hứng thú gì, chỉ là còn có mấy phần đối với Thần đạo tâm đắc , khiến cho hắn thu hoạch không ít.

"Chân chính thiên địa Thần sắc, chính là quy tắc ngưng tụ, thiên địa lực lượng bổn nguyên biến thành, không phải chuyện nhỏ, bởi vậy mới có đủ loại thần dị!"

"Cho tới những người khác phong thần, tuy rằng có thể mượn lực hương hỏa, nhưng còn kém như vậy một phần, bất quá cũng không phải không thể lên cấp, chỉ cần đối với thiên địa có công đức, vẫn có thể tích góp lên, cuối cùng đổi được trời phong!"

"Cái này Quy Trung ngưng tụ Thần vị, đã tiêu hao nó phần lớn khí số, lúc này không được thiên thời, lại gặp tai kiếp khó, cũng chỉ có thể ngã xuống. . ."

Xoẹt!

Lúc này, trên mặt hồ bỗng nhiên thêm ra một mảnh hơi nước, giây lát, kéo dài dầy đặc mưa bụi liền thanh dương vương xuống đến.

"Đa tạ đại ca ca vì ta luyện hóa Thần vị, đi trừ mầm họa!"

La Châu mở hai mắt ra, lại là dịu dàng cúi đầu.

Lúc này nàng mới biết vừa nãy có cỡ nào hung hiểm.

Nếu không là Phương Nguyên, e sợ đợi đến nàng triệt để luyện hóa Thần vị một khắc đó, chính là Quy Trung đoạt xá lúc, quay đầu lại hết thảy đều vì người giá y.

"Không sao. . . Ngươi đến thiên địa Thần vị, tự động nắm giữ bố mưa thần pháp, cũng là ngươi cơ duyên!"

Nhìn thấy trước Tiểu hỏa bạn cũng có lối thoát, Phương Nguyên vẫn là hết sức vui mừng: "Chỉ cần ngày sau nhớ tới nhiều tích đức làm việc thiện, không thiệt thòi chức thủ, không cùng đại thế chống đỡ, sẽ không tai không kiếp!"

"Chỉ là. . . Ta cái này Thần vị, Tề hồ thủy quân tất sẽ không ngồi xem!"

Luyện hóa Thần vị sau khi, La Châu cũng đã hiểu rất nhiều, trên mặt liền mang theo một tia vẻ buồn rầu.

Hoa Sen đường cùng cửa sông đều là Tề hồ bộ phận, thuộc về Thủy quân quản hạt, như vậy phân bạc quyền bính, có thể tình nguyện mới là lạ!

Đồng thời, Phương Nguyên là sâu sắc biết được, cái này La Châu còn cùng với trước giải tướng quân không giống.

Thủy quân dưới trướng Chúc Thần, đó là thiên tử cùng chư thần quan hệ, chỉ là mượn danh nghĩa quyền bính, một lời liền có thể thu hồi, dễ dàng khống chế.

Mà La Châu Thần vị lại là thiên địa tự ngưng, tương đương với tự lập phiên trấn, cái nào vương triều hoàng đế có thể khoan dung?

Là lấy hai người tất có một trận chiến!

"Ha ha. . . Ngươi yên tâm, ở đây chuyện trên, ta cũng phải giúp ngươi một tay, dù sao cái này Thủy quân, nhưng là cùng ta có đại thù đây!"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, lại nhìn mình đỉnh đầu.

Nhưng thấy kim thanh vẻ hội tụ, thành cát hoa hình, bên ngoài sóng gợn, có thải khí đi theo, triển lộ ra bất phàm.

Hứa gia Long khí bộc phát, chiếm cứ năm phủ, chưởng hai triệu quân dân đại vận, trả trở về, tự nhiên không phải chuyện nhỏ.

Tu vị tiến nhanh, chính là báo thù lúc!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 308: Độ Kiếp

"Họ tên: Phương Nguyên

Chủng tộc: Cầu Long

Tinh: 36

Khí: 36

Thần: 50

Chức nghiệp: ? ? ?

Tu vị: ? ? ?

Kỹ năng: Cửu Biến Hóa Long quyết (thứ bảy biến), hô mưa gọi gió thần thông (cấp một), trời sinh thần lực (cấp ba), Bát Môn Kiếm Trận (bốn kiếm (1%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

"Nhiều lần trù tính, lần này thu gặt một làn sóng, liền đem tu vi của ta mang tới ba kiếm viên mãn cảnh giới, Lôi kiếm ngưng tụ, có thể bố trí tam tài kiếm trận!"

Chân thực mộng cảnh bên trong, Lôi kiếm hội tụ, bên trên điện quang lóng lánh, mang theo sát phạt đường hoàng uy nghiêm khí.

Mà chợt, kiếm thứ tư cũng bắt đầu chậm rãi ngưng tụ, chính là một vệt mềm mại màu xanh nhạt, đại diện cho cực hạn tốc độ.

"Kiếm thứ tư, Tốn Phong kiếm sao?"

Phương Nguyên sắc mặt nghiêm nghị, lẩm bẩm.

Mộng Sư Hư Thánh, ba tầng làm một đại giai đoạn, cái này kiếm thứ tư như ngưng tụ ra, không chỉ có thể tập hợp đủ phong lôi thủy hỏa tứ tượng, bố trí Tứ Tượng kiếm trận, đồng thời mỗi chuôi thần binh trên còn có thể ngưng tụ ra Kiếm linh! Thần binh có linh, uy năng liền đem càng trên một tầng! Thậm chí không cần thao túng, tự mình đả thương địch thủ, ngày sau thậm chí có thể hóa thành Hỏa Long đồng tử giống như tồn tại.

"Hư Thánh bốn tầng, điểm hóa linh tính!"

"Hư Thánh bảy tầng, có thể đem hư ảo biến thành hiện thật bầy thú, Linh địa, đối đầu Chân Nguyên Chân Thánh!"

"Ta lúc này đã là Hư Thánh ba tầng, khoảng cách đệ tứ trọng, cũng là một cái tiểu giai chênh lệch. . ."

Phương Nguyên trong con ngươi thả ra tinh quang: "Đương nhiên, trước đó, trước hết đem Mộng Nguyên lực bên trong hỗn tạp dị lực giải quyết. . ."

Không giải quyết việc này, liền mạo muội lên cấp, e sợ lập tức sẽ trúng tính kế, vì người khác làm áo cưới!

"Đi thôi!"

Hắn hồn quy thịt khiếu, liếc mắt bên cạnh La Châu: "Chúng ta đi gặp gỡ cái kia Tề hồ thủy quân Bạch Quan!"

Lời vừa ra khỏi miệng, trong thiên địa ầm ầm hơi động.

Mây đen lăn lộn, bên trong điện xà múa tung, toàn bộ Tề hồ Thủy tộc đều bị kinh động, dồn dập nổi lên, nhìn tình cảnh này kỳ cảnh.

"Ừm. . . Tình cảnh này, cùng mười mấy năm trước tình cảnh đó, biết bao tương tự?"

La Châu thấy, chính là kinh ngạc cực kỳ: "Hóa Long kiếp số?"

"Đúng đấy. . . Hóa Long đại kiếp nạn!"

Phương Nguyên tựa như hơi xúc động, lại nhìn Tề hồ bên trong không ngừng phong trào Linh khí, càng là thở dài: "Là Tề hồ thủy quân. . . Nó muốn độ kiếp, không nghĩ tới, thực sự là không nghĩ tới, chúng ta dĩ nhiên làm nó nhân kiếp, thiên lý tuần hoàn, báo ứng xác đáng sao?"

Không nghi ngờ chút nào, cái này Thủy quân Bạch Quan khí số, thực sự là suy yếu tới cực điểm.

Phương Nguyên mới vừa quyết định chủ ý tìm nó phiền phức, nó liền nghênh đón chính mình hóa Long thiên kiếp!

Chính mình trải qua một đạo Phương Nguyên, tự nhiên biết rõ trong đó khủng bố, dù là có Thần vị trợ giúp, cái này Tề hồ thủy quân cũng là không chết đều muốn lột da.

Như ở thêm vào chính hắn một 'Nhân kiếp', liền hầu như là thập tử vô sinh cục diện!

'Trong lúc vô tình, liền làm thiên ý quân cờ a!'

Phương Nguyên trong lòng yên lặng thở dài một tiếng, đối với cái này khó lường thiên ý, lại là càng ngày càng kiêng kỵ lên.

. . .

Một chỗ mặt hồ.

Giữa bầu trời, lượng lớn vẩy cá mây hội tụ, tử lôi mơ hồ.

Phía dưới, nồng nặc hồ nước Linh khí chen chúc mà đến, hầu như hình thành rồi thực chất , hóa thành tảng lớn tảng lớn sương trắng, đem trung tâm bao phủ, chỉ có một cái khổng lồ bóng rắn, ẩn hiện một lân nửa mắt, mang theo Thần Thánh uy nghiêm.

"Ngưu huynh, ngươi nhìn Bạch huynh lần này độ kiếp, tính toán trước làm sao?"

Ở bên cạnh, hai đạo Yêu khí trùng thiên mà lên, lại chỉ dám xa xa bàng quan, không dám thâm nhập.

Thiên kiếp này cũng không phải đùa giỡn, như trợ giúp độ kiếp, thì lại tất nhiên đưa tới phản kích!

Đến thời điểm uy lực tăng gấp bội, tất nhiên là cùng nhau thành tro kết cục, bọn họ tuy rằng cùng cái này Bạch Quan ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, ước vì đạo hữu, lại còn chưa tới như vậy mức!

"Bạch huynh tâm tính hơn người, lấy bí pháp đem kiếp số mạnh mẽ chậm lại đến nay, đã triệt để luyện hóa Thủy quân Thần sắc, lúc này dựa vào 500 dặm Tề hồ Linh khí, phải là có sáu phần mười chắc chắn!"

Cái này trâu nước đắc đạo đại hán trầm ngâm dưới, giá giá dấu tay.

"Sáu thành?"

Bên cạnh rùa cá sấu đại yêu lại vẫn là không tin: "Cái này Tề hồ thủy quân, đã có thể tính ta Yêu tộc bên trong hiếm có Yêu Thần vị trí, bất luận ai chiếm được, độ kiếp nắm ít nhất phải là có chín thành mới đúng đấy!"

"Cái kia đều là trước đây, hiện tại thiên cơ, biết không?"

Trâu nước đại hán cười khổ một tiếng: "Yêu tộc suy sụp, Nhân tộc lại hưng! Bộ tộc ta bên trong Thánh giả vì bố trí, cũng đã hoặc ngã xuống, hoặc tu vị tổn thất lớn, lúc này Yêu loại độ kiếp, tự nhiên càng phải bị thiên địa đố kị!"

Này thế giới thiên kiếp Thiên khiển, vốn là thiên ý dùng để duy trì thăng bằng thủ đoạn.

Yêu tộc nên suy, mấy năm qua Yêu tộc kiếp số liền càng ngày càng hung mãnh, hầu như mười không còn một!

Làm sao, thiên kiếp không phải nghĩ kéo liền có thể kéo.

Cái này Bạch Quan lấy Thủy quân thân, mạnh mẽ kéo dài đến hiện tại, đã vô cùng ghê gớm.

"Bạch huynh như thành Long thân, liền từ này thoát xà tính, có thể hô mưa gọi gió, có Thần tính. . . Dù là Yêu tộc suy sụp, bảo vệ chúng ta Tề hồ vẫn là làm được đến. . ."

Rùa cá sấu lẩm bẩm nói.

Mệnh trời Nhân tộc lại hưng, Yêu tộc bên trong phản ứng không chỉ một, có chống lại người, có tự giận mình người, cũng có trốn xa bảo tồn Nguyên khí người, nhưng chúng nó mấy cái, lại chỉ là nghĩ có thể chiếm núi làm vua, trú đóng ở Tề hồ nơi thôi.

"Hừ. . . Những kia đáng chết Nhân tộc, ta Lão Ngưu ngày sau tất thấy một cái, ăn một cái!"

Trâu nước đại hán mũi phun ra thô to bạch khí, con ngươi liền trở nên hoàn toàn đỏ ngầu.

"Khà khà. . . Không sai, cái này Tề hồ trên lục địa cũng là thôi, trong nước liền là chúng ta Thủy tộc địa bàn, Nhân tộc nghĩ chiếm cứ, hỏi trước qua ta lại nói!"

Rùa cá sấu đại yêu đồng dạng không thể tiếp thu điểm ấy: "Không nói những cái khác, bây giờ Bạch huynh thủ hạ, thì có thuỷ binh hơn vạn, chiến tướng mấy

chục, mặc cho dựa vào cái gì Nhân loại đội tàu đến rồi, đều muốn hất lên mà lật!"

"Chỉ cần Bạch huynh có thể vượt qua lôi kiếp, tiêu dao tháng ngày liền vẫn dài ra đây!"

Trâu nước đại hán cắn răng.

Đột nhiên, chớp giật xẹt qua, một cái sấm rền nổ vang, trong đó ẩn chứa quyền sinh quyền sát trong tay oai nghiêm, liền hai cái này đại yêu cũng là tóc gáy dựng thẳng, lập tức sởn cả tóc gáy lên.

Thiên kiếp, bắt đầu rồi!

Rầm . . . Rầm . . . . . !

Vô số điện xà dung hợp , hóa thành một đạo màu tím cột sáng, trong nháy mắt rơi xuống.

Sương trắng nhất thời đánh tan hơn nửa, từ bên trong hiện ra một cái mắt hồng cự xà bóng người.

Nó ngửa mặt lên trời rít gào, trên người lân phiến một chỗ cháy đen, từng tia từng tia máu tươi tràn ra.

"Không thể! Chỉ là thứ nhất đạo lôi đình, liền có uy lực như thế?"

Trâu nước đại hán cùng rùa cá sấu đều là thần sắc mặt đại biến: "Thiên khiển? Tự ý lấy bí pháp thay đổi thiên kiếp canh giờ, quả nhiên có trừng phạt!"

Ầm! Ầm! Ầm!

Nhưng thiên kiếp vô tình, cũng sẽ không có chút nào kéo dài.

Chỉ là trong phút chốc, ba đạo màu tím lôi đình lại là một đạo tiếp một đạo

rơi xuống.

"A. . . Ta chính là Tề hồ thủy quân, lực lượng thiên địa giúp ta!"

Bạch Quan gào thét, một tầng thần quang từ thân trên hiện lên, kéo sương trắng, hình thành phòng ngự, chỉ là giằng co một sát na, liền bị phá hủy.

Ba đạo lôi đình sau khi, Bạch Lân đại xà thương tích khắp người, cả người cháy đen, vết thương vỡ tan, nhưng trên người uy nghiêm lại càng ngày càng tăng thêm, bụng dưới cùng đỉnh đầu thậm chí gióng lên một cái nhỏ bao thịt.

"A. . . Không hổ là Bạch huynh!"

Ngưu Yêu cùng rùa cá sấu thấy đều là vui sướng: "Tình hình như thế phía dưới, lại vẫn có thể kiên trì, lúc này đã bắt đầu hướng về Long thân chuyển hóa!"

Xèo!

Nhưng vào lúc này, phía chân trời xa xa, một cái cực lớn vỏ sò từ trong hồ hiện lên, hiện ra một tên váy xoè thiếu nữ đến: "Hì hì. . . Tề hồ quyền bính, ta cũng có bộ phận đây! Tán!"

Sắc mặt nàng thánh khiết, Ngôn Xuất Pháp Tùy, thét ra lệnh ở trong, một phần hồ nước Linh khí lập tức tán loạn.

"A. . . Là đầu kia Lão quy yêu dư nghiệt!"

"Thật là to gan!"

Trâu nước cùng rùa cá sấu đại yêu thấy, không chút do dự mà đập tới.

Thiên kiếp không chỉ có lôi phạt, càng có nhân kiếp!

Là lấy ở đời này, bất luận cỡ nào thanh danh tồi tệ đại yêu, luôn có như vậy

một hai bạn tri kỉ bạn tốt, chính là vì lúc này hộ pháp!

"Một con tiểu Bối nữ, may mắn đến Thần vị, còn dám tới cản trở Thủy quân lên cấp? Cho ta nhận lấy cái chết!"

Trâu nước đại hán gầm thét lên, nhấc lên mây đen, một cước đạp xuống.

Ầm!

Giống như trụ trời đổ nát, thẳng tắp nện xuống! ! Giữa không trung bỗng nhiên có thêm một cái màu đen móng, áp súc chu vi hư không , khiến cho La Châu sinh ra không thể tránh khỏi cảm giác.

Dù là đã đăng lâm chính thần vị trí, đối mặt cái loại này một phương đại yêu, nàng lúc này vẫn cứ có vẻ non nớt, không phải là đối thủ!

Nhưng La Châu khẽ mỉm cười, trên mặt lại không có một chút nào e ngại vẻ: "Đại ngốc ngưu, ngươi trúng kế rồi!"

Xèo xèo xèo!

Vừa dứt lời, từ cự bối bên trong liền bay ra ba ánh kiếm, mang theo thủy hỏa cùng lôi thuộc tính, giết hướng về giữa không trung, ba đạo cột sáng thành hình chữ phẩm sắp xếp, bỗng nhiên tạo thành một toà tuyệt trận, đem cái kia trâu nước bao phủ ở bên trong.

Ở trong cột ánh sáng, ba thanh thần binh từng cái hiện lên, triển lộ ra uy năng.

Thủy, hỏa, còn có lôi đình kiếm khí một thoáng tràn ngập, từ bên trong truyền ra Ngưu Yêu kêu thảm gào thét.

Mộng Binh sư bí truyền Bát Môn Kiếm Trận, rốt cục ở đời này hiện ra hung tàn một mặt.

Ầm!

Kiếm quang sau khi, một con cực lớn Ngưu Yêu thi thể liền từ giữa không trung rơi xuống, máu tung trời cao.

Tam tài kiếm trận một khi thành hình, dù là cỡ này đại yêu, trúng kế vây nhốt sau khi, cũng là lập tức chém đầu!

"A!"

Mắt thấy Ngưu Yêu mất mạng, cái kia rùa cá sấu bỗng nhiên quay đầu, nhanh chóng bỏ chạy.

"Bây giờ còn muốn chạy? Không kịp!"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng, cầm trong tay Lôi kiếm, sau lưng hiện ra Cầu Long bóng mờ, thần quang trầm tĩnh bên trong, một thoáng nhảy ra, chặn đứng cái này rùa cá sấu.

"A. . . Ngươi là ta Long tộc Thiếu quân? Vì sao phải giết ta?"

Rùa cá sấu đại yêu bị Long uy chấn nhiếp, hung uy Yêu lực lập tức suy giảm ba phần, lại kêu to hỏi.

"Ngươi không cần biết!"

Chúng nó ba yêu tuy rằng ngắn ngủi gặp qua Phương Nguyên một mặt, nhưng này lúc Phương Nguyên, chẳng qua là một cái màu đen cá chép, lại có cái nào có thể đem hắn cùng lúc này Cầu Long Thiếu quân liên hệ cùng nhau?

"Ăn ta một kiếm!"

Nhưng Phương Nguyên lại là cừu nhân gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt, tay phải run lên, một tia chớp kiếm khí nhất thời lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế, tầng tầng chém ở rùa cá sấu trên lưng.

Rầm ..... Rầm .....!

Điện quang lóe lên, nó vỏ lưng trên liền có thêm một đạo cháy đen vết tích, lúc này cắn răng, vẫn là hung hăng chạy trốn.

Làm cái này nắm giữ bộ phận huyết thống Long tộc nó, tự nhiên biết rõ loại này Long thân đáng sợ, càng không cần phải nói, đối phương lại còn có này hình lôi chi kiếm!

Nó phòng ngự kinh người, một thân giáp xác đã sớm bị luyện thành chí bảo, dù là đối mặt với Nhân tộc pháp bảo cũng có thể duy trì.

Nhưng ở cái này Lôi Đình chiến kiếm dưới, vẫn là từng tấc từng tấc rạn nứt, tràn ra máu tươi.

"Được! Này Lôi kiếm, quả nhiên thế thiên hành phạt, chính là tất cả yêu tà đại địch!"

Phương Nguyên thấy, lại là lập tức vui sướng.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 309: Chính Vị

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 310: Ba Năm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 311: Cá Trắm Đen

Màn đêm rơi xuống.

Trăng sáng treo cao, hồ Kim Đình bên trong lân quang lấp loé, chỉ có ngừng ở bên bờ mấy cái thuyền đánh cá trên, còn hiện ra chút ngọn đèn.

Một chiếc thuyền nhỏ, lúc này liền bồng bềnh ở hồ trên, không gió mà động, có thể một kỳ.

Mà ở trên thuyền, lại có một cô thiếu nữ, chỉ ăn mặc vải the, thiên tư quốc sắc, lại khuôn mặt lạnh lẽo, không giống phàm nhân.

"Ta tự mình đến, Long quân làm sao keo kiệt thấy mặt?"

Đến không người nơi, cô gái này than nhẹ một tiếng, tiếng nói dường như băng ngọc giao kích.

"Yêu Thánh nương nương, ngươi chính là nước Sở lục địa Yêu tộc chi chủ, vì sao đến đây?"

Đáy hồ, một vệt bóng đen xuất hiện, bát vàng dập dờn, hiện ra Kim Đỉnh Long quân bóng người, đi tới thuyền trên, cùng cái này Yêu Thánh nương nương ngồi đối diện nhau.

Long quân lặng lẽ một lúc lâu, mới mở miệng hỏi.

"Ngươi chẳng lẽ thật sự không biết? Vẫn là giả vờ như vậy. . ."

Yêu Thánh nương nương trong con ngươi phản chiếu ra minh nguyệt cùng

ngọn đèn, lấy lạnh lẽo mà không mang theo chút nào tình cảm thanh tuyến nói: "Thiên ý như đao! Dù là ta Yêu tộc hùng bá vạn cổ, lúc này cũng chỉ có thể như băng mỏng trên giày, tranh chấp một tuyến sinh cơ! Bản cung đã liền yêu thích nhất mấy cái cháu gái đều buông tha xuống, không phải vậy, làm sao có Đại Sở đại loạn? Vương Kiều cái chết đây?"

"Ai. . . Từ xưa thiên ý cao cao khó hỏi, nương nương cần gì phải lo sợ không đâu? Ta Yêu tộc tuy suy, nhưng tứ hải ở ngoài, đầm lớn thâm sơn ở trong, cũng chưa chắc không thể tiếp tục náu thân, kéo dài một mảnh thiên đường!"

Kim Đỉnh Long quân liền thán.

"Ngươi quả nhiên làm Nhân đạo Thần Chi, đã không có nửa điểm trước đèn nhang tình cảm!"

Yêu Thánh nương nương cười lạnh một tiếng: "Vì sao Nhân tộc muốn làm cái này nhân vật chính của thế giới, ta Yêu tộc cũng chỉ có thể phụ thuộc? Trước. . . Ta thấy ngươi để cái kia cá chép nhỏ tới gần Tiềm Long, còn tưởng rằng ngươi là vì ta Yêu tộc cân nhắc, nhưng đợi ba năm, mới biết các ngươi đều là bị khí số che đậy, tự cam đoạ lạc thấp hèn!"

Trong lời nói, cái này Kim Đỉnh Long quân Thần đạo Kim Thân, căn bản che giấu không được.

Thậm chí , liền ngay cả Hứa gia nhất cử nhất động, đều không có lộ qua.

Chỉ là bởi vì kiêng kỵ Long quân bố trí, hay hoặc là đơn thuần bị Sở đô phương diện liên luỵ tâm lực, mới không có cỡ nào động tác, lúc này lại là thất vọng đến cực điểm.

Cái kia Lý Loan, dù là vứt bỏ yêu thân, tu vị, một lần nữa chuyển thế làm người, Hứa Đình như thường bỏ như giày rách.

Bởi vậy xem thấy, cho dù Yêu tộc tự phế võ công, oan ức cầu toàn, cũng tất

nhiên không có kết quả gì tốt.

Dù sao ngoại tộc không đáng tin!

Kim Đỉnh Long quân lặng lẽ, bọn họ đều là Yêu tộc bên trong đại năng, trí tuệ hiểu rõ, có mấy lời, căn bản không cần phải nói, lẫn nhau liền biết rồi ý tứ.

Lý Loan thân cận Long khí, trên thực tế cũng là hắn bộ phận thăm dò.

Nhưng Hứa Đình khác cưới ái thê, lạnh nhạt nữ tử này cách làm, không thể nghi ngờ bên trong liền mất đi rất nhiều khí số, đặc biệt cùng Yêu tộc liên hệ.

"Làm sao thiên ý như vậy, Bản quân có thể làm sao?"

Sau một hồi lâu, nó vẫn là mở miệng: "Dù là Hứa Đình không triển vọng, binh bại bỏ mình, Nhân tộc bên trong như thường sẽ có Chân long, mang theo đại vận mà lên! thế càng dữ dội hơn!"

"Bởi vậy, Bản cung mới bố cục thiên hạ, một mặt gây ra hỗn loạn, một mặt vây giết Tiềm Long, ta Yêu tộc tộc nhân ít ỏi, liền cần phải này Nhân tộc cũng giảm đinh giảm miệng!"

Yêu Thánh nương nương đạm mạc nói: "Nguyên bản Vương Kiều cùng đời trước Sở đế, đều là rất nhiều khí số người, lúc này bỏ mình tộc diệt, khí vận tự tán, thiên hạ khó có thể nhanh chóng nhất thống, đối với chúng ta liền càng trở nên có lợi!"

"Xem ra, nương nương lần này, không phải giết Hứa Đình không thể?"

Kim Đỉnh Long quân con mắt một thoáng hóa thành màu vàng: "Hồ Kim Đình chính là ta Thần Vực, nếu là trước, ở chỗ này, Bản quân miễn cưỡng có thể cùng nương nương chống lại, nhưng lúc này nương nương chống cự thiên ý, Nguyên khí đại thương, đến cùng còn có thể phát huy mấy phần thực lực?"

"Tự nhiên không phải lúc này!"

Yêu Thánh nương nương mỉm cười nở nụ cười: "Chỉ là. . . Ra cái này hồ Kim Đình, ngươi có thể che chở này Nhân tộc bao lâu? Vì ta Yêu tộc đại nghiệp, Long quân liền không muốn khoanh tay đứng nhìn sao?"

"Thứ khó vâng lời!"

Kim Đỉnh Long quân trầm giọng nói, vung tay lên, từng tia một Linh khí liền hội tụ đến, phong tỏa mặt hồ.

"Ai. . . Tương giao mấy trăm năm, không nghĩ tới chúng ta chung quy đi đến một bước này!"

Nhìn thấy Long quân lập tức trở mặt, Yêu Thánh nương nương chỉ là thăm thẳm thở dài.

Đổi thành nàng đến, nếu có này cơ hội tốt, cũng tất nhiên sẽ động thủ, nếu như đã thân là kẻ địch, liền sẽ không lại là trước giao tình, đạo nghĩa các loại mê hoặc.

Thiên ý phía dưới, tham sống sợ chết, chỉ có nắm mỗi một tuyến kỳ ngộ!

"Chỉ tiếc. . ."

Yêu Thánh nương nương bỗng nhiên nở nụ cười, giống như trăm hoa đua nở, ý xuân động lòng người, toàn bộ thân hình lại chậm rãi hóa thành hư ảo.

"Ảo ảnh?"

Kim Đỉnh Long quân vồ một cái ra, một cái dòng nước bàn tay lớn đem ảo giác bóp nát, uổng công vô ích biến mất.

"Được lắm Thiên Hồ thần thông!"

Hắn sắc mặt nghiêm nghị lên: "Yêu tộc đã quyết ý toàn lực xoá bỏ Giao long, Hứa Đình nguy rồi!"

. . .

An giang con đường chính.

Hứa Đình áo giáp đầy đủ hết, đứng ở một chiếc thiết giáp hạm lớn bên trên, quả thực là hăng hái.

Cái này lần này xuất binh, thuỷ bộ cùng phát, động viên năm vạn người, chỉ là thủy sư thì có hai vạn, chiến thuyền một trăm chiếc, cái khác thuyền nhỏ vô số.

Lúc này vùng ven sông mà lên, một đường mênh mông cuồn cuộn, vải bạt như mây, che kín bầu trời.

Ven đường mấy huyện, đều là sợ hãi, trực tiếp đầu hàng, mở cửa hiến thành, thế như chẻ tre, đây chính là đại thế đã thành!

"Đại nhân!"

Lúc này, bên người một cái đạo sĩ liền nêu ý kiến nói: "Này An giang, thuộc về An giang Long quân quản hạt, chúng ta đại quân quá cảnh, có hay không hẳn là tế tự một, hai?"

"An giang Long quân?"

Hứa Đình hơi trầm ngâm, lập tức liền nghĩ tới có quan hệ tin tức: "Này thần tàn nhẫn hiếu sát, ta có thể nào tế tự tại hắn? Bị hồ đồ rồi sao?"

"Tướng quân!"

Đạo sĩ kia kinh hãi: "An giang Long quân chính là An giang Thủy hệ chúa tể, chúng ta qua nó cảnh, nếu không lễ ngộ một, hai, chỉ sợ tao ngộ làm khó dễ a!"

"Làm khó dễ?"

Hứa Đình cười to, chỉ vào chiến thuyền: "Ta có đại quân mấy vạn, chiến thuyền mấy trăm, lại là phụng thiên thừa vận, quân khí ngưng tụ, dù là thật sự có Giao long đến ngăn trở, cũng là giết! Thật sự coi ta quân pháp là chuyện cười hay sao?"

Hắn lúc này uy nghiêm ngày càng nặng, trong tiếng cười liền mang theo lạnh lẽo.

Trong này môn đạo, tự nhiên không phải hắn nghĩ ra được, mà là Thanh Huyền mấy cái đạo nhân nhắc nhở.

Nhân đạo tự cường, có thể nào dựa vào Thần Chi? Đặc biệt, Thần Chi hấp thụ khí số, thật sự là nghiệp lớn phương hại!

Lúc này lại nói: "Đồng thời, Bổn tướng quân không phải còn có các ngươi kỳ nhân dị sĩ giúp đỡ sao?"

"Đại nhân yên tâm!"

Cái này nêu ý kiến đạo sĩ mặt như màu đất, bên cạnh Khổng Lạc lại là vung lên phất trần nói: "Có chúng ta ở đây, tất có thể hộ vệ tướng quân chu toàn!"

"Hừm, có đạo trưởng cùng Huyền Chân đạo chư vị cao nhân ở đây, ta lại có gì sợ?"

Hứa Đình cười to, trong lời nói liền đem vừa bắt đầu đạo nhân lộ đi qua.

Đạo nhân kia lập tức mặt như màu đất, còn bên cạnh Khổng Lạc nhưng là thương hại liếc hắn một cái.

Trong lòng biết lấy Hứa Đình tính tình, đạo nhân này tốt đẹp nhất kết cục cũng là rời xa trung xu, lại có thêm nửa điểm sai lầm, liền miễn không được đại họa sát thân.

'Cái này cạnh tranh đạo nhân, lại thiếu một cái a!'

Trong lòng hắn thăm thẳm thở dài, lại liếc nhìn bên cạnh Thanh Huyền.

Đạo nhân này thông qua ba năm nỗ lực, đúng là lại dần dần đến trọng dụng, dù sao Huyền Chân đạo thế lực quảng đại, có rất nhiều có thể giúp ích chỗ.

Chỉ là, những thứ này đạo nhân ngoại trừ bài trừ dị kỷ ở ngoài, còn hung hăng theo sát Thần Chi không qua được, thật là làm hắn hơi hơi nghi hoặc.

Lúc này, trong đan điền, một trận lanh lảnh tiếng kiếm reo liền vang lên.

"Hả? Có Yêu khí dòm ngó?"

Khổng Lạc lông mày dựng đứng, một cái bước xa đi tới thuyền một bên, vung tay lên, vài đạo kiếm khí màu xanh liền tiến vào trong nước.

Ùng ục! Ùng ục!

Một chuỗi xuyến bong bóng nứt ra, hiện ra bên trong máu tươi.

Mấy con dạ xoa cùng tinh quái thi thể liền lên trồi lên hiện.

"Hừm, chỉ là mấy con Dạ Xoa thôi. . . Không cần để ý tới, tiếp tục tiến lên!"

Hứa gia chính là lấy thanh lý Tà Thần, đập núi phá miếu lập nghiệp, đối với những thứ này, Hứa Đình tự nhiên cũng vô cùng là hiểu rõ, không có một chút nào đối với Thủy Thần kính nể, trực tiếp mệnh lệnh.

Xoẹt!

Chiến thuyền theo gió vượt sóng, không chút khách khí từ trên thi thể ép đi qua.

. . .

" chết chết chết. . ."

Chỉ là Khổng Lạc cũng không có phát hiện, kiếm khí của hắn phía dưới, còn có một con cá lọt lưới!

Một cái cá trắm đen lớn, vận may rất tốt né qua kiếm khí, nhìn thấy Dạ Xoa cùng đồng bạn đều là chết hết, lập tức bị dọa sợ, lại cũng không kịp nhớ cái khác, bỏ mạng đi khắp, không có đã lâu, liền đến một chỗ thủy cung.

"Chậm, người nào dám tự tiện xông vào Long cung?"

Rộng rãi cửa lớn trước, hai hàng lính tôm tướng cua nhất thời thét.

Một cái trong đó, tên là Hà Thập Tam, liền ngạc nhiên nói: "Ồ? Ngươi không phải tuần sông Dạ Xoa dưới trướng Đại Thanh ngư yêu? Nhà ngươi đại nhân đâu? Nhưng là có chuyện quan trọng bẩm báo?"

"Muốn chết muốn chết muốn chết. . ."

Cái này cá trắm đen lớn bơi lại, thần niệm vô cùng hỗn loạn.

"Thái. . . Con cá này như vậy ngốc ngu xuẩn, làm sao cũng có thể làm thuỷ binh, quả thực là ném ngươi ta cùng Long quân Lão gia mặt mũi!"

Bên cạnh giải tướng quân thấy, lập tức hừ lạnh một tiếng, bất mãn hết sức.

"Tướng quân chớ trách, này cá trắm đen lớn tuy rằng hàm ngốc, nhưng nhẫn nhục chịu khó, đồng thời tu hành cũng hết sức nhanh chóng. . ."

Hà Thập Tam tiến lên động viên, rốt cục khiến cá trắm đen lớn lắp ba lắp bắp mở miệng: "Chết rồi. . . Chết rồi. . . Nhân loại, thật nhiều thuyền! Đại nhân chết rồi. . ."

"Cái gì?"

Một đám lính tôm tướng cua đầu tiên là cả kinh, chợt giận dữ: "Có người dám giết tuần sông Dạ Xoa? Quả thật thật can đảm, các ngươi, ta cái này liền đi

bẩm báo Long quân!"

"Không cần thông báo!"

Long ngâm ở trong, một tên ăn mặc màu đen mũ miện người trung niên liền đi ra, sau lưng Quy tướng bối nữ đi theo, đánh nghi trượng.

"Giữa sông việc, ta đã tất cả biết được, được lắm Hứa Đình, khà khà. . ."

Hắn tuy rằng làm Nhân loại dáng dấp, trên đầu nhưng có một viên màu đen một sừng, lúc này cười gằn ở trong, một luồng khổng lồ uy nghiêm liền tản ra , khiến cái khác lính tôm tướng cua dồn dập quỳ rạp dưới đất, run cầm cập.

"Muốn chết muốn chết muốn chết. . ."

Cái kia cá trắm đen lớn cũng là một cái giật mình, lại nhanh chóng đi khắp, chuyển lấy vòng tròn đến.

"Con cá này. . ."

An giang Long quân thấy, cũng là ngẩn ra: "Mặc dù có chút ngu dại, nhưng trung dũng đáng khen!"

Tay một điểm, một vệt kim quang liền rơi vào cá trắm đen lớn trên người.

Cái này cá trắm đen lớn hướng về trên đất một lăn, liền hóa thành một tên áo xanh đại hán dáng dấp, mày rậm mắt to, thần thái hàm hậu.

Chu vi thuỷ binh thấy, trong lòng không khỏi vô cùng ước ao.

Long quân ra tay điểm hóa, tự nhiên cùng tầm thường Dạ Xoa tiểu thuật không giống.

Phải biết bình thường điểm hóa pháp môn, chỉ là đề cao phương pháp, nhiều nhất tính tàn khuyết Yêu tộc, tiên thiên linh trí thì có thiếu hụt.

Mà loại này, nhưng không có cỡ này hậu hoạn, trái lại có thể tăng trưởng trí tuệ, cũng sẽ không xảy ra đến hình thù kỳ quái, cái này chính là Long quân ơn trạch.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 312: Hắc Giao

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 313: Trảm Long

Vù vù!

Lốc xoáy càng ngày càng cuồng bạo, kình phong gào thét, tinh kỳ phần phật, đột nhiên, cột cờ bẻ gẫy, đánh toàn bay lên trời cao.

Ở lốc xoáy trung tâm, một con Hắc Giao, lại là cùng mặt khác Cầu Long, Kim Long giằng co lẫn nhau.

"Đây là. . ."

"Đa tạ Long Thần bảo hộ chúng ta!"

Phía dưới, còn sót lại thuỷ binh, bất luận tướng lãnh vẫn là binh sĩ, lúc này đều là quỳ rạp dưới đất, thành tâm lễ bái.

"Đây là phương nào Long Thần?"

Hứa Đình căng thẳng nhìn cái này màn, hai tay nắm đấm nắm chặt.

"Làm như Kim Đỉnh Long quân, còn có một vị, chúng ta không nhận ra, nhưng cũng nhất định không phải chuyện nhỏ!"

Khổng Lạc trong mắt bốc ra linh quang, chợt lắc đầu, lại hướng về Hứa Đình ăn mừng: "Tướng quân xuất hành có Long Thần che chở, có thể thấy được thiên mệnh sở quy!"

"Lúc này nói những thứ này, còn quá sớm! Các ngươi mau chóng đi tới, giúp ta thủy sư tiễu giết Yêu loại!"

Hứa Đình liên tục hạ lệnh: "Còn có. . . Hai vị này Long quân, ngày sau đều muốn tầng tầng tế tự, tạ ơn Thần ân. . ."

Không biểu hiện không được!

Lúc này, đòi mạng long quyển còn chờ ở bên ngoài a!

Ngược lại hắn hiện tại, đã hoàn toàn đem Huyền Chân đạo cái kia một bộ quăng đến lên chín tầng mây đi.

"Vâng!"

Hơn mười người đạo nhân nghe lệnh, đi tới thủy sư trên thuyền, từng đạo từng đạo pháp thuật liền triển khai ra.

"Hồi Xuân thuật!"

"Thiên Mệnh Hữu Hỏa, mau!"

"Yêu nghiệt xem kiếm!"

. . .

Đạo pháp, kiếm quang không ngừng, Khổng Lạc tùy ý đi khắp, trên người một tia kiếm khí màu xanh ác liệt cực kỳ, người ngăn cản tan tác tơi bời, nhưng không có cỡ nào vui sướng.

Hắn mười phân rõ ràng, lục địa trên chiến trường bất quá quân yểm trợ, chân chính ảnh hưởng này dịch thắng bại, vẫn là giữa bầu trời Long quân giằng co.

"Hai người các ngươi. . . Phản bội Yêu tộc, thực sự là bộ tộc ta sỉ nhục!"

Hắc Giao gầm thét lên: "Ta chính là An giang Long quân! An giang Linh khí, nghe ta hiệu lệnh, tụ!"

Một vệt thần quang ở hắn trên người nó xuất hiện, xúc động phong vân, sóng

nước lưu chuyển bên trong, một dòng sông lớn bóng mờ liền hiện lên sau lưng nó, dành cho cường đại lực gia trì.

Ở Thần Chi pháp vực ở trong, chính là sân nhà!

"Quả nhiên là thiên địa chính thần! Đáng tiếc. . . Thất chi bạo ngược!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, nhìn về phía bên cạnh Kim Đỉnh Long quân: "Động thủ đi!"

"Sắc mệnh, Linh khí lùi tán!"

Lúc này, hai vệt thần quang cũng ở trên người bọn họ hiện lên, hiện ra hai mảnh rộng lớn vô ngần hồ nước đến, hét một tiếng phía dưới, An giang Thủy hệ lập tức chịu ảnh hưởng, Linh khí bắt đầu nhanh chóng biến mất.

"Là Tề hồ Long quân, còn có hồ Kim Đình Long quân!"

Cái này lưỡng hồ một trên một dưới, trấn giữ An giang, có cực lớn ảnh hưởng, bởi vậy lưỡng hồ Long quân liên thủ, An giang ngưng tụ Linh khí nhất thời tản đi bảy thành!

Làm cái này loại này thiên địa chính thần, chỗ dựa lớn nhất, trong nháy mắt bị phá vỡ.

Thậm chí, ở hai mảnh Pháp vực áp chế bên trong, An giang bóng mờ không ngừng héo rút, cũng lại không trấn áp được hư không, từng tia một hắc khí liền hiện lên, mang theo huyết quang cùng điềm xấu.

Nhìn kỹ, cái kia ở trong cũng không có thiếu oan hồn, chính là An giang huyết tế cùng lần này sát thương Nhân tộc, từng cái từng cái áo trắng không có chân, trong mắt chảy ra huyết lệ.

Làm cái này An giang Long quân, phía dưới Chúc Thần như làm nhiều chuyện bất nghĩa, hưởng thụ huyết tế, tội nghiệt tự nhiên cũng phải phân một

phần ở trên đầu nó.

Cái này tháng ngày tích lũy đi xuống, liền vô cùng khủng bố, lần này gặp phải cái này lời dẫn, một thoáng bạo phát, Thần vị lại bị hai vị Long quân liên thủ áp chế, không cách nào trấn áp xuống, lập tức liền đi ra quấy phá.

"Không phải không báo, lúc chưa tới!"

Phương Nguyên thấy cái này màn, lại lẩm bẩm, đối với nơi này thế giới thiên ý lại nhiều hơn mấy phần hiểu rõ.

"Thuận lòng trời mà đi, làm ít mà hiệu quả nhiều a!"

Kim Đỉnh Long quân cũng là thở dài, chậm rãi tiến lên, hai tay ép một chút: "Tán!"

Vù vù!

Một luồng ngược gió phát ra, cùng long quyển lẫn nhau trung hoà.

Phong nhãn một thoáng càng ngày càng nhỏ, cuối cùng rốt cục triệt để tiêu tan.

Phía dưới mọi người thấy, đều là dồn dập vui mừng cuồng hô, một tràng đại tai nạn, liền như thế bị biến mất trong vô hình.

"A. . . Các ngươi, cho cô nhớ kỹ!"

Hắc Giao trên người thiêu đốt ngọn lửa màu đỏ ngòm, chính là nghiệp hỏa, thống khổ gầm thét lên, lại từ Long lân phát xuống ra quang đến, chống cự lửa, nghĩ muốn chạy trốn.

Lúc này cơ hội trời cho, Phương Nguyên như thế nào sẽ bỏ qua: "Lôi kiếm! Ra!"

Ầm ầm!

Trong hư không nổ vang một cái sấm sét, điện quang lóe lên, liền chặn đứng chạy trốn Hắc Giao: "Tàn nhẫn vô tình, Lôi kiếm Thiên phạt, Tam Tài Kiếm Trận, lên!"

Xèo xèo xèo!

Ba đạo kiếm trụ thẳng tắp phóng lên trời, hàn băng, liệt diễm, lôi đình một thoáng cuồng bạo.

"Thiếu quân. . . Thủ đoạn cao cường!"

Kim Đỉnh Long quân thấy cái này màn, khóe mắt nhảy lên, cái này kiếm trận bên trong sát cơ , liền ngay cả nó cũng không chắc chắn có thể tiếp xuống.

"Trận này tuy rằng sắc bén, muốn giết một Thần sắc Long quân, còn chưa đủ!"

Phương Nguyên vẻ mặt nhàn nhạt: "Kính xin Long quân áp chế Thần sắc, ta phải cho nó một đòn tối hậu!"

"Được!"

Ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, Tam Tài kiếm trận nổ tung, hiện ra ở trong vết thương đầy rẫy, lân phiến phá nát, long máu bắn tung toé Hắc Giao đến.

"Áp chế!"

Kim Đỉnh Long quân sắc mặt nghiêm nghị, hai tay kìm, sau lưng hiện ra bảy màu vẻ, nội bộ là lượng lớn tín đồ kỳ nguyện cảnh tượng, lại ngưng kết thành một mặt Kim Luân.

Đây là đèn nhang Kim Luân, có chứa vạn dân nguyện lực.

Cùng nó so với, ở Nhân đạo phương diện, Hắc Giao trên người cũng chỉ có vô tận oán khí.

Đèn nhang Kim Luân ép một chút, Hắc Giao nhất thời kêu thảm một tiếng, trong cơ thể một cái Kim thanh sắc Thần sắc hiện lên, phía trên ánh sáng lưu chuyển, phù văn lấp lóe, này lúc thì có chút ngưng trệ mùi vị.

Lấy hữu đạo phạt vô đạo, đã là như thế như bẻ cành khô.

"Được!"

Cầu Long lóe lên , hóa thành nhân thân.

Phương Nguyên một chỉ ba thanh thần kiếm, này ba kiếm nhất thời hợp lại làm một, làm vì một đạo cực lớn kiếm quang.

Trong hư không, bỗng nhiên thêm ra một thanh cực lớn trường kiếm.

Kiếm này hàn băng làm vì thân, mặt ngoài lại mang theo Lôi Viêm, có đường hoàng Thiên phạt mùi vị.

"Chém!"

Phương Nguyên cầm kiếm ở tay, hướng về Hắc Giao chính là một chém.

Xèo!

Cực lớn ánh sáng lóe qua, thiên địa đan xen, mây đen che trăng, mưa gió mãnh liệt.

Đầy trời huyết hoa rơi xuống ở trong, một viên Giao long đầu liền rớt xuống, vừa vặn nện ở Hứa Đình trước mặt, chết không nhắm mắt!

"Uy thế của một kiếm, Giao long chém đầu!"

Khổng Lạc ngơ ngác nhìn cái này màn, sắc mặt đã là hoàn toàn trắng bệch.

Đối phương Kiếm đạo trình độ, từ lâu vượt qua hắn ngàn lần vạn lần, đến một loại nào đó kỹ thuật như thần cảnh giới.

So với hắn kinh ngạc hơn, lại là Hứa Đình.

"Đó là. . . Ô Long tướng quân? !"

Hắn nhìn hình người Phương Nguyên, đã nhận ra thiếu niên này.

Chỉ là cùng ngay lúc đó trang bị nhẹ nhàng so với, lúc này lại là đường hoàng, uy nghiêm cực kỳ, lại kiếm chém Giao long, Thần uy hiển hách.

Cái này hết thảy tất cả, đều làm hắn có như trụy trong mộng cảm giác.

"Phụ thân không phải nói, hắn chính là hắc xà Thủy Thần sao? Làm sao một thoáng liền thành Long quân?"

Đương nhiên, lúc này, cực lớn Giao long đầu, cùng với mưa xối xả cùng mưa máu, còn đang kể này thần chiến lực hơn người, thần thông không giả.

Hứa Đình không chút nghĩ ngợi, sâu sắc cúi đầu: "Phủ Kim Trạch Hứa Đình, đa tạ hai vị Tôn thần giúp đỡ!"

Kim Đỉnh Long quân không thèm quan tâm.

Lúc này hắn, chính đang tại gắng sức áp chế trên tay An giang Thần sắc.

Cái này vị cách cùng hắn hồ Kim Đình tương đồng, lần này nếu không phải hợp hai vị Long quân, lại chiếm cứ địa lợi, căn bản không ép xuống được.

Thần sắc ánh sáng lòe lòe, hình như có chút không cam lòng, lại cảm nhận được Long quân trên người công đức cùng Nhân đạo đèn nhang, mới chậm rãi bình phục.

"Đa tạ đạo hữu!"

Đến cái này, Kim Đỉnh Long quân lập tức mừng lớn, hướng về Phương Nguyên cảm ơn.

Tuy rằng không biết còn bao lâu nữa mới có thể luyện hóa cái này Thần sắc, nhưng chỉ cần luyện hóa, nắm giữ quyền bính, hắn uy năng tất nhiên có thể lớn tiến một bước.

Cái này Thần Vực mở rộng gấp đôi, ảnh hưởng tự nhiên không phải chuyện nhỏ.

"Đây là trước đó ước định, không cần khách khí!"

Phương Nguyên ngoài miệng nói, lại không chút do dự mà động thủ, đem Hắc Giao thi thể cất đi.

Kim Đỉnh Long quân thấy vậy, mắt sáng lên, không nói thêm gì.

Hắn đã đến Thần sắc, đối phương lấy đi xác rồng, đó là thiên kinh địa nghĩa, thậm chí dù là đem An giang Long cung chuyển không, hắn cũng không thể có chút nào ý kiến.

"Hai vị Long quân!"

Lúc này, rốt cục mới chú ý tới trên mặt đất giun dế.

Thanh quang ở trong, Khổng Lạc mấy cái đạo sĩ tiếng nói liền truyền ra: "Nhà ta tướng quân cảm ơn hai vị giúp đỡ, cố ý thiết yến, kính xin hai vị vui lòng một tụ!"

"Cũng được, chúng ta liền đi gặp thấy!"

Phương Nguyên cùng Kim Đỉnh Long quân liếc mắt nhìn nhau, đều là cười to.

Ngoại trừ An giang Long quân, nước Sở Thủy hệ trong, liền lại không có địch thủ, tự nhiên đáng giá ăn mừng.

Trên thực tế, cái này cũng là Yêu tộc tính sai, cho rằng chỉ có một cái Kim Đỉnh Long quân đứng ở Hứa Đình sau lưng, ở An giang trên trái lại muốn ở thế yếu.

Lại không nghĩ tới, Phương Nguyên trực tiếp rút củi dưới đáy nồi, hai mặt giáp công, diệt này Hắc Giao, đặt vững đại cục!

Một chiêu tính sai, mãn bàn đều thua.

Lúc này, coi như cái kia Yêu Thánh nương nương làm đến nơi đến chốn, hai Long quân cũng là không sợ chút nào.

Một đêm chủ và khách đều vui vẻ.

Ngày thứ hai, Hứa Đình đưa đi hai vị Long quân, lập tức triệu tập thuộc hạ quân nghị.

"Khởi bẩm tướng quân, chúng ta đêm qua tổn thất thuyền lớn hai mươi, thủy sư tử thương qua hai ngàn, chạy tứ tán một ngàn. . . Chết trận giáo úy trở lên quan chức mười bảy tên!"

Một tên thủy sư Đề đốc liền ra khỏi hàng nói.

Còn chưa khai chiến thì có tổn thất, thực sự không được tốt lắm chuyện, nhưng so với suýt chút nữa liền toàn quân bị diệt, cái này vẫn là có thể tiếp thu.

Hứa Đình sắc mặt tái nhợt bất định, chợt liền nói: "Trợ cấp cùng điều chỉnh, liền giao cho các vị Đề đốc, còn có, ta ý. . . Ở các phủ xây dựng Tề hồ cùng hồ Kim Đình Long quân từ đường!"

"Vâng!"

Khổng Lạc trực tiếp ra khỏi hàng chắp tay, liếc Huyền Chân đạo mấy cái đạo nhân một chút.

"Tướng quân, ta đạo đồng ý ra vàng một ngàn lạng, lương thảo một ngàn thạch, lấy trợ quân dụng!"

Thanh Huyền da mặt vừa kéo, chỉ có thể ra khỏi hàng nói.

"Hừm, nếu là ngươi một phen tâm ý, Bản tướng liền nhận lấy!"

Hứa Đình thờ ơ nói, loại kia cảm giác xa cách, lập tức khiến Thanh Huyền trong lòng rùng mình, không khỏi chính là cười khổ.

Biết mình cùng sư môn trước bài xích dị kỷ, chèn ép Thần đạo, đã trêu đến nghi kỵ, có vết rách, rất khó bổ cứu.

"Mặt khác. . ."

Chờ đến văn võ quan chức đều tản đi lúc, Khổng Lạc bị Hứa Đình lưu lại.

Lúc này Thiếu tướng quân, vẻ mặt lại là có chút nhăn nhó, lại có chút do dự: "Ngươi bí mật phái người, đi phủ Kim Trạch một chuyến. . . Đem quý phủ Lý Loan cô nương tiếp lại!"

Trải qua đêm qua đề điểm, Hứa Đình đã biết nữ tử này đại diện cho bộ phận Yêu tộc khí số, không thể không nạp.

"Tuân mệnh!"

Khổng Lạc đồng ý, lại là giật mình.

Hắn tu vi ngày càng cao thâm, cũng dần dần biết được đại thế.

Yêu tộc suy sụp, Nhân tộc nổi lên, mặc dù là chiều hướng phát triển, nhưng lấy giảm đối tăng cũng phi thường trọng yếu.

Hứa Đình căn cơ yếu kém, nếu có thể thu nạp bộ phận quy hàng Yêu tộc khí số nương nhờ vào, chính là hữu ích vô hại việc.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 314: Vây Đô

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 315: Tôn Vương

Đại Sở phủ Phong Hòa.

Trong phủ có một toà danh sơn, tên là núi Huyền Bình, Huyền Chân đạo tổng đàn liền đặt ở đây.

Núi mộc xanh um, mây dầy trải mênh mông.

Ở nào đó toà đỉnh núi, gió nhẹ thổi, một mảnh kiến trúc liền hiện lên đi ra, đình đài lầu các, cấu tứ tinh xảo, lại có tiên hạc kêu lớn, Linh viên hái quả, quả thật là tốt một bộ Tiên gia khí tượng.

"Kỷ kỷ!"

Lúc này, một con chim xanh liền nhanh như tia chớp bay xuống, rơi vào bên trong đại điện, tiếng kêu thê lệ, cắt ra yên lặng.

Đại điện lấy đồng tinh khiết rèn đúc, cung phụng mấy vị Thiên Tôn, phía trước mấy cái đệm hương bố, phía trên ngồi mấy cái lão đạo.

"Chim xanh truyền tin? Đồng thời vẫn là khẩn cấp nhất mật lệnh?"

Huyền Chân đạo chủ ngẩn ra, chợt vung tay lên, một đạo thanh khí liền đánh đi lên.

Cái kia chim xanh trong con ngươi lóe qua cực kỳ nhân cách hoá hóa ánh sáng, nói như vẹt giống như nhanh chóng giảng giải lên: "Chư vị sư thúc sư bá, việc lớn không tốt! Tân Phong quân Tiết độ sứ Bách Lý Huyền Đô đem người vây nhốt Sở đô, gặp phải Thái hoàng thái hậu quát lớn, không hàng, công thành

một ngày, tao ngộ Yêu thú triều, sáu vạn đại quân toàn bộ lật úp, Bách Lý Huyền Đô chỉ muốn thân miễn. . ."

Tuy rằng chỉ là ngăn ngắn vài câu, nhưng trong đó bao hàm lượng thông tin khá lớn, ở đây vài tên lão đạo đều là sắc mặt liền biến: "Yêu thú triều? Yêu tộc trước giấu tại hậu trường, lần này rốt cục đi tới trước đài sao?"

"Thần Toán Tử trưởng lão, ngươi làm sao xem?"

Huyền Chân đạo chủ lẳng lặng đợi huyên náo đi qua, mới hỏi một người.

Người này thật dài chòm râu kéo dài tới trên đất, nét mặt già nua tràn đầy nếp nhăn, cả người hình dung tiều tụy, dường như khô lâu, quả thực sau một khắc liền sẽ chết đi.

"Khục khục. . ."

Thần Toán Tử ho khan hai tiếng, lúc nói chuyện có chút trung khí không đủ, thở không ra hơi: "Các quốc gia Long khí, Lão hủ đều từng khảo sát qua, nước Tề, nước Lương trước tiên không nói, ở ta Đại Sở cảnh nội, chỉ có hai đạo mới long khí có bộc phát cơ hội, một đạo là Hứa Đình, còn có một đạo nhưng là Bách Lý Huyền Đô!"

"Tuy rằng ngoài ra còn có một ít hạt giống, nhưng đến hiện tại còn chưa quật khởi, không được thiên thời, địa lợi, nhân hòa tam tài khí, đã lại cũng vô dụng. . ."

"Môn trong nguyên bản muốn chọn Hứa Đình, rất sớm đầu tư, nhưng Hứa gia cùng Yêu tộc đi được gần quá, có biến số, ba năm qua trọng tâm dần dần dời đi, rất có xem trọng Bách Lý Huyền Đô ý tứ. . . Làm sao, còn chưa hạ quyết tâm cùng Hứa gia đoạn tuyệt quan hệ, chuyển đầu minh chủ, người này liền thất bại! Cái này một bại, hầu như đem thiên thời thua tận, cũng lại khó có quật khởi cơ hội!"

"Yêu tộc vong ta tâm không chết!"

Bên cạnh một tên bà lão liền oán hận nói: "Phàm là Tiềm long hạt giống, không có không bị chúng nó chú ý cùng tập kích. . . Chúng ta đón lấy nên làm như thế nào? Toàn diện ngã về Hứa gia, hay hoặc là phong sơn?"

"Phong sơn tuyệt đối không thể làm!"

Đạo chủ chậm rãi lắc đầu: "Lúc này đại thế làn sóng trong, không tiến ắt lùi, nếu ta đạo lui một bước, từ đây tất mất đi Nhân đạo khí số quan tâm, dù là có chí bảo trấn áp, đạo thống cũng tất dần dần suy yếu xuống. . ."

"Đạo kia chủ là xem trọng Hứa Đình, làm sao người này không gần chúng ta, trái lại càng thêm khuynh hướng tán tu cùng Yêu tộc a!"

Những trưởng lão khác liền lắc đầu: "Trước Thanh Huyền truyền tin, thủy sư gặp phải An giang Long quân tập kích, cũng là hồ Kim Đình Long quân cùng Tề hồ Long quân trước đi cứu viện, quan hệ sâu dày. . ."

"Cũng không phải!"

Huyền Chân đạo chủ liền cười: "Trăng tròn sắp lặn, nước đầy thì tràn! Này hai vị Long quân tuy rằng có đại công, nhưng cũng tất bị người chủ kiêng kỵ, hiện tại chiến tranh cần, mọi cách lấy lòng, như đợi đến đại chiến đi qua đây?"

"Đạo chủ cao kiến!"

Cái khác vài tên đạo nhân đều là gật đầu: "Đặc biệt lúc này, Sở đô hào kiệt làm vì không còn một mống, liền Yêu tộc đều là tinh nhuệ ra hết, lưỡng bại câu thương, có thể nói một đoàn loạn tê, nếu có thể nhanh chóng tiến binh, Hứa công tất có thể chiếm cái này Đại Sở cơ nghiệp!"

"Cỡ này tình huống, quả thực dường như dễ như trở bàn tay, bởi vậy ỷ lại Long quân khả năng liền trở nên càng nhỏ hơn, tất nhiên muốn mạnh mẽ chèn ép, thậm chí tìm cơ hội phong cấm xuống, cái kia liền là cơ hội của chúng ta!"

"Thiện!"

Huyền Chân đạo chủ gật đầu: "Nếu như thế, liền xuống bố trí đi!"

"Chúng ta xin cáo lui!"

Còn lại đạo nhân đánh chắp tay, dồn dập lui ra đại điện, chỉ để lại Đạo chủ một người, nhìn lượn lờ khói hương, còn có sáng tối chập chờn ngọn lửa, trên mặt hiện ra như có vẻ suy nghĩ.

. . .

"Cái gì?"

Tin tức này lưu truyền đến mức nhanh chóng, không đến bao lâu, đang ở Tề hồ Phương Nguyên cũng biết.

"Không nghĩ tới, thực sự là không nghĩ tới, Yêu tộc dĩ nhiên điên cuồng như thế, thuỷ bộ đến công, vây giết Tiềm long sao?"

Phương Nguyên lẩm bẩm.

Từ tình báo trên xem, Bách Lý Huyền Đô tuy rằng hầu như toàn quân bị diệt, nhưng những kia Yêu tộc cũng rất thảm.

Dù sao Bách Lý Huyền Đô chính là một phương tiết độ, dưới trướng năng nhân dị sĩ không ít, lại có Long khí cùng quân khí sát khí gia trì.

Một trận đại chiến đi xuống, thú triều cũng là tổn thất hầu như không còn, có người nói Sở đô ở ngoài, thi thể chồng chất thành núi, người thú hỗn tạp, làm người ta nhìn tới muốn ói.

"Cái này Hứa Đình, quả thật có mấy phần số may, chẳng lẽ là bởi vì đến ta cùng Kim Đỉnh Long quân chống đỡ, khí số tăng nhiều?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm.

Hứa Đình đến tin tức, trực tiếp từ bỏ nghỉ ngơi, suất đại quân lao thẳng tới Tề hồ.

Lúc này các nhà phiên trấn đại loạn, mất đi người tâm phúc, lại bị hắn liên tục gọi hàng hoặc công phá, trong lúc nhất thời, liền đến An giang, Tề hồ hơn mười phủ, đã chiếm cứ nước Sở một nửa giang sơn!

"Như lại trừ Yêu tộc quấy rầy, đồng thời công chiếm Sở đô, cái kia thống nhất nước Sở, chính là tất nhiên!"

Thiên hạ tranh đấu, hiện tại đã dần dần trong sáng.

Nước Sở trong, không nghi ngờ chút nào Hứa gia chính là đệ nhất thế lực, thậm chí càng che lại hoàng tộc.

Đồng thời, nước Tề, nước Lương nội loạn không ngừng, cũng không thống nhất hình ảnh, như lúc này có thể thống nhất nước Sở, cái kia chưa chắc không thể Hỗn Nguyên thiên hạ!

"Cũng chính vì như thế, Hứa Đình tất trở thành hết thảy Yêu tộc cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt. . . Muốn phiền phức. . ."

Phương Nguyên lắc lắc đầu, bỗng nhiên nhìn về phía nơi nào đó, suy tư, sau một chốc, tay bấm pháp quyết, một đạo thủy kính liền hiện lên đi ra.

"Lại tới nữa rồi một nhóm đạo nhân, gia nhập Hứa Đình dưới trướng, làm như lấy Huyền Chân đạo dẫn đầu. . . Ta làm sao không biết nơi này trong thiên địa, người tu đạo nhiều như vậy?"

Thân là Tề hồ thủy quân, phụ cận mấy phủ tình huống vẫn là có thể đại khái biết được.

Lúc này thấy, trong lòng liền không khỏi lẫm liệt.

Biết Nhân tộc có thể quật khởi, dù sao không ngừng thiên ý lọt mắt xanh, tự thân gốc gác tích lũy cũng là đến nhất định giới hạn, nhân vật thiên tài tầng tầng lớp lớp, có tích lũy.

Lúc này, nếu Hứa Đình kém cỏi nhất cũng có nhất thống nước Sở cơ hội, lập tức được đến rất nhiều người chống đỡ, cái này liền hội tụ thành đại thế!

Không tích nửa bước, không có lấy đến ngàn dặm, tích tiểu thành đại, không có lấy thành trường giang đại hải!

Tuy rằng một mình người tu luyện không coi là cái gì, nhưng hơn mấy trăm ngàn tụ hợp lại một nơi, lập tức liền thành liền Yêu Thánh nương nương đều muốn kiêng kỵ ba phần lực lượng!

"Dù là năm nay liên tục dụng binh, đại quân kiệt sức, sang năm cũng nhất định phải động tác!"

Phương Nguyên yên lặng suy tư: "Hứa Đình muốn đột phá, chỉ có hai cái phương hướng, một là Sở đô, hai là tiếp tục càn quét còn lại phiên trấn. . . Đây cơ hồ vừa xem hiểu ngay!"

Lúc này Hứa gia thực lực đã trọn, liền muốn lấy được đại nghĩa danh phận, chính thức nhất thống nước Sở.

"Đến một bước này, một ít người, cũng không thể không thêm vào đầu tư chứ?"

Phương Nguyên nhìn về phía thủy kính, trong nụ cười thì có chút quỷ bí.

. . .

Lúc này, Hứa Đình thay đổi thường phục, đang cùng mấy cái thân tín leo núi.

"Này phủ Tề Uy, chính là Tề hồ phụ cận năm phủ hạt nhân, hồ Kim Đình dù sao xa xôi chút, phụ thân đại nhân đã chuẩn bị di chuyển Mạc phủ, tự mình tọa

trấn ở đây, giám sát chiến sự tiền tuyến. . ."

Đăng cao nhìn xa , khiến cho tâm thần người không khỏi là một trong sảng khoái.

Hứa Đình thuận miệng nói, vẫn là quân chính phương diện sự tình: "Năm sau đầu xuân, đại quân ta nghỉ ngơi xong xuôi, cần thiết tấn công một phương, cấp tốc thống nhất nước Sở."

"Chỉ là. . . Còn có một việc nghi nan!"

Hắn cau mày: "Cha ta tuy rằng tự lĩnh Quang Lộc đại phu, lại vẫn là thần cách, lấy thần lăng chủ, không thích hợp!"

"Thiếu tướng quân nói có lý, là nên khuyên tiến vào!"

Bên cạnh vài tên thân tín lập tức phụ họa nói.

Xưa nay cái này Tòng long cùng Ủng lập đại công, đều là có thể gặp không thể cầu, không người nào nguyện ý bỏ qua.

Đồng thời, Hứa Đình đã có ý tấn công Sở đô, lấy thần tử thân phận, xác thực không còn gì để nói.

"Quang Lộc đại phu càng vất vả công lao càng lớn, thu phục nửa quốc, lúc này lấy tước tên chi, Vương tước liền rất thích hợp!"

Một tên tâm phúc liền nói.

Trên thực tế, lấy hiện tại chiếm cứ căn cơ, dù là xưng Đế, đều miễn cưỡng đủ rồi.

"Vương tước?"

Hứa Đình ngẩn ra, chợt trong lòng chính là động mạnh.

Bên ngoài, Thanh Huyền đạo nhân bình tĩnh nhìn cái này màn, bên tai lại hiện lên Đạo chủ liên tục căn dặn.

'Ta Huyền Chân đạo một bại lại bại, thất tín với Chủ quân, Long khí không thích, ở hệ thống bên trong khó có phát triển. . . Lúc này sư môn trưởng bối, đã không tiếc vận dụng môn phái báu vật gốc gác, hành hiểm một kích!'

'Đây cũng không phải là vì ta đạo, càng là vì thiên địa này đại thế!'

Hắn con mắt thăm thẳm, lẳng lặng chờ cơ hội.

Đoàn người du sơn ngoạn thủy, bò đến mệt mỏi, Hứa Đình nhìn một chút mặt trời, lại nói: "Tìm một chỗ giải lao, chúng ta ăn cơm trưa xong, liền lập tức xuống núi!"

"Thiếu tướng quân!"

Thời cơ không thể mất, Thanh Huyền Chân Nhân lập tức vượt ra khỏi mọi người: "Ngọn núi này tên là núi Tôn Vương, phía trên thì có một toà Tôn Vương các, có thể dừng nghỉ chân!"

"Tốt, liền đi nơi đó!"

Nghe được cái này, Hứa Đình nhất thời đến rồi mấy phần hứng thú, đi tới trên đỉnh ngọn núi, quả nhiên thấy được một cái tiểu các, là tế tự hình thức, tạo hình cổ điển trang nhã, mang theo trang trọng nghiêm túc cảm giác.

Ở tầng gác trước, lại có một tấm bia đá, chính là giới thiệu Tôn Vương cuộc đời, lại có sĩ tử đề thơ: "Miếu thực thanh sơn tuế nguyệt trường, cư nhân đa vị thức tôn vương. Tề hồ thảo nghịch công xuất trứ, hứa hạ nghênh loan chí mạc thường. Nhất đại anh hào tồn thái sử, tam phân danh tiết quý nguyên phương. Hà đương định nhập tân đồ chí, tự điển phân minh trọng thử hương."

"Hóa ra là Vương giả chi tự!"

Hứa Đình thấy, lặng lẽ một lúc lâu, sai người mang tới hương dây, long trọng tế tự một phen.

Cái này Tôn Vương, chính là tiền triều Nhị hoàng tử, giỏi văn giỏi võ, càng đã từng lãnh binh thảo nghịch, bình định Tề hồ đại loạn, Đại hoàng tử chết rồi, bị lập thành Thái tử tiếng hô rất lớn, làm sao lại bị hãm hại, cuối cùng vô duyên ngôi vị hoàng đế, phong Tôn Vương, không đến bao lâu liền 'Rơi xuống nước' mà chết.

Nhưng Hứa Đình đương nhiên sẽ không tin tưởng sách sử cái này viết, chỉ cảm thấy phía sau lưng mồ hôi lạnh tràn trề: "Thiên hạ tranh bá, không phải thành tựu chết, dù là long tử phượng tôn cũng không được may mắn thoát khỏi, ta coi như đến này bước, lại có gì có thể huyền diệu?"

Lúc này liền nhiều hơn mấy phần tự xét lại chi tâm, lại lạy vài cái.

"Ồ?"

Lúc này, đi theo Khổng Lạc liền biến sắc, Linh nhãn mở ra, chỉ thấy theo Hứa Đình tế tự, cái này tầng gác trên từng tia từng tia khí vận hội tụ, như rồng như rắn, đi vào Hứa Đình đỉnh đầu, chính là Vương giả chi khí!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 316: Lớn Đoạn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 317: Tang Thương

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 318: Trở Mặt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 319: Phản Phệ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 320: Chạy Trốn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 321: Bắt Đầu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 322: Thôn Xóm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 323: Giác Dực Tộc

"Điều kiện của ta rất đơn giản, nói chung cũng không phải để ngươi bán mình, liền khi hai người các ngươi thiếu nợ ta một món nợ ân tình, nếu có thể sống sót đi ra ngoài, lại báo đáp tốt!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, trực tiếp nói.

Hai nàng này lại thế nào đi nữa chán nản, dù sao cũng hơn hẳn ở Giới Minh bên trong hỗn tốt, cũng là một cái con đường.

"Cái này tự nhiên. . ."

Dạ Thục Hoa vui sướng, lại nghi ngờ liếc mắt một cái Phương Nguyên: "Công tử thật sự không cần. . ."

Nàng thực sự không tin, trên thế giới dĩ nhiên có cỡ này đối với sắc đẹp không động tâm chút nào người.

'Không! Hay là ở đánh tỷ muội song thu chủ ý, ta cũng phải cẩn thận muội muội, nàng luôn luôn ngây thơ, không thể bị người hống đi. . . Ai. . . Đáng thương nhà ta nói sa sút, bằng không làm sao đến mức này, bất quá, người này nhìn cũng không thế nào chán ghét, có lẽ. . .'

Phương Nguyên cũng không biết chỉ là trong nháy mắt, cái này Dạ Thục Hoa trong lòng liền chuyển qua nhiều như vậy ý nghĩ, mỉm cười nói: "Nếu minh ước đạt thành, ta liền tạm thời che chở các ngươi khỏe!"

"Chỉ là từ thô tục nói ở mặt trước, như gặp phải ngay cả ta cũng không có cách nào đối phó được khó khăn, đến thời điểm cũng chỉ có thể đại nạn ập lên

đầu từng cái bay!"

"Cái này tự nhiên!"

Dạ Thục Hoa nghiêm túc gật đầu: "Nếu thật sự như vậy, chỉ có thể tính tỷ muội chúng ta hai cái số khổ!"

Ba người trong khoảnh khắc đạt thành thỏa thuận, chỉ là tại những khác Mộng Sư xem ra, cái này ở trong liền khá là mang theo một ít hương diễm suy đoán: 'Cái này Phương Nguyên, đúng là tốt diễm phúc a. . . Tỷ muội song thu!'

"Hừ!"

Dạ Thục Mẫn cảm nhận được lượng lớn hừng hực ánh mắt, không khỏi có chút thẹn thùng cúi đầu xuống, đúng là tỷ tỷ Thục Hoa, lập tức không khách khí phản trừng mà quay về, khá có một ít quả ớt nhỏ phong độ.

"Đây là. . . Khôi phục bản tính, thu lại chút, không muốn cho ta nhạ địch!"

Phương Nguyên lườm một cái: "Còn có, đưa ngươi ở bản minh bên trong sự tình, đều nói cho ta một chút!"

"Vâng. . ."

Vừa nhắc tới cái này, Dạ Thục Hoa vẻ mặt thì có chút đau khổ, nhưng cũng không dám che giấu: "Ta Dạ gia, ở Giới Minh bên trong cũng coi như lâu năm gia tộc, ở minh hội thành lập ban đầu liền tức tham dự, thậm chí tổ tiên còn ra qua một cái Hư Thánh lục trọng Thất diệp tu sĩ, làm sao đang trùng kích bảy tầng lúc ngã xuống, Dạ gia liền như vậy suy tàn. . . Đến chúng ta cái này đời, tiên phụ còn có bốn tầng Hư Thánh tu vị, có thể che chở tỷ muội chúng ta, chỉ là ba năm trước cũng ngã xuống. . ."

Phương Nguyên yên lặng nghe.

Cái này trên thực tế, chính là rất nhiều Mộng Sư gia tộc hiện trạng.

Mộng Sư tuy rằng tuổi thọ lâu dài, nhưng các loại thiên tai nhân họa cũng nhiều, thực sự không cách nào bảo đảm có thể chút nào biến cố không sinh, truyền thừa có thứ tự.

Một khi gặp phải tuyệt tự, bởi tiến giai khó khăn, Mộng Sư hạt giống hiếm thấy, lập tức sẽ suy sụp xuống, hoặc là phai mờ mọi người, hoặc là xuất hiện huyết thống biến dị, một lần nữa quật khởi, đương nhiên, đây chính là số rất ít.

"Giới Minh Dạ gia?"

Phương Nguyên trầm ngâm một thoáng: "Ta cũng nghe qua danh tự này, xem ra ngược lại thật sự là căn cơ thâm hậu a. . ."

Này các gia tộc, tuy rằng nhìn rách nát, nhưng nhân mạch cùng ảnh hưởng còn có lưu lại, nếu có thể mượn một, hai, đối với ở Đại Càn cắm rễ tự nhiên khá mới có lợi.

Đương nhiên, muốn thuận lợi hòa vào, biện pháp tốt nhất chính là đem cái này tỷ muội cưới.

Nhưng hắn tự cao nam tử hán đại trượng phu, cần gì phải làm như thế làm, đồng thời cuối cùng tiền lời, chỉ là bị Giới Minh tiếp nhận là chân chính người mình?

Phương Nguyên xem cái này tỷ tỷ tính nết, suy đoán tám thành từng ra loại này sự tình, đồng thời kết quả đều không hề tốt đẹp gì, bằng không này hai nữ cũng không đến nỗi lưu lạc tới nơi này.

"Trên thực tế, Mộng Sư ở phương diện này vẫn tương đối mở ra, xem cái này Thục Hoa, cũng không phải cái gì trinh tiết liệt nữ, xem ra chính là gia danh ảnh hưởng, người khác nghĩ người tài hai được, nàng nhiều nhất đồng ý cấp người, vì lẽ đó náo phân?"

Dạ Thục Hoa đi sau lưng Phương Nguyên, cũng không biết đối phương giờ

khắc này trong lòng nghĩ pháp, bằng không, e sợ liền giết Phương Nguyên tâm đều có.

Nhưng lúc này, vẫn là nỗ lực tận chức trách của chính mình, trầm thấp truyền âm nói: "Công tử cẩn thận, lần này nhập động thiên người, có thể tồn tại đến hiện tại đều không phải hạng xoàng, đáng giá chú ý nhất chính là Nguyên Sơ hội Tôn Tuyệt, người này kỳ tài ngút trời, bất quá hai mươi ba tuổi, cũng đã đến Hư Thánh ba tầng cảnh giới, lần luyện tập này, cũng không phải là bị bức bách, mà là tự nguyện tham gia!"

"Trừ hắn ra, còn có Tà Thánh môn bên trong Duẫn Tà, năm đã năm mươi chín, thủ đoạn nhất là lão lạt, tán tu trong, cũng có một cái Mộng Sư đáng giá chú ý, gọi là Liễu Như, chính là cô gái thân, một tay ràng buộc thần thông lại kinh người cực kỳ!"

"Ừm!"

Phương Nguyên gật gù, cố ý hướng về Tôn Tuyệt phương hướng liếc mắt.

Nếu như đúng là dường như Dạ Thục Hoa nói, này đối phương thiên tư, xác thực có thể nói hơn người, ít nhất so với không mở ra hệ thống chính mình cường nhiều hơn.

'Đương nhiên, người này nói không chắc cũng không có thiếu chống đỡ, kỳ ngộ không thể so với ta thua kém, bằng không căn bản khó mà giải thích.'

Cho tới Duẫn Tà, chính là một tên gương mặt bên ngoài tuấn mỹ tóc bạc trung niên, cả người đều toả ra một luồng tà dị mị lực, liền Phương Nguyên đều không khỏi nhìn nhiều mấy lần, suy tư.

Chỉ là như vậy, đối phương giống như có phát hiện , tương tự nhìn sang, trong con ngươi thả ra một vòng tử mang.

"Ha ha. . . Chư vị cái gì không tới nói chuyện?"

Duẫn Tà cười to vài tiếng: "Động thiên hạt nhân, chúng tôi không dám hy vọng xa vời, nhưng đối mặt bên trong cung điện này, tất nhiên có không ít thứ tốt, không bằng cùng nhau phá, các phân chỗ tốt làm sao?"

"Tà Thánh môn Duẫn huynh lời ấy, cực kỳ có lý, tiểu muội tán thành!"

Tán tu quần bên trong, Liễu Như mặc áo xanh, cầm trong tay cành liễu, lập tức gật đầu.

Trên thực tế, đừng xem nàng tựa như yếu đuối mong manh, nhưng có thể sống tới nơi này, trên thực tế đều là sói đói, mắt nhìn chằm chằm, lúc này cục diện duy trì vi diệu thăng bằng, một khi động thủ, lại tất nhiên sẽ bị đánh vỡ.

"Thiện!"

Làm sao ích lợi thật lớn đang ở trước mắt, rất nhiều Mộng Sư vẫn là biểu thị đồng ý, ánh mắt hoài nghi trước sau nhìn chăm chú ở những người khác trên người, dường như đề phòng cướp.

"Đã như vậy, cần gì phải dông dài?"

Tôn Tuyệt tiến lên một bước: "Bên trong người nghe, lúc này ngoan ngoãn thả ra cấm chế, dâng lên bảo vật, chúng ta còn có thể tha các ngươi mạng nhỏ, bằng không. . . Cẩn thận ta đem các ngươi toàn bộ tộc diệt!"

"Ngoại giới tà ma!"

Cung điện quần trên không, một bóng người hiện lên, mặt bên ngoài chính là Đại Càn nhân sĩ dáng dấp, nhưng cái trán có một viên sừng nhỏ, sau lưng lại là một đôi cánh chim màu xanh: "Nơi đây chính là là chúng ta Giác Dực tộc lãnh địa, mau chóng thối lui!"

Hắn vỗ cánh, cuồng phong mơ hồ, thậm chí thần niệm hơn người, tựa hồ cũng có Thông Khiếu Linh Sĩ cảnh giới.

"Đây là. . ."

Phương Nguyên thấy, đúng là rất là kinh ngạc.

Mộng Sư sáng tạo Nhân tộc, trước hắn gặp qua một cái, nhưng loại này Dị tộc lại vẫn là rất hiếm có.

"Phương huynh rất kinh ngạc? Mộng tộc trong, tuy rằng phần lớn đều là Nhân loại dáng dấp, nhưng cũng có Hiển Thánh Mộng Sư kỳ thú, lấy Tạo Vật chủ thần thông, đem hư ảo biến thành hiện thật ra bất đồng nhân chủng, tỷ như Thú nhân hàng ngũ. . ."

Dạ Thục Hoa liền ở bên cạnh giải thích.

Nàng tuy rằng gia cảnh sa sút, nhưng tàng thư vẫn còn, kiến thức cũng vô cùng uyên bác.

"Thú vị!"

Phương Nguyên thấy vậy, sờ sờ cằm: "Có lẽ ngày sau tại những khác Động Thiên trong, còn có thể thấy được tai mèo thỏ tai nương hàng ngũ?"

Nhưng lúc này cái này Giác Dực tộc quát hỏi, tự nhiên là ai cũng không để ở trong lòng.

Đại tranh chi thế, chính là nhược nhục cường thực, còn có cái nào mà nói cái này nhân nghĩa đạo đức?

Đừng xem lúc này bọn họ một bộ châu chấu dáng dấp, đuổi tận giết tuyệt, nhưng đổi thành Hư Thánh bảy tầng Mộng Sư đến, đây mới thực sự là dê vào miệng cọp, phân mà ăn chi, không để lại cặn đây.

"Xem ra là không muốn tiếp thu chúng ta có ý tốt!"

Tôn Tuyệt cười lớn một tiếng, cũng không chờ Phương Nguyên mọi người,

dẫn đầu xuất thủ: "Chết!"

Một đạo vô hình sóng gợn tản ra, trong hư không Giác Dực tộc người ngẩn ra, nhất thời hai mắt trắng dã, rơi xuống, gây nên bên trong cung điện một tràng thốt lên.

"Dám đả thương tộc nhân ta, giết!"

"Mau chóng vận dụng trận pháp!"

"Tà ma càn rỡ, theo chân chúng nó liều mạng!"

. . .

Trong cung điện, lượng lớn bóng người bay lên, mở ra cánh, nam anh tuấn, nữ diễm lệ, có trên gương mặt còn mang theo thần bí hoa văn, bên ngoài linh quang, dù là Phương Nguyên không thừa nhận cũng không được, những thứ này Giác Dực tộc người, trên người quả nhiên có một loại Man Hoang vẻ đẹp.

"Giác Linh điện, khởi động!"

Đương nhiên, lúc này, rất nhiều Giác Dực tộc người điên cuồng hét lên, từng tia từng tia lực lượng tràn vào cung điện, mượn trận pháp hỗn hợp, nhất thời hình thành một cái màu trắng sừng lớn, hướng về Tôn Tuyệt đánh tới.

Ong ong!

Ngay khi màu trắng sừng lớn ngưng tụ đồng thời, một luồng Phong tỏa chi lực liền hàng lâm tăm tích , khiến cho Phương Nguyên mấy cái Mộng Sư cảm giác chu vi hư không phảng phất trong nháy mắt đã biến thành hồ dán, mang theo cực lớn ngưng trệ lực đạo.

Bọn họ đều là như vậy, Tôn Tuyệt tự nhiên càng thêm không chịu nổi.

Đối mặt cái này khả năng xuất từ Hiển Thánh ơn trạch đại trận, hắn duy nhất

có thể làm, chính là nổi giận gầm lên một tiếng, cả người nhất thời phủ thêm một tầng vảy giáp màu đen , hóa thành một con hình người Hung thú, hai trảo về phía trước trảo tới.

Ầm ầm!

Rung trời động địa nổ vang sau khi, màu trắng sừng lớn nát bấy , hóa thành điểm điểm quang mang dật tán, Tôn Tuyệt ngạo nghễ sừng sững, tuy rằng trước ngực phá một cái động lớn, màu đen sẫm máu tươi cuồn cuộn, vẫn cứ ngang nhiên cười to: "Cung điện này mặc dù là to lớn pháp khí, cực điểm tinh xảo, làm sao bên trong người không được! Uy lực lớn nhất cũng chính là như vậy! Các ngươi lúc này không động thủ, càng chờ khi nào?"

Ngay sau đó, nhìn thấy có người chặn thương, hơn mười cái Mộng Sư nhất thời không chút do dự, xúc động thiên địa nguyên khí , hóa thành đủ mọi màu sắc ánh sáng nện xuống.

Dù là âm thầm bảo lưu thực lực, lúc này liên thủ oai, cũng là không phải chuyện nhỏ.

Nhưng thấy ánh lửa ánh chớp không ngừng, một luồng cực lớn sức mạnh hủy diệt liền hướng cung điện ép tới.

"Băng Sương!"

Lúc này cung điện tuy rằng lại sáng lên pháp văn , hóa thành dày đặc tầng băng phòng ngự, nhưng cũng không làm nên chuyện gì.

"Đây là. . . Mộng Thú sư?"

Phương Nguyên ứng phó phát ra hai đạo hỏa kiếm, nhìn điên cuồng công kích Tôn Tuyệt, trong mắt tinh mang toả sáng: "Quả nhiên. . . Nguyên Sơ hội đều là người điên!"

Cái này Mộng Thú sư chi đạo, tiền kỳ khó lường nhất hóa tự thân, Hư Thánh

ba vị trí đầu trọng, có thể hóa thành các loại Dị thú, đến thần thông thiên phú, mà đến bốn tầng sau khi, nhưng có thể hóa thân Thần thú!

Đương nhiên, đạo này khủng bố, vẫn là ở Hư Thánh bảy tầng, cái kia liền chân chính là giơ tay trong lúc đó, triệu hoán ngàn quân, lấy một địch vạn bất quá bình thường.

Răng rắc!

Mười mấy vệt sáng đè xuống, tầng băng vỡ vụn.

Lại một tiếng vang thật lớn qua đi, cung điện mặt ngoài liền hiện ra từng tia từng tia vết rách, một ít Thiên điện trận pháp vận chuyển mất linh, một thoáng tắt, rước lấy lượng lớn kinh ngạc thốt lên.

Tôn Tuyệt rít gào một tiếng, vẫn là cái kia phó Hắc Lân thú dáng dấp, thiên thạch giống như rơi xuống, đem điện đỉnh đập ra cái hang lớn, trắng trợn tàn sát.

Còn lại Mộng Sư hóa thành lưu quang, dồn dập đi theo, con ngươi huyết hồng, ngoại trừ cướp đoạt ở ngoài, tám thành còn đánh chu vi đồng bọn chủ ý.

Liệt diễm nổi lên bốn phía, pha tạp vào Giác Dực tộc kêu thảm thiết.

Phương Nguyên nhìn cái này màn, lại là trầm mặc, không hề động thủ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 324: Phản Tập

"Công tử không đi?"

Dạ Thục Hoa đôi mắt đẹp lưu chuyển: "Chỗ tốt này liền muốn bị người khác được đến nha!"

"Tỷ tỷ!"

Bên cạnh muội muội Dạ Thục Mẫn lại là kéo kéo nàng ống tay áo, trên mặt lộ ra một vẻ không đành lòng vẻ.

Nàng đến cùng còn nhỏ sinh hoạt hậu đãi, sau khi lớn lên lại ở tỷ tỷ cánh chim phía dưới, vẫn có ba phần ngây thơ.

Phương Nguyên tâm niệm thay đổi thật nhanh, thấy rõ U Minh, lúc này liền nở nụ cười: "Ta cũng không phải là lòng dạ đàn bà, tâm có trắc ẩn, chỉ là cảm giác không đúng thôi!"

"Cảm giác không đúng?"

Dạ Thục Hoa nháy mắt một cái.

"Đúng đấy. . . Thế giới có Thiên đạo, thiên ý. . . Động thiên cũng phải là có động thiên chi linh, nếu thật sự như vậy, cái kia Giác Dực tộc xác thực là thổ dân, chúng ta chính là Thiên Ngoại tà ma!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, nghĩ lên trước thế giới kinh nghiệm.

"Chúng ta làm cái này Thiên Ma, cướp đoạt chút vật tư còn thôi, lại lớn lối

như thế, trắng trợn chém giết thổ dân, há không phải trêu chọc chú ý? Đúng rồi. . . Có lẽ ngươi muốn nói, chúng ta thân là Hư Thánh, bản thân thực lực liền đầy đủ trấn áp, lại có bên ngoài đại năng làm chỗ dựa, khi không sợ chi, nhưng lúc này, Pháp cấm chưa mở, đại năng không vào, chúng ta vẫn sống sờ sờ ở động thiên trong! Dù là động thiên chi linh trước tiên không nói, ngươi cảm thấy, có bên ngoài một hai châu to nhỏ Động Thiên, sẽ sinh không sinh được cao thủ sao?"

Cái này vừa nói, Dạ Thục Hoa nhất thời thì có chút lạnh mồ hôi: "Vậy bọn họ. . ."

"Hoặc là tự tin có hậu đài, hoặc là chỉ là điên cuồng phát tiết thôi, nói không chừng còn có tính kế những người khác dụng ý. . . Đương nhiên, nếu chúng ta lúc này không gia nhập, mặt sau tất nhiên gặp phải liên thủ nhằm vào!"

Phương Nguyên lạnh lùng cười.

"Vậy phải làm thế nào?"

Dạ Thục Hoa kinh hoảng nói, bất luận thổ dân phản phệ, vẫn là những thứ này Mộng Sư liên thủ vây công, các nàng đều không chịu đựng nổi.

"Còn có thể làm sao? Đi thẳng một mạch chính là!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, lúc này dõi mắt nhìn về nơi xa, lại là thở dài: "E sợ hiện tại chạy trốn, đều có chút không kịp!"

"Ồ? Đó là. . ."

Dạ Thục Hoa phóng tầm mắt tới, nhất thời nhìn thấy mấy điểm đen xuất hiện, nhanh chóng chạy tới, đều là Giác Dực tộc người, bất quá trên lưng thì có hai đôi cánh, vỗ trong lúc đó, cuồng phong đột nhiên nổi lên, sức mạnh vô hình sóng gợn khuếch tán.

"Thiên Ngoại tà ma. . . Thật can đảm!"

Lúc này, nhìn thấy tổn hại cung điện, thiêu đốt lửa khói, cùng với tộc nhân thi thể khắp nơi, toàn bộ con ngươi đỏ chót: "Cho ta. . . Chết!"

Vù vù!

Cuồng phong gào thét, màu xanh cương phong lập tức từ trên chín tầng trời rơi xuống, ác liệt vô cùng.

"Là Giác Dực tộc viện binh, đến được thật nhanh!"

"Không chỉ có nhanh, đồng thời từng cái từng cái thân thể mạnh mẽ, ít nhất tương đương với năm mạch Võ Tông, thân có pháp văn, trời sinh có thể triển khai Phong hệ thần thông, không thể so năm khiếu Linh Sĩ thua kém, tổng hợp mà nói, cùng ta Mộng Sư bốn tầng Hư Thánh so với, cũng là không kém!"

Phương Nguyên thấy vậy, càng là thở dài: "Chuyện không thể làm, đi thôi!"

Ba người bọn họ vẫn còn phía bên ngoài, nói đi là đi, ở trong cung điện làm dữ các Mộng Sư lại nhất thời bị đánh bối rối.

"Giác Dực tộc viện binh? Vốn là cung điện này hào phú, tựa hồ còn ẩn giấu bí mật gì , đáng tiếc. . . Lúc này cũng không thể tiếp tục thăm dò. . ."

Duẫn Tà ngẩng đầu, liếc mắt một cái, nhất thời không do dự nữa, trên người hắc quang lóe lên, đi vào dưới nền đất.

"Vì ta gia viên tộc nhân báo thù, giết!"

Chỉ là, hắn có cái này thần thông, bên cạnh các Mộng Sư nhưng không có.

Đối mặt với cương phong, chỉ có thể các ra thủ đoạn phòng ngự, đợi đến phục hồi tinh thần lại lúc, cung điện đỉnh chóp đã bị thổi bay, mấy cái bốn cánh Giác Dực tộc người liền nhìn xuống, con mắt sung huyết.

'Đáng chết. . . Loại khí tức này!'

Vài tên Mộng Sư phục hồi tinh thần lại: "Bốn tầng Hư Thánh? Như liên hợp mọi người chúng ta, còn có thể một địch!"

Nhưng lúc này, mấy cái xem thời cơ đến nhanh, hoặc là thần thông kinh người Mộng Sư, từ lâu từng cái triển khai thần thông bỏ chạy, nơi nào còn có dư lực?

Lúc này thì có mấy cái Mộng Sư bị vây công, đầu một nơi thân một nẻo.

Có trước khi chết còn ở kêu to: "Ta chính là Bạch Trạch sơn người, ngươi dám như thế, không sợ tộc diệt?"

Làm sao ở giết mắt hồng Giác Dực tộc trước mặt, vẫn là vô dụng, một mạch bị giết.

Bọn họ chết đi, máu tươi cùng thi thể lại nhưng vẫn bị không gian nuốt chửng, hình thành một luồng huyết sắc.

. . .

"Hai mươi huyết tế đã trọn, xong rồi!"

Núi Thiên Mẫu, Luyện Hỏa trưởng lão ba người nhìn đã hiện ra huyết sắc sa bàn, đều là vui sướng: "Các vị đạo hữu hợp lực, phá cái này Pháp cấm!"

Ầm ầm ầm!

Từng luồng từng luồng sức mạnh vô hình đánh vỡ hư không, hạ xuống, thậm chí ngay cả động thiên đều đang không ngừng rung động.

"Huyết tế đã thành, muốn luyện hóa động thiên, đánh vỡ Pháp cấm, bất quá nước chảy thành sông việc, bất quá vẫn cần nhất thời nửa khắc, ở động thiên trong, cũng vừa mới nửa ngày quang cảnh. . ."

Lúc này rất nhiều đại năng, trên mặt đều là không buồn không vui.

Động thiên bản thân mới là đầu to , còn cái kia thời gian nửa ngày, bên trong những kia con tôm nhỏ có thể cướp đoạt đi bao nhiêu? Làm như không nhìn!

"Chỉ có đế đô Ẩn Long vệ, cần thiết phải chú ý!"

Một đạo thần niệm bỗng nhiên truyền đến, ở trong lòng núi vang vọng: "Thánh Liên giáo, Tà Thánh môn đã truyền đến tin tức, tuy thành công gây ra hỗn loạn, nhưng cũng bị nhanh chóng trấn áp xuống, hiển nhiên hoàng thất phương diện có phát hiện!"

"Này núi Thiên Mẫu chính là ta khổ tâm kinh doanh, bố trí 38,000 đạo Thanh Mộc thần cấm, ở đây làm pháp, dù là Ẩn Long vệ, muốn đột phá hạn chế, định vị đến đây, cũng không phải một sớm một chiều. . ."

Thiên Sơn Lão Mẫu mới vừa mới nói được một nửa, ầm ầm! Toàn bộ sơn động chính là chấn động.

"Cái gì?"

Nàng biến sắc, chợt liền nhìn thấy hư không mở ra, vài đạo màu đen cái bóng nhảy ra ngoài: "Chư vị. . . Lâu không gặp!"

"Đáng chết!"

Tiết lão quỷ quát to một tiếng, một cái Sâm La Địa Ngục bóng mờ liền giáng lâm xuống.

U hỏa bay loạn, khắp nơi bạch cốt!

Trong chớp mắt, hóa lòng núi làm vì Hoàng Tuyền quỷ vực! Đây là bảy tầng bên trên Hư Thánh mới có kỳ dị uy năng!

"Quả nhiên là Trường Ly động thiên!"

Vài đạo màu đen cái bóng nhìn về phía sa bàn, chợt cười to: "Tôn chủ đại nhân tính không lộ chút sơ hở, làm sao sẽ bị các ngươi như vậy nông cạn thủ đoạn che đậy. . . Nghĩ lừa dối? Hỏi qua chúng ta không có!"

Cười to ở trong, sau lưng đồng dạng có Pháp vực hàng lâm, hư không mở ra, một cái mặt ngoài che kín màu đen chú ấn cực lớn bàn tay liền đưa ra ngoài.

"Quỷ Thần Thủ? !"

Luyện Hỏa trưởng lão hú lên một tiếng, trong giọng nói tràn ngập kiêng kỵ: "Các ngươi Ẩn Long vệ, dĩ nhiên như vậy hạ tiền vốn?"

Nói chuyện ở trong, hắn trước người quang mang liên thiểm, chín đạo Hỏa Long nhất thời hiện lên, gào thét hướng về quái thủ giết đi.

Rầm ..... Rầm .....!

Hừng hực ngọn lửa, một thoáng rơi vào quái thủ bên trên, trong nháy mắt bốc cháy lên, rừng rực nhiệt độ, tựa hồ liền chu vi vách đá cũng bắt đầu hòa tan.

Nhưng bàn tay lớn vẫn cứ thể hình không đổi, không hề ngăn cản đi tới.

Răng rắc! Răng rắc!

Hoàng Tuyền Pháp vực ở trong, bất luận bạch cốt vẫn là u hỏa, ở bàn tay to này trước mặt, đều giống như lục bình giống như, phát ra không chống đỡ nổi tiếng vang, bị từng tấc từng tấc bóp tắt.

Đến cuối cùng, thậm chí chín con rồng lửa bản thể đều hiện lên đi ra, bị nắm ở kiềm chế, một thoáng nổ tung , hóa thành từng tia từng tia khói xanh.

"Lớn mật!"

Mắt thấy quái thủ liền muốn mò hướng về sa bàn, Thiên Sơn Lão Mẫu chửi mắng một tiếng, chu vi dâng lên một cái thiên luân, quang mang vạn ngàn, bay

vụt mà xuống.

Xì xì!

Giống như dầu sôi gặp nước, quái thủ dừng lại, phía trên phù văn bắt đầu nhanh chóng bốc hơi lên, da thịt tan rã, hiện ra trắng xám bộ xương.

"Bọn ngươi Mộng Sư, cam tâm triều đình chó săn, đáng chết!"

Ở Thiên Sơn Lão Mẫu sau lưng, rất nhiều hư không mở ra, hình như có lượng lớn tồn tại cách không ra tay, trào mà đến lực lượng, trong nháy mắt hóa thành dây khóa, kéo lấy bàn tay khổng lồ, đột nhiên xé một cái.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Rất nhiều đại năng liên thủ, dù là chỉ là lan truyền một phần lực lượng, cũng vô cùng khủng bố đáng sợ.

Cái này quái thủ trong nháy mắt bị chia năm xẻ bảy , hóa thành tro bụi.

"Khà khà. . . Các ngươi cũng đừng vội lừa gạt chúng ta, Trường Ly chính là Hiển Thánh! Đồng thời đối với Mộng Sư thế giới có rất nhiều nghiên cứu, hắn Động Thiên hiện thế, ta Hoàng gia làm sao có thể chứa bọn ngươi độc chiếm?"

Một cái bóng khàn khàn nói, ánh mắt như lửa.

Sau lưng bọn họ, hư không một thoáng bất ổn đến cực hạn, Thanh Mộc thần cấm triệt để nứt toác, phảng phất có một cái không tên tồn tại, sắp sửa 'xâm nhập' đi vào.

"Ẩn Long Tôn Chủ?"

Thiên Sơn Lão Mẫu mặt sắc mặt đại biến: "Triều đình quả nhưng đã biết được tất cả, trong chúng ta, tất nhiên ra gian tế!"

. . .

"Hả? Động thiên này. . ."

Bên ngoài phát sinh tất cả, Phương Nguyên đương nhiên hào không biết chuyện, nhưng cũng mơ hồ có phát hiện.

Lúc này Dạ gia tỷ muội ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy nguyên bản hào quang màu xanh vòm trời, không biết khi nào đã bịt kín một tầng huyết sắc, không chỉ có như vậy, càng là mơ hồ có tiếng sấm truyền đến, vòm trời gợn sóng không ngừng, dường như muốn nổ bể ra vết thương.

"Cái này tất là bên ngoài đại năng động tác. . . Nhưng cũng không liên quan chúng ta chuyện!"

Phương Nguyên tùy ý nói: "Cùng với có thừa lực ngửa mặt nhìn lên bầu trời, không bằng thu thập nhiều một ít tài nguyên!"

Kiếm quang ở trong, hắn quanh người Phong Lôi tương ứng, tốc độ kinh người.

"Cái phương hướng này. . ."

Dạ Thục Hoa lại là nhìn thấy không giống, kinh ngạc nói: "Đây là cái kia bốn cánh Giác Dực tộc người đến đây phương hướng, ngươi chuẩn bị đánh lén bọn họ sào huyệt?"

"Chính là!"

Phương Nguyên cười dài một tiếng: "Trước loại kia tiểu thôn lạc, đều có lệnh Tôn Tuyệt đỏ mắt bảo vật, huống hồ mặt sau đây?"

Lại đuổi mấy canh giờ, một mảnh hoàn toàn mới bờ ruộng liền xuất hiện ở trước mắt, ở giữa một cái cung điện to lớn, cùng với trước là như thế phong cách, nhưng quy mô liền lớn hơn mấy lần, có thể được xưng là thôn trấn.

Lúc này cố ý bí mật, đúng là không có bị Giác Dực tộc phát hiện, linh tinh còn có thể nhìn thấy chính đang tại canh tác Dị tộc người.

"Lúc này cung điện chưa từng mở ra Pháp cấm, tỷ muội chúng ta có một đạo bí pháp, lấy Dị bảo giúp đỡ, có thể tìm kiếm phạm vi lớn bên trong khí tức!"

Dạ Thục Hoa con mắt xoay một cái, lại là bỗng nhiên nói.

"Ồ?"

Phương Nguyên nghe xong, trong lòng khẽ động, bực này truyền thừa lâu đời thế gia, quả nhiên có gốc gác, chỉ là cái này đạo bí pháp, giá trị liền cũng không nhỏ: "Vậy thì phiền phức hai người các ngươi tỷ muội!"

"Dễ như ăn cháo thôi!"

Dạ Thục Hoa cùng Dạ Thục Mẫn một tay kết ấn, ngón cái tay phải ngón tay trỏ đem đối lại, nhất thời hình thành rồi một cái phù văn, xán lạn huy hoàng, giống như con bướm bay lượn.

Cùng lúc đó, một luồng sâu xa thăm thẳm gợn sóng truyền ra, càng ngày càng nhạt, cho đến hư vô.

"Chúc mừng ngươi!"

Một lát sau, Dạ Thục Hoa mở mắt ra: "Đối diện cường đại nhất Giác Dực tộc, cũng bất quá Hư Thánh ba tầng, chỉ là nhân số rất nhiều, có mười lăm vị, trong đó mười cái đều canh giữ ở cái kia nơi đại điện chu vi!"

Nàng xa xa chỉ tay hướng, một chỗ bề ngoài thoạt nhìn thường thường không có gì lạ Thiên điện liền ấn nhập Phương Nguyên mi mắt.

"Phải không?"

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không tin hoàn toàn, cũng dùng chính mình

biện pháp thử, tuy rằng không bằng cái này tỷ muội được đến tin tức như vậy tinh chuẩn, nhưng cũng có đại khái cảm ứng: "Tốt, liền đi nơi đó!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 325: Tổ Thần

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 326: Tà Lực

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 327: Ẩn Long

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 328: Dẫn Dắt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 329: Đội Buôn

Mặt trời chiều ngã về tây, cổ đạo gió lạnh.

Tia sáng tối tăm, cây già quạ đen hót vang, lại nhìn chằm chằm phía dưới một người, tựa như muốn chờ chết mà ăn thịt thối.

Người kia lật lại thân đến, tuy rằng mang theo máu đen, tướng mạo lại rất trẻ tuổi, bỗng nhiên mở hai mắt ra, con mắt lại là óng ánh như tinh thần, há mồm phun ra một đạo bạch khí, giống như mũi tên nhọn.

Xèo!

"Cạc cạc!"

Con quạ phủi rơi xuống vài miếng lông chim, đập cánh bay đi, ăn này một doạ, lại là lại cũng không dám trở về.

"Ừm. . . Mặc dù có chút khúc chiết, nhưng cuối cùng cũng coi như vận may vẫn còn có thể, không có ngã xuống chính là đại thiện!"

Người này tự nhiên chính là Phương Nguyên, lúc này quan sát bên trong thân thể một thoáng, trạng thái lại là tương đương không tốt.

"Ba thanh thần kiếm từ lâu hủy diệt, muốn đúc lại nhất định phải lượng lớn Mộng Nguyên lực, võ đạo thân thể trải qua không gian bão táp tàn phá, cũng là năm lao bảy thương, hiện tại cũng không thể động đậy!"

Hơi suy nghĩ bên trong, thoáng ngưng tụ cuối cùng tinh thần, thu nạp thiên địa nguyên khí, chậm rãi tu bổ.

"Bát Môn Kiếm Trận cũng là thôi, lúc này còn không là vận dụng dự trữ đột phá Nguyên lực lúc, quá phung phí của trời, ngày sau tự có thể chữa trị, đúng là cái này tựa hồ cách quan đạo không xa, hoặc có người ở, vẫn là trước tiên tu bổ thân thể, khôi phục mấy phần hành động lực lại nói. . ."

Tuy rằng động thiên dựa vào tại Đại Càn thế giới, nhưng bị Hư không loạn lưu bao phủ, vẫn có cái khác điểm đến khả năng.

Bất quá từ Linh khí cùng chu vi sơn thủy đến xem, Đại Càn thế giới xác suất vẫn là rất lớn.

"Chính là không biết ở nơi nào, còn có Trường Ly động thiên cạnh tranh làm sao?"

Một niệm đến đây, đã nghĩ đến cuối cùng kim Giác Dực tộc cùng bạch ngọc ngón tay lưỡng bại câu thương, để cho mình được tiện nghi.

"Này điểm huyền quang có lẽ mới là toàn bộ động thiên tinh tụy, lại bị ta thu lấy, chân chính là thời vận đến. . . Hai người đều song song cùng chết, phát sinh địa điểm lại ở Hư không loạn lưu trong, dù là Hiển Thánh đều không thể điều tra , còn bói toán phương pháp thì càng là chuyện cười, Mộng Bặc thuật, cũng yêu cầu tin tức càng tường tận, tính kế mới càng chuẩn xác, lúc này hoàn toàn mơ hồ, liền muốn thôi diễn chí bảo tăm tích, có thể cho cái phương hướng chính là thiên đại may mắn. . ."

"Đương nhiên, vì ta tự thân an toàn, vẫn là mau chóng tăng cao thực lực, mới là đường ngay!"

Tu vị càng cao, dù là không có bí pháp chí bảo trấn áp, đều có thể chống cự bói toán, thậm chí dành cho phản phệ, cái này cũng là lẽ phải.

Đạp đạp!

Lúc này, cổ đạo trên móng ngựa từng trận, một nhánh đội buôn liền đi lại

đây.

"Chủ sự, ven đường nằm một người!"

Một cái thám mã sang đây xem, lập tức kêu to: "Còn có hơi thở, trên người nhiều như vậy trầy da, chẳng lẽ là rơi sườn núi?"

"Ven đường phù biễu, không cần quản hắn!"

Đội buôn bên trong chủ sự lại đây, xem Phương Nguyên ánh mắt giống như ở xem người chết.

Đối với chuyện này, Phương Nguyên cũng không để ý lắm.

Phía trên thế giới này, dù sao người tốt cùng người xấu đều rất ít, không tốt không xấu mới chiếm đa số, chính mình với hắn người không quen biết, người bình thường tự nhiên nghĩ lẩn tránh phiền phức, đây là nhân chi thường tình, có thể lý giải.

'Đều là nằm ở ven đường, cũng không phải cái chuyện. . .'

Phương Nguyên yên lặng nghĩ, trong ánh mắt liền nổi lên vẻ khác lạ, chuẩn bị gây tinh thần ám chỉ, ảnh hưởng người này lựa chọn.

"Chậm!"

Lúc này, một chiếc xe ngựa tiến lên, từ bên trong đi ra người thiếu niên, mười lăm, mười sáu tuổi, trên người mặc lụa quý, môi hồng răng trắng, lộ vẻ quen sống trong nhung lụa, có mấy phần phú quý khí.

Thấy Phương Nguyên, nhân tiện nói: "Vẫn là cứu hắn một mạng, dù sao cũng là một cái mạng a, coi như cho nhà ta tích lũy phúc đức!"

"Thiếu gia thiện tâm!"

Chủ nhà lên tiếng, những người còn lại tự nhiên không có dị nghị, thì có hai người tiến lên: "Này. . . Còn có thể không động đậy?"

"Ta e sợ tổn thương phế phủ, tạm thời không thể động đậy!"

Phương Nguyên cười khổ một tiếng trả lời.

"Vậy thì bỏ ra một chiếc xe vận tải, cho hắn nằm, lại để lão Trương nhìn!"

Chủ sự lệnh đại hán động tác, trên mặt liền mang theo một tia sầu lo.

Đội buôn thoáng ngừng xuống, chợt lại tiếp tục khởi hành, Phương Nguyên nằm ở trong xe ngựa, cảm thụ không gian bế tắc, còn có thoáng xóc nảy, công tụ hai lỗ tai, mơ hồ nói chuyện liền truyền lọt lỗ tai.

"Thiếu gia lần này, thật là có chút lỗ mãng. . . Nếu thật sự là người đi đường té bị thương, cũng là thôi, nhưng vừa nãy lão Trương đầu đi vào, nói tứ chi không lo, ứng nên là nội thương, cái này liền hay là võ giả! Tuy rằng nhà ta cũng có Võ Tông cung phụng, nhưng chọc phiền phức, cuối cùng không tốt. . ."

Đây là cái kia chủ sự tiếng nói, ép tới rất thấp, căn bản không tưởng tượng nổi sẽ bị Phương Nguyên nghe được.

"Hà thúc, ta đây cũng cân nhắc đến. . . Nhưng nếu cùng đường gặp mặt, chính là hữu duyên! Mọi người gặp gỡ, lại có ai nói rõ được sở đây? Làm không tốt đến ngày sau, cũng là một cái trợ lực!"

Thiếu niên kia tiếng nói truyền đến, nhưng không phải một mực thuần thiện, mang theo công danh lợi lộc tính, nhưng cũng xem là tốt, Phương Nguyên không để ý lắm, chậm rãi điều chỉnh chính mình hô hấp.

"Đã có người cứu giúp, liền không vội khôi phục hành động lực, làm từ từ tu bổ căn cơ, không để lại mầm họa mới là. . ."

Trên thực tế, trước mấy lần đại chiến, thậm chí mặt sau rơi vào Hư không

loạn lưu, đối Phương Nguyên mà nói đều không coi là cái gì, chỉ là một lần cuối cùng hai cái đại năng song song cùng chết, còn có phá vào Đại Càn thế giới đè ép, mới làm hắn chân chính trọng thương.

"Vị công tử này, ăn cơm!"

Lại qua nửa ngày, cửa xe mở ra, một tên buộc nha hoàn búi tóc thị nữ liền nâng hộp cơm đi vào: "Ta tên Tiểu Cúc, thiếu gia lệnh ta tới hầu hạ công tử dùng bữa!"

Xốc lên hộp cơm, một luồng mùi thơm liền truyền đến, bên trong chính là thịt cháo, hương nhuyễn sướng miệng , khiến cho người thèm nhỏ dãi.

"Ngươi. . . Thật sự liền tay đều không động đậy được nữa?"

Tiểu Cúc nhìn chằm chằm Phương Nguyên, hơi có chút cảnh giác.

"Không phải là không thể, chỉ là hơi động liền đau nhức cực kỳ, còn thương thân thể. . ."

Phương Nguyên trên mặt hiện ra một tia bất đắc dĩ.

"Vậy cũng tốt!"

Tiểu Cúc nghe xong, cũng là nhận mệnh cầm lấy cái thìa, múc một cái, tinh tế thổi, lại đưa đến Phương Nguyên bên mép.

"Đa tạ!"

Dù là tình thế bức bách, lúc này Phương Nguyên trên mặt vẫn còn có chút phát quẫn, nhưng đương nhiên không thể nói ta có thiên địa nguyên khí kéo dài tính mạng, không cần những thứ này, lại nói lúc này xác thực cần dinh dưỡng bổ dưỡng thịt khiếu, chỉ được ăn.

'Tuy rằng gạo cũng không phải là linh gạo, nhưng thịt lại hết sức bổ dưỡng,

coi như không tệ. . .'

Ăn hai bát sau khi, hắn chỉ cảm thấy một luồng hơi nóng từ trong bụng sinh ra, thân thể thoáng thư sống chút, không khỏi nói: "Còn nữa không?"

"Hì hì. . . Cái này thịt nhưng là Linh thú chi thịt, chuyên môn chuẩn bị cho thiếu gia đây, lần này tiện nghi ngươi, còn muốn nhiều chiếm?"

Tiểu Cúc cười hì hì thu rồi bát đũa, lại cầm khăn mặt, cho Phương Nguyên lau mặt, đợi đến tro bụi lá rụng đều quét đi sau khi, lại là gò má ửng đỏ: "Không nghĩ tới ngươi. . . Còn rất đẹp sao?"

'Cái này Tiểu nha hoàn, đều biết tư xuân?'

Phương Nguyên âm thầm lật một cái liếc mắt, hắn tướng mạo bất quá bình thường, nhưng thắng ở tuổi trẻ, đồng thời kinh nghiệm lâu năm đại sự, khí độ từ ngưng, không phải cái kia chỉ rèn luyện ra một miếng da thiếu gia có thể so với.

"Đáng tiếc. . ."

Tiểu Cúc không biết đang suy nghĩ cái gì, lại thở dài một tiếng, đem hộp cơm đi ra ngoài.

'Đáng tiếc ta không phải nhà ngươi thiếu gia sao? Cũng vậy. .. Bình thường nha hoàn, nếu có thể bò lên trên thiếu gia giường, ngày sau nhấc làm vì tiểu thiếp, tái sinh cái một trai nửa nữ làm cái này lão niên dựa vào, cái kia chính là một đời phấn đấu mục tiêu. . .'

Cảm thụ nha hoàn này tâm tư biến hóa, Phương Nguyên cũng cảm thấy khá thú vị.

Từ khi tập luyện võ công, đạp nhập Mộng sư chi đạo sau, hắn liền cùng loại này phàm nhân sinh hoạt, triệt để cách ly.

"Này này. . . Ta và các ngươi nói, thiếu gia cứu người kia, dáng vẻ thật sự

không kém đây. . ."

"Chẳng lẽ Tiểu Cúc tỷ ngươi động tâm!"

"Phun nước bọt! Mới không phải đây. . . Ta xem ngươi cô nàng này phát xuân!"

Xe ngựa ở ngoài, oanh oanh yến yến tiếng nói truyền đến, thậm chí có chút trắng trợn , khiến cho Phương Nguyên nhất thời không nói gì.

. . .

Vào đêm, đoàn xe bên trong hoàn toàn yên tĩnh.

Phương Nguyên vẫn là sống không ra sống chết không ra chết nằm, cảm nhận được trong đan điền Nguyên khí ngưng tụ, không khỏi trong lòng vui vẻ: "Trở lại một ngày, liền có thể đại để hoạt động như thường!"

Lúc này, một trận tiếng sàn sạt liền truyền đến, Phương Nguyên đầu tiên là con mắt ngưng lại, chợt liền mang theo cười gằn.

Xe cửa mở ra, một cái bóng đen thiểm vào, xấu xí, khoảng ba mươi tuổi, làm như bình thường tùy tùng.

Hắn nguyên bản rón ra rón rén, vừa tiến đến lại nhìn lên Phương Nguyên con mắt, không khỏi chính là ngây người.

'Vốn là nghĩ thừa dịp hắn hành động bất tiện, đến mò ít đồ, Trương nhị ca có thể nói, tiểu tử này đừng xem quần áo rách nát, nhưng nội bộ rất là có đồ. . . Nhưng không nghĩ tới hắn dĩ nhiên không ngủ?'

Bất quá lúc này, lại là cười gằn: "Làm sao? Nếu không ngươi nhúc nhích? Gọi một gọi? Nhà ta đội buôn cứu ngươi, tự nhiên nên có thù lao, Lão tử nắm một phần là nên được. . ."

Trong miệng nói đe dọa hoặc là đánh bạo, hắn lớn vươn tay ra, liền hướng Phương Nguyên chộp tới.

"Thực sự là muốn chết!"

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng, thật sự cho rằng hắn thân thể không lanh lẹ, liền không thể chống đỡ một chút nào sao?

Mộng Sư tu hành, chỉ ở tinh thần, dù là mới vừa gặp phải chuyện này, nếu là cái này đội buôn có ác ý, cuối cùng diệt vong cũng khẳng định không phải hắn.

Lúc này, hai đạo tinh quang liền từ trong con ngươi bắn ra, đi vào cái này cao gầy cái trong mắt.

Người này ngẩn ra, chợt sắc mặt thì có chút dại ra lên.

Gặp phải Mộng Sư Mê hồn chi pháp, dù là giản lược bản, người bình thường vẫn là mì vắt giống như, mặc cho nhào nặn.

"Họ tên?"

"Tôn Nhị Cẩu!"

"Bao lớn?"

"Ba mươi ba!"

"Đội xe này chủ nhân là ai? Chỗ cần đến nơi nào? Còn có. . . Nơi đây thuộc về cái nào đại châu?"

. . .

Đã có chuột trắng nhỏ đưa tới cửa, Phương Nguyên tự nhiên không chút khách khí vui lòng nhận, tinh tế tra hỏi tình báo.

Cái này Tôn Nhị Cẩu mộc mặt, lại là không có không đáp.

Một lát sau, Phương Nguyên vung vung tay, để người này đi ra ngoài, trên mặt lộ ra một nụ cười: "Quả nhiên trở lại Đại Càn!"

Căn cứ tra hỏi ra tin tức, nơi đây chính là Đại Càn Vân Châu phía dưới, khoảng cách Ngọc Kinh đã cách thiên sơn vạn thủy, bất quá không gian bão táp xưa nay đã như vậy, chưa cho thổi tới tứ hải bát hoang coi như vận may.

Còn có, chính là đây là Hà gia đội buôn, mục đích thật sự chính là đưa thiếu gia học nghệ, một đường kiêm làm buôn bán, điểm cuối chính là thành Kim Dương.

"Cái kia Hà gia thiếu gia. . . Bị đo lường ra Mộng Sư thiên phú?"

Đây chính là bộ tộc đại sự, Hà gia hầu như cả tộc chống đỡ, cái này một nhánh đội buôn, còn có thành Kim Dương bên trong mười mấy cửa hàng, chính là cho thiếu gia này học tập chi tiêu.

Phương Nguyên đúng là không nói, trước chỉ gặp mặt một lần, cũng không chú ý đối phương đến cùng thiên tư làm sao.

"Tổng thể mà nói. . . Không có chuyện gì!"

Hắn trầm ngâm, lại nghĩ đến phá nát Động Thiên, một thoáng trầm ngâm lên.

"Cỡ này động thiên mảnh vỡ, đối với bảy tầng Hư Thánh mà nói đều là không sai đồ bổ, đương nhiên. . . Xem cuối cùng cái kia khốc liệt, không giống phân ăn, trái lại càng tựa như tự bạo! Thánh nhân đều không nhất định có thể hoàn toàn phong tỏa. . . Động thiên mảnh vỡ phân tán, làm không tốt còn có thể có cá lọt lưới, nện nhập Đại Càn thế giới, hình thành Linh địa hiểm địa, cũng liền không biết cái kia người may mắn hoặc là kẻ xui xẻo có này vận may. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 330: Bồi Thường

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 331: Trấn Phủ Sứ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 332: Làm Khó Dễ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 333: Giao Tiếp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 334: Giao Dịch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 335: Hoàng Lương

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 336: Đạo Tâm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 337: Cửu Luyện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 338: Kiềm Chế

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 339: Đột Phá

"Còn chưa cút?"

Phương Nguyên lạnh lùng thét.

"Hừ! Kính xin đại nhân tự lo lấy, không muốn sai lầm minh bên trong đại sự!"

Chu Hỗn cũng biết hôm nay ngã xuống, vươn mình bò lên, vừa chắp tay, lạnh lùng nói, xoay người rời đi, con mắt tối tăm.

Tuy rằng còn gánh vác dò xét người này bí ẩn nhiệm vụ, nhưng cái này Kim Điền phúc địa đều ở Cửu Cửu Kim Dương đại trận bảo vệ bên trong, đối phương lại lần nữa bỏ thêm chút trận pháp, trừ phi có thực lực công phá toàn bộ phúc địa, bằng không đều là không cách nào, hắn đương nhiên sẽ không tự tìm đường chết.

"Đại nhân. . ."

Mông Điền cùng Mạnh Nghiễm nhìn thấy tình cảnh này, đều là sững sờ.

Dù là tiền nhiệm Trấn phủ sứ, nhìn thấy loại này đặc sứ đến, đều muốn khách khí, bồi cái khuôn mặt tươi cười cái gì, làm sao đến phiên vị này, liền lớn như gan lớn?

"Yên tâm. . . Chỉ là một cái tiểu tốt, không lật nổi bọt nước đến!"

Phương Nguyên đem công văn vung một cái, không cần nhìn đều có thể đoán được phía trên tất nhiên là một cái con số trên trời.

"Tê. . . Linh lương ba vạn thạch, Canh Kim tám trăm cân?"

Mông Điền mắt sắc, liếc một thoáng, nhất thời cũng đánh khí lạnh: "Nhiều như thế? Tư Khố Sử đại nhân tại sao lại như vậy?"

Lúc này cùng Mạnh Nghiễm liếc mắt nhìn nhau, cũng đoán được e sợ chính là là bởi vì vị này tân nhậm Trấn phủ sứ duyên cớ, không khỏi trong lòng phát khổ.

"Việc này. . . Ta thì sẽ giải quyết, các ngươi đi xuống đi!"

Phương Nguyên nhìn thấy hai người này đung đưa cùng sợ hãi, trong lòng không khỏi cười gằn, trực tiếp phất tay, phái rời đi.

Trên thực tế, muốn vượt qua lần này, vô cùng đơn giản, dù là từ chính mình tích trữ bên trong chi ra, đều đầy đủ.

Chỉ là, lấy tư gia bù nhà nước, nhiều lắm ngu xuẩn mới có thể làm đi ra?

Đồng thời, không công lộ phú, chỉ sẽ đưa tới càng nhiều mơ ước cùng áp bức, lần sau khả năng chính là Linh lương ba mươi vạn, Canh Kim tám ngàn!

"Nhưng. . . Nếu vì chút chuyện nhỏ này liền thôi chức mà đi, thậm chí cùng minh bên trong trở mặt, cũng là ngớ ngẩn!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, không khỏi cảm nhận được cái này thể chế lực lượng.

Quan lớn một cấp đè chết người, tuyệt đối không phải nói ngoa!

"Đối mặt cái loại này, lại là thiên tài, chỉ cần không có căn cơ cùng chỗ dựa, vẫn là muốn bị đùa bỡn trong lòng bàn tay, tại quy tắc bên trong phản kích, dường như mang theo liên khóa khiêu vũ giống như, khó với thượng thanh thiên! ! !"

Phương Nguyên sờ sờ cằm, vừa nhắm mắt lại, nhất thời đi tới Mộng giới trong.

"Tựa hồ. . . Có chút không giống!"

Hắn đi tới Giới Minh thạch bi nơi nhìn một chút, lại đi ra đến công cộng khu vực, trong lòng nhất thời rùng mình: "Lui tới Mộng Sư dáng vẻ vội vã, các loại nhiệm vụ tăng vọt gấp mười lần, còn có các loại chiến tranh dự trữ vật tư tăng giá. . . Muốn khai chiến sao?"

Tam quân chưa động, lương thảo đi đầu.

Dù là Mộng Sư, cũng tránh né không được khách quan quy luật.

Từ cái này không khí sốt sắng bên trong, Phương Nguyên càng là cảm nhận được một luồng điềm xấu mùi vị.

"Minh bên trong cưỡng chế nhiệm vụ, một thoáng gia tăng rồi cái này rất nhiều? Đồng thời đều là chém giết làm chủ. . ."

Phương Nguyên sờ môi: "May là. . . Nếu là lại muộn một quãng thời gian, mười năm này không ứng Trấn phủ sứ chức vị, e sợ đánh vỡ đầu đều không giành được a!"

Có cái này chức vị, có thể danh chính ngôn thuận núp ở phía sau, ngồi xem tiền tuyến quyết đấu sinh tử, dù là không có mỡ, cũng là thiên kim không đổi!

"Chẳng trách cái kia Tư Khố Sử như vậy tăng giá cả, minh bên trong cũng không có phản đối, xem ra ta cái này người may mắn, cũng là nhạ một chút đố kỵ a. . ."

Phương Nguyên mắt sáng lên, liên hệ xuống Phong Tín Tử.

Kết quả lại được báo cho đang lúc bế quan, trong lòng càng là có đáy: "Tình cảm tiêu hao hết. . . Hoặc là nói, đối phương tự cho là cái này tình cảm tiêu hao

hết, trừ phi ta lại biểu hiện ra giá trị, bằng không đều là làm bình thường đối xử!"

Này niệm vừa ra, toàn bộ thân ảnh nhất thời tiêu tan.

Ngoại lực đã không cách nào có thể tưởng tượng, duy có chỗ dựa tự thân phá cục!

"Trưởng lão!"

Phong Tín Tử chậm rãi đứng dậy, đi tới chính giữa điện phủ: "Phương Nguyên tới tìm ta, bị ta khéo léo từ chối!"

"Hừm, lần này bồi thường, đã đầy đủ, không cần lại tập trung vào quá nhạy cảm lực!"

Luyện Hỏa trưởng lão vẻ mặt nghiêm túc: "Người này quả thật gặp may mắn. . . Cái này Trấn phủ sứ vị trí, lúc này dù là Lão phu muốn hoạt động một cái, đều vô cùng phiền phức!"

"Thật sự. . . Muốn bắt đầu rồi sao?"

Phong Tín Tử nghe, lại là thân thể run lên.

"Ừm. . . Ngươi làm cái này ta minh Luyện Đan đại sư, nhiệm vụ cũng không nhẹ, thật tốt cố gắng lên!"

Luyện Hỏa trưởng lão xúc động nói: "Cho tới cái này Phương Nguyên, chúng ta đã đỡ cao tầng trực tiếp can thiệp , còn những thứ này ám đao ám kiếm, có thể bảo vệ, liền là của hắn, không thủ được, cũng cùng chúng ta không có quan hệ. . ."

"Tuân mệnh!"

Phong Tín Tử lẫm liệt khom người.

Trên thực tế, nghĩ đến đặt ở trên người mình lượng lớn luyện chế Linh đan nhiệm vụ, lại so sánh xuống có thể nằm ở phía sau nhàn nhã người nào đó, dù là hắn trong lòng đều có chút đố kị, người khác không cam lòng, tự cũng có thể lý giải.

"Cửa ải này, có thể không dễ chịu a, Phương Nguyên ngươi sẽ làm sao lựa chọn đây?"

Phong Tín Tử bỗng nhiên có chút phiền muộn, đại loạn sắp tới, dù là hắn đều có chút trong gió lục bình giống như cảm giác.

. . .

Kim Dương phúc địa.

"Ngoại lực không thể cầu, liền chỉ có lấy tự thân lực lượng phá cục!"

Tĩnh thất bên trong, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, lại có hiểu ra: "Nhìn tới. . . Ta cái này Trấn phủ sứ bình thường chính là công việc béo bở, thời chiến thì càng thành bánh bao, rất nhiều người hại hồng nhãn bệnh. . . Đại loạn sắp tới! Hoặc lần này Trường Ly động thiên là mồi dẫn hỏa?"

Tuy là Nhất diệp, nhưng xem thấy thì lại thấy thu!

"Càng là như vậy, càng không thể làm thỏa mãn tâm ý của bọn họ, tuy rằng cái này Giới Minh không ra sao, nhưng luôn có thể được đến cánh chim che chở, còn có đạt được lợi ích. . ."

"Là lúc đột phá cảnh giới!"

Cái này lâm lâm các loại, đều làm hắn bỗng nhiên hạ quyết tâm!

Chân thực Mộng cảnh bên trong.

Màu trắng bạc Mộng Nguyên lực sôi trào mãnh liệt, qua lại dập dờn, thâm

trầm dầy cộm nặng nề, mang theo làm người an tâm cảm giác.

Ở triệt để loại bỏ Thiên Tà lực sau khi, toàn bộ chân thực Mộng cảnh liền phảng phất bỏ đi một tầng gông xiềng giống như, bắt đầu rồi một vòng mới mở rộng.

"Luôn có một ngày, nơi đây sẽ biến thành chân chính Động Thiên, thậm chí thế giới!"

Phương Nguyên trong con ngươi lập loè không hề che giấu chút nào dã tâm, vừa nhìn về phía Bát Môn Kiếm Trận.

Bốn đạo kiếm trụ phóng lên trời, hỏa chi rừng rực, thủy chi u hàn, lôi chi đường hoàng. . . Các loại khí tượng tranh đấu, ba thanh thần kiếm ở ngoài toả hào quang, ở trong lại chen lẫn Phong khinh linh.

Chỉ là ở màu xanh kiếm trụ bên trong, một vệt mềm mại bích phong còn kém cuối cùng một tia, không thể triệt để ngưng tụ.

Cái này trên thực tế, đều là Phương Nguyên cố tình làm.

"Lên cấp đi!"

Lúc này hơi suy nghĩ, ở Bát Môn Kiếm Trận hạt nhân, trước mấy lần nguy cơ cũng không có đụng tới, coi như cuối cùng át chủ bài một đoàn màu xanh hồng hoa, nhất thời bắt đầu dật tán.

Đây là thế giới lực lượng bổn nguyên, Thủy Chi Giới bên trong lấy thiên công đổi được, đối với Mộng Sư tu hành rất nhiều giúp ích.

Thậm chí, phần này trán đầy đủ một lần đem hắn đẩy tới bốn tầng Hư Thánh, lại vẫn cứ bị tiệt lưu lại.

Dù sao, như Thiên Tà lực đòn bí mật không có thể giải quyết, như vậy lên cấp, chung quy không phải viên mãn, còn có thể có mầm họa, hiện tại lại không

có gì lo sợ.

Ong ong!

Lượng lớn màu xanh hồng hoa hội tụ, màu xanh kiếm trụ ở trong, mềm mại tốn Phong chi kiếm trong nháy mắt ngưng tụ, mặt ngoài lập loè mấy cái màu bích lục phù văn, tạo thành cổ điển hoa văn.

Phong chi kiếm! Ngưng tụ!

Ầm ầm!

Chỉ một thoáng, bốn đạo kiếm trụ ánh sáng thẳng tắp phóng lên trời!

Đỏ, lam, tím, lục. . . Từng cái đại diện cho liệt diễm, hàn băng, lôi đình, cuồng phong lực lượng, hình thành rồi một cái ổn định hạt nhân, không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng.

Toàn bộ chân thực Mộng cảnh chấn động, tựa như khai thiên tích địa giống như, thanh khí thăng lên, trọc khí hạ xuống, toàn bộ không gian bỗng nhiên mở rộng gấp đôi!

"Thủy, Hỏa, Phong, Lôi. . . Tứ tượng rốt cục tập hợp!"

Phương Nguyên thấy vậy, trên nét mặt cũng là tràn ngập vui sướng: "Tuy rằng còn không sánh được nhất là bản chất Địa, Hỏa, Phong, Thủy, nhưng cỡ này Sáng Thế Diệt Thế đạo lực, trái lại không phải hiện tại ta có thể nắm giữ, lúc này thuần túy lấy tứ tượng hợp lực, lại là vừa vặn, thích hợp bản thân, mới là tốt đẹp nhất!"

Lúc này, thuộc tính lan thình lình biến đổi:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 48

Khí: 48

Thần: 60

Chức nghiệp: Mộng Binh sư

Tu vị: Hư Thánh (bốn tầng), Võ Tông (năm mạch)

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (sáu tầng (1%)), Bách Độc Luyện Kim Thân (nhất luyện), Bát Môn Kiếm Trận (năm kiếm (1%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

"Rốt cục. . . Hư Thánh bốn tầng!"

Phương Nguyên thở dài một hơi.

Bốn tầng Hư Thánh, có thể điểm hóa linh tính, đồng thời dù là ở Giới Minh bên trong, cũng là tuyệt đối sức mạnh trung kiên, có không nhỏ quyền lên tiếng.

Lần này ở bề ngoài đến gây phiền phức Lý Cầm, thậm chí Vân Châu Tư Khố Sử, trên thực tế cũng là như thế cảnh giới.

Nói riêng về chiến lực, mình đã san bằng, thậm chí còn đáng sợ hơn!

"Khải Linh!"

Lúc này Thần nguyên xúc động hư không, lập tức thì có một loại vĩ lực hàng xuống, phảng phất thiên phú thần thông giống như, trong nháy mắt lý giải mới quyền bính.

Phương Nguyên ngón tay một điểm, Ly Hỏa chi kiếm trên liền có một cái bóng mờ hiện lên, mơ mơ hồ hồ, cô đọng một đoàn, mang theo điểm nghi hoặc, hiếu kỳ tâm tình: "Chủ nhân?"

"Trí lực trên, chỉ tương đương với tám, chín tuổi đứa bé sao?"

Phương Nguyên trầm ngâm dưới, lần thứ hai phất tay, còn lại ba thanh linh kiếm trên, nhất thời cũng truyền đến trí tuệ gợn sóng.

"Bốn tầng Hư Thánh điểm hóa linh tính phương pháp, chỉ có thể một mình làm, đồng thời vô cùng có hạn. . . Đương nhiên, Kiếm linh có cái trình độ này, đã đầy đủ! Đợi đến ngày sau tu vị tăng lên, linh tính trí tuệ tự nhiên cũng sẽ càng ngày càng tăng, đến bảy tầng Hư thánh chi cảnh, đại khái liền có thể hóa thành hỏa kiếm đồng tử, Thủy kiếm đồng tử cái gì. . ."

Trên thực tế , làm cái này Kiếm linh, cũng không cần quá cao trí tuệ, có thể giúp giết địch liền đủ rồi!

"Đại thành Tứ Tượng kiếm trận, cũng không biết muốn bắt cái nào đến tế cờ?"

Cầm trong tay lợi khí, sát tâm tự lên.

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, nhìn về phía kiếm trận.

Tứ tượng chi kiếm hình thành vững chắc kết cấu, mà ở phía tây, lại có một thanh huyền đen chi kiếm ngưng tụ, từng tia từng sợi khí tức tản ra, cùng đại trận kết hợp lại, phảng phất chất kết dính giống như, hài hòa rất nhiều linh kiếm.

"Đây là trạch kiếm, chủ ngoài nhu trong cương, trên dưới kết hợp lại , làm cái này mắt trận thích hợp nhất, có thể trình độ lớn nhất phát huy còn lại bốn kiếm lực lượng. . ."

Ở ngoài tứ tượng chi kiếm ngưng tụ, đón lấy chính là nội tứ hợp.

Thiên địa sơn trạch, thủy hỏa phong lôi!

"Sư tôn cao nhất lúc, phải là đã ngưng tụ Thiên kiếm, làm vì bát trọng Hư Thánh. . ."

Phương Nguyên sâu sắc biết được cái này Bát Môn Kiếm Trận uy năng, đối

với kẻ thù kiêng kỵ càng tăng lên trên hơn một tầng: "Cùng võ đạo như thế, bảy tầng Hư Thánh sau khi, liền có đột phá Hiển Thánh khả năng, ngay lúc đó sư tôn, có thể nói Hiển Thánh phía dưới không có địch thủ, làm sao chung quy không phải Thánh nhân!"

"Bát Môn Kiếm Trận, cửu trọng Hư Thánh. . . Đại đạo có khuyết sao?"

Hắn bỗng nhiên rõ ràng sư phụ kiên trì, còn có một loại nào đó khuyết điểm, trong lòng chính là rùng mình.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 340: Phản Kích

"Phương Nguyên. . . Ngươi. . . Hả?"

Mộng giới ở trong, Phong Tín Tử nhìn Phương Nguyên, cùng với trên tay hắn ngón tay mềm bình thường kiếm khí, con ngươi một thoáng trừng lớn: "Ngươi. . . Lên cấp bốn tầng?"

Phương Nguyên lúc này, trên tay chính thưởng thức một luồng ánh kiếm, linh tính cực kỳ, phảng phất con rắn nhỏ giống như bò.

Đối với kiếm khí có thể khống chế đến đây loại cảnh giới, quả thực kỹ thuật như thần, mà Phong Tín Tử càng là rõ ràng, đây là bốn tầng Hư Thánh, điểm hóa linh tính cảnh giới!

"Chính là!"

Phương Nguyên mỉm cười thừa nhận.

Trên thực tế, điều này cũng không che giấu nổi, bất quá hiện tại tuy rằng về mặt thực lực đến rồi, quyền vị còn không hề tăng lên, đi cùng kẻ địch va chạm không khỏi không có lí trí, đương nhiên muốn tới tìm kiếm chỗ dựa, biểu hiện giá trị.

"Quả thật là. . . Chúc mừng!"

Phong Tín Tử trong lòng một thoáng trăm vị pha tạp, nghĩ đến chính mình trước khốn đốn bốn tầng cửa ải nhiều năm, gần nhất thật vất vả mới đột phá, thậm chí vì thế không tiếc đáp lên phân nửa thân gia, nhìn lại một chút Phương Nguyên, nhất thời có già đầu đều sống đến chó trên thân thổ huyết cảm giác.

Trong lúc vô tình, một tia đố kị cùng tối tăm liền sinh thành.

Đương nhiên, bốn tầng Hư Thánh khống chế lực cỡ nào lợi hại? Phong Tín Tử duy trì nụ cười, không có một chút nào biểu lộ: "Ngươi mà lại chờ, ta đi làm vì ngươi thông báo Luyện Hỏa trưởng lão! Ta mạch lại đến một anh tài, trưởng lão tất nhiên vui sướng!"

Nói xong, vội vã mà đi.

Phương Nguyên thấy vậy, lại là lặng lẽ.

Dù là đối phương không có một chút nào biểu lộ, nhưng đây chính là vấn đề lớn nhất! Bất luận người nào nhìn thấy chính mình như vậy, đều hẳn là có một tia đố kị, như vậy chính là ẩn sâu nội tâm, giống như rắn độc.

Nương theo chính mình không ngừng lên cấp, cùng vị bằng hữu này trong lúc đó, chung quy là bắt đầu xuất hiện một tia vết rách!

. . .

Trong đại điện.

"Cái gì? Phương tiểu tử đã lên cấp bốn tầng?"

Hỏa Long hoá hình, Luyện Hỏa trưởng lão hiện lên chủ vị , tương tự kinh ngạc phi thường: "Tư chất cỡ này, e sợ minh bên trong đều có thể xếp vào mười vị trí đầu. . . Không, Mộng Sư muốn lên cấp, không riêng là tố chất vấn đề, còn có tài nguyên cần đến hoặc là chính là hẳn kế thừa tiền nhân di trạch, hoặc là chính là mấy lần mộng du dị thế giới, thu hoạch khá dồi dào a!"

"Người này thiên tư hơn người, ta không kịp!"

Phong Tín Tử khom người nói: "Đồng thời. . . Hình như có bí mật tại người, truyền thừa cũng không bình thường, mặc cho trưởng lão xử trí!"

"Phàm là có thể đến Hư Thánh người, ai không có chút bí mật?"

Luyện Hỏa trưởng lão không để ý lắm, bảy tầng Hư Thánh, có thể so với Chân Thánh võ giả, Chân Nguyên Linh Sĩ, mỗi cái đều là thiên chi kiêu tử, cơ vận cùng kỳ ngộ như thế không thiếu.

Lúc này ở trên cao nhìn xuống, đương nhiên sẽ không để ý một cái bốn tầng Hư Thánh truyền thừa.

Nghe được Phong Tín Tử nói, trái lại rất hứng thú nhìn kỹ trở lại: "Ngươi cảm thấy. . . Nên làm sao làm đây?"

Phong Tín Tử trong lòng rùng mình, biết người trưởng lão này đã nghe ra chính mình ẩn giấu ghen tỵ, nhất thời quỳ xuống: "Trưởng lão thấy rõ ràng, ta mạch thiên tài lớp lớp, Phong Tín Tử chỉ có mừng rỡ không ngớt, dù là có một điểm không cam lòng, cũng không sẽ bởi vậy làm lỡ đại sự!"

Đây chính là cho thấy thái độ, lại vô cùng thẳng thắn, Luyện Hỏa trưởng lão khẽ gật đầu: "Ngươi tiếp tục!"

Phong Tín Tử trong lòng thở dài một hơi, biết cửa ải này là qua, lại châm chước nói: "Nếu Phương Nguyên đã đến bốn tầng, có thực lực này, cái kia không đến bao lâu, minh bên trong đều sẽ tự động đề bạt quyền hạn, vì bù đắp trước khoảng cách, không ngại hiện tại liền cho hắn!"

"Người này có thể nhanh chóng lên cấp, tất nhiên có một điểm bí mật, nhưng ta mạch gốc gác thâm hậu, cũng không kém hắn này điểm, làm từ từ đồ chi, không ngừng đồng hóa, luôn có một ngày, người này sẽ chủ động dâng lên, cũng không phải tất nóng vội, trái lại trêu đến ly tâm!"

"Hừm, không tồi không tồi. . . Ngươi có thể nhận thức đến điểm ấy, chính là đến đại cục!"

Luyện Hỏa trưởng lão gật đầu: "Bốn tầng Hư Thánh, tối thiểu cũng có thể

chiếm được Tứ diệp quyền hạn, xác thực là hắn là cho hắn, miễn cho vô cớ làm lợi người khác ban ơn lấy lòng , còn cái khác, không phải ta mạch hạt nhân, vẫn là muốn nhiều hơn khảo nghiệm! Ngươi đi gọi hắn đi vào, Lão phu tự mình tiếp kiến, lại vì hắn tăng lên quyền hạn!"

"Tuân mệnh!"

Phong Tín Tử khom người, trong lòng tràn ngập một loại vui sướng.

Trưởng lão câu cuối cùng, rõ ràng là ở động viên hắn, cũng là, dù là đều là bốn tầng, chính mình dòng dõi thanh bạch, căn chính miêu hồng, đối phương không quá nửa đường gia nhập, như thế nào được cho hạt nhân?

Cần thiết tầng tầng khảo hạch, đánh bóng sau khi, mới lượng tài sử dụng, cái này ở bất kỳ trong tổ chức, đều là như vậy.

'Đột phá bốn tầng, tất nhưng đã tiêu hao hết gốc gác, cần một lần nữa tích lũy. . . Đồng nhất đường xuất phát trên, ta tới gần hạt nhân, có lượng lớn tiện nghi, chẳng lẽ còn sợ bị vượt qua?'

Một niệm đến đây, nhất thời liền nhiều hơn mấy phần tự tin, nhanh chân đi ra.

Sau lưng hắn, Luyện Hỏa trưởng lão vuốt râu, cười không nói.

Một hơi tăng cường hai tên bốn tầng, ở Giới Minh trong, không thể nghi ngờ sẽ nhiều hơn mấy phần quyền lên tiếng, cái này ở bình thường không có cái gì, nhưng đại chiến sắp tới, lại là vô cùng trọng yếu.

. . .

Không lâu sau đó, Giới Minh sơn.

Vân Châu Tư Khố Sử Thiên điện.

Âm nhu tú sĩ dáng dấp chính sứ, chính sắc mặt âm trầm, nghe Chu Hỗn bẩm báo.

"Đại nhân. . ."

Chu Hỗn quỳ rạp dưới đất, dù là thần niệm thân, đều là nước mắt giàn giụa, thậm chí trên mặt dấu tay đều cố ý biến hóa ra: "Cái kia Trấn phủ sứ không coi ai ra gì, làm nhục tiểu nhân, trên thực tế là đánh ngài mặt a!"

"Hỗn trướng!"

Tú sĩ mi trong mắt lóe lên nguy hiểm ánh sáng: "Người này dưới mắt không còn ai, ta đã sớm biết, chỉ là không nghĩ tới như vậy bạo ngược dễ tức giận. . . Cái này vừa thu lại đánh, quả thật là khoảng cách quy tắc chỉ kém một đường, vừa đúng, ngươi mạo phạm trước, hắn lại không có kháng mệnh, ta làm sao động thủ?"

Lúc này trong lòng liền cười gằn: 'Nếu nhận nhiệm vụ, Kim Dương phúc địa sản xuất tuyệt đối không đủ, tất là đánh chính mình trợ giúp, thà rằng xuất huyết cũng phải duy trì chức vị, không ra chiến trường chủ ý! Càng là như vậy, càng phải phá hư!'

Trực tiếp đối với Chu Hỗn nói: "Sau một tháng, ngươi lại đi giục, nếu thật sự nộp lên trên, vậy thì tại chỗ lại thêm phân nhiệm vụ, vì lần này gấp ba!"

"A. . . Đại nhân, cái này không hợp với lẽ thường!"

Chu Hỗn mắt choáng váng.

Tuy rằng rất nhớ báo thù, nhưng tuyệt đối không là loại này chính mình làm chim đầu đàn hình thức.

Lại nói, lần này tăng số người cũng đã trêu đến rất nhiều lời oán hận, nếu là trong năm lần thứ ba phân chia, cái kia e sợ sẽ lập tức loạn xị bát nháo chứ?

"Vì lẽ đó, chỉ có một mình hắn! Đồng thời, Kim Dương phúc địa số lượng nhiều hơn, Vân Châu cái khác nơi nhiệm vụ liền thiếu, đây là lớn lợi việc, ngoại trừ Kim Dương Trấn phủ sứ bản thân, còn có ai sẽ phản đối?"

Tú sĩ cười lạnh một tiếng: "Về phần hắn bản thân? Hừ. . . Chỉ là một cái Tam diệp tu sĩ, lúc này cãi lời thượng mệnh, chính là không tôn đại cục, ta có thể xin chỉ thị quan trên, cách hắn công việc, phái hắn ra chiến trường đi!"

"Đại nhân cao minh!"

Chu Hỗn trong lòng phát lạnh.

Biết nếu là mình gặp phải loại này cục diện, quả thật là không cách nào có thể tưởng tượng, dù là chính mình xuất huyết, cũng thỏa mãn không được vị đại nhân này tham lam, chợt, một loại sảng khoái tâm tình liền hiện lên đi ra: 'Ha ha. . . Ngươi cũng có hôm nay? Gọi ngươi khi đó dám đánh ta. . . Cái này chính là báo ứng. . . Ồ?'

Lúc này, hắn khóe mắt dư quang thoáng nhìn, chợt thấy một bóng người, tiến vào Thiên điện.

"Người tới là người phương nào?"

Tư Khố Sử đồng dạng trong lòng rùng mình.

Ở hắn không có mở ra tán thành trước, đối phương có thể mạnh mẽ xông tới đây, hiển nhiên chính là ngang nhau quyền hạn người, Giới Minh Tứ diệp tu sĩ, tuyệt đối sức mạnh trung kiên!

"Ngươi cút ngay!"

Phương Nguyên tùy ý một cước, Chu Hỗn liền kêu thảm thiết bay ngược ra ngoài, lăn ở một bên, thảm kêu ra khỏi miệng: "A. . . Ngươi là Kim Dương phúc địa Trấn phủ sứ? Phương Nguyên?"

"Là ngươi? !"

Tư Khố Sử con ngươi co rụt lại: "Ngươi thành tựu bốn tầng Hư Thánh? Còn tăng lên quyền hạn đến Tứ diệp?"

Loại này lên cấp tốc độ, thiên tài đều khó mà miêu tả chứ?

"Ngươi chính là Vân Châu Tư Khố Sử?"

Phương Nguyên đồng dạng mắt lạnh đánh giá, tràn ngập một loại địa vị ngang nhau mùi vị.

Mà trên thực tế, luận thực lực, luận quyền hạn, cũng đúng là như thế.

"Bản thân Chu Thiên, ngươi phải như thế nào?"

Tú sĩ giống như Chu Thiên cau mày.

"Ta phải như thế nào?"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng: "Chu Thiên! Lần này việc, ngươi ta rõ ràng trong lòng, vốn là ta cùng Lý Cầm mâu thuẫn, ngươi dám tham dự vào, chẳng lẽ muốn cùng ta lên sinh tử đài? !"

"Ngươi. . ."

Chu Thiên một thoáng bị nghẹn đến nói không ra lời.

Cái này sinh tử đài chế độ, chính là Giới Minh bên trong vì chân chính không thể hóa giải thù hận Mộng Sư ký kết phương pháp giải quyết, mỗi người dựa vào thực lực, lên đài tử đấu.

Then chốt là nhất định phải ngang nhau tu vị, lại có trưởng lão chứng kiến, bính trừ các loại bảo vật cùng át chủ bài, có thể nói hoàn toàn sinh tử do thiên định, xem như là so sánh công bằng.

Nhưng cái này Chu Thiên dù như thế nào cũng không nghĩ ra, đối phương lại như thế trẻ con miệng còn hôi sữa, chính mình nho nhỏ làm khó dễ hắn một thoáng, dĩ nhiên liền muốn cùng mình lên sinh tử võ đài, thật sự coi cái này mấy chục năm khổ cực tu luyện, đều là thành tro?

Dù là có chín thành chắc chắn, đi theo nhân sinh chết tranh đấu, cũng quá lỗ vốn điểm.

Thân là Mộng Sư, chính là Tiên nhân giống như, trường sinh vĩnh cửu, làm sao có thể dễ dàng hạ tràng cùng người tử đấu?

Mấu chốt nhất chính là, hắn cùng Phương Nguyên cái gì oán hận cái gì thù? Liền vì một khối Huyền Nguyên tinh, liền đáp lên cái mạng nhỏ của chính mình? Chính mình có như vậy ngu xuẩn sao?

'Muốn hỏng việc! Ta làm sao đã quên người này chính là cái trẻ con miệng còn hôi sữa! Vì Dạ gia đôi kia chị em gái, ba tầng liền dám đối đầu Lý Cầm. . .'

Chu Thiên trong lòng càng nghĩ càng sợ, cái trán thậm chí hiện ra một tia mồ hôi lạnh, không khỏi cười theo: "Phương huynh đệ xin bớt giận, trong này có lẽ có hiểu lầm!"

"Hiểu lầm?"

Phương Nguyên trong lòng cười gằn: "Vậy này hạn mức việc, giải thích như thế nào?"

"Cái này đều là thuộc hạ sai lầm, nhiều hơn gấp mười lần. . . cái này hỗn hỏng việc, ta thì sẽ xử trí hắn! Cho tới trước kia cái kia số lượng, tự nhiên sửa lại! Sửa lại!"

Chu Thiên lập tức trở mặt, vung tay lên, Chu Hỗn liền kêu thảm một tiếng, thần niệm hoá hình tiêu tan không còn hình bóng.

Phương Nguyên nhìn cái này màn, trong lòng càng là cười thầm, cái này

chính là thân là hạ vị giả bi ai.

Đồng dạng, chính mình chính là người mới, vì bảo vệ lợi ích, hoặc là có cứng rắn chỗ dựa, hoặc là phải bày ra chân trần chó điên giống như tư thế, không tiếc một trận chiến, dĩ nhiên là trêu đến kẻ địch kiêng kỵ.

Ngoại trừ chân chính tử thù, liền sẽ không có cái nào lại đuổi đánh tới cùng.

Một niệm đến đây, trên mặt đồng dạng lộ ra ý cười hiền lành: "Nguyên lai không sai lầm biết, đoan chính sử dụng, chúng ta tuy rằng quyền hạn bằng nhau, nhưng luận chức vụ, ngài vẫn là ta Thủ trưởng, sau đó còn phải nhiều hơn thân cận mới là!"

"Chính là. . . Chính là. . ."

Chu Thiên sắc mặt co giật, trong lòng càng thêm lẫm liệt: "Người này trở mặt như lật sách, quả thật tâm kế như biển thâm trầm, ngực có sơn xuyên chi hiểm a!"

Biết người này khó đối phó, nhất thời liền tắt rất nhiều tâm tình, đồng thời đối với Lý Cầm bỗng nhiên không coi trọng lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 341: Hỗn Loạn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 342: Kết Minh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 343: Tìm Kiếm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 344: Tân Thế Giới

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 345: Lịch Sử

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 346: Đại Vu

Cổ Thần đại thế giới, đêm khuya, hoang dã.

Một con tinh tinh lớn tiến đến mà đến, nó tay dài chân dài, cả người màu đen lông tơ kéo, ánh mắt lại vô cùng linh động, lúc này đối với nguyệt thổ tức, từng tia một mắt thường có thể thấy Thái Âm ánh trăng liền bay xuống , khiến cho hắn cả người bộ lông chuyển thành trắng như tuyết, đột nhiên, mi tâm nứt ra một cái khe, sinh ra con mắt dọc thứ ba!

Nguyên bản mã hầu nhiều nhất tính có chút Linh tuệ, nhưng trong một đêm, lại tu luyện có thành , hóa thành yêu quái!

"Ặc. . . Biến thành Yêu tu, thật có chút kỳ quái!"

Tinh tinh lớn vò đầu bứt tai, phát ra nặng nề tiếng người, tựa như có chút buồn bực.

"Ngươi khá tốt, có thể chuyển sinh làm vì viên hầu, ít nhất vẫn tính gần gũi. . ."

Bên cạnh, ngân ảnh lóe lên, một con mọc ra ba cái đuôi Bạch Hồ liền nhảy ra, phảng phất kéo ba đạo ánh bạc, từng tia từng tia quang mang lấp loé, tỏa ra ánh sáng lung linh: "Những thứ kia chuyển sinh thành heo ngựa dê bò, mới là khóc không ra nước mắt, ta liền gặp qua một cái kẻ xui xẻo, trực tiếp đã biến thành đầu sắp bị giết heo mập, còn chưa kịp mở ra tu luyện liền mổ bụng phá dạ dày, được kêu là một cái thảm a!"

"Hắc! Cái này cũng là không có biện pháp chuyện. . ."

Ba mắt mã hầu một cái giật mình, chợt lắc đầu nói: "Giới Minh Thánh nhân đã chiếm định Nhân đạo, lập cửu đỉnh mà được mệnh trời, chúng ta nghịch đại thế mà làm vì, không bị nơi này thiên địa tán thành, tự nhiên làm việc có rất nhiều bất lợi, khí số trên tương đương gây trở ngại!"

"Điều này cũng không nhất định!"

Tam vĩ Linh Hồ tiếng nói lập tức trở nên quỷ bí: "Như Thánh nhân có thể tận chiếm Thiên đạo, vậy cũng liền đối với chúng ta chuyện đã giải quyết, lúc này Giới Minh bất quá chiếm cứ phần lớn Nhân đạo, đến chủ lưu tán thành mà thôi, bởi vậy còn có chúng ta cơ hội! Cho tới khí vận lớn gãy, chỉ cần mở ra tu luyện, thực lực lên đến rồi, tự nhiên có thể lấy bản thân tu vị trấn áp khí số!"

"Cũng vậy. . ."

Ba mắt mã hầu cười to: "Nếu Giới Minh chiếm Nhân đạo, chúng ta liền muốn nhấc lên thiên hà diệt thế đại kiếp nạn, phá huỷ căn cơ của bọn họ!"

Thế giới ý thức, đại thể có thể chia làm Nhân đạo cùng Thiên đạo.

Mà Nhân đạo tuy rằng có thể phần nhỏ tự chủ, trên thực tế vẫn phải là phụ thuộc tại Thiên đạo, chiếm cứ nhất định số lượng.

Giới Minh Thánh nhân giáo hóa vạn dân, lấy Hạ thị tộc vương thiên hạ, chính là chiếm phần lớn Nhân đạo, coi đây là dựa vào, mới có thể ảnh hưởng bộ phận Thiên đạo.

Nhưng Thiên đạo cái gì sự mênh mông? Bởi vậy vẫn cứ không thể đoạn tuyệt cái khác Mộng Sư xuyên qua cùng sinh cơ.

Như bị hủy Nhân đạo, đặc biệt Hạ thị tộc huy hoàng, cái kia nguyên bản ảnh hưởng lập tức liền muốn biến mất hơn nửa.

"Nếu là Thánh nhân ở đây, chúng ta nghĩ cũng không dám nghĩ tới việc này, nhưng Thánh nhân đi sớm, Hi vương không tính là gì, tự có thống lĩnh ứng đối. .

."

Tam vĩ Linh Hồ cười hì hì đắc đạo: "Đồng thời, Tôn chủ đại nhân cũng sớm có bố trí, đương nhiên tuy rằng thua một tay, lại chôn xuống ám tử, thật sự coi thao túng này Nhân đạo, ảnh hưởng Thiên đạo, sẽ không có phản phệ?"

"Nhiệm vụ của chúng ta là cái gì?"

Tinh tinh lớn ngồi khoanh chân, cực kỳ nhân cách hoá hóa hỏi.

"Đầu tiên, chính là giải phong năm đó hai cái thống lĩnh Pháp thân!"

Tam vĩ Linh Hồ phun ra một ánh hào quang, hình thành màn ảnh, nhất thời hiện ra một bộ hình ảnh.

Đó là một chỗ u ám đáy nước, từ một cái bóng đen to lớn trên người bốc ra ảm đạm ánh vàng, dựa vào cái này quang, có thể nhìn thấy một con khủng bố vượn lớn, Hỏa Nhãn Kim Tinh, đầu bạc thân xanh, trên lỗ mũi xuyến một cái chuông vàng, trên người còn buộc dầy cộm nặng nề dây khóa.

"Đây là Thống Lĩnh đại nhân năm đó một lần cuối cùng tu luyện Pháp thân, nhìn thấy ngăn cản Hạ trị thủy thất bại, chỉ có thể tự mình phong ấn, bảo toàn hữu dụng thân, lúc này trao quyền chúng ta lấy dùng, cái kia nhưng là một cái bảy tầng Hư Thánh đại năng để lại pháp lực, chỉ sợ chúng ta điều động lực lượng không đủ, cũng đủ để làm dữ nhất thời!"

Tam vĩ Linh Hồ kiều cười nói.

"Được. . . Tốt!"

Mã hầu lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, vò đầu bứt tai: "Đây là Thượng cổ đại yêu thân, so với ta này mã hầu tốt lắm rồi!"

"Xin lỗi, cái này cũng không phải đưa cho ngươi!"

Tam vĩ Linh Hồ lắc đầu một cái: "Đây là nhiệm vụ của ta, mà ngươi, nhưng là muốn thâm nhập Nam Man Thập Vạn Đại Sơn, đi tìm năm đó Cửu Lê bộ hậu duệ!"

"Ngươi là nói. . . Những kia Vu dân?"

Mã hầu có chút không cam lòng, chợt lại là trong lòng đại lẫm.

"Chính là. . . Trên thực tế, vùng thế giới này chân chính vai chính, nguyên bản hẳn là bọn họ mới đúng, chỉ là Thánh nhân hàng lâm, sửa lại khí số. . . Nhưng Vu dân trên người như trước có Thiên đạo di trạch cùng quan tâm, bởi vậy sinh cơ không dứt, chúng ta nếu muốn ở đây phương thiên địa cùng Giới Minh tranh đấu, nhất định phải dựa vào bọn họ đại thế!"

"Thượng cổ Binh chủ Xi truyền nhân sao?"

Tinh tinh lớn cười hì hì: "Cái này Vu chi nhất đạo, nhất ý rèn luyện thân thể, kích phát sức mạnh huyết thống, hình thành thiên phú thần thông, có thể hô mưa gọi gió, thân thể biến hóa , ngược lại cũng có chút ý tứ, năm đó đại thành Binh chủ Xi, dĩ nhiên có thể cùng Thánh nhân tranh đấu, dù là chưa đắc đạo trước Thánh nhân, cũng đủ thấy hung tàn đại năng, được! Ta đi!"

Hắn đối với sự thần bí khó lường này, quỷ dị phi thường Vu chi nhất đạo, vẫn còn có chút hứng thú.

"Chúng ta lần này tăng binh, Giới Minh bên kia tất nhiên cũng sẽ tăng phái nhân thủ, ghi nhớ kỹ hành sự cẩn thận. . ."

Tam vĩ Linh Hồ tiếng nói còn đang lục tục truyền đến, hai bóng người lại là không ngừng đi xa.

. . .

Hướng Dương thị tộc, thủ lĩnh Dương tự mình đưa đoàn người: "Nguyên! Ngươi là chúng ta bộ lạc vũ dũng nhất chiến sĩ, phải cố gắng làm vì Hi vương

hiệu lực!"

"Ta tất nhiên sẽ!"

Phương Nguyên cõng lấy cái bao bọc, trên eo đồng kiếm đã thay đổi một cái mới, trịnh trọng cam kết nói.

Hạ Khải lấy hỗ trợ trị thủy làm vì điều kiện, muốn hướng về Dương thị tộc phái ra nhân thủ tham dự, Dương tự nhiên không có lý do cự tuyệt, phái ra mười cái dũng sĩ, lấy Phương Nguyên dẫn đầu.

Đáng nhắc tới chính là, cái kia thiếu nữ Vi, cũng ở trong đó, để Phương Nguyên rất là oán thầm.

"Muốn thanh lý Cửu Châu lũ lụt, then chốt ở chỗ khơi thông đường sông, trấn áp những kia trong nước Đại yêu tinh quái. . ."

Hạ Khải chậm rãi mà nói, phong độ tao nhã.

Phương Nguyên giả làm ra một bộ cẩn thận lắng nghe dáng dấp, trên thực tế, trong lòng nhưng là đang yên lặng suy tư: 'Nơi này thế giới. . . Ta có thể được đến cái gì đây?'

Tuy rằng Giới Minh có nhiệm vụ, cũng có báo lại, nhưng Phương Nguyên tự nhiên không lọt mắt điểm ấy.

Bất luận cái nào Đại thế giới, đều là bảo tàng! Dù là đã bị đào móc qua nhiều lần, lại cũng không phải liền không còn gì cả.

'Giáo hóa Nhân tộc, lập đại đạo, vương thiên hạ. . . Những chuyện này Thánh nhân đều đã từng làm, ta làm tiếp một là không hiện thực, thứ hai chính là quá kiêu căng, tự tìm đường chết! Cái này điều từ bỏ!'

'Ngoài ra, chính là thế giới này đặc biệt hệ thống tu luyện, có thể hơn nữa lấy làm gương, còn có có thể hư thực chuyển hóa Tiên Thiên Linh Bảo loại hình. . .'

Không thể không nói, đối với thế giới này, Giới Minh đã không sai biệt lắm nghiên cứu triệt để.

'Cuối cùng còn có một chút, chính là tinh hồn, huyết mạch các loại. . .'

Thế giới này vẫn còn ở Tiên dân thời đại, thần nhân hỗn ở, dù là bình thường nhất Tiên dân trên người, có lẽ liền truyền lưu cái gì Dị thú thần nhân huyết mạch, kích phát sau khi đi ra liền có thể tăng cường tố chất thân thể, hay hoặc là giác tỉnh cái gì thiên phú thần thông, thậm chí biến ảo ngoại hình, cũng coi như một loại không sai thủ đoạn.

Mà Giới Minh trải qua nghiên cứu càng là phát hiện, loại này sức mạnh huyết thống, có thể tinh luyện sau thử nghiệm đưa vào chân thực Mộng cảnh trong, thậm chí, một ít đại yêu hồn phách cũng giống như thế!

"Đương nhiên. . . Thiên Đạo tuần hoàn, báo ứng xác đáng. . . Muốn từ thế giới này lấy đi đồ vật, nhất định phải làm ra cống hiến đền, cái này cũng là công đức chân ý!"

Thế giới này cũng không phải là công đức thành Đạo thế giới, sẽ không có tích lũy Nhân đạo Thiên đạo công đức liền trực tiếp chuyển hóa thành thực lực chuyện tốt, nhưng bất tri bất giác bên trong, ảnh hưởng cũng không phải chuyện nhỏ.

"Cũng vậy. . . Coi như thế giới ý thức không có giác tỉnh, chỉ có tiềm thức cùng bản năng, cũng sẽ không khoan dung tùy tiện đến cái Mộng Sư liền mang đi nó ngưng tụ Tiên Thiên Linh Bảo. . . Cái này cùng cướp đoạt lại có khác biệt gì? Tất Thiên khiển đánh chết!"

"Bởi vậy, như nghĩ chân chính thu được bảo vật, nhất định phải có lợi cho nơi này thiên địa, đến Thiên quyến, lại lấy công lao đổi lấy còn tạm được. . . Đương nhiên, cũng có thể thử xem mạnh mẽ mang đi, nhưng có thể hay không làm được liền muốn xem thực lực cùng vận may, vận may không được, trực tiếp ngũ lôi oanh đỉnh, thần hồn câu diệt đều có khả năng!"

Cho dù là Thánh nhân, ở thể lượng trên cũng kém xa tít tắp một thế giới, thật muốn cùng toàn bộ thế giới là địch , tương tự muốn Nguyên khí đại thương.

"Chấp thiên chi đạo, quan thiên chi hành, Thánh nhân chi đạo tận rồi. . ."

Phương Nguyên trong lòng yên lặng thở dài, lại hướng về Hạ Khải truyền âm hỏi: "Thế giới này hệ thống sức mạnh làm sao?"

"Rất cường đại!"

Hạ Khải trong ánh mắt mang theo một tia nghiêm nghị: "Ngươi cũng phát hiện chứ? Chúng ta thân thể này, các loại tố chất còn muốn ở Đại Càn bên trên. . . Tại Tiên dân trong, còn có một loại bản thổ 'Vu' hệ thống lực lượng, chính là đào móc thân thể tiềm lực, khai quật tự thân huyết mạch con đường, đại thành đại biểu chính là Binh chủ Xi, có thể cùng đại năng giao phong, thậm chí đầu bị cắt lấy, còn có thể bảy ngày không chết!"

"Ngoài ra, cũng có Yêu tộc tồn tại, các loại tinh quái đều có thể đắc đạo, thiên phú thần thông kinh người cực kỳ, lại có các loại Linh bảo rải rác thế gian, uy năng đều là phi phàm!"

"Cho tới Thần đạo phương diện, tuy rằng Tiên dân bên trong truyền lưu Thiên Đế truyền thuyết, nhưng chưa từng gặp Thần đạo vết tích, đại khái là ý chí đất trời hiện ra. . ."

"Vu? Thuần luyện thân thể? Huyết mạch thần thông?"

Phương Nguyên đối với chuyện này rất là tò mò.

Thuần luyện thân thể công pháp, hắn cũng tương tự có, vừa vặn hai đem ích lợi.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là ở một thế giới, liền muốn tuân thủ một thế giới quy tắc.

"Nói không chắc. . . Ta cũng phải thật tốt nghiên cứu một thoáng, loại này Vu lực lượng!"

Hắn nhìn không ngừng đi tới đội ngũ, trong mắt lóe sáng lên.

"Khải! Phía trước truyền đến các tế tự giáp cốt!"

Đột nhiên, đội ngũ dừng lại, một cái Hạ nhân nhanh chóng chạy tới, trình lên một khối mai rùa: "Trong tộc tế ti thiêu quy xác mà bói toán, đã xác định phương nam có người ý muốn phá hư Vô Chi Kỳ phong ấn, thả cái này đại yêu đi ra, Hi mệnh làm các ngươi thay đổi hành trình, lập tức đi tới đó ngăn cản!"

"Tuân mệnh!"

Hạ Khải tiếp nhận giáp cốt, phía trên kia rõ ràng từng bị lửa thiêu, hiện ra rạn nứt hoa văn.

Tiên dân đám người tế ti, liền từ loại này hoa văn đi tới cùng to nhỏ bên trong thu được tiên tri, cảm ứng thiên địa, đồng thời đem kết quả lấy giáp cốt văn hình thức khắc xuống.

'Ta đi. . .'

Nhưng Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, đáy lòng vô cùng không nói gì: 'Không phải là nhận được Giới Minh tình báo, có Ẩn Long vệ xâm lấn sao? Lại còn dùng loại này giả thần giả quỷ phương pháp thông báo, cũng thật là không có ai!'

Quả nhiên, sau một khắc, Hạ Khải truyền âm liền vang lên: 'Chúng ta có phiền phức, những kia Ẩn Long vệ nghĩ muốn phá giải thả Vô Chi Kỳ Pháp thân, ở trong đó còn tồn trữ bảy tầng Hư Thánh lực lượng, không phải chuyện nhỏ. . . Trải qua nhiều mặt tuần tra, xác định địa điểm là ở Hoài Thủy Quy Sơn, chúng ta mau chóng đi tới đó ngăn cản!'

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 347: Quy Sơn

Hoài Thủy làm vì Thiên Hà long mạch một nhánh, trải dài ngàn dặm, khoảng cách Hướng Dương thị tộc bộ lạc cũng không xa.

'Cái kia hai cái Ẩn Long vệ thống lĩnh Pháp thân, chúng ta đã truy tra nhiều năm, không nghĩ tới liền ẩn giấu ở Hoài Thủy Quy Sơn bên trong!'

Trên đường, Hạ Khải còn có chút thổn thức đối Phương Nguyên truyền âm: "Cái này phạm vi trăm dặm, sông trạch tràn lan, tám thành chính là Vô Chi Kỳ vô ý thức bên trong làm ra đến. . . Chứng minh này yêu đã dần dần ở mở ra phong ấn, hắn trên người tích trữ bảy tầng Hư Thánh pháp lực, không phải chuyện nhỏ!"

Làm cái này bị Nhân Đạo bài xích người, những thứ này Ẩn Long vệ hàng lâm quá trình cũng là rất khổ cực, nhất định phải từ từ tích lũy thiên địa nguyên khí, còn phải cẩn thận tránh thoát Giới Minh lùng bắt.

Đổi thành bình thường Mộng Sư, dù là trốn trốn tránh tránh mấy trăm năm, cũng không nhất định có thể tích trữ bao nhiêu lực lượng, nhưng bảy tầng Hư Thánh hóa thân liền không giống!

'Vô Chi Kỳ chính là đại yêu, lại tự mình phong ấn, tiêu hao cực nhỏ, tích trữ xuống đến Yêu lực, e sợ đủ sức cầm cự bảy tầng Hư Thánh trực tiếp hàng lâm, đồng thời lập tức phát huy uy năng!'

Vừa đến thuộc tính hạ xuống một nửa, cái này vẫn là Giới Minh đặc biệt đãi ngộ, đổi thành triều đình, không suy yếu đến cực hạn coi như tốt.

Mà những thứ này Mộng Sư cũng không phải Phương Nguyên, không có thuộc tính lan cố hóa ngón tay vàng, phải từ từ khôi phục liền không biết nên đợi đến cái gì năm nào tháng nào.

Nhưng lúc này, nếu có Vô Chi Kỳ Pháp thân dẫn dắt, cái kia chính là vừa đến liền có thể phát huy toàn bộ thực lực.

Phương Nguyên mắt sáng lên: "Hạ Khải. . . Lẽ nào ngươi liền không sợ?"

"Ngươi yên tâm. . . Minh bên trong đã xác thực, Ẩn Long vệ tập trung vào nơi này thế giới, chỉ có một tên bảy tầng Hư Thánh! Đồng thời còn bị Hi kiềm chế, không sẽ xuất hiện ở đây."

Hạ Khải định liệu trước trả lời: "Tuyệt đối sẽ không lại tới một cái chiếm cứ Vô Chi Kỳ thể xác, tám thành là phải cho cái khác Mộng Sư sử dụng, nếu như vậy, cũng cơ bản tương đương với năm, sáu trọng Hư Thánh chiến lực, khó đối phó a!"

Hắn trong lời nói khá là tự tin, Phương Nguyên ngẫm lại cũng là lý giải.

Lúc này, dù sao vẫn là Ẩn Long vệ cùng triều đình chống lại ngũ đại thế lực, có thể miễn cưỡng duy trì thủ thế là tốt lắm rồi.

Chính mình cái này phương tiếp viện không ngừng, đối phương nhiều nhất chỉ có một cái bảy tầng Hư Thánh, vẫn là rất sớm liền ẩn núp đi xuống, khôi phục tu vị.

Pháp thân tuy rằng ẩn giấu đến rất tốt, nhưng cũng khó bảo toàn sẽ không bị phát hiện, chỉ là Thánh nhân thả dây dài, câu cá lớn, tuy rằng tỷ lệ rất nhỏ, nhưng đụng vào liền tất nhiên ngã xuống, những kia đại năng như thế nào dám đánh cược?

"Hi vọng như thế chứ. . ."

Phương Nguyên yên lặng thở dài, nhìn đoàn người bóng người, trong lòng lại

là có dự cảm không tốt: 'Luôn cảm thấy. . . Sự tình sẽ không đơn giản như vậy a. . .'

. . .

Quy Sơn.

Ngọn núi này ở vào Hoài Hà một chỗ thủy khẩu, giống như cự quy nằm xuống, trấn áp Thủy mạch.

Nguyên bản chảy xiết sông nước, đến nơi này, nước tốc một thoáng hòa hoãn, lòng sông trống trải, mang đến thượng du màu mỡ thổ nhưỡng cùng dinh dưỡng, hình thành rồi một mảnh màu mỡ bình nguyên.

Thương Chương thị, Đâu Lô thị, Lê Lâu thị. . . Mười mấy cái to to nhỏ nhỏ bộ lạc, đều tụ ở nơi này, nắm giữ thế lực mạnh mẽ.

"Ai. . . Ta đã từng vâng mệnh đi khắp Cửu Châu, lùng bắt Ẩn Long vệ dư nghiệt, đã từng ba lần đi ngang qua nơi đây, đều bị cái này mặt ngoài mê hoặc. . ."

Hạ Khải thấy tình cảnh này, âm thầm đối Phương Nguyên thở dài nói: "Dù sao Vô Chi Kỳ chính là thủy quái, chỗ đi qua khắp nơi đại dương, nơi nào nghĩ được đến hắn dĩ nhiên như vậy giảo hoạt, cố ý lựa chọn cái này tạo phúc một phương Quy Sơn phong ấn tự thân đây? Nói không chừng còn trong bóng tối thu phục nơi này bộ lạc, đến tộc khí che chở che giấu! Sau đó ta đi gặp cái này mấy cái bộ lạc thủ lĩnh, ngươi nhìn trúng rồi liền trực tiếp hạ sát thủ, không cần lưu tình! Đúng rồi, ngươi hiện đang khôi phục bao nhiêu? Một nửa thực lực luôn có chứ?"

Một cái bốn tầng Hư Thánh một nửa thực lực, di diệt cái này mấy cái bộ lạc, đã có thể nói đại tài tiểu dụng.

"Yên tâm!"

Phương Nguyên liếc mắt chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 48

Khí: 48

Thần: 60

Chức nghiệp: Mộng Binh sư

Tu vị: Hư Thánh (bốn tầng), Võ Tông (năm mạch)

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (sáu tầng (1%)), Bách Độc Luyện Kim Thân (nhất luyện), Bát Môn Kiếm Trận (năm kiếm (1%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm) "

Mặc cho ai cũng không tưởng tượng nổi, chỉ là ngăn ngắn mấy ngày, hắn liền khôi phục lại bản thể điên phong tu vị!

Do với thế giới không giống, dù là Giới Minh Mộng Sư, vừa tiến đến đều phải suy yếu một nửa, thậm chí nhiều nhất tăng lên tới bản thể bảy, tám phần mười thực lực!

Liền cái này, còn cần quanh năm suốt tháng tu luyện cùng khôi phục.

Nhưng Phương Nguyên căn bản không cần lo lắng cái này, bất luận ở nơi nào, đều có thể rất nhanh khôi phục hạn mức tối đa, đây mới là hắn mộng du chư thiên vạn giới chân chính tiền vốn cùng lực lượng dựa vào.

"Vậy thì tốt rồi, hai chúng ta liên thủ, dù là cái này mấy cái bộ lạc gộp lại có mấy vạn người, có thể ra mấy ngàn chiến sĩ, cũng là không sợ hãi!"

Hạ Khải tựa như yên lòng, đi tới một cái bộ lạc trước, mệnh lệnh thủ hạ đi tới

đó thông báo: "Chúng ta là Hạ sứ giả, phụng Hi mệnh lệnh đến đây trị thủy!"

Tin tức này, rất nhanh sẽ truyền tới bộ lạc hạt nhân.

Cái này bộ lạc, tên là Thương Chương, có một vạn người, thủ lĩnh tên là Chương, lúc này nghe được bẩm báo, lập tức thì có chút do dự bất định.

"Phụ thân đại nhân. . ."

Ở bên cạnh hắn, một người thiếu niên mấy lần muốn nói lại thôi, chợt vẫn là ra khỏi hàng nói: "Hạ quốc chính là là chúng ta ba ngàn chư hầu đã lạy Minh chủ! Năm đó ở Đồ Sơn hội trên, mọi người cùng nhau đề cử Hạ làm vì vương giả, nó sứ giả đến, chúng ta hắn là nhiệt liệt hoan nghênh mới đúng đấy!"

Cái này vừa nói, liền thấy mấy cái Tộc lão cùng tế ti liếc mắt nhìn nhau, trên mặt đều lóe qua quỷ bí vẻ.

"Không sai!"

Chương đi mấy bước, lại là quyết định: "Ngươi thay ta đi nghênh đón bọn họ, dặn dò trong bộ lạc người, đem rượu ngon nhất, đẹp nhất thiếu nữ đều kính dâng đi ra, để chúng ta khoản đãi phương xa khách tới!"

"Thủ lĩnh!"

Thiếu niên cao hứng đi ra ngoài, bên cạnh một cái gầy trơ cả xương, khoác màu đen áo choàng tế ti liền thâm trầm nói: "Chúng ta nên làm gì?"

Tuy rằng phía dưới người không biết, nhưng bọn họ những bộ lạc này cao tầng lại phi thường rõ ràng, Thương Chương thị có thể ở Quy Sơn đặt chân, sinh sôi đến nay, chính là dựa vào một cái nào đó cái đại yêu che chở.

"Trước nghe một chút đối phương ý đồ đến lại nói, cũng không nhất định là phát hiện!"

Ở cái này quyết định bộ lạc sống còn đại sự trên, Chương hiếm thấy chần chờ: "Ra lệnh cho chúng ta trong tộc võ sĩ đề phòng! Còn có. . . Các ngươi lập tức đi ra ngoài, thông báo Đâu Lô thị, Lê Lâu thị thủ lĩnh! Tuy rằng bọn họ bình thường theo chúng ta có tranh chấp, nhưng ở loại đại sự này trên, vẫn là muốn duy trì nhất trí."

"Trị thủy? Khà khà. . ."

Tế ti cùng Tộc lão đám người dồn dập gật đầu, lại là cười gằn.

Quy Sơn phụ cận cuộn sóng không nhiều, lại có gì có thể trị chỗ? Hạ thị sứ giả đến, thực sự là ý đồ bất thiện a.

Nhưng chuyện này cũng không có gì, bọn họ vốn là tự thành một thể, bất quá trên danh nghĩa vâng theo Hạ tộc làm vì Minh chủ, có chút hiến kim triều cống thôi.

Như sứ giả thật sự mang đến bất lợi tin tức, vậy thì có thể trực tiếp giết chết! Không phục liền chiến!

Gần nhất cao quý Thủy Thần đã có khôi phục dấu hiệu, chỉ chờ tới lúc nó hoàn toàn thức tỉnh, ở nó che chở phía dưới, dù là Trung Nguyên đứng đầu Hạ tộc, lại có gì sợ?

. . .

"Hoan nghênh các ngươi, đến từ Hạ quốc sứ giả, ta là Thương Chương thị tộc Phạt!"

Bộ lạc ở ngoài, Phương Nguyên mấy người chờ giây lát, liền nhìn thấy một người thiếu niên nghênh tiếp đi ra: "Phụ thân ta, bộ lạc thủ lĩnh, Chương, mệnh ta tới đón tiếp các ngươi!"

"Làm phiền!"

Hạ Khải rụt rè gật đầu, cùng sau lưng Phạt, đi vào cái này bộ lạc.

Dọc theo đường đi, thỉnh thoảng liền từ nhà lá bên trong thăm dò bắn ra ánh mắt tò mò, hẳn là lưu thủ phụ nữ cùng nhi đồng.

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, lại là suy tư: 'Trên thực tế, cái này Quy Sơn trên vùng bình nguyên bộ lạc, đối với Hạ thị tộc mà nói, liền phiên trấn cũng không tính, chính là từ đầu đến đuôi phiên quốc chư hầu! Thủ lĩnh Chương đối với thị tộc thành viên có quyền khống chế, lập ra pháp luật, thành lập quân đội, nhiều nhất tính chất tượng trưng tiến cống, thừa nhận Hạ Minh chủ địa vị, bất cứ lúc nào đều có thể trở mặt!'

Một khi trở mặt, bọn họ cái này chỉ là trăm người không tới sứ đoàn, e sợ chỉ dựa vào Thương Chương thị tộc là có thể đem bọn họ tiêu diệt —— nếu như lơ là ẩn giấu hai cái Mộng Sư.

Lúc này sắc trời tối tăm, ở quảng trường trung tâm, lại nhen lửa một cái cực lớn lửa trại.

Lượng lớn thiếu nữ nghênh tiếp lên đến, nâng thịt nướng cùng các loại quả bàn.

"Hoan nghênh các ngươi, đến từ vĩ đại Hạ thị tộc sứ giả!"

Ở ngay phía trước, nhưng là một tên vóc người cao gầy người trung niên, hướng về Hạ Khải mở ra cánh tay: "Ta là Thương Chương bộ thủ lĩnh —— Chương, không biết vĩ đại Hạ vương cho chúng ta mang đến cái gì?"

"Ta phụng chư Hạ minh chủ, Hi mệnh lệnh, cho các ngươi mang đến cái tin tức!"

Hạ Khải giơ lên thật cao ngọc khuê, sắc mặt nghiêm túc: "Căn cứ tế ti bói toán, đã từng tai họa Cửu Châu, cản trở trị thủy đại yêu —— Vô Chi Kỳ, liền ẩn trốn ở chỗ này, chúng ta đem phải tìm được nó, giết nó!"

Lời vừa nói ra, Phương Nguyên liền cảm giác cái này bộ lạc cao tầng đều là ánh mắt rùng mình.

Tuy rằng bọn họ đem tâm tình ẩn giấu rất khá, nhưng ở hai cái Mộng Sư trước mặt, đều là không chỗ che thân.

"Hóa ra là Vô Chi Kỳ. . ."

Chương sắc mặt cứng đờ, chợt cười nói: "Chúng ta có Quy Sơn trấn áp thủy thế, một trăm năm qua đều chưa từng xảy ra lớn tai hoạ. . . Chuyện này thực sự làm người khó có thể tin, bất quá nếu sứ giả nói như vậy, chúng ta tự nhiên sẽ chống đỡ, hôm nay trước tiên không nói những thứ này, đến đến. . . Uống rượu!"

Hắn vỗ vỗ tay, nhiệt tình mê người thiếu nữ liền xông tới, lôi kéo Phương Nguyên vào chỗ, lại hai bên trái phải tựa ở bên cạnh hắn, ý cười dịu dàng dâng lên rượu.

"Hả?"

Phương Nguyên thoáng nếm thử một miếng: "Số ghi không cao, càng tương tự rượu trái cây. . . Bất quá hiện tại thì có cất rượu sao? Vẫn là từ Hạ thị tộc nơi đó mang đến biến hóa?"

Nơi này chung quy không phải chân chính Tiền Tần thời đại, có Giới Minh một món lớn Mộng Sư đến, khoa học kỹ thuật cây dài oai hoặc là loạn điểm, cũng là không chút nào ngạc nhiên.

Tiên dân bầu không khí mở ra, đặc biệt Phương Nguyên bám thân cái này cái thiếu niên người mã đại, anh khí bừng bừng, tuy rằng không thế nào đẹp trai, nhưng vô cùng khỏe mạnh cường tráng, vừa nhìn chính là ngựa giống lựa chọn tốt nhất.

Không lâu lắm, bên cạnh hắn hai thiếu nữ liền gò má đỏ bừng bừng, cả người đều cơ hồ dính vào.

Dù là Chiến Quốc thời đại, đều còn có tang rừng hoang hợp, sinh sôi nhân khẩu chuyện, lúc này tự nhiên càng thêm chay mặn không kỵ.

"Hừ!"

Phương Nguyên thật không có cái gì, mặt sau liền truyền đến hừ lạnh một tiếng, sắc bén lạnh lẽo quả thực như là mũi tên đâm tới.

Hắn cười khổ một tiếng, liền quay đầu, lập tức nhìn thấy thở phì phò Vi, lúc này thiếu nữ liền phảng phất con mồi bị cướp thư báo giống như, khắp toàn thân đều tràn ngập một loại khí tức nguy hiểm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 348: Loạn Tượng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 349: Hỏa Nhãn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 350: Hậu Thổ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 351: Đập Sóng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 352: Yết Kiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 353: Tinh Huyết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 354: Hắc Thủy

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 355: Cửu Lê

Nam Man, Thập Vạn Đại Sơn.

Mênh mang nguyên thủy trong rừng rậm, khắp nơi có thể thấy được che trời cổ thụ, che kín bầu trời, lại có lượng lớn ngũ thải mây tía bao phủ, nhìn như mỹ lệ lại giấu diếm sát cơ, chính là các loại kịch độc chướng khí.

Cỡ này ác liệt hoàn cảnh, dù là lấy Tiên dân thể phách, đều rất khó sinh tồn được, người sống chớ tiến gần, liền Đại Hạ thế lực đều khó mà phúc xạ đến đây.

Lúc này, ở một chỗ bên trong ngọn núi lớn.

"Báo thù! Báo thù! Báo thù!"

Một loạt bài Cửu Lê tộc người hội tụ, bọn họ ánh mắt như lửa, da thịt ngăm đen, phổ biến chiều cao tám thước trở lên, phảng phất từng cái từng cái Tiểu cự nhân giống như, ở trên mặt thoa đủ loại vệt sáng, lúc này vung múa lấy vũ khí, như là dã thú rít gào.

Ở trung tâm, nhưng là một cái cực lớn đài cao, bốn phía màu đỏ tươi cờ xí trên, Binh chủ Xi hình thái đón gió phấp phới, tựa như sống lại, ở dữ tợn rít gào.

Chu vi ngọn lửa mãnh liệt, lại trên mặt đất lưu lại màu đen nghi quỹ.

Trên đài cao, là hai tên cường đại Vu dân, chính đang tại liều mạng tranh đấu.

Thùng thùng!

Một cái trong đó, hổ đầu báo mắt, một tay giữ phủ, một tay cầm thuẫn, mỗi

một lần binh khí giao kích, đều phát ra sấm rền giống như nổ vang, rung trời động địa.

Ầm!

Lại một lần giao kích ở trong, búa lớn không chút lưu tình đánh nát đối diện búa đồng, chợt đem đối thủ một tách hai nửa.

Rầm!

Bốn phía máu tươi bắn ra tung xuống đài cao chung quanh trận pháp trên, phóng ra tia sáng chói mắt, lại phảng phất con rắn dài giống như hội tụ, ở cuối cùng này người thắng cuộc trên người in dấu xuống lượng lớn hoa văn.

"Hống hống!"

Cái này Vu dân ngửa mặt lên trời rít gào, chu vi chiến sĩ dồn dập quỳ xuống, biểu thị thần phục.

"Ta. . . Hình! ! ! Đã đánh bại đến từ mỗi cái thị tộc tám mươi cái Xi Vưu dũng sĩ! Bắt đầu từ hôm nay, ta chính là tất cả Cửu Lê di bộ cộng chủ, các ngươi còn có ai không phục?"

"Hình!"

"Hình!"

"Hình!"

Rất nhiều Cửu Lê chiến sĩ hô to tên Hình: "Ngươi là chúng ta thủ lĩnh, đem mang theo chúng ta, hướng về Hạ tộc báo thù!"

Ở đài cao phía dưới, còn có vài tên quần áo tươi đẹp, sắc thái hoa lệ tế ti, lúc này liếc mắt nhìn nhau, cũng là gật đầu: "Hình vượt qua kế thừa nghi thức, từ hôm nay trở đi, hắn liền là chúng ta tất cả Cửu Lê chi dân thủ lĩnh!"

Lén lút, còn có mấy cái tế ti ánh mắt lấp loé: 'Trải qua nghi thức, Hình trên người đã hội tụ tất cả Cửu Lê bộ tinh thuần nhất huyết mạch, Đại Vu Chi Thân đăng phong tạo cực, thậm chí có thể hấp dẫn đến Binh chủ Xi tàn hồn hàng lâm!'

'Hạ tộc hung tàn, đối với chúng ta Cửu Lê bộ đuổi tận giết tuyệt, bức cho chúng ta không thể không trốn vào Thập Vạn Đại Sơn, hàng năm chết vào dịch bệnh kịch độc, còn có mãnh thú miệng tộc nhân đếm không xuể, nhất định phải báo thù!'

'Toàn dân đều binh, có năm vạn dũng sĩ, lại khai thác đồng khoáng, nung binh khí, còn có Hình dẫn dắt, chúng ta nhất định có thể thành công!'

Nương theo mọi người thần phục, giữa tràng bầu không khí càng thêm đến một cái điên phong.

Bốn phía máu cùng lửa trong, Binh chủ Xi cờ xí một thoáng bốc cháy lên, nồng đậm khói đen thẳng tắp trùng thiên, lại tựa như hóa thành một cái nào đó dữ tợn đầu, con mắt đỏ ngầu quan sát mà xuống. . .

. . .

"Thật sự có Binh chủ Xi tàn hồn?"

Xa xa, một gò núi trên, vây xem Ẩn Long vệ, hóa thân ba mắt mã hầu, lại là cảm giác lạnh cả người.

Ở đầu lâu này bóng mờ xuất hiện trong nháy mắt, liền phảng phất bị một cái nào đó thần thức mạnh mẽ đảo qua , khiến cho nó hầu như liền trong cơ thể Yêu lực đều vận chuyển bất ổn.

"Không hổ là đã từng là Binh chủ Xi, cùng chưa thành đạo Thánh nhân giao phong qua tồn tại!"

Ba mắt mã hầu lẩm bẩm, lại lưu loát về phía nào đó khỏa đại thụ quỳ phục xuống: "Thống Lĩnh đại nhân! Ngài xem. . ."

Xoẹt!

Cái này cổ thụ quan như lọng che, lúc này bỗng nhiên run lên, ở trên cây khô hiện ra hai mắt, lại có một cái khe nứt ra, hiện ra chất gỗ hàm răng, biến thành một khuôn mặt người dáng dấp.

Lúc này thấy cái này màn, chính là trầm tư: "Này không phải chỉ là tàn hồn, càng là bộ tộc khí vận!"

"Khí vận?"

Ba mắt mã hầu có chút mê hoặc: "Tàn binh bại tướng, kéo dài hơi tàn, chẳng lẽ còn có khí số?"

"Dù sao cũng là thế giới này thổ dân, nguyên bản Nhân đạo vai chính. . ."

Cây mặt quỷ bí chỉ cươi cười: "Dù là đối mặt với Thánh nhân, đều có thể bảo đảm một tia sinh cơ không dứt, bộ tộc bất diệt. . . Lúc này nếu bộc phát, tự nhiên còn có mệnh trời rơi xuống!"

Ba mắt mã hầu một cái giật mình.

Lúc này, hắn cũng cảm nhận được một loại huyền diệu khó hiểu, lại chân thực không giả, rộng rãi hùng vĩ lực lượng, gia trì ở cái này Cửu Lê bộ tộc khí bên trên.

"Thánh nhân lại làm sao tính kế, dù sao cũng là người ngoại lai, Động Thiên lực, cũng không phải là đối thủ của toàn bộ thế giới, đặc biệt là loại này bổn nguyên hùng hồn thế giới!"

Cây mặt cười to: "Chúng ta liền thuận lòng trời mà đi, đợi lát nữa ngươi đi cầu kiến cái này Hình, đại biểu Yêu tộc cùng hắn kết minh, tự nhiên cũng có nhất định khí số che chở!"

"Đại Hạ làm vì chư hầu minh chủ, Trung Nguyên vương giả, trấn áp bốn phương, chẳng lẽ sẽ không có oán hận cùng áp bức? Chỉ cần Cửu Lê ngọn lửa chiến tranh cùng nhau, lập tức là có thể hợp tung liên hoành, gây xích mích ly gián, lại dựa vào Yêu tộc nước lũ giúp đỡ, thì có một kích cơ hội!"

"Chúng ta khổ tâm trù tính, chuẩn bị lâu như vậy, cũng là một kích cơ hội?"

Ba mắt mã hầu lẫm liệt tuân mệnh, lại có chút cay đắng.

"Năm thành cơ hội, đã không sai, dù sao đây là Thánh nhân bố cục thế giới! Còn muốn xây dựng ở Đại Càn kiềm chế, Giới Minh sẽ không phát điên đầu nhập ngoại viện điều kiện tiên quyết. . ."

Cây mặt chậm rãi nói: "Chỉ là. . . Chỉ sợ chúng ta thất bại, cũng không có quan hệ, Tôn Chủ tính kế, muốn vượt qua sự tưởng tượng của ngươi. . ."

Xoẹt!

Nó sau khi nói xong mắt nhắm lại, lập tức lại đã biến thành bình thường thân cây dáng dấp, cũng không có chút nào khí tức lưu giữ.

"Cũng là, thống lĩnh thì có các loại khó mà tin nổi đại năng, huống hồ Tôn Chủ đây?"

Ba mắt mã hầu trong lòng yên lặng nghĩ, chợt leo lên mà xuống, đi tới Cửu Lê bộ hội tràng ở ngoài.

"Người nào?"

Hai cái canh gác Vu dân lập tức thét, trên người loé lên thủy hỏa phù văn, từng cái từng cái thần thông hội tụ, phảng phất sau một khắc liền muốn đập xuống.

"Ta là Yêu tộc sứ giả!"

Ba mắt mã hầu hít sâu một cái, lớn tiếng nói: "Ta mang đến Yêu tộc thiện ý, còn có Đại Hạ Cửu Châu mới nhất tin tức!"

. . .

Phương sơn.

Nguyên bản bằng phẳng trên mặt đất, đã xây dựng nổi lên lượng lớn nhà gỗ, ở trung tâm nhất nhưng là một tràng rộng rãi biệt thự, mang theo Phương Nguyên xảo quyệt ý nghĩ, có vẻ hạc đứng trong bầy gà.

Ở thời đại này, hắn có thể không có một chút nào bình đẳng tư tưởng , làm cái này một phương phong quân, có trách nhiệm bảo vệ chính mình con dân, nhưng cũng quyền lực có thể hưởng thụ đất phong trên tất cả, thật muốn làm bình đẳng hóa mới là ngớ ngẩn.

Bất quá lúc này, ở cái này mới xây thành nhỏ bên trong, bắt mắt nhất cũng không phải là Phương Nguyên phong quân biệt thự, mà là trung ương Thiên đài cùng tế đàn.

"Ba bộ chi dân, có thể mượn mà không thể dựa vào. . . Chúng ta trọng yếu nhất, vẫn là phát triển sức mạnh của chính mình!"

Phương Nguyên mang theo Vi, lúc này liền ở địa bàn của mình dò xét.

"Đầu tiên. . . Liền là chúng ta mang đến một trăm nô lệ, muốn phân ra đẳng cấp cùng đầu mục, địa vị càng cao thu được càng nhiều ưu đãi, đồng thời ban bố quy định, chỉ cần nỗ lực công tác, có thể lập công, là có thể thoát khỏi nô lệ, thu được bình dân thân phận, thậm chí nữ nhân ban tặng!"

Hắn thuận miệng nói, cũng không hề e dè bên cạnh Vi, ở thời đại này, đây chính là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

"Cái này một trăm nô lệ, đó chính là một trăm nữ nhân a. . ."

Vi quả nhiên không có phẫn nộ, chỉ là nghĩ đến phương diện khác: "Cái kia muốn dùng rất nhiều thứ đi đổi!"

"Lúc này, không muốn đáng tiếc. . . Mà ta muốn mua nhất, vẫn là hài tử!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười.

"Hài tử?"

Vi hơi nghi hoặc một chút, lão nhân cùng tiểu hài tử, còn có suy nhược nữ nhân, ở thời đại này là dễ dàng nhất tử vong quần thể, cũng không được coi trọng nhất.

"Đúng, ta một người , làm cái này phong quân, ở thế lực của nơi này quá yếu! Quá yếu! ! Rất khó cắm rễ xuống, ngươi lần trước nói di chuyển Hướng Dương thị tộc đến đây, không hiện thực, vì lẽ đó muốn mua nô lệ tiểu hài tử, từ nhỏ bồi dưỡng, truyền vào bọn họ trung thành tư tưởng!"

Trên thực tế, di chuyển thị tộc, cũng không phải không được, nhưng nơi đó còn có thủ lĩnh cùng trưởng lão ở, sau khi đến nghe ai?

Phương Nguyên thà rằng bắt đầu từ số không, cũng không nghĩ được người chế trụ, bất quá cái này liền không cần phải nói.

"Đợi đến chúng ta có thực lực của chính mình cùng cơ bản bàn sau khi, liền thành lập thể chế, có tổ chức, là có thể chậm rãi nuốt chửng chu vi ba cái bộ lạc, nhượng bọn họ sáp nhập đến chúng ta bộ tộc bên trong đến. . . Tuy rằng cái này rất khó, không phải một đời người chuyện, nhưng trải qua mấy đời sau khi, ngăn cách dần đi, nhân khẩu sinh sôi, sẽ hình thành một cái lấy Phương sơn làm căn cơ mới bộ lạc, đến thời điểm, hay là có thể kiến quốc. . ."

"Kiến quốc, Đại Hạ như vậy quốc gia sao?"

Vi con mắt phảng phất sáng lên Tinh Tinh.

"Hừm, Đại Hạ như vậy quốc gia!"

Phương Nguyên cười gật đầu: "Một cái thống nhất bộ lạc, nhất định phải có thống nhất tư tưởng cùng văn hóa, bởi vậy, ta thành lập cái này Thiên đài cùng tế đàn , làm cái này chúng ta bộ lạc tín ngưỡng. Ngày sau còn có thể thành lập trường học, bất luận đất phong bên trong người phương nào trẻ nhỏ, đều có thể tới nơi này học tập tế ti cùng võ sĩ bản lãnh."

"Muốn tế tự cái gì đây?"

Vi nhìn kỹ Thiên đài cùng tế đàn.

Cái này tế tự nơi đắp đất mà thành, dài rộng các ba trượng ba, cao một trượng, lấy lúc này nhân lực vật lực tới nói, đã rất đáng gờm.

"Không muốn tế tự cường đại yêu quỷ, cũng không muốn tế tự núi non sông suối, những thứ này là tiểu tế, đảm đương không nổi chúng ta bộ lạc tộc tế. . ."

Phương Nguyên chính là xuyên qua người, tự có ngạo khí: "Liền tế tự hai cái, một thiên, một địa, là đủ!"

Trời ở trên, đất ở dưới, Nhân đạo ở giữa tiếp nhận, tam tài diễn biến, liền tận ở trong đó.

"Quân thượng!"

Lúc này, một cái tế ti trang phục ông lão liền lên trước: "Tất cả đã chuẩn bị kỹ càng!"

"Hừm, cử hành đại tế!"

Phương Nguyên gật gù, nhìn cái này nghiệp dư tế ti bắt đầu nhen lửa trại, quay chung quanh nhảy lên quái dị vũ đạo.

Mỗi cái tế ti, trên thực tế là trong bộ lạc quý tộc, lấy thực lực bây giờ của

hắn, vẫn là mời chào không tới, ông lão này đồng dạng là ở nô lệ thị trường phát hiện.

Tuy rằng công phá một cái bộ lạc sau khi, tất cả mọi người đều sẽ bị biếm làm đầy tớ, nhưng tế tự cùng thủ lĩnh nhưng là ngoại lệ.

Bọn họ là trời sinh nòng cốt, tất nhiên sẽ bị giết chết.

Ông lão này xảo diệu ẩn giấu chính mình, lại thêm vào cũng không phải là chính quy tế ti, chỉ tương đương với học đồ cấp bậc, bởi vậy tránh được một kiếp, nhưng không có chạy trốn Phương Nguyên Pháp nhãn.

Mua lại sau khi, mạnh mẽ thu phục, liền làm cái này chính mình con rối sử dụng.

Nước ra đại sự, ở tự cùng nhung, thân là có chí chi quân, làm sao có thể không đem Thần quyền chộp vào trong tay?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 356: Hồ Lặc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 357: Tiếp Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 358: Trộm Doanh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 359: Tức Nhưỡng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 360: Đại Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 361: Phục Sinh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 362: Quỷ Bí

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 363: Mệnh Trời

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 364: Khảo Hạch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 365: Kim Tình

Sau mấy tháng, Kim Dương phúc địa.

Phương Nguyên nằm ở trăm độc nước ao bên trong, hai tay khoát lên ao biên giới, phảng phất tắm suối nước nóng giống như, trên mặt liền hiện ra vẻ hưởng thụ.

"Thập luyện cảnh giới, e sợ hôm nay là có thể đạt đến!"

Hắn mở mắt ra, trên nét mặt mang theo một tia hưng phấn.

Có quan hệ lần này khảo hạch sự kiện, Phương Nguyên trong lòng vẫn là tương đối bình tĩnh mà tiếp nhận rồi.

Đại Càn náo loạn, căn bản không tránh khỏi, dù là trốn vào Tây di đất hoang, cái kia chung quy phải đăng nhập mộng giới, cùng cái khác Mộng Sư bù đắp nhau chứ?

Nơi có người, thì có giang hồ!

Mà bất luận đi cái gì tổ chức, cái trò này chung quy thiếu không được, thật giống như những kia bàn cờ sau Đại lão, tuyệt đại đa số đều là từ quân cờ bò lên, khác biệt duy nhất chính là ở thời gian dài ngắn mà thôi.

Tựa như lần này, nếu là ở quy tắc bên trong, cái kia cũng chỉ có tiếp theo.

Chân thực Mộng cảnh bên trong, một viên Giao long châu không ngừng chìm nổi, bên ngoài huyền quang, lượng lớn tin tức toát ra đến, lại bị phân loại chỉnh lý.

Trường Ly thánh nhân không hổ là Hiển Thánh đại năng, một ít tu luyện cảm ngộ để Phương Nguyên cảm thấy được ích lợi không nhỏ, càng không cần phải nói mấy cái chỉnh lý ra mộng du kỹ xảo, càng là khiến Phương Nguyên như nhặt được chí bảo.

"Chỉ là trung tầng, thì có loại này đẳng cấp tin tức. . ."

Phương Nguyên nhìn một phần giảng giải định vị dị thế giới cùng mộng du yếu điểm bản thảo, phía trên này khẩu quyết tinh yếu nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, lại muốn so với Mộng giới ở trong truyền lưu những kia bí kíp cao minh không biết bao nhiêu.

E sợ, coi như Giới Minh sáu, bảy diệp tu sĩ, bình thường cũng khó có thể thu được.

Nhưng lúc này, lại là tất cả hóa vì mình tích lũy.

"Cái này Trường Ly thánh nhân, tựa hồ cực kỳ am hiểu tại mộng du dị thế giới. . . Các loại thủ pháp, quả thực phát tiền nhân chưa nghĩ, thiên tư ngang dọc a. . . Liền không biết hạt nhân tin tức ở trong, lại ẩn chứa thế nào bí mật?"

Phương Nguyên đề luyện ra một phần pháp môn đến, giảng chính là làm sao ở dị thế giới giữ lại Mộng Sư chân linh, đoạn tuyệt cuối cùng một tia sinh cơ, không khỏi trong đôi mắt lại thả ra tinh quang, cẩn thận nghiền ngẫm đọc.

Trong lúc vô tình, mấy canh giờ đi qua, một trì độc thủy đã trong suốt thấy đáy.

Hắn đi tới trên bờ, run run người trên bọt nước, một luồng nhỏ bé kình lực lan truyền phía dưới, nhất thời quét ngang toàn thân, một tia hơi nước đều không có lưu lại.

Hơi nước bốc lên sau khi, hiện ra chính là ngọc thạch giống như da thịt, phía trên lại tựa như hiện ra một tầng kim thiết màu sắc.

"Bách Độc Luyện Kim Thân, Thập luyện giai đoạn, rốt cục hoàn thành!"

Phương Nguyên thở ra một hơi dài, nắm chặt quyền, cả người khớp xương nổ vang.

"Có thể lấy thuần túy lực lượng thân thể, địch nổi Thông Mạch Võ Tông lực lượng! Cũng chỉ có như vậy thân thể, mới có thể chịu đựng Tổ Vu tinh huyết!"

Không cách nào mộng du thu gặt cái khác thế giới, cái kia duy nhất có thể trong ngắn hạn kịch liệt tăng cao thực lực, liền chỉ có Tổ Vu tinh huyết.

Đương nhiên, bảo vật này tuy tốt, nhưng cũng cần chịu đựng người có căn cơ, đổi thành bình thường Võ Tông, dù là Thông Mạch Võ Tông, làm không tốt đều muốn bạo thể mà chết.

Phương Nguyên cũng là mấy lần thôi diễn thí nghiệm, mới rốt cục thăm dò ra luyện hóa cái này tia huyết mạch điểm mấu chốt —— đủ mạnh hoành thân thể, ít nhất Thập luyện Kim Thân cường độ!

Thân thể chính là Tinh nguyên lực lượng, cùng Võ Tông lực lượng hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Nhưng không có quan hệ, Phương Nguyên trên tay thì có một bộ chuyên tu thân thể công pháp.

Hơi suy nghĩ bên trong, chân thực mộng cảnh trong đỏ như màu máu tinh thạch liền nổ tung , hóa thành từng tia từng sợi huyết mạch lực lượng, hòa vào thân thể.

"A. . ."

Phương Nguyên cắn răng, sắc mặt một thoáng dữ tợn.

Ở hắn dưới da, màu xanh gân lớn nhúc nhích, phảng phất con rắn nhỏ giống như, thậm chí bắp thịt bành trướng, cả người đều lớn hơn một vòng, đã biến

thành một cái Tiểu cự nhân.

"Không hổ là Tổ Vu tinh huyết, nguồn sức mạnh này. . . Quá mạnh mẽ!"

Trong lòng hắn lẩm bẩm, tuy rằng thân thể hầu như muốn tan vỡ, nhưng cường đại thần niệm lại là băng tâm giống như, không làm vì chút nào ngoại giới ảnh hưởng lay động, có thứ tự điều hành tất cả.

Ong ong!

Một tầng kim thiết quang mang bao phủ toàn thân, chính là bởi vì có cái này Thập luyện Kim Thân ăn mồi, mới làm hắn không có trong nháy mắt huyết mạch bạo liệt mà chết.

Nhưng những thứ này còn thiếu rất nhiều.

Nương theo Tổ Vu huyết mạch truyền vào, Phương Nguyên nhất thời cảm giác được tựa hồ có vô số Nghiệt Long, ở chính mình mạch máu bên trong phun trào.

Loại kia dòng máu mạnh mẽ lực lượng, quả thực dường như dung nham, muốn phá hủy ven đường nhìn thấy tất cả.

Thậm chí, dù là có kim thiết thân bảo vệ, ở lỗ chân lông dưới đáy, vẫn cứ hiện ra rất nhiều huyết dịch.

"Đây là. . . Nguyên bản ta huyết dịch, bị bài xích đi ra, cái này Tổ Vu tinh huyết, quả nhiên bá đạo, chuẩn bị đem ta cải tủy đổi nguyên sao? Đáng tiếc. . . Ta muốn, chỉ là sức mạnh của ngươi mà thôi!"

Phương Nguyên ánh mắt như điện, quanh người phong lôi thủy hỏa bốn đạo kiếm khí hiện lên, Thiên Hợp Tứ Tượng, hình thành một cái lĩnh vực mô hình, tất cả gia trì tự thân.

Bên trong đan điền, võ đạo Nguyên lực rít gào, tuôn trào mãnh liệt, không

ngừng mang bao bọc Tổ vu chi lực, bắt đầu ở trong người vận chuyển Chu Thiên.

Tuy rằng cái này Tổ vu chi lực Cuồng Long giống như, khó có thể điều động, nhưng võ đạo Nguyên lực thắng ở cuồn cuộn không dứt, dựa vào lượng lớn tiêu hao, không ngừng ở vận chuyển bên trong thẩm thấu, mỗi cái Chu Thiên đi xuống, liền sẽ từ từ tiêu diệt một điểm.

Ba trăm Chu Thiên!

Sáu trăm Chu Thiên!

Một ngàn Chu Thiên!

. . .

Thời gian không biết đi qua bao lâu, đột nhiên, Phương Nguyên cả người chấn động, nguyên lực trong cơ thể mãnh liệt, đã đem Tổ Vu tinh huyết tiêu hóa hơn nửa.

Lăn nước sôi giống như nhiệt lưu, nhất thời thẩm thấu toàn thân, lại tê lại ngứa, trong khoảnh khắc mấy lần, nóng lạnh luân phiên, thủy hỏa đến công.

"Lần này. . . Cũng không phải là đổi huyết mạch, mà là bằng vào ta nguyên bản huyết mạch làm trụ cột, nuốt chửng Tổ Vu tinh huyết, mới có như thế nhiều vấn đề!"

Phương Nguyên hiểu rất rõ ràng, hắn Bản tôn chung quy là Đại Càn người, cũng không chuẩn bị thường trú Cổ Thần thế giới, đương nhiên không thể trực tiếp đổi huyết mạch.

Lại nói, loại này một thế giới khác đại năng tinh huyết, nơi này thế giới cũng không nhất định thừa nhận, hay là còn có áp chế.

Bởi vậy, tốt đẹp nhất lợi dụng phương thức, vẫn là làm cái này tự thân huyết

mạch tiến hóa, bổ dưỡng thân thể chất dinh dưỡng.

"Hình tinh thần, ta từ lâu chém, lúc này muốn thuần phục, bất quá cái này tinh huyết bên trong cuối cùng một tia dấu ấn, đến đây đi!"

Phương Nguyên thần niệm như kiếm, phá vào sâu xa thăm thẳm nơi nào đó.

Ầm ầm!

Chân thực Mộng cảnh chấn động, lượng lớn Vu thuật truyền thừa liền hiện lên đi ra.

Mà ở hắn trong đan điền, cuối cùng một tia tinh huyết tàn dư chống lại cũng bị hóa đi, nguyên bản bành trướng thân thể một thoáng cô đọng.

Rầm ..... Rầm .....!

Hắn hơi nhướng mày, tay xé một cái, một tầng màu đỏ sậm máu khô liền từ trên người kéo xuống, phảng phất vỏ rắn lột.

"Vừa vặn, dựa vào cơ hội lần này, cũng là đối với toàn thân rèn luyện, còn có thể sắp xếp ra bộ phận độc tố. . ."

Phương Nguyên hơi nhướng mày, lại nhanh chóng triển khai, hai ba lần đem bao bọc chính mình huyết kén xé rách, nhìn mang theo chút màu đồng cổ da thịt, trầm ngâm không nói.

Triệt để tiêu hóa cái này tia Tổ Vu tinh huyết sau khi, mang đến cho hắn thay đổi là cực lớn.

Lúc này tay phải nắm chặt, trong hư không liền truyền đến kẹt kẹt tiếng phá nát, phảng phất hư không đều bị áp súc.

"Đây chính là. . . Cơ thể ta lực lượng? Tựa hồ còn không chỉ như vậy. . ."

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được, hai đạo nhiệt lưu đã ẩn núp ở trong hai mắt, chỉ cần thoáng hơi động, liền có thể sử dụng: "Thiên phú thần thông? Ngưng tụ võ đạo Thánh thể mới có đặc dị, ta sớm hưởng thụ?"

Tiện tay vẫy một cái, một mặt thủy kính liền ngưng tụ ra, chiếu rọi ra một cái giống như ngọc thạch điêu khắc mà thành Thần Chi bóng người.

Phương Nguyên nhìn kỹ, liền thấy trong gương thanh niên anh tư bộc phát, con mắt thăm thẳm, lại một chú ý, con ngươi liền trong phút chốc hóa thành màu vàng, tựa như thiêu đốt ngọn lửa.

"Linh nhãn thần thông?"

Hắn hướng bên ngoài giới vừa nhìn, ánh mắt lập tức xuyên thấu cung điện, thậm chí ngay cả trận pháp đều không thể ngăn cản, nhìn thấy trong thiên địa tự do đủ loại Nguyên khí, kỳ quái lạ lùng.

"Quả nhiên ta tương đối thích hợp mở ra Thiên Nhãn Thông một loại dị năng sao?"

Phương Nguyên nhìn thu công sau khi, lại trở nên ôn hòa không gợn sóng, lại không cảnh tượng kì dị con mắt, khóe miệng mang theo vẻ tươi cười: "Đây là Hỏa Nhãn đại thành bản, Hỏa Nhãn Kim Tinh?"

Lúc này điều ra thuộc tính lan, quả nhiên liền thấy được biến hóa to lớn:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 96

Khí: 48

Thần: 60

Chức nghiệp: Mộng Binh sư

Tu vị: Hư Thánh (bốn tầng), Võ Tông (năm mạch)

Kỹ năng: Cự Ưng Thiết Thân Công (sáu tầng (1%)), Bách Độc Luyện Kim Thân (Thập luyện), Bát Môn Kiếm Trận (năm kiếm (1%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp một) "

"Hỏa Nhãn Kim Tinh: Tổ Vu thần thông, do cấp năm đại thành Hỏa Nhãn chuyển hóa mà đến, có thể xem thiên tượng, biện địa kiếp, sát lục khí hỗn loạn, phá Cửu hợp chi vọng! Trước mắt là cấp một !"

"Không hổ là Tổ Vu tinh huyết, thân thể trực tiếp tăng cường gấp đôi?"

Phương Nguyên nhìn gần trăm Tinh nguyên dữ liệu, có chút hút vào khí lạnh: "Chỉ sợ ta lúc này thân thể, so với võ đạo Thánh thể, cũng cách biệt không xa chứ? Như vậy trụ cột, quả thực có thể nói khủng bố!"

Cái này một tia Tổ Vu tinh huyết, sau khi luyện hóa ngoại trừ tăng cường một cái Hỏa Nhãn Kim Tinh thần thông ở ngoài, cũng không có một chút nào nội tức tăng trưởng, nhưng đặt xuống trụ cột lại là khủng bố tới cực điểm!

"Chân Thánh phía dưới võ giả, ta e sợ có thể dùng quyền đầu dạy bọn họ một lần nữa làm người!"

Phương Nguyên tinh tế lĩnh hội lực lượng thân thể, trong lòng tràn ngập mừng rỡ: "Đương nhiên, mấu chốt nhất còn ở chỗ tu luyện tới! Võ đạo tinh khí đồng tiến, lúc này ta Tinh nguyên đã đặt xuống như vậy vững chắc trụ cột, hoàn toàn có thể tùy ý Thông Mạch, mặc cho làm sao thô bạo đều có thể chịu đựng, võ công tự có thể tăng nhanh như gió!"

Võ giả luyện khí, thân thể tự nhiên là trụ cột.

Lúc này thân thể cường hóa, chính là đem nguyên bản bùn nhão đường đã biến thành cao thiết, có cơ sở này, các nơi phát triển lên chỉ là vấn đề thời gian

thôi.

"Hô. . . Hấp. . ."

Nghĩ điểm ấy, hắn đi thẳng tới ngoại giới, bắt đầu thật sâu hô hấp.

Vù vù!

Kim Điền phúc địa ở trong, bỗng nhiên nhiều một cái long quyển, Linh khí phảng phất hình thành cái phễu, không ngừng rót vào mà xuống.

Hô làm vì gió! Hấp làm vì tuyền!

Cường đại lượng hô hấp thu nạp hư không Nguyên khí, thậm chí làm cả Cửu Cửu Kim Dương đại trận cũng bắt đầu bắt đầu dập dờn.

"Đại nhân. . . Lại tại tu luyện thần công gì. . ."

sơn điền phía dưới, Mông Điền cùng Mạnh Nghiễm ngẩng đầu, nhìn cái này dường như thiên thần một màn, dù là thân là Võ Tông, đều có chút đầu gối như nhũn ra, mà bên cạnh bọn họ những người khác, nhưng là càng thêm chống đỡ không được, dồn dập quỳ một chỗ.

Phương Nguyên nhưng căn bản không lo được nhiều như vậy.

Nhìn thân thể trụ cột đánh tốt, Cự Ưng Thiết Thân Công tiến độ bắt đầu tăng vọt, trong lòng tràn ngập một loại vui sướng.

50%—75%—100%!

Chỉ một thoáng, thứ sáu điều linh mạch từ không đến có, trực tiếp cụ hiện ra.

Thậm chí, thân thể này tiềm lực còn xa xa không ngừng ở đây, hướng về tầng thứ cao hơn khởi xướng xung kích.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 366: Trợ Giúp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 367: Tiết Điểm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 368: Muỗi Hút Máu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 369: Luyện Thi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 370: Bình Tĩnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 371: Luyện Nguyên Quả

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 372: Hung Uy

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 373: Giết Bình

"Chuyện này. . ."

Gió núi thổi mà qua, Chu Thiên nhìn trên đất mấy bộ thi thể, hầu như quên lời nói.

Triều đình toàn lực tuyệt sát, một tên cửu khiếu Linh Sĩ, ba tên chín mạch Võ Tông, liền như thế chết ở trước mắt mình?

"Phương. . . Phương Nguyên huynh!"

Hắn nhìn về phía Phương Nguyên, âm thanh một thoáng trở nên lắp ba lắp bắp lên: "Chẳng lẽ ngươi thành công đúc thể, võ đạo Chân Thánh?"

Lấy vừa nãy Phương Nguyên hung uy, tựa hồ cũng chỉ có cái này một cái giải thích.

"Chân Thánh? Ta còn thua kém một bậc!"

Phương Nguyên quay đầu, cười đến người hiền lành, nhưng phối hợp vừa nãy liền giết bốn người chiến tích , khiến cho Chu Thiên nhất thời á khẩu không trả lời được.

'Trải qua trận chiến này, ta cũng biết rõ bản thân mình võ đạo thực lực!'

Hắn âm thầm nắm chặt nắm đấm: 'Dù là ở bên ngoài, không có tuyệt thiên địa thông ảnh hưởng, cũng đủ để Chân Thánh phía dưới không có địch thủ!'

Không chỉ có như vậy, lấy Tổ Vu tinh huyết luyện thể, lúc này cơ thể hắn so

với Chân Thánh cũng là không nhượng bộ chút nào, có sức liều mạng!

'Bất tri bất giác, võ đạo đã tăng nhanh như gió, không thua Mộng Sư thực lực a. . . Quả thực còn muốn vượt qua.'

'Người này. . .'

Chu Thiên cúi thấp đầu, cảm nhận được cách đó không xa gợn sóng đã bình ổn lại, trong lòng ý nghĩ quay đi quay lại trăm ngàn lần.

'Nơi đóng quân bị tập kích, hoặc là minh bên trong có ý lấy chúng ta làm vì mồi, nhưng cái này Phương Nguyên. . . Rõ ràng có cỡ này thực lực, trước nhưng vẫn ẩn nhẫn, quả thật là tâm cơ thâm trầm, ngực có sơn xuyên chi hiểm a!'

"Đại nhân, lúc này chúng ta phải làm như thế nào?"

Hắn khiêm tốn mà cúi thấp đầu, đã hoàn toàn đem Phương Nguyên xem là Chân Thánh đối xử.

Ít nhất, ở núi Cửu Tuyệt trong hoàn cảnh, đối phương liền có thể so với nửa tôn Chân Thánh võ giả!

"Vẫn là trước như vậy, án binh bất động. . . Có cái này mấy cái thủ cấp, chúng ta chính là tuần tra phát hiện tình huống khác thường, truy kích mà đến, chém giết đại địch có công!"

Phương Nguyên trực tiếp lựa chọn nhất có lợi cho mình cái này một phương lời giải thích.

"Như vậy. . . Được!"

Chu Thiên một lời đáp ứng luôn.

Dù như thế nào, lúc này Phương Nguyên tiền đồ quả thực không thể đo lường, lập tức liền nổi lên vững vàng ôm định bắp đùi tâm tư.

. . .

Loạn Thạch trận, nơi đóng quân.

Khói lửa khắp nơi, toàn bộ tế đàn nát vụn, hiện ra đen nhánh địa huyệt hang lớn.

Chu vi, linh tinh Mộng Sư cùng Võ Tông ngã trên mặt đất, máu đen giàn giụa, chết không nhắm mắt.

"Giết!"

Từng bầy từng bầy áo đen võ giả từ sương mù bên trong hiện lên, thình lình đều là Thông Mạch Võ Tông bên trên thực lực, gào thét giết vào nơi đóng quân.

"Mau!"

Một tên Mộng Sư phất tay, sương mù hiện lên, ở trong mang theo mấy đạo băng trùy.

Đối diện mấy cái võ sĩ ánh mắt mê ly, trong nháy mắt trúng chiêu, trên người phá tan vài cái hang lớn, máu tươi dâng trào.

"Hừ. . . Chỉ là người hầu lực sĩ, cũng dám quay người phệ chủ?"

Cái này Mộng Sư cười ngạo nghễ, đột nhiên, dưới chân liền phá tan một cái động lớn, một tên khoác màu vàng đất áo choàng Võ Tông hiện lên, trên tay hàn mang bùng lên, như độc xà thổ tín, đâm thẳng cổ họng.

"Ngươi. . ."

Mộng Sư trên người, một tầng băng giáp hiện lên, lại có vẻ mỏng manh, bị tinh xảo kiếm thẳng tắp xuyên thấu cuống họng.

'Đáng trách. . . Nếu là ở bên ngoài, sao đến mức này?'

Cái này Mộng Sư trong đầu quanh quẩn không cam lòng ý nghĩ, cả người một thoáng ngã xuống.

Nếu là ở bên ngoài, hắn Nguyên lực khôi phục, băng giáp không đến nổi ngay cả một cái tinh xảo kiếm cũng không ngăn nổi.

"Được! Không hổ là Độn Địa Kiếm Vương Thông!"

Bên cạnh vài tên Võ Tông lớn tiếng khen hay.

"Nếu không là triều đình ban xuống cái này Tị Trần Y, cũng không đến nỗi có thể một lần công thành!"

Vương Thông khiêm tốn nở nụ cười, lại run tay một cái trên linh xà giống như tinh xảo kiếm: "Mộng Sư vô đạo! Khắp nơi nhấc lên gió tanh mưa máu, lại coi võ giả chúng ta là lợn chó dê bò, cần thiết nhượng bọn họ đến báo ứng!"

"Đại nhân nói phải là!"

Cái này vài tên Võ Tông phụ họa, trong con ngươi đều toát ra nồng nặc hận ý.

Trên thực tế, cũng không phải tất cả Mộng Sư đều tội ác tày trời, táng tận thiên lương, nhưng có Mộng Sư ở, trước sau liền lực ép cái khác chức nghiệp một bậc , khiến cho võ giả không nhấc nổi đầu lên.

Đồng thời, tài nguyên chiếm trước, mới là quan trọng hơn nhân tố.

Nguyên bản thiên nhiên Linh địa, phúc địa liền vô cùng ít ỏi, lại bị Mộng Sư chia cắt rơi đầu to, cái khác võ giả Linh Sĩ làm sao mà qua nổi sống?

Bởi vậy, tích oán rất sâu, càng lúc càng kịch liệt, đợi đến lần này cùng triều đình khai chiến, càng là một mạch bạo phát ra.

"Chết!"

Mấy tên đao khách gào thét, trên người linh mạch quang mang lấp lóe, ánh đao hội tụ thành một mảnh, đối diện mấy cái kẻ địch lập tức đầu một nơi thân một nẻo, hiện ra bị che chở Mộng Sư, sắc mặt kinh hoảng: "Tha mạng. . ."

Xì xì!

Làm sao ánh đao không có một chút nào đình trệ, trực tiếp rơi xuống, đem Mộng Sư ngũ mã phân thây.

"Triều đình Diễn Võ đường, còn có Cấm Pháp ty người?"

Một làn sóng Võ Tông giết vào địa huyệt trong, chấn động liên tục, mang theo nổ vang, Bồng Huyền bóng người liền hiện lên đi ra, tay phải một tung, một chùm màu vàng hạt cát bay lượn, ở giữa không trung Tạo Hóa Thần Lôi, uy lực không nhỏ.

Đây là hắn thành danh pháp khí 'Kim Cương Lôi Sa', lấy 12,000 chín trăm viên cát đen, lấy Nguyên lực bồi luyện, lại ở ngày mưa gió tiếp dẫn phong tồn thần lôi , hóa thành màu vàng, đối địch lúc một cái tung ra, trăm lôi cùng phát, tuy rằng không có Thiên khiển lẫm liệt đường hoàng khí, nhưng cũng là uy năng cực lớn, không người có thể ngăn.

"Hết lần này tới lần khác bực này lúc, không chỉ có Hưng Vân Tử đại nhân ra ngoài , liền ngay cả Phương Nguyên cùng Chu Thiên hai cái, đều không thấy bóng dáng!"

Hắn tuy rằng si mê với luyện thi thuật, cũng không phải người ngu, lập tức ngửi được không tốt mùi vị.

Lúc này vẫy tay, từ địa huyệt bên trong liền lao ra ba con Kim Thi, khuôn mặt dữ tợn, cả người hiện ra kim quang, đao thương bất nhập, hướng ra phía ngoài phá vòng vây.

"Hả? Bốn tầng Hư Thánh?"

Sức chiến đấu cỡ này, lập tức gây nên chú ý, không chỉ có vài tên chín mạch Võ Tông vây giết tới, càng có Linh Sĩ xa xa tác pháp kiềm chế.

"Gào gào!"

Kim Thi điên cuồng gào thét, không sợ hãi sinh tử, móng tay sắc bén, lại có chứa Thi độc, vẫn là giết mở một con đường máu.

Chỉ là đến phần cuối lúc, ba con Kim Thi, cũng bẻ đi hai cái.

"Hừ. . . Đại Càn triều đình, cho bần đạo chờ, dám phá huỷ ta Kim Thi, thù này tất báo!"

Bồng Huyền thở dài một hơi, lại bay ra một mảnh lông chim: "Thiên Vũ Độn Pháp, Phiến Vũ Bất Gia Thân. . ."

Lông chim trắng noãn, trên có óng ánh long lanh linh quang, rõ ràng phong tồn nào đó đạo cứu mạng độn thuật, lúc này đọc khẩu quyết, liền muốn kích phát.

"Hừ! Muốn đi?"

Một người cao lớn dâng trào bóng người, chẳng biết lúc nào, đã đứng sau lưng Bồng Huyền.

Có thể tại lặng yên không một tiếng động trong lúc đó, lẻn vào một cái bốn tầng Hư Thánh hạt nhân nội vi, bất luận che giấu khí tức còn là khinh công, đều là kinh người tới cực điểm.

"Gào gào!"

Còn sót lại Kim Thi trong nháy mắt tóc gáy dựng thẳng, hú lên một tiếng nhào lên, lại bị một quyền nện về, toàn bộ đầu liền bị tươi sống đánh vào lồng ngực, thẳng tắp ngã xuống đất.

Phốc!

Bồng Huyền sắc mặt ngẩn ra, nhìn mình lồng ngực lõm vào bàn tay lớn màu đỏ ngòm, trên mặt liền hiện ra quỷ bí sắc thái đến: "Chân Thánh võ giả? Diễn Võ đường đô đốc? Đáng tiếc. . . Mau!"

Xèo!

Lông chim trên quang mang rơi xuống, đem cả người hắn bao bọc, bỗng nhiên hóa thành một đạo lưu quang, thẳng tắp bắn ra.

"Hả? Bảy tầng Hư Thánh độn pháp?"

Bóng người cao lớn ngẩn ra, nhìn trong thời gian ngắn biến mất bóng người, còn có trên tay một viên nhảy nhót tưng bừng màu đen trái tim, khóe miệng mang theo vẻ tươi cười: "Thú vị. . . Đem chính mình chuyển hóa thành cương thi thân sao? Chẳng trách ăn ta một quyền, chỗ yếu vỡ vụn, còn có thể không chết. . . Gặp may mắn tiểu tử!"

Đùng!

Tay phải hắn thoáng dùng sức, nhất thời liền nổ tung một đám mưa máu.

"Đô thống đại nhân!"

Cái khác võ giả Linh Sĩ dồn dập tiêu diệt rơi từng cái mục tiêu, khom mình hành lễ: "Đã giết bình cái này doanh, tiễu giết Mộng Sư mười lăm người, Võ Tông ba mươi bảy!"

"Đáng tiếc, Hưng Vân Tử là cái lão kẻ dối trá, từ lâu bỏ của chạy lấy người, còn có ba cái bốn tầng Hư Thánh, lại không một người ở đây. . . Ta nghe nói Giới Minh quản lý phân tán, quả nhiên danh bất hư truyền, mau chóng đem nơi đây bố trí phá huỷ! Chúng ta rời đi đi!"

Cái này đô thống dùng khăn trắng lau khô sạch sẽ tay, lãnh đạm dặn dò.

Núi Cửu Tuyệt chính là cạm bẫy, triều đình đã sớm biết, bất quá có Ẩn Long vệ cùng cái khác cao thủ kiềm chế, cũng chưa chắc không thể cắn rơi mồi câu cá, thoát thân bỏ chạy.

Chỉ là không nghĩ tới cái này Giới Minh Mộng Sư đều là kẻ dối trá, tuy rằng hoàn thành mục tiêu, nhưng thu hoạch đều là một ít tạp ngư, không khỏi không đẹp.

"Vâng!"

Dưới đáy Võ Tông đều biết rõ lợi hại, lớn tiếng đáp ứng, nhảy vào địa huyệt.

Không đến bao lâu, nương theo một tiếng mơ hồ Long ngâm, toàn bộ địa huyệt đều đổ nát hầu như không còn, bị vùi lấp ở vạn tấn đất đá phía dưới, trong doanh địa bốc cháy lên trùng thiên ngọn lửa.

. . .

"Chà chà. . . Cái này thảm a, quả thực vô cùng thê thảm, cực kỳ tàn ác. . ."

Sau một hồi lâu, Chu Thiên cùng Phương Nguyên trở về, nhìn thấy chính là tình cảnh này.

Rất nhiều Mộng Sư cùng Võ Tông thủ cấp, bị bổ xuống, xếp thành Kim Tự Tháp giống như núi nhỏ, tràn ngập một loại nhắc nhở cùng khiêu khích mùi vị.

"Hôm qua hồng nhan, hôm nay xương khô. . ."

Phương Nguyên nhìn kỹ cái kia từng cái từng cái chết không nhắm mắt khuôn mặt, nhưng không có phát hiện Bồng Huyền cùng Hưng Vân Tử, không khỏi trong lòng lắc đầu.

Có thể đến bọn họ bước đi này, đều là người thông minh, chuyện chịu chết chắc chắn sẽ không làm, đặc biệt Hưng Vân Tử lão tặc này.

Nhìn dáng dấp, không phải thành công phá vòng vây, chính là sớm nhận được tin tức, lòng bàn chân bôi dầu chạy, để trong doanh địa Mộng Sư chặn tai.

"Phương Nguyên! Chu Thiên!"

Lúc này, cách đó không xa bay tới mấy vệt ánh sáng, mang theo hơi thở quen thuộc, đi tới nơi đóng quân , hóa thành mấy cái Mộng Sư, đều là sắc mặt âm trầm.

Phương Nguyên vừa nhìn, Hưng Vân Tử thình lình ở đầu, sau lưng theo Phong Tín Tử.

"Trước Đại Càn tập kích nơi đóng quân, ngươi ở nơi nào?"

Hưng Vân Tử lạnh lùng hỏi: "Chúng ta huyết chiến lúc, ngươi lại ở nơi nào?"

"Đương nhiên cũng là ở dục huyết phấn chiến!"

Phương Nguyên chuyện đương nhiên nói: "Ta cùng Chu Thiên tuần tra nơi đóng quân lúc, phát hiện kẻ địch Võ Tông bóng người, toại truy kích mà ra, chém giết trăm dặm, rốt cục giết bốn người, thủ cấp ở đây!"

Chu Thiên ném ra ba viên thủ cấp, đều là chín mạch Võ Tông, giận râu tóc dựng lên, khí tức ép người.

Phương diện này không có cách nào làm bộ, dù sao thế giới này còn có từ thủ cấp lấy ra tin tức pháp thuật.

"Chín mạch Võ Tông?"

Phong Tín Tử tiến lên kiểm tra mấy lần, bật thốt lên thất thanh.

"Cái gì? Ba người đều là?"

Hưng Vân Tử sắc mặt một thoáng kịch biến, ba người này như liên thủ

hướng về hắn làm khó dễ, e sợ chính mình chỉ có chạy trối chết phần.

"Không chỉ có như vậy, còn có một cái cửu khiếu Linh Sĩ , nhưng đáng tiếc đã bị đánh thành mảnh vỡ. . ."

Chu Thiên ở bên cạnh làm chứng nói.

Lúc này hắn hiểu rất rõ ràng, hắn bây giờ, cùng Phương Nguyên hoàn toàn là một sợi dây trên châu chấu, không thể không lẫn nhau che lấp, đánh yểm trợ.

Dù sao, truy tung kẻ địch, cùng tự ý rời vị trí, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

"Ha ha. . . Quả thật không kém!"

Phong Tín Tử cười đến vô cùng miễn cưỡng: "Như vậy tính ra, các ngươi lần này còn có công lao, ta sẽ vì các ngươi bẩm báo. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 374: Kết Thúc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 375: Nghị Định

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 376: Huyền Công

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 377: Bát Long Nghi

Đêm khuya.

Chính đang tại diễn luyện công pháp Phương Nguyên ngẩn ra, chợt dừng lại động tác trên tay, ánh mắt cân nhắc: "Rốt cục đến rồi sao?"

"Mộng Liên. . . Cầu kiến đại nhân!"

Một lát sau, một cái thanh âm êm ái liền từ ngoài cửa truyền đến, mang theo thấp thỏm tâm ý.

"Vào đi!"

Phương Nguyên vung tay lên, cánh cửa tự động kéo ra, hiện ra Mộng Liên tốt đẹp tư thái.

Nữ tử này tựa hồ cố ý trải qua trang phục, môi như đan chu, người mặc vải the, có thể nhìn thấy tảng lớn óng ánh long lanh, chọc người mơ màng trắng mịn da thịt.

Lúc này đạp lên ánh trăng mà vào, quả thực liền dường như dưới ánh trăng Tinh Linh.

"Thiếp thân trước có mắt không tròng, mạo phạm đại nhân, kính xin đại nhân giơ cao đánh khẽ. . ."

Mộng Liên vừa vào nhà, nhất thời nhút nhát lạy xuống, ủy khúc cầu toàn: "Đại nhân như muốn trách tội, thiếp thân không cách nào, cũng nguyện lấy một người gánh. . ."

"Một người gánh chi?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm, bừa bãi tàn phá ánh mắt mang theo châm lửa nhiệt, ở đáy dưới thiếu nữ đẹp trên người qua lại nhìn quét.

"Vâng, nếu có điều mệnh, không có không đồng ý!"

Mộng Liên thẹn thùng mà cúi thấp đầu, trên người da thịt đều có chút phấn hồng, nhẹ nhàng nói.

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên nghe xong, lại là cười gằn.

Nữ nhân này ám chỉ hắn đương nhiên hiểu, làm sao Thánh Liên giáo nữ nhân, thực tại tiêu không chịu nổi.

Có Liễu Mộng Mi trải qua, hắn đương nhiên biết được, loại này thánh nữ, am hiểu nhất tại lặng yên không một tiếng động bên trong hoặc tâm thần người, đặc biệt ý loạn tình mê lúc.

Huống chi cái này Mộng Liên làm vì hậu bổ thánh nữ, thủ đoạn càng là cao siêu. Nếu là bồi thêm thân thể của nàng, có thể bắt được một cái Giới Minh đại cao thủ, nói vậy cũng là lớn kiếm lời rất kiếm lời.

"Tốt lắm!"

Phương Nguyên cười lạnh sau khi, trực tiếp nói: "Đầu tiên. . . Để chứng minh thành ý, đem trên tay ngươi Mộng giới điểm cống hiến, đều chuyển cho ta đi!"

"Ngươi. . ."

Mộng Liên nụ cười hơi ngưng lại, trở nên vô cùng miễn cưỡng lên: "Đại nhân nhưng là nói giỡn?"

"Ngươi nói xem?"

Ở Phương Nguyên cân nhắc trong ánh mắt, nữ tử này rốt cục tỉnh ngộ, biết người này không có một chút nào bị sắc đẹp của nàng mê hoặc, không khỏi sắc mặt đỏ chót, cái này liền không phải ngượng ngùng, mà là giận dữ và xấu hổ!

"Họ Phương!"

Mộng Liên một thoáng đứng lên, giống như giương nanh múa vuốt con mèo nhỏ: "Ngươi đến cùng ý muốn như thế nào?"

"Nhìn ngươi lời này nói, rõ ràng trước là ngươi đắc tội với ta, lúc này mắt ba ba chạy đến cầu ta lượng giải, tại sao lại muốn hỏi ta ý muốn như thế nào đây?"

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, thưởng thức cái này thánh nữ hiếm thấy tức đến nổ phổi dáng dấp, trong mắt hàn quang lóe lên: "Đồng thời. . . Ta là bản địa trấn thủ, ngươi dám như thế đại phóng quyết từ, có còn hay không trên dưới tôn ti, có hiểu quy củ hay không, Thánh Liên giáo bồi dưỡng được đến thánh nữ, chính là loại tánh tình này sao? Hả?"

Ầm ầm!

Hắn lúc này giận dữ, sau lưng Cự Nhân bóng mờ hiện lên, kim thiết ánh sáng bên ngoài, càng xúc động thiên tượng, mang theo cường đại Linh áp, một thoáng rơi vào Mộng Liên trên người.

Nữ tử này mặt mày đột biến, cũng lùi lại mấy bước.

Cho đến lúc này, mới không phải không thừa nhận, đối diện người này, đã xa xa đưa nàng dứt bỏ, tiến vào ngũ đại thế lực chân chính đứng đầu chiến lực danh sách.

"Được! Trên tay ta còn có hơn một ngàn điểm cống hiến, tất cả cho ngươi!"

Mộng Liên sắc mặt trắng nhợt, chợt con ngươi quay một vòng, lại khôi phục

một điểm nhí nha nhí nhảnh mùi vị, lúc này mới nói.

"Hừm, còn có cái khác điều kiện, ta trước mắt còn chưa nghĩ kỹ, nghĩ kỹ sau khi, tự sẽ nói cho ngươi biết."

Phương Nguyên vung vung tay: "Lúc này. . . Ngươi đi ra ngoài trước, không nên quấy rầy ta nhập định."

"Mộng Liên xin cáo lui!"

Nếu là ánh mắt có thể giết người, Phương Nguyên phỏng chừng mình lúc này đã chết qua ngàn vạn lần.

Chờ đến cô gái này sau khi rời đi, trên mặt nhất thời lại hiện ra cười gằn: "Muốn hòa giải? Vừa bắt đầu còn dùng cái này phương pháp, rõ ràng là không hết lòng gian!"

Không thể không nói, lúc này Phương Nguyên, đối với triều đình tập kích, lại là bỗng nhiên chờ mong lên.

Binh hoang mã loạn thời khắc, chết mấy người, lại đáng là gì đây?

. . .

Làm sao trời không chìu ý người.

Non nửa tháng thời gian thoáng qua mà qua.

Hay là là do là trước tổn thất quá mức nặng nề, hay hoặc là là kiêng kỵ ngũ đại thế lực phản công, triều đình cùng Ẩn Long vệ căn bản không có phát động tập kích, thậm chí ngay cả thăm dò đều không có , khiến cho Phương Nguyên hơi hơi phiền muộn.

'Xem ra, lần này chỉ có thể tiện nghi Mộng Liên người phụ nữ kia. . .'

Đứng ở địa huyệt trong, Phương Nguyên nhìn kỹ tử quang lấp loé địa mạch, trong lòng lại là đang không ngừng suy tư: 'Còn có. . . Trận pháp này, ta kết hợp Trường Ly thánh nhân di tàng, cũng xem hiểu hơn nửa, e sợ ngũ đại thế lực bụng dạ khó lường, dã tâm không nhỏ a. . .'

'Làm sao, đây cơ hồ dương mưu, xem hiểu đều không có tác dụng gì. . . Duy nhất có thể chờ mong, chính là Ngọc Kinh long trời lở đất cái kia một ngày!'

Như thế yên lặng nghĩ, hắn vung tay lên, mấy đạo lưu quang liền tiến vào trong địa mạch, trong khoảnh khắc biến mất không thấy.

"Đại nhân!"

Trở về mặt đất, mấy cái Mộng Sư đều là cung kính hành lễ, lại dâng lên Linh trà linh quả.

Phương Nguyên không chút khách khí, tùy ý lấy dùng, lại trở về gian phòng của mình, bắt đầu bế quan khổ tu.

Cái gì đều là hư, chỉ có thực lực bản thân, mới là chân thực.

Lúc này trên người hắn kim thiết quang mang lấp loé, Cửu Chuyển Huyền Công đã bị thôi diễn ra hơn nửa, suýt chút nữa liền muốn hoàn chỉnh.

"Này công một hoàn chỉnh, ta liền có thể ngưng tụ điều thứ chín linh mạch, tiện thể đột phá bình cảnh, trực tiếp đúc thể!"

Tuy rằng đúc ra võ đạo Thánh thể, đối với chín mạch Võ Tông mà nói, đều là một cái cực lớn cửa ải, nhưng ở trong mắt Phương Nguyên, còn quả là thật không tính là gì.

Lúc này không khỏi liếc mắt một cái chính mình thuộc tính:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 96

Khí: 76

Thần: 61

Chức nghiệp: Mộng Binh sư

Tu vị: Hư Thánh (bốn tầng), Võ Tông (tám mạch)

Kỹ năng: Cửu Chuyển Huyền Công (? ? ?), Bát Môn Kiếm Trận (năm kiếm (10%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp một) "

"Cửu Chuyển Huyền Công, còn kém tới cửa một cước!"

Võ đạo tu hành, cho hắn một loại tiến vào bình cảnh cảm giác, tựa hồ chỉ cần một bước liền có thể đột phá, nhưng cũng tổng cũng vượt không đi ra ngoài.

Bởi vì bước đi này bước ra, cũng không phải là ngưng tụ điều thứ chín linh mạch đơn giản như vậy, mà là muốn trực tiếp đúc ra võ đạo Thánh thể!

"Không nghĩ tới, ta võ đạo, rốt cục đến một bước này!"

Phương Nguyên nhìn một chút Bát Môn Kiếm Trận tiến độ, không khỏi thấy buồn cười.

Đây chính là vô tâm cắm liễu, bất quá cũng là không sai, dù sao Bát Môn Kiếm Trận bí truyền, ở đại thù đến báo trước, vẫn là không muốn dễ dàng hiện ra ở người trước tốt, cái này võ đạo lại không có bao nhiêu kiêng kỵ, vô cùng thích hợp chính mình ẩn giấu.

"Thậm chí. . . Như Thánh thể thành tựu, ta chính là Chân Thánh võ giả, Đại

Càn điên phong, một phương kiêu hùng cự phách, có tư cách bắt đầu thử nghiệm báo thù!"

Sư ân sâu nặng, cái này ý muốn báo thù, Phương Nguyên là không có một ngày quên.

Chỉ là cái kia các đại năng, trời sinh liền linh cơ thông suốt, Mộng Bặc tương lai, bởi vậy nhắc tới cũng không dám nhắc.

Nhưng nếu thành tựu Chân Thánh, võ lực siêu quần, đã có thể tự động che đậy một số thôi diễn bói toán, lại là không có bao nhiêu quan hệ.

"Còn có nơi này, tuy rằng bố trí không được bao nhiêu hậu chiêu, nhưng cũng coi như có chút ít còn hơn không đi!"

. . .

Ngoại giới, một chỗ bên trong mật thất.

Ngồi khoanh chân lão đạo đứng dậy, nhìn tám cái Kim Long chiếm giữ bình đồng, khắp khuôn mặt là thẫn thờ.

Lúc này, trên đất cóc đồng miệng rộng bên trong, hơn nửa đã tích đầy cầu đồng, mang theo điềm gở ý vị.

"Ta là Đại Càn chưởng Địa long, làm sao thiên ý địa khí, đều không địch lại Mộng Sư khí số a. . ."

Lão đạo này hai tay nắm lấy đến trắng bệch, trong ánh mắt liền hiện ra tơ máu đến, hầu như muốn phun ra một hớp máu tươi.

"Đại Càn địa mạch tiết điểm hơn một nghìn, lúc này có hơn một nửa cũng đã luân hãm, tuy rằng hậu quả xấu nhất thời không hiện ra, nhưng Mộng Sư bước kế tiếp hành động tất nhiên tăng nhanh!"

Lão đạo lau lau khoé miệng hồng ti, ở trong mật thất đi qua đi lại, lẩm bẩm: "Mộng Sư vô đạo. . . Ta Đại Càn tuy xây Ẩn Long vệ chống đỡ, lại chỉ có thể so sánh một thế lực lớn, còn lại dựa cả vào triều đình Chân Thánh cùng Chân Nguyên chống!"

Muốn đối kháng Hiển Thánh đại năng, ngoại trừ Ẩn Long Tôn Chủ ở ngoài, trong triều đình liền chỉ có dựa vào Chân Thánh, Chân Nguyên cường giả.

Chỉ là bình thường Chân Thánh, Chân Nguyên võ giả, tuy rằng cũng có thể nói đại năng, lại cùng cao giai Hư Thánh xấp xỉ như nhau, người mạnh nhất bất quá có thể cùng Hư Thánh cửu trọng sàn sàn nhau.

Nhưng Đại Càn có thiên ý lọt mắt xanh, hoàng thất nắm giữ bí pháp, có thể tập thiên ý địa khí, hội tụ tại mấy tên Võ Tông Linh Sĩ trên người, đây là vị cách mang đến gia trì, ở Đại Càn cương vực trong, bất kể tiêu hao, có thể địch nổi Thánh nhân!

Đây mới là Đại Càn có thể sừng sững đến nay tiền vốn!

Làm sao, đến lúc này, Mộng Sư đã hoàn toàn trở mặt, không tiếc gây tội lỗi đối với trời, cũng phải nhiễu loạn địa mạch, mặc dù mình cùng triều đình liền ngay cả ra tay, cũng là không thể cứu vãn.

Đây là tổng thể thực lực kém hơn người mang đến tất nhiên kết quả, bất kỳ mưu kế đều khó mà thay đổi.

"Thương Hầu, làm sao?"

Trong mật thất, một cái thon dài bóng người hiện lên, trong mắt tựa như mang theo tinh thần sinh diệt cảnh tượng, thình lình chính là Ẩn Long Tôn Chủ!

"Không xong rồi. . ."

Lão đạo âm u lắc đầu: "Ta chính là Đại Càn long tử, lại chuyên tu Mộng Sư linh pháp, may mắn có bảy tầng Hư Thánh tu vị, chấp chưởng Bát Long Nghi,

làm vì triều đình giám sát thiên hạ địa mạch, lúc này lại là thúc thủ vô sách! Mộng Sư bố trí pháp môn này, ta từ Trường Ly thánh nhân di tàng bên trong từng thấy, chính là Lục Cực Địa Hợp Cấm Đoạn đại trận, có 1,275 cái đoạn điểm, thành thì lại bao quát thiên địa, đồng thời sinh sôi liên tục, chỉ cần có một nửa tiết điểm lưu giữ, liền có thể phát huy tác dụng!"

"Trước tập kích, bất quá phá hư tiểu bộ, trái lại bị dẫn xà xuất động, lúc này trận pháp đã thành, lại là không thể làm gì. . . Đại nhân cũng không cần tiếp tục phái người đánh giết, chuẩn bị ngày sau đại chiến đi! Thiên hạ đại loạn, không xa rồi! Khục khục. . ."

Nói tới chỗ này, đã là liên tục ho khan, máu nhuộm vạt áo.

Ẩn Long Tôn Chủ thấy vậy, không khỏi lặng lẽ.

Hư Thánh thân thể, bách bệnh không sinh, đương nhiên sẽ không như vậy ốm yếu, nhưng người này giám sát thiên hạ địa mạch, bình thường hoặc có thể trấn áp, lúc này từng cái từng cái tiết điểm thất thủ, đại thế nghịch chuyển, nguyên bản tích trữ oán khí liền một mạch bộc phát ra, lại khó hơn chống đỡ.

Thậm chí, nói không chắc còn muốn giảm thọ.

"Thương Hầu, ngươi mà lại an tâm tu dưỡng, cái này quốc gia xã tắc, còn có ta cùng mấy vị quốc sư ở đây!"

Ẩn Long Tôn Chủ không khỏi trấn an nói.

"Ha ha. . . Ta thân là thái tổ con cháu, chiến dịch này, lại là trốn không thoát!"

Thương Hầu lão đạo sĩ cười khổ, bỗng nhiên nắm lấy Ẩn Long Tôn Chủ bàn tay: "Lần này Mộng Sư phạt ta, hoàn toàn là vì Trường Ly di tàng việc, ta cũng xem qua hạt nhân thiên, tuy rằng chỉ có tàn quân, nhưng chỉ là cái kia trong đó tiết lộ bí mật, cũng đủ để biến thành một lá bài tẩy, có lẽ, ngăn cản Mộng Sư, cứu vãn khí số không làm được, nhưng có thể với bọn hắn song song cùng chết!

Đại nhân có thể nguyện giúp ta?"

"Ngươi là nói. . ."

Ẩn Long Tôn Chủ vung tay lên, một cái cấm chế mạnh mẽ nhất thời hiện lên, trong mắt tinh quang bùng lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 378: Diệt Môn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 379: Biến Cố

"Bạch Trạch sơn, Mộng Sư liên minh, ta Thương Huyền Thánh cùng các ngươi không chết không thôi!"

Ngọc Kinh nơi nào đó, một gian cực lớn bên trong mật thất, một tên Võ Tông nhìn trên tay tình báo, thất thanh gầm thét lên, trên tay trang giấy một thoáng hóa làm bột mịn, thành tro mà đi.

Ngay vào lúc này, trên mặt hắn đột nhiên một đỏ, bỗng nhiên một cái miệng, phun ra một ngụm máu tươi.

Cái này máu màu đen sẫm, nhuộm đỏ một mảnh trắng noãn mặt tường, như điểm điểm mai đỏ.

"Huyền Thánh đại nhân?"

Ngoài cửa, truyền đến một tiếng thét kinh hãi, một tên Mộng Sư thấy vậy hoảng hốt, lập tức phát ra thông báo.

Không đến bao lâu, một ông già liền đi vào.

Hắn hình dung gầy gò, trên người mặc đen dài áo khoác, sợi tóc thuần ngân, tinh thần lại hết sức kiện tẩu, liếc mắt nhìn vách tường, chính là hơi nhướng mày: "Huyền Thánh, ngươi tuy rằng chạy trốn trùng vây, nhưng cũng trúng một cái 'Thất Tình Phệ Tâm Quyết', không thể vọng động tâm niệm, phải biết sướng vui đau buồn sợ, từng tia từng tia tổn thần hồn a, liền lần này, đã tổn ngươi mười năm tuổi thọ!"

Cái này Thất Tình Phệ Tâm Quyết, chính là Tà Thánh môn đại năng xuống,

dù là lấy triều đình lực lượng, đều không thể giải trừ.

"Ta cũng biết. . . Nhưng người sống một đời, nếu không thể khoái ý ân cừu, dù sống lâu trăm tuổi thì có ích lợi gì? Huống chi, ta tu vẫn là võ đạo!"

Võ đạo thà thẳng không cong, không tại khúc bên trong cầu, nếu là ủy khúc cầu toàn, lại làm sao có khả năng tâm niệm hiểu rõ, tu luyện đến Chân Thánh cảnh giới?

Thương Huyền Thánh sâu sắc thổ tức, sắc mặt một thoáng bình tĩnh lại, như không hề lay động: "Ngươi lại nói nói, ta còn bao lâu đường sống?"

"Khục khục. . . Lão hủ không chịu nổi, làm sao có thể nói thiên thọ?"

Ông lão mắt lộ ra tinh quang, lóe lên liền qua: "Nhưng lấy ngươi lúc này thể phách, như chịu tỉ mỉ điều dưỡng, không để ý tới chuyện bên ngoài, lại thêm vào dược thạch chi lực, sống thêm trăm năm, không chút nào vấn đề."

"Chỉ là trong lúc không thể nổi giận, không thể động tình, càng không thể dễ dàng cùng người động thủ!"

Thương Huyền Thánh thảm đạm nở nụ cười: "Đã như thế, lại cùng người chết có gì khác nhau đâu? Ta vẫn là cầu cái sảng khoái "

Hắn liếc nhìn ông lão, giọng nói bỗng nhiên trở nên lạnh lẽo: "Đối với Hoàng gia mà nói, dưỡng một tên rác rưởi, cũng là vô dụng chứ? Khoảng chừng ta không tìm được truyền nhân, lại đem một thân võ đạo truyền thừa phục ghi vào Hoàng gia võ khố, cũng không phải không có giá trị. . ."

"Khục khục. . ."

Lão đầu lần đầu biểu hiện khẽ biến: "Huyền Thánh ngươi không nên suy nghĩ nhiều, ngươi đối với triều đình có công, chúng ta sẽ để ngươi bảo dưỡng tuổi thọ. . ."

"Nếu là ta không nghĩ đây! Một cái nửa tàn người, vẫn là phát huy nhiệt thừa tốt, đỡ phải đến cuối cùng, trái lại bị các ngươi căm ghét. . ."

Thương Huyền Thánh lại là mười phân rõ ràng, loại này hứa hẹn không thể tin nhất, có lẽ một năm hai năm còn có thể, nhưng ở thời gian sông dài giội rửa phía dưới, mấy chục năm vừa qua, mặc cho dựa vào cái gì công lao bằng trời cùng cống hiến, đều muốn người đi trà lạnh.

Đồng thời, cẩu sống cả đời, lại có gì lạc thú có thể nói?

"Phát huy nhiệt thừa? Ngươi nghĩ muốn cái gì?"

"Ngươi là Hoàng gia thánh thủ, có thể người chết sống lại, xương trắng mọc thịt, như không tính đến ngày sau, có thể áp chế cái này Thất Tình Phệ Tâm Quyết bao lâu? Đừng nói cho ta ngươi không biết, triều đình năng nhân đông đảo, sợ là sớm đã thôi diễn qua tình huống như thế chứ?"

Thương Huyền Thánh cười gằn hỏi.

"Không sai. . . Tà Thánh môn cùng triều đình dây dưa một lúc lâu, loại thần thông này tự nhiên từng trải qua, tuy rằng không có phương pháp phá giải, nhưng có một vị 'Thất Tuyệt Địa Long hoàn', có thể lấy độc công độc, bảo đảm ngươi trong vòng bảy ngày, công hành tận phục, thất tình hội tụ cũng là bình yên vô sự, nhưng bảy ngày vừa qua, chắc chắn phải chết, thần tiên khó cứu!"

Lão tẩu sờ sờ chòm râu, xem ra đúng là sớm có tính toán trước: "Cái này trong vòng bảy ngày. . . Ngươi dự định làm sao báo thù? Triều đình cùng Ẩn Long vệ mặc dù sẽ thoáng phối hợp ngươi, nhưng chủ lực đều muốn trấn thủ Ngọc Kinh, sẽ không có bao nhiêu trợ giúp!"

"Ta một cái võ đạo Chân Thánh, cũng không thể cho năm đại minh mang đến bao nhiêu tổn thương, nhưng có thể giết một cái là một cái!"

Thương Huyền Thánh ánh mắt sâu thẳm: "Ngũ đại thế lực, đặc biệt Bạch

Trạch sơn ở bên ngoài đệ tử, bảy tầng Hư Thánh phía dưới, đồng thời thiên phú dị bẩm người, các ngươi phải là đều có ghi chép chứ? Ta muốn những thứ này người toàn bộ tư liệu, còn có lúc này nơi địa điểm! Ta tuy không cách nào lay động những này quái vật khổng lồ, nhưng giết hắn đệ tử, hủy mấy phần Nguyên khí, vẫn là làm được đến."

"Thiện!"

Lão tẩu sợ hãi thay đổi sắc mặt, lại trịnh trọng cúi đầu: "Ngươi yên tâm, những tài liệu này lập tức liền sẽ đưa tới!"

Xác thực là lập tức.

Hầu như ngay khi một lát sau, một tên Ẩn Long vệ nghiêm túc đi vào, nâng một cái khay.

Ở khay bên trên, rõ ràng là một cái bình ngọc, nửa trong suốt, mơ hồ có thể thấy được ở trong một hoàn đen nhánh như mực đan dược, bên cạnh còn có một tờ tình báo.

"Này Thất Tuyệt Địa Long hoàn, dùng bảy vị thiên hạ tuyệt độc, phối lấy Địa Long oán khí mà chế, đi chính là lấy độc chế tình con đường, một khi ăn vào, lại không có cứu vãn chỗ trống."

Lão tẩu thăm thẳm tiếng nói truyền đến: "Còn có phần tài liệu này, đều là năm đại mộng sư thế lực bên trong đứng đầu thiên tài, tố chất ưu dị, tu vị phần lớn bốn tầng Hư Thánh bên trên, lại không thành đại năng, còn ở bên ngoài du đãng. . ."

Đại năng ra tay, muốn đối phó loại thiên tài này, có lẽ chỉ là ba chiêu hai thức chuyện, có thể nhanh chóng giải quyết chiến đấu, đồng thời tàn phá tương lai tiềm lực.

"Ta rõ ràng, lần này có thể giết nhiều mấy người, chính là kiếm bộn rồi!"

Thương Huyền Thánh mặt không hề cảm xúc, tiếp nhận khay.

"Việc này một tiếp, chỉ sợ chúng ta triều đình cùng Ẩn Long vệ, đều sẽ không thừa nhận ngươi, đại nhân bảo trọng!"

Lão đầu nghiêm túc chắp tay, lại sâu sắc thi lễ một cái.

Săn giết đối phương đệ tử thiên tài, chuyện như vậy chỉ có thể trong bóng tối làm, liền Đại Càn triều đình cũng không thể trắng trợn.

Dù sao lẫn nhau xoạt xuống hạn, hôm nay nó như vậy, ngày mai năm đại minh tất nhiên gấp mười gấp trăm lần trả thù lại, nhưng lần này chính là bóng sạt mép bàn.

Dù sao Thương Huyền Thánh ở bề ngoài là Kim Đính tông người, đồng thời này tông đã diệt vong.

Vì thế điên cuồng một cái, đánh lén mỗi cái Mộng Sư thiên tài, cái kia cũng hợp tình hợp lý.

Dù là gấp mười lần báo thù, người nhà Tông môn đều tiêu diệt, thì có ích lợi gì?

"Được!"

Thương Huyền Thánh cầm lấy tình báo, thoáng quét vài lần, trong ánh mắt liền thả ra cừu hận đến cực điểm ánh mắt đến.

. . .

"Luyện Hỏa trưởng lão lần này vẫn tính thức thời. . ."

Núi Cửu Tuyệt bên trong, Phương Nguyên gảy gảy trường bào, đứng dậy mà đứng.

Bình tĩnh mà xem xét, cái này thêm vào nhiệm vụ, lại là vô cùng ung dung.

Trải qua trước chiến dịch, triều đình thám mã cũng không có sẽ ở núi Cửu Tuyệt hoạt động, dễ dàng liền hoàn thành nhiệm vụ, chỉ chờ tới lúc minh bên trong phái tới người mới, hoàn thành giao tiếp, là có thể trở lại Kim Dương phúc địa, tiếp tục ngủ đông mấy năm.

Chỉ là, không tìm được cơ hội giết chết Mộng Liên người phụ nữ kia, lại có chút đáng tiếc.

"Đại nhân!"

Lúc này, một cái Giới Minh Mộng Sư liền vội vã cầu kiến, mang đến một cái tin xấu: "Năm đại minh Mộng giới thông tấn, có một Chân Thánh võ giả chính đang tại chung quanh săn giết thiên tài Mộng Sư, Bạch Trạch sơn, Tà Thánh môn, Thánh Liên giáo đều có người gặp độc thủ, còn nhìn chúng ta cẩn thận ứng đối!"

"Chân Thánh? Hắn làm sao dám?"

Phương Nguyên một thoáng thay đổi sắc mặt, lại sờ sờ khuôn mặt của chính mình.

Ân, coi như bất luận Võ đạo, lấy hắn ngăn ngắn thời gian liền phá bốn tầng Hư Thánh tiến độ, tám thành cũng có thể nhập đối phương mắt.

"Hắn đương nhiên dám!"

Giới Minh Mộng Sư cười khổ một tiếng: "Người này tên là Thương Huyền Thánh, chính là Kim Châu Kim Đính tông Thái Thượng trưởng lão. . . Hắn sơn môn mới vừa bị chúng ta tiêu diệt, cả nhà trên dưới, không một người sống!"

Nếu không có thể lấy áp chế đối tượng, dĩ nhiên là có thể trắng trợn không kiêng dè.

Phương Nguyên nhất thời không nói gì: "Gặp quỷ. . . Minh bên trong cao tầng bố trí cũng quá mức lỏng, lại lọt như thế một con cá lớn!"

Biết rõ đối phương là cuối cùng điên cuồng, như còn bị đụng vào, lại là gặp vận đen.

"Có thể có bắt được đối phương tung tích?"

"Không có, các vị trưởng lão cũng đã gia tăng dò xét, chỉ là người này giả dối, một cái Chân Thánh muốn triệt để che giấu thân hình, trừ phi mặt đối mặt, bằng không vô cùng khó phát giác, đồng thời ngày đi mấy ngàn dặm, khó để xác định điểm dừng chân!"

Này cái Mộng Sư sắc mặt khó coi, lại liếc Phương Nguyên một chút.

"Ừm. . . Như muốn chân chính phát huy sở trưởng, Chân Thánh võ giả, tiến vào núi Cửu Tuyệt mấy cái hiểm địa độ khả thi rất lớn. . ."

Phương Nguyên nhất thời không nói gì: "Phân phó, tăng mạnh đề phòng!"

"Tuân mệnh!"

Cái này Mộng Sư lập tức hành lễ lui ra, gấp bội cẩn thận, hiển nhiên là chỉ lo Phương Nguyên tâm tình không tốt, bắt hắn hả giận.

"Thực sự là. . ."

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, càng thêm phiền muộn: "Ta là như thế yêu thích thiên nộ người sao? Lại nói. . . Cái khác thiên tài người người tự nguy, ta lại không nhất định, nếu có thể gặp hắn một lần, luận Đạo cao thấp, nhưng cũng không sai."

Lúc này Cửu Chuyển Huyền Công rơi vào bình cảnh, có lẽ liền cần như vậy một bước ngoặt, mới có thể đột phá.

. . .

Rất nhanh, ba ngày loáng một cái liền qua, mấy cái tiếp nhận Mộng Sư cũng đến, cùng Phương Nguyên hoàn thành giao tiếp.

Làm sao hắn khổ sở chờ đợi vị kia Chân Thánh đại cao thủ, lại là hào vô tung ảnh.

Nhìn cái khác Mộng Sư, như là Hoàng Long, Lục Huyền Chi, Mộng Liên mấy cái lớn thở phào nhẹ nhõm dáng dấp, Phương Nguyên trong lòng thật buồn bực: "Chẳng lẽ cái kia Thương Huyền Thánh đã bị đại năng tóm lại làm thịt, bằng không núi Cửu Tuyệt nơi thắng cảnh, chiếm hết địa lợi, lại còn không đến?"

Nếu để cho cái khác thiên tài Mộng Sư biết rồi Phương Nguyên ý nghĩ trong lòng, tất nhiên vô cùng không nói gì.

Bọn họ chỉ lo sát tinh đó tìm tới cửa, lại còn có người như vậy chờ mong, quả thật là không sợ chết tới cực điểm.

"Tốt, giao tiếp đã tất, chư vị đại nhân đi được!"

Cầm đầu Mộng Sư tu vị không cao, chỉ có khoảng chừng bốn tầng, mặt đối Phương Nguyên là cười tươi như hoa, mang theo một điểm lấy lòng.

Dù sao sống quá khoảng thời gian này sau khi, tiết điểm trên bố trí là có thể tự mình vận chuyển, dễ dàng hủy diệt không được, bởi vậy chỉ cần phái rất ít một chút nhân thủ, tình cờ tra nhìn một chút là được.

"Thiện!"

Bắt được nhiệm vụ chứng minh, còn lại Mộng Sư cũng không có đợi lâu ý tứ, đều là toàn bộ tâm trí đã hướng về một nơi, hận không được rời cái này trong mắt địa ngục.

"Như vậy phúc địa. . . Chôn không còn thật là đáng tiếc!"

Phương Nguyên theo trào lưu, trong lòng lại đang yên lặng suy nghĩ.

Có lẽ, trở lại lại trồng mấy năm ruộng sau khi, liền muốn mưu kế núi Cửu Tuyệt vị trí.

Nơi đây đối với hắn mà nói, chính là một chỗ thượng giai phúc địa, đặc biệt tại thiên hạ sắp đại loạn thời khắc, quả thật là sống yên phận tốt nhất nơi.

Có hắn tọa trấn, một nhóm Mộng Sư ở núi Cửu Tuyệt bên trong thông suốt, trong nháy mắt liền đến một chỗ lỗ thủng.

"Tốt, ra khỏi nơi này, liền đi ra núi Cửu Tuyệt địa giới, chư vị mỗi người đi một ngả, các không xa đưa!"

Phương Nguyên vung tay lên, bỗng nhiên thần niệm hơi động, khóe miệng liền mang theo cân nhắc ý cười.

"Đại nhân xin cứ tự nhiên!"

Lục Huyền Chi, Hoàng Long mấy người hành lễ, Mộng Liên lại là ở trong lòng âm thầm cười gằn: 'Bò đến càng nhanh, rơi càng thảm, chúng ta đương nhiên phải lập tức rời đi, cách ngươi cái này viên tai tinh nguyên điểm, vạn nhất chọc tới Chân Thánh chém giết, cũng không phải chơi vui.'

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 380: Giao Thủ

"Ai. . ."

Đối với Mộng Liên trong lòng âm u ý nghĩ, Phương Nguyên tựa như có cảm giác, bỗng nhiên thở dài.

"Đại nhân vì sao thở dài?"

Lục Huyền Chi hiếu kỳ hỏi.

Ra núi Cửu Tuyệt, bọn họ cùng vị này liền lại không còn thuộc hạ quan hệ, tuy rằng như trước tôn kính, nhưng cũng nhiều hơn mấy phần tùy ý.

"Ta chẳng qua là cảm thấy, nơi đây sơn minh thủy tú, quả thật là một chỗ thượng giai phúc địa a. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, có ý riêng nói: "Dù là làm cái này một ít người chôn thân nơi, cũng đúng quy cách!"

"Ngươi có ý gì?"

Mộng Liên lập tức cảnh giác lên, phi độn ra mấy trượng, suýt chút nữa cho rằng Phương Nguyên muốn coi trời bằng vung mà động thủ.

"Không sai, nơi đây làm cái này các ngươi chôn xương nơi, xác thực tương đương thích hợp!"

Chỉ là lúc này, một cái chất phác thanh âm nam tử bỗng nhiên ở xung quanh vang lên.

Rất nhiều Mộng Sư tất cả giật mình.

Bọn họ thần niệm thời khắc bao phủ chu vi, dù là chín mạch Võ Tông tới gần, đều có thể có phát hiện, duy nhất có thể che giấu qua, chính là tự thân khí tức kín kẽ không một lỗ hổng Chân Thánh!

"Không tốt. . . Trốn!"

Hoàng Long biến sắc, cả người liền hóa thành một đạo hoàng mang, Giao Long giống như phi độn.

Ầm!

Chỉ là ở nửa đường, màu vàng Giao long liền từ gián đoạn mở, phảng phất bị cái gì chặt ngang cắt đứt giống như, tung xuống đại bồng máu tươi.

"Chân Thánh quyền phong? !"

Lục Huyền Chi một thoáng run rẩy, nhìn phảng phất đột nhiên xuất hiện Thương Huyền Thánh.

Đối phương ăn mặc một thân áo xanh, mày kiếm nhập tóc mai, mang theo tóc bạc, mặt như ngọc, biểu hiện tiêu sái, chính là trung niên mỹ nam tử hình tượng, nhưng lúc này ở tại bọn hắn những thứ này Mộng Sư trong mắt, lại cùng hung tàn nhất ma đầu không khác!

"Khanh khách!"

"Khanh khách!"

"Thương Huyền Thánh, kẻ thù của ngươi là Bạch Trạch sơn, không liên quan chúng ta chuyện, nếu như đã giết Hoàng Long, vì sao còn không đi? Ngươi lại có biết ngươi đã phạm vào năm đại minh kiêng kỵ, bất cứ lúc nào cũng sẽ có đại năng hàng lâm vây quét ngươi!"

Rất nhiều Mộng Sư răng lạnh phát run bên trong, Lục Huyền Chi cắn răng quát lạnh.

Thương Huyền Thánh đứng chắp tay, bễ nghễ toàn trường: "Bạch Trạch sơn nên diệt, các ngươi cũng chẳng tốt đẹp gì! Ngươi tên Phương Nguyên? Giới Minh thiên tài hạt giống?"

Hắn cũng không thèm nhìn tới Lục Huyền Chi, phảng phất bắt hắn làm bối cảnh giống như, một đôi mắt lại là tò mò ở Phương Nguyên trên người đánh giá.

"Được! Được! Được! Khí huyết dương cương, võ đạo kinh người, không chỉ có thân thể mạnh mẽ, e sợ cũng ngưng luyện ra bảy cái linh mạch trở lên chứ? Không hổ là thiên tài , đáng tiếc. . ."

Thương Huyền Thánh không hổ Chân Thánh võ giả, liếc mắt là đã nhìn ra Phương Nguyên bộ phận nội tình, lại là lắc đầu thở dài: "vốn là thiên tài, làm sao làm tặc!"

"Ồ? Không biết chuyện báo lên, là nói như thế nào ta?"

Phương Nguyên có chút ngạc nhiên hỏi.

"Phương Nguyên, quê quán không biết, Giới Minh Ngũ diệp tu sĩ, tuổi tác không tới ba mươi, đã tu luyện đến Hư Thánh bốn tầng, thiên tư hơn người. . ."

Thương Huyền Thánh đọc thuộc lòng một đoạn: "Địch anh hùng, ta thù khấu, lại là không lưu lại được ngươi! Đương nhiên. . . Trước đó. . ."

Vèo!

Hắn bóng người loáng một cái, phù quang lược ảnh giống như, đi tới Mộng Liên trước mặt, ngón tay búng một cái, sương mù cùng bích chướng liền tự động tản ra, hiện ra nữ tử này sắc mặt trắng bệch, lại một trảo dò ra, mò ở nàng trên cổ một khối ngọc bội, thăm thẳm thở dài: "Mờ ám quá nhiều!"

"Thương Huyền Thánh, ngươi nếu dám giết ái nữ ta, ta tất. . ."

Ngọc bội kia đã kích phát, rõ ràng có thể nghe thấy một cái tức đến nổ phổi tiếng nói, còn có bên trong từng tia từng tia ánh sáng, cùng một cái nào đó bóng người.

"Coi như để ngươi cái này hóa thân đi ra, có thể làm sao?"

Thương Huyền Thánh cười lạnh một tiếng, trực tiếp năm ngón tay khép lại, đem ngọc bội túm làm vì bột phấn, một cái nào đó không cam lòng tiếng nói một thoáng tiêu tan.

"Tiền bối. . . Ngài. . ."

Mộng Liên mặt mày biến sắc, miễn cưỡng cười nói một câu, ánh mắt chính là ngẩn ra.

Ầm!

Nàng cái trán phá tan một cái lỗ máu, chậm rãi ngã xuống.

"Hồng nhan xương khô, huyết hải thâm cừu. . . Một sau khi chết, đều là hi vọng hư ảo a!"

Chân Thánh thăm thẳm thở dài, lại nhìn chung quanh một vòng: "Vì sao phía trên thế giới này? Người thông minh ít như vậy đây?"

Ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, ở rất nhiều Mộng Sư sợ hãi khuôn mặt bên trong, một cái hùng vĩ, nóng rực, khó mà tin nổi thái dương xuất hiện.

Nó lấy Thương Huyền Thánh làm trung tâm, không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán ánh sáng và nhiệt độ, một cái liền đem tất cả Mộng Sư bao phủ ở bên trong.

Chỉ một thoáng, Lục Huyền Chi mặt sắc mặt đại biến, cảm giác được trong cơ thể Mộng Nguyên lực đều vận chuyển mất linh, chợt liền nhìn thấy một vệt ánh đao hiện lên ở trước mặt, chỉ là một chém, thân thể liền đứt thành hai đoạn.

"Đi!"

Hắn tuy rằng thân thể tịch diệt, nhưng một tia Âm thần lại ngưng tụ không tiêu tan, bám vào ở một nhanh hắc ngọc phù lục bên trong, chớp mắt giống như liền muốn lọt vào hư không mà chạy.

Nhưng hắn nhanh, Thương Huyền Thánh nhanh hơn hắn!

Cái này một vệt ánh đao đem hắn thân thể chém giết sau khi, dĩ nhiên không giảm mà lại tăng, đột nhiên cuốn một cái, vạn ngàn ánh đao lấp loé , hóa thành lò nung giống như, trong nháy mắt liền đem ngọc phù bao phủ ở bên trong.

"A!"

Ánh đao cô đọng, một tiếng hét thảm truyền đến, chính là vị này Tà Thánh môn Mộng Sư, đã triệt để trên đời này hôi phi yên diệt.

"Luyện đao như lưới? Thật là sắc bén đao pháp!"

Phương Nguyên thấy rất rõ ràng, đối diện cái này Chân Thánh, mỗi lần nhìn như hời hợt vung tay lên, đều sẽ có một vệt ánh đao phân hoá, tầng tầng tiến dần lên, sát thần đoạt phách, dù là những thứ này Mộng Sư trực tiếp vứt bỏ thân thể, lấy Âm thần bỏ chạy, cũng là sẽ trực tiếp rơi vào thiên la địa võng ở trong, tuyệt không đường sống.

Càng không cần phải nói, người này cường đại khí huyết còn bao phủ nơi này, chuyên phá ảo thuật linh pháp, cùng Mộng Sư kinh nghiệm đối địch thực sự phong phú cực kỳ, luận tu vị võ đạo, giống như mình muốn thúc ngựa không kịp.

"Ngươi rất thông minh. . ."

Một lát sau, Thương Huyền Thánh ngạo nghễ sừng sững: "Không có mờ ám , nhưng đáng tiếc dù sao cũng là Giới Minh bên trong người, ta có thể cho ngươi điểm ưu đãi, tự sát đi!"

"Tự sát?"

Phương Nguyên bĩu môi: "E sợ thứ khó vâng lời đây!"

"Đó chính là ngươi muốn chết!"

Trong chớp mắt, cái này Chân Thánh liền dường như di động trong nháy mắt giống như, đi tới Phương Nguyên trước mặt, một chưởng vỗ ra.

Một chưởng này nhìn như tùy ý, nhưng tốc độ cực nhanh, Phương Nguyên thân thể dưới ý thức võ đạo phòng ngự càng là quân lính tan rã, bị chặt chẽ vững vàng khắc ở trước ngực, đạn pháo giống như bay ra ngoài.

"Hả?"

Một kích thành công, Thương Huyền Thánh lại tựa như hơi nghi hoặc một chút, nhìn bàn tay của chính mình.

"Không hổ là Chân Thánh một đòn, quả thật thế như vạn cân!"

Tro bụi ở trong, Phương Nguyên bóng người chậm rãi đi ra, vỗ vỗ ngực, nơi này quần áo vỡ vụn, lộ ra một cái bàn tay dáng dấp, bên trong lại là không bị thương chút nào, hiện ra vẻ ngoài kim thiết da thịt.

"Võ đạo Thánh thể? Không! Không đúng, ngươi rõ ràng chưa từng đạt tới Chân Thánh cảnh giới, vì sao có thể tu luyện ra mạnh mẽ như vậy thân thể? Chuyện này quả thật khó mà tin nổi!"

Thương Huyền Thánh trong mắt lóe sáng lên, biết mình trước, còn khinh thường đối phương.

"Ngươi đem chuyện khó mà tin nổi, còn nhiều lắm đấy!"

Phương Nguyên vặn vẹo xuống cái cổ, cả người then chốt phát ra nổ vang, cả người nhất thời phảng phất cất cao mấy phần: "Ta vừa bắt đầu đi vào con đường tu luyện, luyện chính là võ công, hôm nay có thể cùng ngươi luận võ tới đây , ngược lại cũng không có uổng phí năm xưa cả ngày lẫn đêm khổ tu!"

Ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, Cửu Chuyển Huyền Công bỗng nhiên bị vận chuyển đến cực điểm, ở Phương Nguyên sau lưng hiện ra tám cái linh mạch, hội tụ làm một cái mơ hồ Pháp Tướng.

"Tám mạch Võ Tông, lại có cỡ này uy năng?"

Thương Huyền Thánh trong mắt tinh quang bắn mạnh, không chút khách khí tiến tới, thụ tay thành đao: "Thái Dương Bá Cực Đao! Thất Sát Tuyệt Trảm "

Xì xì!

Kinh người ánh đao tái hiện, quả thực tựa như một vòng màu vàng mặt trời nhảy ra đường chân trời giống như, từng tia từng sợi ngọn lửa một thoáng đem Phương Nguyên bao phủ đi vào.

Đao khí tung hoành, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Mặt đất lăn lộn, nứt ra rất nhiều đường nét, phảng phất bị thiết lê mạnh mẽ lật lại mấy lần.

Ầm ầm!

Vang trầm ở trong, Phương Nguyên bóng người mạnh mẽ nện xuống mặt đất, hiện ra một cái hố to, chợt lại một cái cá chép nhảy, đứng thẳng dậy, lắc đầu thở dài: "Ta võ đạo, so với Chân Thánh mà nói, vẫn là quá yếu. . ."

"Không thể!"

Thương Huyền Thánh thấy cái này màn, tâm thần nhất thời chấn động không ngớt.

Hắn tự hỏi tuy rằng xích thủ không quyền, nhưng đao khí cô đọng, chính là năm này tháng nọ, thu nạp một tia Thái Dương Chân Hỏa mà thành, thần cản giết thần, phật chặn giết phật, không tại bất kỳ thần binh lợi khí phía dưới, nhưng càng vẫn cứ không làm gì được đối phương thân thể.

"Lấy ngươi tố chất, như thuần đi võ đạo, thành tựu tất nhiên ở trên ta, nhưng ngươi làm vì Giới Minh Mộng Sư, lại là không lưu lại được ngươi!"

Thương Huyền Thánh nhìn Phương Nguyên, hít sâu một cái, phảng phất định xuống một cái nào đó quyết tâm.

"Hống hống!"

Thân hình hắn bành trướng, trong khoảnh khắc cất cao mấy thành.

Không chỉ có như vậy, sau lưng hắn, mây khói hội tụ, hiện ra một bộ ngưng tụ đến cực điểm võ đạo hình ảnh, chính là một tên đỉnh thiên lập địa, lưng rùa nắm rắn, phảng phất từ viễn cổ mênh mông bên trong đi ra Võ thần Cự Nhân.

"Huyền Vũ chân thân?"

Phương Nguyên thấy vậy, giữa hai lông mày lóe qua một tia hưng phấn: "Xem ta ưng trảo!"

Hắn bay vụt tiến lên, một luồng kình lực từ ngực bụng đến cánh tay, lại từ cánh tay đến trảo, sơ sẩy xuất liên tục mười ba kích, trảo phong ác liệt, trực tiếp xé rách hư không.

Ầm ầm!

Tan nát cõi lòng trảo phong rơi vào Thương Huyền Thánh trên người, lại truyền tới vang trầm, như kích tấm sắt.

"Ta Huyền Vũ Thánh khu, nguyên bản liền để phòng ngự tăng trưởng, ngươi không làm gì được ta. . ."

Thương Huyền Thánh biến thành Huyền Vũ Cự Nhân lẩm bẩm nói một câu, chợt một quyền, rơi vào Phương Nguyên đỉnh đầu.

Ầm!

Chân Thánh toàn lực một quyền, có khủng bố bao nhiêu?

Tại chỗ lập tức hiện ra một cái hố lớn, lượng lớn vết rạn nứt lấy đều đều quy tắc, vòng tròn đồng tâm giống như, không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán.

"Được! Trở lại!"

Phương Nguyên từ dưới nền đất bò lên, lắc đầu, cười lớn, lần thứ hai nhào lên.

"Hả? Đây là thuần túy sức mạnh thân thể. . . Người thân thể, có như vậy cường sao?"

Thương Huyền Thánh ngờ vực phi thường, lại không chút khách khí, một quyền nện ở Phương Nguyên ngực, mang theo nhiều loại ám kình, dung hòa chấn động, nứt, xé các loại hung tàn lực đạo, trong nháy mắt ở Phương Nguyên trong cơ thể bạo phát.

Làm sao Phương Nguyên thân thể trong ngoài như một, căn bản không có một chút nào đình trệ, lực lượng khổng lồ vô cùng, giống như không ngừng nghỉ động cơ giống như, lại giết tới.

"Quái vật!"

Thương Huyền Thánh gầm thét lên, tuy rằng trong lòng chấn động mạnh, ra tay lại không chần chờ chút nào, các loại quyền chưởng trảo chỉ, trong nháy mắt rơi vào Phương Nguyên trên người.

Kinh người nổ vang không ngừng.

Mà ở Chân Thánh công kích phía dưới, Phương Nguyên tuy rằng ỷ vào thân thể cường đại, lại cũng khó có thể phản kích, quả thực dường như đống cát giống như, bị không ngừng nện đánh.

Chỉ là Vu đạo chân thân dù sao không phải chuyện nhỏ, dù là sắt thép đồng đúc người cũng phải tan xương nát thịt thương thế, rơi vào trên người hắn, quả thực giống như gió mát lướt nhẹ qua mặt giống như, thậm chí nương theo không ngừng tiêu cực chịu đòn, tích lũy kinh nghiệm, đã có thể tại mười chiêu trong phản kích một chiêu, kinh nghiệm võ đạo bắt đầu tăng nhanh như gió lên.

"Được. . . Trở lại!"

Phương Nguyên cười to không ngừng, liên tục ra tay, dù là khóe miệng chảy máu, trong lòng lại là vui sướng cực kỳ.

Một cái Chân Thánh đả kích, liền uyển như chuỳ sắt bách luyện giống như, đem trong cơ thể hắn võ đạo Nguyên khí đi vu tồn tinh , hóa thành bách luyện chân kim!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 381: Chân Thánh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 382: Được Đến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 383: Chuyện Cũ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 384: Huynh Muội

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 385: Giúp Đỡ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 386: Giết Gà

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 387: Chấm Dứt

"Người này. . . Đúng là Sa Lý Phi sao?"

Hàn Kinh Phi nhìn chết ở dưới tay mình kiêu hùng bá chủ, có chút không dám tin tưởng.

Quấy nhiễu chính mình nhiều ngày phiền phức, lúc này liền bị chính mình chém tại dưới đao?

Đây chính là Võ Tông a!

"Không ngừng đây. . . Còn có cái này Thành Mạc, chính là Ngọc Huyền tông chưởng môn, cũng là duy nhất một cái Thông Mạch Võ Tông. . . Đem hắn chết đi tin tức thả ra ngoài, e sợ toàn bộ Ngọc Huyền tông đều muốn sụp đổ. . ."

Phương Nguyên chậm rãi đi ra, tùy ý nói: "Cho tới còn sót lại mấy cái trung tâm người, chỉ cần ngươi cần luyện ta lưu lại đao pháp, nói vậy vẫn có thể ứng phó. Cái này cũng là ta đưa cho ngươi áp lực a. . ."

"Đa tạ tiên sinh!"

Ở cái này một mảnh tử thi ở trong, Hàn Kinh Phi lại là bỗng nhiên thành thục.

Hắn ép buộc chính mình quên mới vừa rồi bị người thao túng uất ức cùng không còn hơi sức, cung kính mà hướng về Phương Nguyên hành lễ: "Nếu không phải tiên sinh ra tay, ta Hàn gia có lẽ vẫn đúng là muốn thương gân động cốt một phen!"

"Hừm, chúng ta trở về đi thôi!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Nói thật, nếu như thuần túy thầy trò dạy học, thời gian ngắn như vậy đương nhiên không đủ.

Chỉ là hắn chính là Mộng Sư, tự nhiên có phương pháp đầu cơ trục lợi, đại thể tương tự quán đỉnh, để hai huynh muội này mau chóng thành tài.

Lúc này cũng không nói nhiều, trực tiếp rời đi Sa Gia bang tổng đàn, trở lại Hàn gia.

"Ông nội!"

Hàn Kinh Phi nhìn thấy Hàn Khiếu Thiên liền ở đại sảnh chờ, nhất thời nửa quỳ hành lễ: "Tôn nhi cùng Cuồng Đao tiên sinh lần này đi, đã đem Sa Gia bang cùng Ngọc Huyền tông phiền phức cũng toàn bộ giải quyết!"

"Phải không?"

Hàn Khiếu Thiên sắc mặt trắng bệch, đáy mắt hiện ra một tia mù mịt, lại miễn cưỡng vui cười: "Đại ân đại đức, vô cùng cảm kích, kính xin Cuồng Đao tiên sinh nhập sảnh dùng yến."

"Thiện. . ."

Phương Nguyên liếc ông lão này một chút, lẫm lẫm liệt liệt đi vào phòng lớn.

"Kinh Phi. . . Ngươi cùng muội muội đi hậu đường hỗ trợ!"

Nhìn thấy Hàn Kinh Phi cũng muốn vào đến, Hàn Khiếu Thiên nhất thời thét, giọng nói trước nay chưa từng có nghiêm khắc.

"Vâng!"

Hàn Kinh Phi đồng dạng nhận ra được cái gì, sắc mặt hơi trắng bệch, vội vã chạy tới sân sau.

. . .

"Đến đến, Cuồng Đao tiên sinh, cái này chén ta mời ngươi!"

Phòng lớn bên trong, từ lâu bố trí xuống phong phú yến hội, thịt là Linh nhục, quả là linh quả, còn có Linh tửu, Linh trà, có thể nói một bữa liền muốn ăn đi chừng trăm hộ bên trong đám người tài sản, mặc dù lấy Hàn gia của cải, cũng rất là không dễ.

"Khách khí, khách khí. . ."

Phương Nguyên đúng là ai đến cũng không cự tuyệt, trực tiếp một hớp sạch.

Rượu này sắc làm hổ phách, vào miệng miên thuần, mùi vị cũng là vô cùng không sai.

"Đến, đây là Sa La thú thú thịt, bản địa hiếm thấy, tiên sinh nhiều dùng chút!"

"Lão phu, kính Đao Cuồng tiên sinh một chén, ta theo, ngài tùy ý!"

"Đến, xin mời dùng linh quả!"

. . .

Đứng hàng chỗ ngồi, đều là một đám lão đầu, trải qua Hàn Khiếu Thiên giới thiệu, đại thể đều là gia tộc trưởng lão nhất lưu người, tổng cộng có bốn người.

Lúc này ân cần mời rượu đĩa rau, từng cái từng cái mặt mày hồng hào.

Phương Nguyên cũng giả vờ không biết, trực tiếp ăn uống.

"Đao Cuồng tiên sinh, quả thật tửu lượng giỏi, tốt hào khí!"

Rượu qua ba tuần, món ăn qua ngũ vị sau khi, Hàn Khiếu Thiên sắc mặt bỗng nhiên trở nên lạnh: "Chỉ là. . . Lão hủ có một chuyện, không biết có nên hỏi hay không?"

"Ngươi nói, ta biết gì nói nấy!"

Phương Nguyên cầm trong tay ly rượu, tựa như cười mà không phải cười.

"Dựa theo ta cái kia vô dụng Tôn nhi nói, ngươi trong tửu lâu thao túng hắn thân thể thủ pháp, là Mộng Sư chứ?"

Hàn Khiếu Thiên gắt gao nhìn chằm chằm Phương Nguyên, tiếng nói trở nên lạnh.

"Chính là!"

Phương Nguyên gật gù.

"Được! Được! Được! Rốt cục để cho các ngươi tìm tới đây rồi!"

Hàn Khiếu Thiên một thoáng xụi lơ, tựa như tinh khí thần đều bị rút đi giống như, nhìn về phía Phương Nguyên trong ánh mắt lại mang theo tàn nhẫn sắc.

"Đại ca, với hắn liều mạng, có Thúc phụ bố trí, sợ cái gì?"

Một cái tóc bạc Hàn gia trưởng lão hí lên nói, hận không thể tới cắn xuống Phương Nguyên một miếng thịt.

"Ừm. . . Xem ra bố trí rất chu toàn sao?"

Phương Nguyên nói: "Tiếp đó, có phải là nên ném chén làm hiệu, ba trăm đao phủ thủ cùng tiến lên?"

"Ba trăm đao phủ thủ?"

Hàn Khiếu Thiên lắc đầu một cái: "Ba người đều hiềm quá nhiều, ngươi lại

có biết rượu này món ăn tuy rằng không độc, nhưng cùng cái đại sảnh này chu vi bố trí trận pháp phối hợp, lại là sẽ sản sinh một loại Túy Tiên khí tức, dù là Mộng Sư, đều muốn chân linh mềm nhũn, không cách nào nhúc nhích. . . Đây là chúng ta vị kia Thúc phụ tự mình bố trí, đại năng phía dưới, đều là tuyệt sát, chính là vì đối phó các ngươi loại này không hết lòng gian Mộng Sư! Ngươi bây giờ, lại cử động nửa phần Mộng Nguyên lực thử xem?"

"Đại ca, cần gì nói với hắn nhiều như vậy?"

Một cái mặt đỏ lão đầu gầm lên, trực tiếp rút ra một thanh màu đen búa lớn: "Trước tiên chém hắn lại nói!"

Phương Nguyên lập tức không nói gì, trước liền người này thái độ nhất là nịnh nọt, chúc rượu kính đến nhiều nhất, không nghĩ tới động lên tay đến, cũng là xông lên trước nhất.

Đồng thời, sư tôn nhắn lại nói không sai, hắn đem Mộng Sư đều đắc tội hết, liền một người bạn đều không có, cho tới con cháu vừa thấy được Mộng Sư, đều cho rằng là tới cửa trả thù.

Hô!

Lúc này mặt đỏ trưởng lão đã không kịp đợi, lưỡi búa uy thế hừng hực, đổ ập nện xuống.

Đang!

Cực lớn vang trầm tiếng truyền mở, khủng bố tác dụng ngược lại lực, trực tiếp khiến cán búa gãy vỡ, xa xa bay lên, mặt đỏ trưởng lão càng là bay ngược ra ngoài, đánh vào đồng trụ trên , khiến cho toàn bộ đại điện đều run cầm cập.

"Không thể!"

Hàn Khiếu Thiên nhìn đã thêm ra một nửa hình tròn hình chỗ hổng lưỡi búa, còn có ngồi ngay ngắn bất động, liền một sợi tóc đều không có rớt xuống

Phương Nguyên, hầu như liền hô hấp đều muốn đình chỉ, sau một hồi lâu, mới phun ra hai chữ đến: "Chân Thánh. . ."

Cái này hai chữ phảng phất có Ma lực giống như, chu vi trưởng lão dồn dập mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

"Không nghĩ tới các hạ không chỉ có là Mộng Sư, lại vẫn là Chân Thánh võ giả. . ."

Hàn Khiếu Thiên âm thầm đánh dấu tay, mặt lộ vẻ cười thảm: "Có thể làm phiền này các đại năng ra tay, chúng ta dù chết cũng không uổng công. . ."

"Các ngươi trước tiên thong thả ngăn cản ta, hoặc là dời đi dòng chính cái gì. . ."

Phương Nguyên lại uống một hớp rượu, rất là không nói gì: "Ta chỉ là thừa nhận ta là Mộng Sư, các ngươi làm sao nhận định ta chính là kẻ thù đây?"

"Thúc phụ đã từng nói, hắn đắc tội quá nhiều người, bạn tri kỉ không có người nào. . . Phàm là tới cửa Mộng Sư, thà giết lầm, không buông tha!"

Hàn Khiếu Thiên thảm đạm nói.

Mà Phương Nguyên nhưng là lật một cái liếc mắt, cảm giác đây mới thực sự là Tuyệt Tâm Cư Sĩ tính cách.

Sau đó thu dưỡng hắn vị kia hiền lành sư tôn, e sợ cũng là trải qua cái này kịch biến sau khi, mới tâm tính đại cải chứ?

"Tốt. . ."

Phương Nguyên buông tay, cảm giác lại giả bộ tiếp, tám thành đều muốn đem lão này dọa chết tươi, vậy thì không phải đến báo ân, quả thực thành báo thù.

Liền nói ngay: "Thân phận của ta, các ngươi có lẽ suy đoán sai lầm, ta cũng

không phải là kẻ thù của các ngươi, trái lại là Diệp Ly sư tôn đệ tử. . ."

"Diệp Ly. . . Thúc phụ?"

Hàn Khiếu Thiên vừa nghe, ánh mắt sáng lên, lại lập tức lắc đầu: "Không thể. . . Ta Thúc phụ chưa bao giờ thu đồ đệ!"

"Lại không nhất định thiết yếu ở Đại Càn mới có thể thu đồ đệ. . . Đồng thời, ta cần gì phải lừa các ngươi?"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng: "Thật muốn động thủ, bản thân một khắc bên trong là có thể đem bọn ngươi cả nhà trên dưới đuổi tận giết tuyệt!"

"Xác thực. . ."

Hàn Khiếu Thiên thấy Phương Nguyên vẫn là bệ vệ ngồi ngay ngắn dáng dấp, không khỏi có chút tin tưởng: "Ây. . . Không biết vị đại nhân này, có gì bằng chứng?"

"Bằng chứng? Cái này có tính hay không?"

Phương Nguyên vung tay lên, phong lôi thủy hỏa bốn thanh thần kiếm hiện lên, lại tổ hợp Tứ Tượng kiếm trận, diễn hóa lĩnh vực mô hình.

"Thiên Hợp Tứ Tượng, lĩnh vực mô hình, xác thực là Thúc phụ lão nhân gia người Bát Môn Kiếm Trận a!"

Hàn Khiếu Thiên vừa thấy, viền mắt nhất thời đỏ, liền vội vàng đứng lên hành lễ: "Vị này Tiểu ca, trước nhiều có đắc tội, không biết Thúc phụ đại nhân gần nhất khỏe không?"

Bên cạnh mấy vị trưởng lão, nhất thời vẻ mặt lúng túng, đặc biệt vừa nãy cầm trong tay mở núi búa lớn hướng về Phương Nguyên trên đầu bắt chuyện mặt đỏ trưởng lão, đã hận không thể tìm điều khe nứt chui vào.

"Sư tôn lão nhân gia người đã tọa hóa. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, đem Tuyệt Tâm Cư Sĩ trải qua thoáng nói rồi hai câu.

"Ai. . . Chúng ta con cháu bất hiếu, không thể hầu hạ dưới gối, đa tạ tiểu ca!"

Hàn Khiếu Thiên mấy người đỏ mắt, hướng về Phương Nguyên thi lễ.

"Hừm, lần này ta đến, chỉ là nghĩ nhìn sư tôn hậu nhân làm sao, tiện thể trông nom một, hai, bây giờ nhìn lại, lại là sinh sống tốt. . . Không cần ta nhiều bận tâm. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Chỉ là ta tuy rằng cũng tu thành đại năng, nhưng sư tôn lúc trước gây thù hằn quá nhiều, vì lý do an toàn, vẫn là tiếp tục ẩn giấu mới tốt. . ."

"Cái này chúng ta biết được!"

Hàn Khiếu Thiên mấy người đều là cười khổ, chợt phảng phất nghĩ lên đến cái gì, liền đứng dậy: "Chúng ta nơi này, còn bảo lưu Thúc phụ đại nhân như thế di vật, xin mời Tiểu ca nhìn!"

Ngay sau đó liền đẩy ra bàn rượu, xốc lên một khối phiến đá, lấy ra một cái áo da.

"Hả?"

Phương Nguyên ngẩn ra.

Từ lúc vừa bắt đầu, hắn thần niệm liền đảo qua nơi này không dưới mấy chục lần, lại không có một chút nào phát hiện cơ quan này.

Xem ra cái này thuộc da rất là bất phàm, có che lấp thần niệm kỳ hiệu.

Hàn Khiếu Thiên đem áo da xoay chuyển, liền đổ ra một viên rõ ràng thẻ ngọc màu vàng, cười khổ một tiếng: "Nguyên bản, đây là Thúc phụ đại nhân lưu lại một cái tưởng niệm, dặn chúng ta như đời sau bên trong có Mộng Sư tố chất, thành tựu Hư Thánh sau khi, liền có thể giao phó vật này, nhưng chúng ta bất tài, gia tộc huyết mạch mỏng manh, liền Linh Sĩ cũng không từng có. . ."

"Ừm!"

Phương Nguyên có chút ngạc nhiên tiếp nhận, thần niệm quét qua, nhất thời hiểu rõ: "Đây là Bát Môn Kiếm Trận truyền thừa, như ra một cái Mộng Sư, xác thực có thể bởi vậy đi tới Mộng Binh sư con đường. . . Ồ?"

Cái này truyền thừa, chính mình sớm có một phần, tự nhiên không có cái gì.

Nhưng Phương Nguyên thần niệm xem đến phần sau, liền thấy ở Bát Môn Kiếm Trận sau khi, lại có một đoạn lớn tin tức, không khỏi giật mình, trực tiếp nhớ tới đến.

"Vật này đối với ta. . . Còn có một chút tác dụng, liền ghi chép một, hai!"

Hắn thoải mái mà đem Minh Hoàng thẻ ngọc quăng trả lại Hàn Khiếu Thiên, suy nghĩ một chút, lại lấy ra một viên đỏ như màu máu thẻ ngọc: "Trong này, có ta một bộ võ đạo, tên là Càn Khôn Cự Linh Công, có thể mở tám mạch, ngưng tụ Cự Linh chân thân, ở Đại Càn cũng xem là tốt công pháp, đồng thời, lai lịch rất sạch sẽ, không cần sợ hãi bị phát hiện!"

Năm đó Dương gia diệt vong, Càn Khôn Cự Linh Công từ lâu dẫn ra ngoài, chính là Mộng giới bên trong đều có công pháp bán ra, bởi vậy không tính là gì.

"Đa tạ Đại nhân!"

Hàn Khiếu Thiên vui sướng, hắn Đại Phích Lịch Thủ tuy rằng bá đạo, nhưng không có ngưng tụ Thánh thể công pháp, lúc này có cái này Cự Linh công, chính là một cái gia tộc quật khởi căn cơ.

"Hừm, sự tình xong xuôi, ta cũng nên đi rồi!"

Phương Nguyên hơi thi lễ, một tầng sương mù liền hiện lên ở chu vi, ở giữa sân người lập tức ánh mắt mê ly.

"Xin lỗi, vì để ngừa vạn nhất, các ngươi một số trí nhớ, vẫn là muốn sửa chữa một thoáng. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 388: Thiên Trận

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 390: Hạn Chế

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 391: Kiểm Tra

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 392: Ba Năm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 393: Nghiên Cứu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 394: Thần Đồng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 395: Nhặt Lộ

Răng rắc răng rắc!

Nương theo hơi nước xe lửa tràn ngập quy luật tiếng nhịp điệu, trào ra sương mù đầu xe lửa chậm rãi ngừng ở thủ đô nhà ga.

Cửa xe mở ra sau khi, một đạo màu xanh cùng màu xám hỗn tạp hải dương liền mãnh liệt mà ra, lượng lớn hành khách kéo hòm tay nải, chen chen nhốn nháo mà dâng tới lối ra.

Nhà ga ở ngoài, lượng lớn bán ăn vặt, bán địa đồ, thét to kiếm khách tiểu thương rộn rộn ràng ràng, nhiệt tình vây quanh mỗi một cái vừa tới thủ đô hành khách, đủ loại địa phương lời nói bật thốt lên, tràn ngập một loại sinh hoạt khí tức.

Chỉ cõng lấy một cái hành quân bao Phương Nguyên vẫn là tiểu hài tử dáng dấp, nhìn tình cảnh này, lại là có chút ngơ ngẩn, lại cảm giác thấy hơi hoàn toàn không hợp.

Rất nhanh, hắn liền nhìn thấy một cái ăn mặc quân áo khoác, vây quanh màu đỏ khăn quàng cổ, còn giơ giấy hòm xác gia hỏa, tới gần.

"Là Phương Nguyên bạn học sao?"

Người đến nhiệt tình bắt chuyện: "Ta là Tôn Kiến, Hạ giáo sư học sinh!"

"Chào ngươi!"

Phương Nguyên nắm tay, chợt liền nhìn thấy cái này đại tiểu hài hơi kinh

ngạc sắc mặt: "Một mình ngươi đến? Hành lý đây?"

"Có những thứ này như vậy đủ rồi, đi thôi!"

Phương Nguyên vỗ vỗ tay nải.

"Há, được! Lần này còn có một cái bạn học, bất quá hắn tới trước!"

Tôn Kiến rất là như quen thuộc, đem Phương Nguyên mang tới bãi đậu xe, một chiếc màu xanh Jeep từ lâu chờ: "Thủ đô rất lớn, chơi vui địa phương rất nhiều, chờ các ngươi yên ổn sau khi, học trưởng mang các ngươi cố gắng đi dạo một vòng!"

"Cảm tạ!"

Phương Nguyên ngồi vào xếp sau, quả nhiên nhìn thấy một cái khác thiếu niên đã chiếm vị trí.

Hắn màu da có chút không bình thường tái nhợt, thể trạng gầy yếu, sắc mặt băng băng, một bộ người sống chớ gần dáng dấp.

"Xin chào, ta tên Phương Nguyên!"

Phương Nguyên đưa tay ra.

"Lâm Tinh!"

Lâm Tinh hai tay ôm ngực, một bộ không muốn nói chuyện nhiều dáng dấp.

"Lâm Tinh bạn học động thủ năng lực rất mạnh, trải qua hắn cải tạo khí giới, thậm chí từng chiếm được cấp quốc gia nhất đẳng thưởng!"

Tôn Kiến cười ha hả bổ sung một câu.

'Được rồi. . . Thiên tài đều là có chút ngạo khí!'

Phương Nguyên liếc mắt, bắt đầu đánh giá bên ngoài kiến trúc cùng cảnh sắc.

Tuy rằng nhìn như trước không bằng trí nhớ kiếp trước bên trong hiện đại nhà cao tầng, nhưng sân vuông cùng ximăng kiến trúc đan xen, cũng tràn ngập một loại đặc biệt mị lực.

Sau một tiếng, xe Jeep liền lái vào Tây Kinh đại học, Thái Hạ đệ nhất học phủ.

Bởi vì chính là khai giảng quý, có thể nhìn thấy rất nhiều tân sinh hội tụ thành thuỷ triều, ở hoa thơm chim hót trường học bên trong không ngừng bận rộn.

"Đến!"

Xe Jeep ở một gian nhà ký túc xá trước dừng lại, Phương Nguyên cùng Lâm Tinh xuống xe, liền nhìn thấy Hạ Thiên Minh ra đón: "Ký túc xá cũng đã chuẩn bị kỹ càng, song nhân gian! Bởi vì các ngươi tuổi, trường học đặc phê không cần tham gia quân huấn! Sau đó, ta liền là chủ nhiệm lớp của các ngươi."

"Hạ lão sư được!"

Phương Nguyên xuống xe, hỏi thăm một chút.

"Hừm, đến rồi là tốt rồi, mấy ngày nay không khóa, trước tiên thật tốt thích ứng một thoáng!"

Hạ Thiên Minh đưa qua một buộc cơm phiếu cùng tiền: "Ngươi trước đây sinh hoạt đều là chính mình quản lý, hi vọng ở đây cũng có thể làm được tự hạn chế, còn có, không muốn phụ lòng trường học trả giá cùng bồi dưỡng!"

"Vâng!"

Phương Nguyên trịnh trọng cam kết, còn bên cạnh Lâm Tinh lại là 'Thiết' một câu, để Hạ Thiên Minh mặt lộ vẻ bất đắc dĩ vẻ, Phương Nguyên phảng phất nhìn

thấy hậu thế phản nghịch thiếu niên.

"Còn có, trên lý thuyết, các ngươi cái này thần đồng ban, ở năm nhất trước tiên không phân hệ, mà là cùng tiến lên văn hóa khóa, đặt vững cùng bù đắp trụ cột! Bất quá Phương Nguyên ngươi ta đã chào hỏi, có thể đi sinh vật hệ cùng y học hệ ngồi nghe!"

"Cảm tạ!"

Nếu như không phải có những điều kiện này, Phương Nguyên cũng lười đến tới nơi này.

Sau đó, bất quá lắng đọng hai năm, hoàn thành chính mình tri thức căn bản tích lũy, lại một tiếng hót lên làm kinh người thôi.

. . .

Ngay sau đó đầu tiên đi nhà ăn, cùng nhau ăn lại cơm rau dưa, Hạ Thiên Minh thì có sốt ruột chuyện, vội vã rời đi.

Đúng là Phương Nguyên, từng ngụm từng ngụm ăn mặt trắng bánh bao, thịt lợn hầm miến lên một chậu, ăn sạch sành sanh, thùng cơm cấp lượng cơm ăn, phối hợp quá mức thanh trĩ vóc người hình dạng, hấp dẫn đến không ít học trưởng học tỷ liếc mắt.

Cho tới Lâm Tinh, đã sớm trốn qua một bên đi, rất có xấu hổ người này làm bạn mùi vị.

'Thiết. . . Người ngoài ánh mắt, nào có chính mình ăn uống no đủ trọng yếu? Ta hiện tại tu luyện Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật, nhất định phải nhiều bổ dưỡng. . . Cơm canh chỉ là một mặt. . .'

Phương Nguyên ăn xuống cái cuối cùng bánh bao lớn, thỏa mãn sờ sờ cái bụng, nhìn về phía Lâm Tinh: "Thế nào? Có muốn hay không đi bên ngoài đi dạo?"

"Không cần!"

Lâm Tinh mặt lạnh, trực tiếp rời đi.

"Ai. . . Tiểu hài tử nhà nhà, vẫn là muốn nhiều cười cười mới ánh mặt trời a. . ."

Phương Nguyên như ông cụ non thở dài một tiếng, để bên cạnh Tôn Kiến không khỏi cười: "Phương Nguyên bạn học, ngươi cũng vừa mới vừa mười lăm tuổi chứ?"

Nói, trong ánh mắt lại hình như có chút thương hại: ". . . Còn có, trước ăn không đủ no? Không liên quan, rất nhiều đại học sinh vừa tới thời điểm, cũng đều như vậy, chậm rãi thói quen là tốt rồi!"

'Ta trước không gặp phải ngược đãi a. . .'

Phương Nguyên trong lòng âm thầm liếc mắt, chợt liền kéo tới du ngoạn phương diện đi.

"Ha ha. . . Phương đồng học ngươi như thế có sức sống, muốn đi nơi nào?"

Tôn Kiến hơi kinh ngạc hỏi.

"Ta nghe nói nơi này có ba cái thị trường đồ cổ khai trương, xưởng lưu ly cùng Phan Gia viên coi như xong, trước tiên đi Báo Thân tự xem một chút đi!"

Phương Nguyên lau miệng.

"Há, không nghĩ tới ngươi đối với đồ cổ có hứng thú, chẳng lẽ còn muốn kiêm tu hệ khảo cổ?"

Tôn Kiến chỉ cươi cười.

"Chỉ là nghe nói náo nhiệt mà thôi, vừa vặn mượn xe Jeep không cần lập tức

còn, còn có thể lại lợi dụng xuống không phải. . . Hôm nay làm phiền học trưởng, buổi tối ta xin mời ăn thịt dê xỏ xâu!"

"Cái này cảm tình được!"

Tôn Kiến vui cười hớn hở, rất sảng khoái hào phóng.

Cái này Báo Thân tự, chính là cổ đại một cái có tiếng thiền viện, lập quốc sau khi, lại trải qua một phen cải tạo, lúc này không chỉ có thành một chỗ có tiếng văn hóa khu phong cảnh, càng có lượng lớn quầy hàng, tự phát hội tụ bán một vài thứ.

Tuy rằng có đồ cổ trân phẩm, nhưng hàng nhái đồng dạng không ít, chỉ là hoàn cảnh tương đối khá.

Phương Nguyên đi tới đầu, liền thấy đại thụ nùng ấm, nội viện liền lang, dòng người rộn ràng, lại có mấy trăm to to nhỏ nhỏ quầy hàng, có thể nghe được đến từ cả nước các nơi khẩu âm, bày ra vật phẩm cũng là cổ quái kỳ lạ, bao la muôn vàn.

"Lần này đến, cũng chỉ là xem cái náo nhiệt thôi. . . Ồ? Phương Nguyên ngươi vẫn đúng là muốn mua a?"

Tôn Kiến mới vừa phát ra một tiếng thở dài, liền thấy Phương Nguyên dừng lại ở một cái quầy hàng bên trên, ngồi chồm hỗm xuống lật xem, một bộ đại có hứng thú dáng dấp.

"Ừm. . . Nhìn rất có thú!"

Phương Nguyên cầm lấy một cái búp bê sứ, trên mặt mang theo một điểm nụ cười quái dị.

Cái này búp bê sứ đầu lớn chân tròn, có chút bất đảo ông mùi vị, phía trên bôi lên màu sắc rực rỡ vệt sáng, ngây thơ đáng yêu, lấy Tôn Kiến ánh mắt, vừa nhìn liền biết tuyệt đối không là cái gì đồ cổ, trái lại là đem ra lừa gạt tiểu hài tử đồ

vật.

Chỉ là nhìn thấy Phương Nguyên như thế say sưa ngon lành mà nhìn, nhất thời không nói gì.

"Vị bạn học này ngươi nhãn lực thật tốt, nhà ta tổ tông nhưng là ở tiền triều trong hoàng cung chờ qua. . . Chuyện này. . ."

Cái kia chủ quán mồm miệng linh hoạt, nhìn thấy khách tới cửa, há mồm liền đến, bất quá một cái ba tấc không nát miệng lưỡi nói xong lời cuối cùng, cũng cảm thấy tựa hồ có hơi quá không tới: "Đây chính là lúc trước những kia bối lặc gia chơi đùa vật thập, hoàn toàn tương tự, mua một đôi trở lại, nhiều vui mừng a!"

"Ngài nếu như coi trọng, cho cái mười đồng tiền lấy đi!"

"Thôi đi!"

Tôn Kiến không nhìn nổi: "Ngươi đi Tây Hán nơi đó, mười đồng tiền có thể kéo một xe đến!"

"Ha ha!"

Chủ quán biết gặp phải biết hàng, ngượng ngùng nở nụ cười một câu: "Không giống nhau! Không giống nhau, ta những thứ này, nhưng là chuyên môn mở cơ khí làm, ngươi xem cái này sắc sơn, bên trong bỏ thêm có thể nhiều cái kia cái gì. . . Hóa học thành phần đây!"

"Phốc!"

Tôn Kiến ở một bên, nghe được thực sự không nhịn được cười, lại có chút âm u.

Loại này công nghiệp sản phẩm so với thủ công sản phẩm mạnh, tăng thêm hóa học vật chính là tốt tư tưởng, có thể quả thật ngu muội buồn cười, nghiền

ngẫm lại làm người hoang mang.

Phương Nguyên càng là không nhịn được cười: "Quên đi, cho ta nắm ba cái đi! Ta cho cái ba khối, ngươi xem coi thế nào?"

Hắn con mắt trong quang mang lóe lên, nhanh chóng chọn ba cái.

Cái này mấy cái em bé tuy rằng đơn sơ, nhưng giữa hai lông mày ẩn mang thần vận, cũng không phải dùng cơ khí khuôn đúc có thể làm ra đến, tất nhiên là thủ công chế tác.

"Ba khối, quá thấp. . ."

Chủ quán trên mặt mang theo ngượng nghịu: "Đây chính là ta tổ tiên truyền xuống. . ."

"Chờ đã, ngươi vừa nãy không phải còn nói mở đại cơ khí làm được sao?"

Tôn Kiến kéo Phương Nguyên: "Quên đi, đi cái khác quầy hàng đi!"

"Ai. . . Chờ chút!"

Chủ quán vội vã hô to: "Được, hôm nay coi như ta mắt bị mù, ba khối liền ba khối."

"Ba khối tiền, vẫn là quá cao một điểm!"

Phương Nguyên hình như có chút do dự, theo tay cầm lên sạp hàng trên mặt khác một bản sách cổ: "Ta bình thường thích xem điểm sách, lại thêm vào cái này, ba khối tiền ta liền mua."

"Thành!"

Chủ quán nhìn lướt qua, liền thấy sách này đáng thương, có rất nhiều lỗ sâu đục, vẻ ngoài không tốt, chính là cùng chính mình những thứ này thượng vàng

hạ cám vụn vặt cùng nhau từ trong nhà đưa đến rách nát, thậm chí ngay cả phong bì đều nhiễm ô uế, một nửa không thấy rõ, lập tức sảng khoái đồng ý.

"Ai. . . Phương Nguyên ngươi quá lãng phí."

Phương Nguyên chính mình ra tiền, Tôn Kiến không thể nói cái gì, chỉ có thể hung hăng thở dài.

"Thiên kim khó mua trong lòng được chứ, ta xin mời học trưởng đi ăn thịt dê!"

Phương Nguyên tỉ mỉ bắt tay trên búp bê sứ, lại là cười đến không ngậm mồm vào được.

Có Hỏa Nhãn Kim Tinh, muốn phát chút ít tài thực sự lại khá đơn giản.

Cái này mấy cái búp bê đất mặt ngoài chỉ là bình thường, nhưng nội bộ trên thực tế cất giấu không ít thứ tốt, lúc này hắn liền nhìn thấy một khối trầm hương, còn có mấy khối châu ngọc cái gì.

Dù là lấy lúc này giá thị trường, cũng có thể có thể bán ra giá tiền không tệ đến.

Dù sao bắt đầu tu luyện, thế nào cũng phải kiếm lời điểm bổng lộc, bằng không rất khó bổ khuyết tiêu hao a.

Cho tới trong túi sách cổ, thì lại càng là niềm vui bất ngờ.

"Cái này trong sách cổ, có tường kép. . . Đồng thời chỉ là mặt ngoài văn tự, liền ẩn giấu đi một tia chân pháp ý nhị, hiển nhiên không phải chuyện nhỏ. . . Bằng vào cái này, liền có thể xác định bên trong ẩn giấu, quá nửa là cùng cổ đại tu luyện có quan hệ đồ vật. Xem ra cái kia chủ quán vừa bắt đầu không có nói dối, có tổ tông ở trong hoàng cung hỗn qua, thuận không ít thứ tốt đi ra. . ."

Phương Nguyên quay đầu lại, nhìn Báo Thân tự cao to kiến trúc, bỗng nhiên

suy tư: "Không nói những cái khác. . . Nơi này cửa hàng, hoàn toàn có thể đầu tư một cái a, lấy nhãn lực của ta, sau này quả thật là nửa năm không khai trương, khai trương ăn nửa năm, tu luyện tài nguyên đều có chỗ dựa rồi. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 396: Quyền Pháp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 397: Mở Cửa Tiệm

Quân huấn qua đi, liền bắt đầu chính thức học tập.

Tây Kinh đại học sinh hoạt, trải qua rất là phong phú.

Ở Phương Nguyên ngồi nghe hai cái hệ bên trong, đối với hắn đến rất là bình tĩnh, nhiều nhất vừa bắt đầu thoáng kinh ngạc hắn tuổi, sau đó liền chuyển thành bình thản.

Truyền thuyết trong mỹ nữ vừa gặp đã thương, còn có đời thứ hai đến giẫm ngạnh, một cái đều không nhìn thấy, trái lại để Phương Nguyên có chút thoáng hơi thất vọng.

"Cũng đúng. . . Tới chỗ này đọc sách, đều là các tỉnh học bá, học bá gặp học bá, tranh cũng không kịp, nơi nào còn có cái khác tâm tư. .. Còn liên nghị hoạt động cái gì, cũng sẽ không tìm ta. . . Ta tuổi quá nhỏ. . ."

Phương Nguyên có chút buồn bực, đàng hoàng nghe giảng bài, viết bút ký. . . Mỗi ngày tự học lúc, lại đi đến lớp của mình.

Hạ giáo sư hiển nhiên quan hệ rất cứng, cho 'Thần đồng ban' tranh thủ đến một gian chuyên dụng phòng học, dùng để vì cái khác trụ cột không vững chắc thần đồng đám người học bù.

Bởi vì nghiệm chứng quá cao bên trong chương trình học duyên cớ, Phương Nguyên là số ít mấy cái không cần học bổ túc người, vừa tiến vào phòng học, nhất thời chọc chút khinh thường.

'Ân. . . Đây mới là một cái lớp học nên có dáng vẻ a. . . Bằng không cũng quá

thật không thú vị điểm. . .'

"Này! Lâm Tinh!"

Hắn tự nhiên ở bạn học thêm bạn cùng phòng Lâm Tinh đối diện ngồi xuống, nhìn hắn bãi đặt trên tay điện tử nguyên kiện: "cấp ba lịch sử cùng địa lý khó không? Có muốn hay không ta cho ngươi học bù?"

Nhấc lên cái này, Lâm Tinh mặt liền đen kịt lại.

Hắn tuy rằng động thủ năng lực rất mạnh, lại là năng lượng cao thấp phân điển hình, vừa nhìn văn hóa khóa liền đau đầu, càng không cần phải nói văn học vị nghệ thuật loại.

"Ha ha. . ."

Nhìn thấy hắn bộ dạng này, Phương Nguyên đúng là cảm giác tâm tình một thoáng trở nên khá hơn không ít.

Lúc này nhìn trên bục giảng Hạ Thiên Minh giáo sư, lại mang theo điểm đồng tình mùi vị.

Ai. . . Cái gọi là thần đồng, ở phương diện khác mà nói, chính là trăm phần trăm không hơn không kém vấn đề thiếu niên a, có thể đem cả lớp mười mấy vấn đề thiếu niên chỉnh hợp lại cùng nhau, còn không xảy ra chuyện gì đến, cũng thực sự là làm khó hắn.

"Hạ giáo sư!"

"Là Phương Nguyên bạn học a, có chuyện gì sao?"

Hạ Thiên Minh trên đầu có thêm chút tóc bạc, nhìn thấy Phương Nguyên, vẫn là đẩy ra nụ cười.

So với cái khác lao tâm lao lực hàng đầu thiên tài, cái này Phương Nguyên lại

là nhất làm cho hắn bớt lo một cái.

"Ta cảm thấy, trước mắt kiến thức đối với ta mà nói vẫn là nông cạn điểm, hi vọng có thể nhiều mở ra mấy cái hệ ngồi nghe. . . Tốt nhất là có thể trực tiếp đi phòng thí nghiệm làm nghiên cứu!"

Phương Nguyên đem yêu cầu của chính mình nói ra.

"Phốc!"

Hạ Thiên Minh đang uống trà, lúc này suýt chút nữa sặc đến: "Đại học chương trình học còn nông cạn? Ngươi nghĩ trực tiếp đọc nghiên cứu sinh cùng tiến sĩ sao?"

"Nếu như có thể. . ."

Phương Nguyên gật gù.

". . . Cái này ta tạm thời cũng không thể trả lời chắc chắn ngươi, tiến vào cái khác giáo sư phòng thí nghiệm quan sát nghiên cứu, tám thành là không được, nhưng mở ra hệ khác ngồi nghe, không có vấn đề, ta còn có thể chuẩn bị cho ngươi đến một tấm đặc biệt thẻ mượn sách, có thể mượn đọc thư viện tất cả tư liệu văn hiến, cũng không cần chịu đến trả sách thời gian cùng số sách hạn chế!"

Suy nghĩ xuống, Hạ Thiên Minh trả lời.

"Như vậy cũng tốt, tạ ơn lão sư!"

Phương Nguyên cũng biết hiện tại liền muốn cầu viện lý nghiên cứu có chút không đủ phân lượng, có thể lấy được những thứ này cũng là không sai, lúc này cúi mình vái chào.

"Đứa nhỏ này. . ."

Chờ đến sau khi hắn rời đi, Hạ Thiên Minh hướng về phía cốc uống trà run

lên nửa ngày, lại móc ra một khối khăn tay, nhẹ nhàng lau chùi kính mắt trên .

Luận trí lực, đối phương hay là hắn lần này thu hoạch lớn nhất, đồng thời cũng vô cùng bớt lo.

Mà vừa tiến vào đại học, một phen nghiêm mật thể kiểm cũng là thiếu không được, không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Đơn thuần não vực phát đạt, đó là rất nhiều nhà khoa học đồng dạng đều có đặc thù, càng không coi là cái gì.

Nhưng không biết tại sao, người học sinh này, chính là cho hắn một loại dường như bao phủ sương mù cảm giác, nhìn không thấu a. . .

. . .

Xong xuôi những thứ này chuyện sau khi, Phương Nguyên cũng không có cùng một đám thằng nhóc ôn tập cấp ba chương trình học hứng thú, trực tiếp rời đi phòng học.

Sáng sớm gió nhẹ mang theo nhỏ bé dày đặc lạnh lẽo, sương mù nhẹ chưa tiêu, ánh bình minh vừa ló rạng, tràn ngập một loại yên lặng mùi vị.

Ở trường học hồ nước bên trên, khắp nơi có thể thấy được rèn luyện cùng tản bộ đám người, lấy túm năm tụm ba thanh niên học sinh chiếm đa số, cũng có mấy cái tóc trắng xoá lão đầu giáo sư loại hình, hay là còn có cư dân phụ cận.

Nhìn từng cái từng cái ăn mặc màu trắng quần áo luyện công đại gia bác gái, chậm rãi múa lên trường kiếm trong tay, cùng chu vi nắng sớm hòa làm một thể, tựa như một bộ tên là 'Ở nhân gian' tuyệt mỹ tranh phong cảnh.

'Đáng tiếc. . . Như vậy thời gian, có thể duy trì bao lâu đây?'

Phương Nguyên cầm nắm đấm.

Hắn lúc này, có thể rõ ràng cảm giác được chính mình tốc độ tu luyện không ngừng tăng nhanh.

"Mấy trăm năm tuyệt thiên địa thông sau khi, Linh Tử nồng độ, lại muốn tăng cường đến một cái phong trị sao?"

Trong lòng yên lặng nghĩ, Phương Nguyên tìm cái trống trải địa bàn, bắt đầu tu hành Dẫn Đạo thuật.

Trước nhìn cái kia Trần Bác Ngũ Hình quyền, còn có Thanh Nang Kinh bổ luận, đối với hắn mà nói cũng có một chút dẫn dắt, lúc này Dẫn Đạo thuật động tác liền càng ngày càng hòa hoãn, mơ hồ trong lúc đó, lại mang theo điểm tiên hạc giương cánh, Sư Hổ khẽ bước mà đi mùi vị.

'Có lẽ bộ này Dẫn Đạo thuật cũng có thể sửa lại một chút, gọi là Ngũ Cầm Dẫn Đạo Thuật. . . Tập luyện năng lực dưỡng khí duyên niên, so cái gì thể thao muốn tốt lắm rồi. . .'

Phương Nguyên ý thủ đan điền, một bộ Dẫn Đạo thuật đi xuống, liền nhìn thấy bên cạnh một tên thầy giáo già, tựa hồ đã nhìn rất lâu.

"Vị bạn học này. . . Ngươi bộ này thuật dẫn đạo, rất có mùi vị a!"

Xem thấy Phương Nguyên con mắt nhìn sang, thầy giáo già cười ha hả nói: "Chẳng lẽ ngươi vẫn là cái gì võ thuật thế gia truyền thừa?"

"Ha ha. . . Điền giáo sư nói đùa rồi, đây chỉ là bình thường Dẫn Đạo thuật thôi, ta từ trong cổ thư nhìn thấy, tùy tiện luyện một chút. . ."

"Ác? Ngươi biết ta?"

Điền giáo sư tuổi sáu mươi có hơn, tóc bạc trắng lại là rất có ánh sáng lộng lẫy, sắc mặt hồng hào, lúc này thấy Phương Nguyên, lại cũng cảm thấy có chút quen mắt.

"Hừm, ta đã từng ngồi nghe qua mấy đoạn ngài chủ giảng đông y chương trình học, xem như là được ích lợi không nhỏ đi!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười.

"Thì ra là như vậy!"

Điền giáo sư gật gù: "Bây giờ có thể chăm chú đông y học sinh, đã rất thiếu, ngươi là Hạ Thiên Minh vị thiên tài kia ban chứ? Hạ tiểu tử bản tâm mặc dù không tệ, nhưng để một đám tiểu hài tử đến, ai. . . Thực sự là có chút dục tốc bất đạt. . ."

Đông y lý niệm, thiên hướng tại tự nhiên hài hòa, đối với Hạ Thiên Minh làm cái kia một bộ không có cái gì tốt cái nhìn.

Nhưng cái này Điền giáo sư lại là đối với Phương Nguyên vài phần kính trọng, đặc biệt đang hỏi mấy vấn đề sau khi, càng là có cảm giác tri kỷ: "Phương Nguyên bạn học, ngươi tổ tiên chẳng lẽ là đông y thế gia?"

"Ha ha. . . Ta đến từ Sơn Hải thị cô nhi viện, những thứ này đều là chính mình đọc sách, còn có học tập mà đến!"

Phương Nguyên sờ sờ mũi.

"Như vậy a. . . Ta xin lỗi. . . Đáng tiếc, lấy ngươi bản lĩnh, có thể làm nghiên cứu sinh, chỉ là đông y chi đạo, trọng ở thực tiễn, không ngồi đường mười năm, vọng, văn, vấn, thiết công phu, vẫn là khó có thể thành thục a. . ."

Đông y là một môn kinh nghiệm học, lão thầy thuốc vĩnh viễn so với tân y ăn sống hương, cái này cũng là chuyện không có cách giải quyết.

Điền giáo sư đi mấy bước, lại có chút tiếc hận: "Đáng tiếc. . . Lão đầu tử trên tay không có gì nghiên cứu khoa học hạng mục, bằng không nhất định kéo ngươi tới làm người phụ tá."

Xem ra ở niên đại này, giáo sư đại học tranh kinh phí, nghiên cứu sinh làm phụ tá nắm tiền lương, cũng đã có truyền thống a.

Phương Nguyên thấy vậy, trong lòng yên lặng nghĩ, mỉm cười.

Điền giáo sư thấy hắn không kiêu không vội dáng dấp, lại là con mắt càng sáng hơn mấy phần, lại hàn huyên vài câu, cái này mới rời khỏi, quyết định ngày sau phải cố gắng quan tâm xuống cái này mầm mống tốt, dù là cái học sinh dự thính.

"Nên đi!"

Phương Nguyên vòng quanh hồ nhỏ đi rồi vài vòng, chợt không có gì bất ngờ xảy ra, liền nhìn thấy con mắt đỏ đến mức cùng thỏ như thế Trần Bác.

Từ khi đêm đó bị mở ra khiếu sau khi, tiểu tử này võ công tăng nhanh như gió, chỉ cần lại điều dưỡng một thời gian, trăm phầm trăm có thể đột phá Thông Kình bình cảnh.

Đương nhiên người thiếu niên rất thích tàn nhẫn tranh đấu, làm sao có khả năng nuốt được trong lòng hờn dỗi, lại thêm vào võ công gia truyền truyền ra ngoài lo lắng, tựa hồ nhận định hung thủ ngay khi trường đại học bên trong, mỗi ngày ở các nơi đứng thủ.

Làm sao Phương Nguyên nghĩ muốn ẩn giấu, dù là lúc này từ hắn đối diện đi qua, cái này mắt hồng thỏ cũng không nhận ra được, chỉ có thể là trắng luyện tập.

. . .

"Học đệ, cái này một cái trong đình, ngày sau chính là ngươi. . ."

Báo Thân tự, Tôn Kiến cùng Phương Nguyên đi vào một cái cửa hàng, trong lời nói bên ngoài tràn đầy ước ao: "Hiện tại đất nước phát triển lên rồi, văn chơi thị trường cũng không sai, cái này cửa hàng sau đó dù là chỉ là bày đặt thu thuê,

cũng có thể một ngày thu đấu vàng a. . ."

"Thu thuê có chút lãng phí, không bằng chính mình mở cái điếm tới chơi chơi!"

Phương Nguyên xoa xoa tủ kính đài, trên mặt mang theo một nụ cười: "Nói thật. . . Ta cũng không nghĩ tới khối này dương chi ngọc dĩ nhiên như vậy quý hiếm. . ."

Trước kiếm lộ đồ vật, ngoại trừ Di Lặc Phật giữ lại ở ngoài, cái khác cũng toàn bộ bán.

Đồng bạc cùng kim thỏi chỉ là bình thường, xem là tiền ăn, đúng là còn có một khối dương chi ngọc, óng ánh long lanh, vẻ ngoài không sai, thậm chí còn là đồ cổ.

Thịnh thế đồ cổ, loạn thế vàng, lúc này đồ cổ giá cả tự nhiên dọc theo đường đi trướng, dù là bán đổi lấy cái này cửa hàng, Phương Nguyên cũng cảm thấy có chút thiệt thòi.

Bất quá làm ăn thôi, mình thích là được.

Dù sao, trên tay hắn còn có một cái đáng giá tiền nhất trầm hương Di Lặc đây.

"Mở cửa tiệm, cửa hàng đồ cổ? Trong này nước nhưng là rất sâu a!"

Tôn Kiến cảm giác mình càng ngày càng xem không hiểu cái này tiểu học đệ.

"Ta đi hệ khảo cổ nghe qua mấy lần khóa, nhãn lực hắn là vẫn tính không kém. . . Đồng thời không phải còn có một cái Trấn điếm chi bảo sao?"

Phàm là đồ cổ điếm, thế nào cũng phải có như vậy một hai kiện hàng thật đến hấp dẫn hành gia, theo Phương Nguyên, cái kia trầm hương Di Lặc liền vô cùng thích hợp.

Đồng thời, hắn luôn cảm thấy cái này tượng gỗ bên trên, có một điểm thần bí khí tức, có lẽ có thể xem là mồi câu cá, câu đến cá lớn đây.

"Học trưởng , ta nghĩ xin mời một hai người xem điếm, không biết ngươi có hay không con đường?"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên không khỏi nở nụ cười.

"Há, không bằng tìm cái sinh viên đại học làm sao? Ở kinh thành, vẫn có không ít làm việc ngoài giờ người đâu."

Tôn Kiến nói.

"Hừm, ta một tháng cho ba mươi khối, thứ bảy chủ nhật giải lao, còn lại mỗi ngày đến nửa ngày là được. . . Hai người, đầy đủ!"

Phương Nguyên hào khí vung tay lên.

"Chà chà. . . Như thế điều kiện tốt, ngay cả ta đều có chút động tâm. Ngươi yên tâm, nhất định cho ngươi tìm hai cái người đàng hoàng."

Tôn Kiến gật gù, hiện ở một cái nhà xưởng cao cấp thành thục công tiền lương cũng chỉ đến như thế, tự nhiên không lo chiêu không tới người, đây chính là cho mình chỗ tốt nơi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 398: Đặt Móng

Xuân đi thu đến, thoáng qua đến địa cầu lịch 1003 năm.

Se lạnh đông hàn vẫn chưa tản đi, nửa đêm lúc, dù là khắc cốt nhất nghiên cứu học sinh từ lâu không chống đỡ nổi, tiến vào ấm áp ổ chăn.

Phương Nguyên lại là rất sớm liền nói phục Hạ Thiên Minh lão sư, từ trong túc xá chuyển đi ra.

Lúc này tùy ý tìm một chỗ rừng cây nhỏ, chuẩn bị kiểm tra chính mình một năm qua thành quả.

Phải đem phàm thể đổi thành Linh Tử thể chất, dùng tiên hiệp lại nói, chính là phải đem người bình thường tự dưng xuất hiện đề cao ra 'Linh căn' đến, cái này độ khó tự nhiên không nhỏ.

Lại thêm vào thế giới này đến cùng vẫn là quy tắc quá mức nghiêm khắc, Linh Tử nồng độ tuy rằng khôi phục, vẫn cứ chỉ là trong hoang mạc một chút thanh tuyền, cho dù là Phương Nguyên, cũng đến bỏ ra hơn một năm, mới hoàn thành toàn bộ đặt móng quá trình.

Cái này vẫn là lấy gần nhất một năm qua, Linh Tử nồng độ lên cao không ngừng phúc, bằng không Phương Nguyên phỏng chừng, chính mình ít nhất đến có thời gian ba năm, mới có thể đem Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật tầng thứ nhất tu luyện đến viên mãn.

"Hô. . . Hấp. . ."

Lúc này, nương theo thật sâu hô hấp, trên trời ánh trăng đều tựa hồ mông

lung một thoáng, bị vặn vẹo thu nạp vào đan điền.

Một đạo thanh lưu ở toàn thân đền đáp lại, nhất thời làm thuộc tính lan bên trong, Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật một cột mặt sau 99. 99% lại tăng thêm một điểm, triệt để hóa thành viên mãn.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, Phương Nguyên liền cảm giác chấn động toàn thân, một loại thần bí biến hóa, lập tức ở trong người hình thành rồi tuần hoàn.

Dòng máu gia tốc, sắc mặt đỏ chót, lượng lớn mồ hôi từ lỗ chân lông bên trong bị gạt ra khỏi đến, mang theo một điểm tanh hôi tạp chất.

"Ta chuyện này. . . Cũng coi như là cổ đại dịch kinh tẩy tủy chứ?"

Phương Nguyên hai ba lần cởi áo khoác, cũng không sợ hàn ý lạnh lẽo, trực tiếp nhảy vào hồ nhỏ, thanh tẩy trên người ô uế.

Một lát sau, hắn bò lên bờ, lau khô thân thể, lại nhìn một chút chính mình thuộc tính:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 1. 0

Khí: 1. 0

Thần: 1. 0

Chức nghiệp: ? ? ?

Tu vị: ? ? ?

Kỹ năng: Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật (tầng thứ nhất (viên mãn))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp một) "

"Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật tầng thứ nhất viên mãn: Thân thể cải tạo hoàn thành , hóa thành Linh Tử sự hòa hợp thể chất! Khí Cảm tăng cường!"

"Linh Tử sự hòa hợp thể chất, trên thực tế chính là Tiến Hóa giả. . ."

Phương Nguyên thoáng nhắm mắt, lúc này rốt cục không cần thực hiện châm cứu dẫn dắt, một ý nghĩ liền có thể cảm ứng được trong hư không Linh Tử, chỉ tiếc, vẫn là quá ít quá ít, dường như trong hoang mạc ốc đảo.

"Đúng là dưỡng ra một điểm Linh khí, có thể thoáng khiến dùng một chút, y thuật khôi phục hơn nửa!"

Hắn nghiêng đầu suy nghĩ một chút, bỗng nhiên vung tay lên.

Xèo!

Lóe lên ánh bạc, một loạt ngân châm liền thẳng tắp đinh ở bên cạnh tùng bách mặt ngoài, nhập gỗ ba phân.

Chỉ là này một bộ khó lòng phòng bị ám khí thủ pháp, mấy trượng bên trong, thậm chí so với hỏa khí cũng còn tốt dùng, cái khác cao thủ võ lâm cái gì, Hóa Cảnh phía dưới, cũng là đến bao nhiêu chết bao nhiêu.

Đến một bước này, liền thoáng có điểm phòng thân lực lượng.

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi cười lạnh một tiếng.

Lúc trước hắn dọn ra, nhưng là đã từng cảm nhận được qua mấy lần theo dõi giám thị, vì thế không thể không ẩn nhẫn mấy tháng, giám sát mới trở nên rộng rãi chút, nhưng đến hiện tại cũng không có triệt để huỷ bỏ.

Cái này hướng về tốt nói, là chăm sóc, để ngừa vạn nhất, dù sao vẫn là mười

lăm, mười sáu tuổi thiếu niên, thế nào cũng phải trông giữ một, hai.

Có thể đáp ứng chuyển ra ký túc xá, chính là tất yếu đánh đổi.

"Bất quá. . . Cũng gần như!"

Phương Nguyên phỏng đoán tự thân biến hóa: "Kiến thức lắng đọng ta đã đầy đủ, lúc này lại ném ra món đồ gì đến, mặc dù có chút chói mắt, nhưng cũng không tính kinh thế hãi tục, sẽ cho người hoài nghi Lão Quỷ phục sinh. . ."

"Không gây nên chú ý, như thế nào thu được thượng cấp coi trọng? Tiến vào chân chính hạt nhân nghiên cứu bên trong đây?"

Tuy rằng hơn một năm nay đến, dựa vào Điền giáo sư đáp lên tuyến, Phương Nguyên cũng mò đến mấy cái hạng mục, có thể đánh làm trợ thủ, kiếm lời điểm bổng lộc, thậm chí tình cờ lợi dụng dụng cụ thí nghiệm, nhưng khoảng cách chính mình tưởng tượng, vẫn là chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm.

Trước là còn muốn giấu dốt, nhưng hiện tại tầng thứ nhất Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật hoàn thành, lại là ít đi không ít kiêng kỵ.

. . .

Báo Thân tự.

Hành công một đêm sau khi, Phương Nguyên lẫn vào trong dòng người, lại mua chén sữa đậu nành, mấy cái thịt lừa nướng, đi tới tiệm của mình bên trong.

"Ông chủ đệ đệ chào buổi sáng!"

Lúc này mệnh danh là 'Vấn Tâm Trai' đồ cổ phô từ lâu mở cửa, bên trong nhân viên cửa hàng là một tên chừng hai mươi tuổi học sinh, nhìn thấy Phương Nguyên, lập tức ánh mắt sáng lên chào hỏi.

"Ta không phải nói sao, trực tiếp gọi ta Phương Nguyên hoặc là ông chủ. . ."

Phương Nguyên lườm một cái, đi vào trong cửa hàng, nhìn thấy sáng sủa sạch sẽ, cũng rất là thoả mãn.

Tôn Kiến cho mình chiêu hai cái nhân viên cửa hàng, buổi sáng là Đinh Thu Ngữ, buổi chiều là Triệu Lệ Hồng, hai người đều là phụ cận đại học học sinh, đi ra làm việc ngoài giờ, một cái công tác nửa ngày, thay phiên trách nhiệm , ngược lại cũng không tính rất mệt.

Cái này Đinh Thu Ngữ là người phương bắc, có phương bắc cô gái đặc biệt phóng khoáng cùng trong sáng, nhìn thấy Phương Nguyên tuổi nhỏ hơn nàng, luôn yêu thích trêu đùa hai lần, lâu dần cũng là thói quen.

"Ông chủ đệ đệ hôm nay làm sao rảnh rỗi đến trong cửa hàng đây?"

Đinh Thu Ngữ nắm chổi, cười híp mắt hỏi.

Đối với cái này Tiểu lão bản, nàng có hiếu kỳ, không chỉ có đặc chiêu tiến vào Tây Kinh đại học, đồng thời còn ở thủ đô đặt mua xuống một cái cửa hàng, thậm chí nghe nói trước hắn, chỉ là cái không còn gì cả cô nhi mà thôi.

Chỉ là điểm ấy, liền làm nàng vô cùng kính nể, đáy lòng lại có chút mềm mại địa phương bị xúc động.

"Ta vừa vặn thể dục buổi sáng đến phụ cận, mang cho ngươi cái thịt lừa nướng!"

Phương Nguyên cười đem món ăn điểm đặt lên bàn: "Ăn trước lại bận rộn đi!"

"Hết bận ăn nữa, ngược lại cũng không có việc gì!"

Đinh Thu Ngữ làm việc nhanh nhẹn, trong miệng cũng không ở không được: "Đoạn thời gian gần đây không khách nhân nào, đúng là có mấy cái coi trọng cái kia trầm hương Di Lặc, bất quá vừa nghe báo giá, cũng đều liếc mắt đi rồi, lão bản ngươi có phải là hàng hàng?"

Nàng cảm thấy người ông chủ này đệ đệ không quá biết làm ăn.

Tuy rằng mở tiệm, nhưng sống không ra sống chết không ra chết một năm qua, chụp rơi thành phẩm cùng các nàng tiền lương ở ngoài, e sợ cũng lợi nhuận không được bao nhiêu, còn không bằng trực tiếp ăn tiền thuê đây.

"Không cần, vẫn là cái kia giá! Ai thích đó mua!"

Phương Nguyên nhấp một hớp sữa đậu nành, thuần hậu tơ lụa vị lăn qua cuống họng, mỉm cười nói.

Cái kia Di Lặc Phật hắn đương nhiên biết được đánh giá, thuần túy dựa theo đồ cổ giá trị, cũng là hai, ba vạn dáng vẻ, hắn một hơi đánh dấu ba mươi vạn đi lên, nói rõ chính là không nghĩ bán ra.

Cái này thứ nhất là mánh lới, hấp dẫn khách hàng.

Thứ hai chính là vì phía trên kia một tia liền hắn cũng có chút nói không rõ khí tức, muốn thả dây dài, câu cá lớn.

Đương nhiên, những thứ này liền không cần cùng nhân viên cửa hàng nói.

"Thu Ngữ, lại là bận rộn à?"

Lúc này, một người thanh niên nhanh chân đi vào cửa tiệm, nhìn thấy Đinh Thu Ngữ, ánh mắt sáng lên: "Ta đến giúp ngươi!"

"Không cần, lão bản ta ở chỗ này đây!"

Đinh Thu Ngữ hiếm thấy có chút ngượng ngùng, cười đánh thanh niên một thoáng: "Đây là ta tiểu đồng hương, Trần Bác! Lão bản ngươi lần thứ nhất thấy chứ?"

"E sợ không phải lần đầu tiên đây."

Phương Nguyên cười hỏi thăm một chút: "Thực sự là không tưởng tượng nổi. . . Đại học chúng ta Tán Thủ Thiên Vương, lại cũng sẽ đến ta loại này tiểu điếm a!"

Cái này Trần Bác, rõ ràng là lần trước bị chính mình nhìn trộm đi Ngũ Hình quyền cái kia.

Lúc này nhìn hắn cất bước trong lúc đó, pháp độ nghiêm ngặt, hiển nhiên đã lên cấp Thông Kình, ở kinh thành đều tính một phương tiểu cao thủ.

"Há, các ngươi đều là Tây Kinh đại học, hắn là nhận thức!"

Đinh Thu Ngữ bừng tỉnh.

"Hóa ra là học đệ!"

Ở nữ nhân yêu mến trước mặt, Trần Bác không hề có một chút nào võ đấu lúc khí tràng, cười đến người hiền lành: "Ta cùng Thu Vũ là bạn tốt, nghe nàng đề cập tới ngươi rất nhiều lần, thực sự là nhận được ngươi chăm sóc!"

"Cái này không có gì!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, lại tiện tay lấy ra mấy cái bình thuốc, đặt lên bàn: "Ừm. . . Còn có trên phương diện làm ăn chuyện, ta chỗ này làm điểm Thông Khiếu hương đi ra, ngươi mỗi ngày nhen lửa một lò, lại tiện thể gửi bán xuống, nhìn hiệu quả."

"Thông Khiếu hương?"

Đinh Thu Ngữ cầm lấy một cái bình thuốc, kéo ra nắp bình, ngửi một cái: "Hương vị. . . Rất kỳ lạ đây!"

"Cái này hương là ta đặc chế, có thể đề thần tỉnh não, điều hòa khí huyết, nên có chút thị trường!"

Phương Nguyên không nhanh không chậm nói.

Trên thực tế, thật muốn tiền tài, hắn mỗi ngày đi Báo Thân tự đi dạo trên một vòng, liền đầy đủ cần thiết.

Cửa hàng này, trầm hương Di Lặc, còn có Thông Khiếu hương cái gì, đều là vì câu cá mà thôi.

Đồng thời, mặt ngoài trên làm một người Tiểu lão bản, cảm giác vẫn là rất tốt, tuy rằng lúc này hộ cá thể còn không thế nào êm tai.

"Tốt, ta cũng nên đi rồi. . ."

Nhìn thấy điếm lão bản ở đây, Trần Bác cũng cảm giác ngay trước mặt người ta lấy lòng có chút kỳ quái, lúc này cáo từ.

Phương Nguyên sau đó đồng dạng đi ra Vấn Tâm Trai, trở lại nơi ở của chính mình.

Hắn hiện tại trụ sở, là thuê một bộ tiểu viện, ngay khi Tây Kinh đại học bên trên không xa, then chốt là diện tích rất lớn, còn có một cái sân nho nhỏ.

Vừa bước vào tiền viện, còn có thể nghe đến một luồng thảo dược mùi vị, đều là hắn tiện tay trồng đồ vật.

Thông Khiếu hương nguyên liệu, tự nhiên cũng là đến từ chính này.

Có trồng trọt dị năng, những thứ này thảo dược dược tính vô cùng không kém, so với rừng sâu núi thẳm bên trong hoang dại nguyên liệu, lại thêm vào cái này phương pháp phối chế cũng là từ sách cổ trên lấy ra đến, nếu là biết hàng người, tự nhiên sẽ bị hấp dẫn mà tới.

"Lắng đọng hơn một năm sau khi, dù sao cũng nên động tác rơi xuống."

Phương Nguyên dọn dẹp một chút, đi tới Tây Kinh đại học, tìm tới Hạ Thiên

Minh.

"Cái gì? Ngươi chuẩn bị xin tốt nghiệp?"

Hạ Thiên Minh nhìn người học sinh này, nhíu mày thành một cái 'Xuyên' chữ.

"Đến, ngươi ngồi trước!"

Hắn có chút đau đầu để Phương Nguyên ngồi xuống: "Nghĩ như thế nào đến muốn tốt nghiệp? Ta đang chuẩn bị đề cử ngươi đi học đây!"

"Nghiên cứu sinh chương trình học, ta cũng nghe qua xem qua hơn nửa, tự học đến gần đủ rồi."

Phương Nguyên hai tay đặt ở trên đầu gối, tỉnh táo nói.

"Nhưng văn bằng không giống nhau! Tuy rằng đại học bao phân phối công tác, nhưng sinh viên hệ chính quy cùng phòng nghiên cứu đãi ngộ, sự phát triển của tương lai không gian, vẫn là một cái thiên, một chỗ địa a. . ."

Hạ Thiên Minh tận tình khuyên nhủ khuyên, làm sao Phương Nguyên chính là một bộ nhận lý lẽ cứng nhắc dáng dấp , khiến cho hắn bất đắc dĩ lắc đầu đầu: "Được rồi. . . Ngươi luận văn tốt nghiệp phương hướng nghĩ kỹ sao?"

"Nghĩ kỹ, liền cổ đông y cùng người hiện đại thể y học phương diện!"

Phương Nguyên hồi đáp.

"Hừm, vậy ta cho ngươi chào hỏi, sắp xếp ở khóa này, tham gia luận văn đáp biện!"

Hạ Thiên Minh gật gù, đưa đi Phương Nguyên, lại ngồi trở lại đến trên ghế salông, rơi vào trong trầm tư.

Sau nửa giờ, hắn rốt cục quyết định, cầm điện thoại lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 399: Truy Tung

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 400: Địa Phược Linh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 401: Thảo Dược

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 402: Chữa Bệnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 403: Luận Văn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 404: Di Sản

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 405: Thời Đại

"Nếu là Phương y sinh ngươi yêu cầu. . . Khục khục. . . Vậy thì nộp lên cho quốc gia đi!"

Lữ lão đầu thì thào nói.

"Ừm. . . Vương viện trưởng, ngươi đến làm vì vị lão tiên sinh này làm một cuối cùng thủ tục đi!"

Phương Nguyên cũng mặc kệ những kia nghĩ 'Lấy mắt giết người' hiếu tử hiền tôn, trực tiếp đẩy ra phòng bệnh, đi tới bệnh viện đa khoa ở ngoài.

Trời đông giá rét vừa đến, sắc trời âm trầm.

Lúc này, như lông ngỗng hoa tuyết, liền lay động tùy ý mà xuống, trong khoảnh khắc đem thiên địa thêm lên một tầng bao phủ trong làn áo bạc.

"Sinh mệnh. . . Chính là như vậy yếu ớt a!"

Phương Nguyên nhắm mắt lại, đã có thể cảm giác được cái kia trong gió ánh nến cuối cùng héo tàn.

"Hì hì. . . Phương ca ca, ngươi đang nhìn cái gì?"

Tôn Tiểu Hồng như một cơn gió chạy tới, khuôn mặt đỏ chót, phun ra bạch khí: "Có tuyết rồi, cũng không bung dù, bên ngoài trời lạnh. . ."

"Chỉ là có chút cảm khái thôi. . . Chúng ta trở về phòng bệnh đi!"

Phương Nguyên sờ sờ Tôn Tiểu Hồng đỉnh đầu, thiếu nữ lập tức thoải mái

nheo mắt lại, phảng phất lười biếng con mèo nhỏ giống như, suýt chút nữa liền muốn phát ra ùng ục âm thanh.

"Lại quan sát mấy ngày, ngươi là có thể xuất viện? Không vui sao?"

Phương Nguyên hỏi: "Ngươi cũng đã có nói, một phút cũng không nghĩ ở cái này trong phòng bệnh ở lại. . ."

"Vui vẻ. . ."

Tôn Tiểu Hồng giật giật mũi, con mắt có chút chờ mong: "Vậy ta sau đó, còn có thể đến thấy đại ca ca sao?"

"Đương nhiên có thể!"

Phương Nguyên gảy gảy trên y phục hoa tuyết, mang theo Tôn Tiểu Hồng trở lại phòng bệnh: "Hôm nay chính là một lần cuối cùng châm cứu! Tần bác sĩ, ngươi cũng ở a!"

"Phương y sư. . ."

Tần Uyển Thanh cắn môi, thần sắc phức tạp, lúc này cúi người chào thật sâu xin lỗi: "Xin lỗi, ta trước hiểu lầm ngài! Còn có. . . Mời ngài thu ta làm học đồ đi, ta cái gì khổ đều có thể ăn."

"Không có cái gì. . . Trước chuyện, đặt ở bất kỳ thầy thuốc trên người, đều là nhân chi thường tình. .. Còn học đồ, ta không thu đồ đệ đệ. . ."

Phương Nguyên sờ sờ đầu: "Bất quá ngươi nếu là có vấn đề gì, ở trong bệnh viện có thể cứ đến hỏi ta!"

"Được rồi! Đa tạ Phương y sư!"

Bất luận Phương Nguyên ở đại học Tây Kinh ở trong danh tiếng có cỡ nào tàn tạ, ở trong mắt Tần Uyển Thanh, đối phương chính là quốc thủ giống như đại

danh y, đương nhiên đáng giá cung kính đối xử.

Lúc này trên mặt nàng có chút ửng đỏ: "Lập tức liền ăn tết. . . Phương y sư nếu như không chê, đến nhà ta ăn một bữa cơm rau dưa thế nào?"

Sau khi nói xong, Tần Uyển Thanh nhất thời ở trong lòng âm thầm mắng chính mình, làm sao đột nhiên liền biến thành như vậy.

Phải biết, ở bên trong bệnh viện, theo đuổi nàng thầy thuốc không ít, luôn luôn đều là không coi ra gì, hiện tại mời một cái nam sinh đến nhà nàng đi, chuyện này quả thật trước nay chưa từng có.

"Chỉ là đơn thuần cám ơn sư yến mà thôi!"

Nhìn Phương Nguyên tuấn tú khuôn mặt, trên mặt nàng càng đỏ, giải thích nói.

"Tết a. . . Lập tức tới ngay năm 1004 . . ."

Phương Nguyên hơi xúc động: "Không cần. . . Trên thực tế, lần này ăn tết, ta không chuẩn bị tiếp thu bất kỳ mời. . . Liền chuẩn bị một người thật tốt yên lặng một chút, lắng đọng một thoáng."

"Vậy thì thật là tiếc nuối a. . ."

Tần Uyển Thanh miễn cưỡng chỉ cươi cười, nhanh chóng tìm lý do rời đi.

. . .

"Hô. . ."

Bận rộn đến giữa trưa sau khi, Phương Nguyên trở lại đại học Tây Kinh, chậm rãi phun ra một hớp bạch khí: "Cuối cùng cũng coi như đều hết bận. . ."

Bệnh viện đông y ba cái ca bệnh, đã đến nơi đến chốn, đón lấy Phương

Nguyên cũng lười lại trở về.

Có tối đa mấy cái thực sự chối từ không xong mời, tình cờ đi tới đó ngồi một hai rồi về chính là.

"Lại mấy ngày, chính là một năm mới a. . ."

Đại địa bao phủ trong làn áo bạc, một mảnh tuyết trắng mênh mang , bởi vì nghỉ đông duyên cớ, đại học Tây Kinh bên trong không ít học sinh đều trở lại từng cái cố hương, nhưng chung quy còn có chút người.

Trống trãi đi xuống trường học, trở nên yên tĩnh mà trống trải.

Lưu thủ các thanh niên sức sống đều là rất mạnh, ở trên thao trường liền nhìn thấy mấy cái màu trắng người tuyết.

Phương Nguyên lúc này không lớn không nhỏ cũng coi như cái danh nhân, bị phát hiện sau khi, lập tức thiếu không được chỉ chỉ chỏ chỏ.

Đặc biệt hắn ngày đó thần thoại như thế luận văn, quả thực thành trò cười.

Đương nhiên, còn có rất nhiều ánh mắt thương hại. Người không biết, trực tiếp cho rằng hắn luận văn không quá quan, không chỉ có phân phối công tác không còn hi vọng, còn muốn lưu lại giáo một năm.

"Tận tình thả lỏng đi. . ."

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, sắc mặt lại là thẫn thờ: "Như vậy thời gian, cũng không dài lắm. . ."

. . .

Giá lạnh đến, vẫn chưa xua đuổi đi ngày lễ vui mừng.

Phương Nguyên xử lý xong trong tay sự tình sau khi, trở về đến tiểu viện ở

trong, ít giao du với bên ngoài, lẳng lặng chờ đợi cái kia một ngày đến.

Đùng!

Chói mắt khói hoa, ở hoa tuyết bồng bềnh giữa bầu trời nổ vang.

Kèn đồng khàn cả giọng mà hống lên, không ngừng tuần hoàn truyền phát tin vui mừng chương nhạc.

Biết Phương Nguyên cô nhi thân phận rất nhiều người, đồng thời hắn lúc này giá trị bản thân không giống, từ lâu hấp dẫn đến rất nhiều chú ý, tỷ như Điền lão, liền hung hăng mời hắn đi tới ăn tết, còn hết lần này tới lần khác trong lúc lơ đãng nhấc lên hắn một cái nào đó cháu gái, thổi phồng đến mức có ở trên trời, lòng đất không có, để Phương Nguyên rất là không nói gì.

Cũng may trong tiểu viện không có lắp điện thoại, đúng là ít đi rất nhiều quấy rầy.

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, lẳng lặng mà đón giao thừa, mãi đến tận nửa đêm 12 điểm, một năm mới đến thời khắc.

"Muốn bắt đầu rồi!"

Hắn thay đổi sắc mặt, bỗng nhiên cảm giác trong thiên địa Linh Tử phảng phất lướt qua một cái nào đó phong giá trị, một thoáng tăng lên dữ dội mấy lần!

Ầm ầm!

Loại này Linh Tử nồng độ mang đến biến hóa, quả thực long trời lở đất.

Trong nháy mắt tiếp theo, dựa vào này cỗ Linh Tử thuỷ triều, Phương Nguyên thân thể liền phảng phất hóa thành một cái động không đáy, tham lam thu nạp linh khí trong trời đất.

Từ lâu ở vào bình cảnh Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật đến này cỗ trợ lực,

trong nháy mắt hoàn thành tầng thứ hai, bắt đầu hướng về tầng thứ ba leo.

"Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật hoàn thành tầng thứ nhất sau khi, thể chất của ta liền hẳn là cùng những kia Tiên Thiên Tiến Hóa giả đem cầm cố, lần này lợi dụng phong giá trị biến hóa thuỷ triều, chủ động hấp thụ, càng là so với bọn họ bị động tiến hóa, có thể thu được càng nhiều chỗ tốt nơi!"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, nhìn mình thuộc tính:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 3. 0

Khí: 3. 0

Thần: 3. 0

Chức nghiệp: ? ? ?

Tu vị: ? ? ?

Kỹ năng: Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật (tầng thứ ba (57%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp một) "

"Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật: Tầng thứ nhất thu được Linh Tử thể chất, Khí Cảm cường hóa, tầng thứ hai thu được Linh khí ngoại phóng năng lực!"

"Không chỉ có đột phá tầng thứ hai bình cảnh, càng là liền tầng thứ ba đều hoàn thành hơn một nửa sao? Đồng thời. . . Tầng thứ hai Linh khí ngoại phóng. . ."

Trước, Phương Nguyên có thể thu nạp Linh Tử , hóa thành Linh khí, nhưng giới hạn tại thân thể bên trong, dù là trị liệu người khác, đều cần dùng ngân

châm độ khí.

Nhưng thu được Linh khí ngoại phóng năng lực sau khi, dĩ nhiên là không giống.

"Thậm chí. . . Bất kỳ phù lục, đạo pháp, thậm chí thao túng pháp khí, đều không làm khó được ta. . . mở ra cái này hạn chế sau khi, thì tương đương với có thi pháp năng lực, đồng thời ta sớm đã có các loại pháp thuật mẫu, một cái liền đem Quách Kinh loại kia thuở nhỏ người tu đạo vượt qua đi. . ."

Tuy rằng thế giới quy tắc có chút không giống, nhưng có thi pháp cho phép sau khi, cũng bất quá là thoáng thay đổi mấy lần mẫu vấn đề.

Phương Nguyên nghiêng đầu suy nghĩ một chút, vỗ tay cái độp, một đoàn ngọn lửa màu da cam liền hiện lên đi ra.

Nhìn thấy này cảnh, trên mặt hắn nhất thời hiện ra một cái mỉm cười: "Thế giới này. . . Không giống!"

. . .

Cùng với đồng thời, Sơn Hải thị.

"Đánh! Đánh hắn!"

Mười mấy tên côn đồ, vây quanh Triệu Đại Ngưu, một trận mãnh đánh: "Để ngươi dám mở cá nướng sạp, cướp việc buôn bán của chúng ta! Cũng không nhìn một chút cái này một con đường làm ăn là ai tráo!"

"Nện! Đem cái này sạp hàng đều đập phá!"

Bùm bùm!

Lượng lớn vỡ vang lên ở trong, nhìn mấy năm tâm huyết phó cho nước chảy, Triệu Đại Ngưu nắm chặt nắm đấm, bên trong đôi mắt hoàn toàn đỏ ngầu.

"Muội, đêm giao thừa đều không khiến người ta sống yên ổn, người này bắp thịt thật cứng!"

Một cái lông vàng lưu manh phi xuống, một cục đờm đặc thổ ở Triệu Đại Ngưu trên mặt: "Đáng tiếc. . . Lại thế nào đi nữa người cao mã đại, còn là một phế vật!"

Ầm!

Mới vừa nói xong câu này, trên mặt hắn liền đã trúng tầng tầng một quyền, hàm răng cùng mũi máu bắn tung toé, cả người đều giống như bị xe va như thế bay ngược ra ngoài, nhìn dáng dấp cho dù may mắn sống sót, một cái nghiêm trọng não rung động cũng là thiếu không được.

"Ặc ặc!"

Triệu Đại Ngưu con ngươi bên trong vằn vện tia máu, trong lỗ mũi thở hổn hển, cái này luôn luôn hàm hậu nam nhân, rốt cục bạo phát!

Ầm! Ầm ầm! !

Hắn tốt xấu cũng là Tiến Hóa giả, có người thường mấy lần tố chất thân thể, quả thực là cái tiểu siêu nhân.

Lần này bạo phát, mười mấy tên côn đồ căn bản không đủ đánh, trong nháy mắt liền nằm một chỗ, kêu rên không ngớt.

"Khốn kiếp, ngươi đi chết đi!"

Không thể không nói, đánh nhau rất dễ dàng nhượng người nhiệt huyết cấp lên đầu, đánh mất lý trí.

Một tên côn đồ cắc ké gầm rú một tiếng, liền lấy ra một thanh đạn hoàng đao, đột nhiên hướng về Triệu Đại Ngưu bụng dưới một đâm.

Răng rắc!

Lanh lảnh tiếng vang truyền ra, lưỡi đao trực tiếp cắt thành hai đoạn.

"Quái. . . Quái vật a!"

Tên côn đồ kêu thảm thiết, chợt liền nhìn thấy nồi đất lớn nắm đấm che ngợp bầu trời nện xuống.

Phốc! Máu bắn tung tóe!

"Ta. . . Ta làm cái gì?"

Sau một hồi lâu, Triệu Đại Ngưu mới tựa hồ phục hồi tinh thần lại, nhìn chu vi khắp nơi bừa bộn, vẻ mặt mờ mịt.

Hắn nhìn tay của chính mình.

Lúc này trên mu bàn tay da thịt, đã biến thành một mảnh màu xanh, phảng phất chất liệu đá, mang theo cứng rắn không thể phá vỡ cảm giác.

"Đây là. . . Món đồ quỷ quái gì đây, chờ một chút. . . Ta thật giống đánh người. . ."

Hắn cúi đầu, nhìn cái kia đánh lén mình lưu manh.

Chu vi một vòng gãy tay gãy chân còn nói được, nhưng tên côn đồ này đầu đều đều bị đánh vào lồng ngực một đoạn, rõ ràng là không sống.

Cách đó không xa, tiếng còi cảnh sát đột nhiên vang lên.

"Ta. . . Ta giết người!"

Hán tử này rốt cục nhớ lại đến tất cả, cũng không có chạy trốn, trái lại quỳ trên mặt đất, ôm đầu khóc rống lên. . .

. . .

Cùng thời khắc đó, kinh thành.

Tôn Tiểu Hồng hỗ trợ nấu ăn, bỗng nhiên tay trượt đi, chém tới ngón tay của chính mình.

"Ô. . . Đau. . ."

Máu thịt trắng dã, màu đỏ huyết châu lập tức thẩm thấu ra , khiến cho nàng nước mắt đều muốn rơi xuống.

Nhưng chợt, vẫn không có chờ đến Tôn Tiểu Hồng tìm miệng vết thương thiếp, trước này điểm miệng vết thương, lại lập tức biến mất không thấy.

"Ồ? Kỳ quái. . ."

Nàng lăn qua lộn lại lại nhìn mấy lần, rốt cục xác thực điểm ấy, không khỏi càng ngày càng đầu óc mơ hồ lên.

. . .

Nào đó dân túc bên trong.

Quách Kinh Quách lão đầu biến sắc, nhìn trước mặt linh quang lấp lóe pháp khí cùng phù lục, trên mặt mơ hồ mang theo kích động: "Không phải ảo giác! Tất cả những thứ này đều là thật sự. . . Tuyệt thiên địa thông thời đại. . . Đi qua!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 406: Tập Kích

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 407: Nghiên Cứu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 408: Cấm Ma

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 409: Bệnh Tình

Vấn Tâm trai.

"Xin lỗi. . . Lão bản chúng ta thật sự không tại! Thông Khiếu hương cũng không có trữ hàng. . ."

Đinh Thu Ngữ cùng Triệu Lệ Hồng đều ở, cười theo, đem cái cuối cùng khách nhân đưa đi, nhìn đối phương cố ý lưu lại 'Tiền đặt cọc', đều là cười khổ.

"Ai ya. . . Cái này một tờ sợ không phải có hết mấy vạn đi "

Đinh Thu Ngữ đếm đếm, có chút líu lưỡi: "Ông chủ đệ đệ thật là cái năng nhân, tiện tay làm cái này Thông Khiếu hương, lại đều tốt như vậy bán, ta xem liền ngay cả bán đồ cổ đều không như thế kiếm lời chứ?"

"Đúng đấy!"

Triệu Lệ Hồng cũng là thanh xuân tràn trề sinh viên đại học, lúc này liền bỡn cợt cười nói: "Nếu như bàng lên người ông chủ này đệ đệ, cả đời liền không cần sầu. . . Đinh tỷ ngươi cần phải nỗ lực a!"

"Tìm đường chết đây, nha đầu ngươi cũng không phải không biết ta tình huống. . ."

Đinh Thu Ngữ lườm một cái: "Bất quá Trần Bác gần nhất cũng biến thành kỳ kỳ quái quái, lão nói cái gì muốn đột phá Hóa Cảnh, người đều nhanh ma run lên. . . Lần trước cũng hỏi ta muốn Thông Khiếu hương, chuẩn bị ra tiền mua một nhóm đây!"

"Gần nhất kỳ quái chuyện, nhiều lắm đấy!"

Triệu Lệ Hồng sắc bỗng nhiên trở nên rất thần bí: "Trường học của chúng ta mặt sau con đường kia, thì có người nghe đồn, nói nhìn thấy quỷ!"

"Còn có, Tây Nhị con đường cái kia một đám lớn, nói là hỏa hoạn, nhưng có người lời thề son sắt nói nhìn thấy Hỏa Đức Tinh Quân gia gia đây. . ."

"Ngoài ra, thành tây cây hoè già, còn có thành Đông Long vương giếng, đều có người nhìn thấy dị dạng. . . Không được không được, thói đời thay đổi, ta xem hay là đi núi Thanh Phượng trên miếu tướng quân, cầu cái linh phù đến tránh tị tà đi!"

. . .

Triệu Lệ Hồng làm như có thật bài ngón tay.

"Triệu đại tiểu thư, xin nhờ. . . Ngươi nhưng là thời đại mới sinh viên đại học, làm sao đầy đầu phong kiến bã?"

Đinh Thu Ngữ trợn tròn mắt, lại hơi nghi hoặc một chút: "Ồ? Núi Thanh Phượng trên miếu tướng quân, này tên gọi tốt quen tai a. . ."

"Gần nhất truyền tới, có người nói nguyên bản chỉ là toà bình thường từ miếu, đến một cái lão đạo trưởng, có thể thần! Có thể coi tay, đoạn họa phúc, cầu tử đưa tử đây!"

"Khục khục. . ."

Đinh Thu Ngữ càng không nói gì: "Cầu tử? Cái này tựa hồ là đưa tử Quan Âm nghiệp vụ, cùng miếu tướng quân vừa nghe liền không giáp với chứ?"

"Quản hắn giáp với không giáp với, linh nghiệm là được. . . Ngươi ngẫm lại xem, ông chủ bị mang đi lâu như vậy, tin tức hoàn toàn không có, chúng ta cũng đi cầu cầu, bảo đảm hắn cái bình an mà! Vạn nhất ông chủ thật gặp phải cái gì

bất trắc, cũng tốt cho hắn nhiều thiêu điểm tiền giấy. . ."

Triệu Lệ Hồng nhìn thấy Đinh Thu Ngữ ý động, nhất thời nhô lên ba tấc không nát miệng lưỡi, ra sức khuyên.

"Cũng vậy. . . Hôm nào chúng ta cùng đi, nghe nói núi Thanh Phượng cảnh sắc không sai!"

Đinh Thu Ngữ quả nhiên có chút ý động.

"Khục khục. . . Ta còn chưa có chết đây, thiêu cái gì tiền giấy?"

Phương Nguyên đạp bước vào trong điếm, trên mặt đen đến dường như đáy nồi.

Mới vừa trở lại kinh thành, liền nghe đến mấy cái này nói chuyện , khiến cho trong lòng hắn vô cùng phiền muộn.

"Ông chủ đệ đệ, ngươi không có chuyện gì a, quá tốt rồi!"

Đinh Thu Ngữ tiến lên, làm như nghĩ lôi kéo Phương Nguyên ngắm nghía cẩn thận, bỗng nhiên liền nhìn thấy Diệp Anh Tư cùng Triệu Đại Ngưu môn thần giống như đứng, lại có chút cảnh giác: "Hai vị này là. . ."

"Hộ vệ của ta!"

Phương Nguyên gãi gãi đầu: "Triệu Đại Ngưu, Diệp Anh Tư!"

"Oa! Lão bản ngươi thật sự phát đạt, còn cùng trong ti vi như thế, có bảo tiêu vâng. . ."

Triệu Lệ Hồng hai mắt tỏa ánh sáng, đối với Diệp Anh Tư không có bao nhiêu chú ý, lại đối với Triệu Đại Ngưu rất có hứng thú, con mắt qua lại đánh giá.

'Nếu như ta nói những thứ này chỉ là ở bề ngoài, lén lút còn ẩn giấu tám cái, các ngươi không biết sẽ là cái gì vẻ mặt. . .'

Phương Nguyên trong lòng oán thầm, lại có chút ngạc nhiên: "Làm sao hai người các ngươi đều ở?"

"Há, là bởi vì gần nhất trong cửa hàng làm ăn quá tốt, đều là bị cái kia Thông Khiếu hương hấp dẫn đến!"

Đinh Thu Ngữ lấy ra sổ sách: "Lão bản ngươi ký gửi hàng, đã toàn bộ bán đi, mới vừa rồi còn có một lão bản, trực tiếp báo giá một ngàn khối một hai, để lại mấy vạn tiền đặt cọc đây!"

"Hừm, khổ cực các ngươi, những thứ này các ngươi phân khi hoa hồng đi!"

Phương Nguyên thờ ơ nói.

Không thể không nói, cái thời đại này người, thực sự là thuần phác a.

Đổi thành hắn kiếp trước, ông chủ biến mất mấy tháng, lại bảo vệ lớn như vậy một đống tiền, quả thật làm ra cái gì đều không chút nào ngạc nhiên.

Đương nhiên, hai nữ nhân này, có lẽ cũng phải vui mừng chính mình không nhúc nhích cái gì ý biến thái.

Bằng không, không nói Phương Nguyên, chính là Diệp Anh Tư mặt sau đại biểu lực lượng, cũng đủ để cho các nàng thật tốt uống một bình.

'Ứng nên là một ít trong tu luyện người, phát hiện Thông Khiếu hương tác dụng sao. . .'

Phương Nguyên có chút ý nghĩ.

Chỉ là được đến quốc gia trợ lực hắn, đối với những thứ này người, đã không thế nào để ý.

"Sau đó, chúng ta Thông Khiếu hương liền không bán, tiền đặt cọc cũng không muốn thu , còn đã thu cái này mấy cái, coi như bọn họ gặp may mắn, ta đợi lát nữa sẽ cho người nắm hàng lại đây!"

Phương Nguyên lại nhìn xuống trong cửa hàng, phát hiện tất cả vận chuyển hài lòng, hết sức hài lòng rời đi.

Trên đường, Diệp Anh Tư rời đi xuống, một lát sau sẽ trở lại: "Phương Nguyên thiếu tá, chúng ta quay chung quanh ngươi Vấn Tâm trai, phát hiện gián điệp hoạt động tung tích, có thể xác định, trước mua đám kia Thông Khiếu hương khách hàng, có một nửa đều là tình báo các nước người. . . Còn có một nửa nhưng là phụ cận người tu luyện, quan hệ xã hội hết sức phức tạp!"

"Ta biết, vì lẽ đó, chỉ có lần này!"

Phương Nguyên trở lại chính mình thuê lại tiểu viện, để Triệu Đại Ngưu đem thành thục dược liệu cùng nhau thu gặt, lại đưa tiễn mấy bao thuốc bột đến Vấn Tâm trai đi, lúc này mới chuẩn bị lần lượt từng cái bái phỏng bằng hữu, đem nguyên bản ân tình cho từng cái trả lại.

Hạ Thiên Minh nơi đó tự nhiên là đứng đầu, đối với hướng đi của hắn, Hạ lão sư mơ hồ biết được, lúc này liền miệng đầy chúc phúc lời nói, hết sức vui mừng.

Mà biết thần đồng trong lớp những người khác các có kỳ ngộ sau khi, Phương Nguyên cũng sẽ không lại xen vào, trực tiếp cáo từ đi ra, đi tới Điền giáo sư nhà.

Không thể không nói, luận ở đại học thời kỳ trợ giúp, dù là Hạ Thiên Minh cũng không sánh nổi người này.

Điền gia cách đại học Tây Kinh không xa, nhà đơn, có một cái không sai sân vuông.

Phương Nguyên trước đã tới một lần, lần này tự nhiên xe nhẹ chạy đường

quen.

Theo thường lệ, vẫn là Diệp Anh Tư tiến lên gõ cửa.

"Ai vậy?"

Mội cái Lão bà bà nhô đầu ra.

"Là ta!"

Phương Nguyên tiến lên hai bước: "Ta tới xem một chút Điền giáo sư!"

"Là Tiểu Phương a!"

Điền giáo sư người yêu một thấy Phương Nguyên, trên mặt miễn cưỡng đẩy ra nụ cười: "Ngươi tới được không khéo, bạn già nhà ta ở trong bệnh viện, ai. . . Nếu không là ngươi đến, ta cũng lập tức sẽ ra ngoài."

"Hừm, đã xảy ra chuyện gì?"

Phương Nguyên hơi nhướng mày.

"Ai. . . Ta này đáng thương cháu gái a. . ."

Lão thái thái vừa nghe cái này, con ngươi liền đỏ, bắt đầu khóc không thành tiếng.

Phương Nguyên liếc mắt ra hiệu, Diệp Anh Tư lập tức tiến lên, đem Lão thái thái phù vào nhà bên trong.

"Là Điền Ái xảy ra vấn đề rồi a!"

Phương Nguyên thoáng nhắm mắt, trước mắt giống như hiện ra một cái tràn ngập sức sống thiếu nữ bóng người.

Đối phương so với hắn còn lớn hai tuổi, lúc này đã học đại học, chính là Điền

giáo sư một nhà hòn ngọc quý trên tay.

Đương nhiên, ông lão kia còn chẳng biết xấu hổ cho mình kéo qua hồng tuyến, chỉ là bị nghĩa chính ngôn từ từ chối.

"Ở bệnh viện nào, ta đi xem một chút!"

Bây giờ đối phương có chuyện, Phương Nguyên đương nhiên không thể ngồi yên không để ý đến, trực tiếp hỏi thăm được vị trí, đi tới trong bệnh viện.

"Điền giáo sư!"

"Phương Nguyên!"

Phòng bệnh bên trong, Phương Nguyên liền nhìn thấy Điền giáo sư một nhà.

Điền giáo sư vốn là tinh thần không sai, lúc này hình tiêu cốt hủy, cả người liền phảng phất già đi mười tuổi giống như, nhìn thấy Phương Nguyên, lại là ánh mắt sáng lên: "Ngươi mau tới cho tôn nữ của ta nhìn!"

"Điền lão a. . ."

Bên cạnh, hai cái thầy thuốc làm như bất đắc dĩ khuyên: "Lệnh tôn nữ là tinh thần phương diện xảy ra vấn đề, nàng các hạng sinh lý chỉ tiêu, đều vô cùng bình thường a!"

"Từ bác sĩ!"

Lúc này, một cái khác nữ bác sĩ nhìn Phương Nguyên, tựa hồ nhận ra cái gì, ở bên cạnh hắn thì thầm vài câu.

Cái này Từ bác sĩ nhất thời kinh ngạc nhìn Phương Nguyên một chút, không còn động tác.

"Tinh thần phương diện vấn đề?"

Phương Nguyên tiến lên, mở ra trên giường Điền Ái mí mắt, nhìn một chút con ngươi: "Ừm. . . Xác thực, làm như Ly Hồn chứng a! Khi nào thì bắt đầu!"

"Ba ngày trước, từ núi Thanh Phượng trên du lịch sau khi trở về, liền như vậy!"

Điền giáo sư miễn cưỡng đẩy ra ý cười: "Trước phát bệnh đến gấp, nếu không là ta còn có ngươi nửa tay mười ba thần châm công phu, chỉ sợ cũng muốn người đầu bạc tiễn người đầu xanh. . ."

"Lại là núi Thanh Phượng!"

Phương Nguyên liếc mắt một cái, Diệp Anh Tư lập tức đi ra ngoài, thu thập tư liệu.

"Ta đến thử xem đi!"

Phương Nguyên vê lại một cái ngân châm, đâm vào Điền Ái huyệt thái dương.

"Khục khục. . . Phương y sinh, tuy rằng ngươi sáng lập mới đông y học , khiến cho ta rất là kính nể, nhưng. . ."

Bên cạnh Từ bác sĩ ho khan xuống, chính muốn nói chuyện, đột nhiên, con mắt liền trừng lớn.

Giường bệnh bên trên, nguyên bản hôn mê bất tỉnh Điền Ái, một thoáng mở mắt ra, nhìn bốn phía, vẻ mặt có chút mờ mịt: "Đây là. . . Nơi nào?"

"Ta. . . Đi! Này không phải khoa học!"

Từ bác sĩ đã tiếp cận nói năng lộn xộn: "Không thể. . ."

Hắn phí hết tâm tư, tất cả kiểm tra đều làm, lại thúc thủ vô sách nghi nan tạp chứng, lại một cái châm liền giải quyết?

Chuyện này quả thật là đối với hắn thế giới quan lật đổ!

"Cháu gái a!"

"Nữ nhi!"

Điền giáo sư người một nhà khóc không thành tiếng, đối Phương Nguyên cảm tạ liên tục.

Phương Nguyên lại là khước từ đi ra, trên mặt mang theo cười gằn: "Có phát hiện gì?"

"Có!"

Diệp Anh Tư lập tức hạ thấp giọng: "Núi Thanh Phượng trên miếu tướng quân, là kiến quốc trước kiến trúc, đã từng bị phá huỷ qua một lần, sau đó lại trùng kiến, đương nhiệm đạo sĩ tên là Mã Khôn Nguyên, vẫn chưa tiến hành đăng ký. . . Trước vẫn bình thường, bất quá tết sau khi, liền truyền ra thần dị, rất là linh nghiệm. . ."

"Ngoài ra, chúng ta tra xét trong kinh thành bệnh viện đa khoa, phát hiện cùng Điền Ái như thế bệnh tình thiếu nữ, còn có sáu vị, đều có đã từng đến núi Thanh Phượng đặt chân ghi chép. . ."

"Khà khà. . ."

Phương Nguyên vẻ mặt u nhiên, lúc này liền cười gằn: "Quả thật là cái gì trâu bò rắn rết đều chạy đến!"

. . .

Núi Thanh Phượng, miếu tướng quân bên trong.

Cái này miếu thờ không lớn, lại rất có phong cách cổ, phía trước cung phụng một cái dữ tợn Thần tướng, chính là Thanh Phượng tướng quân.

Lúc này, sân sau.

Trong mật thất, một cái đạo sĩ ngồi xếp bằng nắm ấn, nhìn phía trước bảy cây cờ nhỏ, trên mặt liền mang theo sắc mặt vui mừng: "Tổ sư che chở, lão đạo thành Đạo có hi vọng rồi! Chỉ cần luyện thành cái này Huyền Âm Thất Sát kỳ. . . Lão đạo Đạo công, có thể lại tiến vào một tầng! Hả? Ai dám phá ta pháp thuật?"

Hắn biến sắc, bên trong mật thất Âm phong chợt nổi lên.

Chỉ nghe bồng một tiếng, nguyên bản trong trận một cây cờ đen, nhất thời một thoáng nổ tung, không gió tự cháy lên. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 410: Mã Lão Đạo

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 411: Bắt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 412: Phân Cấp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 413: Cây Liễu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 414: Ký Sinh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 415: Xâm Lấn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 416: Bạo Phong

"Trả lời ta!"

Cực lớn người sói, ở nơi đóng quân bên trong rít gào.

Ngô Thiết sắc mặt không chút nào động, nương theo chỉ huy, mấy chiếc xe tăng cùng xe bọc thép ầm ầm ầm ra, một bộ phải đem người sói bao vây tư thế.

'Huyết Biên Bức Talisa, còn có người sói Jax. . . Kim Ưng liên bang điên phong Dị Năng giả, tại sao đều sẽ xuất hiện ở đây?'

Ngô Thiết mặt không hề cảm xúc mà nhìn tình cảnh này, trong lòng lại là ý nghĩ cuồng thiểm.

"Ha ha. . . Chó lớn! Ngươi cũng phải cẩn thận một chút, không muốn ngã ở đây, ta cũng sẽ không cứu ngươi!"

Talisa cười to, con dơi hướng về bốn phương tám hướng phá vòng vây, căn bản không ngăn cản nổi bao nhiêu.

"Chết tiệt xú nữ nhân!"

Cực lớn người sói gầm thét lên, hai tay phát lực, lật tung một chiếc chiến xa.

Ầm!

Chợt, một đạo ánh lửa chói mắt ở trên bả vai hắn nổ tung, người sói nghẹn ngào một tiếng, thân ảnh khổng lồ không ngừng rút lui, miệng vết thương một mảnh máu thịt tàn tạ.

"Lúc này mới vẻn vẹn là thứ ba Hung cấp dị năng a!"

Ngô Thiết nhìn tình cảnh này, trong lòng thở dài, cảm giác thế giới này đã phát sinh biến hóa to lớn.

Lúc này cũng lại mặc kệ không để ý, trực tiếp gầm thét lên , hóa thành một đạo thiết quang, xông hướng người sói.

Ầm!

Móng vuốt sói cùng thiết quyền chạm nhau, kết quả lại là không phân cao thấp.

. . .

Nơi đóng quân nơi nào đó, Diệp Anh Tư cùng Triệu Đại Ngưu nghe bên ngoài ầm ỹ, vẻ mặt căng thẳng.

"Ta phụng mệnh, đến đây dời đi Phương Nguyên tiến sĩ, hắn ở đâu?"

Lúc này, một tên trên người mang theo máu đen quân nhân, liền suất lĩnh một tiểu đội, vội vàng chạy tới.

"Tiến sĩ hắn. . ."

Diệp Anh Tư ngẩn ra, liền muốn nói ra Phương Nguyên không tại sự thực, nhưng bên cạnh Triệu Đại Ngưu lại là mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc, bỗng nhiên tiến lên, đột nhiên một quyền.

Bồng!

Đối diện quân người nhất thời đã biến thành một tấm giấy thật mỏng mảnh, trong nháy mắt cắt thành hai đoạn.

"Bị phát hiện cơ chứ?"

"Có Dị Năng giả bảo vệ, đồng thời dưới tình huống này cũng không lui lại, xem ra Phương kun xác thực ở bên trong!"

Hai cái giọng của nữ nhân, từ còn lại trong miệng binh lính truyền đến.

"A. . . Các ngươi là người nào?"

Những người còn lại mới dồn dập phát hiện không đúng, chiến hữu của bọn họ cùng Trưởng quan, dĩ nhiên không biết lúc nào bị thay thành người giấy Thức Thần!

"Hì hì!"

"Ha ha!"

các loại người cao các Thức Thần cười quái dị, bỗng nhiên tiến lên bổ một cái, phảng phất dính nhựa cây giống như, quấn chặt lại ở còn lại chiến sĩ trên người.

Từng con Thiên chỉ hạc đánh cánh đập tới, rơi trên mặt đất , hóa thành hai tên nữ Ninja dáng dấp: "Chúng ta chỉ là đến xin mời Phương kun rời đi, xin đừng nên làm vô vị chống lại!"

"Cút!"

Triệu Đại Ngưu rít gào một tiếng , hóa thành người đá hình thức, dưới chân nhanh chân giẫm thổ địa, lại là một quyền.

Ầm!

Mặt đất chấn động, hiện lên một cái hố lớn, mà hai cái nữ Ninja lại là quỷ dị mà đứng ở Thiên chỉ hạc bên trên: "Thức Thần • Phược Linh!"

Tê tê!

Trên mặt đất, rất nhiều mái tóc màu đen hiện lên, lẫn nhau dây dưa , hóa thành từng cái từng cái Hắc mãng, có lớn bằng cánh tay, một cái liền đem Triệu Đại Ngưu bao phủ.

"A!"

Triệu Đại Ngưu Thần lực kinh người, nhưng loại này Hắc mãng, dĩ nhiên phảng phất là xen vào thực thể cùng hư huyễn tồn tại, không chỉ có ràng buộc thân thể, trực tiếp hơn thâm nhập tinh thần.

Hắn giãy dụa mấy lần, hắc xà lại là ghì đến càng chặt, rốt cục bất đắc dĩ nửa quỳ đi xuống.

"Bí thuật • Phong Ấn!"

Bồng!

Bạch khí lóe lên, Triệu Đại Ngưu trên người Hắc mãng, liền hóa thành từng cái từng cái sợi xích màu đen, cùng mặt đất liên kết, lại tựa như tạo thành một cái nào đó trận pháp.

"Chúng ta chỉ là đến mang đi Phương kun, tại sao phải chống lại đây?"

Nanako dùng hồn nhiên âm thanh nói, chợt liền thấy Diệp Anh Tư cắn răng, rút ra bên hông súng ngắn.

"Không cần nói với bọn họ quá nhiều, trực tiếp giết là tốt rồi!"

Hirahara sayoko khoái ý nói.

Nàng cùng Nanako đều là từ nhỏ tu tập Âm Dương thuật, nguyên bản thiên phú liền rất cao, Linh thuật tu hành tinh thâm, lại thêm vào hai lần đại xung kích tăng lên, lúc này mới vừa lên Quỷ cấp Triệu Đại Ngưu, còn có chu vi cảnh giới, căn bản không phải là đối thủ.

Như đến Hung cấp, cũng có thể đối kháng chính diện vây quét, uy năng phi phàm.

Có mỗi một loại này, tự nhiên sẽ để nguyên bản người bình thường sản sinh các loại tâm tính biến hóa, dù là người tu luyện đều không ngoại lệ.

"Hì hì. . . Hai cái Tiểu muội muội, có muốn hay không tỷ tỷ đến giúp đỡ a!"

Lúc này, một đám đỏ như màu máu con dơi bay đến , hóa thành Talisa dáng dấp, nhìn Triệu Đại Ngưu trong ánh mắt càng là mang theo vẻ hài lòng, phảng phất nhìn thấy gì ngon miệng con mồi: "Tuy rằng nhân gia càng yêu thích trước người sắt kia, nhưng người đá này khổ người càng to lớn hơn, cũng rất tốt a!"

"Không cần làm phiền vị đại nhân này!"

Nanako cung kính mà nói: "Dựa theo trước thỏa thuận, chúng ta chỉ cần vị này Thái Hạ nhà khoa học, cái khác tất cả, đều là các ngươi!"

"Thỏa thuận là như thế định không sai!"

Talisa chậm rãi tiến lên hai bước , khiến cho Sayoko cùng Nanako sắc mặt một thoáng cảnh giác lên, rút ra bên hông Abarasa dao găm.

"Thế nhưng. . . Lão đại của chúng ta cũng đã nói. . . Người yếu, không có tư cách yêu cầu chúng ta tuân thủ hứa hẹn!"

Talisa cười lớn, một vươn tay, rất nhiều huyết sắc con dơi liền bay ra, che ngợp bầu trời giống như rơi xuống.

Diệp Anh Tư, Triệu Đại Ngưu thình lình cũng ở trong đó.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Điện quang lóe lên!

Sân bãi bên trên, bất luận là đỏ như màu máu con dơi, vẫn là Chỉ Thức Thần, thậm chí ràng buộc Triệu Đại Ngưu màu đen dây khóa, đều trong nháy mắt hóa thành than tro.

"Đây là. . . Sấm sét!"

Trên mặt đất, lượng lớn cháy đen huyết sắc biên bức dung hợp duy nhất , hóa thành chật vật Natasha, làm sao cũng không thể tin được sự công kích của chính mình sẽ bị dễ dàng như thế tiêu diệt.

Nhưng Phương Nguyên Lôi pháp lại là thiên địa chỗ then chốt, nắm giữ Âm Dương biến hóa, uy năng vô cùng.

Nàng ngẩng đầu lên, nhìn lều trại đỉnh chóp, một cái ngạo nghễ sừng sững người áo đen bóng người: "Lôi Thần? ! Ngươi không phải đã tiến vào sương mù khu sao? Ta rõ ràng đã ngăn cách tất cả thông tấn. . ."

"Lại là Lôi Thần. . . Long Tổ Tổ trưởng, 'Tai' cấp Dị Năng giả!"

Sayoko cùng Nanako liếc mắt nhìn nhau, trong con ngươi đều hiện lên ra sợ hãi vẻ, đặc biệt các nàng tu luyện chi pháp thiên hướng Âm Quỷ ảo thuật, lúc này thì càng thêm chịu đến áp chế.

Ở các nàng cảm ứng ở trong, đối phương nơi, quả thực liền dường như một cái không ngừng ngoại phóng tia điện lớn chùm sáng, dù là nhìn một chút, cũng sẽ tâm thần bị thương.

"Các ngươi cho rằng. . . Trước bố trí ở xung quanh cương giới cùng trạm gác ngầm, ta sẽ không có phát hiện sao?"

Phương Nguyên vung tay lên, hai đạo điện quang tuôn ra, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế đánh trúng trên trời Thiên chỉ hạc quần.

Rầm ..... Rầm .....!

Lôi Hỏa một sinh, nhất thời lan tràn, đem những này hạc giấy đốt thành than tro.

Hắn tính cách cẩn thận, tự nhiên không muốn ở thâm nhập địch khu tác chiến lúc, còn có phe thứ ba, phe thứ tư thế lực nhúng tay, lần này dùng chính là dẫn xà xuất động kế sách.

Ngược lại Tây Môn Kiếm trước khi lên đường, cũng từng có ám chỉ, muốn hắn lợi dụng thân phận của chính mình, nhiều cái hố chết một ít nước ngoài gián điệp cùng đặc công, lần này chính là đúng lúc gặp biết, nhất cử lưỡng tiện.

"Đại nhân. . ."

Hai tên nữ nhẫn thân thể run lên, hầu như cũng bị áp bức quỳ xuống: "Chúng ta vô ý đối địch với ngài!"

Trên người đối phương loại kia cuộn sóng giống như, tầng tầng tiến dần lên, phảng phất không có chừng mực áp lực, quả thực khiến hai người các nàng cảm giác liền linh hồn đều bị Thái sơn áp đỉnh, không chịu nổi gánh nặng.

"Ha ha. . . Đây chính là Lôi Thần sao?"

Cùng các nàng so với, Talisa lại là sắc mặt một thoáng trở nên hồng hào, nhìn về phía Phương Nguyên bên trong đôi mắt mang theo vẻ điên cuồng: "Như vậy cường giả. . . Thật muốn. . . Hút khô hắn tinh khí a, đem hắn hút khô, ta nhất định có thể trở thành Bất tử chi thân!"

"Hút khô ta, chỉ bằng ngươi?"

Phương Nguyên liếc mắt một cái, tiện tay một chiêu.

Rầm ..... Rầm .....!

Trên bầu trời, mây đen lăn lộn, một tia chớp rơi xuống, trong phút chốc chia làm ba cỗ.

Sayoko cùng Nanako không nghi ngờ chút nào bị đánh trúng, ngất đi, đúng là Talisa bên người, một trận gió xoáy hiện lên, mang bao bọc nàng bình dời một khoảng cách.

Vù vù!

Cuồng phong gào thét, thổi cát đi thạch , khiến cho thiên địa càng thêm tối tăm Hỗn Độn.

Rầm ..... Rầm .....!

Một cái lều vải xé rách, gào thét bay lên trời.

Đáng sợ long quyển hiện lên, ở nơi đóng quân bên trong miễn cưỡng mở ra một con đường đến, một cái tóc vàng mắt xanh người Tây Dương chậm rãi đi tới, vẻ mặt nghiêm túc.

"Thật là cường hãn dị năng. . . Quả thực so với Mã Khôn Nguyên còn muốn vượt qua một bậc!"

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, trong lòng lại là vô cùng tiếc nuối: "Đáng tiếc. . . Theo ta con đường không đúng a!"

Mã Khôn Nguyên tốt xấu còn là một người tu đạo, ngàn năm cây đa cũng tích trữ đầy đủ Linh khí, nhưng trước mặt người dị năng giả này, lại là đã triệt để đem Linh lực hóa thành Phong thuộc tính.

Trừ phi Phương Nguyên chuẩn bị ngày sau chủ tu Phong hệ linh thuật, vứt bỏ thân phận của Lôi Thần không muốn cải làm Phong Thần, bằng không vẫn là rất khó hoàn toàn lợi dụng người này năng lượng.

"Chỉ là. . ."

Phương Nguyên ngẩng đầu nhìn trời: "Bạo Phong Jeni! Năng lực của ngươi, đã vô hạn tiếp cận với Thiên Tai , nhưng đáng tiếc, ngươi chung quy vẫn không

có đạt đến bước đi kia!"

"Tôn kính cường giả!"

Tóc vàng mắt xanh Jeni phủ ngực hành lễ, thật giống một cái tao nhã phương tây quý tộc: "Chúng ta vô ý đối địch với ngài, chỉ là hi vọng ngài có thể đến Kim Ưng liên bang, chúng ta Tiến Hóa giả, cần sức mạnh của ngài cùng lãnh đạo!"

"Các ngươi một đám Phương Tây Tiến Hóa giả, sẽ tiếp thu ta một cái Trung Châu người?"

Phương Nguyên xì cười một tiếng: "Huống chi, ngươi không phải Phương Tây Kim Ưng liên bang đặc công sao? Tại sao lại trốn tránh đến Dị Năng giả liên hợp bên kia đi tới?"

"Lôi Thần tiên sinh, ngài tư tưởng thực sự là quá hẹp hòi. . ."

Thấy vậy, Jeni bất đắc dĩ lắc đầu đầu: "Chúng ta những thứ này Tiến Hóa giả, đã là một cái hoàn toàn mới vật chủng, mọi người đều là anh chị em, cần gì phải xoắn xuýt tại huyết thống cùng màu da?"

"Huống chi. . . Ngươi còn không biết tình huống mới nhất chứ? Hắc Y xã đã cùng liên bang ký kết khế ước, một cái chân chính thuộc về Tiến Hóa giả đại thời đại, đến! Đến liên bang, ngươi phải nhận được không tưởng tượng nổi tự do cùng tất cả. . ."

"Không thể không nói. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Ngươi là một cái rất tồi tệ thuyết khách! Ta từ chối!"

"Cái kia thật là quá đáng tiếc!"

Jeni phất tay một cái, một luồng vô hình cuồng phong liền mang bao bọc trên đất Talisa, đưa nàng chậm rãi đưa ra nơi đóng quân.

Chính khi hắn còn muốn động thủ, đưa đi đôi kia Đông quốc Ninja lúc, Phương Nguyên động.

Răng rắc!

Hắn một bước bước ra, trên chín tầng trời, nhất thời cuồng lôi lấp loé, cùng lốc xoáy lẫn nhau tranh đấu.

"Lôi đến!"

Một đạo màu xanh sấm sét, trong nháy mắt rơi vào Phương Nguyên trên người , hóa thành Kim Ti giáp giống như phòng ngự, càng làm tốc độ của hắn tăng vọt, phảng phất một tia điện, trong chớp mắt liền đến Jeni trước.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 417: Dưới Tàng Cây

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 418: Nổ Tung

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 419: Tài Xế

Ngàn năm cây liễu dù sao cũng là cây cỏ thân. Dù là dựa vào thiên địa xung kích, Linh Tử tăng cường mà mở ra trí tuệ, hai mươi năm qua cũng bất quá tỉnh tỉnh mê mê, nhiều nhất cùng thông minh một chút giống như dã thú.

Cho dù lực lượng tinh thần chất phác như biển, theo Phương Nguyên, cũng bất quá đưa món ăn mà thôi.

Hắn đứng sừng sững tại chỗ, hai mắt khép hờ, tốt không chừa chỗ trống đánh tan cây liễu ý chí sắp chết phản công, đồng thời cảm thụ tinh thần cùng Linh khí tăng lên dữ dội khoái cảm.

Răng rắc!

Ở trong cơ thể hắn, nguyên bản tầng thứ hai điên phong Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật bình cảnh, cũng là trong nháy mắt bị đánh vỡ.

Độ thành thạo không ngừng lên cao, trong khoảnh khắc liền đột phá một nửa.

Loại này tiêu hóa, không biết kéo dài bao lâu, đợi đến Phương Nguyên phục hồi tinh thần lại lúc, trước mặt cây liễu tàn cọc, đã triệt để đã biến thành gỗ mục, nhẹ nhàng đụng vào liền hóa làm bột mịn.

Mà ở trong tay hắn, nhưng là có thêm một cái trứng gà to nhỏ màu bích lục lõi cây, óng ánh long lanh, phóng ra so với kim cương còn muốn chói mắt hào mang, tràn ngập một loại sinh cơ bừng bừng mùi vị.

"Đây là cây liễu tinh hoa sinh mệnh nơi, bất quá đối với ta mà nói, cùng cái kia Jeni Bạo Phong lực lượng như thế, đều là ngoại lai dị lực, tuy rằng không

phải là không thể tiêu hóa, nhưng tệ lớn hơn lợi, sau đó nhiều nhất cũng là làm cái này một cái khôi phục loại bảo vật!"

Phương Nguyên chân chính coi trọng, vẫn là cái này cây liễu tích trữ xuống đến thuần khiết Linh khí, đã sớm bị hắn nuốt chửng hầu như không còn, những thứ này trái lại là tạp chất.

Đương nhiên, rơi xuống tại bình thường người trong tay, nhưng vẫn là có thể người chết sống lại, xương trắng mọc thịt vô thượng chí bảo.

Lúc này, lại liếc mắt chính mình thuộc tính lan, quả nhiên lại phát sinh biến hóa long trời lở đất:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 5. 0

Khí: 20. 0

Thần: 20. 0

Chức nghiệp: ? ? ?

Tu vị: ? ? ?

Kỹ năng: Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật (thứ tầng bốn (55%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp một) "

"Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật: Tầng thứ nhất thu được Linh Tử thể chất, Khí Cảm cường hóa, tầng thứ hai thu được Linh khí ngoại phóng năng lực, tầng thứ ba hoàn thành! Thu được linh hóa năng lực!"

"Linh Hóa thuật. . . Ta 'Hung' cấp năng lực sao?"

Phương Nguyên suy tư.

Trên thực tế, mãi đến tận hiện tại, hắn dị năng cùng những kia 'Hung' cấp Dị Năng giả cũng không có bao nhiêu bản chất chênh lệch, chỉ là bởi vì hắn lợi dụng đến quá mức lợi hại, kỹ xảo quá mức siêu thần, mới tạo thành các loại 'Tai' cấp bậc dị năng giả tạo —— hoàn toàn là bật hack mở quá mãnh.

"Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật tầng cấp, trên thực tế đối diện dị năng phân cấp, dù sao cũng là ta vì hoàn toàn thích ứng thế giới này quy tắc mà sáng tạo công pháp. . ."

Phương Nguyên nhanh chóng suy tư.

Đổi thành người bình thường đến tu luyện, hoàn thành tầng thứ nhất, nắm giữ Linh Tử thể chất, Khí Cảm cường hóa, chính là Phàm cấp Dị Năng giả.

Mà hoàn thành tầng thứ hai Linh khí ngoại phóng năng lực, đại khái liền cùng lần thứ hai xung kích trước Quách lão đạo, Sayoko một cấp độ, là có thể triển khai pháp thuật 'Quỷ' cấp.

Chỉ có đến hiện đang hoàn thành tầng thứ ba, thu được linh hóa năng lực sau khi, mới có đối kháng quân đội cùng cái khác dị năng vây quét tư bản, là vì 'Hung' cấp.

"Linh hóa!"

Phương Nguyên ý nghĩ hơi động, cả người bỗng nhiên biến mất.

Không! Nói là biến mất cũng không đúng, tại chỗ, vẫn là giữ lại hắn một cái bóng mờ.

"Vừa ở bên trong, cũng ở tại ở ngoài. . . Nói trắng ra, chính là trong nháy mắt hóa thành hư ảo, do đó có thể tránh né phần lớn hỏa lực cùng năng lượng đả kích. . . Cũng chỉ có chân chính nắm giữ cái này linh hóa chi pháp, mới là một người đối địch một quốc gia, triệt để có trở thành thế giới cấp lưu manh tiền

vốn!"

Nếu là người bình thường tu luyện đến nước này, cái kia hoàn toàn có thể so sánh với Jeni mấy cái loại này lâu năm Hung cấp Dị Năng giả.

Mà đổi thành Phương Nguyên, có thể cạy động đòn bẩy lực lượng lần thứ hai tăng cường, đại biểu càng là lực phá hoại bao nhiêu lần tăng vọt!

"Như thế thôi diễn xuống đến, Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật tầng thứ tư, phải nên chính là 'Tai' cấp dị năng Tràng năng lực. . . Chính là không biết muốn bao nhiêu tầng, mới sẽ đản sinh ra lĩnh vực đến. . ."

"Bất quá, đến trình độ này, ta đã sừng sững tại thế giới đỉnh! Một chọi một tranh tài, trên thế giới bất kỳ một người có năng lực đặc biệt, dù là trong biển sâu quái thú, đều không nhất định có thể vượt qua ta!"

Phương Nguyên nắm chặt nắm đấm, vẻ mặt lành lạnh: "Đón lấy. . . Chính là càn quét chứ? Quét sạch bên trong thế giới tất cả tiết điểm, đem ta bản thân năng lực thôi diễn đến xưa nay chưa từng có điên phong, lại lẳng lặng chờ đợi lần thứ ba xung kích đến!"

Ở trước hắn thành lập mô hình ở trong, Linh Tử nồng độ có bốn lần phong giá trị.

Mà ở lần thứ tư xung kích lúc, Linh Vương sao chổi sẽ chân chính quân lâm đại địa, đi tới trái đất quỹ tích bên trên.

Bởi vậy, cái này lần thứ ba xung kích, chính là hắn cuối cùng cơ hội!

"Bất quá. . . Thái Hạ bên trong, ta cũng đã cơ bản đảo qua một lần, nếu muốn tìm đến có thể có thể so với cái này ngàn năm cây liễu dị biến, đã hầu như không thể. . ."

Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật mỗi tầng bình cảnh, độ khó đều là tăng lên.

Lúc này còn có 45% chênh lệch, e sợ lại nuốt chửng một cái ngàn năm mộc cũng chưa chắc đủ.

Phương Nguyên trầm ngâm dưới, ánh mắt liền chuyển hướng phía tây: "Đón lấy. . . Cũng chỉ có nước ngoài sao?"

Tuy rằng lấy Phương Nguyên tiến sĩ thân phận, lúc này Tây Môn Kiếm căn bản không thể thả hắn xuất ngoại, nhưng hắn đã không đáng kể.

Trước gia nhập trung tâm nghiên cứu, là vì thu được lượng lớn thân thể nghiên cứu dữ liệu, cảm ngộ thế giới quy tắc, hoàn thiện công pháp của chính mình.

Mà lúc này thoát ly , tương tự là vì vượt qua điên phong.

Con đường tu luyện, chính là ở thích làm gì thì làm!

Nếu như đã lấy lực lượng cá nhân siêu thoát quốc gia, lại còn có cái gì có thể ràng buộc đây?

. . .

Mấy ngày sau.

Kim Ưng liên bang, Delphinium thị.

Bầu trời xanh thẳm một trời trong như tẩy, tình cờ có thể thấy nơi cực xa vài miếng mây trắng.

Ngoại thành, một mảnh cực kỳ trống trải trên đất bằng, nhưng là từng chiếc từng chiếc thế lực bá chủ giống như phi thuyền ở hạ xuống.

Tuy rằng phi cơ đã nghiên cứu ra, nhưng lúc này vẫn là đại quốc đỉnh khoa học kỹ thuật, đồng thời ở tải trọng cùng giá cả trên kém xa tít tắp phi thuyền tiện nghi.

Bởi vậy, ngoại trừ một số nhất định phải nhanh chóng đưa lên lực lượng nơi, dân gian giao thông cùng vận tải vẫn là phi thuyền chiếm cứ chủ lưu.

Mà cái này Delphinium bãi hạ cánh, chính là Kim Ưng liên bang vùng phía tây lớn nhất không cảng một trong, mỗi ngày đều có đến hàng mấy chục ngàn lưu lượng khách cùng siêu quá mười vạn tấn hàng hóa phun ra nuốt vào lượng.

Lúc này, nương theo lại một chiếc phi thuyền rơi xuống, lượng lớn đến từ các nơi trên thế giới nhân chủng, hay dùng tràn ngập hiếu kỳ hoặc là ánh mắt ngưỡng mộ, nhìn chằm chằm cái này dị quốc bầu trời cùng kiến trúc.

Làm cái này nhiều lần cải tiến kỹ thuật khởi nguồn, dù là trải qua thế chiến, Kim Ưng liên bang như trước cái giá không ngã, được khen là Phương Tây văn minh tháp đèn, hấp dẫn đến từ các nơi trên thế giới lượng lớn đứng đầu nhân tài đến đây học tập du lịch, thậm chí hành hương định cư.

"Tôn kính các vị lữ khách, hoan nghênh đi tới Delphinium thị, xin mời có thứ tự từ ra trạm khẩu ra đứng, phối hợp hải quan an kiểm, ngoại hối ngân hàng cùng tắc xi ở. . ."

Loa bên trong, không ngừng truyền tới một giọng nữ liên bang ngữ.

Phương Nguyên nhưng là lấy xuống kính râm, rất hứng thú đánh giá tất cả xung quanh.

Không thể không nói, cái này Kim Ưng liên bang xác thực phát triển được không sai, rất có một ít hiện đại khí tức.

"Hy vọng có thể tìm tới thứ ta muốn!"

Hắn lẩm bẩm một câu, đi tới lối vào kiểm tra.

"Tiên sinh, xin phối hợp kiểm tra!"

"Còn có. . . Đưa ra ngươi giấy chứng nhận!"

"Được rồi!"

Phương Nguyên dùng lưu loát liên bang lời nói trả lời, đưa ra hộ chiếu.

Đây đương nhiên là hàng giả, tuy rằng Kim Ưng liên bang khẳng định một ngàn cái mười ngàn cái hoan nghênh đến từ Trung Châu Phương Nguyên tiến sĩ, không cần nói thị thực, coi như nhập cư đều một đường đèn xanh, nhưng bởi vì thân phận đặc thù, Phương Nguyên biết mình trăm phầm trăm là hạn chế xuất cảnh cái kia một loại.

Bởi vậy, hộ chiếu đương nhiên là giả.

Nhưng lúc này, hai cái hải quan xem rồi vài lần, mới đem hộ chiếu trả lại Phương Nguyên, ra hiệu hắn đi mau.

Lúc này Kim Ưng liên bang công dân, còn là phi thường kiêu ngạo.

Bọn họ là đã từng văn minh hạt nhân, dù là hiện tại hơi có suy sụp, nhưng vẫn là Phương Tây đệ nhất cường quốc, thế giới đứng đầu quốc gia.

"Hừ. . ."

Phương Nguyên nhấc theo hành lý đi ra phi thuyền tràng, trong lòng chính là cười nhạt.

"Hắc! Huynh đệ, Trung Châu người?"

Một cái người da trắng tài xế nhìn thấy Phương Nguyên, ánh mắt sáng lên: "Ta là Johan! Ngươi muốn đi xe?"

Lúc này Phương Nguyên, ở trong mắt hắn, quả thực là tốt đẹp nhất dê béo đối tượng, tuổi rất trẻ, lại có một điểm đối với thành phố lớn tay chân luống cuống, mấu chốt nhất chính là, xem quần áo trang phục, trên người làm không tốt còn có một chút tiền mặt!

"Đúng!"

Người như thế, vừa nhìn thì có chút vẻ mặt gian giảo, để Phương Nguyên liên tưởng đến kiếp trước đen xe tài xế.

Đương nhiên, càng thêm làm hắn lưu ý, vẫn là từ cái này Johan trên người truyền đến mùi máu tanh.

"Ta nghĩ đi Thái Hạ người tụ tập con đường, ngươi biết nơi đó sao?" Phương Nguyên ngượng ngùng nở nụ cười, đem chưa va chạm nhiều dê trắng nhỏ hình tượng biểu diễn đến vô cùng nhuần nhuyễn.

"Đương nhiên. . . Ta thì ở cách vách quảng trường lớn lên, ngồi xe của ta đi, ta tiện thể đưa ngươi đoạn đường, chỉ cần 15 Kim nguyên!"

Johan vô cùng tựa như quen tiến lên, tiếp nhận Phương Nguyên trong tay bao bọc: "Đi một chút. . . Lập tức tới ngay!"

"Được rồi!"

Phương Nguyên tiến vào màu đen cũ kỹ 't' chữ đầu xe hơi nước, Johan cười to, nhanh chóng đóng cửa xe: "Lão đệ. . . Hoan nghênh đi tới Delphinium!"

Ầm ầm ầm!

Hơi nước động cơ nổ vang liên tục, nhưng Phương Nguyên thính lực kinh người, vẫn là nghe đến chu vi có chút ngột ngạt tiếng nói:

'Khà khà. . . Chuột Johan lại kéo đến một đơn làm ăn!'

'Đáng thương người nước ngoài!'

'Nguyện Thượng Đế phù hộ hắn đi. . .'

. . .

'Nhìn tới. . . Còn không là đen xe tài xế đơn giản như vậy a!'

Phương Nguyên đè thấp vành nón, trên mặt nổi lên một nụ cười lạnh lùng.

Màu đen xe ô tô nổ vang, ở dã ngoại trên đường bảy chuyển tám quẹo, một lát sau liền đến một mảnh vứt bỏ khu công nghiệp, khắp nơi có thể thấy được bỏ đi nhà xưởng, còn có cũ nát kho.

"Nơi này là Thái Hạ người tụ tập con đường sao? Làm sao rời thành khu càng ngày càng xa?"

Phương Nguyên đánh giá hai bên cảnh sắc, thuận miệng hỏi một câu.

"Đương nhiên, đương nhiên. . ."

Johan cười gian, trên mặt đã dẫn theo một tia âm u cùng khát máu vẻ, phảng phất đem Phương Nguyên xem là sa lưới con mồi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 420: Điều Tra

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 421: Chấn Kình

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 422: Ross

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 423: Uy Hiếp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 424: Khống Thiết Giả

"Điên rồi! Ngươi nhất định là người điên!"

Lucy lên xe, nhìn Serene thất thần chán nản khởi động xe, mở hướng về Ross gia tộc trụ sở, trên mặt vẻ mặt đều muốn tan vỡ: "Một người đối kháng Ross tài phiệt? Đây là người bình thường đều sẽ không có ý nghĩ!"

"Có lẽ vậy. . ."

Phương Nguyên thần sắc bình tĩnh, lực lượng tinh thần lại là không ngừng thả ra, quét hình chu vi đường xá.

Nếu như hắn suy đoán không sai, cái này Serene khẳng định không phải một người, chu vi thám tử một đống lớn, mà nhìn thấy tình huống này, đả kích e sợ sẽ theo nhau mà tới.

"Buông tha đi! Chúng ta hiện tại rời đi, còn có thể chạy trốn liên bang cùng Hắc Y xã đuổi bắt!"

Lucy hung hăng khuyên bảo Phương Nguyên, ở làm cuối cùng nỗ lực.

"Nên lo lắng, xưa nay đều không phải ta!"

Phương Nguyên nhìn ngoài cửa sổ, màu đen xe ô tô chạy lên cao tốc, vừa đưa ra đến Hedera thị vùng ngoại thành.

Nơi này là chân chính đỉnh cấp phú hào biệt thự nơi, phóng tầm mắt nhìn tới, hầu như đều là từng cái từng cái diện tích rộng lớn pháo đài , biên giới tường thành cùng trên lan can sắt còn mọc đầy màu xanh dây leo, tràn ngập một loại

lịch sử cổ điển ý nhị.

"Ô ô! Ô ô!"

Không đến bao lâu, các loại chói tai tiếng còi cảnh sát trắng đen xe quân cảnh lượng lớn hội tụ, truy ở xe con mặt sau.

"Phía trước xe cộ chú ý, lập tức ngừng, tiếp thu kiểm tra!"

Một cái kèn đồng lớn vang lên, thậm chí bầu trời phương xa bên trong xuất hiện mấy viên điểm đen, là lực lượng cảnh sát máy bay lên thẳng đuổi lại đây.

"Ồ! Đáng chết. . . Liên bang xuất cảnh tốc độ lúc nào nhanh như vậy!"

Lucy một mặt căng thẳng: "Ta sẽ không làm thương tổn người bình thường!"

"Xin nhờ. . . Hiện tại là bọn họ muốn thương tổn chúng ta!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, nhìn cách đó không xa một cái dựa vào núi, ở cạnh sông, phong cảnh tươi đẹp âu thức pháo đài cổ: "Đó chính là Ross gia tộc pháo đài sao? Eric tàng bảo nơi?"

"Đúng thế. . . Chủ nhân! Eric bản thân cũng ở đó!"

Serene hai tay vững vàng mà lái xe, dùng một loại dại ra âm điệu trả lời.

"Ồ. . . Phải nói hắn thực sự là tự tin, vẫn là ngu xuẩn đây?"

Phương Nguyên khóe miệng lộ ra một tia vi diệu độ cong.

"Tư nhân trạch, nghiêm cấm thiện nhập!"

Lúc này, xe ô tô mở đủ mã lực, không nhìn bên cạnh màu đỏ tươi nhắc nhở bài, trực tiếp xông vào Ross pháo đài cổ phạm vi.

Xèo!

Một đạo chói mắt ánh sáng từ trong pháo đài cổ hiện lên, kéo thật dài diễm đuôi, ở giữa không trung vẽ ra tươi đẹp quỹ đạo, thẳng tắp hướng về xe ô tô vọt tới.

"Gặp quỷ! rpg! !"

Lucy hét lên một tiếng: "Lôi. . . Lần này thực sự là bị ngươi hại chết!"

"Bất quá chính là một cái ống phóng rốc-két mà thôi!"

Phương Nguyên cầm lấy nàng, trong thời gian ngắn từ xe ô tô bên trong bay ra ngoài.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, chói mắt khói hoa liền ở tại bọn hắn sau lưng nổ vang, kinh người sóng trùng kích liền mặt sau xe quân cảnh cũng gặp phải vạ lây, kính vỡ nát hơn nửa.

"Phía trước hiềm phạm! Lập tức hai tay ôm đầu, ngồi xổm xuống! Bằng không chúng ta liền nổ súng!"

Một đám cao lớn vạm vỡ liên bang cảnh sát móc súng lục ra, dồn dập nhắm vào hô to.

"Ngươi sẽ không đối với người bình thường động thủ đi?"

Lucy nhìn chằm chằm Phương Nguyên.

"Chỉ cần bọn họ không trước tiên chọc ta. . . Đáng tiếc. . ."

Phương Nguyên nhún nhún vai, tay phải đột nhiên hất lên.

Ầm!

Cả khối đất đều bị nhấc lên, phảng phất một bức tường cao giống như, hướng

về mặt sau bao phủ.

Ầm ầm!

Tiếng súng liên tục, nhưng dù là miệng lớn súng tán đạn, đối mặt cái loại này che ngợp bầu trời thế tiến công, cũng là không thể làm gì.

La lớn ở trong, đại địa bỗng nhiên khép lại, hình thành rồi một toà thổ lao dáng dấp, đem truy binh triệt để vây chết ở bên trong.

"Niệm lực. . . Có thể làm được chuyện như vậy?"

Lucy nhìn tình cảnh này, đã sắp bị dọa sợ.

Đột nhiên, nàng một cái giật mình, phản ứng lại: "Chờ một chút. . . Ngươi tại sao cứu ta? Vẫn như thế nghênh ngang cùng nhau xuất hiện ở cảnh sát trước mặt, trời ạ. . . Ta không muốn bị truy nã a!"

"Không có biện pháp!"

Phương Nguyên cười xấu một tiếng: "Bất luận là cái nào, nhìn thấy bức tranh này, đều sẽ cho rằng, là các ngươi Bạch Cáp xã theo ta cùng nhau ở phá hư trật tự! Đặc biệt đợi lát nữa ta đi vào, lại thôi miên mấy người lúc. . ."

"Ma quỷ!"

Lucy trừng mắt mắt: "Ngươi chính là ma quỷ!"

"Đa tạ khích lệ, ta liền từ chối thì bất kính!"

Phương Nguyên đi tới pháo đài trước, vung tay lên, hai phiến sắt thép cửa lớn liền gào thét, bay về đằng sau, nện lên một mảnh tro bụi.

"Chỉ là một cái tác phẩm nghệ thuật mà thôi a. . . Không cần như vậy. . ."

Lucy đã hoàn toàn choáng váng: "Ngươi đây là cùng liên bang! Không. . .

Toàn bộ thế giới trật tự là địch! Tại sao phải làm như vậy?"

"Có lẽ. . . Chỉ là bởi vì ta cao hứng đi!"

Phương Nguyên bước chậm mà vào, nhất thời nhìn thấy một đội nghiêm chỉnh huấn luyện bảo tiêu lao ra, tinh nhuệ trình độ thậm chí càng ở bộ đội đặc chủng bên trên, đều là Phàm cấp Dị Năng giả, phân phối kiếp trước như thế màu đen súng ống, nhắm ngay hắn phun ra lửa.

Cộc cộc!

Cộc cộc!

Dày đặc hỏa lực, thậm chí tạo thành bao vây lưới, trừ phi biết thuấn di, bằng không căn bản chạy trốn không được.

Ở Lucy ngơ ngác trong ánh mắt, Phương Nguyên hai tay đẩy lên, chu vi nhất thời hiện ra một tầng nửa trong suốt sóng nước.

Đến hàng ngàn đồng thau đầu đạn đánh ở phía trên, căn bản không có thể đột phá mảy may, chỉ có thể thật giống bị đọng lại ở hổ phách bên trong con sâu nhỏ giống như, lấy một loại quỷ dị tư thái đình trệ ở giữa không trung.

"Trở về!"

Phương Nguyên bóp một viên đầu đạn, tiện tay ném đi.

Phốc!

Một tên bảo tiêu trúng đạn ngã xuống, trên người nổ tung một đám mưa máu.

Phốc phốc!

Nguyên bản đình chỉ đầu đạn, lấy tốc độ nhanh hơn bắn nhanh trở lại, chỉ một thoáng, chu vi liền nhấc lên một màn mưa máu.

Pháo đài cổ nơi sâu xa, an toàn trong phòng, lượng lớn màn hình trên, đều nổ tung tươi đẹp huyết hoa.

Ầm!

"Đáng chết!"

Một tên mái tóc màu bạch kim ông lão nhìn cái này màn, một quyền nện ở trước mặt trên bàn làm việc.

Nói thật, trong lòng hắn cũng vô cùng phiền muộn.

Dù sao đưa ra điều kiện đã đầy đủ tốt, dù là muốn một chút nhượng bộ, cũng không phải không được, chỉ là không nghĩ tới đối phương như thế phát điên, đàm phán cũng không muốn, liền trực tiếp mở bàn.

"Cảm giác đến chúng ta Ross gia tộc, không có cò kè mặc cả thực lực sao. . ."

Ông lão lẩm bẩm, nhen lửa xì gà, sắc mặt âm tình biến hóa, bỗng nhiên quyết định: "Đây là khiêu khích! Là đối với chúng ta Ross gia tộc tuyên chiến, loại hành vi này, nhất định phải lấy nghiêm khắc nhất tư thái trấn áp xuống! Lấy Ross vinh dự của gia tộc tuyên thề! William!"

"Ông chủ!"

Vẫn đứng sau lưng hắn, có chút bất cần đời Dị Năng giả đứng dậy.

"Thay ta giải quyết hắn!"

"Yêu cầu của ngài, chính là sứ mạng của ta, bất quá chỉ bằng vào ta một người, e sợ có chút không đủ, ta chỉ có thể tận lực ngăn cản hắn, đợi đến Hoàng Kim Sư Tử Barton đến, còn có. . . Lão bản ngươi vấn đề an toàn!"

"Cái này ngươi không cần lo lắng!"

Eric khóe miệng hiện ra một nụ cười: "Không người nào có thể ở đây thương tổn ta. . . Không có ai!"

"Được rồi!"

William nghiêng mình, xoay người đi ra ngoài.

. . .

Pháo đài cổ bên trong.

Nguyên bản hoa lệ xa xỉ pháo đài cổ, lúc này liền phảng phất đã biến thành một con quái thú.

Khắp nơi đều có trí mạng cạm bẫy cùng cơ quan, cùng với lượng lớn dũng mãnh lính đánh thuê nhô ra, cùng Phương Nguyên tử đấu.

Tuy rằng đến lại nhiều hơn đều là đưa món ăn, nhưng này loại bộ bộ kinh tâm cảm giác, vẫn để cho Lucy mồ hôi lạnh chảy ròng: "Đã đủ chưa? Ngươi không phải muốn đồ cổ sao?"

Nàng nhìn Phương Nguyên vẫy tay, bên cạnh vách tường vỡ vụn, vài tên lính đánh thuê kêu thảm thiết, nện đến góc tường gia cụ trên.

Gỗ tử đàn giá gỗ ngã xuống đất, phía trên đồ sứ trong nháy mắt nện thành mảnh vỡ.

Không chỉ có như vậy, lượng lớn huyết tương, liền mặt sau một bộ tranh sơn dầu đều nhuộm thành đỏ sậm.

"Dáng dấp như vậy phá hư. . . Ngươi chỉ có thể cái gì cũng không chiếm được. . ."

"Ta muốn tìm đồ vật, còn ở nơi càng sâu!"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên.

Cái kia trầm hương Di Lặc Phật hắn thưởng thức một lúc lâu, lúc này tới gần mặt khác một nửa chìa khóa, tự nhiên có cảm ứng.

"Dưới đất Tàng bảo khố. . . Còn có cái khác gợn sóng vật phẩm đặt ở cùng một chỗ. . . Xem ra cái này nhà sưu tầm, cũng không phải đơn giản như vậy a. . ."

Phương Nguyên con mắt ngưng lại.

Ầm ầm!

Ở Lucy kêu thảm thiết ở trong, cả tầng lầu sàn nhà đều là vỡ vụn, rơi vào phía dưới một cái đại sảnh.

"Thực sự là đặc sắc đây. . ."

Kêu thảm thiết ở trong, William ăn mặc một bộ trắng âu phục, trước ngực còn mang một đóa màu đỏ hoa hồng, bước chậm đi vào khắp nơi bừa bộn đại sảnh, liên tục vỗ tay: "Thật mạnh niệm lực. . . E sợ liền Hắc Y xã số hai cán bộ, Vạn Niệm Vương cũng không sánh bằng ngươi! Tự giới thiệu mình xuống. . . Tệ nhân William, năng lực là thao túng sắt thép. . . Đến từ Trung Châu Lôi tiên sinh, ta không muốn cùng ngươi động thủ , nhưng đáng tiếc không có biện pháp!"

"Ngươi chính là Ross gia tộc tam giai Dị Năng giả?"

Phương Nguyên trố mắt nhìn.

"Khống Thiết giả —— William!"

Bên cạnh Lucy hét lên một tiếng: "Hắn là đứng đầu tam giai Dị Năng giả, dù là gặp phải chúng ta Xã trưởng cũng có thể giao phong, trước cái kia người băng Roger với hắn căn bản không cách nào so sánh được!"

Dị năng mỗi thăng lên một cấp, chênh lệch sẽ trở nên càng ngày càng khủng bố.

Đến tam giai, mới vào người cùng điên phong người, hoàn toàn là khác nhau một trời một vực.

Thật giống như Hắc Y xã Xã trưởng, đã từng lấy sức một người, trấn áp mười cái tam giai Dị Năng giả phản loạn, do đó một lần đặt vững liên bang đệ nhất cường giả uy danh.

Đương nhiên, cho dù là hắn cùng Bạch Cáp xã Xã trưởng, đều không có đột phá tứ giai.

Bởi vậy, ở dị năng nghiên cứu giới vẫn có một cái thuyết pháp, ở lần thứ ba xung kích còn chưa đạt tới trước, bất kỳ Dị Năng giả đều không thể đột phá tới tứ giai! Tuy rằng thuyết pháp này lập tức liền bị Trung Châu liên tiếp truyền đến Lôi Thần tin tức làm mất mặt, nhưng bọn họ vẫn là cố chấp kiên trì cái nhìn của chính mình —— trên thực tế, điều này cũng không có thể tính sai.

Dù sao, lúc này Phương Nguyên, căn cơ thật sự chỉ có cấp ba mà thôi, thậm chí còn là mới vừa tiến vào.

Không có biện pháp, so với cái khác được trời cao chiếu cố Thế giới chi tử mà nói, hắn hoàn toàn chính là một người bình thường, muốn tăng lên tới cấp ba trình độ, đương nhiên muốn trả giá càng nhiều nỗ lực cùng đánh đổi.

Hưu hưu!

Ngay khi Lucy nói chuyện đồng thời, đối diện William đã động thủ.

Hắn mặt mỉm cười, tay phải nhẹ nhàng một chiêu.

Phù phù! Phù phù!

Lượng lớn đinh sắt, thiết giá, lấy cùng cái khác món hàng kim loại, trong thời

gian ngắn từ phế tích bên trong rút ra, giống như dòng nước giống như bị nhào nặn thành các loại tư thái, lại đi tới trước mặt hắn, hội tụ thành một viên lớn thiết cầu.

"Không sai, đã bắt đầu nắm đến chính mình bản chất!"

Phương Nguyên lại là nhìn ra thấy càng thêm rõ ràng.

Cái này William, thình lình đem bất kỳ bằng sắt đều nát bấy thành cơ bản nhất nguyên tử, lại cùng Linh Tử một lần nữa tổ hợp, hình thành rồi trên tay hắn thích làm gì thì làm, thiên biến vạn hóa vũ khí.

Người như vậy, nếu như ném tới cổ đại Trung Châu, cái kia thỏa thỏa chính là một cái tu luyện Kim hệ công pháp tuyệt thế yêu nghiệt!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 425: Thỏa Hiệp

"Có thể đem sắt thép hoàn nguyên, đại diện cho đã chạm tới dị năng bản chất, khoảng cách khám phá chỉ thiếu chút nữa. . . Đáng tiếc, vẫn cứ vẫn là đem chính mình hạn chế ở Kim chi nhất đạo trên. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Hưu hưu!

Ngay khi hắn quan sát lúc, đối diện William đã động thủ.

Tiếng xé gió bên trong, lượng lớn thiết châu từ kim chúc cầu chia lìa, mưa xối xả giống như đập về phía Phương Nguyên.

Sóng sóng!

So với súng máy bắn phá còn đáng sợ bi thép, ở giữa không trung lại là đồng dạng bị một tầng màn nước ngăn cản, dập dờn mở từng vòng sóng gợn, trước sau không cách nào vượt qua ranh giới một bước.

"Quả nhiên. . . Lôi! Ngươi rất mạnh!"

William trên mặt mang theo một tia hưng phấn: "Từ lần trước đánh với Bạch Cáp xã trưởng một trận sau khi, ta đã rất lâu chưa bao giờ gặp ngươi đối thủ như vậy. . . Hi vọng ngươi không muốn làm ta thất vọng!"

Phốc phốc!

Ở hắn điều động phía dưới, lượng lớn bi thép không đoạn hậu triệt, bắt đầu

rồi kỳ dị biến hình, đỉnh biến nhọn, thậm chí mang theo xoắn ốc giống như hoa văn, quay chung quanh Phương Nguyên bay vòng tròn.

Leng keng!

Phảng phất đang tìm kiếm điểm yếu giống như, lượng lớn kim thép từ trên trời, lòng đất, còn có bốn phương tám hướng hiện lên, nhanh chóng chọc, mặt ngoài thậm chí bởi vì cao tốc cùng kịch liệt xoay tròn, bắt đầu trở nên đỏ lên, có một luồng kích thích rỉ sắt mùi bạo phát.

Lucy nhìn tình cảnh này, lại là con ngươi co rút nhanh, không nhịn được lại hướng về Phương Nguyên đến gần rồi một điểm.

Nàng rất rõ ràng, nếu như cái này thần bí Lôi không chống đỡ được, kết cục của chính mình chỉ có ở như thế nhiều châm sắt đột thứ bên trong biến thành tổ ong, không có một chút nào may mắn còn sống sót khả năng.

"Tẻ nhạt. . . Đồng dạng chiêu số, đối với ta là không có ích lợi gì!"

Phương Nguyên phách lối nói, khá tìm về một chút kiếp trước đại phản phái cảm giác.

Hắn vung tay lên, ầm ầm!

William toàn bộ bị sức mạnh vô hình cũng treo lên, mạnh mẽ đập về phía một mặt gạch tường.

Nổ vang ở trong, bức tường đổ nát hơn nửa.

Rầm!

Gạch đá bay tán loạn ở trong, cả người hắn lại bị cũng rút ra, hướng về vách ngăn, mặt tường, mặt đất tùy ý đấm vào, liền phảng phất có một cái đại lực sĩ cầm chân của hắn, đem hắn xem là cái cây búa tùy ý cuồng luân.

Ầm ầm!

Nổ vang liên tục, âm thanh liền Lucy nghe xong cũng vì đó răng đau, trên người run.

Nhưng chợt, nàng lại phát hiện không đúng: "Trình độ như thế này công kích, nếu như là ta lời nói, cũng sớm đã biến thành thịt vụn. . ."

Trong nháy mắt tiếp theo, sức mạnh vô hình đã bắt William, va về phía một cái nào đó bén nhọn cầu thang góc.

Keng!

Âm thanh lanh lảnh vang lên, phảng phất ở đánh sắt thép.

Không biết dùng bao nhiêu cổ mộc xây dựng, kiên cố rắn chắc cầu thang trong nháy mắt tan vỡ, William nhưng là đập phủi bụi trên người, chậm rãi đứng lên.

Lúc này, hắn cả thân người trên, thình lình đều bao trùm một tầng sắt lá, mang theo kinh người sức phòng ngự.

"Thực sự là nguy hiểm thật đây! Nếu như không phải từng theo Hắc Y xã Vạn Niệm Vương từng giao thủ, e sợ rất khó ngăn trở như vậy đột nhiên tập kích. . ."

William lòng vẫn còn sợ hãi nói, sắt lá ở trên người lan tràn, liền ngũ quan đều không có buông tha.

Làm cái này cấp ba Dị Năng giả, hắn thể năng tự nhiên không kém, ấm ức cái gì đều là việc nhỏ.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền bị sợ rồi.

Ở Phương Nguyên chu vi, tấm ván gỗ, tường gạch. . . Cùng với các loại

thượng vàng hạ cám đồ vật bị sức mạnh vô hình mạnh mẽ vò hợp lại cùng nhau, phảng phất bị ngàn vạn tấn máy ép đè ép giống như , hóa thành cực lớn chướng ngại, đập về phía William.

"Trình độ như thế này niệm lực?"

Dù là có sắt lá phòng ngự, William cũng là quay đầu liền chạy.

Trình độ như thế lực lượng, nếu như rơi vào trên người hắn, hoàn toàn có thể khiến hắn trọng thương!

"Không thể. . . Đây là Bạch Cáp xã Xã trưởng cái kia một cấp thực lực!"

Đang chạy trốn đồng thời, William đầy mặt không thể tin tưởng: "Một cái đột nhiên xuất hiện đến Dị Năng giả, vì sao lại như thế cường?"

Ầm ầm!

Nhưng hắn đã không kịp nghĩ nhiều.

Một cái 'Phương khối', mạnh mẽ nện ở mặt trước chỗ cửa lớn, bế tắc tất cả, đem hắn đường lui đóng kín.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Chợt, càng nhiều phương khối rơi xuống, đem William triệt để chôn sống.

'Thực sự là một cái gặp may mắn gia hỏa. . . Nếu như không phải ta muốn che dấu thân phận, ngụy trang thành niệm lực Dị Năng giả. . . Một cái Lôi pháp thì có thể làm cho ngươi hình thần đều diệt!'

Phương Nguyên trong lòng yên lặng nghĩ, cảm thụ William khí tức vẫn còn, cũng lười lại đi bù đao, trong ánh mắt bắn ra thực chất hóa ánh sáng: "Lên!"

Ầm ầm ầm!

Mặt đất phập phồng, lượng lớn bùn đất ở ngoài lật, không biết đào móc bao nhiêu mét sâu sau, một cái dưới đất kho liền hiện lên đi ra.

"Tủ sắt làm được lại rắn chắc, khi có người liền nó cùng nhau trộm đi thời điểm, nên cái gì dùng đều không có!"

Phương Nguyên hai tay trảo ra, lén lút triển khai Thổ độn chi pháp: "Lên cho ta đến!"

"Động đất!"

"Động đất!"

Ngoại giới, càng nhiều cảnh lực hội tụ, chợt cảm giác được đại địa run rẩy, không khỏi kêu to, bắt đầu sơ tán từ trong pháo đài cổ chạy ra hạ nhân.

Ầm ầm ầm!

Chợt, lại là một tiếng vang thật lớn.

Ở tất cả mọi người hãi dị đến cực điểm trong ánh mắt, đại diện cho Ross gia tộc lâu đời lịch sử cùng truyền thừa pháo đài cổ, triệt để ầm ầm tan vỡ, nhấc lên ngập trời bụi mù.

Mà ở phế tích bên trên, một cái cực lớn hợp kim kho, lại là hiện ra mặt đất.

Kẹt kẹt! Kẹt kẹt!

Phương Nguyên đi tới kho bạc trước mặt, tiện tay hất lên, không chịu nổi gánh nặng cửa kho hàng liền bay ra, hiện ra mặt sau một kiện kiện quý giá tác phẩm nghệ thuật.

"Có chút ý nghĩa!"

Hắn chắp tay đi vào kho, đối với chất thành núi thỏi vàng cùng châu báu

không có một chút nào hứng thú, tay phải trực tiếp từ một góc bên trong lấy ra một toà trầm hương pho tượng.

Cái này điêu khắc chính là một cái ba đầu sáu tay Tu La, mỗi gương mặt trên vẻ mặt đều không giống nhau, cực kỳ sinh động.

Bên cạnh Lucy chỉ là liếc mắt nhìn, liền cũng lại không cách nào dời mắt nổi.

"Ừm. . . Cái này thương khố đồ vật bên trong, liền đều tính tương đối quý giá. . ."

Phương Nguyên nhắm mắt lại, nhẹ nhàng vẫy tay, lại có hai loại đồ vật từ trong kho hàng bay ra, rơi vào trên tay hắn.

Một cái là Kim Tự Tháp mô hình, còn có một cái là một thanh Hoàng kim quyền trượng, phía trên khảm nạm một viên có tới to bằng nắm đấm trẻ con bảo thạch màu lam.

"Viên bảo thạch này. . . Có chút ý nghĩa. . ."

Phương Nguyên thoáng chạm đến, trên mặt liền mang theo một tia vẻ hưng phấn: "Tựa hồ có thể thông qua nó, lại tìm đến một cái Linh khí tiết điểm. . ."

Hắn sở dĩ đến Phương Tây, không chính là vì tìm tới tương tự cây liễu như thế địa phương, nuốt chửng tăng cường thực lực sao?

"Người trẻ tuổi! Thả đồ xuống!"

Lúc này, bảo khố một mặt khác cửa mở ra, Eric lớn bước ra ngoài, trên tay còn cầm một thanh súng săn.

"Hả? Đòi tiền không muốn sống? Cái này tựa hồ không phải một cái tập đoàn tài chính lớn người chưởng đà phong độ?"

Phương Nguyên nhíu nhíu mày, lại liếc mắt bên cạnh.

Ầm!

Sau lưng, Khống Thiết giả William đã từ phế tích bên trong bò đi ra, tuy rằng vô cùng chật vật, nhưng đều là da thịt thương, vọt vào kho.

Nhưng hắn biết, đối diện cái này người da trắng lão đầu dựa dẫm, cũng không phải cái này William.

"Không! Không!"

Eric bàn tay kiên định, họng súng đen ngòm nhắm ngay Phương Nguyên, trong con ngươi có chút đau thương: "Từ ngươi mạnh mẽ tập kích vĩ đại Ross gia tộc một khắc đó bắt đầu, cái này liền không chỉ là vài món cất giấu chuyện, mà là không chết không thôi tuyên chiến!"

Rất hiển nhiên, ông lão này vô cùng tỉnh táo, đồng thời nắm giữ lâu dài ánh mắt.

Làm cái này Kim Ưng liên bang một con sói vương, Ross gia tộc một khi biểu hiện ra suy yếu một mặt, lập tức sẽ gặp phải rất nhiều khiêu chiến, thậm chí bị chu vi đói bụng đồng loại phân ăn!

Bởi vậy, cái nào sợ tử thương nặng nề, dù là biết tiếp tục như thế, đối với Ross gia tộc không có một chút nào chỗ tốt, cũng không thể ở thắng lợi trước hòa giải!

"Thoạt nhìn. . . Ngươi rất tin tưởng giải quyết ta?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười.

Dù là Eric trong tay cầm súng, Lucy cũng không cảm thấy hắn có thể đối với cái này đáng sợ Lôi tạo thành tổn thương chút nào.

"Đương nhiên. . . Ngươi cho rằng, bằng vào chúng ta Ross gia tộc gốc gác, cũng chỉ mời chào một cái William sao?"

Eric trên mặt bỗng nhiên hiện ra một tia hưng phấn đà đỏ: "Để ngươi mở mang kiến thức một chút bảo bối của ta Thiên Sứ —— Angel!"

Sau lưng hắn, một cô bé ngồi ở xe lăn, chậm rãi đi ra.

Nàng xem ra chỉ có mười một mười hai tuổi, da thịt phảng phất sữa bò giống như trắng nõn, một đầu màu vàng xán lạn tóc quăn xuống là biển rộng giống như màu xanh thẳm con mắt, phảng phất một cái tinh xảo trẻ con.

"Angel? ! Nàng chính là. . . Không được!"

Lucy phảng phất nghĩ tới điều gì: "Cái kia nghe đồn là thật sự, còn có loại này người biến dị tồn tại. . . Nàng dị năng, chính là cuối cùng tiêu hết những người khác dị năng!"

"tiêu mất dị năng?"

Phương Nguyên thoáng cảm ứng, xác thực phát hiện cô bé này phảng phất một đài máy quấy rầy giống như, liên tục xua tan chu vi Linh Tử, hình thành rồi một cái chân không.

Thậm chí, loại này quấy rầy còn tới đến trong cơ thể hắn, nghĩ muốn quấy rầy linh khí vận hành.

Nếu như không phải người tu luyện, đổi thành bình thường chỉ biết kỳ nhiên, không biết giá trị Dị Năng giả đến, căn bản là không có cách ngăn cản cái này, biểu hiện ra chính là dị năng bị cuối cùng tiêu hết.

Ở cửa kho hàng miệng, William đã vội vội vã vã tách ra, trên người sắt lá trong nháy mắt tiêu tan, từng viên một cát sắt rơi xuống mặt đất.

"Tiêu trừ dị năng? Thú vị!"

Phương Nguyên tiến lên một bước, Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật một vận chuyển, trong cơ thể Linh khí nhất thời như nguy nga núi cao giống như, không

có bị nhiễu loạn chút nào.

"Đi chết đi. . . Quái vật!"

Eric trên mặt mang theo hưng phấn, bóp cò.

Ầm!

Một chùm bi thép hiện lên, lại đình trệ ở Phương Nguyên trước mặt.

"Không thể. . ."

Eric nhìn một chút mặt không hề cảm xúc Angel, lại nhìn đối diện Phương Nguyên, vẻ mặt một cái tan vỡ: "Dù là Hắc Y xã Xã trưởng, cũng không thể trung hoà Angel lực lượng. . . Trừ phi. . ."

"Tứ giai?"

Hầu như là thân, ngâm, Lucy phun ra cái này từ đơn, nhìn về phía Phương Nguyên: "Ngươi là tứ giai Dị Năng giả?"

"Ngươi gọi là Angel?"

Phương Nguyên lại là mặc kệ không để ý, trực tiếp tiến lên, nhìn xe lăn nữ hài: "Đi theo ta có được hay không?"

Nữ hài một mặt dại ra vẻ mặt, tựa hồ trời sinh chính là như vậy.

"Ừm. . . Thân thể rất suy yếu a, chính là người bình thường, đồng thời có trọng độ bại liệt, thông minh trên cũng có tàn khuyết. . ."

Hắn cẩn thận kiểm tra xuống, chợt không chút do dự mà đem Angel ôm lấy.

"Ngươi. . ."

Eric trên mặt vẻ mặt nhiều lần biến hóa, cuối cùng cười khổ một tiếng, cúi

người chào thật sâu: "Xin lỗi. . . Lôi tiên sinh, ta đại biểu Ross gia tộc, hướng về ngài toàn diện đầu hàng, cái này thương khố bên trong tất cả, đều là thuộc về ngài. . ."

"Không cần, ta chỉ đối với nàng có hứng thú một điểm!"

Phương Nguyên nhìn trong lòng Angel.

"Được rồi. . ."

Eric cười khổ một tiếng, không dám có chút nào ý kiến.

Lúc này Phương Nguyên, chính là loại kia một người có thể địch nổi một cái quốc gia cường giả, khi lực lượng vượt quá thế tục quá nhiều, bất kỳ người nắm quyền không cách nào tiêu diệt, nhất định phải thỏa hiệp!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 426: Bi Kịch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 427: Bí Ẩn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 428: Amun

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 429: Bán Vị Diện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 430: Tai Nạn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 431: Rời Đi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 432: Khắc Phục Hậu Quả

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 433: Định Cư

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 434: Mười Năm

Thân phận của Lolita rất mẫn cảm.

Một cái tam giai dị năng giả, đã từng là Bạch Cáp xã cao tầng, nếu như đột nhiên đi tới Thái Hạ, cái kia tất nhiên là cũng bị các lộ nhân sĩ cực kỳ tàn ác vây xem.

Nhưng cùng một cái khác mơ hồ có đệ nhất thế giới tên, quang đi rồi một vòng liền đem Kim Ưng liên bang hại đến cơ hồ bán thân bất toại dị năng giả so với, lại không đáng kể chút nào.

Đến Tai cấp, cơ bản mỗi một người có năng lực đặc biệt đều là hình người tự đi vũ khí hạt nhân, dù là thế giới ba nước lớn, cũng không gánh vác được chọc giận đối phương hậu quả.

Càng không cần phải nói, lúc này Phương Nguyên, một bộ người da vàng tướng mạo, cũng không có mạo muội phá hư quy tắc, tựa hồ thuộc về có thể lôi kéo loại hình.

Mấy lần thăm dò sau khi, song phương liền đạt thành hiểu ngầm.

Một ít bên ngoài giám thị, Phương Nguyên sẽ không đi phá hư, mà đối phương tự nhiên cũng sẽ không ngốc đến thăm dò hắn việc riêng tư.

Ở loại thăng bằng vi diệu này bên trong, Phương Nguyên ít giao du với bên ngoài, yên lặng lĩnh hội thế giới cùng quốc gia biến hóa.

Thời gian trong lúc vô tình, liền đến 1013 năm, cái thứ ba mười năm xung kích sắp đến thời khắc.

Dung Thụ thị khu, trên đường phố, một cái cửa hàng nhỏ rất sớm mở cửa.

Cái này cửa hàng diện tích không lớn, vị trí cũng so với góc vắng vẻ, sau khi đi vào, có thể nhìn thấy giá gỗ trên lít nha lít nhít các loại chạm khắc gỗ, trông rất sống động, mang theo tác phẩm nghệ thuật đặc biệt ý nhị.

Tuy rằng chỉ là trước chơi phiếu tính chất đầu tư, mang đến tiền lời cũng đã đầy đủ Phương Nguyên thư thư phục phục sinh hoạt mấy đời, nhưng mỗi ngày tu luyện cũng là tẻ nhạt.

Hắn nhàn hạ phía dưới, cũng là mở ra như thế một gian chạm khắc gỗ điếm.

Không thể không nói, lúc này lượng tiêu thụ lại còn miễn cưỡng không có trở ngại, ít nhất duy trì một cái tiểu điếm doanh vận, là đầy đủ.

'Đồng thời. . . Những người kia cũng rất thông minh sao!'

Phương Nguyên thần niệm bên ngoài, nhất thời liền dòm ngó đến mấy cái chu vi ẩn giấu khí tức, lại là cười thầm.

Lấy thân phận của hắn, lúc trước ngụ lại lúc, liền Tây Môn Kiếm đều đã kinh động, lại đây kiểm tra một, hai, nói không chắc còn hoài nghi thân phận chân thật của hắn chính là Phương Nguyên.

Nhưng coi như hoài nghi, có thể như thế nào đây?

Ở biểu diễn Linh Hóa thuật có tiến có thối, có thể công có thể thủ năng lực sau khi, dù là Tây Môn Kiếm, cũng không dám lựa chọn mạo muội trở mặt, cùng Phương Nguyên động võ, chỉ có thể vô kỳ hạn kéo dài, mãi cho đến hiện tại.

"Ông chủ, buổi chiều được!"

Một cái vây quanh khăn quàng cổ, ăn mặc học sinh cấp ba đồng phục học sinh, đeo bọc sách thanh niên, lẫm lẫm liệt liệt đi vào trong điếm: "Lại lười biếng?"

"Chuyện của người lớn, làm sao có thể gọi lười biếng đây?"

Phương Nguyên từ trên quầy sách chồng bên trong ngẩng đầu lên: "Tiểu Minh bạn học, ta đã nói với ngươi rất nhiều lần, trong cửa hàng đồ vật tổng thể không chịu nợ!"

"Nhưng là. . . Ông chủ, ta thật sự rất yêu thích những thứ này món đồ chơi, nếu không ta nghỉ đông lại đây làm việc cho ngươi chứ?"

Lâm Minh ánh mắt sáng lên, bỗng nhiên nói.

"Không cần!"

Phương Nguyên lệch rồi nghiêng đầu.

Những thứ này tượng gỗ là hắn tự mình chế tác, tự nhiên dẫn theo một phân thần vận, tuyệt đối thuộc về tác phẩm nghệ thuật phạm trù.

Càng không cần phải nói, ở tâm tình của hắn rất tốt hoặc là rất xấu lúc, còn có thể ở bên trong tùy cơ tăng thêm một ít 'Trứng màu', còn sẽ bị cái nào người may mắn hoặc là kẻ xui xẻo mở ra, liền chuyện không liên quan tới hắn.

"Ồ? Hai cái Đại tỷ tỷ đây?"

Lâm Minh cùng Phương Nguyên hỗn quen thuộc, hàn huyên vài câu, con ngươi liền chuyển loạn lên.

Ầm!

Phương Nguyên cuốn lên sách vở, trực tiếp hướng hắn đầu đập một cái: "Còn nhỏ tuổi không học được!"

"Ta chỉ là được đến lão sư giao phó, đến nói cho các nàng biết không muốn đã quên thi học kỳ. . ."

Lâm Minh bưng đầu, một bộ ta bị oan uổng dáng vẻ.

"Há, ta biết rồi!"

Angel trải qua Phương Nguyên trị liệu, đã khôi phục bình thường nữ hài trí lực, lại thêm vào một cái Lolita cả ngày lúc ẩn lúc hiện, để nhân tâm phiền, đơn giản bị Phương Nguyên trực tiếp nhét vào những nơi trong trường học xếp lớp dự thính.

Hai cái đại dương mã xuất hiện, ở địa phương tuyệt đối là một cái cực lớn bão táp, gây ra không ít nhiễu loạn đến, còn phải Tông Giáo Quản Lý cục người động thủ, mới cho bãi bình xuống.

"Ta hai cái con gái nuôi, này thiên phú đều là cao cấp nhất, hàng năm nắm số một, đều sắp chán. . ."

Phương Nguyên liếc mắt một cái: "Ngược lại ngươi, hắn là thật tốt học tập, ít nhất phải có nhất nghệ tinh, tương lai mới có thể tìm phân công việc tốt a!"

"Không!"

Lâm Minh nắm chặt nắm đấm: "Ta muốn giác tỉnh, trở thành dị năng giả, gia nhập Thái Hạ Long Tổ!"

Ầm!

Hắn lời còn chưa nói hết, trên đầu lại đã trúng tầng tầng đập: "Đau. . ."

"Tuổi còn trẻ, liền không muốn làm mơ mộng hão huyền, ngươi thứ chín thức thể dục thể thao qua phát thanh luyện đến hiện tại, có thành tích gì sao?"

Phương Nguyên lườm một cái.

Mười mấy năm xung kích cùng tam quan đắp nặn, lúc này dị năng giả khái niệm, từ lâu thâm nhập nhân tâm.

Thậm chí, ở xã hội mọi phương diện, cũng phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Tỷ như ở mười năm trước lấy ra , khiến cho rất nhiều bên trong học sinh tiểu học ghét cay ghét đắng thứ chín thức thể dục thể thao qua phát thanh, thì có Phương Nguyên đã từng đưa ra thiết tưởng cái bóng, bản chất là muốn mở ra toàn dân tu luyện thời đại, nhưng lúc này, liền bị đem ra xem là đo lường học sinh thiên phú cùng tiềm lực cọc tiêu.

So với nguyên bản thể dục thể thao qua phát thanh, Phương Nguyên thiết kế bộ này thứ chín thức có thể nói biến, thái, không riêng động tác rườm rà gấp mười lần, càng cần phải hô hấp thổ nạp phối hợp, còn dính đến một phần quan tưởng.

Rất hiển nhiên, như thế khó hạng mục, vừa bắt đầu liền xoạt xuống không ít người.

"Ta đã luyện sẽ tám vị trí đầu thức, chỉ cần lại cho ta mấy ngày, ta nhất định có thể hoàn thành thứ chín thức. . ."

Lâm Minh nắm chặt nắm đấm.

"Ồ? Cái này tiến vào tốc độ rất nhanh a, là trong nhà cho ăn cái gì bồi bổ chứ?"

Phương Nguyên con mắt thoáng quét qua, trực tiếp cười nói.

"Hừm, mỗi ngày ba lạng linh gạo, một tuần lạng Linh nhục. . ."

Lâm Minh thần sắc mang theo một tia nghiêm nghị, rất hiển nhiên, đối với gia đình của hắn mà nói, muốn cung cấp bực này Linh lương, cũng là một cái gánh nặng rất lớn.

"Tốt, có chí khí, chúc ngươi lần này cuối kỳ thi vượt xa người thường phát huy. . ."

Phương Nguyên chỉ cươi cười, trực tiếp cầm lấy một cái chạm khắc gỗ, ném tới: "Đưa cho ngươi, hi vọng ngươi không nên bỏ qua cái này cơ hội cuối cùng!"

Nếu như không thể ở cấp ba hoàn thành thứ chín thức thể dục thể thao qua phát thanh tu tập, ngày sau hi vọng liền càng ngày càng xa vời, đối với Lâm Minh mà nói, đây chính là một lần cuối cùng cơ hội thay đổi số phận.

"Ây. . . Cảm tạ!"

Lâm Minh có chút đờ ra: "Lão bản ngươi không phải từ trước đến giờ vắt cổ chày ra nước sao? Lần này làm sao như thế hào phóng? Để ta rất không thích ứng a!"

"Không thích ứng? Vậy thì đem đồ vật trả lại ta!"

Phương Nguyên nhún nhún vai.

"Không được!"

Lâm Minh nắm chặt trong tay chạm khắc gỗ, không biết tại sao, cái này điêu khắc vừa đến tay, liền cho hắn một loại tâm huyết liên kết cảm giác.

'Coi như là cuối cùng lễ vật tốt, ngược lại ta cũng nhanh muốn rời khỏi.'

Phương Nguyên trong lòng yên lặng nghĩ, lại sừng sộ lên: "Nhanh lên một chút trở về đi thôi, trong nhà của ngươi người hắn là đều sắp sốt ruột chờ."

"Hừm, ông chủ gặp lại!"

Nhìn thấy Phương Nguyên một chăm chú, Lâm Minh lúc này liền có chút sợ sệt, lễ phép cáo từ.

"Ha ha! Phụ thân đại nhân!"

Hắn vừa mới đi ra cửa tiệm, liền cùng đối diện một người nữ sinh đụng phải

vào ngực, ngã trên mặt đất, sắc mặt dại ra.

Vào là một cái vóc người cao gầy thiếu nữ tóc vàng, vóc người cao gầy, dù là ăn mặc rất dày quần áo, cũng không cách nào che giấu trước ngực ầm ầm sóng dậy.

Lâm Minh nghĩ vừa nãy trong nháy mắt xúc cảm, nhất thời có chút sững sờ.

"Tốt, Angel, ngươi chạy đi nơi đâu?"

Phương Nguyên trên mặt hiện ra một tia bất đắc dĩ.

Trải qua hắn diệu thủ hồi xuân, Angel không chỉ có khôi phục cất bước năng lực, đồng thời thông minh cũng vẫn ở vững bước tăng lên đến.

Đương nhiên, trí lực là một chuyện, kinh nghiệm lại là một chuyện khác.

Bởi vậy, lúc này Angel tuy rằng có hơn hai mươi tuổi, lại ủy ủy khuất khuất đọc cấp ba, xem như là tiến độ rất chậm cái kia một nhóm.

So với nàng càng oan ức chính là Lolita , bởi vì thể hình duyên cớ, bị truyền ra đến 'Chu Nho chứng', đồng thời cũng từ nguyên bản tỷ tỷ hàng đợi đến muội muội.

"Không có gì, đi ra ngoài cùng tươi đẹp mùa đông hẹn hò, còn chất thành mấy cái người tuyết!"

Angel líu ra líu ríu nói, tính cách rộng rãi hoạt bát.

"Hừm, Lâm Minh đặc biệt đến thông báo ngươi, thi học kỳ sự tình, không nên quên."

Phương Nguyên gật gù.

"Há, là như vậy a, cảm tạ ngài, Lâm Minh bạn học!"

Angel đưa tay ra, đem trên mặt đất Lâm Minh kéo, bất quá tiểu tử này duy trì xòe bàn tay ra động tác, hồi tưởng lại vừa nãy "nhuyễn ngọc ôn hương" kinh diễm, lại lâm vào dại ra bên trong.

"Khục khục. . ."

Mãi đến tận Phương Nguyên nhìn không được, ho khan một tiếng, Lâm Minh mới phản ứng được, hồn bay phách lạc rời đi.

"Hì hì. . . Phụ thân đại nhân, nhân gia vẫn rất có mị lực mà!"

Angel chim khách giống như cười, xoay một vòng.

"Hừm, Lolita đây?"

Phương Nguyên nhún nhún vai, đổi một cái đề tài.

"Nàng a. . . Luôn yêu thích cùng những kia vớ va vớ vẩn dị năng liên hợp hỗn cùng nhau, lần này có người nói gia nhập một cái cùng Thái Hạ chính thức có dính dáng xã đoàn, phải giúp trợ bọn họ hoàn thành một hạng nhiệm vụ. . ."

Angel không chút do dự mà đem Lolita bán: "Thậm chí, nàng còn tới lôi kéo qua ta!"

"Cô bé này, sớm muộn cũng có một ngày sẽ đem chính mình đùa chơi chết. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Bất quá, hắn chân chính coi trọng vẫn là Angel, đồng thời thông qua những năm này thí nghiệm cùng tìm tòi, cũng đến ra không ít quý giá dữ liệu, đã tính vật siêu đáng giá.

"Kỳ thực ta cảm thấy Lolita có một phần làm được không sai, dù sao chúng ta ở tại Thái Hạ. . ."

Angel bổ sung nói: "Còn có, phụ thân đại nhân, lần thứ ba xung kích, liền muốn đến!"

"Làm sao? Ngươi lo lắng ta sao?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười.

Từ khi lý trí trưởng thành sau khi, cũng không biết là xuất phát từ cảm kích vẫn là thân cận, Angel liền đem ở bề ngoài con gái nuôi thân phận chứng thực, chỉ là danh xưng này có chút không ra ngô ra khoai.

"Cảm giác được cái gì?"

Hắn rất hứng thú hỏi.

"Không chỉ là ta, e sợ tất cả dị năng giả, đều cảm giác được quấy nhiễu bọn họ bình cảnh, ở rục rà rục rịch. . . Dựa theo năm đó Phương Nguyên tiến sĩ đưa ra Linh khí phong giá trị luận, đây chính là lần thứ ba xung kích sắp đến dấu hiệu!"

Angel nghiêm túc nói.

Nương theo đông đảo dẫn chứng, Phương Nguyên trước đưa ra một ít lý luận, đặc biệt thiên địa đại tuần hoàn, Linh khí phong giá trị các loại, đều bị tôn sùng là kinh điển, hấp dẫn một nhóm lại một nhóm nhà khoa học thăm dò.

Năm đó ngày đó suýt chút nữa bị bắn chết luận văn, lúc này đã trở thành bị trích dẫn nhiều nhất một phần, đặc biệt những kia dị năng học giả, càng là bắt buộc môn học, vậy cũng là thế sự khó liệu.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 435: Xung Kích

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 436: Bảo Tàng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 437: Tao Ngộ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 438: Bí Mật

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 439: Bạch Ngọc Kinh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 440: Tận Thế

Linh khí tại sao?

Nguyên bản, Phương Nguyên cũng gần như đem đổ cho Linh Vương sao chổi bên trên.

Nhưng đợi đến tiếp nhận rồi phái Ngọc Hư trận pháp truyền thừa, cùng với nhìn thấy bọn họ lựa chọn con đường sau khi, liền hắn đều có chút dao động.

"Nói không chắc, Linh Vương sao chổi đều chỉ là một cái lời dẫn, hoặc là dấu hiệu a. . . Hậu trường chân tướng, e sợ sẽ vượt qua sự tưởng tượng của ta. . ."

Phương Nguyên lẩm bẩm, trong tay lại là không tự chủ xiết chặt sách lụa.

Nói thật, cái này phái Ngọc Hư nhằm vào Linh Vương sao chổi khai phá đi ra trận pháp, thật là làm hắn có một điểm nhìn quen mắt cảm giác.

Mà cái kia tia dị dạng, thình lình đến từ Trường Ly thánh nhân Lục Cửu đại trận.

"Lục Cực Địa Hợp Cấm Đoạn đại trận cùng Cửu Khiếu Thương Khung Thiên La Tuyệt Trận là Trường Ly thánh nhân suốt đời tâm huyết, lại nói hắn cũng không có thần du qua thế giới này, chỉ có thể nói Đại đạo ba ngàn, trăm sông đổ về một biển sao?"

"Linh khí. . . Thế giới, quả thật thú vị!"

Phương Nguyên ngồi ngay ngắn ở Ngọc Hư chưởng môn vị trí trên, trầm ngâm một lúc lâu, khóe miệng rốt cục hiện ra vẻ tươi cười.

Ngoại giới, núi đầu trâu, mê quật ở ngoài.

"Dưỡng phụ đại nhân? !"

Hào quang lóe lên, hắn bóng người liền hiện lên đi ra, chợt Angel cùng Lolita hai bên trái phải, tiến lên ôm cánh tay của hắn.

"Hừm, cái này động thiên, là trên trời Bạch Ngọc Kinh, năm đó phái Ngọc Hư chỗ căn cơ. . ."

Phương Nguyên vung tay lên, một cánh cửa ánh sáng liền hiện lên đi ra: "Các ngươi đi vào, mỗi người dựa vào cơ duyên đi!"

Đến hắn cái này tu vị, ngoại giới bất kỳ tục vật đều không thế nào để mắt, thậm chí ngay cả động thiên bên trong Linh khí bổn nguyên đều có cũng được mà không có cũng được.

Không đột phá Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật tầng thứ năm, ngưng tụ lĩnh vực, nuốt chửng lại nhiều hơn Linh khí, cũng chỉ có rơi vào bạo thể mà chết kết cục .

"Cái gì?"

Thái đội trưởng cùng Vương Hân mấy người vừa nghe, nhất thời mừng tít mắt: "Ngay cả chúng ta đều có phần?"

"Đương nhiên, động phủ này dù sao cũng là ta Thái Hạ tiền bối lưu lại, tự nhiên di trạch hậu nhân. . ."

Phương Nguyên cười híp mắt nói, cảm giác mình đã thức tỉnh rồi làm đưa tài đồng tử thiên phú.

Trên thực tế, hắn không chỉ có không có lấy dùng trong động phủ cái gì trân bảo, trái lại còn để lại không ít đồ vật, đều là những năm này bình tĩnh suy nghĩ lại, đối với một ít Linh khí công pháp cuồng tưởng.

Nếu là bị người hữu duyên nhặt được, cái kia kết cục . . . Khà khà. . .

"Mặt khác, có quan hệ nơi này Linh thú biến dị, đại khái chính là động phủ này bên trong Linh khí dật tán làm ra đến, chờ ta lại ngăn cấm một lần là không sao. . ."

Phương Nguyên tiếp tục nói: "Tuy rằng không thể tan rã mãnh thú thương người mầm họa, nhưng nhiệm vụ của các ngươi, cũng coi như hoàn thành."

"Đa tạ Đại nhân!"

Thái đội trưởng liên tục nói cám ơn, lại hơi nghi hoặc một chút: "Tại sao ngoại trừ căn nguyên, vẫn là không cách nào giải trừ mầm họa?"

"Cái này tự nhiên là bởi vì, nguyên bản ảnh hưởng, khuếch tán. . ."

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng: "Trước là trong động phủ Linh khí dật tán , khiến cho bản địa Hung thú tăng nhiều, nhưng từ hôm nay năm bắt đầu, thiên địa linh khí tăng lên dữ dội, các loại thú hoang chỉ có thể tầng tầng lớp lớp, bên dưới ngọn núi cái kia trấn nhỏ sớm muộn đều sẽ luân hãm. . ."

Trên thực tế, tình huống so với cái này còn bết bát hơn.

Nồng nặc Linh Tử, thậm chí sẽ quấy rầy hỏa khí, nghiêm trọng, liền phản ứng hạt nhân đều có thể ảnh hưởng.

Nếu như khoa học kỹ thuật lực lượng liên tục bại lui, cá nhân siêu phàm liền sẽ lập tức ngẩng đầu, từ đó thu hoạch được nghiền ép tất cả lực lượng.

Phương Nguyên ánh mắt thăm thẳm, không khỏi nhớ lại cái kia Farrty lời nói.

Cỡ này Linh khí thức tỉnh thế giới, đối với bọn hắn mà nói là thịnh yến, nhưng đối với phàm nhân, thậm chí cái khác bình thường tổ chức thế lực tới nói, chính là trăm phần trăm không hơn không kém tai nạn.

. . .

Tây Châu, Kim Ưng liên bang.

Xanh thẳm trên mặt biển, một nhánh hạm đội giống như lợi kiếm giống như, phách sóng cắt sóng, dâng trào mà đi.

Dù là trước gặp phải trăm năm khó gặp đại hồng thủy , khiến cho nửa cái liên bang hóa thành bưng biền, nhưng tự xưng văn minh đỉnh liên bang công dân đám người, vẫn là lấy ra lúc trước khai thác hoang dã sức mạnh, dựa vào trong lồng ngực một luồng không chịu thua ngạo khí, mười năm kiến thiết , khiến cho Kim Ưng liên bang quốc lực phát triển không ngừng, không chỉ có hoàn toàn từ chấn thương bên trong khôi phục như cũ, càng là còn đáng sợ hơn, dựa vào lần thứ ba xung kích, Linh khí nội loạn gió xuân, mạnh mẽ phái binh viện trợ nước nhỏ, đem sức ảnh hưởng càng ngày càng mở rộng.

"Tư lệnh!"

Ở một chiếc Thiết giáp hạm trên boong thuyền, hải quân tư lệnh trước ngực treo đầy ánh vàng chói lọi huy chương, chính giơ ống nhòm, ngóng nhìn vô cùng bình tĩnh ngoài khơi.

Lúc này, lính liên lạc tiến lên cúi chào: "Tin tức mới nhất, tây đệ quốc đã tiếp nhận rồi liên bang toàn bộ điều kiện, từ hôm nay trở đi cắt nhường cảng Panda , làm cái này chúng ta hải quân căn cứ tiền phương, đồng thời gánh chịu chúng ta toàn bộ chi phí quân sự, yêu cầu duy nhất chính là trợ giúp bọn họ, tiêu diệt quốc thổ trên thú hoang quần! Hiện tại, Tổng thống mệnh lệnh đã truyền đạt."

"Không có vấn đề!"

Tóc trắng xoá tư lệnh trên mặt hồng quang tràn ngập: "Lập tức truyền lệnh xuống, đội tàu hết tốc lực chạy về phía cảng Panda. . . Đám kia nhãi con không thủ được quốc thổ, liền giao cho chúng ta Kim Ưng liên bang tốt, ha ha. . ."

Vào lúc này, hắn hầu như thành kính cảm tạ Thượng Đế, để linh khí tai nạn kéo dài, thậm chí đến Tây Châu cái khác trong các quốc gia đều chống không được lúc, không thể không dồn dập khẩn cầu kim Ưng lão đại trợ giúp, vì thế không tiếc kí xuống một phần phân cắt đất khoản tiền bồi thường điều ước bất bình đẳng.

"Chiếu cái này trạng thái xuống, chỉ cần ba năm. . . Không, hai năm, Kim Ưng liên bang là có thể chỉnh hợp toàn bộ Tây Châu lực lượng, trở thành thế giới duy nhất bá chủ chứ?"

Tư lệnh tâm tình khoan khoái dễ chịu, nghĩ có phải là hắn là buổi tối mở cái tiệc rượu, dùng Champagne cùng sườn bò thật tốt chúc mừng một thoáng.

"Cảnh báo!"

Đang lúc này, còi báo động chói tai vang lên: "Ra đa phát hiện phía trước to lớn cơ thể sống!"

"Cá kình sao? Trực tiếp xua đuổi đi, hoặc là bắn xuống hai phát thủy lôi. . ."

Tư lệnh theo thói quen phát tán tư duy, bỗng nhiên ngẩn ra: "Không đúng. . . Nếu như là bình thường cá kình, tại sao muốn đến kéo cảnh báo trình độ?"

Ầm ầm!

Lúc này, phía bên ngoài một chiếc tàu tuần tra hạm, bỗng nhiên phát ra một tiếng rên rỉ, bị trực tiếp nổ tung, ánh lửa ngút trời.

"Bạch Cáp hào xảy ra chuyện gì?"

"Chúng ta gặp phải không rõ công kích!"

"Là Hải thú sao?"

Tư lệnh hai tay nắm chặt lan can, tự lẩm bẩm.

Dù là dị năng đã hiện thế mấy chục năm, nhưng làm cái này trên biển vô địch hạm đội, bọn họ gặp phải to lớn nhất một lần phiền phức, cũng bất quá tao ngộ một con thể hình vượt quá trăm mét cự quái hình cá kình thôi, cuối cùng vẫn là bị pháo lớn bãi bình.

"Chết tiệt sinh vật biển, dùng thuỷ lôi đánh chết nó!"

Tư lệnh có chút tức đến nổ phổi ra lệnh, chợt, một trận kịch liệt run run từ trên boong thuyền truyền đến , khiến cho hắn hầu như ngã xuống đất.

Phốc phốc!

Hai cái dài trăm mét màu đen con bạch tuộc xúc tu duỗi ra ngoài khơi, che ngợp bầu trời, quả thực dường như Hải Thần bàn tay.

Rầm!

Xúc tu trên tràn đầy giác hút, lúc này nắm lấy một chiếc Thiết giáp hạm, bắt đầu kịch liệt lay động lên.

Bọt nước ngập trời, loáng thoáng có thể nhìn thấy tiềm tàng ở phía dưới hải dương một cái vô cùng to lớn bóng đen, rất nhiều xúc tu dường như tới từ địa ngục Ma Khu giống như, ở cuồn cuộn không ngừng chế tạo tử vong.

"Mấy trăm mét lớn con bạch tuộc. . . Thượng Đế a. . ."

Tư lệnh kinh ngạc thốt lên một tiếng, cảm giác đại dương này đã kinh biến đến mức liền hắn cũng không nhận ra.

"Tê tê. . ."

Chỉ bất quá, vượt qua hắn tưởng tượng sự tình, lúc này vừa mới bắt đầu.

Nương theo tiếng rắn rít, một cái 300 mét dài rắn biển một thoáng từ trong nước thoát ra, trực tiếp đem một chiếc Thiết giáp hạm quyền khẩn, từ lân phiến

bên trong dật tán ra lượng lớn khí thể, ở ngăn ngắn mười mấy giây bên trong, liền làm hạm trên tất cả nhân viên mất đi sức chiến đấu.

"Ầm!"

Lại là một tiếng va chạm, mặt khác một chiếc Khu trục hạm bị dài mấy chục mét bầy cá mập hổ vây công, một thoáng liền bị xé thành mảnh vỡ, máu tươi nhuộm đỏ ngoài khơi.

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Tại sao hải dương, một thoáng trở nên nguy hiểm như vậy?"

Tư lệnh hai mắt trắng dã: "Không. . . Những thứ này không phải thú hoang, chúng nó có trí tuệ! Thậm chí lúc trước trong mấy thập niên, vẫn ẩn núp ở biển sâu, mãi đến tận hiện tại mới cùng nhau xuất hiện!"

Đối với Nhân loại mà nói, cái này quả thật là một cái bất hạnh tin tức.

Mà làm vì át chủ bài Thiết giáp hạm Tư lệnh, hắn may mắn chống đỡ đến hạm đội thời khắc cuối cùng, nhìn thấy một cái đến từ trong biển sâu —— Hải Long?

"Hống hống!"

Đây là một con tương tự Trung Châu thần thoại long quái thú, thể hình chỉ có trăm mét, cả người lân phiến giống như bảo thạch màu lam, phóng ra không gì sánh kịp ánh sáng, trên người có cực lớn móng vuốt, đỉnh đầu còn có một cái sừng.

Chu vi cùng hung cực ác Hải thú, ở nó xuất hiện sau khi, lại dồn dập cung kính nhường đường, biểu thị thần phục.

Nó đứng thẳng thân thể, nhân tính hóa Long tình tựa như lóe qua một tia xem thường, mở ra miệng rồng, phun ra một đạo màu lam cột sáng.

Ầm ầm ầm!

Bất luận cỡ nào dày boong tàu, ở cột sáng phía dưới, cũng là dồn dập nổ tung vỡ vụn , khiến cho cả chiếc Thiết giáp hạm lâm vào tuyệt cảnh.

"Hải thú bên trong vương giả? Đây là tích trữ lực lượng, chuẩn bị phản công đại lục sao? Ha ha. . . Đúng là mỉa mai. . ."

Tư lệnh cười lớn: "Ta hải chiến bên trong không có thua ở Nhân loại trên tay một tràng, quay đầu lại lại là chết ở quái thú trong tay. . ."

Ánh lửa cùng liệt diễm cuồng thiểm, chợt không chút do dự mà bao phủ cả chiếc Thiết giáp hạm, đem thân hình của hắn nuốt hết.

"Hống hống!"

Nhìn thấy tình cảnh này, biển lớn màu xanh lam long mới hài lòng gào thét một tiếng, cái khác cực lớn Hải thú dồn dập đi theo, hướng về Kim Ưng liên bang một cái nào đó bến cảng đuổi tới.

Sau lưng chúng, nhưng là các loại lít nha lít nhít Hải thú bộ tộc, trong con ngươi đều mang theo một tia khát máu vẻ. . .

. . .

Lam Tinh liên minh.

"Hải thú bạo động, tất cả viễn dương đường hàng hải cuối cùng đoạn tuyệt?"

Phía trên ngọn thánh sơn, Giáo hoàng nhìn trong tay tình báo, trầm ngâm không nói: "Các nơi thú hoang tập kích sự kiện nhiều lần phát, thậm chí có thành thị đều mất đi liên hệ?"

"Lenfaer!"

Một tia thánh quang hàng lâm , hóa thành sáu cánh thiên sứ dáng dấp.

"Ta chủ!"

Giáo hoàng lập tức quỳ xuống hành lễ.

"Tự nhiên phản kích, bắt đầu rồi. . . Để chúng ta tín đồ rời xa rừng rậm cùng biển rộng, tích trữ lương thực, chuẩn bị vượt qua thế gian này kiếp nạn, đây là Thần ban tặng bọn họ khảo nghiệm, chỉ có nhất là kiên định người, mới có thể bị dẫn độ vào thiên đường. . ."

"Ta rõ ràng, ta chủ!"

Lúc này Farrty nói, chính là Thần dụ, Giáo hoàng đứng lên, vẻ mặt nghiêm túc: "Chư vị. . . Đem ta chủ ý chỉ, hướng về mục sư cùng các tín đồ truyền đạt đi!"

Nhìn tất cả Giáo chủ cung kính hành lễ lui ra, Giáo hoàng sắc mặt bình tĩnh, trong lòng lại là bỗng nhiên thở dài.

Thần linh lời giải thích , khiến cho hắn cảm giác được một tia không tốt mùi vị.

Loại này nguy cơ, đối với hiện có Nhân loại mà nói, hầu như là diệt thế cấp bậc.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 441: Dời Đi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 442: Tinh Hợp Tử

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 443: Phi Tinh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 444: Mâu Thuẫn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 445: Huyết Tế

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 446: Thiên Ngoại Thiên

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 447: Giết Chết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 448: Linh Giới

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 449: Gặp Mặt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 450: Đến Gần

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 451: Tập Kích

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 452: Truy Sát

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 453: NắM BắT

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 454: Phân Thân

"Đây là. . . Nơi nào?"

Khi Cực Âm thiếu nữ tỉnh lại lúc, phát hiện mình dĩ nhiên đã nằm ở một toà cung điện bên trong.

Chu vi, bốn cái bạch ngọc trụ đỉnh thiên lập địa, lại từ đó kéo dài ra vô số dây khóa, đưa nàng vây hãm ở hạch tâm.

"Không cần giãy dụa!"

Ở trước mặt nàng, Phương Nguyên nhưng là tốt không chừa chỗ trống đứng: "Ta ở bên trong cơ thể ngươi khắc họa xuống bài xích Linh Tử trận pháp, lại thêm vào bên ngoài trận pháp, dù là Phản Hư cao thủ, cũng khó có thể chạy trốn."

"Ngươi muốn như thế nào?"

Cực Âm một thoáng liền suy nghĩ kỹ càng chính mình tình cảnh, tỉnh táo cùng Phương Nguyên giảng điều kiện: "Ta biết. . . Ngươi ở thế giới kia, cũng không phải thật sự là điên phong người, mà ở trong biển ý thức của ta, có lượng lớn trí nhớ, có thể cùng ngươi trao đổi. . . Không! Chỉ cần ngươi bảo đảm ta không chết, những thứ này đều là của ngươi!"

"Những tin tình báo này, ta xác thực cảm thấy rất hứng thú, nhưng đem so sánh mà nói, ta hoàn toàn có thể dựa vào sức mạnh của chính mình bắt đến tay, vì sao còn muốn cùng ngươi làm giao dịch?"

Phương Nguyên cười gằn xuống, trực tiếp xòe bàn tay ra.

"A!"

Bàn tay hắn trơn bóng như ngọc, lại mang theo một tia ý lạnh như băng, ấn tới Cực Âm mi tâm.

Mặt của cô gái trên nhất thời hiện ra kịch liệt thống khổ, con ngươi chi đáy rồi lại lóe qua vẻ khác lạ.

Bị sưu hồn cảm giác, liền dường như có người nắm búa tạ mạnh mẽ búa mở ra sọ não, lại nắm mười mấy chuôi thìa sắt ở trong đó loạn giảo.

Cực Âm cả người co giật, không có một chút nào phản kháng lực lượng, mặc cho này cỗ ngoại lai lực lượng xâm lấn tinh thần của nàng, cho đến sâu trong tâm linh.

"Ta biết. . ."

Lúc này, Phương Nguyên lại là bỗng nhiên nói chuyện: "Ngươi tất nhiên có một cái khủng bố tinh thần thủ đoạn, thậm chí có thể phản kích khiến Cực Âm chân linh trọng thương, cống ngầm lật thuyền, bởi vậy, ngươi cho rằng ta sẽ cho ngươi cơ hội sao?"

"Không được!"

Thiếu nữ Cực Âm con ngươi một thoáng hóa thành màu bạc.

Ở trong nháy mắt này, trong biển ý thức của nàng kinh thiên động địa, lực lượng tinh thần tăng vọt gấp mười lần!

Đây chính là nàng lúc trước đối kháng phụ thể đoạt xá đòn sát thủ, một cái không biết từ chỗ nào nuốt chửng đến dị năng, hiệu quả là lấy sử dụng sau suy yếu ba ngày để đánh đổi, đem tinh thần lực lâm thời tăng cường gấp mười lần! Tuy rằng thời gian chỉ có ngăn ngắn mấy phút, nhưng đã đầy đủ làm được nàng muốn làm tất cả.

Tuy rằng cái năng lực này ở lúc trước người dị năng giả kia trên người chỉ là vô bổ, nhưng đối với nàng mà nói, lại là bảo vệ tự thân biển ý thức, phản kích cường địch đòn sát thủ.

Điểm này, thậm chí đang bị truy đuổi lúc, phát hiện chạy trốn vô vọng sau khi, chính là nàng định ra kế hoạch.

Cho tới vì sao bị phong ấn còn có thể sử dụng dị năng?

Tự nhiên là bởi vì nàng được đến Cực Âm bộ phận công pháp sau khi, đã bắt đầu đột phá dị năng hạn chế, bắt đầu đi tới con đường tu luyện.

Tuy rằng như trước rất yếu ớt, nhưng phát động một cái nho nhỏ dị năng, vẫn là còn có thừa lực.

Đáng tiếc , bởi vì Phương Nguyên câu nói này, nàng không thể dựa theo kế hoạch đã định, đem Phương Nguyên tinh thần dụ dỗ đến nơi sâu xa nhất, liền không phát không được nổi lên phản kích.

Ầm ầm!

Đều là tứ giai cường giả, dù là Phương Nguyên ý chí thiên chuy bách luyện, tinh thần tinh khiết cực kỳ, nhưng ở tăng lên dữ dội gấp mười lần tinh thần lực trước mặt, cũng là dễ dàng sụp đổ, nhanh chóng rút đi ra biển ý thức.

Thấy vậy, thiếu nữ Cực Âm trên mặt nhất thời lóe qua một tia mù mịt.

Kế hoạch ban đầu, là nhân cơ hội phản phệ, được ăn cả ngã về không, đem tinh thần lực dọc theo lối đi, trực tiếp rót nhập vào đối phương biển ý thức, càn quét tất cả!

Nhưng hiện tại, đối phương đã sớm chuẩn bị, nhất định sẽ trực tiếp tách ra liên hệ, sau một đòn, chính là người làm vì dao thớt, ta làm vì thịt cá.

Dù là như vậy, nàng nhìn chằm chằm Phương Nguyên ánh mắt cũng như

trước hung ác, giống như mẫu lang như thế.

"Thực sự là. . . Như a!"

Lược thi tiểu kế, dụ dỗ ra nữ nhân này đòn bí mật sau khi, Phương Nguyên nhìn sắc mặt tái nhợt, tựa như không phục thiếu nữ, lại là choáng váng: "Cái này thần thái hình mạo, quả thực càng ngày càng hướng về Cực Âm trưởng lão đến gần rồi. . . Cô nàng, ngươi biết điều này là bởi vì cái gì ảnh hưởng sao?"

"Ảnh hưởng?"

Thiếu nữ Cực Âm sắc mặt cuồng biến.

Đột nhiên, ở đầu óc rất nhiều trí nhớ ở trong, một bóng người chậm rãi hiện lên, khuôn mặt cũng càng ngày càng rõ ràng.

Đó là. . .

Nàng nước mắt tung toé, mặt hiện nổi lên ra cực hạn vẻ sợ hãi: "Không muốn. . . Cứu cứu ta!"

"Ây. . ."

Phương Nguyên thấy cảnh này, lại là triệt để không lời: "Quả nhiên, dù là thực lực tổn thất lớn trạng thái Cực Âm trưởng lão, nàng bám thân cũng không phải ngươi có thể đánh bại dễ dàng. . . Dù là nhất thời không quan sát, trúng ngươi cái tròng, vẫn cứ kéo dài hơi tàn, ở trong ý thức của ngươi. . . Hiện tại, chờ đến ngươi bị thương nặng không còn hơi sức lúc, có phải là cảm giác một cái trí nhớ càng ngày càng rõ ràng? Không nên nghĩ tới, càng nghĩ tới nàng, cái kia ý chí liền càng dễ dàng ở trên thân thể ngươi thức tỉnh!"

Đáng tiếc, Phương Nguyên nói những thứ này, hoàn toàn là lửa trên thêm dầu.

Càng là như thế có thể đề cập, thiếu nữ Cực Âm liền càng là không tự chủ

được hồi ức đến, tấm kia giống như Cửu Thiên Tiên Tử giống như lành lạnh tuyệt mỹ khuôn mặt.

Thậm chí, nguyên bản những kia linh tinh được đến mẩu ký ức, cũng một thoáng xuyến kết hợp lại, giống như sống lại giống như, dồn dập tranh cướp quyền khống chế, lại hòa vào cái bóng kia bên trong , khiến cho mỹ nhân thoạt nhìn càng ngày càng rõ ràng.

"Không muốn. . . Ta không muốn biến thành một người khác, cứu cứu ta!"

Hai giọt nước mắt rơi xuống, rơi xuống đất tung toé thành phấn vụn.

Chợt, thiếu nữ nhắm mắt lại, lại mở thì trên mặt vẻ mặt liền triệt để thay đổi, giống như đến từ Cửu U chi đáy u tuyền giống như, lành lạnh băng hàn , khiến cho người nhìn mà phát khiếp.

"Phương Nguyên!"

Lạnh lẽo giọng nói, bình thản ngữ điệu, thiếu nữ trước mặt nhất thời thật giống biến thành người khác.

Không phải nguyên bản Ma Thần Binh, mà là Đại Càn thế giới ở trong, chân chân chính chính cao giai Hư Thánh, Cực Âm trưởng lão!

"Thả ra ta!"

Lúc này, Cực Âm trưởng lão nhàn nhạt nói, phảng phất chuyện đương nhiên, Ngôn Xuất Pháp Tùy.

"Xin lỗi. . . Cái này ta không làm được đây!"

Phương Nguyên hai tay ôm vai, cười tủm tỉm nhìn tình cảnh này.

"Lớn mật, ngươi dám lấy hạ phạm thượng sao?"

Cực Âm trưởng lão xinh đẹp tuyệt trần dựng đứng, bỗng nhiên liền có thêm chút sát khí: "Giới Minh bên trong thành viên, không được tự giết lẫn nhau, xem ra ngươi là chuẩn bị phản minh, muốn bị Thánh nhân truy sát sao?"

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, vẫn là sừng sững bất động, thậm chí trên mặt mang một chút trêu tức.

"Phương Nguyên. . . Ngươi như thả ta, ta nợ ngươi một món nợ ân tình, đồng thời sau khi trở về, sẽ thật tốt bồi thường ngươi, làm sao?"

Cực Âm trưởng lão thấy vậy, lập tức đổi một cái giọng nói.

"Ngươi. . . Đúng là Cực Âm trưởng lão sao?"

Phương Nguyên rốt cục nói ra khiến Cực Âm trưởng lão thay đổi sắc mặt lời nói: "Chúng ta Mộng Sư thần du, nếu là bám thân thất bại, chân linh tổn thương, chỉ sẽ lập tức quay lại Bản tôn, xưa nay chưa từng nghe qua còn có thể ở phụ bên trong thân thể dừng lại."

"Ta đây là chuyện xảy ra quá đột nhiên, bị thân thể này tinh thần cầm cố, may là cố thủ một điểm thanh minh. . ."

Cực Âm trưởng lão nói nói, âm thanh cũng thấp xuống, hiển nhiên biết loại này lời giải thích, dù là ba tuổi tiểu nhi cũng sẽ không tin tưởng, đơn giản dứt khoát lên: "Nói đi, ngươi đến cùng chuẩn bị thế nào? Ta lại chán nản, cũng tương đương với Bản tôn một cái phân thân, ngươi chẳng lẽ còn nghĩ gây bất lợi cho ta, không sợ ta Bản tôn phát hiện đầu mối, từ đây không chết không thôi sao?"

"Thế à? Ta rất sợ a!"

Phương Nguyên vừa bấm pháp quyết, toàn bộ trận pháp vận chuyển bỗng nhiên thêm lớn mấy lần.

Hạt nhân Cực Âm trưởng lão nhất thời như phụ vạn cân, hầu như co quắp ngã xuống đất: "Ngươi muốn làm gì?"

Nàng căn bản không biết thế giới này đối Phương Nguyên trọng yếu, ở dự định tiến hành một tràng loại cỡ lớn thí nghiệm sau khi, Phương Nguyên liền quyết ý bài trừ tất cả quấy rầy, dù là Thánh nhân hàng lâm Bản tôn, lúc này gặp phải, cũng giết không tha!

"Không thể không nói. . . Ngươi rất xui xẻo!"

Dù là đã hoàn toàn áp chế lại đối phương, Phương Nguyên lại là chút nào không dám coi thường.

Cùng với trước thiếu nữ Cực Âm không giống, trước mặt cái này, xác thực thật là Cực Âm trưởng lão một cái phân thân, tất cả thần thông bí thuật, nàng hầu như đều biết, nhất định phải phòng ngừa cống ngầm lật thuyền khả năng.

Nói đến, cũng là Cực Âm trưởng lão xui xẻo.

Nguyên bản lấy thực lực của nàng, hoàn toàn có thể bám thân ở thế giới này bất kỳ một người bình thường trên người, tuyệt đối an toàn không lo.

Chỉ tiếc, nàng quá nóng ruột một chút, cảm ứng được cái này thân thể cùng năng lực đều vô cùng thích hợp thân thể, cuối cùng vẫn là không nhịn được mê hoặc.

Dù sao , bởi vì thế giới áp chế quan hệ, dù là Thánh nhân hàng lâm ở đây, muốn phải bắt đầu lại từ đầu tu luyện, cũng không phải cái gì đơn giản việc, không phải ai đều có Phương Nguyên cố hóa dị năng, có thể không nhìn bình cảnh, tăng lên điên cuồng.

Vốn là được qua một lần thương, chân linh suy yếu, đoạt xá lại là một cái tứ giai cấp dị năng giả, dù là như vậy, Cực Âm trưởng lão vẫn là có thể tiếp tục chống đỡ.

Nhưng nàng vạn vạn không nghĩ tới, Ma Thần Binh nuốt chửng lượng lớn dị năng sau khi, lại còn có một cái lâm thời tăng cường lực lượng tinh thần át chủ bài, triệt để cống ngầm lật thuyền.

lần thứ hai ngã xuống, chân linh càng là bị thương, tự nhiên lập tức dời đi hồi bản tôn.

Nhưng nàng một điểm thần niệm nhưng là bị tiệt lưu lại, lại không nghĩ tiện nghi Ma Thần Binh, chỉ có thể rơi vào trạng thái ngủ say.

Hôm nay, thừa dịp Ma Thần Binh thiếu nữ bổn nguyên tổn thất lớn, lực lượng tinh thần khô cạn cơ hội, lại đi ra gây sóng gió.

"Một cái sáng tạo ra hàng lâm thân thể, còn có một chút kí chủ nguyên bản thần niệm, cùng linh tinh trí nhớ kết hợp. . . đản sinh ra kết quả, chính là một cái không bị khống chế phân thân, phải không? Cực Âm trưởng lão?"

Phương Nguyên cố ý tăng thêm mấy chữ cuối cùng, vẻ mặt trêu tức, trong lòng càng là rùng mình.

Mộng du thế giới nguy hiểm, vẫn là hết sức cao.

Dù là mạnh như Hư Thánh, đều có hai lần ngã xuống, đồng thời còn chế tạo ra một cái hoàn toàn thoát ly khống chế phân thân.

Một khi cái này cái phân thân trưởng thành, cái thứ nhất chuyện cần làm, chính là nghĩ cách trở lại Đại Càn thế giới, triệt để nuốt chửng Bản tôn, trở thành duy nhất!

"Ngươi nói. . . Nếu như ta diệt ngươi cái này phân thân, ngươi Bản tôn là muốn căm hận ta, vẫn là cảm kích ta đây?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, lần thứ hai xòe bàn tay ra: "Hiện tại, đến phiên ngươi tới nói phục ta, ngươi đến tột cùng có giá trị gì?"

". . ."

Một trận khó tả sau khi trầm mặc, Cực Âm phân thân rốt cục mở miệng, tiếng nói khô khốc: "Tuy rằng Bản tôn có bố trí, một khi phụ thể thất bại, sẽ phá hủy tất cả trí nhớ, nhưng ta dù sao cũng là nàng một cái phân thần, thậm chí có thể xem thành bản thân nàng một phần, vì lẽ đó trí nhớ của ta cũng không có thanh tẩy rơi, còn có thể duy trì hơn nửa. . . Có quan hệ Đại Càn bí ẩn, cao thâm truyền thừa công pháp, còn có Giới Minh bước kế tiếp dự định, ta đều có thể nói cho ngươi."

"Rất tốt!"

Phương Nguyên vỗ tay: "Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, còn lại, liền chỉ có một kiện chuyện, ngươi nên làm gì thủ tín với ta?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 455: Bắt Đầu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 456: Kết Thúc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 457: Bắt Đầu

Tuệ Minh thị.

Liền khu hạch tâm đều ít có người biết một gian trong động phủ, Tinh Hợp Tử mặt trẻ tóc bạc, vẫn cứ cái kia phó tiên phong đạo cốt dáng dấp, vung lên phất trần.

Đột nhiên, lại là kích động đứng lên, trong mắt lóe sáng lên: "Rốt cục xuất hiện. . . Lão đạo liền hiểu, hắn tuyệt sẽ không bỏ qua cơ hội này."

Lúc này, trên người hắn một tấm bùa đã không gió tự cháy lên, lão đạo lại không có một chút nào lưu ý, trực tiếp sử dụng mặt khác mấy khối ngọc thạch truyền âm: "Mấy vị đạo hữu, đã phát hiện ma đầu này hình bóng!"

"Thiện!"

"Chúng ta lập tức chạy tới!"

Từ ngọc phù bên trong, lập tức truyền đến có chút âm thanh kích động.

Tinh Hợp Tử đứng lên, lại nhìn chung quanh một vòng, liên tục kích phát chu vi trận pháp, lúc này mới thở một hơi dài.

Năm đó một trận chiến sau khi, Phương Nguyên chính là Thiên Ngoại tà ma tin tức truyền ra, càng bị Thần Ma liên minh cùng Ẩn Tu hội liên tục truy tra, không thể không mai danh ẩn tích.

Chân chính tính ra, Tinh Hợp Tử cùng hắn cũng có như vậy một tia thù hận, không thể kìm được không tận lực.

Lúc này thông qua phù lục, biết đối phương còn thu phục cái kia Ma Thần Binh sau khi, trong lòng càng là báo động nổi lên: 'Lấy lão đạo sức lực của một người, e sợ căn bản không phải bọn họ bất luận một ai đối thủ, nhưng dựa vào trận pháp cùng lúc đầu bố trí, đợi đến viện binh đến đến vẫn là không có vấn đề chút nào.'

Ở mười năm này, bọn họ Ẩn Tu hội cũng thực tại có một ít tiền bối danh túc từ trong phong ấn thức tỉnh.

Chỉ là bởi vì nguyên khí đại thương, còn có Linh khí phong giá trị chưa đến, vẫn không thể khôi phục Luyện Hư ngũ giai thực lực thôi.

Chờ đến những lão quái vật này cùng đến, thậm chí mang đến Đông Tây hai châu Thần Ma liên minh thành viên, một cái chỉ là tặc tử, lại đáng là gì đây?

Đáng tiếc, ý nghĩ của hắn chỉ duy trì một cái sát na.

xuống một cái, toàn bộ thành thị trận pháp phòng ngự liền bị một cái nào đó che ngợp bầu trời lực lượng xé rách, vô số pháo Plasma công kích tất cả mất đi hiệu lực, chói tai cảnh báo vang vọng.

"A!"

Tinh Hợp Tử nổi giận gầm lên một tiếng, cảm giác bầu trời bị mạnh mẽ xốc lên.

Động đất ở trong, hắn động phủ hết thảy đều bị tàn phá đến liểng xiểng, vách ngăn bay lên cao cao, hiện ra giữa không trung hai cái kỳ quái người.

"Phương Nguyên! Ngươi thật sự dám động thủ?"

Tinh Hợp Tử rít gào một tiếng, đầy trời Tinh Thần chi lực rơi xuống, ở bốn phía hình thành đại trận, rất nhiều hào quang màu xanh lam hội tụ , hóa thành màn nước như thế phòng ngự, lại có mấy đạo Long hình Linh lực ở phía trên đi khắp gào thét.

"Tinh Hợp Tứ Linh Trận?"

Phương Nguyên đứng ở trên không, xì cười một tiếng: "Lão gia hỏa, không nghĩ tới ngươi liền cái này ép đáy hòm thần thông đều bố trí đi ra. . ."

"Phương Nguyên, ngươi thân là thiên ngoại chi ma, còn dám cùng chúng ta Chính đạo là địch?"

Tinh Hợp Tử nhìn thấy hắn không chút do dự động thủ dáng dấp, không khỏi khóe mắt co giật.

Nói chuyện ở trong, phía dưới thành thị đã sớm phát hiện không đúng, các loại đạn đạo, dị năng, giống như khói hoa giống như ở giữa không trung nổ tung.

Phương Nguyên lại là không thèm để ý những thứ này, vung tay lên, khuôn mặt dại ra Ma Thần Binh liền xông tới xuống, trắng trợn tàn sát hết thảy trước mắt.

"Là địch? Các ngươi cũng xứng?"

Hắn xì cười một tiếng, chính mình chân chính mưu kế, chính là lấy thế giới làm vì đối tượng, tiến hành cao vĩ độ không gian thí nghiệm.

Chỉ là một ít tầm nhìn hạn hẹp hạng người, thì lại làm sao có thể nhìn thấy chính mình ý nguyện vĩ đại? Chí lớn hướng về? Nói chuyện với bọn họ, thực sự là không thể cùng côn trùng mùa hè nói về băng tuyết vậy.

Lúc này hữu quyền đột xuất, nhất thời Pháp Thiên Tượng Địa, sau lưng hiện ra một cái màu xanh cự nhân bóng mờ, gào thét một quyền nện xuống.

"Trá! ! !"

Quát lớn trong, nguyên bản ánh sao Linh trận màng ánh sáng một thoáng lấp loé không yên, phía trên Long Linh càng là tao ngộ ngập đầu tai ương, bị hét

một tiếng mà tán.

Ầm ầm!

Một quyền rơi xuống sau khi, trên mặt đất nhất thời hiện ra một cái hố to, Tinh Hợp Tử nhưng là hóa thành một đạo ánh sao, chật vật độn ra: "Phương Nguyên, ngươi không muốn quá đáng quá mức!"

"Quá mức thì đã có sao? Trước các ngươi Ẩn Tu hội liên thủ Thần Ma liên minh, ám hại ta nhiều lần, cho rằng ta sẽ bỏ qua cho các ngươi sao?"

Phương Nguyên bước chậm tiến lên, lượng lớn lôi đình từ trong tầng mây rơi xuống, ở trên người hắn lấp loé không yên, bỗng nhiên hóa thành Cự Nhân trên thân Lôi Long, lại là một chưởng trảo ra, giống như Ngũ Chỉ Sơn giống như.

"Vạn tinh vạn linh, bảo vệ ta thân!"

Tinh Hợp Tử gầm thét lên, hóa ban ngày thành ban đêm, đầy trời tinh thần tung xuống nồng nặc hào quang, nồng nặc ngưng tụ ở trên người hắn, ngưng kết thành vạn ngàn thần thông.

Chỉ là Phương Nguyên mặc cho ngươi ngàn loại biến hóa, vạn loại kỹ xảo, đi tới chính là một quyền, bá đạo vô cùng.

Xì!

Ánh chớp quét ngang, tất cả tinh thần một thoáng tịch diệt.

Ầm ầm!

Một quyền phía dưới, màn đêm bị miễn cưỡng xé rách, hiện ra sáng sủa không mây bầu trời.

Phương Nguyên đứng chắp tay, đứng ở một bên, Tinh Hợp Tử nhưng là vạt áo nhuốm máu, chật vật nằm trên mặt đất, dáng dấp thoạt nhìn khá là thê thảm.

"Ngươi. . . Chúng ta Ẩn Tu hội, sẽ không bỏ qua cho ngươi. Ta đã kêu gọi viện binh. . ."

Tinh Hợp Tử còn ở làm cuối cùng giãy dụa.

"Phải không?"

Phương Nguyên vẻ mặt nhàn nhạt, lại là không chút phật lòng: "Vậy ngươi những viện binh kia, lại ở nơi nào đây? Đặc biệt đem ta chế phục ngươi tin tức truyền ra sau khi. . ."

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, Tinh Hợp Tử chính là sắc mặt đột biến.

"Người đều là xu lợi tránh hại, mắt thấy cái này kế hoạch lớn hoàn thành sắp tới, lại có mấy cái đồng ý liều mạng, mà mất đi tại tương lai tốt nhất bố cục cơ hội?"

Phương Nguyên ung dung nói: "Trước tiên không nói bắt xuống ta cần các ngươi hi sinh bao nhiêu, lẽ nào các ngươi liền không sợ ta lại chạy thoát, từ đây thành vì ác mộng, hoặc là dứt khoát đi đánh lén cái khác mắt trận sao? Là lấy ngươi xem mấy năm gần đây, liền Thần Ma liên minh đều từ bỏ đối với ta đuổi bắt."

"Ngươi đến cùng nghĩ làm cái gì?"

Tinh Hợp Tử hét lên nói.

"Yên tâm, ta sẽ không làm quấy nhiễu kế hoạch của các ngươi, chỉ là nghĩ nhìn, các ngươi cuối cùng có thể đi tới một bước nào thôi. . ."

Phương Nguyên rất là bình tĩnh mà trả lời.

"Ha ha. . . Tiến sĩ!"

Lúc này, khu hạch tâm cũng phát sinh rối loạn.

Triệu Đại Ngưu bước nhanh mà đến, mặt lộ vẻ vui mừng: "Chúng ta trong ứng ngoài hợp, đã bắt được Ngũ Lão hội toàn bộ thành viên, lúc này chính đang tại tiếp quản quân đội, thành phố này, đã trở lại quốc gia chưởng khống phía dưới, đón lấy nên làm gì?"

"Không thế nào làm? Chờ xem!"

Phương Nguyên nhắm mắt lại, cảm thụ trong hư không không ngừng tiến đến hướng về điên phong Linh Tử nồng độ: "Lần thứ tư xung kích, có lẽ ngay khi tối nay!"

"Cái gì?"

Triệu Đại Ngưu con ngươi trừng thành chuông đồng: "Không đúng a, rõ ràng còn có một quãng thời gian mới đến cuối năm!"

"Ai nói với ngươi. . . Đại xung kích nhất định sẽ phát sinh ở tết?" Phương Nguyên nhìn hắn, trên nét mặt mang theo thương hại: "Loại này dính đến thiên thể quỹ tích giải toán, có sai lệch không phải rất bình thường sao?"

Trên thực tế, sẽ xuất hiện việc này, không có chút nào bình thường!

Liền Phương Nguyên đều là mới vừa mới phát hiện, cái này mang đến cho hắn một cảm giác, liền phảng phất có một cái nào đó ý chí không thể chờ đợi được nữa, người làm vì gia tốc quá trình này, chuẩn bị đánh hắn trở tay không kịp.

"Gặp!"

Triệu Đại Ngưu như bị sét đánh: "Chúng ta rất nhiều bố trí, còn chưa hoàn thành, ta lần này còn chuẩn bị lại lôi kéo hai cái thành thị!"

"Đã không kịp!"

Phương Nguyên nhìn về phía bầu trời phương xa, trong con ngươi mang theo

chờ mong.

. . .

"Tinh Hợp Tử bị bắt xuống!"

Một chỗ không biết tên trong không gian, mấy đạo cường đại hình chiếu hội tụ, phảng phất ở mở nhiều nước video hội nghị.

Một cái trong đó bóng đen trước tiên mở miệng: "Hung thủ đã điều tra rõ, là Phương Nguyên, còn có cái kia Ma Thần Binh Cực Âm!"

Nhìn trong hư không màn hình, mấy cái bóng đen nhất thời trầm mặc.

"Đông tây phương chư vị, các ngươi làm sao xem?"

Ở giữa một lão già mở miệng, âm thanh tang thương, lại mang theo một tia quỷ bí.

"Này sự kiện, Hải Long Vương đã sáng tỏ tỏ thái độ không nhúng tay vào, đồng thời, chúng ta cùng các ngươi cũng không có cái gì ước định. . ."

Phía tây ghế bên trên, đại diện cho Farrty bóng người nói chuyện: "Mặt khác. . . Không biết Ẩn Tu hội chư vị, có thể hay không bảo đảm trận pháp duy trì vận hành?"

"Trước mắt hơn nửa mắt trận cũng đã vững vàng vận hành mười năm, dù là chúng ta muốn phá hủy, cũng là hầu như không thể chuyện!"

Một tên Ẩn Tu hội trưởng lão lắc đầu một cái: "Tuệ Minh thị bị chiếm cứ, căn bản không coi là cái gì, chúng ta mấy lão già, sẽ vẫn tọa trấn trọng yếu nhất mấy cái hạt nhân. Dù sao, căn cứ chúng ta cảm nhận được thiên ý, lần thứ tư đại xung kích, đem sẽ sớm đến, đây là mấy ngàn năm đều không từng có qua đại biến cách! Đại diện cho cái gì, không cần nói cũng biết!"

Mọi người trầm mặc một trận, trong lòng biết được, Tinh Hợp Tử, đã là bị vứt bỏ.

Ở thời đại mới tức sắp mở ra, ánh bình minh trước thâm trầm nhất trong bóng tối, ai cũng không muốn trở thành bị quăng xuống cái kia.

Cho tới chỉ là một cái Thiên Ngoại tà ma?

Chỉ chờ tới lúc hai giới trùng hợp, ở đây tất cả mọi người đều sẽ là do công lên cấp, ít nhất tăng lên một cảnh giới lớn, đến thời điểm ép chết hắn liền dễ như đè chết con sâu con kiến.

"Hả?"

Đột nhiên, ở đây tất cả bóng đen đều là trở nên hoảng hốt, phảng phất tiếp xúc được một cái nào đó hùng vĩ vô cùng, khó có thể dùng lời diễn tả được ý chí.

"lần này tới sớm?"

Một bóng người bật thốt lên: "Ngay khi tối nay?"

"Vì sao Linh Thiên ý chí sẽ bỗng nhiên thay đổi?"

Kederi nghiêm túc nói: "Chư vị. . . Ta nghĩ chúng ta không nên tiếp tục lẫn nhau nghi kỵ, ngay khi vừa nãy, ta tiếp xúc được Linh Thiên ý chí, không chỉ có lần này xung kích sẽ sớm, càng làm cho ta vì hắn trừ khử một cái mầm họa."

"Sớm không có chuyện muộn không có chuyện, hết lần này tới lần khác ở Phương Nguyên đánh xuống Tuệ Minh thị lúc xuất hiện. . . Chẳng lẽ hắn làm cái gì?"

"Thực không dám giấu giếm, Lão phu cũng nhận được đồng dạng ý chí, đồng thời mơ hồ cảm nhận được Tuệ Minh thị bố trí có một chút không thích hợp, xem ra xác thực là cái này Phương Nguyên làm ra đến nhiễu loạn."

. . .

Rất nhiều tứ giai đại năng hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là chính giữa người kia làm ra quyết định: "Đã như vậy, ta tất cả cùng đồng thời lên đường! Đây là Ẩn Tu hội cùng Thần Ma liên minh một lần liên hợp hành động, đợi đến hôm nay nửa đêm, chúng ta tụ họp tụ Tuệ Minh thị, cùng nhau động thủ, đem nguy hiểm căn nguyên tiêu trừ."

"Thiện!"

Ở đây tất cả mọi người đều cảm thấy ý đồ này không sai.

Xảy ra chuyện lớn như vậy, bọn họ cũng không thể tín nhiệm lẫn nhau, tụ tập cùng nhau, dò xét lẫn nhau, lại là có thể để phòng ngừa những người khác sái cái gì ý đồ xấu.

Đồng thời, cái kia Thiên Ngoại tà ma thoạt nhìn cũng có chút vấn đề, lần này vừa vặn tập thể đi qua, lấy núi lớn ép trứng tư thế giải quyết.

Bọn họ ở trong, nhưng là có đã từng là ngũ giai lĩnh vực đại năng, dù là tạm thời mất đi vị cách, ở tối nay qua đi, cũng tất nhiên sẽ khôi phục!

Mạnh mẽ như vậy đội hình, một cái chỉ là ngoại giới khách tới, lại có gì có thể chống lại?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 458: Hàng Lâm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 459: Thôn Phệ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 460: Đồ Cùng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 461: Chủy Hiện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 462: Ba Giết

"Quả nhiên. . . Mộng Sư thế giới thật sự tồn tại!"

Thời khắc này, Phương Nguyên trong lòng cũng là cảm khái phi thường.

Vô số Đại Càn Mộng Sư tre già măng mọc, liên tiếp thăm dò mà không thể được huyền bí, chung quy bị chính mình cướp trước một bước tiếp xúc.

"Trên thực tế, điều này cũng chỉ là vận may mà thôi!"

Muốn đánh vỡ chiều không gian hạn chế , liên tiếp Mộng Sư thế giới, đầu tiên muốn chính là tín tiêu.

Mà ở Trường Ly thánh nhân di tàng bại lộ trước, Đại Càn cái khác Thánh nhân, căn bản không có nghiên cứu đến một bước này.

Chờ đến truyền thừa huyền bí bại lộ sau khi, khắp nơi hắn là có bộ phận thí nghiệm dữ liệu , nhưng đáng tiếc nhưng không có sân bãi.

Như địa cầu thế giới loại này bổn nguyên dồi dào cực kỳ thế giới, có thể dù sao không nhiều.

Trước còn có một cái Cổ Thần đại thế giới, làm sao cho dù nắm giữ Nhân đạo Cổ Thần Thánh nhân, cũng không thể vi phạm thiên ý, đem thế giới bổn nguyên hiến tế thí nghiệm.

Một khi hắn làm như thế, Nhân đạo liền cái thứ nhất phản phệ! Mà sau đó Cổ Thần đại thế giới càng là đem Thánh nhân đều bài xích đi ra ngoài, một bộ bế quan toả cảng tư thế, thì càng thêm khó có thể thực hiện.

Luận bổn nguyên dồi dào, Cổ Thần đại thế giới phía dưới, chính là địa cầu thế giới.

Bất quá thế giới này vừa bắt đầu chính là cái thiên khanh, liền Cực Âm trưởng lão đều thất bại trầm sa, cũng không có cái nào mấy cái Thánh nhân đồng ý mạo hiểm.

Lại nói, tâm tư của bọn họ đều đặt ở Đại Càn, chỉ cần lần này kế hoạch thành công, có thể trực tiếp dẫn dắt Mộng Sư thế giới hàng lâm, cùng nơi này Linh giới như thế, nơi nào còn cần làm những khác?

Cũng chỉ có Phương Nguyên, dựa vào Linh giới xâm lấn cơ hội, đem địa cầu thế giới ý chí bức đến không đường có thể đi mức độ, mới sẽ đồng ý cái này mượn sư trợ tiễu, dẫn sói vào nhà kế hoạch.

Các loại trùng hợp, thêm vào chính mình khổ cực trù tính bố trí, cuối cùng cũng coi như có hiện tại thành tựu!

Phương Nguyên ngửa mặt lên trời thét dài, trên trán Lục Cực tinh quang mang bùng lên.

"Hống hống!"

Sau lưng hắn, Bàn Cổ Ưng Thân cự nhân triệt triệt để để hiện lên hậu thế, lại gầm thét lên nhảy vào trong cơ thể hắn.

Bùm bùm!

Ở vô tận nguồn năng lượng chống đỡ phía dưới, Phương Nguyên tu vị trong nháy mắt khôi phục, thậm chí không ngừng leo về điên phong.

Ở hắn trông thấy ở trong, thuộc tính lan một trận cuồng thiểm, cuối cùng dữ liệu triệt để biến hóa:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 100

Khí: 100

Thần: 70

Chức nghiệp: Mộng Binh sư

Tu vị: Hư Thánh, Chân Thánh

Kỹ năng: Bàn Cổ Ưng Thân, Bát Môn Kiếm Trận, Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật

Sở trường: Y thuật, Trồng Trọt thuật, Hỏa Nhãn Kim Tinh "

"Thần nguyên có đột phá, chân thực Mộng cảnh cũng khôi phục. . . Quả nhiên, Mộng Nguyên lực mới là Mộng Sư căn nguyên a!"

Phương Nguyên vung tay lên, phong lôi thủy hỏa bốn kiếm hiện lên ở chu vi, Thiên Hợp Tứ Tượng , hóa thành một cái lĩnh vực mô hình, cùng mình Linh tràng điệp gia, thậm chí có thể chống đỡ chân chính lĩnh vực uy áp.

"Tốt, rốt cục có thể toàn lực ứng phó!"

Hắn xoa xoa cái cổ, nhìn về phía ba cái Lĩnh Vực giả trong mắt tràn đầy nóng lòng muốn thử vẻ.

Đây chính là tương đương với Đại Càn ba cái bảy tầng Hư Thánh đại năng!

Mình lúc này có thế giới ý chí trợ giúp, đã đứng ở thế bất bại, làm sao có thể không cố gắng giao thủ, ghi chép kinh nghiệm giáo huấn?

"Mộng. . ."

"Tâm ma! ! !"

Sau một khắc, ra ngoài Phương Nguyên tưởng tượng sự tình liền phát sinh.

Hắn dự liệu hai hổ tranh chấp hình ảnh cũng chưa từng xuất hiện.

Ngược lại, đợi đến hố đen mở ra, Mộng Nguyên lực giáng lâm xuống lúc, Linh giới ý chí sôi trào, truyền ra một cái sợ hãi đến cực điểm thần niệm, dĩ nhiên một thoáng thu lại, sơ sẩy không thấy bóng dáng.

"Nó. . ."

Phương Nguyên ngớ ngẩn, chợt liền cảm giác Linh giới ý chí đã trở lại Linh Vương cự đảo bên trên, thậm chí bắt đầu không tiếc bất cứ giá nào đóng hai cái thế giới liên tiếp, quả thực là muốn vứt bỏ tất cả, triệt để một đao cắt đứt dáng dấp.

"Thế giới này. . . Chẳng lẽ là. . ."

Hồng Vân Lão Tổ trong chớp mắt, cũng nghĩ đến một cái nào đó tông môn điển tịch bên trên miêu tả: "So với chúng ta Linh giới càng cao hơn thế giới sao? Liền thiên ý đều muốn tránh lui?"

"Mau lui! !"

Sơ sẩy, ba cái lĩnh vực đại năng nhanh chóng trốn chạy, hầu như lưu quang giống như, trong chớp mắt liền hóa thành mấy điểm đen, tức đem biến mất không thấy.

"Đó là. . . Cái gì thế giới?"

Phía dưới, Long Lực Tử, Truy Nguyệt Chân Nhân mấy người kính nể vô cùng nhìn Phương Nguyên.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Linh giới đã là truyền thuyết trong Tiên giới giống như, nhưng vị này mở ra thế giới, thậm chí ngay cả Tiên giới thiên ý cùng đại năng đều muốn không đánh mà chạy, lại là cái gì loại lai lịch?

"Đừng chạy!"

Phương Nguyên làm sao có khả năng để cho chạy coi trọng con mồi?

Linh giới thiên ý không phải hắn có thể mơ ước tồn tại, nhưng cái này ba cái Lĩnh Vực giả, cũng tuyệt đối không thể buông tha.

Ầm ầm! !

Tiếng gầm gừ bên trong, phía chân trời vẩy cá mây bao phủ, bỗng nhiên hạ xuống Đại thiên lôi đình!

Vô số tím bầm sấm sét bổ xuống, lưới lớn giống như, không ngừng thu lại, cuối cùng dĩ nhiên đem Hồng Vân Lão Tổ làm cho chật vật lui về.

"Thiên mệnh chi tử?"

Hắn nhìn về phía Phương Nguyên, trong con ngươi tràn đầy thận trọng.

Cái gọi là Thiên mệnh chi tử, chính là ở một thế giới hoặc là vị diện gặp phải xâm lấn lúc, thế giới bổn nguyên tiêu hao tâm huyết chế tạo ra đến điên phong cao thủ, xem như là chống lại dê đầu đàn.

Dù sao, thân là thế giới ý chí, có thật nhiều hồng tuyến không thể vượt qua, nhưng Thiên mệnh chi tử liền không giống nhau.

Mà ở Thiên mệnh chi tử dưới, lại có Đại khí vận chi tử, loại này liền bình thường một điểm, hầu như thế giới biến cách lúc, sẽ tình cờ xuất hiện.

Nhưng lúc này Phương Nguyên, tuyệt đối đã vượt qua Thiên mệnh chi tử khái niệm, hay là có thể xưng là thế giới thay mặt cho người!

Thậm chí, lúc này hắn, đại biểu, tuyệt không chỉ một cái địa cầu thế giới!

"Chết!"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, Tứ Tượng kiếm trận nhất thời bay ra, đem Hồng Vân Lão Tổ vây hãm ở bên trong.

"Chỉ là một cái lĩnh vực mô hình!"

Hồng Vân Lão Tổ gầm thét lên, sau lưng Hồng Vân lăn lộn, hiện ra một cái tiểu vị diện: "Tiên Thiên chi lực, gia trì thân thể ta!"

Hắn là chân chân chính chính một phương đại lão, cho dù đặt ở Đại Càn thế giới, cũng là bảy tầng Hư Thánh, pháp lực vô biên.

Lúc này phát uy, toàn bộ Tứ Tượng kiếm trận đều một trận lay động, phảng phất lồng gỗ trong nhốt vào một con mãnh hổ, lúc nào cũng có thể sụp đổ.

"Hừ!"

Nhưng Phương Nguyên lúc này sở dĩ làm vì thế giới thay mặt cho người, lẫm liệt không sợ hãi.

Lúc này hừ lạnh một tiếng, bốn đạo lôi đình rơi vào kiếm trận bên trên, trong nháy mắt liền đem tứ tượng lĩnh vực bù đắp xong.

Thậm chí, giữa không trung hố đen cuồn cuộn không ngừng phóng xuống Mộng chi khí tức, bắt đầu áp chế cái khác vạn pháp, biến ảo vạn ngàn, bắt đầu xâm lấn Hồng Vân Lão Tổ sau lưng Hồng Vân thế giới , khiến cho hắn sắc mặt liền biến: "Đây là. . ."

Từng tia từng tia Mộng Nguyên lực lẻn vào Hồng Vân vị diện, nhất thời bắt đầu dật tán.

Xuyên thấu qua Hồng Vân, có thể nhìn thấy một cái lại một cái sinh linh rơi vào trạng thái ngủ say trong, cuối cùng là toàn bộ thế giới vắng lặng.

Thậm chí, ở một mảnh trong mê ly, tất cả sinh linh thể hình đều phát sinh ra biến hóa, bị một tầng ám ảnh trùng điệp, dáng dấp bắt đầu dữ tợn lên.

"Tứ Tượng kiếm trận, hợp!"

Phương Nguyên tay chỉ hướng, phong lôi thủy hỏa bốn ánh kiếm sáp nhập, rơi xuống đang ngơ ngác ngơ ngác Hồng Vân Lão Tổ trên người.

Phốc!

Trên người hắn pháp bảo tự động hiện lên bảo hộ chủ, quần áo muôn màu muôn vẻ lay động, chính là phòng ngự vô thượng pháp khí.

Nhưng tất cả những thứ này đều toàn bộ không dùng.

Ở thế giới ý chí tăng cường Tứ Tượng kiếm trận trước, lập tức dễ dàng sụp đổ, bốn chuôi pháp kiếm nhất thời đâm vào Bản tôn, máu tươi tung toé, lại một thoáng đem Nguyên linh cắn giết.

Uy thế của một kiếm, quả là thiên uy!

Cái này một kiếm trận uy lực, không chỉ có người đứng xem sững sờ , liền ngay cả Phương Nguyên nội tâm đều ngơ ngác cực kỳ.

'Có địa cầu ý chí tăng cường, ta Tứ Tượng kiếm trận có thể địch nổi lĩnh vực cũng là thôi. . . Then chốt vẫn là Mộng giới ảnh hưởng. . . Đây mới thực sự là Mộng Nguyên lực sao? Chỉ là một điểm ăn mòn, liền đủ để khiến cái này ngũ giai người tu tiên đều tinh thần hoảng hốt, tâm ma xâm lấn, mặc cho giết?'

"A. . . Đây là Tâm Ma giới! Ngươi là Tâm Ma giới người!"

Cái khác hai cái lĩnh vực đại năng nhìn thấy tình cảnh này, hét lên một tiếng, không hẹn mà cùng xông hướng lôi đình.

Cái nào sợ bọn họ trước bị cái này sấm sét làm cho cũng rụt lại mà quay về, nhưng lúc này liên tưởng đến Tâm Ma giới, dĩ nhiên liều mạng trọng thương Thiên khiển, cũng phải lưu vong!

"Tâm Ma giới sao? Ngược lại cũng danh xứng với thực đây!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, một bước bước ra, phảng phất như thuấn di đi tới một cái đại năng trước: "Chết!"

"Trá!"

Phía sau hắn, hoá hình cự nhân gầm lên giận dữ, nổ ra màu xanh cự quyền.

Đây là chân chân chính chính tu vị võ đạo, Chân Thánh toàn lực một quyền, nguyên bản liền có thể so với bảy tầng Hư Thánh đại năng ra tay, lại thêm vào có thế giới ý chí tăng cường tự thân, Mộng giới lực lượng suy yếu kẻ địch, quả thật là hung hoành bá đạo, không gì sánh kịp.

Trước mặt một cái áo bào tím đại hán, trong nháy mắt mặt sắc mặt đại biến, lại hoảng hốt một cái sát na, liền ngăn cản đều không làm được, bị một quyền nện ở ngực.

Ầm!

Cực lớn nổ tung sinh thành.

Cái này một cái ngũ giai đại năng, ở Phương Nguyên một quyền phía dưới, thình lình trực tiếp hình thần đều diệt, xin tha lời nói đều không nói ra được.

"Không muốn. . . Buông tha thiếp thân!"

Lúc này, Phương Nguyên lại một lần bước, đi tới cái cuối cùng váy xoè phu nhân phía trước.

Nàng sợ đến hoa dung thất sắc, liên tục xin tha.

"Tâm Ma giới tư liệu, ngươi biết bao nhiêu?"

Phương Nguyên lãnh đạm mở miệng, trong tiếng nói tự nhiên mang theo một

luồng cực lớn ý chí , khiến cho nữ nhân này không tự chủ được nói ra lời nói thật: "Thiếp thân không biết, chỉ là trong sách cổ có một đoạn ghi chép, Linh giới đã từng từng tao ngộ Tâm Ma giới, mạnh mẽ bị thiệt lớn. . . Đại nhân, xin mời tha thiếp thân một mạng, thiếp thân cái gì đều có thể làm. . ."

Nàng đào tai mắt hạnh, phượng mi nhập tóc mai, thân thể thướt tha, phong lưu vạn ngàn, chính là một cái khó gặp mỹ nhân, lúc này ríu rít cầu xin, càng là có một loại quyến rũ mê người đáng thương cảm giác.

"Ngươi xâm lấn cái khác thế giới lúc, lại có từng đã cho người khác đường sống?"

Nhưng đối với Phương Nguyên mà nói, bất quá hồng nhan xương khô, sát na phương hoa.

Lúc này đấm ra một quyền, lại gảy ngón tay một cái, Lôi kiếm đến Thiên Địa chi uy, mênh mông cuồn cuộn, kiếm khí lăng tiêu, không kém chút nào tại quyền phong.

Ầm!

Một quyền phía dưới, phu nhân này trên người phòng ngự pháp bảo tất cả vỡ vụn, chợt mà đến Lôi kiếm không trở ngại chút nào đột phá trán của nàng.

Xèo!

Một đạo thanh quang bay ra, bị Phương Nguyên vồ một cái ở lòng bàn tay: "Luyện!"

Ba cái lĩnh vực đại năng, mỗi một cái đều là Linh giới bên trong người tài ba, trong cơ thể Linh khí càng là tinh khiết cực kỳ.

Lúc này đều bị Phương Nguyên giết, lấy tinh túy, nhất thời trong cơ thể một bình cảnh liền bắt đầu buông lỏng.

Răng rắc!

Một tiếng vang giòn!

Phương Nguyên mừng rỡ quan sát bên trong thân thể, liền thấy tầng thứ năm Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật bắt đầu đột phá bình cảnh, cái này hắn chuyên làm vì thế giới này mà mở sáng tạo ra công pháp, rốt cục đi tới cuối cùng viên mãn mức độ!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 463: Lui Lại

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 464: Khắc Phục Hậu Quả

"Quyến chúc? !"

Phương Nguyên vừa nhìn thấy Long Lực Tử mấy người bắt đầu biến hóa, lập tức liền nghĩ tới điều gì.

Nghe đồn rằng, chân chính cao đẳng sinh vật, cho dù chỉ là lâu dài ở chung, liền có thể thông qua nó tự mang phúc xạ cùng ảnh hưởng, thay đổi hoàn cảnh chung quanh cùng sinh vật, thậm chí hình thành phục vụ với mình hạ phó chủng tộc.

Rõ ràng ví dụ nhất, chính là Cự Long cùng Cẩu Đầu Nhân, Tích Dịch Nhân hàng ngũ.

Phương Nguyên tuy rằng chưa từng đi thế giới như thế này, nhưng ở Giới Minh trong kho tài liệu, thực tại từng thấy không ít.

Nhưng cho dù là Long tộc, cũng chỉ có thể thông qua huyết mạch đến chế tạo thân thuộc.

Đối diện cái này cao vĩ độ Ma Vương, lại hiển nhiên càng thêm kinh khủng, chỉ là nhìn thấy dáng dấp của nó, nghe được nó tiếng nói, sẽ bị Mộng Nguyên lực ảnh hưởng!

Nếu không là Phương Nguyên là cao giai Mộng Sư, đối với Mộng Nguyên lực sớm có kháng tính, nói không chắc cũng sẽ ở vừa nghe xong, liền tâm thần thất thủ, rơi vào vĩnh hằng ác mộng trong, lại bị đối phương thao túng thân thể.

"Nơi này nhưng là tụ tập hầu như toàn bộ địa cầu cường giả tối đỉnh a, lại bị

một lưới bắt hết. . ."

Phương Nguyên vừa nhìn chu vi, nhất thời hơi nhướng mày: "Cũng đúng. . . Nguyên bản chính là một ít bị Linh giới dục tốc bất đạt mặt hàng, lại thêm vào hôm nay biến cố điệt sinh, là rất dễ dàng bị thừa lúc vắng mà vào!"

"Giết!"

Một niệm đến đây, hắn lĩnh vực toàn mở, như thuấn di đi tới Long Lực Tử trước mặt, một quyền rơi xuống.

"A. . . Ngươi!"

Lúc này, Long Lực Tử mặt nửa trên đều là khói đen, một con mắt châu hóa thành huyết hồng, mặt khác nửa bên mặt vẫn là bình thường dáng dấp, vẻ mặt dữ tợn, hiển nhiên chính đang tại liều mạng chống lại.

Đang nhìn đến Phương Nguyên đến sau khi, thần sắc hắn đại biến, trực tiếp từ bỏ chống lại, muốn triệt để ma hóa bảo mệnh.

Đáng tiếc lúc này, Phương Nguyên trực tiếp hữu quyền vung ra, đem hắn một đòn bạo đầu.

"Đợi đến những thứ này Ma Quái trưởng thành, đó chính là Tâm Ma giới thân thuộc, ta hạ tràng không ổn, chỉ có trước tiên mạnh mẽ xuất thủ! Thừa dịp bọn họ chống lại Tâm Ma, khó có thể bận tâm ngoại giới thời khắc, trực tiếp chém giết!"

Những thứ này người, đều là một thời đại số mệnh chi tử, mọi cử động quan hệ ba châu tương lai.

Đổi thành bất luận cái nào địa cầu người đến, lúc này e sợ đều có chút khó có thể ra tay.

Nhưng Phương Nguyên lại là không gì kiêng kỵ, giết Long Lực Tử sau khi,

lại một cái bay nhào, đi tới Truy Nguyệt Chân Nhân trước mặt, nắm lấy nàng trái phải hai chi, đột nhiên xé một cái.

Dòng máu khắp nơi, nữ tu hương tiêu ngọc vẫn.

"Hê hê!"

Farrty trước tiên hoàn thành chuyển biến, sau lưng ba đôi cánh hóa thành ưng vũ, đầu cũng biến thành diều hâu dáng dấp, lúc này một phiến cánh, liền muốn cùng ba đầu quái lang chạy thoát.

"Muốn đi?"

Phương Nguyên lĩnh vực cuốn một cái, đem hai con quái vật kéo về.

Mặc cho móng vuốt sói cùng ưng trảo trảo ở trên người, chỉ có thể mang theo từng tia từng tia bạch tuyến, tay phải sờ một cái, đầu chim ưng mình người quái điểu liền đầu nổ tung, ngã trên mặt đất.

"Gào a!"

Ba đầu quái lang mở ra cái miệng lớn như chậu máu, mạnh mẽ cắn ở Phương Nguyên cánh tay, một mảnh hỗn độn sắc lóe qua, căn bản không hư hao chút nào.

"Chết!"

Phương Nguyên nổi giận gầm lên một tiếng, đẩy ra cự lang đầu, hai tay vỗ một cái.

Sau lưng hắn, Bàn Cổ Ưng Thân cự nhân đồng dạng gầm thét lên, hai bàn tay lớn hợp lại.

"Gào a ~~~ "

Cự lang bi phẫn rít gào một tiếng, bị đánh thành thịt vụn.

"Phàm nhân!"

Lúc này, hố đen một mặt khác không thể miêu tả đồ vật lại lan truyền đến tiếng nói: "Ngươi. . . Chân chân chính chính chọc giận ta! Ngươi đem sẽ chịu đựng ta Hades phẫn nộ!"

"Xin lỗi. . ."

Phương Nguyên lắc lắc đầu: "Bất quá ngươi cũng là sắp biến mất rồi!"

Nếu chuẩn bị lấy thế giới làm vì thí nghiệm tràng, hắn như thế nào sẽ không cân nhắc chính mình an toàn?

Liên thông Mộng giới, để xâm lấn thế giới lưỡng bại câu thương, là kế hoạch của hắn đại khái, trong đó đương nhiên cũng có rất nhiều có thể sửa chữa điều chỉnh chỗ.

Mấu chốt nhất, chính là ở bao phủ toàn bộ địa cầu đại trận!

Có hắn kéo dài nhiều thời gian như vậy, Linh giới thiên ý lại bại lui tình huống dưới, như địa cầu ý chí vẫn chưa thể cướp đoạt quyền hạn, vậy thì đáng đời bị người nuốt chửng!

Ầm ầm!

Quả nhiên, trong nháy mắt tiếp theo, Phương Nguyên trên trán Lục Cực tinh trận pháp một thoáng gợn sóng, pháp lực bắt đầu tán loạn.

"Nguyên bản đại trận, chính là vì dắt Linh giới mà đến, bị ta cải biến thành Lục Cực Địa Hợp Cấm Đoạn đại trận, chỉ là miễn cưỡng làm. . . Trên thực tế, lấy địa cầu bổn nguyên, muốn mở ra càng cao hơn chiều không gian, dẫn dắt Tâm Ma giới hàng lâm, cũng là căn bản không đủ phân lượng!"

Phương Nguyên đương nhiên không nghĩ Mộng Sư thế giới một thoáng hàng lâm, khiến bản thân tuyệt không có đường lui.

Như loại này che che giấu giấu, tiến thối lưỡng nan tình huống, mới là hắn vui thấy.

Tình huống bây giờ tốt đến kì lạ, không nghĩ tới Linh giới thiên ý trước tựa hồ tại Tâm Ma giới trên tay ăn qua thiệt lớn, khi cảm ứng được khí tức liền chạy trối chết.

Bằng không, thật sự quyết định cùng chết, liền sẽ phát hiện lúc này lối đi căn bản là không có cách chống đỡ rất nhiều Tâm Ma giới đại năng hàng lâm.

Có thể nói, nó hoàn toàn là bị doạ chạy.

"Địa cầu ý chí, lại giúp ta một chút sức lực!"

Phương Nguyên chợt quát một tiếng, khí tức trên người bắt đầu tuôn ra.

Nguyên bản sáu cái Địa Long bóng mờ hiện lên, một thoáng triển khai tiêu hao hết sức mạnh cuối cùng, bay vút trời cao.

"Rắn mất đầu, thiên hạ đại cát, Lục Cực hợp, hoá sinh làm vì trời!"

Ở Phương Nguyên nắm chú vang vọng, một đạo thanh quang bút xông thẳng lên mây xanh, bỗng nhiên không gặp.

Ba động kỳ dị nổi lên , hóa thành một toà lấy màn trời làm căn cơ Cứu Cực đại trận —— Cửu Khiếu Thương Khung Thiên La Tuyệt Trận!

Đây mới thực là Thiên Trận! Nhân lực không thể làm, cần phải thiên ý mới có thể bố trí! Nhưng lúc này địa cầu ý chí cùng Phương Nguyên mặc chung một quần, tự nhiên không trở ngại chút nào.

"Lấy trời hợp địa! Cho ta đoạn!"

Lúc này Cửu Khiếu Thương Khung Thiên La Tuyệt Trận thu nạp sáu cái Địa Long khí, đã hoàn toàn đến Trường Ly thánh nhân Lục Cửu chi đạo tinh hoa, địa lục thiên cửu, bỗng nhiên hợp nhất, hoá sinh ra một nguồn sức mạnh, mạnh mẽ chém ở trên hư không hố đen bên trên.

Rầm ..... Rầm .....!

Rầm ..... Rầm .....!

Toàn bộ địa cầu trên trận pháp một trận rung, chính đang tại lấy ra địa cầu bổn nguyên động tác cũng là dừng lại.

Ở trong nháy mắt này bên trong, mênh mông mà không có thể chống đỡ năng lượng khổng lồ , hóa thành một thanh cự nhận, tinh quang bùng lên.

Liền hư không cùng hố đen, đều ở cự nhận phía dưới không ngừng tan vỡ.

"Ngươi. . ."

Xuyên thấu qua hư không, còn có thể cảm nhận được một cái nào đó tồn tại không cam lòng mà nổi giận ý niệm, nhưng Phương Nguyên căn bản không có gì lo sợ.

Hắn lúc này, Pháp thể kiêm tu, đều là đại năng cảnh giới, đối phương còn cách không biết bao nhiêu thời không.

Càng bởi vì hắn là Mộng Sư, đối với Tâm Ma giới thủ đoạn cũng có đầy đủ chống đỡ lực lượng.

Có nhiều như vậy át chủ bài ở tay, nếu như còn có thể trúng chiêu, cũng chỉ có thể nói là chính mình học nghệ không tinh, đáng đời như vậy.

"Phong ấn!"

Xác thực hai cái thế giới trực tiếp liên hệ bị chém đứt sau khi, Phương

Nguyên hai tay nổi lên tinh mang, đánh ra vô số đạo phong ấn, trực tiếp tu bổ phá hư hố đen sau khi mở ra vô số hư không khe hở.

Hắn cũng không muốn lưu lại cái gì mầm họa, do đó bị Tâm Ma giới chui cái gì chỗ trống.

Sau một hồi lâu, thiên địa rốt cục khôi phục lại yên lặng.

Ong ong!

Ánh mặt trời mọc lên ở phương đông, mang theo điểm điểm ấm áp.

Thế giới ý chí cũng chẳng biết lúc nào rời đi , khiến cho Phương Nguyên trên người lực lượng một thoáng hạ xuống, biến thành bình thường đại năng trình độ.

Dù là như vậy, Pháp Thể song ngũ giai, ở trên thế giới này cũng đã là vô địch tồn tại, dù là thống nhất thế giới đều có khả năng!

Dù sao, tối ngày hôm qua, lớn nhất một đám người chống lại, đã bởi vì các loại nguyên nhân chết ở trong tay của hắn, còn lại bất quá đẩy ngang thôi.

"Nắm giữ thiên ý, thế giới thay mặt cho người lực lượng, còn quả thật không tệ đây!"

Phương Nguyên đứng chắp tay, nhìn cách đó không xa may mắn tránh thoát tai nạn Tuệ Minh thị, cười không nói.

Lần này thí nghiệm, trọng yếu nhất vẫn là hắn rốt cục liên thông trên Mộng Sư bổn nguyên thế giới —— Tâm Ma giới, thu được rất nhiều bí ẩn cùng suy đoán, đối với với thế giới chiến tranh cũng có càng nhiều hiểu rõ.

Thứ hai chỗ tốt, nhưng là rốt cục đột phá lĩnh vực, chỉ cần đem một điểm bản chất mang về, ngày sau đột phá bảy tầng Hư Thánh, liền hoàn toàn không có bình cảnh.

Điểm thứ ba chỗ tốt, chính là cái này cứu vớt thế giới đại ân, địa cầu ý chí nhất định phải có báo lại, ở phương diện này, Phương Nguyên trước tiên mạnh mẽ xuất thủ, trực tiếp làm thịt tất cả có uy hiếp người, ở thế giới này còn có lượng lớn châu chấu giống như Tu Chân giả tù nhân trốn trại tình huống dưới, đoán chừng thế giới ý chí cũng không dám cùng hắn trở mặt. Dù sao, hắn có thể không kiêng dè chút nào giết người, mà thế giới ý chí trừ phi đặc biệt tình huống, tuyệt đối không thể trực tiếp hạ sét đem lượng lớn người đánh chết.

"Ngoài ra, còn có Cực Âm phân thân các loại. . . Chỗ tốt đều là khó có thể dùng lời diễn tả được a!"

Phương Nguyên nhắm mắt lại, bỗng nhiên suy tư: "Linh khí trong trời đất, đã bắt đầu hạ xuống? Cái tốc độ này, quả thật là làm người nghe kinh hãi a. . ."

Trước có thể có Linh khí thịnh thế, cái kia đều là Linh giới không tiếc vốn liếng xuống mồi, lúc này không có đầu nhập, lại thêm vào địa cầu ý chí chủ động thu nạp, dật tán ở trong không khí Linh Tử nồng độ, tự nhiên là hiện ra tuyết lở thức trượt cục diện.

"Đương nhiên, cũng có không giống!"

Phương Nguyên thoáng nhắm mắt, nhất thời cảm ứng được chính mình chân thực Mộng cảnh.

"Bởi vì đã liên lạc với Tâm Ma giới, dù là cuối cùng đoạn tuyệt mối liên hệ này, cũng là không cách nào triệt để thoát khỏi. . . Bên trong thế giới này, ngày sau chỉ cần lực lượng tinh thần đạt đến tiêu chuẩn người, vẫn có khả năng bắt lấy trong hư không Mộng Nguyên lực, do đó bước lên con đường tu luyện, hình thành thuộc về tự mình Mộng Sư hệ thống!"

Cái này liền cùng trước Linh giới hình thức như thế, tuy rằng thoát khỏi một cái thợ săn, nhưng lại tiến vào một cái thợ săn tầm nhìn bên trong.

"Phỏng chừng sau lần này, địa cầu thế giới cũng muốn bắt chước ngoan, sẽ

thả mở một điểm siêu phàm hạn chế, bồi dưỡng thuộc về tự mình thay mặt cho người, hay hoặc là dứt khoát ở thuần vật lý pháp tắc trên đường càng chạy càng xa, thực hiện khoa học kỹ thuật nghiền ép?"

Đối với thế giới này sự phát triển của tương lai, Phương Nguyên rất có hứng thú.

Lúc này, toàn bộ thế giới lại là run lên.

Húc nhật từ bay lên, tử khí đông lai , hóa thành từng tia từng sợi, quấn quanh ở toàn thân hắn.

Loại kia thuần túy lực lượng bổn nguyên , khiến cho Phương Nguyên đều không khỏi có chút mê say, lại nhanh chóng phản ứng lại, lập tức kéo vào chân thực Mộng cảnh cất giữ.

Đây chính là luận công ban thưởng.

Trên thực tế, cũng phải nhờ có thế giới này ý chí cứng nhắc, không có như Linh giới giống như trước tiên mạnh mẽ xuất thủ.

Bất quá Phương Nguyên cũng sớm cân nhắc đến điểm ấy, chiến dịch này sau khi, cả hành tinh siêu siêu phàm cá thể héo tàn, liền có thực lực tổ chức cũng tìm không ra mấy cái, căn bản đối với hắn không tạo được uy hiếp.

Cái này hay cũng là thế giới sảng khoái làm tròn lời hứa một trong những nguyên nhân.

"Tốt, có nhiều như vậy thế giới lực lượng bổn nguyên, trở lại Đại Càn thế giới sau khi, hoàn toàn có thể mang ta Mộng Sư cảnh giới nhanh chóng tăng lên!"

Phương Nguyên nắm chặt nắm đấm, trong lòng vui sướng.

Đại Càn đánh trận sắp tới, nhất định phải sức mạnh mạnh mẽ nhất, mới có

thể bảo vệ mình, đồng thời nắm thủ lợi ích trái cây.

Chỉ là lúc này, địa cầu ý chí lại truyền tới một đạo ý nghĩ , khiến cho Phương Nguyên biểu hiện khẽ biến: ". . . Để ta đi đối phó tàn lưu lại ở thế giới này người tu tiên sao?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 465: Rời Đi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 466: Đột Phá

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 467: Hỗn Độn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 468: Giết Chết

"Coi như hắn không tìm đến ta, sẽ có một ngày, ta cũng sẽ không bỏ qua cho hắn!"

Phương Nguyên đứng lơ lửng trên không, diễn biến Hỗn Độn, rồi lại chiếm giữ bên trên: "Thế nhưng hôm nay, ngươi chắc chắn phải chết!"

Tuy rằng hắn Thất Tinh kiếm trận hoàn toàn không thể so với chân chính Hỗn Độn sơ khai cảnh tượng, nhưng cho dù là cái này biến hóa ra một phần vạn uy lực, tiêu diệt một cái bảy tầng Hư Thánh, lại là thừa sức.

Thanh mờ mịt Hỗn Độn loạn lưu chuyển qua, quả thực không có gì không xoạt, mặc cho Phong Bất Nhị thả ra cái gì loại thần thông pháp bảo, tất cả đều bị thu vào sông dài, trực tiếp tiêu diệt.

"A! Ta phúc địa!"

Sau lưng Phong Bất Nhị, một khối phúc địa bóng mờ xuất hiện.

Đây là một cái bảy tầng Hư Thánh có nội tình nơi, càng là cuối cùng sào huyệt!

"Bảy tầng Hư Thánh mộng cảnh, đã có thể hóa thành hiện thực, tương đương với một cái loại nhỏ dạng đơn giản động thiên, một khi ngã xuống, chính là khối lớn phúc địa. . ."

Phương Nguyên thấy cái này màn, càng là như có ngộ ra.

Lúc này đến thời khắc sống còn, Phong Bất Nhị cũng thả xuống hết thảy

kiêng dè, đem chính mình cuối cùng át chủ bài lấy ra.

Mông lung phúc địa ảo ảnh trong, từng cái từng cái cường đại cá thể hiện lên đi ra, có thậm chí bỗng nhiên đã tới Lục trọng Hư Thánh mức độ.

"A. . . Là Tổ Thần!"

"Tổ Thánh đang cùng Thiên Ma giao chiến!"

"Đại nhân. . . Ta đến trợ ngươi!"

. . .

Từng cái từng cái bóng người hiện lên, lao thẳng ra, lại có Phúc Địa chi lực gia trì, không ngừng chống lại chu vi Hỗn Độn thanh khí.

"Đây là. . . Người?"

Phương Nguyên thoáng cả kinh, chợt liền lĩnh ngộ: "Bảy tầng Hư Thánh tuy rằng không thể tạo người, nhưng có thể di chuyển Linh tuệ chủng tộc đến chính mình chân thực mộng cảnh trong sinh sôi, đây chính là Phong Bất Nhị gốc gác sao? Một mình hắn, chính là một cái gia tộc môn phái!"

Bảy tầng Hư Thánh tạo vật năng lực, như trước có tàn khuyết.

Nếu như theo đuổi trí tuệ, liền không thể sinh sôi, tỷ như trước Hỏa Long đồng tử, cùng với mỗi cái bưng kiếm đồng tử.

Nếu như theo đuổi sinh sôi, lại không thể có trí tuệ, nhiều nhất sáng tạo chút hung tàn thú hoang quần.

Chỉ có chân chính Hiển Thánh Mộng Sư, mới có thể song toàn, sáng tạo ra chân chính văn minh chủng tộc.

Nhưng bảy tầng Hư Thánh chân thực Mộng cảnh, đã cùng phúc địa không

khác, có thể sinh sôi thú hoang, tự nhiên có thể lấy ở lại nhân khẩu!

Bởi vậy, cho dù không thể sáng tạo, nhưng cũng có thể di chuyển, đại đa số bảy tầng đại năng, đều là đem thân tín của chính mình, tộc nhân, cùng với đệ tử thả tại mộng bên trong, an toàn không lo.

Bất quá, đến hiện tại Hư Thánh đều đối mặt nguy hiểm lúc, cái gọi là không lo cũng là thành chuyện cười lớn.

Ầm ầm!

Tam Tài kiếm trận phong thiên tỏa địa, ở giữa cuồn cuộn Hỗn Độn dòng lũ cuốn một cái, bảy tầng Hư Thánh phía dưới, hoàn toàn chính là giun dế.

Bất luận cái nào lao ra, bị Hỗn Độn khí quét một cái, nhất thời hóa thịt thấy cốt, cuối cùng hoàn nguyên thành bản chất nhất hạt căn bản, trần quy trần, thổ quy thổ.

"Bọn ngươi trở lại, cẩn thủ đại trận, vượt qua Ma kiếp!"

Phong Bất Nhị biến sắc, tầng tầng Lĩnh vực lực lượng không ngừng gia trì tại người, chống đỡ Hỗn Độn dòng lũ.

"Không có ích lợi gì. . . Ngươi hôm nay, chỉ có thể tiêu diệt ở đây!"

Phương Nguyên giáng lâm xuống: "Ngươi Chủ thần niệm, vừa câu thông không được Thánh nhân, cũng thoát đi không đi ra ngoài. . . Cho dù ngươi chôn xuống phục sinh hạt giống, cuối cùng phục sinh cũng sẽ chỉ là một cái phân thân, mà không phải ngươi! Liên đới bảy tầng tu vị cùng đoạn này trí nhớ, đều sẽ triệt để mất đi!"

Lại mở ra Hỗn Độn, há lại là chuyện cười?

Ở cái này dạng phong tỏa phía dưới, tất cả tin tức lan truyền cũng không thể, thậm chí ngay cả phục sinh đều chịu đến nhất định hạn chế!

Nói chuyện ở trong, trong hư không màu xanh dòng lũ đã nhảy vào chân thực Mộng cảnh, diễn biến khai thiên đại kiếp nạn.

Rầm ..... Rầm .....!

Hỗn Độn thanh lưu vọt một cái, thiên địa trực tiếp phá nát, diễn biến Địa Hỏa Phong Thủy, đảo loạn tất cả.

Toàn bộ chân thực mộng cảnh thế giới, còn có ở trong tất cả sinh linh, nhất thời ở Hỗn Độn oai xuống, bị hoàn nguyên thành cơ bản nhất hạt căn bản, tán quy thiên.

"Phốc!"

Chân thực Mộng cảnh bị phá, không chỉ có tông môn thân tộc chết hết, cũng đại diện cho Lĩnh vực lực lượng tiêu hao.

Ở Phong Bất Nhị trên người, nguyên bản phúc địa Lĩnh vực lực lượng một thoáng tán loạn, cả người tóc tai bù xù, trong con ngươi rốt cục hiện ra một chút sợ hãi: "Ngươi không thể giết ta! Trên người ta có một tia Thánh nhân dấu ấn, một khi ngã xuống, Thánh nhân liền sẽ lập tức mà tới!"

"Chết đến nơi rồi, vẫn cứ mạnh miệng! Dù là Thánh nhân hàng lâm, trừ bọn họ ra Bản tôn ở ngoài, ta làm sao sợ một cái phân thân?"

Phương Nguyên sắc mặt bình tĩnh, đưa tay một phủ.

Ầm ầm!

Màu xanh dòng lũ trực tiếp đè xuống, đột nhiên quét một cái, Phong Bất Nhị chu vi phòng ngự từng tấc từng tấc rạn nứt, liền trên người huyết nhục đều đánh tan một tầng.

"Ngươi dám thí ta?"

Phong Bất Nhị khắc sâu cảm nhận được sống còn nguy cơ, đột nhiên gỡ bỏ vạt áo, hiện ra trên lồng ngực một cái bút lớn ấn ký: "Cung nghênh Thánh nhân hàng lâm!"

Ong ong!

Hào quang lóe lên, vẫn óng ánh cự bút hiện lên ở Hỗn Độn dòng lũ trước, bút pháp chưa động, mang theo mộng ảo sinh hoa mùi vị, trực tiếp gạt ra dòng lũ, hướng về Phương Nguyên chân thân điểm giết mà tới.

"Đây là. . . Thánh nhân chi bút! Có thể giết đại năng!"

Quan chiến Mộc Hợp Tử nhìn thấy tình cảnh này, cảm giác trên người mỗi một cái lông tơ đều dựng thẳng mà lên, trong tâm linh truyền đến kịch liệt nguy hiểm , khiến cho hắn biết được, nếu như mình trúng lên đòn đánh này, quả thực không chết thì cũng phải trọng thương!

"Thánh nhân phân thân hôm nay cũng cứu không được ngươi!"

Phương Nguyên quát lạnh một tiếng, một quyền vung ra, trúng ngay ngòi bút.

Ầm ầm!

Hư không chấn động, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được lực lượng khổng lồ, đem Thánh bút đánh cho cuốn ngược mà quay về.

Cự bút ở giữa không trung phù phát ra một tiếng rên rỉ, chợt toàn thân đều hiện lên ra rạn nứt hoa văn, từng tấc từng tấc lan tràn, rơi vào trong hỗn độn , hóa thành từng tầng từng tầng bột mịn.

"Không thể!"

Nhìn thấy tình cảnh này Phong Bất Nhị cùng Mộc Hợp Tử đều là khó có thể tin.

"Đây là Thánh nhân ấn ký, đại diện cho Thánh nhân một đòn, làm sao sẽ dễ dàng như thế liền bị nát bấy?"

"Chết đi!"

Phương Nguyên nhưng lại không nhiều lời, trực tiếp đem Phong Bất Nhị cuốn vào dòng lũ trong.

Hắn có thể làm ra này kinh thế hãi tục một đòn, trên thực tế cũng là rất nhiều mặt mặt cộng đồng tác dụng kết quả.

Đầu tiên, chính là có Thất Tinh kiếm trận, phong thiên tỏa địa, diễn biến Địa Hỏa Phong Thủy, ngăn cách tất cả, dù là Thánh nhân cũng không thể cảm ứng được nơi này, không cách nào phá không lan truyền lực lượng.

Thứ hai, nhưng là hắn tự thân tu vị tinh thâm, Pháp thể kiêm tu, đều đến đại năng cảnh giới.

Lúc này, ở lại mở ra Hỗn Độn bối cảnh phía dưới, diễn biến Bàn Cổ Ưng Thân, có thể nói bổ sung lẫn nhau, toàn lực nhất kích phía dưới, dù là Thánh nhân phân thân đều muốn tạm thời tránh mũi nhọn.

"Không!"

"Ta Phong Bất Nhị, là Nguyên Sơ hội trưởng lão, tương lai Thánh nhân, làm sao có thể chết ở chỗ này?"

Hỗn Độn loạn lưu quét một cái, Phong Bất Nhị trên người máu thịt biến mất, chỉ lưu lại một bộ khung xương, dù là như vậy, từ viền mắt bên trong vẫn cứ toát ra kịch liệt ngọn lửa, tràn ngập oán độc cùng không cam lòng, cuối cùng lại hóa thành khẩn cầu: "Tha ta! Ta tuổi thọ còn dài, không nghĩ chết ở chỗ này a. . . Ta đồng ý nương nhờ vào triều đình, nương nhờ vào Ẩn Long vệ, chỉ muốn các ngươi tha ta một mạng, ta còn có mấy cái bảo tàng, Nguyên Sơ hội bí mật lớn, đều có thể nói cho các ngươi!"

"Đáng tiếc, lời của ngươi nói, ta một chữ đều không tin!"

Phương Nguyên bước chậm tiến lên, phảng phất khai thiên tích địa Bàn Cổ cự nhân giống như, thân ở Hỗn Độn, một chưởng đặt tại đầu lâu trên.

Đối với người này quy hàng, nói không động tâm là giả.

Làm sao hắn tu vị không đủ , căn bản không cách nào hữu hiệu khống chế một cái bảy tầng đại năng, để tránh ngày sau phiền phức, lúc này vẫn là chỉ có thể giết, không còn một mống.

Ầm!

Khô lâu chấn động, chợt hóa thành cốt phấn, bị Hỗn Độn tan rã.

"Ta. . . Không cam lòng. . ."

Cho dù pháp khu bị hủy, ở giữa hư không, vẫn cứ có một cái cực lớn ý niệm giãy dụa, qua lại dập dờn.

Mộng Sư cứng rắn nhất chỗ, chính là ở thần niệm kinh người, dù là không dựa vào thân thể, đều có thể độc lập tồn tại rất lâu, âm linh bất diệt, thậm chí còn có thể phụ thể đoạt xá.

"Đã chết qua người, liền không muốn tác quái, Hừ!"

Phương Nguyên sắc mặt không nhúc nhích chút nào, khống chế Hỗn Độn dòng lũ một quyển.

Dù là đại năng vạn kiếp âm linh, cũng chung quy không phải Thánh nhân, cái này Hỗn Độn dòng lũ, càng là khắc tinh.

Dòng lũ cuốn một cái, tại chỗ trên liền hiện ra một cái bóng mờ, bỗng nhiên nổ tung , hóa thành vô cùng kim cương giống như ý nghĩ, mỗi một cái bên trong đều bao hàm một cái Phong Bất Nhị, sắc mặt dữ tợn, hoặc đang thét gào, hoặc ở

nguyền rủa, hoặc ở xin tha, lại diễn hóa ra vô cùng trí nhớ, vạn ngàn pháp thuật, để Mộc Hợp Tử nhìn đều có thể tiếc phi thường.

Làm sao, đến cuối cùng, vẫn là hết thảy đều hóa quy vắng lặng, cũng không có một tia tàn dư.

"Chủ nhân!"

Địa Hỏa Phong Thủy bốn cái đồng tử hiện lên, hướng về Phương Nguyên phục mệnh, còn lại Tam Tài kiếm trận lại vẫn cũ duy trì phong tỏa tư thái, nhắm ngay Mộc Hợp Tử.

"Cái này lão tiểu tử nhìn cũng không phải người tốt, có muốn hay không cùng nhau luyện?"

Một đám đồng tử có vẻ nóng lòng muốn thử.

"Chờ một chút! Lão phu là người tốt! Đại đại người tốt a!"

Mộc Hợp Tử mặt già đỏ ửng, nhưng nguy cơ sống còn bước ngoặt, da mặt cái gì cũng là không lo nổi, hướng về Phương Nguyên sâu sắc vái chào: "Lão hủ Ẩn Long vệ Ngũ thống lĩnh Mộc Hợp Tử, đa tạ đạo hữu ân cứu mạng!"

"Ta xem Nguyên Sơ hội Mộng Sư không vừa mắt, lần này bất quá tiện tay mà làm thôi!"

Phương Nguyên khoát tay chặn lại: "Gần nhất ta bế quan đột phá, không để ý tới chuyện bên ngoài, không biết hiện tại thiên hạ làm sao?"

"Ai. . . Một lời khó nói hết!"

Mộc Hợp Tử cười khổ một tiếng, cũng không có cỡ nào kỳ quái, chỉ là giản lược nói nói: "Trương Tiến, Ngô Hàn liền chiến liền thắng, triều đình đã vô lực có thể chế, mấu chốt nhất vẫn là Sử Long Đồ, này tặc mới vừa công hãm thành Ưng Sầu, e sợ trong vòng bảy ngày, sẽ uống Mã Ngọc kinh sông, vây công đế

đô!"

"Chà chà. . . Nói cách khác, Đại Càn triều đình nhanh xong?"

Phương Nguyên thần sắc bình tĩnh, không chút nào cái gì nóng ruột cùng ý bức thiết.

Cái này nguyên nhân, Mộc Hợp Tử tự nhận là cũng đoán được một, hai, càng là liên tục cười khổ: "Lão phu bộ xương già này được Tôn Chủ cùng triều đình đại ân, vẫn phải là trở lại cùng Ẩn Long vệ cùng chết sống. . . Không biết vị đạo hữu này, cùng năm đó Tuyệt Tâm Cư Sĩ xưng hô như thế nào?"

"Tuyệt Tâm Cư Sĩ chính là sư tôn ta!"

Điểm ấy Phương Nguyên không có che giấu, ngược lại hắn bây giờ dùng chính là Thất Tinh kiếm trận, lại không hề lộ diện, ai có thể đem hắn cùng Giới Minh Phương Nguyên đoán được cùng đi?

"Quả nhiên. . . Tuyệt Tâm Cư Sĩ cũng từng là ta Ẩn Long vệ lão già, có thể có truyền nhân như vậy, Tôn Chủ tất nhiên rất là vui mừng!"

Mộc Hợp Tử trái lo phải nghĩ, rốt cục vẫn là không nhịn được, thăm dò hỏi: "Không biết đạo hữu đối với triều đình làm sao xem?"

Tuy rằng hi vọng xa vời, nhưng Tuyệt Tâm Cư Sĩ cùng năm đại minh tuyệt đối là hóa không giải được tử thù, có cái này một điều kiện tiên quyết, song phương cũng không phải là không có hợp tác trụ cột.

Đại chiến sắp tới, nhất định phải lôi kéo mỗi một phân lực lượng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 469: Che Giấu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 470: Tẩy Luyện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 471: Hội Kiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 472: Trò Chuyện

Chiêu Minh mười sáu đầu năm.

Sử Long Đồ soái đại quân ba mươi vạn, lao thẳng tới thành Ngọc Kinh dưới.

Tinh kỳ liên miên, nhân mã như rồng, đại doanh dựng lên, kéo dài bất định, giống như từng mảng từng mảng mây trắng.

"Thực sự là. . . Không tưởng tượng nổi a!"

Mộng Sư trong đội ngũ, Nguyễn Quân Tiện ăn mặc Bạch Trạch sơn chế tạo quần áo, nhìn cách đó không xa nguy nga Thần Kinh, trong lòng như trước có chút không thể tin tưởng.

Mặc dù biết Mộng Sư rất mạnh, nhưng hắn xưa nay cũng không biết, Mộng Sư năm đại minh liên thủ, muốn đổi thiên địa cũng chỉ ở trở bàn tay trong lúc đó!

Vẻn vẹn chỉ là mấy năm, ngông cuồng tự đại, đối với Nguyễn gia tới nói quái vật khổng lồ triều đình, bây giờ nhìn lại, liền muốn ầm ầm sụp đổ?

Nghĩ đến trên đường cái kia mấy cái không chiến mà hàng vệ thành, Nguyễn Quân Tiện cảm thấy coi như lúc này Chiêu Minh Đế trực tiếp thịt đản ra hàng, hắn cũng sẽ không cảm thấy quá mức kinh ngạc.

Loại này kinh ngạc cùng cảm giác không thật, quả thực đầy đủ cùng hắn nhìn thấy kẻ thù đã thắng tới mây xanh loại kia hoang đường đánh đồng với nhau.

'Phương Nguyên!'

Trong lòng hắn yên lặng nhắc tới kẻ thù tên, cái này cho gia tộc của hắn cùng trước kia sư môn đều mang đến cực lớn âm ảnh nam tử, lúc này dĩ nhiên đã võ phá cửu trọng, thành tựu Chân Thánh!

Lúc trước đối phương lấy Mộng Sư oai, làm nhục nhỏ yếu, lúc này lại lấy võ đạo đột phá đại năng.

Mà Nguyễn Quân Tiện chính mình lại là đánh mất tự tin, nghịch chuyển Tinh nguyên, đi tới Mộng sư chi đạo, giống như một cái giao nhau giao lộ, hai người chọn đem phương hướng ngược mà đi.

Bây giờ một cái công thành danh toại, một cái không có tiếng tăm gì, trong đó dày vò lại có mấy cái có thể hiểu?

Trong đại quân lần thứ nhất nhìn thấy Phương Nguyên, hắn còn nhất định phải lấy tiểu binh thân phận hành lễ lúc, Nguyễn Quân Tiện quả thực hận không thể tự sát.

Đến hiện tại, lại là dần dần tê dại.

"Như vậy đại nhân vật. . . Sợ là sớm đã không đem ta để ở trong mắt chứ?"

Nguyễn Quân Tiện nhìn hướng về Ngọc Kinh cao to tường thành, trong lòng lại có chút thấp thỏm.

Như triều đình không hàng, muốn tấn công Ngọc Kinh, vậy thì tuyệt đối không phải cái gì đơn giản việc.

Ẩn Long vệ thực lực vẫn còn tồn tại, triều đình cùng hoàng thất cũng là sâu không lường được, dù là sư tôn của hắn, đều nói thắng lần này có thể sẽ chết! Về phần hắn? Quả thực chính là giun dế giống như, cũng là so với bình thường quân sĩ mạnh hơn một điểm thôi.

Tuy rằng ở binh lính bình thường trong mắt, một cái Trúc Mộng sư dường như thiên thần giống như, nhưng ở chân chính đại năng xem ra, như trước bất

quá giun dế.

Nguyễn Quân Tiện trong lòng suy nghĩ lung tung, bỗng nhiên cảm giác một luồng cực lớn uy nghiêm lóe qua, nhất thời khom người: "Lại có đại năng hàng lâm!"

"Vây công thành Ngọc Kinh trận chiến cuối cùng, dù là Thánh nhân Bản tôn, cũng đến tự mình ra trận! Lại có chuyện gì ngạc nhiên?"

Ở bên cạnh hắn một cái Bạch Trạch sơn sư huynh lại là không cảm thấy kinh ngạc.

"Sư huynh nói thật là!"

Nguyễn Quân Tiện không thể không bồi tiếp một khuôn mặt tươi cười, đang muốn lại nịnh bợ vài câu, người sư huynh kia lại là nhìn thấy gì, nhấn một cái đầu của hắn: "Nhanh hành lễ, lại có một vị đại nhân trải qua!"

Nguyễn Quân Tiện phiền muộn cúi xuống đất thấp xuống đầu, con mắt dư quang thoáng nhìn, huyết dịch cả người hầu như chảy ngược.

Ở trước mặt hắn, Phương Nguyên lẫm lẫm liệt liệt đi qua, sắc mặt bình tĩnh, vừa tựa hồ đang suy nghĩ gì.

Mãi đến tận hắn bóng lưng hoàn toàn biến mất sau khi, Bạch Trạch sơn sư huynh mới buông ra ràng buộc: "Sau đó đi ra tuần tra, con mắt muốn sáng chút , bình thường Chân Thánh có lẽ không tính là gì, nhưng vị đại nhân này, nhưng là Giới Minh đệ nhất thiên tài, tương lai cũng có rất lớn khả năng xông lên bảy tầng Hư Thánh."

"Đó là. . . Đó là. . ."

Nguyễn Quân Tiện cười theo, lén lút lại nắm chặt nắm đấm.

. . .

"Vừa mới cái kia tiểu binh sĩ. . ."

Phương Nguyên trở lại lều trại, lại là mắt sáng lên: "Phảng phất ở đâu gặp qua. . . Nha, đúng rồi! Nguyễn gia Nguyễn Quân Tiện, không nghĩ tới tiểu tử này cũng đi tới Mộng Sư con đường."

Nói thật, một cái chỉ là tiểu tộc con, lại không có cái gì mệnh trời tại người, hắn vẫn đúng là không thế nào để ở trong mắt.

Trừ phi đối phương cũng mở ra ngón tay vàng!

"Chỉ tiếc, đến hiện tại còn là một Trúc Mộng sư, dù là Thiên mệnh chi tử đều không được thiên thời!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, thẳng tắp đi ra quân doanh, đi ra đến một toà núi đất.

Ở trong rừng rậm, hắn bỗng nhiên ra tay, đào ra một thân cây tâm, lấy ra một mảnh thúy bích lá cây.

Ong ong!

Mộng Nguyên lực tràn vào sau khi, phiến lá trên lập tức hiện ra tràn ngập sinh cơ ánh sáng lộng lẫy, tiếp theo hóa thành một bóng người: "Đạo hữu đi nơi nào, để chúng ta tìm đến tốt nóng lòng a!"

"Cẩn thận để!"

Phương Nguyên lúc này cả người bao phủ một tầng sương mù, liền tiếng nói cũng thay đổi: "Đúng là Ngọc Kinh bị vây, các ngươi còn có tâm tư đến tìm kiếm ta sao?"

"Việc đã đến nước này, chúng ta cũng chỉ có tận trung báo quốc thôi!"

Mộc Hợp Tử khôi phục mấy phần nguyên bản khí độ, lúc này nói tới như

chặt đinh chém sắt: "Trước Phục Ma Thánh Bút Lý Thanh Miên muốn đích thân truy bắt đạo hữu, cũng thật là để chúng ta cùng Tôn Chủ bóp một cái mồ hôi lạnh, may mắn đạo hữu cát nhân thiên tướng a!"

"Nguyên Sơ hội. . . Khà khà. . ."

Phương Nguyên cười gắn mấy tiếng, biết chính mình sư tôn cùng Nguyên Sơ hội cừu hận tựa như biển, món nợ này sớm muộn đều muốn tính rõ ràng.

"Tốt, nếu đạo hữu chịu liên hệ chúng ta, xem tới vẫn là làm ra lựa chọn, tâm hướng về triều đình!"

Mộc Hợp Tử lúc này vẻ mặt nhưng có chút không tình nguyện: "Dựa theo Tôn Chủ yêu cầu, ta mở ra cho ngươi núi Ẩn Long quyền hạn!"

Núi Ẩn Long chính là Ẩn Long vệ bản bộ, đại danh đỉnh đỉnh, liền Phương Nguyên đều có nghe thấy, lúc này vừa nghe, quả nhiên trên mặt liền hiện ra cảm thấy hứng thú vẻ mặt: "Ta nghe nói ngọn núi này nơi, chính là Ẩn Long vệ bí mật lớn, chờ một chút. . . Quyền hạn?"

Phương Nguyên biểu hiện biến đổi.

"Ha ha. . . Đạo hữu quả nhiên một điểm liền rõ ràng, núi Ẩn Long chìa khóa, lão đạo từ lâu giao đến trên tay ngươi, chỉ là không đến chúng ta tán thành, như trước không cách nào mở ra."

Đối diện Mộc Hợp Tử cười to, chợt vừa bấm pháp quyết.

Ở phiến lá bên trên, từng cái từng cái phù văn màu vàng mạch lạc xuất hiện, phảng phất dây khóa giống như, lại ngưng kết thành một cái nào đó hạt nhân.

Một cái triệu hoán mơ hồ hiện lên, Phương Nguyên đối với chuyện này hết sức quen thuộc.

"Là tương tự Mộng giới tinh thần không gian!"

Hắn bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Nguyên lai cái gọi là núi Ẩn Long, cùng Mộng giới như thế , căn bản không tồn tại ở hiện thế."

"Ha ha. . . Chính là! Tuy rằng Côn chi thú cực kỳ hiếm thấy, nhưng bằng vào ta Đại Càn chi phú giáp thiên hạ, bao quát tứ hải bát hoang, lại có gì không tìm được?"

Mộc Hợp Tử cười ha ha, bóng người một thoáng hư huyễn tản ra: "Nhà ta Tôn chủ đại nhân, nhưng là chờ đạo hữu đã quá lâu."

"Này ngược lại là có chút đoán chừng không nghĩ tới. . ."

Trong rừng rậm khôi phục yên tĩnh, Phương Nguyên xem trên tay Kim thanh sắc phiến lá, bỗng nhiên nở nụ cười: "Như vậy cũng tốt, ở Mộng giới ở trong, cho dù Thánh nhân muốn động thủ, cũng tổn không được căn cơ."

Hắn dẫm chân xuống, cả người lập tức chôn xuống mồ bên trong, biến mất không thấy.

Chợt, một tầng trần thổ hiện lên, mang theo cỏ dại hoa dại loại hình, hai bên hợp lại, chỉ một thoáng liền đem vết tích che lấp đến thiên y vô phùng.

. . .

Đây là một ngọn núi, một toà thông thiên triệt địa, so với Mộng giới Giới Minh sơn tổng bộ càng lớn hơn mấy lần, Thiên Trụ giống như núi lớn.

Ở chân núi hai bên, một long một hổ hai cái pho tượng chiếm giữ, đều chiều cao vạn trượng, uy phong lẫm lẫm, thậm chí thân thể đều trải qua cải tạo, có các loại kiến trúc cùng lối đi.

"Núi Ẩn Long? !"

Phương Nguyên bóng người hiện lên, như trước là sương trắng che mặt tư thái, chắp tay đứng thẳng ở long đỉnh.

"Chính là!"

Hư không chấn động, Ẩn Long Tôn Chủ bóng người chậm rãi hiện lên đi ra, nhìn về phía Phương Nguyên ánh mắt vô cùng ôn hòa, phảng phất trưởng bối nhìn thấy xa cách nhiều năm tiểu bối giống như: "Năm đó. . . Ta cùng Tuyệt Tâm Cư Sĩ quen biết, từng đưa tay đồng du, uống thả cửa nói chuyện vui vẻ. . ."

Phương Nguyên quan sát tỉ mỉ cái này Ẩn Long Tôn Chủ.

Tuy rằng chỉ là một ý niệm phân thần, nhưng trên người cũng là khí tức kinh người, đứng ở chỗ này, liền phảng phất là toàn bộ thiên! Toàn bộ địa!

Lúc này hắn nói liên miên nói, phảng phất rơi vào một loại nhớ lại, lại đối Phương Nguyên nói: "Ngươi có thể lựa chọn triều đình, rất tốt! Tương lai ngươi sẽ không hối hận hôm nay lựa chọn, đồng thời sẽ bởi vì nó mà thu hoạch vô cùng."

'Không đúng!'

Phương Nguyên nghe xong, trong lòng nhất thời một cái giật mình: 'Ẩn Long Tôn Chủ không hề từ bỏ, triều đình còn như trước nắm giữ cái gì át chủ bài?'

Trên thực tế, hắn cũng cảm thấy triều đình binh bại như núi đổ, thực sự có chút không còn gì để nói.

Dù như thế nào, cũng là thiên hạ cộng chủ, đồng thời thu được thiên ý chống đỡ tồn tại!

Như vậy Đại Càn triều đình, nếu như không có Mộng Sư, đó chính là vạn năm giang sơn vĩnh cố tiên triều! Làm sao có khả năng phảng phất bùn cát pháo đài như thế, bị người một chỉ liền sụp đổ?

"Ồ? Theo ta được biết, Sử Long Đồ vây nhốt Ngọc Kinh, kéo mà không chiến, đã ở đốt hương cầu xin, thỉnh năm vị Thánh nhân hàng lâm, không biết Tôn Chủ ứng đối như thế nào?"

Phương Nguyên mắt sáng lên, đột nhiên hỏi.

"Đây là triều đình cơ mật!"

Ẩn Long Tôn Chủ sừng sộ lên.

Trước hắn lời nói ôn hòa, phảng phất hàng xóm lão đầu, lúc này vẻ mặt nghiêm túc, một luồng quả đoán khí liền hiện lên đi ra, hầu như khiến cảnh vật chung quanh hóa thành kim qua thiết mã chiến trường: "Phàm là cơ mật, người biết càng ít càng tốt, liền như cùng ngươi như thế, che lấp diện mạo thật sự, tất có mưu đồ!"

"Chỉ là kẻ thù quá nhiều, không thể không lấy sách vẹn toàn thôi!"

Phương Nguyên giật mình, biết thế giới này bảy tầng Hư Thánh vẫn là quá ít.

Chính mình đột nhiên xuất hiện, điểm đáng ngờ quá nhiều, đồng thời giấu đầu lòi đuôi, tám thành có thân phận bên ngoài.

Chỉ cần có những thứ này hoài nghi, lấy triều đình lực lượng, rất nhanh sẽ có thể mang chính mình bắt tới!

Đương nhiên, hắn cũng không nghĩ muốn giấu bao lâu, chỉ cần sống quá lần này quyết chiến, thế giới đều một lần nữa xáo bài, một hai thân phận, lại đáng là gì đây?

"Ta nghe nói, trước ngươi đánh chết Nguyên Sơ hội Phong Bất Nhị, hướng về Mộc Hợp Tử yêu cầu thù lao?"

Ẩn Long Tôn Chủ không có nhiều xoắn xuýt tại thân phận, hỏi đến phương diện khác.

"Hoàng đế không kém đói bụng binh, rất bình thường chứ?"

Phương Nguyên hai tay mở ra.

"Nếu ngươi là ta Ẩn Long vệ người, lập tức là có thể luận công ban thưởng. . ."

Ẩn Long Tôn Chủ tựa hồ cũng hơi lúng túng một chút: "Không biết ý của ngươi như thế nào?"

"Sư tôn ta trước đây thanh danh tồi tệ, bảo đảm hắn chính là cùng năm đại minh triệt để khai chiến, bởi vậy chỉ có thể từ bỏ. . . Nhưng lúc này song phương đều không nể mặt mũi, chính là trước khác nay khác?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Đáng tiếc. . . Ta không muốn!"

"Quả thế, trong lòng ngươi vẫn cứ có oán!"

Ẩn Long Tôn Chủ thở dài, không nói thêm gì, vứt ra hai khối tinh thạch: "Vậy thì lấy cái này hai khối thế giới Nguyên tinh , làm cái này ta bồi thường đi."

"Thế giới Nguyên tinh?"

Phương Nguyên tiếp nhận, giật mình, loại sức mạnh này, cùng hắn thu gặt thế giới bổn nguyên rất là tương tự.

"Thiên địa có Nguyên lực, thế giới cũng có bổn nguyên, chúng ta thăm dò rất nhiều thế giới, thu gặt chính là loại này. . ."

Ẩn Long Tôn Chủ nở nụ cười: "Đây là ta tư nhân cất giấu , làm cái này đánh chết Phong Bất Nhị đại công tưởng thưởng, phải là cũng miễn cưỡng đủ rồi."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 473: Bắt Đầu

'Quả nhiên là bổn nguyên kết tinh!'

Phương Nguyên lật bàn tay một cái, đem tinh thạch thu cẩn thận.

Cái này hai khối cố hóa bổn nguyên nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, nhưng thật sử dụng lên, cũng đầy đủ một cái Mộng Sư từ không đến có, đột phá tới Lục trọng Hư Thánh cảnh giới.

Như vậy dồi dào lực lượng, dù là đối với bảy tầng Hư Thánh mà nói, cũng rất là hữu dụng.

"Đa tạ Tôn Chủ, ta chỗ này còn có một chút tình báo, có thể cùng Tôn Chủ nói một chút."

Phương Nguyên bắt người tay mềm, mặt mày hớn hở, trực tiếp đem chính mình nghe được cao tầng tin tức tình báo dốc túi nói ra.

Ngược lại hắn mới không tin triều đình ở liên quân bên trong không có chôn xuống cao cấp gián điệp, những thứ này đều là thứ không đáng kể, có thể bằng này thu được tín nhiệm, mới là trọng yếu nhất.

"Thiện!"

Quả nhiên, nghe được cuối cùng, Ẩn Long Tôn Chủ ánh mắt sáng lên: "Nếu ngươi không muốn nhập ta Ẩn Long vệ, cái kia liền làm khách khanh tốt, lúc này triều đình cao ốc đem nghiêng, chính là chúng ta ngăn cơn sóng dữ lúc. . . Vừa vặn ngươi nằm ở liên quân hạt nhân, có mấy nhiệm vụ, ta nghĩ tới nghĩ lui, lại là không phải ngươi không thể."

"Mời nói!"

Phương Nguyên nghiêm mặt: "Đối với tiêu diệt Nguyên Sơ hội bên trên, ta cảm thấy chúng ta song phương hoàn toàn có hợp tác trụ cột."

"Không hổ là Tuyệt Tâm đệ tử, tiêu diệt Nguyên Sơ hội?"

Ẩn Long Tôn Chủ nhìn Phương Nguyên, khóe miệng ý cười càng ngày càng mở rộng, cuối cùng hóa thành cười lớn: "Được! Rất tốt! Chúng ta dắt tay đồng tâm, cần phải lần này đại chiến sau khi, Nguyên Sơ hội tan thành mây khói!"

. . .

Khi trở lại quân doanh sau khi, Phương Nguyên lập tức cảm nhận được bầu không khí không giống.

"Phương Nguyên đại nhân!"

Ở hắn chuyên môn lều trại trước, một tên Giới Minh Mộng Sư hiển nhiên đã chờ đợi một lúc lâu: "Thánh nhân cùng mấy vị trưởng lão giá lâm!"

"Thánh nhân?"

Phương Nguyên cả kinh: "Ta Giới Minh Thánh nhân hàng lâm? Trưởng lão đến rồi mấy vị?"

"Ngay khi vừa mới, Minh chủ cùng Phục Ma Thánh Bút đại nhân, còn có chư vị trưởng lão cùng nhau hiện thân." Cái này Mộng Sư đại khái chừng bốn mươi tuổi, con đường phía trước vô vọng, lúc này một bộ ước mơ dáng dấp, hiển nhiên đối với thánh nhân cùng trưởng lão là chân tâm sùng bái.

"Mang ta đi!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, theo cái này cái Mộng Sư đi tới một chỗ trung tâm lều lớn.

"Phương Nguyên xin thấy Thánh nhân!"

Hắn hơi khom người, hướng về lều vải thi lễ.

"Đi vào!"

Một cái rộng rãi âm thanh, trực tiếp lan truyền ở hắn ý niệm bên trong.

Phương Nguyên xốc lên lều vải, nhất thời liền đến một thế giới khác.

Giữa bầu trời Nhật Nguyệt treo cao, hoà lẫn, trên mặt đất cỏ thơm thành đệm, trăm hoa đua nở.

"Động thiên? Chẳng trách ta ở bên ngoài không có một chút nào phát hiện!"

Phương Nguyên trực tiếp hướng về ở giữa sâu sắc thi lễ: "Bái kiến Thánh nhân!"

"Rất tốt, đứng lên đi!"

Hùng vĩ tiếng nói, Phương Nguyên đứng dậy, khóe mắt dư quang nhanh chóng thoáng nhìn.

Ở vùng thế giới này trung tâm, một cái tồn tại ngồi xếp bằng vân sàng, mãnh liệt hấp dẫn tất cả chú ý.

Thậm chí, dù là tia sáng, đều phảng phất bị lôi kéo, đi vào cái này Thần Ma giống như bóng người trong cơ thể.

Ở hắn đỉnh đầu, một đạo rừng rực bạch khí lao ra, hình thành một mẫu khánh vân, tấm vải bố giống như, chống đỡ lấy toàn bộ bầu trời.

'Nơi này vẫn là lều vải, mà cái này động thiên, là Thánh nhân một niệm hình thành!'

Phương Nguyên lập tức xác định, ở trước mặt mình, tuyệt đối là Cổ Thần

thánh nhân Bản tôn!

"Thân thể đánh bóng đến không sai, ân. . . Liền Mộng Sư cũng có năm tầng Hư Thánh? Không sai, rất tốt!"

Cổ Thần thánh nhân ánh mắt hầu như muốn xuyên thủng Phương Nguyên, chợt phất tay một cái: "Các ngươi tám cái, là ta Giới Minh bây giờ mạnh nhất chiến lực, vì lần này, chúng ta đã chờ quá lâu. . ."

"Tất vì Minh chủ hiệu chết!"

Cái này nho nhỏ động thiên trong, Hi Thần, Thanh Mộc, Hắc Thủy, Hậu Thổ, Duệ Kim, Cực Âm, Luyện Hỏa bảy Đại trưởng lão đều có, cùng Phương Nguyên cùng nhau khom người nói.

"Rất tốt. . . Hi vọng các ngươi, không để cho ta thất vọng!"

Cổ Thần thánh nhân vẫy nhẹ bàn tay: "Hi Thần cùng Cực Âm lưu lại, những người khác đi ra ngoài đi!"

"Tuân mệnh!"

Phương Nguyên cùng Luyện Hỏa trưởng lão khom người lui ra, rời đi lều lớn sau khi, lại liếc mắt nhìn nhau, đi tới Luyện Hỏa trưởng lão trụ sở.

"Minh chủ đại nhân là khi nào xuất quan?"

Phương Nguyên mặt hiện nổi lên ra vừa đúng vẻ nghi hoặc: "Trước không phải còn có việc quan trọng tại người sao?"

"Lần này Ngọc Kinh chiến dịch vô cùng trọng yếu, Minh chủ cùng Phục Ma Thánh Bút đại nhân Bản tôn đều giáng lâm xuống, nguyên bản sự vụ tự có cái khác Thánh nhân tiếp nhận, đồng thời, ở quyết chiến lúc, còn lại Thánh nhân Bản tôn chỉ sợ cũng phải trực tiếp hàng lâm!"

Luyện Hỏa trưởng lão quỷ bí nở nụ cười.

Đây cũng không phải là cái gì trọng yếu tình báo, tự nhiên bị hắn tiện tay lấy ra, cùng Phương Nguyên củng cố đồng minh.

Bất luận nói thế nào, Phương Nguyên đều là từ hắn nơi này đi ra ngoài người, từ lâu đánh tới tiên thiên phe phái dấu ấn. Dù là ở trong ra Phong Tín Tử cái kia việc chuyện, cũng khó có thể trung hoà ảnh hưởng.

"Hai vị Thánh nhân hàng lâm, cái khác Thánh nhân bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay. . . Còn có năm đại minh bên trong các trưởng lão, đã tới hơn nửa. . ."

Phương Nguyên lại là suy tư: "Nói như thế, đại quyết chiến, sắp bắt đầu rồi sao?"

"Cái này tự nhiên. . . Binh hung chiến nguy, Lão phu cũng không biết bộ xương già này, có thể sống tới khi nào đây. . ."

Luyện Hỏa trưởng lão thăm thẳm thở dài.

Phương Nguyên cắn răng, cũng là rơi vào trong trầm tư.

. . .

Cùng lúc đó, núi Ẩn Long.

"Tôn chủ đại nhân. . ."

Cự long pho tượng đỉnh chóp, Mộc Hợp Tử bóng người hiện lên: "Cái này Tuyệt Tâm truyền nhân, tu vị sâu không lường được, tâm tư đồng dạng khó có thể độ lượng a. . . Nếu là nhất ý tín nhiệm, e sợ sẽ cho chúng ta đại kế mang đến biến số."

"Nghi người thì không dùng người, dùng người thì không nên nghi ngờ người, Bát Môn Kiếm Trận truyền thừa, đã quyết định hắn không thể ở bên kia

thu được cái gì đãi ngộ. . . Dù là có một cái thân phận bên ngoài, cũng là bình thường."

Ẩn Long Tôn Chủ nhàn nhạt nói: "Phương diện này điều tra cũng không thể dừng lại, Bạch Trạch sơn mấy cái Mộng Sư tuy nhiều, nhưng Hư Thánh dù sao không phải rau cải trắng, luôn có ngọn nguồn có thể tra."

"Tuân mệnh, ta lập tức phát động một ít nhị cấp ám tuyến!" Mộc Hợp Tử khẽ khom người: "Chỉ là. . . Về thời gian e sợ có không kịp!"

"Cái này không cần phải lo lắng!"

Ẩn Long Tôn Chủ tính trước kỹ càng: "Chỉ cần cái kia hai khối bổn nguyên chi tinh ở, muốn lựa chọn như thế nào, cũng không tới phiên hắn."

"Đại nhân anh minh!"

Mộc Hợp Tử khom người, trong con ngươi lại là hưng phấn phi thường.

Hắn suy đoán không có sai, vị đại nhân này, sớm sẽ ở cái kia hai khối bổn nguyên tinh thạch ở trong động tay động chân.

Dù là lại thế nào đi nữa nhớ tình vị lão hữu kia, khi gặp phải cùng triều đình xung đột lợi ích lúc, Tôn chủ đại nhân nhất định vẫn là sẽ chọn hi sinh người khác, bảo toàn triều đình lợi ích, đây chính là toàn bộ Ẩn Long vệ tín niệm!

. . .

"Thánh nhân chi đạo, cùng thế cùng di chuyển, tạo hóa thiên thành a!"

Quân liên minh doanh bên trong, Phương Nguyên nhìn ở trung tâm nhất hai toà thường thường không có gì lạ lều lớn, trong lòng yên lặng thở dài.

Thánh nhân năng lực, há lại là phàm nhân có thể dòm ngó?

Một lớp mỏng manh lều vải, chính là ngăn cách thiên địa, liền hắn đều không cảm giác được chút nào dị thường.

"Mộng Sư liên minh tổng cộng có năm tôn Thánh nhân, lúc này đến rồi hai cái Thánh nhân bản thể, phân biệt là Giới Minh Cổ Thần, cùng với Nguyên Sơ hội Lý Thanh Miên! Còn có ba cái Thánh nhân, trong bóng tối gỡ rối Lục Cực Địa Hợp Cấm Đoạn đại trận, chỉ chờ tới lúc đại trận phát động, lập tức là có thể hàng lâm trợ giúp!"

"Triều đình phương diện, chân chính lộ diện Hiển Thánh chiến lực, chỉ có Ẩn Long Tôn Chủ một người, cùng với hai vị quốc sư!"

Hai vị này quốc sư, một linh một võ, đều là ở Linh thuật cùng võ công trên đi tới điên phong tồn tại, lại đạt được Đại Càn triều đình toàn lực cung phụng, nắm giữ mệnh trời, mỗi tiếng nói cử động, nhất cử nhất động, đều mang theo khó có thể dùng lời diễn tả được sức mạnh to lớn, đủ để chống lại hai vị Thánh nhân!

Thế nhưng, cũng chỉ đến thế mà thôi.

Trừ phi có kỳ tích xuất hiện, bằng không Phương Nguyên không nhìn thấy bất kỳ triều đình thủ thắng khả năng.

Đến một bước này, cái khác mưu kế cái gì, đã hầu như hoàn toàn mất đi hiệu quả, dựa vào chính là thuần túy lực lượng so đấu!

Rất không may, ở gốc gác phương diện, Đại Càn triều đình bị năm đại minh xong bạo.

"Dù là ta làm được Ẩn Long Tôn Chủ yêu cầu, cũng không có một chút nào thay đổi. . ."

Phương Nguyên nghĩ đến đối phương đưa ra hai khối bổn nguyên kết tinh, trên mặt lại hiện ra cười gằn.

Bất luận cái này hai khối kết tinh là tốt hay xấu, ngược lại hắn đều không

chuẩn bị vận dụng.

Có lẽ giống như Mộng Sư, nhìn thấy cái này, lập tức sẽ bị kích thích đến con ngươi đỏ chót, lơ là rất nhiều nguy hiểm, nhưng tuyệt đối không bao gồm hắn.

Có thuộc tính dị năng, lần nào thăm dò dị thế giới không phải thu hoạch khá dồi dào? Đặc biệt lần này địa cầu thế giới, đều có một loại ăn no cảm giác.

'Không còn cách xoay chuyển đất trời tình huống dưới, Đại Càn muốn tuyệt địa phản kích, sẽ làm sao làm đây?'

Phương Nguyên đem chính mình thành triều đình một phương, nhanh chóng suy tư lên: "Tiểu tiết lại thế nào đi nữa cải, lúc này cũng không quan hệ đại cục, có thể ở hiện tại mà nói, Thánh nhân chính mình chính là đại cục! Khó giải a. . . Trừ phi. . ."

Hắn ánh mắt sáng lên.

Ô ô!

Đang lúc này, thê lương tiếng quân hào vang lên.

Một nhánh nhánh quân đội trầm mặc, từ lều trại đi ra, hội tụ bát phương dòng lũ, sắp xếp thành trận, tiến lên trong quá trình dĩ nhiên yên lặng như tờ.

Như thế cao tố chất, bất luận ở nơi nào, đều có thể nói tinh binh.

Đáng tiếc, ở chỗ này, lại là trước nhất một nhóm bia đỡ đạn.

Tam quân hội tụ, ở thành Ngọc Kinh ở ngoài dựng lên một tòa đài cao, đủ có cao mấy chục trượng, Sử Long Đồ một thân nhung trang, ngồi ngay ngắn đỉnh: "Chiêu hàng!"

Đây là nên có chi nghĩa, bất quá không một người cảm thấy sẽ thành công.

Quả nhiên, thành Ngọc Kinh bên trong rất nhanh truyền đến tin tức, quân coi giữ cự không đầu hàng, thậm chí, nương theo vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế núi hô, một đội nghi trượng xuất hiện ở thành Ngọc Kinh đầu, trước tiên rõ ràng là một thanh Hoàng Long ô lớn.

"Là Chiêu Minh Đế?"

Hài lòng thị lực, nhất thời làm Phương Nguyên nhìn thấy Đại Càn thiên tử.

Nói thực tế, cũng là một cái thâm trầm chút trung niên thôi , còn mệnh trời cùng thực lực cái gì, e sợ còn không bằng bên người thị vệ có đáng xem hơn một điểm.

Đương nhiên, hắn thuần túy là lấy Mộng Sư góc độ, siêu thoát phàm tục mà nói.

Ở người phàm bình thường xem ra, Đại Càn thiên tử, vẫn là chân chân chính chính Thiên mệnh chi tử, vạn Tiên đến bái!

Vừa mới xuất hiện, toàn bộ thành Ngọc Kinh trên Cấm quân tinh binh liền đều hoan hô, sĩ khí đại chấn.

Không chỉ có như vậy, thậm chí liền ngay cả Sử Long Đồ tinh binh ở trong, đều xuất hiện một trận rối loạn, tuy rằng rất nhanh trở nên bình lặng, nhưng như trước làm hắn mặt trầm như nước.

Làm cái này phản bội tạo phản người, ở đại nghĩa danh phận trên khuyết điểm, là làm sao cũng không che giấu được.

Phương Nguyên bỗng nhiên có chút đồng tình người này.

Dù là lòng mang ý đồ xấu, Sử Long Đồ cũng tuyệt đối sẽ không như vậy toàn lực một kích, làm vì vương tiên phong.

Làm sao, ở năm đại minh Mộng Sư dưới áp lực, tất cả phản kháng đều là

giun dế , căn bản thay đổi không được bất kỳ một cái Thánh nhân ý chí!

"Hôm nay có tiến không lùi, công!"

Sử Long Đồ hít sâu một cái, rút ra bội kiếm hạ lệnh.

"Công!"

Tam quân rít gào, huyết chiến khí sát phạt xông thẳng mây trời.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 474: Giao Dịch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 475: Bầy Thú

Ngày thứ hai, trống trận Lôi minh.

Phương Nguyên đứng ở trên đài cao, cùng cái khác trưởng lão cùng nhau, phòng ngự ở mấy cái bảy tầng Hư Thánh bên người.

'Dựa theo Thánh nhân sắp xếp, hôm nay nên bảy tầng Hư Thánh ra tay rồi. . . Nhóm đầu tiên công kích, ứng nên là những cái thế lực Mộng Thú sư!'

Hắn lúc này, cùng Luyện Hỏa trưởng lão hai bên trái phải, đem mặt sau Hậu Thổ trưởng lão vững vàng bảo vệ ở bên trong.

Cái này hình dáng đôn hậu, thuần phác trung niên giống như trưởng lão, rõ ràng là Giới Minh bên trong cực kỳ ít ỏi Mộng Thú sư, thậm chí còn tu luyện tới bảy tầng Hư Thánh cảnh giới!

"Mộng Thú sư trước chú trọng biến hóa tự thân, đến bảy tầng Hư Thánh, nắm giữ chính mình phúc địa sau khi, mới có thể tự do phát triển bầy thú, chỉ là tiêu hao quá lớn, liền đại năng đều sẽ bị tươi sống ăn đổ, bởi vậy cần phải đại thế lực mới có thể cung dưỡng! Đồng thời. . . So với cái khác đại năng mà nói, đối với tự thân bảo vệ yếu nhất, nhất định phải có bảo tiêu!"

Phương Nguyên rất nhanh sẽ tính ra loại này Mộng Thú sư lợi và hại.

Dù là có thể biến thân Thần thú, đối với bọn họ những thứ này đại năng mà nói, cũng là quá mức yếu kém một điểm.

Đương nhiên, như cho đầy đủ thời gian, ở đồ sát người bình thường cùng công thành thoáng qua trên, Mộng Thú sư lại là hầu như vô địch tồn tại.

"Hậu Thổ, ngươi yên tâm, có mấy người chúng ta ở đây, tất nhiên sẽ không để cho kẻ địch quấy rối ngươi!"

Luyện Hỏa trưởng lão bảo đảm nói.

"Ta tự nhiên yên tâm."

Hậu Thổ lật một cái liếc mắt: "Lúc này hai quân giao chiến, ta sau lưng chính là Thánh nhân, trừ phi Ẩn Long Tôn Chủ không để ý to nhỏ ra tay, bằng không có cái nào có thể giết tới đây?"

Tuy rằng e ngại chặt đầu chiến thuật là thật sự, nhưng hắn tốt xấu cũng là bảy tầng Hư Thánh, một khi hóa thân Thần thú, bình thường Lục trọng Hư Thánh cũng là đến bao nhiêu chết bao nhiêu, tự có một luồng ngạo khí.

"Bắt đầu rồi!"

Ở phía sau Thổ trưởng lão sau lưng, một khối phúc địa bóng mờ xuất hiện, dần dần ngưng tụ, một mảnh thảo nguyên cùng thế giới hiện thực giáp giới, mở ra một cái nào đó không gian thật lớn lối đi.

Lượng lớn nhỏ bé dày đặc điểm đen, phảng phất chịu đến cái gì chỉ dẫn, một thoáng liền từ phúc địa bên trong vọt ra.

'Phúc địa a. . .'

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này , tương tự vô cùng cảm khái.

Tu luyện tới bảy tầng Hư Thánh, hắn tự nhiên cũng có mở ra phúc địa thực lực, làm sao phương diện này là lớn đầu nhập, lớn sản xuất, thấy hiệu quả chậm điển phạm, đại chiến sắp tới, hắn choáng váng mới sẽ từ từ kinh doanh phúc địa.

"Phúc địa chỗ tốt rất nhiều, không chỉ có là một cái tuyệt đối an toàn không lo hậu cần căn cứ, càng là tâm phúc cùng gia thuộc bảo đảm, còn có thể kinh doanh thế lực. . . Thậm chí, phúc địa càng lớn, Lĩnh vực lực lượng càng mạnh,

thời khắc mấu chốt còn có thể lấy ra bảo mệnh!"

Lúc trước Phong Bất Nhị cùng hắn đối chiến, như không phải là bị Thất Tinh kiếm trận nhốt lại, Hỗn Độn đại trận lại vừa vặn khắc chế phúc địa động thiên, đem tất cả đánh quy Địa Hỏa Phong Thủy, Phương Nguyên cũng tuyệt đối sẽ không thắng được nhẹ nhõm như vậy.

'Đương nhiên, cái kia Phong Bất Nhị đi được là đại chúng nhất Mộng Thuật sư con đường, phúc địa cũng không có gì thứ đáng xem, cái này Hậu Thổ trưởng lão liền không giống. . .'

Phương Nguyên cẩn thận nhìn chằm chằm phúc địa cánh cửa, trong mắt tựa như lóe qua kim quang ngọn lửa.

Hậu Thổ trưởng lão quả nhiên không hổ Hậu Thổ tên, xuất hiện phúc địa rộng lớn vô ngần, địa khí cũng vô cùng dồi dào, kinh doanh đến tốt hơn Phong Bất Nhị nhiều.

"Chít chít!"

"Chít chít!"

Chợt, hải dương như thế điểm đen, từ phúc địa trong cánh cửa trào ra, đó là từng cái từng cái hình người sinh vật, có tới cao chín thước, thân mọc lông đen, miệng lộ răng nanh, con ngươi hoàn toàn đỏ ngầu.

"Thiết Tí Linh Hầu?"

Nhìn thấy chúng nó thô to dày lợi trảo, Phương Nguyên một thoáng đã nghĩ đến một loại nào đó sinh vật: "Có người nói loại này Linh hầu hai tay lực đại vô cùng, da lông như thiết, tính tình bạo ngược, dù là Thông Mạch Võ Tông bị vây lên, cũng sẽ biến thành một đống thịt nát."

Lúc này xuất hiện Hung thú, con số đâu chỉ hơn vạn?

Lượng lớn Thiết Tí Linh Hầu mênh mông cuồn cuộn, hình thành thuỷ triều, rồi lại ngay ngắn có thứ tự, đối với gần trong gang tấc liên quân binh lính không chút nào phạm, gào thét xông hướng thành Ngọc Kinh tường.

Dù là tường thành này vừa cao vừa dày, bề ngoài vô cùng bóng loáng, nhưng ở Linh hầu lợi trảo xem ra, cũng bất quá trò đùa thôi.

"Vạn thắng! Vạn thắng! Vạn thắng!"

Liên quân binh sĩ hoan hô, bỗng nhiên hoàn toàn tự tin.

Cái này một làn sóng mười vạn Thiết Tí Linh Hầu xung phong, còn chỉ là cái mở màn. Hầu như là đồng nhất thời gian, ở hướng khác, cái khác Mộng Thú sư đám người cũng bắt đầu rồi biểu diễn.

"Líu lo!"

Đồng dạng phúc địa cánh cửa mở ra, một đám mây đen hiện lên, hầu như che đậy nửa màn trời, hiện ra toàn thân lông đen hung tàn chim lớn, hí lên xông hướng thành Ngọc Kinh.

Phốc phốc!

Chúng nó đập cánh, lúc này liền có màu đen lông chim, phảng phất cái đinh giống như đâm.

"Đây là Đinh Vũ Thứu. . ."

Phương Nguyên lẩm bẩm, lỗ tai lại là hơi động.

Thổ nhưỡng phập phồng, tảng lớn tảng lớn vang lên sàn sạt lên, một luồng gợn sóng dường như làn sóng giống như, bao phủ đến tường thành gốc rễ, gợi ra rung động dữ dội, giống như động đất đến giống như.

"Dưới đất cũng có bầy thú, là Cương Nha Cự Nghĩ, cái này cái Mộng Sư đủ

âm, muốn trực tiếp đem thành Ngọc Kinh đào sụp!"

Phương Nguyên khẽ gật đầu.

Vẫy tay một cái, triệu hoán mấy chục vạn bầy thú, đây chính là Mộng Thú sư gốc gác cùng thực lực!

Trên thực tế, từ Hậu Thổ trưởng lão biểu hiện đến xem, cái này một nhóm Thiết Tí Linh Hầu, còn chỉ là bia đỡ đạn mà thôi.

Chân chính tinh nhuệ, cũng chỉ có bọn họ những thứ này Mộng Thú sư mình mới rõ ràng!

Có tạo vật năng lực, ở phúc địa ở trong, sẽ làm ra cái gì hung tàn cực kỳ Dị thú quần đến, thực sự là khó có thể dự liệu việc.

Nhưng chính là những thứ này, đã đầy đủ Ngọc Kinh quân coi giữ vì đó run rẩy run.

"Bắn!"

Trên thành tường, một tướng tiếng quát truyền khắp tam quân, hiển nhiên là cấp cực kỳ cao Thông Mạch Võ Tông, thậm chí chính là Chân Thánh!

Đến lúc này, Đại Càn triều đình cũng không thể ẩn giấu thực lực, nguyên bản lôi kéo Võ Tông cùng Linh Sĩ dồn dập ra tay.

Hưu hưu! Hưu hưu!

Ở trên thành tường, mấy chiếc kì dị quái đản nỗ sàng rít gào, nó tạo hình kỳ dị, hạt nhân là từng cái từng cái màu đen lớn phương thể cái rương, mỗi lần công kích, đều có đếm không hết liên hoàn Hỏa Châu phù tiễn từ đỉnh từng tầng từng tầng bắn ra.

Hầu như là ở trong chớp mắt, đến ngàn vạn mũi tên, liền rơi vào rồi bầy khỉ

bên trong.

Ầm ầm ầm!

Vạn mũi tên liên phát, hình thành lưới hỏa lực, mũi tên lại đang công kích sau khi dồn dập nổ tung, hình thành nổ tung giống như lần thứ hai thương tổn.

Ánh lửa liên thiên bên trong, hầu như chỉ là một vòng bắn một lượt, liền làm mấy ngàn con Thiết Tí Linh Hầu hôi phi yên diệt.

"Đổi tiễn!"

Trên tường thành gào thét liên tục, nỗ sàng trên truyền đến máy móc tiếng, trực tiếp đem hòm đen dỡ xuống, đổi một cái khác cự hòm, trong thời gian ngắn châm lửa, lần thứ hai phát ra gào thét.

Nó phát động đến cực nhanh, mũi tên hao tổn cũng là kinh người, hầu như nửa chén trà nhỏ không tới, cũng đã thay đổi ba cái cự hòm.

Mà hiệu quả cũng là tốt kinh người, mấy vòng bắn một lượt qua đi, mười vạn bầy khỉ đã hầu như diệt sạch, đoạn chi hài cốt trải rộng toàn trường, mang theo thịt nướng mùi thơm, lại cùng mùi khét cùng mùi tanh hỗn tạp cùng nhau , khiến cho người ngửi muốn ói.

Liên quân binh sĩ nhìn tình cảnh này, dồn dập hai cỗ chiến chiến , liền ngay cả Sử Long Đồ đều là mồ hôi lạnh tràn trề. Biết nếu là mình đại quân gặp phải loại này sát khí, không nói công thành bảy ngày, e sợ liền một ngày đều chết hết, liền muốn hôi phi yên diệt!

"Ồ?"

Phương Nguyên lại là nhìn ra không giống: "Này các loại lợi khí, không nên dùng ở cuối cùng, coi như đòn sát thủ sao? Muốn đối phó Mộng Thú sư đại quân, biện pháp tốt nhất chính là tìm tới mặt khác một cái Mộng Thú sư. . . Xem ra, triều đình cũng không có loại này đẳng cấp cao thủ!"

"Cái này tự nhiên. . . Triều đình Mộng Sư thực lực, cũng là ở Ẩn Long vệ trong!"

Luyện Hỏa trưởng lão nhắc tới cái này thì có chút nghiến răng nghiến lợi: "Chân chính luận Mộng Sư số lượng, có thể có bao nhiêu? Nhiều nhất cùng chúng ta một nhà bằng nhau, tự nhiên không đủ nhân lực."

Trên thành tường.

Ẩn Long Tôn Chủ bình tĩnh nhìn cái này màn: "Nếu như đã dùng ra, liền không cần ẩn giấu, ngược lại cái này Bạo Viêm Thần Hỏa Tiễn, cũng là đối với tu sĩ cấp thấp hữu dụng, ngày mai liên quân liền sẽ tìm được phương cách khắc chế! Đem tất cả trữ hàng tất cả dùng rơi đi."

"Vâng!"

Bốn phía trên thành tường, nỗ sàng đối với trời bắn cao, lượng lớn Đinh Vũ Thứu kêu thảm thiết, bị nổ thành thịt nát, từng tí từng tí rơi xuống, pha tạp vào lông chim, phảng phất một tràng màu đen sẫm mưa xối xả.

Trong chớp mắt, tình thế nghịch chuyển.

Ba đường thú triều đại quân, tại triều đình kiệt quệ Công bộ tồn trữ mấy năm lợi khí sau khi, trong nháy mắt bị tan rã hai đường.

"Triều đình quả nhiên vẫn có gốc gác!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên cùng Luyện Hỏa không hề nói gì, Hậu Thổ trưởng lão chính mình liền mặt già đỏ ửng, lần thứ hai cho gọi ra thú triều.

"Chít chít!"

"Chít chít!"

Lần này xuất hiện thú triều như trước là bầy khỉ, con số lại thiếu rất nhiều, chỉ có hơn một vạn đầu, nhưng từng cái từng cái xốc vác rắn chắc, bộ lông hiện ra ánh sáng lộng lẫy màu bạc, trên lưng có một đôi cánh, Phương Nguyên hoàn toàn không gọi ra tên đến.

"Cái này tựa hồ là Thiết Tí Linh Hầu một cái biến chủng, nghe đồn rằng, nó Hầu vương bộ lông lại là màu vàng óng, lông bạc, mang cánh. . . Đây là cái gì hầu loại?"

Phương Nguyên lẩm bẩm, cố ý để Hậu Thổ trưởng lão nghe được.

"Thực không dám giấu giếm. . ."

Hậu Thổ trưởng lão trên mặt mang theo một tia đến sắc: "Đây là Lão phu tiêu tốn thời gian mấy năm, đem một nhánh Thiết Tí hầu quần đề cao đến màu bạc cấp tinh anh, sẽ cùng Đông Hải Vũ tộc cánh hợp nhất, hoá sinh đi ra hoàn toàn mới vật chủng, lúc trước vì chế tác chúng nó, nhưng là ròng rã thất bại một nghìn lần a, Lão phu đem loại này bầy khỉ mệnh danh là Sáp Sí Hầu, lưng mọc hai cánh, có thể bay lên trời mà đi, khà khà. . ."

Lúc này hắn một mặt hưng phấn, để Phương Nguyên liên tưởng đến kiếp trước điên cuồng sinh hóa các khoa học gia.

Bảy tầng Hư Thánh, có thể chế tạo bầy thú, nhưng cũng không phải thích làm gì thì làm, trái lại cùng thí nghiệm như thế, nếu như quá mức vượt qua lẽ thường, liền sẽ trực tiếp gien tan vỡ, nơi nào còn có thành công sinh sôi khả năng?

Lại như cái này Hậu Thổ trưởng lão, vì sáng tạo ra hoàn toàn mới bầy khỉ, vẫn là lấy tài liệu tại Đại Càn thế giới, tận lực thích ứng quy tắc, dù là như vậy, cũng thất bại nhiều lần như vậy mới có thể thành công.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mặt đất rung động, phạm vi càng lúc càng lớn, rất nhiều Sáp Sí Hầu rít gào

một tiếng, dồn dập chấn động sau lưng cánh, một bước lên trời.

"Đây là. . . Cương Nha Cự Nghĩ?"

Phương Nguyên nhìn chậm rãi chìm xuống nền đất, trong nháy mắt biết rồi tất cả: "Bởi vì thành Ngọc Kinh tường có trận pháp bảo vệ, không cách nào đột phá, bởi vậy trực tiếp hướng phía dưới, chuẩn bị đào sập nền đất sao?"

. . .

Trên thành tường, thoáng chấn động, thậm chí lan truyền đến Hoàng Long ô lớn phía dưới.

"Bệ hạ!"

Ẩn Long Tôn Chủ đi tới Chiêu Minh Đế trước mặt, hơi khẽ gật đầu một cái: "Lúc này đã không thể tránh khỏi, chờ lệnh Linh Quang điện Đại học sĩ ra tay!"

Hắn thần thái không có một chút nào cung kính, nhưng mọi người đều coi là chuyện đương nhiên , liền ngay cả hoàng đế bản thân đều không có cái gì bất mãn, cảm thấy hắn là như vậy: "Thiện, truyền trẫm ý chỉ, lệnh Linh Quang điện đại học sinh giúp đỡ Tôn Chủ, quét sạch phản nghịch!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 476: Hiển Thánh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 477: Văn Võ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 478: Hỗn Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 479: Cao Thấp

Cái này Hắc Thủy trưởng lão cũng là xui xẻo.

Nguyên bản bảy tầng Hư Thánh thủ đoạn bảo mệnh đông đảo, dù là Bản tôn bị giết, cũng có thể chuyển đến lâm thời chuẩn bị thân thể bên trên.

Luyện Hỏa trưởng lão điểm hóa đi ra chính là Xích Long đồng tử, mà Hắc Thủy trưởng lão sáng tạo đi ra, lại là Hắc Thủy Huyền Xà.

Làm sao loại này phụ thể Trọng Sinh vu pháp, trong thời gian ngắn cũng là có một lần nhưng không thể có hai lần.

Hắn lấy một địch bốn, bị trong trận Linh Sĩ tính ra trận pháp kẽ hở, hai cái Chân Thánh cứng rắn chống đỡ Hắc Thủy, cách không rình giết, mấu chốt nhất chính là còn có một cái bảy tầng Hư Thánh Ảnh Long vệ đánh lén!

Bị bốn người giáp công phía dưới, không chỉ có bản thể ngã xuống, liền lâm thời phụ thể phân thân đều không có chạy thoát, bị chết uất ức cực kỳ.

Đây chính là hỗn chiến hiện thực!

Dù là có thể lấy một địch ba, hung uy lẫm lẫm, bị tập lửa sau khi như thường chết không có chỗ chôn!

Hắc Thủy trưởng lão thi thể rơi xuống đất, trong khoảnh khắc biến mất không thấy, phảng phất vùng đất này đã sống lại như thế, có ý thức nuốt chửng phía trên thần hồn cùng máu thịt.

Xoẹt!

Hắc Thủy đại trận biến mất không thấy, hiện ra mấy cái Hắc Thủy Huyền Xà , tương tự bị chém giết hầu như không còn.

"Đa tạ thống lĩnh giúp đỡ!"

Bị vây nhốt Chân Nguyên Linh Sĩ nhanh chân bước ra, hướng về Ảnh Long vệ nói cám ơn.

"Đều là triều đình hiệu lực, không cần khách khí!"

Ảnh Long vệ thân hình trong thời gian ngắn tiêu tan, đi vào âm ảnh ở trong, liền khí tức đều biến mất không còn tăm tích.

"Hai vị làm sao? Ta cái này Thanh Linh Diệu Ngọc đan ở chữa thương trên đúng là rất có thần hiệu, có thể dùng một chút. . ."

Chân Nguyên Linh Sĩ móc ra hai chiếc lọ, trực tiếp kéo ra nắp bình, đem dược tề đổ vào vết thương bên trên: "Hai vị nhịn một chút!"

"Không có chuyện gì, có thể giết một bảy tầng Hư Thánh, chúng ta dù là chết rồi cũng đáng!"

Hai cái Chân Thánh đều là cười to.

Hắc Thủy trưởng lão một niệm thành trận, ba ngàn Hắc Thủy thế không thể đỡ, đồng thời tựa như Nhược Thủy giống như, không có gì không chìm, càng mang theo kịch liệt ăn mòn độc tố.

Ngoại trừ Chân Thánh lấy thân thể mạnh mẽ chống đỡ ở ngoài , căn bản không có biện pháp khác.

"Đáng ghét, đáng chết!"

Chỉ là bọn hắn ba người còn chưa từng tu chỉnh, một tia chớp liền từ giữa không trung rơi xuống, hiện ra Cực Âm trưởng lão lạnh lẽo khuôn mặt: "Dám

giết ta Giới Minh trưởng lão, nói đi, các ngươi muốn chết như thế nào?"

"Nàng chính là Giới Minh Cực Âm, cẩn thận nữ nhân này con mắt. . . Nàng. . ."

Cái này Chân Nguyên Linh Sĩ kinh ngạc thốt lên một tiếng, chợt liền cảm giác một luồng kinh người đến cực điểm lạnh lẽo chui vào thân thể, cả người đều run lập cập, mặt hiện nổi lên ra một tầng sương lạnh.

"Ngươi giết Hàn Nặc Đại tướng quân, còn có Phong Hành đại học sĩ?"

Hai cái Chân Thánh nhìn Cực Âm trên tay nhấc theo đầu, sắc mặt càng là biến đổi: "Chúng ta muốn vì bọn họ báo thù!"

"Ta giết qua người như núi như biển, muốn tìm ta báo thù, chỉ sợ các ngươi đến xếp tới năm nào tháng nào đi!"

Cực Âm nở nụ cười xinh đẹp: "Nhưng lúc này, ta ngược lại thật ra không ngại tác thành các ngươi, Cực Âm Hàn Vực!"

Xèo!

Một đạo Phúc Địa chi lực khuếch trương triển khai, hình thành lĩnh vực, bầu trời trong nháy mắt biến hóa, trăng sáng xuất tụ, mang theo kinh người lạnh lẽo, thậm chí đông lại hư không, làm cho một cái bóng hiện lên đi ra.

"Các ngươi. . . Đều phải chết!"

Cực Âm lãnh đạm nói, trong con ngươi bắn ra một chút hồng hào.

"Cẩn thận, nữ tử này chính là Hư Thánh cửu trọng, ở Giới Minh bên trong chỉ đứng sau Thánh nhân!"

Ảnh Long vệ rít lên một tiếng, bốn tên đại năng trong nháy mắt hội hợp, như gặp đại địch giống như nhìn chằm chằm Cực Âm.

"Ha ha. . . Xích Long lão quỷ, ngươi chung quy chết trong tay ta!"

Một mặt khác, bầu trời bị mây lửa nhiễm thấu, Luyện Hỏa trưởng lão cưỡi Viêm Long xuất hiện, trong tay còn cầm lấy một viên chết không nhắm mắt đầu, nhìn thấy bị Cực Âm nhốt lại bốn tên đại năng, càng là ánh mắt sáng lên: "Cực Âm trưởng lão, ta đến trợ ngươi!"

"Cút!"

Cực Âm thần niệm toả ra, loại kia sát ý, thậm chí ngay cả Luyện Hỏa trưởng lão đều giật cả mình, biết mình nếu là nghĩ xuống kiếm lợi, người phụ nữ kia nhất định dám ra tay với chính mình! Bởi vì nàng vốn là người điên!

"Đến hiện tại, Cực Âm tính cách vẫn không thay đổi a. . ."

Luyện Hỏa trưởng lão thở dài một tiếng: "Hắc Thủy dĩ nhiên sẽ ngã xuống? Thực sự là quá mức kiêu căng gây ra họa. . . Khà khà, liền không biết Lão phu cái kia tiểu hữu làm sao?"

Hắn ở trên cao nhìn xuống, con mắt mấy miết, nhất thời liền phát hiện biên giới trên chiến trường Phương Nguyên, mắt lộ ra kinh ngạc vẻ: "Dĩ nhiên có thể làm đến mức độ như thế?"

. . .

Biên giới chiến trường.

Một cái Hỗn Độn cự nhân cùng hai cái trên người có hổ hạc hình xăm cự nhân tranh đấu, đã chiếm hết ưu thế, đem đối thủ áp bức đến cực hạn.

"Không thể. . ."

Hổ Hạc Song Thánh mặt lộ vẻ vẻ khó tin, khó có thể tin bọn họ sẽ bại ở một cái mới vừa lên cấp Chân Thánh trên tay!

"Trên thế giới không có cái gì không thể, Lão gia hỏa, các ngươi đã qua lúc!"

Phương Nguyên cười ha ha, lại thời khắc tâm phân hai dùng, chú ý toàn trường.

Này thì từng cái từng cái võ đạo Chân Thánh, Chân Nguyên Linh Sĩ, thậm chí bảy tầng Hư Thánh ngã xuống, thi thể rơi trên mặt đất, lại bị địa khí lặng yên không một tiếng động nuốt chửng, nhìn rất là ngơ ngác.

'Dĩ nhiên lấy đại năng làm cái này huyết tế cống phẩm!'

Trong lòng hắn mát lạnh: 'Mấu chốt nhất chính là. . . Đại Càn phương diện dĩ nhiên phối hợp, cũng không có ngăn cản, chính là còn có lòng tin có thể thao túng tất cả, hay hoặc là nắm giữ đối kháng Lục Cực Địa Hợp Cấm Đoạn đại trận át chủ bài! Cửu Khiếu Thương Khung Thiên La Tuyệt Trận, đã bố trí kỹ càng sao?'

Cái này Thiên Cửu chi trận, lấy thiên ý làm căn cơ, Phương Nguyên lúc trước ở địa cầu thế giới, bố trí tàn khuyết phiên bản, chỉ có một cái mắt trận.

Nhưng Đại Càn triều đình vì thế chuẩn bị nửa năm, dã tâm lớn lao, có thể tưởng tượng được!

'Thiên La tuyệt trận, ở chỗ lặng yên không một tiếng động, hoàn chỉnh bản càng là bao quát thiên địa, dù là phát chuyển động, chúng ta cũng hào không biết chuyện. . .'

Đang lúc này, giữa bầu trời tinh thần chiến trường bên trong, bỗng nhiên sương mù diệt hết, năm tôn Hiển Thánh Mộng Sư liên thủ, quả nhiên có thắng không có bại, đã đem mặt khác ba tên Thánh nhân bức đến góc, trong nháy mắt là có thể phân ra thắng bại.

"Chính là hiện tại!"

Thừa dịp đối diện Hổ Hạc Song Thánh cũng phát hiện điểm ấy, tâm thần dao

động đồng thời, Phương Nguyên hung hãn ra tay.

"Hỗn Độn Thần Quyền! Giết!"

Hắn rít gào một tiếng, song quyền đan xen mà ra, mang theo không gì sánh kịp tràn đầy sức mạnh to lớn, phảng phất khai thiên tích địa.

Đây là hắn từ Thất Tinh kiếm trận bên trong được đến sáng tạo, tuy rằng không thể thật sự đánh vỡ thế giới, luyện lại Địa Hỏa Phong Thủy, nhưng cũng có kiếp trước trong truyền thuyết, Bàn Cổ khai thiên mấy phần ý vị.

"Không được!"

Sát quyền tới người, Hổ Hạc Song Thánh mới phát hiện mình phạm vào sai lầm trí mạng.

Cái nào sợ bọn họ trước đã tận lực đánh giá cao Phương Nguyên, lại không nghĩ tới đối phương vẫn còn có ẩn giấu, mãi đến tận hiện tại, mới võ đạo ra hết!

Ầm!

Bàn Cổ Ưng Thân cự nhân gầm thét lên , tương tự vung ra một quyền.

Cái này khai thiên tích địa giống như một quyền, nện ở hổ văn cự nhân trên thân , khiến cho đối phương trực tiếp sụp đổ , hóa thành lưu quang rải rác.

"Phốc!"

Tả Hổ sứ giả biến sắc, máu tươi phun mạnh mà ra.

"Đại ca!"

Nhìn thấy huynh trưởng bị trọng thương, Hữu Hạc sứ giả bước chân dừng lại, quay đầu lại liếc mắt một cái.

Cũng ngay trong sát na này, trực tiếp để cho hắn cũng không có cơ hội đào

sinh.

"Ngươi cũng cho ta lưu lại đi!"

Phương Nguyên hai tay mở ra, sau lưng Bàn Cổ cự nhân làm ra động tác giống nhau, đem hạc văn cự nhân cuốn lại, đột nhiên một cái gấu ôm!

Ầm!

Võ đạo Thánh thân nổ tung, hai cái Chân Thánh tâm thần liên kết, lập tức trọng thương ngã xuống đất, hơi thở mong manh.

Phương Nguyên tiến lên vài bước, bỗng nhiên hơi nhướng mày, trong thời gian ngắn hướng về bên trái trong hư không bay ra ba quyền: "Ai dám ám hại ta?"

Tia sáng vặn vẹo, một người lùn giống như lão đầu hiện lên đi ra, thân hình còn đang nhanh chóng rút lui: "Gặp quỷ! Hiện tại người tuổi trẻ, làm sao một cái so với một cái biến, thái?"

"Lão gia hỏa, ngươi dám! ?"

Phương Nguyên gào thét: "Chỉ là một cái Chân Thánh, học chút ám sát chi đạo, cho rằng ngươi là Ảnh Long vệ sao? Hỗn Độn Thần Quyền! Chết!"

Hắn tiếng gào ngưng tụ, mạnh mẽ đánh vào ông lão này biển ý thức.

Phương Nguyên tuy rằng không bằng Vạn Thắng Võ Tôn giống như, có thể đem ý chí mãnh liệt hóa thành thực chất, nhưng nói riêng về sát khí cùng lực lượng tinh thần, ở cái này chút đại năng trong, cũng là kể đến hàng đầu.

Ông lão này lại là dĩ vãng một cái thành danh Chân Thánh, am hiểu ám sát chi đạo, tuy rằng uy phong lẫm lẫm, chính diện giao chiến lại không thế nào am hiểu, một thoáng trúng chiêu, sững người lại.

Ở chớp mắt này sau khi, hắn nhất thời liền nhìn thấy hiện lên ở trước mặt quyền ảnh!

Đây là khai thiên tích địa giống như một quyền!

Ầm!

Lão đầu hai tay giơ lên đón đỡ, cả người nhanh chóng rút lui, làm sao căn bản chạy trốn không được, bị một quyền đánh nổ, sương máu bay múa đầy trời.

Một quyền phía dưới, cái này vô danh Chân Thánh, trong nháy mắt mất mạng!

Xì xì!

Sương máu rơi xuống đất, nhất thời phảng phất gặp phải tham lam miệng rộng giống như, bị nhanh chóng giảo hợp tiêu tan, trong chớp mắt biến mất không thấy.

Phương Nguyên thấy vậy, sầm mặt lại, lại đi tới Hổ Hạc Song Thánh trước mặt.

"Không. . . Đừng có giết ta. . ."

Càng là cao tầng người, càng là sợ chết.

Thân là Chân Thánh, hổ hạc hai người đã đến nhân gian giới đỉnh cao, gặp đến tử vong, càng là cả người run rẩy.

"Nói. . . Các ngươi triều đình có gì át chủ bài?"

Phương Nguyên tiếng nói trầm ngưng, nhàn nhạt hỏi một câu: "Vì sao các ngươi liều lĩnh không sợ chết, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng?"

"Át chủ bài? Chúng ta không biết a!"

Hữu Hạc sứ giả mặt lộ vẻ hoang mang vẻ, bật thốt lên.

"Hắn là thật sự hào không biết chuyện, trong tiềm thức lại còn tự nhận là triều đình người, muốn cùng bọn ta Mộng Sư đối kháng!"

Phương Nguyên thấy cảnh này, trong lòng nhất thời rùng mình.

Thân là bảy tầng Hư Thánh, hắn đương nhiên là có phân rõ năng lực, lúc này hơi hơi cảm ứng một thoáng, thì có chấm dứt luận: "Không đúng! Rất không đúng a!"

"Lúc này các ngươi còn có một cái sống sót cơ hội, nương nhờ vào Giới Minh, trở thành nô bộc của ta, ta liền tha các ngươi không chết!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, trực tiếp đưa ra điều kiện.

"Nằm mơ!"

"Chúng ta cùng Mộng Sư không đội trời chung!"

Hổ Hạc Song Thánh biến sắc, cùng nhau hiện ra lửa giận.

Ầm ầm!

Phương Nguyên một tay một cái, trực tiếp bạo đầu, nhìn thi thể đi vào mặt đất, chậm rãi biến mất, trầm ngâm không nói.

Hai người này không muốn đầu hàng, tự nhiên chỉ có thể giết, lại chậm một chút, đối diện trợ giúp liền muốn đến.

Chỉ là như vậy trung trinh bất khuất, quả thực khó mà tin nổi!

'Chẳng lẽ. . . Khống chế tinh thần? Nhưng cái này nhất định phải đối phương cam tâm tình nguyện mới có thể, tỷ như ta loại ở Liễu Mộng Mi trên người Bách

Thế Tình Kiếp Tâm Ấn. . . Càng là gặp may đúng dịp, không cách nào phục chế. . . Không thể!'

Phương Nguyên hơi nghi hoặc một chút nghĩ.

Ầm ầm ầm!

Đang lúc này, trên chín tầng trời, tinh thần chiến trường phá nát.

Ba đạo sao băng rơi vào Ngọc Kinh trên thành tường, hiện ra Ẩn Long Tôn Chủ mấy người bóng người.

Ngũ đạo quang hoa cách cách rơi xuống, lại là đều đâu vào đấy, có vẻ mạnh mẽ đường hoàng.

Chỉ nhìn tình cảnh này, cũng biết đang tỷ đấu ở trong, triều đình ba vị Thánh nhân rơi vào rồi tuyệt đối hạ phong.

Vèo vèo!

Trong thời gian ngắn, Thánh nhân quyết ra thắng bại sau khi, phảng phất một cái tín hiệu, song phương còn ở giao thủ đại năng lập tức từ bỏ đối thủ nhanh rút đi, lại hình thành giằng co lẫn nhau hai đại trận doanh.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 480: Xuất Hiện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 481: Cương Ấn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 482: Ma Ảnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 483: Ma Tôn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 484: Ra Tay

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 485: Cướp Đoạt

Lần này Thánh nhân loạn chiến, cho Đại Càn thế giới mang đến sâu nặng cực khổ.

Dù là y làm vì giúp đỡ Thương Hầu mấy người, thời khắc mấu chốt cũng bộc lộ ra không đáng tin bản chất.

Làm cái này Đại Càn thế giới ý chí, đương nhiên muốn lựa chọn phù hợp nhất tự thân lợi ích tuyển hạng!

Không thể nghi ngờ, đem các Mộng Sư tất cả đánh rơi, thu hồi loại kia có thể lay động đất trời lực lượng , khiến cho khắp nơi duy trì thăng bằng, mới là kéo dài phát triển chi đạo!

Bởi vậy, lần này ăn cái thiệt thòi Đại Càn ý chí một khi thoát vây, lập tức thao túng Lục Cửu đại trận, muốn triệt để chặt đứt cùng Tâm Ma giới liên hệ, tuyệt thiên địa thông!

Cái này ý chí là như vậy chi kiên quyết, thậm chí ngay cả các thánh nhân đều cảm thấy kinh ngạc.

"Nó. . . Nó. . . Nó làm sao dám?"

Bỗng nhiên gặp phải thế giới phản kích, tất cả Thánh nhân đều một thoáng bối rối.

Không thể không nói, lần này đại chiến, đối với Mộng Sư mà nói, hoàn toàn chính là một tràng tàn sát, ở Bạch cốt chi môn mở ra trước sau, cấp thấp Mộng Sư tử thương liên miên, cuối cùng diệt sạch, dù là bảy tầng Hư Thánh đại năng,

cũng là động một chút là ngã xuống huyết tế, hình thần đều tiêu.

Mà lúc này, Đại Càn thiên ý càng là muốn động thủ, giải quyết triệt để này cỗ Mộng Sư làm loạn căn nguyên!

"Không có ích lợi gì. . . Dù là tuyệt thiên địa thông, lần này liên tiếp Tâm Ma giới cũng tràn vào lượng lớn Mộng Nguyên lực, đủ để làm chúng ta chống đỡ đến khôi phục động thiên, báo thù thậm chí thoát ly thế giới này!"

Cổ Thần thánh nhân cắn răng, cười lạnh nói.

Là do là trước mở ra Bạch cốt chi môn, Tâm Ma giới lực lượng truyền vào ảnh hưởng, lúc này Đại Càn thế giới, Mộng Nguyên lực đầy đủ đến cực điểm, hoàn toàn có thể chống đỡ một quãng thời gian , khiến cho các Mộng Sư tìm tới đối sách.

"Ha ha. . ."

Nhưng Phương Nguyên lại là sớm có dự liệu.

Trải qua địa cầu thế giới thí nghiệm , khiến cho hắn mười phân rõ ràng bực này thế giới ý chí điểm mấu chốt, cũng biết nó vận chuyển hình thức.

Có lần này hầu như diệt thế nguy cơ khi lý do, lập tức là có thể đột phá một loại nào đó hạn chế, đối với thế giới tiến hành điều chỉnh lớn.

"Nhưng lần này nguy cơ, thật sự sẽ dễ dàng như thế đi qua sao?"

Phương Nguyên đối với chuyện này lại là ôm ấp nghi ngờ, dù sao, đây là một cái so với địa cầu khổng lồ thế giới, bổn nguyên dồi dào nồng nặc, đồng thời, đã mở ra vật chất Thế giới chi môn!

Ô ô!

Sau một khắc, một loại khiếp đảm cảm giác, nhất thời hiện lên ở tất cả mọi

người trong lòng, dù là Hiển Thánh Mộng Sư, đều trong phút chốc sởn cả tóc gáy, tay chân phát lạnh.

"Đó là. . . Cái gì?"

Trên trời Hỗn Độn lôi đình múa tung, thác nước giống như, xoạt ở đã hóa đá bạch cốt cửa lớn bên trên.

Nhưng lúc này, một luồng yêu dị ánh sáng, lại là ở cánh cửa mặt ngoài lấp loé, một chút mở ra.

"Đó là. . ."

Thương Hầu trên mặt lộ ra sợ hãi đến cực điểm vẻ mặt, cũng không quay đầu lại bỏ mạng lao nhanh, phảng phất nhìn thấy gì thiên địch.

Đùng! Đùng!

Tiếng gõ cửa vang lên, phảng phất đối diện có một cái nào đó 'Tồn tại', chính đang thăm dò bên này thế giới mạnh yếu.

Ở cánh cửa hầu như vỡ vụn đồng thời, Đại Càn thế giới, tất cả sinh linh đều trong nháy mắt bất an cùng cáu kỉnh, phảng phất linh cảm đến tử vong đến!

Nguyên bản, Thương Hầu Bản tôn ma ảnh, hẳn là liền chặn ở Bạch cốt chi môn đối diện, nhưng lúc này lại là liền bất kỳ khí tức gì cũng không thấy.

"Chuyện này. . ."

Cổ Thần các Thánh Nhân tê cả da đầu, cảm nhận được cánh cửa sau khi không biết khủng bố cùng hỗn loạn, đó là. . .

"Sao lại thế. . . Tại sao có thể có vật như vậy. . ."

Bạch Trạch thánh nhân hai mắt thất thần, có chút dáng vẻ phóng khoáng:

"Sớm biết như vậy, đánh chết chúng ta cũng không muốn đi về thế giới như vậy a!"

Kẹt kẹt!

Bạch cốt cánh cửa thoáng mở rộng một cái khe.

Toàn bộ Đại Càn thế giới bên trong, tất cả sinh linh đều ở sát na nghẹt thở, liền thế giới ý chí, đều phảng phất ở run cầm cập.

'Đối phương, quá mạnh mẽ. . . Hiện tại ta, vẫn là quá yếu, liền vứt bỏ thân thể, mộng du cái khác thế giới cuối cùng phương pháp bảo vệ tính mạng đều không làm được a. . .'

Phương Nguyên ngừng thở, nhìn yên lặng mở ra Bạch cốt chi môn, trong con ngươi có quật cường cùng không chịu thua sắc thái.

Thuộc tính dị năng chấn động, nhất thời làm hắn như Thánh nhân giống như, miễn cưỡng có điểm năng lực hoạt động, lập tức bắt đầu trù tính đường lui.

"Phía sau cửa, đến cùng đến rồi cái gì?"

Ở ánh mắt của mọi người nhìn kỹ, bạch cốt cánh cửa lần thứ tư mở rộng.

Ầm ầm! ! !

Một cái không thể nào tưởng tượng được, không cách nào miêu tả tồn tại hàng lâm.

Dù là Hiển Thánh Mộng Sư, ở đây loại sức mạnh to lớn phía dưới, cũng là dường như giun dế giống như, cũng lại không thể động đậy chút nào.

Chợt, Phương Nguyên liền cảm giác một đạo tầm mắt, hoặc là nói ý niệm, từ cánh cửa trong phóng ra đến, trong nháy mắt lược qua thế giới, mang theo niềm vui mừng, liền phảng phất người săn đuổi rốt cục nhìn thấy ngon miệng con mồi.

'Đây mới là. . . Tâm Ma giới chân chính khủng bố sao?'

Phương Nguyên cái trán trượt xuống một tia mồ hôi lạnh: 'Lần trước chỉ là thuần năng lượng lối đi, địa cầu thế giới thể lượng quá nhỏ, mới chỉ hấp dẫn qua tới một cái Hades. . . Nhưng lần này, lại là cái gì nhân vật khủng bố hàng lâm?'

Bỗng nhiên, tất cả Mộng Sư đáy lòng, vang lên một cái nói liên miên tiếng nói.

Âm thanh này chợt cao chợt thấp, thay đổi trong nháy mắt, hoặc bén nhọn chói tai, hoặc dịu dàng êm tai, ngâm xướng không biết tên âm phù, hội tụ thành một cái ý tứ ——

"Các ngươi đạo lộ, ta lấy đi!"

'Lấy đi. . . đạo lộ, có ý gì?'

Phương Nguyên chau mày, chợt biểu hiện đại biến.

Chân thực Mộng cảnh bên trong.

Nguyên vốn đã có thể so với tiểu thiên địa thế giới, lúc này bỗng nhiên bắt đầu héo rút, một loại huyền diệu khó hiểu lực lượng, bị không ngừng lôi kéo mà ra , khiến cho bưng kiếm đồng tử cũng bắt đầu thoái hóa, từng cái từng cái mất đi linh trí, liền thân hình đều duy trì không được , hóa thành cơ bản nhất trường kiếm.

Thậm chí, liền cụ hiện ra thần kiếm, cũng giống như trải qua ngàn vạn năm thời gian giội rửa giống như, bắt đầu mục nát.

"Ô!"

Một loại cắm rễ tại thần hồn bên trong đau nhức, trong khoảnh khắc kéo tới, dường như muốn đem cả người xé rách, dù là lấy Phương Nguyên cứng như sắt thép ý chí, đều không khỏi phát ra kêu rên.

Đau!

Liền phảng phất đem người kinh mạch cùng khớp xương tươi sống rút ra giống như, loại này đau đớn kịch liệt, trong khoảnh khắc ở Đại Càn tất cả Mộng Sư trên người trình diễn!

Một ít cấp thấp Nhập Mộng sư hoặc là Hư Thánh, thậm chí ở cái này loại kịch liệt cảm giác đau phía dưới, bị tươi sống đau chết!

Phương Nguyên miễn cưỡng ngẩng đầu, liền thấy bốn cái Thánh nhân cũng rơi trên mặt đất, khóe miệng lông mày co giật, hiển nhiên cũng không thể ngoại lệ.

Cùng lúc đó, bọn họ khí tức trên người, cũng là đang nhanh chóng tiêu tan.

Rất nhanh, liền từ Hiển Thánh đại năng, rơi xuống đến cửu trọng, tiếp theo chính là bát trọng Hư Thánh. . . Bảy tầng, cảnh giới quả thực dường như qua núi xe giống như rơi xuống.

Ở hắn chính mình thân trên, cũng là cũng giống như thế.

Bảy tầng Mộng Sư đại năng tu vị, một thoáng sụt xuống, miễn cưỡng ở Hư Thánh giai đoạn duy trì ở lại, đồng thời, trong lòng vắng vẻ, phảng phất mất đi vô cùng trọng yếu đồ vật.

"Tán công?"

Phương Nguyên trong lòng hiện lên một cái từ đến, chợt lại lắc đầu: "Không. . . Là ngự trị ở quy tắc bên trên cướp đoạt. . ."

Dù là mất đi Mộng Sư năng lực, hắn như trước là võ đạo Chân Thánh! Sống lưng ưỡn lên đến mức thẳng tắp, tâm tư thay đổi thật nhanh, lập tức biết chính mình mất đi cái gì: "Bảy tầng Hư Thánh Khải Linh năng lực, còn có. . . Đem hư ảo biến thành hiện thật hóa năng lực!"

Mộng Sư Hư Thánh, có thể đem hư ảo biến thành hiện thật Linh thuật thần binh, phân hoá vạn ngàn con đường, tinh thâm ảo diệu, không gì sánh kịp.

Mà bảy tầng Hư Thánh sau khi, càng là có Khải Linh năng lực, có thể mở phúc địa, tạo vạn vật!

Hiển Thánh Mộng Sư, được xưng Tạo Vật chủ! Có thể khác đứng Nhân tộc! Hưng giáo hóa việc!

Đây là Đại Càn đặc biệt Mộng Sư tiến giai con đường, cùng Tâm Ma giới có rất lớn không giống, thậm chí. . . Càng có sức sống, cũng càng thêm ánh sáng!

Nhưng hiện tại, cái này điều đạo lộ, nhưng là bị Tâm Ma giới cướp đi!

Đối phương thật sự như nói giống như, đem Đại Càn mới vừa hưng thịnh lên Mộng Sư hi vọng, triệt để đoạt đi!

Loại thần thông này, quả thực khó mà tin nổi, ngự trị ở quy tắc bên trên!

Loảng xoảng!

Làm như được đến nghĩ muốn đồ vật, bạch cốt cửa lớn một thoáng đóng, toàn thân hóa thành màu xám trắng, chợt liền bị không thể chờ đợi được nữa vạn ngàn Hỗn Độn thần lôi đánh giết đến cặn bã.

'Để ta suy nghĩ một chút. . .'

Phương Nguyên mặt trầm như nước, nhanh chóng suy tư: "Cướp đoạt đạo lộ, chuyện như vậy quả thực làm người nghe kinh hãi, nhưng nếu là Tâm Ma giới, liền chuyện gì cũng có thể xảy ra. . . Nghiêm ngặt nói đến, chúng ta Mộng sư chi đạo, vẫn là cắm rễ tại Mộng Nguyên lực kỳ dị, căn cơ nắm giữ ở trong tay người khác, tự nhiên có bị đoạt đi khả năng."

Nếu như đem Mộng Sư con đường, so sánh một cây cây ăn quả trên rực rỡ nhất chói mắt trái cây, cái kia Mộng Nguyên lực chính là thổ nhưỡng!

Tâm Ma giới là đại địa, nắm giữ đại địa, tự nhiên có thể đối với cái này trên thu hoạch muốn gì cứ lấy!

"Bất quá. . . Vừa nãy cái này tồn tại, đến cùng là cái gì? Chẳng lẽ chính là Tâm Ma thiên ý?"

Phương Nguyên chăm chú suy nghĩ: "Rõ ràng Đại Càn thế giới lực lượng dồi dào, vì sao không trực tiếp thu gặt, chờ một chút, ai nói này không phải là thu gặt?"

Hắn một thoáng bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Tâm Ma giới liền phảng phất đỉnh cấp Lược Thực giả, gặp phải bình thường thế giới, tự nhiên phá diệt tất cả, nuốt chửng bổn nguyên, dường như chặt cây đốt lửa, mổ gà lấy trứng. Nhưng chúng ta Đại Càn thế giới tuy rằng bị nhìn chằm chằm, Mộng Nguyên lực thẩm thấu, lại năng nhân dị sĩ xuất hiện lớp lớp, khai sáng ra Mộng Sư linh pháp, tự thành một đạo, bởi vậy liền chọn dùng mặt khác một loại phương thức thu gặt, dường như bồi dưỡng cây ăn quả, định kỳ lấy quả, nhưng sẽ không tàn phá cây cối bản thân, chờ mong năm sau tiếp tục thu gặt. . . Nói như vậy lên, Tâm Ma giới đối với Đại Càn, nhưng là coi trọng phi thường."

Mộng sư chi đạo, tự thành hệ thống, có thể đại đại bù đắp Tâm Ma giới Đạo cơ!

Bởi vậy, đối phương trực tiếp cướp đoạt đi rồi loại này đạo lộ, nhưng không có tiến hành hủy diệt, có lẽ còn chờ mong lần sau thu hoạch!

"Đây chính là ở cướp đoạt bổn nguyên bên trên, cao cấp hơn thu gặt hình thức sao? Tản hạt giống, mặc cho phát triển, lại cướp đoạt ưu tú con đường, bù đắp xong tự thân căn cơ?"

Phương Nguyên yên lặng suy tư, nắm chặt nắm đấm.

Lúc này tình trạng của hắn, cơ bản liền cùng những kia ma võng pháp sư mất đi ma võng như thế, dù là Mộng Nguyên lực như trước ở, nhưng mất đi hệ

thống, liền không cách nào tinh thần can thiệp vật chất, phát huy ra đầy đủ uy lực.

Dù là Thánh nhân, đều là như vậy!

"Đương nhiên, tốt xấu ta còn xông lên qua bảy tầng Hư Thánh, tiếp xúc qua bộ phận tạo vật quyền bính, sớm muộn có thể từ Mộng Nguyên lực cơ bản nhất ứng dụng bắt đầu, khai quật ra một vài thứ. . . Thánh nhân có lẽ mạnh hơn ta, nhưng cho dù khôi phục, cũng không nhất định có thể hồi phục như cũ."

Phương Nguyên lập tức biết được điểm ấy: "Ta trước đốt cháy giai đoạn, chính là có phương diện này mơ hồ lo lắng, nhưng cho rằng cũng là nhiều nhất ngăn cách Mộng Nguyên lực, lấy ra gian nan, không nghĩ tới kết quả cuối cùng, dĩ nhiên là như vậy rút củi dưới đáy nồi!"

Các Đại năng đều thê thảm như thế, dưới đáy những kia Mộng Sư, liền càng không cần phải nói.

Loại này quy tắc hút ra, thậm chí có thể làm cho sơ giai các Mộng Sư trực tiếp hỏng rồi căn cơ, bỏ mình hồn diệt!

Phương Nguyên miệng thở ra một hơi dài, nhìn lên bầu trời, đột có một loại vô cùng linh cảm không lành.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 486: Phản Phệ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 487: Chấm Dứt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 488: Tai Nạn

Bạch quang lóe lên.

Một pho tượng đá xuất hiện ở bên trong hang núi.

Đối ứng với nhau, lại là Phương Nguyên rên lên một tiếng, cảm giác trong, chân thực Mộng cảnh lại suy yếu hơn nửa, chỉ để lại một trượng nơi, lảo đà lảo đảo.

"Còn có thể đem hư ảo biến thành hiện thật hóa. . . Đương nhiên, tựa hồ không cách nào thu được sức mạnh mới cội nguồn, chỉ có thể liên tục suy yếu xuống!"

Dù là lúc này Đại Càn thế giới trải qua hai giới trùng điệp, trong không khí đã đầy rẫy tinh khiết đến cực điểm Mộng Nguyên lực, nhưng chân thực Mộng cảnh nhưng không cách nào lấy dùng mảy may, phảng phất bị phong ấn.

"Thoạt nhìn, thật giống như không có cướp đoạt sạch sẽ căn cơ?"

Phương Nguyên thấy buồn cười: "Cái này không thể nào, cái kia tồn tại quả thực vượt lên quy tắc bên trên, tùy ý đùa bỡn thế giới, liền Thánh nhân ở trước mặt nó đều là giun dế, ta lại có thể nào ngoại lệ? Trừ phi. . ."

Hắn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, một màn ánh sáng nhất thời hiện lên đi ra:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 100

Khí: 50(100)

Thần: 33(100)

Chức nghiệp: ? ? ?

Tu vị: Chân Thánh, Lĩnh Vực giả

Kỹ năng: Bàn Cổ Ưng Thân, Bát Môn Kiếm Trận (? ? ?), Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật (tầng thứ năm (viên mãn))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp năm), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp một) "

Cùng với trước so với, toàn bộ thuộc tính lan trên văn tự lòe lòe nhấp nháy, vô cùng không ổn định, đặc biệt Bát Môn Kiếm Trận các loại có quan hệ Mộng Binh sư tuyển hạng, toàn bộ hiện ra một loại màu đen, như bị phong ấn.

"Quả nhiên. . . Là ta dị năng ở tác dụng!"

Phương Nguyên bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Hắn có thuộc tính cố hóa dị năng, chỉ cần đã từng đột phá, liền lại không hạn chế.

Loại này dị năng, thậm chí độ ưu tiên cực cao, còn có thể tại loại kia nhân vật khủng bố phía dưới, bảo toàn hắn một điểm căn cơ.

"Nói như thế. . . Vị này tồn tại cướp đi đạo lộ, còn có một chút điểm không viên mãn! Ta chính là nó sơ hở duy nhất nơi! Thậm chí, toàn bộ Đại Càn Mộng Sư, cũng bởi vậy còn có một chút hy vọng cuối cùng?"

Phương Nguyên một thoáng sởn cả tóc gáy lên.

Rất hiển nhiên, nếu như bị như vậy tồn tại phát hiện, tất nhiên là muốn đem

chính mình lột da tróc thịt, cướp đoạt cuối cùng một điểm đạo lộ căn cơ.

"Bất quá. . . Muốn phát hiện điểm ấy, cũng không dễ dàng, nó cướp đi toàn bộ đạo lộ, càng cần thời gian tiêu hóa, bù đắp xong Đạo cơ! Đồng thời, cao vĩ độ thế giới muốn đột phá xuống hàng, hầu như không thể!"

Xưa nay chỉ có thấp vĩ độ thế giới hiến tế mở cánh cửa, căn bản cũng không có Thượng giới chủ động hàng lâm việc.

Phương Nguyên bởi vậy hoài nghi, muốn làm đến loại này đi ngược chiều, cần đánh đổi thậm chí ngay cả Tâm Ma giới đều muốn thương gân động cốt, cái này lại là một tầng an toàn bảo đảm.

Đương nhiên, như vậy cũng mang ý nghĩa, khi Phương Nguyên lên cấp đến cảnh giới cao hơn lúc, tất nhiên sẽ gặp phải cái kia kẻ thù!

Đây là đại đạo địch thủ, hoàn toàn không có thể cứu vãn chỗ trống!

"Trong lúc vô tình, lại nhiều một cái kẻ thù sống còn, vẫn là loại kia hiện tại ta căn bản là không có cách phản kháng. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, cười khổ một tiếng, sắc mặt lại chuyển thành kiên nghị: "Nhưng Mộng sư chi đạo, ta sẽ không bỏ qua!"

Tuy rằng Tâm Ma giới mới là Mộng Nguyên lực căn cơ, nhưng cái này Mộng sư chi đạo, lại là bao la vạn tượng, thậm chí Phương Nguyên du lịch rất nhiều thế giới, đều không có nhìn thấy so với nó còn hoàn mỹ hơn cùng cường đại hệ thống.

Con đường như vậy, làm sao có thể bỏ qua?

Răng rắc!

Răng rắc!

Đột nhiên, tượng đá phía trên hiện ra từng tầng từng tầng vết rạn nứt, vỏ đá rải rác, hiện ra một cái như bạch ngọc hoàn mỹ thiếu nữ thân hình.

"Ngươi là. . . Phương Nguyên!"

Thiếu nữ thần thái mờ mịt, giẫy giụa bò lên, lại té lộn mèo một cái, rốt cục tỉnh lại: "Đây là nơi nào?"

"Nói cho ngươi một tin tức tốt, nơi này chính là Đại Càn!"

Phương Nguyên nhìn trước mặt Ma Thần Binh, rất có một loại kế hoạch không đuổi kịp biến hóa tiếc nuối.

Nguyên bản hắn mang theo nữ tử này trở về, là vì tính kế Cực Âm, nhưng không nghĩ tới còn chưa hoàn thành, Cực Âm cũng đã bỏ mình.

"Đại Càn?"

Ma Thần Binh thiếu nữ trên mặt lập tức lộ ra vẻ cảnh giác.

Làm sao Phương Nguyên nơi nào sẽ hảo tâm như vậy thả ra một cái kẻ địch? Nàng lúc này, hoàn toàn chính là nhân loại bình thường thiếu nữ thực lực, ở Phương Nguyên trước mặt như là kiến hôi.

"Ngươi phải đem ta bán cho bản thể sao?"

Ma Thần Binh thiếu nữ cười khổ một tiếng, trực tiếp hỏi: "Hay hoặc là. . . Muốn cái gì tình báo tư liệu?"

Người làm vì dao thớt phía dưới, nàng lúc này , căn bản không có một chút nào ý niệm phản kháng.

"Đều không phải. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Cực Âm Bản tôn, đã ngã xuống, bắt đầu từ

bây giờ, ngươi cái này phân thân không lo, liền là chân chính Cực Âm trưởng lão!"

"Cái gì?"

Thiếu nữ một cái giật mình.

Làm cái này Cực Âm phân thân, lại kinh lịch nhiều như vậy sự tình, nàng cũng triệt để mở ra trí nhớ, đã biến thành Cực Âm chân chính phân thần, tự nhiên biết rõ Bản tôn cường đại.

Chuyện này quả là là ngự trị ở Luyện Hư bên trên đại năng! Vô hạn tiếp cận Hợp Đạo!

Nhưng lúc này, dĩ nhiên liền như thế chết rồi?

"Các ngươi phản loạn phân thần, cao hứng nhất không phải không gì bằng nghe được Bản tôn ngã xuống, từ đây không lo sao?"

Phương Nguyên lãnh đạm nói: "Đương nhiên. . . Ta cứu ngươi đi tới thế giới này, lại gián tiếp giúp ngươi một tay, ngươi cũng cần báo đáp ta, liền làm nô làm tỳ đi!"

"Vâng, chủ nhân!"

Cực Âm chân thành hành lễ, không chút nào thấy ý ngượng ngùng.

"Ừm!"

Phương Nguyên cởi áo ngoài, tiện tay ném cho Cực Âm: "Thế giới này, đã phát sinh biến hóa to lớn, lúc này chúng ta trước tiên đi tìm mấy người, lại chiếm cứ một khối địa bàn, thì có ổn định cơ nghiệp."

"Kịch biến?"

Cực Âm tiếp nhận áo khoác, che khuất linh lung tư thái, trên mặt trái lại có thêm vài tia ửng đỏ.

"Đúng đấy. . . Long trời lở đất, hiện ở thế giới bên ngoài, e sợ đã bắt đầu thanh toán chứ?"

Phương Nguyên khóe miệng mang theo một tia trào phúng nụ cười, làm như giải thích, lại tựa như tự lẩm bẩm.

. . .

"Mộng Sư vô đạo, mệnh trời phạt chi!"

Nguyên bản Mộng Sư ở Đại Càn cao cao tại thượng địa vị, hoàn toàn là dựa vào thực lực đẩy lên.

Lúc này uy hiếp không tại, tất cả nhất thời trở thành lâu đài trên không.

Không chỉ có như vậy, tích trữ trăm nghìn năm mâu thuẫn cùng oán hận bạo phát, đột nhiên mất đi lực lượng Mộng Sư, nhất thời trở thành trong mắt mọi người con mồi.

Dù là không cừu không oán, cho dù chỉ là làm vì Mộng Sư tích lũy của cải cùng quyền vị, cũng không nhịn được muốn bỏ đá xuống giếng.

Ngọc Kinh quanh thân, quận Thiên Hà.

"Giết!"

Một chỗ Bạch Trạch sơn phân bộ, liệt diễm hừng hực, thẳng tới phía chân trời.

"Ha ha. . . Để cho các ngươi Mộng Sư tùy ý làm bậy, đem chúng ta võ giả tùy ý trách cứ đánh chửi, so với làm nô tài, hiện tại cảm giác làm sao?"

Một tên Võ Tông đem phân bộ chấp sự đạp ở dưới chân, khắp khuôn mặt là báo thù khoái ý.

"Ngươi. . . Thánh nhân sẽ không bỏ qua cho các ngươi!"

Ông lão kia nguyên bản có năm tầng Hư Thánh tu vị, muốn giết cái này Võ Tông, bất quá đạn ngón tay sự tình, nhưng lúc này căn bản không thể ra sức, chỉ có thể phát ra nguyền rủa.

"Ha ha. . . Thánh nhân lại đáng là gì?"

Võ giả cười ha ha: "Thiên địa đại biến, các ngươi Mộng Sư là tội nhân, đã triệt để mất đi thần thông! Dù là Thánh nhân, đều che chở không được các ngươi! Các anh em, tiến lên!"

Rất nhiều võ giả gầm thét lên, bỗng nhiên hoan hô một tiếng, rốt cục công phá trận pháp, một thoáng giết vào mặt sau gia thuộc khu.

Trong lúc nhất thời, tàn sát đánh cướp, thậm chí dâm nhục phụ nữ các loại làm ác tầng tầng lớp lớp, rất nhiều tầng dưới chót võ giả Linh Sĩ, ở báo thù bên trong một thoáng liền hóa thành thú hoang.

"Ngươi thấy sao?"

Võ giả nhấc lên lão đầu, trực tiếp lột bỏ mắt của hắn da, sắc mặt dữ tợn: "Ta muốn ngươi nhìn, nhìn tất cả những thứ này, lúc trước ngươi phá nhà diệt môn, cỡ nào vui sướng, lúc này liền xem chúng ta giết sạch ngươi đồ tử đồ tôn, cướp đi ngươi thê tử nữ nhi, còn có cái này hết thảy tất cả!"

"Tặc tử!"

Lão đầu cắn nát đầu lưỡi, đột nhiên một búng máu phun ở người võ giả này trên đầu, đau thương căm giận tự sát mà chết!

"Phi! Quả nhiên người là kẻ ác, máu đều mang theo một luồng mùi thối mà!"

Võ giả đầu lĩnh một vệt mặt, không để ý chút nào hô quát: "Giết! Giết sạch Mộng Sư, trả thiên địa một cái sáng sủa càn khôn!"

. . .

Thành đông, một chỗ đại trạch bên trong.

Tất cả gia đinh hộ viện đều phủ thêm giáp da thiết giáp, cầm trong tay trường thương bảo kiếm, cung nỏ những vật này, cảnh giác nhìn bắt đầu loạn lên thành trì.

Nguyên bản chỉ là tiêu diệt Mộng Sư, cướp giật gia sản chiến đấu, ở càng ngày càng nhiều người tham dự sau khi, đã biến thành trăm phần trăm không hơn không kém hỗn loạn, còn có không ngừng lan tràn khuynh hướng.

Làm cái này quận vọng Mạnh gia, lúc này lại là rùa rụt cổ trong nhà, cảnh giác bất động.

"Tuấn nhi, ngươi muốn làm gì?"

Mạnh gia gia chủ xoa nắn hai viên thiết cầu, nhìn về phía thiếu niên bên cạnh, cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc.

"Phụ thân đại nhân. . . Sư tôn ta gặp phải vây công, ta muốn đi cứu hắn!"

Thiếu niên này dáng vẻ môi hồng răng trắng, khá là anh tuấn, trên người càng là phú quý khí bức người, lúc này liền nói.

"Hồ đồ! Kể từ hôm nay, ngươi nơi nào cũng không cho đi, cho ta ngoan ngoãn ở nhà phản tỉnh!"

Mạnh gia gia chủ sắc mặt giận dữ: "Còn có. . . Đứt đoạn mất cùng Mộng Sư tất cả đi!"

"Tại sao, ta không có sai!"

Thiếu niên gào thét, bên trong đôi mắt liền trữ đầy nước mắt, hầu như muốn đoạt tròng mà ra.

Trước đây, không phải như vậy.

Từ khi đo lường ra Mộng Sư tố chất, đồng thời bị bản địa chấp sự thu đồ đệ sau khi, phụ thân đối với mình nhưng là tốt đến không được, đối với Bạch Trạch sơn càng là có rất nhiều cung kính.

Nhưng hôm nay, lại hết thảy đều biến hóa.

Đùng!

Đối với chuyện này, Mạnh gia gia chủ lại là không chút do dự mà tát ra một cái bạt tai, đem thiếu niên đánh mộng trên đất.

"Thiếu gia đầu óc không tỉnh táo, các ngươi đem hắn dẫn đi, cấm túc!"

Mạnh gia gia chủ lười nhiều lời, trực tiếp dặn dò một câu.

Đứa con trai này nếu không là biểu hiện ra Mộng Sư tố chất, lại làm sao có khả năng được đến tài nguyên, bị xem là thiếu gia chủ bồi dưỡng?

Nhưng hiện tại, lại là rơi xuống lông Phượng Hoàng không bằng gà.

Nếu như không thấy rõ điểm ấy, ngày sau sinh hoạt, chỉ có thể càng thêm thê thảm.

"Vâng!"

Hai tên hộ vệ đè ép tiểu thiếu gia xuống, bên cạnh một quản gia lại tiến lên: "Lão gia, trong thành thực sự là quá rối loạn, có hay không muốn tránh tránh?"

"Không cần!"

Mạnh gia gia chủ vung tay lên: "Ta đã với bọn hắn đàm luận thành thỏa

thuận, cùng nhau chia cắt heo mập, không có chuyện gì, ngươi không cần sợ! Chỉ cần bảo vệ tốt đại trạch, không nên để cho những kia bọn đạo chích kinh hãi đến nội trạch liền có thể!"

Hắn trèo cao nhìn xa, nhìn phong hỏa trong quận thành, hơi có chút đắc ý vô cùng.

Lần này qua đi, Mạnh gia chưa chắc không thể tiến thêm một bước đây.

Làm cái này gia chủ người cầm lái, muốn ở cái này ngàn năm khó gặp gỡ loạn thế bên trong chống đỡ xuống, cũng không dễ dàng a.

"Ồ?"

Lúc này, hai người leo lên đài cao phóng tầm mắt tới, lại là chợt phát hiện không đúng.

Mạnh phủ trước một cái chiến đoàn trong, chính đang tại chém giết đẫm máu một cái võ giả, bỗng nhiên hú lên một tiếng, từ trên lưng lan tràn ra tám cái côn trùng giống như trùng chân, trong chớp mắt đã biến thành quái vật, một luồng hung tàn khí tức khuếch tán.

"Hê hê!"

Đầu người chu thân quái vật gào thét, cắn đứt người chung quanh cái cổ, bắt đầu cuồng hấp máu tươi, trên người từng con từng con nhện nhỏ bò đi ra.

Cách đó không xa , tương tự kêu thảm thiết phập phồng bất định, hình thành thuỷ triều.

"Quái vật!"

"Yêu quái ăn thịt người!"

. . .

Bạch cốt chi môn mấy lần mở ra thả ra u linh Tâm Ma, rốt cục dựa vào cái này loạn thế, gây thành ngập trời hoạ lớn!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 489: Ma Linh

Chiêu Minh năm mười sáu, Ngọc Kinh đại chiến, Thánh nhân ngã xuống, Tâm Ma hiện thế.

Bởi vậy bắt đầu, toàn bộ Đại Càn thế giới đều rơi vào nước sôi lửa bỏng trong, triều đình tiêu diệt, cuối thời đại đến, sử xưng 'Ma tai đại loạn', lịch pháp cũng đổi thành ma tai kỷ niên.

"Quận Thiên Hà xuất hiện ma tai? Ma Linh lấy người làm thức ăn lương, con số quá mười vạn, đã bắt đầu bừa bãi tàn phá quanh thân quận huyện?"

Trong một chiếc xe ngựa, Phương Nguyên xem trên tay tình báo, trầm ngâm không nói.

Mộng Sư một đêm thất cách, liền trốn vào Mộng giới năng lực đều không có, nguyên bản giao lưu mạng lưới một thoáng bại liệt, chỉ có thể chọn dùng nguyên thủy nhất phương thức liên lạc.

Liền tin tức này, vẫn là hắn từ Đại Càn quan phủ trong đào đến, đồng thời từ lâu đi qua một thời gian.

"Còn có. . . Đại Càn hoàng tộc bị một đêm tàn sát hết, triều đình vong?"

Phương Nguyên thật là có chút không biết nên khóc hay cười cảm giác.

Cái kia Thương Hầu Thánh nhân, thực sự là một nhân vật, đa mưu túc trí, ẩn nhẫn hơn người, liền năm Đại thánh nhân đều đồng thời tính toán, lần này triều đình nhìn như yếu thế, thực tế át chủ bài tầng tầng lớp lớp, suýt chút nữa là có thể hoàn toàn thắng lợi.

Đáng tiếc, người định không bằng trời định, cuối cùng Tâm Ma giới đi ra thu gặt đạo lộ, trực tiếp lưỡng bại câu thương, Đại Càn Mộng Sư càng là gặp phải ngập đầu tai ương.

Thần Niệm Cương Ấn mất đi hiệu lực, Thương Hầu cũng ngã xuống, Đại Càn hoàng thất cũng không có dựa vào, khó có thể chống đỡ những kia bị khống chế Chân Nguyên Chân Thánh lửa giận, bị diệt không chút nào ngạc nhiên.

"Nếu như lưu lại Thương Hầu, liền hoàn toàn khác nhau, này là Thánh nhân, chỉ cần lại cho một chút thời gian, tất nhiên có thể chuyển chức, biến thành Chân Nguyên Linh Sĩ, thậm chí càng cao hơn. . ."

Phương Nguyên nhìn Sơn Hà châu, trầm ngâm không nói.

Lần này đạo lộ bị tước đoạt, các Mộng Sư vô cùng thê thảm, nhưng dù sao cũng là thế giới này thiên phú cao nhất một nhóm người, chỉ cần có thời gian, hoàn toàn có thể tại những khác trên đường đạt được thành tựu to lớn.

Đáng tiếc, kém chính là điểm này!

Dù là Thánh nhân, trừ phi trước liền âm thầm tu tập, dường như Cổ Thần giống như, bằng không đồng dạng cần thời gian thích ứng, đương nhiên, bọn họ cất bước rất cao, có lẽ trăm ngày liền có thể hoàn thành căn cơ chuyển đổi, đăng lâm đại năng vị trí.

Ngay cả như vậy, thế giới này, cũng không còn là các Mộng Sư sân khấu.

"Mộng Sư liên minh ba Đại thánh nhân, hiện tại tối đa biến thành ba cái Chân Nguyên Linh Sĩ, có lẽ cái khác Mộng Sư bên trong cũng có kiêm tu, còn có thể miễn cưỡng duy trì một điểm chiến lực, nhưng điểm ấy lực lượng, nhiều nhất duy trì Mộng Sư bất diệt, gặp phải thanh toán là tất nhiên, toàn bộ tổ chức không chết đến bảy, tám phần mười , căn bản không vượt qua được cái này kiếp a!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, thần niệm lại thăm dò vào Sơn Hà châu

bên trong, qua lại quét hình Thương Hầu thi thể.

"Muốn chân chính phá cục, vẫn phải là tin tức ở trên người người này!"

Ngày đó có Lý Thanh Miên ở trước, hắn vì sao còn muốn bỏ qua kẻ thù, đem Thương Hầu xem là mục tiêu thứ nhất?

Cái này tự nhiên là bởi vì người này là Tâm Ma giới đại năng phân thần! Tất nhiên có cái khác Mộng Nguyên lực con đường manh mối!

Khi đó Phương Nguyên cũng không biết chính mình dị năng lợi hại, vẫn cứ ở cướp đoạt trong bảo lưu một điểm căn cơ, mà là coi chính mình cũng Mộng Sư con đường vô vọng, đương nhiên muốn đánh cái khác con đường chủ ý!

Đồng dạng là chuyển tu, chính mình có bảy tầng Hư Thánh trụ cột, đi Mộng Nguyên lực con đường, đương nhiên có thể cấp tốc khôi phục thực lực.

Bởi vậy, hắn đương thời mục tiêu thứ nhất chính là Thương Hầu, hoàn toàn là ôm ý muốn phải giết!

Cho tới vì sao không ở lại thần hồn, chậm rãi tra hỏi?

Phương Nguyên người trong nhà biết chuyện nhà mình, cùng một cái Thánh nhân thần hồn lá mặt lá trái, thậm chí đối phương còn có một cái càng thêm lợi hại Tâm Ma giới Bản tôn? E sợ vốn là hiểm chính mình bị chết không đủ nhanh!

Hắn thà rằng giết người đoạt bảo, chậm rãi bài tra, dù là cuối cùng không thu hoạch được gì, nhưng ít ra thắng ở an toàn.

"Như Thương Hầu trên người không có, cái kia hay là còn có thể đi Đại Càn hoàng thất trong bí khố một tra. . . Đáng tiếc, ngay lúc đó ta đã là cung giương hết đà , căn bản không thể lại tiếp tục hành động, mà lúc này triều đình bị diệt, hoàng tộc bị tàn sát hầu như không còn, điển tịch tám thành tứ tán. . ."

Phương Nguyên xoa xoa mi tâm, nhưng cũng không có bao nhiêu tiếc nuối.

Dù sao, đây là chính mình nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra mà chuẩn bị hạ sách.

Lúc này phát hiện mình căn cơ còn bảo lưu một điểm, rất nhiều khôi phục hi vọng, tự nhiên vẫn là đi Mộng sư chi đạo mới tốt.

"Hả?"

Một lát sau, Phương Nguyên hơi nhướng mày, vẫy tay một cái, bên trong xe ngựa liền có thêm vài món mấy thứ linh tinh.

Có ngọc bội, có trâm gài tóc, còn có mấy viên chiếc nhẫn, đều mang theo một loại bất phàm khí tức.

Thương Hầu trên người dù có cái gì phòng ngự pháp bảo, cũng sớm lúc trước trong công kích phá hủy hầu như không còn, lúc này còn lại, đều là một ít phụ trợ loại bảo vật.

"Đây là. . . Vạn năm Hồn ngọc? !"

Phương Nguyên nắm trong tay một khối màu vàng óng ngọc bội, trên mặt bỗng nhiên hiện ra vẻ kích động: "Chỉ cần bội đeo ở trên người, là có thể tẩm bổ thần hồn vô thượng chí bảo, hạt gạo lớn một điểm liền đủ để các Mộng Sư đánh cho vỡ đầu chảy máu, không hổ là Đại Càn thái tổ, lại lấy tới lớn như vậy một khối."

Lúc này tinh tế kiểm tra một phen, không có phát hiện chút nào mầm họa, dù sao loại này Hồn ngọc sợ nhất điêu khắc, càng không thể khắc họa trận pháp gì thần niệm đi lên, bằng không liền sẽ lập tức hư hao.

Lúc này vui sướng, hướng về trên người một mang, nhất thời biển ý thức một mảnh mát mẻ, toàn thân sảng khoái.

"Quả nhiên là bảo bối tốt!"

Lúc này lại cẩn thận kiểm tra cái khác mấy thứ, ở trâm gài tóc ở trong, lại phát hiện không đúng.

"Cái này trâm gài tóc cũng là dùng Dưỡng Hồn mộc chế tạo, không có một chút nào trận pháp cùng thần niệm, nhưng phía trên hoa văn. . ."

Cái này trâm gài tóc toàn thân ô tím, ở giữa lại có một tia tia màu vàng hoa văn , tương tự không có một chút nào sóng pháp lực.

Nhưng Phương Nguyên vận lên Hỏa Nhãn Kim Tinh, kim văn nhất thời phóng to ngàn vạn lần, hóa thành từng cái từng cái kỳ dị chữ hình, rõ ràng là lấy thuần túy nhân công thủ đoạn, hơi điêu đi lên, xảo đoạt thiên công.

Nếu không là Phương Nguyên có Linh nhãn dị năng, dù là đại năng đo lường, đều tám thành sẽ để sót đi qua.

"Nhưng những chữ này. . . Là cái gì quỷ?"

Chỉ là khi Phương Nguyên nhìn kỹ lúc, lại thầm kêu một tiếng thất sách.

Có thể bị Thương Hầu lấy loại này thủ đoạn bảo quản, tất nhiên là tin tức trọng yếu không thể nghi ngờ , nhưng đáng tiếc phía trên này văn tự, Phương Nguyên lại là một cái đều không biết.

Những thứ này chữ vàng từng cái từng cái hình thù kỳ quái, bút họa phiền phức, thậm chí mang theo một loại lập thể cảm giác, giống như vô số đường cong vặn vẹo, nhìn chằm chằm sau một quãng thời gian, thậm chí cho người một loại hoa mắt mê mẩn cảm giác.

"Này chẳng lẽ là Tâm Ma chi văn! Đến từ Tâm Ma giới văn tự?"

Phương Nguyên triệt để không lời, thoáng đảo qua cái khác mấy thứ, phân loại thu cẩn thận, tạm gác lại sau đó.

"Chủ nhân!"

Lúc này, bên ngoài Cực Âm truyền đến một tiếng thét kinh hãi: "Phía trước có lượng lớn dân chạy nạn quần!"

"Hả? !"

Phương Nguyên vén rèm xe lên, nhất thời nhìn thấy một mảnh màu đen dòng người, giống như sông lớn giống như, mênh mông cuồn cuộn, hình dung tiều tụy, trên mặt vẻ mặt thẫn thờ, phảng phất hứng chịu nỗi sợ hãi ghê gớm.

"Tâm Ma tai ương a!"

Hắn thở dài một tiếng, lại không dấu vết liếc Cực Âm một chút, thầm than nữ tử này số may.

Nếu không phải mình xem không hiểu Tâm Ma chi văn, một khi phát hiện công pháp gì, tất nhiên là muốn bắt nàng làm thí nghiệm phẩm.

Dù sao, nữ tử này là Cực Âm phân thân, lúc này đại năng cảnh giới Bản tôn ngã xuống, từ nơi sâu xa, nàng sẽ kế thừa bản thể bộ phận thiên tư cùng khí vận, tương lai phát triển tiền đồ không thể đo lường.

Nhưng hiện tại, lại là tránh thoát một kiếp.

"Phía trước quận thành bên trong có Ma Linh tai ương, các ngươi nhanh đi thoát thân đi!"

Cực Âm cản xuống một ông lão, đối phương nói liên miên cằn nhằn nói, trong con ngươi tràn đầy vẻ sợ hãi.

Mà cái khác một ít dân chạy nạn nhưng là vây quanh, trong đó thậm chí còn lăn lộn mấy cái võ giả, tay cầm binh khí, có chút không có ý tốt.

"Bạch cốt chi môn trước mấy lần mở ra, không chỉ có mang đến lượng lớn Mộng giới Nguyên lực, còn có ở trong đó Ma Linh!"

Phương Nguyên lại là biết được xảy ra chuyện gì.

Loại kia Tâm Ma giới Ma Linh, lấy sinh vật có trí khôn tâm tình tiêu cực làm thức ăn, sinh mệnh lực vô cùng ngoan cường, mà lại còn có phân liệt năng lực.

Tuy rằng lúc trước Thương Hầu không để ý lắm, nhưng cũng thừa nhận chúng nó là Tâm Ma giới căn cơ!

Vậy thì mang ý nghĩa, Tâm Ma giới bên trong đại năng, có lẽ cũng có thể là từ đây loại Ma Linh hình thái tiến hóa mà đến.

Lúc này đến Đại Càn thế giới, quả thực là như cá gặp nước, chuột rơi vào vại gạo bên trong, lại đúng lúc gặp thế giới đại loạn, tất nhiên sẽ bồng bột phát triển.

'Chân chính tính ra, triều đình tiêu diệt, trật tự không tồn, mà bất luận Ngô Hàn vẫn là Trương Tiến hàng ngũ, đều là dựa vào Mộng Sư nâng đỡ, lúc này Mộng Sư suy yếu, cũng là đảo mắt liền diệt kết cục. . . Binh tai liên miên, sinh linh đồ thán, chính là Ma Linh lên thì lúc này lại cho chúng nó tiến hóa ra mấy con cấp bậc đại năng Yêu vật, toàn bộ thiên hạ thì có đến rối loạn.'

Phương Nguyên trầm ngâm dưới, nhất thời biết được chưa đến thế giới dáng dấp: "Tận thế sao?"

Nếu như Mộng Sư còn tồn tại, cho dù lần này nguyên khí đại thương, còn có thể lấy Thánh nhân đầu mối, triển khai thần thông trấn áp.

Nhưng lúc này, Thánh nhân không tồn, liền đại năng đều tử thương hầu như không còn, mười không còn một, vừa vặn là lực lượng thung lũng lúc, lại gặp phải cái này sóng xâm lấn, tương lai làm sao, có thể quả thật khó nói.

"Đi thôi!"

Phương Nguyên vung vung tay.

"Chờ một chút, đem xe ngựa cùng nữ nhân lưu lại!"

Vây tới võ giả rốt cục không nhịn được, gào thét một tiếng tiến lên: "Bằng không. . . Cẩn thận gia gia trường đao!"

"Thực sự là. . ."

Phương Nguyên một thoáng không nói gì, lại nhìn rụt rè dường như tơ liễu giống như Cực Âm, càng là bưng cái trán: "Không được. . . Thủ hạ thực lực vẫn phải là mau chóng tăng lên lên, bằng không mọi chuyện đều muốn ta tự thân làm, chẳng phải là muốn mệt chết?"

Trên thực tế, cái này cũng là hắn tự làm tự chịu, nếu như lúc trước bảo lưu Cực Âm một điểm năng lực, cũng sẽ không rơi xuống loại này không người nào có thể dùng cục diện.

"Nói đi! Các ngươi muốn chết như thế nào?"

Hắn sầm mặt lại, quát lớn hỏi.

Đột nhiên, một luồng gợn sóng truyền đến, lại khiến Phương Nguyên biến sắc.

"Tiểu tử, nói khoác không biết ngượng!"

Người võ giả kia hét lớn một tiếng, đột nhiên, cả người lại là dừng lại, bưng cuống họng.

"Lão đại? Làm sao?"

Bên cạnh một cái võ giả liền vội vàng tiến lên kiểm tra.

Xì!

Huyết quang lóe lên, mấy người đầu liền rớt xuống.

"Hê hê!"

Người võ giả này đầu mục miệng nứt ra, từ bên trong bò ra hai cái con bạch tuộc giống như xúc tu, mang theo bích lục tanh hôi niêm dịch, bỗng nhiên bao phủ chu vi.

"Yêu vật!"

"Hắn bị ma quái phụ thể!"

Dân chạy nạn bên trong truyền ra xôn xao, lập tức như tránh rắn rết chạy tứ tán mở.

Ùng ục! Ùng ục!

Cái này xúc tu lại là trong khoảnh khắc lan tràn, biến thành dài khoảng ba trượng, mũi nhọn nứt ra cực lớn khẩu khí, dường như rắn giống như, đem thi thể trên đất nuốt vào.

Phốc phốc!

Chợt, từng cái từng cái nho nhỏ màu trắng quái trứng liền bị từ xúc tu trên phân liệt đi ra, không ngừng tìm kiếm túc thể.

"Ma Linh tai ương!"

Phương Nguyên nhìn cái này màn, sắc mặt bỗng nhiên âm trầm lại.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 490: Tuyệt Cảnh

"Yêu vật!"

"Chạy mau!"

Chỉ một thoáng, nguyên bản còn bao vây xe ngựa đám người, lập tức thét lên tản ra, phảng phất đang tránh né ôn dịch.

Không! Trên thực tế này chủng Ma Linh ô nhiễm, muốn so với ôn dịch càng thêm kinh khủng!

"A!"

Một cái xúc tu bao phủ hướng về Cực Âm, phía trên trứng trắng lan tràn ra từng tia từng tia xúc tu , khiến cho thiếu nữ phát ra rít lên một tiếng.

Đùng!

Phương Nguyên hơi nhướng mày, một đạo quyền phong bay ra, ở giữa không trung đem xúc tu đánh gãy.

Lượng lớn mủ dịch cùng trứng trắng nổ tung sau chất lỏng màu đen rơi trên mặt đất, ăn mòn ra tổ ong giống như lỗ nhỏ, bốc lên nồng nặc khói trắng.

"Ùng ục! Ùng ục!"

Cái kia vừa bắt đầu biến dị võ giả, lúc này đầu trở lên đã hoàn toàn biến thành một con bạch tuộc lớn dáng dấp, rất nhiều xúc tu lan tràn, lập tức liền muốn bắt đầu chạy trốn.

"Thiên Ưng trảo!"

Phương Nguyên tùy ý đưa tay, trong thiên địa Nguyên khí hội tụ , hóa thành một bàn tay cực kỳ lớn, đột nhiên ấn xuống.

Đùng!

Phảng phất đập con ruồi giống như, con quái vật này trong nháy mắt đã biến thành thịt vụn.

Chỉ là, ở giữa không trung, một cái màu xám đen bóng mờ lại hiện lên đi ra , hóa thành trôi nổi con bạch tuộc hình tượng, mọc ra hai con huyết hồng người mắt, tia sáng mông lung, phảng phất chỉ là một cái hình chiếu.

"Đây mới thực sự là Ma Linh, xen vào hư huyễn cùng chân thực trong lúc đó sinh mệnh sao?"

Phương Nguyên thoáng nhắm mắt, từ trên người đối phương cảm nhận được phẫn nộ, sợ hãi, tàn nhẫn các loại vặn vẹo ý chí, lại không có bao nhiêu trí tuệ.

"Dựa theo Thương Hầu lời giải thích, thứ này, chỉ là Tâm Ma giới cơ bản nhất sinh linh đơn vị!"

Hắn rất hứng thú thôi thúc Nguyên lực, hình thành kiềm chế, để con này mắt hồng con bạch tuộc không cách nào chạy trốn.

"Người bình thường đao kiếm, e sợ căn bản đối với nó không có hiệu lực! Dù là Võ Tông Nguyên lực, đối với loại này hình thái Ma Linh, cũng chỉ có thể sản sinh một chút ảnh hưởng. . . Quả nhiên không hổ là càng cao hơn chiều không gian sinh vật!"

Một phen thí nghiệm xuống đến sau khi, con này con bạch tuộc làm như hoàn toàn không biết sợ sệt, trái lại bắt đầu đem xúc tu hướng về Phương Nguyên lan tràn.

"Muốn chết!"

Hắn hơi nhướng mày, một quyền đánh ra.

Ầm!

Con bạch tuộc trên người lập tức hiện ra một cái động lớn, ở ý niệm trong phát ra kinh người kêu thảm thiết.

Nhưng Phương Nguyên trên mặt lại không có một chút nào sắc mặt vui mừng: "Chỉ có Chân Thánh ý chí, mới là hữu hiệu sát thương phương thức, bình thường Thông Mạch Võ Tông, e sợ cũng chỉ có thể miễn cưỡng đọ sức!"

Đây là chỉ có đại năng mới có thể đối phó Ma vật, thế lực bình thường gặp phải, e sợ lập tức liền sẽ tao ngộ tàn sát.

"Bởi vì lực lượng cao hơn nửa cấp sao? Nắm giữ chân chính Mộng nguyên lực. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm dưới, lại cầm lấy một thanh cương đao, đưa tay một phủ.

Ong ong!

Trên thân đao lập tức hiện ra một loại ánh sáng màu ám bạc.

"Cực Âm, tiến lên chặt nó!"

Hắn đem cương đao giao cho Cực Âm, nhàn nhạt dặn dò một câu.

"Vâng!"

Cực Âm cắn răng tiến lên, một đạo vung ra, nhất thời liền từ con bạch tuộc trên thi thể chặt xuống một căn xúc tu.

Xì xì!

Ở tử vong sau khi, cả đầu Ma Linh cũng bắt đầu chậm rãi hòa tan, cái kia một đoạn xúc tu càng là nhanh chóng tiêu tan , hóa thành nồng nặc Mộng Nguyên lực, tán quy thiên.

"Quả nhiên. . ."

Phương Nguyên gật gù, đã rõ ràng rất nhiều.

Này chủng Ma Linh, lấy người tâm tình tiêu cực làm thức ăn, có thể nhanh chóng phân liệt, đồng thời, nằm ở bám thân trạng thái phía dưới, có thể bị bất kỳ công kích vật lý thương tổn, nhưng chân chính Ma Linh bản thể, lại là một loại nửa linh hóa trạng thái, trừ phi đại năng ra tay, bằng không cũng chỉ có lấy Mộng Nguyên lực mới có thể khắc chế.

Dù sao, Tâm Ma giới rót xuống Mộng Nguyên lực, là so với Đại Càn bản thân Nguyên lực còn cao hơn một cấp lực lượng tầng thứ!

"Đáng tiếc, lúc này Mộng Sư, đã biến thành chuột chạy qua đường, lại nói thực lực lui bước đến lợi hại, ở ma tai bên trong cũng không nhất định có thể có tác dụng gì. . ."

"Bất quá, những thứ này Ma Linh ký sinh tử thể, sẽ không có hóa thành hư ảo năng lực, phàm nhân hoàn toàn có thể ứng đối, chân chính ma tai đại quân, dù là mười vạn trăm vạn, ở trong có lẽ có mấy trăm con hóa thành hư ảo Ma Linh, liền là cực hạn."

Nếu như lần này không có hắn, cái này chi dân chạy nạn triều nhất định sẽ toàn bộ bị con bạch tuộc Ma Linh ký sinh, chợt biến thành ma tai trong đại quân một thành viên.

Đến lúc đó, bình thường tử thể có thể hay không tiến hóa thành như vậy lớn con bạch tuộc, nhưng lại là khó có thể dự liệu việc.

Như vậy tai nạn, càng là kéo dài, nguy hại liền đem càng ngày càng khủng

bố, cuối cùng lan đến toàn bộ thế giới! Thậm chí đem nơi này biến thành địa ngục!

Phương Nguyên lắc đầu một cái, trực tiếp ngồi trở lại xe ngựa bên trong, mệnh lệnh Cực Âm xuất phát.

"Chủ nhân, chúng ta muốn đi nơi nào?"

Cực Âm điều động trước xe ngựa làm, có chút ngạc nhiên hỏi.

"Thánh Liên thiên trì! Thánh Liên giáo tổng đàn nơi!"

. . .

Thánh Liên sơn.

Đây là một toà sơn mạch to lớn, cao vút trong mây, đỉnh vĩnh viễn bao trùm trắng xóa tuyết trắng.

Ở đỉnh núi, còn có một cái khói sóng mênh mông hồ lớn, từng cây màu vàng màu trắng hoa sen ở trong đó nở rộ, đẹp như mộng ảo.

Đây chính là Thánh Liên thiên trì, Thánh Liên giáo tổng đàn nơi.

Ở trong truyền thuyết, Thánh Liên thiên trì là sẽ không ngừng di động, bằng không năm đó triều đình đại chiến, tổng đàn sớm đã bị Ẩn Long vệ tìm ra diệt.

Trên thực tế cùng nghe đồn cách biệt không xa, Thánh Liên thiên trì ở trong, xác thực có cách không na di trận pháp, thậm chí có thể xa đến Man Hoang, uy năng mênh mông đến khó mà tin nổi.

Đáng tiếc, như vậy trận pháp, chỉ có Thánh nhân mới có thể khởi động.

Lúc này Âm Tôn ngã xuống, liền đại năng đều là hầu như tử thương hầu như không còn, tự nhiên cũng không còn cách nào nhúc nhích chút nào.

Lần này , bởi vì tấn công chiếm đóng duyên cớ, Âm Tôn đem toàn bộ tông phái đều di chuyển đến Trung Châu phụ cận, chân chính là một đầu đâm vào ma tai ở trung tâm nhất.

"Hống hống!"

"Hê hê!"

Lúc này, ở chân núi phía dưới, tối om om thú triều hội tụ thành một mảnh.

Tám chân màu đen con nhện, còn có mọc ra cực lớn con ngươi cùng xúc tu con bạch tuộc quái, cùng với càng nhiều hình thù kỳ quái Ma vật, điên cuồng hướng về trên đỉnh ngọn núi khởi xướng xung phong.

Ở thú triều trên không, rất nhiều Oán linh giống như màu đen linh thể gầm thét lên, quanh thân tràn đầy màu đen quỷ hỏa, kéo thật dài diễm đuôi, không ngừng bồi hồi, điều động hắc khí, hướng thiên trì mà đi.

"Nghiệp chướng ngươi dám?"

Rất nhiều quát nhẹ hóa thành một thể, Thiên trì ở trong, từng đoá từng đoá màu vàng hoa sen nở rộ, bên ngoài ngũ thải hà quang , liên tiếp thành một màn trời, từ giữa không trung rơi xuống, đem trì tâm một mảnh kiến trúc vững vàng bảo vệ ở bên trong.

Mảnh này kiến trúc thuần dùng trúc mộc dựng, thanh nhã hợp lòng người, thình lình ở vào từng mảng từng mảng cực lớn lá sen bên trên, có thể kỳ quan, cực điểm tinh xảo sở trường.

Lúc này, từng cái từng cái ăn mặc lụa trắng, giống như thiên nữ giống như cô gái, còn có tướng mạo anh tuấn, nho nhã tiêu sái nam đệ tử, đều hội tụ ở một cái cực lớn bích hà trên quảng trường, khắp khuôn mặt là thấp thỏm lo âu vẻ.

"Làm sao bây giờ? Nơi đây đã bị bao vây!"

"Thánh nhân không tại, không cách nào mở ra Cửu Chuyển Na Không đại trận, chỉ dựa vào bên ngoài Cửu Liên Thánh Đức đại trận bảo vệ, chúng ta cầm cự không được bao lâu!"

Từng cái từng cái đệ tử hoảng loạn kêu to, thất kinh.

Như ở bình thường, bọn họ từng cái từng cái cũng đều là Hư Thánh, còn đã từng đánh đuổi qua triều đình vây quét, cái này điểm thử thách không đáng kể chút nào.

Nhưng hiện tại, lại là nguy cơ sống còn!

"Thanh Liên trưởng lão đây? Hắn ở đâu?"

Vị trưởng lão này là cuối cùng lưu thủ đại năng, bảy tầng Hư Thánh, từ khi tất cả Mộng Sư thất cách sau khi, liền vẫn đang bế quan ở trong.

"Trưởng lão chính đang tại tận lực tu bổ thần công. . ."

Mấy cái tâm phúc nhắm mắt ra để giải thích.

"Hừ. . . Các ngươi cũng cũng nghe được cái thanh âm kia chứ? Như cuối cùng tin tức là thật, liền Thánh nhân đều không thể duy trì vị cách, chỉ là một trưởng lão, lại làm sao có khả năng hồi phục như cũ?"

Một cái trung niên nữ nhân bỗng nhiên cười lớn lên: "Ha ha. . . Chúng ta đều sẽ chết! Chết ở chỗ này!"

Nàng vẻ mặt điên cuồng, hiển nhiên là bị áp lực cực lớn cho đem làm điên rồi.

Toàn bộ trên quảng trường người, bỗng nhiên rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch ở trong, mọi người đều là trầm mặc.

Đột nhiên, một vị nữ đệ tử trầm thấp khóc nức nở lên, phảng phất có kỳ dị

truyền nhiễm lực giống như, lập tức lan tràn đến toàn trường.

Làm cái này thiên chi kiêu tử, lập tức từ đám mây rơi xuống nước bùn, bọn họ căn bản là không có cách tiếp thu thực tế như vậy!

Càng không cần phải nói, còn có những kia đã từng nô bộc phản loạn, đã sớm đối với tổng đàn tạo thành nhất định sát thương, nếu không là dựa vào trận pháp cùng tồn trữ đồ vật phù lục, các nàng căn bản chống đỡ không tới hôm nay.

Mà lúc này, đối mặt với cái này thú triều đại quân, lại là chân chân chính chính đến sơn cùng thủy tận lúc.

"Bọn tỷ muội!"

Toàn trường bi ai ở trong, Liễu Mộng Mi đứng dậy: "Chịu đựng, không muốn tự giận mình, chúng ta còn có hi vọng!"

"Ha ha. . . Hi vọng?"

Trước phát mụ điên thét lên: "Liền Thánh nhân đều chết rồi, nguyên bản minh hữu cũng vứt bỏ chúng ta, chúng ta còn có hy vọng gì?"

Ầm ầm!

Tin tức này, giống như hai cái bom, toàn trường âm thanh hơi ngưng lại, đột nhiên hóa thành càng to lớn hơn ồ lên.

"Âm Tôn. . . Âm tôn chủ ngã xuống?"

"Không thể!"

Rất nhiều đệ tử trong lòng sợ hãi nhất một mặt bạo phát, hầu như muốn tự giết lẫn nhau.

Ầm ầm!

Lúc này, thú triều đại quân công, lay động trận pháp màn ánh sáng, cuối cùng cũng coi như đem các Mộng Sư từ cuồng loạn bên trong thoáng kéo về.

"Trông giữ trận pháp chính là ai, mau chóng đi tới đó trợ giúp!"

Liễu Mộng Mi thần sắc nghiêm lại: "Chỉ phải sống sót, liền còn có hi vọng! Chúng ta dù là không phải là mộng sư, cũng là thiên chi kiêu tử, còn sợ không có tiền đồ sao?"

"Ta, ta đi tăng cường tinh thạch!"

Một cái chấp sự gật đầu liên tục, nhanh chóng chạy hướng về mắt trận.

Trong lúc này, Liễu Mộng Mi lâm nguy không loạn, bắt đầu điều hành phân công, có trật tự, nhìn ra thấy còn lại đệ tử chấp sự âm thầm gật đầu.

Thánh Liên giáo thánh nữ tranh đấu, lúc này đã có thêm cái thánh nữ bị loại, cái này Liễu Mộng Mi nguyên bản chỉ là bài vị cuối cùng, không lộ liễu, bí ẩn.

Nhưng lần này, trước mấy vị thánh nữ đi tới Ngọc Kinh, tám thành lành ít dữ nhiều, nữ tử này lại là lực lượng mới xuất hiện, lập tức phân cao thấp!

Ầm!

Đang lúc này, một đạo linh quang từ trong điện phủ bay ra , hóa thành một chiếc cánh dài kỳ dị xe ngựa, bỗng nhiên xông hướng trận pháp.

Vù!

Một đạo lệnh bài bay ra, trận pháp lập tức ngừng lại, hiện ra một con đường.

Cái này phi xa hào không ngừng lại, trực tiếp trốn xa.

"Là Thanh Liên trưởng lão! Hắn điều động Phi Thiên thần chu chạy!"

Một cái chấp sự lúc này kéo đứt đoạn mất chòm râu: "Đáng chết, chỉ có

trưởng lão lệnh bài, mới có thể dừng lại Cửu Liên đại trận!"

"Hỗn trướng!"

Liễu Mộng Mi cũng là răng bạc ám cắn, biết cái này trưởng lão bế quan, cũng không phải là làm vì môn phái trù tính, mà là đang âm thầm chuyển tu Linh Sĩ con đường, lúc này đến có thể thao túng phi xa cảnh giới, lập tức liền bắt đầu cuốn bảo mà chạy.

Không chỉ có lưu vong, thậm chí còn ngừng đại trận, đem toàn bộ môn phái đặt nguy hiểm phía dưới.

"Hê hê!"

Bỗng nhiên, dựa vào cái lối đi này, rất nhiều quái vật gầm thét lên nhảy vào Thiên trì bên trong, bắt đầu rồi máu tanh đồ sát!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 491: Cứu Viện

"Chủ nhân, chúng ta tới chậm!"

Núi lớn phía dưới, một chiếc xe ngựa chậm rãi tới gần, Cực Âm nhìn đã bị ma quái bao vây Thiên trì, thở dài nói.

"Không, vẫn không tính là quá muộn!"

Phương Nguyên mi tâm khẽ động, đột nhiên hừ lạnh một tiếng, sau lưng vô số khí lưu hội tụ , hóa thành đỉnh thiên lập địa Hỗn Độn cự nhân.

"Trá!"

Cự nhân rít gào một tiếng, xòe bàn tay ra, đi vào giữa hư không, phảng phất đập con ruồi như thế, đem một vệt sáng đập xuống.

Rầm!

Lưu quang ở trong, một chiếc cánh dài xe ngựa chia năm xẻ bảy, hiện ra một cái chật vật bóng người, quăng ngã cái khó coi chó gặm bùn.

"Ngươi là Thánh Liên giáo người chứ? Lại lén lút lưu vong? Nói đi, tình huống bên trong thế nào rồi?"

Phương Nguyên chân mày cau lại, trước mặt người trung niên này nho sinh có chừng bốn, năm khiếu Linh Sĩ tu vị, nhưng cũng là như vậy, vừa nãy nếu không là hắn khống chế gắng sức nói, lập tức sẽ bị đập thành một bãi thịt vụn.

"Ngươi là. . . Phương Nguyên!"

Nho sinh trung niên thấy Phương Nguyên khuôn mặt, lại là kinh ngạc thốt lên một tiếng, con ngươi dưới đáy lại có hào quang cừu hận lóe lên liền qua.

"Ồ? Ngươi biết ta?"

Phương Nguyên nhanh chóng hồi ức Thánh Liên giáo tư liệu, bỗng nhiên nở nụ cười: "Ta biết rồi, ngươi là trưởng lão Thanh Liên! Hậu bổ thánh nữ Mộng Liên cha?"

Người phụ nữ kia lòng dạ nhỏ mọn, từ lúc núi Cửu Tuyệt liền bị chính mình cái hố chết rồi.

Làm cái này đối phương phụ thân, xác thực sẽ đối với chính mình cái này cừu nhân nghiến răng nghiến lợi, như không phải là không có chứng cứ, lại có đại chiến kiềm chế, e sợ hai người đã sớm muốn mạnh mẽ đấu nhau một tràng.

"Ngươi tới làm cái gì?"

Thanh Liên nhìn Phương Nguyên, lại là thần sắc phức tạp.

Tuy rằng người này cùng con gái của chính mình cái chết có ngàn vạn tia quan hệ, thậm chí hoài nghi hắn chính là hung thủ, nhưng lúc này, hắn đã không phải bảy tầng Hư Thánh đại năng, mà đối phương lại là võ đạo Chân Thánh, mạnh yếu tư thế nghịch chuyển.

"Không có gì, tới tiếp thu một thoáng Thánh Liên giáo di sản thôi!"

Chết rồi Thánh nhân hai đại thế lực ở trong, Nguyên Sơ hội tổng bộ mờ ảo bất định, Phương Nguyên thông qua Liễu Mộng Mi ám tuyến, chỉ biết Thánh Liên thiên trì nơi, dĩ nhiên là tới nơi này.

Một cái Thánh nhân thế lực cất giấu, đối với hắn mà nói vẫn rất có sức hấp dẫn.

"Lớn mật!"

Dù là thời khắc sống còn vứt bỏ tông phái lưu vong, nghe được Phương Nguyên như vậy trắng trợn lời nói, Thanh Liên trưởng lão vẫn là không khỏi giận dữ.

"Há, đúng rồi, ngươi nếu vứt bỏ tông phái mà chạy, trên người khẳng định mang không ít thứ tốt, đều lấy ra đi!"

Phương Nguyên liếc Thanh Liên một mặt, bỗng nhiên nở nụ cười.

"Chúng ta tới đó đàm luận cái giao dịch làm sao? !"

Thanh Liên trưởng lão vẻ mặt bỗng nhiên trầm tĩnh lại: "Ngươi mang ta rời đi, ta đem Thánh Liên giáo mấy cái bảo tàng, còn có Bí bảo giao cho ngươi!"

"Hống hống!"

Lúc này, vây công bầy thú đã phát hiện bên này dị dạng, phái ra một nhánh hơn một nghìn đội ngũ vây quanh.

"Không sai điều kiện, chỉ là ngươi không biết ta là ngươi giết nữ cừu nhân sao?"

Phương Nguyên trên mặt mang theo ý trêu tức.

"Nữ nhi chết rồi, còn có thể tái sinh! Thế nào? Ngươi đến cùng có đáp ứng hay không?" Thanh Liên nét mặt già nua vừa kéo.

"Như vậy điều kiện tốt, ta đương nhiên là. . . Không đáp ứng!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Rõ ràng có thể nắm toàn bộ, tại sao chỉ cần bộ phận, ta nhìn rất ngu sao?"

"Phương Nguyên, ngươi khinh người quá đáng!"

Thanh Liên trưởng lão rít gào một tiếng, trên tay mấy cái nhẫn bỗng nhiên

lập loè ra chói mắt ánh sáng màu xanh lục.

Một loại vô hình chậm chạp lực lượng, trong chớp mắt rơi vào Phương Nguyên trên người.

Chợt, lại có từng cái từng cái phù văn sinh thành, đại diện cho 'Cầm cố', 'Suy yếu', 'Thống khổ' các loại lực lượng.

"Vậy ngươi liền ở lại chỗ này, chết đi cho ta!"

Thanh Liên trưởng lão nhanh chóng rút lui, sau lưng trường bào trên biến ảo ra tới một đôi cánh, bỗng nhiên bay lên trời.

"Không hổ là Thánh Liên giáo, cất giấu bảo vật không ít a!"

Phương Nguyên nhìn trên người phù văn dây khóa, rất là thờ ơ lắc đầu, tùy ý giật giật thân thể.

Bùm bùm!

Liên tiếp nổ vang hiện lên, trên người hắn phù văn dây khóa lập tức nổ tung, liền chút nào đình trệ thời gian đều không có.

"Cho ta đi xuống!"

Chợt, Phương Nguyên tay phải vồ một cái, Thanh Liên trưởng lão sau lưng cánh nổ tung, cả người kêu thảm một tiếng, lại tàn nhẫn ngã xuống đất, vỡ đầu chảy máu.

"Không thể! Ngươi làm sao có khả năng nhanh như vậy thoát ly, dù là Chân Thánh, cũng không thể!"

Hắn gầm thét lên, đầy mặt không thể tin tưởng vẻ.

"Người yếu đều là hoài nghi thế giới, mà cường giả chỉ có thể bức bách thế

giới thích ứng hắn!"

Phương Nguyên tiến lên, chỉ điểm một chút ở Thanh Liên mi tâm.

Phốc!

Cái này đại năng trưởng lão thân thể run lên, chợt mềm mại ngã xuống.

Bị cướp đoạt đạo lộ sau khi, nguyên bản Mộng Sư đại năng Thánh nhân, chỉ cần không có chuyển chức, lập tức liền biến thành gà đất chó sành.

Tình huống như thế Phương Nguyên đã chậm rãi thích ứng, thở dài một tiếng, vừa nhìn về phía bao vây mà đến ma quái đại quân.

"Các ngươi, muốn chết sao?"

Hắn lạnh lùng thét, sau lưng Hỗn Độn cự nhân lập tức phát ra quát to một tiếng.

Ầm ầm!

Chân Thánh cấp bậc tinh thần uy áp, lấy hắn làm trung tâm, không ngừng hướng về bốn phía lan tràn.

"Hê hê!"

Tiến công ma quái là một loại đầu người chu thân quái vật, bị loại này giống như thực chất hóa tinh thần áp lực trấn áp, từng cái từng cái hai mắt trắng dã, ngất đi.

"Đi thôi! Đi Thiên trì!"

Phương Nguyên nhanh chân về phía trước, Cực Âm chỉ có thể theo thật sát, một tấc cũng không rời.

"Chuyện này. . . Đây chính là Chân Thánh sao? Đại Càn Chân Thánh, có như

thế cường?"

Nhìn từng làn từng làn ma quái liều lĩnh không sợ chết vọt tới, chợt ở tiến vào ngàn mét phạm vi sau khi từng con hai mắt trắng dã ngã xuống đất, không có một cái ngoại lệ, Cực Âm không khỏi ngạc nhiên vạn phần.

"Hê hê!"

Một con núi thịt giống như quái vật ngã xuống sau khi, từ trong cơ thể nó, nhanh chóng hiện ra một con mọc ra tám cái cánh to lớn con mắt, thân hình xen vào hư huyễn cùng chân thực trong lúc đó, đột nhiên vọt tới.

Ầm!

Phương Nguyên tiện tay vung ra một quyền, sau lưng Hỗn Độn cự nhân làm ra động tác giống nhau.

Nổ vang ở trong, con này Ma Linh nhất thời giữa trời nổ tung, hình thành một đoàn phấn sương mù.

"Kỷ kỷ!"

Tình cảnh này rõ ràng sợ rồi cái khác Ma Linh.

Khi Phương Nguyên lần thứ hai đi tới lúc, hắn phía trước liền chủ động xuất hiện một cái đại lộ, không có một cái Ma quái dám chặn ở trước mặt hắn.

Thiên trì ở trong, Liễu Mộng Mi cảm thấy bao vây áp lực một thoáng nhỏ đi.

"Có người!"

"Có người tới cứu chúng ta!"

Mấy người nữ đệ tử nhìn ma quái bao vây bị phá tan một lỗ hổng, màu xanh cự nhân chậm rãi đi tới, không khỏi phát ra một tiếng hoan hô.

"Là hắn!"

Mà khi Liễu Mộng Mi cũng nhìn thấy bóng người kia lúc, lại là cảm giác một trái tim đều sắp muốn nhảy ra lồng ngực.

"Các ngươi còn lại bao nhiêu người?"

Phương Nguyên đạp nước mà đi, đi tới Thánh Liên giáo tổng đàn, trực tiếp hỏi.

"Đều! Đều ở nơi này!"

Liễu Mộng Mi không có biểu hiện ra hiểu biết, mà là làm cái này được đề cử đi ra người dẫn đầu, tiến lên giao thiệp: "Các hạ là. . ."

"Ta là Phương Nguyên! Tới đón Thánh Liên giáo di sản!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, hắn cũng không có không trả giá cứu người ham muốn: "Các ngươi hiện tại có hai cái lựa chọn, thứ nhất là nương nhờ vào ta, thứ hai chính là trở thành ma quái lương thực!"

"Ngươi đến. . . Hợp nhất chúng ta?"

Từng cái từng cái Thánh Liên giáo đệ tử cùng chấp sự há to mồm, cảm giác thế giới đều ở tan vỡ.

Lúc nào, một cái Chân Thánh liền dám nói bừa hợp nhất Thánh nhân đại giáo? Như ở trước đây, bọn họ nhất định phải xích chi làm vì hoang đường, nhưng hiện tại. . .

"Chỉ cần ngươi có thể cứu chúng ta đi ra ngoài!"

Liễu Mộng Mi làm cái này nằm vùng, lập tức liền bắt đầu phản bội.

Thấy vậy, những đệ tử khác môi giật giật, lại chung quy không có phản bác.

Ở nguy cơ sống còn trước, bọn họ sỉ nhục tâm đã sắp biến mất không thấy.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên gật gù: "Mang theo ngươi đám người tông môn trọng yếu điển tịch cùng bảo vật, chuẩn bị theo ta dời đi!"

"Không thể! Ta Thánh Liên giáo thà chết chứ không chịu khuất phục!"

Một cái tóc trắng xoá chấp sự lão bà chống gậy, cương cường phi phàm: "Liễu Mộng Mi! Ngươi dám hướng về người ngoài?"

Ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, cái này lão bà đầu liền bị Phương Nguyên cầm lấy, toàn bộ tóm đi: "Thà chết chứ không chịu khuất phục, vậy ngươi liền đi chết tốt, còn có ai không phục?"

Nhìn cái này ra mặt chấp sự đầu trên đất lăn, tất cả đệ tử một thoáng trở nên câm như hến, lại cũng không dám phản kháng, thuận theo phối hợp Liễu Mộng Mi chỉnh biên.

"Yêu vật lại công tới!"

Lúc này, nương theo một tiếng hí dài, nguyên bản dừng lại quái thú đại quân, lại bắt đầu chậm rãi đi tới.

"Hừ, ngu xuẩn mất khôn!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, sau lưng Hỗn Độn người khổng lồ thân ảnh càng ngày càng ngưng tụ, bỗng nhiên hít một hơi thật sâu, mở miệng quát lớn:

"Trá! ! !"

Ầm ầm ầm.

Vô hình sóng âm hướng bốn phía khuếch tán, toàn bộ Thiên trì đều phảng phất sôi trào giống như, nhấc lên lượng lớn gợn sóng.

Phốc phốc!

Một loạt bài Yêu vật, phảng phất cắt lúa như thế, thẳng tắp liên miên ngã xuống, liền ngăn cản chốc lát đều không làm được.

Đùng!

Một cái Thánh Liên giáo đệ tử không nhịn được, cảm giác trong lòng phảng phất đè ép vạn cân gánh nặng, trước mặt Phương Nguyên bóng người bỗng nhiên trở nên cực kỳ cao to, giống như thiên thần, không khỏi một thoáng quỳ xuống.

Đùng đùng!

Phảng phất Domino quân bài giống như, càng ngày càng nhiều đệ tử lựa chọn quỳ xuống biểu thị thần phục.

Nếu như bọn họ vẫn là trước Mộng Sư Hư Thánh, tự nhiên có thể chống đỡ Phương Nguyên tinh thần uy áp , nhưng đáng tiếc lúc này, lại là thịt cá giống như, bị Phương Nguyên dùng Chân Thánh võ đạo ý niệm, mạnh mẽ đánh vào thần phục tinh thần ám chỉ.

"Liễu Mộng Mi!"

"Thiếp thân ở!"

Liễu Mộng Mi nhìn nằm trong loại trạng thái này Phương Nguyên, trong con ngươi bỗng nhiên trở nên nhu tình như nước.

"Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là đầu lĩnh của bọn họ, hiện tại, lập tức xuống kiểm kê nhân số, chuẩn bị rút đi!"

Phương Nguyên trực tiếp hạ lệnh.

Có nguyên bản uy tín trụ cột, lại thêm vào nhậm chức, còn lại đệ tử rất nhanh sẽ phục tùng mệnh lệnh, chỉnh biên ra kết quả: "Chúng ta hiện tại chỉ còn dư lại hơn một trăm người, phần lớn đều là mới nhập môn đệ tử nòng cốt. . ."

Liễu Mộng Mi cười khổ báo cáo: "Cái khác chấp sự cùng đệ tử, không phải chạy chính là chết rồi. . ."

"Những thứ này liền đầy đủ!"

Phương Nguyên nghĩ thành lập thế lực của chính mình, trái lại không lọt mắt Thánh Liên giáo từ trước những kia cao tầng, lúc này lại là vừa vặn: "Đem điển tịch cùng bảo vật tận lực mang theo, theo ta rời đi!"

"Vâng!"

100 người di chuyển, chung quy không phải cái gì ung dung chuyện.

Sau nửa canh giờ, đoàn người trên người căng phồng, đi theo Phương Nguyên sau lưng, nơm nớp lo sợ đi vào bầy thú.

Chu vi ma quái giương nanh múa vuốt, nhưng không cách nào tới gần nơi này một nhóm, tình cờ có mấy cái Ma Linh không nhịn được, nhanh xông lên trước, cũng là bị Phương Nguyên Bách Bộ Thần Quyền đánh từ xa bạo.

Như vậy võ lực, nhất thời sâu sắc ghi dấu ấn vào cái này hơn trăm người trong lòng, thần phục hạt giống bắt đầu mọc rễ nẩy mầm.

"Kỷ!"

Lúc này, từ đám ma quái nơi sâu xa, lại truyền tới một tiếng hí dài.

Nương theo âm thanh này, mấy chục con Ma Linh một thoáng hiện lên, trong nháy mắt hướng về tiểu đội đập tới.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 492: Ma Linh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 493: Căn Cơ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 494: Sơn Chủ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 495: Hắc Long

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 496: Đề Nghị

"Hừ!"

Đối mặt với biến cố bất thình lình, Bạch Trạch thánh nhân trên mặt lại là không có một chút nào gợn sóng, chỉ là hừ lạnh một tiếng.

Hắn dù sao cũng là đã từng là Thánh nhân, lúc toàn thịnh, cỡ này giun dế, quả thực có thể một ngón tay ép chết!

Mà lúc này lâm nguy không loạn, tự nhiên cũng là có nắm.

"Giết!"

"Linh kiếm, đi!"

Sau lưng hắn, hai cái võ đạo Thánh giả bay nhào mà ra, lại có một cái Chân Nguyên Linh Sĩ, tay bấm pháp quyết, vung ra một đạo kiếm khí, mênh mông cuồn cuộn, uy năng chấn động nhân tâm.

Lấy Bạch Trạch sơn gốc gác, dù là các Mộng Sư tập thể bị tước, như trước tập hợp đến ra bốn cái đại năng!

Lúc này huýt, bốn người hình thành đại trận, trong thời gian ngắn đem ba con Hắc Long vây ở trong đó, các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp.

"Lần này đa tạ ba vị trợ giúp!" Bạch Trạch thánh nhân âm thầm truyền âm: "Sau khi trở về, bản thân liền tuyên bố, phong các ngươi làm vì phó môn chủ, mở Trưởng lão đường, gặp chuyện biểu quyết!"

"Nơi nào nơi nào, làm vì Thánh nhân hiệu lực, không chối từ!"

Ba người này mặc dù là Bạch Trạch thánh nhân đồ tử đồ tôn bối, lúc này bắt đến thực tế chỗ tốt sau, lại là khiêm tốn phi thường, từng cái từng cái câu tâm đấu giác, cũng may còn chưa từng như Thánh Liên giáo, Nguyên Sơ hội như vậy giải tán lập tức, miễn cưỡng có thể duy trì cục diện.

Ầm ầm ầm!

Trận pháp gợn sóng, vẫn kéo dài hầu như nửa canh giờ.

Rốt cục, ở một tiếng cực lớn nổ tung bên trong, Hắc long gầm thét lên giết ra khỏi trùng vây, lại hợp làm một thể, một cái trong đó Hắc long đầu biến mất không thấy, lưu lại cái xuống một cái lỗ máu.

"Hống hống!"

Nó rít gào một tiếng, tất cả Ma linh cũng bắt đầu chủ động lui lại, song đầu Quái long càng là hóa thành một đạo lưu quang, trong khoảnh khắc liền biến mất ở phía chân trời.

"Không nghĩ tới, nó lại vẫn ẩn giấu cái này một tay, để một cái phân thân tự bạo, phá tan trận pháp thoát đi!"

Bốn cái đại năng hiện thân đi ra, một tên Chân Thánh liền thở dài nói.

"Này long không đơn giản, không chỉ có trí tuệ, đồng thời bí pháp này. . ."

Bạch Trạch thánh nhân vuốt vuốt chòm râu: "Một phân thành ba, mỗi một cái đều có thể so với bản thể, quả thực sánh ngang truyền thuyết trong 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh' đại thần thông. Ta hoài nghi, nó cái đầu kia, rất nhanh sẽ có thể khôi phục."

Nói tới chỗ này, hắn không khỏi liếc bên cạnh tên kia ngự kiếm Chân Nguyên Linh Sĩ một chút.

Nếu không là người này yêu quý lông chim, bảo tồn thực lực, lần này ít nhất có thể lại lưu lại đối phương một viên đầu rồng.

Nhưng đáng tiếc chính là, hắn đã không thể chúa tể đại cục, nhất định phải cùng với những cái khác người thỏa hiệp, bằng không toàn bộ Bạch Trạch sơn liền muốn một thoáng bèo dạt mây trôi.

"Việc đã đến nước này, cũng là không cách nào!"

Ngự kiếm Chân Nguyên Linh Sĩ là cái tướng mạo gầy gò áo bào xanh ông lão, nghe vậy trong mắt lóe sáng lên: "Đúng là cỡ này Ma linh, tiến hóa nhanh như vậy, không thể không đề phòng, đồng thời chúng nó có trí tuệ, nói không chừng còn có thể liên thủ! Xin mời Môn chủ mau chóng quyết đoán!"

"Dời đi sao?"

Bạch Trạch thánh nhân trên mặt vừa kéo.

Lúc này muốn dời đi căn cơ, cũng không phải thôi thúc đại trận, đi thẳng một mạch đơn giản như vậy, mà là nhất định phải tạo thành đại bộ đội, ở tràn ngập thiên tai nhân họa Đại Càn trên đất đi tới.

Đây đối với tất cả mọi người mà nói, đều là một cái tai nạn!

Nhưng hiện tại, cái này oan ức rõ ràng muốn hắn đến cõng.

"Khục khục. . . Đây là cuối cùng phương pháp, chỉ cần có trợ giúp, hoặc người hoặc vật, cũng không phải không thể nào tiếp tục giằng co nữa. . . Dù sao, chúng ta Mộng Sư mặc dù không cách nào thôi thúc thần thông, nhưng điều động Mộng Nguyên lực, cũng đủ để cho những kia bình thường Ma linh mang đến thương tổn!"

Một cái Chân Thánh nói ra ý kiến bất đồng.

"Chính là!"

Bên cạnh một cái khác Chân Thánh lập tức phụ họa: "Chúng ta tam đại Mộng Sư liên minh, lẽ ra nên cùng nhau trông coi mới là!"

Thánh Liên giáo sớm bị Phương Nguyên móc sào huyệt , liền ngay cả Nguyên Sơ hội, nghe nói cũng là còn lại các Mộng Sư đại náo một tràng sau khi liền phân nhà, bởi vậy lúc này liền không tính toán ở bên trong.

Trong thời gian ngắn ngủi, hai đại căn cơ thâm hậu, có Thánh nhân tọa trấn đại thế lực liền như thế lật úp, để rất nhiều Mộng Sư lại gặp phải một đả kích nặng.

"Hừ! Tà Thánh không thể quá tin tưởng! Lại nói hắn đã từng lấy Thiên Tà lực khống chế các đời tọa hóa trưởng lão, biến thành con rối, môn nhân đệ tử giận mà không dám nói gì, lúc này toàn bộ lật úp, trong môn phái chính là đại loạn lúc, lại gặp phải ngoại địch, đã là sứt đầu mẻ trán thời khắc, như thế nào sẽ đến cứu viên chúng ta?"

Bạch Trạch thánh nhân trên mặt vừa kéo, hiển nhiên cũng không phải không có suy nghĩ qua cái vấn đề này: "Lại nói. . . Chính tà bất lưỡng lập, chúng ta trước cùng bọn họ nhiều có khó khăn, lúc này có thể hay không chân tâm giúp đỡ , căn bản là cũng chưa biết việc."

"Tà Thánh môn không đáng tin, nhưng Giới Minh luôn luôn trung lập, cùng chúng ta quan hệ vẫn còn có thể. . ."

Một trưởng lão nhìn Ma quái đại quân chậm rãi lùi lại, Vạn Linh đại trận chậm rãi thu lại, từng cái từng cái tượng đá quy về tại chỗ, trên người lấp loé tinh thạch một thoáng hao hết ảm đạm, không khỏi đáng tiếc nói: "Lấy thực lực của chúng ta, có thể chống đỡ không được bao lâu, những khác còn nói được, nhưng linh gạo các loại trụ cột vật tư, đều có chút không đủ."

Trong lúc nhất thời, rất nhiều Mộng Sư đều không khỏi trầm mặc.

Đại Càn náo loạn, nguyên bản sinh sản liền gặp phải tính chất hủy diệt phá

hư, mà bọn họ luôn luôn đều là thiên chi kiêu tử, chỉ biết hướng về các phân đà cùng thế giới muốn gì cứ lấy, làm sao có khả năng cân nhắc những vấn đề này?

Lúc này một khi bị đánh rơi tro bụi, biến thành chuột chạy qua đường, mới biết hiểu đương gia không dễ.

"Giới Minh? Hừ hừ!"

Lần này, trái lại là cái kia ngự kiếm Chân Nguyên trưởng lão phản bác: "Bọn họ chỉ là một cái phân tán liên minh, gặp phải chuyện như vậy, chính mình trước tiên tản đi một nửa, đặc biệt là cái kia Thánh nhân Cổ Thần, tâm tư khó lường, tính kế thâm trầm, sớm chút âm thầm tu luyện thành Chân Nguyên Linh Sĩ không nói, căn cứ chúng ta gián điệp báo lại, lần này trở lại sau liền vẫn đang bế quan, còn không biết đang mưu đồ cái gì đây? Theo ta thấy, người này so với Tà Thánh còn nguy hiểm hơn!"

Ngọc Kinh cuộc chiến, năm đại mộng sư liên minh bị một thoáng trở mình, Giới Minh Thánh nhân lại âm thầm tu luyện thành Chân Nguyên Linh Sĩ, tổn thất nhỏ nhất.

Đồng thời, còn ra Phương Nguyên như vậy một cái yêu nghiệt!

Loại này loại chuyện, tự nhiên đã sớm gây nên cái khác Mộng Sư kiêng kỵ cùng bất mãn.

"Cổ Thần thánh nhân, xác thực tính kế phi phàm!"

Nhắc tới cái này, Bạch Trạch thánh nhân cũng không khỏi tán thành: "Đồng thời tính cách ẩn nhẫn thâm trầm, không nhất định sẽ hưởng ứng chúng ta."

Mọi người không khỏi trầm mặc.

Các Mộng Sư trước hầu như là thiên hạ chúa tể, lúc này tính toán ngoại trừ cái này mấy nhà ở ngoài, cùng cái khác thế lực hoặc nhiều hoặc ít đều có cừu oán, căn bản không thể lại bắt tay giảng hòa.

Trở về sơn môn phía sau, mọi người đều là trong lòng thê lương.

"Thánh nhân! Chư vị trưởng lão!"

Lúc này, bên ngoài một cái chấp sự vội vã chạy tới, vẻ mặt kỳ quái.

"Xảy ra chuyện gì?"

Bạch Trạch thánh nhân con mắt thoáng nhìn.

Cái này chấp sự nguyên vốn cũng có Lục trọng Hư Thánh tu vị, chính là tọa trấn một phương đại lão, lúc này tu vị mất hết, chỉ có một cái chân chạy công việc, cái khác Mộng Sư còn không giành được đây.

"Có người ngoài đưa thư, nghĩ muốn cùng chúng ta tiến hành giao dịch!"

Chấp sự sắc mặt rất kỳ quái, đem một phần thẻ ngọc giao lên.

"Ồ?"

Bạch Trạch thánh nhân tiếp nhận, thoáng quét qua, vẻ mặt đồng dạng trở nên hơi quái lạ: "Các ngươi cũng nhìn!"

Hắn tiện tay đem thẻ ngọc đưa cho chu vi ngự kiếm trưởng lão.

"Phương Nguyên? Cửu Tuyệt sơn?"

Ngự kiếm trưởng lão hít vào một ngụm khí lạnh: "Người này phá huỷ Thánh Liên thiên trì sau khi liền mai danh ẩn tích, không nghĩ tới dĩ nhiên là ở Cửu Tuyệt sơn khai tông lập phái!"

Không thể không nói, lúc này suy nghĩ thêm Cửu Tuyệt sơn hoàn cảnh, liền hắn đều đến thừa nhận, đó là một cái không kém hơn Bạch Trạch sơn sơn môn địa phương, đặc biệt ở cái này loạn thế.

"Hắn đề nghị muốn cùng chúng ta giao dịch, lấy linh gạo Nguyên tinh những vật này tiền, đổi lấy Mộng Sư điển tịch cùng tư liệu, thậm chí còn có thể lẫn nhau trợ giúp, đánh đổi mặt nghị, các ngươi cảm thấy làm sao?"

Bạch Trạch thánh nhân nhìn chung quanh một vòng.

"Người này cùng chúng ta cũng không có bao nhiêu thù hận. . ."

Bên cạnh một cái Chân Thánh liền nói, hoàn toàn đem Tuyệt Tâm Cư Sĩ sự tình cho quăng ở sau gáy.

Lúc trước Tuyệt Tâm Cư Sĩ kẻ thù khắp thiên hạ, Bạch Trạch sơn tự cũng ít không được, bất quá đến hiện tại, gặp phải đại kiếp nạn, có cừu oán đám kia cơ bản đã chết hết, dù là còn sót lại mấy cái, cũng không lật nổi cái gì sóng lớn.

Hoặc là nói, cho dù có người phản đối, cùng đối phương có thể mang đến lợi ích so sánh, cũng là không đáng nhắc tới.

"Chỉ là. . . Người này muốn Mộng Sư điển tịch, có ích lợi gì?"

Một cái khác Chân Thánh hơi nghi hoặc một chút.

Thả lúc trước, gặp phải Phương Nguyên dám như thế mơ ước chính mình truyền thừa cùng bí pháp, vậy khẳng định là giận tím mặt, không chết không thôi.

Nhưng cái này thời điểm, những thứ này điển tịch cùng rau cải trắng cũng không có bao nhiêu khác nhau.

"Chẳng lẽ. . . Mộng sư chi đạo còn có thể cứu lại?"

Chân Nguyên Linh Sĩ trưởng lão lẩm bẩm, tuy rằng biết rõ không thể, nhưng bọn họ đều là không muốn từ bỏ cái này hi vọng.

Ba người không khỏi đồng loạt nhìn về phía Bạch Trạch thánh nhân.

Bạch Trạch thánh nhân đã sớm âm thầm vận chuyển qua không biết bao nhiêu lần trước đây công pháp, càng đã từng đăng lâm Thánh nhân chi cảnh, lại là rõ ràng cực kỳ, Mộng sư chi đạo, đã tuyệt rồi!

Lúc này cay đắng lắc đầu một cái, nhìn về phía chấp sự: "Ngươi nói một chút đi. . ."

"Khởi bẩm Thánh nhân, các vị trưởng lão!"

Chấp sự một mặt cay đắng: "Chúng ta tìm chừng trăm cái đệ tử, tu vị từ sơ nhập Mộng Sư đến bảy tầng Hư Thánh không giống nhau, đã nếm thử các loại phương thức, đã xác thực, chân thực Mộng cảnh tan vỡ, cũng không còn cách nào ngưng tụ. . . Hư Thánh phía dưới, trực tiếp đã biến thành người bình thường, mà các vị Hư Thánh có lẽ còn có thể vận dụng Mộng Nguyên lực, nhưng chỉ có thể tiến hành đơn giản thao túng, hoặc vận chuyển, bên ngoài, hoặc là ngưng tụ các loại khí tráo hộ thể, nhiều nhất lợi dụng Mộng Nguyên lực đặc tính mê hoặc đối thủ, cũng không có do hư hóa thực năng lực."

Chân thực Mộng cảnh chính là Hư Thánh căn cơ, tương lai phúc địa động thiên chi loại! Then chốt chính là ở đem hư ảo biến thành hiện thật hóa!

Không có đem hư ảo biến thành hiện thật hóa, Mộng Sư cùng Tâm Ma giới cái khác Mộng Nguyên lực con đường, liền không có bao nhiêu khác nhau.

"Loại này vận dụng, quả thực cùng võ đạo Nguyên lực như thế. . ."

Ba cái trưởng lão sắc mặt một thoáng tuyệt vọng đi xuống: "Đồng thời dù là đổi thành Mộng võ giả, cũng không có thuần túy võ đạo Nguyên lực dùng tốt đây."

"Cái này Phương Nguyên tuổi còn trẻ, liền Mộng Võ kiêm tu, đều đến đại năng cảnh giới, hiển nhiên là vạn năm khó gặp thiên tài, tất nhiên kiêu căng tự mãn, có lẽ còn muốn kết hợp bách gia sở trưởng, tìm tới con đường mới, lần nữa khôi phục Mộng Sư năng lực!"

Bạch Trạch thánh nhân thản nhiên đem ý nghĩ trong lòng nói ra: "Ta coi thư, hay là còn có để chúng ta tất cả Mộng Sư thả xuống thành kiến, phối hợp với nhau, nghiên cứu ra phương pháp phá cục tâm tư!"

"Ý tưởng này đúng là khá là mạnh mẽ rộng rãi , nhưng đáng tiếc, vẫn là quá mức. . . Ngây thơ!"

Còn lại Mộng Sư không khỏi thở dài.

Đồng tâm hiệp lực, liên thủ phó khó, tự nhiên là cái không sai khẩu hiệu, nhưng các Mộng Sư tâm tư quỷ bí, dù là gặp phải loại này đại nạn, cũng chưa chắc có thể triệt để giao tâm.

Lý tưởng, chung quy chỉ là lý tưởng mà thôi!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 497: Mãn Cấp

"Giới Minh cùng Tà Thánh môn đều từ chối đề nghị của ta, chỉ có Bạch Trạch sơn đồng ý giao dịch, nhưng cũng chỉ là dùng điển tịch cùng bí pháp trao đổi linh gạo Nguyên tinh các loại vật tư?"

Cửu Tuyệt sơn, Phương Nguyên cầm trong tay một khối thẻ ngọc, trên mặt lộ ra tựa như cười mà không phải cười vẻ.

"Đúng, sơn chủ!"

Cực Âm khom người lại: "Liền ngay cả Bạch Trạch sơn, cũng không đồng ý chúng ta liên thủ chi nghị, mà dựa theo chúng ta dò xét, Tà Thánh môn ở trong phát sinh náo loạn , còn Giới Minh, là đối với sơn chủ ngài còn có thành kiến."

"Đều là một đám ngu xuẩn mất khôn, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ hạng người! Đợi đến ngày sau, có chính là bọn họ đến khóc lóc cầu ta lúc. . ."

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng.

Lần này ma tai, cũng không có dễ qua như vậy.

Đồng thời, dù là đi qua, đối với Mộng Sư mà nói, cũng không phải chuyện tốt đẹp gì.

Vừa vặn ngược lại, chính là bởi ma tai bạo phát, các nơi tự lo không xong, mới có Mộng Sư cơ hội thở lấy hơi!

Một khi đợi đến tai hoạ đi qua, các nơi Chân Nguyên Chân Thánh liên thủ, mỗi cái Mộng Sư sơn môn đều thiếu không được phải gặp đến một phen tàn sát.

Lúc này không đáp ứng giao dịch, này đợi được diệt môn sau khi, lại thu thập điển tịch loại hình, cũng không gì không thể.

Phương Nguyên rất là tùy ý đi tới trong linh điền, lại bắt đầu chăm sóc một ít xanh nhạt cây giống.

"Sơn chủ!"

Ở nơi đó, Liễu Mộng Mi mang theo mấy cái nơm nớp lo sợ linh nông, cung kính mà đứng hầu tại một bên.

"Hừm, cái này Linh Nguyên thụ phải chú ý mỗi ngày cắt sửa, ba ngày đổi một lần Linh dịch, còn có Bích Căn thanh đằng, chú ý không thể tưới nước. . ."

Phương Nguyên nhàn nhạt nói vài câu, đều là trúng ngay then chốt , khiến cho bên cạnh mấy cái lão nông trợn mắt lên, cảm giác cái này sơn chủ đại nhân phảng phất không gì không làm được.

"Những linh điền này mọc cũng không tệ lắm, đủ thấy ngươi là để tâm!"

Xem qua mấy khối sau khi, Phương Nguyên cùng Liễu Mộng Mi xuyên qua một đạo trận pháp, đi tới hạt nhân linh điền trước.

Ở đây, nhưng không có loại cái gì linh hoa linh quả, mà là cơ bản nhất, Đại Càn tùy ý có thể thấy được cỏ dại, bình thường, muốn nói duy nhất sở trường, chính là sinh mạng lực cực mạnh, nơi nào đều thấy được đến.

Bất quá lúc này, một ít cỏ dại liền triển lộ ra kỳ dị tính trạng.

Có mọc thật nhanh, đã mấy người giống như cao, có lại là lộ ra sắc bén răng cưa cùng răng nanh, càng có vài cây phỉ thúy như bích, dĩ nhiên thăng cấp thành linh thực.

Nhìn tình cảnh này Liễu Mộng Mi trong mắt dị quang liên thiểm, trong lòng tràn ngập một loại nào đó nhu tình cùng tự hào: 'Sơn chủ dĩ nhiên đồng ý cùng ta

chia sẻ cỡ này bí mật. . .'

Phương Nguyên ở bờ ruộng bên trong kiểm tra, lại là không có bao nhiêu ý mừng.

"Tăng cường lực công kích? Cỏ dại thêm giờ răng cưa, liền thỏ đều giết không chết, vô dụng!"

"Có thể kết quả? Đúng là có chút ý mới, sau đó thí nghiệm xuống trái cây có thể ăn được hay không. . ."

"Biến dị thành linh thực? Dáng vẻ như thế mảnh mai, từ bỏ!"

Hắn tùy ý kiểm tra mấy chỗ, đối với dị hoá linh thực càng là bỏ như giày rách , khiến cho bên cạnh Liễu Mộng Mi vô cùng kinh ngạc.

"Ồ?"

Ở dò xét mấy mẫu sau khi, Phương Nguyên ở một mảnh bụi cỏ trước dừng lại, trong con ngươi kim quang ánh lửa lấp loé, mang theo một vẻ vui mừng.

Hắn ngồi xổm xuống, đem một mảnh lá cỏ thả ở lòng bàn tay, cẩn thận kiểm tra lên.

"Sinh mệnh lực rất ngoan cường, trưởng thành như thế một đại tùng, không sai. . . Mấu chốt nhất chính là, có thể ổn định thiên địa nguyên khí, xúc tiến Mộng Nguyên lực cùng Đại Càn Nguyên lực dung hợp, tiêu trừ tâm tình tiêu cực. . ."

Ở Phương Nguyên cảm ứng bên trong, loại này cỏ nhỏ phát ra khí tức, lại là nổi lên một loại thuốc trung hoà tác dụng , khiến cho chu vi cố ý thiết trí hỗn loạn Nguyên lực bắt đầu chậm rãi ôn hòa.

"Loại này điều tiết chức năng, rất nhiều trận đều có thể làm được, nhưng này có tác dụng chó gì? Mạnh hơn đại trận, nhiều nhất đem ra bảo vệ sơn môn, có

thể dài lâu tác dụng toàn bộ thế giới sao? Giá rẻ cùng sinh sôi, mới là vương đạo a. . ."

Phương Nguyên xem trên tay cỏ dại, quả thực là như nhặt được chí bảo: "Loại cỏ dại này có thể bình phục thiên địa nguyên khí hỗn loạn, tuy rằng tác dụng rất yếu ớt, nhưng bản thân chỉ là bình thường thực vật, hoàn toàn có thể phạm vi lớn trồng trọt. . . Không! Không phải trồng trọt, mà là dựa vào sức sống của chính mình, trực tiếp gia nhập thế giới sinh thái ở trong! Không uổng công ta đào tạo nhiều như vậy mặt cỏ, cuối cùng cũng coi như ra một loại phù hợp ý tiến hóa!"

Hắn dã tâm rất lớn, bồi dưỡng ra loại cỏ dại này đến, tự nhiên là phải cứu chuộc thế giới, lấy này thu được thiên ý lọt mắt xanh.

"Hừm, loại này cỏ có thể mệnh danh là cỏ Thanh Nguyên, cái khác mặt cỏ đều có thể loại bỏ, hoàn toàn lấy nó làm căn cơ, lại bồi dưỡng mấy đời, không có vấn đề sau khi, là có thể trực tiếp gia nhập thế giới sinh thái tuần hoàn hệ thống ở trong!"

Phương Nguyên đứng lên, trong con ngươi hình như có tia lửa: "Cỏ Thanh Nguyên thành thục sau khi, lại nghiên cứu phát minh vài loại sản lượng đầy đủ cao bình thường lương thực cùng linh gạo, hiện tại thiên địa nguyên khí dị biến, bên ngoài linh điền nếu như không có trận pháp bảo vệ, lương thực sản lượng e sợ sẽ bạo hàng, cái này lại là một tầng công đức."

Cái gì công đức lớn nhất? Tự nhiên không gì bằng cứu rỗi thế giới cùng Nhân đạo.

Thế giới là trời, Nhân đạo là địa, thiên địa công đức hợp nhất, chính là bổn nguyên, chính là tất cả!

"Đợi đến cái này mấy thứ thu hoạch phổ cập ra, dù là biết rõ ta là Thiên Ngoại tà ma, Đại Càn thiên ý cũng đến thật tốt ca ngợi ta. . . Đồng thời, đây là thuận thế mà làm, minh lý ám lý có thể có được chỗ tốt nơi nhiều."

Phương Nguyên nhìn hướng thiên không, khóe miệng khẽ nở nụ cười ý.

Thu gặt qua mấy cái thế giới sau khi, hắn cũng coi như kinh nghiệm phong phú.

Mạnh mẽ cướp đoạt bổn nguyên, chỉ là bất đắc dĩ mà thôi, chân chính cao minh thủ đoạn, lại là mang thiên ý mà làm vì, thậm chí làm đối phương không thể không sớm thanh toán thù lao, trợ chính mình một chút sức lực!

"Ta muốn nghiên cứu thực loại, bình phục thiên địa nguyên khí, cứu rỗi thế giới, thiên ý có biết, tất có dạy ta!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên thần niệm phun trào, cao giọng cầu khẩn.

Ong ong!

Trong phút chốc, bên cạnh Liễu Mộng Mi nhất thời cảm giác được một loại không giống.

Tuy rằng không gian vẫn là không gian kia, nhưng một luồng áp lực vô hình lại hàng lâm.

Loại kia tràn đầy uy nghiêm, quả thực làm nàng đều muốn quỳ sát xuống, biểu thị thần phục.

Mà ở trong mắt Phương Nguyên, từ cái này vài mẫu linh điền bên trong, từng tia tia ngũ thải khí lại là tái hiện ra, không ngừng đi vào chính mình thuộc tính lan.

Nguyên bản cấp năm đã đầy, dù là trồng trọt Kiến Mộc đều không thể tăng lên Trồng Trọt thuật, lúc này lại là trong nháy mắt mơ hồ, lại một thoáng rõ ràng, đã biến thành cấp sáu!

Cấp sáu Trồng Trọt thuật!

Thấy vậy, Phương Nguyên nhất thời bắt đầu cười ha hả.

Biết mình động tác này, quả nhiên câu đến thiên ý ngứa nơi, thậm chí làm nó không thể không sớm ra tay, trợ giúp chính mình Trồng Trọt thuật đột phá.

Hắn nhìn về phía thuộc tính lan, tỉ mỉ tin tức liền hiện lên ở biển ý thức:

"Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp)—— ngươi là trồng trọt Đại tông sư, thiên phú Tự nhiên chi tâm! Có thể cùng bất kỳ thực vật nào câu thông, đồng thời khống chế sinh trưởng chu kỳ cùng dị biến phương hướng!"

"Quả nhiên, cấp sáu Trồng Trọt thuật, có thể khống chế thực vật tiến hóa phương hướng!"

Phương Nguyên thỏa mãn thở dài: "Đồng thời. . . Trồng Trọt thuật muốn đột phá đến mãn cấp, không chỉ cần muốn đầy đủ kinh nghiệm cùng độ thành thạo, mấu chốt nhất lại vẫn là thiên địa công đức! Không. . . Vừa nãy loại cảm giác đó, thậm chí là lượng lớn thế giới nguyên lực!"

Đại Càn thiên ý đương nhiên phát hiện không được chính mình thuộc tính lan bí mật, nhưng nó sớm hạ xuống công đức, cũng chính là thế giới nguyên lực, lại là vừa vặn đánh vỡ một cái nào đó quan ải, xúc tiến Trồng Trọt thuật đột phá đến mãn cấp!

Có cái năng lực này, Phương Nguyên liền không cần mỗi lần đều trồng trọt một đám lớn, từ bên trong chọn mình muốn tính trạng, lại thêm lấy tối ưu hóa, mà là có thể trực tiếp từ nguồn cội tiến hành điều chỉnh!

Này loại năng lực, quả thực đã gần như đại đạo!

"Đương nhiên, khống chế tiến hóa phương hướng, cũng không phải một lần là xong việc!"

Phương Nguyên tinh tế lĩnh hội đến từ mãn cấp Trồng Trọt thuật tin tức: "Phải hoàn thành bước đi này, đầu tiên là câu thông, hoàn toàn lý giải thực vật

tính trạng cùng tất cả gien tin tức, chợt mới là căn cứ mình muốn tính trạng, bắt đầu điều chỉnh tiến hóa phương hướng, đồng thời, cũng cần nhiều đời bồi dưỡng, chậm rãi tăng cường, bằng không rất khả năng gien tan vỡ, gà bay trứng vỡ. . ."

"Nhưng bất luận nói thế nào, dù sao cũng hơn hiện tại va vận may muốn cường nhiều hơn!"

"Sơn chủ?"

Bên cạnh Liễu Mộng Mi nhìn từng cảnh tượng ấy, lại là vô cùng nghi hoặc.

"Không có cái gì, ngươi chuẩn bị một chút, những linh điền này cần lần thứ hai điều chỉnh, mặt khác, tìm cho ta vài loại tai biến trước sản lượng cao nhất bình thường lương chủng cùng linh gạo hạt giống lại đây!"

Phương Nguyên thuận miệng ra lệnh.

Cỏ Thanh Nguyên mở rộng lại là vô cùng đơn giản, đợi đến đào tạo đại thành sau khi, trực tiếp hướng bên ngoài giới ném đi, dĩ nhiên là sẽ bị sức gió, súc vật kéo mang theo, cao bay xa chạy, gia nhập vào thế giới tuần hoàn hệ thống bên trong đi.

Đúng là các trồng cây lương thực mở rộng, cần tiêu hao một điểm tâm thần.

Đương nhiên, ở loạn thế, cái này có lẽ lại là một môn một vốn bốn lời làm ăn, nhưng Phương Nguyên lần này lại là hiếm thấy phát ra điểm thiện tâm, chuẩn bị liền thu cái giá vốn.

Dù sao, tuy rằng thế giới này không có công đức lời giải thích, nhưng ba ngàn đại đạo, trăm sông đổ về một biển, giúp đỡ Nhân đạo, tuy rằng sẽ không có trực tiếp có ích, lại có thể bất tri bất giác, tăng thêm khí vận.

Không nói những cái khác, cái này Cửu Tuyệt sơn đạo thống, liền có thể vững chắc cắm rễ xuống.

. . .

Trong nháy mắt, lại là một tháng đi qua.

Tĩnh thất bên trong, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, nhìn chăm chú chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 100

Khí: 100

Thần: 43(100)

Chức nghiệp: ? ? ?

Tu vị: Chân Thánh, Lĩnh Vực giả, Hư Thánh (một tầng)

Kỹ năng: Bàn Cổ Ưng Thân, Bát Môn Kiếm Trận (? ? ?), Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật (tầng thứ năm (viên mãn))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp một) "

"Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp)—— ngươi là trồng trọt Đại tông sư, thiên phú Tự nhiên chi tâm! Có thể cùng bất kỳ thực vật nào câu thông, đồng thời khống chế sinh trưởng chu kỳ cùng dị biến phương hướng!"

"Dựa vào viên mãn Trồng Trọt thuật, các loại hạt giống đã bắt đầu mở rộng, việc này không vội vàng được, hoàn toàn có thể giao cho Cực Âm cùng Liễu Mộng Mi đến làm. . . Đồng thời, hiệu quả cũng rất chầm chậm, nhưng thắng ở tiết kiệm, thao thao bất tuyệt, càng đi về phía sau, tiền lời càng ngày càng khủng bố!"

Phương Nguyên gật gù, giữa hai lông mày lại thoáng nhăn lại: "Đại Càn bố trí, cần thời gian mới có thể hiển hiện, có quan hệ Mộng Sư con đường, ta cũng có chút thiết tưởng , nhưng đáng tiếc không bột sao gột nên hồ!"

Nếu muốn nhanh chóng tăng lên Mộng Sư cảnh giới, chỉ có thu gặt nguyên lực một loại biện pháp.

Lúc này, Đại Càn thế giới đã có bố cục, cũng không phải một sớm một chiều việc.

Bởi vậy, hiện tại cũng chỉ còn sót lại một con đường, cái kia chính là Mộng du linh pháp!

"Cái khác Mộng Sư từ lâu mất đi thần thông, nhưng ta còn có thể định vị cái khác thế giới, vừa vặn. . . Một ít có quan hệ Mộng Sư ý tưởng, cũng có thể tại những khác bên trong thế giới hoàn thành!"

Phương Nguyên bỗng nhiên đã quyết định.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 498: Hàng Lâm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 499: Gia Tộc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 500: Quỷ Viên

Phương Nguyên sinh hoạt phi thường quy luật, hoặc là nói. . . Đơn điệu!

Từ khi ba tuổi triển lộ ra hoàn toàn không kém hơn bình thường mười tuổi tiểu hài tử thông minh sau khi, hắn mỗi ngày liền nhiều hơn rất nhiều chương trình học.

Từ bình thường văn hóa khóa, đến phong trào thể dục thể thao, cùng với hắn cảm thấy hứng thú nhất thần quái phương diện, đều mời chuyên môn dạy, thậm chí dạy thần quái học, chính là hắn danh nghĩa trên phụ thân —— Đạm Đài Tuyệt Tâm.

"Phụ thân!"

Ăn xong cơm tối sau khi, Phương Nguyên đi tới thư phòng.

Cổ đại cung nữ tạo hình dầu hỏa đèn sáng tối chập chờn, Đạm Đài Tuyệt Tâm ngồi ở bàn học mặt sau, vẻ mặt lạnh lẽo cứng rắn.

Phương Nguyên trầm thấp kêu câu, không có bất kỳ tâm tình ở bên trong, phảng phất chỉ là đang gọi một người bình thường.

"Ừm! Hiện tại chúng ta bắt đầu lên thần quái khóa! Đem ngày hôm qua dạy ngươi nội dung thuật lại một lần!"

Đối với đứa con trai này lạnh nhạt, Đạm Đài Tuyệt Tâm lại là tập mãi thành quen, lúc này nghiêm mặt: "Ngươi đi tới nói một chút coi, cái gì là 'Quỷ' ?"

Phương Nguyên bình tĩnh thần, trong đầu kiến thức tái hiện ra:

"Quỷ, một loại duy mang trong lòng ở, không biết từ lúc nào bắt đầu, ra hiện ở trên thế giới này. . . Là dùng khoa học khó mà giải thích hiện tượng, tràn ngập khủng bố! Mấu chốt nhất một điểm, chính là bất luận cái gì quỷ, đều không thể bị loài người tiêu diệt! Chúng ta có thể làm, chính là phát hiện trong đó quy luật, đồng thời lấy này lẩn tránh hung hiểm, cứu lại tính mạng, cái này cũng là chúng ta thầy xua quỷ công tác. . ."

Sau lưng tụng đồng thời, Phương Nguyên trong lòng cũng âm thầm kinh ngạc.

Không sai, bên trong thế giới này có siêu phàm lực lượng tồn tại, đó chính là 'Quỷ' !

Loại này Quỷ hồn, với hắn trong ấn tượng cũng rất là không giống, lấy linh thể hình thức xuất hiện, có thể bị quan sát miêu tả, chỉ là tầng thấp nhất quỷ.

Trên thực tế, Phương Nguyên càng nghiêng về chúng nó là một loại nguyền rủa, một loại mô nhân! Khó có thể hoàn chỉnh thuyết minh đi ra, thậm chí ngay cả các thầy xua quỷ tổng kết, cũng đều mang theo phiến diện , bởi vì vậy căn bản là Nhân loại thân lý giải không được đồ vật!

Tất cả quỷ, đều không thể bị loài người tiêu diệt, đồng thời nắm giữ các loại khó có thể dùng lời diễn tả được đại năng —— đùa bỡn nhân tâm, lấy kết quả làm nguyên nhân, trong mộng giết người, thậm chí vặn vẹo thời không, người bình thường mặt đối với chúng nó lúc, chỉ có thâm trầm nhất cùng triệt để tuyệt vọng!

Khi Phương Nguyên khi sơ nghe đến đó lúc, trong nháy mắt đối với loại này Quỷ hồn hiện tượng hứng thú tăng nhiều.

Dù sao, dù là Mộng Sư bên trong Thánh nhân, cũng không cách nào làm được vặn vẹo thời không cùng nhân quả, thế giới này, quả nhiên rất có thăm dò giá trị!

Chỉ bất quá, Đạm Đài Tuyệt Tâm cũng rất nghiêm túc nhắc nhở qua Phương Nguyên, thật gặp ngay phải loại này có thể đùa bỡn thời không, vặn vẹo nhân quả Quỷ hồn, bất kỳ thầy xua ma đều muốn tránh thật xa, tuyệt đối không thể hãm thân đi vào , bởi vì dù là cao cấp nhất người xua quỷ, đối mặt cái loại này quỷ, cũng là chắc chắn phải chết!

Đúng, Đạm Đài gia tộc, chính là một cái chỉ ở điện ảnh cùng trong tiểu thuyết truyền lưu, bị người bình thường xem là kỳ văn —— khu quỷ gia tộc!

Gia tộc này huyết mạch, nắm giữ một loại đặc biệt ước số , khiến cho hậu duệ bất luận nam nữ, đều có vượt qua người thường hình dạng cùng năng lực, càng có người sẽ giác tỉnh một số 'Đặc chất' !

Hoặc là nhìn thấy Quỷ hồn, hoặc là tạm thời xua tan nguyền rủa, thậm chí cảm ứng người kia còn lại tuổi thọ!

Chính là bởi vì có loại sức mạnh này, Đạm Đài gia tộc mới ở thời đại mấy lần biến thiên bên trong sừng sững không ngã, đồng thời nắm giữ cực lớn của cải.

Đáng tiếc, như vậy một cái gia tộc, lại gánh vác một cái khó giải nguyền rủa!

—— 'Tất cả Đạm Đài gia tộc nhân! Tuyệt đối đều sẽ không chết tử tế được! Ở trong cuộc sống một cái nào đó giai đoạn, tất nhiên sẽ chết oan chết uổng!'

Lúc trước Đạm Đài Tuyệt Tâm nói câu nói này lúc vẻ mặt, thật sâu khắc ở Phương Nguyên trong thức hải.

Cái này nguyền rủa không biết từ đâu mà đến, lại lan tràn ở Đạm Đài gia huyết mạch bên trong, tất cả tộc nhân, không có một cái ngoại lệ!

Cái này cũng là tại sao Đạm Đài gia rất ít thấy lão nhân nguyên nhân.

Mà Phương Nguyên, cũng là vì đối kháng cái này khó giải nguyền rủa, mà bị chế tạo ra 'Công cụ' .

Lúc trước vì hắn 'Hàng lâm' nghi thức, không chỉ có tiêu hao lượng lớn kho tàng, mấy cái tộc lão càng là chết oan chết uổng, toàn bộ Đạm Đài nhà cũ việc tang lễ liên tiếp không ngừng, đánh đổi không thể bảo là không nặng nề.

Đương nhiên, điểm này, Đạm Đài Tuyệt Tâm sẽ không nói với Phương Nguyên, đều là chính hắn yên lặng quan sát chiếm được.

"Rất tốt, có quan hệ khu quỷ lý luận, ngươi đã học được gần đủ rồi. . ."

Đạm Đài Tuyệt Tâm nhìn đối diện con trai, trong lòng cũng rất là cảm khái, đối phương học tập tốc độ, quả thật kinh người, không hổ là. . . Như vậy tồn tại a.

"Tiếp đó, nên tiến vào thực tiễn giai đoạn, ngươi đi theo ta!"

Đạm Đài Tuyệt Tâm đứng lên, đem Phương Nguyên mang tới sân sau từ đường.

Nơi này là gia tộc trọng địa, lại vô cùng âm u đáng sợ, dù là cái khác tiểu hài tử, cũng không muốn tới đây chơi.

Mà ở từ đường phía sau, còn có một khối khu vực.

Ở khu vực trung tâm, là một cái màu đen đại sảnh, ở Đạm Đài gia vị trí, thậm chí so với từ đường còn trọng yếu hơn.

"Đây là 'Tế đường' ! Bình thường do mấy vị tộc lão phụ trách bảo dưỡng."

Đạm Đài Tuyệt Tâm nhàn nhạt nói câu, nhưng không có đi vào, mà là chuyển tới mặt sau.

'Đồ vật như thế nào, đáng giá tế tự đây?'

Phương Nguyên trong lòng nhảy một cái, có lòng muốn dùng dị năng dòm ngó một, hai, lại lại cảm thấy đến một loại nguy hiểm, không hề động thủ.

Ở Đạm Đài gia, có thể sống đến lão niên, đảm nhiệm tộc lão, đều là nhân vật vô cùng lợi hại, bởi vậy có thể thấy được, cái này tế đường bên trong cung phụng vật phẩm, tất nhiên không hề tầm thường!

Mang theo điểm tiếc nuối, Phương Nguyên đi tới tế đường mặt sau địa vực.

"Đây là. . ."

Hắn thay đổi sắc mặt, rõ ràng nhận ra được chu vi biến hóa: "Không gian dung hợp? Đây chính là Đạm Đài gia nhà cũ bí mật sao? Vẻn vẹn chỉ là hiện ra ở ở ngoài một phần, liền đáng sợ như thế, cái này còn chỉ là một điểm nhỏ của tảng băng chìm!"

"Đồng thời thế giới này, cũng quá mức dị thường. . . Chỉ là phàm nhân, nhưng có thể nắm giữ loại sức mạnh này, tuy rằng cũng không phải là dựa vào tự thân, nhưng cũng mạnh mẽ đánh bao nhiêu Hư Thánh mặt a!"

Không gian dung hợp kiến thức, là lĩnh vực học nội dung, ở Mộng Sư hệ thống bên trong, chỉ có bảy tầng Hư Thánh đại năng mới có tư cách tiếp xúc.

Nhưng lúc này, một phàm nhân gia tộc, lại đều có thể lợi dụng đặc thù hoàn cảnh làm được điểm ấy!

"Ở khu quỷ nghi thức bên trong, chúng ta cần dùng đến rất nhiều thuốc, những dược liệu này, cần đặc thù hoàn cảnh bồi dưỡng, tỷ như hiện tại. . ."

Đạm Đài Tuyệt Tâm tiếng nói trầm thấp, nhìn bay lên ánh trăng.

Ở ánh trăng phía dưới, một cái hoa viên cũng hiện lên đi ra, chỉ là bên trong thực vật, dáng vẻ vô cùng hình thù kỳ quái, người bình thường liếc mắt nhìn liền tuyệt đối sẽ làm ác mộng!

Phương Nguyên con mắt thoáng nhìn, liền nhìn thấy nào đó cây mặt người hoa hướng dương, trung tâm là một tấm nữ nhân mặt dáng dấp, chính đang tại truy đuổi ánh trăng đung đưa.

Trên mặt đất, một cái tay gãy bò qua, ở thổ nhưỡng trên chảy xuống một nhóm vết máu.

"Đây là hoa mặt người, còn có cỏ đứt tay, chúng ta chế tác thần quái dược tề trụ cột tài liệu một trong. . ."

Đạm Đài Tuyệt Tâm đem Phương Nguyên đẩy vào bên trong vườn: "Ngươi ngày hôm nay chương trình học, chính là đợi đến bên trong, mãi đến tận bình minh! Ta ngày mai sẽ dạy ngươi phân biệt những tài liệu này. . ."

". . ."

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi, các loại vô cùng quỷ dị, máu tanh khủng bố thực vật tùy ý sinh trưởng, quả thực vượt qua Nhân loại tưởng tượng cực hạn.

Bình thường tiểu hài tử ở đây, e sợ sẽ bị trực tiếp doạ điên.

'Không đúng. . . Cái này vườn trồng trọt bên trong, rõ ràng cất giấu nguy hiểm!'

Phương Nguyên đột nhiên một cái giật mình: 'Hắn. . . Có lẽ cũng nghĩ đem ta chết ở chỗ này!'

ngoài viện, Đạm Đài Tuyệt Tâm bàn tay cũng ở hơi run.

Hắn biết, tế đường mặt sau, kỳ thực là một khối hoang dã! Cái này vườn trồng trọt, cũng không tồn tại ở thế giới nhân loại!

Liền ngay cả tâm tình của hắn lúc này, cũng là vô cùng mâu thuẫn.

Vừa hi vọng cái này gánh chịu gia tộc hi vọng công cụ, có thể sáng tạo kỳ tích, vừa hy vọng hắn liền như thế chết ở trong đó, cũng là tỉ lệ một phần trăm.

"Tố Hinh. . . Nàng rất thương tâm chứ? Vì lẽ đó sinh ra hắn sau khi liền trực tiếp giao cho nhũ mẫu nuôi nấng. . . Nàng ở hận ta, hận đứa bé này!"

Đạm Đài Tuyệt Tâm thở dài một tiếng, biểu hiện phức tạp đến cực điểm.

"Cái này quỷ viên ở vào U Minh trong, chỉ có hoàn cảnh như vậy, những kia thực vật mới có thể sinh trưởng, mà bởi vậy, cũng sẽ tình cờ hấp dẫn đến một số nguy hiểm 'Tồn tại', bởi vậy mới xây ở tế đường mặt sau, cần tộc lão đến định kỳ 'Cắt sửa' . . . Dù là không có quỷ đến, bên trong Oan Quỷ đằng, Tử Nhân mạn, cũng là cần người sống làm vì chất dinh dưỡng, sẽ tự động sưu tầm con mồi."

Hắn mười phân rõ ràng, dù là bình thường người xua quỷ, ở trong hoàn cảnh như vậy nghỉ ngơi một đêm, đều có khả năng phát rồ thậm chí tử vong!

Đối với một cái năm tuổi hài tử mà nói, dù là Đạm Thai Diệt Minh, cũng rất khó hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, con ngươi của hắn liền lớn lên, miệng mở ra, vô cùng không thể tin tưởng.

Từng tia tia mái tóc màu đen như thế dây leo, chủ động quấn quanh năm tuổi Đạm Thai Diệt Minh, phảng phất ở cùng hắn nô đùa.

Đứa bé này, đứng thẳng ở quỷ viên ở trong, lại phảng phất tất cả vương giả!

'Tự nhiên chi tâm!'

Dù là giống như gặp phải Tâm Ma giới đại năng giống như, bị phong ấn năng lực, nhưng Phương Nguyên thuộc tính dị năng cuối cùng không phải hời hợt, sở trường đã sớm giải phong.

Lúc này, chính là lợi dụng chính mình Trồng Trọt thuật dị năng, đem quỷ viên trong thực vật tất cả thu phục!

Nói là thu phục cũng không chính xác, trên thực tế Phương Nguyên làm, chỉ

là lắng nghe những thực vật này tiếng lòng mà thôi.

"Cùng tầm thường linh thảo không giống, ta chỉ nghe được —— vặn vẹo cùng thống khổ!"

Phương Nguyên xoa xoa trước mặt mái tóc màu đen giống như Tử Nhân mạn, đột nhiên hai tay dùng sức, đưa nó nhổ tận gốc.

"Ríu rít!"

Từ mái tóc màu đen tia mạn ở trong, truyền ra nữ nhân tiếng khóc, Phương Nguyên lại là mang theo thương hại: "Ta đến giúp ngươi. . . Giải trừ thống khổ!"

Ngón tay hắn hơi động, phảng phất bấm bên trong một cái nào đó then chốt, tất cả màu đen tia mạn một thoáng hóa thành tro tàn, ở trên tay hắn, lại nhiều mấy viên màu đen quả đậu.

"Xin mời hiện tại liền bắt đầu dạy ta nhận ra đi."

Hắn đi ra quỷ viên, đứng ở Đạm Đài Tuyệt Tâm trước mặt, biểu hiện lại khôi phục thẫn thờ.

"Người này. . . Người này. . ."

Đạm Đài Tuyệt Tâm trên mặt lóe qua vẻ hoảng sợ, chợt lại mang theo một điểm sợ hãi, liền hắn đều không có chú ý tới, chính mình tiếng nói bên trong mang theo thoáng run rẩy: "Đây là Tử Nhân mạn hạt giống, Tử Nhân mạn cần lấy chết chìm người tóc làm vì chất dinh dưỡng, thành thục thể hàng năm cần nuốt chửng một người sống, nó hạt giống có thể đủ đến. . ."

Một đêm đi qua, hai cái không giống cha con cha con một trước một sau trở lại phía trước nhà cổ.

"Diệt Minh a, ngươi đi về trước!"

Ở nơi đó, Đạm Đài Quỷ Kính tựa hồ đã chờ đợi đã lâu, đuổi đi Phương Nguyên sau khi, hai người loáng thoáng nói chuyện theo tin đồn đến:

"Lúc này mở ra quỷ viên, đối với hắn mà nói còn quá sớm một điểm. . ."

"Ta có kế hoạch của ta, phụ thân đại nhân!"

". . . Được rồi, xem ra ta quá đánh giá thấp tiềm lực của hắn, sau này Diệt Minh bồi dưỡng liền giao cho ngươi toàn quyền phụ trách, còn có một việc. . . Tuyệt Tình, trở về!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 501: Thu Lương

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 502: Giác Tỉnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 503: Ngả Bài

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 504: Phong Linh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 505: Rời Đi

"Tuyệt Tâm, động thủ!"

Đạm Đài Quỷ Kính nhanh chóng rút lui, thân thủ nhanh nhẹn đến không giống cái lão đầu, hét lớn một tiếng.

Đạm Đài Tuyệt Tâm sắc mặt âm trầm, tay hiện nổi lên ra một thanh khắc đầy các loại Minh văn dao găm, hướng về Phương Nguyên chọc tới.

Cái này cây chủy thủ ở Đạm Đài gia pháp khí bên trong, hoàn toàn có thể xếp tới vị trí thứ năm! Nắm giữ cường đại Nguyền rủa chi lực, bình thường Quỷ hồn, thậm chí có thể bị triệt để lùi tán, biến mất một quãng thời gian rất dài.

Chỉ bất quá , bởi vì Quỷ hồn bất diệt đặc tính, vẫn cứ không thể bị triệt để giết chết.

Đương nhiên, càng là cường đại nguyền rủa, liền càng là nguy hiểm.

Lúc này có thể nhìn thấy Đạm Đài Tuyệt Tâm nắm dao găm tay phải, hách nhưng đã biến thành bạch cốt âm u.

Phốc!

Dao găm xẹt qua Đạm Đài Diệt Minh bóng người, không có mang theo chút nào huyết hoa, một vệt bóng đen lóe lên.

"Ưng Trảo, Trùng Quyền!"

Đạm Đài Tuyệt Tâm chỉ cảm thấy bụng dưới trúng truyền đến đau đớn một

hồi, thậm chí ngay cả thân kinh bách chiến hắn đều không thể nhẫn nại, quỳ một chân trên đất.

Cùng lúc đó, một đạo thân ảnh nho nhỏ ở đây trên đất nhanh chóng di động, giống như hình rắn, tách ra vài đạo mũi tên.

'Đạm Đài gia đạo cụ, chủ yếu hay là dùng tới đối phó Quỷ hồn, đương nhiên, dù là người bình thường bên trong cao thủ gặp phải, cũng sẽ trong nháy mắt bị tước đoạt tâm trí, mặc cho xâu xé, nhưng ta không giống!'

Đạm Đài gia khu quỷ thủ đoạn, chính mình hiểu biết hơn nửa, đồng thời thể chất kinh người, còn có ác quỷ hấp dẫn hỏa lực!

Phương Nguyên nhanh chóng leo lên một mặt tường vây, thân thể mềm mại đến dường như một con chim yến, ở vượt qua vách tường cuối cùng, hắn quay đầu, thình lình nhìn thấy cái kia phảng phất bị đông cứng giết nam nhân bóng người, chính đang tại tộc lão đoàn bên trong di động.

Cùng chính mình cái này người không giống, đối phương là chân chính quỷ! Đồng thời, tuyệt đối vượt xa bình thường Quỷ hồn, bằng không như thế nào sẽ bị gia tộc mang nhiều kỳ vọng, dùng tới đối phó cửa nguyền rủa?

Ong ong!

Một cái cực hàn trường lực mở ra, phảng phất thế giới này một thoáng đã biến thành băng thiên tuyết địa.

"Lão thất, thập bát?"

Chỉ là một cái hô hấp, hai cái tộc lão liền trong nháy mắt tử vong, một cái thân thể chia năm xẻ bảy, một cái xương sọ rớt xuống, duy nhất tương đồng điểm, chính là trên người đồng dạng xuất hiện màu tím đen đông thương!

Nếu như không phải có cái này ác quỷ ở kiềm chế những thứ này tộc lão, chỉ sợ bọn họ trước tiên sẽ thôi thúc trước gieo xuống cái khác thủ đoạn, cho

Phương Nguyên mang đến cực lớn phiền phức.

"Bên này. . . Vượt qua tường phía sau, là khu nhà bếp, phòng bị thấp nhất!"

Phương Nguyên nhanh chóng xuyên tường qua hẻm, đã sớm sờ thấu Đạm Đài gia địa hình, đối với mỗi một điều đường tắt đều rõ như lòng bàn tay hắn, trực tiếp tránh thoát rất nhiều nguy hiểm, đi tới phía ngoài cùng tường vây.

"Hả?"

Đang lúc này, một loại đáng sợ gợn sóng, ở sau lưng bạo phát.

Phương Nguyên lập tức xoay người, nhìn tế đường phương hướng, ở nơi đó, một loại cảm giác mê ly không ngừng lan tràn, thậm chí ngay cả kiến trúc cũng bắt đầu hư huyễn lên.

"Minh giới? Cửa nguyền rủa sớm bạo phát sao?"

Lúc này dù là hắn trở lại, cũng xoay chuyển không được đại cục, vẫn là quyết định chú ý rời đi.

"Phía ngoài xa nhất tường vây, là Đạm Đài gia cuối cùng bình phong, hoặc là nói, một tầng kết giới! Ta khẳng định là bị phòng bị trọng điểm!"

Chỉ là tới gần tường vây, trên người hắn con nòng nọc chú ấn liền bắt đầu phát tác lên, rõ ràng là bị nhằm vào.

"Vật lý phá hư , căn bản không có tác dụng. . . Thậm chí còn sẽ bị trực tiếp dời đi. . . Nếu muốn phá hư, chỉ có dựa vào quỷ lực lượng."

Phương Nguyên trên mặt lộ ra cười gằn, trong con ngươi thả ra ánh vàng.

Ở hắn cảm ứng bên trong, cái kia bị thả ra ngoài Lệ quỷ, dĩ nhiên đã đi tới chu vi!

"Phong Linh thể chất thả ra ác quỷ, cũng không phải là chân chính giải trừ phong ấn, sau một khoảng thời gian, vẫn là sẽ bị kéo về trong cơ thể ta. . ."

Phương Nguyên một cách hết sức chăm chú mà quan sát chu vi: "Đương nhiên, loại này thả ra, cũng phi thường hung hiểm , bởi vì được thả ra Lệ quỷ, nhất định sẽ nghĩ tất cả biện pháp giết chết ta! Thu được chân chính tự do!"

Phong Linh thể chất sử dụng, cũng không phải toàn không có nguy hiểm.

Thậm chí, mỗi một lần thả ra ác quỷ, đều là ở đi trên dây!

Đương nhiên, đối mặt cái loại này đã bị phong ấn qua ác quỷ, vẫn có nhất định ưu thế, tỷ như cường hóa cảm ứng năng lực.

Lại thêm vào Hỏa Nhãn Kim Tinh dị năng, Phương Nguyên nhất thời nhìn thấy phía đông trên mặt đất, lan tràn mà đến một chuỗi vết chân.

"Hơi thở của nó. . . Yếu đi!"

Thông qua liên hệ, Phương Nguyên lại càng thêm ngơ ngác: "Chỉ là cùng phía sau cửa nguyền rủa tiếp xúc trong nháy mắt, liền bị trọng thương sao? Cái kia cửa nguyền rủa, rốt cuộc là thứ gì?"

Đang lúc này, vết chân dĩ nhiên đã lan tràn đến hắn trước người.

Cảm giác nguy hiểm mãnh liệt tập kích tới.

"Ở đây!"

Phương Nguyên lập tức xoay người, trước ngực tựa như hiện ra một cái vòng xoáy, hai tay trước trảo.

Một cái toàn thân màu tím đen ác quỷ hiện lên, chợt bị ngực hắn vòng xoáy nuốt chửng đi vào.

"Kết thúc!"

Phương Nguyên xem hướng về hai tay của chính mình, phía trên hiện ra một tầng màu đen, mang theo cứng ngắc cảm giác, phảng phất bị đông cứng thương.

"Cái này thể chất, vẫn có nguy hiểm!"

Lúc này hắn không chút do dự, đem hai tay bao trùm ở trên tường, đột nhiên lật lại.

Sóng!

Phảng phất xuyên qua qua nào đó tầng màn nước, một cái vùng hoang dã hiện lên ở Phương Nguyên trước mắt, cách đó không xa còn có một mảnh rừng cây rậm rạp, mơ hồ có thể nhìn thấy một cái đường nhỏ.

"Cuối cùng mượn dùng một điểm ác quỷ linh lực, quả nhiên đánh vỡ kết giới. . . Tuy rằng đánh đổi chính là hai tay đông thương!"

Phương Nguyên lui về phía sau vừa nhìn, toàn bộ Đạm Đài nhà cổ, lúc này dĩ nhiên đều trở nên hư huyễn lên.

Một toà mơ hồ cửa bóng mờ, ở trong nhà cổ thấp thỏm hiện, dĩ nhiên đem toàn bộ dinh thự đều nuốt chửng đi vào!

Nhà cổ nơi, biến thành một vùng bình địa, phảng phất căn bản cũng không có cái gì kiến trúc.

"Bị kéo vào Minh giới sao? Bất quá lấy Đạm Đài gia gốc gác, còn có cái này tràng nhà cổ phòng ngự, nói vậy vẫn là có thể chống đỡ đi xuống, tuy rằng. . . Sẽ chết đi rất nhiều người!"

Nếu như lực lượng đầy đủ, Phương Nguyên có lẽ sẽ lựa chọn cùng Đạm Đài gia người cùng nhau thám hiểm, nhưng lúc này, vẫn không do dự chút nào xoay người rời đi.

"Thế giới mới, ta đến rồi. . ."

Hắn xem hướng về trên bầu trời mặt trời, trong mắt loé ra một vệt tinh quang.

. . .

Quán Trần Công.

Quán Trần Công quán chủ Trần Tâm Bác, là giới kinh doanh nhân sĩ thành công, có người nói có vượt quá tám vị mấy thân gia, lại ở sự nghiệp cao nhất kỳ rút lui, ở nông thôn xây dựng công quán, mang theo người một nhà ẩn cư.

Lúc này, đã hơn năm mươi tuổi Trần Tâm Bác lại là một mặt thấp thỏm mà nhìn người trước mặt: "Mã trinh thám, tất cả liền xin nhờ ngươi!"

"Xin yên tâm! Trần tiên sinh!"

Bị gọi là Mã trinh thám, là một một nam nhân chừng ba mươi tuổi, ăn mặc áo Jacket, trên mặt mang kính mắt, có một loại khôn khéo khí chất: "Sự vụ của ta, chính là chuyên môn xử lý loại phiền toái này, có quan hệ sự kiện linh dị, giao cho ta ngươi có thể yên tâm!"

Ở bên cạnh hắn, một cái sáu tuổi lớn cô bé, ăn mặc đáng yêu trang phục công chúa, buộc hai cái tóc sừng dê, chính đang tại liếm hình tròn kẹo que, nghe vậy lại là lật một cái liếc mắt.

Đương nhiên, nàng loại vẻ mặt này, không có bị đối diện Trần Tâm Bác nhìn thấy, cho dù nhìn thấy, chỉ sợ cũng phải không để ý lắm.

Lúc này cầm lấy Mã trinh thám tay, liên tục lay động, thật giống như nhìn thấy cứu tinh: "Đương nhiên. . . Mã trinh thám đại danh của ngài, tệ nhân đã ở báo trên ngưỡng mộ đã lâu, chỉ cần có thể giải quyết nơi này dị thường, thù lao nhất định sẽ làm cho ngươi thoả mãn!"

"Mời nói trước nói trải qua đi, càng tỉ mỉ càng tốt!"

Mã trinh thám nhấc lên kính mắt.

"Được rồi, đó là từ một tháng trước bắt đầu, ta quán bên trong hạ nhân, liền nói nhìn thấy một cái áo trắng nữ nhân bóng người. . . Cái này ta đương nhiên không tin, nhưng đến gần nhất, nàng xuất hiện đến càng thêm nhiều lần, thậm chí tuần trước, ta tận mắt nhìn thấy nàng, mà cái kia hôm sau, ta một cái người hầu liền biến mất rồi, dù là báo cảnh sát cũng không tìm được. . ."

Trần Tâm Bác thở dài, dụi dụi con mắt: "Từ khi đó bắt đầu, công quán bên trong liền lòng người bàng hoàng, có chuyện ma quái nghe đồn. . . Ta cũng là không chịu nổi gánh nặng, mới tìm được ngươi sự vụ sở."

"Áo trắng ma nữ sao? Ta rõ ràng, cái kia mất tích hạ nhân, tên gọi là gì? Sau đó ta có thể nhìn nàng gian phòng sao?"

Mã trinh thám hồi đáp.

"Đương nhiên có thể!"

Trần Tâm Bác mặt hiện nổi lên ra sắc mặt vui mừng: "Đương nhiên, Mã trinh thám ngươi đường xa mà đến, xin mời trước tiên nghỉ ngơi thật tốt, sau khi ăn cơm trưa xong lại công tác đi!"

Chờ đến hắn lông mày hơi thả lỏng, chắp hai tay sau lưng rời đi sau khi .

Loảng xoảng!

Mã trinh thám đóng lại cửa lớn, trên mặt mang theo một tia hưng phấn vui vẻ: "Ha ha. . . Tiểu Linh, có nghe hay không? Chúng ta muốn phát tài! Ta liền nói sao, hiện ở thời đại này, không đánh quảng cáo, có ai sẽ chú ý ngươi a? Cái này Trần Tâm Bác, rõ ràng làm đuối lý chuyện, chính mình doạ chính mình, khà khà. . . Xem ta như thế nào để cho hắn xuất huyết nhiều một hồi!"

"Vâng vâng vâng. . ."

Cô bé dừng lại liếm kẹo que động tác, lại lật một cái liếc mắt: "Ngươi tìm người ở báo trên bịa đặt cố sự, chính là vì hấp dẫn loại này oan đại đầu đến!"

"Khà khà. . . Trên thế giới không có bản trinh thám phá không được vụ án!"

Mã trinh thám hào hùng vạn trượng, chỉ là một giây sau liền lộ ra nguyên hình, lấy lòng nhìn cô bé: ". . . Chỉ cần ngươi giúp ta! Tiểu Linh a. . . Ngươi nhất định phải giúp cha ngươi lần này a! Sau đó ta mỗi tháng lại cho ngươi thêm mười thanh kẹo que!"

"Ít nhất hai mươi cây!"

"Không được, ngươi muốn cân nhắc chúng ta sự vụ sở kinh phí a, mười lăm cây nhiều nhất!"

"thành giao!"

Mã Tiểu Linh con mắt cười thành trăng lưỡi liềm cùng thái dương, chỉ là sau một khắc, lại biến thành nghiêm nghị: "Bất quá cha, nơi này e sợ sẽ không đơn giản như vậy đây!"

Một cái tiểu cô nương bình thường, làm ra loại này trầm tư động tác, thực sự rất chọc người hoài nghi, nhưng biết nữ nhi chín sớm Mã trinh thám lại là không để ý lắm: "Làm sao không đơn giản, lẽ nào không phải có người ở phẫn quỷ dọa người sao?"

"Không phải. . . Ta hoài nghi, nơi này e sợ có chân chính 'Quỷ' đây!"

Mã Tiểu Linh trên mặt lóe qua một tia e ngại.

"Cái gì?"

Mã trinh thám hầu như nhảy lên, âm thanh một thoáng tăng cao tám độ, không ngừng mà chuyển vài vòng tròn: "Thiệt thòi thiệt thòi! Sớm biết thật sự có quỷ, ta hẳn là hỏi hẳn nhiều muốn điểm. . ."

"Hiện tại đổi ý, vẫn tới kịp sao?"

Mã Tiểu Linh bất đắc dĩ nhún vai một cái, đột nhiên, trước mắt phảng phất nhìn thấy một đạo lóe lên liền qua bóng trắng.

Đó là một người phụ nữ thân hình, tóc thật dài phía dưới, là một đôi con mắt đỏ ngầu.

"A!"

Nàng hét lên một tiếng, toàn bộ thân thể đều chộp vào Mã trinh thám trên đùi, thật giống một con koala.

"Làm sao?"

Mã trinh thám quay đầu, không thu hoạch được gì.

"Nơi này. . . Nơi này rất nguy hiểm! Chúng ta vẫn là rời đi đi!"

Mã Tiểu Linh trong tay tóm đến chặt chẽ.

"Không được, ta đã đáp ứng nhân gia, sự vụ sở bảng hiệu không thể nện ở đây!"

Mã trinh thám trên mặt mang theo ngượng nghịu: "Lại nói, nếu như không có cái này bút vào sổ, chúng ta sự vụ sở tiền thuê đều không giao ra được, lẽ nào tháng sau bắt đầu đầu đường xó chợ sao?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 506: Điều Tra

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 507: Cứu Viện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 508: Tẩy Trắng

"Đến! Một người uống một hớp!"

Phương Nguyên móc ra một cái thuốc thử, giao cho Mã Tiểu Linh cùng Mã trinh thám.

"Cái này là vừa nãy dược tề, người uống vào sau khi có thể ở quỷ trước mặt ẩn giấu thời gian nhất định, trực tiếp dùng đến tới nói cũng có nhẹ nhàng khu quỷ hiệu quả. . ."

"Phi phi, hôi thối chết rồi!"

Mã trinh thám nghe được còn có thứ đồ tốt này, vội vã tiếp nhận, uống một hớp, nhíu chặt lông mày.

Mã Tiểu Linh thấy vậy, có chuẩn bị, bóp mũi lại nhấp một miếng, khuôn mặt nhỏ cũng là trứu thành một đóa hoa cúc: "Thật là khó uống. . . Buồn nôn!"

"Thấy đủ a các ngươi! Nhanh đi cửa lớn!"

Phương Nguyên nhíu nhíu mày, hắn tuy rằng đã sớm chuẩn bị, yên lặng thu thập một chút hạt giống, bên người mang theo, nhưng rời đi quỷ viên loại kia hoàn cảnh sau khi, đến tột cùng còn có thể hay không thể trồng trọt thành công , liền ngay cả chính hắn cũng không có bao nhiêu tự tin, loại dược thủy này, đã là dùng một điểm ít một chút.

'Lúc này hai người bọn họ hấp dẫn chú ý vô hạn hạ xuống, ta chính là hiện trường duy nhất người sống.'

Hắn cố ý chậm lại bước chân, hai tay lâm bôi thuốc tề, tinh thần thời khắc nhìn quét bốn phía.

Chỉ là, từ từ mới vừa rồi một thoáng đánh lén sau khi, cái kia áo trắng ma nữ liền phảng phất hoàn toàn biến mất giống như, cũng không có xuất hiện.

"Vù vù. . . Rốt cục đến, cửa lớn, đi ra ngoài liền an toàn chứ?"

Mã gia phụ nữ thở hồng hộc chạy qua mặt cỏ, đi tới quán Trần Công phía ngoài xa nhất cửa sắt lớn.

"Không đúng, các ngươi chờ chút!"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe qua một tia màu vàng, bỗng nhiên vọt tới trước, đem hai người đột nhiên về phía sau lôi kéo.

Răng rắc!

Phía trước, nguyên bản mở ra cửa sắt đột nhiên hợp lại , hóa thành ma nữ. . . Miệng!

Lúc này áo trắng ma nữ, lại là trở nên cực kỳ lớn, vừa nãy mở ra miệng rộng, liền chờ ở nơi đó.

Mã Tiểu Linh hét lên một tiếng.

Nếu như bọn họ tiếp tục đi tới nói, nói không chắc liền trực tiếp chạy đến ma nữ dạ dày trong đi.

"Cút!"

Phương Nguyên vọt tới trước, đột nhiên ra quyền.

Thêm vào dược tề sau khi, lần này hắn cuối cùng cũng coi như đánh tới ma nữ bản thể.

Lạnh lẽo!

Một loại cực hạn băng hàn nhiệt độ, trong nháy mắt từ nắm đấm mặt ngoài lan tràn, chợt lại một thoáng hóa thành nóng rực.

Quỷ vật thực thể, mang đến cho hắn một cảm giác dường như đánh trúng một cái người sắt, không có cho đối phương mang đến tổn thương chút nào.

"Cho ta. . . Cút ngay!"

Phương Nguyên rít gào một tiếng, hai tay dùng sức, dĩ nhiên đem ma nữ thúc đẩy, tránh ra một cái khe.

"Chính là hiện tại. . . Chạy!"

Mã Tiểu Linh mang theo phụ thân, dọc theo khe hở chạy qua, rốt cục qua lại chân chính cửa lớn, đi tới ngoại giới.

Cái này thời điểm, phía đông ánh mặt trời chậm rãi bay lên, đại địa một mảnh vàng óng ánh.

Bọn họ lại quay đầu xem, quán Trần Công như trước nguy nga đứng sừng sững ở chỗ đó, nếu như không phải trên đất khắp nơi bừa bộn, tối hôm qua phát sinh tất cả, quả thực thật giống là ác mộng.

"Hô! Rốt cục trốn ra được."

Mã trinh thám sờ sờ chính mình hai phiết râu mép nhỏ, bỗng nhiên kêu rên lên: "Xong! Xong! Sự nghiệp của ta. . . Sự vụ của ta a. . . Toàn xong!"

"Cha. . . Hiện tại ngươi nên quan tâm chính là cái kia tiểu ca ca chứ?"

"Ta quản hắn đi chết a. . ."

Mã trinh thám hai dòng nước mắt lưng tròng: "Không đúng, hắn chết rồi càng

tốt hơn!"

"Đúng đấy, vậy ngươi là có thể thành công quỵt nợ!"

Phương Nguyên ở một bên xuất hiện, lạnh cười lạnh nói.

"A!"

Mã trinh thám một cái sau nhảy, tay phải sờ ở bên hông: "Ngươi đến cùng là người là quỷ?"

"Ta đương nhiên là người, nhưng nếu như ngươi dám quỵt nợ, cẩn thận ta để quỷ tìm đến ngươi nha!"

Phương Nguyên cười lạnh.

"Xong đời a, còn nói cái gì quỵt nợ, lần này toàn bộ quán Trần Công người đều chết rồi, chúng ta đều là kẻ tình nghi, nhất định sẽ bị bắt!"

Mã trinh thám quỳ trên mặt đất, hai tay ôm đầu.

"Sai rồi, là chỉ có ngươi sẽ bị bắt!"

Phương Nguyên làm ra một cái vẻ mặt đáng yêu: "Ai sẽ tin tưởng chúng ta hai cái tiểu hài tử có thể giết nhiều người như vậy?"

Chịu đến cái này đánh mạnh, Mã trinh thám cả người đều giống như muốn hóa đá.

"Tốt, tiểu ca ca, ngươi không phải còn cần cha giúp ngươi một chút sao? Lại cứu cứu hắn đi!"

Vẫn là Mã Tiểu Linh nhìn không được, tiến lên lôi kéo Phương Nguyên ống tay áo cầu xin.

"Cũng vậy. . . Dù sao ngươi vẫn có chút dùng."

Phương Nguyên sờ sờ cằm: "Ngươi cũng không cần trước tiên khóc thảm , làm cái này một cái trinh thám, ở trong bót cảnh sát khẳng định có quan hệ chứ? Ta lại cho ngươi một ít đồ, nhượng bọn họ đi gặp thấy cái kia quỷ, dĩ nhiên là biết ngươi nói tới là nói thật, đồng thời còn có thể nhân cơ hội khai hỏa sự vụ sở bảng hiệu."

"Tiểu huynh đệ, đa tạ ngươi!"

Hầu như là trong nháy mắt, Mã trinh thám liền một cái cá chép nhảy rơi xuống đất thức bái xuống, hai tay cầm lấy Phương Nguyên bàn tay, đột nhiên đung đưa.

"Ngươi cái này vô liêm sỉ dáng dấp, thực sự để ta rất có liên tưởng a. . . Tiểu Linh, cha ngươi đến cùng tên gọi là gì?"

"A, ba ba ta vừa ra đời lúc, tìm tới một cái người mù xem qua, nói hắn sau khi lớn lên nhất định sẽ là rất có văn tài người, vì lẽ đó liền gọi. . ."

"Mã Văn Tài! ?"

Phương Nguyên tiếng nói một thoáng nhấc lên cao quãng tám.

"Không đúng, là Mã Văn Thải a!"

. . .

Một tuần sau khi, Mã gia trinh thám sự vụ sở.

Phương Nguyên ăn mặc ô vuông áo sơmi, trên quần hai cái dây lưng vượt qua vai, phảng phất Tiểu đại nhân như thế ăn bữa sáng, thuận tiện ở xem báo hôm nay.

'Quán Trần Công kinh người quỷ giết án bị phá!'

'Phòng thị chính treo giải thưởng nhân sĩ chuyên nghiệp siêu độ!'

'Mã Văn Thải đại trinh thám độc nhất phỏng vấn riêng ta làm sao cùng ác quỷ đấu trí đấu dũng!'

Ở in chì văn tự phía trên, còn có một tấm Mã Văn Thải nửa người bức ảnh, cười đến rất giống cái nhị ngốc.

"Tiểu Linh a, cha ngươi thật sự không lên kính đây!"

Phương Nguyên nhổ nước bọt một câu, thả xuống báo, bắt đầu đối phó trên bàn rán trứng cùng bánh mì sữa bò.

"Xin lỗi a, cái kia đều là công lao của ngươi!"

Mã Tiểu Linh trên mặt mang theo áy náy.

"Không sao, ngược lại ta cũng không nghĩ ra danh, lại nói, một đứa bé làm được điểm ấy, có ai có thể tin?"

Phương Nguyên rất là không đáng kể.

Hắn hiện tại cần chính là thời gian trưởng thành, biết điều phát dục mới là vương đạo.

"coong coong. . . Đại trinh thám Mã Văn Thải tới rồi!"

Cửa phòng kéo ra, âu phục thẳng tắp Mã Văn Thải hăng hái đi vào phòng ăn, bày ra một cái tạo hình: "Thế nào? Có phải là rất đẹp trai?"

Hai tên tiểu quỷ nhất thời bãi lấy ra một bộ không nói gì vẻ mặt.

"Tốt!"

Mã Văn Thải phát hiện không ai để ý đến hắn, nhất thời phờ phạc mà rút ra một phần văn kiện, nịnh hót đặt tới Phương Nguyên trước mặt: "Tiểu huynh đệ, ngài thân phận chứng minh đã giải quyết, là cô nhi, bị ta thu dưỡng, tên là

Phương Nguyên!"

"Hừm, không sai!"

Phương Nguyên quét vài lần, hài lòng gật gù.

Hắn choáng váng mới chống Đạm Đài Diệt Minh tên tuổi tiếp tục rêu rao khắp nơi, lại nói cái tên đó cũng không quen, vẫn là khôi phục tên gọi mới tốt.

"Bắt đầu từ hôm nay, ta liền gia nhập các ngươi sự vụ sở!"

Phương Nguyên cười híp mắt nói: "Sau đó bình thường vụ án, các ngươi tiếp nhận, xử lý không được, lại giao cho ta giải quyết!"

"Vậy thì thật là quá tốt rồi!"

Mã Văn Thải gật đầu liên tục, lại ân cần làm vì Phương Nguyên xiên một khối thịt lợn muối: ". . . Cái kia, quán Trần Công đã bị liệt vào khu vực cấm , liên đới phụ cận giá đất đều là đại hạ a, chính đang tại triệu tập bốn phương cao nhân qua đi giải quyết cái kia Lệ quỷ, tiểu huynh đệ có hứng thú hay không?"

"Tạm thời không có!"

Phương Nguyên ung dung thong thả ăn thịt lợn muối, mọi cử động tràn ngập tao nhã hào phóng cảm giác , khiến cho Mã Văn Thải âm thầm hoài nghi hắn là một cái nào đó rời nhà trốn đi Đại thiếu gia.

"Xin khuyên ngươi một câu, nếu không muốn chết, liền không muốn lại đi quán Trần Công! Lần này là ngươi số may, gặp phải một con Địa Phược Linh, sẽ chỉ ở trong phạm vi nhất định giết người quỷ, nhưng nó không phải là không thể đi ra, chỉ là không nghĩ lướt qua giới hạn mà thôi, một khi chọc giận nó, khà khà. . ."

"Ta rõ ràng."

Mã Văn Thải một cái cả người giật mình, lại sờ sờ râu nhỏ, hơi nghi hoặc một chút: "Có quan hệ tên nữ quỷ đó thân phận thực sự, tựa hồ là cái kia mất tích người hầu gái Hạ Hà a, báo trên đem Trần gia gốc gác đều bới, tuy rằng cái kia Trần Tâm Bác là một cái rất tốt phụ thân, nhưng phương diện khác ham muốn, liền để người không dám khen tặng đây, cái kia quản gia Trần Bá cũng là đồng lõa! Lẽ nào là Hạ Hà nhẫn không chịu được, tự sát biến thành quỷ hồn báo thù? Không đúng a, thời gian này thứ tự trước sau hoàn toàn không đúng!"

"Nếu như có thể để ngươi suy luận rõ ràng, vậy thì không phải quỷ!"

Phương Nguyên lúc này ăn xong, dùng khăn ăn lau miệng: "Có lẽ cái kia quỷ là Hạ Hà, có lẽ không phải, cũng có lẽ chân chính Hạ Hà đã sớm chết, một cái nào đó quỷ ngụy trang thành nàng. .. Còn quỷ làm sao sinh ra, cái kia càng thêm giải thích không rõ , căn bản không theo đạo lý nào. Dựa theo ta suy đoán, có khả năng nhất, chính là cái kia Trần Tâm Bác làm cái gì chiêu hồn nghi thức, tạo thành tất cả căn nguyên, rước lấy thứ không sạch sẽ, lại vừa vặn đụng vào cái kia người hầu gái tự sát, liền cùng nàng oán niệm dung hợp, triệt để hóa thành Lệ quỷ!"

"Nói như vậy. . ."

Mã Tiểu Linh bỗng nhiên thân trên một cái giật mình: "Cái kia Trần tiên sinh cũng thật đáng thương đây. . . Nói không chắc, hắn là bị nữ nhi của hắn quỷ hồn giết chết. . ."

"Đã chết qua người, lại làm sao có khả năng phục sinh?"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng: "Ta ngược lại thật ra đối với hòa thượng kia khá là hứng thú, sau đó có thể tra tra phương diện này chuyện."

Cái này sự vụ sở diện tích không nhỏ, ngoại trừ phía trước chuyên môn văn phòng, phòng tiếp khách, phòng tài liệu ở ngoài, mặt sau chính là Mã gia phụ nữ trụ sở, còn có một cái nho nhỏ phòng tập thể hình.

"Không sai!"

Phương Nguyên nhìn chu vi huấn luyện khí tài, còn có trước mặt đống cát, hài lòng gật gật đầu: "Trước mắt kế hoạch, chính là ở hai mươi tuổi trước, đem tố chất thân thể tăng lên tới thế giới này hạn mức tối đa, lại thông qua sự vụ sở, tiếp xúc các loại quỷ hồn, tiến hành nghiên cứu thí nghiệm."

Quán Trần Công cái kia quỷ, sở dĩ ở lại nơi đó, cũng là làm cái này một cái mồi nhử cùng luyện cấp điểm.

Hiếm thấy có như thế một cái đồ vật, vẫn là Địa Phược Linh tính chất, Phương Nguyên đương nhiên không sẽ lập tức phong ấn, mà là ngày sau chậm rãi quan sát nghiên cứu.

Lại nói, còn có thể lấy nó tới kiểm tra võ công của chính mình tiến độ, thí nghiệm lấy võ công hoặc là Linh thuật đối phó Lệ quỷ khả năng.

Cuối cùng, phòng thị chính hoa hồng, cũng là một cái mồi nhử, nói không chắc liền có thể hấp dẫn đến cái khác người xua quỷ đến, có thể nói một lần đạt được nhiều việc.

"Tốt, bắt đầu đi!"

Phương Nguyên hai tay chậm rãi bắt đầu động tác, bắt đầu luyện tập Nhu thuật.

Đối với một cái năm tuổi hài đồng, rèn luyện cường độ đương nhiên không thể quá cao, phải từ từ tăng lên.

Mà chợt, còn muốn thí nghiệm Linh thuật ở thế giới này khả năng thực hiện.

Mỗi ngày còn muốn lưu ra một chút thời gian, thử nghiệm trồng trọt chính mình trong bóng tối chụp xuống hạt giống.

Sau đó sinh hoạt, tất nhiên sẽ phi thường phong phú đây.

"Lại là thế giới như vậy!"

Rèn luyện sau khi hoàn thành, Phương Nguyên đi tới bên cạnh cửa sổ, nhìn bên ngoài ngựa xe như nước cùng nhà cao tầng, trên mặt lộ ra nhớ lại nụ cười.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 509: Ảnh Chụp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 510: Quỷ Sát

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 511: Cầu Viện

"Dương Quang. . ."

Ngô Lộ còn muốn lại khuyên, đột nhiên, con ngươi co rụt lại.

Ở trên thang lầu mặt, một cái đốt thành cháy đen bàn tay, chậm rãi leo lên đi.

"Đi mau!"

Dương Quang một cái giật mình, đẩy Ngô Lộ một cái: "Chúng ta binh chia làm hai đường!"

Lúc này dù là bên ngoài ánh mặt trời, cũng không thể cho bọn họ bao nhiêu cảm giác an toàn.

"Đi thôi!"

Ngô Lộ bên trong đôi mắt rưng rưng, cùng Tu Văn nhanh chóng chạy đi.

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

Ngô Lộ nguyên bản chỉ là chạy chậm, sau đó liền biến thành chạy vội, bỗng nhiên dưới chân trượt đi, ngã xuống đất, nước mắt liền chảy ra: "Ta sẽ chết, ta không nghĩ giống như Bạch Linh a!"

"Yên tâm, Ngô Lộ, ta nhất định sẽ bảo vệ ngươi!"

Tu Văn kéo một cái bàn tay của nàng: "Đi!"

"Cảm tạ ngươi! Cảm tạ ngươi! Tu Văn "

Trong nháy mắt này, Ngô Lộ cảm giác Lục Hạ ở trong lòng mình bóng lưng đã dần dần đi xa, thay vào đó, là Tu Văn mỉm cười khuôn mặt.

"Sư phụ! Đỗ xe!"

Hai người chạy đến trên đường lớn, nhìn thấy phụ cận lỏng lỏng lẻo lẻo dòng người, Ngô Lộ một trái tim cảm giác sắp nhảy ra lồng ngực, vội vã vẫy tay ngăn lại một chiếc xe taxi.

"Hai vị đi nơi nào?"

"Đi. . . Mã gia thần quái sự vụ sở, cái kia Mã Văn Thải đại trinh thám nơi đó!"

Ngô Lộ thất kinh, lúc này bỗng nhiên nghĩ đến Dương Quang trước nói lời nói: "Cái kia trinh thám. . . Dương Quang nguyên bản liền chuẩn bị thuê hắn, hiện tại chúng ta đi tìm hắn, để cho hắn đi nhà trọ, đem Dương Quang cùng camera mang về."

"Mã gia sự vụ sở sao? Được!"

Tài xế một cước giẫm xuống van dầu, nhìn xe taxi nhanh chóng rời đi, Ngô Lộ cái này mới dài ra thở phào nhẹ nhõm.

. . .

Ở Mã gia sự vụ sở sinh hoạt khu vực, Phương Nguyên cố ý mở ra đến một cái nhà ấm, chuyên môn dùng để đào tạo quỷ viên trong mang ra đến vật chủng.

Lúc này Phương Nguyên, chính đang tại cho một gốc cây màu xanh hoa hướng dương tưới nước.

Đã hai mươi tuổi hắn, thân hình thon dài, khuôn mặt thanh tú, mang theo một loại ánh mặt trời khí chất, lúc này cầm vòi hoa sen phun nước, cho người một loại cảm giác yên lặng.

"Mặc dù có chút thốn hóa, nhưng cuối cùng cũng coi như ở thế giới hiện thực cũng bồi dưỡng thành công. . ."

Phương Nguyên nhìn bên cạnh tương tự nhỏ cà chua, chỉ là mặt ngoài mơ hồ còn có một khuôn mặt người mặt người cà chua, hài lòng gật gù, dù là có trồng trọt dị năng, muốn ở khác biệt trong hoàn cảnh đào tạo những thực vật này, độ khó vẫn là muốn vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

"Cũng may rốt cục thành công. . . Bảo lưu chúng nó tính trạng, đồng thời thay đổi ngoại hình, càng thêm thích ứng thế giới này, ít nhất sẽ không vừa nhìn liền hù chết người!"

Lúc này cái này chút cây, nhiều nhất tính có chút hình thù kỳ quái, cuối cùng cũng coi như không có đặc biệt làm người kinh sợ bộ phận , liền ngay cả Mã Tiểu Linh cùng Mã Văn Thải có lúc đều sẽ đánh bạo đi vào đánh giá một phen.

"Đáng tiếc. . . Thế giới này, đối với siêu phàm lực lượng có hạn mức tối đa, dù là ta, tăng lên tới người bình thường gấp mười lần sau khi, liền lại cũng không đáng kể!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng.

Loại này thuộc tính lan đều gặp phải áp chế tình huống, cũng là hắn phát hiện lớn một trong.

"Tử Nhãn thế giới dị thường, còn có thuộc tính lan áp chế, cùng với quỷ hồn xuất hiện, trên thực tế, nguyên nhân đều là mơ hồ tương đồng. . . Thế giới này, gặp phải Tâm Ma giới cao cấp hơn lực lượng xâm nhập! Ít nhất cũng là cùng cái kia cướp đoạt Mộng Sư con đường tồn ở một đẳng cấp!"

Cũng chỉ có như vậy tồn tại, mới có thể tạm thời áp chế thuộc tính lan năng lực.

"Thậm chí. . . Loại sức mạnh này bản chất, còn muốn tại Tâm Ma giới Mộng

nguyên lực bên trên! Chính là bởi vì duyên cớ này, quỷ hồn mới có không chết đặc tính! So với Ma linh còn khó có thể đối phó!"

"Loại kia dị biến căn nguyên, có lẽ theo ta mới vào thế giới lúc, bản thân nhìn thấy ảo giác có quan hệ!"

Phương Nguyên liếc mắt một cái chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên (Đạm Đài Diệt Minh)

Tinh: 10. 0(100)

Khí: 10. 0(100)

Thần: 10. 0(100)

Chức nghiệp: Người xua quỷ

Kỹ năng: Khu quỷ thuật (đỉnh cấp), chế dược học (đỉnh cấp), ưng trảo kỹ năng vật lộn (đỉnh cấp)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp một), Phong Linh Chi Thể (tầng một)

Phong Linh Chi Thể (tầng một): Thân thể của ngươi, là phong ấn ác quỷ lọ chứa, có thể đem tiếp xúc được quỷ hồn phong ấn tại trong cơ thể! Trước mắt kích hoạt một tầng, phong ấn ác quỷ số lượng: Một! Có thể lựa chọn thả ra!"

"Mười lăm năm ngủ đông, đổi lấy chính là những thu hoạch này."

Khu quỷ thuật cùng chế dược học, đều là Đạm Đài gia bí truyền, đỉnh cấp tầng thứ, đại diện cho cho dù sở trường phương diện này tộc lão, cũng chưa chắc có hắn cường.

Mà ưng trảo kỹ năng vật lộn, nhưng là Phương Nguyên đem chính mình

trước võ công kinh nghiệm, cùng thế giới này bản thổ kỹ năng vật lộn kết hợp lại, diễn sinh ra kỹ xảo.

Lấy hắn lúc này tầng thứ, lại thêm vào vượt qua người bình thường gấp mười lần thể chất, ra ngoài sau khi hoàn toàn có thể quần lót ở ngoài mặc, phẫn thành siêu nhân!

"Đáng tiếc, lúc này thực lực của ta, vẫn là nhiều nhất xua tan cấp thấp nhất quỷ, xem ra, nhất định phải tăng lên Phong Linh Chi Thể sao?"

Phương Nguyên thả xuống vòi hoa sen, sắc mặt có chút tối tăm.

Nói thực tế, dù là Mã Văn Thải thanh danh lan xa, lượng lớn người mộ danh mà đến, chân chính liên lụy Linh Dị loại, vẫn là số ít.

Mà khi Mã Tiểu Linh trưởng thành sau khi, có Âm Dương Nhãn thiên phú, cùng Phương Nguyên tiện tay giáo dục, nàng hoàn toàn có thể so sánh với một cái tinh anh người xua quỷ, cần Phương Nguyên ra tay số lần cực nhỏ, tổng cộng cũng là như vậy ba, bốn lần.

Nhưng chính là cái này mấy lần, đối Phương Nguyên trợ giúp rất lớn, rất nhiều đối với quỷ nghiên cứu cùng suy đoán, tư liệu đều là khi đó thu thập lên.

"Lấy linh thể hình thức xuất hiện quỷ, là cấp thấp nhất quỷ, có thể bị ta trực tiếp xua tan, đương nhiên, đây cũng không phải là triệt để tiêu diệt , bởi vì quỷ hồn bất diệt đặc tính, mấy chục năm, trên trăm năm sau, vẫn cứ sẽ một lần nữa ngưng tụ ra, cho dù như vậy, cũng nhất định phải ta toàn lực ứng phó, lại dùng lên Đạm Đài gia khu quỷ thuật cùng dược tề."

Phương Nguyên dựa theo chính mình quan sát, đem thế giới này quỷ chia làm linh, hung, quái, vô nhân bốn đẳng cấp!

Cái gọi là linh, chính là tầng thấp nhất quỷ, lấy linh thể hình thức xuất hiện cùng giết người, thậm chí sẽ không phân thân, còn có đủ loại hạn chế.

Hung cấp, liền muốn tiến thêm một bước, hoặc là có thể ẩn hình, hoặc là ủng có phân thân, hoặc là sửa chữa người khác trí nhớ, người bình thường gặp phải, chỉ có thể bị đùa chơi chết.

Quái cấp, đó là càng thêm nhân vật khủng bố, giết người phương thức thiên kỳ bách quái, hoang đường bất kham, hoặc là nghe được một cái tên, sẽ gặp phải nguyền rủa đột tử, hoặc là vặn vẹo thời không, nghịch chuyển nhân quả, ở trong giấc mộng giết người! Thậm chí giết chết người kia, còn làm hắn coi chính mình vẫn sống sót!

Nhưng cho dù Hung cấp cùng Quái cấp, quỷ hồn cùng nguyền rủa vẫn có căn nguyên, dù là cái này căn nguyên ở vào dị không gian, thậm chí không giống chiều không gian ở trong, nhưng chung quy tồn tại, thì có một tia giải quyết hi vọng!

Mà cuối cùng vô nhân, chính là thế giới này lớn nhất tuyệt vọng! Không cách nào giải trừ! Không thể thoát khỏi! Thậm chí , căn bản không tồn tại cái gì căn nguyên! Cũng sẽ không tồn ở biện pháp giải quyết! Đây là vượt qua một thế giới nguyền rủa!

Ở Phương Nguyên trong ký ức, chỉ có cái kia phiến nguyền rủa Đạm Đài gia mặt quỷ Thanh đồng cửa, có lẽ mới đạt đến cái này một đánh giá!

"Dù là bình thường nhất Linh cấp quỷ hồn nguyền rủa, người bình thường gặp phải cũng là rất khó có đường sống, liền người xua quỷ đều phải cẩn thận , còn Hung cấp, chính là Đạm Đài gia đều muốn như gặp đại địch đối xử, Quái cấp càng không cần phải nói, bất luận người nào đều muốn nhượng bộ lui binh. . ."

Cho tới vô nhân cấp bậc, liền Phương Nguyên đều không xác định có tồn tại hay không, chỉ là suy đoán bên trong cao nhất, nhưng khi nó chân chính xuất hiện lúc, đại biểu, chính là một thế giới tuyệt vọng!

"Dựa theo Đạm Đài gia phân chia, năm cái Đạm Đài gia Huyết duệ ở trong,

đại khái có thể có một người giác tỉnh năng lực, trở thành bình thường người xua quỷ, thực lực cực hạn chính là ứng đối Linh cấp quỷ hồn, mà Hung cấp nguyền rủa, nhất định phải tinh anh người xua quỷ liên thủ, thành bại còn khó có thể dự liệu, chỉ có chân chính đứng đầu người xua quỷ, mới dám khiêu chiến Quái cấp thần quái! Kết quả thường thường cũng là cửu tử nhất sinh!"

Phương Nguyên tự nhận thực lực bây giờ, đã vượt qua Đạm Đài gia tất cả thầy xua quỷ, nhưng muốn chân chính giải quyết cái kia phiến Thanh đồng cửa, tựa hồ còn hiểm không đủ.

"Quả nhiên. . . Vẫn là chỉ có tăng lên Phong Linh Chi Thể!"

Hắn thở dài một tiếng, biết đây là thế giới nguyên bản sắp xếp con đường, cũng là cuối cùng cứu rỗi hi vọng nơi!

"Hả?"

Lúc này, Phương Nguyên bỗng nhiên nhìn về phía văn phòng phương hướng: "Có phiền phức đồ vật, đi vào!"

. . .

Bên trong phòng làm việc, Mã Văn Thải chính đang tại tiếp đón Ngô Lộ cùng Tu Văn.

"Hai vị mời uống cà phê!"

Một cái đôi mắt sáng liếc nhìn, có một đôi chân dài to, tướng mạo luôn vui vẻ, vây quanh màu phấn hồng tạp dề thiếu nữ bưng hai ly cà phê đi vào, đặt ở trên khay trà, lại gõ gõ bàn làm việc: "Cha. . . Có người ủy nhiệm đến rồi!"

"Ừm. . ."

Phía sau bàn làm việc, Mã Văn Thải từ báo bên trong ngẩng đầu lên, lau miệng một bên nước miếng, lại ngáp một cái: "Là hai học sinh a, ta sớm nói cho

các ngươi, ta Mã Văn Thải là đại danh đỉnh đỉnh trinh thám, có thể không tiếp những kia bình thường vụ án!"

"Cha!"

Mã Tiểu Linh một cái thủ đao nện ở Mã Văn Thải trên đầu, chợt quay đầu, đối với hai người lộ ra khuôn mặt tươi cười: "Hai vị xin mời bỏ qua cho, ta là Mã Văn Thải trinh thám trợ lý, các ngươi có thể gọi ta Tiểu Linh, hiện tại. . . Để chúng ta bắt đầu đi!"

Nàng cởi tạp dề, bên trong chính là bạch lĩnh trang phục, cầm cái vở bắt đầu làm ghi chép.

"Các ngươi. . . Đến cùng có được hay không a?"

Ngô Lộ cái trán hiện ra mồ hôi lạnh, cái này Mã Văn Thải, thấy thế nào lên cùng cái kia Lưu Viễn thần côn như thế, đều là không đáng tin cậy a.

"Xin yên tâm, chúng ta là chuyên ngành, xin mời lơ là cha ta đi! Ở sự vụ sở bên trong, hắn là yếu nhất một cái."

Mã Tiểu Linh ngọt ngào cười nói.

Loảng xoảng!

Lúc này, Phương Nguyên đẩy ra cánh cửa: "Có khách tới cửa, tại sao không gọi ta đây?"

"Là đây, hai vị này khách nhân công bố chịu đến quỷ hồn dây dưa!"

Mã Tiểu Linh sắc mặt cũng biến thành trở nên nghiêm túc, mặt sau Mã Văn Thải trong nháy mắt cảm thấy thân lên một cái lạnh run.

Hắn nhưng là sâu sắc biết được Phương Nguyên thực lực, lúc này dĩ nhiên kinh động đến đối phương ra tay mức độ, nhất định là một cái ghê gớm đại sự.

"Lần này, chỉ sợ là chân chính quỷ hồn cùng nguyền rủa! Ta đang muốn đi gọi ngươi!"

Mã Tiểu Linh đem bức ảnh đưa cho Phương Nguyên.

"A. . ."

Phương Nguyên nhìn lướt qua, tiện tay vứt tại trên khay trà, nhếch lên hai chân.

"Ngươi. . ."

Ngô Lộ nguyên bản nhìn thấy Phương Nguyên dáng dấp, còn có chút chờ mong, lúc này liền hiện ra lửa giận: "Ngươi cái này thái độ gì?"

"Ai. . . Người bình thường không có phát hiện còn có thể thông cảm được, nhưng Tiểu Linh ngươi có Âm Dương Nhãn, lại cùng ta lâu như vậy, lẽ nào sẽ không có phát hiện sao?"

Phương Nguyên một mặt thất vọng dáng dấp.

"Phát hiện cái gì?"

Tiểu Linh nhìn bức ảnh, có chút ngờ vực.

"Trong hình. . . Nhiều hơn một người a!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 512: Căn Nguyên

"Hơn nhiều. . . Một người?"

Mã Tiểu Linh nghe vậy, lập tức một cách hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm ảnh chụp, lại móc ra một cái bình nhỏ, giọt vài giọt thuốc nước đi lên.

Xì xì!

Một tầng bạch khí bốc lên, lúc này, nàng mới ngơ ngác phát hiện, chân chính chụp ảnh chung, kỳ thực chỉ có bốn người!

Còn lại thứ năm 'Người', rõ ràng là một cái cả người đốt cháy khét, khuôn mặt dữ tợn —— ác quỷ!

"Vị trí này. . ."

Mã Tiểu Linh lập tức ngẩng đầu, trong tay thuốc thử tung đi ra ngoài: "Ngô tiểu thư, cẩn thận!"

Ngô Lộ vẻ mặt dại ra, nhìn trước mặt Tu Văn.

Lúc này, cái này nàng đã chậm rãi yêu nam tử, vẻ mặt lại là trở nên càng ngày càng thẫn thờ, thậm chí cả người đen nhánh , căn bản chính là một bộ bị đốt cháy khét thi thể!

"A!"

Rít lên một tiếng truyền ra, chợt hắc thi ngay khi ánh mắt của mọi người xuống biến mất không còn tăm tích.

"Tại sao. . . Tại sao là hắn. . ."

Ngô Lộ khóc không thành tiếng, đột nhiên, đầu óc một trận mơ hồ, chân chính trí nhớ hiện lên đi ra.

Không có sai! Lần kia đi nhà trọ thí chơi camera, chỉ có nàng cùng Lục Hạ, cùng với Dương Quang cùng Bạch Linh bốn người, hai đôi nam nữ, lại nhiều hơn ra một cái, nguyên bản thoạt nhìn thì có chút khó chịu.

Nhưng trước, các nàng dĩ nhiên không có một người hoài nghi!

Đó là bởi vì cái này quỷ, thình lình có thể lập trí nhớ, mạnh mẽ cho các nàng xuyên một cái 'Tu Văn' người thiết lập đi vào.

Lúc này suy nghĩ thêm, tấm kia gặp phải nguyền rủa ảnh chụp, vừa bắt đầu cũng là Tu Văn từ nhà trọ trong mang ra đến!

Thậm chí, đi tìm cái kia Lưu đại sư, cũng là đề nghị của Tu Văn! Bởi vì hắn biết đó là một tên lừa gạt , căn bản không làm nên chuyện gì, kết quả còn tạo thành Bạch Linh cái chết!

"Không. . . Không phải như vậy. . . Lúc trước Tu Văn rõ ràng cùng cái kia quỷ đồng thời từng xuất hiện. . ."

Ngô Lộ lắc đầu, cả người đều sắp tan vỡ.

"Rất đơn giản. . . Hoặc là cái kia với hắn cùng nhau xuất hiện quỷ, là hắn cố ý cho các ngươi xem ảo giác! Hoặc chính là hắn ủng có phân thân năng lực!"

Phương Nguyên sắc mặt chuyển thành nghiêm túc, trong con ngươi lóe qua một tia màu vàng.

Như vậy có thể phân thân quỷ, còn có thể bện trí nhớ, đùa bỡn nhân tâm, tuyệt đối đã vượt qua Linh cấp phạm trù, đạt đến Hung cấp!

Dù là chính quy người xua quỷ đối đầu, đều muốn cảnh giác vạn phần tồn tại!

"Hung cấp quỷ, tuy rằng có thể phân ra linh thể phân thân, nhưng chỉ cần không nắm lấy nó căn bản, liền căn bản không làm nên chuyện gì! So với quán Trần Công cái kia quỷ muốn khó đối phó có thêm!"

Phương Nguyên liếm môi một cái: "Bất quá vừa vặn. . . Loại này đẳng cấp quỷ, mới có để ta phong ấn giá trị!"

Hắn lúc này tu vị đã tăng lên tới thế giới này cho phép hạn mức tối đa, nếu muốn đối kháng càng thêm hung lệ nguyền rủa, nhất định phải tăng lên Phong Linh Chi Thể!

Cái này thể chất trải qua hắn tìm tòi, duy nhất tiến hóa nhu cầu, chính là các loại ác quỷ cùng nguyền rủa!

"Tại sao. . ."

Ngô Lộ hầu như là co quắp ngồi ở trên ghế salông gào khóc: "Tại sao. . . Muốn như vậy đùa bỡn chúng ta?"

Ở tao ngộ cái này liên tiếp đả kích cùng khủng bố sau khi, nàng dĩ nhiên đã đối với thế giới này triệt để tuyệt vọng.

"Khóc sướt mướt, giống kiểu gì?"

Phương Nguyên liếc nàng một chút: "Hiện tại chúng ta đến nói một chút, giải quyết cái này 'Quỷ' đánh đổi! Bởi vì nó đã đến thứ hai hình trình độ, lấy này ta cần thù lao rất cao!"

"Dù là tiền của ta, mạng của ta, ta tất cả, đều có thể cho ngươi!"

Ngô Lộ cả người run lên, lại cắn răng nói: "Chỉ cần ngươi có thể cho ta. . . Báo thù!"

"Giác ngộ như vậy. . . Tuyệt vọng người cuối cùng giãy dụa sao?"

Phương Nguyên đứng lên đến, nhún nhún vai: "Quên đi. . . Tâm ý của ngươi, ta cảm nhận được, còn lại liền giao cho ta đi!"

"Nữ nhi a!"

Lúc này, Mã trinh thám mới từ dại ra bên trong giật mình tỉnh lại, đột nhiên trốn ở Mã Tiểu Linh sau lưng: "Ngươi nhất định phải bảo vệ cha ngươi, đem cái kia dám xâm lấn chúng ta sự vụ sở quỷ đánh ra đi a!"

Phát tài rồi Mã Văn Thải, tự nhiên đem cái này sự vụ sở mua lại, triệt để biến thành chính mình sản nghiệp.

Nhưng nếu như sự vụ sở ngày sau biến thành một tràng quỷ trạch? Chuyện này quả là là đại tai nạn!

Của nặng hơn người Mã đại trinh thám, dù là chết rồi, cũng chết ở tiền trong mắt.

". . ."

Mã Tiểu Linh lật một cái liếc mắt, cầm trên tay một chi dược tề ống nghiệm, cảnh giác nhìn chằm chằm chu vi.

Cái này ác quỷ dĩ nhiên vừa bắt đầu liền nàng Âm Dương Nhãn đều có thể giấu diếm được, thậm chí lúc này biến mất sau khi, liền nàng cũng phát hiện không được chút nào tung tích , khiến cho nàng cảm giác được lớn lao nguy hiểm.

"Chân chính Hung quỷ, cũng không cần hiện hình mới có thể giết người, ở ẩn hình bên trong, là có thể lặng yên không một tiếng động đưa người vào chỗ chết. . . Nhân loại, đang đối mặt quỷ hồn trên, chỉ có nhất là triệt để tuyệt vọng, nhưng trong này, không bao gồm ta!"

Phương Nguyên vòng quanh văn phòng đi rồi vài vòng, trong con ngươi ánh vàng rừng rực, giống như ngọn lửa.

Vèo!

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền đến Ngô Lộ sau lưng, một quyền vung ra: "Thiên Ưng quyền!"

Líu lo!

Kình phong mãnh liệt gào thét, ra quyền ở trong, Phương Nguyên toàn thân khớp xương cùng nhau nổ vang, máu tươi giống như trường giang đại hà giống như lưu động, cả người liền giống như một trái cầu lửa lớn, rừng rực nhiệt độ truyền ra , khiến cho toàn bộ văn phòng cũng như cùng bỗng nhiên đi tới lò lửa bên trong như thế.

Dù là không cách nào khôi phục Chân Thánh tu vị, nhưng Phương Nguyên lúc này võ đạo quyền ý, cũng có mấy phần Chân Thánh ý chí mô hình.

Ầm!

Muộn hưởng truyền lại, một cái 'Đồ vật' từ Ngô Lộ sau lưng bị đập ra, trước ba người này dĩ nhiên đều không có một chút nào phát hiện.

"Chính là nó!"

Ở quỷ hồn bị Phương Nguyên một quyền đập trúng đồng thời, Mã Tiểu Linh rốt cục bắt lấy trong hư không cái kia một vệt bóng người, đột nhiên tung ra dược tề: "Hiện hình!"

Một bộ tiêu thi hiện lên đi ra, rõ ràng là Ngô Lộ mấy người ở nhà trọ trong nhìn thấy ác quỷ hình tượng, trên đất leo lên.

"A!"

Mã Văn Thải cùng Ngô Lộ cùng nhau kêu sợ hãi.

Mà ở tại bọn hắn ngơ ngác trong ánh mắt, Phương Nguyên một cái bước xa tiến lên, giống như có hàng vạn con ngựa chạy chồm, chân trước mạnh mẽ giẫm xuống, trúng ngay tiêu thi đầu.

Ầm!

Màu đen đầu nổ tung, tiêu thi một thoáng biến mất không còn tăm tích.

"Giết chết?"

Mã Tiểu Linh ngây ngốc nhìn tình cảnh này.

Đây cũng là liền nàng đều cảm thấy khiếp đảm cực kỳ, tính mạng khó bảo toàn quỷ hồn, lại bị Phương Nguyên một cước giẫm tan nát?

Tuy rằng nàng biết Phương Nguyên rất mạnh, nhưng chưa từng có tưởng tượng qua, đối phương dĩ nhiên cường đại đến mức độ này!

"Không. . . Còn chưa đủ!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, thân hình lóe lên, lại đi tới một mặt vách tường trước mặt, một chưởng đẩy ra.

"Ồ! Không! Ta văn hoá phục hưng thời kỳ tranh sơn dầu!"

Ở Mã Văn Thải trong tiếng kêu thảm, cả mặt vách tường kể cả tranh sơn dầu phảng phất dòng cát như thế , hóa thành bột mịn, trong đó vừa nãy biến mất tiêu thi lần thứ hai hiện lên, lại bị một chưởng đánh nổ, biến mất không còn tăm tích.

"Phẫn nộ sao? Oán hận sao? Cho thế giới này mang đến tuyệt vọng ngươi, lại là cái đồ vật như thế nào đây?"

Sự vụ sở bên trong, Phương Nguyên thân hóa ảo ảnh, luôn có thể đuổi đến

xuống mấy lần Lệ quỷ xuất hiện địa phương, chợt thô bạo dùng nắm đấm đem Lệ quỷ miễn cưỡng đánh nổ.

Mà Mã Tiểu Linh ba người, nhìn Phương Nguyên ở nơi đó hoa thức treo lên đánh quỷ hồn tình cảnh, sắc mặt cũng đã dại ra.

"Loại này quỷ hồn phân thân, muốn ngưng tụ cũng là cần thời gian. . ."

Phương Nguyên cảm giác đến mười phân rõ ràng, từ khi hắn lần thứ nhất đánh nổ cái kia quỷ hồn sau khi, đối phương mỗi một lần hội tụ, đều cơ hồ cần gấp bội thời gian, lần gần đây nhất, đã là hai mười phút trước.

"Ta nhìn lầm, ngươi không có tuyệt vọng, không có tình cảm, có, chỉ là một đoàn vặn vẹo thôi!"

Hắn một cái bay nhào, đi tới sự vụ sở cửa lớn phương hướng, hai tay một trảo, đem màu đen tiêu thi bóp cổ nắm lên: "Tiêu tan đi!"

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Cái này Lệ quỷ phân thân, thình lình bị hắn từ bên trong chia ra làm hai, xé thành hai mảnh!

Mã Tiểu Linh cả người một cái giật mình, cảm giác chu vi quanh quẩn loại kia lạnh lẽo cùng cảm giác sợ hãi, đột nhiên biến mất.

"Tốt!"

Phương Nguyên vỗ tay, đi tới dại ra Ngô Lộ trước mặt: "Hiện tại chúng ta có một chút thời gian, mang ta đi cái kia nhà trọ! Giải quyết tất cả những thứ này căn nguyên!"

"Được. . . Tốt!"

Ngô Lộ nhìn Phương Nguyên, liền phảng phất ở xem một cái Thần Chi.

Ở nàng triệt để tuyệt vọng thời khắc, được đến loại này cứu rỗi, quả thực có thể sản sinh cuồng nhiệt tín ngưỡng, biến thành một cái cuồng tín đồ: "Cảm tạ ngươi! Cảm tạ ngươi, đại sư!"

"Cùng với nói những thứ này, còn không bằng nhanh lên một chút lên đường, căn cứ trước ngươi từng nói, ngươi còn có một người đồng bạn, đi chỗ đó cái nhà trọ chứ?"

Phương Nguyên liếc nàng một chút.

Trước nói đánh đổi, bất quá là thuận miệng chuyện cười thôi.

Đối với Phương Nguyên mà nói, cái này Hung cấp Lệ quỷ căn nguyên, hay là còn có bộ kia khả năng không sai máy ảnh, mới là lần này chân chính thù lao!

"Đúng rồi, còn có Dương Quang!"

Ngô Lộ mặt hiện nổi lên ra kịch liệt bất an vẻ.

. . .

Cùng lúc đó, nhà trọ ở ngoài.

Mặc dù đã quyết định, không tiếc song song cùng chết cũng phải hủy diệt camera.

Nhưng càng đến gần cái kia nhà trọ, Dương Quang liền cảm giác trên người lạnh lẽo càng thêm dày đặc, ở cái kia cỗ nhiệt huyết cấp lên đầu trạng thái biến mất sau khi, nguyên bản tích trữ lên sợ hãi, càng là giống như vỡ đê giống như bạo phát.

Rốt cục, cái kia tràng phá nhà trọ cũ thấy ở xa xa.

"Bạch Linh. . ."

Dương Quang cắn răng một cái, bước vào nhà trọ trong.

Ở âm u trong hoàn cảnh, hắn bắp thịt cả người căng thẳng, máu tươi tuôn ra, hàm răng bắt đầu không thể nén xuống run lên lên.

Gần rồi! Càng gần rồi!

Ở càng ngày càng tới gần ngày đó vứt bỏ máy ảnh gian phòng đồng thời, trí nhớ phong ấn cũng đột nhiên được cởi ra.

"Tu Văn. . . Không đúng, căn bản cũng không có Tu Văn người này!"

Dương Quang hầu như muốn choáng váng ngã xuống đất: "Hắn là. . . Quỷ! Nhưng vẫn giấu ở chúng ta chu vi, cũng là hắn giết Bạch Linh?"

Loại này đột nhiên tới đả kích , khiến cho hắn nước mắt một thoáng tràn ngập viền mắt.

"Ngô Lộ! Ngô Lộ rất nguy hiểm!"

Làm cái này cái kế tiếp ảnh chụp chỉ định sắp chết người, lại cùng quỷ chờ cùng nhau, sinh mệnh quả thực thật giống ở đi trên dây.

"Hiện tại chính là cơ hội! Phá huỷ camera, còn có thể cứu Ngô Lộ!"

Nếu xác định quỷ ở Ngô Lộ bên người, Dương Quang bỗng nhiên sinh ra một luồng dũng khí, nhanh chóng xông vào gian phòng.

Bọn họ chụp ảnh chung địa phương, trang hoàng vẫn là cùng trước như thế, camera cẩn thận mà đặt tại trên giá.

"Chính là nó!"

Dương Quang nhìn lướt qua chu vi, một cái bước xa tiến lên, nắm lấy camera, mạnh mẽ hướng về trên tường đập một cái!

Ầm!

Camera chia năm xẻ bảy, lượng lớn linh kiện bay vụt, trên vách tường cũng bị đập ra một vết nứt.

"Chỉ đơn giản như vậy?"

Dễ dàng như thế, lại khiến Dương Quang có chút không dám tin tưởng.

"Bất kể nói thế nào, camera bị hủy, ảnh chụp nguyền rủa, cũng có thể tiêu trừ chứ?"

Hắn đang muốn bước đi rời đi, chu vi lại là bỗng nhiên truyền ra một tiếng vang giòn.

Dương Quang bước chân dừng lại, cứng đờ quay đầu, hắn nhìn thấy. . . Cái kia mặt bị đập ra một cái lỗ thủng, trước gánh chịu bốn người chụp ảnh bối cảnh vách tường, bỗng nhiên một thoáng vỡ vụn, lộ ra một bộ thi thể nám đen!

Chân chính nguyền rủa căn nguyên, căn bản liền không phải là bộ kia bình thường máy ảnh, mà là. . . cái này vách tường!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 513: Phong Ấn

Hung cấp quỷ hồn, có thể phân thân.

Trước bị Phương Nguyên đánh nổ, bất quá một cái phân hồn mà thôi.

Mà lúc này, cái này vỡ vụn vách tường ẩn giấu 'Chân tướng', mới là tất cả căn nguyên!

"A!"

Dương Quang hét lên một tiếng, quay đầu liền chạy.

Hừng hực!

Bốn phía cảnh tượng trong nháy mắt biến ảo, dĩ nhiên đi tới một chỗ hiện trường hỏa hoạn.

Vẫn là cái kia nhà trọ, nhưng trang hoàng đều rất mới, rừng rực ngọn lửa chung quanh lan tràn, càng ở lối đi ra bày xuống tầng tầng liệt diễm.

Kịch liệt nhiệt độ còn có hỏa độc, một thoáng từ miệng mũi bên trong nhảy vào lá phổi , khiến cho Dương Quang sắc mặt thống khổ, vội vã nằm sấp trên mặt đất leo lên.

"Đây là. . . Cái này tràng nhà trọ đã từng trải qua hỏa hoạn? Tại sao thi thể sẽ giấu ở bên trong vách tường? Lẽ nào là khai phá thương vì ổn định giá đất, cố ý giấu giấu diếm người chết chân tướng?"

Dương Quang bưng miệng mũi, ở liệt diễm vây quét bên trong hoảng không

chọn đường, đầu óc lại là càng ngày càng rõ ràng lên.

Nhà trọ nguyên bản chính là cho thuê cho người ngoại địa sử dụng, loại kia ngoại lai người làm công thế đơn sức bạc, lại không có bao nhiêu nhân mạch, thậm chí không có công việc ổn định, một khi biến mất, thậm chí chết rồi, cũng sẽ không có người ghi nhớ!

Từ các loại dấu hiệu nhìn lên, đây chính là giải thích hợp lý nhất.

"Dù là suy luận ra những thứ này, thì có ích lợi gì a?"

Dương Quang nhìn chu vi ngọn lửa, quả thực liền lông mày đều muốn cháy đen bóc ra.

"Mẹ. . ."

"Cứu ta. . ."

. . .

Bên tai, đủ loại la lên truyền đến, rất nhiều liệt diễm bên trong bóng người giãy dụa, càng là khiến Dương Quang không rét mà run: "Không đúng. . . Lần này hỏa hoạn, khả năng chết rồi không ngừng một người!"

Chỉ là, dù là biết điểm ấy, hắn cũng là không thể ra sức.

"Cửa sổ. . . Cửa lớn không ra được, chỉ có thể tìm cửa sổ!"

Tuy rằng không biết tại sao, chính mình một thoáng bị ném vào cái này nhà trọ hiện trường hỏa hoạn, nhưng Dương Quang lúc này trong lòng chỉ có một ý nghĩ, chính là phải sống sót!

Hắn hoảng không chọn đường, dùng thấm ướt quần áo bịt lại miệng mũi, nỗ lực tìm kiếm đường sống.

Kịch độc khói đặc cùng liệt diễm nhiệt độ, càng là giờ nào khắc nào cũng đang trùng kích hắn ý thức.

Rốt cục, ở leo lên, một cánh cửa sổ xuất hiện ở Dương Quang trước mắt.

"Quá tốt rồi!"

Hắn tiến lên, liều mạng đánh cửa sổ, lại phát hiện đã bị khóa kín.

"Gặp quỷ!"

Sau lưng, các loại gào khóc tựa hồ trở nên càng ngày càng gần.

Dương Quang dùng vải bao lấy đầu, đột nhiên hướng về trên cửa sổ đánh tới.

Ầm!

Hắn nguyên bản chính là kiện tướng thể dục thể thao, lần này triệt để đem cửa sổ va nát, cả người đều lăn ra ngoài nhà trọ.

"A!"

Hắn kêu thảm một tiếng, rút ra trên cánh tay bể kính, lại đưa mắt nhìn quanh.

Nguyên bản liệt diễm không biết lúc nào đã biến mất không còn tăm tích, phảng phất vừa nãy chính mình tất cả những gì chứng kiến, chẳng qua là ảo giác mà thôi.

"Ta sống sót!"

Dương Quang nhìn nhà trọ, không khỏi một cái giật mình, xoay người nhanh chân chạy đi: "Cái kia bộ máy ảnh , căn bản không có cái gì thần quái năng lực, chân chính hại chúng ta, là cái này nhà trọ, ở trong bị đốt chết oan hồn!"

Lần này thu được trọng yếu tình báo, có lẽ chỉ cần dọc theo cái này manh mối truy tra được, là có thể chân chính thoát khỏi nguyền rủa, tỷ như để năm đó làm

ác người trả giá thật lớn!

"Chỉ là. . . Trên người ta tại sao nặng như vậy?"

Dương Quang thình lình nhớ lại vừa nãy ở đám cháy ở trong, chính mình leo lên lúc, thật giống có món đồ gì, bám vào sau lưng của chính mình!

Hắn cả người một cái giật mình, quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một tấm cháy đen khuôn mặt.

"A!"

Dương Quang điên cuồng mà kêu thảm thiết lên, đợi đến phục hồi tinh thần lại lúc, lại phát hiện chính mình đã bị phong ấn tại một vùng tăm tối ở trong.

Bên ngoài, xây gạch đá âm thanh truyền đến, còn có nhỏ bé nói chuyện:

"Đổng sự, như vậy không tốt sao? Đem người chết thi thể giấu ở trong vách tường. . . Quá tổn âm đức. . ."

"Ngươi biết lần này hỏa hoạn, công ty đối mặt bao nhiêu tổn thất sao? Chỉ là bên ngoài những kia gặp nạn gia thuộc cũng không đủ bồi, lại nơi nào còn có công phu nơi để ý đến bọn họ?"

"Nhưng là. . . Sở cảnh sát phương diện. . ."

"Ngược lại đều là một đám xa xứ chết còn lại loại, trực tiếp xử lý cũng không có cái gì. Ngươi yên tâm, báo cùng phương diện khác đều gặp phải thu mua cùng chuẩn bị, sẽ không công bố chân thực tử vong nhân số!"

. . .

"Nơi này là. . . Bị chôn xác vách tường?"

Dương Quang nghĩ muốn giãy dụa, nhưng hắn quanh người mỗi một tấc

không gian, đều bị bóng tối cùng ximăng lấp kín , khiến cho hắn căn bản nhúc nhích không được chút nào.

Thậm chí, cảm giác nghẹn thở, trong nháy mắt lan tràn toàn thân.

"Không muốn a. . . Ta còn sống sót! Không muốn sống chôn ta!"

Hắn nỗ lực nghĩ gọi , nhưng đáng tiếc căn bản không nói ra được nửa cái chữ.

Rốt cục, Dương Quang mắt tối sầm lại, rơi vào triệt để trong bóng tối. . .

. . .

"Dương Quang. . . Đã chết qua!"

Lúc này, Phương Nguyên cùng Ngô Lộ, cũng tới đến nhà trọ bên trong.

Bọn họ đi tới gian phòng kia, liền phát hiện máy ảnh hài cốt, còn có cái kia mặt đã tổn hại vách tường, phía trên thình lình có một cái hình người ao hãm!

"Loại này Hung quỷ linh thể phân thân, bất luận giải quyết bao nhiêu đều vô dụng, nhất định phải phong ấn nó chân chính căn nguyên. . ."

Phương Nguyên đưa tay phải ra, chạm tới hố động ở trong, một loại cảm giác thiêu đốt nhất thời truyền đến.

"Đã từng là. . . Căn nguyên nơi sao?"

Hắn nhìn một chút chu vi, không gian trong nháy mắt biến ảo, lại hóa thành một mảnh liệt diễm biển lửa, kịch độc sương khói tùy ý lan tràn.

"A!"

Ngô Lộ thấy vậy, lập tức phát ra rít lên một tiếng.

"Không cần sợ, chúng ta chỉ là bị kéo vào một cái linh dị không gian mà thôi. . ."

Phương Nguyên trên mặt lộ ra một tiếng cười gằn.

Nếu như cái này 'Quỷ' ẩn giấu bổn nguyên, chỉ là phái ra phân thân, cái kia còn có chút phiền phức, chỉ là muốn định vị bổn nguyên nơi dị không gian cũng không biết phải hao phí bao nhiêu công phu.

Nhưng lúc này, nó cố ý đem nhóm người mình kéo vào, lại là tự tìm đường chết.

Nha, không đúng, quỷ hồn vốn là đã chết qua, tự nhiên cũng không có cái gì tử lộ lời hay.

"Khục khục. . . Ta biết. . . Chết ở chỗ này sao?"

Lúc này, Ngô Lộ đã thống khổ che ngực, ngã ngồi trên mặt đất.

Ở linh dị không gian bên trong, như vậy ngọn lửa, lại là chân chính liệt diễm, thậm chí bị khói độc hun chết, cũng là chân chính chết rồi!

Bỗng nhiên, ở liệt diễm bên trong, từng bộ từng bộ thi thể nám đen hiện lên, có lớn có nhỏ, nhưng đều là trong con ngươi tràn ngập oán độc, hướng về bọn họ bao vây mà tới.

"Vô số chết vào hỏa hoạn oán linh vặn vẹo hợp nhất, mới đản sinh ra nguyền rủa sao?"

Phương Nguyên gật gù, trên người bỗng nhiên hiện ra một luồng hơi lạnh.

Phảng phất có thể đem người tâm linh đông lại cực hàn lĩnh vực không ngừng lan tràn, trong khoảnh khắc liền bao vây toàn bộ gian nhà.

Nguyên bản liệt diễm, độc hỏa, ở trong nháy mắt biến mất không còn tăm

tích, liền khói xanh đều không có vài sợi.

Thậm chí, dù là những kia liệt diễm bên trong quỷ hồn, cũng giống như gặp phải cái gì kinh hãi giống như, trong nháy mắt biến mất.

"Thật là lợi hại!"

Ngô Lộ kinh ngạc đứng lên đến, nhìn lúc này Phương Nguyên, lại đồng dạng thân trên một cái giật mình, cảm giác được rất lớn sợ hãi.

"Rất sợ ta sao?"

Phương Nguyên liếc nàng một chút, lại nhìn mình thuộc tính lan.

Ở Phong Linh Chi Thể phù hiệu sau, một cái trạng thái nhất thời hiện lên đi ra: Phong Linh Chi Thể

"Đem quỷ hồn hoàn toàn thả ra, nó vô cùng có khả năng mất khống chế, trực tiếp đối phó ta, mà bộ phận thả ra, chính là mở ra một chút phong ấn, mượn dùng quỷ hồn lực lượng, hoặc là sử dụng quỷ hồn năng lực! Rất có một loại người trụ lực ký thị cảm a."

Phương Nguyên cảm nhận được thân thể bên trong, một luồng băng hàn lực lượng không ngừng toả ra, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Cái kỹ xảo này, cũng là hắn trong những năm này tìm tòi ra đến.

Dựa theo tính cách của hắn, nếu không là đối với Phong Linh Chi Thể nghiên cứu đã đến cực sâu mức độ, cũng sẽ không mạo muội tăng lên năng lực của nó.

"Lấy nhân loại thân thể, sử dụng quỷ hồn lực lượng, vẫn có hung hiểm! Không chỉ cần muốn đối phó quỷ hồn đoạt xá, mấu chốt nhất vẫn là tự thân khả năng bị thương tổn. . . Nhưng lúc này lấy thân thể của ta tố chất, đã không phải là loài người cực hạn, mà là thế giới này cực hạn! Nếu như trình độ như thế này đều còn có thể bị thương tổn, cái kia thế giới kia cuối cùng chế tạo ra cứu tinh,

cũng chính là trò cười!"

Ngô Lộ đương nhiên không biết Phương Nguyên trong lòng cái này rất nhiều ý nghĩ.

Nhưng nàng sốt sắng mà nhìn Phương Nguyên , bởi vì lúc này thanh niên, da thịt một thoáng chuyển thành tái nhợt, trên mặt che kín màu xanh tím, hai con mắt cũng triệt để hóa thành kim đồng.

Chỉ là nhìn quét một chút, đều làm người từ đáy lòng cảm nhận được ý lạnh thấu xương, liền dường như. . . Một cái chân chính 'Quỷ'.

"Nhìn thấy ngươi!"

Lúc này, Phương Nguyên trên mặt lại là lộ ra một nụ cười.

Mượn trong cơ thể phong ấn đầu kia ác quỷ lực lượng, hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh, rốt cục xuyên thấu linh dị không gian, nhìn thấy cái kia nguyên nơi.

"Quét hình. . . Định vị. . . Đón lấy chính là. . . Bắt giữ!"

Thân hình hắn một thoáng hóa thành hư ảo, hai đôi tay đồng dạng trở nên một mảnh xanh tím cứng ngắc, dường như đông giết thi thể giống như, đưa vào giữa hư không.

Ở cái này linh dị không gian nơi sâu xa.

Một cái không cách nào truyền lời, không cách nào miêu tả, một cái không tên tồn tại, bị hắn tóm chặt lấy!

Dù là người xua quỷ, cũng chỉ có thể đối phó bình thường linh thể!

Nhưng lúc này, Phương Nguyên lại là nắm lấy cái này Hung quỷ. . . Căn nguyên!

"Đi ra cho ta đi!"

Phương Nguyên khẽ quát một tiếng.

Còn bên cạnh Ngô Lộ nhưng là mở to hai mắt, nhìn một bộ đen nhánh tiêu thi, bị Phương Nguyên từ trong hư không 'Kéo' đi ra.

Dù là chỉ là nhìn một chút, đều làm nàng có hai mắt đâm nhói cảm giác, từ trong đáy lòng tỏa ra sợ hãi.

Chân chính căn nguyên, không cách nào truyền lời, cũng không có cố định hình dạng.

Nhưng hiển lộ người trước sau khi, dĩ nhiên là chuyển thành nhân loại đáy lòng dễ dàng nhất tiếp thu hình tượng.

"Phong ấn!"

Ở Phương Nguyên ngực, một cái vòng xoáy màu bạc hiện lên, một chút đem thi thể nám đen nuốt vào.

Con này Hung quỷ đương nhiên đang không ngừng giãy dụa , nhưng đáng tiếc ở Phương Nguyên thẫn thờ vẻ mặt, thể hình càng ngày càng nhỏ, cuối cùng vẫn là hóa thành một viên điểm đen nhỏ, triệt để ở vòng xoáy bên trong biến mất không thấy.

"A. . ."

Phương Nguyên rên lên một tiếng, đem tất cả quỷ hồn triệt để phong ấn, khôi phục người bình thường dáng dấp.

Lúc này, không gian chung quanh nhanh chóng chuyển biến, lại trở về trong thế giới hiện thực dáng vẻ.

Ở phong ấn 'Căn nguyên' sau khi, quanh quẩn ở nhà trọ bên trong vách tường

nguyền rủa, rốt cục chân chân chính chính biến mất không thấy!

Phương Nguyên liếc mắt một cái chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 15. 0

Khí: 15. 0

Thần: 15. 0

Chức nghiệp: Người xua quỷ

Kỹ năng: Khu quỷ thuật, chế dược học, ưng trảo kỹ năng vật lộn

Sở trường: Y thuật, Trồng Trọt thuật, Hỏa Nhãn Kim Tinh, Phong Linh Chi Thể

Phong Linh Chi Thể: Thân thể của ngươi, là phong ấn ác quỷ lọ chứa, có thể đem tiếp xúc được quỷ hồn phong ấn tại trong cơ thể! Trước mắt kích hoạt tầng hai, phong ấn ác quỷ số lượng: Hai! Có thể lựa chọn thả ra!"

"Phong ấn quỷ hồn, lại kéo tự thân thuộc tính đột phá cực hạn sao?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc: "Không hổ là Thiên mệnh chi tử, không cách nào dùng lẽ thường hạn định tồn tại!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 514: Hai Người

"Đáng tiếc. . . Không phải cái gì quỷ đều có tư cách bị ta phong ấn!"

Phương Nguyên nghĩ đến quán Trần Công cái kia quỷ.

Gần nhất những năm này liền làm chính mình bia ngắm, thành luyện quyền đối tượng, tựa hồ là lần trước bị đánh chết quá thảm, đã đến mấy năm đều không có trở ra quấy phá.

"Đương nhiên, sớm những thứ này tích lũy, cũng không phải là không có lợi."

Phương Nguyên nhìn bên cạnh Ngô Lộ, trong con ngươi lóe qua một tia quỷ dị ánh sáng: "Thả ra!"

Ngô Lộ bỗng nhiên lui về phía sau lùi lại.

Ở trong mắt nàng, sáu đạo phảng phất bỏng giống như vết tích, song song ở Phương Nguyên hai bên trên gương mặt, một đôi mắt nhất thời đã biến thành đỏ như màu máu.

"Này con Hung quỷ năng lực. . . Dùng rất tốt!"

Ở hào quang màu đỏ phía dưới, Ngô Lộ vẻ mặt nhất thời hoang mang lên.

"Có thể lẻn vào nhân tâm, bóp méo trí nhớ năng lực. . . Đúng là cùng Mộng Sư có chút tương tự!"

Phương Nguyên lúc này liền thả ra bộ phận đến từ cái này nhà trọ Hung quỷ

năng lực.

"Ngươi hiện tại, về đi trường học, đem hết thảy đều quên đi!"

Thao túng trí nhớ thủ pháp, hắn cũng là quen thuộc trôi chảy, trực tiếp bóp méo lên Ngô Lộ trí nhớ: "Dương Quang ba người bọn hắn đều là chết vào sự cố!"

"Bọn họ. . . Chết vào sự cố!"

Ngô Lộ lẩm bẩm, sắc mặt trở nên mê ly lên, xoay người phảng phất xác chết di động giống như rời đi nhà trọ.

"Lại giữ lại những ký ức này, đối với nàng đối với ta cũng không tốt. . . Ai, ta còn thực sự là một cái thiện tâm người đâu!"

Phương Nguyên sờ sờ cằm: "Thế nhưng. . . Cái kia 'Cửa' nguyền rủa, còn muốn nằm ngoài dự đoán của ta!"

Hắn giơ lên hai tay, khuôn mặt duy trì nhà trọ Hung quỷ trạng thái, một tầng lạnh lẽo lại là bỗng nhiên từ trên tay tỏa ra, mặt ngoài da thịt đều đã biến thành một loại màu tím đen.

"Đồng thời thả ra không giống Hung quỷ năng lực, đối với ta mà nói cũng không có vấn đề. . . Nhưng cái này Đạm Đài gia hao tổn tâm cơ làm ra đến nguyền rủa, dĩ nhiên chỉ có trình độ như thế này?"

Phương Nguyên đã sớm phát hiện trong cơ thể quỷ hồn dị thường.

Bị Đạm Đài gia mang nhiều kỳ vọng tồn tại, ít nhất cũng có thể có 'Quái' đẳng cấp, ủng có khó có thể tưởng tượng đại năng.

Nhưng cái này quỷ, lại là quá yếu một điểm!

"Đây chính là lúc trước bị cái kia 'Cửa' trọng thương di chứng a!"

Phương Nguyên không khỏi nghĩ lên hắn lúc trước từ Đạm Đài gia trốn đi một màn, tuyệt đối là ngàn cân treo sợi tóc.

Thậm chí, hai mươi năm luân hồi nguyền rủa bạo phát, cửa hiện lên đi ra, hầu như muốn tiêu diệt tuyệt Đạm Đài gia huyết duệ!

"Lúc trước ta thả ra ngoài quỷ, không chỉ có kiềm chế lại Đạm Đài gia tộc lão đoàn, cuối cùng càng là bị cái kia cửa xem là mục tiêu, bởi vậy mới cho ta chạy trốn thời gian!"

Phương Nguyên sắc mặt nghiêm túc.

Lúc trước dù là hắn có thể chạy thoát được Đạm Đài nhà cũ, cánh cửa kia cũng sẽ không bỏ qua hắn, mặc dù có thể thuận lợi chạy trốn, chính là cái này quỷ công lao, tuy rằng chỉ là người chết thế, nhưng cũng cho Phương Nguyên tranh thủ đến đầy đủ thời gian.

"Nhưng cũng bởi vậy, cái này nguyên bản 'Quái' cấp quỷ, cũng bị trọng thương, đến hiện tại, chỉ có 'Hung' cấp trình độ sao?"

Trên thực tế, Phương Nguyên có lẽ muốn cảm tạ cánh cửa kia, bằng không trong cơ thể nguyên bản phong ấn quỷ hồn, cũng sẽ không có tốt như vậy khống chế.

"Nhưng muốn đạt đến có thể đối phó cánh cửa kia phi mức độ! Cần liền không chỉ có là Hung quỷ, lần sau phong ấn, tất nhiên muốn 'Quái' đẳng cấp. . ."

Cái gọi là 'Quái' ! Chính là quái dị!

Như lần này đùa bỡn nhân tâm, bện trí nhớ thủ đoạn , căn bản liền không tính là gì.

Chân chính quái dị, có thể vặn vẹo thời không, lẫn lộn nhân quả, thậm chí giết một cái người, để cho hắn biến thành quỷ, còn coi chính mình sống sót!

Dù là đứng đầu người xua quỷ, cuốn vào đến quái dị sự kiện bên trong, liền chết cũng không biết chính mình chết như thế nào.

"Chỉ cần là quái dị, đều là phạm vi hiện tượng cấp, một khi xuất hiện, liên lụy người, hàng trăm hàng ngàn đều có khả năng. . . Thậm chí kéo dài mấy chục hơn trăm năm, gây họa tới con cháu. . ."

Về phần tại sao tin tức của ngoại giới rất ít, Phương Nguyên suy đoán như vậy quái dị đều có phạm vi lớn dữ liệu thao tác năng lực, lập tức sửa chữa tất cả tin tức, nhà báo, thậm chí khiến người chung quanh chú ý vô hạn hạ xuống, lơ là một số rõ ràng 'Dị thường' !

"Như vậy quái dị. . . Quả thực là có thể gặp không thể cầu."

Phương Nguyên cảm thấy bị cái khác người bình thường, thậm chí người xua quỷ nghe được ý nghĩ, đều sẽ cảm giác mình đầu óc có vấn đề.

Người khác đều là tránh không kịp đồ vật, chỉ có hắn còn muốn chủ động đụng vào.

"Đáng tiếc. . . Cũng không phải nơi nào đều có Quái cấp nguyền rủa, chẳng lẽ ta muốn toàn cầu lữ hành?"

Phương Nguyên trầm ngâm dưới: "Hoặc là, lại đem Mã Văn Thải tiếng tăm đánh lớn điểm, thậm chí thả ra một ít biểu hiện thân phận tin tức. . . Hấp dẫn đến cái khác người xua quỷ đến!"

Đối với hắn mà nói, ngủ đông giai đoạn đã qua.

Sau đó, chính là ở hai mươi năm luân hồi đại kiếp nạn đến trước, làm hết sức nhiều phong ấn quỷ hồn cùng nguyền rủa, tăng lên thực lực mình! Cuối cùng giải quyết tất cả!

Vì thế, trước trốn ở Mã Văn Thải mặt sau giả làm heo ăn thịt hổ sách lược thì có chút không thể thực hiện được, nên càng thêm thâm nhập tiếp xúc thế giới

này người xua quỷ trận doanh.

Phương Nguyên yên lặng suy tư sự phát triển của tương lai kế hoạch, tiện tay gọi chiếc xe, trở lại Mã gia thần quái sự vụ sở.

"Thế nào?"

Mã Tiểu Linh nghênh tiếp lên đến, nhìn cái này cũng vừa là thầy vừa là bạn bằng hữu, trong đôi mắt thật to mang theo vẻ sốt sắng.

"Yên tâm. . . Đã giải quyết!"

Phương Nguyên lộ ra một cái nụ cười nhẹ nhõm.

"Vậy thì tốt. . ."

Mã Tiểu Linh vỗ bộ ngực, thở phào nhẹ nhõm: "Nữ sinh kia, thật đáng thương nha. . ."

"Cùng với nói cái này, không bằng suy nghĩ xuống bữa tối nên ăn vấn đề gì."

Phương Nguyên nhưng là không nói gì, bên cạnh Mã Văn Thải cũng là lớn điểm đầu, hiển nhiên cũng là bị đói bụng đến phải tàn nhẫn.

"Được! Ta buổi tối đốt một bữa tiệc lớn!"

Mã Tiểu Linh trù nghệ rất tốt, đặc biệt trải qua Phương Nguyên chỉ điểm sau khi, lấy ra đi làm bếp trưởng đều không có vấn đề, lúc này vây lên tạp dề, toàn bộ thật giống như biến thành người khác: "Ta trước tiên nướng bánh ga tô, các ngươi đói bụng tới nói có thể ăn trước điểm."

. . .

Ngay khi Phương Nguyên thưởng thức Tiểu Linh tỉ mỉ chế tác dâu tây bánh ga tô lúc.

Một chiếc thật dài đoàn xe ngừng ở nhà ga, một tên ăn mặc nâu nhạt sắc áo gió, đội mũ nam nhân nhấc theo một cái vali xách tay, chậm rãi đi ra sân ga.

"Cố hương a. . . Không nghĩ tới ta lại về đến nơi này!"

Nam nhân mắt phải trên có một đạo rõ ràng vết đao, nhìn rất là bắt mắt dữ tợn, lại không có vì vậy mù rơi.

"Này. . . Đại ca đại tẩu, là ta! Bỉnh Kỳ!"

Hắn đi tới một cái công cộng buồng điện thoại, bỏ vào một viên tiền xu, bấm một cái nào đó dãy số: "Tiểu Hạ chết, ta đã biết rồi, lại thế nào đi nữa nói, hắn cũng là ta chất nhi! Tang lễ? Ta liền không đi, hiện tại ta, với các ngươi gặp mặt, không phải chuyện tốt! Ta rất sớm trước đã nói, giữa chúng ta, phải tận lực tách ra liên hệ chứ?"

Không để ý đối diện truyền đến rít gào cùng tiếng khóc, Lục Bỉnh kỳ dứt khoát cúp điện thoại, trên mặt vẻ mặt mới chuyển thành uy nghiêm đáng sợ: "Bất luận là người nào, hay hoặc là cái gì 'Đồ vật', dám động ta chất nhi, ta đều muốn hắn trả giá thật lớn! Dù là đánh bạc tính mạng của ta!"

Ríu rít!

Đang lúc này, Lục Bỉnh kỳ bỗng nhiên che mắt phải, một đạo vết máu từ khe hở bên trong chảy ra.

"Lại. . . Lại tới nữa rồi!"

Hắn bắt xuống bàn tay, hiện ra vằn vện tia máu mắt phải, cái này chỉ tròng mắt chuyển thành thuần trắng, nhìn rất là dọa người.

Lục Bỉnh kỳ nhắm lại mắt trái, chỉ còn lại xuống cái này con mắt, nhất thời nhìn thấy một vệt hắc ảnh, mang theo làm người ta sợ hãi cảm giác, từ buồng điện thoại ở ngoài lóe qua.

"Khỉ. . . Cái kia đồ vật! Nó đuổi theo!"

Trong nháy mắt tiếp theo, Lục Bỉnh kỳ nhìn thấy một đạo vết cào hiện lên, cả điện thoại đình ầm ầm vỡ vụn, lượng lớn huyết tương mãnh liệt rót vào, trong khoảnh khắc kết thành một cái ao máu.

"Chạy!"

Hắn tỉnh táo phi thường, một cái phá tan buồng điện thoại cửa kính, nhanh chóng đào tẩu.

"Người này. . ."

"Bệnh thần kinh a!"

"Gặp quỷ?"

. . .

Mặt sau còn ở xếp hàng mọi người, nhất thời nhìn thấy một cái kỳ quái nam nhân lảo đảo từ buồng điện thoại bên trong xô ra, hầu như là chạy trối chết.

Ầm ầm!

Mà sau một khắc, một chiếc mất khống chế xe tải lớn ép qua, trong nháy mắt đem buồng điện thoại ép thành đóng sắt vụn.

Còn chưa kịp đào tẩu mọi người, nhất thời rơi vào một mảnh máu thịt địa ngục ở trong, tàn chi hoành bay, máu tươi cuồng tung.

Tu tu tu tu!

Không đến bao lâu, xe cứu hỏa cùng xe cứu thương chạy tới, bắt đầu hiện trường cứu viện.

Không xa trong góc, Lục Bỉnh kỳ lẳng lặng nhìn cái này màn, mắt phải dĩ

nhiên đã khôi phục bình thường: "Lại giết ba người. . . Quả thực là không kiêng dè chút nào!"

Lại lần nữa trở lại cố hương, liền nhìn thấy tình cảnh này, thật là làm hắn có chịu không nổi thổn thức cảm giác.

"Thời gian trôi qua thật nhanh a, chỉ chớp mắt đã năm, sáu năm. . . Ta thật không nghĩ tới, sẽ ở dưới tình hình như thế, về tới đây!"

Lục Bỉnh kỳ che kín áo gió, đi vào trong đám người, nhanh chóng biến mất không thấy.

. . .

"Sư phụ. . ."

Cùng thời khắc đó, còn có một tên hòa thượng trang phục người rời đi nhà ga, nhìn thấy cái này máu me đầm đìa một màn, không khỏi nhắm mắt, lớn niệm Vãng Sinh kinh: "Chư vị thí chủ bị chết ly kỳ, nhưng bần tăng gánh vác sư mệnh, vẫn phải là giải quyết trước một việc bản án cũ, như lần này đi còn có mệnh ở, tự nhiên trở về, siêu độ bọn ngươi! Nam mô a di đà phật!"

"Này. . . Hòa thượng, ngươi muốn đi nơi nào?"

Bên cạnh một cái sĩ sư phụ cười nói: "Ta dẫn ngươi đi a!"

"Thí chủ tuyệt đối không thể, người xuất gia có tay có chân, lần này cưỡi đoàn xe, đã là không nên. . . Nếu đến địa phương, sau đó con đường liền hắn là đi tới mới là!"

"Ha ha, ngươi hòa thượng này, cổ hủ trình độ đều so với những đại sư kia!"

sĩ sư phụ chỉ cươi cười: "Vậy ngươi muốn đi nơi nào? Ta cho ngươi chỉ cái đường!"

"Vậy thì thật là vô cùng cảm kích! Bần tăng muốn đi thôn Hồng Hà quán Trần Công!"

Trẻ tuổi hòa thượng hai tay chắp tay trước ngực hành lễ: "Không biết thí chủ có thể nhận ra?"

"Quán Trần Công? Chẳng lẽ ngươi cũng vừa ý cái kia bút treo giải thưởng, tiểu hòa thượng kia ngươi liền đến chậm. . ."

"Treo giải thưởng?"

Hòa thượng cả kinh: "Bần tăng không biết, nhưng xin mời thí chủ nói tường tận nói."

Trong lòng, càng là mát lạnh: 'Sư phụ năm đó đi nhầm vào lạc lối, bị nguyền rủa mê hoặc, phạm vào rất nhiều sai lầm lớn, ta cái này làm đệ tử không có cách nào khác, chỉ có thể lấy mười vạn thiện công bù đắp, cái này Trần gia việc, vẫn là năm đó từ sư phụ bản chép tay trên nhìn tới. . . Ai, lúc này sai lầm lớn đã đúc thành, hối hận thì đã muộn!'

"Thành!"

sĩ sư phụ ngược lại không làm ăn, vô cùng hay nói, đem Trần gia công quán chuyện nói thẳng ra, mà tiểu hòa thượng miệng nhưng là dần dần mở lớn:

"Quỷ hồn sớm đã bị phát hiện? Chính quyền thành phố phong tỏa? Mấy năm gần đây càng là bị giải quyết? Mã gia thần quái sự vụ sở?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 515: Hòa Thượng

Quán Trần Công.

Từ khi nơi này sự kiện quỷ nhát sau khi truyền ra, chu vi giá đất bạo giảm, không đến bao lâu, lại có phòng thị chính cường hãn nhúng tay, phong tỏa phụ cận, còn có một đám kỳ kỳ quái quái nhà khoa học nghiên cứu cái gì.

Đáng tiếc, ba, bốn năm trước, cái kia quỷ liền biến mất rồi, đi ngang qua nhiều lần điều tra sau khi, những nhân viên nghiên cứu khoa học kia, còn có mời tới các thần côn cũng không thể không tán đồng rồi cái này nhận định, rời đi phần lớn nhân mã, chỉ để lại một hai cảnh thám thủ vững cương vị.

"Ai. . . Tẻ nhạt a, cuộc sống như thế, chịu tới khi nào?"

Quán Trần Công trước một cái cảnh đình trong, thanh niên dáng dấp cảnh thám ngáp một cái: "Nghe nói nơi này trước đây chuyện ma quái?"

"Khà khà. . . Ngươi đã biết đủ đi!"

Ở bên cạnh hắn, một cái khác trung niên cảnh thám hút miệng khói hương: "Lúc trước. . . Ngươi không biết bên trong đáng sợ dường nào, bất luận đi vào chính là ai, đều bị chết vô cùng thê thảm a. . . Khi đó cục chúng ta bên trong tới nơi này phiên trực nhiệm vụ, cũng là muốn rút thăm quyết định."

"Chẳng lẽ. . . Thật sự có quỷ?"

Cảnh thám liếc mắt nhìn mặt sau hoang phế công quán, trên người bỗng nhiên một cái giật mình.

"Bằng không đây?"

Trung niên cảnh thám cười lạnh một tiếng: "Bất quá chúng ta hiện tại nhiệm vụ cũng còn tốt, chính là ngăn cản cái khác điếc không sợ súng thần quái ham muốn người đi vào mà thôi. . . Tuy rằng bên trong đã không gặp nguy hiểm, nhưng ai cũng không thể xác thực, trên thực tế, chúng ta nhắc nhở qua cũng là thôi, nếu như bọn họ còn khư khư cố chấp, trách không được chúng ta."

"Chờ đã. . . Ta thật giống nhìn thấy một cái!"

Trẻ tuổi cảnh thám xoa xoa con mắt, nhất thời nhìn thấy một cái ăn mặc hòa thượng trang phục người, một đường đi vào công quán.

"Mẹ kiếp, chẳng lẽ là ta hoa mắt? Hắn đi được thật nhanh!"

"Không phải. . . Thật giống thật sự có người này, ta cũng nhìn thấy!"

Trung niên cảnh thám nghiêm túc gật đầu: "Đối phương hắn là chân chính có tu hành tại người đại sư!"

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ? Cùng vào xem xem sao?"

"Trở về ngủ!"

Trung niên cảnh thám lật một cái liếc mắt: "Đại sư không sợ Lệ quỷ, chúng ta sợ a! Vạn nhất bên trong đã xảy ra biến cố gì, nhất định sẽ liên lụy chúng ta, vì lẽ đó trở lại viết cái báo cáo đi lên lại nói!"

"Quán Trần Công!"

Lúc này, trẻ tuổi hòa thượng đã bước chậm ở quán Trần Công bên trong, mặt hiện nổi lên ra một tia bi thương vẻ: "Năm đó. . . Sư phụ ta nhập ma, lại gặp phải đúng lúc gặp tang nữ nỗi đau Trần Tâm Bác, mới mượn danh nghĩa đối phương tay, vì đó dưỡng quỷ!"

Sư phụ của hắn cũng là một đời cao tăng, xưa nay đức cao vọng trọng, chỉ là sau đó bởi vì chuyện nào đó, tính tình đại biến, bắt đầu nhập ma.

Nhưng Trần Tâm Bác đương nhiên sẽ không biết trong này nội tình, trái lại tin là thật, không có đem nữ nhi an táng, mà là bày xuống chiêu hồn nghi thức, hy vọng có thể khiến nữ nhi về hồn.

Bất quá, cái này nhập ma cao tăng ở sau đó, liền bị đồng hành phát hiện cũng chế phục, tiếp theo tọa hóa, tự nhiên không kịp thu gặt nơi này bố trí tất cả, trái lại gây thành đại họa.

"A di đà phật. . . Bần tăng không cách nào triệt để siêu độ oan hồn, chỉ có thể niệm nắm Vãng Sinh chú 999 biến, hơn nữa phong ấn. . . Nhưng lúc này. . ."

Hắn nhìn một chút chu vi, tuy rằng mặt đất có chút dơ bẩn cùng rách nát, lại không có một chút nào cảm giác âm trầm.

"Chiêu hồn nghi thức, chính là chỗ này chứ?"

Men theo cảm giác, hòa thượng đi thẳng tới tầng hai, lúc trước chiêu hồn nghi thức bố trí gian phòng.

Lúc này gian phòng, đã khắp nơi bừa bộn, hiển nhiên bất luận là hài cốt vẫn là cái khác di vật, đều bị bộ ngành liên quan lấy đi nghiên cứu.

"Quỷ hồn. . . Quả thật đã bị trấn áp sao?"

Thanh niên hòa thượng nhìn bốn phía, thở một hơi dài: "Đây thực sự là công đức vô lượng việc! Chờ bần tăng lại ở xung quanh khắc họa kim cương chú ấn, cũng có thể làm cái này ác quỷ ngủ say một quãng thời gian dài hơn. . . vị kia Mã Văn Thải thí chủ, chẳng lẽ là bần tăng đồng đạo?"

Vốn cho là chuyến này cửu tử nhất sinh, không nghĩ tới như vậy ung dung liền hoàn thành nhiệm vụ.

Hòa thượng đương nhiên vô cùng mừng rỡ, đồng thời rồi hướng vị kia Mã Văn Thải trinh thám sản sinh hảo cảm.

Phật gia chú ý nhân quả.

Sư phụ hắn gieo xuống là nhân, nhất định phải do hắn để giải quyết cái này quả, lúc này người khác làm giúp, tuy rằng cùng Trần gia nhân quả chấm dứt, rồi lại ghi nợ mới nhân quả, không thể không trả.

"Ồ? Người đại sư kia đi ra!"

Cảnh đình bên trong, hai cái cảnh thám chính muốn đuổi tới, đột nhiên, lại bị Trần gia công quán tình huống khác thường hấp dẫn.

Ở nơi đó, một chỗ trên vách tường đột nhiên phóng ra hào quang màu vàng óng , hóa thành một chuỗi xuyến nhỏ bé dày đặc phù văn, chợt biến mất biến mất không thấy.

"Cao nhân! Chân chính cao nhân a!"

Trẻ tuổi cảnh thám thán phục , nhưng đáng tiếc, đợi đến hắn chân chính nghĩ đến đi ở xuống hòa thượng kia lúc, đối phương lại không thấy bóng dáng.

. . .

"Công môn người trong, vẫn là thiếu giao thiệp với mới tốt!"

Lúc này hòa thượng chạy như bay, đi được nhanh chóng, hết lần này tới lần khác tư thái lại bình tĩnh cực kỳ, xác thực rất có vẻ ngoài, có thể nói bộ bộ sinh liên.

"Quán Trần Công việc đã chấm dứt, tiếp đó, chính là đi xem một chút Mã gia sự vụ sở!"

Hắn lẩm bẩm, trên mặt lại hiện ra một tia nghi hoặc: "Nhưng Mã Văn Thải?

Khu quỷ liên minh bên trong, chưa từng nghe qua có một người như vậy a? Hay là ẩn giấu cao nhân? Ai. . . Từ khi mười lăm năm trước, Đạm Đài thế gia lánh đời không ra tới nay, toàn bộ thế giới đều là dần dần rối loạn a. . ."

Năm đó Đạm Đài thế gia, nhưng là khu quỷ liên minh bên trong trụ cột vững vàng!

Mỗi một cái đi ra cất bước tộc nhân, năng lực đều là cực kỳ cao siêu, chợt mai danh ẩn tích, thật là làm rất nhiều trong vòng nhỏ cao tầng bóp cổ tay thương tiếc.

"Bất quá sư phụ không có xảy ra việc gì trước, đã từng nói, Đạm Đài gia người cũng là có nghiệt báo tại người. . . Gánh vác nguyền rủa, xem ra là gặp phải rất lớn hung hiểm. . ."

Dù là hắn, cũng không muốn hướng về xấu nhất phương hướng suy đoán.

Dù sao, nếu như ngay cả khu quỷ Đạm Đài gia đều vong tộc diệt chủng, đối với người bình thường mà nói, thì càng là thâm trầm tuyệt vọng.

"Phật tổ a. . . Nếu như ngươi thật sự tồn tại, liền để thế giới này, trở nên bình thường một chút đi!"

Hòa thượng thở dài, đột nhiên, bước chân dừng lại: "Đó là. . ."

Ầm!

Một cái ăn mặc áo gió nam nhân cùng hắn gặp thoáng qua, ngay trong nháy mắt này, một loại cực hạn khủng bố, lại là bỗng nhiên chiếm cứ hòa thượng buồng tim.

"A di đà phật. . ."

Hắn không đoạn niệm động kinh văn, thậm chí hai tay đều có chút hơi run: "Cái cảm giác này. . . Ta phảng phất lại nhìn thấy làm hại sư phụ nhập ma cái

kia. . . Địa ngục a! Lúc trước trong chùa tất cả tổ sư nỗ lực, lẽ nào liền không có chút ý nghĩa nào sao?"

Dựa theo hắn sư tôn tọa hóa trước hoàn toàn tỉnh ngộ nói, hòa thượng thế mới biết, ở trên thế giới này, xác thực có 'Địa ngục' tồn tại.

Thậm chí ngay cả sư tôn của hắn, cũng là chịu đến ma quỷ mê hoặc, mới làm ra nhiều như vậy sai lầm lớn chuyện.

Vì thế, liền mấy vị bế quan tổ sư đều bị kinh động, phẫn mà hạ sơn, thế muốn phong ấn cái này 'Địa ngục' .

Nhưng bọn họ từ đây một đi không trở lại, trẻ tuổi hòa thượng đã từng cho rằng, chư vị tổ sư hợp lực, cùng cái kia 'Địa ngục' song song cùng chết, lại không nghĩ tới đối phương lại còn tồn ở thế giới này, không kiêng kị mà mơ ước nhân loại linh hồn!

"Việc này. . . Không thể không quản! Còn có lúc trước tổ sư đám người tăm tích. . . Nhất định phải tra cái cháy nhà ra mặt chuột!"

Hòa thượng bỗng nhiên hạ quyết tâm, vẻ mặt kiên nghị.

Hắn nơi Kim Sơn tự, từng ở người xua quỷ trong vòng, cũng là chỉ đứng sau Đạm Đài gia tồn tại.

Nhưng bởi vì cái kia không tên 'Địa ngục', bị miễn cưỡng giết chết có nội tình, lưu lạc tới chỉ còn dư lại mèo lớn mèo nhỏ hai, ba con thê thảm mức độ.

Mãi đến tận hiện tại, mới có hắn cái này mới vừa học thành đệ tử bắt đầu hành tẩu giang hồ!

Chuyện này quả thật là huyết hải thâm cừu, cực lớn nhân quả, không thể không báo!

'Tuy rằng không thể miêu tả, nhưng sư phụ đã từng nói, nó tồn tại ở thế giới

này bất kỳ một chỗ, nắm giữ nhìn thấu nhân tâm điểm yếu năng lực. . . Hiện tại, liền đến nơi này sao? Ta thế tất yếu cùng với chiến đấu tới cùng!'

Trẻ tuổi hòa thượng đọc thầm một cái kinh văn, một đạo không nhìn thấy ấn ký, nhất thời quấn quanh ở cái kia áo gió trên thân nam nhân.

'Quả nhiên. . . Chỉ là khí tức tiếp xúc, thì có loại này khủng bố. . .'

Hắn lắc đầu một cái, không có tiếp tục truy tung, mà là dựa theo dự định lộ trình, đi tới Mã gia thần quái sự vụ sở.

"A di đà phật! Bần tăng cầu kiến các vị thí chủ!"

"Vâng?"

Mã Văn Thải ăn mặc áo ngủ, trong miệng còn ngậm một thanh bàn chải đánh răng, làm ra ghét bỏ sắc mặt: "Chúng ta nơi này không hoá duyên! Cũng không cung cấp cơm chay!"

"Cha! Có ngươi như thế đối xử khách nhân sao?"

Mã Tiểu Linh lườm một cái: "Vị đại sư này xin mời vào, ngươi gặp phải phiền toái gì sao?"

"Không phải. . . Bần tăng chính là đặc biệt vì quán Trần Công chuyện, đến cảm tạ chư vị!"

Hòa thượng hai tay chắp tay trước ngực hành lễ, ánh mắt đảo qua Mã Văn Thải, có chút thất vọng, nhìn thấy Mã Tiểu Linh, lại gật đầu một cái: "Quả nhiên có đồng đạo ở đây!"

"Đồng đạo? Ồ? Ngươi là đang nói ta sao?"

Mã Tiểu Linh chỉ chỉ chính mình.

"Nếu nữ thí chủ có Âm Dương Nhãn, tự nhiên là người trong đồng đạo, chẳng lẽ quán Trần Công quỷ vật, không phải ngươi giải quyết?"

Hòa thượng cũng hơi nghi hoặc một chút.

"Phải. . . Cũng không phải rồi! Nơi đó là chúng ta sự vụ sở người giải quyết, bất quá không phải ta mà thôi!"

Mã Tiểu Linh mặt hiện nổi lên ra vẻ lúng túng: "Ta giúp ngươi đi gọi hắn, tuy rằng A Nguyên luôn luôn rất lười, không muốn gặp người, nhưng gần nhất cũng biến thành chịu khó rất nhiều thứ đây, nha, không biết đại sư pháp hiệu?"

"A di đà phật. . . Bần tăng pháp hiệu Giới Sắc!"

"Phốc!"

Mã Tiểu Linh còn không có gì phản ứng, Mã Văn Thải liền ở bên cạnh văng: "Giới. . . Giới Sắc? Oa ha ha. . . Hòa thượng ngươi làm sao sẽ có như vậy pháp hiệu?"

"A di đà phật, túi da đều là ngoài thân vật, một cái pháp hiệu lại đáng là gì đây?"

Giới Sắc đại sư một mặt nghiêm túc nói, nhưng gò má hơi ửng đỏ, hiển nhiên cũng đại diện cho hắn cũng không phải là đối với chuyện này thờ ơ không động lòng.

"Ngươi liền thừa nhận đi. . . Ngươi chính là cái hoa hòa thượng!"

. . .

"Giới Sắc?"

Hậu hoa viên trong, Phương Nguyên nghe xong, nhất thời khá là hứng thú: "Được! Chỉ bằng cái này pháp hiệu, hòa thượng này đã đáng giá gặp gỡ!"

Hắn đi tới phòng khách, nhất thời nhìn thấy vị này Giới Sắc đại sư.

Đối phương rất trẻ trung, nhưng trên người bắp thịt cân xứng, hiển nhiên vật lộn công phu sẽ không quá yếu, mà lại còn có một tia phật tính quanh quẩn tại người, xác thực là cái hiếm thấy chân tu.

"Ta tên Phương Nguyên, Giới Sắc đại sư là vì quán Trần Công việc mà đến?"

"Chính là. . . Sư phụ ta năm đó một ý nghĩ sai lầm, đúc thành sai lầm lớn, thân làm đệ tử, chỉ có thể tận lực bù đắp. . ."

Giới Sắc hòa thượng đem năm đó việc tỉ mỉ nói ra, nhìn Phương Nguyên ánh mắt càng là vô cùng kỳ dị.

Từ khi xuống núi tới nay, hắn vẫn là lần thứ nhất gặp phải một cái hoàn toàn nhìn không ra người.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 516: Cầm Cố

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 517: Chế Phục

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 518: Kỳ Nghĩ

"Nói cách khác, nếu như không rõ phong quỷ hồn, đồng thời thỏa mãn điều kiện, ngươi vẫn là sẽ chết. Đây là giao dịch nội dung! Sẽ không bởi vì ngươi sớm được đến chân tướng mà thay đổi!"

Nghe ta Lục Bỉnh Kỳ thuật lại sau khi, Phương Nguyên trầm ngâm dưới: "Thú vị. . . Một cái trong bóng tối lấy khế ước trong bóng tối thu gặt nhân loại linh hồn, ngoài ra diễn sinh nguyền rủa Thần Quái hiệu cầm đồ sao?"

"Cái này không có chút nào thú vị có được hay không?"

Lục Bỉnh Kỳ lườm một cái: "Một khi xác định ta không thể trả giá thật lớn, hiệu cầm đồ liền sẽ lập tức lấy đi ta đã thế chấp linh hồn a!"

"Yên chí yên chí, không phải một con quỷ hồn sao?"

Phương Nguyên tiện tay nắm qua oán máu phỉ thúy, theo nhập trận pháp ở trong.

"Ngươi làm cái gì?"

Giới Sắc hòa thượng kinh hãi, chợt liền nhìn thấy phỉ thúy bên trong tơ máu lập tức thẩm thấu ra , hóa thành màu đỏ sậm biển máu, phủ kín cả phòng sàn nhà.

Ùng ục! Ùng ục!

Rất nhiều huyết dịch trực tiếp bị sàn nhà khe hở hấp thu, thật giống như cả phòng đã có sinh mệnh.

Do Phương Nguyên tự mình động thủ chủ trì nghi thức, có thể so với Lục Bỉnh Kỳ trước ung dung nhiều hơn, chỉ là trong nháy mắt, một loại âm u mà khủng bố bầu không khí, liền lan tràn ra.

"Phật tổ a. . . Ngươi làm cái gì?"

Giới Sắc hòa thượng nhìn Phương Nguyên, thời khắc này, nội tâm của hắn là tan vỡ.

"Nếu không hoàn thành nhiệm vụ sẽ chết, vậy thì hoàn thành một thoáng thử xem tốt!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, đối với hắn mà nói, mở ra phong ấn lại phong ấn trở lại , căn bản liền không tính là gì chuyện.

"Coi như muốn thả ra quỷ hồn, ngươi cũng phải trước hết để cho ta làm ra chuẩn bị đi!"

Dù là Lục Bỉnh Kỳ, lúc này cũng là một mảnh tuyệt vọng: "Ít nhất trước tiên giúp ánh mắt ta phong ấn mở ra. . . Cái kia quỷ nhất định sẽ trước tiên tìm tới ta!"

"Không có cần thiết!"

Phương Nguyên nắm lên nắm đấm, đột nhiên hướng về một chỗ hư không đảo đi.

Ầm!

Một cái áo trắng ma nữ thân hình bỗng dưng hiện lên, nhìn thấy Phương Nguyên, phát ra một tiếng ý vị không rõ la lớn, lại xoay người liền như thế chạy. . . Chạy. . .

"A di đà phật, Phật tổ ở trên. . . Ngươi đến cùng đối với vị này ma nữ làm cái gì?"

Giới Sắc hòa thượng lẩm bẩm hỏi.

Vèo!

Ở bên cạnh hắn Phương Nguyên, lại từ lâu hóa thành một đạo ảo ảnh, hầu như là thuấn di giống như, xuất hiện ở ma nữ đầu lĩnh, cả người giống như cực lớn thái dương, bên ngoài rừng rực ánh sáng và nhiệt độ, khí thế kinh người hội tụ, lại ngưng kết thành một con cự ưng dáng dấp: "Thiên Ưng trảo!"

Ầm!

Trảo ảnh ở trong, con kia ma nữ nhất thời nổ thành phấn vụn.

Thậm chí, một luồng oán linh xung kích, một thoáng hướng bốn phía khuếch tán, lại không ngừng bị bốc hơi lên, nguyên bản quỷ hồn hàng lâm âm lãnh cùng cảm giác sợ hãi, đột nhiên bị quét đi sạch sành sanh.

"Hả? Các ngươi vừa nãy đang nói cái gì? Ta không có nghe rõ. . ."

Phương Nguyên xoay người, nhìn Giới Sắc cùng Lục Bỉnh Kỳ hai cái.

"Không. . . Không có gì!"

Lục Bỉnh Kỳ cùng Giới Sắc cảm giác bọn họ tam quan đều muốn tan vỡ, này còn là khủng bố cực kỳ, đùa bỡn nhân tâm, đem bọn họ nhiều lần làm cho cùng đường mạt lộ quỷ hồn sao?

Làm sao ở Phương Nguyên trước mặt, thật giống như thành giấy giống như?

"A di đà phật. . . Gân cốt Lôi minh, Pháp tướng đại thành! Bần tăng vẫn là lần thứ nhất ở nhân loại trên người nhìn thấy cái này la hán cảnh giới!"

Giới Sắc hướng về Phương Nguyên chắp tay trước ngực hành đại lễ, quả thực đem Phương Nguyên xem là cất bước tại nhân gian la hán như thế lạy.

"Bằng vào võ thuật, liền có thể đánh bạo quỷ hồn? E sợ trước đệ nhất thế giới cao thủ, đều không có năng lực này chứ?"

Lục Bỉnh Kỳ đồng dạng trợn to hai mắt: "Ta hiện tại có chút tin tưởng năng lực của ngươi, hi vọng. . . Ngươi thật sự có thể phong ấn cái kia địa ngục!"

"Cái này tự nhiên. . . Chúng ta còn có một buổi tối thời gian, ngươi có thể mang hết thảy đều từ từ nói một lần, không muốn lộ qua bất luận cái nào chi tiết nhỏ!"

Phương Nguyên đột nhiên giậm chân, trên sàn nhà phá tan cái hang lớn, lại có một người bóng trắng bị một thoáng nát bấy.

"Thức thời liền lăn xa một chút, bằng không đánh nổ ngươi nha!"

Trước cái này áo trắng ma nữ, cũng là trong thời gian ngắn bị hắn đánh nổ quá nhiều lần, không thể không rơi vào trạng thái ngủ say trạng thái.

Lúc này, dĩ nhiên thật sự ngoan ngoãn rút đi, không lại tới quấy rối.

"Các ngươi xem. . . Nó vẫn là rất dễ nói chuyện sao?"

Phương Nguyên vỗ vỗ tay, khoanh chân ngồi xuống, nhìn hai người.

'So với này nữ quỷ đến, ngươi mới càng như cái quỷ chứ?'

Giới Sắc hòa thượng cùng Lục Bỉnh Kỳ rất là không nói gì, lúc này rốt cục chậm rãi tiếp nhận rồi hiện thực, chợt chính là đại hỉ.

"Không nghĩ tới ta nhân loại bên trong, rốt cục có thể lấy chống lại quỷ mị lực lượng xuất hiện, thuần túy võ đạo, dĩ nhiên có thể làm được điểm ấy? Quả thực là khó mà tin nổi!"

Giới Sắc hòa thượng lẩm bẩm.

"Cái này chỉ là bởi vì thể chất của ta đặc thù!"

Phương Nguyên lắc đầu, người bình thường, dù là lại thiên phú dị bẩm, có người thường gấp hai ba lần tố chất thân thể liền đỉnh thiên.

Thực lực như vậy, ở quỷ hồn cùng nguyền rủa trước mặt, vẫn như cũ không đáng chú ý, bởi vậy còn lại chỉ có tuyệt vọng.

Nhưng hắn không giống, tuy rằng thuộc tính lan bị quấy rầy, nhưng như trước có thể đột phá hạn mức tối đa, lại thêm vào Phong Linh Chi Thể tăng cường, hắn lúc này tố chất rõ ràng là người bình thường mười mấy lần, thể lực cuồn cuộn không dứt, dù là chỗ yếu phá tan hang lớn, cũng tuyệt đối không chết được, thậm chí có thể rất nhanh khôi phục.

Loại này sinh mệnh lực cùng sức chiến đấu, đã dường như quái vật giống như, đây mới thực sự là đối kháng quỷ hồn dựa dẫm!

'Nhưng cho dù làm được ta bước này, đơn thuần dựa vào võ đạo, đánh nổ Linh cấp quỷ hồn liền là cực hạn, ở Hung cấp ác quỷ trước mặt, cũng là miễn cưỡng tự vệ , còn Quái cấp, càng là cửu tử nhất sinh! Không! Liền cửu tử nhất sinh cũng không tính, chỉ là bị đùa bỡn tại ở trong lòng bàn tay ở người đáng thương. . . Nhưng nếu như lại thêm vào Đạm Đài gia khu quỷ thuật cùng dược tề, đúng là miễn cưỡng có một tuyến sinh cơ!'

Rõ ràng chính mình cực hạn nơi Phương Nguyên, đối mặt cái loại này Quái cấp nguyền rủa, càng là không dám khinh thường.

Lúc này, hắn chân chính dựa dẫm, trên thực tế cũng chỉ có một cái Phong Linh Chi Thể mà thôi.

Nhưng muốn triệt để phong ấn Thần Quái hiệu cầm đồ, cũng không thể nói được bao nhiêu nắm.

Dù sao, hắn nhất định phải chân chính chạm đến căn nguyên, mới có thể

hoàn toàn phong ấn Quái cấp nguyền rủa , còn cái khác phân thân, thậm chí hạ cấp nguyền rủa loại hình, dù là phong ấn lại nhiều hơn, cũng vô dụng.

"Nếu Thần Quái hiệu cầm đồ bản thể, là ở một cái dị vị diện ở trong, vậy ngươi có thể mang chúng ta đi sao?"

Thời gian vào đêm, quán Trần Công trong nhen lửa một đống lửa trại, phía trên nướng vài con hương yếu mềm nước mỡ gà mập, Giới Sắc hòa thượng ở một bên chảy nước miếng, liên tục hướng lên phía trên xoạt hương liệu, thủ pháp dĩ nhiên khá là thành thục, thoạt nhìn cũng không biết lén lút nhậu nhẹt qua bao nhiêu lần.

'Giới Sắc Giới Sắc, xem ra hòa thượng này, ngoại trừ sắc ở ngoài, là cái gì cũng không giới. . .'

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi trong lòng lật một cái liếc mắt, tuy rằng biết rõ đối phương pháp hiệu không phải ý này, nhưng chính là không nhịn được liên tưởng.

Chợt, định thần, lại hỏi hướng về Lục Bỉnh Kỳ.

"Cái này. . . Cho dù là chúng ta những thứ này 'Giao dịch người', cũng chỉ có ở hàng năm một lần đại kiếp nạn vượt qua sau khi, mới có thể lấy máu tươi làm vì bằng, danh thiếp làm vì dẫn, thu được một lần tiến vào hiệu cầm đồ cơ hội, tiến hành giao dịch. . . Bình thường cũng là căn bản không vào được."

Lục Bỉnh Kỳ sờ sờ đầu: "Đúng rồi. . . Nói đến, ở ta xảy ra tai nạn xe cộ trước, cũng đã thu đến hiệu cầm đồ này danh thiếp, đồng thời tiện tay kẹp ở trong bao tiền, có lẽ đây chính là ta bị tuyển chọn nguyên nhân chứ? !"

Lúc này, trên mặt hắn liền lộ ra cười khổ.

Rất hiển nhiên, nếu như một sớm biết hiệu cầm đồ chân tướng cùng khủng bố, còn sẽ hay không làm ra loại này lựa chọn, chính là chưa biết việc.

"Danh thiếp sao? Đem ra ta xem một chút!"

Phương Nguyên gật đầu, chợt từ Lục Bỉnh Kỳ nơi đó tiếp nhận một tấm màu đen danh thiếp.

Danh thiếp này mặt ngoài hiện ra một loại u ám ánh sáng lộng lẫy, văn tự rõ ràng là màu vàng óng, thoạt nhìn khá là hào hoa phú quý.

"Phía trên này viết cái gì?"

Giới Sắc hòa thượng tò mò tiếp nhận, lại phát hiện mình làm sao cũng không thấy rõ trên danh thiếp văn tự.

"Thần Quái hiệu cầm đồ!"

Lục Bỉnh Kỳ tiếng nói trầm thấp: "Ta cũng tìm người bình thường thậm chí người xua quỷ từng thử, phát hiện chỉ có chúng ta những thứ này giao dịch người, mới có thể thấy rõ ràng phía trên văn tự!"

"Hừm, thoạt nhìn xác thực có bảo mật biện pháp ở phía trên. . ."

Phương Nguyên trong con ngươi lóe qua ánh vàng, bỗng nhiên nhìn về phía Lục Bỉnh Kỳ: "Bất quá. . . Chúng ta không thể như thế vẫn bị động tiếp chiêu, tổng phải chủ động một điểm."

"Chủ động một điểm, có ý gì?"

Lục Bỉnh Kỳ bỗng nhiên cả người run rẩy, cảm giác được Phương Nguyên ánh mắt không có ý tốt.

"Tuy rằng giải phong quỷ hồn, nhưng ngươi còn nhất định phải ở quán Trần Công trong kiên trì một buổi tối chứ?"

Phương Nguyên mỉm cười nhìn Lục Bỉnh Kỳ: "Một khi rời đi quán Trần Công phạm vi, hiệu cầm đồ liền sẽ lập tức can thiệp, lấy đi ngươi đồ thế chấp?"

"Vâng. . . Đúng thế. . ."

Lục Bỉnh Kỳ tiếng nói khô khốc.

Hắn đồ thế chấp, chính là linh hồn của hắn! Bị lấy đi đương nhiên là ngỏm củ tỏi kết cục.

"Lẽ nào ngươi còn muốn ở cái này trong địa ngục giãy dụa, liền vì tranh thủ cái kia một tia bé nhỏ không đáng kể hi vọng?"

Phương Nguyên tiếng nói bỗng nhiên tràn ngập mê hoặc: "Có thể chuộc đồ linh hồn đồn đại, nói không chắc cũng chỉ là một âm mưu mà thôi. . . Nhưng lúc này, có muốn thử một chút hay không! Ở thế giới hiện thực bên trong, ta vẫn có niềm tin ở hiệu cầm đồ can thiệp xuống, bảo vệ linh hồn của ngươi."

"Ha ha. . . Hay là thôi đi!"

Lục Bỉnh Kỳ nụ cười cứng ngắc.

So với không biết nội tình Phương Nguyên, hiệu cầm đồ ít nhất ở giao dịch trên không dối trên lừa dưới, càng thêm đáng giá tín nhiệm một điểm.

"Giới Sắc hòa thượng, ngươi cảm thấy làm sao?"

Phương Nguyên nhìn về phía bên cạnh hòa thượng.

"A di đà phật. . ."

Giới Sắc lúc này đã ăn như hùm như sói ăn một cái đùi gà, chính chùi miệng trên phì dầu, nghe vậy nghiêm mặt: "Lục thí chủ đã đi tới Tà đạo bên trên, như phải tiếp tục tồn tại, phải cùng cái kia hiệu cầm đồ tiến hành một lần lại một lần giao dịch, thả ra nguyền rủa, tai họa muôn dân, về tình về lý, bần tăng cũng không thể nhìn thấy tình cảnh này tiếp tục kéo dài!"

"Đệt! Lão tử đã sớm biết ngươi hòa thượng này không phải người tốt!"

Lục Bỉnh Kỳ bi phẫn kêu.

Mạng nhỏ có liên quan, hắn dĩ nhiên muốn phản kháng, nhưng nhìn thấy Phương Nguyên trước đánh nổ Lệ quỷ thân thủ, lại là biết mình căn bản không có đến lựa chọn.

Lúc này mắt trợn trắng lên: "Các ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ? Nói thẳng đi!"

"Rất đơn giản, phá hư giao dịch, gây nên hiệu cầm đồ can thiệp, lấy này dò xét năng lực của nó. . ."

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi: "Nơi này liền rất thích hợp. . . Đương nhiên, ta trước tiên cần phải làm ra bố trí, hòa thượng, ngươi nếu có cái gì thủ đoạn cuối cùng, cũng mau mau dùng đến đi, một hồi sợ là không kịp."

"A di đà phật, bần tăng cũng chính có ý đó!"

Giới Sắc hòa thượng ăn uống no đủ sau khi, lại khôi phục đắc đạo cao tăng dáng dấp: "Như có thể giải quyết cái này địa ngục, chính là công đức vô lượng việc!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 519: Trừng Phạt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 520: Giết Vào

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 521: Mở Đầu

Trên thực tế, Thần Quái hiệu cầm đồ cũng không kém!

Thậm chí ở nó bên trong, phòng ngự càng là vô cùng mạnh mẽ.

Dù là lúc này Phương Nguyên, cũng là mỗi thời mỗi khắc đều ở gánh chịu đến từ hiệu cầm đồ nguyền rủa!

Nếu không phải hắn đã sớm đem trong cơ thể ác quỷ thả ra, lại có đều là 'Quái' cấp sương giá quỷ hồn bản chất, sợ là sớm đã chết rồi.

Cho dù không chết, cũng sẽ bị ném ra không gian, hoặc là sửa chữa trí nhớ, hoặc là cướp đoạt linh hồn.

Nhưng lúc này, Phương Nguyên lại là dũng mãnh cực kỳ, cứng chống hiệu cầm đồ nguyền rủa, trực tiếp mở ra vô song hình thức, dù là nó tỉ mỉ nuôi dưỡng giao dịch đám người, cũng không ai đỡ nổi một hiệp!

"Tìm tới!"

Đột nhiên, hắn một vàng một đỏ hai mắt nhìn chằm chằm nào đó mặt vách tường, toàn bộ tay phải thình lình hóa thành uất màu lam: "Cho ta. . . Phá!"

Hiệu cầm đồ căn nguyên hạt nhân, tự nhiên ẩn giấu ở tầng tầng dị vị diện nơi sâu xa, cho dù hắn mạnh mẽ dùng vật lý thủ đoạn, đánh vỡ vách tường, cũng là căn bản vô dụng.

Có thể thực sự tiếp xúc quái dị, cũng chỉ có quái dị bản thân!

Bởi vậy, Phương Nguyên không chút khách khí động dụng Cương tễ chi quỷ bản chất, khóa chặt vách tường phía sau cái kia càng sâu không gian!

Răng rắc! Răng rắc!

Cả mặt vách tường thình lình hóa thành băng cứng, mà mặt sau một cái nào đó bí mật không gian, cũng là bị đông kết ở lại, cũng không còn cách nào di động.

Ầm!

Chợt, Phương Nguyên một quyền vung ra, trên vách tường lập tức nhiều một cái động lớn.

Ở lỗ thủng mặt sau, một cái càng thêm thâm trầm đại sảnh hiện ra.

Đây là tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở hiệu cầm đồ bên trong kiến trúc, nó chân chính hạt nhân nơi, vẫn tiềm tàng không gian nơi càng sâu.

Nhưng lúc này, nhưng là bị Phương Nguyên trực tiếp bắt được chân tay, tập kích mà vào!

Màu đen đại sảnh vô cùng trống trải, bốn phía có đủ loại màu đen điêu khắc, có hoàn toàn là dữ tợn ác thú, có lại là Đọa Lạc Thiên Sứ giống như tạo hình.

Ở cái này chút điêu khắc trung tâm, còn có một toà màu đen bệ đá, phảng phất toàn thân dùng Hắc Diệu thạch chế tác, phía trên trưng bày một quyển giấy bằng da dê!

"Nguyền rủa căn nguyên!"

Phương Nguyên ánh mắt sáng lên , hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp hướng về giấy bằng da dê nhào tới.

Xì xì!

Trong nháy mắt này, tất cả pho tượng con ngươi đều phát ra hào quang màu đỏ ngòm, trong nháy mắt khóa chặt Phương Nguyên.

Chu vi, tầng tầng lớp lớp quỷ triều hiện lên, phảng phất thiên quân vạn mã giống như, đem Hắc Diệu thạch đài vững vàng bảo vệ ở bên trong.

"Cút!"

Hắn rít gào một tiếng, hai tay hóa thành một băng một hỏa, tùy ý vung ra, đều có lượng lớn oan hồn biến mất không thấy.

Ầm!

Một cái màu đen tượng đá đập tới, tạo hình phảng phất một con cực lớn ba đầu dơi, phát ra chấn động linh hồn sóng âm.

"Chết!"

Phương Nguyên tiện tay trảo một cái, băng hàn móng vuốt bẻ cành khô giống như phá huỷ tượng đá đầu, rất nhiều huyết dịch từ chất liệu đá bên trong mãnh liệt mà ra, phảng phất chân chính nắm giữ sinh mệnh vật còn sống.

"Những thứ này tượng đá. . . Mỗi một cái đều là một con Hung quỷ, một cái nguyền rủa!"

Phương Nguyên con ngươi bên trong tinh quang lấp loé, nhìn thạch tượng quỷ dòng máu dính dáng tới ở trên người mình, lại bị nhanh chóng bốc hơi lên.

Cái này trong đại sảnh thạch tượng quỷ, ít nhất có hơn trăm cái! Lại thêm vào cái kia cuốn da dê công văn Quái cấp nguyền rủa, nếu như mặc cho như vậy bị từng cái từng cái dính dáng tới đến, cho dù hắn cũng sẽ phi thường phiền phức!

Dù là Phong Linh Chi Thể, cũng có cực hạn, không thể một lần phong ấn nhiều như vậy quỷ hồn!

"Cút ngay cho ta!"

Phương Nguyên cắn răng một cái, trên người màu tím đen lan tràn, lại một lần thả ra Cương tễ chi quỷ đến điểm giới hạn.

"Chít chít!"

Mãnh liệt Nguyền rủa chi lực từ trên người hắn dật tán mà mở, thuộc về Quái cấp nguyền rủa, nhất thời xua tan quỷ triều, liền tượng đá Hung quỷ cũng không dám lên trước.

Toàn bộ đại sảnh bỗng nhiên yên tĩnh lại, chỉ có Hắc Diệu thạch đài bên trên, cái kia cuốn da dê sách vẫn cứ phát ra tà ác ánh sáng.

"Quả nhiên. . . Chỉ có đều là Quái cấp nguyền rủa, mới có thể hỗ chống đỡ được!"

Phương Nguyên ở xung phong đồng thời, thình lình nhìn thấy Hắc Diệu thạch đài trước, một toà hoàn toàn mới pho tượng chậm rãi bay lên.

Đó là một nhân loại bình thường dáng dấp, về phía trước đưa tay ra, tựa hồ nghĩ phải bắt được giấy bằng da dê, trang phục là 100 năm trước hình thức, buộc một cái đuôi ngựa, trên mặt giãy dụa cùng vẻ mặt sợ hãi đều trông rất sống động.

"Cái này. . . Là cái thứ nhất ký kết khế ước giao dịch người?"

Trong chớp mắt, Phương Nguyên đã rõ ràng tất cả: "Hắn ký kết khế ước, mở ra hiệu cầm đồ một loạt nguyền rủa, nhưng mình cũng không tốt bao nhiêu qua, trực tiếp bị đoạt đi rồi linh hồn, thân thể cũng đã biến thành nguyền rủa vật dẫn!"

Lúc này, vô số mạng nhện như thế hoa văn ở tượng đá màu đen mặt ngoài trên nứt ra, hiện ra nhân loại da thịt.

Một cái khoảng ba mươi tuổi nam nhân thẳng tắp thân thể, tuy rằng tướng mạo cùng trước pho tượng giống nhau như đúc, ăn mặc màu đen tương tự nhà

truyền giáo trường bào, nhưng vẻ mặt thẫn thờ, hai con mắt đen kịt một màu, phảng phất đã biến thành vũ trụ hố đen, hấp dẫn nuốt chửng tất cả quang mang, ngăn ở màu đen bệ đá trước.

"Quái cấp nguyền rủa hình người hóa thân? !"

Phương Nguyên liếm môi một cái, tay phải trực tiếp về phía trước một trảo: "Thiên Ưng trảo!"

Líu lo!

Một con cự ưng ở sau lưng của hắn thành hình, lông chim trên bao trùm màu xanh thẳm băng sương, đỉnh đầu càng là phảng phất có đỉnh đầu bông tuyết vương miện, một trảo hướng về người đàn ông áo đen chộp tới.

Đối mặt cái này có thể trọng thương Hung quỷ một đòn, người đàn ông áo đen thờ ơ không động lòng, chỉ là duỗi ra hai tay.

Hô!

Hắn hố đen giống như trong ánh mắt tựa hồ có vài điểm tinh thần ánh sáng lóe lên, cự ưng liền không thấy bóng dáng.

Đùng!

Trảo chưởng tương giao, trong chớp mắt, Phương Nguyên cảm giác cả người lông tơ đều muốn thụ lên.

"Cái này hình người hóa thân. . . Hoàn toàn đao thương bất nhập, sẽ không tử vong, mấu chốt nhất, vẫn là hai mắt của hắn có nuốt chửng hồn linh năng lực, nếu như ta là nhân loại bình thường, chỉ là vừa nãy nhìn nhau, trong cơ thể linh hồn liền bị tước đoạt. . ."

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Đang lúc này, từng đạo từng đạo sợi xích màu đen, phảng phất mạng nhện như thế, từ người đàn ông áo đen trong cơ thể dọc theo người ra ngoài, lan tràn toàn bộ không gian, đột nhiên hướng về trung tâm Phương Nguyên bao phủ.

"Dù là ta, bị cuốn vào trong cơ thể hắn, cũng sẽ. . . Chết!"

Phương Nguyên cắn răng một cái: "Triệt để thả ra!"

Vù!

Toàn bộ hư không một thoáng ngưng trệ.

Nếu như có người ở bên cạnh, là có thể nhìn thấy, một cái cả người màu tím đen, phảng phất đông cứng thi thể, từ trên người Phương Nguyên chia lìa đi ra.

Chỉ là vừa xuất hiện, chu vi xích sắt liền bị đông cứng thành khối băng.

Cái này cũng là Quái cấp ác quỷ, cho dù còn chưa triệt để khôi phục, nhưng cùng hiệu cầm đồ hình người hóa thân, lại là lực lượng ngang nhau!

Phốc!

Tựa hồ là xích sắt công kích gây nên chú ý.

Cái này màu tím đen thi thể trong nháy mắt biến mất, lại xuất hiện thì đã đi tới người đàn ông áo đen trên không, cả người ép xuống.

Ầm!

Dù là miễn cưỡng ăn Phương Nguyên toàn lực nhất kích cũng không có chuyện gì hình người hóa thân, dĩ nhiên trực tiếp bị thi thể ép ngã xuống đất, hai bên nguyền rủa bắt đầu rồi kịch liệt giao phong.

"Cơ hội tốt!"

Phương Nguyên trong nháy mắt biến thành cháy đen Hung quỷ, bay nhào

hướng về Hắc Diệu thạch đài.

Thậm chí, ở trên người hắn, một cái lại một cái linh thể hiện lên đi ra, đều là đưa tay ra, hướng về Hắc Diệu thạch đài trên da dê cuốn chộp tới.

Phốc!

Một cái linh thể nhào tới Hắc Diệu thạch đài bên trên, chợt điện quang lóe lên, một tia chớp màu đen đánh xuống, đem cái này phân thân hóa thành tro tàn.

Thứ hai linh thể cầm lấy da dê cuốn, nhưng lập tức ánh mắt đờ đẫn, một thoáng hóa thành tro bay!

"Đây mới thực là Quái cấp nguyền rủa căn nguyên. . . Dù là Linh cấp quỷ hồn, chạm đến cũng sẽ bị lùi tán!"

Mấy cái vật thí nghiệm dồn dập thất bại sau khi, Phương Nguyên lại là càng thêm có đáy, cả người bay nhào đến Hắc Diệu thạch đài bên cạnh, đưa tay chụp tới.

Đùng!

Da dê cuốn được vững vàng trảo ở lòng bàn tay.

"Phong ấn!"

Vòng xoáy trực tiếp ở giữa bàn tay hiện lên, từng điểm một đem da dê cuốn nuốt xuống.

"A!"

Một loại thâm nhập linh hồn thống khổ, trong nháy mắt lan tràn đến Phương Nguyên toàn thân.

"Cho dù phong ấn, cũng trước hết chịu đựng một làn sóng nguyền rủa uy lực

sao?"

Phương Nguyên cắn chặt hàm răng, nếu không là hắn hiện tại có đầy đủ 15 điểm thể chất, e sợ sẽ ở lời nguyền này phía dưới trực tiếp bỏ mình, có Phong Linh Chi Thể đều vô dụng!

Lúc ẩn lúc hiện, hắn càng là phảng phất tìm hiểu thời gian sông dài, nhìn thấy hiệu cầm đồ mới vừa mở ra một khắc đó.

. . .

Một nhà cổ lão hiệu cầm đồ bên trong.

Một cái người đàn ông áo đen, hai mắt rơi lệ, canh giữ ở linh đường ở trong, quan tài trước bài vị phía trên, thình lình viết ái thê Lan Tâm linh vị.

"Tại sao. . . Tại sao trời cao không cho chúng ta cùng nhau. . ."

Nam nhân bi phẫn khấu hỏi trời xanh, lại không có được bất kỳ đáp lại, cũng là trong địa ngục, đưa ra trả lời chắc chắn.

Thổ địa rạn nứt, một cái bàn tay lớn màu đen, phảng phất từ Cửu U bên trong duỗi ra, cầm lấy một quyển giấy bằng da dê, hiện ở người đàn ông này trước.

"Ngươi muốn linh hồn của ta, ta tất cả? Không có vấn đề!"

Nam nhân sau khi xem xong, cười ha ha: "Chỉ cần có thể để ta gặp lại được Lan Tâm. . . Điều kiện gì ta đều đáp ứng!"

Xuống một màn, chính là người đàn ông này cắn phá ngón tay, ký kết khế ước cảnh tượng.

Ầm ầm!

Khi máu tươi rơi vào trên giấy da dê một khắc đó, thiên địa tối tăm, sấm sét

lăn xuống.

Ào ào ào!

Toàn bộ hiệu cầm đồ trong nháy mắt bị kéo vào dị vị diện bên trong, trên vách tường bị một tầng chất lỏng màu đen bao trùm, bắt đầu rồi thoát thai hoán cốt giống như cải tạo.

Mà làm vì hiệu cầm đồ chủ nhân người đàn ông này , tương tự hai mắt thất thần, bị lượng lớn Nguyền rủa chi lực tràn vào, đã biến thành gánh chịu giấy bằng da dê hình người hóa thân, bắt đầu trên thế gian cất bước, thu gặt linh hồn.

Nhưng Phương Nguyên rất rõ ràng, người đàn ông này chân chính linh hồn, từ lúc ký kết khế ước một khắc đó, liền bị nguyền rủa lấy đi.

Đối phương xác thực thực hiện hứa hẹn, để cho hắn cùng thê tử của nàng gặp nhau, nhưng cũng là lấy Tử Linh hình thức, vĩnh viễn sa đọa tại Cửu U trong bóng tối!

. . .

"Làm vì một cái yêu nữ nhân, không tiếc thả ra cái này di độc vô cùng nguyền rủa sao?"

Trên tay phải, da dê cuốn đã triệt để rơi vào trong nước xoáy, biến mất không thấy.

Liền ở trong nháy mắt này, bị ép trên đất người đàn ông áo đen một thoáng dại ra , hóa thành bột mịn.

Thần Quái hiệu cầm đồ, cái này Quái cấp nguyền rủa căn nguyên, rốt cục bị chân chính phong ấn!

Nhưng mà, sau một khắc, Phương Nguyên còn chưa kịp lấy hơi, bộ kia bị đông cứng thi thể, liền thình lình đi tới hắn đỉnh đầu!

Hoàn toàn thả ra quỷ hồn, tất nhiên sẽ phản phệ chủ nhân!

Đồng thời lần này cùng lần trước không giống!

Lần trước Phương Nguyên, đối mặt với chính là một cái bị cửa trọng thương, hầu như liền Hung cấp đều duy trì không được quỷ hồn.

Mà lúc này đông cứng thi thể, lại là khôi phục bộ phận Quái cấp bản chất!

Răng rắc! Răng rắc!

Hầu như là trong phút chốc, Phương Nguyên cả người đều đã biến thành một toà màu xanh thẳm tượng băng, liền con mắt cũng không thể động đậy chút nào.

Ngoại giới, toàn bộ Thần Quái hiệu cầm đồ, lại là đang không ngừng hủy diệt, để một đám giao dịch người nhìn ra thấy hãi hùng khiếp vía.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 522: Khống Chế

"Thần Quái hiệu cầm đồ. . . Ở tan vỡ?"

May mắn còn sống Lục Bỉnh Kỳ nhìn chu vi vách tường cùng vách ngăn, ở chúng nó mặt ngoài, từng cái từng cái chỗ trống hình thành, không ngừng mở rộng, thật giống trang giấy thiêu đốt giống như, nhanh chóng hóa thành tro tàn.

Toàn bộ hiệu cầm đồ chủ thể, đều ở lấy tốc độ cực nhanh biến thành hư vô.

"Nguyền rủa. . . Biến mất rồi?"

Thomas cùng bạn gái cũng là kinh ngạc nhìn chậm rãi tan rã hiệu cầm đồ, không khỏi mừng đến phát khóc.

Ong ong!

Trong nháy mắt tiếp theo.

Từng cái từng cái chùm sáng hiện lên, còn may mắn còn sống sót giao dịch đám người, giống như tin tặc giống như, bị từng cái từng cái đá ra dị không gian.

Toàn bộ khói đen vị diện, từ biên giới bắt đầu tan vỡ, một đường lan tràn đến hạt nhân.

Bóng tối đại sảnh ở trong.

Một toà bông tuyết pho tượng yên lặng đứng sừng sững, bên ngoài khí tức kinh khủng.

Rầm ..... Rầm .....!

Vết nứt không gian nhanh chóng lan tràn, phảng phất quái thú lợi trảo giống như, nhào về phía pho tượng vị trí.

Đang lúc này, lượng lớn vết rách ở tầng băng hiện nổi lên, đột nhiên nổ tung, hiện ra Phương Nguyên bóng người.

"Thực sự là nguy hiểm thật. . ."

Nhìn mãnh liệt mà đến không gian liệt phùng, Phương Nguyên miệng thở ra một hơi dài, trong nháy mắt biến mất.

Thế giới hiện thực.

"A di đà phật!"

Giới Sắc hòa thượng hai tay chắp tay trước ngực: "Phương Nguyên thí chủ, ngươi rốt cục đi ra, nghe Lục Bỉnh Kỳ nói, ngươi lại phá giải hiệu cầm đồ nguyền rủa, quả thật là công đức vô lượng việc!"

"May mắn mà thôi!"

Phương Nguyên miệng thở ra một hơi dài, nói tới tuyệt đối là lời nói thật.

Cuối cùng cái kia một thoáng phong ấn da dê cuốn , căn bản là cực kỳ nguy hiểm, may là Phong Linh Chi Thể chung quy không có làm hắn thất vọng.

Nhưng ở phong ấn da dê cuốn sau khi, cái kia đông giết quái dị phản phệ, càng là có chút nằm ngoài dự đoán của Phương Nguyên.

Dù là ở đối phương đập xuống thời khắc cuối cùng, hắn cũng đã đem quỷ hồn một lần nữa phong ấn, nhưng cực hạn lạnh lẽo, vẫn là đem hắn đông thành một toà điêu khắc.

Loại kia băng hàn nhiệt độ, cho dù là đã từng là hắn, cũng tuyệt đối không sống sót được.

'May là, phong ấn hiệu cầm đồ nguyền rủa sau khi, ta thể chất lại có tăng lên dữ dội, bằng không e sợ thật sự muốn giao cho ở nơi đó . . . Dù sao, là một cái 'Quái' cấp nguyền rủa toàn lực a. . .'

Phương Nguyên lòng vẫn còn sợ hãi liếc mắt một cái thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên (Đạm Đài Diệt Minh)

Tinh: 25. 0(100)

Khí: 25. 0(100)

Thần: 25. 0(100)

Chức nghiệp: Người xua quỷ

Kỹ năng: Khu quỷ thuật (đỉnh cấp), chế dược học (đỉnh cấp), ưng trảo kỹ năng vật lộn (đỉnh cấp)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp một), Phong Linh Chi Thể (tầng ba)

Phong Linh Chi Thể (tầng ba): Thân thể của ngươi, là phong ấn ác quỷ lọ chứa, có thể đem tiếp xúc được quỷ hồn phong ấn tại trong cơ thể! Trước mắt kích hoạt tầng ba, phong ấn ác quỷ số lượng: Ba! Có thể lựa chọn thả ra!"

Hiệu cầm đồ không hổ Quái cấp nguyền rủa, phong ấn sau, dĩ nhiên khiến hắn dữ liệu đều tăng vọt đầy đủ 10 điểm!

Loại này trị số xây, đến cuối cùng, tất nhiên là càng ngày càng khó.

Càng không cần phải nói, vẫn là ở thế giới này cùng cái kia địa vị cao lực lượng dưới áp chế.

Bởi vậy, cũng hoàn toàn có thể thấy được Quái cấp nguyền rủa khủng bố!

"Nếu không là dựa vào điểm ấy lực lượng, ta tám thành sẽ bị quỷ phong ấn trước phản kháng cuối cùng đông lại ở nơi đó, tiếp theo bị cuốn vào không gian loạn lưu ở trong, sẽ phát sinh cái gì, nhưng là thật sự khó có thể dự liệu."

Phương Nguyên nắm chặt nắm đấm.

Lúc này, phong ấn con thứ ba ác quỷ, đồng thời vẫn là quái dị đẳng cấp hắn, cảm giác trong cơ thể tinh lực quả thực dồi dào đến cực điểm, trạng thái tốt đến mức độ không còn gì hơn.

"Sau đó. . . Hung cấp ác quỷ, e sợ sẽ bị ta triệt để không nhìn. . . Hai cái Quái cấp nguyền rủa điệp gia thả ra, trừ phi đều là Quái cấp, bằng không cái gì quỷ hồn đều muốn lùi tán, dù là quỷ triều đều là không sợ hãi."

Trong lòng suy tư qua đi, hắn mở miệng nói: "Hai vị. . . Chúng ta trước về sở trinh thám nghỉ ngơi một, hai, làm sao?"

"Ta. . . Ta cũng phải đi?"

Lục Bỉnh Kỳ hơi kinh ngạc, lại có chút sợ hãi, nhưng căn bản không dám vi phạm Phương Nguyên lời nói lời nói.

Dù sao, đây chính là liền cái kia không thể chiến thắng hiệu cầm đồ đều giết chết cường nhân a!

. . .

Ba cái thoạt nhìn có chút chật vật người vào ở sự vụ sở, đầu tiên tự nhiên là Mã Tiểu Linh một phen ngạc nhiên, lấy thêm đến tủ thuốc cho Lục Bỉnh Kỳ băng bó.

Dù sao, ánh mắt hắn phía trên vết thương, phải thật tốt xử lý một chút.

Cho tới Phương Nguyên, nhưng là một đầu đâm vào gian phòng, bắt đầu thí nghiệm chính mình phong ấn cái thứ ba nguyền rủa sau khi, thu hoạch đến năng

lực.

"Thả ra!"

Hắn trước tiên thử nghiệm tính thả ra khoảng 10% nguyền rủa, chợt cả người liền phát sinh ra biến hóa.

Một bộ màu đen hoa lệ, dường như nhà truyền giáo giống như trường bào tự động khoác lên người, màu da trở nên càng thêm tái nhợt, con mắt cũng hóa thành một mảnh thuần đen, dường như thần bí vũ trụ.

"Đây chính là. . . Thời điểm toàn thịnh Quái cấp uy lực sao?"

Phương Nguyên ý nghĩ hơi động, trên tay sợi xích màu đen liền hiện lên đi ra, lít nha lít nhít quấn quanh toàn thân, ẩn giấu ở áo bào đen phía dưới, giống như vũ khí bí mật.

"Phong ấn hiệu cầm đồ quái dị, ta thu hoạch đến năng lực, cơ bản có ba cái phương diện, cái thứ nhất, chính là trọng yếu nhất, diễn sinh nguyền rủa năng lực!"

Hiệu cầm đồ thông qua giao dịch, để đám nhân loại kia đi thả ra hoặc là chế tạo quỷ hồn, trên thực tế chính là nguyền rủa diễn sinh quá trình.

"Tuy rằng không có khả năng lắm bồi dưỡng ra Quái cấp nguyền rủa, nhưng hung cùng linh cấp bậc, lại là muốn bao nhiêu có bao nhiêu, thậm chí còn có thể tiến hành khống chế!"

Nói cách khác, chỉ cần cho Phương Nguyên đầy đủ thời gian, hắn cũng có thể chế tạo ra một tràng 'Quỷ triều' đến.

"Cho tới thứ hai phương diện, chính là thu gặt linh hồn năng lực, cái này có thể chia làm mạnh mẽ thu gặt, cùng khế ước buôn bán một mềm một cứng hai loại hình thức."

Loại này linh hồn thu gặt năng lực đầu nguồn, liền đến từ này song vũ trụ hố đen giống như con mắt.

"Còn có cái thứ ba phương diện, phạm vi lớn dữ liệu thao tác. . . Này năng lực tuy rằng xếp hạng cuối cùng, nhưng hiệu quả tuyệt đối nghịch thiên!"

Cái gọi là dữ liệu thao tác, đơn giản mà nói, chính là phạm vi tính quần thể trí nhớ sửa chữa! Đối với Nhân loại xã hội mà nói, quả thực là một cái đại sát khí.

Mà Quái cấp nguyền rủa thao tác, hiển nhiên không chỉ có tới đây.

"Trên thực tế hủy hoại tất cả, nó cũng có thể lần nữa khôi phục, hoặc là chế tạo cùng nhau bất ngờ , khiến cho phát sinh đến càng thêm hợp lý!"

Đây mới là Quái cấp nguyền rủa hiện tượng không có bị loài người truyền thông phạm vi lớn truyền bá nguyên nhân!

Cho dù ở thế giới hiện thực bên trong ra tay đánh nhau, hủy diệt một lối đi, cũng có thể trong nháy mắt tu bổ như lúc ban đầu, đem tất cả người chứng kiến trí nhớ sửa chữa, lại truyền vào một đống lớn giả tạo, tỷ như khí gas đường ống nổ tung, hung đồ giao hỏa các loại, ngược lại chính là đem tất cả thần quái, đều che giấu ở hợp lý cờ xí phía dưới.

"Có cái năng lực này, ta tìm kiếm cái khác quái dị tiến trình, phải là có thể đại đại tăng nhanh. . ."

Phương Nguyên thở dài một hơi.

Trên thực tế, loại này phạm vi lớn dữ liệu thao tác thu được sau khi, Nhân loại xã hội đối với hắn mà nói, đã không có chút nào uy hiếp.

"Đều là rất thực dụng năng lực a!"

Phương Nguyên đi ra cửa phòng, phát hiện Giới Sắc hòa thượng chính ở trong phòng khách yên lặng đọc kinh , còn Lục Bỉnh Kỳ, nhưng là không thấy

bóng dáng.

"Cái kia khách nhân. . . Bảo là muốn chính mình đi tìm thầy thuốc giải quyết!"

Mã Tiểu Linh thu thập tủ thuốc, có chút tức giận bất bình: "Thiệt thòi ta còn muốn cho hắn dùng chút quý giá dược tề đây, dĩ nhiên không có chút nào cảm kích!"

"Đi rồi?"

Phương Nguyên nhíu nhíu mày, cái này ở bất ngờ, lại là hợp tình hợp lý.

"Yên tâm, hắn đi sẽ quay lại."

Chỉ là trong nháy mắt tiếp theo, Phương Nguyên trên mặt liền hiện ra cười gằn.

Khống chế nguyền rủa năng lực, không chỉ có riêng đại biểu khống chế những quỷ hồn kia!

Làm cái này hiệu cầm đồ giao dịch người, trong cơ thể lại làm sao có khả năng không có hiệu cầm đồ lưu lại hậu chiêu?

Lúc này, chính mình chính là mới Thần Quái hiệu cầm đồ, thậm chí, hoàn toàn tiếp nhận trước khế ước, nắm giữ đối với những thứ này linh hồn vô thượng Phán Quyết quyền lực!

. . .

Mấy cái đường phố ở ngoài.

Lục Bỉnh Kỳ chật vật chạy trốn, tiến vào một cái âm u hẻm nhỏ.

"Người kia. . . Cho dù giải quyết hiệu cầm đồ, cũng nhất định sẽ nguyên khí

đại thương, vội vã đi bế quan chính là chứng minh, vậy bây giờ không chạy, còn muốn chờ tới khi nào?"

Hắn đỡ vách tường, liên tục thở hổn hển.

"Chỉ cần lại cao bay xa chạy, ta liền triệt để không buồn không lo rồi, ha ha. . ."

Đáng tiếc, chính mình lại không thể lại đi thấy nơi này người nhà.

Lục Bỉnh Kỳ cắn răng, cũng không để ý mắt phải tròng truyền đến đau nhức, liền chuẩn bị rời đi.

"Hả?"

Đột nhiên, phảng phất đùa giỡn giống như, một loại đau đớn kịch liệt, ở trong cơ thể hắn hiện lên, quả thực thật giống có một ngàn thanh đao ở trong người loạn giảo , khiến cho Lục Bỉnh Kỳ quỳ một chân trên đất, 'Phốc' một tiếng, phun ra một vũng máu tươi.

Đồng thời, cái này bãi máu tươi quả thực phảng phất nắm giữ tính mạng của chính mình, trên đất uốn lượn, hình thành huyết sắc kiểu chữ.

Chờ đến nhìn rõ ràng sau khi, Lục Bỉnh Kỳ gò má trong nháy mắt tái nhợt vô huyết lên —— "Lập tức trở về sở trinh thám, bằng không. . . Chết!"

"Không thể. . . Hắn lúc nào. . ."

Lục Bỉnh Kỳ hồn bay phách lạc, nhưng lúc này bước chân lại là không tự chủ đi tới đường rút lui.

Mạng nhỏ nắm trong tay người ta tình huống dưới, chỉ cần hắn không muốn tìm chết, phải ngoan ngoãn dựa theo đối phương lời giải thích đi làm.

Không đến bao lâu, sở trinh thám liền xuất hiện ở trước mắt, chỉ là ở trong

mắt Lục Bỉnh Kỳ, quả thực so cái gì yêu ma quỷ quái hang động còn đáng sợ.

"Ồ? Lục tiên sinh ngươi trở về?"

Mã Tiểu Linh bưng chậu nước, nhìn thấy đi mà quay lại Lục Bỉnh Kỳ, hơi kinh ngạc: "Con mắt băng bó cẩn thận sao?"

"Ây. . . Vẫn không có. . ."

Lục Bỉnh Kỳ có chút lúng túng, chợt lại nhìn thấy bên trong phòng khách ngồi Phương Nguyên, nhất thời hai chân mềm nhũn: "Phương tiên sinh. . . Tha cho ta đi!"

"Ngươi rất kinh ngạc mình bị nguyền rủa sao?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Trên thực tế, đây cũng không phải là ta xuống nguyền rủa, mà là hiệu cầm đồ khống chế thủ đoạn. . . Đương nhiên, hiện tại những thứ này quyền khống chế, đã toàn bộ chuyển đến trên tay ta."

Hắn hoàn toàn có tư cách nói những câu nói này.

Thậm chí, dù là Lục Bỉnh Kỳ lúc này tự sát, sau khi hắn chết linh hồn bất luận lúc trước muốn đi nơi nào, hiện tại cũng chỉ có ngoan ngoãn tìm đến Phương Nguyên báo danh một con đường duy nhất.

Dù sao, hắn từ lúc vừa bắt đầu, cũng đã ký kết khế ước, bán đi chính mình chết rồi linh hồn!

"Làm sao? Ngươi không tin?"

Phương Nguyên nhìn Lục Bỉnh Kỳ, chỉ cươi cười, đột nhiên, vươn tay ra, vồ vào hắn lồng ngực.

Lục Bỉnh Kỳ biến sắc, cảm giác ngực không có chút nào đau, nhưng một cái so với trái tim còn trọng yếu hơn chỗ yếu, đã rơi vào rồi Phương Nguyên trong

tay.

Ầm!

Hắn mắt tối sầm lại, ngã xuống, bỗng nhiên, tầm mắt lại là sáng ngời, nhìn thấy ngã xuống đất chính mình!

"Thế nào? Linh hồn thị giác góc độ, còn thói quen sao?"

Phương Nguyên tiếng cười truyền đến.

Lục Bỉnh Kỳ lúc này mới phát hiện, chính mình không biết lúc nào, đã kinh biến đến mức hư huyễn rất nhiều, trôi nổi ở giữa không trung, mà ở linh hồn của hắn trên, lại quấn quanh một vòng sợi xích màu đen, một đầu khác vững vàng nắm trong tay Phương Nguyên!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 523: Hội Trưởng

"Nhìn thấy sao? Linh hồn ngươi trên dây khóa, đại biểu chính là hiệu cầm đồ ấn ký!"

Phương Nguyên tốt không chừa chỗ trống nói: "Từ khi ngươi ký kết khế ước cái kia một ngày bắt đầu, linh hồn của ngươi, cũng đã không thuộc về chính ngươi, mà là hiệu cầm đồ đồ thế chấp! Đương nhiên. . . Hiện tại có thể tính ta chiến lợi phẩm!"

"Đại nhân! Đại nhân tha mạng a!"

Linh hồn hình thái Lục Bỉnh Kỳ vội vã kêu to, nếu như không phải là bởi vì không có thân thể, làm không tốt cái gì tè ra quần, nước mắt tung hoành tư thế đều muốn bày ra đến.

"Ngươi nên vui mừng, ta là một cái nhân từ người, lí do sẽ lại cho ngươi một cơ hội!"

Phương Nguyên tay đẩy một cái, linh thể trong nháy mắt đi vào Lục Bỉnh Kỳ thân thể, cùng nhau còn có cái kia màu đen dây khóa, lóe lên liền qua.

Nhưng bất luận là ai cũng rõ ràng, cái kia dây khóa không có biến mất, chỉ là lấy một loại tầng thứ càng cao hơn hình thái tiếp tục tồn tại mà thôi.

"Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!"

Lục Bỉnh Kỳ đã biến thành dập đầu lạy, thực sự là bởi vì Phương Nguyên thủ đoạn, đã sợ rồi hắn.

Như vậy đùa bỡn linh hồn, cùng hiệu cầm đồ căn bản không có khác nhau.

Trên thực tế tình huống, cũng là như vậy.

Phương Nguyên tay phải phảng phất dẫn dắt diều như thế đong đưa, trong nháy mắt liền thông qua khế ước dây khóa liên hệ, nhận biết được lượng lớn giao dịch người, hầu như trải rộng toàn bộ thế giới.

'Linh hồn của bọn họ, cũng đã thuộc về ta, bất cứ lúc nào đều có thể thu gặt. . . Đương nhiên, mấu chốt nhất không phải cái này, mà là thu hoạch một nhóm lớn tốt đẹp bia đỡ đạn!'

Trải qua hiệu cầm đồ cường hóa, những thứ này giao dịch người lần thứ hai cũng có người xua quỷ thực lực, số ít thậm chí có thể so với tinh anh người xua quỷ, thậm chí đỉnh cấp!

Có nhóm người này làm con cờ thí, Phương Nguyên rất nhiều thiết tưởng, đều có thể sớm tiến hành, đồng thời tiết kiệm được lượng lớn khí lực.

Không nói những cái khác, chính là tìm kiếm Quái cấp quỷ hồn cùng nguyền rủa, cũng sẽ trở nên thuận tiện rất nhiều.

"A di đà phật. . ."

Nhìn thấy tình cảnh này, toàn bộ hành trình bàng quan Giới Sắc hòa thượng khóe mắt giật một cái, lại là mặc niệm phật kinh, không nói một lời.

Phương Nguyên dù sao vẫn là người xua quỷ, cùng hắn một cái trận doanh, đây là một mặt.

Mà trọng yếu nhất, chính là hắn biết, cho dù chính mình đứng ra, cũng căn bản ngăn cản không được đối phương.

"Giới Sắc hòa thượng!"

Xử lý xong Lục Bỉnh Kỳ sau khi, Phương Nguyên lại là quay đầu lại, nhìn hòa thượng này.

"Thí chủ có gì phân phó?"

Giới Sắc hòa thượng bình tĩnh nói, hắn tuy rằng lập chí tại khu quỷ, nhưng không phải một cái cổ hủ người.

"Ta đối với quỷ hồn rất có hứng thú, càng cùng hung cực ác, nguyền rủa càng mạnh càng tốt. . ."

Phương Nguyên lộ ra một cái làm người ta sợ hãi nụ cười: "Vì lẽ đó. . . Ngươi là có phải hay không khiến cùng người xua quỷ liên minh liên lạc một chút, vì ta mang đến một ít tình báo đây? Ta sẽ vì các ngươi giải quyết những kia khó chơi quỷ hồn, đương nhiên, cũng sẽ thu lấy nhất định thù lao!"

"Không có vấn đề!"

Giới Sắc hòa thượng hầu như là lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, lúc này Phương Nguyên ở trong mắt hắn, quả thực là so với đỉnh cấp người xua quỷ còn lợi hại hơn tồn tại, toàn thể nhân loại hi vọng a!

Không nói những cái khác, chỉ cần hắn đồng ý ra tay, quấy nhiễu liên minh chín mươi chín phần trăm quỷ hồn, đều hoàn toàn không gọi một chuyện.

"Bất quá, ta đối đối phó những kia a miêu a cẩu không có hứng thú. . ."

Phương Nguyên dựng thẳng lên một ngón tay: "Ta chỉ đối phó chân chính lợi hại quỷ hồn cùng nguyền rủa, ân. . . Liền muốn cùng Thần Quái hiệu cầm đồ một cấp bậc!"

"Tê. . ."

Dù là rõ ràng Phương Nguyên cổ quái, Giới Sắc hòa thượng cũng không khỏi rùng mình một cái: "Được. . . Bần tăng rõ ràng."

"Rất tốt, hai người các ngươi lui xuống trước đi!"

Phương Nguyên vung vung tay, đuổi đi hai người này, vừa nhìn về phía đầy mặt thấp thỏm Mã Tiểu Linh: "Thế nào? Phát hiện ta là người như vậy, có phải là cảm thấy rất sợ sệt?"

"Không có a. . ."

Mã Tiểu Linh lắc lắc đầu, từ khi đi theo Phương Nguyên bắt đầu học tập khu quỷ thuật sau khi, nàng liền đối với đối phương là người như thế nào cơ bản có dự liệu: "Thế nhưng. . . Ca ca ngươi phải đi sao?"

"Ngươi đoán được?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Xác thực. . . Ta là lúc nên rời đi!"

Cùng Mã gia phụ nữ gặp gỡ, xem như là một tràng duyên phận, chính mình cứu bọn họ, đồng thời vì bọn họ giải quyết nan đề, bọn họ phụ trách tẩy trắng thân phận của chính mình, còn có chăm sóc chính mình khi còn bé sinh hoạt, công bằng giao dịch, không dối trên lừa dưới.

Nhưng người không phải cây cỏ, cùng nhau sinh hoạt nhiều năm như vậy, dù là dưỡng con chó đều có cảm tình.

Sau đó, Phương Nguyên đem sẽ chủ động tiếp xúc đủ loại Lệ quỷ cùng nguyền rủa, trong cuộc sống tràn ngập nguy hiểm, tuy rằng chính hắn không sợ hãi, nhưng lan đến người chung quanh, lại là khẳng định.

"Không. . . Ta muốn cùng ngươi cùng nhau!"

Mã Tiểu Linh cắn cắn môi.

"nha đầu, nghe lời!"

Nhìn thấy nàng này tấm buông lỏng nhưng muốn khóc dáng dấp, Phương

Nguyên không khỏi có chút buồn cười, lại tiến lên cưng chiều mà xoa xoa tóc của nàng: "Ta tiếp đó, có lẽ sẽ ở toàn thế giới phạm vi chạy loạn, liền chính mình cũng không biết chính mình muốn đi nơi nào đây!"

Dừng một chút, lại nói: "Cái kia hoa viên, lúc này liền giao cho ngươi, có quan hệ dược tề chế tác nội dung, ngươi cũng học một điểm, chỉ cần sau đó cẩn thận đối xử, ứng nên có thể bảo đảm các ngươi không lo!"

Những kia biến dị thực vật bên trong, chân chính tinh hoa, sớm đã bị Phương Nguyên trong bóng tối lấy đi hoặc là chế tác dược tề, lúc này còn lại, đều là cơ bản nhất cái kia mấy thứ, để cho Mã Tiểu Linh lại chính là thích hợp.

"Ngươi. . . Khi nào thì đi?"

Nghe được Phương Nguyên liền những thứ này đều chuẩn bị kỹ càng, Mã Tiểu Linh biết đối phương rời đi ý chí vô cùng kiên định, không khỏi vô cùng thất lạc.

"Xem tin tức đi, có lẽ rất nhanh."

Phương Nguyên thuận miệng trả lời, trong lòng lại là ở suy nghĩ, cái kia người xua quỷ liên minh, đến cùng có thể mang đến cho hắn bao nhiêu Quái cấp nguyền rủa tin tức.

. . .

Một chỗ ở vào trong núi thẳm trong thôn xóm.

"Vù vù. . ."

Một người phụ nữ bóng người chính đang nhanh chóng lao nhanh: "Ta phát hiện. . . Quỷ ngay khi trong giếng! Phàm là uống nước giếng người, đều sẽ gặp phải nguyền rủa!"

Nàng xem ra đại khái hơn hai mươi tuổi, ăn mặc bó sát người phục, lộ ra một

đôi chân dài to, không chút nào nửa điểm nông thôn nữ nhân khí tức, trái lại thật giống một cái đô thị bên trong già giặn nữ bạch lĩnh.

Ùng ục! Ùng ục!

Đang lúc này, ở sau lưng nàng trong giếng cổ, lượng lớn nước giếng tràn ra miệng giếng, chợt là mái tóc dài màu đen, một cái quần áo trắng quỷ hiện lên đi ra, lấy tốc độ cực nhanh tiếp cận.

"Đùa giỡn. . . Ta Trần Hinh tốt xấu cũng là thông qua khu quỷ hiệp hội khảo nghiệm chính thức Khu Ma nhân, làm sao sẽ chết ở chỗ này?"

Trần Hinh kêu to, lui về phía sau ném ra một cái nào đó ống nghiệm.

Ầm!

Kính rơi xuống đất vỡ vụn, một tầng kịch liệt sương khói tái hiện ra.

Bóng người màu trắng đột nhiên dừng lại, tựa hồ có hơi kiêng kỵ.

"Ha ha. . . Đây chính là tiêu hao lão nương 20 cống hiến đổi lấy Khu Quỷ linh tề, ngươi còn có thể cùng lên đến, lão nương theo họ ngươi!"

Đáng tiếc, nữ nhân này tiếng cười vẫn không có tiêu tan, vô số dày đặc tóc dài, liền đột nhiên đột phá sương khói, thật giống màu đen giống như leo lên mà tới.

"Đáng chết. . . Cái này vẫn là bình thường độ khó quỷ hồn sao?"

Trần Hinh quay đầu liền chạy: "Hãm hại hãm hại, bị thôn này trưởng thôn hãm hại, sớm biết như vậy, lão nương mới không tới đây a "

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Đang lúc này, mái tóc màu đen bao phủ, phảng phất thảm trải nền giống như

trải ra.

Trần Hinh né tránh không kịp, bị một tia sợi tóc quấn quanh ở mắt cá chân trên.

"Đáng chết!"

Sợi tóc màu đen vô cùng dẻo dai, thậm chí đã bắt đầu ghì y phục rách rưới, tổn thương da thịt.

Nàng nhanh chóng rút ra một thanh chủy thủ màu đen, phía trên mấy cái phù hiệu ánh sáng lóe lên, đột nhiên vạch một cái.

Đùng!

Sợi tóc tách ra, nhưng Trần Hinh cũng đã biến thành khập khễnh, giẫy giụa nhảy đến cửa thôn: "Chẳng lẽ hôm nay phải chết ở chỗ này? Không. . ."

Nhìn che ngợp bầu trời mà đến sợi tóc, trên mặt nàng hiện ra một tia tuyệt vọng.

Xì xì!

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, nguyên bản hải dương giống như sợi tóc, bỗng nhiên thủy triều như thế thối lui, phảng phất nhìn thấy cái gì vô cùng sợ hãi sự vụ.

"Hả?"

Trần Hinh nhìn về phía mấy cái sương mù giống như bóng người, trên mặt lộ ra vẻ đại hỉ: "Hội trưởng? !"

"Lại lén lút chạy ra ngoài chơi?"

Một bóng người chạy đến, là cái khoảng ba mươi tuổi thanh niên, đau lòng

mà đem Trần Hinh nâng dậy đến: "Nếu không là ta tìm đến Lão đại, ngươi phải chết chắc!"

"Hội trưởng đại nhân, xin lỗi. . . Bất quá ta đã điều tra xong, cái này quỷ ký sinh ở thôn làng trong giếng, tuyệt đối không phải bình thường nguyền rủa!"

Trần Hinh căn bản không quản người ca ca này, mà là nhìn về phía mấy người này thủ lĩnh.

Thân hình hắn thon dài, da thịt nhẵn nhụi, trên mặt lại mang một bộ dữ tợn ác quỷ mặt nạ, che khuất nửa khuôn mặt.

"Ta thấy!"

Cái này hội trưởng tiếng nói khàn khàn, phảng phất bị thương qua dây thanh giống như, nhưng mỗi tiếng nói cử động lại tràn ngập loại thận trọng.

Ở hắn đối diện, vô số phát biển trung tâm, một cái màu trắng nữ nhân như ảnh như hiện.

"Trở về!"

Đối mặt cái này Hung quỷ, hắn cắt vỡ bàn tay của chính mình, một mảnh máu tươi dội mà ra.

"Dĩ nhiên trực tiếp vận dụng át chủ bài?"

Trần Hinh cũng là cả kinh.

Cứu nàng người này, nhưng là khu quỷ hiệp hội phân hội hội trưởng —— Chiêm Thiên Hộ! Tuy rằng khu quỷ liên minh chỉ là một cái phân tán tin tức lan truyền tổ chức, nhưng có thể lên làm cái này trên danh nghĩa khu vực hội trưởng, cũng biết thực lực của hắn khủng bố cỡ nào.

Đây cũng là nhiều lần đối kháng qua quỷ hồn, đồng thời ở rất nhiều tuyệt sát

Nguyền rủa dưới tồn tại đến nay tồn tại!

Trần Hinh càng là biết được một cái không tính bí mật bí mật, vị này Chiêm hội trưởng dòng máu, ủng có cực kỳ mạnh mẽ khu quỷ năng lực, thậm chí là loại kia tuyệt sát hình nguyền rủa, cũng có thể đối kháng nhất thời nửa khắc, cho những người khác tranh thủ đến còn sống hi vọng!

Nhưng hiện tại, dĩ nhiên trực tiếp dùng ra?

"Nhìn tới. . . Cái này trong giếng ma nữ, ở hiệp hội ghi chép thần quái bên trong, cũng là vô cùng khá cao hung hiểm. . ."

Trần Hinh yên lặng nghĩ, chợt không ra dự liệu, nhìn thấy toàn bộ tóc đen hải dương lùi lại lui nữa, cuối cùng triệt để thu về giếng nước bên trong.

Chiêm Thiên Hộ bước chậm tiến lên , bởi vì có mặt nạ, không người nào có thể thấy rõ trên mặt hắn vẻ mặt, nhưng này nửa tấm mặt quỷ, lại là đột nhiên biến hóa, một loại âm lệ khí tức bắt đầu lan tràn.

Sau đó, hắn lại lấy ra một cái tựa hồ là nhuốm máu rơm rạ em bé, hướng về giếng nước ném xuống.

Ở tất cả những thứ này trong hành động, trong giếng cổ quỷ mị dĩ nhiên phảng phất chịu đến một loại nào đó áp chế , căn bản ra ngoài không được.

"Tốt! Ta đã phong ấn trong giếng quỷ hồn, ít nhất trong vòng mười năm, không cần lo lắng. . ."

Chiêm Thiên Hộ chậm rãi nói.

"Không hổ là hội trưởng, đáng sợ như thế quỷ vật đều có thể phong ấn!"

Những người khác dồn dập nịnh hót, Trần Hinh trong ánh mắt càng là tràn ngập ngôi sao nhỏ.

"Đáng tiếc. . . Không phải nơi này!"

Chiêm Thiên Hộ lại thở dài một tiếng, lấy thanh âm cực thấp nói.

"Hội trưởng đại nhân!"

Đang lúc này, bên cạnh một tên thành viên biến sắc mặt, tiến lên khom người bẩm báo: "Có tin tức truyền đến, Thần Quái hiệu cầm đồ nguyền rủa, bị người phá giải!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 524: Xuất Hiện

"Không thể!"

Nghe được cái này kinh động thiên hạ tin tức, Trần Hinh cùng ca ca của nàng trăm miệng một lời hét lên kinh ngạc.

Dù sao, đây cũng là Thần Quái hiệu cầm đồ a!

Liền ngay cả hội trưởng cũng tránh không kịp, đã từng nhắc nhở bọn họ một khi gặp phải, liền muốn nhượng bộ lui binh tuyệt sát hình nguyền rủa!

Lại liền như thế bị giải quyết?

Không thể! Cho dù cấp thấp nhất quỷ hồn, cũng không cách nào bị tiêu diệt, đây là khu quỷ liên minh trả giá lượng lớn đau đớn thê thảm đánh đổi sau khi mới đến ra kết luận!

"Phá giải nguyền rủa, là vị nào đỉnh cấp người xua quỷ?"

Trần Hinh liền vội vàng hỏi.

Nói tới cái này, Chiêm Thiên Hộ biểu hiện càng ngày càng kỳ dị: "Đối phương cũng không có ở liên minh chúng ta cùng hiệp hội phân bộ đăng ký qua, thậm chí cũng không phải cái gì ẩn thế cao nhân loại hình, mà là một nhà sự vụ sở thần quái trinh thám. . . Có người nói vừa mới vừa hai mươi tuổi."

"Không thể nào? !"

Lần này, nhất thời không có một người tin tưởng, đều là lắc đầu.

"Nhưng lan truyền tin tức này, lại là Kim Sơn tự hành thế cao đồ. . ."

Chiêm Thiên Hộ cười khổ.

Kim Sơn tự chính là khu quỷ liên minh lừng lẫy có tiếng thế lực, dù là hiện tại suy thoái, truyền nhân nói, cũng tuyệt đối sẽ không giả bộ!

"Đồng thời. . . Đối phương còn có ý giải quyết cái khác Lệ quỷ nguyền rủa, hướng về chúng ta đòi lấy tình báo. . . Còn hi vọng, càng hung tàn tà lệ càng tốt. . ."

"Cái này thật đúng là. . ."

Hầu như tất cả mọi người đều khó mà tin nổi.

Cho dù là bọn họ những thứ này người xua quỷ, đối mặt với tuyệt sát nguyền rủa cũng là cửu tử nhất sinh, dù là bị người nhờ vả, cũng là hi vọng nguyền rủa đẳng cấp càng thấp càng tốt, nơi nào như cái này dạng hướng lên va?

Người như vậy, không phải người ngu, chính là đối với mình có lòng tin tuyệt đối!

"Không nghĩ tới. . . Khu quỷ giới bên trong, dĩ nhiên ra như vậy anh tài. . ."

Chiêm Thiên Hộ cuối cùng tổng kết nói: "Chuẩn bị xuất phát, ta cũng có chút không thể chờ đợi được nữa muốn gặp gỡ hắn."

"Vâng, hội trưởng!"

Mấy người dồn dập đồng ý, chỉ có cái kia Trần Hinh, tựa hồ còn có chút dáng vẻ không phục.

Ở cuối cùng rời đi làng nhỏ đồng thời, Chiêm Thiên Hộ bỗng nhiên quay đầu, trong lòng mang theo thở dài: 'Không phải nơi này. . . Nhưng ta nhất định sẽ tìm tới, cái kia tất cả đầu nguồn! Đây là vì ta, vì gia tộc, cũng là vì tất cả nhân

loại!'

. . .

Mã gia thần quái sự vụ sở.

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, chính đang tại lĩnh hội toàn thịnh Quái cấp nguyền rủa lực lượng.

'Tựa hồ là bởi vì hiệu cầm đồ nguyền rủa ảnh hưởng. . . Ở phong ấn con thứ ba quỷ sau, không chỉ có Phong Linh Chi Thể khai phá càng tiến vào một tầng, ta cảm giác con thứ nhất quỷ khôi phục, lại tăng nhanh.'

Đối với hắn mà nói, cái này cũng không phải chuyện xấu, đại diện cho trên tay lại gia tăng rồi một cái quái dị cấp bậc chiến lực.

Chỉ cần không đạt đến điểm giới hạn , khiến cho nguyền rủa hoàn toàn thả ra, đối với hắn mà nói vẫn có ích vô hại.

Đương nhiên, nếu như mình tìm đường chết, một hơi đem hai con quái dị đều hoàn toàn thả ra ngoài, cái kia e sợ hiện tại Phương Nguyên đều có chút chống không được.

'Đợi đến sau đó, phong ấn nguyền rủa càng nhiều, Phong Linh Chi Thể cũng sẽ chân chân chính chính biến thành đạn hạt nhân giống như tồn tại, không chỉ có ta không dám dùng linh tinh , liền ngay cả kẻ địch cũng không dám khiến ta chết, bằng không một khi cái này sao nhiều nguyền rủa tập thể thả ra, uy lực tuyệt đối là hủy thiên diệt địa cái kia một cấp bậc.'

'Bất quá. . . Quái dị nguyền rủa, năng lực cũng là thiên kỳ bách quái, kỳ quái lạ lùng. . . Con thứ nhất bị phong ấn quỷ hồn, lại có năng lực như thế nào đây?'

Phương Nguyên yên lặng suy tư, đột nhiên, bên ngoài truyền đến một tiếng nữ nhân la lớn.

"Hả?"

Hắn lập tức đứng dậy, cả người giống như một viên chậm rãi bay lên thái dương: "Chuyện gì xảy ra? Có ta tọa trấn tình huống dưới, còn có quỷ hồn dám xâm lấn sự vụ sở? Hay hoặc là trên người ta nguyền rủa tiết lộ?"

Hắn đẩy cửa phòng ra, bên ngoài trong đại sảnh, tựa hồ nằm một bộ thi thể, bãi lớn dòng máu màu đỏ sẫm chậm rãi khuếch tán.

"Nguyền rủa?"

Phương Nguyên hơi nhướng mày, cả người bao trùm lên một tầng màu tím đen, con mắt màu vàng óng qua lại nhìn quét, càng thêm nghi hoặc: "Sương mù. . . Lại có thể ngăn cản ta Hỏa Nhãn Kim Tinh thần thông?"

Lời nguyền này cấp bậc, ít nhất cũng là quái dị đẳng cấp!

"Thú vị. . . Tựa hồ không phải trong cơ thể ta nguyền rủa dật tán, mà là ngoại lai quỷ hồn xâm lấn!"

Phương Nguyên trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Hắn Phong Linh Chi Thể cũng không phải cái sàng, dù là bị thương hoặc là trong lúc vô tình tiết lộ đi ra một điểm, ở chính mình phát hiện sau khi, cũng có thể lập tức thu hồi.

Nhưng tình huống bây giờ, rõ ràng không phải loại này.

"Cho ta. . . Cút!"

Chỉ một thoáng, Phương Nguyên lập tức lựa chọn thả ra quỷ hồn, đến từ đông cứng quái dị cường lớn Nguyền rủa chi lực, trong nháy mắt bị khai phá đến 50%!

Trình độ như thế này, tất cả Hung quỷ linh thể đều muốn lùi tán, cho dù là

quái dị, cũng sẽ lộ ra sơ sót.

Keng!

Cả phòng chấn động, chợt sừng sững bất động.

"Cứu. . . Cứu mạng. . ."

Nằm trong vũng máu nữ nhân đưa tay ra, tiếng nói rất giống Mã Tiểu Linh.

"Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi là thứ gì. . ."

Phương Nguyên sắc mặt trầm ngưng, tay phải màu tím đen hoa văn lan tràn, phảng phất một tầng áo giáp, hướng về trong vũng máu nữ nhân chộp tới.

Nữ nhân này ăn mặc váy dài, nằm xuống ở mặt đất, lúc này bị Phương Nguyên nắm lấy, trực tiếp lật lại thân, lộ ra nửa tấm tàn khuyết khuôn mặt.

"Cứu. . . Cứu cứu ta!"

Chỉ có nửa tấm mặt nữ nhân hét lên nói, bỗng nhiên đột nhiên một ôm, hai tay lôi kéo Phương Nguyên, rơi vào một cái trong hắc động!

Ầm!

Phương Nguyên hai chân rơi xuống đất, không bị thương chút nào, nhìn chu vi cảnh vật, lại là vẻ mặt ngơ ngác.

"Nơi này là. . . Đạm Đài nhà cũ?"

Hắn nơi, là một chỗ nhà nho nhỏ, bên trong từng cái cây cọng cỏ cũng hết sức quen thuộc, rõ ràng là chính mình năm tuổi trước chỗ ở.

Thậm chí, sân sau bên trong từ đường, tế đường, đều ở hắn cảm ứng bên trong hiện lên đi ra.

"Ngươi. . . Trốn không thoát!"

Đột nhiên, một bóng người đứng ở sau lưng hắn, lấy không động âm thanh nói.

"Đạm Đài Quỷ Kính? !"

Phương Nguyên nhìn cái này Đạm Đài gia tộc tộc trưởng, đối phương một mặt thẫn thờ, lặp lại lẩm bẩm câu nói này, từ trong con ngươi chảy ra huyết lệ.

"Ngươi. . . Trốn không thoát!"

Bỗng nhiên, chu vi lại nhiều chồng chất bóng người, thình lình đều là đã từng là Đạm Đài gia tộc nhân, chỉ bất quá, bọn hắn lúc này sắc mặt trắng bệch, hai mắt chảy máu, dường như quỷ hồn!

"Đạm Đài Diệt Minh. . . Trở về!"

"Trở về!"

"Đến!"

. . .

Dày đặc hồn ảnh, hầu như phải đem Phương Nguyên bao phủ.

Mà ở tế đường ở trong, một cái khí tức kinh khủng bỗng nhiên hướng tới bầu trời, chu vi hóa thành Minh Vực, một phiến mơ hồ 'Cửa' thình lình xuất hiện, dần dần ngưng tụ.

"Vâng. . . Nó!"

Phương Nguyên sầm mặt lại, rốt cuộc biết lần này dị biến đầu nguồn, rõ ràng là cái kia quấn quanh ở Đạm Đài gia huyết mạch trên cứu cực nguyền rủa!

Lúc này, vẻn vẹn chỉ là hiện ra một điểm bóng mờ, hắn liền từ trong đáy lòng

sinh ra cảm giác nguy hiểm mãnh liệt cảm giác.

"Không thể để cho nó triệt để xuất hiện!"

Một bộ áo bào đen khoác ở Phương Nguyên trên người, hai mắt của hắn trong nháy mắt đã biến thành hố đen: "Song trọng thả ra, nguyền rủa sáp nhập!"

Trong nháy mắt này, hắn đồng thời thả ra trong cơ thể hai đại quái dị nguyền rủa, đồng thời đều tăng lên tới đỉnh cao giới hạn giá trị!

Ầm ầm!

Hư không run lên, mãnh liệt Nguyền rủa chi lực quét ngang, chu vi tất cả quỷ ảnh trong nháy mắt biến mất.

Thậm chí , liền ngay cả những kia kiến trúc, đều phảng phất giấc mộng xa vời giống như phá diệt , khiến cho hai đại quái dị nguyền rủa, tàn nhẫn mà tác dụng ở cửa đồng lớn bên trên.

Ô ô!

Rất nhiều oan hồn cùng nhau khóc thét, trên cửa lít nha lít nhít quỷ hồn trong nháy mắt biến mất non nửa.

Răng rắc! Răng rắc!

Mạng nhện giống như hoa văn ở trong hư không lan tràn, chợt, toàn bộ không gian đều hóa thành mảnh vỡ.

. . .

"Hô. . ."

Sự vụ sở bên trong gian phòng.

Một bộ áo bào đen Phương Nguyên mở mắt ra: "Nguy hiểm thật!"

Tuy rằng cảnh vật chung quanh không có một chút biến hoá nào, phảng phất vừa nãy hết thảy đều là ảo giác, nhưng hắn phi thường rõ ràng, vẫn dây dưa Đạm Đài gia cửa nguyền rủa, xác thực đột kích!

"Cũng đúng. . . Tuy rằng cái này huyết mạch nguyền rủa là hai mươi năm một lần tổng thanh toán, nhưng ở hai mươi năm trong lúc, trên căn bản cũng là mỗi cách mấy năm liền muốn chết một cái trình độ! Lúc này Đạm Đài nhà cũ bị vây nhập Minh giới bên trong, nó chỉ có thể dọc theo huyết mạch, tìm đến ta sao?"

Làm cái này Đạm Đài gia tộc nhân, vừa sinh ra sẽ gánh vác cái này nguyền rủa, tuyệt đối không cách nào giải trừ!

Có thể có mười lăm năm bước đệm thời gian, đã lớn ra Phương Nguyên dự liệu.

"Đây là Đạm Đài nhà cũ ở trong đám kia người chết thế công lao, lại thêm vào lúc trước ta liều mạng cái thứ nhất phong ấn quỷ hồn trọng thương để đánh đổi, cũng cho cánh cửa kia mang đến nhất định ảnh hưởng. . ."

Phương Nguyên nhanh chóng suy tư đầu đuôi câu chuyện.

"Lần này cửa nguyền rủa phát tác, nhưng lại bị ta dùng hai đại quái dị lực lượng hợp lực đẩy lùi, e sợ ở xuống một cái hai mươi vòng tuổi trở lại đến trước, đều không làm gì được ta."

Chân chính Thanh đồng cửa nguyền rủa, tuyệt đối là quái dị đứng đầu, thậm chí vô nhân loại hình.

Nhưng Phương Nguyên lúc này cũng không phải quả hồng mềm!

Chỉ cần không có đạt đến nguyền rủa phong giá trị, hay hoặc là trực tiếp đối mặt với Thanh đồng cửa bản thể, bình thường cách không nguyền rủa, hắn là không sợ chút nào.

"Đương nhiên. . . Ta không sợ hãi, cũng không có nghĩa là những người khác không sợ hãi!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, nhanh chóng đi ra đến.

Hai người ngã trên mặt đất, rõ ràng là Mã Văn Thải cùng Mã Tiểu Linh.

Mã Tiểu Linh trạng thái cũng còn tốt, tuy rằng bất tỉnh đi, lại gắt gao nắm trên tay một viên bùa hộ mệnh, hào quang nhàn nhạt đưa nàng cùng bên cạnh Mã Văn Thải bao phủ.

Người trung niên này phát tướng mập mạp đại thúc, lúc này thật giống như một bộ nhanh chết rồi vẻ mặt, chỉ còn dư lại một hơi.

"Ai. . . Xem ra ta đến lập tức rời đi!"

Đối mặt với mình vô ý thức bên trong lan đến, tạo thành tất cả những thứ này, Phương Nguyên cũng có chút thẹn thùng.

Bất quá may là vẫn không có gây thành tai nạn, lấy y thuật của hắn cùng dược tề học trình độ, chỉ cần đối phương còn sót lại một hơi, liền có thể cứu về được.

"Hả? Cảm giác có chút không tốt sự tình phát sinh. . ."

Chỉ là ở trị liệu đồng thời, Phương Nguyên điều có cảm giác, nhìn Đạm Đài gia nhà cũ phương hướng, lộ ra vẻ trầm ngâm.

. . .

Đang lúc này.

Núi hoang, Đạm Đài nhà cổ nơi.

Lôi minh lăn lộn, hư không phun trào, một tầng khói đen hiện lên.

Ảnh ảnh lay động bên trong, một tòa cổ xưa dinh thự bắt đầu ngưng tụ ra hư hình.

Ở Phương Nguyên lại một lần phản kích cửa nguyền rủa sau, Minh giới bên trong còn may mắn còn sống sót Đạm Đài gia tộc nhân, cũng là lập tức nắm lấy cơ hội, nghĩ muốn trở về dương thế!

Trong chớp mắt này, Minh giới lại cùng thế giới hiện thực bắt đầu tụ hợp, nhưng bất luận Đạm Đài nhà cũ cố gắng thế nào, nhưng không cách nào ngưng tụ ra thực thể.

Rốt cục, chỉ chốc lát sau, khói đen bắt đầu lùi tán.

Đạm Đài nhà cũ cũng là bắt đầu chậm rãi hư huyễn.

Một tiếng thở dài bên trong, một bóng người lại là do hư hóa thực, một lần nữa đi tới hiện thế!

"Tộc lão đám người dùng hết cơ hội, để ta có thể trở về dương thế. . . Đạm Đài Diệt Minh, ngươi trốn không thoát!"

Bóng người lẩm bẩm, tựa như tràn ngập oán độc!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 525: Tộc Nhân

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 526: Giao Phong

"Ngươi. . . Ngươi chính là Phương Nguyên?"

Chiêm Thiên Hộ đứng lên, nhìn Phương Nguyên, khó nén vẻ khiếp sợ.

Làm cái này Đạm Đài gia tộc nhân, hắn nắm giữ một bộ bí pháp, có thể đại khái cảm ứng đồng dạng huyết mạch.

Tuy rằng phạm vi rất nhỏ, nhưng vào lúc này mặt đối mặt tình huống dưới, lại phát hiện không được chính là đứa ngốc.

"Xem ra, chúng ta có rất nhiều chuyện có thể nhờ một chút!"

Phương Nguyên tự nhiên ở sô pha đối diện ngồi xuống, mở ra bình nước có ga.

"Ngươi. . ."

Người ở bên ngoài xem ra, chính là một cái chưa dứt sữa tiểu quỷ, dám với bọn hắn kính yêu Hội trưởng đại nhân đứng ngang hàng, nhất thời Trần Hinh liền hoa lệ lệ nổi giận.

"Trần Hinh!"

Chiêm Thiên Hộ giận quát một tiếng: "Lui ra!"

Quát lớn xong thuộc hạ sau khi, hắn quay đầu nhìn về phía Phương Nguyên: "Nguyên bản ta cho rằng, ngươi ngăn cản hiệu cầm đồ chỉ là tin đồn, nhưng hiện tại nhìn thấy ngươi, ta lại là tin tưởng! Không sai, giữa chúng ta, có rất nhiều

chuyện đều có thể nhờ một chút! Chúng ta đi nhà kề!"

"Lão đại?"

Trần Hà mấy người sắc mặt cũng biến hóa, nhưng lúc này nhìn ra hai người này có lẽ có ít quan hệ, không khỏi vô cùng xoắn xuýt suy đoán lên Phương Nguyên thân phận đến.

"Nói không chắc là Lão đại con riêng loại hình đây, các ngươi biết đến, hội trưởng vẫn độc thân. . ."

Một cái lông vàng cợt nhả nói.

"Khốn nạn Lâm Kỳ, ngươi đang nói cái gì?"

Có chút thầm mến hội trưởng Trần Hinh, lập tức phảng phất mèo hoang nhỏ giống như xù lông: "Có loại lặp lại lần nữa thử xem?"

"Ha ha, chỉ đùa một chút thôi. . ."

Lâm Kỳ sờ sờ đầu.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, đột nhiên xảy ra dị biến!

Đùng!

Đầu của hắn, dĩ nhiên liền như thế lăn đi, cái cổ miệng vết thương máu tươi dường như suối phun giống như mãnh liệt, hầu như đem Trần Hinh nhuộm thành một cái hồng nhân.

"A!"

Ở thiếu nữ tiếng thét chói tai bên trong, cả cái biệt thự bên trong người đều là tóc gáy dựng thẳng, cảnh giác nhìn chu vi.

"Chuyện gì xảy ra? Dĩ nhiên có quỷ hồn xâm lấn? Lẽ nào biệt thự này đã

từng gặp phải nguyền rủa?"

Phương Nguyên hơi nhướng mày.

Còn bên cạnh Chiêm Thiên Hộ nhưng là vì vận may của chính mình cảm thấy bất đắc dĩ: "Vào ở trước, ta đã rất tỉ mỉ mà tra nhìn qua một lần, hẳn là không loại khả năng này."

'Lại là một cái có thể giấu diếm được Hỏa Nhãn Kim Tinh quỷ hồn?'

Phương Nguyên trong lòng có một loại nào đó không tốt dấu hiệu: 'Cái này tần suất, cũng không tránh khỏi quá cao, tuyệt đối không là ngẫu nhiên!'

Ẩn hình giết người, mặc dù là Hung cấp quỷ hồn đều biết kỹ xảo, nhưng nơi này đều là một đám người nào?

Không chỉ có người xua quỷ hiệp hội mỗi một cái đều là tinh nhuệ, càng có Phương Nguyên cùng Chiêm Thiên Hộ tọa trấn.

Có thể ở trong hoàn cảnh như vậy, một thoáng tuyệt sát một cái nào đó tinh anh thành viên, thực lực như vậy, tuyệt đối đã áp sát thậm chí chính là quái dị!

"Nhìn tới. . . Chúng ta trò chuyện, đến chậm lại một thoáng!"

Chiêm Thiên Hộ đi trở về, đi tới đội viên trung tâm, trong giọng nói rõ ràng mang theo một tia đề phòng.

"Hừm, trước tiên giải quyết cái này đột nhiên xuất hiện kẻ địch lại nói. . ."

Phương Nguyên mỉm cười trả lời: "Ngươi không ngại ta dùng chút thủ đoạn tìm đến ra quỷ hồn chứ?"

"Đương nhiên không ngại."

Chiêm Thiên Hộ trả lời.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên gật gù, đưa tay phải ra.

Lúc này, một cái khe, bỗng nhiên từ hắn lòng bàn tay hiện lên, sợi tóc màu đen lan tràn mà ra, chợt, là một tấm tái nhợt mất máu khuôn mặt, cùng chỗ trống ánh mắt.

Một con ác quỷ, thình lình bị hắn mạnh mẽ sáng tạo mà ra!

Cái này cũng là phong ấn Thần Quái hiệu cầm đồ sau khi thu hoạch đến năng lực —— diễn sinh nguyền rủa, khống chế hạ cấp quỷ hồn!

"Ngươi. . . Ngươi rốt cuộc là thứ gì?"

Tình cảnh này, dù là đã sớm chuẩn bị Giới Sắc hòa thượng đều khó mà tiếp thu, đối diện một đám người xua quỷ càng là lộ ra bị doạ đến vẻ mặt.

Bọn họ vừa nãy nhìn thấy gì?

Từ tay của một người trong lòng bàn tay, bò ra một con sống sờ sờ quỷ?

"Nhất định là ngươi!"

Trần Hinh phát ra rít lên một tiếng: "Hội trưởng, Lâm Kỳ chết, nhất định là hắn làm! Hắn cũng không phải là loài người, mà là. . . Quỷ hồn hóa thân a!"

Không thể không nói, ở bộ phận thả ra nguyền rủa sau khi, Phương Nguyên lúc này thể chất, bị những kia am hiểu cảm ứng người xua quỷ nhìn thấy, một trăm phần trăm đều muốn xem là Lệ quỷ đối xử.

"Đi, đem cái kia quỷ tìm ra!"

Phương Nguyên mặc kệ không để ý, trực tiếp phát ra lệnh, chợt lại duỗi ra năm ngón tay , tương tự hóa thành quỷ ảnh.

"A! Ngươi cái này tà vật, không nên tới a!"

Nhưng Trần Hinh hiển nhiên bị tình cảnh này sợ rồi, nhìn thấy Phương Nguyên có tiến lên ý tứ, lập tức móc ra một con xinh xắn nữ thức súng lục đến: "Chết đi cho ta!"

Vèo!

Bóng người lóe lên, Phương Nguyên đã đi tới Trần Hinh trước mặt, một cước đem Trần Hà đá văng, chợt nắm lấy cổ tay của nàng, đem súng ống thu ở trong tay.

"Chiêm hội trưởng, thủ hạ của ngươi, đầu óc có vấn đề sao?"

Phương Nguyên lạnh nhạt nói, nhìn về phía đứng ở nơi đó, đã cắt bàn tay Chiêm Thiên Hộ.

"Xin lỗi. . ."

Chiêm Thiên Hộ trầm mặc xuống, toàn tức nói: "Ta cái này thủ hạ, mới vừa chịu đến qua một cái tóc dài ma nữ kích thích, khả năng vẫn không có khôi phục như cũ!"

"A di đà phật, bần tăng cũng có thể làm chứng, vị này Phương thí chủ chỉ là thủ đoạn kỳ dị, lại là chân chân chính chính nhân loại a!"

Giới Sắc hòa thượng cũng liền lập tức chạy đến.

"Ta tin tưởng đại sư!"

Chiêm Thiên Hộ không thể không tin, bằng không, lấy Phương Nguyên mới vừa bày ra thân thủ, hoàn toàn có thể dễ dàng giết tất cả mọi người tại chỗ!

Không có nhìn thấy Phương Nguyên trước, hắn căn bản sẽ không tin tưởng có người có thể có tốc độ nhanh như vậy cùng phản ứng, nhưng hiện tại, lại là

không thể không tin.

'Chỉ là. . . Lấy người thân thể, thu được quỷ hồn năng lực. . . Đây cũng không phải là Đạm Đài gia di truyền a, chẳng lẽ là tộc lão đám người cái kia thí nghiệm?'

Một niệm đến đây, hắn nhìn về phía Phương Nguyên ánh mắt, nhất thời mang theo vẻ phức tạp.

"Dù là có nguyên nhân, ta cũng rất đáng ghét người khác nắm thương chỉ vào ta, lần này chỉ là cái giáo huấn nho nhỏ, còn có lần sau liền giết ngươi!"

Phương Nguyên hơi hơi dùng lực một chút, lanh lảnh tiếng vang truyền đến.

Trần Hi hét thảm một tiếng, hiển nhiên đã bị vặn gãy cánh tay.

Sau khi làm xong những việc này, Phương Nguyên một cái xoay người, nhìn hướng về một cái hướng khác:

"Tìm tới!"

Trước sáu cái quỷ ảnh, ở trong khoảnh khắc đi vào hư không, truy tung Lệ quỷ, lúc này lại là truyền tin tức trở về, cả người hắn lập tức phảng phất đạn pháo như thế xông ra ngoài.

"Chúng ta đuổi tới!"

Chiêm Thiên Hộ lập tức theo đuôi: "Lâm Kỳ thù, không thể không báo!"

"Phía trước!"

"Quẹo trái!"

Phương Nguyên thân hình như điện, lao ra biệt thự sau khi, lập tức hướng về nào đó điều hẻm nhỏ chạy như điên.

Hắn tự tay chế tạo ra, đều là Hung cấp cùng Linh cấp quỷ hồn, tuy rằng người tìm quỷ rất gian nan, nhưng quỷ hồn tìm kiếm quỷ hồn, lại là thuận tiện rất nhiều.

Lúc này, liền có thể cảm ứng được hắn chế tạo ra nguyền rủa đang không ngừng biến mất.

Tuy rằng quỷ hồn cách một quãng thời gian là có thể một lần nữa ngưng tụ, nhưng loại này sức chiến đấu, đã hầu như là quái dị cấp bậc.

Cũng may hắn tổng cộng diễn sinh ra sáu đạo quỷ hồn, dù là hủy hoại mấy cái, cũng chết chết dán đối phương, đồng thời để cho mình đến đến vị trí rồi.

Tốc độ của hắn cỡ nào kinh người? Cảnh vật chung quanh đều là nhanh chóng rút lui , khiến cho người kia căn bản là không có cách chạy trốn.

"Hắn phát hiện ta, cố ý chạy đến trên đường cái!"

Phương Nguyên nhảy vào một cái đường cái, con mắt nhất thời khóa chặt nào đó lượng sắp lái xe xe buýt.

"Cho ta. . . Dừng lại!"

Hắn tiện tay chộp lấy trong tay một chiếc không ai xe gắn máy, trực tiếp vung lên, phảng phất vứt tảng đá như thế, hướng về xe công cộng đập một cái.

Ầm ầm!

Lượng lớn cửa sổ của xe vỡ vụn, ánh lửa bắn ra bốn phía.

Gặp phải tình huống như thế, xe buýt trên xe tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng gào khóc hội tụ thành một mảnh, muốn đi cũng đi không được.

"Siêu nhân a!"

Bên cạnh, lượng lớn người đi đường trợn mắt ngoác mồm mà nhìn Phương Nguyên, đã có nhanh tay ấn xuống máy ảnh màn trập.

Nhưng Phương Nguyên căn bản lười quản bọn họ, hai ba bước xông lên trước, tay xé cửa sắt, chặn đứng một cái nào đó bóng người: "Dừng lại cho ta!"

"Ta. . . Đệt!"

Mặt sau, Chiêm Thiên Hộ cùng Giới Sắc mấy người lục tục chạy tới, ở phía sau hình thành bao vây.

Trần Hà nhìn tình cảnh này, đột nhiên cảm thấy trước Phương Nguyên thưởng hắn cái kia một cước, khẳng định là lưu thủ, bằng không hắn tuyệt đối liền ruột đều muốn đứt rời.

"Cái kia. . . Giới Sắc đại sư, cái này Phương Nguyên, hành động vẫn cuồng dã như vậy sao?"

Chiêm Thiên Hộ nhìn vây xem càng ngày càng nhiều đám người, còn có không ngừng tới gần còi cảnh sát, nội tâm tất nhiên cũng là vô cùng tan vỡ:

'Lẽ nào trận chiến ngày hôm nay sau khi, ta khu quỷ giới liền muốn chính thức hiện ra ở thế nhân trước?'

'Nếu như khủng bố lượng lớn truyền bá, đối với nhân loại mà nói, cũng không phải chuyện tốt a!'

"Cái này, bần tăng cũng không biết, có lẽ Phương Nguyên thí chủ có chính mình dự định chứ?"

Giới Sắc hòa thượng lúc này cũng rất bất đắc dĩ, đặc biệt nhìn thấy chính mình đầu trọc đặc biệt hấp dẫn ánh mắt, bị vỗ vài tấm hình, thậm chí còn có không rõ chân tướng khán giả tới tìm hắn muốn kí tên sau khi.

"Hê hê! Không nghĩ tới, hai người các ngươi phản đồ, dĩ nhiên cùng nhau

xuất hiện!"

Trước không có đường đi, phía sau có truy binh tình huống dưới, bị truy kích bóng người đứng ở đường cái ở giữa, phát ra một tiếng cười quái dị.

"Hai cái. . ."

"Phản đồ?"

Lời này lượng thông tin hơi lớn, Phương Nguyên cùng Chiêm Thiên Hộ thờ ơ không động lòng, Giới Sắc hòa thượng lại là không khỏi ánh mắt nghi ngờ quét tới quét lui.

"Không cần giấu đầu lòi đuôi, ban đầu ta ở trong gia tộc, hắn là gặp qua ngươi!"

Phương Nguyên đạm mạc nói.

Kinh người trí nhớ , khiến cho hắn trong nháy mắt khóa chặt trong hồi ức người kia: "Ngươi là. . . Đạm Đài Tuyệt Liệt?"

Người này luận bối phận, vẫn là Đạm Đài Diệt Minh thúc thúc, nhưng khu quỷ thuật trên cũng không thế nào am hiểu, thực sự rất khó tưởng tượng hắn là làm sao từ Minh giới bên trong giãy dụa đi ra, còn tràn đầy tự tin tìm đến mình báo thù.

"Không sai, chính là ta!"

Đạm Đài Tuyệt Liệt kéo xuống khăn đội đầu, lộ ra một tấm che kín vết tích, tiểu hài tử thấy tuyệt đối sẽ bị doạ khóc khuôn mặt: "Đạm Đài Diệt Minh! Đạm Đài Quỷ Hộ! Hai người các ngươi, một cái đều chạy không rồi!"

"Đạm Đài Quỷ Hộ?"

Phương Nguyên liếc mắt một cái Chiêm Thiên Hộ, biết đây mới là tên thật

của hắn.

"Ai. . . Tuyệt Liệt mặt của ngươi làm sao đã biến thành như vậy?"

Đạm Đài Quỷ Hộ thở dài một tiếng: "Còn có. . . Cho nên ta không trở về gia tộc, cũng không phải là phản bội, mà chỉ là nghĩ tìm tới tất cả đầu nguồn! Tin tưởng ta, ta khoảng cách chân tướng đã rất gần rồi."

"Đạm Đài gia?"

Bên ngoài, Trần Hinh lại là lẩm bẩm: "Hội trưởng làm sao chưa từng có nói với chúng ta qua, hắn dĩ nhiên là cái kia Đạm Đài gia tộc người? !"

"A di đà phật!"

Giới Sắc hòa thượng lại là cảm thấy chuyện đương nhiên, cũng chỉ có như vậy gia tộc ở trong, mới phải xuất hiện Phương Nguyên như vậy quái vật!

"Xem ra ngươi sức lực rất đủ a, là bởi vì con quỷ kia sao?"

Phương Nguyên nhìn Đạm Đài Tuyệt Liệt, trong con ngươi bốc ra ánh sáng lạnh: "Nói với các ngươi qua bao nhiêu lần, không muốn can thiệp quyết định của ta, ở thời cơ thích hợp, ta nhất định sẽ trở lại, giải quyết tất cả những thứ này!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 527: Dưỡng Quỷ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 528: Trò Chuyện

Ầm ầm!

Bốn phía quang ảnh biến ảo, lại lâm vào một tầng dị không gian bên trong.

Khủng bố Nguyền rủa chi lực tản ra, bỗng nhiên để chu vi kiến trúc đều bao phủ lên một tầng huyết quang, mục nát lan tràn, phảng phất trong phút chốc thương hải tang điền, thành thị hóa thành phế tích.

Toàn bộ trong không gian, chỉ có trắng đen hai loại màu sắc, quần chúng vây xem há to mồm, duy trì vẻ mặt sợ hãi, đã biến thành từng toà từng toà điêu khắc.

Chỉ có Giới Sắc hòa thượng rất ít người xua quỷ, còn có thể duy trì động tác.

"A Di Đà. . . Phật tổ a, cái này là cái gì loại khủng bố nguyền rủa a. . ."

Giới Sắc hòa thượng ngơ ngác nhìn cái này màn, không khỏi bật thốt lên.

"Đây là. . ."

Ở đây ba cái Đạm Đài tộc nhân, lại là bỗng nhiên cảm giác được đến từ huyết mạch một loại sợ hãi: "Đến từ 'Cửa' nguyền rủa. . ."

"Không muốn. . . Đây là Minh giới trùng điệp, nó muốn kéo chúng ta quay về Minh giới, ta không muốn về tới đó . . ."

Đạm Đài Tuyệt Liệt không ngừng hướng về Phương Nguyên bò đến: "Cứu. . . Ta!"

Bạch!

Bóng người lóe lên, cả người hắn liền tức thì biến mất không thấy.

"Bị kéo vào. . . Minh giới sao?"

Phương Nguyên có chút kỳ quái, hắn lại không cảm giác được cái gì sức hút, phảng phất cái cửa này nguyền rủa đã hoàn toàn từ bỏ hắn, toàn lực đối phó hai cái còn lại Đạm Đài tộc nhân dáng dấp.

"Đạm Đài Quỷ Hộ. . . Ngươi còn chịu đựng được không?"

Hắn đi tới Đạm Đài Quỷ Hộ bên cạnh, một đạo dây khóa đã quấn quanh ở bên hông đối phương.

"Còn có thể!"

Đạm Đài Quỷ Hộ sắc mặt trắng bệch: "Nơi này là Minh giới cùng thế giới hiện thực tụ hợp nơi, một khi chống đỡ không được loại kia sức hút, sẽ bị lập tức lôi kéo nhập Minh giới! Ngươi làm sao không có chuyện gì?"

"Ai biết được, có lẽ bởi vì ta tuổi trẻ đi!"

Phương Nguyên mở mắt nói mò, lại trêu đến Đạm Đài Quỷ Hộ gật đầu liên tục: "Không sai. . . Không phải hai mươi vòng tuổi về thanh toán lúc, Đạm Đài gia nguyền rủa rất ít phát tác, đồng thời cũng là nhằm vào tuổi già người chiếm đa số, bây giờ nhìn lại, ta lần này là lành ít dữ nhiều. . ."

Bạch!

Tựa hồ là hắn chủ động thụ kỳ duyên cớ, Đạm Đài Quỷ Hộ vừa dứt lời, sau lưng liền bỗng nhiên nhiều một cái hố đen, đem cả người hắn nuốt chửng đi vào.

"Thiết. . ."

Phương Nguyên kéo thẳng dây khóa, trong nháy mắt vừa thu lại.

Băng!

Hai cỗ sức mạnh khổng lồ chống lại, đem xích sắt trong nháy mắt kéo đến thẳng tắp.

"Ngươi không làm gì được ta, cũng không làm gì được ta nghĩ bảo vệ người!"

Một cái đông giết cương thi giống như ác quỷ bóng mờ, sau lưng Phương Nguyên hiện lên, cùng rộng rãi hùng vĩ Thần Quái hiệu cầm đồ các chiếm một bên, hợp lực hướng về phía hố đen tiến hành rồi nguyền rủa.

Vù!

Hai đại quái dị cấp nguyền rủa hợp lực, nhất thời làm hư không đều phát ra rung động, chu vi huyết sắc kiến trúc phế tích trong nháy mắt hóa thành tro bay.

"Cho ta. . . Trở về!"

Nương theo Phương Nguyên tiếng quát khẽ, một cái có chút chật vật bóng người bị hắn từ trong hắc động lôi kéo mà ra, rõ ràng là Đạm Đài Quỷ Hộ.

Ầm!

Dị không gian nổ tung, từng tia từng sợi ánh mặt trời rơi xuống, lại trở lại thế giới hiện thực.

"Rốt cục. . . Kết thúc sao?"

Đạm Đài Quỷ Hộ mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng, biết nếu không phải là có Phương Nguyên ở, hôm nay quả thực là chắc chắn phải chết, không khỏi thành khẩn nói cám ơn: "Diệt Minh, đa tạ ngươi!"

"Đây không tính là cái gì, mặt khác, ngươi vẫn là gọi ta Phương Nguyên đi!"

Phương Nguyên lắc đầu nói.

"A di đà phật. . . Chư vị có phải là hắn là ngẫm lại, nơi này giải quyết thế nào?"

Giới Sắc hòa thượng tiến lên, chỉ vào nổ tung cùng cái khác vết tích đều có hiện trường, còn có chu vi không ngừng chụp ảnh đoàn người, lộ ra cười khổ: "Tuy rằng chúng ta người xua quỷ liên minh ở trong bóng tối có rất mạnh sức ảnh hưởng, nhưng chuyện như vậy, vẫn là không ép xuống được a!"

"Cái này các ngươi yên tâm!"

Phương Nguyên con ngươi hơi động, trực tiếp bắt đầu rồi phạm vi lớn dữ liệu thao tác.

Từ lúc vừa bắt đầu động thủ lúc, hắn đã nghĩ đến phương pháp hóa giải, bằng không cũng sẽ không như thế kiêu căng, một bộ tranh cướp tin tức đầu đề nhịp điệu.

Trên thế giới rất nhiều quái dị, mặc dù có thể ẩn giấu, dựa vào cũng là loại năng lực này.

Lúc này, ở vô hình gợn sóng dưới ảnh hưởng, chu vi người đi đường dồn dập rời đi, phảng phất cái này ở giữa khắp nơi bừa bộn, còn có thiêu đốt nổ tung ô tô, hoàn toàn là tầm thường cảnh sắc như thế, đối với Phương Nguyên bọn hắn mấy cái, càng là làm như không thấy.

"Bình thường ảnh chụp , căn bản đập không tới quỷ hồn. . . Các ngươi yên tâm, cho dù những kia hoàn hảo bức ảnh, cũng sẽ trong nháy mắt lộ ra ánh sáng, người ở chỗ này, không có một cái sẽ lưu lại liên quan tới chúng ta trí nhớ , còn nơi này, cũng chỉ là một tràng giao thông bất ngờ!"

Phương Nguyên nhún nhún vai.

"Đây là. . . Sương mù? ! Chỉ có siêu tuyệt sát loại hình nguyền rủa, mới có

phạm vi lớn ảnh hưởng xã hội năng lực?"

Đạm Đài Quỷ Hộ há to mồm.

Mặt sau theo Trần Hà mấy người đồng dạng kinh sợ phi thường, biết trước mặt thiếu niên này, thực lực quả thật muốn vượt xa khỏi bọn họ tưởng tượng.

"Tốt! Chúng ta đi thôi!"

Phương Nguyên nhìn Đạm Đài Quỷ Hộ một chút: "Giữa chúng ta, còn có rất nhiều lời không có nói, không phải sao?"

. . .

Đoàn người trở lại nhà trọ, Đạm Đài Quỷ Hộ trực tiếp mang theo Phương Nguyên đi tới đại sảnh.

"Được rồi, chúng ta xác thực hẳn là công bằng nói một chút!"

Đạm Đài Quỷ Hộ lấy lấy mặt nạ xuống, lộ ra một tấm cũng không tính rất già khuôn mặt: "Ta tên Đạm Đài Quỷ Hộ, mặc dù là quỷ chữ giữa người, nhưng chỉ là bối phận cao mà thôi, năm nay vẫn chưa tới bốn mươi tuổi. . ."

"Ta đối với ngươi tuổi không có bao nhiêu hứng thú, đồng thời, ta cũng không còn là Đạm Đài Diệt Minh!"

Phương Nguyên nửa tựa ở trên ghế salông, hai tay mười ngón hợp lại: "Như vậy, có quan hệ ngươi phản bội gia tộc ngọn nguồn, là có phải hay không khiến nói với ta một thoáng cơ chứ?"

"Trên thực tế, ta không có phản bội gia tộc, chỉ là ở Triệu tập lệnh đến sau khi, không có trở lại mà thôi!"

Đạm Đài Quỷ Hộ khuôn mặt một đỏ.

Đối với Đạm Đài gia mà nói, một cái ra ngoài ở bên ngoài, thực lực không sai tộc nhân, lại dám cãi lời gia tộc mệnh lệnh, xác thực là cùng phản bội không khác, tuy rằng Đạm Đài Quỷ Hộ nhất định sẽ cảm thấy phi thường oan ức.

Đồng thời, Phương Nguyên có thể là phi thường rõ ràng, Đạm Đài gia tộc khống chế người thủ đoạn không ít, dù là ra ngoài tộc nhân không có chính mình đãi ngộ, cũng tất nhiên sẽ bị thêm lên một cái bảo hiểm tổng hợp, bảo đảm sẽ không có phản biến cùng không nghe hiệu lệnh.

Cái này Đạm Đài Quỷ Hộ có thể đi trừ gông xiềng, thực lực tự nhiên cũng có thể vòng có thể điểm.

"Vậy tại sao không đi trở về đây? Hai mươi năm một lần luân hồi đại kiếp nạn, xác thực chỉ có đồng lòng hợp lực, lại dựa vào Đạm Đài nhà cũ phòng ngự, sinh tồn tỉ lệ mới có thể đề cao thật lớn. . ."

Phương Nguyên hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Bởi vì nghiên cứu của ta, cũng đến then chốt giai đoạn!"

Đều là Đạm Đài gia huyết mạch, dù là đối phương không thừa nhận, nhưng Đạm Đài Quỷ Hộ cũng là ăn ngay nói thật: "Ngươi biết đến, chúng ta Đạm Đài gia tộc nhân, trên người đều gánh vác huyết mạch nguyền rủa, quả thực là ruồi bâu lấy mật như thế, không chỉ có tộc lão đám người nghĩ muốn giải quyết, ta cũng nghĩ triệt để tiêu trừ cái này nguyền rủa, để ta đời sau không còn lo lắng đề phòng."

"Nguyền rủa khởi nguyên, không phải là cánh cửa kia sao? Ngươi muốn điều tra, cũng có thể tiến vào Minh giới. . ."

Phương Nguyên hỏi.

"Không! Ta cho rằng cái kia cửa vừa mở ra bắt đầu, cũng không tại Minh giới, mà ngay khi chúng ta trong thế giới hiện thực!"

Đạm Đài Quỷ Kính tự tin tràn đầy nói: "Dù sao. . . Chúng ta Đạm Đài gia tổ tiên, cũng chỉ là một phàm nhân, làm sao có khả năng chạy đến Minh giới nơi sâu xa, lại bị nơi đó cửa nguyền rủa?"

"Nghe ngươi nói như vậy, cũng là rất có đạo lý!"

Phương Nguyên nhớ lại chính mình mới vừa xuyên qua lúc chứng kiến đoạn ngắn, tuy rằng tương đương mơ hồ, nhưng này phiến cửa lớn hoàn cảnh chung quanh, xác thực không phải Minh giới, trái lại rất giống thế giới hiện thực.

"Ta tìm đọc rất nhiều Đạm Đài gia tư liệu, dấu chân khắp các quốc gia, nghiên cứu qua các loại thần quái hiện tượng, còn có nguyền rủa nghe đồn, rốt cục đến ra một cái kết luận!"

Đạm Đài Quỷ Hộ trong ánh mắt hình như có quang mang: "Thế giới của chúng ta. . . Nguyên bản là không có quỷ, cũng không có nguyền rủa loại hình!"

"Ồ? !"

Có thể biết được điểm ấy, kiến thức liền vô cùng tốt.

"Mà nguyền rủa cùng quỷ hồn loại hình, thật giống bỗng nhiên nhô ra như thế, mấy trăm năm nay bên trong, ở thế giới của chúng ta bên trong không ngừng khuếch tán. . . Thậm chí, ta còn có một cái phát hiện kinh người!"

Đạm Đài Quỷ Hộ nghiêm túc nói: "Chúng ta Đạm Đài gia gánh vác nguyền rủa, hay là sớm nhất cái kia một nhóm!"

"Sớm nhất cái kia một nhóm?"

Phương Nguyên lập tức sẽ tin.

Dù sao, tin tức về chính mình khởi nguồn, có thể mạnh hơn Đạm Đài Quỷ Hộ hơn nhiều.

Thậm chí, hắn còn biết, cánh cửa kia xuất hiện, hay chính là toàn bộ thế giới gặp phải nguyền rủa căn nguyên cùng then chốt!

"Không sai, vì lẽ đó ta vẫn tận sức tại tìm kiếm tổ tiên tao ngộ nguyền rủa địa điểm, đã có chút tra ra. . ."

Đạm Đài gia tộc, cũng không phải vẫn sống nhờ ở nhà cũ bên trong, mà là nơi khác di chuyển mà tới.

Thậm chí, cái này bộ phận điển tịch đều quá mức cổ lão, có thiếu hụt , khiến cho Đạm Đài Quỷ Hộ chỉ có thể chắp vá ra một ít rất ngắn tin tức, lại từng cái từng cái đối chiếu.

"Ta chỉ biết, chúng ta Đạm Đài gia tổ tiên, bắt nguồn từ một cái nào đó cái trong núi thôn nhỏ, đồng thời, cũng là ở nơi đó gặp phải nguyền rủa!"

Đạm Đài Quỷ Hộ tự tin nói: "Chỉ cần giải quyết nơi đó đầu nguồn, có lẽ trên người chúng ta huyết mạch nguyền rủa, là có thể tự động giải trừ. . ."

'Ngây thơ!'

Phương Nguyên ánh mắt có chút thương hại, lại không đành lòng nói cho hắn chân tướng.

Lời nguyền này dù là có nguyên do, nhưng sau khi bắt đầu, lại làm sao có khả năng còn có điểm yếu, có thể bị dừng lại?

Nhưng cái này đã là Đạm Đài Quỷ Hộ hy vọng cuối cùng, nếu như không nghĩ cả người hắn đều tan vỡ, vẫn là không muốn kích thích hắn khá là tốt.

Bất quá không thể không nói, Phương Nguyên xác thực bị bốc lên một chút hứng thú.

"Cánh cửa kia đã từng từng tồn tại thôn xóm. . . Thú vị, nó ở nơi nào?"

"Ta đã đi khắp quốc gia chúng ta sơn sơn thủy thủy, cơ bản chọn ra mấy cái hiểm nghi lớn nhất địa phương, hiện tại chỉ còn dư lại mấy chỗ."

Đạm Đài Quỷ Hộ nói: "Ở tới gặp trước ngươi, ta mới vừa bài trừ một chỗ địa điểm, đang chuẩn bị chạy tới chỗ tiếp theo ."

"Thú vị!"

Phương Nguyên trầm ngâm một chút: "Ta muốn gia nhập đoàn đội của ngươi, cùng đi tìm kiếm Đạm Đài gia căn nguyên nơi!"

"Nếu như ngươi đồng ý gia nhập, liền quá tốt rồi!"

Đạm Đài Quỷ Hộ lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, lại vội vã giải thích: "Dựa theo suy đoán của ta, cái kia thôn làng nơi đó, e sợ sẽ phi thường phiền phức. . . Dù sao, nếu như không phải phát sinh cái gì đáng sợ tai biến, các tổ tiên lại làm gì muốn xa xứ đây?"

"Xác thực như vậy, nhưng đối với ta mà nói, nơi đó tai biến càng khủng bố hơn càng tốt!"

Phương Nguyên thờ ơ nói, lại hỏi: "Đúng rồi, cái kia tất cả bắt đầu thôn xóm, tên gọi là gì?"

"Thôn Phong Quỷ!"

Đạm Đài Quỷ Hộ thân trên một cái giật mình.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 529: Thôn Xóm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 530: Quỷ Dị

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 531: Nhiễu Sóng

"Tê. . ."

Trần Hinh ở một bên, nhìn ra thấy cũng là hít vào một ngụm khí lạnh.

Vừa nãy, cái này dưới cái nhìn của nàng rất có có chút tài năng Giới Sắc hòa thượng, bất tri bất giác liền trúng chiêu, mê như thế hướng về rãnh nước đi tới.

Nếu như loại thủ đoạn này tác dụng ở trên người nàng, quả thực là không cách nào ngăn cản.

"Nhìn tới. . . Có chút phiền phức a!"

Phương Nguyên nhìn thâm trầm màn đêm, còn có sắc mặt thoáng tái nhợt Đạm Đài Quỷ Hộ mấy cái: "Các ngươi cẩn thận một chút, ta sợ ngộ thương!"

Cũng không chờ bọn họ hành động, liền trực tiếp thả ra nguyền rủa, phủ thêm một bộ áo bào đen, giống như thu gặt sinh mệnh Tử thần, bãi lớn bãi lớn máu tươi từ ống tay áo bên trong mãnh liệt mà ra, trên mặt đất lan tràn.

Từng cái từng cái màu đen đầu hiện lên, rất nhiều quỷ hồn, phảng phất trồng đậu mầm giống như vụt lên từ mặt đất, bồng bềnh bay hướng bốn phía.

"Quỷ. . . Quỷ triều!"

Trần Hinh hầu như muốn hôn mê bất tỉnh, hận không thể kề sát ở Đạm Đài Quỷ Hộ trên người.

Loại này đẳng cấp quỷ triều, dù là đỉnh cấp người xua quỷ, cũng rất khó sống

sót đi.

Đồng thời, vẫn cùng bọn họ thông hành thiếu niên này, đến tột cùng là cái thứ gì? Làm sao cảm giác so với thôn này còn muốn quỷ dị dáng dấp?

"Đi. . . Cho ta tìm tòi toàn bộ thôn làng, không muốn lộ qua một nơi!"

Phương Nguyên con mắt hóa thành hắc động, cùng đen nhánh ánh trăng lặng yên đối ứng, ở quỷ hỏa bên trong thoạt nhìn càng thêm âm u khủng bố.

Lúc này ra lệnh một tiếng, giống như hiệu lệnh vạn quỷ quỷ vương giống như, rất nhiều ác quỷ dồn dập biến mất.

"Khanh khách!"

"Khanh khách!"

Bóng đêm lần nữa khôi phục yên tĩnh, chỉ có Trần Hinh hàm răng run lên âm thanh không ngừng truyền đến.

"Hả?"

Dựa vào rất nhiều quỷ hồn cùng Nguyền rủa chi lực, Phương Nguyên thần thức một thoáng lan tràn ra, hầu như trải rộng toàn bộ thôn xóm, thậm chí không ngừng thâm nhập, tìm kiếm không gian.

Cũng chính là loại này cảm ứng lực , khiến cho hắn xúc giác phảng phất mạng nhện như thế, tiếp xúc được một cái nào đó khủng bố đến cực điểm tồn tại!

"Nguyền rủa. . . Căn nguyên sao? Tựa hồ không tại trong thế giới hiện thực. . ."

Phương Nguyên chính đang tại trầm ngâm bên trong, đột nhiên, biến sắc.

Hắn thả ra quỷ triều, chính đang tại bằng tốc độ kinh người băng diệt, dù là bia đỡ đạn chiếm đa số, nhưng ở trong đó, nhưng là cũng có mấy con Hung cấp tinh nhuệ a!

"Thực là không tồi đây. . . Dĩ nhiên trong nháy mắt tiêu diệt ta quỷ triều!"

Hắn cắn răng, cười lạnh thành tiếng.

"Cái gì, trong nháy mắt, quỷ triều đều bị diệt? !"

Đạm Đài Quỷ Hộ mặt sắc mặt đại biến, trong lòng tư vị càng là phức tạp khó tả.

Thôn này nguyền rủa, đã hoàn toàn vượt qua hắn cái này đỉnh cấp người xua quỷ năng lực, có thể dựa dẫm, chỉ có Phương Nguyên một người mà thôi!

"Đã như vậy, chúng ta vẫn là đợi đến hừng đông đi. . . Buổi tối dù sao tầm mắt không được, có lẽ có thể thừa dịp ban ngày điều tra đến càng nhiều tình báo!"

Đạm Đài Quỷ Hộ trầm ngâm một thoáng, đề nghị nói.

"Ừm. . . Có thể thử xem!"

Phương Nguyên đúng là sao cũng được.

Dù sao, thông qua vừa nãy thăm dò, hắn cũng hiểu rõ đến chiếm giữ ở cái này thôn Phong Quỷ bên trong nguyền rủa, tuyệt đối là Quái cấp không thể nghi ngờ!

Nếu muốn phong ấn lời nguyền này, thực lực mạnh mẽ cùng tinh chuẩn thời cơ thiếu một thứ cũng không được!

'Cái kia căn nguyên. . . Chẳng lẽ ở dị không gian bên trong? Không, bằng vào ta thực lực bây giờ, dù là Minh giới, cũng không cách nào ngăn cản ta dòm ngó.

. . Như vậy cảm giác. . .'

Phương Nguyên trong lòng chôn dấu một cái nghi hoặc, lại không có nói ra.

'Nếu như ta đoán không sai, lần này cái này nguyền rủa, đem sẽ vô cùng phiền phức a. . .'

. . .

Sáng sớm.

Tia ánh sáng mặt trời đầu tiên vương vãi xuống, toàn bộ trong thôn xóm hiện ra một tầng đạm bạc hơi nước.

"Chỉ là bình thường sương mù mà thôi!"

Đạm Đài Quỷ Hộ cầm lấy một tia hơi nước, cẩn thận phân biệt xuống, làm có kết luận.

Đang lúc này, hắn biến sắc, nhìn lại một chút chu vi, chỉ thấy bốn người không biết lúc nào, lại đi tới cửa thôn.

Một cái trang phục thổ phác, gánh lưỡi búa cùng củi lửa đại hán từ ven đường đi qua, nhìn thấy bọn họ, trên mặt lộ ra nụ cười thật thà: "Các ngươi. . . Là bên ngoài du khách?"

"Đại ca. . . Chúng ta ngày hôm qua không phải mới vừa gặp qua sao?"

Trần Hinh nghi hoặc mà hỏi.

"Ngày hôm qua? Ta vẫn luôn ở đốn củi a, chưa từng thấy người bên ngoài!"

Hàm hậu đại hán sờ sờ đầu: "Các ngươi là đến du lịch? Vẫn là đến khảo cổ?"

"Ngươi làm sao có khả năng không nhận ra chúng ta?"

Trần Hinh nụ cười cứng ngắc, lại nhìn một chút mặt trời, thái dương giữa trời, dần dần tây tà, tuyệt đối không là sáng sớm dáng dấp.

"Kỳ kỳ quái quái!"

Đại hán chính mình nhắc tới mấy câu nói, gánh củi đi ra, Giới Sắc hòa thượng lại là biến sắc, lấy một loại phức tạp tâm tình nói: "Thời gian. . ."

Quái cấp nguyền rủa, là có thể nghịch chuyển nhân quả, vặn vẹo thời không!

Cái này cũng là Phương Nguyên rất có hứng thú loại hình.

Dù sao, dù là Thánh nhân, cũng không làm được thời gian chảy ngược, cái này nguyền rủa lại có thể làm được!

Dù là chảy ngược cũng không phải là toàn bộ vũ trụ, thậm chí toàn bộ thế giới, chỉ là thôn này thời gian, cũng đã không phải chuyện nhỏ!

"Ngươi là nói. . . Chúng ta trở lại ngày hôm qua, mới vừa tiến vào thôn làng một khắc đó?"

Đạm Đài Quỷ Hộ trầm ngâm một chút, nhìn về phía chu vi: "Như vậy. . . Trần Hà đây?"

"Vô hạn tuần hoàn thời gian, chỉ cần chết ở nguyền rủa ở trong, chính là thật sự chết rồi sao?"

Phương Nguyên gật gù, có chút rõ ràng.

"Không thể, làm sao sẽ là thời gian chảy ngược. . . Ta ca tại sao không thể trở về đến?"

Trần Hinh ôm đầu, quả thực muốn tan vỡ.

"Kỳ thực, muốn nhìn thấy loại này vết tích rất đơn giản, trên người chúng ta

vật tư tiêu hao, còn có trạng thái, đều 'Bát về' đến ngày hôm qua lúc. . ."

Phương Nguyên nhìn một chút chính mình món đồ trên người, bỗng nhiên nhanh chân hướng về trong thôn đi tới: "Chỉ cần đi vào thôn làng, cũng đã gặp phải nguyền rủa, chúng ta đều không thể rời bỏ, trừ phi giải quyết triệt để nơi này tất cả!"

Dù là không có đại hán dẫn dắt, bọn họ ngày hôm qua mới vừa tới qua một lần, tự nhiên quen cửa quen nẻo.

Chỉ là, có Phương Nguyên nhắc nhở, Giới Sắc hòa thượng cẩn thận chú ý chu vi, nhất thời cảm thấy những kia hoặc hiếu kỳ, hoặc lạnh lùng thôn dân, biểu hiện xác thực hết sức kỳ quái, quá mức bình thản một điểm.

"Ha ha. . ."

Lúc này, một cái hàng thủ công đan bằng tre cầu lăn qua, mặt sau còn theo một đứa bé , khiến cho Trần Hinh cả người run rẩy.

"Là Cẩu Đản! Còn có Đông Hoa thẩm!"

Cái này mẹ con hai người, nhưng căn bản coi bọn hắn mấy cái như không khí, trực tiếp đi tới.

"Chúng ta, đã rơi vào thời gian này tuần hoàn bên trong. . ."

Trần Hinh nói, hai đạo nước mắt liền chảy xuống: "Không muốn. . . Ta không muốn chết, ta tại sao muốn tới nơi này? Ta phải về nhà, ta muốn gặp ta ca! Ô ô. . ."

"Tốt!"

Đạm Đài Quỷ Hộ tiến lên, đưa qua một tờ giấy: "Thả lỏng điểm. . . Chúng ta nhất định có thể đánh vỡ cái này nguyền rủa."

"Đều là. . . Đều là lỗi của ngươi! Nếu không là ngươi, ta làm sao sẽ tới nơi quỷ quái này đến, ta ca như thế nào sẽ chết?"

Dù là đã từng thầm mến, cảm thấy có thể làm vì đối phương trả giá tất cả.

Nhưng lúc này, ở nguyền rủa cùng sinh mệnh uy hiếp phía dưới, Trần Hinh vẫn là bỗng nhiên phát hiện, nàng chính là thâm trầm như vậy yêu thế giới này, đồng thời không có chút nào muốn chết.

"Hinh nhi. . ."

Đạm Đài Quỷ Hộ trầm mặc.

"Ta không nghĩ gặp lại được ngươi!"

Trần Hinh quát to một tiếng, bỗng nhiên hướng về cửa thôn chạy ra ngoài.

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi lắc đầu một cái, cái này nguyền rủa nếu như dễ dàng như vậy là có thể bị phá giải, cái kia chẳng phải là thành chuyện cười giống như?

"Ta đuổi theo hắn!"

Đạm Đài Quỷ Hộ cắn răng một cái, biết lấy Trần Hinh cái kia chút thực lực, gặp tới đây nguyền rủa chính là đưa món ăn, nhưng ca ca của nàng mới vừa vì hắn mà chết, thực sự không thể từ bỏ.

"Tốt, vậy chúng ta binh chia làm hai đường, ta cùng Giới Sắc đi tìm trưởng thôn còn có từ đường, buổi tối ở Đông Hoa thẩm nhà hội hợp!"

Phương Nguyên gật gù.

Trên thực tế, cái kia Trần Hinh chính là trói buộc, đồng thời chính mình muốn chết, vậy hãy để cho nàng đi chết tốt.

Thậm chí, khi tìm thấy thôn Phong Quỷ sau khi, dù là Đạm Đài Quỷ Hộ, đối với hắn mà nói cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Lúc này nhìn Đạm Đài Quỷ Hộ bóng lưng biến mất, Phương Nguyên sắc mặt không hề thay đổi, tìm tới người trưởng thôn kia.

"Cái gì? Muốn tá túc a, chuyện tốt!"

Trưởng thôn trực tiếp đồng ý.

"Xin yên tâm, chúng ta sẽ trả tiền, còn có, ta là hệ khảo cổ, nghĩ thăm một chút các ngươi nơi này từ đường, có thể không?"

Phương Nguyên cười híp mắt nói.

"Từ đường?"

Trưởng thôn biến sắc: "Nơi đó có cái gì tốt tham quan? Ngược lại ngươi muốn gia truyền đồ cổ, bọn ta nơi này đúng là có không ít. . ."

"Phí lời quá nhiều, thật sự coi ta muốn theo ngươi quy trình chơi trò chơi sao?"

Phương Nguyên sắc mặt lạnh lẽo, trực tiếp bay lên một cước.

Ầm!

Loại này một lời không hợp liền ra tay, trưởng thôn chưa từng thấy qua, nhất thời bị đá bay đến trên vách tường, kêu thảm thiết lên.

"Có người ngoài dám đến chúng ta thôn Ngũ Quỷ ngang ngược!"

"Đánh! Cho ta đánh chết bọn họ!"

Lần này quả thật gây nên chúng giận, ở trưởng thôn nàng dâu gào khóc lúc, không biết bao nhiêu người gánh cái cuốc xông tới.

"Cút!"

Phương Nguyên cầm lấy một tảng đá, trực tiếp nắm thành bụi phấn, tiện tay một tung.

Phốc phốc!

Trong đám người lập tức nổ tung sương máu, kêu thảm thiết tiếng liên tiếp.

"A di đà phật. . . Những thứ này, đều là chân chính người a!"

Giới Sắc hòa thượng cũng có chút không hiểu nổi: "Thí chủ không nên vọng tạo sát nghiệt!"

"Nếu như ta nhất định phải như vậy đây? Ngươi muốn ngăn cản ta sao?"

Phương Nguyên con mắt liếc sang.

"Sẽ không, nhưng xin hãy cho bần tăng trước tiên cho bọn họ niệm mấy lần Vãng Sinh kinh!"

. . .

Trên thực tế, Phương Nguyên ra tay vẫn có đúng mực, ít nhất không giết người.

Mà ở triển lộ ra tuyệt thế hung nhân cấp bậc võ lực sau khi, lão thôn trưởng lại không nguyện, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn khuất phục, mang theo bọn họ đi tới trong thôn từ đường.

"Đại. . . Đại gia, các ngươi coi trọng cái gì cứ việc nắm, chỉ cần đừng làm hại tính mạng, bọn ta cái gì đều nghe lời ngươi!"

Lão thôn trưởng mặt đã biến thành mướp đắng, cố hết sức tìm tòi ra một cái đồng thau chìa khóa, mở ra một phiến cửa viện.

Viện tử này cùng chu vi kiến trúc không có một chút nào khác biệt, nếu như không phải có người dẫn dắt, Phương Nguyên bọn họ cần phải trải thảm phương thức tìm tòi, mới có thể có phát hiện.

Phương Nguyên đi qua sân, đi thẳng tới chủ đường, nhìn cái kia một loạt bài linh vị, con mắt ngưng lại.

"Tổ tiên Quỷ Khảo linh vị. . ."

Giới Sắc hòa thượng tùy ý xem qua một cái, bỗng nhiên nhìn về phía lão thôn trưởng: "Vị thí chủ này quý tính?"

"Ta họ Quỷ!"

Lão thôn trưởng vẻ mặt đau khổ: "Đây chính là nói thật, cũng không phải có ý tiêu khiển các ngươi."

"Thì ra là như vậy!"

Giới Sắc hòa thượng gật gù.

Họ Quỷ, cùng họ Khôi, xác thực là một cái cổ lão dòng họ.

Mà dựa theo lão thôn trưởng nói, ở lại đây người miền núi, phần lớn đều là Quỷ thị tộc nhân, cơ bản có năm chi, cái này cũng là thôn Ngũ Quỷ cải danh nguyên do.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 532: Tên

"Thế nào? Có thể có phát hiện?"

Nhìn thấy Phương Nguyên lấy Hỏa Nhãn Kim Tinh bắn phá chung quanh, Giới Sắc hòa thượng không khỏi chờ mong hỏi.

"Không có! Rất sạch sẽ!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, vừa nhìn về phía lão thôn trưởng: "Đây thật sự là từ đường?"

"Lão gia vâng. . . Tổ tông ở địa phương, làm sao có thể lừa người u?"

Vừa nhìn thấy Phương Nguyên sừng sộ lên, trưởng thôn bụng dưới liền mơ hồ làm đau, trực tiếp lắc đầu nói.

Mà từ phản ứng của hắn, Phương Nguyên có thể thấy được, hắn nói tới xác thực là nói thật.

"Ngoại trừ nơi này ở ngoài, cũng không có sao?"

"Đúng, cũng không có!"

"Kỳ quái!" Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Đi! Chúng ta đi tìm Đông Hoa thẩm!"

"A di đà phật!"

Giới Sắc hòa thượng biểu hiện nghiêm nghị: "Chẳng lẽ. . . Thí chủ ngươi muốn chủ động tiếp thu 'Cái kia' nguyền rủa, đồng thời thử nghiệm cứu Cẩu Đản

một mạng?"

"Ngược lại cũng sẽ không lại hỏng rồi, có đúng hay không?"

Phương Nguyên gật gù, mang theo Giới Sắc tìm tới Đông Hoa thẩm.

"Cái gì biết cái kia đồ vật, sẽ gặp phải nguyền rủa?"

Cái này bán lão từ nương lại là một mặt kinh ngạc: "Các ngươi đang nói cái gì nói mơ?"

"Người xuất gia không đánh lời nói dối!"

Giới Sắc hòa thượng nghiêm túc nói: "Bần tăng biết xem tướng, ngươi đứa nhỏ này ấn đường biến thành màu đen, tối nay chỉ sợ có một kiếp!"

Dựa theo ý nghĩ của hắn, nếu đối phương cái gì cũng không biết, cái kia hay là bọn họ nhập thôn sau khi mới tiếp xúc được nguyền rủa, vừa vặn gần đó bảo vệ quan sát, có lẽ có thể phát hiện đầu mối.

"Bệnh thần kinh, dám chú nhà ta Cẩu Đản!"

Đông Hoa thẩm nhất thời trừng mắt mắt dọc, nếu không là Phương Nguyên hung danh đã truyền ra, sợ là sớm đã đấu võ.

"Tốt, chúng ta phải tới ở nhà ngươi đi, đồng thời hai người các ngươi, bắt đầu từ bây giờ, một giây đồng hồ đều không thể rời đi tầm mắt của ta, có nghe hay không?"

Phương Nguyên lười phiền phức, trực tiếp tiến lên, đưa qua một xấp tiền giấy: "Làm được điểm ấy, số tiền này chính là ngươi, không làm được. . ."

Hắn tiện tay theo ở bên cạnh một bức trên tường, thoáng phát kình.

Ầm ầm!

Toàn bộ tường đất đổ xuống, đá vụn loạn bay , khiến cho Cẩu Đản sợ sệt đến khóc lên.

"Các ngươi. . ."

Đông Hoa thẩm cũng là cúi đầu muốn khóc: "Hắn là bọn buôn người? Không! Cẩu Đản là mạng của ta gốc rễ, các ngươi giết ta đi!"

"được rồi, nghe không hiểu tiếng người vẫn là cái gì? Ngươi lại ồn ào, ta liền đem hai người các ngươi bó lên!"

Phương Nguyên sắc mặt lạnh lẽo.

Bên cạnh thôn dân nhưng là bị dọa cho sợ rồi, trực tiếp khoanh tay đứng nhìn , khiến cho Đông Hoa thẩm chỉ có thể vừa lau nước mắt, vừa bất đắc dĩ đồng ý.

Phương Nguyên cùng Giới Sắc hòa thượng, vẫn là cùng trước như thế, vào ở Đông Hoa thẩm nhà, lẳng lặng chờ đợi ban đêm đến.

Đương nhiên, lần này, hai mẹ con này không có một người có thể rời đi tầm mắt của bọn họ.

"A di đà phật. . ."

Giới Sắc hòa thượng không nói một lời, cũng không ăn không uống, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm Cẩu Đản.

Dựa theo trước phát hiện, cái này đáng yêu bé trai, đã không sai biệt lắm nên hồn quy địa phủ.

Nhưng lúc này, hắn lại là phi thường kỳ quái.

Bởi vì, cái này bé trai thấy thế nào, đều là người sống, chính như trong thôn cái khác thôn dân!

'Cũng không biết Đạm Đài thí chủ cùng Trần thí chủ thế nào rồi? Lấy Đạm Đài thí chủ năng lực, hắn là có thể theo chúng ta hội hợp mới đúng. . .'

Giới Sắc hòa thượng nhìn dần dần bay lên mặt trăng, trầm ngâm không nói.

. . .

Lúc này, ngoài thôn.

"Chiêm đại ca. . . Chúng ta làm sao bây giờ?"

Đạm Đài Quỷ Hộ cùng Trần Hinh đã thành công hội hợp, nữ nhân này chỉ là nhất thời sinh giận, gặp phải khó khăn, vẫn là không tự chủ hướng về trong lòng cứu tinh cầu cứu.

"Cái này sương mù lại đến quái lạ!"

Đạm Đài Quỷ Hộ mặt nạ trở nên đỏ sẫm như máu, trong thanh âm mang theo nghiêm nghị.

Bọn hắn lúc này, tự nhiên không phải là không muốn cùng Phương Nguyên hội hợp, mà là phát hiện mình dĩ nhiên. . . Lạc đường!

Nguyên nhân cũng là một trận sương trắng, đợi đến bọn họ đi ra lúc, liền đến một chỗ triền núi vị trí.

Vù vù gió núi thổi qua, lạnh lẽo bức người.

Đạm Đài Quỷ Hộ gỡ xuống chính mình áo khoác, cho Trần Hinh phủ thêm, tự nhiên đánh giá địa hình.

"Trên đất bước chân ngổn ngang, hiển nhiên có lượng lớn người mới vừa đi qua, khoảng cách thôn làng phải là không xa!"

Đạm Đài Quỷ Hộ phán đoán, theo trên mặt đất bước chân, nhất thời đi tới

một cái vách huyệt trước, chu vi tảng lớn thổ nhưỡng mở ra, hiện ra mới mẻ màu đất còn có sợi rễ.

"Đây là. . . Hầm mộ?"

Đạm Đài Quỷ Hộ nhớ lại trưởng thôn nói tới mấy lời, nhất thời hiểu rõ.

"Thôn này phụ cận vốn là hầm mộ liền nhiều, cái này mộ cổ, là bởi vì ngọn núi lún, mà bạo lộ ra sao? Xem vết chân này, hiển nhiên bị thôn dân nhanh chân đến trước, mang đi không ít đồ vật, chẳng trách trưởng thôn hung hăng về phía chúng ta giới thiệu đồ cổ, còn để lộ ra có thể bán ý tứ, hóa ra là nghĩ muốn phi tang!"

Tuy rằng có sự phát hiện này, nhưng Đạm Đài Quỷ Hộ lại không để ý lắm.

Đối với người miền núi mà nói, dựa núi ăn núi chính là thiên phú bản năng , còn di vật văn hóa bảo vệ cái gì, cũng không phải trách nhiệm của hắn.

"Chiêm đại ca. . . Ta sợ!"

Trần Hinh nhìn tựa như quái thú miệng lớn giống như hang động, vai run lên.

"Hừm, chúng ta rời đi trước, ngày mai lại cùng Phương Nguyên cùng nhau đến!"

Đạm Đài Quỷ Hộ cũng không phải liều lĩnh người, lập tức xoay người.

Răng rắc!

Chỉ là dưới chân hắn chấn động, tiếng vang lanh lảnh truyền đến, phảng phất giẫm nát món đồ gì.

"Đây là. . . Đạm Đài gia gia văn?"

Đạm Đài Quỷ Hộ cúi người xuống, nhặt lên một khối bị giẫm tan nát mái

ngói, trên mặt vẻ mặt nhất thời trở nên đặc sắc lên: "Quả nhiên. . . Nơi này mới là Đạm Đài gia căn nguyên nơi! Cái này mộ cổ. . . Mai táng chính là Đạm Đài gia tổ tiên!"

Rầm!

Chỉ là, vẫn không có chờ hắn thôi diễn xong, bỗng nhiên cảm giác dưới chân một hụt.

Thổ nhưỡng đổ nát, hiện ra một cái không gian thật lớn, phảng phất hố đen như thế, trong nháy mắt đem hai người nuốt vào.

. . .

"Ha ha. . ."

Đinh đương coong!

Hàng thủ công đan bằng tre cầu trên mặt đất lăn, bên trong chuông đồng phát ra leng keng leng keng vang lên giòn giã.

Cẩu Đản không có tim không có phổi cười chơi, không hề giống gặp phải nguyền rủa dáng dấp.

Đùng!

Cầu lăn tới Giới Sắc hòa thượng bên chân, Cẩu Đản nhìn chính đang bận rộn mụ mụ, trong lúc nhất thời có chút không nắm chắc chú ý.

"A di đà phật, cầm đi!"

Giới Sắc hòa thượng bày ra khuôn mặt tươi cười, đem cầu nhặt lên trao trả.

'Kỳ quái. . . Tại sao không có chút nào tung tích?'

Nhìn Cẩu Đản tiếp nhận, lại lễ phép nói cám ơn, Giới Sắc hòa thượng trong

lòng cũng càng ngày càng ngờ vực lên, quả thực coi chính mình đêm qua nhìn thấy chính là ảo giác.

'Thực sự là kỳ quái. . .'

Cẩu Đản nho nhỏ trong lòng cũng hết sức tò mò, tại sao hai cái này rất lợi hại Đại thúc thúc, không phải phải tới ở gia đình hắn, theo dõi hắn cùng mụ mụ của hắn.

Bất quá không thể không nói, đối với Phương Nguyên, hắn là kính nể bên trong mang theo một tia ngưỡng mộ.

Loại kia sức mạnh mạnh mẽ, thực sự rất dễ dàng thu được thằng nhóc sùng bái, ai khi còn bé chưa từng làm anh hùng mơ tới đây?

Mặc kệ, trước tiên đi ăn cơm tối đi.

Ngay khi hắn chuẩn bị ăn cơm đồng thời, đột nhiên, một đoạn trí nhớ hiện ra đến.

Tựa hồ chính là trưa hôm nay.

Ánh nắng tươi sáng, đem trước nước mưa quét đi sạch sành sanh, hắn tựa hồ đang trên núi đi tới, có rất nhiều người, rất nhiều vết chân, mọi người tranh mua tiến vào một cái đen thùi lùi hang lớn, cầm thật nhiều đồ vật đi ra.

Ở cái hang lớn kia bên trong, tốt đồ chơi tựa hồ có rất nhiều.

Đương nhiên, mà để cho người khó có thể quên được, vẫn là cái kia cực lớn màu máu bia đá, phía trên viết cái gì, chính mình xem không hiểu, nhưng người chung quanh tựa hồ cũng đang cười nhạo:

"Cái gì cấm địa, không cho phép bước vào, đùa giỡn!"

"Trong mộ cổ đồ cổ, liền là thôn của chúng ta đồ vật!"

"Biết rồi sẽ chết, phong ấn. . . Làm sao còn có quỷ cố sự?"

. . .

Hắn tay nhỏ chặt chẽ bị Đông Hoa thẩm nắm lấy, tựa hồ là âm u hoàn cảnh , khiến cho người có chút sợ sệt, mà chu vi những kia nắm lên cây đuốc thúc thúc bá bá, lúc này sắc mặt thoạt nhìn từng cái từng cái dữ tợn cực kỳ, cái bóng dường như ác quỷ.

"Đi, Đản tử, chúng ta đi mau!"

Đông Hoa thẩm lôi kéo Cẩu Đản tay, liền muốn rời khỏi hang động.

Chỉ là, ở trong chớp mắt, đã có người lớn tiếng mà đem 'Cái kia' nói ra!

"A!"

Thế giới hiện thực, Cẩu Đản bỗng nhiên không có một chút nào báo trước gào khóc lên.

. . .

"Ồ? Vật này làm sao sẽ ở nhà ta?"

Cùng lúc đó, trưởng thôn sờ sờ đầu, nhìn mình dưới đáy giường cất giấu đồ đồng thau.

Đây là một cái rất đẹp đồng tôn, mang theo cổ điển ý nhị, dù là người bình thường vừa nhìn cũng biết tất nhiên là cái bảo bối.

"Chờ một chút, cái này thật giống là ta đào móc ra, cái kia sườn dốc trên mộ cổ. . ."

Cùng lúc đó, một đoạn trí nhớ cũng hiện lên đi ra.

"Kỳ quái, rõ ràng là toàn bộ thôn làng đều động lên đại sự, còn ngay hôm nay

buổi sáng, làm sao buổi chiều mỗi một cái đều cùng người không liên quan như thế?"

Lão thôn trưởng có chút kỳ quái sờ sờ đầu.

Kể từ khi biết trên sườn núi kia có mộ cổ sau khi, hắn lập tức phát động người cả thôn, có một cái tính một cái, đã nghĩ dựa vào cái này mộ lớn kiếm một vố lớn.

"Ta nghĩ ra rồi, cái kia trong mộ lớn lại còn xây thành từ đường dáng dấp, phía trước có toà bi, phía trên viết đồ vật bên trong gặp phải nguyền rủa, ngàn vạn không thể mạo phạm, đặc biệt, bên trong từ đường cái thứ nhất cung phụng linh vị tên! Biết rồi. . . Sẽ chết! ?"

Lão thôn trưởng một cái giật mình, chợt liền đột nhiên lắc đầu, muốn đem tất cả quên mất.

Đáng tiếc, trước hắn bị che đậy trí nhớ, liền Phương Nguyên đều không nhìn ra, lúc này trí nhớ khôi phục, cũng là khó có thể tiêu diệt.

"Cái kia. . . Cái tên đó!"

"Đạm Đài. . ."

Phốc!

Từng đạo từng đạo huyết hoa ở trưởng thôn thân hiện nổi lên, cả người hắn trong nháy mắt liền chia năm xẻ bảy, máu nhuộm một mảnh.

Mà ngay khi đầy đất vũng máu bên trong, một cái vẻ mặt thẫn thờ quỷ hồn, chậm rãi bò lên, khuôn mặt cùng trưởng thôn hầu như giống nhau như đúc!

. . .

"Khục khục. . ."

Hố lớn ở trong, Trần Hinh chật vật bị Đạm Đài Quỷ Hộ nắm lên: "Không có sao chứ?"

"Không có chuyện gì! Chỉ là chúng ta thật giống rơi vào địa huyệt ở trong. . ."

Trần Hinh cười khổ.

"Không chỉ có như vậy, ta còn có càng nhiều phát hiện, ngươi xem!"

Đạm Đài Quỷ Hộ xoay mở đèn pin cầm tay, chu vi kiến trúc hiện lên đi ra , khiến cho Trần Hinh chấn động: "Nơi này là. . . Mộ huyệt sao? Làm sao càng như từ đường?"

". . . Ta cảm thấy Đông Hoa thẩm nói tới từ đường, càng có thể là cái này!"

Đạm Đài Quỷ Hộ cùng Trần Hinh đi tới phía trước, nhìn cái kia từng cái từng cái đá xanh điêu khắc thành linh vị.

"Cái này đều là ta Đạm Đài gia tổ tiên, lại táng ở đây?"

Đạm Đài Quỷ Hộ lạy lạy, con mắt hướng lên, nhìn thấy trên cao nhất một loạt, nơi đó chỉ có một cái bài vị, lẻ loi đứng sừng sững, chu vi còn có một vòng dây khóa cùng màn che, không biết làm sao rớt xuống, lộ ra cực lớn kiểu chữ.

"Tổ tiên. . . Đạm Đài Mạc Tà! ?"

Không biết tại sao, vừa nhìn thấy cái này bài vị, Đạm Đài Quỷ Hộ cả người lông tơ nổi lên, đột có một loại đại họa lâm đầu cảm giác.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 533: Đến

"Nơi này quá quỷ dị, chúng ta rời đi trước, ngày mai lại cùng Phương Nguyên cùng nhau đến!"

Đạm Đài Quỷ Hộ tay chân run, cầm lấy Trần Hinh, nhanh chân hướng về lối ra chạy đi.

Bọn họ nơi, chính là mộ huyệt đại sảnh, chỉ là bởi vì vỏ trái đất biến bạc, bầu trời rạn nứt, mới nhượng bọn họ trực đảo hoàng long, lúc này tự nhiên có thể từ mộ huyệt đường cũ đi ra ngoài.

"A! Chiêm đại ca, ngươi mau nhìn!"

Chỉ là, hai người đến lối đi vào, Trần Hinh chỉ vào một tấm bia đá, sắc mặt trắng bệch.

"Gặp quỷ!"

Đạm Đài Quỷ Hộ vừa nhìn, mồ hôi lạnh trên trán cũng là chảy ròng ròng rơi xuống.

Trên bia đá văn tự rất đơn giản, cơ bản chính là chỗ này mặt phong ấn một cái không nên tồn tại ở trên thế giới 'Tên', người này là Đạm Đài gia tổ tiên , bởi vì làm xuống một kiện sai lầm lớn chuyện, tên cũng chịu đến nguyền rủa.

Tất cả nhìn thấy hoặc nghe được cái tên đó người, đều sẽ chết!

Nguyên bản, chỉ cần vừa vào mộ huyệt, là có thể nhìn thấy cái này nhắc nhở, đồng thời linh vị mặt trên còn có che chắn, ít nhất Đạm Đài Quỷ Hộ sẽ không

mạo muội động thủ trúng chiêu.

Nhưng một mực hắn cùng Trần Hinh xui xẻo không có từ đường ngay tiến vào, cũng không có nhìn thấy nhắc nhở.

"Làm sao bây giờ? Ta không muốn chết a!"

Trần Hinh không khô lệ, lại muốn đem cái kia linh vị quên mất, nhưng là càng hồi tưởng, cái kia nhất bút nhất hoạ, lại khắc sâu dấu ấn đến nàng trong đầu, trái lại càng ngày càng rõ ràng.

"Ta biết rồi. . . Thôn Ngũ Quỷ người, vì sao lại như vậy. . ."

Đạm Đài Quỷ Hộ bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Bọn họ đến vận chuyển vật chôn theo, cũng nhìn thấy cái kia linh vị, gặp phải nguyền rủa. . . Thậm chí, e sợ đã chết qua không chỉ một lần."

Trần Hinh một cái giật mình, cũng biết ngọn nguồn.

tại đi qua ngày nào đó, ngọn núi đổ nát, hiện ra mộ huyệt.

Thôn Ngũ Quỷ thôn dân lòng tham, tập thể đến đây, không nhìn nhắc nhở, xúc động cái kia không thể nói nguyền rủa!

Đến ban đêm, bọn họ sẽ nguyền rủa phát tác, bị từng cái từng cái giết chết.

Thậm chí , bởi vì thời gian nhiễu sóng tồn tại, tử vong xa hoàn toàn không phải điểm cuối, mà là mỗi ngày đều cũng bị nguyền rủa giết chết một lần, giống như vô tận thống khổ luân hồi!

Mà mấy người bọn họ, lại là ở hào không biết chuyện tình huống dưới, một cước bước vào cái này kéo dài không biết bao lâu. . . Tuần hoàn nguyền rủa trong!

. . .

Cùng lúc đó, thôn Phong Quỷ bên trong.

"Cái kia không thể nói cấm kỵ, là một cái tên?"

Phương Nguyên nhìn khôi phục trí nhớ Đông Hoa thẩm, lộ ra vẻ trầm ngâm.

Quái cấp nguyền rủa phát động tiêu chuẩn, xác thực vô cùng quỷ dị, có lúc, khả năng chỉ là một cái tên, thậm chí một bộ hình ảnh!

"Bất quá chỉ là một cái tên, vậy này cái thế giới trùng tên trùng họ có bao nhiêu? Chẳng phải là đã sớm thiên hạ đại loạn? Bởi vậy, tuyệt đối còn có cái khác điều kiện hạn chế ở bên trong, nói thí dụ như. . . Một cái nào đó đặc biệt địa vực?"

Điều này cũng có thể giải thích là cái gì Đạm Đài gia muốn cả tộc di chuyển, tuyệt đối là có đau đớn thê thảm trải qua cùng giáo huấn.

Hắn nhìn trước mặt mẹ con hai cái, có chút thương hại.

Như vậy nguyền rủa cùng tử vong, các nàng lại kinh lịch bao nhiêu lần đây? Càng bởi vì trí nhớ phong ấn duyên cớ, cũng sẽ không cảm thấy tê dại, chỉ có thể mỗi ngày đều cảm nhận được nhất là nồng nặc tuyệt vọng cùng khủng bố!

"Nói cho ta!"

Phương Nguyên nói thẳng: "Đem cái tên đó, còn có các ngươi sợ hãi, đều nói cho ta đi!"

Hắn lúc này, cho dù là Quái cấp thời không nguyền rủa, cũng không nhất định có thể làm gì đến, chính muốn lấy thân thử nghiệm, tìm được nguyền rủa đầu nguồn!

"Chuyện này làm sao thành? Dù sao làm không tốt là hại người đồ vật a. . ."

Đông Hoa thẩm sắc mặt trắng bệch, xế chiều hôm nay trí nhớ phong ấn, thật

sự có chút doạ đến nàng.

"Nếu như ngươi hiện tại còn không nói, có thể sẽ không kịp cứu con trai của ngươi nha!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Chính ngươi cân nhắc đi!"

Trên thực tế , căn bản liền không cần cân nhắc, Đông Hoa thẩm với hắn không quen không biết, vừa bắt đầu ngăn cản chỉ là xuất phát từ lương tri, mà ở con trai trước mặt, cây cân liền lập tức nghiêng.

"Được. . . Ta nói cho các ngươi biết, cái tên đó!"

Đông Hoa thẩm cắn răng.

"Hòa thượng, ngươi nghe không?"

Phương Nguyên quay đầu, rất hứng thú nhìn chằm chằm Giới Sắc hòa thượng.

"A di đà phật. . . Cái gọi là ta không xuống địa ngục, ai vào địa ngục?" Giới Sắc hòa thượng dáng vẻ trang nghiêm: "Huống chi. . . Bần tăng đã thân bị vây này nguyền rủa, đã sớm không thể thoát khỏi."

"Không sai, lúc này mới như cái dáng vẻ người xuất gia."

Phương Nguyên gật gù, nhìn Đông Hoa thẩm.

"Ở cái này trong mộ cổ, có một cái từ đường, từ đường trên cao nhất cái kia bài vị, chính là gặp phải nguyền rủa tên, nguyên bản có xích sắt cùng màn che che, nhưng trưởng thôn cho rằng là ẩn giấu vật gì tốt, còn đặc biệt xốc lên xem qua. . ."

Đông Hoa thẩm rơi vào hồi ức ở trong: "Cái tên đó. . . Ta nhớ tới, là gọi. . . Đạm Đài. . . Mạc Tà!"

'Quả nhiên là Đạm Đài gia. . .'

Phương Nguyên cùng Giới Sắc hòa thượng liếc mắt nhìn nhau, đều không có cảm thấy bao nhiêu kinh ngạc.

"Đạm Đài Mạc Tà sao?"

Phương Nguyên nghiền ngẫm danh tự này, bỗng nhiên, linh giác tản ra, cùng một cái nào đó trong cõi u minh nguyền rủa chi nguyên có một tia liên hệ.

'Cái kia linh vị chỉ là một cái chất xúc tác, cũng không phải là nguyền rủa căn nguyên nơi. . . Chân chính căn nguyên, e sợ ẩn giấu ở thời không kẽ hở bên trong. . .'

Hắn cũng biết tại sao mình trước dò xét, không có thể chân chính bắt được căn nguyên.

bởi vì lần này nguyền rủa bản thể, cũng không tại dị vị diện bên trong, mà là thời không trục bất kỳ một chỗ!

Lúc này, bên ngoài lại lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch ở trong.

"Xem ra, quần thể trí nhớ phong ấn giải trừ, nguyền rủa lại bắt đầu. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, phủ thêm áo bào đen, trong con ngươi bắn ra kim quang, hai tay lại là đã biến thành màu tím đen, quả thực là chiến lực toàn mở.

Dù sao cũng là liên quan đến thời không loại nguyền rủa, dù là ở Quái cấp nguyền rủa ở trong, cũng coi như là đứng đầu.

'Đồng thời. . . Cái này nguyền rủa, cùng Đạm Đài gia gánh vác luân hồi, lại có quan hệ gì đây?'

Suy tư ở trong, hắn trực tiếp tiến lên một bước, một đạo sợi xích màu đen đã

quấn quanh ở Cẩu Đản cùng Đông Hoa thẩm trên người.

Linh hồn bị ràng buộc, hai người biểu hiện đầu tiên là sợ hãi, chợt liền chuyển thành thẫn thờ.

'Chẳng trách vừa bắt đầu ta cảm giác đến bọn họ không đúng! Hóa ra là đã chết qua quá nhiều lần, người không người, quỷ không ra quỷ!'

Lại một điều bí ẩn đoàn được cởi ra, Phương Nguyên biểu hiện lại là trở nên càng ngày càng nghiêm túc lên.

Nhạy cảm cảm giác, còn có cái kia một tia biết tên sau khi tạo thành sâu xa thăm thẳm liên hệ , khiến cho hắn nhận ra được một cái nào đó nhân vật khủng bố. . . Hàng lâm!

"A di đà phật, Đông Hoa thẩm ngươi yên tâm, Cẩu Đản nhất định không có việc gì. . .!"

Giới Sắc hòa thượng chính muốn an ủi vài câu, đột nhiên, biến sắc!

Bởi vì Đông Hoa thẩm tay, đã đâm vào hắn lồng ngực!

"Đại Từ Bồ Tát, Đại Uy Thiên Long, trá!"

Giới Sắc hòa thượng hai mắt trừng trừng, phảng phất đã biến thành Nộ Mục Kim Cương, thân lên một cái vòng ánh sáng bảo vệ hiện lên.

Băng! Băng!

Hai đạo dây khóa vỡ đến thẳng tắp, phần cuối thình lình ràng buộc hai con ác quỷ!

"Hả?"

Phương Nguyên nhìn sang, chỉ thấy không biết lúc nào, Đông Hoa thẩm cùng

Cẩu Đản đã sắc mặt thẫn thờ, hai tay xanh tím, móng tay dài ra, hoàn toàn biến thành quỷ hồn dáng dấp.

"Trên một giây là người, một giây sau liền biến thành quỷ? Hoàn toàn không có dấu hiệu a. . . Không, không đúng, từ lúc lần thứ nhất chịu đến nguyền rủa lúc, các nàng cũng đã chết rồi."

Phương Nguyên tâm niệm thay đổi thật nhanh, vừa nhìn về phía Giới Sắc: "Hòa thượng. . . Ngươi không sao chứ?"

"Còn không chết được!"

Giới Sắc hòa thượng móc ra thuốc bột bao, run run rẩy rẩy bôi lên ở trên vết thương của chính mình, một bộ hơi thở mong manh dáng dấp.

Vừa nãy nếu không là Phương Nguyên hơn nữa hạn chế, hai cái đột nhiên làm khó dễ ác quỷ, e sợ có thể trực tiếp đem trái tim của hắn móc ra!

Ô ô!

Đang lúc này, phía bên ngoài viện, lượng lớn tiếng ầm ĩ truyền đến.

Phương Nguyên thần niệm hơi động, lập tức liền nhìn thấy rất nhiều quỷ hồn.

Những thứ này đều là ban ngày bên trong thôn dân dáng dấp, nhưng đến buổi tối, dĩ nhiên tập thể đã biến thành quỷ hồn, ở lão thôn trưởng dưới sự hướng dẫn, run run rẩy rẩy về phía cái nhà này bao vây mà tới.

"Thôn Phong Quỷ. . . Lần này thực sự là danh xứng với thực!"

Phương Nguyên trên mặt lộ ra cười gằn: "Nhưng trình độ như thế này quỷ triều, cho rằng ta sẽ sợ sao?"

Vèo vèo!

Rất nhiều dây khóa, từ trên người hắn lan tràn, giống như mạng nhện giống như trải ra, hình thành rồi phòng ngự.

Mà con mắt của hắn, cũng là trong nháy mắt đã biến thành hố đen, từ ở trong phóng ra như ngôi sao hào quang óng ánh.

"Linh hồn. . . Thu gặt!"

Ở sau lưng của hắn, một cái bóng đen to lớn hiện lên, giơ phảng phất liêm đao giống như vũ khí, đột nhiên vung lên!

Rất nhiều quỷ hồn hơi ngưng lại, thẫn thờ mặt hiện nổi lên ra nhân cách hoá hóa sợ hãi vẻ mặt.

Chợt, thân thể một phần, liền phảng phất hạt cát giống như chảy xuống, biến mất. . . Chỉ còn dư lại từng cái từng cái khung xương.

Nguyên vốn có chút hư huyễn hồn ảnh hiện lên đi ra, dồn dập đi vào trong hắc động, hoàn toàn biến mất không gặp.

"A di đà phật!"

Ngay khi Giới Sắc hòa thượng hai tay chắp tay trước ngực, tưởng niệm tụng mấy lần Vãng Sinh kinh đồng thời, chu vi tình cảnh lại phát sinh ra biến hóa.

Một lớp sương mù mờ ảo hiện lên, ở sương mù ở trong, hết thảy đều bắt đầu rồi chảy ngược, tiêu tan ác quỷ nhanh chóng ngưng tụ, liền phảng phất. . . Thời gian bị một lần nữa trở về kích thích như thế!

. . .

"Nhanh!"

Bên ngoài, Đạm Đài Quỷ Hộ lôi kéo Trần Hinh, nhanh chóng hướng về thôn Phong Quỷ chạy đi.

"Cái này nguyền rủa, tuyệt đối sẽ không cho phép có người chạy thoát. . . Thậm chí, trước cố ý để chúng ta lạc đường, cũng là nó muốn cho chúng ta nhìn thấy cái tên đó cạm bẫy!"

Đạm Đài Quỷ Hộ nhanh chóng phân tích: "Lúc này hướng phía ngoài lưu vong, đều là tử lộ, chỉ có thôn Phong Quỷ ở trong, còn có một tuyến sinh cơ!"

Quả nhiên, nương theo hai người lao nhanh, ánh trăng phía dưới, yên tĩnh thôn Phong Quỷ đã thình lình đập vào mắt.

"Chỉ cần tìm được Phương Nguyên, chúng ta liền còn có một tia cơ hội sống sót!"

Đạm Đài Quỷ Hộ lớn tiếng nói, đột nhiên, mặt nạ trên mặt một tiếng cọt kẹt, nứt ra một đạo khe hở màu đen.

"Cái gì?"

Hắn ngạc nhiên vô cùng dừng bước lại: "Ta. . . Mặt nạ, dĩ nhiên cũng bắt đầu không chịu nổi cái này nguyền rủa?"

Dọc theo con đường này bọn họ mặc dù có thể bình yên vô sự, tuyệt đối không là nguyền rủa mở ra một con đường, mà là bởi vì có mặt nạ bảo vệ.

Nhưng hiện tại, bọn họ chỗ dựa lớn nhất, cũng là bắt đầu chậm rãi mất đi tác dụng.

"Yên tâm, Trần Hinh, ta nhất định sẽ không để cho ngươi chết!"

Đạm Đài Quỷ Hộ lại cắt bàn tay, tuy rằng hắn máu tươi không biết còn có thể có bao nhiêu tác dụng, nhưng dù sao cũng hơn không có cường điểm.

"Chiêm đại ca. . . Cảm tạ ngươi. . . Ta vẫn. . ."

Trải qua sự tình các loại sau khi, lúc này Trần Hinh, lại là gào khóc, chuẩn bị

nói cái gì.

Nhưng đột nhiên, trước mắt nhất không.

Nàng ngơ ngác phát hiện mình lại trở về cái kia mộ huyệt chu vi, Đạm Đài Quỷ Hộ lại là không thấy bóng dáng.

Bóng tối lan tràn, một loại thâm trầm tuyệt vọng, hàng lâm ở nàng trong lòng: "Không! ! !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 534: Hồi Tưởng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 535: Thủ Vệ Người

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 536: Thời Gian

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 537: Minh Giới

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 538: Hiện Trạng

"Rốt cục. . . Ta vẫn là về đến nơi này. . ."

Đạm Đài Quỷ Hộ ngẩng đầu, nhìn Đạm Đài gia nhà cũ, trong lòng tư vị phức tạp khó tả.

Mặc dù đã không phải vùng đất kia, nhưng cái này trạch viện lại là chân thật, một thoáng liền làm hắn nhớ tới rất nhiều tuổi ấu thơ chi hồi ức.

"Vô Lượng Đạo Tôn, cái này chính là Đạm Đài gia trụ sở?"

Ở bên cạnh hắn, còn có một cái đạo sĩ, một cái hòa thượng.

Đạo sĩ tướng mạo gầy gò, ba sợi râu dài nhàn nhã đong đưa, ăn mặc bát quái đạo bào, sắc mặt hồng hào, rất là có mấy phần tiên phong đạo cốt dáng dấp.

Còn bên cạnh hòa thượng lại là gầy gò trơ xương, trên mặt mang theo đau khổ vẻ, ăn mặc một bộ áo cà sa màu đen.

Hai người này, đạo sĩ tên là Tam Mộc, hòa thượng pháp hiệu Khổ Hải, đều là khu quỷ trong vòng nhân vật đứng đầu, lúc này bị Đạm Đài Quỷ Hộ lôi kéo mà đến, cùng tiến vào Minh giới.

Bất quá, nói là lôi kéo cũng không xác thực, trên thực tế, bọn họ đều là cảm ứng được thế giới tuyệt vọng hàng lâm, chủ động cùng Đạm Đài Quỷ Hộ liên thủ.

"Nghe tiếng đã lâu Đạm Đài gia chính là khu quỷ đệ nhất thế gia. . . Không nghĩ tới rốt cục nhìn thấy tổ trạch nơi, mặc dù là ở Minh giới trong. . ."

Khổ Hải đại sư nhìn dinh thự, sắc mặt không hề thay đổi.

Nghe được câu này, Đạm Đài Quỷ Hộ trong lòng thẹn thùng, bất quá lại không nói thêm gì.

Cái này Minh giới, người sống muốn đi vào vốn là thiên nan vạn nan, sau khi tiến vào muốn lại đi ra ngoài, càng là chưa từng có bất kỳ tiền lệ, bởi vậy, dám tới nơi này thầy xua quỷ, đã sớm đem cá nhân sinh tử không để ý.

Loảng xoảng!

Lúc này, Đạm Đài gia cửa lớn mở ra, Đạm Đài Quỷ Kính cùng một đám tộc lão nghênh tiếp đi ra.

"Hóa ra là Tam Mộc đạo trưởng, còn có khổ Hải đại sư?"

Hắn rõ ràng nhận ra hai người này, trên mặt ngẩn ra, lại nhìn thấy Đạm Đài Quỷ Hộ, không khỏi lại là hừ lạnh một tiếng.

"Đại ca!"

Đạm Đài Quỷ Hộ tiến lên, trầm thấp kêu một câu , bởi vì mang mặt nạ, dù sao cũng chẳng có ai có thể thấy rõ sắc mặt của hắn.

"Ha ha. . . Đạm Đài gia chủ, bần đạo có lễ!"

Tam Mộc đạo trưởng trước tiên hành lễ: "Hơn hai mươi năm trước vội vã từ biệt, hôm nay có thể gặp lại, thực sự là duyên phận không cạn. . ."

Trên thực tế, Minh giới rộng lớn vô cùng, cái nào sợ ba người bọn hắn là từ Đạm Đài nhà cổ biến mất chỗ tiến vào, lại có Đạm Đài Quỷ Hộ huyết mạch làm vì dựa vào, tìm tới nơi này, cũng là một đường vượt mọi chông gai, hung hiểm cực kỳ, loại này loại trải qua, liền không cần lắm lời.

"A di đà phật!"

Khổ Hải đại sư dù là cùng người bắt chuyện, cũng là một bộ mặt mày ủ rũ hình ảnh: "Lão nạp cùng đạo trưởng sở dĩ tới đây, lại là do là Nhất Quái Tiên đã làm ra bói toán. . . Lần này như Đạm Đài huyết mạch tiêu diệt, toàn bộ thế giới liền muốn hủy hoại trong một ngày!"

"Nhất Quái Tiên? Cái kia thần côn?"

Đạm Đài Quỷ Kính cười lạnh một tiếng, tựa hồ cùng người này không thế nào hay ho: "Coi là người khó tính mình, lão già kia, hiện tại làm sao?"

"Tính ra này quái sau khi, tâm huyết khô cạn, thi giải mà đi!"

Tam Mộc đạo trưởng bình tĩnh nói.

"Chết rồi sao?"

Đạm Đài Quỷ Kính mặt hiện nổi lên ra trong nháy mắt âm u: "Đời chúng ta người, chung quy dần dần già đi tiêu vong a. . . Các ngươi là do vì cái này quái từ, vì lẽ đó ngồi không yên sao?"

"Mấy trăm năm trước, thiên địa đại biến, nguyền rủa hiện thế, thế nào cũng phải có cái chấm dứt!"

Khổ Hải đại sư nhàn nhạt nói.

Đến bọn họ tầng thứ này, đối với cái kia kiện đầu đuôi sự tình, đã có cơ bản suy đoán, vô cùng tiếp cận chân tướng.

"Đã như vậy. . . Để cho hắn về tới làm cái gì?"

Đạm Đài Quỷ Kính lạnh lùng liếc Đạm Đài Quỷ Hộ một chút: "Đạm Đài gia huyết mạch truyền lưu ở bên ngoài, nếu có thể tránh thoát một kiếp, tiên đoán không phải tự sụp đổ sao?"

"Nếu như đơn giản như vậy, là tốt rồi!"

Đạm Đài Quỷ Hộ cười khổ, thân ra tay phải của chính mình, cuốn lên ống tay áo.

Ở phía trên kia, một cái đen nhánh chưởng ấn thình lình đập vào mắt, rõ ràng cực kỳ.

"Ta có linh cảm. . . Lần này nguyền rủa, sẽ không bỏ qua bất luận cái nào Đạm Đài gia huyết mạch! Thậm chí, càng là ngoại giới, càng gặp phải coi trọng, tựa như ta. . . Ở thế giới hiện thực đã từng tao ngộ một lần, cho dù có khổ Hải đại sư cùng Tam Mộc đạo trưởng cứu giúp, cũng là trở về từ cõi chết! Ngược lại là tiến vào Minh giới sau khi, loại này cảm giác gấp gáp liền biến mất rồi một ít. . ."

Hắn lấy thanh âm trầm ổn tổng kết nói: "Bởi vậy. . . Lần này nguyền rủa, nếu như dũng cảm chủ động đối mặt với, hay là còn có một tuyến sinh cơ, bất kỳ muốn trốn tránh cử động, đều là chắc chắn phải chết!"

"Ta Đạm Đài gia huyết mạch. . . Thật sự muốn đoạn tuyệt sao?"

Đạm Đài Quỷ Kính nhắm hai mắt, toàn bộ nhà cũ bên trong đều mang theo một loại thê lương bầu không khí.

Lần này luân hồi nguyền rủa, rõ ràng cùng với trước không giống! Thình lình muốn diệt sạch Đạm Đài Huyết duệ!

Mà Đạm Đài Quỷ Kính càng là mơ hồ cảm thấy, từ khi tổ tiên phạm vào sai lầm lớn , khiến cho nguyền rủa hiện thế sau khi, tựa hồ toàn bộ thế giới, tức đem tiến vào một cái giai đoạn mới?

Mặc kệ đó là thế nào tương lai, ngược lại hắn là đều không có quan hệ gì với Đạm Đài gia.

Hai người này ở cái kia ăn năn hối hận, hiển nhiên không nghĩ tới còn có Phương Nguyên như vậy quái thai tồn tại.

Đối với lúc này Phương Nguyên mà nói, chỉ cần không phải đối mặt với nguyền rủa cánh cửa bản thể, dựa vào những kia cách không lan truyền nguyền rủa , căn bản không làm gì được hắn, hoàn toàn có thể tiêu dao khoái hoạt.

Bất quá, nếu lúc trước làm ra trở về hứa hẹn, Phương Nguyên đương nhiên sẽ thực hiện.

Dù sao, hắn tự hỏi lúc này chính mình, dù là đối đầu cuối cùng nguyền rủa, cũng không phải không có lực phản kích.

"Đúng rồi, các ngươi ba người từ ngoại giới mà đến, có thể có chiếm được Đạm Đài Diệt Minh tin tức?"

Đạm Đài Tuyệt Tâm tiến lên một bước, nhìn cái này với hắn không chênh lệch nhiều thúc thúc.

"Đạm Đài Diệt Minh?"

Nói đến đây cái, Đạm Đài Quỷ Hộ lại là biểu hiện đau xót, gật gật đầu: "gặp qua! Xác thực là kỳ tài ngút trời. . . Đáng tiếc, đã chết vào nguyền rủa phía dưới."

"Chết rồi?"

Đạm Đài Quỷ Kính cùng Đạm Đài Tuyệt Tâm liếc mắt nhìn nhau, lắc đầu một cái: "Không thể!"

"Ta xin mời qua Nhất Quái Tiên vì đó bói toán, đến điềm đại hung. . . Hắn lúc đó, đã bị nhốt tại một cái thời không tuần hoàn nguyền rủa trong, đầy đủ mấy năm. . ."

Đạm Đài Quỷ Hộ hơi nghi hoặc một chút, tựa như biện giải nói, chợt, biểu hiện biến đổi: "Chờ một chút. . . Chẳng lẽ. . . Gia tộc bản mệnh đèn?"

"Khà khà. . . Như vậy nhân vật trọng yếu, chúng ta lại làm sao có khả năng

không vì hắn rèn đúc một chiếc bản mệnh đèn đây?"

Một cái tộc lão quả quyết nói: "Lúc này cái kia bản mệnh đèn bên trong hồn hỏa dồi dào đến cực điểm, không có một chút nào tiêu diệt chi ngu, xem ra cái kia tội ác tày trời tiểu tử hắn là còn sống chui nhủi ở thế gian!"

Trên thực tế, cái này nhà cũ bên trong tất cả Đạm Đài tộc nhân, đều có tư cách đối Phương Nguyên nghiến răng nghiến lợi.

Dù sao, dưới cái nhìn của bọn họ, là bọn họ 'Tạo nên' Phương Nguyên!

Nhưng đối phương, lại ở tại bọn hắn cần nhất hắn lúc, phản bội mà đi, phản bội chính mình huyết mạch, phản bội chính mình gia tộc!

Nếu như nói bọn họ đối với Đạm Đài Quỷ Hộ oán hận có mười, đối với Phương Nguyên oán hận, chính là một trăm! Thậm chí nhiều hơn! Dù là dốc hết ngũ hồ tứ hải chi thủy cũng khó có thể cọ rửa sạch sẽ.

"Nói như thế, Phương Nguyên còn sống sót!"

Đạm Đài Quỷ Hộ vui sướng: "Lấy tính cách của hắn, tất nhiên sẽ chủ động tiến vào Minh giới, chúng ta có hi vọng!"

"Tiểu tử kia, đã kinh biến đến mức mạnh như thế sao?"

Nghe được Đạm Đài Quỷ Hộ nói, Đạm Đài Quỷ Kính vẩn đục trong ánh mắt lóe qua một tia sáng chói.

Ngược lại là cái khác Đạm Đài tộc lão, dồn dập vỡ tổ rồi: "Đáng chết. . . Phương Nguyên! Thậm chí ngay cả chính mình họ cũng không muốn, tộc trưởng! Người này tội ác tày trời, lần sau gặp được, phải là trực tiếp khống chế, bắt hắn điền cái kia quỷ môn!"

Tuy rằng chửi bới không ngớt, nhưng trong mắt bọn họ trái lại có thêm chút sống khí.

Dù sao, rơi vào Minh giới hai mươi năm, phàm là tinh thần không đủ cứng cỏi tộc nhân, sớm đã chết hoặc tự sát, còn lại, đều là loại kia không chừa thủ đoạn nào đều phải sống sót người.

Chỉ có Đạm Đài Tuyệt Tâm, lại là biểu hiện phức tạp.

Đến lúc này, tộc nhân hy vọng sinh tồn, vẫn là gửi ở người kia trên người sao?

"Tốt, hai vị xin mời vào!"

Đạm Đài Quỷ Kính mèo già hóa cáo, cười tủm tỉm xin mời Tam Mộc đạo trưởng cùng khổ Hải hòa thượng tiến vào đại trạch, liền Đạm Đài Quỷ Hộ đều không có truy cứu trách nhiệm.

Dù sao, lúc này Đạm Đài gia, xác thực cần chung một chiến tuyến, cũng lại không chịu nổi chút nào bên trong háo.

"Chuẩn bị thịt cùng nước, khoản đãi hai vị quý khách!"

Một nhóm đi tới đại sảnh, Đạm Đài Quỷ Kính giẫm giẫm gậy, lập tức thì có Đạm Đài tộc nhân nâng khay dâng lên.

"Minh giới bên trong. . . Lại còn có đồ ăn?"

Đạm Đài Quỷ Kính ba người một đường đến đây, cũng là chịu không ít khổ đầu, mang theo cấp dưỡng cũng nhanh tiêu hao xong xuôi.

Lúc này thấy đến mâm gỗ trên đồ ăn, đều là có chút không nhịn được, trực tiếp ăn nhiều lớn nhai lên.

"Minh giới mặc dù là người sống cấm địa, quỷ hồn nguyền rủa đông đảo, nhưng may mắn có nhà cũ bảo vệ, cơ bản có thể bảo đảm không lo. . . Cái này thịt là bạch cốt chim thịt, đặt xuống một con đến, chỉ có to bằng nắm tay có thể ăn dùng bộ phận , còn nước Minh Hà , căn bản không thể uống, những thứ này

nước đều là từ phụ cận một hớp độc tuyền bên trong tinh luyện mà đến, cũng là vô cùng hiếm thấy. . ."

Đạm Đài Quỷ Kính cười ha hả giới thiệu.

Đạm Đài Quỷ Hộ nhìn chu vi một vòng lang giống như ánh mắt, lại là cảm giác thấy hơi khó có thể nuốt xuống.

Lúc trước, vì thí nghiệm có thể ăn đồ ăn cùng nguồn nước, lại không biết chết rồi bao nhiêu Đạm Đài gia tộc nhân chứ?

"Nguyên bản. . . Những thứ này vật tư là chúng ta dự trữ nửa năm, chuẩn bị đối phó Minh giới bên trong chôn vùi gió kỳ. . . Nhưng lúc này, tự nhiên không cần lại quản."

Đạm Đài Tuyệt Tâm cũng nói bổ sung.

Minh giới không chỉ có hoàn cảnh ác liệt, người bình thường khó có thể sinh tồn, mỗi một quãng thời gian, càng là có khủng bố gió đen bao phủ, chỗ đi qua, hầu như hủy diệt tất cả.

Ở cái này dạng thiên tai trước mặt, cho dù Đạm Đài gia, cũng chỉ có tận lực trước thời gian dự trữ vật tư, dựa vào nhà cũ phòng ngự chết gánh.

"Ai. . ."

Đạm Đài Quỷ Hộ thở thật dài một tiếng.

Biết tộc nhân những năm gần đây tao ngộ, hắn cũng rất khó chịu, lúc này lại hỏi: "Vậy các ngươi ở chỗ này hơn hai mươi năm, có từng dò thăm cái kia phiến 'Cửa' tung tích?"

Một nói đến đây cái, tất cả Đạm Đài gia tộc nhân sắc mặt đều trong nháy mắt trở nên nghiêm túc.

"Tìm tới. . ."

Đạm Đài Quỷ Kính dùng khàn khàn khô héo tiếng nói nói: "Thế nhưng. . . Dùng tìm tới cái từ này cũng không chính xác , bởi vì, cũng không phải là chúng ta tìm tới nó, mà là nó chủ động tìm tới chúng ta!"

"Ồ? Nó ở nơi nào?"

Đạm Đài Quỷ Hộ tinh thần chấn động.

"Ở cái này thung lũng nơi sâu xa. . ."

Đạm Đài Quỷ Kính sắc mặt một thoáng trở nên hết sức kỳ quái, mang theo cười khổ: "Trên thực tế. . . Hai mươi năm qua, chúng ta có lẽ cũng có thể nói là nhờ nó phúc! Nếu không phải là có nó chấn nhiếp, có lẽ Đạm Đài nhà cũ sớm đã bị quỷ triều tiêu diệt!"

"Không thể. . ."

Đạm Đài Quỷ Hộ bật thốt lên.

Cho tới nay, nguyền rủa Đạm Đài gia Thanh đồng cửa, dĩ nhiên lên người bảo hộ nhân vật? Chuyện này quả thật là trò cười!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 539: Xuất Hiện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 540: Nhằm Vào

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 541: Căn Nguyên

"Cửa đồ vật bên trong. . . Rốt cục muốn thành thục sao?"

Đứng ở Thanh đồng quỷ môn trước, cảm thụ ở trong truyền đến tin tức, Phương Nguyên trên mặt không khỏi hiện ra như có vẻ suy nghĩ.

Rất hiển nhiên, đạo kia Tử Tinh cải tạo Minh giới, chỉ là bắt đầu.

Thậm chí, đi qua Đạm Đài Mạc Tà tay, đem nguyền rủa cùng sợ hãi phân tán mặt ngoài thế giới, cũng chỉ là một cái quá trình.

Chỉ có hiện tại, mới thật sự là thành thục lúc!

Nói cách khác, liền là đối với thế giới ô nhiễm cùng cải tạo, đã đến một cái giới hạn giá trị!

"Vì lẽ đó. . . Lần này thu gặt, mới sẽ như vậy mãnh liệt?"

"Có thể lấy sức một người, mạnh mẽ cải tạo một thế giới lực lượng. . ."

"Nếu như cho nó thành công, toàn bộ thế giới xác thực liền muốn rơi vào sợ hãi vực sâu, ở tuyệt vọng bên trong trầm luân. . . Nhưng trên thực tế, tất cả những thứ này đều cũng không phải là đối phương cố ý gây ra, chỉ là vô ý thức cách làm. . . Có lẽ liền ý thức đều không có!"

"Sức mạnh như vậy. . . Quả nhiên rất thú vị đây!"

Trong lòng yên lặng nghĩ, Phương Nguyên bàn tay, đã đặt tại cánh cửa bên trên.

Cổ lão Thanh đồng cửa lớn mặt ngoài thô ráp cực kỳ, mang theo lạnh lẽo cứng rắn cảm giác, càng thêm doạ người chính là, những kia mặt quỷ phù điêu, hung hăng về phía hai tay hắn di động, dồn dập lộ ra sắc nhọn hàm răng, đột nhiên gặm nuốt.

Răng rắc! Răng rắc!

Làm người răng đau kim chúc tiếng ma sát truyền đến, Phương Nguyên hai tay lại là chút nào không việc gì, thậm chí, còn đang chầm chậm tăng lực: "Nguyền rủa. . . Thả ra!"

Lúc này, hắn có đầy đủ 50 điểm lực lượng, ở bên trong thế giới này, hầu như có thể nói vô địch thiên hạ!

Ầm ầm ầm!

Ở Đạm Đài tộc nhân cùng một tăng một đạo phức tạp ánh mắt chứng kiến bên trong, Thanh đồng cửa lớn phát ra tiếng vang ầm ầm, bỗng nhiên nứt ra rồi một cái khe.

Quang!

Vô tận ánh sáng, tranh nhau chen lấn từ cửa trong tuôn ra, phảng phất tại cửa đằng sau, chính là thiên đường! Chính là tất cả!

Bỗng nhiên, vô số tia sáng lại đột nhiên thu về, thật giống tại cửa đằng sau, lại có một cái hố đen, chính đang tại tham lam nuốt chửng tia sáng.

Loảng xoảng!

Lớn cửa vừa mở ra hợp lại, hầu như không có khoảng cách, Phương Nguyên lại là không thấy bóng dáng.

Nhưng chính là cái này trong phút chốc, bên ngoài tất cả người may mắn còn sống sót đều là tóc gáy dựng thẳng, cảm nhận được một cái nào đó không thể

miêu tả, rồi lại quỷ dị cực kỳ tồn tại.

. . .

"Đây chính là. . . Phía sau cửa thế giới?"

Chu vi, là một mảnh hư vô, tia sáng chói mắt đầy rẫy bốn phía, liền thổ địa khái niệm đều tựa hồ biến mất rồi.

Nhưng Phương Nguyên không có chút rung động nào, liền như thế chắp hai tay sau lưng, ở trong hư không cất bước.

"Một cái chính đang tại sinh ra thế giới? Bị thôi hóa đi ra kết quả? Thú vị!"

Dù là Mộng Sư bên trong Thánh nhân, cũng nhiều nhất đem tự thân phúc địa thăng cấp thành động thiên, khoảng cách thế giới còn kém mười vạn tám ngàn dặm.

Nhưng lúc này, xuất hiện ở Phương Nguyên trước mặt, lại là một cái hoàn chỉnh tiểu thế giới, tuy rằng nhìn có chút kỳ quái chính là.

Cùng ánh sáng đối lập, nhưng là trong hư không phun trào lăn lộn , khiến cho Phương Nguyên đều có chút hãi hùng khiếp vía nồng nặc Nguyền rủa chi lực.

"Loại này biến dị Mộng nguyên lực, tạm thời xưng là Nguyền rủa chi lực đi, chính là tất cả căn nguyên. . . Quỷ hồn bất diệt, cùng với phân thân, sửa chữa trí nhớ, vặn vẹo thời không, đùa bỡn nhân quả, mộng cảnh giết người các loại dị năng, đều là do này căn cơ mà lên!"

Phương Nguyên trực tiếp hướng về Nguyền rủa chi lực dày đặc nhất địa phương đi tới.

Chu vi, nồng nặc Nguyền rủa chi lực lan tràn , khiến cho bước chân của hắn càng ngày càng chầm chậm, thậm chí. . . Y phục trên người cũng bắt đầu mục nát, rách nát, hiện ra căng thẳng da thịt cùng tinh tráng bắp thịt rắn chắc.

"Thực sự là. . . Sức mạnh mạnh mẽ a!"

Lúc này, liền Phương Nguyên trên khuôn mặt đều xuất hiện tổn thương vết tích, phảng phất bị bạo sái qua.

"Loại sức mạnh này, tuyệt đối cùng Tâm Ma giới có khó có thể phân cách liên hệ, nhưng lại không phải là mộng Nguyên lực!"

Hơi suy nghĩ bên trong, hắn cũng không biết đi bao lâu, trước mặt bỗng nhiên hiện ra một điểm đen.

Một loại nghẹt thở giống như cảm giác, chỉ một thoáng bao phủ Phương Nguyên toàn thân.

Vận lên Hỏa Nhãn Kim Tinh, Phương Nguyên có thể nhìn thấy ngay khi phía trước mình trăm mét nơi, có một bộ ngồi khoanh chân khô lâu, khung xương trong bàn tay, nắm một khối màu tím kim cương dáng dấp đồ vật, không ngừng hướng ra phía ngoài dật tán nồng nặc Mộng nguyên lực.

Thậm chí, loại kia Mộng nguyên lực, lại quỷ dị mà bị bạch cốt hấp thu, lần thứ hai tản mát ra đồng thời, liền biến thành quỷ dị Nguyền rủa chi lực!

"Đến từ càng cao hơn chiều không gian lực lượng sao?"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, không khỏi thở dài một tiếng, đây mới là thế giới này bị nguyền rủa chân tướng!

"Vẻn vẹn là bởi vì nuốt không nên nuốt đồ vật, liền rơi xuống mức độ như vậy, nói vậy như thế giới này còn có ý chí còn sót lại, cũng tất nhiên sẽ rất bất đắc dĩ đi. . ."

"May là. . . Dù là ở vào dị thế giới, cũng chung quy có đầu nguồn, không tính 'vô nhân' !"

Phương Nguyên lại nhìn chằm chằm bạch cốt nhìn mấy lần.

Tuy rằng chỉ là lần thứ nhất gặp mặt, nhưng cái này cụ di cốt, vẫn là cho hắn một loại giống như đã từng thấy qua cảm giác.

"Là Đạm Đài Mạc Tà!"

Hắn một thoáng nghĩ tới điều gì, lập tức trầm mặc xuống.

Lúc trước, Đạm Đài Mạc Tà nhận ra được Minh giới dị biến, trực tiếp xông vào, phạm vào cấm kỵ.

Thậm chí, hắn cái này trong lúc vô tình cử động, cũng là tạo thành mặt ngoài thế giới một loạt tai nạn bắt đầu.

Tinh khiết Mộng nguyên lực, trải qua bạch cốt chuyển hóa, đã biến thành Nguyền rủa chi lực?

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, nhất thời có chút rõ ràng.

"Nguyên bản, cái này đạo Tử Tinh là Tâm Ma giới đồ vật, nhưng dù là lại quỷ dị cường đại, cũng chỉ là lực lượng, tương đương với công cụ, cũng không thể tự kiểm chế động thủ. . . Mà Đạm Đài Mạc Tà đến, lại là bù đắp cuối cùng một khối ngắn bản! Thông qua Đạm Đài Mạc Tà chết hoặc là phân tích nghiên cứu, Tử Tinh nhất thời có chế tạo khủng bố, tản sức mạnh của cái chết. . . Dù sao, nó cũng cần chút hiểu biết sợ hãi người, mới có thể coi đây là dựa vào, thả ra nguyền rủa!"

"Mấy trăm năm chờ đợi, chung quy bị nó hầu như thành công!"

Phương Nguyên nhanh chân tiến lên: "Rất đáng tiếc chính là. . . Ngươi gặp phải ta!"

Vèo!

Lời còn chưa dứt, cả người hắn đã phảng phất báo săn như thế nhào đi ra ngoài, hai tay từng cái bay ra một đạo phù văn, nổ tung hư không, thanh thế kinh

người.

Vù!

Mặt đối Phương Nguyên công kích, bạch cốt hơi chấn động một cái.

Cái viên này màu tím tinh thạch trực tiếp lấp loé xuống.

Ầm!

Phương Nguyên cả người trong nháy mắt rút lui, phảng phất đạn pháo giống như, bị trực tiếp nện bay ra ngoài.

Thậm chí, một loại tan vỡ, đã từ trên ngón tay bắt đầu hình thành.

Loại cảm giác đó, thật giống như lấy trứng chọi đá, hoàn toàn là bị đến từ tầng thứ càng cao hơn lực lượng nghiền ép!

Hắn mạnh mẽ ngã xuống đất, cả người lại lập tức nhảy lên: "Chỉ là. . . Chỉ là một cái vô chủ lực lượng, cũng có thể làm đến điểm ấy?"

Không thể không nói, thăm dò ra lai lịch của đối phương sau khi, hắn là triệt để phẫn nộ!

Đang tức giận đồng thời, lại mang theo tham lam.

Nguồn sức mạnh này bản chất, tuyệt đối muốn xong bạo chính mình, thậm chí chính mình Bản tôn!

Dù là Thánh nhân, theo chân nó so với, cũng là đom đóm cùng mặt trời giống như chênh lệch, nếu như nói Mộng nguyên lực là sợi bông, vậy nó ít nhất cũng là dây thép cái kia một cấp bậc!

"Quả nhiên. . . Rất đáng giá nghiên cứu đây!"

Phương Nguyên cười lớn, bước nhanh tiến lên.

Ầm ầm!

Ở màu tím tinh thạch chu vi, quang mang lóe lên.

Hưu hưu!

Bên trong thế giới, nguyên bản hào quang màu nhũ bạch cùng Nguyền rủa chi lực tất cả biến mất.

Xuất hiện ở Phương Nguyên trước mặt, chỉ có màu tím!

Hào quang màu tím, phảng phất thác nước giống như, từ tinh thạch ở trong bộc phát ra, không ngừng giội rửa thân thể của hắn.

Ở cái này loại khủng bố thế tiến công phía dưới, Phương Nguyên trên người huyết nhục nhanh chóng tiêu tan, giống như ngàn đao bầm thây giống như thống khổ, triệt để chiếm cứ hắn biển ý thức.

Đau!

Đau đau! !

Dù là như vậy, sắc mặt hắn không có một chút nào thay đổi, kiên định đi tới bạch cốt.

Chín mươi mét! Năm mươi mét!

Gần rồi! Càng gần rồi!

Phương Nguyên trên mặt, da thịt cùng bắp thịt bị nhanh chóng tan rã, thậm chí lộ ra sâm bạch bộ xương.

Càng đến gần Tử Tinh, cường đại hào quang màu tím, liền làm cả người hắn càng là hướng về khô lâu chuyển biến.

'Lấy thể chất của ta đều là như vậy, Đạm Đài Mạc Tà phải là bị chết xương

vụn đều không dư thừa mới đúng. . . Lúc này có thể duy trì cái này hình thái, chín mươi chín phần trăm là bị Tử Tinh coi trọng, tiến hành cải tạo duyên cớ.'

'Nhưng bằng vào ta hiện tại tố chất, nếu như vẫn không có tiếp cận cơ hội, cái kia toàn bộ thế giới liền muốn xong đời!'

Phương Nguyên trong lòng ý nghĩ thay đổi thật nhanh, một nhóm huyết sắc vết chân hiện lên.

Hầu như là nửa giãy giụa đi tới bạch cốt trước, hắn duỗi ra hai tay.

Lúc này, ở hào quang màu tím bên trong, hắn duỗi ra, rõ ràng là một đôi. . . Màu trắng cốt trảo!

Cứng chống nguyền rủa đến đây, cả người hắn đã biến thành một bộ xương khô, chỉ có trong con ngươi còn có hào quang màu vàng óng ngoan cường mà lập loè.

"Ba tầng nguyền rủa, điệp gia thả ra!"

Ba đạo quái dị cấp bậc nguyền rủa, hoàn toàn giới hạn thả ra, nhất thời làm Tử Tinh phía trên ánh sáng thoáng một ám.

Thừa cơ hội này, xương tay trực tiếp đem Tử Tinh một cái sao ở trong lòng bàn tay.

Xoẹt!

Ngay trong nháy mắt này, nguyên bản bộ kia khung xương trong nháy mắt hóa thành tro bay, biến mất không thấy.

Đối mặt cái này cái tổ tiên tử vong, Phương Nguyên lại là không có bỏ ra chút nào quan tâm , bởi vì hắn tất cả tinh lực, đều bị giọt này màu tím tinh thể chiếm cứ.

Thử thử!

Chỉ là nắm ở trên tay, kịch liệt ánh sáng và nhiệt độ, vẫn là làm hắn bạch cốt không ngừng tan rã, từng giọt giọt dung nham giống như chất lỏng giọt rơi trên mặt đất.

Thậm chí, một vòng màu tím, đã bắt đầu dọc theo cánh tay, hướng về hắn toàn thân lan tràn.

"Sức mạnh thật là bá đạo, bất kỳ phản kháng, đều là dễ dàng sụp đổ!"

Mấy cái trong chớp mắt, màu tím vầng sáng liền hầu như mọc đầy nửa cái khung xương.

Phương Nguyên đầu lâu bên trong, hào quang màu vàng óng bùng lên: "Đây chính là tất cả nguyền rủa căn nguyên! Một thế giới trầm trọng sao? Phong Linh Chi Thể. . . Thế giới ý chí, dù là ngươi còn có một tia tia còn sót lại, lúc này cũng phải giúp ta một chút sức lực, phong ấn!"

Ầm ầm!

Một cái vòng xoáy hiện lên, bắt đầu nuốt chửng màu tím tinh thể.

Hầu như là vòng xoáy vừa xuất hiện đồng thời, trên người hắn màu tím vầng sáng liền bị tất cả nuốt chửng.

Ở phong ấn tứ đại ác quỷ, trong đó còn có ba cái quái dị cấp bậc nguyền rủa sau khi, lúc này Phong Linh Chi Thể, đã tiến hóa đến một cái ra ngoài Phương Nguyên dự liệu mức độ.

Dù sao, cái này linh thể, nguyên vốn là không nên tồn tại ở trên thế gian, mà là thế giới này thiên ý mạnh mẽ chế tạo ra Thiên mệnh chi tử! Chính là một thế giới cuối cùng chống lại, có chứa phong ấn nguyền rủa căn nguyên sứ mệnh!

Lúc này, Phương Nguyên không thể nghi ngờ đại diện cho cái này bản thổ

thế giới, cùng ngoại lai Tâm Ma lực lượng bắt đầu rồi tranh đấu!

"Thật mạnh mẽ phản kháng. . . Hoàn toàn vượt qua Quái cấp!"

Đến lúc này, Tử Tinh vẫn cứ tỏa ra huyền bí ánh sáng, mang theo kịch liệt phản kháng.

Phương Nguyên cảm giác mình liền phảng phất dùng dây thừng trói lại một cái ác long, thời khắc đều có thể cảm nhận được đáng sợ giãy dụa!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 542: Nguyên Lực

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 543: Trở Về

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 544: Đại Thế

"Ngoại giới cách cục?"

Cực Âm bó lấy bộ tóc đẹp, có chút cười khổ: "Không phải rất tốt đây!"

"Ma linh tai ương bạo phát, thiên hạ đại loạn, là bình thường việc, nhưng gió mạnh mới biết cỏ cứng, chân chính có thực lực người, tự nhiên sẽ liền cơ hội này thừa cơ mà lên."

Phương Nguyên vung vung tay: "Chẳng lẽ đến hiện tại, thiên hạ còn không có phản ứng?"

Nói thật, Đại Càn thế giới tích trữ cực kỳ khủng bố, dù là có Mộng Sư chèn ép, còn lại linh võ hai đạo cũng là đang không ngừng phát triển.

Toàn bộ Đại Càn đế quốc lực lượng, nếu thật sự chính động viên lên, quả thực có thể khiến thiên địa phản phục.

Cho dù triều đình suy vi, Mộng Sư thế yếu, các nơi lại cũng không phải không có lực phản kích, dù sao nát thuyền còn có ba cân đinh đây.

"Ngươi liền trước tiên nói một chút xem!"

Phương Nguyên nói thẳng.

"Tuân mệnh!" Cực Âm sai người lên bản đồ, chợt âm thanh lanh lảnh liền ở đại sảnh ở trong vang vọng: ". . . Ngọc Kinh một trận chiến, Mộng Sư bị đánh rơi thần đàn, triều đình tiêu diệt, có thể nói lưỡng bại câu thương! Ma linh tai ương bạo phát, trong thời gian cực ngắn liền lan tràn Đại Càn chín mươi chín

châu, hầu như không có một châu không chịu ảnh hưởng! Trong đó lại là lấy Trung Châu Ngọc Kinh là nhất! Phụ cận mấy châu, hầu như vạn dặm không có người ở, người sống đều bị tàn sát! Thành Ma linh thiên đường!"

Nàng cầm bút, trực tiếp đem ở giữa Cửu Châu vẽ hồng tuyến: "Vùng này, đã là công nhận U Minh tuyệt địa, đã từng là Đại Càn đế quốc tinh hoa địa vực. . . Tử thương nhân khẩu vạn vạn, đã không cần nói nữa cái gì. . ."

"Mà ở trung tâm Cửu Châu ở ngoài, tình huống thì có chút phức tạp, tuy rằng đồng dạng có Ma linh tai ương, nhưng tốt xấu còn có thể cùng địa phương quân có qua có lại, đa số chiếm giữ ở vùng hoang dã, cũng có khi đại cổ Ma linh quân đội hợp lưu, phá thành di diệt việc phát sinh. . . Nổi danh nhất, chính là Ngô Hàn cùng Trương Tiến, đại quân đều gặp phải Ma linh vây công, binh bại bỏ mình. . ."

"Cái này không hề thấy quái lạ!"

Phương Nguyên mười ngón giao nhau, gật gật đầu, hai người này hậu đài đều là Mộng Sư, lúc này chỗ dựa sụp đổ, cho dù không chết ở Ma linh tay, cũng sẽ bị võ giả cùng Linh Sĩ lôi xuống ngựa.

Có lẽ lần này nội tình, chính là như vậy.

"Mộng Sư suy vi, các nơi cũng thật sự có mấy đại thế lực quật khởi, đánh bảo cảnh an dân danh nghĩa, chiếm đoạt địa bàn, có còn cùng Ma linh đại quân trải qua mấy chiếc, xem như là đặt chân đã ổn chứng minh!"

Cực Âm chậm rãi nói: "Cơ bản mà nói, lúc này thiên hạ, có thể chia làm bốn khối, Ma linh địa bàn trước tiên không cần phải để ý đến, phương bắc mới quật khởi một cái Võ Minh, chính là lấy địa phương tông phái mắc nối tiếp mà thành, thu nạp rất nhiều đứng đầu Võ Tông, còn có Chân Thánh tọa trấn. . . Phương bắc các châu chính là thâm sơn cùng cốc, trước Mộng Sư liên minh thế lực đều rất ít can thiệp, lúc này lại là bị bọn họ vươn mình. . ."

Cực Âm giọng nói có chút xem thường.

Dù sao, ở ban đầu Mộng Sư liên minh xem ra, cái kia mấy khối địa phương, xác thực rách nát cực kì, lại không có cái gì đặc thù sản xuất.

"Bắc Địa Võ Minh?"

Phương Nguyên trầm ngâm dưới, hắn đương nhiên không nhận ra cái tổ chức này, nhưng vừa nhắc tới nơi đó, liền không khỏi nghĩ đến Sa Châu quận Đông Di bên trong Tần gia tỷ đệ.

Cái này vẫn là hắn vừa bắt đầu xuống một chiêu ám tử, làm vì ngày sau chuẩn bị nhàn kỳ, cũng không biết hiện tại thế nào rồi.

Tuy rằng Tần gia ở quận Đông Di coi như không tệ thế lực, nhưng gặp phải thế giới như thế này lật úp đại họa , căn bản chính là trong gió lục bình như thế.

"Hừm, Sa Châu quận Đông Di bên trong, có ta hai cái thuộc hạ. . . Ngươi bí mật gởi thư tín, nhượng người xem bọn họ trải qua như thế nào, nếu như qua tốt, liền không cần hỏi lại, nếu như không được, vậy thì hỏi bọn họ một chút có hay không di chuyển dự định!"

Phương Nguyên lẫm lẫm liệt liệt vung vung tay.

Cửu Tuyệt sơn vị trí, chính là Đại Càn thiên hướng đông nam, muốn từ phương bắc tới đây, vạn dặm xa xôi đều là nhẹ, đồng thời, lúc này còn có Ma linh tai ương, đại quy mô di chuyển hoàn toàn là tự sát! Cho dù là loại nhỏ đoàn đội phá vòng vây, cũng là cái rất xem vận khí chuyện.

Tần gia tỷ đệ có chịu hay không đến, có dám tới hay không, liền xem quyết tâm của bọn họ cùng vận may.

Ngược lại, thông báo một tiếng chính là hết lòng hết sức, Phương Nguyên có thể không có một chút nào cảm giác mình hắn là đi tự mình nghênh tiếp cần thiết.

"Tuân mệnh!"

Liễu Mộng Mi lập tức co tay áo thi lễ, âm thầm cùng Cực Âm mắt trừng qua lại.

"Cho tới phía tây, nhưng là lấy Phạm Châu làm trung tâm, mới xuất hiện một cái thế lực, tên là Sưu Thần cung! Bên trong lấy triều đình cái nhóm này Chân Thánh Chân Nguyên chiếm đa số, thậm chí nghe đồn còn lôi kéo Thiên Huyễn Dịch cùng Vạn Thắng Võ Tôn, trực tiếp đã khống chế địa phương quan phủ, ảnh hưởng bao trùm chu vi mấy châu, hợp nhất địa phương quân đội, rất là ngông cuồng tự đại!"

Cực Âm căn bản lười cùng Liễu Mộng Mi đối kháng, nói tiếp.

"Sưu Thần cung?"

Phương Nguyên vừa nghe, sắc mặt lại là có chút kỳ dị: "Nếu như bên trong lại ở lại một cái suy đến chết nhanh, cả ngày chỉ biết xướng tiểu khúc lão đầu, vậy thì càng là tuyệt phối."

"Suy đến chết nhanh?"

Cực Âm ngẩn ra, tuy rằng triều đình đám người kia tuổi xác thực quá lớn, nhưng ở cao thâm tu vị chống đỡ phía dưới, còn rất dài thời gian tốt sống đây.

"Không cần phải để ý đến ta, ngươi nói tiếp. . ."

Phương Nguyên vung vung tay, trong lòng lại là bỏ thêm điểm chú ý.

Sưu thần sưu thần! E sợ đánh cho chính là cùng lục soát thiên hạ tâm ý, những kia Đại Càn văn võ Đại học sĩ, Đại tướng quân đám người, tuy rằng phẫn hận hoàng thất, nhưng cùng Mộng Sư nợ máu, e sợ cũng không dễ dàng như vậy thả xuống.

"Phía đông. . . Nhưng là một ít thế lực nhỏ chiếm giữ, lẫn nhau thảo phạt, toàn lên toàn diệt, tựa hồ bởi vì Lâm Hải quan hệ, những kia Ma linh xuất hiện tần suất cũng ít, ngược lại trở thành một chỗ thiên đường. . . Sơn chủ đại nhân, nếu ta Cửu Tuyệt sơn có ý mở rộng, hoàn toàn có thể hướng về nơi này hướng về phát triển!"

Cực Âm nói ra cái đề nghị.

"Hừm, toàn bộ thiên hạ bá chủ, chỉ có ngần ấy sao?"

Phương Nguyên chép miệng một cái, có chút không tin.

"Kể trên cái kia hai cái, đều là chiếm cứ một châu mấy châu, thành lập thể chế, kết cấu chặt chẽ, trên dưới nghiêm ngặt , tương đương với vương quốc nhỏ giống như quái vật khổng lồ, nhưng vẫn là địa vực tính. . ."

Cực Âm lắc lắc đầu: "Ngoài ra, còn có hai cái liên minh tính chất thế lực, cũng không có tổng bộ, khống chế khu vực cũng là vụn vặt cực kỳ, nhưng điệp gộp lại thực lực, lại không thể khinh thường!"

"Một cái trong đó. . . Chính là đã từng là Mộng Sư liên minh chứ?"

Phương Nguyên thưởng thức ra tay bên trong cốc nhỏ.

"Xác thực. . . Tuy rằng Mộng Sư bị đánh rơi thần đàn, nhưng chúng ta dù sao nắm giữ tuyệt đỉnh tố chất, chỉ cần chuyển tu, vẫn có thể rất nhanh phá quan, nắm giữ nhất định thực lực, lại thêm vào trước khổng lồ tài sản để lại, cho dù bị ma tai cùng loạn dân chiếm cứ hơn nửa, còn lại chỉnh hợp lại với nhau, cũng hoàn toàn có thể trở thành ảnh hưởng thiên hạ một cực, là lấy cái khác các Mộng Sư mới như vậy nóng lòng sáp nhập việc."

"Dù như thế nào, chung quy là hôm qua hoa cúc. . ."

Phương Nguyên khóe miệng có chút cân nhắc ý cười.

Nếu là đem hắn thôi diễn đồ vật công bố ra ngoài, e sợ lại sẽ lập tức tạo thành Mộng Sư bên trong động đất chứ?

Bất quá, cái này bí mật lớn, vẫn là chính mình trước tiên ép đáy hòm tốt: "Còn có một cái đây?"

"Cái cuối cùng, nhưng là tất cả Linh Sĩ liên minh. . . Thiên Linh hội!"

Cực Âm nhắc tới cái này, lại là có chút tấm tắc lấy làm kỳ lạ: "Cái tổ chức này, trên thực tế ở Mộng Sư nắm quyền thời đại, cũng đã xuất hiện, mạng lưới trải rộng toàn bộ Đại Càn, lấy Linh Sĩ trao đổi lẫn nhau làm chủ, còn làm chút vật liệu trao đổi làm ăn, lần này gặp phải tai biến, Mộng Sư lại thất vị, dứt khoát từ tối thành sáng!"

Phương Nguyên gật đầu, lấy tố chất đến xem, Mộng Sư chính là tuyệt đỉnh, Linh Sĩ là trung đẳng, võ công cuối cùng.

Nếu nói là có ai có thể đối với trước Mộng Sư địa vị hơi hơi hình thành khiêu chiến, vậy tuyệt đối là Đại Càn Linh Sĩ quần thể.

Dù sao, rất nhiều chuyện, dùng võ công không làm được, nhưng có thể sử dụng Linh thuật, đạt đến cùng Mộng Sư không sai biệt lắm hiệu quả, thậm chí gánh chịu một phần công việc nghiên cứu.

'Đây chính là pháp gia ưu việt nơi a. . .'

Phương Nguyên trong lòng thở dài một tiếng, tự động đem cái này Thiên Linh hội, thay thế vì Đại Càn bản pháp sư công hội.

'Nói như vậy lên, phương bắc Võ Minh, chính là chiến sĩ công hội, cái kia phía tây Sưu Thần cung đây? Thích khách liên minh? Đế quốc tàn dư liên minh?'

Hắn một lần nữa nhìn về phía bản đồ.

Võ Minh, Sưu Thần cung, còn có phía đông liên tiếp thế lực nhỏ, phảng phất

một cái lớn tam giác giống như, từng cái chiếm cứ khối nhỏ địa bàn, ở giữa nhưng là xen kẽ như răng lược, lẫn lộn Mộng Sư liên minh, Thiên Linh hội các loại lực lượng, chính mình Cửu Tuyệt sơn ở cái này ở trong, thực sự là không có chút nào dễ thấy.

Đương nhiên, những nhân loại này thế lực, trên thực tế mới chiếm cứ bản đồ một nửa không tới.

Còn lại, đều bao phủ ở Ma linh hải dương ở trong.

Loại kia hoàn toàn luân hãm địa phương, cũng không nhất định không có loài người sinh tồn, thậm chí giống như đảo biệt lập đá ngầm giống như thế lực, lại là ảnh hưởng không được đại cục.

"Các Mộng Sư, nhất định rất không cam lòng chứ?"

Phương Nguyên trong lòng yên lặng thở dài: "Một thoáng từ trước Đại Càn đệ nhất thế lực, đã biến thành hiện tại không biết thứ ba vẫn là thứ tư, ngược lại lót đáy tồn tại, thậm chí còn có tiêu diệt nguy cơ! Thật muốn nhìn một chút những kia Thánh nhân vẻ mặt a. . ."

Cái bài danh này, vẫn là lấy Mộng Sư liên minh thật sự có thể chân thành hợp tác, một lần nữa chỉnh hợp lại với nhau làm cái này tiền đề.

Một khi nội đấu lại nổi lên, lúc này các Mộng Sư, e sợ liền biển đông bên cạnh mấy cái thế lực nhỏ cũng không sánh nổi.

"Đúng là ta Cửu Tuyệt sơn, phương bắc quá xa, phía tây quá lạnh, then chốt vẫn có Ma linh cách trở. . ."

Phương Nguyên nhìn một chút bản đồ: "Trung bộ càng là không thể đi, vừa đi liền không về được. . . Bởi vậy Cửu Tuyệt sơn nếu là muốn trắng trợn mở rộng, mục tiêu cũng chỉ có biển đông một phương hướng sao?"

"Trên thực tế, chỉ cần có thể giải quyết vô cùng vô tận Ma linh đại quân, còn

có vấn đề lương thực, tùy tiện phương hướng nào đều không có vấn đề. . ."

Cực Âm cười khổ trả lời.

Lúc này, mênh mông cuồn cuộn Ma linh đại quân, đã giống như trời đông giá rét giống như, quét ngang nửa cái Đại Càn , khiến cho tất cả sinh linh đều nằm rạp ở nó hung uy phía dưới, run cầm cập.

Ở rất nhiều thế lực chủ động co rút lại, suy nghĩ nên làm sao vượt qua cái này ngày đông giá rét lúc, cũng chỉ có Phương Nguyên, dám lẫm lẫm liệt liệt suy tư mở rộng sự tình.

"Mặc kệ như thế nào, lo trước khỏi hoạ sao?"

Phương Nguyên thần bí cươi cười.

Trên thực tế, hắn là đối với mình Trồng Trọt thuật có tự tin.

Toàn bộ Đại Càn thế giới, ở cái này sóng Ma linh tai ương xuống biểu hiện không chịu được như thế, đệ nhất chính là xác thực không thích ứng, thứ hai chính là chủ lực Mộng Sư toàn bộ rớt hố, hữu tâm vô lực.

Nhưng theo cỏ Thanh Nguyên sinh sôi nảy nở khuếch tán, thế giới này tất nhiên có thể hoãn qua một hơi, bắt đầu phản chế.

Bởi vậy, như nắm lấy cơ hội này, lập tức là có thể được đến trước nhận thức phát triển!

Phương Nguyên thoáng nhắm mắt, đã cảm nhận được một ít sửa đổi rất nhỏ, không khỏi không tiếng động mà nở nụ cười.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 545: Cố Nhân

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 546: Tin Tức

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 547: Hắc Bằng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 548: Bỏ Chạy

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 549: Hồn Thiên Nghi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 550: Cuối Cùng Vu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 551: Sĩ Tộc

"Vu tộc chi đạo, ở chỗ bồi dưỡng lớn mạnh huyết mạch, ngưng tụ Vu tộc chân thân! Đồng thời kích thích ra các loại thần thông, không cần ở ngoài cầu. . ."

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, yên lặng suy tư vùng thế giới này cùng với trước không giống.

Trước Cổ Thần đại thế giới, bị Cổ Thần thu gặt một làn sóng, tổn thất nặng nề, thật vất vả mới dựa vào Giới Minh cùng Ẩn Long vệ khai chiến cơ sẽ độc lập đi ra, khẳng định không muốn lại trở lại dĩ vãng trạng thái, phát động đại thanh tẩy, chống cự người ngoại lai loại hình, đều là tất nhiên.

Nguyên bản Đại Càn Mộng Sư ấn ký bị nhanh chóng thanh tẩy, còn lại liền là chân chính thuộc về thế giới này 'Đạo' !

"Mỗi một thế giới, đều có nó đặc biệt phát triển con đường cùng hệ thống sức mạnh, nói thuận xương nghịch vong có chút quá mức, nhưng nếu mạnh mẽ mở rộng dị lực, tất nhiên trở ngại tầng tầng, thậm chí nhận được Thiên khiển!"

"Đương nhiên. . . Nếu như có thể gánh vác được, cuối cùng ngoại đạo Đại Xương, đó chính là một tràng hòa bình diễn biến, công đức cũng là không nhỏ! Bất quá là xâm lược thế giới đoạt được. . ."

. . .

Rất nhiều tâm tư, hiện lên ở Phương Nguyên trong đầu: "Ở thế giới này. . . Ngoại trừ truy sát Cổ Thần ở ngoài, ta phải làm những gì, lại nên làm sao tiến

hành thu gặt đây?"

Bất kể nói thế nào, thế giới này đối với hắn đều là tương đối khá, Phương Nguyên cũng không muốn như những kia Thánh nhân giống như, trực tiếp cắt chém bổn nguyên, mò một cái liền đi.

"Cướp giật người khác lợi ích, tất nhiên sẽ gặp đến căm hận, tốt đẹp nhất thủ đoạn, vẫn là muốn làm to bánh ga tô a. . ."

Phương Nguyên đã quyết định: "Bất kể nói thế nào, vẫn là muốn trước tiên nhận thức thế giới này!"

Cái này Giới mặc dù là cái quốc nhân, có thể sinh sống ở thành quách bên trong, nhưng hiểu rõ tin tức vẫn là quá ít!

Đặc biệt đối với những kia lịch sử bí ẩn, thậm chí lực lượng truyền thừa, quả thực là hai mắt tối thui.

"Tiếp theo trước mắt, rời đi trước chiến trường, lại đi Thương đô. . . Nếu như gần, còn có thể đi Phương sơn một chuyến. . ."

Đối với cái kia chính mình chơi phiếu tính chất mà làm ra đến bộ tộc, Phương Nguyên cũng hơi hơi hứng thú, muốn biết bọn họ phát triển được làm sao.

Cho tới đào binh xử phạt loại hình, Phương Nguyên căn bản không chút nghĩ ngợi.

Ngược lại cái này Giới cô độc, thân thích cũng không còn mấy cái, chính là một người ăn no, toàn gia không đói bụng, liên luỵ nhỏ nhất điển phạm.

Lại nói, hắn cũng đã chuẩn bị vứt bỏ Giới thân phận, lấy tên gọi đi lại ở thế gian, một cái chỉ là quốc nhân thân phận, lại đáng là gì đây?

"Thế giới này. . . Chỉ là cùng ta trong ký ức cái kia Tiền Tần thời đại có chút

tương tự, lại không cùng giống nhau. . . Nhưng có nhiều chỗ, lại giống thật mà là giả. . ."

Phương Nguyên lại nghĩ đến Cổ Thần đại thế giới dị thường, một cái ý nghĩ không khỏi hiện lên ở đầu óc: "Lẽ nào. . . Có một cái dường như Tâm Ma giới giống như cao duy thế giới, ở gây ảnh hưởng sao?"

Cái này ở trong nguyên lý, liền cùng Tâm Ma giới ảnh hưởng Đại Càn một đám phụ thuộc thế giới như thế.

"Chỉ là phương thức cao cấp hơn. . . Tâm Ma giới là phóng lực lượng, mà thế giới kia, là phóng lịch sử cùng văn minh sao?"

Phương Nguyên trong lòng đột nhiên sinh ra làm cái ý nghĩ: "Nói như vậy. . . Thế giới kia, hay chính là ta đã từng là trong mộng cố hương? Hay hoặc là cái kia cố hương cũng là nó dưới ảnh hưởng một thế giới?"

Hắn ở còn nhỏ lúc, đã từng không ngừng ở trong mơ giác tỉnh một thế giới khác trải qua.

Lúc này xem ra, lại rất khả năng là hắn thân là người "xuyên việt", lại tao ngộ thai trong chi mê, không ngừng giác tỉnh trí nhớ.

Bởi vậy, đem cái kia trái đất, xem là cố hương của hắn, cũng không phải không thể.

"Liền cố hương manh mối cũng có. . ."

Phương Nguyên mạnh mẽ nắm chặt nắm đấm.

Đối với hắn mà nói, đời này theo đuổi, chính là đứng đến càng cao hơn, xem càng đẹp hơn phong cảnh, đồng thời còn có thể tìm được cái kia cố hương manh mối.

Lúc này hai cái đều có đầu mối, thực sự là vui sướng việc.

"Nói như vậy lên, Cổ Thần thế giới tiếp nhận ta nguyên nhân, tựa hồ cũng có tra ra. . ."

Phương Nguyên vầng trán hơi động, đột nhiên, lại nhận ra được cái gì.

"Ai. . ."

Hắn thở dài một tiếng, đứng dậy, lau chùi trên tay thiết kiếm.

Cái này kiếm ba thước không tới, trên chuôi kiếm quấn đầy một vòng tinh tế tê tia, cảm giác vô cùng tốt, trên thân kiếm còn có dị thú khắc văn, dị thường tinh xảo.

"Đây là sĩ phu bội kiếm, tuyệt đối không phải bình thường quốc nhân có thể có!"

Chỉ là một chút, Phương Nguyên liền xuống nhận định.

Trên thực tế, thời đại này có thể điều động chiến xa trùng trận gia hỏa, thấy thế nào thân phận cũng sẽ không quá đơn giản.

Lúc này, hắn cầm kiếm mà đứng, ánh mắt chiếu tới chỗ, rừng cây một trận lay động, hiện ra mấy bóng người.

"Ngươi là người phương nào?"

Người đến trên người mặc huyền thường, phá tan mấy chỗ, triển lộ ra mang máu vết thương, nhìn vô cùng chật vật, hiển nhiên cũng là bị dòng suối hấp dẫn mà đến, nhìn thấy Phương Nguyên, đầu tiên là ngẩn ra, chợt quát hỏi.

"Người Thương?"

Hai bên liếc mắt nhìn nhau, đều là nhận ra thân phận của nhau, chính là Thương dân.

Dù sao, Đông Di người dã man, hầu như cùng Cửu Lê tộc như thế, nơi nào sẽ mặc áo vải, buộc búi tóc?

Đương nhiên, trước mặt đặt câu hỏi người này, thân phận không thể nghi ngờ so với quốc nhân cao nhiều hơn, không chỉ có quần áo tinh mỹ, bên hông hơn nửa còn có mỹ ngọc phối sức.

"Thái! Vô lễ người, vị này nhưng là trong quân quý sĩ, ngươi cái này hạ tốt, còn không hành lễ, hãy xưng tên ra?"

Ngay khi Phương Nguyên đánh giá đồng thời, đối diện một người liền ngồi không yên, chủ động nhảy ra ngoài.

"Sĩ?"

Phương Nguyên trên mặt kinh một thoáng: "Loại này giai cấp ở Thương lúc thì có sao? Chờ một chút. . . Thế giới này, chung quy không phải kiếp trước Tiền Tần lịch sử, có ngoại lai văn minh ảnh hưởng, triều nhà Hạ thì có phong quân, Thương lúc đó có sĩ, cũng là bình thường."

Cái gọi là 'Sĩ', chính là giai cấp thống trị tầng thấp nhất, nhưng cũng là quý tộc, ở Thương triều thân phận quý trọng, đặt ở dĩ vãng Giới xem ra, chỉ có nạp đầu liền lạy phần.

Bất quá loại này phân chia, hắn là ở Chu lúc phong xuất hiện, thời kỳ Xuân Thu rộng khắp truyền lưu, lúc này lại là sớm không ít.

"Phân phong chế độ, đã thành hình sao?"

Phương Nguyên trong lòng lóe qua một ý nghĩ, phong kiến phong kiến, chính là phong thổ kiến quốc, tầng tầng phân phong.

Âu Châu có kỵ sĩ, Nhật Bản có võ sĩ, đều là tạo thành phong kiến cơ bản nhất đơn nguyên, mà vào lúc này Thương, chính là sĩ!

"Kẻ sĩ miễn lao dịch, như tòng quân, trực tiếp làm vì quan quân, xuất sĩ cũng có thể thu được không sai khởi điểm, chu du liệt quốc đồng dạng sẽ đạt được rất tốt ưu đãi. . . Mà ở sĩ bên trên, nhưng là đại phu, khanh, các thành thị chư hầu, cùng với nằm ở đỉnh điểm Thương Vương!"

Nhất thời, tương quan trí nhớ liền hiện lên ở Phương Nguyên trong đầu.

'Chẳng trách như thế kiêu căng, hóa ra là cái đặc quyền giai tầng a!'

"Thôi. . ."

Cái kia sĩ ngược lại cũng sảng khoái, trực tiếp khoát tay chặn lại: "Ta quân mới bại, lại là tân tốt, biểu hiện hoảng hốt cũng không thể tránh được. . . Ta tên Mông Quát, chính là trong quân Bách phu trưởng, ngươi lệ thuộc người phương nào? Ồ?"

Hắn đang muốn ngồi xuống, nhìn thấy Phương Nguyên trong tay thiết kiếm, nhất thời ngạc nhiên nghi ngờ một tiếng: "Đây là. . . Ta đệ Mông Nghiễm bội kiếm, làm sao sẽ ở trong tay ngươi?"

"Lớn mật!"

Bên cạnh ăn mặc áo đen ngũ tốt lập tức nhảy ra ngoài: "Tất là người này trộm cầm!"

"Không cần nói nữa. . . Ta đệ bội kiếm ở đây, người tất nhiên là đã không ở trên trong trận. . . Tiếc thay! Đau tai!"

Mông Quát sắc mặt bi thương, hai mắt đỏ chót, đúng là rất thông hiểu tình lý, không có oan uổng Phương Nguyên giết người đoạt kiếm.

Bất quá, như Phương Nguyên thức thời, lúc này liền hắn là ngoan ngoãn đem bội kiếm đưa về, lại cung kính thỉnh tội.

Chỉ là hắn cỡ nào tính tình? Bằng bản lĩnh đoạt lại đồ vật, làm sao có thể trả

lại? Bởi vậy chỉ là khuyên lơn: "Kiếm này cũng bất quá ta tiện tay nhặt được, nói không chắc thượng sĩ chi đệ vẫn cứ còn đâu, nhưng cũng không cần quá mức bi ai. . ."

'Người này. . .'

Nhìn thấy hắn thái độ này, dù là tính khí tốt đẹp nhất Mông Quát, trong lòng cũng là có chút không thoải mái.

Ở bất luận người nào xem ra, lúc này Phương Nguyên, đều là có chút không biết cân nhắc.

"Ngươi. . ."

Hắn thủ hạ một cái binh sĩ đang muốn quát hỏi, đột nhiên, trong rừng bay ra một vệt bóng đen, thẳng tắp bắn trúng cổ hắn.

Xèo. . . Phốc!

Máu bắn tung tóe, người binh sĩ này nhất thời trên mặt mang theo vẻ ngạc nhiên, ngã xuống.

"Có truy binh?"

Mông Quát mặt sắc mặt đại biến: "Là Đông Di thổi tên người!"

Đông Di chính là Man Hoang chi dân, không thông dã luyện phương pháp, nhưng am hiểu chế tác thổi tên, bôi lên kịch độc, chứa ở ống dài trong, thời gian sử dụng mãnh thổi, có thể ra mấy trượng, tuyệt đối là rừng núi trong du kích lợi khí.

Lần này người Thương quân đội đến, vốn là thập đãng thập quyết, Đông Di người lui giữ rừng núi, dựa dẫm địa lợi mà kích, mới bị thiệt lớn.

Lúc này, cái kia ngã xuống đất sĩ tốt trên mặt đã nhanh chóng trở nên đen

nhánh, một bộ độc phát không có cứu dáng dấp.

Chỉ có trên cổ năm màu sặc sỡ thổi tên, phần cuối lông chim còn ở đón gió phấp phới, diễm lệ phi thường , khiến cho người nhìn sởn cả tóc gáy.

"Quân địch. . . Đuổi theo!"

Dù là Mông Quát, lúc này cũng là sắc mặt thảm biến.

Đối diện trong rừng bóng người càng dày đặc, hầu như có hơn mười người, mà bên này chỉ có rất ít ba bốn, thế đơn sức bạc đến cực điểm.

"Nguyên bản. . . Chỉ là ta một cái đào binh, tuyệt đối không đến nỗi như vậy. . . Nhưng cái này Mông Quát hiển nhiên thân phận cao quý, thì có truy binh. . . Đương nhiên, mười mấy cái cũng là nhiều nhất, nói không chắc vẫn là một đường đuổi theo!"

Phương Nguyên quan sát toàn trường, lập tức thì có chấm dứt luận.

"Phiền!"

Hắn gảy gảy thiết kiếm, trong lòng hơi không kiên nhẫn.

"Chúng ta chống đối, để quý nhân đi trước!"

Hết lần này tới lần khác Mông Quát thủ hạ đều nhảy ra ngoài, một bộ hy sinh vì nghĩa dáng dấp, còn đem Phương Nguyên cũng coi như tiến vào.

Xem dáng dấp kia, tựa hồ muốn nói dù là hắn cái này nho nhỏ hạ tốt vì quý tộc hi sinh, chính là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

"Ta Mông Quát sao là vứt bỏ thuộc hạ người? Hôm nay liền chiến cái thống khoái, đến chết mới thôi!"

Mông Quát đĩnh kiếm mà ra, tiếng nói hào sảng.

"Giết!"

Lúc này, trong rừng rậm một chùm phi tiễn lần thứ hai bắn ra, dù là bên này có né tránh, Mông Quát hai người thủ hạ cũng là trúng tên ngã xuống đất, độc phát mất mạng.

"Dù là ngươi nghĩ liều mạng, cũng đến người ta đồng ý cùng ngươi đánh mới được!"

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt, lúc này đối diện thổi tên người nhìn thấy hắn ăn mặc, cũng là không chút do dự, một mũi tên bay đâm mà tới.

"Muốn chết!"

Hắn trường kiếm dựng đứng, nhất thời đem thổi tên đẩy ra.

Bực này tài nghệ, nhất thời làm nằm trên mặt đất Mông Quát trợn to mắt.

"Các ngươi đã muốn chết, ta cũng sẽ tác thành các ngươi!"

Phương Nguyên một cái xung phong, nhanh chân bước vào rừng cây, tiện tay đâm ra một kiếm, đối diện liền nổi lên một chùm nhiệt huyết.

Tuy rằng thân thể này còn có chút bất tiện, nhưng đối mặt cũng chỉ là người bình thường, lại có trường kiếm ở tay, giết chết không uổng chút nào khí lực.

"Chuyện này. . . Đây là tuyệt đỉnh lực sĩ a!"

Mông Quát nhìn tình cảnh này, lại là triệt để sững sờ: "Dũng sĩ! Đệ nhất đẳng dũng sĩ, có cỡ này thân thủ, bất luận đầu đến cái nào thành thị, đều tất nhiên sẽ bị lạy làm vì Sĩ tộc, ban thưởng phong phú, chẳng trách trước hắn đối với ta xem thường!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 552: Đông Di

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 553: Hung Nhân

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 554: Tù Binh

"Pháp thuật? Thần thông?"

Phương Nguyên nhìn chằm chằm cái kia từ mũi dưới hừ ra bạch khí địch tướng, trên mặt lộ ra rất hứng thú vẻ.

Năng lực của người này, lại là làm hắn liên tưởng đến Vu tộc.

Đương nhiên, dù là trên người người này có Vu tộc huyết mạch, cũng đã vô cùng mỏng manh, chỉ là tập luyện pháp thuật vừa vặn đặc biệt phù hợp tự thân thể chất cùng huyết mạch, mới hỗn hợp hình thành rồi cái này tương tự thiên phú thần thông năng lực.

"Hanh Cáp nhị tướng sao?"

Phương Nguyên ở trong lòng yên lặng xuống một cái nhận định.

"Dĩ nhiên là Luyện Khí sĩ!"

Bên cạnh, lái xe Mông Quát lại là mạnh mẽ vỗ tay một cái: "Những kia Đông Di người, dĩ nhiên mời đến Luyện Khí sĩ trợ trận?"

'Luyện Khí sĩ? Xem ra đây chính là thế giới này sau đó phát triển ra đến hệ thống sao?'

Phương Nguyên nhìn hướng về Mông Quát: "Như thế nào Luyện Khí sĩ?"

"Giới. . . Cái này đều lúc nào?"

Mông Quát trên tay cung tên liền bắn, trên mặt lại mang theo bất đắc dĩ vẻ:

"Đợi đến lần này đại chiến thắng lợi, ta biết gì đều nói hết không giấu diếm!"

"Tốt, đây chính là ngươi nói!"

Phương Nguyên trực tiếp đoạt lấy ngự giả dây cương, hướng về cái kia trong lỗ mũi phun ra bạch khí địch tướng mãnh xông tới.

Người này bạch khí nhiếp hồn đoạt phách, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, mấy trượng bên trong , căn bản không dám có người Thương xông tới, ở quân trận trong đấu đá lung tung.

Lúc này nhìn thấy Mông Quát chiến xa vọt tới, nhất thời cười lạnh một tiếng: "Chịu chết đến rồi!"

Đột nhiên vung múa trong tay trường mâu, thẳng đâm tới.

Đang!

Phương Nguyên giơ kiếm chặn lại, trên thân kiếm ám mang hơi động, trực tiếp đem trường mâu từ giữa chém đứt.

"Thật là lợi hại!"

Địch tướng thần sắc mặt đại biến, lại lâm nguy không sợ hãi, từ mũi dưới phun ra một đạo bạch khí, giống như dải lụa hướng về Phương Nguyên bay tới.

'Trên thực tế. . . Người này nhiều nhất tính mới vào con đường, bạch khí cũng bất quá là bình thường mê hồn đường nhỏ thôi, chỉ là ta còn phải giấu dốt một, hai. . .'

Lấy Phương Nguyên lúc này thần hồn cùng chân linh, dù là thật sự Hanh Cáp nhị tướng cùng đến, cũng không nhất định có thể làm sao được.

Nhưng lúc này cần che giấu, nhất thời nắm lấy ở giữa ngự giả, xem là tấm khiên.

Bồng!

Bị bạch khí loáng một cái, cái này ngự giả nhất thời hai mắt đảo một cái, ngất đi.

Đang lúc này, Phương Nguyên đĩnh kiếm đâm thẳng, giống như giao long ra uyên, rắn độc xuất động.

Thử!

Người kia miễn cưỡng né qua mũi kiếm, trên bả vai đã bị cắt một đạo vết thương thật lớn, từ lưng ngựa trên té rớt, chật vật nghĩ muốn chạy trốn.

"Ta nhìn trúng con mồi, còn chưa từng có chạy trốn ví dụ!"

Phương Nguyên điều động xe ngựa, chăm chú theo sau lưng, trường kiếm lần thứ hai đưa ra, hóa đâm thành đập, thẳng tắp rút trúng cái kia địch tướng gò má.

"A. . ."

Cái kia người nhất thời rên lên một tiếng, ngã ngửa trên mặt đất, bị Phương Nguyên bắt sống.

"Cầm người này người! Giới!"

Mông Quát nhìn thấy tình cảnh này, lập tức vung múa lấy cung tên, lớn tiếng rít gào lên.

"Cầm người này người! Giới!"

Chu vi thấy cảnh này Đại Thương quân tốt đồng loạt hoan hô, bỗng nhiên sĩ khí đại chấn.

"Giới? Thật dũng sĩ vậy!"

Lúc này, trong trận Phương Bá cùng cái khác sĩ phu, nhìn cái này màn, tuy

rằng vẻ mặt khác nhau, trong ánh mắt lại đều có vẻ kính nể.

"Thượng sư bị tóm!"

"Thượng sư thất bại!"

Cùng người Thương ngược lại, rất nhiều thấy cảnh này Đông Di dũng sĩ lại là tay chân luống cuống, quân tâm đại loạn, dồn dập lui về phía sau.

"Truy kích! Truy kích!"

Phương Bá thấy vậy, không chút do dự mà rơi xuống truy kích mệnh lệnh.

Người Thương quân trận vốn là cường hãn hơn Đông Di, trước thất lợi bất quá là bởi vì cái này Đông Di thượng sư lớn tiếng doạ người, tam quân lui tránh.

Lúc này diệt trừ cái này một nhân tố, dù là trước rơi vào hạ phong, người Thương cũng là rất nhanh khởi xướng phản kích.

"Giết!"

Phương Nguyên cùng Mông Quát ngồi chung một xe, lúc này nhất tâm nhị dụng, một mặt điều động tuấn mã, một mặt đả thương địch thủ, bên cạnh Mông Quát càng là liên tục mở cung, hàng loạt giống như, không chệch một tên, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

'Đáng tiếc. . . Không có thứ hai!'

Ở trong trận xung phong mấy lần, liền Phương Nguyên đều lười đi tính toán có bao nhiêu Đông Di người chết ở hắn tay, chỉ là, không có phát hiện thứ hai có thể triển khai thần thông người , khiến cho hắn hơi hơi thất vọng.

Liệt dương như lửa, chiếu rọi ra khí thế hừng hực chiến trường.

Đông Di vừa trốn, tự nhiên diễn biến thành một tràng công phá bại, người

Thương thừa dịp thắng truy kích, quét qua trước sụp đổ khí.

Này dịch, Đại Thương phá Đông Di Bạch, Hùng, Sơn ba bộ, giết địch hai ngàn, tù binh nô lệ ba ngàn, có thể nói hoàn toàn thắng lợi.

Đêm xuống, trong quân doanh đèn đuốc sáng choang, dê bò khao ở lửa giá trên toả ra kinh người mùi thơm.

Người Thương rượu ngon, tốt hưởng lạc, lúc này hoàn toàn thắng lợi, càng là triệt để thả ra, toàn bộ nơi đóng quân đều bao phủ ở huyên náo bên trong đại dương.

"Đây chính là lúc này đệ nhất thiên hạ quân đội?"

Phương Nguyên thấy cái này màn, triệt để không lời: "Chỉ cần tới một lần đột kích ban đêm, một ngàn người thì có thể làm cho cái này đại quân tan vỡ chứ? Đương nhiên. . . Thương triều thời kỳ quân đội, cũng không thể quá quá nghiêm khắc. . ."

Dù sao cũng là Tiền Tần thời đại, dân phong thuần phác, nói trắng ra chính là có chút chân chất.

Lại nói, những thứ này quân đội cũng không phải chức nghiệp hóa quân đội, mà là do quốc nhân cùng nô lệ tạo thành, bình thường cũng chỉ là tình cờ huấn luyện, chủ yếu vẫn là ở thành quách bên trong ở lại, mỗi ngày rơi xuống đất làm lụng.

"Không sai biệt lắm chính là Âu Châu thời Trung cổ dân binh trình độ. . . Nói cái gì kỷ luật quân đội quả thực là chuyện cười, cũng may đây là một cái so với nát niên đại, chính mình nát không quan trọng lắm, đối thủ so với ngươi càng nát là được. . ."

Hắn lắc đầu một cái, cũng lười đi quản những thứ này, thẳng tắp đi tới lều trại.

Từ khi trước trận triển lộ ra vũ dũng sau khi, người Thương kính nể cường giả, chủ động chuẩn bị cho hắn hoa lệ lều trại cùng thiếp lệ hầu hạ, lúc này đi vào, còn có thể nhìn thấy bên trong góc cột một tù binh.

Dựa theo lúc này người Thương lý niệm, nếu là Phương Nguyên bắt được tù binh, vậy thì chuyện đương nhiên chính là hắn nô lệ , còn đón lấy là giết là bán, hay hoặc là nhượng người chuộc đồ, đều lấy Phương Nguyên ý chí làm vì chuẩn.

Lúc này tự nhiên không có ghế, Phương Nguyên khoanh chân ngồi ở thấp bé bàn mặt sau, nhìn bị trói gô tù binh.

Đối phương thoạt nhìn ước chừng có bốn mươi tuổi, mặt vuông tai to, hướng lên trời mũi, tướng mạo thô lỗ, thậm chí có thể nói là xấu xí, lúc này hai mắt nhắm nghiền, một bộ hôn mê bất tỉnh dáng dấp.

"Được rồi, không muốn ở trước mặt ta giả bộ!"

Phương Nguyên bưng lên Thanh đồng rượu tước, uống một hơi cạn sạch, tiếng nói lãnh đạm: "Ta biết ngươi đã tỉnh rồi, nghĩ tìm cơ hội chạy trốn. . ."

"Hống!"

Vừa dứt lời, trên mặt đất đại hán liền nổi giận gầm lên một tiếng, trên người dây thừng gãy vỡ, cả người giống như một con chấn động tới báo giống như, hướng về Phương Nguyên bay nhào mà tới.

"Hừ!"

Cùng lúc đó, một đạo bạch khí từ hắn trong lỗ mũi phun ra, giống như một thanh phi kiếm, đâm thẳng Phương Nguyên mặt.

Có cái này hai bút cùng vẽ thủ đoạn, đại hán này đã có thể khẳng định đối phương tất nhiên không may, thậm chí phảng phất nhìn thấy cái này chán ghét gia hỏa bó tay chịu trói một màn.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, bạch khí rơi vào Phương Nguyên trên người, giống như giun dế lay núi giống như , căn bản không hề tác dụng, Phương Nguyên giơ tay trái lên, một cái phản đánh, nhất thời liền đem đại hán một cái tát phiến ngã xuống đất.

"Thế nào? Muốn hay không lại thử? Bất quá lần sau ngươi ra tay, thất bại kết cục chính là chết rồi!"

Phương Nguyên tốt không chừa chỗ trống nói.

"Không cần, rơi vào Luyện Khí sĩ trên tay, Hắc Trủng tâm phục khẩu phục!"

Đại hán nghiến răng nghiến lợi trả lời.

"Phải không? Ta có thể thả ngươi đi, ngươi lại tìm ngươi sư phụ sư nương, sư công sư tổ, bất luận cắt xuống cái gì bãi, ta đều tiếp chính là!"

Phương Nguyên cười híp mắt nói.

"Hừ!"

Hắc Trủng hừ lạnh một tiếng: "mỗ gia tuy nghe không hiểu lắm ý của ngươi, nhưng nếu rơi vào trên tay ngươi, muốn giết muốn phạt tự nhiên muốn làm gì cũng được!"

"Hả?"

Phương Nguyên lần này là thật sự kinh ngạc: "Ngươi liền không báo ra sư phụ ngươi tên, xem có thể hay không làm cho khiếp sợ ta, hay hoặc là bộ điểm giao tình? Phải biết giun dế còn muốn sống a!"

"mỗ gia không có sư phụ, cái này thần thông bất quá là còn nhỏ ngẫu nhiên gặp một cái dị nhân, chỉ điểm ta."

Cái này Hắc Trủng hiển nhiên đầu óc cũng không thế nào linh quang, bị

Phương Nguyên ba lần hai lần liền dụ ra lời nói thật.

Nguyên lai hắn còn nhỏ liền khác hắn với người thường, sức ăn khá lớn, thường thường đói bụng, đi hoang sơn dã lĩnh bên trong tìm kiếm thức ăn lót dạ.

Có một lần gặp phải ác hổ, hoảng không chọn đường chạy trốn phía dưới, vừa vặn đụng vào một cái dị nhân, đối phương đuổi đi ác hổ, cứu hắn một cái mạng, lại thấy hắn tố chất không kém, liền tiện tay truyền một đạo pháp thuật.

Cái này pháp thuật tuy rằng chỉ là mê hồn đường nhỏ, nhưng bắt cá nắm tước, khu hổ đuổi lang, lại khá có hiệu quả, cái này Hắc Trủng lại có thiên phú, dĩ nhiên không biết làm sao liền đem pháp thuật tu luyện đại thành, cùng thể chất hợp nhất, luyện thành một đạo bạch khí, có thể từ trong mũi phun ra thương người, đã biến thành thần thông giống như tồn tại.

Đáng tiếc, từ khi lần kia sau khi, hắn liền cũng không có gặp qua vị kia ân nhân.

Lần này, cũng là hắn thanh danh dần lên sau khi, chịu đến Đông Di lễ vật, đến đây cùng người Thương làm khó dễ.

'Ai. . .'

Biết rõ những thứ này sau khi, Phương Nguyên tâm tình liền không thế nào tốt, lần này tù binh mặc dù là cái hàm hóa, nhưng hắn còn nghĩ thông qua người này, đem hắn sư môn liên luỵ đi ra, như vậy kéo tơ bóc kén, cuối cùng tìm tới đầu nguồn, nhận thức mấy cái Luyện Khí sĩ đại năng đây.

Đáng tiếc, cái kế hoạch này còn chưa thực thi, cũng đã tuyên cáo phá sản.

"Quả nhiên là cái hàm hóa, vẫn là bán hoặc giết đi!"

Phương Nguyên sắc mặt một thoáng lạnh xuống.

Hắn đối với này thế Luyện Khí sĩ hệ thống, xác thực hứng thú tăng nhiều.

Từ khi trở lại quân doanh sau khi, hắn liền kéo Mông Quát, hiểu rất rõ một phen Luyện Khí sĩ lai lịch.

"500 năm trước, thiên hạ lấy Hạ làm chủ, lưu hành chính là Đại Càn phương pháp tu luyện, chỉ là trải qua Mộng Sư cải biên, cũng không thuần túy, mà cái khác siêu phàm lực lượng cũng chỉ có Vu tộc, đương nhiên, hay là còn có một phần tế ti. . ."

"Nhưng trăm năm sau, có Luyện Khí sĩ nổi lên, bọn họ cho rằng thiên địa do nhất là bản chất 'Nguyên khí' tạo thành, cái này nguyên khí thông nguyên khí! Bởi vậy, tu luyện bản chất, chính là tinh khiết cái này Nhất nguyên chi khí, do đó phản bản tố nguyên, lập tức thành Tiên!"

Không thể không nói, loại này thuyết pháp, đã cùng Đại Càn Nguyên lực có chút tương tự.

Mà theo Phương Nguyên, chính là Tiên đạo mô hình.

"Thực sự là làm người khó có thể tin, ngăn ngắn năm trăm năm, thì có Tiên đạo phát triển lên. . . Đương nhiên, nếu như tính luôn trước nguyên thủy sùng bái cùng tế tự loại hình, liền còn có Thần đạo!"

"Tiên đạo cùng Thần đạo, còn có Vu đạo. . . Đây chính là xây dựng ở thế giới này bản thổ hệ thống sức mạnh sao? Chờ một chút. . . Có lẽ còn hắn là thêm một cái —— Yêu!"

Phương Nguyên không khỏi nghĩ đến lần trước trị thủy lúc, đối đầu Vô Chi Kỳ, cùng với sau đó xuất hiện Tương Liễu các loại, tuy rằng đều là Ẩn Long Vệ Sở hóa, nhưng bản thể xác thực đều là Yêu tộc!

Hắn sắc mặt phức tạp, phía dưới Hắc Trủng lại càng là trong lòng hoảng hốt, cho rằng khó thoát bị chôn giết vận rủi, trước kiên cường quét đi sạch sành sanh, không khỏi lớn tiếng xin tha: "Chờ một chút, ngươi có thể để người chuộc đồ ta, hoặc là ta làm ngươi nô lệ, đừng muốn giết người!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 555: Quỳ Ngưu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 556: Cáo Trắng

"Gió to! Gió to!"

Rất nhiều nắm tiễn sĩ gào thét, thoáng giơ tay, đem cung kéo thành trăng tròn, bỗng nhiên một thả.

Hưu hưu!

Lượng lớn mũi tên nhất thời mang theo tao nhã độ cong, giống như Tử thần thu gặt liêm đao, hướng về hổ trắng bay đi.

"Hống hống!"

Hổ trắng gào thét một tiếng, đột nhiên nhảy ra mấy trượng.

Làm sao mưa tên bao trùm phạm vi thực sự quá lớn, ở ngộ thương rất nhiều chính mình người đồng thời, cũng không có thiếu rơi vào hổ trắng trên người.

Leng keng leng keng!

Mũi tên cùng bạch quang đụng vào, phát ra lanh lảnh tiếng vang, chợt dồn dập rơi rụng trên đất.

Dù là như vậy, cái này bạch quang cũng một trận lay động, hiện ra không chống đỡ nổi trạng thái.

Dị thú lấy người làm thức ăn, người tự nhiên cũng có thể giết thú!

Trong lúc này, ở các cấp quan quân trong tiếng gầm rống tức giận, từng cái từng cái dũng sĩ liền nhào tới.

"Hống hống!"

Hổ trắng hung hãn cực kỳ, đột nhiên bổ một cái, phía trước một chiếc chiến xa nhất thời tan vỡ, vẫy đuôi một cái, so cái gì roi thép đều muốn hung mãnh, lại đem một cái khác người Thương binh lính chặt ngang cắt đứt.

Loại này hung uy, nhất thời làm nguyên bản không màng sống chết người Thương hơi ngưng lại.

Nhìn thấy này cảnh, hổ trắng không lùi mà tiến tới, ngậm lên một cái còn ở kêu thảm thiết sĩ tốt, miệng lớn cắn xé lên.

này người Thương phát ra tiếng kêu thảm, tiếng thét chấn động khắp nơi, nhìn ra thấy Mông Quát đều là muốn rách cả mí mắt: "Yêu thú! Yêu thú! Ta tất sát ngươi!"

Một thoáng điều động chiến xa, vọt tới tiền tuyến.

"Chỉ là một con tiểu yêu, liền linh trí cũng không triệt để mở ra. . ."

Phương Nguyên thấy cái này màn, lại là lắc đầu, nếu là chân chính Linh tuệ, liền hắn là thấy đỡ thì thôi, thừa dịp vừa nãy bỏ chạy, nhưng con này hổ trắng lại càng đánh càng hung, liền trên người hộ thể bạch quang tức đem tan vỡ đều không để ý, lại là tự tìm đường chết.

"Xem tiễn!"

Lúc này, chỉ nghe Mông Quát hét lớn một tiếng, trong tay mũi tên giống như một đạo sao băng, đâm vào bạch quang bên trên.

Hắn bắn tên nhanh chóng, một hơi liền bắn ba mũi tên.

Keng!

Chi thứ nhất cùng thứ hai mũi tên ở bạch quang trước bẻ gẫy, nhưng này

bạch quang cũng là rốt cục đến cung giương hết đà, một thoáng tiêu tan, thứ ba mũi tên không trở ngại chút nào xuyên qua phòng hộ, trúng ngay hổ trắng con mắt.

Phốc!

Máu bắn tung tóe.

Hổ trắng ngửa mặt lên trời gào lên đau đớn một tiếng, đi về phía Mông Quát đập tới, còn sót lại độc nhãn bên trong tràn ngập nổi giận vẻ.

"Hắc Trủng. . . Ngươi đi đem con này hổ trắng thu thập!"

Phương Nguyên gảy gảy trên tay trường kiếm, đối với Hắc Trủng phân phó nói.

"Vâng!"

Hắc Trủng lúc này cầm được vẫn là lúc trước sử dụng chiến phủ, cũng không cưỡi ngựa, rít gào một tiếng liền xông lên tới.

Hắn đi đến thực sự chính là lúc, Mông Quát đã bị hổ trắng quất xuống chiến xa, sắp táng thân miệng hổ.

"Thái! Nghiệt súc chớ có thương người!"

Hắc Trủng đúng lúc chạy tới, đột nhiên vung múa trong tay chiến phủ, hướng về hổ trắng bổ tới.

"Hống hống!"

Hổ trắng chân trước cùng chiến phủ chạm vào nhau, nhất thời máu me đầm đìa, thân thể hơi ngưng lại, thừa cơ hội này, Hắc Trủng lập tức lôi kéo Mông Quát bay ngược.

"Hừ!"

Ở lui lại đồng thời, hắn hừ lạnh một tiếng, từ trong lỗ mũi phun ra một đạo bạch khí, nhào về phía cự hổ.

Dù là cái này cự hổ chính là Yêu thú, gặp phải cái này thiên phú thần thông, cũng là không khỏi hơi ngưng lại.

"Bắn cung!"

Lúc này, mặt sau một cái âm lệ âm thanh vang lên, tiễn như châu chấu, thỉ tựa như trời mưa.

Mà ở này mưa tên ở trong, một tia ô quang giống như giao long ra uyên, thẳng tắp hướng về hổ trắng đâm tới, vô tình hay cố ý phía dưới, thậm chí ngay cả Hắc Trủng cũng đồng thời tính toán tiến vào!

"Phi kiếm!"

Hắc Trủng hoảng hốt, chợt liền nhìn thấy phía sau một cái cười tủm tỉm người tuổi trẻ, rõ ràng là cái kia bị cứu lại đại phu Cửu!

Đối phương trước nhục cho hắn tay, lại bị vận may cứu lại, lần này lại thừa dịp bác cơ hội giết cự hổ, chuẩn bị việc công trả thù riêng!

Xèo!

Thế ngàn cân treo sợi tóc, lại có một tia ô quang đâm tới.

Cái này ô quang là một thanh thiết kiếm, càng đi sau mà đến trước, thẳng tắp đem đại phu Cửu phi kiếm chém xuống trên đất, dư thế không giảm, hướng về đại phu Cửu bay đâm mà đi.

"Ngươi làm sao cũng biết phi kiếm?"

Đại phu Cửu kinh hãi tình khó có thể dùng lời diễn tả được, chỉ cảm thấy đối phương kiếm thuật còn muốn ở chính mình bên trên, mặt đối với thanh kiếm này , căn bản không có chạy trốn chỗ trống, cả người một thoáng về phía sau khuynh đảo.

Đang lúc này, ô quang đi tới hắn trước người, thẳng tắp đi vào dưới nền đất.

Trong đó tính toán, quả thực không kém chút nào, lại tiến lên nửa bước, sẽ muốn đại phu Cửu mạng nhỏ.

"Là cái kia Giới!"

Hắn hướng về Phương Nguyên nơi này liếc mắt nhìn, trong ánh mắt mang theo nghi ngờ không thôi vẻ, càng có ẩn giấu hận ý.

'Hừ! Điếc không sợ súng!'

Phương Nguyên nhàn nhạt thu tay lại, lười nói cái gì.

Mặc dù biết lúc này ra tay kinh hãi, tất nhiên làm cho đối phương ngay cả mình cũng cùng nhau hận trên, thậm chí nhiều một cái không chết không thôi kẻ thù, nhưng đánh chó còn phải xem chủ nhân.

Bất luận Hắc Trủng trước làm cái gì, lúc này nếu là chính mình nô lệ, làm sao có thể bị người khác giết?

Cho tới thu hoạch nho nhỏ này cừu hận, lại là không đáng kể chút nào.

Như cái này đại phu Cửu tiếp tục muốn chết, đưa hắn đi chết chính là, Phương Nguyên cũng sẽ không bởi vì thân phận của đối phương có chút nào nương tay.

Dù là có một điểm đèn nhang tình, nhưng cho dù Thương Vương muốn với hắn làm khó dễ, cũng tất nhiên cũng là tiện tay giết chết.

"Hống hống!"

Phi kiếm hỗ đánh, chỉ là trong nháy mắt, có Thương tốt thậm chí đều không hiểu đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

Duy nhất hấp dẫn bọn họ chú ý, cũng chỉ có con dị thú kia hổ trắng.

Hưu hưu!

Lúc này, mất đi hộ thể bạch quang, cự hổ thân bên trong nhiều tiễn, máu me đầm đìa, một cái hổ trảo hành động bất tiện, rốt cục có ý muốn rời đi.

"Công!"

Mông Quát đương nhiên sẽ không thả nhận chức này đầu cự hổ nói đến là đến, giết người sau liền đi, ra lệnh một tiếng, hơn mười cái cầm giáo Thương tốt tiến lên, đem cự hổ gắt gao chặn lại.

"Ha ha. . . Xem mỗ gia lấy mạng của ngươi!"

Hắc Trủng cười lớn một tiếng, hai tay vung múa chiến phủ, mạnh mẽ nhắm ngay hổ trắng cổ vừa bổ!

Phốc!

Một đạo vết thương thật lớn hiện lên, hầu như nửa cái hổ đầu đều thoát ly thân thể, máu tươi giống như thác nước giống như phun trào.

"Hống hống!"

Cự hổ sắp chết giãy dụa, đột nhiên hất lên, đem mâu mâu kéo đoạn, lại một cái bay nhào, cắn chết mấy tên binh sĩ, rốt cục nằm bất động.

Hổ chết uy vẫn còn!

Loại kia rừng núi vương giả sát khí, lại là kích đến chu vi sĩ tốt trái lại không

dám lên trước.

"Phương Bá truyền lệnh: Hành quân gặp hổ trắng, là vì tường thụy, làm lấy da lấy hiến đại vương!"

Lúc này, một cái hiệu lệnh binh liền lên trước, truyền đạt Phương Bá lệnh.

Quân lệnh như núi phía dưới, một đám binh sĩ run run rẩy rẩy mà tiến lên, con này hổ trắng lại là thật sự chết rồi, mặc cho bọn họ bãi đặt.

Rốt cục, một cái người Thương hoan hô lên, dẫn tới mọi người lại còn đem đi theo.

Phương Nguyên lại là trong mắt kim quang lóe lên, suy tư mà nhìn chu vi.

Ngay đêm đó, đại quân dựng trại đóng quân, cùng nhau phân ăn thịt hổ, phi thường náo nhiệt.

Phương Nguyên một thân một mình ra ngoài, bên hông trang bị thiết kiếm, đi tới nơi đóng quân bên ngoài.

Trong mắt kim quang đi tới, thậm chí có thể bắt lấy trên mặt đất từng tia từng sợi bạch mang, trong đêm đen lòe lòe nhấp nháy, hình thành một đạo lời dẫn.

"Quả nhiên, còn có hai con nhóc!"

Phương Nguyên trên người khí tức thu lại, trong mắt tinh mang biến mất, chuế linh dẫn, đi rồi chốc lát, liền đến một chỗ sơn cốc nhỏ.

Phía trước, tất tất sách sách tiếng vang truyền đến, tựa như có dị động.

Hắn bóng người lóe lên, đi vào một cây đại thụ mặt sau, linh giác mở ra.

Phương Nguyên lúc này mặc dù tu vị chưa hồi phục, nhưng Thần nguyên cường đại, bên ngoài như lưới, mấy trượng bên trong cảnh tượng vẫn là chút nào

tất hiện.

Bất luận là yên tĩnh ánh trăng, bay lên gió núi, vẫn là bà sa lá cây, đều giống như tận mắt nhìn thấy giống như, kỳ diệu mà khó có thể dùng lời diễn tả được.

Ở mặt trước trên đất trống, nhưng là có hai con nho nhỏ cáo trắng, chính đang tại đối nguyệt mà lạy.

Cái này hồ ly thể hình khéo léo, đuôi bồng lớn, hầu như có thể so với toàn bộ thân thể, không những không có Thú loại mùi tanh tưởi khí, đung đưa thời khắc, trái lại mang theo một luồng dị hương, đen bảo thạch giống như con mắt càng là linh động cực kỳ, hiển nhiên tuyệt đối không phải bình thường thú hoang, mà là trong núi Tinh Linh.

'Tuy rằng luận thực lực, mười con hồ ly cũng đánh không lại hổ trắng, nhưng luận trí tuệ, 100 con hổ trắng cũng không sánh được chúng nó a. . . Đây chính là có mất có được sao?'

Phương Nguyên yên lặng nhìn chăm chú.

Cái này hai con dò xét qua quân doanh con vật nhỏ, lúc này đối nguyệt mà lạy, dịu dàng ánh trăng chiếu xuống, ở chúng nó trên người tựa hồ đặc biệt nồng nặc, rõ ràng là tại tu luyện.

Giây lát.

Hai con cáo trắng kết thúc tu hành, bắt đầu lẫn nhau nô đùa đùa giỡn lên, trong miệng ríu rít có tiếng, tựa hồ đang giao lưu, Phương Nguyên lại là hơi lớn mắt trừng mắt nhỏ.

Thú ngữ cái gì, hắn căn bản nghe không hiểu.

"Quên đi, ngược lại chỉ là hai con tiểu yêu!"

Hắn nhanh chân tiến lên: "Các ngươi khỏe a!"

Vèo!

Cáo trắng tựa hồ căn bản không nghĩ tới từ phía sau cây dĩ nhiên sẽ hiện ra cá nhân đến, lập tức thật giống chấn kinh thỏ như thế , hóa thành hai đạo bạch tiễn, lao nhanh mà ra.

Xèo! Xèo!

Phương Nguyên đã sớm chuẩn bị, trên tay thủ sẵn hai viên cục đá, cong ngón tay búng một cái.

Cáo trắng hét lên rồi ngã gục, trong con ngươi phảng phất mang theo nhang muỗi vòng.

"Con vật nhỏ chính là không ngoan!"

Phương Nguyên tiến lên, một tay một con ninh lên, xúc cảm trơn bóng cực kỳ , khiến cho hắn suýt chút nữa có lột da làm kiện áo khoác kích động, bất quá nhìn ngang liếc dọc, lấy cái này hai con vật nhỏ thể trạng, có thể làm cặp bao tay chính là không sai, không khỏi hậm hực coi như thôi.

Kình lực một thả, hai con cáo trắng con mắt lập tức khôi phục thanh tỉnh, lúc này lại không nhúc nhích, nằm ngay đơ giả chết.

"được rồi. . . Các ngươi còn như vậy, ta liền đem bọn ngươi giết lột da!"

Phương Nguyên lộ ra một hàm răng trắng noãn, đe dọa.

"Ríu rít!"

Hai con cáo trắng nhất thời chân trước hợp lại, phảng phất chắp tay như thế, liên tục xin tha.

"Được rồi, ta biết các ngươi tu luyện có thành, nói tiếng người!"

Phương Nguyên bĩu môi.

Hai con hồ ly liếc mắt nhìn nhau, rốt cục nhận mệnh, đầu giương thẳng rồi gật xuống.

Hai đạo bóng trắng ở ánh trăng dưới hiển hiện, làm như thu nạp ánh trăng, trở nên ngưng tụ mà rõ ràng lên, hóa thành hai cái thân mặc áo trắng tiểu nha đầu dáng dấp.

Chỉ là lúc này ôm cùng nhau, nhút nhát nhìn Phương Nguyên, thật giống như ở xem một con sói xám lớn.

"Ồ? Lại tu luyện tới thần hồn ly thể mức độ?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc: "Tựa hồ không phải Yêu tộc chính thống con đường, trái lại có chút gần tại Tiên đạo!"

"Ngươi. . . Ngươi muốn thế nào?"

Hai cái Hồ nữ mắt ngọc mày ngài, đại khái mười ba mười bốn tuổi, lớn lên đến cơ hồ giống nhau như đúc, một cái trong đó đánh bạo nói chuyện, chỉ là nước mắt dịu dàng, phảng phất sau một khắc liền muốn khóc lên.

"Không ra sao, chỉ là hiếu kỳ có đồ vật dòm ngó quân doanh, ra tới xem một chút!"

Phương Nguyên sờ sờ mũi, loại này không tên bắt nạt tiểu hài tử cảm giác bứt rứt là chuyện gì xảy ra?

Cũng may hắn da mặt thật dầy, chớp mắt liền không để ở trong lòng: "Thành thật khai báo, các ngươi đến cùng ý muốn như thế nào?"

"Ô Oa. . . Chúng ta chỉ là nghĩ đem Bạch Sơn Quân da trộm ra đến. . . Ô ô. . . Chúng ta không có làm chuyện xấu a!"

Hai cái tiểu nha đầu nhưng là bị dọa sợ, cái kia giống như như chim sợ cành cong dáng dấp, để Phương Nguyên nhất thời dở khóc dở cười.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 557: Thần Thông

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 558: Kiếm Thánh

Xưa nay, cỡ này vượt quốc tế tổ chức, đều có tự thân mãnh liệt lợi ích kể cầu.

Thậm chí, hoàn toàn có thể coi như từng cái từng cái chính trị đoàn thể, Phương Nguyên chỉ là thoáng vừa nghĩ, liền hết sức kiêng kỵ.

"Từ mới vừa rồi tộc khí đến xem. . . Đại Thương thiên hạ cũng không phải vô cùng củng cố, cũng vậy. . . Chu vi tám trăm chư hầu mọc như rừng, có thể có bao nhiêu mở rộng không gian? Lúc này Thương Vương đất quản hạt, liền thiên hạ ba phần mười đều chiếm không tới chứ?"

Theo Phương Nguyên, lúc này Đại Thương thiên hạ, bất quá là một cái cỡ lớn bản Chiến Quốc thôi.

"Giới. . . Chúng ta đại vương hoan hỷ nhất anh tài, lần này tất nhiên sẽ thật tốt ban thưởng ngươi, đợi đến gặp mặt đại vương sau khi, chúng ta lại cùng đi Tào Tử Kiếm quán nhìn qua, làm sao?"

Mông Quát trên mặt mang theo thiện ý.

"Không cần. . . Thỉnh cầu chuyển cáo Phương Bá, ta vốn tiêu dao người, vô ý công danh lợi lộc!"

Phương Nguyên mỉm cười xua tay : "Liền như vậy nơi này từ biệt đi!"

Hắn chính là thiên ngoại người, choáng váng mới hướng đi Thương Vương khúm núm, đồng thời còn chỉ là làm vì chỉ là một cái 'Sĩ' chi phong thưởng.

Nếu là chân chính nát đất phong hầu, hay là còn có thể suy tính một chút.

"Hắc Trủng, đi thôi!"

Phương Nguyên nói đi là đi, trực tiếp thay đổi thân hình, bắt chuyện Hắc Trủng một tiếng.

Hắc Trủng cầm lấy hai con Ngân hồ, chăm chú đi theo sau lưng hắn.

"Cái gì?"

"Lớn mật, ỷ vào thân khác thường thuật, càng dám miệt thị như vậy đại vương!"

"Phản! Phản!"

Mông Quát còn muốn lại khuyên, cái khác sĩ phu nhưng là dồn dập tức giận đến giận sôi lên, thậm chí chuẩn bị ngăn cản.

Chỉ là, bọn họ một tới gần Phương Nguyên, phía trước liền hiện ra một tầng sương mù, che đậy tầm mắt.

Chờ đến sương mù tản ra lúc, Phương Nguyên cùng Hắc Trủng đã không thấy hình bóng.

"Không kể công, chỉ cầu tiêu dao sao?" Mông Quát lẳng lặng nhìn cái này màn, đột nhiên bùi ngùi thở dài: "Thật là kỳ nhân vậy!"

Lại là tuyệt lại xin mời đối phương xuống núi ý nghĩ.

"Chủ thượng. . . Hôm nay chúng ta đi đâu?"

Phương Nguyên bằng phẳng đi dạo con đường dài, sau lưng Hắc Trủng lại là do dự xuống, mở miệng hỏi dò.

Hắn tuy rằng chân chất, lại không phải người ngu.

Lần này Phương Nguyên từ chối gặp mặt Thương Vương, đã ác Đại Thương,

nói không chắc sau đó thì có người bẩm báo, phái tới vệ binh truy bắt.

Cho dù không phái binh lùng bắt, chính mình chủ tớ hai người cũng tất nhiên ở Thương ấp không được hoan nghênh, rất khó sinh tồn được.

"Ngươi lo lắng những thứ này làm chi?" Phương Nguyên con mắt liếc sang: "Gần nhất ta truyền cho ngươi Thái Âm chính pháp luyện được làm sao?"

Cái gọi là Thái Âm chính pháp, trên thực tế chính là Yêu tộc Ngân hồ tỷ muội thu nạp ánh trăng công pháp tu luyện, lại bị Phương Nguyên hơn nữa cải tạo, lấy Hắc Trủng dâng lên Mê Hồn thuật pháp làm vì lý niệm chỉ đạo, một lần nữa biên soạn đi ra, nhân thân tu luyện phải là cũng không ngại, đương nhiên, chỉ là trên lý thuyết.

"Khục khục. . ."

Vừa nhắc tới cái này, Hắc Trủng liền thành mướp đắng mặt: "Cái kia pháp khó tập! Đồng thời mỗi đêm đối nguyệt, luôn cảm thấy trên người lạnh như băng khó chịu. . ."

"Này hiện tượng bình thường, chịu đựng được là tốt rồi!"

Phương Nguyên cười híp mắt trả lời, loại kia nụ cười, lại là khiến Hắc Trủng không tự chủ rùng mình một cái.

Chủ tớ hai người bước chân liên tục, đi tới một chỗ người tấp nập nơi trước.

Ở đám người trung tâm, làm như một gian Kiếm đạo quán, phía trước còn có một cái đài cao, hai người chính đang tại bên trên so đấu kiếm thuật.

Cái này so kiếm hai người một người thiếu niên dáng dấp, huyền y buộc tóc, kiếm pháp trầm ổn, đối thủ lại là một cái chừng ba mươi tuổi thanh niên khỏe mạnh, tuy rằng kiếm chiêu không thành chương pháp, nhưng thế đại lực trầm, lại mau lẹ như điện, hiển nhiên là thực chiến giết người kiếm thuật!

"Lão trượng, xin hỏi đây là xảy ra chuyện gì?"

Phương Nguyên khiến cái màu sắc, Hắc Trủng lập tức liền lên trước hỏi.

"Kiếm Thánh Tào Tử đến ta Thương ấp mở quán thụ đồ, đây là hắn tiểu đệ tử Xán, nói rõ bất luận cái nào kiếm sĩ, chỉ cần có thể đánh bại hắn đệ tử, là có thể thu được một trăm kim!"

Lão trượng chỉ chỉ trên đài cao, cái kia một đống ánh sáng lộng lẫy xán lạn hoàng kim, nét mặt già nua cũng tựa như thả ra quang mang: "Từ hôm qua lên, Xán đã liền bại mười tám vị kiếm thủ, uy phong nhất thời không hai, lúc này người khiêu chiến chính là Hổ, đã từng lực giết hoa báo, cũng là ta Thương ấp nổi danh dũng sĩ."

Coong!

Đang lúc này, trên đài đã phân ra thắng bại.

Bị bức ép đến biên giới Xán đột nhiên đâm ra một kiếm, dĩ nhiên lập tức như chớp giật, truyền ra tiếng sấm gió, trường kiếm trên phảng phất mang theo tia điện.

Phốc!

Máu bắn tung tóe, chỉ là một kiếm, nguyên bản dũng sĩ Hổ liền kêu thảm một tiếng, một cánh tay máu me đầm đìa, trường kiếm rơi xuống đất.

"Đa tạ!"

Xán cầm kiếm mà lễ, nhìn đúng là rất có công tử văn nhã phong độ.

"Kiếm Thánh Tào Tử tiểu đệ tử?"

Phương Nguyên ngáp một cái, lại là bỗng nhiên nghĩ đến cái kia nhìn thấy tử quang cùng trường kiếm, trong lòng nhất thời có tính toán: "Ba đạo tử quang,

trong đó một cái, chẳng lẽ chính là cái này Tào Thu?"

Tử chỉ là một loại tôn xưng, Kiếm Thánh tên gọi, vẫn là Tào Thu hai chữ!

Một niệm đến đây, hắn liền cười nói: "Hắc Trủng. . . Ngươi đi, đem cái này trăm kim mang tới , làm cái này chúng ta chu du liệt quốc chi tiền, nhớ tới sử dụng kiếm!"

"Vâng!"

Hắc Trủng tâm nói hắn cái này Chủ thượng căn bản xưa nay liền chưa từng nói muốn dạo khắp thiên hạ chuyện, nhưng lúc này ở trước mặt người ngoài, đương nhiên sẽ không lắm miệng tiết lộ, chỉ có thể trong lòng lớn mắt trợn trắng, mặt ngoài trên vẫn là lẫm liệt vâng lời, lấy kiếm lên đài: "Đông Di người Hắc Trủng, trước tới khiêu chiến!"

Hắn tướng mạo hung ác, nhất cử nhất động bên trong đều mang theo khí sát phạt, chu vi nhất thời không người dám tranh.

"Xin mời!"

Lúc này, cái kia Xán cũng giải lao chốc lát, khôi phục tốt thể lực, mới ung dung cầm kiếm lên đài.

"Hừ!"

Hắc Trủng hừ lạnh một tiếng, từ trong lỗ mũi bắn ra một đạo bạch khí, đến thẳng kiếm sĩ Xán.

Hắn thô bên trong có mảnh, vừa nãy ở dưới đài thấy rõ, biết nếu như quang luận kiếm thuật, chính mình e sợ không phải cái này Xán đối thủ, nếu muốn thắng hắn xuống, nhất định phải ra kỳ mưu!

Đồng thời, hắn trong xương vẫn là Man di tập tính chưa đi, nếu như đã bắt đầu, liền căn bản sẽ không quản cái gì quang minh chính đại hay không vấn đề.

"Hả? Dị thuật?"

Kiếm sĩ Xán nhìn thấy bạch khí, lập tức nhanh chóng rút lui, cầm kiếm hộ thân.

Dù là như vậy, bị bạch khí loáng một cái, hắn cũng không khỏi ngẩn ngơ, Hắc Trủng mượn cơ hội này, nhanh xông lên trước, hai tay cầm kiếm, đột nhiên vừa bổ, thế đại lực trầm, giống như vạn cân.

Đùng!

Một tiếng vang giòn ở trong, kiếm sĩ Xán trường kiếm gãy nứt, cả người quẳng xuống đài cao.

"A!"

Chu vi như mây xem người yên tĩnh một cách chết chóc, chợt mới ầm ầm đại loạn: "Dị thuật! Đây là dị nhân!"

"Kiếm sĩ Xán thất bại!"

"Thật tráng sĩ vậy!"

"Tiếc thủ đoạn quá mức. . ."

. . .

Nghị luận sôi nổi bên trong, Hắc Trủng lại là lẫm lẫm liệt liệt mà tiến lên, bàn tay lớn chụp vào những kia hoàng kim.

Ngược lại hắn da mặt thật dầy , căn bản không sợ mấy lời đồn đại nhảm nhí này, đợi đến ra Thương ấp, còn có cái nào biết hắn Hắc Trủng là ai?

"Phi! ám tiễn thương người, vô liêm sỉ!"

Lúc này, từ bên dưới đài cao lại nhảy lên một người, cùng kiếm sĩ Xán tương

đồng trang phục, vẻ mặt đau thương căm giận: "Có thể dám cùng ta Ngang đánh một trận?"

"Hừ, trước nói, chỉ cần đánh bại tiểu tử kia, liền có thể đến trăm kim, cái này trăm kim hiện tại quy ta, ngươi chịu phục hay không?"

Hắc Trủng nhìn một chút dưới đài, bỗng nhiên lớn tiếng nói.

"Chúng ta lập ước trước, thuần so kiếm thuật!" Kiếm sĩ Ngang căm giận phản bác.

"Vừa nãy ta nắm, chẳng lẽ không là kiếm sao?"

Hắc Trủng con mắt hơi chuyển động, bắt đầu quỷ biện.

"Ngươi!"

Kiếm sĩ Ngang bị tức đến sắc mặt huyết hồng, hầu như muốn rút kiếm tới liều mạng.

Lúc này thế nhân nhiệt tình vì lợi ích chung, trọng nghĩa coi thường mạng sống bản thân, chịu đến sỉ nhục sau khi, chỉ có thể lấy chính mình hoặc là máu của kẻ địch đến cọ rửa, một lời không hợp, rút kiếm đối mặt càng là tầm thường việc.

"Chậm đã!"

Lúc này, một cái réo rắt âm thanh bỗng nhiên vang lên: "Vị này Hắc Trủng tráng sĩ nói rất có lý, Ngang, ngươi thân phụng trăm kim cho hắn, lại hướng về hắn khiêu chiến!"

"Vâng!"

Nghe được âm thanh này, nguyên bản còn tức giận ngất trời Ngang lại lập tức tỉnh táo lại, hướng về Kiếm quán bên trong đi ra một người cung kính hành lễ.

Người này trung niên dáng dấp, tướng ngũ đoản, dung mạo không sâu sắc, ăn mặc ma y, bàn tay khớp xương thô to, chỉ có một đôi mắt lấp lánh có thần, chỉ này một điểm, liền có vẽ rồng điểm mắt công lao, đem tất cả bình thường trở nên không tầm thường lên.

"Là Tào Tử!"

"Kiếm Thánh a!"

Người chung quanh nhất thời kích động.

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, lại là trong lòng cười thầm, biết bị Hắc Trủng phá hư kế hoạch, cái này đại lão không thể không đi ra cứu chính mình tràng.

Lúc này đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội, trong con ngươi lóe qua một tia sáng chói.

"Hừm, kiếm khí ngút trời hình ảnh, trước nhìn thấy cái kia kiếm bên trong chi Thánh, quả nhiên là người này! Hắn đến Thương ấp mở quán thụ đồ, lại ý muốn như thế nào đây?"

Ngay khi Phương Nguyên suy tư lúc, thu rồi trăm kim Hắc Trủng, đã cùng Ngang giao thủ.

Người này kiếm thuật lão lạt, vẫn ở Xán bên trên, không đến bao lâu liền đem Hắc Trủng bức đến góc, đỡ trái hở phải.

"Hừ!"

Hắc Trủng hừ lạnh một tiếng, lần thứ hai triển khai trò cũ.

Ngang sớm có lưu ý, thấy vậy lập tức lăn khỏi chỗ, tách ra dải lụa.

Phốc!

Ai biết đạo kia luyện không ở giữa không trung dĩ nhiên một cái chuyển biến, linh xà giống như, lần thứ hai nhào tới Ngang trên mặt.

"A!"

Hắn quát to một tiếng, trực tiếp bất tỉnh đi, ngã vào trên đài.

"Ha. . . Ngươi phàm nhân ngươi, làm sao tránh đến mở nãi công thần thông?"

Hắc Trủng cầm kiếm mà cười, dào dạt đắc ý.

Hắn nguyên bản bạch khí thu thả khô khan, xác thực khả năng bị tách ra, nhưng từ khi luyện Phương Nguyên truyền thụ Thái Âm chính pháp sau khi, lại là rốt cục có thể điều động như ý, linh hoạt cực kỳ, bằng không hắn lại không phải người ngu, biết rõ tu luyện thống khổ, mạnh hơn luyện Thái Âm chính pháp, đồng thời còn không chạy trốn.

"Ngang cũng thất bại. . ."

Lúc này, người chung quanh huyên náo mơ hồ, mà Kiếm Thánh môn hạ một đám đệ tử, sắc mặt lại đều là khó coi đến cực điểm.

Chỉ là, bọn họ tự nghĩ cùng Ngang cũng ở sàn sàn với nhau, đi lên cũng là tự rước lấy nhục, chỉ có thể dồn dập đưa mắt nhìn sang lão sư.

Dưới cái nhìn của bọn họ, có thể đối phó người này, chỉ có mấy vị nhập môn khá sớm sư huynh , nhưng đáng tiếc bọn họ không phải công thành danh toại, chính là trời nam đất bắc, nơi đây đều là không thể xuất sư đệ tử, nói không chừng, chỉ có thể lao động lão sư tự mình tham gia một hồi.

"Hô!"

Tào Thu quả nhiên tiếp nhận một thanh cổ điển trường kiếm, chậm rãi đi tới đài cao: "Bỉ nhân Tào Thu, hướng về tiên sinh lĩnh giáo!"

Thực sự là hắn không ra tay không được, lần này hai cái đệ tử chiến bại, đã để Tào thị Kiếm quán lớn ném bộ mặt, như không tìm về, hôm nay liền đúng là đầu voi đuôi chuột.

"Nãi công đang muốn lại thắng. . ."

Hắc Trủng vẫn là đại ngôn lớn lối, đột nhiên im bặt đi, đẩy ra cái khuôn mặt tươi cười: "Kiếm Thánh kiếm pháp thông thần, tiểu nhân kém xa tít tắp, tự nguyện chịu thua!"

Không chịu thua không được, hắn Chủ thượng đều ở phía dưới lên tiếng, chẳng lẽ còn có thể cãi lời hay sao?

Chỉ là hắn nhìn một chút chu vi, lại có chút kỳ quái, lẽ nào vừa nãy chỉ có hắn nghe được Chủ thượng tiếng nói?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 559: So Kiếm

Tào Thu ôm cổ kiếm, con mắt bỗng nhiên liếc nhìn dưới đài.

Hắn con mắt uyển như sao, kỳ quang toả sáng, phàm là nhìn thẳng hắn người, đều là hai mắt đau nhức, hầu như muốn lưu lại lệ đến, dồn dập cúi đầu.

"Không biết tôn giá chính là người phương nào? Cùng này vị Hắc Trủng tráng sĩ lại có quan hệ gì?"

Tào Thu ánh mắt lấp lánh, nhìn hướng về Phương Nguyên.

Hắn xá kiếm ở ngoài, lại không có vật gì khác, từ lâu tiến vào Kiếm Tâm Thông Minh chí cảnh, so với lấy kiếm nhập đạo đại phu Cửu không biết cao minh bao nhiêu, tâm linh lực lượng nhạy cảm cực kỳ, dĩ nhiên tựa hồ phát hiện Phương Nguyên mới vừa truyền âm.

"Tại hạ Giới, gặp qua Tào Tử, vị này Hắc Trủng, chính là bất tài gia nô, làm trò cười cho người trong nghề!"

Phương Nguyên cười nhạt trả lời.

Lời vừa nói ra, chu vi nhất thời ồ lên, liền Tào Thu đều là không khỏi trên mặt thanh khí lóe lên.

Liền bại chính mình hai đại đệ tử võ sĩ, dĩ nhiên chỉ là đối phương nô lệ, cái này đem Tào thị Kiếm quán mặt mũi đặt nơi nào?

Mà càng thêm làm hắn nghi ngờ không thôi, lại là trước mặt cái này Thương tộc nhân.

Hắn tự hỏi một thân Kiếm đạo tu vị đã thông thiên triệt địa, liền người mang dị thuật dị nhân đều là chém qua không ít, một kiếm ở tay, vạn pháp lui tránh, dù là đối diện cái này Hắc Trủng đều tuyệt đối không phải hắn mấy hiệp địch thủ.

Nhưng cái này Giới! Đối mặt với hắn kiếm mục uy lăng, dĩ nhiên không phản ứng chút nào, sâu không lường được khí độ tu vị, còn muốn xa xa ở cái này nô bộc bên trên.

"Quân hiển nhiên cũng là tu luyện người, chẳng biết có được không chỉ giáo một, hai?"

Tào Thu sắc mặt nghiêm túc, hướng về Phương Nguyên sâu sắc thi lễ.

Nhìn thấy tình cảnh này Ngang, Xán mấy cái, đều là trợn mắt ngoác mồm, biết bọn họ sư phụ rất ít ra tay, lần này dĩ nhiên vừa thấy cái này người thiếu niên liền thấy hàng là sáng mắt, hiển nhiên đối phương tuyệt không phải phàm tục.

Đồng thời, như vậy lễ nghi, đã đủ để dọa người, dù sao bọn họ sư phụ, nhưng là chối từ hiện nay Thương Vương thượng đại phu thưởng tước người a!

"Ta cũng không phải là thuần túy kiếm thủ. . ."

Phương Nguyên chối từ lắc đầu.

"Nhưng ngươi mang bội kiếm!"

Tào Thu nhìn chằm chằm Phương Nguyên bên hông thiết kiếm.

"Lớn mật!"

Hắc Trủng giận dữ, hừ lạnh một tiếng, mũi dưới hơi dài giống như dải lụa màu trắng, xông thẳng Tào Thu mà đi.

Dù là Chủ thượng nói tới là thật, chính mình không là đối thủ của đối

phương, gặp phải loại tình huống này, cũng nhất định phải dũng cảm đứng ra! Đây là làm người nô bộc thái độ vấn đề!

Xèo!

Tào Thu sắc mặt bất động, chỉ là trong tay cổ kiếm đâm ra, ở luyện không ở giữa một điểm.

Sóng!

Làm người cảnh tượng khó tin phát sinh, toàn bộ luyện không dĩ nhiên từ bên trong chia ra làm hai, đã biến thành hai đoạn.

Vô hình vô chất đồ vật, dĩ nhiên cũng có thể bị chém đứt?

Hắc Trủng kinh hãi, chợt chính là ngực đau nhức, đột nhiên phun ra một ngụm máu đến, cái này lại là pháp thuật bị phá đi sau phản phệ.

Đùng đùng!

Phương Nguyên thấy, lại là ánh mắt sáng lên, vỗ tay mà khen: "Tốt một chiêu một kiếm phá vạn pháp!"

Hắn đi tới đài cao, tùy ý ở Hắc Trủng trên người vài điểm, người sau sắc mặt lập tức đẹp đẽ rất nhiều.

"Đã sớm nói với ngươi rồi, Mê Hồn thuật pháp chỉ là đường nhỏ, gặp phải chân chính cường thủ căn bản là làm trò cười cho người trong nghề, trước ngươi cái này Hắc Trủng còn không tin, lúc này nhận hay không?"

Phương Nguyên trách cứ nói, Hắc Trủng lại là sắc mặt ngượng ngùng, không dám phản bác, khoanh tay đứng nghiêm một bên.

Răn dạy xong nô lệ sau khi, hắn vừa nhìn về phía Tào Thu.

Người này ý chí nồng nặc, hầu như không thua võ đạo Chân Thánh! Lúc này mới có thể bám vào tại trên thân kiếm, tạo thành một kiếm phá vạn pháp hiệu quả!

'Đáng tiếc. . . Căn cơ không đủ a!'

Trong mắt tinh quang lấp loé, Phương Nguyên đã thấy người này điểm yếu, tuy rằng ý chí như kiếm, làm sao thân thể vẫn có khiếm khuyết, bởi vậy không có thể chân chính xưng Thánh!

"Một kiếm phá vạn pháp?"

Tào Thu trong mắt kỳ quang càng tăng lên: "Tại hạ sử dụng kiếm nửa Giáp tử, vẫn là lần đầu tiên nghe được có người đem cảnh giới của ta khái quát đến như vậy chuẩn xác!"

"Thôi, xem ra hôm nay, dù là ta không cùng ngươi so kiếm, ngươi cũng sẽ không ngừng lại!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, rút ra trên eo Hắc thiết trường kiếm.

Cái này kiếm tuy rằng bất quá ba thước, nhưng vào lúc này đã là hiếm thấy danh nhận: "Bất quá. . . Để tránh chúng ta tổn thương hòa khí, không bằng trước tiên định vị ước, chỉ so với ba kiếm làm sao?"

"Có thể!"

Tào Thu gật gù, tiến lên trước một bước: "thứ nhất kiếm!"

Ầm ầm!

Phong Lôi nổi lên.

Hắn một kiếm đâm ra, như mang theo Phong Lôi mà kích, mang theo huy hoàng thiên uy, bất kỳ yêu ma quỷ quái đều muốn âm u bó tay.

Dưới đài, kiếm sĩ Xán ngơ ngác nhìn cái này màn, chỉ cảm thấy hắn Phong Lôi chi kiếm cùng lão sư so với, quả thực là trời cùng đất khoảng cách, nếu là hắn có như vậy kiếm kỹ, trước lại làm sao có khả năng bị chỉ là Yêu thuật mê hoặc?

Đối mặt cái này Phong Lôi công kích, Phương Nguyên lại là thờ ơ không động lòng, chỉ là hoành đưa thiết kiếm, thả tại trước ngực.

Đang!

Réo rắt âm thanh vang vọng, chấn động mấy dặm.

Gió cùng lôi lẫn nhau biến mất, phảng phất ở bên trong trời đất, cũng chỉ còn sót lại một toà màu đen, giống như cương thiết như thế núi lớn!

Mặc cho bát phương sấm gió, ta tự sừng sững bất động!

"Hảo kiếm pháp. . . Kiếm này, đã tài năng xuất chúng rồi!"

Phương Nguyên tuy rằng chặn lại rồi một kiếm này, lại trước tiên mở miệng tán thưởng.

"Đáng tiếc. . . Gần như đạo, lại phi đạo tai. . ."

Tào Thu ngơ ngác nhìn Phương Nguyên, trong con ngươi lại là lóe qua vẻ cô đơn, bỗng nhiên nói: "Còn lại hai kiếm, cũng không cần lại so với, Lão phu chịu thua!"

"Cái gì?"

Dưới đài, rất nhiều Tào thị đệ tử há to mồm, phảng phất nhìn thấy Thần Chi ngã xuống, tín ngưỡng đổ nát.

Tào Thu là người nào?

Tung hoành thiên hạ không đối thủ truyền kỳ kiếm thủ! Thậm chí có Kiếm Thánh tên, chu du liệt quốc, thu đệ tử vô số, chính là tất cả kiếm thủ tín ngưỡng.

Nhưng lúc này, dĩ nhiên ngay khi Thương ấp trong, bị một cái tên điều chưa biết tiểu tử đánh bại?

"Không thể. . ."

Xán lẩm bẩm, móng tay bấm vào trong thịt, chảy ra lượng lớn máu tươi.

Mà Ngang cùng những đệ tử khác cũng là sắc mặt trắng bệch, lảo đà lảo đảo.

"Đa tạ. . ."

Phương Nguyên miệng thở ra một hơi dài, cũng không nói nhiều, trực tiếp thu kiếm liền đi.

"Chủ thượng. . ."

Hắc Trủng vội vã mang theo Đại Bạch Tiểu Bạch đuổi tới.

người Thương nhất thời kính nể nhường ra một lối đi, dù sao, vừa nãy song phương tuy rằng chỉ là giao thủ một kiếm, nhưng dư âm đi tới, quá mức tới gần đài cao người đều là ngất đi, tai khiếu bên trong chảy ra máu tươi.

Như vậy võ lực, ai không kính nể?

Nói vậy không cần bao lâu, kiếm sĩ Giới đại bại Kiếm Thánh Tào Thu truyền thuyết, liền muốn ở toàn bộ Thương triều bên trong kêu gọi, cho đến thiên hạ.

. . .

Thời gian vào đêm.

Ánh trăng trong, hai tên thiếu nữ bóng mờ hiện lên đi ra, kính nể mà nhìn Phương Nguyên bóng người.

Hắc Trủng lại là không cảm thấy kinh ngạc, tuy rằng lần thứ nhất nhìn thấy hai con Ngân hồ hoá hình bị giật mình, nhưng năm rộng tháng dài sau khi, cũng là dần dần thói quen.

"Đại Bạch Tiểu Bạch, không nhận ra ta sao?"

Phương Nguyên thấy cái này hai nữ mới mẻ ánh mắt, không khỏi có chút buồn cười.

"Người kia kiếm. . . Rất nguy hiểm!"

Sau một hồi lâu, vẫn là Đại Bạch trước tiên mở miệng: "Ta cảm giác được, ta cùng muội muội Âm thần, một khi bị lưỡi kiếm lau đến, lập tức sẽ hôi phi yên diệt. . . Ban ngày cùng người kia đối đầu, chúng ta Âm thần thậm chí đều bị áp chế gắt gao ở trong người!"

"Linh giác của ngươi rất tốt!"

Phương Nguyên gật gù: "Cái kia Tào Tử Kiếm đạo, có thể nói một kiếm phá vạn pháp, chỉ là Âm thần, tự nhiên không cách nào quấy phá."

"Nhưng chính là người như vậy, dĩ nhiên thua ở trên tay của ngươi?"

Đại Bạch trong mắt tinh quang liên tục: "Ta cùng muội muội nghĩ lạy ở ngươi môn hạ, học tập kiếm thuật!"

"Kiếm thuật chỉ là trò vặt thôi!"

Phương Nguyên vung vung tay: "Biết cái kia Tào Thu, tại sao một kiếm sau khi liền chịu thua sao?"

Nghe được cái này, dù là Hắc Trủng cũng không khỏi dựng thẳng lên lỗ tai.

"Bởi vì tuy rằng kiếm pháp của hắn hơn xa cho ta, nhưng nếu vật lộn sống mái, chết nhất định sẽ là hắn! Cái này ở thứ nhất kiếm lúc cũng đã xác thực, hắn

đương nhiên sẽ không yêu cầu tiếp tục, lại tự rước lấy nhục."

Phương Nguyên nhàn nhạt giải thích hai câu.

Dù là Kiếm Thánh Tào Thu cái này chư tử bách gia bên trong 'Tử' nhân vật, lúc này ở trong mắt hắn cũng là bị bới gốc gác —— bất quá một cái Thông Mạch Võ Tông thôi, đương nhiên, luận kiếm đạo cùng tinh thần cảnh giới, lại là Chân Thánh cấp bậc!

Đối phương căn cơ bất ổn, chính mình lại là căn cơ quá mức hùng hồn.

Dù là còn chưa đại thành Tổ Vu chân thân, đều có thể dựa vào man lực, tươi sống đập chết đối phương!

"Đương nhiên. . . Cái này Tào Thu chỉ là chư tử bách gia trong kiếm đạo đại biểu, không thể hoàn toàn nói rõ thế giới này cao cấp võ lực a. . ."

Phương Nguyên cũng coi như nhìn rõ ràng, lúc này mặc dù Đại Thương chưa trụy, nhưng cũng là Đại tranh chi thế!

Các nước nhân tài giao lưu nhiều lần, bất cứ lúc nào đều có tân tú hiện ra, một tiếng hót lên làm kinh người, chính mình điểm ấy khác người việc, lại cũng không thể coi là cái gì.

"Lấy Cổ Thần cáo già, lần này xuyên qua Đại Thương, nhất định có thiên đại mưu đồ, lúc này lại không biết giấu ở cái góc nào bên trong khuấy gió nổi mưa. . . Phiền toái hơn chính là , bởi vì lúc này thiên hạ hỗn loạn, cho dù hắn có chút khác người việc, cũng rất khó phát hiện a. . ."

Đại Thương năm trăm năm, đến cách đỉnh thời khắc, thiên hạ xôn xao nhiều lần, long xà khởi lục, tự nhiên đem rất nhiều dị thường đều che giấu đi.

Tựa như lúc này Phương Nguyên, ở Thương đô bên trong cũng là hai mắt tối thui , căn bản không có phát hiện cái gì có quan hệ Cổ Thần manh mối.

Đang lúc này, Phương Nguyên hơi nhướng mày, nhìn về phía môn tường: "Người phương nào đến đây dòm ngó?"

Hắn lúc này chỗ ở, chính là 'Khách quán', chính là Thương triều để cho tiện các nước chư hầu sứ giả cùng cái khác du học kẻ sĩ, ở giao thông con đường chủ yếu cùng thành thị bên trong xây dựng lữ quán, có chứa quan doanh tính chất, được xưng "Phàm quốc hoang dã chi đạo, mười dặm có lư, lư có ăn uống", "thị có hầu quán. . . Lấy chờ hướng sính chi quan dã" .

Nếu là quan doanh, tính an toàn tự nhiên không cần nhiều lời, lúc này dĩ nhiên có thể bị đối phương mò tới đây, hiển nhiên thân thủ cũng là không kém.

Trên thực tế, Phương Nguyên cũng cân nhắc qua đi chính mình 'Nhà' nhìn, nhưng nhớ tới có Mông Quát ở, làm không tốt lại có một phen phiền phức, cũng là lười phải trở về.

Hắc Trủng nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp nhào tới.

Keng!

Kiếm ảnh lóe lên, một tên thanh niên liền bị bức ép đi ra.

Hắn thân hình cao lớn, khuôn mặt nhưng có chút ngây ngô, ăn mặc ma y, trên chân trùm vào giày cỏ, trong tay Thanh đồng kiếm lại là đã vết thương đầy rẫy, phảng phất sau một khắc liền muốn gãy vỡ.

Dù là như vậy, trong mắt của thiếu niên này, lại mang theo như lửa giống như vẻ mặt: "Nhiếp. . . Gặp qua tiên sinh! Nhìn tiên sinh cho phép ta hướng về ngươi học kiếm!"

"Ngươi gọi là Nhiếp?"

Phương Nguyên nguyên vốn hơi không kiên nhẫn biểu hiện, nhất thời trở nên hết sức kỳ quái: "Có hay không họ?"

Thiếu niên trong mắt quang mang nhất thời một ám: "Hương dã người, chưa từng có vậy!"

"Nếu là ngươi sau đó công thành danh toại, đúng là có thể lấy cái họ, liền gọi Cái Nhiếp đi!"

Phương Nguyên nổi lên điểm ác thú vị.

Không ngờ rằng thiếu niên ánh mắt sáng choang, trực tiếp quỳ lạy dập đầu: "Đa tạ lão sư ban tên cho, ta sau đó liền gọi Cái Nhiếp!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 560: Công Tử

"Lão sư?"

Phương Nguyên ngẩn ngơ, chợt nhìn đánh rắn theo côn trên thiếu niên, khóe miệng hiện ra một vệt ý cười: "Được. . . Rất tốt, ta liền thu ngươi người học sinh này, chỉ là trước tiên nhắc nhở ngươi một câu, vào môn hạ ta, sống chết không oán hận!"

"Làm vì cầu vô thượng Kiếm đạo, tuy trăm chết còn chưa hối!"

Cái Nhiếp lớn tiếng trả lời.

"Thiện!"

Phương Nguyên gảy gảy móng tay, đã có người vội vàng đưa tới cửa làm chuột trắng nhỏ, hắn còn có cái gì tốt do dự? Lập tức phân phó nói: "Hắc Trủng, ngươi đem người này dẫn đi dàn xếp, tiện thể truyền thụ cho hắn Thái Âm chính pháp nhập môn thiên đi!"

"Vâng!"

Hắc Trủng quỳ lạy, nhìn Cái Nhiếp ánh mắt lại là dẫn theo một tia đồng tình cùng thương hại, lại có một tia thân cận, bất luận nói thế nào, đồng cam cộng khổ người chung quy nhiều một cái không phải?

"Đa tạ lão sư!"

Quật cường thiếu niên lúc này còn căn bản không biết được Phương Nguyên đáng sợ, nhìn thấy bị chính thức thu về môn tường, không khỏi vui sướng, liên

tục dập đầu.

"Tốt, đáng ghét côn trùng giải quyết một con!"

Phương Nguyên cong ngón tay búng một cái, một cục đá gào thét, xông hướng một mặt vách tường.

Ầm!

Ở Cái Nhiếp ánh mắt khiếp sợ xuống, nguyên bản cái kia đoạn vách tường bỗng nhiên vặn vẹo, một khối tấm vải bố tựa như đồ vật rơi xuống, hiện ra một bóng người.

"Cùng là đến đây tiếp người, các hạ đãi hắn biết bao dày, mà đãi ta biết bao bạc vậy!"

Mới xuất hiện người là một cái chừng ba mươi tuổi trung niên, giữ lại râu đẹp, một đôi mắt rõ ràng là mê ly màu tím, cả người đều mang theo một loại không thể miêu tả, tà dị khó dò khí chất.

"Đều là do hắn hoài thiện ý, mà ngươi. . . Không có ý tốt!"

Phương Nguyên tay đã nắm lấy trường kiếm.

Mà thấy cảnh này người trung niên, khóe mắt cũng là không khỏi vừa kéo, vội vã xua tay: "Chậm đã. . . Ngươi ta là bạn không phải địch! Tệ nhân chỉ là thay thế Chủ thượng, cho tiên sinh đưa một phần mời!"

"Nhà ngươi Chủ thượng, là người phương nào?"

Phương Nguyên theo kiếm mà hỏi.

"Tiên sinh vừa đi liền biết!"

Râu đẹp trung niên cười thần bí, cả người giống như trốn vào thổ bên trong,

biến mất không thấy.

"Ngũ Hành độn pháp? Chẳng lẽ là Âm Dương Ngũ Hành gia người?"

Hắc Trủng nhìn thấy này cảnh, con ngươi co rụt lại.

"Hừ. . ."

Phương Nguyên cười gằn không nói.

Loại này đường nhỏ, không nói mình, dù là Kiếm Thánh Tào Thu, cũng có thể một kiếm phá chi, lúc này đưa tay một chiêu, chỗ cũ một khối sách thẻ tre nhất thời giống như bị một cái vô hình sợi tơ kéo, rơi xuống Phương Nguyên trên tay.

"Tụ Hiền quán?"

Nhìn phía trên ngày cùng địa điểm, Phương Nguyên hồi ức xuống: "Tựa hồ là một cái nào đó nước chư hầu mở ở Thương ấp, chuyên môn dùng để chiêu hiền nạp sĩ nơi. . . Quả nhiên là không hỏi hiển nhiên, vừa đi liền biết!"

Bởi vì này thế có siêu phàm lực lượng, thiên hạ lại có tám trăm nước chư hầu, xa hoàn toàn không phải Thương Vương có thể chưởng khống, bởi vậy kẻ sĩ lưu động cũng vô cùng nhiều lần.

Bởi vậy đưa đến hậu quả, chính là xuất hiện trăm nhà đua tiếng giống như cục diện, các quốc gia đối với chân chính năng nhân dị sĩ cầu hiền nhược khát, lại còn đem mở ra giá cao, để trống chỗ.

Cường đại nước chư hầu, thậm chí tại thiên hạ các thành trong đều mở có tương tự Chiêu Hiền quán, cung nghênh bốn phương chí sĩ .

"Chính là không biết, cái này một nhà sau lưng, đứng chính là vị nào chư hầu. . ."

Phương Nguyên thoáng xoa một cái, trên tay sách thẻ tre nhất thời hóa thành bột phấn, từ giữa ngón tay từng tia từng tia rơi xuống.

. . .

Ngày thứ hai.

Lưu lại Hắc Trủng chăm nom Cái Nhiếp cùng Đại Bạch Tiểu Bạch, Phương Nguyên một người bội thiết kiếm, đi tới cái kia nhà Chiêu Hiền quán.

Này quán diện tích rất lớn, ở vào phố xá sầm uất trong, chu vi lại cực kỳ u tĩnh, dù là chợt có người đi đường đi ngang qua, cũng là thần vì đó nhiếp, bước nhanh đi.

Đứng ở cửa quán trước mấy vị đeo kiếm người, nhưng là tinh tráng rắn chắc, hai mắt như thần, trên tay vết chai thô dày, trên người mơ hồ mang theo huyết sát khí, hiển nhiên tuyệt đối không phải hời hợt.

Lúc này nhìn thấy Phương Nguyên nghênh ngang mà tiến lên, trong con ngươi nhất thời bắn ra ánh sáng lạnh, hai thanh trường kiếm để ngang ở trước: "Người tới là người phương nào?"

"Hả?"

Phương Nguyên chân mày cau lại: "Dĩ nhiên tên là Tụ Hiền quán, tại hạ tự nhận hiền đạt, chẳng lẽ không có thể đi vào?"

Trên thực tế, lúc này lấy ra ngày hôm qua được đến sách thẻ tre thiệp mời mới là chính đạo, nhưng Phương Nguyên lúc này lại phát giác một chút không bình thường.

Trừ phi các nước chư hầu chư hầu cùng quần thần đều là ngớ ngẩn, bằng không mới sẽ ở Chiêu Hiền quán trước mặt thả vào này một đám chó dữ đuổi người.

Đồng thời, cái này mấy cái kiếm sĩ ít nhất đều là Thập nhân địch, Bách nhân tướng, một cái Chiêu Hiền quán thả một điểm, toàn bộ thiên hạ lại muốn lãng phí bao nhiêu? E sợ cho dù là Đại Thương cũng không cái này tư bản lãng phí!

'Bởi vậy. . . Lúc này bên trong quán, ở lại một cái đại quý nhân sao?'

Phương Nguyên trong lòng đã trong bóng tối có suy đoán.

"Hóa ra là Giới tiên sinh đến, thất lễ thất lễ. . ."

Lúc này, quán bên trong bóng người lóe lên, hôm qua gặp qua râu đẹp trung niên đi ra, hướng về Phương Nguyên hành lễ: "Tại hạ Mạc Các, đã phụng công tử mệnh lệnh, chờ đợi ở đây đã lâu! Tiên sinh xin mời. . ."

Lại răn dạy những kia kiếm thủ: "Liền vị này đánh bại Kiếm Thánh Giới tiên sinh cũng không nhận ra, mù mắt chó của các ngươi sao? Còn không mau mau tạ lỗi?"

"Hóa ra là Giới đại sư!"

Cái này mấy cái kiếm thủ nhất thời biến sắc, nhìn về phía Phương Nguyên trong ánh mắt mang theo sùng kính, chấn động các loại tâm tình.

Bọn họ dù sao cũng là kiếm khách, làm sao có khả năng chưa từng nghe qua phát sinh ngày hôm qua đại sự?

"Công tử tên gì?"

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không cùng mấy con chó dữ tính toán, chắp tay tiến vào bên trong quán, đột nhiên hỏi.

Này 'Công tử' không phải đối phương 'Công tử' ! Ở Thương triều, chỉ có chư hầu con, mới có thể xưng một tiếng 'Công tử', quả nhiên là một cái lớn quý người.

"Công tử nhà ta chính là Thiên Hoàng quý tộc, Tây Chu hầu con. . . Ngọ vậy!"

Mạc Các lớn tiếng nói.

"Tây Chu hầu? Công tử Ngọ?"

Phương Nguyên gật gù, trong lòng lại ở nhổ nước bọt: 'Ngươi làm sao không dứt khoát gọi Tây Bá Hầu quên đi. . .'

Đương nhiên, nếu như dựa theo suy đoán của hắn, thế giới này chính là chịu đến cao cấp hơn văn minh ảnh hưởng, cái kia phát triển đại khuynh hướng không đổi, tiểu tiết có cải, lại là bình thường.

Dù sao những thứ này thế giới song song, phát sinh cái gì nhỏ bé biến hóa, đều có khả năng sản sinh con bướm hiệu ứng, càng không cần phải nói có Mộng Sư làm rối, hết thảy đều nguyên dạng không đổi, mới là chuyện kỳ quái.

Tiến vào xá quán, lại đi qua hai cái hành lang uốn khúc, một tên thiếu niên áo gấm liền ra đón: "Vị này chính là kiếm bại Tào Tử Giới tiên sinh? Ngọ gặp qua tiên sinh!"

"Công tử Ngọ đa lễ!"

Phương Nguyên đồng dạng đáp lễ sau khi, quan sát tỉ mỉ vị này Tây Chu hầu công tử.

Người này nhìn không tới hai mươi tuổi, có được mặt như ngọc, mắt tựa như điểm sơn, vầng trán cao, chân núi ám bao hàm tử khí, quả thật là long hổ phong thái, ánh mặt trời chi biểu, cả người cao quý khí tràn ngập, hiếm thấy lại không chút nào vênh váo hung hăng, nhất cử nhất động bên trong, trái lại cấp người như gió xuân ấm áp cảm giác.

Người như vậy, dù là không hề căn cơ, cũng tất có thể nổi bật hơn mọi người, huống chi vẫn là đại chư hầu nước công tử đây?

"Ha ha. . . Ta hoan hỷ nhất anh hùng, tiên sinh không cần đa lễ, đến, mau mời nhập yến!"

Công tử Ngọ đem Phương Nguyên mời đến đại sảnh, hai người ngồi đối diện nhau, chu vi lập tức thì có thị nữ dâng lên rượu ăn thịt, cung cấp hai người đối ẩm.

"Uống!"

Không thể không nói, chư hầu hưởng thụ thật không tệ, cuộc sống xa hoa thời khắc, lại có ca vũ thức ăn, bên cạnh Mạc Các cũng là diệu lời nói hàng loạt, trong lúc nhất thời, quả thật chủ và khách đều vui vẻ.

Đến yến hội quá nửa, công tử Ngọ mới tựa như vô ý hỏi: "Theo Ngọ biết, tiên sinh chính là Thương ấp quốc nhân? Lần này chinh phạt Đông Di tiểu bộ, lại thành lập kỳ công?"

"Thật là như vậy. . . Chỉ là ta vô ý nhập sĩ, chỉ nghĩ tiêu dao là xong."

Phương Nguyên vung vung tay, biết đối phương quanh co lòng vòng muốn thăm dò lai lịch của chính mình, đúng là có chút bội phục Tây Chu quốc mật thám.

Mặc dù mình cho tên, cái này trong một đêm, điều tra đến nguyên bản cái kia thân thể là ai, thủ đoạn vẫn có một ít.

"Ai nha. . ."

Công tử Ngọ lại là một mặt tiếc hận: "Vậy thì thật là quá đáng tiếc, tiên sinh đại tài, như cho tới ta Tây Chu quốc, tất nhiên lạy làm vì khanh sĩ, hưởng thụ quốc lễ. . . Dù là tiên sinh không muốn, cũng có thể có đồng môn đề cử? Ngọ tất tầng tầng mướn người!"

Lúc này công tử Ngọ, thật giống như một cái cầu hiền nhược khát quân chủ,

nhưng trên thực tế vẫn là ở tìm hiểu Phương Nguyên sư thừa.

"Vậy thì thật là đáng tiếc. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Tại hạ kiếm pháp, chính là thiên bẩm, đúng là đêm qua thu rồi cái đệ tử. . ."

Vừa nhắc tới cái này, Mạc Các liền ho khan một tiếng, công tử Ngọ nụ cười cũng là cứng đờ.

Dù sao, bọn họ cũng biết, cái kia Cái Nhiếp mới vừa mới bái vào Phương Nguyên môn hạ, có thể có bao nhiêu bản lĩnh? Thật muốn địa vị cao lễ vật vậy thì thành oan đại đầu.

Bất quá, Phương Nguyên đương nhiên sẽ không như vậy, mà là chuyển đề tài: "Đáng tiếc hắn kiếm thuật chưa thành, không thể tới phụ tá công tử a!"

"Cái này không ngại, đợi đến tiên sinh cảm thấy thích hợp lúc, phái hắn đến đây, Ngọ tất vô cùng cảm kích!"

Công tử Ngọ ha ha cười, đột nhiên, một cái nô tài vội vã chạy chậm mà đến, phụ ghé vào lỗ tai hắn nói vài câu , khiến cho thần sắc hắn biến đổi.

"Xảy ra chuyện gì?"

Phương Nguyên bưng rượu lên tước, trong lòng lại là đang suy nghĩ kịch thịt rốt cục đến rồi.

"Ai. . . Tiên sinh lại có biết, ngươi công tuy cao, lại đắc tội tiểu nhân rồi!"

Công tử Ngọ thăm thẳm thở dài: "Ngọ nhận được tin tức, đại phu Cửu ở Thương Vương trước mặt nói xấu tiên sinh, đồng thời nói tiên sinh mắt không quân vương, không có vua không có phụ, đã trêu đến Thương Vương giận dữ, hạ lệnh truy bắt!"

"Ồ!"

Phương Nguyên gật gù.

Nếu như là cái kia đại phu Cửu, đúng là có chút động cơ, nhưng không đến nỗi nghiêm trọng như vậy.

Ở đối phương trong miệng, tám thành là khen lớn hơn không ít, bất quá hắn cũng vui vẻ đến cùng đối phương chơi tiếp, không khỏi tiếp một câu: "Cái kia nên làm thế nào cho phải? Trong thiên hạ, tất cả là đất của vua a!"

"Ha ha. . ."

Nghe được câu này, Mạc Các cười ha ha, lại từ phạt một chén: "Tiên sinh thứ tội, Mạc Các nói lỡ. . . Tiên sinh vẫn luôn ở tại Thương ấp, chẳng phải biết thiên hạ lớn lao, ngoại trừ Thương ở ngoài, vẫn có tám trăm chư hầu?"

"Ta chủ Tây Chu hầu, cầu hiền nhược khát, càng tinh thông tiên thiên bói toán, tuyệt đối có thể giúp tiên sinh xu cát tị hung, tránh thoát này tràng tai kiếp. . ."

Ý tứ, chính là đắc tội Thương Vương sau khi, thiên hạ tuy lớn, có thể bảo đảm an toàn thế lực cũng là rất ít.

Lúc này không nương nhờ vào Tây Chu, càng chờ khi nào?

"Cái này. . . Để ta suy tính một chút. . ."

Phương Nguyên mặt lộ vẻ khó xử, qua loa vài câu, đứng dậy cáo từ.

. . .

Nhìn bóng lưng của hắn, công tử Ngọ sắc mặt một thoáng âm trầm lại.

"Người này quả thật không biết cân nhắc!"

Mạc Các ở một bên, nhìn công tử Ngọ sắc mặt, lập tức căm phẫn sục sôi, đổi tức giận bất bình vẻ.

Này ngược lại cũng không hoàn toàn là ngụy trang, nghĩ hắn tự hỏi thần thông cũng coi như kinh người, lại còn chưa từng có từng chiếm được công tử Ngọ như vậy gãy tết nhất giao đây!

Người này hoạch này thù vinh, cũng không biết máu chảy đầu rơi, bán máu bán mình, thật là có thể giết!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 561: Bắt Giữ

"Cái này Giới vừa là người Thương, như nương nhờ vào Thương triều, cho ta bất lợi!"

Công tử Ngọ sắc mặt khôi phục lại yên lặng, phun ra lời nói lại là lạnh như hàn băng: "Mạc Các, ngươi sai người mang theo số tiền lớn, hối lộ đại vương bên người người hầu cận, cần phải đem truy bắt biến thành truy sát, triệt để khiến hai người trở mặt."

"Thuộc hạ rõ ràng!"

Mạc Các con mắt lớn sáng, khom người lui ra.

Trong lòng, càng là cười gằn không ngớt: 'Giới. . . Mặc cho ngươi kiếm thuật thông thiên thì lại làm sao? Đắc tội rồi công tử Ngọ, để ngươi chết không có chỗ chôn, thậm chí chết rồi đều còn muốn vì ta Tây Chu quốc bá nghiệp làm cống hiến!'

Rất hiển nhiên, một khi Thương Vương nghe tin lời gièm pha, cùng Giới trở mặt, đến lúc đó bất luận phương nào tử thương, đối với Tây Chu đều là hữu ích vô hại việc.

'Đây mới thực sự là công tử a!'

Hắn lui ra đại sảnh, lại đi ra hơn mười trượng, lúc này mới xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

Này cái công tử, quả thật thiên tư ngang dọc, lại ngực có trường giang đại hải sâu, bụng có sơn xuyên chi hiểm, dù là hắn đều cảm giác càng ngày càng khó lấy

hầu hạ.

Thế nhưng, cũng chỉ có như vậy quân chủ, mới có thể ở loạn thế bên trong sinh tồn, thậm chí hoàn thành Đại Thương bá nghiệp!

"Công tử Ngọ tất là tương lai vương giả! Ai cũng không thể ngăn cản. . . Một cái chỉ là kiếm thủ, đương nhiên càng là không được. . ."

Mạc Các lẩm bẩm nói, trong con ngươi có hào quang kì dị lóe qua.

"Trâu Tử!"

Trống trải đại sảnh ở trong, công tử Ngọ đứng chắp tay, lại là bỗng nhiên hướng về phía không khí hỏi: "Ngươi cũng đã gặp người này, cảm thấy làm sao?"

"Thiên hạ tướng mạo vô số, Lão hủ lại há có thể tận thức chi? Chỉ là có thể kết luận, người này tuyệt đối không phải vật trong ao!"

Từ vách tường mặt sau, một cái tóc trắng xoá ông lão đi ra, tay áo lớn đại bào, râu dài kéo, mặt trẻ tóc bạc, trên đầu quan có tới cao một thước, vừa nhìn chính là cái dị nhân.

"Có thể đánh bại Tào Tử kiếm thủ, đương nhiên không phải vật trong ao!" Công tử Ngọ vung vung tay: "Còn gì nữa không?"

"Còn có. . . Tu vi của người này mạnh, e sợ cũng không phải là thuần túy kiếm thủ, cũng không giống Luyện Khí sĩ, trái lại càng như Vu tộc nhất lưu. . ."

Ông lão vuốt vuốt râu bạc trắng.

"Vu?"

Công tử Ngọ mặt hiện nổi lên ra vẻ nghi hoặc.

"Công tử lại có biết Hạ lúc Cửu Lê đại loạn? Cái kia Cửu Lê chi dân, chính là vu. . . Thậm chí, vào lúc này vẫn có con dân sùng bái Chiến thần Xi , tương tự cũng là vu một thành viên. . ."

Trâu Tử bùi ngùi thở dài: "Đáng tiếc, 500 năm trước, thiên địa đại biến, Vu tộc liền triệt để mai danh ẩn tích, không nghĩ tới có thể ở đây nhìn thấy một cái. . . Đồng thời, hắn vừa nãy hướng Lão hủ nơi vách tường liếc mắt một cái, tựa hồ đã phát hiện Lão hủ dò xét."

"Phải không?"

Công tử Ngọ sắc mặt nhất thời trở nên biến ảo không ngừng lên.

. . .

"Vừa nãy quán các ở trong, hắn là còn có người thứ tư tồn tại!"

Phương Nguyên đi ra Tụ Hiền quán sau khi, bỗng nhiên quay đầu, khóe mắt dư quang liền bắt giữ một vệt tử khí, không khỏi lại là nở nụ cười.

Hắn vừa tới Thương ấp lúc cũng cảm giác được ba cái khá là phiền toái người, Kiếm Thánh Tào Thu là một trong số đó, thứ hai liền ở ngay đây.

"Mà cái kia cái thứ ba, ứng nên là ở Thương triều trong vương cung? Dù sao truyền thừa năm trăm năm, làm sao đều nên có một điểm gốc gác cùng đòn bí mật. . ."

Phương Nguyên đi trở về chính mình khách sạn, đột nhiên, hơi nhướng mày.

Chỉ thấy nguyên bản nhà cửa, đã bị một đám Thương triều binh lính bao vây, mục tiêu rõ ràng là Hắc Trủng cùng Cái Nhiếp mấy cái!

"Lại nhanh như vậy liền động thủ?"

Phương Nguyên lẩm bẩm, lại cũng không lui lại.

"Giới. . . Ngươi thân là người Thương, không nhìn đại vương, đã phạm vào tội nặng, còn không mau mau bó tay chịu trói?"

Một tên tướng lãnh đứng ra, lại là đại phu Cửu, bên cạnh thậm chí còn đứng Mông Quát mấy người, hoàn toàn chính là lần này chinh phạt Đông Di bộ hạ cũ.

Rất hiển nhiên, đối phương liền điểm ấy khả năng bộ hạ cũ tình, đều cho lợi dụng đến.

Đương nhiên, nếu không là Mông Quát mấy cái sĩ trong bóng tối kéo dài, nói không chắc lúc này sĩ tốt cũng đã vọt vào khách sạn bắt người.

"Giới. . . Ai. . ."

Mông Quát thấy vậy, tiến lên một bước, trịnh trọng hành lễ: "Mong rằng ngươi đại cục làm trọng, cùng ta cùng đi thấy đại vương, ta dù là buông tha lần này công lao không muốn, cũng phải giữ được ngươi chu toàn. . . Đồng thời, ngươi có hôm qua kiếm bại Tào Tử danh tiếng, đại vương tất nhiên sẽ không làm khó ngươi."

Hắn lúc này, thật sự không nguyện nhìn thấy Phương Nguyên làm ra phản kháng, như vậy liền mang ý nghĩa sự tình không cách nào cứu vãn.

Nhưng có người rõ ràng không nghĩ như thế.

"Người đến, cho ta đem bọn họ tất cả dỡ xuống vũ khí, tất cả nắm lên đến!"

Đại phu Cửu chỉ tay hướng Phương Nguyên, rút ra chính mình bội kiếm.

Mấy chục quân tốt lúc này xông tới, cầm trong tay giáo, hung mãnh phi thường.

'Phản kháng đi!'

Đại phu Cửu trong mắt mang theo bệnh trạng ánh sáng, đối với hắn mà nói,

như Giới không phản kháng, hắn lập tức liền bắt xuống người này, mạnh mẽ làm nhục, lại giết cái kia Hắc Trủng, lấy báo trước nhục nhã mối thù.

Như đối phương phản kháng, cái kia càng là chết chắc rồi!

Ở Đại Thương quốc đô, đối kháng quốc gia lực lượng, dù là Tào Thu mang theo các đệ tử, cũng chỉ có tan xương nát thịt kết cục.

"Thực sự là. . . Điếc không sợ súng đây!"

Phương Nguyên lấy chỉ đạn kiếm, kiếm dậy Long ngâm, xa gần đều nghe.

Vù!

Nổ vang ở trong, cả người hắn giống như một đạo cuồng phong giống như tiến lên, bao vây mà đến Thương triều binh sĩ lập tức bị vọt tới liểng xiểng.

"Thuẫn!"

Đại phu Cửu một tiếng cuồng hô, hơn mười cái cầm trong tay cự thuẫn người liền cản ở trước mặt hắn, sau lưng lại thêm ra mấy chục người bắn tên.

"Ngự!"

Cầm thuẫn quân sĩ rống to, tấm khiên nện , liên tiếp một thể, phảng phất hình thành rồi một đạo thiết mạc.

Thiết tường hoành cách, mưa tên ở phía sau, hơi một chần chờ, đại quân liền sẽ lập tức vây kín.

Đại phu Cửu có tự tin, đổi thành Tào Thu ở đây, tất nhiên chỉ có biến thành con nhím kết cục! Cái này Giới dù là cường chút, cũng tất nhiên có hạn.

"Ngu ngốc!"

Nhưng sau một khắc, hắn liền nhìn thấy Phương Nguyên ánh mắt, đó là ở

trên cao nhìn xuống, mang theo thương hại ánh sáng.

"Một thân chuyển chiến ba ngàn dặm, một kiếm mà khi trăm vạn sư!"

Phương Nguyên ngân nga ngâm nga, đi tới thuẫn trận trước, bỗng nhiên đột xuất một kiếm.

Ầm ầm!

Sau một khắc, sấm gió mãnh liệt!

Hắn một kiếm đâm ra, dường như cùng Tào Thu như thế, mang theo sấm gió oai, lấy tràn trề tư thế mà kích.

Đầy trời vang lớn bên trong, nguyên bản nhìn như cứng rắn không thể phá vỡ thuẫn trận, dĩ nhiên trong nháy mắt như bẻ cành khô giống như tan vỡ, hiện ra mặt sau kinh hoàng bóng người.

"Bắn cung! Bắn cung!"

Đại phu Cửu nắm chặt trường kiếm , nhưng đáng tiếc lúc này căn bản không thể mang đến cho hắn nửa điểm an toàn cảm giác.

Hưu hưu!

Tiễn như mưa rơi, rơi vào Phương Nguyên trên người, lại là phát ra leng keng leng keng vang lên giòn giã, lại dồn dập bẻ gẫy rơi xuống đất.

"Nếu ngươi đến tìm cái chết, ta cũng chỉ có thể đưa ngươi đi chết!"

Phương Nguyên đi bộ nhàn nhã đi tới, thỉnh thoảng đâm ra mấy kiếm, nguyên bản người bắn tên lập tức quân lính tan rã.

Hắn đi tới đại phu Cửu trước mặt, trường kiếm trong tay từng giọt giọt máu tươi rơi rụng.

"Không. . ."

Ở đại phu Cửu tuyệt vọng trong ánh mắt, mũi kiếm không chút do dự mà đẩy ra hắn bội kiếm, đâm vào cổ họng của hắn.

Phốc!

Huyết hoa thành sương mù, đại phu Cửu thi thể ngã trên mặt đất.

Mông Quát lại là giống như rơi vào vực sâu không đáy, biết lần này đối phương bên đường chém giết đại phu Cửu, cùng Đại Thương chính là triệt để cắt đứt.

Đã như thế, đại vương không chỉ có đau thất một cái đắc lực giúp đỡ, trái lại còn nhiều hơn một cái cường địch!

'Ai. . . Đều do đại phu Cửu, còn có trong triều gian thần lời gièm pha, đại vương tính cách, cũng là quá mức rồi. . .'

Ở đáy lòng hắn, một cái đại nghịch bất đạo ý nghĩ hiện lên, chợt lại oán hận mà nhìn Phương Nguyên.

Hắn là triều đình trung thần, nếu lúc này đối phương lựa chọn cắt đứt, vậy cũng chỉ có không tiếc đánh đổi, bắt xuống đối phương, miễn cho di độc vô cùng.

Thứ ánh mắt này, trực tiếp bị Phương Nguyên cảm nhận được, trong lòng nhất thời cười cợt.

"Đáng tiếc. . . Như vậy trung thần, không phải thủ hạ của ta a!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng.

Người như vậy, nếu là mình chó săn, vậy dĩ nhiên tương đương yên tâm, nhưng nếu biến thành kẻ địch, liền tương đương đau đầu.

Bất quá, cũng chỉ là đối với người bình thường mà nói.

'Lần sau như còn dám tới dây dưa, liền một kiếm giết đi!'

Đáy lòng yên lặng làm quyết định, Phương Nguyên nhất thời thật sâu hô hấp, thở ra một hơi dài.

Vù vù!

Cuồng phong gào thét, thổi cát đi thạch, tại chỗ lập tức thổi bay cơn lốc, đất trời tối tăm.

Rất nhiều Thương triều binh lính lang chạy heo đột, sợ hãi kêu to.

Chờ đến tất cả khôi phục sau khi, nguyên bản Phương Nguyên, cùng với dịch quán bên trong Hắc Trủng mấy người, từ lâu không thấy bóng dáng. . .

. . .

Sau nửa canh giờ, tin tức liền truyền vào vương cung.

"Giới bắt giữ, đại phu Cửu chết trận?"

Lúc này Thương Vương tên là Tân, tướng mạo đường đường, vóc người cao lớn, lúc còn vương Thế tử lúc, đã từng lực nâng qua nghìn cân chi đỉnh, có cũng kéo chín trâu lực lượng.

Càng hiếm thấy hơn chính là, không chỉ có to lớn mạnh mẽ, đánh đâu thắng đó, ở về mặt quân sự càng có thiên phú, đã từng lãnh binh thảo phạt qua Đông Di, Cửu Miêu các loại, đều là hoàn toàn thắng lợi, mở rộng Thương triều thống trị bản đồ, chính là ít có anh minh chi chủ.

Đương nhiên, trung niên qua sau, không khỏi thì có chút mê muội tại hưởng lạc, tính khí hỉ nộ vô thường.

Lúc này, nghe được Phương Nguyên chống cự tin tức, nhất thời lật tung trước mặt bàn trà: "Lớn mật. . . Ở Thương ấp trong đều dám như thế, cái này vẫn là quả nhân đô thành sao?"

Bên cạnh, hai tên nội thị liếc mắt nhìn nhau, cười thầm không nói.

Nguyên bản, bọn họ thu rồi Tây Chu quốc hối lộ, chuẩn bị mạnh mẽ cáo một cáo cái này Giới điêu hình, dù là đối phương chịu đến gặp mặt đại vương, cũng tất nhiên muốn quấy tung tất cả.

Nhưng không nghĩ tới, cái kia Giới so với tưởng tượng còn muốn quyến cuồng, lại là không cần lắm miệng, vàng cũng có thể rơi xuống túi làm vì an.

"Truyền lệnh xuống, lập tức phong tỏa bốn cửa, cả nước truy bắt!"

Đế Tân phát ra rít gào: "Quả nhân phải đem cái kia lớn mật Giới bắt lấy trở về, thật tốt nếm tận hình phạt tàn khốc!"

Thương Vương giận dữ, toàn bộ vương cung bên trong lệ thần cùng thiếp tỳ đều là run cầm cập.

Lúc này, ai đều không có chú ý tới, cung điện ở ngoài một bóng người, lại là lặng lẽ đi ra, đi tới vương tử thuộc về cung trong, hướng về một cái người tuổi trẻ cung kính bẩm báo tất cả.

"Giới sao?"

Người tuổi trẻ này tinh mi kiếm mắt, trên người quý khí tràn ngập, thậm chí càng ở công tử Ngọ bên trên.

Dù sao, dưỡng di thể, cư di khí, dù là công tử Ngọ tương lai có thể đăng cơ làm vua, hiện tại lại còn không là! Một cái chư Hầu công tử, như thế nào so với vương tử cao quý?

Thế gian bất kỳ tướng mạo, khí vận các loại, vậy không bằng là, đều là thực

lực hoặc là tiềm lực thể hiện, nhưng không phải Vô nguyên chi thủy, Vô bản chi mộc.

"Đây là đấu bại Kiếm Thánh đại sư, mạo muội là địch, thực sự là tiếc nuối!"

Người tuổi trẻ lấy ra bội kiếm, đột nhiên định xuống tuyệt tâm: "Cô muốn xuất cung, tự mình vì phụ vương đem cái kia Giới bắt lấy trở về. . . Ân, nếu là đại vương hỏi, các ngươi liền trả lời như vậy, nghe hiểu chưa?"

"Vâng!"

Chu vi vương tử chúc thần dồn dập quỳ lạy hắn là, lẫn nhau trong mắt đều có một vẻ bất đắc dĩ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 562: Địa Chủ

Ngay khi toàn bộ Thương ấp đều bởi vì Phương Nguyên lớn mật cử động mà rối loạn ngay sau đó, không người nào có thể nghĩ đến, trêu ra như vậy phiền phức hắn, không chỉ có không có lập tức ra đi, lưu vong thiên nhai, trái lại còn nghênh ngang ở trong thành du lãm.

"Đây chính là miếu Oa Thần?"

Phương Nguyên ngẩng đầu, lọt vào trong tầm mắt, là một toà rộng rãi hùng vĩ kiến trúc, xây dựa lưng vào núi, tạo hình cổ điển, lại mang theo một loại Man Hoang nghiêm nghị khí.

Lúc này Thương triều cũng có tín ngưỡng, bất quá thờ phụng chỉ có hai vị, là vì Thái Nhất thiên đế thần, cùng với Nữ Oa địa chủ thần!

Nghe đồn rằng, Thái Nhất thiên đế thần sáng tạo thế giới, mà Nữ Oa địa chủ thần nhưng là Nhân tộc thuỷ tổ.

'Dựa theo loại này tín ngưỡng cùng tuyên truyền, Thái Nhất thiên đế trên thực tế chính là thiên ý! Là quy tắc! Là đại đạo! Không có một chút nào nhân cách hoá thân, lấy quốc tế chi, hay là còn có một điểm chỗ tốt, nhân tế lại là vô dụng. . .'

Thiên ý có thể định vận nước đại thế, nhưng lúc nào nghe nói qua thứ dân tế tự có thể đến chỗ tốt? —— tế tự đối tượng thực sự quá lớn, đẳng cấp quá cao , căn bản không cách nào câu thông.

Nhưng Nữ Oa địa chủ thần liền không giống.

"Dựa theo làm như vậy, nói không chắc thật có thể có một cái Thần Chi, từ tín ngưỡng bên trong đản sinh ra. . ."

Phương Nguyên bước vào miếu thờ, đi tới chính điện, nhất thời liền nhìn thấy một tôn thần tượng.

Nàng mi mục như họa, phong tình thanh lệ, lại mang theo ý từ bi, mấu chốt nhất chính là, nửa người dưới rõ ràng là một cái đuôi rắn!

"Quả nhiên thành thần sao. . ."

Phương Nguyên lóe sáng lên, nhất thời liền nhận ra được lấy tượng thần làm vì cấu kết, liên thông mặt khác một chỗ hư không.

Nữ Oa địa chủ thần bản thể, cũng không tại Thương đô trong, mà ở một chỗ do thần linh mở ra Bán vị diện.

Dù sao, đây là cả Nhân tộc bảo vệ thần, mà không phải Thương triều quốc thần, bởi vậy bản thể cũng không ở chỗ này nơi.

"Tín ngưỡng tạo thần. . . Quả thật thú vị. . ."

Phương Nguyên lĩnh hội tình cảnh này, như có ngộ ra.

Thái Nhất thiên đế thần, chính là thiên ý, thể lượng quá lớn, chỉ là một cái Nhân tộc tế tự , căn bản không thể làm nó sinh ra thần cách, chuyển hóa thành người.

Thậm chí, phàm nhân tế tự, cũng không thể làm nó có cảm giác, đổi thành một cái đại quốc đều so sánh miễn cưỡng.

Nhưng Nữ Oa địa chủ thần không giống, quyền bính thích hợp, lại có rộng khắp tế tự, càng không có toàn bộ thế giới liên lụy, bởi vậy hoàn toàn có thể người hóa, biến thành chân chính thần linh!

"Tiên đạo khó thành, Thần đạo tốt. . . Thời gian năm trăm năm, đối với Luyện Khí sĩ mà nói có lẽ chỉ là đột phá mấy cảnh giới, nhưng thần linh đã hoàn toàn có thể củng cố tín ngưỡng, thậm chí phát triển tráng lớn. . . Có lẽ , liền ngay cả đã từng là Binh chủ Xi, đều có thể lấy mặt khác hình thức phục sinh?"

Nhìn thân người đuôi rắn Nữ Oa tượng thần, Phương Nguyên nhất thời cảm giác phảng phất chạm tới Cổ Thần đại thế giới chân chính tầng cao nhất lực lượng.

"Lão sư!"

Lúc này, Cái Nhiếp có chút thấp thỏm tiếng nói liền truyền tới: "Bên ngoài tiếng người huyên náo, e sợ truy binh đã đến!"

"Ừm. . ."

Phương Nguyên vô tình vung vung tay, lại nhìn chăm chú Nữ Oa tượng thần, quả nhiên cảm thấy nữ tử này mặt mày sinh động đến cực điểm, giống như toàn thân dùng bạch ngọc điêu thành.

'Điêu khắc thành như vậy, tuyệt đối là cố ý chứ? Chẳng lẽ còn muốn Thương Vương nhìn thấy, lại đề một tay thơ đến? Cái này chẳng lẽ chính là truyền thuyết trong vị diện tu chỉnh lực lượng? Hoặc là cái kia bổn nguyên thế giới phúc xạ ảnh hưởng?'

Chỉ là thoáng suy tư, nhất thời cảm thấy trong đó màn đen sâu sắc.

Bỗng nhiên, một ý nghĩ bỗng nhiên hiện lên ở Phương Nguyên trong đầu: 'Nếu như. . . Đề thơ đổi thành ta, sẽ như thế nào?'

Ầm ầm!

Ngoại giới, nguyên bản vạn dặm không mây bầu trời, một thoáng mây đen kéo tới dày đặc, điện xà múa tung.

"Giết!"

Một đám Thương triều binh lính đột nhiên nhào tới, binh qua chém lung tung, trong nháy mắt máu nhuộm Thần điện.

'Thôi. . . Ta lần này đến, vẫn là vì truy tìm Cổ Thần, không cần thiết nghịch thiên hành sự. . .'

Phương Nguyên tiện tay vung ra mấy kiếm, tới sĩ tốt nhất thời mi tâm hiện ra một cái máu điểm ngã xuống đất, lại nhìn cung tên hoành bay, chu vi lượng lớn kẻ xui xẻo bị ngộ thương, thậm chí còn có một cái vu chúc ngã vào trong vũng máu, không khỏi lắc đầu: 'Cái này thật đúng là tai bay vạ gió. . . Nữ Oa địa chủ chính là nhân từ chi thần, lúc này máu nhuộm Thần điện, còn sát hại nàng tế ti, chính là khiêu khích cùng khinh nhờn. . . Chẳng lẽ đúng là gây tội lỗi đối với trời?'

Hắn cầm kiếm giết ra, đột nhiên bốc lên một thanh mâu đồng, tiện tay ném đi, bên ngoài lĩnh quân đại tướng theo tiếng ngã xuống đất.

"Đại phu chết rồi!"

Thương binh hỗn loạn lung tung, để Phương Nguyên đám người đi tới Thần điện ở ngoài.

"Nhanh dừng tay cho ta!"

Lúc này, lại một đám người đi đến, người cầm đầu chính là tinh thần phấn chấn thanh niên, lúc này sắc mặt đỏ lên: "Miếu Oa Thần bên trong, sao có thể như vậy làm càn?"

Hắn vừa tức vừa vội, lúc này dĩ nhiên giục ngựa, trực tiếp hướng về Phương Nguyên vọt tới.

"Ta chính là vương tử Bàn! Giới ngươi còn không mau mau bó tay chịu trói!"

Bàn rống to, đi tới gần, lại là đột nhiên một cái ngựa thất móng trước, ngã lăn trên đất, bị Phương Nguyên nhẹ nhàng xảo xảo nắm lấy, trường kiếm đến ở trên cổ hắn.

'Kính xin tiên sinh đi mau, bằng vào ta làm con tin, có thể gọi mở cửa thành!'

Vương tử Bàn tinh tế tiếng nói, nhất thời truyền vào Phương Nguyên lỗ tai.

"Thú vị!"

Phương Nguyên trên mặt lộ ra ý cười, hướng về phía đối diện người Thương rống to: "Không nhớ các ngươi vương tử chết, lập tức tránh ra cho ta!"

"Vương tử Bàn?"

Đối diện người Thương nhìn thấy vương tử đều rơi vào tay địch, hai mặt nhìn nhau phía dưới , căn bản không còn dám tiến lên nửa bước, dồn dập nhường đường , khiến cho Phương Nguyên thông hành không trở ngại đi tới cửa thành.

Cái kia thủ vệ chi tướng càng là triều kiến qua vương tử người, thấy đồng dạng không dám chậm trễ, chỉ có thể muốn rách cả mí mắt, sai người mở cửa thành ra, còn đưa xe ngựa, để Phương Nguyên mấy người bình yên rời đi.

. . .

Cỏ thơm um tùm.

Phương Nguyên mấy người trực tiếp buông tha chiến xa, giục ngựa lao nhanh, trong chớp mắt đã xa ra Thương ấp, ở một đạo dòng suối nhỏ trước ngừng lại.

"Vương tử Bàn vì sao cứu ta?"

Phương Nguyên để Cái Nhiếp, Hắc Trủng cho ngựa ăn cỏ nước uống, chính mình ngồi khoanh chân, nhìn trước mặt vương tử Bàn.

'Tử khí dạt dào, vầng trán cao, không có một tia rách nát hình ảnh , nhưng đáng tiếc, cá nhân chi mệnh, vẫn là nhất định phải phục tùng tại vương triều đại vận. . . Tổ lật phía dưới há có trứng nguyên?'

"Tiên sinh chính là thiên hạ kỳ sĩ, Cô không đành lòng thấy cùng ta Thương triều là địch!"

Vương tử Bàn xá một cái: "Đáng tiếc khi Bàn biết việc này lúc đã quá muộn, chỉ có thể trợ tiên sinh rời đi Thương ấp, chờ Cô sau khi trở về, tất nhiên vì tiên sinh chu toàn, khuyên phụ vương thay đổi tâm ý."

"Vương tử Bàn, hiền rồi!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Đáng tiếc ngươi phụ vương hung hăng tự mãn, dần đến hồ đồ, Đại Thương thiên hạ, cuối cùng cũng có một kiếp!"

Không thể không nói, nhìn thấy người vương tử này sau khi, hắn thì có một loại cảm giác vi diệu, phảng phất ở người vương tử này trên người, nhìn thấy một cái nào đó người quen cái bóng.

Còn có cái kia quen thuộc Huyền Điểu khí, hết thảy đều giống như năm đó hắn một tay khai sáng bộ lạc giống như, không khỏi làm hắn sinh ra ba phần hảo cảm.

"Kiếp số?"

Quả nhiên, vương tử Bàn mặt sắc mặt đại biến, lại tiếp tục lại lạy: "Kính xin tiên sinh dạy ta!"

"Khó! Khó! Khó! Kiếp số đã lên, không cách nào có thể miễn!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Hắn cũng là mới vừa mới nghĩ đến.

Nếu bản thế giới chịu đến địa vị cao thế giới phúc xạ, tất nhiên phải đi cái kia một lần, nhưng đại thế không đổi, tiểu tiết có thể cải, nguyên nhân liền không nhất định thiết yếu là Thương Vương đề một tay dâm thơ , tương tự có thể đổi thành những khác, tỷ như. . . Hôm nay chém giết!

"Kiếp số nổi lên?"

Vương tử Bàn thân thể loáng một cái, có chút không tin.

"Nữ Oa chính là từ bi chi thần, các ngươi mang binh vọt vào nàng Thần miếu, lấy máu làm bẩn Thần điện, còn ngộ sát hắn tế ti, ngươi cảm thấy. . . Cái này nguyên nhân làm sao?"

Phương Nguyên nhàn nhạt nói.

"Là Nữ Oa địa chủ thần? Ta lập tức trở về đi, sai người dâng lên tam sinh, tầng tầng tế tự!"

Vương tử Bàn cắn răng một cái.

"Mất bò mới lo làm chuồng, lúc này đã muộn!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, ánh mắt liền phảng phất xuyên thấu U Minh, đi đến nơi nào đó.

Đột nhiên, lại là tự thất nở nụ cười: "Cũng được. . . Hôm nay ngươi ta nếu kết thiện duyên, tất có Nhân quả. . . Ta cùng ngươi hương dây một bó, đợi đến ngày sau ngươi có việc thời khắc, có thể nhen lửa cầu cứu, ta tất tự thân tới! Giúp ngươi một tay!"

Vô duyên vô cớ nhúng tay, hiển nhiên không được.

Nhưng Phương Nguyên hôm nay cố ý trước tiên nhận vương tử Bàn tình, tương lai lại vì hắn ra tay, chính là sư ra có danh.

'Vừa vặn. . . Nếu như tất cả theo ta suy đoán, Thương Chu đại chiến không thể tránh khỏi, đồng thời vẫn là liên luỵ tam giới đại kiếp nạn! Cổ Thần tất sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy!'

Phương Nguyên trong lòng thầm nói.

Một khi người này ra mặt, liền tất lấy thế lôi đình diệt chi!

. . .

Đây là một chỗ trong cõi u minh hư không.

Rất nhiều đèn nhang tín niệm hội tụ , hóa thành màu vàng tín ngưỡng lực lượng, giống như trường giang đại hà giống như, mênh mông cuồn cuộn, tráng lệ huy hoàng.

Ở trên hư không trung tâm, có một toà Thần điện, trước điện con đường giống như hoàng kim lát thành, Thần Long giống như uốn lượn, nồng nặc tín ngưỡng lực lượng hội tụ tại phía trên tòa thần miếu, càng tăng thêm mấy phần uy nghiêm.

Ở giữa thần điện, trên đài cao, nguyên bản chiếm giữ một cái Thần Chi bỗng nhiên thức tỉnh.

Nàng thân người đuôi rắn, mi mục như họa, mang theo từ bi vẻ: "Ta Thần điện, chịu đến mạo phạm. . . Ta chúc sư, gặp phải chém giết!"

Ở trước mặt nàng, một đạo khói xanh bốc lên , hóa thành màn ánh sáng, thể hiện ra Thương triều binh sĩ thô bạo nhảy vào Thần miếu, đại chém đại sát một màn.

Cô gái nhìn, sắc mặt dần dần nghiêm túc lên: "Lớn mật! Người Thương như vậy kiệt ngạo, cần thiết cho cái báo ứng!"

Thần linh giận dữ, thiên địa lập cảm!

Cả cái vị diện, đều ở nổ vang, thậm chí hiển lộ ra Đại Càn thế giới, núi sông tinh thần cảnh tượng.

Sơ sẩy, lại biến ảo ra thiên hạ tám trăm bang quốc cảnh tượng, chỉ thấy trung tâm Thương triều huyền đen khí hội tụ , hóa thành Huyền Điểu dáng dấp, lảo đà lảo đảo, hướng tây bắc, nhưng có một tia ánh sáng đỏ quật khởi, thế kinh người, chấn động hoàn vũ.

"Đây là. . . Thiên ý? !"

Nữ Oa địa chủ thần thấy tình cảnh này, lại là không khỏi cười khổ: "Một niệm vừa lên, liền có như thế nhiều phiền phức. . ."

Nguyên bản, nàng chỉ là chuẩn bị nho nhỏ cho người Thương một cái nhắc nhở, đợi đến người Thương biết sai, tầng tầng hiến tế cũng là xong.

Nhưng lúc này, lại là thiên ý giả nàng tay, phải hoàn thành Đại Thương thiên mệnh!

Trong này liên lụy bao nhiêu đại năng, muốn tử thương bao nhiêu người?

"Đáng thương đáng tiếc. . . Làm sao ta tuy là Thần Chi, nắm giữ đại năng, nhưng cũng có thật nhiều bất đắc dĩ. . ."

Phảng phất nhìn thấy tương lai cảnh tượng, Nữ Oa không khỏi thở dài.

Nàng chính là thiên địa chi thần, đương nhiên muốn được đại đạo hạn chế, một niệm vừa lên, chính là nước đổ khó hốt, lúc này lại hối hận cũng đã chậm!

Cùng với nói là nàng mở ra đại kiếp nạn, không bằng nói là thiên địa giả nàng tay như vậy.

"Mệnh trời ở Chu sao?"

Một lúc lâu, dị tượng đánh tan, một đoạn tin tức hiện lên , khiến cho Nữ Oa

rơi vào trầm ngâm trong.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 563: Đúc Lại

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 564: Vương Mệnh

Tây Chu quốc.

Nước này cũng là tám trăm chư hầu một trong, ở vào Đại Thương ấp tây bắc, quốc thổ rộng lớn, cùng Tây di, Khuyển Nhung giáp giới.

Các đời Tây Chu hầu kiên quyết hăng hái, không ngừng hướng tây mở rộng, cổ vũ sinh dục, mạt binh lịch mã, lúc này đã có xe năm Thiên thừa, ở trong các nước chư hầu chính là đứng đầu tồn tại.

Đương nhiệm Tây Chu hầu, nghe đồn chính là Thánh nhân giáng thế, lúc sinh ra đời có dị tượng, trời hiện ngũ thải tường vân , hóa thành bói toán dùng quy xác cùng thi thảo dáng dấp.

Đã từng là lão Tây Chu hầu sợ sệt Đại Thương chỉ trích, sai người đem vứt bỏ nhập sông, từ trong nước nhất thời tuôn ra lượng lớn màu vàng cá chép, quay chung quanh nâng lên chậu gỗ, giống như kim liên.

Lão Tây Chu hầu bởi vậy thay đổi tâm ý, đem mệnh danh là Lý, thiện thêm nuôi nấng.

Lý sau khi lớn lên, quả nhiên mọc ra thần dị, ông cụ non, đặc biệt một tay Tiên thiên thần toán, mỗi quái tất trúng, nghiên cứu (tam phần), (Cửu Khâu) các loại sách, bởi vậy khai sáng Dịch đạo, sáng lập chư tử bách gia học phái bên trong Dịch gia một mạch, bị tôn làm 'Dịch tử' !

Một người như vậy, khi Phương Nguyên nghe được sự tích của hắn sau khi, đều suýt chút nữa cho rằng là Đại khí vận chi tử chuyển thế, chân chính đại kiếp

nạn bên trong chủ đạo nhân vật.

"Chủ thượng. . . Qua phía trước Giới sơn, liền đến Tây Chu quốc cảnh bên trong!"

Hắc Trủng cưỡi ngựa, lớn tiếng nói: "Ta đi dò đường, thấy cái này đại lộ bằng phẳng, ven đường dịch quán cũng so với Đại Thương rộng lớn, xem ra là một chỗ bách tính an cư lạc nghiệp nơi!"

"Khà khà. . ."

Phương Nguyên nghe xong, lại là cười gằn không nói.

Chỉ là một cái Tây Chu quốc, diện tích còn không bằng Đại Thương, làm sao có thể phát triển trở thành như vậy?

Đồng thời, bách tính sinh hoạt hậu đãi, tranh đem ca ngợi Tây Chu hầu phẩm đức, lại đem vương giả đặt nơi nào?

Đối với bất kỳ đại nhất thống quốc gia mà nói, phe thế lực ngẩng đầu, thậm chí trọng tại thân cây, liền đại diện cho tai hoạ.

"Nghe nói những năm gần đây, Tây Chu quốc nhiều lần thảo phạt Khuyển Nhung, Tây di. . . Hai cái này đã từng là Man di đại quốc, lúc này đã tràn ngập nguy cơ, mà Tây Chu quốc nhân cướp đoạt đến không ít lương thực, đồ sắt, cô gái, là lấy sinh hoạt hậu đãi, Tây Chu hầu càng là mệnh lệnh cấm chỉ chìm anh cùng không nâng, cổ vũ quốc nhân sinh dục, bất luận nam nữ, qua mười lăm tuổi còn không từng hôn phối, trực tiếp do quan lại làm mai mối gả cưới, sinh tử sinh nữ, đều có thể thu được quan phủ khen thưởng, thu được ngô cùng khuyển mã. . ."

Đúng là Cái Nhiếp kiến thức không sai, đàm luận lên Tây Chu quốc đến rất là có trật tự: "Dù là ở Thương ấp ở trong, cũng có lượng lớn truyền tụng Tây Chu hầu hiền danh cùng sự tích người đâu!"

Chiến tranh trước hết là từ tuyên truyền bắt đầu.

Cái này hậu thế giản dị đạo lý, lúc này lại không có mấy người biết được.

"Dịch tử Thánh nhân sao?"

Phương Nguyên bước vào Tây Chu quốc giới, trong con ngươi lóe qua một tia ánh vàng: "Cũng được, liền để ta đến nhìn ngươi phẩm chất!"

. . .

Tây Chu quốc quốc đô.

Không người có thể thấy trên bầu trời, một đóa ngũ thải tường vân chậm rãi hội tụ, Nữ Oa đứng yên tại đám mây, nhìn phía dưới đô thành trăm thái.

"Mệnh trời. . . Ở chỗ Chu! Tây Chu nổi lên, vẫn còn có hai đại quan ải!"

Nàng dõi mắt mà nhìn, lướt qua Tây Chu, liền thấy này quốc lấy tây nơi nào đó, binh qua nhất thời, sát phạt tiếng trùng thiên.

"Khuyển Nhung, Tây di, đây là Tây Chu cái họa tâm phúc, như không trừ đi, không cách nào phân tâm cái khác!"

Nữ Oa địa chủ thần suy nghĩ một chút, vung lên tay ngọc, một tầng ánh sáng năm màu phá không mà đi, gia trì ở Tây Chu quân đội bên trên.

Làm xong những thứ này chuyện sau khi, nàng lại hướng về phía đông nam hướng về phóng tầm mắt tới: 'Tây Chu chính là năm Thiên thừa quốc gia, nâng nghiêng quốc chi binh, cũng bất quá Đại Thương một nửa, vì hoàn thành lấy Chu phạt Thương mệnh trời, còn phải cho Đông Di cùng Cửu Miêu gia trì , khiến cho chúng nó kiềm chế Đại Thương ấp quân đội, vương kỳ trống vắng, liền có thừa cơ lợi dụng!'

Nắm chắc cỡ này mệnh trời sau khi, Nữ Oa thân hình dần dần biến mất.

Chỉ là một viên hiện ra hào quang năm màu tảng đá, từ đám mây bên trong tách ra, hướng về Tây Chu rơi rụng.

Vương cung bên trong.

Đương nhiệm Tây Chu hầu Lý, chính là một cái dày rộng ôn hòa ông lão hình tượng, lúc này chính đang tại bói toán.

Hắn cầm lấy đốt nứt quy xác, mặt hiện nổi lên ra vẻ vui mừng: "Tiền tuyến đã phá Khuyển Nhung? Nhanh như vậy?"

Đang lúc này, một loại mãnh liệt tâm huyết dâng trào , khiến cho hắn không khỏi đột nhiên đứng lên, đi tới bên ngoài cung điện.

Ầm ầm!

Màn trời chấn động, hiện ra dị tượng, có nhật nguyệt đồng huy, ở trong một điểm hào quang năm màu rơi rụng.

Chu vi, vô số binh sĩ há to mồm, ngơ ngác nhìn cái này màn, còn lại cung nhân nô tài càng là kính nể quỳ sát xuống.

"Cái hướng kia là. . . Kỳ Sơn? !"

Nhìn đá năm màu rơi rụng phương hướng, Tây Chu hầu lập tức hạ lệnh: "Chuẩn bị xe. . . Nhanh đi Kỳ Sơn!"

. . .

"Chủ thượng. . ."

Cùng lúc đó, ở vào Tây Chu quốc cảnh bên trong Phương Nguyên cùng Hắc Trủng mấy người , tương tự nhìn thấy cái này nhật nguyệt đồng huy dị tượng, cùng với năm màu sao băng rơi rụng.

"Chẳng lẽ cái này Tây Chu thật sự có mệnh trời che chở?"

Cái Nhiếp dù là kiến thức lại rộng rãi, lúc này cũng có cổ nhân hạn chế, nhìn thấy tình cảnh này, cả người đều có chút dại ra.

Phương Nguyên mạnh mẽ rút hắn một kiếm chuôi: "Còn lo lắng cái gì? Nhanh đi kiểm tra một, hai!"

Trong lòng, càng là thầm nói: 'Ta cảm ứng sẽ không sai, loại này dị tượng, tất là Nữ Oa địa chủ thần lộng đi ra, xem ra nàng vì nâng lên Tây Chu hầu, vẫn là rất ra sức sao. . .'

'Đồng thời. . . Chuyện lớn như thế, ta liền không tin hấp dẫn không tới Cổ Thần chú ý!'

Loại này phạm vi thiên tượng, ảnh hưởng tuyệt đối là thế giới cấp bậc!

Trước tiên không nói cái này sẽ đối với thiên hạ dư luận cùng Sĩ nhân chi tâm sản sinh cỡ nào độ lệch, ở trong giới tu hành, càng là sẽ mang đến không gì sánh kịp xung kích, không biết bao nhiêu chư tử tiên hiền, ẩn tu đại năng, thậm chí yêu quỷ cự phách, đều sẽ chú ý tới Tây Chu quốc, tưởng đê điều cũng không được.

Đây chính là cái gọi là lịch sử chiến xa , căn bản không cho phép trốn tránh.

"Truy!"

Ba người lập tức cố gắng càng nhanh càng tốt, hướng về đá năm màu rơi rụng điểm chạy như điên.

"Phương hướng kia là. . . Kỳ Sơn?"

"Các ngươi quá chậm, tìm một chỗ chờ ta!"

Phương Nguyên nhìn đúng đá năm màu rơi rụng phương hướng, vừa bước

một bước vào hư không, quanh thân nhất thời hiện ra một đạo hỏa diễm, giống như điện quang hỏa thạch giống như hướng về sao băng đuổi tới.

Một lần nữa ngưng tụ sau Ly Hỏa chi kiếm, không chỉ có kiên cố trình độ so với trước rất nhiều tăng lên, càng là mang theo các loại dị năng.

Lúc này cái này gần như Ngự kiếm phi hành thủ đoạn, bất quá là trong đó trụ cột nhất như thế mà thôi.

Ầm ầm ầm!

Đá năm màu rơi xuống mặt đất, giống như động đất.

Phương Nguyên tới đúng lúc.

Khi hắn đến Kỳ Sơn lúc, liền nhìn thấy Kỳ Sơn nguyên bản chu vi con dân đã hướng núi quỳ một vòng, mà đại quân điều động, đem Kỳ Sơn bao quanh vây nhốt.

Một cái cực lớn hố sâu, ở trên núi hiện lên, bên ngoài ngũ thải vầng sáng, mây khói biến hóa vạn ngàn.

"Chí bảo!"

"Từ trên trời đáp xuống chí bảo, người có duyên chiếm được!"

"Đoạt nó! Đại đạo có hi vọng!"

Rất nhiều mê ly hắc khí, ở trong mơ hồ có Tà tu cùng yêu tinh bóng người, chính đang tại thử nghiệm hướng về Kỳ Sơn xung phong, lại bị Tây Chu quân đội cùng dị nhân gắt gao ngăn trở.

"Hả?"

Phương Nguyên không ngừng bay lên cao, nhất thời thấy rõ tất cả.

"Nhờ có cái này đợt thứ nhất chạy tới đều là phụ cận tu luyện tiểu nhân vật, bằng không Tây Chu không nhất định có thể chống đỡ xuống. . . Nhưng cái này chí bảo. . . Đá năm màu sao?"

Kinh người thị lực , khiến cho hắn lập tức thấy rõ cái kia hố lớn toàn cảnh, trung tâm rõ ràng là một khối mấy người cao lưu ly tảng đá, bên ngoài ánh sáng năm màu.

Mà một tên ăn mặc chư hầu trang phục ông lão, chính đang từng bước tiến lên.

"Tây Chu hầu? ! Cái này chí bảo là cho Tây Chu hầu chuẩn bị? Thỏa thỏa hộp tối thao tác a. . ."

Chuyện như vậy xem quá nhiều, Phương Nguyên cũng đã lười nhổ nước bọt.

Đương nhiên, chỉ là một khối đá năm màu, cũng không thể làm hắn lên nửa điểm hứng thú, trái lại trốn ở một bên mây đen bên trong, say sưa ngon lành nhìn chăm chú lên: "Vừa vặn. . . Ngược lại muốn xem xem cái nào mắt không mở Tà tu đến đây giẫm lôi!"

Lúc này Tây Chu hầu vẻ mặt dại ra, bước chậm tiến lên, đưa tay phải ra, còn kém mấy cái thân vị liền muốn đụng vào trên đá năm màu.

"Hống hống!"

Đang lúc này, một tiếng kinh người rít gào từ bên dưới ngọn núi vang lên.

Vù vù! Cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy, bỗng nhiên che kín bầu trời, che giấu tất cả.

Một cái thân ảnh khổng lồ, lấy linh động đến tốc độ không thể tưởng tượng, từ gió đen bên trong bổ nhào mà đến, phát ra đinh tai nhức óc rít gào, rõ ràng là một con gấu đen lớn!

Con gấu đen này mặt sinh Tử văn, lưng triển hai cánh, chính là thượng cổ Man Hoang dị chủng, tốc độ giống như như chớp giật, đấu đá lung tung qua bức tường người, xông lên Kỳ Sơn.

"Hống hống!"

Ở nhìn thấy hố lớn bên trong đá năm màu sau khi, nó nguyên bản nhân cách hoá hóa trong con ngươi đều hiện lên ra tảng lớn tơ máu, một cái tát một cái, đem xông lên thủ vệ đập thành thịt vụn, hướng về Tây Chu hầu thẳng vồ tới.

'Nếu như lần này bị nhào thực, đó mới là có trò hay xem , đáng tiếc. . .'

Phương Nguyên buồn bực ngán ngẩm lắc đầu một cái, biết Tây Chu hầu bực này Thiên mệnh chi tử, càng then chốt chính là còn chưa hoàn thành nhiệm vụ, làm sao có khả năng chết đi?

"Líu lo!"

Quả nhiên, đang lúc này, cứu tràng đến rồi.

Nương theo một tiếng cao vút bên trên chín tầng trời tiếng hót, một đạo màu tím hào hoa phú quý cánh ảnh bỗng nhiên hiện lên, chỉ là một phiến, gấu bay liền lăn xuống trên đất, bị một con phượng trảo gắt gao đè lại.

"Đây là. . . Nhạc Trạc a! Phượng Hoàng minh tại Kỳ Sơn, chẳng lẽ là thiên ý?"

Dù là tinh thông diễn quái Tây Chu hầu, nhìn trước mặt màu tím đen thần tuấn Phượng Điểu, cũng là kích động đến không kềm chế được.

Ở trước mặt hắn Phượng Điểu toàn thân màu tím đen lông chim, kéo thật dài vĩ linh, phân chia trắng đen đỏ vàng xanh năm màu, mang theo xinh đẹp tua rua, có thể nói thần tuấn cực kỳ.

Mà Tây Chu hầu càng là một chút liền nhận ra, đây là truyền thuyết trong

tường thụy chim —— Phượng Hoàng!

Này thế kinh truyện có nói: Phượng tượng giả năm, năm màu mà Xích giả phượng; Hoàng giả Uyên Sồ; Thanh giả loan; Tử giả Nhạc Trạc: Bạch giả Thiên Nga.

Cái gọi là Nhạc Trạc, trên thực tế chính là màu tím đen Phượng Hoàng.

Lúc này, ở Tử phượng ra hiệu phía dưới, Tây Chu hầu không do dự nữa, tiến lên đụng vào đá năm màu.

Ào ào ào!

Đá năm màu bên trên ánh sáng lưu chuyển, bỗng nhiên dòng nước giống như, hiện lên ở Tây Chu hầu trên người , hóa thành một bộ năm màu giao nhau thần giáp, cùng với một thanh trường kiếm!

Một loại huyền mê lực lượng từ trên người hắn tản ra, chu vi thủ vệ quân tốt không khỏi dồn dập quỳ sát xuống.

"Mệnh trời!"

Tây Chu hầu giơ lên cao trường kiếm, Phượng Hoàng hí dài đi theo, rất nhiều tà túy dồn dập tránh lui.

Đang lúc này, lại có một cái lính liên lạc nhanh chóng chạy tới, quỳ xuống bẩm báo: "Khởi bẩm quân hầu, tiền tuyến cấp báo, ta quân đại thắng, tiêu diệt Khuyển Nhung, Tây di đại quân, trận chém Khuyển Nhung vương, Tây di chư quân cúi đầu xưng thần!"

Loại này loại sự tích tụ hợp lại một nơi, dù là lại ngoan cố người, cũng không khỏi trong lòng chấn động mạnh.

Vương mệnh. . . Quả ở chỗ Tây Chu tử?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 565: Xác Định

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 566: Thần Quyền

Thương ấp ở ngoài, hướng lên đứng thẳng từng khối từng khối giếng ruộng chằng chịt có trí, tình cờ có thể thấy được thứ dân cùng nô lệ trồng trọt.

"Cổ Thần cùng Tây Chu hỗn ở cùng nhau, đồng thời dứt bỏ không đi, đúng là một cái phiền phức. . . Nếu muốn đánh tan Tây Chu tộc khí, nhất định phải nghịch thiên hành sự!"

Phương Nguyên mang theo một đám nhân mã một lần nữa trở lại Đại Thương, tự nhiên là chuẩn bị thăm dò xuống thiên ý nhẫn nại trình độ.

Như Tây Chu Đại Thương không thể cứu vãn, cái kia sẽ không có cái gì tốt nói, phủi mông một cái rời đi.

Như trong đó còn có thể thao tác chỗ trống, đương nhiên muốn tận sử dụng tốt nhất nỗ lực, đem Cổ Thần cái hố chết!

Dù sao, đánh rắn không chết, phản tao ngộ phệ! Vị này dù sao cũng là đã từng là Thánh nhân, nếu để cho hắn lần thứ hai đăng lâm Thánh nhân chi vị, liền phiền phức phi thường.

"Đại thế khó nghịch, tiểu tiết có thể cải. . . Thái Nhất thiên đế thần chính là tất cả sinh linh ý chí ngưng tụ, cao cao tại thượng Thiên đạo, hắn là không đến nỗi tự mình tham gia, hủy diệt phàm nhân quân đội cái gì, nhưng trong đó đúng mực, cần phải thật tốt thí nghiệm một thoáng!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, mệnh lệnh Hắc Trủng cùng Cái Nhiếp hỗn vào trong thành, tìm hiểu tình huống, chính mình nhưng là tìm kiếm một chỗ

yên lặng nơi, bắt đầu toàn lực khôi phục tu vi, dự bị đại chiến!

Không đến bao lâu , bởi vì toàn diện động viên quốc nhân mà tản ra tin tức bị Cái Nhiếp thăm dò, lan truyền đến hắn nơi này.

"Đông Di lấy Cửu Hung làm vì Minh chủ khởi sự, tám vạn Man quân xâm lấn? Thương vương muốn ngự giá thân chinh?"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, trèo cao nhìn xa.

Chỉ thấy thành trì bên trên, Huyền Điểu hình bóng lại rút ngắn một chút, càng có vẻ hơi tàn tạ không chịu nổi.

'Rất hiển nhiên, lần này Đại Thương cho dù có thể thắng, cũng là thắng thảm!'

Một khi Thương triều ở phương nam tổn hại đông đảo, Tây Chu quốc lại thừa cơ trực đảo hoàng long, tất có thể thừa thế xông lên, phá Thương ấp, lại diệt quân đội, thiên hạ liền dễ như trở bàn tay giống như tới tay.

"Đây chính là đại thế! Mệnh trời! Mặc dù coi như có chút thô ráp cùng trẻ con, lại giống như dương mưu, rất khó thay đổi!"

"Nếu như Đại Thương cùng Đông Di đại chiến là đại thế, cái kia trong đó thống soái người phương nào, thậm chí tử thương bao nhiêu, lại có tính hay không tiểu tiết đây?"

Phương Nguyên suy tư mà nhìn vương cung phương hướng.

Lần này Đông Di chinh phạt, hay chính là hắn một lần thí nghiệm đối tượng , khiến cho hắn có thể càng thêm chuẩn xác mà nắm chặt đến thế giới này mệnh trời, do đó mang còng khiêu vũ, đi thu được cái kia một tia cải mệnh khả năng.

"Đồng thời, ở Thương ấp bên trong, tựa hồ còn có một người, rất đáng giá chú ý đây!"

. . .

Cùng lúc đó.

Tụ Hiền quán trong, rộng rãi ốc xá trong.

Công tử Ngọ quan sát từ Tây Chu phát tới tín báo, trên mặt lại là lộ ra hân hoan vẻ: "Khuyển Nhung, Tây di đại bại, ta Tây Chu quốc lực càng lên một tầng, đáng giá quốc khánh. . . Đồng thời, phụ hầu đến mệnh trời, trời cho đá năm màu làm kiếm giáp, còn có Thần thú đi theo?"

"Đúng, công tử, Phượng Minh Kỳ Sơn, thiên ý ở Chu, quân hầu có vương mệnh, cao quý không tả nổi a!"

Trâu Tử cũng có chút biểu hiện hoảng hốt.

Thoạt nhìn, nếu không phải còn có chuyện quan trọng tại người, hắn thì sẽ không thể chờ đợi được nữa trở về Tây Chu.

"Lúc này đến mệnh trời, Đại Thương nhưng có Đông Di làm vì loạn. . ."

Công tử Ngọ xoay chuyển vài vòng, trong mắt quang mang càng ngày càng lóe sáng: "Đáng tiếc. . . Ta lúc này không thể đi!"

Thương triều vì thiên hạ cộng chủ, một cái trong đó hạn chế chư hầu thủ đoạn, chính là khiến chư hầu hàng năm tham cận, xưng thần tiến cống, thậm chí ở tại Thương ấp một quãng thời gian, trên thực tế chính là hút máu cộng thêm con tin , làm cái này ràng buộc.

Tây Chu hầu lần này chỉ phái một cái người thừa kế, đã có chút vi chế, như công tử Ngọ lại chạy, liền quả thật là phản tâm rất rõ ràng hiện rõ.

Dù là Đông Di lại loạn, Thương vương Tân nói không chắc cũng sẽ tận lên đại quân, trước tiên thảo phạt Tây Chu lại nói.

"Xin mời Trâu Tử trở lại, bẩm báo phụ hầu, ta tất lưu thủ ở đây, thủ tín tại Thương vương! Cũng vì phụ hầu tìm hiểu Thương triều tình huống!"

Công tử Ngọ cắn răng một cái, trên mặt lộ ra vẻ kiên nghị.

"Được! Có tử như này, quân hầu tất nhiên hết sức vui mừng!"

Trâu Tử lại là vuốt vuốt chòm râu: "Đợi đến Thương triều đại quân rời đi thành thị, cùng Đông Di giao chiến lúc, công tử có thể tự đi vậy!"

Chính là xui khiến công tử Ngọ thừa dịp người Thương đề phòng thư giãn lúc chạy trốn!

"Đợi đến công tử cho tới Tây Chu, mang theo này đại công, Thế tử vị trí liền vững như Thái sơn!"

"Công tử, tiểu nhân Mạc Các cầu kiến!"

Đang lúc này, bên ngoài một cái âm thanh truyền đến.

Công tử Ngọ lại nhíu mày, Trâu Tử liền tiến vào góc tường, biến mất không thấy.

"Tiến vào!"

Công tử Ngọ chợt phân phó nói, mệnh lệnh Mạc Các đi vào.

"Khởi bẩm công tử, tiểu nhân lấy số tiền lớn hối lộ trong vương cung thị, biết được lần này Thương vương có ý ngự giá thân chinh, nhưng vương tử Bàn khổ khuyên chi, chính đang tại do dự trong!"

Mạc Các vội vội vàng vàng mà đến, quả nhiên có cực kỳ trọng yếu tình báo.

"Phát động chúng ta nhân thủ, bất kể kim ngân, cần phải khiến Đế Tân xuất chinh!"

Công tử Ngọ không chút do dự mà đã quyết định: "Đồng thời, tốt nhất để vương tử Bàn cùng đi!"

Đế Tân mấy con trai trong, độc thuộc cái này Bàn đã thành niên, lại cơ biến chồng chất, chính là công tử Ngọ kiêng kỵ nhất người.

Mà cho dù Đế Tân thân chinh, lưu lại cái xuống một cái vương tử giám quốc, đối với Tây Chu mà nói cũng rất là bất lợi.

Tốt đẹp nhất tình huống, vẫn là hai người cùng xuất chinh, thậm chí chết trận sa trường!

Làm cái này tương lai Tây Chu chi chủ, lúc này công tử Ngọ, lại là ông cụ non, khôn khéo tâm kế như thế không thiếu.

Lúc này hắn, liền giống như một cái ấu long, chỉ chờ trải qua mưa gió lôi kiếp, là có thể bốc thẳng lên cửu thiên, đăng lâm Chân long vị cách!

. . .

Bước chậm ở Thương vương vương cung ở trong, chu vi nội thị cùng nô tỳ lại phảng phất mù giống như, đối Phương Nguyên làm như không thấy.

"Cái gọi là đất nước sắp diệt vong, tất có yêu nghiệt! Đại Thương một khi suy yếu, khí vận thì có chút không trấn áp được, trong vương cung Pháp cấm cũng là mười không còn một, ít nhất ngăn cản không được ta!"

Một tầng Mộng nguyên lực bao phủ toàn thân, Phương Nguyên nghênh ngang ở vương cung bên trong lắc lư: "Đương nhiên. . . Dù là Thương triều thời điểm toàn thịnh, e sợ nó tộc khí cũng sẽ không chống cự. . ."

Đi rồi một đoạn, lại đi tới Thương triều tông miếu nơi.

Theo biên chế, vương giả chín miếu, chư hầu bảy miếu , còn cái khác khanh đại phu, hết thảy đều là năm miếu trở xuống, đại diện cho lễ pháp nghiêm ngặt,

trên dưới tôn ti.

Làm cái này thiên hạ cộng chủ, Thương triều là duy nhất một cái hưởng thụ chín miếu đãi ngộ quốc gia.

Lúc này, cất bước tại tông miếu trong, Phương Nguyên bỗng nhiên cũng cảm giác được từng tia từng tia suy yếu khí, cùng với giống như như mặt trời sắp lặn như thế đau thương.

Đương nhiên, cái này cũng là hắn vào trước là chủ, lại có Hỏa Nhãn Kim Tinh, mới có thể như vậy nhìn rõ mọi việc.

Đổi thành cái khác vọng khí sĩ đến, chỉ có thể nhìn thấy pháp độ nghiêm ngặt, Huyền Điểu cao minh, Đại Thương thiên hạ phảng phất vẫn là như từ trước giống như, không gì phá nổi.

"Trên thực tế. . . Hưởng quốc năm trăm năm, đã không tính chênh lệch, ta đến thiên cơ, ngày sau đại nhất thống vương triều, e sợ hơn nửa vẫn không có nó trường mệnh đây. . ."

Phương Nguyên thăm thẳm thở dài, nghĩ đến lúc trước Phương sơn, bộ lạc, cùng với càng nhiều.

Hắn đưa tay ra.

"Líu lo!"

Từng tia từng tia huyền đen khí hiện lên, quấn quanh ở hắn lòng bàn tay , hóa thành một con Huyền Điểu dáng dấp, mang theo ý muốn thân cận.

Rất nhiều tin tức cùng mảnh vỡ giống như dòng lũ giống như giội rửa mà đến, bỗng nhiên, Phương Nguyên liền minh bạch tất cả: "Thì ra là như vậy!"

Hắn lúc trước thành lập bộ tộc, lại tế tự thiên địa, tuy rằng bé nhỏ không đáng kể, lại ám hợp đại thế, trong đó thiên địa hai chủ, liền là sau đó Thái Nhất thiên

đế cùng Nữ Oa nương nương, đây là công đức lớn, bởi vậy được đại vận mà sinh tộc khí!

Thương triều tộc khí, tự nhiên chính là màu đen Huyền Điểu, lại mượn thể hoá hình, lấy 'Thiên Mệnh Huyền Điểu, hàng mà sinh Thương' hình thức, dẫn dắt người Thương đi tới cường thịnh con đường.

Cuối cùng, cái này Huyền Điểu khí vẫn là đến từ chính hắn, luận ảnh hưởng cùng chưởng khống, thậm chí càng vượt qua các đời Thương vương!

"Đại Thương quốc vận, bảy thành thiên ý, hai phần mười người làm, còn có một thành, ở chỗ này của ta?"

Phương Nguyên như có ngộ ra, lại có chút dở khóc dở cười.

"Cao nhân phương nào, dám xông vào tông miếu?"

Lúc này, từ miếu thờ trong, một bóng người chậm rãi đi ra, ánh mắt nhìn về Phương Nguyên nơi, nghi ngờ không thôi.

Hắn tóc thưa thớt, nếp nhăn thâm thúy, khoác một cái hắc bào, loã lồ lồng ngực, có thể đếm rõ xương sườn, cả người mang theo rất nhiều cốt châu xuyến cùng lông chim, trên mặt tô vẽ màu xanh tím hoa văn, đem diện mạo thật sự che chắn.

"Ngươi là. . . Nơi đây Vu chúc sao?"

Phương Nguyên hiện ra thân hình, lại nhìn một chút trên tay Huyền Điểu.

Rất hiển nhiên, nếu không là cái này tộc khí quy thuận, hắn che giấu phương pháp người này căn bản phát hiện không được.

Bất quá có thể nhạy cảm nhận ra được tộc khí biến hóa, người này đại khái chính là Thương triều Đại tế ti, đồng thời, cũng là hắn đã từng quan trắc đến tử khí nơi.

"A!"

Bất quá cái này Đại tế ti nhìn thấy Phương Nguyên trên tay Huyền Điểu, nhưng là bị trực tiếp sợ đến quỳ: "Là vị nào tiên vương hàng lâm, Vu bái kiến đại vương!"

Lúc này Huyền Điểu, liền cùng Long khí giống như, hoàn toàn là Thương vương chuyên môn, thân phận ấn ký.

Càng không cần phải nói, Phương Nguyên trên tay, là chân chính bổn nguyên, thuần khiết nồng nặc, để cái này Vu vừa nhìn liền cho là có một vị tiên vương hồn linh giáng thế.

Đương nhiên, hắn vốn là Thương tộc thuỷ tổ, kêu một tiếng tiên vương cũng là có thể.

"Tiên vương thần thông quảng đại, dĩ nhiên có thể đánh phá hạn chế, hàng lâm nhân thế. . . Đại Thương có cứu!"

Lão Vu sư lệ nóng doanh tròng.

Làm cái này Đại tế ti, hắn đương nhiên có thể phát hiện Thương triều nguy hiểm, trực quan mà đem Phương Nguyên xem là một vị trở về nhân gian, chuẩn bị ngăn cơn sóng dữ tiên vương.

Chỉ là hắn lại có chút kỳ quái, dù sao Phương Nguyên tướng mạo, cùng những kia công văn bên trong ghi chép Thương vương, không một cái đối được lên.

Nhưng không có quan hệ, Huyền Điểu tộc khí ở đây, dù là Thương vương Đế Tân ở đây cũng phải nhận trướng, ngoan ngoãn quỳ xuống gọi tổ tông.

"Ta. . ."

Phương Nguyên vừa muốn mở miệng, trong cõi u minh linh giác liền cảm

nhận được nguy hiểm cực lớn.

'Bởi vì nắm giữ tộc khí, có thể ảnh hưởng Đại Thương, hạn chế càng cỡ nào hơn?'

Hắn đáy lòng trầm ngâm một chút, nhanh chóng nói: "Vương không thân chinh!"

Tấn công Đông Di, là mệnh trời đại thế, không thể chống đối! Nhưng lĩnh quân là người nào, nhưng có chờ thương lượng.

Lúc này bất luận Đế Tân là hiền là ngu, chỉ cần ngồi ở Thương vương vị trí, vận mệnh cũng đã nhất định, đi phương nam cũng không thay đổi được cái gì.

Trái lại là những vương tử kia, hay là còn có một tuyến sinh cơ!

Phương Nguyên nhưng là từ báo trước trong lúc nguy hiểm bén nhạy tìm tới điểm giới hạn, làm ra đủ khả năng to lớn nhất thay đổi.

"Duy!"

Đại tế ti nghiêm túc bái xuống: "Tổ tiên có dụ. . . Vương không thân chinh, Vu chắc chắn chi chuyển cáo đại vương!"

'Xong rồi!'

Phương Nguyên thân hình biến mất, nhanh chóng thối lui.

Nắm giữ tộc khí, mỗi tiếng nói cử động, liền phảng phất ở đường dây cao thế bên khiêu vũ, dù là đối với hắn đều rất có áp lực.

Bất quá có những thứ này, đã đầy đủ.

Lúc này có thể áp chế khư khư cố chấp vương quyền, liền chỉ có Thần quyền, cùng với tổ tông! Nói vậy Đại tế ti sẽ thích đáng khuyên can Thương vương.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 567: Sinh Cơ

"Thương vương ý muốn lưu thủ thành thị, lấy vương tử Bàn làm vì Phương Bá xuất chinh?"

Tụ Hiền quán trong, công tử Ngọ nghe được tin tức này, sắc mặt nhất thời trở nên hơi dữ tợn: "Tại sao lại như vậy?"

Dưới đáy Mạc Các kinh hãi.

Hắn vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy công tử Ngọ như vậy nổi giận tư thái, không khỏi quỳ nói: "Công tử tha mạng, tiểu nhân hoàn toàn là dựa theo phân phó của ngài, thu mua vương cung bên trong Thương vương thân cận nội thị, ám tiến vào lời gièm pha, nguyên bản Thương vương thân chinh ý muốn rất là kiên định, nhưng thấy qua bọn họ Đại Vu sau khi, liền thay đổi chủ ý. . ."

"Đại Vu?"

Vừa nhắc tới cái này , liền ngay cả công tử Ngọ cũng không khỏi hiện ra vẻ kiêng dè: "Nói như thế. . . Tông miếu cảnh báo sao?"

"Thuộc hạ cũng có này hoài nghi , nhưng đáng tiếc Đại Vu địa vị tôn sùng, tầm thường nội thị căn bản liền thấy một mặt cũng khó khăn. . ."

Mạc Các nói tiếp.

Trên thực tế, công tử Ngọ lo âu trong lòng, còn muốn vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

'Phụ hầu có thiên hạ chi chí, lần này đến mệnh trời, thế hùng hồn, chỉ là vẫn

cần chuẩn bị lên men, nếu như lúc này Thương vương chinh phạt Tây Chu, vậy thì đại sự đi rồi, vẫn cứ chinh phạt Đông Di, vẫn không tính là quá kém. . . Chỉ là vương tử Bàn anh minh thần võ, là ta đại địch, Thương vương cũng không phải nhân vật đơn giản, có hắn tọa trấn Thương ấp, trong thành trên dưới một lòng, tương lai liền phiền phức có thêm!'

'Đương nhiên, đem so sánh mà nói, vương tử Bàn uy hiếp càng lớn hơn!'

Một niệm đến đây, công tử Ngọ đột nhiên hạ quyết tâm: "Ngươi nắm ta tin phù, đi tìm Tào Thu!"

"Kiếm Thánh Tào Tử?"

Mạc Các cả kinh, hắn dĩ nhiên không biết chính mình công tử còn cùng người này có giao tình, không khỏi sinh ra cảm giác cao thâm khó lường.

"Trong vương cung có Đại Vu bảo vệ, dù là Tào Thu cũng không cách nào đột phá, nhưng vương tử Bàn nếu vâng mệnh lĩnh quân, liền nhất định phải xuất cung. . . Ngươi cùng Tào Thu cùng nhau, đợi đến đại quân mở ra Đông Di sau khi, đem hắn thủ cấp gỡ xuống!"

Công tử Ngọ vung tay lên, sắc mặt dữ tợn.

"Vâng!"

Mạc Các cả người một cái giật mình, biết chờ đến lúc đó, lãnh binh đại tướng bỏ mình, Thương quân tất nhiên là toàn tuyến tan vỡ tình cảnh.

Tây Chu lại đem chỉnh đốn tốt đại quân mở ra Thương ấp ở ngoài, hay là có thể không chiến mà thắng.

Nhưng lúc này, nói cái gì cũng không dám nhiều lời, nằm rạp lùi ra.

. . .

"Đế Tân đem vương tử Bàn làm vì Phương Bá, thống ngự đại quân mười vạn, chinh phạt Đông Di?"

Thành thị bên trong, Phương Nguyên nghe được tin tức này, rốt cục có chút vui mừng hiện lên: "Thiện. . . Xem ra từ từ sửa, vẫn có hiệu quả!"

Hắn tự nhiên biết rõ ở đây mệnh trời phía dưới, có chuyện có thể làm, có không thể làm.

Tỷ như trực tiếp khống chế Thương vương, hay hoặc là một kiếm làm thịt Tây Chu hầu hàng ngũ, dám động thủ lập tức thì có Thiên khiển!

Mà cho Đại Thương cuồng mở ngón tay vàng, chế tạo Hắc hỏa dược, leo khoa học kỹ thuật cây gian lận càng là sẽ đưa tới Nữ Oa can thiệp!

"Dù là muốn mở bàn, cũng là thời khắc cuối cùng chuyện, lúc này vẫn là khéo léo tuỳ thời mới tốt!"

Phương Nguyên liếc mắt trước mặt hai cái đệ tử: "Tỷ như ta như ra tay, liên luỵ quá nhiều, nói không chắc càng giúp càng rối, hiệu quả trái lại còn không bằng phái ra đệ tử làm việc!"

"Lúc này ta không thể trực tiếp làm vì vương tử Bàn bày mưu tính kế, nhưng có thể giúp đỡ hắn bao nhiêu nhân tài!"

Hắn bén nhạy cảm giác được thế giới si biệt, ngoại lai cùng bản thổ, hoàn toàn là hai cái đãi ngộ, nếu như chỉ là bản thổ tướng lĩnh phụ tá, cái kia hoàn toàn thuộc về tự mình diễn biến, bất luận thiên ý vẫn là Nữ Oa, sẽ không có ra tay lý do.

"Hiện tại ta, Lã Vọng buông cần, tăng cao thực lực mới là quan trọng!"

Phương Nguyên vung tay lên, một thanh hỏa kiếm, một thanh Thủy kiếm nhất thời hiện lên.

Những này thời gian khôi phục , khiến cho hắn lại ngưng tụ ra một thanh thần kiếm, càng mơ hồ phát hiện, Tạo Hóa kiếm trận uy lực, quả thực là Bát Môn Kiếm Trận mấy lần!

Đồng thời, thần kiếm có linh, dĩ nhiên có thể tự động bay ra thương người!

"Cái này hoàn toàn là bốn tầng Hư Thánh sau khi cảm giác a. . . Không nghĩ tới, đúc lại căn cơ sau Hư Thánh, thực lực còn muốn xa xa vượt qua dĩ vãng!"

Phương Nguyên có cảm khái.

Hư Thánh bốn tầng, điểm hóa linh tính! Đây là trước đây căn cơ bất ổn Mộng Sư phân chia.

Nhưng đến lúc này, hắn lấy thuần khiết Mộng nguyên lực trùng tu sau khi, mới chỉ là hai kiếm, cũng đã có dĩ vãng bốn tầng Hư Thánh oai!

"Như lại đạt đến bảy tầng Hư Thánh, lại nên có loại nào quyền bính?"

Một niệm đến đây, nội tâm hắn không khỏi thì có chút hừng hực, lại gọi hai cái đệ tử người hầu: "Hắc Trủng, Cái Nhiếp!"

"Bái kiến lão sư (Chủ thượng)!"

Hai người cùng nhau bái xuống, nhìn Phương Nguyên thủ đoạn, đầy mặt vẻ hâm mộ.

Lăng không ngự kiếm, cái này hoàn toàn là Tiên nhân bình thường thủ đoạn.

"Các ngươi Thái Âm chính pháp nếu nhập môn, ta sau đó truyền cho các ngươi một người một bộ khẩu quyết, liền có thể điều động cái này hai thanh thần kiếm, lúc này đúng lúc gặp vương tử Bàn lĩnh quân đông chinh, các ngươi liền đi nhờ vả hắn đi!"

Phương Nguyên giả vờ giả vịt một phen, thuận miệng bịa đặt vài câu kiếm

quyết truyền xuống, trên thực tế vẫn là hắn âm thầm mở ra quyền hạn, đem hỏa kiếm giao cho Hắc Trủng, Thủy kiếm giao cho Cái Nhiếp: "Các ngươi lần này xuống núi, giúp đỡ Đại Thương, chính là công đức vô lượng việc, đạt được thiện quả, càng tốt hơn tu hành!"

"Xin nghe mệnh!"

Cái Nhiếp không biết nhiều như vậy cong cong nhiễu, trực tiếp bái xuống, Hắc Trủng dù là nói thầm trong lòng cái gì, lúc này cũng là không cách nào mở miệng , tương tự quỳ lạy, lĩnh hỏa kiếm ở tay.

Xèo!

Rơi vào trong tay bọn họ sau khi, hai thanh linh kiếm ánh sáng tiêu liễm, lại vẫn còn hàn mang bắn ra, có thể thấy được chính là thần binh lợi khí nhất lưu.

Hư Thánh chi đạo, ở chỗ do hư hóa thực, lúc này Phương Nguyên ngưng tụ ra thủy hỏa hai kiếm, liền là chân chính thần binh lợi khí, đủ để truyền thế trăm nghìn năm.

Đương nhiên, cho dù hư hao cũng không có cái gì, dù sao hạt nhân còn ở hắn chân thực Mộng cảnh trong, bất cứ lúc nào có thể đúc lại.

Càng bởi vì cùng tinh thần hắn liên kết, vô cùng dễ dàng cho thao túng hai người này, ngoài ra điều chỉnh sách lược.

Bất quá, cái này một phen khổ tâm, liền không cần cùng cái này hai hàng nói.

"Chỉ là. . . Cái này Hắc Trủng cùng Cái Nhiếp, có thể coi là duệ sĩ, dũng sĩ, lại không tính danh sĩ. . . Chỉ hiểu được giết người tranh đấu, nhiều nhất dùng để phá trận sát tướng, hoàn thiếu một điểm bày mưu nghĩ kế lực lượng!"

Đuổi đi hai tên này, Phương Nguyên tự mình tự mang hai con hồ ly, ở Thương ấp bên trong lung tung không có mục đích đi tới.

Từ khi khôi phục bộ phận Mộng Sư năng lực sau, Thương triều trước truy nã, liền cùng trò cười giống như.

"Lần này vương tử Bàn thay phụ xuất chinh, vẫn cứ nguy hiểm không nhỏ, cần phải tìm cái bảo hiểm tổng hợp!"

Phương Nguyên trầm ngâm: "Huyền Điểu khí tuy rằng tàn tạ, lại vẫn có một tuyến sinh cơ. . . Điều này cũng theo ta kiếp trước văn minh trí nhớ tương xứng!"

Tuy rằng Cổ Thần đa mưu túc trí, trực tiếp cùng Tây Chu khí vận liên kết, ngông cuồng tự đại, nhưng hắn vẫn cứ thua kém Phương Nguyên một bậc.

Bởi vì, hắn không có Phương Nguyên trí nhớ của kiếp trước, tự nhiên không biết đại thế chân chính đi tới!

"Dựa theo ta trong ký ức kiếp trước lịch sử, Chu Vũ Vương tích lũy lâu dài sử dụng một lần, thừa dịp Thương triều Nam chinh thời khắc, trực đảo hoàng long, phá Triều Ca, Thương Trụ vương vội vã suất sư trở về, lại võ trang lượng lớn nô lệ, vội vàng ứng chiến, cuối cùng đại bại, trốn đến Lộc đài tự thiêu, bởi vậy Tây Chu chính thức đến mệnh trời, thành làm vì Thiên hạ chi chủ!"

"Thế giới này, rõ ràng là chịu đến địa vị càng cao hơn văn minh phúc xạ, bởi vậy lịch sử thường thường có tương tự tính! Dù là có Mộng Sư các loại con bướm, nhưng tiểu tiết có thể cải, đại thế khó nghịch!"

Hay là bởi vì phúc xạ không giống, hai cái thế giới lịch sử cũng xuất hiện thời gian sai vị , khiến cho Phương Nguyên có phục bàn cùng thôi diễn cơ hội.

"Nhưng trận này Thương cùng Chu, Huyền Điểu chi tự cùng họ Cơ con cháu tranh cướp, cuối cùng nhưng không phải họ Cơ thắng rồi. . . Ở kiếp trước lịch sử trong, Chu đồng dạng suy yếu đi xuống, xuất hiện xuân thu chiến quốc, cuối cùng trọng đoạt thiên hạ nước Tần quân chủ Doanh Chính, vẫn còn đen, chính là Huyền Điểu hậu duệ, làm vì Thương chi tộc duệ, lúc này các đời Tần quân tổ

tiên, ứng nên là. . . Phi Liêm sao?"

Vương tử Bàn cái này một nhánh, đã nhất định suy yếu, hầu như không cách nào tránh khỏi, nhưng Huyền Điểu chi tự vẫn chưa đoạn tuyệt, thậm chí hậu kỳ còn khai sáng ra một cái đại nhất thống đế quốc! Thắng được thắng lợi cuối cùng!

Cái này cũng là huyết mạch quý tộc cuối cùng huy hoàng, từ đó về sau, chính là vương hầu tướng tướng há cứ phải là con dòng cháu giống.

"Thương chi một tuyến sinh cơ, chính là ở đây!"

Phương Nguyên yên lặng nghĩ.

Hắn chuẩn bị làm, chính là di hoa tiếp mộc, đem Thương hậu thế Tần đại vận chuyển dời tới, coi đây là dựa vào, hình thành cạy động đại thế trụ cột, là vì 'Không nghịch mà nghịch!', cái này cũng tương tự là trình độ nào đó trên thuận thiên ứng nhân.

Nghĩ như thế, hắn đã đi tới một chỗ trạch viện trước, hiện ra thân hình: "Huyền Điểu khí suy yếu, mỗi cái tộc duệ đều là rất thảm, cái này một nhà tuy mặt ngoài cũng giống như thế, lại sinh cơ giấu diếm, có phúc trạch kéo dài hình ảnh! Phải nên chính là!"

Phương Nguyên đi vào sân, nhất thời nhìn thấy hai cái thanh niên khỏe mạnh chính đang chuẩn bị y giáp, võ trang nô lệ, hiển nhiên cũng là chuẩn bị đi theo vương tử Bàn xuất chinh.

Lúc này bỗng nhiên nhìn thấy một cái người xa lạ xông tới, đều là ngẩn ra.

"Ngươi là người phương nào?"

Một cái trong đó thiếu niên hét lớn một tiếng, giống như hổ gầm, cầm trong tay một thanh búa đồng, nhìn dáng dấp ít nhất có mấy trăm cân nặng, ở trên tay hắn lại là nhẹ như hồng mao.

". . . Phi Liêm sinh Ác Lai. Ác Lai mạnh mẽ, Phi Liêm thiện tẩu, cha con đều lấy tài lực chuyện Ân Trụ. . ."

Phương Nguyên theo dõi hắn, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên: "Ngươi là người phương nào?"

"Mỗ chính là đại phu Liêm con, Ác "

Ác vung múa lấy búa đồng: "Ngươi là. . . Giới? Đã từng kiếm bại Tào Tử, bị đại vương truy nã kiếm thủ? Vì sao tới đây?"

'Quả nhiên là các ngươi!'

Phương Nguyên trong bóng tối vui mừng gật đầu, biết cái này hai cha con, lúc này đều là Thương triều tướng lãnh, thậm chí còn sẽ cùng đi theo Nam chinh.

Đáng tiếc , dựa theo kiếp trước lịch sử, ở Mục Dã cuộc chiến sau đều muốn lần lượt mất mạng.

Thương triều tiêu diệt, dù sao cũng là đại thế.

Dù là cái này một nhà có thể tiếp tục kéo dài, tương lai cũng là rất thảm, hậu thế con cháu chỉ có thể dựa vào cho Chu thiên tử dưỡng ngựa ra mặt, cuối cùng thu được Tần phân chia phong, nỗ lực hướng tây khai thác, mới có sau đó Tần nhất thống thiên hạ trụ cột.

"Đúng vậy!"

Phương Nguyên mỉm cười gật đầu: "Làm sao. . . Ngươi nghĩ bắt ta hướng về Thương vương xin thưởng sao?"

"Ác, chờ chút!"

Lúc này, một cái trung niên nhanh chân bước ra, cất bước như gió: "Ngươi đi đi. . . Ta Liêm sùng bái nhất anh hùng, ngươi đồng dạng là ta người Thương, mong rằng sau đó không muốn đối địch với Thương!"

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên lắc đầu, bỗng nhiên xem về phía sân sau, mấy cái ngó dáo dác đầu nhỏ hiện lên đi ra, lại bị một cô gái quát lớn trở lại.

"Ác khách tới cửa, chưa từng chuẩn bị hậu lễ, nho nhỏ lòng thành, không thành kính ý!"

Phương Nguyên gật gù, đưa tay, Huyền Điểu tộc khí liền hiện lên đi ra, bỗng nhiên phân hoá nhiều phần, đi vào Liêm cùng với người nhà đỉnh đầu.

'Thương chi tộc khí, cùng ta không lớn bao nhiêu dùng, trái lại muốn gánh thật lớn can hệ, không bằng trực tiếp tặng người! Đồng thời, như chuyện không thể làm, cũng có thể bảo tồn nguyên khí, tạm gác lại tương lai.'

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 568: Đột Phá

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 569: Đàm Phán

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 570: Ám Sát

"Ngươi không phải bản giới người!"

Hình người Binh chủ Xi nhìn thấy Phương Nguyên, câu nói đầu tiên chính là cái này.

"Không phải thì lại làm sao? Lúc này thế giới , tương tự cũng tiếp nhận ta! Chính như tiếp nhận đầu kia Ngũ Hành Tử phượng!"

Phương Nguyên hồi đáp, trên thực tế, thế giới này đối với Cổ Thần có lẽ càng xem nặng một điểm, dù sao tương đương với xúi giục một cái tương lai Thánh nhân!

"Xác thực, quân là Thương khởi nguồn tổ, nếu là ở mấy trăm năm trước, tôn vị có lẽ còn muốn vượt quá chúng ta!"

Xi lấy thanh âm bình tĩnh trả lời.

"Hả?"

Loại thái độ này, trái lại khiến Phương Nguyên trầm mặc: "Ngươi cũng không phải là chân chính Binh chủ!"

"Binh chủ là ta, ta không phải Binh chủ!"

Xi hơi nở nụ cười xuống, càng làm cho người ta cảm thấy khó mà tin nổi.

Dù sao, đây chính là đã từng Vu tộc oán niệm tập hợp! Thế gian hận ngưng tụ!

Nhưng Phương Nguyên lại là lập tức liền đã hiểu!

Chân chính Xi, từ lúc triều nhà Hạ thành lập lúc liền binh bại ngã xuống, ở đã từng là Hạ chưa đại chiến bên trong, bị triệu hoán đi ra cũng chỉ là tàn hồn, thậm chí lại bị tiêu diệt.

Lúc này Binh chủ Xi chi thần, từ lâu không phải nguyên bản cái kia, mà là ở tín ngưỡng dòng lũ trong sinh ra tân thần!

Tuy rằng cũng cùng đã từng là Xi chi ấn ký hô ứng, mang theo một điểm trí nhớ cùng tính cách, nhưng trên thực tế, xưng là quân thần, Binh Thần càng thêm thích hợp một điểm.

Đây chính là Thần đạo khủng bố!

Tại bất tri bất giác trong, thì càng sửa lại tất cả!

Hiện tại quân thần Xi, có lẽ nắm giữ đã từng Xi một phần trí nhớ, nhưng tuyệt đối không là trước đây cái kia Vu tộc thống lĩnh!

"Không đúng. . ."

Phương Nguyên trong mắt kim quang lóe lên, bỗng nhiên lại ở Binh chủ Xi trên người, nhìn thấy màu đỏ sậm đáng sợ liệt diễm, chính đang thiêu đốt hừng hực.

"Trên người ngươi, tuy rằng phần lớn lấy tín ngưỡng ngưng tụ, lại vẫn còn đến từ Vu tộc oán hận, nhất định phải thu được tiêu mất!"

Phương Nguyên khóe miệng ngậm lấy một tia nụ cười tự tin: "Cái này cũng là trước ngươi quan tâm ta, ta hơi triệu hoán liền hiện thân nguyên do, đúng hay không?"

"Chính là!"

Xi gật gù, nguyên bản bị kim quang che giấu ngọn lửa màu đỏ sậm trong nháy mắt trải rộng toàn thân , hóa thành một cái dữ tợn Ma thần, loáng thoáng, Phương Nguyên tựa hồ nghe đến Vu tộc gào thét.

Vu tộc nguyên bản chính là thế giới thổ, chân chính vai chính tồn tại, lại liên tiếp bị Mộng Sư chèn ép, cuối cùng truyền thừa đoạn tuyệt, há có thể không có cừu hận?

Những thứ này, chính là ràng buộc lúc này Xi dây khóa! Một ngày không có thoát khỏi, liền một ngày không thể lên cấp cảnh giới càng cao hơn!

"Đến chúng ta cảnh giới, bất kỳ hi vọng hư ảo đều không cần phải nói. . . Vu tộc đã lui ra vũ đài lịch sử, lại không khả năng thành tựu một bá chủ! Nhưng ta có thể khiến huyết mạch truyền thừa tiếp!"

Phương Nguyên vung tay lên, một đạo huyền quang hiện lên, bên trong là Ác bóng người.

"Người này được ta ban tặng, đổi huyết mạch, đã biến thành mới Vu tộc, nếu có thể khai chi tán diệp, liền có thể đem thuần huyết lan truyền xuống, Tôn thần nghĩ như thế nào?"

"Tiếc tử, người này không còn sống lâu nữa, đồng thời tựa hồ không con!"

Làm cái này Thần Chi, một điểm xem tướng chi đạo tự nhiên tinh thông, Xi liền thở dài nói.

'Đương nhiên, nếu như cho ngươi tìm cái trăm tử ngàn tôn, phúc trạch lâu dài, ta đón lấy làm sao chơi?'

Phương Nguyên trong lòng liếc mắt.

"Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, người này ở thiên mệnh luân phiên bên trong hẳn phải chết!"

Xi bất mãn mà nhìn Phương Nguyên.

"Lấy Tôn thần thủ đoạn, lại thêm vào ta trợ giúp, chẳng lẽ còn cải không được chỉ là một phàm nhân vận mệnh?"

Phương Nguyên mỉm cười đối mặt, cần phải đem Xi kéo lên chiến xa: "Đồng thời. . . Ngươi cũng cảm giác được chứ? Người này gia tộc hậu duệ, tại tương lai lại sẽ thừa kế mệnh trời, lại mở một triều ! Như đổi thành hậu duệ của hắn quần lâm thiên hạ, há không phải thỏa mãn Tôn thần túc nguyện?"

Lúc này Binh chủ Xi hai đại oán niệm, chính là Vu tộc thiên hạ, cùng với báo thù!

Một khi Ác đời sau ngồi lên thiên hạ người vị trí, cái kia là có thể nói hoàn thành một nửa.

"Muốn nghịch mệnh mà đi, khó! Khó! Khó!"

Binh chủ Xi suy tư một trận, lắc đầu thở dài nói.

"trái phải bất quá một cái Tây Chu thôi, đồng thời. . . Tôn thần chẳng lẽ không có nhìn ra đầu kia Ngũ Hành Tử phượng là ai?"

Phương Nguyên ném ra đòn sát thủ.

Cổ Thần lần thứ nhất thu gặt thế giới lúc, chính là dựa vào đánh bại Vu tộc thượng vị, rất không khéo, khi đó thống lĩnh, chính là Binh chủ Xi!

"Vẫn là nói. . . Chẳng lẽ Tôn thần bằng lòng gặp đến người kia một lần nữa đăng lâm Thánh nhân chi vị, cùng Nữ Oa địa chủ như thần? Lúc này liều mạng, ngươi ta liên thủ, cũng không cần nghịch chuyển quá nhiều, chỉ cần không khiến Tây Chu được đến hoàn chỉnh thiên hạ, này Tôn thần liền vẫn cứ có cơ hội báo thù!"

Phương Nguyên cười khẽ nói: "Bây giờ là địch là bạn, Tôn thần có thể một

lời mà quyết!"

Hừng hực!

Chỉ một thoáng, Binh chủ Xi trên người ngọn lửa màu đỏ sậm chính là tăng vọt: "Vốn là sở nguyện, không dám chối từ!"

Lại là đồng ý Phương Nguyên, trên thực tế, hắn cũng không có bất kỳ lý do cự tuyệt.

"Thiện!"

Phương Nguyên vui sướng, biết Binh chủ Xi tại Trung Nguyên đất văn minh tuy rằng không có bao nhiêu tín ngưỡng, nhưng bốn phía dã man ngu muội chi dân lại là có rất nhiều thờ phụng, Đông Di càng là chiếm cứ đầu to!

Có hắn ra tay, Đại Thương nhất thời có thể tăng thêm ba phần phần thắng.

"Ta chi tế ti, Vu chúc tuy rằng ở Đông Di các bộ bên trong có chút uy vọng, nhưng phải hoàn thành ngươi ý nghĩ, vẫn cần giết chết một người!"

Binh chủ Xi nói tới liền phảng phất giết một con kiến như thế.

"Cái kia tiếm xưng Đông Di vương Cửu Hung bộ tộc trưởng sao?"

Phương Nguyên lập tức biết là cái nào.

"Không sai! Người này đến Nữ Oa địa chủ thần che chở, chúng ta không cách nào ra tay, bằng không chính là cùng Thánh nhân là địch, vương giả cuộc chiến, cần tạm gác lại vương giả tự quyết!"

Binh chủ Xi lại để lộ ra một cái tin.

"Chỉ cần chúng ta song phương đều không nhúng tay vào, thiên bang. . . Đại Thương tất thắng không thể nghi ngờ!"

Phương Nguyên đối với chuyện này vẫn rất có tự tin, đồng thời, lại biết rồi một bí mật.

Binh chủ Xi cùng hắn, quả thực là thiên nhiên minh hữu, không vẻn vẹn có hắn có thể truyền bá Vu tộc thuần huyết, còn có muốn hướng về Cổ Thần báo thù hai cái này nguyên nhân.

Trong đó chân chính nhắc nhở Binh chủ Xi cùng Nữ Oa địa chủ thần là địch, chỉ sợ cũng là Nữ Oa nhúng tay Đông Di việc!

Bất luận bất kỳ Thần Chi, đối với xâm phạm chính mình quyền bính hành vi, tự nhiên dị thường mẫn cảm.

Nữ Oa địa chủ thần tuy rằng vô cùng cường đại, nhưng mạo muội nhúng tay Đông Di việc, vẫn cứ gây nên Binh chủ Xi cảnh giác.

"Như vậy rất tốt!"

Quân thần Xi trên người màu đỏ nghiệp hỏa nhất thời tất cả thu lại, lại hóa thành anh dũng bất phàm người trung niên dáng dấp, vung tay lên, một đạo xán lạn kim quang liền phá không mà đi, thẳng hướng Thương doanh.

"Lúc này, vương tử Bàn vẫn còn có một kiếp, có thể không vượt qua, phải xem ngươi rồi!"

Hắn sâu sắc nhìn Phương Nguyên một chút, thân hình đột nhiên biến mất không còn hình bóng.

Kim qua thiết mã chiến trường bỗng nhiên nát bấy, chu vi vẫn là cái kia nơi rừng rậm, tất cả giống như hư huyễn.

Nhưng Phương Nguyên lại là biết được, tất cả những thứ này cũng không phải là hi vọng hư ảo.

Chân thực Mộng cảnh trong, đã triệt để ngưng tụ thứ ba thanh thần kiếm,

càng là khắc sâu nói rõ điểm ấy.

Thậm chí, thông qua trong cõi u minh liên hệ, hắn đã có thể thông qua thủy hỏa hai kiếm, xem đến lúc này phát sinh ở Thương trong doanh một màn kịch lớn.

. . .

"Tốt, đại phu Liêm đánh tan Đông Di tiên phong, có công lớn! Ác làm gương cho binh sĩ , tương tự có công!"

Lều trại bên trong, một mảnh náo nhiệt cảnh tượng.

Vương tử bàn giơ lên cao chủ vị, giơ rượu tước: "Đại phu Liêm, sau khi trở về, ta liền bẩm báo phụ vương, cho ngươi thăng tước!"

"Duy!"

Liêm uống cạn chén rượu, trên mặt tất cả đều là sắc mặt vui mừng.

Hắn đã là thượng đại phu, lại thăng một cấp chính là khanh, chân chính đỉnh cấp quý tộc.

Khanh lại lên trên, chính là chư hầu, cái này có thể cũng không phải là đơn giản lĩnh phong ấp hoặc là thực ấp, mà là chân chính nắm giữ nước chư hầu tồn tại.

"Đại phu Liêm, uống thắng!"

Bầu không khí trong lúc nhất thời đến đỉnh cao, mà ở mảnh này huyên náo ở trong, Hắc Trủng cùng Cái Nhiếp lại vẫn là đứng ở góc, thờ ơ lạnh nhạt.

Đang lúc này, thủy hỏa hai kiếm bỗng nhiên hí dài, trực tiếp bay ra , khiến cho hai người sắc mặt cuồng biến.

Xì xì!

Thủy hỏa song kiếm toả ra kiếm khí, như Thái Cực xoay chuyển, hỗn như Âm Dương, bỗng nhiên giết hướng về ngoài trướng.

Ầm!

Lều vải hóa thành con bướm bay lượn, đầy trời mảnh vụn ở trong, một bóng người chậm rãi tới gần, chỉ là một người một kiếm, lại dường như thiên quân vạn mã.

"Người phương nào đâm ta?"

Vương tử Bàn bàn tay vững vàng bưng chén rượu, đầy hứng thú xem hướng người tới.

Trải qua mấy ngày nay, hắn quyền sinh quyền sát trong tay, hiệu lệnh vạn quân, càng dưỡng ra một luồng uy nghiêm cùng yên lặng.

Nhưng dù là như vậy, đợi đến thấy rõ người tới mặt lúc, vẫn cứ không khỏi con ngươi co rụt lại: "Là ngươi! Kiếm Thánh Tào Thu!"

"Thu. . . Gặp qua Bàn vương tử!"

Tào Thu chậm rãi đi vào, trong tay cổ điển trường kiếm vung lên, bốn phía áp sát giáp sĩ lập tức kêu thảm thiết bay ngược ra ngoài, khe hở từ khôi giáp trên hiện lên, bỗng nhiên nứt ra, chảy ra lượng lớn máu tươi.

Đùng!

Lều trại bên trong, nguyên bản còn ngồi cao vài tên Đại Thương quý tộc nhất thời sắc mặt trắng bệch, trong tay rượu tước đập rơi xuống mặt đất.

Một người một kiếm uy thế, đủ để khiến ngàn quân cúi đầu!

"Kiếm Thánh Tào Thu. . . Ngươi dĩ nhiên tự tiện xông vào quân doanh, ám sát vương tử?"

Một cái gan lớn đại phu đứng lên: "Chẳng lẽ ngươi không sợ ta Thương triều diệt ngươi Tào thị Kiếm quán? Còn có những kia ở Thương ấp đệ tử. . ."

Xèo!

Tào Thu liếc một cái, trực tiếp một kiếm đâm ra.

Cái kia đại phu cả người run lên, cái trán hiện ra một đạo vết máu, thẳng tắp ngã xuống.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ tiệc rượu lập tức tan vỡ, các khanh đại phu run run rẩy rẩy, nhìn cái này Ma thần giống như bóng người.

"Lường trước chỉ là Đông Di, cũng không có có thể đánh động Kiếm Thánh đồ vật, đó là Tây Chu quốc người?"

Vương tử Bàn sửa sang lại quần áo, thong dong nói.

"Được. . . Nho gia có lời, quân tử chết mà quan không miễn, vương tử Bàn quả không phải người thường!" Tào Thu gật gù: "Đáng tiếc. . . Cố chủ là ai, xin thứ cho tại hạ không thể cho biết!"

"Lớn mật!"

Ác rít gào một tiếng, giơ lên bàn rượu, đột nhiên hướng về Tào Thu đập tới.

Tào Thu tiện tay một kiếm, bàn trà phá nát, Ác bay ngược ra ngoài, quần áo trên người nứt ra, phát ra kim thiết giao kích tiếng.

"Ồ?"

Tào Thu thu kiếm, nhìn không rõ sống chết Ác, lại là hơi có chút kinh ngạc, nhưng chợt bước chân liên tục, đi tới vương tử Bàn.

"Chậm đã!"

Hắc Trủng cùng Cái Nhiếp cầm trong tay thủy hỏa hai kiếm, đi lên phía trước.

"Các ngươi cũng tới ngăn cản ta?"

Tào Thu liếc mắt một cái, chợt lắc đầu: "Như là các ngươi Chủ thượng ở đây, bản thân có lẽ lập tức xoay người rời đi, nhưng bằng hai người các ngươi. . ."

"Nói miệng không bằng chứng!"

Cái Nhiếp cùng Hắc Trủng đều là giận dữ, múa Thủy Hỏa chi kiếm.

Hưu hưu!

Kiếm khí tung hoành, thủy hỏa song kiếm hợp bích, dĩ nhiên tạo thành kiếm trận, đột nhiên bao phủ xuống.

"Hả?"

Tào Thu biến sắc: "Bôn Lôi Chi Kiếm!"

Ầm ầm!

Hắn một kiếm đâm ra, dĩ nhiên mang theo Phong Lôi, cùng thủy hỏa kiếm khí mạnh mẽ ở giữa không trung đan xen, phát ra chói tai hí dài.

Trong nháy mắt tiếp theo, một tiếng vang giòn liền từ giao chiến trung tâm truyền ra!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 571: Minh Ước

"Không. . . Khả năng!"

Tào Thu cúi đầu, nhìn đâm vào chính mình lồng ngực hai thanh kiếm, trên mặt mang theo vẻ khó tin.

Vừa nãy ba kiếm giao kích, hắn trường kiếm dĩ nhiên không hề có chút sức chống đỡ bị cắt đứt, hai thanh thần kiếm đâm vào trong cơ thể, như bẻ cành khô hủy diệt tất cả.

"Khục khục. . ."

Hắn giẫy giụa, phun ra mấy cái hỗn tạp nội tạng máu tươi, đột nhiên phảng phất nhìn thấy một cái nào đó bóng người, lập tức liền đã hiểu: "Chuyện này. . . Không phải. . . Sức mạnh của các ngươi! Dựa dẫm ngoại vật, tương lai tất sẽ gặp đến phản phệ, các ngươi cả đời. . . Cũng không có nhìn Kiếm đạo chí cảnh. . ."

Đang nói xong cái này nguyền rủa sau khi, hắn mắt nhắm lại, khí tức nhất thời đoạn tuyệt.

Cái này đã từng là Kiếm Thánh, vang danh thiên hạ đại kiếm khách, liền như thế phơi thây tại chỗ, lưng vẫn như cũ ưỡn cao, giống như trường thương.

"Kiếm đạo chí cảnh, ta phi!"

Hắc Trủng khinh thường gắt một cái, hắn vốn là cái man tử, không chút nào cái gì hiến thân Kiếm đạo ý nghĩ, thần kiếm càng là sắc bén, hắn càng là cao hứng.

Mà Cái Nhiếp lại là cả người chấn động, nhìn toả ra u lam băng hàn ý Thủy kiếm, trên mặt liền bốc ra như có vẻ suy nghĩ.

Ở cách đó không xa, Mạc Các từ đất bên trong dò ra nửa cái đầu đến, kinh hãi gần chết mà nhìn cái này màn: 'Không thể. . . Tào Thu nhưng là một đời Kiếm Thánh, lại không ngăn được hai cái hạ nhân một kiếm?'

Một niệm đến đây, hắn lại cũng không dám cậy mạnh, trực tiếp chui xuống đất mà đi.

Ngón này Ngũ Hành độn pháp chính là hắn sư môn bí truyền, bảo mệnh tuyệt sống, lúc này lại không có Tào Thu liên lụy, quả thực là nhanh như tật phong, thế như chớp giật, trong khoảnh khắc liền rời xa quân doanh, đi tới ngoại giới.

Ầm ầm!

Đột nhiên, một trận mãnh liệt rung động truyền đến, giống như địa long phiên thân.

Một luồng cảm giác nguy hiểm mãnh liệt tập kích tới , khiến cho Mạc Các cả người rùng mình một cái.

Ở chung quanh hắn, nguyên bản như mặt nước nhu thuận tầng đất, tựa hồ trong nháy mắt liền biến thành tấm thép, khổng lồ áp lực một thoáng từ bốn phương tám hướng hiện lên , khiến cho hắn phảng phất thành một con bị phong ấn ở hổ phách bên trong côn trùng.

'Không thể. . . Sư môn ta Ngũ Hành độn pháp, làm sao sẽ mất đi hiệu lực?'

Miệng hắn tuy rằng không thể động, trong lòng lại ở điên cuồng hét lên.

Đáng tiếc, không có ai qua lại trả lời hắn cái vấn đề này.

Trong bóng tối, không biết thời gian trôi qua, cũng không nhìn thấy, không nghe được bất kỳ ngoại giới tất cả, thậm chí ngay cả tay chân đều không thể

động đậy nửa phần.

Loại này dằn vặt, hoàn toàn có thể khiến một người bình thường phát rồ.

Nhưng lúc này Mạc Các, cái nào sợ rằng muốn xin tha, cũng là không có cơ hội.

Đạp đạp!

Tầng đất phía trên, Phương Nguyên dừng một chút chân: "Lại thanh lý rơi một con sâu nhỏ. . . E sợ đợi đến ngàn trăm năm sau, đều không có người sẽ nghĩ tới phía dưới này sẽ chôn một cái người, đồng thời trực tiếp khảm nạm tiến vào tầng nham thạch bên trong chứ? Thiện nước người chết vào chìm, họa tới từ miệng!"

Vừa nãy, tự nhiên là hắn cách không ra tay, mới cứu vương tử Bàn một cái mạng nhỏ.

Bằng không, bằng vào Hắc Trủng cùng Cái Nhiếp, dù là có thể mượn thủy hỏa hai kiếm lực lượng, đối đầu Tào Thu cũng là không đủ chém.

"Này một kiếp đối với vương tử Bàn mà nói nguyên bản còn có chút phiền phức, nhưng được đến Binh chủ Xi gia nhập liên minh, lại là như gió mát lướt nhẹ qua mặt, cũng lại không đáng sợ!"

Phương Nguyên con mắt vừa nhìn, nhất thời nhìn thấy Thương trong doanh trại, khí vận hội tụ, từng tia từng tia huyền đen khí sôi trào , hóa thành chim bay hình ảnh, trên người lại có mấy đạo hào quang óng ánh, uyển như sao giống như lấp loé.

"Thương quân quân khí tăng vọt, Đông Di liên quân gặp nạn!"

Phương Nguyên thấy này cảnh, âm thầm gật đầu, đột nhiên, lại xem hướng phía tây bắc hướng về.

Ở nơi đó, tương tự có một đạo khí vận phóng lên trời, giống như trụ trời, ở giữa lại có một con Tử phượng, giương cánh hí dài.

"Tây Chu quốc. . . Động?"

Chỉ là liếc mắt một cái, Hỏa Nhãn Kim Tinh năng lực, nhất thời làm Phương Nguyên biết rất nhiều tin tức.

"Vương tử Bàn nhất định phải lập tức đánh bại Đông Di, đồng thời khôi phục thực lực, bằng không. . . Vương kỳ đại biến! Long trời lở đất!"

. . .

Tây Chu quốc.

Tây Chu hầu sắc mặt hồng hào, hăng hái, đá năm màu biến thành trường kiếm treo lơ lửng ở bên hông, nhìn dưới đáy đến đây chúc mừng các quốc gia chư hầu.

Từ khi thu được trời cho kiếm giáp, phượng hót Kỳ Sơn sau khi, ở hắn có tâm tuyên truyền xuống, hầu như phụ cận tất cả nước chư hầu đều biết này sự kiện.

Lúc này, chính là dựa vào mệnh trời, uy phục rất nhiều hầu quốc, cùng nhau thảo phạt Đại Thương.

Các vị chư hầu ngồi ngay ngắn đài cao, nhìn dưới đáy quân diễn, từng chiếc từng chiếc xe ngựa cùng binh sĩ hàng ngũ trải qua, không ít người chính là sắc mặt liền biến.

Dù sao, vì triển lộ uy nghiêm, Tây Chu hầu đem chính mình phần lớn của cải đều xếp đặt đi ra.

Cái kia mấy ngàn chiếc chiến xa, cùng với mấy vạn tinh binh, xác thực chỉ có đại ấp Thương mới có thể địch nổi, cái khác chư hầu, nhiều nhất cũng là một

Thiên thừa thực lực, vừa nghĩ tới nếu là không từ minh ước, bị mấy Thiên thừa Tây Chu đại quân đánh vào quốc nội tình cảnh, đều là không khỏi không rét mà run một thoáng.

"Chư vị, Ngô gia binh sĩ tráng hay không?"

Tây Chu hầu uống cạn rượu tước, đột nhiên hỏi.

"Tráng tai!"

Chư hầu khiếp sợ binh uy, chỉ có thể dồn dập phụ họa.

"Cái kia ta chi binh qua lợi hay không?" Tây Chu hầu hỏi lại.

"Lợi rồi. . ." Chư hầu bên trong có người đã đoán được Tây Chu hầu sau đó phải nói cái gì, không khỏi cả người run lên.

Quả nhiên, sau một khắc, Tây Chu hầu liền rút kiếm mà lên: "Đại Thương vô đạo, Thương vương Đế Tân tàn bạo háo sắc, đối với nước chư hầu đòi lấy vô độ, thiên hạ khổ Thương đã quá lâu, hôm nay ta Tây Chu đến mệnh trời, binh cường mã tráng, phải thay trời hành đạo, thảo phạt bạo Thương, chư hầu có thể nguyện cùng ta hội minh, lời thề phạt Thương?"

Lộ ra kế hoạch!

Trong chớp mắt này, hầu như tất cả chư hầu đều đang hối hận, không nên vì xem xét truyền thuyết trong đá năm màu kiếm, nghe xong Tây Chu hầu hiệu triệu liền đến đây nơi này.

Nhìn lại một chút chu vi vũ khí đầy đủ hết binh lính, có chư hầu đã bắt đầu run cầm cập.

Hiển nhiên nếu là đàm phán vỡ tan, sau một khắc Tây Chu hầu nói không chắc thì sẽ đem bọn họ tất cả nắm lên, bỏ vào phòng giam.

"Duy!"

Lúc này, một cái chư hầu bỗng nhiên ra khỏi hàng, hướng về Tây Chu hầu bái xuống: "Lữ bá nguyện lạy Tây Chu hầu làm vì Minh chủ, cộng đồng xuất binh, thảo phạt bạo Thương!"

"Nước Lữ quốc quân xin đứng lên!"

Tây Chu hầu liền vội vàng hai tay đem Lữ bá nâng dậy, vẻ mặt ôn hòa nói: "Bá thâm minh đại nghĩa, ta lòng rất an ủi! Còn mời ngồi vào giải lao, sau đó chúng ta cùng nhau thệ sư!"

'Đáng chết. . . Đây rõ ràng là Tây Chu hầu tìm trong bóng tối. . .'

Chỉ là một cái nước Lữ, chiến xa không mãn ba trăm, lính bất quá năm ngàn, hoàn toàn chính là một cái góp đủ số.

Chư hầu một thoáng tỉnh táo lại, cái này rõ ràng chính là Tây Chu hầu tìm kẻ lừa gạt.

Đáng tiếc biết rõ như vậy, không ít chư hầu vẫn cứ không thể không thuận thế xuống nước, hướng về Tây Chu hầu bái xuống: 'Duy!'

"Ha ha. . ."

Tây Chu hầu ngửa mặt lên trời cười to: "Kính xin chư vị sau đó cùng bản hầu cùng thệ sư khởi binh, binh tướng phù giao cho người hầu cận, bản hầu từ sẽ phái binh sĩ, cùng bọn họ cùng về nước, tất bảo đảm an toàn không lo."

Chư hầu một cái run rẩy, biết đây là bị Tây Chu hầu mạnh mẽ giam giữ làm con tin.

Lúc này, phía ngoài cùng một cái đen gầy chư hầu bỗng nhiên không nói một lời, cầm kiếm hướng ra bên ngoài phóng đi.

"Là nước Tề chi bá!"

Một cái kinh ngạc thốt lên truyền đến.

Chư hầu liếc mắt, chỉ thấy cái này Tề bá thân hình nhanh nhẹn, chu vi lại có tử sĩ bảo vệ, lại bị hắn một đường xông ra vòng vây, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

'Nghe đồn Tề bá từng theo Kiếm Thánh học kiếm, bị Tào Thu khen là truyền nhân, quả nhiên rất có phong độ. . .'

Trong lúc nhất thời, trong sân hơi xôn xao.

Tây Chu hầu mặt không hề cảm xúc mà nhìn cái này màn, lại là không buồn không vui.

"Líu lo!"

Ngay khi Tề bá một nhóm sắp phá vòng vây đồng thời, trên chín tầng trời, bỗng nhiên truyền đến một tiếng xuyên không phá mây hót vang.

Một tia sáng tím nhào xuống, kéo thật dài diễm đuôi, phân hoá Ngũ Hành vẻ.

Sơ sẩy, một cái lợi trảo duỗi ra, nhanh chóng vồ xuống.

Tề bá kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị theo xuống lòng đất, máu thịt thành bùn.

"Đây là. . . Phượng?"

Chư hầu nhìn Tề bá bỏ mình, cùng nhau không nói.

"Không sai. . . Ta Tây Chu đến mệnh trời, chính là tương lai vương giả, càng có Tử phượng bảo vệ, thiên hạ có ai có thể địch?"

Tây Chu hầu cười to: "Chư vị cảm thấy làm sao?"

"Tham kiến Minh chủ!"

Chư hầu nhìn cao to Ngũ Hành Tử phượng, không khỏi thần vì đó đoạt, hướng về Tây Chu hầu bái xuống.

"Được! Nhưng chúng ta các nước liên minh bên trong, không cần mật thám!"

Tây Chu hầu tiện tay chỉ ba người, cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc: "Trâu, Vị, Cừ. . . Các ngươi ba vị quốc quân luôn luôn thân cận Thương triều, vẫn là Thương triều cố ý bố trí ở phía tây trong các nước chư hầu mật thám, đúng hay không?"

"Lý, ngươi ngậm máu phun người!"

Cái này ba nước đều là nước nhỏ, quốc quân chỉ có 'Tử' phong hào, nghe vậy không khỏi chửi ầm lên.

"Các ngươi đã quên, bản hầu có thể tính toán Dịch đạo, chuyện như thế làm sao có thể giấu giếm cơ chứ?"

Tây Chu hầu sắc mặt không hề thay đổi, dặn dò: "Mang xuống, giết!"

"Vâng!"

Nhất thời, một đám giáp sĩ tiến lên, đem ba nước quốc quân cùng với người hầu cận kéo ra ngoài, không đến bao lâu, mấy tiếng kêu thảm thiết truyền đến, binh sĩ lại đây dâng hiến thủ cấp.

Nhìn thấy nguyên bản đàm tiếu nói chuyện vui vẻ đồng bạn biến thành đẫm máu đầu, không ít chư hầu sắc mặt trắng bệch, muốn nôn khan.

"Tây Chu phạt Thương, chính là vì thay trời hành đạo, tuyệt đối không phải thảo phạt mưu quốc bất nghĩa cuộc chiến, nước Tề có một Thiên thừa, Trâu, Vị, Cừ gộp lại cũng có một ngàn, những thứ này thổ địa, các ngươi phân, Tây Chu không chút nào lấy!"

Tây Chu hầu nhìn thấy uy phục chúng người, không khỏi sắc mặt trì hoãn nói.

"Lời ấy thật chứ?"

Nghe được cái này có thể mở rộng đất đai biên giới cơ hội, mấy cái chư hầu lại là ánh mắt sáng lên.

"Đương nhiên, chờ chúng ta hội minh sau khi, có thể đúc đỉnh làm vì thề!"

Tây Chu hầu một lời đáp ứng luôn.

Điểm ấy điểm lợi ích, tự nhiên không tha ở trong mắt hắn, Tây Chu thật đang nghĩ muốn làm, vẫn là cầm đao phân thịt người!

Dù sao, lúc này thiên hạ, trên lý thuyết chỉ có Thương vương mới có phần phong chư hầu, chỉnh lý biên giới quyền lực!

"Duy!"

Lúc này tụ tập mà đến chư hầu, có sợ hãi tại Tây Chu chi quân, có kính nể tại mệnh trời, càng có tham lam nước láng giềng thổ địa cùng nhân khẩu, nhìn nhau một chút sau khi, đều là dồn dập đồng ý.

"Ha ha. . . Người đến! Bãi đàn tế thiên! Minh ước sau khi, chúng ta cộng phạt bạo Thương!"

Tây Chu hầu vui sướng, cùng chư hầu đi tới từ lâu chuẩn bị kỹ càng thiên đài, dâng lên tam sinh tế phẩm, lại thân người đứng đầu, cắt máu nhập rượu, chư hầu cùng uống.

Vào lúc này, người đứng đầu người, là vì Minh chủ.

"Bái kiến Minh chủ!"

Chư hầu uống huyết tửu, dồn dập quỳ lạy.

"Thiện!"

Tây Chu hầu giơ lên cao trường kiếm: "Lập tức trưng tập quốc nhân, thệ sư phạt Thương, lúc này Thương triều đại quân Nam chinh, Thương ấp trống vắng, tất lao thẳng tới mà xuống, đánh một trận kết thúc!"

"Vâng!"

Chư hầu dồn dập gật đầu, lần này sở dĩ nhanh như vậy khuất phục, Đại Thương thực lực trống vắng, cũng là rất trọng yếu một cái phương diện.

Đang lúc này, trên thiên đàn, tầng mây hiện ra, hiện linh chi hình, sắc thành ngũ thải, chính là tường thụy dấu hiệu, nhất thời dẫn ai ai kính nể, mà Tây Chu hầu vui sướng, càng là kiên định lập tức phát động quyết tâm!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 572: Đại Thắng

Đại Thương lấy nam.

Một mảnh phía trên vùng bình nguyên, trải qua vài lần thăm dò cùng giao phong, vương tử Bàn rốt cục bức bách Đông Di vương không thể không tập trung vào chủ lực, bắt đầu quyết chiến.

Hai đại quân trận kéo dài, hầu như hai trăm ngàn người hội tụ tại phía trên vùng bình nguyên, có vẻ một mảnh đen kịt.

'Vừa là Thương triều mười vạn tinh nhuệ, một mặt khác chỉ có sáu, bảy vạn đám người ô hợp, vương tử Bàn đối với binh thế nắm, quả thật không kém. . .'

Phương Nguyên quanh thân quanh quẩn màu xanh cơn lốc, trôi nổi ở giữa không trung, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn cái này màn.

Hắn ngưng tụ ra Tạo Hóa kiếm trận kiếm thứ ba, cũng không phải là Chấn Lôi chi kiếm, mà là Tốn Phong chi kiếm!

Nguyên bản Bát Môn Kiếm Trận bí truyền, sớm đã bị Phương Nguyên hiểu rõ, lúc này bất quá lấy kiếm trận hình thức trình bày Tạo Hóa Chi Đạo, đương nhiên sẽ không lại câu nệ tại nguyên bản trình tự.

Thậm chí, hắn còn có càng cao hơn dã vọng!

"Nguyên bản đúc lại căn cơ sau khi, Mộng Sư liền so với ban đầu mạnh hơn mấy lần. . . Dựa theo suy đoán của ta, hai kiếm Mộng Binh sư, tương đương với đã từng là ba đến bốn kiếm! Cái kia bây giờ bốn kiếm, hay là có thể có thể so với đã từng là bảy tầng Hư Thánh?"

Hư Thánh cửa ải, kiếm thứ tư cùng kiếm thứ bảy đều là bình cảnh, đi qua sau khi, liền có khác một phen mới thiên địa.

Chính vì như thế, Phương Nguyên đang ngưng tụ kiếm thứ ba lúc, thì có ý lựa chọn Tốn Phong, mà chính đang khôi phục bên trong kiếm thứ tư, chính là đã từng là Địa Kiếm!

Như vậy, một khi đăng lâm Hư Thánh bốn tầng, địa hỏa phong thủy tứ tượng tụ hội, hoàn toàn có thể phát huy ra nguyên bản bảy tầng Hư Thánh đại năng, thành lập hỗn độn kiếm trận!

"Mới Mộng Sư con đường, tuyệt đối mạnh hơn đi qua, càng bá đạo!"

Bây giờ Mộng Sư công pháp tu luyện, chính là Phương Nguyên lấy tự thân kinh nghiệm làm trụ cột, tham chiếu các lưu phái Mộng Sư bí pháp cùng thành quả nghiên cứu, lại lấy nguyên lực làm vì mục tiêu, thôi diễn mà đến, vừa mới xuất hiện liền triển lộ ra khủng bố!

"Vậy này sao tiếp tục nữa, bảy tầng Hư Thánh, há không phải thì tương đương với đã từng là Mộng Sư Thánh nhân. . . Như còn tiếp tục đột phá đây?"

Phương Nguyên đối với Mộng Sư con đường tương lai, bỗng nhiên tràn ngập tự tin.

"Giết!"

Đang lúc này, phía dưới quân trận ở trong, mấy vạn Đông Di người gầm thét lên, hướng về Đại Thương quân trận khởi xướng xung phong.

Bọn họ thân hình cao lớn, biểu hiện dũng mãnh, nhiều khoác phát văn mặt, vô cùng hung ác, giống như một đám thú hoang.

Xung phong ở trong, từng tia từng tia quân khí liền lan tràn mà lên, ở trong mắt Phương Nguyên hình thành rồi Cửu Đầu Xà dáng dấp.

"Cửu đầu chi xà, đại biểu lệnh ra nhiều cửa, quả nhiên chỉnh hợp bộ lạc khác mà đến, chung quy có mầm họa. . ."

Phương Nguyên xem hướng về một mặt khác, nhưng thấy Huyền Điểu giương cánh muốn bay, thể hình so với Cửu Đầu Xà lớn hơn hầu như mấy lần, đột nhiên mổ kích đầu rắn, không khỏi lại là nở nụ cười: "Thắng bại đã định!"

Lực hợp quần gây sức mạnh, lực chia rẽ tất yếu nhược!

Đông Di đại quân tổ chức trình độ nguyên bản liền không bằng Đại Thương, binh khí cùng áo giáp càng là chuyện cười giống như, duy nhất có thể xưng đạo, chính là cá nhân vũ dũng.

Đáng tiếc, loại này nhân lực ở quân trận trước, lại là có vẻ như vậy nhỏ bé!

"Ngự tiễn sĩ, bắn!"

Vương tử Bàn ăn mặc áo giáp, giơ kiếm điên cuồng hét lên.

Hưu hưu!

Rất nhiều người bắn tên nhắc tiễn hướng thiên, dây cung buông lỏng, nhất thời hình thành rồi một đạo màu đen mưa tên, bay hoàng giống như, ở giữa không trung vẽ ra hình cung đường nét, hướng về Đông Di quân trong rơi xuống.

Phốc phốc!

Rất nhiều sương máu cuồn cuộn như sóng lớn, ở đều đều đả kích phía dưới, Đông Di tiên phong dũng sĩ lập tức đã biến thành con nhím.

"Chiến xa! Động!"

Vương tử Bàn lại mệnh, phía trên vùng bình nguyên, hơn ngàn chiếc chiến xa ầm ầm mà động, chiến mã tê đề, giống như một đạo màu đen dòng lũ, cuồn cuộn

tiến lên, nghiền ép tất cả!

"Xông tới!"

Ác lúc này đứng ở chiến xa bên trên, không ngừng giục ngự giả, hai tay nắm mâu, giống như máy xay gió giống như vung lên, gào thét: "Giết!"

Ầm!

Cao tốc đi tới chiến xa, mạnh mẽ ép qua Đông Di quân đội, quả thực thế như chẻ tre.

Chỗ đi qua, Đông Di người tiếng kêu rên liên hồi, trên mặt đất tràn đầy máu thịt cùng bùn hỗn hợp thành thịt vụn.

"Chết!"

Ác vung múa giáo, phàm là tới gần Đông Di dũng sĩ tất cả đều chém đầu, giống như một viên sắc bén mũi tên, mạnh mẽ xé ra Đông Di người phòng tuyến, giết vào quân trận nơi sâu xa.

"Hả? Đó là. . . Đông Di vương?"

Hắn giết đến sảng khoái tràn trề, cũng không biết qua bao lâu, đột nhiên, sáng mắt lên, tầm nhìn bỗng nhiên trống trải, hiện ra một đám người, người cầm đầu chính là một tên Man nhân đại hán, sau lưng ngũ thải lấy lông chim trang sức cờ xí tung bay.

"Vương kỳ? Đó là Đông Di vương?"

Ác cảm cảm giác huyết dịch cả người đều đang dâng trào, hét lớn một tiếng: "Tặc tử đừng chạy!"

Lúc này không màng sống chết giết tới.

"Đông Di vương. . . Hôm nay chắc chắn phải chết!"

Trong tầng mây Phương Nguyên lắng lặng nhìn cái này màn, lại là cảm giác được Binh chủ Xi động tác.

Vị này Thần Chi tuy rằng bị chèn ép đến mức rất thảm, nhưng ở Đông Di người trong sức ảnh hưởng như trước tồn tại, dù là cái này Đông Di vương chỉnh hợp các bộ, đoạt các bộ thủ lĩnh quân quyền, nhưng này chút tế ti đám người ảnh hưởng, cũng sẽ không lập tức thối lui.

Lúc này, liền đồng tâm hiệp lực kéo chân sau, thậm chí âm thầm nhường, khiến cho Ác Lai mang đám người không ai địch nổi, giết tới Đông Di vương trước mặt.

"Ngụy vương nhận lấy cái chết!"

Ác tự nhiên không biết nhiều như vậy, binh hung chiến nguy, hắn ngự giả trúng tên bỏ mình, liền một tay kéo cương ngựa, hướng về Vương kỳ nơi xung phong.

Leng keng!

Tình cờ cũng có Đông Di người cung tên cùng thổi tên đánh lén, nhưng rơi xuống ở trên người hắn, hoàn toàn là không đến nơi đến chốn, bay bắn hỏa tinh.

"Đó là. . . Thần linh lực lượng!"

"Binh chủ Xi, đang thủ hộ người này, chúng ta không thể đối địch với hắn!"

Dù là bảo vệ Đông Di vương binh lính chính là Cửu Hung bộ dòng chính, lúc này nhìn thấy tình cảnh này, bên tai nghe tế ti đám người đầu độc, cũng là không khỏi tự tin tan vỡ, ý sợ hãi tăng nhiều.

"Giết giết giết!"

Ác gào thét đi tới, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, đột nhiên bay lên một mâu, đem Đông Di vương vật cưỡi chọc vào cái đánh xuyên.

Đùng!

Lúc này, hắn chiến mã cũng cuối cùng tại không chịu nổi, ngã trên mặt đất, cả chiếc chiến xa lập tức tan vỡ.

Ác lăn một vòng đứng lên, không chút phật lòng, nhanh xông lên trước, đoạt qua một cái trường kích, chạy về phía chật vật Đông Di vương.

"Bảo vệ Vương thượng!"

Không biết bao nhiêu Đông Di dũng sĩ không màng sống chết đập tới, các loại vũ khí cùng độc tiễn rơi vào Ác trên người.

Leng keng leng keng.

Đao kiếm gãy lìa, mũi tên ám khí bất đắc dĩ rơi xuống.

Lúc này Ác, quả thực là vạn phu khó địch dũng sĩ, đột nhiên hất bay mấy người, đi tới Đông Di vương trước mặt: "Man di nhận lấy cái chết!"

Đùng!

Đang lúc này, một tầng ánh sáng năm màu tránh rơi xuống, Ác dĩ nhiên không biết làm sao, mạnh mẽ té lộn mèo một cái, lại bị một cái lưới lớn đổ ập xuống bọc lại.

"Nữ Oa! ! !"

Tầng mây ở trong Phương Nguyên, bên tai tựa hồ nghe đến Xi gào thét.

Một tầng đỏ như màu máu đám mây, bỗng nhiên từ giữa bầu trời hiện lên.

Dù là như vậy, Đông Di vương cũng được đến cơ hội, đột nhiên sải bước một

con tuấn mã, bắt đầu lao nhanh.

"Chết!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Ác muốn rách cả mí mắt, hai tay dùng sức, đột nhiên xé ra lưới lớn, trong tay trường kích mạnh mẽ bay ra.

Xèo!

Trường kích trên không trung hóa thành một đạo ô quang, lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ xuyên qua Đông Di vương áo lót, xuyên ở mặt trước trên đất.

Bồng!

Một chùm mưa máu ở trong, tuấn mã vừa tàn nhẫn xông về phía trước trùng kích một khoảng cách, phía trên thi thể mới ngã rơi xuống đến.

"Vương. . . Chết rồi? !"

Rất nhiều Cửu Hung bộ dũng sĩ khuôn mặt ngây ngốc nhìn tình cảnh này, làm như không thể tin.

Mà bộ lạc khác người lựa chọn liền sảng khoái nhiều.

Nhìn thấy Đông Di vương rơi xuống ngựa, sớm đã bị tế ti đám người các loại đầu độc, không muốn đánh trượng bọn họ, thẳng thắn dứt khoát vứt bỏ binh khí chạy trốn, thậm chí hướng về Thương triều đầu hàng.

Loại này phong trào một khi nổi lên, lập tức liền lấy bao nhiêu cấp bội số khuếch tán, chợt bao phủ toàn quân.

Không đến bao lâu, toàn bộ chiến trường liền biến thành một tràng chạy tán loạn cùng truy kích trò khôi hài.

"Binh bại như núi đổ. . . Không ngoài như vậy."

Phương Nguyên nhìn cái này màn, cảm khái đi tới Binh chủ Xi bên người, cùng hắn cộng đồng đối mặt với một vòng ngũ thải hà quang.

"Nữ Oa. . . Ngươi lại dám trực tiếp hướng về ta con dân động thủ!"

Binh chủ Xi gầm thét lên, Nữ Oa địa chủ thần ba lần bốn lượt trợ giúp cái kia Đông Di vương, đã vượt qua hắn điểm mấu chốt.

Đối mặt với hắn chất vấn, hào quang năm màu thờ ơ không động lòng, đột nhiên ngưng tụ , hóa thành một tên cung thường phượng tóc mai, thân người đuôi rắn tuyệt mỹ nữ tính Thần Chi.

"Đây chính là Nữ Oa nương nương sao. . ."

Vừa mới xuất hiện, Phương Nguyên liền có chút thất thần.

Truyền thuyết trong, Thái Nhất khai thiên tích địa, Nữ Oa lại là thiên hạ Bách Linh thuỷ tổ!

Như vậy một vị nữ thần, càng đến thiên địa vị cách, đã có thể so với Mộng Sư bên trong Thánh nhân, hay hoặc là Ngọc Kinh cuộc chiến trước Vạn Thắng Võ Tôn, Thiên Huyễn Dịch!

Nữ Oa vẫn chưa mở miệng, chỉ là sâu sắc nhìn Phương Nguyên một chút.

Một loại hào quang năm màu, nhất thời từ nàng trong con ngươi lóe qua.

Ong ong!

Chợt, ánh sáng năm màu tiêu tan, nguyên bản nữ thần lại không thấy bóng dáng.

"Hả?"

Phương Nguyên có chút kỳ quái, hắn nguyên bản đều làm tốt cùng Binh chủ

Xi cộng đồng đối mặt với Nữ Oa địa chủ thần chuẩn bị, lại không nghĩ tới đối phương trực tiếp quay đầu liền đi, thật giống như hóa hình ra đến, chính là vì liếc hắn một cái giống như.

"Này thần lại chưa từng động thủ!"

Phương Nguyên nhìn chân thực Mộng cảnh bên trong, mới vừa ngưng tụ một nửa chi kiếm, trong lòng tư vị phức tạp khó tả.

"Hừ! Ta lại là phán nàng có thể động thủ!"

Binh chủ Xi hừ lạnh một tiếng, thần thái thật là xem thường.

Phương Nguyên thấy này cảnh, đột nhiên giật mình: 'Không sai. . . Dù là Nữ Oa địa chủ thần có thể so với Thánh nhân, nhưng so với Đại Càn Mộng Sư Thánh nhân chung quy thiếu rất nhiều tự do, thậm chí ngay cả Vạn Thắng Võ Tôn hai cái đều không so được! Đều là do nàng chính là vạn dân tín ngưỡng, cùng thiên địa sức mạnh to lớn kết hợp mà thành Thần Chi, gần nhất đạo hóa thân!'

Thái Nhất thiên đế thần, có thể coi như lấy thân hợp đạo, chính là Thiên đạo.

Mà Nữ Oa địa chủ thần, tuy rằng có nhất định nhân cách, nhưng cũng là Thiên đạo người phát ngôn, mọi cử động phải bị hạn chế!

Càng là đại năng, chịu đến hạn chế càng nặng!

Liền giống với lần này, liên tiếp nhúng tay Đông Di việc, bị Binh chủ Xi quát hỏi, cũng chỉ có thể không có gì để nói.

Nếu là nàng dám trái với quy tắc, trở mặt động thủ, tám thành lập tức sẽ mất đi thiên địa vị cách, biến thành bình thường cấp độ đại năng Thần Chi! —— đây mới là Binh chủ Xi không có sợ hãi căn nguyên nơi!

"Xem ra lần này Thương ấp cuộc chiến, muốn phiền phức. . ."

Phương Nguyên không khỏi thở ra một hơi dài.

"Chính là!"

Binh chủ Xi sắc mặt cũng là nghiêm nghị phi thường: "Lần này Nữ Oa hoàn toàn có thể để cho Đông Di vương chạy thoát, thậm chí hoàn toàn thắng lợi. . . Chỉ vì ở Thiên đạo bên trong, thương hội thu được lần này thắng lợi, nàng liền không có làm trái này cỗ đại thế, bởi vậy là chúng ta chiếm tiên cơ, nhưng đợi đến cải thiên hoán địa lúc, mệnh trời ở nàng, ngươi mãi mãi cũng không thể nào tưởng tượng được một cái có thể toàn lực ra tay Chủ thần khủng bố!"

'Trên thực tế, ta đã thấy, hắn là Vạn Thắng Võ Tôn cùng Thiên Huyễn Dịch cái kia một đẳng cấp!'

Phương Nguyên trong lòng thầm nói, sắc mặt cũng biến thành nghiêm nghị lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 573: Khải Hoàn

Đông Di cuộc chiến, mệnh trời quan tâm còn không thế nào rõ ràng.

Thậm chí , dựa theo Phương Nguyên trong trí nhớ đại thế, Thương triều còn có thể phóng ra không gì sánh kịp huy hoàng, đạt được thắng lợi, cái này có thể nói là cuối cùng dư huy cùng khí số.

Mà đến chân chính Chu phạt Thương lúc, cái kia chính là cao ốc đem nghiêng, không cách nào cứu vãn.

Nguyên bản , dựa theo Phương Nguyên cùng Binh chủ Xi ý nghĩ, chính là ở Đông Di cuộc chiến thì thừa dịp mệnh trời còn chưa triệt để nghiêng thời khắc, cắt giảm thực lực của đối phương, tốt nhất Nữ Oa tự mình tham gia, nghịch thế mà làm vì, bọn họ phóng đi ra ngoài cũng lại ở chỗ này trọng thương Nữ Oa, tăng cường tương lai biến số.

Nhưng lần này, Nữ Oa địa chủ thần chỉ là trước thoáng ra tay, thăm dò xuống thiên ý sau khi, liền lại không còn chút nào cử động , khiến cho Phương Nguyên cùng Binh chủ Xi đều có một quyền đánh tới cây bông trên cảm giác.

Cùng lúc đó, trong lòng cũng là đại lẫm.

Hiểu được khắc chế kẻ địch, mới đáng sợ nhất!

Lúc này ưu thế trong hoàn cảnh, Nữ Oa chưa từng ra tay, bọn họ phải đối mặt với Chu Thương cuộc chiến thời kỳ, trạng thái đỉnh cao Nữ Oa!

"Đương nhiên. . . Cũng không nhất định thiết yếu như vậy, bất luận cái gì trường hợp, chúng ta đều hẳn là ngồi xem người, ngồi xem phàm nhân lực lượng

tranh cướp, phù hợp đại thế, không tới thời khắc sống còn không ra tay, thậm chí đến thời khắc sống còn, cũng không nhất định thiết yếu tự mình ra tay. . ."

Phương Nguyên yên lặng suy tư, nhưng là đúng tại loại tranh đấu này, thoáng có một chút hiểu ra.

"Thần Chi đấu tranh, là phàm nhân đấu tranh kéo dài. . . Lúc này, ta liền hắn là lập tức giục vương tử Bàn về sư, lấy tận lực tranh thủ khí số, độ lệch mệnh trời!"

Ở hắn bố cục tới nay, tuy rằng đại thế chưa biến, nhưng rất nhiều nhỏ bé chỗ, lại là đã có biến hóa long trời lở đất.

Tỷ như, lần này Đông Di cuộc chiến, không chỉ có thành quả huy hoàng, đồng thời Thương quân còn chưa từng có bao nhiêu tổn hại.

Nếu như cái này một nhóm lớn lực lượng tinh nhuệ có thể lập tức khải hoàn, gia nhập vào sau đó Thương Chu cuộc chiến bên trong, cái kia kết cục làm sao, còn quả thật khó có thể dự liệu.

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên không khỏi đưa mắt nhìn sang chiến trường.

. . .

Mặt trời chiều ngã về tây, màu vàng óng trên thảo nguyên, tàn binh cùng thi hài nằm dày đặc.

Đại Thương các tướng sĩ hưng phấn hô quát, đem chính mình đánh cướp đến tù binh dùng cỏ thằng xuyến thành một vòng.

Những thứ này đều là nô lệ, bọn họ chiến công cùng tài sản riêng!

Nguyên bản Thương triều quân doanh bên trong, càng là ca múa mừng cảnh thái bình, lượng lớn rượu thịt được bưng lên án bàn, vương tử Bàn cùng các khanh đại phu cùng uống, sảng khoái tràn trề.

Đột nhiên, Cái Nhiếp tiến lên, hướng về vương tử Bàn chúc rượu, đồng thời ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ: "Bàn Vương tử , dựa theo lão sư ta truyền lời, Tây Chu quốc đã trở thành cái họa tâm phúc, xuất binh phạt Thương, như ngài không lập tức trở về đi, lập tức sẽ có đại họa!"

"Cái gì?"

Vương tử Bàn cả người một cái giật mình, phảng phất bị một chậu nước lạnh từ đầu lâm đến chân.

"Chư vị!"

Hắn 'Đùng' đến một tiếng, thả xuống rượu tước, nhìn phía dưới các khanh đại phu: "Ta ý. . . Lập tức thu binh trở về!"

"Cái gì?"

Cái này tuyên cáo nhất thời dường như hạn mà sấm sét , khiến cho toàn bộ lều trại một thoáng yên tĩnh lại.

"Xin thứ cho chúng ta thất lễ!"

Cuối cùng, một cái khanh cau mày: "Vương tử làm vì sao lại nói lời ấy?"

"Ta chịu đến tuyến báo, Tây Chu quốc ý đồ bất chính, đã xuất binh công Thương!"

Vương tử Bàn cắn răng một cái, đem tin tức này nói ra.

"Không thể!"

"Thương ấp báo quân đội trong đoạn không có lời ấy!"

Rất nhiều khanh đại phu dồn dập mở miệng: "Như chỉ là Cái Nhiếp người này lời nói của một bên, vậy cũng quá khó có thể khiến người tin tưởng!"

Vương tử Bàn nhìn tình cảnh này, chỉ cảm thấy nổi gân xanh.

Hắn đương nhiên biết những thứ này người tại sao không tình nguyện lập tức khải hoàn.

Dù sao, chiến trường này, còn có mặt sau thành thị, cùng với trông giữ nô lệ, đều là rất nhiều mỡ sự tình.

Dù là hắn là thống lĩnh Phương Bá, muốn toàn bộ đại quân từ bỏ tất cả, hành quân gấp về Thương triều, e sợ phía dưới quân tốt cũng sẽ không nghe lệnh, mà là lập tức nhảy phản!

Nhưng không biết tại sao, khi nghe đến Cái Nhiếp truyền lời nhắc nhở sau khi, vương tử Bàn liền cảm thấy mí mắt nhảy lên, một loại nhạy cảm trực giác , khiến cho hắn lập tức liền tin tưởng Cái Nhiếp lời giải thích.

'Đáng ghét. . . Một đám ngu xuẩn nhuyễn! Há không nghe thấy nếu da không còn thì lông biết đặt ở đâu? Như Thương ấp có chuyện, bọn ngươi coi như thu được lại nhiều hơn vàng ngọc cùng nô lệ thì có ích lợi gì?'

Vương tử Bàn tức giận đến tam thi thần bạo khiếu, nhưng cũng không thể cùng những thứ này quyền quý trở mặt.

Nếu là Phương Nguyên ở đây, nhất định lập tức liền sẽ rõ ràng, là mệnh trời đại thế bắt đầu có hiệu quả.

Đông Di cuộc chiến, là Đại Thương cuối cùng dư huy, trận chiến này sau khi, nguyên bản mệnh trời lập tức dời đi.

Biểu hiện ở cái này chút quyền quý trên người, nhưng là ngũ uẩn đều mê, khiến người mê say, làm ra rất nhiều bị lợi ích làm mê muội quyết định.

"Nếu là vương tử mệnh, chúng ta tự nhiên tôn sùng!"

Lúc này, một cái đại phu giận vỗ bàn: "Bọn ngươi như vậy ra sức khước từ,

là nghĩ làm phản sao?"

Mọi người vừa nhìn, chính là đại phu Liêm, ở sau lưng của hắn, Ác cầm trường kích, mắt nhìn chằm chằm, nhất thời trầm mặc không nói.

Cái này Liêm tuy rằng chỉ là thượng đại phu, nhưng lập công rất nhiều, sau khi trở về tất nhiên có thể lên cấp khanh tộc, cùng quốc đồng hưu, đồng thời, tử càng là dũng quán tam quân, lần này trận chém Đông Di vương, chính là công đầu!

Có hắn đứng ra, nguyên bản tham lam tâm tình thoáng tỉnh táo lại, mọi người lại cảm giác thấy hơi kỳ dị.

Lúc này, ở của cải cùng khả năng nguy hiểm trong lúc đó, thì có chút lấy hay bỏ bất định.

"Như vậy đi!"

Trải qua ngắn ngủi giằng co, cũng đầy đủ vương tử Bàn đem tất cả suy nghĩ kỹ càng.

Hắn suy nghĩ một chút, ném ra một cái quyết định: "Ta chỉ mang năm vạn người khải hoàn, những người còn lại ngựa, liền lưu lại ở chỗ này, trông coi tù binh, thu phục mất đất, nhưng không thể đánh vào Đông Di, làm sao?"

Lần này Đông Di đại quân tan tác, trên thực tế, chính là giết vào Đông Di cảnh nội, cũng tất thế như chẻ tre.

Nhưng vương tử Bàn làm vì cầu ổn thỏa, tự nhiên không muốn như vậy.

"Thế nào? Có ai nguyện ý theo ta cùng về Thương ấp?"

Vương tử Bàn sắc mặt biến lạnh, quan sát mà xuống, thân là vương tử uy nghiêm tản mát ra, nhất thời làm trước ồn ào các khanh đại phu cúi đầu.

"Ta nguyện hướng về!"

Đại phu Liêm cái thứ nhất đứng lên, chợt là Ác, còn có mấy cái nguyên bản vương tử một phái.

Nhìn thấy tình cảnh này, mấy cái tướng lãnh cũng có chút chần chờ: "Vậy chúng ta chiến công cùng tù binh. . ."

"Yên tâm, những thứ này sẽ trực tiếp ghi lại trong danh sách, như thế đều sẽ không thiếu!"

Vương tử Bàn vung tay lên: "Lấy ta tên người bảo đảm!"

"Nếu như thế, chúng ta nguyện ý nghe theo vương tử dặn dò!"

Mấy người không chần chừ nữa, trực tiếp bái xuống.

"Chúng ta cam làm vì vương tử khuyển mã!"

Lúc này, lại có một cái đại phu nhảy ra, a dua chi từ không ngừng, mà vương tử Bàn càng nghe càng không đúng vị: 'Bọn họ. . . Đây là đem ta xem là chuẩn bị lấy binh khuyên tiến vào loạn thần tặc tử sao? Thực sự là. . .'

Bất quá không thể không nói, bất kỳ lãnh binh ở bên ngoài đại tướng bỗng nhiên mang theo đại quân trở về, nếu là không ra đại sự, mới chính thức kỳ quái.

Một niệm đến đây, vương tử Bàn trong lòng một ý nghĩ hiện lên , hóa thành lạnh lẽo, bao phủ toàn thân: "Như lần này. . . Chỉ là như chim sợ cành cong, Thương ấp không việc gì. . . Vậy ta. . ."

Rất hiển nhiên, một khi xuất hiện tình huống như thế, mang binh vương tử không khác nào chính phải tự sát, tuyệt đối sẽ bị Thương vương nhốt cấm lên, cũng lại vô duyên Vương vị!

Trong lúc nhất thời , liền ngay cả vương tử Bàn cũng bắt đầu chần chờ.

'Đây chính là mệnh trời phản phệ sao? Quả nhiên nồng nặc!'

Phương Nguyên đi tới quân doanh trên không, nhìn thấy chính là cái này màn, không khỏi thở dài một tiếng: "Binh chủ Xi. . . Lần này phải xem ngươi rồi."

Binh chủ Xi cũng không nói chuyện, một đạo hào quang màu đỏ thắm lại là hạ xuống, đỏ sẫm như máu.

"Ghi nhớ kỹ ngươi hứa hẹn!"

Hắn nhìn Phương Nguyên một chút, thân hình dần dần trở thành nhạt, hiển nhiên trước tiêu hao vô cùng cực lớn.

"Yên tâm!"

Phương Nguyên gật gù.

Cái gọi là hứa hẹn, tự nhiên là để Ác đời sau ngồi lên thiên hạ người vị trí.

Trên thực tế, ở vốn là lịch sử trong, cho dù Huyền Điểu chi tự có thể một lần nữa đoạt lại thiên hạ, nhưng nước Tần quân chủ, lại là Ác Lai huynh đệ đời sau, cũng không phải là hắn trực hệ.

Nhưng Binh chủ Xi nếu muốn cho Vu tộc nắm giữ thiên hạ, tự nhiên đến chống đỡ Ác thượng vị, cái này nhất định phải nghịch chuyển nguyên bản vận mệnh, một cách tự nhiên bị trói lên Phương Nguyên chiến xa.

Lúc này, bên trong trại lính vương tử Bàn lại là cả người chấn động.

'Nếu là việc này là thật, ta về đi cứu giá, chính là thành lập bất thế kỳ công, dù là giả, ta mang theo đại thắng oai, tại sao không thể nhân cơ hội bức cung đây? Phụ vương tại vị, kêu ca sôi trào, như đổi thành ta đến, tất khôi phục nguyên khí, củng cố Đại Thương thiên hạ!'

Một ý nghĩ, giống như ngọn lửa giống như, ở vương tử Bàn trong lòng cháy hừng hực.

Đương nhiên, cái này là thâm trầm nhất bí ẩn, ai cũng không thể nói.

Hắn quyết định thật nhanh vung tay lên, làm ra quyết định: "Nếu như thế, các ngươi kiểm kê ra năm vạn tinh nhuệ, sáng sớm ngày mai, theo ta khải hoàn!"

. . .

"Xong rồi!"

Phương Nguyên thấy cái này màn, gật gù, rơi vào một chỗ trong rừng rậm.

Ở một cây cây khô phía dưới, hai con Ngân hồ nhưng không có như thường ngày giống như nô đùa, mà là có chút cúi đầu ủ rũ dáng vẻ.

"Đại Bạch Tiểu Bạch, xảy ra chuyện gì?"

Phương Nguyên chỉ là liếc mắt một cái, nhất thời liền hỏi.

"Đại ca ca. . ."

Một lớn một nhỏ hai con hồ ly cùng Phương Nguyên hỗn quen thuộc sau khi, phát hiện cái này Nhân loại cùng trước người không giống nhau, đúng là bồi dưỡng được một chút cảm tình.

Lúc này nằm phục trên mặt đất trên, hai cái ăn mặc thuần trắng quần áo thiếu nữ thần hồn liền hiện lên đi ra: "Chúng ta nhận được Yêu tộc đưa tin, muốn chúng ta Yêu tộc tận lực hiệp trợ Tây Chu, thu được công đức, đây là Nữ Oa nương nương thánh chỉ!"

"Yêu tộc sao?"

Phương Nguyên gật gù, biết Nữ Oa chính là Bách Linh thuỷ tổ, một lời hiệu

lệnh thiên hạ Yêu tộc, cũng là bình thường.

Tuy rằng trải qua triều nhà Hạ đại chiến, đã từng là đại yêu còn sót lại mấy con không rõ ràng, nhưng tùy tiện đi ra một đầu, đều đủ để phiên thiên phúc địa.

"Này thế Yêu tộc, tựa hồ giỏi về chơi nước. . . Triều nhà Hạ thời đại, liền thường thường gây nên các nơi lũ lụt. . . Không thể không nói, cái này ở trong lại có một cái thú vị liên tưởng đây."

Phương Nguyên nhìn Thương ấp phương hướng, biểu hiện có chút quái lạ.

Nhớ tới kiếp trước Mục Dã cuộc chiến có ghi chép: "Sẽ tại Mục Dã, võng có địch cho ta sư, trước đồ phản chiến, công tại sau lấy bắc, dòng máu phiêu xử." Lại viết: "Võ Vương Mục Dã, thực phủ thiên hạ."

Trận chiến này đánh cho vô cùng khốc liệt, thậm chí có thành ngữ —— lưu huyết phiêu xử!

Xử, chính là trên chiến xa binh khí, dù là làm bằng gỗ, nếu muốn hiện lên đến, vậy cũng muốn dòng máu thành sông lớn giống như, quả thực là vô nghĩa!

Nhưng nếu như đem tình cảnh này chuyển đổi một thoáng đây?

"Có Yêu tộc trợ trận, Tây Chu tất phát nước lũ, máu tươi nhuộm đỏ sông dài, hiện lên đầu gỗ bổng tử liền có thể. . ."

Phương Nguyên trong nháy mắt nắm chắc vài tia đại thế cùng mạch lạc: "Bởi vậy, Tây Chu sẽ dùng Thủy công sao?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 574: Mục Dã

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 575: Hồng Thuỷ

Mục Dã dào dạt.

Tây Chu liên quân tạo thành phương trận, lấy Tây Chu quốc võ sĩ làm chủ thể, phía trước nhất, rõ ràng là mấy Thiên thừa chiến xa.

Những thứ này chính là chư hầu chinh phạt lúc lợi khí, căn cứ tuyến báo, Đại Thương chiến xa lại phần lớn bị vương tử Bàn mang đi, dùng để chinh phạt Đông Di.

Cái khác chư hầu nhìn thấy tình cảnh này, cũng là tự tin tăng nhiều.

Nhưng khi nhìn thấy Đại Thương quân đội lúc, bọn họ lại là biến sắc.

Ào ào ào!

Huyền Điểu cờ xí cao triển, ở trên đường chân trời, bỗng nhiên hiện ra một đạo hắc tuyến, giống như như thủy triều vọt tới, đều là y sắc trên đen Thương triều quân đội, xem con số, đâu chỉ mười vạn?

Thùng thùng!

Trống trận nổ vang, giống như lôi đình, phía trước hàng ngũ lập tức rối loạn lên.

"Đại Thương đến lúc này, chung quy còn có dư khí. . . Chỉ nhìn Đế Tân có thể ung dung đem mười vạn quốc nhân cùng nô lệ võ trang lên, liền có thể thấy được chút ít!"

Một chỗ cao cao gò núi bên trên, Tây Chu hầu nhìn cái này màn, đầu tiên là thở dài, chợt liền bắt đầu cười ha hả.

"Phụ hầu vì sao cười?"

Công tử Ngọ nhìn dày đặc Thương quân đại trận, lòng bàn tay có chút đổ mồ hôi.

"Ta cười Thương triều tuy có dư khí, lại than lên như vậy một cái Thương vương, há không phải trời muốn diệt chi?" Tây Chu hầu tiếng cười liên tục: "Quốc nhân có thể dùng, như cái này Đế Tân thề sống chết thủ thành, có lẽ còn có thể cùng chúng ta đọ sức một, hai, thậm chí kéo dài tới viện quân đến, nhưng hiện tại, dã ngoại giao chiến, đồ là liền muốn chết ngươi!"

Trải qua huấn luyện võ sĩ, cùng nông phu nô lệ chung quy không giống!

Tây Chu hầu thấy rất rõ ràng, những kia bị võ trang lên nô lệ tuy rằng khôi giáp kiên cố, trường kích sắc bén, nhưng trong ánh mắt lại tất cả đều là mờ mịt.

Trạng thái như thế này, đánh đánh thuận gió trượng vẫn được, thật muốn giao thủ với nhau, e sợ liền năm bè bảy mảng chư hầu quân đội cũng không bằng.

"Ngọ, ngươi truyền cho ta tướng lãnh, Tây Chu Bản quân tọa trấn cao điểm phía sau, lệnh cho cái khác chư hầu tiến công!"

Tây Chu hầu giơ lên trường kiếm, đột nhiên ra lệnh.

"Vâng!"

Công tử Ngọ xuống truyền lệnh, không đến bao lâu, hai bên trống trận nổ vang, chư hầu liên quân bên trong, mấy ngàn chiếc chiến xa trùng trận, giống như một thanh sắc bén đầu mâu, gào thét xông hướng Thương quân.

Thấy cảnh này, bộ tốt chiếm đa số người Thương bên trong, lập tức xuất hiện rối loạn tưng bừng.

"Không cho phép lùi, người thối lui chết!"

Đế Tân gầm thét lên, điều động chiến xa, dũng mãnh xông vào cái thứ nhất: "Huyền Điểu các con dân, theo ta xông!"

Sau lưng hắn, Đại vu chúc chạy tới, bỗng nhiên cắt rời mình cổ tay, lấy máu tung: "Dũng sĩ a, ta chúc phúc các ngươi! Thương triều dư khí đem cùng các ngươi cùng ở tại!"

Nương theo chú văn cùng tiếng kỳ tụng, Thương triều đại quân đột nhiên cảm giác thấy trong lòng tràn ngập dũng khí , liền ngay cả nguyên bản nhất là nhát gan nô lệ, cũng gào gào kêu, hướng về chiến xa khởi xướng xung phong.

Mà Đại vu chúc thân thể, cũng là nhanh chóng bắt đầu lão hóa, hầu như là trong chớp mắt liền biến thành một cái tóc trắng xoá lão đầu, duy trì cầu nguyện tư thái, khí tức đoạn tuyệt.

Dù là hắn là Thương triều Đại vu chúc, triển khai cũng chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể ám chỉ thuật, nhưng dùng đến loại này đẳng cấp trên chiến trường, mang đến gánh nặng cũng là làm hắn lập tức tử vong.

Đồng thời, loại này ám chỉ thuật cũng không phải nhất định sẽ có hiệu quả, mấu chốt nhất, vẫn là các người Thương vốn là có chiến ý, Đế Tân lại làm gương cho binh sĩ, cổ vũ sĩ khí.

Như không có những thứ này làm nền, dù là Đại vu chúc đem chính mình hiến tế, cũng không có hiệu quả như thế này.

Ào ào ào!

Bánh xe cuồn cuộn, hai chi dòng lũ hung mãnh đụng vào nhau.

"Chết!"

Đế Tân gào thét, trên tay lưỡi mác vung múa, phía trước kẻ địch nhất thời

thân đầu chia lìa.

Nhìn thấy hắn đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, Thương quân gầm thét lên , tương tự giết hướng về xa trận, thậm chí bộ binh làm chủ đại quân, dần dần áp chế lại đoàn xe, chuyện này quả thật là một chuyện khó mà tin nổi.

"Phu chiến, dũng khí vậy!"

Lúc này, Phương Nguyên đứng ở đám mây, yên lặng nhìn cái này màn, cũng là Đại Thương cuối cùng dư khí xuống sân khấu.

Dù như thế nào, Thương vương hắn phải chết!

Đây là đại thế đạt thành tiền đề, liền hắn cũng không cách nào ngăn cản.

'Muốn nghịch chuyển đại thế, giống như thoát lũ, trực tiếp ngăn cản kháng lực quá lớn, nhất định phải tầng tầng phân tiết, nhược lực đạo, một đòn tối hậu xoay chuyển càn khôn!'

Phương Nguyên trong mắt kim quang bùng lên, phảng phất đã xuyên qua lớp lớp sương mù, nhìn thấy vận mệnh phía sau chân tướng.

"Phụ hầu!"

Nhìn tình cảnh này, dù là công tử Ngọ, đều là trước mắt biến thành màu đen, tay chân lạnh lẽo.

"Không sao cả!"

Tây Chu hầu nhìn địa hình, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng: "Đại Thương vô đạo, Lý xin mời Thiên khiển chi!"

"Thiên khiển?" Công tử Ngọ ngơ ngác nhìn phụ thân, hầu như cho rằng hắn điên run lên.

Ầm ầm ầm!

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, sấm đánh giống như vang trầm từ chiến trường biên giới truyền ra, giống như có hàng vạn con ngựa chạy chồm.

Ào ào ào!

Một đạo vẩn đục dòng nước, mênh mông cuồn cuộn, che ngợp bầu trời mà tới.

Chính ném lăn một cái chư hầu đại tướng Đế Tân ngẩng đầu lên, nhìn cái này màn, lại là cả người đều bối rối.

Trong nháy mắt tiếp theo, cuồn cuộn dòng lũ không trở ngại chút nào ép qua Đại Thương cùng chư hầu liên quân, kích khởi tiếng kêu rên liên hồi, dù là oai hùng nhất dũng sĩ, ở cái này Thiên Địa chi uy dưới, cũng chỉ có thể run cầm cập.

Nguyên bản chiếm cứ ưu thế Đại Thương quân đội, lập tức bị vọt tới liểng xiểng.

Cho dù là Thương vương Đế Tân, cũng chỉ có thể ở người hầu cận thề sống chết bảo vệ phía dưới, chỉ muốn thân miễn.

Sau lưng hắn, đã sớm chuẩn bị, dựa vào địa hình tránh thoát nước lũ Tây Chu bổn trận đại quân, lại là chuẩn bị trúc phiệt, bè gỗ, bắt đầu dọc theo đường thủy tiến quân, đánh kẻ sa cơ.

"Trời muốn diệt ta!"

Đế Tân thấy cái này màn, trực tiếp một ngụm máu tươi phun mạnh mà ra, bị một đám tàn binh bại tướng chen chúc, triệt nhập Thương ấp.

"Chà chà. . . Quả nhiên nhân yêu cấu kết!"

Phương Nguyên ở giữa không trung lại là thấy rất rõ ràng, ở nước lũ phương

hướng, Ngũ Hành Tử phượng suất lĩnh một đám đại yêu, trực tiếp phát động Thủy mạch, mới có cái này nhận nước bảy quân đồ sộ cảnh tượng.

"Giết tiến vào Thương ấp, bắt sống Đế Tân!"

Tây Chu hầu nhìn cái này màn, trên mặt có một mạt đà hồng, bỗng nhiên rút kiếm lệnh.

"Giết tiến vào Thương ấp, bắt sống Đế Tân!"

"Giết tiến vào Thương ấp, bắt sống Đế Tân!"

Tây Chu đại quân sĩ khí đại chấn, hướng về Thương ấp phóng đi.

Công tử Ngọ hỗn ở trong đó, lại là cảm giác trái tim dường như ngày đông tuyết lớn giống như lạnh lẽo: 'Nhận nước bảy quân, không chỉ có Đại Thương quân đội, trước chư hầu liên quân, cũng là mồi nhử. . . Thậm chí, phụ hầu cố ý hi sinh bọn họ, đến suy yếu các chư hầu thực lực, bảo đảm ngày sau thân cây mạnh hơn các cành. . .'

Dắt đại thắng oai, nước lũ chi công, Tây Chu quân đội hầu như không trở ngại chút nào giết vào Thương ấp, chợt lao thẳng tới vương cung.

Chỉ tiếc, bọn họ chậm một bước.

Một bó nồng nặc khói đen, từ vương cung bên trong chậm rãi bay lên, rõ ràng là Thương vương Đế Tân thấy cùng đường mạt lộ, hung hãn châm lửa tự thiêu!

Mà cổ đại quân đội, kỷ luật quân đội tự nhiên không cách nào cùng hiện đại so với.

Dù là được xưng nghĩa quân, vương sư hàng ngũ, chỗ đi qua , tương tự cũng có cướp bóc các chuyện.

Không đến bao lâu, phú thứ Thương ấp bên trong, lập tức khắp nơi khói lửa,

giống như đã biến thành nhân gian luyện ngục.

"Ngọ!"

Tiến vào Thương ấp Tây Chu hầu thấy cái này màn, hơi nhướng mày: "Lập tức ràng buộc quân sĩ, bạo Thương tàn quân chưa diệt, có thể nào như vậy lười biếng?"

Ý tứ, dù là muốn cướp bóc, cũng có quy củ cùng kỷ luật.

"Vâng!"

Công tử Ngọ quỳ gối dưới đất.

"Còn có. . . Đem Đế Tân thi thể tìm ra, cho dù không tìm được, cũng phải làm một bộ tiêu thi thay thế, quả nhân muốn chém hắn thủ cấp tế thiên, lấy đó mệnh trời luân phiên!"

Tây Chu hầu giọng nói có biến hóa tế nhị.

"Ai. . ."

Phương Nguyên yên lặng nhìn cái này màn.

Chỉ thấy ở khói đặc ở trong, nguyên bản bảo vệ Thương ấp tàn tạ Huyền Điểu, rốt cục triệt để rơi rụng , hóa thành khói xanh.

"Mệnh trời. . ."

Phương Nguyên nhắm hai mắt lại.

Dù là từ lâu dứt bỏ quan hệ, lúc này đồng dạng vẫn còn có chút thất vọng mất mác.

. . .

Thương ấp phía nam.

"Phụ vương. . . Thương ấp!"

Năm vạn đại quân mở ra, vương tử Bàn nhìn tình cảnh này, quả thực là muốn rách cả mí mắt.

Khải hoàn trên đường, nghe được Tây Chu tin tức, hắn đã gia tốc hành quân, lại không ngờ được, vẫn là đến muộn một bước.

"Điện hạ! Lúc này còn chưa muộn, xin mời mau chóng phản công!"

Cái Nhiếp ở bên cạnh nhắc nhở: "Còn có. . . Tây Chu đại quân có Yêu Phượng trợ giúp, ngoại trừ lão sư, không người nào có thể địch nổi!"

"Cô biết rồi!"

Vương tử Bàn lau lau nước mắt, hắn chung quy không phải người thường, lập tức sai người mang lên hương án, nhen lửa trước Phương Nguyên ban tặng hương dây: "Bàn khẩn cầu tiên sinh ra tay, nhưng có mong muốn, không có không đồng ý!"

Chợt, cũng mặc kệ Phương Nguyên trả lời chắc chắn hay không, nhìn Thương Thành, con ngươi huyết hồng: "Giết tiến vào Thương ấp! Báo thù! Báo thù!"

"Giết!"

Dưới trướng hắn năm vạn tinh nhuệ, phần lớn đều là Thương ấp chi dân, Đại Thương đáng tin, nhìn thấy quê nhà bị cháy, đều là muốn rách cả mí mắt: "Xung phong!"

Thùng thùng!

Trống trận nổ vang, thanh thế kinh thiên động địa.

Công tử Ngọ trong lòng chìm xuống, trèo cao nhìn xa, lập tức mồ hôi lạnh tràn trề: "Là vương tử Bàn Nam chinh đại quân. . . Lại nhanh như vậy liền đến đến rồi! Mau chóng chuẩn bị nghênh địch!"

Đáng tiếc, hắn mệnh lệnh tựa hồ lưu truyền đến mức đã quá muộn một điểm.

Tây Chu quân đội luân phiên tác chiến, háo lớn thể lực, lúc này lại vào thành lớn lược, từ lâu phân tán mà mở.

Mà ở cổ đại, dưới tình huống này, dù là Tôn Vũ phục sinh, cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

"Giết! Giết giết!"

Rất nhanh, Thương triều Nam chinh chi quân liền nhảy vào Thương ấp, hướng Tây Chu đại quân khởi xướng xung phong.

So với Tây Chu người mà nói, bọn họ quen thuộc nơi này từng cái cây cọng cỏ, một con đường một phòng, càng có bản địa phụ lão hương thân chống đỡ, lập tức thế như chẻ tre.

"Phụ hầu! Không thủ được, mau chóng rút khỏi ngoài thành đi!"

Công tử Ngọ chật vật trốn về, liền nhìn thấy Tây Chu hầu nắm chiến xa lan can mu bàn tay, đã là tóm đến trắng bệch.

"Không thể. . . Rõ ràng thiên ý ở Chu, tại sao lại như vậy. . ."

Tây Chu hầu lẩm bẩm, hàm răng cắn chặt, chảy ra máu tươi.

"Đi mau, chậm thì không kịp!"

Công tử Ngọ tự mình đoạn hậu, mang theo trước còn vênh vang đắc ý đại quân, chật vật rút khỏi Thương ấp.

Lúc này, ở tàn tạ trên thành tường, một mặt màu đen Huyền Điểu Kỳ bị một lần nữa dựng đứng, truyền đến người Thương hoan hô.

"Được!"

Phương Nguyên thấy cái này màn, nhất thời khen hay.

Đế Tân cái chết, trên thực tế cũng là hắn ngồi xem mệnh trời kết quả.

Nhất định phải lấy cái này Vương giả từ trần , làm cái này cùng với trước một loạt tội nghiệt phân cách.

Đại thế không đảo ngược, nhưng có thể tiểu tiết cải.

Đế Tân cái chết, đại biểu Tây Chu mệnh trời đến đỉnh cao, người mãn thì lại thiệt thòi, nước đầy thì tràn, đỉnh cao qua đi, tự nhiên liền chỉ có suy sụp.

Thừa cơ hội này, vương tử Bàn lấy tinh nhuệ chi sư, chiếm cứ sân nhà ưu thế, địa lợi nhân hòa đều ở tại tay, như vẫn là thất bại, này Phương Nguyên cũng chỉ có quay đầu bước đi.

"Ta đánh cược thắng. . . Mệnh trời đối với thế giới ảnh hưởng, quý ở bất tri bất giác, không đến nỗi trực tiếp hiển hiện!"

Phương Nguyên ngẩng đầu, chỉ thấy một con mới tinh màu đen Huyền Điểu, ở liệt diễm bên trong dục hỏa trùng sinh, bỗng nhiên phát ra hí dài.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 576: Nghịch Chuyển

"Huyền Điểu dục hỏa, hết rủi tới may?"

Tây Chu hầu đang nhìn mình trên tay mai rùa, tự lẩm bẩm, đột nhiên, mắt tối sầm lại, hầu như lảo đà lảo đảo.

"Phụ hầu!"

Công tử Ngọ vội vã đỡ lấy: "Chúng ta còn có đại quân, còn chưa triệt để thất bại a!"

"Nói tới là!"

Tây Chu hầu nhìn một chút chu vi: "Chúng ta còn có bao nhiêu người?"

"Bởi vì người Thương lại đến quá nhanh, chúng ta lui lại không kịp, lúc này chỉ có hai vạn!"

Lần tổn thất này đều là Tây Chu quốc nhân, chân chính đáng tin, lập tức chết quá nửa , khiến cho công tử Ngọ tâm đều phảng phất ở cắt thịt nhỏ máu.

"Hai vạn. . . Đầy đủ!" Tây Chu hầu cắn răng một cái: "Bài hương án, xin mời hộ quốc Thần thú ra tay, đem Thương ấp triệt để tiêu diệt!"

"Vâng!"

Trên thực tế, cái gọi là hương án những vật này chỉ là một cái lý do.

Nhìn thấy Tây Chu đối mặt thất bại, Ngũ Hành tử phượng từ lâu không nhịn được, một thoáng lao ra, hướng về Đại Thương mà tới.

Nó thân hình cao to, linh vũ xinh đẹp, chỉ là cánh một phiến, một đoạn tường thành liền theo tiếng đổ xuống.

"Phượng hót Kỳ Sơn, ta Tây Chu mới thật sự là mệnh trời người thừa kế!"

Công tử Ngọ thấy cái này màn, cùng cái khác binh sĩ giống như, đều là ánh mắt cuồng nhiệt.

Lúc này, cực lớn Tử phượng tựa hồ có hơi bất mãn chính mình tạo thành phá hư, lại một tiếng hót vang, không trung nhất thời treo lên một trận cuồng phong, hướng về Thương ấp quốc nhân bao phủ mà đi, tựa hồ muốn đem bọn họ một hớp nuốt vào trong bụng.

Sau lưng Ngũ Hành tử phượng, càng là có một đám khí tức khác nhau Yêu vật, điều khiển nước lũ, nghĩ muốn đem Thương ấp bao phủ hoàn toàn.

"Cổ Thần, ngươi dám hướng về phàm nhân ra tay? !"

Không biết, Phương Nguyên một mực chờ đợi chờ, cũng chính là thời khắc này: "Ngươi thân là Yêu vật, dám tự ý tham dự Nhân đạo vận nước việc bên trong đến, tự tìm đường chết ngươi!"

Xèo!

Hắn vung tay lên, bốn ánh kiếm trùng thiên triệt địa, diễn biến địa hỏa phong thủy, đem Ngũ Hành tử phượng bao quát ở bên trong.

Hỗn Độn kiếm trận!

Trải qua khoảng thời gian này một lần nữa leo, Phương Nguyên rốt cục hoàn thành mới con đường Hư Thánh bốn tầng, có thể so với dĩ vãng bảy tầng Hư Thánh đại năng! Hoàn toàn khôi phục chính mình đỉnh cao thời kỳ tu vị!

Lúc này vừa ra tay, pháp võ kiêm tu, đều là đại năng khủng bố lập tức triển lộ ra.

Thương Chu hai bên đại quân run rẩy, nhìn một cái đỉnh thiên lập địa cự nhân, giống như từ Man Hoang bên trong đi ra giống như, diễn biến hỗn độn, đem Tử phượng bao bọc ở bên trong.

"Là ngươi!"

Ngũ Hành tử phượng phát ra một tiếng rên rỉ, quả thực giống như chim cuốc khấp huyết: "Dĩ nhiên như vậy đuổi tận cùng không buông!"

Lúc này biết gặp phải sinh tử đại kiếp nạn, lay động linh vũ, ánh sáng năm màu nhất thời bùng lên , hóa thành quang luân, mang theo Ngũ Hành luân hồi ý cảnh, thình lình chặn lại rồi đợt thứ nhất kiếm trận công kích.

"Dĩ nhiên là toàn thịnh thực lực!"

Chỉ là càng là như vậy, Cổ Thần trong lòng kinh hãi càng ngày càng khó có thể dùng lời diễn tả được: "Rõ ràng lần trước thiên biến sau khi, thế giới này hẳn là gia tăng bài xích cùng áp chế mới đúng a. . ."

Tuy rằng Cổ Thần thế giới một lần rất thích ứng Mộng Sư phát triển, nhưng đó chỉ là Cổ Thần cố ý quấy rầy kết quả, đợi đến triều nhà Hạ diệt vong, tất cả gà bay trứng vỡ, như lại có thêm Mộng Sư mộng du, không những sẽ không có ưu đãi, ngược lại sẽ trở nên càng ngày càng nghiêm khắc.

Liền ngay cả hắn cái này Tử phượng thân, cũng là ở Hạ Vu cuộc chiến lúc liền chôn xuống đòn bí mật, liền thân cận nhất đệ tử cũng không biết, giống như trước Ẩn Long thống lĩnh đám người lưu lại Tương Liễu, Vô Chi Kỳ mấy cái hóa thân giống như, chỉ chờ thích hợp thời cơ bắt đầu dùng.

Lần này được ăn cả ngã về không, quả thực là bán mình cho thế giới này, lại chủ động cùng tương lai đại nhất thống vương quốc khí vận liên kết, mới miễn miễn cưỡng cưỡng khôi phục Chân Nguyên Linh Sĩ cảnh giới, đánh đổi cực lớn.

Dù là lấy Cổ Thần đã từng là Mộng Sư Thánh nhân, cũng nghĩ không thông

Phương Nguyên đến cùng là làm sao làm được điểm ấy.

"Ngươi không cần biết nhiều như vậy, chỉ cần ngoan ngoãn đi chết là có thể!"

Phương Nguyên cười to, thân hóa cự nhân hai tay kích thích kiếm trận, nhiễu loạn càn khôn: "Hỗn Độn Kiếm Trận, Trọng Luyện Địa Hỏa Phong Thủy!"

Rầm!

Hoàng, đỏ, lục, lam bốn màu quang mang lấp loé, cuối cùng hóa thành một loại thanh mông mông màu hỗn độn, hướng về Ngũ Hành tử phượng lan tràn.

Dù là Ngũ Hành luân hồi phòng ngự, gặp phải cái này Hỗn Độn pháp lực, như thường bị hóa thành hư vô, Cổ Thần nhất thời vội vội vã vã tách ra.

"Hừ. . . Vẽ đường cho hươu chạy, chết!"

Phương Nguyên thân hóa cự nhân theo sát không nghỉ, nhìn thấy đi theo Ngũ Hành tử phượng mặt sau mấy con đại yêu cùng Yêu tộc, lại là cong ngón tay búng một cái.

Ầm ầm!

Màu xanh hỗn độn hàng lâm, chỉ là dật tán ra một tia, nhẹ nhàng vừa tiếp xúc.

Rầm!

Rất nhiều đại yêu cùng Yêu tộc vẻ mặt dại ra, nửa điểm sức phản kháng đều không có, liền ở trong chớp mắt hóa thành bột mịn.

Còn lại Yêu tinh bị trực tiếp sợ đến gần chết , hóa thành rất nhiều màu trắng đen hơi khói, tè ra quần thoát đi chiến trường.

"Mau chóng tránh lui!"

Tây Chu hầu cùng vương tử Bàn nhìn trên trời năm màu vòng ánh sáng, còn có Hỗn Độn hải dương, lập tức như tránh rắn rết rút lui mở thật xa.

Nhìn thấy tình huống như thế, còn đần độn mà xông lên, chính là muốn chết.

Chỉ là bọn hắn cũng không tưởng tượng nổi, cái kia đẹp như mộng ảo màu sắc rực rỡ quang mang, dĩ nhiên có đáng sợ như thế uy năng!

"Đây chính là Thần thú cùng Thánh nhân lực lượng sao?"

Vương tử Bàn nhìn cái này màn, miệng mở lớn, bỗng nhiên đối với bên cạnh Cái Nhiếp nói: "Cô nghĩ kỹ, như lần này Thương có thể tránh được đại nạn, cần thiết khắp nơi vì tôn sư chuẩn bị miếu thờ! Vĩnh hưởng huyết thực!"

Lại là đem Phương Nguyên xem là một cái nào đó thượng cổ Thần Chi.

Trên thực tế, Phương Nguyên thực lực bây giờ, cũng xác thực là cùng thượng cổ Thần Chi xê xích không nhiều.

Cùng lúc đó, ở chiến trường một mặt khác, Binh chủ Xi bóng người cũng chậm chậm hiện lên.

"Nhân đạo việc, toàn bằng tự tranh, dù là mệnh trời, cũng chỉ là lên bất tri bất giác công lao, đến chúng ta cảnh giới, càng là nhúng tay can thiệp, càng là dễ dàng gợi ra phản phệ!"

Hắn lẩm bẩm nói, ánh mắt lại phảng phất xuyên thấu cửu trùng thiên, nhìn thấy ở Thần cung bên trong đứng yên bất động Nữ Oa: "Liền Nữ Oa địa chủ thần, còn không muốn ở Tây Chu quân nguyên khí đại thương lúc ra tay, Cổ Thần ngươi quá mức bất cẩn, bị sử dụng như thương dùng. . ."

Trên thực tế, Xi cũng rõ ràng, Thánh nhân tuệ tâm độc đáo, lại làm sao có khả năng không nhìn ra điểm ấy?

Chỉ là cùng Tây Chu khí vận liên kết, không thể không như vậy thôi.

"Khà khà. . . Không nghĩ tới ngươi cũng có ngày hôm đó!"

Xi nhìn cái này màn, chỉ cảm thấy trong lòng tràn đầy đều là khoái ý.

Dù là hắn là sau đó đèn nhang ngưng tụ ý nghĩ thành thần, nhưng cũng kế thừa lúc trước Binh chủ dấu ấn, nắm giữ đối phương toàn bộ trí nhớ cùng tình cảm.

Đối với đánh bại đã từng là hắn, để mệnh trời nghịch chuyển Thánh nhân Cổ Thần, đương nhiên sẽ không có cái gì tốt quan cảm.

"Bất quá. . . Nữ Oa nương nương cũng nhìn ra rồi sao?"

Binh chủ Xi nhìn chiến trường, trên mặt liền hiện ra cười gằn: "Đây là người ngoại lai chính mình bên trong chiến tranh, liền để chính bọn hắn giải quyết tốt. . . Huống chi, Cổ Thần tính toán sâu sắc, dĩ nhiên chuẩn bị lấy Ngũ Hành làm cơ sở thành Đạo, nói rõ là ở mơ ước Nữ Oa vị cách. . . Nương nương không phòng ngừa chu đáo mới là quái sự!"

Cổ Thần lúc này vẫn là Chân Nguyên Linh Sĩ, nếu muốn khôi phục Mộng Sư Thánh nhân giống như tu vị, ở nơi này thiên địa liền có chút phiền phức.

Bởi vì hắn đã từng là Thánh nhân, vì lẽ đó càng biết được trong đó độ khó.

Mà duy nhất độ khả thi lớn điểm biện pháp, cũng chỉ có ở cùng lấy Ngũ Hành làm căn cơ Nữ Oa trên người có ý đồ.

Dù là đồng nhất trận doanh, Nữ Oa cũng sẽ tình nguyện nhìn thấy Cổ Thần rơi vào hạ phong, tổn hại thực lực.

Mà đáng sợ nhất, vẫn là cái kia người ngoại lai.

Hắn hoàn toàn nhìn rõ ràng tất cả những thứ này, ở thiên mệnh phía dưới thành thạo điêu luyện, giống như mũi đao khiêu vũ, các loại lực đạo đúng mực đều nắm đến vừa đúng.

'Nhưng đến thời khắc cuối cùng, ngươi còn có thể làm sao đây? Nữ Oa tất nhiên là sẽ đứng ở Tây Chu một bên.'

Binh chủ Xi nhìn Phương Nguyên, trong ánh mắt mang theo thoáng lo lắng.

"Địa Hỏa Phong Thủy, Tứ Kiếm Hợp Nhất, Hỗn Độn. . . Bạo!"

Giữa tràng, Phương Nguyên không có một chút nào lưu thủ.

Bỗng nhiên, bốn ánh kiếm hợp làm một thể, diễn biến hỗn độn, đột nhiên nổ tung, giống như hố đen mở rộng giống như, nuốt chửng tất cả.

Rầm ..... Rầm .....!

Đối mặt cái loại này công kích, Ngũ Hành quang luân lập tức phát ra không chống đỡ nổi tiếng vang, ầm ầm phá nát, một cái cự nhân duỗi ra bàn tay lớn, nắm chặt rồi Tử phượng cổ, cái tay còn lại nắm lấy phượng cánh, đột nhiên xé một cái!

Xoẹt!

Thiên địa tường thụy màu tím đen Phượng Hoàng, dĩ nhiên liền như thế từ ở giữa bị chia ra làm hai.

Tình cảnh này bị dưới đáy phàm nhân nhìn thấy, chỉ cảm thấy trên người mát lạnh, dù là Cái Nhiếp cùng Hắc Trủng, đều là cảm thấy quá hung tàn.

"Líu lo!"

Đột nhiên, một tiếng hót vang truyền ra.

Nguyên bản phượng thi hài cốt một thoáng nổ tung, dĩ nhiên một lần nữa hóa thành năm màu khí hội tụ, trở lại bình thường làm một đầu hoàn hảo không chút tổn hại Ngũ Hành tử phượng: "Phương Nguyên. . . Ngươi giết không được ta!"

Cổ Thần không gần như chỉ ở bên trong thế giới bố trí đòn bí mật, lấy nguyên vốn chuẩn bị tốt Ngũ Hành tử phượng yêu thân chuyển thế, càng cùng Tây Chu khí vận hợp nhất, loáng thoáng thu được thiên địa khí số nâng đỡ.

Tuy rằng hạn chế rất nhiều, nhưng cũng không phải là không có chỗ tốt.

Ít nhất, Nữ Oa liền không thể chủ động hướng về hắn ra tay, còn có, ở Tây Chu quốc diệt, trụ trời nứt toác trước, hắn chân linh vĩnh viễn không tổn, bất luận ngã xuống bao nhiêu lần, đều có thể lập tức trở lại bình thường.

"Thành cũng khí vận, bại cũng khí vận! Tây Chu cố nhiên nguyên bản hắn là đến mệnh trời, chính là tương lai nhân vật chính của thế giới!"

Phương Nguyên hét dài một tiếng: "Nhưng thiên ý không hắn không thể thay đổi. . . Ngươi cho rằng, lấy lúc này Tây Chu khí số, còn có thể che chở ngươi mấy lần?"

Lời vừa nói ra, Cổ Thần lập tức sắc mặt cuồng biến.

"Vương tử Bàn, lúc này không đánh tan, nhổ cỏ tận gốc, càng chờ khi nào?"

Một đạo truyền âm , tương tự rơi vào vương tử Bàn trong tai , khiến cho hắn lập tức thét ra lệnh xuất binh: "Tiêu diệt những kia đê tiện Tây Chu người!"

"Giết!"

Năm vạn báo thù chi quân, nhất thời nhào hướng Tây Chu phương hướng, người cầm đầu càng có Liêm cùng Ác, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Phủ vừa tiếp xúc, Thương triều đại quân chính là liên tục bại lui.

Mà nương theo phàm nhân tranh đấu hình thức hướng tới rõ ràng, nguyên bản mệnh trời, cũng là có biến hóa.

Đối với chuyện này cảm thụ sâu nhất, thình lình chính là Cổ Thần!

Chỉ thấy nương theo Tây Chu đại quân liên tục bại lui, binh bại như núi đổ, Ngũ Hành tử phượng càng ngày càng suy yếu, thậm chí không cần Phương Nguyên động thủ, từng cây từng cây linh vũ cũng là lững lờ hạ xuống , hóa thành điểm điểm quang mang dật tán, khí tức trên người càng ngày càng yếu.

"Không. . ."

Cổ Thần rên rỉ một tiếng: "Lão phu phí đi bao nhiêu tâm huyết, mới suy tính ra Tây Chu, chẳng lẽ còn không là Chân Long? . . . Không! Phương Nguyên, ngươi thật là ác độc!"

Ầm!

Tiếng nói chưa xong, Phương Nguyên liền đánh ra một quyền, đem Tử phượng triệt để đánh nổ.

Lần này, mặc cho ánh sáng năm màu giãy giụa thế nào đi nữa cũng là vô dụng, duy có một chút chân linh bay ra, đi vào lảo đà lảo đảo Tây Chu trụ trời ở trong.

"Đối thủ chân chính, muốn tới!"

Phương Nguyên thấy vậy, trên mặt lại không có một chút nào mừng rỡ, trái lại tràn ngập nghiêm nghị.

Nghịch chuyển mệnh trời chân chính phản phệ, sắp triệt để bạo phát!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 577: Cá Cược

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 578: Phá Trận

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 579: Giao Dịch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 580: Vây Công

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 581: Hỏa Long

"Liễu cô nương, Ma chủng nguy hiểm, ở chỗ tiềm tàng, đồng thời vô cùng dễ dàng ở người sống trong cơ thể bị dụ phát. . ."

Xuất phát từ đối Phương Nguyên sợ hãi, A Đa vẫn là nhắc nhở một câu: "Đợi đến đại chiến kết thúc sau khi, tốt nhất để ta kiểm tra một chút tất cả mọi người."

"Tiềm tàng sao?"

Liễu Mộng Mi biến sắc.

"Đúng thế. . . Chúng ta Ma linh đặc biệt năng lực, ở chỗ hư thực trong lúc đó chuyển hóa, đại trận này tuy rằng lợi hại, nhưng cũng không nhất định có thể toàn bộ làm sạch. . ."

A Đa nhìn bên ngoài bóng người, trong ánh mắt tràn ngập ước ao: "Ma Soái a! Thật muốn ăn hắn!"

"Chỉ bằng ngươi, không bị hắn ăn là tốt lắm rồi!"

Bên cạnh Cực Âm lạnh như băng nói: "Ta đã liên lạc tới sơn chủ, hắn hứa hẹn chẳng mấy chốc sẽ trở về!"

"Phải không? Cái kia quá tốt rồi!"

Liễu Mộng Mi lộ ra nét mừng: "Sơn chủ không tại, khắp núi đệ tử cùng chấp sự đám người đều rất bất an đây. . ."

Đến lúc này, nàng hoàn toàn rõ ràng Phương Nguyên tác dụng, quả thực

chính là định hải thần châm.

Ở loạn thế trong, như vậy một cường giả, chính là một phương an bình bảo đảm cùng hi vọng!

"Kiến Mộc sinh cơ còn có thật nhiều, Thiên La Thanh Mộc đại trận hoàn toàn chịu đựng được, phải là đầy đủ chống đỡ đến sơn chủ đến!"

Nàng suy nghĩ một chút, lại phun ra một cái tin: "Chỉ cần như vậy tần suất công kích không cao lắm. . ."

Ở Liễu Mộng Mi mấy người trong ánh mắt, miệng núi ở ngoài, xúc tu cự nhân gầm thét lên, vọt tới hẻm núi lối vào, chỉ có ba ngón tay lợi trảo mạnh mẽ xé hướng về màn ánh sáng.

Ong ong!

Hào quang màu xanh lục rung động , khiến cho tất cả đệ tử đều bất an đến cực điểm.

Đột nhiên, một tên đệ tử quát to một tiếng, cầm lấy cổ họng của chính mình, con ngươi bạo đột, từ trong miệng bò ra màu đen xúc tu.

"Ký sinh!"

A Đa bay vồ tới, đưa tay chụp tới, từ tên đệ tử này trong lồng ngực móc ra một con màu đen bạch tuộc dáng dấp đồ vật, trực tiếp một hớp nuốt vào.

Dù là như vậy, tên đệ tử này cũng triệt để mất đi sinh cơ, không sống được.

"Nhanh!"

Cực Âm nhìn thấy tình cảnh này, lập tức hạ lệnh: "Đem định thần phù nước đều phát xuống đi, mở ra Ninh Tâm đại trận, truyền dụ môn nhân đệ tử, muốn duy trì tâm tình bình tĩnh, không thể khủng hoảng!"

Ma linh lấy các loại kịch liệt tâm tình làm vì chất dinh dưỡng, một khi khủng hoảng sôi trào, lại phối hợp Ma chủng, sẽ phát sinh cái gì quả thật khó nói.

"Còn có, phàm là phát hiện người lạ thường, lập tức giết!"

Loạn thế dùng trọng điển, ở phương diện này, kinh nghiệm phong phú Cực Âm cũng sẽ không có nửa điểm lòng dạ đàn bà.

. . .

"Xem ra Cực Âm ứng đối đến không sai, ta trước lo lắng có chút dư thừa!"

Thiên La Thanh Mộc đại trận hạt nhân, Phương Nguyên khoanh chân ngồi ở tán cây bên trên, nhìn cái này màn, không khỏi yên lặng gật đầu.

Khôi phục Mộng Sư tu vị sau khi, hắn Ngự kiếm phi hành, tốc độ nhanh như chớp mắt, tự nhiên rất sớm chạy tới, không có gây ra cái gì vai chính thời khắc cuối cùng xuất hiện cứu tràng nhổ nước bọt ngạnh đến.

Nhưng tâm huyết dâng trào phía dưới, cũng muốn nhìn một chút cái này chính mình đắp nặn đi ra đoàn thể nhỏ kháng ép năng lực, liền giấu ở hậu trường, hắn nắm giữ đại trận quyền hạn tối cao, tự nhiên không người có thể phát hiện.

Bây giờ nhìn lại, vẫn là hết sức không sai.

"Cực Âm kinh nghiệm phong phú, Mộng Mi càng có quản lý có tài, tuy rằng Cửu Tuyệt sơn gốc gác không đủ, căn cơ bất ổn, nhưng chỉ cần thời gian lắng đọng, đủ có thể dùng một lát."

Phương Nguyên nhìn về phía ngoài núi, cái kia không ngừng công kích xúc tu cự nhân, bước lên trước: "Còn có. . . Cái này trò khôi hài, cũng có thể kết cuộc!"

Ầm ầm!

Thiên địa chấn động, lại một cái đỉnh thiên lập địa cự nhân, phảng phất từ Man Hoang bên trong đi ra, trên người có màu đen ưng linh hoa văn, hướng về xúc tu cự nhân vung ra một quyền.

Phảng phất Bàn Cổ khai thiên tích địa giống như, mênh mông mà khó có thể khó có thể dùng lời diễn tả được lực lượng, nhất thời rơi vào xúc tu cự nhân trên thân.

Ầm ầm!

Nương theo tiếng nổ mạnh, trên người hắn xúc tu từng cây từng cây gãy vỡ, cả người phát ra thê thảm la lớn: "Đây là. . . Tâm Ma lực! Ngươi làm sao có thể mượn dùng như vậy lượng lớn Tâm Ma lực?"

Ma linh tự thân có đặc tính, bình thường phàm tục lực lượng khó thương, mà đến Ma Soái cấp bậc, càng là như vậy.

Nhưng Phương Nguyên không giống.

Thân là tầng bốn Hư Thánh, nắm giữ Mộng nguyên lực, chỉ là đơn giản vận dụng, bám vào ở trên nắm đấm, cũng có thể cho Ma Soái đám người mang đến khó có thể chịu đựng thương tổn.

"Là ai?"

Cự nhân ngã trên mặt đất, lượng lớn xúc tu từ trên thân thể lan tràn đi ra: "Là ai. . . Dám làm tổn thương vĩ đại A Mofanduo?"

Những thứ này xúc tu hiện ra màu đỏ tía, mang theo sền sệt mủ dịch , khiến cho vết thương nhanh chóng trở lại bình thường.

"Thực sự là buồn nôn!"

Phương Nguyên một cước giẫm xuống, phảng phất giẫm tan nát một cái trứng gà, đem cự nhân tất cả phản kháng trấn áp, vô hình Lĩnh vực lực lượng rơi

xuống, đem xúc tu chặt đứt.

Có lẽ loại này Ma Soái đối với Chân Nguyên Chân Thánh tới nói vô cùng phiền phức, nhưng đối với bảy tầng Hư Thánh Mộng Sư mà nói, lại là vừa vặn khắc chế.

Dù sao, đều là lợi dụng Mộng nguyên lực sinh vật.

Mà dưới chân cái này Ma Soái liền rất xui xẻo, gặp phải trạng thái đỉnh cao xuống Phương Nguyên.

Ầm!

Đột nhiên, toàn bộ xúc tu cự nhân nổ tung, tanh hôi mủ dịch tứ tán.

Mà tại nổ tung ở trong, một tia ô quang nhưng là dường như hắc tuyến giống như, nhanh chóng hướng về ba đuôi Hạt Sư phương hướng vọt tới.

"Muốn đi? Hỏi trước một chút ta!"

Phương Nguyên khoát tay, Tốn phong chi lực hiện lên , khiến cho bàn tay của hắn mềm mại cực kỳ, phảng phất vượt qua không gian giới hạn, một cái liền đem cái kia đạo ô quang bắt bí ở lòng bàn tay.

"Phong ấn!"

Màu ám ngân Mộng nguyên lực mãnh liệt, lại hình thành từng đạo từng đạo nhỏ bé dày đặc phù văn dây khóa, đem ô quang bao quanh bao bọc, hình thành rồi một cái vững chắc phong ấn.

Muốn đối phó Ma linh, duy có sử dụng Mộng nguyên lực!

Mà cái này phong ấn pháp, lại là Phương Nguyên sửa cũ thành mới, lấy Đại Càn thế giới Mộng Sư nghiên cứu làm trụ cột, lại gia nhập từ Phong Ấn Chi Thể bên trong được đến bộ phận cảm ngộ nội dung, Thánh nhân phía dưới, một khi

bị triệt để phong cấm , căn bản không có một chút nào chạy trốn hi vọng.

"A Mofanduo. . ."

Trên bầu trời, hư huyễn cự xà làm như có chút dại ra: "Lại dễ dàng như vậy liền thất bại?"

"Người kia không đơn giản!"

Ba đuôi Hạt Sư quanh thân ngọn lửa màu đen cháy hừng hực, con mắt cảnh giác nhìn chằm chằm Phương Nguyên: "Hắn không chỉ có là trong nhân loại võ đạo Thánh giả, còn nắm giữ lợi dụng Tâm Ma lực năng lực, hai bên kết hợp phía dưới, bình thường Ma Soái , căn bản không phải là đối thủ!"

"Thế nhưng. . . Nhân loại! Ngươi không nên dây vào giận ta!"

Nó gầm thét lên, màu đen liệt diễm một thoáng bao phủ, che kín bầu trời, đốt cháy mà xuống.

"Sướng vui đau buồn. . . Lấy tâm tình làm vì nhiên liệu ngọn lửa sao?"

Phương Nguyên liếc mắt, đôi tay vương ra: "Lĩnh vực!"

Một luồng lực vô hình mở ra, nhất thời đem lửa đen bài xích ở bên ngoài, cả người hắn không ngừng về phía trước, đi tới ba đuôi Hạt Sư đối diện, lại là đấm ra một quyền.

Ầm ầm!

Thiên địa đều phảng phất bị cú đấm này đánh vỡ, luyện lại hỗn độn, diễn biến địa hỏa phong thủy.

"Hỗn độn Thần Quyền!"

Phương Nguyên ánh mắt duy nhất, chăm chú vào ba đuôi Hạt Sư cái này Ma

linh đại quân thống lĩnh trên người.

"Hư Vô Chi Phệ!"

Nửa trong suốt đại xà cấp tốc tiến lên, miệng rắn mở ra, phảng phất một cái hố đen, thôn thiên phệ địa, nghênh tiếp hướng về phía Phương Nguyên nắm đấm.

Ầm ầm!

Trong hư không truyền đến một tiếng vang thật lớn, địa hỏa phong thủy hội tụ, một cái liền đem hố đen bao phủ, dư thế không giảm, trực tiếp rơi vào cự xà trên người.

Răng rắc! Răng rắc!

Ở dòng lũ bên trong, cự xà thân người nhất thời vỡ vụn , hóa thành bông tuyết như thế mảnh vụn bay lượn.

"Xin lỗi. . . Tam Vĩ các hạ, cái này cái sức mạnh của nhân loại quá mạnh mẽ, ta không thể đối địch với hắn. . ."

Hư không lóe lên, đại xà khí tức nhanh chóng đi xa, chỉ có một thanh âm tại chỗ lưu giữ.

"Lại bị đào tẩu, bảo mệnh năng lực không sai!"

Đối với cái này, Phương Nguyên chỉ là khen một câu, liền không để ý đến: "Ngươi là Ma Linh chúa tể? Vì sao tiến công ta sơn môn?"

"Bởi vì ngươi tạo thành thế giới đối với chúng ta áp chế tăng lên!"

Ba đuôi Hạt Sư không sợ chút nào: "Nhân loại. . . Tuy rằng ngươi rất mạnh, nhưng tại Tâm Ma giới trong, vẫn cứ liền giun dế cũng không bằng. . . Ngươi vĩnh viễn đều sẽ không biết, chúng ta mạnh mẽ đến mức nào. . . A!"

Lời còn chưa nói hết, nó liền nhanh chóng rút lui , bởi vì Phương Nguyên nắm đấm đã rơi đi xuống.

"Phí lời thật nhiều!"

Ầm ầm!

Mặt đất chấn động, bỗng nhiên thêm ra một cái hố sâu, Phương Nguyên hóa thân cự nhân tùy ý nhúc nhích, lắc lắc cái cổ, phát ra lanh lảnh tiếng vang: "Tâm Ma giới bên trong tình huống, ta không cần biết, ta chỉ biết là, hiện tại ta, mạnh hơn ngươi, cái kia như vậy đủ rồi!"

Đang gầm thét đồng thời, từng đạo từng đạo màu đỏ rực phù văn ở trên người hắn lan tràn, cùng nguyên bản hoa văn hòa làm một thể, phảng phất hình thành rồi kề sát da thịt áo giáp.

"Chúc Dung! Chúc Dung!"

Sau lưng cự nhân, một cái khác bóng mờ hiện lên, tướng mạo dữ tợn, tai xuyến Hỏa Xà, chân đạp Hỏa long, rõ ràng là Hỏa chi tổ vu Chúc Dung hình tượng!

Một loại sâu xa thăm thẳm cảm giác, nhất thời hiện lên ở Phương Nguyên trong lòng , khiến cho hắn biết được chính mình nhiều như thế thần thông.

'Đây chính là Tổ Vu huyết mạch tăng cường chỗ tốt nơi?'

Phảng phất bản năng giống như, Phương Nguyên mở miệng, chín đạo Hỏa long liền gào thét phun ra.

"Hống hống!"

Cái này chín con rồng lửa quanh thân liệt diễm hừng hực, đem hư không đều thiêu đốt đến vặn vẹo bất định, đồng thời ngọn lửa cũng không phải là phàm hỏa, mà là chân chính thần thông hỏa diễm!

Phía dưới bình thường Ma linh đại quân, chỉ là dính dáng tới đến một đốm lửa, liền lập tức bị đốt cháy hầu như không còn, liền một điểm cặn đều không có còn lại.

Thậm chí, cái này lửa cháy đỏ rực, còn ở nuốt chửng ba đuôi Hạt Sư phát ra lửa đen, trở nên càng ngày càng cường thịnh yêu dị lên.

"Ta thiên phú thần thông, cũng không phải là Hỏa long, mà là ngọn lửa này!"

Phương Nguyên trên nắm đấm, một tầng liệt diễm cháy hừng hực: "Có thể thông qua nuốt chửng cái khác thần quái lửa loại, mà không ngừng tiến hóa sao?"

Nguyên bản, hắn đánh giá cần phải át chủ bài ra hết, bố trí Hỗn Độn kiếm trận, mới có thể đem ba đuôi Hạt Sư đuổi đi, nhưng lúc này, lại là không cần phải.

Chín con rồng lửa bay lên gầm thét, bỗng nhiên hợp nhất , hóa thành một viên thái dương, hướng về ba đuôi Hạt Sư rơi rụng.

"A. . . Ngươi rốt cuộc là ai?"

Ba đuôi Hạt Sư gầm thét lên, quanh thân màu đen liệt diễm giống như hải dương, hình thành rồi từng tầng từng tầng phòng ngự.

Hừng hực!

Trong nháy mắt tiếp theo, hai loại liệt diễm liền đan xen vào nhau, nhanh chóng đến nuốt chửng đối phương, đem hai bên màn trời đều triệt để nhuộm dần.

Vô số sao băng mưa lửa rơi xuống, nguyên bản Ma linh đại quân lập tức tử thương nặng nề.

Cũng không biết đi qua bao lâu, đại địa rốt cục khôi phục yên tĩnh.

"Chạy trốn sao?"

Phương Nguyên cầm trên tay một cái đuôi bò cạp như thế đồ vật, trầm ngâm không nói.

Ma Soái liền tương đương với Chân Nguyên Chân Thánh, mà cái này ba đuôi Hạt Sư, càng là lợi hại phi thường, hầu như có thể cùng tầng tám Hư Thánh so sánh với.

Loại này thực lực, dù là mình muốn lưu lại đối phương, cũng phải đánh đổi khá nhiều.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 582: Tiến Giai

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 583: Xin Thấy

Biển đông chư châu.

Bởi tới gần hải dương, Ma linh đại quân cực nhỏ tới đây, đúng là ở ma tai bên trong chịu đến tổn thương nhỏ nhất.

Đương nhiên, phúc là nơi ẩn náu của mối họa đang rình dập, lượng lớn tông phái cùng may mắn còn sống sót thế lực tràn vào vùng duyên hải các châu bên trong, lẫn nhau thảo phạt, cướp giật không gian sinh tồn, cho tầng dưới chót bách tính mang đến cực khổ cũng không chút nào so với ma tai kém hơn bao nhiêu.

"Tốt như vậy cơ nghiệp, không lấy thật là đáng tiếc!"

Trên tầng mây, Phương Nguyên ngóng nhìn phía dưới cực lớn thành trì, hơi hơi thở dài một câu.

"Chủ nhân, chỉ cần ngài ra lệnh một tiếng, A Đa lập tức làm vì ngài đạt được cái này mấy châu!"

Bên cạnh , hóa thành đấu bồng màu đen người Ma Soái nhất thời vỗ bộ ngực, lớn biểu trung tâm.

"Biển đông chư châu bên trong, lấy Nam Châu, Hải Châu, Hạ Châu được nhất ta tâm, chân chính là tinh hoa trong tinh hoa! Nhưng lúc này muốn bắt xuống, căn cơ vẫn còn có chút không đủ a. . ."

Bởi vì ma tai quan hệ, lượng lớn tông phái bị diệt môn, mà người may mắn còn sống sót chạy tứ tán tứ hải bát hoang, cái này biển đông chư châu tuyệt đối

cũng là một cái đứng đầu lựa chọn hàng đầu, trong đó tàng long ngọa hổ, nói không chắc liền có đại năng!

Đồng thời, Thiên Linh hội cùng Mộng Sư liên minh, cũng sẽ không bỏ qua mảnh này tốt đẹp cơ nghiệp.

Dù sao, ở bắc có Võ Minh, tây có Sưu Thần cung, bên trong có ma tai tình huống dưới, không lấy cái này biển đông nơi , căn bản không cách nào phát triển lớn mạnh, tranh cướp tương lai khí số.

Tuy rằng Phương Nguyên đơn đả độc đấu cái nào cũng không sợ, nhưng chuyện như vậy vẫn là muốn xem chưởng nắm thế lực cùng tổ chức chi đạo.

Hết lần này tới lần khác ở phương diện này, Cửu Tuyệt sơn chỉ là một cái tân sinh đứa bé, liền Thiên Linh hội cũng không sánh nổi.

"Chúng ta Ma linh tách ra biển rộng, chỉ là không thích, mà không phải không thể!"

A Đa cười lạnh: "Chỉ cần chủ nhân ra lệnh một tiếng, ta lập tức là có thể cảm hoá trăm vạn ma quân, đẩy ngang cái này ba châu, hiến cho chủ nhân. . ."

"Cái kia ba châu tận thành Tử vực, lấy cùng không lấy có gì khác biệt?"

Phương Nguyên lật một cái liếc mắt: "Lại nói, ma quân công thành thoáng qua vẫn còn có thể, thống trị phương diện liền rất bất kham, nhưng cũng luôn có cơ hội!"

Lại xoay chuyển vài vòng, hai người trở lại Cửu Tuyệt sơn, Liễu Mộng Mi liền nghênh tiếp tới: "Sơn chủ, Tà Thánh môn cùng Bạch Trạch sơn có khách tới chơi!"

"Có thể cho ngươi bộ dạng này, người tới phi phàm a. . ." Phương Nguyên trầm ngâm dưới: "Chẳng lẽ là hai cái qua khí Thánh nhân tự thân tới. . ."

"Thánh nhân xác thực là Thánh nhân, nhưng cái này 'Qua khí' từ, thực sự có chút. . . Thiếp thân. . ." Liễu Mộng Mi nhất thời mặt đỏ tới mang tai, tay chân luống cuống.

Nàng dù sao xuất thân từ Thánh Liên giáo, từ nhỏ đã bị truyền vào Thánh nhân các loại đại năng, gieo xuống thâm căn cố đế, không gì phá nổi ảnh hưởng.

Cho dù lúc này Âm thánh nhân đã ngã xuống, xem đến cái khác Thánh nhân, dù là đã từng là, như trước kính nể phi phàm.

"Mộng Mi a, nhớ kỹ, từ ngươi nhập ta Cửu Tuyệt sơn một khắc đó bắt đầu, ngươi chính là Cửu Tuyệt sơn người, lúc này thay thế ta chấp chưởng nội vụ. . . Dù là hai cái đã từng là Thánh nhân tự thân tới, cũng chỉ có thể cùng ngươi ngang hàng luận giao!"

Phương Nguyên dặn một câu, mang theo cực kỳ khí phách.

Đến hắn tu vi bây giờ, xác thực Thánh nhân không ra, ai cùng so tài.

Hai cái đã bị thời đại vứt bỏ lão quái vật, lại đáng là gì đây?

"Tuy là như vậy, nhưng bọn họ trăm công nghìn việc, cố ý bỏ xuống tục vụ chạy tới, thế nào cũng phải vừa thấy mới là!" Cực Âm tiến lên, ôn nhu nói: "Thiếp thân đã đem bọn họ thu xếp ở đại sảnh."

"Đã như vậy, liền nhìn một lần đi!"

Phương Nguyên gật đầu, thẳng tắp đi vào Cửu Tuyệt sơn chủ điện.

"Xin chào Phương đạo hữu!"

Tà Thánh cùng Bạch Trạch thánh nhân, ở lúc trước Ngọc Kinh cuộc chiến lúc liền từng thấy, lẫn nhau đều không xa lạ gì, lẫn nhau chắp tay chào cũng chính là.

"Hai vị đường xa mà đến, không biết vì chuyện gì?"

Phương Nguyên thẳng ở chủ vị ngồi xuống, trong thần thái không có nửa phần khách khí: "Bạch Trạch sơn mới vừa gặp Ma linh vây công, Tà Thánh môn cũng có nội loạn chưa bình, lúc này tìm ta, đến cùng có gì chỉ giáo?"

"Tốt, Phương đạo hữu quả nhiên thẳng thắn sảng khoái!"

Bạch Trạch gật đầu: "Hai người chúng ta lần này dắt tay nhau mà đến, xác thực có việc muốn cùng đạo hữu thương lượng."

Ở vừa nói, trong ánh mắt của hắn hình như có bạch mang, một khắc không ngừng mà hướng về Phương Nguyên đánh giá, bên cạnh Tà Thánh cũng giống như thế.

Trước rất nhiều Ma Soái vây công Cửu Tuyệt sơn, không có bất cứ người nào xem trọng Phương Nguyên, cảm thấy tốt nhất kết quả cũng là người này bị thua mà chạy, chỉ muốn thân miễn, sáng lập cơ nghiệp sụp đổ.

Nhưng sự tiến triển của tình hình, lại là nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Phương Nguyên vẻn vẹn dựa vào một đôi nhục quyền, lại liền giết đến nhiều vị Ma Soái đại bại, phong ấn một cái, đánh chạy một cái, thậm chí còn thắng rồi mơ hồ là giới Ma linh đứng đầu ba đuôi Hạt Sư!

Loại này chiến tích, dù là Thiên Huyễn Dịch cùng Vạn Thắng Võ Tôn, cũng khó có thể làm được.

Càng nhưng vào lúc này, dù là Giới Minh che đậy cho dù tốt, cũng truyền ra Cổ Thần ngã xuống tin tức, càng là khiến hai cái này Thánh nhân khiếp sợ.

'Chân Thánh oai, tuyệt đối không cách nào làm được điểm ấy, chẳng lẽ người này khôi phục bộ phận Mộng Sư năng lực?'

Trong lòng bọn họ mơ hồ có suy đoán , nhưng đáng tiếc nhìn chung quanh,

vẫn là không nhìn ra Phương Nguyên trên người đến cùng có gì biến hóa, trừ phi toàn lực ra tay, bằng không căn bản là không có cách trắc lượng ra sâu cạn của đối phương.

"Chuyện quan trọng? Mời nói!"

Phương Nguyên nhìn từ trên cao xuống mà khoát tay chặn lại.

Nhìn thấy cảnh này, Bạch Trạch cùng Tà Thánh đều là trên mặt vừa kéo.

Từng có lúc, bọn họ đều là cao cao tại thượng Thánh nhân, xuất hành tiền hô hậu ủng, sinh hoạt thường ngày tám toà, dưới đáy Mộng Sư không có không kính nể như thần.

Nhưng lúc này, dĩ nhiên như vậy bị một tên tiểu bối xem thường, quả thực chính là vô cùng nhục nhã!

Chỉ bất quá bọn hắn tâm tư thâm trầm, trong nháy mắt lại khôi phục bình thường, Bạch Trạch trước tiên vừa chắp tay: "Không biết sơn chủ có thể nghe qua Thiên Linh hội?"

"Tự nhiên nghe qua, nghe đồn là một cái Linh Sĩ tổ chức, lấy bán dạo làm chủ, giao lưu Linh Sĩ tư liệu là phụ, xen kẽ toàn bộ Đại Càn, thế lực khá lớn!" Phương Nguyên đem chính mình nắm giữ tình báo nói nói.

"Chính là. . . Này Thiên Linh hội từ lâu tồn tại, lấy lật đổ chúng ta Mộng Sư làm nhiệm vụ của mình, lòng muông dạ thú, lúc này rốt cục triệt để bạo lộ ra. . ."

Dù là đã chán nản, hai vị Thánh nhân vẫn là bảo lưu ngày xưa kiêu ngạo, tuy rằng coi trọng sức mạnh của đối phương, nhưng trong xương vẫn cứ đem Linh Sĩ cùng Võ Tông coi như đê tiện người.

"Sớm biết như vậy, lúc trước liền hắn là đem những kia Linh Sĩ Võ Tông tất cả thành tro, đỡ phải bây giờ tận thành tai họa!"

Tà Thánh căm giận nói, thấy Phương Nguyên một bộ không hề lay động tư thái, không chút nào bởi vì bọn họ gây xích mích mà tâm tình lan truyền, không khỏi thầm mắng một tiếng tiểu hồ ly, rốt cục nói đến đề tài chính: "Lúc này Mộng Sư sụp đổ, chúng ta phải nên cùng nhau trông coi, không biết sơn chủ đối với gây dựng lại Mộng Sư liên minh làm sao xem?"

"Gây dựng lại?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, bất kỳ cái gọi là cơ cấu gây dựng lại hàng ngũ, trên thực tế tổng miễn không được quyền lực một lần nữa xáo bài.

Chính mình biết bao may mắn, có thể cung gặp thịnh, tham dự đến phân phối Mộng Sư bánh ga tô bên trong đến?

"Chính là. . . Xét thấy nguyên bản Thánh Liên giáo, Nguyên Sơ hội đã tiêu diệt, Giới Minh rùa rụt cổ không ra. . . Chúng ta nguyên bản năm nhà kết cấu cũng có thể cải sửa lại, huống chi, lúc này không thể lại cố thủ trước đây thành kiến, chỉ cần các nhà có người ra người, mạnh mẽ xuất lực, cùng nhau vượt qua cửa ải khó mới là!"

Bạch Trạch thánh nhân một thân chính khí, nói chuyện càng là thành khẩn đến cực điểm: "Ta ý, do Tà Thánh môn, Bạch Trạch sơn, Cửu Tuyệt sơn ba nhà, gây dựng lại Mộng Sư liên minh, tất cả tu luyện đến Đại năng giả giống nhau làm trưởng lão, gặp phải đại sự do Trưởng lão hội bỏ phiếu biểu quyết, làm sao?"

Có lúc, cái gọi là công bằng chính là lớn nhất không công bằng.

Thật muốn dựa theo đối phương từng nói, cái kia Cửu Tuyệt sơn chết no cũng là chỉ có hai phiếu, tất nhiên sẽ bị cái này hai vị Thánh nhân tươi sống đùa chơi chết, Phương Nguyên choáng váng mới chịu đáp ứng.

"Chỉ có ba nhà chúng ta, không biết Giới Minh làm sao?"

Phương Nguyên lại là phát hiện Bạch Trạch trong giọng nói một cái nho nhỏ cạm bẫy, giả vờ nghi hoặc mà hỏi.

"Chẳng lẽ sơn chủ còn không biết hiểu?"

Bạch Trạch trong mắt loé ra một vệt ngờ vực: "Giới Minh Thánh nhân Cổ Thần, ngày trước tao ngộ gặp cường địch, đã thân tao ngộ bất trắc, ngã xuống. . ."

"Phải không?" Phương Nguyên tiếng nói kéo dài: "Vì sao theo Bản sơn chủ biết, đối phương chính là chủ động mộng du, thần lịch ba ngàn thế giới đi tới?"

Hắn đương nhiên sẽ không thừa nhận mình đã làm thịt Cổ Thần, cũng không thể biểu hiện đối với Giới Minh không biết gì cả —— cái kia quá giả! Bởi vậy, chín thật một giả mới là bình thường.

"Phải không?"

Tà Thánh cùng Bạch Trạch liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đều tràn ngập nghi ngờ không thôi: "Có lẽ chúng ta tin tức sai lầm, nhưng Cổ Thần mê muội tại thăm dò thế giới, không để ý tới chuyện bên ngoài, lại là khẳng định, đã như thế, vẫn phải là ba nhà chúng ta làm chủ!"

"Nếu chúng ta mới Mộng Sư liên minh thành lập, này căn cơ phải là để xuống nơi nào đây?"

Phương Nguyên không có chính diện trả lời, trái lại lại hỏi.

"Phóng tầm mắt thiên hạ, tây, bắc, trung đều mỗi cái có thế lực chiếm cứ, lúc này chỉ có chỉ còn biển đông chư châu một chốn cực lạc!"

Cái này ngược lại không phải bí mật gì, Bạch Trạch nói thẳng: "Nhưng trước mắt lại có một việc nghi nan, cái kia chính là Thiên Linh hội tựa hồ cũng gia tăng động tác, nghĩ muốn nhất thống biển đông chư châu, chúng ta nhất định phải mau chóng động thủ!"

Thiên hạ bị chia cắt đến không sai biệt lắm, duy nhất còn lại cả khối cũng chỉ có biển đông.

Thiên Linh hội cùng Mộng Sư liên minh đều coi trọng, cũng ở tình lý bên trong.

Phương Nguyên gật đầu, rốt cuộc biết cái này hai vị Thánh nhân tại sao liền nhà cũng không muốn, vội vội vàng vàng chạy tìm đến mình.

"Thiên Linh hội. . . Cái này đúng là khá là khẩn cấp!"

"Chúng ta đã chiếm được xác thực tình báo, Thiên Linh hội chính đang tại lôi kéo biển đông chư châu tông phái thế lực, đã quyết định tháng sau, ở Hải Châu thành Hải Lan cử hành minh hội." Tà Thánh có chút ưu sầu nói bổ sung: "Thiên Linh hội trước hành động bí mật, thế lực liên hệ ngàn vạn tia, lần này toàn bộ phát động, thế như vạn cân, nguyên bản biển đông chư châu thổ tông môn tất nhiên cùng hưởng ứng, lại thu phục cái khác, lập tức liền đã có thành tựu!"

Dù là Thiên Linh hội đã từ tối thành sáng, nhưng trước đều là phân tán liên minh, trải rộng thiên hạ.

Lần này một khi có khối lớn căn cứ, tiềm lực cùng thực lực lập tức sẽ trở nên không giống.

"Lấy Thiên Linh hội tổ chức kết cấu, lần này tất nhiên có cường hãn nhân vật ở phía sau thúc đẩy chứ?"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, đột nhiên hỏi.

"Sơn chủ "nhất châm kiến huyết", trực thấu bản chất!" Bạch Trạch khen hay: "Lão phu đã sai người đã điều tra xong, lần này liên minh khởi xướng người, chính là một cái Chân Nguyên Linh Sĩ, tự lấy danh hào Thiên Linh Lão Tổ."

"Thiên Linh Lão Tổ? !"

Phương Nguyên yên lặng ghi nhớ.

"Sơn chủ đừng xem người này danh hào dọa người, trên thực tế lúc trước lai lịch, bất quá là Thánh Liên giáo bên trong một tên bình thường thuốc người, may mắn còn sống, đến Âm thánh mắt xanh, bị đề bạt làm nô bộc, ban tặng công pháp, không ngờ rằng dĩ nhiên dưỡng hổ di hoạn!"

Tà Thánh tức giận bất bình nói, tiện thể yết Thiên Linh Lão Tổ gốc gác.

"Cái này thật đúng là. . . Không nghĩ tới."

Phương Nguyên con mắt hơi chuyển động: 'Cái gọi là thuốc người, nói không chắc vẫn là Âm thánh trai lơ, bằng không làm sao sẽ mắt xanh rất nhiều? Chà chà. . .'

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 584: Dự Định

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 585: Hoa Đào

Phương Nguyên lững thững mà đi, liền đến một toà rượu lư.

Cái này rượu lư náo bên trong lấy tĩnh, chu vi trồng trọt một mảnh rừng đào, hoa đào nở rộ, một mảnh phấn hồng.

Chợt có gió nhẹ thổi qua, cánh hoa rơi vào dòng nước, lại dẫn tới con cá lại còn đem truy đuổi.

Ở rượu lư bên cạnh, có một cái ngư ông, đầu đội nón rộng vành, khoác áo tơi, lúc này cầm một cây hoàng trúc làm cần câu, một đạo nửa trong suốt sợi tơ buông lỏng vào nước mặt, bỗng nhiên rì rào mà động.

"Cá mắc câu!"

Ngư ông khẽ mỉm cười, cánh tay dùng sức, một đuôi tiên đỏ như lửa cá chép to liền nhảy ra mặt nước, kích khởi bọt nước vô số.

Hắn đứng lên, đi tới rượu lư trong, bỏ đi trên người áo tơi, mọi người không khỏi ánh mắt sáng lên.

Cái này ngư ông thoạt nhìn nhiều nhất chỉ có ba mươi tuổi, mặt như ngọc, ngũ quan tinh xảo, đặc biệt nhất chính là một đôi mắt dâm tà, nhìn quanh sinh tình, bất luận đại cô nương, cô dâu nhỏ, vừa nhìn phía dưới đều có chút tâm can nhảy lên, không kềm chế được.

"Tiểu nhị, đem cá của ta nấu, lại xé một con gà xấy khô, lên hai ấm các ngươi nơi này rượu hoa đào đến."

Ngư ông chậm rãi nói, trong tiếng nói cũng bao hàm từ tính, mang theo một loại khó có thể dùng lời diễn tả được mị lực.

Nhất thời, rượu lư bên trong khách nhân, không chỉ có cô gái , liền ngay cả nam tử nhìn về phía hắn ánh mắt cũng mang theo vài phần không tên mùi vị.

"vâng!"

Đối với chuyện này, tiểu nhị lại là không cảm thấy kinh ngạc, lại bồi khuôn mặt tươi cười: "Gia ngài mỗi ngày chỉ uống một bình, hôm nay nhưng là gặp phải cái gì việc vui?"

"Cực kì khách ở xa tới, tất nhiên là việc vui!"

Đào hoa mắt thanh niên chỉ cươi cười, nhìn về phía rượu lư cửa: "Khách nhân vừa đến, sao không ngồi xuống uống một chén?"

"Cố mong muốn vậy!"

Phương Nguyên áo bào trắng phiêu phiêu, nhanh chân đi vào rượu lư, ở thanh niên trước mặt ngồi xuống.

"Này rượu hoa đào chính là bản địa tên phẩm, quý khách trước tiên nếm thử!"

Thanh niên cười cho Phương Nguyên rót một chén rượu, rượu này hương xa ích thanh, mang theo hoa đào đặc biệt mùi thơm, tư vị quả nhiên không kém.

Phương Nguyên nhấp một miếng, nhất thời nở nụ cười: "Không sai!"

"Rượu này tuy tốt, nhưng phối câu tới cá chép, càng là nhất tuyệt!" Thanh niên cười nói: "Cái này cá chép đã ăn hoa đào, thể mang dị hương, bất luận làm thành thức ăn hưởng dụng, vẫn là luộc thành canh thang tỉnh rượu, đều tương đối khá."

Nói, trên mặt liền nổi lên một tia vẻ tưởng nhớ: "Ta thiếu niên lúc, chính là chỗ này khách quen. . . Đáng tiếc cảnh còn người mất. . ."

"Gia, ngài món ăn!"

Lúc này, tiểu nhị cười rạng rỡ, bưng mấy cái trên mâm đến, gà xấy khô dùng rau dưa xào, cá tươi càng là cắt thành từng mảng từng mảng vô cùng bạc cá sinh, tá lấy đồ gia vị, ngon cực kỳ.

Phương Nguyên cong ngón tay búng một cái, chu vi nhất thời nổi lên một tầng cách mô, không ở tại ở ngoài, không ở tại bên trong, ở xung quanh tửu khách trong mắt, cái này một bàn lại hoàn toàn không có dị dạng, vẫn là hai người ngồi đối diện mà uống.

"Phân chia hai giới! Tốt thần thông!"

Đào hoa mắt thanh niên thoáng thay đổi sắc mặt: "Bổn tọa tự nhận đã ẩn giấu đến rất tốt, không nghĩ tới các hạ vẫn có thể tìm được Bổn tọa. . ."

"Tại hạ Phương Nguyên, gặp qua Lão tổ!"

Phương Nguyên đi thẳng vào vấn đề nói .

"Hóa ra là liền bại Ma Soái Cửu Tuyệt sơn chủ! Bỉ nhân Trương Thiên Linh, Lão tổ danh xưng, bất quá người ngoài trêu tức thuyết pháp, không thể coi là thật. . ."

Cái này đào hoa mắt thanh niên, thình lình chính là Phương Nguyên mục tiêu lần này, Thiên Linh hội bên trong một vị đại lão, Thiên Linh Lão Tổ.

Người này tuy rằng đến Thánh nhân truyền pháp, một thân che giấu khí tức thuật tinh diệu cực kỳ , nhưng đáng tiếc ở Phương Nguyên Hỏa Nhãn Kim Tinh trước mặt, vẫn bị một chút nhìn thấu.

Tuy rằng bản thành bên trong có năm tôn đại năng, nhưng Phương Nguyên

trực tiếp tìm mạnh nhất cái kia một đạo khí tượng, quả nhiên một đòn tức trúng.

Bất quá dù là như vậy, Phương Nguyên không thừa nhận cũng không được, đến cùng là từ tầng dưới chót một đường sờ soạng lần mò tới đại năng, khí độ cùng phong độ đều là đứng đầu.

"Không biết sơn chủ tìm ta, có chuyện gì quan trọng?" Trương Thiên Linh cầm trong tay cốc nhỏ, cân nhắc nở nụ cười.

"Ồ? Ngươi không hận ta? Cũng không sợ ta?" Phương Nguyên hơi kinh ngạc: "Dù sao. . . Ta cũng là Mộng Sư đây? Đồng thời cũng coi như ác danh chiêu!"

"Liền Phục Ma Thánh Bút đều chết vào ngươi tay, xác thực hung danh trác trứ!"

Trương Thiên Linh gật gù: "Nhưng Mộng Sư bên trong, cũng là có tốt có xấu, lại nói. . . Các hạ lúc này là Chân Thánh thân, lại tính bên nào đây? Như quang lấy công lao mà nói, đồ thánh ngươi mới là chúng ta lớn nhất công thần đây."

"Ha ha. . ." Phương Nguyên cười to: "Nếu là cái khác Linh Sĩ Võ Tông đều cùng ngươi giống như văn minh, cái này thiên hạ có lẽ sẽ dễ chịu rất nhiều. . ."

"Không có ích lợi gì!" Trương Thiên Linh đào hoa mắt bên trong mang theo một tia mê ly: "Nói cho cùng, Mộng Sư cùng Linh Sĩ, Võ Tông trong lúc đó cừu hận, còn là đối với lợi ích tranh cướp, ở phương diện này, cho dù là ta, cũng không cách nào khiến Thiên Linh hội nhượng bộ!"

Bất luận cái nào tổ chức, từ sinh ra lên, liền tất nhiên có ý chí của chính mình, làm vì lợi ích của chính mình mà chiến.

Liền giống với cổ đại, lại thiết cổ tay quân chủ, cũng đến hướng về triều chính thỏa hiệp.

Dù là Chu Nguyên Chương đại sát công thần, phế bỏ tể tướng, cuối cùng còn không là có nội các, không tướng mà tướng?

Không nói Trương Thiên Linh ở Thiên Linh hội bên trong chỉ là một trưởng lão, dù là hắn chính là Hội chủ, chân chính người giật dây, cũng rất khó khiến cái tổ chức này hoàn toàn dựa theo tâm ý của chính mình làm việc.

"Ngươi cho rằng. . . Ta là tới bách ngươi nhượng bộ?"

Phương Nguyên mỉm cười lắc đầu: "Sai rồi. . . Ta là tới giúp ngươi một tay!"

"Giúp ta?"

Trương Thiên Linh hơi hơi ngẩn ra, chợt suy tư: "Ta từng nghe nói, sơn chủ ngươi chính là năm đó Tuyệt Tâm Cư Sĩ đồ? Là bởi vì này do đó, mới cùng năm đại minh Mộng Sư phản bội sao?"

"Không sai!"

Đến lúc này, Tuyệt Tâm Cư Sĩ thân phận, đã không thể cho Phương Nguyên mang đến ảnh hưởng chút nào, hắn thản nhiên thừa nhận: "Đồng thời. . . Ta sẽ nói cho ngươi biết một cái tin, Giới Minh Cổ Thần, đã chết ở trên tay của ta!"

"Cái gì?"

Trước còn nhẹ như mây gió Trương Thiên Linh, bỗng nhiên biến sắc mặt, liền tay bên trong cốc nhỏ đều nứt ra một cái khe.

"Xin lỗi. . . Thất thố! Từ phạt một chén!"

Hắn uống một hơi cạn sạch, nhìn hướng về Phương Nguyên ánh mắt lại tràn đầy sợ hãi.

Giới Minh Cổ Thần, nhưng là đã từng là Thánh nhân, hiện tại cũng là Chân Nguyên Linh Sĩ, kinh nghiệm lão lạt, kiến thức uyên bác, thật đánh tới đến, dù là

Thiên Huyễn Dịch đều không nhất định dám nói có phần thắng.

Nhưng như vậy một vị trước Thánh nhân, liền chết ở đối diện thanh niên trong tay? Thậm chí đối phương nói đến, liền cùng như giết gà giết chó, phảng phất chỉ là một chuyện nhỏ?

Trong lúc nhất thời, Trương Thiên Linh nhất thời không còn nữa trước bình tĩnh vẻ, có vẻ hơi tiến thối thất theo.

Phương Nguyên nhìn thấy này cảnh, lại là trong lòng cười thầm.

'Cái gọi là phong độ, tâm tính các loại, kỳ thực hoàn toàn là căn cứ vào thực lực, trước hắn tám thành cho là có cái gì át chủ bài tại người, ta không làm gì được hắn, vì lẽ đó không có sợ hãi, bởi vậy đối nhân xử thế mới có thể phong độ phiên phiên. . . Nhưng lúc này, ta vừa có thể ở Giới Minh bên trong cường sát Cổ Thần, liền có thể đối diện lấy tính mạng của hắn, bởi vậy thì có chút sợ hãi!'

Dù là biết được hắn từng liền bại Ma Soái, nhưng Ma Soái dù sao chỉ là đại năng, cùng đã từng là Thánh nhân so với, vẫn là thua chị kém em!

Nếu nói là Phương Nguyên trước ở Ngọc Kinh đánh chết Phục Ma Thánh Bút Lý Thanh Miên, chính là gặp may đúng dịp tới nói , như vậy lần này lại giết Giới Minh Cổ Thần, nhưng là hoàn toàn chứng minh chính mình, có đồ thánh năng lực, đệ nhất thiên hạ tên, hoàn toàn xứng đáng!

"Thánh nhân không chết, đạo tặc không ngừng!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên liền thản nhiên nói: "Ngươi nhưng có biết, ngươi Thiên Linh hội ý muốn chiếm lĩnh biển đông, Mộng Sư liên minh cũng giống như thế. Bạch Trạch sơn cùng Tà Thánh môn tinh nhuệ ra hết, e sợ đại chiến sắp nổi lên!"

"Vậy không biết sơn chủ đại nhân có gì dạy ta?" Rất hiển nhiên, đối với cái này một ngày, Trương Thiên Linh sớm có dự liệu, thậm chí rất sớm liền chuẩn bị

kỹ càng.

Đồng thời, Phương Nguyên còn phát hiện, kèm theo thời gian dời đổi, trong thành mấy cái khác đại năng, đã yên lặng hướng về phía bên mình ẩn núp lại đây.

Rất hiển nhiên, ở trong lòng có chút thấp thỏm sau khi, đối diện cái này Trương Thiên Linh lập tức dùng bí pháp thông báo chính mình đồng đảng.

Bất quá, chỉ là năm cái đại năng, còn chưa đặt ở Phương Nguyên trong mắt, ít nhất hoàn toàn có thể đi rơi.

Trương Thiên Linh hiển nhiên cũng không có quyết định trở mặt, chỉ là nhượng bọn họ yên lặng ẩn núp ở xung quanh, để ngừa vạn nhất, chính mình lại khôi phục mấy phần đàm tiếu vô kỵ sức lực, cùng Phương Nguyên chậm rãi mà nói.

"Tự nhiên là trong bóng tối trợ ngươi, ngoại trừ hai cái Thánh nhân!"

Phương Nguyên loã lồ mục đích: "Đương nhiên. . . Việc này cùng Cửu Tuyệt sơn hào không quan hệ , liền ngay cả ta cũng sẽ chỉ ở âm thầm ra tay!"

"Như vậy, đã đầy đủ, đa tạ sơn chủ ý tốt!"

Không duyên cớ đưa tới cửa tay chân, tự nhiên không có không tiếp nhận đạo lý, Trương Thiên Linh suy nghĩ một chút, trên mặt nhất thời lộ ra nụ cười.

"Thiện!"

Phương Nguyên gật đầu.

Trên thực tế, hắn cũng không hi vọng cái này Thiên Linh hội có thể ra bao lớn lực, nhưng quả thật có một điểm hợp nhất này tổ chức ý nghĩ.

Dù sao, lấy Cửu Tuyệt sơn trước mắt gốc gác cùng nhân thủ, chiếm lĩnh sơn

mạch đều có chút miễn cưỡng.

Nếu muốn nhất thống biển đông chư châu, hoàn toàn không có khả năng này.

Lúc này, vừa vặn kết giới tiêu tan, tiểu nhị bưng một đại bồn canh cá dâng lên: "Đây là chúng ta trong cửa hàng đầu bếp cố ý hiến cá chép hoa nước canh, hai vị nếm thử?"

"Cái này canh chính là dùng đuôi cá cùng vây cá làm, giải rượu tốt nhất!"

Trương Thiên Linh cười nói: "Không thể không nhiều thưởng thức một thoáng!"

"Không sai! Không sai!"

Phương Nguyên cũng cười híp mắt, hai người đều là từng người mang ý xấu riêng, mặt ngoài trên lại là thân thiết cực kỳ.

. . .

"Đại nhân!"

Chờ đến Phương Nguyên sau khi rời đi, Trương Thiên Linh đi ra rượu lư, đi tới mặt sau rừng hoa đào bên trong.

Bốn cái khí tức trầm ngưng bóng người đã đang chờ đợi.

"Người tới là Cửu Tuyệt sơn chủ, tu vi của người này sâu không lường được, hơn xa cho ta!"

Trương Thiên Linh thản nhiên nói: "Bất quá đối phương lần này tới, lại là vì đem giúp chúng ta , khiến cho Bổn tọa có chút khó khăn. . ."

"Lão tổ là sợ cửa trước cự lang, cửa sau tiến vào hổ?"

Một người khác liền nói.

"Thật là như vậy. . . Bất quá khoảng chừng chúng ta đã sớm chuẩn bị." Trương Thiên Linh trong ánh mắt mang theo một tia tàn nhẫn sắc: "Đến thời điểm, Võ Minh, Sưu Thần cung, đều sẽ tới người xem lễ, đang đối mặt Mộng Sư vấn đề trên, chúng ta đều là thiên nhiên đồng minh người. . . Nói vậy chỉ cần có bọn họ ở đây, bất luận những kia Mộng Sư nghĩ bắt bí âm mưu quỷ kế gì, đều không có cái gì có thể sợ."

Cái gọi là âm mưu quỷ kế, vẫn là muốn xây dựng ở thực lực bên trên.

Đối mặt với thực lực mang tính áp đảo, bất kỳ kỳ mưu diệu kế đều là vô dụng.

"Không sai, Mộng Sư còn muốn vươn mình, phải hỏi qua chúng ta có đáp ứng hay không!"

"Lật đổ Mộng Sư, là tất cả Linh Sĩ cùng Võ Tông! Không, toàn bộ Đại Càn Tu hành giả cộng đồng thành quả, không cho phép bọn họ giãy dụa!"

Còn lại mấy tôn đại năng nhất thời dồn dập phụ họa.

Bất kể là ai, cũng không muốn lại trở lại quá khứ loại kia Mộng Sư cao cao tại thượng, thống trị tất cả lúc.

Các đại thế lực tuy rằng hai phe đều có ma sát tranh cướp, nhưng đối với chuyện này, thái độ lại là trước nay chưa từng có nhất trí!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 586: Tân Thế Giới

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 587: Thuật Sư

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 588: Con Gái

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 589: Quỷ Hút Máu

Phù phù! Phù phù!

Trong bóng tối, tiếng gió nổi lên, phảng phất có một con cực lớn quái thú ở vỗ cánh.

"Ma vật? Hắc Dạ quyến tộc?"

Phương Nguyên hơi nhướng mày: "Làm sao có khả năng? Ngay khi khoảng cách Lưỡi Búa quán bar như thế gần địa phương, sẽ xuất hiện Ma vật hành tung?"

Khóe miệng hắn lộ ra vẻ tươi cười: "Ta còn tưởng rằng, sẽ là cái kia Bache không nhịn được lao ra đây."

"Chít chít!"

Đang lúc này, kình phong đập vào mặt, một cái khổng lồ đường viền từ giữa không trung tấn công mà đến, có răng nanh cùng lợi trảo, liền phảng phất diều hâu đi săn.

Phương Nguyên hai tay một luân, Tinh Dạ ở trong bóng tối bỗng nhiên lập loè ra lượng hào quang màu bạc, bổ trúng nào đó đầu Ma vật.

"Chít chít!"

Tiếng rít chói tai truyền đến, dựa vào điểm ấy tia sáng, Phương Nguyên cũng cuối cùng tại nhìn rõ ràng người tập kích.

Đó là một con cực lớn con dơi, phảng phất loại cỡ lớn lang khuyển, hai cái cánh mở ra sau khi càng là dường như cối xay, trong hai mắt đỏ như máu tràn đầy điên cuồng cùng dã tính.

"Quỷ hút máu chế tạo người hầu?"

Phương Nguyên rất nhanh sẽ ở Hulk trong ký ức tìm tới mục tiêu, quỷ hút máu là Hắc Dạ quyến tộc bên trong một cái đại loại, mà loại này cực lớn dơi quái vật, chỉ là chúng nó tiện tay chế tạo ra bia đỡ đạn mà thôi.

"Luke khu lại có quỷ hút máu hoạt động? Có phải hay không thị tộc di chuyển, hay chỉ là một cái lang thang, không có bất kỳ ràng buộc nó, vô cùng nguy hiểm!"

Phương Nguyên trường kiếm chống đất, thoáng thở dốc.

Dù là đã tu dưỡng một quãng thời gian, ngực xung đột lực lượng, vẫn cứ làm hắn có phiền muộn cùng buồn nôn cảm giác.

May là Tinh Dạ trên bí ngân đối với dơi quái sát thương cũng rất rõ ràng, nó ở giữa không trung đánh cánh, lại chậm chạp không dám hạ xuống.

"A!"

Lúc này, ở ngay gần, một cái có chút quen thuộc tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Phảng phất chịu đến cái gì triệu hoán, dơi quái vật lập tức hướng về tiếng phát ra nơi bay đi.

"Âm thanh này là. . . Bache?"

Phương Nguyên không nhanh không chậm mà đem Ai Hào lấy ra, chứa đạn, giao ở trên tay trái, chậm rãi đi theo.

Chuyển qua một mặt tường sau, yếu ớt màu da cam vầng sáng lấp loé, đây là một chiếc rơi xuống đất nhấc lên đèn phát ra ánh sáng.

Mà ở vầng sáng phía dưới, một cái tóc vàng Liệp Ma nhân ngã trên mặt đất, cái cổ bị cắn mở, lượng lớn máu tươi tuôn trào ra, cái kia sắc mặt tái nhợt, khuếch tán con ngươi, ngưng trệ vẻ mặt, đều ở kể ra một chuyện —— hắn đã chết qua.

"Gặp quỷ. . . Hàng này đã chết qua, ta sau đó đánh ai mặt đi?"

Phương Nguyên nhổ nước bọt một câu, chợt nhìn về phía cái kia kẻ cầm đầu: "Quỷ hút máu?"

Ở kiếp trước rất nhiều truyền thuyết trong, quỷ hút máu, không! Huyết tộc đám người cử chỉ tao nhã, dung mạo đẹp trai, đồng thời mỗi một cái đều thân gia hào phú, còn có một cái pháo đài, quả thực chính là bạch mã vương tử, ngoại trừ đồ uống có chút đặc thù ở ngoài, cùng người bình thường không có gì khác nhau.

Nhưng hiện tại, Phương Nguyên nhìn thấy chân chính quỷ hút máu, lại là cảm giác vô cùng buồn nôn.

Đại lục Arca trên quỷ hút máu, là Hắc Dạ quyến tộc bên trong một nhánh, truyền bá sợ hãi cùng ôn dịch trọng yếu nhân vật, cùng bất kỳ cao quý trang nhã đều kéo không lên quan hệ.

Xuất hiện ở Phương Nguyên trước mặt, là một con chính thống ý nghĩa trên quỷ hút máu —— cả người chết làn da màu trắng, rất nhiều nhăn nheo chồng chất lên nhau, lộ ra ở bên ngoài, không có lỗ chân lông cùng tóc, mũi mục nát, chỉ để lại hai cái khó coi buồn nôn hố đen, tai dài nhọn, cùng con dơi có chút tương tự, toàn bộ thoạt nhìn, liền giống như một con hình người thú hoang.

Lúc này, chính nhào vào Bache trên thi thể, tham lam duyện hút máu tươi.

Như vậy một bộ hình thái, dù là lại người dạn dĩ, nhìn cũng khó nói buổi tối sẽ thấy ác mộng.

"Quả nhiên là một con người lưu lạc, bị hỗn loạn ý chí cùng máu tươi khát vọng làm mê muội đầu sao? Liền cơ bản nhất săn bắt quy tắc đều không tuân thủ. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi thở dài một tiếng.

Đương nhiên, cùng nó so với, Bache càng là một cái kẻ xui xẻo, lại bị bụng đói ăn quàng quỷ hút máu thả lật, cũng không có cơ hội hối hận.

Dù sao, so với đã từng là Hulk mà nói, Bache càng là thái điểu bên trong thái điểu, bằng không cũng không đến nỗi cần phải đợi đến xác thực Hulk trọng thương lại nhảy ra làm khó dễ mức độ.

Ùng ục! Ùng ục!

Thoạt nhìn, con này người lưu lạc trước là đói bụng tàn nhẫn, dù là bị một cái Liệp Ma nhân vây xem, trong miệng cũng là không ngừng chút nào.

Ở ban đêm yên tĩnh bên trong, hầu kết lăn, nuốt chửng máu tươi âm thanh đặc biệt rõ ràng , khiến cho người không rét mà run.

"Đây chính là Hắc Dạ quyến tộc sao? Quả nhiên rất có nghiên cứu giá trị!"

Phương Nguyên thấy, lại là trong mắt lập loè ra tinh quang: "Tuy rằng biểu hiện hình thức cùng quỷ quái hoàn toàn khác nhau, nhưng thế giới này. . . Nói không chắc có tương tự Tử Nhãn thế giới nguyên lực tồn tại đây!"

Nguyên lực đặc tính, chính là ở có thể dường như không ngừng nghỉ động cơ giống như, không ngừng phúc xạ tầng thấp lực lượng.

Loại này đặc chất, lập tức để Phương Nguyên liên tưởng đến ác ma trong truyền thuyết thuỷ tổ —— Phồn Diễn Chi Mẫu!

"Đáng tiếc. . . Đối với Liệp Ma nhân mà nói, ác ma là khó đối phó nhất lực lượng, càng không cần phải nói Phồn Diễn Chi Mẫu, sớm liền không biết biến mất bao nhiêu năm. . ."

Phương Nguyên giơ lên Ai Hào, nghĩ có phải là phải cho đối diện quỷ hút máu đến lên một phát súng.

"Chít chít!"

Làm như hắn sát ý rốt cục đã kinh động quỷ hút máu, nó đột nhiên ngẩng đầu, con ngươi đỏ tươi bên trong tràn ngập vẻ oán độc.

Phù phù! Phù phù!

Trong đêm tối, kình phong đập, hai con trước dơi quái vật đột nhiên bay nhào xuống.

"Vừa nãy chỉ là đùa với ngươi chơi, ngươi còn cho là thật!"

Phương Nguyên tay phải buông ra Tinh Dạ, đột nhiên hiện ra hai thanh màu bạc đao nhỏ, tuột tay bay ra.

Ầm ầm!

Hai đạo ngân quang ở giữa không trung lập loè ra xinh đẹp đường vòng cung, thẳng tắp trúng ngay dơi quái vật cái trán, xuyên thẳng vào chuôi.

Nương theo nổ vang, cái này hai con dơi lớn liền rơi xuống ở trên mặt đất.

"Tuy rằng thể lực không có bao nhiêu khôi phục, nhưng ta Thần nguyên hơn người, ở tinh tế thao tác trên không gì sánh kịp, lại có Hỏa Nhãn Kim Tinh, này chủng Ma vật điểm yếu đã sớm nhìn thấu. . . Chỉ cần lấy người bình thường lực lượng vứt ra phi đao, liền có thể vòng qua trở ngại, lấy Ma vật tính mạng!"

Phương Nguyên trong lòng yên lặng nghĩ, vừa nhìn về phía trước mặt quỷ

hút máu.

Cái này hai con dơi lớn chỉ là người hầu, chỉ có con này quỷ hút máu, mới chính thức Hắc Dạ quyến tộc, rất có giá trị nghiên cứu.

"Săn bắn. . . Liệp Ma nhân? !"

Quỷ hút máu nhìn Phương Nguyên, từ trong cổ họng phun ra khàn giọng khô khốc tiếng nói, giống như rách nát ống bễ.

"Máu của ngươi. . . Cho ta!"

Nó phảng phất một cái mới vừa học biết nói chuyện người, có chút đọc từng chữ không rõ, nhưng vừa dứt lời, toàn bộ thân thể đã phảng phất thú hoang như thế nhào tới.

Luận tốc độ cùng lực lượng, không biết vượt qua trước dơi quái vật bao nhiêu.

Xèo!

Phương Nguyên vứt ra một ngọn phi đao, đối diện quỷ hút máu quay đầu đi, trực tiếp cắm ở trên bả vai.

'Không được. . . Cái này sức mạnh của thân thể vẫn là quá yếu, dù là công kích chỗ yếu cũng sẽ bị tách ra. . .'

Hắn tay cầm Tinh Dạ, thân thể một bên, trọng kiếm ở giữa không trung xẹt qua một đạo vi diệu độ cong, thẳng tắp chém ở quỷ hút máu trên cánh tay.

Coong!

Một tiếng tiếng vang trầm nặng truyền đến, Phương Nguyên chỉ cảm thấy cánh tay của đối phương giống như sắt thép đổ giống như, lại mang theo một luồng cực lớn co dãn, đem chính mình trọng kiếm đẩy ra.

'Quỷ hút máu tứ chi cứng ngắc, thậm chí có thể chống đối súng kíp phun ra, lại lực đại vô cùng, tốc độ rất nhanh. . . Ở Hắc Dạ quyến tộc bên trong là rất lớn một loại. . .'

Một ít kiến thức, lại hiện lên ở đầu óc hắn: 'Nhưng cho dù là như vậy quỷ hút máu, ở Hắc Dạ quyến tộc bên trong, cũng xa xa không tính là tầng cao nhất a. . .'

Phương Nguyên bước chân liền đạp, rất có kỹ xảo né tránh.

Lấy hắn lúc này tố chất thân thể, cứng đối cứng đương nhiên sẽ không là quỷ hút máu đối thủ.

Nhưng trong tay hắn bí ngân trọng kiếm, cùng với súc thế đợi phát Ai Hào súng kíp, đều đủ để khiến đối diện quỷ hút máu sản sinh kiêng kỵ.

"Vù vù. . ."

Lại một lần đan xen mà qua sau, Phương Nguyên nhìn tứ chi, nằm phục trên mặt đất trên, làm dáng muốn lao vào quỷ hút máu, thoáng thở hổn hển: "Cơ hội. . . Chỉ có một lần!"

Phi đao cùng trọng kiếm, không phải quỷ hút máu đối thủ, hắn duy nhất có thể đánh cược, chính là trên tay súng kíp.

Loại này súng kíp ở trong chứa chính là trải qua gia trì thuốc nổ, đối với Hắc Ám lực lượng có rất lớn khắc chế, lại thêm vào những kia thảm bí ngân thiết châu, tuyệt đối có thể mang quỷ hút máu trọng thương!

'Gặp quỷ lại là một phát súng kíp, Hulk thật là một quỷ nghèo, liền hiện đại nhất súng quay cũng không mua nổi. . .'

Phương Nguyên trong lòng tiếc hận một thoáng.

Vèo!

Đang lúc này, đối diện quỷ hút máu đột nhiên bổ một cái.

Thần nguyên lan tràn bên trong, Phương Nguyên phảng phất đã sớm báo trước động tác này, sớm làm ra né tránh.

Nhưng mà! Đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Giữa không trung quỷ hút máu mở ra miệng lớn, một đạo màu đỏ đầu lưỡi phảng phất con rắn dài như thế, ở giữa không trung hướng về Phương Nguyên bao phủ.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Đầu lưỡi cuốn lên trọng kiếm, tỏa ra lượng lớn khói đặc, nhưng con này quỷ hút máu lại không có một chút nào buông ra dự định, đột nhiên cuốn một cái, dĩ nhiên đem Phương Nguyên cả người đều hướng về nó lôi kéo mà đi.

Nhìn thấy ở giữa không trung mất đi trọng tâm Liệp Ma nhân, quỷ hút máu trong con ngươi hiện ra một tia khát máu khát vọng, đột nhiên nhào lên.

Gần rồi! Càng gần rồi!

Nó lợi trảo đã tiến lên, hầu như có thể chạm tới cái kia Liệp Ma nhân cái cổ.

Quỷ hút máu trong mắt đỏ tươi càng sâu, phảng phất đã thấy cắt ra cái kia yếu ớt da thịt cùng huyết quản, thả ra lượng lớn máu tươi cảnh tượng.

Nhưng chợt, nó liền phát hiện, một cái đen ngòm nòng súng, đã đến ở nó cái trán.

Ầm!

Ánh lửa tung toé, rất nhiều máu tươi cùng óc rơi xuống một chỗ.

Ở Ai Hào đả kích phía dưới, cái này quỷ hút máu đầu phảng phất dưa hấu

một dạng nổ tung.

Ầm!

Phương Nguyên chật vật ngã xuống đất, tàn nhẫn mà thở hổn hển: "Quỷ hút máu khẩu khí. . . Cho rằng ta sẽ quên cái này sao?"

Hắn chậm rãi bò lên, che ngực, lại là không khỏi thấp giọng chửi bới lên: "Gặp quỷ. . . Nếu như không phải thực lực tổn thương thành như vậy, ta cần gì như thế mạo hiểm? Cái này chỉ là quỷ hút máu. . ."

Nghĩ tới đây, hắn lập tức động thủ, cắt quỷ hút máu lồng ngực, đem một viên máu me đầm đìa trái tim đào lên.

'Quỷ hút máu trên người trọng yếu nhất vật liệu, chính là nó đầu quả tim máu, nắm giữ rất mạnh truyền nhiễm cùng chữa trị năng lực, Dược tề sư đi trừ trong đó bệnh khuẩn, đem xem là Liệu Thủy chủ yếu thành phần —— (Liệp Ma nhân vật liệu học), chương 9:, thứ tư đoạn, bắt giết quỷ hút máu sau xử trí.'

"Có người đến rồi?"

Phương Nguyên nhìn về phía Lưỡi Búa quán bar phương hướng, trước tiếng súng rõ ràng đã kinh động những kia mua say Liệp Ma nhân, không khỏi tiếc nuối nhìn quỷ hút máu còn lại thi thể một chút, nhanh chóng biến mất ở trong màn đêm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 590: Chữa Thương

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 591: Gian Thương

Lưỡi Búa quán bar nơi khu vực, tên là khu Hồ Lâm, tuy rằng trên danh nghĩa phụ thuộc tại bên cạnh vương quốc Cetta, nhưng trên thực tế bởi vị trí địa lý nguyên nhân, trở thành một cái nơi không ai quản khu vực, cũng là có tiếng tội ác chi đô.

Ở đây, hội tụ các nơi tội phạm, lưu vong người, thậm chí là Hắc Dạ quyến tộc, đương nhiên, cũng ít không được Liệp Ma nhân.

Nếu như không phải còn có Liệp Ma nhân uy hiếp, e sợ toàn bộ khu Hồ Lâm sớm liền biến thành địa ngục giữa trần gian, Hắc Dạ quyến tộc đám người tùy ý lược ăn bãi săn.

Mà không nghi ngờ chút nào, như vậy một cái hỗn loạn địa phương, là rất nhiều Hắc Ám tổ chức yêu nhất, càng có khó có thể tưởng tượng thị trường cùng tình báo con đường.

Phương Nguyên lúc này, liền đến rời xa Lưỡi Búa quán bar Tây khu, cất bước tại một mảnh thấp bé túp lều ở trong.

Ở khe cửa cùng phía sau cửa sổ gỗ, rất nhiều tham lam tầm mắt ở trên người hắn đánh giá, lại đang nhìn đến kiếm lớn cùng vỏ súng sau khi, kính nể rụt trở lại.

Khu Hồ Lâm cư dân phần lớn đều là kẻ cặn bã, khi ngươi đủ mạnh lúc, bọn họ sẽ đem chính mình thấp nhất một mặt bày ra ở trước mặt ngươi, hận không thể quỳ xuống liếm láp ngươi ủng da trên nước bùn, mà một khi ngươi mất đi giữ gìn tự thân an toàn võ lực, bọn họ lại sẽ lập tức hóa thân thú hoang, cướp đi

ngươi tất cả, đầy đủ lợi dụng —— bao gồm máu thịt của ngươi!

Đây là một cái lão Liệp Ma nhân kinh nghiệm lời tuyên bố, Phương Nguyên đối với chuyện này rất là tán thành.

Hắn đi tới nơi này, tự nhiên không phải vì cảm thụ sinh hoạt, mà là vì tình báo!

Khu Hồ Lâm có phụ cận lớn nhất Hắc thị, tự nhiên cũng có lớn nhất tình báo đầu lĩnh!

Tuy rằng thương thế đã khỏi hắn, nhưng hắn đối với Thuật Sư cái quần thể này, vẫn là hết sức có hứng thú.

"Đồng thời. . . Ta cũng cần tiếp tục học tập, trước Hulk tiến tu chỉ là Liệp Ma nhân trụ cột, cao thâm dược tề học, Đoán tạo học, còn có càng cao hơn săn ma kỹ xảo , căn bản liền một bên đều không tìm đến. . ."

Lúc này, những kia trắng trợn không kiêng dè ánh mắt, rốt cục khiến Phương Nguyên nổi lên điểm căm ghét.

Hắn trừng mắt lên, một luồng kinh người sát khí nhất thời lan tràn ra.

Vèo vèo!

Hầu như chỉ là trong nháy mắt, mọi ánh mắt đều biến mất không còn tăm tích, ngã sấp xuống âm thanh liên tiếp truyền đến, thậm chí loại này sợ hãi còn có thể theo bọn hắn, biến thành vĩnh hằng ác mộng.

"Hả?"

Đối với mình hành động này, Phương Nguyên lại là ngẩn ra: "Ác ma khí tức ảnh hưởng sao? Để ta càng thêm táo bạo dễ tức giận. . ."

Hắn mặc dù đối với trên người ác ma lực lượng tiến hành chuyển hóa, nhưng

thủ pháp quá mức thô ráp, đổi thành một cái khác Liệp Ma nhân đến, trăm phần trăm biến thành Đọa Lạc giả.

Dù là hắn, tàn dư một ít khí tức cùng ảnh hưởng, cũng không thể lập tức tiêu trừ.

"Công hội Thánh thủy, lại hoàn toàn không có cái vấn đề này, hiển nhiên là tìm tòi ra một bộ cực kỳ thành thục chế tạo công nghệ, đồng thời còn lợi dụng một loại nào đó siêu tự nhiên lực lượng. . ."

Đối thủ là Hắc Dạ quyến tộc, nếu như nói Liệp Ma nhân đám người chỉ có một chút lực công kích vật lý, chuyện này quả là chính là chuyện cười.

"Liệp Ma nhân công hội tổng bộ, một ngày nào đó ta sẽ đi!"

Phương Nguyên lôi kéo cổ áo, đem nửa bên mặt hoàn toàn che khuất, đi vào một cái bóng tối hẻm nhỏ.

Cùng bên ngoài hỗn độn không giống, vừa tiến vào ngõ nhỏ, Phương Nguyên nhất thời con mắt hơi híp lại, có một điểm cảm giác nguy hiểm.

Rất hiển nhiên, nơi này phòng giữ lực lượng, liền muốn vượt xa khỏi bên ngoài.

Hắn tự nhiên đi tới, phảng phất không phát hiện như thế, đi vào cuối hẻm một nhà tiệm tạp hóa.

Nhà này cửa hàng cùng tầm thường không hề có sự khác biệt, chỉ là phía sau quầy, lại có một phiến cửa nhỏ.

"Đứng lại!"

Nhưng Phương Nguyên nghĩ xuyên qua lúc, hai cái cao lớn vạm vỡ lính đánh thuê lập tức hiện thân: "Ngươi là ai? Chuẩn bị tới làm cái gì?"

"Ta tìm BlackJack!"

Phương Nguyên hạ thấp giọng: "Là Tenggelan dạ oanh giới thiệu ta đến."

"Được rồi!"

Hai cái rõ ràng thân kinh bách chiến, sát khí tràn ngập lính đánh thuê gật gù: "Ngươi biết quy củ, không cần loạn đến!"

BlackJack là Hắc thị bên trong một cái tình báo đầu lĩnh, tuy rằng không tính là lớn nhất cái kia, nhưng tin tức cũng coi như linh thông.

Đương nhiên, mấu chốt nhất chính là, Hulk trước đây trong tay tài nguyên, cũng chỉ có cái này một cái phương thức liên lạc.

Phương Nguyên tự nhiên lập tức liền chọn dùng.

Dù sao, hắn muốn tìm tìm đồ vật, hay hoặc là tìm kiếm bí mật, có chút đối với Liệp Ma nhân mà nói đều là kiêng kỵ, vận dụng công hội tình báo con đường cùng ngớ ngẩn không có khác biệt gì.

Xuyên qua cửa nhỏ phía sau, bên trong quả nhiên có một phen đặc biệt thiên địa.

Rộng rãi gian phòng, chỉnh tề giá gỗ, phía trên bày ra các loại quý trọng vật tư hoặc là là đồ cấm, Phương Nguyên thậm chí nhìn thấy một thanh Hulk muốn mua rất lâu, lại trong túi ngượng ngùng súng chuyển luân, màu bạc thân súng phóng ra thần bí ánh sáng.

BlackJack ở cái này một khối hung danh trác trứ, nhưng bản thân lại chỉ là một cái ăn mặc hào hoa phú quý quần áo ông lão tóc bạc.

Khi Phương Nguyên nhìn thấy hắn lúc, hắn chính ở phía sau bàn làm việc, hướng về phía một cái cái tẩu nuốt mây nhả khói.

"Ngươi chính là BlackJack?"

Phương Nguyên nhíu nhíu mày, cái này lão đầu cử động tuy rằng tao nhã, nhưng cũng mang theo một tia mộ khí, càng cùng Hắc thị khí tức hoàn toàn không hợp.

"Làm sao? Có chút thất vọng? Bởi vì BlackJack chỉ là như thế một cái lão già ?"

Jack lão đầu dập đầu đập cái tẩu: "Nói đi. . . Tuổi trẻ tiểu tử, ngươi cần cái gì?"

"Tình báo!"

Phương Nguyên không chút do dự mà nói: "Ta cần tìm kiếm một cái hoặc là mấy cái như vậy gia tộc tin tức, bọn họ thân phận bất định, tính cách quái gở táo bạo, thoạt nhìn như là bệnh tâm thần, lại lại thường thường có thể hội tụ không sai của cải. . . Đương nhiên, có lẽ cũng nắm giữ nhất định sức mạnh thần bí. . ."

"Hả?"

BlackJack thần sắc nghiêm lại: "Điều kiện như vậy, si tra một chút, vẫn có thể tìm được mấy nhà. . . Nhưng ta không xác định cái kia có phải là người ngươi muốn tìm."

"Không có vấn đề, đem bọn họ tư liệu đều cho ta!" Phương Nguyên gật gù: "Ngươi ra giá đi!"

"Khà khà. . ."

BlackJack trái lại không nhanh không chậm nở nụ cười: "Điều kiện như thế này. . . Ngươi là muốn tìm tìm Thuật Sư gia tộc? Tiểu tử, ngươi là. . . Liệp Ma nhân? !"

Nhìn thấy Phương Nguyên thoáng nhíu lên lông mày, hắn vội vã giải thích:

"Không cần sốt sắng. . . Đối với chúng ta người như thế tới nói, Liệp Ma nhân cùng Hắc Ám giới tồn tại cũng không phải là bí mật!"

"Nếu ngươi cũng biết Thuật Sư, cái kia tất cả liền đơn giản, đối với với ngươi mà nói, có khó khăn sao?"

"Độ khó. . . Tự nhiên là có một ít, vì lẽ đó chúng ta hiện tại có thể nói chuyện thù lao vấn đề. . ."

BlackJack lộ ra một cái gian thương thức nụ cười, chà xát ngón tay.

"Ngươi nói. . ."

Phương Nguyên không nhìn mình là một nghèo rớt mồng tơi sự thực, khẩu khí dị thường lớn.

"Tiền tài đối với ta mà nói, đã căn bản không tính là cái gì. . ." BlackJack thở dài một câu: "Thuật Sư tư liệu, ta chỗ này có một phần, tuyệt đối là tình báo mới nhất, nhưng muốn thu được hắn, ngươi cần trả giá thật lớn! Nói thí dụ như. . . Một cái nhiệm vụ!"

"Ngươi muốn thuê ta?" Phương Nguyên lông mày nhíu lên.

"Không sai, ta gần nhất gặp phải một điểm phiền toái nhỏ. . . Cần chuyên nghiệp nhân sĩ đi giải quyết!" BlackJack ở chuyên nghiệp hai chữ càng thêm nặng âm đọc: "Ngươi vì ta giải quyết hắn, ta cho ngươi tình báo! Công bằng giao dịch!"

"Ta là một cái Liệp Ma nhân, không phải lính đánh thuê!"

Phương Nguyên cố ý nói.

"Ha ha. . . Vậy thì thật là tốt , bởi vì ta gặp phải phiền phức, chính là đến từ chính bóng tối!" Jack nhún nhún vai: "Bằng không. . . Ngươi cho rằng ta dưỡng những thứ này lang khuyển đều là ăn chay lớn lên sao?"

Tựa hồ là sợ sệt cái này Liệp Ma nhân xoay người rời đi, Jack lại bỏ thêm một câu: "Chỉ cần ngươi có thể vì ta giải quyết cái phiền toái này, ta sau đó còn có thể thanh toán một bút tiền thù lao, mức tuyệt đối sẽ làm cho ngươi thoả mãn."

"Trước tiên cho ta lần này tư liệu. . . Nếu như xác định là Hắc Dạ quyến tộc, ta liền nhận!"

Phương Nguyên hé mắt: "Còn có. . . Lần này thù lao, ta muốn dự chi một phần!"

"Cái này không thể nào! Một tay giao tiền, một tay giao hàng, BlackJack xưa nay sẽ không có vi phạm nguyên tắc lúc!" BlackJack hầu như nhảy lên.

"Điều kiện của ta liền như vậy!"

Phương Nguyên hé mắt.

Hắn nguyên bản dự định, chính là dùng súng cùng kiếm trả tiền, lúc này xem đàm phán tựa hồ có hơi trở nên cứng khuynh hướng, hộ vệ chung quanh bàn tay đã mò lên vỏ súng.

"Chuyện này. . . Được rồi!"

BlackJack sắc mặt âm trầm như nước, chỉ là một lát sau, bỗng nhiên biến đổi: "Ta đáp ứng điều kiện của ngươi, hi vọng ngươi có thể làm được ngươi hứa hẹn!"

"Không thành vấn đề, chúng ta Liệp Ma nhân có hứa tất làm!"

Phương Nguyên xán lạn nở nụ cười, lộ ra một hàm răng trắng noãn, nhìn vô cùng ánh mặt trời.

Mà đợi đến rời đi cái này Hắc thị lúc, hắn nắm trên tay da dê cuốn, trên mặt lộ ra suy tư nụ cười: "Cái này BlackJack. . . Thú vị! Quả thật thú vị đây!"

. . .

"Các ngươi, đều xuống!"

Hắc thị bên trong, lão BlackJack hiếm thấy không có tiếp tục quất hắn cái kia âu yếm cái tẩu, mà là xua tan bảo tiêu, tôi tớ, một thân một mình đi tới bên trong mật thất.

Cái này tĩnh thất vô cùng cơ mật, dù là người đứng bên cạnh hắn, biết đến cũng không vượt quá ba cái.

Bên trong chất đầy các loại kim khối, bảo thạch, cùng với cực lớn tủ sắt, thoạt nhìn thật giống như một cái tiểu kim khố.

Lão Jack đối với chính mình tâm phúc cũng là nói như vậy, lấy này che giấu một cái nào đó bí mật.

Hắn từ một đống hoàng kim trang sức bên trong lấy ra một cái bồn vàng, nhen lửa ngọn lửa.

"Chủ nhân. . . Ngài tôi tớ triệu hoán ngài!"

Nương theo một cái quỷ bí nghi thức, chậu than bên trong lửa nóng một thoáng hóa thành màu xanh, ở trong mơ hồ hiện ra một khuôn mặt người.

Nếu là bị Liệp Ma nhân thấy cảnh này, BlackJack tất nhiên cũng phải lên bọn họ truy sát danh sách.

Bởi vì hắn rõ ràng là một cái Hắc Dạ sùng bái giả!

Cái gọi là Hắc Dạ sùng bái giả, trên thực tế chính là Hắc Dạ quyến tộc tín đồ, bọn họ bản thân vẫn là nhân loại, nắm giữ thân phận, cũng không có trải qua huyết mạch cải tạo cùng hỗn loạn ô nhiễm, dù là Liệp Ma nhân mặt đối mặt cũng nhìn không ra dị dạng.

Nhưng bọn họ trên thực tế, lại là đảm nhiệm Hắc Dạ quyến tộc người hầu cùng quản gia, vì bọn họ quản lý ở bề ngoài thế tục tài sản, làm rất nhiều chúng nó không tiện việc làm.

"Nói!"

Tái nhợt mặt người ở trong ngọn lửa lấp loé, con mắt tập trung BlackJack.

"Có một cái trẻ tuổi Liệp Ma nhân, đang tìm kiếm Thuật Sư gia tộc tăm tích, ta đã dựa theo chủ nhân dặn dò, đem hắn hấp dẫn đi tới 'Nơi đó', đồng thời, thân phận của hắn cũng ở tìm hiểu ở trong. . ."

Jack khiêm tốn quỳ xuống, giống như một cái Lão cẩu giống như lấy lòng nói.

"Rất tốt. . . Nếu như còn có Liệp Ma nhân đến, giống nhau dựa theo cái biện pháp này!"

Tái nhợt mặt người nở nụ cười: "Jack, ta người hầu! Chỉ cần ngươi tiếp tục vì ta hiệu lực, ta sẽ thực hiện ta hứa hẹn, ban tặng ngươi sống mãi!"

"Cảm tạ ngài, nhân từ mà hùng hồn chủ nhân!"

Lão Jack vui sướng, càng lão người càng là sợ chết! Đến hắn cái tuổi này, vì tiếp tục tồn sống tiếp, hưởng thụ tất cả , căn bản không tiếc bất kỳ đánh đổi, dù là biến thành quái vật!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 592: Phân Hội

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 593: Dược Tề Cùng Sách Báo

"Nếu như chỉ là những thứ này. . . Có thể!"

Flocko gật gù: "Hành động còn có một tuần liền muốn bắt đầu, nhớ tới thật tốt tôi luyện ngươi tài nghệ!"

Hắn tương đương rõ ràng, một cái người mới Liệp Ma nhân, ở cái này dạng trọng đại hành động bên trong, cho dù chỉ là bên ngoài cảnh giới, độ nguy hiểm cũng tương đối lớn , căn bản chính là bia đỡ đạn nhân vật.

Hết lần này tới lần khác bởi vì gặp may đúng dịp, được đến một điểm cơ mật, mà không thể không dựa theo quy củ, mạnh mẽ chấp hành nhiệm vụ, cũng được cho bất hạnh.

'Rất lâu không nhìn thấy như vậy một cái lý trí người tuổi trẻ, hi vọng hắn có thể sống sót đi.'

Phó hội trưởng khoát tay áo một cái: "Ngươi dẫn hắn đi ra ngoài, tìm Soma đại sư, để cho hắn sớm làm, tiện thể cho hắn thư viện quyền hạn!"

"Tuân mệnh!"

Nhân viên tiếp tân nữ sĩ dẫn Phương Nguyên, đi ra văn phòng, lúc này mới khẽ cười một tiếng: "Ta tên Lisa! Nếu như ngươi ở phân hội có vấn đề gì, hoan nghênh ngươi tìm đến ta!"

Nói, còn trực tiếp quăng Phương Nguyên một cái mị nhãn, có vẻ hừng hực mà lớn mật.

Phương Nguyên lập tức liền nghe đã hiểu ám chỉ.

Dù sao, Liệp Ma nhân vốn là ăn bữa nay lo bữa mai, đối với phương diện này nhìn ra thấy vô cùng đạm bạc, một đêm vợ chồng cái gì càng là tầm thường.

Lúc này lại quan sát tỉ mỉ, phát hiện cái này gọi Lisa nữ nhân, tướng mạo chỉ có thể tính giống như, nhưng vóc người tương đương nóng nảy, đặc biệt một đôi chân dài to, rất là thu hút ánh mắt người.

"Nhất định!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, trực tiếp nhét vào một tờ tiền giấy đi qua.

Sự thực chứng minh, có một số việc, bất luận ở đông tây phương đều là liên hệ.

Ở thu đến tiền boa sau khi, Lisa càng là nhiệt tình như lửa, cả người đều cơ hồ dính vào, ngoài ra còn dâng nàng số phòng mã.

"Soma đại sư là phân hội bên trong tốt đẹp nhất Dược tề sư, nghĩ xin nhờ hắn chế tạo dược tề Liệp Ma nhân đếm không xuể, mỗi ngày nhật trình đều bài đầy. . ."

Đến một chỗ phòng thí nghiệm sau khi, nàng mới khôi phục mấy phần bình thường, chỉ là trong tiếng nói như trước có mấy phần mị thái: "Bất quá có Flocko đại nhân dặn dò, chuyện của ngươi nhất định ưu tiên nhất!"

Dược tề học, ở Liệp Ma nhân ở trong cũng là một môn tương đương học vấn cao thâm.

Chỉ là có thể chế tác 'Liệu Thủy' một hạng, cũng đủ để cho bất kỳ Dược tề sư kiếm được bồn mãn bát mãn.

Duy nhất có thể cùng bọn họ so với, cũng chỉ có trang bị Chế tác sư cùng Luyện kim sư.

"Soma đại nhân!" Đi tới cửa lớn trước, Lisa lắc lắc lục lạc, dùng vui tươi âm thanh nói: "Có một cái ủy thác, phó Hội trưởng đại nhân mệnh lệnh ưu tiên làm."

Ầm!

Chỉ chốc lát sau, một tiếng không biết nổ tung vẫn là cái gì nổ vang tại trong phòng vang lên, khói đặc bốc lên.

Chợt một cái ăn mặc dính đầy dầu mỡ trường bào màu xám, tóc tùm la tùm lum, trên mũi đặt một bộ sợi vàng mắt nhỏ kính lão đầu một mặt khó chịu nhô đầu ra: "Đáng chết. . . Thí nghiệm lại thất bại, ngươi là ai? Có chuyện gì?"

Nhìn hắn dáng dấp như vậy, vừa nãy căn bản cũng không có đem Lisa tới nói nghe lọt vào tai bên trong.

"Soma đại sư!"

Lisa hiển nhiên cũng là biết vị đại sư này tính khí, trên mặt nụ cười như trước: "Vị này Liệp Ma nhân mang đến một cái vật liệu, nghĩ muốn ủy thác ngài xử lý, phó Hội trưởng đại nhân đã phân phó. . ."

"Được rồi được rồi. . . Liền biết nắm hội trưởng ép người."

Soma đại sư lầm bầm vài câu, tránh ra một con đường: "Vào đi!"

Phương Nguyên lắc mình tiến vào gian phòng, tò mò đánh giá chu vi.

Toàn bộ phòng thí nghiệm từ ở giữa dùng một tầng dày đặc kính cắt, chia làm hai cái tuyệt nhiên không giống thiên địa.

Dựa vào bên trong, là một cái cực lớn bình đài, các loại cây cân, ống nghiệm, cốc chịu nóng, thậm chí nói không rõ ràng bồn chứa xếp đầy, phảng phất kiếp trước bên trong phòng thí nghiệm, chỉ là trong đó một khối biến thành cháy đen sắc, khắp nơi bừa bộn.

Mà một mặt khác kính phòng trong, nhưng là một loạt bài giá gỗ, phảng phất một cái vườn hoa nhỏ, các loại thực vật dáng vẻ hình thù kỳ quái, đồng thời sợi rễ ở trong suốt chất lỏng bên trong lan tràn, không có một chút nào thổ nhưỡng, giữa không trung, một viên to bằng nắm tay tảng đá tỏa ra mặt trời giống như vầng sáng.

'Không có đất bồi dưỡng, nhân công ánh mặt trời. . . Không nghĩ tới thế giới này Dược tề sư, ở đào tạo phương diện còn rất tiên tiến sao. . .'

Phương Nguyên hơi hơi kinh ngạc nghĩ.

"Thế nào? Rất khó mà tin nổi chứ?"

Soma đại sư nhưng là mặt lộ vẻ hồng quang, nói khoác nói: "Cái này phòng nuôi cấy, toàn bộ khu Hồ Lâm cũng không tìm tới nhà thứ hai, còn có khối này 'Nhật Vựng thạch', nhưng là ta tiêu tốn không ít đánh đổi, mới thuê một đội tinh nhuệ Liệp Ma nhân, từ ma quỷ núi lửa lớn bên trong khám phá ra."

"Xác thực làm người nhìn mà than thở!"

Phương Nguyên gật gù: "Có thể làm cho đại sư ra tay, ta liền rất yên tâm."

"Ừm." Soma rụt rè nở nụ cười: "Ngươi cần xử lý cái gì vật liệu?"

"Một viên quỷ hút máu trái tim, ta cần dùng nó chế tác Liệu Thủy!" Phương Nguyên lấy ra lọ thủy tinh, đặt ở trên bàn thí nghiệm.

Bất luận đối với phó hội trưởng, vẫn là nhà bào chế thuốc này mà nói, chỉ là một cái quỷ hút máu trái tim, chỉ là một phần tài liệu mà thôi, giá trị căn bản không đạt tới nhượng bọn họ từ bỏ một số nguyên tắc mức độ, Phương Nguyên tự nhiên không lo lắng chút nào.

"Hừ. . . Thiệt thòi ta còn tưởng rằng là cái gì độ khó cao nhiệm vụ đây? Chỉ là luyện chế Liệu Thủy mà thôi. . ."

Soma đại sư hừ lạnh một tiếng, nhìn Phương Nguyên: "Bất quá có thể kiếm đến như thế hoàn chỉnh trái tim, bảo tồn đến cũng không sai, xem ra ngươi thu được vật liệu thủ pháp còn không có trở ngại. Tiểu tử, ngươi biết quy củ chứ?"

"Đương nhiên, nếu như luyện chế thất bại, không phụ bất cứ trách nhiệm nào, mà nếu như thành công, có thể lựa chọn đòi lấy tiền thù lao hoặc là dược tề."

Phương Nguyên gật gù , bởi vì là bên bán thị trường, Dược tề sư chính là như thế cái hố!

Cùng lý, những kia cao cấp hoặc là nắm giữ nhất nghệ tinh Luyện kim sư, trang bị thợ chế tạo, cũng giống như vậy đạo đức.

"Ừm. . . Ngươi cái này quỷ hút máu trái tim, có thể chế tác ba cái tiêu chuẩn phân Liệu Thủy. . . Ta ra tay, không hề có một chút thất bại khả năng, bất quá ta cũng không muốn ngươi tiền thù lao, chỉ cần một cái tiêu chuẩn phân Liệu Thủy làm cái này bồi thường."

Soma mở ra điều kiện của hắn.

"Thì ra là như vậy!" Phương Nguyên gật đầu: "Ta có được hay không lý giải là, đem quả tim này, lấy hai cái tiêu chuẩn phân Liệu Thủy đánh đổi giao dịch với ngươi?"

"Nếu như ngươi nhất định phải hiểu như vậy, cũng có thể!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút: "Không có vấn đề. . . Nhưng tại hạ có một cái thỉnh cầu nho nhỏ!"

"Nói!"

Soma hơi không kiên nhẫn nói.

"Ta đối với dược tề học có chút hứng thú, không biết có thể không hiện trường quan sát một thoáng Liệu Thủy chế tác đây?"

Liệp Ma nhân không chỉ là chiến đấu.

Chế tác dược tề, trang bị, thậm chí là người bình thường khu ma, đều là công tác phạm vi, hệ thống sức mạnh bên trong một phần.

Đồng thời, lấy hắn lúc này trạng thái, cũng cần đi cái khác con đường, đến vì chính mình an toàn thêm vào mấy phần bảo hiểm tổng hợp.

"Ngươi. . . Muốn học dược tề học?"

Soma nhìn Phương Nguyên, há to mồm, bỗng nhiên bắt đầu cười ha hả, chòm râu lay động, quả thực muốn lăn lộn đầy đất: "Liệp Ma nhân. . . Ngươi cho rằng dược tề học là cái gì? Tiểu hài tử chơi trò chơi sao? Liếc mắt nhìn liền học được?"

Tuy rằng Dược tề sư cũng là Liệp Ma nhân một phần, nhưng một cái chân chính Dược tề sư, nhất định phải từ nhỏ bồi dưỡng, sẽ không tham gia bất kỳ chiến đấu, chỉ là phong phú kiến thức, liền đủ để làm hắn học tập nửa đời.

Càng không cần phải nói, một ít mới phương pháp phối chế cùng thành quả, cần vô số lần thí nghiệm, còn có bình thường, cũng cần tiêu hao lượng lớn vật liệu luyện tập, lấy tăng cường độ thành thạo cùng tỷ lệ thành công.

Nói cách khác, đây chính là một cái động không đáy, thiên khanh giống như hố lớn!

Bằng không, thành công Dược tề sư cũng sẽ không như thế tinh quý cùng kiêu ngạo.

"Ta luyện chế dược tề lúc, luôn luôn không thích người ngoài vây xem, nếu như ngươi cho rằng chỉ là một viên quỷ hút máu trái tim liền có thể đánh động ta nói. . ."

Soma đại sư ngẩng lên cằm, chỉ chỉ cánh cửa.

"Xin lỗi. . . Là ta thất lễ!"

Nhìn thấy hắn cái này thái độ, còn có Lisa liên tiếp ánh mắt ám chỉ, Phương Nguyên cũng chỉ có thể ở trong lòng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, cùng nàng sóng vai rời đi.

"Ngươi làm sao có thể như vậy?"

Vừa ra khỏi cửa, Lisa thì có chút oán giận nói: "Soma đại sư ở phân hội bên trong địa vị rất cao, đồng thời không thu học đồ. . . Nếu như chọc giận hắn, liền Phân hội trưởng mặt mũi đều không bán, ngươi đến thời điểm cũng chỉ có thể khóc."

Ở trong lòng, nàng cũng có chút hoài nghi ánh mắt của chính mình.

Cái này gọi là Hulk Liệp Ma nhân tuy rằng dáng dấp không tệ, nhưng cũng là một cái thật cao mộ xa gia hỏa.

Chỉ là một cái người mới Liệp Ma nhân, lại muốn trở thành Dược tề sư? Nói ra không biết muốn cười rơi bao nhiêu người răng hàm.

"Ta chỉ là nghĩ quan sát một thoáng đại sư tay nghề thôi. . ."

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Hiện tại. . . Có phải là nên mang ta đi thư viện?"

"Đi theo ta!"

Lisa hừ lạnh một tiếng, để cho hắn một cái cao lạnh bóng lưng.

'Nữ nhân a. . . Thực sự là phiền phức, đây là tức rồi sao?'

Phương Nguyên sờ sờ cằm.

Nếu như hắn hôm nay nghĩ vượt qua một cái lãng mạn buổi tối, lúc này liền

hắn là đuổi tới, các loại lời ngon tiếng ngọt, hống được đối phương hồi tâm chuyển ý.

Đáng tiếc, lúc này sự chú ý của hắn, hoàn toàn bị thư viện bên trong cất giấu hấp dẫn, càng muốn khêu đèn đêm đọc, không lãng phí từng giây từng phút thời gian.

Bởi vậy, đang vì hắn làm tốt thủ tục sau khi, Lisa lúc này mặt lạnh, thở phì phò đi rồi.

'Ta quả nhiên là một cái không rõ phong tình người đâu!'

Phương Nguyên tự giễu cười cười, chợt liền đâm vào thư viện bên trong đại dương.

Dù là chỉ là một cái phân hội, khởi công xây dựng thư viện, hoặc là nói phòng tài liệu cũng có ba tầng.

Bình thường Liệp Ma nhân, chỉ có thể ở tầng thứ nhất lắc lư, kiểm tra cơ bản nhất tư liệu, mà Phương Nguyên lúc này thông qua Flocko bồi thường, thu hoạch đến quyền hạn đủ để tiến vào tầng thứ hai.

Cho tới tầng thứ ba bên trong, cái kia là chân chính cơ mật cùng các loại sức mạnh cuốn sách, không phải mấy cái hội trưởng cùng hạt nhân cao tầng , căn bản không vào được.

Lấy trước Hulk tố chất, dù là tầng thứ nhất trụ cột, cũng có thật nhiều không có xem xong.

Lúc này, giá sách bên trên, từng quyển từng quyển quyển sách dầy cộp sắp hàng chỉnh tề, bìa rất dầy, thậm chí còn có kim chúc hoa văn cùng cúc áo, đang kể quý trọng cùng quý giá.

"Dù là ở thời đại này. . . Kiến thức cũng là vô cùng quý trọng, bình thường bình dân biết chữ tỉ lệ càng là một cái bi kịch. . ."

Lúc này lầu một bên trong rất ít người, Phương Nguyên cưỡi ngựa xem hoa xem lướt qua một thoáng, chợt mở ra một bản (Hắc Dạ quyến tộc sách tranh), rất hứng thú từng cái từng cái kiểm tra lên.

"Trên thực tế, cái này thư viện ba tầng, cũng là phân loại, tầng thứ nhất là trụ cột, tầng thứ hai tiến giai, tầng thứ ba mới là sức mạnh chân chính truyền thừa, độc chiếm bí mật."

Chỉ chốc lát sau, hắn liền đối với cái này thư viện cơ bản có ấn tượng: "Tựa như trong tầng thứ nhất, chỉ là qua loa nhắc tới Dược tề sư cùng Luyện kim sư chức nghiệp giới thiệu, mà tầng thứ hai bên trong thì có hai cái này chức nghiệp trụ cột nhập môn kiến thức , còn chân chính cao thâm nội dung, tất cả ở tầng thứ ba!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 594: Dược Tề Học

"Ca ngợi ngươi, vĩ đại Phồn Diễn Chi Mẫu. . ."

"Ngươi từ hỗn độn bên trong mà đến, làm ác ma thuỷ tổ, ngươi là ban đêm che chở người, đại địa sinh sôi người. . ."

"Ngươi sinh ra rơi xuống ác ma quân vương, dục vọng chấp chưởng. . ."

"Ngươi là Hắc Ám dòng dõi vĩnh hằng tín ngưỡng, đế quốc bất diệt bảo vệ thần. . ."

. . .

Thư viện tầng hai, Phương Nguyên cầm một quyển giấy bằng da dê làm cuốn sách, chính đang đọc một đoạn ca ngợi Phồn Diễn Chi Mẫu thơ ca.

Cái này bản da dê sách hình thức vô cùng cổ lão, phía trên văn tự thình lình hiện ra một loại máu tươi đọng lại sau hạt màu vàng, nương theo chỉ dạ dày xoa xoa, chóp mũi thậm chí còn có thể cảm nhận được máu tươi mùi tanh.

"(Rlyeh sách giáo khoa), cướp đoạt từ Kunshi giáo phái. . ."

Ở lấy ra cuốn sách giá gỗ trên, còn có một tấm nho nhỏ tờ giấy, phía trên viết quyển sách lai lịch.

"Kunshi giáo phái? Tựa hồ là một cái thờ phụng ác ma tổ chức, bên trong hỗn tạp nhân loại cùng Hắc Dạ quyến tộc, tin phụng chính là một cái cường đại nhất ác ma quân chủ —— Dục Vọng!"

Phương Nguyên lật qua lật lại, rất đáng tiếc chính là, quyển sách này ở một nửa lúc liền kết thúc, phảng phất bị người cố ý xé đi.

"Cũng vậy. . . Đem cái này Bản giáo bản để ở chỗ này, chỉ là làm vì để Liệp Ma nhân làm quen một chút tà giáo tín ngưỡng cùng hình thức , còn mặt sau làm sao tiến hành nghi thức, lấy lòng ác ma, thu được lực lượng đồ vật, hoàn toàn chính là lôi kéo người sa đọa, sẽ thả ra mới có ma, không phải là bị tiêu hủy, chính là bí tàng ở tầng thứ ba."

Hắn thoáng ngẩng đầu, liền nhìn thấy một chiếc cầu thang.

Muốn sải bước đến xem tựa như rất đơn giản, nhưng chỉ là tầng thứ hai, thì có vài cái ma tượng cùng Liệp Ma nhân bảo vệ, chân chính tầng thứ ba bên trong, khẳng định có sức mạnh cao hơn.

Phương Nguyên nhìn ngó, trong con ngươi kim quang lấp loé, chợt vẫn là chỉ có thể tiếc nuối thu hồi ánh mắt.

"Hắc Dạ quyến tộc hệ thống, lấy Phồn Diễn Chi Mẫu làm vì mở đầu, đám ác ma làm vì đỉnh điểm, xuống chính là Phục Đô Thi, Ôn dịch chi tử các loại địa vị cao hậu duệ, cùng với quỷ hút máu, người sói, quỷ ăn xác các loại bộ tộc, chủng loại đa dạng, còn có các loại hỗn huyết tạp giao cùng Kỳ Hành chủng, cùng với do Thuật Sư cùng nhân loại sa đọa mà đến Ma vật."

Phương Nguyên sửa sang lại Hắc Dạ quyến tộc đám người đẳng cấp, cơ bản lấy huyết mạch làm vì phân chia, càng tiếp cận nguyên tổ, thực lực liền càng cường đại.

Đương nhiên, cũng không bài trừ có đột biến thể, nhưng đó chỉ là trường hợp đặc biệt.

"Luận đối với huyết mạch nghiên cứu, các Mộng Sư thủ đoạn cũng là không kém!"

Phương Nguyên sờ sờ mi tâm của chính mình, cho dù hắn ở phương diện này, cũng là trác có thành tựu, đã triệt để luyện hóa Tổ Vu tinh huyết, thậm chí hóa thành dấu ấn như thế đồ vật, khắc vào chân linh bên trên, dù là Bản tôn bị tiêu diệt, chỉ cần chân linh vẫn còn, huyết mạch lực lượng như trước có thể sử dụng.

Bởi vì đến trình độ này, đã đem huyết mạch thăng hoa, không còn câu nệ tại vật chất dòng máu.

"Nếu như theo thượng vị, trung vị, hạ vị đến phân chia, quỷ hút máu bộ tộc đại thể tại hạ vị cùng trung vị trong lúc đó, trong đó cường giả khẳng định có trung vị huyết mạch, mà ta gặp phải chỉ là một đầu huyết thống mỏng manh hạ vị . Còn đầu kia Phục Đô Thi, hẳn là thượng vị huyết mạch. .. Còn đỉnh cấp huyết mạch, tất nhiên là đám ác ma!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Đáng tiếc. . . Chân chính ác ma một khi xuất hiện, tất nhiên là S cấp nhiệm vụ, ta như vậy Liệp Ma nhân, liền bàng quan đều không có tư cách."

Phồn Diễn Chi Mẫu sau khi biến mất, đám ác ma chính là Hắc Dạ quyến tộc đám người đỉnh điểm.

Chỉ là chúng nó hoạt động cũng phi thường quỷ bí, cực nhỏ lấy bản thể hiện thân, thậm chí tên đều là một loại cấm kỵ!

Nếu là biết rồi chúng nó cố ý thả ra tên thật đoạn ngắn cùng biệt hiệu, lại thông qua nhất định nghi thức tế tự, hoàn toàn có thể khiến ác ma phân thân thậm chí Bản tôn hàng lâm, ban tặng lực lượng nào đó, thậm chí sinh mệnh hình thái chuyển biến.

Đương nhiên, Liệp Ma nhân càng yêu thích đem quá trình này xưng là —— sa đọa!

"Lúc này, một cái thượng vị huyết mạch Phục Đô Thi, liền cần một cái Liệp

Ma nhân phân bộ như gặp đại địch, các Liệp Ma nhân thực lực, khà khà. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Liệp Ma nhân tuy rằng lấy nhận nhiệm vụ phân cấp, nhưng trong đó nước quá to lớn.

Tựa như trước cái kia Bache, vô luận nói như thế nào, cũng là chính thức Liệp Ma nhân, còn có E cấp đánh giá, nhưng gặp phải một con quỷ hút máu, lập tức liền rớt hố.

"Cơ bản mà nói, D/E cấp những khác Liệp Ma nhân, tương đương với Hắc Dạ quyến tộc bên trong hạ vị huyết mạch, C cấp là trung vị, B, A cấp bậc đối ứng thượng vị huyết mạch , còn S cấp Liệp Ma nhân, liền thật sự muốn đi săn bắt ác ma. . ."

"Đương nhiên, tầng thứ như thế, cũng không có nghĩa là chiến lực như thế!"

Phương Nguyên sắc mặt kinh một thoáng, "Dù sao Liệp Ma nhân đều yêu thích vây công, cùng một cấp bậc ở trong, đại thể cần ba đến năm người, mới có thể địch nổi một con Hắc Dạ quyến tộc, đương nhiên. . . Một số thiên phú dị bẩm ngoại trừ."

Cũng chính là Liệp Ma nhân thân là nhân loại, ở sức sinh sản trên có ưu thế, mới có thể triển khai cái này chiến thuật biển người.

Cho tới Hắc Dạ quyến tộc, tựa hồ đang Phồn Diễn Chi Mẫu sau, tự thân sức sinh sản liền rơi vào một cái thung lũng, bất luận là ác ma lực lượng ban tặng, vẫn là Huyết tộc 'Sơ ủng', chế tạo đồng loại năng lực đều xa xa không sánh bằng Liệp Ma nhân mọc thêm tốc độ.

Nếu không thì, năm đó Hắc Ám đế quốc cũng sẽ không tiêu diệt.

"Có người nói. . . Cái này (Rlyeh sách giáo khoa) chỉ là đối với (Tử Hải sách cổ) vẽ, chân chính (Tử Hải sách cổ) bên trên, không chỉ có ghi chép tất cả

ác ma tên thật, càng có tế tự câu thông Phồn Diễn Chi Mẫu nghi thức. . . Đáng tiếc, đây chỉ là một truyền thuyết, bất luận là Liệp Ma nhân, vẫn là Hắc Dạ quyến tộc, đều không có từng thu được càng tin tức xác thực."

Ở (Rlyeh sách giáo khoa) trên cuối cùng một đoạn tự thuật, lại là khiến Phương Nguyên nổi lên một chút hứng thú.

Hắn đối với cái kia Phồn Diễn Chi Mẫu, có thể nói là khắc sâu ấn tượng.

Có thể sinh ra một cái bộ tộc tồn tại! Luận đẳng cấp tầng thứ, e sợ cùng Thánh nhân cũng cách biệt không xa.

Thậm chí, vô cùng có khả năng nắm giữ nguyên lực tính chất.

"Đáng tiếc. . . Không nói Phồn Diễn Chi Mẫu, dù là đám ác ma hành tung, đều là thần bí phi thường a. . . Thật giống như ác ma trong truyền thuyết Đại Quân, Dục Vọng Chi Chủ, liền không nghe nói có cái nào Tà thần tín đồ có thể tế tự câu thông. . ."

Phồn Diễn Chi Mẫu chỉ là tất cả Hắc Ám dòng dõi đầu nguồn, mà Dục Vọng Chi Chủ mới thật sự là đỉnh cao lực lượng!

"Ác ma mỗi xuất hiện một lần, đều tất nhiên mang đến nạn đói, ôn dịch, còn có chiến loạn! Dù là S cấp Liệp Ma nhân, cũng không nhất định có thể chân chính săn bắn giết chúng nó, mà Liệp Ma nhân công hội dựa dẫm, chính là ở chấp chưởng ba Thánh khí!"

Cái này một cái bí văn, trước Hulk đều chưa từng nghe nói, vẫn là ở tầng thứ hai nhìn thấy tình báo.

Cái gọi là 'Thánh khí', truyền thuyết trong đến từ chính người thứ nhất Liệp Ma nhân, hắn ở Hắc Ám dòng dõi đám người chấp chưởng đế quốc bên trong bỗng nhiên xuất hiện, đem ánh sáng cùng hi vọng mang cho nhân loại.

Từ đây, Liệp Ma nhân quật khởi, lật đổ Hắc Ám dòng dõi đám người tàn bạo

thống trị, đồng thời thông qua Thánh khí lực lượng, đả kích tà ác, rốt cục làm nhân loại trở thành thế giới chủ lưu.

"Đáng tiếc. . . Đối với cái này ba Thánh khí bên trong hai cái, trong tài liệu đều là nói không tỉ mỉ, chỉ có một cái là xác định, đó chính là chén thánh!"

"Văn hiến sáng tỏ ghi chép. . . Người thứ nhất Liệp Ma nhân mời trong nhân loại dũng sĩ thưởng thức chén thánh bên trong Thánh thủy, lấy này đến chế tạo ra càng ngày càng nhiều Liệp Ma nhân, cái gọi là chén thánh, trên thực tế chính là Thánh thủy chế tạo lọ chứa!"

Phương Nguyên ngón tay xẹt qua tư liệu, trong con ngươi có chút hừng hực: "Đồng thời, mỗi cái Liệp Ma nhân phân bộ trong, cũng có chén thánh hàng nhái, bởi vậy mới có thể cung cấp Thánh thủy, chỉ là cùng nguyên bản chênh lệch quả thực một cái thiên, một cái địa. . . Bởi vậy, mới có tổng bộ tiến tu, đồng thời, Liệp Ma nhân công hội tổng bộ, nắm giữ sức mạnh mạnh nhất, bảo đảm thân cây lớn hơn cành lá, sẽ không có chuyện ngoài ý muốn xảy ra."

Cái này ba cái chân chính Thánh khí người chấp chưởng, đều là Liệp Ma nhân công hội bên trong bá chủ, bình thường rất ít hiện thân người trước.

Mà bọn họ nắm giữ lực lượng, có người nói có thể cùng ác ma đối hám, thậm chí giết chết!

"Thánh khí. . . Còn có phỏng chế Thánh khí, hay là có thể kiếm hai cái nghiên cứu một chút. . ."

Phương Nguyên quyết định, chợt lại mở ra mặt khác một quyển sách.

"(dược tề học trụ cột)?"

Hắn nhìn một chút bìa, ánh mắt sáng lên: "Quả nhiên không hổ là tầng thứ hai thư viện, những tài liệu này cùng văn hiến, ở bên ngoài căn bản không có bán chứ?"

Mở ra bìa sau khi, một luồng nhàn nhạt mực hương vị khuếch tán, pha tạp vào thảo dược mùi thơm , khiến cho người không khỏi tinh thần chấn động.

"Quyển sách chỉ là dược tề học nhập môn kỹ xảo, xin mời cẩn thận học tập, gặp phải nghi nan nơi, đi hỏi dò ngươi đạo sư!"

"Quyển sách yêu cầu trước đọc các cuốn (thảo dược nhận ra), (Hắc Ám quyến tộc sách tranh), (giải phẫu học trụ cột). . . Như chưa hoàn thành tu nghiệp học đồ, xin mời sau khi hoàn thành lại đọc!"

. . .

Ở trang bìa bên trên, màu bích lục kiểu chữ đem chú ý chuyện hạng từng loại liệt rõ ràng.

"Ta căn bản không có đạo sư có thể hỏi , còn cái này ba bản, ta ngược lại thật ra vừa vặn xem qua!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, lấy hắn hiện tại linh hồn cường độ cùng năng lực phân tích, bất luận học tập cái gì, tốc độ tự nhiên đều kinh người cực kỳ.

Lúc này mặc kệ cái khác, tiếp tục lộn xuống.

"Dược tề học. . . Lấy trong giới tự nhiên vật liệu làm trụ cột, phối hợp Hắc Dạ quyến tộc kỳ dị lực lượng, tạo thành một môn đặc thù ngành học, chúng ta Dược tề sư tin tưởng thế gian nắm giữ ba loại linh khí, tự nhiên linh khí, sức sống linh khí, cùng động vật linh khí, ba linh hợp nhất, mới thật sự là sinh mệnh!"

"Tự nhiên linh khí rộng khắp tồn tại ở trong giới tự nhiên, động vật linh khí tồn tại ở tất cả động vật trong cơ thể, cũng bao gồm nhân loại. . . Mà sức sống linh khí, lại là nhất là không ổn định một loại, nó biến hóa vạn ngàn, đặc biệt yêu tha thiết Hắc Dạ quyến tộc!"

"Luyện Dược sư cái gọi là phối trí dược tề, chính là thông qua các loại thủ

đoạn, đem vật liệu bên trong tự nhiên linh khí cùng sức sống linh khí tinh luyện đi ra, đạt thành hài hòa nhất trí quá trình."

"Chân chính cao cấp dược tề, có thể trực tiếp bổ sung hai loại linh khí, cùng người bản thân động vật linh khí hình thành thăng bằng, do đó đạt đến các loại chữa trị mục đích."

. . .

Ở dược tề học trụ cột nhập môn bên trong, đối phương trực tiếp nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu giải thích thế giới này dược tề học cùng triết học xem, để Phương Nguyên đúng là nhìn ra thấy có chút tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Từ thiên nhiên bên trong lấy ra tự nhiên linh khí, từ Hắc Dạ quyến tộc trong cơ thể lấy ra sức sống linh khí, bởi vậy bổ sung thân thể, đạt thành các loại tăng thêm hiệu quả —— đây chính là dược tề học trụ cột, ba linh khí thuyết!"

"Tuy rằng đặt ở vật lý quy tắc nghiêm khắc thế giới, nhất định là ngụy khoa học! Nhưng đại lục Arca trên liền Hắc Dạ quyến tộc đều có, loại này học thuyết hoàn toàn có thể tiếp thu."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 595: Kiếm Thuật

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 596: Thử Tay Nghề

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 597: Điều Tra

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 598: Đạo Tặc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 599: Flocko

"Emon tỷ tỷ!"

"Emon tỷ tỷ!"

Một chỗ thấp bé túp lều bên trong, nữ đạo tặc Emon nhấc theo một cái rổ trúc lớn, trên mặt mang theo nụ cười thân thiết.

Bắt chuyện một tiếng sau khi, một đám tiểu hài tử liền vây quanh, nhìn bốc lên mùi thơm giỏ bóng rổ, dùng sức nuốt nước bọt.

"Đến, ăn đi!"

Emon cười hì hì đem vải trắng xốc lên, lộ ra bên trong xốp ngon miệng bánh mì trắng, nước hoa quả. . . Thậm chí còn có nửa con gà tây.

"Ác nha!"

Cái khác bẩn thỉu tiểu quỷ cùng nhau phát ra hoan hô.

"Rennes, ngươi đem những thứ này phát xuống đi, tiểu Pitt gần nhất sinh bệnh, không thể thấy ánh mặt trời, thân thể rất suy yếu, muốn ăn nhiều một chút. . ."

Emon dặn dò, ngồi tới cửa, quay lưng bọn nhỏ , tương tự lấy ra bữa tối của chính mình —— đó là hai mảnh bánh mì đen, một hớp cắn xuống đi tuyệt đối có thể gãy nửa bên răng, càng không cần phải nói gay go vị, cùng ăn vụn gỗ cũng không có khác biệt gì.

"Emon tỷ!"

Đột nhiên, sau lưng một cái âm thanh truyền đến, để Emon cả người run lên, mau nhanh dùng khăn mùi soa đem bánh mì thu cẩn thận, xoay đầu lại, nhìn Rennes: "Làm sao?"

"Cái này. . . Cho ngươi!"

Rennes ở trong đám thiếu niên này lớn nhất, có mười ba mười bốn tuổi, tuy rằng trên mặt bẩn thỉu, nhưng con mắt rất sáng, mang theo kiên nghị vẻ mặt, đưa qua một khối thoa nước hoa quả bánh mì trắng.

"Ta ăn qua!"

Emon cường điệu nói: "Đây là ngươi cái kia phân, đưa nó ăn xong, ta là lão đại, nghe ta!"

"Hô. . ."

Rennes trên mặt quật cường vẻ mặt không giảm, thở ra một hơi dài: "Vậy ta đã mười lăm, có thể làm việc, ta muốn lên con đường, làm ngón tay vàng!"

"Tuyệt đối không được!" Emon biến sắc mặt, trước nay chưa từng có nghiêm túc lên: "Ngươi biết ngón tay vàng bị tóm lấy, sẽ chặt rơi một ngón tay sao? Còn có. . . Những thứ này đệ đệ muội muội, không có ngươi bảo vệ, bọn họ sẽ biến thành cái gì loại? Lẽ nào ngươi đã quên Johan cùng Johanna giáo huấn?"

"Xin lỗi!"

Nhắc tới cái kia một đôi tỷ đệ, Rennes cũng là viền mắt một đỏ: "Ta không có chăm sóc tốt bọn họ."

"Cái này chuyện không liên quan tới ngươi!"

Emon bỗng nhiên quyết định: "Ta nghĩ tốt, ngày mai chúng ta liền muốn rời

khỏi nơi này!"

"Rời đi nơi này? Tại sao?" Rennes có chút không rõ.

'Bởi vì nơi này. . . Tràn ngập nguy hiểm a, liền Liệp Ma nhân đều hấp dẫn đến rồi.'

Emon trong lòng thở dài một tiếng.

Trên thực tế, từ khi đôi kia tỷ đệ biến mất sau khi, nàng liền như là phát điên tìm kiếm, nguyên bản nàng cho rằng, lấy đôi kia tỷ đệ hình dạng, hay là bị người rắn vừa ý, chuẩn bị bán làm nô lệ.

Đáng tiếc, toàn bộ Trư Loan con đường, đều không có một chút nào tin tức, phảng phất biến mất khỏi thế gian.

Mãi đến tận Liệp Ma nhân xuất hiện, mới rốt cục đánh trúng nàng đáy lòng một cái không muốn nhất suy đoán.

'Ăn thịt người quái vật sao. . .'

Emon xoa xoa xuống con mắt của chính mình.

Hiện tại dù sao không có đại quy mô thiên tai cùng chiến loạn, đồ ăn bán phân phối vẫn tính sung túc, ít nhất có thể tiếp tục sống, Trư Loan ăn mày cùng lang thang đám người cũng sẽ không làm như vậy cực kỳ bi thảm chuyện, bởi vậy, còn lại khả năng cũng chỉ có một.

'Nói đi nói lại. . . Gần nhất như vậy lang thang người cũng là càng ngày càng ít, liền quản Green con đường chó ghẻ đều biến mất, khủng hoảng từ lâu lan tràn. . .' nàng đáy lòng mãnh hạ quyết tâm: 'Nhất định phải sớm ngày rời đi cái này đáng chết gặp quỷ nơi!'

Cho tới Johan cùng Johanna, cũng chỉ có thể đem hi vọng ký thác tại những kia Liệp Ma nhân trên người.

Dù sao, nàng còn phải vì này chút hài đồng cân nhắc, không thể không hiện thực một điểm.

"Bởi vì nơi này đã không an toàn, ta chuẩn bị đi khu Hồ Lâm, ở đó dòng người càng nhiều, có thể kiếm được nhiều tiền hơn!"

Đương nhiên, ở Rennes trước mặt, Emon vẫn là rất tốt mà che giấu chính mình cái kia một tia sầu lo.

"Nếu là quyết định của ngươi, ta tán thành!" Rennes trầm mặc chốc lát, chợt trịnh trọng nói.

"Rất tốt, hiện tại ngoan ngoãn về đi ngủ!"

Emon trên mặt lấy ra vẻ tươi cười.

. . .

Yên tĩnh bóng đêm, rất nhanh bao phủ tất cả.

Túp lều bên trong, rất nhiều tiểu quỷ đã ngủ, phát ra hoặc cao hoặc thấp tiếng ngáy.

Phía ngoài xa nhất Emon nhắm mắt lại, cái trán lại là nhíu lên, phảng phất ở làm cái gì ác mộng.

Gần rồi! Càng gần rồi!

Một cái khổng lồ bóng đen, giống như dãy núi giống như, che kín bầu trời bao phủ xuống, ở trong, một đôi màu đỏ tươi ánh mắt, dùng tham lam ý niệm, trên dưới đánh giá nàng.

"A!"

Emon hô khẽ một tiếng, giật mình tỉnh lại, trên mặt đã tràn đầy mồ hôi lạnh:

"Lại tới nữa rồi sao?"

Không biết từ lúc nào bắt đầu, nàng đều là ở buổi tối thấy ác mộng, đồng thời tình cảnh đều giống nhau y hệt, cái kia khổng lồ bóng đen, màu đỏ tươi mà tham lam ánh mắt , khiến cho nàng ký ức chưa phai.

"Cái kia đồ vật. . . Đến cùng là cái gì?"

Loại này đối với nguy hiểm nhạy cảm báo trước, là nàng từ lúc sinh ra đã mang theo năng lực, trợ giúp nàng tránh thoát không biết bao nhiêu cửa ải khó.

Lúc này, sởn cả tóc gáy cảm giác , khiến cho Emon căn bản ngủ không được, ở bên trong phòng dò xét một vòng.

Túp lều bên trong rất yên tĩnh, rất nhiều tiểu hài tử ngủ say, trên mặt còn mang theo ngây thơ nụ cười.

Ở trong hoàn cảnh như vậy, Emon cảm giác tâm tình của chính mình cũng dần dần bình phục lại.

Nhưng chợt, nàng vẻ mặt cứng đờ: "Pitt? ! Pitt đây? Chạy chạy đi đâu! Rennes!"

Emon quát to một tiếng, nhanh chóng móc ra một cây chủy thủ.

"Chuyện gì xảy ra?"

Rennes vuốt mắt bò lên, biểu hiện có chút mờ mịt.

"Chúng ta có phiền phức, ngươi xem trọng các đệ đệ muội muội. . . Chạy mau!" Emon trong lòng dị thường hối hận, sớm biết như vậy, lúc trước ít nhất muốn hướng về cái kia Liệp Ma nhân muốn đến hắn địa chỉ.

Ầm ầm!

Đang lúc này, túp lều một góc, mặt đất bỗng nhiên sụp đổ xuống, duỗi ra hai cái tái nhợt mà tràn ngập chấy nhầy giác hút cánh tay, phảng phất con bạch tuộc xúc tu như thế, đột nhiên cuốn một cái, hai tiểu hài tử liền bị tóm, kéo vào trong hang động.

"Hỗn trướng!"

Emon con ngươi trên tràn đầy tơ máu, nhanh chóng nhào tới: "Đem bọn họ trả lại ta!"

Xì xì!

Càng nhiều xúc tu mở rộng ra đến, đem toàn bộ túp lều tàn phá hầu như không còn.

Bụi tiết bay lượn ở trong, một con quái vật từ hố động bên trong bò ra, vung lên rất nhiều con bạch tuộc cánh tay.

Nó thể hình khổng lồ, giống như một cái cực lớn đống thịt, phía trên là rất nhiều thân thể liên tiếp, phảng phất dùng tàn chi đoạn hài tùy ý chắp vá mà thành quái vật, bảy, tám cái tay chân chống đỡ, ở giữa nhưng là rất nhiều khuôn mặt, phần lớn hai mắt vô thần, duy có một người bên trong đôi mắt bắn ra hồng quang: "Tìm. . . Đến. . .!"

"Thả ra ta!"

Emon bị cũng treo, dao găm mạnh mẽ chọc vào con bạch tuộc trên cánh tay , nhưng đáng tiếc chút nào hiệu quả đều không có.

"Ăn. . . Ăn ngươi!"

Con bạch tuộc cánh tay chậm rãi giơ nàng, đi tới đống thịt trước mặt.

Răng rắc! Răng rắc!

Toàn bộ đống thịt từ ở giữa nứt ra, lộ ra tràn ngập tuyết răng trắng một tấm khủng bố miệng rộng, hoàn toàn có thể đem cả người một hớp nuốt vào.

"Muốn. . . Muốn chết sao?" Mãnh liệt tử vong linh cảm, thậm chí khiến Emon cả người run rẩy, tay chân không thể động đậy: "Không! Ta không muốn. . ."

Ầm!

Đang lúc này, một tiếng vang thật lớn truyền đến.

Nương theo súng kíp phun ra, một cái xúc tu lập tức theo tiếng rơi xuống đất, Emon cảm giác cả người đều bị ninh, nhanh chóng lui về phía sau.

"Ngươi là. . . Ban ngày Liệp Ma nhân tiên sinh!"

Chợt, nàng liền nhìn thấy Phương Nguyên, lập tức lệ nóng doanh tròng, phảng phất nhìn thấy cứu tinh.

"Gặp quỷ. . . Ta chỉ là đến tìm manh mối, lại trực tiếp gặp phải Phục Đô Thi, cái này kêu cái gì vận may?"

Phương Nguyên nhìn phía trước mọc ra rất nhiều xúc tu đống thịt, trên mặt lại là vô cùng không nói gì.

Ùng ục! Ùng ục!

Lúc này, trên mặt đất bị cắt đứt xúc tu ngọ nguậy, phảng phất giun dài như thế, bò tiến vào đống thịt, lập tức dung hợp đi vào, miệng vết thương một chùm mủ dịch nổ tung, một cái hoàn toàn mới xúc tu lại dài đi ra.

"Chà chà. . . Loại này khép lại năng lực, nếu như chế tác thành dược tề, cái gì Liệu Thủy đều cũng phải đứng dịch sang bên a!"

Phương Nguyên tấm tắc lấy làm kỳ lạ, chợt không chút do dự mà nhen lửa

một đạo khói hoa, bay lên giữa không trung.

Xèo. . . Đùng!

Ban đêm ở trong, một đạo màu đỏ sậm pháo hoa nổ tung, vô cùng dễ thấy.

"Ta choáng váng mới cùng Phục Đô Thi đơn đả độc đấu, lúc này phó hội trưởng bọn họ đều đang đi tuần, ứng nên có thể rất nhanh chạy tới!"

Phương Nguyên cầm lấy Emon: "Chỉ cần kéo dài một chút thời gian, như vậy đủ rồi!"

"Van cầu ngươi!"

Lúc này, Emon lại là đầy mặt nước mắt: "Van cầu ngươi. . . Cứu cứu ta bọn nhỏ, ngươi muốn cái gì thù lao ta đều cho ngươi!"

"Được rồi. . . Nơi này còn có một cái phiền phức!"

Phương Nguyên gãi đầu một cái, nhìn rất nhiều xúc tu trên buộc tiểu quỷ, lập tức có chút đau đầu.

Nếu là lần hành động này chỉ có một mình hắn, đương nhiên là lập tức phủi mông một cái rời đi, người ngoài chết sống với hắn có quan hệ gì?

Nhưng Liệp Ma nhân chức trách, chính là ở đối kháng bóng tối, bảo vệ bình dân!

Điểm này, hắn lúc trước trở thành Liệp Ma nhân lúc, nhưng là trang trọng phát xuống qua lời thề.

Tuy rằng Hulk lời thề, Phương Nguyên trực tiếp xem là chó má, nhưng ở trên ngựa thì có một đại sóng Liệp Ma nhân chạy tới vây xem tình huống dưới, vẫn không thể biểu hiện quá mức máu lạnh.

Bằng không trước hắn xây dựng hình tượng, lập tức liền biến thành chuyện cười.

"Nhớ tới ngươi hứa hẹn a!"

Phương Nguyên thả xuống Emon, rút ra Tinh Dạ, màu bạc trọng kiếm trong đêm đen lập loè mê người ánh sáng.

"Bắt đầu rồi!"

Ầm!

Phương Nguyên dẫm chân xuống, cả người phảng phất đạn pháo giống như xông lên phía trước.

"Hống hống!"

Phía trước Phục Đô Thi phát ra giống như dã thú gào thét, rất nhiều xúc tu giống như sắt thép roi dài như thế xoắn tới.

Ầm ầm!

Xúc tu xẹt qua Phương Nguyên ảo ảnh, mạnh mẽ công kích trên mặt đất, lưu lại một đạo thâm thúy khe.

"Thần Tinh kiếm thuật —— Phất Nguyệt!"

Phương Nguyên tay phải hơi động, trên tay Tinh Dạ xẹt qua một đạo vi diệu đường vòng cung, tầng tầng chém vào một cái cuốn lấy nào đó tên tiểu quỷ xúc tu trên.

Phù phù!

Rất nhiều nước tung toé, rơi trên mặt đất, lập tức mọc ra lượng lớn bạch nhãn, ăn mòn ra thâm thúy lỗ thủng.

Giữa không trung tiểu hài tử rơi xuống, bị hắn một cái tiếp được, phát hiện đối phương đã rơi vào trạng thái hôn mê.

"Độc tố! ?"

Phương Nguyên nhất thời ngừng thở, thậm chí cả người lỗ chân lông một thoáng căng thẳng, cả người giống như mặc lên một tầng phòng hộ phục giống như, nhanh chóng lùi về sau.

"Là Rennes!"

Emon xa xa nhìn, lúc này nhưng lại cũng không kịp nhớ, chạy vội lại đây.

"Mang theo hắn đi!"

Phương Nguyên đem Rennes ném vào trong lòng nàng, chợt xoay người, nhìn phảng phất chịu đến cái gì kích thích như thế Phục Đô Thi: "Nàng chính là. . . Mục tiêu của ngươi sao?"

"Hống hống!"

Mặc dù là cái đống thịt, nhưng Phục Đô Thi tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt liền đến Phương Nguyên trước mặt, rất nhiều xúc tu giống như roi thép giống như đập xuống.

"Phòng thủ thức!"

Phương Nguyên giơ kiếm đón đỡ, nhất thời cảm giác cánh tay hơi tê tê, không ngừng rút lui, trên mặt lại lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

"Tìm tới! Quả nhiên là Phục Đô Thi!"

Lúc này, bên ngoài một đám Liệp Ma nhân chạy tới, người cầm đầu rõ ràng là Flocko!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 600: Ma Khí

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 601: Luyện Hỏa Ma

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 602: Thu Nhận Giúp Đỡ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 603: Ép Hỏi

Sáng sớm, ôn hoà ánh mặt trời chậm rãi rơi xuống, rực rỡ chói mắt.

Gió mát thổi, nếu như không cân nhắc khắp nơi bừa bộn Trư Loan, xác thực là một cái có thể khiến người tâm tình vui vẻ khí trời tốt.

Phương Nguyên cất bước tại Trư Loan bên trong, trong túi đeo lưng đã nhồi vào đêm qua thu hoạch.

Nhìn theo Emon một nhóm rời đi sau khi, hắn lập tức hưởng ứng Lê Minh Chi Kiếm hiệu triệu, hướng về Hắc Dạ quyến tộc khởi xướng tiến công, kết quả rõ ràng.

Lúc này tràn đầy một ba lô chiến lợi phẩm, không thể nghi ngờ đang nói rõ hắn được mùa.

Bến cảng bên trong ngọn lửa đã bị dập tắt, chỉ có lượn lờ khói xanh còn đang không ngừng giãy dụa.

Người may mắn còn sống sót đám người ánh mắt đờ đẫn, nhìn trước mặt một vùng phế tích, hay hoặc là trên đất tàn thi, không biết ai phát ra tiếng thứ nhất khóc lóc đau khổ, chợt kêu rên liền vang lên thành một mảnh.

'Đêm qua trong, có ít nhất 500 người tử vong. . . Trong đó hơn một nửa là chết vào hỏa hoạn. . .'

Phương Nguyên yên lặng thở dài một tiếng, đi tới chiến khu trung tâm.

Ở nơi đó, các Liệp Ma nhân hội tụ một đường, nhìn trên đất một loạt bao

trùm vải trắng thi thể, cũng là trầm mặc không nói.

'Liệp Ma nhân thương vong cũng rất nặng nề a. . . Nếu không là Seres đúng lúc chạy tới, có lẽ sẽ diệt sạch!'

Hiện trường bầu không khí có chút ngưng trọng.

Dù sao, những thứ này chết đi Liệp Ma nhân, đều là bọn họ thân bằng bạn tốt.

"Hôm nay. . . Ta đứng ở chỗ này, đau xót nhớ lại những chiến hữu này. . ."

Lê Minh Chi Kiếm Seres đứng ở trước mặt mọi người, tiếng nói trầm thấp: "Aesirc, Mendo, Chekhov. . . Bọn họ đều là Liệp Ma nhân bên trong nam nhi tốt, chính nghĩa đồng bọn, đang cùng tà ác chống lại bên trong chiến đấu đến thời khắc cuối cùng, ta lấy bọn họ làm vinh!"

. . .

"Tuy rằng tà ác mang đi sinh mạng của các ngươi, nhưng ta kính ý, quyết tâm của ta, cùng với mọi người chúng ta tưởng niệm, đem cùng các ngươi làm bạn, vĩnh hằng bất biến. Ngủ yên đi, ta chiến hữu thân mật nhất đám người!"

Điếu văn ở trong, Phương Nguyên cũng là vẻ mặt nghiêm túc, đứng ở một bên.

Những thứ này Liệp Ma nhân đương nhiên bị chết cực kỳ thê thảm, có thậm chí cũng không tìm tới hoàn chỉnh thi thể, hay hoặc là dứt khoát bị Phục Đô Thi một hớp nuốt, chỉ có thể dùng vũ khí cùng quần áo thay thế.

"Nhưng ta tin tưởng, chính nghĩa cùng ánh sáng, chắc chắn cùng chúng ta vĩnh tồn!"

Đến cuối cùng, ở Seres dẫn dắt đi, tất cả Liệp Ma nhân cùng nhau rút vũ khí ra: "Ta xin thề! Ta chắc chắn bảo vệ chính nghĩa cùng quang mang, cùng tà ác

chống lại đến cùng!"

Ở lời thề bên trong, rất nhiều Liệp Ma nhân trong lòng lại tràn ngập dũng khí cùng nhiệt huyết, cuối cùng cũng coi như đem bi thương bầu không khí hòa tan một điểm.

Chuyện tiếp theo , bất quá thu thập tàn cục, trước ngực đánh băng vải, cơ hồ bị bó thành xác ướp Flocko bị thê thảm mang tới trở lại.

Mà Seres lại không hề rời đi, mà là suy tư nhìn Phương Nguyên một chút: "Người tuổi trẻ, ngươi tên là gì?"

"Hulk! Đại nhân!"

Phương Nguyên hơi khẽ khom người, biết mình tối hôm qua biểu hiện, hay hoặc là ở ma vật trên thi thể dấu vết lưu lại, đã thành công gây nên vị này truyền kỳ Liệp Ma nhân chú ý.

"Kiếm thuật của ngươi rất tốt. . . Sau đó nếu như có vấn đề gì, có thể tới phân hội tìm ta thỉnh giáo!"

Seres khuôn mặt lạnh lùng, hiển nhiên không phải cái tâm tình tiết ra ngoài người.

Nhưng chỉ là như vậy thiện ý, cũng đã khiến cái khác Liệp Ma nhân rất là kinh ngạc cộng thêm đỏ mắt.

Vị này nhưng là xưng hào Liệp Ma nhân, toàn bộ khu Hồ Lâm tầng cao nhất, dĩ nhiên đối với một cái thái điểu nhìn với cặp mắt khác xưa?

Phương Nguyên nhất thời liền nhận ra được không ít xem kỹ ánh mắt, có thậm chí bao hàm đố kị.

'Cái này cũng là bình thường, dù là lại ánh mặt trời tổ chức, ở trong cũng có âm ảnh tồn tại. . .'

Phương Nguyên đối với chuyện này lại là không đáng kể, lần thứ hai cảm tạ Seres sau khi, liền như không có chuyện gì xảy ra mà làm chuyện của chính mình.

Ngược lại, thành công kéo tới như vậy một tấm da hổ, tuy rằng hơi có phiền phức, nhưng sau khi trở về một ít chuyện bắt tay vào làm cũng sẽ dễ dàng một chút.

Cho tới chân chính bái sư? Ha ha. . .

Cái này Seres, rõ ràng là cái rụt rè người, chỉ là để Hulk tới cửa lĩnh giáo, có lẽ trong lòng còn chuẩn bị mấy cái nho nhỏ khảo nghiệm cái gì.

Đáng tiếc, tất cả những thứ này đối với Phương Nguyên tới nói, đều là mị nhãn vứt cho người mù xem.

Đối với Thần Tinh kiếm thuật lý giải, hắn căn bản đã không tại đối phương phía dưới, lại làm sao có khả năng còn tới cửa thỉnh giáo? Trừ phi mang theo cái khác mục đích.

Cùng cái kia so với, còn không bằng nghĩ nghĩ xử lý như thế nào lần này thu được vật liệu, càng có ý nghĩa một điểm.

"Sáu con quỷ ăn xác lợi trảo, còn có thạch tượng quỷ hạt nhân, Luyện Hỏa ma vật liệu. . . Đầy đủ để Luyện kim sư ra tay, chế tạo một bộ Ma khí chứ?"

Phương Nguyên đối với trong thư viện tìm tới cái kia một bộ (Âm Lưu phi trảo), cũng là có chút nhớ mãi không quên.

Dù sao đó là tấn công từ xa thủ đoạn, đồng thời còn ở địa hình phức tạp bên trong nắm giữ di chuyển nhanh chóng năng lực, đối với Liệp Ma nhân tới nói, mặt sau một điểm càng trọng yếu hơn.

. . .

Khu Hồ Lâm, Hắc thị.

"Hawke tiên sinh, xin ngài yên tâm, yêu cầu của ngài sẽ lập tức được đến thỏa mãn, đặt hàng cái kia một nhóm vũ khí, ngày mai là có thể nhìn thấy chúng nó ngoan ngoãn nằm ở ngươi trong kho hàng."

BlackJack cầm trong tay âu yếm cái tẩu, nuốt mây nhả khói.

"Vụ giao dịch này, đối với ta mà nói phi thường trọng yếu, tất cả liền xin nhờ ngươi!"

Phía trước, một cái thương nhân đứng dậy, nghiêng mình, như trút được gánh nặng rời đi mật thất.

"Để chó điên hộ tống đám này hàng hóa!"

BlackJack nhìn đối phương bóng lưng biến mất, trong mắt lại là giả dối ánh sáng lóe lên: "Người này, là Christine gia tộc người thừa kế thứ hai chứ? Thu mua nhiều như vậy vũ khí, xem ra là nghĩ một lần phát động phản loạn. . . Để chim sơn ca đi liên hệ Christine gia tộc người thừa kế thứ nhất, đem tin tức này bán cho đối phương, nói cho nàng, nếu như bán ra giá cả ít hơn mười vạn, liền đem nàng đầu lưỡi rút ra!"

"Tuân mệnh!"

Mấy tên thủ hạ lập tức cung kính mà lùi ra.

Mà BlackJack nhưng là xoa xoa âu yếm cái tẩu, trên mặt mang theo hài lòng vẻ.

Khu Hồ Lâm người, người nào không biết BlackJack làm ăn luôn luôn không dối trên lừa dưới! Nói muốn bán cho đối phương vũ khí, liền nhất định sẽ làm tròn lời hứa.

Đương nhiên , còn cái này tình báo có thể hay không tiết ra ngoài, liền muốn

nhìn đối phương thành ý.

BlackJack ở phương diện này có tự tin, tuyệt đối sẽ đem đối phương cuối cùng trong túi một phần mỡ đều trá đi ra.

"Tính toán thời gian. . . Trư Loan chuyện, cũng gần như chứ?"

BlackJack ở trên quầy đập cái tẩu, yên lặng suy tư.

So với thu được bao nhiêu tiền lời mà nói, đây mới là chết người nhất sự tình.

"Bất quá. . . Thu được tình báo Hắc thị thương nhân lại không phải chỉ có ta một nhà, Liệp Ma nhân công hội lẽ nào dám đem chúng ta nhổ tận gốc sao?"

BlackJack cười lạnh nghĩ.

Hắn mười phân rõ ràng biết rằng, không ít Hắc thị thương nhân, sau lưng kỳ thực đều có Liệp Ma nhân bóng người.

Dù sao, lớn như vậy một khối lợi nhuận, bất kể là ai, đều muốn mạnh mẽ cắn một cái, cho dù Liệp Ma nhân, cũng không phải không dính khói bụi trần gian thần tiên, như thường có một đại gia đình cần chăm sóc.

Chỉ cần có nhu cầu, Hắc thị thương nhân liền không chỗ nào không lọt.

Tấm này cực lớn mạng lưới liên lạc, tuyệt đối có thể bảo đảm cho dù nhiệm vụ lần này thất bại, tổn thất nặng nề, bọn họ cũng sẽ không phải chịu quá to lớn lan đến.

Dù sao, bọn họ đưa ra tình báo vẫn là chuẩn xác, chỉ là sơ hở một chút, không phải sao?

"A!"

Đang lúc này, bên ngoài một tiếng hét thảm truyền đến , khiến cho BlackJack

cả người lỗ chân lông đều thụ lên: "Chó săn, ngươi ra ngoài xem xem, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Tuân mệnh, ông chủ!"

Một cái thân hình cao lớn khôi ngô, trên mặt mang theo vết đao lính đánh thuê gật gù, trầm ổn đi ra ngoài.

Làm cái này một cái Hắc thị thương nhân, BlackJack đắc tội người tự nhiên không ít, có thể an an ổn ổn sống đến hiện tại, ngoại trừ nghe lời đoán ý, tìm một cái cực lớn chỗ dựa ở ngoài, cũng là bởi vì bên người cái này quần lính đánh thuê.

Bọn họ mỗi một cái đều là trải qua ngàn chọn vạn tuyển, có thể thành thục sử dụng các loại súng ống, đồng thời tinh thông các loại vũ khí lạnh cùng đánh lộn kỹ xảo.

Thật giống như cái này chó săn, đã từng một người một ngựa, giết chết gấp mười lần so với chính mình, kẻ địch võ trang đầy đủ!

Ầm ầm!

Ngoài phòng, mỗi cái điểm hỏa lực truyền ra tiếng súng, đồng thời từ từ đình chỉ, tất cả lại lâm vào tĩnh mịch ở trong.

"Sẽ không. . . Nhanh như vậy. . ."

BlackJack trên khuôn mặt già nua mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà xuống, nhanh chóng đứng lên, chạy hướng về mật thất.

Sau lưng, một cái bóng đen giống như Ma thần, nhấc theo biến thành chó chết chó săn, đi tới phía sau hắn: "BlackJack? !"

"Ngươi là. . . Cái kia thái điểu Liệp Ma nhân? !"

BlackJack quay đầu lại nhìn, càng là khắc sâu ấn tượng.

"Nhờ phúc của ngươi, lần trước thực sự là nhận được khoản đãi!" Nhìn thấy đối phương cái này mặt kinh hãi gần chết vẻ mặt, Phương Nguyên liền biết mình vẫn chưa tìm lỗi mục tiêu, lúc này tiến lên, ngắt lấy BlackJack cái cổ, đem cả người hắn trảo cách mặt đất.

"Tha. . . Tha mạng!"

Không có chốc lát, BlackJack một tấm nét mặt già nua liền biến thành màu tím đen, giẫy giụa xin tha.

Ầm!

Ngay khi hắn cảm giác sắp bất tỉnh đi lúc, kiềm chế cái cổ lực lượng khổng lồ buông lỏng , khiến cho cả người hắn có thể tê liệt trên mặt đất, bắt đầu kịch liệt thở dốc lên.

BlackJack xin thề, hắn chưa từng có như thế một khắc, cảm thấy có thể tự do hô hấp, cũng là một niềm hạnh phúc!

"Ngươi. . . Ngươi làm sao dám? Ở sau lưng của ta, có mấy vị đại nhân. . ."

Thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc sau khi, hắn run run rẩy rẩy nói ra mấy cái tên, nghĩ muốn tăng cường chính mình sinh tồn tỉ lệ.

Đáng tiếc, Phương Nguyên căn bản không ăn hắn này một bộ.

"Ta biết, các ngươi Hắc thị thương nhân thần thông quảng đại, nơi nào đều muốn ăn các ngươi tiền boa cùng hiếu kính, bởi vậy bện một tấm quyền lực lưới lớn. . . Nhưng là, tổ chức là tổ chức, cá nhân là cá nhân, ta liền muốn đối phó một mình ngươi!"

Phương Nguyên rút ra Tinh Dạ, đâm xuống dưới một cái.

Phốc!

Máu bắn tung tóe bên trong, BlackJack một bàn tay liền bị đóng đinh trên mặt đất.

"Vì lẽ đó. . . Rõ chưa?"

Khi một người vứt bỏ tất cả ràng buộc lúc, thường thường là vô cùng đáng sợ.

Lúc này Phương Nguyên, liền đóng vai một cái gặp phải lừa dối sau khi, tức đến nổ phổi trẻ con miệng còn hôi sữa nhân vật.

"Rõ. . . Rõ ràng!"

Rất hiển nhiên, lão Jack so với ai khác đều tiếc mệnh, lập tức câm miệng không nói.

Hắn biết, dù là lúc này hắn đem Liệp Ma nhân lãnh tụ, thậm chí ác ma Đại Quân mang ra đến, cũng không thể làm cái này tuổi trẻ Liệp Ma nhân dao động nửa phần.

"Rất tốt, đầu tiên. . . Nói cho ta, là ai bảo ngươi bố cục?"

"Ta không biết, đối phương cho ta một số tiền lớn. . . A!" BlackJack nói, một đạo lóe lên ánh bạc, đem bàn tay của hắn miễn cưỡng chém xuống , khiến cho hắn không khỏi phát ra tiếng kêu thảm.

"Ngươi còn có hai cái chân, một bàn tay, ba cái cơ hội, nghĩ rõ ràng lại trả lời!"

Phương Nguyên lãnh đạm nói, trong con ngươi không có một chút nào tâm tình.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 604: Cấp Bậc

Làm cái này Mộng Sư, nhận biết tâm tình là trụ cột nhất công khóa.

Mà lúc này Phương Nguyên, vẻn vẹn chỉ là thông qua BlackJack khuôn mặt nhỏ bé vẻ mặt, thậm chí tốc độ máu chảy cùng tim đập, phải ra một cái kết luận —— đối phương đang nói láo!

"Ta nói! Ta đều nói!"

Đứt tay nỗi đau , khiến cho BlackJack sắc mặt nhăn nhó, bỗng nhiên kêu to lên: "Là chủ nhân của ta, mệnh lệnh ta làm như vậy!"

"Trư Loan bố trí, cũng là hắn làm ra?" Phương Nguyên hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Nếu có thể làm được điểm ấy, trừ phi BlackJack sau lưng chính là Liệt Diễm ác ma Seth.

"Ta không biết. . . Chủ nhân chỉ là dặn dò ta, hấp dẫn càng nhiều Liệp Ma nhân đi nơi đó!" BlackJack đến nơi đến chốn như thế tất cả giao cho.

"Vậy ngươi liên hệ nó nằng cách nào?" Phương Nguyên Tinh Dạ trước di chuyển, đi tới BlackJack cái tay còn lại trong lòng bàn tay.

"Ở trong mật thất, có một cái bồn vàng, có thể làm cho ta liên lạc tới chủ nhân!"

BlackJack mồ hôi lạnh chảy ròng ròng rơi xuống, rốt cục thổ lộ ra cái này bí mật lớn nhất.

"Mang ta đi!"

Phương Nguyên trực tiếp ra lệnh.

Hừng hực!

Trong mật thất, ngọn lửa màu xanh bốc cháy lên, ở trong hiện ra một khuôn mặt người.

"Quả nhiên. . . Có Liệp Ma nhân tìm đến rồi sao?"

Đối phương rất hứng thú mà nhìn Phương Nguyên, lại là cũng không kinh sợ, hiển nhiên đem BlackJack xem là con rơi.

"Ngươi là cố ý tản tin tức, hấp dẫn Liệp Ma nhân đi Trư Loan , bởi vì ngươi biết nơi đó không chỉ có Phục Đô Thi, càng có ác ma tín đồ đang hoạt động. . . Ngươi nghĩ phá hư chúng nó kế hoạch!"

Phương Nguyên nhìn mặt người, rất khẳng định nói: "Ngươi không phải Hắc Dạ quyến tộc. . . Mà là ở vào chúng nó cùng nhân loại ở giữa —— Thuật Sư!"

"Liệp Ma nhân, ngươi nhạy cảm , khiến cho người thán phục!" Trong ngọn lửa mặt người nở nụ cười: "Dù là BlackJack, trên thực tế cũng vẫn đem ta đám người xem là ác ma phụng dưỡng cùng tế tự."

Tựa hồ là bởi vì khoảng cách xa thông tấn, đối phương vô cùng yên tâm, còn có nhàn hạ thoải mái đánh giá BlackJack trên mặt tan vỡ vẻ mặt.

"Các ngươi Thuật Sư không phải luôn luôn trung lập sao? Tại sao nóng lòng với phá hư ác ma kế hoạch?" Phương Nguyên hỏi ra cái vấn đề này.

Trên thực tế, hắn cường đại Thần nguyên, đã bắt đầu thông qua loại này thông tấn, bí ẩn dò xét vị trí của đối phương.

"Bởi vì. . . Nó, sắp trở về!"

Trong ngọn lửa mặt người lấy một loại vịnh ngâm giọng nói nói: "Cái kia tất cả đầu nguồn, đám ác ma mẹ, tất cả Hắc Dạ quyến tộc đỉnh điểm, nắm giữ vĩ đại sinh sôi lực lượng tồn tại, đã bắt đầu hướng về thế giới triển lộ ra tung tích!"

"Phồn Diễn Chi Mẫu sao?"

Phương Nguyên bỗng nhiên vang lên Liệt Diễm ác ma Seth bại lui lúc lời nói, rất hiển nhiên, đối phương cũng không phải là bắn tên không đích.

"Tử Hải sách cổ đã xuất hiện, tập hợp đủ nó tồn tại, đem sẽ thu được tất cả ác ma tên thật, đồng thời triệu hoán Phồn Diễn Chi Mẫu năng lực. . . Trong đó một tờ, đã rơi vào ác ma trong tay. . ."

Thuật Sư chậm rãi nói: "Quang minh cùng hắc ám, cần duy trì một cái thăng bằng, ở trong mới có chúng ta Thuật Sư không gian sinh tồn. . . Bởi vậy, chúng ta lựa chọn đem tin tức này tiết lộ cho các Liệp Ma nhân, hi vọng các ngươi có thể phá hư ác ma triệu hoán Phồn Diễn Chi Mẫu kế hoạch. . . Bằng không thế giới này, đem sẽ triệt để biến thành địa ngục cùng vực sâu!"

"Ta rõ ràng, sẽ đem tin tức này ở thích hợp lúc báo cáo!"

Phương Nguyên gật gù: "Ngươi có thể đại biểu toàn bộ Thuật Sư giai tầng sao?"

"Đương nhiên không thể. . . Các Thuật Sư thực lực cùng số lượng, vượt xa sự tưởng tượng của ngươi. . . Ta đại biểu, là một cái trong đó đoàn thể —— Hắc Lân xã!"

Mặt người cười to: "Cái này BlackJack của cải, coi như thành một cái nho nhỏ lễ ra mắt đi, chúng ta sau đó, còn có thể có rất nhiều cơ hội hợp tác!"

Phốc!

Ngọn lửa màu xanh một thoáng kịch liệt thiêu đốt, ngọn lửa lan tràn, rơi vào BlackJack trên người.

"A!"

BlackJack cả người đều ở trong ngọn lửa thiêu đốt, hét thảm một tiếng, ở liệt diễm trong, trong khoảnh khắc liền hóa thành tro tàn.

Cùng lúc đó, bồn vàng bên trong liệt diễm cũng một thoáng tắt, thông tấn triệt để tách ra.

Phương Nguyên thậm chí nhận ra được, bên trong sóng pháp lực cũng hoàn toàn biến mất, đã biến thành một cái hư hao phẩm.

"Nghe đồn các Thuật Sư hỉ nộ vô thường, quả nhiên nói động thủ liền động thủ. . . Cái này tính là gì? Thị uy? Khiêu khích?"

Phương Nguyên nhìn trên mặt đất tro tàn, lại là cười lạnh một tiếng: "Chỉ là. . . Cho rằng tách ra tất cả liên hệ, ta sẽ không tìm được các ngươi cái này quần trốn ở cống ngầm bên trong chuột sao?"

Vừa nãy thông tấn thời gian, đã đủ để hắn triển khai định vị, đồng thời đem khác biệt thu nhỏ lại ở nhất định bên trong phạm vi.

Hơn nữa đối phương lưu lại khí tức, sóng thần niệm các loại, Phương Nguyên có rất lớn nắm, có thể trực tiếp đem bọn họ bắt tới!

"Hắc Lân xã? Thuật Sư liên hợp sao? Thú vị!"

Phương Nguyên nhìn một chút trong mật thất, nhiều chính là các loại hoàng kim châu báu, còn có thành bó luận cột tiền mặt, lúc này thành thật không khách khí đóng gói lên.

Dù sao, hắn lúc này, cũng không phải một người ăn no, toàn gia không đói bụng, mà là có một đống lớn thuộc hạ phải nuôi, tài lực khá là giật gấu vá vai.

Lúc này cướp đoạt một cái Hắc thị thương nhân tích trữ, cũng là không thể

không có lợi.

"Thậm chí. . . Cái này BlackJack lưu lại địa bàn, đều có thể cầm cho Emon bọn họ dùng, dù là chỉ là rất nhỏ một khối, cũng có thể tự cấp tự túc. . ."

Phương Nguyên sâu có cảm xúc: "Nghĩ muốn trong khoảng thời gian ngắn tụ tập lượng lớn của cải, quả nhiên thiếu không được bóng tối thủ đoạn. . ."

Lúc này phủ thêm đấu bồng, lại biết điều rời đi Hắc thị, trở lại Liệp Ma nhân phân hội bên trong.

"Cái này tình báo tuy rằng rất trọng đại, nhưng không nhất định sẽ bị tin tưởng. . . Nhất định phải tăng cường một điểm sức thuyết phục , bất quá cái khác Thuật Sư khẳng định cũng cùng Liệp Ma nhân có tiếp xúc, ta không cần quá vội vàng!"

Phương Nguyên đối với mình định vị vẫn là rất rõ ràng , bất quá một cái nho nhỏ Liệp Ma nhân, trên đầu còn có một đống lớn phong hào Liệp Ma nhân cùng Thánh khí người chấp chưởng chống, dù là Phồn Diễn Chi Mẫu thật sự hàng lâm, cũng không có cái gì tốt sợ sệt.

"Đúng là Seres nơi đó, nếu như gặp phải vấn đề gì, có thể dùng thỉnh giáo trên danh nghĩa cửa, hướng về hắn tìm xin giúp đỡ. . . Dù là không làm như vậy, cũng là một cái uy hiếp!"

Có thể thẳng tới cao tầng nhất con đường, liền hỏi ngươi có sợ hay không? Phương Nguyên có thể khẳng định, có cái bùa hộ mệnh này, ít nhất những kia quy tắc ngầm, hắn là lẻn không tới trên người mình đến rồi.

"Cái này lần nữa trở lại công hội, còn muốn cố gắng tiến tu một phen, tập luyện càng nhiều tài nghệ! Đặc biệt dược tề cùng luyện kim học, đối với nghiên cứu ác ma cùng huyết mạch đều có chỗ tốt!"

Phương Nguyên liếc mắt chính mình thuộc tính:

"Họ tên: Hulk (Phương Nguyên)

Tinh: 20. 0(110)

Khí: 20. 0(100)

Thần: 20. 0(120)

Chức nghiệp: Liệp Ma nhân

Trạng thái: Khỏe mạnh

Kỹ năng: Trụ cột đánh lộn (tinh thông), Thương đấu thuật (bình thường), thần bí học (bình thường), dược tề học (nhập môn), luyện kim học (nhập môn), Thần Tinh kiếm thuật (Phá Hiểu)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Phong Ấn Chi Thể (cứu cực hình thái) "

Thần Tinh kiếm thuật đột phá, lại kéo bản thân thuộc tính tăng lên.

Nhưng Phương Nguyên cũng biết, chính mình cự ly đột phá tầng thứ tư, Tinh Không lĩnh vực cảnh giới, còn xa xa khó vời.

Chỉ nhìn thuộc tính bên trong chênh lệch thật lớn liền biết rồi.

Chân chính Lĩnh Vực giả, ít nhất cũng có như thế thuộc tính phá trăm! Ở trong chênh lệch khá lớn.

"Cái này trên thực tế cũng đại diện cho, ở bên trong thế giới này, bình thường Liệp Ma nhân, cùng truyền kỳ Liệp Ma nhân trong lúc đó rãnh trời. . ."

Phương Nguyên tự nghĩ, lấy mình lúc này thực lực, có chừng B cấp Liệp Ma nhân trình độ, A cấp Liệp Ma nhân đại thể cũng là khoảng 50 thuộc tính điểm, hoàn toàn còn kém gấp đôi mức năng lượng!

Từ A cấp Liệp Ma nhân đột phá đến Phong Hào truyền kỳ, hoàn toàn là một cái lột xác, có thể làm khó vô số Liệp Ma nhân, thậm chí tiêu hao một thời gian cả đời, cũng không thấy được một điểm bờ.

Bởi vậy, phong hào Liệp Ma nhân, địa vị mới như vậy cao thượng, ở ngoài thả ra ngoài, ít nhất đều là một chỗ phân hội trưởng!

Cùng lý, ở Hắc Dạ quyến tộc bên trong, ở vào huyết mạch tầng cao nhất đám ác ma, cũng có thể tùy ý đối với Thượng, Trung, Hạ vị huyết mạch quyền sinh quyền sát trong tay.

Tất cả nguyên nhân, đều ở chỗ thực lực!

"Nghe đồn rằng. . . Công hội tổng bộ chén thánh chi thủy, có thể tăng nhanh Liệp Ma nhân đột phá bình cảnh, cũng không biết là thật hay giả. . ."

Phương Nguyên vừa nhìn về phía cột skill.

Thông qua những này thời gian tìm tòi, hắn cũng đại khái rõ ràng ở giữa phân cấp.

"Thế giới này kỹ năng phân cấp, đại thể từ (nhập môn) bắt đầu, đại biểu biết được kiến thức căn bản, có nhất định nhận thức, đón lấy là (bình thường), mang ý nghĩa nắm giữ nhất định năng lực, mà (tinh thông) cấp bậc, nhưng là thành thục nắm giữ, thậm chí có thể khai phá ra đặc biệt kỹ xảo nhỏ."

"Ở (tinh thông) đẳng cấp bên trên, tất nhiên còn có tầng thứ cao hơn, đại diện cho tài năng xuất chúng cảnh giới, có lẽ có thể xưng (đại sư)? Còn có đăng phong tạo cực (Tông sư) hàng ngũ?"

Nhập môn —— bình thường —— tinh thông —— đại sư —— Tông sư!

Dựa theo Phương Nguyên phỏng chừng, A cấp Liệp Ma nhân, phải là có tinh thông cấp bậc kỹ xảo chiến đấu, thậm chí, liền Soma đại sư, trên thực tế thuật chế thuốc đại khái cũng là tinh thông cấp bậc.

Cái gọi là đại sư cấp bậc, đặt ở Thần Tinh kiếm thuật ở trong, nhưng là Phá Hiểu tầng thứ!

Cho tới Tông sư, không nghi ngờ chút nào, chỉ có Lĩnh Vực giả có lẽ mới có thể tiếp xúc.

'Ta lúc này, chính là cảnh giới rất cao. . . Nhưng tố chất thân thể cùng thực lực quá thấp!'

Như thế yên lặng suy tư, Phương Nguyên đã đi tới Soma đại sư phòng thí nghiệm trước, lễ phép gõ gõ cửa.

"Là ai?"

Soma đại sư nhô đầu ra, nhìn thấy là Phương Nguyên, trên mặt thiếu kiên nhẫn lập tức bị nụ cười thay thế được: "Ha ha. . . Hulk, ngươi không có chuyện gì? Quá tốt rồi!"

"Cái này còn cần cảm ơn đại sư tặng cho dược tề cùng dây lưng!"

Phương Nguyên thành khẩn nói cám ơn: "Mặt khác. . . Ta còn muốn trở thành đại sư trợ thủ, không biết có hay không có thể có cái này vinh hạnh?"

"Đương nhiên!"

Soma một lời đáp ứng luôn, trước hắn đầu tư, không chính là vì đối phương có thể bình an trở về, làm chính mình giá rẻ sức lao động sao?

"Ngươi yên tâm, ở thù lao trên, ta sẽ không để cho ngươi chịu thiệt!"

Suy nghĩ một chút, Soma đại sư mở ra điều kiện: "Ta sẽ tuyên bố nhiệm vụ, để ngươi lấy chấp hành nhiệm vụ hình thức ở lại phòng thí nghiệm, đồng thời căn cứ mỗi tháng hoàn thành nhiệm vụ lượng phân phát tiền thù lao! Ngoài ra, chỉ cần ngươi có thế để cho ta thoả mãn, ta có thể mở ra cho ngươi bộ phận thư

viện tư nhân!"

Trên thực tế, dưới cái nhìn của hắn, một người trợ thủ, nếu là không có bị bắt đồ, hoàn toàn chỉ dựa vào tự học, dù là lấy Hulk thiên phú, ít nhất cũng cần thời gian mấy năm, mới có thể thành công chế ra thứ một chi dược tề.

Cái này cũng là Soma mục đích nơi, bóc lột đối phương hai ba năm, lại cho một cái lối thoát, không sai biệt lắm tất cả dược tề học đồ, đều là như thế gắng vượt qua.

Thậm chí, gặp phải càng hắc tâm đạo sư, hoàn toàn bị xem là miễn phí sức lao động, cả đời đều chỉ là học đồ!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 605: Phi Trảo

Mười mấy ngày sau.

Bên trong phòng thí nghiệm.

Phương Nguyên cầm trong tay một nhánh ống nghiệm, nhìn trong đó không ngừng trào ra bọt khí, phảng phất sôi trào giống như màu đỏ nước thuốc, biểu hiện nghiêm nghị.

"Chỉ kém bước cuối cùng!"

Hắn hướng về trong ống nghiệm nhỏ vào nửa giọt chất lỏng màu bích lục.

Chỉ một thoáng, tất cả nước thuốc một thoáng đọng lại , hóa thành nửa trạng thái rắn, đồng thời phát ra một loại mùi gay mũi.

"Sơ cấp cầm máu cao, hoàn thành!"

Phương Nguyên nhìn một chút ống nghiệm, lại nhìn thuộc tính lan bên trong, từ nhập môn biến thành bình thường dược tề học, mặt hiện nổi lên ra một vệt ý cười.

"Đại lục Arca dược tề học, hạt nhân chính là ba linh một thể! Cũng may là, lần trước Trư Loan chiến dịch bên trong, ta mò đến không ít vật liệu, hoạt lực linh khí khởi nguồn cũng không thành vấn đề!"

Thế giới này dược tề học cũng không phải là quang cần thảo dược, còn cần lượng lớn Hắc Dạ quyến tộc vật liệu, lấy này đến tinh luyện hoạt lực linh khí.

Mà bất kỳ dược tề, đều cần trải qua lượng lớn luyện tập, mới có thể tăng cường một điểm tỷ lệ thành công.

"Bình thường thảo dược, ta có Trồng Trọt thuật tại người, bồi dưỡng không thành vấn đề. . . Chính là Hắc Dạ quyến tộc trên người vật liệu có chút phiền phức. . ."

Phương Nguyên nắm ống nghiệm, mặt hiện nổi lên ra vẻ trầm ngâm.

Bình thường cấp bậc dược tề học, trên thực tế đại diện cho một mình luyện chế dược tề năng lực, đã có thể xuất sư, trở thành một tên chân chính Dược tề sư.

Soma vẫn cho là hắn cần thời gian mấy năm, mới có thể tự học thành tài, luyện chế thành công thứ một chi dược tề.

Nhưng trên thực tế, đối Phương Nguyên mà nói, chỉ cần nguyên liệu đầy đủ, độ thành thạo tăng lên, đột phá chính là chuyện dễ dàng.

"Soma tàng thư, ta cũng nhìn ra thấy gần đủ rồi. . ."

Phương Nguyên yên lặng suy tư: "Đối phương giá trị, đã rất thiếu."

Hắn lúc này, đã bắt đầu đem sự chú ý dần dần chuyển hướng luyện kim học.

"Cái này hai môn ngành học, đều là liên quan đến hoạt lực linh khí biến hóa, cùng Hắc Dạ quyến tộc gút mắc rất sâu. . ." Phương Nguyên trong con ngươi lóe qua một tia sáng chói: "Đồng thời. . . Đối với ta tương lai ý tưởng, cũng rất mới có lợi!"

"Hulk đại nhân!"

Lúc này, bên ngoài liền truyền đến nhẹ nhàng tiếng gõ cửa.

Dù là một cái dược tề học đồ, ở xử lý vật liệu, thử nghiệm phối trí dược tề lúc, cũng cấm chỉ bị người quấy rối.

Phương Nguyên lông mày nhất thời vừa nhíu, đem dược tề thu cẩn thận: "Chuyện gì?"

"Locke đại sư đã chế tác tốt cái này Ma khí, ra lệnh cho ta đến đây, thông báo ngài đi tới đó lấy đi!"

Một cái lễ phép tiếng nói, nhất thời từ cửa sau lưng truyền tới.

"Há, ta biết rồi!"

Cái này Luyện kim sư, vẫn là thông qua Soma quan hệ, mới miễn cưỡng đáp ứng làm vì Phương Nguyên ra tay.

Dù sao, Ma khí luyện chế, so với dược tề càng thêm phiền phức, cũng càng thêm gian nan.

Lúc này, nghe được đã hoàn thành, dù là Phương Nguyên cũng có chút mừng rỡ, nhất thời mặc vào áo khoác, hướng về Locke đại sư phòng làm việc đi tới.

Vị này Luyện kim sư tính cách vô cùng quái gở, nơi phòng làm việc cũng ở phân hội một đầu khác, hầu như muốn đi ngang qua toàn bộ công hội cùng giao dịch đại sảnh mới có thể nhìn thấy.

"Này! Hulk!"

"Hôm nào rảnh rỗi cùng uống một chén!"

. . .

Cái khác nhàn rỗi Liệp Ma nhân nhìn thấy Phương Nguyên, lập tức mỉm cười chào hỏi.

Bọn họ có chính là thưởng thức đối phương ở Trư Loan chiến dịch bên trong biểu hiện ra thực lực, có chỉ là đơn thuần xuất phát từ đối với Lê Minh Chi Kiếm phân Hội trưởng đại nhân kính nể, còn có nhưng là biết hắn chính đang tại

hướng về Dược tề sư học tập, nói không chắc ngày sau cũng có thể trở thành một cái Dược tề sư.

Nói chung, các Liệp Ma nhân đều rất tốt mà đem đáy lòng cái kia một tia đố kị cùng bất mãn che giấu, khắp khuôn mặt là ý cười hiền lành.

Nhưng Phương Nguyên rõ ràng, như chính mình thật sự tin tưởng bọn hắn mỗi một cái đều người hiền lành, e sợ kết cục sẽ vô cùng thê thảm.

"Hắc! Hulk, đúng là ngươi!"

Một người tuổi còn trẻ Liệp Ma nhân tiến lên: "Nghe được bọn họ nói tới ngươi chuyện, ta quả thực không dám tin tưởng!"

"David. . . Gần nhất trải qua được chứ?" Phương Nguyên chỉ cươi cười, nhận ra cái này cùng mình quen biết tuổi trẻ Liệp Ma nhân.

Bởi vì đối phương có một cái sâu rượu phụ thân, hài đồng lúc có thể không ít đi Lưỡi Búa quán bar, cùng mình cùng Maria chơi quen.

"Vẫn được! Chỉ là những kia Hắc Dạ con hoang đám người hoạt động quá mức nhiều lần, cho tới nay đều không có cơ hội thật tốt uống một chén. . ." David chỉ cươi cười, chợt vỗ trán một cái: "Đúng rồi. . . Ngươi hai chi Liệu Thủy, đã thành công giao cho Jock đại thúc trên tay, hắn rất cảm động đây!"

"Đã thu đến sao? Vậy thì quá tốt rồi!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, nhìn muốn nói lại thôi David: "Còn có chuyện gì?"

"Ta nghe nói. . ." Trẻ tuổi Liệp Ma nhân gãi gãi đầu, khuôn mặt đỏ đến mức phảng phất một cái táo tây: "Maria. . . Tựa hồ có hơi hối hận, đồng thời có một ít liên quan tới các ngươi tin tức ngầm truyền lưu. . ."

"Không cần bất kể nàng. . ."

Phương Nguyên nghe xong, lại là cười gắn.

Tuy rằng Jock đại thúc là nhất định phải báo đáp, nhưng cái này Maria, hắn căn bản liền không muốn cùng đối phương có cái gì gặp nhau.

"Đúng rồi, nếu ngươi ở đây, ta liền đi tổng đài tuyên bố một cái nhiệm vụ, để ngươi hộ tống một khoản tiền, đến Jock đại thúc trên tay tốt. . ."

Phương Nguyên chút nào đều không nhắc Maria chuyện: "Dù sao. . . Hắn chăm sóc ta nhiều năm như vậy, hiện tại ta phát đạt, thế nào cũng phải báo lại một điểm!"

Dù là chỉ là Dược tề sư trợ thủ, xử lý một ít vật liệu, đều có thể thu được không sai thù lao, càng không cần phải nói, Phương Nguyên giết BlackJack, tận đoạt đối phương cất giấu , căn bản liền không thiếu tiền.

Về phần tại sao tuyên bố nhiệm vụ? Tự nhiên vẫn là vì ổn thỏa cân nhắc.

Nếu như không có Liệp Ma nhân công hội bảo đảm, cho dù là bạn cũ có lẽ cũng sẽ thấy hơi tiền nổi máu tham, nhưng trải qua lập hồ sơ nhiệm vụ, Liệp Ma nhân một khi cố ý phá hư hoặc là vi phạm, nhưng là tuyệt đối sẽ bị đuổi giết đến chết.

David là một người thông minh, biết hắn là lựa chọn thế nào.

"Đương nhiên, Hulk ngươi luôn luôn là một cái tốt tiểu tử!" David có ý riêng nói: "Hiện tại ngươi phát đạt, xác thực hắn là phối một cái thục nữ. . ."

"Thục nữ?"

Nhìn theo đối phương bóng lưng rời đi, Phương Nguyên lắc đầu một cái, tiếp tục hướng về trước, đi tới Locke đại sư xưởng.

Nơi này chiếm cứ Liệp Ma nhân phân hội một cái không nhỏ không gian, càng có lượng lớn lò lửa, bên trong thiêu đốt các loại màu sắc ngọn lửa , khiến

cho trong không khí tràn ngập một loại oi bức cảm giác.

"Hulk, ngươi tới chậm!"

Locke Luyện kim sư vóc người cao lớn, thoạt nhìn phảng phất một cái kiện mỹ tiên sinh, nắm chuỳ sắt bàn tay lại là kiên định mà mạnh mẽ: "Thứ mà ngươi cần đã đánh tốt, ở đá vỏ chai trên quầy, chính mình đi lấy!"

Tính tình của hắn hiển nhiên vô cùng lãnh đạm, nói một câu sau khi, liền một cách hết sức chăm chú mà nện đánh trước mặt mảnh kim loại, không có lại xen vào Phương Nguyên.

"Đa tạ!"

Phương Nguyên trong lòng thở dài một tiếng.

Hắn đã sớm nói bóng gió qua, nghĩ muốn hướng về Locke học tập một điểm luyện kim kỹ xảo, hay hoặc là trực tiếp làm phụ tá cái gì.

Đáng tiếc, bất luận hắn làm sao triển lộ thiên phú, đối phương đều là kiên định từ chối.

Thoạt nhìn, thật giống như cố chấp nghĩ muốn đem thủ nghệ của chính mình mang tới trong quan tài như thế.

Gặp phải loại này dầu gạo không tiến vào người, Phương Nguyên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mắt trợn trắng.

Bất quá hắn dù là tự học, cũng có thể đem Luyện kim thuật nắm giữ, chỉ là thời gian sẽ trở nên thoáng khá lâu một chút mà thôi.

Cái này đánh đổi, hắn hoàn toàn chịu đựng được!

Lúc này cũng mặc kệ cái khác, đi tới Hắc Diệu thạch đài trước.

Ở mang theo ấm áp ghế đá trên, từ lâu thả một cái hộp, mở ra sau khi, một vệt ánh sáng màu bạc lập tức hiện lên ở Phương Nguyên trong tầm mắt.

Ở trong hộp, là bốn cái màu bạc phi trảo, cuối lại có nửa trong suốt dây thừng liên kết, tuy rằng nhìn vô cùng tinh tế, nhưng Phương Nguyên rõ ràng, những thứ này nhưng là Địa Ma con nhện thổ tia, treo lên năm trăm cân vật nặng không có vấn đề chút nào.

"Ma khí phi trảo. . . Rốt cục chế tạo xong!"

Phương Nguyên thấy vậy, trên mặt lộ ra một vệt ý cười.

Hắn lúc trước thu được không ít, ngoại trừ Luyện Hỏa ma vật liệu ở ngoài, cũng toàn bộ giao cho cái này Luyện kim sư, nhờ hắn chế tạo Âm Lưu phi trảo đặc chế vũ khí.

Lúc này thoạt nhìn, tuy rằng lãng phí bộ phận vật liệu, nhưng hiệu quả cũng không tệ lắm.

"Đặc biệt ta ra giá cao thu thập đến Địa Ma tơ nhện, bị đầy đủ lợi dụng a, nếu như nhiều thất bại mấy lần, ta đều muốn thổ huyết. . ."

Ở màu bạc phi trảo bên trên, còn có một tấm lời ghi chép, tỉ mỉ ghi chép cái này Ma khí tin tức:

(phi trảo vũ khí —— Thực Thi Quỷ Chi Ác)

(cấp bậc: Hạ vị Ma khí)

(trọng lượng: 2. 7kg)

(dùng tài: Quỷ ăn xác móng vuốt, Địa Ma tơ nhện, bí ngân, kim tê)

(đặc hiệu: 1, sắc bén 2, co duỗi co dãn)

(người chế tác: Locke • Woods)

. . .

Nhìn người chế tác một cột trên chữ viết hoa, Phương Nguyên trong lòng cười thầm, xem ra vị này Luyện kim sư, cũng không phải một không chỗ nào cầu.

"Bởi vì dùng chính là quỷ ăn xác lợi trảo chế tác, nó có thể rất dễ dàng vồ vào đại thụ, nham thạch, thậm chí kim chúc ở trong, trình độ sắc bén không thể so với trọng kiếm kém hơn chút nào. .. Còn co duỗi co dãn, nhưng là Địa Ma tơ nhện mang đến công hiệu, vận may của ngươi rất tốt, ở xử lý lúc không có phát sinh vấn đề lớn lao gì."

Locke lúc này cũng cuối cùng tại đem mảnh kim loại đánh xong, đi tới chậm rãi nói: "Còn có vấn đề gì không?"

"Không có!"

Phương Nguyên đưa tay phải ra, ở phi trảo trên xoa xoa, đột nhiên một trảo.

Vèo vèo!

Mấy đạo bóng đen quấn quanh ở trên người hắn, chợt liền biến mất không thấy, nguyên bản trong hộp vũ khí, sớm đã biến mất không còn tăm tích.

"Âm Lưu phi trảo?"

Locke thoáng kinh ngạc xuống, chợt rầu rĩ nói: "Thật tốt sử dụng nó, không muốn phụ lòng Âm Lưu uy danh!"

Nói xong những thứ này sau khi, hắn dùng tay làm dấu mời, không chút khách khí mà đem Phương Nguyên đuổi ra xưởng.

"Quên đi, có thể thu được cái này Ma khí, đã là vật siêu giá trị. . ."

Phương Nguyên thử nghiệm mới thu được vũ khí, vẫn tính tương đối hài lòng.

Cho tới chân chính thứ tốt, Luyện Hỏa ma hạt nhân vật liệu, hắn lại là không chuẩn bị giao ra đây.

Dù sao, đây chính là đến từ thượng vị Hắc Dạ quyến tộc vật liệu, đủ để chế tạo trung vị thậm chí thượng vị Ma khí!

Ở Phương Nguyên kế hoạch bên trong, hắn trường kiếm —— Tinh Dạ, cũng cần thật tốt cường hóa một thoáng.

Mà chuyện như vậy, tốt nhất vẫn là do chính hắn tới làm!

"Bằng vào ta Luyện kim thuật, làm vì Tinh Dạ cường hóa, lại đem Luyện Hỏa ma vật liệu hòa tan vào! Có rất lớn khả năng, không chỉ có khiến Tinh Dạ trọng kiếm phẩm chất thăng cấp thành Ma khí, thậm chí còn sẽ vì nó phụ gia Hỏa thuộc tính công kích!"

Đối với Liệp Ma nhân mà nói, trang bị vô cùng trọng yếu.

Ở rất nhiều thực lực không đủ lúc, một hai kiện tinh xảo cấp bậc trang bị thậm chí Ma khí, chính là các Liệp Ma nhân cuối cùng bảo mệnh át chủ bài, thậm chí giết ngược lại dựa dẫm!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 606: Thánh Thủy

"Ta lời thề, chắc chắn lấy trường kiếm trong tay, hãn vệ thánh quang!"

"Ta lời thề, ta đem tuần hoàn Liệp Ma nhân bảy giới, vĩnh viễn săn giết ma vật!"

"Ta lời thề, ta đem ý chí kiên định, vĩnh viễn không bị đầu độc. . ."

. . .

Phương Nguyên hỗn tạp ở một đống Liệp Ma nhân ở trong, biểu hiện nghiêm túc tuyên thệ.

Đây là một gian lễ đường nhỏ, các Liệp Ma nhân dường như nghe giảng đạo như thế, mỗi một quãng thời gian, đều sẽ tiến hành cố định nghi thức.

Nhưng ở Phương Nguyên trong mắt, nhưng có khác mùi vị: 'Có chút ngôn linh ý tứ, vì kiên định tín niệm sao? Cũng là , làm cái này cùng bóng tối tiếp xúc nhiều nhất một đám người, Liệp Ma nhân là hết sức dễ dàng sa đọa một cái quần thể, càng không cần phải nói, còn có chén thánh cùng Thánh thủy!'

Bởi vì thân phận địa vị không giống, hắn lúc này, không cần bộ dạng khổ sở ở bên ngoài cùng một đám thái điểu Liệp Ma nhân cùng nhau khổ sở chờ đợi, mà là có thể ở lễ đường hạt nhân, tận mắt nhìn chế tạo Thánh thủy quá trình.

"Các anh em, chúng ta đem chia sẻ Thánh thủy, cảm tạ cái này đến từ tiền nhân ơn trạch lực lượng, để chúng ta có thể có được đối kháng Hắc Ám lực lượng!"

Một cái tóc trắng xoá lão Liệp Ma nhân tiến lên, cầm trong tay một cái cổ điển chén gỗ.

Đây là phân hội một cái phó hội trưởng, tên là Roger, nhưng cùng Flocko không giống , làm cái này phỏng chế chén thánh người chấp chưởng, cơ bản sẽ không đi ra phân hội cửa lớn.

"Chén thánh sao?"

Phương Nguyên nhìn kỹ đối phương động tác, đáy mắt kim quang lóe lên.

Kinh người thị lực , khiến cho hắn đem cái này chén thánh tạo hình rất rõ ràng nhìn ở trong mắt, cái này Liệp Ma nhân trong tay phỏng chế thánh vật, trên thực tế bề ngoài xấu xí, hoàn toàn chính là một cái bình thường cao chân chén gỗ hình dạng, phía trên làm bằng gỗ hoa văn mười phân rõ ràng.

Nhưng lúc này, nương theo Roger khuynh đảo động tác, một đạo dòng nước nhỏ róc rách, liền từ trong chén tuôn ra, mang theo thơm ngát mùi, phảng phất vô cùng vô tận.

"Thật không hổ là phỏng chế Thánh khí, cao đẳng Luyện kim thuật sáng tạo sản phẩm!"

Phương Nguyên thấy vậy, trong lòng lại là lập tức có đáy: "Trên thực tế. . . Toàn bộ chén thánh, chính là một cái cực kỳ tinh xảo luyện kim dược tề trận pháp, tác dụng chính là tinh luyện ra Hắc Dạ quyến tộc trong cơ thể hoạt lực linh khí, chế tác thành Thánh thủy sao?"

Bởi vậy có thể thấy được, ở cái này phân hội bên trong, nhất định có một cái nào đó cái cực lớn ngục giam, hoặc là nói phòng chứa đồ, có thể bảo đảm cuồn cuộn không ngừng cung cấp nguyên liệu, chế tác Thánh thủy.

"Để chúng ta cùng uống Thánh thủy, đối kháng tà ác!"

Roger tiếng nói già nua, lại kiên định mạnh mẽ, bàn tay giơ lên một cái khác

chứa đầy Thánh thủy bình thường cái chén.

"Liệp Ma nhân vạn tuế!"

Rất nhiều Liệp Ma nhân hoan hô, dùng để uống Thánh thủy.

'Lấy Tà ác lực lượng, đối kháng tà ác sao?'

Phương Nguyên trong lòng cười gằn một thoáng, nhưng cũng không bài xích lực lượng, đem Thánh thủy uống một hơi cạn sạch.

"Hô. . ."

Trải qua chuyển hóa sau khi Thánh thủy không có một chút nào nguyên bản Hắc Dạ quyến tộc phụ năng lượng đặc thù, trái lại tràn ngập ánh sáng khí tức, cũng khó trách các Liệp Ma nhân sẽ bị che đậy.

Trên thực tế, nếu không là Phương Nguyên bản thân từng trải qua người, lại không có vào trước là chủ, dù là thuốc phép cùng luyện kim đại sư, cũng tám thành sẽ bị lừa bịp đi qua.

'Bất quá. . . Cái này Thánh thủy xác thực với thân thể người có nhiều chỗ tốt, có thể tăng cao săn bắn Ma nhân thân thể tố chất. . . Đặc biệt là đối với ta mà nói!'

Cái khác Liệp Ma nhân, cho dù dùng để uống Thánh thủy, còn cần thông qua không ngừng rèn luyện, mới có thể tăng cường một chút thực lực.

Nhưng Phương Nguyên sớm sẽ không có bình cảnh, cảnh giới lại cực cao, lúc này dựa theo đối với thân thể nhỏ bé nắm, liền có thể cảm giác được toàn thân tế bào đều đang hoan hô nhảy nhót, tranh nhau chen lấn nuốt chửng Thánh thủy bên trong lực lượng.

Không đến bao lâu, thân thể của hắn tố chất liền lần thứ hai tăng lên:

"Họ tên: Hulk (Phương Nguyên)

Tinh: 22. 0(110)

Khí: 22. 0(100)

Thần: 22. 0(120)

Chức nghiệp: Liệp Ma nhân

Trạng thái: Khỏe mạnh

Kỹ năng: Trụ cột đánh lộn (tinh thông), Thương đấu thuật (bình thường), thần bí học (bình thường), dược tề học (bình thường), luyện kim học (nhập môn), Thần Tinh kiếm thuật (Phá Hiểu), Âm Lưu phi trảo (Hắc Trảo)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Phong Ấn Chi Thể (cứu cực hình thái) "

"Âm Lưu phi trảo: Do Âm Lưu đại sư Jax sáng lập kỹ xảo, nhất định phải phối hợp đặc biệt trảo thức Ma khí mới có thể triển khai, thích hợp các loại phức tạp hoàn cảnh, tổng cộng chia làm Hắc Trảo, Lợi Trảo, Âm Trảo ba tầng!"

"Âm Lưu. . . Võ đạo gia giống như lưu phái sao?"

Phương Nguyên đầu tiên ở Âm Lưu phi trảo chú thích trên dừng lại xuống, suy tư, chợt nhìn tăng trưởng thuộc tính, lại mang theo một điểm sắc mặt vui mừng: "Thánh thủy. . . Chỉ cần có đủ nhiều Thánh thủy, ta hay là có thể rất nhanh khôi phục thực lực. . . Kỳ quái, tại sao trước Thánh thủy, không có cho ta này loại cảm giác, chờ một chút!"

Ở đây hạt nhân Liệp Ma nhân lấy dùng qua Thánh thủy sau khi, Phương Nguyên liền một mặt kinh ý mà nhìn Roger hướng về chậu lớn trộn nước, lại cầm đi phân cho bên ngoài Liệp Ma nhân.

'Chết tiệt Liệp Ma nhân phân hội, nguyên lai trước đây phân phát Hulk Thánh thủy, không chỉ có là hàng nhái, càng là pha loãng qua. . .'

Trong lòng yên lặng nhổ nước bọt câu, Phương Nguyên cũng càng ngày càng cảm giác được Liệp Ma nhân bên trong cấp bậc nghiêm ngặt, quả thực giống như Kim tự tháp chuỗi thực vật.

Bên ngoài thái điểu Liệp Ma nhân, liền tiến vào lễ đường tư cách đều không có, chỉ có thể dùng để uống pha loãng qua Thánh thủy, mà bọn họ những thứ này hạt nhân tinh anh, là có thể hưởng thụ thuần khiết phỏng chế Thánh khí ơn trạch.

Nhưng cùng phân hội trưởng Seres so với, lại không đáng kể chút nào.

'Phỏng chế Thánh khí bên trong Thánh thủy, đối với Lĩnh Vực giả mà nói, căn bản cũng không có công hiệu gì chứ? Bởi vậy Seres mới cơ bản không xuất hiện tại cái này trường hợp, hắn bình thường sử dụng, nhất định là đến từ Liệp Ma nhân tổng bộ, chân chính chén thánh bên trong nguyên bản mặt hàng. . .'

Nghe đồn rằng, chén thánh có thể phụ trợ lĩnh vực đột phá, rất hiển nhiên, đang gia tăng thuộc tính phía trên, tuyệt đối muốn vượt qua phỏng chế Thánh khí không biết bao nhiêu.

'Có lẽ. . . Ta hắn là mưu cầu một thoáng đi tổng bộ tiến tu tư cách?'

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên: 'Nhưng trên thực tế, dù là nắm giữ tư cách này, có thể chia sẻ đến Thánh thủy cũng sẽ không quá nhiều, dù sao còn có một đống lớn cao tầng cùng phân hội trưởng đây. . . cho người ăn cá, không bằng dạy người lấy cá a!'

Thông qua lần này quan sát, hắn mười phân rõ ràng, cho dù là phỏng chế chén thánh, bên trong cũng tuyệt đối ẩn chứa vô cùng cao minh luyện kim cùng thuốc phép kỹ xảo.

Nguyên bản chén thánh liền càng không cần phải nói.

Trừ phi đợi đến hắn hai môn kỹ năng tăng lên tới tinh thông hoặc là đại sư cấp bậc, lại đem chính bản chén thánh bắt đến tay cẩn thận nghiên cứu một chút, có lẽ còn có thể có chút đầu mối.

. . .

Nghi thức kết thúc sau khi, Phương Nguyên trở lại phòng thí nghiệm, đem một đống xử lý tốt vật liệu giao cho mừng rỡ không ngớt Soma đại sư, chợt liền cầm một cái bọc nhỏ, đi ra Liệp Ma nhân công hội.

Khu Hồ Lâm phía tây, một tràng nho nhỏ biệt thự trong.

Emon ăn mặc tạp dề, chính đang tại rán mấy viên trứng gà, thỉnh thoảng nhất môi cười nhỏ, hiển nhiên tháng ngày trải qua vô cùng thích ý.

Keng leng!

Lúc này, một trận chuông cửa vang lên, Rennes tiến lên mở cửa, chợt ngẩn ra: "Hulk đại nhân!"

"Hừm, xem ra ta vừa vặn đuổi tới!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, không có một chút nào lúng túng đi vào phòng khách, ở trên bàn ăn ngồi xuống: "Coi như ta một phần!"

"Được rồi."

Không đến bao lâu, đầu bếp nữ trang phục Emon liền đem thịt lợn muối cùng trứng gà, còn có nướng bánh mì, sữa bò, mỡ bò, mứt hoa quả ướt các loại đồ ăn từng cái mang lên bàn ăn.

Trên bàn ăn chỉ có bốn người, Pitt sắc mặt tái nhợt, một cái tay trên đánh băng vải thạch cao, giống như gãy xương bệnh nhân giống như, trầm mặc ít lời ngồi tại chỗ.

Nguyên bản, Emon bên người còn theo mấy cái cô nhi, nhưng nghĩ tới Pitt dị thường, liền Emon cũng không dám đem hắn cùng cái khác hài tử đặt ở cùng một chỗ, chỉ có thể đem bọn họ uỷ trị uỷ trị, đưa đi đưa đi.

Đúng là Rennes, cái này nửa thành thục thiếu niên, không biết xuất phát từ duyên cớ gì, xung phong nhận việc lưu lại.

"Xin lỗi. . . Hulk đại nhân, chúng ta không biết ngài muốn tới, không có làm cái gì chuẩn bị!"

Emon áy náy nói.

"Không cần khách khí, đã rất phong phú."

Phương Nguyên vừa vặn đói bụng, xiên lên một khối thịt lợn muối kẹp ở bánh mì bên trong, lại quét lên nước hoa quả cùng mỡ bò, lại thêm hai mảnh lá rau, mùi vị rất tốt.

"Ngài yêu thích là tốt rồi!"

Emon cẩn thận mà nói, dù sao lúc này, bất luận là bản thân nàng, vẫn là Pitt cùng Rennes, đều cần dựa vào đối phương che chở, lại thêm vào đã từng là thuộc hạ nói tới , khiến cho nàng đem tư thái của chính mình xếp đặt đến mức rất thấp.

"Pitt. . . Tay phải còn thói quen sao?"

Ăn uống no đủ sau khi, Phương Nguyên nửa nằm trên ghế sa lông, nhìn đối diện Pitt.

"Còn có thể. . ."

Pitt buồn buồn nói: "đeo vào phòng cụ sau khi, cảm giác nó bình phục hơn nhiều."

"Ngươi phải cẩn thận, nó cũng không phải là bị phòng cụ hạn chế, chỉ là tạm

thời lựa chọn ngủ đông, ta mang cho ngươi đến rồi một điểm ức chế dược tề, một khi phát hiện trong lòng thú hoang có đột phá lao tù khuynh hướng, lập tức sử dụng nó!"

Phương Nguyên đem bao bọc giao cho bên cạnh Emon, lại nhìn Pitt mở ra tay phải băng vải.

Lượng lớn trở ngại lột bảo sau khi, có thể rõ ràng nhìn thấy tay phải hắn trên đánh cũng không phải là thạch cao, mà là một cái cực lớn kim chúc cánh tay bộ, bên ngoài còn có lượng lớn gông xiềng.

"Ta Luyện kim thuật, trước mắt chỉ có thể đến nước này. . ."

Phương Nguyên hơi hơi tiếc nuối nói, lại tiến lên kiểm tra phong ấn: "Rất tốt. . . Trạng thái vô cùng hoàn mỹ. Chờ một lát nhớ tới đưa ngươi huyết dịch cho ta, lại nói với ta một thoáng ngươi ức chế nó tâm đắc!"

Hắn dừng một chút, nhìn về phía Emon: "Còn có ngươi! Có quan hệ tại sao Phục Đô Thi đặc biệt thích ý ngươi vấn đề, trải qua ngươi lần trước đưa cho máu tươi, ta cũng đại khái có kết luận."

"Vậy thì thật là quá tốt rồi. . ."

Emon sắc mặt có chút không tự nhiên, hiển nhiên vô cùng thấp thỏm.

"Cuối cùng. . . Ta chuẩn bị rời đi khu Hồ Lâm một quãng thời gian, lần này cũng là cố ý đến thăm các ngươi. . ."

Phương Nguyên thả xuống một tờ tiền mặt: "Có những thứ này, nói vậy đầy đủ các ngươi chống đỡ đến ta đã trở về."

"Hulk đại nhân!"

Lúc này, Rennes rốt cục không nhịn được: "Còn có ta. . . Ta đã rất lớn, đầy đủ làm vì đại nhân làm một chút việc."

"Há, còn có ngươi!"

Phương Nguyên vỗ vỗ cái trán: "Rennes. . . Ngươi muốn trở thành một tên Liệp Ma nhân, phải không?"

"Đúng, đại nhân!"

Rennes khẽ cắn răng, một chân quỳ xuống, biết đây là cơ hội thay đổi số phận.

"Ta đem lấy đề cử người danh nghĩa, đưa ngươi đi theo phân hội hài tử cùng nhau tham gia rèn luyện , còn sau đó có thể hay không trở thành Liệp Ma nhân, liền muốn xem ngươi nỗ lực."

Đối với Phương Nguyên mà nói, Emon cùng Pitt mới là trọng yếu nhất.

Cho tới Rennes? Bất quá một cái mang vào, nhưng nếu đối phương mắt ba ba tập hợp lên đến rồi, cũng không có không thu đạo lý.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 607: Nữ Kỵ Sĩ

Luật luật!

Ở quy luật tiếng thổ khí bên trong, tám con tuấn mã lôi kéo một chiếc cực lớn xe ngựa, ở rộng rãi trên đường chậm rãi tiến lên.

Xe ngựa này vô cùng rộng lớn, bên trong ngồi mười mấy người, ở mặt trước còn có hai ngọn đèn treo, lấy cổ đại xe buýt hình thức, đi khắp tại mỗi cái khó có thể thông hành thành trấn.

"Xuyên qua Hắc sâm lâm, liền đến trấn Johan!"

Toa xe bên trong, người sát người, người chen người mà ngồi xuống, mỗi người đều mang theo dày đặc bao bọc cùng hành lý, cảnh giác nhìn chằm chằm chu vi người xa lạ.

Ra ngoài ở bên ngoài, duy trì cẩn thận tổng không có sai.

Ở một đống lữ nhân ở trong, Phương Nguyên chỉ nhấc theo một cái thật dài thùng đựng hành lý, có vẻ vô cùng khác loại.

"Dựa theo lần trước gợn sóng đến xem, Hắc Lân xã cái kia liên lạc người hẳn là ngay khi trấn Johan!"

Hắn một khắc đều không có thả lỏng qua đối với Thuật Sư gia tộc truy tra, càng là căn cứ từ BlackJack nơi đó thu được manh mối, đem vị trí của đối phương cơ bản xác định.

Trấn Johan ở vào thâm sơn ở trong, con đường vô cùng gồ ghề nhiều cong,

bởi vậy chỉ có công cộng xe ngựa thông hành.

"Thậm chí. . ."

Phương Nguyên thông qua nho nhỏ cửa sổ, xem hướng ngoại giới.

Tuy rằng vẫn là buổi chiều, nhưng sắc trời đã hỗn loạn lên, Hắc sâm lâm ở trong, hai bên các loại quái dị cổ thụ chạc cây nảy sinh, giống như hình thù kỳ quái cánh tay.

"Trấn Johan. . . Có người nói một năm bên trong hầu như có hơn nửa năm đều không thấy được thái dương, đồng thời, chu vi động vật hoang dã vô cùng hung mãnh. . ."

Hồi tưởng lần này tình báo, Phương Nguyên trong lòng dần dần có đáy.

Đương nhiên, thế giới này quỷ hút máu cũng không có sợ sệt ánh mặt trời thiết định, như vậy tối tăm trấn nhỏ bên trong, cũng sẽ không có tị thế quỷ hút máu gia tộc cái gì.

Nhưng đối với rất nhiều Hắc Dạ quyến tộc tới nói, trấn Johan hoàn cảnh, xác thực có thể được cho rất tốt.

"Thuật Sư cùng Hắc Dạ quyến tộc, có thể ở chung hòa thuận sao?"

Phương Nguyên xem qua rất nhiều điển tịch, ở trong liền rõ ràng ghi chép, Thuật Sư gia tộc có điên cuồng cỡ nào, bọn họ đem tự thân huyết mạch đầu nguồn xem là thần linh như thế sùng bái, thậm chí có cố chấp cuồng, vì duy trì ở lại trong huyết mạch Ma lực, làm ra sự tình càng là làm người giận sôi, đột phá hạn cuối.

Như vậy Thuật Sư gia tộc, thường thường so với Hắc Dạ quyến tộc còn muốn máu tanh cùng tàn nhẫn.

Cho dù Liệp Ma nhân gặp phải, cũng là muốn diệt cỏ tận gốc.

"Gào a!"

Đang lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một tiếng thê lương sói tru , khiến cho ngựa chấn kinh, dồn dập dừng bước lại.

Cực lớn công cộng xe ngựa dừng lại, phía trên hành khách sắc mặt đều thay đổi: "Có sói?"

"Hắc sâm lâm trong có sói quần?"

Một cái ma ma hầu như muốn bất tỉnh đi: "Không thể. . . Con gái của ta con rể xưa nay chưa từng nói với ta chuyện như vậy!"

"Thật giống chỉ có một con!"

"Chẳng lẽ là lạc đàn Độc lang?"

Sói đều là kiểu quần cư động vật, mà lưu lạc buổi tối con sói cô độc, có rất lớn khả năng, là Lang vương tranh cướp người thất bại, thậm chí liền dứt khoát là đời trước Lang vương!

"Chư vị, chính các ngươi cẩn thận!"

Lúc này, ở xe ngựa ngay phía trước, vẫn đánh xe phu xe sắc mặt nghiêm túc đứng lên, từ chỗ ngồi dưới đáy rút ra một thanh trường quản súng săn: "Không nên rời đi xe ngựa phạm vi! Ta đi. . . Ngươi làm gì?"

Hắn mới vừa nhắc nhở một câu, liền nhìn thấy một cái giữ lại cái đầu trọc người tuổi trẻ không kiêng dè chút nào xuống xe ngựa, thậm chí rất hứng thú về phía trong rừng rậm đi tới.

"Gào a!"

Màu đen trong rừng rậm, lóe lên ánh bạc, một đạo thân ảnh khổng lồ hiện lên, quả nhiên là một thớt cự lang, động tác lại cực kỳ khác thường mạnh mẽ.

"Quả nhiên. . . Không phải bình thường sói hoang đây!" Phương Nguyên ngoắc ngoắc ngón tay: "Con cún con. . . Lại đây!"

Ở phía sau phu xe ngựa cùng cái khác hành khách cảm giác mình đều sắp ngất đi, lúc này ở Phương Nguyên, dưới cái nhìn của bọn họ, quả thực chính là một người điên thêm ngớ ngẩn!

"Gào a!"

Hắc sâm lâm bên trong, cái kia cự lang quả nhiên bị làm tức giận, một thoáng phi phác tới, tốc độ cực nhanh, người bình thường mắt thường đều chỉ có thể nhìn thấy một vệt bóng trắng.

Ầm!

Tiếng súng vang dội.

Phương Nguyên ngẩng đầu, nhìn hướng về trấn Johan phương hướng.

Ở hắn đối diện, nguyên bản cự lang lại là gào lên một tiếng, dừng bước, nhìn kỹ đến đây kỵ sĩ.

Đối phương cưỡi một thớt màu đen ngựa lớn, chạy được giống như một cơn gió, ăn mặc quần bò, áo khoát, đầu đội tay thợ săn mũ, mái tóc dài màu đỏ rực buộc thành một cái đẹp đẽ đuôi ngựa, lúc này gánh súng kíp, hoàn toàn chính là một bộ vùng phía tây nữ trâu tử dáng dấp.

"Nơi này không phải ngươi nên đến địa phương. . ."

"Từ đâu tới đây, chạy về nơi đó, bằng không, bằng vào ta rừng phòng hộ người Ferona danh nghĩa xin thề, ngươi chắc chắn được đến trừng phạt!"

Nữ rừng phòng hộ người thoạt nhìn bất quá hơn hai mươi tuổi, kĩ thuật cưỡi ngựa lại hết sức lão lạt, đi tới công cộng xe ngựa trước, súng kíp chỉ vào cự lang, lấy một loại nghiêm túc thanh âm nói.

"Gào a!"

Một người một lang giằng co chốc lát, chợt vẫn là màu trắng cự lang trước tiên không chịu đựng được, xoay người chạy vào trong rừng rậm.

"Ferona, ta liền biết ngươi sẽ đến."

Phu xe ngựa thở dài một hơi, đem súng săn thả về chỗ ngồi.

"Tốt chư vị, xin mời tiếp tục lên đường đi, ta hướng về các ngươi bảo đảm, chuyện lần này chỉ là một tràng bất ngờ. . . Con sói lớn kia, phải là đến từ chỗ khác. . ."

Ferona hướng về các hành khách bắt chuyện: "Chúng ta trấn Johan không chỉ có tốt đẹp nhất rượu mạch đen cùng thịt nướng, càng có một đám ưu tú hộ lâm viên, các ngươi tuyệt đối sẽ không bị thương tổn."

Nàng ủng da đá đá bụng ngựa, màu đen ngựa lớn liền đến Phương Nguyên trước mặt, trong ánh mắt mang theo xem kỹ: "Ngươi là người nào? Đến trấn Johan làm cái gì?"

"Ta tên Hulk, là một cái động vật hoang dã học giả! Trước mắt đang tiến hành ghi chép lữ hành!"

Phương Nguyên kéo kéo cổ áo, làm một cái thân sĩ lễ: "Vị này cô nương xinh đẹp, có thể nói cho ta con sói lớn kia là từ đâu tới đây sao. . . Nó cái kia duyên dáng dáng người, xinh đẹp da lông, quả thực là tất cả khuyển khoa động vật bên trong vương giả! Ta làm cái này cái thứ nhất phát hiện cùng ghi chép tuyên truyền người, muốn dùng tên của ta vì nó mệnh danh."

"Xin lỗi. . . Ta cũng không biết."

Ferona lắc lắc đầu, nhìn Phương Nguyên, trong ánh mắt lóe lên vẻ khác lạ: "Ngươi là học giả?"

"Không sai! Ngươi muốn xem ta giấy chứng nhận sao?"

Phương Nguyên sờ tay vào ngực, như muốn đeo lên một bộ kính mắt, liền càng có giáo sư khí chất.

"Tốt, ta lại không phải cơ động, chỉ là một cái nho nhỏ hộ lâm viên mà thôi, hoan nghênh đi tới trấn Johan, hi vọng ngươi sẽ không uổng chuyến này!"

Ferona mặt đỏ lên.

Không thể không nói, Hulk thân thể này vẻ ngoài vô cùng không kém, cao to uy mãnh, tuổi trẻ anh tuấn, mấu chốt nhất chính là, ở Phương Nguyên bám thân sau khi, càng nhiều một điểm tà mị khí chất, đối với bất kỳ mới biết yêu thiếu nữ, đều có trí mạng sức hấp dẫn.

Lúc này, nàng thật giống như hoàn toàn bị mê hoặc như thế, thậm chí còn chủ động cùng Phương Nguyên nhiều hàn huyên vài câu.

Kẹt kẹt! Kẹt kẹt!

Chỉ là, chờ xe ngựa rời đi sau khi, Ferona vung múa hai tay dừng lại, trên mặt mang theo một nụ cười lạnh lùng: "Động vật hoang dã học giả? Ta xem vốn là một cái tên lừa gạt! Hắn là vì cái gì mà đến?"

Nàng có thể thấy, người kia đối với mình thân phận cũng không vô cùng lưu ý, hoàn toàn chính là một bộ trò chơi dáng vẻ.

"Một cái người thú vị, hi vọng không phải chết ở chỗ này!"

Ferona nói một câu, vừa nhìn về phía rừng rậm: "Anfa gia tộc xôn xao càng ngày càng nhiều lần, đã hết lần này tới lần khác lướt qua 'Giới hạn', đây là tuyên chiến!"

. . .

"Vận khí không tệ!"

Xe ngựa trên, Phương Nguyên dòng tay, vành nón buông xuống, khóe miệng lại thoáng nhếch lên.

'Còn chưa tới chỗ cần đến, liền phát hiện một đầu người sói tung tích, còn có cái kia Ferona, trên người cũng có thần bí trắc lực lượng vết tích. . .'

Người sói, cũng là Hắc Dạ quyến tộc bên trong một loại, ngoại hình hoàn toàn chính là sói hoang, nhưng có thể giống người như thế đứng thẳng cất bước, có trí tuệ.

Vừa nãy con sói lớn kia, chính là người sói! Đương nhiên, bất luận mặt trăng tròn hoặc không tròn, đều không có khả năng biến thành hình người.

"Đúng là một số truyền lưu người sói huyết mạch các Thuật Sư, nắm giữ biến thân cự lang năng lực. . . Chẳng lẽ cái trấn nhỏ này, chính là bọn họ nơi ở sao?"

Ở quanh năm âm lãnh trấn nhỏ trên, không những không có quỷ hút máu, trái lại rất khả năng có người sói, đúng là để Phương Nguyên cảm thấy khá là mới mẻ.

"Trấn Johan. . . Đến!"

Đại khái sau nửa giờ, công cộng xe ngựa ở trên một cái quảng trường dừng lại, cửa xe mở ra, từng cái từng cái hành khách đi xuống, đều là thở dài một hơi.

"Hô. . ."

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi, cái trấn nhỏ này rất lớn, kiến trúc vô cùng phân tán, nhưng cấu tạo kiên cố, rất nhiều nơi, tùy ý gia cố một thoáng, liền giống như một cái pháo đài, thậm chí có thuần túy lấy gạch đá lũy thế mà thành cao to lầu các, cấp người cứng rắn không thể phá vỡ cảm giác.

"Ta hiện tại chỉ là một cái động vật hoang dã nghiên cứu học giả, hắn là trước

tiên đi tìm trưởng trấn!"

Trên tay hắn, có một phần thư giới thiệu, bên trong nói tường tận thân phận của hắn cùng lai lịch, thậm chí còn đóng dấu chồng phòng thị chính con dấu, yêu cầu trấn Johan trưởng trấn tốt tiếp đãi chu đáo.

Rất nhiều lúc, các Liệp Ma nhân đều là ở dùng thân phận như vậy, tiến hành các loại đối với Hắc Dạ quyến tộc điều tra, lý lịch phương diện tự nhiên là không chê vào đâu được, có Phương Nguyên hoa tiền làm cái này bảo đảm, dù là lúc này có người đi phòng thị chính tra học tịch, cũng nhìn không ra chút nào kẽ hở đến.

"Đường lớn Đá Đen số ba, bản đồ này có chút giản lược a. . ."

Phương Nguyên ở trong trấn quẹo trái quẹo phải, suýt chút nữa lạc đường mấy lần sau, rốt cục đi tới một tòa hai tầng làm bằng gỗ biệt thự trước.

Ở biệt thự chu vi, còn có một vòng ly ba, vây một cái cực lớn hoa viên, ở trong loại bông cải xanh, đậu khấu, còn có một chút không biết tên hoa dại, thoạt nhìn quả lớn đầy rẫy.

Keng keng keng!

Phương Nguyên lắc lắc trước cửa lục lạc, một lát sau, biệt thự cửa lớn mở ra, một cái hói đỉnh đầu người trung niên liền đi ra, nhìn Phương Nguyên bên trong đôi mắt mang theo xem kỹ: "Ngươi là. . ."

"Ta tên là Hulk, xin hỏi là Talipot trưởng trấn sao?"

Phương Nguyên đem giấy viết thư đưa tới: "Ta muốn ở trấn Johan định cư một quãng thời gian, đồng thời làm một cái có quan hệ phụ cận động vật môi trường sinh thái điều tra. . ."

"Ừm. . ."

Xác thực qua giấy viết thư thật giả sau khi, Talipot có chút khó khăn gãi gãi đầu: "Nhưng là. . . Trấn chúng ta trên không có khách sạn a. . . Xem ra ngươi chỉ có thể ở tại nhà ta, ta chỉ có một đứa con gái, là một cái ưu tú hộ lâm viên, tin tưởng ngươi cùng nàng nhất định rất hợp."

Đạp đạp!

Vừa dứt lời, Phương Nguyên liền nhìn thấy một cô thiếu nữ kỵ sĩ, như gió dừng ở ly ba trước, từ trên ngựa nhảy xuống, thổi cái huýt sáo, mang theo điểm trêu tức nụ cười: "Hoang dại học giả, chúng ta lại gặp mặt!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 608: Sói Đen

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 609: Xã Trưởng

Tử đàn màu sắc trên bàn, một chiếc dầu hỏa đèn thả ra sáng ngời ánh sáng.

Tuy rằng so với cây nến cái gì đã tốt lắm rồi, nhưng Phương Nguyên như trước cảm thấy có chút không thích ứng.

Hắn dựa bàn viết cái gì, sau một hồi lâu, mới thả xuống bút máy, xoa xoa mi tâm.

Ở dưới tay hắn, là một quyển ố vàng da dê sách, tuy rằng so với chất giấy cuốn sách càng thêm đắt giá, nhưng trải qua đặc thù xử lý sau, có thể bảo tồn thời gian càng dài, đồng thời không sợ hãi trùng chú.

Loáng thoáng, còn có thể nhìn thấy phía trên màu đen mực nước chữ viết, dùng chính là Đại Càn ngữ, loại này mã hóa phương thức, bảo đảm cho dù tiết ra ngoài, cũng không có một người có thể xem hiểu.

"Thuật Sư trong gia tộc, thường thường là nữ tính chiếm cứ vị trí chủ đạo. . . Giống như cổ đại mẫu hệ thị tộc giống như quyền lực phân phối , khiến cho người không khỏi liên tưởng đến Phồn Diễn Chi Mẫu."

"Trên thực tế. . . Dựa theo ta quan sát, điều này cũng cùng sức mạnh huyết thống nồng độ, cùng với lực lượng có quan hệ!"

"Cha mẹ song phương đều là siêu phàm người trước tiên bất luận, nếu như cân nhắc hỗn huyết, huyết thống đến từ Phụ hệ vẫn là mẫu hệ, tự nhiên là khác nhau một trời một vực, thai nhi ở cơ thể mẹ bên trong thai nghén mười tháng ưu thế, đủ để sáng lập ra tầm thường Huyết duệ hít khói căn cơ. . . Bởi vậy, ở Thuật

Sư trong gia tộc, nữ tính địa vị vô cùng trọng yếu, thậm chí thường thường sẽ thu được quyền chủ đạo. . ."

"Trấn Johan Hắc Lân xã, hắn là Hắc Dạ quyến tộc bên trong 'Dusknoir' nhất hệ, một loại nhân loại hình thái, cả người mọc đầy lân phiến thượng vị huyết mạch."

. . .

Phương Nguyên trước không có đối với Ferona nói dối.

Hắn xác thực là một cái động vật hoang dã học giả , bất quá nghiên cứu đối tượng có chút khác loại thôi.

Lúc này, nhưng là đem Ferona cũng xếp vào quan sát mục tiêu ở trong.

Bút ký đến cuối cùng, còn có một cái luận đề cùng suy đoán, Phương Nguyên lấy kiên định bút ký, viết xuống một hàng chữ lớn —— luận người bình thường thuần hóa huyết mạch bản chất!

Các Thuật Sư từ trong huyết mạch thu được lực lượng, tuy rằng có ma hóa nguy hiểm, nhưng trải qua vài đời người, mấy chục đời người sau khi, hoàn toàn có thể khắc phục các loại thiếu hụt, thậm chí đối với huyết mạch lợi dụng trình độ cực cao, trong đó người ưu tú hoàn toàn có thể so với đầu nguồn, cái này tự nhiên rất đáng giá nghiên cứu.

Huống chi, còn có Pitt ví dụ ở mặt trước.

Lấy một người bình thường thân phận, dĩ nhiên có thể tiếp thu Phục Đô Thi ký sinh, thậm chí chiến thắng bên trong hỗn loạn ý chí, hoàn toàn là khó mà tin nổi.

"Đón lấy. . . Ta nghiên cứu phương hướng, ứng nên là làm sao để người bình thường an toàn thu được Hắc Dạ quyến tộc huyết mạch, lượng lớn chế tạo Thuật Sư!"

Phương Nguyên trầm ngâm.

Trên thực tế, cái này cũng là một loại Tạo hóa chi đạo tu hành, càng không cần phải nói, ẩn chứa trong đó lý niệm cùng thao tác thủ pháp, đối với hắn luyện hóa nguyên lực, cũng là rất nhiều dẫn dắt.

"Chỉ là một cái Hắc Lân xã, hàng mẫu vẫn chưa đủ. . . Ta cần lượng lớn Thuật Sư tư liệu, thậm chí huyết mạch, thậm chí là dòng chính đến cung cấp ta nghiên cứu. . ."

Hắn lắc đầu một cái, cảm giác ý nghĩ của chính mình có chút ngông cuồng.

Nghĩ muốn làm được điểm ấy, một mình hắn hoàn toàn chống không được nhiều như vậy Thuật Sư gia tộc phản phệ, đổi thành Liệp Ma nhân công hội tập thể đến còn tạm được.

"Huyết mạch cấy ghép. . . Nói vậy Thuật Sư trong gia tộc, nhất định có nghiên cứu vật này người. . ."

Phương Nguyên chính đang suy tư, bỗng nhiên liền nghe thấy tiếng gõ cửa: "Hulk tiên sinh, nên đi ra ăn bữa tối."

"Được rồi, cảm tạ!"

Hắn đem bút ký khép lại thu cẩn thận, đi tới phòng ăn.

Talipot trưởng trấn chất gỗ biệt thự quả nhiên rất tốt, đồng thời như trước hắn nói như thế, to lớn trong phòng, chỉ có ba người ở lại, có vẻ vô cùng trống trải.

"Đến, nếm thử ta làm thịt ngựa lạp xưởng!"

Talipot vây quanh tạp dề, bưng lên mấy cái khay, mở ra màu bạc cái nắp sau khi, một luồng mùi thơm liền xông vào mũi.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên cầm lấy dao nĩa, thưởng thức một đoạn, nhất thời cảm thấy tư vị vô cùng tươi đẹp.

"Ha ha. . . Ta liền biết!"

Talipot miệng lớn uống bia đen mạch: "Năm đó. . . Ferona mụ mụ, cũng rất yêu thích thủ nghệ của ta, ai. . ."

Hắn thở dài một tiếng, nhìn trong ngày thường hoạt bát phi thường nữ nhi đột nhiên trở nên im lặng không lên tiếng, đột nhiên con mắt hơi chuyển động: "Hulk học giả, ngươi xem con gái của ta Ferona, nàng thế nào?"

"Phụ thân!"

Thiếu nữ hiển nhiên không nghĩ tới sẽ gặp đến loại này đột nhiên tập kích, một hớp sữa bò hầu như phun ra ngoài: "Ngươi muốn làm gì?"

"Ferona a, rất rộng rãi hoạt bát một người nữ sinh a!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, vẻ mặt trêu tức.

Mà ở ánh mắt của hắn nhìn kỹ phía dưới, Ferona trên mặt càng là một đỏ , khiến cho Talipot giật mình, kêu to có hi vọng.

Hắn vì nữ nhi này việc kết hôn, có thể nói sầu trắng tóc , nhưng đáng tiếc Ferona lòng dạ quá cao, đối với loại người gì cũng có chút không lọt nổi mắt xanh.

Mặc dù biết nữ nhi đặc thù, liền cùng mẫu thân nàng như thế, thậm chí còn là một cái nào đó bí mật liên hợp bên trong cao tầng, nhưng Talipot vẫn là thói quen từ nhân loại phụ thân góc độ suy nghĩ vấn đề.

'Nữ nhi vẫn đối với tại cùng tuổi nam tính không có hứng thú gì, lần này

hiếm thấy còn có thể thẹn thùng, nhất định phải lưu lại Hulk tiên sinh nhiều ở mấy ngày, dù là cuối cùng không được, có thể thay đổi Ferona một ít quan niệm, cũng là vô cùng tốt.'

Talipot yên lặng nghĩ, vẻ mặt càng thêm ám muội.

Ầm!

Rốt cục, Ferona lại cũng chịu không nổi, đột nhiên vỗ một cái bàn ăn, lượng lớn bộ đồ ăn nhảy một cái.

"Xin lỗi. . ."

Nhìn thấy phụ thân cùng Phương Nguyên ánh mắt, nàng lại không tên mặt đỏ lên, nóng hừng hực, hầu như nghĩ chạy trối chết.

Lúc này chỉ vào Phương Nguyên: "Ngươi. . . Buổi tối nhớ tới đi ra một thoáng, chúng ta Xã trưởng muốn gặp ngươi!"

"Vinh hạnh cực kỳ!"

Phương Nguyên ung dung thong thả thưởng thức lạp xưởng, nghe vậy dùng khăn ăn lau miệng, chậm rãi nói.

'Muốn chết muốn chết, một người đàn ông ăn cơm làm sao cũng sẽ tốt như thế xem. . .'

Ferona trong lòng thầm mắng mê trai chính mình, vội vã như một làn khói chạy vào gian phòng, càng là quỷ thần xui khiến đi tới tủ quần áo trước, tìm kiếm trước đây không biết ném đi nơi nào nát hoa váy.

Kết quả, đến buổi tối lúc ra cửa, nàng vẫn là biểu hiện có chút hoảng hốt, miệng lẩm bẩm: "Chết tiệt váy. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Phương Nguyên ăn mặc tay thợ săn phục, trên lưng Tinh Dạ quấn vải, nhìn phảng phất cõng một khối tấm ván gỗ.

"Không có gì, ta chỉ là đang suy nghĩ, làm sao nói cho ngươi chúng ta Hắc Lân xã một chuyện. . ." Ferona có chút bối rối nói.

"Ồ? Vậy ta rửa tai lắng nghe!" Phương Nguyên chỉ cươi cười.

"Chúng ta Hắc Lân xã, ở trong có mấy cái phe phái, thật giống mẹ của ta, chính là đã từng một cái phe phái thủ tịch, có tư cách cạnh tranh Xã trưởng vị trí. . . Ở mỗi cái thủ tịch phía dưới, còn có 'Lân thị', ta chính là trong đó một cái. . . Chờ một chút, ta tại sao muốn nói với ngươi những thứ này?"

Thuật Sư thiếu nữ phản xạ có điều kiện nói, chợt cả người một cái giật mình: "Chẳng lẽ. . . Ngươi đối với ta dùng cái gì chú ngữ? Ta nghe nói ở các ngươi Liệp Ma nhân trong, truyền lưu một bản (phấn hồng chi sách), phía trên ghi chép không ít chuyên môn mê hoặc nữ tính thủ đoạn. . ."

"Tuyệt đối không có. . ."

Phương Nguyên suýt chút nữa cười ra tiếng, đối với cái này nữ kỵ sĩ ấn tượng một ngày ba biến, từ nguyên bản cương nghị quả quyết, đã biến thành ngây thơ ngốc nghếch.

'Nếu như các Thuật Sư đều là loại này tố chất, thế giới kia có lẽ có thể thái bình không ít. . .'

Đàm tiếu ở trong, hắn theo Ferona, đã ra trấn Johan trung tâm, đi tới một tràng hẻo lánh trang viên trước.

Trang viên này một mình đứng sững ở một ngọn núi nhỏ bên trên, diện tích rất lớn, thậm chí còn thế một vòng tường vây, nếu như lại đào đường chiến hào, đem một ít kiến trúc gia cố một thoáng , căn bản chính là một toà nho nhỏ pháo đài.

"Đến!"

Ferona tiến lên gọi cửa, mà Phương Nguyên nhưng là nhìn thành bảo nhỏ, trên mặt lộ ra ý cười.

Hắn truy tra cái kia thần niệm, ở cái này pháo đài bên trong!

"Tê tê. . . Là Liệp Ma nhân!"

Hai người đi vào cửa lớn, bên trong không có bất kỳ cây đuốc cùng đèn chiếu sáng, đen kịt một màu.

Nhưng ngay khi trong bóng tối, lượng lớn bóng người vây quanh.

"Cẩn thận. . . Hắn rất lợi hại!"

"Ta nghĩ thưởng thức một thoáng, Liệp Ma nhân máu thịt mùi vị. . ."

"Ha ha. . . Ngươi cũng là ngoài miệng nói một chút, không nhìn thấy là Ferona lĩnh hắn vào sao, đây là Xã trưởng muốn gặp người!"

Dusknoir có bóng tối thị giác, lúc này dù là ở một vùng tăm tối ở trong, cũng hoàn toàn có thể coi vật.

đêm đen, liền là đối với chúng nó che chở tốt nhất.

Bất luận ban ngày là thân phận gì, đến buổi tối, đều không ai có thể phát hiện.

Nhưng đây chỉ là đối với người bình thường mà nói!

"Hừ! Đây chính là Hắc Lân xã đạo đãi khách sao?" Phương Nguyên trong mắt kim quang lóe lên, một luồng khí thế mạnh mẽ bỗng nhiên tái hiện ra, giống như bão quét ngang.

"A!"

La lớn ở trong, rất nhiều Dạ Ma huyết duệ phảng phất gặt lúa mạch như thế, dồn dập ngã xuống.

Hừng hực!

Lúc này, Phương Nguyên lại nhen lửa mấy cái thiêu đốt bình, ném vào bên cạnh thạch đèn bên trong.

Nhất thời, ánh lửa soi sáng, hiện ra một cái hơi hơi tàn tạ quảng trường.

Rất nhiều Dạ Ma huyết duệ nhưng là thét lên, nhanh chóng rút vào âm ảnh ở trong, phảng phất chỉ có nơi đó mới có thể cho bọn họ an ủi.

Phương Nguyên ánh mắt quay một vòng, nhất thời nhìn thấy mấy cái khuôn mặt quen thuộc, đều là trấn nhỏ trên gặp qua một lần gia hỏa.

Đương nhiên, bọn hắn lúc này, trên người đều có hoặc nhiều hoặc ít dị biến, hiện ra lân phiến, thậm chí mọc ra màu đen sừng.

"Liệp Ma nhân. . . Ngươi xúc phạm nơi này cấm kỵ!"

"Nơi này, không thể xuất hiện ngọn lửa!"

Một cái Dạ Ma huyết duệ đi ra: "Ngươi đem chịu trừng phạt. . ."

"Ngươi dám?"

Ferona tiến lên vài bước, con ngươi trừng: "Đây là hội trưởng muốn gặp người!"

"Tốt, đều lui ra đi!" Ngay khi bầu không khí có chút giương cung bạt kiếm lúc, một cái trung tính tiếng nói truyền tới.

Ferona cả người chấn động, lập tức dừng tay, hướng về Phương Nguyên ra cái dấu tay.

"Chuyện lần này, xác thực là chúng ta chiêu đãi không chu toàn sơ sẩy."

Ở mấy cái cường đại khí tức chen chúc ở trong, một người trung niên đi tới, trên mặt mang theo một tia áy náy: "Ta đại biểu chúng nó xin lỗi ngươi, Lê Minh Chi Kiếm đệ tử!"

Hắn màu da trắng xám, ăn mặc hào hoa phú quý tơ lụa trường bào, bị rất nhiều Huyết duệ như "chúng tinh phủng nguyệt" chen chúc, giống như một cái quý tộc, lấy khẳng định giọng nói nói.

"Là cái kia truyền kỳ Liệp Ma nhân?"

"Khu Hồ Lâm trấn thủ người?"

Dạ Ma huyết duệ đám người dồn dập lùi về sau, liền trước rêu rao lên muốn xử phạt Phương Nguyên người kia cũng im lặng không lên tiếng.

'Nha. . . Là cảm nhận được ta trước khí thế bên trong có chứa Phá Hiểu ý cảnh sao?'

Phương Nguyên trong lòng chỉ cươi cười; 'Cái này thật đúng là một cái, tươi đẹp hiểu lầm a!'

Gặp mặt một lần sau khi, hắn đã có thể xác định, trước mặt cái này Hắc Lân xã Xã trưởng, chính là lúc trước BlackJack hậu trường người giật dây!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 610: Đánh Bại

"Tệ nhân Hắc Lân xã Xã trưởng —— Hắc Nhãn Cassel!"

Cassel mở ra hai tay, trong ánh mắt mang theo xem kỹ: "Không biết Kiếm Thánh đệ tử tới đây, để làm gì đây?"

"Ta chỉ là đối với Thuật Sư có chút ngạc nhiên, đồng thời, đối với Tử Hải sách cổ, cũng có một chút hứng thú thôi." Phương Nguyên bình tĩnh nói: "Ngươi biết tung tích của nó! ?"

"Đúng, ta biết, trong đó một tờ, liền rơi vào Liệt Diễm ác ma —— Seth trên tay."

Cassel chỉ cươi cười: "Ngươi tựa hồ đối với đáp án này cũng không hài lòng?"

"Đúng!"

Phương Nguyên nói thẳng: "Đưa ngươi ẩn giấu tin tức nói cho ta, lại đối với ta mở ra các ngươi gia tộc cao nhất điển tàng phòng, ta tạm tha ngươi lần này!"

"Ngươi nói cái gì?"

Ở đây Huyết duệ đám người một thoáng không nói, dù là Ferona, cũng là một mặt kinh ngạc nhìn Phương Nguyên, hầu như cho rằng xuất hiện ảo thính.

Cái này trẻ tuổi Liệp Ma nhân, dĩ nhiên lớn mật như thế! Ở cái này Thuật Sư gia tộc vùng đất trung tâm, uy hiếp Hắc Lân xã Xã trưởng?

Đột nhiên yên tĩnh sau khi, chính là đáng sợ huyên náo, giống như ở xăng bên trong bỏ vào một đốm lửa giống như, hừng hực bắt đầu bay lên: "Giết hắn!"

"Để Liệp Ma nhân nhớ lâu một chút!"

"Sỉ nhục Xã trưởng cùng vảy đen người, đều phải chết!"

. . .

Đối mặt với rất nhiều chỉ trích, Phương Nguyên trừng mắt lạnh lẽo: "Ta nhớ các ngươi hiểu lầm cái gì. . ."

Không có chờ đến cái khác Thuật Sư lộ ra khinh bỉ ý cười, hắn liền bổ sung một câu: "Ta cũng không phải là nhằm vào người kia, chỉ là đang nói các ngươi chư vị ở đây, đều là rác rưởi!"

"Muốn chết muốn chết. . ."

Ferona nhìn dữ tợn lên mọi người, cảm giác cả người đều sắp tan vỡ.

Nàng nhìn cái kia nụ cười như trước Liệp Ma nhân, không nghĩ tới tại sao đối phương chỉ là cách chốc lát, thì có lớn như vậy chuyển biến.

"Rác rưởi? Ngươi là người thứ nhất, dám ở chỗ này nói câu nói này người!"

Cassel sắc mặt cũng lạnh xuống: "Cho là có Seres quan hệ, chúng ta sẽ kiêng kỵ sao? Nói cho ngươi, hắn đã tự thân khó bảo toàn, thế nhưng. . . Ngươi không có trở lại nhặt xác cho hắn cơ hội. Giết hắn!"

"Hê hê!"

Rất nhiều bóng người từ trong bóng tối hiện lên, trên người mọc ra lân phiến, giống như bán thú hóa Thú nhân, hung mãnh nhào tới.

"Dạ Ma Sát!"

Phương Nguyên sau lưng bao bọc nổ tung, Tinh Dạ phong mang hiện lên , hóa thành một vệt ánh sáng luân.

Phù phù!

Tàn chi đoạn hài tung toé, rất nhiều máu tươi hoành bay.

"Quá yếu! Quá yếu! Chỉ có một cái biến thân năng lực sao?"

Phương Nguyên trường kiếm một tước, trước cái kia nói muốn nghiêm trị hắn Dạ Ma huyết duệ, toàn bộ đầu liền bay lên cao cao, giống như một đạo suối phun, sợ đến một ít quỷ nhát gan dồn dập lùi về sau, hầu như ngất đi.

'Bất cẩn rồi. . .'

Hắc Nhãn Cassel nhìn thấy cái này màn, có chút hối hận.

Cái này Liệp Ma nhân khó chơi trình độ, hoàn toàn muốn nằm ngoài dự đoán của hắn, biết sớm như vậy, hắn liền tuyệt đối sẽ bố trí đến càng nhiều, mà không phải giống như bây giờ, dùng giấy lao tù, đi nhốt lại một con khủng long bạo chúa.

Thần Tinh kiếm thuật đạt đến Phá Hiểu cảnh giới, đại biểu chính là một loại chưởng khống, không chỉ có là thân thể, còn có các loại kiếm khí cùng tiêu hao.

Lại thêm vào những này thời gian tới nay dùng Thánh thủy tăng cường tố chất thân thể, cùng với nguyên bản đại sư cấp bậc chiến đấu ý thức, Phương Nguyên lúc này dù là chính là đến mấy cái thượng vị Hắc Dạ quyến tộc, cũng lẫm liệt không sợ hãi.

Càng không cần phải nói, những thứ này Huyết duệ đám người chỉ là nắm giữ Dusknoir huyết mạch, thậm chí đều không có thiên tài có thể đạt đến thượng vị huyết mạch mức độ!

Bởi vậy, lúc này Phương Nguyên, hoàn toàn là hổ vào bầy dê giống như, tùy

ý tung hoành, mở một đường máu, xông thẳng hướng về Hắc Nhãn Cassel.

"Chết!"

Lúc này, đối phương bên người ba cái người áo đen lao ra, tốc độ cùng lực lượng đều không phải bình thường Dạ Ma huyết duệ có thể so sánh.

Ầm ầm!

Vô số quyền cước cùng kiếm ảnh chạm vào nhau, thành công ngưng trệ ở Phương Nguyên bước chân.

"Hả? Cách đấu thuật?"

Phương Nguyên hơi hơi kinh ngạc, nhìn đối diện mấy cái Dạ Ma huyết duệ.

Bọn họ thân hình cao lớn, toàn thân bị lân phiến che kín, giống như khoác lên một tầng cứng rắn áo giáp, còn ở trên tay đeo quyền sáo.

"Hổ phái thủ tịch —— Angelie!"

"Phái chủ chiến thủ tịch —— woods!"

"Sodom phái thủ tịch —— Wallen!"

Ba tên Dạ Ma huyết duệ các báo danh chữ, chợt liền khởi xướng hung mãnh xung phong.

Bọn họ mỗi một cái thực lực bản thân đều tương đương với trung vị huyết mạch, lại có đỉnh cao chiến đấu ý thức cùng kỹ xảo, liên thủ lại, dù là thượng vị huyết mạch cũng có thể một trận chiến.

Nhưng đối với Phương Nguyên mà nói, còn chưa đủ xem: "Quá yếu! Quá yếu! Quả nhiên đều là rác rưởi!"

Bàn tay hắn ở đai lưng trên phất một cái, một nhánh thánh quang dược tề liền

giống như mặt trời nhỏ giống như nổ tung, thả ra không gì sánh kịp ánh sáng.

"Thần Tinh kiếm thuật —— Dạ Ma Sát!"

Cùng lúc đó, trên tay hắn trường kiếm cũng giống như hóa thành tinh thần, mang theo mê ly ánh sáng, xẹt qua Angelie cái cổ.

Phốc!

Người khổng lồ này ngã lăn trên đất, cuống họng hiện ra một đạo hồng tuyến, vỡ vụn lân phiến tung toé.

"Angelie. . . Dĩ nhiên cũng không chịu nổi một kiếm?"

Woods cùng Wallen nhanh chóng lùi về sau, nhưng không có trực tiếp thoát đi , bởi vì bọn họ tranh thủ đến thời gian, đã đầy đủ Cassel phát động.

"Suy yếu!"

Lúc này, Cassel đã cắn nát ngón tay, trên mặt đất họa một cái sao năm cánh trận pháp, nhìn Phương Nguyên, bỗng nhiên phun ra một cái âm phù.

Ong ong!

Một tầng ánh sáng đỏ ngòm lan tràn, rơi vào Phương Nguyên trên người , khiến cho hắn hơi nhướng mày: "Hắc Ma thuật?"

Đây mới thực là Thuật Sư gia tộc quật khởi dựa dẫm! Từ nguyên bản chỉ là đơn thuần lợi dụng huyết mạch lực lượng, biến thành lấy sức mạnh huyết thống thúc đẩy, triển khai các loại quỷ bí Hắc Ma thuật, không chỉ có thể mô phỏng cái khác Hắc Dạ quyến tộc năng lực, thậm chí mạnh hơn chúng!

Trên thực tế, ở Hắc Ám giới bên trong, vẫn có một loại thuyết pháp, chỉ có nắm giữ Hắc Ma thuật Huyết duệ, mới có thể tính chân chính Thuật Sư!

"Thú vị, lấy đại ngũ mang tinh làm vì trận pháp, lấy sức mạnh huyết thống thiêu đốt mà thúc đẩy sao?"

Tuy rằng cả người bao phủ một tầng huyết quang, tốc độ cùng lực lượng đều có hạ xuống, Phương Nguyên lại là không vội vã, cẩn thận thưởng thức xuống sau, lại móc ra một bình Thánh thủy, trực tiếp trút xuống.

Ùng ục ùng ục!

Ở thánh khiết ánh sáng bên trong, trên người hắn ánh sáng đỏ ngòm lập tức đánh tan, tốc độ thậm chí không giảm mà lại tăng, lại là hai kiếm bổ ra, đem mặt khác hai cái thủ tịch đập xuống trên đất.

'Cái này vẫn là những kia khốn cùng đến viên đạn cũng phải một phát một phát tính toán dùng Liệp Ma nhân sao?'

Cassel nhìn cái này màn, lại là mí mắt giật lên.

Liệp Ma nhân hắn gặp qua không ít, nhưng như Phương Nguyên như thế hào khí, dược tề một bình tiếp theo một bình, còn có cao nồng độ Thánh thủy, có thể quả thật hiếm thấy.

Hắn cũng không biết, Phương Nguyên bản thân liền là Dược tề sư, liễm tài năng lực cũng là không gì sánh kịp, hào đến không được.

Cũng may, phía trước ba cái thủ tịch trả giá cũng không có uổng phí.

Thông qua bọn họ dây dưa, chính mình một cái khác pháp thuật, cũng hoàn thành.

"Tử Linh Chi Thủ!"

Hắc Nhãn Cassel gào thét, hai tay một thoáng biến thành màu trắng bệch, hướng về phía Phương Nguyên một trảo.

Ô ô!

Giữa hư không, phảng phất có vô hình linh thể xuất hiện, mang theo kinh người ác ý, hướng về Phương Nguyên bao phủ.

"Ác linh pháp thuật? Điều khiển Tà linh sao?"

Phương Nguyên hơi hơi kinh ngạc.

Loại này Chú thuật, cho dù ở Hắc Ma thuật bên trong cũng là vô cùng nguy hiểm chủng loại, có thể tổn thương linh hồn, dù là cấp A Liệp Ma nhân, gặp phải cũng phải nhượng bộ lui binh.

Nhưng thật bất hạnh.

Khóe miệng hắn lộ ra một tia cười gằn, thẳng tắp vọt tới.

"Muốn chết!"

Cassel nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời vui sướng: "Cho dù là phong hào Liệp Ma nhân, cũng không dám mạnh mẽ như vậy bị ác linh công kích linh hồn, ngươi tên ngu ngốc này!"

Đáng tiếc, hắn vừa dứt lời, liền nhìn thấy một bóng người từ ác linh bên trong đại dương lao ra, thẳng tắp đi tới trước mặt hắn, cán kiếm quét qua.

"Phốc!"

Cassel phun ra một hớp máu tươi, phảng phất như chó chết nằm trên đất, biểu hiện vẫn cứ khó có thể tin: "Không thể. . . Tại sao ngươi không có chuyện gì? Ta Hắc Ma thuật, sẽ không mất đi hiệu lực!"

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên ở trên cao nhìn xuống, một cước đạp ở hắn lồng ngực, dắt

đánh bại ba vị thủ tịch, tù binh Xã trưởng to lớn uy nghiêm, nguyên bản bao vây tới Dusknoir Huyết duệ đám người lại dồn dập lùi về sau, lộ ra sợ hãi đan xen vẻ.

"Thật bất hạnh, ngươi gặp phải ta!"

Tinh Dạ mũi kiếm chỉ vào Cassel cánh tay, Phương Nguyên bình tĩnh nói.

Trên thực tế, lấy Hắc Lân xã lực lượng, còn có cái này Cassel Hắc Ma thuật, cho dù gặp phải cấp A Liệp Ma nhân vây quét đều có thể một trận chiến.

Nhưng rất đáng tiếc, Phương Nguyên không giống!

Lấy hắn chân linh, nếu như có thể bị chỉ là một cái oán linh thương tổn, mới là chuyện cười.

Càng không cần phải nói, ở trước Tử Nhãn thế giới, so với oán linh còn muốn quỷ dị quỷ quái cùng nguyền rủa hắn đều diệt mất không ít, đối xử linh thể càng là kinh nghiệm phong phú, quen tay làm nhanh.

"Tốt, hiện tại. . . Nói cho ta, ngươi muốn chết sao?"

Phương Nguyên ở trên cao nhìn xuống, trong tiếng nói càng mang theo lực lượng nào đó.

Cassel nguyên bản núi băng như thế kiên nghị vẻ mặt lập tức tan vỡ, cơ hồ bị sợ hãi đánh bại: "Không muốn. . . Đừng có giết ta!"

"Tử Hải sách cổ tăm tích, còn có, nhằm vào Lê Minh Chi Kiếm cái tròng? Đưa ngươi biết đến tình báo tin tức, đều nói cho ta!" Phương Nguyên lãnh đạm nói.

"Có một tờ Tử Hải sách cổ, liền ở ngay đây, do chúng ta cùng Anfa gia tộc cộng đồng bảo quản!"

"Anfa gia tộc, di truyền người sói lực lượng, tuy rằng không biết Hắc Ma thuật, nhưng thành viên nắm giữ biến thân năng lực, bọn họ tổ tiên đã từng lấy huyết mạch theo chúng ta ký kết khế ước, song phương lấy Hắc sâm lâm làm vì giới! Cộng đồng nắm giữ Tử Hải sách cổ!"

"Chỉ là gần nhất, tin tức có chút tiết ra ngoài, cái khác thế lực cũng nhìn chằm chằm nơi này."

. . .

Cassel dùng một loại thanh âm run rẩy nói.

Phương Nguyên gật gù, kết hợp hắn từ cự lang nơi đó kiếm tới tình báo, lại là không kém bao nhiêu.

'Dĩ nhiên câu đến một con cá lớn!'

Trong lòng hắn vui vẻ, chợt dưới chân càng thêm dùng sức: "Còn có Lê Minh Chi Kiếm, là chuyện gì xảy ra?"

"Chỉ là một cái tin tức ngầm. . . Ta nghe nói ác ma Seth không cam lòng lần trước thất bại, tụ tập một nhóm lớn Hắc Dạ quyến tộc, chuẩn bị mạnh mẽ tấn công khu Hồ Lâm Liệp Ma nhân phân hội, đồng thời được đến cái khác ác ma chống đỡ, thậm chí còn có một cái vũ khí bí mật, bởi vậy rất tin tưởng!"

Cassel kêu thảm thiết: "Đại nhân. . . Ta thật sự chỉ biết là nhiều như vậy."

"Rất tốt , làm cái này ngươi thức thời vụ thù lao, ta sẽ không giết ngươi!"

Phương Nguyên gật gù: "Tiếp đó, mang ta đi các ngươi gia tộc điển tịch thất, còn có, ngươi Hắc Ma thuật, ta cũng rất có hứng thú! Đưa chúng nó cho ta, ta liền lưu lại tính mạng của ngươi!"

"Một lời đã định!"

Cassel hầu như là không thể chờ đợi được nữa đồng ý, loại này khúm núm tư thái, bị cái khác Dạ Ma huyết duệ nhìn ở trong mắt, đều là vô cùng sỉ nhục, thậm chí loé lên hung quang.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 611: Bầy Sói

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 612: Dạ Ma Lang

"Ồ? Vừa thấy mặt đã xác định Cassel phản bội, còn có ta là kẻ địch. . ."

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Xem ra, các ngươi sớm được đến tin tức, là ai?"

Nghe được lời nói của hắn, Cassel nhất thời cả người một cái giật mình, biết các bộ hạ của hắn có người tuyển chọn phản bội!

"Gào a!"

Trong nháy mắt tiếp theo, nương theo tiếng kêu gào, mấy con cự lang liền nhào tới.

"Cút ngay!"

Phương Nguyên tay phải một chiêu, một đạo màu vỏ quýt trùy hình ngọn lửa trong nháy mắt hiện lên, ở trong hư không cháy hừng hực, bỗng nhiên bao phủ đến một con cự lang trên người.

"Gào a!"

Đối phương phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, bộ lông một thoáng bị nhen lửa, đã biến thành một cái cực lớn đoàn lửa, kêu thảm thiết té xuống đất.

"Hắc Ma thuật. . . Quả nhiên dùng rất tốt, đặc biệt đối với Luyện kim sư cùng Dược tề sư mà nói, tựa hồ còn có kiểu khác tác dụng. . ."

Chỉ là thử nghiệm mấy lần, Phương Nguyên đã nghĩ đến vài loại ở luyện kim cùng dược tề thí nghiệm bên trong gia nhập Hắc Ma thuật chương trình, tuyệt đối có thể làm hắn tác phẩm nâng cao một bước.

"Ngươi không phải Liệp Ma nhân, mà là. . . Thuật Sư?"

Đầu Lang ông lão hết sức kinh ngạc, chợt sắc mặt lại là chìm xuống: "Nhưng ngươi không nên đánh chết ta tộc nhân, ta —— Anfa trong bầy sói Đầu Lang, Huyết Tinh Chi Nha Rogo, xin thề tất sẽ vì hắn đòi lại nợ máu!"

"Gào a!"

Hắn gào thét một tiếng, cả người bộ lông tăng sinh, thể hình bành trướng, trong nháy mắt liền biến thành trước màu vàng cự lang dáng dấp, thậm chí, ở răng nanh cùng trên móng vuốt, còn có một tầng mắt thường có thể thấy hào quang màu đỏ hiện lên, tỏa ra ánh sáng lung linh, mang theo làm người ta sợ hãi nguy hiểm cùng mỹ lệ.

"Là Thị huyết chi nha, hàm răng của nó có thể rút lấy đối thủ dòng máu , hóa thành sức sống của chính mình!"

Ferona lớn tiếng hô.

"Hắc Ma thuật? Không. . . Chỉ là hóa thân cự lang sau khi tự mang thiên phú, liền cùng những kia Hắc Dạ quyến tộc như thế!"

Phương Nguyên trong mắt kim quang lóe lên, hết thảy đều hiểu rõ trong lòng.

Nếu như nói các Thuật Sư là tự học thành tài pháp sư, cái kia Hắc Dạ quyến tộc bên trong pháp thuật Năng lực giả, thì càng thêm tương tự thuật sĩ một điểm, hoàn toàn là xem thiên phú ăn cơm.

Chỉ có thể nắm giữ bản thân chủng tộc mấy cái đặc tính pháp thuật, không thể vượt qua, thậm chí, có thể hay không giác tỉnh, còn phải xem thực lực cùng vận may.

Đồng thời, cái này Anfa gia tộc Đầu Lang, Rogo, chính là một cái huyết mạch lực lượng nồng nặc đến không cần học tập, liền tự động sinh thành thiên phú thuật sĩ.

Bất quá rất đáng tiếc chính là, hắn có thể giác tỉnh pháp thuật, cũng chỉ có cái này một cái mà thôi.

Nếu là gặp phải một cái đã sớm chuẩn bị Thuật Sư, tuyệt đối có thể dùng các loại phiền phức pháp thuật đưa nó đùa chơi chết!

"Thị huyết chi nha, sinh mệnh rút lấy?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, một đôi tay bỗng nhiên đã biến thành màu trắng bệch: "Nếu như đối thủ là không có máu tươi Tử Linh, ngươi lại rút lấy cái gì đây?"

"Tử Linh Chi Thủ? !"

Dù là sớm có suy đoán, nhưng nhìn thấy chính mình ép đáy hòm Hắc Ma thuật bị Phương Nguyên hời hợt triển khai ra , dù là Cassel đều không khỏi rung động thật sâu.

"Ô ô!"

Trong không khí, một cái tràn ngập phụ năng lượng oán linh hiện lên, trực tiếp nhào vào Rogo hóa thân Bạch cự lang trên người.

"Gào a!"

Rogo vung múa lấy nanh vuốt, nhưng trên người bộ lông vẫn là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô héo đi.

"Khinh Linh thuật! Gia Tốc thuật! Lang Nhân Sát!"

Phương Nguyên bước chân liên tục, cả người phảng phất hóa thành một đạo gió xoáy, ở Hắc Ma thuật bổ trợ dưới, tốc độ của hắn càng là đột phá trước cực hạn.

Nhưng thấy màu bạc lưu quang bay lượn, mấy con nhào lên cự lang trong nháy mắt ngã xuống, máu tươi dâng trào.

Bỗng nhiên, hắn lại đi tới Rogo trước mặt, một quyền đập ra.

Ngựa giống như cao to cự lang, dĩ nhiên giống như đạn pháo giống như bay ngược ra ngoài, đụng gãy không biết bao nhiêu cây cối, lè lưỡi thở dốc.

Bỗng nhiên, bạch quang lóe lên, lại hóa thành nhân loại ông lão dáng dấp, chỉ là thoạt nhìn liền phi thường thê thảm.

"Mang ta đi Mê Tỏa nơi sâu xa, bằng không, ngươi Anfa gia tộc, đem ở hôm nay hủy diệt!"

Phương Nguyên Tinh Dạ khoát lên Rogo trên cổ, lấy không thể nghi ngờ giọng nói nói.

"Không thể. . . Hiện tại còn không là vận mệnh định ra ngày. . ." Rogo lão đầu nhìn trên lồng ngực Tử Linh phụ năng lượng ăn mòn ra hang lớn, giẫy giụa nói.

"Ta ý chí đến, chính là vận mệnh định ra! Làm ra lựa chọn đi!"

Phương Nguyên hào không khách khí nói.

'Đây chính là. . . Liệp Ma nhân thực lực sao?'

Cassel cùng Ferona nhìn thấy cái này có chút quen thuộc một màn, lại là triệt để dại ra.

Anfa gia tộc tuy rằng không có Thuật Sư, nhưng rất nhiều thành viên đều có

thể biến thân cự lang, sức chiến đấu thậm chí càng vượt qua vảy đen liên hợp một bậc.

Nhưng lúc này, ở trước mặt người đàn ông này, vẫn cứ phảng phất tro bụi giống như, bị nhẹ nhàng thổi một hơi, liền quân lính tan rã.

"Được! Ta dẫn ngươi đi!"

Rogo lão đầu không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên đổi giọng.

"Hả?"

Phương Nguyên liếc nhìn Cassel.

"Đại nhân!" Người sau lập tức khom người lại, lấy một loại khiêm tốn giọng nói: "Dựa theo chúng ta tổ tiên ghi chép, ở Mê Tỏa bên trong, bọn họ thiết trí một cái cơ quan , làm cái này đối với Tử Hải sách cổ cuối cùng bảo vệ. . . Ta nghĩ, Rogo Đầu Lang là muốn dùng cái kia cơ quan đối phó ngươi!"

"Cassel. . . Ngươi tên phản đồ này!"

Nhìn thấy đối phương trực tiếp đem bí mật lớn nhất bán đi, Rogo chửi ầm lên.

"Cơ quan? Vậy thì đi gặp thấy!" Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Cụ thể là cái gì nội dung?"

"Theo ta được biết, ứng nên là nào đó đầu lợi dụng Hắc Ma thuật đề cao đi ra sinh vật! Nó bình thường đều ở Mê Tỏa chỉ có thể ngủ say, ngay cả chúng ta tiến vào đều sẽ gặp phải không khác biệt công kích!"

Ngược lại đã bán đi một lần, Cassel tự nhiên không ngại lại nói thêm một ít tình báo.

"Rất tốt, mang ta đi!"

Phương Nguyên trường kiếm vỗ vỗ Rogo gò má: "Kêu lên ngươi mấy cái tộc nhân, biến thành cự lang cung cấp chúng ta cưỡi lấy đi!"

"Ngươi. . ."

Rogo trán nổi gân xanh lên, chịu đến loại này cực lớn sỉ nhục, cuối cùng nhưng không có làm sao phản bác, mà là hét dài một tiếng.

Bên trong vùng rừng rậm, mấy con cự lang chạy tới, im lặng không lên tiếng đảm nhiệm lên vật cưỡi chức trách, gánh vác mấy người bọn họ một đường thâm nhập sương mù.

'Quả nhiên là kết giới!'

Ở sương mù nơi sâu xa, không chỉ có tầm mắt chịu đến nghiêm trọng trở ngại, Phương Nguyên càng là cảm giác được một loại như có như không áp chế cùng nguy hiểm.

'Xem ra, cái này hai tộc tổ tiên, ngược lại không phải phế vật.'

Đang trầm mặc ở trong, thoăn thoắt cự lang chạy được nhanh chóng, đột nhiên, phía trước sương mù dày tản đi, tầm mắt một mênh mông, hiện ra một cái cổ lão nghĩa địa.

"Tham lam người! Không nên vi phạm vận mệnh, bằng không linh hồn của ngươi đem vĩnh được liệt diễm dằn vặt!"

Ở nghĩa trang trước, một khối cực lớn trên bia đá, dùng các loại thông dụng văn tự, khắc xuống đối với người đến sau nhắc nhở.

"Hừ! Đi thôi!"

Phương Nguyên lại là mặc kệ không để ý, cái thứ nhất tiến vào nghĩa trang.

Toàn bộ nghĩa trang cấu tạo cổ điển, dùng tảng đá lũy thế mà thành, điêu

khắc trên tràn ngập một loại đặc biệt ý nhị cùng vẻ đẹp.

Mà ở trung tâm nhất mộ thất trước, nhưng là còn có một đạo cửa đá khổng lồ, cửa đá hai bên, mỗi cái có một cái pho tượng, là Dusknoir cùng người sói dáng dấp, cực kỳ tả thực, quả thực là trông rất sống động.

"Rogo!"

Cassel hô hoán một tiếng, tiến lên nắm chặt rồi Dusknoir cánh tay.

Rogo thở dài, làm ra động tác giống nhau.

"Lấy chúng ta tên, chúng ta máu, thượng cổ ký kết khế ước. . ."

Hai người lẩm bẩm, phảng phất đang tiến hành thần bí gì nghi thức.

Răng rắc! Ầm ầm!

Mà liền ở động tác của bọn họ bên trong, mộ thất to lớn cửa đá, ầm ầm hướng về hai bên mở ra, lộ ra một cái đen thùi hang động.

"Vù vù!"

Một đạo khí lưu truyền ra, chợt chính là cực lớn cảm giác tồn tại tập kích tới.

Phảng phất một cái nào đó đầu ngủ say viễn cổ Cự thú, bị đột nhiên thức tỉnh, loại kia mênh mông khí tức , khiến cho hai tộc trưởng đều không khỏi sâu sắc run rẩy.

"Chuyện gì xảy ra? Ta làm sao phảng phất cảm giác được thiên địch?"

"Là cao nhất thượng vị huyết mạch khí tức, lại mang theo một điểm cảm giác thân thiết, sợ hãi cùng thân thiết hỗn tạp. . . Hỗn loạn sao?"

Cassel cùng Rogo đều hơi kinh ngạc, một cách hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm mộ huyệt.

Mà Ferona càng là không chịu nổi, cả người đều cơ hồ xụi lơ ở trên mặt đất.

"Vù vù!"

Nương theo tiếng thổ tức, một con ma vật đường viền chậm rãi từ trong bóng tối hiện lên.

Nó có cự lang bề ngoài, cả người bao bọc cũng không phải bộ lông, mà là nhỏ bé dày đặc vảy màu đen, tại đỉnh đầu còn có một cái nho nhỏ một sừng.

Lúc này đi ra mộ huyệt, ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, sau lưng bỗng nhiên sinh ra một đôi con dơi giống như cánh thịt.

"Đây là. . . Quái vật gì?"

Cassel cùng Rogo đều có chút nghi ngờ không thôi, bọn họ cũng là lần thứ nhất chân chính nhìn thấy con này ma vật, cảm giác lại cùng hai tộc bọn họ có chặt chẽ không thể tách rời quan hệ.

"Thú vị! Lại còn rất thú vị!"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là trong mắt lóe sáng lên: "Sinh hóa cải tạo? Huyết mạch dung hợp?"

Hắn thấy rất rõ ràng, ở cái này đầu Dạ Ma Lang trên người, có Dusknoir cùng người sói song trọng huyết mạch, loại sức mạnh này, thậm chí đưa nó đẩy mạnh đến thượng vị huyết mạch cao nhất mức độ, khoảng cách ác ma e sợ cũng chỉ có cách xa một bước.

Bất quá rất đáng tiếc chính là, tuy rằng huyết mạch rất mạnh, nhưng từ nó hung tàn thụ đồng bên trong, nhưng không có để lộ ra bao nhiêu trí tuệ mùi vị.

Lúc này nhìn chằm chằm tất cả mọi người, đều phảng phất nhìn thấy ngon miệng đồ ăn.

"Gào a!"

Dạ Ma Lang ngửa mặt lên trời hét một tiếng, kinh người sóng âm khuếch tán ra, mang theo mãnh liệt tinh thần công kích, quả thực giống như nữ yêu kêu gào.

Ferona hai mắt trắng dã, thẳng thắn dứt khoát ngất đi.

Mà Cassel cùng Rogo cũng là cả người bủn rủn, nằm trên đất không thể động đậy, mặc cho xâu xé.

"Thực sự là một con chó ngoan!"

Phương Nguyên càng xem con mắt càng sáng, nếu như có thể cẩn thận nghiên cứu loại thủ đoạn này, đối với huyết mạch của hắn cấy ghép ý nghĩ tuyệt đối vô cùng hữu ích.

"Gào a!"

Lúc này, nhìn thấy Phương Nguyên sừng sững không ngã, Dạ Ma Lang chú ý hoàn toàn bị hấp dẫn lại đây, tứ chi nhảy một cái, đột nhiên nhào tới trước.

Ở nó đi tới đồng thời, sau lưng cánh thịt cũng mở ra, phảng phất trượt bay giống như, không ngừng tăng cường tốc độ của nó.

"Thần Tinh kiếm thuật —— Lang Nhân Sát!"

Phương Nguyên Tinh Dạ một vòng, một đạo ngân quang bay lượn, trong thời gian ngắn rơi vào Ma Lang eo trên.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Một ánh lửa hiện lên, nhỏ bé dày đặc vảy màu đen giống như một tầng cứng rắn khôi giáp, vững vàng chặn lại rồi Tinh Dạ đột thứ, chỉ là ở một chuỗi hỏa tinh sa sút xuống vài miếng mà thôi.

"Gào a!"

Dạ Ma Lang lại giống bị làm tức giận, lại là rít lên một tiếng, vô hình sóng âm hướng về Phương Nguyên bao phủ.

Mà ở tinh thần công kích bên trong, nó lần thứ hai bay nhào mà lên, nanh vuốt mặt ngoài đều hiện lên ra một tầng hào quang màu đỏ ngòm.

"Nhiên Thiêu Chi Thủ!"

Phương Nguyên động tác nhanh chóng, lấy hắn chân linh cấp bậc, điểm ấy tinh thần công kích tự nhiên không tính là gì.

Lúc này lùi về sau trong, một tầng ngọn lửa ngay khi trên bàn tay hiện lên, hướng về phía Dạ Ma Lang mạnh mẽ vỗ một cái!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 613: Lưỡng Bại Câu Thương

Ầm ầm!

Ngọn lửa nổ tung, Dạ Ma Lang cả người chấn động, lại cứng chống liệt diễm thiêu đốt, vọt tới Phương Nguyên trước mặt.

Phương Nguyên hít sâu một cái, trong tay kiếm quang tựa hồ hóa thành đầy sao.

Chu vi hư không hơi động, khí thế ngưng tụ, dĩ nhiên hiện ra đêm đen tinh không tranh cảnh.

Chợt, một vệt bạch quang từ phía đông hiện lên, quét ngang vạn ngàn, xé rách màn trời.

"Thần Tinh kiếm thuật —— Phá Hiểu!"

Xèo!

Một đạo ngưng tụ đến cực điểm kiếm quang, giống như mặt trời mới mọc, mang theo đường hoàng vô cùng khí thế, mạnh mẽ đập xuống ở Dạ Ma Lang cái trán.

Ầm!

Nổ vang ở trong, Dạ Ma Lang tầng tầng đánh vào mộ thất bên trên, lượng lớn hòn đá đập xuống.

Thậm chí, ở nó đầu sắt bên trên, đều có thể thấy rõ ràng một vết nứt.

"Hô. . ."

Phương Nguyên thở ra một hơi dài: "Phá Hiểu cảnh giới thứ ba. . . Ngưng tụ toàn thân khí thế , hóa thành một đòn, quả nhiên rất tốn khí lực. . ."

"Ô ô!"

Xoẹt.

Dạ Ma Lang đứng lên, phủi xuống rơi trên người hòn đá cùng tro bụi, có chút không dám tiến lên.

Hiển nhiên, nó cũng gặp phải trọng thương.

'Chỉ là. . . Làm cái này đỉnh cao thượng vị huyết mạch, nó các hạng trị số, ít nhất cũng là 50 hướng lên. . . Nếu ta theo chân nó tố chất như thế, ăn ta một kiếm, nó lập tức liền muốn chết rồi, nhưng lúc này, lại còn có thể dựa vào cường đại thể chất cứng rắn chống đỡ.'

Phương Nguyên trong mắt ánh vàng bùng lên, chủ động bắt đầu tiến công.

Từng đạo từng đạo giống như ánh trăng giống như kiếm quang, rơi vào Dạ Ma Lang trên người , khiến cho đối phương thỉnh thoảng phát ra thét dài.

"Quá. . . Quá lợi hại!"

Rogo cùng Cassel nhìn cái này màn, đều là miệng mở lớn.

Gia tộc tổ tiên liên thủ chế tạo vũ khí bí mật, ở cái này vị Liệp Ma nhân trước mặt, dĩ nhiên cũng là như thế không đỡ nổi một đòn?

Nghĩ đến gia tộc trong truyền thừa đối với cái này bảo vệ cơ quan rất nhiều lời ca tụng, bọn họ bỗng nhiên sản sinh đối với tự thân sâu sắc nhất hoài nghi.

"Gào a!"

Bóng người dây dưa bên trong, Dạ Ma Lang phát ra một tiếng cự khiếu, bỗng nhiên tốc độ tăng vọt, một trảo hướng về Phương Nguyên đè tới.

"Thần Tinh kiếm thuật —— Phòng Ngự!"

Phương Nguyên tựa hồ có hơi thoát lực, chọn dùng phòng thủ chiêu thức, chân xuống lảo đảo một cái, lui về phía sau một bước.

Xì xì!

Đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Giữa hư không, quang ảnh vặn vẹo, một cái nửa trong suốt cái bóng bỗng nhiên hiện lên sau lưng Phương Nguyên, một dao găm hướng về hắn eo mạnh mẽ chọc tới!

gần sát phát sinh!

Chủy thủ này thuần đen, phía trên lập loè sắc bén ánh sáng, hiển nhiên là một cái Ma khí, thậm chí còn không phải bình thường hạ vị, trung vị Ma khí, mang theo tuyệt sát nguyền rủa!

Đồng thời, bóng người này ẩn nấp năng lực, cũng là làm người không thể tưởng tượng nổi, ở đây tất cả mọi người, hầu như đều không có phát hiện.

'Chờ đến chính là ngươi!'

Phương Nguyên lúc này, bên mép lại là lộ ra nụ cười quái dị.

Ở cái này tuyệt cảnh ở trong, hắn bỗng nhiên động!

Vèo!

Thân hình của hắn, phảng phất chớp giật như thế, lấy hoàn toàn vi phạm quán tính tư thái, biến lùi lại làm vì trước dược, giống như phi hành giống như, không

có bất kỳ mượn lực, liền thoát ly chiến trường, nhẹ nhàng mà rơi vào mộ huyệt trên.

Lúc này, những người khác mới có thể nhìn thấy trên tay hắn một đạo nửa trong suốt dây thừng, cùng với màu đen lợi trảo.

Âm Lưu phi trảo!

Thực Thi Quỷ Chi Ác!

Cái này Phương Nguyên tỉ mỉ chế tạo Ma khí, mang đến cho hắn chính là các loại địa hình phức tạp bên trong kinh người di động năng lực, rốt cục triển lộ ra khủng bố hiệu quả.

"Gào a!"

Keng!

Lúc này, nguyên bản bị song phương giáp công, giống như trong tuyệt cảnh Phương Nguyên vừa biến mất, lập tức liền biến thành Dạ Ma Lang cùng người đánh lén đối hám tình cảnh.

Thậm chí, vì tự vệ, chúng nó không thể không đem hết toàn lực, Dạ Ma Lang trên người huyết quang càng sâu, người đánh lén dao găm cũng là giống như rắn độc xuất động, một đòn mất mạng.

Phốc!

Máu tươi tung toé bên trong, dao găm mạnh mẽ đâm vào cự lang mắt phải, mà người đánh lén cũng là bị một móng vuốt sói trúng ngay lồng ngực, mạnh mẽ bay ngược ra ngoài.

Cự lang nghẹn ngào một tiếng, ngã trên mặt đất, cũng lại bò không đứng lên.

"Chuyên môn dùng để đánh lén Ma khí? Phía trên nguyền rủa, ta hiện tại thể

chất nếu như dính dáng tới , tương tự sẽ phi thường phiền phức. . ."

Phương Nguyên không có đi quản Dạ Ma Lang, mà là đi tới người đánh lén trước.

Đối phương rõ ràng không phải là loài người, nhưng có nhân loại thân thể, tái nhợt da thịt, hai mắt đỏ bừng, trên người càng có một ít kỳ dị màu vàng hoa văn, tạo thành liên tiếp bùa chú hình thức.

"Hắc Dạ quyến tộc —— Ẩn Sát Ma?"

Phương Nguyên một thoáng liền nhận ra.

Loại này Ẩn Sát Ma, cũng là thượng vị huyết mạch, đồng thời, là Hắc Dạ quyến tộc bên trong thích khách nổi danh.

Chúng nó trời sinh am hiểu ngụy trang, thậm chí có thể hoàn toàn mô phỏng một loại sinh vật hình thái cùng động tác, đem tự thân khí tức che giấu đến thấp nhất.

Đồng thời, nương theo trên da bùa chú hoàn toàn trưởng thành, còn có thể thu được vài loại vô cùng thích hợp ám sát thiên phú, ở Liệp Ma nhân bên trong cũng là nghe tên xa gần.

Lúc trước, giết chết Súng Thần Homanchet, cướp đi truyền kỳ súng kíp —— Ma Quỷ Khốc Khấp, chính là một con Ẩn Sát Ma!

Mà cái này một con Hắc Dạ quyến tộc hiển nhiên càng là trong đó người tài ba, thức tỉnh rồi ẩn hình thiên phú, liền trước Dạ Ma Lang không khác biệt nữ yêu kêu gào đều không thể bức bách nó hiện hình.

Đáng tiếc, ở Phương Nguyên Hỏa Nhãn Kim Tinh phía dưới, loại này nỗ lực vẫn là làm vô dụng công, trái lại bị hắn lợi dụng Âm Lưu phi trảo, để hai cái này kẻ địch lưỡng bại câu thương.

"Mơ ước Mê Tỏa bên trong bảo vật phe thứ ba thế lực, ngươi cho rằng ta sẽ quên các ngươi?" Phương Nguyên tiến lên một bước: "Ở các ngươi còn thông báo Rogo sau khi?"

"Liệp Ma nhân! Ngươi đắc ý không được bao lâu!"

Ẩn Sát Ma thanh âm nhỏ tan nát, mang theo làm người bất an sắc nhọn: "Phồn Diễn Chi Mẫu sắp trở về, thế giới này, cuối cùng bị đám ác ma thống trị!"

"Lần này, ngươi tránh thoát bị săn giết vận rủi, nhưng. . . Không có lần sau!"

Trong nháy mắt tiếp theo, trên người hắn rất nhiều hoa văn lấp loé, toàn bộ thân thể dĩ nhiên chậm rãi hòa vào giữa hư không.

"Hóa thành hư ảo? Hoặc là linh hóa năng lực?"

Phương Nguyên xì cười một tiếng, trong con ngươi lóe qua hào quang màu vàng, bỗng nhiên một đạo hắc trảo từ trên eo bay ra, cầm lấy mộ huyệt đỉnh chóp, mang theo hắn bay đến giữa không trung: "Thần Tinh kiếm thuật —— Phá Hiểu!"

Xèo!

Cô đọng đến cực điểm tinh thần kiếm quang hiện lên, xẹt qua hư không.

Một đạo huyết hoa hiện lên, nguyên bản Ẩn Sát Ma thương càng thêm thương, rơi trên mặt đất, phát ra một tiếng gào thét: "Không thể. . . Ngươi vì cái gì có thể nhìn thấu ta ẩn hình?"

"Người chết không cần biết nhiều như vậy!"

Phương Nguyên trường kiếm trong tay xẹt qua Ẩn Sát Ma cái cổ, một cái đầu lâu bay lên, máu chảy như suối.

'Giữ lại nó quá nguy hiểm , làm cái này thượng vị huyết mạch, ta rất khó

khống chế lại. . . Ngược lại bất quá là một cái nào đó hắc ám thế lực phái tới cướp đoạt bảo vật, Liệp Ma nhân vốn là cùng với đối địch, tình báo cũng không có bao nhiêu giá trị. . .'

Hắn chậm rãi thu kiếm, vừa nhìn về phía Dạ Ma Lang.

Đối phương không hổ là cải tạo sinh vật, nắm giữ song trọng huyết mạch, tuy rằng trí lực rất thấp, nhưng sinh mệnh lực tương đương ngoan cường, ở dao găm nguyền rủa phía dưới, lại vẫn có thể khổ sở chống đỡ.

Đương nhiên, theo Phương Nguyên , bất quá là kéo dài hơi tàn mà thôi.

"Con này Ẩn Sát Ma, đúng là giúp ta một đại ân, bằng không ta còn thật không biết làm sao để cái này điều chó lớn yên tĩnh lại. . ."

Tuy rằng trong lòng có rất nhiều ý nghĩ, nhưng Phương Nguyên vẫn là đi trước tiến vào mộ huyệt.

Toàn bộ mộ thất trống rỗng, quanh quẩn một luồng mùi tanh tưởi thú hoang mùi. Mà ở trung tâm nhất, một vòng ánh sáng màu trắng bảo vệ bên trong, nhưng là có một cái bệ đá, phía trên bày ra một cái hộp gỗ.

Nghe đồn rằng, do Anfa gia tộc cùng vảy đen liên hợp cộng đồng bảo vệ bảo vật, Tử Hải sách cổ bên trong một tờ, liền bị lẳng lặng mà thả ở nơi đó, dễ như trở bàn tay vẫy tay liền có thể bắt đến.

"Thấy thế nào làm sao như có cạm bẫy. . ."

Phương Nguyên trong mắt bắn ra kim quang, nhìn một chút chu vi, lại có chút hiểu rõ.

"Dạ Ma Lang là bảo vệ cơ quan, mà ở thạch đài trên, còn có một tầng phát động pháp thuật. . . Lấy trận pháp hình thức vĩnh cố, bất kỳ lấy đi hộp gỗ người, đều phải trải qua một lần khảo nghiệm sao?"

Hắn nhìn nhìn, trên mặt lại lộ ra nụ cười: "Cái này khảo nghiệm, lại còn là thiên hướng thánh quang cùng tinh thần phương diện."

Đối với Tử Hải sách cổ có mãnh liệt hứng thú, phần lớn đều là Hắc Dạ quyến tộc, thậm chí cái khác Thuật Sư, cái này phòng ngự thủ đoạn tự nhiên rất hữu hiệu.

Nhưng đối với Phương Nguyên mà nói?

Hắn tiến lên hai bước, đem hộp gỗ cầm ở trong tay.

Ầm ầm!

Toàn bộ màu trắng trận pháp hơi động, hạo nhiên mà khủng bố uy áp, mang theo thánh khiết tinh thần lực lượng, trực tiếp tràn vào thân thể của hắn.

Ầm!

Kết quả, loại này xung kích, liền phảng phất vạn khoảnh sóng lớn, va vào đá ngầm giống như, trong nháy mắt biến thành phấn vụn.

Thậm chí, còn bị Phương Nguyên toàn thân thu nạp , hóa thành tự thân lực lượng.

"Nghĩ muốn lay động ta chân linh, ác ma cũng không đủ cách, đổi thành Phồn Diễn Chi Mẫu đến còn tạm được!"

Hắn khẽ cười một tiếng, mở ra hộp gỗ.

Bên trong rỗng tuếch, chỉ có dưới đáy bày đặt một tờ giấy, là loại kia ố vàng giấy bằng da dê hình thức, mang theo một điểm phong cách cổ.

Rất nhiều máu tươi giống như văn tự, ở phía trên vặn vẹo nhảy lên, biến ảo ra rất nhiều văn tự cùng đồ án.

Tuy rằng chỉ có một tờ, nhưng ẩn chứa lượng thông tin, thậm chí muốn vượt quá mấy quyển sách tập hợp.

"Ác ma tên thật, vốn là không phải có thể tùy ý dùng bình thường trang giấy sách viết ra đồ vật, mà là một loại xen vào hai chiều cùng ba chiều trong lúc đó, vô cùng trừu tượng bùa chú. . ."

Chỉ là nhìn thấy những thứ này huyết sắc văn tự, Phương Nguyên liền cảm giác không uổng chuyến này.

Đây là thuần túy Ác Ma ngữ, tương đương với một phần ác ma quy tắc, hướng về hắn mở rộng cửa lớn.

"Nghe đồn rằng, Tử Hải sách cổ là Hắc Dạ quyến tộc Bí bảo, phía trên không chỉ có ghi chép lượng lớn ác ma tên thật, cùng với rất nhiều Hắc Dạ quyến tộc bí ẩn, mấu chốt nhất, vẫn là tập hợp tất cả sách cổ sau khi, nắm giữ triệu hoán Phồn Diễn Chi Mẫu năng lực!"

Trên thực tế , căn bản không cần Phồn Diễn Chi Mẫu.

Dù là phía trên chỉ có ác ma Đại Quân, vị kia mạnh nhất ác ma, Dục Vọng Chi Chủ tục danh, cũng đủ để khiến tất cả Hắc Dạ quyến tộc điên cuồng.

Dù sao, Phồn Diễn Chi Mẫu chỉ là tất cả đầu nguồn, mà vị kia Dục Vọng Chi Chủ, nhưng là tất cả Hắc Dạ quyến tộc bên trong mạnh nhất tồn tại.

Đáng tiếc, đối phương ở Hắc Ám dòng dõi đế quốc thời đại, liền ly kỳ biến mất rồi.

Ở Hắc Dạ quyến tộc bên trong, vẫn có đồn đại, chỉ cần Dục Vọng Chi Chủ trở về, Hắc Ám đế quốc căn bản không thể tiêu diệt, càng không thể có Liệp Ma nhân quật khởi.

Bởi vì nắm giữ dục vọng ác ma Đại Quân, nắm giữ thế giới này sức mạnh mạnh nhất!

"Đáng tiếc. . . Cái này một tờ trên, tựa hồ không có cái kia Dục Vọng Chi Chủ tên thật đây!"

Phương Nguyên đem Tử Hải sách cổ thu cẩn thận, lại đi tới mộ huyệt ở ngoài.

Lúc này, đầu kia Dạ Ma Lang đã thoi thóp, liền mở mắt ra lực lượng đều không có.

"Thần phục ta! Ta ban tặng ngươi sống tiếp quyền lực!"

Đối mặt cái này cái, Phương Nguyên sắc mặt lãnh khốc, một đạo dấu ấn tinh thần mạnh mẽ đánh vào nó biển ý thức.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 614: Rời Đi

"Ô ô. . ."

Phảng phất nghe được lời nói, Dạ Ma Lang chậm rãi mở mắt trái da.

Làm cái này một con dùng Hắc Ma thuật đề cao đi ra huyết mạch quái vật, nó thực tế không có bao nhiêu trí tuệ, chỉ có một chút thú hoang bản năng, cùng với thề sống chết thủ vệ mộ thất chú ấn.

Nhưng lúc này, mộ thất bị Phương Nguyên đánh vỡ, nhiệm vụ thất bại, toàn bộ chú ấn hiệu lực cũng theo trận pháp ngừng mà biến mất.

Thú hoang bản năng ngẩng đầu sau, cầu sinh dục vọng liền chiếm thượng phong.

Nó nhìn trước mặt cái này Nhân loại, ở trên người đối phương, có một loại làm nó vô cùng thân cận khí tức, liền phảng phất nó bảo vệ thánh đài.

Liền, nguyên bản chống lại lập tức biến mất, Dạ Ma Lang trầm thấp nghẹn ngào, biểu thị thần phục.

"Rất tốt!"

Đối với này chủng Ma vật, chỉ cần đối phương chịu mở rộng cửa lòng tiếp nhận, các Mộng Sư thì có chính là biện pháp khiến cho thần phục.

Phương Nguyên gật gù, tay phải nắm tại dao găm trên.

Xì xì!

Một đạo bạch khí nhất thời từ hắn lòng bàn tay bốc lên, giống như ăn mòn tác dụng.

Phốc!

Hắn lông mày đều không nhíu một cái, đột nhiên một rút, một đạo tiễn máu phun ra.

Dạ Ma Lang kêu thảm một tiếng, hầu như nằm ngã trên mặt đất, không ngừng mà lè lưỡi, viền mắt bên trong lượng lớn máu tươi mãnh liệt.

"Không sai nguyền rủa dao găm, nếu như sâu hơn một điểm, đâm đến trong đầu của ngươi, vậy thì thật sự ai cũng cứu không được."

Phương Nguyên nhìn về phía trong tay màu đen dao găm.

Cái này cây chủy thủ rõ ràng là một cái thượng vị Ma khí, chỉ có mười tấc Anh dài, hai ngón tay rộng, chủy thân hiện ra một loại uốn lượn độ cong, toàn thân hiện ra màu đen loáng, phảng phất có thể nuốt chửng chu vi tia sáng.

Ở dao găm chuôi cuối cùng, nhưng là một con không biết tên Dị điểu điêu sức, con mắt đỏ tươi, mỏ uốn lượn, tràn ngập hung hãn cùng tính công kích.

"Một thanh chuyên môn dùng để ám sát thượng vị Ma khí, bên trong nguyền rủa tựa hồ không phân địch ta. . ."

Phương Nguyên nhìn không ngừng chảy máu Dạ Ma Lang, thoáng trầm ngâm một chút: "Chỉ là ở bề ngoài, thì có (chảy máu) đặc hiệu, tạo thành kéo dài tính mất máu sao?"

Cái gọi là nguyền rủa, trên thực tế cùng dược tề học cùng Luyện kim thuật đồng dạng có quan hệ.

Lúc này có mẫu ở tay, Phương Nguyên đối với cứu trở về con này Dạ Ma Lang, vẫn rất có một chút lòng tin.

Thậm chí, lùi 10 ngàn bước tới nói, cho dù không có cứu trở về, hắn cũng không có tổn thất cái gì, không phải sao?

. . .

'Khi ngươi ở nhìn chăm chú bóng tối lúc, trong bóng tối ác ma, cũng ở nhìn chăm chú ngươi!'

'Tuần hoàn nội tâm khát vọng, hướng về trong bóng tối vĩ đại tồn tại tuyên thệ, lấy máu làm vì môi giới, có thể ký kết trường sinh khế ước. . .'

'Tất cả ác ma đầu nguồn, là vĩ đại Phồn Diễn Chi Mẫu, ác ma bên trong mạnh nhất, là Dục Vọng Quân Chủ, có thể ở trong bóng tối khế ước tồn tại, là ác ma Anz Ural Gifts. . .'

Tươi đẹp màu máu Ác Ma ngữ, phảng phất dùng mới mẻ máu người viết lên giống như, không ngừng biến hóa, triển lộ ra các loại Hắc Dạ quyến tộc bí mật.

Phương Nguyên đọc được một nửa, lại im bặt đi.

"Thú vị. . . Mang theo một điểm đầu độc lực lượng đây, nếu như ta thật sự hoàn chỉnh đọc lên cái kia tên thật, e sợ sẽ đem con này bóng tối ác ma cho gọi ra đến. . ."

Hắn trầm ngâm chốc lát, tiếp tục xem tiếp.

Tử Hải cổ văn tự trên cuốn sách không ngừng biến ảo, triển lộ ra lượng lớn tin tức, đọc lên cũng là rất tiêu hao tinh thần một chuyện.

Thậm chí, dù là bình thường Thuật Sư đến đây, đều có khả năng tâm lực kiệt quệ, thậm chí mạnh mẽ đọc, bị biến thành người điên.

Sau một hồi lâu, Phương Nguyên thả xuống Tử Hải sách cổ, dụi dụi con mắt.

"Cả trương sách cổ phía trên, phần lớn đều là cực đoan tàn khuyết chú văn

cùng tên thật, lấy loại kia tàn tạ trình độ, không nhiều tập hợp đủ vài tờ , căn bản không phát huy ra tác dụng. . ."

"Mà một ít so sánh tàn tạ, nhưng là tin tức hữu dụng, bao gồm một phần văn tế, vài loại pháp khí chế tác thủ đoạn. . . Bù đắp sau khi, hoặc là hạ thấp yêu cầu, là có thể thử một chút."

"Chân chính hoàn chỉnh, vẫn là mấy cái ác ma tên thật, cùng với một hạng lợi dụng sức mạnh huyết thống nghiên cứu. . ."

Trên thực tế, Phương Nguyên cũng là hoài nghi, vảy đen liên hợp cùng Anfa gia tộc tổ tiên, từ Tử Hải sách cổ trên được đến kiến thức, mới có thể chế ra Dạ Ma Lang loại kia dung hợp song trọng huyết mạch quái vật.

"Ở ác ma bên trong, cũng có đối với huyết mạch nghiên cứu sao?"

Phương Nguyên nhìn tờ này Tử Hải sách cổ, nếu như không phải thời gian cấp bách, hắn thực sự rất muốn tìm cái phòng thí nghiệm, liền như thế vùi đầu nghiên cứu xuống đi.

Đáng tiếc không được!

Trấn Johan đã không an toàn, ác ma nanh vuốt, lúc nào cũng có thể đến.

Càng không cần phải nói, khu Hồ Lâm Liệp Ma nhân phân hội, sắp gặp một lần đáng sợ công kích!

Bởi các Thuật Sư hai đầu đung đưa đặc tính, cái này chiếm được ác ma tin tức, có rất lớn khả năng là thật sự, mấu chốt nhất chính là, khu Hồ Lâm các Liệp Ma nhân thậm chí đều sẽ không có bao nhiêu phòng bị!

Dù sao, Liệt Diễm ác ma Seth? Vốn là bại tướng dưới tay Lê Minh Chi Kiếm, lại có mấy cái Liệp Ma nhân tin tưởng nó có thể nhấc lên bao lớn sóng gió? Trừ phi được đến càng thêm chứng cớ xác thực!

Nhưng rất đáng tiếc, thứ này Phương Nguyên không có.

"Không nói Jock đại thúc, Emon, Pitt bọn họ đều ở cái kia một khu, nếu như Liệp Ma nhân phân hội bị công phá, sẽ gặp đến thế nào vận mệnh, chỉ là khả năng lưu lạc ở bên ngoài phỏng chế chén thánh, đây chính là duy nhất cướp đoạt cơ hội!"

Dù là lúc này Phương Nguyên ở phân hội bên trong địa vị càng thêm, cũng không thể thu được vô hạn lượng Thánh thủy cung cấp.

Nhưng mình cướp một cái chén thánh sau khi, liền không giống!

Bản thân hắn thực lực không có bình cảnh, chỉ cần thu được đầy đủ tài nguyên, hoàn toàn có thể tăng nhanh như gió.

Cho tới nguyên liệu, bên ngoài vảy đen liên hợp cùng Anfa gia tộc, không phải là sẵn có sao?

Phương Nguyên đi ra khỏi phòng, đi ra đến trong hoa viên.

Rất nhiều Hắc Lân xã Huyết duệ, dồn dập dùng ánh mắt kính sợ, nhìn hắn đến.

"Tiểu Lang thế nào rồi?"

"Trải qua đại nhân rịt thuốc cùng trị liệu, đã tốt hơn rất nhiều, lúc này đang dùng món ăn!"

Phương Nguyên đi theo người hầu, đi tới một cái cực lớn kho, chợt liền nhìn thấy Dạ Ma Lang mắt phải trên bọc lại dày đặc một tầng băng gạc, đã biến thành Độc Nhãn Long, chính đang tại rất nhiều Anfa người sói phụng dưỡng xuống cắn ăn rất nhanh.

Toàn bộ toàn bộ dê bò, bị đưa đến trước mặt nó, cự lang há to miệng rộng, nửa phiến ăn thịt liền biến mất hết sạch.

"Gào a!"

Nhìn thấy Phương Nguyên đến, Dạ Ma Lang nhất thời đứng lên, đi tới bên cạnh hắn, thân mật dùng da lông sượt sượt.

Loại này thú hoang, một khi chân tâm nhận định chủ nhân, trái lại so với tầm thường nhân loại còn muốn trung thành.

"Fenrir, ngồi xuống!"

Phương Nguyên để Dạ Ma Lang nằm phục mà xuống, nhìn một chút vết thương của nó: "Ừm. . . Loại bỏ Nguyền rủa chi lực sau, quả nhiên khép lại đến rất tốt, thông qua lượng lớn ăn uống, cũng bổ sung nguyên bản sinh mệnh lực. . ."

Hắn cho con này Tiểu Lang, lấy kiếp trước một con đại danh đỉnh đỉnh tên Ma khuyển, hiển nhiên là đối với nó mang nhiều kỳ vọng.

'Hắc Lân xã cùng Anfa tổ tiên thủ pháp vẫn là quá thô ráp. . . Đương nhiên, điều này cũng với bọn hắn giải thích năng lực kém cỏi có quan hệ, đổi thành ta tự mình thao đao, dùng Hắc Ma thuật cùng dược tề học kết hợp, có lẽ còn có thể làm cho Fenrir thực lực tiến thêm một bước!'

Phương Nguyên nhìn một chút Fenrir: "Một cái đầu vẫn là quá thiếu, không biết ngươi có hứng thú hay không chuyển chức, biến thành Địa Ngục Tam Đầu Khuyển?"

"Ô ô!"

Tuy rằng không biết Phương Nguyên ý tứ, nhưng Fenrir vẫn là trong nháy mắt lông tóc dựng đứng, đối với cái này chủ nhân càng thêm nhiều hơn rất nhiều kính nể.

"Đại nhân!"

Lúc này, Cassel cùng Rogo chạy tới, dù là đáy lòng có rất nhiều không cam lòng, trên mặt cũng là không chút nào hiện ra, cung kính mà hành lễ.

"Ta sắp trở về khu Hồ Lâm, đề nghị các ngươi cũng phải lập tức di chuyển!"

Phương Nguyên chậm rãi nói.

Có thể phái ra Ẩn Sát Ma, mang theo thượng vị Ma khí thế lực, thấy thế nào làm sao không đơn giản.

Lần này hắn phá hoại đối phương mưu kế, nói vậy không lâu sau đó, báo thù tất sẽ lũ lượt kéo đến.

Đến thời điểm hai cái này nho nhỏ Thuật Sư gia tộc, chỉ có biến thành bột mịn phần.

"Đại nhân. . . Chúng ta sản nghiệp, chúng ta tổ tiên, đều mai táng ở đây. . ."

Rogo chậm rãi nói câu, ý tứ lại là tương đương rõ ràng.

"Được rồi!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Nếu như các ngươi ngày sau gặp phải phiền phức, nhớ tới đi khu Hồ Lâm, nếu như ta chính ở chỗ này, sẽ vì các ngươi cung cấp nhất định che chở!"

Hắn liếc mắt núp ở phía sau mặt Ferona, cười vẫy vẫy tay, xoay người sải bước Ma Lang Fenrir phần lưng.

"Gào a!"

Cự lang rít gào một tiếng, trong nháy mắt liền lao ra kho, hưng phấn đong đưa tứ chi, tốc độ cực nhanh, biến mất ở phía chân trời.

"Rốt cục đi rồi!"

Rogo cùng Cassel đồng thời thở dài một tiếng, nhìn về phía ánh mắt của đối phương bên trong lại mang theo cảnh giác.

Mà cùng bọn họ so với, Ferona nhưng là sắc mặt hết sức phức tạp: "Gặp lại. . . Hoang dại học giả!"

. . .

Khu Hồ Lâm, Liệp Ma nhân phân hội.

Phân hội trưởng 'Lê Minh Chi Kiếm' Seres, phó hội trưởng Flocko, phó hội trưởng, phỏng chế chén thánh người chấp chưởng Roger, ba đại bá chủ tụ hội một đường, bầu không khí có chút ngưng trọng.

"Đã có nhiều cái cùng chúng ta giao hảo Thuật Sư gia tộc thông báo tin tức, ác ma Seth tiến công, ứng nên là chân thực. . ."

Flocko lần trước thương thế đã gần như khỏi hẳn, lúc này lại khôi phục Hùng Sư giống như khí tràng: "Ta đề nghị, triệu tập tất cả Liệp Ma nhân, thật tốt cho cái này quần trong bóng tối súc sinh một bài học, để chúng nó biết được, hiện tại đã không phải Hắc Ám đế quốc thời kỳ, thế giới này, là nhân loại chúng ta!"

"Khục khục. . ."

Roger tằng hắng một cái: "Seth chỉ là bại tướng dưới tay Hội trưởng đại nhân, trở lại bao nhiêu lần cũng giống như vậy, nhưng lần này nó dám đến tiến công, hiển nhiên cũng có dựa dẫm, Hội trưởng đại nhân có thể điều tra rõ ràng?"

"Đám ác ma hành tung, trên thực tế phần lớn đều ở tổng hội dưới sự theo dõi, trừ phi tiến hành lần trước loại cấp bậc đó huyết tế, bằng không rất khó có thể triệu hoán cửa hình thức khiến bản thể hàng lâm. . ."

Seres thổ lộ ra một bí mật lớn , làm cái này năm đó tan rã Hắc Ám đế quốc chủ lực, Liệp Ma nhân tổng hội tự nhiên nắm có một ít người thường khó có thể biết được át chủ bài, thoáng triển lộ như thế, đều đủ để khiến thế giới sợ hãi

không ngớt.

"Nếu như chỉ là một đám thượng vị Quyến tộc, bằng vào chúng ta phân hội thực lực, thậm chí không cần cầu viện, hoàn toàn có thể ăn! Chỉ cần bố trí kỹ càng cạm bẫy. . ."

Flocko trong mắt hung quang lóe lên.

"Đại quy mô cầu viện không thể được, đồng thời, ta đã thông qua quan hệ, tìm tới hai cái bạn cũ, bọn họ đều đáp ứng đến thời điểm đến đây!"

Seres chậm rãi nói.

"Đã như vậy, vậy chúng ta còn có cái gì tốt lo lắng đây?"

Roger cùng Flocko đều là vui sướng, Lê Minh Chi Kiếm bạn cũ, tự nhiên cũng là phong hào Liệp Ma nhân!

Ba vị tụ hội phía dưới, e sợ lần này đầu kia ác ma muốn mạnh mẽ ăn cái thiệt lớn, thậm chí bị trực tiếp săn giết!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 615: Chướng Mắt

Phương Nguyên đi vào Liệp Ma nhân phân hội, rõ ràng cảm giác được bầu không khí cùng ngày xưa không giống.

Ở hoả tốc chạy tới khu Hồ Lâm, đồng thời cùng Emon mấy người gặp mặt sau khi, hắn liền đem Fenrir thu xếp ở biệt thự , làm cái này bọn họ bảo vệ, chính mình nhưng là một mình đi tới phân hội ở trong.

Vừa mới vào nhập đại sảnh, dòng người nhốn nháo rộn ràng, liền dẫn huyên náo bầu không khí, mãnh liệt mà tới.

"Hầu như tất cả phân hội sở thuộc Liệp Ma nhân, đều đi tới nơi này."

Phương Nguyên gật gù: "Nhưng chỉ là chúng ta một cái phân hội nhân thủ, lẽ nào mấy vị hội trưởng tự tin như thế sao?"

Hắn tùy ý tìm một vị trí ngồi xuống, nghĩ có phải là đi tìm xuống Soma đại sư, thăm dò hỏi một chút tình báo.

Dù sao , làm cái này phân hội thủ tịch Dược tề sư, đối phương tình báo khởi nguồn, nói vậy muốn so với bình thường Liệp Ma nhân nhiều hơn.

"Hulk!"

Lúc này, một cái cõng lấy đạn dược túi, gánh hai ống súng săn người trung niên, ngồi vào Phương Nguyên trước mặt, bên trong đôi mắt có vẻ vui mừng.

"Jock đại thúc. . ."

Phương Nguyên bắt chuyện câu, mặt sắc mặt có chút khó coi: "Ngươi không phải đã xuất ngũ sao?"

"Không có biện pháp, ai bảo khu Hồ Lâm là nhà ta đây?" Jock vỗ tay một cái trên lão đầu: "Như thế nào cũng không thể để những kia súc sinh tai họa nơi này a."

Sau khi ngồi xuống, hắn nhỏ giọng: "Trên thực tế. . . Ta cũng là bất đắc dĩ, nếu như bản địa Liệp Ma nhân phân hội tao ngộ bị đả kích, ngươi cho rằng ta cái kia nho nhỏ quán bar còn có thể tiếp tục mở xuống đi sao?"

Ở toàn bộ khu Hồ Lâm, như Lưỡi Búa quán bar như vậy Liệp Ma nhân tụ tập, hoàn toàn có thể tính là phân hội ngoại vi thế lực.

Bởi vậy, ở tao ngộ đả kích lúc, tất nhiên cũng là trước tiên nhổ ngoại vi, có thể nói, lúc này không có chút nào an toàn.

"Bởi vì quán bar phụ cận Hắc Dạ quyến tộc hình bóng càng ngày càng nhiều, ta đã đem nó lâm thời đóng, đưa ngươi Sofia đại thẩm, còn có Maria, đều tiếp đến công hội ở trong." Jock nói: "Nơi này có Lê Minh Chi Kiếm đại nhân tọa trấn, phòng ngự là mạnh nhất, đồng thời tên ác ma kia, cũng là chúng ta đại nhân bại tướng dưới tay!"

Rất hiển nhiên, hắn đối với phân hội phòng ngự vô cùng có tự tin , căn bản không cảm thấy nơi này sẽ bị công phá.

"Được rồi. . ."

Phương Nguyên nhất thời không nói gì.

Chân chính lý trí lựa chọn, không phải hắn là mang nhà mang người, cao bay xa chạy sao?

Hắn trầm mặc, có chút không thể nào hiểu được.

"Ta dù sao cũng là một cái từng phát lời thề, được qua giới luật Liệp Ma nhân, dù là xuất ngũ, như trước muốn cùng tà ác chống lại. . ." Jock đại thúc kiên định nói, chợt lại cười khổ một tiếng: "Còn có. . . Ngươi không biết, một ít Hắc Dạ quyến tộc, chính đang tại bí ẩn tập kích chúng ta hướng ra phía ngoài vận tải tuyến, là tốt rồi giống như chuột, chúng ta cũng không thể cho mỗi một nhánh đội ngũ, đều phân phối tinh nhuệ Liệp Ma nhân bảo vệ chứ?"

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên gật gù, lấy ra mấy chi dược tề: "Cái này mấy chi dược tề, đại thúc ngươi thu cẩn thận đi."

"Đây là. . . Trị liệu dược tề? Thánh quang dược tề? Còn có cao độ tinh khiết Thánh thủy?"

Jock vừa nhìn, con mắt đều có chút đăm đăm: "Ngươi có biết hay không, chúng nó lén lút giao dịch giá cả, đã cao lên tới bầu trời!"

Làm cái này một cái lão Liệp Ma nhân, hắn đương nhiên biết được, những thứ này vật tư chiến lược, lúc này thì tương đương với một cái mạng, không khỏi hết sức cảm động: "Hulk, ngươi. . ."

"Không sao, ta vẫn là một cái Dược tề sư đây!"

Phương Nguyên trực tiếp bỏ đi Jock lo lắng: "Như vậy sơ cấp dược tề, ta đã có thể chế tác."

"Phải không. . ."

Jock quả nhiên thở một hơi dài, lại có chút thật không tiện: "Lần trước hai chi Liệu Thủy, cũng thực sự quá nhiều!"

Liền bởi vì trên tay hắn có hai chi Liệu Thủy, vào lúc này không biết hấp dẫn bao nhiêu hạ tầng Liệp Ma nhân lại đây, nghĩ muốn với hắn tổ đội.

Đây đối với tăng cao sinh tồn tỉ lệ, tự nhiên có nhiều chỗ tốt.

Phương Nguyên cười không nói, lại hàn huyên hai câu, lúc này mới đứng dậy cáo từ.

"Lão đại. . . Lẽ nào hắn chính là cái kia Hulk?"

Chờ đến Phương Nguyên rời đi sau khi, mấy cái Liệp Ma nhân liền xông tới, vẻ mặt bên trong tràn đầy ước ao: "Có như vậy một người cháu, thật tốt! Làm cái này Soma đại sư trợ thủ, lúc này nhất định có thể kiếm đến rất nhiều quý giá dược tề chứ?"

"Đó là đương nhiên!"

Jock kiêu ngạo mà ưỡn ngực thang: "Hắn hiện tại đã là một cái Dược tề sư đây!"

"Thực sự là. . ."

Liệp Ma nhân đồng bạn cùng nhau khiếp sợ, hầu như nửa ngày đều nói không ra lời: "Thực sự là. . . Quá thần kỳ."

"Đúng đấy, thật đáng tiếc đây!" Phía trước một cái vẫn sau lưng hướng về uống rượu nữ tính Liệp Ma nhân, lại lấy một loại trêu tức giọng nói đột nhiên nói: "Một cái tiền đồ vô lượng con rể, liền như thế bị để cho chạy. . . Ha ha. . ."

"Hỗn trướng, ngươi nói cái gì?"

Lấy Jock cầm đầu một đám Liệp Ma nhân nhất thời có chút vỡ tổ.

"Lusha, là ngươi a!"

Trái lại là Jock nhìn thấy cái này nữ Liệp Ma nhân, vẻ mặt có chút lúng túng, để các bạn bè không nên động thủ gây sự, thậm chí, còn mang theo một điểm hổ thẹn: "Ây. . . Cái này một nhánh Liệu Thủy, xin ngươi nhận lấy!"

Hắn gãi gãi sau gáy, đưa qua một chi dược tề.

Thấy vậy, Lusha trên mặt càng là như hàn băng: "Ta không cần, chính ngươi dùng đi, nhớ tới không cần chết nữa! Bởi vì, ngươi nợ ta, ta còn muốn tự tay đòi lại!"

Nói xong, nàng trực tiếp đứng dậy mà đi, chỉ chừa cho Jock một cái kiêu ngạo bóng lưng.

"Lusha. . ."

Bên cạnh đội viên hai mặt nhìn nhau, có một cái lớn tuổi điểm, lại là bỗng nhiên vỗ trán một cái: "Ta nghĩ ra rồi, này không phải là năm đó một lần cùng lão đại truyền qua scandal 'Lãnh Diễm Mân Côi' sao? Chỉ là sau đó không biết nguyên nhân gì chia tay, lão đại mặt khác cưới Sofia, còn sinh Maria nữ nhi này. . ."

"Ngươi không nói lời nào, không ai bắt ngươi làm người câm!"

Jock nghe được cái này yêu sách, sắc mặt lập tức đen như đáy nồi.

. . .

Đối với mặt sau phát sinh cái này nhỏ khúc nhạc dạo ngắn, Phương Nguyên tự nhiên hào không biết chuyện, dù là biết rồi, cũng sẽ không làm sao lưu ý.

Hắn lúc này, đi tới Soma đại sư phòng thí nghiệm phía trước, trực tiếp móc ra chìa khóa, mở ra bóp chặt cửa lớn, đi vào.

"Gặp quỷ. . . Ta không phải đã nói với các ngươi, không nên tới quấy rối ta sao? Nhiệm vụ của ta rất nặng, đã nắm không ra bất kỳ một nhánh dư thừa trị liệu dược tề!"

Soma đại sư tức đến nổ phổi kêu lên, đột nhiên phản ứng lại: "Không đúng? Người ngoài làm sao có thể tiến vào ta phòng thí nghiệm?"

Hắn xoay người, xoa xoa sưng đỏ con mắt, bỗng nhiên vui sướng: "Là Hulk! Tiểu tử ngươi rốt cục trở về!"

"Nghe nói phân hội sự tình, ta liền lập tức chạy về!"

Phương Nguyên thành thục đến cực điểm đổi Dược tề sư chế phục, một chủng loại tựa như áo dài trắng như thế áo choàng: "Thế nào? Cần ta hỗ trợ sao?"

"Đương nhiên!"

Soma gật đầu liên tục: "Ngươi không biết, những kia cần ta xử lý dược liệu, đã chồng chất thành núi, mà phân hội phái tới mấy cái học đồ. . . Chuyện này quả là so với ngớ ngẩn còn ngu! Liền đơn giản nhất Long Huyết Lan chia lìa đều không bắt được! Còn làm hỏng ta vài đài máy móc, thật là đáng chết!"

Hắn tựa hồ hết sức vui mừng: "Ngươi là một cái chân chính Liệp Ma nhân, ở tình huống như vậy, còn nguyện ý chạy về , bất quá ngươi yên tâm, chúng ta phân hội bên trong tuyệt đối an toàn, đặc biệt mấy cái trọng yếu bộ ngành, đến thời điểm sẽ có cường hãn Liệp Ma nhân chuyên môn dò xét, ta sẽ hướng về hội trưởng xin, do ngươi đảm nhiệm ta trợ thủ, không dùng tới trận chém giết."

"Vậy trước tiên cảm tạ!"

Phương Nguyên cười híp mắt nói, hai tay giống như bướm xuyên hoa giống như, động tác liên tục, tràn ngập một loại nước chảy mây trôi vẻ đẹp, đem rất nhiều vật liệu từng cái phân chia.

Soma đại sư nhất thời thở dài một hơi, bắt đầu có sức lực nói chuyện phiếm lên: "Không phải là một lần ác ma tập kích sao? Cái nào phân hội không có trải qua? Lần này ngươi càng là không cần phải lo lắng, cái kia Seth là Lê Minh Chi Kiếm hội trưởng dưới tay bại tướng, đồng thời. . ."

Hắn hạ thấp giọng: "Hội trưởng đại nhân kính xin hai cái phong hào Liệp Ma

nhân lại đây, bởi vậy tuyệt đối không có sơ hở nào!"

". . ."

Phương Nguyên có chút không nói gì.

Cái này Soma , căn bản là một cái miệng lớn, không có nửa điểm chốp cửa loại kia.

Căn bản không cần hắn phí cái gì tâm tư, liền tự động đem quý giá tình báo nói ra.

'Ba cái S cấp phong hào Liệp Ma nhân sao?'

Cùng lúc đó, trong lòng hắn càng là nhanh chóng tính toán lên.

'Dù là Seth có thể kéo đến một hai ngoại viện, thoạt nhìn phân hội cũng là vững như Thái sơn. . . Càng không cần phải nói, dù là phân hội không cầu viện, các nơi Liệp Ma nhân phân hội, thậm chí tổng bộ, cũng sẽ nhìn chòng chọc những kia ác ma tung tích, thoạt nhìn xác thực là không có sơ hở nào!'

Nhưng trên thực tế, hắn mười phân rõ ràng, phía trên thế giới này, cũng không tồn tại hoàn toàn tuyệt đối sự tình.

Đặc biệt lúc này, toàn bộ Liệp Ma nhân phân hội, nhìn như căng thẳng, cao tầng lại đều là một bộ định liệu trước tư thái, càng là dễ dàng có chuyện.

"Soma, đều đến cái này thời điểm, ngươi còn có tâm tư nói lời dèm pha?"

Một cái âm thanh bỗng nhiên đâm vào, người cũ kỹ mà sắc nhọn, mang theo xoi mói mùi vị: "Xem ra, ta đến kiểm nghiệm một thoáng ngươi tiến độ, là một cái quyết định chính xác!"

"Roger đại nhân, ta chỉ là quá hưng phấn , bởi vì nhiệm vụ lần này, ta bảo đảm có thể hoàn thành!"

Soma vỗ bộ ngực: "Vị này Hulk Liệp Ma nhân , ta nghĩ để cho hắn trở thành ta trợ thủ!"

"Phó Hội trưởng đại nhân!"

Nhìn thấy Roger xem kỹ ánh mắt nhìn sang, Phương Nguyên khẽ khom người hành lễ.

"Thân là Liệp Ma nhân, ngươi ở đầu cơ trục lợi tìm kiếm tránh chiến cơ hội sao?" Roger hừ lạnh một tiếng, lại là căn bản không cảm kích, trái lại xoi mói nói: "Liệp Ma nhân, ngươi phải nhớ kỹ chính mình lời thề, tuân thủ nghiêm ngặt bảy giới!"

Rất hiển nhiên, bất kỳ Thánh khí người chấp chưởng, dù là phỏng chế Thánh khí người chấp chưởng, đều là Liệp Ma nhân tín điều tín đồ cuồng nhiệt, nguyên chủ nghĩa giáo điều người.

Roger càng không biết Phương Nguyên trước thân ở ngoại địa, là nghe nói phân hội tập kích mà cố ý chạy về.

Chỉ khi này là một cái nguyên bản hắn là lên tiền tuyến Liệp Ma nhân, tìm các loại lý do ở lại hậu cần bên trong.

Bởi vậy, nhất thời liền nhiều hơn mấy phần không thích.

"Khục khục. . . Phân Hội trưởng đại nhân, hắn gọi Hulk! Là ta thích nhất một người trợ thủ, dược tề học thiên tài!"

Soma nét mặt già nua có chút không nhịn được, cường điệu một tiếng: "Để cho hắn đi tiền tuyến , căn bản chính là lãng phí tài nguyên!"

"Hulk? !"

Danh tự này, cũng từng đã tiến vào Roger lỗ tai.

Nhưng rất đáng tiếc, lúc này hắn đã hoàn toàn vào trước là chủ, càng là không tin: "Bất kỳ Dược tề sư bồi dưỡng, đều cần thời gian dài cùng tài nguyên, làm sao có khả năng trong thời gian ngắn ngủi liền từ Liệp Ma nhân thành công chuyển chức?"

Phương Nguyên nhưng không có thử nghiệm biện giải cho mình.

Bởi vì khi một người, đặc biệt người bề trên hoài nghi quyết định của chính mình, cái kia trừ phi càng thượng tầng hơn lực lượng can thiệp, bằng không vốn là khó càng thêm khó.

Lúc này Roger, tất nhiên nhìn hắn rất không vừa mắt.

Vừa vặn, hắn cũng đỏ mắt trong tay đối phương phỏng chế chén thánh rất lâu.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 616: Thiên Diện

Trong lúc lơ đãng, liền ác một cái phó hội trưởng.

Như là đối với bình thường Liệp Ma nhân mà nói, có lẽ liền mang ý nghĩa tiền đồ vô lượng, hoàn toàn có thể cân nhắc thoát đi chuyện.

Bằng không, ở thời chiến, tùy ý một cái mệnh lệnh, thì có thể làm cho ngươi thân bất do kỷ đi chịu chết!

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, tất cả những thứ này bất quá gió mát lướt nhẹ qua mặt, vẫn cứ làm theo ý mình, dù là nghe được Roger muốn cho hắn đỉnh ở tiền tuyến nghe đồn, như trước đang trợ giúp Soma đại sư luyện chế dược tề.

Đối với chuyện này, liền cái này keo kiệt quỷ đều cảm động, nói chắc như đinh đóng cột muốn tìm Flocko làm vì hắn nói chuyện.

Thậm chí, còn trong lời nói bên ngoài ám chỉ Phương Nguyên, đi tìm chính mình chỗ dựa —— Lê Minh Chi Kiếm Seres các hạ.

Đáng tiếc, Phương Nguyên hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ.

. . .

Rốt cục, ở khu Hồ Lâm bầu không khí chưa từng có căng thẳng đồng thời, Seres hai vị bạn cũ cũng đến.

Ngày hôm đó, hầu như tất cả Liệp Ma nhân, đều đứng ở phân hội đại sảnh trước, cung kính mà nghênh tiếp hai vị phong hào Liệp Ma nhân đến.

Bởi vì cường viện đến, tất cả Liệp Ma nhân đều là lộ sự vui mừng ra ngoài mặt.

Đặc biệt tuổi trẻ các Liệp Ma nhân, càng ở dồn dập tìm hiểu sắp đến hai vị phong hào Liệp Ma nhân chi truyền kỳ.

"Nghe nói sao? Sắp đến đây, là 'Hàn Băng Kiếm Thánh' Leeson, còn có 'Kinh Cức Mân Côi' Beijie!"

Phương Nguyên đứng ở một góc, nhìn phía trước nhất đi đầu Seres, một ít ngôn luận liền truyền lọt lỗ tai.

"Hừm, hai vị này không chỉ có là Liệp Ma nhân bên trong truyền kỳ, càng là Hội trưởng đại nhân bạn cũ, nghe đồn rằng. . . Ở từ trước, bọn họ đã từng tạo thành một cái tiểu đội, giết đến Hắc Dạ quyến tộc nghe tiếng đã sợ mất mật. . . Hàn Băng Kiếm Thánh kiếm thuật, càng là chút nào không kém Hội trưởng đại nhân , còn Kinh Cức Mân Côi, không chỉ có tinh thông các loại kỹ xảo chiến đấu, còn nắm giữ đứng đầu Ma khí —— (Kinh Cức Chi Quang), có người nói tăng thêm năng lực không tại phỏng chế Thánh khí phía dưới, đồng thời bản thân cũng là một đại mỹ nữ đây!"

"Tốt như vậy ba người, lúc trước tại sao làm vì chia tay? Chẳng lẽ. . . Tình địch? !"

"Xuỵt, không cần mạng nữa sao? !"

Tuy rằng trái phải đồng bạn đã rất nhanh bưng cái này mạo thất quỷ miệng , nhưng đáng tiếc hắn nói tới thực sự quá nhanh, âm thanh tuy cũng không lớn, nhưng ở tràng Liệp Ma nhân đều nghe được rõ rõ ràng ràng.

Nhất thời, vài đạo ánh mắt nghiêm nghị liền nhìn kỹ lại đây.

Đặc biệt Roger, một tấm nét mặt già nua âm trầm đến cơ hồ có thể giọt ra nước, bên trong đôi mắt quả thực là muốn giết người ánh sáng , khiến cho cái kia

kẻ xui xẻo sợ sệt đến cơ hồ ngất đi.

Đúng là đội ngũ hàng trước nhất Seres, đối với tất cả những thứ này lại mắt điếc tai ngơ, trên mặt trái lại mang theo một tia vẻ tưởng nhớ.

Ngay vào lúc này, hai bóng người, đã từ phía trên đường chân trời dần dần hiện lên đi ra, càng đi càng gần.

Một người trong đó, dáng vẻ cao to cao lớn, một đầu màu vàng tóc quăn giống như cuộn sóng lăn lộn, nụ cười ánh mặt trời, cả người ăn mặc một bộ trong suốt khôi giáp, rõ ràng là Hàn Băng Kiếm Thánh Leeson.

Cho tới một cái khác, nhưng là thoạt nhìn nhiều nhất chỉ có ba mươi tuổi phương tây cô gái, xanh thẳm trong con ngươi phảng phất biển rộng giống như dập dờn lan truyền, mặc một bộ lớn lễ phục màu đỏ, quanh thân thời khắc quanh quẩn một tầng hào quang.

"Leeson, còn có Beijie, đã lâu không gặp!"

Seres nghênh tiếp lên đi, nguyên bản không hề lay động trên mặt lấy ra vẻ tươi cười.

"Seres, nhận được ngươi cầu viện, chúng ta lập tức liền chạy tới."

Leeson mạnh mẽ cho Seres một cái ôm ấp: "Beijie cũng nói, nàng vô cùng tưởng niệm ngươi đây!"

"Hừ!"

Seres nhìn về phía Beijie, cái này phong vận dư âm nữ nhân lại là hừ lạnh một tiếng, phảng phất náo nổi lên khó chịu.

Thấy vậy, hai Đại Kiếm Thánh cũng chỉ có thể nhìn nhau cười khổ.

"Vô cùng cảm tạ hai vị đến, tại hạ Flocko, đã làm vì hai vị đại nhân chuẩn bị

kỹ càng tiệc rượu."

Flocko cười tủm tỉm tiến lên, thần thái khiêm tốn.

Ngay khi bầu không khí một mảnh vui tan ra tan ra lúc, đột nhiên xảy ra dị biến!

Ầm ầm!

Ở khu Hồ Lâm một chỗ, bỗng nhiên bốc lên lượng lớn khói đặc.

Liệt diễm hừng hực ở trong, một cái cực lớn ác ma bóng người bỗng nhiên hiện lên, vung lên liệt diễm giống như cánh, trên đỉnh đầu sừng phát ra yêu dị hào quang màu đỏ.

Ác ma Seth!

Đối phương dĩ nhiên lựa chọn vào lúc này phát động tổng tiến công!

"Điếc không sợ súng!"

Liệt diễm thiêu đốt thành thị, các loại kêu thảm thiết cùng kêu rên, giống như thổi bay xung phong kèn hiệu.

Seres trong mắt vẻ mặt lạnh lẽo, mãnh xông tới: "Thần Tinh kiếm thuật —— Phá Hiểu!"

Ầm ầm!

Cô đọng đến cực điểm kiếm quang, trực tiếp gạt ra hai bên chướng ngại, chém ra một cái thẳng tắp lối đi, Phương Nguyên căn bản là không có cách so với.

Dù sao, thân thể của hắn tố chất, cùng đối phương cách biệt quá lớn.

"Đi!"

Ba đại phong hào Liệp Ma nhân tụ hội, hôm nay thậm chí có thể săn giết ác ma!

Cái khác Liệp Ma nhân đương nhiên sẽ không bỏ qua cái này mở mang tầm mắt cơ hội, ở hai cái phó hội trưởng dẫn dắt đi, hướng về liệt diễm trung tâm bao vây mà đi.

Đương nhiên, tiện thể cũng ở bài tra, nhìn chu vi có hay không cạm bẫy.

"Gào a!"

Một đầu người sói từ trên vách tường nhảy xuống, trực tiếp đem một cái Liệp Ma nhân đẩy ngã, đột nhiên một cắn, máu tươi tung toé!

Xì xì!

Chợt, càng nhiều quỷ hút máu từ trong bóng tối tuôn ra, đầu lưỡi phảng phất nhuyễn thương giống như, tung hoành đột thứ, tham lam mút vào máu tươi.

Còn có Dusknoir, Mind Flayer, Luyện Hỏa ma. . .

Các loại Hắc Dạ quyến tộc trong nháy mắt hiện lên, che ngợp bầu trời đánh tới, quả thực giống như một cái quân đoàn.

"Seth!"

Seres bình tĩnh mà nhìn trước mắt ác ma bản thể: "Ngươi lại dám triệu tập nhiều như vậy thân thuộc lại đây. . . Nếu như chúng nó tất cả tiêu diệt ở đây, toàn bộ khu Hồ Lâm cùng với chu vi trị an, đem sẽ tốt hơn một trăm năm!"

"Nếu như ngươi giết đến, liền giết đi!"

Seth cười lớn, phảng phất mang theo cái gì dựa dẫm: "Đáng tiếc. . . Hôm nay chết ở chỗ này người, sẽ là ngươi!"

"Nói khoác không biết ngượng!"

Thấy vậy, Hàn Băng Kiếm Thánh Leeson không nhịn được, nổi giận gầm lên một tiếng, rút ra trường kiếm trong tay.

Kiếm của hắn rất mỏng rất nhỏ, mang theo một luồng xanh thẳm ý, phảng phất dùng băng phiến chế tạo thành.

Lúc này một kiếm vung ra, chu vi nhiệt độ bạo hàng, trong nháy mắt đã biến thành băng thiên tuyết địa: "Lĩnh vực —— Hàn Băng!"

Flocko nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời hồi hộp không ngớt: "Đây chính là truyền kỳ Liệp Ma nhân lực lượng sao?"

Đối phương vẫy tay một cái, thiên địa biến sắc, trình độ như thế này, trong lồng ngực của hắn chuôi này thượng vị Ma khí hàn băng dao găm , căn bản không cách nào so với.

"E sợ. . . Cũng chỉ có dao găm khởi nguồn đầu kia hàn băng ác ma, mới có thể cùng hắn so đấu một, hai chứ?"

Flocko lẩm bẩm, đột nhiên, giữa tràng hình thức lại phát sinh ra biến hóa.

"Kinh Cức Chi Quang!"

Beijie chạy tới, vuốt ve trên tay một cái bảo thạch vòng tay, từ phía trên phát ra hào quang màu bích lục, mang theo sắc bén chi ý, hình thành rồi một tầng chiến giáp.

"Leeson, Beijie, giao nó cho ta! Không cần các ngươi động thủ!"

Seres trong tay kiếm lớn chấn động: "Tinh Không. . ."

Phốc!

Đột nhiên, màu xanh bụi gai quang mang hóa thành một chuôi trường thương màu xanh lục, mạnh mẽ đâm vào sau lưng của hắn.

Ở rất nhiều người không thể tin tưởng tiếng kinh hô bên trong, Seres thân hiện nổi lên ra một cái Man Ngưu bóng người, gào lên một tiếng, phát động xung phong, đem bích lục trường thương văng ra.

Dù là như vậy, Liệp Ma nhân sau lưng cũng là trong nháy mắt xuất hiện một cái lỗ máu, máu tươi tuôn ra.

"Man Ngưu giáp bảo vệ, ngươi quả nhiên đưa nó mặc vào người. . ." Beijie xoa xoa bắt tay trạc, tiếng nói có chút quỷ bí.

"Bởi vì đây là Beijie lễ vật tặng cho ta!"

Seres sắc mặt trắng bệch xoay người, nhìn chằm chằm nữ nhân này, cường điệu nói: "Chân chính Beijie!"

"Ha ha. . . Nhân loại, ngươi tỉnh ngộ quá chậm!"

Ở quỷ dị trong tiếng cười, Beijie thân hình cũng phát sinh ra biến hóa, cả người tựa như che lên một tầng âm ảnh, hóa thân làm một con tinh tế ác ma.

"Thiên Diện ác ma —— Teniceo?"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, đã nghĩ đến cái này ác ma ghi chép.

Teniceo là am hiểu nhất ngụy trang ác ma, ám sát chi đạo càng là không gì sánh kịp, thậm chí, thượng vị Ẩn Sát Ma bộ tộc, nghe đồn rằng chính là nó dòng dõi.

"A!"

Leeson cả người đều điên cuồng hơn: "Beijie bụi gai vòng tay, vì sao lại ở chỗ của ngươi? Nói!"

"Hê hê. . . Ngươi chẳng lẽ còn đoán không được sao?"

Teniceo cười lớn: "Bởi vì ta giết nàng! Lúc trước nữ nhân này, nhìn thấy hóa thân thành ngươi ta xuống tay lúc, trên mặt loại kia khiếp sợ cùng đau lòng vẻ mặt, ngươi thực sự hẳn là gặp gỡ, quả thật là trên thế giới tươi đẹp nhất tác phẩm hội họa. . ."

Các Liệp Ma nhân tập thể thất thanh.

Nguyên bản tốt đẹp hình thức, trong nháy mắt nghịch chuyển!

Nguyên bản cường viện, dĩ nhiên đã biến thành ác ma, thậm chí làm Lê Minh Chi Kiếm bị thương nặng?

Dù là Flocko cùng Roger, trong lòng đều có cực kỳ dự cảm không tốt.

"Ta muốn giết ngươi, ta xin thề! Ta phải đem da của ngươi, từng tấc từng tấc lột ra đến!"

Leeson cả người đều bạo nộ rồi, ở trên tay hắn, hàn băng ngưng tụ, nguyên bản bạc kiếm đã biến thành một thanh hàn băng kiếm lớn, thậm chí toàn thân thiêu đốt ngọn lửa màu vàng óng.

"Hê hê. . . Câu nói này hẳn là đổi thành ta tới nói, Liệp Ma nhân da ta thu gom nhiều lắm, nhưng phong hào Liệp Ma nhân, còn thật không có vài món!"

Liệt Diễm ác ma Seth cười to, cả người bốc cháy lên lửa cháy đỏ rực, thậm chí đem chu vi thổ địa đều hóa thành dung nham.

"Ngươi đối thủ, là ta!"

Seres đứng lên, sau lưng lỗ máu chợt bắt đầu chậm rãi khép lại.

Thậm chí, ở trên người hắn, khí thế kinh người ngưng tụ , hóa thành lĩnh vực, triển lộ ra một mảnh trời sao mênh mông vô ngần tranh cảnh: "Lĩnh vực. . . Tinh

Không Thánh Kiếm!"

Óng ánh tinh thần chi kiếm hiện lên, cùng cực lớn ác ma mạnh mẽ đụng vào nhau.

Ầm ầm!

Ầm ầm nổ vang truyền ra, ánh lửa cùng đá vụn tung toé, dù là dư âm đều có thể trọng thương B cấp thậm chí A cấp Liệp Ma nhân.

"Không thể!"

Ở ác ma tiếng kinh hô bên trong, tất cả Liệp Ma nhân, đều nhìn thấy làm bọn họ tinh thần đại chấn một màn —— Seres thân hình ưỡn cao, giống như đá hoa cương như thế kiên định bàn tay nắm trọng kiếm, mạnh mẽ phách tiến vào Seth lồng ngực.

"Lê Minh Chi Kiếm. . . Đã vô hạn tiếp cận với tam đại Thánh khí người chấp chưởng. . ."

Leeson nhìn tình cảnh này, vừa là vui mừng, lại có chút tiếc hận, chợt, trong tay hàn băng trọng kiếm cũng là đuổi theo ác ma liên tục: "Teniceo, ngươi không trốn được."

"Quả nhiên. . . Seres, không hổ là mạnh nhất S cấp Liệp Ma nhân, thế nhưng. . ."

Lúc này, Teniceo lại là phát ra một tiếng nụ cười quỷ bí.

"Không đúng!"

Phương Nguyên một kiếm đem một đầu người sói chém thành hai khúc, chân linh bỗng nhiên cảm giác được nguy hiểm to lớn hàng lâm: "Căn cứ Cassel nói, đám ác ma chuẩn bị một cái vũ khí bí mật, chẳng lẽ. . ."

Trong nháy mắt tiếp theo.

Ầm! ! !

Tiếng súng nổi lên!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 617: Đoạt Súng

Vang dội tiếng súng, giống như Tử thần gõ vang, toàn bộ chiến trường đều là rõ ràng có thể nghe.

Phốc!

Liệt Diễm ác ma trước người, nguyên bản còn chắc chắn thắng phong hào Liệp Ma nhân, Lê Minh Chi Kiếm, phân hội trưởng Seres các hạ, đầu của hắn nhất thời phảng phất dưa hấu một dạng nổ bể ra đến.

Vị này truyền kỳ Liệp Ma nhân, lại bị người dùng súng kíp, ở viễn trình một đòn rình giết!

"Ma Quỷ Khốc Khấp!"

Phương Nguyên trong nháy mắt lùi về sau, hướng về tiếng súng nơi tiềm hành mà đi.

Có thể đem truyền kỳ Liệp Ma nhân một thương mất mạng, ngoại trừ chuôi này rình giết qua ác ma truyền kỳ Ma khí súng kíp, không còn cái khác

"Lúc trước Súng Thần Homanchet, chính là chết ở Ẩn Sát Ma trong tay. . . Chỉ là, chuôi này Ma khí, nghe đồn rằng mãnh liệt chống cự Hắc Ám lực lượng, Hắc Dạ quyến tộc căn bản là không có cách sử dụng, Liệp Ma nhân đều cho rằng nó bị tiêu hủy, nhưng hiện tại xem ra , căn bản không phải như vậy!"

"Chẳng lẽ có nhân loại, nương nhờ vào ác ma?"

Hắc Dạ quyến tộc đám người không thể sử dụng, cũng không có nghĩa là các

Thuật Sư không thể sử dụng, thậm chí, có thể là nhân loại cùng Liệp Ma nhân!

"Liệp Ma nhân tổng bộ, cũng nhất định đã xảy ra biến cố gì, thậm chí ngay cả ác ma lớn như vậy động tác đều điều tra không tra được. . ."

Rất hiển nhiên, nghĩ tới chỗ này, cũng không phải là chỉ có Phương Nguyên một cái.

Ngay khi tiếng súng sau khi, không biết bao nhiêu Liệp Ma nhân, đều nhào về phía tay bắn tỉa phương hướng.

Trong đó càng là lấy sử dụng hỏa khí Liệp Ma nhân chiếm đa số.

Bản ý của bọn họ, ở quét dọn nguy hiểm cùng với làm vì Hội trưởng đại nhân báo thù ở ngoài, e sợ còn mang theo đoạt được (Ma Quỷ Khốc Khấp), trở thành đời tiếp theo Súng Thần ý nghĩ.

Đánh lén địa điểm, là một toà tháp chuông, tầm nhìn vô cùng tốt.

Mà ở đây, đám ác ma chân chính bố trí, mới hiện lên đi ra.

Phốc phốc!

Trong hư không, máu tươi tung toé, phảng phất có một cái lại một cái vô hình Tử thần, chính đang tại tùy ý thu gặt sinh mệnh.

"Ẩn Sát Ma? ! Nhiều như vậy!"

Phương Nguyên hơi hơi kinh ngạc, chợt lại cảm thấy vô cùng bình thường.

Teniceo cùng Ma Quỷ Khốc Khấp đều ở nơi này, e là cho dù Ẩn Sát Ma bộ tộc toàn viên đến, đều là lại chuyện không quá bình thường.

"Hàn Băng Long Quyển!"

Flocko nổi giận gầm lên một tiếng, dùng dao găm cho gọi ra một đạo băng

phong bạo, hướng về tháp chuông bao phủ: "Theo ta xông!"

Ở hắn trước người, nguyên bản trong hư không hiện ra mấy toà bị đông cứng tượng băng, thậm chí trên mặt đất sương hoa, rõ ràng hiện ra dấu vết bị chà đạp.

Phương Nguyên lại là không cầu có công, nhưng cầu không có lỗi, ngụy trang thành một cái bình thường Liệp Ma nhân dáng vẻ, đi theo ở đại bộ đội sau lưng, vọt vào tháp chuông.

"Nhất định phải mau chóng!"

Hắn mười phân rõ ràng, lúc này, một cái Hàn Băng Kiếm Thánh , căn bản không ngăn cản được Thiên Diện ác ma cùng trọng thương Liệt Diễm ác ma vây công, càng không cần phải nói, còn ở chống một cái lớn như vậy đánh lén uy hiếp tình huống dưới.

Các Liệp Ma nhân mất đi đầu lĩnh, lúc này chỉ là ở báo thù cùng bảo vật mê hoặc bên trong, mới có thể miễn cưỡng duy trì một điểm sĩ khí, lúc nào cũng có thể giải tán lập tức, ai trốn đường nấy.

Nếu như mất đi bọn họ kiềm chế, chính mình một người muốn ở tầng tầng hộ vệ xuống đoạt được bảo vật, xác suất hầu như là linh!

Để cho thời gian của hắn, chân chính không còn nhiều.

Toàn bộ tháp chuông, lúc này đã sớm qua cải tạo, đã biến thành chuyên môn đối phó Liệp Ma nhân cạm bẫy, bất luận cái nào góc tối bên trong, cũng có thể ẩn giấu đi cơ quan thậm chí một con Hắc Dạ quyến tộc, hầu như mỗi thời mỗi khắc, đều có Liệp Ma nhân chết đi.

"Giết! Theo ta xông!"

Flocko hai mắt đỏ chót, biểu hiện điên cuồng, vung múa lấy song kiếm, chém giết đẫm máu, xông lên trước vọt tới cao tầng nhất.

Ở nơi đó, chỉ có một bóng người nằm phục trên mặt đất trên, trong tay nắm một thanh trường quản súng kíp, chính nằm trên mặt đất nhắm vào, cái này súng kíp tạo hình cổ điển, toàn thân lại lập loè một loại thánh khiết ánh sáng.

"Nhân loại! ? Vẫn là Liệp Ma nhân!"

Flocko nhìn thấy người này, vẻ mặt biến đổi, con ngươi đều đỏ lên: "Ngươi phản bội chính mình lời thề, phản bội chính mình chủng tộc!"

Đối phương căn bản xem thường, thậm chí cũng không hề nhúc nhích một thoáng.

Chính đang tại vọt tới trước Flocko trong nháy mắt cảm giác được không đúng.

Đáng tiếc lúc này, đã đã quá muộn.

Hắn lao ra một đoạn, bỗng nhiên dừng lại, cả người đều hóa thành tan nát khối tan vỡ.

Dựa vào dòng máu của hắn, mới có thể nhìn thấy trong hư không, không biết lúc nào bố trí một vòng tia nhỏ, giống như lưới cách như thế dày đặc, phong lợi vô cùng, thậm chí có thể cắt chém sắt thép.

"Không hổ là Ẩn Sát Ma mạnh nhất ám sát thuật! Giao cho các ngươi!"

Nằm trên mặt đất tay bắn tỉa âm trầm chỉ cươi cười, chợt một cách hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm phương xa chính đang tại chiến đấu ba cái bóng người.

Có phòng bị sau khi, Leeson nhanh chóng di động, lại càng không dựa vào công sự, lại thêm vào Ma Quỷ Khốc Khấp to lớn tiêu hao , khiến cho hắn rất khó phát ra thương thứ hai.

'Ma Quỷ Khốc Khấp, thực sự là quá lợi hại. . .'

Trong lòng hắn thầm nói, tuy rằng lấy hắn thể lực, nhiều nhất bắn hai phát, nhưng hiệu quả lại là không gì sánh kịp.

Chỉ là một phát súng, liền lấy đi khả năng là mạnh nhất S cấp Liệp Ma nhân tính mạng!

Lê Minh Chi Kiếm đại danh, dù là đặt ở Liệp Ma nhân tổng bộ, cũng vẻn vẹn chỉ ở mấy vị Thánh khí người chấp chưởng phía dưới a!

'Sau khi chuyện thành công, Hắc Dạ quyến tộc đáp ứng đem chuôi này truyền kỳ Ma khí giao cho ta chấp chưởng!'

Vì loại này cường tuyệt lực lượng, dù là phản bội Liệp Ma nhân, cũng là hoàn toàn đáng giá.

Ầm ầm!

Nhưng mà, đang lúc này, núp trong bóng tối Phương Nguyên động.

"Nhiên Thiêu Chi Thủ!"

Hai tay hắn bám vào một tầng ngọn lửa, trong phút chốc về phía trước phun ra.

Hừng hực!

Rừng rực ngọn lửa, trong thời gian ngắn vây nhốt trong hư không một cái nào đó nửa trong suốt bóng người.

Đó là một con khác với tất cả mọi người Ẩn Sát Ma, trên người bùa chú nhỏ bé dày đặc liên tiếp, giống như một cái giáp da, vô số nhỏ bé dày đặc sợi tơ, cùng hai tay của hắn liên kết, phảng phất một cái chính đang tại kích thích dây đàn đại sư.

"Bắt được ngươi!"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, Tinh Dạ trường kiếm xẹt qua hư không: "Thần Tinh kiếm thuật —— Phá Hiểu! Ẩn Ma Sát!"

Cho dù không có Flocko đến đỉnh lôi, con này Ẩn Sát Ma bố trí, vẫn là hoàn toàn tránh không khỏi hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Đương nhiên, đối phương dùng cái chết của chính mình, để con này Ẩn Sát Ma thả lỏng cảnh giác, lộ ra càng nhiều kẽ hở, nhưng cũng là vật có giá trị.

Xì!

Một đạo tinh thần kiếm quang, toả ra hào quang óng ánh, đánh lén giống như, xẹt qua Ẩn Sát Ma cổ.

Đối phương vẻ mặt hết sức kinh ngạc.

Vẫn thói quen tại ám sát chi đạo, ẩn giấu ở trong bóng tối người tài ba, lại bị một cái Liệp Ma nhân đánh lén?

Càng không cần phải nói, cái này một con Ẩn Sát Ma, vẫn là chủng tộc bên trong vương giả!

"Chết!"

Mang theo Phá Hiểu ý cảnh tinh thần kiếm quang, xảo diệu tách ra đối thủ phản kháng, từ điểm yếu nơi xuyên vào, trong nháy mắt đem Ẩn Sát Ma toàn thân xuyên thấu.

"Bất kỳ thích khách, một khi mất đi bí mật tính, biến thành chính diện đối chiến, trình độ lập tức liền muốn hạ xuống hơn nửa, càng không cần phải nói. . . Nó vẫn là ở đột nhiên không kịp chuẩn bị tình huống dưới, bị ta ám sát!"

Một kiếm đánh chết Ẩn Sát Ma sau khi, Phương Nguyên bước chân liên tục, xông thẳng hướng về tay bắn tỉa.

"Sa đọa Liệp Ma nhân?"

"Phong hào Liệp Ma nhân không có khả năng lắm, vì lẽ đó là đứng đầu A cấp? Đồng thời, vẫn là sở trường thuốc nổ vũ khí cái kia một loại?"

Hầu như là trong nháy mắt, hắn liền suy nghĩ kỹ càng so sánh thực lực của hai bên, ra tay càng là không chút lưu tình.

Sở trường thuốc nổ vũ khí Liệp Ma nhân, ở cận chiến phương diện tuyệt đối có ngắn bản.

Càng không cần phải nói, đối phương trước còn phát ra mạnh mẽ như vậy một đòn, làm sao có khả năng không hề có một chút đánh đổi cùng phản phệ?

"Đáng chết. . ."

Trên đất tay bắn tỉa hầu như là lập tức từ bỏ đánh lén, rút ra một thanh chủy thủ màu đen, bắt đầu ứng đối Phương Nguyên tiến công: "Lê Minh Chi Kiếm đệ tử?"

Không thể không nói, Thần Tinh kiếm thuật tuy rằng truyền lưu rất rộng, nhưng tu luyện tới Phất Nguyệt cảnh giới Liệp Ma nhân đều là đã ít lại càng ít, bất luận người nào nhìn thấy Phương Nguyên Phá Hiểu chi kiếm, đều sẽ đem hắn xem là Seres đích truyền.

"Nghĩ muốn làm vì giáo viên của ngươi báo thù sao? Ha ha. . . Ngươi có thấy hay không đầu hắn nổ tung tình cảnh đó? Quả thực quá đặc sắc. . ."

Đối phương cái này sa đọa Liệp Ma nhân ăn mặc tay thợ săn phục, mang một cái màu đen mắt bộ, trên mặt vết tích đan xen, thủ đoạn lão luyện, hiển nhiên là một cái kinh nghiệm phong phú lão thủ, đang lợi dụng lời nói không ngừng đả kích Phương Nguyên, trên tay trường thương âm thầm nhắm vào.

"Chết đi!"

Nhưng Phương Nguyên căn bản không thể cho hắn cơ hội này, Tinh Dạ đang nhanh chóng va chạm đồng thời, một nhánh ngắn súng kíp cũng hiện lên ở lòng bàn tay: "Ai Hào!"

Ầm!

Nòng súng ngọn lửa phun ra, độc nhãn Liệp Ma nhân ngực phá tan một cái động lớn, ngã xuống đất, từ trong miệng tràn ra máu tươi: "Ngươi. . . Không phải một cái thuần túy kiếm thủ!"

Hắn nhìn Phương Nguyên trong tay súng kíp, trên mặt vẻ mặt tựa như khóc tựa như cười: "Không nghĩ tới. . . Ta cuối cùng chết ở Liệp Ma nhân súng kíp phía dưới!"

"Seres là thuần túy kiếm khách, hắn đệ tử, tất nhiên trung thành với vũ khí lạnh, nhưng đối với ta mà nói. . . Quản nó mèo đen mèo trắng, có thể bắt được chuột chính là mèo tốt a. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, biết cái này Liệp Ma nhân bị quan niệm của chính mình cho nói dối.

"Truyền kỳ súng kíp —— Ma Quỷ Khốc Khấp?"

Lúc này, nương theo cái này Liệp Ma nhân ngã xuống, trong tay hắn truyền kỳ súng ống cũng rơi xuống trên đất.

Phương Nguyên tiến lên nhặt lên, lòng bàn tay nhất thời truyền đến một loại ấm áp xúc cảm.

"Đem tới cho ta cảm giác, liền phảng phất cô đọng không biết bao nhiêu lần, trạng thái rắn Thánh thủy. . . Chẳng trách đối với Hắc Dạ quyến tộc có kinh người sát thương!"

Tuy rằng Thánh thủy cùng Hắc Ám lực lượng nguyên làm một thể, nhưng trải qua tính chất biến hóa sau khi, liền như nam châm hai cực, đem bài xích vô

cùng bình thường.

"cây súng này đã biết đặc tính thì có ba cái —— (chủng tộc hạn định), (chân thực thương tổn), (lượng lớn tiêu hao)!"

Lấy Phương Nguyên lúc này lực lượng, nắm Ma Quỷ Khốc Khấp, dĩ nhiên đều cảm giác hơi có vất vả.

Rất hiển nhiên, nếu muốn chân chính dùng nó đánh lén, cần thiết trả giá xuất lực lượng cũng vô cùng khổng lồ.

"Hi sinh nhiều như vậy đồ vật, đổi lấy lực sát thương, đương nhiên sẽ vô cùng khủng bố!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, rõ ràng vừa nãy cái này Liệp Ma nhân tại sao không lập tức nắm chuôi này súng kíp đối phó chính mình nguyên nhân, thực sự là chưa đủ sức, chỉ có thể trước tiên tiêu cực phòng ngự, lại dùng ngôn ngữ loạn tâm, tìm cơ hội.

Đáng tiếc, Phương Nguyên căn bản không có cho hắn chút nào trở mình khả năng.

Ầm ầm!

Lúc này, đứng ở tháp chuông biên giới, có thể xem đến phía dưới đại chiến đã tiếp cận kết thúc.

Dù là Hàn Băng Kiếm Thánh được xưng cùng Lê Minh Chi Kiếm sánh vai cùng nhau, nhưng đối mặt với hai con ác ma vây công, cũng là rơi vào triệt để hạ phong, lượng lớn hàn băng bị đánh nát, sắp triệt để bại vong.

"Đã như vậy. . ."

Ma Quỷ Khốc Khấp trên dập dờn sức mạnh mạnh mẽ sóng gợn, phảng phất ở mê hoặc nói: 'Đến một phát đi, thiếu niên!'

Mới tới tay vũ khí, cũng xác thực rất có thử xem dục vọng.

Phương Nguyên một cước vượt đến ban công biên giới, Ma Quỷ Khốc Khấp nòng súng khóa chặt mà xuống, cường đại Thần nguyên bên ngoài, bắt đầu phụ trợ nhắm vào.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 618: Đánh Chết

Răng rắc!

Liệt diễm cùng cười lớn ở trong, một mặt băng cứng phá nát, hiện ra mặt sau Leeson khuôn mặt tái nhợt.

'Không xong rồi. . . Ta chung quy không bằng Seres a!'

Vị này Hàn Băng Kiếm Thánh, lúc này rõ ràng đã đến cung giương hết đà.

Lê Minh Chi Kiếm có thể đang bị đánh lén trọng thương tình huống dưới, vẫn cứ áp chế Liệt Diễm ác ma, ổn chiếm thượng phong.

Nhưng Leeson lại ở hai cái ác ma vây công phía dưới, bị triệt để bức nhập hạ phong, ngay cả chạy trốn đều thành hy vọng xa vời.

"Muốn chết sao? Ngược lại Beijie cùng Seres đều đi, ta cũng không muốn sống. . . Nhưng hai cái này hung thủ, ta nhất định không thể để cho bọn họ dễ chịu!"

Leeson ánh mắt một thoáng trở nên kiên định mà lạnh lẽo cứng rắn.

Trên thực tế, Thiên Diện ác ma Teniceo sở trường ở chỗ ngụy trang, chiến đấu chân chính lực còn không bằng Seth.

Mà lúc này Liệt Diễm ác ma, trên lồng ngực như trước có một đạo vết thương thật lớn, không ngừng chảy máu , hóa thành dung nham dâng trào.

'Nếu như liều mạng, cũng không phải là không có cơ hội, đặc biệt. . .'

Trong lòng hắn yên lặng nghĩ, không biết từ lúc nào bắt đầu, loại kia như đứng ngồi không yên, lúc nào cũng có thể tử vong cảm giác uy hiếp, đột nhiên biến mất không thấy.

Cái này làm hắn biết được, đối phương sắp xếp tay súng bắn tỉa kia, nhất định xuất hiện biến cố!

'Nếu như là chúng ta Liệp Ma nhân đoạt được Ma Quỷ Khốc Khấp. . .'

Leeson đột nhiên hét dài một tiếng, thân lên một cái vầng sáng màu xanh thẳm nổ tung: "Cực Trí Linh Độ!"

Xì xì!

Một tầng băng tuyết, trong nháy mắt bao trùm chu vi khu vực, giống như bách luyện tinh cương.

"Cẩn thận, hắn muốn liều mạng. . ."

Teniceo cùng Seth nhanh chóng lùi lại, dù là có lạnh lẽo ngưng trệ, tốc độ cũng là vô cùng nhanh.

"Còn chưa đủ! Còn chưa đủ! ! !"

Leeson gào thét, đột nhiên vung múa lấy hàn băng kiếm lớn, cả người như bay nhào ra.

"Muốn chết!"

Teniceo cười gằn, hai tay hóa thành lợi trảo, mạnh mẽ chụp vào mục tiêu.

Phốc!

Ác ma lợi trảo vồ nát trong suốt khôi giáp, đâm vào Leeson lồng ngực, máu tươi dâng trào.

Hết thảy đều có chút ra ngoài tưởng tượng dễ dàng, nhưng Teniceo trong nháy mắt lại là cảm giác được lớn lao nguy hiểm, trên người các loại quang mang lấp loé.

"Tử Vong. . . Điêu Linh!"

Leeson cười lớn, chu vi nhiệt độ một thoáng bạo hàng.

Mấu chốt nhất chính là, một tầng huyết sắc hàn băng, lập tức lan tràn, đem hai cái ác ma đều bao trùm vào, hình thành rồi huyết sắc điêu khắc.

Một cái phong hào Liệp Ma nhân liều mạng, tuyệt đối có thể ngưng trệ hai con ác ma trong chốc lát.

Mà đang lúc này, Leeson cũng phát hiện, hắn không có đánh cược sai!

Ầm!

Một tiếng súng vang!

Giống như lưỡi hái của tử thần thu gặt, Teniceo đầu nổ tung, dù là không sợ dung nham liệt diễm, đao thương chém vào ác ma thân thể, ở truyền kỳ Ma khí súng kíp —— (Ma Quỷ Khốc Khấp) trước, cũng không có một chút nào tác dụng.

Một phát súng phía dưới, ác ma ngã xuống! Ma Quỷ Khốc Khấp!

"A!"

Bên cạnh màu máu điêu khắc bên trong, Seth phát ra một tiếng khó có thể dùng lời diễn tả được sợ hãi gào thét, bỗng nhiên thiêu đốt ác ma bản thể , hóa thành một đoàn cực lớn ngọn lửa, nổ tung băng cứng, phảng phất pháo hoa như thế, rải rác bốn phương tám hướng.

Đây là làm cái này Liệt Diễm ác ma độc nhất năng lực , hóa thành nguyên tố,

phân liệt bảo mệnh.

Đương nhiên, bởi vậy, đầu tiên là bị hai vị phong hào Liệp Ma nhân trọng thương, lại chọn dùng loại này Thiên Ma Giải Thể giống như thủ pháp thoát thân, sau khi trở về tất nhiên nguyên khí đại thương, ngủ say mấy chục hơn trăm năm, thậm chí huyết mạch thốn hóa, đều có khả năng!

"Chạy được cũng nhanh. . ."

Tháp chuông bên trên, Phương Nguyên thu hồi Ma Quỷ Khốc Khấp, cả người cũng là kịch liệt thở hổn hển.

"Một phát súng này đánh ra đi, không chỉ có là khí lực, thậm chí còn có Tinh nguyên cùng Thần nguyên! Chẳng trách lấy trước cái kia A cấp Liệp Ma nhân, cũng mở không được mấy súng!"

Hai cái ác ma bại trốn, Liệp Ma nhân cũng là rắn mất đầu, tình cảnh nhất thời rơi vào trong hỗn loạn.

Phương Nguyên không lại lưu luyến, gánh vác súng kíp, nhanh chóng rời đi tháp chuông.

Tuy rằng lúc này một phát súng ở tay, Thần Quỷ không để lại, nhưng hắn cũng tương tự có đời trước Súng Thần lúng túng, bản thể quá mức yếu ớt, một khi bị phát hiện, gây nên vây công, kết cục cũng sẽ không quá là khéo.

Lúc này, hắn hướng về tháp chuông phía dưới nhảy một cái, ở giữa không trung Thực Thi Quỷ Chi Ác liền hoành bay mà ra, nắm lấy bên cạnh gian nhà xà nhà, cả người tốt giống như Spider Man đẩy ra.

"Hulk đại thúc chỉ là bị mộ binh dự bị quân dịch, lần này cũng chưa hề đi ra, đúng là có thể bảo đảm an toàn!"

Nhanh chóng thoát ly tháp chuông sau khi, hắn mới có thời gian nhìn quét chiến trường.

Lúc này ác ma cùng Liệp Ma nhân đều mất đi thống lĩnh, tiếp tục đánh xuống tự nhiên không thể, hai bên đều là không hẹn mà cùng lựa chọn lui lại.

Đương nhiên, các loại triển đấu cũng là một khắc không có đình chỉ, trái lại trở nên càng thêm hỗn loạn.

"Cơ hội!"

Thấy vậy, Phương Nguyên lập tức con mắt lớn sáng, bắt đầu nhanh chóng sưu tầm một người hành tung.

. . .

"Hàn Băng Kiếm Thánh đại nhân. . ."

Roger bên người mang theo một đội tinh nhuệ Liệp Ma nhân, đi tới ở giữa chiến trường, nhìn Thiên Diện ác ma không đầu tượng băng, còn có thoi thóp Leeson, biểu hiện lạnh lùng: "Xin ngài yên tâm, hiện tại là chúng ta chiếm cứ ưu thế, nhất định sẽ đạt được lần chiến đấu này thắng lợi!"

"Các ngươi. . . Hộ tống Hàn Băng Kiếm Thánh đại nhân trở lại, trở lại mấy người, đem con ác ma này da lột ra đến!"

Roger nhìn Teniceo mặt ngoài thân thể da thịt, con mắt dưới đáy hơi hơi nóng rực.

Hắc Dạ quyến tộc, chính là tốt đẹp nhất dược tề cùng luyện kim vật liệu, càng không cần phải nói, như thế một con hoàn chỉnh ác ma thi thể!

Dù là Flocko trên tay chuôi này thượng vị Ma khí dao găm, dùng cũng chỉ là ác ma một điểm nanh vuốt, tương đương với như muối bỏ bể mà thôi!

"Ẩn Sát Ma da có giá trị nhất, có thể chế tác thành ngụy trang quần áo, Teniceo là Ẩn Sát Ma thuỷ tổ, làn da của nó, tuyệt đối có tác dụng lớn, còn có

dòng máu của nó, bộ xương, nội tạng. . . Không có chút nào có thể lãng phí."

Roger liền phảng phất một cái xoi mói thương nhân, phải đem hàng hóa giá trị bóc lột đến cực hạn.

"Di thể của chủ nhân, không thể giao cho các ngươi khinh nhờn!"

Lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến.

Tháp chuông chu vi, nguyên bản cùng các Liệp Ma nhân tranh đấu Ẩn Sát Ma, dồn dập vứt bỏ nguyên bản đối thủ, hướng về ở giữa chiến trường hội tụ đến.

Cái gọi là khinh nhờn cái gì, chỉ là một cái khẩu hiệu.

Càng thêm hiện thực nguyên nhân là, chúng nó tự thân, cũng ở khát vọng đứng đầu huyết mạch!

Nếu như triệt để lợi dụng thi thể này, nói không chắc ở chúng nó ở giữa, thật sự có thể tiến hóa ra một con ác ma! Tuy rằng, cái này hi vọng, vẫn cứ vô cùng xa vời chính là.

Nhưng dù là như vậy, cũng đủ để làm chúng nó không màng sống chết tranh thủ.

Dù là cái khác Hắc Dạ quyến tộc, cũng bị cái này mê hoặc hấp dẫn, tuy rằng Thiên Diện ác ma đối với chúng nó tiến hóa tác dụng không quá rõ ràng, nhưng tất nhiên có thể tăng mạnh thực lực a!

Mấu chốt nhất chính là, hiện trường truyền kỳ Liệp Ma nhân cũng phế bỏ, đối thủ không có nghiền ép lực lượng!

Một tràng lớn nhất hỗn loạn, bạo phát.

Trào phúng chính là, Liệp Ma nhân cùng Hắc Dạ quyến tộc, lần này cũng

không phải là vì đưa đối phương vào chỗ chết, mà chỉ là làm vì tranh đoạt chiến lợi phẩm.

. . .

"Vù vù. . ."

Không biết đi qua bao lâu, Roger mang theo hai người thủ hạ, chật vật trốn vào một cái ngõ nhỏ.

Coi trọng ác ma thi thể Hắc Dạ quyến tộc quá nhiều, dù là lấy phó hội trưởng thân phận, mệnh lệnh rất nhiều Liệp Ma nhân tiến lên chống lại, vẫn cứ tổn thất nặng nề, chỉ có thể mang theo hai cái thân tín phá vòng vây.

"Bất quá. . . Tất cả những thứ này đều là đáng giá!"

Hắn nhìn mình trên tay chiến lợi phẩm —— Teniceo chi da, không khỏi phát ra một tiếng cười lớn.

Đây là ác ma trên thân vật quý giá nhất, chỉ cần lại tìm một cái thủ đoạn cao minh Luyện kim sư, hoàn toàn có thể chế tạo ra một cái sánh ngang phỏng chế Thánh khí đỉnh cấp Ma khí đến!

Đến thời điểm, cầm trong tay phỏng chế Thánh khí cùng đỉnh cấp Ma khí hắn, có lẽ có khả năng xung kích phong hào Liệp Ma nhân, thử nghiệm tiếp nhận Seres vị trí!

"Teniceo da, nhất định sẽ bị chế tác thành phòng ngự Ma khí, mang theo ngụy trang chức năng. . . Nếu như phối hợp Ma Quỷ Khốc Khấp súng kíp, vậy thì hoàn mỹ!"

Roger trong mắt tựa hồ bốc lên ngọn lửa: "Rình giết Teniceo, nhất định là Liệp Ma nhân, hay là chúng ta phân hội Liệp Ma nhân, sau khi trở về liền đem hắn tìm ra, để cho hắn đem súng kíp nộp lên công hội!"

Như vậy một thanh truyền kỳ Ma khí, tầng dưới chót Liệp Ma nhân làm sao có tư cách nắm giữ? Tuyệt đối muốn hắn cái này phó hội trưởng đến, mới có thể phát huy giá trị!

Càng không cần phải nói, nếu là tập hợp đủ cái này một công một thủ hai đại đỉnh cấp Ma khí, hắn liền không phải chắc chắn xung kích phong hào Liệp Ma nhân, mà là nhất định có thể thành công!

Ít nhất ở sức chiến đấu cùng uy hiếp tính trên, không thua bất kỳ phong hào Liệp Ma nhân!

Có cơ sở này, liền có thể ngồi vững vàng phân hội trưởng đại vị!

Cái kia gặp may mắn Liệp Ma nhân nếu như thức thời, liền hắn là ngoan ngoãn đem Ma Quỷ Khốc Khấp hai tay dâng mới là.

Theo Roger, điều này cũng không có gì không đúng.

Bởi vì, hắn làm như thế, hoàn toàn là vì càng tốt hơn đối kháng ác ma, vì đại cục a!

"Roger đại nhân? !"

Lúc này, đường hầm nhỏ ở trong, một người tuổi còn trẻ Liệp Ma nhân chậm rãi đi ra.

"Ngươi là. . . Hulk? !"

Roger hơi nhướng mày, cái này chán ghét gia hỏa, lại vẫn không có chết ở trên chiến trường sao?

"Chờ một chút! Trên lưng ngươi, là cái gì?"

Đột nhiên, hắn lại nhìn thấy Phương Nguyên sau lưng trường quản súng kíp, con ngươi đều cơ hồ co lại thành lỗ kim, chợt chính là đại hỉ: "Ma Quỷ Khốc

Khấp? Mau đem nó cho ta! Ta lệnh cho ngươi, đem nó cho ta!"

Lúc này, ở trong mắt Roger, đây chính là hắn trở thành phong hào Liệp Ma nhân, thậm chí phân hội trưởng hi vọng!

"Quá tốt rồi!"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là thở phào nhẹ nhõm: "Ta đồng dạng muốn nói với ngươi câu nói này, Teniceo là ta chiến lợi phẩm! Đưa nó cho ta! Đồng thời. . . Ngươi tham lam cùng ác ý, để ta giết ngươi cũng sẽ không lại có bất kỳ gánh nặng!"

"Ngươi muốn giết ta? Chỉ bằng ngươi, một cái nho nhỏ tầng dưới chót Liệp Ma nhân?"

Roger vung tay lên, mặt sau hai cái thân tín lập tức nhào lên.

"Thần Tinh kiếm thuật —— Phất Nguyệt!"

Phương Nguyên Tinh Dạ vung lên, trong thời gian ngắn xẹt qua hai tên Liệp Ma nhân, máu tươi tung toé.

"Seres? !"

Roger mặt hiện nổi lên ra kiêng dè không thôi vẻ, đột nhiên xoay người liền chạy.

"Ha ha. . . Nội tâm của ngươi, cùng ngươi bề ngoài như thế xấu xí!"

Lợi trảo hơi động, Phương Nguyên bay nhào tiến lên, trường kiếm trong tay tựa hồ hóa thành đầy sao: "Phá Hiểu!"

Phốc!

Trường kiếm cắt rời tất cả, ở Roger sau lưng mở một cái lỗ to lớn.

"Không muốn. . . Đừng có giết ta!"

Roger cả người tê liệt trên mặt đất, giẫy giụa xin tha.

"Vĩnh biệt, phó Hội trưởng đại nhân!"

Phương Nguyên móc ra Ai Hào, mặt không hề cảm xúc nhắm vào đối phương cái trán, nổ súng!

Ầm!

Hẻm nhỏ bên trong truyền đến một tiếng vang thật lớn, chợt lại khôi phục yên tĩnh.

"Phỏng chế chén thánh, còn có Teniceo chi da, ta liền nhận lấy!"

Phương Nguyên thu cẩn thận chiến lợi phẩm, nhìn về phía phân hội phương hướng, hơi nhướng mày.

Ở nơi đó, một chùm khói đặc phóng lên trời.

Hỗn loạn, tựa hồ lan tràn cùng tăng lên!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 619: Thánh Thương

Liệp Ma nhân tổng bộ, Thánh sơn.

Đây là một toà toàn thân thuần trắng, phảng phất bất cứ lúc nào đều đang phát tán ra thánh quang khổng lồ ngọn núi.

Lúc này, ở tổng bộ hạt nhân bên trong phòng họp, rất nhiều phong hào Liệp Ma nhân hội tụ, bầu không khí vô cùng nghiêm nghị.

"Đám ác ma đã cùng chúng ta toàn diện khai chiến!"

Ở trên vị trí cao nhất, là ba cái bao phủ ở mãnh liệt bạch quang bên trong bóng người, mang theo điểm cảm giác hư ảo, trong đó một người ảnh bỗng nhiên mở miệng: "Chúng nó tìm tới dựa dẫm!"

Tuy rằng Liệp Ma nhân cùng Hắc Dạ quyến tộc đấu tranh giờ nào khắc nào cũng đang phát sinh, nhưng lúc này toàn diện khai chiến, độ chấn động hiển nhiên không giống, cho dù là phong hào Liệp Ma nhân, cũng sẽ lượng lớn ngã xuống.

Ghế thảo luận trên rất nhiều truyền kỳ Liệp Ma nhân nhất thời có chút xôn xao: "Chúng nó tìm tới cái gì? Chẳng lẽ là tập hợp đủ Tử Hải sách cổ, Phồn Diễn Chi Mẫu tức sắp giáng lâm?"

Thánh quang bên trong ba bóng người liếc mắt nhìn nhau, chợt lắc đầu một cái: "Không phải. . . Bởi vì có một tấm Tử Hải sách cổ, vẫn là hạch tâm nội dung, ở chúng ta trên tay!"

Phía dưới Liệp Ma nhân quả thực khó có thể tin.

Liệp Ma nhân công hội dĩ nhiên nắm giữ một tấm Tử Hải sách cổ? Tin tức này cái nào sợ bọn họ những thứ này truyền kỳ Liệp Ma nhân đều không biết được, dưới đáy cấp thấp Liệp Ma nhân thậm chí cho rằng sách cổ chỉ là một cái truyền thuyết, đủ thấy tin tức này bảo mật đẳng cấp rất cao.

Nhưng lúc này, hiển nhiên cũng không cần gì cả che giấu.

"Bởi vì tấm kia Tử Hải sách cổ quan hệ trọng đại, vì lẽ đó bị ba người chúng ta liên thủ phong ấn, ở trước hôm nay, không có thứ tư Liệp Ma nhân gặp qua!"

Thánh khí người chấp chưởng lấy không thể nghi ngờ giọng nói nói: "Hắc Dạ quyến tộc đám người sở dĩ dám cùng chúng ta khai chiến, là bởi vì chúng nó tìm tới hỗn loạn, bóng tối, cùng với tà ác ba Đại ác ma, quay chung quanh ở chúng nó chu vi, hình thành rồi một cái chặt chẽ liên minh!"

"Hỗn loạn? Bóng tối? Tà ác?"

Một cái già nua phong hào Liệp Ma nhân suy nghĩ một chút: "Dục vọng là Phồn Diễn Chi Mẫu mạnh nhất dòng dõi, đón lấy liền đến phiên cái này ba cái. . . Chúng nó không phải luôn luôn chỉ bằng mượn chính mình yêu thích làm việc , căn bản không cùng Hắc Dạ quyến tộc tiếp xúc sao?"

Hắn sâu sắc biết được những kia cổ lão ác ma đáng sợ.

Bất quá đáng được ăn mừng chính là, hay là bởi vì hỗn loạn lực lượng quá mạnh, cái kia Hỗn Loạn ác ma đầu của chính mình đều có chút không tỉnh táo, ngoại trừ sẽ thỉnh thoảng phát rồ, chế tạo đồ thành thảm án ở ngoài, đúng là không có cái gì khác phá hư, thậm chí ngay cả Hắc Dạ quyến tộc rơi vào nó trên tay, đều sẽ theo nhân loại đối xử bình đẳng.

"Tuy rằng thật đáng tiếc, nhưng xác thực như vậy. . . Ở đã từng là Ác Ma bản đồ trên, ba vị này ác ma Đại Quân gặp gỡ tại Lorraine, chợt cả trương Ma khí đều mất đi tác dụng, hoài nghi là bị đám ác ma dùng bàng đại quy mô huyết tế quấy rầy."

Ác Ma bản đồ —— đây là Liệp Ma nhân tổng công hội vũ khí bí mật, là một tấm phạm vi bao quát toàn bộ đại lục lớn lao cuộn tranh.

Thậm chí, mỗi khi có ác ma xuất hiện, đều sẽ ở phía trên ghi chú rõ.

Tổng công hội chính là dựa vào cái này thủ đoạn, vẫn ở quản chế rất nhiều ác ma hành tung, đồng thời bố trí phân hội.

"Ác Ma bản đồ. . . Mất đi hiệu lực?"

Ở đây phong hào Liệp Ma nhân tập thể trầm mặc, chợt cái kia trước lên tiếng lão Liệp Ma nhân mới gật gù: "Khó trách các ngươi đem ta đều mời đi ra. . . Xem ra thế cuộc đã đến vô cùng ác liệt mức độ!"

"Đúng, đã có vượt quá mười hai cái phân hội, hướng về chúng ta gửi đi khẩn cấp liên lạc, công bố bọn họ chịu đến ác ma công kích. . . Còn có tám cái phân hội, đã hoàn toàn liên lạc không được, nghi tựa như bị phong cấm hoặc là công hãm!"

Thánh khí người chấp chưởng tùy ý nói ra trước mặt thế cuộc: "Thậm chí, một luồng khổng lồ nguy hiểm chủng, đã ở hướng về Thánh sơn tới gần!"

Hắn phất tay một cái, trong hư không nhất thời hiện ra một mặt màn ánh sáng, chiếu rọi ra Thánh sơn nguy nga thể hình.

Mà ở chân núi chu vi, từng viên một màu đen nửa điểm, giống như con kiến như thế, nhanh chóng leo lên mà lên.

Ống kính rút ngắn, các Liệp Ma nhân có thể rõ ràng mà nhìn thấy, từng cái từng cái phảng phất Tang Thi giống như đoàn người, động tác cứng ngắc, da thịt xanh đen, phảng phất chịu đến cái gì triệu hoán giống như, hướng về Thánh sơn hội tụ.

Trong này, thậm chí còn bao gồm vài tên Liệp Ma nhân!

"Bọn họ. . . Là trúng chi phối pháp thuật? Vẫn là nọc độc? Có cách có thể cứu lại sao?"

"Những thứ này người, nguyên bản đều là cư dân phụ cận, chịu đến một cái bàng đại kết giới ảnh hưởng! Đã triệt để lạc lối tâm trí. . ."

Thánh khí người chấp chưởng lắc đầu một cái: "Đây là Hỗn Loạn ác ma cùng Tà Ác ác ma ra tay rồi, điển tịch trên xác thực có ghi chép, quá mức tới gần nơi này hai cái ác ma, liền sẽ phải chịu trên người bọn họ hỗn loạn cùng tà ác lĩnh vực ảnh hưởng."

"Nói cách khác. . . Bên dưới ngọn núi trong đại quân, ít nhất cất giấu hai con ác ma Đại Quân, cùng với đếm không hết Hắc Dạ quyến tộc sao? Đây thực sự là tốt lắm!"

Một cái phong hào Liệp Ma nhân trong miệng ngậm cây cỏ: "Vừa vặn triệu tập tất cả sức mạnh, đưa chúng nó một lưới bắt hết!"

"Lần này ác ma tam giác sắt xuất hiện, đối với chúng ta là một cái nghiêm túc khiêu chiến, thắng lợi không phải một sớm một chiều việc. Đồng thời, ở mỗi cái phân hội đều hấp hối tình huống dưới, cũng không thể triệu tập tất cả lực lượng!"

Ở Liệp Ma nhân tổng hội bên trong, ba vị Thánh khí người chấp chưởng, lấy không thể chống đỡ mang tính áp đảo lực lượng , tương tự chiếm cứ cao nhất ba ghế, được xưng quyết sách tam giác sắt.

"Trên thực tế, có chúng ta cũng đầy đủ!"

Một bóng người từ quang mang bên trong đi ra , hóa thành một tên gánh vác trường thương tóc vàng trung niên: "Hắc Dạ quyến tộc, đã quên chúng ta quá lâu, là lúc để chúng nó biết, ai mới là phía trên thế giới này sức mạnh mạnh nhất!"

"Thánh Thương!"

"Longinus đại nhân!"

Rất nhiều phong hào Liệp Ma nhân dồn dập khom người, biểu thị tôn kính.

Liệp Ma nhân tổng hội bên trong, có tam đại Thánh khí, là đời thứ nhất Liệp Ma nhân lật đổ Hắc Ám đế quốc dựa dẫm.

Trong đó chén thánh, có thể trợ giúp Liệp Ma nhân đột phá phong hào bình cảnh.

Mà Thánh Thương, nhưng là sức mạnh mạnh nhất.

Longinus thoạt nhìn, chỉ là một cái bình thường tóc vàng trung niên, đồng thời ánh mắt ảm đạm, con mắt vẩn đục, tựa hồ thị lực không tốt lắm.

Bất luận người nào nhìn thấy hắn thứ nhất mắt, đều sẽ bị sau lưng của hắn trường thương hấp dẫn.

Đó là một thanh vẻ ngoài hết sức bình thường trường mâu hình vũ khí lạnh, so với Longinus còn cao hơn nửa cái đầu, sắc bén mũi thương trên, thậm chí còn có một vệt máu, còn sót lại không thốn.

Đây chính là tam đại Thánh khí trong, lực công kích mạnh nhất Longinus chi thương.

Bất kỳ một đời Thánh khí người chấp chưởng, ở kế thừa Thánh Thương sau khi, đều sẽ tự động đổi tên là Longinus, đại diện cho vứt bỏ thế tục tất cả, toàn tâm toàn ý phụng dưỡng Thánh khí.

"Hôm nay. . . Có ta vô địch!"

Longinus đi tới công hội cửa, nhìn phía dưới lít nha lít nhít bóng người, giơ lên sau lưng trường thương.

"Vô địch!"

"Vô địch!"

. . .

Ở rất nhiều Liệp Ma nhân hoan hô bên trong, một đạo hào quang màu vàng óng từ mũi thương hiện nổi lên, tựa hồ cùng toàn bộ Thánh sơn kêu gọi lẫn nhau.

Chợt, từng tầng từng tầng màu vàng vầng sáng, giống như thủy dịch giống như, gột rửa toàn núi.

Lượng lớn xác chết di động giống như người bình thường, ở tiếp xúc thánh quang trong nháy mắt liền hai mắt trắng dã, ngất đi.

Thậm chí, ẩn giấu ở trong đó hạ vị Hắc Dạ quyến tộc, đều ở trong tiếng kêu thảm hóa thành tro bụi.

"Chết tiệt Liệp Ma nhân!"

"Là Longinus chi thương!"

Vô song cắt cỏ giống như sau, còn có thể đứng lên, đều là trung vị trở lên Hắc Dạ quyến tộc, mấy con ác ma bóng người dị thường dễ thấy.

"Giết!"

Longinus rít gào một tiếng, giơ Thánh Thương thẳng tắp lao xuống.

. . .

"Đây là. . . Kết giới?"

Phương Nguyên nhìn hỗn loạn lên khu Hồ Lâm, đột nhiên, phát hiện đầu mối.

Một loại quỷ dị lực lượng, chính đang tại lặng yên không một tiếng động ảnh hưởng tâm linh của hắn, thậm chí dụ khiến cho hắn điên cuồng cùng sa đọa.

"Phạm vi lớn trong lòng ám chỉ sao? Thú vị. . ."

Hắn nhìn về phía một người bình thường.

Lúc này, đối phương đã hoàn toàn mất đi lý trí, thật giống một con chó điên.

Không, chó điên đều không đủ để hình dung, duy nhất khiến Phương Nguyên sản sinh liên tưởng, chính là Tang Thi!

"Nếu như kéo dài lâu, có lẽ chúng nó thật sự sẽ biến thành như vậy sinh vật."

Chính là loại sinh vật này xuất hiện , khiến cho toàn bộ khu Hồ Lâm đều rơi vào đại loạn.

Thậm chí, còn có càng thêm chuyện đáng sợ phát sinh, nương theo thời gian trôi qua, cho dù Liệp Ma nhân, cũng có chút khắc chế không được chính mình, bắt đầu điên cuồng đồ sát.

"Ác ma am hiểu nhất, chính là đùa bỡn nhân tâm sao?"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, biết lần này ác ma tập kích, quả nhiên trăm phương ngàn kế, một vòng nối một vòng.

Cho dù có sự giúp đỡ của hắn, phá hỏng phía trước mấy thứ bố trí, cũng là rơi vào rồi hạ phong.

"Lúc này ba đại hội trưởng bỏ mình, Liệp Ma nhân phân hội chân chính rắn mất đầu, cũng không có cứu vãn cơ hội!"

Phương Nguyên xông hướng phân hội: "Mang theo Jock đại thúc bọn họ, lập tức rời đi nơi này đi."

"Ặc ặc!"

Ầm ầm!

Liệp Ma nhân phân hội tình huống, so với tưởng tượng muốn khá một chút.

Linh tinh Liệp Ma nhân dựng cứ điểm, vững vàng canh gác cửa lớn, ngăn chặn bầy quái vật.

Nếu như không phải tình cờ có Liệp Ma nhân mất đi lý trí, rút súng giết lung tung, bọn họ căn bản sẽ không rơi xuống nhập hạ phong.

"Còn chưa đủ chuyên nghiệp a, người bình thường tinh thần suy nhược, tầng dưới chót Liệp Ma nhân lâu dài nằm ở cao áp trạng thái, đều là tâm linh có thiếu hụt đại biểu, mới sẽ bị nhằm vào. Nhưng ta không giống!"

Phương Nguyên hừ lạnh một tiếng, cường đại Thần nguyên lực lượng bên ngoài, hình thành một tầng linh hồn uy áp.

Lấy hắn mới hơn hai mươi Thần nguyên, tự nhiên còn không cách nào làm được can thiệp vật chất.

Nhưng một loại hơi thở hết sức nguy hiểm, đã ở trên người hắn bốc lên.

Người bình thường chuyển hóa hành thi, thấy thế dồn dập tránh lui , căn bản không có dám lên trước.

"Giết! Ha ha. . ."

Ở lưu thủ các Liệp Ma nhân gặp quỷ trong ánh mắt, Phương Nguyên ung dung đi vào đại sảnh, chợt liền nhìn thấy một cái Liệp Ma nhân thần thái điên cuồng, chính đang tại rút súng loạn xạ.

Cho dù đang điên cuồng ở trong, hắn trải qua vô số lần rèn luyện thân thể bản năng vẫn còn, lại thêm vào chu vi đều là thân nhân bằng hữu, bởi vậy chế phục hắn Liệp Ma nhân có vẻ vô cùng bó tay bó chân.

"Yên tĩnh!"

Phương Nguyên hơi nhướng mày, trong thời gian ngắn tiến lên, nắm chặt rồi cổ tay của hắn, đột nhiên một luân.

Ầm!

Cái người điên này có cao hơn hai mét, ở Liệp Ma nhân ở trong cũng là hiếm thấy to con, liền như thế bị quăng đến trên tường, ngất đi.

"Jock đại thúc một nhà, ở nơi nào?"

Phương Nguyên nhìn chung quanh một vòng, lạnh giọng hỏi.

"Ta ở cái này!"

Jock kéo Sofia đại thẩm, còn có Maria đi ra, trên mặt bị kinh ngạc vẻ mặt tràn ngập: "Hulk. . . Ngươi lúc nào, trở nên lợi hại như vậy?"

Đặc biệt Maria, nhìn Phương Nguyên ánh mắt, liền mang theo không nói ra được tiếc hận cùng vẻ áo não.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 620: Rút Đi

"Hiện tại không phải nói những thứ này lúc, ta đến mang bọn ngươi rời đi!"

Phương Nguyên nhanh chóng nói.

Toàn bộ khu Hồ Lâm, đều bao phủ ở cái này rất phạm vi lớn trận pháp dưới, người bình thường đã biến thành xác chết di động, dù là Liệp Ma nhân đều có phát rồ nguy hiểm.

Nếu muốn đạt được an toàn, chỉ có rời đi cái này tuyệt địa!

Cho tới phá hư trận pháp hạt nhân cái gì, Phương Nguyên có thể không cảm giác mình một súng bắn chết Thiên Diện ác ma, thì có hoành hành vô kỵ thực lực.

"Nói không chắc. . . Teniceo cùng Seth đều chỉ là một cái danh nghĩa, còn có ác ma ẩn núp ở xung quanh, mạo muội lao ra, quá ngu!"

"Được!"

Jock cũng là lão Liệp Ma nhân, lúc này lập tức quyết định: "Bất quá ta còn muốn nhiều mang mấy người! Bọn họ đều là tinh nhuệ Liệp Ma nhân, sẽ không trở thành liên lụy."

"Không thành vấn đề!"

Phương Nguyên một lời đáp ứng luôn, bên cạnh Liệp Ma nhân sắc mặt nhất thời biến hóa: "Các ngươi muốn chạy trốn?"

"Đương nhiên muốn chạy trốn, lúc này toàn bộ thành thị, đều đã biến thành địa ngục. . . Đương nhiên, nếu phá vòng vây thất bại, sẽ bị quái vật hải dương vây công!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Bởi vậy, các ngươi có thể lựa chọn đuôi theo chúng ta, có hoặc là cố thủ nơi đây , chờ đợi Liệp Ma nhân tổng hội cứu viện. . ."

Chỉ nhìn ngoại giới Tang Thi hải dương, liền không phải mỗi cái Liệp Ma nhân đều có dũng khí đối mặt với.

Bởi vậy, phần lớn Liệp Ma nhân, vẫn là lựa chọn cố thủ.

Dù sao, bọn họ tin tưởng Liệp Ma nhân tổng bộ thực lực, càng tin tưởng bên kia tuyệt đối sẽ không từ bỏ nơi này.

Mà Liệp Ma nhân phân hội lại là khổng lồ kiên cố kiến trúc, phòng ngự cùng đồ ăn nước trong đều đầy đủ, dù là kiên trì hơn nửa năm đều không có vấn đề chút nào.

Một lát sau, Phương Nguyên mang theo Jock một nhà, còn có mấy cái Liệp Ma nhân, đi tới phân hội cửa lớn.

Trong đó ngoại trừ Jock đồng đội ở ngoài, còn có một cái gọi là Lusha nữ Liệp Ma nhân, tựa hồ cùng Sofia đại thẩm rất không hợp nhau, để Phương Nguyên thoáng chú ý một thoáng.

" mang tốt chúng nó!"

Hắn tiện tay ném ra mấy cái bùa hộ mệnh: "Duy trì tâm linh trấn định, không nên bị hỗn loạn ảnh hưởng!"

"Tâm Trí hộ phù?"

Jock ánh mắt sáng lên: "Tiểu tử ngươi, trên người thứ tốt thật là có không ít. .

."

"Đây là từ Soma nơi đó đem ra. . ."

Phương Nguyên muốn dời đi, đương nhiên sẽ không quên cái này keo kiệt quỷ, nhưng được đến tin tức, nhưng là đối phương từ lúc hỗn loạn mới vừa lên lúc, liền phát hiện không đúng, cùng Locke cùng nhau bỏ của chạy lấy người.

Làm cái này Dược tề sư cùng Luyện kim sư, bọn họ tự nhiên càng thêm rõ ràng loại này rất đại trận pháp hiệu quả.

"Gào gào!"

"Hê hê!"

Lúc này, không có phân hội dày kiến trúc bảo vệ, cảm nhận được người sống khí tức, từng bộ từng bộ xác chết di động lập tức áp sát lại đây.

"Hulk. . . Xem ngươi." Jock đại thúc lòng bàn tay toát mồ hôi lạnh, hắn mang nhà mang người theo sát theo Phương Nguyên dời đi, cũng chưa chắc không phải một tràng đánh cược.

"Yên tâm!"

Phương Nguyên triệu tập lực lượng tinh thần, trong nháy mắt hình thành linh hồn uy áp.

Ầm!

Phảng phất cắt cỏ giống như, nguyên bản tới gần Tang Thi tất cả ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh.

Cảnh tượng này vô cùng chấn động, quả thực thật giống chúng nó lựa chọn hướng về Phương Nguyên thần phục.

"Bá. . . Khí phách? !"

Jock lẩm bẩm, nhìn thấy cái này màn, phảng phất nghĩ tới điều gì: "Nghe đồn rằng, đứng đầu phong hào Liệp Ma nhân, vẻn vẹn dựa vào khí thế, liền có thể phạm vi lớn chấn nhiếp Hắc Dạ quyến tộc, Hulk biểu hiện, quả thực. . ."

"Đi mau!"

Lúc này, có Phương Nguyên đi đầu, nhất thời ở Tang Thi bên trong đại dương mở ra một con đường đến.

Nhìn thấy tình cảnh này, Liệp Ma nhân phân hội bên trong người tự nhiên hối thanh ruột, lớn tiếng la lên cái gì , nhưng đáng tiếc, Phương Nguyên đã căn bản không thèm để ý.

Cơ hội đã cấp cho một lần, nếu lúc trước không dám theo bọn họ cùng nhau phá vòng vây, lúc này cũng sẽ không thể trách cứ hắn thấy chết mà không cứu.

Phốc!

Hắn đi rồi hai bước, đột nhiên, tay phải cầm lấy trường kiếm: "Thần Tinh kiếm thuật —— Phất Nguyệt!"

Xèo!

Một luồng ánh kiếm chém xuống, trong thời gian ngắn đem một con ẩn giấu ở trong bóng tối quỷ hút máu một kiếm hai đoạn.

"Jock. . ."

Lusha hàn băng giống như khuôn mặt, nhất thời biến hóa: "Ngươi cái này chất nhi, e sợ có xung kích phong hào Liệp Ma nhân tiềm lực. . ."

"Cái này tự nhiên!"

Jock vỗ bộ ngực cười to, trên mặt ý kiêu ngạo tràn ngập.

"Không đúng, còn có cái khác người?"

Phương Nguyên lúc này, lại là lỗ tai giật giật, hướng về một cái Tang Thi đoàn phóng đi.

"Nhiếp!"

Cường đại Thần nguyên lực lượng, hình thành khủng bố uy áp, để nơi hắn đi qua, Tang Thi ngã xuống đất, tự động hiện ra một cái đường đi.

"Đó là. . . Luyện kim sư Locke?"

Ở Tang Thi trong vòng vây, rõ ràng là mấy cái Liệp Ma nhân, Locke cũng ở trong đó.

Lúc này, vị này trước lãnh ngạo đến không được Luyện kim sư, lại là chật vật đến không ra hình thù gì, bị mười mấy con người sói vây công.

"Lang Nhân Sát!"

Phương Nguyên nhanh xông lên trước, trong tay Tinh Dạ trường kiếm dập dờn ra đáng sợ ánh sáng.

Phốc phốc!

Máu tươi tung toé, người sói đầu bay lên.

"Locke đại sư, ngươi tại sao lại ở chỗ này? Soma đại sư đây?" Trường kiếm bên trên, máu tươi hơn người, Phương Nguyên lại là nhìn về phía Locke, còn có chu vi Liệp Ma nhân, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Hắn đã đi trước một bước , còn ta. . . Còn muốn tìm kiếm trận pháp này hạt nhân, bởi vậy ở lại chỗ này. . ."

Locke cười khổ một tiếng: "Đây là một cái cực lớn luyện kim trận pháp, phạm vi thậm chí bao phủ toàn bộ khu Hồ Lâm , ta nghĩ tìm tới nhược điểm của nó, không thể để cho bi kịch lại từ đầu phát sinh một lần."

Dừng một chút, hắn chăm chú nhìn về phía Phương Nguyên: "Ngươi cứu ta, ta nợ ngươi một lần!"

"Được rồi!"

Nhìn thấy hàng này rốt cục có nhả ra ý tứ, Phương Nguyên cũng là có chút mừng rỡ.

Dù sao, Luyện kim thuật tăng lên, rốt cục có chỗ dựa rồi.

Trở thành Luyện kim sư, liền đại diện cho cuồn cuộn không ngừng Ma khí, càng không cần phải nói, trên tay hắn còn có một khối Teniceo chi da đây.

Tuy rằng lấy Locke cấp bậc, e sợ còn xử lý không được loại này đẳng cấp Bí bảo, nhưng hắn cũng không chuẩn bị làm cho đối phương đến xử lý.

Chân chính thích hợp bản thân Ma khí, vẫn phải là Liệp Ma nhân chính mình chế tạo a.

"Cho tới phá hư trận pháp sự tình, xin mời thứ ta thương mà không giúp được gì."

Phương Nguyên lễ phép gật gù, liền chuẩn bị rời đi.

Lúc này, Locke nhìn một chút bên cạnh mình bị thương bọn hộ vệ, lại là mặt đỏ lên: "Chờ một chút. . . Ta và các ngươi cùng rời đi đi, ai. . ."

. . .

Buổi tối.

Lycidae trấn nhỏ.

Nơi này khoảng cách khu Hồ Lâm có một ngày lộ trình, Phương Nguyên đoàn người, ở hội hợp Emon cùng Pitt, Fenrir sau khi, không ngừng không nghỉ đi tới nơi này, tiến hành ngắn ngủi nghỉ ngơi.

Màu xám bạc ánh trăng chiếu xuống, toàn bộ thôn trấn bên trong hoàn toàn yên tĩnh.

Tuy rằng nơi này không có chịu đến khu Hồ Lâm lan đến, nhưng này bên trong phát sinh 'Cự đại ôn dịch' tin tức, từ lâu rộng khắp truyền ra.

Phàm là còn có chút năng lực cư dân, đều lựa chọn mang nhà mang người, mang theo tất cả đồ vật rút đi, cho tới to lớn một trấn nhỏ bên trong, dĩ nhiên căn bản không có bao nhiêu người ở, phảng phất tử trấn.

"Thật là lợi hại sói, có thể thu phục như vậy Ma thú. . . Hulk ngươi trưởng thành, thực sự là ra ngoài dự liệu của ta."

Bên đống lửa một bên, Jock cùng Phương Nguyên sóng vai, nhìn chính đang tại cắn xé thịt tươi Dạ Ma Lang, trong giọng nói tràn ngập ý than thở.

Hắn biết Liệp Ma nhân đều có bí mật, bởi vậy căn bản không có hỏi Ma Lang lai lịch, trái lại ý cười ngâm ngâm mà nhìn Maria cùng Emon làm vì mọi người chuẩn bị bữa tối.

Các nàng nói cười yến yến, phảng phất nhiều năm không thấy bạn cũ, một điểm cũng không thấy bên trong câu tâm đấu giác.

"Tổng bộ có tin tức. . ."

Lúc này, vẫn ở bãi đặt một đài kiểu cũ máy thu thanh Locke đứng lên, trên mặt vừa phảng phất kiêu ngạo, lại mang theo lo lắng: "Hắc Dạ quyến tộc đã cùng chúng ta toàn diện khai chiến, chịu đến vây công phân hội, xa xa không ngừng chúng ta khu Hồ Lâm một nhà!"

"Thực sự là một cái tin tức xấu a!"

Phương Nguyên cùng Jock đều là nhíu lên lông mày: "Có tin tức tốt hả?"

"Đương nhiên là có!" Locke gật gù: "Vây công tổng bộ ác ma, đã bị Thánh Thương Longinus đại nhân đánh tan. . . Đồng thời, tổng bộ Dược tề sư cùng Luyện kim thuật sư liên thủ, phá giải ác ma thả ra hỗn loạn lĩnh vực , khiến cho bị ảnh hưởng người bình thường cùng Liệp Ma nhân khôi phục bình thường."

"Thánh Thương. . . Longinus?"

Phương Nguyên gật gù, biết vị này Thánh khí người chấp chưởng, chính là mạnh nhất Liệp Ma nhân.

'săn ma ba Thánh khí, phân biệt là chén thánh, Thánh Thương, còn có thần bí nhất thánh quan, chén thánh có thể tăng lên Liệp Ma nhân thực lực, Thánh Thương đại diện cho công kích mạnh nhất, cái kia thánh quan, lại ngụ ý cái gì đây?'

Ở trong lòng hắn, đối với cái này săn bắn ma ba Thánh khí, cũng là hứng thú tăng nhiều lên.

"Tuy rằng ở Longinus đại nhân dẫn dắt đi, chúng ta đạt được thắng lợi huy hoàng, nhưng cái khác phân hội đều là tổn thất nặng nề. . . Bởi vậy tổng hội đã phát ra hô hào, để Mudgee —— Lorton phòng tuyến lấy bắc Liệp Ma nhân, tất cả lùi lại, từ bỏ phương bắc tất cả phân hội, đồng thời hứa hẹn, gia tăng tuổi trẻ Liệp Ma nhân bồi dưỡng cường độ, tất cả ba mươi tuổi trở xuống, C cấp trở lên Liệp Ma nhân, đều có thể đi tới tổng bộ Thánh sơn tiến tu!"

Locke một hơi nói ra lượng lớn tin tức.

"Cái gì? Từ bỏ?"

Jock một thoáng há to mồm.

Mudgee cùng Lorton đều là đại lục Arca trên thành phố lớn, phân biệt ở vào đại lục hai đầu, nối liền một đường, vừa vặn đem toàn bộ đại lục phân cách thành không sai biệt lắm hai khối.

Lúc này, Liệp Ma nhân tổng bộ làm ra như vậy quyết định, không nghi ngờ chút nào là muốn từ bỏ tiếp gần một nửa địa bàn cùng phân hội, khu Hồ Lâm cũng ở trong đó.

"Đây chỉ là chiến lược tính dời đi, chúng ta một ngày nào đó, sẽ giết trở về! Đồng thời. . . Tổng bộ đã làm ra bồi thường."

Locke biện giải, sắc mặt cũng có chút khó coi.

Mặc cho là ai, biết mình thành bị từ bỏ một thành viên, tâm tình e sợ đều sẽ không tốt như thế nào.

"Đúng là cái này tiến tu cơ hội, không thể bỏ qua!"

Jock nhìn về phía Phương Nguyên: "Bình thường A cấp Liệp Ma nhân, chẳng mấy chốc sẽ rơi vào thực lực bình cảnh kỳ, chỉ có dựa vào chân chính chén thánh bên trong Thánh thủy, mới có thể nhanh chóng đột phá!"

Nếu như ở thời đại hòa bình, thực lực tiến bộ chậm một chút cũng là chậm một chút, nhưng vào lúc này, lại là sống còn vấn đề.

"Ta rõ ràng!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, tuy rằng bọn họ coi chính mình đã là A cấp Liệp Ma nhân, nhưng hắn biết được, thân thể của chính mình tố chất, khoảng cách cửa ải này còn kém không ít, hoàn toàn là dựa vào cảnh giới càng cao hơn cùng kinh nghiệm chiến đấu cứng đẩy lên.

Tạm thời mà nói, phỏng chế chén thánh liền đầy đủ hắn sử dụng.

Nhưng những thứ này, không thể nói.

Hắn nhìn về phía Locke: "Đại sư, còn có một chút liên quan tới Luyện kim thuật vấn đề , ta nghĩ thỉnh giáo một chút."

"Được rồi. . ."

Locke hết sức kinh ngạc, không nghĩ tới cái này tuổi trẻ Liệp Ma nhân, vào lúc này đều không hề từ bỏ Luyện kim thuật.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 621: Caren

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 622: Wallen

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 623: Liệp Thủ

Liệp Ma nhân tổng bộ, Thánh sơn.

Dựa theo đối Phương Nguyên các loại mới nhập Liệp Ma nhân tiến hành giải thích giáo quan nói, cả tòa Thánh sơn, đều là năm đó đời thứ nhất Liệp Ma nhân, lấy có thể nói thần tích thủ đoạn, tự dưng xuất hiện tạo ra được đến.

Đã từng, nơi này chỉ là một toà bình nguyên.

Đồng thời, ở phía trên ngọn thánh sơn, thời khắc tắm rửa thánh quang, đối với Liệp Ma nhân tăng lên có nhiều chỗ tốt.

"Toàn bộ tổng bộ lấy Phong Hào liệp ma nhân hội nghị là tối cao quyền lực cơ quan, lại có ba vị Thánh khí người chấp chưởng , làm cái này bình thường thường vụ, hạ hạt chiến đấu cơ quan, luyện kim cơ quan, dược tề cơ quan, huấn luyện cơ quan, hậu cần cơ quan các loại. . ."

Nguyên bản, Hulk hắn là bị sắp xếp đến huấn luyện cơ quan ở trong, tiếp thu Phong Hào liệp ma nhân giáo dục, thậm chí làm cái này tuỳ tùng, cùng đối phương cùng đi làm nhiệm vụ.

Nhưng lúc này, đi ngang qua nghiệm chứng, xác thực hắn xác thực nắm giữ không tầm thường dược tề cùng luyện kim học trình độ sau khi, hắn đạo sư liền từ một cái Phong Hào liệp ma nhân, đổi thành một cái dược tề học đại sư.

Ở Phương Nguyên trước mặt, một tên lông mày trắng như tuyết lão đầu, chính đang tại cẩn thận tỉ mỉ triển lộ dược tề chế tác: "Hiện tại, ta đến giáo dục ngươi Long Lực dược tề phối trí, đầu tiên bước thứ nhất, tinh luyện Long

huyết!"

Thanh âm của đối phương rất chầm chậm , khiến cho người một chữ đều sẽ không nghe lầm.

Những thứ này Long huyết, tự nhiên không phải Cự long máu, mà là Hắc Dạ quyến tộc bên trong Long quái , làm cái này thượng vị huyết mạch một loại, máu tươi tự nhiên vô cùng quý trọng.

Trích ra hoạt lực linh khí độ khó, cũng phải vượt qua tầm thường Dược tề sư năng lực.

Nhưng lúc này lão đầu, động tác lại là nước chảy mây trôi giống như, không chần chờ chút nào, nhanh chóng hoàn thành trích giai đoạn, đón lấy tổng hợp cũng là một bước đúng chỗ, tỷ lệ thành công cao đến đáng sợ.

"Nhìn rõ ràng sao?"

Sau khi hoàn thành, hắn nhìn về phía Phương Nguyên, con mắt dưới đáy có một tia thoáng chờ mong.

"Hoàn toàn rõ ràng, Ramil đại sư!"

Vị này Ramil, là một cái chân chính dược tề học đại sư, so với Soma, thủ pháp không biết cao minh hơn bao nhiêu, đương nhiên, yêu cầu cũng càng thêm nghiêm khắc.

"Rất tốt, ngươi thử nghiệm mười lần, nhìn có thể hay không luyện chế ra Long Lực dược tề!" Ramil phân phó nói.

"Được rồi."

Phương Nguyên bàn tay vững vàng, bắt đầu thử nghiệm.

'Long Lực dược tề là một loại khá cao cấp dược tề, nếu như lúc chiến đấu

một hớp nuốt vào, có thể lâm thời làm vì Liệp Ma nhân tăng cường Cự long lực lượng. . . Nhưng loại này phương pháp, chỉ là phung phí của trời, nó giá trị thực sự, ở chỗ mỗi ngày pha nước dùng, có thể chầm chậm tăng cường sức mạnh thân thể! Dựa theo thống kê, tiêu hao ba cái tiêu chuẩn phân sau khi, có thể làm vì Liệp Ma nhân cung cấp ngoài ngạch năm trăm cân lực lượng.'

Loại này cao cấp dược tề, dù là Soma đến đây, đều muốn tê cả da đầu.

Nhưng đối với Phương Nguyên mà nói, lúc này hắn trình độ, từ lâu vượt qua đối phương, động tác không chậm trễ chút nào, rốt cục ở thất bại ba lần sau khi, thành công làm ra một nhánh Long Lực dược tề.

"Vừa bắt đầu, thì có một phần tư tỷ lệ thành công?"

Cho dù biết đối diện chính là một thiên tài, Ramil nhưng vẫn bị loại này đáng sợ học tập tốc độ chấn kinh rồi: "Hôm nay học tập chương trình học, ngươi đã hoàn toàn nắm giữ, tiếp đó, ta sẽ cung cấp một trăm phần tài liệu, ngươi ít nhất cần giao hai mươi lăm chi Long Lực dược tề cho ta, đây là ngươi bài tập, sau khi hoàn thành, mới có thể tiến hành xuống một giai đoạn học tập!"

"Được rồi."

Toàn diện khai chiến sau khi, Dược tề sư cùng Luyện kim sư công tác cường độ tự nhiên đại đại tăng lên đến.

Dù là Phương Nguyên đến rồi cái hoa lệ xoay người, không có xem là Liệp Ma nhân thái điểu đi trên chiến trường liều mạng, chỉ cần hắn còn muốn ở tổng bộ tiếp tục chờ đợi, nhất định phải tiếp thu loại này bóc lột.

Đồng thời, dưới cái nhìn của hắn, một tay giao tiền, một tay giao hàng, công bằng giao dịch, song phương cam tâm tình nguyện liền được rồi.

Lấy hắn che giấu tỷ lệ thành công dược tề phối trí thuật, những chất thuốc này vật liệu ít nhất có thể biến thành bảy mươi, tám mươi chi thành phẩm, lấy ra

một phần , làm cái này xuống một giai đoạn chương trình học học phí, hoàn toàn không có vấn đề.

"Hừm, ngươi cẩn thận làm!"

Ramil đại sư chắp tay đi ra ngoài, bóng lưng có chút tiêu điều.

Có lúc, dạy học sinh quá mức yêu nghiệt, đối với giáo sư cũng là phi thường trọng đại đả kích a.

. . .

Làm cái này một tên Dược tề sư, Phương Nguyên nắm giữ đơn độc ký túc xá, phòng thí nghiệm, đãi ngộ so với những kia còn cần chen giường lớn nằm chung tiến tu Liệp Ma nhân tốt lắm rồi, chính vì như thế, hắn cũng bị vô hình cô lập đi ra.

Nếu là đổi thành người bình thường, chỉ sợ cũng sẽ kinh hoảng, lo lắng, dùng lấy hết tất cả thủ đoạn hướng về đại đa số dựa vào, chờ mong thu được chủ lưu tán thành.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, loại này không bị quan tâm trạng thái, lại là vừa vặn.

Nửa ngày sau, hắn đem trước mặt dược tề thu cẩn thận, rơi vào trầm ngâm.

"Ta che giấu chính mình chân thực trình độ, còn có chế tác dược tề thời gian, bảo đảm ở mỗi ngày ở ngoài, còn có một chút nhàn rỗi. . . Chỉ là Liệp Ma nhân tổng bộ ở trong, cao thủ quá nhiều."

Phong Hào liệp ma nhân, chính là Lĩnh Vực giả!

Mà ở tổng bộ bên trong, quanh năm đóng giữ liền vượt quá mười ba vị, càng không cần phải nói còn có ba vị Thánh khí người chấp chưởng!

Loại này đội hình, dù là đổi thành Phương Nguyên Bản tôn đến, cũng muốn nhức đầu không thôi.

Bởi vậy, hắn thăm dò vẫn cẩn thận từng li từng tí một, tất cả dẹp an toàn là hơn.

"Trên thực tế. . . Thế giới này thời gian trôi qua khá lớn, có lẽ ở ta bố trí cảnh báo đem chân linh kéo về trước, ta có thể bò đến Liệp Ma nhân cao tầng, thậm chí trở thành Thánh khí người chấp chưởng?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm, chợt biết đây chỉ là chính mình phán đoán.

Dù là cái này Hulk cha mẹ đều là Liệp Ma nhân, có thể nói căn chính miêu hồng, nhưng cùng tổng bộ một phiếu hậu tuyển người so với, liền giống như con vịt nhỏ xấu xí giống như.

Đối phương tất nhiên có một bộ nghiêm ngặt kế thừa cùng chọn lựa cơ chế, mà xuất thân phân hội Hulk, từ vừa mới bắt đầu sẽ bị bài trừ ở bên ngoài —— trừ phi, phát sinh một số biến đổi lớn! Tỷ như chiến tranh!

"Chén thánh, Thánh Thương, còn có thánh quan, đến cùng là từ đâu mà đến? Tại sao lại mang có đủ loại sức mạnh không thể tưởng tượng được?"

Phương Nguyên lấy ra một nhánh ống nghiệm.

Ở trong này, chứa chính quy Thánh thủy, cái này cũng là hắn đến tổng bộ tiến tu thu được phúc lợi.

Chân chính Thánh thủy, từ bề ngoài trên xem thường thường không có gì lạ, thật giống như bình thường nước suối.

Nhưng Phương Nguyên uống vào sau khi, từ các vị trí cơ thể nhất thời hiện ra từng luồng từng luồng dòng nước ấm, liền đình trệ ba đại thuộc tính, cũng bắt đầu chầm chậm tăng trưởng.

"Ác ma máu?"

Hắn trầm ngâm xuống: "Không đúng. . . Dù là dùng ác ma dòng máu, cũng chuyển hóa không ra tinh thuần như thế Thánh thủy chứ?"

Lĩnh Vực giả thuộc tính tiêu chuẩn là có một hạng phá trăm.

Phỏng chế chén thánh Thánh thủy, lại nhiều nhất chỉ có thể đem Liệp Ma nhân thuộc tính đẩy mạnh đến khoảng 50.

Sau đó đoạn này dài dằng dặc đường xá, hoặc là dựa vào Liệp Ma nhân chính mình khổ tu, hoặc là nhất định phải đến tổng bộ nơi này, thu được Thánh thủy số lượng!

"Đáng tiếc, nửa tháng một lần, thực sự quá ít! Quá ít!"

Phương Nguyên trong lòng sinh ra mãnh liệt bất mãn, dù là biết Thánh thủy nhất định phải ưu tiên cung cấp Phong Hào liệp ma nhân đám người, còn có đến đây tiến tu rất nhiều Liệp Ma nhân, những thứ này số lượng đã vô cùng không sai , nhưng đáng tiếc, đối với hắn nhu cầu mà nói, nhưng căn bản là như muối bỏ biển.

Nắm giữ phỏng chế chén thánh sau khi, hắn còn chưa từng có đối mặt qua thiếu thánh thủy quẫn cảnh.

"Ba vị Thánh khí người chấp chưởng bên trong, nắm giữ Thánh Thương chính là Longinus, Richmond phụ trách trông giữ thánh quan , còn Aragon, nhưng là chén thánh người chấp chưởng, phụ trách lượng lớn cung cấp Thánh thủy."

Có chút làm hắn kinh ngạc chính là, ở phía trên ngọn thánh sơn, hắn không có phát hiện cái gì loại cỡ lớn nguyên liệu nuôi trồng căn cứ.

Lấy Thánh thủy khủng bố mức tiêu hao mà nói, đây chính là một cái rất không tầm thường sự tình.

"Trên ngọn thánh sơn hoàn cảnh, cho dù thượng vị Quyến tộc, chờ lâu cũng sẽ vô cùng không thoải mái. . . Không quá thích hợp nuôi trồng nguyên liệu. . . Huống chi, dược tề cơ quan cùng luyện kim cơ quan, cũng không có xử lý qua lượng lớn ác ma máu các loại tư liệu sống. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm: "Chẳng lẽ. . ."

Cả tòa Thánh sơn, trên thực tế không thể thăm dò khu vực, chỉ còn dư lại mấy chỗ.

Phương Nguyên rất chắc chắn, có thể tiếp xúc được nó phủ đầy bụi lên bí mật, chỉ là quá trình sẽ có một ít nho nhỏ nguy hiểm.

"Đương nhiên, trước đó. . ."

Hắn mở ra chính mình da dê bản bút ký, nhìn phía trên ghi chép lít nha lít nhít thí nghiệm dữ liệu cùng mô hình suy đoán.

"Lấy Hắc Ma thuật là phụ trợ, phối hợp dược tề luyện chế cùng Luyện kim thuật, quả nhiên vô cùng có thể được. . . Thậm chí, rốt cục trợ giúp ta, phá hoạch một điểm thuần phục huyết mạch then chốt!"

Bất luận là Dược tề sư, vẫn là Luyện kim sư, đều chỉ là thủ đoạn mà thôi.

Phương Nguyên chân chính nghĩ thử nghiệm, vẫn là người sống huyết mạch cấy ghép thí nghiệm, chỉ cần có thể bảo đảm trăm phần trăm thành công, lập tức liền đại diện cho hắn luyện hóa nguyên lực khả năng.

Mà lúc này, mấu chốt trong đó, đã bị dần dần tìm tới.

"Sinh mệnh. . . Quả thật khó mà tin nổi, dù là giun dế nhân loại bình thường, ở thông qua sinh sôi sau khi, cũng có thể đem hỗn loạn tà ác ác ma máu thuần hóa!"

"Mà sinh sôi. . . Tức là tạo hóa!"

Tất cả con đường cùng pháp tắc, nghiên cứu đến cuối cùng, dĩ nhiên có trăm sông đổ về một biển tư thế , khiến cho Phương Nguyên đều kinh ngạc phi thường.

"Chân chính Tạo Hóa chi lực, chính là luyện hóa nguyên lực then chốt!"

Cùng cái này hắn Mộng Sư tu hành, thậm chí đều không mưu mà hợp.

Hắn bản thể mặc dù ngay cả liền đột phá, nhưng không cách nào ở trên thực tế hư không tạo linh, kém, liền là đối với Tạo Hóa chi lực lý giải.

Mà lúc này, ở đại lục Arca trên, thông qua các loại nghiên cứu, ở Liệp Ma nhân tổng bộ mở ra lượng lớn thí nghiệm Phương Nguyên, lại là rốt cục tìm đến một chút biên giới.

Loại này loại thí nghiệm, đối với hắn nắm giữ Tạo Hóa chi lực cũng có rất lớn dẫn dắt.

"Đương nhiên, nghiên cứu của ta còn rất cấp thấp , căn bản không tính là vẫy tay một cái, sáng tạo thế giới. . . Vẻn vẹn chỉ là sinh vật một loại, liền bác đại tinh thâm, hoặc có thể coi là —— sinh hóa? !"

"Nghiên cứu sức mạnh huyết thống, lấy nhân loại thân, nắm giữ ác ma lực lượng, phất tay chế tạo sinh mệnh, là vì sinh hóa sư!"

Phương Nguyên cho mình phát hiện xuống định nghĩa.

Huyết mạch nghiên cứu đến hắn mức độ, đã có thể bắt đầu thân thể cải tạo các loại cấm kỵ.

Một khi sinh hóa sư nghiên cứu khuếch tán ra đến, ở có thể suy ra tương lai ở trong, tuyệt đối là có thể so với Hắc Dạ quyến tộc toàn diện khai chiến giống như hạo kiếp!

"Đại quy mô cải tạo không thể làm, nhưng chân chính Liệp Ma nhân, lại là có thể chế tạo ra mấy cái!"

Đến tổng bộ tiến tu, tiếp xúc lượng lớn tuyệt mật tư liệu sau khi, Phương Nguyên ánh mắt kiến thức cũng là vượt xa quá khứ.

Liệp Ma nhân chính thức xưng hô, ứng nên là 'Ác Ma Liệp Thủ', một cái chuyên môn săn bắt ác ma chức nghiệp.

Nhưng từ khi Hắc Ám đế quốc đổ nát sau khi, loại này Liệp Ma nhân cũng càng ngày càng ít, từ từ bị Phong Hào liệp ma nhân thay thế.

Bởi vì nó nhậm chức điều kiện phi thường hà khắc, mấu chốt nhất một cái, chính là muốn ít nhất săn giết một con ác ma!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 624: Hậu Duệ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 625: Sư Tâm

"Được rồi. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, có chút bất đắc dĩ thở dài một tiếng: "Mặc dù biết loại này đoàn thể nhỏ, cũng là Liệp Ma nhân giáo dục, thậm chí còn có một chút Lão bất tử, được xưng có thể từ nơi này nhìn ra thống ngự lực cái gì. . . Thế nhưng. . ."

Hắn chỉ chỉ mũi của chính mình: "Các ngươi tìm tới trên đầu ta, thực sự là tiếc nuối, lựa chọn một cái sai lầm lập uy mục tiêu đây."

"Ta biết ngươi tất cả!"

Weig nắm bắt quả đấm của chính mình, phát ra nổ hạt đậu như thế nổ vang: "Khu Hồ Lâm Hulk, có lẽ còn là Seres trong bóng tối thu đệ tử, thiên tài Dược tề sư, thậm chí ngươi còn ẩn giấu một chút át chủ bài, nhưng tất cả những thứ này đều ngăn cản không được quả đấm của ta."

"Thuyết phục không được, liền muốn đánh phục sao? Dùng nắm đấm nói chuyện, đúng là rất thích hợp ngươi thân phận địa vị."

Phương Nguyên nhíu nhíu mày, Thần nguyên tản ra, quan sát hoàn cảnh chung quanh, lông mày nhíu lại, trong con ngươi nhất thời liền dẫn theo điểm ánh sáng lạnh.

"Ngươi lại dám như vậy cùng lão đại của chúng ta nói chuyện, ngươi có biết hay không, chúng ta Cuồng Sư Kỵ Sĩ Đoàn hiện tại đã là học viên bên trong thứ nhất thế lực lớn, lão đại đánh bại' Thủy kiếm' Anghel, Dã Man Nhân Dã Man

quân đoàn, cùng với 'Tử Kinh Hoa' Tanya Hộ Hoa Kỵ Sĩ Đoàn, đã là hoàn toàn xứng đáng khóa này thủ tịch!"

Weig không nói gì, bên cạnh một tên tiểu đệ liền không thể chờ đợi được nữa mở miệng, lấy thổi phồng giọng nói.

"Há, một đám tiểu hài tử bên trong hài tử vương, rất đáng giá kiêu ngạo sao?"

Phương Nguyên lông mày đều không động một cái.

Đối phương nói tới những thứ này, thực sự rất khó làm hắn thay đổi sắc mặt.

Dã Man Nhân, Tử Kinh Hoa. . . Đó là vật gì?

"Khốn nạn!"

Nói chuyện tàn nhang tuổi trẻ Liệp Ma nhân nổi giận gầm lên một tiếng, bay ra một cước: "Thế Đao Thối!"

Có thể thấy, hắn cũng coi như có chút thực lực, lại trải qua một quãng thời gian khổ luyện còn có Thánh thủy cung cấp, ra chiêu lúc mãnh liệt phi thường, kình phong như đao.

Đáng tiếc, ở Cách đấu thuật tinh thông Phương Nguyên xem ra, như trước là khắp toàn thân tràn ngập sơ hở cùng kẽ hở.

"Cút ngay!"

Hắn một bước tiến lên, tay phải cắt ngang, vừa vặn ngăn ở đối phương bắp đùi tất đi qua con đường trên.

Đùng!

Nương theo một tiếng gãy xương vang lên giòn giã, tàn nhang Liệp Ma nhân đã ngã trên mặt đất, kêu thảm thiết lên: "Chân của ta đứt đoạn mất. . ."

"Chuyện này. . ."

Cái khác lâu la nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời hơi kinh ngạc.

Bởi vì ở trong mắt bọn họ, cái này con ma đen đủi, dĩ nhiên phảng phất chủ động đem bắp đùi của chính mình đưa đến mặt của đối phương trước chịu đòn.

"Được!"

Chỉ có Weig thấy cảnh này, nguyên bản ngạo sắc thoáng thu lại, mang theo vài phần nghiêm nghị: "Thành thục Cách đấu thuật, ngươi am hiểu nhất, vẫn là kiếm thuật chứ? Thanh kiếm cho hắn!"

"Ngươi muốn theo ta công bằng giao đấu?"

Phương Nguyên con mắt hơi chuyển động: "Vậy ta cần tiền đặt cược."

Trực tiếp thông qua đoàn thể nhỏ, cướp đoạt học viên Thánh thủy số lượng, ý đồ này hắn không phải là không có nghĩ đến, nhưng không thể thực hiện, Liệp Ma nhân tổng bộ tất nhiên sẽ can thiệp, bằng không cái gọi là huấn luyện liền trở thành chuyện cười.

Nhưng nếu như chỉ là thông qua đánh cược hình thức, khó khăn thắng đi một ít chiến lợi phẩm đây?

Phương Nguyên cảm thấy có thể thử một chút.

"Cái gì tiền đặt cược, nói!"

Weig đeo vào quyền sáo, giữa hai lông mày tràn đầy tự tin, tựa hồ căn bản cũng không có cân nhắc qua thua vấn đề.

"Lần sau phát Thánh thủy số lượng làm sao?" Phương Nguyên con mắt hơi chuyển động: "Sau đó nếu như có người muốn khiêu chiến ta, cũng đến dựa theo quy củ này đến."

"Ngươi cho rằng khiêu chiến ngươi người sẽ rất nhiều?" Weig thở hổn hển, phảng phất một con mắt hồng trâu đực: "Ngươi liền như thế có tự tin thắng ta?"

Hắn tuy rằng dáng vẻ tráng kiện, trong đầu nhưng cũng không hoàn toàn là bắp thịt.

Một cái hạng người vô danh, đương nhiên sẽ không thu được bao nhiêu quan tâm.

Chỉ có Phương Nguyên thắng hắn tình huống dưới, mới sẽ thanh danh vang dội, khiêu chiến người nối liền không dứt.

"Không phải tự tin, mà là sự thực."

Phương Nguyên mỉm cười trả lời một câu.

"Nói mạnh miệng gia hỏa, cho ta sám hối đi!"

Weig nổi giận gầm lên một tiếng, hữu quyền phảng phất đạn pháo giống như đánh ra, thậm chí trong hư không truyền đến một tiếng to rõ phì mũi.

Ở hắn quyền sáo trên, một con trâu hoang bóng mờ tự động hiện lên đi ra, mang theo nghiền ép tất cả khí thế: "Man Ngưu quyền!"

Ầm ầm!

Man Ngưu bóng mờ giống như xe tăng giống như, hướng về Phương Nguyên ép đi.

"Ồ? Ma khí?"

Phương Nguyên liếc mắt một cái đối phương quyền sáo, không có làm sao kinh ngạc.

Nếu như đối phương khốn cùng đến liền vài món Ma khí đều không có, vậy

này một lần tân sinh thủ tịch chính là một chuyện cười.

"Man Ngưu quyền sáo? ! Weig lão đại vừa bắt đầu liền sử dụng cái này Ma khí, hiển nhiên rất tức giận."

Mấy cái lâu la ở bên cạnh cười trên sự đau khổ của người khác, đã có thể nghĩ đến đến tên lớn lối này quỳ xuống đất xin tha tình cảnh.

Ầm!

Một tiếng vang trầm thấp truyền ra, chợt phát sinh tất cả, nhượng bọn họ không khỏi há to miệng.

"Man Ngưu hình bóng?"

Phương Nguyên tay thâm nhập hư không, trực tiếp bóp lấy Man Ngưu cái cổ, nhẹ nhàng sờ một cái, toàn bộ bóng mờ liền phảng phất bong bóng xà phòng như thế, ầm ầm vỡ vụn.

"Cái này Ma khí chỉ là trung vị, đồng thời bởi ngươi sử dụng được tại thô bạo, đã có vài nơi ám thương, đề nghị ngươi tìm một cái đáng tin Luyện kim sư một lần nữa nấu lại xuống, bằng không nó khoảng cách báo hỏng cũng sẽ không xa."

Weig trên mặt đỏ lên, nghĩ muốn đánh ra quả đấm của chính mình.

Đáng tiếc, bất luận làm sao giãy dụa, đều là không làm nên chuyện gì , khiến cho hắn cảm giác phảng phất đối diện chính là một ngọn núi, cao cao không thể với tới núi lớn!

"Buông tay! Buông tay a!"

Weig gào thét, bỗng nhiên cảm giác được cái kia cỗ sức mạnh mạnh mẽ bỗng nhiên biến mất.

Nhưng hắn tự thân, lại là bởi dùng sức quá mạnh, cả người đều đột nhiên về phía sau ngã chổng vó, tựa ở một mặt trên vách tường.

Rì rào tro bụi rơi xuống, đem hắn tóc vàng nhuộm thành màu xám tro.

"Lão đại. . ."

Bên cạnh, mấy cái học viên nhìn tình cảnh này, đều là há to miệng: "Lão đại dễ dàng như vậy liền thất bại? Lẽ nào cái này ẩn giấu học viên, mới thật sự là đệ nhất thủ tịch?"

"Hulk! ! !"

Weig gào thét, xem trên tay hiện ra vết rách quyền sáo, tháo ra vạt áo, hiện ra một cái bên người mang theo vòng cổ: "Ta sẽ cho ngươi biết, ta tại sao bị kêu là 'Cuồng sư' !"

Một tiếng sư hống xuất hiện.

Sóng gợn mạnh mẽ phân tán, mang theo kinh người uy áp.

"Thượng vị Ma khí? Vô cùng tiếp cận đỉnh cấp?"

Phương Nguyên liếc mắt một cái, nhất thời trong lòng hiểu rõ: "Lâm thời cung cấp toàn diện thuộc tính tăng cường, còn có tấm chắn cùng cuồng nhiệt sao?"

Lúc này Weig, toàn thân thình lình bị một tầng hư huyễn giáp vàng bao phủ, cả người đều cao một đoạn, trên người quang diễm chậm rãi, phảng phất một vị giáp vàng Chiến thần, hung mãnh vô cùng nhào tới.

Cho dù mấy cái tuỳ tùng lâu la thấy cảnh này, đều là khiếp sợ đến không kềm chế được, bây giờ mới biết, lão đại bọn họ còn ẩn giấu như vậy một lá bài tẩy.

"Lão đại trước đối phó mấy cái đâm đầu đều không có ích lợi gì chiêu số, hắn

là có thể thắng chứ?"

Trong lúc vô tình, trong lòng bọn họ liền bị gieo xuống một cái Phương Nguyên vô cùng cường đại, rất khó chiến thắng hạt giống.

Như vậy âm ảnh, thậm chí sẽ bạn theo bọn họ một đời, thành vì bọn họ ác mộng.

"Còn không rõ sao?"

Phương Nguyên tiến lên, tiện tay vỗ một cái, Hoàng Kim Sư Tử giáp bảo vệ lập tức đổ nát.

Hắn trở tay một cái bạt tai, Weig nhất thời mặt hiện nổi lên ra một cái đỏ tươi chưởng ấn, ngất đi.

Tuy rằng theo Phương Nguyên, hàng này hoàn toàn là bị tức ngây dại, cũng không biết sau khi tỉnh lại, là tìm chính mình liều mạng, vẫn là xấu hổ muốn chết đầu va vách tường.

"Lão. . . Lão đại!"

Nguyên bản còn bị treo lên hi vọng mấy cái Liệp Ma nhân, triệt để sững sờ.

Cái này tình huống thế nào? Weig tại sao lại bị treo lên đánh?

Không sai, ở trong mắt bọn họ, Phương Nguyên chính là thật giống đại nhân bắt nạt tiểu hài tử như thế, tàn nhẫn mà đem Weig bắt nạt.

Trong này chênh lệch, thậm chí làm bọn họ đều cảm thấy khó mà tin nổi.

"Các. . . Các hạ, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ ngài là. . . Phong hào?"

Một cái trong đó Liệp Ma nhân đánh bạo, dùng lắp ba lắp bắp lời nói hỏi.

"Phong hào? Ta còn sớm lắm."

Phương Nguyên xán lạn nở nụ cười: "Đem hắn nhấc trở lại, nhớ tới nhắc nhở hắn, không nên quên tiền đặt cược, bằng không ta sẽ đích thân tới cửa thu."

Hắn hướng về một cái hướng khác liếc mắt một cái, xoay người biến mất ở cuối đường.

"Thực sự là. . . Khó mà tin nổi nhạy cảm a, chúng ta vừa mới vừa chạy tới!"

Hai cái Phong Hào liệp ma nhân giáo quan đi tới nơi vừa nãy, kiểm tra một chút Weig thương thế: "Không có chuyện gì, chỉ là ngất đi mà thôi, đối phương hạ thủ phi thường có chừng mực."

"Giáo quan được!"

Mấy cái Liệp Ma nhân mau mau hành lễ, lúc này, Weig cũng tỉnh lại, con mắt có chút mờ mịt, chợt liền biến thành tuyệt vọng: "Ta thua. . ."

"Đúng, ngươi thua rồi, đồng thời còn phi thường thảm! Biết ngươi thua ở nơi nào sao?"

Một cái Phong Hào liệp ma nhân chậm rãi nói: "Luận tố chất thân thể, ngươi với hắn không kém nhiều, nhưng kỹ xảo chiến đấu cùng ánh mắt lại là khác nhau một trời một vực. . . Ngươi hai cái Ma khí, đang sử dụng lúc, liền bị nhìn thấu kẽ hở, trực tiếp đánh tan, thua không có chút nào oan."

"Hắn. . . Cùng ta cũng như thế, không thể, sức mạnh kia. . ."

Weig bỗng nhiên con ngươi co rụt lại: "Chờ một chút?"

"Không có sai, là Long Lực dược tề!"

Một người huấn luyện viên khác gật gù, Liệp Ma nhân am hiểu lợi dụng các loại công cụ, sử dụng dược tề cũng không đáng thẹn.

Dù sao, Weig đều liên tiếp dùng hai cái uy lực lớn Ma khí, càng không tư

cách chỉ trích người khác.

"Vô thanh vô tức sử dụng dược tề, đây chính là hắn bản lĩnh, ở phương diện này, ngươi thật giống như một cái vừa mới bắt đầu học theo trẻ con !"

"Tốt, không có chuyện gì liền trở về, bắt đầu hôm nay huấn luyện!"

Hai cái Liệp Ma nhân giáo quan mặt trầm xuống.

Dưới cái nhìn của bọn họ, thiếu niên kết bè kết đảng, thậm chí ra tay đánh nhau, hoàn toàn ở khoan dung bên trong phạm vi.

Nhưng vượt qua cơ quan, tới đây tìm cớ coi như xong, then chốt là lại vẫn thua, mình bị đánh thành đầu heo, cái kia liền không có cách nào khoan dung, cần phải mạnh mẽ thao luyện một phen không thể.

"Hulk sao? Ta nhớ kỹ hắn!"

Weig gật gù, nói ra một câu sau khi, liền rơi vào một lúc lâu trong trầm mặc.

"Hừm, ngươi chỉ cần nhằm vào tiến hành kỹ xảo tính huấn luyện, nhất định có thể nhanh chóng trưởng thành."

Hai cái giáo quan gật gù, đối với Weig không có chán ngán thất vọng, mất đi đấu chí mà cảm thấy thoả mãn.

Cũng chỉ có như vậy Liệp Ma nhân, mới có thể biết sỉ rồi sau đó dũng, trở thành sau đó lương đống.

Bất quá, đợi đến học viên thân ảnh biến mất sau khi, hai cái giáo quan liếc mắt nhìn nhau, đều là cười khổ.

"Ngươi nói, chúng ta như thế che giấu bọn họ sự thực, có phải là không tốt lắm?"

"Nhất định phải cho bọn họ một cái mục tiêu mà, nếu như lời nói thật nói cho bọn họ biết, đối phương kỹ xảo thậm chí không kém Phong Hào liệp ma nhân, dù là Weig đều sẽ mất đi tự tin."

"Cái kia Hulk, quả thực là cái yêu nghiệt a!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 626: Tình Hình

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 627: Hoàn Thành

"Đại nhân hắn. . . Nhất định có thể làm."

Bị thả rơi lượng lớn máu tươi Pitt sắc mặt tái nhợt, cảm giác đầu đều có chút hơi choáng váng.

Ở đảm nhiệm máu túi sau khi, đối với hiện trường không hề tác dụng hắn, lập tức bị Phương Nguyên một cước đá ra trông cửa.

"Đúng không, Fenrir?"

Đương nhiên, để một đứa bé đảm nhiệm cảnh giới, bất luận nhìn thế nào đều không đáng tin cậy.

Bởi vậy, trước vẫn ẩn núp ở vùng hoang dã Ma Lang Fenrir đồng dạng xuất hiện, lười biếng nằm ở trước phòng trên sân cỏ.

Chỉ là tình cờ mở ra mắt sói trong, nhìn về phía Emon vị trí, liền mang theo tinh mang.

Lúc này nghe được Pitt lời nói, lại hơi khẽ gật đầu một cái, tựa hồ là ở biểu thị tán thành.

"Gào gào!"

Đột nhiên, nương theo một tiếng gào thét, khủng bố hào quang màu đỏ như máu từ phòng nhỏ trong khe hở không ngừng bắn ra, mang theo Emon thống khổ gào thét.

Nồng nặc ác ma khí tức tiết ra ngoài, cho dù có che đậy trận pháp cùng Ma khí, cũng là không có thể ngăn cản mảy may.

Rất hiển nhiên, nếu như Emon còn ở tại thành Caren bên trong, chỉ là lần này bạo phát, liền đủ để đưa tới một nhóm lớn Liệp Ma nhân loại bỏ tà ác.

Dù là như vậy, nồng nặc ác ma khí tức, cũng khiến Fenrir cùng Pitt cả người tóc gáy dựng thẳng, cũng không có trước ung dung trạng thái.

"Gào a!"

Đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Fenrir thét dài gào thét, nhìn cuối con đường, cả người bộ lông đều là dựng thẳng lên.

Loại này như gặp đại địch vẻ mặt, liền phảng phất nhìn thấy cái gì đáng sợ khắc tinh!

Đạp đạp!

Từ một chỗ rừng cây bóng tối trong, truyền đến một loạt tiếng bước chân, chậm rãi hiện ra một cái người đàn ông trung niên đường viền, con mắt rõ ràng là màu tím!

Đạp đạp!

Hắn giày da giẫm trên mặt đất, phát ra tiếng vang lại từng tiếng chấn động ở Pitt trong trái tim, quả thực thật giống muốn nổ tung.

"Không cho phép. . . Không cho phép ngươi tới!"

Tiểu Pitt run rẩy quát to một tiếng, tay phải vòng tay cùng dây khóa tất cả nổ tung, một cái con bạch tuộc giống như xúc tu xuất hiện, không ngừng lớn lên biến thô, phảng phất cự mãng giống như múa tung.

"Ô ô!"

Làm như chịu đến nó ảnh hưởng, bên cạnh Ma Lang Fenrir đồng dạng đứng dậy, hướng về kẻ xâm lấn lộ ra móng vuốt sắc bén cùng răng nanh.

"Thú vị, thật là có thú!"

Mắt tím người trung niên quần áo thể diện, phảng phất một cái sắp tham gia tiệc rượu thân sĩ, lúc này ánh mắt ngay khi Pitt cùng Fenrir trên người qua lại đánh giá: "Một con luyện kim sinh vật, Dusknoir cùng người sói hỗn huyết? Còn có một con Phục Đô Thi, lại nhanh bị loài người tiểu quỷ thu phục. . . Ha ha!"

Hắn cuồng tiếu một tiếng, trên mặt vẻ mặt bỗng nhiên trở nên trầm tĩnh lên: "Các ngươi, thật sự dám cùng ta động thủ sao?"

Ở Hắc Dạ quyến tộc ở trong, hạ vị huyết mạch hướng về thượng vị huyết mạch động thủ, là không cho tha thứ tội lớn.

"Không cho phép ngươi, lại thương tổn tỷ tỷ!"

Pitt nổi giận gầm lên một tiếng, cánh tay phải phảng phất cự mãng giống như nhúc nhích, cuồn cuộn không ngừng từ trong cơ thể hắn rút ra, hình thành đáng sợ bắp thịt tay lớn, đem nửa cái đình viện đều trực tiếp lật tung.

"Gào a!"

Fenrir cũng gào lên một tiếng, thân thể cao lớn phảng phất như gió nhẹ nhàng, hầu như là trong chớp mắt liền giết tới thân sĩ trước.

"Đáng tiếc. . . Các ngươi chẳng lẽ không biết, Hắc Dạ quyến tộc bên trong giai vị áp chế sao?"

Người trung niên xì cười một tiếng, thuần khiết ác ma khí tức từ trên người lan ra.

"Ùng ục! Ùng ục!"

Chỉ một thoáng, Pitt Phục Đô Thi cánh tay thật giống như chịu đến cái gì kích thích, phát ra tiếng trầm giao kích nổ vang, toàn bộ rụt trở lại.

Chợt, Fenrir vồ hụt, trên đầu đã trúng mạnh mẽ một quyền, đầu lâu to lớn đều rơi vào hố đất ở trong, nửa ngày bò không đứng lên.

"Ta —— Yuri Kess, không là các ngươi có thể phỏng đoán, thậm chí tại tương lai, ta sẽ vượt qua Dục Vọng Đại Quân, thu được chân chính nghiền ép tất cả lực lượng!"

Yuri Kess trong mắt tử quang đại thịnh, lấy thuần khiết Ác Ma ngữ nói.

Ở cái này giống như chú ngữ, lại giống như tế ca trong không khí, Pitt cùng Fenrir thậm chí hai mắt trắng dã, trực tiếp ngất đi.

Làm cái này Hắc Dạ quyến tộc đỉnh điểm, đám ác ma đối với bình thường huyết mạch, có thiên nhiên uy hiếp tính.

Hừng hực!

Sau lưng Yuri Kess, ngọn lửa màu xanh lục hội tụ, mơ hồ phác hoạ ra một cái khủng bố ác ma bóng người.

Chỉ là, hắn liếc mắt một cái phòng ốc, vẫn chưa đem Pitt cùng Fenrir giết, mà là ung dung đi vào.

"Thời gian qua đi trăm nghìn năm, ta lại gặp được có Liệp Ma nhân mưu toan lên cấp Ác Ma Liệp Thủ. . ."

Phòng ốc ở giữa, Emon chu vi, cực lớn luyện kim trận pháp nổ vang, đem bên trong màu đỏ tươi huyết mạch lực lượng tất cả áp súc đến Emon trên người, hiển nhiên biến hóa đã đến một cái cực kỳ kịch liệt bước ngoặt.

Phương Nguyên liếc mắt một cái cái này khách không mời mà đến, lại không hề động thủ.

Bởi vì, đối phương tựa hồ cũng không ác ý.

Bằng không, lấy ác ma hung tàn, bên ngoài một người một sói, e sợ liền linh hồn đều không còn sót lại.

Quả nhiên, Yuri Kess chỉ là lẳng lặng nhìn cái này màn, cẩn thận quan sát trên mặt đất luyện kim trận pháp, trên mặt mang theo thán phục vẻ: "Dĩ nhiên dùng Hắc Ma thuật. . . Đem thượng cổ nghi quỹ thay thế, thiên tài sáng tạo, cấp đại sư thủ bút! Chỉ tiếc, còn kém bước cuối cùng!"

"Huyết mạch, không chỉ có chảy xuôi ở bên trong thân thể, càng là linh hồn dấu ấn!"

Phương Nguyên thản nhiên nói, đạo lý này hắn đương nhiên rõ ràng.

Lúc này, trong trận pháp Emon đã hoàn toàn khôi phục nhân loại dáng dấp, chỉ có nơi trán, lưu lại một cái màu tím hình thoi dấu ấn.

Lượng lớn huyết quang bị áp chế, chậm rãi hóa thành nhỏ bé dày đặc phù văn, côn trùng giống như, bò tiến vào Emon trong cơ thể.

"Hắc Ma thuật —— Huyết Mạch Truy Tố!"

Trong nháy mắt, Phương Nguyên liên tiếp triển khai pháp thuật.

Mà ở Emon trên người, từng hình ảnh huyễn cảnh hiện lên, triển lộ ra rất nhiều bóng người, cuối cùng cũng đều hội tụ đến một bóng người cao to trên.

Đối phương chỉ là người bình thường dáng dấp, cả người lại thiêu đốt ngọn lửa màu xanh biếc, một đôi mắt rõ ràng là màu tím!

"Dĩ nhiên có thể làm được như vậy. . ."

Yuri Kess đây mới thực sự là thán phục.

Ở hắn cảm ứng bên trong, đối phương Hắc Ma thuật không chỉ có tìm hiểu đến chính mình, thậm chí đạt được chính mình một điểm khí tức, lấy chân linh dấu ấn hình thức, khắc vào Emon linh hồn trên.

"Rất tốt thủ đoạn, chỉ là ngươi còn cần một cái phòng ngự, bằng không ác ma sẽ trong nháy mắt cảm ứng được loại pháp thuật này, đồng thời tiến hành quấy rầy!"

Yuri Kess gật gù, từ trong miệng phun ra một đoạn Ác Ma ngữ: "Ta chúc phúc ngươi, hỗn loạn dòng dõi, huyết mạch của ta kéo dài!"

Nói chuyện ở trong, một giọt màu tím máu tươi, liền rơi vào Emon cái trán, nhanh chóng bị hình thoi ấn ký hấp thu, trở nên càng thêm tươi đẹp lên.

Ầm!

Ở chấn động nhè nhẹ bên trong, toàn bộ luyện kim trận pháp hoàn thành sứ mạng của chính mình, trực tiếp nổ tung.

Mà ở trung ương, Emon nhưng là tỉnh lại, vuốt cái trán: "Chuyện gì xảy ra?"

"Không có gì, chỉ là vừa ngủ một giấc, kích hoạt rồi trong cơ thể huyết mạch, thu được năng lực đặc biệt mà thôi!" Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Hoan nghênh ngươi, Ác Ma Liệp Thủ!"

"Ác Ma Liệp Thủ. . . Ta sao?"

Emon nhìn mình trắng nõn nhẵn nhụi hai tay, ngớ ngẩn, vừa nhìn về phía Yuri Kess.

Không biết tại sao, vừa nhìn thấy đối phương, nàng thì có loại mâu thuẫn tâm tình hiện lên, vừa mang theo thân thiết, lại có chút căm ghét.

"A!"

Mà nương theo một tiếng thét kinh hãi, nàng thình lình phát hiện tay phải của chính mình trên đã bị màu tím hoa văn nằm dày đặc, lân phiến mọc ra , hóa thành lợi trảo.

"Không cần lo lắng, đây là Ác Ma Liệp Thủ lực lượng! Khống chế nó, ngươi là có thể biến trở về đi!"

Phương Nguyên lưu lại Emon, làm cho nàng chậm rãi quen thuộc lực lượng, chính mình nhưng là cùng Yuri Kess ra hiệu một chút, chậm rãi đi đến bên ngoài một chỗ trong rừng rậm.

"Liệp Ma nhân, ngươi lá gan rất lớn! Cũng rất kỳ quái!"

Yuri Kess trên người khí tức nguy hiểm phân tán, trong tay thưởng thức một đoàn ngọn lửa màu xanh biếc: "Đồng ý cùng ác ma giao thiệp với Liệp Ma nhân, quả thật hiếm thấy!"

"Chỉ cần là sinh vật có trí khôn, liền tồn tại câu thông khả năng!" Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Huống chi. . ."

Hắn liếc mắt gian nhà, ý tứ không cần nói cũng biết.

"Chỉ là một cái hậu duệ mà thôi. . ."

Yuri Kess từ trong lỗ mũi phun ra liệt diễm: "Tiểu tử, ngươi muốn chết sao?"

"Chỉ là một cái hậu duệ, có thể không đáng một cái ác ma trả giá căn nguyên máu a." Phương Nguyên lắc đầu một cái.

"Được rồi. . . Thực sự là hết thảy đều bị ngươi nhìn thấu, Liệp Ma nhân!"

Yuri Kess thu hồi ngọn lửa, khôi phục thành người bình thường dáng dấp, vẻ mặt trịnh trọng: "Nhìn Emon phần trên, cho ngươi một cái lời khuyên —— rời

đi Thánh sơn, càng nhanh càng tốt!"

"Ồ? Thoạt nhìn đám ác ma lại muốn đại phản công sao?"

Phương Nguyên lại là suy tư: "Đồng thời, lần này, liền thành Caren đều sẽ không an toàn, bởi vậy ngươi mới vội vã như vậy làm vì Emon kích hoạt huyết mạch, hi vọng nàng thu được bảo vệ mình lực lượng?"

"Nguyên bản, ta chỉ là nghĩ làm cho nàng quen thuộc huyết mạch lực lượng, trở thành một tên ma duệ!" Yuri Kess chậm rãi nói: "Hiện tại đổi thành Ác Ma Liệp Thủ, cũng tương đối khá."

"Tuy rằng cổ đại Ác Ma Liệp Thủ, một nhậm chức liền ít nhất có phong hào lực lượng, nhưng này là đang tiêu hao nguyên cả đầu ác ma thi thể điều kiện tiên quyết, lúc này Emon tuy rằng không có lập tức lên cấp, lại nắm giữ tương lai mở cánh cửa tiềm lực, cái này rất tốt!"

Có thể thấy, hắn đối với Phương Nguyên huyết mạch thí nghiệm vô cùng tôn sùng: "Đây là một hạng đủ để thay đổi thế giới kỹ thuật!"

"Đúng đấy, một khi bị đẩy ra ngoài, sẽ có rất lớn có thể có thể thay đổi thực lực của hai bên so với, vì lẽ đó, ác ma tiên sinh, ngươi chuẩn bị làm sao làm đây?"

Phương Nguyên tuy rằng mặt ngoài trên chuyện trò vui vẻ, nhưng thực tế đối với Yuri Kess phòng bị, lại là một khắc cũng không có đình chỉ qua.

"Ta?"

Yuri Kess chỉ cươi cười: "Chỉ là ác ma bên trong một cái hạng người vô danh mà thôi, Hỗn Loạn, Tà Ác, Hắc Ám. . . Này ba cái đứa ngốc nghĩ làm cái gì, như thế nào cùng ta có liên quan hệ đây?"

Lời nói trong lúc đó, lại là cho Phương Nguyên một loại vô cùng kỳ dị vi diệu cảm giác.

Đối diện con ác ma này lập trường, tựa hồ cũng không tại ác ma bên kia.

"Không cừu hận nhân loại ác ma, quả thật là kỳ quái đây."

Phương Nguyên không nhịn được nói.

"Đã có không cừu thị ác ma Liệp Ma nhân, vì sao lại không thể có bình thường ác ma?"

Yuri Kess hỏi ngược một câu.

'Bình thường sao?'

Phương Nguyên yên lặng nhổ nước bọt.

E sợ như vậy ác ma, cho dù ở Hắc Dạ quyến tộc ở trong, cũng là Kỳ Hành chủng giống như tồn tại chứ?

Nếu không là nắm giữ cường đại võ lực, sợ là sớm đã bị đồng loại căm thù chết rồi.

"Chờ một chút. . ."

Đột nhiên, trong lòng hắn chớp mắt giống như, chuyển qua một ý nghĩ: "Cái này Yuri Kess, đúng là thuần khiết ác ma sao?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 628: Chuẩn Bị

Đám ác ma đều là Phồn Diễn Chi Mẫu con trai trưởng, Hắc Dạ quyến tộc tầng cao nhất.

Nhưng ở trong này, còn có một tình huống khác —— đó chính là sa đọa Ác Ma Liệp Thủ!

Tiếp nhận ác ma lực lượng cùng bổn nguyên bọn họ, một khi thật sự sa đọa, hoàn toàn khả năng biến thành ác ma!

Cái này cũng là Liệp Ma nhân cùng Hắc Dạ quyến tộc lực lượng bản chất tương đồng một cái dẫn chứng.

'Đáng tiếc. . . Chuyện như vậy, Liệp Ma nhân tổng bộ lại làm sao có khả năng thừa nhận? Đồng thời đường hoàng ghi chép tiến vào lịch sử đây?'

Bởi vậy tất nhiên là muốn tiêu hủy tất cả ghi chép, bao bọc cái kia Ác Ma Liệp Thủ xuất thân cùng trải qua, càng là đôi câu vài lời cũng không cho phép ghi chép.

'Rơi xuống làm ác ma nhân loại sao? Thú vị!'

Phương Nguyên hơi khẽ khom người nói cám ơn, chợt nghiêm mặt nói: "Cảm tạ ý tốt của ngài. . . Vị này ác ma tiên sinh, ta sẽ không rời đi Thánh sơn, đúng là Emon cùng cái khác người, có thể an bài bọn họ rời đi trước."

"Tùy tiện ngươi. . ."

Yuri Kess bóng người dần dần hư huyễn , hóa thành ngọn lửa màu xanh biếc

nổ tung: "Liệp Ma nhân. . . Nếu như có một ngày, chúng ta ở trên chiến trường gặp gỡ, ta sẽ không chú ý thưởng thức linh hồn ngươi tư vị."

. . .

"Tuy rằng trở thành ác ma, nhưng vẫn là theo nhân loại như thế khó chịu sao?"

Phương Nguyên căn bản không cảm giác được đối phương sát ý, không khỏi có chút không nói gì, trở lại trong phòng.

"Đại nhân!"

Lúc này, Pitt cùng Fenrir đã tỉnh lại, trong con ngươi đều mang theo xấu hổ.

"Không có gì. . . Lấy các ngươi thực lực bây giờ, xác thực rất khó đối với ác ma tạo thành cái gì ngăn cản. . ."

Phương Nguyên tùy ý tìm cái ghế ngồi xuống, xoa xoa mi tâm.

Tiến hành Ác Ma Liệp Thủ lên cấp nghi thức, thực sự rất tiêu hao tinh lực của hắn, càng không cần phải nói còn muốn cùng một con ác ma câu tâm đấu giác.

Đồng thời, Yuri Kess mang đến tin tức, cũng rất đáng giá thưởng thức.

"Ác ma lại đem phát động đại phản công?"

Rất hiển nhiên, ở lần trước Thánh sơn chiến dịch đại bại sau, đám ác ma dám quay đầu trở lại, tất nhiên là có chính mình dựa dẫm.

'Này sự kiện, có thể hay không biến thành cơ hội của ta đây?'

Phương Nguyên yên lặng nghĩ, vừa nhìn về phía bên cạnh có chút cục xúc bất an Emon.

Nguyên bản, hắn còn tưởng rằng Yuri Kess sẽ mang đi cái này hắn rõ ràng rất coi trọng Huyết duệ, nhưng không nghĩ tới con ác ma này lại vẫn là đưa nàng ở lại nơi này.

'Chẳng lẽ. . . Con ác ma này ở Hắc Dạ quyến tộc trong, cũng sống đến mức không hề tốt đẹp gì, vẫn là Emon thân làm vì Ác Ma Liệp Thủ dị thường, một khi bị phát hiện, liền hắn cũng bảo vệ không được?'

"Tiên sinh. . ."

Emon con mắt có chút ửng đỏ: "Ta. . . Ta đây là làm sao?"

"Không có gì, chỉ là ngươi có một cái lực lượng cường đại tổ tiên, từ trong huyết mạch của nó, thu được lực lượng, chỉ đến thế mà thôi!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Sau đó, ta lại cho ngươi làm một cái toàn diện kiểm tra, đồng thời giáo dục ngươi thử nghiệm làm sao nắm giữ loại sức mạnh này. . ."

"Được. . . Tốt!"

Không biết nghĩ tới điều gì, Emon sắc mặt có chút ửng đỏ, chợt vẫn là dũng cảm đồng ý.

. . .

Sau ba ngày, Phương Nguyên bản bút ký trên, liền nhiều hơn rất nhiều nội dung:

'Ác Ma Liệp Thủ cơ bản nhất năng lực, ở chỗ bộ phận ác ma hóa. . . Bởi vì huyết mạch ở vào Hắc Dạ quyến tộc đỉnh điểm, cho nên đối với cái khác cấp bậc Quyến tộc nắm giữ thiên nhiên chấn nhiếp năng lực, thậm chí hoàn toàn miễn dịch ác ma tà ác, hỗn loạn lực lượng ảnh hưởng. . .'

'Bởi vậy, Ác Ma Liệp Thủ, mới thật sự là thích hợp săn giết ác ma Liệp Ma

nhân!'

'Emon giác tỉnh ngọn lửa màu xanh lục năng lực, có thể coi như huyết mạch bạn sinh. . . Nói cách khác, càng cường đại ác ma, chế tác ra đến ác ma thợ săn, sẽ nắm giữ càng cao hơn khởi điểm cùng không gian phát triển. . .'

. . .

Có Emon cái này thành công phẩm, còn có đón lấy một loạt thí nghiệm dữ liệu, Phương Nguyên nhất thời đối với kế hoạch của chính mình có rất lớn tự tin.

Càng không cần phải nói, còn có Yuri Kess cuối cùng tự mình thí pháp, vì hắn công phá cuối cùng một tầng cửa ải khó.

'Đương nhiên, trước đó. . .'

Hắn nhìn về phía Thánh sơn phương hướng: "Ta nhất định phải trở lại!"

Ở trên ngọn thánh sơn, đáng giá hắn có ý đồ vật phẩm thực sự là quá nhiều, bất luận là nghe đồn rằng Tử Hải sách cổ, hay là chân thực có thể chạm chén thánh, lấy cùng cái khác, đều làm hắn rất là động lòng.

"Bất quá, vì hoạch đến chúng nó, nhất định phải tăng lên ta thực lực của chính mình."

Phương Nguyên nhìn về phía một cái hướng khác.

Ma Quỷ Khốc Khấp cùng Teniceo chi da, chính là hắn lớn nhất át chủ bài!

Hai món đồ này, hắn đã sớm trong bóng tối giấu kỹ, thậm chí không có mang theo Thánh sơn, sợ chính là bị khứu giác nhạy cảm Liệp Ma nhân phát hiện đầu mối.

Mà đến hiện tại, lấy hắn kiến thức dự trữ cùng tích lũy, đã có niềm tin tương đối đem Teniceo chi da luyện chế thành chân chính đỉnh cấp Ma khí, phối hợp

Ma Quỷ Khốc Khấp lực lượng, dù là Phong Hào liệp ma nhân cùng ác ma, cũng hoàn toàn có thể rình giết!

Cái này thì có đục nước béo cò tiền vốn!

. . .

"Teniceo chi da, sức phòng ngự ở ác ma bên trong chỉ có thể tính giống như thậm chí thiên yếu, nhưng then chốt vẫn là phía trên mang theo thiên nhiên phù văn, quy tắc Đạo ngân, đều là thiên hướng ẩn nấp cùng tiềm tàng, phải đem phương diện này ưu thế triệt để phát huy được. . ."

Nghĩ đến liền đi làm, Phương Nguyên lúc này cưỡi lên Fenrir, bắt đầu hướng mình nơi giấu bảo tàng điểm chạy đi.

'Kiếp trước tay bắn tỉa, dã ngoại đều muốn khoác một tầng trang phục sặc sỡ cùng ngụy trang vải bố, xem ra, ta cũng có thể hướng phương hướng này phát triển. . .'

Ma Quỷ Khốc Khấp lực sát thương hết sức kinh người , nhưng đáng tiếc nhét vào phiền phức, không cách nào liên tục công kích, đồng thời một lần tiêu hao quá to lớn.

Nhưng tất cả những thứ này đối Phương Nguyên mà nói, đều không phải vấn đề gì.

Có Thần nguyên phụ trợ, hắn tài bắn súng tuyệt đối là thần xạ thủ cái kia một cấp bậc.

Nếu là lại thêm lên một cái tinh thông ngụy trang cùng tiềm tàng ác ma năng lực, vậy tuyệt đối có thể trở thành rất nhiều Lĩnh Vực giả ác mộng!

Fenrir cấp tốc chạy, cuối cùng ở một khối trên vùng bình nguyên ngừng lại.

Đây là lúc trước Phương Nguyên cùng Jock đại thúc mấy người cùng đi tới

thành Caren lúc trải qua con đường, rộng rãi bình nguyên mênh mông vô bờ.

Tùy tiện tìm cái cái hố đem nghĩ muốn ẩn giấu đồ vật một chôn, chỉ cần ẩn nấp thủ đoạn đủ rất cao minh, có thể che đậy khí tức, cái kia trừ phi tìm vận may, bằng không không có một người hoặc là ác ma có thể tìm được.

"Lúc trước không dám đem những thứ đồ này đưa vào thành Caren , bởi vì nơi đó ngọa hổ tàng long, Phong Hào liệp ma nhân tùy ý có thể thấy được, vạn nhất phát hiện cái gì, xác thực không có cái gì tốt giải thích."

Cho dù tốt ẩn nấp phương pháp, cũng có xuất hiện chỗ sơ suất lúc.

Nhưng lúc này, Phương Nguyên lại là quyết định muốn mạo xuống hiểm.

Dù sao cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, nghĩ muốn thu được càng nhiều, ngoại trừ lần này ác ma quy mô lớn vây công, không thể có cơ hội của nó.

"Chính là chỗ này. . . Đào!"

Ở một chỗ tầm thường đất hoang phía trước, Phương Nguyên ngừng lại, vỗ vỗ Fenrir đầu.

"Gào a!"

Fenrir chân trước bới đất, lập tức liền đào ra một cái hố to.

Coong!

Ở đầy đủ chiều sâu sau khi, một cái hộp liền bị đào lên, phía trên là lít nha lít nhít ẩn nấp phù văn, lấy Hắc Ma thuật phong cấm, không có một chút nào khí tức cùng sóng sức mạnh truyền ra.

Nhưng mở ra sau khi, truyền kỳ súng kíp —— Ma Quỷ Khốc Khấp thon dài thân súng liền hiện ra ở một người một sói trước mặt, mang theo dữ tợn sắc thái.

Bên cạnh một đoàn da, càng là phân tán đáng sợ ác ma khí tức.

"Ô ô. . ."

Cảm nhận được loại sức mạnh này, Fenrir lập tức có chút nuy, đắp đầu không dám gào thét, chỉ có thể trầm thấp nghẹn ngào.

"Thực sự là. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy nó bộ dạng này, lại là giận quá mà cười: "Ngươi nhưng là tương lai liền Thần Chi đều muốn gặm nuốt, chỉ là ác ma đáng là gì?"

Trong lòng lại là quyết định, đối với nó cải tạo, đã cấp bách.

Không thể đối mặt với ác ma, chung quy trở thành không được đứng đầu chiến lực.

Đương nhiên, lúc này, vẫn là trực tiếp mang theo hai loại đồ vật, đi tới đã sớm chuẩn bị kỹ càng một nhà hàng rèn bên trong, dự bị bắt đầu nung nấu.

Nhà này cửa hàng bên trong không có một bóng người, nguyên bản thợ rèn cũng không biết là chết rồi vẫn là chạy nạn đi tới, vừa lúc bị Phương Nguyên phế vật lợi dụng.

Đương nhiên, hắn công cụ Phương Nguyên một cái đều không lọt mắt, phần lớn bị ném xuống.

Chợt, cởi xuống chính mình trường kiếm, đặt ở sắt châm bên trên.

Tinh Dạ trọng kiếm chỉ là Liệp Ma nhân chế tạo vũ khí, đang đối mặt phức tạp tình huống cùng càng ngày càng kẻ địch nguy hiểm lúc, đã căn bản không đủ dùng.

Bởi vậy, Phương Nguyên chuẩn bị đưa nó một lần nữa nấu lại rèn đúc một lần, cũng coi như là luyện tập.

"Đem Tinh Dạ chế tạo thành Ma khí, trước tích góp một ít vật liệu, hoàn toàn có thể dùng được lên. .. Còn Ai Hào, có Ma Quỷ Khốc Khấp sau khi, đã hoàn toàn có thể bị thay thế được. . ."

Phương Nguyên đi tới lò lửa trước mặt, đem đặc chế bột phấn tung nhập lô bên trong.

Hừng hực!

Liệt diễm bốc lên, một thoáng liền hóa thành màu xanh, mang theo kinh người sóng lửa.

"Hắc Ma thuật —— Cao Ôn Tràng!"

Phương Nguyên động tác liên tục, lấy ra mấy thứ thi pháp vật liệu, đem nhiệt độ tiến một bước đẩy cao.

Đang kinh người liệt diễm bên trong, Tinh Dạ thân kiếm nhất thời tỏa ra ánh sáng lung linh, có một điểm hòa tan khuynh hướng.

"Chính là hiện tại!"

Hắn trong mắt lóe sáng lên, móc ra một viên màu đỏ rực tinh thạch, lấy cùng cái khác càng nhiều đặc thù vật liệu, bỏ vào lò lửa trong.

"Tố Hình Chi Thủ!"

Liệt diễm trong, phảng phất có một bàn tay lớn, đem vật liệu tất cả nắm thành bụi phấn, đúc nóng nhập trường kiếm bên trong.

Cái này liền không phải Luyện kim sư thủ đoạn, mà là Phương Nguyên một mình sáng tác, lấy Hắc Ma thuật thúc đẩy rèn đúc, hoàn toàn có thể đạt được so với bình thường Luyện kim thuật sư hiệu quả tốt hơn.

Ầm ầm!

Sau một hồi lâu, hắn đem màu vỏ quýt trường kiếm lấy ra, nhanh chóng rèn.

Leng keng leng keng giai điệu, chợt hội tụ một mảnh, phảng phất đã biến thành một đoạn tươi đẹp nhạc khúc.

Đến buổi tối, một thanh hoàn toàn mới kiếm lớn liền hiện ra ở Phương Nguyên trước mặt, so với trước thoáng tu hơi dài một chút, toàn thân lại tựa hồ như mang theo màu đỏ ánh sáng.

"Gia nhập lượng lớn Hỏa thuộc tính hoạt lực linh khí, lúc này Tinh Dạ, đã biết thì có (sắc bén), (phá giáp), (ngọn lửa) tam đại đặc tính, hoàn toàn có thể xưng là thượng vị Ma khí."

Phương Nguyên đối với chuyện này phi thường hài lòng, vừa nhìn về phía Teniceo chi da.

Ở tiến vào Thánh sơn tiềm tu trước, hắn vẫn không có luyện chế tấm này thuộc da nắm, nhưng Liệp Ma nhân tổng bộ ở trong điển tịch vô số, thậm chí có ác ma vật liệu xử lý phương pháp.

Lại thêm vào lần này chế tác Ác Ma Liệp Thủ thực tiễn, lại là làm hắn bỗng nhiên nhiều hơn rất nhiều tự tin cùng nắm.

"So với cái khác Luyện kim thuật sư mà nói, ta cũng có rất lớn ưu thế, đó chính là vật liệu thực sự đủ tốt! Chỉ cần đầy đủ đem phía trên phù văn lực lượng kích thích ra đến, liền đủ để đạt đến đỉnh cấp Ma khí yêu cầu!"

Phương Nguyên ánh mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm ác ma thuộc da, nhưng không có lập tức động thủ.

Mới vừa rèn đúc xong một cái thượng vị Ma khí, hắn cũng cần thoáng giải lao, lại lấy trạng thái tốt nhất tiến hành thử nghiệm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 629: Hiến Tế

Mười mấy ngày sau, Thánh sơn, Liệp Ma nhân tổng bộ.

Ầm!

Nương theo Phương Nguyên nhường, Weig hiểm mà lại hiểm địa trúng một quyền, chật vật ngã trên mặt đất.

"Ai. . ."

Chu vi Liệp Ma nhân dồn dập phát ra tiếc nuối thở dài.

"Tốt, lần này lại là ta thua, Thánh thủy ta sẽ đưa đến ngươi nơi này, lần sau trở lại!"

Weig vươn mình bò lên, khắp toàn thân lại là chiến ý ngang nhiên.

Hắn cảm giác đến, mình cùng đối phương chênh lệch, xác thực không lớn, chỉ cần lại cố gắng như vậy từng tia tia, là có thể đánh bại cái này túc địch!

Chỉ tiếc, đợi đến hắn lần sau mang theo Thánh thủy đến lúc, Phương Nguyên sẽ để cho hắn biết được, cái này từng tia tia, trên thực tế lại là không thể vượt qua rãnh trời.

'Thế nào cũng phải cho điểm hi vọng a, bằng không hắn chán ngán thất vọng, tuyệt vọng đến không đến, chịu thiệt vẫn là ta!'

Phương Nguyên ung dung nghĩ, lại trở lại luyện chế dược tề, đem một ngày hỗn đi qua.

Chỉ là đến buổi tối, trong gian phòng hắn, trong con ngươi nhất thời loé lên một tia tinh mang, đi tới gian phòng một góc, bàn tay hướng về hư không, bỗng nhiên nắm chặt rồi một cái tay chuôi.

Nương theo một tầng tấm vải bố tựa như đồ vật bị gỡ xuống, nhất thời hiện ra Ma Quỷ Khốc Khấp một cái nòng súng: "Ác ma. . . Vẫn là không có tới sao? Thật làm cho người chờ đến nóng lòng a."

Tình cảnh này vô cùng thần kỳ, quả thực giống như hư không lấy vật.

Lúc trước, đối diện căn bản không hề có thứ gì, thậm chí nửa điểm khí tức gợn sóng cũng không có.

"Dùng Teniceo chi da chế tác (Ẩn Hình Đấu Bồng), không có nửa điểm sức phòng ngự, lại đem ẩn nấp cùng tiềm tàng ác ma thiên phú hoàn toàn kích thích ra đến, bất kỳ bị che đậy đồ vật, cũng sẽ không tiếp tục có nửa điểm sóng năng lượng, thật giống từ thế giới này hoàn toàn biến mất rồi như thế. . ."

Phương Nguyên nắm trên tay Ma khí, có chút ngẩn ra.

Bởi vì, hắn vẫn còn có chút đánh giá thấp luyện chế đỉnh cấp Ma khí độ khó, lúc này (Ẩn Hình Đấu Bồng), liền hắn đều có chút không thể xác định giai vị.

Nhưng ít ra có một chút có thể khẳng định, cái này Ma khí cường đại năng lực, là phù hợp nhất hắn tâm lý yêu cầu, đặc biệt cùng Ma Quỷ Khốc Khấp phối hợp sau khi, dù là cho hắn phỏng chế Thánh khí đều không đổi!

"Đám ác ma. . . Tựa hồ còn cần chuẩn bị, vừa vặn. . . Chúng nó kéo càng lâu, ta nắm cũng càng lớn!"

Phương Nguyên mở ra một ống nghiệm Thánh thủy, ùng ục ùng ục uống vào.

Đoạn thời gian gần đây, bởi Weig luân phiên khiêu chiến, đúng là làm hắn Thánh thủy dự trữ một thoáng đầy đủ lên.

Càng không cần phải nói, nguyên bản những người man rợ kia, Thủy Kiếm loại hình học viên cao thủ, cũng nghĩ thông qua đánh bại hắn chứng minh thủ tịch địa vị , khiến cho hắn thu nhập một thoáng càng thêm.

Dù sao, Liệp Ma nhân năng lực có chút khắc chế lẫn nhau, lại thêm vào Phương Nguyên biểu diễn, vẫn là cho bọn họ không nhỏ bé hi vọng.

Có lẽ đánh bại Weig Hulk, có thể bại ở tại bọn hắn dưới tay, thành tựu danh vọng đây?

Đương nhiên, Phương Nguyên cũng là cho bọn hắn đầy đủ hi vọng, mỗi một lần đều là 'Hiểm chi lại hiểm' 'May mắn thắng lợi', để mấy tên này đem cuồn cuộn không ngừng Thánh thủy đưa đến trong tay hắn.

Hắn nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Hulk (Phương Nguyên)

Tinh: 75. 0(0)

Khí: 75. 0(00)

Thần: 75. 0(20)

Chức nghiệp: Liệp Ma nhân

Trạng thái: Khỏe mạnh

Kỹ năng: Trụ cột đánh lộn (tinh thông), Homanchet Thương đấu thuật (tinh thông), thần bí học (tinh thông), dược tề học (tinh thông), luyện kim học (tinh thông), Thần Tinh kiếm thuật (Phá Hiểu), Âm Lưu phi trảo (Âm Trảo), Hắc Ma thuật (đại sư)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Phong Ấn Chi Thể (cứu cực hình thái) "

"Hiện tại ta, khoảng cách Phong Hào liệp ma nhân còn cách một đoạn. . ."

Đương nhiên, cũng vẻn vẹn chỉ là dữ liệu trên có chút chênh lệch thôi, nếu như bị hắn cầm Ma Quỷ Khốc Khấp ở viễn trình rình giết, e sợ toàn bộ Thánh sơn đều không có mấy người có thể tách ra.

Thậm chí, dù là vẻn vẹn dựa vào bản thân thực lực cùng Hắc Ma thuật, hắn cũng chắc chắn cùng Phong Hào liệp ma nhân đọ sức.

"Chút thực lực này, vẫn còn có chút không đủ a."

Phương Nguyên bỗng nhiên nhìn mình bụng dưới.

Ở nơi đó, một cái phong ấn bóng mờ chính đang dần dần hiện lên , khiến cho hắn sắc mặt không khỏi nghiêm nghị.

"Phong Ấn Chi Thể? Còn có nguyên lực?"

Cùng cái này cao cấp huyết mạch ấn ký như thế, đều là khắc xuống ở chân linh bên trên, bất luận đổi bao nhiêu cái thân thể, cũng sẽ dần dần hiện lên.

"Nguyên lực a. . ."

Mà lúc này Phương Nguyên, nhìn cái kia tinh diệu phức tạp, lấy hắn lúc này ánh mắt kiến thức, chỉ có thể thoáng xem hiểu cực nhỏ bộ phận phong ấn, lại là bỗng nhiên mặt lộ vẻ vẻ phức tạp.

"Ác Ma Liệp Thủ hình thức, trên thực tế chính là người bình thường luyện hóa Ác ma chi lực phương pháp tốt nhất!"

"Loại này kinh nghiệm, cũng có thể sử dụng ở trên người ta, muốn hoàn toàn luyện hóa nguyên lực không có khả năng lắm, nhưng một điểm dật tán thứ cấp lực lượng. . ."

Nguyên lực là cái gì loại tồn tại?

Có thể sinh sôi liên tục, lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn, một giọt liền đủ để thay đổi thế giới, thậm chí diễn sinh ra rất nhiều đáng sợ ma vật!

Dù là có thể thoáng mượn dùng lực lượng, cái gì Phong Hào liệp ma nhân, ác ma, thậm chí Thánh khí người chấp chưởng, ác ma Đại Quân, đều là gà đất chó sành!

Đương nhiên, nguy hiểm trong đó, cũng là không thể khinh thường.

"Lấy Tạo Hóa chi lực, nung nấu nguyên lực, phải là vô cùng có thể được. . . Đương nhiên, dù là ta Bản tôn, đều còn không cách nào chứa đựng hoàn toàn giải phong nguyên lực, nhưng thoáng dật tán thứ cấp lực lượng. . . Cũng cũng không phải là không thể được. Còn có thể vì Bản tôn tích lũy kinh nghiệm. . ."

Phương Nguyên suy tư, rơi vào một lúc lâu trầm mặc.

. . .

Bóng đêm dần dần dày đặc.

Ánh sáng Thánh sơn toàn thân thuần trắng, vừa tựa hồ bị đêm đen bao phủ.

Thành Caren bên trong.

một góc tối bên trong, đột nhiên hiện ra nồng nặc huyết quang, ngưng kết thành khổng lồ kim chúc cửa lớn.

"Hê hê!"

"Cạc cạc!"

. . .

Tiếng kêu kì quái bên trong, vô số Hắc Dạ quyến tộc từ cửa lớn bên trong một trào mà ra, quả thực giống như màu đen sông dài, con số khó có thể tính

toán.

Mà toàn bộ thành Caren, cũng là trong nháy mắt hóa thành một mảnh thây chất thành núi, máu chảy thành sông.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Trung ương nội thành xuất hiện lượng lớn Hắc Dạ quyến tộc, vô cùng có khả năng mở ra Truyền tống môn!"

"Lập tức thông báo tổng bộ! Thỉnh cầu các đại nhân trợ giúp!"

"Chết tiệt ma tể, lại dám tới nơi này?"

. . .

Lúc này thành Caren, quả thực chính là một toà Liệp Ma nhân chi thành.

Ở trải qua vừa bắt đầu hoảng loạn sau, không ít Liệp Ma nhân dồn dập rút ra vũ khí của chính mình, đều đâu vào đấy thanh lý lên người sói, quỷ hút máu, Ẩn Sát Ma, Phục Đô Thi các loại quái vật đến.

"Ác ma!"

Nương theo gầm lên giận dữ, mấy đạo lưu quang ở trong thành hiện lên, nhanh chóng hướng về kim chúc cửa lớn tuôn tới.

Những thứ này, đều là ẩn giấu ở thành Caren bên trong Phong Hào liệp ma nhân.

Chỉ là cái nào sợ bọn họ, cũng không tưởng tượng nổi ác ma sẽ lớn như vậy thủ bút, trực tiếp mở ra Truyền tống môn, đem vô số Hắc Dạ quyến tộc đưa lên nhập chiến trường, xem là bia đỡ đạn.

"đêm đen cho ta con mắt màu đen. . . Ta là Hắc Ám ác ma, Anz Ural Gifts. . .

Đại Quân!"

Cửa kim loại một trận nổ vang, bị một con ác ma bảo vệ lên.

Con ác ma này mở ra cánh, hầu như bao phủ gần phân nửa thành thị, ở đêm đen ở trong, nó đường viền cực kỳ khổng lồ, phảng phất cùng toàn bộ bóng tối bổn nguyên đều hợp thành một thể.

"Là Hắc Ám ác ma Anz, ác ma tam giác sắt một trong!"

Mấy cái Phong Hào liệp ma nhân động tác hơi ngưng lại: "Lập tức thông báo Longinus đại nhân!"

Cho dù đều là Lĩnh Vực giả, ở trong cũng có chênh lệch thật lớn.

Rất hiển nhiên, những thứ này bình thường Phong Hào liệp ma nhân, không thể là Hắc Ám ác ma đối thủ.

Nhưng đáng tiếc, bọn họ hiểu ra đến điểm ấy lúc, đã đã quá muộn.

Bóng tối là che chở tốt nhất, mà ở một vùng tăm tối trong, rất nhiều cao to cái bóng bỗng nhiên sừng sững, đã đem cái này mấy cái Liệp Ma nhân hoàn toàn vây quanh.

"Hỗn Loạn ác ma Cosomo! Tà Ác ác ma Sauron!"

Hai vị cao to cực kỳ bóng người hiện lên, hào quang màu đỏ ngòm bao phủ toàn thành.

Dù là mang theo Tâm Trí hộ phù Liệp Ma nhân, ở ác ma Bản tôn cường đại ảnh hưởng phía dưới, vẫn cứ thức tỉnh rồi trong cơ thể hỗn loạn cùng tà ác bản tính, bắt đầu rồi điên cuồng đồ sát.

Nếu như Jock thấy cảnh này, tất nhiên sẽ cảm kích Phương Nguyên đem cả nhà của hắn cưỡng chế dẫn đi cử động.

Sớm đang luyện chế hoàn thành ác ma chi da, trở lại Thánh sơn trước, Phương Nguyên liền để Emon cùng Pitt, đem Jock một nhà mạnh mẽ mang đi.

Đều có ác ma cảnh báo, còn tin tưởng thành thị an toàn, không thể nghi ngờ chính là ngớ ngẩn.

Đáng tiếc, không phải mỗi cái Liệp Ma nhân, đều như thế gặp may mắn.

Những kia từ bỏ nguyên bản phân hội, ngàn dặm xa xôi chạy tới định cư, liền vì người nhà an toàn Liệp Ma nhân, rất bi thương phát hiện mình lại rơi vào rồi trước hoàn cảnh bị ác ma công kích, liền bên người thân nhân bằng hữu đều bảo vệ không rồi!

"Chết tiệt ác ma. . . Ta cùng các ngươi liều mạng!"

Một cái Liệp Ma nhân nhìn quỷ ăn xác bắt đi con gái của chính mình, con ngươi đều đỏ, vung múa trọng kiếm nhào tới.

Nhưng rất đáng tiếc, đây là hỗn loạn chiến trường, hay bởi vì bị ác ma hỗn loạn trường lực ảnh hưởng , khiến cho hắn không có chú ý bốn phương, vẫn không có nhào tới quỷ ăn xác trước người, liền bị một cái núi nhỏ giống như Phục Đô Thi bắt được, toàn bộ nuốt vào trong bụng.

"Ngớ ngẩn. . . Không muốn ăn quá nhiều!"

Màu vàng Lang Nhân thủ lĩnh gầm thét lên: "Nhớ tới các chủ nhân chỉ thị. . . Chúng ta cần rất nhiều máu cùng thịt, tốt nhất có thể phủ kín toàn bộ thành thị!"

"Gào a!"

Rất nhiều người sói điên cuồng hưởng ứng, xé rách hết thảy trước mặt.

Nồng nặc huyết tương rất nhanh phủ kín mặt đất, đem toàn bộ thành thị đều nhuộm thành một toà huyết hồng chi thành.

Ở giữa chiến trường, cái kia mấy cái Phong Hào liệp ma nhân gặp phải rất nhiều ác ma vây công, cũng là nhanh chóng bại vong, bị xé rách thân thể, vứt tại tế đàn bên trên.

"Một cái thành thị huyết tế, rất nhiều Liệp Ma nhân làm vì cống phẩm. . ."

Yuri Kess đứng ở một đỉnh núi nhỏ trên, nhìn rơi vào tuyệt vọng cùng sợ hãi bên trong thành thị, chậm rãi kéo trên tay phong cầm: "Huy hoàng cực hạn, tất là ảm đạm. . . Ta ở đây chứng kiến, Liệp Ma nhân rơi rụng. . ."

"Chết tiệt bóng tối con hoang, các ngươi làm cái gì?"

Lúc này, một tiếng sắc nhọn rít gào từ trên ngọn thánh sơn truyền đến, rất nhiều bóng người nhanh chóng hạ xuống, người cầm đầu rõ ràng là một tên quần áo mộc mạc lão đầu, cả người khí tức lại là ác liệt vô cùng, gầy yếu thân thể bên trong phảng phất ẩn giấu đi một con cự thú.

Quyền Thánh! Wallen!

Ở thành Caren rơi vào một mảnh thây chất thành núi, máu chảy thành sông sau khi, bên trong ngọn thánh sơn tinh anh các Liệp Ma nhân rốt cục phản ứng lại, bắt đầu rồi cứu viện!

"Wallen?"

Yuri Kess thấy cái này màn, biểu diễn không có một chút nào trì hoãn: "Tuy rằng nghe đồn rằng, hắn có thể cùng Lê Minh Chi Kiếm Seres cùng sánh vai , nhưng đáng tiếc, hắn già rồi. . . Đối với ác ma dài dằng dặc sinh mệnh mà nói, nhân loại thời gian, chung quy quá mức ngắn ngủi. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 630: Chuyển Đổi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 631: Bí Ẩn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 632: Bại Vong

"Dị giới?"

Aragon mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc.

"Ngoại trừ chúng ta thế giới ở ngoài, còn có cái khác thế giới. . ." Richmond gật gù: "Liền cùng người ngâm thơ rong kêu gọi như vậy, địa ngục cùng thiên đường, không hắn không tồn tại!"

"Vì lẽ đó. . . vị kia Dante Đại Quân, thân thể là ác ma, tâm linh lại là một cái thiên sứ sao?"

Aragon gật gù.

"Tất cả những thứ này, cũng chỉ là chúng ta thánh quan người chấp chưởng tổ tiên, từ cái kia vị Dante Đại Quân nghe được đôi câu vài lời. . ." Richmond lắc đầu một cái: "Có người nói, vị kia Đại Quân ở ngã xuống trước, ung dung an bài xong tất cả, phảng phất hắn còn có thể trở về như thế!"

"Nếu như hắn thật sự có thể thức tỉnh, hắn là cũng chính là hiện tại chứ?"

Aragon nhìn về phía thánh quan, bên trong ngủ say ác ma lại là cùng bình thường Liệp Ma nhân không có khác biệt gì.

"Ta không biết, cái này dù sao chỉ là truyền thuyết, bởi vậy chúng ta chỉ có thể lựa chọn chờ đợi."

Richmond chậm rãi khép lại thánh quan.

"Thánh thủy đã đầy đủ, bất cứ lúc nào có thể trợ giúp tiền tuyến. . ."

Aragon nắm chén thánh: "Đương nhiên, tựa hồ chúng ta còn trước hết đem tổng bộ cùng Thánh sơn hỗn loạn giải quyết!"

"Thánh sơn chuyển biến, chỉ là bởi vì ngoại lực, đợi đến nó tiêu tan sau khi, tự nhiên có biện pháp lần nữa khôi phục lại đây. . . Chỉ là chúng ta cần thời gian!"

Richmond đi ra đại sảnh: "Là lúc, đi động viên cái khác Liệp Ma nhân."

Lưu thủ cao cấp Liệp Ma nhân tất cả xuất kích, lúc này còn lại, chính là từng cái từng cái chưa dứt sữa học viên, bất luận thực lực vẫn là trong lòng, đều khiếm khuyết quá nhiều.

Cũng may, hai vị Thánh khí người chấp chưởng, như trước có đầy đủ tự tin, có thể ổn định cục diện.

"Yên ổn nhân tâm sau khi, nhất định phải lập tức đi cho Longinus tiếp viện, tuy rằng Thánh sơn trợ giúp nhất thời không thể dùng, nhưng lượng lớn Thánh thủy, cũng miễn cưỡng có thể tăng cường Thánh Thương, trục xuất ác ma."

Chỉ là, khi hai vị Thánh khí người chấp chưởng đi ra đại sảnh lúc, nhất thời nhìn thấy làm bọn họ muốn rách cả mí mắt một màn.

Rất nhiều thủ vệ Liệp Ma nhân ngã vào trong vũng máu, một con cả người thiêu đốt ngọn lửa màu bích lục ác ma, chính mỉm cười nhìn bọn họ: "Hai vị người chấp chưởng, đã lâu không gặp!"

"Ngươi là. . .'Đọa Lạc giả' Chris?"

Richmond cùng Aragon liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn ra lẫn nhau trong con ngươi kinh ngạc: "Ngươi lại hoàn thành đã biến thành ác ma?"

"Chris chỉ là ta từng tên trải qua, hiện tại, ta tên Yuri Kess!"

Bích diễm ác ma trong con ngươi mang theo nồng nặc hận ý: "Ta từ địa ngục mà đến, các ngươi chuẩn bị kỹ càng chịu đựng lửa giận của ta sao?"

"Chris, ngươi không muốn thật quá mức!"

Richmond nổi giận gầm lên một tiếng: "Lúc trước chúng ta hợp nghị xử tử này Nữ Vu, là muốn tốt cho ngươi!"

"Nàng có tên của chính mình —— Serena! Cũng không phải tà ác Thuật Sư! Nhưng là các ngươi đốt chết tươi nàng!"

Yuri Kess ngọn lửa trên người một thoáng dồi dào lên: "Chính là từ ngày đó bắt đầu, ta nhìn thấu các ngươi tất cả, cái gọi là Liệp Ma nhân tổng bộ, ở rất lâu trước liền sa đọa. Ta đương thời liền xin thề, cho dù trở thành ác ma, rơi vào địa ngục, cũng phải hướng về các ngươi báo thù!"

"Hiện tại. . . Ta đã trở về!"

Yuri Kess tiến lên một bước, ngọn lửa màu xanh biếc một thoáng mở rộng, cuối cùng thậm chí đem toàn bộ đại sảnh hoàn toàn vây quanh lên.

"Mặc kệ ngươi là Chris, vẫn là Yuri Kess, chỉ bằng một mình ngươi chỉ là ác ma, nghĩ lật đổ chúng ta toàn bộ tổng bộ sao?"

Richmond cùng Aragon liếc mắt nhìn nhau, trên người phóng ra mãnh liệt thánh quang.

Cho dù chén thánh cùng thánh quan cũng không phải là chuyên môn chiến đấu Thánh khí, nhưng bọn họ bản thân đều là đứng đầu Phong Hào liệp ma nhân, cho dù Seres đến rồi đều muốn bái phục chịu thua.

"Tổng bộ? Cái này địa ngục nơi bình thường, chính là Liệp Ma nhân tổng bộ sao? Buồn cười!"

Yuri Kess múa lên do bích lục lửa khói tạo thành cánh: "Lúc này. . . Nơi này

là ta sân nhà!"

"Ngay cả như vậy, ngươi cũng là quá mức bất cẩn rồi."

Aragon lắc đầu một cái.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt này, cả người hắn đều từ Yuri Kess trên thân thể xuyên qua, trong tay nắm một viên không ngừng nhảy lên, bắn dung nham trái tim.

"Chỉ là một cái ác ma, dám ở chúng ta Thánh khí người chấp chưởng trước mặt. . . Hả?"

Aragon đưa tay trên trái tim bóp chặt lấy, lại kinh ngạc nhìn thấy rất nhiều màu bích lục lửa khói tung toé.

"Đã quên nói cho các ngươi. . . Tên thật của ta, ở Ác Ma ngữ bên trong, là Linh Hồn Chi Hỏa ý tứ!"

Yuri Kess hơi nở nụ cười, vết thương trên thương thế trong nháy mắt khôi phục: "Có toàn bộ Thánh sơn cùng thành Caren cung cấp, các ngươi cảm thấy, cần tiêu hao bao nhiêu đại giới, mới có thể giết ta?"

"Ngươi là đến cố ý kéo dài chúng ta, không được, Longinus!"

Richmond biến sắc, liền muốn lập tức lui lại.

"Ha ha. . . Hiện tại mới rõ ràng, đã quá muộn!"

Yuri Kess cười to, ngọn lửa màu xanh biếc phảng phất hóa thành lao tù, một cái liền đem hai đại Thánh khí người chấp chưởng vây nhốt đi vào.

"Đại nhân?"

Lúc này, các Liệp Ma nhân cứu viện mới lững thững đến muộn.

"Không cần phải để ý đến chúng ta, lập tức đi tiếp viện Longinus, Thánh Thương. . . Tuyệt đối không thể sai sót!" Aragon hô lớn.

Đang lúc này.

Bên dưới ngọn núi, một loại quen thuộc chấn động truyền đến.

Kỳ dị chính là, Yuri Kess cảm ứng được sau khi, lập tức cười to lên, mà Richmond cùng Aragon lại là mặt xám như tro tàn.

. . .

Thành Caren bên trong.

Liệp Ma nhân cùng Hắc Dạ quyến tộc thề sống chết đại chiến, cũng cuối cùng tại hạ màn kết thúc.

Ở mất đi Thánh sơn trợ giúp, cùng với tâm niệm tan vỡ sau, Liệp Ma nhân trận doanh gặp phải đại bại, một cái lại một cái Phong Hào liệp ma nhân ngã xuống, bị đám ác ma lợi trảo xé nát thân thể.

Cho dù là Longinus, ở liên tiếp thôi thúc Thánh Thương, đánh chết bảy con ác ma sau khi , tương tự rơi vào cung giương hết đà.

"Chính nghĩa!"

Hắn trong mắt giống như thiêu đốt lửa, cả cây Thánh Thương phóng ra mãnh liệt ánh sáng, đột nhiên đâm nhập Hắc Ám ác ma —— Anz ngực.

Phốc!

Con ác ma này hình thể trong nháy mắt nổ tung , hóa thành nồng nặc âm ảnh.

"Đáng tiếc. . ."

Biết lần này không có triệt để diệt vong đối phương Longinus, không khỏi

mặt lộ vẻ một tia vẻ tiếc nuối.

Trên người hắn lít nha lít nhít vết thương, đã không cho phép lại tiếp tục truy kích.

"Hê hê!"

Chợt, Hỗn Loạn cùng Tà Ác hai con ác ma tiến lên, một cái giơ cao lên Longinus thân thể, một cái khác lại là nắm chặt rồi Thánh Thương, cho dù hai tay bốc lên lượng lớn khói trắng, vẫn cứ chết cầm lấy không tha.

"Sai lầm. . . Phải đến sửa lại!"

"Bóng tối. . . Chắc chắn hiện ra đại địa!"

"Phồn Diễn Chi Mẫu. . . Cuối cùng rồi sẽ trở về!"

Sauron cao giọng thét, hai tay dùng sức, đáng sợ thân thể xé rách tiếng nhất thời vang lên.

Nó mọc ra mấy cánh tay, phảng phất ngũ mã phân thây giống như, đem trọng thương Longinus giơ lên thật cao, bỗng nhiên xé thành mảnh vỡ.

"Hống hống!"

Rất nhiều ác ma cùng nhau điên cuồng hét lên, sức mạnh vô hình phảng phất hội tụ ở Hỗn Loạn ác ma Cosomo trên người , khiến cho vị này ác ma gầm thét lên, trong tay truyền đến một tiếng vang giòn.

Ầm!

Ở Longinus sau khi ngã xuống, Longinus chi thương, chuôi này Liệp Ma nhân bên trong đệ nhất Thánh khí! Bất bại hi vọng, rốt cục một thoáng đứt thành hai đoạn, màu sắc tất cả thu lại, phảng phất phế như sắt thép.

Cái này một tiếng, quả thực đem Liệp Ma nhân tất cả hi vọng đánh nát.

Ở đây Liệp Ma nhân thấy cảnh này sau khi, đều là mặt xám như tro tàn, hoặc là ngơ ngác bất động, mặc cho giết, hoặc là trực tiếp hú lên một tiếng, thoát đi hiện trường.

. . .

Thánh sơn.

"Thánh khí trong lúc đó, đều là có lẫn nhau cảm ứng. . . Chúng nó cũng cảm giác được, lúc này Thánh Thương hủy diệt sao?"

Ngọn lửa màu xanh biếc hóa thành Yuri Kess khuôn mặt, càn rỡ cười to.

"Longinus. . ."

Hai đại Thánh khí người chấp chưởng rơi vào trong trầm mặc, chợt bắt đầu rồi mãnh liệt phá vòng vây.

Lại không đi, đợi đến vây công Longinus đám ác ma bao vây lại đây, liền chân chính không kịp!

"Các ngươi, ai cũng đi không được!"

Sắp đến ác ma tiếp viện, chính là Yuri Kess tốt đẹp nhất dựa dẫm.

Lúc này, lượng lớn Hắc Dạ quyến tộc, cũng một thoáng xuất hiện ở Liệp Ma nhân tổng bộ bên trong, tạo thành càng nhiều hỗn loạn.

"Phân công nhau đi!"

Richmond cùng Aragon liếc mắt nhìn nhau, từ trên người bắn ra mãnh liệt thánh quang, hướng về hai cái phương hướng phá vòng vây.

Xì xì!

Có thể thiêu đốt linh hồn bích lục ngọn lửa, rơi xuống ở tại bọn hắn thánh quang bên trên, phát ra xì xì tiếng vang, hai cái Thánh khí người chấp chưởng đồng thời rên lên một tiếng, hiển nhiên vô cùng không dễ chịu.

Dù là như vậy, liều mạng linh hồn chịu đến tổn thương, hai người cũng là rốt cục đột phá ngọn lửa lao tù.

"Aragon!"

Vào lúc này, Yuri Kess cũng làm ra lựa chọn.

Nó đột nhiên thu hồi lượng lớn ngọn lửa, trọng điểm vây nhốt một người —— chén thánh người chấp chưởng, Aragon!

Dù như thế nào, chén thánh đều là chế tạo Thánh thủy lọ chứa, một khi thiếu hụt, toàn bộ Liệp Ma nhân công hội liền thật sự muốn không thể tiếp tục được nữa.

"Chết!"

Aragon hơi nhướng mày, một quyền vung ra, trực tiếp đem Yuri Kess xuyên thủng.

"Không có ích lợi gì. . ."

Chỉ là, đối phương hóa thành một đoàn ngọn lửa màu xanh biếc, chớp mắt khôi phục như lúc ban đầu, gắt gao đem Aragon dây dưa ở chỗ cũ.

Rốt cục, một đạo thân ảnh khổng lồ ở giữa không trung xuất hiện, bỗng nhiên phóng mà xuống.

Hắc Ám ác ma Anz, trước tiên chạy tới!

Thấy vậy, Aragon trên mặt không khỏi nổi lên một tia vẻ tuyệt vọng.

"Liệp Ma nhân. . . Hôm nay đem xóa tên khỏi thế gian!"

Chạy tới ác ma dồn dập tuyên cáo, chợt, toàn bộ Thánh sơn Liệp Ma nhân tổng bộ, lập tức gặp phải tàn sát.

Đặc biệt Aragon, càng là trọng điểm vây công đối tượng.

Cho dù hắn vẫn cứ dũng mãnh cực kỳ, lại có chén thánh khôi phục tinh lực cùng thể lực, nhưng kết cục tám thành cùng Longinus như thế, ở đánh chết lượng lớn ác ma sau khi, bị chiến thuật biển người bao phủ.

. . .

"Ác ma phá thành, lại phá Thánh sơn?"

Tháp cao bên trên, Phương Nguyên khoác Ẩn Hình Đấu Bồng, cẩn thận quan sát từng hình ảnh: "Aragon đã không cứu, mạo muội nổ súng, chỉ có thể bại lộ chính ta, đúng là Richmond cái này thánh quan người chấp chưởng. . ."

Thông qua đọc sách sử, hắn biết rồi không ít Liệp Ma nhân bí ẩn.

Mấu chốt nhất, chính là Dục Vọng Chi Chủ Dante, thi thể của nó, bị chứa đựng ở thánh trong quan tài chuyện này!

"Mạnh nhất ác ma Đại Quân sao. . ."

Phương Nguyên nhất thời có chủ ý, yên lặng tiềm hành đi qua.

"Thánh Thương đã hủy, chén thánh nhìn dáng dấp cũng khó thoát đám ác ma độc thủ. . . Chỉ hi vọng Aragon xuống địa ngục lúc, có thể kéo cái ác ma tam giác sắt cùng nhau, nếu như là hai cái tới nói liền tốt hơn rồi. . ."

Phía trước, một làn sóng lưu vong đám người nhất thời đập vào mi mắt.

Lấy Weig cái kia một đám mới nhập học viên làm chủ, còn có một cái Phong

Hào liệp ma nhân, tựa hồ gọi là Treece, là một người tuổi còn trẻ thiên tài.

Đương nhiên, tất cả những thứ này cũng không thể hấp dẫn Phương Nguyên chú ý.

Chân chính làm hắn kinh ngạc, lại là cái kia ẩn giấu ở đoàn người bên trong khí tức.

"Richmond sao?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 633: Tay Nỗ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 634: Khắc Phục Hậu Quả

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 635: Hiệp Hội

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 636: Tụ Hội

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 637: Hợp Tác

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 638: Đánh Cắp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 639: Đại Thắng

"Yuri Kess, ta chí yêu!"

Chăm chú nắm hai tấm giấy bằng da dê, thiếu nữ Maria gò má đà đỏ, mang theo đối với ái tình ước mơ, đi tới hai người ước định nơi.

Chợt, nàng liền nhìn thấy chờ ở nơi đó Yuri Kess.

Đối phương vẫn là cùng lần đầu gặp gỡ lúc như thế, như vậy anh tuấn ánh mặt trời, cùng trong mắt của nàng bạch mã vương tử hình tượng giống nhau như đúc.

"Maria, ta nguyệt cùng tinh."

Yuri Kess xoay người lại, lộ ra nụ cười xán lạn.

"Đây chính là ngươi muốn, Hulk hai tấm giấy bằng da dê!"

Maria đắc ý giương tay một cái: "Bổn cô nương chỉ là dễ dàng một tìm, liền tìm đến, cho ngươi!"

"Đa tạ. . ."

Yuri Kess rơi vào trầm mặc, hiển nhiên liền hắn cũng không nghĩ tới, sự tình sẽ thuận lợi như vậy: "Ngươi làm ra chuyện như vậy, sau đó sẽ không có phiền phức chứ?"

"Không có quan hệ, cha ta nhưng là Hulk ân nhân, cho dù hắn hiện tại làm hiệp hội Hội thủ, cũng giống như vậy. . ." Maria kiêu ngạo mà hất cằm lên:

"Huống chi. . . Ta từ nhỏ với hắn chơi đến lớn, đồ vật của hắn, chính là đồ vật của ta!"

Trên thực tế, vào lúc này lòng của thiếu nữ bên trong, còn có sự vui vẻ vì báo được thù.

Ở nàng mấy lần lấy lòng sau khi, cái kia Hulk dĩ nhiên thờ ơ không động lòng! Chuyện này quả thật là đối với nàng nhục nhã!

Bởi vậy, khi nghe đến Yuri Kess thỉnh cầu sau khi, nàng không chút do dự mà liền đồng ý.

Không thể không nói, rơi vào một loại nào đó cuồng nhiệt tâm tình nữ tính sinh vật , căn bản thì sẽ không lo lắng hậu quả.

"Đã như vậy. . ."

Xác thực qua Tử Hải sách cổ thật giả sau khi, Yuri Kess khóe miệng mang theo một tia vi diệu độ cong, vứt ra một túi bảo thạch: "Cầm đi, ngươi thù lao!"

"Thù lao?"

Maria mở ra túi sau khi, nhìn thấy bên trong các loại óng ánh tảng đá, có chút bị chiếu rọi mắt viễn thị, nhưng chợt lại là nồng nặc bất an: "Ta đem những thứ này xem là ngươi lễ vật, cảm tạ."

"Như vậy. . . Gặp lại."

Yuri Kess vung vung tay.

"Chờ một chút!"

Thấy vậy, Maria trong lòng bất an càng thêm dày đặc: "Ngươi không phải nói. . . Muốn dẫn ta đi sao? Chúng ta cùng nhau, rời đi cái này gặp quỷ đại lục, tìm một cái không có ai nhận thức chúng ta địa phương, sinh con dưỡng cái. . ."

"Ta nói. . . Tiểu cô nương, ngươi đến hiện tại vẫn không có phát hiện sao?"

Yuri Kess dòng tay: "Vậy ta liền rất xin lỗi thông báo tiếp ngươi một câu, ngươi bị lừa! Trên thế giới có lẽ thật sự có bạch mã vương tử, nhưng có thể bị ngươi đụng tới xác suất, so với sao băng đập trúng ngươi xác suất còn nhỏ, rõ chưa?"

"Không. . . Ngươi không thể như vậy!"

Maria nước mắt một thoáng chảy ra, bàn tay buông ra, cái kia túi bảo thạch trực tiếp rơi lăn trên đất.

Trong lòng nàng mát lạnh, đi xa hứa hẹn biến mất sau khi, sợ hãi lập tức hiện lên ở trong lòng, chọc tới Ác Ma Liệp Thủ hiệp hội, ở nửa cái trên đại lục đều không có chỗ dung thân, điểm ấy bảo thạch có thể bồi thường cái gì đây?

"Yuri Kess, ngươi đã đáp ứng ta."

Thiếu nữ nước mắt giống như đứt dây trân châu giống như rơi xuống, ở cầm lấy cuối cùng rơm rạ.

"Nếu ngươi còn không hết hi vọng. . ."

Yuri Kess thở dài một tiếng, ngọn lửa màu xanh lục mãnh liệt, trong nháy mắt đã biến thành ác ma hình thái: "Thế nào? Đồng ý đi với ta tới địa ngục sao?"

"A!"

Nhìn cái kia cao to ma ảnh, thiêu đốt cánh thịt, còn có sơn dương giống như màu đen sừng, liệt diễm trong, anh tuấn khuôn mặt cũng biến thành dữ tợn khủng bố lên, Maria nguyên bản vẻ đẹp huyễn nghĩ một hồi liền bị đánh vỡ, cả người tê liệt trên mặt đất.

"Làm sao?"

Yuri Kess cố ý tới gần, làm cho đối phương nhìn ra thấy rõ ràng hơn: "Ngươi không phải nói, ái tình có thể vượt qua tất cả sao?"

"Không. . . Ác ma, ngươi đi ra. . ."

Maria rít gào lên: "Ta muốn mụ mụ! Ba ba. . . Nhanh tới cứu ta!"

"Đáng thương!"

Yuri Kess thở dài một tiếng, không hề động thủ, trực tiếp vỗ cánh, biến mất ở phía chân trời.

. . .

"Ồ?"

Quân doanh bên trong, Phương Nguyên xem trên tay một cái thuật thức, lộ ra nụ cười thỏa mãn: "Tử Hải sách cổ, bị trộm đi? Rất tốt!"

Muốn không phải cố ý để đám ác ma đắc thủ, hắn đem Tử Hải sách cổ thiếp thân mang theo, vậy tuyệt đối không có sơ hở nào.

"Chính là không biết, là cái nào phản bội ta, đám ác ma đầu độc nhân tâm năng lực, vẫn là hết sức lợi hại."

Hắn đột nhiên vung lên Tinh Dạ kiếm lớn, đem một cái ác ma đầu bổ xuống.

Nhìn quét một chút chiến trường, chỉ thấy Ác Ma Liệp Thủ đám người trắng trợn đồ sát bình thường Hắc Dạ quyến tộc, thậm chí một lần bao vây kim chúc triệu hoán cửa, chỉ có đám ác ma còn ở sắp chết giãy dụa.

"Chết đi!"

Hắn xem chuẩn một cơ hội, Ma Quỷ Khốc Khấp giống như bỗng dưng hiện lên, ác ma Sauron lập tức cảm giác được một luồng nguy hiểm to lớn, nghiêng

đầu.

Ầm!

Tiếng súng sau khi, nó trên bả vai lập tức thêm ra một cái vết thương thật lớn.

Mà chợt, một đạo màu bạc tên lạc lại là điện quang hỏa thạch giống như, chớp mắt lóe lên, đi vào bên cạnh trong hư không.

Một con ác ma hiện lên đi ra, ôm ngực, nơi đó thình lình cắm vào một thanh màu bạc tiễn nhỏ.

"Liệp Ma nhân. . . Ngươi. . ."

Cao to Hỗn Loạn ác ma Cosomo kinh ngạc phi thường: "Ngươi là làm sao phát hiện ta?"

"Người chết không cần biết nhiều như vậy!"

Liệp Ma Nỗ có thể đánh chết Thánh khí người chấp chưởng, đối với ác ma thương tổn tự nhiên cũng vô cùng khủng bố.

Huống chi, con này Hỗn Loạn ác ma từ lâu trọng thương, liền ba mệnh thiên phú cũng hoàn toàn biến mất.

Phương Nguyên trong thời gian ngắn nhào lên, trường kiếm tựa hồ dập dờn ra một vùng sao trời hình chiếu: "Thần Tinh kiếm thuật —— Tinh Không lĩnh vực!"

Óng ánh tinh thần quang mang lấp loé, vạn ngàn kiếm khí giống như từng đạo từng đạo sao băng, đem Sauron mấy cái ác ma ép ra, trong đó mạnh nhất một đạo đi vào Cosomo cái trán.

Bồng!

Vang trầm ở trong, máu thịt tung toé.

Một kiếm phía dưới, ác ma Đại Quân, Hỗn Loạn Cosomo —— ngã xuống!

"Lui lại!"

Nhìn thấy tình cảnh này, tất cả còn lại ác ma đều là run cầm cập.

Nguyên bản tam giác sắt bên trong, còn sót lại Tà Ác ác ma Sauron, lập tức phát ra một tiếng rít.

Nhất thời, đám ác ma có mở ra cánh, có tỏa ra khói đen, đều là lựa chọn thoát đi.

Cho tới những thứ này Hắc Dạ quyến tộc, tự nhiên hết thảy đều thành con rơi cùng bia đỡ đạn.

"Hội thủ đại nhân!"

Treece cùng những người khác Ác Ma Liệp Thủ lại đây, đối với Phương Nguyên đã là vui lòng phục tùng: "Sau trận chiến này, chúng ta Ác Ma Liệp Thủ tất nhiên có thể khôi phục trước huy hoàng vinh quang!"

"Khôi phục vinh quang? Các ngươi thực sự quá bảo thủ!"

Phương Nguyên cười ha ha: "Chúng ta muốn thừa thế xông lên, giải quyết triệt để ác ma cái u ác tính này, đem Hắc Dạ quyến tộc quét dọn sạch sẻ, đương nhiên. . . Còn có những kia Thuật Sư gia tộc!"

"Hội thủ anh minh!"

Tuy rằng có Ác Ma Liệp Thủ cảm giác muốn làm đến điểm ấy, vô cùng không dễ dàng, nhưng càng nhiều lại là chìm đắm ở thắng lợi bên trong, lớn tiếng hoan hô lên.

"Nếu ác ma đã giải quyết. . ."

Phương Nguyên không có bỏ qua chiến cơ, lập tức mệnh lệnh: "Nói cho chư vị các tướng quân, phát động tổng tiến công đi! Thừa dịp hiện tại đối diện lòng người bàng hoàng lúc, nhất định có thể đạt được đại thắng."

"Tuân mệnh!"

Đối với điểm này, không có một cái Ác Ma Liệp Thủ có dị nghị.

Chỉ tiếc, bọn họ cũng không biết, ở phía sau, Tử Hải sách cổ đã mất trộm chuyện.

Một khi bị đám ác ma cho gọi ra Phồn Diễn Chi Mẫu, thế giới này liền đem rơi xuống không thể nhận ra đáy vực sâu.

. . .

Ác Ma Liệp Thủ lịch năm đầu.

Ở Ác Ma Liệp Thủ hiệp trợ dưới, Solo tướng quân đạt được hồ Jinhu đập chứa nước chiến dịch đại thắng, đánh bại lấy Quensu, Gamen, Chris làm chủ thể phương bắc liên quân, tù binh siêu quá mười vạn, các loại quân tiền khí giới càng là thu được vô số.

Tin tức này vừa truyền ra, toàn bộ thế giới đều oanh động.

Phía nam còn ở phản kháng các nước cố nhiên vui mừng khôn xiết, mà phương bắc Thuật Sư gia tộc lại là một thoáng không nói.

Không chỉ có như vậy, chiến bại mang đến các loại rung chuyển cùng bất an, càng là khiến các nơi khởi nghĩa chen chúc, để các Thuật Sư mệt mỏi.

Mà thừa cơ hội này, phía nam liên quân một thoáng vượt qua Mudgee —— Lorton phòng tuyến, bắt đầu rồi đánh tan giống như tiến nhanh quân, chỗ đi qua,

chịu đến chống lại quả thực yếu ớt đến khó mà tin nổi.

Ở đám ác ma lựa chọn rùa rụt cổ tình huống dưới, chỉ dựa vào còn lại những kia Thuật Sư , căn bản không có bao nhiêu phản kháng lực lượng, rất dễ dàng liền bị Ác Ma Liệp Thủ nghiền nát.

Đến Liệp Thủ lịch năm thứ hai lúc, toàn bộ đại lục Arca cũng đã bị triệt để bình định, mười ba thị tộc Thuật Sư bị nhổ tận gốc, đám ác ma một lần nữa rùa rụt cổ trở về bóng tối, yên lặng liếm vết thương.

Nhưng càng nhiều tình báo, lại hội tụ đến Phương Nguyên trên tay , khiến cho hắn biết được, đám ác ma chỉ là đang bận bịu một chuyện khác mà thôi.

"Ở hẻm núi Ma Quỷ phát hiện ác ma hoạt động tung tích, một nhánh Ác Ma Liệp Thủ tiểu đội diệt sạch, thỉnh cầu tiếp viện?"

Lúc này, hắn nhìn một phần tình báo, trên mặt liền lộ ra vẻ trầm ngâm.

Rất hiển nhiên, những kia ác ma từ lâu tắt tranh cướp đại lục vọng tưởng, trái lại đem tinh lực toàn bộ đều rót vào ở giải phong Phồn Diễn Chi Mẫu trên.

Bởi vậy, chúng nó triệt để từ bỏ nhân loại thành thị, ngược lại thật giống Thám hiểm gia giống như, ở mỗi cái danh lam thắng cảnh bên trong qua lại.

"Để ta đi, Hulk!"

Jock đại thúc bỗng nhiên đứng dậy, vẻ mặt kiên định.

Ở Phương Nguyên nghiêng tài nguyên, trọng điểm bồi dưỡng phía dưới, cái này lão Liệp Ma nhân đã toả ra thứ hai xuân, thành công tiến giai lĩnh vực cảnh giới.

Nhưng là, trên mặt của hắn, lại không có một chút nào mừng rỡ, duy có cừu hận cùng trầm mặc.

"Được rồi. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, tùy ý ở công văn trên viết vài nét bút: "Maria vẫn khỏe chứ?"

Từ lần trước Tử Hải sách cổ mất trộm, bị đả kích quá mức nghiêm trọng, nữ nhân này cũng đã điên rồi, lúc này còn ở bệnh viện tâm thần bên trong tiếp thu trị liệu.

Dù sao, người bình thường tiếp xúc được ác ma đều có khả năng phát rồ, càng không cần phải nói vẫn là tinh thần chịu đến đả kích nghiêm trọng lúc.

"Vẫn là như cũ. . ."

Jock thở dài một tiếng, cung kính khom người: "Maria phạm vào sai lầm lớn, ngươi không có xử phạt nàng, ta vô cùng cảm kích, nhưng phần này tội nghiệt, ta nhất định sẽ gánh vác lên đến! Ta sẽ đích thân giết tên ác ma kia, tìm về Tử Hải sách cổ , làm cái này giao cho!"

"Được rồi!"

Phương Nguyên mười ngón giao nhau: "Nhưng ngươi an toàn của mình cũng cần thiết phải chú ý, ta chuẩn bị cho ngươi hai đồng bạn, chính là Emon cùng Pitt đi! Mang theo bọn họ, đối với sự giúp đỡ của ngươi rất lớn."

Làm cái này cái thứ nhất Ác Ma Liệp Thủ, Emon lúc này tự nhiên cũng không hạ xuống người sau, thành công thăng cấp thành lĩnh vực.

Đồng thời, thân phận của nàng, ở đối phó Yuri Kess lúc, có tác dụng lớn.

'Yuri Kess. . . Cũng là một cái rất bi thương người đâu.'

Lúc này Phương Nguyên, đối với Liệp Ma nhân các loại bí sử cũng là rõ như lòng bàn tay: 'Có lẽ. . . Cái này cũng là hắn theo đuổi đi, chết ở chính mình đời sau trên tay. . .'

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 640: Tập HợP Đủ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 641: Thánh Nhân

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 642: Giao Dịch

Đùng!

Phương Nguyên bàn tay vỗ một cái, những thứ này ác ma nhất thời không biết chết rồi bao nhiêu.

'Đúng rồi, cái này Phồn Diễn Chi Mẫu, chỉ là thai nghén ác ma binh khí, bản thân sức chiến đấu không ra sao, thật giống như hàng mẫu giống như, nhất định phải dựa vào chở đến phi cơ mới có sức chiến đấu!'

'Nhưng lúc này, hiển nhiên không có thời gian cho nó thai nghén một cái Dante giống như ác ma!'

Cho dù là đã từng là Hắc Dạ quyến tộc bên trong, Dục Vọng Chi Chủ cũng chỉ có một cái, được xưng mạnh nhất!

Lúc trước Phồn Diễn Chi Mẫu, đều có thể bị Dante phong ấn, Phương Nguyên có thể không cảm giác mình sẽ thua đối phương bao nhiêu.

Hắn Dante phân thân nhảy một cái chí thánh người, đối hám Phồn Diễn Chi Mẫu bản thể.

Mà Hulk nhưng là chỉ huy rất nhiều Ác Ma Liệp Thủ, đang cùng ao máu cuống rốn làm đấu tranh.

Tân sinh ác ma còn vô cùng non nớt, hoàn toàn chưa kịp trưởng thành, đối phó lên xác thực giống như ăn cháo dễ dàng.

'Nhất định phải đoạt được Phồn Diễn Chi Mẫu huyết tâm!'

Phương Nguyên định cho mình một cái mục tiêu.

Lúc này, hắn đã có thể mơ hồ cảm giác được chân linh triệu hoán, hiển nhiên thời gian sắp tới gần, nếu như có thể thu được Phồn Diễn Chi Mẫu hạt nhân , như vậy lần này xuyên qua, quả thật không có bao nhiêu tiếc nuối.

Đáng tiếc, đang lúc này, giữa bầu trời, vô số Lưu Tinh lấp loé.

Ầm ầm ầm!

Kịch liệt nổ tung hiện lên, rõ ràng là có pháo binh bộ đội, hướng về Hắc Sơn Dương rừng rậm khởi xướng tính chất hủy diệt đả kích.

"Solo!"

Nhóm người mình đang cùng ác ma quyết tử đấu tranh, sau lưng lại gặp phải người mình đao , dù là Phương Nguyên cũng không khỏi trong mắt lóe lên một tia hồng quang.

. . .

"Tốt, duy trì sự công kích này, mỗi một cái khu vực đều muốn bão hòa oanh tạc, cần phải đem Ác Ma Liệp Thủ hiệp hội cùng đám ác ma cùng nhau mai táng!"

Ở khoảng cách Hắc Sơn Dương rừng rậm không biết bao xa một cái trong bộ chỉ huy, Solo tướng quân sắc mặt trầm tĩnh: "Còn có. . . Để chúng ta đội biệt động đợi mệnh, đợi đến bão hòa công kích sau khi lập tức xông lên, không muốn lưu lại xuống một người sống."

"Tướng quân, ngươi bố trí rất tốt!"

Từ bên cạnh một cái máy truyền tin bên trong, truyền đến rất nhiều tiếng nói: "Ở vật tư cùng hậu cần trợ giúp phương diện, chúng ta sẽ dốc toàn lực ủng hộ ngươi."

Rất hiển nhiên, lần này cũng không phải là Solo cá nhân hành động, mà là toàn bộ quân phản kháng cao tầng phản kích!

Làm cái này người bình thường bên trong nắm quyền thế người, bọn họ căn bản không cho phép cái khác quá mạnh mẽ siêu phàm tồn tại ép ở tại bọn hắn trên đầu.

Bởi vậy Ác Ma Liệp Thủ, nhất định phải cùng ác ma cùng nhau bị hủy diệt.

Còn lại Sinh hóa sư cùng cải tạo lực lượng, cũng chỉ có thể nắm giữ ở chính bọn hắn trong tay!

"Đúng rồi, Ác Ma Liệp Thủ bên trong Lĩnh Vực giả, là bọn họ sức mạnh mạnh mẽ nhất, muốn dự phòng bọn họ chặt đầu chiến thuật. . . Các vị an toàn phòng bị, đều dựa theo trước ứng đối ác ma đến."

"Yên tâm, chúng ta đều chuẩn bị kỹ càng, mà lại còn có một nhóm chuyên môn bồi dưỡng được đến tinh nhuệ Ác Ma Liệp Thủ bảo vệ. Tuy rằng bọn họ ở trong không có đản sinh ra Lĩnh Vực giả, nhưng chúng ta Sinh hóa sư đã đang cố gắng phá giải, một ngày nào đó. . . A! ! !"

Một tiếng hét thảm từ trong máy truyền tin truyền ra, tựa hồ là đột nhiên không kịp chuẩn bị, chợt liền biến thành kịch liệt thở dốc, buông lỏng giãy chết , khiến cho người không rét mà run.

Thậm chí, tình huống như thế còn không trường hợp đặc biệt, liên tiếp kêu thảm thiết, đều từ trong máy truyền tin truyền ra, loáng thoáng còn có tiếng súng cùng tiếng đánh nhau truyền đến: "Đáng chết. . . Nuuk dĩ nhiên tập kích ta, hắn nhưng là con trai ruột của ta. . . A!"

"Tất cả Ác Ma Liệp Thủ, đều cùng nhau đã phát điên, ta liền biết, cái kia Ác Ma Liệp Thủ hiệp hội nhất định ẩn giấu át chủ bài. . . Âm!"

Lượng lớn ầm ỹ âm thanh, cuối cùng vẫn là trở nên yên ắng.

Solo lẳng lặng mà nhìn bộ đàm, nửa ngày nói không ra lời, trên mặt bỗng nhiên hiện ra sợ hãi vẻ.

Lúc trước hắn vì biểu trung tâm, nhưng là chủ động tiến hành rồi Ác Ma Liệp Thủ chuyển chức a, vậy bây giờ đây?

Ở Solo ánh mắt hoảng sợ bên trong, tay phải của hắn không bị khống chế giơ lên , hóa thành lợi trảo dáng dấp, tàn nhẫn mà đâm hướng về con mắt.

Phốc!

Kêu thảm thiết ở trong, máu bắn tung tóe.

. . .

Hắc Sơn Dương bên trong vùng rừng rậm Ác Ma Liệp Thủ đám người, ở lo lắng đề phòng chờ đợi sau khi, nhưng không có đợi đến lần thứ hai đả kích đến, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Hừ, phần lớn Ác Ma Liệp Thủ huyết mạch, đều là bắt nguồn từ Dante, lúc này ta chính là Dục Vọng Chi Chủ, dựa vào trước đó gieo xuống thuật thức, mặc cho nguyên bản làm sao trung tâm đều vô dụng."

Phương Nguyên hừ lạnh một tiếng, chỉ huy Ác Ma Liệp Thủ đám người đem ao máu cuống rốn san bằng, chợt xem hướng thiên không.

Chiến trường chân chính, vẫn là ở nơi đó!

"Cút ra ngoài!"

"Lăn ra ngoài. . . Thế giới này!"

Phồn Diễn Chi Mẫu tuy rằng không am hiểu chiến đấu, nhưng sinh mệnh lực cùng sinh sôi lực lại là làm người nghe kinh hãi, thậm chí mặc cho Thánh nhân công kích, đều có thể không ngừng tự lành.

Đồng thời, nương theo thời gian trôi qua, từng luồng từng luồng ý niệm hội tụ đến, mang theo cường đại bài xích, rõ ràng là thế giới này thế giới ý chí!

Phồn Diễn Chi Mẫu là thế giới này ý chí dùng để luyện hóa nguyên lực công cụ, thậm chí ngay cả thế giới ý chí lúc trước đều tựa hồ chịu đến trọng thương, cùng Phồn Diễn Chi Mẫu cùng nhau rơi vào ngủ say.

Mà lúc này, nhưng là dần dần thức tỉnh, phát huy ra uy năng.

"Nơi này. . . Là đối phương sân nhà, nhất định phải tốc chiến tốc thắng!"

Dante phân thân con mắt thản nhiên, trên bụng hoa văn một thoáng lan tràn, phóng ra càng thêm kinh khủng hào quang màu tím đậm: "lần thứ hai thả ra!"

Phốc!

Nguyên lực lực lượng, cho dù Phồn Diễn Chi Mẫu, đều khó mà chống cự, trên thân thể nhất thời hiện ra một cái khủng bố hang lớn, trước sau xuyên qua.

Thậm chí, một điểm màu tím hạt nhân cũng hiện lên đi ra, lập loè ảm đạm ánh sáng.

"Nguyên lực trong lúc đó lẫn nhau cảm ứng sao?"

Phương Nguyên nói nhỏ một tiếng, cả người đều hóa thành một đạo lưu quang, nhảy vào Phồn Diễn Chi Mẫu trong cơ thể.

"Cút ra ngoài!"

Kịch liệt thế giới ý chí, nhất thời ghé vào lỗ tai hắn nổ vang, giống như sấm sét.

Ngoại giới, chôn vùi lực lượng bắt đầu hội tụ.

Đây là thức tỉnh thế giới ý chí, đã dần dần bắt đầu thu hồi nó quyền bính.

Phốc!

Ở Phương Nguyên xông vào địa phương, từng cái từng cái thịt miếng hiện lên, trở nên so với tinh thiết còn kiên cố hơn trăm lần, ngàn lần, một thoáng áp súc lại đây.

Thậm chí, từng cái từng cái phun lửa, chế tạo cường toan chớp giật bộ phận, cũng đang nhanh chóng trưởng thành, hướng về hắn khởi xướng các loại công kích.

"Cút!"

Lúc này, Phương Nguyên quanh thân lập loè ánh sáng màu tím, đem Thánh Nhân Chi Thể phát huy đến mức tận cùng.

Mỗi một quyền mỗi một chân, đều tựa hồ mang theo khai thiên tích địa lực lượng.

"Địa Hỏa Phong Thủy, Hỗn Độn Thần Quyền!"

Ầm!

Cực lớn quyền ảnh hiện lên, trực tiếp đánh xuyên qua đường đi, hiện ra bị hào quang màu tím bao bọc một cái đống thịt, thoạt nhìn giống như một cái cuống rốn.

"Đây chính là. . . Phồn Diễn Chi Mẫu hạt nhân sao? Cũng là nó luyện hóa nguyên lực chỗ mấu chốt. . ."

Phương Nguyên đem cuống rốn mò đến lòng bàn tay, không biết xé rách bao nhiêu huyết quản cùng kinh lạc.

Chợt, chu vi thịt miếng một thoáng mất đi sức sống, trở nên khô héo lên.

"Trong này. . . Xác thực có nguyên lực , bất quá đã nằm ở tàn tạ cùng nửa

luyện hóa trạng thái, quả thật khó mà tin nổi!"

Phương Nguyên lẩm bẩm nói, chợt lao ra Phồn Diễn Chi Mẫu.

Ầm ầm ầm!

Hủy diệt lực lượng hội tụ , hóa thành một tấm cực lớn màu đen mặt người, quan sát mà xuống, hiển nhiên thế giới này thiên ý không chỉ có triệt để thức tỉnh, nắm quyền chuôi, càng là rơi vào nổi giận bên trong.

Thật vất vả cùng Phồn Diễn Chi Mẫu từ trong phong ấn tránh ra, mắt thấy là có thể triệt để luyện hóa nguyên lực, tiến thêm một bước, lại gặp phải cái làm rối người, mặc cho dựa vào cái gì ý chí đều muốn phẫn nộ.

Càng không cần phải nói, người này, còn chống trước cái kia làm rối người da!

"Làm sao? Rất muốn sao?"

Phương Nguyên lẩm liệt không sợ hãi, nhìn mặt người, khiêu khích nâng trong tay màu tím cuống rốn.

Hắn cũng không phải dựa vào trời cho vị cách mà thành tựu Thánh nhân, tự thân thì có nguyên lực, nắm giữ cá chết lưới rách tiền vốn.

Năm đó Mộng Sư Cổ Thần, ở Cổ Thần đại thế giới là có thể trục xuất phong ấn thiên ý, hắn tự nhiên cũng không phải không làm được.

Màu đen mặt người yên lặng một hồi, chợt truyền tới một cái thỏa hiệp ý niệm.

"Thiện!"

Phương Nguyên cười to: "Cái này cuống rốn ta muốn, bên trong nguyên lực đúng là có thể cho ngươi, ngược lại ngươi đã ngưng tụ qua một cái máu thịt

cuống rốn, khoảng chừng bất quá lại hoa chút công phu thôi, đồng thời, ta còn muốn một phần Thế giới chi lực!"

Thật sự muốn cùng thế giới ý chí lưỡng bại câu thương, cũng không phải hắn hi vọng nhìn thấy tình cảnh.

Trên thực tế, nguyên lực bản thân sinh sôi liên tục, cũng không phải số lượng càng nhiều càng tốt.

Phương Nguyên coi trọng, trái lại là thế giới này luyện hóa nguyên lực thủ đoạn, bởi vậy cái này cuống rốn hắn nhất định muốn lấy được.

Cho tới vơ vét Thế giới chi lực, chẳng phải là bình thường?

Muốn chiếm được nguyên lực, làm sao có thể không trả giá?

"Phải biết. . . Cái này một giọt nguyên lực, nhưng là đã bị ngươi luyện hóa non nửa, tuy rằng không có cuống rốn, nhưng một lần nữa bắt đầu, tất nhiên tốc độ sẽ nhanh hơn nhiều, ngươi ta đều không tầm thường tồn tại, mau chóng quyết đoán đi!"

Phương Nguyên tiếng nói lạnh triệt.

Màu đen mặt người chu vi, chớp giật quanh quẩn, mang theo hơi thở của sự hủy diệt.

Chợt, lại nhìn Phương Nguyên trong tay cuống rốn, phát ra một đoạn ý niệm.

"Muốn ta lập tức rời đi, đồng thời không được tiết lộ này thế giới tọa độ, ngày sau không được một lần nữa hàng lâm. . . Có thể!"

Phương Nguyên nhận được đối phương điều kiện, lập tức đồng ý.

Thế giới này, hắn chỉ là chuẩn bị thu gặt một lần, căn bản không hề có lại đến lần nữa dự định.

Tuy rằng luyện hóa nguyên lực sau khi, thế giới này sẽ hướng về phương hướng nào phát triển, xác thực làm hắn có chút hứng thú, nhưng cùng trên tay cuống rốn so với, bên nào nặng bên nào nhẹ vẫn là phân rõ được.

Phương Nguyên cũng không muốn chính mình mạnh mẽ thoát ly bên trong, bị đối phương phá huỷ bảo bối này.

Mà đối diện thế giới ý chí hiển nhiên cũng sợ sệt chính mình cá chết lưới rách, bởi vậy chỉ có thể lựa chọn thỏa hiệp.

Ầm ầm ầm!

Arca thế giới thế giới ý chí lựa chọn thỏa hiệp sau khi , làm việc cũng là phi thường dứt khoát, nương theo thiên địa tiếng nổ vang rền, từng tia tia lực lượng bổn nguyên nhất thời hiện lên.

Mà Phương Nguyên cũng đưa tay ra, ở cuống rốn trên phất một cái.

Nhất thời, tầng kia hào quang màu tím thu lại , hóa thành một giọt màu tím nguyên lực, giống như thủy tinh giống như, không ngừng hướng ra phía ngoài phúc xạ đến lực lượng.

"Quả nhiên. . . Chỉ có phải là Mộng Sư Thánh Nhân, mới là luyện hóa nguyên lực ngưỡng cửa. . ."

Dù là lúc này, không hề phòng hộ tiếp xúc nguyên lực, cũng là cho Phương Nguyên mang đến gánh nặng cực lớn.

Bởi vậy, hắn khẽ giương tay một cái, màu tím giọt nước mưa liền muốn rơi vào đại lục Arca.

Thế giới ý chí đương nhiên sẽ không như vậy, màu đen mặt người lập tức tiến ra đón, dùng trán của chính mình tiếp nhận xuống đến.

"Nên đi, cái này Liệp Ma nhân thế giới. . ."

Phương Nguyên cũng nhân cơ hội thu lấy chính mình đoàn kia Thế giới chi lực, cầm lấy ác ma cuống rốn, kể cả trên mặt đất Hulk cùng nhau cảm ứng chính mình bản thể: "Rời đi đi! Rời đi đi!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 643: Tạo Vật Chủ

Đại Càn thế giới.

Thành Hải Lan, vùng ngoại ô một chỗ bí mật động phủ bên trong.

Hư không rung động, Phương Nguyên bỗng nhiên mở hai mắt ra, nhìn bàn tay của chính mình.

Trên tay hắn, thình lình nắm một khối không ngừng nhúc nhích huyết nhục, giống như cuống rốn giống như, sinh cơ ám uẩn.

"Đây là tất cả ác ma đầu nguồn, một thế giới sáng tạo ra đến kỳ vật, có chứa tất cả ác ma huyết thống, có thể xưng là ác ma cuống rốn!"

Cái này kỳ vật, chính là Arca thế giới ý chí chế tạo ra, luyện hóa nguyên lực dựa vào.

Phương Nguyên bắt đến tay, tự nhiên là vì mình nghiên cứu.

"Sinh sôi lực lượng, cùng Tạo Hóa chi lực, có quá nhiều tương thông chỗ, lần này ở đại lục Arca trên mở rộng Sinh hóa sư chức nghiệp, trên thực tế liền là đối với ta Tạo hóa chi đạo không ngừng bổ sung."

Nguyên bản hắn còn có chút căn cơ bất ổn, không cách nào ở thế giới hiện thực trong điểm hóa bưng kiếm đồng tử.

Nhưng lúc này, lại là lại không nửa điểm vướng víu.

"Có ác ma cuống rốn, đã có thể thử nghiệm hoàn toàn luyện hóa nguyên lực,

đương nhiên. . . Còn kém một ngưỡng cửa, đã từng là Mộng Sư Thánh Nhân cảnh giới!"

Muốn luyện hóa nguyên lực, nguyên bản Mộng Sư Thánh nhân tu vị là cơ bản nhất điều kiện.

Bất quá, đặt ở bây giờ Phương Nguyên tu hành bên trong, cũng chỉ là một tầng cửa sổ giấy mà thôi.

Dù sao, hắn đã dựa vào Dante Thánh Nhân Chi Thể, đột phá qua Thánh nhân chi cảnh.

Dù là chỉ là một cái phân thân, cũng là nhất chứng vĩnh được, bản thể hạn mức tối đa đồng dạng tăng cao, chỉ cần tài nguyên đến là có thể đột phá.

Mà vơ vét đến Thế giới chi lực, chính là vì lúc này chuẩn bị.

"Tạo Hóa kiếm trận!"

Hơi suy nghĩ bên trong, chân thực Mộng cảnh bên trong, lượng lớn Thế giới chi lực bị tiêu hao, thứ bảy thanh thần kiếm bắt đầu hội tụ, mang theo trầm ổn mạnh mẽ, rõ ràng là Sơn kiếm!

"Ta Tạo Hóa kiếm trận, lấy Tâm Ma nguyên lực làm căn cơ, bốn kiếm có thể so với đã từng là tầng bảy Hư Thánh, bảy kiếm liền có thể so sánh nguyên bản Mộng Sư Thánh Nhân!"

"Trên thực tế, cái gọi là 'Thánh nhân', cũng là Cổ Thần bọn hắn mấy cái khoe khoang làm ra đến, bằng vào ta góc nhìn, xưng là 'Tạo Vật chủ' so sánh thỏa đáng một điểm!"

Ầm ầm ầm!

Bảy thanh thần kiếm nổ vang, bỗng nhiên hóa thành bảy cái thanh niên, một chân quỳ xuống: "Bái kiến chủ nhân!"

"Tạo Hóa kiếm trận tầng bảy. . . Tạo Vật chủ cảnh giới!"

Phương Nguyên có thể rõ ràng mà cảm ứng được, ở chính mình chân thực Mộng cảnh hạt nhân, một cái không thể miêu tả điểm chính đang chầm chậm hội tụ.

"Đã từng là tầng bảy Hư Thánh có thể mở phúc địa, Thánh nhân nắm giữ động thiên, ta lúc này ngay khi hội tụ động thiên hạt giống sao?"

Đương nhiên, cùng cái này so với, càng làm hắn mừng rỡ vẫn là bảy cái bưng kiếm đồng tử biến hóa.

Nương theo hắn đột phá Tạo Vật chủ, nguyên bản đồng tử một thoáng hóa thành thanh niên, thậm chí có thân thể máu thịt.

Phương Nguyên bén nhạy nhận ra được, nếu như đem bọn họ thả ra ngoài, hoàn toàn có thể cùng giống cái kết hợp, sinh sôi xuống dòng dõi!

Đây chính là đã từng Mộng Sư Thánh Nhân đại năng, hư không tạo vật, thậm chí sáng tạo trí tuệ bộ tộc!

Đồng thời, Phương Nguyên quyền bính còn cũng không phải là đến từ Tâm Ma giới ban tặng, mà là chính mình nghiên cứu được đến, ai tới cũng đoạt không đi!

"Đây chính là. . . Đã từng cảnh giới của thánh nhân sao?"

Phương Nguyên nhìn hai tay của chính mình, lại điều ra thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: 200

Khí: 200

Thần: 200

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Hư Thánh (tầng bảy), Chân Thánh, Tạo Vật chủ

Kỹ năng: Bàn Cổ Ưng Thân (Tổ Vu huyết mạch cường hóa (tầng một)), Tạo Hóa kiếm trận (bảy kiếm (100%))

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Phong Ấn Chi Thể (cứu cực hình thái) "

"Không nghĩ tới, lần này Arca thế giới thu hoạch, dĩ nhiên lớn như vậy!"

Phương Nguyên trong lòng, quả thực bị vui sướng tràn ngập.

Lúc này, nương theo Đại Càn thế giới Mộng Sư bị tập thể cướp đoạt con đường, thiên ý thu hồi Thánh nhân vị cách, toàn bộ Đại Càn thế giới từ lâu không có một vị Thánh nhân.

Cho đến lúc này, hắn rốt cục một lần nữa chứng được này vị!

"Thánh nhân chi đạo, tiềm lực vô cùng, đây là Tạo Vật chủ vô tận che giấu vậy!"

Có động thiên hạt giống, cộng thêm có thể sáng tạo trí tuệ bộ tộc, đó là khái niệm gì?

Quả thực chính là dường như rụt lại hơi bản Sáng Thế Thần giống như!

Đặc biệt vào lúc này, hoàn toàn có thể quét ngang toàn bộ Đại Càn thế giới, không người có thể ngăn!

"Kế hoạch. . . Cần thay đổi!"

Lúc trước, xuất phát từ thực lực bản thân cân nhắc, hắn còn có ngao cò tranh

nhau, ngư ông đắc lợi kế hoạch.

Nhưng lúc này , căn bản không cần lại lo lắng cái gì, Thánh nhân oai, đủ để trấn áp tất cả, cái nào không phục, đẩy ngang đi qua chính là, dù là Cửu Tuyệt sơn tích lũy không đủ, cũng không sợ!

"Bởi vì Đại Càn thế giới người biết Thánh nhân đáng sợ, vì lẽ đó căn bản không cần ta lại nói thêm, ít nhất triển lộ ra tu vị, đủ để khiến rất nhiều người dao động thậm chí thần phục!"

Biết đến càng nhiều, liền càng sẽ sợ hãi, trái lại người không biết không sợ, cái này cũng là Phương Nguyên qua lại rất nhiều thế giới sau khi được đến lĩnh ngộ.

. . .

Một chỗ bí mật kết giới bên trong.

Rất nhiều Mộng Sư tụ hội, người cầm đầu rõ ràng là Bạch Trạch cùng Tà Thánh.

Ở trên người bọn họ, thâm trầm tối nghĩa khí cơ mãnh liệt, mang theo đạo vận, tu vị thình lình tăng nhanh như gió, đến Thần Quỷ cảnh giới khó lường.

"Khà khà. . . Chỉ là một cái Giới Minh phản đồ, liền dám làm nhục như thế ngươi ta, quả thật muốn chết. . ."

Tà Thánh hiện ra một nụ cười lạnh lùng: "Thế giới tuy biến, ta đạo căn cơ tuy bị đoạt, nhưng rất nhiều Mộng Sư liên hợp lại lực lượng, lại há là hắn một người có thể so với? Đồng thời, chúng ta trong bóng tối bắt lấy rất nhiều Ma tướng Ma Soái, cũng đã cung cấp thuật lại ra bộ phận Tâm Ma giới truyền thừa, coi đây là bản gốc, giả lấy thời gian, khôi phục Mộng Sư huy hoàng cũng không phải không thể!"

Ở kết giới bên trong, rất nhiều Chân Nguyên cùng Chân Thánh Mộng Sư hội

tụ, mang theo một loại tan tác khí chất.

Những thứ này đều là Bạch Trạch sơn cùng Tà Thánh môn tinh nhuệ, nguyên bản tầng bảy Hư Thánh đại năng, lại trải qua bồi dưỡng, lúc này tất cả khôi phục giai vị —— tuy rằng, cũng không phải là Mộng Sư!

Nhưng sức mạnh như vậy, cũng đủ để khiến thế giới sợ hãi!

"Tà Thánh chậm đã nổi giận. . ."

Bạch Trạch thánh nhân lại là bình chân như vại: "Người này dĩ nhiên được xưng Đại Càn thế giới đệ nhất nhân, tự nhiên có mấy phần bản lĩnh. . . Trước hết để cho hắn vì bọn ta bán mạng, cũng là không sai. . . Mấu chốt nhất chính là, chỉ là một cái Tuyệt Tâm giáo dục, cũng không thể dạy dỗ như vậy đồ đệ!"

"Không sai, trên người người này nhất định có bí mật lớn!"

Tà Thánh trong mắt lóe lên một tia vẻ tham lam: "Bực này cơ mật, chỉ có thể để chúng ta Thánh nhân độc hưởng."

"Này nghị rất thiện!"

Bạch Trạch thánh nhân vuốt vuốt chòm râu.

Tuy rằng ở năm Đại liên minh chưa tan vỡ trước, hắn dưới sự lãnh đạo Bạch Trạch sơn luôn luôn bị coi là Mộng Sư chính đạo. Nhưng tình huống thực tế làm sao, chỉ có chính hắn biết được.

Đặc biệt, lại gặp đến loại này trái phải rõ ràng vấn đề trước mặt, bất kỳ nhân nghĩa đều phải vì thế mà đi đường vòng.

Ngẫm lại xem.

Bí mật như thế nào, có thể làm cho một cái bình thường Mộng Sư ở trong thời gian ngắn ngủi nhảy lên một cái, xưng bá Đại Càn?

Loại bí mật này, nếu như đến bọn họ trên tay, lại sẽ làm sao?

Loại này mê hoặc, dù là Thánh nhân đều từ chối không được.

"Chỉ là một cái Mộng Sư, liền hắn là đem bí mật dâng, để chúng ta khôi phục thánh cách mới là!"

"Kiêu căng như thế, lòng dạ đáng chém!"

Hai cái Thánh nhân nhanh chóng đạt thành thống nhất.

Đùng đùng!

Mà đang lúc này, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một trận lanh lảnh tiếng vỗ tay: "Đặc sắc! Quả thật đặc sắc!"

Phương Nguyên chậm rãi từ trong hư không đi ra, vỗ tay nói: "Cái này chính là các ngươi những người bề trên này ý nghĩ, Thánh nhân cao cao tại thượng, dưới đáy Mộng Sư nhất định phải kính dâng tất cả? Ha ha. . . Quả thật mở mang hiểu biết."

"Là ngươi? ! Phương Nguyên! ! !"

Hai cái qua khí Thánh nhân con mắt co lại thành mũi kim: "Ngươi là làm sao vào?"

Nơi này là kết giới nơi sâu xa, phòng ngự nhất là nghiêm ngặt, không chỉ có các loại trinh trắc cùng phòng hộ trận pháp, bên ngoài thậm chí còn còn nhiều vị Chân Thánh võ giả cùng Chân Nguyên Linh Sĩ!

Dù là đối phương được xưng Thánh nhân phía dưới mạnh nhất, bây giờ Đại Càn số một, cũng tuyệt đối không thể như vậy.

"Tự nhiên là đi tới."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, hai tay giương ra, một tầng lĩnh vực tự động tản ra: "Bên ngoài những kia phòng hộ. . . Thật sự cùng giấy không sai biệt lắm đây."

"Lĩnh vực lực lượng? Không. . . Động thiên! Đây là Động Thiên lực! Ngươi đã thành thánh! ! !"

Tà Thánh hầu như là nghiến răng nghiến lợi nói ra câu nói này đến, Bạch Trạch thánh nhân càng là không nói một lời, quay đầu liền chạy, hoảng sợ giống như chó mất chủ.

Không chạy không được!

Làm cái này đã từng là Thánh nhân, bọn họ quá biết Thánh nhân khủng bố. Đối với dưới đại năng, quả thực giống như giống như ăn cháo, quyền sinh quyền sát trong tay.

Nếu không thì, năm đại minh Mộng Sư cũng không thể như vậy cúi đầu áp tai, mặc cho dặn dò, thiên hạ hào kiệt, cũng không thể bị xem là chó lợn mà không chút nào phản kháng.

Hết thảy tất cả, cuối cùng, vẫn là lực lượng chênh lệch to lớn, có thể trấn áp được đến!

Thật giống như lúc này như thế.

"Thiên Nhai Chỉ Xích, Sinh Cơ Một Đường!"

Thánh nhân độn pháp, tự nhiên không phải chuyện nhỏ, dù là qua khí.

Bạch Trạch bóng người lóe lên, đã hóa thành một đạo bạch ti, trong nháy mắt liền đi xa trăm dặm, ở chân trời lung lay loáng một cái, trong nháy mắt tiếp theo liền muốn biến mất không thấy.

Cho tới Tà Thánh?

Hắn từ lâu không biết hình bóng, tại chỗ chỉ lưu lại cái xuống một cái Thiên Tà hóa thân, đây là hắn Thế tử chi pháp, lấy con rối thay chết!

Đáng tiếc, Phương Nguyên từ lâu quyết định, dù là hợp nhất còn lại Mộng Sư, những thứ này nguyên bản Thánh nhân, lại là phải giết không tha.

Cùng Thiên Huyễn Dịch, Vạn Thắng Võ Tôn không giống, Mộng Sư Thánh Nhân đều là chính mình tu tập mà đến, một khi cho bọn họ một chút thời gian cùng quân lương, nói không chắc hoàn toàn có thể hồi phục như cũ, đây chính là lớn nhất không yên tĩnh nhân tố!

"Nếu như thốt nhiên gặp gỡ, các ngươi nói không chắc vẫn đúng là có thể chạy mất, nhưng lúc này. . . Ta chuyên tâm bố trí lâu như thế, cho các ngươi thêm chạy mất, ta còn tu cái gì Mộng đạo!"

Phương Nguyên mỉm cười nói, hai tay nhẹ nhàng vỗ một cái.

Sóng!

Phảng phất cào nát vô hình bong bóng xà phòng, chu vi cảnh tượng huyễn diệt, hai cái nguyên vốn đã đi ra ngoài không biết bao xa qua khí Thánh nhân, ngơ ngác phát hiện mình lại đứng ở Phương Nguyên trước mặt.

"Bàn Cổ Ưng Thân, Tạo Hóa chi lực. . . Tiếp ta một chiêu, Hỗn Độn Tạo Hóa Thần Quyền!"

Phương Nguyên trên người khí cơ mãnh liệt.

Lúc này, hắn Chân Thánh thân thể, thình lình lần thứ hai tiến hóa, đã biến thành Thánh Nhân Chi Thể!

Lấy này thúc đẩy Hỗn Độn Thần Quyền, uy lực tự nhiên khủng bố cực kỳ.

Ào ào ào!

Hư không phá nát, mơ hồ có thể thấy được địa hỏa phong thủy.

Mà ở cái này trung tâm hai vị qua khí Thánh nhân, nhưng là liền kêu thảm thiết đều không có phát ra một tiếng, liền bị cuồn cuộn dòng lũ tiêu diệt, một tia chân linh đều không có còn lại.

"Thế nào? Bọn ngươi muốn theo hai người này cùng nhau thành tro sao?"

Giết chết hai vị Thánh nhân sau khi, Phương Nguyên nhìn lại, rất nhiều bị bảy cái bưng kiếm đồng tử kiềm chế ở lại Mộng Sư đại năng dồn dập mặt như màu đất.

Đột nhiên, một người im lặng không lên tiếng quỳ xuống, biểu thị thần phục.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 644: Chết Đi

Thành Hải Lan, đại hội ngày.

Phái Hồng Miên thiếu nữ 'Hồng nhi', rất sớm theo cha một nhóm đến hội tràng.

Đáng tiếc bởi vì phái Hồng Miên kỳ danh không hiện ra duyên cớ, vị trí không phải rất tốt.

Lúc này, Hồng nhi vẻ mặt thì càng thêm tái nhợt, phảng phất bực mình mà không thở nổi như thế.

"Sư thúc. . . Tiểu sư muội nàng. . ."

Một cái tướng mạo dịu dàng cô gái lập tức lo âu xin chỉ thị: "Nhưng là xảy ra vấn đề gì?"

"Không sao cả!"

Người trung niên nhìn kỹ một chút nữ nhi, lắc lắc đầu: "Ngươi lại vọng động 'Khôn Minh Thần Quyết'? Phải biết này công không tới thu thả như thường cảnh giới, liền mạo muội sử dụng, rất dễ dàng bị phản phệ. . . Nơi đây sắp hội tụ rất nhiều Linh Sĩ, sát khí dồi dào, Hồng nhi ngươi không nên cậy mạnh. . ."

"Cha. . ."

Thiếu nữ quật cường nắm chặt nắm đấm: "Ta. . . Ta chỉ là không muốn làm một cái vô dụng người."

"Yên tâm, lần này minh hội, chúng ta nước chảy bèo trôi liền có thể, đến thời điểm các ngươi xem ta ánh mắt làm việc!"

Người trung niên khoát tay chặn lại, trong lòng có chút cười khổ.

Nhỏ yếu môn phái, cũng chỉ có thể làm cỏ đầu tường, đây chính là người yếu bi ai.

"Đó là. . ."

Lúc này, thiếu nữ Hồng nhi bỗng nhiên phảng phất cảm ứng được cái gì, ngơ ngác nhìn một phương hướng, thân thể cũng bắt đầu không tự chủ run rẩy lên.

. . .

"Ồ?"

Thiên Huyễn Dịch nhìn về phía hội đài nơi nào đó, suy tư.

Lúc này hắn cả người quấn ở áo bào đen ở trong, khí tức nội liễm đến cực điểm, bên cạnh theo một tên tráng hán, mang nón rộng vành, vóc người cao lớn, chính là Vạn Thắng Võ Tôn.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Không sao, chỉ là nhận ra được một cái thú vị thần niệm, ứng nên là phái Hồng Miên công pháp!"

Thiên Huyễn Dịch trong mắt lóe sáng lên: "Cái này thần niệm tựa hồ phát hiện chúng ta tiềm tàng, dù sao Linh Sĩ pháp thuật, biến ảo vạn ngàn, tình cờ có một hai môn có đặc dị năng lực, cũng không thế nào kỳ quái. Đúng là tên tiểu tử này, phải bị chút kinh hãi."

"Bản tôn càng lo lắng chính là, nàng đưa ngươi ta việc tiết lộ ra ngoài."

Vạn Thắng Võ Tôn đè ép ép nón rộng vành: "Dù sao. . . Ngươi ta ứng đặc cách, đến đây làm vì Thiên Linh Lão Tổ giương mắt, ở Mộng Sư xuất hiện trước, vẫn là muốn duy trì tiềm tàng trạng thái, mới tốt đột nhiên một đòn."

"Ngươi yên tâm, thế gian muôn vàn pháp thuật, ta ở hoàng thất Điển Tàng các nhìn ra thấy gần đủ rồi, vừa nãy không chỉ có thoáng phản kích, càng là gây một cái ám chỉ đi qua, lúc này cái kia thần niệm người e sợ đã hôn mê, sẽ không có vấn đề."

Thiên Huyễn Dịch tự tin nói.

Làm cái này đã từng là mệnh trời Chân Nguyên, bây giờ đỉnh cao Linh Sĩ, hắn đọc rộng bách gia, một thân linh thuật tu vị quả thực khó mà tin nổi.

"Như vậy là tốt rồi. . ."

Đối với Thiên Huyễn Dịch vô cùng tín nhiệm, Vạn Thắng Võ Tôn chậm rãi nhắm mắt lại, không tiếp tục nói nữa.

Ầm ầm!

Không biết qua bao lâu, nương theo lượng lớn tiếng pháo mừng, Trương Thiên Linh thân mang trang phục, chân thành đi vào hội tràng.

"Xin chào Lão tổ!"

Rất nhiều Thiên Linh hội người trước tiên phát ra tiếng hành lễ, giống như tiếng gầm, áp bức cái khác bên trong môn phái nhỏ không thể không làm theo.

"Chư vị không cần đa lễ, xin đứng lên!"

Trương Thiên Linh nhàn nhạt tiếng nói vang lên, toàn trường xa gần đều nghe, cũng không chói tai, thậm chí còn mang theo một loại sức mạnh , khiến cho tất cả mọi người không hẹn mà cùng đứng dậy.

"Ồ? Ngôn xuất pháp tùy?"

Vạn Thắng Võ Tôn cả kinh, trong con ngươi lóe qua một tia vẻ nghiêm túc: "Cái này Thiên Linh hội, không nghĩ vẫn đúng là đã có thành tựu, này Thiên Linh Lão Tổ, ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần bắt xuống?"

"Mười phần!"

Thiên Huyễn Dịch nói bổ sung: "Chỉ cần ta không tính đến bị thương nặng cùng song song cùng chết tới nói!"

"Cái kia cũng không cách nào cùng là địch. . ."

Vạn Thắng Võ Tôn thở dài một hơi.

Dù là Sưu Thần cung, cũng chịu đựng không nổi Thiên Huyễn Dịch ngã xuống, cho dù là bị thương nặng cũng không được!

"Để Thiên Linh hội chiếm cứ đông hải, tổng mạnh hơn Mộng Sư điểm!"

Thiên Huyễn Dịch nói: "Võ Minh trong, cũng cùng chúng ta là đồng dạng quan điểm, bằng không lần này cần gì phái nhân mã đến hộ giá hộ tống?"

"Xác thực, Mộng Sư chính là thiên hạ đại hại!"

Vạn Thắng Võ Tôn gật đầu liên tục: "Không thể để cho tro tàn lại cháy, là chúng ta điểm mấu chốt!"

"Nghe nói, lần này Bạch Trạch sơn cùng Tà Thánh môn dốc toàn bộ lực lượng, mưu đồ không nhỏ, thậm chí còn lôi kéo Cửu Tuyệt sơn thế lực. . . Đúng là Giới Minh, mới vừa mới truyền đến tin tức mới nhất, Cổ Thần dĩ nhiên trực tiếp phá không mà đi, thoát đi Đại Càn. . ."

Nói đến đây cái , dù là Thiên Huyễn Dịch đều có chút hút vào khí lạnh: "Mấu chốt nhất chính là, người này rõ ràng là bị người tươi sống bức đến vậy hoàn

cảnh!"

"Có thể đem một cái đã từng là Thánh nhân bức đến loại này mức độ tồn tại, bây giờ Đại Càn, tuyệt đối không vượt quá năm ngón tay số lượng!"

Vạn Thắng Võ Tôn đồng dạng gật đầu, nghĩ đến một cái nào đó kẻ tình nghi.

"vị kia liền bại Ma Soái, được xưng Đại Càn đệ nhất Cửu Tuyệt sơn chủ, rất khả nghi a. . ."

"Nếu là như vậy, cái kia liền đại thiện!" Thiên Huyễn Dịch thái độ rất rõ ràng: "Mộng Sư hỗ sinh xấu xa, lần này liên minh, liền tất nhiên là mặt cùng tâm không hợp, có thể tiêu diệt từng bộ phận."

Đối với bọn hắn mà nói, Mộng Sư trong lúc đó tự giết lẫn nhau, quyết đấu sinh tử, đó là cầu cũng không được việc.

Ở cái này hai người bí mật truyền âm lúc, trên đài Thiên Linh Lão Tổ cũng hoàn thành hôm nay biểu diễn.

Cái này Trương Thiên Linh vốn là lớn lên là một nhân tài, một đôi mắt dâm tà phảng phất sẽ thả điện giống như, khiến phía dưới rất nhiều nữ tính Linh Sĩ âm thầm tâm động không ngừng.

Hắn khẩu tài linh hoạt, trách trời thương người nói đến đề tài chính:

". . . Đại Càn gặp nạn, bản thân thành lập Thiên Linh hội, vừa bắt đầu chỉ là làm vì tự giúp mình, tại Mộng Sư dâm uy phía dưới kéo dài hơi tàn, bây giờ chúng ta Linh Sĩ gánh vác Nhân tộc hưng suy trọng trách, tất không thể để cho đông hải lại được ma tai đại loạn, chư vị đồng ý cùng Thiên Linh cùng, có thể lên trước, uống máu ăn thề, phát xuống Thiên đạo lời thề, từ đây cộng đồng tiến thối, Thiên Linh ở đây bảo đảm, tất đối xử bình đẳng, bất thiên bất ỷ!"

"Thiên Linh Lão Tổ nói thật là có lý!"

Hắn vừa dứt lời, mấy cái môn phái nhỏ đều dồn dập hô ứng.

Phái Hồng Miên tất cả mọi người nhìn ra rồi, đây chính là đối phương tìm kẻ lừa gạt, lại từng cái từng cái suy tư.

Khẩu hiệu này tự nhiên là giả, chân chính động lòng người, vẫn là ẩn chứa trong đó lợi ích.

Ít nhất, Thiên Linh Lão Tổ trước liền phái người cho phái Hồng Miên mang qua lời nhắn, nhận lời gia nhập sau khi, không chỉ có vẫn cứ bảo lưu đạo thống, đồng thời còn có thể phân đến một khối địa bàn!

Đây đối với môn phái kéo dài, thực sự là quá trọng yếu.

Bởi vậy, lúc này lại có mấy cái môn phái nhỏ phái chủ đi ra, lớn tiếng tuyên bố thần phục.

"Chiều hướng phát triển a!"

Phái Hồng Miên phái chủ thở dài một tiếng, liền muốn tiến lên một bước, hoàn thành minh ước.

"Ha ha!"

Lúc này, một tiếng tùy tiện tiếng cười bỗng nhiên truyền đến, một cái Mộng Sư ung dung đi vào hội tràng.

"Ngươi là. . ."

Trương Thiên Linh sớm có dự bị, không nhanh không chậm hỏi.

"Tệ nhân Thân Thao, hiện làm vì Tà Thánh môn phó môn chủ!"

Cái này Thân Thao tự giới thiệu, nhất thời gây nên một mảnh huyên náo.

"Người này. . . Thật là to gan!" Phái Hồng Miên chủ nhìn ra thấy trợn mắt

ngoác mồm.

Thế giới hiện nay, Mộng Sư sớm đã trở thành chuột chạy qua đường, bây giờ nơi đây Linh Sĩ Võ Tông hội tụ, bỗng nhiên có người tự thừa nhận Mộng Sư thân phận, vẫn là năm đại thế lực một trong phó môn chủ, quả thực không khác nào tưới dầu lên lửa.

Trên thực tế, nếu không phải người này có Chân Nguyên Linh Sĩ tu vị, e sợ chu vi gấp gáp Linh Sĩ Võ Tông, đã sớm nhào tới cho loạn đao phân thây.

"Vậy không biết các hạ đến đây, có gì chỉ giáo đây?" Trương Thiên Linh đào hoa mắt cũng lạnh xuống.

"Bản thân chỉ nghĩ hỏi một câu, chẳng lẽ cái này đông hải chư châu, là ngươi nhà sao?" Thân Thao cười lạnh nói: "Dễ dàng như thế liền phân cách tặng người, hỏi qua chúng ta không có?"

"Ai. . ."

Trương Thiên Linh thăm thẳm thở dài: "Câu nói như thế này, không phải một mình ngươi có tư cách nói, xem ra, Mộng Sư liên minh chung quy muốn cùng bọn ta khai chiến sao?"

"Bạch Trạch cùng Tà Thánh hiện ở nơi nào? Nhượng bọn họ lăn ra đây nhận lấy cái chết!"

Mấy tôn đại năng hiện lên đi ra, lửa giận hầu như ngưng tụ thành thực chất.

Trên thực tế, những thứ này, còn chỉ là Thiên Linh hội chính mình nhân mã, càng có Võ Minh cùng Sưu Thần cung cao thủ trong bóng tối tọa trấn, bảo đảm không có sơ hở nào.

"Bạch Trạch cùng Tà Thánh. . ."

Vừa nhắc tới cái này, Thân Thao sắc mặt lại có chút kỳ quái: "Sợ là ngươi

mãi mãi cũng không thấy được bọn họ."

Nói, hắn nhất thời hướng về một mặt khác khom người: "Cung nghênh chủ nhân!"

Rất nhiều Mộng Sư hiện lên, đều là long trọng hành lễ, giống như nhìn thấy chính mình Thần Chi.

Ở làm người nghẹt thở bầu không khí bên trong, Phương Nguyên chậm rãi hiện thân đi ra, bước chậm đi vào hội tràng.

"Phương huynh. . ."

Trương Thiên Linh cười khổ một tiếng: "Lần trước từ biệt, không nghĩ tới hôm nay, chúng ta sẽ ở loại này trong hoàn cảnh gặp lại!"

"Ngày xưa ân cừu, lúc này nhiều lời vô ích!"

Phương Nguyên khoát tay chặn lại: "Hôm nay, chính là thuận xương nghịch vong! Ta chỉ hỏi một câu, các ngươi đồng ý thần phục hay không?"

"Thần phục?"

Trương Thiên Linh bên người một tên Chân Thánh không thể kiềm được, cao giọng hô quát nói: "Chỉ bằng ngươi?"

Ầm ầm!

Nói chuyện ở trong, nồng nặc võ đạo quyền ý giống như mặt trời giống như bốc lên , hóa thành một cái khủng bố cự nhân.

Phương Nguyên thấy vậy, nhẹ nhàng thổi một hơi.

Hô!

Chỉ một thoáng, người khổng lồ này lại phảng phất xuân tuyết gặp dương

giống như, nhanh chóng tan rã xuống đi.

Một luồng kinh người khí cơ, bỗng nhiên trải rộng toàn trường.

Ầm ầm!

Hai nơi địa phương nổ tung, hiện ra Sưu Thần cung cùng Võ Minh nhân mã.

Bọn họ ngơ ngác nhìn Phương Nguyên, tình cảnh trong lúc nhất thời rơi vào tĩnh mịch.

"Đây là. . . Đây là. . ."

Vạn Thắng Võ Tôn cùng Thiên Huyễn Dịch liếc mắt nhìn nhau, trong lòng giống như lăn lộn lên sóng to gió lớn: "Động Thiên lực? Thánh nhân? !"

"Không thể! Mộng Sư trong, lại có người đạt đến Thánh cảnh?"

Dù là ở đây có rất nhiều đại năng, càng có Thiên Huyễn Dịch cùng Vạn Thắng Võ Tôn bực này từ thánh cách rơi xuống đại nhân vật, nhưng đối mặt với chân chính Thánh cảnh, bọn họ trái lại là nhất không chắc chắn hai cái.

"Bất quá là một cái Thánh nhân, chúng ta với hắn liều mạng, dù chết cũng phải đồ thánh!"

Một cái âm thanh từ trong hội trường truyền đến, mang theo đau thương căm giận ý, nhất thời gây nên một mảnh cùng chung mối thù.

"Giết hắn!"

"Thánh nhân không chết, đạo tặc không ngừng!"

"Chúng ta có rất nhiều đại năng, Chân Nguyên Chân Thánh, lại có Sưu Thần cung cùng Võ Minh nhân mã, chỉ là một cái Thánh nhân. . . A!"

Phương Nguyên lãnh đạm một chỉ, còn đang kêu gào mấy cái Linh Sĩ nhất

thời tại chỗ nổ tung, bị chết vô cùng thê thảm.

"Các ngươi, không nên sai lầm!"

Hắn lại ép một chút tay, Động Thiên lực lan tràn, trong nháy mắt bao phủ toàn trường.

Ầm ầm!

Tình cảnh nhất thời một tĩnh, người người đều phảng phất bị bóp lấy cái cổ con vịt giống như, trong lòng dường như có Thái sơn áp đỉnh, cũng lại không nói ra được nửa câu.

Xoay tay trong lúc đó, trấn áp toàn trường!

Cái này chính là Thánh nhân oai!

"Làm sao?"

Phương Nguyên nhìn về phía Trương Thiên Linh, đây là cuối cùng thiện ý.

"Ta đã từng hướng về Thánh nhân cúi đầu, không nghĩ lại thần phục lần thứ hai!"

Trương Thiên Linh từng chữ từng chữ, trên người bỗng nhiên hiện ra ánh sáng, giống như đom đóm giống như điểm điểm tiêu tan.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 645: Quét Ngang

"Từ khi vừa thấy hoa đào sau, thẳng đến hôm nay càng không nghi ngờ. . ."

Nhìn một cái đại năng ở trước mắt chết đi, cho dù là Phương Nguyên, đều sinh ra một điểm khác tâm tình.

Trương Thiên Linh động tác này, chính là chôn vùi bản thân chân linh, từ đây trên thế gian lại không dấu vết.

Liền Phương Nguyên cũng không nghĩ ra, cái này đã từng là thuốc người, tính cách dĩ nhiên liệt đến vậy mức độ!

Chỉ là bực này cảm khái, cũng là trong nháy mắt liền qua.

"Các ngươi. . . Ai nguyện ý bồi Trương Thiên Linh lên đường, Bản thánh có thể tiễn hắn một đoạn!"

Phương Nguyên nhìn chung quanh một vòng, cho dù nguyên bản Thiên Linh hội các Đại năng, cũng trong nháy mắt trở nên khúm núm, sợ hãi rụt rè lên: "Chúng tôi không dám làm trái Thánh nhân!"

"Thiện! Cái kia bắt đầu từ hôm nay, đông hải chư châu, chính là ta Cửu Tuyệt sơn cai quản!" Phương Nguyên gật đầu: "Ta Cửu Tuyệt sơn hữu giáo vô loại, cũng không Mộng Sư một nhà một họ nơi, Linh Sĩ Võ Tông , tương tự có thể xếp vào môn tường, mặt khác, trước cùng chư môn phái phân phối, tuy hơi có thương chước chỗ, nhưng đại phương hướng có thể không đổi!"

"Lời ấy thật chứ?"

Rất nhiều tông phái vừa và nhỏ môn chủ ánh mắt sáng lên, tựa như không thể tin tưởng bật thốt lên, chợt lại vội vã hạ thấp người: "Chúng ta thất lễ, Thánh nhân thứ tội."

"Tự nhiên là thật! Thánh nhân không có hư ngôn!"

Phương Nguyên cười nhạt.

Trên thực tế, đây chính là thừa nhận trước Thiên Linh hội phân bánh ga tô kế hoạch , bất quá lớn nhất khối này, nguyên bản hắn là Thiên Linh hội nắm, bị Phương Nguyên lấy đi.

Chính là những thứ này, đã đầy đủ trước mắt Cửu Tuyệt sơn ăn no, bởi vậy Phương Nguyên cũng không thể không tiến hành phân phong, lấy này thu phục nhân tâm.

"Nếu như thế, chúng ta mặc cho điều động!"

Nhất thời, rất nhiều tông chủ phái chủ dồn dập quỳ xuống.

Trái lại là Thiên Linh hội Linh Sĩ đám người, thấy vậy không nói một lời, khó có thể tiếp thu.

Xì!

Rốt cục, một cái nào đó tôn đại năng hóa thành lưu quang, trong khoảnh khắc kích đột phía chân trời, độn pháp hết sức kinh người.

Mà trong nháy mắt tiếp theo, Phương Nguyên gảy ngón tay một cái.

Ầm!

Giữa hư không, một cái bàn tay lớn màu xanh hiện lên, trực tiếp nắm lấy lưu quang, xoa xoa một cái, nhưng nghe một tiếng hét thảm truyền đến, liền lại cũng không có tiếng thở.

Trong nháy mắt, đại năng ngã xuống!

Loại này hung uy, nhất thời làm Thiên Linh hội còn lại Linh Sĩ lại cũng không dám có cái gì lòng chờ may mắn tâm tư, dồn dập quỳ xuống: "Thánh nhân thần uy, chúng ta đồng ý thần phục."

Càng là đại năng, càng là tiếc mệnh.

Thần phục một vị Thánh nhân, cũng không đáng thẹn.

"Người kia. . ."

Rất nhiều áp sát đất người bên trong, phái Hồng Miên xem như là sợ mất mật nhất một cái.

"Người kia, không phải là lúc trước ở bến tàu trên nhìn thấy cái kia kẻ xấu xa sao?"

Trong lòng bọn họ, một cái âm thanh cuồng vang lên, chợt chính là vui mừng!

Vui mừng bọn họ lúc trước không có thật sự đối với vị này động thủ, nếu không thì, e sợ có mười cái mạng cũng không đủ chết.

"Thiện!"

Phương Nguyên sự chú ý , căn bản không ở nơi này chút giun dế trên người.

Hắn xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía trước bị bức ép đi ra hai làn sóng nhân mã: "Sưu Thần cung, Võ Minh? !"

"Ha ha. . ."

Thiên Huyễn Dịch cùng Vạn Thắng Võ Tôn cười gượng hai tiếng, ra khỏi hàng hành lễ: "Xin chào Thánh nhân!"

"Võ Minh Vũ Thần Thông, gặp qua Thánh nhân!"

Võ Minh dẫn đầu, chính là một tên Chân Thánh đại năng, cả người khí huyết dương cương, hầu như không kém Vạn Thắng Võ Tôn.

Đương nhiên, lúc này đều cung kính hành lễ, vẻ mặt lo sợ.

"Thiên hạ hỗn loạn đã lâu, sinh linh đồ thán, ta lòng không đành, khi trọng định càn khôn!"

Phương Nguyên không chút khách khí nói ra trong lòng mình dự định.

Nếu trước tiên đạt đến thánh vị, không nhân cơ hội nhất thống thiên hạ, mới là ngớ ngẩn.

Dù là lúc này dưới trướng thực lực không đủ, cũng nhất định phải Sưu Thần cung cùng Võ Minh thần phục, cho dù chỉ là mặt ngoài trên cũng được, ít nhất, đây chính là định ra đại nghĩa danh phận, sau đó có thảo phạt tiền vốn.

". . ."

Vũ Thần Thông cùng Vạn Thắng Võ Tôn, nhất thời rơi vào trong trầm mặc.

"các ngươi trở lại, báo cho Võ Minh cùng Sưu Thần cung chủ sự, Đại Càn nơi, nhất định phải nhất thống, Bản thánh sau đó thì sẽ trừ khử ma tai, hi vọng ở trước đó, có thể nhìn thấy bọn ngươi thần phục, bằng không, chớ bảo là không báo trước vậy, đi thôi!"

Phương Nguyên nói xong, lãnh đạm phẩy tay áo một cái.

Vù vù!

Cuồng phong gào thét bên trong, Vạn Thắng Võ Tôn cùng Vũ Thần Thông ngơ ngác vận lên Nguyên lực chống lại.

Chợt, đợi đến bọn họ phục hồi tinh thần lại lúc, ngơ ngác phát hiện mình đã ở thành Hải Lan bên ngoài mấy chục dặm.

"Ai. . . Đi thôi. . ."

Thiên Huyễn Dịch chắp hai tay sau lưng, bỗng nhiên thở dài một tiếng.

Gặp qua Phương Nguyên sau khi, hắn dường như bỗng nhiên có chút nản lòng thoái chí: 'Người này như làm theo trượng Thánh nhân tu vị, đảo hành nghịch thi, thiên ý không thích, có lẽ chúng ta còn có một lần nữa đăng lâm thánh cách hi vọng, nhưng người này làm việc, không nhanh không chậm, đối với Linh Sĩ Võ Tông đối xử bình đẳng, thuận thiên ứng nhân, tại sao kiếp số? Khó! Khó! Khó! ! !'

Hắn cùng Vạn Thắng Võ Tôn, trước bất quá Đại Càn thế giới đề cao đi ra số mệnh chi tử, chuyên môn dùng để chống lại năm tôn Mộng Sư Thánh Nhân.

Nhưng lúc này, chỉ có một cái Thánh nhân, đồng thời làm việc cũng không quá.

Nghĩ muốn để sứt đầu mẻ trán thiên ý lại đầu nhập tài nguyên, làm sao dễ đãng?

Thậm chí, đối phương có lẽ còn sẽ trực tiếp giúp đỡ Phương Nguyên, để thế giới nhất thống, tận lực giảm thiểu bên trong háo, không có thiên ý lọt mắt xanh, Linh Sĩ Chân Nguyên, võ giả Chân Thánh, đã là tuyệt lộ!

. . .

Sưu Thần cung cùng Võ Minh phản ứng, Phương Nguyên căn bản không có làm sao quan tâm.

Ngược lại, hai cái này còn lại to lớn nhất phản kháng thế lực, bất luận lại thế nào đi nữa làm ầm ĩ, cũng không bay ra khỏi cái gì bọt nước đến.

Thừa dịp rất nhiều thế lực thần phục cơ hội tốt, hắn đầu tiên truyền lệnh Cửu Tuyệt sơn, điều khiển rất nhiều tinh nhuệ trước tới tiếp thu địa bàn, vẫn cứ lấy Cửu Tuyệt sơn làm vì tổng bộ, nhưng đông hải chư châu phân bộ cũng bắt đầu xây dựng lên đến.

Bởi vì cho mình phân chia lớn nhất một khối bánh ga tô, nói vậy Cửu Tuyệt sơn sau khi phát triển khi có thể thuận lợi phi thường.

Chợt, nhưng là phân phong địa bàn cho cái khác tông phái người, thu đến còn lại tông phái vừa và nhỏ chi tâm.

Chờ đến cái này hết thảy đều hoàn thành sau khi, Sưu Thần cung cùng Võ Minh đáp lại không sai biệt lắm cũng đến, đều là hướng về Phương Nguyên vị này mới lên cấp Thánh nhân biểu thị chúc mừng , còn thần phục hay không, nhưng là lấp loé từ, mang theo một bộ vô hạn xoắn xuýt dáng dấp.

Phương Nguyên sau khi xem, chỉ là cười ha ha, chợt liền làm ra quyết định —— bắc phạt Trung Châu, dẹp yên ma tai!

"Ma linh tai ương là Tâm Ma giới kiếp nạn. . . Đối với Đại Càn thế giới vô cùng bất lợi, ta trước tiên mở rộng các loại linh khí thu hoạch, bình phục thế giới nguyên khí, chợt rút cái này viên u ác tính, cũng coi như thuận thiên ứng nhân! Phải là có thể thu được không ít thiên ý lọt mắt xanh. . ."

Hắn làm việc, tự nhiên có chính mình dự định, càng không có bởi vì lên cấp Thánh nhân mà đắc ý vênh váo.

Đại Càn thế giới, đỉnh cao thời kỳ nhưng là có chín tôn Thánh nhân, bây giờ cũng đều ở nơi nào đây?

Bởi vậy, có thể thuận lòng trời, liền vẫn là không muốn làm lớn chuyện mới tốt.

Không duyên cớ nhạ một thế giới địch ý, là chuyện không có lí trí.

Lúc này, Phương Nguyên đã nghĩ thừa thắng xông lên, đầu tiên dắt mới lên cấp Thánh nhân oai, càn quét ma tai, chợt bức hàng Sưu Thần cung cùng Võ Minh.

Ngược lại hai cái này thế lực đều là thổ, bên trong toàn là Linh Sĩ cùng Võ Tông hàng ngũ, hắn căn bản chưa từng để ở trong mắt.

Nương theo đại quân khởi động, Phương Nguyên lại ngồi ngay ngắn ở pháp khí phi xa bên trong, lật xem mấy phân thẻ ngọc.

Những thứ này, tự nhiên đều là Bạch Trạch sơn cùng Tà Thánh môn trước làm nghiên cứu cùng tích lũy, lúc này lại tất cả tiện nghi hắn.

"Không sai. . . Quả thật không tệ, các Mộng Sư tiếp thu ý kiến quần chúng, lại có Ma Soái truyền thừa làm vì tham chiếu, đã sắp muốn sờ đến khôi phục thực lực ngưỡng cửa. . ."

Sau khi xem, Phương Nguyên nhất thời cảm giác thấy hơi vui mừng.

Nếu không là hắn một bước trước tiên, từng bước trước tiên, không có cho cơ hội gì, cái kia hai cái Thánh nhân làm không tốt thật có thể một lần nữa đăng lâm vị cách, ngày sau liền muốn phiền phức.

"Thân Thao, ngươi lần này làm rất tốt!"

Nhìn trước mặt cái này cấp độ đại năng cao thủ, Phương Nguyên vẻ mặt hòa hoãn: "Ta quyết ý, bổ nhiệm ngươi làm Cửu Tuyệt sơn phó sơn chủ, từ nay về sau, chính là dưới một người, vạn người bên trên!"

"Cảm ơn Thánh nhân!"

Thân Thao sắc mặt không buồn không vui, đại lễ bái xuống.

Trên thực tế, Phương Nguyên sở dĩ lựa chọn hắn, cũng có chút bất đắc dĩ.

Dù sao cũng là Tà Thánh môn cái thứ nhất quy hàng đại năng, nhất định phải thiên kim mua ngựa cốt. Lại nói, lúc này Cửu Tuyệt sơn, cần gấp cao cấp chiến lực trấn áp, Cực Âm cùng Mộng Mi căn bản không đủ phân lượng.

A Đa đúng là thực lực đến , nhưng đáng tiếc là cái Ma linh. . .

Ngược lại đến hắn tình trạng này , căn bản không sợ thủ hạ cấu kết tạo phản cái gì, rất có thể lấy uỷ quyền.

'Bất quá, loại này pháp môn, chính là Tâm Ma giới phương pháp tu hành, đã đi ngược Mộng sư chi đạo. . .'

Chỉ là một chút, Phương Nguyên liền nhìn ra tai hại.

Bị tước đoạt con đường, làm sao có khả năng một lần nữa tu trở về? Những kia Mộng Sư cũng không có chính mình ngón tay vàng.

Bởi vậy, chỉ có thể lựa chọn chuyển tu Tâm Ma giới công pháp , bởi vì con đường xấp xỉ duyên cớ, có thể rất nhanh khôi phục, thậm chí lên cấp Thánh nhân. Cái này lại muốn so với thế giới này lực lượng chi pháp ưu việt.

"Không tồi không tồi. . ."

Lúc này Phương Nguyên sau khi xem, lập tức liền quyết định, chính mình sẽ hoàn thiện môn công pháp này, đồng thời đưa nó phổ biến xuống.

Cái pháp môn này tuy rằng thích hợp Mộng Sư trùng tu, nhưng dù sao không phải con đường ban đầu, như vậy tiếp tục đi, bọn họ không có một cái có thể vượt quá chính mình, dù sao đã dẫn trước nhiều như vậy ưu thế.

Nhưng các Mộng Sư cũng sẽ không lại là vô dụng, hoặc là chống Linh Sĩ cùng Võ Tông tu vị lúng túng.

Lúc này, Phương Nguyên nhướng mày một cái, nhìn phía trước nơi nào đó, cười không nói.

"Thánh nhân!"

Trải qua không lâu lắm, pháp khí dừng lại, một tên Mộng Sư cung kính ở bên ngoài bẩm báo: "Phía trước xuất hiện lượng lớn ma quân, nghi có Ma Soái bóng người?"

"Thôi, ta sẽ đi gặp bọn họ!"

Phương Nguyên bóng người hơi động, từ trong buồng xe biến mất.

Lại xuất hiện lúc, đã hiện lên ở cao vạn trượng không trung, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn phía dưới tối om om ma quân.

"Ma Soái?"

Hắn nhìn về phía chu vi, chỉ cươi cười: "Ba đuôi. . . Không, hai đuôi hạt sư, vẫn không có rút lấy giáo huấn sao?"

"Nhân loại. . . Ngươi quá ngông cuồng, tại Tâm Ma giới bên trong, như ngươi như thế tồn tại, còn có rất nhiều, cũng có bị chúng ta đồng loại vây công ngã xuống ví dụ!"

Đứt đoạn mất một cái đuôi hạt sư tái hiện ra, phát ra gào thét: "Thế giới này, đã bị trở thành Tâm Ma giới phụ thuộc, các ngươi chỉ có thể lựa chọn thần phục! Chuyển hóa thành vô thượng Ma linh, trở thành vinh dự Tâm Ma giới con dân."

"Cút đi!"

Trả lời nó, là Phương Nguyên một quyền.

Ầm ầm!

Một quyền phía dưới, địa hỏa phong thủy luyện lại, tất cả cũng hóa thành hư vô.

"Hả?"

Phương Nguyên nhìn chu vi: "Tựa hồ. . . Có chút mùi vị."

"Hê hê. . . Chúng ta tập hợp tất cả Ma Soái, bố trí xuống trận pháp, chính là vì chuyên môn đồ sát ngươi cường giả loại này!"

Trong hư không, sóng gợn một trận cổ động, ba đuôi Hạt Sư bóng người lại hiện ra.

"Ha ha!"

Đối với chuyện này, Phương Nguyên chỉ là nở nụ cười, vẫy tay một cái, bảy tên bưng kiếm thanh niên hiện lên, mỗi cái tràn trề đại năng oai , khiến cho Ma Soái sắc mặt liền biến: "Bảy tôn Ma Soái?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 646: Sáng Thế Kỷ

Mộng Sư đại năng, có thể sáng tạo sinh linh.

Mà Thánh nhân Tạo Vật chủ, nhưng là có thể sáng tạo trí tuệ bộ tộc!

Lấy Phương Nguyên lúc này thực lực, thậm chí có thể khai thiên tích địa, sinh sôi vạn vật.

Lúc này Động Thiên lực tất cả tập trung ở bưng kiếm đồng tử bên trên, trong nháy mắt liền tạo ra được bảy tôn đại năng!

"Tạo hóa chi đạo, thần diệu như vậy!"

Phương Nguyên rõ ràng, cái này cũng là chính mình ở Liệp Ma nhân bên trong thế giới tích lũy, tích lũy lâu dài sử dụng một lần nguyên cớ.

Nhưng mà, đối với cái khác Ma Soái mà nói, đây chính là tai nạn khổng lồ.

"Chủ nhân có lệnh, giết sạch Ma linh, không giữ lại ai!"

Chỉ một thoáng, nương theo Địa kiếm thanh niên một tiếng hét vang, rất nhiều đồng tử hưởng ứng, bảy đạo thông thiên triệt địa kiếm trụ hiện lên, phong khóa Hư không, trong đó diễn biến địa hỏa phong thủy cảnh tượng.

"Thất Tinh kiếm trận! chém!"

Một cái sát khí quanh quẩn đại trận hiện lên, trong nháy mắt đem nguyên bản Ma Soái trận pháp bao phủ đi vào, mang đến thâm trầm tuyệt vọng.

Chỉ là đại trận này, liền đủ để cùng chúng nó chống lại, lại thêm vào một cái

Thánh nhân ở giữa chủ trì, kết quả tự nhiên không cần nhiều lời.

. . .

Mấy ngày sau, một cái sức bùng nổ tin tức, lập tức ở toàn bộ Đại Càn truyền ra.

Cửu Tuyệt sơn chủ lên cấp Thánh nhân chi cảnh! Một trận chiến liền diệt mười tám Ma Soái, cũng ma quân không tính, suất sư bắc phạt, bình định Trung Châu!

Sưu Thần cung cùng Võ Minh lại thế nào đi nữa không cam lòng, cũng chỉ có thể thầm than không thể cứu vãn, Cung chủ cùng Minh chủ thân trên Cửu Tuyệt sơn lạy thấy Phương Nguyên, lấy biểu thị thần phục.

Đến đây, nguyên bản Đại Càn cương vực, trên danh nghĩa đã bị Phương Nguyên khống chế.

Ở Thánh nhân ý chí trước mặt, liền ma tai đều muốn kết thúc, cái khác phản kháng càng là châu chấu đá xe.

Những kia tóc húi cua bách tính, cảm kích Phương Nguyên cái này Vạn gia sinh phật cũng không kịp, tuy rằng từ triều đình đổi thành tông phái thống trị có chút kỳ quái, nhưng lúc này còn chưa bại lộ xảy ra vấn đề gì.

Đến nửa năm sau, Đại Càn cái kia vạn vạn bên trong ranh giới, chín mươi chín châu, 587 quận, còn có đế đô Ngọc Kinh, trên danh nghĩa đều quy về Cửu Tuyệt sơn chưởng khống.

Nguyên bản Đại Càn hoàng thất, tự nhiên bị một cước đá tiến vào lịch sử trong đống rác, dù là may mắn thoát được một mạng hậu duệ đều muốn mai danh ẩn tích, chỉ lo Cửu Tuyệt sơn truy tra bọn họ những thứ này 'Tiền triều dư nghiệt' !

Không biết, ở Phương Nguyên trong lòng, bọn họ phân lượng, liền cùng tro

bụi không khác biệt gì, có lẽ còn muốn không bằng một điểm.

Có thể làm hắn thoáng thay đổi sắc mặt, vẫn có liên quan Ẩn Long Tôn Chủ tin tức.

Theo Sưu Thần cung giao cho, Ẩn Long Tôn Chủ vị này đã từng là Mộng Sư Thánh Nhân, từ lúc đại loạn vừa bắt đầu liền đi xa tứ hải Man Hoang, không biết tung tích.

Để Phương Nguyên không khỏi âm thầm thở dài một tiếng, tắt tìm kiếm người này ý nghĩ.

Đại Càn đế quốc mặc dù là Đại Càn thế giới trung tâm, nhưng toàn bộ thế giới phạm vi bao la vô cùng, xa hoàn toàn không phải cái gì tinh cầu nói có khả năng khái quát.

Thậm chí, hắn xuất thân Nguyên Vũ đại lục, cũng chỉ là một cái Man Hoang bên trong một góc vắng vẻ mà thôi.

Một cái trước Thánh nhân, Chân Nguyên Linh Sĩ quyết tâm muốn cao bay xa chạy, cái kia trừ phi trở thành Thế giới chi chủ, bằng không rất khó lại tìm đến tung ảnh của đối phương.

"Thôi. . ."

Phương Nguyên đúng là không có cái gì diệt cỏ tận gốc ý nghĩ.

Dù sao, hắn lúc này đã sở hữu Đại Càn, hợp nhất Mộng Sư, Linh Sĩ, Võ Tông tất cả siêu siêu phàm thế lực.

Thậm chí, trong bóng tối còn có vài tên Ma Soái hướng về hắn tuyên thệ cống hiến cho, giao ra tên thật của chính mình.

Có như vậy trụ cột, nếu là đang phát triển trên còn sợ bị thế đơn sức bạc cá nhân vượt qua, Phương Nguyên cũng có thể trực tiếp tìm một khối đậu phụ đâm

chết.

"Đúng là lúc này, có thể phái người đi Nguyên Vũ đại lục nhìn, cũng không biết ban đầu ta lưu lại thế lực và nhân vật, đều trải qua thế nào rồi?"

Phương Nguyên yên lặng xuống một cái quyết định.

Nghĩ đến năm đó bất quá chỉ là một cái ở nông thôn cường hào, hỗn đến mức hiện nay , dù là hắn đều hơi xúc động.

Chợt, Phương Nguyên liền đem những thứ này tâm tư tất cả bỏ xuống, ở Cửu Tuyệt sơn tổng đàn nơi tìm tĩnh thất, yên lặng ngồi xếp bằng.

Con ngươi trong lúc triển khai, chiếm được rất nhiều Đại Càn triều đình, Mộng Sư liên minh, thậm chí Sưu Thần cung cùng Võ Minh tuyệt mật tư liệu, đều ở trong biển ý thức của hắn từng cái lóe qua.

"Tạo Vật chủ tu hành, cùng động thiên có quan hệ, cần thật tốt học tập làm sao xây dựng cùng quản lý một cái động thiên. . . Cái này nắm tốt, chính là sớm lãnh hội Sáng Thế Thần quyền bính!"

Cơ bản ổn định cục diện sau khi, Phương Nguyên liền đối với quyền lực không có chút nào cảm giác, một lòng đều nhào về mặt tu luyện.

"Nhất định phải đem Tạo Hóa chi lực nghiên cứu triệt để, lại luyện hóa ác ma cuống rốn, mượn cái này kỳ vật , khiến cho ta chưởng khống nguyên lực!"

Ánh mắt của hắn, xưa nay đều không có hạn chế tại Đại Càn.

Chân chính làm hắn ngóng trông, là Tâm Ma hoặc là cái khác càng cao hơn chiều không gian thế giới, thậm chí nghe đồn rằng Vĩnh hằng chi cảnh!

"Đứng ở trên đỉnh thế giới, lãnh hội từng cái từng cái không giống phong cảnh, cuối cùng tìm tới cái kia Nguyên Sơ thế giới, tức là ta sở nguyện!"

Phương Nguyên hai tay kết ấn, con ngươi trở nên càng ngày càng óng ánh long lanh, giống như lưu ly.

Ở đây loại trạng thái bên trong, hắn nhất thời nhìn thấy chính mình động thiên hạt giống.

Viên mầm mống này tựa hồ chỉ có to bằng hạt cải, nhưng có thể đem hư ảo biến thành hiện thật tại thế giới bên trong, bao quát toàn bộ chân thực Mộng cảnh.

"Cái khác đại năng, ở Hư Thánh lúc, liền đang suy nghĩ làm sao mở ra phúc địa, lên cấp động thiên. . . So với mà nói, ta xem như là rất muộn."

Tuy là như vậy, Phương Nguyên tâm triều lại lập tức dâng trào lên.

Cái gọi là động thiên, tức là tiểu thế giới mô hình!

Phất tay sáng tạo thế giới, cái này là cái gì loại tạo hóa sức mạnh to lớn?

Lúc này, bàn tay hắn vung lên, hư không nhất thời phá nát.

Bóng người loáng một cái bên trong, Phương Nguyên đi tới Đại Càn thế giới biên giới, nhìn mênh mông cuồn cuộn Hỗn Độn hải dương, trầm ngâm không nói.

"Chính là nơi này đi!"

Lúc này động thiên, còn chỉ là Bán vị diện, nhất định phải dựa vào Đại Càn thế giới mới có thể tồn tại.

Bởi vậy, tìm tới một chỗ thích hợp địa điểm sau khi, Phương Nguyên liền chuẩn bị đem thế giới mô hình chân chính mở ra đến.

"Khai thiên tích địa, là Tạo Hóa chi lực chung cực thể hiện, tất có thể làm ta có cảm ngộ!"

Phương Nguyên thần sắc nghiêm lại, vung tay lên, động thiên hạt giống rơi vào hỗn độn bên trong, bỗng nhiên nổ tung.

Ầm ầm!

Một loại không cách nào truyền lời nổ vang phát ra, Hỗn Độn bị gạt ra một khối lớn trống không, ở trong một điểm quang mang, chính đang tại tham lam nuốt chửng chu vi khí lưu màu xanh.

Ào ào ào!

Hai tấm màng mỏng như thế đồ vật mở ra, trong nháy mắt hóa mặt bằng làm vì lập thể, bao quát ra một thế giới.

Đây là động thiên hạt giống mở rộng, ở Thiên Địa thai mô hình thành sau khi, một thế giới nho nhỏ mô hình liền tái hiện ra.

Vừa mới xuất hiện, nó liền tham lam nuốt chửng chu vi năng lượng, tựa hồ đang thai nghén cái gì biến hóa.

Toàn bộ Đại Càn thế giới, đều tựa hồ có phát giác, từng làn từng làn lực lượng hội tụ.

"Động thiên cắm rễ với thế giới, không thể rút lấy quá nhiều Thế giới chi lực, bằng không Đại Càn thiên ý nhất định sẽ can thiệp. . ."

Cái này vẫn là Phương Nguyên tự cao chính là Đại Càn chi chủ, Nhân Hoàng vị cách, thiên ý làm sao cũng đến ưu đãi một thoáng, đổi thành cái khác Thánh nhân, làm không tốt liền muốn đến một làn sóng Thiên phạt.

"Thế giới khởi nguyên, ở chỗ. . . Vụ nổ lớn!"

Phương Nguyên bỗng nhiên cảm giác được lượng lớn Tạo Hóa chi lực hội tụ, ở toàn bộ động thiên mô hình bên trong thuần hóa, cô đọng làm một điểm.

Cuối cùng. . . Ầm! ! !

Nương theo vũ trụ vụ nổ lớn giống như cảnh tượng, nguyên bản mô hình trăm lần, ngàn lần mở rộng, trong nháy mắt hóa thành một cái hoàn chỉnh thế giới.

Hải dương. . . Đại lục. . . Từng cái từng cái địa lý bản khối hiện lên.

Rất nhiều tạo hóa lĩnh ngộ, bỗng dưng mà đến , khiến cho Phương Nguyên không khỏi rơi vào thâm trầm trạng thái tu luyện bên trong.

"Tạo hóa. . . Nguyên lai bao hàm nhiều như vậy nội dung. . ."

Sau một hồi lâu, hắn cả người chấn động, lại nhìn trước mắt động thiên.

Bầu trời trong sáng, mây trắng phiêu phiêu, màu xanh thẳm đại dương một bình như gương.

"Thú vị. . . Thái dương cùng chòm sao cũng không phải là chân chính thực thể, mà chỉ là năng lượng hình chiếu sao?"

Ngay cả như vậy, Phương Nguyên cũng cảm giác được loại này Thái Dương chi lực, là chân thực không giả, hoàn toàn có thể chống đỡ thực vật sinh trưởng cần, thậm chí tu sĩ rút lấy.

Lúc này, tựa hồ là bởi vì hắn cố định tư duy quan hệ, toàn bộ thế giới bên trong, phần lớn đều là đơn giản nhất hải dương.

Chỉ có hai khối đại lục, giống như Thái Cực Đồ giống như, đối xứng phân bộ, bên trên khí tức lại khác hắn không giống.

"Hỗn độn là tất cả thế giới trụ cột, nhưng tạo thành đại lục hòn đá tảng lại tuyệt nhiên không giống!"

Phương Nguyên nhìn cái này hai khối đại lục.

Trong đó một khối, rõ ràng là lấy kim mộc thủy hỏa thổ Ngũ Hành làm trụ cột, năng lượng tuần hoàn vô cùng vững chắc, càng có vô hạn khả năng.

Mà mặt khác một khối, nhưng là quang minh cùng hắc ám cùng tồn tại, giống như âm dương lưỡng nghi giống như, hình thành rồi ổn định trụ cột.

"Hừm, một cái liền gọi Ngũ Hành đại lục, một cái liền gọi Quang Ám đại lục tốt!"

Phương Nguyên gật gù, vì đó mệnh danh: "Thần nói. . . Phải có quang, trên thế giới liền có quang!"

"Thần nói, phải có gió, vận động mang đến biến hóa lực lượng!"

Vù vù!

Giống như Sáng Thế Kỷ.

Trận thứ nhất gió, bỗng nhiên ở thế giới bên trong tự do lưu động.

Trên đại dương sóng gợn lên, toàn bộ thế giới đều phảng phất sống động lên.

Đương nhiên, Phương Nguyên biết được, loại này sống động là giả, chỉ là năng lượng lưu động, toàn bộ động thiên ở trong, không có một tia sinh cơ.

"Tạo hóa!"

Lúc này, hắn không tự chủ được phun ra hai chữ, từ quanh thân thả ra vô cùng ánh sáng, rơi xuống thiên địa.

Chỉ một thoáng, hư không cùng trong biển rộng nhất thời có thêm điểm điểm sinh cơ, lại bị gió mang theo, lan truyền đến phương xa.

"Là hải tảo cùng bào tử, sinh ra. . ."

Phương Nguyên cảm ứng động thiên biến hóa: "Bởi vì đơn sơ, mức năng

lượng quá thấp, nơi này tốc độ thời gian trôi qua so với lớn đến kinh người, thậm chí. . . Ta là Động Thiên chi chủ, còn có thể chủ động cho nó gây ảnh hưởng. . ."

Hắn một bước vượt đến thế giới ở ngoài, đứng ở trong hỗn độn, nhìn kỹ bên trong tất cả biến hóa.

Chỉ thấy một loại màu xanh biếc ở thế giới bên trong lan tràn, lại trải qua không biết bao nhiêu vạn năm diễn biến, thực vật trải rộng đại lục, do bên trong đại dương mà đến lưỡng thê loại động vật cũng bò lên trên lục địa, tiến hóa ra đủ loại hình thái.

Mà nương theo động thiên vững chắc, loại này tốc độ thời gian trôi qua cũng là chậm rãi chậm lại, cuối cùng cùng Đại Càn thế giới duy trì so sánh hơn 300 mức độ.

"Trên trời một ngày, dưới đất một năm?"

Phương Nguyên thấy vậy, nhất thời suy tư: "Cũng vậy. . . Làm cái này thượng cấp thế giới Đại Càn, theo động thiên trong, chính là thiên giới giống như. . ."

Hắn một bước bước ra, đi tới Quang Ám đại lục bên trên.

Nơi này thảm thực vật bị che kín đã phi thường rậm rạp, khắp nơi có thể thấy được tảng lớn tảng lớn rừng cây, hung mãnh ăn thịt động vật cũng rất ít.

Sàn sạt!

Trong bóng cây một trận rung động, một con tương tự chó như thế động vật nhỏ nhanh chóng chạy tới.

"Ừm. . . Chung quy là đề cao đi ra thế giới, có chút không lắm thăng bằng a , bất quá thiên nhiên là tốt đẹp nhất chữa trị sư, sẽ tự động vuốt lên tất cả. Đúng là hiện tại. . ."

Phương Nguyên xem trong tay đồ vật, suy tư.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 647: Văn Minh

Thần nguyên đảo qua toàn bộ Quang Ám đại lục, Phương Nguyên lập tức liền phát hiện nơi này không thăng bằng.

"Vật chủng còn chưa đủ phong phú a. . . Là thời gian thai nghén quá ngắn sao?"

Ánh mắt của hắn phảng phất xuyên thấu hải dương, nhìn thấy cái kia từng con tiềm tàng Cự thú.

Ở cái này động thiên bên trong đại dương, các loại loài cá sinh sôi, phong phú tài nguyên, cuối cùng chính là đề cao ra từng con to lớn như núi Cự thú.

Trong đó có quái thú thể tích, thậm chí muốn vượt qua người bình thường tưởng tượng.

"Cũng chỉ có đại dương mênh mông, mới có thể cung dưỡng như vậy thể hình, bởi vậy, lên trước bờ đều là loại nhỏ động vật sao?"

Nương theo Phương Nguyên hơi suy nghĩ, một cái biến hóa kỳ dị phát sinh.

Nguyên bản biển mặt bằng dần dần hạ xuống, hai cái đại lục đường ven biển không ngừng mở rộng, loại này biến hóa to lớn, khiến cho nguyên bản nghỉ lại ở viễn dương bên trong Hải vương Cự thú, cũng không thể không thử nghiệm ở gần biển thậm chí trên bờ sinh tồn.

Nếu như hết thảy đều như thế tiếp tục phát triển xuống, không nghi ngờ chút nào, toàn bộ động thiên đem nghênh đón tới một cái Cự thú thời đại, thậm chí phát triển ra Cự thú đặc biệt văn minh.

"Chỉ là Cự thú, tựa hồ quá đơn điệu."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, tay hiện nổi lên ra ác ma cuống rốn.

Cái này kỳ vật bên trong, chứa đựng ghi chép tất cả Hắc Dạ quyến tộc huyết mạch cùng mẫu, lấy dùng cùng sửa chữa vô cùng thuận tiện.

Tuy rằng lấy Tạo Vật chủ năng lực, chính hắn cũng không phải là không thể bỗng dưng sáng tạo ra những sinh vật khác đến, nhưng liền có chút phiền phức.

"Thích hợp Quang Ám đại lục tính chất sinh vật. . . Có."

Lật xem chỉ chốc lát sau, Phương Nguyên nhất thời tuyển chọn hai cái mẫu: "Người sói cùng quỷ hút máu? Bất quá người sói cũng còn thôi, cái này quỷ hút máu mẫu, quả thật cần thật tốt cải cải!"

Làm cái này một cái có trí nhớ kiếp trước người "xuyên việt", hắn đối với Hắc Dạ quyến tộc bên trong quỷ hút máu quả thật cũng đủ khẩu vị.

Bởi vậy, không chút do dự mà đem loại kia xấu xí bề ngoài xóa, đổi thành tuấn nam mỹ nữ mẫu, còn phụ gia động thái thị giác, Huyết Ma thuật rất nhiều một loạt năng lực.

"Hừm, cái này tân sinh chủng tộc, liền không cần gọi quỷ hút máu, trực tiếp gọi Huyết tộc đi."

Phương Nguyên gật đầu , tương tự đối với người sói mẫu tiến hành rồi một ít hơi điều chỉnh, gia nhập dã tính trực giác, sử thi cường tráng các loại năng lực, đương nhiên, càng sẽ không bỏ qua đối với quỷ hút máu cừu hận.

Loại này khắc vào gien cùng linh hồn bên trong dấu ấn, đủ để khiến cái này hai tộc vừa thấy mặt đã con ngươi huyết hồng, lẫn nhau đánh ra chó đầu óc đến.

Đương nhiên, xuất phát từ một loại nào đó ác thú vị, Phương Nguyên cũng tiến hành rồi hơi điều chỉnh: "Huyết tộc cùng Lang tộc là thế thù, chỉ có sức

mạnh của ái tình, mới có thể làm bọn hắn tình cờ đánh vỡ nguyền rủa!"

"Cuối cùng, ta ban tặng các ngươi sinh sôi lực lượng, có thể lây loại sinh vật hình người, chuyển hóa thành người sói cùng quỷ hút máu!"

Không như thế làm không được.

Dù sao, lúc này hai cái trên đại lục, vừa mới vừa xuất hiện vượn người, nghĩ phải chờ tới bọn họ tiến hóa thành nhân loại? Ha ha. . .

Không muốn chờ tóc trắng Phương Nguyên, cũng là chỉ được dục tốc bất đạt một cái.

"Quang Ám đại lục Nhân tộc, trước tiên như thế làm, Ngũ Hành đại lục bên trên, thủ pháp không thể quá tháo, vẫn là dựa theo truyền thống điểm hình thức, bỏ xuống điểm kỳ hoa dị quả cái gì, để nhặt được ăn vượn người hoặc là con khỉ thoát thai hoán cốt tốt. . ."

Nắm giữ ác ma cuống rốn cùng Tạo Hóa chi lực, lúc này Phương Nguyên hoàn toàn có thể làm được các loại không thể tưởng tượng nổi sự tình.

Hơi suy nghĩ bên trong, một con mọc ra bộ lông màu trắng Tuyết Lang, liền bị sức mạnh vô hình ràng buộc, đi tới trước mặt hắn, phát ra sợ hãi tiếng nghẹn ngào.

"Không muốn lo lắng, là chuyện tốt!"

Phương Nguyên bàn tay phất một cái, từ ác ma cuống rốn bên trên, một điểm hào quang màu đỏ ngòm nhất thời hiện lên đi ra, rơi vào Tuyết Lang trong cơ thể.

"Gào a!"

Tuyết Lang phát ra hét dài một tiếng, cả người bộ lông nội liễm, bỗng nhiên đã biến thành một cái da trắng đại hán, mờ mịt nhìn Phương Nguyên.

"Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là Lang tộc thuỷ tổ Caesar!"

Phương Nguyên khoát tay chặn lại, đem con này người sói vứt vào rừng cây ở trong, chợt một bước lên trời, đến đến đại lục mặt khác một chỗ, nắm lấy một con cực lớn màu đen con dơi , tương tự như thế làm, đem hắn đã biến thành một cái cao gầy thanh niên anh tuấn: "Ngươi là Huyết tộc thuỷ tổ Dracula! Đi thôi!"

Tỉnh tỉnh mê mê thanh niên bị quăng nhập hang động, nghĩ đứng dậy, nhưng căn bản không thích ứng, liên tiếp quăng ngã bảy, tám lần, rốt cục miễn cưỡng đứng lên , hóa thành một con dơi lớn, trong mắt tràn đầy mờ mịt vẻ.

"Làm cái này Huyết tộc cùng Lang tộc thuỷ tổ, ta ban tặng các ngươi so với bình thường Trường sinh loại càng dài tuổi thọ!"

Phương Nguyên lắc người một cái, ở Quang Ám trên đại lục biến mất, Thần Chi thị giác lại ở nhìn kỹ phát sinh tất cả.

Chợt, hắn liền nhìn thấy.

Bị đói bụng dằn vặt Caesar hóa thân cự lang, bắt đầu săn bắt.

Nó cắn vào một con vượn người, đang chuẩn bị cắn ăn rất nhanh, đột nhiên, miệng xuống vượn người bộ lông nội liễm, đã biến thành một cái người da trắng nữ tính dáng dấp.

"Gào a?"

Caesar ngẩn ra, chợt đồng dạng hóa thành hình người.

Hai cái tân sinh nhân loại lại lớn như vậy mắt trừng mắt nhỏ, không biết qua bao lâu, đến đêm đen ở trong, người da trắng nữ tính nhìn mặt trăng, phát ra một tiếng gào thét , hóa thành một thớt cự lang đời thứ hai người sói, sinh ra!

"Ác ma cuống rốn sức xâm thực rất mạnh, chỉ cần là loài người sinh vật mẫu, bị ăn mòn sau khi, chỉ có thể chuyển biến thành Lang tộc cùng Huyết tộc. . .

Không khôi phục lại trước hình thái."

Phương Nguyên nhìn từng cảnh tượng ấy, suy tư.

Lợi dụng cái này phương thức, cố nhiên có thể trong khoảng thời gian ngắn lây ra lượng lớn tộc duệ, nhưng cả cái đại lục Nhân tộc huyết mạch, cũng từ căn nguyên trên chịu đến ô nhiễm.

Từ đây nhân loại bên kia, trong cơ thể hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có Lang tộc cùng Huyết tộc huyết mạch.

"Không biết tương lai sẽ hay không phát sinh vừa ra 'Lang Huyết tranh bá' cái gì, cái kia thật đúng là thú vị. . ."

. . .

Mang theo một điểm ác thú vị, Phương Nguyên lại đi tới Ngũ Hành đại lục bên trên.

Trải qua một phen khảo sát, hắn liền tìm đến vài con có thể nói phi thường có dũng khí cùng trí tuệ con khỉ cùng vượn người.

Chúng nó so với đồng loại càng thêm thông minh, càng thêm cường tráng, thậm chí yêu thích ở rừng rậm hỏa hoạn sau khi, lục tìm những kia bị đốt chín động vật dùng ăn.

Thấy vậy, Phương Nguyên tự nhiên không chút do dự mà điểm hóa vài cây kỳ hoa dị thảo, lại để cái này mấy cái người mở đường từng cái dùng ăn, tiến một bước thoát thai hoán cốt, mở ra linh trí, đem trải qua thời gian dài tiến hóa cô đọng làm vì trong nháy mắt.

"Tiếp đó, chính là chờ đợi. . ."

Ngược lại Đại Càn thế giới cũng không có đại sự gì, Phương Nguyên trực tiếp lựa chọn ở động thiên bên trong bế quan, lợi dụng cực lớn tốc độ thời gian

trôi qua ưu thế, tìm hiểu ác ma cuống rốn, tranh thủ nhanh chóng nắm giữ cái này kỳ vật.

Thời gian cực nhanh, trong nháy mắt thương hải tang điền.

Một chỗ trong động phủ, Phương Nguyên cầm trong tay ác ma cuống rốn, đã có không ít tâm đắc: "Cái này kỳ vật, nhìn như khéo léo, trên thực tế trải ra đến, hoàn toàn có thể bao phủ một thế giới, muốn luyện hóa tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, tốt đẹp nhất hình thức, vẫn là lấy Thế giới chi lực, đồng thời là ta Động Thiên lực tốt nhất!"

Động Thiên lực cùng động thiên phát triển cùng một nhịp thở, lấy lúc này hắn động thiên trình độ, còn rất xa không có đạt đến loại này yêu cầu.

"Đi qua thời gian dài như vậy, cũng không biết ngoại giới thế nào rồi?"

Mang theo một điểm hiếu kỳ, Phương Nguyên rời đi động phủ, đi khắp ở Ngũ Hành đại lục bên trên.

Rất nhanh, liền bị hắn tìm tới một chút bộ lạc tụ cư vết tích.

"Đây chính là văn minh hạt giống sao?"

Tuy rằng những bộ lạc này hình thái phi thường nguyên thủy, nông nghiệp dừng lại ở đốt rẫy gieo hạt giai đoạn, dệt càng là không có chút bóng chuyện, phần lớn còn ăn mặc da thú, nhưng Phương Nguyên vẫn có một loại không tên cảm động.

Gian khổ lập nghiệp, xây dựng lại văn minh, cũng chỉ đến như thế.

Đương nhiên, lúc này, ở Ngũ Hành trên đại lục, bá chủ thực sự cũng không phải nhân loại, mà là từng con khủng bố Cự thú.

Chúng nó từng cái từng cái giống như núi nhỏ to nhỏ, khởi xướng giận đến có thể san bằng dãy núi, hủy diệt nhân loại tụ tập điểm, đối với tất cả trong bộ

lạc người mà nói, chúng nó chính là di động thiên tai!

Thậm chí, Phương Nguyên thần niệm còn ở đại lục trung tâm, tìm tới một cái do Cự thú tạo thành khổng lồ vương quốc, đã bắt đầu nắm giữ văn tự, có thể truyền thừa lịch sử.

"Loại này kỳ hoa đồ vật, làm sao xuất hiện?"

Hắn tò mò tìm tòi nghiên cứu xuống, phát hiện nguyên lai vẫn là hắn gây ra họa.

"Đúng rồi. . . Lúc trước vì điểm hóa Nhân tộc, tát không ít kỳ hoa dị quả xuống, trong đó có liền bị Cự thú ăn, mở ra linh trí. . . Chỉ là, toàn bộ do Cự thú tạo thành quốc gia, nghĩ như thế nào làm sao có chút kỳ quái a!"

Phương Nguyên đi tới một chỗ trời cao, nhìn dưới đáy Cự thú vương quốc.

Trên thực tế, nói thành đại bộ lạc, càng thêm thích hợp một điểm.

Ở một mảnh rộng lớn phía trên vùng bình nguyên, rất nhiều thế lực bá chủ đến tụ tập cùng một chỗ, tình cảnh phi thường đồ sộ.

Đồng thời bởi vì thể hình duyên cớ, không thể có cái gì phòng ốc cùng quần áo xuất hiện, nhưng khiến Phương Nguyên kinh ngạc chính là, chúng nó lại có chính mình văn tự!

Ầm ầm ầm!

Nương theo nổ vang, vài con cực lớn hà mã như thế quái vật, thúc đẩy cực lớn tảng đá, xây lên, hình thành từng cái từng cái Cự Thạch trận.

Đối với Cự thú mà nói, cái này từng cái từng cái Cự Thạch trận, liền là chúng nó văn tự, ghi chép chúng nó sướng vui đau buồn, chúng nó tất cả!

Cái này cũng là Phương Nguyên xưng hô chúng nó làm vì 'Vương quốc'

nguyên nhân.

Dù như thế nào, có văn tự, thì có văn minh truyền thừa vật dẫn.

Tuy rằng. . . Cái này Cự thú vương quốc văn tự, thực sự là có chút thô bổn, mang theo một loại tế tự mùi vị.

"Hống hống!"

"Hống hống!"

Cự thú ngôn ngữ, chính là từng tiếng ý vị không rõ gầm rú, đổi thành cái thời đại này Nhân tộc tới nghe nhất định phải đầu óc mơ hồ.

Nhưng Phương Nguyên nhưng có thể nghe hiểu tất cả những thứ này.

"Những thứ này ngôn ngữ, kết hợp Cự Thạch trận văn tự, chính là tán ca. . . Chúng nó ở ca tụng, vô địch 'Vương' đánh tan phía đông Cự thú bộ lạc, đồng thời lập xuống văn tự chứng minh. . ."

Phương Nguyên trên mặt mang theo tiếc hận vẻ: "Đáng tiếc. . . Ta động thiên quá nhỏ, lại là mới vừa phát triển lên , căn bản chống đỡ không nổi một cái Cự thú văn minh a."

Rất hiển nhiên, một con cự thú một ngày đồ ăn, đều đầy đủ tốt mấy nhân loại bộ lạc ăn thêm mấy ngày.

Nuôi như thế một đám Thao Thiết, bất kỳ động thiên đều muốn không chịu nổi gánh nặng.

Lại tiếp tục như thế, trừ phi những thứ này Cự thú chủ động thốn hóa, áp súc chính mình sức ăn, bằng không nhất định sẽ đem toàn bộ đại lục ăn đổ, tạo thành một lần người làm vì vật chủng hủy diệt.

Cái này mặc dù là quy luật tự nhiên điều chỉnh, lại là Phương Nguyên không

muốn nhìn thấy.

"Cần thiết thời khắc, cũng chỉ có thể ta tự thân ra tay!"

Hắn thở dài: "Đây chính là 'Trời' suy nghĩ phương thức sao? Thiên địa bất nhân, vạn vật chó rơm!"

Hắn lúc này, chính là cái này động thiên thế giới ý chí, động niệm chính là Thiên phạt!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 648: Xung Đột

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 649: Tranh Bá

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 650: Tiêu Diệt

"Ái tình, thực sự là một cái kỳ diệu đồ vật!"

Phương Nguyên nhìn trước mặt màn ánh sáng, phía trên có Katharine bá tước cùng thiếu niên người sói Cisse từng hình ảnh.

"Có lúc, các ngươi tự cho là ái tình, chỉ là Tạo Vật chủ một cái nho nhỏ trò đùa dai, một điểm hormone phân bố thôi. . ."

Đương nhiên, hắn cũng biết, sức mạnh của tâm linh là vô cùng.

Khi ái tình thăng hoa sau khi, rồi lại không phải huyết mạch cùng gien có thể ràng buộc.

Lúc này, hắn không có lại xen vào Quang Ám trên đại lục sắp phát sinh máu chó nội dung vở kịch, mà là đem sự chú ý chuyển đến Ngũ Hành đại lục.

Một chỗ trên thiên đàn.

Hiên ăn mặc nhất là trang trọng y phục hoa lệ, bắt đầu rồi tế tự: "Hôm nay ta sông lớn trên dưới bộ tộc ở đây minh ước tế thiên, ước làm một thể, Hiên bất tài, bị đẩy làm vì cộng chủ, khi tận tâm tận lực, vì ta Nhân tộc mưu đến một thế giới, như có nửa điểm tư tâm, thiên lôi phách chi!"

Ở hắn phía dưới, là lít nha lít nhít các bộ tộc người.

—— nắm giữ ngọn lửa năng lực sau khi, Hiên một cách tự nhiên mà bị xem là thiên thần hạ phàm, đầu tiên liền cướp đoạt bản thân bộ lạc quyền to, lại trải qua một loạt hợp tung liên hoành, thêm vào võ trang du hành thị uy, cuối cùng

cũng coi như đem sông lớn lĩnh vực phụ cận bộ lạc tất cả thu phục, tạo thành một nhân khẩu vượt quá mấy vạn, có thể lôi ra mấy ngàn đại quân 'Thế lực bá chủ' .

Mà nhân loại dày đặc ở lại, bởi vậy mang đến gánh nặng, nhưng cũng là càng nặng.

Đặc biệt những kia du đãng Cự thú, càng là đối với tân sinh bộ lạc to lớn khiêu chiến.

". . . Hôm nay Hiên thề vì Nhân tộc trừ Cự thú chi hại, trời cao có linh, mong rằng giúp ta!"

Đến cuối cùng, Hiên rốt cục nói ra mục đích.

Nguyên lai lần này tế tự, không chỉ có là tuyên cáo kế nhiệm thủ lĩnh, càng là đối với Cự thú tuyên chiến.

—— đương nhiên, lấy Hiên bộ lạc lúc này năng lực , căn bản liền không biết ở trên đại lục còn có một cái Cự thú vương quốc, đã có thuộc về tự mình văn minh.

Bọn họ muốn khai chiến, chỉ là phụ cận phạm vi mấy trăm dặm bên trong du đãng mấy con hoang dại Cự thú thôi.

Dù là như vậy, cũng có thể nói đánh bạc vận nước!

Mà làm vì Tiên dân tế tự người, Phương Nguyên trước tiên lấy được đến tin tức.

"Hả? Chinh phạt Cự thú? Tên tiểu tử này làm rất tốt sao. . ."

"Chỉ bất quá, ở đây du đãng Cự thú bên trong, có vương quốc một thành viên a. . . Một khi đưa nó giết chết ở chỗ này, sẽ kinh động cái kia Cự thú văn minh."

Nếu như Cự thú vương quốc toàn lực đến công, cái này tân sinh Nhân tộc bộ lạc không có một chút nào may mắn, chỉ có biến thành bột mịn một cái kết cục .

Mà đây đương nhiên là Phương Nguyên không cho phép.

"Một cái động thiên cường đại, không chỉ cần muốn đầy đủ số lượng bình thường cá thể, càng cần phải siêu phàm loại!"

Ở Quang Ám đại lục, hắn đã an bài xuống huyết mạch lực lượng, ở cái này Ngũ Hành đại lục, Phương Nguyên lại nghĩ chơi điểm không giống nhau đồ vật.

"Xưa nay Thượng cổ thần thoại, đều có Hồng Quân mở Tử Tiêu Cung, hữu giáo vô loại sự tích, ta rất có thể noi theo. . ."

Trên thực tế, cái này cũng là trước hắn cướp đoạt quá nhiều tư liệu cùng công pháp, còn có thật nhiều cấu tứ, nghĩ muốn từng cái thực tiễn, cần lượng lớn chuột trắng nhỏ.

"Trước đem nửa hoàn thiện công pháp cùng cấu tứ rắc đi, xem nó sẽ kết thành cái gì loại trái cây đến. . ."

Cho dù một cái nào đó môn công pháp có thiếu hụt, trải qua mấy đời người, thậm chí mười mấy đời tu sĩ trí tuệ bổ túc sau khi, phải là cũng là hoàn toàn có thể tập trung vào thực dụng.

Đương nhiên, những thứ này chỉ là sau đó ý tưởng.

Đầu tiên muốn giải quyết, vẫn là cái kia Cự thú vương quốc!

"Việc đã đến nước này, cũng không thể không kéo kéo thiên giá. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm một thoáng, ánh mắt liền chuyển đến cái kia Cự thú quốc gia bên trong.

. . .

Mông yêu thích ngước đầu nhìn lên tinh không.

Làm cái này một con cự thú, nó tự xưng là Cự thú bên trong học giả , bởi vì nó có thể nhận hiểu vượt quá ba mươi Cự Thạch trận văn tự, cái này một ghi lại chỉ có trong bộ lạc phụ trách thiết kế Thạch trận Cự thú trưởng lão mới có thể vượt quá.

Có người nói, tài năng của nó, đã gây nên Cự thú vương giả chú ý, đối phương có ý để nó tiếp nhận Cự thú trưởng lão vị trí, trở thành ngày sau Cự Thạch trận đốc xây người.

Thế nhưng, Mông không thích cái này sắp xếp. Nó càng yêu thích nghiên cứu trên trời những kia hiện ra quang mang tinh thần.

Làm cái này trên đất bằng bá chủ, ở Ngũ Hành đại lục trên, trước mắt vẫn không có bất luận một loại nào sinh linh có thể khiêu chiến Cự thú.

Bởi vậy, chúng nó phần lớn sinh hoạt đến phi thường thích ý, lại càng không có cái gì cảm giác gấp gáp.

Ngoại trừ ở đói bụng điều động phía dưới, lượng lớn ăn uống ở ngoài, bình thường có lượng lớn thời gian làm chính mình chuyện muốn làm.

So với cái khác yêu thích ngủ đồng loại, Mông thích nhất, chính là ngước đầu nhìn lên tinh không.

Cái kia từng viên một lập loè quang mang điểm nhỏ, tựa hồ ẩn chứa một loại nào đó đặc biệt quy luật, thậm chí cùng thiên nhiên biến hóa cùng một nhịp thở.

Sự phát hiện này, là Mông quan sát một quãng thời gian rất dài mới tìm tòi ra đến, vẫn không có nói cho mặt khác bất kỳ một con cự thú.

Nó chuẩn bị, đợi đến đem bộ này quy luật hoàn toàn tìm tòi sau đó đi ra, liền vì đó kiến tạo một cái khổng lồ Cự Thạch trận làm cái này kỷ niệm.

Ân, nhất định phải so với lớn nhất cái kia Cự Thạch trận còn muốn lớn hơn!

Đến thời điểm, nó liền muốn hướng về vương khẩn cầu một cái chân chính chức vị, chưởng quản tinh thần Cự thú, chuyên môn phụ trách quan sát tinh tượng.

"Nhất định phải nói cho vương. . . Không ngừng nghỉ ăn uống, không thể tiếp tục kéo dài!"

Làm cái này Cự thú bộ tộc bên trong trí giả, nó rất lo âu nhìn thấy, nương theo Cự thú vương quốc thành viên càng ngày càng nhiều, chu vi sa mạc hóa thổ địa cũng càng lúc càng lớn.

Phụ cận rừng rậm nguyên thủy, ở các Cự thú Thao Thiết giống như khẩu vị phía dưới, đã rất nhanh thốn hóa thành thảo nguyên, thảo nguyên thốn hóa thành sa địa —— ở khi đói bụng, các Cự thú cái gì đều ăn, dù là thảm cỏ đều không ngoại lệ!

"Có lẽ ta hẳn là đề nghị vương. . . Để các Cự thú dựa theo tinh thần quy luật vận hành, tận lực ăn được ít một chút, không thể ở cùng một vùng đợi quá lâu. . . Đồng thời, đem bộ lạc tận lực phân tán."

Đáng tiếc, ý nghĩ này mới vừa hiện lên, Mông liền có chút tiếc nuối vẩy vẩy đầu.

Tuy rằng biết rõ lâu dài xem ra, như thế làm có chỗ tốt, nhưng chân chính có thể như nó như thế suy nghĩ Cự thú, thực sự là quá thiếu.

Nó mười phân rõ ràng, nếu như mình thật sự hướng về vương đề nghị , chờ đợi nó chính là bị trục xuất ra bộ tộc, trở thành một đầu du đãng người.

"Trên thực tế. . . Trở thành du đãng người, thật giống cũng không có cái gì không tốt. . ."

Đột nhiên, một cái đại nghịch bất đạo ý nghĩ, ở trong đầu của nó hiện lên.

Nhưng chợt, vẫn bị đè ép xuống.

"Hả?"

Đang lúc này, nó ngẩng đầu lên, nhìn tinh không, con mắt thật to bên trong hiện ra một tia nghi hoặc.

"Hống hống!"

Bên cạnh, một đầu khác núi nhỏ kích cỡ tương đương Cự thú sượt sượt nó, phát ra gầm nhẹ, thật giống ở nghi vấn.

"Vì sao kia. . . Không đúng!"

Mông nhìn một ngôi sao, bỗng nhiên cảm giác được rất lớn sợ hãi: "Nó quỹ tích vận hành, cùng trước hoàn toàn khác nhau. . . Không. . . Nó ở rơi xuống!"

"Hống hống!"

Một loại khó có thể dùng lời diễn tả được sợ hãi, nhất thời tập kích tâm linh của nó , khiến cho nó không tự chủ được phát ra gầm rú.

Nhất thời, tất cả nghe được rống to Cự thú đều là ngẩng đầu, nhìn cái kia một viên không ngừng lớn lên sao băng.

Ở trong mắt chúng, cái này viên sao băng hiện ra như máu giống như màu đỏ thắm, kéo thật dài diễm đuôi, ở trong tinh không có vẻ xa hoa, thậm chí, thể hình còn đang không ngừng lớn lên.

"Tinh thần. . . Rơi xuống!"

Mông hét lớn một tiếng, nhìn càng lúc càng lớn màu máu sao băng, nhưng căn bản không biết nên hướng về nơi nào chạy trốn.

Ầm ầm!

Rốt cục, cực lớn sao băng cắt ra tầng mây, hiện ra khủng bố thể tích, che kín bầu trời, phạm vi vừa vặn đem toàn bộ Cự thú quốc gia che chụp vào trong.

Bạch!

Tất cả chính đang tại nô đùa hoặc là ăn uống Cự thú, cảm giác trời trong nháy mắt liền đen kịt lại.

Chợt. . .

Ầm ầm! ! !

Đại lục rung mạnh, mãnh liệt gợn sóng, thậm chí ngay cả Quang Ám đại lục đều có phát hiện.

Thiên địa va chạm mạnh!

Sao băng rơi xuống, tựa như diệt thế!

Ở Cự thú quốc gia, nhất thời nhấc lên một cơn hạo kiếp.

Những kia xưa nay chỉ biết là khoe khoang man lực các Cự thú, lần thứ nhất cảm giác đến nghiền ép phía dưới tuyệt vọng.

Thậm chí, cho dù là chúng nó ở trong trí giả, cũng chỉ là so với cái khác Cự thú nhiều suy nghĩ như vậy một thoáng, ở cái này diệt thế oai trước mặt, mặc cho mưu kế ngập trời, cũng là không một chút đất dụng võ.

Khi sao băng rơi xuống sát na, cái này gánh chịu Cự thú văn minh vương quốc, cho tới Cự thú vương giả, cho tới bình thường Cự thú thành viên, đều là trong khoảnh khắc cốt nhục thành bùn, chết đến mức không thể chết thêm.

Chỉ là, một màn kỳ dị phát sinh.

Dựa theo lẽ thường, loại này hủy diệt non nửa đại lục tai nạn, cuối cùng nhất

định sẽ lan đến toàn bộ thế giới, dù là nhấc lên tro bụi, đều đủ để để thế giới triệt để bao phủ ở trong bóng tối.

Nhưng lần này Thiên địa va đập, dư âm lại là nhỏ đến khó mà tin nổi.

Cho dù là Ngũ Hành đại lục trên thật ở chinh phạt Cự thú Hiên, cũng chỉ là cảm giác được một luồng cực lớn động đất mà thôi.

"Không cần loạn, đây là thiên thần gợi ý, chúng ta nhất định có thể tiêu diệt những kia Cự thú!"

Hắn một lần nữa hợp nhất đội ngũ, truy tìm cực lớn vết chân, rốt cục ở một chỗ thung lũng ở trong, phát hiện một con chính đang tại nằm đang nằm giải lao Cự thú.

"Không phải sợ, chúng nó chỉ là dung mạo so với trọng đại mãnh thú mà thôi! So với sư tử con cọp, còn muốn càng to thêm hơn bổn một điểm! Phi!"

Hiên nhẹ nhàng kêu một cái tâm phúc tên.

Một cái ăn mặc da thú thanh niên lập tức tiến lên, run run người thể, trên lưng nhất thời hiện ra một đôi cánh, cầm lấy Hiên bay lên.

Phương Nguyên lúc trước siêu phàm linh quả đại phái đưa, cũng không chỉ chế tạo một cái Hiên đi ra.

Trên thực tế, sông lớn bộ lạc ở trong, rất có mấy cái thức tỉnh rồi năng lực đặc thù.

Đương nhiên, bọn họ trong đó, có quyền lực đấu tranh thất bại bị giết hoặc là trục xuất, có nản lòng thoái chí, lựa chọn cao bay xa chạy, còn lại nhưng là bị Hiên thu phục.

Cái này tên là 'Phi' thiếu niên, hiển nhiên chính là một cái trong đó.

Hắn vỗ cánh, phảng phất chim ưng giống như, bay lượn trên bầu trời, bay đến Cự thú đỉnh đầu, đem Hiên buông xuống.

"Hỏa!"

Hiên hít sâu một cái, trên người mãnh liệt ra lượng lớn ngọn lửa , hóa thành một đạo mũi tên, thẳng tắp bắn trúng Cự thú con ngươi.

Phốc!

Máu bắn tung tóe bên trong, một tiếng kinh thiên động địa phát ra tiếng gào thảm thiết.

Khổng lồ Cự thú lập tức bắt đầu giãy dụa.

"Chết đi cho ta!"

Đang lúc này, Hiên bị Phi tiếp được, lại là một cái đột thứ, đem Cự thú mặt khác một con mắt đánh mù.

Sự thực chứng minh —— ở trí tuệ của nhân loại trước mặt, những thứ này phần lớn chỉ biết là khinh xuất Cự thú cùng ba tuổi tiểu quỷ cũng không có gì khác nhau.

"Bảo vệ tốt chính mình, đợi đến nó phát điên qua đi, mệt bở hơi tai lúc, chúng ta công kích nữa, cho nó cắt mạch lấy máu. . ."

. . .

Nửa ngày sau.

Đứng ở Cự thú núi nhỏ giống như trên thi thể, Hiên giơ lên cao vũ khí, tiếp thu các bộ dũng sĩ hoan hô: "Vương! Vương! ! !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 651: Thái Sơ

Phương Nguyên trò đùa dai giống như ném ra viên hòn đá nhỏ sau khi, xưng bá Ngũ Hành đại lục, nắm giữ đặc biệt văn minh Cự thú vương quốc liền như thế tiêu vong.

Ở Tạo Vật chủ trước mặt, dù là đại lục vương giả, cũng như hạt bụi giống như bé nhỏ không đáng kể.

"Nhưng những thứ này Hải thú đổ bộ, vẫn có chỗ tốt. . ."

Phương Nguyên Thần nguyên khuếch tán, nhất thời ở hai khối đại lục bên trên, phát hiện không ít Cự thú huyết mạch.

Chúng nó những thứ này hậu duệ trải qua thốn hóa, đã không có tổ tiên khổng lồ như vậy thể hình cùng khẩu vị, tính tình cũng ôn hòa không ít, đối với đại lục vật chủng mà nói, cũng là một cái rất lớn phong phú.

. . .

Ngũ Hành đại lục bên trên.

Ở tiêu diệt phụ cận Cự thú sau khi, Hiên dựa vào cường đại võ lực còn có long dày uy vọng, trực tiếp chỉnh hợp tất cả nhân loại bộ lạc, xây dựng lên tới một cái lấy Đại Hà lưu vực làm trung tâm, không ngừng hướng bốn phía phúc xạ to lớn bộ lạc, xưng là 'Quốc' .

Cái này mới xuất hiện quốc gia, lấy nửa loại thảm thực vật nửa chăn nuôi làm chủ, đã bắt đầu tìm tòi ra hưu canh cùng cái khác kỹ thuật, thậm chí xuất hiện nô lệ.

Lượng lớn phát hiện mới bộ lạc, được gọi là 'Dã dân', cùng với trước Đại Hà bộ lạc 'Quốc dân' đối ứng với nhau, dã dân đám người chính trị quyền lực không cao, nhất định phải đúng giờ hướng về Hiên tiến cống, thu hoạch lấy đến thừa nhận, một khi giao nộp không ra cung cấp phú, thì có bị đoạt đi tất cả, biếm làm đầy tớ nguy hiểm.

Mà dựa vào các nô lệ cần cù lao động, Hiên cùng mới bắt đầu quý tộc chủ nô đám người, hưởng thụ vô cùng xa xỉ sinh hoạt, đồng thời toàn bộ quốc gia cũng ở vững bước phát triển.

Trong lúc, Cự thú sinh hoạt vết tích cũng bị phát hiện, đặc biệt những kia tràn ngập thần bí Cự Thạch trận văn tự, khiến Nhân tộc giống như nhìn thấy Thần tích giống như quỳ lạy.

Hiên quốc tế ti đám người từ Cự Thạch trận trên được đến dẫn dắt, nghiên cứu ra huyền bí trong đó, không ngừng hoàn thiện bản quốc văn tự cùng phương diện khác.

Một cái mới phát nhân loại quốc gia, ở Ngũ Hành đại lục trên chậm rãi bay lên.

. . .

Thoáng qua, mấy chục năm qua.

Hiên cũng dần dần đi vào lão niên, rơi vào tất cả cổ đại phong kiến quân vương bệnh chung —— đa nghi, sợ hãi!

Chỉ lo có càng mạnh hơn người thay thế xuất hiện, cướp đi bọn họ trên tay quyền lực!

Vì thế, hắn bắt đầu tìm lý do, bài trừ dị kỷ, nghĩ muốn đem con trai của chính mình nâng đỡ đi lên, trở thành Hiên quốc thủ lĩnh.

Rất hiển nhiên, loại này từ công thiên hạ đến độc chiếm thiên hạ diễn biến, ở

vừa bắt đầu chịu đến chuyển đến không cần nhiều lời, các loại trong bóng tối trở ngại , khiến cho Hiên không thể không lấy càng thêm quá khích thủ đoạn chèn ép, bởi vậy mang đến, chính là toàn bộ quốc gia rung chuyển bất an.

Bành là Hiên quốc dã dân một thành viên.

Trên thực tế, trong nhận thức của hắn, chính mình vẫn là bộ lạc người.

Chỉ là bộ lạc bị càng to lớn hơn một cái bộ lạc cho chinh phục, bởi vậy bọn họ những thứ này người, nhất định phải cố gắng nộp lên cống phẩm, bằng không sẽ gặp phải chinh phạt.

Bởi vậy, ở cái này nho nhỏ trong bộ lạc, đối với cái kia nghe đồn rằng ở tại cao to vách tường bên trong, điều động nô lệ canh tác bờ ruộng, không làm mà hưởng quốc dân đám người, vừa có ước ao, lại là căm thù.

Bành nhưng không có nghĩ nhiều như vậy.

Làm cái này một tên tiều phu, hắn mục tiêu của hôm nay, chính là nhặt đến đầy đủ củi lửa, đi đổi đến đồ ăn.

Về phần tại sao là nhặt mà không phải chém?

Dùng thạch đao chém vào khúc củi, thực sự quá mức lãng phí.

Tuy rằng nghe nói thành quách bên trong có càng thêm hàng đẹp giá rẻ, phong lợi vô cùng Thanh đồng đao cụ cùng nông cụ trao đổi, nhưng vậy hiển nhiên không phải hắn có thể hy vọng xa vời.

Trong lúc vô tình, hắn liền thâm nhập quần sơn.

Sương trắng tràn ngập, không biết tên hoa dại trải rộng, mang theo vui tươi mùi thơm.

Nhưng Bành trong ánh mắt lại cực kỳ cảnh giác.

Thiên nhiên bên trong tuy rằng có có thể làm người thu được năng lực kỳ lạ trái cây, nhưng càng nhiều vẫn là kịch độc!

Hàng năm chết vào trúng độc kẻ xui xẻo, muốn vượt xa những kia thu được Năng lực giả, càng là tươi đẹp hoa dại quả dại, càng có thể mang đến tử vong!

Bởi vậy, lá gan rất nhỏ hắn, luôn luôn đối với những thứ đồ này kính sợ tránh xa.

"Cao ngủ chín tầng mây, bồ đoàn Đạo Chân. Thiên Địa Huyền Hoàng ở ngoài, ta làm chưởng giáo tôn. . ."

Nương theo chuông và khánh thanh minh, một cái mờ ảo tiếng nói, liền chui tiến vào lỗ tai của hắn , khiến cho hắn cả người thanh linh cực kỳ, tai thính mắt tinh, phảng phất tất cả lỗ chân lông một thoáng mở ra, cả người đều là ma run lên giống như, hướng về âm thanh khởi nguồn nơi chạy như bay.

Âm thanh khởi nguồn nơi, là một cái trăm hoa nở rộ sơn cốc nhỏ.

Bành nhìn hai bên một chút, chỉ thấy phía trước róc rách suối nước bên cạnh, có một tảng đá lớn, phía trên bày một cái màu trắng bồ đoàn, một tên ăn mặc trắng đen hai màu trang phục, tiên phong đạo cốt ông lão, chính vỗ về râu bạc trắng, ôn hòa ánh mắt nhìn kỹ mà xuống.

Lúc này Bành , căn bản không biết trên người lão giả chính là đạo bào cùng Thái Cực, chỉ là đơn giản cảm thấy ông lão này khí chất, thậm chí so với bộ lạc thủ lĩnh còn muốn càng thêm đắt tiền.

Lúc này ở xung quanh, còn có mấy cái dã dân tiều phu, hiển nhiên đều là với hắn như thế, bị hấp dẫn mà đến.

Càng thêm làm bọn họ kinh sợ chính là, Nhân tộc ở cái này ở trong chỉ là số ít, càng nhiều, vẫn là Sơn quân sói hoang, con nai chuột thỏ, thậm chí bên cạnh trên cây to, chiếm giữ một cái năm màu sặc sỡ đại xà, bên cạnh chính là một

đám chim sơn ca.

Các loại núi sinh linh, lúc này tụ tập dưới một mái nhà, không có nửa điểm hoảng loạn ý tứ, nhìn ra thấy Bành tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Xin hỏi ông lão người phương nào?"

Lúc này, một cái gan lớn điểm tiều phu tiến lên vừa chắp tay, cung kính hỏi.

"Ta không phải người, chính là Tiên!"

Đạo bào ông lão, hoặc là nói Phương Nguyên hóa thân vuốt vuốt chòm râu, hờ hững nói.

"Như thế nào Tiên?"

Cái này thời điểm, hiển nhiên không có Tiên đạo khái niệm, mấy người đều là ánh mắt mờ mịt.

"Trường sinh bất tử, thần thông vô cùng, là vì 'Tiên' !"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Thừa thiên địa chi chính khí, mà ngự lục khí chi biện, lấy du vô cùng giả, là vì Tiên!"

Lại nói: "Ăn cỏ người thiện đi mà ngu, ăn thịt người dũng cảm mà hãn, ăn cốc người trí tuệ mà yêu, Thực khí giả thần linh mà thọ, không ăn người không chết mà thần. Tu tiên thực khí, đại thành không ăn!"

Lời nói ở trong, chu vi thiên tượng biến đổi.

Thiên hoa loạn trụy, mặt đất nở sen vàng, địa hỏa phong thủy hiện lên, huyễn hóa thành vô cùng thần thông.

"Dị nhân! !"

"Dị nhân! !"

Bành đại khái tìm hiểu được, cái gọi là Tiên, chính là thông qua chính mình tu luyện, thu được loại kia nuốt kỳ hoa dị quả sau dị nhân giống như năng lực, thậm chí còn có kéo dài tuổi thọ công hiệu.

Không chút do dự mà, hắn liền cùng những người khác quỳ sát xuống.

Dù sao, tuổi thọ kéo dài, đây cũng là liền Hiên đều không làm được sự tình!

"Kính xin dị nhân dạy ta!"

Ở rất nhiều Nhân tộc trăm miệng một lời bên trong, những kia viên hầu tinh quái, Sơn quân con hoẵng , tương tự chắp tay quỳ sát mà xuống, thần thái khiêm tốn.

"Các ngươi vào môn hạ ta, chính là hữu duyên, có thể kêu ta một tiếng lão sư, tập ta pháp môn!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười.

Hắn làm ra cái này chiến trận đến, làm vì không phải là cái này sao?

Ngược lại các Mộng Sư nghiên cứu rất nhiều, có thích hợp nhân loại, cũng có thích hợp tu hành khác biệt, hoàn toàn có thể từng cái thực tiễn.

"Lão sư!"

Bành không biết cái từ này có ý gì, ngược lại không trở ngại hắn theo những người khác cùng nhau gọi chính là.

"Sư giả, thầy là người để truyền đạo, thụ nghiệp, giải hoặc! Ta có Đại đạo ba ngàn, từng cái từng cái đều có thể chứng thành. . . Hôm nay, ta liền khai giảng cái kia thực khí nội luyện chi pháp, cái gọi là thuốc gặp khí loại phương thành tượng, đạo hợp hi di tức tự nhiên. Một hạt Kim Đan nuốt vào bụng, bắt đầu biết ta mệnh không do trời."

Cái này rõ ràng là Nhân Tộccông pháp tu luyện, lại thêm vào Phương Nguyên triển khai bí thuật, lấy tương tự quán đỉnh hình thức truyền thụ, cho dù là chữ lớn không nhận ra ngu phu ngu phụ, cũng là nghe được say sưa ngon lành.

Thậm chí, bên cạnh mấy con bạch viên, đã bày ra tư thế, ngũ tâm hướng thiên, tiến vào tu luyện cảnh giới.

Bành không có loại kia xích tử chi tâm thiên phú, nhưng cũng là liều mạng đem chữ câu chữ câu nhớ kỹ trong lòng.

Mà nương theo Phương Nguyên tuyên giảng, bên ngoài hội tụ sinh linh cũng là càng ngày càng nhiều, mỗi một cái đều nghe được như mê như say.

Nhận ra được này cảnh Phương Nguyên trong lòng cười thầm, vẫn cứ tuyên giảng không ngừng.

Đến ngày thứ hai, thì có bạch viên hiến quả, tiên hạc tặng hoa, Bành bọn hắn mấy cái cũng tùy tiện đào chút củ từ hoàng tinh no bụng, tiếp tục nghe nói.

Phương Nguyên hôm qua giảng qua Kim Đan chi pháp, lần này liền buông tha không nói, trực tiếp đem thần hồn tu luyện, xuất khiếu nhập khiếu, còn có rút lấy tinh hoa nhật nguyệt chi đạo dốc túi dạy dỗ.

Cái này bất luận nhân thú, đều có tác dụng lớn, đặc biệt rút lấy Thái Âm ánh trăng cùng Thái Dương chân hỏa chi đạo, càng là khiến khác loại đám người được lợi vô cùng.

"Lão sư sở học, quả thực bao la vạn tượng a. . ."

Bành vẫn nghe đạo bảy ngày bảy đêm, ở cái này ở trong, Phương Nguyên tùy ý giảng giải mấy chục loại công pháp tu luyện, mỗi một điều đều là ảo diệu tinh vi, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, lại phảng phất còn có vô cùng bí mật có thể khai quật.

Vù!

Đến ngày thứ bảy, Phương Nguyên nói đèn nhang Tín ngưỡng chi đạo sau, phẩy tay áo một cái.

Ong ong!

Hư không rung động, giống như hồng chung đại lữ, đem rất nhiều sắc mặt dại ra nhân thú giật mình tỉnh lại.

"Lão sư!"

Mọi người dồn dập hành lễ, chợt liền nghe đến làm bọn họ kinh hãi gần chết tiếng nói:

"Bảy ngày giảng đạo đã qua, ngươi ta duyên phận đã hết, rời đi đi rời đi đi!"

Phương Nguyên cười híp mắt, hạ lệnh trục khách.

"Lão sư từ bi, đệ tử đồng ý phụng dưỡng dưới trướng ! Vạn mong không muốn vứt bỏ chúng ta. . ."

Lúc này, Bành Tổ cùng bên người bạch viên liên tục dập đầu, cái trán đều hiện lên ra tảng lớn vết máu.

"Tiên giả! Tiêu dao vậy! Cần gì làm cỡ này Tiểu nhi nữ tư thái?"

Phương Nguyên lạnh nhạt nói: "Duyên sinh duyên tận, duyên tới duyên đi, thiên địa có thường, đây là chí lý. . . Bọn ngươi đến ta quy tắc chung, nhìn phát dương quang đại, dương ta Tiên đạo, mới không phụ ta một phen khổ tâm."

"Vâng!"

Bành mấy người rưng rưng mà lạy, vô cùng lưu luyến không rời.

"Đa tạ lão sư!"

Lúc này, bên cạnh một cái hào phóng tiếng nói truyền đến.

Bành nhìn sang, nhất thời bị sợ hết hồn.

Bởi vì phát ra âm thanh, thình lình không phải là người, mà là một con Kim Sí Đại Bằng Điểu!

Nó thiên phú quả thật kinh người, chỉ là nghe xong Phương Nguyên giảng pháp, lại tu luyện ngăn ngắn mấy ngày, dĩ nhiên liền có thể luyện hóa hoành cốt, miệng ra tiếng người!

"Đa tạ lão sư, ngày sau đại bằng như có thành tựu, đều là lão sư ban tặng!"

Kim Sí Đại Bằng Điểu bốc thẳng lên, phát động cuồng phong.

"Bái tạ lão sư, thiếp thân cáo từ!"

Ngay khi Bành còn có chút dại ra lúc, nương theo một làn gió thơm, một con có chín cái đuôi màu trắng hồ ly đứng thẳng người lên, hướng về Phương Nguyên hành lễ, chân thành mà đi.

"Khác loại tu luyện, nhanh như vậy sao?"

Bành trong lòng ngơ ngác cực kỳ, cảm giác thế giới này, đều tựa hồ muốn phát sinh biến hóa to lớn.

"Thôi."

Lúc này, trên đài Phương Nguyên vung tay lên, cả người đều bị mây mù bao phủ, tức sắp biến mất.

"Lão sư. . . Mong rằng ban xuống tục danh."

Bành một cái giật mình, mau mau lớn tiếng hỏi.

"Ta số. . . Thái Sơ đạo nhân!"

Phương Nguyên thân ảnh biến mất không gặp, chỉ có một cái mờ ảo tiếng nói liên miên không dứt, dấu ấn ở các đệ tử đáy lòng.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 652: Côn Ngô

"Lão sư. . ."

Nhìn biến mất Thái Sơ đạo nhân, Bành mấy người đều là khóc thầm không ngớt.

Tuy rằng chỉ có ngăn ngắn bảy ngày, nhưng đối phương tuyên giảng đạo pháp thần thông, không thể nghi ngờ cho bọn họ đẩy ra một cái tân thế giới cửa lớn, nhượng bọn họ biết rồi thế giới là như vậy muôn màu muôn vẻ.

"Mấy ngày nay đến lão sư truyền pháp, quả thật là cơ duyên to lớn, thật muốn vứt bỏ tất cả, tiến vào thâm sơn tiềm tu, tranh thủ sớm ngày Kim Đan đại thành!"

Bành phát hiện, ở Phương Nguyên truyền thụ đại đạo bên trong, hắn vẫn là thích hợp nhất phương pháp nội luyện.

Lúc này thật sâu hô hấp, là có thể cảm giác được trong cơ thể không ngừng luyện tinh hóa khí, từng tia tia pháp lực hội tụ.

"Chư vị, chúng ta đến lão sư truyền thụ, đạo thống liên quan, chính là anh em ruột giống như, mong rằng lưu lại tục danh, ngày sau gặp lại cũng tốt xưng hô."

Lúc này, một người thiếu niên đi tới, chắp tay nói: "Ta tên Côn Tà!"

"Ta tên Bành!"

"Ta tên Ly!"

"Thích!"

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, hỗ báo họ tên, phát hiện phần lớn đều là phụ cận thợ săn cùng tiều phu, một cách tự nhiên thì có chút ý muốn thân cận.

Ngược lại là cái kia vừa bắt đầu thiếu niên Côn Tà, lại là một cái nào đó dã dân bộ lạc thủ lĩnh con trai, nhượng bọn họ hơi kinh ngạc.

"Hống hống!"

Lúc này, một con cực lớn màu đen lão hổ rít gào một tiếng, chấn động khắp nơi.

Loại kia hơi thở mạnh mẽ, khoảng cách trước đại bằng cùng Cửu Vĩ Hồ cũng bất quá cách xa một bước.

Rất nhiều động vật bao bọc lại đây, loại kia không có ý tốt mùi vị, liền Bành đều nhận ra được: "Chúng nó. . . Ở đuổi chúng ta đi?"

"Hừ, lão sư đều là Nhân tộc thể hình, những thứ này khoác lông mang sừng, ướt sinh trứng hóa hạng người, còn dám làm khó dễ chúng ta?"

Côn Tà trầm thấp mắng một câu, giữa hai lông mày tràn đầy kiêu căng.

"Thôi. . . Chúng ta đi thôi!"

Bị rất nhiều động vật nhìn chằm chằm, liền Bành đều có chút tê cả da đầu, lôi kéo Côn Tà ống tay áo, đoàn người nhanh chóng xuống núi.

Cái này bảy ngày ở trong, có Phương Nguyên trong bóng tối giúp đỡ, chỉ cần có thiên phú, đều luyện thành một ít đồ đi ra, vượt núi băng đèo như bình thường chuyện.

"Ta chính là Côn bộ lạc Thiếu chủ, các vị đạo hữu, ngày sau nếu là tu luyện có cần, đều có thể tìm đến ta!"

Côn Tà mặc dù có chút đại chủng tộc chủ nghĩa, nhưng đối mặt cái này chút

người trong đồng đạo, tính khí vẫn là hết sức không sai.

"Đa tạ, chúng ta nhất định!"

Bành bọn hắn mấy cái tự nhiên liên tục đồng ý, chợt sái nhiên chia tay.

"Ồ?"

"Vậy là ai?"

Hắn trở lại bộ lạc, phát hiện người chung quanh đều dùng kỳ dị ánh mắt nhìn đến hắn.

Không chỉ có như vậy, toàn bộ bộ lạc tựa hồ cũng cùng trước có không giống.

"Chuyện gì xảy ra?"

Bành hơi nghi hoặc một chút ngăn cản một cái người, nhận nhận, rốt cục miễn cưỡng từ trong ký ức tìm được: "Ngươi là. . . Kinh Tuấn? Làm sao sẽ biến thành như vậy?"

"Ngươi là. . . Bành?"

Kinh Tuấn dụi dụi con mắt, không thể tin tưởng nói: "Ngươi biến mất rồi bảy năm, đến cùng đi nơi nào?"

"Ngươi nói. . . Bảy năm?"

Bành cảm giác vô cùng hoang đường: "Ta rõ ràng vừa mới vừa vào núi bảy ngày. . . Chờ một chút. . ."

Hắn nghĩ tới rồi lão sư đại năng, muốn làm trên trời một ngày, dưới đất một năm, tựa hồ cũng là như bình thường chuyện.

"Ai. . . Từ khi ngươi biến mất sau khi, mọi người đều cho rằng ngươi là bị

trong ngọn núi mãnh thú ăn. . ." Kinh Tuấn ai thán một tiếng: "Liền ngay cả ngươi nhà lá, cũng bị cho người khác."

Ở cái này loại nửa chế độ công hữu thời đại, tất cả bộ dân tư liệu sản xuất đều là dùng chung, không có cái gì tài sản riêng lời giải thích cùng khái niệm.

Đương nhiên, ở Hiên quốc ở trong, tất cả những thứ này đã có thay đổi.

Nhưng dã dân ở trong, loại này quan niệm vẫn là hết sức thâm căn cố đế.

Nguyên bản, nếu là gặp phải loại đãi ngộ này, Bành nhất định sẽ nổi giận đùng đùng.

Nhưng lúc này, hắn phát hiện mình dĩ nhiên tâm như chỉ thủy, không hề lay động , căn bản không hề tức giận cái gì.

"Đây chính là lão sư nói tu tâm sao?"

Bành trong lòng nghi ngờ nghĩ: "Hoặc là chỉ là bởi vì ta nắm giữ đạo pháp, bởi vậy không sợ hãi? Xem ra cho dù là tâm cảnh, cũng cần đạo pháp lực lượng gia trì, mới có thể ổn định?"

"Ngươi nhưng chớ có kích động. . ."

Bên cạnh, Kinh Tuấn còn ở nói liên miên cằn nhằn nói.

"Thôi. . . Mao lư bất quá vật ngoại thân, không còn liền không còn. . ." Bành sái nhiên nở nụ cười: "Vừa vặn. . . Ta muốn rời đi bộ lạc, đi thâm sơn xây nhà mà ở."

Thẳng đến lúc này, hắn mới lý giải là cái gì lão sư sẽ xuất hiện tại trong núi thẳm.

Nghĩ muốn tu luyện thành Tiên, tự nhiên cần rời xa thế tục, ở danh sơn đại xuyên bên trong đến cái thanh tĩnh.

"Cái gì? Ngươi muốn chuyển đi thâm sơn?"

Kinh Tuấn lại là con ngươi trợn to, nhìn cái này đã từng là tiểu hỏa bạn: "Ngươi biết trong núi sâu có cỡ nào nguy hiểm sao? Chờ một chút. . . Mấy năm qua, ngươi là làm sao mà qua nổi đến?"

"Mấy năm qua a. . ."

Bành trên mặt mang theo một tia vẻ tưởng nhớ.

Đột nhiên, liền nhìn thấy phía trước một đám người bước nhanh mà đến: "Chính là hắn! Cái kia lúc trước trốn dân!"

Chỉ thấy nguyên bản cùng Bành có cừu oán một cái tộc nhân, chính mang theo vài tên Hiên quốc võ sĩ chạy tới, dương dương tự đắc.

"Là hắn a. . ."

Bành nhìn đối phương bởi vì khoái ý mà vặn vẹo khuôn mặt, từ lâu đã quên trước vì sao cùng đối phương có cừu oán.

Nhưng hắn bảy ngày liền quên, đối phương nhưng có thể ghi khắc bảy năm , ngược lại cũng là làm hắn sinh ra rất nhiều cảm khái.

"Hiên quốc tự có pháp độ, dưới trướng dã dân người, trốn tránh thuế má, giống nhau biếm làm đầy tớ!"

Vài tên Hiên quốc võ sĩ liếc mắt nhìn nhau, nhào tới, bên hông Thanh đồng đoản kiếm chập chờn rực rỡ, càng là mang theo cực lớn uy nghiêm, liền Kinh Tuấn cũng không dám động tác.

Dù sao, đối phương là Hiên quốc võ sĩ, bọn họ chỉ là dã dân.

Một khi phản kháng, thì có đại quân đến, di diệt chi!

Những năm gần đây, Hiên quốc đã dùng đẫm máu đầu người , khiến cho chu vi dã dân bộ lạc đều học được quy củ.

Nhìn khí thế hùng hổ Hiên quốc võ sĩ, Bành có chút khó khăn gãi gãi đầu: "Nên dùng cách gì đây. . . Chờ một chút, lão sư thật giống đề cập tới một cái pháp thuật! May là ta mới vừa nội luyện ra một tia pháp lực, vừa vặn vận dụng!"

Một niệm đến đây, hắn không chút do dự, đưa tay chộp một cái: "Trấn!"

Ong ong!

Hai cái màu vàng văn tự hiện lên, dấu ấn giống như khắc vào hai cái này võ sĩ cái trán.

Bọn họ nhất thời không nhúc nhích, phảng phất đầu gỗ như thế đứng ở nơi đó.

"Trấn Hồn thuật. . . Định thân pháp!"

Bành nhìn hai tay của chính mình, tràn ngập cảm thán.

Lúc trước, hắn căn bản không dám tưởng tượng mình có thể cùng Hiên quốc võ sĩ đối phó.

Nhưng lúc này đây? Chỉ là một điểm pháp lực chú ngữ, hai cái võ trang đầy đủ chiến sĩ liền không thể động đậy, mặc cho xâu xé.

Loại sức mạnh này, mang đến cho hắn cảm giác, là như vậy mới mẻ độc đáo, thậm chí làm hắn không tự chủ được nghĩ thử nghiệm càng nhiều.

"Dị. . . Dị nhân?"

Kinh Tuấn con mắt trừng lớn, một thoáng đã nghĩ đến những kia dị nhân truyền thuyết: "Chẳng lẽ Bành trước ngươi mất tích, chính là đi tìm kỳ hoa dị quả?"

"Đây là Tiên môn đạo pháp, cũng không phải là linh quả gây nên!"

Tuy rằng biết rõ đối phương nghe không hiểu, nhưng Bành vẫn là nghiêm mặt giải thích.

Đáng tiếc, lúc này, bất luận hắn giải thích thế nào, cũng không cách nào ngăn cản những kia ngu muội tộc nhân nhiệt tình, hầu như đem hắn xem là thần đến sùng bái.

. . .

Đối với dưới trướng những thứ này môn đồ tao ngộ, Phương Nguyên không nghĩ nhiều quản.

Ngược lại, hắn muốn chỉ là thông qua lần này rộng rãi giăng lưới, đem siêu phàm hạt giống lan rộng ra ngoài, lại tiện thể kiểm nghiệm một ít thiết tưởng tính khả thi mà thôi.

Lúc này xem ra, hết thảy đều còn thuận lợi.

"Chỉ là công pháp loại hình, còn cần thời gian, mới có thể thu gặt."

Hắn nhìn trước mặt núi lớn.

Cái này núi ở vào một mảnh rậm rạp rừng cây ở trong , bởi vì địa hình quan hệ, có thể thiện dưỡng phong thuỷ, hội tụ cát khí, thậm chí Nguyên lực nồng độ cũng rất cao.

Đổi thành tu tiên lời giải thích, chính là có một cái đại linh mạch.

"Khai tông lập phái, thế nào cũng phải có cái sơn môn mới là. . ."

Phương Nguyên hai tay như kích thích dây đàn.

Ở hắn thao túng phía dưới, núi lớn rất nhanh phát sinh thay đổi.

Từng đình đài lầu các vụt lên từ mặt đất, xa hoa, thậm chí, ngoại vi hiện ra một tầng sương mù dày, hình thành một cái trận pháp, ngăn cách trong ngoài.

"Núi không tại cao, có tiên tắc tên. . . Ngọn núi này tuy rằng nguyên bản vô danh, nhưng có ta ở, chính là Tiên sơn Côn Ngô!"

Ầm ầm ầm!

Một khối cực lớn bia đá hiện lên, phía trên dùng rồng bay phượng múa vân triện, viết xuống Côn Ngô hai chữ lớn.

Làm cái này vốn động thiên quy tắc văn tự, vân triện bảo đảm bất luận cái nào tu đạo nhập môn người hoặc tinh quái nhìn, đều sẽ không lý giải sai ý tứ.

Côn Ngô đại điện, Phương Nguyên bỗng dưng hiện lên, ngồi xếp bằng vân sàng bên trên.

Ý nghĩ hơi động bên trong, nguyên bản sống nhờ ở ngọn núi bên trong các loại động vật liền bị một luồng vô hình đại lực mang khỏa, sắp xếp ra ngoài núi, chỉ để lại rất ít mấy con.

Một con là mặt đỏ mã hầu, một con là gà năm màu, còn có một cái, lại là một khối hiện ra hào quang năm màu ngọc thạch.

"Ta chính là Thái Sơ đạo nhân, hôm nay ở đây khai tông lập phái, khắp núi sinh linh, có thể điểm hóa cũng là ba người các ngươi. . ."

Phương Nguyên vung tay phải lên, ba đạo lưu quang hiện lên, đi vào ba cái trong cơ thể.

Nhất thời, mặt đỏ mã hầu cùng cẩm kê lăn khỏi chỗ , hóa thành hai tên đồng nam đồng nữ, nam gò má gầy gò, quần áo vẫn còn xích, nữ đồng lại là tinh xảo đáng yêu, ăn mặc ngũ thải vũ y.

Cuối cùng một khối đá năm màu, nhưng là trên đất lăn một vòng, bỗng nhiên

nổ tung, từ bên trong chạy đến một cái đúc từ ngọc giống như đồng tử, giòn tan kêu lên: "Xin chào chưởng giáo lão gia!"

Đây là Phương Nguyên dùng Điểm Hóa thuật, đem một ít kiến thức trực tiếp rót nhập vào chúng nó biển ý thức, mới có thể dễ sai khiến.

"Ừm."

Phương Nguyên vuốt râu mỉm cười: "Hôm nay các ngươi ba người thoát thai hoán cốt, nên đến cái tên mới là, ngươi từ tảng đá bên trong mà ra, liền gọi Thạch Sinh a, còn mã hầu, liền gọi Viên Hồng, gà nhưng là Muội Hỉ!"

"Vâng!"

Cái này ba cái nguyên bản chỉ là bình thường sinh linh, thậm chí Thạch Sinh chỉ có một chút linh tính, bây giờ đến thiên đại tạo hóa, đều là vui vô cùng, dồn dập bái xuống: "Đa tạ chưởng giáo lão gia ban tên cho."

"Ta lại truyền cho các ngươi một tấm bùa, bằng năng lực điều động bên trong cung điện mang vào 365 đầu Hoàng Cân Lực Sĩ, các ngươi ba người, đi xuống trước làm quen một chút hoàn cảnh, ngày sau toàn bộ Côn Ngô núi cùng cung điện này giữ gìn, liền đều giao cho các ngươi!"

Phương Nguyên phẩy tay áo một cái, ba tấm bùa bay ra, bóng người lại là ở vân sàng trên biến mất không thấy.

"Cung tiễn chưởng giáo lão gia!"

Ba cái đồng tử nhìn nhau, vẫn là Muội Hỉ có chút không chịu đựng được, trong ánh mắt phảng phất sáng ngôi sao nhỏ, nặn nặn Thạch Sinh khuôn mặt: "Tiểu đệ rất đáng yêu a."

"Nhân gia có tên tuổi, chưởng giáo lão gia ban tên cho Thạch Sinh!"

Đúc từ ngọc tiểu đồng chỉ ăn mặc cái cái yếm rêu rao khắp nơi: "Đồng thời. .

. Nhân gia từ linh tính sinh ra ngày tính lên, sớm có trăm nghìn tuổi, không muốn lại gọi ta tiểu đệ đệ!"

"Đáng tiếc, ngươi chính là nhỏ!"

Viên Hồng ở bên cạnh yên lặng nhìn, bỗng nhiên bù đao, để Thạch Sinh phiền muộn rụt lại đến góc tường họa quyển quyển đi tới.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 653: Tân Nhân Loại

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 654: Ăn Vụng

Núi Côn Ngô.

Phương Nguyên hóa thân Thái Sơ đạo nhân, từ vân sàng hiện nổi lên: "Đại mộng ai biết trước, bình sinh ta tự biết!"

Leng keng!

Nương theo sự xuất hiện của hắn, toàn bộ đại điện chuông nhạc cùng vang lên, cổ nhạc tự động, lâng lâng xa lay động mấy chục dặm.

"Chưởng giáo lão gia!"

Trong nháy mắt, còn đang bận cái khác tạp vụ ba tên đồng tử đồng nữ nhất thời đi tới cung điện, đại lễ cúi chào: "Cung nghênh chưởng giáo lão gia xuất quan!"

"Hừm, ta lần này bế quan bao lâu. . ."

Phương Nguyên một vuốt chòm râu, quả thực là tiên phong đạo cốt.

"Nếu theo nhân gian kỷ niên để tính, đã có hai mươi năm rồi!"

Viên Hồng thân hình cao to, là việc đáng làm thì phải làm lão đại, lúc này ra khỏi hàng bẩm báo nói.

Trên thực tế, Phương Nguyên chỉ là ở Đại Càn thế giới đợi hơn hai mươi ngày, toàn bộ động thiên trong lại phát sinh biến hóa không nhỏ.

Lúc này thần niệm quét qua, phát hiện toàn bộ núi Côn Ngô vẫn là Tiên khí

dạt dào dáng dấp, thậm chí bởi vì có ba cái đồng tử cũng rất nhiều Hoàng Cân Lực Sĩ quản lý, mở ra không ít Tiên ruộng, thậm chí loại kỳ hoa dị quả, ở đại điện trước lại có một cái bể nước, bên trong mấy đuôi cá chép đỏ tự tại tới lui tuần tra, thỉnh thoảng phun ra bong bóng, một bộ nhàn nhã tự đắc dáng dấp.

"Các ngươi quản lý núi Côn Ngô, cũng coi như để tâm."

Phương Nguyên ánh mắt tựa như xuyên thấu hư không, đi tới nhân gian.

Lúc này, Hiên trong nước đời thứ nhất vương giả Hiên, đã đến tuổi già, tuổi thọ không nhiều, mà bởi hắn truyền pháp, đám nhân loại kia đệ tử cũng mỗi cái có gặp gỡ.

Đúng là cái khác khác loại các đệ tử, ở rừng sâu núi thẳm bên trong yên lặng tiềm tu, nhất thời không hiện ra, nhưng tương lai tất nhiên cũng là một nhánh có thể chi phối đại lục trọng yếu lực lượng.

"Động thiên muốn lên cấp, nhất định phải chiếu cố cá thể siêu phàm cùng quần thể thăng hoa. . . Số lượng cùng chất lượng cũng phải muốn a."

Trong lòng hắn yên lặng suy tư, trực giác cảm ứng được toàn bộ Ngũ Hành đại lục đang đứng ở một loại nổi loạn biên giới trạng thái.

Luận quốc gia, Hiên quốc đã khống chế nửa cái đại lục, thăm dò Cự thú văn minh để lại biếu tặng.

Nhưng ở trong đó bộ, lại là ám lưu mãnh liệt.

Luận siêu phàm, Tiên đạo dần dần hưng thịnh, rất nhiều đệ tử đều thu đồ đệ lại truyền, các loại công pháp không ngừng sửa cũ thành mới, Phương Nguyên thuận miệng bịa chuyện ba ngàn đại đạo, còn quả thật có bị bù đắp xong hi vọng.

"Vương triều cách đỉnh, liệt hỏa phanh dầu. . ."

Phương Nguyên thở dài một câu, đi tới đại điện ở ngoài.

Mấy đuôi cá chép đỏ tới lui tuần tra lại đây, hôn mặt nước, phảng phất ở hi vọng đầu ăn.

"Chưởng giáo lão gia. . ."

Muội Hỉ xoa góc quần, nơm nớp lo sợ mà tiến lên: "Ta xem cái này khắp núi chỉ có chúng ta ba người, còn lại đều là vụng về Hoàng Cân Lực Sĩ, không có sinh khí, cố ý bắt được mấy con cá đến. . ."

"Thôi, có thể được ta núi Côn Ngô Linh trì tu dưỡng, cũng là chúng nó duyên phận!"

Phương Nguyên mỉm cười nói: "Liền như thế bày đặt đi."

"Đa tạ chưởng giáo lão gia! Đa tạ chưởng giáo lão gia!"

Muội Hỉ vui sướng mà lạy.

"Các ngươi đi hái chút linh dược đến, Bản tôn muốn mở lô, luyện sáu sáu ba mươi sáu viên Cửu Chuyển Kim Đan, tăng thêm Đạo công!"

Phương Nguyên vung vung tay, đi tới đan phòng.

Đúng là ba tên đồng tử đồng nữ, ở Phương Nguyên đi rồi, nhìn nhau, Muội Hỉ tay nhỏ vỗ bộ ngực, thở dài một hơi, hiển nhiên ung dung không ít, vui mừng không ngớt: "Các ngươi gặp may mắn, chưởng giáo lão gia không có đuổi đi các ngươi, từ đây có thể hưởng dụng Linh trì linh khí, tất có thể tu thành chính quả."

"Hừ!"

Viên Hồng thấy vậy, nhất thời hừ lạnh một tiếng: "Muội Hỉ, ta biết ngươi cùng cái này mấy con cá chép có giao tình, có thể ngươi là cái gì loại thân phận? Vì cái này mấy cái tiện chủng sai lầm, rất là không đáng! Hôm nay là chưởng giáo lão gia không truy cứu, bằng không cho dù không trách phạt ngươi, chỉ là đưa ngươi biếm ra ngọn tiên sơn này, trời đất tuy lớn, ngươi có thể hướng về nơi

nào dung thân?"

"Viên đại ca, tốt tốt. . . Ngược lại chưởng giáo lão gia không phải cũng rất yêu thích cái này mấy con cá chép sao. . ."

Thạch Sinh lúc này đã biến thành bảy, tám tuổi hài đồng hình dạng, nghe vậy cười ha hả lại đây dàn xếp.

"Tiện chủng?"

Muội Hỉ nghe xong, lại là cười gằn: "Năm xưa lúc, ngươi ta không đều là khoác lông đội sừng, ướt sinh trứng hóa hạng người? Cũng chưa chắc ai so với ai khác cao quý!"

"Cái này há có thể đánh đồng với nhau?"

Viên Hồng hất cằm lên: "Chúng ta thân có Tiên căn, đến lão gia điểm hóa, ngày sau có hi vọng thành tiên, tiêu diêu tự tại. . . Chúng nó có tài cán gì, cũng xứng loại này đãi ngộ?"

Nó khổ tu nhiều năm, lúc này thoáng phát tác, một luồng uy thế liền phóng lên trời, đem trong bể nước cá chép sợ đến dồn dập trốn ở lá sen dưới đáy, không dám nhúc nhích.

"Ngươi. . ."

Muội Hỉ tức giận đến gò má đỏ lên, bỗng nhiên phẩy tay áo một cái: "Ta cũng không cùng ngươi nhiều lời, ngươi chỉ cần nhớ tới, chưởng giáo lão gia nếu như đã tiếp nhận, ngươi như còn dám làm khó dễ chúng nó, cẩn thận ta đi bẩm báo lão gia!"

"Được! Tốt!"

Viên Hồng tức giận đến trong mắt đỏ chót: "Chúng ta hai mươi năm tình cảm, ngươi liền vì cái này mấy con cá cùng ta trở mặt. . . Muội Hỉ, lẽ nào ngươi

cũng không biết. . ."

"Khục khục. . ."

Thạch Sinh con mắt hơi chuyển động, lộ ra một cái ngây thơ nụ cười: "Hai vị huynh tỷ, chỉ là việc nhỏ, cần gì lưu ý, như làm lỡ Đại lão gia luyện đan, ngươi ta làm sao giao cho?"

"Ngộ không được."

Viên Hồng cố nén tức giận, nhất thời không dám lại nói thêm gì nữa, rời đi Linh Thảo viên.

Mà Muội Hỉ nhưng là hơi phe phẩy mặt nước, lại gọi ra mấy con cá chép: "Các ngươi có thể phải cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày hóa thành nhân hình, ta liền đi cầu lão gia, cũng cho các ngươi xếp vào môn tường, tức chết đầu kia tinh tinh lớn!"

"Ai. . ."

Thạch Sinh nhìn cái này màn, lại là thở dài không ngớt.

Hắn tuy rằng bề ngoài non nớt, tuổi tác lại lớn nhất, lại là thờ ơ lạnh nhạt, sớm biết Viên Hồng đối với Muội Hỉ có tình ý , nhưng đáng tiếc Muội Hỉ lại mờ mịt không phát hiện.

Như vậy xuống, luôn cảm thấy sẽ gây ra chuyện gì đến.

"Ai. . . Khó! Khó! Khó! Dù là ta lúc này vạch trần, cũng không ai sẽ ghi nhớ ta tới tốt. . . Làm người thật là khó, còn không bằng trước tảng đá. . ."

Nhìn hai người rời đi, hắn lắc lắc đầu nói thở dài, giống như Tiểu đại nhân giống như, nói liên miên cằn nhằn chắp tay đi rồi.

Bể nước bên trong, mấy đuôi cá chép đỏ ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, đều là

một mặt vô tội thêm hạ thương vẻ mặt, quả thực khóc không ra nước mắt.

. . .

"Đan đạo chi pháp, cũng là ba ngàn đại đạo một loại, trên thực tế, đều có thể làm vì Tạo hóa chi đạo bao quát. . ."

Cực lớn ba chân hai lỗ tai đỉnh đồng trước mặt, liệt diễm bốc lên, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, trên người lại không có một chút nào nhiệt ý, trái lại suy tư đánh thủ quyết.

Đại đạo ba ngàn, trăm sông đổ về một biển, đến hắn cảnh giới này, Linh đan loại hình nghĩ muốn bao nhiêu, đều có thể trực tiếp điểm hóa.

Thậm chí giao cho Linh đan sinh mệnh, chuyển sinh thành người, đều không có vấn đề chút nào.

Lúc này cần nhiều như vậy thủ tục, hoàn toàn chỉ là làm vì lừa gạt người ngoài mà thôi.

Nương theo Phương Nguyên đem từng cây dược liệu tiện tay vứt vào lô đỉnh, một luồng kinh người mùi thuốc phân tán.

Đan phòng ở ngoài, bỗng nhiên thiên tượng tập hợp, ngũ thải khí tươi thắm như mây, kết linh chi hình.

"Chưởng giáo lão gia thần uy!"

Viên Hồng thấy cái này màn, không khỏi mắt lộ ra tinh quang, say sưa hít sâu một cái.

Chỉ là ngửi đan hương, dĩ nhiên liền cảm giác trong cơ thể một cái nào đó khiếu huyệt rục rà rục rịch, không khỏi càng là khen : "Vẻn vẹn chỉ là ngửi một hơi, liền có như thế công hiệu, chưởng giáo lão gia Cửu Chuyển Kim Đan, không biết nên có như thế nào thần diệu. . ."

Bên cạnh Thạch Sinh cùng Muội Hỉ lúc này lại không nói lời nào, đều là lẳng lặng tĩnh tọa luyện công.

Vù!

Không biết khi nào, nương theo một tiếng hót vang, phòng luyện đan ầm ầm mở ra, muôn màu muôn vẻ, liễm diễm rực rỡ.

Phốc!

Sấm sét giống như nổ vang bên trong, 36 đạo kim quang bỗng nhiên hiện lên, ở năm màu đan vân bên trong quơ quơ, chợt liền muốn hóa thành sao chổi cực nhanh.

Kinh người mùi thuốc phân tán, thậm chí ba tên đồng tử đồng nữ đều không thể lời nói, chỉ cảm thấy miệng lưỡi sinh tân, quanh thân toàn thân tuôn ra dòng nước ấm, lỗ chân lông mở ra, phảng phất lại trải qua một lần thoát thai hoán cốt.

Chỉ có Thạch Sinh tâm tính cao điểm, ám kêu không tốt: "Cái này đan muốn chạy!"

"Thu!"

Kim quang đầy trời bên trong, nhưng nghe Phương Nguyên hét dài một tiếng.

Sóng!

Trong nháy mắt, một cái ống tay áo hiện lên, pháp thiên tượng địa, bao phủ càn khôn, đem kim quang tất cả thu đi rồi.

"Ngàn năm khí, một ngày mà đủ, sơn trạch chí bảo, bảy ngày mà thành, Kim đan cửu chuyển, vừa được tạo hóa. . ."

Phương Nguyên bước chậm mà ra, tiện tay vung một cái, một cái đỏ hồ lô liền rơi xuống Muội Hỉ trên tay.

"Chúc mừng chưởng giáo lão gia luyện thành Cửu Chuyển Kim Đan!"

Viên Hồng mấy người lập tức chúc mừng lạy nói.

"Thôi. . . Bản tôn luyện đan công thành, muốn bế quan mấy ngày, thử một lần cái này đan dược tính, Muội Hỉ, ta cho ngươi trong hồ lô, còn có một viên Kim đan, ngươi đi lấy phía đông Ngọc Tuyền nhãn nước rửa, lại để vào trong giếng, thành tựu một hớp suối thuốc, ngày sau đồ dự bị."

"Vâng!"

Muội Hỉ bái xuống, nhìn trên tay hồ lô, lại là suy tư.

. . .

Vào đêm.

Nàng cầm hồ lô, đi tới ven hồ nước trên.

"A Đại A Nhị a. . . Cái này Cửu Chuyển Kim Đan tạo hóa vô cùng, chính là chưởng giáo lão gia tự tay luyện, chỉ là ngửi vừa ngửi liền bù đắp được mấy ngày tu hành, ta nắm tới cho các ngươi liếm liếm, các ngươi cũng không muốn phụ lòng ta một phen khổ tâm, cần thiết sớm ngày tu luyện có thành!"

Muội Hỉ mở ra nút hồ lô, một luồng kinh người mùi thơm nhất thời bốc lên.

Trong bể nước cá chép lập tức rối loạn lên, dồn dập hôn mặt nước.

"Ngươi muốn làm gì?"

Đột nhiên, một cái âm thanh ở phía sau vang lên, lại là Viên Hồng nhảy ra ngoài: "Tốt, ngươi dám tổn công phì tư, vi phạm lão gia mệnh lệnh, còn không mau mau đi với ta tới thấy chưởng giáo lão gia?"

"A!"

Muội Hỉ cả kinh, trên tay hồ lô trượt đi, nhất thời rơi vào bể nước.

Một viên màu vàng đan hoàn rơi ra, dường như mặt trời nhỏ giống như, phóng ra không gì sánh kịp hào quang.

Vèo!

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Chỉ thấy một cái cá chép, phảng phất mũi tên nhọn giống như, thẳng tắp vọt tới Kim đan bên cạnh, mở ra miệng cá, một hớp liền đem Cửu Chuyển Kim Đan nuốt xuống.

Hống hống!

Kim quang bắn ra bốn phía, đem toàn bộ bể nước nhuộm thành một mảnh vàng óng ánh.

Trong nháy mắt tiếp theo, một cái toàn thân đỏ choét Xích Long liền bay vút mà ra, đầu ngựa sừng hươu, thân rắn đuôi cá, bụng sinh bốn trảo, cực kỳ thần tuấn, một cái vẫy đuôi, nhất thời đánh tan cấm chế, bay đến ngoài núi, biến mất không thấy.

"Chuyện này. . ."

Muội Hỉ nhìn tình cảnh này, quả thực quên động tác.

Cho dù là Viên Hồng, cũng là trợn mắt lên, liên tục lẩm bẩm: "Tai họa! Tai họa! Chưởng giáo lão gia Cửu Chuyển Kim Đan lại bị một cái cá chép cho ăn vụng, phải làm sao mới ổn đây? Như thế nào cho phải a. . ."

"Vừa là ta phạm sai lầm, ta thì sẽ hướng về chưởng giáo lão gia thỉnh tội!"

Muội Hỉ tuy rằng sắc mặt trắng bệch, tiếng nói run, vẫn như cũ vô cùng kiên định: "Sẽ không liên lụy ngươi."

"Hồ đồ!"

Viên Hồng lại là chửi ầm lên: "Này Kim Đan cỡ nào quý giá? Vạn nhất lão gia nổi trận lôi đình, đưa ngươi ta đều đuổi xuống núi đi, thậm chí phế bỏ Tiên căn, cũng không phải là không có khả năng, việc cấp bách, vẫn là mau chóng đem con kia Nghiệt long nắm bắt cầm về! ! !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 655: Quốc Tang

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 656: Mới Ra Đời

Hiên quốc bốn mươi lăm năm thu, Hiên vương chết, trưởng tử Chương kế vị, Côn bộ tộc khởi binh, thủ lĩnh Côn Tà tế thiên xưng Vương, thành lập Đại Côn, thảo phạt Hiên quốc, chính thức tiến vào tranh bá thiên hạ trong quá trình.

Thành Hậu Thổ.

Lúc này kiến tạo kỹ thuật, còn dừng lại ở bản trúc giai đoạn, đại thể chính là thông qua dựng thẳng lên hai khối tấm ván gỗ, hướng về ở giữa lũy thổ, lấy đạt thành tường hiệu quả.

Dù là như vậy, thành Hậu Thổ tường thành cũng có một trượng, cũng chính là cao hơn ba mét, vào lúc này Ngũ Hành đại lục trên cũng coi như hiếm thấy cường thành.

Thủ thành lúc, binh sĩ ở trên cao nhìn xuống, có thể chiếm lợi lớn.

Côn quốc thệ sư khởi binh, trận chiến đầu tiên liền tuyển ở nơi này.

Hiên quốc tuy lớn, đánh vỡ thành Hậu Thổ, lại đi lên trước liền cũng không có hiểm có thể thủ, có thể một đường công thành thoáng qua, mãi đến tận Hiên quốc quốc đô!

Côn Tà mục tiêu, cũng chính là chỗ đó!

Dù sao, lúc này quốc dân, đối với Hiên quốc tán đồng độ cũng không phải là rất cao, gần nhất thiếu thốn mới quy phụ không tới mấy năm mười mấy năm, bộ lạc vết tích còn là hết sức rõ ràng.

Chỉ cần đánh tan Hiên quốc quốc đô ở trong đám kia đáng tin, liền đại sự có thể thành! Bộ lạc khác cùng thành trì tám thành sẽ truyền hịch mà định.

Đương nhiên, thành Hậu Thổ cũng không dễ đánh.

Không chỉ có tường thành, bên trong càng có một nhánh vượt quá năm ngàn người quân đội, do Hiên quốc đại tướng Phi Vân thống lĩnh, trang bị tinh lương.

Côn Tà nhìn mình trong bộ lạc dũng sĩ, có thể mặc giáp chấp nhuệ, cũng bất quá mấy trăm.

"Nhưng cái này như vậy đủ rồi!"

Ngay cả như vậy, hắn như trước có nồng nặc tự tin.

Lòng tin như vậy, đương nhiên cũng không phải là đến từ bộ lạc chi dân cùng quân đội, mà là hắn tự thân tu luyện đạo pháp.

Ầm ầm ầm!

Trống trận nện vang lên, phía trước thành Hậu Thổ bên trong, rất nhiều Hiên quốc giáp sĩ hiện lên, sĩ khí cao ngất.

Ngược lại, mới đứng Côn quốc đại quân, lại là có chút sợ hãi rụt rè.

Dù sao, trước một cái vương quốc ưu thế, cũng không phải dễ dàng như vậy vuốt lên.

"Vĩ đại vương!"

Lúc này, Côn Tà phái ra sứ giả cũng trở về đến, một chân quỳ xuống bẩm báo: "Trong thành Phi Vân từ chối ngài chiêu hàng, tuyên bố muốn chống lại đến cùng!"

"Rất tốt, hắn muốn tìm chết, vậy thì đưa hắn đi chết tốt!"

Tuy rằng đã sớm biết đối phương lựa chọn, Côn Tà trong mắt vẫn là lóe qua một vệt hung quang.

Bởi vì một lòng tận sức tại phát triển bộ lạc, dù là đạo pháp lựa chọn, hắn cũng là hướng về chiến trận phương diện áp sát.

"Thổi kèn, tiến công!"

Hắn không do dự nữa, truyền xuống mệnh lệnh, lại lấy ra một tấm bùa chú.

Tấm bùa này dài ba thước, phảng phất là dùng một loại nào đó động vật thuộc da chế thành, phía trên dùng máu tươi, tràn ngập lít nha lít nhít vân triện phù văn.

Phủ vừa mở ra, liền tỏa ra đỏ như màu máu sóng gợn, hiển nhiên thần diệu vô biên.

"Thử nghiệm hơn ba mươi trương da thú còn có cái khác tài liệu quý giá, mới thành công cái này một tấm, hi vọng không để cho ta thất vọng. . ."

Côn Tà trong lòng thầm nói, chợt vừa bấm pháp quyết, kích phát phù lục: "Đạo thuật —— Hám Sơn!"

Xì!

Đỏ như màu máu da thú phù lục trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ đi vào bức tường.

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, đất rung núi chuyển!

Giống như địa long phiên thân, chu vi mặt đất dồn dập rung động, cực lớn động đất lực lượng, hàng lâm đến thành Hậu Thổ tường thành phòng ngự trên.

Loại này bản trúc lên kiến trúc, tự nhiên không chống đỡ được thiên nhiên thần uy, nhất thời bị tàn phá đến liểng xiểng, đâu đâu cũng có vết rách to lớn.

Thậm chí, nương theo ngoài thành Côn quân hoan hô, một đoạn tường thành ầm ầm sụp đổ, đem phía trên giáp sĩ toàn bộ vùi lấp, lại hiện ra mặt sau hào không đề phòng thành trì.

"Giết!"

Một cái dũng sĩ cuồng hô một tiếng, dẫn dắt còn lại võ sĩ gào thét mà qua.

Nhất thời, toàn bộ thành Hậu Thổ đều rơi vào một mảnh thây chất thành núi, máu chảy thành sông ở trong.

"Ngũ hành chi khí, nghe ta hiệu lệnh, tăng thêm!"

Cho dù vào lúc này, Côn Tà cũng không hề từ bỏ đạo pháp, từng cái từng cái loại cỡ lớn tăng thêm pháp thuật, liền rơi vào Côn quốc đại quân trên người.

Ở hào quang năm màu chiếu khắp xuống, cho dù là cấp thấp nhất sĩ tốt, cũng cảm giác tự thân tinh thần gấp trăm lần, thể lực dồi dào đến khó mà tin nổi, càng là tràn ngập dũng khí.

"Đây chính là Tiên pháp lực lượng!"

Nhìn đã từng cao cao không thể với tới thành Hậu Thổ ở nửa ngày nội hãm rơi xuống, Côn Tà nắm đấm dần dần nắm chặt.

"Truyền lệnh xuống, binh sĩ đầu hàng miễn tử, còn lại quốc nhân, cũng nhất định phải một lần nữa tuyên thệ, nhập ta Côn quốc, người vi phạm đều là phản nghịch, cô gái của cải mặc cho lấy chi!"

Làm cái này một cái bộ lạc thủ lĩnh, đánh bại kẻ địch sau khi, phóng túng thủ hạ cướp đoạt, chính là ước định mà thành quy củ, cho dù Côn Tà cũng không muốn phá hư.

Nương theo hắn hạ lệnh, toàn bộ thành Hậu Thổ nhất thời có hướng về địa ngục chuyển hóa khuynh hướng.

Đối với bộ lạc chiến đấu mà nói, thắng lợi sau khi giết sạch đối phương cao hơn bánh xe nam tử, lại cướp đoạt nô lệ cùng nữ nhân, chính là thái độ bình thường.

Côn Tà tuy rằng cá nhân siêu phàm, nhưng nghĩ muốn xoay chuyển loại này quan niệm, nhưng cũng không phải một sớm một chiều việc, đồng thời, hắn cũng không cảm giác mình có bất kỳ nghĩa vụ ưu đãi Hiên quốc quốc nhân.

Chỉ là, lấy tu vi của hắn, nhưng không có phát hiện, một cái biến hóa kỳ dị, chính ở trong thành phát sinh.

Một chỗ nhà dân bên trong, nương theo cô gái tiếng thét chói tai, bỗng nhiên hồng quang cả sảnh đường, một đứa con nít cất tiếng khóc chào đời.

Hắn con mắt ngăm đen, lại không khóc không náo, mang theo một loại đại nhân trầm tĩnh cảm giác.

Lúc này nhìn một chút chu vi, bên ngoài huyên náo mơ hồ, trên giường sản phụ càng là bất tỉnh đi, hiển nhiên ở cái này thành phá đại loạn thời khắc, cũng không có ai sẽ nghĩ đến sự sống chết của nàng.

hài nhi trầm ngâm một chút, tự động đứng lên, đạc đi vài bước, sau lưng mơ hồ hiện ra một đạo Xích Long hình xăm.

Chỉ thấy hắn mỗi một bước bước ra, thân thể liền tự động tăng lên một chút, bảy bước sau khi, đã biến thành một cái bảy tuổi đứa bé hình tượng.

Chợt, nam đồng một tay chỉ thiên, một tay chỉ địa, miệng ra châm ngôn: "Kim đan tạo hóa, chuyển thế làm người, lên trời xuống đất, duy ngã độc tôn. . . Bắt đầu từ hôm nay, ta tên Lý Như Bích!"

Một lát sau.

Một cái ăn mặc trang phục thiếu niên ôm sản phụ, đuổi một chiếc xe bò, chậm rãi chạy rời đại trạch.

"Giết!"

Lúc này, trên đường phố đã có Côn quốc đại quân làm vì loạn, các nơi một mảnh huyên náo.

"Đứng lại, phía trước xe bò, mau chóng dừng lại!"

Tiếng rống to bên trong, hai cái loạn binh liền nhào tới.

Lý Như Bích cũng không thèm nhìn tới, trực tiếp vung ra hai chân.

Ầm ầm!

Vang trầm ở trong, hai cái này loạn binh liền nằm trên đất, mắt thấy không sống.

"Khà khà. . . Côn quốc Côn Tà, ta nhớ kỹ!"

Lý Như Bích cũng không quay đầu lại, điều động xe bò chậm rãi rời đi.

Nương theo trước Hóa Long, một ít trong huyết mạch trí nhớ cũng ở trong biển ý thức của hắn thức tỉnh:

'Cho dù đến Kim đan, ta cũng chỉ là giao long, khoảng cách Chân Long còn kém một bước!'

'Kém một bước, khác biệt một trời một vực!'

'Đúng là truyền thừa trí nhớ ở trong, dĩ nhiên có dựa vào Nhân tộc khí vận, bù đắp xong Long thân phương pháp. . . Cái này liền bức bách ta không thể không gia nhập đánh trận. . .'

'Chỉ muốn thành tựu một đời Nhân Hoàng, đến Thiên Địa Nhân ba khí bổ sung, ta nhất định có thể tu thành thân thể Chân Long!'

'Thân thể này tuy là nhân thân, nhưng ta đem giao long thân thể phong ấn tại bên trong, lại lấy khắc thay thế, thì có thể nhanh chóng trưởng thành.'

Dựa theo bình thường trưởng thành chu kỳ đến, đợi đến hắn bám thân đứa bé trưởng thành, ít nhất cần mười lăm, mười sáu năm, như vậy thời gian dài dằng dặc, Ngũ Hành đại lục đều nói không chắc bị một lần nữa nhất thống.

Bởi vậy, dục tốc bất đạt, cũng là bất đắc dĩ mà thôi.

Cũng may nó Bản tôn vẫn là giao long, cái này thân người bất quá lâm thời túi da, cũng không cần cỡ nào nhọc lòng.

Mang theo một điểm quyết tâm, còn có thần thông che chở, xe bò ở một làn sóng lưu dân bên trong an toàn chạy rời đi thành Hậu Thổ, biến mất ở phía chân trời.

. . .

"Vì sao vừa nãy, dĩ nhiên trong nháy mắt hãi hùng khiếp vía?"

Một mặt khác, Côn Tà cũng cuối cùng tại tiến vào thành Hậu Thổ, nhìn hai bên chằng chịt có trí phòng ốc, không khỏi thoải mái cười to: "Thành này, đã là chúng ta Côn quốc!"

"Vương! Vương! !"

Rất nhiều Côn quân chiến sĩ cùng nhau phát ra hoan hô, bọn họ tư duy rất đơn giản, chỉ tán đồng mang đến cho mình thắng lợi cùng lợi ích người.

Bất quá, cho dù hưởng thụ hoan hô, trong lòng bất an vẫn không có đánh tan.

"Hiên quốc ở trong, Hiên đã chết, Tử Chương mọi việc tầm thường, không

đáng sợ, Bành lại đã cao bay xa chạy, thiên hạ còn có ai có thể ngăn trở ta?"

Côn Tà yên lặng suy tư, chợt thấy buồn cười, cảm giác mình quá mức vô vị lo lắng.

"Bành không muốn đối địch với ta , còn rời đi, Thích bọn hắn mấy cái, hoặc là nhàn vân dã hạc, hoặc là đều ở ta dưới trướng, ta còn có cái gì có thể sợ đây?"

Hắn khẽ mỉm cười: "Lão sư truyền cho ta Tiên pháp, chính là muốn ta phát dương quang đại, nhất định phải chiếm lĩnh Hiên quốc, thành là chân chính vương giả, mới có thể hoàn thành cỡ này ý nguyện vĩ đại."

"Ta vì lão sư hoằng pháp mà chiến, những kia khác loại cái nào dám đến ngăn cản?"

Đáng tiếc, hắn không biết chính là, chính mình cho rằng sức lực, trên thực tế cũng không có cao như vậy lực uy hiếp.

. . .

Hiên quốc quốc đô.

Trải qua liên tiếp không ngừng mấy tràng hỗn loạn sau khi, Chương cuối cùng cũng coi như dựa vào Hiên trước bố trí tỉ mỉ, còn có lưu lại hậu chiêu, miễn cưỡng duy trì ở đô thành bên trong cục diện, tế thiên xưng Vương.

Chỉ tiếc, tài năng của hắn chỉ có thể tính bình thường, mà đối với cái này mới lên cấp vương giả mà nói, một cái nghiêm trọng khiêu chiến đã đến.

Vừa mới vừa bình định quốc đô thế cuộc Chương, lập tức lấy được đến Côn bộ lạc phản loạn, tấn công thành Hậu Thổ tin tức.

Vị này tuổi trẻ Vương giả, nhất thời rơi vào hoảng loạn bên trong: "Bành sư phụ tựa hồ đề cập tới, thế gian người tu tiên, cũng không chỉ hắn một cái, Côn bộ Côn Tà, cũng là lúc trước nghe nói Đạo Tổ truyền đạo người!"

Nghĩ đến Bành thần dị, Chương nội tâm thì có chút bồn chồn.

So với cha của hắn đến, Chương không có từng ăn kỳ hoa dị quả, càng không có trải qua lập quốc lúc cái kia từng cuộc một ngươi lừa ta gạt, mới vừa kế vị lại gặp phải luân phiên khiêu chiến, khó tránh khỏi có chút sức lực không đủ.

Đang lúc này, một tên cung trang mỹ nhân chân thành tiến lên, hơi thở như hoa lan: "Đại vương không cần lo lắng, thiếp trước cũng từng gặp qua mấy vị dị nhân, nguyện dẫn tiến cho đại vương, thế đại vương phân ưu!"

"Há, mỹ nhân sao không nói sớm!"

Chương nhất thời vui sướng.

Từ khi Cự thú thời đại sau khi, thế gian kỳ hoa dị quả phảng phất một thoáng tuyệt tích, không nghĩ tới cái này mới nhập mỹ nhân, vẫn còn có cỡ này bối cảnh, có thể kết bạn dị nhân.

"Mau chóng để cho bọn họ tới, quả nhân đồng ý lấy đại lễ bái làm quốc sư!"

Nghĩ đến bấp bênh giang sơn, Chương không chút do dự mà ưng thuận hứa hẹn.

"Thiếp thân thế bọn họ đa tạ đại vương!"

Mỹ nhân này dịu dàng bái xuống, khóe miệng mỉm cười, mang theo một tia hồ mị.

Trong lòng, càng là có một ý nghĩ lóe qua: 'Nhân tộc quả nhiên được trời cao chiếu cố, chúng ta Yêu loại muốn chiếm cứ thiên hạ, nhất định phải khiến Nhân tộc bên trong háo mới có thể, đồng thời, đối diện lại còn là cái kia Côn Tà!'

Lúc trước Đạo Tổ truyền pháp, đám nhân loại kia dáng dấp, các Yêu tộc có thể không có một chút nào quên, càng là trọng điểm phòng bị đối tượng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 657: Quỷ Tiên

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 658: Xuống Núi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 659: Đại Chiến

"Các ngươi đều xuống!"

Phân phát tất cả binh sĩ sau khi, Lý Như Bích nhìn Thạch Sinh, bỗng nhiên đứng dậy, long trọng thi lễ.

Thạch Sinh thản nhiên chịu, lại là lắc đầu: "Ngươi vì sao bái ta?"

"Núi Côn Ngô bên trong, nhận được chăm sóc, vô cùng cảm kích!"

Lý Như Bích chân tâm thực lòng nói.

"Khà khà. . . Nếu là như vậy, ta được ngươi cái này lạy, xác thực cũng không gì không thể, chỉ là đáng thương ta cái kia Muội Hỉ sư tỷ. . ."

Thạch Sinh cười lạnh nói.

"Muội Hỉ tỷ tỷ. . . Nàng làm sao?"

Lý Như Bích sắc mặt một ám.

"Hừ. . . Ngươi ở nhân gian xưng vương xưng bá, sinh hoạt thường ngày tám toà, rất khoái hoạt. . . Có thể Muội Hỉ nhưng bởi vì làm mất Đại lão gia Cửu Chuyển Kim Đan, bị phạt nhập Hồng Vân động, ngày đêm được mây lửa dày vò nỗi khổ, đến hiện tại còn chưa cho thả ra đây." Thạch Sinh hừ lạnh nói.

"A? !"

Lý Như Bích mặt sắc mặt đại biến, nắm chặt nắm đấm, nổi gân xanh, lại cụt hứng ngồi trở lại cái ghế: "Ta cho rằng. . . Nàng không có việc gì. . ."

"Hắc! Ngươi bất quá một cái nhỏ cá chép nhỏ, đến Kim đan, dĩ nhiên có thể có như thế tạo hóa, lại có biết quý giá bực nào, lại còn biết do vì bọn ta mất bảo vật này, sẽ không phải chịu trách phạt sao?"

Thạch Sinh cười gằn: "Dù cho là Đại lão gia đệ tử thân truyền, chỉ sợ cũng không cái này phúc phận đây."

"Lúc này. . . Ta là tâm loạn như ma a. . ." Lý Như Bích đạc đi vài vòng, bỗng nhiên nói: "Ngươi là tới bắt ta trở lại sao? Ta tâm ý đã định, cần phải lên núi Côn Ngô chịu đòn nhận tội, cần phải cứu đến Muội Hỉ tỷ tỷ đi ra!"

"Ngươi lúc này trở lại, chỉ sợ ngoại trừ thêm một cái kẻ tù tội ở ngoài, cũng không có gì lớn dùng. . ."

Thạch Sinh lắc đầu một cái.

Đến một bước này, hắn lại là chủ động đang vì Lý Như Bích cùng Muội Hỉ hai người cân nhắc: "Sư tôn mỗi tiếng nói cử động, tự có thâm ý, lần này để ta xuống núi, tất nhưng đã tính tới ta sẽ gặp phải ngươi, lại nói cùng thiên hạ tranh đấu. . ."

Hắn nhìn về phía Lý Như Bích, vẻ mặt trịnh trọng: "Ngươi là có hay không có ý, muốn xưng bá thiên hạ?"

"Không sai, ta ý muốn nhất thống thiên hạ, thành tựu vương giả!" Lý Như Bích trực tiếp thừa nhận.

"Vương giả, có thể không đủ a. . ."

Thạch Sinh lắc đầu một cái: "Ngươi cần trở thành một thế hệ hoàng, tạo phúc nhân gian, đến vô lượng công đức, khi đó lại lên núi Côn Ngô, có lẽ có thể lấy công đức đến qua, đổi lấy Muội Hỉ hoạch được tự do."

"Lấy công đến qua? Phương pháp này đại thiện!"

Lý Như Bích con mắt sáng choang, rất hiển nhiên cũng là đã sớm cân nhắc qua ý đồ này.

Chợt, trên mặt hắn lại có chút chần chờ hỏi: "Tôn giả có thể từng gặp Viên Hồng?"

"Hắn. . . Phải là ở Hiên quốc đại doanh bên trong chứ?" Thạch Sinh cảm giác thấy hơi đau đầu.

"Không sai! Hắn ngày đó nhìn thấy ta sau khi, quả thực là tức đến nổ phổi, cuối cùng đầu Hiên quốc. . ." Lý Như Bích khóe miệng mang theo một nụ cười khổ, đối với hắn mà nói, chuyện này quả thật là lúc trước núi Côn Ngô kéo dài.

Ở trên núi cũng bị con khỉ bắt nạt, xuống núi sau khi, đối phương lại như trước không tha thứ!

"Viên Hồng. . . Ai. . ."

Thạch Sinh sờ sờ đầu, cảm giác đầu đều lớn hơn một vòng.

. . .

Cùng lúc đó, Hiên quốc đại doanh bên trong.

Một chỗ trong doanh trướng, cả phòng đều xuân, các loại rượu thịt nước chảy giống như bưng lên, lại có mềm mại không xương vũ cơ, đạp lên nhạc điểm uyển chuyển nhảy múa.

"Ha ha. . . Đến, lại uống!"

Viên Hồng ngồi ở chủ vị, ôm ấp đề huề, rất khoái hoạt: "Mấy ngày nay mới biết cái này nhân gian niềm vui, có thể so với núi Côn Ngô trên muốn vượt quá không biết mấy phần. . ."

"Ha ha. . . Nguyên lai đạo hữu xuất thân núi Côn Ngô sao? Không biết cái

này một thân đạo pháp, lại là người phương nào truyền lại?"

Kim Sí Đại Bằng Điểu biến thành thanh sam trung niên làm cái này tiếp khách, ý cười dịu dàng hỏi.

"Tự nhiên là chưởng giáo Đại lão gia!"

Viên Hồng nói xong câu này, chính là trong lòng rùng mình, chỉ lo uống rượu dùng bữa, không lại nói thêm.

"Viên huynh ngươi chính là bộ tộc ta đại năng, tiểu muội mời ngươi một chén!"

Lúc này, bên cạnh một cái hồ mị mỹ nhân nâng chén chúc rượu, nhìn ra thấy Viên Hồng trợn cả mắt lên.

"Nguyện tướng quân kỳ khai đắc thắng!"

Mỹ nhân ôn nhu nở nụ cười, đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch.

"Cái này tự nhiên!"

Viên Hồng ngơ ngác nhìn cái này màn, chỉ lo uống rượu, từng tia tia rượu liền dọc theo khóe miệng chảy xuống.

Lúc này cảm giác say lên đầu, không khỏi lại bắt đầu phát ra bực tức: "Các ngươi yên tâm, ta cùng cái kia Sơn bộ chi chủ không đội trời chung, tất sẽ lấy thủ cấp!"

Ở trong lòng, đối với cái kia cá chép, càng là tức giận đến giận sôi lên.

'Ta thân là chưởng giáo Đại lão gia đồng tử, ở trên núi đều phải cẩn thận làm người, cái này tiểu ngư nhi đến Kim đan, nhưng có lớn như vậy tạo hóa, thực tại bất công!'

Nói thực tế, nếu không là lúc này Lý Như Bích bản thân tu vị tinh thâm, lại có đại quân cùng một đám năng nhân dị sĩ bảo vệ, e sợ Viên Hồng sớm liền không nhịn được mà đi đánh lén.

Dù là như vậy, hắn cũng là sửa lại nguyên bản nương nhờ vào Côn Tà dự định, ngược lại đầu nhập Hiên quốc ôm ấp, đánh ý định gì không hỏi cũng biết.

'Con kia cá chép nhỏ, đợi đến phá hắn cánh chim, Viên đại gia muốn đích thân lột nó lân, rút nó gân, để nó muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể, mới có thể thoáng giảm bớt lôi roi mối hận!'

Lúc trước Lý Như Bích nuốt đan lưu vong, hại cũng không chỉ Muội Hỉ một người , liền ngay cả Viên Hồng, cũng đều chịu không ít lôi roi đây.

Cái này hắn tự nhiên không dám hận chính mình lão gia, chỉ có thể đem lửa giận tập trung ở Lý Như Bích trên người.

Không biết, lúc này tiếp khách hai cái đại yêu trong lòng, cũng là giống như làn sóng dâng trào, không kềm chế được: "Núi Côn Ngô? Chẳng lẽ nơi đó chính là Đạo Tổ ẩn cư nơi?"

Bất quá, nhìn Viên Hồng háo sắc vô độ, đắc chí càn rỡ dáng dấp, lại là chậm rãi lắc đầu.

Nếu không phải còn có dùng đến này yêu lúc, lấy vô lễ trình độ, sợ là sớm đã loạn côn đánh ra đi tới.

. . .

"Quỷ Tiên chi đạo? !"

Côn quốc quân doanh ở trong, Côn Tà một thân đạo bào, đang cùng mấy vị đồng đạo thảo luận Yêu tộc biến hóa.

"Xác thực. . . Đây là thần hồn bất diệt tiên pháp, tu đến một điểm linh thức

không muội, chuyển thế đầu thai, hóa thân thành người!"

Một tên người tu tiên chậm rãi vuốt râu: "Chỉ là phương pháp này gian nan, cho dù đại yêu trong, cũng chưa chắc có thể có mấy cái có thể một mình tu luyện đến đây các loại cảnh giới, bởi vậy đều là cái kia Kim Sí Đại Bằng tự thân ra tay hộ pháp điểm hóa. . ."

Yêu tộc nhất định phải là có thể tu hành tinh quái, nhưng phía trên thế giới này, nhiều nhất vẫn là ngu muội súc sinh.

Kim Sí Đại Bằng lấy Quỷ Tiên chi đạo, điểm hóa trong đó có thể đến bồi dưỡng người, một lần nữa chuyển thế làm người, mở ra Linh tuệ, tu luyện lên tự nhiên tiến triển cực nhanh.

Cái này cũng là Hiên quốc quốc lực ngày càng hưng thịnh, quân đội quá mức bình thường nguyên nhân.

"Năm đó chúng ta cùng nghe Đạo Tổ giảng đạo, cái kia Kim Sí Đại Bằng cùng Cửu Vĩ Hồ, đều là Yêu tộc bên trong bất thế kỳ tài, có thể ngộ ra Quỷ Tiên chi đạo, nhưng cũng cũng không đột ngột. . ."

Côn Tà suy tư: "Chúng ta ở trong, lại lấy Bành tố chất ngộ tính là thứ nhất, may là người này lúc này hiệp trợ Lý Như Bích, vẫn là chúng ta trận doanh."

"Yêu tộc dã tâm, lúc này đã là người qua đường đều biết, Côn Tà ngươi thân là chúng ta đứng đầu, lẽ ra nên bình định, trả thiên địa một cái sáng sủa càn khôn mới là!"

Một cái tên là 'Ly' người tu tiên đứng ra, nghĩa chính ngôn từ nói .

Đề nghị của hắn, nhất thời được đến mọi người phụ họa: "Yêu tộc Quỷ Tiên , bất quá đường nhỏ, duy có Nhân đạo đại xương, mới là chúng ta chân chính mong muốn."

Vì cùng Yêu tộc khác nhau, bọn họ đem chính mình tu Tiên đạo, xưng là

'Nhân Tiên', ý là Nhân tộc tu luyện Thành tiên chi đạo.

Đột nhiên, một tên hầu cận vội vã chạy tới, đưa qua một tấm lời nhắn.

Côn Tà nhìn, sắc mặt nhất thời biến đổi: "Thạch Sinh? Núi Côn Ngô?"

"Đạo hữu, xảy ra chuyện gì?"

Vài tên đồng đạo dồn dập hỏi.

"Đây là chuyện vui, Sơn bộ mới có đến một cái dị nhân, tên là Thạch Sinh, đến từ núi Côn Ngô. . ." Côn Tà do dự xuống, vẫn là đem thật tình nói ra: " sơn chủ, lại là nghi tựa như Thái Sơ đạo nhân!"

"Cái gì? Là lão sư?"

Vài tên người tu đạo vui sướng: "Vậy chúng ta khi tự mình đi bái kiến mới là!"

"Tất cả, chờ cái này chiến đánh xong lại nói!"

Côn Tà lại là có chút buồn bực phất tay một cái, năm năm trước âm ảnh tựa hồ lại hiện ra.

Cái kia che kín bầu trời bóng đen, một hớp nuốt vào hơn vạn đại quân thần thông, phảng phất ác mộng giống như, không ngừng quấn quanh hắn.

Cho dù hắn vơ vét năm đó người tu tiên các sư đệ đến đây, cũng chỉ là thoáng gia tăng rồi một chút lòng tin mà thôi.

Đồng thời, còn có một cái tình báo hắn không có nói ra.

'Đến từ núi Côn Ngô Tu giả, không ngừng một cái! Còn có một cái, vô cùng có khả năng ở Hiên quốc trận doanh bên trong sao?'

Tuy rằng trong lòng có chút lo sợ, nhưng lúc này lại không thể làm gì, lùi một

bước chính là vực sâu vạn trượng! Dù là Côn Tà, cũng không thể không nhắm mắt tiến lên.

. . .

Ngày kế.

Nổi trống từng trận, âm thanh kinh thiên động địa.

Mấy vạn đại quân hội tụ, chia làm ba cái doanh bàn, ở trên vùng bình nguyên bày ra trận thế.

"Trận chiến ngày hôm nay, đem quyết định tương lai thiên hạ thuộc về, càng là ta Yêu tộc sống còn then chốt. . ."

Kim Sí Đại Bằng Điểu biến thành người trung niên thở dài một tiếng, nhìn về phía đối diện đại quân: "Cần thiết thời điểm, ta sẽ lần thứ hai vận dụng thiên phú thần thông!"

"Tuyệt đối không thể!"

Bên cạnh mỹ nhân vội vã ngăn cản nói: "Ngươi lần trước đã tổn thương căn cơ, đến hiện tại còn chưa hoàn toàn trở lại bình thường, nếu là lại tới một lần nữa, e sợ. . ."

"Vì bộ tộc ta thiên thu đại nghiệp, chỉ là một điểm thương nhẹ, lại đáng là gì?"

Đại bằng sái nhiên nở nụ cười, nhìn chiến trường.

Lúc này, ba nhà binh sĩ đã bắt đầu rồi giao phong ngắn ngủi.

Nhưng thấy Hiên quốc đại quân tuy rằng người đông thế mạnh, đối mặt với thiếu mà tinh Côn quốc cùng Sơn bộ đại quân, dĩ nhiên hiện ra giằng co tư thế.

"Quả nhiên. . . Côn Tà trên người có đại vận số, có lẽ chính là đời tiếp theo vương giả!"

Đại bằng hóa thân nho sinh trung niên nhìn thấy tình cảnh này, lập tức thở dài một tiếng, trước mặt phảng phất xuất hiện vô hình cầu thang, để cho hắn từng bước một đi tới bầu trời.

"Là hắn!"

Điểm tướng đài trên, Côn Tà vẻ mặt trở nên nghiêm túc: "Các vị đạo hữu chuẩn bị!"

Đang đại chiến động một cái liền bùng nổ thời khắc, Viên Hồng cũng phát hiện Thạch Sinh, không khỏi tức giận đến sắc mặt đỏ lên, đi tới Sơn bộ trước, lớn tiếng truyền âm: "Thạch Sinh, ngươi nhất định phải cùng ta làm khó dễ? Lẽ nào ngươi không biết, cái này Lý Như Bích, chính là lúc trước chạy thoát con kia Nghiệt long?"

"Cái này. . . Ta xuống núi lúc, Đại lão gia chỉ mệnh ta lựa chọn minh chủ phụ tá. . ."

Thạch Sinh gãi gãi đầu, dùng hàm hậu âm thanh nói.

Đồng thời, trong lòng càng là đại lẫm, chưởng giáo lão gia câu kia 'Tốt tìm kỳ chủ', chẳng lẽ cũng sớm đã nhìn ra sự lựa chọn của hắn?

"A a. . . Khí sát ta vậy!"

Ăn như thế một cái không lớn không nhỏ nhuyễn cái đinh, Viên Hồng nhất thời tức giận đến tam thi thần bạo khiếu: "Thạch Sinh. . . Ngươi ta tình cảm, hôm nay liền ân đoạn nghĩa tuyệt, trên chiến trường gặp lại, đừng trách ta không nói ngày xưa tình cảm!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 660: Xử Trí

"Líu lo!"

Ngay khi Viên Hồng tức đến nổ phổi đồng thời, nhìn thấy Hiên quốc đại quân đánh mãi không xong, những kia Yêu tộc quan quân lực sĩ từng cái chết trận, Kim Sí Đại Bằng Điểu hóa thân trung niên không khỏi sốt sắng, hai tay giương ra, cực lớn âm ảnh liền phóng mà xuống, bỗng nhiên mở rộng mở , hóa thành một con chim khổng lồ dáng dấp, bóng tối bao quát, hầu như đem toàn bộ Côn quốc trận doanh đều che chụp vào trong.

"Thần thông —— Pháp Thiên Tượng Địa!"

Hung lệ tiếng nói, nhất thời vang vọng toàn trường.

"Các vị đạo hữu, mau chóng giúp ta!"

Côn Tà nổi giận gầm lên một tiếng, gỡ xuống gánh vác một cây cung lớn.

Cái này cung lớn vô cùng, hiện ra một loại màu trắng bệch, dây cung run rẩy bên trong, liền phảng phất có Lôi minh tiếng lóe qua.

Ở cung thân trên, còn khắc rõ lít nha lít nhít phù lục.

"Tiếp tiễn!"

Mấy cái người tu tiên đã sớm chuẩn bị, lấy ra mấy mũi tên đến.

Những thứ này tiễn hiển nhiên đã trải qua đặc chế, một cái óng ánh long lanh, giống như mỹ ngọc, một cái lấy ác kim chế tạo, tràn đầy xước mang rô, dữ tợn

vô cùng, cuối cùng một nhánh lại là xương cốt, làm như cùng trường cung đồng nhất vật liệu.

Từ lần trước bị đại bằng nuốt lấy hơn vạn đại quân sau khi, Côn Tà rút kinh nghiệm xương máu, tìm khắp thiên sơn vạn thủy, giết Dị thú lấy cốt, chế thành cái này một pháp khí, chính là vì khắc chế Đại Bằng Điểu.

Lúc này cũng không nói nhiều, giương cung cài tên, bỗng nhiên một thả.

Xì!

Cung như phích lịch dây cung rung!

Lấy ác kim chế tạo, toàn thân ngăm đen, mang theo ý dữ tợn mũi tên, giống như Giao long giống như nhào ra, đến thẳng giữa không trung đại bằng.

Mà Côn Tà trên tay liên tục, hàng loạt giống như, đem còn lại hai viên mũi tên bắn ra, hiển nhiên là được ăn cả ngã về không, muốn một lần là xong!

Phốc!

Máu bắn tung tóe, Kim Bằng hót vang.

Cực lớn âm ảnh một trận tán loạn, mấy giọt máu tươi từ trên bầu trời rơi xuống.

Côn Tà định thần nhìn lại, chỉ thấy người trung niên kia tuy rằng vẫn là đứng thẳng tại đám mây, hai bên vai cùng ngực lại mang theo huyết sắc, một cái tay trên còn nắm mũi tên, bỗng nhiên điên cuồng gào thét một tiếng, gương mặt đột biến, ưng mắt câu mũi, mang theo không nói ra được ý dữ tợn: "Các ngươi. . . Đều đáng chết! ! !"

Lúc này Pháp tướng tuy rằng bị phá, nhưng hắn nhanh nhào mà xuống, cũng là thế dường như sét đánh, không cách nào ngăn cản.

"Đạo pháp —— Bàn Sơn!"

"Đạo pháp —— Kim Cương!"

Côn Tà mấy người liên tục thi pháp, thậm chí di chuyển đến núi cao bóng mờ , nhưng đáng tiếc ở phẫn nộ Kim Sí Đại Bằng Điểu trước mặt, vẫn là có vẻ như vậy bé nhỏ không đáng kể.

"Các ngươi. . . Căn bản liền không biết, cái gì là chân chính Tiên pháp!"

Đại bằng trung niên hư không cất bước, đi tới Côn Tà mấy cái người tu tiên trước mặt, giơ bàn tay lên.

Xì xì!

Kim quang hội tụ , hóa thành lưỡi dao sắc.

Mắt thấy trong nháy mắt tiếp theo, Côn Tà mấy người liền muốn bị loạn đao phân thây.

"Yêu nghiệt chớ có càn rỡ!"

Lúc này, Lý Như Bích giục ngựa chạy tới, bay ra một cái trường mâu, hồng quang lấp loé, đem đại bằng pháp lực đều vọt tới tán loạn lên.

"Yêu nghiệt? !"

Kim Sí Đại Bằng nhìn Lý Như Bích, trên mặt vẻ mặt vô cùng quái dị.

Dù sao, dưới cái nhìn của nó, tuy rằng trước mặt hàng này đã chuyển thế làm người, nhưng tinh hồn vẫn cứ vẫn là Yêu tộc!

"Ngươi cái này ăn cây táo rào cây sung Yêu tộc bại hoại, hôm nay Bản tôn liền muốn thu ngươi!"

Kinh ngạc qua đi, lập tức chính là phẫn nộ.

Đối với Kim Sí Đại Bằng mà nói, cái này Yêu tộc dĩ nhiên toàn tâm toàn ý đứng ở nhân loại bên kia, quả thực là là chuyện gì cũng có thể chịu đựng nhưng chuyện này thì không! Lúc này vẫy tay, một con thần tuấn đại bằng bóng mờ hiện lên, sắc nhọn mỏ mổ kích mà xuống.

Phốc!

Lý Như Bích thả người nhảy một cái, dưới thân tuấn mã lại là trong nháy mắt bị phá tan cái hang lớn, máu chảy như suối.

Thậm chí, đối phương Yêu lực, áp bức cho hắn hô hấp không khoái, phảng phất gặp phải thiên địch.

"Chớ có thương người!"

Môi hở răng lạnh đạo lý, Côn Tà tự nhiên rõ ràng, mang theo đồng bạn đến đây cứu giúp.

Nhưng cái này Kim Sí Đại Bằng Điểu, quả nhiên hung uy vô cùng, dĩ nhiên đem bọn họ cùng nhau đè lên đánh.

Nhìn thấy tình cảnh này , liền ngay cả dưới đáy quân tốt đều là sĩ khí đại chấn.

"!"

Côn Tà ngay lập tức trong, lại lấy ra ba chi pháp tiễn, sát na bắn ra, trúng ngay đại bằng.

Nhưng cái này Đại Bằng Điểu trên người bốc lên một vệt màu trắng khí trụ, tất cả thương thế trong nháy mắt trở lại bình thường, dĩ nhiên uyển như bất tử bất diệt giống như, nhìn ra thấy Lý Như Bích đều có chút con mắt đăm đăm.

"Ha ha. . ."

Viên Hồng nhìn tình cảnh này, lại là vui sướng phi thường: "Thạch Sinh tiểu nhi, ngươi không nhận ra thiên thời, lẽ nào không thấy được, Côn cùng Sơn đã suy tàn sắp tới sao? Cái này thiên hạ, chung quy là Hiên quốc chúa tể, ta thắng!"

"Không hẳn!"

Thạch Sinh âm thầm tình thế cấp bách, đem Hồn Thiên Phiên run lên.

Ào ào ào!

Địa hỏa phong thủy hiện lên , hóa thành đạo đạo dòng lũ, trong nháy mắt đem Kim Sí Đại Bằng nhốt lại.

"A. . . Đây là pháp bảo gì?"

Viên Hồng kinh hãi đến biến sắc, bỗng nhiên sinh ra một cái không tốt ý nghĩ.

"Đây là chưởng giáo Đại lão gia ban tặng!"

Thạch Sinh lại là trong lòng đại định, nhìn Côn Tà Lý Như Bích mấy người rảnh tay, thu thập cục diện: "Lão gia ý làm sao, ngươi còn không thấy được sao?"

"Không! Ta không tin!"

Viên Hồng gào thét một tiếng, sắc mặt một thoáng trở nên dữ tợn lên, thậm chí hiện ra bổn tướng, bay nhào tiến lên: "Lão gia cỡ nào người? Sao sẽ để ý thế gian biến thiên? Nhất định là ngươi giả truyền ý chỉ! Còn trộm lão gia pháp bảo!"

Hắn cùng Thạch Sinh đồng môn tu hành, pháp lực đều là sàn sàn nhau, lại thêm vào Thạch Sinh có chút nhớ cũ tình, bó tay bó chân, lại bị làm cho liên tục bại lui.

Vù!

Thạch Sinh tâm thần vi phân, chưởng khống Hồn Thiên Phiên nhất thời hiện ra một tia khe hở, kim quang lóe lên, một con sói bái Kim Sí Đại Bằng Điểu bay ra, trên người linh vũ tán loạn, một cái hô hấp, rồi lại máu thịt diễn sinh, khôi phục như lúc ban đầu.

"Trận này lợi hại, không thể cường chống!"

Nó nhìn phía dưới chiến trận, nhìn thấy Côn quốc chiến sĩ ở đạo thuật tăng cường phía dưới dũng mãnh cực kỳ, dĩ nhiên ngược lại giết đến Hiên quốc đại quân liên tục bại lui, không khỏi giận dữ, nhào về phía Côn Tà: "Nạp mạng đi!"

Nhìn thấy Kim Sí Đại Bằng phá vòng vây, Côn Tà miễn cưỡng trấn định tâm thần, giương cung cài tên, một mũi tên trúng ngay Đại Bằng Điểu đầu.

Phốc!

Nó một cái đầu nổ tung, bạch khí trùng thiên, lại có một cái giống nhau như đúc đầu xông ra.

Cho dù biết đối phương có Bất diệt chi thể, loại biến hóa này, vẫn cứ khiến Côn Tà ngẩn ngơ.

Chợt, hắn liền nhìn thấy một cái cự trảo, che ngợp bầu trời rơi xuống, khủng bố âm ảnh, trong nháy mắt đem hắn vùi lấp.

Răng rắc!

Cự trảo hợp lại, chỉ có một vệt máu thẩm thấu mà ra.

Côn Tà —— cái này lúc trước từng nghe Đạo Tổ giảng đạo, lại là cao quý Côn quốc chi chủ người, thịt khiếu nhất thời hôi phi yên diệt, một điểm chân linh bay ra, không biết đi nơi nào.

"Nghiệp chướng ngươi dám? !"

Thạch Sinh nhìn ra thấy cả kinh, lại cũng không kịp nhớ cái gì, lấy ra Trảm Phách Phi Đao hồ lô, hướng về phía lạy lạy: "Xin mời bảo bối xoay người!"

Xì!

Một đạo màu trắng lóa tinh mang phóng lên trời, mang theo ác liệt vô cùng khí sát phạt.

Vừa mới xuất hiện, liền toàn bộ chiến trường đều tĩnh tĩnh.

Cái này màu trắng tinh mang phi hành như điện, trong thời gian ngắn liền đuổi theo đại sát tứ phương Kim Sí Đại Bằng, chỉ là một chiếu, chim lớn liền không thể động đậy chút nào.

Nồng nặc màu trắng tinh mang bên trong, mơ hồ có thể thấy được một thanh tiểu đao.

Nương theo Thạch Sinh tụng thỉnh, đao nhỏ vòng quanh Kim Sí Đại Bằng Điểu, hơi xoay một cái.

Phốc!

Một đạo màu vàng hồn phách hiện lên, bị thu hút mà ra, một đao bêu đầu!

Hồn phách vừa diệt, Kim Sí Đại Bằng yêu thân nhất thời ngay khi màu trắng tinh mang bên trong hóa thành tro bay, biến mất không thấy.

Một đao phía dưới, sát hồn đoạt phách!

Nhìn Kim Sí Đại Bằng cái này một đời đại yêu đều dễ dàng như thế chết, Viên Hồng rốt cuộc biết sợ sệt, hú lên một tiếng, cũng không quay đầu lại chạy.

Thạch Sinh nhìn bóng lưng của hắn, môi khẽ động, lại là không có mở

miệng.

"Côn bộ tướng sĩ, nghe ta hiệu lệnh, làm vì Côn chủ báo thù! Giết!"

Lý Như Bích nhìn thấy cảnh này, lập tức vui sướng.

Trước hắn ngay khi Côn quốc ở trong có nội ứng, lúc này suất lĩnh bản bộ, lâm trận phản kích, nhất thời vững vàng nắm giữ chiến cuộc, đem Hiên quốc giết đến thất bại thảm hại.

Ở trong lòng, càng là giống như có một đám lửa:

'Côn, Hiên lưỡng bại câu thương. . . Cái này thiên hạ, là của ta rồi!'

. . .

Hiên lịch thứ năm mươi cuối năm.

Hiên quốc cùng Côn quốc, Sơn bộ binh chiến tại Đại Hà bình nguyên, trước tiên thắng sau bại, quốc sư chết trận, Côn quốc quốc chủ đồng dạng chết đi ở trong chiến trận.

Lý Như Bích suất lĩnh tinh nhuệ binh sĩ, đại phá Hiên quốc đại quân, lập xuống uy danh hiển hách, chợt về sư, hợp nhất Côn quốc đại quân, bị Côn quốc các thủ lĩnh đề cử thành quốc chủ, cải quốc hiệu thành 'Sơn', tế thiên xưng Vương!

Hiên lịch năm thứ năm mươi lăm.

Quốc gia đại quân phạt Hiên, một đường thế như chẻ tre, phá Hiên quốc quốc gia, Hiên Vương Chương tự thiêu mà chết, Yêu phi đền tội.

Từ đó, quốc gia chính thức nhất thống thiên hạ.

Cùng năm, Lý Như Bích cải nguyên 'Hoằng Đạo', cùng dân giải lao, lại cải

tiến canh tác chế độ cùng văn tự, đem mỗi cái bộ lạc cùng thủ lĩnh từng cái thu phục, triệt để thành lập một cái phong kiến vương quốc.

Đến Hoằng Đạo năm năm, quốc gia thống trị đã khắp toàn bộ Ngũ Hành đại lục, thăm dò ra hoàn chỉnh bản đồ.

Đến đây, Lý Như Bích lần thứ hai tế thiên, tự xưng 'Thiên tử', xưng là 'Cửu ngũ chí tôn' .

Toàn bộ Ngũ Hành đại lục lịch sử, lại mở ra một trang mới.

. . .

Trong nháy mắt, lại là hơn mười năm đi qua.

Núi Côn Ngô vẫn là giống như thường ngày như vậy, Tiên khí dạt dào, phảng phất căn bản không có trải qua thời gian giội rửa.

Mà ở mở núi sau khi, lục tục liền có một ít từng nghe nói truyền pháp đệ tử đến, chỉnh lý điển tịch, phụng dưỡng tọa hạ , ngược lại cũng so với trước có chút nhân khí.

"Tổ Long đến đây!"

Ngày hôm nay, Phương Nguyên ngồi ngay ngắn vân sàng, bỗng nhiên sai người mở ra sơn môn, đem đoàn người nghênh tiếp lên núi.

Trước tiên người, rõ ràng là Lý Như Bích.

Hắn lúc này, đã là tuổi già, tóc bạc phiêu phiêu, khí tức trên người lại lớn lao phi thường, đặc biệt đỉnh đầu, có một đại đoàn năm màu cát khí, chính là Nhân đạo tạo hóa công đức.

Bên cạnh, Thạch Sinh áp Viên Hồng, một bộ cảm khái không thôi dáng dấp.

"Xin chào Đạo Tổ!"

Ba người vào đại điện, thấy được vân sàng trên ngồi xếp bằng Phương Nguyên, đều là hành lễ.

"Khởi bẩm chưởng giáo Đại lão gia, Viên Hồng xuống núi, tham niệm phàm trần, rất nhiều làm loạn, đã bị tiểu nhân áp giải trở về!"

Thạch Sinh trước tiên ra khỏi hàng, bẩm báo nói.

"Đưa nó ép vào phía sau núi, lấy khuyên đồng xỏ mũi trấn áp!"

Phương Nguyên vung vung tay, chợt vừa nhìn về phía Lý Như Bích.

"Đạo Tổ!"

Lý Như Bích hành đại lễ: "Quả nhân nguyện lấy tự thân công đức giằng co, nhìn Đạo Tổ tha Muội Hỉ!"

"Có thể!"

Phương Nguyên một chữ quý như vàng.

Hắn lúc này, tự nhiên có thể nhìn ra, Lý Như Bích chính là thuần túy thần hồn.

Dù sau hắn đầu thai chuyển thế, dù là làm thiên tử, cũng là thân thể phàm thai, Nhân Hoàng thân đã chết già, truyền ngôi cho Thái tử.

"Tổ Long có thể nhập Hồng Vân động, lấy công đức đem chống đỡ, miễn Muội Hỉ hoả hình!"

Hắn lãnh đạm nói xử trí.

Cái này trên thực tế, chính là đem Hồng Vân động xem là một cái thường lệ tránh lui cơ chế, có Tổ Long ở đây, ngày sau các đời khai quốc Nhân Hoàng, đại

nạn vừa đến, cũng phải ngoan ngoãn nhập Hồng Vân động về hưu, vô vọng đại đạo!

Cái này chính là hắn làm vì Nhân đạo định ra quy củ!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 661: Ngũ Tổ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 662: Monger

Cho dù thế giới cùng vũ trụ, cũng có đẳng cấp phân chia.

Mạnh như Đại Càn thế giới, trên thực tế cùng yếu nhất Huy chi giới, Thủy chi giới các loại, vẫn là nằm ở đồng nhất chiều không gian ở trong, vẫn chưa có cái gì không giống.

Mà cho tới nay mới thôi, Phương Nguyên tiếp xúc qua khả năng cao duy thế giới, cũng chỉ có ba cái.

Cái thứ nhất, chính là Tâm Ma giới! Mộng Sư nơi khởi nguồn, tùy tùy tiện tiện ra đến một cái tồn tại, là có thể cướp đoạt đi Mộng Sư con đường, ảnh hưởng càng là trải rộng phần lớn tinh vực.

Thứ hai, nhưng là ở cái này linh khí thức tỉnh bên trong thế giới, có ngắn ngủi tiếp xúc Linh nguyên thế giới.

Cho tới cái cuối cùng, chính là ảnh hưởng Cổ Thần thế giới, phóng văn minh tiến trình, cũng là cùng Phương Nguyên liên quan sâu nhất thế giới kia.

Dựa theo Phương Nguyên suy đoán, cái này cái thứ ba văn minh thế giới, thậm chí càng vượt quá Linh nguyên thế giới một bậc, đủ để cùng Tâm Ma giới so sánh với.

Cái này ba cái thế giới, đều là ở vào càng cao hơn chiều không gian bên trong, tùy ý săn bắt phúc xạ cái khác thấp duy thế giới, thậm chí khó có thể dùng thế giới để diễn tả.

Mà lúc này, các Mộng Sư dĩ nhiên phát hiện một cái nghi tựa như hàng duy

thế giới?

"Tại sao có cái này suy đoán?"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống, lập tức hỏi.

Bây giờ, những kia bình thường thế giới, từ lâu không có làm hắn thăm dò dục vọng.

Đúng là đủ mạnh thế giới, nhưng có thể cùng hắn luyện hóa nguyên lực đại kế bổ sung.

"Số một, chính là thế giới này phi thường mênh mông. . . Cương vực bao la, muốn vượt xa khỏi chúng ta tưởng tượng, thậm chí càng ở Đại Càn bên trên, thứ hai, nhưng là nó kết cấu vô cùng ổn định, thậm chí đối với Mộng Sư áp chế rất mạnh, mạnh đến một cái trình độ ngoại hạng!"

Cực Âm cười khổ trả lời: "Chúng ta bên này một cái Hư Thánh đại năng, đi qua sau khi, dĩ nhiên suýt chút nữa biến thành người bình thường. . . Đồng thời, rất nhanh sẽ bị bài xích trở về. Đương nhiên, ở cái này trong thời gian ngắn ngủi, hắn cũng thu được rất nhiều tin tức, căn cứ truyền lưu thần thoại cùng sử thi truyền thuyết, chúng ta xác định thế giới này vô cùng không giống, nghi tựa như từ càng cao hơn chiều không gian rơi xuống. . . Cho dù không phải, cũng là xa xa mạnh mẽ hơn Đại Càn thế giới, thậm chí tồn tại thăng duy khả năng. . ."

Thăng duy, tức là thế giới thăng hoa!

Dù là Đại Càn, đều không có cái này gốc gác.

Bởi vậy có thể thấy được, thế giới kia, xác thực vô cùng chấn động nhân tâm.

Phương Nguyên nghe đến đó, hứng thú lại là càng ngày càng bị nâng lên: "Rất tốt. . . Nó tên gì?"

"Dựa theo bản thân nó một ít tin tức ghi chép, chúng ta đưa nó mệnh danh là

'Monger thế giới', 'Monger' ở tiếng nói của bọn họ bên trong, ngụ ý thâm thúy mà hùng vĩ, hướng về hi vọng lên cấp. . ."

Cực Âm hồi đáp: "Đồng thời. . . Còn có một cái hiện tượng , khiến cho chúng ta vô cùng lưu ý, thế giới này, cũng không phải là do đơn độc vị diện mở rộng mà đến, trái lại càng như rất nhiều vị diện tập hợp, hình thành rồi một cái kỳ dị đa nguyên hóa kết cấu."

"Tam giới hình thái sao?"

Phương Nguyên suy tư.

"Xác thực! Ngoại trừ chính năng lượng cùng phụ năng lượng tập hợp ở ngoài, còn có thuần túy nguyên tố vị diện cùng với chế tạo ra cơ giới vị diện! Cái này cũng là chúng ta suy đoán gốc gác thâm hậu, nghi tựa như hàng duy mà đến lý do!"

. . .

Monger thế giới.

Yên tĩnh trong rừng rậm, bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng vang:

Sàn sạt! Sàn sạt!

Vài con ra ngoài kiếm ăn cầy lập tức chấn kinh như thế, thật nhanh chui vào trong hang động, nhìn chằm chằm trước mặt một khối bình địa.

Bùn đất cùng lá rụng bị đẩy ra, chợt chính là một bàn tay từ trong đất đưa ra ngoài.

"Hô. . ."

Phương Nguyên một cái vươn mình bò lên, run run người trên bùn đất, lại nhìn vết thương, không khỏi có chút không nói gì: "Thân thể này, đã chết qua

sao?"

Rất hiển nhiên, bị hắn bám thân thằng xui xẻo này, đã chết vào rừng cây ở trong.

Bất quá thật đáng tiếc chính là, đồng bọn của hắn đám người tựa hồ căn bản không để ý tới hắn bao nhiêu, liền vùi lấp đều là làm qua loa, chỉ đào một cái mỏng manh hố, đúng là bớt đi Phương Nguyên rất nhiều công phu.

"Cái này thân thể vết thương trí mệnh, là ở tim. . . Lại còn là trên lưng vết thương, phản bội sao?"

Chỉ là thoáng quét qua, Phương Nguyên liền minh bạch chính mình tình cảnh, không còn động mạnh, dựa vào chuyển hóa mà đến lực lượng tu bổ vết thương.

"Thế giới này áp chế, quả nhiên rất mạnh!"

Một lát sau, cảm giác thân thể đã không còn đáng ngại, nhưng mang theo lực lượng cũng hầu như tiêu hao hầu như không còn, Phương Nguyên không khỏi lắc đầu một cái, tựa ở một cây trên cây khô, ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Chòm sao lấp loé, ba luân cong cong mặt trăng chằng chịt có trí treo lơ lửng ở trong trời đêm, để Phương Nguyên biết được, thế giới này, xác thực cùng tầm thường thế giới có không giống.

"Ba luân mặt trăng, trên thực tế đều là không đồng vị mặt hình chiếu sao? Thế giới này, có lẽ dùng đa nguyên Tinh bích hệ kết cấu, càng thêm có thể miêu tả một điểm. . ."

Nương theo chỉnh lý trí nhớ, một cái thế giới mới diện mạo liền hiện ra ở Phương Nguyên trước mắt:

. . .

Đây là một cái do thần linh chúa tể thế giới!

Tương truyền, ở thế giới sơ khai thời khắc, Chúng Thần Chi Chủ, Thần Đình chi tể —— Thái Dương Thần trước tiên sinh ra, nó mang đến thế giới luồng thứ nhất quang, tách ra bầu trời cùng đại địa, để lúc này chủ đại lục hiện ra ở nhân gian.

Ở Thái Dương Thần sau khi, một cái lại một cái Thần Chi hiện ra ở đại địa.

Bọn hắn trong, vừa có nắm giữ Phong lực lượng Phong Thần, cũng có Đại Địa Chi Thần, Thiên Không Chi Thần các loại.

Những thứ này ban đầu các Thần Chi, sáng tạo thế giới vạn vật, còn có nhân loại.

Lúc này, chưởng quản được mùa cùng tử vong Thần Chi cũng gần như cùng lúc đó xuất hiện.

Tất cả Thần Chi, đều là cư trú ở Thần giới ở trong, rất ít can thiệp chủ đại lục vận chuyển, nhưng ở trên đại lục nhân loại, lại tự giác bắt đầu sùng bái cùng tế tự chúng nó, vì chúng nó xây dựng huy hoàng Thần miếu, thần linh tế ti đám người, địa vị còn muốn vượt qua bình thường quý tộc.

Thần quyền chưa từng có phát triển, bất kỳ vương quyền đều muốn nằm rạp ở Thần quyền phía dưới.

Đây là trong lịch sử thứ nhất thế kỷ, được xưng Chúng Thần Lịch.

Mà ở hơn hai ngàn năm trước, loại cục diện này rốt cục có biến hóa.

Một phàm nhân , bởi vì nắm giữ thế giới huyền bí, thông qua trợ giúp thế giới bắt được một khối vị diện mảnh vỡ, do đó thành công được đến ngợi khen, trở thành Thần Chi.

Phàm nhân trải qua nỗ lực, có thể lên cấp thần linh thế kỷ đến.

Càng ngày càng nhiều siêu phàm người, từ bắt được vị diện mảnh vỡ bên trong thu được lực lượng, trở thành Truyền Kỳ giống như anh hùng, thậm chí là Thần Chi!

Toàn bộ thế giới trở nên càng ngày càng khổng lồ, Thiên giới cùng Minh giới, còn có nguyên tố vị diện quy tắc không ngừng hoàn thiện, phàm nhân đám người nóng lòng muốn thử, mơ ước Thần Chi quyền bính.

Tân thần cùng cựu Thần Chi, nhất thời bạo phát một tràng lề mề đại chiến, tạo thành ảnh hưởng, liền Chủ thế giới đều khó mà khép lại.

Rất nhiều vị diện phá nát, toàn bộ thế giới đều cơ hồ nằm ở diệt vong biên giới.

Đến thời khắc cuối cùng, đã biến mất đã lâu Thái Dương Thần xuất hiện, mang theo tất cả tân thần cùng cũ thần, cùng nhau định ra thệ ước, giữ gìn Thần Chi địa vị, nghiêm ngặt hạn chế phàm nhân lên cấp thần linh con đường.

Từ đó, toàn bộ thế giới hệ thống quy tắc triệt để xác định.

Rất nhiều thần linh cùng siêu phàm đám người, không ngừng thăm dò ngoại giới hư không, xúc tiến thế giới trưởng thành, mà thế giới cũng sẽ dành cho phụng dưỡng.

Đến mấy ngàn năm sau khi hiện tại, nguyên bản chỉ có chỉ là ba cái vị diện thế giới, đã mở rộng đến cực hạn, các loại vị diện vô số kể, lấy một loại thần phục tư thái hòa vào nguyên bản thế giới ở trong.

Mà các loại mảnh vỡ dung hợp, mang đến không chỉ có là thế giới cường đại, còn có các loại phong phú thú vị dị thế giới văn hóa, thậm chí kinh nghiệm tu luyện.

Từ đó, thứ ba kỷ nguyên bắt đầu.

Siêu phàm người cùng thần linh dắt tay cộng tiến vào, thăm dò không biết,

một cái mở ra cùng bao dung thời đại mới, sắp phóng ra không gì sánh kịp hào quang.

. . .

Tất cả những thứ này, đều là Phương Nguyên từ thân thể này vụn vặt trí nhớ, còn có trước thăm dò mà được tình báo, chỉnh hợp đi ra.

Tuy rằng nguyên chủ căn bản không có trải qua lịch sử khóa cái gì, nhưng người trí nhớ trên thực tế tương đương phi phàm.

Phương Nguyên chỉ là đem hắn từ nhỏ đến lớn sở hữu trí nhớ đều lật xem một lần, nhất thời liền từ chung quanh mấy cái học giả trò chuyện, hay hoặc là người ngâm thơ rong ca tụng bên trong, linh linh toái toái chắp vá lên rồi đối với tại toàn bộ thế giới nhận thức.

'Một cái cường đại thế giới, thậm chí bắt đầu chủ động bồi dưỡng siêu phàm người, thông qua cướp đoạt cái khác vị diện mà lớn mạnh. . . Cái cảm giác này, thật giống như hàng mẫu cùng phi cơ tấn công. . .'

Tưởng tượng một chút, nếu là Đại Càn các Mộng Sư không phải quyết tâm làm kẻ phản bội, mà là cướp đoạt cái khác thế giới, phụng dưỡng Đại Càn, như thế mấy ngàn năm đi xuống, sẽ tạo thành cái gì quang cảnh?

Ít nhất, Phương Nguyên cảm thấy, lấy Đại Càn thế giới gốc gác, có lẽ cũng có thể đến thăng hoa giới hạn.

Mà không phải như hiện tại như vậy, bị thu gặt một lần, nguyên khí đại thương.

Thậm chí, đã bị Tâm Ma giới bắt giữ cùng ô nhiễm, ngày sau phát triển khả năng liền gặp phải kết thúc hạn.

"Đương nhiên. . . Tất cả những thứ này, theo ta thân thể này, còn không có bao nhiêu quan hệ. . . Luhn sao?"

Phương Nguyên giải lao chốc lát, cảm thấy có chút khí lực, nhất thời kéo thân thể này, tìm tới một chỗ nguồn nước, thống khoái mà uống nước suối.

Ở sáng ngời dưới ánh trăng, ngờ ngợ có thể nhìn thấy một người thanh niên hình chiếu —— gò má gầy gò, mũi cao mắt sâu, mặc một bộ cũ nát vải bào, có lẽ cái này cũng là trên người hắn duy nhất đáng giá trò chơi.

Bởi vì những kia 'Đồng bọn' ở mai táng trước hắn, sớm đã đem hắn cuối cùng trong túi một viên miếng đồng đều móc đi ra ngoài.

"Stan công quốc, trấn Lam Nguyệt trên một cái nhỏ thợ săn —— Luhn, đây chính là nguyên chủ thân phận sao?"

Phương Nguyên sờ sờ trong lòng, cảm giác rơi vào một cái không lớn không nhỏ phiền toái bên trong.

Dù sao, cái kia lưng đâm, nhưng là ký ức chưa phai.

Mà một ít nguyên bản vẫn tính so sánh tin cậy 'Đồng bọn', thì tại sao sẽ chọn sát hại hắn đây?

Rất hiển nhiên, trong này nhất định liên lụy đến cái gì không được lợi ích.

Hay là cái nào đó bảo vật, hay là một món tài sản khổng lồ, nói chung có thể khiến động lòng người, cũng tạo thành thằng xui xẻo này tử vong.

Đáng tiếc chính là, Phương Nguyên lật tung rồi trí nhớ, vẫn cứ không tìm ra đầu mối gì.

"Nếu như ta khôi phục toàn bộ thực lực. . . Bực này nan đề bất quá bình thường chuyện , đáng tiếc. . ."

Phương Nguyên liếc mắt chính mình thuộc tính lan, có chút tiếc nuối:

"Họ tên: Luhn (Phương Nguyên)

Tinh: 0. 9(200)

Khí: 1. 0(200)

Thần: 1. 0(200)

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: ? ? ?

Kỹ năng: ? ? ?

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Phong Ấn Chi Thể (cứu cực hình thái) "

"Thế giới này, rõ ràng không có nguyên lực, nhưng có thể áp chế thuộc tính lan, Thế giới chi lực quả thật đầy đủ tới cực điểm."

Phương Nguyên sắc mặt nghiêm nghị.

Rất hiển nhiên, cái này Monger thế giới, xác thực dường như Cực Âm nói tới giống như, chính vị tại một loại nào đó giới hạn trạng thái, có thăng hoa khả năng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 663: Hung Thủ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 664: Kiện Cáo

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 665: Treo Cổ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 666: Lantir

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 667: Bí Ẩn Cơ Quan

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 668: Mạng Nhện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 669: Lãnh Địa

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 670: Điều Kiện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 671: Nghi Thức

"Daniel giáo chủ, ngài cảm thấy làm sao?"

Ở biệt thự ở ngoài, trước ba cái người công chứng ẩn thân ở trong bóng tối, lẳng lặng quan sát bên trong biệt thự ngọn đèn.

Lúc này, vị kia Shawshank nam tước sứ giả, một cái tên là Hahn học sĩ, liền hơi khẽ khom người hỏi: "Nghi thức. . . Có thể thành công sao? Dù sao, đều thất bại nhiều lần như vậy."

"Cái này, rất khó nói. . . Dù sao cũng là vị kia Truyền Kỳ kỵ sĩ lực lượng. . ."

Daniel lắc lắc đầu: "Trước mấy lần thử nghiệm, không phải đã nói cho chúng ta kết quả sao? Nó chỉ tiếp thu vị kia Truyền Kỳ kỵ sĩ huyết mạch, đồng thời, yêu cầu rất cao. . . Trước mấy cái thất bại ví dụ, nhưng là đang ở trước mắt a!"

Hai người bọn họ trò chuyện những vấn đề này, bên cạnh một cái khác người công chứng lại là lúng túng chỉ cươi cười, hận không thể tìm điều khe nứt chui vào, giả dạng làm không nghe một chữ dáng vẻ.

Dù sao, loại này bí ẩn, không phải hắn người như thế có tư cách có thể nghe nói.

Không biết, Daniel giáo chủ nhìn biệt thự, trong lòng còn có ý niệm khác: 'Dựa theo Torello giấy viết thư, cái này Luhn có chút vấn đề, hi vọng ta tỉ mỉ điều tra một chút, không biết, cái này kế thừa nghi thức, chính là tốt đẹp nhất kiểm nghiệm thủ đoạn!'

'Truyền Kỳ lực lượng, đủ để thâm nhập nhận biết linh hồn! Cho dù có bị tán

đồng huyết mạch, nếu như linh hồn bên trong có sai lầm, hắn chỉ có thể so với cái khác người thừa kế càng thảm hại hơn!'

"Hy vọng có thể thành công đi, này không phải chỉ là nam tước hi vọng, cái khác đại nhân cũng mười phần mong đợi, vị kia đã từng hiệp trợ qua Stan đại công, thành lập công quốc Truyền Kỳ kỵ sĩ lực lượng a!"

Lúc này, Hahn học sĩ liền thì thào nói.

"Chiến tranh cần sao. . ."

Đối với chuyện này, Daniel giáo chủ lại là trong lòng nắm chắc, lắc lắc đầu.

Bọn họ biết được một phần chân tướng, cái kia Jora kỵ sĩ , căn bản không phải là bởi vì bệnh hiểm nghèo mà chết, mà là thuần túy bởi vì kế thừa xảy ra vấn đề!

Jora kỵ sĩ gia tộc trên thực tế chỉ là nghi thức người trông coi, mạo muội khởi động kế thừa, tất nhiên sẽ gặp đến phản phệ!

Mà thúc đẩy hắn như thế làm nguyên nhân, cũng chỉ có đến từ thượng tầng áp lực.

Chính vì như thế, ở thất bại sau khi, Daniel mới sẽ đi tới nơi này, tận lực trừ khử cả sự kiện tình ảnh hưởng.

'Nghi thức một khi bắt đầu, nhất định phải chân chính người thừa kế xuất hiện mới có thể đình chỉ, bằng không. . . E sợ sẽ xuất hiện kinh khủng hơn Tử Linh thiên tai. . .'

Daniel lúc này tâm tình cũng là phi thường phức tạp.

Vừa hy vọng có thể điều tra ra cái kia Luhn không giống, lại hi vọng có thể giải quyết nơi này tất cả.

Đang lúc này, trong mắt bọn họ biệt thự nhất thời phát sinh ra biến hóa.

Một tầng ngọn lửa màu xanh sẫm bốc lên, giống như màn ánh sáng giống như, trong nháy mắt đem cả cái biệt thự bao phủ.

Chỉ một thoáng, biệt thự cùng tất cả xung quanh đều ẩn sâu ở trong bóng tối, ngoại giới cũng lại quan sát không được bất kỳ đầu mối.

"Bắt đầu rồi. . ."

Nhìn thấy tình cảnh này, Daniel cùng Hahn đều là không hẹn mà cùng đè thấp hô hấp, lẳng lặng chờ đợi lên.

. . .

"Đây là. . . Lĩnh vực? Giống thật mà là giả! Chỉ là một cái nhược hóa giống như kết giới. . ."

Ở bên trong biệt thự Phương Nguyên, tự nhiên trước tiên phát hiện không đúng.

Hắn lúc này, chính đang tại trong thư phòng, cầm trong tay một quyển quý tộc gia phổ, lật xem phía trên từng cái từng cái tộc huy đồ án cùng quý tộc văn Chương, không khỏi thở dài một tiếng: "Được rồi. . . Xem ra ta có chút coi thường Jora kỵ sĩ gia tộc, dù sao cũng là quý tộc huyết mạch, thậm chí còn có thể một đường tìm hiểu đến công quốc Stan một cái khai quốc kỵ sĩ đi lên!"

Lúc trước, đời thứ nhất Stan đại công, nhưng là hoàn toàn dựa vào một đám kỵ sĩ nỗ lực khai thác, mới có hiện tại công quốc cơ nghiệp.

Khi đó kỵ sĩ, nghe đồn có thể lăng không cất bước, tiện tay một đạo kiếm khí, liền có thể tách ra đại địa, là Truyền Kỳ bên trong Truyền Kỳ!

"Ở gia phả ghi chép bên trong, như vậy kỵ sĩ, tổng cộng có bảy vị, được gọi là 'Truyền Kỳ kỵ sĩ đoàn', là đương thời vang vọng đại lục một nhánh lực lượng!

Mà Jora kỵ sĩ gia tộc, liền bắt nguồn từ cái này bảy vị ở trong một người —— 'Tử Vong Chi Thủ' Carandon!"

Thế giới này chức nghiệp hệ thống rất nhiều, càng không có thống nhất phân chia.

Tỷ như, cho dù chỉ là mới vừa ngưng tụ ra Đấu Khí hạt giống đấu sĩ, cũng khẳng định so với thâm niên chiến sĩ cường đại.

Bởi vậy, không rõ ràng phân chia cấp một chiến sĩ, cấp một đấu sĩ cái gì, chính là trò cười.

"Liền đấu sĩ mà nói, lúc này ta biết, chỉ có nhập môn, cùng thuộc tính Đấu Khí hai cái cấp bậc. . . Đúng là ở người pháp sư kia trong ký ức, có thể thôi phát thuộc tính Đấu Khí, đã có thể nói cao giai đấu sĩ, ở trong thành thị hỗn cái phòng giữ đội trưởng cái gì dễ dàng. . ."

"Đương nhiên, pháp sư liền càng thêm lợi hại, dù là sơ cấp nhất, cũng đủ để làm mình trải qua dường như quý tộc giống như hậu đãi sinh hoạt. . ."

"Bất quá, thú vị chính là, bất luận đấu sĩ vẫn là pháp sư, thậm chí cái gì khác siêu phàm chức nghiệp, đến một cái nào đó cái giai đoạn, đều sẽ phát sinh thoát thai hoán cốt giống như kỳ dị biến hóa, đồng thời thu được tương tự sức mạnh của "lĩnh vực". . . Loại này người, chính là thế gian một nhúm nhỏ cường giả đứng đầu nhất —— Truyền Kỳ! Được xưng gần với thần nhất tồn tại. . ."

Trên thực tế, theo Phương Nguyên, loại này Truyền Kỳ cường giả, cũng có thể xưng là Lĩnh Vực giả.

Chỉ vì lẽ đó vẫn chưa thể xưng là Thần Chi, hoàn toàn là bởi vì lĩnh vực không đủ mạnh, hoặc là nói, không có ngưng tụ Thần chức quan hệ!

Chỉ có thế giới ban tặng Thần chức quyền bính, mới có thể làm Lĩnh Vực giả chân chính siêu phàm làm vì thần!

Đây chính là thế giới này chân thần con đường!

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên không khỏi liếc mắt một cái chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Luhn (Phương Nguyên)

Tinh: 3. 0(200)

Khí: 3. 0(200)

Thần: 5. 0(200)

Chức nghiệp: Đấu sĩ

Tu vị: ? ? ?

Kỹ năng: ? ? ?

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Phong Ấn Chi Thể (cứu cực hình thái) "

"Lúc này ta, khoảng cách thần linh giai vị, đúng là trọng trách thì nặng mà đường thì xa."

Phương Nguyên ngồi ở trên ghế, uống thoáng thả lạnh hồng trà, xoa xoa mi tâm.

"vị kia Tử Vong Chi Thủ Carandon, chính là một cái Truyền Kỳ cường giả, đồng thời ở công quốc Stan bên trong khai chi tán diệp, trong đó một nhánh dòng dõi, chính là Jora kỵ sĩ mạch này!"

"Bây giờ nhìn lại, mạch này có lẽ còn là dòng chính, kế thừa một số huyền bí a!"

Hắn nhìn về phía chu vi bức tường.

Lúc này, ở một loại nào đó không biết năng lượng dưới ảnh hưởng, cả cái biệt thự đều lan tràn lên một tầng ánh sáng màu xanh sẫm, ngoại vi thế giới một thoáng tối tăm, ảnh ảnh lay động bên trong, càng tựa hồ cùng một cái nào đó không biết tên vị diện trùng điệp lên.

"Lĩnh vực lực lượng? Giống thật mà là giả. . . Tối đa xem như là một cái ngụy lĩnh vực đi, đúng là mở ra một cái nào đó tiếp khẩu, cùng một cái khác tiểu vị diện trùng hợp sao?"

Phương Nguyên nhanh chóng suy tư.

Năng lực như vậy, Jora một cái nho nhỏ kỵ sĩ hiển nhiên không cách nào làm được, duy nhất có khả năng, chính là cái kia Tử Vong Chi Thủ Carandon.

"Để lại bộ phận lực lượng, tại sao lại vào lúc này mở ra?"

Hắn một thoáng liên tưởng đến Jora kỵ sĩ bất hạnh, cùng với mấy cái người thừa kế thê lương tao ngộ: "Chẳng lẽ là có cái gì tổ chức cùng thế lực coi trọng Carandon để lại lực lượng, thậm chí. . . Chuẩn bị chế tạo ra 'Binh khí hình người' sao?"

Rất hiển nhiên, lực lượng kế thừa, tất nhiên có điều kiện, tám thành là hạn định huyết mạch.

Bởi vậy, những kia kẻ ham muốn mới sẽ để hắn thuận thuận lợi lợi đến nơi này, tiếp thu truyền thừa.

"Đưa tới cửa thịt, không có lý do gì không ăn a!"

Phương Nguyên khóe miệng ngậm lấy vẻ mỉm cười, đi tới vách tường biên giới, bàn tay xoa xoa mặt tường.

Một loại lạnh lẽo bên trong mang theo đâm nhói cảm giác truyền đến.

Rất nhiều xanh sẫm màu sắc hội tụ, càng ngày càng thâm thúy, cuối cùng

thậm chí hiện ra một cái hang động đen kịt.

"Có thể đem Ma pháp trận cố định đến mức độ này, đồng thời kéo dài như vậy thời gian dài, năm đó bố trí người, e sợ còn không hết Carandon một cái. . ."

Phương Nguyên một bước bước ra, thân hình đi vào bên trong động.

Ầm ầm!

Chu vi cảnh tượng đột biến.

Đây là một chỗ chảy máu phiêu xử chiến trường, rất nhiều chiến sĩ dày đặc ngã trên mặt đất, máu tươi giàn giụa.

Mà một nhánh giơ màu đỏ cờ sư tử đại quân, đang cùng một đám Man tộc triển khai cuối cùng giao phong.

"Màu đỏ cờ sư tử, đây là công quốc Stan công thất tiêu chí. . . Đồng thời, tình cảnh này, là trong lịch sử công quốc khai quốc cuộc chiến chiến trường sao?"

Phương Nguyên nhìn một chút chính mình, chỉ thấy chẳng biết lúc nào, hắn đã thay đổi một thân kim chúc khôi giáp, cưỡi ở một thớt tuấn mã cao lớn trên, đối diện nhưng là một đám trên mặt trên người tô vẽ màu lam nhiều màu sắc Man tộc, vũ khí đa dạng, lại tràn ngập một loại Man Hoang thời đại dữ tợn khí tức.

"Vì tự do!"

Bỗng nhiên, từ đối diện trận doanh bên trong, truyền ra một cái tuyên truyền giác ngộ rống to.

Mấy vạn Man tộc đại quân, nhất thời ầm ầm phát động nổi lên xung phong.

"Kỵ binh xuất kích!"

Ở một tiếng đồng dạng cuồng loạn hiệu lệnh ở trong, rất nhiều các kỵ sĩ hai chân một kẹp, chiến mã giống như rời dây cung mũi tên nhọn giống như chạy như bay mà ra, phía trên trang bị đến tận răng, giống như sắt đồ hộp bình thường kỵ sĩ, dồn dập giơ lên dài mấy mét kỵ sĩ thương.

Rất không may, Phương Nguyên phát hiện, mình cùng chu vi một nhóm kỵ sĩ, rõ ràng là cái này một nhóm kỵ sĩ bên trong đầu mâu, nằm ở chiến trường tuyến đầu!

"Xung phong!"

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, hai đạo màu đen dây dài mạnh mẽ đụng vào nhau, chỉ một thoáng máu thịt tung toé.

Kỵ binh xung phong lực lượng, dễ dàng xé rách bình thường dã man nhân trận hình, nhưng cũng có kẻ xui xẻo bị quét xuống xuống ngựa, đạp lên thành thịt băm.

"Thiết kỵ sĩ. . . Đi chết!"

Ở Phương Nguyên trước mặt, một cái hầu như có hai người cao Man tộc cự nhân, gào thét vung ra trên tay chuỳ sắt.

Ầm!

Một cái kỵ sĩ cả người lẫn ngựa bị nện thành thịt vụn, một cái khác nhưng là bị hắn tóm lấy, cả người đều quăng lên bầu trời, tươi sống ngã chết.

Chờ đến hai cái này kẻ xui xẻo chết đi sau khi, lập tức liền biến thành Phương Nguyên trực diện người này áp lực.

"Cái này tuyệt đối không là bình thường Man tộc!"

Phương Nguyên vẻ mặt nghiêm túc.

Từ trên người đối phương, hắn thậm chí cảm giác được tương tự Chân Thánh khí tức!

"Man tộc bên trong Truyền Kỳ cường giả?"

Nghĩ tới đây, hắn không chút do dự mà bỏ qua trường thương, giơ lên bên hông Kỵ sĩ trưởng kiếm.

Đang!

Hầu như là trong nháy mắt tiếp theo, một chiếc chùy sắt liền phá không mà tới, chấn động lực lượng , khiến cho hắn cảm giác ngũ tạng lục phủ đều có chút di chuyển vị trí, ngồi phía dưới chiến mã càng là hí lên một tiếng, ngã quỵ ở mặt đất.

"Carandon!"

Từ bên cạnh kỵ sĩ ở trong, mấy kỵ nhất thời vọt tới.

"Carandon? !"

Phương Nguyên nghe xong, lại là sợ hãi cả kinh: "Ta là 'Tử Vong Chi Thủ' Carandon? Cái kia khai quốc Truyền Kỳ kỵ sĩ?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 672: Kế Thừa

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 673: Tạm Rời Đi

Hừng hực!

Nương theo lò sưởi trong tường bên trong một đạo màu bích lục liệt diễm, đỉnh Cáo Tử Điểu pho tượng bỗng nhiên phát ra hí dài: "Líu lo! Líu lo!"

Nó âm thanh khàn giọng mà khô khốc, mang theo điềm gở mùi vị.

"Đến rồi!"

Jamker khoác áo bào đen, lập tức tiến lên, ở Cáo Tử Điểu trên móng vuốt, gỡ xuống ở trong ngọn lửa truyền đưa tới một cái xi đồng.

"Là công quốc Stan phát tới gấp kiện!"

Hắn liếc mắt một cái, cầm chuyên chở công văn trường đồng, đi ra khỏi phòng.

Lọt vào trong tầm mắt, là một con kiến ổ giống như to lớn kiến trúc, lượng lớn người khoác hắc bào ở trong huyệt động chui tới chui lui, phảng phất bận rộn kiến thợ.

"Các hạ!"

Jamker bước chân tăng nhanh, đi tới một phiến cửa lớn màu đen trước, nhẹ nhàng gõ gõ.

"Vào đi!"

Được đến bên trong chủ nhân cho phép sau khi, hắn lúc này mới chậm rãi

đẩy cửa phòng ra, cung kính mà nhìn ngồi ở chủ tọa trên lão nhân: "Công quốc Stan tin tức mới nhất!"

Lấy hắn tư cách, liền phong đồng phía trên ma pháp xi đều động không được, chỉ có thể đem hoàn hảo trường đồng đưa lên.

"Vẫn có liên quan người tuổi trẻ kia tin tức a. . . Nha! Hiện tại phải gọi là Luhn hiệp sĩ!"

Râu mép hoa râm ông lão mở ra trường đồng, nhìn một chút bên trong tin tức, không khỏi lãnh đạm nói.

"Cho dù là quý tộc, cũng không thể đối xử như vậy chúng ta bí ẩn cơ quan người!"

Jamker nghĩ đến trước đã truyền lưu mở tin tức, không khỏi nắm chặt nắm đấm: "Dĩ nhiên đem chúng ta một nhánh tiểu phân đội diệt sạch, đồng thời toàn viên đánh thành đạo tặc. . . Loại hành vi này phải đến trừng phạt!"

"Chú ý lời nói của ngươi, Jamker!"

Lúc này, ông lão con mắt lại là trở nên cực kỳ sắc bén.

"Xin lỗi. . . Các hạ, ta chỉ là. . ."

Jamker lùi về sau một bước, bỗng nhiên rõ ràng trong lòng mình đố kị.

Dù là ở bí ẩn cơ quan bên trong mình là một chấp sự, nhưng cũng nhất định phải cẩn thận từng li từng tí một, mai danh ẩn tích sinh hoạt.

Dựa vào cái gì, người tuổi trẻ kia là có thể tự do sinh sống ở dưới ánh mặt trời, đồng thời trở thành quý tộc đây?

Một loại đố kị cùng không cam lòng, nhất thời hóa thành rắn độc , khiến cho hắn rất muốn đem đối phương hết thảy đều phá hủy rơi.

"Ta biết rồi, ngươi đi xuống đi!"

Đáng tiếc ông lão nhưng không có cho hắn cơ hội này, khoát tay áo một cái.

Jamker môi giật giật, chung quy không có nói ra, trực tiếp khom người lui ra.

"Luhn. . ."

Bí ẩn cơ quan ông lão nhìn tình báo mới nhất, không khỏi nhíu mày: "Kế thừa Tử Vong Chi Thủ di sản sao?"

Năm đó công quốc Stan Truyền Kỳ kỵ sĩ đoàn, ở trên đại lục cũng là đại danh đỉnh đỉnh tồn tại, từng cái mở ra gia tộc khổng lồ , sau đó con cháu sinh sôi, còn có lượng lớn thông gia cùng thông hôn, thậm chí có thể cùng toàn bộ công quốc Stan quý tộc đều xả được lên quan hệ.

Không tới chuyện lần này phát sinh, liền bọn họ cũng không biết cái kia nho nhỏ Jora kỵ sĩ gia tộc, dĩ nhiên bảo tồn cái này kinh thiên bí mật!

"Bất quá. . . Có thể trải qua Truyền Kỳ khảo nghiệm, linh hồn ứng khi không có vấn đề. . ."

Lão nhân chậm rãi đem văn kiện thu cẩn thận, bắt đầu lưu trữ: "Ngược lại loại này người thừa kế, tất nhiên sẽ gặp đến rất nhiều khảo nghiệm, chỉ cần kéo dài quan sát là có thể. . ."

Trên thực tế, hắn rất không coi trọng tương lai của đối phương.

Căn cơ bị Truyền Kỳ ô nhiễm, đại diện cho ngày sau vĩnh viễn vô vọng chí cao cửa lớn, chỉ có thể làm cái này đề cao đi ra một lần tính chiến lực tồn tại.

Người như vậy, kết cục thường thường sẽ không quá tốt.

"Đến vào lúc ấy, chúng ta nợ sẽ cùng tính một lượt, không ai có thể khiêu khích bí ẩn cơ quan!"

Ông lão trong con ngươi lóe qua một tia hàn mang.

Cho dù là hắn, đối với Luhn cử động, cũng là vô cùng không vừa mắt.

. . .

Cùng lúc đó, công quốc Stan bên trong.

Được lợi từ pháp thuật nhanh và tiện, Stan đại công hầu như là cùng Shawshank nam tước đồng thời thu đến tin tức.

Đương nhiệm Stan đại công sáu mươi bảy tuổi, nếu như đặt ở không phải siêu siêu phàm thế giới bên trong đã là trăm phần trăm không hơn không kém cao tuổi, nhưng lúc này bởi tiến hành siêu phàm nhậm chức duyên cớ, bề ngoài nhìn qua nhiều nhất chừng năm mươi tuổi, tinh thần phấn chấn.

"Đã như thế. . . Chúng ta trận doanh bên trong liền có thể tăng cường một cái cao giai chức nghiệp giả chiến lực. Càng không cần phải nói, Truyền Kỳ kỵ sĩ đoàn danh tiếng, vẫn rất có sức hiệu triệu."

Lúc này, xem trên tay tin tức, Stan đại công không khỏi vui mừng nở nụ cười.

"Chỉ là. . . Mấy cái khác gia tộc ý kiến, có hay không cũng cần suy tính một chút đây?" Lúc này, ở Stan đại công bên cạnh, một cái phụ tá dáng dấp người nói chuyện: "Đặc biệt Floren bá tước gia tộc, bọn họ luôn luôn tự xưng là Carandon dòng chính. . . E sợ rất khó tiếp thu a. . ."

"Ân, cho dù là ta, lần thứ nhất nhận được tin tức lúc cũng rất giật mình, dù sao Carandon truyền thừa, dĩ nhiên không tại Floren gia tộc trên tay, trái lại ở bên chi ở trong!"

Stan đại công không khỏi sắc mặt quái lạ: "Xem ra năm đó Carandon đời sau bên trong, cũng phát sinh không ít chuyện a!"

"Theo ta được biết. . ." Lúc này, cái kia phụ tá tiếp lời nói: "Từ khi Jora kỵ sĩ

sự tình bộc lộ sau khi, Floren gia tộc vẫn đang cố gắng thử nghiệm 'Thu về' di sản, vì thế, thậm chí không tiếc phái ra mấy cái thuận vị người thừa kế, lén lén lút lút đi mở ra nghi thức. . . Đáng tiếc. . ."

Rất hiển nhiên, như vậy thử nghiệm, cuối cùng đều là cuối cùng đều là thất bại, bằng không cũng không tới phiên Phương Nguyên đến kiếm lợi.

"Nói như thế, cái này Luhn, quả thật có phi phàm chỗ đây!"

Stan đại công sờ sờ cằm: "Ta hắn là làm sao lôi kéo hắn? Sắc phong hắn làm vì nam tước sao?"

"Ta không đề nghị ngài làm như thế, nếu như chỉ là một cái kẻ đầu cơ giá xuống danh hào, cũng sẽ không đưa tới bao nhiêu cảm kích, mà nếu như là thực phong, lại muốn từ nơi nào đi tìm đến như vậy một khối đất phong đây? Chẳng lẽ muốn phân cách công thất trực thuộc lĩnh? Rất nhiều người đều sẽ không đồng ý."

Phụ tá nói: "Ngược lại là. . . Không bằng ngồi xem Floren gia tộc lấy hành động, chúng ta chỉ cần lựa chọn ở thời điểm mấu chốt ra tay là được, ở trong lúc nguy cấp cứu, mới có thể thu hoạch càng nhiều cảm kích, cho dù thất bại, cũng cùng lắm thì thừa nhận Floren gia tộc lợi ích. . ."

Ở lạnh lẽo chính trị trước mặt, thực sự là không cho phép nửa điểm ôn nhu.

Stan đại công môi giật giật, chung quy không có phản bác: "Tạm thời. . . Trước tiên như vậy đi! Ngươi cho rằng. . . Lúc nào là thời cơ thích hợp đây?"

"Đương nhiên là ở Luhn hiệp sĩ lần thứ nhất bái phỏng nam tước lúc , làm cái này mới lên cấp phong thần, đây là hắn không thể không thực hiện nghĩa vụ! Mà dọc theo đường đi thì có quá nhiều cơ hội, thời gian một tháng, e sợ liền Truyền Kỳ bản chất cũng không có thể hiểu được rõ ràng. . ."

Phụ tá không chút do dự mà nói.

. . .

Chỉ tiếc, người ngoài suy đoán, ở Phương Nguyên nơi này tất cả đều thành sai lầm.

Bởi vì hắn tuy rằng xác thực là bí ẩn cơ quan suy đoán 'Hàng lâm người', bản chất lại so với bọn họ trước nhìn thấy qua bất luận cái nào đều cao cấp hơn.

Cho dù là Truyền Kỳ lực lượng, cũng chỉ có thể mặc cho bằng bắt bí.

Lúc này, nguyên bản thuộc về Carandon tất cả, liền đều bị hắn tiêu hóa chỉnh lý lên.

"Toàn bộ Monger thế giới hệ thống sức mạnh vô cùng hỗn tạp, chỉ có đến Truyền Kỳ cảnh giới mới sẽ thống nhất, mà dù là Truyền Kỳ, cũng chỉ là tàn khuyết bản Lĩnh Vực giả, cần phải thu được thế giới ban tặng Thần chức, mới có thể bổ sung quyền bính, trở thành chân thần!"

"Ở Truyền Kỳ phía dưới, chính là siêu phàm! Trong này chênh lệch khá lớn, mới vừa kích phát Đấu Khí hạt giống đấu sĩ, cùng cuối cùng 'Chuẩn Truyền Kỳ' đều có thể tính ở trong đó."

"Dựa theo cái nhìn của ta, siêu phàm đại thể có thể chia làm bốn cái giai đoạn: Nhập môn, tinh anh, đại sư, cùng với chuẩn Truyền Kỳ. . . Đến Đại Sư cấp bậc, cũng đã là cao giai chức nghiệp giả, vô luận là ở đâu bên trong đều có thể sống đến mức tương đối khá."

Tuy rằng chỉ có bốn cái đại giai cấp, nhưng trong đó lên cấp độ khó lại là vô cùng khủng bố.

Hoặc là nói, bình thường chiến sĩ cả một đời, cũng chưa chắc có thể tìm tới siêu phàm nhập môn cảnh!

"Lúc này ta, đại thể có thể tính cái tinh anh a, bất quá thuộc tính Đấu Khí sau khi đấu sĩ cần làm sao rèn luyện, liền căn bản đầu óc mơ hồ. . ."

Nếu như đã ở vào thế giới này, tự nhiên là đi thế giới này hệ thống sức mạnh, càng thêm thuận tiện cấp tốc một điểm.

"Bất quá. . . Nếu như là thôi diễn, cũng chưa chắc không có cửa, thậm chí, còn có một cái máy nói dối phương pháp. . ."

Phương Nguyên gật gù, chợt lại đem sự chú ý phóng tới Carandon một cái khác di sản trên.

Cái này Truyền Kỳ kỵ sĩ, cũng không phải là đi đấu sĩ con đường, mà là một cái cao cấp hơn siêu phàm chức nghiệp —— Thiên Tai Kỵ Sĩ!

Nghe đồn rằng, như vậy kỵ sĩ có thể triệu hoán phong vũ lôi điện, mỗi đi qua một chỗ, đều sẽ mang đến đáng sợ thiên tai!

Nhưng trên thực tế , dựa theo Phương Nguyên cái nhìn, cũng bất quá là một cái Ma võ sĩ thôi, pháp thuật cùng đấu kỹ kiêm tu, đồng thời càng chăm chú tại vầng sáng kỹ năng.

Như vậy kỵ sĩ, đến cuối cùng, một khi mở ra pháp thuật tràng, phạm vi tám thành có thể bao phủ nửa cái chiến trận, cho đồng đội mang đến tăng thêm, đồng thời suy yếu cùng nguyền rủa kẻ địch, xem như là đoàn chiến lợi khí.

Chỉ là, không thế nào phù hợp khẩu vị của hắn.

"Lãnh đạo tác chiến? Ta luôn luôn đều là độc lai độc vãng a. . . Thế nhưng, bày đặt một cái lãnh địa không đi kinh doanh, lôi ra một nhóm bia đỡ đạn đến, cũng thật có chút không còn gì để nói —— quá lãng phí."

"Còn có, cái này nắm giữ Đấu Khí chi lực, ta cũng không muốn từ bỏ."

Tuy rằng đấu sĩ ở siêu phàm chức nghiệp bên trong chỉ là bình thường, kém xa tít tắp Thiên Tai Kỵ Sĩ nhậm chức như vậy hi hữu, nhưng Phương Nguyên lại hết lần này tới lần khác rất hợp khẩu vị.

Dù sao, càng trở nên bình thường, đại diện cho tương lai tính dẻo càng mạnh, giấy trắng mới tốt vẽ tranh.

Trái lại là Thiên Tai Kỵ Sĩ loại này, có thể lên cấp Truyền Kỳ chức nghiệp, đã hơn nửa cố hóa, tuy rằng uy lực không tầm thường, nhưng phát triển cũng là có hạn.

"Lần này hàng lâm, thu hoạch đã có không ít, nên về rồi!"

Lúc này, không khỏi liền sinh ra một điểm ý muốn rời đi.

Chế tác phân thần thủ pháp, ở Thủy chi giới Phương Nguyên cũng đã tiến triển qua một lần, lúc này càng là quen thuộc trôi chảy.

Hắn tìm tĩnh thất, trực tiếp phân ra một cái phân thần tiếp quản Luhn tất cả, Thánh nhân chân linh lại là bỗng nhiên thoát ly vũ trụ này, trở lại Đại Càn thế giới.

. . .

"Cơm muốn từng miếng từng miếng một mà ăn, cái này Monger thế giới vô cùng mạnh mẽ, không chắc chắn trước, vẫn không thể dễ dàng động thủ!"

Đại Càn thế giới, Phương Nguyên tùy ý kiểm tra xuống bọn thuộc hạ thành quả lao động, chợt liền đem tâm thần chìm đắm nhập chính mình động thiên ở trong.

Quang Ám đại lục.

Đang tiêu diệt người sói cùng quỷ hút máu sau khi, Nhân tộc triệt để thống nhất toàn bộ đại lục, khai sáng ra một cái rộng rãi đế quốc, xưng là 'Avalon' .

Lúc này, đã là Avalon đế quốc kỷ nguyên năm thứ ba mươi ba .

Nhân loại hoàn toàn chiếm cứ Quang Ám đại lục, vẽ ra hoàn chỉnh bản đồ,

đồng thời đưa mắt đặt ở phía trên đại dương.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 674: Gieo

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 675: Cuồng Lang

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 676: DiệT SạCh

Bốn cái Chức nghiệp giả bao vây mà đến, hai người trên người đều bốc lên Đấu Khí, hiển nhiên cũng là đấu sĩ.

Cho tới mặt khác một tên nữ tính người bắn tên, lại là giương cung cài tên, mang theo một điểm pháp thuật gợn sóng.

Còn có Cô Lang, hoàn toàn ẩn nấp ở trong bóng tối, đi khắp bất định, phảng phất trong đêm tối thu gặt sinh mệnh Tử thần.

"Thích khách? Đấu sĩ? Còn có Ma Cung Thủ? Xác thực có thể tạo thành một cái cao giai người mạo hiểm tiểu đội. . ."

Nếu như không phải trước bị chính mình giết chết một người, cái này tổ hợp nói vậy còn có thể càng thêm hoàn mỹ.

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, bóng người lóe lên.

Thiên Tai Quang Hoàn lực gia trì , khiến cho hắn tốc độ nhanh kinh người, trong khoảnh khắc đi tới hai tên đấu sĩ trước mặt.

"Cuồng Sư Trảm "

"Đấu Kỹ —— Tân Nguyệt!"

Hai cái này đấu sĩ lâm nguy không loạn, từng cái vung ra một đạo Đấu Khí phòng ngự.

Thậm chí, ngay khi ba người tiếp xúc đồng thời, một đạo mũi tên đã từ nữ

cung tiễn thủ trên dây cung phát ra, giống như thoáng hiện đi tới Phương Nguyên trước mặt.

"Hừ!"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, trên người nhất thời hiện ra một tầng bích áo giáp màu xanh lục.

Cái này áo giáp giống như thực chất, mang theo ánh kim loại, chỉ có cẩn thận phân biệt, mới sẽ phát hiện chính là do Phong thuộc tính Đấu Khí tạo thành, cùng nguyên bản khôi giáp hợp nhất.

Đùng!

Pháp thuật mũi tên bắn ở đầu vai vị trí, nhất thời nổ tung, lại không còn chút nào hình bóng.

Mà hai đạo Đấu Khí công kích cũng là ở Phương Nguyên mặc kệ không để ý xuống trực tiếp rơi xuống ở trên người hắn, hào quang màu bích lục bắn ra, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Phốc!

Hai tên đấu sĩ còn chưa kịp hét lên kinh ngạc, trên cổ liền hiện ra một đạo vết máu, chậm rãi ngã xuống.

"Đấu. . . Đấu Khải? Cao giai chức nghiệp giả?"

Nữ cung tiễn thủ phát ra một tiếng rít chói tai, cũng không quay đầu lại chạy.

Mà Phương Nguyên không có đuổi theo, mà là bỗng nhiên xoay người, tay trái dò ra, bắt được một thanh đen nhánh dao găm.

Ở dao găm một phía khác, Cô Lang chính kinh ngạc nhìn chằm chằm trước mặt áo giáp bóng người, trong miệng cũng tràn đầy cay đắng.

Cho dù trước hắn đã rất cố gắng sưu tập tình báo, cũng căn bản không tưởng tượng nổi, cái này mới vừa thu được sắc phong hiệp sĩ, dĩ nhiên là một tên cao giai chức nghiệp giả!

Thậm chí, liền Đấu Khải đều ngưng tụ đi ra.

Ở vốn là kim chúc khôi giáp, thêm vào Đấu Khải song trọng phòng hộ phía dưới, bọn họ những thứ này bình thường Chức nghiệp giả dù là liều mạng công kích, cũng chưa chắc có thể cho đối phương mang đến bao nhiêu thương tổn.

Tựa như lúc này, rót vào toàn lực dao găm, trực tiếp bị đối phương nắm ở trong tay, quả thực giống như bị mười mấy chuôi kìm sắt vững vàng hạn chế ở lại giống như , căn bản không thể động đậy chút nào.

"Cô Lang sao. . . Ngươi phạm vào tội ác tày trời hình phạt, ta hôm nay liền đại biểu nam tước, thẩm phán ngươi!"

Phương Nguyên bàn tay thoáng dùng sức, một thanh chủy thủ màu đen liền bị đoạt tới, tiện tay vung một cái, trong không khí truyền đến nổ vang, cái kia xoay người chạy trốn nữ cung tiễn thủ trên lưng phá tan cái hang lớn, thân thể còn theo thói quen chạy ra vài bước mới ngã xuống.

Nhưng Cô Lang đã không nhìn thấy quá nhiều.

Bởi vì sau một khắc, một nguồn sức mạnh mạnh mẽ rơi vào hắn ngực , khiến cho hắn lồng ngực ao hãm ra một cái động lớn, bay ngược ra ngoài, rơi trên mặt đất, bọt máu một thoáng từ khóe miệng dâng lên.

"Ta là một thớt Cô Lang. . . Lúc trước. . . Thì không nên chịu đến mời chào, từ bỏ tự do a. . ."

Ánh mắt tan rã bên trong, Cô Lang nhất thời cảm giác được mãnh liệt hối hận.

Đáng tiếc, lúc này căn bản không làm nên chuyện gì, không đến bao lâu liền

rơi vào vĩnh hằng hắc ám ở trong.

. . .

"Không thể!"

Xa xa, người áo đen thủ lĩnh hét lên kinh ngạc: "Thiên Tai Quang Hoàn? Hắn đã tiến giai Thiên Tai Kỵ Sĩ? Còn có Đấu Khải. . . Cao giai chức nghiệp giả? Tình báo nơi người lẽ nào đều là thùng cơm sao? Lại nói cho ta người này trước đây chỉ là cái bình thường thợ săn? Được! Người như vậy còn bình thường, vậy chúng ta thành cái gì? Rác rưởi phế vật? !"

Tựa như là bởi vì tâm tình quá mức kích động, hắn trực tiếp bạo thô miệng.

Mạnh mẽ thở hổn hển mấy hơi thở sau khi, vẫn là làm quyết định: "Kế hoạch thay đổi, từ bỏ ngăn chặn, chúng ta lập tức rút đi!"

Cho dù hắn có vượt quá Cô Lang ám sát kỹ xảo, thậm chí căn bản chính là dự định bên trong 'Cô Lang xử lý người', nhưng đối mặt với đã ngưng tụ Đấu Khải Thiên Tai Kỵ Sĩ, vẫn cứ không có một chút nào nắm.

Nhưng vào lúc này, hắn ngơ ngác nhìn thấy, cái kia Luhn kỵ sĩ suất lĩnh thuộc hạ, đang giết chết Cuồng Lang đạo tặc đoàn tàn dư phản kháng sau khi, dĩ nhiên không ngừng không nghỉ, thẳng tắp hướng về hắn chỗ ẩn thân vọt tới.

'Bại lộ? Lúc nào?'

Người áo đen thủ lĩnh con ngươi co lại thành to bằng lỗ kim, thậm chí đã không còn kịp suy tư nữa.

Bởi vì trong nháy mắt tiếp theo, Phương Nguyên liền đến phụ cận, một kiếm chém ra: "Lăn ra đây cho ta!"

Ầm ầm!

Đấu khí màu bích lục nổ tung, giống như sấm sét giống như.

Vụn gỗ bay tán loạn, nguyên bản kiến trúc chia năm xẻ bảy, hiện ra một đám chật vật người áo đen.

"Giấu đầu lòi đuôi gia hỏa, các ngươi biết đến đồ vật, nhất định so với Cô Lang càng nhiều! Bắt bọn hắn lại!"

Phương Nguyên phất phất tay.

Nuôi một đám thuộc hạ, cũng không phải ăn cơm trắng.

Cho dù có Thiên Tai Quang Hoàn tăng cường, cũng cần trải qua thiết cùng huyết khảo nghiệm, mới có thể trở thành là chân chính chiến sĩ!

"Giết!"

Gars rít gào một tiếng, trước tiên xông lên tới.

Rất nhiều tùy tùng cùng thị vệ gầm thét lên, đem đám người kia hoàn toàn vây quanh.

Phương Nguyên nhưng là nhẹ nhảy một cái, đi tới người mặc áo đen kia thủ lĩnh trước: "Để ta đoán xem xem, ngươi là. . . Floren bá tước người!"

Tuy rằng chỉ là suy đoán, nhưng hắn đã vô cùng khẳng định.

"Phải hoặc không phải, lại có gì khác nhau đây? Ngươi nếu kế thừa Carandon lực lượng, thì nên biết, căm thù hắn người, tuyệt đối không hạn chế tại công quốc Stan bên trong!"

Người áo đen ba phải cái nào cũng được nói.

"Tốt, xem ra chính là Floren bá tước, ta vẫn không có đi tìm hắn, hắn liền đến tìm ta, xem ra cái này món nợ lại hắn là tính lên một bút!"

Đáng tiếc, bất luận đối phương nghĩ như thế nào cực lực che giấu, Phương Nguyên cũng là trực tiếp từ người áo đen thần thái phản ứng bên trong xác thực thật giả.

"Ngươi biết Độc Tâm thuật?"

Người áo đen thủ lĩnh kinh hãi, càng mang theo bí mật bị bóc trần sau khi kinh hoảng.

"Vốn còn muốn hỏi ngươi một ít chuyện, nhưng bây giờ suy nghĩ một chút, tựa hồ cũng không đặc biệt gì trọng yếu, vì lẽ đó ngươi hay là đi chết đi!"

Phương Nguyên vài bước tiến lên, trong tay trọng kiếm chém vào mà ra.

Khổng lồ áp lực, trong nháy mắt đè ép chu vi hư không , khiến cho người mặc áo đen này không chỗ có thể trốn, không thể không rút ra một thanh rắn độc giống như nhuyễn kiếm, gắng gượng chống đỡ Phương Nguyên kiếm chiêu.

Coong!

Một tiếng vang trầm thấp qua đi, cực lớn chấn động lực lượng xuyên thấu qua lưỡi kiếm, trực tiếp lan truyền đến cái này thủ lĩnh toàn thân.

Hắn rung rung, chợt phảng phất quả cầu da xì hơi giống như chậm rãi xẹp xuống, tựa hồ trong cơ thể ngũ tạng lục phủ cùng khớp xương đều bị chấn bể như thế.

"Quá yếu! Quá yếu!"

Phương Nguyên một tiếng thở dài, chợt vỗ tay một cái: "Đem những người còn lại trông giữ tốt, mặt khác, triệu tập còn sót lại thôn dân, bắt đầu dập lửa, đồng thời thông báo thượng cấp quan trị an!"

"Tuân mệnh!"

Gars lớn tiếng đáp ứng.

Trải qua cuộc chiến đấu này sau khi, tuy rằng bọn họ hầu như người người mang thương, thậm chí còn chết trận một cái, nhưng còn lại đều trưởng thành rất nhiều.

. . .

Có Phương Nguyên ở giữa điều trị, thôn trang này khắc phục hậu quả công việc nhất thời đều đâu vào đấy tiến hành rồi lên.

"Hiệp sĩ đại nhân, lần này chúng ta thu được không ít chiến lợi phẩm!"

Một lát sau, dỡ xuống khôi giáp Phương Nguyên, liền nhìn thấy một mặt sắc mặt vui mừng Gars đến đây bẩm báo: "Tổng cộng. . . Thu được mười tám con ngựa, tù binh hai mươi người, còn có các loại vật tư, cùng với đồ trang sức, tổng cộng năm mươi viên Stan kim tệ!"

Thế giới này chủ yếu tiền vẫn là kim ngân đồng hệ thống, cái gọi là Stan kim tệ, tự nhiên chính là công quốc Stan rèn đúc kim tệ, giá trị rất cao.

Cho dù là Phương Nguyên lần này kế thừa tước vị, hướng về nam tước giao nộp 'Kế thừa thuế' hoặc là nói 'Cống kim', cũng bất quá một trăm đồng tiền vàng.

Có thể nói, lần này một thoáng liền bù đắp về non nửa.

"Tù binh toàn bộ giao lại cho quan trị an , còn cái khác ngựa, binh khí, kim ngân các loại, chúng ta liền nhận lấy!"

Phương Nguyên gật gù: "Các ngươi lần này tác chiến có công, đều có khen thưởng, chết trận người sẽ thu được năm cái kim tệ trợ cấp, ta còn có thể đem nhà hắn đề bạt thành dân tự do, đồng thời thu được năm mươi mẫu ruộng!"

"Đa tạ đại nhân!"

Gars ánh mắt một thoáng sáng lên.

Bọn họ không màng sống chết phấn đấu, không chính là vì những thứ này sao?

Có nhiều như vậy khen thưởng, lời nói không êm tai, cái kia chết đồng liêu cho dù trở về Hess ôm ấp, cũng đáng.

Phương Nguyên lại là cực kỳ bình tĩnh mà đối xử cái này màn.

Đối với hắn mà nói, người bề trên ân uy tịnh thi, lôi kéo nhân tâm , bất quá là tiện tay làm việc nhỏ mà thôi.

Kim ngân cái gì , căn bản không tha ở trong mắt hắn, nhưng có thể khích lệ thuộc hạ hiệu chết, lại cớ sao mà không làm đây?

Chỉ bất quá, trong này cũng đến chú ý người ngoài cùng mình người.

Tựa như cái này thôn Haier , bởi vì cũng không phải là hắn lãnh địa, bởi vậy liền không chiếm được bao nhiêu chăm sóc.

Nghĩ nghĩ cũng biết, một cái đi ra cướp bóc cùng chém giết băng trộm, làm sao có khả năng ở trên người mang theo bút lớn kim ngân? Bởi vậy cái kia năm mươi viên Stan kim tệ, phần lớn khẳng định là thôn Haier tài sản.

Nhưng lúc này đến Phương Nguyên trong tay, liền thành thu được cùng chiến lợi phẩm, cho dù Shawshank nam tước đều không thể làm hắn phun ra.

—— đều cứu một cái thôn làng, làm sao có thể đòi hỏi quá nhiều đây?

Ngược lại là những kia quá mức dễ thấy rất nhiều lương thực, vải vóc loại hình , bởi vì không dễ mang theo, lại quá mức đáng chú ý, đúng là có thể trả lại những kia đáng thương thôn dân, cái này cũng đã đầy đủ nhân từ —— quý tộc nhân từ!

Gần nửa ngày sau, thôn Haier công cộng nghĩa địa ở trong.

Phương Nguyên một thân một mình, nhìn may mắn còn sống sót các thôn dân đem người thân vùi lấp, thấp giọng nức nở không ngừng truyền đến, chợt liền biến thành một mảnh tiếng khóc than.

"Rất bi thương một màn, không phải sao?"

Hắn đứng ở dưới gốc cây, bỗng nhiên hướng về phía không có một bóng người một bên nói.

"Nếu như là chiến tranh. . . Bọn họ tao ngộ có thể so với hiện tại còn thê thảm gấp trăm lần!"

Một cái tỉnh táo tiếng nói trả lời, từ trong bóng tối đi ra một người đến.

Hắn gầy gò cao cao, ăn mặc trường bào màu xám, mang đỉnh đầu mũ trùm, gò má gầy gò, con mắt rất tinh thần, tràn ngập một loại học giả khí chất.

"Pháp sư?"

Phương Nguyên lại là gật gù: "Ngươi đây? Lại là phương nào người?"

"Công thất pháp sư Heim, gặp qua các hạ!"

Heim hơi khẽ khom người: "Thực sự xin lỗi. . . Bởi vì đại công ở cái này khối không có bao nhiêu nhân thủ, mới khiến các hạ gặp được đến chuyện như vậy!"

"Quên đi. . ."

Phương Nguyên vung vung tay, không có tính toán.

Trên thực tế , căn bản không cần suy đoán, hắn liền biết Stan đại công dự định, lúc này pháp sư xuất hiện , bất quá là hướng về người thắng lấy lòng thôi.

Đây chính là thế giới này quy tắc trò chơi, lạnh lẽo cứng rắn mà tàn khốc!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 677: Nam Tước

Shawshank lĩnh.

Làm cái này bản địa lãnh chúa, Shawshank nam tước có một toà tổ tiên truyền xuống pháo đài.

Nó xây dựng ở một chỗ gò núi bên trên, toàn thân lấy đá hoa cương chế tạo, bên ngoài thậm chí còn có một vòng hào quanh thành rãnh, thành lập tháp tên cùng hỏa lực đan xen điểm, đối với bất kỳ công thành một phương mà nói đều là ác mộng.

"Như vậy một toà thành bảo, chỉ cần lương thực đầy đủ, mấy trăm người liền đủ để chống đỡ lên tới hàng ngàn, hàng vạn quân đội vây công chứ?"

Phương Nguyên ngẩng đầu, ngước nhìn cao to kiến trúc cùng đường viền bóng đen.

Không nghi ngờ chút nào, nó đại biểu các đời Shawshank nam tước đối với vùng đất này quyền lực, càng là địa vị bảo đảm!

"Cho dù là nam tước, cũng chưa chắc có thể mỗi một cái đều xây dựng pháo đài, đây là lâu năm quý tộc cùng nhà giàu mới nổi khác nhau. . ."

Bởi vậy, Phương Nguyên không khỏi nghĩ đến vị này Shawshank nam tước thực lực.

Đối phương dưới trướng có năm tên kỵ sĩ, pháo đài bên trong càng quanh năm duy trì một nhánh hơn trăm người vệ đội.

"Trăm người vệ đội là nam tước trực thuộc lực lượng, gặp phải chiến sự, hắn còn có thể mộ binh kỵ sĩ cùng tùy tùng, gộp lại tuyệt đối vượt quá hai trăm! Đây là chức nghiệp binh lính! Nếu như tính luôn những kia thoáng rèn luyện qua dân binh, qua ngàn dễ dàng!"

"Đồng thời, cái này Shawshank nam tước, tuyệt đối là bảo đảm vương đảng người, cùng Stan đại công liên hệ rất sâu!"

. . .

Chính đang suy tư ở trong, pháo đài cầu treo chậm rãi thả xuống, một người trung niên quý tộc nghênh tiếp đi ra: "Hoan nghênh ngươi, ta kỵ sĩ!"

Phương Nguyên nhìn kỹ lại, liền thấy cái này đi ra quý tộc chừng bốn mươi tuổi, ăn mặc màu xanh nhạt thêu viền vàng quý tộc trường bào, mang đỉnh đầu màu bạch kim tóc giả, lúc này chính hướng về hắn mở ra hai tay: "Còn có. . . Cảm tạ ngươi vì thôn Haier làm tất cả!"

"Đây là ta ứng tận nghĩa vụ!"

Phương Nguyên làm một cái kỵ sĩ lễ, lại để tùy tùng dâng lên lễ vật.

"A. . . Cỡ nào đẹp đẽ trân châu, ta rất yêu thích!"

Nam tước nhìn, hiển nhiên hết sức hài lòng, liền giữa hai lông mày tối tăm đều tản ra một điểm: "Đến đây đi. . . Ta kỵ sĩ, ở pháo đài bên trong đã vì ngươi chuẩn bị tiệc rượu! Ở đây, hết thảy đều rất an toàn!"

Hắn cường điệu phun ra mặt sau ký tự, hiển nhiên là được đến trước Heim pháp sư ám chỉ.

"Từ chối thì bất kính!"

Phương Nguyên khom người, liền cùng Shawshank nam tước cùng nhau tiến vào pháo đài.

Pháo đài tiệc tối tự nhiên vô cùng long trọng, thuộc về Shawshank nam tước năm cái kỵ sĩ, có ba cái cũng mang theo gia quyến dự họp.

Phương Nguyên một thân cắt quần áo khéo léo trường bào, không thêm chút nào trang sức, lại một cách tự nhiên mà triển lộ ra một loại tiêu sái khí chất, rất là hấp dẫn một chút quý tộc tiểu thư ánh mắt.

Lấy lúc này quý tộc sinh hoạt vòng thối nát, chỉ cần hắn đối với mấy cái hướng về hắn rung động cây quạt cung nữ thoáng ra hiệu, e sợ lập tức sẽ có một cái tươi đẹp buổi tối.

Bất quá, hắn bưng chén rượu, lại là lễ phép từ chối rất nhiều mời, liền như thế lẳng lặng mà ở một bên nhìn, có vẻ vô cùng không hợp quần.

"Luhn hiệp sĩ, ngươi tựa hồ để rất nhiều nữ sĩ thương tâm đây. . ."

Lúc này, một tên kỵ sĩ trang phục, ăn mặc nửa người giáp cao to nam nhân liền đi tới: "E sợ từ đêm nay sau khi, trên lãnh địa liền muốn truyền lưu ra Luhn hiệp sĩ không rõ phong tình scandal. . ."

"Ta chỉ là có chút. . . Ân. . . Không quen!"

Phương Nguyên mỉm cười đáp lại: "Grey kỵ sĩ, không biết có chuyện gì quan trọng?"

Cái này cái kỵ sĩ cũng là Shawshank nam tước năm tên kỵ sĩ một trong , bất quá, cùng Phương Nguyên không giống chính là, hắn trực tiếp làm vì nam tước phục vụ, lấy kỵ sĩ thân, đảm nhiệm nam tước võ sĩ trưởng, thống lĩnh tất cả hộ vệ, là tuyệt đối tâm phúc nhất lưu.

Ở Monger thế giới, tiểu quý tộc làm vì đại quý tộc phục vụ, đồng thời lĩnh thù lao, không phải cái gì việc không thể lộ ra ngoài.

"Rất xin lỗi quấy rối ngươi tiệc rượu , bất quá Nam tước đại nhân hi vọng ở thư phòng thấy ngươi!"

Grey kỵ sĩ lấy cứng nhắc giống như thanh âm nói.

"Được rồi!"

Phương Nguyên gật gù, rời đi cái này thật không thú vị tiệc rượu, theo Grey đến nam tước thư phòng.

"Là Luhn sao? Vào đi! Grey ngươi canh gác ở bên ngoài, không cho bất luận người nào đi vào, cho dù là phu nhân của ta!"

Shawshank nam tước nghiêm túc nói, chợt đối Phương Nguyên mỉm cười ra hiệu: "Luhn, ngươi nhất định có rất nhiều nghi hoặc."

"Không tính rất nhiều , bất quá cũng cơ bản có suy đoán, hiện tại công thất tình huống, tựa hồ không thế nào tốt đây!"

Phương Nguyên gật gù, ở nam tước đối diện ngồi xuống, nam tước còn thuận lợi cho hắn rót một chén hồng trà.

"Nói thật, nhận được Heim pháp sư đưa tin sau khi, ta vẫn là hết sức kinh ngạc. . ."

Shawshank nam tước phảng phất ở tổ chức lời giải thích: "Xin lỗi. . . Ta tuy rằng tin tưởng ngươi sẽ đạt tới cao giai chức nghiệp giả mức độ, nhưng không nghĩ tới dĩ nhiên thời gian sử dụng ngắn như thế, đồng thời, ngươi đã nhậm chức Thiên Tai Kỵ Sĩ?"

"Đúng!"

Phương Nguyên gật gù.

Trên thực tế, những thứ này bất quá hắn mặt ngoài đồ vật, chân chính át chủ bài, lại làm sao có khả năng dễ dàng gặp người?

"Vậy thì thật là quá tốt rồi!"

Shawshank nam tước mạnh mẽ nắm chặt quyền, lúc này liền hoàn toàn không che giấu sự phẫn nộ của chính mình: "Cái kia Floren bá tước, dĩ nhiên phái ra đạo tặc ở ta trên lãnh địa làm loạn, ta đã hạ lệnh, đem những kia Cuồng Lang đạo tặc đoàn cùng mật sứ cùng nhau xử tử, lý do chính là trộm cướp tội!"

"Đây là quyền lực của ngài!"

Phương Nguyên nhún nhún vai.

"Tuy rằng không biết ngươi rõ ràng bao nhiêu, nhưng nhìn cái này đi!"

Shawshank nam tước cảm giác thấy hơi đau đầu, có thiên phú người trẻ tuổi, dù là kỵ sĩ trẻ tuổi, hắn đều gặp qua không ít, có lòng tin có thể nắm chắc ý nghĩ của bọn họ cùng tâm lý.

Nhưng cái này Luhn kỵ sĩ, mang đến cho hắn một cảm giác lại phi thường đặc thù, vô cùng khó có thể chưởng khống.

Lúc này, liền đẩy một phần văn kiện lại đây, chính mình nhưng là bưng lên gốm sứ chén trà, hấp hồng trà chờ đợi.

Trong lúc nhất thời, thư phòng trong âm thanh trong nháy mắt biến mất, yên tĩnh ở trong, chỉ có Phương Nguyên lật xem tiếng sàn sạt còn đang không ngừng vang lên.

"Thì ra là như vậy. . ."

Phương Nguyên đọc tốc độ rất nhanh, một lát sau liền khép lại tình báo: "Thế cuộc. . . Đã ác liệt đến nước này sao?"

Công quốc Stan, là lúc trước đời thứ nhất Stan đại công, suất lĩnh Truyền Kỳ kỵ sĩ đoàn, hướng về Man Hoang nơi khai thác mà tới.

Đến hiện tại, đã truyền ba trăm năm, hai mươi đời!

Như vậy thời gian dài dằng dặc, đủ để khiến rất nhiều quy củ cùng gia tộc đều hủ hóa xuống.

Điển hình nhất, chính là năm đó Truyền Kỳ kỵ sĩ đoàn, hậu nhân của bọn họ, đều không nhất định cùng Stan đại công một lòng.

'Không chỉ có như vậy. . . Mấu chốt nhất, vẫn là nội lục thế lực thẩm thấu!'

Phương Nguyên trong lòng lóe qua một ý nghĩ: 'Nguyên bản công quốc Stan, chỉ là Man Hoang nơi, không có mấy người có hứng thú, nhưng ba trăm năm khai khẩn, đủ để khiến bất kỳ sinh địa biến thành thục địa, còn có sinh sôi ra đến nhân khẩu, đối với nội lục quốc gia cùng giáo hội, đều có sức hấp dẫn rất mạnh!'

'Trên thực tế, giáo hội thẩm thấu, cũng sớm đã bắt đầu rồi , bởi vì đời thứ nhất Stan đại công tuy rằng công bố tín ngưỡng chính là Thái Dương Thần, nhưng vẫn ở có ý áp chế giáo hội lực lượng.'

Thần quyền cùng vương quyền đấu tranh, là cái đại lục này quốc gia vĩnh tồn chủ đề.

'Nhưng lúc này, nhìn Tử thần giáo hội mở rộng trình độ, cái khác giáo hội cũng sẽ không kém đi nơi nào. . . Nếu như vốn thay mặt Stan đại công còn muốn thu quyền, tất nhiên sẽ cùng Thần quyền lên xung đột!'

Cái này một đời Stan đại công, cũng không phải là cái gì tầm thường chi quân, nhưng cũng không phải cái gì anh minh hùng chủ, tối đa chỉ là một cái hợp lệ quý tộc!

Nhưng cho dù là người như vậy, cũng sẽ không tình nguyện nhìn thấy công thất đối với các quý tộc khống chế lực suy yếu, thậm chí trực thuộc lĩnh cũng bắt đầu bị Tông giáo thẩm thấu!

Là lấy ở Stan đại công kế vị tới nay, liền đã làm nhiều lần cải cách cùng dự

phòng biện pháp.

Rất hiển nhiên, cái này gây nên một chút quý tộc chống lại, sau lưng càng là có Tông giáo trợ giúp.

"Đời thứ nhất Stan đại công, trên thực tế cũng là vương quốc Nott quý tộc , bởi vì ngay lúc đó 'Khai khẩn khiến' mà được lợi, lúc này, vương quốc Nott muốn hành sử quyền lực mẫu quốc, cũng là một nan đề!"

Shawshank nam tước xoa xoa mi tâm.

Trên thực tế, hạ cấp phong thần phản kháng phong quân ví dụ, ở thế giới này cũng không tính hiếm thấy, mà thành công cũng không có thiếu, chỉ cần đánh thắng là được.

"Nếu như thật sự mở ra chiến tranh, e sợ không tốt đánh. . ."

Phương Nguyên nghiền ngẫm suy nghĩ chốc lát, trực tiếp có phán đoán: "Ai là bằng hữu của chúng ta, ai là chúng ta kẻ địch đây?"

"Cái vấn đề này hỏi rất hay!"

Shawshank nam tước hầu như cho rằng ngồi ở trước mặt mình, cũng không phải là một cái mới lên cấp kỵ sĩ, mà là một cái cáo già: "Ở vương quốc Nott ở trong, vương thất cũng không thể thuyên chuyển tất cả sức mạnh, mấy cái công tước càng là cùng Stan đại công quan hệ rất tốt, thậm chí tổ tiên thì có ngọn nguồn!"

"Mà liên quan tới giáo hội, chúng ta cũng quyết định lôi kéo một nhóm, chèn ép một nhóm."

Thế giới này thần có rất nhiều, đồng thời lẫn nhau cũng có mâu thuẫn.

Giáo hội cùng giáo hội trong lúc đó, vì tranh cướp 'Thần cừu con', đã phát sinh xấu xa cũng không phải số ít.

Tuy rằng không có diễn biến thành toàn diện khai chiến, nhưng người đại diện chiến tranh lại là đánh qua không biết bao nhiêu lần.

"Vì lẽ đó. . . Đương nhiệm đại công, bức thiết cần lực lượng?"

Phương Nguyên gật gù: "Tỷ như. . . Đã từng là Truyền Kỳ kỵ sĩ đoàn?"

"Đây là một cái bất ngờ!"

Nhắc tới cái này, Shawshank nam tước sắc mặt thoáng âm trầm lại: "Ở Jora có chuyện trước, ta cũng không biết hắn dĩ nhiên là Tử Vong Chi Thủ truyền thừa bảo quản người."

"Được rồi!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, cũng lười nhắc lại trong đó màn đen: "Chuyện đến nước này, ta đại khái cũng đã trở thành người ngoài trong mắt bảo đảm vương đảng nhất lưu. . . Có hay không hắn là vui mừng chính mình không có lên một cái phá thuyền đây?"

"Cái này đương nhiên!"

Shawshank nam tước không chút do dự mà gật đầu: "Ngươi sẽ nhìn thấy sức mạnh của chúng ta, đồng thời. . . Ngươi trưởng thành, cũng là hoàn toàn vượt qua chúng ta tưởng tượng! Đại công nếu là biết rồi, nhất định sẽ thật cao hứng."

"Lần này ngươi tới, có thể ở thêm một quãng thời gian, ngay khi tháng sau, chúng ta sắp bắt đầu một cái hành động."

Shawshank nam tước nói: "Công thất chuẩn bị thanh lý một nhóm công quốc bên trong u ác tính, ta phụ trách cái này một mảnh khu vực!"

Lời nói ở trong, hắn đã không khỏi mang theo lạnh lẽo khí.

"Không có vấn đề!"

Phương Nguyên gật đầu, trực tiếp đồng ý.

Ở vào thời điểm này, cỏ đầu tường căn bản không nổi tiếng, nhất định phải tiến hành đứng thành hàng.

Mà song phương thái độ, còn có vừa bắt đầu tao ngộ các loại, đã sớm làm hắn làm ra lựa chọn.

Bởi vậy, cho dù biết cái này hành động là cái đầu danh trạng, cũng phải đi!

"Quá tốt rồi!"

Quả nhiên, Shawshank nam tước lộ ra nụ cười mừng rỡ: "Có một vị cao giai chức nghiệp giả gia nhập, ta đối với lần hành động này càng có lòng tin!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 678: Fred

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 679: Cạm Bẫy

Trang viên Roar.

Phương Nguyên cùng Grey kỵ sĩ đứng sóng vai, phóng tầm mắt tới cách đó không xa lãnh chúa trang viên.

Fred tuy rằng xây dựng cực lớn biệt thự làm cái này thống trị tượng trưng, nhưng bản thân của hắn cũng chỉ có ở thu thuế cùng độ giả lúc mới tình cờ lại đây, bình thường đều là giao cho thuế vụ quan, quan trị an mấy cái tâm phúc quản lý.

"Ta đã đánh tra rõ ràng, lúc này làm vì Fred hiệp sĩ chưởng quản mảnh này lãnh địa chính là thuế vụ quan Jamar!"

Grey chậm rãi nói: "Hắn đã từng là một kẻ mạo hiểm, sau đó bị Fred mời chào, hắn là nhậm chức Ám sát giả!"

"Ám sát giả?"

Phương Nguyên thoáng cả kinh, đây chính là so với bình thường thích khách cao cấp hơn chức nghiệp, tuy rằng như trước còn kém rất xa Thiên Tai Kỵ Sĩ, nhưng cũng coi như là một nhân tài.

Có thể bị Fred chiêu mộ được, chính nói rõ đối phương bản lĩnh.

"Bất quá, Ám sát giả lợi hại nhất cũng chỉ là dựa vào hoàn cảnh tiến hành ám sát, lúc này là quang minh chính đại chiến đấu!"

Grey kỵ sĩ chỉ cươi cười, không có chút nào lo lắng.

Xác thực, có công quốc đại nghĩa, lại thêm vào hai tên kỵ sĩ thống lĩnh, gần một trăm người đội ngũ, nếu như còn không bắt được trước mặt trang viên, đó mới là một chuyện cười.

"Đã như vậy, bắt đầu đi!"

Hắn vung tay lên, dưới trướng năm mươi binh lính nhất thời sắp xếp chỉnh tề hàng ngũ, thẳng tắp hướng về trang viên tiến sát mà đi.

"Chúng ta đuổi tới!"

Phương Nguyên gật gù, Gars lập tức mang theo khẩn cấp từ lãnh địa bên trong triệu tập hai mươi người đi theo sau lưng hắn.

"Người nào?"

Tình huống như thế, lập tức gây nên bên trong trang viên chú ý, không đến bao lâu, một người liền chạy chậm lại đây lớn tiếng hô quát: "Nơi này là Fred hiệp sĩ lãnh địa, người tới nói tên họ! Bằng không giống nhau coi là khiêu khích!"

"Nói tên họ?"

Grey một tiếng cười gằn: "Shawshank nam tước dưới trướng, kỵ sĩ Grey, phụng đại công mệnh lệnh, đến đây thảo phạt Fred, đủ rõ ràng sao?"

Rất hiển nhiên, như vậy trả lời , khiến cho đối diện rơi vào rất lớn khiếp sợ ở trong.

Người đến liên tục lăn lộn trở lại lãnh địa, không tới chốc lát, gấp gáp tiếng chuông liền vang lên.

"Luhn kỵ sĩ, phải như thế nào đối xử những bạo dân này đây?"

Grey nhìn phía xa hội tụ lên dân binh, trong đó phần lớn vẫn là cầm cỏ xiên

nông phu, khóe miệng không khỏi mang theo một tia cân nhắc nụ cười.

Mặc kệ như thế nào, những thứ này cũng là ngày sau Phương Nguyên lĩnh dân, đương nhiên muốn cho chút mặt mũi.

Đương nhiên, một cái bạo dân định nghĩa, đã nói rõ hắn khuynh hướng.

"Ta nghe nói. . . vị kia Fred hiệp sĩ rất am hiểu lôi kéo nhân tâm, tại hạ tầng bình dân bên trong danh tiếng rất tốt?"

Phương Nguyên đột nhiên hỏi câu.

"Xác thực , bởi vì phổ biến năm mươi : năm mươi thuê, không còn tăng thuế chính sách, hắn thậm chí bị người ngâm thơ rong thổi phồng làm vì Stan đệ nhất hiền minh lãnh chúa đây!" Grey hồi đáp.

"Ta rõ ràng, xin mời hạ lệnh trấn áp đi!"

Phương Nguyên gật gù: "Ta từng nghe qua một cái ngạn ngữ, một ngày cho hắn một cái kim tệ, khi ngày nào đó không cho, sẽ tao ngộ trí oán hận, mà một ngày cho hắn một cái bạt tai, ngày nào đó không cho, sẽ thu đến cảm kích!"

Luận thu mua nhân tâm, hắn như thế nào cũng không sánh được đã trăm phương ngàn kế làm rất lâu Fred nam tước.

Đã như vậy, cũng chỉ có lấy thiết cùng huyết, nói cho những thứ này lĩnh dân ai mới là chủ nhân của nơi này.

Dân tâm điệu bộ, cho dù nhân đức hiền từ, lại sẽ bị ghi nhớ bao lâu?

Cái gọi là nhân chính rất có thể ngày sau lại triển khai, lúc này nếu muốn chiếm lĩnh cả khu vực, liền chỉ có buông tay đại sát, lấy khủng bố nhuộm đẫm trung thành.

"Sáng suốt quyết định, còn có cơ trí ngạn ngữ!"

Grey cười lớn một tiếng, quất roi ngựa: "Xung phong!"

Sự thực chứng minh, ở chuyên môn huấn luyện binh lính trước mặt, một đám cầm cỏ xiên nông phu, dù là lại nhiều hơn, cũng không có một chút nào tác dụng.

Càng không cần phải nói, Grey chỉ là tùy ý xung phong một lần, lật tung mấy cái trước nhất nông phu sau khi, còn lại những người kia nhất thời bị sợ hãi chi phối, ném cỏ xiên, lưu lại cái xuống một cái khắp nơi bừa bộn chiến trường, liền như thế chạy trốn.

"Cổ đại phong kiến quân vương, thường thường coi chính mình thiên mệnh sở quy, hạ nhân nên vô hạn trung thành —— cái kia trên thực tế đều là nằm mơ! Như vậy ngây thơ hoàng đế, thường thường kết cục cũng sẽ không quá tốt!"

Phương Nguyên ăn mặc giáp nhẹ , tương tự khởi xướng xung phong.

Ở cường đại võ lực phía dưới, còn sót lại cái kia một điểm chống lại, cũng là bẻ cành khô giống như tan vỡ.

"Dù là ngày xưa ân đức, ở đao kiếm trước mặt, có thể còn lại bao nhiêu đây?"

Nhìn hầu như là dễ dàng sụp đổ dân binh, Phương Nguyên yên lặng thở dài, cùng Grey kỵ sĩ cùng nhau đi tới lãnh chúa biệt thự.

Nơi này là Fred kỵ sĩ biệt viện, khi hắn không tại lúc, liền quy thuế vụ quan Jamar sử dụng, cũng là cái này một mảnh lãnh địa thống trị hạt nhân.

Lúc này, liền bị hơn trăm người vững vàng vây nhốt.

"Kỵ sĩ đại nhân. . . Jamar đang ở bên trong!"

Vài tên chiến sĩ lấy lòng nói.

"Truyền lệnh xuống, bắt đầu tổng tiến công đi, có thể tóm lại hắn, thưởng

mười đồng tiền vàng!"

Grey kỵ sĩ vô tình phất tay một cái, đám binh sĩ kia nhất thời đỏ mắt lên vọt vào.

"Gars, không muốn cùng các khách nhân tranh cướp vinh dự!"

Phương Nguyên nhìn biệt thự, lại là có một loại dự cảm xấu, khoát tay áo một cái.

Lúc này, thân là lãnh chúa uy nghiêm, còn có trước chiến đấu bên trong xây dựng lên đến uy tín nhất thời phát huy ra tác dụng.

Gars mười tên vệ binh tùy tùng bất động, cái khác lãnh địa bên trong triệu tập đến binh lính nhất thời cũng không dám nhúc nhích, ngồi xem Grey thủ hạ nhảy vào biệt thự.

"Ha ha. . . Cái này cần gì phải đây? Liền hắn là để các tiểu tử nhiều rèn luyện một chút. . ."

Grey kỵ sĩ mỉm cười nói: "Bất quá đến cuối cùng, thắng lợi nhất định là ta tùy tùng Arnold, hắn nhưng là cái tên đô con, còn đã từng. . ."

Ầm ầm! ! !

Ngay khi hắn nói được nửa câu đồng thời, một tiếng kinh thiên động địa nổ vang đột ngột hiện lên.

Lượng lớn ngọn lửa từ biệt thự trong bốc lên, trong khoảnh khắc liền nuốt chửng tất cả.

Cho dù là chu vi sĩ tốt, cũng chịu ảnh hưởng, hai lỗ tai lớn đau, ngã xuống đất rên rỉ.

"Chuyện này. . ."

Grey kỵ sĩ bị lật tung xuống ngựa, âu yếm vật cưỡi xa xa chạy đi, nhưng hắn lại vốn không hề để ý, trái lại là ngây ngốc nhìn hết thảy trước mắt: "Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

"Đây là cái cạm bẫy!"

Phương Nguyên sắc mặt âm trầm: "Đối phương đã sớm biết chúng ta tin tức, đồng thời bố trí phát động pháp thuật, hắn là Hỏa Cầu thuật cùng Tạc Liệt thuật liên phát, muốn tạo thành như vậy phá hư, còn cần lượng lớn Tạc Liệt thủy tinh —— đây chính là là đồ cấm!"

Hấp thu một cái pháp sư trí nhớ sau khi, hắn đối với những thứ đồ này hết sức quen thuộc.

Fred hiệp sĩ phản kích, dĩ nhiên bén nhọn như vậy mà khủng bố! Càng tỏ rõ ra một cái làm người ủ rũ sự thực —— đối phương đã sớm biết thảo phạt tất cả, chuyên môn bố trí cạm bẫy!

Thậm chí, còn có cái khác thế lực trong bóng tối giúp đỡ đối phương.

"Bằng vào một cái buôn bán lĩnh, tuyệt đối không cách nào kiếm đến nhiều như vậy pháp thuật quyển trục!"

Phương Nguyên khẳng định nói.

Đương nhiên, như thế một cái đi xuống, hiệu quả cũng là tốt đến kì lạ.

Ngoại trừ dưới trướng hắn hơn hai mươi người chỉ là chịu ảnh hưởng cùng vết thương nhẹ ở ngoài, Grey kỵ sĩ dưới trướng nhưng là hơn nửa tiêu diệt.

Tử vong quả thực giống như là biển gầm mà đến, chôn vùi không biết bao nhiêu linh hồn.

"Tuyệt đối là giáo hội! Ngoại trừ chúng nó ở ngoài, không có ai có thể kiếm đến nhiều như vậy Hỏa Cầu thuật quyển trục, còn có là đồ cấm!"

Grey kỵ sĩ con ngươi đỏ chót.

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, lại là biểu hiện có chút ngơ ngác.

Bỗng nhiên, một cái bí ẩn vầng sáng tự động tản ra, nuốt chửng lửa nóng hừng hực bên trong oán khí cùng Tử Linh, rất nhanh sẽ phát sinh ra biến hóa.

Một cái mang theo u ám màu sắc vầng sáng, dần dần ở trong biển ý thức của hắn thành hình, thậm chí tự động sinh thành phù văn, mang theo pháp thuật lực lượng.

Thiên Tai Kỵ Sĩ nguyền rủa vầng sáng năng lực, vốn là thông qua lượng lớn tử vong cùng oán niệm tăng lên!

Bởi vậy, chúng nó thường thường vô cùng yêu tha thiết chiến trường, năm đó Carandon càng là có 'Tử Vong Chi Thủ' uy danh! Chỗ đi qua, hầu như là tiếng kêu than dậy khắp trời đất.

'Nguyền rủa sao?'

Phương Nguyên tâm thần vi phân, chìm đắm nhập đặc biệt lĩnh ngộ bên trong.

Vèo!

Đang lúc này, một cái bóng lại là đột nhiên từ chu vi trong bóng tối hiện lên, chủy thủ trên tay giống như rắn độc giống như, hướng về Grey cái cổ cắn phệ đi qua.

Ám sát giả —— Jamar!

Đột nhiên không kịp chuẩn bị, Grey kỵ sĩ lại là làm được chính mình có khả năng làm tất cả.

Bồng!

Ở trên người hắn, một chùm Đấu Khí quang mang bên ngoài, vai hơi chếch, cả người phảng phất trong nháy mắt lùn một chút, liền tư thế đều phát sinh ra biến hóa.

Nhưng tất cả những thứ này, ở Ám sát giả lưỡi dao sắc trước mặt, vẫn là như vậy bé nhỏ không đáng kể.

Ám chủy thủ màu đen phảng phất có thể thôn phệ tất cả quang mang, chỉ là nhẹ nhàng đâm một cái, Đấu Khí phòng ngự liền quân lính tan rã.

Thậm chí, cánh tay của đối phương còn có thể giống như không có xương rắn giống như vặn vẹo, trong phút chốc chuyển biến phương vị, dao găm mũi như trước nhắm ngay Grey kỵ sĩ tim!

Cực hạn sợ hãi tình, ở Grey trong con ngươi hiện lên.

Dù như thế nào, hắn cũng không tưởng tượng nổi, Jamar ám sát kỹ xảo, dĩ nhiên sẽ kinh khủng như thế.

Thậm chí, hắn không nghi ngờ chút nào, đối phương có thể tiêu diệt từng bộ phận, đem những người còn lại một lưới bắt hết!

Phốc!

Dao găm nhập thịt, nhưng không có trúng ngay tim, mà là ở Grey vai mở ra một cái vết thương.

Người ám sát kia kinh ngạc dừng lại tại chỗ, còn duy trì bứt lên trước tư thế.

"Thiên Tai Quang Hoàn —— suy yếu! có thể vì chỉ định quân địch thêm vào mặt trái trạng thái, xem ra hiệu quả không sai!"

Phương Nguyên gật gù, chợt lại là một cái vang lên chỉ: "Chậm chạp!"

Một cái nhạt vầng sáng màu vàng khuếch tán, trong nháy mắt bao phủ ở

Jamar trên người.

"Giết hắn!"

Không có tốc độ, vẫn còn ở trạng thái hư nhược thích khách, mấu chốt nhất, vẫn là ở vào ngay trong vòng vây, quả thực chính là một cái lớn bi kịch.

Càng không cần phải nói, ở mở ra gia trì vầng sáng sau khi, Gars bọn họ mỗi một cái đều so với chiến sĩ tinh nhuệ.

Đơn giản một trận tranh đấu sau khi, Jamar lập tức bị hai thanh kiếm lớn xuyên qua thân thể, ngã xuống đất bỏ mình.

"Cảm tạ ngài, Luhn kỵ sĩ!"

Grey vội vàng nói cám ơn.

"Chờ một chút!"

Phương Nguyên lại là nhìn chằm chằm vết thương của hắn: "Chủy thủ của hắn trên. . . Có độc!"

"Hả?"

Grey nhìn vết thương của chính mình, chỉ thấy nơi đó đã bắt đầu biến thành màu đen mục nát, mấu chốt nhất chính là, hắn lại hết lần này tới lần khác không có cảm giác gì, không khỏi trong nháy mắt sởn cả tóc gáy lên: "Cứu mạng!"

"Ta hiểu sơ một điểm thảo dược nhận ra. . ."

Phương Nguyên nháy mắt một cái: "Cho ngươi một cái đề nghị, cầu nguyện đi!"

"Cầu nguyện thần linh để ta khỏi hắn?"

Grey kỵ sĩ có chút choáng váng.

"Không phải. . . Là cầu nguyện người ám sát này, đem thuốc giải mang ở trên người!"

Phương Nguyên đàng hoàng trịnh trọng nói .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 680: Đại Bại

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 681: Trá Hàng

Ngay khi Phương Nguyên một nhóm tiến vào pháo đài sau khi không lâu, nhà Fred quân đội liền thật sự bỗng nhiên xuất hiện, bao vây cả tòa pháo đài.

"Lần này. . . Sói là thật sự đến rồi!"

Phương Nguyên đứng ở đầu tường, nhìn về phương xa đại quân.

Ở màu bích lục quân kỳ phía dưới, Fred hiệp sĩ đại quân thình lình đột phá ngàn người, càng mang quấn lấy lượng lớn cầm cỏ xiên nông phu loại hình, đem lên núi con đường chủ yếu tất cả canh gác.

"Đây là. . . Đang chuẩn bị xua đuổi lĩnh dân, nghĩ phụ công thành sao?"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi lắc đầu.

Fred hiệp sĩ cái này một tay, xác thực tương đương tàn nhẫn , bởi vì hắn dùng dân phu, đều là từ nam tước trực thuộc lĩnh trên trảo tráng đinh!

Lấy lúc này pháo đài bên trong mới vừa bị đánh bại, sĩ khí hạ mấy trăm quân đội , căn bản không cách nào bị tiêu hao bao lâu.

Thậm chí, mặc kệ phương nào người chết, đối với Fred hiệp sĩ mà nói đều là không đáng kể sự tình.

"Một cái nam tước pháo đài chịu đến vây công, phụ cận quý tộc nhưng không có hưởng ứng, xem ra, nam tước nắm giữ đại nghĩa, Fred nắm giữ thực lực, mà cái khác lãnh chúa, toàn bộ lựa chọn sống chết mặc bây sao?"

Chuyện này đối với nam tước mà nói, xác thực không phải một cái tin tức gì tốt , bởi vì nó đại diện cho lại không viện binh đến.

"Như vậy nhìn tới. . . Công thất cũng là một cái phá thuyền, Stan đại công không sai biệt lắm muốn sứt đầu mẻ trán chứ?"

Phương Nguyên trong lòng yên lặng cười gằn.

Lúc này, một cái kỵ binh từ Fred quân đội trận doanh bên trong lao ra, đi tới pháo đài phía dưới, lớn tiếng la lên đến:

"Fred hiệp sĩ là một cái nhân từ người, chỉ cần Shawshank nam tước nhận sai, kí xuống thư hối cãi, liền bảo đảm không lại tiếp tục truy cứu!"

"Bằng không, chúng ta liền muốn đánh vỡ tòa pháo đài này! Đến thời điểm phát sinh cái gì, là mọi người đều không hy vọng nhìn thấy sự tình!"

"Cho dù nam tước quyết ý phản kháng, cái khác binh lính cùng kỵ sĩ nếu như lựa chọn đầu hàng, Fred hiệp sĩ cũng tuyệt đối sẽ không truy cứu, còn sẽ bảo đảm các ngươi của cải, đất phong các loại tất cả quyền lợi!"

. . .

"Hừ, bảo đảm chúng ta đất phong cùng của cải!"

Grey kỵ sĩ không biết lúc nào đi tới bên cạnh, sắc mặt khó coi: "Hắn cho rằng hắn là ai? Nam tước đại nhân sao? Chẳng qua là cùng chúng ta như thế chỉ là hiệp sĩ, liền dám như thế. . ."

"Trên thực tế, Fred kỵ sĩ thực lực, đã hoàn toàn có nam tước bình thường trình độ. . . Nếu như lần này công thất chịu thua, có lẽ sắc phong lệnh chẳng mấy chốc sẽ đi xuống!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Người thắng chúa tể tất cả, chính là đơn giản như vậy!"

"Luhn hiệp sĩ. . . Ngươi sẽ không phải. . ."

Grey ánh mắt trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo mà có chút cảnh giác.

"Đương nhiên. . . Thân là một danh quý tộc hiệp sĩ, lại tiếp thu mặt khác một cái hiệp sĩ khoan dung, cái này căn bản là sỉ nhục! Vì lẽ đó ta sẽ cùng với đối phương phấn khởi chiến đấu đến cùng!"

Phương Nguyên hùng hồn trần từ nói .

Trên thực tế, hắn chỉ là ở vâng theo các quý tộc quy tắc trò chơi mà thôi.

Thế giới này thống trị lực lượng, nhưng vẫn là quý tộc cùng tế ti đám người.

Mà ở quý tộc ở trong, nếu muốn không bị xem là nhà giàu mới nổi, liền phải để ý gốc gác cùng nội hàm!

Như Fred người như vậy, cho dù binh lực mạnh hơn thì lại làm sao? Còn không là gặp phải nhất trí khinh bỉ cùng lạnh nhạt?

Cho dù lần này hắn có thể thắng lợi, thậm chí bị sắc phong nam tước, e sợ ngày sau vẫn là sẽ phải chịu giới quý tộc vòng hoặc sáng hoặc tối chuyển đến, trừ phi đánh vỡ tất cả những thứ này, nếu không không cách nào thay đổi.

Bởi vì ở tất cả quý tộc trong mắt, hắn đều là 'Cái kia phá hư quy củ gia hỏa' !

Ngược lại, Shawshank nam tước, lại là có truyền thừa phả hệ, lịch sử lâu đời chính thống.

Có lúc, đại nghĩa danh phận rẻ mạt, có lúc rồi lại nặng như Thái sơn!

"Thậm chí. . . Dù là vương quốc Nott có thể đạt được thắng lợi, e sợ cũng sẽ không quá mức tiếp đãi tên như vậy. . . Liền giống với kiếp trước cổ đại, lưng chủ nương nhờ vào gia hỏa, thường thường không có kết quả gì tốt, trái lại là trung thần, cho dù là kẻ địch trung thần, cũng phải nhận được biểu dương cùng

tôn vinh, nói cho cùng, chính là vì dựng đứng giá trị quan!"

Ở Monger thế giới, chính là quý tộc giá trị quan đại hành kỳ đạo.

Nhà giàu mới nổi giống như Fred, mấy đời người bên trong, đều rất khó chân chính chen vào cái này vòng tròn!

Bởi vậy, Phương Nguyên căn bản sẽ không lựa chọn đối phương.

Tuy rằng, nếu như không phải là bởi vì có danh chính ngôn thuận kế thừa, hắn lập nghiệp thủ đoạn, có lẽ sẽ cùng đối phương không sai biệt lắm!

"Luhn kỵ sĩ. . ."

Grey lại là sâu sắc cảm động.

Đều là nam tước dưới trướng , liền ngay cả hắn vừa nãy đều có trong nháy mắt dao động, lúc này không khỏi vì chính mình ích kỷ ý nghĩ mà cảm thấy xấu hổ.

"Trên thực tế. . . Ta cảm thấy, chúng ta vẫn là có thể đầu hàng một thoáng!"

Phương Nguyên bỗng nhiên nháy mắt một cái.

"Ngươi là nói. . . Trá hàng? !"

Grey thay đổi sắc mặt: "Ngươi còn muốn đem chiến tranh tiếp tục nữa?"

"Đương nhiên, làm sao có thể vô duyên vô cớ liền biến thành chiến bại người? Cái này pháo đài bên trong còn có hai trăm binh lính, thêm vào ngươi ta tùy tùng, cùng với tất cả người hầu, đầy đủ một kích!"

Phương Nguyên nắm chặt quyền: "Nếu muốn phản bại thành thắng, đây chính là cơ hội cuối cùng!"

"Cái này. . . Ta cần thông báo một chút nam tước!"

Grey kỵ sĩ có chút ý động, chợt vẫn là trầm giọng nói.

"Đương nhiên. . . Đại sự như vậy, nhất định phải nam tước làm quyết định!"

Trên thực tế, đối với nam tước lựa chọn, Phương Nguyên đã có tám thành nắm, đối phương sẽ tán thành chính mình chủ trương.

Bởi vì lúc này nam tước, đã không có cái gì có thể thua.

. . .

Buổi tối, ánh trăng chiếu xuống, bình tĩnh như nước.

Fred hiệp sĩ mang theo một nhóm tinh nhuệ kỵ binh cùng chiến sĩ, sờ soạng tới gần pháo đài.

"Các ngươi cảm thấy, khả năng như vậy tính có bao lớn?"

Trong tay hắn nắm bắt một phong thư trên, trên mặt vẻ mặt có chút chần chờ.

"Dựa theo lẽ thường mà nói, hiệp sĩ ngài đưa ra điều kiện, đã đủ rất khoan dung, cho dù kỵ sĩ động tâm, cũng không phải là không có khả năng!"

Ở Fred hiệp sĩ bên người, Daniel giáo chủ chậm rãi nói.

Cái thời đại này phong quân cùng phong thần, tuy rằng cũng có quân thần liên hệ, nhưng cũng tuyệt đối không bằng Phương Nguyên kiếp trước đông phương Vương triều như vậy tuyệt đối cùng chặt chẽ, mà là lẫn nhau bao hàm quyền lực cùng nghĩa vụ.

Quân muốn thần chết, thần không thể không chết thí dụ, là tuyệt đối sẽ không xuất hiện.

Phong quân mệnh lệnh hoang đường, phong thần cự tuyệt phục tùng, song phương kéo quân đội lớn đánh một trận, trái lại càng thêm thường thấy một

điểm.

Thậm chí cho dù là người thất bại, cũng sẽ không bị tước đoạt tất cả, mà là sẽ bảo lưu cuối cùng một điểm đông sơn tái khởi hi vọng, đây chính là quý tộc nhân từ, cũng là bọn họ trong cái vòng này quy tắc trò chơi —— đương nhiên, vẻn vẹn chỉ nhằm vào quý tộc mà nói.

Lúc này đến trình độ sơn cùng thủy tận, có kỵ sĩ phản bội Shawshank nam tước, tựa hồ cũng hợp tình hợp lý.

"Ta cũng cảm thấy như vậy!"

Fred kỵ sĩ nội tâm có chút hừng hực, phảng phất đã thấy chính mình chiếm cứ nam tước pháo đài một khắc đó.

Bóng đêm thâm trầm, cho dù pháo đài trên nhen lửa lên cây đuốc, cũng xua tan không đi dày đặc buồn ngủ.

Hoàn toàn yên tĩnh ở trong, Fred vung tay lên, một tên đạo tặc tiến lên, mô phỏng theo chuột tiếng kêu, có quy luật kêu ba lần, đây là ước định ám hiệu.

Loảng xoảng!

Không đến bao lâu, trên tường thành tựa hồ truyền đến nhẹ nhàng xôn xao, chợt, pháo đài cửa lớn chậm rãi kéo ra.

"Giáo chủ. . . Ngài xem?"

Nhìn hố đen giống như pháo đài cửa, Fred hiệp sĩ lần thứ hai chần chờ, cầu viện ánh mắt nhìn về Daniel: "Vĩ đại Tử thần, có thể không cho ta chỉ dẫn?"

"Fred hiệp sĩ, chúng ta là thần người hầu, chỉ có thể nghe theo thần ý chí, Thần Chi cao cao tại thượng, như thế nào sẽ quan tâm như vậy một điểm việc nhỏ?"

Daniel giáo chủ lập tức không vui răn dạy.

Nếu như là Hess hàng lâm, dù là chỉ là một tia ý chí, pháo đài bên trong kẻ địch đang đùa trò xiếc gì, tự nhiên không chỗ che thân.

Bất quá, mục sư cùng tế ti chỉ là thần linh người hầu, làm sao có khả năng yêu cầu thần linh ngược lại vì bọn họ làm việc? Nếu như đổi thành Thánh tử hoặc là giáo hoàng loại hình, có lẽ còn miễn cưỡng có chút hi vọng, hắn liền thuần túy là nằm mơ.

Thế nhưng , làm cái này Tử Thần giáo hội chống đỡ người, Fred hiệp sĩ một ít yêu cầu, vẫn là nhất định phải thỏa mãn.

Bởi vậy, Daniel nhắm mắt lại, trong nháy mắt thì có tặng lại:

"Ta cảm nhận được hơi thở của cái chết! Ở pháo đài bên trong, lúc này hắn là có người đã trở về ta chủ báo lại!"

"Nói như vậy, đấu chết sống là thật sự? !"

Fred con mắt sáng choang, không do dự nữa: "Vọt vào!"

Bá kéo kéo!

Lượng lớn binh lính mang theo hưng phấn cùng phát tài khát vọng, hay hoặc là thuần túy nhất phá hư muốn, duy trì kinh người kỷ luật tính, nối đuôi nhau mà vào.

Rất nhanh, đầu tường liền truyền đến an toàn tín hiệu.

Nhìn thấy tình cảnh này, Fred khẽ cười một tiếng , tương tự giục ngựa, nhảy vào pháo đài bên trong.

Chỉ là, hắn không biết chính là, ngay khi hắn nhảy vào pháo đài cửa lớn sau khi, bí mật quan sát Phương Nguyên lập tức hạ lệnh: "Hành động bắt đầu!"

Ầm ầm ầm!

Kịch liệt nổ tung hiện lên, một đại đoàn ánh lửa đem pháo đài cửa lớn nhét đầy, chu vi chiến sĩ lập tức bị phong bạo lôi kéo đến chia năm xẻ bảy, hay hoặc là thẳng thắn dứt khoát bị hất bay, ở giữa không trung liền chết ngất.

"Đây là. . . Cạm bẫy!"

Daniel giáo chủ thân lên một tầng Thần thuật quang mang hiện lên, vì hắn chống đối thương tổn, lại ngây ngốc nhìn thấy, nguyên bản cửa thành chỗ cửa lớn, đã bị đá vụn hoàn toàn vùi lấp , hóa thành ngăn cách trong ngoài lạch trời!

"Giết!"

"Giết sạch kẻ xâm lấn!"

Từng trận tiếng reo hò, từ bốn phương tám hướng hiện lên.

Lúc này Fred một phương đã không có ai mấy ưu thế, lại rơi vào bố trí tỉ mỉ cạm bẫy, lập tức liền bị một trận loạn tiễn bắn giết nhiều người, đội ngũ triệt để tản đi hỗn loạn.

"Thiên Tai Quang Hoàn, mở ra!"

Phương Nguyên trên người, hai cái vầng sáng hiện lên, đan xen thả ra bao phủ chiến trường ánh sáng.

Thiên Tai Kỵ Sĩ tiến giai vốn là cần Tử Linh cùng oán niệm, lại thêm vào Mộng Sư thiên phú, muốn dồn làm giả tượng, giấu diếm được một cái nho nhỏ mục sư, tự nhiên là việc nhỏ như con thỏ.

"Thiên Tai Kỵ Sĩ!"

Daniel giáo chủ nhìn nhảy vào đoàn người, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi Phương Nguyên, sắc mặt lại là vô cùng kỳ dị: "Luhn, lại gặp mặt. . . Lúc này

ngươi, quả nhiên cho ta rất lớn vui mừng!"

. . .

Liền ở bên ngoài một mảnh loạn xị bát nháo đồng thời, pháo đài nơi sâu xa, nam tước phòng ngủ bên trong.

Ríu rít tiếng khóc truyền đến, nam tước phu nhân, Timur, còn có Tanya đều ở, nhìn trên giường bệnh nam tước.

Vào lúc này, hắn dĩ nhiên đã đi tới phần cuối của sinh mệnh.

"Thân ái. . . Ngươi nghe, kế hoạch thành công!"

Nam tước phu nhân nhìn Shawshank nam tước, nhìn thấy đối phương vẫn trợn mắt lên, chú ý động tĩnh chung quanh, không khỏi tiến lên, nhẹ nhàng nói.

"Rất tốt. . ."

Shawshank nam tước khó khăn chỉ tay hướng Timur: "Tất cả chuyện tiếp theo, đều giao cho ngươi, còn có Tanya, ngươi phải cố gắng trợ giúp huynh đệ của ngươi. . ."

Nói xong di chúc sau khi, hắn nhìn huyên náo truyền đến phương hướng, ; trên mặt tràn ngập đáng tiếc cùng không cam lòng, lại chung quy không cách nào nói ra cái gì, cánh tay mềm mại rớt ở giường trên. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 682: Lên Cấp

Sáng sớm, ánh bình minh ánh mặt trời rơi xuống đại địa , hóa thành từng tia từng sợi kim tuyến.

Shawshank gia tộc pháo đài ở trong, bầu không khí lại không có bao nhiêu đại chiến thắng lợi hân hoan vui sướng.

Bởi vì ngay khi đêm qua, bọn họ đánh bại nhà Fred đại quân lúc, Shawshank nam tước, vị này các kỵ sĩ phong quân, vùng đất này chủ nhân, liền là do bị thương nặng không chữa trị khỏi bỏ mình, lưu lại cái xuống một cái thật lớn hỗn loạn.

Fred hiệp sĩ cũng không phải tất lại xoắn xuýt, đối phương từ lúc đêm qua niêm phong cửa lúc, liền trước tiên chết ở nổ tung ở trong.

Đúng là Daniel giáo chủ , bởi vì thực lực hơn người, còn để lại một cái mạng nhỏ đến, đã biến thành tù binh.

Lúc này, liền cùng mặt khác một ít có giá trị tù binh bị trói gô, phong vào địa lao ở trong , chờ đợi thẩm phán.

Mà ở Nam tước đại nhân phòng khách bên trong, nam tước phu nhân con mắt sưng đỏ, hiển nhiên đã khóc không chỉ một lần.

"Nam tước đại nhân nếu bỏ mình, liền hẳn là do Timur kế thừa hắn tước vị, trở thành mới Shawshank nam tước!"

Phương Nguyên, Grey, còn có mấy cái pháo đài bên trong nhân vật đứng đầu đều tụ chung một chỗ, trải qua ngắn ngủi sau khi thương nghị, lập tức liền quyết

định tôn Timur vì bọn họ mới phong quân, đồng thời hướng về đổi mới rồi quần áo, biểu hiện có vẻ câu nệ mà bi thương Nam tước đại nhân hành lễ.

Đương nhiên, xét thấy Nam tước đại nhân còn nhỏ, vẫn còn không thể xử lý rất nhiều sự vụ, do nam tước phu nhân người quản lý, cũng là chuyện thuận lý thành chương.

"Khục khục. . . Chư vị!"

Chờ đến một loạt chuyện này thương lượng qua sau, Grey kỵ sĩ được đến chủ mẫu ánh mắt, tằng hắng một cái: "Còn có một cái nghị đề, chính là Luhn hiệp sĩ cùng Tanya đính hôn việc, nam tước khi còn sống, vẫn có ý thúc đẩy, lúc này chúng ta không thể để cho sau khi hắn chết Minh giới linh hồn cũng không thể ngủ yên. . ."

"Luhn hiệp sĩ, ngươi cảm thấy thế nào?"

Đã từng là nam tước phu nhân nhìn về phía Phương Nguyên.

'Các ngươi đã liền nam tước linh hồn đều lấy ra nói chuyện, ta còn có cái gì có thể phản bác?'

Phương Nguyên trong lòng âm thầm lật một cái liếc mắt, trên mặt lại làm ra chần chờ vẻ: "Ta tự nhiên không có vấn đề gì, chỉ là nam tước mới vừa qua đời. . ."

"Cái này không có quan hệ, có thể tạm thời không cử hành hôn lễ, trước tiên lập xuống hôn ước là có thể!" Bên cạnh một tên học giả dáng dấp người lập tức nói.

"Có thể, cứ làm như thế đi! Luwin học sĩ, ngươi lại đi chuẩn bị một hạng tặng cho thủ tục!"

Nam tước phu nhân xoa xoa đỏ lên con mắt: "Nam tước chuẩn bị đem đồi núi Phong Bạo làm cái này đồ cưới, tặng cho Luhn hiệp sĩ!"

"Đồi núi Phong Bạo?"

Phương Nguyên cả kinh.

Đây chỉ là một chỗ gò núi nhỏ, cùng hắn lãnh địa giao giới, nguyên bản không có cái gì cùng lắm thì.

Nhưng then chốt là, thêm vào cái này một mảnh sau khi, hắn lãnh địa, liền hoàn toàn cùng trang viên Roar nơi cái kia một ngàn mẫu Anh đất lệ thuộc liên hệ cùng nhau, hình thành lấy đồi núi Phong Bạo làm trung tâm, không sai biệt lắm hai cái kỵ sĩ lĩnh mới đất phong!

Đã như thế, hắn trong nháy mắt liền vượt qua rất nhiều kỵ sĩ, trở thành mới nam tước thủ hạ số một thực lực phái.

'Cái này vừa là lôi kéo, cũng là cắt rời a!'

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi, rất nhiều người ánh mắt tuy rằng đều mang theo ý cười, nhưng bên trong ý tứ thì có chút ý vị sâu xa.

Cái này vẫn là hắn lãnh đạo binh lính, thu được đêm qua cái kia tràng đại thắng dưới tình huống!

Nếu như không có thành lập cái gì công huân, liền tiếp thu những thứ này đất phong, e sợ lập tức liền sẽ trở thành quần chúng phỉ nhổ chứ?

Phương Nguyên trong lòng cười gằn, cảm nhận được giữa quý tộc loại kia thủ đoạn mềm dẻo văn hóa, xác thực là giết người không thấy máu.

'Bất quá, đưa đến bên mép thịt, nơi nào có không ăn đạo lý?'

Hắn chỉ cươi cười: "Nếu là nam tước thịnh tình, ta liền thay thế Tanya đa tạ hắn!"

Grey nhìn tình cảnh này, không khỏi cúi đầu.

Nếu là nam tước có thể chống đỡ tới hôm nay, nhìn thấy đêm qua Luhn đạt được thắng lợi huy hoàng, thế tất sẽ thay đổi trước cách làm.

Đáng tiếc, đến lúc này, tất cả cũng không kịp.

'Bất quá, cũng chính là có thêm một khối kỵ sĩ lĩnh , khiến cho Luhn trở thành nam tước dưới trướng đệ nhất kỵ sĩ thôi. . . Hắn dù sao cũng là vừa mới thăng cấp quý tộc, nếu muốn chỉnh hợp lãnh địa, tăng cường thực lực, cũng không phải một năm hai năm sự tình. . .'

Nghĩ như thế, Grey nhất thời ôn hòa nhã nhặn rất nhiều.

Đáng tiếc, hắn cũng không biết, trên thế giới này có loại người, làm việc hoàn toàn vượt qua những người khác bất ngờ.

"Tốt, một chuyện cuối cùng, chính là lần này tù binh vấn đề!"

Phương Nguyên đem cái vấn đề khó khăn này ném ra ngoài, chợt trầm mặc, tựa hồ đang chờ đợi ý kiến của những người khác.

Vào lúc này, binh lính bình thường chiến bại, hoặc là chờ đợi hắn lãnh chúa hoặc là người nhà ra tiền chuộc thân, hoặc là bị biếm làm đầy tớ, sớm đã có một bộ quy củ.

Nhưng Phương Nguyên nói, cũng không phải là những kia bình thường binh lính, mà là Daniel giáo chủ, còn có một chút cái khác giáo hội liên lạc người.

Nếu như không có sự giúp đỡ của bọn họ, Fred hiệp sĩ căn bản sẽ không nắm giữ khiêu chiến nam tước lực lượng, thậm chí bao vây nam tước pháo đài.

Chỉ bất quá, thật sự gọi đánh gọi giết, đang ngồi ngoại trừ Phương Nguyên, cũng không có ai nắm giữ cái này quyết đoán —— dù sao, bọn họ là giáo hội người, cho dù nhúng tay thế tục, cũng không có thể tùy ý thẩm phán!

Liền, tất cả mọi người đều cúi đầu, một bộ suy tư dáng vẻ.

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi khẽ mỉm cười: "Nếu chư vị đều không có chủ ý, không bằng ta nói một cái xử trí làm sao? Liền đem bọn họ làm cái này lễ vật, hiến cho vị kia đại công các hạ đi!"

Những tù binh này mặc dù đối với một cái nam tước mà nói có chút phỏng tay, nhưng đối với đại công lại là không hẳn.

Thậm chí, có lẽ còn có thể xem là một ít thẻ đánh bạc, tuy rằng chưa chắc sẽ trọng yếu bao nhiêu, nhưng dù sao cũng hơn không có cường.

"Này ngược lại là ý kiến hay!"

Nam tước phu nhân ánh mắt sáng lên, nhìn thấy những người khác dồn dập gật đầu, lập tức nói: "Cứ làm như vậy!"

Phương Nguyên thấy vậy, lập tức trong lòng cười thầm.

Những quý tộc này đám người, e ngại giáo hội cùng vương quốc Nott áp lực, nhưng lại không nghĩ đánh mất quyền tự chủ, cho tới nay, đều chỉ có thể giống như đà điểu châu phi.

Đáng tiếc, bọn họ không biết chính là, cái kia vương quốc Nott, có lẽ căn bản liền sẽ không có xâm lấn công quốc Stan cơ hội.

Bởi vì, thế giới này, sắp phát sinh kịch biến!

. . .

Đại Càn thế giới, động thiên trong.

Bão táp bao phủ, mưa rào xối xả, nguyên bản yên tĩnh như xử tử hải dương, ở cuồng phong ảnh hưởng, trong nháy mắt hóa thành gào thét Cự thú, nhấc lên sóng to gió lớn.

Kinh khủng như vậy trong hoàn cảnh, một chiếc ba ngôi buồm thuyền lại là ngoan cường mà chống đỡ không có chìm.

Rầm!

Một cơn sóng đánh tới, lượng lớn nước biển trào boong trên, cuốn đi lượng lớn vật tư cùng thủy thủ.

Thuyền cột buồm rất sớm bị chém đứt, lúc này chỉ có thể ở bão táp bên trong nước chảy bèo trôi.

"Trái mãn đà!"

Buồng lái bên trong, Caphi mặc một bộ đáng thương áo sơmi, loã lồ ra dày rộng lồng ngực cùng kết bạn cơ bụng, lúc này điên cuồng mà gầm thét lên: "Đám ngớ ngẩn, nếu không muốn chết, mau nhanh tìm sợi dây thừng đem chính mình cùng thuyền trói lại đến!"

Bởi vì có Đấu Khí tăng cường, lúc này thân hình của hắn lại là vững như Thái sơn, ánh mắt phảng phất chim ưng giống như sắc bén: "Biển rộng a, ngươi ngăn cản không được ta, ta nhất định sẽ tìm tới truyền thuyết trong kim ngân đảo!"

. . .

Một đêm đi qua, bầu trời sáng sủa, trắng noãn chim hải âu dưới ánh mặt trời kêu to.

Biển rộng khôi phục lại yên lặng, phảng phất đêm qua phát sinh tất cả chỉ là ác mộng.

Caphi thả xuống bánh lái, trở lại phòng thuyền trưởng, bắt đầu viết nào đó phân giấy viết thư: "Tôn kính Wellington bệ hạ: Rất xin lỗi, bởi đột phát bão táp, ta thuyền không thể đúng hạn hoàn thành viễn dương đi, nhưng mời ngài tin tưởng, ta càng ngày càng khẳng định chính mình suy đoán, chúng ta đại lục cũng

không phải cô độc, ở trên thế giới này, tất nhiên có nó huynh đệ tỷ muội tồn tại. . ."

". . . Lần thứ hai cảm tạ ngài giúp đỡ, để ta có viễn dương đi khả năng, mà ta cũng sẽ dựa theo ước định, đem tất cả hải đồ cùng đường hàng hải dâng hiến cho bệ hạ. . . Ngày hôm qua, chúng ta tao ngộ một cơn bão táp to lớn, nó làm chúng ta hướng đi phát sinh độ lệch, đồng thời không biết khoảng cách sớm định ra mục tiêu chênh lệch bao xa, nguyện Sáng Thế Thần phù hộ chúng ta. . ."

. . .

"Thuyền trưởng đại nhân, ngài tốt nhất đi ra nhìn một chút!"

Ngay khi Caphi viết đồng thời, một cái tiếng bước chân dồn dập truyền đến, hắn lái chính đánh cửa phòng: "Phía trước. . . Phát hiện bến cảng!"

"Hả? Bến cảng, nơi này tựa hồ không phải chúng ta tiếp tế đảo? Lẽ nào đêm qua một tràng bão táp, đem chúng ta thổi trở về cố hương? Cảm tạ Phụ Thần!"

Caphi chèo cầu nguyện dấu tay.

"Không! Cái kia không phải chúng ta thành thị!"

Lái chính biểu hiện lại mang theo một điểm sợ hãi: "Mà là một cái thế giới hoàn toàn mới!"

"Thế giới mới? !"

Caphi cả kinh, đi tới đài quan sát, giơ đơn đồng ống nhòm.

Ở hắn trong tầm mắt, phía trước bỗng nhiên xuất hiện một mảnh đại lục, một cái khổng lồ bến cảng lẳng lặng đứng sừng sững.

Phía trên, lượng lớn thuyền bỏ neo, tạo hình cùng Avalon đế quốc thuyền hoàn toàn khác nhau.

"Lớn như vậy bến cảng, ở quốc nội hoàn toàn có thể xếp tới năm vị trí đầu chứ? Còn có. . . Đối diện tựa hồ đồng dạng cũng là loài người. . ."

Caphi lẩm bẩm, đột nhiên, liền mang theo vẻ tươi cười: "Chư vị, chúng ta đều sẽ bởi vì phát hiện lớn, mà bị ghi vào sử sách, đương nhiên, càng thông tục nói. . . Chúng ta muốn phát tài!"

"Gào a!"

Đám thủy thủ hoan hô.

Cái thời đại này, có thể đánh bạc mệnh đến phấn đấu thủy thủ, cơ bản đều là không còn gì cả nghèo rớt mồng tơi thậm chí các nơi tù nhân bị đi đày, duy nhất kích thích bọn họ động lực, chính là kim ngân của cải!

Lúc này nhìn thấy hi vọng, nhất thời cũng lại không kìm nén được.

"Vùng đất này, không biết có bao lớn, đế quốc có được hay không phái binh chinh phục. . . Hay hoặc là, chỉ là thuần túy làm cái này một cái làm ăn đối tượng?"

Ngay khi Caphi suy nghĩ lúc, bến cảng ở trong rõ ràng cũng phát hiện thuyền con của bọn họ.

Một trận huyên náo sau khi, mấy chiếc cự hạm mở ra, chu vi có rất nhiều thuyền nhỏ, đem hắn tọa hạm bao quanh vây nhốt.

Caphi bén nhạy chú ý tới, đối phương đánh cờ xí, là một ngọn núi đen sì, không biết đại diện cho cái gì ngụ ý.

Lúc này, ở đối diện trên boong thuyền, một cái ăn mặc áo giáp chiến sĩ xuất hiện, lớn tiếng nói một loại nghe không hiểu Dị tộc ngôn ngữ.

Nếu như đổi thành bình thường quốc gia người ở đây, liền sẽ lập tức biết, đây là bọn hắn tuần biển giáo úy, ở hướng về kẻ xâm lấn phát ra cuối cùng cảnh cáo:

"Các ngươi đã tiến vào quốc gia quốc giới, lập tức bỏ vũ khí xuống, tiếp thu kiểm tra, bằng không chớ bảo là không báo trước vậy! ! !"

. . .

Phàm nhân xung đột, Phương Nguyên không muốn nhiều quản.

Thế nhưng, ở Quang Ám đại lục cùng Ngũ Hành đại lục văn minh tụ hợp trong nháy mắt, một loại sức mạnh to lớn nhất thời sinh thành , hóa thành thánh khiết ánh sáng, thúc đẩy toàn bộ động thiên bay lên.

"Động thiên, lên cấp!"

Hắn trong nháy mắt trở về chân linh phát ra vui mừng gợn sóng: "Tiếp tục như thế, tương lai hóa thành thế giới, cũng không là giấc mơ!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 683: Hóa Thân

Động thiên muốn thăng hoa làm vì thế giới, cần chính là nhiều lần sĩ thăng.

Lần này, chỉ có thể tính động thiên mở rộng, nhưng đối Phương Nguyên tới nói đã đầy đủ.

"Tạo hóa!"

Hắn Bản tôn Thánh Nhân Chi Thể hiện lên, giương tay một cái, vô cùng vô tận Tạo Hóa chi lực hiện lên, luyện hóa ác ma cuống rốn.

Ở lượng lớn thánh khiết quang mang trong gói hàng, ác ma cuống rốn trong nháy mắt hóa thành một giọt máu, đi vào trong cơ thể hắn.

"Luyện hóa nguyên lực. . . Nên bắt đầu rồi!"

Cho tới nay, Phương Nguyên đều có một loại cảm giác gấp gáp, lo lắng vị kia đã từng thu gặt Mộng Sư Tâm Ma giới đại năng phát hiện không đúng, thậm chí đến gây sự với hắn.

Đối phương là tuyệt đối cao duy tồn tại, có thể vặn vẹo quy tắc.

Vì đối kháng, tối thiểu, cũng phải nắm giữ nguyên lực!

Trước hắn tất cả kế hoạch, đều là vì này làm chuẩn bị.

Hiện tại, liền đến triệt để thực thi lúc.

Luyện hóa ác ma cuống rốn sau khi, Phương Nguyên thân hiện nổi lên ra rất nhiều màu đen hoa văn, mang theo thần bí mùi vị.

"Thánh nhân có thể khai thiên tích địa, chân thực Mộng cảnh hóa thành động thiên, trên thực tế. . . Đây chỉ là tầng một, chân chính khai thiên, vẫn là Bàn Cổ a!"

Đại Càn thế giới bên trong.

Cửu Tuyệt sơn rất nhiều cao tầng hội tụ, sốt sắng mà nhìn kỹ một cái nguy nga trận pháp: "Tụ tập tất cả Mộng Sư lực lượng, còn có một thế giới tài nguyên, rốt cục đột phá hạn chế, nghiên cứu ra chân thân qua lại thế giới phương pháp . . . Thánh nhân a, ngươi đến tột cùng chuẩn bị làm cái gì?"

Ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo quang trụ phóng lên trời, phảng phất lang yên giống như, đem phía chân trời chọc thủng một cái lỗ thủng lớn.

Rầm ..... Rầm .....!

Đất trời tối tăm bên trong, vô số tử lôi hội tụ, mạnh mẽ nhắm đánh ở cột sáng trên.

"Là Đại Càn thiên ý! ! !"

Cực Âm biến sắc.

Chân thân xuyên việt phương pháp, chỉ cần Mộng Sư quyết tâm, lập tức là có thể thoát ly thế giới.

Bởi vậy, Đại Càn ý chí hiển nhiên sẽ không cho phép, sẽ dựa theo bản năng ngăn cản, liền hình thành rồi loại thiên kiếp này giống như tình cảnh.

"Ha ha. . . Thiên ý! Ngươi ngăn cản không được ta!"

Phương Nguyên ngửa mặt lên trời thét dài, hai tay dò ra.

Hai cái kình thiên cự thủ hiện lên, khuấy động phong vân, nghiền nát lôi đình.

Đây là Thánh nhân oai, liền thiên ý đều muốn tránh lui.

Rầm ..... Rầm .....!

Liên tiếp chín đạo tử lôi sau khi, cho dù thiên ý lại làm sao nổi giận, cũng không cách nào ngăn cản tinh mang phá không mà đi.

"Cung tiễn Thánh nhân!"

Cực Âm, Liễu Mộng Mi hướng về cột sáng hành lễ, chợt quay đầu lại, nhìn Cửu Tuyệt sơn thuộc hạ: "Thánh nhân có lời, lần này đi chỉ là làm vì chinh phục một cái cường đại thế giới, luôn có trở về một ngày, chúng ta nhất định phải đồng lòng hợp sức, bảo vệ Cửu Tuyệt sơn cơ nghiệp!"

"Vâng!"

Ở đây, đều là Cửu Tuyệt sơn cao tầng, lợi ích có liên quan phía dưới, lập tức liền làm ra phong tỏa tin tức quyết định.

Nếu là Phương Nguyên thấy cảnh này, tất nhiên sẽ vô cùng không nói gì.

Bởi vì hắn lưu lại di lệnh, là chuyện không thể làm, có thể tồn người mất đất, thậm chí Liễu Mộng Mi mấy cái tâm phúc còn có thể lùi vào động thiên trong.

Nhưng hiện tại xem ra, một tổ chức một khi thành hình, sẽ có ý chí của chính mình cùng kể cầu, dù là thủ lĩnh cũng rất khó hoàn toàn thao túng.

. . .

Monger thế giới.

"Trời. . . Làm sao đen?"

Chính đang tại xử trí tù binh sự vụ Grey kỵ sĩ, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn trời.

Chỉ thấy nguyên bản ban ngày trong nháy mắt hóa thành ban đêm, mà một viên khổng lồ đỏ như màu máu sao băng, bỗng nhiên ở chân trời hiện lên, đại diện cho điềm xấu.

Trong chớp mắt này, toàn bộ Monger thế giới chư vị mặt quốc gia bên trong, đều có thể nhìn thấy cái này viên màu đỏ hung tinh.

Rất nhiều chiêm tinh gia cùng tinh tượng học giả trợn mắt ngoác mồm, liên tục lẩm bẩm: "hung triệu! hung triệu!"

Ở thiên tai giống như cảnh tượng trước mặt, người bình thường chỉ có thể theo bản năng mà tán loạn, hoặc là trốn vào trong hầm run cầm cập, cũng không biết gây nên bao nhiêu xôn xao.

Mà tại Thần giới cùng Minh giới, cùng với Monger thế giới mỗi cái phụ thuộc vị diện bên trong, loại này xôn xao còn muốn càng thêm rõ ràng.

Bởi vì càng nhân vật mạnh mẽ, càng là có thể hiểu được trong đó khủng bố!

Hầu như tất cả giáo hội, đều thu đến Thần dụ, nhượng bọn họ cảnh giác sắp đến nguy hiểm!

Trong giây lát này, toàn bộ Monger thế giới, đều ở run cầm cập.

Monger thế giới chỗ cao nhất, tám cái mông lung mà tràn ngập Thần tính chùm sáng hội tụ, ngóng nhìn càng lúc càng lớn màu máu sao băng: "Đây là xâm lược! Nhất định phải nghĩ cách ngăn cản!"

"Đối phương quá mạnh mẽ! Đồng thời đã phá giải thế giới của chúng ta tần suất!"

Một cái chùm sáng bên trong truyền ra hơi hiện tức đến nổ phổi sóng thần

niệm: "Vì bắt được cái khác vị diện, chúng ta toàn bộ thế giới đều lấy không đề phòng tư thái, thậm chí chủ động tăng mạnh lực hút, tất cả những thứ này đều bị đối phương lợi dụng."

"Nói cách khác. . . Tai nạn, không cách nào tránh khỏi!"

Các Thần Chi lập tức đạt thành nhận thức chung: "Chỉ có thể tận lực giảm thiểu tổn thất!"

Đã chinh phục rất nhiều vị diện cùng thế giới bọn hắn, có một loại sự tự tin mạnh mẽ.

Cho dù đối phương thế tới hung hăng, vừa bắt đầu xác thực có thể cho bọn họ mang đến không ít phiền phức, nhưng người thắng sau cùng, nhất định sẽ là bọn họ cái này một phương!

Ầm ầm!

Đang lúc này, toàn bộ Thần giới đều là chấn động.

Tất cả thần linh ánh mắt, đều có thể nhìn thấy, một vầng mặt trời, từ Monger bên trong thế giới hiện lên, thật nhanh nghênh tiếp hướng về phía sao băng.

"Là Chủ thần!"

"Cửu Trụ Thần đứng đầu —— Thái Dương Thần!"

"Liền hắn đều đã bị kinh động, đây cũng là từ tối tăm thời kì đến lần đầu a!"

Rất nhiều thần niệm mang theo ngơ ngác , liền ngay cả chân thần đám người đều bỗng nhiên tỉnh ngộ, lần này nguy cơ, có lẽ còn muốn vượt qua chúng nó xấu nhất dự liệu!

. . .

"Ngoại lai chí cao tồn tại a!"

Thái dương vắt ngang ở Monger thế giới ở ngoài, phảng phất có thể nhìn thấy trong đó một thân ảnh cao to, cuồn cuộn ý niệm truyền ra: "Ngươi vì sao muốn xâm lấn thế giới này?"

"Cũng không phải là ta lựa chọn thế giới này, mà là nó ở triệu hoán ta!"

Đỏ như màu máu sao băng ở trong, Phương Nguyên chân thân —— Thánh Nhân Chi Thể tái hiện ra, trên người màu đen chú ấn càng rõ ràng.

Thậm chí, nơi bụng, Phong Ấn Chi Thể hoàn toàn giải phong, một loại khủng bố khí cơ, đã bắt đầu tiết ra ngoài.

Loại kia nguyên lực khí tức , khiến cho Thái Dương Thần trên mặt đều hiện lên ra sợ hãi vẻ: "Đây là. . ."

"Thế giới của ngươi, hấp dẫn tất cả mảnh vỡ vị diện, nếu hưởng thụ nhân, cũng nhất định phải trả lại quả!"

Phương Nguyên lấy vịnh ngâm giống như âm điệu nói: "Hôm nay, ta bằng vào ta thân, mở ra chín tầng luyện ngục! Ta là. . . Chín tầng luyện ngục chi chủ —— Apophis!"

Âm thanh này, phảng phất quy tắc biến thành giống như, ở Monger thế giới cùng với rất nhiều phụ thuộc vị diện bên trong qua lại vang vọng.

Chỉ cần là sinh vật có trí khôn, đều có thể hiểu được ý tứ trong đó, đồng thời vì đó sâu sắc run rẩy.

"Không muốn. . ."

Ở Thái Dương Thần kinh nộ ở trong, một điểm hào quang màu tím sẫm, từ Phương Nguyên nơi bụng nổ tung.

Ầm ầm!

Một cái khủng bố nổ tung sinh thành, sức mạnh mang tính hủy diệt, thậm chí xuyên thủng thái dương, thẳng tắp rơi vào Monger thế giới ở trong.

Minh giới.

Đây là Monger thế giới lớn nhất xuống lớp không gian, mỗi ngày đều có vô số đếm không hết linh hồn từ Chủ thế giới mà đến, lại trải qua Tử Thần Hess quốc gia dẫn dắt, theo rất nhiều sông lớn đi tới Minh giới nơi sâu xa.

Nhưng lúc này, tất cả linh hồn, đều phát ra sắc nhọn rít gào.

Tử Thần chân thân đột nhiên ở quốc gia bên trong triển lộ hình thể, đối kháng đến từ giữa bầu trời khủng bố đả kích.

Ầm ầm!

Màu tím lôi đình, trực tiếp xé rách Tử Thần quốc gia cùng vương tọa, chợt không chút do dự mà hướng về Minh giới nơi sâu xa rơi đi.

Hư không phá nát bên trong, mơ hồ có thể nhìn thấy một cái cực lớn bóng người.

Hắn đỉnh thiên lập địa, cả người quanh quẩn màu tím đen phù văn, một cái bàn tay duỗi ra, chính là một cái quốc gia!

"Thánh tai!"

Trong hư không, mơ hồ có thiên hoa loạn trụy, mặt đất nở sen vàng, truyền đến một khúc phát ra từ linh hồn thánh ca:

"Ca ngợi ngươi! Apophis! Ngươi là chín tầng luyện ngục chi chủ!"

"Ngươi nắm giữ linh hồn quy tụ, ngươi là tất cả ác ma quân chủ!"

"Ngươi bao dung tất cả sa đọa linh hồn, ngươi phân tán Thần tính, ngươi là bắt đầu, quá trình, cùng với cuối cùng, ngươi là hết thảy tất cả. . ."

Ở ngâm xướng ở trong, rất nhiều màu vàng thánh hoa bỗng nhiên chuyển biến , hóa thành màu đen Mạn Châu Sa Hoa.

Cự nhân hình thể cũng không ngừng chuyển biến, chiếm cứ Minh giới nơi sâu xa , hóa thành chín tầng kết cấu.

Nguyên bản yên tĩnh Minh giới bầu trời trong nháy mắt thay đổi, mang theo thống khổ cùng căm hận ngọn lửa hiện lên, trong nháy mắt đem chu vi cải tạo thành luyện ngục.

Chín tầng luyện ngục vừa xuất hiện, Minh giới liền phát ra rên rỉ, rất nhiều Minh Hà bị bóp méo, chảy về phía luyện ngục.

Từng cái từng cái nửa trong suốt linh hồn hiện lên, trên mặt mang theo mờ mịt vẻ, chợt liền bị chín tầng luyện ngục quy tắc vặn vẹo , hóa thành từng cái từng cái nhuyễn trùng hình thái.

Đã hoàn toàn bị Phương Nguyên luyện hóa ác ma cuống rốn lực lượng hiện lên, vì chúng nó truyền vào các loại tiến hóa khả năng.

Nương theo nhuyễn trùng cắn xé nuốt chửng, con thứ nhất tiểu Ác ma xuất hiện.

Nó có đỏ thẫm da thịt, sơn dương giống như sừng, cùng với một đôi cánh chim màu đen.

Chín tầng luyện ngục nổ vang, trong nháy mắt gia tốc ngàn tỉ nhuyễn trùng nuốt chửng quá trình, rất nhiều tiểu Ác ma nhanh chóng tiến hóa, lại đã biến thành đủ loại hình thái, trong nháy mắt đem chín tầng luyện ngục tràn ngập, cuối cùng mãnh liệt hướng về Minh giới, Tử Thần quốc gia, thậm chí Chủ thế giới!

"Thái Dương Thần bị trọng thương, ngủ say!"

"Là cái kia chín tầng luyện ngục chi chủ, hắn đê tiện mượn thế giới hợp lưu cùng lực hấp dẫn!"

"U ác tính! Chín tầng luyện ngục, là nuốt chửng linh hồn u ác tính!"

. . .

Chư Thần tức giận gào thét, đối mặt với đã ở Minh giới cắm rễ, thậm chí không ngừng mở rộng chín tầng luyện ngục, lại lại có chút không thể làm gì.

Lúc này, vị diện này đã bị thế giới tiếp nhận, hoặc là nói, mạnh mẽ đưa nó quy tắc, lún vào Monger thế giới ở trong.

Nếu muốn hoàn toàn hủy diệt chín tầng luyện ngục, nhất định phải hủy diệt toàn bộ Monger thế giới!

Chuyện như vậy, cho dù thời điểm toàn thịnh Thái Dương Thần suất lĩnh Chư Thần, cũng chưa chắc có thể làm được, thậm chí cho dù làm được, cũng sẽ không đồng ý.

. . .

Chủ thế giới, vương quốc Nott.

Một nhánh mấy vạn người đại quân đã tập kết xong xuôi.

Đây là quốc vương dưới lệnh, làm vì thảo phạt công quốc Stan mà chuẩn bị nhân mã.

Đương nhiên, trước dị tượng cùng dấu hiệu , tương tự làm cả đại quân rơi vào hoảng loạn bên trong.

Mà đợi đến thống soái thật vất vả trấn áp xuống lúc, mấy cái thám báo lại tè ra quần đến đây bẩm báo: "Phía trước. . . Đại địa xuất hiện vết nứt, bên trong có

thật nhiều quái vật!"

"Quái vật?"

Thống soái tướng lãnh giục ngựa tiến lên, lập tức liền nhìn thấy, đại địa rạn nứt, phảng phất có thêm một cái vết thương thật lớn.

Mà vô số hình thù kỳ quái quái vật, nhưng là từ bên trong cuồn cuộn không ngừng bò đi ra, bản năng hướng về quân đội khởi xướng tiến công.

"Chuẩn bị tiếp chiến!"

Tướng lãnh hô to, xông lên trước, một đạo Đấu Khí hoành bay, trong khoảnh khắc xẹt qua mấy con tiểu Ác ma thân thể, bắn lên huyết hoa.

"Hả?"

Làm cái này cao giai đấu sĩ, cái này tướng lãnh bén nhạy cảm giác được, nương theo tiểu Ác ma tử vong, một sức mạnh không tên, tràn vào trong cơ thể hắn.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 684: Xung Kích

"Toàn bộ Monger thế giới! Tiếp thu ta biếu tặng đi!"

Công quốc Stan ở trong, Phương Nguyên chân linh trở về Luhn kỵ sĩ trên người, lấy chỉ có chính mình nghe được âm thanh nói.

Thân hóa luyện ngục, sinh ra ác ma, thậm chí lan tràn Thần tính, đều là hắn từ lâu chuẩn bị kỹ càng kế hoạch!

"Lấy tạo hóa năng lực, mới có thể luyện hóa nguyên lực, cái này đầu tiên liền cần ác ma cuống rốn, chợt chính là một cái đủ mạnh mà rộng lớn thế giới, mới có thể gánh chịu nguyên lực ảnh hưởng!"

Tổng thể mà nói, chính là để nguyên lực triệt để bạo phát, phân tán làm vì vô số phân, sinh sôi làm ác ma.

Cùng lúc đó, lại ô nhiễm toàn bộ Monger thế giới.

Đến cuối cùng, những kia phân tán Thần tính, lại sẽ ở chém giết cùng sinh sôi bên trong dần dần hội tụ, phục sinh ra hoàn toàn mới Thánh Nhân Chi Thể!

Trải qua cái này một tầng thủ tục, là có thể đem nguyên lực thuần phục, mà chờ đến này thời điểm, cũng là hắn hoàn toàn chiếm cứ toàn bộ Monger thế giới lúc!

Bởi vì nguyên lực cùng ác ma cuống rốn đặc tính, lại thêm vào Thánh Nhân Chi Thể, xâm lấn Minh giới sau biến thành luyện ngục, có thể cuồn cuộn không ngừng sinh ra ác ma.

Mà luyện hóa nguyên lực trong quá trình cần thiết gánh chịu phản phệ, liền muốn Monger thế giới siêu phàm người cùng Chư Thần, thậm chí tất cả sinh linh đồng loạt gánh chịu.

"Những kia ác ma trên người, đều mang theo vô cùng nhỏ lượng thứ cấp nguyên lực, thông suốt qua chém giết cùng sinh sôi, hội tụ đến một cái nào đó cá thể trên người, mãi đến tận tích trữ đến đầy đủ nồng độ, sẽ biến thành Thần tính!"

Cái gọi là Thần tính, trên thực tế chính là nguyên lực hiện ra!

Bất luận người nào đều có thể nắm giữ, đồng thời, đồng hóa năng lực tương đương cường! Mang vào sức mạnh mạnh mẽ.

Chờ đến thế giới này siêu phàm người phát hiện điểm ấy sau khi, nhất định sẽ điên cuồng truy tìm Thần tính lực lượng, mà chờ Thần tính lực lượng tích trữ đầy đủ, thậm chí có thể nhen lửa thần hỏa, thăng cấp thành Bán Thần thậm chí chân thần!

Đây chính là nguyên lực đặc tính, một giọt liền đủ để cải tạo toàn bộ thế giới sinh thái cùng hệ thống sức mạnh.

Đặc biệt cùng ác ma cuống rốn cùng Thánh Nhân Chi Thể hỗn hợp sau khi, liền càng ngày càng cường đại mà khủng bố!

Loại sức mạnh này, chính là Phương Nguyên dành cho toàn bộ thế giới sinh linh biếu tặng, một loại siêu phàm thoát tục, lên cấp chân thần hi vọng!

Đương nhiên, bởi nguyên lực xu nhất tính, những kia Thần tính người, dù là không vì cướp đoạt, cũng tất nhiên sẽ tự giết lẫn nhau, cho dù lên cấp thành thần, cũng phòng ngừa không được.

Chờ đến phần lớn Thần tính quy nhất sau khi, chính là Phương Nguyên thu gặt lúc!

"Hừm, như vậy Thần tính người, nhất định phải có cái danh hào, Apophis con? Hoặc là chín tầng luyện ngục chi tử? Hoặc là dứt khoát một chút, Sát Lục Chi Tử?"

Lúc này Phương Nguyên, tự nhiên là Bản tôn chân linh.

Hắn Thánh Nhân Chi Thể hóa thành luyện ngục, chân linh lại là trong nháy mắt đi ra ngoài, cùng phân thần hợp nhất, đã biến thành kỵ sĩ Luhn.

Chỉ là, không có ai biết, cái này nho nhỏ kỵ sĩ, dĩ nhiên sẽ là chín tầng luyện ngục chi chủ!

Ở Phương Nguyên ý chí phía dưới, mới vừa đản sinh ra ác ma, liền dọc theo Minh giới sông nước mở ra lối đi, đối với rất nhiều vị diện khởi xướng xâm lấn.

Bình thường sinh vật huyết nhục, có thể làm ác ma cung cấp tiến hóa năng lượng.

Thậm chí, cho dù là tử vong, chúng nó cũng sẽ ô nhiễm vùng đất kia, còn có thể đem trên người biếu tặng mang cho Sát Lục giả.

Đến cuối cùng, tất nhiên là toàn bộ thế giới đều bị ô nhiễm hầu như không còn.

Đương nhiên, Monger thế giới phản kháng, cũng bị Phương Nguyên tất cả lợi dụng , làm cái này luyện hóa nguyên lực phụ trợ.

Đây chính là hắn toàn bộ kế hoạch!

Một khi bắt đầu, liền không cách nào ngăn cản, toàn bộ thế giới bị chinh phục, từ lâu có hi vọng!

'Đương nhiên, khẳng định còn có Thần Chi sẽ không thôi, sẽ tổ chức lực lượng, tiến công luyện ngục nơi sâu xa. . . Có lẽ còn muốn đem ta chặt đầu!'

Luyện ngục tuy rằng không thể gãy hủy, nhưng chín tầng luyện ngục chi chủ, Apophis lại là một cái mục tiêu rõ rệt.

Tuy rằng ở luyện ngục trong, Phương Nguyên hoàn toàn có thể mượn địa lợi, có thể so với ở chính mình động thiên bên trong Tạo Vật chủ, cho dù Thái Dương Thần đều không sợ hãi, nhưng khẳng định chống không được Chư Thần vây công.

Bởi vậy, hắn rất sớm liền chuẩn bị tiểu hào.

Nói vậy, đợi đến Chư Thần trải qua thiên tân vạn khổ, tử thương nặng nề, cuối cùng đến luyện ngục nơi sâu xa, lại phát hiện nơi đó không có một bóng người lúc, vẻ mặt tất nhiên sẽ vô cùng tan vỡ.

. . .

"Luhn kỵ sĩ!"

Lúc này, Grey kỵ sĩ đi tới: "Cái thanh âm kia. . . Ngươi nghe được?"

"Ta nghe được, không phải ảo giác!"

Phương Nguyên nghiêm túc gật đầu: "Thế giới này, sợ rằng sẽ muốn phát sinh kịch biến!"

"Đại nhân!"

Một cái người hầu nhanh chóng chạy tới, sắc mặt kinh hoàng: "Bên dưới ngọn núi thôn trấn, gặp phải không rõ quái vật tập kích!"

Làm cái này luyện ngục chi chủ, đối với tại toàn bộ thế giới, đương nhiên muốn đối xử bình đẳng, cho dù là công quốc Stan cùng nam tước lĩnh, cũng trốn tránh không được bị ác ma công kích vận mệnh!

"Do ta mang theo một đội kỵ binh đi trợ giúp đi!"

Phương Nguyên lúc này liền cười nói.

Cho dù có một kẻ loài người thân phận yếm trợ, nếu như cùng Chư Thần tiếp xúc, vẫn có khả năng lộ ra sơ sót.

Vì lẽ đó, hắn tất yếu lại cho mình tăng thêm một tầng bí danh.

Nói thí dụ như. . . Ngụy trang thành Luyện ngục chi tử!

Bởi vì Luyện ngục chi tử trên người vốn là có Thần tính, nắm để che dấu linh hồn bên trong Luyện Ngục khí tức, lại là không thể tốt hơn.

. . .

Monger thế giới, Thái Dương Thần trải qua 2666 năm, hung tinh ngày, đây là toàn bộ Chủ thế giới cùng rất nhiều vị diện ký ức chưa phai tháng ngày.

Bởi vì ở cái này một ngày, chín tầng luyện ngục sinh ra, chín tầng luyện ngục chi chủ —— Apophis, lấy không thể hoài nghi thực lực cường đại, trở thành nổi tiếng nhất Đại tà thần.

Mà một năm này, cũng bị Chủ thế giới rất nhiều lịch sử học giả mệnh danh là —— ác ma hàng lâm thời kì!

Một cái tràn ngập hỗn loạn cùng chém giết, rồi lại mang theo siêu phàm hi vọng thời đại mới, chậm rãi kéo lên màn mở đầu!

. . .

Vương quốc Nott, tráng lệ vương cung bên trong.

"Bệ hạ! Giữa bầu trời bỗng nhiên xuất hiện hung triệu, cùng với cái thanh âm kia, đã trải qua rất nhiều giáo hội cùng Thần Chi xác nhận, là một cái đến từ Dị giới cường Đại tà thần!"

"Hắn kích thương Thái Dương Thần, ở Minh giới bên trong chế tạo chín tầng luyện ngục, cùng Tử Thần Hess tranh cướp linh hồn, đồng thời đưa chúng nó cải tạo thành xấu xí ác ma, xâm lấn rất nhiều vị diện!"

Mấy cái phụ tá cùng thần tử ở quốc vương Charles tam thế trước mặt bẩm báo nói.

"Thực sự là bất hạnh a, gặp như vậy một cái cường đại Tà thần! Còn có như vậy bất hạnh thế giới. . ."

Charles tam thế chậm rãi thở dài: "Nhưng chuyện như vậy, cách chúng ta vẫn là quá mức xa xôi, tự nhiên có giáo hội cùng chư vị Thần Chi tới bận tâm , ta nghĩ hỏi chính là, ác ma xuất hiện, đối với nước ta cảnh nội có gì ảnh hưởng?"

"Cái này. . . Căn cứ mới vừa tập hợp lên tình báo, tình hình e sợ không thể lạc quan!"

Vài tên phụ tá liếc mắt nhìn nhau, nhắm mắt nói: "Chúng ta hoài nghi đám ác ma nắm giữ vô cùng cao minh không gian kỹ thuật, có thể thông qua Minh Hà nhánh sông, đưa chúng nó đưa lên đến Chủ thế giới bất kỳ một chỗ, mấu chốt nhất chính là, chúng nó số lượng quá nhiều, đồng thời quá mạnh mẽ!"

Nói, một cái pháp sư liền lên trước, dùng thủy tinh truyền phát tin ghi hình, bên trong là một cái Tiểu Ác Ma hình tượng.

"Đây là luyện ngục bên trong cơ bản nhất quái vật, chúng ta đem xưng là 'Tiểu Ác Ma', da trên người có chứa ngọn lửa cùng độc tố kháng tính, lực lượng so với một cái thâm niên chiến sĩ, đương nhiên, mấu chốt nhất chính là, có thể tầng trời thấp phi hành! Dựa theo tiền tuyến truyền đến số liệu suy đoán, như vậy một con Tiểu Ác Ma, nhất định phải vương quốc Dã Chiến quân bên trong một nhánh năm người tiểu đội, hoặc là sơ giai đấu sĩ, mới có thể giải quyết!"

"Mà như vậy Tiểu Ác Ma, ở nuốt chửng máu thịt sau khi, còn có thể sản sinh tiến hóa! Đồng thời, có rất nhiều loại hình! Có thể hình lớn lên, có lại là tăng

cường năng lực phi hành, mà đáng sợ nhất, vẫn là sẽ giác tỉnh loại pháp thuật năng lực!"

Căn cứ phụ tá kể rõ, màn ánh sáng bên trong cũng hiện ra một con kỳ dị ác ma hình tượng, cùng với trước Tiểu Ác Ma có mấy phần tương tự, trên móng vuốt lại cầm lấy một viên cực lớn màu đỏ quả cầu lửa.

"Con ác ma này, chúng ta mệnh danh là Phần Hỏa ma, là thức tỉnh rồi Hỏa Cầu thuật năng lực , bởi vì vừa bắt đầu không biết chuyện, bị nó nổ chết đem gần một trăm tinh tráng tiểu tử!"

"Thần a. . ."

Charles tam thế ai thán một câu: "Như vậy. . . Nói như vậy lên, chúng ta tụ hợp nổi đến đại quân, căn bản không thể lại đi công quốc Stan, chỉ là vì duy trì bản quốc trật tự, cũng đã tử thương nặng nề?"

"Đúng, quốc vương bệ hạ!"

Một cái đại thần đi ra: "Có một nhánh đại quân ác ma đến bình nguyên Polendo bên trên, nơi đó là nước ta chủ yếu mạch sinh khu, lại hết lần này tới lần khác không có bao nhiêu quân đội đóng giữ, lúc này đã chế tạo mấy vạn lưu dân triều, thậm chí một cái thành thị đều gặp phải đồ sát, có người nghe đồn, ở cái này trung tâm thành phố, nhìn thấy có thể so với Truyền Kỳ giống như ác ma!"

Bình nguyên Polendo là vương thất trực thuộc lĩnh , bởi vì ở vào vương quốc tim gan, không có bao nhiêu binh tai lo lắng, phòng bị vô cùng lỏng lẻo.

Lúc này nghe được cái này tin dữ , dù là Charles tam thế, đều không khỏi có chút choáng váng, run run rẩy rẩy ở ghế dựa mềm ngồi xuống, tay vịn cái trán: "Quên đi. . . Nhằm vào công quốc Stan hành động, thủ tiêu đi! Hiện tại đại lục bên trên, tất cả quốc gia đều hẳn là vội vàng cứu tế mới là, còn có cái gì tin tức xấu sao? Nói hết ra đi."

"Xác thực còn có một cái tin!"

Một cái đại thần chần chừ một lúc: "Chúng ta phát hiện, những kia ác ma trải qua thổ địa, tựa hồ sẽ trở nên không có một ngọn cỏ. . . Đương nhiên, cái này cần thời gian kiểm nghiệm, nhưng một trường hợp, đã ở tiền tuyến tướng sĩ trên người xuất hiện."

Ào ào!

Màn ánh sáng lóe lên, hiện ra một người lính bóng người.

Bọn họ vóc người cao lớn cao to, trên người tinh xích, hiện ra bắp thịt rắn chắc, còn có một chút điểm mang theo lân phiến da thịt.

"Cái này mấy cái đáng thương tiểu tử đều là phấn khởi chiến đấu ở tuyến đầu tiên binh lính, có mấy cái vẫn là từ đống xác bên trong bò ra ngoài, trên thân thể đều không hẹn mà cùng xuất hiện một chút đặc dị hiện tượng, chúng ta ở tiền tuyến quân y, thậm chí mục sư đều thúc thủ vô sách, chỉ có thể đem mệnh danh là —— ma hóa bệnh!"

"Có ma, chẳng lẽ còn có ôn dịch. . ."

Charles tam thế hầu như muốn rên rỉ.

"Cái này ngược lại không phải. . ." Đại thần trong con ngươi lóe sáng lên: "Trên thực tế, bọn họ phi thường khỏe mạnh. . . Ân, khỏe mạnh đến có chút quá mức. Những thứ này hoạn 'Ma hóa bệnh' tiểu tử, phổ biến trở nên so với trước càng thêm cường tráng, thậm chí còn có vì vậy mà đột phá giai vị."

"Thậm chí, ở những kia siêu phàm chức giai ở trong, cũng có tương tự hiện tượng , bất quá bọn họ càng thêm am hiểu khống chế, trên căn bản không có ma hóa bệnh đặc thù, lại đồng dạng được đến đến từ ác ma biếu tặng!"

"Ác ma biếu tặng, ân. . . Nếu như có thể lợi dụng. . ."

Charles tam thế ánh mắt sáng lên, chợt lắc đầu, bắt được trọng điểm: "Giáo hội bên kia, là phản ứng gì?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 685: Xử Trí

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 686: Biến Hóa

Ác ma hàng lâm thời kì, nương theo cùng ác ma chiến tranh, nhóm đầu tiên Thần tính người xuất hiện ở nhân gian.

Bọn họ có thể hóa thân ác ma, từ chém giết cùng máu tươi bên trong rút lấy lực lượng, đương nhiên, nhanh nhất phương thức, vẫn là tàn sát lẫn nhau.

Mấu chốt nhất chính là, Thần tính cho bọn hắn đầy đủ che giấu năng lực, bình thường hoàn toàn chính là phàm nhân hình tượng, chỉ cần không chủ động triển lộ, cho dù là mục sư Thần thuật cũng không cách nào phân biệt, trừ phi bị Truyền Kỳ mục sư tinh tế kiểm tra, hoặc là tiến vào Chân Thần lĩnh vực!

Mà càng ngày càng nhiều người lây xuất hiện , khiến cho chấp hành 'Tịnh hóa lệnh' Tử Thần giáo hội trở thành quần chúng phỉ nhổ, không thể không chủ động rút về tông giáo tài phán sở nhân mã.

Dù sao, ma hóa bệnh lây tỉ lệ thực sự quá cao, càng không có hữu hiệu mà nhanh và tiện phòng hộ cùng trị liệu thủ đoạn, nếu như thật sự chấp hành xuống, ngày sau đem không có chiến sĩ đồng ý ra chiến trường.

Cái này cũng là nguyên lực đặc thù một trong, đáng sợ truyền nhiễm tính, còn có hầu như khó giải không thể nghịch tính.

Đương nhiên, thứ cấp nguyên lực cùng ác ma cuống rốn hợp nhất chế tạo ma hóa quá trình, cũng không phải không cách nào giảm bớt, ít nhất chân thần Thần lực, liền khẳng định có thể trục xuất, chỉ là trong đó có một cái hiệu suất cùng đánh đổi vấn đề.

Cho dù là vì một cái binh lính bình thường nhất 'Khu ma', đều cần giáo chủ cấp bậc mục sư ra tay, mà lại nhìn người nọ một chút biển giống như số lượng, vạn nhất có cái nào chân thần dám làm như thế, kết quả cuối cùng khẳng định là đã vào được thì không ra được, Thần lực phá sản.

Lại thêm vào đến ma hóa bệnh các binh sĩ chỉ là dáng vẻ kỳ quái điểm, thần trí vẫn cứ thanh tỉnh, thậm chí siêu phàm người còn có thể chủ động áp chế những thứ này tình huống khác thường, cùng người bình thường không có gì khác nhau, cũng là dần dần làm vì thế nhân tiếp nhận, không còn cố ý gọi đánh gọi giết.

Đương nhiên, ở mỗi cái giáo hội lén lút, mặc dù đối với cái này loại ma hóa bệnh người bệnh giám thị có thư giãn, nhưng đối với Thần tính người giám sát lại là tăng cường rất nhiều, một khi phát hiện, nhất định phải bắt lấy, đưa lên giàn hỏa, đây là chân thần đám người nhất trí quyết định!

Bởi vậy, Thần tính đám người tiềm tàng đến càng thêm bí mật, cùng giáo hội Chư Thần trong lúc đó mâu thuẫn, cũng là tích lũy đến càng ngày càng khổng lồ.

. . .

Thời gian thoáng qua liền qua, trong chớp mắt liền đến Thái Dương thần lịch 270 năm, khoảng cách hung tinh ngày đã qua bốn năm lâu dài.

Công quốc Stan, đồi núi Phong Bạo.

Phương Nguyên hóa thân Luhn kỵ sĩ cưỡi một con tuấn mã, ở trên lãnh địa qua lại dò xét.

Thời gian bốn năm, cũng không thể để cho hắn thân thể này già yếu, trái lại nhìn thành thục mà giàu có mị lực rất nhiều.

Lúc này phóng tầm mắt nhìn tới, lãnh địa bên trong ngũ cốc sinh ra, gió nhẹ thổi, màu vàng óng sóng lúa lăn lộn, cách đó không xa ổ bảo ngờ ngợ có thể thấy

được.

Đây đương nhiên là Phương Nguyên thiết kế, đem nguyên bản phân tán nông nô tụ tập lên, thống nhất quản lý, bốn phía thành lập tường cao, ở giữa có vọng lâu, một khi có chuyện, lập tức là có thể phát ra cảnh báo, để nông nô lùi vào ổ bảo bên trong phòng thủ.

Loại này chiến hào cùng tường cao xuất hiện, nhất thời làm nguyên bản rực rỡ điền viên phong quang, trở nên tràn ngập ngọn lửa chiến tranh cùng chém giết khí tức.

Nhưng không có biện pháp, vì ứng đối khả năng ác ma tập kích, đây là tất yếu cử động, đồng thời, đã bị phụ cận rất nhiều lãnh chúa học được, không ngừng ở công quốc Stan bên trong mở rộng ra

"Nhìn thấy năm nay thu hoạch cũng còn tốt, ta liền yên tâm!"

Phương Nguyên ở một chỗ đồi núi trên dừng lại, quan sát ruộng lúa, không khỏi mỉm cười nói.

"Đúng, đại nhân, trải qua kiểm, ở sáp nhập đồi núi Phong Bạo cùng trang viên Roar sau khi, chúng ta nắm giữ hai ngàn mẫu Anh cày ruộng, còn có năm trăm mẫu Anh ruộng dốc!"

Đối với đồi núi nơi, Phương Nguyên đương nhiên sẽ không ruộng bỏ hoang, mà là tận lực lợi dụng, có thể khai khẩn liền khai khẩn, thực sự không được, còn có thể trồng cây ăn quả loại hình mà.

2,500 mẫu Anh đất ruộng, đổi lại đây, chính là cổ đại 15,000 mẫu, cũng coi như là liền ruộng vạn mẫu hào cường địa chủ.

Thoáng cổ coi một cái, Phương Nguyên liền biết năm nay lãnh địa xem như là được mùa, có thể có đem gần hai triệu cân thu hoạch thu hoạch, đây là hắn triển khai tăng sinh thủ đoạn kết quả , nhưng đáng tiếc mở rộng lên tới vẫn là

phiền phức, đồng thời không thể quá mức lôi kéo người chú ý , bất quá năm sau nếu như không có cái gì thiên tai nhân họa, tất nhiên có thể thu hoạch càng nhiều.

Như vậy sản xuất, tính toán đâu ra đấy, dưỡng năm ngàn người đều là đầy đủ.

Nhưng trên thực tế, hiện tại lãnh địa bên trong, chỉ có khoảng ba ngàn người, còn có một nhánh 300 người quân thường trực, hoàn toàn có thể xưng tụng cực kì hiếu chiến.

Bất quá thời chiến niên đại, cũng chỉ có thể như vậy.

Trên thực tế, cùng cái khác hiệp sĩ thậm chí tử tước nam tước lãnh địa so với, Phương Nguyên dưới trướng lĩnh dân đám người, đã xem như là vô cùng hạnh phúc.

Ít nhất, có an toàn ổ bảo có thể ở lại, đồng thời một khi phát hiện ác ma, Luhn kỵ sĩ cũng sẽ lập tức mang theo quân đội trước đi giải quyết.

Ở đại lục tim gan, mấy nhân loại đế quốc bên trong, ác ma tai ương huyên náo phi thường hung, có người nói đã khiến mấy cái vương quốc tiêu diệt, rất nhiều quý tộc cùng vương thất không thể không chạy.

Trái lại là công quốc Stan mấy cái địa vực, bởi ở vào văn minh nhân loại biên giới, ít người rộng rãi, ma tai tình huống còn không là quá mức nghiêm trọng.

"Chỉ là. . . Như vậy ngày thật tốt, cũng cuối cùng đem đến cùng a!"

Tuy rằng bên tai còn ở truyền đến Marseille các loại báo cáo, nhưng Phương Nguyên không khỏi thở dài một tiếng.

Thời gian bốn năm đi qua, trả giá giá cả to lớn sau khi, thế giới này đã dần dần thích ứng ma tai, mà trước rất nhiều bị trì hoãn sự tình cùng mâu thuẫn, cũng là một mạch phù đến trên mặt nước.

Tỷ như, rất nhiều Nhân loại văn minh hạt nhân vương quốc tiêu diệt , khiến cho lượng lớn lực lượng hướng về biên giới khuếch tán.

Liền ngay cả nguyên bản vương quốc Nott, đều gặp phải không ít mơ ước.

Tuy rằng lúc trước trung tâm các quý tộc xem ra, vương quốc Nott chỉ có thể coi là thâm sơn cùng cốc, mà công quốc Stan nhưng là căn bản liền thâm sơn cùng cốc cũng không tính Man Hoang nơi, nhưng không chịu nổi nơi này chịu đến ác ma ảnh hưởng nhỏ a!

Lúc này đối xử bình đẳng phía dưới, những thứ này nguyên bản 'Man Hoang nơi', phản mà trở thành thế ngoại đào nguyên.

Khá có không ít quý tộc, dự định ở chỗ này làm mấy khối địa bàn, thậm chí đem cả gia tộc di chuyển lại đây.

Đối với thổ quý tộc mà nói, cái này tự nhiên là một tràng ngập đầu tai ương, thậm chí liền ngay cả quốc gia đều là như vậy lấy vương quốc Nott thể lượng , căn bản không ngăn cản nổi rất nhiều nguyên bản lục địa cường quốc trong bóng tối xâm lấn cùng khống chế, lúc này đã hầu như trở thành một cái nửa chính quyền bù nhìn.

Tuy rằng ở ác ma uy hiếp phía dưới, nhân loại quốc gia bên trong như trước ở ngươi lừa ta gạt, tranh quyền đoạt lợi, thấy thế nào làm sao như tìm đường chết, nhưng sự tình vẫn cứ phát sinh, cũng là làm người không thể làm gì.

Mà ở vương quốc Nott bị khống chế sau khi, đã từng là 'Công quốc Stan tấn công chiếm đóng', lại cũng bị lần thứ hai khởi động.

Đồng thời lần này, có thể tuyệt đối không là trò đùa trẻ con, mà là sống còn cuộc chiến!

"Càng đáng thương chính là, cho dù là lúc này, công quốc Stan bên trong quý tộc, cũng còn ở hỗn loạn cùng nội đấu ở trong a. . . Hoặc là nói, bọn họ kỳ thực

cũng biết sắp đến nguy hiểm, lại lựa chọn đà điểu châu phi như thế trốn tránh phương thức, cho rằng đem vùi đầu ở hạt cát bên trong, giả dạng làm cái gì cũng không biết là có thể lừa dối qua ải sao?"

Yên lặng thở dài, Phương Nguyên trở lại ổ bảo.

"Đại nhân đã về rồi!"

Một cái ăn mặc rộng rãi trường bào quý tộc cung nữ, ngay khi vài tên thị nữ sảm phù phía dưới, mỉm cười tiến lên nghênh tiếp.

Đây là Tanya, Shawshank nam tước nữ nhi, cũng là Luhn kỵ sĩ hiện tại thê tử.

Lúc này, nàng bụng dưới nhô lên, hiển nhiên đã có tân sinh mệnh ở trong đó thai nghén.

Đối với một cái phong kiến lãnh chúa mà nói, cái này không thể nghi ngờ là trọng yếu nhất, có đời sau, thủ hạ nhân tài có tiếp tục đối tượng thần phục, phong quân cùng phong thần quan hệ, mới có thể duy trì, thậm chí lan truyền trăm nghìn năm.

Ít nhất, Phương Nguyên cũng cảm giác được, chính mình thành hôn, thậm chí Tanya mang thai sau khi, thuộc hạ người liền trở nên càng thêm chịu khó cùng vui với biểu hiện một chút.

Nếu như đổi thành dữ liệu, đại khái chính là trung thành độ lại dâng lên mấy cái điểm.

"Hừm, ngươi cực khổ rồi!"

Thánh nhân chi đạo, cùng thế mà di chuyển, gặp tình không lụy.

Phương Nguyên trên mặt lộ ra nụ cười ôn nhu, tiến lên sảm đỡ Tanya: "Hôm nay cảm giác thế nào?"

"Rất tốt!"

Tanya mỉm cười, trên mặt hầu như cũng bị ý cười tràn ngập.

Phương Nguyên dù sao không phải người của thế giới này, đối với nữ tính cũng vô cùng săn sóc tôn trọng, loại cảm giác đó, nhất thời làm cái này cái quý tộc thiếu nữ tràn ngập hạnh phúc, đặc biệt cùng cái khác hoa tâm quý tộc so sánh sau khi.

Trên thực tế, nàng cũng không biết, lúc này Phương Nguyên, chỉ là ở tận lực đóng vai Luhn kỵ sĩ thân phận thôi.

Liền giống với thần tiên lâm phàm độ kiếp, thế gian tình duyên, chung quy vẫn là chỉ có thể ở lại thế gian, một đời đi qua, cũng là đi qua.

Cùng hiệp sĩ phu nhân cùng nhau hưởng dụng bữa tối, lại bồi tiếp nàng nói hội thoại sau khi, Phương Nguyên đi tới thư phòng, bắt đầu xử lý một ngày công vụ.

Gars, Marseille mấy cái tâm phúc cung kính mà đứng ở một bên chờ đợi.

"Ta vị kia thân thích, đương nhiệm Shawshank nam tước, cho ta phát tới một phần mời!"

Phương Nguyên nhanh chóng phê duyệt văn kiện, nhìn thấy cuối cùng thiệp mời: "Hắn sắp cử hành hôn lễ, Marseille, ngươi xuống chuẩn bị một phần lễ vật đi!"

Cái kia Timur xem như là tự nhiên kiếm được một cái tước vị, nhưng nam tước lĩnh quyền lực, vẫn nắm giữ ở nguyên nam tước phu nhân trong tay.

Bất quá đến hiện tại, cũng không thể không giao ra, dù sao có người nói thân thể của nàng càng ngày càng không được, lại nói, dù như thế nào, thành hôn sau khi, đều là một người đàn ông thành niên tiêu chí, nam tước phu nhân cũng không có cái gì lý do có thể chống cự.

"Đúng là Timur vị phu nhân này, rất là thú vị đây!"

Phương Nguyên lại là nghĩ đến càng nhiều.

Nguyên bản , dựa theo Timur thân phận, có thể cưới nam tước hoặc là tử tước nữ nhi, bá tước hầu tước thì có chút trèo cao.

Nhưng ở thiệp mời bên trong nhưng có nói rõ, hắn vị này mới phu nhân, dĩ nhiên là Stan công tước con gái!

Trong này chính trị tính cùng màn đen giao dịch mùi vị, cho dù là người thường đều có thể nghe được rõ rõ ràng ràng.

"Hoặc là nói. . . Công quốc Stan đem sẽ có kịch biến sao?"

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt, thấy thế nào thế nào cảm giác cái này chuyện hôn sự có vấn đề.

Đương nhiên, hắn ở thế giới này bốn năm nhiều, cho dù là chỉ lấy Luhn kỵ sĩ thân phận làm ruộng, cũng không phải không hề làm gì.

Rất nhanh, một cái tình báo mới nhất liền đến trên tay của hắn , khiến cho hắn rơi vào trầm tư ở trong.

"Tử Thần giáo hội tổng bộ di chuyển? Phương hướng chưa định, vô cùng có khả năng là Nott cùng công quốc Stan vị trí, chuyện này. . . Thực sự là làm người từ đâu nói đến đây?"

Hiển nhiên , bởi vì trước Tịnh hóa lệnh, Tử Thần giáo hội chịu đến nghiêm trọng đả kích cùng căm thù, lại thêm vào Hess trọng thương ngủ say, tình huống càng là không thể lạc quan.

Thậm chí, đã từ trước đại lục siêu nhất lưu thế lực, sa đọa thành nhị tam lưu, đối kháng không được nội địa ma tai, chỉ có thể ở ngoài dời, nhìn thật là có chút

sắp rớt hố mùi vị.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 687: Tiến Gần

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 688: Âm Ảnh

Thu thu qua đi, thời gian liền dần dần tiến vào mùa đông.

Đối với công quốc Stan con dân tới nói, một cái trọng đại lễ lớn cũng sắp đến.

Đây là vì năm đó Stan đại công kiến quốc ngày, đem sẽ ở thủ đô thành Santa trong cử hành long trọng lễ mừng, mà vì tăng cường vui mừng bầu không khí, công thất cũng sẽ phái phát một ít miễn phí đồ ăn cùng rượu loại hình, cái này có thể là những kia hạ tầng nông nô một năm bên trong một lần duy nhất ăn no cơ hội.

Lần này lập quốc lễ mừng, lại có vẻ so với trước càng thêm long trọng, rất nhiều quý tộc không xa ngàn dặm từ đất khách chạy tới , khiến cho toàn bộ thành Santa đều có vẻ một mảnh người tấp nập.

Bởi vì Stan đại công ái nữ, Maniry công nữ sắp xuất giá!

Có người nói vị này công nữ có chim sơn ca giống như giọng hát, trời sinh vô cùng đến đại công cùng phu nhân yêu thích, lại chẳng biết vì sao, lần này gả cho đối tượng, dĩ nhiên không phải cái gì bá tước hầu tước, mà là một cái Nam tước đại nhân.

khi chiếm được tin tức này lúc, thành Santa giới quý tộc vòng bên trong có thể nói là sôi sùng sục.

Những kia mộng tưởng phá diệt, cả ngày ồn ào muốn tìm Shawshank nam tước quyết đấu quý tộc thanh niên tuyệt đối không phải số ít.

"Buông lỏng một chút, Timur, làm ra một cái nam tước hắn là có dáng vẻ đến!"

Ngay khi trong bầu không khí như vậy, một nhánh mộc mạc quý tộc đoàn xe, biết điều tiến vào trong thành.

Phương Nguyên ngồi trên lưng ngựa, nhìn bên cạnh Timur, không khỏi mỉm cười khích lệ nói: "Yên tâm! Những người kia không chiếm được ngươi vào thành tin tức."

Lúc này Timur, mặc dù đã có hai mươi mốt tuổi, vẫn như cũ là cái ngại ngùng chàng trai, thậm chí, nhìn quá mức văn nhược một điểm.

Nghe vậy, lập tức cười khổ một tiếng: "Nhưng là. . . Hôn lễ trên, lại là dù như thế nào cũng không tránh khỏi a!"

Ở tình cảm bên trên, hắn đúng là lao thẳng đến Luhn kỵ sĩ xem là huynh trưởng giống như đối xử.

"Nói thật. . . Ngươi có thể hái cái này một đóa đẹp nhất Stan chi hoa, xác thực ra ngoài rất nhiều người dự liệu. . ."

Phương Nguyên cười trêu ghẹo một câu.

Nói cái này, Timur nhất thời có chút mặt đỏ: "Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, vương thất sứ giả bỗng nhiên liền đến tuyên bố hôn ước, có người nói. . . Là phụ thân ta năm đó ước định. Mà vị kia công nữ, vốn nên là gả cho đại ca ta. . ."

"Hóa ra là như vậy!"

Phương Nguyên gật gù.

Làm cái này địa phương trên bảo đảm vương đảng, trước Shawshank nam tước có cùng công thất đường giây liên lạc, đó là chuyện đương nhiên.

Nhưng Phương Nguyên lại rất khó lý giải, đến cùng này vị Nam tước đại nhân làm cái gì, hoặc là nói lập xuống cỡ nào công huân, mới đến Stan đại công nhận lời đem ái nữ gả cho mức độ.

Như thế suy tư, đoàn người liền đến một chỗ biệt thự.

Ở nơi đó, một cái có chút bất ngờ người lại từ lâu đang chờ đợi.

"Đã lâu không gặp, Nam tước đại nhân, còn có. . . Luhn kỵ sĩ!"

Daniel giáo chủ mặc áo bào đen, vẻ mặt tươi cười đứng thẳng ở đoàn người chuẩn bị giường trước biệt thự.

"Hóa ra là Daniel giáo chủ, nha! Không! Đại giáo chủ các hạ!"

Phương Nguyên liếc mắt đối phương giáo bào trên kim tuyến, không khỏi cười nói.

Tử Thần giáo hội thực lực tổn thất lớn, mang đến cũng có chỗ tốt, tỷ như, nguyên bản thực lực cùng địa vị đều không thế nào đúng quy cách Daniel, không chỉ có không có bị truy cứu chiến bại sỉ nhục, trái lại đặc cách đề bạt, đến Đại giáo chủ vị trí.

Dù sao, toàn bộ Tử Thần giáo hội đều di chuyển đến công quốc Stan, nhất định phải đề bạt cùng trọng dụng một ít bản địa phái.

Nhìn thấy người này, Timur liền cả người run lên, có chút sợ sệt, lại có chút oán hận.

Loại này vẻ mặt, rơi xuống ở trong mắt Daniel, càng là khiến khóe miệng hắn ý cười càng ngày càng mở rộng: "Ta vẫn không có chúc mừng ngài đây, Nam tước đại nhân, chúc mừng ngài cưới được một cái sính tâm như ý phu nhân!"

"Ngươi là đại biểu giáo hội mà đến sao?"

Phương Nguyên cao giọng hỏi.

"Không! Vẻn vẹn chỉ là đại biểu tư nhân!" Daniel Đại giáo chủ trong mắt lóe lên một tia tinh quang: "Còn có Luhn kỵ sĩ. . . Ngài cơ trí cùng vũ dũng , khiến cho người ký ức chưa phai!"

'Cái tên này, là đến báo thù sao? Chỉ là như vậy trắng trợn thông báo đối phương, là vì xem xét kẻ địch sợ hãi? Vẫn là từ đầu đến đuôi ngớ ngẩn?'

Phương Nguyên nhìn Daniel biểu diễn, trong ánh mắt lóe qua một vệt ngờ vực.

"Giáo hội tổng bộ ở sau khi, đem sẽ di chuyển đến công quốc Stan, chúng ta sau đó hợp tác địa phương còn có rất nhiều, tựa như lần này, nam tước chứng hôn người, chính là Giáo Tông miện hạ đây, cáo từ!"

Daniel giáo chủ mỉm cười hành lễ rời đi, Phương Nguyên lại thương hại liếc mắt một cái Timur.

Tuy rằng để một cái Chân Thần giáo hội giáo Tông chủ nắm hôn lễ, xác thực là một cái rất có mặt mũi sự tình, nhưng để Tử Thần Giáo hoàng chứng hôn?

Timur hiển nhiên cũng là nghĩ đến cái này một kinh kinh có thần tình cảnh, không khỏi bắt đầu trong gió lăng loạn cả lên.

"Bất quá, nếu như Tử Thần giáo hội có dã tâm, cùng công quốc Stan hợp tác, xác thực có thể thu được càng nhiều!"

Đưa đi Daniel, nhìn binh lính cùng người hầu đám người bắt đầu vận chuyển hành lý, Phương Nguyên lại là bỗng nhiên lóe qua một ý nghĩ.

Nếu như Tử Thần giáo hội cùng cái khác thế lực hợp tác, cho dù sau đó chia cắt công quốc Stan, cũng nhiều nhất chỉ có thể phân đến một chút nước canh.

Nhưng nếu là cùng Stan đại công hợp tác, liên thủ ngăn chặn ngoại lai người

xâm lược, mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng một khi thành công, thu được tiền lời cũng sẽ càng to lớn hơn.

Bởi vậy liền có thể thấy được vị kia đương nhiệm Tử Thần Giáo hoàng tính cách, tuyệt đối không phải cái gì lão luyện thành thục người.

'Cũng đúng, chỉ có người như vậy, mới sẽ ở thế gian lập ra loại này kế hoạch đồng thời, lại phối hợp Chư Thần, ở Minh giới bên trong rục rà rục rịch. . . Đáng tiếc, vốn đang thực sự là Stan đại công một cái đồng minh tốt đây.'

. . .

"Đại giáo chủ!"

Daniel rời đi khu biệt thự sau, lên một chiếc xe ngựa.

Tâm phúc cung kính mà hành lễ, chợt điều động xe ngựa chậm rãi khởi hành.

'Luhn kỵ sĩ, trước chính là cao giai chức nghiệp giả, lúc này e sợ đã tiến giai chuẩn Truyền Kỳ cảnh giới chứ?'

Daniel nhắm mắt lại, yên lặng suy tư.

Lần này Giáo hoàng có ý cùng Stan công thất liên thủ, nói đến, hắn cùng bảo đảm vương đảng Shawshank thế lực, cũng là thành minh hữu.

Mặc dù coi như hơi kinh ngạc, nhưng ở thượng tầng bên trong thế giới, vì lợi ích chia chia hợp hợp, thực sự lại là chuyện quá bình thường.

Chỉ là, đại phương hướng như vậy, trong đó cá nhân, thật có thể quên đi tất cả sao?

Daniel kỵ sĩ nhắm mắt lại, nhất thời phảng phất trở lại đánh lén pháo đài cái kia một đêm.

Đáng sợ ngọn lửa, kinh người đá rơi, còn có dào dạt đắc ý binh lính cùng kỵ sĩ, hết thảy tất cả, đều là như vậy chân thực , khiến cho song quyền của hắn không tự chủ được nắm chặt.

"Đại công gả cho Maniry công nữ, chỉ là một cái che giấu, ở hôn lễ bên trên, chân chính đại biến sắp phát sinh!"

Daniel bỗng nhiên mở mắt ra, toát ra tinh quang đến: "Vào lúc ấy. . . Chết một hai kỵ sĩ, lại đáng là gì đây? Đồng thời, ở phương diện này, có chính là người đồng ý cho ta cung cấp trợ giúp!"

. . .

Thành Santa là năm đó đời thứ nhất Stan đại công xây, sau đó lại trải qua không ngừng mở rộng, các loại chức năng khu vô cùng đầy đủ hết.

Ở công thất ở lại vương cung ở ngoài, lân cận chính là quý tộc khu nhà ở.

Trong đó có mười mấy toà có vẻ đặc biệt tráng lệ, đối diện trên quảng trường, còn có cực lớn đá hoa cương pho tượng.

Đây là do đời thứ nhất Stan đại công ban tặng vinh quang, chuyên môn làm vì các Truyền Kỳ kỵ sĩ kiến tạo hoa lệ nơi ở, quy chế trên thậm chí đủ để cùng vương cung sánh vai.

Lúc này, ở một chỗ phủ bá tước bên trong.

Đương nhiệm mới Floren bá tước, ngay khi tiếp đón một vị quý khách.

Đối phương khoác áo bào đen, khuôn mặt lạnh lùng, khí tức trên người ác liệt vô cùng, lại mang theo một điểm âm lãnh khí tổng thể mà nói, rất gần gũi những kia đặc vụ bộ ngành khí tức.

"Ngươi. . . Đại biểu bí ẩn cơ quan mà đến?"

Floren nam tước thưởng thức trong tay trắng noãn đồ sứ, nhìn bên trong hồng trà chìm nổi, không khỏi nở nụ cười: "Các ngươi không phải luôn luôn chỉ đối với Dị giới hàng lâm người có hứng thú sao?"

Căn cứ tình báo của hắn, lúc này đối phương ở trên đại lục sống đến mức cũng không ra sao.

Ở cái này lớn nhất hàng lâm người, chín tầng luyện ngục chi chủ Apophis hàng lâm sau khi, bí ẩn cơ quan liền thành chuyện cười.

Một cái có thể chính diện đánh tan Tử Thần cùng Thái Dương Thần cường đại tà thần, nên làm gì truy bắt?

Tuy rằng có người nói bí ẩn cơ quan bên trong xác thực ký kết một số tiến công luyện ngục điên cuồng kế hoạch nhưng rất hiển nhiên, đến hiện tại đều không có chấp hành qua một lần, dù là đi Minh giới thám hiểm, đều cực nhỏ tiến hành.

"Bá tước đại nhân, xin đừng nên giả dạng làm ngươi cái gì cũng không biết dáng vẻ!"

Bí ẩn cơ quan người áo đen khẽ cười một tiếng: "Lẽ nào các ngươi gia tộc, không phải vẫn luôn ở hi vọng thu về Tử Vong Chi Thủ truyền thừa sao? Thậm chí vì thế không tiếc đáp lên mấy cái thuận vị người thừa kế tính mạng , nhưng đáng tiếc, ở phía sau đến, truyền thừa vẫn bị một cái thứ mạch đi ra ngoài Huyết duệ thu hoạch, đây là cực lớn sỉ nhục!"

Vừa nhắc tới cái này, Floren vẻ mặt chính là hơi ngưng lại, mang theo vài phần vẻ không vui.

Người áo đen lại phảng phất không nhìn thấy giống như, tiếp tục yết vết sẹo: "Còn có. . . Coi như ở đối phương thu được truyền thừa sau khi, các ngươi mờ ám, cũng không có đình chỉ qua chứ? Mấy năm qua hướng về Shawshank lĩnh phái ra nhân thủ, ít nhất có sáu làn sóng."

"Không phải, là chín làn sóng, kết quả tất cả tiêu diệt!"

Floren bá tước lạnh lùng mở miệng: "Ta bởi vậy hoài nghi, đối phương đã đem Thiên Tai Kỵ Sĩ tiến giai đến cực cao trình độ, thậm chí trở thành chuẩn Truyền Kỳ! Vì lẽ đó đã đình chỉ kế hoạch."

"Nhưng lần này, lại là cơ hội cực kỳ tốt!"

Người áo đen khẽ mỉm cười: "Ta lại miễn phí phụng đưa ngươi một cái tình báo, Stan đại công chuẩn bị ở ái nữ hôn lễ trên động thủ, một lần gạt bỏ cùng công thất không hợp quý tộc, Floren gia tộc, bất hạnh cũng ở danh sách bên trên đây."

Floren bá tước biến sắc mặt.

Rất hiển nhiên, hắn cũng có tương tự suy đoán, lại không tin đại công thật sự sẽ động thủ.

Sau một hồi lâu, hắn mới chậm rãi nói: "Không nghĩ tới, vẫn tự do ở chính trị ở ngoài bí ẩn cơ quan, cũng bắt đầu có lập trường sao?"

"Bất cứ sự vật gì đều cần biến hóa, các hạ!"

Người áo đen hơi khẽ khom người: "Chính như ngài cũng cần sức mạnh của chúng ta như thế!"

"Xác thực. . ." Floren bá tước quyết định: "Ta có thể cho các ngươi cung cấp một cái tình báo, có quan hệ Thiên Tai Kỵ Sĩ tiến giai, tuy rằng tổ tiên không có để lại truyền thừa, nhưng căn cứ một ít điển tịch ghi chép, nếu muốn đem Thiên Tai Quang Hoàn lên cấp, nhất định phải hấp thu lượng lớn Tử Linh cùng oán niệm!"

"Cái này. . . Ta đã hiểu, Tử Thần giáo hội sao?"

Bí ẩn cơ quan người áo đen vui sướng: "Nếu như có thiết thực chứng cứ, vậy

thì càng tốt!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 689: Luận Võ

Lễ mừng ngày, thành Santa bên trong một mảnh huyên náo cảnh tượng.

Ven đường ngọn cây cùng cửa hàng bề ngoài trên, treo đầy đủ mọi màu sắc sợi tơ trang sức, đâu đâu cũng có quần áo ngăn nắp đám người.

Ở ma tai kéo dài bốn năm hôm nay, bách tính bình thường cũng thực sự cần một cái lý do phấn chấn tinh thần, bởi vậy, cho dù là bình dân, cũng đem chính mình tốt đẹp nhất quần áo mặc ra ngoài.

Mà Stan công thất cũng là thay đổi dĩ vãng keo kiệt hình tượng, biến đến mức dị thường hào phóng.

Buổi sáng lúc, ngay khi trên đường phố bắt đầu phái phát tinh mỹ đồ ăn, chủng loại có bánh mì trắng, mật ong rượu, thậm chí còn có bánh ga tô món tráng miệng.

Có thể tưởng tượng được, cho dù là dân tự do, cũng chưa chắc có thể ăn được lên như thế tinh mỹ bữa tiệc lớn.

Ở biếu tặng địa điểm, không thể tránh khỏi xuất hiện tranh mua hiện tượng, nếu không là lập tức thì có một đội võ trang đầy đủ binh lính tinh nhuệ duy trì trật tự, hỗn loạn còn có thể càng ngày càng mở rộng.

"Lu. . . Luhn, ta. . . Ta có chút sốt sắng!"

Timur nam tước ăn mặc áo đuôi nhạn, cổ tay bên cạnh còn có lượng lớn nhăn nheo đường viền hoa trang sức, theo Phương Nguyên rất có Samba múa phong thái, mấu chốt nhất chính là, trên mặt còn thoa một tầng trắng trắng phấn dựa

theo cung đình tới lễ nghi sư lời giải thích, đây mới là chính thống quý tộc hắn là có trang phục.

Mà so với quần áo, các loại thành hôn lễ tiết càng là vô cùng rườm rà , khiến cho Phương Nguyên không khỏi vui mừng, chính mình bất quá là cưới một người nam tước nữ nhi mà thôi, không có nhiều quy củ như thế.

"Yên tâm, hôm nay sẽ không có cái nào tình địch dám nhô ra, bằng không chính là cùng đại công chống đối!"

Phương Nguyên mỉm cười khích lệ nói.

"Ta. . . Ta sợ không phải có người khiêu chiến, mà là nhiều như vậy lễ tiết, ta e sợ không nhớ được. . ."

Timur một bộ nhanh khóc lên dáng vẻ.

"Phương diện này, bên cạnh lễ nghi quan sẽ nhắc nhở ngươi!"

Trước nam tước phu nhân chân thành đi vào, liếc mắt Phương Nguyên, trong con ngươi mang theo trách cứ.

Kể từ khi biết Phương Nguyên đem Tanya một người ở lại lãnh địa, một mình đến đây thành Santa sau khi, nàng liền không có cho qua Phương Nguyên một cái sắc mặt tốt.

'Trên thực tế, nếu như nàng biết đón lấy thành Santa bên trong nguy hiểm, e sợ sẽ cái thứ nhất chạy trốn chứ?'

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt, biết nam tước phu nhân ở mấy năm qua nắm quyền bên trong, tâm tính đã có một chút biến hóa, ở nhớ nhung quyền lực.

Nếu như là những kia đại nhất thống phong kiến vương triều, Thái hậu vì tiếp tục buông rèm chấp chính, liền độc giết con ruột chuyện đều làm được đi ra.

Đương nhiên, nơi này không đến nỗi như vậy, lại có đến từ công thất chống đỡ, nam tước phu nhân liền không thể không âm u xuống sân khấu.

Bất quá, tính tình của nàng liền không thế nào tốt.

Phương Nguyên vẫn tính may mắn, những thị nữ kia cùng người hầu, những thứ này người mới thật sự là gặp vận rủi lớn, hơi hơi một cái không chú ý, sẽ bị mắng cái máu chó đầy đầu.

"Đi thôi, lễ mừng nên bắt đầu rồi!"

Nam tước phu nhân tiến lên, dùng xoi mói ánh mắt đánh giá Timur, chợt kéo tay của hắn: "Ngươi hôm nay cần làm chuyện có rất nhiều! Nên xuất phát!"

"Được rồi!"

Timur giật giật môi, vẫn là theo thói quen lựa chọn nghe theo.

Phương Nguyên nhún nhún vai, theo ở phía sau.

Hôm nay hắn, chỉ mặc vào một thân màu trắng trang phục, bên ngoài khoác quý tộc trường bào, bên hông trang bị một thanh trường kiếm, nhìn vô cùng già giặn tiêu sái.

Đoàn người lên xe ngựa, không đến bao lâu, liền đến lễ mừng hội tràng.

"Để ăn mừng ngày lễ, còn có Maniry công nữ đại hôn, Stan đại công cố ý quyết định tổ chức một cuộc so tài!"

Nhìn bên ngoài người tấp nập một màn, Phương Nguyên không khỏi nhíu mày.

Lúc này công quốc Stan tập tục, đúng là cùng kiếp trước cổ đại phương tây rất là tương tự, trọng đại ngày lễ bên trong thường thường có cạnh kỹ loại thi đấu cùng biểu diễn.

Tỷ như lần này, Stan đại công quyết tâm phải lớn hơn thêm xử lý, thi đấu hạng mục không chỉ có truyền thống ý nghĩa trên bắn tên, chạy cự li dài các loại, càng là gia nhập có thể biểu lộ ra cá nhân vũ dũng võ kỹ quyết đấu, đồng thời làm vì quán quân chuẩn bị ba trăm viên Stan kim tệ trọng thưởng, cái này đã đầy đủ một ít siêu phàm người đều tham gia liều mạng.

Khi Phương Nguyên bọn họ tiến vào lúc, hội tràng ở trong luận võ cũng đến chung kết.

Huyên náo ồn ào hội tụ thành làn sóng, hầu như phải đem lều đỉnh đều lật tung.

"Các nữ sĩ, các tiên sinh, để chúng ta tiến vào cuối cùng một tràng quyết đấu, người thắng trận đem thu được Stan đại công tự mình sắc phong dũng sĩ xưng hào, cùng với ba trăm viên Stan kim tệ!"

Tái trường ở giữa, một tên người chủ trì điên cuồng mà gầm thét lên: "Đầu tiên là ta tay trái tuyển thủ, đến từ Mãnh Thú hoang nguyên 'Dã Man Nhân' Will, hai tay của hắn có thể bóp chết gấu khổng lồ, trước đều là thẳng thắn dứt khoát giải quyết chiến đấu!"

"Mà ta bên tay phải dũng sĩ, nhưng là đến từ phía nam đầm lầy Jafa! Hắn là một tên võ kỹ tinh xảo chiến sĩ, am hiểu lợi dụng các loại vũ khí giải quyết đối thủ!"

"Will, giết hắn!"

"Jafa, ta mua ngươi thắng!"

. . .

Trong sân, khán giả bầu không khí bị đưa đến đỉnh cao, tràn ngập một loại cuồng nhiệt mùi vị.

Đưa thân vào hoàn cảnh như vậy ở trong, liền dường như ở trong hỏa lò như

thế.

Ở rất nhiều nóng rực hoặc là ánh mắt ghen tỵ ở trong, Phương Nguyên mấy người lên đài cao, nơi này ngồi đều là công quốc Stan bên trong quý tộc, cùng chu vi chen chúc hoàn cảnh rõ ràng không giống, mỗi người đều có thư thích cái ghế, bên người còn có người hầu cùng thị nữ hầu hạ.

"Ha ha. . . Timur, còn có Luhn, mau lên đây!"

Ở chư vị quý tộc trung tâm, nhưng là như "chúng tinh phủng nguyệt" Stan đại công.

Hắn giơ hoàng kim chén rượu, rất hứng thú mà nhìn dưới đài chiến đấu: "Không bằng các ngươi đoán một cái, ai sẽ đoạt được lần này thắng lợi?"

"Ta. . . Ta cảm thấy, là Will, hắn rõ ràng chiếm cứ thượng phong!"

Timur phóng tầm mắt tới xuống sàn đấu võ, lúc này Will, vung múa lấy cực lớn lưỡi búa, đã đem Jafa chật vật bức đến góc.

"Cái kia Luhn kỵ sĩ, ngươi đây?"

Stam đại công nhìn về phía Phương Nguyên ánh mắt có chút cân nhắc.

"Nếu như có tiền đặt cược, ta liền ép Jafa tốt!" Phương Nguyên trong mắt kim quang lóe lên, cười hồi đáp.

"Ha ha. . . Không quản bọn họ ai đạt được thắng lợi, ta đều quyết định ban cho hắn vô thượng vinh quang, để cho hắn tham gia con gái của ta hôn lễ!"

Stan đại công cười to nói.

Ngay vào lúc này, dưới đài bỗng nhiên truyền đến rất nhiều kinh ngạc thốt lên.

Ở Timur kinh sợ trong ánh mắt, bị bức ép đến tuyệt cảnh Jafa phảng phất rắn độc như thế, hướng về Will bay vồ tới, hai chân quấn quanh cổ của đối thủ, đột nhiên xoắn một cái.

Răng rắc!

Làm người răng đau tiếng gãy xương, liền huyên náo sân bãi cũng không có thể áp chế.

Trọng tài tiến lên nhìn một chút, nhất thời lắc đầu, lớn tiếng tuyên bố rồi kết quả: "Người thắng. . . Đến từ phía nam đầm lầy Jafa!"

"Jafa!"

"Jafa!"

Chỉ một thoáng, toàn bộ quảng trường đều sôi trào lên, khán giả hô to tên Jafa, mà những kia áp sai chú người, nhưng là đầy mặt chán ghét đem bằng chứng tát hướng về không trung.

"Yên lặng một chút!"

Stan đại công đi lên trước, hai tay chậm rãi ép một chút.

Răng rắc!

Rất nhiều binh lính chỉnh tề như một động tác, mang theo vô hình uy nghiêm, càng khả năng có siêu phàm người trong bóng tối gây ảnh hưởng , khiến cho toàn bộ sân bãi một thoáng yên tĩnh lại.

"Các con dân của ta!"

Stan đại công chậm rãi mở miệng, tiếng nói trải qua pháp thuật phóng to, trở nên xa gần đều nghe: "Hôm nay. . . Sân đấu trên anh hùng là ai?"

"Jafa! Jafa!"

"Không sai, Jafa, lấy Stan đại công danh nghĩa, ta sắc phong ngươi làm vinh dự huân tước, công quốc dũng sĩ! Ngươi đem sẽ thu được của cải, còn có không tưởng tượng nổi vinh quang!"

Stan đại công sắc mặt có chút đà đỏ: "Ta tuyên bố, Jafa sẽ bị được phép, tham gia con gái của ta hôn lễ, cùng hôm nay cung đình tiệc tối! Để chúng ta vì hắn hoan hô đi!"

"Đại công!"

Ở một mảnh hoan hô ở trong, Jafa co quắp tiến lên, là một cái tinh đen nam tử hình tượng, khiêm tốn quỳ sát xuống.

"Cầm đi, đây là ngươi nên được!"

Stan đại công gật gù, bên cạnh người hầu lập tức quăng một túi chứa đến mức căng phồng kim tệ đi qua.

"Tốt, đến nên làm chính sự thời gian!"

Stan đại công xong xuôi những thứ này, hướng về phía Timur vẫy vẫy tay, ở vương cung trong quý tộc, một tên khăn che mặt thiếu nữ, cũng bị rất nhiều thị nữ chen chúc tiến lên.

"Đi thôi!"

Phương Nguyên ở phía sau nhẹ nhàng đẩy một cái, để Timur không tự chủ được đi lên phía trước.

"Shawshank nam tước, ngươi gia thế đại trung thành với công thất, tận cùng một cái công quốc nam tước nghĩa vụ , dựa theo trước thần thánh ước định, ta đem ta yêu thích nhất minh châu, Maniry gả cho ngươi. . ."

Stan đại công mặt đỏ lừ lừ nói.

Đang lúc này, Phương Nguyên điều có cảm giác quay đầu lại, nhìn thấy một đội Tử Thần mục sư chậm rãi tiến lên, người cầm đầu là một tên mang kim quan lão đầu.

"Tử Thần Giáo hoàng?"

Nhạy cảm thăm dò , khiến cho hắn lập tức cảm nhận được đối phương địch ý.

"Luhn hiệp sĩ!"

Giáo hoàng nhìn thấy Phương Nguyên, bước chân trì hoãn: "Nghe nói ngài kế thừa Carandon truyền thừa? Nhậm chức Truyền Kỳ chức nghiệp Thiên Tai Kỵ Sĩ?"

"Xác thực như vậy!"

Phương Nguyên gật gù.

"Như vậy, lời đồn đãi kia cũng là thật sự? Thiên Tai Kỵ Sĩ tiến giai, nhất định phải Tử Linh cùng oán niệm?"

Giáo hoàng lão đầu đang nói chuyện đồng thời, Phương Nguyên hơi nhướng mày, cảm giác được ít nhất sáu đạo trinh trắc lời nói dối pháp thuật gợn sóng rơi xuống trên người mình: "Xác thực!"

"Tử vong là ta chủ lĩnh vực!"

Giáo hoàng lão đầu tuyên cáo nói một tiếng, nhưng không có tiếp tục dây dưa, mà là nhanh chân về phía trước, đến hội tràng ở trong.

Làm cái này hôm nay chủ hôn người, hắn còn có rất nhiều càng chuyện quan trọng phải làm.

Đúng là mấy cái Đại giáo chủ, lại ở lại Phương Nguyên chu vi, trong con ngươi đều mang theo vẻ lạnh lùng.

Daniel thình lình cũng ở trong đó.

'Luhn, ngươi phạm một cái sai lầm lớn!'

Lúc này, trong lòng hắn liền tràn đầy khoái ý: 'Ngươi khinh nhờn linh hồn, đã mạo phạm ta chủ lĩnh vực, cho dù làm cái này minh hữu, Giáo Tông miện hạ cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!'

Vì lợi ích, Tử Thần giáo hội có thể cùng công quốc hợp tác.

Mà công quốc Stan cũng chưa chắc đồng ý làm vì một cái chuẩn Truyền Kỳ, liền đắc tội một cái đại giáo hội! Hoặc là nói, ở lợi ích cân nhắc ở trong, rất dễ dàng liền làm ra quyết định!

'Trên thực tế, trước Giáo hoàng đã cùng đại công liên lạc qua, Luhn kỵ sĩ, ngươi biết chính mình đã bị từ bỏ sao? Mà giáo hội trả giá cao , bất quá là nhượng lại bộ phận lợi ích thôi!'

Daniel trong lòng phát ra không hề có một tiếng động cười nhạo: 'Đương nhiên, ngươi còn có một chút giá trị lợi dụng, vì lẽ đó Giáo hoàng quyết định, trước hết để cho ngươi phát huy nhiệt thừa, làm vì công quốc chiến đấu đến thời khắc cuối cùng, sau đó lại thẩm phán ngươi!'

Làm cái này một người chiến sĩ, nếu như phấn khởi chiến đấu đến thời khắc cuối cùng, lại gặp phải đến từ phía sau lưng tập kích, sẽ là một loại thế nào cảm giác?

Loại này báo thù, mới thật sự là sảng khoái mà lại triệt để a.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 690: Tử Thần Chi Vẫn

"Đây chính là đại công kế hoạch? Tổ chức một tràng huyết sắc tiệc cưới?"

Phương Nguyên không chút nào bị kiềm chế tự giác, trái lại nhìn chung quanh.

Chỉ thấy ở Stan đại công chu vi, rất nhiều quý tộc hội tụ, Floren, Messiah, Lance. . . Hầu như tất cả công quốc đại quý tộc đều đến đông đủ.

Bọn họ ở trong, thấp nhất cũng có tử tước tước vị, cùng quốc đồng hưu, tích lũy xuống cực lớn của cải cùng sức ảnh hưởng.

Đương nhiên, theo thời gian trôi qua, lúc trước Kỵ sĩ đoàn trung thành, cũng ở trên người bọn họ còn lại không nhiều, trái lại phần lớn đều cùng ngoại cảnh thế lực có cấu kết.

'Tuy rằng diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong, xác thực có mấy phần đạo lý, nhưng cái gì cho Stan đại công cao như thế tự tin? Có thể một lần trấn áp quốc nội, sẽ không xuất hiện rối loạn?'

Một cái thống nhất quốc gia, tự nhiên có thể ngưng tụ thực lực, chống lại ngoại lai xâm lược.

Nhưng nếu như bởi vì chủ động thanh tẩy mà sản sinh nội loạn, lại không khác nào cõng rắn cắn gà nhà.

'Phương diện này, vẻn vẹn dựa vào một cái Tử Thần giáo hội, vẫn là lực có chưa đủ a. . .'

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt.

Làm cái này một cái Chân Thần giáo hội, cho dù suy sụp không ít, nhất định có thể trở ra một cái Truyền Kỳ chiến lực, có lẽ đây chính là đại công tự tin khởi nguồn?

Đã lên cấp Truyền Kỳ Phương Nguyên, có thể biết rất rõ Truyền Kỳ người sát thương lực.

Lúc này, quả nhiên liền nhìn thấy một ít binh lính ở bí ẩn điều động cương vị, hình thành rồi một vòng vây dáng dấp.

Floren mấy nhà quý tộc tựa hồ cũng có phát hiện, không chỉ có dẫn theo tư binh lại đây, mọi người eo túi trong cũng là một bộ căng phồng dáng vẻ.

Ở cái này mặt ngoài vô cùng bình tĩnh, lén lút lại sóng lớn mãnh liệt trong hoàn cảnh, Giáo Tông miện hạ tiếng nói vẫn cứ không nhanh không chậm vang vọng: ". . . Ở đây, lấy chân thần danh nghĩa, ta chứng kiến các ngươi trở thành vợ chồng!"

Đùng đùng!

Chu vi, các quý tộc trên mặt mang theo dối trá ý cười, trí lấy tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Hội tràng ở trong, rất nhiều khói hoa phóng lên trời, nổ tung xinh đẹp hỏa mang.

"Hiện tại, ngươi có thể hôn ngươi cô dâu!"

Ở rất nhiều quý tộc nhìn kỹ bên trong, Timur trên mặt mang theo ngượng ngùng, tiến lên ở Maniry trên môi hôn nhẹ.

Trong sân bầu không khí trong nháy mắt đến đỉnh cao, rất nhiều bình dân hoan hô huyên náo, đem hết thảy đều giấu úp tới.

"Thực sự là. . . Tốt chói mắt a!"

Phương Nguyên che chắn xuống con mắt, nhất thời cảm thấy chu vi vui mừng màu sắc, huyên náo bầu không khí, đều tràn ngập một có loại cảm giác không thật, giống như ảo ảnh trong mơ, đem hắn cùng hoàn cảnh cắt rời: "Đây là. . . Pháp thuật? ! Stam đại công bố trí sao?"

Hắn cấp tốc nhìn Stan đại công, lại phát hiện đối phương trên mặt đồng dạng ngơ ngác vẻ mặt: "Không đúng!"

"A!"

Đang lúc này, rít lên một tiếng truyền đến.

Tử Thần Giáo hoàng con ngươi nhảy một cái, đang nhìn mình trước mặt tân nhân.

Chỉ thấy ở hôn qua đi, khuôn mặt của bọn họ đều đã biến thành doạ người màu đỏ tía, từng đạo từng đạo dữ tợn gân xanh hiện lên, hai tay bưng cuống họng, tiến vào nghẹt thở trạng thái.

"Thần thuật —— Xua Tan!"

Ý nghĩ hơi động bên trong, hắn đỉnh đầu giáo hoàng kim quan nhất thời phát ra hào quang chói mắt.

Làm cái này một cái Chân Thần giáo phái thủ lĩnh, Giáo hoàng Jallet tự nhiên là một cái Truyền Kỳ cấp bậc người làm phép, không chỉ có như vậy, còn chấp chưởng Chân Thần ban tặng Thần khí, chỉ là pháp thuật quấy rầy, trong khoảnh khắc liền bị phá tan.

Chợt, hắn nhìn trước mặt hầu như rơi vào tuyệt cảnh tân nhân, ngón tay búng một cái, rất nhiều cao giai Thần thuật liền lan tràn bên trên:

"Khu Trừ Độc Tố!"

"Trị Liệu Trọng Thương!"

. . .

Lít nha lít nhít Thần thuật quang mang, trong nháy mắt ở Timur cùng Maniry thân hiện nổi lên.

Không thể không nói , làm cái này mục sư đứng đầu, Jallet kỹ thuật tự nhiên vững vàng cực kì, không cần nói chỉ là trúng độc, cho dù là chết rồi, chỉ cần linh hồn vẫn còn, cũng có thể triển khai Đại Phục Sinh thuật, đem bọn họ từ Tử Thần quốc gia bên trong kéo trở về.

Nhưng lúc này , khiến cho người kinh ngạc tình huống phát sinh.

Ở rất nhiều cao giai Thần thuật phía dưới, Timur cùng Maniry tình huống không có một chút nào chuyển biến tốt, thậm chí trực tiếp ngã xuống đất ngất.

"Liền Đại Phục Nguyên thuật đều không thể lên tác dụng độc tố!"

Jallet biến sắc: "Đây là. . . Tử Thần Chi Vẫn! ! !"

Tử Thần Chi Vẫn —— Monger thế giới bên trong đại danh đỉnh đỉnh kịch độc, bị rộng khắp dùng cho nhiều vị quân vương ám sát ở trong, bởi vậy thanh danh lớn lan truyền, lấy phát tác cấp tốc, đồng thời trực tiếp tác dụng tại linh hồn, Thần thuật không có hiệu lực mà nổi danh.

Đương nhiên, mấu chốt nhất một điểm, vẫn là nó xuất từ Tử Thần giáo hội bản thân!

'Có người phản bội ta, ít nhất cũng là Đại giáo chủ cái này một đẳng cấp!'

Chỉ một thoáng, một loại sởn cả tóc gáy cảm giác, trào khắp cả Giáo hoàng toàn thân.

Hắn nhìn trước mặt tân nhân, chợt ngừng tay.

Tử Thần Chi Vẫn, rất khó giải cứu, dù là từ Tử Thần giáo hội bên trong lưu truyền đi, muốn cứu trở về cũng cần rất nhiều phức tạp thủ tục.

Hắn lúc này, rõ ràng không có thời gian này cùng điều kiện, cũng không thể đem quý giá Thần thuật vị tiêu hao ở phương diện này.

Dù sao, trong bóng tối tiềm tàng nguy hiểm, sẽ càng thêm kinh khủng!

Bởi vậy, Jallet ngón tay búng một cái, một đạo cực lớn khối băng hiện lên, trong nháy mắt liền đem đôi này xui xẻo tân nhân đông lại ở bên trong.

Sau khi làm xong những việc này, hắn liền không nữa quan tâm, mà là một cách hết sức chăm chú mà quan sát tình huống chung quanh.

Ầm ầm!

Chỉ thấy ở chốc lát ngưng trệ sau khi, một tầng màn nước giống như ánh sáng bỗng nhiên bốc lên, ở trên bầu trời hợp lại, đem mảnh này quý tộc khu vực cùng ngoại giới hoàn toàn tróc ra.

Đây là công thất bố trí, đời thứ nhất Stan đại công lưu truyền tới nay Ma pháp trận.

Chỉ bất quá, phát động thời cơ, còn có trước dị dạng, đều cho người một loại vô cùng điềm xấu cảm giác.

"Nữ nhi a!"

Stan đại công nhìn ái nữ biến thành bộ dạng này, một đôi mắt nhất thời huyết hồng, nhìn chằm chằm một cái cung đình Ma pháp sư: "Baines, chuyện gì thế này?"

"Đại công. . . Ta. . . Ta không biết. . ."

Baines biểu hiện hoang mang, đột nhiên, một đoạn lưỡi kiếm liền từ ngực

xông ra.

Trong miệng hắn máu tươi giàn giụa, liền như thế mềm mại ngã xuống.

"Đại công, tất cả những thứ này đều rất đơn giản, liền là chúng ta làm."

Tiếng thở dài bên trong, Floren, Messiah, còn có Lance gia tộc các Tộc trưởng đều đứng dậy: "Năm đó cái này 'Thủy Thần Chi Tí Hộ' Ma pháp trận, là đời thứ nhất đại công cùng chư vị Truyền Kỳ kỵ sĩ cộng đồng kiến tạo, có thể phòng ngự Truyền Kỳ công kích, nhưng các tổ tiên lại làm sao có khả năng không cho bọn họ đời sau lưu lại cái bảo hiểm tổng hợp? Lúc này xem ra, quả nhiên rất có dự kiến trước!"

Bá lạp lạp!

Ở bọn họ nói chuyện đồng thời, nhiều đội tinh nhuệ quý tộc tư binh nhảy vào Ma pháp trận bên trong, cùng công quốc quân đội giằng co, hiển nhiên là được đến quyền hạn.

Nguyên bản Stan đại công kế hoạch, là lợi dụng Ma pháp trận ngăn cách lực lượng, thẳng thắn dứt khoát chế tạo lực lượng ưu thế, đột nhiên nổi lên làm khó dễ, thẳng thắn dứt khoát mà đem phản loạn quý tộc giải quyết.

Nhưng lúc này, nguyên bản dự định cách trở kẻ địch viện binh Ma pháp trận, phản mà thành vì mình người lao tù!

Stan đại công rời khỏi phẫn nộ, hắn chỉ vào Floren bá tước, gầm hét lên: "Tất cả những thứ này, còn không phải là bởi vì các ngươi! Các ngươi vi phạm lúc trước trung thành lời thề, cùng người ngoài cấu kết, muốn lật đổ gia tộc ta thống trị!"

"Đại công!"

Lance bá tước thở dài: "Cái này cũng là ta một lần cuối cùng xưng hô như vậy ngài, cái gọi là quốc gia, xưa nay đều không phải một người, ngươi vì mình

gia tộc vinh quang, cần phải kéo chúng ta chôn cùng, lại có ai có thể đồng ý đây?"

Ở các quý tộc xem ra, Stan đại công cách làm, không thể nghi ngờ là tự tìm đường chết.

Bởi vậy, bọn họ đương nhiên không thể tiếp tục ngồi ở đây điều phá thuyền trên.

Mặc dù đối với Stan đại công mà nói là phản bội, đối với chính bọn hắn, lại chỉ là tự cứu cầu sinh mà thôi.

"Các ngươi. . . Đây là binh biến! Người đến!"

Stan đại công biết hôm nay đã đến ngươi không chết, chính là ta vong mức độ, đột nhiên vung tay lên.

Hắn làm vì hôm nay bố trí tỉ mỉ, trung thành với công thất, không bị lôi kéo, lại ở vào Ma pháp trận bên trong binh lính , tương tự có không ít, lúc này dồn dập rút ra vũ khí, cùng quý tộc các tư binh giằng co.

"Jallet!"

Stan đại công lại ầm ĩ la hét.

Tử Thần Giáo Tông miện hạ nhíu nhíu mày, phát ra tín hiệu.

Nhất thời, nguyên bản giáo sĩ xé ra áo bào đen, hiện ra trong đó đen nhánh áo giáp.

Đây là Tử Thần giáo hội tinh nhuệ võ lực —— Tử Vong kỵ sĩ, tuy rằng nhân số cực nhỏ, nhưng hầu như đều là cao giai chức nghiệp giả, lại phối hợp một cái Truyền Kỳ người làm phép Giáo hoàng, hoàn toàn có thể mang những thứ này phản loạn quý tộc đánh chết ở đây.

"Giáo Tông miện hạ, ngài cũng phải nhất ý trợ giúp đại công sao?"

Floren bá tước cao giọng nói: "Chỉ cần ngài ở lần hành động này bên trong tuyển chọn khoanh tay đứng nhìn, trước Stan đại công cho ngài điều kiện, chúng ta toàn bộ đều tiếp thu!"

"Xin lỗi. . . Nhưng ta cùng Stan đại công liên hợp, lại là trải qua chân thần lời thề nhận định!"

Jallet Giáo hoàng lắc đầu một cái.

Trên thực tế, cho dù là chân thần chứng kiến lời thề, cũng chưa chắc không có phương pháp phá giải.

Chỉ là, hiện tại cục diện hỗn loạn tưng bừng , liền ngay cả hắn cũng không cách nào xác định ai là người thắng cuối cùng, cho dù là Stan đại công, cũng chưa chắc không có hy vọng thắng!

Bởi vì đối phương còn có một lá bài tẩy, cái này tuyệt mật, chỉ có hắn cùng đại công hai người mới hiểu được!

"Vậy thì thật là tiếc nuối đây!"

Floren bá tước nhún nhún vai , tương tự vung tay lên.

Sau lưng hắn, một ít quý tộc tư binh dồn dập tan mất ngụy trang, hiện ra ngăm đen bắp thịt, cùng với vô cùng kỳ dị, tương tự giáo giống như vũ khí.

"Phong Bạo võ sĩ?"

Jallet thấy vậy, lông mày nhất thời vừa nhíu: "Quả nhiên cùng vương quốc Nott cấu kết sao?"

"Đại nhân, mời ngài ra tay đi!"

Floren hướng về sau lưng thi lễ, từ những thứ này võ sĩ hạt nhân, một tên cao to chiến sĩ chậm rãi đi ra, mỗi một bước đều phảng phất nặng tựa vạn cân, thẳng tắp đạp ở trái tim tất cả mọi người trên miệng.

"Truyền Kỳ chiến sĩ, 'Phong Bạo' Orithew?"

Jallet ánh mắt nghiêm nghị, nhận ra thân phận của đối phương: "Ngươi lại bị những quý tộc này thu mua?"

"Ngươi biết đến, Jallet, bọn họ thu mua không được ta, nhưng bọn họ người phía sau có thể!" Orithew tiếng nói thành thục bên trong mang theo một tia khàn khàn: "Giáo Tông miện hạ, ngài thật sự muốn cùng nguồn sức mạnh này là địch sao?"

". . ."

Jallet nhất thời rơi vào trong trầm mặc.

Tuy rằng những thế lực kia với hắn như thế, đều là bị đuổi ra văn minh nhân loại hạt nhân thế giới chó mất chủ, nhưng nát thuyền còn có ba cân đinh, gốc gác xác thực có.

Chỉ bất quá, đối phương ở mưu đồ vương quốc Nott sau khi, liền có rất nhiều người hài lòng, lúc này mơ ước Stan vương quốc, lại là người thất bại bên trong người thất bại, lực lượng yếu kém, hắn mới có lòng tin mang theo giáo hội một kích.

"Đại công các hạ!"

Nghĩ tới đây, hắn lập tức nhìn hướng về Stan đại công, cái kia chuẩn bị át chủ bài, cũng đến mở đi ra thời điểm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 691: Phản Chuyển

"Orithew, chẳng lẽ ngươi muốn làm bẩn Truyền Kỳ người vinh dự, hướng về người bình thường ra tay, đồng thời tham dự đến quý tộc âm mưu ở trong sao?"

Một cái âm thanh vang lên, dùng bình tĩnh ngữ điệu kể rõ.

Từ Stan đại công sau lưng, một cái già nua bóng người chậm rãi đi ra.

Mỗi đi một bước, lưng của hắn liền trở nên càng thẳng tắp, cuối cùng cả người giống như một thanh ác liệt cây lao.

"Linh Điểm Chi Thương Soleon? !"

Orithew hơi kinh ngạc: "Ngươi vì sao lại ở chỗ này?"

"Giống như ngươi, ngươi có từ chối không được khách hàng, ta cũng có không thể không thực hiện hứa hẹn!"

Soleon là một cái râu mép hoa râm lão đầu, mái tóc màu bạc sơ đến cẩn thận tỉ mỉ, rất có một loại lâu năm quý tộc phong độ, lúc này liền chậm rãi rút ra chính mình trường thương.

"Vì lẽ đó, ngươi cũng bất quá chỉ là một cái giả thiện người thôi. . ."

Orithew cười lớn một tiếng: "Cái gì Truyền Kỳ người không được tham dự chính trị? Đây chỉ là những kia buồn cười quý tộc, vì ràng buộc sức mạnh của chúng ta, mà mưu toan thêm ở trên người chúng ta chất giấy gông xiềng thôi. . . Nắm giữ lực lượng người, tất nhiên nắm quyền thế, đây mới là thế gian chân lý!"

Rít gào ở trong, hắn rút ra sau lưng gánh vác, quanh co khúc khuỷu, tựa như đao lại tựa như kiếm vũ khí, đột nhiên trước phách: "Phong Bạo Trảm!"

Phần phật!

Cuồng phong gào thét bên trong, khủng bố công kích cô đọng cực kỳ, như thuấn di xuất hiện ở Soleon trước mặt.

"Linh!"

Thấy vậy, Soleon chỉ là lãnh đạm ra một thương.

Vù!

Trong hư không một đạo hồ quang xẹt qua, biến thành một chiếc gương, đem lưỡi đao công kích tất cả thu nạp.

"Thế gian tất cả, đều tuần hoàn thăng bằng định luật, giống như cây cân hai cực, một phương hao tổn, một phương tăng trưởng, đây chính là ta Truyền Kỳ bản chất Linh hòa chi đạo!"

Soleon trường thương run lên , tương tự không gian kính hiện lên.

Vù vù!

Cuồng phong bao phủ, hướng ngược lại mà đi, rõ ràng là đem trước Orithew công kích nguyên dạng xin trả.

"Được! Quả nhiên không hổ là Linh Điểm Chi Thương, bắc cảnh quỷ dị nhất võ kỹ!"

Orithew cười to, lại là vung lên binh khí, hai đạo đáng sợ kình phong ở trong hư không lẫn nhau chôn vùi, cuối cùng hoàn toàn biến mất không còn hình bóng.

"Linh hòa chi đạo? Ngươi tại sao không nói thái cực hỗn nguyên, tứ lạng bạt

thiên cân cái gì đây?"

Ở một bên Phương Nguyên nhìn, lại là vô cùng không nói gì, trong lòng lại là rùng mình.

Đại đạo ba ngàn, trăm sông đổ về một biển.

Cho dù ở thế giới phương Tây, cũng đồng dạng có người tìm tòi đến bình hành chi đạo.

"Được! Trở lại!"

Orithew vẩy vẩy cánh tay, lần thứ hai vung ra một đao.

Nếu như nói Soleon Truyền kỳ chi đạo, đại biểu thăng bằng cùng bổ sung, có thể đàn hồi công kích, hắn Truyền Kỳ con đường vô cùng đơn giản, chính là bão táp!

Mà phong cách chiến đấu, cũng cùng bão táp tương tự, đều là tiến công! Tiến công! Lại tấn công! !

"Giết!"

Hai vị Truyền Kỳ trong lúc đó chiến đấu, phảng phất thổi lên kèn hiệu, rất nhiều Phong Bạo võ sĩ cùng Tử Thần kỵ sĩ gầm thét lên, mạnh mẽ chém giết cùng nhau.

"A!"

Hỗn loạn tình cảnh bên trong, những kia tiểu quý tộc liền giống như dê con giống như, trốn trên đất run, vẫn cứ phòng ngừa không được bị ngộ thương vận mệnh, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp truyền đến

Sự thực chứng minh, bất kể là đại công vẫn là Floren bá tước một phương, đều không có cố ý chăm sóc những thứ này cỏ đầu tường dự định.

Rất nhiều binh lính thô bạo vọt qua, bất kỳ ngăn cản ở bọn họ chướng ngại trước mặt, đều gặp phải tàn sát.

'Khà khà. . . Một ít quý tộc đều là cầm trung dung chi đạo, nghĩ làm cỏ đầu tường, cũng không biết phát súng lệnh vang lên sau khi, dù là đứng sai đội, cũng so với không đứng thành hàng tốt hơn rất nhiều, dù sao trận doanh vòng tròn hình thành, cái thứ nhất muốn chèn ép khẳng định chính là không có đỉnh núi người, trái hồng trước tiên nhặt nhuyễn nắm!'

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, nhất thời ở trong lòng cười gằn.

"Luhn kỵ sĩ!"

Lúc này, bên cạnh Daniel lại là trong con ngươi lóe sáng lên: "Công thất gặp phải vây công , làm cái này kỵ sĩ ngươi, còn không thực hiện ngươi nghĩa vụ?"

Dùng đại nghĩa danh phận, áp chế người khác, lại nhượng bọn họ đi liều mạng, lại là rất có khoái cảm.

Lúc này Daniel, trong lòng liền tràn ngập báo thù vui sướng.

"Còn không mau đi!"

"Ngươi thân là kỵ sĩ tôn nghiêm đây?"

"Lại không động thủ, ngươi chính là công quốc phản đồ, tội nhân!"

Cái khác giáo sĩ đồng dạng gầm lên, chỉ là trên đầu môi nói một chút, liền có thể để cho người khác chuyện chịu chết, cớ sao mà không làm đây?

"Hay lắm. . . Ta cái này liền động thủ!"

Phương Nguyên rút ra trường kiếm, tiện tay đâm một cái!

Phốc!

Máu bắn tung tóe!

Daniel kỵ sĩ biến sắc, nhìn cắm ở trên lồng ngực lưỡi kiếm, vẻ mặt vô cùng kỳ dị: "Ngươi. . ."

Đáng tiếc, hắn một chữ mới vừa mở miệng, trong miệng liền phun ra bọt máu, ngã trên mặt đất.

Cho đến chết đi, hắn đều không tưởng tượng nổi, cái này Luhn kỵ sĩ dĩ nhiên sẽ như vậy quyết tuyệt, càng coi quy tắc như không!

Chính là bởi vì không có phòng bị, hắn cái này Đại giáo chủ, mới sẽ bị đối phương thẳng thắn dứt khoát một kiếm trí mạng, cái gì phản chế biện pháp đều không dùng được.

"Luhn, ngươi chẳng lẽ muốn phản bội công quốc?"

Cái khác giáo sĩ kinh hãi, dồn dập lùi về sau, hô hoán Tử Vong kỵ sĩ.

Bọn họ cũng biết Carandon truyền thừa sự tình, Luhn nếu như nương nhờ vào liên minh quý tộc, không khác nào tự tìm đường chết.

Nhưng Phương Nguyên làm cái này Luhn, chỉ là tương đương với chơi một vai đóng vai trò chơi, làm sao có khả năng thật sự đem chính mình rơi vào đi?

"Huống chi. . . Cho dù là kỵ sĩ Luhn, giết một cái giáo chủ, thì lại làm sao?"

Phương Nguyên trong lòng cười lạnh một tiếng, bóng người lóe lên.

Cô đọng đến cực điểm Đấu Khí trong nháy mắt xẹt qua chu vi vài tên giáo sĩ cái cổ , khiến cho thi thể của bọn họ ngã trên mặt đất.

"Phu nhân, còn có thể hành động sao?"

Chợt, hắn liền nhấc theo dính máu trường kiếm, đi tới nam tước phu nhân

trước mặt, trên nét mặt mang theo một tia áy náy.

Timur có chuyện, cũng thật sự là một cái bất ngờ, dù sao Tử Thần Chi Vẫn vô cùng bí mật, đồng thời vừa bắt đầu không độc, chỉ có hai cái bị động tay động chân người tiếp xúc thân mật sau khi, mới sẽ triển lộ ra khủng bố một mặt.

"Nhanh lên một chút. . . Nhanh lên một chút mang ta rời đi nơi này!"

Nam tước phu nhân khắp khuôn mặt là vẻ kinh hoảng, dùng thanh âm run rẩy nói.

"Cái này. . . E sợ không được chứ!"

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi hỗn loạn chiến trường , bởi vì hắn đánh chết giáo sĩ cử động, mấy cái Tử Vong kỵ sĩ liền hướng hắn bao vây quanh.

"Chuẩn Truyền Kỳ Luhn kỵ sĩ, sát hại Đại giáo chủ, là tội ác tày trời tội lớn, nhưng nếu như là Truyền Kỳ cường giả Luhn đây?"

Phương Nguyên khóe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng, một bộ ngưng tụ đến cực điểm áo giáp hiện lên tại trên thân, bên ngoài ra ám trầm màu sắc, mặt ngoài càng là có hoa văn, hầu như cùng vật thật không khác.

Một luồng khí thế kinh khủng, trong nháy mắt từ trên người hắn bốc lên, không ngừng lan tràn.

"Truyền Kỳ đấu sĩ? !"

Cảm nhận được cổ khí thế này , liền ngay cả vẫn ở chiến đấu Soleon cùng Orithew, cũng không khỏi dừng một chút.

Jallet trong mắt càng là tinh quang liên thiểm: "Truyền Kỳ cường giả? Cái này Luhn, lại đã lên cấp Truyền Kỳ? Không thể, cho dù là Carandon truyền thừa, cũng không có nhanh như vậy. . ."

Truyền Kỳ cường giả truyền thừa, ngược lại sẽ trở thành người đến sau ở ràng buộc.

Cho dù nuốt sống một cái Truyền Kỳ, cũng tạo nên không ra một cái khác Truyền Kỳ đến.

Nhưng hiện tại, cái này Luhn biểu hiện, thình lình đánh vỡ cái này lẽ thường, càng là làm hắn biết được, trên người đối phương nhất định có bí mật gì.

"Làm vì công thất mà chiến!"

Phương Nguyên hô to một tiếng, mở ra Thiên Tai Quang Hoàn.

Hắn lúc này vầng sáng đã đến ngũ giai, phạm vi lớn lao, hầu như bao phủ toàn bộ quảng trường.

Nhất thời, rất nhiều công thất binh lính, chỉ cảm thấy trên người dũng khí gấp trăm lần, lực đại vô cùng, hoàn toàn có thể sánh được Chức nghiệp giả, mà kẻ địch nhưng là dồn dập trúng suy yếu, độc tố các loại trạng thái, liền Phong Bạo võ sĩ đều chạy trốn không được độc thủ.

"Hả?"

Stan đại công nhìn tình cảnh này, cũng là tràn ngập vui mừng: "Luhn dĩ nhiên lên cấp Truyền Kỳ?"

Chợt, lại là nghĩ mà sợ cùng lúng túng.

Một cái chuẩn Truyền Kỳ, cùng Truyền Kỳ cường giả, tự nhiên hoàn toàn khác nhau, người sau thậm chí có thể làm một cái công quốc Thủ hộ giả.

Nếu là biết Luhn đã thành tựu Truyền Kỳ, hắn tuyệt đối sẽ không lựa chọn cùng Tử Thần giáo hội giao dịch.

'Tốt vào lúc này từ biểu hiện của hắn đến xem, chỉ là cùng Tử Thần giáo hội

trở mặt, vẫn không có nhận ra được ta bán đi!'

Stan đại công thấy vậy, trong con ngươi liền lóe sáng lên, lớn tiếng nói: "Các binh sĩ, tiến công! Chúng ta có ba vị Truyền Kỳ, những người phản loạn kia tuyệt đối sẽ không thực hiện được!"

Ý tứ, lại là lựa chọn tiếp nhận Phương Nguyên.

Điểm ấy rất dễ hiểu.

Linh Điểm Chi Thương Soleon chỉ là bởi vì nợ một cái ân huệ lớn, không thể không vì công quốc ra tay một lần, trận chiến này qua đi liền không ai nợ ai.

Mà Tử Thần giáo hội mặc dù là minh hữu, nhưng Stan đại công cũng chắc chắn sẽ không đồng ý nhìn thấy nó từ đây một nhà độc đại.

Lúc này nắm chắc phần thắng sau khi, hắn liền bắt đầu cân nhắc chiến sau vấn đề, dẫn vào một cái Truyền Kỳ cường giả làm cái này thăng bằng, kiềm chế giáo hội, hiển nhiên là một ý định không tồi.

'Ân, trước thương lượng những kia chuyện người, nhất định phải toàn bộ diệt khẩu , còn Tử Thần giáo hội ở trong đáy lòng nói cái gì, cái kia đều là nói xấu!'

Stan đại công vô cùng vui mừng, chính mình vẫn chưa động thủ thật, cùng đối phương trở mặt, lúc này còn rất nhiều quay về chỗ trống.

"Đáng chết!"

Stan đại công cái này một phương sĩ khí đại chấn, đối với Floren bá tước cái này một phương mà nói, lại là kinh thiên tin dữ.

"Lại có một cái Truyền Kỳ, vẫn là Luhn tên kia, đáng chết! Cái này sao có thể?"

Floren bá tước nhìn chằm chằm tỏa ra cực lớn vầng sáng Luhn, hầu như hận

không thể đem hắn ăn tươi nuốt sống, nhưng lý trí rồi lại nói cho hắn, tốt nhất mau chóng rời khỏi.

Gia tộc trong truyền thừa, minh xác ghi chép cấp độ truyền kỳ Thiên Tai Kỵ Sĩ khủng bố.

Ở loại kia gia trì phía dưới, cho dù là một đám tay cầm cỏ xiên nông phu, đều có khả năng đánh tan tinh nhuệ đại quân!

"Tử Thần giáo hội choáng váng sao? Lại mặc cho cái kia sát hại bọn họ giáo chủ tội nhân ở lại trên sân. . . Còn có bí ẩn cơ quan, đám kia cống ngầm bên trong chuột, rõ ràng ước định cẩn thận sẽ xuất thủ, lúc này lại căn bản không thấy được cái bóng!"

Nghĩ tới đây, hắn liền không khỏi tức giận đến cực điểm.

Toàn bộ kế hoạch, đều quá mức vội vàng, từ mơ hồ đại diện cho trung bộ một số thế lực chính trị ý chí bí ẩn cơ quan người đến, lại tới vạch trần đại công kế hoạch, bắt đầu mắc nối tiếp, thời gian đều quá ngắn quá ngắn.

Liền ngay cả Orithew cái này Truyền Kỳ ngoại viện, cũng là không mời mà tới.

Thoạt nhìn, thật giống như những thế lực này cố ý nhúng tay, nghĩ để toàn bộ công quốc Stan rơi vào một tràng đại loạn bên trong.

Dù sao, bất kỳ bên nào thắng lợi, đều không phù hợp những kia người ngoại lai lợi ích, chỉ có lưỡng bại câu thương mới là bọn họ chân chính mong muốn!

Bi kịch chính là, cho dù nhìn thấu điểm ấy, trừ phi Floren bá tước nghĩ muốn tự mình hi sinh, bằng không liền không thể không đi theo gậy chỉ huy đi.

"May là, ta cũng không phải chỉ có bọn họ một cái ngoại viện!"

Floren bá tước lập tức ngẩng đầu, trong mắt bắn ra tinh mang.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 692: Vây Công

Minh giới.

Đây là một cái hầu như cùng Chủ thế giới như thế rộng rãi mênh mông vị diện.

Giữa bầu trời quang mang nhỏ bé, mang theo nồng nặc âm ảnh cùng bóng tối, càng chất chứa đếm không hết huyền bí.

Mỗi một ngày, đều có lượng lớn từ Chủ thế giới mà đến linh hồn, mượn do Minh Hà giội rửa, đi tới Minh giới trong, hoặc là bị Tử Thần phân kiểm sau khi thăng nhập thần quốc, hoặc là ở Minh giới trong qua lại du đãng, mãi đến tận tiêu vong, hay hoặc là đi tới Minh giới nơi sâu xa, tìm kiếm một lần nữa cơ hội sống lại.

Đương nhiên, cái này nguyên bản tất cả, nương theo chín tầng luyện ngục đến, nhất thời bị hoàn toàn thay đổi.

Nếu như nói Tử Thần Hess đem Thần quốc kiến tạo ở Minh giới, chỉ là đối với linh hồn có thêm một đạo phân kiểm thủ tục, chín tầng luyện ngục tướng ăn liền là phi thường khó coi.

Nó thô bạo cướp đoạt linh hồn, đồng thời trải qua nguyên lực cùng ác ma cuống rốn vặn vẹo, chế tạo ra lượng lớn đáng sợ ác ma, xâm lấn cái khác vị diện, tản chém giết cùng sợ hãi, lại mang đến càng nhiều linh hồn, hình thành tuần hoàn ác tính.

"Bốn năm, sai lầm này, phải đến sửa lại!"

Ở chín tầng luyện ngục trước, rất nhiều Truyền tống môn hiện lên, từng cái từng cái vĩ đại bóng người đứng dậy.

Vẻn vẹn chỉ là xa xa quan sát, đều cảm thấy bọn hắn mang theo không gì sánh kịp hào quang.

Đây là Chư Thần hóa thân, này thế mạnh nhất chiến lực.

Các Chư Thần chân thân chỉ có thể chờ ở Thần quốc ở trong, nơi đó là an toàn nhất nơi, có Thần quốc tăng cường, cho dù là mới vừa lên cấp Thần Chi, cũng có thể chống đối rất nhiều lâu năm Thần Chi vây công.

Mà Chư Thần hóa thân, nhưng là thấp nhất Truyền Kỳ cấp bậc chiến lực, được gọi là 'Thánh giả' !

Lúc này, một loạt Thánh giả đứng sóng vai, tán phát ra sóng chấn động, liền Minh giới không gian cũng bắt đầu khẽ run.

Phong Bạo Chi Thần Holland!

Đại Địa Mẫu Thần Meira!

Thiên Không Chi Thần Wyman!

Thần Được Mùa Wiroer!

Tử Vong Chi Thần Hess!

. . .

Ngoại trừ Thái Dương Thần Ramon ở ngoài, Cửu Trụ Thần hầu như đều hạ xuống Thánh giả hóa thân

"Bắt đầu đi!"

Chư Thần cao giọng nói, Thần lực hiện lên , hóa thành cực lớn Truyền tống

môn.

Nhiều đội từ lâu ở Thần quốc bên trong chờ xuất phát đại quân, sắp xếp chỉnh tề hàng ngũ, ăn mặc tinh xảo trang bị, trầm mặc đi tới Minh giới, con số đâu chỉ trăm mười vạn.

Bầu không khí hơi nghiêm nghị.

Rất hiển nhiên, dù là những thứ này Thần quốc chiến sĩ lại tinh nhuệ, cũng chỉ là bia đỡ đạn mà thôi.

Bọn họ duy nhất tác dụng, chính là tiêu hao lượng lớn ác ma, làm vì chân chính cường giả mở ra đi về chín tầng luyện ngục nơi sâu xa con đường, một lần đem ác ma đầu nguồn, vị kia Đại tà thần Apophis chặt đầu!

"Hess. . . Luyện ngục tình huống, đều rõ ràng sao?"

Phong Bạo Chi Thần Holland là một cái lão giả áo bào trắng hình tượng, râu dài phiêu phiêu, quanh thân tựa như quanh quẩn cuồng phong, lúc này liền nhìn về phía mặc áo bào đen Tử thần.

Đối phương khí tức, rõ ràng so với cái khác Thánh giả nhỏ yếu một bậc, rất hiển nhiên là trước chịu đến trọng thương còn chưa khỏi hẳn.

Bất quá , làm cái này bản địa địa chủ, Hess lại là ở lần hành động này bên trong xuất lực nhiều nhất.

Sau lưng hắn, là nhiều đội Tử Thần kỵ sĩ, con số ít nhất có năm vạn, đây là toàn bộ Tử Thần quốc gia vô số năm tích lũy, lần này bị tất cả phái đi ra.

Không có biện pháp!

Không nhổ chín tầng luyện ngục cái u ác tính này, nó sẽ vẫn cùng Tử Thần Thần quốc tranh đoạt linh hồn, dựa vào Ác ma chi hải đem Tử Thần quốc gia bao phủ!

"Ta trước sau tiêu tốn lượng lớn Thần lực, chết rồi mấy vị Giáo hoàng Thánh Linh, đã đem chín tầng luyện ngục đại thể tình hình đánh tra rõ ràng. . . Đầu tiên, toà này luyện ngục đã cùng Minh giới một thể, phá hủy nó chính là phá hủy Minh giới, mà bởi Minh giới tính đặc thù, một khi bị hủy diệt, toàn bộ thế giới cũng là xong. . . Bởi vậy, nhất định phải chấp hành chặt đầu chiến thuật!"

Tử Thần Hess vung tay lên, một bộ giống như tổ ong giống như Thần lực bản đồ liền hiện lên đi ra.

"Luyện ngục tổng cộng có chín tầng, mỗi một tầng bên trong đều có vô số ác ma, đồng thời, ở luyện ngục trong, thực lực của bọn họ còn có thể thu được tăng cường, cùng Thần quốc đặc tính giống nhau y hệt. . . Thậm chí, trải qua vô số chém giết cùng nuốt chửng, lúc này ở tám vị trí đầu tầng luyện ngục bên trong, đã sinh ra xấp xỉ chân thần Đại ác ma! Chúng nó tuy rằng không như thần chi, nhưng ở luyện ngục ở trong, lại cùng chân thần không khác!"

Tám vị chân thần tọa trấn Thần quốc, lại thêm vào vô cùng vô tận đại quân ác ma, trừ phi Chư Thần liên hợp, lại trả giá nặng nề, bằng không không có ai có thể công phá.

"Luyện ngục tầng thứ nhất, là Chước Nhiệt luyện ngục, nắm giữ khủng bố nhiệt độ cao, giữa bầu trời sẽ thường xuyên hạ xuống quả cầu lửa, trấn thủ nơi này, là ác ma Đại công tước Dasmon! Nó là một con mọc ra ba cái đầu kỳ dị ác ma, mỗi một cái xương sọ đều có năng lực đặc biệt cùng thiên phú!"

"Luyện ngục tầng thứ hai, là Hàn Băng luyện ngục, mang theo cực hạn đóng băng, người bình thường căn bản là không có cách ở như vậy trong hoàn cảnh tiếp tục sinh sống, Sương Đống ác ma trùng mẫu Corimonri canh gác nơi đó, nó nắm giữ cường đại năng lực sinh sản, rất nhiều hàn băng ác ma đều là nó dòng dõi. . ."

"Tiếp đó, là tầng thứ ba, Tiên Huyết luyện ngục. . ."

. . .

"Chín tầng luyện ngục ở trong, cấm chỉ sử dụng tất cả Không Gian môn cùng truyền tống thuật, nếu muốn tiến vào sâu không lường được chín tầng địa ngục, trực diện Apophis, nhất định phải đánh xuyên qua trước tám tầng!"

Hiểu rõ nhất ngươi, thường thường là kẻ thù của ngươi.

Làm cái này luyện ngục đối thủ một mất một còn, Tử Thần bốn năm qua giờ nào khắc nào cũng đang suy tư như thế nào giải quyết đối phương, lúc này liền đưa ra hoàn mỹ phương án.

"Đồng ý!"

"Đồng ý!"

Chư Thần hóa thân Thánh giả dồn dập gật đầu, tiếng nói ầm ầm hội tụ, truyền khắp toàn bộ Minh giới: "Lấy Chư Thần ý chí, Chư Thần vinh quang, Chư Thần quyết tâm luyện ngục không thể lại tồn tại ở trên thế gian!"

"Gào gào!"

Ở trong nháy mắt này, toàn bộ chín tầng luyện ngục đều nổ vang, hiện ra rất nhiều thật như thần vĩ đại bóng người, chống cự sóng thần lực.

Mà lượng lớn ác ma, nhưng là phát ra dữ tợn rít gào, phảng phất đang chờ mong chiến tranh đến.

'Giết đi! Giết đi!'

Nhìn tình cảnh này, Tử Thần Hess hóa thân lại là lén lút ý nghĩ cuồng tránh.

Làm cái này duy hai cùng Apophis chính diện chiến đấu qua Cửu Trụ Thần, hắn đã từng khoảng cách gần cảm ứng qua nguyên lực, biết được thế giới đối với nó tham lam, càng mười phân rõ ràng, loại kia tầng cao hơn cấp lực lượng, chính là nó tương lai hi vọng!

Chỉ cần nắm giữ cái kia đạo lực lượng, nó chưa chắc không có lần thứ hai lên cấp, thậm chí vượt quá Thái Dương Thần Ramon khả năng!

Lần này dùng hết toàn lực, tiến công chín tầng luyện ngục, một mặt là vì công phá cái u ác tính này, mà càng to lớn hơn một mặt, lại là vì thu được cái kia lực lượng!

Vì thế, cho dù là Thần quốc Kỳ Tịnh giả diệt sạch, thậm chí chân thân điều động, đều là đáng giá!

. . .

"Hả?"

Chủ thế giới, công quốc Stan bên trong.

Phương Nguyên hơi ngẩn người ra, trên mặt liền lộ ra vẻ nghiêm túc: "Bắt đầu rồi sao? Chư Thần đối với luyện ngục tiến công?"

Làm cái này chín tầng luyện ngục chi chủ, hắn đối với luyện ngục tự nhiên có sâu sắc liên hệ.

Ngay khi vừa nãy, Chư Thần đại quân đã giết vào tầng thứ nhất Chước Nhiệt luyện ngục, thế như chẻ tre, đại quân ác ma liên tục bại lui, lúc này thậm chí đã ở vây công ác ma Đại công tước Dasmon!

"Những thứ này ác ma đại công, đều là luyện ngục con cưng, cao giai Truyền Kỳ, ở luyện ngục gia trì phía dưới, hoàn toàn có thể có thể so với Thánh giả thậm chí chân thần. . . Đương nhiên, ngay cả như vậy, bị vây công sau khi, cũng khẳng định không có kết quả gì tốt . Bất quá chết rồi cũng không có cái gì, chỉ cần luyện ngục vẫn còn, sẽ có cuồn cuộn không ngừng ác ma hiện lên, cuối cùng sẽ sinh ra ra mới công tước!"

Tám vị trí đầu tầng luyện ngục, nói trắng ra cùng Thần Chi bia đỡ đạn quân đoàn như thế, dụng ý đều là vì tiêu hao.

Một cái Đại công tước tử vong, có thể mang đi một cái Cửu Trụ Thần hóa thân, còn có lượng lớn Kỳ Tịnh giả đại quân, chính là kiếm bộn rồi.

Một lát sau, Phương Nguyên đã cảm nhận được ác ma đại công ngã xuống, còn có Hàn Băng địa ngục báo nguy, lại không chút phật lòng.

"Bất quá. . . So với phía dưới sử thi giống như đại chiến mà nói, điểm ấy quý tộc phản loạn, liền không đáng kể chút nào. . ."

Hắn nhìn kỹ hội tràng.

Ở ba vị Truyền Kỳ ra tay, càng có Thiên Tai Quang Hoàn gia trì phía dưới, cho dù phản loạn các quý tộc tư binh có nhân số ưu thế, cũng bị đánh cho liên tục bại lui.

Giáo hoàng Jallet, lúc này trạng thái lại hết sức kỳ dị, rất ít ra tay, trên mặt lại bị vẻ lo âu tràn ngập.

'Cảm ứng được Thần quốc bên trong biến động sao? Đáng tiếc. . . Cho dù chắc chắn thắng chiến trường, cũng không cho phép như vậy lười biếng a!'

Phương Nguyên ánh mắt ngưng lại, nhìn về phía một bóng người.

Đây là ở vừa bắt đầu, liền bị các quý tộc quên người, cái kia đoạt được luận võ giải thi đấu quán quân Jafa!

Ở binh biến sau khi bắt đầu, hắn liền rụt rè trốn ở một bên, đúng là vận may không có gặp phải lan đến.

Lúc này, liền không biết lúc nào, đi tới Tử Thần Giáo hoàng Jallet sau lưng.

'Hi vọng ta chủ mưu kế, có thể thành công đi!'

Jallet cảm thụ Thần quốc bên trong truyền đến rung chuyển, không khỏi bất

an nghĩ.

Chỉ là cái này tâm thần hơi phân đồng thời, một cái núp trong bóng tối rắn độc, lập tức lộ ra răng nanh.

"Ám Ảnh Tiềm Hành!"

"Nhất Kích Tất Sát!"

Jafa cả người đi vào âm ảnh ở trong, xuất quỷ nhập thần, đợi đến lại xuất hiện lúc, đã đi tới Jallet phụ cận, trong tay màu đen dao găm phảng phất rắn độc răng nanh giống như đâm ra!

"Thích khách!"

Jallet kinh hãi: "Vẫn là Truyền Kỳ cấp bậc thích khách!"

Loại này đẳng cấp siêu phàm người, cố ý ẩn nấp khí tức, liền hắn đều phát hiện không được, chỉ xem là một cái vận may tiểu tử.

Lúc này dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, đỉnh đầu Thần khí giáo hoàng kim quang lại là bỗng nhiên thả ra quang mang, hình thành một tầng phòng ngự.

Đây là chân thần lưu lại tại Giáo hoàng bằng chứng bên trong lực lượng, đủ để ngăn chặn bất kỳ Truyền Kỳ người một đòn!

Jallet đối với chuyện này hoàn toàn tự tin, thậm chí đã nghĩ kỹ hắn là làm sao phản kích.

"Ta chủ!"

Nhưng mà, đang lúc này, nương theo hô to, một chùm hào quang màu đỏ ngòm ở thích khách trên người hiện ra, mang theo Thần tính lực lượng, trong khoảnh khắc đột phá phòng ngự, một dao găm chọc vào Jallet trong lòng.

"Đây là. . . Ngụy thần lực lượng!"

Bám vào nguyền rủa cùng độc tố dao găm, trong nháy mắt chôn vùi vị này Giáo hoàng tất cả sinh cơ , khiến cho hắn chỉ có thể không cam lòng lẩm bẩm một câu, liền bị một đòn mất mạng!

Chợt, hào quang màu đỏ ngòm tiếp tục thiêu đốt, đem Jallet thi thể hóa thành một đoàn máu tươi, lâm tại giáo hoàng kim quan bên trên.

"Ta chủ Jay. . . Ngài thành kính tín đồ, ở đây hướng về ngài tế tự, làm vì ngài dâng lên đi tới Tử Thần quốc gia chìa khóa!"

Thích khách càn rỡ cười to, trên người đỏ như màu máu quang diễm lại là càng ngày càng dễ thấy.

Bỗng nhiên, một đoàn hào quang rơi xuống, bao bọc giáo hoàng kim miện, sát na biến mất không còn tăm tích.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 693: Ngã Xuống

"Một cái Bán Thần Luyện ngục chi tử! Gọi là Jay sao?"

Tử Thần Giáo hoàng Jallet ở dưới con mắt mọi người gặp phải ám sát, thậm chí ngay cả Thần khí đều bị đoạt đi, nhất thời làm hiện trường rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch ở trong.

Đặc biệt cuối cùng lấy đi Thần khí đoàn kia quang mang, là không nghi ngờ chút nào thần linh lực lượng!

Rất nhiều Tử Thần giáo sĩ nhìn tình cảnh này, đều cơ hồ tan vỡ, Đại giáo chủ đám người không ngừng chạy trốn, Tử Thần kỵ sĩ càng là không biết làm thế nào.

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt, lại là rõ ràng biết ngọn nguồn: "Sở dĩ làm những thứ này, báo thù chỉ là một phần, trọng yếu nhất, vẫn là vì phong thần!"

Jallet thân là Tử Thần khâm điểm Giáo hoàng, trên người huyết nhục cùng linh hồn, cộng thêm cái này Thần khí, trên thực tế chính là chìa khóa!

Chân thần Thần quốc, tự nhiên chống cự tất cả ngoại lai lực lượng, dù là cường đại Thần Chi tiến vào nhỏ yếu Thần Chi quốc gia bên trong, đều sẽ gặp phải cầm cố cùng suy yếu.

Rất hiển nhiên, cho dù Jay đã trưởng thành lên thành Bán Thần, muốn ở kẻ địch sân nhà cùng Hess chiến đấu, cũng là hành động tìm chết.

Bởi vậy, nhất định phải thu được bộ phận Thần quốc quyền hạn!

Trên đất Giáo hoàng, cộng thêm cái này Thần khí, liền hình thành rồi cái này điều kiện.

'Chỉ là. . . Chỉ có những thứ này còn chưa đủ! Cho dù không có địa lợi, một cái Bán Thần cũng không cách nào đột phá trùng vây, đánh chết Hess. . . Bởi vậy, nhất định phải lợi dụng cái này mười ngàn năm đều khó gặp cơ hội!'

Trong nháy mắt, Phương Nguyên liền cảm nhận được Hàn Băng luyện ngục bị phá, khóe miệng không khỏi mang theo một tia quỷ dị mỉm cười: "Hess vì tấn công luyện ngục, đã đem tất cả tinh nhuệ tất cả phái ra, thậm chí không để ý trọng thương thân thể, hàng lâm Thánh giả hóa thân, lúc này Tử Thần Thần quốc bên trong, xác thực là suy yếu nhất lúc!"

"Một tên Luyện ngục chi tử, sắp phong thần!"

Làm như cảm nhận được Phương Nguyên ý chí sung sướng, Minh giới bên trong, toàn bộ chín tầng luyện ngục đều nổ vang, rất nhiều ác ma một thoáng thực lực tăng gấp bội.

"Giết!"

Chư Thần ý chí, hội tụ thành tiếng kèn lệnh.

Lượng lớn Thần quốc chiến sĩ dục huyết phấn chiến, không màng sống chết, phối hợp các Thánh giả, rốt cục đem một con to lớn như núi hàn băng nhuyễn trùng đánh chết.

Răng rắc! Răng rắc!

Ở cái này đầu ác ma đại công chết rồi, nó bên người một tòa băng sơn trên bỗng nhiên hiện ra vô số mạng nhện giống như vết rách, ầm ầm nổ tung, hiện ra đi về tầng thứ ba luyện ngục lối đi.

"Tiếp đó, chính là tầng thứ ba, Kịch Độc luyện ngục!"

Hess hóa thân Thánh giả cao giọng mở miệng: "Ở đây, chúng ta cần kịch độc nữ sĩ trợ giúp, còn có lượng lớn giải độc mục sư!"

"Không có vấn đề!"

Chư Thần một lời đáp ứng luôn, bọn hắn không phải không thừa nhận, Hess vì phá hủy luyện ngục làm chuẩn bị, còn là phi thường đầy đủ.

Ầm ầm!

Lúc này, toàn bộ luyện ngục bỗng nhiên nổ vang, mang theo cường đại gia trì lực lượng.

"Đây là. . . Luyện ngục vui sướng? vị kia Apophis choáng váng sao?"

Các Thánh giả có chút mờ mịt: "Nhìn thấy Chư Thần đánh tới cửa, lại vẫn sẽ cảm thấy sung sướng?"

"Chư vị, chúng ta tận mau ra tay!" Hess cau mày, không biết tại sao, một loại sởn cả tóc gáy dự cảm không hay, trong nháy mắt trải rộng toàn thân, thậm chí khiến hắn phảng phất ngửi được mùi vị của tử vong.

Làm cái này Tử Thần, hắn đối với chuyện như vậy, tự nhiên là phi thường mẫn cảm.

Mà trong nháy mắt tiếp theo, Hess sắc mặt liền cuồng biến: "Ta ở nhân gian thay mặt cho người, gặp phải ám sát! Hung thủ là. . . Luyện ngục chi tử! ! !"

"Cái gì?"

Chư Thần còn không phản ứng lại, liền nhìn thấy Hess ngẩn ra, cái này hóa thân cũng bắt đầu ba động lên.

. . .

Thời gian thoáng hướng về trước.

Đồng dạng là Minh giới, Tử Thần Thần quốc bên trong.

Hess đối với mình sào huyệt, tự nhiên phi thường để bụng, nơi Thần quốc, bị tín đồ xưng là bình nguyên An Hồn.

Ở phía trên vùng bình nguyên, cao cao đứng sừng sững lượng lớn Kim tự tháp, ở Kim tự tháp trước còn có cực lớn Ma thần pho tượng, nhìn trông rất sống động.

Đây là Cự Thần binh, Tử Thần Thần quốc chủ yếu thủ vệ người.

Thậm chí, ở Kim tự tháp phía trên, còn có từng viên một đầu người lớn nhỏ thủy tinh, đan dệt thành một bộ mỹ lệ lưới lớn.

Nếu như tao ngộ kẻ địch xâm lấn, những thứ này Kim tự tháp, trong nháy mắt liền sẽ trở thành đáng sợ thu gặt lợi khí.

Lấy Kim tự tháp lưới hỏa lực, phối hợp Cự Thần binh, cho dù là đám ác ma dốc toàn bộ lực lượng, Tử Thần quốc gia cũng có thể chống đỡ rất lâu.

Nhưng lúc này, rõ ràng có thể nhìn thấy rất nhiều Kim tự tháp ánh sáng tắt, lượng lớn Cự Thần binh cũng xuất hiện chỗ trống. Liền ngay cả Thần quốc bên trong Kỳ Tịnh giả con số, đều ít đi không ít.

Vì lần hành động này, Hess đã là khoát lấy hết tất cả , khiến cho toàn bộ Thần quốc thực lực đều rơi xuống thung lũng.

Đương nhiên, theo hắn, chuyện này cũng không có gì cùng lắm thì.

Thần quốc tuy rằng thực lực nằm ở thung lũng, nhưng cũng không là bình thường Truyền Kỳ có thể mơ ước.

Lại nói, chân chính có thực lực tấn công Thần quốc Chư Thần cùng ác ma,

lúc này chính đang tại chín tầng luyện ngục bên trong đánh cho đất trời tối tăm, lại có ai có thể đánh đến ra tay đến?

Bởi vậy, hắn tình huống, là tựa như nguy thực an.

Chỉ là trí giả ngàn lo lắng, tất có một thất, Hess vĩnh viễn cũng sẽ không nghĩ tới, lúc trước tiện tay ban bố truy sát Luyện ngục chi tử mệnh lệnh, không chỉ có khiến hắn thế gian giáo hội thực lực gặp phải trọng tỏa, càng là đem sẽ cho hắn mang đến nguy hiểm to lớn!

Bởi vì có thể thông qua chém giết đến dung hợp Thần tính, Luyện ngục chi tử đám người tốc độ tiến bộ, muốn vượt quá Thần Chi tưởng tượng.

Thời gian bốn năm, đã đủ để khiến một cái siêu phàm người, đến kề bên phong thần mức độ!

"Hess!"

Bình nguyên An Hồn bên trên, một cánh cửa ánh sáng mở ra, Jay chậm rãi đi ra.

Ngóng nhìn lớn nhất toà kia màu đen Kim tự tháp, hắn không khỏi sâu sắc đề khí: "Ta đến rồi!"

Đột nhập Thần quốc, đối với chân thần mà nói, tuyệt đối là chói mắt phi thường, phảng phất trong bóng tối xông vào một vầng mặt trời rõ ràng như vậy.

Nhưng lúc này, dựa vào trên tay cái kia đỉnh giáo hoàng kim miện, Jay đi thẳng tới Kim tự tháp phía dưới, mới bị thủ vệ Kỳ Tịnh giả phát hiện: "Ngươi. . . Cũng không phải là ta chủ tín đồ!"

Những thủ vệ này có là Ma Tượng, có nhưng là thân người đầu chó hình tượng, nhìn chằm chằm Jay, trong ánh mắt nhất thời bắn ra hồng quang: "Dị đoan! ! !"

"Lại là cái từ này!"

Jay chán ghét nhíu mày, không che giấu nữa, độc thuộc tại Bán Thần hào quang tỏa ra, trong khoảnh khắc bao phủ toàn trường.

Sa lạp lạp!

Những thủ vệ kia liền nửa câu nói cũng không kịp nói ra khỏi miệng, liền dồn dập ở quang mang dưới hóa thành tro tàn.

Thậm chí , liền ngay cả màu đen to lớn Kim tự tháp, cũng ở tia sáng này xuống không ngừng tan vỡ.

"Hess! Ta đến rồi!"

Jay trong mắt lập loè cừu hận ngọn lửa, Bán Thần thân bước lên trước, lại ném ra giáo hoàng kim miện.

Ầm ầm!

Nổ vang ở trong, cái này Thần khí hóa thành mảnh vỡ, đánh tan Kim tự tháp, hiện ra một con đường đến.

Jay không chậm trễ chút nào, một bước bước vào.

Chỉ một thoáng, không gian chuyển đổi, đến một toà tráng lệ màu đen cung điện.

Cả tòa cung điện dùng màu vàng sậm trang sức, tràn ngập trầm tĩnh cảm giác, hai bên phù điêu trông rất sống động, phảng phất sẽ sống lại.

Trên thực tế, chúng nó cũng xác thực là sống.

Chỉ thấy trên vách đá, rất nhiều nước chảy giống như điêu khắc, lấy vịnh ngâm giống như âm thanh ngâm xướng: "Ca ngợi ta chủ Hess, ngài là tử vong

chúa tể!"

"Ta chủ. . . Ngài Thần quốc, là linh hồn quy tụ!"

"Ngài nhận biết thiện ác, bất kỳ tốt cùng xấu linh hồn, đều phải trải qua ngài phân biệt. . ."

. . .

Những thứ này Kỳ Tịnh giả đã cùng phù điêu triệt để hòa làm một thể, mà ở chúng nó trung tâm, nhưng là một tấm cực lớn màu đen vương tọa.

Một cái cao mười mét bóng người, chính bình tĩnh mà ngồi ngay ngắn bên trên, hai mắt khép hờ, tựa hồ rơi vào trong giấc ngủ say.

Cùng người khổng lồ này so với, Jay liền lập tức thành Tiểu bất điểm.

"Đây chính là Tử Thần Hess chân thân sao? Quả nhiên đủ rất mênh mông vĩ đại, nếu không là hắn bị trọng thương, lại phái ra hóa thân cùng rất nhiều Thần quốc Kỳ Tịnh giả, ta tuyệt đối không có cơ hội đi tới nơi này!"

Jay thở dài một tiếng, yên lặng vận dụng chính mình dựa dẫm.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Cả người hắn trong nháy mắt hóa làm ác ma dáng dấp, màu vàng sậm hoa văn trải rộng toàn thân, mang theo một loại hào hoa phú quý cảm giác.

Nồng nặc Thần tính, hầu như phải đem thân thể của hắn bỏ thêm vào mãn, mà ở chủ yếu nhất vị trí, một điểm to bằng hạt đậu ngọn lửa tái hiện ra.

Đây là thần hỏa! Do độ cao ngưng luyện Thần tính hội tụ, cũng là Truyền Kỳ người lên cấp Bán Thần dựa dẫm!

Trên thực tế, ở Phương Nguyên tản Thần tính trước, phía trên thế giới này là

không có Bán Thần lời giải thích.

Truyền Kỳ cùng chân thần tuy rằng đều là Lĩnh Vực giả, nhưng một đạo Thần chức khác biệt, lại là giống như rãnh trời.

Lúc này, thần hỏa xuất hiện, lại là đại đại bù đắp Truyền Kỳ người chiến lực , khiến cho bọn họ đối đầu Thần Chi chân thân, cũng có sức liều mạng!

"Cho dù nhen lửa thần hỏa, cũng không phải Chân Thần, chúng ta Luyện ngục chi tử, trở thành chân thần biện pháp duy nhất, chính là cướp đoạt Thần chức!"

Ác ma thể hình một thoáng lớn lên, cùng cự nhân giống như không hai, ác ma móng vuốt trên thiêu đốt lửa nóng hừng hực.

"Luyện ngục chi tử!"

Lúc này, ngồi xếp bằng ở tử vong vương tọa trên cự nhân Hess đồng dạng mở mắt ra, trong giọng nói mang theo một điểm kinh nộ: "Ngươi càng dám mạo phạm một cái chân thần?"

"Ha ha. . . Ở ngươi thanh tẩy chúng ta lúc, sẽ nghĩ tới có hôm nay sao? Ta không chỉ có muốn mạo phạm ngươi, còn muốn cướp đi ngươi tất cả!"

Jay rõ ràng cảm giác được cự nhân sắc lệ trong tra, trực tiếp vồ giết đi lên.

Ầm ầm ầm!

Khủng bố chấn động, trong nháy mắt từ Kim tự tháp bên trong truyền ra.

. . .

Chín tầng luyện ngục, tầng thứ ba Kịch Độc luyện ngục bên trong.

"Hess. . . Ngươi!"

Chư vị Thánh giả nhìn Hess, trong ánh mắt mang theo ngạc nhiên nghi ngờ.

"Có một tên Luyện ngục chi tử xông vào ta Thần quốc, chính đang công kích ta chân thân. . ."

Hess cái này hóa thân sắc mặt khó coi đến cực điểm: "Ta nhất định phải lập tức trở về đi, lại triệu hồi tất cả Tử thần quân đoàn. . . Hả?"

Đột nhiên, ánh mắt hắn trợn to, phảng phất nhìn thấy gì chuyện khó mà tin nổi vật.

Chợt, cái này hóa thân liền chẳng khác nào pháo hoa, ầm ầm nổ tung, cũng không có lưu lại nửa điểm tung tích.

"Ta chủ. . ."

Tràng dưới, rất nhiều Tử thần kỵ sĩ cùng Kỳ Tịnh giả trong mắt đều chảy ra huyết lệ, lớn tiếng hô to.

Đáng tiếc, trong hư không hoàn toàn yên tĩnh, không có một chút nào đáp lại.

Trong phút chốc, mấy vạn Tử thần kỵ sĩ, ngoại trừ cực kì cá biệt ở ngoài, tất cả hóa thành tro bụi.

"Đây là. . ."

Chư Thần trong ánh mắt đều mang theo sợ hãi: "Hess. . . Ngã xuống?"

Một khi Thần Chi ngã xuống, dựa vào Thần quốc Kỳ Tịnh giả, sẽ trong nháy mắt tiêu vong.

Mà loại kia cực lớn mà khắp toàn bộ Minh giới gợn sóng, cũng căn bản làm không được giả.

Hết thảy tất cả, đều nói rõ Hess, vị này Tử Vong Chi Thần, chân chính ngã

xuống. . .

Chư vị Thánh giả một lúc lâu không nói gì, nhìn hướng về luyện ngục, lập tức trở nên tiến thối lưỡng nan lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 694: Phong Bạo

Chân thần ngã xuống, thiên địa có cảm giác.

Cho dù là ở Chủ thế giới trong siêu phàm người, cũng bỗng nhiên cảm giác được một trận khiếp đảm.

Tử Vong Chi Thần Hess cũng không phải là cái gì không chính hiệu thần linh, mà là Cửu Trụ Thần một trong, thế gian cường đại nhất, cũng là tư cách già nhất mấy vị Thần Chi!

Cho dù ở thế gian thế lực có co rút lại, nhưng chỉ cần chân thần vẫn còn, quay đầu trở lại bất quá bình thường.

Nhưng lúc này, nương theo Thần Chi ngã xuống, toàn bộ Chủ thế giới Tử Thần giáo hội bên trong, rất nhiều tượng thần trong nháy mắt mất đi quang mang, thậm chí rạn nứt nát bấy.

Tất cả Hess mục sư, đồng thời gặp vận rủi lớn.

Ở trên người bọn họ, Thần thuật ánh sáng trong nháy mắt tắt, thậm chí ngay cả mục sư đẳng cấp cũng đang nhanh chóng ngã xuống.

Loại cảm giác đó cùng đau đớn, liền phảng phất đem một người khớp xương toàn bộ miễn cưỡng rút ra như thế, không ít mục sư liền như vậy bị tươi sống đau chết.

Công quốc Stan, sân đấu lớn trên.

Tử Thần giáo hội từ Giáo hoàng Jallet sau khi ngã xuống, lại gặp phải càng

thêm kinh khủng đả kích.

Không chỉ có là tất cả mục sư trong nháy mắt kêu thảm thiết ngã xuống đất , liền ngay cả những kia Tử Thần kỵ sĩ cũng đều là sắc mặt tái nhợt, quỳ ở trên mặt đất, từ trong đôi mắt chảy ra lệ đến: "Ta chủ. . ."

"Tử Thần Hess. . . Ngã xuống!"

Phương Nguyên ngẩng đầu, có thể nhìn thấy sắc trời trong nháy mắt hôn ám đi, mang theo nồng nặc màn đen.

Chợt, một đạo sao băng xẹt qua, mang theo bi thương khó nói nên lời khí tức.

Đây là mới cũ luân phiên, còn có Thần chức kế thừa.

Ở Tử Thần Thần quốc bên trong, một tràng biến hóa to lớn thình lình sinh thành.

"Luyện ngục chi tử không cách nào được đến thế giới tán thành, duy nhất trở thành chân thần phương pháp, cũng chỉ có cướp đoạt Thần chức. . . Đồng thời, làm như vậy, trên thực tế cũng là đang vì ta hiệu lực!"

Khóe miệng hắn nổi lên vẻ mỉm cười.

Apophis mới là Thần tính đầu nguồn, ở hắn hoàn toàn chết đi trước, những thứ này Thần tính trong, đều sống nhờ hắn ý chí, có thể trong bóng tối gây ảnh hưởng.

Lúc này, một cái Luyện ngục chi tử cướp đoạt Thần chức phong thần, thì tương đương với đem toàn bộ thế giới Tử Vong quy tắc triệt để triển lộ ở trước mặt hắn.

Đối với Phương Nguyên mà nói, đây là dòm ngó thế giới căn cơ một cái hiếm có cơ hội.

Đồng thời, ngày sau, nương theo rất nhiều Luyện ngục chi tử trưởng thành, bắt đầu cướp đoạt Thần chức, cơ hội như vậy còn có thể càng ngày càng nhiều.

"Ta. . . Jay, đem sẽ kế thừa tử vong Thần chức, thay thế Hess, trở thành mới Tử thần!"

Bỗng nhiên, một cái rộng rãi tiếng nói, truyền khắp toàn bộ thế giới.

Hầu như tất cả sinh linh, bên tai cũng nghe được Jay lời nói, trước mắt tựa hồ nhìn thấy cao to tử vong Thần Tọa, một tên cực lớn ác ma chiếm giữ bên trên, phát ra tuyên ngôn.

Ô ô!

Trên bầu trời, mây đen phun trào, hiện ra phong thần dị tượng.

"Phong thần dấu hiệu?"

Tất cả Truyền Kỳ, Thần chức, thậm chí siêu phàm người, tất cả đều bị gợn sóng này kinh động, trong mắt lộ ra kinh hãi, sợ hãi, thậm chí nồng nặc vẻ hâm mộ.

'Nói đến, cái này Jay cũng là xui xẻo. . . Trước chỉ là cái Bán Thần, căn cơ nông cạn, nghĩ muốn thành công phong thần, phải làm một làn sóng lớn chuyện, để toàn bộ thế giới đều vững vàng nhớ kỹ hắn thần tên. . .'

Cho dù là một cái Luyện ngục chi tử Bán Thần, muốn kế thừa Tử Thần Thần chức, cũng không phải cái gì chuyện dễ dàng.

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt tất cả những thứ này, lại là trí tuệ vững vàng, đột nhiên, ngẩng đầu nhìn trời: 'Lấy Bán thần nắm giữ Thần chức, nếu như cái khác nhỏ yếu Thần lực cũng còn tốt, thế nhưng Cửu Trụ Thần, Jay gốc gác vẫn là quá mức nông cạn. . .'

Tuy rằng phong thần thành công, nhưng Jay cũng không thể lập tức trở thành

một cái hợp lệ Tử thần.

Cái này mang đến ảnh hưởng, tuyệt đối là thế giới tính!

Đặc biệt đối với Minh giới mà nói, lần trước chín tầng luyện ngục hàng lâm, cũng đã mạnh mẽ phá hư một lần sinh thái, lần này Tử Thần quốc gia dị biến, càng là một viên cực lớn bom.

Ầm ầm ầm!

Quả nhiên, sau một khắc, đáng sợ chấn động truyền đến.

Hầu như toàn bộ Chủ thế giới, đều phát sinh mãnh liệt động đất. Bởi vì Minh giới bất ổn, mà gặp phải dư âm lan đến.

Minh giới trong, một mảnh long trời lở đất cảnh tượng.

Đây là Tử Thần quốc gia chính đang tại tan vỡ đưa đến to lớn tai nạn.

Hess là Cửu Trụ Thần một trong, lại đem Minh giới xem là sào huyệt, khổ tâm kinh doanh vô số năm, lúc này hắn một ngã xuống, Thần quốc tan vỡ, đối với Minh giới tạo thành ảnh hưởng tự nhiên vô cùng khủng bố.

Cho tới Jay? Dù là lên cấp trở thành Tử Thần, nếu muốn hoàn toàn tiếp thu Hess di sản, lập tức ổn định Tử Thần Thần quốc, cũng không khác nào nói chuyện viển vông.

Trên thực tế, lấy hắn lúc này trạng thái, có thể miễn cưỡng duy trì Thần chức, cũng đã là tiểu hài tử vung múa chuỳ sắt giống như, không cẩn thận liền muốn nện đến chính mình.

Bởi vậy, đối với Minh giới bên trong phát sinh biến hóa, cũng là hữu tâm vô lực.

"Monger thế giới mặc dù là hấp thu rất nhiều tiểu vị diện mà thành tựu,

nhưng Chủ thế giới là nó căn bản, Thần giới cùng Minh giới, nhưng là lớn nhất hai cái trụ cột, lúc này Minh giới sắp đại loạn, nó cái thứ nhất cột chống, liền muốn đổ nát. . ."

Phương Nguyên bình tĩnh mà cảm thụ Minh giới biến hóa, cường đại ý chí, bỗng nhiên xuyên qua luyện ngục.

Ầm ầm ầm!

Toàn bộ luyện ngục gào thét, thừa dịp Minh giới tan vỡ cơ hội, nhất thời bắt đầu rồi mở rộng, một bộ phải đem Minh giới triệt để nuốt chửng dáng vẻ.

"Điên rồi!"

Luyện ngục trong, Chư Thần hàng lâm Thánh giả sợ hãi cực kỳ, dồn dập phát ra gào thét: "Apophis, ngươi đang làm gì? Minh giới một khi hủy diệt, toàn bộ thế giới đều sẽ tùy theo phá nát a!"

Lúc này chín tầng luyện ngục , căn bản không có thay thế Minh giới khả năng, một khi cái này sao quấy nhiễu, đem Minh giới hủy diệt, kết quả cuối cùng tất nhiên là song song cùng chết!

Nguyên bản, lấy chín tầng luyện ngục một nhà lực lượng, còn làm không đến nước này.

Nhưng lúc này, Tử Thần quốc gia băng diệt, lại là tốt đẹp nhất lời dẫn.

Hai đem dưới tác dụng , liền ngay cả Minh giới đều không chống đỡ nổi.

'Ta đương nhiên biết Minh giới nếu là hủy diệt, ai đều không có lợi. . . Nhưng không như vậy, làm sao có thể bức bách nó đi ra đây?'

Phương Nguyên trong con ngươi lóe qua một tia sáng chói.

Hắn tính toán tính, tự nhiên là thế giới ý chí!

Đại Càn có thiên ý, Monger thế giới, tự nhiên cũng có đặc biệt ý chí, thậm chí, còn có một cái hóa thân, đó chính là Thái Dương Thần Ramon!

Lần trước chính mình mang theo nguyên lực mà kích, xem như là miễn cưỡng đánh bại Ramon, lưỡng bại câu thương, nhưng trải qua cái này bốn năm tu dưỡng, đối phương tất nhiên có hồi phục.

Lần này Chư Thần liên quân tiến công luyện ngục cử động, tám thành cũng có đối phương ở hậu trường thúc đẩy.

Bởi vậy, nhất định phải phản kích!

Nguyên lực đã phân tán, lúc này có thể làm, chính là chế tạo một thế giới mạt thế đến thế giới ý chí không thể không đi ra cứu thế, do đó đưa nó triệt để ngăn cản!

Lúc này Minh giới tan vỡ, liền rất có một ít tận thế tư thế.

"Thái Dương Thần Ramon, ngươi là Chí Cao thần, cũng là thế giới ý chí hóa thân, giữ gìn hòa bình thế giới vận chuyển là sứ mạng của ngươi! Thời khắc mấu chốt, ngươi không có lựa chọn!"

Phương Nguyên ánh mắt u nhiên, nhìn chu vi đã hoàn toàn mất đi đấu chí Stan đại công cùng Floren bá tước, khóe miệng ý cười càng ngày càng mở rộng.

Thần giới.

Minh giới ở vào Chủ thế giới phía dưới, mà Thần giới nhưng là ở vào Chủ thế giới phía trên.

Lúc này, nương theo Minh giới tan vỡ, Chủ thế giới kề bên hủy diệt, một vòng cực lớn thái dương nhất thời từ trong thần giới hiện lên.

Thái Dương Thần Ramon!

Từ khi bốn năm trước, ngăn cản Apophis diễn hóa chín tầng luyện ngục thất bại sau khi, hắn liền vẫn ở trạng thái ngủ say ở trong.

Nhưng lúc này, trời đất sụp đổ nguy cơ, làm cho hắn không thể không xuất hiện.

Ầm ầm!

Ở trong nháy mắt này, Chủ thế giới tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy, một vòng cực lớn thái dương, bỗng nhiên rơi xuống, đi vào dưới nền đất.

Ong ong!

Mãnh liệt ánh sáng, trong khoảnh khắc ở Minh giới trong hiện lên, chiếu khắp bát phương, liền Tử Thần Thần quốc cùng chín tầng luyện ngục đều không thể ngăn cản.

Chói mắt bạch quang, thậm chí xuyên thấu trước tám tầng luyện ngục, để vô số ác ma cùng mấy vị ác ma đại công trong nháy mắt hôi phi yên diệt.

Đáng tiếc, chư vị Thánh giả dưới ánh mắt rơi xuống, lại căn bản là không có cách ở chín tầng luyện ngục bên trong tìm tới Apophis tung tích.

Nhất thời, một loại chịu đến lừa dối sỉ nhục, lập tức ở bọn hắn trong lòng lan tràn.

"Apophis. . . Ngươi cái này đê hèn ác ma!"

"Nguyên lai thứ chín tầng luyện ngục trong , căn bản không còn gì cả, chúng ta đều bị lừa!"

"Như vậy Apophis chân thân, đến cùng ở nơi nào?"

. . .

Rất nhiều thần niệm hội tụ, các Thánh giả còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, liền nhìn thấy cái kia luân Ramon hóa thân thái dương ở Minh giới bên trong ầm ầm nổ tung.

Thánh khiết ánh sáng trong khoảnh khắc khuếch tán, đem chín tầng luyện ngục đánh về nguyên hình, lại mạnh mẽ vuốt lên Tử Thần quốc gia phá diệt sau gợn sóng.

Lấy một thần chi lực, trấn áp Minh giới, đây mới là thế giới ý chí phụ thể Thái Dương Thần cường hãn!

"Nếu không là chín tầng luyện ngục ở hàng lâm lúc, liền bị ta mượn dùng nguyên lực, cắm rễ nhập thế giới quy tắc, trở thành thế giới căn cơ, e sợ lần này cũng sẽ bị cùng nhau hủy diệt chứ?"

Phương Nguyên thần niệm yên lặng quan sát tình cảnh này, lại là định liệu trước: "Chỉ là. . . Thái Dương Thần Ramon, như vậy tiêu xài Thế giới chi lực, lại làm sao có khả năng không có đánh đổi?"

Thái Dương Thần Bản tôn bất quá cũng là một cái Thánh nhân, dù là lúc này có thiên ý tại người, nhất cử nhất động được đến Thế giới chi lực gia trì, phải đem kề bên tan vỡ Minh giới kéo trở về, cũng không phải ung dung việc.

Lúc này, Phương Nguyên là có thể rất cảm giác được một cách rõ ràng, rất nhiều phụ thuộc vào Chủ thế giới vị diện, cũng bắt đầu kịch liệt suy nhược.

Đặc biệt Chư Thần định cư Thần giới ở trong, từng cái từng cái Thần quốc ánh sáng ảm đạm đi, hiển nhiên là Thần giới bị rút lấy quá nhiều bổn nguyên, đã không cách nào chống đỡ nhiều như vậy Thần quốc.

Minh giới, Chủ thế giới, Thần giới, cái này ba cái khổng lồ nhất vị diện, lập tức thì có dung hợp khuynh hướng.

Mà ở chín tầng luyện ngục ở trong, rất nhiều Thánh giả sắc mặt một thoáng

dại ra, trong nháy mắt nổ tung.

Chủ thế giới trong, từng đạo từng đạo sao băng cắt ra màn trời, đáp xuống đất, mang đến rất nhiều động đất, bão táp, nước lũ, liệt hỏa các loại tai nạn.

"Thế giới chi lực tiêu hao quá độ, Thần giới bão táp hàng lâm, không cách nào duy trì Thần quốc. . . Chư Thần chân thân, bị đánh rơi thế gian!"

Phương Nguyên trong lòng cười to.

Cái này cũng là hắn mưu kế một trong.

Mượn Luyện ngục chi tử Jay, đánh chết Hess, tiếp xúc Tử Vong quy tắc , bất quá là mang vào.

Hắn mục đích thực sự, vẫn là thế giới ý chí, cùng với trên trời Chư Thần!

Lúc này, vì cứu thế, toàn bộ thế giới gốc gác đang bị không ngừng tiêu hao, Thái Dương Thần Ramon trải qua này chiến dịch, trước bốn năm dưỡng thương lập tức thành ảo ảnh trong mơ.

Không chỉ có như vậy, cái khác Chư Thần cũng dồn dập gặp phải lan đến, không thể không chân thân lâm phàm, mang đến cực lớn hỗn loạn.

Nếu như nói, trước ác ma hàng lâm thời kì, chỉ là kéo ra một cái mở màn, lúc này, Chư Thần hàng lâm, chân chính hỗn loạn, mới sắp bắt đầu!

Một cái ầm ầm sóng dậy đại thời đại, triệt để đến!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 695: Khắc Phục Hậu Quả

Thái Dương thần lịch năm 2670.

Từ ác ma hàng lâm thời kì bốn năm sau, hỗn loạn lớn hơn bao phủ Monger thế giới.

Thần giới cùng Minh giới bị trọng thương, rất nhiều vị diện bắt đầu xuất hiện chỗ hổng cùng lối đi, thậm chí, Chư Thần chân thân đều bị từ từng cái Thần quốc bên trong quét xuống, hàng lâm thế gian.

Một cái chân chính đại thời đại đến!

Tuy rằng bất kỳ thời đại bắt đầu, tất nhiên nương theo khuấy động cùng hỗn loạn, đối với Chủ thế giới người bình thường mà nói càng là ngập đầu tai ương.

Nhưng nguy hiểm đồng thời cũng thường thường nương theo kỳ ngộ!

Chư Thần chân thân lâm phàm, đại diện cho một cái cơ hội to lớn cũng thuận theo đến.

Đặc biệt Jay, vị kia Luyện ngục chi tử cách làm, càng là cho tất cả Truyền Kỳ đám người đều lấy làm tấm gương.

Cho dù cũng không đủ công huân, thu được thế giới tán thành, cũng không có cái gì. Nghĩ muốn Thần chức, hoàn toàn có thể từ cái kia chút hàng lâm chân thần trên người cướp đoạt!

Thần Chi hàng lâm thế gian, không thể phát huy toàn bộ thực lực, cũng là một cái Thánh giả, so với Truyền Kỳ thoáng cường điểm.

Chỉ cần hoa điểm tâm tư, thiết kế cạm bẫy hoặc là vây giết, chưa chắc không có một tia hi vọng!

Ngược lại, dù sao cũng hơn tìm vận may thu được thế giới tán thành, cùng mạnh mẽ giết vào Thần quốc đáng tin hơn nhiều.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều thế gian ngưng lại ẩn nấp Truyền Kỳ dồn dập rục rà rục rịch, Luyện ngục chi tử đám người càng là trong đó người tài ba.

Một cái phong thần tấm gương, lập tức kích thích bọn hắn điên cuồng. Dù sao, trong cơ thể Thần tính hấp dẫn nói cho bọn họ biết, tất cả Luyện ngục chi tử, cuối cùng tất có một trận chiến!

Lúc này nếu như bị đối thủ kéo ra quá xa, ngày sau chỉ sợ cũng muốn mặc cho xâu xé.

Ở tử vong uy hiếp phía dưới, dù là lại lười biếng người, cũng sẽ quyết chí tự cường.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Chủ thế giới đều tiến vào phong vân khuấy động đại thời đại, mà trong lịch sử cũng đem một năm này mệnh danh là 'Chư Thần hàng lâm thời kì' !

. . .

Chủ thế giới, công quốc Stan, sân đấu lớn.

Xoẹt!

Ma pháp trận ánh sáng tản đi, hiện ra bị ngăn cách ngoại giới.

Nguyên bản cái này Truyền Kỳ Ma pháp trận kéo dài thời gian sẽ không như vậy ngắn ngủi, nhưng Chủ thế giới phong vân biến ảo, liền rất nhiều nguyên tố vị diện đều bị khuấy động, hình thành rồi năng lượng triều tịch, tự nhiên cũng là bị lan đến.

"Đi! Đi mau!"

"Rời đi nơi này, đi chỗ an toàn!"

Stan đại công cùng Floren bá tước hai nhóm người phảng phất mới vừa tỉnh giấc chiêm bao, lập tức rống lớn.

Chuyện đã xảy ra hôm nay thực sự là quá nhiều.

Đặc biệt cái này thiên địa oai , khiến cho bọn họ sâu sắc cảm nhận được chính mình nhỏ bé cùng buồn cười.

Ở cái này dạng thiên băng địa liệt tai nạn trước mặt, cho dù là đại công, thậm chí là vương quốc đế hoàng, cùng người bình thường có cái gì khác nhau chớ?

Khi toàn bộ công quốc cùng vương quốc đều bị hủy diệt lúc, nắm giữ cao đến đâu quyền thế thì có ích lợi gì?

Đáng tiếc, loại này giác ngộ, thực sự là quá muộn.

Một loại hào quang màu đỏ sậm, bỗng nhiên xé rách màu đen màn trời, lấy không gì sánh kịp khí thế đập mà xuống.

"Hỏa Lưu Tinh mưa?"

Phương Nguyên con ngươi co rụt lại, bỗng nhiên tiến lên, kéo nam tước phu nhân, Đấu Khí bộc phát.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Ầm ầm ầm!

Đáng sợ nổ tung cùng sóng trùng kích liên tiếp truyền đến, một đám lớn mưa sao sa hiện lên, hạ xuống điểm vừa vặn là toàn bộ thành Santa.

Cái này công quốc trăm năm quốc đô bên trong, nhất thời nhấc lên luân phiên

tiếng nổ mạnh, giống như trải qua một làn sóng đạn đạo tàn phá như thế.

Phòng ốc ngã trái ngã phải, ngói vỡ tường đổ bên trong, chỉ có ngọn lửa còn đang không ngừng mở rộng.

Nguyên bản phồn hoa cùng huyên náo, trong khoảnh khắc hóa thành nhân gian luyện ngục!

"Đây là. . . Thần giới gợn sóng mang đến bão táp, còn có Thần Chi chân thân hàng lâm ảnh hưởng!"

Phương Nguyên Đấu Khí rót nhập vào trường kiếm ở trong, thoáng một chém, một viên thiên thạch trong nháy mắt phân làm hai nửa, từ ở giữa nứt ra, hiện ra một mảnh khu vực an toàn.

"Thế giới sức chịu đựng rất mạnh, nhân loại lại rất nhỏ yếu. . . Chỉ là một điểm thế giới gợn sóng, đối với nhân loại quốc gia mà nói, lại là ngập đầu tai ương!"

Phương Nguyên con mắt lóe lên, nhìn kỹ Lưu Tinh Hỏa Vũ: "Đồng thời. . . Trận này Lưu Tinh Hỏa Vũ, lại đến vô cùng không bình thường, chẳng lẽ. . . Có một cái Thần Chi điểm đến, ngay khi công quốc Stan ở trong sao?"

. . .

"Soleon!"

Phong Bạo Orithew chủ động ngừng tay, nhìn cái này lan đến toàn thành tai nạn: "Chúng ta trong lúc đó chiến đấu, tựa hồ không có ý nghĩa. . ."

"Ta cảm giác được, toàn bộ thế giới, e sợ đều sẽ đem phát sinh biến hóa trọng đại!"

Soleon thả xuống trường thương, nhìn lan đến toàn thành liệt diễm: "Trình độ như thế này tai nạn, e sợ vẻn vẹn chỉ là bắt đầu! Ở hoàn cảnh này phía dưới,

những quý tộc kia còn muốn ngươi lừa ta gạt, liền hơi bị quá mức ngu xuẩn!"

"Ây. . . E sợ đã không có quý tộc!"

Orithew bỗng nhiên con ngươi co rụt lại: "Ngươi xem. . ."

Soleon ngạc nhiên, chợt xem hướng bốn phía.

Cái này sân đấu lớn bởi vì dòng người đông đảo, đã trúng mấy phát thiên thạch sau khi, tổn thất cũng vô cùng nặng nề, khắp nơi có thể thấy được đoạn chi hài cốt, rất nhiều người quỳ ngồi dưới đất gào khóc, phảng phất xác chết di động.

Đương nhiên, then chốt không phải những thứ này.

Mấu chốt nhất chính là, ngay khi vừa nãy, một phát thiên thạch từ trên trời giáng xuống, vừa vặn đập trúng hoảng không chọn đường lưu vong Stan đại công cùng Floren bá tước một nhóm.

". . . Stan đại công, thực sự là bất hạnh a. . ."

Phương Nguyên đi tới cái hố sâu này trước mặt , tương tự mang theo một tia vẻ ngạc nhiên.

Lúc này, cực lớn nổ tung, đã sớm đem cái này hai nhóm người đồng thời nổ thành tan xương nát thịt, đáng tiếc cái này một đám người khi còn sống hận không thể đối phương đi chết, thậm chí ăn sống đối phương huyết nhục.

Đến chết rồi, lại là cốt nhục thành bùn, ngươi bên trong có ta, ta bên trong có ngươi, cũng lại không thể tách rời.

"Làm sao? Orithew, ngươi còn phải tiếp tục đứng ở Floren bá tước vừa sao?"

Nhìn phía chân trời đã không còn nện xuống Hỏa Lưu Tinh, Phương Nguyên rút ra trường kiếm, bình tĩnh nhìn trước mặt Truyền Kỳ cường giả.

"Đương nhiên sẽ không! Dù sao. . . Liền bá tước cũng đã chết rồi!"

Orithew nhún nhún vai.

Hắn mặc dù tốt đấu, lại không phải người ngu, lấy một địch hai sự tình sẽ không làm.

Lúc này nhìn Phương Nguyên, trong ánh mắt lại mang theo một điểm kinh ngạc: "Trẻ tuổi như vậy Truyền Kỳ, quả thật hiếm thấy!"

Hắn bỗng nhiên quay đầu, thấy đến lượng lớn Phong Bạo võ sĩ tử thương tàn tạ, lại là trong lòng nặng nề: "Đi thôi, chúng ta về nhà!"

Những kia Phong Bạo võ sĩ nghe được câu này, nguyên bản bởi vì quá độ khiếp sợ mà tử tịch con mắt, liền đột nhiên có thêm một điểm ánh sáng.

Đáng tiếc, Phương Nguyên chưa nói cho bọn hắn biết, như vậy tai nạn, cũng không phải là công quốc Stan độc nhất, mà là thế giới tính!

Cho dù là bọn họ ở vương quốc Nott quê hương, nếu như vận may không được, cũng chạy trốn không được loại này tai ách.

Phương Nguyên cùng Soleon nhìn theo Orithew rời đi, ánh mắt của hắn lại rơi xuống vị này Linh Điểm Chi Thương trên người: "Như vậy. . . Soleon các hạ, ngài lựa chọn đây?"

"Cho nên ta ra tay, chỉ là bởi vì trước thiếu nợ công thất một ân tình, hiện tại cũng trả hết nợ. . ."

Soleon lắc đầu một cái, già nua con mắt hiểu rõ tình đời, phảng phất đã đoán được Phương Nguyên đón lấy dự định: "Mặt khác. . . Luhn các hạ , làm cái này mới lên cấp Truyền Kỳ người, ta tất yếu hướng về ngài phổ cập một ít thường thức."

"Ta biết, là Truyền Kỳ công ước chứ? Ước định Truyền Kỳ người không có

thể tùy ý hướng về người bình thường ra tay, đồng thời chế tạo mang tính tan nạn tử thương. . ."

Phương Nguyên gật gù.

"Nếu các hạ rõ ràng, vậy thì tốt!"

Soleon gật gù, gánh vác trường thương, trong nháy mắt liền biến mất ở góc đường.

"Tốt, còn sót lại. . . Còn có một đại cái hỗn loạn đây!"

Phương Nguyên chậm rãi xoay người, nhìn những kia may mắn còn sống sót người, bỗng nhiên chỉ cươi cười, lộ ra răng trắng như tuyết.

. . .

Sau bảy ngày.

Thành Santa, tàn khuyết vương cung ở trong.

"Stan đại công qua đời, là chúng ta cũng không muốn nhìn thấy, nhưng công quốc không thể một ngày không có chủ nhân. . . Ta đề cử Maniry công nữ kế thừa Stan công tước tước vị, ai có dị nghị?"

Vương tọa trước.

Phương Nguyên triệu tập cái khác còn lại quý tộc, lấy không thể nghi ngờ giọng nói hỏi.

"Cái này. . ."

Những thứ này tiểu quý tộc hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ đều là tai nạn qua đi người may mắn còn sống sót, đối mặt với hung thần ác sát, lại có Truyền Kỳ thực lực Phương Nguyên, cái nào kiên cường nổi

đến?

Lại nói, Stan đại công mấy con trai, đều chết ở vụ tai nạn kia bên trong, luận liên hệ máu mủ, cũng xác thực là Maniry công nữ so sánh tiếp cận.

Đương nhiên, đại công mấy cái đường đệ biểu đệ chắc chắn sẽ không đáp ứng , bất quá cái này lại mắc mớ gì đến bọn họ đây?

Dù sao, mấy vị này cách xa ở đất phong, mà Phương Nguyên lại gần ngay trước mắt a.

"Không có ý kiến!"

Bởi vậy, khi Phương Nguyên ánh mắt nhìn sang lúc, bọn họ dồn dập lắc đầu, vẻ mặt tán thành đến không thể lại tán thành.

"Rất tốt! Nếu quý tộc hội nghị đã thông qua, vậy ta tuyên bố, để cho Maniry kế thừa đại công vị trí, đồng thời rõ ràng phát công văn đến các nơi, yêu cầu công quốc cái khác quý tộc thần phục!"

Phương Nguyên đem đỉnh đầu vương miện đội đến Timur trên đầu: "Đồng thời. . . Bởi nữ đại công bởi thương thế quá nặng mà ngất, bởi vậy tạm thời do nàng chồng Timur nam tước nhiếp chính!"

Timur sắc mặt ngơ ngơ ngác ngác, mặc cho Phương Nguyên bài bố.

Hắn cùng Maniry công nữ trước đều trúng kịch độc, được lợi từ Jallet Giáo hoàng đúng lúc cứu trợ, cuối cùng cũng coi như ở đóng băng trong bảo vệ một cái mạng nhỏ, đợi đến Phương Nguyên cứu viện.

Chỉ bất quá rất đáng tiếc chính là, tuy rằng thành công cứu lại Timur, nhưng Maniry lại trở thành một cái ngủ mỹ nhân.

Mà Stan đại công mấy con trai càng thảm hại hơn, đều lúc trước trong hỗn loạn tao ngộ các loại bất hạnh.

Phía trước người thừa kế đều chết sạch tình huống dưới, đến phiên công nữ kế vị, cũng là không gì đáng trách.

Đúng là Timur, tựa hồ chịu đến đả kích quá nặng, hay hoặc là thật sự động cảm tình, từ khi tỉnh dậy qua đi liền trở nên càng thêm chất phác, có một loại đau thương đến chết tâm mùi vị.

"Tốt, mọi người cúi chào đi!"

Phương Nguyên lui lại một bước, khom người phủ ngực hành lễ.

"Nhiếp chính!"

Phía dưới các quý tộc ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, chung quy không dám cãi lời một tên Truyền Kỳ ý chí , tương tự dồn dập hành lễ.

'Xong rồi!'

Nhìn thấy tình cảnh này Phương Nguyên, nhất thời trong lòng cười thầm.

Tuy rằng không biết Stan đại công trước là như có gì dự định, nhưng lúc này công quốc, đã rơi vào hắn chưởng khống ở trong.

Đương nhiên, Maniry kế vị, đối với công quốc mà nói, cũng không phải là hòa bình, mà là ngọn lửa chiến tranh lan tràn!

Dù sao, ngoại trừ thành Santa phụ cận cùng nguyên bản nam tước lĩnh, e sợ bất luận cái nào có vương thất huyết thống quý tộc, đều sẽ mơ ước đại công tước vị, không thừa nhận công nữ tính hợp pháp.

Bởi vậy, đợi đến tin tức này truyền ra sau khi, chính là một tràng mới chiến tranh bắt đầu.

Bất quá, tất cả những thứ này theo Phương Nguyên, lại là gà đất chó sành, tiện tay là có thể giải quyết.

"Một cái công quốc, miễn cưỡng đầy đủ triển khai. . . Đồng thời, còn có cái kia nghi tựa như Thần Chi tung tích. . ."

Phương Nguyên trong con ngươi lóe qua u ám vẻ.

Cái kia tràng mưa sao sa, sau lưng ngụ ý e sợ cũng không đơn giản.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 696: Truy Tung

Maniry nữ đại công kế vị tin tức truyền ra, quả nhiên ở công quốc Stan bên trong gây nên một trận sóng lớn mênh mông.

Tuy rằng lan đến toàn bộ thế giới đại tai nạn , khiến cho các nơi đều là một mảnh sinh linh đồ thán cảnh tượng, nhưng thoáng duy trì thực lực địa phương công thất thực lực phái, đều dồn dập biểu thị không thừa nhận vị này nữ đại công tính hợp pháp.

Đặc biệt Rhodes bá tước.

Vị này Stan đại công thân đệ đệ, trực tiếp tuyên bố sẽ không phục tùng nữ đại công thống trị, thậm chí bắt đầu triệu tập quân đội, có tấn công thành Santa ý nghĩ.

Nếu không là lúc này vương quốc Nott đồng dạng khắp nơi bừa bộn, rất nhiều quý tộc đều vội vàng cứu tế, nói không chắc hắn vẫn sẽ chọn chọn dẫn sói vào nhà.

Đối với loại này phản loạn, Phương Nguyên lại là xưa nay không sợ hãi, mặc cho đối phương tụ tập vây cánh, hội tụ đại quân, cuối cùng mới mang theo ba ngàn binh lính, ở sông Halberd khu vực cùng đối phương triển khai quyết chiến.

Trận chiến này ở trong, hắn Thiên Tai Quang Hoàn toàn mở, Truyền Kỳ người khủng bố triển lộ không thể nghi ngờ, chỉ là cung cấp gia trì, liền làm ba ngàn binh lính đại phá hơn vạn quân địch, trận chém Rhodes bá tước, quân phản kháng thất bại thảm hại.

Chiến sau, hắn lấy nhiếp chính Timur danh nghĩa, truy cứu tham dự phản loạn quý tộc, liên tiếp xử trí 27 nhà, cắt giảm tước vị cùng đất phong.

Từ đây, toàn bộ công quốc Stan ở trong, công thất liền lĩnh đất phong đại đại mở rộng, nguyên bản phân liệt thế, nhất thời bị hữu hiệu ngăn chặn đi xuống.

Đương nhiên, mặc dù có thể thuận lợi như vậy, hay là bởi vì bên ngoài rất nhiều thế lực đều là tự lo không xong.

Trước thiên băng địa liệt tai biến, toàn bộ thế giới đều chịu ảnh hưởng, văn minh nhân loại càng là bị trọng thương.

Thiên tai, ác ma. . . Các loại đại nạn luân phiên lên diễn phía dưới, tạo thành lượng lớn nhân khẩu thương vong, lúc này, toàn thể nhân loại xã hội là hoang vắng, các quý tộc cứu tế cũng không kịp, nơi nào còn có tâm tình mở rộng?

Mà đến từ vương quốc Nott uy hiếp giảm bớt sau khi, Phương Nguyên muốn đánh tay thu thập một cái công quốc thế cuộc, tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

. . .

Thời gian thoáng hướng về trước.

Ngay khi Maniry nữ đại công kế vị, nhiếp chính Timur nắm toàn bộ quyền to ngày đó.

Phương Nguyên chưởng khống thành Santa binh lực sau khi, không lo nổi cứu tế cùng cái khác, lập tức đem bọn họ tung ra ngoài, sưu tầm tất cả manh mối.

"Cái kia một ngày Lưu Tinh Hỏa Vũ, tuyệt đối có vấn đề, ứng nên là một cái nào đó thần linh không có khống chế lại tự thân lực lượng, tạo thành dư âm. . ."

Cùng lúc đó, hắn nhưng là dẫn người đoạt lại Tử Thần giáo hội tất cả, lúc này, liền nâng Tử Thần giáo hội bên trong một bản điển tịch, nhanh chóng đọc.

Có quan hệ Thần Chi kiến thức, ở thế giới này là cấm kỵ, cũng chỉ có loại cỡ lớn giáo hội mới có thu gom.

Đương nhiên, lấy trước Tử Thần giáo hội gốc gác, những thứ này dự trữ tự nhiên có , bất quá lại toàn bộ tiện nghi Phương Nguyên.

So với cướp đoạt cái khác giáo hội, Tử Thần Hess đã ngã xuống, lúc này đánh kẻ sa cơ, sẽ không có chút nào nguy hiểm, tự nhiên cớ sao mà không làm đây?

Những kia Tử Thần giáo hội cao tầng nếu là phục sinh lại đây, thấy cảnh này, e sợ đến tươi sống lại tức chết một lần.

Bọn họ vạn dặm xa xôi, trải qua thiên tân vạn khổ di chuyển, đến cuối cùng, trái lại thành đưa tài đồng tử giống như, đem tất cả tích trữ tất cả đưa cho Phương Nguyên.

Bốn phía yên tĩnh cực kỳ, chỉ có lật trang tiếng sàn sạt còn đang không ngừng vang vọng.

"Tìm tới!"

Rốt cục, Phương Nguyên trố mắt nhìn, nhìn điển tịch trên một đoạn:

'Hoan Nhạc Nữ Thần Sunny Thái Dương thần lịch năm 1569 lên cấp Thần Chi, Thần chức là vui thích, cùng với ca vũ. . . Không phải một cái rất mạnh Thần Chi, sức chiến đấu cũng không ra sao.'

Thế giới này Thần Chi, chiến lực thấp nhất cũng là cấp bậc đại năng.

Thậm chí, nếu có thế giới tán thành cùng tăng cường, cùng Đại Càn mệnh trời Chân Thánh, Chân Nguyên cũng cách biệt không xa.

Nói cách khác, chính là đỉnh cao thời kỳ Vạn Thắng Võ Tôn cùng Thiên Huyễn Dịch!

Tuy rằng không nhất định Cửu Trụ Thần mỗi người đều là, nhưng thật sự đem thế giới bức đến tuyệt nơi, nó tuyệt đối sẽ như thế gia trì!

Mà Thái Dương Thần Ramon, càng là tuyệt đối Thánh nhân, Tạo Vật chủ tu vị!

Lần này cứu thế ở trong, đến Thế giới chi lực gia trì, hung uy quả thực ngập trời!

Phương Nguyên tự hỏi, lần trước nếu không phải đến nguyên lực trợ giúp , căn bản không cách nào đem hắn trọng thương.

Trên thực tế, bất luận Ramon, vẫn là Hess, đều vô cùng xui xẻo, bọn hắn thương thế trên người, đều là bị nguyên lực trọng thương.

Nếu không, lấy Hess thực lực, lại là Cửu Trụ Thần một trong, cho dù phái ra hết thảy hóa thân cùng Kỳ Tịnh giả, chân thân cũng sẽ không khổ rồi bị một cái Bán Thần giết chết.

"Nếu là ở Thần quốc bên trong, Thánh nhân muốn bắt xuống một tên Thần Chi đều có chút phiền phức, hiện tại lại là cơ hội tốt nhất!"

Phương Nguyên thả xuống điển tịch: "Sunny vũ khí, là một viên lập loè tinh thần quang mang vòng tay, một khi sử dụng, sẽ có lượng lớn Lưu Tinh Hỏa Vũ tăm tích. Trước thiên tai, cũng là bởi vì nàng không khống chế được, mà sản sinh dư âm. . . Lúc này, chỉ cần truy tìm sao băng vết tích, nàng chạy không xa lắm!"

"Đại nhân!"

Đang lúc này, bên ngoài một tên kỵ sĩ cung kính mà đến đây bẩm báo: "Chúng ta đã tìm khắp thành Santa phụ cận, tìm tới ba chỗ nghi tựa như loại cỡ lớn sao băng đập xuống vết tích!"

"Rất tốt!"

Phương Nguyên ánh mắt sáng lên, nắm lên áo choàng: "Kêu lên những người khác, theo ta cùng đi!"

. . .

Phía đông cùng phía tây di tích, Phương Nguyên rất nhanh dò xét xong xuôi, không có phát hiện chút nào manh mối.

Nhưng ở dựa vào phía bắc một cái cực lớn thiên thạch trong hầm, hắn lại là vầng trán hơi động, cảm giác được Thần lực khí tức.

"Quả nhiên. . . Sunny chân thân, liền đã từng hạ xuống ở đây?"

Hắn suy nghĩ một chút, sử dụng tới một cái pháp thuật, sương mù mông lung vòng sáng hiện lên, tựa như ở rút lấy chu vi một ít manh mối.

"Phải tăng nhanh tiến độ. . . Bằng không, đợi đến nữ thần giáo hội cũng tìm tới, mới là chuyện phiền phức!"

Nói đến, từ khi Chư Thần hàng lâm thế gian sau khi, mỗi cái giáo hội cũng là lập tức bị trọng thương.

Không có Thần quốc làm cái này trạm trung chuyển cùng cực lớn dự trữ, hầu như tất cả mục sư Thần thuật đều chịu đến cực lớn áp chế, nguyên bản cao cấp Mục Sư, lúc này triển khai một cái nhẹ nhàng thuật trị liệu đi ra, đều muốn tiêu hao rất lớn tâm lực.

Đương nhiên, ngay cả như vậy, Chư Thần giáo hội cũng là các Chư Thần ở thế gian dựa dẫm.

Ít nhất, nếu như có thể trước tiên cùng giáo hội liên lạc tới, sinh hoạt cùng về mặt an toàn liền không lo.

Dựa theo được đến manh mối, Phương Nguyên một đường truy tìm, nhất thời tiến vào một toà thâm sơn.

"Rất rõ ràng vết tích!"

Hắn nhìn trên đất một ít lửa trại vết tích, không khỏi lắc đầu một cái: "Xem ra cái này Sunny, ở phong thần trước, cũng không phải cái gì cường đại người mạo hiểm!"

Có Thần Chi, Thánh giả hình thái hết sức lợi hại , bởi vì bọn hắn bản thân thì có khủng bố kỹ xảo chiến đấu.

Cho dù mất đi Thần quốc cùng Thần chức tăng cường, cũng là không cho khinh nhục.

Mà có Thần Chi, bản thân sức chiến đấu lại là bi kịch, một khi bị quét xuống Thần quốc, không sai biệt lắm chính là một tên rác rưởi!

Đương nhiên, sức chiến đấu bi kịch, Thánh giả gốc gác vẫn là bãi ở nơi đó, cũng không phải người bình thường có thể khinh nhục, nhưng Phương Nguyên tuyệt đối không phải người bình thường, mà là một cái lão luyện tay thợ săn!

Lúc này, những thứ này vết tích lưu giữ, nhất thời làm Phương Nguyên xác thực, hắn ở đuổi bắt, tuyệt đối sẽ không là một cái cỡ nào lão lạt người.

"Xưa nay phong thần, dựa vào đều không chỉ là thực lực, vận khí tỉ trọng cũng rất lớn a. . ."

Hắn về phía trước lại đi rồi một đoạn, nhất thời nhìn thấy một hang núi.

Một tầng pháp thuật quang mang quay chung quanh hang động lối vào, lấp loé liên tục, phảng phất đom đóm giống như, chỉ dẫn phương hướng.

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên khóe miệng nhất thời hiện ra một nụ cười.

Mà ở hang động nơi sâu xa, trong bóng tối, mơ hồ có thể thấy được một cái mười lăm, mười sáu tuổi thiếu nữ ngồi xổm ở, hai tay ôm đầu gối, vai đều ở run

cầm cập: "Ô ô. . . Không phải tìm được ta. . . Sunny rất sợ a. . ."

. . .

Cùng lúc đó, vương quốc Nott, một toà bí ẩn tu đạo viện bên trong.

"Đại địa mẫu thân Meira khoan dung tiếp nhận chúng ta, đại địa là hắn thân thể, hắn mọc ra cành lá cùng trái cây, ban tặng chúng ta biếu tặng. . . Cảm tạ thần linh, để chúng ta có đồ ăn!"

Một tràng trang nghiêm nghiêm túc giảng đạo, chính đang tại giáo đường ở trong cử hành.

Vương quốc Nott tu đạo viện ở trong, rất nhiều đều là một ít bất đắc chí kỵ sĩ con thứ Thứ nữ, đương nhiên cũng có phạm lỗi lầm bị đày đi người.

Lúc này, ở thiên tai nhân họa phía dưới, những thứ này ở dã ngoại tu đạo viện, trái lại thành một cái cái thế ngoại đào nguyên, miễn cưỡng có thể tiếp tục sinh sống, còn thu nạp một ít dân chạy nạn.

Tại giáo đường ở trong, thì có một cái Meira mục sư, ở hướng về một đám hồ đồ dân chạy nạn thiếu niên thiếu nữ giảng đạo.

"Cảm tạ nữ thần đã cứu chúng ta, chúng ta đồng ý thờ phụng hắn, dường như phụng dưỡng chúng ta cha mẹ như thế!"

Những thiếu niên kia thiếu nữ con mắt toả sáng, dồn dập quỳ sát xuống.

"Ồ?"

Lúc này, chính đang tại tuyên giảng mục sư lại là mí mắt hơi động.

Nguyên bản, làm vì Thần Chi tăng cường tín đồ, có thể đến đến lượng lớn nữ thần hân hoan, lúc này hiển nhiên không có.

Nhưng một loại không đúng cảm giác, lại ở trong lòng hắn không ngừng gấp khúc.

"Giám Biệt thuật!"

Hắn suy nghĩ một chút, khó khăn thả ra một cái Thần thuật.

Tuy rằng chỉ là trước đây bình thường mục sư chuẩn bị, nhưng lúc này, lại phải giáo chủ cấp bậc mục sư mới có thể triển khai.

Một đạo hào quang màu trắng tinh trong nháy mắt mở rộng, đem những thiếu niên này nam nữ bao phủ.

Bọn họ ngơ ngơ ngác ngác, không có bất kỳ tình huống khác thường.

Điều này đại biểu bọn họ đều là 'Sạch sẽ', không có tín ngưỡng cái khác Thần Chi, trên người cũng không có cái gì dị chủng lực lượng ẩn núp.

Nhưng đột nhiên, một tên thiếu niên kinh ngạc thốt lên một tiếng, trên người bỗng nhiên bắn ra một tầng hào quang màu đỏ ngòm.

"Đây là. . ."

Giáo chủ con ngươi co rụt lại: "Thần tính? !"

Từ khi ác ma hàng lâm sau khi, Thần tính tồn tại, đã không phải bí mật gì.

"Đại nhân?"

Hai tên võ sĩ vội vã chạy tới, nhìn cái này người thiếu niên.

Hắn dung mạo rất gầy yếu, đại khái mười bốn, mười lăm tuổi, lúc này trong ánh mắt liền mang theo kinh hoảng.

Giáo chủ tiến lên một bước, tiếng nói vô cùng ôn hòa: "Tên của ngươi?"

"Dja. . . Django, Chiến sĩ chi tử!"

Thiếu niên lắp ba lắp bắp trả lời.

"Ngươi không hề động thủ giết qua ác ma, trên người lại ngưng tụ Thần tính!"

Giáo chủ chậm rãi nói, loại này ví dụ, trước hắn cũng đã gặp mấy cái, Thần tính kế thừa, ngoại trừ chém giết cùng sinh sôi ở ngoài, còn có một loại chủ động ký thác cùng nhuộm đẫm.

Như vậy xem ra, cái này Django tố chất, thậm chí càng nằm ngoài dự đoán của hắn.

"Cho tới đây là ngươi cướp đoạt mà đến, vẫn là phụ thân ngươi tặng cho, đã không trọng yếu. . . Không cần phải sợ, con của ta!"

Giáo chủ đưa tay sờ sờ Django đầu: "Ngươi là một cái may mắn tiểu tử. . . Xác thực, nếu như ở ba ngày trước, ngươi rơi vào Tử Thần giáo hội trên tay, nhất định sẽ bị đưa lên giàn hỏa, nhưng chúng ta lệ thuộc Đại Địa Nữ Thần!"

"Đồng thời, nữ thần ở hàng lâm thế gian trước, cũng từng hạ xuống Thần dụ, muốn chúng ta thiện đối xử các ngươi!"

Ngôn ngữ của hắn bên trong phảng phất mang theo một điểm động viên lực lượng , khiến cho thiếu niên đề phòng cùng bất an thân thể thư giãn đi xuống, nhìn hướng về hắn ánh mắt bên trong càng là tràn ngập lòng cảm kích.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 697: Tù Binh

"Giáo chủ đại nhân, ta không hiểu!"

Nhìn thấy giáo chủ ân cần cho cái kia gọi là Django thiếu niên sắp xếp ăn ở, thậm chí đãi ngộ còn so với những người khác tốt hơn một bậc, một cái thân tín đợi đến bên cạnh khi không có người lúc, rốt cục nghi hoặc mà hỏi: "Tại sao? Bọn họ không phải Ác ma chi tử, luyện ngục đồng lõa sao?"

Làm cái này giáo chủ tâm phúc, hắn biết chỉ là phía bên mình, trước bí mật bắt lấy cùng xử quyết 'Luyện ngục chi tử', liền không phải số ít.

Đối với giáo hội đột nhiên chuyển hướng, tự nhiên hơi nghi hoặc một chút.

"Cái này đầu tiên là bởi vì Thần dụ. . . Đồng thời, Luyện ngục chi tử đám người có bởi vì chúng ta bắt lấy mà biến ít ỏi sao? Không, bọn họ càng đánh càng mạnh, trái lại là giáo hội, đã dần dần tổn thất không nổi!"

Giáo chủ trong con ngươi mang theo cơ trí ánh sáng: "Huống chi. . . Trải qua nhiều năm như vậy tiễu giết, ngươi nhìn thấy những kia ác ma số lượng biến thiếu hay chưa? Cái này nói rõ cách khác, ngắn hạn bên trong, chúng ta nắm luyện ngục không có biện pháp chút nào! Bởi vậy, nhất định phải thay đổi phương thức làm việc!"

"Lôi kéo một phần Luyện ngục chi tử sao?" Tâm phúc như có ngộ ra.

"Không sai!" Giáo chủ gật gù: "Giáo hội đã chuẩn bị thành lập một nhánh Hộ Giáo Kỵ sĩ đoàn, nhân tuyển cũng đã có, chính là những kia thờ phụng Đại Địa Mẫu Thần, đồng thời lâu dài ở một đường cùng ác ma chinh chiến chiến sĩ."

"Bởi vậy, ngươi nhớ kỹ cho ta, đem trước làm tất cả toàn bộ quên mất, đối với Luyện ngục chi tử đám người thái độ, cũng nhất định phải thay đổi."

"Tuân mệnh!" Tâm phúc nhất thời lẫm liệt.

. . .

Chỉ là, hai người này đều không có phát hiện, đợi đến bọn họ rời đi sau khi, trong hư không quang mang lóe lên, hóa thành một bóng người.

Nàng vóc người cao gầy, phảng phất một cái bình thường trung niên nữ nhân, trong ánh mắt lại mang theo hiền lành mùi vị, trên người lại có một loại lẫm liệt uy nghiêm bất khả xâm phạm.

Lúc này, chỉ là đi tới cạnh cửa, hai bên cánh cửa liền tự động mở ra.

"A! Ngươi là ai?"

Django từ trên giường bò lên, ngáp một cái, bỗng nhiên kinh hô một tiếng.

Dựa theo lẽ thường, trình độ như thế này la lớn, đã sớm hẳn là kinh động bên ngoài thủ vệ, nhưng lúc này, lại là hoàn toàn yên tĩnh, phảng phất cả phòng đã cùng ngoại giới phân cách.

"Hài tử, không cần lo lắng!"

Nữ nhân từ ái nở nụ cười: "Ngươi ở thấp thỏm? Làm vì trên người ngươi dị dạng mà cảm thấy bất an? Cho dù nó đến từ cha của ngươi?"

"Vâng. . . Đúng!"

Django nắm chặt nắm đấm, phảng phất lại trở về đêm ấy.

Cha của hắn, một tên cường tráng chiến sĩ, nguyên vốn đã bị mộ binh lên chiến trường, ban đêm chợt trở về, cả người đẫm máu.

"Đi! Lập tức rời đi, rời đi đến càng xa càng tốt!"

Bất luận qua bao lâu, chỉ cần vừa nhắm mắt, cái kia một đêm từng hình ảnh liền hiện lên đi ra, trông rất sống động.

Thế nhưng, thoát đi cố hương sau khi, hắn lại phát hiện chính mình không giống.

Cho dù không có rèn luyện, hắn liền cùng một ít chiến sĩ như thế cường tráng, đồng thời không sợ hãi nóng bức cùng lạnh lẽo.

Nếu như không phải có năng lực như vậy, làm sao có thể ở sau khi tàn khốc lang bạt kỳ hồ trong cuộc sống may mắn còn sống sót?

Cái này nguyên bản là nội tâm hắn nơi sâu xa nhất bí mật, không biết tại sao, nhìn thấy nữ nhân này, lại viền mắt nóng lên, một mạch nói ra.

"Không cần lo lắng, con của ta!"

Nữ sĩ tiến lên, nhẹ nhàng đem Django ôm vào ôm ấp: "Ngươi có không gì sánh kịp thiên phú, chắc chắn gánh vác cực lớn sứ mệnh, ta đem chúc phúc ngươi, để tâm linh của ngươi thời khắc tràn ngập ánh sáng, không bị bóng tối mê hoặc!"

"Cám ơn. . . Cảm tạ!"

Django trong lòng một trận ấm áp, hai hàng nước mắt liền chảy xuống.

. . .

Tình cảnh này, không chỉ phát sinh ở Đại Địa Mẫu Thần giáo hội.

Cái khác đại lục rất nhiều một phương, một ít Luyện ngục chi tử vận mệnh, nhất thời thu được thay đổi.

Ở Django ngủ say sau khi, Meira bóng người lóe lên, biến mất ở trong hư không.

Lại xuất hiện thì đã đi tới tu đạo viện đỉnh chóp.

"Ta mục sư, đem nơi đây kinh doanh đến không sai!"

Thần Chi ánh mắt xuyên thấu tất cả, một lát sau, Meira không khỏi gật gù.

Xem về phía chân trời cái kia một vầng mặt trời ánh mắt, lại không khỏi mang theo điểm vẻ lo âu:

'Dựa theo Thái Dương Thần Ramon cuối cùng ngủ say trước ý chí, chúng ta đều bị Apophis lừa dối. . . Cái này giảo hoạt Tà thần, ở lúc trước hàng lâm chín tầng luyện ngục lúc , tương tự chịu đến trọng thương, thậm chí không có thân thể, chỉ còn dư lại cường đại ý chí!'

'Hắn phân tán Thần tính, là vì chuẩn bị một cái cực lớn âm mưu, khi rất nhiều Luyện ngục chi tử giết chóc lẫn nhau, quyết ra cuối cùng người xuất sắc lúc, ý chí của nó sẽ hàng lâm, ở Luyện ngục chi tử trên người phục sinh!'

'Vì ngăn cản tất cả những thứ này, chúng ta nhất định phải thay đổi làm việc phương pháp!'

'Thần tính phân tích, đã bị kiến thức chi thần đề lên chương trình hàng ngày, còn có cái khác, chính là thông qua giáo dục cùng dẫn dắt, để Luyện ngục chi tử phân hoá, đứng ở chính nghĩa một bên!'

Cảm nhận được Luyện ngục chi tử cùng chín tầng luyện ngục đáng sợ sau khi, các Chư Thần đã bắt đầu dần dần thay đổi trước cách làm.

Để Luyện ngục chi tử đi giải quyết Apophis, chính là một cái vô cùng tốt đề nghị.

Thậm chí, các Thần Chi còn có thể dần dần cảm giác được, độc thuộc tại thế

giới này Vận mệnh chi tử, cũng đang không ngừng sinh ra ở trong.

Monger thế giới phản kích, cũng phải bắt đầu rồi!

. . .

Tất cả những thứ này tâm điểm, Phương Nguyên lúc này, lại là không có bao nhiêu phát hiện.

Hắn nhìn trước mặt nữ thần, không khỏi vỗ về cái trán, cảm giác thấy hơi đau đầu: "Như vậy kỳ hoa, cũng có thể trở thành nữ thần sao?"

Ở trước mặt hắn, Sunny lấy một cái cực kỳ bất nhã tư thái, quỳ ngồi dưới đất, ríu rít gào khóc: "Ô ô. . . Không nên thương tổn nhân gia, nhân gia cái gì đều nghe lời ngươi rồi!"

Thậm chí, liền cái viên này Thần khí vòng tay, cũng đã rơi vào Phương Nguyên trên tay.

Trước, hắn chỉ là đi vào trong động, liền dễ như trở bàn tay tù binh vị này nữ thần, quá trình ung dung, liền chính hắn đều cảm thấy khó mà tin nổi.

"Ngươi là Sunny? Hoan Du Nữ Thần?"

Cẩn thận để, Phương Nguyên lại hỏi một câu.

"Xác thực. . . Đây là nhân gia thần tên rồi!"

Hoan Du Nữ Thần chờ giây lát, rốt cục xoa nước mắt, từ dưới đất bò dậy, biểu hiện ngây thơ.

"Không thể, cho dù là ngớ ngẩn, làm thần chi lâu, cũng làm sao sẽ như vậy ngây thơ?"

Phương Nguyên con ngươi co rụt lại, đột nhiên, một tia khí thế ngưng tụ, ác

liệt vô cùng về phía Sunny vọt tới.

Thế giới này Thần Chi, ngoại trừ tiên thiên sinh thành ở ngoài, liền chỉ có Lĩnh Vực giả thu được thế giới tán thành, ban tặng Thần chức.

Có lẽ có nhân phẩm bạo phát tồn tại, nhưng dù như thế nào, không nên như vậy!

Quả nhiên, bị cái này một tia khí tức một kích, Sunny sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

"Phàm nhân. . . Ngươi dám khinh nhờn một cái chân thần?"

Đáng sợ khí tức, nhất thời ở trên người nàng hiện lên, giống như núi cao giống như, mang theo cao cao tại thượng lạnh lẽo mùi vị.

"Tỷ tỷ! Không muốn a. . ."

Lúc này, từ Sunny trong miệng, lại phun ra một âm thanh khác.

"Đáng ghét!"

Nữ thần oán hận mắng một câu, khí thế trên người lại trong nháy mắt tiêu tan không còn hình bóng, trừng lớn vô tội con mắt, nhìn Phương Nguyên.

'Nhân cách phân liệt?'

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, cấp tốc nhớ ra cái gì đó: "Hoan Du Nữ Thần Giáo huy, là song mặt mặt nạ, mà ở điển tịch ghi chép bên trong, vị này Thần Chi cũng xác thực hỉ nộ vô thường, thường thường ban bố một ít tự mâu thuẫn Thần dụ , khiến cho tín đồ không biết làm thế nào, nếu như dựa theo trận doanh đến phân, tuyệt đối là thiên hướng hỗn loạn!"

Mặc dù đối với một cái chân thần mà nói, còn hình thành loại này 'Phân hồn' bệnh trạng, có chút khó mà tin nổi, nhưng thế giới lớn lao, không gì không có.

"Như vậy. . . Sunny, nói cho ta!"

Phương Nguyên tiến lên một bước, thật giống một con sói xám lớn: "Thần Chi chế tạo hóa thân rất dễ dàng chứ? Tại sao các ngươi không xa rời nhau đây?"

"Bởi vì. . . Tỷ tỷ nói bình thường hóa thân không thể gánh chịu ý chí của chúng ta. . ." Bị hắn như thế ép một cái, Sunny lại là phảng phất muốn khóc lên như thế, trong thanh âm đều mang theo tiếng khóc nức nở: "Một khi chúng ta tách ra, sẽ phân liệt chân thân bổn nguyên, thậm chí là Thần chức!"

"Ngươi là ngớ ngẩn à? Chuyện như vậy, làm sao có thể nói cho người ngoài?"

Nàng vừa dứt lời, lập tức liền đổi sắc mặt, hung thần ác sát nói.

"Xin lỗi, tỷ tỷ!"

Nhất thời, Sunny lại đổi thuần khiết khuôn mặt, lo sợ tái mét mặt mày mà xin lỗi.

"Được rồi. . . Như vậy một cái đối thủ, thực sự là làm người không nhấc lên được kình đến a! Cũng may mà cái này nữ thần trước vẫn luôn ở lại Thần quốc bên trong, ít giao du với bên ngoài, nếu bị những kia tín đồ nhìn thấy, tám thành tín ngưỡng muốn vỡ!"

Phương Nguyên gãi gãi đầu, nhìn Sunny: "Tốt, Nữ thần đại nhân, xin mời đi theo ta đi!"

Đối phó như vậy một cái nữ thần, hạ sát thủ tựa hồ cũng không có cần thiết, Phương Nguyên suy nghĩ một chút, nhất thời quyết định trước tiên giam lỏng lên lại nói.

Mặc kệ như thế nào, cái này đều là một cái chân thần!

Mặc dù coi như vô cùng rớt hố, nhưng tốt xấu trước tiên thu ẩn đi, luôn có giá trị không phải?

Ít nhất, đối phương Thánh giả tu vị, liền không phải giả.

Người bình thường đối mặt với vị này thiếu nữ, e sợ lập tức sẽ bị thần uy ép nằm trên mặt đất.

"Đi theo ngươi? Tại sao muốn đi theo ngươi?"

Sunny con mắt trợn to, có vẻ hơi ngốc manh.

"Ngươi tên ngu ngốc này, hắn là chuẩn bị lùng bắt lợi dụng ngươi, để cho ta tới!"

Thoáng qua, nàng lại là trở mặt, một luồng khí thế mạnh mẽ ngưng tụ: "Cho dù ngươi là Truyền Kỳ, ở ta Thần khí trước mặt. . . Ạch. . ."

Nữ thần nhìn mình rỗng tuếch cổ tay, nhìn lại một chút Phương Nguyên trên tay vòng tay, nhất thời bạo phát: "Sunny, ngươi tên ngu ngốc này, tại sao có thể đem vòng tay chủ động cởi ra đến?"

"Xin . . . Xin lỗi. . . Ô ô, tỷ tỷ. . . Ta sai rồi!"

Sunny vẻ mặt một thoáng trở nên thảm thiết muốn khóc, giống như nước mắt như mưa.

'Tựa hồ là bị quét xuống nhân gian di chứng, cái này song sinh tử, bệnh tâm thần phân liệt nữ thần, bệnh tình tựa hồ càng thêm nghiêm trọng!'

Phương Nguyên nhàn nhạt nghĩ, đột nhiên bước nhanh tiến lên.

Uy thế như vậy, nhất thời làm nữ thần Sunny biến sắc: "Phàm nhân. . . Ngươi nghĩ muốn cái gì?"

"Sunny, mau ra đây, không phải vậy ta liền đánh ngươi!"

Phương Nguyên bỗng nhiên nở nụ cười, mở miệng thét.

"Không được!"

Nữ thần Sunny con ngươi co rụt lại, mới vừa nghĩ muốn nói cái gì, khí chất lại trong nháy mắt biến ảo trở lại.

"Cho ta nằm xuống đi!"

Phương Nguyên tự nhiên nắm cơ hội tốt, trong thời gian ngắn đi tới Sunny sau lưng, bàn tay phải đặt tại nàng sau gáy vị trí.

Nhất thời, vị này Thánh giả hai mắt trắng dã, mềm mại ngã xuống.

"Phong ấn!"

Một kích thành công sau khi, Phương Nguyên hai tay dường như bướm xuyên hoa, trong nháy mắt ở Sunny trên người bố trí xuống tầng tầng phong cấm.

Lấy hắn lúc này tu vị, bố trí xuống đến phong ấn, vị này rớt hố đến cực điểm nữ thần , căn bản liền không cách nào mở ra!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 698: Khách Tới

Giam cầm một vị nữ thần, đối với Phương Nguyên mà nói vẫn chưa có bao nhiêu cảm giác thành công.

Trái lại, thông qua lượng lớn đọc Hess giáo hội tuyệt mật điển tịch, cùng với cùng Sunny giao lưu bên trong, hắn cũng dần dần biết được vị này kỳ hoa nữ thần qua lại.

Hoan Du Nữ Thần Sunny, cũng không phải là Cửu Trụ Thần một trong, thậm chí phong thần niên hạn đều rất ngắn.

Nàng lúc trước mặc dù có thể phong thần, dựa vào vẫn là gặp may mắn phát hiện cũng chinh phục một khối lớn vị diện mảnh vỡ, lấy lòng thế giới ý chí.

Ở quá trình này ở trong, Thần Được Mùa Wiroer, vẫn là nàng kiên định hậu thuẫn, bởi vậy, ở trở thành chân thần sau khi, Sunny không chút do dự mà làm Wiroer chúc thần, gia nhập vị này Được Mùa nữ thần trận doanh.

Cho tới cái này tương tự bệnh tâm thần phân liệt tật xấu, lại là trời sinh.

Tỷ tỷ Sunny là một tên cường đại ma vũ sĩ, tinh hiểu pháp thuật cùng chiến kỹ, nhưng muội muội lại trời sinh không thích chiến đấu, càng vô cùng đơn thuần.

Là lấy, đa số thời gian ở trong, đều là do tỷ tỷ đi ra, xử lý sự vụ.

Nhưng lần này từ trên trời đáp xuống tai nạn, Sunny bị từ Thần quốc trong quét xuống, tỷ tỷ khổ sở giãy dụa, rốt cục vẫn là không chống đỡ nổi bị trọng thương, không thể không rơi vào trạng thái ngủ say trong, đa số lúc, liền biến

thành muội muội chủ trì chân thần thân thể.

Bởi vậy, cũng liền biến thành một cái hàng lởm.

"Đối với Truyền Kỳ giả mà nói, đây chính là một cái gói quà lớn a!"

Phương Nguyên đóng lên cánh cửa, xuyên thấu qua cửa sổ yên lặng nhìn kỹ bên trong Sunny, không khỏi lắc đầu.

Cho dù chiến lực rớt hố, nhưng đối phương nắm giữ Thần chức cũng không phải giả, chỉ cần có một cái Truyền Kỳ có thể cướp đoạt, cái kia thì có hy vọng cùng Jay như thế phong thần!

Thậm chí, đối với Phương Nguyên mà nói, như vậy một cái đại năng chiến lực, cho dù hư đến không được, cũng hiểu được là biện pháp từ trên người đối phương đạt được lợi ích.

"Nói đến Jay. . . Cái này mới lên cấp Tử thần thực sự là xui xẻo, hắn cũng là Thần Chi, khẳng định chống cự không được Thế giới chi lực quét ngang, không thể lại chờ ở Minh giới ở trong, chỉ có thể giáng lâm Chủ thế giới!"

Nói cách khác, cái này mới vừa phong thần Luyện ngục chi tử, còn chưa kịp tiêu hóa chiến công, liền bị một cước đá trở về, đãi ngộ sự bi thảm, không cần nhiều lời.

"Ta cũng không chuẩn bị làm sao đối phó vị này nữ thần, chỉ là nghĩ thông qua nàng Thần chức, lại lĩnh ngộ một điểm thế giới quy tắc thôi. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cằm, rơi vào trầm ngâm ở trong: "Mặc dù đã rơi xuống lệnh cấm khẩu, nhưng tin tức e sợ bảo mật không được bao lâu, đợi đến mò hoàn hảo nơi sau khi, nhất định phải lập tức đem cái phiền toái này dời đi đi ra ngoài, Được Mùa nữ thần Wiroer, chính là một cái rất tốt tiếp bàn hiệp!"

Hắn lúc này thân phận, vẫn là công quốc Stan Truyền Kỳ giả Thiên Tai Kỵ Sĩ Luhn, đương nhiên muốn chú ý một điểm tướng ăn.

Chỉ cần không phải nghĩ phong thần người điên, tự nhiên không thể như thế đối xử một cái chân thần.

Trên thực tế, Sunny ở hắn nơi này, chịu đến hoàn toàn là quí khách giống như đãi ngộ.

"Hiện tại, sẽ chờ Hoan Du giáo hội tìm tới cửa. . . Chỉ là, cái này giáo hội tựa hồ tại thế gian thế lực cũng chẳng mạnh mẽ lắm a. . ."

Phương Nguyên cảm giác mình có chút giống cái bọn cướp, vẫn là bắt cóc con tin vơ vét tiền chuộc loại kia.

"Đương nhiên, ta mục tiêu thực sự, cũng không phải là Sunny nữ thần, mà là. . . Thần Được Mùa Wiroer a!"

Hắn yên lặng suy tư, ánh mắt thâm thúy.

. . .

Mấy tháng sau.

Sân luyện võ trên.

"Trở lại! Trở lại! Ngươi liền chút thực lực này sao?"

Sunny một thân nhung trang, vung múa lấy xích chùy, lực phát vạn cân, mọi cử động như xông pha chiến đấu mãnh tướng, không chút nào so với trước Orithew kém hơn bao nhiêu.

Mấu chốt nhất chính là, nàng còn có thể phóng thích pháp thuật, pháp võ kiêm tu, có mấy lần cho dù bị Phương Nguyên bức đến góc chết, vẫn cứ có thể dựa vào pháp thuật lực lượng tuyệt địa phản kích.

Mấy tháng nay, Phương Nguyên đầu tiên là suất lĩnh công thất đại quân, thu

được đại thắng, một lần đặt vững Maniry nữ đại công địa vị, chợt, lại trấn áp toàn bộ công quốc Stan, cắt giảm quý tộc đất phong, cũng bắt đầu tích cực cứu tế.

Cho tới Sunny nơi này, cũng là thành quả khiến người vui vẻ.

Ở đơn thuần muội muội nơi đó, Phương Nguyên thành công dùng lời chót lưỡi đầu môi xoạt ra độ thiện cảm, để tỷ tỷ nàng tức giận đến giận sôi lên, rồi lại không thể làm gì.

Lúc này, liền hoàn toàn đi tới đối phương ràng buộc, làm thành chân chính khách nhân như thế.

"Cũng chỉ có muội muội ta, mới sẽ tin tưởng ngươi là nghĩ phải bảo vệ ta chuyện ma quỷ!"

Một phen đại chiến sau khi, Sunny thở hồng hộc, gò má đỏ chót, lại quật cường mắng: "Đồ vô sỉ! Ngươi bất quá là nghĩ được đến Thần Chi bí mật mà thôi!"

"Nhưng trên thực tế, ta xác thực bảo vệ ngươi, đồng thời còn đem Thần khí trả lại ngươi, đúng không?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, chỉ chỉ Sunny cổ tay vòng tay.

Từ cái này phương diện đến xem, cái này nữ thần cũng đã thỏa hiệp, nếu không thì, e sợ trực tiếp chính là một cái 'Phi Hỏa Lưu Tinh' đập tới.

Một cái chân thần triệt để thả ra, chu vi phủ đệ đều sẽ hủy hoại trong một ngày.

"Thời gian lâu như vậy, các hạ hẳn là cũng đã liên lạc tới ngươi giáo hội chứ?"

Phương Nguyên cầm khăn mặt, lau chùi mồ hôi trên mặt: "Làm sao hiện tại

còn không hề rời đi?"

"Ngươi đồng ý thả ta đi?"

Sunny khiêu khích mà nhìn nàng.

"Đương nhiên. . . Ngươi lại không phải ta phạm nhân!"

Phương Nguyên một mặt đại nghĩa lẫm liệt, trên thực tế, hắn chỉ là thông qua khoảng thời gian này nghiên cứu, đại thể hiểu rõ Hoan Du thần chức vận chuyển cùng quy tắc.

Cho tới càng hạt nhân dữ liệu, trừ phi có một cái Luyện ngục chi tử lập tức giết nàng, lại cướp đoạt Thần chức, bằng không sẽ không tiết lộ càng nhiều.

'Nói đến. . . Mấy tháng nay, trên đại lục đúng là gió nổi mây vần, Chư Thần hàng lâm thế gian, đối với Truyền Kỳ giả đám người mà nói là cơ hội, đối với Luyện ngục chi tử đám người càng là. . . Ta đã cảm nhận được, lại có một cái Luyện ngục chi tử cướp đoạt Thần chức. . .'

Mắt hắn híp lại, trong con ngươi mang theo điểm nguy hiểm ánh sáng: "Đương nhiên. . . Còn có một chút, chịu đến cái khác Thần Chi lôi kéo cùng ô nhiễm. . ."

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên trong lòng đã nghĩ cười gằn.

Những kia các Chư Thần, cũng hơi bị quá mức ngây thơ, Thần tính bên trong ẩn chứa bé nhỏ không đáng kể nguyên lực, đây là càng cao hơn chiều không gian lực lượng.

Cho dù là Monger thế giới, muốn gánh chịu luyện hóa đều cực kỳ cật lực, càng không cần phải nói Thần Chi.

Bởi vậy, mặc cho bọn hắn lôi kéo đi thôi, đến cuối cùng, bọn hắn mới sẽ phát hiện, hết thảy tất cả, đều là không công làm vô dụng công.

Cái gọi là 'Đại nghĩa, ánh sáng, ái tình' các loại , căn bản sẽ không thay đổi Luyện ngục chi tử đám người bản tính.

Cái này thậm chí không phải Phương Nguyên quyết định, mà vẻn vẹn là tuần hoàn nguyên lực ảnh hưởng!

"Đương nhiên, cùng các Chư Thần mờ ám so với, càng có thể lo lắng vẫn là thế giới này!"

Trước, chỉ là cái kia ác ma thế giới ý chí, đều có thể thông qua ác ma cuống rốn cái này kỳ vật, bắt đầu luyện hóa nguyên lực.

Lấy Monger thế giới gốc gác, chỉ cần đồng ý trả giá thật lớn , tương tự có thể làm được điểm ấy!

Thế giới chân chính phản kích, vừa mới bắt đầu!

'Thậm chí tại tương lai, có thể xuất hiện thuần phục Thần tính Vận mệnh chi tử, ta đều sẽ không cảm thấy chút nào kinh ngạc!'

Phương Nguyên khóe miệng hiện ra cười gằn, đột nhiên, nhìn về phía ngoài tường, vầng trán hơi động: "Sunny các hạ, xem ra tiếp ngươi người đến!"

"Hả?"

Lúc này, toàn bộ diễn võ trường không gian đều phảng phất gặp phải ngưng trệ, chỉ có Truyền Kỳ trở lên thực lực, mới có thể hành động như thường.

Sunny lại là bỗng nhiên ngẩng đầu, lộ ra ngốc manh biểu hiện: "Tỷ tỷ trở lại. . ."

"Sunny!"

Một cái âm thanh vang dội, đột nhiên từ bên cạnh vang lên.

Hào quang màu xanh lục ở trong, một nữ tính bóng người hiện lên.

Nàng con mắt bích lục, khoác một cái mũ che màu xám, vóc người đầy đặn, lại mang theo thâm thúy mà không lường được Thần lực.

"Được Mùa nữ thần Wiroer?"

Phương Nguyên con ngươi thu nhỏ lại, đây chính là Cửu Trụ Thần một trong, mang đến áp lực so với Sunny phần lớn.

Đương nhiên, lúc này ở trước mặt hắn, tuyệt đối không là Thần Chi chân thân, mà chỉ là một cái lực lượng hình chiếu.

Đến hiện vào lúc này, lạc đàn Thần Chi chân thân, chính là lâu năm Truyền Kỳ đám người thèm nhỏ dãi con mồi, không có một cái chân thần sẽ đồng ý đem chính mình chân thân bại lộ Sunny như vậy kỳ hoa ngoại lệ.

"Luhn các hạ, Sunny khoảng thời gian này, cho ngươi thêm phiền phức!"

Được mùa nữ sĩ hướng về Phương Nguyên hơi thi lễ, có vẻ vô cùng tự nhiên hào phóng.

Hắn là Hoan Du Nữ Thần Chủ thần, thay lời khác mà nói, chính là nữ thần người giám hộ.

"Ta đã từng liên lạc qua Hoan Du giáo hội, nhưng không nghĩ tới, sẽ là ngài tự mình đến đây!"

Đối mặt với một cái chân thần, đương nhiên, một cái bình thường chân thần, Phương Nguyên vẫn là duy trì tương ứng lễ tiết.

"Cảm tạ các hạ khoảng thời gian này bảo vệ, giờ khắc này, ta đem mang đi Sunny. . ."

Phương Nguyên có thể rõ ràng cảm giác được Wiroer đề phòng, nhưng hắn

chỉ là cười nhạt một tiếng: "Đương nhiên có thể! Xin cứ tự nhiên!"

Chân chính có thể từ nữ thần trên người được đến chỗ tốt nơi, hắn từ lâu rơi xuống túi.

Cái khác một ít thế tục đồ vật, tự nhiên có công quốc hướng đi giáo hội đòi lấy.

"Đi thôi!"

Nhìn thấy hắn như thế thông tình đạt lý, Wiroer tựa hồ có hơi kinh ngạc, chợt nhìn về phía Sunny.

"Hừm, ta đi rồi, Đại ca ca gặp lại!"

Sunny ngây thơ nở nụ cười, chạy tới cầm lấy Wiroer cánh tay: "Wiroer tỷ tỷ, Sunny khoảng thời gian này rất lo lắng ngươi a!"

"Ngươi. . ."

Đối mặt cái này cái vai hề, cho dù là Wiroer, trên mặt cũng không khỏi hiện ra bất đắc dĩ vẻ, vung tay lên, ánh sáng xanh lục ở trong, thân ảnh của hai người trong thời gian ngắn biến mất không thấy.

Chờ đến lại xuất hiện thì các nàng đã đi tới thành Santa ở ngoài.

"Xin lỗi. . . Sunny , bất quá hiện tại, ta cần gặp gỡ tỷ tỷ của ngươi!"

Được mùa nữ sĩ mang theo một tia áy náy, ngón tay đặt tại Sunny mi tâm.

"Chủ thần!"

Trong nháy mắt, Sunny trên người khí chất liền xảy ra biến hóa, là cái kia cường thế tỷ tỷ trở về.

"Được đến tin tức của ngươi, ta lập tức liền chạy tới, may là ngươi bình an

không có chuyện gì!"

Được mùa nữ sĩ mỉm cười nói.

"Xác thực. . . Cái này Luhn, là một cái người thật kỳ quái!"

Sunny sắc mặt nghiêm túc: "Ta vốn cho là, hắn chỉ là đối với ta Thần chức cảm thấy hứng thú, nhưng thoạt nhìn, hắn dã tâm càng to lớn hơn!"

"Hoan Du cũng không phải là một cái cường hãn Thần chức, đồng thời. . . Ta ở cái này Luhn kỵ sĩ trên người, nhìn thấy một tầng vận mệnh sương mù!"

Được mùa nữ sĩ trong tiếng nói lại mang theo một tia hoang mang: "Trước khi tới, ta để giáo hội triệt để điều tra người này quỹ tích, phát hiện hắn từ một cái không còn gì cả dân tự do đến Truyền Kỳ kỵ sĩ, mới tiêu tốn không tới mấy năm, tất cả những thứ này, dù là dùng truyền thừa để giải thích, đều là quá nhanh! Khả năng duy nhất, chính là Luyện ngục chi tử!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 699: Cứu Rỗi Chi Tử

Cũng chỉ có có thể thông qua chém giết không ngừng tích lũy Thần tính, mới có thể làm một người bình thường nhanh như vậy lên cấp trở thành Truyền Kỳ!

Bình tĩnh mà xem xét, Luhn kỵ sĩ tiến giai tốc độ, thực sự quá nhanh hơn một chút, quả thực cùng những kia Luyện ngục chi tử giống nhau như đúc!

Dùng một cái Truyền Kỳ truyền thừa hoàn toàn không thể giải thích, đổi thành Luyện ngục chi tử, lại là phù hợp cực kỳ.

Nghe được được mùa nữ sĩ Wiroer nói như thế, Sunny không khỏi tán thành gật gù: "Xác thực như vậy. . . Tuy rằng hắn che giấu rất khá, nhưng ta với hắn ở chung lâu như vậy, vẫn là tình cờ có thể từ trên người hắn cảm nhận được một tia Thần tính khí tức!"

"Không. . . Tỷ tỷ, Đại ca ca là người tốt!"

Nàng nói đến một nửa, trên mặt không khỏi hiện ra giãy dụa vẻ, bật thốt lên.

"Tốt, muội muội không nên nháo!"

Sunny mặt hiện nổi lên ra một tia xấu hổ, chợt lại hóa thành cầu xin: "Thật sự. . . Không nên thương tổn hắn có được hay không?"

"Ngươi yên tâm, Sunny!"

Thấy vậy, Wiroer lại là một mặt từ ái xoa xoa Sunny trơn mềm khuôn mặt: "Nếu như thả lúc trước, một cái lên cấp Truyền Kỳ Luyện ngục chi tử, xác thực là mỗi cái giáo hội đều muốn bí mật nhằm vào cùng diệt trừ đối tượng, nhưng

tình huống bây giờ không giống, do Tri Thức Chi Thần nói ra một cái kế hoạch, chúng ta đều rất có hứng thú!"

"Sau lần này, chúng ta đều biết, Apophis vẫn chưa nằm ở luyện ngục trong, thậm chí, hắn chân thân đã diệt vong, nghĩ muốn ở Luyện ngục chi tử trên người phục sinh, bởi vậy, muốn đối phó hắn, tốt đẹp nhất thủ đoạn, chính là lợi dụng Luyện ngục chi tử! Hắn nhất định phải đủ mạnh, nắm giữ cứng rắn như sắt ý chí, không gì sánh kịp ý niệm, mới có thể ở cuối cùng tranh đoạt chiến bên trong, đem Apophis ý chí triệt để tiêu diệt!"

"Cái này Luhn, có thể tạm thời làm cái này quan sát nhân tuyển!"

Trên thực tế, theo Chư Thần, Luyện ngục chi tử đám người tuyệt đối sẽ không từ chối cái kế hoạch này.

Bởi vì, vận mệnh của bọn họ, đã sớm bị Apophis dự định, đều là dưỡng cổ lọ chứa, Thần tính đem ở trên người bọn họ không ngừng hội tụ, đến cuối cùng, hoàn toàn bị người thắng độc chiếm.

Cái này người thắng sau cùng, đem sẽ trở thành Apophis phục sinh hoàn mỹ vật dẫn!

Trợ giúp Chư Thần đối phó Apophis, chính là trợ giúp chính bọn hắn!

"Ta cảm thấy. . . Có thể!"

Sunny nữ thần gật gù, dứt bỏ chủ quan nhân tố không nói, Luhn xác thực là một cái phi thường lợi hại Truyền Kỳ, đồng thời, cũng có dã tâm cùng trí tuệ.

"Phương diện này tiếp xúc, ta chuẩn bị giao cho ngươi! Vừa vặn , sau đó thì có một cơ hội!"

Thấy vậy, Wiroer trên mặt lập tức hiện ra một nụ cười: "Vương quốc Nott ở trong, có một tên Truyền Kỳ Luyện ngục chi tử tung tích, chúng ta đem sẽ phái ra tinh nhuệ đi tới tiêu diệt, vừa vặn tiện thể khảo sát người này!"

"Vương quốc Nott?"

Sunny thở dài một tiếng: "Cái này đã từng là xa xôi vương quốc, lúc này ở đại lục nhân loại vị trí bên trong, đã càng ngày càng trọng yếu lên rồi đây!"

Ma tai hàng lâm, đối với nhân khẩu đông đúc trung bộ khu vực, không thể nghi ngờ là tai nạn khổng lồ.

Lại trải qua trước Chư Thần hàng lâm tai ương, lúc này thế giới loài người, đã là một mảnh tiếng kêu than dậy khắp trời đất.

Nhưng vương quốc Nott, lại là vóc dáng thấp bên trong cất cao cái, hay bởi vì tiếp nhận rồi lượng lớn lưu vong trung bộ quý tộc, liền khá có một ít nhất chi độc tú mùi vị.

Ít nhất , bởi vì trung bộ mấy đại vương quốc tiêu diệt, nó ở văn minh nhân loại bên trong danh sách, lại là phải thật lớn khá cao.

Cùng lý, công quốc Stan cũng là như thế.

Có thể nói, nắm giữ công quốc Stan, lại thân là Truyền Kỳ cường giả Phương Nguyên, lúc này ở đại lục bên trên, không lớn không nhỏ cũng coi như là một luồng có thể khuấy động phong vân lực lượng.

Nếu không, tại sao được mùa nữ sĩ sẽ vừa ý hắn?

Vẻn vẹn chỉ là bởi vì Thần tính? Như vậy Luyện ngục chi tử, ở toàn bộ thế giới, quả thực một trảo một đám lớn!

Duy có sức mạnh, mới có thể làm Thần Chi liếc mắt, đây chính là thế giới tàn khốc!

"Đúng rồi, vị kia Truyền Kỳ cấp bậc Luyện ngục chi tử, đến tột cùng ẩn giấu ở nơi nào?"

Hoan Du Nữ Thần Sunny cuối cùng hỏi.

"Vương thất trong!"

Được mùa nữ sĩ sắc mặt nặng nề, phun ra một cái tên.

"Dĩ nhiên là hắn. . ."

Sunny kinh ngạc thốt lên một tiếng, đột nhiên rõ ràng Được Mùa nữ thần dự định: "Trong này liên luỵ quá nhiều, đến sau đó, e sợ toàn bộ công quốc Stan binh lực cũng phải điều động chứ?"

"Không sai! Tại sao nhất định phải tiêu diệt cái này Luyện ngục chi tử? Hắn không muốn nghe từ Chư Thần Thần dụ, là một trong số đó, thứ hai, liền là chúng ta giáo hội cùng thế lực, cũng cần một cái vững chắc phía sau!"

Thần Chi cũng có tính người!

Đặc biệt hàng lâm thế gian sau khi, chúng nó cần một cái an toàn đại bản doanh.

Mà vương quốc Nott, chính là Được Mùa nữ thần cái này một trận doanh đặt trước địa phương!

. . .

Vương quốc Nott.

Một chỗ trên chiến trường, nhân loại cùng ác ma chiến tranh vẫn cứ tiếp tục.

Tuy rằng trước bởi Chư Thần hàng lâm thế gian, cấp người mang đến cực lớn rung chuyển, các loại bão táp, động đất, hỏa hoạn. . . Tai nạn tầng tầng lớp lớp, nhưng ác ma lại cũng không có vì vậy biến mất.

Chỉ cần chín tầng luyện ngục không có hủy diệt, ác ma tự nhiên cuồn cuộn

không dứt.

"Chỗ này lớn chính là cái khe từ lần trước sau khi, xuất hiện ác ma đã ít đi chín thành, đây chính là thời cơ tốt nhất, nhất định phải một hơi đẩy tới bên trong, đem hang động giam giữ ở lại!"

Ở nhân loại trận doanh phía sau, một tên tướng quân sắc mặt kiên nghị, rút ra bản thân trường kiếm: "Tiến công! Tiến công! Các dũng sĩ! Các ngươi không phải vì những người khác, mà là vì mình mà chiến! Không đem những thứ này chết tiệt ác ma ngăn dưới đất, khu vực này sau đó đều không sống yên lành được!"

Mộc mạc lời nói, thường thường ẩn chứa triết lý.

Tựa như lúc này, rất nhiều chiến sĩ cùng mộ binh tới dân binh, nghe sau khi đến, đều là lớn tiếng rống giận, đem hết toàn lực, lần thứ hai múa lên binh khí trong tay.

"Bắn cung!"

Thấy cảnh này, tướng quân nhất thời vui sướng, đem một nhánh quân đầy đủ sức lực gia nhập chiến trường.

Xì xì!

Trong nháy mắt, nương theo mũi tên bay lượn, rất nhiều ác ma liền ngã xuống.

Đây là vương quốc Nott cố ý huấn luyện một nhóm Ma Cung thủ, dùng cung tên đều trải qua đặc chế, mang theo pháp thuật lực lượng, có thể xuyên phá ác ma cứng rắn da thịt.

"Nhanh hơn! Liền sắp đến rồi !"

Nhân loại liên quân sĩ khí chấn động mạnh, một thoáng giết tới khe nứt trước.

Nơi này nguyên bản là một cái quáng động, sau đó không biết làm sao, liền cùng Minh giới liên thông, thành một cái ác ma xuất hiện điểm.

Lúc này, vì giam giữ ở lại chỗ hổng, vương quốc đã chuẩn bị một nhóm pháp sư, chỉ cần đến biên giới, lập tức sẽ triển khai biến bùn thành đá các loại pháp thuật, đem hang động lối ra biến thành hơn vạn tấn nham thạch!

"Rất tốt, các pháp sư chuẩn bị. . ."

Nhìn thấy đại quân đẩy tới khe nứt một đường, tướng quân không khỏi vui sướng.

Đang lúc này, ánh mắt hắn bỗng nhiên co rụt lại.

Ở rất nhiều ác ma thi thể ngã xuống sau khi, trên đất kẽ hở phụ cận, dĩ nhiên hiện ra một cái thô lậu nơi đóng quân, bên trong còn có mấy Nhân loại tù binh.

Đương nhiên, lúc này, những tù binh này trên người vết thương đầy rẫy, xem ra là bị coi như đồ ăn, bên cạnh cũng không có thiếu bạch cốt.

"Chết tiệt ác ma!"

Tướng quân con ngươi huyết hồng: "Giết sạch chúng nó, cho vương quốc con dân báo thù!"

Một làn sóng chiến sĩ rất nhanh xông lên tới, Ma Cung thủ nhưng là dồn dập giương cung cài tên, áp chế hang động bên trong ác ma.

"Hóa Nê Vi Thạch!"

"Cự Sơn Thuật!"

"Niêm Hợp Thuật!"

Rất nhiều pháp sư dồn dập ra tay, các loại pháp thuật quang mang đem khe

nứt phong cấm.

Nhìn thấy kéo dài ác ma tai ương rốt cục có bị dẹp loạn khả năng, ít nhất là cái này một mảnh địa vực an toàn có hi vọng, còn sót lại binh lính không khỏi hoan hô lên.

Chỉ là không có bao lâu, tiền tuyến bên trong bỗng nhiên có một khối yên tĩnh lại.

Chợt, loại này yên tĩnh phảng phất sẽ truyền nhiễm như thế, không ngừng khuếch tán.

Lấy người tướng quân này siêu phàm người thính lực, thậm chí nghe được một đứa con nít tiếng khóc.

"Ở trên chiến trường, tại sao có thể có nhân loại hài nhi?"

Không đến bao lâu, hắn nghi hoặc lấy được đến giải đáp.

Một cái lính liên lạc vội vã chạy tới, trong lồng ngực là dùng cờ xí bao bọc một cái nam anh: "Đại nhân. . . Đây là ở tù binh bên trong phát hiện!"

"Dĩ nhiên có thể ở ác ma vờn quanh bên trong tiếp tục sinh sống, cái này là cái gì loại vận may a?"

Dù là người tướng quân này, cũng không khỏi phát ra thán phục: "Hắn nhất định có một cái rất vĩ đại phụ thân hoặc là mẫu thân!"

"Thế nhưng tiền tuyến chiến sĩ, đều cho rằng hắn đại diện cho điềm xấu!"

Lính liên lạc sắc mặt làm khó dễ nói.

"Ha ha. . . Nếu như có Hạnh Vận Chi Thần, hắn cũng nhất định ở phù hộ chúng ta!" Tướng quân không để ý lắm: "Ngươi xem một chút. . . Hắn vừa xuất hiện, chúng ta liền đánh bại ác ma, giam giữ ở khu vực này căn nguyên, này

không phải là may mắn là cái gì? Ta quyết định, ta sẽ thu dưỡng hắn , còn tên sao? Liền kêu là Heim đi!"

"Tuân mệnh, đại nhân!"

Lính liên lạc cung kính mà cúi đầu, chợt, lại phát ra một tiếng thét kinh hãi: "Không đúng. . ."

"Chuyện gì xảy ra?"

Tướng quân thấy vậy, lập tức không vui nhíu mày.

"Ta ma hóa chứng. . . Tốt!"

Người binh sĩ này lại là mừng như điên mà nhìn mình mu bàn tay.

Làm cái này cùng ác ma chiến đấu nhất tuyến bộ đội, toàn bộ quân đoàn chịu đến ô nhiễm đều vô cùng nghiêm trọng, siêu phàm người cũng còn tốt, như hắn như vậy người bình thường, kỳ thực thoạt nhìn đã có chút giống cái quái vật, đặc biệt hai tay bên trên, trước đã che kín một loại vảy màu đen.

Nhưng lúc này, hắn mừng rỡ giơ cánh tay lên: "Trước rõ ràng còn có, hiện tại đều biến mất, cái này nhất định là thần tích!"

"Chờ một chút, trước còn có?"

Tướng quân bản thân cũng bị cái này biến cố làm cho có chút dại ra, chợt lập tức hỏi: "Ngươi sau tới tiếp xúc cái gì? Tất cả! Ta phải biết tất cả!"

"Sau đó. . . Ta vẫn ở tiền tuyến chiến đấu, ngoại trừ. . ."

Người binh sĩ này xem trong tay hài nhi, đột nhiên trong mắt chảy ra nước mắt: "Ngoại trừ hắn. . . Đại nhân! Ta vẫn đang làm cùng trước như thế chuyện, ngoại trừ ôm lấy hắn ở ngoài!"

"Đây là thần tích, đây là thần linh ban tặng chúng ta Thánh Anh!"

Hắn quỳ phục xuống, lấy lệ rơi đầy mặt thành kính tư thái, đem hài nhi giơ lên thật cao: "Thần a. . . Ngài rốt cục muốn làm vì thế giới này, hạ xuống cứu rỗi sao?"

Nhìn thấy tình cảnh này, binh lính chung quanh dồn dập kích động lên, quỳ sát tiến lên, tiếp nhận Heim.

Chợt , khiến cho người khiếp sợ một màn phát sinh.

Ở trên người bọn họ, nguyên vốn đã thâm căn cố đế ma hóa bệnh, thình lình bắt đầu chuyển biến tốt, thậm chí hiện ra bình thường da thịt.

"Thần tích! Heim!"

Chỉ một thoáng, huyên náo một làn sóng cao hơn một làn sóng, cho dù là lấy người tướng quân này uy tín, cũng không cách nào lại đem toàn bộ quân đoàn bình phục lại.

Trên thực tế, hắn cũng căn bản không có nghĩ đến điểm này, mà là cùng binh lính bình thường như thế, đều lệ rơi đầy mặt.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 700: Thỏa Thuận

Công quốc Stan bên trong.

Làm cái này công quốc thực tế người chấp chưởng, Phương Nguyên mỗi ngày phải xử lý sự tình rất nhiều.

Nhưng vừa được đến Sunny tin tức, vẫn là lập tức ra nghênh tiếp: "Hoan nghênh ngài, các hạ!"

Bị được mùa nữ sĩ mang sau khi đi Sunny, lúc này không biết trải qua cái gì chuyển biến, đã hoàn toàn đem trước mầm họa ép xuống, trong lúc phất tay, cũng không có muội muội ảnh hưởng, đã biến thành một cái chân chính nữ thần.

Đương nhiên, Phương Nguyên có thể cảm ứng rõ ràng đến, xuất hiện ở trước mặt mình, cũng không phải là nguyên bản chân thân, mà chỉ là một cái lực lượng hình chiếu.

Chư Thần chân thân đều là trọng yếu nhất, bình thường bí tàng Thần quốc, không có sơ hở nào, lúc này lưu lạc thế gian, tự nhiên cảm giác vô cùng không an toàn, càng không thể dễ dàng hiện thân người trước.

Sunny trước bị Phương Nguyên giam lỏng, cả người bí mật đều bị xem rơi hơn nửa, tuy rằng lúc này đến đây hóa địch thành bạn, cũng không thể tái xuất động chân thân.

"Luhn!"

Sunny nữ thần nhìn thật giống chẳng có chuyện gì đã xảy ra Phương Nguyên, không khỏi tức giận đến hàm răng ngứa, nhưng lúc này, vẫn là chỉ có thể mạnh

mẽ nhẫn nại: "Ngươi có biết hay không, ngươi bí mật lớn, đã bại lộ?"

"Bí mật lớn?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Không biết các hạ nói chính là cái gì đây?"

Bọn họ hai người chỗ nói chuyện, là tiếp khách mật thất, chu vi không có người thứ ba, nếu không thì, e sợ đợi lát nữa đàm luận xong sau khi, Phương Nguyên lập tức phải cân nhắc diệt khẩu vấn đề.

"Tự nhiên là thân phận của ngươi, Luyện ngục chi tử! Ngươi còn muốn chống chế sao?"

Sunny bật thốt lên, trong lòng tràn ngập một loại báo thù khoái ý.

Đáng tiếc, nàng gắt gao nhìn chằm chằm Luhn, nhưng không có từ đối phương trên mặt phát hiện bao nhiêu khiếp sợ, ủ rũ các loại tình cảm.

"Hóa ra là cái này a. . ."

Phương Nguyên trong lòng cười thầm.

Nếu không phải hắn cố ý tiết lộ khí tức, hai cái này Thần Chi thì lại làm sao có thể phát hiện tầng này?

Đương nhiên, ném ra cái này bí mật nhỏ đến, chỉ là làm cái này càng bí mật lớn ngụy trang.

"Làm sao. . . Chẳng lẽ các ngươi muốn thảo phạt ta sao?"

Mặt ngoài trên, Luhn kỵ sĩ mặt trầm như nước, một lát sau rốt cục hỏi.

"Đương nhiên không phải. . . Lúc này, chúng ta chỉ muốn trợ giúp ngươi!" Hoan Du nữ sĩ thay đổi cái khẩu khí: "Làm cái này Luyện ngục chi tử, nơi trở về của ngươi chính là chém giết cùng tử vong, cho dù ngươi có thể chống được cuối

cùng, trở thành người may mắn còn sống sót, cũng trốn tránh không được cùng Apophis chính diện quyết đấu số mệnh!"

"Apophis là chín tầng luyện ngục chi chủ, hắn nguyện vọng, chính là ở các ngươi những thứ này Luyện ngục chi tử trên sống lại! Chỉ có chiếm được Chư Thần che chở, các ngươi những thứ này Luyện ngục chi tử mới có chiến thắng số mệnh một tia hi vọng!"

"Mà ta cùng được mùa nữ sĩ, liền rất thưởng thức ngươi. . ."

Thưởng thức là một mặt, mấu chốt nhất, vẫn là một cái Truyền Kỳ cấp bậc Luyện ngục chi tử, cộng thêm đã khống chế công quốc Stan, cũng là một luồng không nhỏ lực lượng.

"Apophis? !"

Vừa nhắc tới cái này, Phương Nguyên sắc mặt nhất thời âm trầm lại, một bộ kiêng dè không thôi dáng dấp.

"Hì hì. . . Xem ra ngươi trở thành Truyền Kỳ sau khi, cũng điều tra không ít chuyện, đã sớm biết chân tướng."

Sunny nữ thần nhìn thấy rốt cục 'Trấn' ở đối phương, không cưỡng nổi đắc ý nở nụ cười: "Tất cả Thần tính, Luyện ngục chi tử, đều là bắt nguồn từ Apophis, vị này sức mạnh của Tà thần mạnh mẽ, hầu như không thấp hơn Thái Dương Thần Ramon. . . Nếu như hắn muốn động thủ, các ngươi những thứ này Luyện ngục chi tử, tuyệt đối không có phản kháng khả năng!"

"Trừ phi. . . Lên cấp Thần Chi!" Phương Nguyên bổ sung một câu, giọng nói trầm thấp.

"Đúng, Thần Chi!"

Hoan Du nữ sĩ gật đầu: "Huynh đệ của ngươi Jay, chính là làm như vậy, nhưng hắn được đến cơ hội tốt nhất, đầu tiên là Tử Thần trọng thương, lại có

Chư Thần liên quân tiến công luyện ngục."

"Hiện tại, Chư Thần hàng lâm thế gian, không phải là cơ hội tốt nhất sao?"

Phương Nguyên cười quái dị lên.

"Phàm nhân!" Sunny sắc mặt chuyển thành nghiêm túc: "Ta nhắc nhở ngươi, tốt nhất không nên ôm có ý nghĩ này, bằng không ngươi sẽ trở thành Chư Thần kẻ địch!"

Rất hiển nhiên, nếu là tất cả Truyền Kỳ đều muốn săn giết Thần Chi mà thành thần, thế gian chẳng phải là muốn lộn xộn.

Chư Thần nhất định sẽ liều mạng chuyển đến cùng chèn ép loại này manh mối.

Đối với Jay mà nói, cho dù hắn trở thành Tử Thần, thu hoạch cũng sẽ là tất cả Thần Chi địch ý cùng tiến công.

Thay lời khác tới nói, lần này thiên địa kịch biến, Chư Thần lâm phàm, từ trình độ nào đó trên mà nói, cũng là trợ giúp hắn, đối với hắn hình thành rồi bảo vệ.

Bằng không, khẳng định sớm đã có một nhóm Thần Chi, liên thủ hợp tác, đem hắn đánh giết đến cặn bã.

"Ta biết. . . Nếu không thì, ta đã sớm cướp đoạt ngươi Thần chức. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, không hề che giấu chút nào nói .

Vừa nhắc tới cái này, Sunny nữ sĩ nhất thời tức giận đến sắc mặt trắng nhợt, chợt lại khôi phục yên tĩnh: "Xác thực, ngươi làm ra lựa chọn chính xác, chắc chắn được đến phong phú báo lại! Ngươi được đến ta cùng được mùa nữ sĩ hữu nghị, chúng ta có thể hứa hẹn, tại tương lai nhất định sẽ tận cố gắng hết sức, trợ giúp ngươi lên cấp trở thành chân thần!"

Có Thần Chi chỗ dựa Truyền Kỳ, phong thần xác suất tự nhiên còn mạnh hơn bình thường người phần lớn.

Tỷ như Sunny chính mình, cũng là bởi vì có được mùa nữ sĩ trợ giúp, mới có thể lên cấp trở thành Thần Chi.

Đương nhiên, cũng bởi vì nguyên nhân này, ở thành thần sau khi, nàng liền không có bao nhiêu lựa chọn gia nhập được mùa nữ sĩ trận doanh.

"Chân thần. . . Còn có đối phó Apophis ước định. . ."

Phương Nguyên giả vờ trầm ngâm chốc lát, chợt cười to: "Có như thế điều kiện tốt, tại sao muốn cự tuyệt? Được! Ta đáp ứng rồi!"

"Rất tốt!"

Được đến kết quả này, Sunny cũng có vẻ so sánh thoải mái: "Lúc này, ta cùng được mùa nữ sĩ, thì có một cái nhiệm vụ muốn giao cho ngươi! Ở vương quốc Nott bên trong, ẩn núp một tên Luyện ngục chi tử, hắn cũng lên cấp Truyền Kỳ, đây là chúng ta đưa cho ngươi lễ vật!"

'Lễ vật gì? E sợ chỉ là bởi vì hắn đơn thuần không muốn thần phục, mà cho ta mượn tay, diệt trừ dị kỷ thôi!'

Phương Nguyên trong lòng thấy rõ, trên mặt lại toát ra vẻ hưng phấn: "Truyền Kỳ cấp bậc Luyện ngục chi tử? Quả nhiên rất có ra tay giá trị, chỉ là, điểm này còn chưa đủ!"

"Vậy ngươi còn muốn cái gì?" Sunny hơi nhướng mày, cái này Luhn quả nhiên không phải loại kia có thể dễ dàng lừa mặt hàng.

"Ta còn muốn. . . Toàn bộ vương quốc Nott!"

Phương Nguyên như chặt đinh chém sắt nói.

"Không thể!" Sunny lập tức lắc đầu: "Ngươi có biết hay không? Quốc gia này đã bị ta cùng được mùa nữ sĩ vừa ý. . ."

"Cho dù là như vậy, các ngươi cũng cần một cái thế gian quân chủ chứ?"

Phương Nguyên lại là định liệu trước, mỉm cười hỏi: "Từ khi trong lịch sử ý đồ phong thần mấy cái thế lực thất bại sau khi, Chư Thần đều biết đến, tín ngưỡng cùng thế tục nhất định phải tách ra, ta muốn, chính là vương quốc Nott trong thế tục tất cả!"

"Cái này. . . Cũng không phải là không thể cân nhắc!"

Sunny nghe xong, nhất thời có chút ý động.

Trên thực tế, được mùa nữ sĩ cùng nàng chỉ là muốn vương quốc Nott tín ngưỡng, đến duy trì bọn họ cùng giáo hội vận chuyển , còn thế tục chính quyền là cái nào, trái lại không có chút nào trọng yếu.

Càng không cần phải nói, bởi cái kia Luyện ngục chi tử duyên cớ, toàn bộ vương quốc Nott vương thất, nhất định phải chịu đến thanh tẩy, sẽ bị nâng đỡ người đổi thành Luhn, tựa hồ cũng không có cái gì.

"Kẻ tham lam a, ngươi không phải đã có công quốc Stan sao?"

Ngay cả như vậy, Sunny vẫn là không khỏi nắm lấy cơ hội, mạnh mẽ nói móc Phương Nguyên một thoáng , khiến cho hắn nhìn thấy cái này nữ thần tiểu nữ nhân một mặt.

"Công quốc Stan không là của ta, mà là Maniry đại công, Timur mới là nhiếp chính, ta chẳng qua là người quản lý!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Bình tĩnh mà xem xét, nam tước một nhà đối với hắn cũng không tệ lắm, hiện tại trả lại bọn họ một cái công quốc, cũng coi như là bồi thường.

Đây cũng là bởi vì thế gian thế lực, ở trong mắt hắn căn bản không tính là cái gì duyên cớ.

Làm cái này Tạo Vật chủ, lại há sẽ quan tâm điểm ấy?

Chỉ là làm vì ma túy những thứ này Thần Chi, mới không thể không làm ra một cái dã tâm bừng bừng hình tượng.

Đương nhiên, còn có mấu chốt nhất một điểm.

'Vương quốc Nott ở trong, tựa hồ xảy ra biến cố gì a?'

Hắn tuy rằng mặt ngoài trên chỉ là một cái Truyền Kỳ Thiên Tai Kỵ Sĩ, nhưng bản chất lại là chưởng khống chín tầng luyện ngục Tà thần Apophis!

Đối với với thế giới biến hóa, cảm giác thậm chí so với Thần Chi còn muốn nhạy cảm, duy nhất có thể ở phương diện này vượt qua hắn, liền chỉ có vị kia Thái Dương Thần, thế giới ý chí hóa thân Ramon!

'Cũng đúng, cho dù là Tử Nhãn thế giới cùng trước ác ma thế giới, đều có khắc chế nguyên lực thủ đoạn, Monger thế giới lại làm sao có khả năng sẽ không có?'

'Vừa bắt đầu, chỉ là hắn không kịp phản ứng, lại thêm vào mưu toan luyện hóa nguyên lực, bởi vậy chỉ là gánh chịu, mà lúc này, bị náo loạn lớn như vậy một trận, tất nhiên thì có phản chế!'

Vĩnh viễn không nên xem thường một thế giới gốc gác.

Cho dù là lại nhỏ thế giới, trên bản chất cũng phải vượt quá Thánh nhân , bởi vì Thánh nhân chỉ có thể sáng tạo động thiên!

Mà Tử Nhãn thế giới có thể sinh ra Phong Ấn Chi Thể, phong ấn nguyên lực, ác ma thế giới càng là có thể chế tạo ác ma cuống rốn, phải đem nguyên lực luyện hóa, so với chúng nó còn cường đại hơn Monger thế giới, lại làm sao có

khả năng không có thủ đoạn?

'Vừa bắt đầu mấy năm qua, chỉ là thích ứng cùng ấp ủ, nhưng lần này ta xông hạ xuống lớn như vậy họa, tuyệt đối sẽ gặp phải phản phệ, những kia 'Vận mệnh chi tử' đám người, cũng có thể sinh ra.'

Cái gọi là Vận mệnh chi tử, chính là Thế giới chi tử.

Tỷ như Tử Nhãn thế giới bên trong, Phương Nguyên đã từng bám thân Đạm Đài Diệt Minh, chính là ví dụ tốt nhất.

Người như vậy, thường thường gánh vác vô thượng vận may, tự thân lại thiên tư tuyệt đỉnh, chỉ có ở thế giới đại nạn lúc mới phải xuất hiện, gánh vác cứu vớt thế giới trọng trách.

Lúc này, lấy Phương Nguyên cảm ứng, liền phát hiện một luồng khí cơ, rơi vào vương quốc Nott ở trong.

"Đương nhiên, gặp loạn thế, long xà khởi lục, cho dù là Vận mệnh chi tử, cũng không nhất định chỉ có một cái! Chỉ có trải qua cuối cùng đấu võ, mới sẽ đản sinh ra thế giới chân chính con cưng."

"Dù là như vậy, cũng phải trước tiên khống chế lại!"

Phương Nguyên trong con ngươi tinh quang cuồng tránh, ý nghĩ không ngừng.

"Nhưng trên thực tế, đây chỉ là hạ sách!"

"Monger thế giới tuy rằng cường đại, nhưng cũng có tai hại, đó chính là quá mức mập mạp, bởi vậy phản ứng không tính hết sức nhanh chóng! Lúc này sinh ra Vận mệnh chi tử, đến trưởng thành, tối thiểu cần mười, hai mươi năm!"

"Tốt đẹp nhất phá cục chi đạo, chính là tăng nhanh tốc độ, ở Vận mệnh chi tử trưởng thành trước, liền hoàn thành bố cục, một thoáng trở mình!"

Cái gọi là Vận mệnh chi tử, chỉ là thế giới lọt mắt xanh, giết một cái còn có một cái, không có gì dùng.

Phương Nguyên bố cục thiên hạ, chân chính kẻ địch, thực tế chỉ có một cái, đó chính là Monger thế giới bản thân!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 701: Hội Hợp

Vương quốc Nott, thành Kosso.

Một nhánh người mạo hiểm đội ngũ chậm rãi đi vào cửa thành, đều là không hẹn mà cùng thả lỏng thở ra một hơi dài: "Rốt cục an toàn!"

Thế giới này, cũng có Mạo Hiểm Giả công hội, đồng thời trong đó người mạo hiểm ít nhất là thâm niên chiến sĩ, thậm chí siêu phàm người cũng không hiếm thấy.

Mà cái này một nhánh người mạo hiểm tiểu đội, rõ ràng là hoàn toàn lấy Chức nghiệp giả tạo thành.

Trong đó, bao gồm hai tên đấu sĩ, một danh thích khách, còn có một cái pháp sư, một cái Ma cung thủ.

Lấy bọn họ năm cái Chức nghiệp giả hợp lực, trên căn bản, thậm chí gặp phải loại nhỏ quân đội đều có thể toàn thân trở ra, đồng thời săn bắt Ma thú, có thể nói không kém lực lượng.

"Đúng đấy, không nghĩ tới chỉ là một lần tầm thường nhiệm vụ, dĩ nhiên sẽ trở nên nguy hiểm như vậy!"

Đội ngũ ở trong pháp sư gỡ xuống mũ trùm, hiện ra một tấm tái nhợt bên trong mang theo mệt mỏi khuôn mặt: "Thậm chí còn gặp phải một đội ác ma!"

Bọn họ chuyến này nhiệm vụ, là vì điều tra sau tai nạn ngoài thành một ít địa mạo cùng Ma thú sinh sôi tin tức.

Monger thế giới ở trong, tự nhiên cũng có Ma thú.

Cho dù là bình thường nhất Ma thú, cũng cùng Chức nghiệp giả sức mạnh tương đương, trong đó càng có Cổ Long một loại Truyền Kỳ loại, chỉ cần thành niên thì có Truyền Kỳ thực lực nhân vật cường hoành.

Chư Thần lâm phàm, thế giới gợn sóng, cũng mặc kệ là người vẫn là Ma thú, đều là đối xử bình đẳng, hạ xuống tai kiếp.

Có một ít thú hoang cùng Ma thú không chịu nổi, cho nên diệt sạch, mà có lại là ngoan cường sinh tồn, nhưng bởi vì quê hương môi trường sinh thái thay đổi, nhất định phải tiến hành di chuyển.

Không nghi ngờ chút nào, đây đối với thế giới loài người mà nói, lại là một tràng tai nạn khổng lồ.

"Trời ạ. . . Từ khi những kia chết tiệt ác ma xuất hiện sau khi, thế giới này liền lập tức thay đổi. . ."

Chiến sĩ xuất thân đội trưởng cũng không khỏi ai thán: "Đã từng, dù là cấp thấp nhất Chức nghiệp giả, cũng có thể hỗn rất khá, nhưng hiện tại, cho dù là chúng ta, cũng không thể không khổ cực đi công tác."

"Tốt đang hoàn thành nhiệm vụ lần này, chúng ta là có thể thu được một trăm viên Nott kim tệ!"

"Đội trưởng, phân tiền sau khi, chúng ta nhất định phải nghỉ ngơi thật tốt một quãng thời gian!"

Người bắn tên cùng thích khách liếc mắt nhìn nhau, dùng âm thanh lanh lảnh nói, rõ ràng là hai người phụ nữ.

"Hừm, đây là khẳng định!"

Người đội trưởng này gật đầu liên tục, trong con ngươi lại là lóe qua một tia

hàn quang: 'Vừa vặn. . . Ta cũng có thể thừa cơ hội này, đi nhiều săn giết một ít ác ma, nhìn có phải là có thể tăng lên Thần tính!'

Ác ma xuất hiện, đối với người bình thường mà nói, tự nhiên là trời đất sụp đổ tai nạn, nhưng đối với Chức nghiệp giả mà nói, lại là không hẳn.

Người bình thường sợ như rắn rết ma hóa bệnh, ở trên người bọn họ căn bản không nhìn thấy cái gì bệnh trạng, trái lại nhưng có thể thu được Ác ma chi lực chỗ tốt nơi.

Thậm chí, tích trữ đến đầy đủ trình độ, còn có thể đản sinh ra Thần tính!

Cái này một cái người mạo hiểm tiểu đội trưởng, thình lình cũng là một cái Thần tính người!

Ở loại sức mạnh này phía trên, hắn nhìn thấy vô tận khả năng.

Nếu là làm cái này bình thường Chức nghiệp giả đấu sĩ, hắn đã sớm lên cấp vô vọng, cả đời cũng không thể tìm đến cao giai chức nghiệp giả biên giới.

Nhưng lúc này, Thần tính xuất hiện, lại là cho hắn hi vọng, chỉ cần có thể không ngừng săn giết ác ma, thậm chí săn giết đồng loại, liền có thể dùng tốc độ khó mà tin nổi tiến bộ!

'Không! Không được! Ta làm sao có thể đối với đồng loại ra tay, cái này làm trái Thần Chi giáo nghĩa. . . Nhưng lúc này ta, thật có thể xem như là nhân loại sao? Những kia giáo hội trong bóng tối tiễu sát thần tính người, cũng không phải bí mật gì. . .'

Người đội trưởng này trong lòng không ngừng giẫy giụa, nghĩ muốn duy trì chính mình điểm mấu chốt.

Chợt, đáy lòng lại có một ý nghĩ bay lên: 'Nghe nói ở Steven lĩnh quáng động chiến trường bên kia, phát sinh ghê gớm sự tình, có một cái Cứu rỗi chi tử xuất hiện, có thể giải trừ người bình thường trên người ma hóa chứng bệnh, chính là

không biết tin tức là thật hay giả. . . Nếu như là thật sự, hắn có thể hay không làm sạch ta Thần tính đây?'

Một niệm đến đây, ánh mắt nhất thời trở nên u ám lên.

Hắn đương nhiên sẽ không đồng ý chính mình Thần tính bị làm sạch rơi.

Dù sao, nếu như nói ma hóa bệnh mang cho người bình thường chính là lực lượng cùng thống khổ, khổ vui nửa nọ nửa kia, cái kia Thần tính đối với Chức nghiệp giả mà nói lại là lợi nhiều hơn hại.

Lúc này, như vậy một cái 'Cứu rỗi chi tử' xuất hiện, nhất thời làm hắn cảm thấy vô cùng chói mắt, thậm chí mơ hồ đem đối phương xem là kẻ địch.

'Thế giới này, biến hóa đến thật nhanh a. . . Ta có hay không hắn là càng thêm chủ động một điểm. . .'

Liền ở người đội trưởng này vẫn còn đang suy tư lúc, tầm mắt của hắn bỗng nhiên xoay một cái, nhìn về phía cửa thành đoàn người.

Cái kia tựa hồ là một nhánh đồng dạng người mạo hiểm tiểu đội, nhưng thành viên cùng trang bị nếu so với đội ngũ của hắn tốt hơn nhiều rồi.

Đặc biệt một tên trong đó đạo tặc trang phục người mạo hiểm , khiến cho ánh mắt của hắn một nhìn kỹ thì có chút di chuyển không ra.

'Thần tính!'

Liền ở người đội trưởng này trong lòng rơi xuống nhận định lúc, đối phương đồng dạng nhìn lại, một đôi hình tam giác con mắt gắt gao lườm hắn một cái.

—— tuy rằng Thần tính có thể ngụy trang, nhưng hai cái Sát Lục Chi Tử lại rất khó che giấu lẫn nhau, cái này cũng là Phương Nguyên cố ý thiết kế.

Bị ánh mắt của đối phương một nhìn chăm chú, đội trưởng nhất thời cả người

run cầm cập, phảng phất bị rắn độc nhìn chằm chằm ếch như thế, thân thể đều có chút không thể động đậy, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng mà xuống.

'Không được, cái này đạo tặc tích trữ Thần tính, tuyệt đối muốn vượt xa ta!'

Trong lòng hắn lóe qua một ý nghĩ, nhất thời vạn phần hối hận cùng bắt đầu sợ hãi.

So với đồ sát ác ma, Luyện ngục chi tử lẫn nhau cướp đoạt, lại là càng có hiệu suất rất nhiều.

'Làm sao bây giờ? Ta bại lộ, hắn nhất định sẽ đến giết ta, ta. . . Ta không muốn chết a. . .'

Người đội trưởng này bị sợ hãi đánh bại, cả người đều cơ hồ muốn tê liệt trên mặt đất.

"Đội trưởng! Đội trưởng!"

Không biết qua bao lâu, hắn mới bị bên cạnh người bắn tên lắc cánh tay, tỉnh táo lại: "Ngươi làm sao?"

"Không có chuyện gì, chỉ là có chút quá mệt mỏi!"

Hắn miễn cưỡng nở nụ cười, nhìn kỹ chu vi, lại phát hiện người mạo hiểm kia đội ngũ không biết lúc nào đã rời đi.

"Ha ha. . . Chúng ta đội trưởng tráng đến cùng một con trâu như thế, lại làm sao có khả năng lại đột nhiên sinh bệnh đây?"

Một gã khác đấu sĩ hào phóng cười: "Để chúng ta cùng đi giao tiếp nhiệm vụ, lại cẩn thận đi Baye lão đầu quán bar uống một chén!"

"Giao tiếp nhiệm vụ, đúng!" Người đội trưởng này lại là lau mồ hôi lạnh, biết cái kia đội người mạo hiểm chỗ cần đến tám thành cũng là công hội, như thế nào

dám tự chui đầu vào lưới: "Ta đột nhiên có chút không thoải mái, Quenst, nhiệm vụ lần này, do ngươi đi đệ trình đi!"

Nói xong những thứ này, hắn lập tức lôi kéo cổ áo, lảo đảo chạy vào trong dòng người, biến mất không thấy, lưu lại cái khác một mặt mê man đồng đội.

. . .

"Wayne, ngươi vừa nãy phát hiện cái gì?"

Ở cái này cái tiểu đội đội viên trong lòng hoang mang cực kỳ đồng thời, trước làm kinh sợ bọn họ đội trưởng cao giai đạo tặc, đã theo các đồng bạn tiến vào Mạo Hiểm Giả công hội cửa lớn, đồng thời bị cung kính mà dẫn vào trong một gian mật thất.

Chờ đến xác thực hoàn cảnh chung quanh an toàn sau khi, một tên trong đó pháp sư trang phục mái tóc dài màu đỏ rực nữ nhân liền hỏi.

"Khà khà. . . Chỉ là một con chuột nhỏ mà thôi!"

Đạo tặc Wayne chỉ cươi cười: "Trên người hắn Thần tính quá mức mỏng manh, nếu như không phải đưa đến trước mặt của ta, ta đều lười ra tay!"

"Xin chú ý ngươi lời nói!"

Pháp sư trên mặt bỗng nhiên mang theo thánh khiết vẻ: "Ngươi đã không phải trung bộ cái kia 'Thiết Mệnh Giả' Villette, mà là được mùa nữ sĩ giáo hội, Hộ Giáo Kỵ sĩ đoàn thành viên Wayne!"

"Đúng rồi đúng rồi!"

Wayne bất đắc dĩ nhún vai một cái, khóe miệng lại mang theo nụ cười trào phúng: "Chỉ bất quá, các ngươi trước đối xử những kia Thần tính người, nhưng là cũng không bao nhiêu nhân từ a. . ."

"Đủ rồi!"

Lúc này, một người khác rốt cục không nhịn được, lãnh đạm mở miệng.

Hắn vẫn mang mũ trùm, che lại khuôn mặt của chính mình, nhưng lúc này mở miệng, hiển nhiên rất có lực uy hiếp, Wayne cùng nữ pháp sư đều trở nên trầm mặc.

"Lần này chúng ta chịu đến giáo hội sắp xếp, đi tới nơi này, là vì cùng người khác hợp tác, đánh chết vị kia Truyền Kỳ Luyện ngục chi tử, không muốn ở vị kỵ sĩ kia còn chưa tới đến trước ở giữa hồng, cho người khác chế giễu!"

"Vâng, Soleon đại nhân!"

Nữ pháp sư hơi khẽ khom người, càng nói ra người bí ẩn này thân phận chân chính, lại là trước từng xuất hiện Truyền Kỳ cường giả —— Linh Điểm Chi Thương Soleon!

Vị này Truyền Kỳ cường giả luôn luôn không có chỗ ở cố định, ở trên đại lục du đãng, trước đã từng bởi vì nợ qua Stan công thất một ân tình, mà không thể không vì công thất ra tay một lần.

Nhưng không có ai biết, hắn trên thực tế, cũng sớm đã trở thành được mùa nữ sĩ tín đồ!

Liền ngay cả lần này hiệp trợ Stan công thất, làm không tốt cũng có giáo hội trong bóng tối thụ ý.

"vị kia Luhn kỵ sĩ, lại là một cái người thế nào đây?"

Nữ pháp sư trong mắt không khỏi lóe qua một vệt hiếu kỳ.

"Ha ha. . . Còn cần hỏi sao? Khẳng định cùng ta cũng như thế, cũng là một cái giết người không chớp mắt đao phủ, nếu không thì, lại làm sao có khả năng tăng lên tới Truyền Kỳ cảnh giới, chà chà. . ."

Wayne một mặt bội phục vẻ, lại liếc nữ pháp sư một chút: "Ngược lại khẳng định không phải ngươi cái này được mùa Đại giáo chủ yêu thích loại hình, có đúng hay không? Efea?"

"Ngươi. . ."

Nữ pháp sư nhất thời tức điên.

Bọn họ cái này một tiểu đội, tự nhiên là được mùa nữ sĩ tỉ mỉ chắp vá mà thành đội ngũ, kém cỏi nhất cũng là cao giai chức nghiệp giả đẳng cấp.

Gây nên, chính là hoàn thành đánh chết cái kia Truyền Kỳ Luyện ngục chi tử sứ mệnh.

Mãi đến tận gần nhất, bọn họ mới nhận được thông báo, muốn cùng mặt khác một cái Truyền Kỳ giả liên thủ.

Thậm chí, vị kia Truyền Kỳ giả , tương tự cũng là Luyện ngục chi tử!

Khiếp sợ, hiếu kỳ. . . Rất nhiều tâm tình một cách tự nhiên mà ở bọn họ đáy lòng bồi hồi.

"Luhn kỵ sĩ sao?"

Soleon con mắt có chút mê ly: "Hắn là một cái. . . Rất cường đại Truyền Kỳ, đồng thời, cũng hiểu lắm đến ẩn giấu, ở hắn triệt để bạo phát trước, không có ai nghĩ đến hắn đã lên cấp Truyền Kỳ cảnh giới!"

Đương nhiên, còn có một cái bí mật lớn nhất, hắn không có nói, chỉ ở đáy lòng vang vọng: 'Mấu chốt nhất chính là, bằng vào ta Linh hòa chi đạo dò xét, lại có một loại sởn cả tóc gáy cảm giác, phảng phất cùng hắn giao thủ, ta nhất định sẽ chết —— bây giờ nhìn lại, đây chính là Truyền Kỳ cấp bậc Luyện ngục chi tử uy năng sao?'

Thùng thùng!

Đang lúc này, tiếng gõ cửa vang lên.

"Hắn đến rồi!"

Efea cùng Wayne liếc mắt nhìn nhau, vị này nữ pháp sư lập tức tiến lên, mở cửa phòng.

"Quấy rối!"

Phương Nguyên lắc mình bước vào gian phòng, ánh mắt nhìn quét một vòng, cởi đấu bồng.

"Luhn kỵ sĩ, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt!"

Soleon mỉm cười chào hỏi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 702: Vương Tử

"Soleon các hạ, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt!"

Phương Nguyên đồng dạng hơi kinh ngạc, xoay chuyển ánh mắt, nhất thời nhìn thấy Efea cùng Wayne.

Efea cũng coi như, mặc dù là pháp sư trang phục, bản thân lại là mục sư , còn một cái khác Wayne, lại đến chuẩn Truyền Kỳ cảnh giới.

Không chỉ có như vậy, trên người hắn Thần tính, cũng vô cùng nồng nặc, hiển nhiên chém giết không ít.

"Hai vị này là Efea cùng Wayne, giáo hội vì chúng ta chuẩn bị giúp đỡ!"

Soleon nhìn thấy Phương Nguyên ánh mắt, chủ động vì hắn giới thiệu.

"Khà khà!"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, cố ý thả ra một tia Thần tính khí tức.

Trong nháy mắt, nguyên bản còn con ngươi lạnh lẽo, mang theo địch ý Wayne, trong nháy mắt liền phảng phất đã biến thành trước người mạo hiểm kia đội trưởng, cảm giác cả người lỗ chân lông đều co rút nhanh lên: "Chuyện này. . . Chuyện này. . . Tại sao có thể có lớn như vậy chênh lệch? Ta cảm giác hắn chỉ cần vừa động thủ, liền khẳng định có thể giết ta a! Lẽ nào Truyền Kỳ giới hạn, dĩ nhiên đáng sợ như thế?"

"Đây chính là Truyền Kỳ cấp bậc Luyện ngục chi tử uy thế sao?"

Efea cũng là sắc mặt liền biến: "Nhìn tới. . . Giáo hội cùng chân thần trí tuệ, quả nhiên cực kỳ mênh mông, nếu là chỉ bằng chúng ta, e sợ còn đối phó không được vương quốc Nott bên trong cái kia Luyện ngục chi tử!"

Luyện ngục chi tử đến Truyền Kỳ, phát huy ra uy năng thì càng thêm khủng bố.

Là lấy, được mùa nữ sĩ mới sẽ ở lôi kéo thất bại sau khi, động diệt trừ ý nghĩ.

"Xin chào hai vị!"

Phương Nguyên nhàn nhạt chào hỏi, trong ánh mắt vẫn là chỉ có Soleon một người.

Có thể cùng Truyền Kỳ giả nói chuyện ngang hàng, tự nhiên chỉ có hắn một cái: "Như vậy. . . Mục tiêu của lần này, lại là vị nào đây?"

"Là vương quốc Thái tử —— Redwyne!"

Soleon thở dài nói: "Chúng ta có chứng cứ, quốc vương đã sớm phát hiện con trai của hắn dị thường, nhưng không có bất kỳ hành động, trái lại trong bóng tối cung cấp trợ giúp!"

"Bởi vậy, toàn bộ vương thất, đều cần diệt trừ!"

Wayne tiếp lời câu.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên tự nhiên không có ý kiến gì.

Trái lại toàn bộ vương quốc Nott vương thất chết hết, đối với hắn cũng có nhiều chỗ tốt.

Ít nhất, sau đó thống trị lúc, liền không cần phải lo lắng có cái nào vương thất

huyết mạch nhô ra.

Cho tới con riêng cái gì, ở quý tộc trong vòng, phổ biến đều cho rằng không có quyền thừa kế.

. . .

Ngay khi Truyền Kỳ một nhóm hội tụ đồng thời, Nott vương cung bên trong.

"Vương tử điện hạ!"

Án thư trước, phụ tá đám người cung kính mà đệ trình lên gần nhất công văn cùng tình báo, không dám nhìn thẳng vị kia ngồi thẳng người.

Từ phía trước nhìn lại, hắn ăn mặc quý tộc trường bào, màu vàng tóc quăn dường như cuộn sóng giống như phập phồng bất định, trong con ngươi có biển rộng như thế sắc thái, thoạt nhìn chỉ có hơn hai mươi tuổi, lại nắm giữ cùng tầm thường thanh niên hoàn toàn không phù hợp thành thục cùng rộng rãi khí độ.

Đây chính là vương quốc người thừa kế hợp pháp thứ nhất, năm nay hơn bốn mươi tuổi Redwyne.

Hắn không chỉ có tinh biết lễ nghi cùng văn chương học, ở số học trên cũng có đột xuất thiên phú, từ hai mươi tuổi năm ấy, liền bắt đầu bị lập thành thái tử, hiệp trợ quốc vương xử lý chính vụ.

Càng hiếm thấy hơn chính là, ở trăm công nghìn việc đồng thời, vẫn cứ có thể duy trì rèn luyện, trở thành một tên cường đại Chức nghiệp giả.

Cái này dung nhan không bao giờ già, chính là chứng minh!

"Quốc nội ác ma tình huống, cuối cùng cũng coi như có chuyển biến tốt. . . Then chốt căn cứ cung đình pháp sư suy đoán, cùng gần nhất thiên tai có quan hệ, đúng là mỉa mai. . . Chúng ta bởi vì tai nạn, cuối cùng cũng coi như ở ác ma ma trảo phía dưới có cơ hội thở lấy hơi sao?"

Redwyne nhìn phân báo cáo, trực tiếp quăng ở trên bàn, thấy buồn cười nói.

"Đúng, điện hạ!"

Một tên học giả dáng dấp người đứng dậy.

Hắn đại khái khoảng sáu mươi tuổi, lông mày chòm râu hoa râm, trên mũi còn đeo một bộ đơn một bên kính mắt: "Chỉ là. . . Trải qua mấy năm qua thiên tai, chúng ta toàn bộ vương quốc lương thực sản lượng đều ở kịch liệt hạ xuống, vương đô bên trong lúa mạch giá cả đã so với năm rồi tăng mấy lần! Còn có. . . Các nơi lãnh chúa đều tổn thất rất nhiều lĩnh dân, không cách nào hoàn thành năm sau khai khẩn!"

Không có khai khẩn, sẽ không có thu hoạch, cái này lại là rất đòi mạng chuyện.

"Cái này cũng là không có biện pháp chuyện, liền vương thất trực thuộc lĩnh bên trong, đều xuất hiện vấn đề thế này!"

Redwyne hơi hơi cười khổ.

Tuy rằng ở những quý tộc này đám người xem ra, bình thường tiện dân cùng nông nô, xác thực là con kiến như thế đồ vật, chết không hết tội.

Nhưng đều chết sạch cũng không được, bọn họ tương lai đi bóc lột ai đi?

"Cũng may. . . Có từ trung bộ mà đến di chuyển dòng người, còn có thể tiến hành bổ sung!"

Redwyne bưng lên một cái cốt sứ cốc uống trà, thưởng thức bên trong hồng trà: "Các vị còn có cái gì khác đặc biệt tin tức sao?"

Nói câu nói này lúc, hắn hơi nhếch khóe môi lên, lại là khiến tất cả mọi người đều có chút không rét mà run.

"Đặc biệt tin tức. . . Công quốc Stan nhiếp chính Timur, đánh bại tất cả đối thủ cạnh tranh, đã hoàn toàn ổn định quốc nội thế cuộc!"

Một tên phụ tá nhắm mắt, ra khỏi hàng nói.

"Timur sao? Không có biện pháp a, ai để người ta có một cái Truyền Kỳ chỗ dựa đây?"

Redwyne khuếch đại thở dài một tiếng, vuốt cái trán: "Slow. . . Ngươi tìm cái thời gian, đi xin mời Orithew đại sư đến ta cung điện một chuyến, ta muốn cùng hắn thương lượng một thoáng vị kia Thiên Tai Kỵ Sĩ sự tình."

"Ngài ý chí chắc chắn được đến thực hành!"

Một tên người hầu khom người lui ra.

"Cuối cùng, nhưng là một cái tin tức ngầm. . . vị kia xuất hiện ở trong hầm mỏ Cứu rỗi chi tử, đã bị Sinh Mệnh Chi Thần giáo hội người mang đi, có người nói sẽ tuyên bố hắn làm vì 'Thánh tử' !"

Tin tức này, lại là để Redwyne sắc mặt đột nhiên chìm xuống: "Dù như thế nào, cái kia gọi là Heim hài nhi, cũng là chúng ta vương quốc Nott con dân, giáo hội dựa vào cái gì cướp đoạt? Các ngươi cái này quần phế vật vô dụng, cái này đều không ngăn cản nổi!"

Hắn nổi trận lôi đình, mà phía dưới phụ tá đám người lại là phi thường vô tội.

Có quan hệ Cứu rỗi chi tử tin tức, từ vừa mới bắt đầu sẽ không có phong tỏa ngăn cản.

Mà đợi đến Redwyne mệnh lệnh người đi tới đó lúc, Sinh Mệnh Chi Thần giáo hội đã sớm sai phái ra một đội cao giai chức nghiệp giả, đem đối phương mang đi.

Lúc này, càng là hắn là đã ra vương quốc Nott phạm vi, động tác nhanh

chóng, liền dự định đem vương quốc Nott làm cái này chính mình địa bàn được mùa nữ sĩ đều không thể ngăn cản xuống đến, bọn họ những người bình thường này tự nhiên chỉ có thể liếc mắt.

"Đáng chết, đều cút ra ngoài cho ta!"

Redwyne đột nhiên trở mặt, lật tung trước mặt bàn trà.

Rất nhiều người hầu cùng phụ tá chật vật lui ra, chỉ còn dư lại Redwyne một người ngồi ở chỗ đó, tầng tầng thở hổn hển: "Cứu rỗi chi tử Heim?"

Một loại hào quang màu vàng sậm, nhất thời ở hắn trong con ngươi hiện lên: "Thật muốn nhìn một chút, ngươi cứu rỗi, có thể hay không đối với ta có hiệu quả a!"

Hắn lẩm bẩm nói, tiếng nói khàn khàn.

Làm cái này Truyền Kỳ cấp bậc Luyện ngục chi tử, vị Vương tử điện hạ này giết ác ma cùng nhân loại đều không phải số ít.

Đối mặt với một cái có thể 'Tịnh hóa' Thần tính Cứu rỗi chi tử, tự nhiên tràn ngập cảnh giác cùng địch ý, mà phản ứng đầu tiên, chính là đem hắn hoàn toàn khống chế ở trong tay.

Đáng tiếc, tựa hồ là do vì thế giới ý chí cản trở, để tất cả những thứ này đều dã tràng xe cát.

"Mặc kệ hắn, Chư Thần hàng lâm thế gian, hiện tại chính là ta cơ hội tốt nhất, không truy đuổi lên Tử Thần Jay, ta nhất định sẽ chết!"

Redwyne ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên ấn xuống một cái nào đó cơ quan.

Một loạt giá sách lui lại, hiện ra một cái cửa ngầm.

Hắn đi vào bên trong, từ một cái mật đạo bên trong ra vương cung, cả người

hình tượng đã đại biến.

Đỏ như màu máu áo choàng, mặt nạ màu trắng, màu đen chiến sĩ phục. . . Hết thảy tất cả , khiến cho hắn thoạt nhìn giống như thu gặt sinh mệnh Tử thần.

Trên thực tế, nếu như tại bản địa mạo hiểm công hội bên trong tùy ý xem lướt qua một thoáng, liền sẽ phát hiện đâu đâu cũng có 'Huyết Tinh Chi Thủ —— Jack' truy nã.

"Hô. . ."

Lúc này đã đến buổi tối, lạnh lẽo mà hào quang màu xanh ánh trăng chiếu xuống đại địa.

Redwyne thở dài một hơi: "Hô. . . Chính là cái cảm giác này, tự do mùi vị! Thật là khiến người mê say!"

Nắm giữ một cái vương quốc làm cái này hậu thuẫn, trước hắn săn giết hành động tự nhiên cực kỳ phong thuận, đồng thời nhiều lần đắc thủ, trưởng thành lên thành Truyền Kỳ cấp bậc cường giả.

Cũng chính vì như thế, thích hợp hắn 'Con mồi' cũng càng ngày càng ít, làm cho hắn không thể không hạ thấp tiêu chuẩn.

"Ta yêu thích thấy mùi máu, thích xem con mồi nằm trên đất, loại kia tràn ngập tuyệt vọng cùng cảm giác bất lực. . . Hê hê. . . Đặc biệt trước khi chết kêu rên, so cái gì âm nhạc đều tươi đẹp hơn!"

Hóa thân Tinh Hồng Chi Thủ Jack vương tử cười quái dị, bóng người bỗng nhiên hòa vào trong bóng tối, sát na biến mất không thấy.

. . .

Vương đô khu dân cư, một chỗ hai tầng lầu gỗ ở trong.

Ban ngày bị kinh sợ người mạo hiểm tiểu đội trưởng tay nằm ở trên giường, trên người giáp da đều không có bỏ đi.

Đang lúc này, một loại sởn cả tóc gáy cảm giác, trong nháy mắt trải rộng toàn thân hắn.

"Đến rồi! Vẫn không chịu buông tha ta sao?"

Hắn đột nhiên nhảy lên, khẽ động cạm bẫy, trên tay không biết lúc nào đã có thêm một thanh mũi tên.

"Tẻ nhạt xiếc!"

Sát na sau khi, cả người hắn liền run rẩy, nghe được từ phía sau lưng truyền đến tiếng nói.

"Ngươi. . . Tinh Hồng Chi Thủ Jack?"

Hắn quay đầu nhìn lại, nhất thời vong hồn đại mạo, bay như thế nhào về phía trước.

"Chỉ là, như vậy con sâu nhỏ, tựa hồ có phòng bị!"

Redwyne cũng không chuẩn bị một chút giải quyết đối thủ này, trái lại tốt giống như mèo giỡn chuột, từ từ đùa bỡn: "Nhìn tới. . . Ngươi phát hiện mặt khác một cái Luyện ngục chi tử tung tích? Nói cho ta!"

Đối với người mạo hiểm này đội trưởng, hắn trên thực tế cũng không thế nào để mắt.

Dù sao, lấy đối phương này điểm đáng thương Thần tính , căn bản không cách nào mang đến cho hắn bao nhiêu giúp ích.

Lần này sở dĩ ra tay, hoàn toàn chỉ là làm vì phát tiết trong lòng sát lục dục vọng.

Nhưng một cái con mồi mới xuất hiện, lại là đột nhiên gây nên hắn hứng thú.

"Ta không biết. . . Hắn cũng là một cái người mạo hiểm. . . Bên cạnh còn có một nhánh đội ngũ, đẳng cấp rất cao!"

Người đội trưởng này con ngươi mất đi ánh sáng lộng lẫy, ngây ngốc nói.

"Một cái mới cao giai nhóm mạo hiểm sao?"

Redwyne trầm ngâm: "Như vậy mục tiêu sẽ không rất nhiều, rất dễ dàng là có thể đánh nghe được!"

Phốc!

Huyết quang lóe lên, tay phải của hắn hóa thành ma trảo, trực tiếp đào tiến vào đội trưởng lồng ngực: "Làm cái này ngươi thẳng thắn báo lại, liền để ngươi thống khoái mà đối mặt tử vong đi!"

Trái tim nổ tung âm thanh vang lên, một bộ thi thể mềm mại ngã xuống mặt đất.

Mà nương theo tử vong, một điểm hào quang màu vàng sậm lại từ trên thi thể hiện lên, rơi vào Redwyne trong cơ thể.

Hắn nhắm mắt lại, khoan khoái dễ chịu đến cả người mỗi một cái lỗ chân lông đều muốn mở rộng ra: "Thu nạp Thần tính cảm giác, thực sự là làm người mê say!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 703: Giao Chiến

"Xem ra, chém giết đồng loại, để ngươi rất có khoái cảm sao?"

Ngay khi Redwyne hấp thu Thần tính đồng thời, một cái trêu tức tiếng nói ở chung quanh hắn vang lên.

Một đạo hào quang màu vàng óng, trong nháy mắt đánh vào trên lưng của hắn, hình thành rồi một cái dễ thấy ấn ký.

"Đây là. . . Thần thuật ký hiệu? Cạm bẫy?"

Redwyne trong lòng chìm xuống, nhìn chu vi hiện lên đi ra mấy người.

Bọn họ tựa hồ là một đội người mạo hiểm, một nữ tính mục sư chính đang giải phóng Thần thuật, bên cạnh nhưng là một tên lão đầu cùng đạo tặc.

Lúc này, đạo tặc trên mặt, liền mang theo xem thường ý cười, chỉ là một chút, liền làm Redwyne xác định đối phương Thần tính người thân phận.

Đương nhiên, còn có ông lão kia, Truyền Kỳ cấp bậc đẳng cấp, càng là làm người nghi ngờ không thôi.

"Hê hê. . . Ta nhìn thấy gì?"

Redwyne nhìn kỹ Wayne, trong nháy mắt con mắt sáng choang: "Một cái chuẩn Truyền Kỳ cấp bậc Thần tính người, cỡ nào tươi đẹp a. . . Ta hắn là cảm tạ thần linh, đưa ngươi đưa đến trước mặt ta sao?"

"Độc thần giả, ngươi không có tư cách nói câu nói này!"

Efea biến sắc.

"Quả nhiên. . . Thần linh phái tới chó săn!" Redwyne cuồng ngạo nở nụ cười: "Độc thần thì thế nào? Bọn hắn lúc này , bất quá là một đám liền chân thân cũng không dám hiện ra ở người trước phế vật!"

"Đây là. . . Cái này là cái gì loại. . ."

Efea cả người đều bắt đầu run rẩy.

Làm cái này toàn thân tâm phụng dưỡng được mùa nữ sĩ Wiroer mục sư, nàng không chút do dự mà lại ra tay: "Thần Thuật Kinh Cức!"

Nhưng sau một khắc, nàng ngơ ngác phát hiện trước bóng người đã biến mất không thấy, tại chỗ chỉ lưu lại xuống một kiện bị bụi gai xuyên thấu áo choàng.

Mà Redwyne lại là thuấn di giống như, xuất hiện ở sau lưng nàng, tay phải đã biến thành ác ma móng vuốt, hung ác vồ xuống.

'Thông minh gia hỏa!'

Soleon cả kinh, nhất thời biết đối phương trước làm tất cả , bất quá là biểu diễn, mà mục đích nhưng là sáng tạo cơ hội, một lần trọng thương Efea cái này cao cấp Mục Sư.

Dù sao, bị gieo vào Thần thuật ấn ký người , căn bản chạy trốn không được mục sư truy tung.

"Linh Hòa Chi Thương!"

Hắn trong nháy mắt ra tay, một đạo bóng thương hiện lên, biến ảo thành mặt kính, vắt ngang ở Redwyne trước mặt.

"Bội Phản!"

Một đạo thô to hắc trảo trảo ra, lấy tốc độ nhanh hơn đàn hồi trở lại.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Hai cái quái trảo ở trong hư không đem nắm, tỏa ra kình phong trực tiếp đem chu vi tất cả quấy nhiễu chia năm xẻ bảy.

"Được! Không hổ là Linh Điểm Chi Thương Soleon! Ta Huyết Tinh Chi Thủ cuối cùng cũng coi như gặp phải đối thủ!"

Redwyne cười to, hướng về cửa sổ phóng đi.

Ầm!

Hắn thô bạo va chạm, trên vách tường nhất thời phá tan một cái động lớn, cả người đi ra đến quảng trường ở trong.

"Redwyne vương tử, không cần che giấu, chúng ta sớm liền hiểu thân phận của ngươi!"

Wade cười quái dị một tiếng: "Không chỉ có là ngươi, còn có ngươi phụ vương, có chứa bao che tội phạm làm ác, cũng chắc chắn chịu đến thẩm phán!"

"Các ngươi, quả nhiên là Được Mùa nữ thần người!" Redwyne sắc mặt bỗng nhiên âm trầm lại: "Đám kia lòng tham không đáy Thần Chi, không chỉ có muốn sức mạnh của ta, còn muốn cướp đi ta quyền lực!"

Rất hiển nhiên, đây chính là hắn từ chối Wiroer nguyên nhân.

Được Mùa nữ thần Wiroer muốn trên đất thành lập vững chắc đại bản doanh, tất muốn đạt được vương quốc Nott bên trong quyền bính, mà thân là vương tử thái tử, Redwyne đương nhiên không muốn đem quyền lực chắp tay dâng.

Huống chi, đối phương không chỉ có muốn cái này vương quốc quyền lực, còn muốn hắn làm vì Thần Chi bán mạng, cái này lại làm sao có khả năng?

"Ai. . . Vương tử điện hạ, xem ra ngươi là quyết ý muốn cùng chúng ta đối kháng đến cùng?"

Soleon thở dài một tiếng, cầm lấy trường thương theo đuôi mà ra.

"Ha ha. . . Chỉ là một cái Truyền Kỳ, hai cái cao giai chức nghiệp giả, đã nghĩ bắt xuống ta?" Redwyne cười lớn một tiếng, hào quang màu vàng sậm ở trên người phun trào.

Xoẹt . . . . Xoẹt. . . . . ! Xoẹt . . . . Xoẹt. . . . . !

Đột nhiên, hai cánh tay hắn trên quần áo nổ tung, lộ ra một đôi bắp thịt cuồn cuộn, vảy màu đen bám vào, móng tay sắc nhọn Ác Ma Chi Tí.

Mà nương theo bộ phận ác ma hóa, hắn khí tức trên người cũng là bắt đầu cuồng trướng.

"Luật Lệnh Chấn Nhiếp!"

Hắn mở miệng lên tiếng, nói lại là một loại quy tắc ngôn ngữ.

Hào quang màu đỏ ngòm ở trong, Wade cùng Efea dồn dập rút lui, cảm giác phảng phất đối mặt với một con đáng sợ thượng cổ Cự long, bị long uy áp bức đến hô hấp không khoái.

Cho dù là Soleon, trên người cũng truyền đến một trận nổ vang.

"Các ngươi mãi mãi cũng sẽ không biết được Luyện ngục chi tử khủng bố! Đặc biệt Truyền Kỳ sau khi, ta liền bắt đầu tiếp xúc được quy tắc. . . Đây là Ác Ma ngữ giao cho ta năng lực đặc thù! Bắt nguồn từ huyết mạch lực lượng!"

Redwyne gầm thét lên, trên cánh tay bốc cháy lên lửa nóng hừng hực.

Ở sáng ngời trong ánh lửa, một thanh cực lớn chặt đầu kiếm liền bị hắn móc đi ra, hai tay nắm nắm, đột nhiên nhảy chém: "Lão gia hỏa, chết đi cho ta!"

Đang!

Đối mặt cái loại này bài sơn đảo hải như thế thế tiến công, Soleon trường thương chặn lại, phát ra tiếng vang trầm nặng, cả người không ngừng rút lui.

Cho dù hắn Linh hòa chi đạo, cũng có cực hạn, một khi gặp phải vượt qua cực trị công kích, không những sẽ không bội phản, còn có thể làm hắn bị thương nặng.

Đạp đạp!

Lúc này nhận đối phương một kiếm, hắn liền cảm giác sức mạnh khổng lồ từ hai tay trên truyền đến, cánh tay tê dại, dưới chân thổ địa càng là liên tục hiện ra mạng nhện giống như vết rách.

"Luật Lệnh Hỏa Diễm!"

Redwyne lại là đắc thế không tha người, bức lui Soleon sau khi, lập tức xoay chuyển phương hướng, đi tới Efea trước mặt.

Một đại đoàn ngọn lửa màu đỏ thắm, mang theo tầm thường Hỏa Cầu thuật tuyệt đối sẽ không có nhiệt độ cao, giống như dung nham giống như trút xuống.

"Ta chủ. . ."

Ở đối phương Ác Ma ngữ bên trong, Efea cảm giác cả người đều không thể động đậy, đã có tuẫn giáo giác ngộ, không khỏi nhắm mắt lại nỉ non.

Bạch!

Thời khắc mấu chốt, một vệt bóng đen phảng phất từ trong hư không 'Chen' đi ra, xẹt qua trước người của nàng, miễn cưỡng ôm Efea né tránh ngọn lửa.

"Wayne? !"

Nữ mục sư nhìn đã mọc ra một đôi ác ma cánh Wayne, không khỏi biểu hiện phức tạp.

"Huyết mạch của ta huynh đệ, ngươi cho rằng, dựa vào trên người ngươi này điểm Thần tính, liền có thể đối kháng ta sao?"

Redwyne lộ ra cười gằn, trên người hào quang màu vàng sậm tăng vọt, loáng thoáng hiện ra một con cực lớn ác ma ảo ảnh.

Rất nhiều hào quang màu vàng sậm hội tụ, thậm chí có ngưng tụ thần hỏa tư thế.

Áp lực kinh khủng, nhất thời rơi vào Redwyne trên người , khiến cho hắn phảng phất nhìn thấy thiên địch giống như, tư duy đều ngưng trệ đi.

"Đây chính là Truyền Kỳ Luyện ngục chi tử năng lực sao? Một cái Truyền Kỳ, cộng thêm hai cái chuẩn Truyền Kỳ cùng Đại giáo chủ, dĩ nhiên đều rơi vào hạ phong!"

Soleon nhìn tình cảnh này, trên mặt cũng là kinh hãi gần chết.

Cũng may, bọn họ hôm nay tới đây, còn tìm giúp đỡ.

"Ta. . . Muốn các ngươi cố gắng thưởng thức tử vong cùng sợ hãi tư vị a. . ."

Redwyne chỉ tay hướng Soleon, Ác Ma ngữ trực tiếp ở Soleon trong lòng nổ vang , khiến cho hắn trực tiếp biết được ý tứ: "Luật Lệnh Giải Ly!"

Một đạo hào quang màu bích lục trong thời gian ngắn bay ra, loại kia mãnh liệt khí tức, thậm chí khiến Soleon đều linh cảm đến tử vong đến.

"Chà chà!"

Phương Nguyên than nhẹ một tiếng, trực tiếp xuất hiện ở giữa sân.

Hào quang màu bích lục rơi xuống ở trên người hắn, nhất thời tan rã, một điểm hiệu quả đều không có.

"Đây là Đại Giải Ly Thuật, một khi không thông qua phán định, cả người đều sẽ bị tiêu mất thành cơ bản nhất hạt căn bản. . . Cho dù là đối với Truyền Kỳ, cũng có năm thành tỷ lệ một đòn giết chết!"

Đương nhiên, đối với Truyền Kỳ là như vậy sát thương lực, đối với chân thần, liền bạo rơi xuống nửa thành không tới.

Mà Phương Nguyên, Ramon cùng với Cửu Trụ Thần, càng là hầu như có thể hoàn toàn miễn dịch.

Lúc này hắn chống lại, nhất thời liền làm Redwyne trợn to hai mắt: "Truyền Kỳ? Không. . . Không đúng, ngươi là. . . Luyện ngục chi tử?"

Cùng Wayne không giống, lúc này Phương Nguyên trên người Thần tính, nhất thời làm Redwyne như gặp đại địch.

Thần tính người trong lúc đó, đều là khắc chế lẫn nhau.

Mà lúc này, hắn liền cảm giác, chính mình hầu như đem vương quốc Nott Thần tính người giết hết mà tích trữ lực lượng, lại vẫn còn kém rất xa đối phương!

"Cái này không thể nào!"

Redwyne hiện ra ác ma thân, mở ra cánh, trong nháy mắt hướng tới bầu trời.

Đang nhìn đến Phương Nguyên một sát na, hắn liền trốn chạy.

Không chỉ có chạy trốn, sắc nhọn tiếng hú càng là ở trên bầu trời thành phố không ngừng vang vọng, đưa tới lượng lớn cảnh vệ.

Đối phương là vương quốc Nott vương tử, thậm chí săn giết hành động còn

được đến quốc vương trong bóng tối chống đỡ, tự nhiên không có gì lo sợ, nhưng đối với Phương Nguyên bọn họ mà nói, chính là một điểm phiền toái nhỏ.

"Ha ha. . . Chạy được sao?"

Phương Nguyên giơ tay lên bên trong Kỵ sĩ trưởng kiếm, một chùm cô đọng đến cực điểm kiếm quang, giống như sao băng như thế, cắt ra đen nhánh màn trời.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Giữa không trung bay cao ác ma bị kiếm quang chém trúng, cánh khổng lồ lập tức hiện ra lượng lớn tàn tạ, rơi rụng trên đất.

Đang chuẩn bị giương cánh truy kích Wayne nhìn thấy tình cảnh này, lập tức có chút dại ra: "Làm sao có khả năng? Hắn không phải Thiên Tai Kỵ Sĩ sao?"

Thiên Tai Kỵ Sĩ là vầng sáng chức nghiệp, có thể cho quân đội bạn mang đến cường đại tăng thêm, cũng không có kinh khủng như vậy phát ra năng lực.

Phương Nguyên bước chân hơ nhẹ, cả người nhất thời nhẹ nhàng mà bay lên, đi tới ác ma rơi xuống đất trong hố sâu: "Redwyne. . . Ngươi đối với sức mạnh chân chính, không biết gì cả a!"

"Ta không phục!"

Redwyne mặt nạ vỡ vụn, hiện ra chân thực khuôn mặt, khắp khuôn mặt là vết máu, mở miệng rít gào: "Ngươi chẳng qua là chém giết đến so với ta nhiều, nắm giữ càng nhiều Thần tính, nếu như lại cho ta một chút thời gian. . . Ta nhất định có thể vượt qua ngươi!"

Hắn không cam lòng a!

Càng là thượng tầng, càng là sợ hãi cái chết!

Càng không cần phải nói, hắn là tương lai quốc vương, lại là Truyền Kỳ cường giả, đủ đủ để nắm quyền trong tay mấy trăm năm, làm sao cam nguyện lúc này ngã xuống?

Đạp đạp!

Lúc này, chỉnh tề tiếng bước chân bao vây mà đến, thậm chí còn có một đạo Truyền Kỳ khí tức nhanh chóng tiếp cận , khiến cho Redwyne trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên: "Là Orithew, ha ha! Đúng rồi, hắn ở ngay gần! Động tĩnh của nơi này, rốt cục kinh động hắn!"

Chỉ cần trở lại một cái Truyền Kỳ, hắn hôm nay liền không chết được!

Cho tới làm sao hướng về thần dân giải thích, đó chính là chuyện khác.

"Phong Bạo Orithew?"

Soleon nhìn đạo kia chạy nhanh đến bóng người, trong con ngươi lại tràn đầy nghiêm nghị: "Ta chỉ có thể ngăn cản hắn, nhưng không cách nào đánh bại, vây giết Redwyne nhiệm vụ, liền muốn giao cho Wayne ba người bọn họ. . ."

Trên thực tế, hắn cũng tương đương rõ ràng, dựa vào Wayne cùng Efea trước biểu hiện, chủ lực chỉ có thể là Luhn.

Bất quá, cho dù đều là Truyền Kỳ Luyện ngục chi tử, có thể ở trong thời gian ngắn như vậy giải quyết đối phương sao?

Hắn lo âu nhìn về phía Phương Nguyên, đã thấy đến đối phương trên mặt lộ ra một nụ cười trào phúng.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 704: Đánh Chết

"Luật Lệnh Cấm Cố!"

Đồng dạng Ác Ma ngữ, ở Phương Nguyên trong miệng nói ra, hiệu quả lại là phi phàm.

Trong hư không ngưng tụ dây khóa thậm chí mắt thường có thể thấy, đem Redwyne tầng tầng trói buộc lại.

"Ta nói rồi, ngươi đối với sức mạnh chân chính, không biết gì cả!"

Phương Nguyên thương hại liếc mắt một cái phía dưới ác ma, chỉ tay một cái: "Luật Lệnh Tử Vong!"

Đây là cùng Đại Liệt Giải Thuật như thế chí tử chú văn, một đòn giết chết, đương nhiên, ở Phương Nguyên triển khai ra, đối với Truyền Kỳ tuyệt sát xác suất, đạt đến hơn chín thành!

Cho dù là chân thần, cũng có rất lớn khả năng bị một đòn mất mạng.

"Ngươi. . ."

Redwyne phát ra một thân kinh ngạc thốt lên, ác ma thân thể bỗng nhiên mất đi tất cả sức sống, tầng tầng ngã xuống.

'Rất tốt, ta kết hợp Thiên Tai Kỵ Sĩ bên trong 'Tử Vong Nhất Chỉ', cộng thêm Tử Vong thần chức bên trong quy tắc cảm ngộ, khai phá đi ra cái này khinh nhờn lời nói pháp thuật, có thể nói mạnh nhất đơn thể công kích. . .'

Tất cả Ác Ma ngữ, khởi nguồn đều là Phương Nguyên cái này đầu nguồn.

Thay lời khác tới nói, nếu như Redwyne là pháp sư, này Phương Nguyên chính là ma võng, hắn có thể thu được pháp thuật gì, thậm chí quyền hạn, đều là thông qua Phương Nguyên đưa ra.

Tỷ như cái này 'Luật Lệnh Tử Vong' quy tắc pháp thuật, liền không thể xuất hiện tại những khác Luyện ngục chi tử pháp thuật mẫu bên trong.

Ở dưới tình hình như thế, hắn còn muốn dựa vào chống lại, lại làm sao có khả năng may mắn còn sống sót?

Ong ong!

Từ thi thể bên trên, một đại đoàn màu vàng Thần tính hiện lên, giống như một vầng mặt trời nhỏ, đi vào Phương Nguyên trong cơ thể.

Loại kia nồng nặc đến cực điểm gợn sóng , khiến cho Wayne nhìn ra thấy cực kỳ ước ao, lại mang theo sâu sắc cảnh giác.

Hắn lúc này, đã hoàn toàn bị Phương Nguyên triển lộ ra thực lực chấn động: "Một cái Truyền Kỳ cấp bậc Luyện ngục chi tử, dĩ nhiên ở trước mặt hắn không còn sức đánh trả chút nào, đây là thế nào cảnh giới? Chẳng lẽ hắn đã nhen lửa thần hỏa? Hoặc là ở vào phong thần biên giới?"

Cho dù là Truyền Kỳ, về mặt chiến lực cũng có không giống.

Mà Phương Nguyên biểu hiện, rõ ràng liền đem Wayne cùng Soleon mấy người sợ rồi.

"Luyện ngục chi tử? !"

Lúc này, từ đầu đường đã có thể nhìn thấy rất nhiều vệ binh bóng người, Orithew càng là chạy như bay đến, chu vi sinh ra khí lưu, hình thành bão táp: "Cho ta lưu lại đến Phong Tường!"

Vù vù!

Đáng sợ bão táp trong nháy mắt từ bốn phía bao phủ, ngăn cản lại Phương Nguyên mấy người đường lui.

"Phong Bạo Orithew, hắn lại đến quá nhanh!"

Soleon giọng nói gấp gáp: "Chúng ta nhiệm vụ hoàn thành, lập tức rời đi, tốt nhất không muốn bại lộ thân phận!"

Mặc kệ Redwyne làm cái gì, hắn chung quy là vương quốc Nott vương tử, thái tử!

Lúc này một khi bị phát hiện, bất luận xuất phát từ lý do gì, Orithew đều phải cùng bọn họ tử chiến đến cùng, mà biết nội tình quốc vương cũng sẽ không bỏ qua bọn họ.

"Khà khà. . . Chỉ là một cái Truyền Kỳ thôi, coi như là toàn bộ vương quốc Nott, lại đáng là gì đây?"

Phương Nguyên thoáng nhìn Efea: "Các ngươi giáo hội chuẩn bị, còn chưa đủ đủ sao?"

"Tuy rằng lôi kéo mấy nhà quý tộc, nhưng lợi ích phân phối còn cần hài hòa!"

Efea nhanh chóng rút lui, đồng thời trong lòng còn ở oán thầm.

Chỉ lí do sẽ như vậy, trên thực tế còn không phải là bởi vì Luhn kỵ sĩ sao?

Nếu không là hắn khẩu vị lớn như vậy, lại muốn nuốt vào toàn bộ vương quốc Nott, lấy được mùa giáo hội chuẩn bị, đã hoàn toàn có thể dựa vào lần này Redwyne sự tình làm khó dễ, một lần bức bách quốc vương thối vị.

"Hừm, bàn về đến, cái này Orithew cũng là ta sau đó thần dân, liền lưu lại

hắn một cái mạng tốt."

Phương Nguyên tay hiện nổi lên ra một đoàn lửa cháy đỏ rực, tiện tay hướng về Orithew vị trí ném đi.

Ầm ầm!

Kinh người nổ tung hiện lên, một đóa đám mây hình nấm chậm rãi bay lên.

Nửa cái quảng trường đều ở trong khoảnh khắc hôi phi yên diệt, đến đây trợ giúp vệ đội binh lính càng là tử thương vô số.

"Truyền Kỳ pháp thuật Liệt Diễm Phần Thành?"

Sau một hồi lâu, một đám lửa mới nổ tung, hiện ra Orithew thân hình, hắn cau mày, nhìn tai nạn hiện trường giống như bốn phía: "Thật giống lại không phải. . . Đám người kia đến cùng là ai? Dĩ nhiên có Truyền Kỳ cấp bậc Luyện ngục chi tử xuất hiện!"

Đáng tiếc, bất luận hắn lại làm sao sưu tầm, từ lâu không tìm được đám người kia tung tích.

. . .

Vùng ngoại ô.

"Cảm tạ ngài lần này hiệp trợ!"

Efea trịnh trọng hướng về Phương Nguyên hành lễ: "Luhn kỵ sĩ, lấy nữ thần danh nghĩa, giáo hội sẽ vĩnh viễn đứng sau lưng ngươi, chống đỡ ngài đạt được vùng đất này!"

"Ta sau khi trở về, sẽ phát động đại quân, tấn công vương quốc Nott!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, thản nhiên nói.

Tuy rằng công quốc Stan thể lượng còn chưa kịp vương quốc Nott một phần năm, nhưng mỗi thời mỗi khác.

Trải qua ác ma tai ương, càng đến gần trung bộ khu vực, gặp tai hoạ càng lớn, liền càng ngày càng tàn tạ.

Càng không cần phải nói, còn có lần trước Chư Thần hàng lâm kiếp số, đối xử bình đẳng, thể lượng càng lớn, chịu đến đả kích càng nặng.

Đến lúc này, hai bên chênh lệch tuy rằng còn có, lại không thế nào rõ ràng.

Đồng thời, cho dù là nguyên bản vương quốc Nott, chỉ cần có Phương Nguyên ở , tương tự chắc chắn chiến thắng, liền không cần nhiều lời được mùa nữ sĩ đám này ngoại viện.

'Đây là một cái vương giả!'

Soleon lẳng lặng nhìn cái này màn, trong lòng không khỏi thở dài, biết cho dù ở cái này ầm ầm sóng dậy đại thời đại bên trong, đối phương cũng là nhân vật trọng yếu, thời đại lộng triều.

So sánh với nhau, hắn thật giống như lão già như thế, sắp bị đào thải.

Mang theo một tia tiếc nuối cùng sợ hãi, hai nhóm người rốt cục chia tay.

Phương Nguyên yên lặng đứng sững ở trên một khối đá xanh, lại điều ra bản thân thuộc tính dữ liệu:

"Họ tên: Luhn (Phương Nguyên)

Ẩn giấu thần tên: Apophis (chín tầng luyện ngục chi chủ)

Tinh: 150. 0(200)

Khí: 150. 0(200)

Thần: 150. 0(200)

Thần chức: Tử Vong, Sát Lục, Ác Ma

Chức nghiệp: Đấu sĩ (Truyền Kỳ), Thiên Tai Kỵ Sĩ

Kỹ năng: Đấu Khải, Thiên Tai Quang Hoàn (ngũ giai)

Sở trường: Y thuật (cấp ba), Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba) "

"Cái này phân thân, đã sắp so với Bản tôn đỉnh cao thực lực sao? Đương nhiên, cái kia một đại đoàn Thần tính, cũng là trọng yếu đẩy mạnh nhân tố. . ."

Phương Nguyên trước Thần tính bất quá ngụy trang, lúc này thu về Redwyne trên người Thần tính lực lượng, mới thật sự là nắm giữ bộ phận Thần tính lực lượng.

Toàn bộ xâm lấn Monger Đại thế giới, nguyên lực cùng Bản tôn diễn biến luyện ngục kế hoạch, căn bản nhất mục đích, vẫn là vì luyện hóa nguyên lực!

Đây là tới từ càng cao hơn chiều không gian lực lượng, đủ để khiến tu vi của hắn phát sinh biến hóa long trời lở đất, thậm chí, đột phá các đời Mộng Sư Thánh Nhân cũng không có thể đột phá ràng buộc!

"Ta lúc này Bản tôn, vẫn cứ có thể tính là Tạo Hóa kiếm trận tầng bảy Hư Thánh đại năng!"

Tạo Hóa kiếm trận, chính là Phương Nguyên Mộng đạo tinh túy, tầng bảy liền nhưng có thể so với trước Thánh nhân, được xưng Tạo Vật chủ.

Ở lập xuống động thiên, đồng thời lên cấp sau khi, tuy rằng chưa từng đột phá tầng tám, nhưng cũng là cực kỳ tiếp cận.

Đến lúc này, bắt đầu thu gặt Thần tính, Phương Nguyên đã có thể khẳng định,

mình lúc này nếu như là chân thân, tất nhiên có thể đột phá tầng tám kiếm trận tu vị!

"Nhưng tầng tám kiếm trận làm sao đủ? Bát Môn Kiếm Trận có tầng tám ràng buộc, nhưng ta Tạo Hóa kiếm trận, lại là nghiên cứu kỹ con số cực hạn, có tới chín tầng!"

"Trước tầng chín Hư Thánh, một khi cá vượt long môn, thành tựu Thánh nhân cũng cường đại nhất, đợi đến ta lấy chín tầng Tạo Hóa kiếm trận đột phá, có lẽ là có thể chạm tới càng cao hơn chiều không gian cảnh giới!"

Phương Nguyên trong con ngươi hiện ra dã tâm.

Dù là Monger thế giới, đối với hắn mà nói cũng bất quá là cái bể nước, quá nhỏ! Làm sao có thể gánh chịu hắn kỳ vọng?

Hắn còn muốn chân chính đi hướng về Tâm Ma giới, cùng với cái kia văn minh ảnh hưởng đầu nguồn, thăm dò tất cả cao duy, thậm chí truy tìm sống mãi huyền bí!

"Vì làm được tất cả những thứ này, dù là vẻn vẹn chỉ là ứng đối cao vĩ khả năng đả kích, ta cũng cần lực lượng!"

Phương Nguyên nắm chặt nắm đấm.

Lần này vì sao chân thân điều động, tiến vào Monger thế giới?

Trên thực tế, chính là một loại từ bỏ!

Luyện hóa nguyên lực, lại ở Mộng sư chi đạo trên đạt được khổng lồ như thế thành tựu, cái kia Tâm Ma giới tồn tại có thể hay không phát hiện, có phát giác?

Cho dù người sẽ không chú ý giun dế, nhưng nếu như có một ngày, giun dế trưởng thành rắn độc đây?

Bởi vậy, Phương Nguyên trực tiếp thoát ly Đại Càn thế giới, tiến vào càng rộng lớn hùng vĩ Monger thế giới ở trong.

Như vậy, dù là tại tương lai, cái kia tồn tại một lần nữa thu gặt Mộng Sư, cũng chỉ là Đại Càn thế giới, cùng hắn không có bất cứ quan hệ gì.

Thậm chí, còn có thể có đầy đủ thời gian, tiến hành cấp độ càng sâu dời đi hoặc là suy tư đối sách.

"Bất quá, tất cả những thứ này chỉ là tình huống xấu nhất, tốt đẹp nhất tình huống, chính là ta đột phá Thánh nhân sau khi cảnh giới, đối phương còn không hề có cảm giác, cũng có thể thong dong bố trí Đại Càn. . ."

Phương Nguyên ánh mắt trầm ngưng, tất cả tinh thần đều chú ý ở trong cơ thể Thần tính bên trên.

Cái này Thần tính trên thực tế, chính là từng tia tia nguyên lực ngụy trang mà thành.

Đối với Phương Nguyên mà nói, động tác này cũng là một cái ghê gớm tiến bộ.

Dù sao, nguyên bản nguyên lực bản thể chỉ có một giọt, không thể phân cách, nhưng có thể sinh ra cuồn cuộn không ngừng thứ cấp lực lượng, ảnh hưởng thế giới.

Mà lần này, hắn lại là mượn ác ma cuống rốn lực lượng, đem nguyên lực chia ra làm ngàn tỉ, đầu nhập Monger thế giới, lấy Monger thế giới gốc gác mạnh mẽ phụ trợ phối hợp luyện hóa.

Lúc này, sớm thu lấy một phần Thần tính, chính là nắm giữ một chút thứ cấp nguyên lực!

"Đương nhiên, những thứ này Thần tính ở trong, đều ẩn sâu ý chí của ta, chỉ cần ta không chết, không có người thứ hai có thể biết được trong đó chân chính

bí mật!"

Phương Nguyên cẩn thận thưởng thức lực lượng này, cuối cùng lại đem phần này Thần tính phong tồn.

"Một cái Truyền Kỳ cấp bậc Thần tính, đã đầy đủ thành là cuối cùng tranh đấu nhập môn lợi! Còn lại trái cây, vẫn là nhất định phải để chúng nó tự do sinh trưởng, mới vui tươi nhất a."

Hắn xem hướng thiên không, tựa như cười mà không phải cười.

Thế giới phản kích, từ lâu ở hắn nằm trong dự liệu.

Chỉ là, dù cho Monger thế giới số mệnh chi tử có thể luyện hóa Thần tính, thì lại làm sao?

Luyện hóa càng nhiều, liền càng sẽ phải chịu nguyên lực ảnh hưởng, đến cuối cùng, chính là toàn bộ thế giới, cũng phải ngoan ngoãn nhập hắn trong túi!

Có thể ở luyện hóa nguyên lực đồng thời, tấn công chiếm đóng xuống một tòa to lớn thế giới, cũng là lớn kiếm lời sự tình.

"Có lẽ, vẻn vẹn dựa vào nguyên lực, chỉ có thể đem tu vi của ta đẩy mạnh đến đỉnh cao, nhưng không cách nào tích trữ đầy đủ đột phá quân lương, nhưng lại thêm vào toàn bộ Monger thế giới gốc gác, liền tuyệt đối đầy đủ!"

Phương Nguyên đối với chuyện này, có mãnh liệt tự tin.

Cái này cũng là một tràng đánh cược!

Chỉ cần có thể thành công, liền có thể một lần trở mình, từ đây nhảy ra ràng buộc, biển rộng mặc cá nhảy, trời cao mặc cho chim bay.

Nếu là thất bại, hắn cũng chuẩn bị hậu chiêu, chỉ là con đường tương lai, sẽ trở nên vô cùng gian nan.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 705: Đại Thắng

Thái Dương thần lịch 2671 năm.

Công quốc Stan cùng vương quốc Nott chỗ giao giới.

Phía trên vùng bình nguyên, hai làn sóng khổng lồ nhân mã giằng co lẫn nhau, ở tùm la tùm lum dân binh phía trước, rõ ràng là toàn thân mặc giáp trụ sắt thép kỵ sĩ.

Cuồng phong gào thét, cờ xí phần phật, thảm khốc đại chiến tựa hồ động một cái liền bùng nổ.

"Ta các kỵ sĩ! Ta các lĩnh dân!"

Ở khai chiến trước, một ngựa đỏ thẫm sắc tuấn mã mang theo Nott quốc vương, đi tới quân trận trước, bắt đầu thông lệ diễn thuyết: "Ở các ngươi đối diện, là đê tiện mà vô liêm sỉ công quốc Stan quân đội, bọn họ nhiếp chính ám hại tiền nhiệm đại công, dùng âm mưu cướp lấy quyền lực, lúc này, còn muốn đến mưu đoạt chúng ta này cái tông chủ quốc lúa mạch, kim tệ, cùng với nữ nhân! Các ngươi có thể cho phép bọn họ làm như vậy sao? . . . Lấy Nott quốc vương danh nghĩa, ở đây chiến trong lập xuống công huân người, ta tất ban tặng hắn nên được vinh quang, thậm chí gia phong quý tộc, ở công quốc Stan bên trong thu được đất phong!"

"Các dũng sĩ, nắm chặt các ngươi mâu cùng tiễn, để công quốc Stan nhìn chúng ta vương quốc Nott dũng khí!"

Nương theo quốc vương diễn thuyết, rất nhiều dân binh cùng nhau phát ra

hoan hô, tiếng gầm một trận cao hơn một trận.

. . .

Đối diện, Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, lại là tương đương không nói gì.

Dựa theo thế giới này nguyên bản tập tục, cho dù là đại quân giao chiến, cũng rất có một ít lễ nghi cùng quy tắc.

Trước trận diễn thuyết chỉ là một mặt, còn có càng nhiều quy tắc ngầm, tỷ như không thể tù binh đối diện chủ tướng, gặp phải quý tộc cùng kỵ sĩ, nhất định phải tận lực bắt giữ, đổi lấy tiền chuộc các loại.

Thậm chí, cho dù đánh bại kẻ địch, cũng chỉ là cắt giảm một ít đất phong cùng bồi thường, không tồn tại 'Phá quốc Diệt gia' loại hình sự tình.

Theo Phương Nguyên, thật giống như chơi nhà chòi rượu như thế.

Nhưng hắn cũng biết, cái này trên thực tế, chính là thế giới này quy tắc! Độc thuộc tại quý tộc quy tắc!

Quyền lực trò chơi, chỉ có cao quý huyết mạch mới tham ngộ cùng, bởi vậy không thể quá nhiều chảy máu.

Thông qua loại này hình thức, đem mâu thuẫn gợi ra chiến tranh hạ thấp thấp nhất độ chấn động, do đó duy trì quý tộc đời đời đối với hạ tầng khống chế, chính là mục đích của nó.

"Đáng tiếc. . . Lão gia hỏa, ngươi đã theo không kịp thời đại!"

Phương Nguyên nhìn đối diện quân trận, trong con ngươi có chút thương hại.

Quý tộc thống trị căn cơ, vẫn là ở tại lực lượng!

Hết lần này tới lần khác lúc này thế giới, liên tiếp tao ngộ ác ma giáng thế cùng Chư Thần lâm phàm kịch biến, phong vân khuấy động, đến đại loạn lúc, Luyện ngục chi tử xuất hiện, càng là khiến thượng tầng lực lượng bắt đầu hướng phía dưới tầng dời đi.

Nguyên bản quyền lực cơ cấu gặp phải mãnh liệt xung kích lúc, còn cố thủ trước quy củ, hoàn toàn chính là tự chịu diệt vong!

Chỉ có không ngừng cầu biến, mới có thể ở đại thời đại bên trong ra sức tiến lên, không bị đào thải!

"Giết!"

Đối mặt với trận địa địch, Phương Nguyên trực tiếp rút ra trường kiếm, đột nhiên hét một tiếng.

Khích lệ sĩ khí, cổ vũ nhân tâm cái gì, hắn căn bản không cần làm, sớm lúc ở trong nước, hắn liền thông qua một bộ tương tự cổ nước Tần quân công thụ tước dùng hệ thống.

Quy định phàm là trong quân đội binh lính, bất luận nguyên bản là quý tộc, bình dân, hay hoặc là nô lệ, chỉ cần thu được chặt đầu, là có thể bắt đến tương ứng khen thưởng.

Nô lệ chặt đầu một cấp, lập tức thoát khỏi thân phận đầy tớ, bình dân chặt đầu một cấp, thưởng ngân tệ mười viên, ruộng vườn mười mẫu!

Thậm chí, nếu như chiến công tích trữ nhiều hơn, còn có thể trực tiếp sắc phong làm quý tộc!

So sánh với nhau, đối diện diễn thuyết, chỉ là ngoài miệng nói rất êm tai, đến cuối cùng, thu được tước vị ban thưởng, như trước là quý tộc cùng bọn họ con thứ hàng ngũ.

Cái này lúc trước trong chiến tranh, đã bị nhiều lần chứng thực.

Mà Phương Nguyên không giống!

Ở lần trước bình định cuộc chiến bên trong, hắn liền kiên định mà đem bộ này quân công chế độ đẳng cấp thi hành xuống, lấy Truyền Kỳ giả thân phận, còn có Timur quyền lực, trấn áp tất cả phản kháng.

Bởi vậy lúc này, hắn lúc này trong đội ngũ tràn ngập cầu thắng sốt ruột, nghĩ muốn chém kẻ địch thủ cấp tranh công binh lính!

"Gào gào!"

Ở hắn ra lệnh một tiếng phía dưới, tất cả kỵ sĩ lập tức giục ngựa chạy đi, mà sau lưng bọn họ, đỏ mắt sĩ tốt dạt ra chân răng lao nhanh, dĩ nhiên gắt gao cắn ở kỵ binh mặt sau, phảng phất một đạo dòng lũ đen ngòm.

"Đáng chết!"

Nott quốc vương diễn thuyết đến một nửa, liền nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi mặt sắc mặt trắng bệch: "Cái này Luhn, quả nhiên không có chút nào hiểu quý tộc lễ nghi! Một đám man tử!"

Ở chửi bới qua đi, hắn nhanh chóng trốn về trận trung ương vị trí, mệnh lệnh dưới trướng tướng quân đón đánh.

Ào ào ào!

Một đội võ trang đầy đủ kỵ binh lao ra, nhân số dĩ nhiên còn muốn so Phương Nguyên bên này kỵ sĩ nhiều một chút.

Dù sao cũng là một cái vương quốc, dù là liên tiếp gặp kịch biến, gốc gác cũng là mạnh hơn so với công quốc.

"Chính là hiện tại!"

Phương Nguyên giữa hai lông mày lóe sáng lên: "Thiên Tai Quang Hoàn!"

Ong ong!

Một chùm tia sáng chói mắt từ trên người hắn hiện lên , hóa thành màu bích lục lụa mỏng, khoác ở kỵ sĩ trên người.

Phảng phất được đến Phong lực lượng trợ giúp, tất cả công quốc Stan kỵ sĩ dĩ nhiên ở xung phong đỉnh cao tốc độ trên, lại bắt đầu bứt lên trước!

Cùng với đối lập, lại là vương quốc Nott kỵ sĩ, dồn dập tay chân không còn hơi sức, thân hiện nổi lên ra một tầng hào quang màu đỏ sậm, liền tuấn mã chạy nhanh tốc độ đều giảm chậm lại.

Kỵ binh giao chiến, dựa vào chính là xung phong lực lượng.

Cho dù vương quốc Nott một phương nhân số càng nhiều, trang bị càng tốt hơn, gặp phải đối thủ như vậy, kết quả cũng không cần nhiều lời.

Ầm!

Nổ vang ở trong, máu thịt tung toé.

Phương Nguyên suất lĩnh kỵ sĩ, giống như một nhánh sắc bén trường mâu, đem đối diện kỵ sĩ dẫm đạp thành mảnh vỡ.

Không chỉ có như vậy, hắn Kỵ sĩ đoàn vọt thẳng hướng về phía sau bộ binh phương trận, lấy hung ác nhất tư thái, phá tan một lỗ hổng.

Sau lưng hắn, rất nhiều công quốc binh lính gào thét, giống như nước lũ như thế, từ chỗ hổng bên trong không ngừng tràn vào, đỏ mắt đánh chết kẻ địch, lập tức liền để chỗ hổng không ngừng mở rộng.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

Nott quốc vương nhìn tình cảnh này, con ngươi đều cơ hồ muốn trừng đi ra, khắp khuôn mặt là vẻ khó tin: "Truyền Kỳ lực lượng, đã vậy còn quá cường sao? Chết tiệt Luhn, chết tiệt giáo hội!"

Muốn đối phó Thiên Tai Kỵ Sĩ, hắn tự nhiên có chuẩn bị.

Loại này vầng sáng lực lượng, tốt đẹp nhất ứng đối, nhưng là do Thần thuật xua tan.

Đáng tiếc, bởi được mùa nữ sĩ duyên cớ , căn bản không có đủ đẳng cấp mục sư đồng ý vì hắn ra tay.

Được mùa giáo hội cùng Hoan Du giáo hội, từ lâu đứng ở công quốc Stan một bên, mà cái khác giáo hội, cũng không đến nỗi liều lĩnh đắc tội nữ thần nguy hiểm, làm một cái thế gian quốc vương giương mắt.

"Cái này vẫn là công quốc Stan binh lính sao? Vì sao lại như thế cường?"

Quốc vương nhìn những kia hung mãnh kẻ địch, cùng với phía bên mình không ngừng tan vỡ quân trận cùng mở rộng hỗn loạn, càng là rơi vào cực lớn mờ mịt bên trong.

"Bệ hạ, chúng ta vẫn là trước tiên lui lại chứ?"

Bên cạnh, Orithew nhìn cái này màn, trên mặt cũng hiện ra bất đắc dĩ cười khổ.

Hắn bị quốc vương mang đến, tự nhiên là chuyên môn làm vì khắc chế Luhn.

Chỉ là hiện tại, hắn đột nhiên phát hiện, trận này chiến trường đã phân ra được thắng bại , căn bản không có hắn ra tay cần thiết.

"Thực sự là một đám kẻ đáng sợ!"

Orithew thấy rất rõ ràng, những kia công quốc Stan binh lính bình thường,

trên người căn bản không có đến từ Thiên Tai Kỵ Sĩ tăng cường, thậm chí trang bị còn muốn lạc hậu cùng kém cỏi một điểm, ý chí chiến đấu lại hết sức ngoan cường.

Cùng bọn họ so với, vương quốc Nott bên này chỉ là một đội võ trang lên nông phu, lập tức phân cao thấp.

"Đi? !"

Nott quốc vương sắc mặt trắng bệch, nhìn binh bại như núi đổ cảnh tượng.

Cho dù là lấy hắn Chức nghiệp giả thể chất, cũng suýt nữa thổ huyết.

Biết gặp phải tình huống như thế, đã không phải bất luận người nào lực có thể cứu vãn, không khỏi giẫy giụa nói: "Truyền lệnh xuống, hậu quân lui lại!"

Lúc này, hắn chỉ muốn đem cuối cùng một điểm vốn ban đầu bảo vệ.

Dù sao, cái này lần này xuất binh, quốc nội mấy cái đại quý tộc còn không đồng ý, rất có hơi từ dáng vẻ, lần này lại tổn thất những thực lực này, liền duy trì vương tọa lực lượng đều có chút bất ổn.

"Tuân mệnh!"

Orithew thở dài một hơi.

Lúc này, ở quốc vương hộ vệ bên người, đều là Phong Bạo võ sĩ.

Có cái này một nhóm tinh nhuệ ở, cho dù là Luhn tự mình suất lĩnh kỵ binh truy kích, hắn cũng chắc chắn có thể bình yên vô sự khu vực quốc vương bệ hạ rời đi.

Chỉ là , sau đó vương quốc Nott tình thế sẽ làm sao phát triển, liền không tại dự liệu của hắn ở trong.

"Luhn sao? Thực sự là một kẻ đáng sợ!"

Orithew lẩm bẩm một tiếng, bắt đầu mang theo quốc vương dời đi.

"Nott quốc vương chạy trốn!"

Nhìn thấy tình cảnh này, công quốc Stan một phương lập tức khí thế càng chấn, một thoáng khóa chặt thắng cục.

. . .

Vương quốc Nott nơi nào đó, bí ẩn cơ quan phân bộ.

"Đại nhân, không tốt!"

Vội vã tiếng bước chân ở trong, một tên phụ trách lan truyền tin tức áo đen quạ đen, đem tình báo mới nhất giao cho người phụ trách trên tay: "Công quốc Stan đại thắng Nott quân đội, lấy hai vạn binh lính chiến thắng quốc vương suất lĩnh năm vạn đại quân, tù binh hơn vạn, thu được vô số!"

"Cái gì?"

Người phụ trách nơi này, là một tên khuôn mặt âm đức trung niên, nghe vậy, lập tức nhíu mày , liền ngay cả trong tay lông ngỗng bút đều run rẩy một cái: "Đáng chết! Lúc này quốc vương đây? Chưa chết?"

"Không có. .. Bất quá công quốc Stan đại quân vẫn chưa trở lại, mà là một đường mở hướng về vương đô. . ."

Tên này quạ đen tương đương lý giải thủ trưởng, dù sao lúc này, trong lòng hắn cũng chẳng tốt đẹp gì.

"Truyền lệnh xuống, chúng ta lập tức dời đi!"

Người trung niên nhất thời rơi xuống quyết đoán.

Hắn nhưng là biết mình tổ chức cùng vị kia công quốc Stan Truyền Kỳ ân oán.

Không nói ở đối phương vẫn là một cái bình dân lúc, liền đã từng ra tay ám hại qua , liền ngay cả cái kia tràng Maniry công nữ màu máu hôn lễ, trong đó cũng ít không được bí ẩn cơ quan xe chỉ luồn kim.

Lúc này kẻ địch sắp giết tới, không chạy mới là kẻ ngu si!

"Hắc. . . Vương quốc Nott, chúng ta nhất định sẽ trở về!"

Hắn hận hận cắn răng, dời đi cứ điểm, cũng không phải là cái gì chuyện đơn giản, rất nhiều sản nghiệp đều phải vứt bỏ, quả thực chính là cắt thịt lấy máu.

"Còn có Luhn. . . Ngươi tốt nhất mong ước mình có thể vẫn duy trì thắng lợi, bằng không. . ."

Ầm!

Đáng tiếc, người trung niên cuồng tưởng còn chưa kết thúc, bên ngoài liền truyền đến kịch liệt tiếng phá cửa.

"Đại nhân, chúng ta gặp phải tập kích!"

Mấy cái áo đen chấp sự cả người chảy máu, kinh hoàng chạy vào.

Sau lưng bọn họ, nhưng là ba cái ăn mặc huyết sắc khôi giáp kỵ sĩ.

"Các ngươi là người nào? Biết chúng ta là bí ẩn cơ quan sao?"

Người trung niên trấn định xuống, tăng cao âm điệu nói.

"Bí ẩn cơ quan, xem ra không có tìm sai mục tiêu!"

Một cái trêu tức tiếng nói từ sắt thép khôi giáp phía dưới truyền đến: "Đại nhân có mệnh lệnh, không giữ lại ai!"

"Các ngươi là. . . Luhn người?"

Người trung niên trong nháy mắt rõ ràng tất cả , nhưng đáng tiếc căn bản không có tác dụng gì, sau một khắc, nương theo kiếm lớn bay lượn, trong phòng nhất thời một mảnh máu thịt tung toé. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 706: Thần Ân

Thành Kosso.

Nương theo tiếng la giết, một mặt đại biểu Nott vương thất cờ xí ở máu cùng lửa bên trong xa xôi bay xuống, đổi thành công quốc Stan tiêu chí.

Do tới trong thành mấy nhà đại quý tộc phản chiến, binh lâm thành hạ Phương Nguyên hầu như dễ như ăn bánh, liền đem cái này vương quốc Nott vương đô nắm giữ ở tay.

"Đại nhân!"

Gars cung kính mà tiến lên: "Trong thành Wellington công tước, Senno công tước, còn có Banister hầu tước cũng đã dựa theo ước định hiến thành, đồng thời ra tư binh bao vây vương cung, còn có, chúng ta phái ra tinh nhuệ tiểu đội, đã dựa theo tình báo của bọn họ, đem bí ẩn cơ quan ở vương quốc Nott cứ điểm tất cả rút lên, không giữ lại ai!"

Lúc này, hắn đã không phải lúc trước cái kia ngây ngô thị vệ, trên người tràn ngập Chức nghiệp giả cường đại cùng lâu năm quân nhân xốc vác, hoàn toàn có thể thả ra ngoài một mình chống đỡ một phương.

"Ta biết rồi, đại quân vào thành đi!"

Phương Nguyên gật đầu.

Cái này ba nhà quý tộc, đều là bị Được Mùa nữ sĩ lôi kéo vương quốc Nott quyền quý, đặc biệt Wellington gia tộc, nếu không phải là có hắn hoành nhúng một tay, nói không chắc liền có thể thay thế nguyên bản vương thất, ngồi lên

quốc vương bảo tọa.

Đương nhiên, vì thuyết phục bọn họ phản bội, công quốc Stan bên này cũng trả giá giá cả to lớn.

Bảo lưu nguyên bản đất phong cùng tước vị, đều là bình thường , sau đó mang vào điều kiện, càng không biết ký kết bao nhiêu.

"Bất quá, cái này đều là Được Mùa nữ sĩ ước định, liên quan gì tới ta?"

Phương Nguyên khóe miệng mang theo một tia cân nhắc ý cười.

Làm cái này người bề trên, nói không giữ lời là bản năng giống như, chỉ là nhất định phải chú ý tướng ăn một điểm.

Trực tiếp trở mặt không quen biết, tự nhiên không thể, nhưng chuyển dời cùng chuyển phong, lại là nhất định phải.

Nhưng lúc này, nhìn thấy trước tới đón tiếp chư vị quý tộc, hắn vẫn là không khỏi đổi làm người như gió xuân ấm áp ý cười, nhiệt tình nghênh tiếp đi lên.

Một ít lén lút thủ đoạn, thế nào cũng phải chờ mình lên ngôi làm vương sau khi lại thi hành, một niệm đến đây, trong con ngươi liền không khỏi lóe qua một tia hàn mang. . .

Thái Dương thần lịch 2671 năm, Luhn ở vương quốc Nott chính thức lên ngôi làm vương, thành lập Bauhinia Variegata vương triều, được gọi là Luhn nhất thế, bắt đầu rồi mới thống trị.

Ở hắn phía dưới, Được Mùa nữ sĩ cùng Hoan Du nữ sĩ giáo hội rất nhanh đứng vững gót chân , còn những kia nguyên bản quý tộc, đi theo Nott quốc vương giống nhau bị tước đoạt tước vị cùng đất phong, phán xử tử hình hoặc là lưu vong.

Cho dù là quy hàng những quý tộc kia, cũng hoặc nhiều hoặc ít gặp phải

minh thăng ám hàng thủ đoạn.

Lấy Phương Nguyên tâm kế, còn có hỗn qua nhiều như vậy thế giới quyền mưu, chỉ là lược thi tiểu kế, liền để những quý tộc kia có nỗi khổ không nói được.

Bởi vậy thả ra ngoài khổng lồ lợi ích, tự nhiên là do vương thất cùng những kia mới quân công quý tộc phân chia.

Phương Nguyên biết rõ, quý tộc tuyệt đối không thể dựa vào.

Đặc biệt những kia lâu năm quý tộc, vì lợi ích có thể phản bội lão quốc vương , tương tự có thể phản bội hắn.

Bởi vậy, bồi dưỡng một cái nghiêng hướng mình mới tập đoàn lợi ích, liền tương đương cần thiết.

Nếu là không chèn ép lão nhân, một lần nữa tiến hành lợi ích lại phân phối, vậy này cái mới vương quốc tuyệt đối không cách nào lâu dài.

Mà lúc này, nữ thần giáo hội tại đứng vững gót chân tình huống dưới, cũng rất ít nhúng tay trong vương quốc vụ, tùy vào Phương Nguyên tiến hành dứt khoát hắn hoi cải cách.

Cho tới nguyên bản vương thất?

Ở công bố Redwyne thân phận cùng tội trạng sau khi, Phương Nguyên đã thành công đem hình tượng của bọn họ cùng ác ma liên hệ cùng nhau, không nói nhổ cỏ tận gốc, ít nhất hậu nhân căn bản không có bao nhiêu trở mình khả năng.

. . .

Tu đạo viện bên trong.

"Chiến tranh. . . Sao?"

Django thay đổi một thân sạch sẽ áo sơ mi trắng, cả người thoạt nhìn tinh thần không sai, đang cùng một tên kỵ sĩ học tập kiếm thuật.

Lúc này, xem đi ra bên ngoài dáng vẻ vội vã mọi người, không khỏi suy tư.

Vương quốc Nott sụp đổ, xác thực ra ngoài rất nhiều người dự liệu, đặc biệt cái này mới vương quốc Bauhinia Variegata, cùng cái kia Truyền Kỳ quốc vương , căn bản không chiếm được bao nhiêu bản địa quý tộc tán thành.

Bởi vậy, ở lập quốc sau khi, một tràng càn quét đại chiến, cũng là chia cắt thịnh yến lập tức bắt đầu.

Toàn bộ nguyên bản vương quốc Nott, đều nằm ở một mảnh khói lửa ở trong.

"Khục khục!"

Lúc này, giáo chủ đi tới: "Django, gần nhất trải qua thế nào?"

"Cảm tạ nữ thần, ta sống rất tốt!"

Django khắp khuôn mặt là lòng cảm kích.

"Hắn thể lực cùng phản ứng đều vô cùng không sai, có thể trở thành một cái vô cùng chiến sĩ ưu tú!" Phụ trách huấn luyện kỵ sĩ cũng gật đầu nói.

"Hừm, thu thập một thoáng, chúng ta chuẩn bị dời đi đi!"

Giáo chủ gật đầu nói.

"Dời đi?" Django trên mặt mang theo một tia nghi hoặc.

"Rời đi cái này quốc gia, đi hướng về giáo hội tổng bộ nơi!" Giáo chủ sắc mặt nghiêm túc.

Nơi này tu đạo viện, cung phụng chính là Đại Địa Mẫu Thần, tuy rằng cùng Được Mùa nữ sĩ quan hệ coi như không tệ, nhưng dựa theo Thần Chi ước định,

vẫn là nhất định phải co rút lại nhân thủ, chỉ có thể làm cái này một cái nho nhỏ cứ điểm.

Mà rất hiển nhiên, đem cái này Luyện ngục chi tử ở lại đối phương đại bản doanh, liền có vẻ vô cùng không thích hợp.

Đặc biệt, Đại Địa Mẫu Thần tựa hồ rất chú trọng đứa bé này.

"Ta rõ ràng!"

Django trầm mặc nửa ngày, bỗng nhiên trả lời.

'Mẫu Thần vì sao như vậy quan tâm người này?'

Mà nhìn thiếu niên bóng lưng, giáo chủ lại là rơi vào nghi hoặc ở trong: 'Cùng cái khác Luyện ngục chi tử so với, hắn cũng không hề có sự khác biệt. .. Bất quá, Chư Thần tư tưởng, lại há là phàm nhân có thể dòm ngó? Càng không cần phải nói, bọn hắn còn có thể tình cờ nhìn thấy vận mệnh quỹ tích!'

. . .

Cùng lúc đó, khoảng cách vương quốc Nott không biết bao xa nơi nào đó.

"A! Ta tốt!"

Một cái bình thường chiến sĩ đang nhìn mình trên tay lân phiến biến mất, không khỏi hiện ra vui mừng muốn điên vẻ, lại hướng về chu vi mục sư cùng giáo chủ đám người sâu sắc hành lễ: "Cảm tạ Sinh Mệnh nữ thần ân điển!"

"Ngươi lui ra đi!"

Một tên ăn mặc trường bào, y bên cạnh có dây leo trang sức Đại giáo chủ vung vung tay, để cái này vật thí nghiệm đi ra ngoài, chợt một cách hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm cái nôi bên trong hài nhi: "Thực sự là. . . Khó mà tin nổi!"

"Trải qua nghiệm chứng, cái này hài nhi trên người năng lực, có thể loại bỏ cung điện trong phạm vi tất cả người bình thường trên người Ác ma chi lực, Chức nghiệp giả cũng giống như thế , bất quá, nếu như là Thần tính, liền cần ba ngày thời gian, Thần tính càng dày đặc úc, cần thời gian càng dài, đây mới thực là tịnh hóa lực lượng!"

"Không chỉ có như vậy, những kia bị tăng cường lực lượng, cùng với thu được tố chất thân thể cùng năng lực, đều có thể bảo lưu lại hơn nửa!"

"Đây mới thực là Thánh tử! Cứu rỗi chi tử!"

Giáo chủ đám người nghị luận sôi nổi.

Ầm ầm!

Đột nhiên, giáo đường bên trong, thánh khiết ánh sáng lấp loé.

Một cái cường đại ý chí hàng lâm, tượng thần phảng phất sống lại , hóa thành một cái màu xanh biếc phân thân , khiến cho các mục sư dồn dập quỳ sát:

"Ta chủ!"

Nàng có một đầu bích mái tóc dài màu xanh lục, trong con ngươi tràn ngập sinh mệnh sức sống, là thế giới này Cửu Trụ Thần một trong, Sinh Mệnh nữ thần Venus.

"Khanh khách. . ."

Nữ thần đi tới cái nôi trước, bên trong Heim nhìn thấy hắn, lập tức lộ ra ngây thơ nụ cười, phát ra khanh khách tiếng cười.

"Lấy thần danh nghĩa, ngươi sắp trở thành thế giới cứu rỗi Thánh tử!"

Venus phục xuống thân thể, ở đứa bé trên trán hôn nhẹ: "Chúc phúc ngươi, con của ta, ngươi tất đem trưởng thành, đối kháng xâm lược thế giới tà ác!"

Ào ào ào!

Một chùm dòng nước đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt đem hài nhi bao bọc.

"Đây là. . . Sinh Mệnh Chi Thủy?"

Chu vi nằm rạp giáo chủ cùng các mục sư trong lòng chấn động dữ dội.

Cho dù là đến bọn họ tầng thứ này, có lúc thu được nữ thần ban ân, cũng bất quá mấy giọt mà thôi, nhưng lúc này, Sinh Mệnh Chi Tuyền đâu chỉ ngàn vạn? Hình thành rồi một cái quả cầu nước, đem cái nôi toàn bộ bao bọc ở bên trong.

Bên trong hài nhi, trong nháy mắt lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được trưởng thành, biến thành một cái hai mươi tuổi người tuổi trẻ dáng dấp.

'Dựa theo vận mệnh chỉ dẫn, tân sinh Thế giới chi tử nhất định phải lập tức trưởng thành, mới có thể ứng đối tà ác khiêu chiến!'

Sinh Mệnh nữ thần cuối cùng nhìn thanh niên Heim một chút, thân hình nổ làm vì điểm điểm hào quang màu bích lục tiêu tan.

"A. . . A. . ."

Thanh niên Heim lúc này còn là một lỏa nam hình tượng, giẫy giụa đứng lên, đột nhiên, dưới chân trượt đi, ầm một cái quăng ngã cái chó ăn cứt.

"Cảm tạ nữ thần ân điển!"

Đại giáo chủ da mặt vừa kéo, nhưng cũng biết lúc này thanh niên chỉ là một tờ giấy trắng, để tâm trí không thiếu sót, chỉ cần thoáng giáo dục một thoáng là có thể như người bình thường như thế, gật gù, nhất thời có hai cái mục sư cầm trường bào tiến lên, cho thanh niên che giấu.

'Trình độ như thế này thần ân. . .'

Cái khác giáo chủ nhìn tình cảnh này, đều là giật mình, suy tư. . .

. . .

"Ta chủ!"

Một chỗ âm u bên trong mật thất, rất nhiều áo đen tín đồ chính đang tại hướng về một cái tượng thần lễ bái.

Có thể nhìn thấy, lúc này tượng thần trên bao phủ một tầng hào quang màu đỏ sậm, cùng Jay vô cùng rất giống.

Làm cái này mới lên cấp Tử thần, hắn khoảng thời gian này ẩn giấu đến mức rất sâu.

Muốn tiêu hóa giết thần thu hoạch là một mặt, còn có một mặt, nhưng là tránh né Chư Thần đuổi bắt.

Một phàm nhân, Luyện ngục chi tử, dĩ nhiên giết Cửu Trụ Thần một trong?

Jay đại danh, ở truyền khắp Monger thế giới đồng thời, cũng là bị rất nhiều Thần Chi hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Thậm chí, không chỉ có là Thần Chi , liền ngay cả cái khác Luyện ngục chi tử, cũng đang điên cuồng sưu tầm hắn tăm tích.

Dù sao, Jay ưu thế đã dẫn trước quá nhiều, nếu như không thể hợp lực thừa dịp suy yếu kỳ đem hắn giết chết, cuối cùng những kia Luyện ngục chi tử tất nhiên là hết thảy thất bại kết cục.

Bởi vậy, đến hiện tại, cho dù Jay đã khôi phục như cũ, vẫn cứ không dám dùng chân thân gặp người.

"Rất tốt, ta các tín đồ!"

Một trận ánh sáng lưu chuyển, tượng thần lãnh đạm mở miệng: "Ta muốn các ngươi, đều đi đến trung bộ! Ở nơi đó, vì ta tìm tới một cái Thái Dương Thần Ramon mục sư! Đây là hắn tư liệu. . ."

"Ngài ý chí, liền là chúng ta sứ mệnh!"

Tà thần các tín đồ dồn dập hành lễ, tiếp nhận Thần dụ.

Tượng thần trên quang mang lóe lên, trong nháy mắt nổ tung biến mất.

Mà ở tín đồ ở trong, một cái sắc mặt trắng bệch người tuổi trẻ, lại là khinh thường bĩu môi: "Lại là phân thần hàng lâm sao? Thực sự là cẩn thận a. . . Chỉ là trung bộ, Thái Dương Thần mục sư. . ."

Hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên chấn động toàn thân: "Chẳng lẽ. . . Jay cái người điên này, còn muốn muốn có ý đồ với Ramon sao? Không sai, cho dù là Chí Cao thần, lần này cũng nhất định phải chân thân lâm phàm a. . ."

"Triset, làm sao?"

Thanh niên dị dạng, rõ ràng gây nên chú ý, một tên tín đồ liền kỳ quái hỏi.

Chợt, đầu của hắn liền rớt xuống, máu chảy như suối.

Thanh niên cười quái dị một tiếng, liếm dao găm trên máu tươi: "Nếu Jay không muốn đi ra, vậy thì chỉ có trước hết giết rơi các ngươi. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 707: Cảm Ứng

Vương cung bên trong.

Timur nhiếp chính cùng mẫu thân hắn, cùng với Phương Nguyên đều ở.

Lúc này Phương Nguyên, đổi một thân quý tộc trường bào, trên đầu còn có đỉnh đầu màu vàng vương miện, tràn ngập một loại nào đó khó có thể dùng lời diễn tả được uy nghiêm.

Nam tước phu nhân nhưng là sốt sắng mà giảo khăn tay, lại nhìn phía Phương Nguyên.

Lúc này nàng không thừa nhận cũng không được, cái này con rể thành tựu, vượt xa khỏi sự tưởng tượng của nàng.

Không chỉ có làm vì con trai của chính mình ổn định một cái công quốc, lúc này, càng là thành lập Bauhinia Variegata vương triều, quả thực thật giống nằm mơ như thế.

Đương nhiên, ở đây ba người, lúc này trên mặt đều mang theo tương đồng sầu lo vẻ mặt.

Ở trước mặt bọn họ, một toà phòng sinh bên trong, thỉnh thoảng truyền ra cô gái cuồng loạn tiếng kêu.

"Hi vọng Tanya sinh sản có thể thuận lợi chứ?"

Timur nắm chặt song quyền.

Có thể để ba người bọn hắn đều hội tụ ở đây đại sự, tự nhiên là Phương Nguyên thê tử, hiện tại vương hậu Tanya, sắp sinh sản.

Đối với đã từng là nam tước một nhà mà nói, cái này không thể nghi ngờ rất trọng yếu!

Dù sao, Phương Nguyên thân phận đã không giống, là một quốc gia vương giả.

Tanya thân phận, thì có chút dần dần không xứng với, lúc này, nàng có thể không thuận lợi sinh xuống dòng dõi, quan hệ tương lai công quốc cùng vương quốc liên hệ ràng buộc, chính trị ý nghĩa vô cùng trọng yếu.

Có lúc, thế gian chính là như vậy thân bất do kỷ.

Cho dù Tanya chính mình không muốn, nhưng cũng gánh vác rất nhiều người chờ mong.

"Oa oa! ! !"

Rốt cục, nương theo rít lên một tiếng qua đi, trong phòng sinh rơi vào vắng lặng, không bao lâu, một cái vang dội hài nhi tiếng khóc nỉ non truyền ra.

"Bệ hạ!"

Mấy cái áo đen ma ma ôm một cái tã lót đi ra, hướng về Phương Nguyên hành lễ.

"Tanya thế nào rồi?"

Phương Nguyên chân mày cau lại, tuy rằng thần niệm sớm có cảm ứng, nhưng vẫn là hỏi một câu.

Còn bên cạnh nam tước phu nhân, đã một mặt không thể chờ đợi được nữa mà tiến lên hỏi: "Nam hài nữ hài?"

"Chúc mừng bệ hạ, vương quốc có người thừa kế!"

Ma ma cẩn thận từng li từng tí một mà đem tã lót đưa cho Phương Nguyên.

"Là nam hài, quá tốt rồi!"

Bên cạnh nam tước phu nhân cùng Timur lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, Phương Nguyên đồng dạng lộ ra nụ cười.

Trên thực tế, trong lòng lại căn bản không cái gì cảm giác.

'Ân, rất sạch sẽ! Xem ra xác thực không có di truyền ta mảy may Thần tính cùng lực lượng!'

Hắn lúc này chỉ là thần niệm phụ thể, lại thêm vào có ý khắc chế, cái này hài nhi trong cơ thể chảy xuôi, trên thực tế vẫn là cái kia thợ săn Luhn huyết mạch.

'Ngươi nguyên bản hắn là tử vong, ta lại mượn thân thể của ngươi, vì ngươi kéo dài xuống huyết mạch, hậu thế còn có một cái vương quốc phú quý, cũng coi như xứng đáng ngươi!'

Phương Nguyên trong lòng lẩm bẩm, cảm giác bám thân cuối cùng một tia nhân quả, cũng đang chầm chậm tan rã.

"Bằng vào ta danh nghĩa!"

Nhưng lúc này, hắn vẫn là làm ra vẻ mặt kích động, đem hài nhi giơ lên thật cao: "Con trai của hắn là của ta, đem nắm giữ Arthur tên!"

Đêm đó, để ăn mừng quốc vương bệ hạ thu được người thừa kế, vương cung bên trong lúc này tổ chức một tràng yến hội long trọng.

Tất cả vương đô quý tộc, thậm chí được mùa cùng Hoan Du Nữ Thần giáo hội, đều sai người đưa tới lễ vật.

Có hay không một cái người thừa kế, đối với phong kiến chính quyền mà nói, xác thực ảnh hưởng rất lớn.

Bất quá những thứ này, Phương Nguyên đã căn bản không thèm để ý.

Ở thoáng lộ diện, cùng các tân khách trò chuyện vài câu sau khi, hắn liền đến thư phòng, nghe Gars báo cáo.

"Thảo phạt đại quân lại đạt được thắng lợi? Rất tốt, dám to gan cãi lời ta quý tộc, giống nhau thu hồi đất phong cùng tước vị, ban thưởng cho trung thần vương quốc tướng sĩ!"

"Được mùa giáo hội cùng Hoan Du Nữ Thần giáo hội có một ít mờ ám, không cần phải đi quản chúng nó. . ."

"Giám sát đến cái khác giáo hội dời đi, Đại Địa Mẫu Thần Meira?"

. . .

Nhìn một phần tình báo, Phương Nguyên không khỏi rơi vào trầm ngâm.

Đại Địa Mẫu Thần Meira , tương tự cũng là Cửu Trụ Thần một trong.

Cái gọi là Cửu Trụ Thần, đại diện cho cường đại Thần lực, cùng với cổ lão thân phận, có thể nói là Chư Thần bên trong người mạnh nhất.

"Thái dương, bão táp, đại địa, bầu trời, được mùa, kiến thức, sinh mệnh, chiến tranh. . . Còn có cuối cùng tử vong!"

Phương Nguyên đọc thầm chín cái cổ lão Thần chức, khóe miệng liền mang theo một nụ cười trào phúng: "Làm cái này Tử Thần Hess, dĩ nhiên cái thứ nhất ngã xuống, đúng là mỉa mai!"

Tử Thần cũng sẽ chết, ở Monger thế giới bên trong, không chỉ có riêng là một cái cười lạnh nói.

"Được Mùa nữ sĩ chuẩn bị đem vương quốc Bauhinia Variegata chế tạo thành đại bản doanh, bài xích cái khác giáo hội, cũng hợp tình hợp lý, nhưng Đại Địa Mẫu Thần tín đồ dời đi, lại là tựa hồ có gì đó không đúng, mang theo bí mật gì. . ."

Phương Nguyên thoáng cảm ứng một thoáng, khóe miệng ý cười nhất thời mở rộng: "Lại một cái Vận mệnh chi tử sao?"

Chưởng khống vương quốc Nott sau khi, Cứu rỗi chi tử Heim tình báo, tự nhiên cũng đến Phương Nguyên trên tay.

Hắn cũng không phải làm sao tiếc hận bỏ lỡ cơ hội, nếu như có thể dễ dàng như vậy liền bị bóp tắt, cái kia cũng không tính được có khí vận tại người.

"Đồng thời. . . Bị Đại Địa Mẫu Thần dời đi cái này. . . !"

Phương Nguyên mở ra Apophis cảm giác, nhất thời biết có một cái kỳ dị Luyện ngục chi tử, cũng rời đi vương quốc Nott cương vực.

Làm cái này Thần tính đầu nguồn, tất cả Luyện ngục chi tử, ở trong mắt hắn đều là không chỗ che thân.

"Thú vị, đầu tiên là một cái Heim, lại tới một cái Django sao?"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống, nhất thời đối với thế giới ý chí lĩnh ngộ càng sâu.

Rắn cắn chỗ, bảy bước bên trong tất có giải dược! Thiên nhiên tương sinh tương khắc, Thiên Đạo tuần hoàn, chính là lẽ thường.

Tuy rằng Chư Thần không biết hắn hóa thân Luhn, nhưng thế giới nhất định mơ hồ có phát hiện, bởi vậy mới có những thứ này số mệnh chi tử giáng sinh.

Đương nhiên, chân chính Thiên đạo, vẫn là như trí năng chương trình giống như, quá mức đần độn, có thể trở thành hóa thân Thái Dương Thần Ramon lại bị

trọng thương, suýt chút nữa liền đem hai cái này số mệnh chi tử cái hố chết ở chỗ này.

"Đại nhân? !"

Nhìn thấy Phương Nguyên rơi vào trầm ngâm ở trong, Gars không khỏi thấp thỏm hỏi.

"Ngươi đi xuống đi!"

Phương Nguyên vung vung tay, đợi đến bên trong thư phòng chỉ có một mình hắn lúc, con mắt bỗng nhiên hóa thành Ám Kim sắc.

"Lấy Apophis tên. . ."

Hắn lấy Ác Ma ngữ trầm thấp nói, nhất thời dọc theo mạng nhện giống như con đường, nhìn thấy Monger thế giới bên trong tất cả Luyện ngục chi tử tung tích.

Trong đó có mấy cái đặc biệt thô to, rõ ràng là Jay, còn có một cái khác phong thần thành công người may mắn, cùng với Django!

Đây là một loại rất cảm giác kỳ dị.

Cho dù Django trên người Thần tính liền Truyền Kỳ đều còn chưa đạt đến, nhưng cho Phương Nguyên cái này luyện ngục chi chủ cảm giác, lại là có thể cùng hai cái phong thần Luyện ngục chi tử địa vị ngang nhau!

"Không hổ là thế giới phản kích. . . Vận mệnh sao. . ."

Phương Nguyên tinh tế cảm ứng, chợt đem Django để ở một bên.

Đối phương chỉ là một cái số mệnh chi tử, cho dù giết một cái, còn có mười cái, một trăm!

Thế nào cũng phải đợi đến tất cả số mệnh chi tử hội tụ, quyết ra chân chính Đại thế giới chi tử, mới vừa có hiệu quả.

"Một cái Heim làm sạch, là bên ngoài công kích, mà cái này Django, lại là bên trong phân hoá sao? Trong ngoài đều khốn đốn, thú vị. . ."

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng, không còn quản hắn, đem sự chú ý tập trung ở Jay trên người.

Cái này đương nhiệm Tử Thần Luyện ngục chi tử, muốn dòm ngó hắn tất cả, không thể nghi ngờ phải hao phí càng to lớn hơn tâm lực.

"Vị trí là. . . Trung bộ sao? Cũng đúng. . . Ác ma tai ương hỗn loạn nhất khu vực, cũng an toàn nhất!"

Phương Nguyên tinh tế cảm ứng, đột nhiên, trợn to hai mắt: "Khá lắm. . . Lại vẫn ở mưu đồ Thái Dương Thần Ramon!"

Đến Thần Chi giai đoạn này, cho dù là Luyện ngục chi tử, cũng có nhất định biện pháp có thể che đậy Phương Nguyên cảm giác.

Đồng thời, bọn họ thường thường sẽ nhận ra được Thần tính ở trong không thích hợp, chỉ là căn cơ đã định, nhất định phải một con đường đi tới đen.

Bởi vậy, đến chân thần sau khi Luyện ngục chi tử, trái lại càng thêm điên cuồng, truy tìm tất cả có thể thu được lực lượng.

Thái Dương Thần Ramon, liền tiến vào Jay trong tầm mắt.

Không thể không nói, sự lựa chọn này rất là khéo.

Đầu tiên, đối phương chính là Chí Cao thần, Cửu Trụ Thần bên trong người mạnh nhất!

Đồng thời, liên tiếp tao ngộ nhiều lần trọng thương, thực lực giảm mạnh, lại

do với thế giới rung động , tương tự nhất định phải hàng lâm thế gian!

Bất kỳ Luyện ngục chi tử, đều có khả năng đánh chết hắn Bản tôn, do đó một bước lên trời!

". . . Nếu như sức mạnh của cái chết, lại thêm vào Thái Dương Thần Thần lực, xác thực có có thể đột phá ta ở lại Thần tính bên trong phong tỏa, tiếp xúc được tất cả chân tướng!"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống, bỗng nhiên nở nụ cười: "Cũng đúng thế thật. . . Thiên ý sao?"

Thế giới ý chí muốn chỉ là chèn ép Phương Nguyên ảnh hưởng, thậm chí hoàn toàn luyện hóa nguyên lực.

Cho tới Thái Dương Thần đến tột cùng là cái nào, lại có quan hệ gì?

Bởi vậy, đến thời khắc mấu chốt, Phương Nguyên không nghi ngờ chút nào hắn sẽ hi sinh Thái Dương Thần, liền cùng lần này cứu thế như thế!

'Nếu không phải thế giới ý chí chỉ dẫn, Jay lại làm sao có khả năng đơn giản như vậy liền phát hiện Thái Dương Thần hành tung?'

Phương Nguyên hừ lạnh một tiếng.

Đương nhiên, thiên ý cũng không phải toàn chức toàn năng, đem Thái Dương Thần bại lộ cho Jay, có một cái cực lớn khuyết điểm, đó chính là bởi Phương Nguyên thân phận tính đặc thù, phần tình báo này đồng dạng đến trước mặt hắn.

"Hay hoặc là. . . Cạm bẫy?"

Phương Nguyên nhanh chóng đẩy tính ra, bỗng nhiên nở nụ cười: "Thôi. . . Mặc kệ là thật hay giả, ta đều muốn hướng về trung bộ một chuyến!"

Hắn cảm nhận được thế giới ý chí bức thiết, rõ ràng là bởi vì nhận ra được

động tác của hắn, mà tương ứng làm ra phản kích.

"Lúc này, Luyện ngục chi tử con số, đã vượt qua vạn người. . ."

Phương Nguyên đang nhìn mình trên tay sợi tơ, rất nhiều đầu sợi lít nha lít nhít, con số ít nhất hơn vạn! Hơn vạn Thần tính giả, tuyệt đối là một nhóm sức mạnh kinh khủng!

Càng không cần phải nói, cái này vẻn vẹn chỉ là nhân loại Thần tính giả, còn có bị Ác ma chi lực ô nhiễm ma hóa bệnh hoạn người, cùng với ác ma cùng luyện ngục bên trong đại công đám người!

Nếu là lấy luyện ngục cấu tạo ác ma, những kia ác ma đương nhiên cũng có thể lẫn nhau nuốt chửng, tích lũy Thần tính!

Trên thực tế, ở chín tầng luyện ngục trong ác ma Thần tính giả, con số tuyệt đối là nhân loại gấp mười lần, gấp trăm lần!

Chỉ bất quá, thế giới này chung quy là nhân loại chiếm cứ chủ lưu, Phương Nguyên cũng là thuận theo đại thế , khiến cho Thần tính lực lượng khuếch tán đến nhân loại ở trong.

"Chém giết đi!"

"Tận tình nuốt chửng đi!"

"Các Luyện ngục chi tử! Thời khắc cuối cùng, sắp xảy ra, chỉ có chân chính cường giả, mới có thể tập hợp tất cả Thần tính, bước vào chín tầng luyện ngục nơi sâu xa nhất!"

. . .

Phương Nguyên lấy Ác Ma ngữ, tuyên cáo nói.

Cùng lúc đó, Monger thế giới bên trong, tất cả Thần tính giả, ở trong nháy

mắt này đều là bưng trái tim, trong đầu hiện ra lạnh lẽo ý chí cùng tiếng nói.

"Cái gì? Thời khắc cuối cùng sắp đến?"

Sắc mặt trắng bệch Luyện ngục chi tử đứng ở một mảnh vũng máu ở trong, đánh nát Jay tượng thần cùng đồ sát tín đồ khoái cảm không còn sót lại chút gì: "Vì sao lại nhanh như vậy?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 708: Ma Vực

Monger thế giới là nhiều tầng kết cấu, trong đó chủ vị diện là hạt nhân, Thần giới cùng Minh giới nhưng là hai trụ cột lớn.

Lúc này, ở chủ vị diện trung tâm, cũng là nguyên bản văn minh nhân loại tinh hoa quốc gia bên trong.

Mênh mông, hoang vu. . .

Nguyên bản phồn hoa địa vực, trải qua ác ma cùng thiên tai không ngừng tàn phá, lúc này đã hoàn toàn hóa thành một mảnh hoang mạc.

Đại địa rạn nứt, nguyên bản thành thị biến thành phế tích, khắp nơi đều mọc đầy màu xanh ố vàng cỏ dại.

Tình cờ, còn có ác ma ở trong đó du đãng, săn giết tất cả chết còn lại loại.

Nơi này nguyên bản là đế quốc Celtic cương vực, một kẻ loài người thế lực bên trong có thể xếp tới năm vị trí đầu to lớn quốc gia.

Nhưng lúc này, lại là tràn ngập một loại tĩnh mịch mùi vị.

Thậm chí, ven đường thổ địa tình cờ đào hai lần, còn có thể phát hiện lượng lớn bạch cốt vết tích, đủ để khiến bất luận người nào không rét mà run.

"Bầu trời. . . Lại càng âm một điểm a!"

Phế tích ở trong, một đoàn bóng đen phảng phất chết như thế, không nhúc nhích, thậm chí đem tình cờ đi ngang qua ác ma đều lừa dối đi qua.

Chờ đến lúc này, mới rốt cục lộ ra một đôi mang theo tinh quang con mắt.

Sean ngẩng đầu nhìn trời, phát hiện trời xanh mây trắng không biết lúc nào biến mất không còn tăm tích, chỉ có một mảnh âm đen đông đúc mây đen.

"Từ khi những kia chết tiệt ác ma hàng lâm sau khi, ngay cả bầu trời đều thay đổi a. . ."

Sean lẩm bẩm, trong ánh mắt có hồi ức.

Cái kia bầu trời xanh thẳm, trắng noãn đám mây, còn có vàng óng ánh thông suốt, mang theo được mùa khí tức ruộng lúa. . .

Từng có lúc, nơi này là đế quốc thành thị lớn thứ nhất, mỗi ngày đều có vô số đếm không hết thương nhân cùng người mạo hiểm từ bốn phương tám hướng chạy tới, truy tìm của cải cùng mộng tưởng.

Nhưng này tất cả, nương theo ác ma liệt diễm, đều là đã theo gió tung bay.

Chỉ có thống khổ cùng tử vong, vẫn quanh quẩn ở trên vùng đất này.

"Tựa hồ. . . Mảnh này mây đen đều là trở nên càng ngày càng đen nhánh, lại tiếp tục như thế, sau đó đều không nhận rõ ban ngày cùng ban đêm. .. Bất quá ta hiện tại trọng yếu nhất, vẫn là đem đồ ăn mang về!"

Hắn xem trên tay cứng chuột, nuốt ngụm nước miếng.

Tuy rằng cái này chuột thịt vừa thối vừa cứng, vô cùng khó ăn, nhưng cũng là hiếm có đồ ăn.

Ở trên vùng đất này, đồ ăn thu được đã là càng ngày càng không dễ dàng.

Bất quá, chỉ cần không phải triệt để tuyệt cảnh, nhân loại là có thể ở tất cả trong hoàn cảnh giãy dụa cầu sinh.

"Ồ?"

Đang lúc này, Sean bỗng nhiên choáng váng.

Ở trong mắt hắn, nguyên bản mây đen một thoáng bốc cháy lên, trở nên rừng rực như lửa!

Không chỉ có như vậy , liền ngay cả chu vi mặt đất, cũng là bắt đầu hơi nóng lên, phảng phất đi tới núi lửa.

Răng rắc! Ầm ầm!

Liệt diễm múa tung, động đất núi dao động bên trong, từng đạo từng đạo mạng nhện giống như vết rách hiện lên, từ bên trong tuôn ra màu vỏ quýt dung nham , hóa thành sông nước.

Hoàn cảnh chung quanh bắt đầu chầm chậm mà kiên định biến hóa, quả thực cùng nóng rực địa ngục giống nhau như đúc.

Một đạo Minh Hà nhánh sông hiện lên, hấp dẫn chu vi vong linh, lại hóa thành một từng cái từng cái xấu xí buồn nôn nhuyễn trùng.

Các nhuyễn trùng lẫn nhau nuốt chửng, không đến bao lâu, tiểu ác ma liền xuất hiện.

"Vùng đất này, bắt đầu đản sinh ra ác ma?"

Sean tay chân như nhũn ra, mơ hồ cảm giác được, một loại khủng bố biến hóa bắt đầu ở đây hình thành rồi.

Hắn bỗng nhiên đứng lên, xoay người liền chạy: "Không xong rồi. . . Dù là phía trước có lại nhiều hơn khó khăn, cũng đến nói cho Gore bọn họ, nhất định phải dời đi! Cái này mảnh địa ngục. . . Đã biến thành ác ma thiên đường, lại không thích hợp nhân loại sinh hoạt!"

Luyện ngục, chính đang tại ảnh hưởng Chủ thế giới!

Đây là một cái vô cùng khủng bố biến hóa, thông qua cải tạo hoàn cảnh, đem chủ vị diện hóa thành một cái cực lớn luyện ngục!

Cũng chỉ có nguyên lực đặc tính, mới có thể làm đến điểm ấy!

Càng là kéo dài, loại biến hóa này càng thêm cực lớn, đồng thời, không cách nào nghịch chuyển!

Trước, ở Phương Nguyên vị này chín tầng luyện ngục chi chủ ý chí phía dưới, vẫn là bất tri bất giác ảnh hưởng.

Nhưng lúc này, nương theo quyết định của hắn, chân chính khủng bố, bắt đầu hàng lâm thế gian!

"A!"

Sean kêu thảm một tiếng, nhìn hai chân của chính mình, ở nơi đó, đại đoàn bạch khí bốc lên.

Mặt đất đã kinh biến đến mức cùng đốt đỏ thiết bản như thế nóng bỏng , căn bản không thích hợp người bình thường sinh tồn.

Hắn cắn răng, nỗ lực chống đỡ chính mình không ngã sấp xuống, đi ra vài bước, một trận thịt nướng tiêu hương vị liền từ dưới thân truyền đến.

"Nơi này còn có một người!"

Đồng thời, loại này dị dạng, càng là làm hắn trực tiếp bại lộ.

Một cái cả người thiêu đốt lửa ác ma từ trên trời giáng xuống, trên mặt mang theo vẻ hưng phấn, bỗng nhiên dò ra bàn tay khổng lồ, đem Sean nắm lên, ném vào tiểu ác ma quần bên trong.

"Ăn đi, ăn được càng nhiều, dáng vẻ càng nhanh! Chúng ta ác ma, cuối cùng sắp trở thành thế giới này chúa tể!"

Nhìn giống như mãnh thú xé rách cừu con cảnh tượng, Liệt Diễm ác ma cười to.

Mà tình cảnh này, ở bắt đầu biến hóa hoàn cảnh trung bộ trên vùng bình nguyên, hầu như là tùy ý có thể thấy được.

Cho dù còn sót lại nhân loại nắm giữ đủ loại ẩn nấp thủ đoạn, chung quy cũng là bị cái này kịch biến thiên địa cấp bức bách đi ra, gặp phải ác ma độc thủ.

Đồng nhất thời gian bên trong, nhận được tin tức Chư Thần, lại là càng thêm kinh sợ:

"Chín tầng luyện ngục. . . Nổi lên?"

"Không, đây là thế giới chuyển biến, dính đến thế giới bổn nguyên bí mật!"

"Căn cứ phe ta Luyện ngục chi tử tình báo, Apophis đã không kịp đợi, cuối cùng quyết chiến đang ở trước mắt!"

"Cái này ngược lại nói rõ chúng ta thủ đoạn đều là hữu hiệu, nhất định phải kiên quyết không rời đẩy mạnh xuống!"

. . .

Toàn bộ Chủ thế giới đại lục bên trên, nhất thời một mảnh phong vân khuấy động.

Lấy Apophis ý chí, thúc đẩy Thần tính bắt đầu lẫn nhau nuốt chửng, cũng không phải đơn giản liền có thể trốn tránh đi qua.

Cho dù các Luyện ngục chi tử trốn tránh đến chân trời góc biển, cũng sẽ bị Thần tính phản phệ.

Duy nhất đường sống, chỉ ở tại tập trung vào trận này luyện cổ ở trong, chủ động tiến vào trung bộ, lẫn nhau nuốt chửng chém giết, tăng trưởng thực lực, cuối cùng giải quyết Apophis, mới là trị tận gốc tất cả phương pháp.

Nhất thời, không biết bao nhiêu Luyện ngục chi tử, cắn răng bắt đầu rồi đi tới trung bộ lữ trình.

Nguyên bản nhân loại vương quốc rất nhiều thế lực, cùng với giáo hội , tương tự đem càng nhiều nhân thủ tập trung tới đây.

Ở luyện ngục hóa thổ địa giao giới, đại quân loài người mọc như rừng, hình thành rồi một đạo chặt chẽ bao vây lưới, cùng đại quân ác ma giằng co.

Đương nhiên, dùng trông giữ để hình dung, có lẽ càng thêm chuẩn xác một điểm.

Mà ở rất nhiều Nhân loại vương quốc ủng hộ, Mạo Hiểm Giả công hội cũng là liên tiếp mở ra giá cao nhiệm vụ, mời nổi danh mạo hiểm giả đoàn đội thâm nhập Ma Vực, hoặc là dò hỏi tình báo tin tức, hoặc là phụ trợ nương nhờ vào giáo hội cùng vương quốc các Luyện ngục chi tử.

Trong lúc nhất thời, mảnh này địa vực bên trên gió nổi mây vần, mỗi thời mỗi khắc, đều có không biết bao nhiêu chém giết cùng tử vong trình diễn.

"Thái Dương Thần chân thân, dĩ nhiên vừa vặn ở vào Ma vực trong?"

Dưới tình huống như vậy, Phương Nguyên cưỡi một con tuấn mã, đến Ma Vực biên giới vị trí.

Bởi vì có đại quân cùng rất nhiều người mạo hiểm hội tụ quan hệ, nơi này tự phát hình thành rồi một cái cực lớn chợ, tràn ngập một loại tùm la tùm lum cảm giác, các loại vật tư đúng là lạ kỳ không thiếu, bất cứ lúc nào đều có những người mạo hiểm móc ra ngân tệ tiền đồng, thậm chí ác ma vật liệu, cùng chủ quán bắt đầu trao đổi.

"Từ khi thổ địa bị ô nhiễm, bắt đầu luyện ngục hóa sau khi, mảnh này khu vực liền được gọi là Ma Vực, tổng cộng bao quát một cái đế quốc, ba cái vương quốc, đồng thời diện tích còn đang không ngừng mở rộng!"

Phương Nguyên trầm ngâm: "Đúng là thông qua thí nghiệm phát hiện, tiễu giết ác ma, có thể chậm lại quá trình này, bởi vậy các quốc gia không chỉ có phái ra đại quân, càng là ra số tiền lớn mời mọc người mạo hiểm, cái này ở công hội bên trong là một cái lâu dài nhiệm vụ!"

Đương nhiên, đối với hắn mà nói, lúc này đi tới nơi này, mục tiêu duy nhất, chính là Thái Dương Thần Ramon!

Cái này Cửu Trụ Thần một trong chí cao tồn tại, vô cùng có khả năng rơi vào trọng thương ngủ say trạng thái, càng chịu đến Luyện ngục chi tử mơ ước.

Đặc biệt Jay!

Hắn đã thu được Tử Thần Thần chức, nếu như lại được đến Thái Dương Thần tất cả, hoàn toàn có có thể đột phá Phương Nguyên lưu lại phong ấn, chân chính luyện hóa Thần tính, cho cuối cùng cuộc chiến mang đến biến số.

Bởi vậy, Phương Nguyên nhất định phải tự mình đến đây, đem khống chế tất cả.

"Cái này trên thực tế, cũng là một cái chuyển chiết điểm! Thế giới tương lai, đem sẽ làm sao, liền xem hết lần này!"

Không nghi ngờ chút nào, nếu là lần này Thái Dương Thần ngã xuống, mà cái khác Luyện ngục chi tử lại không có được chỗ tốt, vậy thế giới này, tương lai sa đọa độ khả thi, liền muốn mạnh thêm mấy phần mười.

Mà nếu như Thái Dương Thần khôi phục, hoặc là bị cái khác Luyện ngục chi tử nuốt chửng, thế giới tương lai đi tới sẽ có càng nhiều sương mù.

"Mạo Hiểm Giả công hội!"

Phương Nguyên dắt ngựa, đi vào chợ, đi tới một cái dựng lên lâm thời đại sảnh trước.

Ở đây, lít nha lít nhít nhiệm vụ treo đầy, đa số đều là cùng ác ma có quan hệ:

"Lâu dài nhiệm vụ: Săn giết tiểu ác ma, lấy sừng làm chứng rõ ràng, một viên có thể chiếm được năm mươi đồng tử!"

"Thăm dò nhiệm vụ: Vẽ Ma Vực bản đồ, lấy hoàn thành độ kết toán, thù lao từ ưu!"

"Hộ tống nhiệm vụ. . ."

"Chém giết nhiệm vụ. . ."

Rất nhiều lít nha lít nhít cột nhiệm vụ mắt sắp xếp mà xuống, giống như thác nước, càng phía dưới nhưng là rộn rộn ràng ràng người mạo hiểm dòng người.

Nhìn tình cảnh này, Phương Nguyên lại là rơi vào trong trầm tư.

'Lấy Jay năng lực, cũng chỉ là dò thăm Thái Dương Thần ở Ma Vực một cái nào đó nơi ngủ say, nhưng đến cùng ở nơi nào, lại là căn bản không có manh mối. . .'

'Đúng là người mạo hiểm này công hội, dã tâm rất lớn a, dĩ nhiên ở vẽ Ma Vực bản đồ, có lẽ có có thể lợi dụng địa phương.'

'Còn có cái này chợ, cũng là phụ cận lớn nhất điểm tụ tập, Luyện ngục chi tử hội tụ không ít đây. . .'

Hắn nhìn về phía một nhánh người mạo hiểm đội ngũ.

Tiểu đội này bên trong có năm người, hai người chiến sĩ, một cái người bắn tên, một tên đạo tặc, còn có một tên người làm phép, rất tiêu chuẩn năm người

tiểu đội phối trí.

Bọn họ trang bị so sánh tinh xảo, xem ra tại Mạo hiểm giả bên trong cũng coi như sống đến mức không sai.

Đương nhiên, hấp dẫn Phương Nguyên ánh mắt, hay là bọn hắn ở giữa một cái, cái kia người bắn tên, rõ ràng là một tên Luyện ngục chi tử!

"Amanda, đang suy nghĩ gì?"

Bên cạnh pháp sư đẩy xuống đồng bạn của chính mình.

Ở vừa nãy, cái này nữ cung tiễn thủ rõ ràng đang xuất thần.

"Há, không, không có cái gì. . ."

Amanda liền vội vàng lắc đầu, giữa hai lông mày một tia ưu sầu làm thế nào cũng che giấu không đi.

'Càng đến gần nơi này, ta càng có thể cảm nhận được luyện ngục dẫn dắt, xem ra, tất cả Luyện ngục chi tử, đến cuối cùng rơi rụng luyện ngục, chính là bọn họ số mệnh!'

'Đội trưởng bọn họ đều là người tốt, giúp ta rất nhiều , nhưng đáng tiếc cái này, thực sự không thể nói. . .'

'Đợi đến lần này, thâm nhập Ma Vực sau khi, liền tìm cơ hội, với bọn hắn phân biệt đi!'

Amanda khẽ cắn răng, bỗng nhiên hạ quyết tâm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 709: Chợ

"Ha, có món làm ăn lớn!"

Ngay khi Amanda xuất thần đồng thời, đội trưởng của nàng, một cái tên là Clegg chiến sĩ, trên mặt mang theo hưng phấn nện đánh mặt bàn.

"Ế? Chuyện gì xảy ra?"

Amanda ngẩng đầu lên, lộ ra mờ mịt hai mắt.

"Amanda! Vị này Luhn tiên sinh, đồng ý ra một ngàn đồng tiền vàng, thuê chúng ta tiến vào ma vực đây!"

Clegg đem Phương Nguyên lĩnh đến bọn họ cái này đội người ở giữa, giữa hai lông mày tràn đầy hưng phấn: "Chỉ cần làm xong cái này một phiếu, chúng ta đều có thể không làm, đi ở nông thôn mua mấy khu vực dưỡng lão. . ."

Đối với người mạo hiểm mà nói, kích thích sinh hoạt tuy rằng đặc sắc, nhưng không tính toán tỉ mỉ, tuổi già đều sẽ dị thường bi thương có thậm chí căn bản sống không đến lúc đó.

Bởi vậy, một ít khôn khéo người mạo hiểm, sẽ tích góp lại tiền đến, tranh thủ trước thời gian về hưu, ở nông thôn mua thổ địa, thành lập biệt thự dưỡng lão đây cơ hồ là tất cả bình thường người mạo hiểm mộng tưởng.

Cho tới những kia thành lập loại cỡ lớn nhóm mạo hiểm, đồng thời chịu đến đại quý tộc chú ý cùng mời chào, thành công hỗn cái huân tước, nam tước cái gì cường đại người mạo hiểm, càng là tất cả mọi người thần tượng.

"Một ngàn kim tệ? !"

Amanda cả người một giật mình, nhìn kỹ cái này khách hàng lớn.

Đối phương rất trẻ trung, đại khái chừng hai mươi tuổi, nhìn rất oai hùng, đại khái là nào đó cái kỵ sĩ nhà con thứ, xem nhiều Truyền Kỳ đi ra du đãng.

Người như thế Amanda cũng đã gặp mấy cái, tuy rằng không tính là hoàn khố công tử ca, nhưng chẳng mấy chốc sẽ bị thực tế tàn khốc thuyết phục, khóc lóc hô phải về nhà tìm mụ mụ.

"Chỉ là. . . Đi Ma Vực?"

Amanda có chút chần chờ, theo bản năng mà liền liên tưởng đến Luyện ngục chi tử.

Nhưng cẩn thận cảm ứng, nhưng không có ở trên người đối phương phát hiện Thần tính tung tích, không khỏi thấy buồn cười: 'Ta thực sự là quá nhạy cảm. . .'

"Như vậy, Luhn tiên sinh!"

Lúc này, trong đội ngũ nam pháp sư nói chuyện: "Tuy rằng rất cảm tạ ngài thuê chúng ta, nhưng là chúng ta vẫn là rất muốn biết, ngài đi tới Ma Vực mục đích, dù sao, nơi đó vô cùng nguy hiểm, cho dù là chúng ta, cũng không cách nào bảo đảm an toàn của ngài!"

Có thể xuất đi ra một ngàn kim tệ khách hàng, không nghi ngờ chút nào bối cảnh lai lịch không nhỏ, một khi ra cái gì bất ngờ, bọn họ cũng phi thường phiền phức.

Dù sao, chính quy nhóm mạo hiểm cùng thuê quy trình, đều phải trải qua Mạo Hiểm Giả công hội ghi chép lưu trữ.

Mà bọn hắn mấy cái người mạo hiểm càng là ở công hội bên trong có tin tức, tỉ mỉ ghi chép gia đình cùng địa chỉ, một khi có chuyện , căn bản không trốn

được.

"Đúng rồi, Luhn tiên sinh!"

Clegg hàm hậu vuốt đầu: "Michael pháp sư nói không sai, chúng ta cần biết ngài đại thể mục đích, mới có thể càng tốt hơn lập ra kế hoạch, bảo đảm ngươi an toàn!"

"Là như vậy, chúng ta là một tên Thám hiểm gia!"

Phương Nguyên làm ra một bộ dõng dạc dáng vẻ: "Vẫn mộng tưởng có thể đi khắp thế giới, hiện tại gặp phải như vậy địa vực, làm sao có thể không cố gắng thám hiểm một lần?"

Nói, trên mặt lại lộ ra một bộ say mê trông ngóng vẻ mặt: "Đồng thời. . . Chúng ta quốc vương ra lệnh, nếu như có ai có thể dâng lên Ma Vực bản đồ, là có thể ở hắn nơi đó đổi lấy một cái thực phong tử tước tước vị đây!"

"Thực phong tử tước, không phải những kia có hoa không quả cung đình danh hiệu?"

Clegg con ngươi co rụt lại: "Vậy thì thật là thật là bạo tay , bất quá. . . Lấy Ma Vực nguy hiểm, cũng gánh nổi phần này khen thưởng, là cái nào vương quốc?"

"Vương quốc Bauhinia Variegata, ở rất xa phương bắc, nguyên bản công quốc Stan bên kia!"

Phương Nguyên con mắt đều không nháy mắt: "Nơi đó phát sinh chiến tranh, nguyên bản vương quốc Nott bị lật đổ."

"Hóa ra là như vậy!"

Quả nhiên, cho dù là người mạo hiểm, cũng rất ít quan tâm bên ngoài ngàn dặm sự tình, Clegg cùng Michael liếc mắt nhìn nhau, đều là gật đầu.

"Thiệt thòi ta còn chuẩn bị một cái cùng quốc vương cùng tên lời nói dối, kết quả căn bản hỏi cũng không hỏi. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, đáy lòng lại là không nói gì.

"Thế nhưng. . . Hoàn chỉnh bản đồ, cần đem toàn bộ Ma Vực đi khắp, chúng ta e sợ không làm được điểm ấy!" Amanda lý trí phân tích nói: "Ở trên chợ đen, cho dù hoàn chỉnh độ chỉ có hai ba phần mười bản đồ, cũng là giá trên trời a!"

"Sự tại người mà khác!"

Phương Nguyên lộ ra một tia vẻ kiên định: "Ta đã thu mua một phần bản đồ, nếu như số may, một nửa hoàn chỉnh độ, mới có thể đổi lấy tước vị ban thưởng!"

"Một nửa sao?"

Clegg cùng các đồng đội liếc mắt nhìn nhau, đều là trong bóng tối gật đầu.

Trải qua nhiều như vậy người mạo hiểm thăm dò, Ma Vực ngoại vi tuy rằng cũng có khả năng sẽ gặp được ác ma, nhưng cũng không vô cùng nguy hiểm.

"Như vậy, liền như thế định xuống đây đi, ta thảo nghĩ thỏa thuận, Luhn tiên sinh ngươi sau khi xem nếu như không có ý kiến, thì có thể làm cho nơi này Mạo Hiểm Giả công hội công chứng lưu trữ, liên quan tới thù lao, chúng ta cần trước tiên thanh toán một nửa!"

Clegg ho khan xuống, trịnh trọng nói.

"Không có vấn đề!"

Phương Nguyên móc ra một cái cái túi nhỏ, từ bên trong đổ ra mấy khối óng ánh long lanh bảo thạch.

Kim tệ mặc dù đã là rất xa hoa tiền, nhưng ra ngoài ở bên ngoài còn là phi thường phiền phức, bởi vậy, thì có cao cấp bảo thạch cùng trân châu làm cái này

thay thế.

"Michael!"

Clegg nhìn thấy một khối toàn thân óng ánh long lanh Lam bảo thạch, con mắt nhất thời sáng, lại cảnh giác nhìn lướt qua chu vi, mới để pháp sư tiến lên.

"Hừm, rất tinh khiết phẩm chất, những thứ này hoàn toàn có thể so sánh với năm trăm đồng tiền vàng giá trị. . . Đội trưởng. . ." Michael cẩn thận phân biệt xuống: "Ta nghĩ ra cống hiến, mua lại trong đó một khối!"

Bởi bảo thạch là rất nhiều pháp thuật chuẩn bị vật liệu, vì vậy đối với pháp sư mà nói, phương diện này nhu cầu chính là một cái động không đáy.

"Không có vấn đề!"

Clegg rõ ràng đối Phương Nguyên phóng khoáng cảm thấy thoả mãn: "Tôn kính Luhn tiên sinh, xin chờ một chút, chúng ta lập tức đi công hội công chứng, còn có, đội viên của ta chỉ cần nghỉ ngơi nửa ngày, chọn mua trang bị thuốc nước đồ ăn sau khi, bất cứ lúc nào đều có thể xuất phát!"

"Rất tốt!"

Phương Nguyên gật gù, liếc Amanda một chút.

Cái này nữ cung tiễn thủ trên người Thần tính lực lượng vô cùng mỏng manh, nhưng đã đạt đến 'Giới hạn' !

Ở cái này Ma Vực ở trong, e sợ sẽ gặp đến khó có thể tưởng tượng nguy hiểm đây.

Nhân loại có thể thông qua săn giết ác ma mà thu được Thần tính, ác ma đương nhiên cũng có thể thông qua săn bắn giết nhân loại, từ đó thu hoạch được bọn họ tích trữ lên Thần tính lực lượng.

'Toàn bộ Ma Vực, trên thực tế chính là một cái cực lớn luyện cổ tràng, chỉ có mạnh nhất người hoặc ác ma, mới có thể sinh tồn đến cuối cùng!'

Phương Nguyên trong mắt lộ ra một tia tinh mang.

Rất hiển nhiên, cái này nữ cung tiễn thủ, thấy thế nào đều tại sao không có như vậy tố chất.

Bất quá, nếu là không có Thần tính trợ giúp, nàng có lẽ đã sớm chết ở nào đó một lần mạo hiểm ở trong, bởi vậy cũng không thể nói là hại nàng.

. . .

"Lần này đi tới Ma Vực, các loại Liệt Diễm ác ma con số rất nhiều, nhất định phải mua rất nhiều Hàn Băng tiễn!"

Amanda cõng lấy trường cung, cùng đồng đội cáo biệt sau khi, lập tức ở chợ trên đi dạo lên.

"Ai. . . Ma Vực, chúng ta Luyện ngục chi tử số mệnh, chính là chết ở trong đó sao?"

Nàng thất vọng nghĩ, đột nhiên, cả người một trận lông tóc dựng đứng, phảng phất bị rắn nhìn chằm chằm ếch.

"Không nghĩ tới. . . Ở đây, dĩ nhiên có thể gặp phải một cái huyết mạch của ta huynh đệ! Hê hê. . ."

Một cái thanh âm lạnh như băng, ở nàng mặt sau vang lên, hơi lạnh trực tiếp thổi ngã vành tai trên.

'Là Luyện ngục chi tử!'

Amanda con ngươi thu nhỏ lại, run rẩy xoay người, lập tức liền nhìn thấy một cái người.

Đối phương thật giống một cái tầm thường chiến sĩ, mắt trái trên có một đạo thụ đi xuống vết đao , khiến cho hắn đã biến thành Độc Nhãn Long, thoạt nhìn vô cùng khủng bố.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là loại kia nồng nặc Thần tính khí tức, hầu như đến chuẩn Truyền Kỳ mức độ.

'Một người như vậy. . . Muốn giết ta, e sợ chỉ cần một thoáng. . .'

Amanda cái trán nhất thời chảy ra mồ hôi lạnh: "May là, nơi này là chợ, nơi công cộng, có rất nhiều thế lực duy trì trật tự, hắn không dám mạo muội động thủ. . . Thế nhưng, hắn hoàn toàn có thể ám sát, đồng thời, giám thị ta. . . Vẫn chờ đến ta rời đi lúc!"

Nàng tiểu đội nhận nhiệm vụ, lập tức liền muốn thâm nhập Ma Vực.

Ở cái này nguy hiểm địa ngục, người chết cái gì, thực sự là quá chuyện không quá bình thường.

Hết lần này tới lần khác, Luyện ngục chi tử sự tình, Amanda căn bản không nói ra được.

"Ngươi nghĩ muốn cái gì?"

Nàng hạ thấp giọng, nhìn cái này Độc Nhãn Long.

"Ta đương nhiên là nghĩ. . ."

Độc Nhãn Long liếm liếm môi, đột nhiên, cả người giống như vừa nãy Amanda như thế, cương đứng bất động, mồ hôi lạnh rì rào mà xuống.

"Đó là. . ."

Thông qua huyết mạch cảm ứng, hai cái Luyện ngục chi tử đều nhìn thấy một cái mặc áo đen bóng người.

Đối phương cả người đều bao phủ ở đen nhánh đấu bồng ở trong, liền nam nữ đều phân biệt không ra đến, bình thản nhìn nơi này một chút, phảng phất ở nhìn hai con giun dế.

Nhưng chính là cái nhìn này , khiến cho Amanda cùng Độc Nhãn Long hầu như ngã xuống.

"Quá . . . Quá mạnh mẽ, trên thế giới tại sao có thể có như vậy cường Thần tính lực lượng!"

Sau một hồi lâu, Độc Nhãn Long mới khôi phục như cũ, trầm thấp thở hổn hển: "Hắn tuyệt đối là Truyền Kỳ, thậm chí Truyền Kỳ bên trên!"

Hắn cả người run rẩy , căn bản không còn dám hướng về người áo đen liếc mắt nhìn, lập tức chen vào trong dòng người, biến mất không thấy.

Amanda tay chân lạnh lẽo, nhưng đợi đến nàng thật vất vả lấy dũng khí, hướng về người áo đen nhìn tới lúc, lại phát hiện đối phương từ lâu không thấy bóng dáng.

'Lại là một cái. . . May là hắn tựa hồ đối với chúng ta những thứ này nhỏ bé Thần tính không có bao nhiêu hứng thú!'

Amanda dưới chân như nhũn ra, lại thở dốc chốc lát, mới chống đỡ lấy chính mình rời đi.

. . .

Đồng nhất thời gian, chính đang nghỉ ngơi Phương Nguyên lại là bỗng nhiên nhìn về phía Amanda phương hướng, trên mặt tươi cười: "Lại có hai cái Luyện ngục chi tử xuất hiện?"

"Một cái trong đó , bất quá là chuẩn Truyền Kỳ, nhưng một cái khác, lại là. . . Thần linh đây!"

Lúc trước ở Jay trước tiên cướp đoạt Tử Vong thần chức, phong thần sau khi, Chư Thần hàng lâm thế gian, cho tất cả siêu phàm người cùng Truyền Kỳ cơ hội.

Đặc biệt các Luyện ngục chi tử, bọn họ căn bản không thể thu được thế giới ý chí tán thành, ngưng tụ Thần chức, bởi vậy mưu sát mà cướp đoạt, chính là duy nhất con đường.

"Cái này Luyện ngục chi tử, vận may cũng là không sai đây, dĩ nhiên tìm tới Mưu Sát Chi Thần chân thần, đồng thời một đòn công thành!"

Mưu Sát Chi Thần, tuy rằng cũng không phải là Cửu Trụ Thần một trong, nhưng ở Chư Thần ở trong cũng là lão tư cách, thực lực mạnh mẽ, Thần chức tiềm lực vô cùng, cùng Luyện ngục chi tử tính cách càng là vô cùng xứng đôi.

Tổng thể mà nói, so với Hoan Du Nữ Thần loại kia món ăn gà tốt hơn quá nhiều.

Đương nhiên, Luyện ngục chi tử nắm giữ Mưu Sát thần chức, có quan hệ chém giết thế giới quy tắc, cũng là đều bị Phương Nguyên thu nạp.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 710: Bất Ngờ

Ma vực trong.

Bầu trời hiện ra một loại màu đỏ sậm, mang theo điềm gở mùi vị.

Cho dù chỉ là biên giới thổ địa, mặt đất cũng tỏa ra kinh người nhiệt độ, nhất định phải ăn mặc dùng đặc biệt lạnh lẽo tài chế thành ủng mới có thể tự do hành động.

'Ta đến cùng, vẫn là không nói ra được a!'

Amanda cõng lấy cung tên cùng tràn đầy bao đựng tên, nhìn bên cạnh đồng đội một chút, không khỏi ở trong lòng cười khổ.

Nàng không cách nào nói với đồng đội ra bản thân Thần tính giả sự thực, tự nhiên cũng không có cái gì tốt thoát ly đội ngũ lý do, kết quả như thế một kéo lại kéo, đợi đến phục hồi tinh thần lại lúc, mạo hiểm tiểu đội cũng đã xuất phát.

'May là, có cường đại Thần tính chi tử uy hiếp, cái kia độc nhãn long hẳn là cũng sẽ không cố ý đứng thủ ta. . .'

Amanda trong lòng thở dài một hơi.

Nếu là bởi vì chính mình duyên cớ, cho đồng đội mang đến tổn thương gì, nàng cả đời đều sẽ không tha thứ chính mình.

"Đáng chết. . . Cái này hoàn cảnh, thực sự là nóng a!"

Đoàn người chỉ là đi rồi nửa ngày, liền mồ hôi đầm đìa, không thể không

dừng lại giải lao.

Tốt vào lúc này pháp sư Michael móc ra một cái lều vải, mở ra sau khi, bên trong nhiệt độ đột nhiên hạ thấp, liền mặt đất cũng trải lên một tầng băng thảm.

"Uống nước đi!"

Ngồi xuống giải lao sau khi, Michael lại lấy lòng cho Amanda đưa đến một túi nước trong.

"Cảm tạ!"

Cái này pháp sư đối với mình có ý tứ, là Amanda đã sớm biết sự tình.

Nàng tiếp nhận túi nước, ánh mắt lại nhìn hướng về đội trưởng Clegg, trong lòng lại là thăm thẳm thở dài.

"Luhn tiên sinh, không nghĩ tới ngài còn là một vị cao siêu vẽ bản đồ người!"

Clegg lúc này, chính ngồi xổm ở Phương Nguyên bên cạnh, nhìn hắn vẽ Ma Vực bản đồ, trong ánh mắt toát ra than thở.

"Chỉ là trước học được mấy đoạn mỹ thuật khóa mà thôi. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, dừng lại động tác trong tay: "Tuy rằng mảnh này Ma Vực nguyên bản đều là nhân loại quốc gia, nhưng từ hôm nay đến xem, rất nhiều địa hình đều phát sinh biến hóa rồi a!"

"Đúng, cái này đều do những kia chết tiệt ác ma!"

Clegg lầm bầm câu: "Dựa theo chúng ta hành trình, sau bảy ngày, là có thể đến hẻm núi Huyết Sắc, lại đi lên trước đi, chính là Ma Vực nơi sâu xa, liền người mạo hiểm đều không có thăm dò nguy hiểm hoàn cảnh, căn cứ thỏa thuận, chúng ta chỉ tới hẻm núi Huyết Sắc, chuyển lên một vòng liền trở về."

Ngoại vi ác ma so sánh ít ỏi, thực lực cũng rất thấp, một cái người mạo hiểm tiểu đội là có thể ứng phó.

Nhưng càng đi nơi sâu xa, ác ma số lượng sẽ càng ngày càng nhiều, thậm chí có trực tiếp hình thành ác ma nhuyễn trùng Minh Hà tồn tại! Bởi Chư Thần lâm phàm, Tử Thần càng là trực tiếp bị Jay đánh chết, Minh giới kịch biến không còn người có thể ngăn cản.

Cho dù là đối với Truyền Kỳ giả mà nói, nơi đó cũng là cực kỳ khủng bố nguy hiểm cấm địa.

"Cái này ta đương nhiên biết được!"

Phương Nguyên hơi gật đầu.

Trên thực tế, hắn thuê cái này đội người mạo hiểm, hoàn toàn chỉ là tiện tay làm , bởi vì cái này gọi Amanda tuổi trẻ nữ cung tiễn thủ , khiến cho hắn nổi lên một điểm nghiên cứu hứng thú.

'Một viên vẫn tính thiện lương tâm, cũng không có làm sao gặp phải Thần tính ô nhiễm , nhưng đáng tiếc, lại gặp phải mơ ước. . .'

Phương Nguyên nhìn về phía đội ngũ sau khi, trong con ngươi lóe qua một tia sáng chói.

Thông qua Amanda cái này mồi nhử, hắn dễ dàng tìm tới hai cái mắc câu người.

Một cái trong đó chính là cái kia Độc Nhãn Long, chuẩn Truyền Kỳ thực lực, lúc này còn có chút do dự bất định.

Dù sao lấy thực lực của hắn, nhất định có thể vượt qua Amanda, nhưng ứng phó võ trang đầy đủ người mạo hiểm tiểu đội, lại là có chút phiền phức, bởi vậy, lúc này vẫn là như con rắn độc như thế, chiếm giữ tìm cơ hội.

Mà một cái khác, nhưng là cướp đoạt Mưu Sát thần chức tân nhậm Mưu Sát Chi Thần.

"Vận mệnh a, thật là có thú!"

Phương Nguyên nhìn tay phải của chính mình, đang bình thường người mắt thường khó có thể quan sát được trong hư không, từng tia tia Thần tính, chính thông qua huyền diệu khó hiểu con đường, bị hắn dẫn dắt gây ảnh hưởng, thu hoạch lấy lấy càng nhiều tin tức.

"Trước Độc Nhãn Long là Lauder, mà cái này Thần Chi, tên là Zorro sao?"

"Đồng thời. . . Cái này Zorro trước vẫn ở truy tra Jay tung tích, cuối cùng cũng được đến Thái Dương Thần Ramon ngay khi Ma Vực gợi ý. . ."

"Lúc này. . . Hắn đi theo Lauder hoặc là Amanda sau lưng, chỉ là làm vì lữ đồ bên trong tăng cường một điểm lạc thú nhỏ, hay hoặc là phát hiện cái gì đây?"

Hắn dù sao không phải thuần túy thổ, có lúc trái lại không bằng bọn họ như thế có thể thu được vận mệnh gợi ý.

Mà đối với Monger thế giới mà nói, nếu như Ramon nhất định phải ngã xuống không thể, cái kia cho dù là cùng tùy ý một cái phong thần Luyện ngục chi tử dung hợp, cũng có thể thu được phong phú thu hoạch, tiện thể cho Phương Nguyên chế tạo một cái kẻ địch mạnh mẽ.

"Đã như vậy. . ."

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng, bắt đầu kích thích Thần tính.

Lều vải ở ngoài, một khối màu đen nham thạch mặt sau.

Lauder trừng mắt còn sót lại một con mắt, nhìn lều vải: "Ngươi chạy không được! Ta tỷ muội! Ta cuối cùng nhất sắp trở thành Truyền Kỳ, thậm chí phong thần! Ngươi bây giờ, cần vì ta cống hiến ra tất cả!"

Chỉ là, hắn nhìn cực lớn lều vải, lại có chút chần chờ.

Dù sao, hắn chỉ có một người, mà không có vượt qua Truyền Kỳ giai vị, có thể bị chiến thuật biển người nhằm vào.

Đang lúc này, mãnh liệt chém giết khát vọng, trong nháy mắt chiếm cứ nội tâm của hắn, thậm chí khiến con mắt của hắn đều không tự chủ mang theo một vệt màu đỏ.

"Hê hê. . . Giết nàng, giết người phụ nữ kia, ta mới có thể trở nên càng mạnh hơn! Mới có thể đối địch người bí ẩn kia!"

Cho dù chỉ là chợ bên trong gặp một lần, Zorro liền cho Lauder lưu lại cực lớn bóng ma trong lòng, dù sao tất cả Sát Lục Chi Tử, đến cuối cùng đều là kẻ địch!

"Cho rằng núp ở đội ngũ ở trong, ta liền đối phó không được ngươi sao?"

Lauder dù sao không phải người ngu, Phương Nguyên thông qua Thần tính gây ảnh hưởng cũng là bất tri bất giác, sẽ không làm hắn lập tức trở nên không tiếc tất cả.

Bởi vậy, hắn con mắt hơi chuyển động, nhìn quét cảnh vật chung quanh, lập tức nhìn thấy vài con du đãng tiểu Ác ma, trên mặt cười gằn nhất thời càng ngày càng khuếch trương lớn lên.

. . .

"Cái này lều vải, quả thật không tệ!"

Phương Nguyên lúc này, lại là ngồi ở mát mẻ thảm trải nền trên, đánh giá chu vi.

"Đây là Mạo Hiểm Giả công hội thông qua mấy lần thăm dò Ma Vực kinh nghiệm, chuyên môn định chế ra công cụ, không chỉ có mang vào hạ nhiệt độ

hiệu quả, mấu chốt nhất vẫn là bí mật, ở tiểu Ác ma thị giác bên trong, chỉ sẽ cảm thấy nơi này là một khối cực lớn tảng đá, đương nhiên, một khi thăng cấp trở thành Đại ác ma, nắm giữ càng cao hơn trí tuệ sau, liền hoàn toàn không có cách nào che giấu đi qua, còn có chính là cách đến đặc biệt gần tình huống dưới, cũng có khả năng bị tiểu Ác ma nhìn thấu , bất quá tình huống như thế, chúng ta hoàn toàn có thể ứng phó lại đây!"

Clegg ưỡn ngực thang, có chút kiêu ngạo mà giới thiệu.

"Như vậy là tốt rồi. . ."

Phương Nguyên mới vừa gật đầu, bên cạnh nguyên bản nằm đạo tặc liền bỗng nhiên ngồi dậy, vẻ mặt căng thẳng: "Đầu nhi, có tình huống!"

Cổ đại thám báo, phần lớn đều có một tay áp sát đất nghe âm tuyệt sống, cho dù đang say ngủ ở trong, cũng có thể nghe được kỵ binh xung phong mà thức tỉnh.

Lúc này mặc dù đổi một thế giới, nhưng nguyên lý đại khái giống nhau.

"Chẳng lẽ lại bị một cái nào đó tiểu Ác ma trùng hợp phát hiện?"

Mang theo điểm nghi hoặc, Clegg lao ra lều trại, lập tức trợn to hai mắt.

Tầm nhìn ở trong, một đám lớn màu đỏ sậm mãnh liệt mà đến, ít nhất có mấy trăm con tiểu Ác ma, trong đó còn có mấy con hạc đứng trong bầy gà, rõ ràng là Đại ác ma.

"Không thể, lẽ nào xui xẻo như vậy, vừa vặn đụng tới ác ma triều?"

Clegg rít gào một tiếng: "Toàn thể chuẩn bị, không muốn chết liền lập tức chiến đấu!"

"Cạc cạc!"

Ngay khi hắn rít gào đồng thời, một con tiểu Ác ma đã phi phác tới, màu đỏ sậm làn da cùng sắc nhọn sừng có thể thấy rõ ràng.

Tuy rằng tiểu Ác ma đối với Chức nghiệp giả mà nói hết sức dễ dàng đối phó, nhưng số lượng một khi đi lên, cũng lập tức sẽ sản sinh biến chất.

Huống chi, ở cái này chút tiểu Ác ma ở trong, còn ẩn giấu đi Đại ác ma.

"Hướng về bên kia chạy!"

Amanda đi ra, chỉ là liếc mắt một cái, liền lập tức chỉ về một phương hướng.

Ở nơi đó, có một cái gò núi nhỏ, càng thêm thuận tiện phòng thủ một điểm.

"Chú ý bảo vệ Luhn tiên sinh!"

Clegg trên người tỏa ra một tầng Đấu Khí, hướng giết ở hàng đầu, toàn bộ tiểu đội vừa cùng ác ma tác chiến, vừa hướng về có lợi địa hình dời đi.

"Cạc cạc!"

Đột nhiên, một con Đại ác ma cười quái dị, một đoàn hỏa cầu thật lớn liền đập tới.

"Là Hỏa Cầu thuật!"

Michael quát to một tiếng, xé ra một cái nào đó pháp thuật quyển trục: "Phòng hộ Hỏa nguyên tố thương tổn!"

Hắn cũng không phải mục sư, không tốt bao nhiêu đánh gãy kỹ năng, đối mặt cái loại này công kích, chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Ầm ầm!

Nương theo cực lớn tiếng vang, ngọn lửa bao phủ, dù là có phòng hộ, chỉ là bị thương nhẹ, đoàn người cũng là chật vật phi thường.

Mấu chốt nhất chính là, càng nhiều tiểu Ác ma vọt lên, hầu như đem bọn họ hoàn toàn vây quanh.

"Cạc cạc!"

Đột nhiên, lại có hai con cực lớn ác ma, vỗ cánh từ trên trời giáng xuống.

Đội bên trong một gã khác chiến sĩ né tránh không kịp, lại bị trực tiếp với lên bầu trời, từ chỗ cao rơi rụng ở cứng rắn trên mặt đất, lại bị tiểu Ác ma vây nhào mà lên, máu thịt tung toé.

"Đáng chết! Cái này đội ác ma rất không tầm thường!"

Clegg vừa lùi về sau, biến đổi hướng về Michael hô to: "Nhanh lên một chút dùng rơi cái kia, không muốn lại đau lòng cái gì, chúng ta mệnh quan trọng hơn!"

"Được rồi!"

Michael cắn răng một cái, móc ra một cái cao cấp hơn quyển trục.

Đây là bọn hắn tiểu đội vì ứng đối Ma Vực nguy hiểm, chuyên môn thu mua một cái cao cấp pháp thuật, vận dụng toàn bộ đội ngũ tư kim, luôn luôn bị coi là đòn sát thủ.

Lúc này cũng căn bản không lo được, trực tiếp khởi động: "Đi chết đi!"

Vù vù!

Gió lạnh gào thét, nước đóng thành băng.

Một cái cực lớn Hàn Băng Long Quyển hình thành, trong phút chốc liền đem

nóng rực địa ngục hóa thành băng thiên tuyết địa.

"Cao cấp pháp thuật Hàn Băng Phong Bạo!"

Cuồng phong bao phủ, chen lẫn băng trùy, mưa đá các loại thế tiến công, trong khoảnh khắc xẹt qua đại quân ác ma, lưu lại cái xuống một cái cái hàn băng pho tượng, lại vỡ nát tan tành.

Cho dù là Đại ác ma, ở cao cấp pháp thuật công kích phía dưới, kháng tính da thịt cũng là như tờ giấy yếu kém.

Một lát sau, pháp thuật hiệu quả đi qua, nóng rực nhiệt độ một lần nữa bao phủ tới, tan ra băng sương.

Clegg nhìn tình cảnh này, lại là không khỏi thở dài: "Ai. . . Đem Berry thi thể thu hồi lại, thật tốt an táng đi!"

"Hê hê. . . Không nghĩ tới các ngươi còn có như vậy một lá bài tẩy!"

Lúc này, từ sân bãi ở ngoài, một cái độc nhãn long lại là chậm rãi đến gần, trên mặt mang theo ung dung không vội vẻ, tham lam nhìn chằm chằm Amanda.

"Là ngươi!"

Amanda đầu tiên là cả kinh, chợt cả người đều muốn tức giận bốc cháy lên: "Những thứ này ác ma, là ngươi hấp dẫn tới?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 711: Loan Đao

"Amanda, đây là kẻ thù của ngươi?"

Michael nắm chặt trên tay pháp trượng, một tầng mê ly ánh sáng bắt đầu ở pháp trượng đỉnh hiện lên.

"Các hạ, cho dù ngươi cùng đội viên của ta có cừu oán, nhưng hấp dẫn ác ma đến đây công kích cách làm, cũng thực sự là thật quá mức!" Clegg căm phẫn sục sôi nắm chặt trên tay kiếm lớn: "Loại hành vi này, chắc chắn chịu đến Mạo Hiểm Giả công hội cùng các quốc gia trừng phạt, ngươi chờ lên lệnh truy nã đi!"

"Lệnh truy nã? Ha ha. . ."

Lauder nanh cười một tiếng: "Trên người ta gánh vác đã nhiều lắm rồi, trở lại một phần cũng không có cái gì!"

"Ta nghĩ ra rồi, hắn là 'Đao phủ' Lauder!"

Lúc này, trong đội ngũ đạo tặc bỗng nhiên hô to một tiếng: "Cái kia gặp phải ba cái vương quốc truy nã, phạm vào 27 lên mưu sát án gia hỏa!"

"Là ngươi!"

Clegg lùi về sau một bước, khắp khuôn mặt là ý đề phòng

Có thể gặp phải mấy cái vương quốc truy nã, còn vẫn cứ nhảy nhót tưng bừng người, hiển nhiên không phải cái gì đơn giản mặt hàng.

"Ở lệnh truy nã trên, hắn nhưng là ít nhất có cao giai chức nghiệp giả thực lực

a!"

Cái này đạo tặc quát to một tiếng, bỗng nhiên quay đầu liền chạy.

Cho dù là cùng một đội ngũ đồng bọn, lại gặp đến loại này nguy cơ sống còn dưới tình huống, vẫn là lựa chọn thoát đi!

"Lại là như vậy. . . Xấu xí nhân tính a!"

Lauder nhìn tình cảnh này, rất là khinh thường chỉ cươi cười, một tầng khí thế mạnh mẽ ở trên người ngưng tụ, đột nhiên, một điểm hàn tinh từ trên tay bay ra, giống như hào quang màu trắng bạc, trúng ngay đạo tặc phần lưng.

Phốc!

Máu bắn tung tóe ở trong, cái kia đạo tặc thẳng tắp ngã trên mặt đất, lập tức liền không động đậy.

"Ta hận nhất phản bội hữu nghị người, người này liền chủ động thế các ngươi thu thập, không cần cám ơn ta!"

Lauder đối với mình tạo thành chiến công rất là thoả mãn.

Đầu tiên hấp dẫn đến ác ma quần, tiêu hao đám người kia thể lực cùng trang bị, còn lừa gạt ra một tấm giấu diếm cao giai pháp thuật quyển trục, đánh chết đối phương một người.

Lúc này, cái này chạy trốn đạo tặc càng là chủ động đem phía sau lưng bại lộ ở trước mắt hắn, mặc cho hắn giết.

Cứ như vậy, nguyên bản đối với hắn còn rất có một chút uy hiếp người mạo hiểm đội ngũ, nhất thời trở nên chia năm xẻ bảy, hoàn toàn có thể không tổn thương giết chết.

Không có thương! Tiêu chuẩn này rất trọng yếu.

Lauder biết rõ, chính mình chính là một thớt Cô Lang, ở Ma Vực bên trong nghĩ muốn sinh tồn đến cuối cùng, trên thân thể lại không thể có quá mức thương thế nghiêm trọng cùng liên lụy.

Lúc mấu chốt, bất kỳ một điểm nhỏ bé chỗ hổng, đều sẽ dẫn đến tan vỡ.

Hắn giống như một cái lão luyện tay thợ săn, đầu tiên là trong bóng tối tiêu hao kẻ địch thực lực, đón lấy lại triển lộ tự thân võ lực, cần phải đem đám người kia tự tin đánh tới tan vỡ.

"Chuyện này. . . Không phải cao giai chức nghiệp giả, mà là chuẩn Truyền Kỳ!"

Clegg là cái người tinh tường, nhìn thấy tình cảnh này, lại là càng thêm tuyệt vọng, chỉ cảm thấy trong miệng tràn đầy cay đắng.

Lấy thực lực của đối phương, cho dù tiểu đội mình thời điểm toàn thịnh, e sợ cũng chỉ có thể tạo thành một chút phiền toái, lúc này tàn tạ trạng thái, càng là không có biện pháp ứng phó.

"Mục tiêu của ngươi là ta, buông tha đồng bọn của ta!"

Lúc này, Amanda cắn răng, bỗng nhiên tiến lên một bước: "Nếu không thì. . . Nếu không thì. . ."

"Ha ha. . . Nói không được đi, nếu không thì ngươi có thể thế nào? Tự sát để ta cái gì cũng không chiếm được? Chuyện cười! Chúng ta Thần tính , căn bản sẽ không tiêu tan, một khi kí chủ tự sát, chỉ sẽ lập tức ở xung quanh tìm kiếm xuống bất kì. . ." Lauder trên mặt mang theo vẻ hài hước.

"Chờ một chút!"

Michael cùng Clegg sắc mặt nhất thời biến hóa: "Cái gì? Thần tính? !"

"Xin lỗi, Michael, còn có đội trưởng, ta lừa dối các ngươi!"

Amanda trong miệng tràn đầy cay đắng: "Kỳ thực. . . Ta cũng là Luyện ngục chi tử! Còn nhớ sao? Cái kia truy sát đạo tặc nhiệm vụ, cái kia thủ lĩnh, dĩ nhiên là một tên Thần tính giả! Ta giết hắn sau khi, lập tức liền thu được hắn lực lượng!"

"Cái này thật đúng là. . . Cái này thật đúng là. . ."

Clegg không khỏi rút lui vài bước.

Ở giáo hội tuyên truyền ở trong, Luyện ngục chi tử đều là tà ác hóa thân, sa đọa cùng chém giết đại danh từ, nơi bọn họ đi qua, tất nhiên có tử vong cùng tai nạn.

"Hê hê! Thấy hay không, đây chính là đồng bọn của ngươi! Ngươi liều mạng nghĩ muốn cứu đến, chính là như vậy một đám gia hỏa!" Lauder khắp khuôn mặt là trêu tức: "Thế nào? Ta có thể cho ngươi một cái cơ hội, nói thí dụ như, ở ngươi tử vong trước, để ngươi có thể tự tay giết bọn họ!"

"Không muốn làm tiếp vô vị gây xích mích, ta sẽ không trúng kế!"

Amanda giơ lên cung tên, nhắm ngay Lauder: "Đội trưởng, còn có Michael, Luhn, các ngươi chạy mau!"

"Amanda. . . Ngươi. . ."

Clegg cùng Michael biểu hiện phức tạp, dĩ nhiên thật giống thật sự có chút ý động.

"Quên mình vì người? Thật vĩ đại a! Tia sáng này tốt chói mắt, nhượng người thật muốn đưa nó phá hủy rơi!"

Lauder biến sắc, loáng thoáng mang theo dữ tợn: "Ngươi sẽ hối hận ngươi làm ra quyết định, ta xin thề!"

"Hối hận! Không, ta tuyệt không!"

Amanda trên tay một thả, mũi tên phảng phất lưu quang như thế bắn ra.

"Tẻ nhạt xiếc!"

Lauder tay hiện nổi lên ra một thanh loan đao, tùy ý vừa bổ, mũi tên lập tức hướng về bên cạnh lệch đi.

Chỉ là cái này một tay, liền để Amanda con ngươi co rụt lại, biết muốn làm đến điểm ấy, cần là cực kỳ cao minh kỹ xảo cùng khủng bố tố chất thân thể.

"Thế nhưng, ta sẽ không bỏ qua. . ."

Nàng tay phải giống như bướm xuyên hoa như thế, trong nháy mắt lại rút ra ba mũi tên, phía trên quanh quẩn pháp thuật ánh sáng: "Liên Châu Tiến!"

Hưu hưu!

Dây cung liên chiến, ba mũi tên giống như một cái chi nhánh, đến thẳng Lauder cổ họng.

"Hô!"

Đối mặt cái này cái, Lauder sắc mặt lần đầu nghiêm túc lên.

Hầu như là ở mũi tên phát ra đồng thời, cả người hắn nhanh chóng mà nhào tới trước, phảng phất một con hắc xà, trên tay lưỡi đao giống như như chớp giật vung ra, đập phi tiễn đầu, đi tới Amanda trước mặt, trong con ngươi mang theo vẻ lạnh lùng: "Kết thúc!"

Coong!

Đang lúc này, hắn con ngươi co rụt lại, phảng phất nhìn thấy cái gì cực kỳ chuyện khó mà tin nổi.

Một vệt hàn quang, đột nhiên ở trước mặt hiện lên, Lauder sống lưng đột

nhiên gập lại, hầu như cong thành chín mươi độ, mới hiểm mà lại hiểm địa né qua , dù là như vậy, trên mặt cũng bị hoa một đạo thật dài vết máu, chỉ thiếu một chút liền muốn đem hắn độc nhãn đâm thủng.

"Chết tiệt!"

Lauder một thoáng chợt lui, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm Amanda.

Lúc này, cái này nguyên bản nữ cung tiễn thủ vũ khí, lại là nổi lên biến hóa long trời lở đất, hai đoạn giống như trăng non lưỡi dao sắc từ cung thân lên đạn ra, phía trên mang theo một vệt huyết sắc, hiển nhiên chính là tạo thành Lauder thương thế kẻ cầm đầu.

"Nguyệt chi quốc Cung Võ giả?"

Lauder sắc mặt âm trầm: "Không nghĩ tới ngươi tiến giai, là loại này hẻo lánh chức nghiệp!"

"Dù sao cũng là Thần tính giả, thế nào cũng phải có chút át chủ bài đi!"

Amanda cắn răng, có chút tiếc nuối.

Dù là nàng xuất kỳ bất ý, cũng không có có thể một thoáng trọng thương đối phương, những trận chiến đấu tiếp theo, tất nhiên sẽ vô cùng gian nan.

Thậm chí bị thua tử vong, cũng là tất nhiên.

'Chỉ là. . . Có thể cho đội trưởng bọn họ tranh thủ đến đầy đủ thời gian.'

Amanda trong lòng nổi lên một tia ngọt ý, theo bản năng mà quay đầu liếc mắt một cái, cả người suýt chút nữa thì mạnh miệng cất tiếng chửi: "Ngươi. . . Các ngươi làm sao vẫn còn ở nơi này?"

Nàng phí hết tâm tư, thật vất vả mới tranh thủ đến cái này chút thời gian, nhưng là ba người bọn họ, dĩ nhiên một cái đều không chạy!

Amanda thực sự là tức giận đến nhanh muốn khóc lên.

Đặc biệt Luhn!

Cái này chỉ là cái cố chủ, dĩ nhiên cũng thẳng tắp đứng ở nơi đó, thật là khiến người dở khóc dở cười.

Amanda thực sự rất nhớ chỉ Phương Nguyên mũi hỏi: "Ta có quan hệ gì tới ngươi? Lẽ nào ngươi cùng Michael như thế, coi trọng ta, dĩ nhiên cơ hội tốt như vậy đều không trốn?"

"Amanda!"

Clegg ưỡn ngực: "Bất kể nói thế nào, ngươi đều là ta mạo hiểm tiểu đội một thành viên , làm cái này đội trưởng, ta làm sao có thể vứt bỏ đồng bạn đây?"

"Không sai!" Michael nắm chặt pháp trượng, một đạo màu bích lục tăng thêm quang mang liền rơi vào Amanda trên người.

"Các ngươi. . ."

Amanda cảm động đến hầu như rơi lệ, nhưng Phương Nguyên sắc mặt nhưng có chút quái lạ: "Tình tay ba? Cái kia thật đúng là đủ máu chó. . ."

"Kẻ ngu xuẩn, các ngươi đem sẽ vì chính mình ngông cuồng cùng ngu ngốc mà trả giá thật lớn!"

Lauder đứng lên, trong tay loan đao tỏa ra một chùm tia sáng chói mắt, bổ về phía Amanda: "Chết đi cho ta!"

"Đừng hòng!"

Clegg hét lớn một tiếng, giơ trường kiếm che ở Amanda trước mặt.

Mà Amanda nhưng là thân hình mềm mại, phảng phất một tên vũ cơ, nhảy

lên tao nhã bước nhảy, cung nhận ở xung quanh cơ thể quay về, giống như một vòng hào quang màu xanh ánh trăng.

"Không dùng!"

Lauder rít gào một tiếng, loan đao thẳng tắp đẩy ra Clegg, lại chém vào ánh trăng ở trong.

Đang!

Lanh lảnh tiếng vang truyền đến, cung tên gãy vỡ, Amanda cả người đều khô tàn trên đất, mặt hiện nổi lên ra biểu tình kinh hãi: "Chuôi này loan đao. . . Cao giai ma pháp vật phẩm? Bán thần khí?"

"Ha ha. . . Không sai, lúc trước làm vì được đến nó, ta giết sạch rồi hai cái gia tộc người!"

Lauder trên người nổi lên một tầng pháp thuật quang mang, lấy loan đao trên chói mắt nhất: "Nhưng tất cả những thứ này đều là đáng giá!"

"Ngươi cái người điên này!"

Clegg hung mãnh xông lên, kết quả Lauder tùy ý vung một cái loan đao, trên tay hắn trường kiếm liền gãy vỡ ra, toàn bộ ngã quỵ ở mặt đất, khôi giáp trên hiện ra một đạo thâm thúy khe.

"Ở trước mặt ta, các ngươi căn bản không có sức lực chống đỡ lại!"

Lauder tiến lên, liền muốn một đòn cướp đi Amanda tính mạng.

"Không được!"

Michael quát to một tiếng, một cái Hỏa Cầu thuật phát ra.

Ầm ầm!

Nhưng Lauder xem thường nở nụ cười, loan đao trực tiếp đâm nhập quả cầu lửa trung tâm.

Trong nháy mắt tiếp theo, toàn bộ quả cầu lửa liền phảng phất ánh nến giống như, bị ung dung tắt.

"Sắc bén cùng phá ma?"

Michael cảm giác mình trong miệng tràn đầy cay đắng.

Chuôi này Truyền Kỳ loan đao, nhất thời làm hắn nỗ lực hoàn toàn biến thành một chuyện cười.

"Như vậy. . . Tiếp đó, liền hắn là quyết định, là trước tiên chém tay, vẫn là chém chân đây?"

Lauder đi tới Amanda trước mặt, liếm láp loan đao lưỡi đao, biểu hiện trở nên vô cùng điên cuồng cùng vui sướng.

Michael nắm chặt pháp trượng, lại dù như thế nào cũng động không được tay, cả người cũng bắt đầu run rẩy lên.

"Muốn chết sao. . . Đội trưởng. . ."

Amanda liếc Clegg một chút, cuối cùng vẫn là không có mở miệng nói chuyện.

"Ha ha. . . Yên tâm, ngươi sẽ không rất chết nhanh, mà là sẽ trong vũng máu kêu rên rất lâu, phương diện này ta kinh nghiệm phong phú, bảo đảm sẽ không sai lầm!"

Lauder dữ tợn nở nụ cười, liền muốn động thủ.

Đột nhiên, bốn phía hết thảy tất cả đều phảng phất đình trệ, một luồng cường đại uy nghiêm đột nhiên hàng lâm!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 712: Hẻm Núi

Cường đại, lạnh lẽo , khiến cho người nghẹt thở!

Ở khủng bố lực lượng dưới ảnh hưởng, Amanda cảm giác mình trên người mỗi một nơi đều đang run rẩy, linh hồn đều sắp xuất khiếu.

"Là cái kia Thần tính chi tử! Hắn vẫn đi theo chúng ta mặt sau!"

Trong chớp mắt, nàng lập tức liên tưởng đến chợ trên cái kia thoáng hiện người thần bí.

Lauder động tác cũng dừng lại, nhìn hướng về sau lưng, trong tiếng nói mang theo đau thương căm giận: "Quả nhiên. . . Ngươi sẽ không bỏ qua cho ta!"

Đạp đạp!

Nương theo phảng phất dẫm đạp ở trong lòng mọi người tiếng bước chân, một người áo đen chậm rãi hiện lên.

"Ngươi đến cùng là ai?"

Lauder rít gào một tiếng, giơ tay lên trên loan đao: "Bí pháp Hồng Nguyệt!"

Một chùm hào quang màu đỏ ngòm đột nhiên từ lưỡi đao hiện nổi lên, Amanda thậm chí phảng phất nhìn thấy một vòng Hồng Nguyệt bóng mờ.

"Truyền. . . Truyền Kỳ lĩnh vực?"

Nàng con ngươi co rụt lại, biết đối phương là mượn dùng bí pháp nào đó cùng Bán thần khí, đạt đến Truyền Kỳ uy năng.

Cảnh vật chung quanh biến ảo, như cùng đi đến ban đêm, ám sắc màn trời ở trong, chỉ có một vòng Hồng Nguyệt thống trị đại địa.

"Đi chết đi!"

Lauder rít gào một tiếng, loan đao đột nhiên hóa thành yêu dị ánh trăng, ở khắp mọi nơi, không có cái gì mà không phá được.

"Hồng Nguyệt lĩnh vực? Không sai vũ khí, ở lúc trước rèn đúc lúc, tất nhiên gia nhập một cái Truyền Kỳ giả tâm huyết cùng đối với lĩnh vực toàn bộ cảm ngộ!"

Bị mãnh liệt ánh trăng bao phủ người áo đen, lại là không động dung chút nào, bỗng nhiên đưa tay phải ra.

Tay phải của hắn trắng nõn nhẵn nhụi, thon dài tinh xảo, cho dù tay của nữ nhân cũng có chút không sánh được, lúc này thăm dò vào huyết hồng ánh trăng ở trong, đầy trời lĩnh vực đều là hơi ngưng lại.

Răng rắc! Răng rắc!

Hồng Nguyệt ầm ầm phá nát, hiện ra chân thực cảnh tượng.

"Ngươi. . ."

Lauder sắc mặt trở nên sợ hãi cực kỳ, nhìn trước mặt người áo đen, chỉ là dùng ba ngón tay, liền vê vê lưỡi dao của hắn, mặc cho hắn dùng sức thế nào đều là không làm nên chuyện gì.

"Nếu muốn trở thành Truyền Kỳ, nhất định phải đi ra con đường của chính mình a! Cái này Bán thần khí tuy tốt, lại chung quy sẽ trở thành ngươi ràng buộc!"

Thanh âm đạm mạc ở trong, người áo đen tay gập lại.

Lauder kêu thảm một tiếng, loan đao tuột tay, cả người bay ngược thổ huyết, ngã trên mặt đất.

'Không thể!'

Nhìn thấy tình cảnh này Amanda hầu như dại ra.

Lauder nhưng là chuẩn Truyền Kỳ thực lực! Lại thêm vào Bán thần khí cùng bí pháp tăng cường, hoàn toàn có thể sánh ngang Truyền Kỳ!

Nhưng sức mạnh như vậy, ở người bí ẩn này trước mặt, lại vẫn là thất bại?

Không chỉ có thất bại, càng là dễ dàng như vậy, không hề có chút sức chống đỡ, quả thực dường như đại nhân giáo huấn tiểu hài tử.

"Thần hỏa? !"

Lauder liên tục ho ra máu, quỳ một chân trên đất, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm người thần bí, bỗng nhiên nói câu.

'Muốn đến nhen lửa thần hỏa cảnh giới, hắn đến cùng giết bao nhiêu Luyện ngục chi tử?'

Amanda trong lòng chìm xuống, mắt thấy Lauder chiến bại, nàng không dám có bất kỳ may mắn tâm lý.

Chỉ là, cái này kẻ địch, lại là cường đại đến một cách không ngờ , khiến cho nàng đều khó mà sinh ra chống lại tâm tư đến.

"Nói nhiều như vậy, ngươi còn không là muốn giết ta, cướp đoạt ta Thần tính?" Lauder độc nhãn hoàn toàn đỏ ngầu: "Không có ích lợi gì, cho dù ngươi cướp đoạt nhiều hơn nữa cũng vô ích, Tử Vong Chi Thần Jay cuối cùng nhất định sẽ giết ngươi! Ngươi không thể là tử vong đối thủ!"

"Người yếu rên rỉ cùng nguyền rủa. . ."

Người áo đen gảy gảy trên tay loan đao, tiện tay ném đi, nhất thời rơi vào Lauder trước người: "Bất quá hiện tại, ta cũng không có sát lục dục vọng, các ngươi đều đi theo ta đi!"

Hắn tay chỉ hướng, thình lình đem Amanda bọn người bao quát đi vào.

"Đi?"

Amanda hết sức kỳ quái, cái này vẫn là nàng lần thứ nhất nhìn thấy có thể khống chế tự thân chém giết khát vọng Luyện ngục chi tử: "Đi nơi nào?"

"Hẻm núi Huyết Sắc!"

Người áo đen xốc lên đấu bồng, lộ ra một tấm rất trẻ tuổi, nhưng tái nhợt mất máu khuôn mặt: "Tiện thể nhắc một câu, các ngươi có thể gọi ta là Zorro!"

"Nói cách khác, chúng ta trở thành ngươi tù binh sao? Zorro đại nhân?"

Clegg tận lực để chính mình tiếng nói có vẻ cung kính, càng là dùng ánh mắt âm thầm ngăn lại Michael mờ ám.

"Có thể nói như vậy!"

Zorro mỉm cười gật đầu: "Bởi vì các ngươi đối với ta mà nói còn có một điểm tác dụng. Thế nào? Là lựa chọn hiện tại lập tức đi chết, vẫn là đi theo ta đây?"

Rất hiển nhiên, lại gặp đến loại này sống và chết lựa chọn trước, cho dù là Lauder, cũng không khỏi rơi vào trầm mặc.

Không đến bao lâu, sáu người tiểu đội lần thứ hai đạp lên đường xá.

Chỉ là, trong đó hai cái thành viên, lại là gặp phải thay.

Phương Nguyên trầm mặc, âm thầm, thông qua một ít nhỏ bé thần thái động

tác, phát ra giả tạo sợ hãi cùng bất an tín hiệu.

Lén lút, thần niệm lại là đang không ngừng tính toán: 'Rất tốt. . . Ta ẩn giấu, cho dù là Mưu Sát Chi Thần cũng không thể nhìn phá, hắn hướng về hẻm núi Huyết Sắc đi, xem ra là được đến vận mệnh gợi ý hoặc là cái khác tình báo, Ramon rơi rụng ở Ma Vực nơi sâu xa?'

Đối với cái này đối thủ một mất một còn lựa chọn, Phương Nguyên cũng không khỏi có chút bội phục, quả thật là đem chỗ nguy hiểm nhất coi như chỗ an toàn nhất.

. . .

Hẻm núi Huyết Sắc.

Nơi này là Ma vực bên trong một chỗ trứ danh địa tiêu.

Bởi vì địa hình biến hóa, tạo thành một cái cực lớn gãy vỡ mang.

Trải qua rất nhiều người mạo hiểm cùng giáo hội vương quốc thế lực điều tra sau khi, đem nơi này công nhận làm vì Ma Vực phân giới.

Ở hẻm núi Huyết Sắc phía sau, chính là Ma Vực nơi sâu xa, nguyên bản đế quốc Celtic cương vực, ác ma số lượng cùng cấp bậc đều là tăng vọt, còn có thai nghén nhuyễn trùng Minh Hà.

Cho dù là Truyền Kỳ giả, thâm nhập cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra, đối với bất luận nhân loại nào thế lực mà nói, đều là tuyệt đối cấm địa.

"Gào gào!"

Giữa bầu trời, hào quang màu đỏ sậm nồng nặc không tiêu tan, tình cờ còn có thể có lửa rơi xuống.

Nóng rực trên mặt đất, một nhánh hơn trăm người tiểu Ác ma, chính đang tại

Đại ác ma dưới sự hướng dẫn dò xét, thỉnh thoảng cùng cái khác ác ma phát sinh hỗn chiến.

Đột nhiên, chính đang tại song phương giao chiến đồng thời cảm ứng được cái gì, lại chạy tứ phía, hò hét loạn lên ầm ỹ thành một mảnh, phảng phất nhìn thấy cái gì thiên địch.

Ầm! Ầm!

Mặt đất khẽ run, một con cực lớn Ma quái từ phía trên đường chân trời hiện lên đi ra, bóng người càng lúc càng lớn, cuối cùng biến thành một ngọn núi nhỏ.

Nó thoạt nhìn thật giống voi lớn, toàn thân có làn da màu đen, sáu cái ngà voi trắng noãn như ngọc, trên người còn có bụi gai cùng xước mang rô.

Tượng lưng bên trên, càng mơ hồ có mấy bóng người.

"Không hổ là cao đẳng ác ma, liền Đại ác ma đều bị doạ chạy!"

Amanda nhìn tình cảnh này, lại cùng chính mình mạo hiểm lúc, bị đại quân ác ma truy đến đông trốn tây thoán so với, xem hướng về phía trước Zorro bóng lưng không khỏi tràn ngập một loại phức tạp ý vị.

Thực lực của đối phương, quả thực là sâu không lường được.

Liền nói dưới thân con ác ma này voi lớn, tuyệt đối muốn vượt qua Đại ác ma, thậm chí cao giai chức nghiệp giả, tương đương với trong nhân loại chuẩn Truyền Kỳ chiến lực, trên người thậm chí mang theo Thần tính, lại như thường bị hắn thu phục, đã biến thành vật cưỡi.

Tuy rằng ngoại vi ác ma tương đối ít ỏi, nhưng cao giai ác ma phần lớn có trí tuệ, sẽ chủ động đi ra đi khắp, gặp phải người mạo hiểm chỉ có thể tự nhận xui xẻo, bởi vậy diệt sạch tình huống đều có.

Nhưng gặp phải Zorro, lại là con ác ma này voi lớn bất hạnh.

Có nó thay đi bộ, dọc theo đường đi nguy hiểm liền nhỏ đi rất nhiều, thậm chí thật giống giao du như thế, đi tới hẻm núi Huyết Sắc.

"Rốt cục đến!"

Nhìn cuồn cuộn liên miên ngọn núi cùng lối vào thung lũng, Zorro trên mặt không khỏi hiện ra một nụ cười.

"Zorro tiên sinh. . . Ngài đến cùng cần chúng ta làm cái gì a?"

Amanda nhìn một chút chu vi, vẫn là chính mình tiến lên hỏi dò: "Lấy thực lực của chúng ta, e sợ chỉ có thể là liên lụy a!"

Vừa nhắc tới cái này, cho dù là mặt lạnh ở một bên giải lao Lauder, cũng không khỏi dựng thẳng lên lỗ tai.

"Phía trên thế giới này, cũng không phải có sức mạnh liền có thể làm được tất cả!"

Zorro khẽ mỉm cười: "Cho nên ta mang theo các ngươi, chỉ là làm vì ở đây tìm kiếm một món đồ, hoặc là nói. . . Một người!"

"Cho dù ta có điều động ác ma năng lực, nhưng hắn đeo trên người lực lượng cùng quy tắc, sẽ chủ động lẩn tránh, cho dù là ở trạng thái ngủ say!"

"Hắn?"

Amanda rõ ràng cảm giác được không đúng.

Ở thế giới này thông dụng lời nói bên trong, hắn cùng hắn biểu đạt, hoàn toàn là hai loại phát âm.

Bất quá nghĩ một nghĩ cũng biết, người bình thường làm sao có khả năng lựa chọn ở Ma Vực ngủ say?

"Hắn. . . Là ai?"

Lúc này, Lauder rốt cục không nhịn được, mở miệng hỏi.

"Các ngươi chẳng mấy chốc sẽ biết đến!"

Zorro lắc đầu, có vẻ rất là thần bí.

Cùng thời khắc đó.

Ở hẻm núi lớn mặt khác phương hướng.

Một nhánh khổng lồ đội ngũ chậm rãi đi đến, hầu như người người đều là trên người mang thương.

Cho dù bọn họ là tinh nhuệ, ở ác ma địa bàn trên đi xuyên, cũng trả giá cực kỳ đánh đổi nặng nề.

"Ta chủ Jay, là tử vong chúa tể! Lấy hắn danh nghĩa, ánh sáng mặt trời cũng nhất định phải khuất phục!"

Ở một tên khoác màu đen đại bào, đeo dê đầu lâu dây chuyền, nhìn liền giống như tà giáo Đại tế ti tuyên cáo phía dưới, rất nhiều Tử Thần tín đồ ánh mắt nóng rực, tràn vào huyết sắc trong hẻm núi lớn.

"Dựa theo Tử Thần chỉ dẫn, còn có mục sư cung cấp thuật lại, Thái Dương Thần manh mối, ngay khi hẻm núi Huyết Sắc bên trong!"

Một cái Tử Thần tín đồ ánh mắt lấp loé: "Nếu như ta thu được Thái Dương quang huy đây?"

Đây là một cái hỗn loạn niên đại, Chư Thần rơi rụng thế gian, nguyên bản tín ngưỡng chịu đến đáng sợ xung kích.

Đồng thời, Luyện ngục chi tử thành công phong thần , khiến cho phàm nhân

đám người phát hiện, Thần vị nguyên lai cũng không phải như vậy cao cao không thể với tới, rất nhiều dã tâm nhà hiện lên.

Liền ngay cả Thần Chi nguyên bản tín đồ bên trong, cũng là cuồn cuộn sóng ngầm.

Trong lòng hắn hừng hực, suy tư cơ hội của chính mình, chậm rãi tiến vào nơi sâu xa.

Đột nhiên, một chùm lưỡi dao sắc ánh sáng tự thân sau hiện lên, từ hắn trái tim vị trí chọc vào đi ra.

"Có địch tấn công!"

Hắn rất nhớ lớn gọi, nhưng trong miệng phun ra chỉ có bọt máu, mềm mại ngã xuống.

Ở trong ánh mắt ánh sáng chưa từng tiêu tan trước, hắn nhìn thấy một bóng người , tương tự là Tử Thần tín đồ trang phục, trên tay lại cầm nhỏ máu lưỡi dao sắc.

"Ca ngợi ngươi, ta chủ Mưu Sát Chi Thần Zorro! Lấy ngài danh nghĩa, tất cả Tử thần tín đồ, đều phải cảm nhận được chém giết nghiêm khắc!"

Cái này lẫn vào Tử Thần giáo hội bên trong tín đồ lẩm bẩm.

Làm cái này Mưu Sát Chi Thần, Zorro Thần lực bên trong có chứa bí ẩn, âm mưu các loại lực lượng , khiến cho tín đồ của hắn đủ để lừa dối.

Mà như vậy chém giết, ở hẻm núi Huyết Sắc bên trong, còn đang không ngừng trình diễn.

Không thể không nói, Huyết Sắc hẻm núi thực sự quá lớn.

Cho dù hai cái Tà thần đã đem tín đồ tất cả rút ra ở chỗ này, tạo thành ảnh

hưởng, cũng xa xa không đạt tới bị phát hiện mức độ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 713: Xuất Hiện

Ùng ục! Ùng ục!

Màu vàng xanh bể nước bên trong hiện ra độc tương, không ngừng nổi lên bong bóng, trong không khí thời khắc tràn ngập một luồng lưu huỳnh mùi vị.

Một cái cả người sinh đầy mắt đại xà bỗng nhiên từ nước độc trong thoát ra, lưỡi duỗi một cái co rụt lại, phảng phất như chớp giật, liền đem một cái nào đó xui xẻo tiểu Ác ma nuốt xuống.

Ở hẻm núi Huyết Sắc ở trong, Ma Vực tự thành thiên địa, thậm chí hình thành rồi một bộ vô cùng kỳ dị môi trường sinh thái.

"Cái kia Zorro, rốt cuộc muốn tìm tìm cái gì đây?"

Amanda cùng Clegg cẩn thận từng li từng tí một ở một mảnh đầm lầy leo lên đi tới, đầy mặt lo lắng sợ hãi vẻ.

Hẻm núi Huyết Sắc ở trong, cũng nghỉ lại không ít cường Đại ác ma cùng Ma quái, đồng thời khắp nơi đều có nguy hiểm, một khi gặp phải cái gì bất trắc, Zorro đều không nhất định có thể đúng lúc cứu được đến.

Vị này Mưu Sát Chi Thần mới vừa lên cấp không lâu, ngoại trừ hắn tín đồ ở ngoài, xác thực rất ít người biết được hắn thần tên.

Bởi vậy, Amanda cùng Clegg mấy người mới sẽ hào không kinh ngạc.

Bằng không, nếu như bọn họ biết mình đã chiếm được rất nhiều tín đồ cầu cũng không được vinh quang cùng thần đồng hành tới nói, e sợ căn bản sẽ không

kinh hoảng kích động cái gì, trái lại bị kinh sợ độ khả thi càng lớn một chút.

"Amanda, nghe ta nói!"

Clegg liếc liếc chung quanh: "Mặc kệ cái này Zorro muốn làm cái gì, hoàn thành sau khi chúng ta đều sẽ vô cùng nguy hiểm, bởi vậy, tìm tới cơ hội, lập tức chạy trốn! Không cần phải để ý đến chúng ta!"

"Nhưng là. . . Ngươi không cảm thấy rất kỳ quái sao?" Amanda dùng cung tên kích thích trên mặt đất màu đen lợi kiếm giống như cỏ dại: "Có nhân vật gì sẽ chạy đến nơi đây đến ngủ say, còn có thể vừa vặn bị chúng ta tìm tới?"

"Ai biết được?"

Clegg nhún nhún vai: "Đem so với chúng ta mà nói, vị cố chủ kia mới càng là xui xẻo, nhưng ngươi xem hiện tại, dĩ nhiên thật giống có chút nhận mệnh dáng vẻ."

Amanda quay đầu lại, quả nhiên liền nhìn thấy Luhn.

Lúc này, cái này xui xẻo gia hỏa chính chống một cái màu đen mộc trượng, ở trong đầm lầy khó khăn bôn ba.

'Do chín tầng luyện ngục ảnh hưởng sinh thành Ma Vực, lẽ ra nên hoàn toàn chịu đến ta khống chế, không cần nói một cái Thái Dương Thần, cho dù là con ruồi con muỗi loại hình, chỉ cần ta có tâm, liền căn bản chạy trốn không được cảm ứng, chỉ là lúc này. . .'

Phương Nguyên sắc mặt có chút âm trầm.

Hắn thoáng nhắm mắt lại, toàn bộ hẻm núi Huyết Sắc tất cả liền hiện lên ở trước mắt.

Bất luận là trong đầm lầy ẩn núp Ma quái, trên mặt đất du đãng cao cấp ác ma, thậm chí tại những khác phương vị triển khai tìm tòi cùng chém giết tử vong

tín đồ cùng mưu sát tín đồ, hết thảy đều rõ ràng trước mắt.

Thế nhưng. . . Hết lần này tới lần khác không có Thái Dương Thần chút nào tung tích.

Chuyện này thực sự có chút khó mà tin nổi.

'Cũng khó trách Thái Dương Thần dám lựa chọn ở chỗ này ngủ say. . . Loại này ẩn nấp khí tức thủ đoạn, quả nhiên vô cùng không sai!'

Phương Nguyên cười gằn xuống.

Đây cũng là bởi vì nằm ở Chủ thế giới, Ma Vực ăn mòn còn chưa đủ triệt để duyên cớ.

Nếu không thì, nếu như ở chín tầng luyện ngục ở trong, bất luận Thái Dương Thần hóa thân làm vật gì, đều căn bản chạy trốn không được Phương Nguyên lùng bắt.

"Như thế nhìn tới. . . Thái Dương Thần Ramon ngủ say, cũng là không thể làm gì, thậm chí, liên tiếp trọng thương, đã suýt chút nữa làm nó không cách nào duy trì Chí Cao thần vị trí, bởi vậy, thế giới ý chí chỉ có thể tìm kiếm thay thế bổ sung."

"Những kia Luyện ngục chi tử thần linh, liền tiến vào trong mắt của nó!"

"Dù là tiếp nhận rồi nguyên lực, nhưng Luyện ngục chi tử dù sao cũng là thổ, thậm chí, nếu như được đến Thái Dương Thần lực lượng, là có thể hoàn toàn giải phong luyện hóa Thần tính, cùng ta chống lại!"

"Có lẽ. . . Thế giới ý chí đều có thể tiềm tàng ở đối phương trong cơ thể, ở thời khắc sống còn xuất hiện, cùng ta liều mạng! Một khi vượt qua ta, không chỉ có là cứu vớt toàn bộ thế giới, còn có thể hoạch được hoàn chỉnh mà luyện hóa nguyên lực!"

Phương Nguyên cả người chấn động, triệt để sáng tỏ thế giới ý chí dự định.

Hi sinh Ramon, tác thành một cái Luyện ngục chi tử, để cho hắn mang theo Thần lực cùng thế giới ý chí, thành vì chính mình đại địch! Đánh bại chính mình sau khi, thậm chí ngay cả nguyên lực đều có thể cùng nhau thu được.

Cùng những thứ này so với, một cái Ramon cũng không tính là gì.

'Đây chính là này thế Thần Chi bi ai sao? Bởi vì bán quy tắc hóa, cùng thiên địa kết hợp đến quá mức mật thiết, thì có quá nhiều trách nhiệm. . . Thậm chí bị hi sinh. . .'

Một loại hiểu ra, nhất thời ở Phương Nguyên đáy lòng sinh thành.

Cũng chỉ có duyên cớ này, mới có thể giải thích là cái gì luyện ngục các Thần Minh dồn dập được đến manh mối, nhưng hắn cái này chín tầng luyện ngục chi chủ lại là hầu như không biết gì cả.

'Ở tất cả sau lưng, đều có thiên ý quấy phá a!'

Phương Nguyên lộ ra không hề có một tiếng động cười nhạo: "Đáng tiếc. . . Ta vẫn là đến rồi!"

Đây chính là thế giới ý chí hạn chế nơi, ở Ramon ngủ say tình huống dưới, chỉ có thể thông qua bất tri bất giác thủ đoạn đến cho cái khác luyện ngục thần tử gợi ý, nhưng cũng cho Phương Nguyên tìm tòi hư thực khả năng.

"Bất quá. . . Thái Dương Thần Ramon, đến tột cùng ở nơi nào ngủ say đây?"

Chính đang suy tư ở trong, Phương Nguyên bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, con ngươi thoáng co rụt lại.

. . .

"A!"

Amanda hét lên một tiếng, nhìn trước mắt bắt đầu vỡ vụn vách đá.

Ngay khi vừa nãy, nàng chẳng qua là dùng vũ khí nhẹ nhàng chạm đụng một cái, cái này mặt cực lớn nham thạch dĩ nhiên liền bắt đầu vỡ vụn thành từng mảnh lên.

Ở khe hở sau khi, chói mắt kim quang lấp loé, càng ngày càng mở rộng.

Ầm ầm!

Thánh khiết kim quang hội tụ, hình thành một cánh cửa dáng dấp, mơ hồ có thể thấy được mặt sau rộng lớn thế giới tình cảnh.

Không chỉ có như vậy, một đạo màu vàng cột sáng, càng là phóng lên trời, mang theo cuồn cuộn thần uy , khiến cho phạm vi trăm dặm bên trong đều có thể cảm ứng rõ ràng.

"Không. . . Chuyện không liên quan đến ta a!"

Amanda nhìn tình cảnh này, đã là mắt choáng váng.

"Ha ha. . . Ngươi làm rất khá!"

Zorro phi phác tới, nhìn màu vàng cánh cửa ánh sáng, trong con ngươi có ngóng trông, cũng có kiêng kỵ: "Dĩ nhiên là. . ."

'Thần quốc? !'

Phương Nguyên trong mắt tinh quang bùng lên, trực tiếp ở trong lòng nói bổ sung.

Xuất hiện ở đây, rõ ràng là một đạo đi về Thần quốc cánh cửa.

Mà từ khí tức đến xem, tất nhiên là Thái Dương Thần Ramon Thần quốc không thể nghi ngờ!

'Chẳng trách nó có thể che đậy cảm nhận của ta, nguyên lai đã đem Thần quốc hàng lâm Chủ thế giới!'

Cái này đánh đổi không thể nghi ngờ vô cùng trầm trọng, Thần lực hao tổn trước tiên không cần phải nói, ở Chủ thế giới bên trong, Thần quốc uy năng sẽ phải chịu rất lớn áp chế, thậm chí, cơ bản không thể lại trọng phản Thần giới đi tới.

Đối với thần linh mà nói, tuyệt đối là tổn thất nặng nề.

Đương nhiên, như thế làm chỗ tốt nơi, chính là ở mảnh này Ma Vực bên trong mạnh mẽ chế tạo điểm mù, liền Phương Nguyên cũng không thể phát hiện.

Nhưng ở Amanda cử chỉ vô tâm xuống, vẫn là bạo lộ ra.

"Thái Dương Thần Thần quốc!"

Zorro ánh mắt nóng rực, đột nhiên tiến lên một bước, hai tay khoát lên quang môn biên giới.

Hừng hực!

Màu vàng liệt diễm sôi trào, trong thời gian ngắn rơi xuống ở trên người hắn.

Có thể đem Truyền Kỳ hóa thành tro tàn ngọn lửa, lại không làm gì được hắn chút nào.

"Chỉ là Thần quốc phòng ngự, cho ta. . . Mở!"

Zorro gầm thét lên, một tầng ánh sáng màu vàng sậm đồng dạng ở trên người hiện lên.

Hơi thở ngột ngạt tiết ra ngoài, thậm chí khiến hư không cũng bắt đầu hơi gợn sóng.

Ầm ầm!

Rốt cục, quang môn bị áp bức đến cực hạn, bỗng nhiên truyền đến kính vỡ vụn giống như lanh lảnh tiếng vang, toàn bộ triệt để ngưng tụ đi xuống, bên trong cảnh tượng càng thêm rõ ràng.

Zorro nhanh chóng tránh nhập môn bên trong, nhất thời không thấy bóng dáng.

"Thần. . ."

Amanda ngơ ngác nhìn cái này màn: "Zorro là. . . Thần linh? Một cái phong thần Luyện ngục chi tử? Lẽ nào hắn chính là Jay?"

"Không!"

Lauder sắc mặt tái nhợt mà tiến lên, trong con ngươi lại tràn đầy hừng hực: "Hắn không phải Jay, mà là một cái tân thần! Nơi này. . . Dĩ nhiên là Thái Dương Thần Thần quốc lối vào?"

Hắn phảng phất từ lâu quên trước dự định, nhìn màu vàng cánh cửa ánh sáng, không tự chủ được liền lên trước một bước.

Ầm ầm!

Ngọn lửa màu vàng óng không có tái hiện, Lauder cả người bị hào quang màu vàng óng nuốt chửng, trong thời gian ngắn biến mất không thấy.

"Cơ hội tốt!"

Clegg khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn: "Amanda. . . Chúng ta đi mau. . . Ồ?"

Hắn kinh ngạc phát hiện, ở giành lấy tự do sau khi, Amanda không chỉ cũng không lui lại, trái lại tiến lên vài bước: "Thái Dương Thần lưu lại phòng ngự, đã

bị trước Jay đánh vỡ, bởi vậy cái này cửa, ai cũng có thể thông qua!"

"Amanda!"

Michael chạy tới, trong mắt mang theo vẻ kinh dị: "Ngươi lẽ nào. . . Muốn đi vào thám hiểm?"

"Đúng!"

Amanda hít sâu một cái: "Ta trước vẫn đang trốn tránh chính mình trách nhiệm, nhưng lần này, ta hiểu rất rõ ràng! Nếu thân là Luyện ngục chi tử, liền tất nhiên muốn đối mặt cái này chút! Ta bây giờ có thể trốn, nhưng không trốn được lần thứ hai!"

"Nếu như đây là sự lựa chọn của ngươi, ta cùng ngươi!"

Clegg cắn răng, hạ quyết tâm.

"Ha ha. . . Nếu đội trưởng đều nói như vậy, ta cũng chỉ có thể phục tùng quyết nghị!"

Michael trên mặt lóe lên không tên tâm tình: "Chà chà. . . Thái Dương Thần Thần quốc, thực sự là nhượng người rất có điều tra một phen hứng thú đây!"

"Cái này cũng là ta không thể rời đi nguyên nhân!" Amanda cười khổ một tiếng: "Liền Thái Dương Thần Thần quốc đều sẽ rơi rụng, chúng ta dù là rời đi Ma Vực, Chủ thế giới lại có chỗ nào là an toàn đây?"

"Đúng là Luhn tiên sinh, ngươi. . ."

Nàng vừa định khuyên Phương Nguyên rời đi, lại nhìn thấy cái này tự xưng quý tộc con thứ gia hỏa, đã vươn mình tiến vào quang môn bên trong: "Ồ?"

"Ta đã sớm muốn nói với ngươi, cái này Luhn có chút không đơn giản!"

Michael mặt âm trầm: "Ta hoài nghi hắn hắn là một cái nào đó giáo hội hoặc là quốc vương mật thám, đến đây Ma Vực sưu tập tình báo. . . Bây giờ nhìn lại, giáo hội khả năng càng lớn một chút, có lẽ, hắn đã sớm biết một điểm dị biến manh mối, lại cái gì đều không có từng đề cập với chúng ta."

"Luhn tiên sinh không phải người như vậy!"

Amanda mới vừa phản bác một câu, bỗng nhiên rơi vào trầm mặc.

Trước còn không có cảm giác, nhưng lúc này lại hồi tưởng một hồi, cái kia Luhn xác thực có rất lớn hiềm nghi.

"Coi như hắn là cái khác thế lực thám tử, nhưng hiển nhiên không phải Tà thần một phương. . ." Michael trong mắt lóe sáng lên: "Lần này, có lẽ còn có thể cho chúng ta cung cấp trợ giúp. . ."

"Đúng đấy, một đội người mạo hiểm trải qua các loại khó khăn, cuối cùng rốt cục phá hoại Tà thần âm mưu. . . Ngươi là trong quán rượu nghe người ngâm thơ rong xướng có thêm sao?"

Clegg bất đắc dĩ lật một cái liếc mắt, đột nhiên thay đổi một bộ sắc mặt: "Nhưng ta biết một chuyện, bất luận Thái Dương Thần như thế nào, nếu như bị cái này Tà thần thực hiện được, toàn bộ thế giới đều sẽ rơi vào nguy hiểm to lớn ở trong, tuy rằng chúng ta chỉ là tiểu nhân vật, nhưng gặp phải chuyện như vậy, cũng nhất định phải cống hiến ra bản thân một điểm lực lượng!"

"Đội trưởng!"

Amanda có chút cảm động, tuy rằng bọn họ đều rất bình thường, nhưng ở thời khắc mấu chốt, cũng có thể làm ra sự lựa chọn của chính mình!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 714: Thần Quốc

Thần quốc là Thần Chi sào huyệt, tiếp dẫn tín đồ linh hồn, ẩn giấu chân thân nơi.

Ngoại trừ Tử Thần Hess mấy cái rất ít mấy cái Thần Chi ở ngoài, hầu như tất cả thần linh, đều sẽ đem Thần quốc xây dựng ở Thần giới ở trong , bởi vì hoàn cảnh nơi đây thích hợp nhất, đồng thời Thần Chi có thể toàn lực phát huy.

Mà ở Chủ thế giới ở trong, liền Thần quốc quy tắc đều sẽ phải chịu áp chế, thậm chí Kỳ Tịnh giả linh hồn đều sẽ dần dần tiêu vong, trừ phi là ngớ ngẩn thần linh, bằng không căn bản sẽ không làm như thế.

Nhưng lúc này, Thái Dương Thần Ramon, lại là trái với lẽ thường mà đem Thần quốc hàng lâm chủ vị diện, thậm chí cùng Ma Vực một phần dung hợp, bởi vậy thu được bộ phận sân nhà tiện lợi, đủ để che giấu qua Phương Nguyên điều tra.

Đáng tiếc, hay là bởi vì một cái bất ngờ bại lộ.

"Nơi này chính là. . . Ramon Thần quốc sao?"

Phương Nguyên ở một mảnh trên mặt đất cất bước.

Cả khu vực bên trên, tựa hồ cũng đang phát tán ra một loại hào quang nhàn nhạt, cùng luyện ngục cùng Chủ thế giới hoàn toàn là hai loại phong cách.

Bên cạnh có một đám lớn ruộng lúa, hình dạng rất bất quy tắc, tựa hồ không có ai quản lý, nhưng mà bên trong lại sinh trưởng một loại giống như hoàng kim đúc ra lúa mạch.

Càng doạ người chính là, chúng nó phổ biến đều có một người cao, phảng phất rừng cây như thế rậm rạp.

"Hoàng Kim mạch?"

Phương Nguyên thấy, không khỏi nở nụ cười.

Nghe đồn ở nhân loại mới vừa mới xuất hiện lúc, cá thể suy nhược, chịu rất nhiều tai nạn, hầu như một lần đến sắp diệt tộc mức độ.

Lúc này, Thái Dương Thần Ramon hàng lâm, đem Hoàng Kim mạch cùng hạt giống ban cho nhân loại.

Loại này lúa mạch lớn lên rất nhanh, bảy ngày là có thể thu hoạch, sản lượng lại rất cao, bởi vậy nhân loại mới sinh tồn.

Đến sau đó, Hoàng Kim mạch thốn hóa, liền biến thành bình thường cây yến mạch, lúa mạch các loại chủng loại, mà Được Mùa nữ thần, cũng ở cái này loại nguyện lực triều tịch xuống sinh ra.

Chân chính quy kết lên, Thái Dương Thần Ramon không chỉ có là thế giới Nguyên Sơ thần, càng là tất cả thần linh đầu nguồn!

'Đáng tiếc. . . Cho dù là thế giới như vậy con cưng, cũng chung quy phòng ngừa không được bị vứt bỏ vận mệnh!'

Phương Nguyên đến hiện tại đã xác định, Ramon mặc dù là Nguyên Sơ chi thần, nhưng không phải Sáng Thế Thần!

Là thế giới sáng tạo hắn, mà không phải hắn sáng tạo toàn bộ thế giới, điểm này rất trọng yếu!

Bởi vậy, khi thế giới muốn bỏ qua lúc, cũng là không chút do dự.

"Đồng thời, cái này Thần quốc, cũng quá mức hoang vu một điểm!"

Phương Nguyên thả ra thần niệm, lại cảm giác không có ứng đến một điểm sinh mệnh khí tức.

Cho dù Thần quốc bên trong không thích hợp vật còn sống sinh tồn, nhưng ít ra cũng có thể có Kỳ Tịnh giả sóng linh hồn.

Nhưng lúc này, ngoại trừ cực lớn rừng lúa mạch ở ngoài, toàn bộ Thần quốc bên trong lại là dị thường trống trải, phảng phất tất cả sinh linh đều biến mất.

"Xem ra, hẳn là ở hạch tâm vị trí đây!"

Phương Nguyên xem chuẩn một phương hướng, bắt đầu nhanh chóng di động lên.

. . .

Ào ào ào!

Zorro mặt lạnh, mặc cho trước mặt một tòa thật to Kim tự tháp ầm ầm sụp đổ.

Toà này Kim tự tháp xây dựng đến cực kỳ rộng rãi, mỗi một khối gạch đá, thình lình đều là dùng hoàng kim đúc ra.

Nếu như thả đi ra bên ngoài, tuyệt đối là muốn làm cho tất cả mọi người đều điên cuồng một món tiền bạc, nhưng ở đây, lại là tầm thường đến cực điểm.

"Lại không phải sao?"

Zorro lẩm bẩm: "Nghe đồn rằng, Thái Dương Thần ở tại hoàng kim rèn đúc Kim tự tháp đỉnh, ở hắn Thần quốc bên trong, như vậy hành cung tổng cộng có chín mươi chín toà!"

Nếu như là bình thường, lấy Thần Chi năng lực, muốn điều tra lên hết sức dễ dàng.

Nơi này dù sao cũng là Ramon Thần quốc, cho dù hòa vào Chủ thế giới, quy tắc bắt đầu tan vỡ, đối với người ngoại lai hạn chế cũng đang không ngừng thả lỏng, nhưng vẫn là ngoan cường tồn tại.

"Còn có. . . Cho dù Thái Dương Thần cũng không phải một cái nóng lòng phát triển tín đồ Thần Chi, từ viễn cổ vẫn tích trữ đến hiện tại, nhiều như vậy Kỳ Tịnh giả đi nơi nào?"

Kỳ Tịnh giả, tức là tín đồ chết rồi linh hồn.

Ở bên trong thế giới này, tất cả mọi người chết rồi linh hồn đều sẽ đi tới Minh giới, ở Tử Thần quốc gia bên trong tiếp thu kiểm nghiệm.

Thuộc về Chư Thần tín đồ, sẽ ở sau đó bị các Thần Chi tiếp dẫn nhập thần quốc, chuyển hóa thành Kỳ Tịnh giả hình thái, thu được trình độ nào đó trên trường sinh, ở Thần quốc bên trong hạnh phúc sinh tồn được, rời xa đói bụng cùng thiên tai, đây là Thần Chi cùng tín đồ ước định, tín đồ trả giá tín ngưỡng, thu được chết rồi lên cấp Thần quốc quyền lực!

Nhưng lúc này, Thái Dương Thần Thần quốc, lại là hầu như không hề có thứ gì.

"Hướng về một nơi nào đó hội tụ sao?"

Zorro trong con ngươi bỗng nhiên lóe qua một tia sáng chói: "Nơi đó nhất định là Thái Dương Thần chân thân nơi. . . Thái Dương thần chức, ta nhất định phải được đến, Jay. . . Tuy rằng ngươi dẫn trước ta một bước, nhưng người thắng sau cùng, nhất định là của ta!"

Zorro hơi suy nghĩ, nhất thời điều có cảm giác nhìn về phía một cái hướng khác.

"Xuất hiện, Thái Dương Thần quốc gia!"

Rất nhiều Tử Thần tín đồ hội tụ, ở mang dê khô lâu dây chuyền Đại tế ti dưới

sự hướng dẫn, đi tới quang môn trước, bắt đầu rồi cầu nguyện: "Ta chủ, lấy ngài ý chí làm vì chỉ dẫn, cho dù thái dương ánh sáng cũng không cách nào ngăn cản!"

Một chùm Tử Vong linh khí hiện lên.

Ở hào quang màu đỏ sậm bên trong, Jay thân hình chậm rãi hiện lên đi ra, kiên định tiến vào quang môn trong.

"Ta Chủ thần dụ!"

Chờ đến hắn bóng người hoàn toàn biến mất sau khi, Đại tế ti mới từ nằm rạp tư thái đứng dậy, một mặt nghiêm túc hướng về phía còn lại tín đồ tuyên bố: "Tiến vào Thái Dương Thần Thần quốc ở trong, giết sạch tất cả dị giáo đồ!"

Nhất thời, tất cả Tử thần tín đồ trong con ngươi mang theo u lãnh vẻ, lần lượt tiến vào quang môn.

. . .

"Thì ra là như vậy, quy tắc không gian sao?"

Phương Nguyên nhìn trước mặt Kim tự tháp, bỗng nhiên nở nụ cười: "Toàn bộ Thần quốc, đã bị cải tạo thành một cái cực lớn mê cung! Thậm chí những thứ này Kim tự tháp đều là cạm bẫy, con ruồi không đầu giống như va loạn, chỉ có thể bị không ngừng na di, vĩnh viễn cũng tiếp xúc không được chân chính hạt nhân!"

"Nghĩ muốn đi tới cái kia bị ẩn giấu đi địa vực, hoặc là trực tiếp phá giải, hoặc là phải nhờ vào nghịch thiên vận may."

Nói là vận may, trên thực tế cũng là thế giới ý chí thao túng.

Rất hiển nhiên, Phương Nguyên đối với mình tương đương không coi trọng, trực tiếp ngồi khoanh chân, bắt đầu tính toán lên mảnh này Thần quốc bên trong

quy tắc không gian.

Thân là Mộng Sư, lại xuyên qua qua rất nhiều thế giới, lấy hắn gốc gác, chỉ cần đầy đủ thời gian, hoàn toàn có thể mang nơi này mê chướng phá giải.

"Amanda, chúng ta phát tài!"

Clegg nhìn trước mắt mênh mông Kim tự tháp, lại là con ngươi đều muốn nổi gồ lên.

"Nghe đồn rằng Thái Dương Thần Kim tự tháp, mỗi một khối gạch vàng đều là mười phần vàng ròng, chỉ cần một phần mười, không! Một phần trăm, vậy cũng có thể mua được bao nhiêu thi pháp vật liệu a, ta một đường nghiên cứu đến Truyền Kỳ pháp sư đều thừa sức!" Michael đồng dạng cũng không khá hơn chút nào, nước miếng đều muốn chảy xuống.

"Chúng ta lại không có Không gian trang bị, cho dù dùng sức nắm, có thể lấy đi bao nhiêu?"

Amanda lật một cái liếc mắt: "Nơi này thật kỳ quái, dĩ nhiên không có bất kỳ ai, đồng thời, Zorro cùng Luhn, còn có Lauder, cũng không thấy!"

"Thần linh quốc gia, bất luận phát sinh cái gì đều rất bình thường!"

Michael cuối cùng cũng coi như từ của cải cuồng nhiệt bên trong thoáng thức tỉnh: "Chỉ là, nghe đồn rằng Kỳ Tịnh giả, còn có Thái Dương Thần vệ đây? Đều đi nơi nào?"

"Khả năng ở thủ vệ Thái Dương Thần đi, liền Thần quốc đều ngã xuống thế gian, vị này Thần Chi nhất định xảy ra vấn đề lớn!"

Clegg phân tích nói.

Nhưng tất cả những thứ này, Amanda cũng đã gần không nghe được.

Nàng xoa xoa hoàng kim rèn đúc Kim tự tháp mặt ngoài, trong lòng bỗng nhiên có loại cảm giác kỳ quái.

Ngón tay, ở không tự chủ được dọc theo một cái nào đó đạo văn đường, vẽ ra kỳ dị đường vòng cung.

Ầm ầm!

Đột nhiên, từng tia tia kim quang hội tụ , hóa thành một cánh cửa ánh sáng, lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ, đem Amanda nuốt vào.

"Cơ quan? !"

Clegg cùng Michael sốt sắng, nhào tới trên vách tường đánh , nhưng đáng tiếc lại phát hiện không được chút nào vết tích.

"Nơi này. . . Là nơi nào?"

Amanda quơ quơ có chút choáng váng đầu, nhìn chu vi khác biệt hoàn cảnh.

Nơi này là một toà hoàng kim núi lớn, hầu như đỉnh thiên lập địa, mang theo rộng rãi mà mênh mông ánh sáng.

Một loạt bài thân thể nửa trong suốt Kỳ Tịnh giả, đang có tự tạo thành hàng ngũ, ở hoàng kim núi lớn bên trên leo xuôi theo.

"Nơi này là Thái Dương Thần chân thân nơi!"

Một tên ăn mặc trường bào màu bạch kim, khuôn mặt nghiêm túc ông lão, bỗng nhiên ở Amanda trước mặt hiện lên.

"Ngươi là. . ."

Amanda con ngươi co rụt lại, cả người đột nhiên lùi về sau, trong tay trường cung bắn ra Nguyệt Nhận.

"Không cần sốt sắng, hài tử, ta chỉ là một cái vô dụng lão đầu thôi!"

Ông lão hiền lành nở nụ cười: "Ngươi có thể gọi ta George!"

"George? !"

Amanda nghi hoặc mà nhìn lão đầu, đột nhiên chấn động toàn thân, nghĩ đến một cái nào đó đứng sững ở thần thánh đế quốc trên quảng trường pho tượng: "Ngươi. . . Ngươi là đời đầu Thái Dương Thần giáo tông Saint George? !"

"Saint George? Thật lâu dài xưng hô!"

Giáo hoàng George chỉ cươi cười, bỗng nhiên tiến lên, kéo Amanda cánh tay: "Ngươi đi theo ta!"

Hắn được đến Thái Dương Thần tán thành, đương nhiên có thể ở Thần quốc bên trong thuấn di.

Chu vi cảnh tượng biến đổi, đi tới hoàng kim núi lớn đỉnh chóp.

Ở trên đỉnh ngọn núi, có một cái cực lớn bể nước, bên trong là sôi trào kim dịch, ở trong còn có một người thân ảnh khổng lồ đang ngủ say.

Mà xếp thành hàng ngũ Kỳ Tịnh giả, nhưng là trên mặt mang theo hạnh phúc vẻ, từng cái từng cái quăng người vào cự trì ở trong, thân hình chậm rãi hòa tan.

"Ta thần. . . Cùng chúng ta hợp làm một thể!"

"Thái Dương Thần a. . . Ngài là quang, ngài là tất cả!"

"Nguyện ngài mau chóng tỉnh lại. . ."

. . .

Mỗi loại hi sinh, kính dâng ý nghĩ quanh quẩn , khiến cho Amanda đều không khỏi thay đổi sắc mặt: "Đây là. . ."

"Ta chủ chịu đến trọng thương, chúng ta những thứ này Kỳ Tịnh giả, lựa chọn hi sinh chính mình , khiến cho ta chủ khôi phục nhanh hơn!"

Saint George biết gì nói nấy: "Nhưng hiện tại, nguy hiểm to lớn hàng lâm!"

Hắn vung tay lên, trong hư không nhất thời hiện ra rất nhiều hình ảnh, đều là hai Đại tà thần thăm dò Thần quốc cảnh tượng.

"Thế nhưng. . . Ta có cái gì tác dụng a?"

Amanda hơi kinh ngạc: "Ta liền Lauder đều đối phó không rồi!"

"Ngươi có thể , bởi vì ngươi rất đặc thù, đeo trên người thế giới ý chí! Là thế giới để ngươi đến nơi này!"

Saint George trong con ngươi mang theo quang mang.

Mặc dù biết sự an bài của vận mệnh, nhưng hắn đương nhiên không muốn chính mình Chủ thần biến mất, nhất định phải sắp chết giãy dụa một thoáng.

"Hiện tại, ta sẽ đưa ngươi đưa vào thần trì nơi sâu xa, ngươi có thể mượn nơi đó lực lượng, ngăn chặn chúng ta kẻ địch!"

Saint George mơ hồ cảm giác được, vận mệnh có để Thái Dương Thần hi sinh khả năng.

Nhưng vận mệnh sông nước mênh mông cuồn cuộn, đại thế khó nghịch, nhưng có thể thay đổi tiểu tiết.

Tỷ như. . . Các Luyện ngục chi tử bên trong có loạn, để Thái Dương Thần được đến đầy đủ thời gian, sớm tỉnh lại đây?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 715: Thần Điện

Amanda ở một mảnh kim quang bên trong biến mất không thấy.

Saint George nhưng là yên lặng đứng sừng sững, trong con ngươi không ngừng lóe qua tính toán ánh sáng:

"Vận mệnh, chuẩn bị để ta chủ hi sinh , khiến cho luyện ngục thần linh thu được chống lại Apophis lực lượng!"

"Trên thực tế, vận mệnh càng thêm ưu ái cái kia hai cái Tà thần một điểm, nhưng ta chủ dù sao cũng là cường đại Thần lực, giao cho ta quyền hạn, có thể khống chế Thần quốc "

"Có điểm ấy, chính là cơ hội phản kháng!"

"Ta hoàn toàn có thể gia tăng đối với cái này Thần tính chi tử trên người đầu nhập, làm cho nàng đi chống lại hai cái Tà thần , khiến cho Vận mệnh lực lượng lẫn nhau lẫn lộn, cho ta chủ tranh thủ thời gian!"

Trên thực tế, vận mệnh sở dĩ như thế quyết định, chỉ là cần một cái có thể đối kháng Apophis tồn tại mà thôi.

Cho tới cuối cùng là ai , căn bản không quá quan trọng.

Làm cái này Giáo hoàng George, càng biết được một cái cực lớn bí mật.

Thái Dương Thần thâm nhập ngủ say, một phần cố nhiên là cứu thế bên trong chịu đến tổn thất thật lớn, mà còn có một phần, nhưng là vì luyện hóa Thần tính!

Làm cái này lâu năm thần linh, đã sớm ở ác ma mới xuất hiện lúc, liền từ luyện ngục bên trong từng thu được lượng lớn Thần tính nghiên cứu.

Lúc này, cảm thụ nguyên lực oai, cùng chín tầng luyện ngục khó chơi sau khi, lập tức lựa chọn vu hồi.

muốn luyện hóa, đương nhiên không phải bình thường Luyện ngục chi tử loại kia, mà là đem Thần tính bên trong Phương Nguyên dấu ấn triệt để loại bỏ, hoặc là nói, đánh bại Apophis ý chí!

Chính vì như thế, Ramon mới sẽ chọn ở Ma Vực ngủ say.

Nhưng mãi đến tận hiện tại, mới phát hiện trong đó có một cái cực lớn vấn đề!

"Apophis, thực sự là quá gian trá!"

Nghĩ đến trước Ramon Thần dụ, Saint George chính là biến sắc: "Truyền Kỳ trở lên tồn tại , căn bản không cách nào triệt để luyện hóa Thần tính , bởi vì nhất định phải từ phàm nhân lúc liền tiếp thu Thần tính cải tạo, mới có thể chân chính dung hợp. . . Ta chủ chính là kẹt ở bước đi này trên, vì lẽ đó, cần một cái phong thần Luyện ngục chi tử làm cái này tế phẩm, mới có thể hoàn toàn tiêu hóa Thần tính!"

Hay là còn có một ít Luyện ngục chi tử lén lút phong thần, nhưng lúc này, tiến vào Thái Dương Thần Thần quốc bên trong, chỉ có hai cái, chính là tử vong cùng mưu sát!

"Ta chủ đã sớm chuẩn bị, lấy Thần quốc gốc gác, cũng có thể hãm lạc chân thần. . . Chỉ là, còn cần càng nhiều Thần tính chi tử, lấy trên người bọn họ Vận mệnh lực lượng, quấy rầy Tà thần ký thác vận mệnh!"

Nghĩ tới đây, George lại phất tay, một cái đầy mặt cảnh giác Độc Nhãn Long liền phù hiện tại hắn trước mặt, rõ ràng là Lauder.

"Ngươi là ai? Chuẩn bị làm cái gì?"

Lauder đầy mặt cảnh giác, trên tay loan đao tỏa ra hào quang màu đỏ tươi.

"Ta là Thái Dương Thần Giáo hoàng George. . . Luyện ngục chi tử a, ngươi muốn trở thành Truyền Kỳ, thậm chí phong thần sao?"

Đối mặt cái này một cái, Saint George lại là hoàn toàn đổi sắc mặt, lấy lợi ích cùng lực lượng mê hoặc , khiến cho Lauder ngoan ngoãn đồng ý.

Chợt, hắn lại triển khai thủ đoạn, na di tới một cái cái bị hấp dẫn tới Thần tính giả, hoặc là trấn áp, hoặc là thuyết phục, đều đầu nhập Kim Trì chi đáy.

Ầm ầm!

Rốt cục, không biết qua bao lâu, một toà màu vàng cung điện bóng mờ tái hiện ra.

"Đầy đủ! So với ta tưởng tượng phải nhanh, xem ra cái kia nữ cung tiễn thủ, trên người gánh vác Vận mệnh lực lượng tương đương dày đặc a!"

Saint George trong mắt loé ra một tia tinh quang, trong hư không rất nhiều hình ảnh dung hợp, hiện ra Jay cùng Zorro thân hình.

Chỉ là, cho dù đến lúc này chuẩn bị hướng về Tà thần động thủ lúc, hắn cũng không có phát hiện bất kỳ Phương Nguyên dị thường, thậm chí liền ngay cả giám thị cũng giám thị không tới, thật giống hoàn toàn quên như thế.

. . .

"Cũng không phải nơi này!"

Jay hóa thân ác ma, đem cực lớn Kim tự tháp triệt để phá hủy.

"Ta thành thần không lâu, luận kiến thiết Thần quốc kinh nghiệm, cùng với

quy tắc lĩnh ngộ gốc gác, kém xa tít tắp cái khác thần linh! Nhưng ta cũng có ưu thế của chính mình, đó chính là cường đại Thần lực!"

"Những thứ này Kim tự tháp, tất nhiên là Thái Dương thần quốc căn cơ, ta từng toà từng toà đập bỏ đi qua, tổng sẽ đưa nó phòng ngự triệt để đánh vỡ, hiện ra chân chính hạt nhân!"

Không thể không nói, cái biện pháp này tuy rằng bất đắc dĩ cùng ngốc, nhưng xác thực hữu hiệu.

Ở hủy đi chín toà Kim tự tháp sau khi, Jay lập tức phát hiện, chính mình phát hiện cùng hóa giải Kim tự tháp tốc độ, ở bỗng nhiên tăng nhanh.

"Lại phát hiện một toà, hả?"

Chạy tới mục tiêu kế tiếp sau khi, Jay con ngươi co rụt lại, hiếm thấy không hề động thủ.

"Rốt cục gặp mặt, huyết mạch của ta huynh đệ!"

Mưu Sát Chi Thần Zorro, từ Kim tự tháp một bên khác chậm rãi đi ra: "Xem ra là Thái Dương Thần, hoặc là thủ hạ cố ý sắp xếp đây!"

"Mưu Sát Chi Thần!"

Jay nhìn thấy Zorro, biểu hiện lại là lạnh lẽo: "Ở ngươi phong thần thời khắc, ta liền chú ý tới ngươi , làm cái này thứ hai phong thần Luyện ngục chi tử, ngươi thật sự rất tốt, nhưng so với ta còn kém chút!"

"Ta cũng không cảm thấy như vậy!"

Zorro khẽ mỉm cười.

". . . Ngươi cho rằng bố trí ở ta trong đội ngũ nhân thủ, ta sẽ không có phát hiện sao?" Jay dữ tợn nở nụ cười: "Ta đã sớm trong bóng tối ký hiệu những

người kia, nghênh tiếp bọn họ, chỉ có tử vong!"

"Ta xưa nay đều không có gửi hy vọng vào thủ hạ cái gì. . . Bọn họ có thể cho ngươi tạo thành một điểm phiền toái nhỏ, cũng đã tương đối khá!"

Zorro rút ra một thanh chủy thủ màu đen: "Như vậy. . . Ta thân ái huynh trưởng, nói cho ta! Ngươi muốn trúng quỷ kế của kẻ địch, ở đây cùng ta giao thủ sao?"

"Cho dù là âm mưu, cũng không có cái gì! Lẽ nào ngươi làm cái này Mưu Sát Chi Thần, còn biết sợ cái này?" Jay cười quái dị một tiếng, nhìn về phía Zorro trong ánh mắt lại mang theo tham lam: "Cho dù là cạm bẫy cũng không sao cả, chúng ta Luyện ngục chi tử gặp phải, sẽ giết chóc lẫn nhau, đây là chúng ta số mệnh!"

Trên thực tế, tương đương rõ ràng, chỉ cần giết cái này Mưu Sát Chi Thần, cướp đoạt trên người đối phương Thần chức cùng Thần tính, cái kia cho dù Thái Dương Thần lập tức khôi phục cũng không có bao nhiêu sợ hãi.

'Tất cả Thần tính, đều là ta!'

Jay trong con ngươi lóe qua ánh sáng lạnh, bỗng nhiên đưa tay phải ra, hướng về Zorro một chỉ: "Tử Vong Điêu Linh!"

Bồng!

Một chùm ô quang hiện lên, giống như như thuấn di bắn trúng Zorro.

Người áo đen nhất thời thân thể mục nát , hóa thành tro bụi tiêu tan.

"Hóa thân sao?"

Jay không có một chút nào thắng lợi vui sướng, trái lại nhìn chằm chằm Zorro biến mất phương hướng, cau mày.

"Ta đối với sát lục lý giải, liền như cùng ngươi đối với tử vong lý giải như thế!"

Ở một hướng khác, Zorro bóng người chậm rãi hiện lên: "Ta có mười tám cái Sát lục phân thân, bất luận cái nào bị giết, đều sẽ lập tức khôi phục!"

"Xác thực là rất đáng ghét năng lực!"

Jay bỗng nhiên hóa thân làm Đại ác ma, cánh khổng lồ vỗ, giống như hai mặt màu đen tấm khiên, đem sau lưng hai cái 'Zorro' đột thứ ngăn trở.

"Không muốn làm tiếp vô vị thăm dò, thân là thần linh chúng ta, phàm nhân kỹ xảo đã hoàn toàn không có bao nhiêu tác dụng."

Jay rít gào một tiếng, sau lưng bỗng nhiên hiện ra một cái quốc gia bóng mờ.

Đó là một mảnh mây đen bao phủ xuống Thần quốc, rất nhiều vong linh, Tang Hồn thi, bộ xương trắng, Cốt long hội tụ, hình thành một cái Tử Linh quốc gia.

"So đấu gốc gác sao? Ta kế thừa Sát Lục Chi Thần tất cả, hắn Thần quốc chưa chắc sẽ so với Tử Thần kém!"

Zorro cắn răng, một cái màu đỏ sậm lĩnh vực mở ra.

Thần quốc ảo ảnh hùng vĩ rộng rãi, thậm chí gạt ra Thái Dương thần quốc bên trong tia sáng, giống như hai con cự thú giống như, hung mãnh lôi kéo ở cùng nhau.

. . .

"Đúng! Đúng! Chính là như vậy. . . Lẫn nhau tiêu hao đi!"

Hoàng Kim thánh sơn trên, George nhìn tình cảnh này, hầu như muốn hưng phấn đến khua tay múa chân: "Quả nhiên Luyện ngục chi tử đều là bị sát lục tính

tràn ngập đầu ngớ ngẩn! Như vậy cũng tốt, bọn họ làm như thế, bớt đi ta không ít khí lực."

"Đánh đi! Đánh đi! Đánh tới cùng nhau trọng thương, chính là ta thu gặt lúc!"

Nhìn chằm chằm bắt đầu bị tầng tầng Thần quốc bóng mờ che giấu màn ánh sáng, hắn không khỏi lẩm bẩm.

. . .

Đáng tiếc, George phần này chờ mong, chung quy không có thực hiện.

Trong nháy mắt tiếp theo, hai đạo quang trụ phá tan trở ngại, hung hãn hàng lâm ở Hoàng Kim thánh sơn chu vi, biến ảo ra hai cái Thần quốc bóng mờ, một cái tràn ngập sát lục, một cái mang theo hơi thở của cái chết.

"Các ngươi? !"

George đầy mặt vẻ kinh sợ.

"Ha ha. . . Quả nhiên có người trong bóng tối bố trí!"

Zorro liếc Hoàng Kim thánh sơn, còn có George một chút: "Kỳ Tịnh giả, Thần vệ, còn có Giáo hoàng. . . Không có sai, xem ra Thái Dương Thần liền ở ngay đây ngủ say!"

"Cho dù ngươi là Thánh Linh, dám to gan tính toán chân thần, cũng phải trả giá chôn vùi đánh đổi!"

Jay nhìn chằm chằm George, tuyên cáo nói: "Ta ban tặng ngươi. . . Tử vong!"

Ầm!

George biến sắc, toàn bộ Thánh Linh thân thể cũng bắt đầu hiện ra vết rách.

Nhưng vào lúc này, một đạo thánh quang từ sau lưng của hắn hiện lên, hắn ăn mặc màu bạch kim thánh bào tự động nhô lên, lại hóa thành phấn tan nát.

Màu bạch kim giáo hoàng bào chôn vùi sau khi, George Thánh Linh thân cũng là rốt cục ổn định lại, kinh hãi nhìn chằm chằm Jay.

"Thần khí? Xem tới nơi này thứ tốt không ít!"

Jay nhíu nhíu mày: "Zorro, chúng ta đồng loạt ra tay, công phá ngọn thánh sơn này! Cho tới sau khi phân phối, cũng chờ đến xác định Thái Dương Thần tử vong sau khi lại tiến hành, làm sao?"

"Không sai, cái này chính là ý nghĩ của ta!"

Zorro cười ha ha, hào quang màu đỏ sậm giống như thuỷ triều giống như bao phủ, không biết bao nhiêu Kỳ Tịnh giả cuốn vào thuỷ triều ở trong, một thoáng liền triệt để chôn vùi, biến mất không thấy.

"Thái Dương thần vệ!"

George hô to một tiếng, từ hoàng kim trên núi lớn bỗng nhiên bay ra mười mấy màu vàng hộ vệ, ăn mặc giáp vàng, oai hùng bất phàm, mang theo Truyền Kỳ cấp bậc lực lượng cùng gợn sóng, thình lình đều là Thái Dương Thần tín đồ bên trong các đời cường giả.

Mà dựa vào bọn họ kéo dài cơ hội, George đi tới Thánh trì bên cạnh, hướng về màu vàng cung điện bóng mờ bên trong nhảy một cái.

Ầm ầm!

Toàn bộ cung điện trong nháy mắt ngưng tụ, tỏa ra khủng bố gợn sóng.

"Một toà Thần khí cung điện?"

Jay tiện tay một chỉ, một cái Thái Dương thần vệ liền dại ra bất động, thân

thể nứt ra.

Nhưng chỉ chốc lát sau, giống nhau như đúc Thần vệ lại từ Thái Dương thần cung trong phi ra.

Không chỉ có như vậy, một đạo màn ánh sáng màu vàng óng, đột nhiên lấy cung điện làm vì, hướng phía dưới bao phủ, đem cả tòa Hoàng Kim thánh sơn đều bao bọc ở bên trong.

Từng đạo từng đạo gia trì lực lượng, toàn bộ ở Thái Dương thần vệ trên người , khiến cho bọn họ trở nên càng thêm khó chơi.

"Loại này Thái Dương thần vệ nguyên hình, đều là trong lịch sử nổi danh Truyền Kỳ cường giả, ở Thần cung gia trì phía dưới, có thể so với nhen lửa thần hỏa Bán Thần! Thậm chí, còn có không ngừng phục sinh năng lực. . ."

Zorro một cái thoáng hiện, lấy đi một cái Thần vệ đầu, lại nhìn thấy đối phương thi thể hóa thành cát vàng, chợt hoàn hảo vô khuyết từ bên trong thần điện bay ra, không khỏi gật gù: "Xem ra toà này Thái Dương thần cung, chính là toàn bộ Thần quốc cuối cùng phòng ngự!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 716: Nhanh Chân

"Bắt đầu động thủ sao?"

Hoàng Kim thánh sơn trước, Thái Dương thần cung tỏa ra không gì sánh kịp ánh sáng, cùng hai vị Tà thần giằng co.

Phương Nguyên bóng người lặng yên hiện lên ở chân núi, giống như một điểm màu đen con kiến.

"Vừa mới cái kia Thái Dương Thần thay mặt cho người, động tác quá lỗ mãng. . . Dĩ nhiên tính toán hai vị chân thần, kết quả na di lực lượng, trái lại tiết lộ nơi này vị trí, hình thành rồi lối đi cùng chìa khóa!"

Đối với điểm ấy, có thể nói là trùng hợp, cũng có thể nói là thế giới ý chí, sự an bài của vận mệnh.

"Nhưng mặc kệ như thế nào, cái này cũng là giúp ta rất nhiều!"

Khóe miệng hắn hiện ra vẻ mỉm cười.

Saint George chủ động na di Thần tính giả, thậm chí bỏ vào Thái Dương thần cung ở trong, dù cho là lấy vận mệnh đối kháng vận mệnh diệu kỳ, nhưng cũng giúp hắn đại ân.

Dù sao, lúc này tất cả Thần tính giả, đều ở hắn cảm ứng ở trong.

Đối phương làm như thế, cùng chủ động bại lộ cũng không có gì khác nhau.

Lúc này, nhìn bao phủ núi lớn màn ánh sáng, Phương Nguyên chỉ cươi cười,

trực tiếp động thân mà vào.

Sóng!

Tia sáng lóe lên, thân hình của hắn trực tiếp bị Thái Dương thần mang tiếp nhận, không có một chút nào bài xích, thậm chí đều không có cái gì gợn sóng, ở phía trên đại chiến Tà thần cùng Thần vệ đám người càng là không có một chút nào phát hiện.

"Nơi này, hắn là Thái Dương thần cung bên trong chứ?"

Phương Nguyên kiểm tra chu vi cảnh tượng.

Màu trắng cột đá cẩm thạch mọc như rừng, còn có từng cái từng cái dũng sĩ điêu khắc, hết thảy đều có vẻ nghiêm túc trang nghiêm.

Mà đi theo cảm giác đi tới nơi sâu xa sau khi, liền nhìn thấy một mặt mặt cực lớn màu vàng kết tinh.

Amanda, Lauder, còn có từng cái từng cái Thần tính chi tử, bị phong ấn ở trong đó, giống như hổ phách bên trong con sâu nhỏ như thế, trên mặt vẻ mặt trầm tĩnh, mang theo trông rất sống động mùi vị.

"Cái này ứng nên là một cái mê Huyễn pháp trận! Nhượng bọn họ coi chính mình ở làm chuyện muốn làm, trên thực tế, lại là nằm ở phong ấn ở trong. . . Thậm chí, còn đang bị lấy ra Thần tính. . ."

Phương Nguyên nhìn cực lớn thủy tinh phía dưới trận pháp hoa văn, lắc đầu một cái: "Ramon cũng có dã tâm, nghĩ dung hợp Thần tính sao? Đáng tiếc. . . Hắn chung quy vẫn là đột phá không được ta lưu lại phong ấn cùng ràng buộc!"

Ramon mặc dù là thiên ý hóa thân, nhưng cũng là Nguyên Sơ chi thần!

Tuy rằng giới hạn ở quy tắc, khi thế giới ý chí hàng lâm, hay hoặc là thế giới đối mặt hủy diệt lúc, hắn có trách nhiệm cứu thế, nhưng thời gian lâu như vậy,

cũng đủ để khiến hắn sinh ra một điểm nhân cách của chính mình!

Khiến hắn biết được, cái này Thần tính, không chỉ có là hắn tồn tại bảo đảm, càng là một lần nữa hoạch được tự do hi vọng!

"Đáng tiếc. . . Ngươi chung quy chậm một bước!"

Phương Nguyên trong con ngươi mang theo thương hại.

Hết thảy tất cả, từ lúc hắn mang theo nguyên lực oai, xung kích Monger thế giới lúc cũng đã nhất định.

Ramon bị liên tiếp trọng thương, căn bản cũng không có đầy đủ thời gian ứng đối.

Mà ít đi cái này tốt nhất tay chân, toàn bộ thế giới phản ứng cũng là tương đương tiến thối thất theo.

Lần này Phương Nguyên đến đây, chính là muốn bù đắp một đòn tối hậu, triệt để đoạn tuyệt thế giới lớn nhất hi vọng!

Nghĩ như thế, hắn chủ động bước vào đại điện cánh cửa, đi tới Thần cung nơi sâu xa nhất.

"Đứng lại! Ngươi là người nào?"

Saint George lập tức xoay người, nhìn chằm chằm Phương Nguyên.

Hắn thực sự kinh ngạc phi thường, toà này Thần cung là Thái Dương Thần đắc ý nhất Thần khí, đặc biệt ở cái này hạt nhân, đối mặt với nó thì tương đương với đối mặt với thời điểm toàn thịnh Thái Dương Thần.

Nhưng trước mặt người này, dĩ nhiên có thể giấu diếm được nhiều như vậy điều tra pháp thuật, thâm nhập tới đây, còn một bộ bình tĩnh dáng dấp, thật là làm trong lòng hắn đều sinh ra thấp thỏm tâm ý.

"George, nơi này đã không phải ngươi có thể giải quyết, ngươi đi chuyên tâm ứng đối hai cái Tà thần vây công!"

Ong ong!

Bỗng nhiên, hai cái màu vàng chùm sáng hàng lâm, truyền ra hùng vĩ tiếng nói.

Hai cái Thần Chi chân thân chậm rãi đi ra.

Bọn họ một cái ăn mặc biển rộng giống như xanh thẳm trường bào, một cái ăn mặc trên có Tinh Thần giống như trang sức, mấu chốt nhất chính là, thình lình đều là Thần Chi chân thân!

"Thần Hi cùng. . . Tinh Thần?"

Phương Nguyên con ngươi hơi động, nhất thời thu được thân phận của đối phương.

Thái Dương Thần làm cái này Cửu Trụ Thần đứng đầu, lại là Nguyên Sơ chi thần, tự nhiên cũng có rất nhiều chúc thần.

Chư Thần lâm phàm sau khi, những thứ này chúc thần ở trong, dĩ nhiên có hai cái lựa chọn đem chân thân đặt ở Thái Dương Thần Thần quốc ở trong.

Cái này vừa là cống hiến cho, cũng là bảo vệ.

Có thể làm được điểm này, bọn hắn cùng Thái Dương Thần quan hệ, tuyệt đối muốn vượt xa giống như Chủ thần cùng chúc thần.

Dù sao, Thần quốc là Thần Chi sào huyệt, nằm ở người khác Thần quốc bên trong, thì tương đương với đem sinh tử đều giao phó đối phương, căn bản không có cái nào thần linh sẽ làm như thế.

"Các hạ là vị nào?"

Thần Hi chi chủ Theon nhìn Phương Nguyên, khắp khuôn mặt là nghiêm túc vẻ.

Tinh Thần Chi Chủ Roderick nhưng là vung tay lên, chu vi bỗng nhiên biến ảo ra một mảnh ngân hà, đem hai cái Thần Chi chân thân ẩn giấu ở bên trong.

Các hạ, là Thần Chi bên trong lẫn nhau một loại tôn xưng.

Mà Roderick động tác, càng là biểu hiện ra một loại kiêng kỵ, phảng phất đã đoán được Phương Nguyên thân phận.

"Thân phận của ta. . . Các ngươi không phải đã đoán được sao?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, mở ra hai tay: "Ta tức là vô tận vị diện Chinh Phục giả, Thái Dương Thần tử địch, chín tầng luyện ngục chi chủ tể. . . Apophis!"

Nương theo hắn lời nói tiếng, chu vi hư không thậm chí đều có đáp lại, hiện ra tầng tầng luyện ngục bóng mờ.

Ở Thần Chi bên tai, nhất thời truyền đến rất nhiều ác ma sùng bái cùng cầu nguyện tiếng nói:

"Ca ngợi ngươi! Apophis! Ngươi là luyện ngục người thống trị! Tất cả ác ma quân chủ!"

"Ngươi là tử vong hóa thân, sợ hãi chúa tể, chém giết tán bá giả!"

"Ngươi nắm giữ hỗn độn cùng bóng tối, là nuốt chửng thái dương đại xà!"

. . .

Rất nhiều Ác Ma ngữ tụ hợp lại một nơi, thậm chí sản sinh khinh nhờn lực lượng, có thể làm bất luận cái nào nghe được người bình thường trực tiếp sa đọa thành ác ma.

Vô cùng vô tận khinh nhờn lời nói, còn trực tiếp hiện ra, hình thành rồi một cái lộ liễu sắc bén áo giáp màu đen, bám vào ở Phương Nguyên trên người.

Cả người hắn hình thái nhất thời đại biến, thân hiện nổi lên ra đen nhánh hoa văn, mang theo nguyên lực mùi vị trải qua như thế thời gian dài dằng dặc, cho dù chỉ là thu về một điểm, hắn cũng bắt đầu luyện hóa bộ phận nguyên lực.

Đem so sánh mà nói, lúc này thực lực, chính là lúc trước ác ma thợ săn bên trong thế giới cuối cùng trạng thái toàn thịnh!

"Quả nhiên là ngươi. . . Apophis!"

Ở trong mắt Thần Chi, lúc này Phương Nguyên, liền giống như một cái loại nhỏ chín tầng luyện ngục.

Rất nhiều ác ma đang cầu khẩn cùng ca ngợi, khinh nhờn lời nói quanh quẩn , hóa thành áo giáp cùng vũ khí, càng phải đem thế giới này đều kéo nhập vực sâu hủy diệt bên trong.

"Nơi này là Thái Dương Thần Thần quốc, lại là Thái Dương thần cung nơi sâu xa. . . Dù là Cửu Trụ Thần, đều sẽ bị suy yếu đến cực hạn!"

Thần Hi chi chủ Theon nói, cảm giác được chính mình thần niệm đang run rẩy.

Bên cạnh Tinh Thần Chi Chủ Roderick cũng không khá hơn chút nào.

Dù sao, bọn hắn đối mặt, chính là tập hợp toàn bộ thế giới thần linh lực lượng, đều không thể tiêu trừ khủng bố tà ma!

"Đúng, nơi này là Thái Dương Thần Thần quốc. . . Nhưng là, nơi này cũng là Ma Vực a!"

Hiện ra mặt khác Phương Nguyên cười to, vung tay lên, toàn bộ cung điện cũng bắt đầu run rẩy lên.

"Chuyện gì xảy ra?"

Ngoại giới, chính đang tại điên cuồng tấn công mãnh đánh Zorro cùng Jay ngẩn ra, chợt liền nhìn thấy doạ người một màn.

Từng đạo từng đạo khe hở màu đen, giống như ác ma lợi trảo giống như, xé rách Thái Dương thần quốc bầu trời.

Ở vốn là mặt đất màu vàng óng trên, rất nhiều ác ma hiện lên, bắt đầu tùy ý phá hư.

. . .

"Nếu như Thái Dương Thần đem Thần quốc hàng lâm ở Chủ thế giới những địa phương khác, ta thật có chút không thể làm gì, nhưng nơi này dù sao cũng là Ma Vực. . . Ta quyền bính ảnh hưởng nơi! Cho dù trước không tra, bị hắn đánh cắp một phần quyền hạn, muốn thu về cũng chỉ là một niệm chuyện!"

"Lúc này, hai người các ngươi, cũng nhất định phải làm vì trợ giúp Ramon mà trả giá thật lớn!"

Phương Nguyên lãnh đạm tiến lên, khinh nhờn cùng hỗn loạn lực lượng hóa thành đen nhánh trường kiếm, nhanh chóng đâm một cái.

Sóng!

Ngân hà nổ tung, hai cái Chúc thần lĩnh vực , căn bản không cách nào ngăn cản sự công kích này, hiện ra Thần Chi chân thân.

Bọn họ cầm vũ khí, dù là lại sợ hãi, cũng không thể không triển khai phản kích.

"Không có ích lợi gì!"

Phương Nguyên một người một kiếm, tung hoành tan tác, cho dù sau đó có

Thái Dương thần vệ tiến lên vây công, cũng là một kiếm một cái, thẳng thắn dứt khoát.

'Hai cái này thần linh kinh nghiệm chiến đấu, liền so với Hoan Du Nữ Thần cái kia hàng lởm cường nhiều hơn. . . Đáng tiếc, ở trước mặt ta, còn chưa đủ xem.'

Phương Nguyên dù sao cũng là chiến đấu lập nghiệp, qua lại rất nhiều thế giới người, tự thân càng là đạt đến Thánh nhân, bất kỳ phương diện đều thiên chuy bách luyện, không có một chút nào ngắn bản.

Lúc này khôi phục Apophis thần tên sau khi, càng là lập tức thu được luyện ngục gia trì, ở đỉnh cao về mặt thực lực còn có đột phá.

Hắn một kiếm đâm ra, chín tầng luyện ngục bóng mờ đều gia trì bên trên, trực tiếp chém phá Tinh Thần khôi giáp, thâm nhập Roderick trong cơ thể.

"Ngươi. . ."

Thần linh kêu thảm thiết, từ vết thương ra chảy ra màu vàng Thần huyết.

"Ta từ luyện ngục mà đến, những kia mục nát Chư Thần, chắc chắn tiêu vong!"

Phương Nguyên ngâm tụng châm ngôn, lại là một kiếm, Theon đầu cũng bay lên cao cao.

Hai cái này thần linh Bản tôn nứt vỡ ra, bỗng nhiên lại hóa thành hai đám nồng nặc ánh sáng cùng ngọn lửa, mang theo báo thù khí thế: "Cùng bọn ta. . . Cùng nhau tiêu vong đi!"

"Đúng là Thái Dương Thần tử trung đây!"

Phương Nguyên sau lưng, thứ chín tầng luyện ngục hiện lên, chính là một mảnh hư vô cùng bóng tối, bỗng nhiên, từ bên trong duỗi ra vô số đen nhánh dây

khóa, trói buộc lại chùm sáng, trực tiếp kéo vào hỗn loạn cùng trong hỗn độn.

"Không. . . Không thể!"

George nhìn tình cảnh này, cảm giác tín ngưỡng đều cơ hồ muốn đổ nát: "Thần Hi cùng Tinh Thần, là ta chủ đắc lực nhất chúc thần cùng bộ hạ, lại là ở Thần quốc trong, được đến gia trì, làm sao có khả năng bị dễ dàng như thế. . . Dễ dàng như thế. . ."

"Đến trình độ này, Ramon đều không có phản ứng, xem ra xác thực đến cái rất then chốt giai đoạn a!"

Thăm thẳm tiếng nói, bỗng nhiên từ sau lưng của hắn vang lên , khiến cho cả người hắn đều cương thẳng lên.

"Tà thần. . . Ngươi đừng hòng. . ."

George từ trong hàm răng đẩy ra vài chữ, đột nhiên, thân thể liền bị ngọn lửa màu đen nuốt chửng, trong phút chốc tiêu tan không còn hình bóng.

Cái này Thái Dương Thần đời đầu Giáo hoàng, Thần quốc thay mặt cho người, Kỳ Tịnh giả bên trong cao nhất Thánh Linh, liền như thế lặng yên không một tiếng động bị chôn vùi.

. . .

"Chuyện gì xảy ra?"

Ngoại giới, Jay cùng Zorro, nhất thời phát hiện Thái Dương thần vệ động tác một thoáng dại ra, càng không có phục sinh năng lực , liền ngay cả nguyên bản phòng ngự màn ánh sáng cũng bắt đầu kịch liệt run rẩy lên.

Bọn hắn liếc mắt nhìn nhau, không chút do dự nào xông hướng cung điện.

Chỉ tiếc, vẫn là chậm một bước.

Phương Nguyên đứng ở hồ nước màu vàng óng trước mặt, nhìn ở trong khổng lồ thần thể, trong con ngươi không khỏi mang theo một nụ cười: "Thái Dương Thần. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 717: Thái Dương

"Thái Dương thần điện. . . Ở tan vỡ?"

Jay cùng Zorro thần niệm trong mang theo kinh hãi, nhìn Thái Dương thần cung từng khối từng khối nứt toác.

"Không thể, trừ phi là có người từ nội bộ phá hư, bằng không đây chính là một cái Thần khí a!"

Zorro sắc mặt trầm ngưng, mười tám cái chém giết hóa thân bỗng nhiên hợp lại làm một, nhảy vào Thần cung nơi sâu xa.

Thái Dương thần cung chỉ là một cái tên gọi, ở nó bên trong, rất nhiều không gian hội tụ, núi non trùng điệp, giống như một tòa thật to mê cung.

Nếu như là bình thường, có Giáo hoàng Saint George ở giữa chủ trì, cho dù là thần linh, cũng nhất định phải tiêu tốn cực lớn thời gian cùng tinh lực, mới có thể đột phá tầng tầng trở ngại, đến hạt nhân, trừ phi giống như Phương Nguyên, dựa vào Thần tính chi tử định vị cùng mình thôi diễn, trực tiếp phá giải.

Nhưng lúc này, cả tòa Thần cung đều ở tan vỡ , căn bản không ngăn cản nổi hai cái phát điên chân thần.

"Là ai?"

"Là ai cướp ở chúng ta phía trước!"

Jay trong tiếng nói mang theo cực lớn lửa giận, còn có lạnh lẽo sát khí: "Cái kia đê tiện tên trộm, đáng thẹn kẻ trộm, ta phải đem linh hồn của hắn trấn áp ở ác

ma hỏa diễm bên trong, đốt cháy một ngàn năm!"

Lúc này, hắn rất cảm giác được một cách rõ ràng, có một cái tồn tại, thừa dịp bọn hắn hai Đại tà thần vây công Thần điện lúc, lén lút lẻn vào trong đó, có lẽ còn thu được không ít chỗ tốt.

Tâm tư khác nhau bên trong, hai thần xé rách cuối cùng một tầng bình phong.

Ong ong!

Chu vi màn ánh sáng phảng phất bong bóng xà phòng giống như phá nát, hiện ra một cái không gian thật lớn.

Hấp dẫn người ta nhất nhãn cầu, vẫn là trên mặt đất một cái cực lớn màu vàng ao, tia sáng chói mắt không ngừng từ bên trong tản mát ra, phảng phất rơi rụng một vầng mặt trời.

Nhưng lúc này, bất luận Zorro vẫn là Jay, bọn hắn ánh mắt đều bị đạo kia sừng sững ở Kim Trì bên trên bóng người hấp dẫn.

Đó là một cái đen nhánh khổng lồ bóng người, trên người mặc Hắc giáp, sau lưng ba đôi kim chúc cánh chim mở ra, giống như che trời bàn tay khổng lồ, bỗng nhiên đem cự trì toàn bộ bao phủ.

Chín tầng luyện ngục bóng mờ, không ngừng gia trì ở hắn trên người , khiến cho hắn tỏa ra so với ác ma đại công khủng bố khí tràng.

Không nghi ngờ chút nào, đây là ác ma quân vương!

Thậm chí , liền ngay cả bọn hắn hai cái này chân thần, trong cơ thể Thần tính cũng ở kịch liệt ba động, hầu như muốn thoát thể mà ra.

"Chín tầng luyện ngục chi chủ! Thần tính đầu nguồn —— Apophis!"

Chỉ là một chút, hai cái Thần Chi liền gọi đứng ra trước cái này đen nhánh

bóng người thần tên, trong lòng nổi lên khó có thể dùng lời diễn tả được sợ hãi.

Chính là cái này tồn tại, một tay đánh bại Thái Dương Thần Ramon, sáng lập chín tầng luyện ngục, phân tán Thần tính.

"Không thể!"

Zorro có chút chân nhuyễn, suýt nữa liền muốn quay đầu chạy trốn: "Apophis chân thân không phải đã ngã xuống, chỉ tồn ở một cái ý chí sao? Cái gì ý chí, có thể mạnh mẽ như vậy?"

"Ha ha. . . Apophis, ngươi dĩ nhiên chủ động hiện thân! Quá tốt rồi!"

Jay lại là toàn thân run rẩy, trong ánh mắt tỏa ra huyết hồng ánh sáng: "Cần gì đợi đến các Luyện ngục chi tử ở Ma Vực bên trong quyết ra thắng bại? Chỉ phải ở chỗ này chiến thắng ngươi, ta liền là chân chính luyện ngục quân vương!"

"Tử Vong Điêu Linh!"

Hắn bỗng nhiên hóa thân làm cực lớn ác ma hình thái, hướng về Hắc giáp bóng người vọt tới.

"Không thể để cho Apophis nuốt chửng Thái Dương Thần Ramon, bằng không hắn tất nhiên sẽ lên cấp đến cảnh giới càng cao hơn, chúng ta Luyện ngục chi tử, liền lại không cơ hội!"

Một loại hiểu ra, ở Zorro đáy lòng sinh thành , khiến cho hắn khắc phục chính mình sợ hãi, mười tám cái bóng người tản ra, bao vây tiến lên: "Sát Lục lĩnh vực!"

Hai cái khổng lồ Thần quốc bóng mờ hiện lên.

Tử vong cùng sát lục!

Cái này đều là Tà thần bên trong đỉnh cao Thần chức, lúc này lại hợp hai là

một, đồng tâm hiệp lực đối kháng tất cả ác ma đầu nguồn.

Ở Zorro cùng Jay ánh mắt mong chờ bên trong, hai đại Lĩnh vực lực lượng ầm ầm va vào luyện ngục bóng mờ, chợt phát ra kính vỡ vụn lanh lảnh tiếng vang, một thoáng biến mất không còn tăm tích.

Không!

Cũng không phải là biến mất.

Ở Zorro cùng Jay cảm ứng ở trong, bọn hắn lực lượng, đều bị cái kia bóng người màu đen hút lấy lấy, giọt nước không để lại.

"Không thể!"

Zorro kinh ngạc thốt lên: "Tử vong cùng sát lục, rõ ràng là tính chất không giống Thần lực, tại sao đều có thể bị hấp thu? Luyện ngục chi chủ Apophis, đến tột cùng là một nhân vật ra sao?"

Nhưng lúc này, Jay đã rõ ràng không lo nổi này rất nhiều.

Mãnh liệt Tử Vong linh khí từ trên người hắn bạo phát , hóa thành một đạo quang trụ, thẳng tắp nện ở bóng người bên trên.

Ùng ục! Ùng ục!

Bóng người màu đen vai tựa hồ hiện ra một cái hố đen, đang không ngừng nuốt chửng cột sáng, nhưng lại lung lay loáng một cái, hình thể mỏng manh rất nhiều.

"Không nên bị làm cho khiếp sợ, chúng ta công kích vẫn hữu dụng!"

Zorro con mắt sáng choang , tương tự vung tay lên, mãnh liệt Thần lực phảng phất Cự long thức tỉnh, gầm thét lên rơi vào bóng người trên người.

Bọn hắn đều là không ngừng giết ra đường máu Thần tính chi tử, lại thành công phong thần, Thần chức lại vô cùng mạnh mẽ mà có tiềm lực, có thể nói, hoàn toàn chính là Cửu Trụ Thần cấp bậc thực lực.

Lúc này liên thủ lại, bóng người màu đen không ngừng mỏng manh, hiện ra phía dưới cảnh tượng.

Ầm ầm!

Nương theo một tiếng vang thật lớn, nguyên bản dữ tợn bóng đen triệt để nổ tung, hiện ra một cái người bình thường thân hình.

Thân hình hắn mơ hồ, mặc áo giáp, trên tay có một viên ánh sáng chói mắt cầu, tỏa ra chói mắt hào quang, giống như một vầng mặt trời nhỏ.

Hai đạo đen nhánh cùng đỏ như màu máu thần lực, chính quanh quẩn ở thái dương trên, tựa hồ tại phụ tá luyện hóa.

"Không được!"

Thần Chi tư duy kinh khủng đến mức nào? Chỉ là thấy cảnh này, Zorro cùng Jay liền minh bạch tất cả: "Cái này Apophis, chính đang tại mượn trợ sức mạnh của chúng ta, đến luyện hóa Thái Dương Thần Ramon, ngăn chặn hắn phản kháng cuối cùng!"

Thái Dương Thần Ramon dù sao cũng là Nguyên Sơ chi thần, cho dù là trạng thái trọng thương, cũng không phải Phương Nguyên có thể dễ dàng bắt xuống.

Nhưng hắn mượn hai cái Tà thần Thần lực, còn có bọn hắn trên người vận mệnh quan tâm, di hoa tiếp mộc, lừa dối, rốt cục thành công làm được điểm ấy.

"Muốn luyện hóa Thái Dương thần chức, ta một người còn lực có chưa đủ, mấu chốt nhất, vẫn là nhất định phải thu được bản thổ Thần lực chống đỡ , làm cái này chìa khóa. . . Mà dựa theo vận mệnh quan tâm, Zorro cùng Jay, là có khả năng nhất người, nhưng bọn họ đương nhiên không thể ra tay hiệp trợ ta. . ."

Phương Nguyên giơ chùm sáng, bỗng nhiên theo hướng về bộ ngực mình.

Nguyên lai vừa nãy, hắn cố ý hiện ra Hắc giáp bóng người, chỉ là một cái mưu kế.

Chủ động hấp dẫn hai Đại tà thần ra tay, trong bóng tối lại đem bọn hắn lực lượng mượn dùng, rốt cục trấn áp Ramon ý chí phản kháng cuối cùng, thu được hoàn chỉnh Thái Dương thần chức!

Thấy cảnh này, Jay cùng Zorro đều là muốn rách cả mí mắt, nhưng căn bản không thể làm gì.

Trước toàn lực thôi phát Thần lực ra tay, cũng khiến bọn hắn vô cùng uể oải, Thần lực khôi phục cần một cái ngắn ngủi kỳ.

Mà chính là ở cái này suýt xảy ra tai nạn trong phút chốc, Phương Nguyên đã đem chùm sáng triệt để hòa tan vào thân thể.

"Thái dương a. . ."

Hắn lẩm bẩm một tiếng, cả thân người trên đều thả ra không gì sánh kịp hào quang.

Tia sáng này vô cùng chói mắt, mang theo ấm áp cùng nóng rực, cùng với trước Thái Dương Thần hào quang hầu như không khác nhau chút nào.

Nhưng thấy cảnh này Zorro cùng Jay, tâm lại là trong nháy mắt chìm xuống dưới.

. . .

Vương quốc Bauhinia Variegata.

Được Mùa giáo hội bên trong.

Wiroer bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời, mặt hiện nổi lên ra kinh hãi gần chết vẻ.

Bên cạnh Hoan Du nữ sĩ đồng dạng vô cùng bất nhã há to miệng.

"Chuyện gì xảy ra?"

Lại sau một chốc, một mảnh cực lớn âm ảnh, liền phóng trên mặt đất.

Tất cả phàm nhân, đều không khỏi ngẩng đầu, ngửa mặt nhìn bầu trời.

Lúc này chính là buổi trưa, thái dương treo cao lúc.

Nhưng mắt thường có thể thấy, từng đạo từng đạo khe hở màu đen, giống như ác ma lợi trảo giống như, không ngừng lan tràn, đưa về phía thái dương.

Phảng phất nhật thực giống như, bóng đen to lớn, ở thái dương bên trên hiển hiện.

"Thái dương. . ."

"Thần linh a. . ."

"Vĩ đại Ramon, xin mời không nên rời bỏ chúng ta. . ."

Rất nhiều người bình thường thất kinh, hướng về thái dương cầu nguyện, nhưng bất luận là thủ đoạn gì đều toàn bộ không có hiệu quả.

Hắc ban chầm chậm mà kiên định cắn nuốt mất thái dương , khiến cho toàn bộ thế giới rơi vào một vùng tăm tối ở trong.

Một lát sau, một điểm tia sáng chói mắt hiện lên, giữa bầu trời hiện ra một viên lấp loé nhẫn kim cương, lại mở rộng trở thành trăng non, cuối cùng hóa thành một viên hoàn chỉnh thái dương.

Nhìn thấy tình cảnh này người bình thường mừng đến phát khóc, hoan hô

nhảy nhót.

Nhưng Truyền Kỳ trở lên siêu phàm người, lại là không hẹn mà cùng nhíu mày: "Thái dương. . . Không giống!"

"Thái Dương thần chức. . . Bị cướp!"

Wiroer nhìn lên bầu trời, biểu hiện trước nay chưa từng có nghiêm nghị: "Ramon. . . Ngã xuống!"

Bên cạnh Hoan Du nữ sĩ không khỏi rơi vào trầm mặc.

Tuy rằng đến hỗn loạn niên đại, bất kỳ các thần đều có tử vong khả năng , liền ngay cả Tử Thần đều cái thứ nhất ngã xuống.

Nhưng các thần bên trong mạnh nhất Thái Dương Thần như vậy, vẫn là làm nàng không khỏi sởn cả tóc gáy.

"Hung thủ là ai? Luyện ngục chi tử? Một cái nào đó ẩn giấu cao giai Truyền Kỳ? Hay hoặc là. . . Chân thần bản thân?"

Wiroer nhanh chóng suy tư, bắt đầu thôi diễn sự biến hóa này đem sẽ cho thế giới mang đến không giống.

Mà chợt, hoàn cảnh chung quanh hơi biến ảo.

Loại biến hóa này vô cùng nhẹ nhàng, chỉ có Hoan Du nữ sĩ nếu có điều sát liếc Được Mùa nữ thần một chút.

"Ta chiếm được vận mệnh gợi ý!"

Wiroer biểu hiện nghiêm túc: "Thần tính chi tử số mệnh cuộc chiến đã bắt đầu. . . Các thần đều phải tiến vào ma vực ở trong, đối kháng tối chung cực tà ác!"

"Tối chung cực tà ác?"

"Không sai, chín tầng luyện ngục, đem từ Minh giới nhấc thăng lên, đi tới Chủ thế giới!"

Được Mùa nữ thần lấy một loại vịnh ngâm giọng nói nói: "Ác ma vương giả, chín tầng luyện ngục chi chủ, sát lục, hỗn loạn, tử vong chúa tể Apophis, đem ở thứ chín tầng luyện ngục ở trong , chờ đợi cuối cùng cuộc chiến đến!"

. . .

"Apophis! !"

Jay gầm thét lên, trong tiếng nói ẩn chứa thắm thiết tuyệt vọng.

Rất hiển nhiên, bọn hắn vốn là không phải là đối thủ của Apophis, ở đối phương nuốt chửng Thái Dương Thần sau khi, tất cả những thứ này thì càng thêm rõ ràng.

"Ta nói. . . Thái dương, quy về ta chưởng khống!"

Phương Nguyên lãnh đạm nhìn Jay, bỗng nhiên mở miệng.

Hắn lúc này, tự nhiên là Apophis hình tượng, trên người áo giáp hóa thành màu vàng sậm, một bộ lạnh lẽo mặt nạ đem khuôn mặt hoàn toàn che kín.

"Luyện ngục, đem thăng lên thế giới!"

Ầm ầm ầm!

Nương theo tuyên ngôn, toàn bộ Ma Vực đều là rung động dữ dội, phạm vi bắt đầu rồi hung mãnh mở rộng.

Thậm chí, xuyên thấu qua đại địa, có thể nhìn thấy chín tầng luyện ngục hình thái.

"Đây chính là chân chính hỗn độn Tà thần sao?"

Zorro nhìn tình cảnh này, không khỏi cười khổ: "Ở bọn hắn trong mắt, chúng ta chỉ là. . . Giun dế?"

Rầm ..... Rầm .....!

Nương theo Thái Dương Thần ngã xuống, còn có Ma Vực mở rộng, toàn bộ Thần quốc lập tức bắt đầu tan vỡ.

Jay dù không cam lòng đến đâu, cũng chỉ có thể đi đầu lui bước.

Zorro theo sát phía sau, đột nhiên, con ngươi hơi động, phát hiện bị phong ấn ở thủy tinh bên trong Amanda mấy người.

Hắn tay một chiêu, những thứ này thủy tinh nhất thời biến mất không thấy.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 718: Tập Kết

Ma Vực biên giới.

Trải qua phạm vi lớn mở rộng, thiêu đốt luyện ngục thổ địa, lập tức liền đem rất nhiều biên giới đại quân trận doanh bao quát đi vào.

Phương Nguyên đã từng ngắn ngủi dừng lại qua loại cỡ lớn nơi đóng quân, tự nhiên cũng ở trong đó.

"Ác. . . Ác ma!"

Ở nhật thực qua đi, người mạo hiểm cùng các binh sĩ đầu tiên là kinh ngạc nhìn cảnh vật chung quanh cấp tốc biến hóa, nhiệt độ đồ bay lên, liệt diễm bay lượn.

Chợt, từng con ác ma bóng người liền từ đường chân trời hiện lên đi ra.

Phía trước nhất chính là tiểu Ác ma, số lượng ít nhất có mười vạn trở lên, Đại ác ma ở trong đó hào không nổi bật, giống như từng cái từng cái tiểu đội trưởng.

Thậm chí, còn có mấy tầng lầu cao Ma Tượng, thể hình mập mạp, nhưng có chứa kịch liệt ăn mòn nọc độc Nhuyễn Trùng Chi Mẫu, cả người thiêu đốt liệt diễm Luyện Hỏa ma. . . Các loại muôn hình muôn vẻ cao giai ác ma, đồng loạt xuất hiện, thống lĩnh đại quân, nhất thời liền cho biên giới nơi nhân loại mang đến tổn thất thật lớn.

Tử vong cùng hủy diệt, thời khắc ở cái này chút địa vực trong trình diễn.

"Giết!"

"Chúng ta sau lưng, liền là chúng ta quốc thổ, có thân nhân của chúng ta, không thể lùi! Một bước cũng không thể lùi!"

Một cái quân đoàn ở trong, thống soái điên cuồng mà gào thét.

Đáng tiếc, thân thể máu thịt người bình thường, ở ác ma trước mặt, thực sự là thế yếu quá lớn.

Cho tới bên cạnh chợ ở trong, những người mạo hiểm đúng là vô cùng đoàn kết, tụ tập lên một nhóm tinh nhuệ, thử nghiệm mấy lần phá vòng vây , nhưng đáng tiếc bị ác ma biển chiến thuật cho gắt gao ngăn chặn ở lại.

"Hội trưởng! Chúng ta nên làm gì?"

Doanh hạch tâm, một nhóm cao giai chức nghiệp giả hội tụ, nhìn chằm chằm một cái râu mép hoa râm người mạo hiểm.

Hắn thân hình cao lớn, lúc này khoác chiến giáp, phảng phất một cái không già Chiến thần.

Đây là Mạo Hiểm Giả công hội hội trưởng, một cái Truyền Kỳ cấp bậc chiến sĩ!

Từ thực lực mà nói, có chút cao phối , bất quá cân nhắc đến trấn thủ Ma Vực biên giới, lại là nhất định phải.

"Nhật thực, còn có cái này Ma Vực mở rộng. . ."

Cho dù thân là Truyền Kỳ, hội trưởng Bader lúc này cũng là không thể quyết đoán.

Ở trong lòng hắn, như trước dừng lại ở vừa nãy chấn động ở trong.

Càng là tiếp cận quy tắc, tiếp xúc thế giới bản chất cường giả, càng có thể cảm giác được vừa nãy nhật thực khủng bố: 'Có người. . . Chạm đến Thái Dương

thần lĩnh vực? Đồng thời, liên hợp cái này Ma Vực mở rộng hiện tượng, lẽ nào là Luyện ngục chi tử? Đây đối với thế giới mà nói, chỉ sợ là bết bát nhất tin tức. . .'

Đương nhiên, lúc này cần phải trước hết nghĩ chính mình, cân nhắc làm sao phá vòng vây.

Bader nhìn khắp bốn phía.

Đang ngồi đều là cao giai chức nghiệp giả, thậm chí thủ hạ còn nắm giữ không ít tinh nhuệ, sức mạnh như vậy, cho dù là vây giết một con Truyền Kỳ ác ma, đều là đầy đủ.

Nhưng then chốt là, bên ngoài đại quân ác ma bên trong, Truyền Kỳ tuyệt đối không chỉ một con!

Hắn có thể rất cảm giác được một cách rõ ràng bên ngoài nguy hiểm.

'Dù là phân công nhau phá vòng vây, cũng sẽ bị lấy dật đãi lao đám ác ma tiêu diệt từng bộ phận chứ? Liền ngay cả ta đào tẩu độ khả thi đều rất nhỏ. . . Là do làm ác ma thực sự là quá nhiều. . .'

Bader trong lòng thở dài một tiếng, lại nghe thấy cách đó không xa, lượng lớn huyên náo cùng kêu thảm thiết truyền đến.

Đó là ác ma chính đang tại điên cuồng tấn công quân doanh, tùy ý tàn sát lạc đàn nhân loại.

"Ta đã có quyết định, nhất định phải cố thủ chờ viên!"

Hắn trấn định lại, nhìn chu vi thủ lĩnh đám người: "Nơi này đại quân, đến từ năm cái không giống quốc gia, trong đó còn có hai cái đế quốc! Ở nhận được tin tức sau, bọn họ nhất định sẽ phái ra tiếp viện. Đồng thời. . . Ta cũng thông qua các loại con đường, hướng về tổng bộ cùng mỗi cái giáo hội phát đi tin tức, chỉ cần có thể kiên trì một quãng thời gian, tuyệt đối có thể chờ đến viện binh đến!"

"Đã như vậy, chúng ta liền xuống đi tử thủ!"

Mấy cái thủ lĩnh liếc mắt nhìn nhau, đều là gật đầu.

Phân công nhau phá vòng vây, là bất đắc dĩ mà thôi cuối cùng thủ đoạn , liền ngay cả Truyền Kỳ đều không có lòng tin tuyệt đối có thể chạy thoát.

Càng không cần phải nói, bọn họ thủ hạ cùng người thân, tất nhiên ở cái này loại phá vòng vây chiến bên trong tổn thất nặng nề, thậm chí toàn quân bị diệt.

Bởi vậy, cũng chỉ có thể cố thủ tại chỗ , chờ đợi cái kia một chút hy vọng!

Trên thực tế, hi vọng tới đến rất nhanh, như đã đoán trước tiếp viện, dùng tốc độ khó mà tin nổi đến.

Không đến bao lâu, ưu sầu Bader lấy được đến một cái làm hắn ngạc nhiên tin tức hầu như tất cả trên đại lục quốc gia, cùng với giáo hội, đều phái ra đứng đầu nhân thủ, đi tới Ma Vực.

Sau ba ngày.

"Phía trước chính là Rogo nơi đóng quân!"

Một nhánh đại quân chậm rãi lái vào Ma Vực, bên trong mỗi một cái chiến sĩ, trên người đều khoác áo giáp, toả ra Chức nghiệp giả khí thế, tinh nhuệ đến cực điểm, giống như dòng lũ bằng sắt thép giống như, tiểu cỗ ác ma ở trước mặt bọn họ, dồn dập thật giống bọt nước như thế bị đập nát.

Đầu lĩnh người, cưỡi ở một thớt xinh đẹp ngựa trắng trên.

Ngựa này so với tầm thường ngựa cao hơn hai cái đầu, thần tuấn cực kỳ, tán phát quang mang, thình lình mang theo Thần giới Thiên Mã huyết thống.

Nghe đồn rằng, Thiên Mã là các thần con cưng, làm vì các thần lôi kéo xe

ngựa, có thể điều động Thiên Mã, cho dù chỉ là Thiên Mã đời sau người, cũng là trời sinh vương giả!

Người tuổi trẻ này ăn mặc ánh sáng áo giáp, tên là William, là Thần Thánh Quang Minh đế quốc vương tử, nắm giữ cao quý huyết thống cùng cường đại mẫu tộc, vừa sinh ra liền bị lập thành người thừa kế.

Mà Thần Thánh Quang Minh đế quốc, cũng là trên đại lục cường đại nhất quốc gia một trong, dưới trướng Quang Minh Kỵ Sĩ Đoàn, nắm giữ đại lục mạnh nhất quân mỹ danh.

Người như vậy, trời sinh chính là thế giới con cưng, thiên chi kiêu tử!

Lúc này, William nhìn về phía trước rất nhiều đại quân ác ma, trên mặt liền không khỏi hiện ra vẻ kiên nghị: "Thân là nhân loại, ta cần thiết bảo vệ hòa bình thế giới, lãnh đạo toàn bộ đại lục chống lại ma tai, cũng là đế quốc chúng ta trách nhiệm!"

"Ca ngợi ngươi, Vương tử điện hạ!"

Ở bên cạnh hắn, còn có mấy cái Đại giáo chủ, nghe vậy con mắt đều là sáng ngời.

Có ác ma uy hiếp, trong nhân loại hiếm thấy bắt đầu vứt bỏ hiềm khích lúc trước, có dắt tay khuynh hướng cùng khả năng.

"Báo!"

Lúc này, một tên thám báo lại đây bẩm báo: "Đã cùng phía trước nơi đóng quân bắt được liên lạc, xác thực bao vây ác ma số lượng có mười vạn, cao giai ác ma vô số, đã lộ diện Truyền Kỳ ác ma, có ba con!"

"Tê. . ."

Nghe được như vậy con số, cho dù là bên cạnh người hầu đám người, cũng

không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

"Quả nhiên không hổ là toàn thể nhân loại tai nạn, ác ma. . ." William cắn răng, bỗng nhiên nhìn sang một bên: "Lần này. . . E sợ cần mượn Đại Địa Mẫu Thần lực lượng!"

"Không có vấn đề!"

Đại Địa Mẫu Thần giáo chủ đứng dậy: "Ác ma lực lượng, chính đang tại ô nhiễm thổ địa, cái này là đối với ta chủ khinh nhờn! Lần này. . . Ta đã đem Thánh tử dẫn theo lại đây!"

Thánh tử Heim!

Có thể nói, ác ma nguy hại có nhiều khủng bố, hắn tiếng tăm liền truyền bá nhiều lắm cấp tốc!

Cứu rỗi chi tử! Thế giới hi vọng! Thần linh con cưng. . . Rất nhiều vầng sáng, bao phủ ở trên người hắn, thậm chí ngay cả William đều có một tia đố kị.

"Vương tử điện hạ!"

Lúc này, một tên ăn mặc màu xanh da trời khôi giáp kỵ sĩ liền ra khỏi hàng, thoáng hướng về William hành lễ.

"Thánh tử các hạ, tất cả liền xin nhờ ngươi!"

William thoáng gật đầu: "Chỉ cần lần này có thể thành công, ta tất sẽ hướng về phụ vương bẩm tấu công lao của ngươi, đồng thời vì ngươi ở thần thánh quảng trường dựng đứng pho tượng!"

"Tất cả vinh quang, đều quy về ta thần!"

Heim mặc dù là bị đề cao đi ra, lúc này lại lời nói thoả đáng, tiến thối có theo.

Thậm chí, vẻn vẹn chỉ nói là tiếng, liền mang theo một loại vuốt lên nhân tâm lực lượng.

Nhìn bóng lưng của hắn, William tuy rằng ý cười đầy mặt, trong con ngươi nhưng có một tia âm trầm.

"Ác ma a. . ."

Heim giục ngựa, đi tới đại quân tiên phong.

Nhánh quân đội này đến, tự nhiên sớm đã bị đại quân ác ma phát hiện, từng cái từng cái tiểu đội phân tán ở xung quanh, giữa bầu trời còn có phi hành Đại ác ma điều tra.

Hắn nhìn tình cảnh này, bỗng nhiên hít sâu một cái.

Một cái tương tự lĩnh vực, rồi lại giống thật mà là giả lực lượng, bỗng nhiên lấy hắn làm trung tâm, bao phủ phạm vi mấy chục dặm Anh phạm vi.

"Tịnh Hóa lĩnh vực!"

Đây là hắn từ lúc sinh ra đã mang theo năng lực thiên phú, có thể tiêu trừ ác ma ô nhiễm, thậm chí cắt giảm Thần tính!

Đồng thời, nương theo trưởng thành, lĩnh vực phạm vi cũng đang không ngừng mở rộng, lúc này liền đến một loại nào đó cực hạn.

"Cạc cạc!"

Trên bầu trời Đại ác ma, cảm thụ rõ ràng nhất.

Chúng nó kêu thảm thiết, liều mạng vỗ cánh, lại một lần trở nên suy yếu cực kỳ , căn bản không cách nào chống đỡ năng lực phi hành, từng cái từng cái từ không trung rơi rụng, trên mặt đất nổ tung huyết hoa.

Trên mặt đất ác ma đồng dạng thét lên, từng tia tia khói trắng từ trên người bốc lên, toàn bộ thân thể cũng bắt đầu chậm rãi hòa tan lên.

Tịnh Hóa lĩnh vực uy năng , tương tự cũng thu được rất lớn tăng trưởng. Cho dù là cao giai ác ma, cũng ở tia sáng này phía dưới trở nên uể oải uể oải suy sụp, mặc cho xâu xé.

"Xung phong!"

William thấy vậy, ánh mắt sáng choang, vung vẩy trên tay kỵ sĩ kiếm: "Giết sạch ác ma! ! !"

Quang Minh Kỵ Sĩ Đoàn lớn tiếng hò hét , hóa thành cuồn cuộn dòng lũ, xông hướng ác ma.

Ở vào trong đó các mục sư cũng dồn dập ra tay, các loại tăng thêm hình pháp thuật rơi vào các chiến sĩ trên người.

Lấy giảm đối tăng, nguyên bản nhìn như khủng bố đại quân ác ma, nhất thời phảng phất bị nhiệt cắt mỡ bò như thế, dễ dàng phân cách ra.

Thấy vậy, bị bao vây nơi đóng quân bên trong người lập tức bắt đầu hoan hô tiếp ứng.

"Nhân loại đáng chết!"

Đại quân ác ma ở trong, mấy con khổng lồ ác ma gầm thét lên, hướng về Heim vọt tới, mỗi một cái đều là Truyền Kỳ cấp bậc ác ma!

Cũng chỉ có bọn hắn cấp bậc, mới có thể ở Tịnh Hóa lĩnh vực dưới tự do hành động.

"Mau chóng hộ vệ Heim đại sư!"

Không cần William vương tử hạ lệnh, ẩn giấu ở trong quân rất nhiều Truyền

Kỳ cường giả liền phóng lên trời, chủ động đem ác ma thế tiến công đón lấy.

Đến đây, đám ác ma rơi vào triệt để thế yếu ở trong, cũng lại không còn cách xoay chuyển đất trời.

Một trận chiến qua đi, chảy máu phiêu xử.

Đám ác ma thi thể chồng chất thành núi, nhân loại các binh sĩ cũng là cũng giống như thế.

Bất kỳ cất bước ở trên chiến trường người, đều sẽ cảm giác được tâm tình một trận trầm trọng.

Mà nương theo William vương tử đánh vỡ Rogo nơi đóng quân nguy nan, lại giải cứu ra đại quân sau khi, rất nhiều tin tức tốt liền tới dồn dập.

Các quốc gia viện binh không ngừng chạy tới, liền Truyền Kỳ cường giả đều tích trữ hơn mười vị.

Hầu như tất cả Thần Chi đều phái ra lượng lớn nhân mã, đến đây dò hỏi Ma Vực tin tức.

Thậm chí, có mấy vị đã lén lút chân thân đến đây.

Dù sao, Thái Dương Thần an nguy cùng tăm tích, thực sự quá trọng yếu.

Đồng thời, ở bao vây sau khi giải trừ, những kia nguyên bản du đãng ở Ma Vực bên trong người mạo hiểm, cũng là lục tục trở về.

Bọn họ vừa may mắn lại bất hạnh, tuy rằng né tránh bị bao vây vận rủi, nhưng ở đã dáng dấp đại biến, nguy hiểm bỗng tăng lên đến Ma Vực ở trong, gặp được nguy hiểm đến tính mạng như thế không ít.

Có thể thành công sống sót, trở về nơi đóng quân, đều là người may mắn bên trong người may mắn.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 719: Chúc Phúc

"Không nghĩ tới, chúng ta lại vẫn có thể sống về tới đây. . ."

Clegg cùng Michael lẫn nhau sảm đỡ, tiến vào nơi đóng quân cửa lớn, không khỏi cảm khái vạn ngàn.

"Tất cả những thứ này còn muốn nhờ có Luhn tiên sinh. . ."

Clegg cảm kích nhìn hướng về bên cạnh Phương Nguyên.

Thái Dương thần quốc hủy diệt, lại đến đột nhiên như thế , khiến cho người đột nhiên không kịp chuẩn bị.

Cũng may thời khắc nguy hiểm, là cái này Luhn xuất hiện, đem bọn họ cứu lại.

Đến sau đó, Ma Vực bên trong ác ma hoành hành, cũng là ba người giúp đỡ lẫn nhau, lại thêm vào mấy phần mạc danh kỳ diệu vận may, rốt cục may mắn còn sống sót đến hiện tại.

Có cái này đại tiền đề, cho dù bọn họ trước còn hoài nghi Phương Nguyên, lúc này cũng căn bản không đi nói ra.

"Chỉ là đáng tiếc. . . Amanda. . ."

Michael lẩm bẩm nói, trong tiếng nói mang theo một vẻ ảm đạm.

Ở trong sự nhận thức của hắn, Amanda trúng Thái Dương Thần Kim tự tháp cạm bẫy, có lẽ đã hài cốt không còn.

Dù là còn có thể may mắn tiếp tục sống sót, ở phía sau đến Thần quốc hủy diệt cùng ác ma hoành hành trong tai nạn, đối phương may mắn còn sống sót hi vọng cũng vô cùng xa vời.

"Ta không tin!"

Lúc này, Clegg lại là như chặt đinh chém sắt, sắc mặt kiên nghị: "Trừ phi tận mắt nhìn thấy Amanda thi thể, bằng không ta tuyệt đối không tin nàng đã chết qua. . ."

"Như vậy. . . Hai vị, liền như vậy nơi này từ biệt!"

Phương Nguyên liếc nhìn chu vi, nói cáo biệt.

"Cái này. . . Xin mời dù như thế nào cũng cho chúng ta mời tiệc ngươi một lần, coi như là vì ân tình thoáng báo đáp!"

Clegg sờ sờ mũi: "Phát sinh loại đại sự này, Luhn tiên sinh một mình ngươi cũng rất hoang mang chứ? Không bằng theo chúng ta cùng nhau, ít nhất tìm hiểu tin tức dễ dàng một chút, chúng ta ở đây Mạo Hiểm Giả công hội ở trong, cũng coi như có chút nhân mạch. . ."

"Không cần!"

Phương Nguyên chỉ chỉ phía trước: "Người đón ta đã đến rồi!"

"Hả?"

Clegg cùng Michael ngẩn ra, chợt nhìn thấy một đội Được Mùa nữ thần mục sư đi tới.

"Một, hai, ba, bốn. . . Được Mùa nữ sĩ mục sư lấy trang phục trên màu vàng mạch tuệ hoa văn làm bằng chứng, hoa văn càng nhiều đẳng cấp càng cao. . . Nữ nhân này dĩ nhiên có năm đạo giang, chẳng lẽ là Được Mùa nữ thần Giáo hoàng?"

Michael hét lên kinh ngạc, lại vội vã lôi kéo Clegg cùng Phương Nguyên: "Nhanh lên một chút tách ra, bằng không chính là đối với thần bất kính! Cái này ở bất kỳ quốc gia cũng là tội lớn!"

Hắn vội vã lùi tới bên cạnh, tránh ra đường lớn, trên mặt lại hơi nghi hoặc một chút: "Nhìn các nàng tư thế, hẳn là tới đón tiếp nào đó vị đại nhân, nhân vật dạng gì, mới có thể làm một cái Giáo hoàng như vậy, chẳng lẽ là một vị thành danh đã lâu Truyền Kỳ?"

"Michael!"

Lúc này, bên cạnh Clegg lại là nghĩ tới điều gì, một mặt ngơ ngác lôi kéo Michael cánh tay: "Ngươi xem!"

Ở bọn họ hai người con mắt trợn to ở trong, cao gầy vóc người nữ Giáo hoàng đi tới Phương Nguyên trước mặt, thoáng hành lễ: "Hoan nghênh ngài đến, Luhn miện hạ!"

"Hừm, xem ra nhận được tin tức của ta sau khi, các ngươi lập tức liền chạy tới. . ."

Phương Nguyên nhìn quét một vòng: "còn tới không ít Truyền Kỳ đây?"

"Truyền Kỳ giả tổng cộng có ba mươi sáu vị, còn có mười mấy vị trong thế tục quốc vương cùng vương tử, trong bọn họ địa vị tối cao chính là William hoàng tử, đương nhiên, nếu như hắn biết ngài đến, tất nhiên sẽ đích thân ra nghênh tiếp! Dù sao, ngài không chỉ có thân là Truyền Kỳ, càng là Bauhinia Variegata vương triều người khai sáng!"

Vị này Được Mùa nữ thần Giáo hoàng, tên là Miranda, Phương Nguyên đã từng gặp một lần, đối với nàng vóc người cao gầy còn có làm người như gió xuân ấm áp lời nói khắc sâu ấn tượng.

"Đồng thời. . . Ở cái này chút người ở trong, còn có thật nhiều đặc thù tồn tại

, dựa theo thần linh ý chí, trước tới nơi này!"

Miranda nháy mắt một cái: "Trong đó có vị kia từ vương quốc Bauhinia Variegata bên trong đi ra cứu rỗi Thánh tử —— Heim!"

"Heim sao? Này ngược lại là có thể gặp gỡ. . ."

Phương Nguyên chỉ cươi cười, để Miranda dẫn đường, đi tới chợ nơi sâu xa.

Hai bên người đi đường dồn dập cung kính mà tránh ra con đường, dùng các loại ánh mắt phức tạp nhìn này một nhóm .

Tại chỗ, Clegg cùng Michael vẫn còn ngơ ngác đứng, giống như hai cái điêu khắc.

"Ta không có nghe lầm chớ? Giáo hoàng xưng hô Luhn làm vì. . . Miện hạ?"

Sau một hồi lâu, Michael mới há to mồm, không thể tin tưởng nói .

"Ngươi đương nhiên không nghe lầm!" Clegg lườm một cái: " vị kia nữ Giáo hoàng còn làm vì Luhn đại nhân bỏ thêm một đống danh hiệu đây, Truyền Kỳ giả! Bauhinia Variegata vương giả! Ta tuy rằng đã sớm suy đoán Luhn đại nhân lai lịch không đơn giản, nhưng không nghĩ tới, hắn lai lịch đã vậy còn quá lớn!"

. . .

Hai người kia sẽ làm sao, Phương Nguyên đương nhiên không sẽ để ý.

Lúc trước sở dĩ thuận lợi cứu hai người, một là bởi vì cuối cùng cũng coi như có chút quen thuộc, nếu nhìn thấy, cũng coi như bọn họ mệnh không nên tuyệt, thứ hai, thì lại là đối với vận mệnh thăm dò.

Mặc kệ được hay không được, đều là tiện tay làm, không quan trọng gì.

"Luhn đại nhân, nữ thần đối với ngươi rất có hứng thú!"

Đi vào một gian lâm thời dựng lên hoa lệ lều vải sau khi, Miranda trên mặt mang theo một tia vi diệu ý cười.

Nữ thần biểu thị đối với một phàm nhân rất có hứng thú! Cái này ở bản thế giới bên trong thường thường liền mang theo hồng nhạt ám chỉ, cùng một số không thể miêu tả mê hoặc.

Thậm chí, bởi nữ thần chân thân không thể lâm phàm, bởi vậy có rất nhiều lợi dụng hóa thân, thậm chí bám thân.

Tiện thể nhắc lên, nếu như là bám thân, cái này Miranda chính là lựa chọn tốt nhất!

Nhưng Phương Nguyên lại căn bản không có hướng về những thứ này hương diễm phương diện nghĩ, mà là sắc mặt nghiêm nghị: "Bởi vì ta cảnh báo sao? Thái dương đã rơi vào luyện ngục tay!"

Nói thật, một cái Truyền Kỳ giả quốc vương, bỗng nhiên bỏ xuống chính mình quốc gia, đi tới Ma Vực thám hiểm, thấy thế nào làm sao quái lạ.

Nhưng có Luyện ngục chi tử thân phận làm ngụy trang, lại là thiên y vô phùng.

Dù sao, bất kỳ Luyện ngục chi tử, khi nghe đến cuối cùng cuộc chiến sắp xảy ra lúc, đều sẽ thả xuống trên tay tất cả sự tình, hướng về Ma Vực tụ tập.

Có cái khác Luyện ngục chi tử làm chứng rõ ràng, Phương Nguyên hành vi hoàn toàn hợp lẽ thường.

Nhưng có thể quan sát được thái dương bị luyện ngục nuốt chửng Truyền Kỳ Luyện ngục chi tử, nhưng là đã ít lại càng ít.

Phương Nguyên cảm giác nhạy cảm cảm giác đến, chính mình hỏi ra câu nói này đồng thời, hoàn cảnh chung quanh liền phát sinh ra biến hóa.

Một luồng Thần Vực bao phủ ra, tự thành thiên địa, đem lều vải hoàn toàn cùng ngoại giới tách ra.

"Luhn, lời ngươi nói chính là có ý gì? Ngươi nhìn thấy cái gì?"

Miranda mở miệng lần nữa, trong tiếng nói nhưng có một loại không giống nhau uy nghiêm.

'Bám thân sao? Thực sự là cẩn thận nữ thần đây. . .'

Phương Nguyên trong con ngươi kim quang lóe lên, hơi khẽ khom người: "Ta thu hoạch lần này không nhiều, chỉ là đi theo một cái Tử Thần tín đồ, đi đến hẻm núi Huyết Sắc, nhìn thấy Thái Dương thần quốc mở ra, cùng với hai Đại tà thần tranh cướp. .. Còn kết quả cuối cùng. . . Xin lỗi, ta còn muốn tiếp tục sống, liền sớm rời đi."

"Ngươi làm được rất đúng. . ." Đối mặt cái loại này tìm cớ , dù là Wiroer cũng tìm không ra phản bác lý do.

Dù sao, thần linh cùng Truyền Kỳ chênh lệch, thực sự quá lớn.

Nếu như một cái Truyền Kỳ thật sự gặp phải chuyện như vậy, bo bo giữ mình, bức trở ra, tuyệt đối là phi thường lựa chọn chính xác.

"Tử vong cùng sát lục sao? Nếu như là bọn hắn thu được Thái Dương thần chức. . . Cái này đối với khắp cả thế giới mà nói, đều là một tràng tai nạn!"

Wiroer thành công bị Phương Nguyên nói dối, dù sao, thái dương bị luyện ngục cướp đoạt, xác thực là vận mệnh gợi ý.

Đáng tiếc, rất nhiều lúc, loại này gợi ý đều quá mức mơ hồ.

Ở trong lịch sử, thì có thần linh vi phạm vận mệnh, cuối cùng lại trái lại thúc đẩy vận mệnh quyết gia tốc đến ví dụ.

Trên thực tế, hai cái này Tà thần thu được Thái Dương thần chức, trái lại là thế giới duy nhất sinh cơ.

Chỉ có bị Apophis được đến thái dương, mới là thế giới hủy diệt tai nạn.

Đáng tiếc, lúc này, hết thảy đều đã nhất định, cho dù là vận mệnh, cũng không cách nào làm trái đại thế.

Phương Nguyên khóe miệng mang theo một nụ cười, có đối với vận mệnh không hề có một tiếng động trào phúng: "Như vậy, chúng ta phải làm gì đây?"

"Nhất định phải tham gia cuối cùng cuộc chiến!"

Wiroer nhìn kỹ Phương Nguyên, dĩ nhiên phảng phất có chút thâm tình chân thành mùi vị: "Luhn, ngươi là chúng ta thế giới người, cho dù bị tuyển làm vì Luyện ngục chi tử, cũng là đứng ở chúng ta bên này."

"Như các ngươi như vậy Luyện ngục chi tử, còn có thật nhiều, chúng ta các thần sẽ dành cho các ngươi chúc phúc, các ngươi đi tham gia cuối cùng quyết chiến, thông qua cướp đoạt Thần tính mà cường đại phong thần, cuối cùng đánh bại Tà thần cùng Apophis!"

"Ta đương nhiên là đứng ở thế giới bên này!" Phương Nguyên nghĩa chính từ nghiêm nói: "Đây chính là Thần Chi kế hoạch sao?"

"Ngươi sẽ không biết các thần quyết tâm! Tuy rằng Truyền Kỳ lên cấp Thần Chi khó càng thêm khó, nhưng chúng ta mỗi cái bỏ qua một bộ phận thần lực, hoàn toàn có thể mang các ngươi đều đẩy mạnh đến Luyện ngục chi tử Bán Thần Chi Cảnh, cũng chính là nhen lửa thần hỏa mức độ!"

"Có những thứ này, lại thêm vào các ngươi phối hợp, còn có mấy cái thế giới đặc thù con, cho dù gặp phải Tà thần, cũng đủ để một trận chiến."

Wiroer ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm Phương Nguyên: "Hiện tại. . . Xuống nghỉ ngơi thật tốt đi, chúng ta các thần cùng thế giới này tất cả Truyền

Kỳ, đều sẽ trở thành ngươi kiên cố hậu thuẫn!"

"Tất cả vì thế giới!"

Phương Nguyên gật đầu, đi ra lều trại, chợt liền bị cung kính mà mời vào mặt khác một gian lều vải bên trong.

Bên trong trải vô cùng xa hoa, đồng thời, còn có vài món vừa nhìn liền vô cùng khủng bố vũ khí, quả thực đến Bán thần khí mức độ.

"Dựa theo thần linh dặn dò, ngài đang nghỉ ngơi trong lúc, có thể tùy ý lấy dùng trong doanh địa tất cả!"

Hai tên mỹ mạo mục sư tăng thêm hai chữ cuối cùng, mang theo thân thể ý vị.

"Thay ta cảm tạ Thần Chi ý tốt!"

Phương Nguyên lại không nhìn hai cái mục sư ánh mắt ai oán, rút ra bàn trên trường kiếm.

Thanh kiếm này là truyền thống thập tự hình cấu tạo, bề ngoài nhìn qua giản dị tự nhiên, thậm chí đều không có bao nhiêu quang mang.

Nhưng Phương Nguyên nhưng có thể cảm nhận được ẩn chứa trong đó cường đại Ma lực, cùng với cứng cỏi vô cùng chất liệu: "Bán thần khí?"

"Không sai!"

Mặc dù có chút thất vọng, nhưng nữ các mục sư vẫn là rất tốt mà tận cùng bình luận viên chức trách: "Lấy Thần giới bên trong khoáng thạch chế tạo, Đoán Tạo Chi Thần tự thân ra tay, ba vị Truyền Kỳ rót nhập vào tâm huyết, còn có Thần Chiến Tranh chúc phúc, trên căn bản. . . Lần này thần linh một phương Truyền Kỳ Luyện ngục chi tử, đều có đãi ngộ như vậy, nhưng ngài là đặc thù, Nữ thần đại nhân tự mình vì ngài tranh thủ đến rồi cái này thần giáp, thậm chí đủ

để ngăn chặn thần linh một đòn!"

"Cảm tạ nữ thần!"

Phương Nguyên lần thứ hai làm ra cầu nguyện dấu tay: "Hiện tại. . . Các ngươi có thể đi ra ngoài!"

Chờ đến bên trong lều cỏ không có một bóng người sau khi, hắn đem thập tự kiếm vứt ở trên bàn, trong lòng cười lạnh một tiếng: "Tuy rằng bỏ ra vốn lớn, nhưng cái này tựa hồ cũng không phải Thần Chi toàn bộ kế hoạch đây!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 720: Chuyện Phát

Rogo nơi đóng quân ở ngoài.

"Luhn sao? Luôn cảm thấy ngươi còn ẩn giấu bí mật chứ! Trên người thậm chí có một tầng vận mệnh sương mù, đến hiện tại cũng không cách nào thấy rõ. . ."

Wiroer chân thân hiện lên đi ra, bỗng nhiên, lại bước lên trước, ngang qua không gian, đi tới một cái nào đó xanh vàng rực rỡ cung điện ở trong.

Toà này cung điện hùng vĩ cực kỳ, tồn tại ở hiện thực cùng hư huyễn kẽ hở bên trong một điểm, tự thành vị diện.

Nó cửa lớn rộng rãi mênh mông, càng mang theo dầy cộm nặng nề mùi vị.

Ngoại trừ Thần Chi ở ngoài, không có ai có thể đẩy ra.

Wiroer tiến lên, nhẹ nhàng đẩy một cái, cửa lớn ầm ầm mở ra, hiện ra mặt sau vờn quanh ngồi vây quanh các thần.

Một cái đại diện cho Được Mùa thần tọa tỏa ra mãnh liệt ánh sáng, cùng mặt khác tám tôn ghế đối ứng với nhau. Chu vi còn có một vòng càng nhỏ bé hơn vị trí, hầu như mỗi một cái phía trên đều ngồi một cái chân thần.

Đương nhiên, lúc này, có mấy cái thần tọa ánh sáng, đã triệt để ảm đạm đi.

"Không nghĩ tới, liền Thái Dương Thần đều ngã xuống!"

"Chà chà. . . Những kia Luyện ngục chi tử, ta xem hoàn toàn phải gọi Sát lục

chi tử mới đúng, từ khi xuất hiện tới nay, chết ở trên tay bọn họ Truyền Kỳ đều có cả chục chứ?"

. . .

Lúc này, rất nhiều Thần Chi trầm thấp trò chuyện, rất nhiều thần niệm ở trên điện phủ không hội tụ.

Ở chưa từng có nguy cơ phía dưới, bất luận lúc trước trận doanh là thiện lương vẫn là tà ác, đều không thể không liên thủ lại.

"Chúng Thần Điện là khó mà tin nổi Thần khí, chân chính đạt được chúng ta tán thành, mỗi một cái lên cấp chân thần, đều sẽ đem chính mình một bộ phận thần lực cùng dấu ấn lưu giữ ở đây, cho dù gặp phải Thần giới tan vỡ, cũng có thể để bảo vệ Thần Chi chân thân, đồng thời , làm cái này minh ước chứng kiến. . ."

Được Mùa nữ thần trầm thấp lẩm bẩm.

"Chư vị!"

Một cái trên người quanh quẩn nồng nặc chiến tranh lực lượng Thần Chi mở miệng: "Luyện ngục chi tử cuối cùng quyết chiến đem muốn tới, đây là chúng ta cơ hội cuối cùng!"

Hắn là Cửu Trụ Thần một trong, chưởng quản chiến tranh Saquen!

Những khác Thần Chi, dù là Cửu trụ chi thần, chịu đến Luyện ngục chi tử xung kích, thế lực cùng tín ngưỡng đều có uể oải, nhưng Chiến thần lại là duy nhất ngoại lệ.

Thậm chí, theo chiến loạn không ngừng mở rộng, cuối cùng cuộc chiến sắp xảy ra, đương nhiên, mấu chốt nhất vẫn là Chí Cao thần thái dương Ramon ngã xuống, hắn mơ hồ có nhấc thăng thần cách mùi vị, trở nên càng ngày càng cường thế lên.

"Ta tương đương tán thành Saquen quan điểm!"

Phong Bạo Chi Thần Holland gầm thét lên: "Những kia Luyện ngục chi tử, lại dám giết thần linh, đây là tuyệt đối không thể tha thứ tội lớn, phải đến trừng phạt!"

"Mấu chốt nhất, vẫn là thái dương vấn đề!"

Lúc này, bên cạnh một tên tràn ngập mẫu tính khí tức nữ thần nói chuyện, nàng chính là Đại Địa Mẫu Thần Meira: "Cái nào Luyện ngục chi tử thu được Thái Dương thần chức, đến hiện tại còn không có tin tức sao?"

"Có khả năng nhất, là sát lục cùng tử vong, nhưng hai cái này Tà thần đều phi thường mạnh mẽ, tử vong không cần phải nói, nguyên bản chính là Cửu Trụ Thần một trong, mà Sát Lục thần chức cũng rất có tiềm lực, cùng Luyện ngục chi tử càng là tuyệt phối. . . Chúng ta rất khó phát hiện tung tích của bọn họ!"

Bên cạnh Sinh Mệnh nữ thần Venus nói.

"Lại là như vậy. . . Luyện ngục chi tử, quả nhiên là toàn bộ thế giới u ác tính!"

Thiên Không Chi Thần uy phong mạn phát ra rít gào: "Perry! Có quan hệ Thần tính nghiên cứu, vẫn không có kết quả sao?"

Perry, là vì Tri Thức Chi Thần , tương tự cũng là Cửu Trụ Thần một trong.

Hắn chưởng quản kiến thức cùng trí tuệ, là các thần bên trong học thức uyên bác nhất người, bề ngoài thoạt nhìn, nhưng là một cái năm cao đức cao ông lão hình tượng.

"Có quan hệ Thần tính nghiên cứu. . ."

Lúc này, Perry cũng không ngẩng đầu lên nói: "Bởi vì có Apophis ý chí trở

ngại, vẫn rất khó thu được đặc biệt lớn tiến triển, thế nhưng, trong đó ẩn chứa lực lượng, tuyệt đối đến từ cao cấp hơn thế giới, đã là xác định không thể nghi ngờ sự tình!"

"Ta không tin!"

Một cái thần linh phát ra nghi vấn: "Chẳng lẽ còn có so với chúng ta thế giới càng thêm cường đại vị diện, cái này không thể nào!"

"Ở chúng ta thị giác bên trong, là không có! Thật giống như phàm nhân làm sao có thể tưởng tượng Thần quốc hùng vĩ cùng hùng vĩ?" Perry xì cười một tiếng: "Hoặc là nói, ở chúng ta cái này chiều không gian, không thể có mạnh hơn Monger thế giới, nhưng càng cao hơn chiều không gian đây?"

"Dĩ nhiên là đến từ càng cao hơn chiều không gian lực lượng!"

Một ít Thần Chi dồn dập thán phục: "Apophis như vậy khó chơi, chẳng lẽ cũng là bởi vì bắt nguồn từ càng cao hơn thế giới, sinh mệnh hình thái từ lâu không giống bình thường?"

"Chúng ta lấy Chúng Thần Điện ký kết minh ước, cộng đồng giúp đỡ Thần tính chi tử, là có hay không có đánh chết Tà thần, cuối cùng hủy diệt Apophis năng lực?"

Các thần đổi đề tài, nhất thời đi tới đối với lần hành động này chần chờ lên.

"Chỉ bằng Thần tính chi tử, đương nhiên không đủ, nhưng bọn họ cầm chúng ta rèn đúc vũ khí cùng khôi giáp, trên người có chúng ta chúc phúc lực lượng, chính là từng cái từng cái đạo tiêu."

Wiroer tự tin nói: "Ở cuối cùng cuộc chiến phần cuối, Apophis tất nhiên hiện thân tại thứ chín tầng luyện ngục bên trong! Đến thời điểm. . . Chúng ta sẽ triệt để kích phát trên người bọn họ đạo tiêu, hình thành lối đi, lấy Chúng Thần Điện hợp lực, đột phá chín tầng luyện ngục ràng buộc, trực tiếp hàng lâm thứ chín

tầng luyện ngục ở trong, đem Apophis chặt đầu!"

"Cái kế hoạch này, là ta đưa ra. . ."

Perry ho khan một tiếng: "Cho dù gặp phải xấu nhất khả năng, chúng ta nhân tuyển cùng hạt giống toàn quân bị diệt, bởi Luyện ngục chi tử lẫn nhau nuốt chửng đặc tính, loại này đạo tiêu cũng sẽ chuyển đến những khác Luyện ngục chi tử trên người, bởi vậy không có thất bại khả năng! Chúng ta tất nhiên có thể đến chín tầng luyện ngục!"

Các thần con mắt hơi sáng ngời.

Ý chí cuộc chiến, hung hiểm nhất.

Cho dù hết thảy đều là Apophis âm mưu, cuối cùng thắng lợi Luyện ngục chi tử cổ vương cũng tất nhiên vô cùng mạnh mẽ.

Ở song phương lẫn nhau so đấu lúc, lấy các thần hợp lực, thôi thúc Chúng Thần Điện, hoàn toàn có thể mang hết thảy đều chôn vùi.

"Tốt, vì bảo mật! Chúng Thần Điện bắt đầu từ bây giờ phong tỏa, tránh né Vận mệnh lực lượng ảnh hưởng! Chư vị ở cuối cùng cuộc chiến trước, đều chân thân tọa trấn nơi đây, đoạn tuyệt tất cả biến số!"

Thần Chiến Tranh rít gào nói.

"Tán thành!"

"Tán thành!"

Đại Địa, Tri Thức, Phong Bạo, Thiên Không, Sinh Mệnh. . . Còn lại Cửu Trụ Thần dồn dập gật đầu, chợt chính là cái khác các thần.

Khi cái cuối cùng Thần Chi cũng phát biểu xong ý kiến sau khi, Chúng Thần Điện nổ vang, tỏa ra không gì sánh kịp ánh sáng, rất nhiều Thần văn hiện lên,

đây là quy tắc văn tự, chỉ là liếc mắt nhìn, là có thể hoàn toàn rõ ràng ý tứ, chính là lần này thần nghị nội dung.

Rất nhiều Thần văn liên tiếp, giống như dây khóa như thế, đem Chúng Thần Điện triệt để phong tỏa.

Trong này ẩn chứa các thần Thần lực, dù là một mình Cửu Trụ Thần, cũng không cách nào đột phá.

. . .

Cùng lúc đó.

Ở khoảng cách Monger thế giới không biết bao xa Đại Càn vị diện bên trong.

Sương trắng mông lung, giữa bầu trời thình lình có một toà lơ lửng giữa trời đảo lớn.

Trên đảo đồng ruộng nằm dày đặc, thiên mạch tung hoành, còn có rất nhiều thành nhỏ, tạo thành một cái đám mây quốc gia.

Một người trong đó, ngồi ở trà lâu trên, nhìn cùng vương triều Đại Càn khác biệt phong tình, thưởng trà kỳ dị trà thơm, hơi có chút tự sướng mùi vị.

Hắn tay áo lớn phiêu phiêu, tiêu sái lỗi lạc, trong con ngươi càng có vô tận trí tuệ, rõ ràng là biến mất đã lâu Ẩn Long Tôn Chủ!

Lúc trước, ở Đại Càn diệt quốc cuộc chiến sau, Đại Càn thái tổ cái này hậu trường hắc thủ tử vong, dưới trướng bèo dạt mây trôi, thiên hạ cách cục đại biến.

Ẩn Long Tôn Chủ vừa không muốn vẽ đường cho hươu chạy, cũng không nghĩ đặt mình vào nguy hiểm, liền đi xa tứ hải Man Hoang, du lịch thiên hạ.

Lúc này, liền đến nơi này.

"Không nghĩ tới. . . Đông phần cuối của biển, dĩ nhiên là như vậy kỳ dị quốc gia, nghe đồn rằng 'Vân Chi Quốc', thật sự tồn tại. . ."

Ẩn Long Tôn Chủ nhìn nam canh nữ dệt, tự sướng từng hình ảnh, không khỏi có chút sững sờ.

Nơi này xem như là thâm sơn cùng cốc, nguyên khí mỏng manh, ra cái Võ Tông chính là ghê gớm một phương đại nhân vật.

Theo Đại Càn , căn bản là giẫm đều xem thường giẫm.

Nhưng Ẩn Long Tôn Chủ lại rất yêu thích.

"Vứt bỏ thế tục hỗn loạn, thản nhiên vật ở ngoài, cũng là không sai. . . Có lẽ, ta hắn là ở đây cuối đời, tiện thể lưu lại cái truyền thừa?"

Ẩn Long Tôn Chủ có chút ý động, chợt lại là cười khổ: "Chỉ tiếc. . . Trời không từ ta!"

Hắn dù sao cũng là đã từng là Thánh nhân, dù là Mộng Sư thất vị, cũng có Chân Thánh tu vị, đối với thiên địa nguyên khí dị thường mẫn cảm.

Nương theo những này thời gian quan sát, hắn đã xác định nguyên khí biến hóa.

Toàn bộ Đại Càn thế giới bản chất, đã hoàn toàn thay đổi.

Mà loại biến hóa này, lập tức làm hắn liên tưởng đến cái kia cướp đoạt tất cả Mộng Sư con đường khủng bố Ma Ảnh.

Cho dù đi qua lâu như thế, cái kia Ma thần giống như bóng người, vẫn là không khỏi khiến thân thể hắn run lên: "Ta tự học tự ngộ, lại đi Mộng nguyên lực chi đạo, mặc dù không cách nào tái hiện Mộng Sư thần thông, nhưng cũng tìm tòi ra cái khác pháp môn, có thể tu tập đến nguyên bản tầng bảy Hư Thánh mức độ. . ."

Lúc này, Ẩn Long Tôn Chủ thì có chút xuất thần nghĩ: "Loại biến hóa này, càng là làm ta vững tin, nguyên bản Mộng Sư, xác thực là ngoại lai kết quả, bắt nguồn từ Tâm Ma giới. . . Ai, Ma thần! Ma thần!"

Đột nhiên, thần sắc hắn đại biến.

Bởi vì ở hắn trí nhớ ở trong, cái kia Ma thần bóng người, thình lình càng ngày càng rõ ràng lên.

Cái kia khí thế đáng sợ, thân thể cao lớn, hoa văn kỳ dị, còn có vô cực sưu hồn dây khóa. . . Quả thực liền mỗi một chi tiết nhỏ đều trông rất sống động!

"Không đúng, ta căn bản không có điều ra vào lúc ấy trí nhớ, nó liền tự động hiện ra!"

Ẩn Long Tôn Chủ kinh hãi, cả người lập tức đứng lên, không để ý chu vi kinh hãi ánh mắt, một bước lên trời.

"Tiên nhân a!"

Chu vi, rất nhiều uống trà trà khách cùng nông phu nông phụ kinh hãi, dồn dập hướng về Ẩn Long Tôn Chủ phương hướng ly khai lễ bái không ngớt. . .

"Đây là. . . Dấu ấn!"

Tầng mây ở trong, Ẩn Long Tôn Chủ khí thế bên ngoài, Chân Nguyên Linh Sĩ tu vị, lại căn bản là không có cách ngột ngạt cái gì.

Mà hắn cũng là dần dần có hiểu ra.

'Phàm là loại kia vượt qua quy tắc bên trên tồn tại, bản thân mình, chính là bổn nguyên, chính là quy tắc, bất kỳ có quan hệ nó trí nhớ, đều có thể trở thành câu thông con đường! Lúc này xuất hiện cảnh tượng kỳ dị như vậy, tất nhiên là nó. . . Đang đến gần?'

Vừa nghĩ tới cái này tồn tại, Ẩn Long Tôn Chủ liền không khỏi cả người run rẩy, lần thứ hai hiện ra người làm vì dao thớt ta làm vì thịt cá sợ hãi.

Đại Càn, Cửu Tuyệt sơn tổng bộ.

"Chuyện gì xảy ra?"

Chính đang tại khoanh chân ngồi tĩnh tọa Liễu Mộng Mi bỗng nhiên một trận tâm huyết dâng trào, lại nghe được bên ngoài tiếng kinh hô, không khỏi đứng dậy, đi tới ngoại giới.

Chợt, nàng liền nhìn thấy. . . Nguyên bản bầu trời xanh thẳm một thoáng hóa thành màn đen, ở trong tựa hồ có một cái nào đó thân ảnh khổng lồ hiện lên.

Rầm ..... Rầm .....!

Đột nhiên, màn đen nổ tung, hiện ra một con mắt màu tím!

Dùng bất kỳ ngôn ngữ, đều không thể miêu tả con mắt này khủng bố! Nó thông thiên triệt địa, toả ra u quang, khắp cả chiếu cửu vực, phảng phất ở sưu tầm cái gì.

Một loại đại nạn ập lên đầu cảm giác, bỗng nhiên hiện lên ở mỗi một cái người tu luyện trong lòng.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 721: Tiến Vào

"Hả?"

Monger thế giới bên trong, Phương Nguyên mở bừng mắt ra, một tia tinh mang lấp loé: "Rốt cục xuất hiện sao?"

Hắn ở Đại Càn thế giới bên trong sớm có bố trí, ở cái kia cự nhãn xuất hiện trong nháy mắt, được đến tin tức.

Đương nhiên, cũng gần gần chỉ là một loại cảnh báo mà thôi đồng thời, chỉ có thể tác dụng một lần, huống chi, lúc này dù là bản thể hắn còn ở Đại Càn, đối mặt cái này cái cũng là không thể ra sức.

Trên thực tế, có thể tranh thủ đến thời gian lâu như vậy, đã vượt xa khỏi dự liệu , khiến cho hắn vui mừng không ngớt.

Lúc trước, Đại Càn thái tổ mượn Mộng Sư tay, mở ra Tâm Ma giới cửa lớn, tiếp dẫn bản thể, lại cuối cùng sắp thành lại bại, càng hấp dẫn đến một cái nào đó không biết tồn tại, cướp đoạt Mộng Sư đạo lộ. chuyện này đối với Mộng Sư mà nói, không khác nào từ thiên đường rơi xuống địa ngục!

Nhưng Phương Nguyên không giống!

Có thuộc tính ngón tay vàng giúp đỡ, hắn nghịch thiên đoạt mệnh, dĩ nhiên mạnh mẽ ở cướp đoạt bên trong duy trì một tuyến sinh cơ! Đây là đối với bất kỳ thân bằng thuộc hạ đều không nhắc tới qua bí mật lớn!

Đương nhiên, cái kia cướp đoạt đạo lộ tồn tại, cuối cùng tất nhiên sẽ phát hiện không viên mãn vấn đề. Mà xuất hiện màu tím cự nhãn, phải nên chính là

một cái nào đó pháp thuật, ở sưu tầm cá lọt lưới tung tích.

Phương Nguyên lúc này, đối với mình thoát ly Đại Càn thế giới quyết định không khỏi càng vừa ý hơn, nếu không phải là như thế, chỉ sợ hắn sớm đã bị bắt tới, sinh tử không khỏi chưởng khống.

Cho dù là Thánh nhân, ở cấp độ kia tồn tại trước mặt, cũng là giống như giun dế. Nhất định phải luyện hóa nguyên lực, mới có một trận chiến cơ hội!

Lúc này, cái kia tồn tại không tìm được hắn, có lẽ sẽ giơ chân, cuối cùng thậm chí khả năng diệt thế!

Nhưng cái ý niệm này chỉ là một cái thoáng, liền bị Phương Nguyên quăng ở sau gáy.

Không đột phá Tạo Vật chủ bên trên cảnh giới, dù là hắn trở lại, cũng không làm nên chuyện gì.

Lúc này, tất cả tâm thần, đều phải đặt ở luyện hóa nguyên lực bên trên!

. . .

Đại Càn thế giới.

Ẩn Long Tôn Chủ ngơ ngác mà nhìn phía trên thế giới hiện lên đi ra một cái màu tím đồng hồ cát.

Nó bỗng nhiên xuất hiện, thay thế vị trí của mặt trời, tỏa ra yêu dị hào quang màu tím.

Từng viên một cực lớn hạt cát rơi xuống, nương theo loại này trôi qua, toàn bộ thế giới bổn nguyên, cũng là chầm chậm mà kiên định đi tới suy vong.

"Cái này tính là gì. . . Chầm chậm chấp hành tử hình?"

Ẩn Long Tôn Chủ trên mặt không khỏi hiện ra một nụ cười khổ.

Cỡ này Tâm Ma giới tồn tại, quả nhiên là hắn lúc này không cách nào với tới cùng lý giải.

Dù là hắn khôi phục dĩ vãng Thánh nhân chi thân, e sợ cũng là nắm cái này thay thế được thái dương màu tím đồng hồ cát không có biện pháp nào.

Cửu Tuyệt sơn tổng bộ.

Các nắm quyền lớn chấp sự hội tụ, trên mặt đều mang theo lo lắng vạn phần vẻ.

"Sưu Thần cung, Võ Minh. . . Hầu như tất cả thế lực đều phát hàm đến đây hỏi ý, tuy rằng mặt ngoài trên nói là tôn kính sơn chủ ý kiến, nhưng đánh ý định gì không cần nói cũng biết. . . Chính là ở dò hỏi tin tức, chúng ta nên ứng đối ra sao là tốt?"

Một cái chòm râu trắng bệch ông lão thất kinh hỏi.

"Hoảng cái gì?"

Cực Âm bất mãn mà khẽ quát một tiếng.

Nàng chung quy là đại năng phân thần, so với những người khác càng nhanh phản ứng lại: "Đại nhân chỉ là thăm dò chư giới, lại không phải không trở lại. Bọn ngươi tạm thời giải sầu, xuống bố trí phòng ngự, đợi ta liên hệ sơn chủ! Hắn đã từng giao cho ta một đạo bí pháp, đủ để đối với chân linh tiến hành triệu hoán, chỉ cần có Thánh nhân tọa trấn, còn sợ vượt qua không là cái gì nguy nan?"

Cực Âm ung dung không vội, cái này tư thái, nhất thời lây rất nhiều người.

"Tỷ tỷ, ngài trên tay còn có liên lạc đại nhân phương pháp?"

Chờ đến những người khác đi rồi, Liễu Mộng Mi lúc này một mặt vui mừng đi tới, liền trước hai người câu tâm đấu giác đều đưa hết cho đã quên.

"Làm sao có khả năng?"

Đối mặt cái này cái đồng sức đồng lòng người, Cực Âm trên mặt thật là hiện ra vẻ uể oải cùng cười khổ: "Đại nhân lần này, có thể nói được ăn cả ngã về không, có lẽ đã từng bố trí thủ đoạn gì, nhưng cũng sẽ không nói với chúng ta, lúc này, chúng ta duy nhất có thể làm, cũng chỉ có tận lực phòng ngự cùng cầu nguyện."

. . .

Monger thế giới.

Ma Vực ở trong, nương theo động đất cùng nổ vang, luyện ngục cải tạo rốt cục hoàn thành, tầng thứ nhất luyện ngục triệt để cùng Ma Vực dung hợp, xuống không gian càng là sâu không lường được.

Nương theo vỏ trái đất biến động, Minh giới bay lên, chín tầng luyện ngục. . . Rốt cục triệt để mà hàng lâm!

Rất nhiều tiềm tàng Luyện ngục chi tử hoặc là biểu hiện hừng hực, hoặc là thấp thỏm bất an, hay hoặc là hoàn toàn bị chém giết dục vọng chi phối, tiếp liền tiến vào luyện ngục ở trong.

Ở đây, bọn họ có thể thông qua săn giết ác ma mà bay nhanh trưởng thành, nếm thử lần nữa cướp đoạt những người khác Thần tính, thậm chí là thần hỏa! Thần chức! Đối với tầm thường siêu phàm người mà nói ác liệt mà khó có thể chịu đựng hoàn cảnh, đối với bọn họ tới nói lại là như cá gặp nước.

Đương nhiên, thu được những chỗ tốt này đánh đổi, chính là bọn họ phải tuần hoàn chín tầng luyện ngục chi chủ Apophis ý chí, biến thành cổ trùng giống như, lẫn nhau chém giết nuốt chửng, mãi đến tận quyết ra người thắng sau cùng, mà

cái này , bất quá là bắt đầu!

Chân chính đến cuối cùng cổ vương, còn nhất định phải chiến thắng Apophis, mới có thể chân chính hoạch được tự do cùng lực lượng, thậm chí trở thành chín tầng luyện ngục chủ nhân mới!

"Nên xuất phát!"

Đồng nhất thời gian, nơi đóng quân ở ngoài, Phương Nguyên cùng rất nhiều Luyện ngục chi tử hội tụ một đường, hắn trong bóng tối kiểm tra rất nhiều thân thể nội hàm che giấu Thần tính, trong lòng có được mùa lão nông giống như vui sướng.

Ở bên tay trái của hắn, có một người trẻ tuổi, gọi là Django, đến từ Đại Địa Mẫu Thần giáo hội, trên người vận mệnh quan tâm dĩ nhiên so với Amanda còn muốn dày đặc!

Còn có Cứu rỗi thánh tử Heim, mặc dù coi như rất thành thục, nhưng trên thực tế trải qua Sinh Mệnh nữ thần ban ân, hoàn toàn là dục tốc bất đạt.

Mà ở rất nhiều Thần tính chi tử bên trong, Truyền Kỳ cũng là tương đương hiếm thấy tồn tại, càng không cần phải nói Phương Nguyên trên người quốc vương danh hiệu bổ trợ, càng là vì hắn hấp dẫn đến không ít ánh mắt nhìn kỹ.

Chân chính bàn về đến, Django cùng Heim tuy rằng đặc thù, nhưng trưởng thành thời gian quá ngắn, cho dù được đến đại lực bồi dưỡng, cũng không có trở thành Truyền Kỳ.

Ngược lại là Chiến Thần Giáo sẽ bên kia, dĩ nhiên thu nạp một đôi Truyền Kỳ, đồng thời vẫn là huynh đệ quan hệ , khiến cho Phương Nguyên tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Lúc này, mấy vị mục sư sắc mặt nghiêm túc đi tới.

"Lấy Chiến Tranh, Được Mùa, Tri Thức, Phong Bạo, Thiên Không, Sinh

Mệnh, Đại Địa cùng với dư lại các thần danh nghĩa, chúng ta cho các ngươi chúc phúc. . ."

Rất nhiều Giáo hoàng liên thủ, chủ trì loại cỡ lớn Tông giáo chúc phúc nghi thức.

Cho dù là ở cái này loại các thần sa đọa thế gian, Thần lực thiếu thốn tình huống bên trong, có Giáo hoàng ra tay, một bó buộc cường đại thần quang như trước rơi xuống, dành cho Thần tính chi tử chúc phúc.

Hả?

Phương Nguyên cẩn thận thưởng thức trên người tăng thêm, không khỏi lại là ở đáy lòng cười gằn: 'Quả nhiên có gì bí mật!'

Đương nhiên, đứng ở thần linh góc độ trên, làm như thế lại là không gì đáng trách.

Hắn làm bộ không hề có cảm giác dáng dấp, cung kính mà tiếp nhận rồi lực lượng này.

Lén lút, thật là đem phất tay trấn áp, phân tích bí ẩn.

Rất nhanh, tương ứng phân tích liền đi ra:

'Một cái định vị? Còn có mở ra lối đi hạt giống?'

Phương Nguyên gật gù, vừa nhìn về phía Heim cùng Django , làm cái này vận mệnh quan tâm người, lại không có Truyền Kỳ nhạy cảm, các thần ở trên người bọn họ ra tay nhiều nhất.

'Bất quá, đúng là không có lẫn nhau xuống trộn tử, xem ra lần này các thần vô cùng đoàn kết a, là đạt thành nhất trí, đồng thời đính lập khế ước sao?'

Phương Nguyên yên lặng suy tư, cùng các Luyện ngục chi tử cùng đi tới nơi

đóng quân ở ngoài.

Hầu như trên mặt tất cả mọi người đều mang theo bi tráng, dù sao, bọn họ cũng rất rõ ràng, lần này tiến vào chín tầng luyện ngục, cuối cùng có thể người còn sống sót, đem sẽ cực nhỏ cực nhỏ.

. . .

"Tốt, ở luyện ngục trong, chúng ta trước tiên tách ra đi!"

Vừa tiến vào Ma Vực địa giới, một tên Luyện ngục chi tử liền đề nghị: "Trước tiên phân công nhau đi săn giết những kia ruồng bỏ thần linh người! Lại đến phía dưới mấy tầng luyện ngục hội hợp."

Cái này trên thực tế, chỉ là làm vì thu được càng nhiều Thần tính.

Lúc này các Luyện ngục chi tử, đều nằm ở một loại vô cùng bi kịch trạng thái.

Quá mức nhỏ yếu, sẽ bị dễ dàng săn giết, cướp đoạt Thần tính, vì sinh tồn, bọn họ không thể không nỗ lực săn giết người khác, lên cấp Truyền Kỳ, Bán Thần, thậm chí chân thần.

Nhưng càng là hướng lên lên cấp, khoảng cách Apophis chú ý cũng là tiến thêm một bước.

Có thể nói, bất luận như thế nào, kết quả cũng đã nhất định.

Đương nhiên, tất cả Luyện ngục chi tử, đều còn muốn lại giãy giụa một thoáng, cho dù là những thứ này bị thần linh hợp nhất cũng giống như vậy.

Lời nói rất tàn khốc, những thứ này Thần tính chi tử bên trong, rất khả năng cuối cùng chỉ có thể sống được một người, cho dù có Thần Chi hạn chế, cũng không cách nào ngăn cản bọn họ giết chóc lẫn nhau khát vọng.

Lúc này, mỗi nhiều thêm một phần lực lượng, chính là nhiều thêm một phần bảo đảm.

Bởi vậy, cho dù là đôi kia Truyền Kỳ huynh đệ, đều không có mở miệng phản đối, thậm chí một người tuyển chọn một phương hướng, cũng không quay đầu lại đi rồi.

"Cũng là một cái bi kịch!"

Phương Nguyên liếc Heim một chút.

Ở rất nhiều Luyện ngục chi tử ở trong, hắn kỳ lạ nhất.

Mặc dù là Cứu rỗi chi tử, nhưng lúc này ở trên người hắn, thình lình cũng ký sinh một tia Thần tính!

Có người nói, đây là Tri Thức Chi Thần đắc ý tác phẩm.

Có thể làm cho Thần tính lực lượng bám vào ở Heim trên người, cũng sẽ không bị trong lúc vô tình làm sạch rơi, đủ để chứng minh Perry đang nghiên cứu Thần tính trên to lớn tiến bộ.

Không nghi ngờ chút nào, như vậy Heim, ở trong mắt Phương Nguyên, chính là một viên quấn lấy mật đường độc dược!

Các thần trăm phương ngàn kế mà đem cái này Heim đưa đến trước mặt hắn, chỉ sợ cũng là hi vọng hắn không muốn do dự, trực tiếp một hớp nuốt vào!

Hắn cố ý đợi một hồi, chỉ chốc lát sau, chu vi đã chỉ còn dư lại một mình hắn.

'Luyện ngục chi tử tàn sát lẫn nhau, đã là nhất định, cho dù là đám này cũng không ngoại lệ!'

Phương Nguyên lẩm bẩm, cảnh vật chung quanh bỗng nhiên đại biến.

Từng tia tia sức mạnh khổng lồ hội tụ, chen chúc hắn, toàn bộ luyện ngục đều đang hoan hô.

Làm cái này chín tầng luyện ngục chi chủ, hắn ở đây, liền giống với các Chư Thần ở vào Thần quốc ở trong!

"Để cho ta tới nhìn, các Luyện ngục chi tử thế nào rồi. . ."

Hắn chậm rãi rơi vào mặt đất, đi tới không minh tầng thứ chín.

Hơi suy nghĩ bên trong, mấy ngàn màn ánh sáng hiện lên đi ra, bên trong rõ ràng là từng cái từng cái Luyện ngục chi tử cảnh tượng.

Ở bọn họ ở trong, nhát như chuột trực tiếp đào cái hang động, đem chính mình chôn ẩn đi, lá gan hơi lớn hơn một chút nỗ lực săn giết ác ma, tích trữ Thần tính lực lượng.

Đến vào trong đó cường đại người, nhưng là ở lại còn đem truy đuổi, lẫn nhau săn giết.

Các thần người được tuyển chọn, chỉ là trong đó một phần rất nhỏ.

Thậm chí, trong đó còn ẩn giấu mấy tên Tà thần, hiển nhiên cũng là nắm lấy cơ hội, thành công phong thần người may mắn.

"Jay cùng Zorro, vẫn là đến rồi! Đặc biệt Jay. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy một mặt màn ánh sáng lớn, trên mặt không khỏi hiện ra ý cười.

"Zorro. . . Lăn ra đây cho ta!"

Trong màn ảnh, Jay ở Ma Vực bên trong đấu đá lung tung, tất cả lan đến Luyện ngục chi tử đều là gặp vận rủi lớn, trực tiếp tử vong, Thần tính bị lấy ra.

Nhưng Jay xa còn lâu mới có được thỏa mãn: "Chỉ có đem chém giết cùng tử vong hợp nhất, mới có thể đối kháng Apophis a, Zorro. . . Ngươi chạy không thoát!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 722: Hi Sinh

"Đây là. . . Nơi nào?"

Amanda quơ quơ đầu, có chút choáng váng đứng lên.

Bốn phía, là một mảnh kỳ dị bóng tối, chỉ có giữa bầu trời, nhỏ bé yêu dị tử mang, có thể làm nàng miễn cưỡng thấy rõ phụ cận địa hình.

"Đây là luyện ngục tầng thứ tám, tịch tĩnh chi địa, khủng cụ chi lĩnh! Bất kỳ ngươi trong lòng sợ hãi, đều sẽ bị phóng tới lớn nhất, thậm chí đem hư ảo biến thành hiện thật hóa làm ác ma!"

Bên cạnh, một cái có chút thở dốc âm thanh truyền đến.

"Ngươi là. . . Zorro? !"

Amanda hết sức kinh ngạc.

Trí nhớ của nàng, còn dừng lại ở lúc trước Thái Dương thần quốc, cùng George trò chuyện lúc: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này? Thái Dương Thần đây?"

"Hắn đã sớm bị Apophis giết, liền Thần chức cũng bị cướp đoạt! Đồng thời, hiện tại đã đến cuối cùng cuộc chiến lúc, tất cả Luyện ngục chi tử, đều ở chín tầng luyện ngục trong, bằng không, Apophis ý chí, liền sẽ trực tiếp đem hắn bóp chết!"

Zorro trạng thái thoạt nhìn vô cùng không ổn, cả người đẫm máu, màu vàng sậm Thần huyết không ngừng nhỏ xuống.

"Chín tầng luyện ngục chi chủ. . . Apophis? !"

Amanda trong tiếng nói mang theo run rẩy.

Mà nương theo nàng sợ hãi, trong hư không hơi động, bỗng nhiên hiện ra một con mọc ra chín đôi cánh chim dữ tợn ác ma.

"Không cần phải sợ! Không muốn sợ hãi!"

Zorro lắc đầu một cái, một cái Sát lục phân thân bay ra: "Giết!"

Một tia sáng lóe qua, đầu kia ác ma dừng lại, thân thể chia năm xẻ bảy ra: "Tầng này luyện ngục, là căn cứ chúng ta sợ hãi lực lượng mà quỷ dị tăng cường, không thể bị nó bắt lấy trong lòng sợ hãi."

Cái này ác ma, chỉ là Amanda tưởng tượng luyện ngục chi chủ Apophis hình tượng, đồng thời, rút lấy sợ hãi lực lượng cũng không nhiều, vẫn tính rất dễ đối phó.

Chân chính khiến Zorro cảm thấy phiền phức, là chính hắn sợ hãi!

Lấy thực lực của hắn, một khi tỏa ra sợ hãi lực lượng bị chuyển hóa, thật sự có có thể có thể giáng lâm một cái Apophis hóa thân.

"Ta không sợ! Ta không sợ!"

Amanda thôi miên nói, thân thể lại ở run cầm cập.

Từng tia tia mắt thường có thể thấy hắc khí từ nàng chu vi dật tán đi ra, rơi trên mặt đất, biến thành màu đen mãng xà.

". . ."

Zorro thấy tình cảnh này, không khỏi không nói gì.

Lại trải qua một lúc lâu, Amanda cuối cùng cũng coi như miễn cưỡng học

được khắc chế nội tâm sợ hãi.

"Nghe rõ, ta lời kế tiếp, rất trọng yếu. . ." Zorro lúc này trạng thái thoạt nhìn càng thêm chênh lệch, liên tục ho máu tươi: "Lấy cái này luyện ngục bên trong Khủng Cụ ác ma, còn thương tổn không được ta, chân chính làm ta biến thành như vậy, là Tử Thần Jay! Hắn là nắm giữ sức mạnh tử vong Tà thần, một lòng nghĩ muốn đoạt được ta Thần chức, từ còn chân chính cùng Apophis chống lại, thế nhưng. . . Chúng ta đều biết, đây là một cái vọng tưởng, đã nuốt chửng thái dương Apophis, ở luyện ngục trong chính là vô địch, dù là các thần liên thủ, cũng đối phó không được hắn!"

"Vậy chúng ta nên làm gì?"

Amanda tận lực để chính mình tiếng nói trở nên bình tĩnh.

"Ta trước cùng Jay giao thủ, đã chịu đến trọng thương, thần hồn kề bên phá diệt, liền thân thể cũng đang không ngừng tan vỡ. . . Khục khục. . . Đã không cứu." Zorro trạng thái thoạt nhìn càng thêm không tốt, con mắt lại hết sức sáng ngời: "Thế nhưng. . . Ta nghĩ đem ta Thần chức truyền cho ngươi! Bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là mới Mưu Sát Chi Thần! Mà nhiệm vụ của ngươi, chính là cùng các thần cùng nhau, hủy diệt Apophis!"

"Các thần?"

Amanda hơi nghi hoặc một chút.

"Tình huống bây giờ, cho dù là cuối cùng Luyện ngục chi tử, hay hoặc là chúng thần, đều không phải là đối thủ của Apophis, nếu muốn đạt được thắng lợi, nhất định phải liên hợp lại! Các thần đã tiếp nhận rất nhiều Luyện ngục chi tử, không sẽ để ý nhiều một mình ngươi."

Zorro run rẩy, tay phải đưa vào lồng ngực, lấy ra một khối màu vàng thủy tinh: "Cầm đi! Đây là ta cuối cùng biếu tặng!"

"Không được, cái này tại sao có thể?"

Amanda hai tay xua xua.

Đối với trở thành Thần Chi cái gì, nàng căn bản không có cái gì chuẩn bị tư tưởng.

"Đi!"

Nhưng Zorro lại mặc kệ không để ý, ý nghĩ hơi động, màu vàng thủy tinh trực tiếp bay vào Amanda thân thể.

Nàng kinh ngạc thốt lên một tiếng, cả người cũng bắt đầu bên ngoài màu vàng sậm quang diễm.

Nguyên bản muốn luyện hóa Thần chức cùng Thần lực, là cực kỳ không dễ dàng sự tình, lấy Amanda thực lực cùng ý chí lực, thậm chí ngay cả ngưỡng cửa đều không bước qua được.

Nhưng lúc này, có một cái Thần Chi chủ động hi sinh, tự nhiên tất cả liền không giống.

"Zorro. . . Tại sao ngươi muốn như vậy?"

Hào quang ở trong, Amanda khắp khuôn mặt là nước mắt.

"Ha ha. . . Có lẽ, chỉ là đơn thuần không muốn để cho Jay đắc ý chứ?" Thần chức giao hàng sau khi, cũng không có trấn áp lực lượng, từng tia tia ngọn lửa màu đen bỗng nhiên ở Zorro trên người sinh thành: "Còn có. . . Thật tốt sống tiếp! Ngươi cùng với nàng, dáng vẻ thật giống, đều có một đôi mỹ lệ như vậy con mắt. . ."

Ngọn lửa màu đen ở trong, Zorro giẫy giụa, phảng phất nghĩ giơ tay lên, phủ sờ một chút đối diện nữ hài khuôn mặt.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, ngọn lửa tăng vọt, trong nháy mắt liền đem hắn nuốt chửng hầu như không còn.

'Bởi vì ta hình dáng giống. . . Ngươi một cái nào đó người quen sao?'

Amanda vuốt khuôn mặt của chính mình.

Nàng nghĩ tới rồi trước Zorro tuy rằng giả vờ lạnh lùng, nhưng đưa nàng từ Lauder trên tay cứu, lại ở Thần quốc bên trong cứu mình một mạng sự tình, đều không phải giả.

"Jay. . . Còn có Apophis!"

Có một cái Sát Lục Chi Thần kính dâng, lúc này Amanda, đã trưởng thành lên thành một cái chân chính Sát Lục Chi Thần.

Nàng khuôn mặt lạnh lùng, phân biệt xuống phương hướng, nhất thời một bước lên trời.

. . .

"Quá chậm! Quá chậm!"

Chín tầng luyện ngục bên trong, Phương Nguyên thấy rất nhiều Luyện ngục chi tử chém giết từng hình ảnh, không khỏi tà mị nở nụ cười, vỗ tay cái độp.

Đùng!

Một cái âm thanh lanh lảnh, bỗng nhiên ở chín tầng luyện ngục trong nổ vang: "Bắt đầu từ bây giờ, mỗi qua một cái đồng hồ cát thì nhất định phải tiến vào xuống một tầng địa ngục, còn dừng lại người, giết!"

"Âm thanh này. . . Là Apophis sao?"

Heim cau mày, nhìn phía trước một bộ thi thể.

Đây là một cái Truyền Kỳ cấp bậc Luyện ngục chi tử, càng là một tên ưu tú Tiềm Hành giả, trên người Thần tính nồng nặc cực kỳ.

Đáng tiếc, ở trước mặt hắn, tất cả Ác ma chi lực đều là không chỗ che thân.

Cường đại Tịnh Hóa lĩnh vực, trong nháy mắt áp chế lại trên người đối phương lực lượng, mà trên người thần giáp cùng vũ khí, càng là khiến Heim nắm lấy cơ hội, đem kẻ địch một đòn mất mạng!

"Đáng chết. . . Loại này Thần tính, quá ngoan cường!"

Ở đánh chết kẻ địch sau khi, bởi Luyện ngục chi tử đặc tính, một đại đoàn Thần tính lực lượng liền tự động bay vào Heim trong cơ thể.

Trên mặt hắn hiện ra vẻ mặt thống khổ, từng khối từng khối lân phiến ở trên người hiện lên, trên lưng nhô lên hai cái bọc lớn, bất cứ lúc nào đều muốn duỗi ra một đôi ác ma cánh chim.

Loại này Thần tính lực lượng, thậm chí đang không ngừng đẩy mạnh cấp bậc của hắn, để cho hắn bắt đầu hướng về Truyền Kỳ đột phá!

'Các thần đều không làm được sự tình, nó có thể làm được, đây chính là Apophis tà lực sao? Đáng chết. . . Ta không thể sa đọa!'

Heim cắn răng, nghĩ đến các thần căn dặn.

Luyện ngục chi tử có thể trực tiếp nuốt chửng Thần tính mà lớn mạnh, nhưng hắn thân là Cứu rỗi chi tử, lại là có một cái khác lựa chọn.

Đó chính là đem trong cơ thể Thần tính toàn bộ làm sạch!

Đây là do Tri Thức Chi Thần phát hiện, duy nhất có thể tiêu trừ Thần tính phương pháp!

"Nhưng là. . . Chỉ là một cái Truyền Kỳ Thần tính, liền gian nan như vậy. . .

Ta nhất định phải nhanh chóng lên cấp, mới có thể làm sạch càng nhiều Thần tính. . . Đồng thời, vẫn chưa thể mượn tà ác lực lượng. . ."

Heim gào thét giẫy giụa, trong con ngươi có không chịu thua ý chí.

Không biết đi qua bao lâu, hắn thở dài một hơi, trên người tình huống khác thường đồng thời rụt trở lại.

"Lại tịnh hóa một cái Truyền Kỳ Thần tính, đồng thời. . ."

Hắn nhìn hai tay của chính mình: "Ta trở thành Truyền Kỳ? Xem ra, tịnh hóa Thần tính sau khi, vẫn có thuần túy năng lượng để lại?"

"Cảm tạ ta chủ, cảm tạ Tri Thức Chi Thần, ta nhất định sẽ không ngừng cố gắng, làm sạch càng nhiều Thần tính, suy yếu Apophis lực lượng!"

Heim lẩm bẩm cầu nguyện.

Chỉ là, hắn cũng không có phát hiện, ở thăng cấp thành Truyền Kỳ sau khi, ở con mắt của hắn ở trong, đột nhiên có thêm một tia hắc mang. . .

. . .

"Lấy Đại Địa Mẫu Thần danh nghĩa, Địa Chấn thuật!"

Thiếu niên Django ăn mặc một bộ thiếp thân áo giáp, sắc mặt nghiêm túc.

Ở hắn dưới thân, đại địa rạn nứt, sức mạnh kinh khủng hội tụ, đem một nhánh tiểu đội ác ma ép thành thịt vụn.

Làm cái này Đại Địa Mẫu Thần thờ phụng người, hắn tiến giai chức nghiệp vô cùng hiếm thấy, tên là Đại Địa Hành Giả.

Cất bước tại đại địa bên trên, liền có thể tự động mượn sức mạnh của mặt đất, thậm chí các loại Thổ nguyên tố Đấu Khí cùng pháp thuật uy lực đều sẽ tăng lên.

"Luyện ngục. . . Quả nhiên là thích hợp nhất Thần tính chi tử địa phương!"

Hắn không có Heim nhiều như vậy quấy nhiễu, tham lam rút lấy Thần tính lực lượng, trong thời gian ngắn liền đột phá Truyền Kỳ bích chướng.

Đại Địa Hành Giả đến Truyền Kỳ giai đoạn, sẽ hình thành đặc thù thiên phú trường lực, đem dưới nền đất cứng rắn nhất khoáng thạch trích tinh hoa, biến thành trên người bảo vệ áo giáp.

Có tầng này phòng hộ, Django động thủ tốc độ càng lúc càng nhanh.

Hắn không có lựa chọn những kia Luyện ngục chi tử, mà là dựa vào đại địa nhịp đập, tìm kiếm một đội lại một đội ác ma, tùy ý triển khai chém giết.

Bình thường ác ma chỉ cần tích trữ đến số lượng nhất định, cũng sẽ có Thần tính lực lượng.

Càng không cần phải nói, ác ma bên trong vốn là có nắm giữ Thần tính cường giả.

Ầm ầm!

Lúc này, phía trước, chấn động kịch liệt truyền đến.

Một cái sắc nhọn rít gào, quả thực xa gần đều nghe: "Không!"

Trong thanh âm này mang đầy tuyệt vọng, lại khàn giọng không chịu nổi, giống như ác ma trước khi chết rên rỉ.

Django giật mình, lập tức ngẩng đầu.

Ầm!

Một cái cực lớn ác ma đầu, nhất thời đập xuống ở trước mặt hắn, một khối màu vàng thủy tinh rơi đi ra.

"Đây là. . ."

Mãnh liệt nuốt chửng dục vọng , khiến cho hắn không tự chủ được mà tiến lên, nhẹ nhàng nắm chặt.

Vù!

Chỉ một thoáng, cả người hắn đều bị hào quang màu vàng sậm bao bọc, trong cơ thể Thần tính cô đọng đến cực điểm , hóa thành một đoàn nho nhỏ ngọn lửa.

Đây là thần hỏa! Luyện ngục chi tử độc nhất cảnh giới Bán Thần! Nắm giữ cùng chân thần đối kháng lực lượng!

"Là ai? Cướp đi ta chiến lợi phẩm?"

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, một cái khủng bố ý niệm, liền đem Django triệt để khóa chặt.

Một tên mặc áo bào đen Thần Chi, đột nhiên hiện lên ở trên bầu trời, con ngươi huyết hồng, rõ ràng là Jay!

"Nho nhỏ côn trùng, cũng dám cướp đi ta Thần tính?"

Hắn nanh cười một tiếng, Tử Vong lĩnh vực toàn bộ ép xuống.

"Là luyện ngục Tà thần? ! Hắn vừa nãy đánh chết nơi này ác ma đại công?"

Django kinh hãi gần chết, chợt vẻ mặt lại chuyển thành kiên nghị: "Liều mạng!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 723: Hỗn Chiến

"Toản Thạch Tinh Thần Khải!"

Django hô khẽ một tiếng, một bộ khôi giáp tự động hiện lên tại trên thân.

Cái này áo giáp nửa trong suốt, phía trên có tinh thần giống như điểm điểm quang mang, rõ ràng là dùng kim cương tổ cấu mà thành, phối hợp nguyên bản thần giáp, sức phòng ngự nhất thời tăng lên tới một mức độ khủng bố.

Cho dù là Tử Thần lĩnh vực áp bức, cũng không làm gì được hắn chút nào.

"Ngươi cái này đê tiện kẻ trộm! Tên trộm! Dám trộm cắp ta bộ phận Thần tính, ta muốn ngươi trả giá thê thảm nhất đánh đổi! Tử vong chẳng qua là bắt đầu!"

Jay ánh mắt âm trầm.

Lúc trước, để Zorro đào tẩu, đã làm hắn phi thường khó chịu.

Mà hiện tại, chính mình khổ tâm cô nghệ, tiêu tốn to lớn tâm tư đánh đổi, thật vất vả mới giết chết một con ác ma đại công, lại bị trước mặt Luyện ngục chi tử xen vào? Này còn có cái gì tốt nói? Nhất định phải rút ra linh hồn của hắn, ở Tử Vong thần quốc bên trong đốt cháy đến thế giới hủy diệt!

"Cho dù ngươi thăng cấp thành Bán Thần, cùng chân chính thần linh trong lúc đó, cũng còn cách một đoạn. . ."

Jay lộ ra cười gằn, bỗng nhiên ngâm tụng ra một đoạn Ác Ma ngữ: "Pháp Lệnh Ràng Buộc!"

Ào ào ào!

Đại địa rạn nứt, từng cái từng cái thô to màu đen xúc tu tái hiện ra.

Đây là âm ảnh xúc tu, nắm giữ cường đại tính dai cùng đáng sợ tái sinh năng lực, vừa mới xuất hiện, liền đem Django gắt gao trói buộc lại.

Đùng đùng!

Xúc tu ghì khẩn , khiến cho áo giáp phát ra lanh lảnh tiếng vang, lại không có một chút nào biến hình, triển lộ ra cường đại phòng ngự.

"Không sai sức phòng ngự , nhưng đáng tiếc, sức mạnh của ngươi căn bản không đủ để hoàn mỹ lợi dụng. . ." Jay trong ánh mắt bắn ra hồng quang: "Đồng thời, nó có thể bảo vệ thân thể của ngươi, cái kia linh hồn của ngươi đây?"

Nói chuyện ở trong, một luồng màu đen sóng gợn, liền hướng Django bao phủ.

'Không được!'

Django trong lòng sốt sắng, lúc này lại không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể nhìn màu đen sóng gợn trào hướng về thân thể của chính mình.

Đầu hắn một ngây dại, trên người thần giáp lập tức tỏa ra một luồng hào quang màu vàng óng, bảo vệ linh hồn của hắn.

"Đây là Đại Địa Mẫu Thần che chở!"

Django trong lòng buông lỏng, chợt nhìn thấy Jay trong mắt hung quang, cả người lại là lông tóc dựng đứng.

"Chỉ là một cái nữ thần bảo vệ. . ."

Đối với Tử Thần mà nói , làm cái này ngang nhau Thần Chi Đại Địa Mẫu

Thần chi che chở, muốn loại bỏ không quá nhiều hoa một chút thời gian mà thôi.

Nhưng ngay khi Jay chuẩn bị động thủ lúc, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi: "Sát lục khí tức?"

"Nguyệt Nhận Chi Vũ!"

Nhẹ nhàng tiếng nói, đột nhiên từ sau lưng của hắn vang lên, giữa bầu trời phảng phất có thêm một vầng minh nguyệt, mỗi một buộc hào quang đều là khủng bố đến cực điểm công kích.

Rất nhiều màu bạc Nguyệt Nhận đột nhiên xuất hiện, giống như một cái mưu đồ đã lâu thích khách, khởi xướng đòn công kích trí mạng.

"Sát Lục thần lực, cũng không phải Zorro!"

Jay thân hình một thoáng biến mất, lại ở trong hư không tái hiện ra, ánh mắt âm trầm: "Zorro, rất tốt! Dĩ nhiên tình nguyện đem Thần chức giao cho phàm nhân, cũng không muốn giao cho ta sao?"

"Bởi vì sát lục cùng tử vong dung hợp, cũng không thể đánh bại Apophis!"

Amanda bóng người hiện lên: "Jay, thu tay lại đi! Liên hợp tất cả Luyện ngục chi tử, cùng với sức mạnh của chư thần, chúng ta mới có khả năng đánh vỡ số mệnh!"

"Vận mệnh. . ."

Jay lẩm bẩm, trong con ngươi hiện ra một tia vẻ sợ hãi, lắc lắc đầu: "Không có ích lợi gì. . . Ngươi chưa từng thấy Apophis , căn bản không biết hắn cường đại cùng tà ác."

"Cái gọi là liên hợp, chỉ là trò cười! Bất luận là Luyện ngục chi tử, vẫn là Thần Chi, cũng không thể toàn tâm toàn ý tín nhiệm người khác! Bởi vậy, muốn đối phó Apophis, chỉ có một cái biện pháp. . . Đó chính là đem bọn ngươi Thần

chức đều hiến cho ta! Lấy một người, đều chiếm được sức mạnh của chư thần!"

Jay gầm thét lên, nhất thời hóa thành một con cực lớn ác ma hình thái.

So với trước mấy lần mà nói, lúc này hắn biến ảo ác ma có màu vàng sừng, hiển nhiên là lúc trước giết chóc bên trong, hấp thụ lượng lớn Thần tính lực lượng.

"Vị nữ sĩ này!"

Django thấy vậy, lại là lập tức thôi phát thần hỏa, cả người lực lượng tăng vọt, giãy dụa mở âm ảnh xúc tu: "Ta là Đại Địa Mẫu Thần giáo hội Django, đồng ý cùng ngài hợp tác!"

Mới xuất hiện nữ nhân này, rõ ràng là một cái Tà thần!

Có thể nhiều lôi kéo một cái đến phía bên mình trận doanh, tự nhiên là tuyệt hảo sự tình.

Ở tử vong uy hiếp phía dưới, một vị nữ thần cùng Bán Thần lập tức đạt thành hợp tác thỏa thuận.

Django thở dài một hơi, nhìn phía trước cực lớn ác ma: "Xin ngài yên tâm, ta đã phát ra tín hiệu, phụ cận giáo hội thế lực, nhất định sẽ đến đây trợ giúp."

"Đối diện là chân thần tồn tại, trừ phi là Truyền Kỳ bên trên, bằng không đến bao nhiêu đều là chịu chết!"

Amanda lắc lắc đầu, thân hình loáng một cái, bỗng nhiên phân ra bảy cái giống nhau như đúc Sát lục phân thân.

"So với Zorro mà nói, ngươi còn kém xa!"

Jay thấy vậy, lại là khinh thường cười lạnh một tiếng: "Đồng thời. . . Ta có thể trọng thương Zorro , tương tự liền có thể giết ngươi!"

"Pháp Lệnh Phá Diệt Chi Đồng!"

Cực lớn ác ma rít gào ra khinh nhờn lời nói, đen kịt khí lưu trong nháy mắt bao phủ toàn trường.

Một cái con mắt màu đen tái hiện ra, từ bên trong chiếu rọi ra Phá Diệt Quang Mang.

Sóng sóng!

Bảy cái Sát lục phân thân trong nháy mắt tan vỡ, từ bên cạnh trong hư không hiện ra Amanda bóng người, bước chân phù phiếm, hiển nhiên chịu đến một điểm thương thế.

"Quá yếu! Quá yếu! Bàn về đối với Thần lực vận dụng, còn có sát lục lý giải, ngươi đều quá kém cỏi, so với Zorro chênh lệch không chỉ một bậc! Hả?"

Jay nói được nửa câu, bỗng nhiên sắc mặt đột biến.

Ở hắn ác ma thân trên ngực, không biết khi nào, dĩ nhiên thêm ra một mảnh trăng lưỡi liềm cùng thái dương vết tích.

"Lần này, là ta thay thế Zorro đáp lễ ngươi!"

Amanda hít một hơi thật sâu, khí tức trên người bỗng nhiên ổn định lại.

"Thú vị kỹ xảo nhỏ!"

Jay mạnh mẽ xé một cái, một khối lớn máu thịt liền bị vồ xuống , liên đới phía trên nguyệt ngân cùng nhau vứt bỏ: "Ta thừa nhận. . . Ngươi hiện tại có một điểm săn giết giá trị!"

"Đi mau!"

Amanda lại là nhanh chóng rơi xuống, mang theo Django lập tức dời đi.

"Jay là hiện tại giai đoạn này mạnh nhất Luyện ngục chi tử, nhất định phải tìm tới đầy đủ minh hữu, mới có thể cùng hắn chống lại!"

Amanda động tác nhanh chóng: "Ở phía trước, ta cảm ứng được một cái kỳ dị Sát lục chi tử, phảng phất một cái hố đen, nuốt chửng luyện ngục tất cả!"

"Là Cứu rỗi thánh tử Heim!"

Vừa nghe đến cái này miêu tả, Django con mắt lập tức sáng lên: "Đi nơi đó, chúng ta có cứu!"

Amanda tăng nhanh tốc độ, nhất thời ngay khi một mảnh thiêu đốt hỏa nham trên nhìn thấy Heim.

Đối phương lúc này trạng thái, lại là có chút kỳ quái, phảng phất chính đang tại thất thần.

"Cẩn thận, Tử Vong Chi Thần chính ở phía sau truy sát chúng ta!"

Django nhưng không có như vậy cẩn thận sức quan sát, trực tiếp hô lớn.

"Tử Vong Chi Thần?"

Heim mở mắt ra.

Lúc này, trong con mắt hắn, màu đen dị mang càng ngày càng mở rộng, nhất cử nhất động bên trong, đều mang theo điểm ý tà mị, hết lần này tới lần khác chính mình còn không có bao nhiêu phát hiện.

"Cho dù là Tà thần, ở ta Tịnh Hóa lĩnh vực phía dưới, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn chém đầu!"

Hắn gào thét một tiếng, một cái khổng lồ lĩnh vực nhất thời hiện lên.

Django cùng Oman trong nháy mắt cảm thấy tứ chi không còn hơi sức,

không thể không ngừng lại.

"Heim. . . Ngươi. . ."

Django lúc này, rốt cục phát hiện Heim không đúng địa phương, trên mặt không khỏi mang theo vẻ lo âu.

"Bán Thần?"

Mà Amanda lại là nhìn thấy càng nhiều.

Ở trước mặt bọn họ Heim, trải qua không biết bao nhiêu nuốt chửng Thần tính, dĩ nhiên đồng dạng đạt đến nhen lửa thần hỏa Bán Thần mức độ!

Thậm chí, Tịnh Hóa lĩnh vực không chỉ có phạm vi lớn lên, uy lực đồng dạng vô cùng khó mà tin nổi.

Xì xì!

Liền bị lan đến gần Amanda cùng Django đều là cả người khó chịu cực kỳ, chính diện chịu đựng lực lượng Jay, cực lớn ác ma thân một bước nhập ranh giới đồng thời, bàn chân trên liền bốc lên lượng lớn khói trắng.

"Chán ghét tịnh hóa lực lượng!"

Hắn gầm thét lên, con mắt dán mắt vào Heim: "Ngươi chính là cái kia nghe đồn rằng Thánh tử Heim?"

"Lấy nữ thần danh nghĩa! Tịnh hóa!"

Heim vẻ mặt không đổi, một đạo thô to cột sáng màu trắng, thẳng tắp rơi vào ác ma trên thân.

"A!"

Tiếng kêu thảm thiết truyền đến, Amanda phóng tầm mắt nhìn tới, liền nhìn

thấy Jay trên lồng ngực, đã thêm ra một cái cực lớn động khổng, dung nham giống như dòng máu mãnh liệt chảy ra.

"Không thể. . ."

Jay lẩm bẩm, chợt phảng phất điên cuồng: "Chỉ là một cái Bán Thần, làm sao có khả năng đối với ta tạo thành như vậy thương tổn?"

"Hắn điên rồi!"

Amanda cùng Django liếc mắt nhìn nhau, mặc dù đối với Heim trạng thái đồng dạng có chút lo lắng, nhưng lúc này không thể không tiến lên, đón lấy từ Jay đáng sợ thế tiến công.

Một tràng bốn người đại hỗn chiến, động một cái liền bùng nổ!

Hung mãnh khí lưu, trực tiếp cuồng bạo thổi hướng về bốn phương tám hướng, tất cả ác ma dồn dập tránh lui.

Liền ngay cả Truyền Kỳ đẳng cấp Luyện ngục chi tử, thấy cảnh này cũng là lập tức quay đầu liền đi.

Tình cờ còn có nghĩ muốn kiếm lợi, cũng là đang đến gần sau không lâu, liền bị Tịnh Hóa lĩnh vực triệt để hóa thành một bãi máu sền sệt.

. . .

"Hừm, một tràng quyết định các Luyện ngục chi tử tương lai đại chiến!"

Ở vào tầng chín trong địa ngục Phương Nguyên, tự nhiên cũng thấy cảnh ấy.

"Trên thực tế. . . Chân chính có tiềm lực người, ở cái này bốn cái ở trong, trong bọn họ một cái nào đó cái, phải là có thể sinh tồn đến cuối cùng, trở thành cuối cùng người thắng cuộc. . ."

Jay không cần phải nói , làm cái này trước hết phong thần Luyện ngục chi tử, Thần chức lại là tử vong, tuyệt đối là lúc này người số một.

Mà Amanda cùng Django cũng không yếu, trên người càng có vận mệnh quan tâm.

Đương nhiên, mà để cho Phương Nguyên bất ngờ cùng thoả mãn, vẫn là Heim!

"Có thể tịnh hóa Thần tính, xác thực là khủng bố năng lực, so với lúc trước Tử Nhãn thế giới Phong Ấn Chi Thể còn lợi hại hơn. . . Đáng tiếc, nguyên lực vô cùng vô tận, một cái Bán Thần, có thể tịnh hóa rơi bao nhiêu đây?"

Phương Nguyên nhìn trạng thái rõ ràng không đúng Heim, trên mặt lại là hiện ra cười gằn: "Đồng thời. . . Nguyên lực đặc tính, cho dù là Thế giới chi tử, cũng không thể hoàn toàn miễn dịch!"

Lấy Heim đặc chất, nếu như vững vàng, xác thực có thể chậm rãi tan rã Thần tính.

Đáng tiếc, đối với Phương Nguyên mà nói, mức tiêu hao này lại là như muối bỏ bể.

Heim có lẽ cũng nhận thức đến điểm ấy, bởi vậy tăng cao lên cấp tốc độ, cái này liền bất tri bất giác rơi vào cái tròng ở trong.

Ở luyện ngục bên trong lên cấp, vốn là vô cùng nguy hiểm.

Huống chi, còn thu nạp Thần tính.

Một loại bất tri bất giác ảnh hưởng, liền yên lặng ẩn núp đi xuống , chờ đợi cuối cùng phát tác.

"Có lẽ. . . Thật sự có khả năng , khiến cho vị này Cứu rỗi thánh tử sa đọa?"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, ô nhiễm một cái Thế giới chi tử, còn quả thật rất có thú.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 724: Ô Nhiễm

Giữa không trung, Jay hóa thân cực lớn ác ma tung hoành tan tác, không ngừng rít gào:

"Ta ngu xuẩn các huynh đệ tỷ muội! Lẽ nào các ngươi cho rằng Apophis thật sự sẽ để cho các ngươi liên hợp sao? Không có ích lợi gì. . . Chín tầng luyện ngục bên trong Thần tính giả, nhất định phải quyết ra người cuối cùng, mới có thể đi vào tầng thứ chín luyện ngục ở trong, trực diện Apophis chân thân! Đây là ta chiếm được gợi ý!"

"Ngay cả như vậy, chúng ta cũng không khuất phục từ tại sát lục dục vọng!"

Amanda mặt trầm như nước.

Hầu như khi nghe đến gợi ý trong nháy mắt, trong cơ thể nàng Thần tính cùng thần hỏa liền nổ vang, từ một cái khía cạnh khác chứng kiến chân thực , khiến cho nàng biết được đối phương nói không giả.

Nhưng lúc này, tự nhiên không thể biểu lộ ra.

"Cho dù là các thần giáo hội các Luyện ngục chi tử, cuối cùng cũng sẽ tàn sát lẫn nhau, đây là chúng ta số mệnh!"

Jay mở ra hai tay, quốc gia Tử Vong bóng mờ hàng lâm: "Tử vong. . . Héo tàn!"

"Cho dù là số mệnh, cũng nhất định phải đánh vỡ!"

Django cả người đẫm máu, nguyên bản thần giáp cùng Toản Thạch Tinh

Thần Khải đều hiện lên ra lượng lớn vết rách, trên mặt vẻ mặt lại là càng ngày càng kiên định.

"Tất cả Luyện ngục chi tử, chỉ có thể sống được một người, này sẽ là cái gì loại tà ác tồn tại?" Heim trôi nổi ở giữa hư không, Tịnh Hóa lĩnh vực một thoáng thu nhỏ lại, mang cho Jay, lại là càng ngày càng uy hiếp nghiêm trọng.

Một cái Sát Lục Chi Thần, cộng thêm hai cái Bán Thần, đã đủ để khiêu chiến Jay.

Càng không cần phải nói, cái này ba cái Thần tính chi tử đều không đơn giản, trên người mang theo thế giới quan tâm, cũng chính là Vận mệnh lực lượng.

"Hắc Ám Tập Sát!"

Bỗng nhiên, Amanda thân hình hóa thành hư ảo, tựa như tiến vào trống không ở trong, lại một thoáng thoáng hiện sau lưng Jay, trong tay Nguyệt Nhận trực tiếp đâm vào ác ma đầu ở trong.

"Thành công? !"

Django cả kinh, chợt liền bị vui sướng tràn ngập.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền ngạc nhiên nhìn thấy Amanda bị quăng ra, rơi ầm ầm trên đất, không khỏi kinh hãi gần chết, trong tay khủng bố pháp thuật tuột tay bay ra: "Vẫn Thạch Thuật!"

Ầm ầm!

Một khối vẫn thạch khổng lồ từ trên trời giáng xuống, giống như sao băng giống như, thẳng tắp đập trúng Jay hóa thân cực lớn ác ma.

"Amanda nữ sĩ!"

Hắn không lo nổi đến xem kết quả, lập tức chạy về phía trên đất Amanda rơi

rụng hố to: "Ngài thế nào?"

"Ta không có chuyện gì! Chỉ là chuyển hóa ác ma sau khi, trên người hắn đã không có chân chính chỗ yếu!"

Amanda cười khổ, phun ra một hớp Thần huyết.

Đương nhiên, cho dù không có chỗ yếu, chịu đến Sát Lục Chi Thần cùng Django loại đả kích này, cực lớn ác ma cũng là nằm trên mặt đất, trong thời gian ngắn bò không đứng lên.

"Dị đoan! Tội nghiệt! . . . Phải đến tịnh hóa!"

Heim bay nhào tiến lên, Tịnh Hóa lĩnh vực đã cô đọng đến cực hạn , hóa thành trên tay hắn một cái màu trắng chùm sáng.

Bỗng nhiên, màu trắng chùm sáng run lên, liền rơi vào ác ma trên thân.

Ầm ầm!

Sóng khí bao phủ, nhấc lên một đóa cực lớn màu đen đám mây hình nấm.

Kinh người động tĩnh , khiến cho dưới chân đại địa đều ở run không ngừng.

Sau một hồi lâu, bụi bậm lắng xuống, một cái bán cầu hình thổ tráo tản ra, hiện ra Django bóng người, thoạt nhìn phi thường chật vật: "Chết tiệt. . . Heim, ngươi là nghĩ ngay cả ta cùng nhau giết sao?"

Trên thực tế, hắn cũng rõ ràng, bình thường Tịnh Hóa lĩnh vực, căn bản liền không có lực sát thương gì.

Nhưng Jay không giống, hắn trên người Thần tính lực lượng quá mức nồng nặc, cùng đồng dạng cô đọng đến cực điểm tịnh hóa lực lượng va vào, liền dường như dầu sôi gặp phải nước lạnh như thế, lập tức phát sinh đáng sợ quá khích phản ứng.

"Jay. . . Chết rồi sao?"

Amanda lẩm bẩm tiến lên, thần thức hơi động, lại cảm ứng được trước đối địch khí tức.

Nổ tung trung tâm, một cái hố lớn ở trong.

Jay đã tản đi ác ma hình thái, lấy quần áo lam lũ nhân loại dáng dấp, nằm ở đáy hố, trên người có rất nhiều vết thương, thoạt nhìn đáng sợ phi thường.

Nếu như là người bình thường, chịu đến thương thế như vậy, sợ là sớm đã tử vong.

Nhưng hắn dù sao cũng là Thần Chi, lúc này còn có thể chống đỡ.

"Jay. . ."

Amanda ba người nhìn tình cảnh này, không khỏi rơi vào trong trầm mặc.

"Ha ha. . . Không nghĩ tới, cái chết của ta, là ở vào thời điểm này sao?" Jay nhìn Amanda cùng Django, không khỏi cười khổ: "Không quan tâm các ngươi có tin hay không, ta đã từng, cũng là một cái chấp nhất tại làm vì thần mà chiến chiến sĩ. . . Chỉ tiếc, là thần linh trước tiên ruồng bỏ ta!"

"Ngay cả như vậy, cũng không phải ngươi sa đọa lý do, tất nhiên là trong lòng ngươi sinh ra sa đọa ý nghĩ, mới sẽ gặp đến thần linh phỉ nhổ!"

Heim tiến lên, nắm một thanh quang kiếm: "Lấy thần linh danh nghĩa, ta thẩm phán ngươi!"

Nói, trực tiếp một kiếm đâm ra, tiến vào Jay lồng ngực.

"Không được!"

Tình cảnh này, nhìn ra thấy Django cùng Amanda đều là mí mắt nhảy lên,

không khỏi kinh ngạc thốt lên.

Đáng tiếc, Heim mắt điếc tai ngơ, sắc bén tịnh hóa chi kiếm, trực tiếp đâm thủng Jay lồng ngực.

Thần huyết bắn mạnh sau khi, hiện ra một đoàn thần hỏa, cùng với phía trên một khối lớn màu vàng sậm thủy tinh.

Đây là Jay thần hỏa, hắn một đường chém giết cướp đoạt Thần tính hội tụ, còn có Tử Vong thần chức.

Ở sinh mệnh thời khắc cuối cùng, Jay lại là trầm thấp cười, phảng phất thấy rõ vận mệnh mê chướng: "Ha ha. . . Cứu rỗi thánh tử a. . . Trên người ngươi tuy rằng có toàn bộ thế giới ánh sáng, nhưng vẫn là chống đối không được Thần tính xâm nhiễm!"

"Nếu ngươi như thế nghĩ muốn, vậy thì cầm đi, đều cầm đi!"

Ở nói xong câu đó sau khi, Jay nhắm hai mắt lại, trên người khí cơ triệt để đoạn tuyệt.

Bỗng nhiên, đoàn kia thần hỏa bao bọc Thần chức thủy tinh , hóa thành một đạo sao băng, thẳng tắp nhảy vào Heim trong cơ thể.

Ầm ầm!

Nồng nặc đến cực điểm Thần tính, hóa thành màu vàng sậm sương mù, giống như một cái trứng gà, đem Heim bao quanh bao bọc ở bên trong.

"Heim. . . Sẽ trở thành Tử Thần?"

Django trợn mắt lên, nhìn cái này màn.

"Không nhất định!"

Amanda sắc mặt nghiêm túc lắc đầu.

Jay cũng không phải Zorro, đối với hung thủ sát hại hắn Heim càng không thể có chút hảo cảm, làm sao có khả năng hi sinh chính mình, tác thành đối phương?

Bởi vậy, Django cùng Amanda đều tin tưởng, trong này nhất định bao hàm cái gì cạm bẫy.

Chu vi, từng cái từng cái khí tức hiện lên, thấp nhất cũng có Truyền Kỳ, đều là bị trước động tĩnh làm cho đi mà quay lại, đánh ngồi thu ngư ông đắc lợi chủ ý.

"Là Javeinu huynh đệ!"

Trong đó, Django còn nhìn thấy hai cái người quen, là Chiến Thần giáo hội Truyền Kỳ huynh đệ.

Đương nhiên, bọn họ lúc này khí tức đều so với trước cường đại, hắn là chỉ thiếu chút nữa liền đến nhen lửa thần hỏa mức độ, cũng không biết đến cùng săn giết bao nhiêu ác ma cùng Luyện ngục chi tử.

"Sau khi tách ra, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy liền gặp mặt rồi đây? Huynh đệ của ta!"

Javeinu nhìn mình đệ đệ, trên mặt biểu hiện lại phi thường quái lạ.

"Chính là , nhưng đáng tiếc, còn thiếu một chút, nếu như ta lên cấp Bán Thần. . ."

Huynh đệ ở trong đệ đệ mở miệng, hoàn toàn không hề có một chút tình thân mùi vị.

Hắn vừa nhìn về phía màu đen chùm sáng, trong con ngươi có không che giấu nổi tham lam: "Thật nồng nặc Thần tính lực lượng, ca ca. . . Chúng ta liên

thủ tiếp một lần, đoạt nó thế nào?"

"Quenveir, ngươi chuẩn bị làm cái gì?"

Django đầy mặt cảnh giác: "Không nên quên, chúng ta đều là các thần người!"

"Không không! Chúng ta trong lúc đó, vẫn có khác nhau!"

Ca ca Javeinu tiến lên một bước: "Ngươi là Đại Địa Mẫu Thần người, mà chúng ta là Chiến thần người, đây chính là khác biệt! Huống chi, đối với thần linh mà nói, sống sót Luyện ngục chi tử mới có giá trị, chết rồi liền chẳng là cái thá gì!"

"Đối phó vị này Thần Chi, các ngươi cũng bị trọng thương chứ? Đem Thần tính cùng Thần chức để cho chúng ta, chúng ta có thể xin thề, tuyệt đối sẽ không lại làm khó dễ các ngươi!"

"Đây chính là các thần liên hợp?"

Amanda lật một cái liếc mắt, nhìn Django.

"Chỉ là ví dụ! Dù sao Luyện ngục chi tử dục vọng rất khó chưởng khống. . ."

Django hiếm thấy trên mặt đỏ xuống.

Nhưng trên thực tế, trong lòng hắn cũng là sợ hãi cả kinh.

Các thần chỉ là muốn bồi dưỡng Luyện ngục chi tử đối kháng Apophis, thực lực càng cường đại thần tử, lấy được đến càng nhiều coi trọng.

Nếu như Javeinu huynh đệ thật sự cướp giật Thần tính, thậm chí thành công phong thần, cái kia cùng Đại Địa Mẫu Thần cũng là đứng ở cùng một giai tầng ở trong, ở sau đó nữ thần chưa chắc sẽ truy cứu.

Đương nhiên, càng then chốt, vẫn là cuộc chiến sinh tử, nói không chắc chỉ có thể sống được một người, ai còn sẽ suy xét cái khác vấn đề?

Ầm!

Đang lúc này, màu đen vỏ trứng vỡ tan, Heim bóng người chậm rãi đi ra: "Đây chính là Luyện ngục chi tử sao? Quả thật đáng ghê tởm a!"

"Ha ha. . . Chúng ta đáng ghê tởm?"

Quenveir chỉ vào Heim: "Vậy ngươi xem xem chính mình, đã biến thành cái gì dáng vẻ?"

Lúc này Heim, cái trán đã mọc ra màu đen sừng, sau lưng một đôi cánh thịt mở ra, dường như muốn che đậy bầu trời, thình lình hóa thành nửa ác ma hình thái.

Chuyển đổi ác ma hình thái, đối với Luyện ngục chi tử mà nói, hầu như là bản năng.

Nhưng đặt ở Cứu rỗi chi tử trên người, liền rất không tầm thường.

"Vì tịnh hóa thế giới, đây là nhất định phải trả giá cao!"

Heim con ngươi đã triệt để hóa thành đen sắc, trong giọng nói mang theo cực hạn hờ hững cùng lạnh lẽo: "Ta hiểu rất rõ ràng. . . Trước ta làm sai. . . Muốn tịnh hóa Thần tính lực lượng, thực sự quá mức khó khăn, bất luận tịnh hóa bao nhiêu, đối mặt với chín tầng luyện ngục thể lượng, đều là một chén nước cùng biển rộng khác nhau!"

"Biện pháp duy nhất, chính là đem bọn ngươi những thứ này Luyện ngục chi tử triệt để tiêu diệt!"

"Ở hủy diệt bên trong tịnh hóa, lại là muốn thuận tiện không ít!"

Ong ong!

Nói chuyện ở trong, Tịnh Hóa lĩnh vực lần thứ hai mở ra.

Thế nhưng, lần này ánh sáng rõ ràng không giống.

Ở màu trắng ở trong, lại pha tạp vào từng tia từng tia màu máu cùng màu đen.

"Ta Thần tính. . . Đáng chết!"

Javeinu kêu to: "Hắn đã điên rồi, lĩnh vực này, ở lấy ra chúng ta Thần tính lực lượng!"

"Heim. . . Ngươi!"

Django cũng là ngạc nhiên cực kỳ.

Bởi vì đối phương, thình lình đem hắn cùng Amanda, cũng bao phủ ở phạm vi công kích ở trong.

Thậm chí, lĩnh vực hình thái cùng tính chất, đều phát sinh ra biến hóa.

Cũng không phải là trước tiêu diệt, mà là. . . Rút lấy cùng chuyển hóa!

"Không tốt. . ."

Amanda trong mắt thần quang lóe lên, lắc đầu một cái: "Tử Thần Thần tính mạnh mẽ quá đáng, Apophis ý chí đem hắn vặn vẹo. . ."

"Nói cách khác, chính là thật sự điên rồi! ?"

Django nội tâm có chút bi thương.

Cứu rỗi thánh tử Heim, lần này hầu như là tất cả thần linh cùng nhân loại hi vọng.

Nhưng chính là người như vậy, ở chín tầng luyện ngục trong, vẫn cứ không thể tránh khỏi bắt đầu sa đọa.

Cái kia ở trên thế giới này, còn có cái gì có thể ngăn lại Apophis đây?

"Giết các ngươi, lấy tử vong tịnh hóa ô nhiễm!"

Heim lẩm bẩm, trong mắt màu đen lợi mang càng ngày càng mở rộng, bỗng nhiên ra tay!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 725: Hàng Lâm

Chín tầng luyện ngục, tầng thứ chín.

Nơi này là truyền thuyết trong Hư Vô chi địa, tất cả hỗn loạn căn nguyên, đám ác ma chúa tể Apophis dừng chân nơi.

Đương nhiên, mặt sau một cái thuần túy là lời đồn.

Đã từng là các thần, liền bị hố đến mức cực kỳ thảm.

Lúc này, một chút sáng ngời ngọn lửa, nhất thời ở Hư Vô chi địa bên trong bốc cháy lên, chiếu rọi ra từng mảng từng mảng hài cốt.

Những thứ này hài cốt bên trong, số lượng nhiều nhất vẫn là ác ma, bên trong còn chen lẫn không ít nhân loại hài cốt, màu bích lục u hỏa ở phía trên chậm rãi thiêu đốt, thảm bích làm người sợ hãi, cùng nhau tạo thành một cái tử vong con đường.

Ở cái này điều bạch cốt con đường cuối cùng, nhưng là một tòa thật to đài cao.

Lấy Truyền Kỳ cấp bậc ác ma, cùng với Luyện ngục chi tử thi hài rèn đúc mà thành, mang theo một loại mùi vị khác thường.

Ầm ầm!

Lúc này, lại có hai bộ thi thể từ giữa bầu trời rơi rụng , hóa thành đài cao một phần, phía trên huyết nhục rất nhanh tan rã, hiện ra sâm bạch bộ xương.

"Rốt cục. . . Đến một bước này sao?"

Một tấm bạch cốt vương tọa, ở đài cao đỉnh chậm rãi bay lên, Phương Nguyên ngồi ngay ngắn bên trên, tay trái đắp cằm, nhìn kỹ phía trước.

Ở trước mặt của hắn, rất nhiều màn ảnh đã hợp hai là một, hiện ra một cái Luyện ngục chi tử bóng người.

Hắn đánh chết tất cả Luyện ngục chi tử, cùng với phần lớn nắm giữ Thần tính ác ma, giết xuyên qua tám tầng luyện ngục, cuối cùng đi tới bạch cốt con đường, đến nơi này.

"Sát Lục, Tử Vong, Âm Mưu, Thống Khổ. . . Tuy rằng chỉ có những thứ này Thần chức, cùng ta dự đoán hơi hơi không phù hợp, nhưng lại thêm vào Thái Dương, cũng là đầy đủ."

Đạp đạp!

Lúc này, nương theo tiếng bước chân, màn ảnh bên trong ống kính không ngừng đi tới, đến bạch cốt trên đài cao.

Bóng người kiên định từng bước một đi lên bậc cấp, cuối cùng cùng quang ảnh hợp làm một thể: "Apophis! ?"

Hắn tiếng nói kiên định, lại mang theo phẫn nộ cùng sát ý.

"Hoan nghênh ngươi, cuối cùng Luyện ngục chi tử!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, từ vương tọa trên đứng lên, mở ra hai tay: "Ngươi gánh vác ta Thần tính cùng hi vọng, hiện tại rốt cục đi tới trước mặt của ta!"

"Tại sao?"

Luyện ngục chi tử trong tiếng nói có không kìm nén được phẫn nộ: "Tại sao

muốn tạo thành tất cả những thứ này, cho thế giới mang đến thống khổ?"

"Vì mộng tưởng! Vì truy cầu cao hơn!"

Phương Nguyên chuyện đương nhiên nói: "Thế giới này. . . Chẳng qua là ta ván nhảy! Mà ngươi, cũng chỉ là ta đột phá cảnh giới công cụ! Bất quá, ngươi có thể đi tới cuối cùng, vẫn là làm ta hơi hơi bất ngờ, Amanda!"

Không sai!

Lúc này, đi tới trước mặt hắn cuối cùng Luyện ngục chi tử, cũng không phải là Cứu rỗi thánh tử Heim, cũng không phải Đại Địa Mẫu Thần con cưng Django, càng không phải Javeinu mấy cái Truyền Kỳ, mà là Amanda! Cái này gặp may mắn được đến Zorro di sản, nguyên bản mạo hiểm tiểu đội một thành viên!

"Ngươi. . . Nhận thức ta?"

Amanda hơi kinh ngạc.

Chợt, nàng cẩn thận phân biệt, lại căn bản là không có cách từ trước mặt màu đen khôi giáp trên tìm ra trong ký ức người quen thuộc hình.

"Tất cả Thần tính chi tử, đều ở ta nắm giữ ở trong, tỷ như Zorro, đó là một ngu xuẩn, Jay cái kia người điên. . . Đương nhiên, còn có gần nhất mới nương nhờ vào ta Heim, tuy rằng một lòng nghĩ muốn tịnh hóa ta lực lượng, cuối cùng lại tiếp nhận rồi Thần tính ảnh hưởng, hắn là một cái đung đưa không ngừng kẻ đáng thương!"

Phương Nguyên tùy ý nói.

"Không!"

Amanda con ngươi đỏ chót: "Heim cuối cùng thoát khỏi Thần tính ảnh hưởng, hắn chủ động ở trên tay ta tìm được giải thoát!"

"Giải thoát?"

Phương Nguyên ngoắc ngoắc tay, một cái nửa trong suốt linh hồn liền hiện lên đi ra, rõ ràng là Heim!

"Hắn cho rằng. . . Tử vong chính là cuối cùng quy tụ, thậm chí có thể trở về đến Sinh Mệnh nữ thần Thần quốc bên trong đi sao? Đáng tiếc. . . Đây căn bản bất quá là hy vọng xa vời, tất cả Thần tính đồ vật, đều thuộc về ta!"

Nhìn thấy tấm kia nửa dại ra khuôn mặt, Amanda ngẩn ra, phảng phất lại nhìn thấy Heim trước khi chết cảnh tượng.

Lúc đó đối phương, đã chém giết rất nhiều Luyện ngục chi tử, càng mạnh mẽ hơn đến một loại nào đó giới hạn, chính mình căn bản không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng chính là người như vậy, lại lựa chọn tự mình kết thúc sinh mệnh , làm cái này đối với vận mệnh chống lại.

Chỉ là, mặc cho như vậy, cũng thoát khỏi không được Apophis sao?

"Ngươi cái này Tà thần!"

Amanda không khỏi chửi bới ra miệng, xung quanh cơ thể hiện ra lượng lớn lĩnh vực, từng cái từng cái Thần quốc bóng mờ hiện lên, tạo thành lục mang tinh dáng dấp, không ngừng chuyển động.

"So với ta mà nói, sở hữu lục đại tà ác Thần chức ngươi, thích hợp hơn Tà thần danh hào!"

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng nói.

Các Luyện ngục chi tử phong thần tự nhiên không ngừng Jay cùng Zorro, tuy rằng tử vong cùng sát lục, xác thực là cường đại nhất tà ác Thần chức, nhưng cái khác như thống khổ, âm mưu các loại, cũng không phải số ít.

Chỉ bất quá lần này luyện ngục tai ương, thực sự là có chút ngắn ngủi.

Nếu không là cái kia tồn tại mang đến áp lực, Phương Nguyên rất có thể lấy để tận thế diễn biến trăm năm, đến thời điểm, Tà thần số lượng tuyệt đối sẽ càng nhiều.

Thậm chí, Thần tính sẽ đem tất cả Thần Chi đều ô nhiễm, rút lấy toàn bộ thế giới tuyệt vọng, thu được rộng rãi cực kỳ sức mạnh khổng lồ!

'Chỉ có những thứ này, không phải rất đủ, nhưng lại thêm vào một ít tự cho là thông minh gia hỏa, lại cũng gần như!'

Phương Nguyên ở trong lòng cười lạnh một tiếng, vừa nhìn về phía Amanda: "Làm sao? Ngươi rất phẫn nộ? Phẫn nộ đến nghĩ muốn giết ta?"

"Chín tầng luyện ngục chi chủ, ác ma Đại Quân Apophis, ngươi không nên tồn tại ở thế giới này!"

Amanda lẩm bẩm một câu, trong nháy mắt động thủ.

Vèo!

Phảng phất thuấn di giống như, nàng trực tiếp xuất hiện sau lưng Phương Nguyên, chủy thủ trong tay mang theo sức mạnh hủy diệt, trực tiếp đâm vào chỗ yếu.

Đang!

Một tiếng vang trầm thấp sau khi, toàn bộ áo giáp trong nháy mắt chia năm xẻ bảy, hiện ra bên trong trống không bên trong.

"Apophis!"

Amanda ngửa mặt lên trời rít gào, tùy ý tản Thần quốc lực lượng: "Lăn ra đây cho ta!"

"Ta. . . Vẫn luôn ở!"

Một cái âm thanh, lại là đột nhiên từ nàng trong đầu vang lên, là Phương Nguyên tiếng nói: "Tất cả Thần tính, đều là ta một phần! Chín tầng luyện ngục, chính là thân thể của ta!"

"Không!"

Ở Amanda sắc nhọn tiếng kêu ở trong, nàng thức hải trong, bỗng nhiên hiện ra một cái bóng đen.

Cái bóng đen này che ngợp bầu trời, trên người có chín tầng luyện ngục cái bóng gia trì, rất nhiều ác ma ở tế tự ngâm xướng.

Mãnh liệt khinh nhờn lời nói, thậm chí tạo thành sợi xích màu đen, đem thần hồn của nàng vững vàng ràng buộc.

Khi tất cả luyện ngục Thần tính hội tụ tại Sát lục chi tử một thân lúc, Apophis ý chí sẽ hàng lâm, cướp đoạt đi đối phương tất cả, đồng thời phục sinh bản thể!

Cái này Luyện ngục chi tử gánh vác chung cực nguyền rủa, rốt cục ở Amanda trên người xuất hiện!

"Không! Ta tuyệt không có thể chịu thua!"

Đen nhánh dây khóa ở trong, Amanda linh hồn còn đang không ngừng giãy dụa: "Nếu như ta chịu thua, cái kia Zorro hi sinh, còn có Heim kiên trì, liền hoàn toàn không có giá trị!"

Tên thiếu nữ này ý chí cứng cỏi, tuyệt đối muốn nằm ngoài dự đoán của Phương Nguyên.

Thậm chí, ở nàng giãy dụa phía dưới, đen nhánh khinh nhờn dây khóa đều có gãy vỡ khuynh hướng.

"Ý chí kiên cường, ta yêu thích. . ."

Mặt đối với thiếu nữ giãy dụa, Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Amanda, còn nhớ Clegg cùng Michael sao? Bọn họ còn sống sót nha!"

Lần này, hắn dùng nguyên bản Luhn tiếng nói.

"Ngươi là. . ."

Ầm ầm!

Amanda linh hồn hơi ngưng lại, chợt bị bóng đen bàn tay khổng lồ nắm chặt, toàn bộ đổ nát ra!

. . .

Bạch cốt trên đài cao, Amanda Thần khu nổ bể ra đến , hóa thành một cái vòng xoáy màu vàng óng.

Mà ở tại trên, một cái đạo tiêu, đã tái hiện ra.

Thần thánh ánh sáng bùng lên, liên thông một cái nào đó toà rộng rãi hùng vĩ cung điện.

Đó là Chúng Thần Điện tản mát ra hào quang!

"Các thần sao? Đến rất đúng lúc!"

Phương Nguyên quăng người vào Thần tính vòng xoáy bên trong, khóe miệng mang theo một nụ cười: "Nếu như nguyên lực vẫn chưa thể hiệp trợ ta đột phá, liền chỉ có thế giới này!"

Lấy Tạo Hóa chi lực cùng ác ma cuống rốn, luyện hóa nguyên lực, vốn là hắn đi tới Monger thế giới định ra xuống kế hoạch!

Mà trong quá trình này, phản phệ đều là do thế giới gánh chịu.

Nguyên bản, Phương Nguyên còn muốn mượn nguyên lực ảnh hưởng, gián tiếp tấn công chiếm đóng xuống toàn bộ thế giới.

Nhưng bởi cái kia tồn tại không ngừng áp sát , khiến cho hắn không thể không mấy lần đem thời gian sớm.

Lúc này, cho dù hoàn thành nguyên lực luyện hóa, cũng chưa chắc có thể triệt để đột phá.

Bởi vậy, liền cần các thần hi sinh!

Lấy nguyên lực ô nhiễm, lại thêm vào xâm chiếm những thứ này thần linh lĩnh vực, tuyệt đối có thể khống chế hơn một nửa cái thế giới!

"Đạo tiêu bị kích phát rồi!"

Chúng bên trong thần điện, Được Mùa nữ sĩ Wiroer bỗng nhiên mở mắt ra, lại mang theo một tia kỳ dị vẻ: "Xác thực Apophis xuất hiện, lập tức truyền tống Chúng Thần Điện!"

Đến hiện tại, vận mệnh sương mù một thoáng bị đẩy ra, hầu như tất cả các thần đều biết Phương Nguyên tồn tại.

"Thì ra là như vậy, Apophis từ bỏ Bản tôn, ý chí lại hàng lâm đến thế gian, lấy một phàm nhân hình thức sinh tồn, chẳng trách có thể tránh thoát các thần lùng bắt. . ."

Tri Thức Chi Thần lẩm bẩm nói, bỗng nhiên nhìn về phía Được Mùa nữ sĩ: "Cái kia Truyền Kỳ quốc vương, dĩ nhiên chính là Apophis hóa thân, thực sự là làm người khó có thể tin!"

"Xác thực!"

Nếu không phải đã là Thần Chi, Wiroer nói không chắc trên mặt đều sẽ sốt.

Quá sỉ nhục!

Làm cái này Cửu Trụ Thần một trong, lại bị Apophis lừa bịp lâu như vậy, đủ để bị cái khác các Chư Thần cười nhạo hơn vạn năm!

"Ta hoài nghi, hắn có lẽ nắm giữ lừa gạt loại hình Thần chức, bằng không không có khả năng làm được điểm ấy!"

Đại Địa Mẫu Thần chậm rãi nói: "Dù sao. . . Chúng ta đã từng vì hắn chúc phúc qua, tất cả Thần Chi, đều lơ là trên người hắn dị thường. . ."

Chỉ có thần linh, mới biết trong đó độ khó.

Ở giao lưu ở trong, các Chư Thần động tác lại là một điểm không chậm.

Chúng Thần Điện nổ vang, từng nét bùa chú dây khóa hiện lên gia trì , khiến cho nó bỗng nhiên phá tan hư không, đi tới thứ chín tầng luyện ngục ở trong!

Ở nơi đó, một cái thân ảnh đơn bạc, đã đang đợi.

Thân hình hắn thon dài, mặc một bộ thuần trắng trường bào, là Đại Càn văn nhân hình thức, mang theo một cổ thư quyển khí tức, hai mắt giống như đen trân châu giống như, rõ ràng là Phương Nguyên Bản tôn dáng dấp!

Đương nhiên, ở các thần xem ra, liền tràn ngập dị thế giới phong cách, không ra ngô ra khoai đến cực điểm.

"Apophis!"

Lúc này, Chúng Thần Điện trôi nổi ở thứ chín tầng luyện ngục trên không, rất nhiều phù văn dây khóa tỏa ra đáng sợ uy năng , khiến cho dưới đáy bạch cốt dồn dập nổ tung.

Từ Chúng Thần Điện ở trong, truyền ra các thần gào thét: "Ngươi phá hư hòa bình của thế giới cùng ổn định, thân là thống trị Monger các thần, chúng ta nhất

trí quyết định, ngươi đem sẽ nhận được nên có trừng phạt!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 726: Chinh Phục

Thần ân như biển, thần uy như ngục!

Mượn Chúng Thần Điện cái này vĩ đại Thần khí, sức mạnh của chư thần đều nối liền lại cùng nhau, tỏa ra óng ánh hào quang chói mắt.

Vô số ca ngợi cùng cầu nguyện lực lượng hiện lên ở trong hư không, hình thành từng đạo từng đạo màu vàng dây khóa.

Đây là Monger thế giới cao nhất lực lượng! Liền chín tầng luyện ngục đều ở tại dưới run cầm cập.

"Ha ha. . . Các thần!"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là xì cười một tiếng: "Đã từng. . . Thái Dương Thần cũng muốn trừng phạt ta, nhưng lúc này, hắn đã ngã xuống, liền Thần chức đều rơi vào trên tay của ta! Các ngươi cũng từng liên thủ tiến công chín tầng luyện ngục, cuối cùng lại là để cái này đại địa lên binh đao, thế giới không thể tránh khỏi mà sa vào hỗn loạn, Ma Vực hiện lên tại nhân gian!"

"Hiện tại, các ngươi còn nói muốn xử phạt ta!"

Sau lưng Phương Nguyên, một cái cực lớn ma ảnh hiện lên.

Đó là một con khủng bố đến cực điểm ác ma, trên người thiêu đốt Luyện Ngục Hỏa, ngàn tay ngàn mắt, đại diện cho vô số khả năng, từng tia tia nguyên lực khí tức leo lên bên trên, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn phân hoá đi ra.

"Ta. . . Apophis! Là nuốt chửng thái dương chi xà! Luyện ngục chi chủ!

Phàm ta nơi! Đều là luyện ngục!"

Ma ảnh gầm thét lên, phát ra thuần khiết Ác Ma ngữ.

Wiroer mấy cái Cửu Trụ Thần đều là sợ hãi vạn phần: "Nhanh lên một chút hủy diệt hắn, hắn là tất cả tà ác cùng hỗn loạn đầu nguồn!"

"Trừng phạt! Trừng phạt!"

Các thần cảm nhận được trước nay chưa từng có sợ hãi, điên cuồng mà gào thét.

Chúng Thần Điện phát ra không gì sánh kịp chói mắt ánh sáng, giống như ngân hà treo ngược, quang bộc ầm ầm mà xuống.

Tia sáng này chỗ đi qua, liền hư không cũng bắt đầu đáng sợ chôn vùi!

Đùng!

Phương Nguyên sau lưng ma ảnh chủ động xuất kích, mở ra hai tay, nghênh tiếp quang mang, ở thác nước giống như dải lụa bên trong anh dũng thẳng tới, duỗi ra cực lớn ma trảo, lay động lên Chúng Thần Điện.

"Đây chính là Apophis lực lượng sao? Thật đáng sợ!"

Thần Chiến Tranh mới vừa còn muốn ra giao chiến, nhưng mới vừa bay ra Chúng Thần Điện, liền bị một cái tát vỗ trở lại, Thần vị nổ tung, chịu trọng thương.

"Đại địch!"

Tri Thức Chi Thần gầm thét lên: "Đây là thế giới cấp bậc lực lượng, chúng ta không thể lại có thêm bảo lưu, bằng không toàn bộ thế giới đều có khả năng bởi vậy hủy diệt!"

Rít gào ở trong, ở hắn sau lưng, một cái hào quang quốc gia bóng mờ hiện lên, thần lực mênh mông giống như một con Nộ long, đầu nhập Chúng Thần Điện trong.

Cho dù bị quét xuống xuống Thần giới, những thứ này các Thần Minh như trước có liên hệ Thần quốc thủ đoạn, tuy rằng, bị hạn chế khá lớn.

Lúc này, chính là không tiếc bất cứ giá nào, lấy ra Thần quốc gốc gác.

"Liều mạng!"

"Không thể để cho Apophis tiếp tục nữa!"

"Nếu như bị hắn thành công, ác ma đem sẽ thống trị thế giới, thậm chí các thần đều sẽ bởi vậy hủy diệt!"

. . .

Còn lại chúng thần dồn dập phụ họa, sau lưng hiện ra Thần quốc bóng mờ, bắt đầu bất kể vốn liếng tập trung vào.

Ầm ầm!

Chúng Thần Điện ong ong không ngừng, giống như ăn thuốc kích thích thanh niên khỏe mạnh, đấu đá lung tung, đem ác ma áp chế ở hạ phong.

"Rất tốt! Chính là như vậy!"

Phong Bạo Chi Thần Holland con ngươi đỏ chót, cao giọng rống to: "Chỉ cần đem Apophis hủy diệt, tức khiến cho chúng ta Thần quốc giảm bớt một nửa để đánh đổi, cũng đáng!"

Ở các thần liên thủ lại, cực lớn ác ma bị ép về luyện ngục.

"Các thần thẩm phán!"

Đối mặt với cực lớn tà ác, các Chư Thần đồng tâm hiệp lực, càng thêm kinh khủng cột sáng rơi xuống.

Cái này đạo cột sáng trên mang theo hơi thở của sự hủy diệt, liền thế giới đều có thể xuyên thủng, là chân chính ánh sáng phán xét!

Ầm ầm!

Chấn động tam giới nổ vang hiện lên.

Tầng thứ chín luyện ngục bị trực tiếp xuyên thủng, thậm chí ngay cả trước tám tầng luyện ngục đều đang không ngừng tan vỡ.

Tựa như là bởi vì thôi phát lực lượng mạnh mẽ quá đáng, một từng đạo vết nứt hiện lên ở Chúng Thần Điện trên, càng lúc càng lớn.

Chợt, ở một tiếng vang giòn ở trong, cả tòa Thần điện ầm ầm giải thể, hiện ra uể oải các thần.

"Apophis, bị tiêu diệt?"

Đại Địa Mẫu Thần Meira nhìn phía dưới một mảnh hỗn độn.

Thứ chín tầng luyện ngục bị hủy diệt sau khi, còn lại vật chất, ngay khi sức mạnh mạnh mẽ phía dưới bị đốt cháy hầu như không còn, chỉ có cơ bản nhất hỗn độn.

"Chúng ta các thần đồng tâm hiệp lực, cộng thêm Chúng Thần Điện lực lượng, cho dù Ramon cũng không dám đối kháng chính diện!"

Chiến thần Saquen hừ lạnh một tiếng: "Cho tới Apophis, cũng chỉ có hủy diệt!"

Nhưng vào lúc này, luyện ngục ở trong, từng tia tia Thần tính bỗng nhiên hiện lên đi ra , hóa thành óng ánh tinh thần.

Rất nhiều tinh thần hợp lại làm một, cùng toàn bộ luyện ngục dung hợp.

Chín tầng luyện ngục rung động liên tục, bắt đầu chậm rãi thu nhỏ lại , hóa thành một cái hình người.

Hắn đỉnh thiên lập địa, giống như từ Man Hoang bên trong đi ra Bàn Cổ cự nhân, trên người thời khắc quanh quẩn khí lưu màu xanh, bắp thịt cuồn cuộn, phảng phất bằng vào nhục quyền là có thể đánh nứt vòm trời.

"Apophis!"

Wiroer ngạc nhiên cực kỳ: "Nó phục sinh?"

Thần Chiến Tranh cũng là mắt choáng váng.

Nếu như đối phương có thể vô hạn sống lại, cũng quá mức vô lại điểm chứ? !

"Không. . . Đây mới thực sự là Apophis!" Tri Thức Chi Thần Perry sắc mặt trắng bệch, phảng phất người chết như thế: "Apophis chân thân hóa thành chín tầng luyện ngục, bởi vậy chân chính phục sinh, tất là cùng chín tầng luyện ngục dung hợp, tái tạo thân thể!"

"Đoán đúng, giun dế đám người!"

Phương Nguyên giang hai cánh tay, hít thở sâu một hơi.

Trong cơ thể, hoàn toàn bị luyện hóa nguyên lực dễ sai khiến, mang đến cuồn cuộn không ngừng lực lượng: "Nói đến, ta còn cần cảm ơn các ngươi! Nếu như không là sức mạnh của các ngươi, ta còn không cách nào hoàn thành bước cuối cùng, triệt để luyện hóa nguyên lực!"

Cái này liền cùng trước hắn mượn hai Đại tà thần lực lượng, mạnh mẽ luyện hóa Thái Dương thần chức, là một cái đạo lý.

Lần này, chính là cố ý triển lộ chân thân cùng tà ác, hấp dẫn chúng thần đả

kích, đến vì hắn hoàn thành luyện hóa nguyên lực bước cuối cùng.

"Vừa nãy các ngươi tiêu diệt ta, chẳng qua là phụ thể sống lại ta! Lúc này. . . Triệt để luyện hóa nguyên lực, cùng chín tầng luyện ngục dung hợp sau khi ta, mới là chân chân chính chính ta!"

Phương Nguyên mở miệng, nổ vang không ngừng.

Rầm ..... Rầm .....!

Chín tầng luyện ngục biến mất, hiện ra nguyên bản thế giới cùng bầu trời.

Mây đen kéo tới dày đặc, thiên lôi cuồn cuộn, thỉnh thoảng liền đánh xuống ở hắn chân thân bên trên , nhưng đáng tiếc liền một đạo vệt trắng đều không có để lại.

Đến lúc này, dù là thế giới phản phệ, đối với hắn mà nói cũng là gió mát lướt nhẹ qua mặt.

"Tà ma! Tà ma!"

Thấy cảnh này chúng thần, nhất thời rơi vào triệt để tuyệt vọng ở trong.

"Hiện tại. . . Đem bọn ngươi Thần chức, đều giao cho ta, vì ta dâng lên thế giới này! Ở ta chưa tới mở tân thế giới bên trong, còn có thể có các ngươi vị trí, nếu không thì, liền lập tức ngã xuống, liền đi Minh giới sa vào tư cách đều không có!"

Ở Phương Nguyên hóa thân cự nhân lồng ngực vị trí, hiện ra một cái cực lớn thái dương hình xăm, đại diện cho Thái Dương thần chức.

Không chỉ có như vậy, ở trên người hắn cái khác vị trí, đều có kỳ dị phù hiệu, đây là tử vong, sát lục các loại Thần chức ngưng tụ.

Thế giới này hết sức kỳ lạ, chư thần nắm giữ quy tắc, phụ trợ thế giới vận

hành.

Bởi vậy, bọn hắn quyền bính cùng quy tắc sáp nhập lên, chính là Thiên đạo! Chính là nắm giữ thế giới này chìa khóa!

"Ngoại lai Tà thần, ngươi nằm mơ, ta Chiến thần Saquen, là thế giới con cưng, tuyệt đối sẽ không hướng về người ngoại lai khuất phục!"

Saquen lớn tiếng rít gào.

Nhưng sau một khắc, Phương Nguyên bàn tay lớn vồ một cái.

Đùng!

Phảng phất trảo con ruồi giống như, Saquen Thần khu trực tiếp bị đại lực chôn vùi, một đạo hào quang màu vàng óng hiện lên đi ra, rơi vào cự nhân trên thân , hóa thành một cái kỳ dị phù hiệu.

Cái ký hiệu này phảng phất binh khí, lại mang theo điểm hình thù kỳ quái mùi vị, chỉ là nhìn một chút, là có thể cảm nhận được nồng nặc chiến tranh khí tức!

Chiến Tranh thần chức!

Cửu Trụ Thần một trong, thế giới cột trụ, có thể lên cấp Thần vị Chiến thần Saquen, ở Apophis trước mặt, liền một đòn đều không tiếp nổi, liền như thế chẳng khác nào kiến hôi bị bóp chết?

Tình cảnh này, cho dù là rất nhiều Thần Chi nhìn, cũng không khỏi tay chân lạnh lẽo, sắc mặt tái nhợt như tuyết.

"Cơ hội cuối cùng. . . Thần phục, hay là tử vong?"

Cự nhân lần thứ hai rít gào lên.

"Vĩ đại Apophis, ta đồng ý thần phục với ngài, chỉ cần làm tròn lời hứa, tại tương lai bên trong thế giới lưu ra vị trí của ta!"

Lúc này, một cái ăn mặc trang phục màu đen nữ thần rốt cục không chịu nổi, ra khỏi hàng đầu hàng.

Nàng chính là chưởng quản bóng tối Dạ chi chúa tể, tuy rằng không phải Cửu Trụ Thần một trong, nhưng cùng Sát Lục giống như, ảnh hưởng đều không thể khinh thường.

"Hừm, ngươi làm ra lựa chọn chính xác, ta có thể hứa hẹn ngươi, tại tương lai, ngươi vẫn là chưởng quản Hắc Dạ Chi Thần!"

Phương Nguyên gật gù.

Thấy vậy, Dạ chi chúa tể hiện ra vẻ vui sướng, lại cắn răng, hiện ra một đạo ánh sáng màu vàng sậm.

Phương Nguyên đem Thần chức thủy tinh một hớp nuốt vào, thân hiện nổi lên ra đại biểu ban đêm Thần chức hoa văn, chợt, lại là vừa lên tiếng, một đạo màu đen huyền cột sáng liền rơi vào Dạ chi chúa tể trên người.

"Lấy Apophis danh nghĩa, ta sắc phong ngươi làm Dạ Chi Nữ Thần!"

Giao ra Thần chức, là cống hiến cho biểu hiện.

Mà Phương Nguyên lúc này làm thành tựu, chính là đem Thần chức bộ phận quyền năng ban xuống.

Bởi vì Thần chức vẫn là nắm giữ ở trong tay hắn, sau đó Dạ Nữ sĩ nhất định phải thông qua hắn mới có thể triển khai quyền bính, thậm chí được đến tín ngưỡng cùng nguyên lực, cũng sẽ có một phần lớn chảy trở về đến Phương Nguyên nơi này.

Cái này đương nhiên không phải chuyện tốt đẹp gì, nhưng không như vậy

làm, kết cục chỉ có ngã xuống!

Ở tử vong cùng người cầm đầu dưới ảnh hưởng, còn lại Thần Chi dồn dập làm ra lựa chọn.

Những kia nhỏ yếu thần linh không có bao nhiêu do dự, liền dâng ra chính mình Thần chức, Phương Nguyên cũng không vi phạm ước định, trực tiếp từng cái sắc phong.

Trên thực tế, ở hắn quy hoạch ở trong, Monger thế giới vận chuyển, xác thực còn cần những thứ này các thần giữ gìn.

Hắn muốn làm, chỉ là đem quyền khống chế từ những thứ này phân tán nhân viên quản lý trên tay thu hồi thôi.

"Còn có các ngươi đây? Cửu Trụ Thần?"

Đến cuối cùng, Phương Nguyên nhìn về phía còn lại mấy đại thần linh: "Phục tùng ta, liền tiếp tục hưởng thụ vĩnh cửu sinh mệnh cùng vinh quang, bằng không, Saquen chính là các ngươi tấm gương!"

"Ai!"

Một tiếng thăm thẳm thở dài truyền đến.

Đại Địa Mẫu Thần Meira trước tiên quỳ gối: "Ta đồng ý phục tùng ngươi, Apophis, chỉ hi vọng ngươi có thể thật tốt đối xử dưới chân thổ địa!"

Có nàng đại biểu, Phong Bạo Chi Thần, Thiên Không Chi Thần cũng nhất nhất cúi đầu, đến cuối cùng, Được Mùa nữ sĩ Wiroer thở dài một tiếng , tương tự quỳ xuống.

Trong lòng nàng, còn có một điểm hoang đường ảo giác.

Apophis, cái này giảo hoạt gia hỏa từ một phàm nhân bắt đầu liền sái cho

nàng xoay quanh, đến lúc này, càng là đã triệt để vượt lên nàng bên trên.

Mà hết thảy này, phát sinh ở bất quá ngăn ngắn mấy ngày bên trong! Thực sự là làm nàng có một có loại cảm giác không thật.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 727: Giải Cứu

Đại Càn thế giới.

Thay thế được thái dương đồng hồ cát thả ra hào quang màu tím.

Từng viên một cực lớn hạt cát rơi xuống.

Nương theo thời gian trôi qua, Đại Càn thế giới bổn nguyên cũng đang nhanh chóng héo rút, phảng phất bị cái gì nhân vật mạnh mẽ rút lấy.

Thậm chí, liền thế giới biên giới, cũng bắt đầu hiện ra rõ ràng giới hạn, không ngừng hướng vào phía trong thu lại.

Thế giới bên trong, biển gầm, bão táp, động đất, núi lửa. . . Các loại thiên tai một thoáng bạo phát.

Thiên địa nguyên khí nồng độ cấp tốc hạ thấp, rất nhiều trú nhan có thuật siêu phàm người, nhất thời phát hiện mình đã kinh biến đến mức nếp nhăn từng cái từng cái, thân hiện nổi lên ô uế, chính là Thiên Nhân Ngũ Suy hình ảnh.

Thế giới đều muốn hủy diệt, những thứ này dựa vào thế giới siêu phàm người, tự nhiên cũng không thể ngoại lệ.

Cửu Tuyệt sơn, tổng bộ.

Rất nhiều pháp thuật ánh sáng cuồng tránh, đánh vào hộ pháp đại trận bên trên , khiến cho màn ánh sáng một trận lay động.

"Cho dù đến thời điểm như thế này, cũng không bỏ xuống được cừu hận

sao?"

Liễu Mộng Mi nhìn tình cảnh này: "Chúng ta Cửu Tuyệt sơn. . . Tựa hồ cũng không có làm cái gì người người oán trách việc chứ?"

"Không! Có lẽ phải nói. . . Chính là bởi vì đến thế giới tận thế, mới trở nên càng thêm điên cuồng đây?"

Cực Âm hiện thân đi ra, cười khổ một cái: "Bọn họ cảm giác đến chúng ta lừa dối bọn họ, Thánh nhân cũng chưa hề quay về, tất cả sẽ không có hi vọng."

"Một người ở trong tuyệt vọng, đến tột cùng sẽ trở nên cỡ nào xấu xí, cái này chính là!"

Liễu Mộng Mi nhìn càng ngày càng không chống đỡ nổi đại trận, trong đôi mắt đẹp không khỏi hiện ra một tia tuyệt vọng: "Không biết là thế giới này trước tiên hủy diệt, hay là chúng ta trước tiên bị những thứ này bọn đạo chích công phá đại trận."

"Ngược lại chúng ta chết rồi, bọn họ cũng không khá hơn chút nào!"

Cực Âm trên mặt lộ ra tàn nhẫn sắc: "Trong môn phái Mộng Sư đã khảo nghiệm qua, toàn bộ Đại Càn thế giới đều bị không tên lực lượng phong cấm, liền Mộng du linh pháp đều cấm tiệt, cho dù nghĩ bỏ qua thân thể, trốn hướng về cái khác thế giới, cũng là không làm được. . . Trừ phi, ở cái này tồn đang ra tay trước liền rời đi. . ."

Ở nàng đáy lòng, còn có một tia ngờ vực, Phương Nguyên cái kia Thánh nhân, hẳn là chính là nhận ra được loại này nguy hiểm, mới lâm trận bỏ chạy chứ?

Nàng Bản tôn đã từng là Thánh nhân đệ tử, đối với Thánh nhân càng hiểu, tự nhiên không có này rất nhiều kính nể.

Cũng biết, Thánh nhân cũng là người, xu lợi tránh hại, chính là nhân chi

thường tình!

"Nhưng cái này đồng hồ cát, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Cảm thụ trong không khí càng ngày càng mỏng manh nguyên khí, Cực Âm trên mặt không khỏi hiện ra một nụ cười khổ: "Chết đến nơi rồi, liền tại sao mình chết cũng không biết, ta hiện tại cuối cùng cũng coi như có chút lý giải ta Bản tôn, tại sao lại như vậy khắc khổ truy tìm đến lực lượng."

Ầm ầm!

Đang lúc này, thiên địa chấn động.

Trời cao ở trong, màu tím đồng hồ cát bên trong, cuối cùng một hạt cát cũng rơi đi xuống.

Đùng!

Cực Âm ngước đầu nhìn lên bầu trời, cảm giác trái tim của chính mình đều muốn tùy theo nổ tung.

Răng rắc! Răng rắc!

Trên bầu trời, lấy màu tím đồng hồ cát làm trung tâm, bỗng nhiên hiện ra từng đạo từng đạo tri vết nứt như là mạng nhện.

Đây là Thiên chi ngân! Bầu trời vỡ vụn vết tích!

Nương theo âm thanh lanh lảnh, toàn bộ màn trời đột nhiên dường như kính giống như vỡ vụn, hiện ra mặt sau khổng lồ hỗn độn.

Từng đạo từng đạo loạn lưu thổi qua, chạm đến bất kỳ Đại Càn thế giới đồ vật, bất luận núi sông cây cỏ, hoa, chim, cá, sâu, thậm chí siêu phàm người tu luyện, đều là trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

"Đây chính là thế giới hủy diệt đại kiếp nạn sao? Không nghĩ tới còn có thể làm cho ta gặp được. . ."

Nơi nào đó hư không, Ẩn Long Tôn Chủ ngẩng đầu, trên mặt có bình tĩnh đến mức tận cùng tuyệt vọng: "Cái kia tồn tại, vẫn không chịu buông tha chúng ta sao?"

Làm cái này lúc trước toàn bộ hành trình tham dự Đại Càn chiến dịch, đồng thời thuận lợi sống sót Thánh nhân, hắn đối với cái này khí cơ cảm ứng lại là phi thường nhạy cảm.

Nhất thời biết đối phương chính là lúc trước cướp đoạt Mộng Sư con đường tồn tại.

Lúc này ra tay, lại muốn đem toàn bộ thế giới hủy diệt!

"Báo ứng a. . . Chúng ta Mộng Sư cướp đoạt chư thiên vạn giới, lúc này bản thân cư trú nơi, gặp phải người mạnh hơn hủy diệt, cũng là thiên lý tuần hoàn, báo ứng xác đáng!"

Ẩn Long Tôn Chủ thở dài một tiếng, không khỏi lão lệ tung hoành.

Hắn lúc này, từ lâu không có trước tiêu sái hình tượng , tương tự đã biến thành một cái lôi thôi lão đầu.

Ở cái này cướp đoạt Mộng Sư đạo lộ tồn tại sức mạnh to lớn phía dưới, liền Thánh nhân đều bất quá là con to giun dế, chỉ là Chân Nguyên Linh Sĩ, lại đáng là gì đây?

"Hả?"

Đang lúc này, Ẩn Long Tôn Chủ ngơ ngác nhìn thấy, ở phá diệt trên thế giới không, cái kia con mắt màu tím một lần nữa hiện lên.

Lần này, lại là ở tham lam rút lấy sau khi chết hồn linh, đặc biệt siêu phàm

người cùng các Mộng Sư.

Đối với hắn mà nói, cái cảm giác này liền càng ngày càng mãnh liệt.

"Liền tử vong quyền lực, đều muốn cướp đoạt sao? Không!"

Nguyên vốn đã tuyệt vọng Ẩn Long Tôn Chủ, lại là bỗng nhiên giãy giụa.

Dù như thế nào, hắn cũng không muốn chính mình sau khi chết linh hồn gặp phải khinh nhờn.

"Cái kia tồn tại, trước cướp đoạt Mộng Sư đạo lộ, lần này hủy diệt thế giới cũng không đủ, còn muốn cướp đoạt đi thần hồn của chúng ta. . . Quả thực là so với tà ma còn muốn tà ma tồn tại!"

Ẩn Long Tôn Chủ gầm thét lên: "Thiên ý! Thiên ý ở đâu?"

Lúc này, duy nhất có khả năng đối kháng cỡ này tồn tại, cũng chỉ có Đại Càn thiên ý.

Đáng tiếc, ở diệt thế sau khi bắt đầu, Đại Càn thiên ý liền phảng phất rơi vào trạng thái ngủ say ở trong, cũng không có chút nào đáp lại.

Nhìn thấy tình cảnh này Ẩn Long Tôn Chủ, tâm lại là triệt để chìm xuống dưới.

'E sợ từ lúc lần trước lúc, Đại Càn thế giới liền gặp phải Tâm Ma giới ô nhiễm, thiên ý ở trong đều bị lưu lại cửa ngầm. . . Lần này toàn bộ thế giới, e sợ thật sự chạy trời không khỏi nắng!'

Hắn cười thảm một tiếng, thân thể mục nát hủy diệt, một điểm chân linh nhưng là bị đại lực dẫn dắt, hướng thiên không bên trong mắt tím đầu đi.

Vào đúng lúc này, phàm là Đại Càn thế giới bên trong Đại năng giả, đều gặp phải đồng dạng đãi ngộ.

'Thực sự là không cam lòng đây. . . Không nghĩ tới ta Ẩn Long một đời nhấp nhô, cuối cùng vẫn là mất mạng tại đây!'

Chân linh tăng lên đến trên đường, Ẩn Long Tôn Chủ lại là nghĩ đến rất nhiều.

Cuối cùng ý nghĩ, lại là chuyển đến một bóng người trên người.

Dù là hắn, cũng mưu tính không đến cuối cùng chỉnh đốn lại Đại Càn giang sơn, dĩ nhiên sẽ là trước một cái tên điều chưa biết tiểu tốt, thậm chí còn trở thành Thánh nhân!

"Phương Nguyên. . . Đáng tiếc, cho dù là Thánh nhân, cũng ngăn cản không được tai nạn a!"

Ẩn Long Tôn Chủ thở dài một tiếng, chân linh liền muốn rơi vào Vĩnh Hằng ngủ say.

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn đem hắn thức tỉnh.

Hắn ngạc nhiên thần niệm nhìn quét, chợt liền nhìn thấy một cái che ngợp bầu trời bàn tay lớn!

Bàn tay này từ hỗn độn bên trong duỗi ra, phía trên có các loại lít nha lít nhít phù văn dấu ấn, tỏa ra rất nhiều quy tắc khí tức.

Lúc này, nó năm ngón tay sáp nhập, đột nhiên hướng thiên không bên trong màu tím cự nhãn vung ra một quyền!

Địa hỏa phong thủy, Tạo Hóa Thần quyền!

Ầm!

Con mắt thật to một thoáng phá nát, rất nhiều chân linh giống như sao băng giống như, rải rác Đại Càn các nơi.

Liền ngay cả Ẩn Long Tôn Chủ, cũng là cảm giác ràng buộc đến chính mình lực lượng bỗng biến mất.

Không chỉ có như vậy, cái kia phù văn bàn tay lớn vẫy một cái, hỗn độn gạt ra, vòm trời tự động hợp lại, phảng phất trước diệt thế bất quá là một tràng chuyện cười.

"Cái này ngăn cản cự nhãn vĩ đại tồn tại, là Phương Nguyên? !"

Ẩn Long Tôn Chủ ngạc nhiên phi thường, quả thực muốn bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Đối với Phương Nguyên thần niệm, hắn lại là sẽ không nhận sai: "Không thể. . . Cho dù là Thánh nhân, ở cái này loại tồn tại trước mặt, cũng cùng trẻ nhỏ không có bao nhiêu khác nhau a!"

. . .

Cửu Tuyệt sơn tổng bộ.

"Là Thánh nhân!"

"Thánh nhân trở về!"

Cực Âm cùng Liễu Mộng Mi vận may lại là không sai, không có dường như Ẩn Long Tôn Chủ như vậy gặp phải đặc biệt quan tâm, lại có đại trận bảo vệ, miễn cưỡng chống đỡ đến lúc này, nhìn thấy che trời bàn tay khổng lồ xuất hiện.

Đối với bọn hắn mà nói, Phương Nguyên khí tức càng là sẽ không nhận sai.

Ào ào ào!

Từng đạo từng đạo sao băng xẹt qua màn trời, bàn tay khổng lồ chính đang dần dần biến mất, rồi lại phảng phất phát hiện tình huống của nơi này, nhẹ nhàng gảy ngón tay một cái.

Sóng!

Còn ở bên ngoài dừng lại, những kia xung quanh công Cửu Tuyệt sơn đám người tu luyện nhất thời sắc mặt dại ra, đột nhiên, mỗi một cái đều ngã xuống, khí tức hoàn toàn không có, thi thể hóa thành bột mịn.

. . .

Đại Càn thế giới đám người, chỉ có thể nhìn thấy trận này giao thủ một phần, giống như biết một mà không biết mười.

Monger thế giới bên trong, Phương Nguyên chậm rãi thu tay về, lại là ở tinh tế thưởng thức không giống.

"Tạo Vật chủ sau khi cảnh giới. . . Chính là nguyên lực! Sinh sôi liên tục, bản chất thăng hoa, không! Hắn là chiều không gian đều tăng lên!"

Hắn lúc này quan sát bên trong thân thể, là có thể phát hiện mình tuy rằng vẫn là nguyên bản thân thể, nhưng các loại cấu tạo đều cùng với trước không giống.

"Lúc này ta, phải là tính triệt để đột phá Tạo Vật chủ cảnh giới, đồng thời đem Tạo Hóa kiếm trận thôi diễn đến chín kiếm đỉnh cao, coi đây là căn cơ, thu được lên cấp!"

Phương Nguyên khôi phục người bình thường thể hình, mỗi lần hít thở ở trong, toàn bộ Monger thế giới bổn nguyên đều tựa hồ có thể tùy ý điều động.

"Mượn nguyên lực, còn có toàn bộ Monger thế giới gốc gác, cuối cùng cũng coi như thu được đột phá. . . Tựa hồ cảnh giới này, không chỉ có siêu duy, càng là lấy quyền năng mà nói!"

Quyền năng!

Đây là cảnh giới mới bên trong chuyên môn thuật ngữ, là Phương Nguyên

căn cứ chính mình cảm ngộ, tự định nghĩa chiếm được.

"Cùng Thần chức có chút tương tự, nhưng lại uy nghiêm đáng sợ không giống, ít nhất, quyền năng phạm vi, bao trùm rất nhiều thế giới, thậm chí là chiều không gian!"

"Đương nhiên, lần này ta cùng cái kia tồn tại giao thủ, lại là chiếm đại tiện nghi!"

Tuy rằng may mắn thắng một tay, nhưng Phương Nguyên trên mặt lại không có một chút nào sắc mặt vui mừng.

Đến hắn tầng thứ này, đã nhận biết được, đối phương giai vị, tuyệt đối muốn còn cao hơn hắn.

Đương nhiên, cuối cùng cũng coi như so với trước loại kia giun dế nhìn người cảm giác tốt hơn điểm.

Đồng thời, bởi đối phương Bản tôn nằm ở càng cao hơn chiều không gian, muốn đả kích bên này thế giới, chỉ có thể cách không ra tay, thực lực giảm mạnh.

Cứ kéo dài tình huống như thế, mình mới có thể chiếm thượng phong, một lần khắc địch.

"Đáng tiếc. . . Ta bản thân cảnh giới cũng đến, sắp phi thăng!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, nhìn về phía chu vi thế giới.

Một loại hoàn toàn không hợp cảm giác, nhất thời nhét đầy nội tâm của hắn.

Nếu bản thân đã thăng hoa, liền tất nhiên muốn đi vào càng cao hơn chiều không gian.

Lúc này cho dù là ở mạnh nhất Monger thế giới bên trong, tại mọi thời khắc

đều có Thế giới chi lực cung dưỡng, hắn cũng cảm giác mình nhanh nghẹt thở.

Tình huống như vậy, thật giống như một người bình thường, bị đột nhiên bỏ vào sa mạc ở trong, không có nước cũng không có đồ ăn, sẽ tươi sống bị chết khát chết đói!

Phương Nguyên lúc này, chính là trích tiên, tuy rằng quanh người có đến lực lượng có thể lợi dụng, nhưng đều quá mức cấp thấp.

"Buồn cười! Những kia Thánh nhân còn mưu toan tiếp dẫn Tâm Ma giới, nhưng lại không biết chỉ cần cảnh giới đến, thế giới đều sẽ tự động bài xích ngươi , khiến cho ngươi phi thăng! Lên cấp càng cao hơn chiều không gian vũ trụ!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, sâu sắc là trước Thánh nhân cách làm cảm thấy không đáng.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 728: Phi Thăng

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: ? ? ?

Khí: ? ? ?

Thần: ? ? ?

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: ? ? ? (chưa mệnh danh)

Kỹ năng: Bàn Cổ Ưng Thân (Tổ Vu huyết mạch cường hóa (tầng một)), Tạo Hóa kiếm trận (chín kiếm (100%))

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), ? ? ?"

. . .

Phương Nguyên nhìn mình thuộc tính lan, không khỏi trầm ngâm không nói, sau một hồi lâu, mới thở dài: "Bởi vì thuộc tính định nghĩa đều là từ ta tự thân nhận thức kéo dài chiếm được, vì lẽ đó lúc này rất nhiều mặt mặt cũng không thể biểu hiện sao?"

Lúc này cảnh giới của hắn, đã vượt qua tất cả văn hiến ghi chép, e sợ càng cao hơn chiều không gian bên trong mới có tin tức, bởi vậy rất khó nhận thức, chỉ có thể y dựa vào chính mình không ngừng tìm tòi.

Hắn vừa nhìn về phía sở trường lan, chỉ thấy nơi đó nguyên bản y thuật, Phong Ấn Chi Thể các loại ấn ký tất cả biến mất, thay vào đó, nhưng là một cái thần bí phù hiệu.

Ý nghĩ hơi động bên trong, một tầng ý tứ liền toát ra đến: '? ? ? Nguyên lực thể chất, mang vào sinh sôi liên tục sở trường, thứ cấp nguyên lực tốc độ khôi phục mãn cấp, sức cuốn hút mãn cấp!'

"Bây giờ thân thể của ta, chính là nguyên lực biến thành, tương tự trước Thánh nhân lực lượng, hoàn toàn có thể tùy tiện tiêu xài , căn bản không có kiệt quệ chi ngu, đồng thời, thân thể đã đạt tới hoàn mỹ, mang vào cao nhất thuật trị liệu, bất luận chịu đến cái gì loại thương thế, đều có thể dễ dàng mà khôi phục. . . Đương nhiên, không thể là quyền năng cùng nguyên lực loại hình. . ."

"Loại này sở trường, không như mạng tên vì muốn tốt cho Nguyên Lực Chi Thể!"

Phương Nguyên gật đầu, lập tức liền nhìn thấy sở trường bên trong dấu chấm hỏi biến mất, một cái mới ấn ký hiện lên , hóa thành Nguyên Lực Chi Thể ý tứ.

"Liền chính ta, đều không thể xác định chính mình có rất mạnh sao?"

Phương Nguyên nhìn mình quanh người một tầng bạch quang.

Ở đây loại quang mang phía dưới, thân hình của hắn đều có chút mê huyễn, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ biến mất.

"Thời gian của ta. . . Không còn nhiều!"

Phi thăng càng cao hơn chiều không gian, không chỉ có là thế giới bài xích, càng là cái này toàn bộ vũ trụ thúc đẩy!

Vô số hằng sa giống như thế giới liên hợp, cho dù là Phương Nguyên, đều rất khó sửa đổi.

"Bất luận có cái gì tiếc nuối cùng bố trí, đều phải mau chóng hoàn thành."

Hắn lúc này, đã rời đi Monger thế giới, đi tới chính mình động thiên ở trong.

Quang Ám đại lục cùng Ngũ Hành đại lục, lúc này đã hoàn toàn mở ra giao lưu, tu tiên văn minh cùng Đấu Khí, pháp thuật văn minh hoà lẫn, mang theo một loại sức sống tràn trề.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là nương theo Phương Nguyên bản thể thăng hoa, toàn bộ động thiên cũng thu được thăng lên, hoàn toàn thăng cấp trở thành một thế giới.

"Nếu như nói động thiên vẫn là hài nhi, một thế giới, chính là lớn lên thành niên, gia trưởng cũng có thể buông tay!"

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, không khỏi cảm khái vạn ngàn.

Nguyên bản động thiên, còn cần ký thác ở Đại Càn thế giới ở trong, rút lấy địa khí cùng Thế giới chi lực.

Nhưng lúc này hoàn chỉnh thế giới, nhưng có thể một mình ở trong hỗn độn sinh tồn, tự thành một thể.

Thậm chí, ở hắn cảm ứng ở trong, một cái mơ hồ hiện ra ý thức Thiên đạo, cũng đã có một cái mô hình, bắt đầu giữ gìn thế giới vận chuyển.

Bất quá, lúc này Thiên đạo còn phi thường yếu ớt, chỉ cần Phương Nguyên một ý nghĩ là có thể hủy diệt.

Chỉ là, hắn đã xem thường làm như thế.

"Đại năng một giấc mơ, cuối cùng có thể hóa thành chân thực thế giới. . ."

Hắn lẩm bẩm, bỗng nhiên nhìn về phía trong hỗn độn, cái kia hằng sa giống như ngân hà, mỗi một điểm lấp loé ánh sáng, đều là một thế giới.

"Nhiều như vậy thế giới, lại có mấy cái là tự nhiên sinh thành, mấy cái là đại năng mộng cảnh đây?"

"Hư thực chuyển hóa, ở giữa có và không, mang theo đại khủng bố a. . ."

. . .

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, không có lại can thiệp thế giới, mà là yên lặng rời đi.

Ầm ầm!

Toàn bộ thế giới phát ra nổ vang, Thế giới chi lực sôi trào, phảng phất ở đưa tiễn, lại phảng phất ở nhảy nhót. . .

Đại Càn thế giới.

Cửu Tuyệt sơn tổng bộ.

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, phẩy tay áo một cái, ba điểm chân linh liền bay ra, biến ảo hình thể, biến thành Thiên Huyễn Dịch, Vạn Thắng Võ Tôn, còn có Ẩn Long Tôn Chủ ba người.

Cái này mấy cái đều đã từng đăng lâm qua Thánh nhân cảnh giới, lần này liền bị màu tím cự nhãn nhằm vào, trực tiếp hủy diệt hình thể, cướp đoạt chân linh, suýt chút nữa liền vạn kiếp bất phục.

Cho dù là thu gặt thế giới, cũng là từ cao nhất cái bắt đầu, những người bình thường kia chỉ cần không phải quá xui xẻo, tránh thoát thiên tai, trái lại càng thêm an toàn một điểm.

"Ba người các ngươi bị ta thuận lợi cứu, cái này ân cứu mạng, làm sao báo đáp?"

Phương Nguyên cũng không nói hư, nhằm thẳng chỗ yếu.

"Ngươi là Thánh nhân! Không. . . Có thể đánh bại cái kia màu tím cự nhãn mà cứu thế, nói không chắc đã siêu thoát Thánh nhân cảnh giới, chúng ta bất quá là Chân Nguyên Chân Thánh, lúc này càng chỉ có một tia tàn hồn, nhưng có lệnh, chỉ có thể chết vạn lần không chối từ!"

Thiên Huyễn Dịch cười khổ.

Giun dế còn sống tạm bợ, lúc này vì mạng sống, nương nhờ vào Phương Nguyên cũng không có cái gì đáng thẹn.

"Nguyện phụng các hạ làm chủ!"

Vạn Thắng Võ Tôn cùng Ẩn Long Tôn Chủ nhìn nhau một chút , tương tự lạy xuống.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên gật gù: "Chúng ta sẽ sẽ lấy vô thượng thần thông cho các ngươi tái tạo thân thể, thậm chí khôi phục các ngươi Chân Nguyên Chân Thánh tu vị. . . Làm đánh đổi, các ngươi liền nhập ta Cửu Tuyệt sơn, làm vì khách khanh cung phụng đi!"

"Đa tạ đại nhân!"

Điều kiện này vô cùng rộng rãi, Ẩn Long Tôn Chủ nội tâm không khỏi thở dài một hơi.

"Còn có. . . Lần này diệt thế, Đại Càn bên trong còn sót lại cấp độ đại năng nhân vật đều là tổn thất nặng nề, tử thương hầu như không còn, các ngươi ba người khôi phục Chân Thánh Chân Nguyên thực lực sau khi, có thể triệt để nhất thống Đại Càn!"

Cái này liền không phải trước loại kia trên danh nghĩa thống nhất, mà là đem Võ Minh, Sưu Thần cung, thậm chí Man Hoang bên trong thế lực đều nhổ tận gốc, thống nhất thế giới.

"Cái kia màu tím cự nhãn, tựa hồ đối với chúng ta tu sĩ cấp cao chân linh đặc biệt có hứng thú, cái này cũng là hợp tình hợp lý. . ."

Ẩn Long Tôn Chủ gật đầu.

Lúc này bên trong thế giới cường giả đều bị thu gặt, lại có Phương Nguyên tọa trấn, lại không tùy thời thống nhất, chính là trời cho không lấy, phản được tội lỗi.

"Những việc này, đều giao cho các ngươi, ta tức sắp rời đi! Bất quá sẽ lưu lại đạo trận pháp tiếp theo nghi quỹ ở đây, ngày sau nếu có chuyện, có thể tế tự câu thông ta!"

Phương Nguyên tiếp đó, còn nói ra khiến Ẩn Long Tôn Chủ đám người sắc mặt đại biến lời nói đến.

Đương nhiên, bọn họ lúc này cũng biết, lúc này Phương Nguyên, cùng cái kia mắt tím tồn tại đều không khác mấy.

Chỉ cần có người câu thông tế tự, một ý nghĩ phân thân đi xuống, là có thể quét ngang thế giới, cái nào sợ bọn họ khôi phục đại năng tu vị đều vô dụng! Bởi vậy, tự nhiên cũng không dám lên cái gì ý đồ xấu.

Chờ đến đuổi đi Ẩn Long Tôn Chủ ba người sau khi, Liễu Mộng Mi mấy cái tâm phúc đi vào, biểu hiện trên mặt đều có chút kỳ dị.

"Thánh nhân, ngài lại muốn đi?"

Liễu Mộng Mi trong mắt tựa hồ có hơi ửng đỏ.

"Hừm, không thể không đi!"

Phương Nguyên gật đầu, lại lưu lại một phần trận pháp nghi quỹ.

Ở nghi quỹ bên trên, có lít nha lít nhít dấu ấn, vừa thật giống rất nhiều Thần chức hội tụ, lại có chút vân triện phù văn mùi vị.

Đây là hắn tự thân quyền năng đem hư ảo biến thành hiện thật, từ nay về sau, bất luận cái nào thế giới, cái nào chiều không gian người lấy này hiến tế, đều có thể liên lạc với hắn.

Đương nhiên, hàng không hàng lâm, ban tặng không ban tặng uy năng, liền hoàn toàn nhìn tâm tình của hắn.

. . .

"Không nghĩ tới, ta vẫn là cuối cùng đến cái này bước!"

Ở Cửu Tuyệt sơn tổng bộ bên trong nghỉ ngơi mấy ngày sau, Phương Nguyên đứng dậy, du lịch toàn bộ Đại Càn thế giới, dấu chân trải rộng tứ hải bát hoang.

Đến cuối cùng, hắn trở lại Nguyên Vũ các nước, chính mình nơi sinh ra.

Nguyên Nhung trên đại thảo nguyên, người Hồ như trước nội loạn không ngừng.

Đúng là Hạ quốc cùng mình nhất thời trò chơi tác phẩm U quốc, quốc lực phát triển không ngừng, có bồng bột phát triển mùi vị.

Thế giới phá diệt đại kiếp nạn, Đại Càn chịu đến ảnh hưởng lớn nhất , còn những thứ này một bên góc viền góc , bất quá cảm nhận được động đất dư âm, náo loạn mấy tràng thiên tai mà thôi.

Nhiều nhất là màu tím đồng hồ cát thay thế thái dương , khiến cho lê dân bách tính bất an, bị một ít thế lực chính trị lợi dụng, tạo thành rung chuyển.

Bất luận là cao cao tại thượng quốc quân, vẫn là cúi đầu canh tác nông dân, đều không chút nào biết đã từng có một tràng diệt thế đại kiếp nạn, cùng bọn họ gặp thoáng qua, có thể nói ngốc người có ngốc phúc.

Phương Nguyên thần niệm triển khai, bao trùm rất nhiều nước nhỏ, lập tức liền phát hiện một chút quen thuộc hoặc là giống thật mà là giả khí tức, ứng nên là năm đó những kia người quen biết, cùng với hậu duệ của bọn họ.

"Cảnh còn người mất a. . ."

Hắn thở dài một tiếng, không có hiện thân gặp nhau, mà là bước chân hơi động, giống như vượt qua hư không giống như, đi tới ngọn núi xanh Linh địa.

Đây là hắn lập nghiệp nơi, cũng là sư tôn Tuyệt Tâm Cư Sĩ chôn thây nơi.

Tuy rằng lúc này, điểm ấy nồng độ linh khí, đối với hắn mà nói , căn bản liền không coi là cái gì.

Nhưng Phương Nguyên vẫn là ở trên ngọn núi cất bước, nhìn này từng màn đã từng mở ra đến linh điền vết tích, trong lòng không khỏi cảm khái vạn ngàn.

Toàn bộ linh địa bên trong, đã không có một bóng người, Hoa Hồ Điêu cùng Hồng Nhãn Bạch Điểu các loại Dị thú cũng biến mất không thấy.

Đã từng, hắn công thành danh toại sau khi, liền sai người trước tới nơi này, xử lý mấy người cùng chuyện, lúc này Hoa Hồ Điêu mấy cái trung tâm thuộc hạ, đã sớm bị tiếp đến Đại Càn, ở Cửu Tuyệt sơn bên trong hưởng thụ cung phụng.

Nhưng cái này ngọn núi xanh Linh địa, lại là di chuyển không đi, Phương Nguyên xoa xoa từng cái cây cọng cỏ, không khỏi cảm khái vạn ngàn.

"Trong lúc hoảng hốt, mấy chục năm qua, nhưng nếu tính cả mộng du thế giới. . . Ta hơn trăm tuổi đều có. . ."

Sau đó một ngày bên trong, Phương Nguyên ngay khi Linh địa cùng u cốc bên trong qua lại bồi hồi, nhớ lại trước người cùng vật.

Ở trong ngày này, hắn cảm nhận được nhân gian tang thương, ở thời gian sông dài sức mạnh to lớn trước mặt, dù là Thánh nhân đều không tính là gì.

Chỉ là như vậy, cũng kiên định hơn hắn đối với sống mãi theo đuổi.

"Nên đi!"

Sáng sớm.

Hắn khoanh chân ngồi ở Linh địa bên trong trên một khối đá xanh, thân thể trở nên càng thêm hư huyễn.

Đây là toàn bộ vũ trụ lực bài xích, đã gia tăng đến đỉnh cao!

Sau lưng hắn, hằng tinh giống như thế giới hiện lên đi ra, đây là vũ trụ đang tập trung rất nhiều thế giới lực lượng, bài xích hắn hình thể!

"Tu luyện tới cao duy, quả nhiên là thiên địa bất dung!"

Phương Nguyên trên mặt lại là một phái bình tĩnh.

Ở những này thời gian bên trong, hắn đã sớm nghĩ kỹ ứng đối thủ đoạn, đồng thời xử lý tốt đến tiếp sau.

"Nguyên bản , dựa theo ta năng lượng tính chất, nơi phi thăng tám thành là Tâm Ma giới, cái này tuyệt đối không thể!"

Tâm Ma giới bên trong, kẻ thù của hắn có thể có không ít.

Không nói cái kia trước cướp đoạt Mộng Sư con đường, sau đó lại bị hắn đẩy lùi tồn tại.

Chính là Thương Hầu Bản tôn, hay hoặc là địa cầu thế giới bên trong thoáng hiện Hades, với hắn quan hệ có thể đều không ra sao.

"Cũng may, cao duy thế giới, cũng không phải là chỉ có Tâm Ma giới một cái!"

Trên tay hắn quang mang lóe lên, một đoạn bích lục cành cây hiện lên đi ra.

Đây là hắn ở địa cầu thế giới bên trong thu hoạch, Linh giới thế giới tọa độ: "Bất kể như thế nào, phi thăng Linh giới, dù sao cũng hơn Tâm Ma giới tốt hơn một chút. . ."

Phương Nguyên triệt để thả ra, không còn đối kháng lực bài xích, cả người nhất thời ở một mảnh quang ảnh bên trong biến mất không còn tăm tích. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 729: Linh Giới

Rừng núi u tĩnh, hoa thơm chim hót.

Phương Nguyên ngẩng đầu, liền nhìn đến một vòng cực lớn thái dương.

Có chút làm người kinh ngạc chính là, ở thái dương chu vi, lại có hai cái điểm nhỏ tinh thần vờn quanh, tỏa ra một bích lục, một xanh tím ánh sáng lộng lẫy, cho dù là thái dương ánh sáng cũng không cách nào che giấu.

"Không nghĩ tới. . . Ta lại sẽ lưu lạc tới mức độ như vậy. . . Nơi đây, hẳn là càng cao hơn chiều không gian Linh giới, cho dù không phải, cũng là loại hình gần gũi vị diện, nói chung, đã không phải nguyên bản vũ trụ."

Hắn quan sát bên trong thân thể xuống toàn thân, không khỏi có chút cười khổ.

Phá không phi thăng, là Đại Càn thế giới chưa từng có tráng cử, tự nhiên cũng sẽ không có ghi chép.

Trên thực tế, lấy hắn nguyên lực thân thể, nếu như phi thăng tới Tâm Ma giới, vậy tuyệt đối vững vững vàng vàng, có tối đa chút khúc chiết mà thôi.

Nhưng Tâm Ma giới bên trong kẻ thù quá nhiều, Phương Nguyên trước mắt còn không nguyện va vào, chỉ có thể lấy từ địa cầu thế giới bên trong chiếm được Linh giới tọa độ, mạnh mẽ thay đổi phi thăng phương vị.

Cái này Linh giới tọa độ ở vào càng cao hơn chiều không gian ở trong, cho dù là lấy Mộng Sư thần du phương pháp cũng không cách nào thăm dò, nhất định phải phối hợp phi thăng lực lượng, mới có thể đánh phá chiều không gian

chướng ngại, đi tới nơi này.

Không nghi ngờ chút nào, ở đánh vỡ chiều không gian bích chướng đồng thời, còn muốn thay đổi nguyên bản phi thăng mục tiêu, cho dù đối với sau khi đột phá hắn mà nói, cũng là một cái vô cùng gian nan sự tình.

"May là, bây giờ nhìn lại, tuy rằng có sai lệch, nhưng nơi này tuyệt đối không là Tâm Ma giới!"

Có A Đa cái kia người hầu cận, Phương Nguyên cũng tỉ mỉ hỏi qua Tâm Ma giới địa lý, tuyệt đối sẽ không là như vậy.

"Bản thể có chút tổn thương , bất quá không có cái gì quá đáng lo, nguyên lực miễn cưỡng bất tích đặc tính, cũng đang nhanh chóng trị liệu thương thế!"

Phương Nguyên tinh tế cảm nhận thiên địa này.

Chỉ cảm thấy nương theo mỗi một lần nguyên khí phun ra nuốt vào, chính mình toàn bộ thân thể đều ở bỏ cũ lấy mới, phảng phất rửa sạch duyên hoa giống như, phóng ra không gì sánh kịp hào quang.

Cái cảm giác này, liền giống như hổ vào núi rừng, rồng vào biển rộng, cùng phía dưới uất ức hoàn toàn khác nhau.

"Không hổ là càng cao hơn chiều không gian thế giới, hoàn toàn có thể gánh chịu ta lúc này vị cách cùng lực lượng. . . Thậm chí, còn có thể tăng lên!"

Phương Nguyên vẫn là như vậy nằm trên đất, hít một hơi thật sâu.

Vù vù!

Gió núi thổi,

Sương mù dày bao phủ, hình thành rồi một cái vòng xoáy.

"Rất quen thuộc lực lượng đây. . . Linh Tử! Linh khí!"

Trong mắt hắn hiện ra vẻ tưởng nhớ, lập tức liền phát hiện, bên trong thế giới này linh khí, cùng mình ở địa cầu thế giới lúc luyện hóa giống nhau y hệt.

"Đáng tiếc. . . Cũng là không nhiều, tựa hồ vừa nãy cái này một hớp, đem toà sơn mạch này linh khí đều thu nạp lại đây!"

Trước địa cầu thế giới, là Linh giới xuống mồi, cố ý lấy linh khí thẩm thấu, đến Linh giới sau khi, chân chính linh khí trái lại vô cùng mỏng manh.

Lại như toà sơn mạch này, trên thực tế thường thường không có gì lạ, nếu không là Phương Nguyên thổ nạp , căn bản không cách nào đem nhỏ bé đến bằng không Linh Tử mạnh mẽ hội tụ.

"Nơi này linh khí quy tắc, đúng là rất phù hợp ta ở địa cầu thế giới bên trong tu luyện Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật! Chỉ cần thoáng thay đổi một, hai, là có thể hoàn toàn áp dụng!"

Lúc này Phương Nguyên trạng thái, chính là Bản tôn bị thương, nguyên lực đều vận dụng ở tu bổ bên trên, trái lại cần một điểm ngoài ngạch lực lượng hộ thân.

"Đồng thời, Linh giới trong, cũng không phải thiên đường , tương tự có phàm nhân, Tu hành giả. . ."

Mặc dù là cao duy thế giới, nhưng cũng chỉ là hạn mức tối đa tăng cao mà thôi, chỉ cần quy tắc thích hợp , tương tự có phàm nhân cùng động vật sinh trưởng.

"Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật!"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, một tầng óng ánh ánh sáng liền ở trên người lóe qua.

Cái này hắn ở địa cầu thế giới thôi diễn đi ra, chuyên môn tu luyện linh khí công pháp, nhất thời triển lộ ra không gì sánh kịp thích ứng tính.

"Ta Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật, tầng thứ nhất luyện thành, có thể thu được khí cảm cường hóa, Linh Tử thể chất, thay lời khác tới nói, chính là để ngơ ngơ ngác ngác người bình thường, đều sinh ra linh căn đến, đoạt thiên địa tạo hóa thủ đoạn, mà sau đó Linh khí ngoại phóng, linh hóa năng lực, Linh tràng, thậm chí lĩnh vực, càng là tiến lên dần dần, cũng không biết năm tầng viên mãn, ở Linh giới có thể xếp đến mức nào. . ."

Nguyên bản Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật, cao nhất cũng chỉ có năm tầng, ở địa cầu thế giới bên trong đã là cao nhất lực lượng.

Nhưng ở cái này nghi tựa như Linh giới bên trong thế giới, tự nhiên còn có thể hướng lên lên cấp.

"Rất tốt, tuy rằng nơi này linh khí mỏng manh đến hầu như không có, nhưng đợi thêm thời gian một nén nhang, liền có thể miễn cưỡng hoạt động!"

Phương Nguyên ánh mắt khẽ nhúc nhích, nhìn quét bốn phía.

Cây xanh tỏa bóng, bách thảo um tùm, mặc dù là một mảnh tự nhiên rừng rậm cảnh tượng, nhưng lại có một cái quan đạo bị mở ra đến, hiển nhiên cũng không phải là cái gì ít dấu chân người nơi.

"Sư huynh, ngươi nói nơi này có bảo vật?"

Lúc này, chân trời bỗng nhiên quang mang lóe lên, hai vệt ánh sáng bay ra, rõ ràng là một nam một nữ thân hình.

Nam mày kiếm mắt sao, oai hùng anh phát, nữ yêu kiều thướt tha, khí như thánh liên, đều là cưỡi gió ngự kiếm, giống như thần tiên bên trong người.

Đương nhiên, lúc này nói, liền hoàn toàn là một loại Linh giới ngữ, đổi thành bình thường Mộng Sư đến tuyệt đối muốn đầu óc mơ hồ.

Nhưng Phương Nguyên thần niệm lặng yên không một tiếng động lan tràn, dòm ngó. . . Lại thêm vào cường đại suy tính năng lực, trong khoảnh khắc liền hiểu tương đối ý tứ.

"Không sai, ta tu tập trong môn phái Thiên Mục Chi Pháp, đã có ba phần hỏa hầu, vừa nãy liền phát hiện ngọn núi này linh khí có hội tụ dấu hiệu!"

Lúc này, đứng tại phi kiếm trên nam tu liền mở miệng nói: "Sư muội ngươi biết đến, bình thường cái này thế gian sơn mạch, lại không phải cái gì động thiên phúc địa, tuyệt đối không có linh khí hội tụ, xuất hiện này tượng, chính là dị bảo xuất thế, hay hoặc là mật tàng mở ra dấu hiệu, hay chính là ngươi ta cơ duyên!"

Ở Linh giới ở trong, Tu Chân giả cao cao tại thượng, thế gian trọc khí hỗn tạp, linh khí mỏng manh, bởi vậy đều là nhất ý ở tông môn trên linh mạch tiềm tu.

Tình cờ xuống núi, tất là có chuyện quan trọng, hay hoặc là tìm kiếm phúc duyên.

"Chúng ta cũng đã là Cương Sát cảnh giới, lần xuống núi này , ngược lại cũng không đòi hỏi có thể đạt được pháp bảo gì, chỉ cầu có thể tìm tới thích hợp Thiên Cương Địa Sát khí, đem tu vị đẩy mạnh đại thành, cô đọng Nguyên Thần, mới là chính đạo!"

Người sư muội kia chậm rãi nói, lại là cực kỳ kiên định.

Linh giới tu hành, phàm nhân bước vào Siêu phàm chi đạo, gọi là 'Tu chân', đại thể có Luyện Khí, Cương Sát, Nguyên Thần ba đại cảnh giới, mỗi cái đại cảnh giới bên trong, lại có rất nhiều cảnh giới nhỏ.

Cho tới Nguyên Thần lại lên trên, liền không phải Tu Chân giả, mà là 'Tiên!', chân chính siêu phàm nhập thánh, có thể thành tông làm tổ!

Mà linh khí chung nơi, tất nhiên bị tông môn hoặc là thế gia, thậm chí cường

đại tu sĩ chiếm cứ, tình cờ một khối đỉnh cấp linh mạch xuất hiện, tất nhiên sẽ mang đến chiến loạn cùng tranh cướp.

Tông môn chế độ, chính là Tu Chân giả hạt nhân.

Ở trong tông môn, Luyện Khí chỉ là tạp dịch hoặc là ngoại sự đệ tử, tu luyện tới Cương Sát cảnh giới, nhưng có thể cưỡi gió ngự kiếm, tiêu dao nhân gian, là nội môn cùng chân truyền.

Cho tới luyện được Nguyên Thần, lại là có thể gặp không thể cầu, tố chất cùng khí vận thiếu một thứ cũng không được, một khi đột phá, tuổi thọ lập tức tăng vọt, tông môn đều muốn đại khánh, là trưởng lão cùng tông chủ một cấp.

"Đột phá Nguyên Thần!"

Nam tu sĩ nói nhỏ, trong con ngươi cũng có ngóng trông: "Cái kia lại nói nghe thì dễ? Luyện Khí 13 trọng, nhất bộ nhất đăng thiên, đã không biết ngăn lại bao nhiêu đệ tử, chúng ta có thể đột phá Cương Sát, đã là vô cùng may mắn, nhưng phải tìm đến thích hợp bản thân công pháp Thiên Cương Địa Sát khí, cũng là khó càng thêm khó!"

"Ta tu luyện Huyền Minh công, cần địa hỏa âm sát, còn có Huyền Thiên cương khí , còn sư huynh tu luyện Thông Thiên kiếm pháp, nhưng là cần Canh Kim Kiếm Sát, cùng Bạch Hổ cương khí. . . Tuy rằng cũng vô cùng hiếm thấy, nhưng cuối cùng cũng coi như còn có hi vọng!" Nữ tu không khỏi lẩm bẩm nói.

"Nghe nói ở thời đại thượng cổ, Thiên Cương Địa Sát khí trong thiên địa tùy ý có thể thấy được, tùy ý lấy dùng, thậm chí còn có đủ loại quý trọng đến cực điểm sát khí cương khí. . . Đáng tiếc đến sau đó, đều là dần thưa dần. . . Nếu ta có thể thành Tiên, hay hoặc là sau lưng có tiên trưởng giúp đỡ, bất luận là Cửu Thiên cương khí vẫn là Cửu U sát khí, hoàn toàn không phải một chuyện! Đáng tiếc. . . Bản môn chỉ là môn phái nhỏ, tên điều chưa biết, trong lịch sử mới từng ra hai vị Tiên nhân, bây giờ chưởng môn cùng trưởng lão, đều là Nguyên Thần cảnh giới. . ."

Nam tu thở dài một tiếng.

Nguyên Thần cảnh giới, ở Linh giới bên trong cũng coi như một phương cao nhân, có thể thần du vạn dặm, hiện ra thần thông, các loại khó mà tin nổi năng lực, nhưng khoảng cách tiên nhân chân chính, vẫn là chênh lệch không ngừng một tầng.

"Chúng ta lần xuống núi này rèn luyện, chính là vì tìm kiếm cơ duyên. Có lẽ. . . Cái này núi linh khí bỗng nhiên hội tụ, liền là chúng ta cơ duyên đến?"

Nữ tu lầm bầm lầu bầu, một đôi mắt đẹp không ngừng đánh giá, nhất thời có phát hiện: "Bên kia tựa hồ nằm một người!"

"Chẳng lẽ vừa nãy linh khí hội tụ, với hắn có quan hệ? Là một cái nào đó gặp rủi ro cao giai Tu Chân giả? Hay hoặc là đeo trên người bảo vật gì?"

Nam tu rơi xuống đất, cầm trong tay phi kiếm, trong ánh mắt liền lóe qua các loại không tên vẻ mặt đến.

Dã ngoại gặp phải gặp rủi ro cao giai Tu Chân giả, là nguy hiểm cũng là kỳ ngộ.

Nếu là này chủng ma đạo hoặc là tán tu, còn có sức liều mạng, nhìn thấy có tu chân tiểu bối trải qua, tự nhiên không nói hai lời, ra tay liền giết! Cho dù là trong chính đạo người, đến thời điểm như thế này, cũng chưa chắc còn có thể bảo vệ điểm mấu chốt, hơi một tí thì có nguy hiểm đến tính mạng.

Mà kỳ ngộ, lại là chia làm hai loại.

Hoặc là xuất thủ cứu chữa trị, kết thiện duyên, hoặc là tàn nhẫn hạ sát thủ, cướp đoạt trên người đối phương bảo vật cùng công pháp.

Nhược nhục cường thực, kẻ thích hợp sinh tồn, ở Linh giới tông phái ở trong, chấp hành cũng là tràn ngập tàn khốc mùi vị tự nhiên cạnh tranh pháp tắc.

"Sư huynh?"

Khí chất cao thượng sư muội đồng dạng lấy ra một thanh Bạch Ngọc liên hoa dáng dấp pháp khí, một bộ lấy nam tu như Thiên Lôi sai đâu đánh đó dáng dấp.

'Ta trước tiên qua xem một chút!'

Hắn truyền âm nói, tiến lên một bước: "Vị bằng hữu này. . . Ngươi. . ."

Ở vừa nói, nam tu thần niệm quét ngang, lông mày lại là nhíu chặt: "Không đúng. . . Làm sao hắn đem tới cho ta cảm giác, thật giống như một người bình thường? Người bình thường làm sao có khả năng hấp dẫn linh khí? Không. . . Hiện tại lại thật giống một cái mới vừa mở ra tu luyện, Luyện Khí một hai tầng tiểu nhân vật."

"Hô!"

Đang lúc này, Phương Nguyên bỗng nhiên một thoáng ngồi dậy , khiến cho nữ tu sợ hết hồn.

"Tốt, hai cái đứa bé không cần sợ, các ngươi là nơi nào người?"

Phương Nguyên cười ha ha, nói rõ ràng là rõ ràng Linh giới ngôn ngữ.

"Đứa bé? !"

Nam tu có chút kinh nộ, nhưng nhìn khí phách khiếp người Phương Nguyên, vẫn là cố nén tức giận: "Xin thứ cho tại hạ mắt vụng về, các hạ tục danh là. . ."

Ở trong lòng hắn, đã nhanh chóng đem cái này một mảnh thành danh tán tu nhân vật qua một lần, nhưng không có một cái có thể cùng người này trước mặt phù hợp.

"Ta tên Phương Nguyên!"

Phương Nguyên gật đầu, tùy ý nói.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 730: Phường Thị

"Phương Nguyên?"

Nam tu suy tư chốc lát, tự nghĩ hoàn toàn chưa từng nghe qua danh tự này.

Thần niệm quét qua, lại phát hiện Phương Nguyên khí tức trên người đạm bạc, phảng phất thật sự chỉ có Luyện Khí sơ giai dáng vẻ, không khỏi khôi phục mấy phần kiêu căng: "Ngươi phương nào nhân sĩ? Vì sao lưu lạc đến đây, lại dám gọi chúng ta đứa bé, lá gan lại là khá lớn!"

"Bản lão tổ đã có trăm tuổi cao tuổi, gọi ngươi một tiếng đứa bé thì lại làm sao?"

Phương Nguyên hai mắt đảo một cái, lúc này liền có chút như ông cụ non hình ảnh: "Ta xem bên trong cơ thể ngươi Canh kim chi ý sôi trào, tu luyện ứng nên là một môn kiếm thuật? Đáng tiếc tố chất nô độn, quả thực là rối tinh rối mù. Lấy huyết tế kiếm, thất chi thuần túy, dù là tìm tới lại nhiều hơn Cương Sát chi khí cũng không cách nào đột phá!"

Một pháp thông, vạn pháp thông.

Lúc này hắn cảnh giới cực cao, mạnh như thác đổ, lại có Hỏa Nhãn Kim Tinh, vừa nhìn xuống, nho nhỏ này Cương Sát tu sĩ lại là không chỗ che thân.

"Hừ, Trương sư huynh Huyết Tế chi pháp, chính là bản môn bí truyền, ngươi không muốn ăn nói linh tinh!"

Nữ tu lại là tiến lên một bước, bất thiện nói.

"Khà khà. . . Nữ oa oa tóc dài kiến thức ngắn, lại hiểu được cái gì? Lấy huyết tế kiếm, cố nhiên có thể đạt đến Nhân khí hợp nhất mức độ, nhưng tốt nhất là dùng Tâm đầu huyết, thực sự không được, đầu lưỡi máu cũng có thể tàm tạm , nhưng đáng tiếc, ngươi người sư huynh này chỉ chịu dùng đầu ngón tay máu, tuy nói tay đứt ruột xót, nhưng muốn nói đầu ngón tay huyết năng cùng Tâm đầu huyết ngang ngửa, nhưng cũng là trò cười! Cứ thế mãi, ngự kiếm lúc, tất nhiên có ba phần huyết khí không khoái. . ."

Phương Nguyên cười quái dị nói.

"Tiền bối dĩ nhiên có thể nhìn ra điểm ấy. . . Vãn bối Trương Phong, bái kiến tiền bối!"

Thanh niên Trương Phong lại không có hoài nghi, ngã đầu liền lạy, hành đại lễ.

Hắn lúc này, đã đem Phương Nguyên xem là một cái nào đó vui chơi phong trần lão quái vật.

"Cho tới ngươi cái này nữ oa oa. . . Công pháp tu luyện tính chất âm hàn, cùng thể chất không xứng, mỗi ngày giờ tý phân, chỉ sợ cũng có chút không khỏe!"

Phương Nguyên liếc mắt nữ tu, lắc đầu nói.

"Cái...Cái gì?"

Nữ tu như bị sét đánh, trên mặt lúc đỏ lúc trắng, bỗng nhiên cũng là hành lễ: "Chu Mai xin ra mắt tiền bối, trước mạo phạm, mong rằng tiền bối chớ trách!"

"Không sao cả!"

Phương Nguyên vung vung tay: "Lão tổ liền yêu thích vân du bốn phương,

Điểm hóa hữu duyên. . . Đây là nơi nào?"

"Nơi đây chính là Hề quốc núi Giang Lưu phụ cận, ta cùng Chu sư muội đều là Thiên Hà tông môn nhân!"

Trương Phong mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng vẫn là cung kính mà trả lời.

"Thiên Hà tông? ! Chưa từng nghe nói. . ."

Xem hai cái này người tuổi trẻ khí chất còn có tu vị, Phương Nguyên liền kết luận tông phái này cũng không mạnh mẽ gì thịnh, trực tiếp lắc đầu một cái.

Thấy vậy, Trương Phong cùng Chu Mai trên mặt trái lại hiện ra vẻ lúng túng vẻ: "Bản tông chỉ ở Hề quốc ở trong truyền đạo thụ nghiệp, tiền bối sợ không phải Hề quốc người, chưa từng nghe tới cũng là bình thường. . ."

"Hừm, Lão tổ một đời, duy độ hữu duyên! Các ngươi gặp phải ta, chính là các ngươi duyên phận!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Đúng là có thể chỉ điểm các ngươi một, hai!"

"Đa tạ tiền bối!"

Thấy vậy, Trương Phong cùng Chu Mai trên mặt lập tức hiện ra vẻ vui mừng.

Một lát sau, ba người liền kết bạn đồng hành, chuyện này đối với sư huynh muội càng là đi theo làm tùy tùng, một hớp một cái tiền bối, bị Phương Nguyên dao động đến liền đông nam tây bắc đều không nhận rõ.

Mà ở sau đó chỉ điểm bên trong, càng là đem tự thân công pháp, chu vi thế lực phân bố cùng rất nhiều tin tức, đều bất tri bất giác tiết lộ đi ra.

Phương Nguyên dù sao cũng là Mộng Sư xuất thân, đang đùa bỡn nhân tâm phương diện, đã đến mức độ đăng phong tạo cực.

Dù là hiện tại trạng thái trọng thương, chỉ cần triển khai thần thông, thậm chí có thể làm hai người này tiểu bối rơi vào tầng tầng ảo cảnh, đem chính mình bán

cái đáy rơi.

Đương nhiên, đây chỉ là hai cái tiểu nhân vật, còn không đáng hắn làm như thế.

'Nguyên lai nơi này đúng là Linh giới, một cái lấy tu tiên làm chủ, hỗn tạp Thần đạo thế giới!'

'Thế giới vô hạn quảng đại, bên trên các nước mọc như rừng, tông phái lại ở vào các nước bên trên, Nguyên Thần trở xuống, đều là Tu Chân giả, chỉ có càng trên Tiên nhân mới có thể tung hoành?'

'Thiên hạ thế lực phân bố, có ba mươi ba đại phái, bảy mươi hai trung phái, còn lại tiểu môn tiểu tông vô số. . . Cùng với tán tu Ma môn, thậm chí Thần đạo thế lực. . .'

. . .

Không đến bao lâu, toàn bộ Linh giới tình báo ngay khi Phương Nguyên trong đầu hội tụ , hóa thành một cái hoàn chỉnh mạch lạc.

"Ai. . . Thượng cổ thời kỳ, mới thật sự là tu tiên thịnh thế! Rất nhiều Thánh nhân xuất hiện, truyền xuống người người như rồng công pháp, Tiên nhân tầng tầng lớp lớp. . . Nhưng sau đó, không biết xảy ra chuyện gì, linh khí lại là càng ngày càng mỏng manh, mãi đến tận năm ngàn năm trước, ba mươi ba đại phái định ra thỏa thuận, hợp lực khai phá hạ tầng thế giới, lấy bổn nguyên bổ sung, mới tốt một điểm. . ."

Trương Phong cảm khái nói.

Nhưng Phương Nguyên trong mắt lại là lóe sáng lên, nghĩ đến càng nhiều: 'Linh khí mỏng manh, chẳng lẽ là trước cũng gặp phải thu gặt? Mà mặt sau khai phá hạ tầng thế giới, trên thực tế cùng Monger thế giới cũng giống như vậy thủ pháp, chỉ bất quá con mồi cao cấp hơn một điểm mà thôi.'

Monger thế giới là thu nạp cùng tiêu hóa tàn tạ vị diện, mà Linh giới lại là nuốt chửng thế giới!

Thậm chí, còn có thể chuyên môn khóa chặt mục tiêu, xuống mồi dụ dỗ, giống như địa cầu thế giới bên trong linh khí thức tỉnh, Linh Vương sao chổi.

"Chỉ là, loại này đại sự, cũng nương theo nguy hiểm a!"

Phương Nguyên cảm thán một câu: "Một khi thất bại, hậu quả e sợ không thể tưởng tượng nổi!"

"Cũng không phải sao?"

Chu Mai bỗng nhiên tiếp lời: "Nghe nói trước đây không lâu, do phái Huyền Thiên khởi xướng một tràng săn bắt thế giới chiến dịch, liền thất bại, không chỉ có thất bại, càng hao binh tổn tướng, Hồng Vân Lão Tổ, Ngũ Quỷ tán nhân, Bách Hoa Tiên Tử. . . Rất nhiều thành danh tu sĩ, đều bị nhốt tại hạ giới, không rõ sống chết."

Phương Nguyên trong lòng không khỏi nhảy một cái.

Hồng Vân Lão Tổ cái này có chút tên quen thuộc nghe lọt lỗ tai, lập tức liền làm hắn biết được, đối phương nói tới cái kia thất bại một trận chiến, chính là bắt được địa cầu thế giới chiến dịch!

Trong trận chiến đó, nếu không là hắn quyết định thật nhanh, xua hổ nuốt sói, đưa tới Tâm Ma giới uy hiếp, Linh giới cũng không thể nhanh như vậy rút đi.

'Nói đến, lúc trước Linh giới lui lại đến không chút do dự, hay chính là từng ở Tâm Ma giới trong tay ăn qua thiệt lớn? Thậm chí bởi vậy mới sẽ linh khí suy giảm?'

Hắn yên lặng suy tư, không đến bao lâu, liền đến một cái thác nước trước mặt.

"Đến, chúng ta Tu Chân giả phường thị!"

Trương Phong tự hào ở trước dẫn đường: "Đợi đến phường thị bên trong, chúng ta nhất định phải xin tiền bối thật tốt uống một chén, mong rằng tiền bối cần phải thưởng xem!"

Thông qua giao lưu, hắn đã biết đối diện tu sĩ này, cũng không phải là cái gì tàn nhẫn hiếu sát người.

Lại thêm vào, còn có trong tu luyện còn có nhiều chuyện quan trọng cần thỉnh giáo, bởi vậy tính khí vô cùng tốt.

"Cũng được!"

Phương Nguyên cười nhạt gật đầu, nhìn kỹ Trương Phong móc ra một tấm bùa chú, tách ra thác nước, hiện ra một con đường đến.

Trên thực tế, hai cái này Tu Chân giả sở dĩ như thế phối hợp, cũng có hắn trong bóng tối gây dấu ấn tinh thần ảnh hưởng duyên cớ.

Một nhóm ba người dọc theo lối đi đi rồi không lâu, liền đến một cái chợ.

Tu Chân giả phường thị, cái này cũng là Linh giới bên trong một cái đặc sắc, do tán tu hoặc là thế gia môn phái tổ chức, chuyên cung cấp Tu Chân giả bù đắp nhau.

Ở đây chủ yếu nhất giao dịch phương thức vẫn là lấy vật đổi vật, đương nhiên, cũng có Linh Tinh, Linh dịch các loại, đảm nhiệm giống như vật ngang giá.

'Ta nếu là không có chuyện gì, đúng là có thể ở phường thị bên trong ở lại lên một thời gian, yên tĩnh khôi phục Bản tôn thực lực, lại tìm hiểu tình báo. . .'

Phương Nguyên nhìn hai bên quán nhỏ, không khỏi ở trong lòng trầm ngâm.

Hắn chân chính cảnh giới chính là lợi dụng nguyên lực, cho dù đặt ở Linh giới ở trong cũng là không phải chuyện nhỏ, tuyệt đối kiêu hùng cự phách, một phương đại lão.

Lúc này tiềm long tại uyên, chỉ cần yên lặng chờ đợi khôi phục, liền rất có khả năng.

"Tiền bối xin mời!"

Chính đang suy tư ở trong, Trương Phong Chu Mai hai người đã dẫn hắn đi tới phường thị bên trong một quán rượu, Trương Phong tự mình lên trước thu xếp vị trí, ngồi xuống liền hào khí phất tay: "Đem trong cửa hàng trân phẩm đều lấy ra, không muốn không nỡ!"

Chợt, lại quay mặt sang, trong nụ cười mang theo vẻ nịnh hót: "Tiền bối. . . cái này quán nhỏ ở phụ cận danh tiếng không sai, Linh tửu cùng linh quả đều là đặc sắc, Không thể không nhiều hưởng dụng một điểm!"

"Ha ha, xem ở ngươi một phen thịnh tình phần trên, Lão tổ liền nhận lần này hảo ý đi!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, trong bóng tối tính toán, lấy người này tiết lộ đi ra công pháp nền tảng, nên vì hắn bổ túc một, hai, đề điểm hai câu, nhưng không phải việc khó gì.

Tốt xấu hắn đã từng tự dưng xuất hiện, thôi diễn ra Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật cái này một công pháp, đặt ở Linh giới ở trong, cấp bậc cũng sẽ không quá thấp, có thể độ người thành Tiên!

"Đa tạ tiền bối! !"

Trương Phong cùng Chu Mai vui sướng, đúng lúc gặp lúc này tiểu nhị bưng bàn trái cây tới, bên trong là màu đỏ táo lớn, còn có màu xanh quả lê, đều là dị hương nức mũi.

"Cái này táo lửa cùng thanh quả lê đều là tiên chủng, ẩn chứa tinh túy linh khí, tiền bối xin mời!"

'Xem ra này thế cũng có trồng trọt thuật, chính là không biết đến tột cùng đến cái gì trình độ.'

Phương Nguyên vê lại một viên táo lửa, cắn một cái, quả nhiên cảm giác một luồng tinh khiết đến cực điểm linh khí từ cuống họng một đường đi xuống, thẳng vào phế phủ, không khỏi gật đầu: "Quả nhiên không sai!"

Dựa vào này cỗ linh khí, hắn vẫn ở lẻn vận Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật cũng là chấn động, ầm ầm hoàn thành tầng thứ ba tu luyện.

Có thuộc tính dị năng, các loại hạn mức tối đa nhất chứng vĩnh được, trùng tu lên tốc độ nhanh đến dọa người.

"Ta Nguyên linh thuật, tầng thứ nhất tự dưng xuất hiện, tạo hóa linh căn, đệ nhị trọng nhưng là Linh khí ngoại phóng, tầng thứ ba chính là linh hóa cảnh giới! Đương nhiên, ở bên trong thế giới này, liền không biết làm sao phân chia."

"Hừ, nếu thật sự là Tiên đạo tiền bối, làm sao sẽ để ý lần này phẩm linh thực? Trương Phong, Chu Mai, hai người các ngươi bị lừa mà không tự biết, quả thật buồn cười!"

Lúc này, bên cạnh một cái âm thanh bỗng nhiên chen vào.

Trương Phong nhìn sang, nhất thời sắc mặt khó coi: "Lý Hàn? !"

Đây là hắn trong tông môn đối thủ một mất một còn , tương tự Cương Sát tu vị, thậm chí mơ hồ còn muốn vượt qua hắn.

Lúc này, Lý Hàn nhanh chân đi đến, trong con ngươi liền mang theo cười nhạo: "Hai người các ngươi, thực sự là cho bản môn mất mặt, chờ ta trước tiên xử lý người này, lại xử trí các ngươi!"

Phương Nguyên trên người linh khí, thực sự như có như không, quả thực cùng người bình thường không khác biệt gì, cũng khó trách hắn liếc mắt liền thấy sai.

"Ồ? Muốn xử trí ta?"

Phương Nguyên ngồi ngay ngắn bất động, trong ánh mắt hiện ra vẻ hài hước, bỗng nhiên đưa tay chộp một cái.

Vù vù!

Linh khí hội tụ, trong hư không tựa như hiện ra một cái nửa bàn tay lớn trong suốt, làm ra đồng dạng động tác.

Lý Hàn trong tay một thanh phi kiếm nhất thời rên rỉ một tiếng, giống như sắt thường rơi trên mặt đất.

"Nguyên. . . Nguyên thần chi lực?"

Lý Hàn lùi về sau một bước, trong tiếng nói mang theo run rẩy: "Ngươi là Nguyên Thần Chân Nhân? !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 731: Mời Chào

Nguyên Thần!

Này thế Tu Chân giả Luyện Khí trúc cơ, tiếp theo thu nạp Cương Sát chi khí, có thể phi thiên độn địa, hô mưa gọi gió.

Mà một bước mấu chốt nhất, vẫn là thành tựu Nguyên Thần!

Nguyên Thần một khi thành tựu, đệ nhất liền có thể kéo dài tuổi thọ, đầu thai chuyển thế, là chân chính Tiên Phàm phân giới điểm.

Ở tiểu tông tiểu phái ở trong, một cái Nguyên Thần Chân Nhân, chính là chưởng giáo Chí Tôn, có thể trấn áp khí số!

Lúc này Phương Nguyên thoáng triển khai, nhất thời liền chấn nhiếp bốn phương, người thanh niên kia Lý Hàn càng là trên mặt lúc trắng lúc xanh, bỗng nhiên quỳ xuống dập đầu lạy: "Tiền bối, tiểu nhân có mắt không nhận ra cao nhân, mong rằng ngài xin đừng trách!"

"Thôi, Lão tổ ẩn nấp phương pháp, cũng không phải bình thường Tu Chân giả có thể nhìn thấu!"

Phương Nguyên vung vung tay, một bộ tiên phong đạo cốt dáng dấp.

Lén lút, lại là có tính toán: 'Nguyên lai Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật tầng thứ ba, Linh Hóa cảnh giới, ở thế giới này, liền tương đương với Nguyên Thần Chân Nhân sao? Nghe nói Tu Chân giả bên trên, chính là Tiên nhân, có Thiên Địa Nhân phân chia, Nhân Tiên cuối cùng, Địa Tiên là trung, Thiên Tiên cao nhất, ta năm tầng Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật, cuối cùng có thể hoá sinh lĩnh

vực, đại thể có thể so sánh Địa Tiên?'

Cái này bất quá suy đoán của hắn, đang không có nhìn thấy thực tế so sánh trước, tự nhiên không cách nào định luận.

"Đa tạ Lão tổ khai ân!"

Lý Hàn cũng không có trước hung hăng càn quấy, trái lại đã biến thành cái dập đầu lạy, nhìn ra thấy Trương Phong cùng Chu Mai đều là thấy buồn cười, lại trong lòng ám lẫm.

Cương Sát cùng Nguyên Thần trong lúc đó, nhìn như chỉ có một tầng, trên thực tế chênh lệch vạn thủy thiên sơn.

Không nói những khác, chỉ là Thiên Cương Địa Sát khí, liền rất khó thu thập, càng không cần phải nói tìm tới thích hợp bản thân công pháp.

"Vị nào Tiên hữu ở đây? Tại hạ Hãn Hải tông Thành Phi! Gặp qua Tiên hữu!"

Cái này trong phố chợ, tự nhiên cũng có sức mạnh duy trì.

Phương Nguyên chỉ là mới vừa triển lộ ra tu vị, một bóng người liền hiện lên đi ra, hình thái giống như người thật, lại là thần hồn thân, thình lình cũng là một tên Nguyên Thần Chân Nhân.

"Là trấn thủ phường thị Chân Nhân!"

Trương Phong cùng Chu Mai liền vội vàng hành lễ.

"Tại hạ Phương Nguyên, gặp qua đạo hữu!"

Phương Nguyên thờ ơ, một cái chắp tay.

"Hóa ra là Phương đạo hữu, tiểu bối này vô ý mạo phạm, mong rằng ngài đại

nhân đại lượng, tha hắn lần này đi! Dù sao, phường thị bên trong, tự có quy tắc, nghiêm cấm tranh đấu."

"Ha ha, ta đương nhiên sẽ không phá hoại quy củ!"

Phương Nguyên gật đầu.

Nhìn thấy này cảnh, cái này Nguyên Thần không khỏi vuốt râu mỉm cười, lại phẩy tay áo một cái, một nguồn sức mạnh liền rơi vào Lý Hàn trên đầu , khiến cho hắn tè ra quần đi ra ngoài: "Còn không mau cút đi!"

Xử lý xong việc này sau khi, Thành Phi ngược lại nhìn Phương Nguyên: "Xem đạo hữu trước pháp thuật, lực lượng nguyên thần vận dụng, hầu như xuất thần nhập hóa, không biết quê quán ở đâu?"

Cái này trấn thủ Chân Nhân lòng cảnh giác rất mạnh, trực tiếp bắt đầu thăm dò Phương Nguyên gốc gác.

Nếu như vừa bắt đầu đụng tới, Phương Nguyên tám thành muốn lòi.

Nhưng có trước Trương Phong cùng Chu Mai cống hiến, hắn nói thẳng chính mình là tán tu, vân du tứ hải, chính là kín kẽ không một lỗ hổng.

"Nguyên lai đạo hữu càng là khổ tu tu sĩ, thực sự là thất kính, chẳng biết có được không đến đây động phủ nấn ná một, hai, bản thân cũng tốt hơi tận tình địa chủ!"

Chỉ chốc lát sau, Thành Phi trên mặt nụ cười càng tăng lên: "Lão phu đang lúc bế quan tĩnh tu, lúc này chỉ có thể lấy Nguyên Thần đãi khách, thực sự là thất lễ!"

"Nếu như thế, liền từ chối thì bất kính!"

Phương Nguyên gật đầu, nhìn về phía Trương Phong, môi khẽ nhúc nhích, truyền âm vài câu, rõ ràng là giải trừ huyết tế tai hại pháp môn.

"Đa tạ Chân Nhân! Đa tạ Chân Nhân!"

Trương Phong chỉ là vừa nghe, liền cảm thấy mấy cái cửa ải khó đều là rộng rãi sáng sủa, có thể hồ quán đỉnh cảm giác, nhất thời vui sướng bái xuống.

"Ha ha. . . Ngươi ta nếu gặp, cũng là hữu duyên, duyên sinh duyên tận, duyên tới duyên đi, cũng bất quá chuyện này thôi. . ."

Phương Nguyên vung vung tay, tiêu sái mà đi.

"Cung tiễn Chân Nhân!"

Trương Phong chấp lễ rất thấp, khom người một đường đưa tới cửa, nhìn theo Phương Nguyên biến mất ở phía chân trời.

. . .

"Tiểu ẩn ẩn tại rừng, đại ẩn ẩn tại thành thị, lúc này Bản tôn tu vị chưa hồi phục, đúng là có thể ở ao nước nhỏ bên trong với bọn hắn vui đùa một chút. . ."

Phương Nguyên thân hình bay lượn, trên mặt lại là không khỏi mang theo một nụ cười.

Nguyên lực tự tất đều có đủ, sinh sôi liên tục, dù là lần này là đột phá cao duy thế giới vết thương, cũng hoàn toàn có thể rất nhanh khôi phục.

'Trên thực tế, cho dù là chuyển đổi phi thăng thế giới, cũng không đến nỗi đem chính mình làm cho chật vật như vậy, mấu chốt nhất, vẫn là hạ giới căn bản không có Thánh nhân bên trên ghi chép, hoàn toàn không có kinh nghiệm cùng bí pháp a. . .'

Tại hạ giới, Thánh nhân chính là đỉnh cao, đồng thời cho dù Monger cùng Đại Càn thế giới bên trong Thánh nhân, đều không thể đột phá, tự nhiên cũng không thể tìm tòi ra mặt sau con đường cùng cảnh giới.

Phương Nguyên dù cho đột phá, cũng là nghèo rớt mùng tơi, hai mắt tối thui.

'Không nói những cái khác, Tâm Ma giới bên trong chân chính nguyên lực tồn tại, hóa thân hàng lâm hạ giới, không muốn quá mức đơn giản, nhưng ta lúc này, lại cảm giác phi thường gian nan. . . Đặc biệt Thương Hầu Bản tôn, thậm chí còn có bí pháp, có thể trung hoà lực bài xích, thậm chí biến thành thế giới Thủ hộ giả!'

Lúc này Phương Nguyên, tự nghĩ liền không làm được điểm ấy.

Đây cũng không phải là cảnh giới chênh lệch, mà là kỹ xảo vấn đề!

Nếu như lúc trước hắn có Tâm Ma giới rất nhiều bí pháp, không nói những cái khác, ít nhất nhất định có thể tại hạ giới dừng lại rất lâu, sẽ không bị ép phi thăng, càng sẽ không đem chính mình làm cho chật vật như vậy.

Tiền nhân trồng cây, hậu nhân hóng gió, có hay không kinh nghiệm khác nhau, thường thường cần dùng huyết lệ để đền bù!

"Nhất định phải thu được nguyên lực cảnh giới công pháp cùng bí thuật. . . Bằng không ta liền mặt sau con đường nên đi như thế nào đều không biết được. . ."

Lúc này Phương Nguyên, tu vị tuyệt đối là Đại Càn thế giới bên trong đỉnh cao, chưa từng có ai, mặt sau cũng không nhất định có người tới.

Hạ giới là tuyệt đối không thể có con đường kinh nghiệm có thể lấy làm gương, bởi vậy, vẫn là nhất định phải ở cái này chút cao duy bên trong thế giới tìm kiếm.

"Linh giới chính là một cái không sai con đường , nhưng đáng tiếc, ta bản chất, vẫn là nghiêng về Tâm Ma giới. . . Thế giới này đại năng công pháp, cho dù được đến, cũng nhiều nhất là cái lấy làm gương!"

"Bản chất! ! ! Cái này lại là một cái phiền phức!"

Nguyên lực tất nhiên là xuất từ Tâm Ma giới, Phương Nguyên bản chất khí tức nếu là chân chính ở ngoài tràn ra tới, bất kỳ Linh giới đại năng nhìn, đều sẽ biết, đây mới thực là tà ma! Yêu ma! Tâm Ma giới bên trong đại năng!

Bởi vậy, dù là thương thế hắn khỏi hắn, cũng không thể kích phát nguyên lực khí tức, bằng không nhất định sẽ bị hợp nhau tấn công.

Cái này cao duy Linh giới bên trong, tất nhiên có cùng hắn tương đồng cảnh giới, thậm chí càng cao hơn người.

Đến thời điểm như đấu tranh thất bại, bị phong ấn cái trăm nghìn năm thậm chí giết chết, cũng không phải là cái gì chuyện chơi vui.

"Xem ra, vẫn phải là ngụy trang thành thổ, kinh doanh ra một cái thân phận đến, lại từ từ đồ chi!"

Suy tư ở trong, Phương Nguyên đã đi tới một chỗ động phủ ở ngoài.

Động phủ này ở vào phường thị góc, hẻo lánh cực kỳ, có chút hoang vu mùi vị.

Nhưng tới gần vừa nhìn, lại là có động thiên khác, linh khí dạt dào, có tiên hạc bay lượn, phía trước một cái thảo dược viên, bên trong linh chi liên miên, nhân sâm khắp nơi, càng có nói không ra tên kỳ hoa dị thảo, tỏa ra mùi thơm thoang thoảng.

"Đạo hữu xin mời trước tiên nghỉ ngơi chốc lát, chờ ta thu công!"

Thành Phi nguyên thần xin lỗi một tiếng, đem Phương Nguyên đưa vào phòng khách, chợt đi vào một phiến cửa đá.

Đại khái hai chén trà nhỏ công phu sau khi, một tên tiên phong đạo cốt, trường bào cao quan, khuôn mặt cùng với trước nguyên thần có bảy, tám phần tương tự người liền từ trong cửa đá đi ra, liên tục chắp tay: "Tại hạ công pháp có

chút đặc thù, thu công chậm chút, đạo hữu chớ trách!"

"Có thể đến Thành huynh khoản đãi, đã là vô cùng cảm kích!"

Phương Nguyên cầm trên tay một viên táo lửa, mỉm cười nói: "Cái này Tiên táo tựa hồ lại khác với tất cả mọi người, ta nhưng là sinh chịu!"

"Ha ha! Cái này táo lửa nguyên bản chính là dị chủng trời sinh, sau đó ta lại tìm thớt Kỳ Lân thú giọt máu ở tại trên, bồi dưỡng ra Bồ Đề huyết táo, so với tầm thường táo lửa càng nhiều hơn mấy phần bổ dưỡng khí, Phương huynh ngươi nếu là yêu thích, sau đó nhiều lấy chút đi!"

Thành Phi phẩy tay áo một cái, cười to ngồi xuống, đúng là có vẻ khá là phóng khoáng.

Lúc này, hắn vung tay áo, lại có mấy cái con rối người hầu tiến lên, thay nước trà, dâng lên các loại tinh mỹ tiên quả cùng món tráng miệng.

Hai người quanh co lòng vòng hàn huyên một hồi, Thành Phi mới không kiềm chế nổi, hiếu kỳ hỏi: "Không biết Phương huynh sau này, có tính toán gì không?"

Dựa theo Phương Nguyên trước lời giải thích, hắn là tán tu xuất thân, trước lại vẫn ở khổ sở tu hành.

Gần nhất xuất quan, vân du bốn phương, gặp phải chút ít nhỏ bé kiếp số, phá kiếp sau khi lại gặp phải Trương Phong, Chu Mai hai cái hữu duyên người, liền tựu kết bạn đồng hành.

Lúc này, còn hoàn toàn không có bước kế tiếp dự định.

"Ai. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi thở dài: "Ta khổ tu mấy chục năm, tìm khắp thiên hạ, mới thật vất vả tìm tới thích hợp Thiên Cương Địa Sát khí, bước

vào Nguyên Thần cảnh giới, đến tiếp sau lại là không đường, nếu muốn đột phá Tiên nhân chi quan, khó! Khó! ! Khó! ! !"

Nguyên Thần Chân Nhân chỉ là thần hồn thành tựu, thân thể vẫn là trước cái kia, bởi vậy thì có tuổi thọ hạn chế.

Dù là chuyển thế đầu thai, làm thêm mấy lần, thần hồn suy nhược, cũng là hình thần đều diệt.

Bởi vậy, Nguyên Thần sau khi bước kế tiếp, chính là tu tiên!

Đem bản thân thịt khiếu cô đọng, đạt đến chí cảnh, được xưng 'Nhân Tiên' ! Hình thần gồm cả, liền có thể trường sinh.

Nhưng Nguyên Thần cùng Nhân Tiên trong lúc đó, lại là một đạo rãnh trời, không biết làm khó bao nhiêu hạng người kinh tài tuyệt diễm.

Dù sao, một bước đi tới sau khi, chính là Tiên!

"Xác thực. . ." Nhắc tới cái này , dù là Thành Phi đều là thổn thức không ngớt: "Muốn cho thịt khiếu đánh bóng hoàn mỹ, nhất định phải cao thâm công pháp, một bước đều sai không được. . . Đồng thời, các loại tài nguyên tiêu hao, cũng là cái động không đáy!"

nhân thân cỡ nào tinh vi? Muốn nghĩ tu luyện hoàn mỹ, rất nhiều khiếu huyệt kinh lạc từng cái rèn luyện đến, công pháp cấp bậc nhất định phải vô cùng là cao thâm.

Mà Nhân Tiên rèn luyện, mỗi ngày đồ ăn đều ít nhất muốn linh tài, tháng ngày tích lũy, đủ để đem tiểu tông phái đều ăn đổ.

Tu tiên tu tiên, tài lữ pháp địa, chữ tài vẫn là xếp hạng số một, đây chính là tài nguyên tầm quan trọng.

"Ban đầu ta đến công pháp chỉ là bản thiếu, vạn vạn không cách nào tu luyện

tới Nhân Tiên, còn có mặt sau tiêu hao. . ."

Phương Nguyên làm ra vẻ khó khăn.

Trên thực tế, hắn Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật có một phong cách riêng, tuy rằng tu luyện chính là linh khí, nhưng vẫn là Tâm Ma giới con đường, linh hóa sau khi, chính là đem hư ảo biến thành hiện thật Linh tràng, lĩnh vực, bên ngoài lực phụng dưỡng tự thân, cùng này thế tu tiên chi đạo thì có chút bất công.

Dù sau hắn lúc trước là tự mình tìm tòi đi ra công pháp, làm sao có khả năng cùng Linh giới chính thống một đường?

"Đạo hữu có nghĩ tới hay không gia nhập tông phái, trở thành khách khanh?"

Quả nhiên, Thành Phi nhất thời ánh mắt sáng lên: "Ta Hãn Hải tông tuy rằng không phải ba mươi ba đại phái, nhưng cũng là bảy mươi hai trung phái một trong, Tứ Hải tiên môn hạ tông, ở phụ cận bạc có uy danh, trong môn phái bí pháp trân bảo vô số. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 732: Tiên Thạch

"Tứ Hải tiên môn?"

Phương Nguyên cố ý làm ra vẻ động dung.

"Không sai!"

Thành Phi cùng có vinh yên: "Tứ Hải tiên môn bên trong, có Thiên Tôn tọa trấn, ta Hãn Hải tông làm cái này hạ tông, trong môn phái cũng có Địa Tiên lão tổ! Đạo hữu mong muốn, tự nhiên đều có!"

Thiên Tôn, ở đời này chính là Thiên Tiên kính xưng.

Nguyên Thần sau khi, chính là tu tiên, từ Nhân Tiên bắt đầu, tiếp theo Địa Tiên, tiếp theo chính là Thiên Tiên!

'Như ta suy đoán không có kém, Địa Tiên liền tương đương với hạ giới tầng bảy Hư Thánh đại năng, Thiên Tiên chính là Thánh nhân!'

Phương Nguyên trong con ngươi không khỏi lóe sáng lên.

Quả nhiên cao duy thế giới, chính là không phải bình thường, Tứ Hải tiên môn chỉ là trong chính đạo khoảng chừng trăm tên thế lực, dĩ nhiên thì có Thánh nhân!

Cái kia ba mươi ba đại phái, tán tu Ma đạo, thậm chí Tiên Thiên Thần Chi ở trong, lại cất giấu bao nhiêu đại năng?

'Bất quá. . . Linh giới có người nói cực kỳ rộng lớn, đã từng có Thiên Tiên,

liên tiếp hướng về một cái hướng khác, bay mấy chục năm cũng không từng đến phần cuối! Núi sâu đầm lớn, thực sinh long xà, cũng có thể lý giải.'

Phương Nguyên trong lòng hiện ra rất nhiều tin tức, nhưng không có lập tức đáp ứng hoặc là từ chối.

"Gia nhập Hãn Hải tông? Cái này lại là cần suy tính một chút. . ."

"Đương nhiên! Đương nhiên!"

Thành Phi gật đầu liên tục: "Bất quá Lão phu có thể ở đây bảo đảm, nếu là Phương huynh ngươi gia nhập tông môn, tất nhiên cùng Lão phu ngang nhau đãi ngộ, đối xử bình đẳng, đồng thời có thể quan sát Hãn Hải tông cao nhất điển tịch Hãn Hải Tâm Quyết, đây chính là từ Tứ Hải tiên môn 'Phúc Hải thiên thư' bên trong diễn biến mà đến, đủ để làm người tu luyện tới cảnh giới Địa tiên!"

Hắn tựa hồ rất hi vọng Phương Nguyên gia nhập, liên tục mở ra rất nhiều chỗ tốt.

Phương Nguyên lời nói nhẹ nhàng chối từ, giả nói mình còn muốn suy nghĩ mấy ngày, ra động phủ, trên mặt liền hiện ra một nụ cười lạnh lùng:

'Không có chuyện gì lấy lòng, không gian tức đạo! Hãn Hải tông cũng không phải lụi bại tông môn, làm sao có khả năng liền Nguyên Thần Chân Nhân đều muốn phí hết tâm tư lôi kéo, người này nóng bỏng đến có chút không bình thường, tám thành sau lưng có cái gì tính toán, hay là chuẩn bị bắt ta chặn tai!'

Những thứ này tông môn tập tính, Phương Nguyên đã sớm nhìn thấu.

Bất kỳ tổ chức cùng thế lực, đối với người ngoại lai cũng không thể cùng dòng chính như thế.

Trừ phi, là có cái gì tình huống đặc biệt, cần gấp người hi sinh loại kia.

Động phủ bên trong.

Thành Phi lại là có chút ảo não: "Ai. . . Đều do ta trước quá vội vàng, lọt vết tích. . . Lấy Nguyên Thần Chân Nhân khôn khéo, tất nhưng đã phát hiện không đúng, nhưng là. . . Nếu không tìm cái người chết thế, lẽ nào thật sự muốn ta đi chỗ đó tuyệt mệnh nơi sao?"

Nguyên Thần chân nhân mới mới vừa bước vào trường sinh ngưỡng cửa, hắn đương nhiên không muốn chết!

"Bất quá. . . Hắn vẫn không có một nói từ chối, cái kia lại là có hi vọng!"

Thành Phi mang theo điểm chờ mong: "Lấy tình động, hiểu chi lấy lý, lấy lợi dụ, cùng lắm thì xuất huyết nhiều một lần, so với tính mạng mà nói, chỉ là vật ngoại thân, lại đáng là gì đây. . ."

. . .

trong phường thị, tự nhiên cũng có động phủ.

Bởi vì Tu Chân giả thời gian quan niệm cùng người phàm bình thường không giống, bởi vậy cho thuê đều theo tháng tính, mỗi một cái động phủ đều tự thành thiên địa, còn mang vào đơn giản pháp trận phòng ngự, linh khí càng là đầy đủ đến cực điểm.

Phương Nguyên tùy ý muốn một cái, ngồi khoanh chân, yên lặng luyện khí, bắt đầu vận chuyển Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật.

"Nếu như theo trước bước liền tu luyện, đón lấy tầng thứ tư, liền hắn là sản sinh Linh tràng, tầng thứ năm, hoá sinh lĩnh vực! Bất quá, đây là Tâm Ma giới phong cách, đồng thời, địa cầu thế giới cùng Linh giới tuy rằng đều có linh khí, thế giới lại vẫn là không giống."

Hắn lúc này muốn làm, chính là đem Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật cải tạo một thoáng , dựa theo Linh giới bên trong quy củ đến.

Tầng thứ tư, trực tiếp đánh bóng thịt khiếu, biến thành Nhân Tiên cảnh giới.

"Đương nhiên, Nhân Tiên chi đạo vẫn còn có thể, Địa Tiên chi đạo, bằng vào sự tưởng tượng của ta thôi diễn, nhắm mắt làm liều, lại là không có khả năng lắm, thế nào cũng phải tìm mấy cái vật thí nghiệm, hoặc là nguyên bản công pháp tham chiếu xuống. . ."

Phương Nguyên không khỏi nghĩ đến chính mình nguyên bản động thiên ở trong, nhất thời nổi lên sắc phong Quỷ Tiên, Địa Tiên Chi Tổ các loại.

Tuy rằng tên đều giống nhau, nhưng đại biểu hàm nghĩa lại là rất khác nhau.

"Linh giới bên trong Nhân Tiên, hình thần đều diệu, tuổi thọ dài lâu, mà Địa Tiên càng là có thể mở ra phúc địa!"

Cái này đã là Trương Phong trong miệng giá trị cao nhất tình báo, lại nhiều hơn, liền không phải hắn cái kia nho nhỏ Cương Sát đệ tử có thể tiếp xúc nội dung.

"Bởi vậy có thể thấy được, Thiên Tôn Thiên Tiên, tám thành chính là Thánh nhân. . . Bảy mươi hai nhà trong các loại Tiên môn bên trong, phải có một vị, mới có thể trấn áp khí số. Mà ba mươi vị trí đầu đại Tiên môn bên trong, tất nhiên có Thiên Tiên bên trên tồn tại, cùng ta lúc này cùng một cấp bậc. . ."

Phương Nguyên suy tư, có chút hưng phấn.

Đây mới là thích hợp hắn gây sóng gió trường giang đại hải, hạ giới những kia hồ nước nho nhỏ, đã càng ngày càng không thể thỏa mãn hắn.

"Việc cấp bách, chính là trước tiên khôi phục tu vi, sẽ tìm tìm chân chính công pháp lấy làm gương. . ."

Lúc này, có thể vào hắn tầm mắt công pháp, ít nhất nếu có thể tu luyện tới Thiên Tiên, tốt nhất là có Thiên Tiên bên trên cảnh giới.

Thay lời khác tới nói, cho dù là Tứ Hải tiên môn bên trong, cũng là một bộ

Phúc Hải thiên thư, có thể làm Phương Nguyên lên hứng thú.

"Đương nhiên, một ít cấp thấp công pháp cũng rất trọng yếu, là trụ cột, còn có thể giúp ta tiến hành Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật cải tiến. . ."

"Cái kia Thành Phi cũng vậy. . . Hắn muốn cầu cạnh ta, lại vô cùng cấp bách, trong vòng ba ngày, tất sẽ lần thứ hai tới cửa!"

Phương Nguyên trong con ngươi tinh quang lấp loé, đưa tay chộp một cái.

Vù vù!

Trong hư không, từng tia tia khí lưu màu xanh hội tụ, sáp nhập rơi xuống, biến thành từng viên một nửa trong suốt tinh thể.

Đây là linh khí kết tinh, Tu Chân giới đồng tiền mạnh.

Cho dù đổi thành cái khác Nguyên Thần Chân Nhân, thậm chí Nhân Tiên Địa Tiên đến, e sợ cũng không cách nào làm đến một bước này.

Nhưng hắn cảnh giới cao thâm, bản chất cao thâm, dù là ở không hề linh mạch nơi, một cái hô hấp, cũng có thể đem nguyên bản nhỏ bé đến cực điểm linh khí hội tụ, ở cái này có linh mạch trong phố chợ, càng là không phải chuyện nhỏ.

"Cư ngụ ở nơi này đánh đổi , bất quá một ngày mười viên Linh tinh, nhưng ta như thả ra luyện chế, lấy ra linh mạch, trong nháy mắt là có thể thu được lên tới hàng ngàn, hàng vạn!"

Lấy Phương Nguyên lúc này kiến thức cùng thủ đoạn, cho dù chỉ là lấy lực lượng nguyên thần, cũng có thể trong nháy mắt đem nơi này linh mạch rút khô.

Đương nhiên, như thế làm, cũng quá mức đánh rắn động cỏ.

Lúc này tùy ý ngưng tụ một ít Linh tinh đi ra, trong nháy mắt liền để hắn từ Tu Chân giới nghèo rớt mồng tơi, đã biến thành đại phú ông.

"Trên thực tế, Linh giới trong, tuy rằng lấy linh khí làm chủ, lại còn có càng cao hơn Tiên khí!"

Phương Nguyên yên lặng suy tư.

Cái gọi là linh khí, trên thực tế cũng không tồn tại ở bên trong thế giới này, mà là cùng trước Monger thế giới nguyên tố vị diện như thế, nằm ở thứ nguyên bên trong.

Mà Linh giới các loại địa hình, trận pháp các loại, liền có thể thay đổi từ trường, đánh vỡ thứ nguyên hạn chế , khiến cho linh khí hiện ra hạ xuống, thậm chí hình thành ổn định linh mạch.

"Tu Chân giới ở trong, Linh tinh là đồng tiền mạnh, nhưng nếu là Tiên thạch, thì lại càng là giá trị liên thành!"

Phương Nguyên thần niệm thăm dò vào linh khí thứ nguyên bên trong, không ngừng thâm nhập, bỗng nhiên vẫy tay.

Từng tia tia huyền mà rõ ràng màu tím lực lượng, nhất thời hiện lên đi ra, Yêu chiết như long, tung hoành bay lượn.

"Tiên khí ngưng hóa, tự thấy chân nghĩa, đi!"

Nhất thời, khí lưu màu tím hội tụ, ở trên tay hắn hóa thành một khối màu tím bầm tảng đá, phía trên mơ hồ có một đạo uốn lượn màu vàng Long văn.

"Đây chính là Tiên thạch, giá trị hắn là ở Linh tinh bên trên ngàn lần vạn lần, không! Là hoàn toàn không thể so sánh!"

Phương Nguyên thưởng thức Tiên thạch, cũng dần dần phỏng đoán ra tác dụng của nó: "Khá lắm! Tiên thạch cấp Nhân Tiên dùng đều là lãng phí, cách dùng lớn nhất của nó, vẫn là vì Địa Tiên phúc địa bổ sung Thế giới chi lực! Tăng cường Phúc Địa gốc gác!"

Thế giới chi lực, là bên trong thế giới cao cấp nhất lực lượng.

Tại hạ giới bên trong, chỉ có thế giới ý chí, mới có thể điều động loại này lực lượng bổn nguyên.

Nhưng ở Linh giới, linh khí hội tụ, hạt nhân ở trong, dĩ nhiên thì có loại này biến hóa!

Có thể tăng cường phúc địa động thiên gốc gác đồ vật, cho dù là Thiên Tiên, cũng sẽ tham lam mơ ước.

"Có thể sử dụng thủ đoạn, từ linh khí thứ nguyên bên trong rút lấy ra Tiên khí, tối thiểu cũng là Địa Tiên, mà Thiên Tiên mới có thể cử trọng nhược khinh. . ."

Phương Nguyên vẩy vẩy trên tay tảng đá, không khỏi lộ ra mỉm cười: "Cần thiết thời điểm, đúng là một cái không sai ngụy trang cùng uy hiếp đây!"

Cho dù là ở thượng giới, Thiên Tiên cũng là không bình thường vị cách.

Không nói những khác, ít nhất lừa gạt cái kia Thành Phi, cùng với sau lưng của hắn Hãn Hải tông, đều là đầy đủ.

. . .

Phương Nguyên linh cảm rất chuẩn, chỉ là ngày thứ hai, hắn liền nhận được Thành Phi bái phỏng.

Thành Phi chân thân đến đây, cười rạng rỡ: "Không biết đạo hữu lần trước việc, suy tính được làm sao?"

"Nói thật, ta nhàn vân dã hạc quen rồi, cũng chịu không nổi ràng buộc. . . Lại nói, tuy rằng rèn luyện thịt khiếu, cần thiết tài nguyên rất nhiều, nhưng ta phiêu bạt du đãng, tầm u tham mật , ngược lại cũng không phải nghèo rớt mùng tơi!"

Phương Nguyên vẩy vẩy trên tay tảng đá.

"Đây là. . . Tiên thạch?"

Quả nhiên, sau một khắc, Thành Phi con ngươi liền trừng lớn: "Dù là Địa Tiên Lão tổ, rút lấy cái này cũng là phi thường phiền phức, có thể tăng cường động thiên phúc địa gốc gác, vừa xuất hiện liền cho mình dùng, cực nhỏ lấy ra giao dịch, trên người ngươi tại sao có thể có?"

"Cái này tự nhiên là tiền nhân di trạch. . ."

Phương Nguyên chỉ cươi cười, làm ra cao thâm khó dò thái độ.

Dừng một chút, lại nói: "Cho nên ta cho ngươi xem vật này, cũng cũng không phải là vì huyền diệu, chỉ là chứng minh cũng không phải là trong túi ngượng ngùng hạng người, những kia hư ứng lời nói, liền không cần phải nói."

Thấy vậy, Thành Phi trong lòng nhất thời nguội nửa đoạn: 'Cái này tán tu đúng là khá là có một chút thân gia, tâm tư cũng rất thanh minh, sẽ không vì cực nhỏ tiểu lợi mạo hiểm, phải làm sao mới ổn đây?'

'Ồ? Hắn chỉ là hơi có dòng dõi, nhưng trước cũng có chút ý động, cũng không phải giả, xem ra, xác thực là thiếu mất công pháp!'

Một niệm đến đây, nhất thời lại có chút sức lực, thưởng thức miệng Linh trà: "Được rồi, ta cũng là ăn ngay nói thật, trước nghĩ mời chào đạo hữu, thật có chút tâm tư. Nhưng cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, đạo hữu nếu muốn đạt được tiến thêm một bước công pháp, làm sao có thể không mạo điểm hiểm đây?"

"Chính là này lý!"

Phương Nguyên gảy gảy ngón tay: "Đạo hữu muốn cho ta làm gì chuyện, nhưng cũng có thể nghị một nghị."

"Ai. . . Việc này là ta tâm nhanh, thực ở không từ chối được, càng nhất định

phải Nguyên Thần chân nhân mới có thể đi tới đó. . ." Thành Phi thở dài một tiếng, đột nhiên hỏi: "Đạo hữu nhưng có biết Thần đạo?"

"Hội tụ chúng sinh ý nghĩ, đúc ra Kim thân, đúng là hơi có nghe thấy!"

Phương Nguyên kiến thức, hoàn toàn là từ Trương Phong nơi đó móc ra.

Linh giới bên trong Thần đạo, cùng Monger thế giới bên trong các thần tuyệt nhiên không giống, đẳng cấp nghiêm mật, giống như một cái cực lớn công ty, các thần mỗi người quản lí chức vụ của mình.

Đương nhiên, cũng là do vì có không thể rời đi bản thổ đặc điểm, ở lần trước địa cầu thế giới chiến dịch bên trong, sẽ không có một cái Thần Chi ra tay.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 733: Việc Khó

Linh giới trong, cũng có Thần đạo.

Đồng thời, cùng Monger thế giới cái kia từng cái từng cái độc lập kinh doanh giáo hội không giống, bản địa Thần đạo cũng không có thống nhất giáo hội cùng thế lực, chỉ có sáng tỏ quyền trách cùng miếu thờ, khi bách tính nghĩ muốn cầu nguyện một cái nào đó phương diện nguyện vọng lúc, mới sẽ đi lạy thần.

Nếu như nói Monger thế giới bên trong các thần là tư doanh nghiệp chủ, Linh giới bên trong Thần đạo có vẻ càng thêm khổng lồ mà tinh vi, rất có chút quốc xí viên chức mùi vị.

Ở đây, Thần đạo bên trong các thần phân công hợp tác, mỗi người quản lí chức vụ của mình, Thần vị càng như một cái cương vị, cũng không có cái gì sống còn đồ vật chen lẫn ở bên trong.

Thậm chí, có tồn tại còn ghét bỏ Thần vị, cho rằng là tiêu dao liên lụy , căn bản không muốn nhậm chức.

'Sở dĩ xuất hiện tình huống như thế, thứ nhất là Linh giới đặc biệt địa lý cùng văn minh hoàn cảnh ảnh hưởng, thứ hai, nhưng là Tiên đạo áp lực.'

'Trương Phong cùng Chu Mai dù sao cũng là Tu Chân giả, đối với Thần đạo cũng không vô cùng hiểu rõ, chỉ là biết hệ thống nghiêm mật, thậm chí còn có một cái 'Thiên Đình' ở giữa chúa tể, cùng Tiên đạo hoàn toàn khác nhau.'

Rất nhiều ý nghĩ, ở Phương Nguyên trong đầu lóe qua, chợt nhìn về phía Thành Phi: "Các hạ khó xử, lại cùng Thần đạo có quan hệ?"

Đối với Linh giới bên trong Thần đạo, Phương Nguyên cũng là khá có hứng thú.

Dù sao, hắn Bàn Cổ Ưng Thân bên trên, còn dấu ấn không ít Thần chức quy tắc, tuy rằng đều là Monger thế giới bên trong một mình kinh doanh chi thần, nhưng nếu đều là Thần đạo, liền tất nhiên có tương thông chỗ.

"Thật là như vậy!"

Từ Phương Nguyên trong giọng nói nghe ra nhàn nhạt xa cách mùi vị, Thành Phi không khỏi cười khổ.

Nhưng biết lúc này chỉ có nói thẳng ra, mới có thể thủ tín với người, chỉ có thể thẳng thắn nói: "Việc này, bắt nguồn từ ta Hãn Hải tông cùng Thần đạo Hề quốc Thành Hoàng ước định, có quan hệ mấy cái Thần vị thuộc về. . . Đạo hữu có biết, tuy rằng trường sinh vĩnh cửu Tiên nhân không lọt mắt Thần vị, nhưng con đường tu tiên từng bước bụi gai, nói không chừng ngày đó thì có tai kiếp binh giải, không thể không chuyển tu Thần Đạo, bất kỳ môn phái nào, đối với Thần vị đều là tương đương coi trọng!"

Phương Nguyên gật đầu.

Địa Tiên Thiên Tiên tuy rằng tiêu dao, nhưng vô cùng khó thành tựu.

Đồng thời, cho dù là Địa Tiên, đều có tuổi thọ hạn chế, trái lại Thần đạo, tuy rằng ràng buộc rất nhiều, lại tuyệt tự thân tiến bộ hi vọng, nhưng ở trường sinh phương diện nhưng có ưu thế.

Trong này sai biệt, hoàn toàn ấm lạnh tự biết, chỉ xem cá nhân lựa chọn.

Nhưng tu tiên đại phái ở trong,

Đệ tử vàng thau lẫn lộn, khẳng định đến dự bị một nhóm Thần đạo tài nguyên, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

'Bất quá phàm là quý trọng tài nguyên, nhất định thì có tranh cướp, Thần vị tuy rằng cao giai Tiên nhân xem thường, nhưng dù sao cũng là Trường sinh chi pháp, đối với tố chất càng không có bao nhiêu yêu cầu, cho dù có chút hậu hoạn, đối với từ lâu con đường phía trước đoạn tuyệt người mà nói, lại đáng là gì đây?'

Phương Nguyên trong lòng cười gằn, một thoáng liền nhìn thấy vấn đề chỗ ở.

Thần đạo cùng Tiên đạo tuy rằng nhìn như bổ sung, nhưng phân biệt rõ ràng, mấu chốt nhất chính là, cũng nắm giữ đến lực lượng, không thể nói hi sinh liền hi sinh.

Đặc biệt, có thống nhất Thiên Đình, hệ thống nghiêm mật, cái này liền so với Tiên đạo còn kinh khủng hơn!

Cho dù Tiên đạo thực lực càng mạnh hơn, nhưng chia làm hơn mấy trăm ngàn nhà Tông môn, không thể đồng tâm hiệp lực, làm sao có thể cùng Thần đạo chống lại?

"Ai. . . Cái này cũng là ta Hãn Hải tông thực lực không mạnh, như Tứ Hải tiên môn, liền chiếm cứ mấy chục đảo quốc, Tiên đạo phù triệu vừa ra, cũng có thể phong thần!"

Tiên đạo phạm vi nhỏ nô dịch Thần đạo, rút lấy quân lương, đó là từ xưa thì có việc, Thành Phi nói tới tập mãi thành quen, Phương Nguyên nhưng có chút hãi hùng khiếp vía, biết hình thành như vậy cách cục, tất nhiên trải qua nhiều lần đại chiến thảm liệt, Thánh nhân cũng không biết chết đi bao nhiêu.

'Đương nhiên, lấy Tiên môn phù triệu sắc phong, nhiều nhất phong một ít thần, chân chính danh sơn đại xuyên sơn thần hà bá, không có Thiên Đình chống đỡ, tuyệt đối ngồi không vững vị trí, lại nói, đến cái kia đẳng cấp, đã là Tiên nhân cấp bậc đại năng, như thế nào cam nguyện khuất cư Tiên nhân phía dưới, làm nô làm phó đây?'

Ngay khi Phương Nguyên suy tư đồng thời, Thành Phi cho là cái này tán tu

không hiểu trong đó nội tình, không khỏi tinh tế giải thích: "Ta Tiên đạo cùng Thần đạo có khế ước, phàm là có tố chất môn phái, mỗi cách mười năm liền có thể từ bản thổ Thần đạo bên kia, thu được mấy cái chúc thần vị trí. . . Những thứ này chúc thần, phần lớn đều là thổ địa hà bá một loại, còn có Nhật Dạ Du Thần hàng ngũ , ngược lại cũng tính vô cùng quý trọng, chỉ tiếc danh ngạch có hạn, nhất định phải cùng phụ cận mấy cái Tiên môn tranh cướp. . ."

Có thể từ Hãn Hải tông trong miệng cướp ăn, tự nhiên là ngang nhau tông phái, sau lưng đồng dạng có bảy mươi hai Tiên môn chỗ dựa, Tứ Hải tiên môn cũng lên không cái gì tác dụng.

Phương Nguyên nghe được thoáng gật đầu, trong lòng biết cái này tám thành cũng là Thần đạo kế sách.

Tiên môn thế lớn, không thể trực tiếp chống lại, liền có hạn thỏa hiệp, hàng năm lại thả ra một nhóm hạ đẳng Thần vị, dẫn tới chó dữ cướp ăn, lẫn nhau bên trong háo.

'Trên thực tế, hà bá thổ địa cũng không sai , bởi vì hoàn toàn không có yêu cầu, Cương Sát kỳ, thậm chí Luyện Khí Kỳ đệ tử chết rồi, chỉ cần thần hồn vẫn còn, đều có thể tiếp nhận, tu luyện Kim thân, thậm chí. . . Liền có công đức phàm nhân thần hồn, đều có thể thỏa mãn yêu cầu!'

Phương Nguyên trong bóng tối gật đầu.

Đương nhiên, ở Tiên môn ở trong, bực này Thần vị cũng là so sánh quý trọng , căn bản không tới phiên Luyện Khí đệ tử, liền Cương Sát đệ tử đều huyền, nhiều nhất vẫn là Nguyên Thần Chân Nhân, cùng bất ngờ binh giải Nhân Tiên.

Cho dù Nguyên Thần Chân Nhân có thể chuyển thế, nhưng nhiều chuyển mấy lần, lực lượng nguyên thần hạo kiếp, cũng là hình thần đều diệt.

Bởi vậy, những kia không cách nào chuyển thế Nguyên Thần Chân Nhân, lại không muốn ngồi hóa, tán quy thiên, cũng chỉ có thể chuyển tu Thần Đạo.

Mà Nhân Tiên thân thể tuy rằng mười phân vẹn mười, tuổi thọ lâu đời, lại đồng dạng sẽ gặp đến kiếp số, một khi binh giải, nhưng cũng chỉ có thể lựa chọn chuyển thế hoặc là tu luyện Thần đạo.

Đương nhiên, Nhân Tiên cảnh giới tuyệt diệu, phần lớn lựa chọn chuyển thế, cho dù chuyển tu Thần Đạo, cũng không lọt mắt những thứ này Thần vị, ít nhất muốn Thành Hoàng mới miễn cưỡng.

"Chẳng lẽ đạo hữu khó xử, chính là ở tranh cướp danh ngạch?"

Phương Nguyên có chút ngoài ý muốn liếc Thành Phi một chút.

"Không sai, danh ngạch tranh cướp, nhất định phải Bản tông Nguyên Thần chân nhân mới có thể tham dự. . . Dựa theo lệ, lần này liền đến phiên ta!"

Thành Phi trên mặt mang theo chút cay đắng: "Đây là đại nghĩa nơi, ta không từ chối được, nguyên bản cũng là việc nghĩa chẳng từ, đáng trách có tặc nhân hại ta, suy tính ra ta công pháp kẽ hở, hạ độc thủ để ta bắt đầu tán công , dựa theo tông môn quy định, trừ phi tìm tới mặt khác một cái Nguyên Thần Chân Nhân thay thế, bằng không liền muốn bị tước đoạt tôn vị."

Nói tới chỗ này, trên mặt hắn nhất thời bắp thịt vừa kéo.

"Ây. . . Chẳng lẽ ngươi liền không có mấy cái bạn tri kỉ bạn tốt?"

Phương Nguyên sắc mặt cũng có chút kỳ quái.

Tu tiên chi đạo, tài lữ pháp địa, đều là cực kỳ trọng yếu.

Mà cho dù là xú danh chiêu ma đầu yêu nghiệt, cũng thường thường có mấy cái ngưu tầm ngưu, mã tầm mã hồ bằng cẩu hữu, lẫn nhau mượn lực, vượt qua một ít kiếp nạn.

Một khi liền như vậy 'Đồng đạo' đều muốn ruồng bỏ ngươi, đó chính là chân chính thanh danh tồi tệ, ở tiên ma lưỡng đạo đều chịu đến bài xích, trừ phi có thể

dùng Lực chứng Đạo, một mình đấu thế giới, bằng không tuyệt đối là không sống được nữa.

"Ta há lại là loại người như vậy?"

Nhìn thấy Phương Nguyên ánh mắt khác thường, Thành Phi nhất thời hai tay xua xua, vội vã phủ nhận: "Ta Thành Phi tuy rằng không phải cái gì nghe tên xa gần hạng người, nhưng cũng không phải tứ cố vô thân người, như Thải Điệp Chân Nhân, Tam Phong Chân Nhân. . . Đều cùng ta giao hảo! Đáng tiếc, ta cái kia đối đầu nếu tính toán ta, như thế nào sẽ không hề chuẩn bị? Ta Bản tông bên trong bạn tốt đều bị cái khác chuyện quan trọng quấn quanh người, mấy cái tán tu đạo hữu đồng dạng ở nơi khác đảm nhiệm khách khanh, không cách nào chuyển đầu chúng ta, nhưng lần này cạnh tranh nhất định phải bản môn Nguyên Thần chân nhân mới có thể ra tay. . ."

Trải qua Thành Phi tinh tế kể rõ, Phương Nguyên cũng biết rõ.

Người này thủ đoạn thực lực đều có, chỉ là gặp phải tính toán, sau lưng thế lực không cách nào phát huy được.

Hoặc là nói, đang đứng ở một cái 'Kiếp số' ở trong, các loại đánh cờ lực lượng hình thành cân bằng, nhảy đi ra ngoài, chính là trời cao biển rộng, không nhảy ra được, không nói thân tử đạo tiêu, nhưng xuống dốc không phanh, bị đả kích lớn, lại là khẳng định.

Lúc này, liền cần gấp một luồng ngoại lai lực lượng phá cục!

Nguồn sức mạnh này không cần bao lớn, chỉ cần nhẹ nhàng đẩy một cái, là có thể đánh vỡ cân bằng.

"Hô. . ."

Phương Nguyên trí tuệ cao thâm đến mức nào? Càng kinh nghiệm phong phú, trong nháy mắt liền đem sự tình nghĩ đến thất thất bát bát: 'Cũng khó trách

cái này Thành Phi sẽ làm ra rất nhiều nhượng bộ, còn có ra lượng lớn chỗ tốt, hóa ra là cùng đường mạt lộ.'

'Nếu là tùy ý tính toán một thoáng, tất nhiên có thể đạt được chỗ tốt lớn nhất.'

"Ai. . ."

Một niệm đến đây, trên mặt hắn lập tức hiện ra vẻ khó khăn: "Đạo hữu thật đúng là. . . Làm ta rất khó chấp nhận a. . . Ta nhất ý khổ tu, vô ý cuốn vào thế lực đấu đá ở trong, hơi bất cẩn một chút, e sợ sẽ tan xương nát thịt!"

'Cái này Phương Nguyên , ngược lại cũng không phải nhất ý tiềm tu tên ngốc, lập tức liền biết rồi nguy hiểm trong đó.'

Thành Phi trong lòng rùng mình, tiếp theo lại là bất đắc dĩ.

Chu vi vẫn không có tông môn quen biết Nguyên Thần Chân Nhân, hắn đã sớm từng cái bái phỏng qua.

Nếu không là thực sự không có lựa chọn, như thế nào sẽ nhìn chòng chọc Phương Nguyên không tha?

Bất quá nhìn thấy Phương Nguyên không có một nói từ chối, không khỏi lại nhiều hơn rất nhiều hi vọng, nói: "Đạo hữu nếu là còn có cái khác yêu cầu, cứ việc nói ra!"

"Luận đấu tranh, ta ngược lại thật ra có chút tâm đắc, không sợ hãi cái khác Chân Nhân, nhưng ta vốn tán tu, nếu là tiến vào Hãn Hải tông. . ."

Phương Nguyên chần chờ nói.

"Có ta người bảo đảm, tuyệt không vấn đề!"

Thành Phi vừa nghe có hi vọng, trong mắt sáng ngời, vội vã vỗ bộ ngực.

"Trên thực tế, ta nhàn vân dã hạc, cũng không muốn bị tông môn quy củ ràng buộc, cái kia khách khanh, lại là rất thích hợp. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười.

"Khách khanh? !"

Thành Phi ngẩn ra, chợt gật đầu: "Đúng là cũng được, nhưng không chân chính gia nhập tông môn, một ít đãi ngộ nhưng là phải hạ xuống, cũng không thể nhìn Hãn Hải Tâm Quyết."

"Vì lẽ đó. . . Này không phải là muốn xin nhờ đạo hữu sao?"

Phương Nguyên tựa như cười mà không phải cười nhìn Thành Phi một chút.

"Cái gì? Ngươi muốn ta vi phạm tông môn quy củ?"

Thành Phi hầu như muốn nhảy lên đến.

"Khách khanh cũng là tông môn người, vẫn chưa vi phạm điểm mấu chốt mà. . ."

Phương Nguyên không nhanh không chậm nhấp ngụm trà, muốn thành không phải giúp hắn đánh bóng sạt mép bàn, trên thực tế, hắn cũng biết, cái này nhóm thế lực, chân chính làm lên chuyện đến, điểm mấu chốt chính là không có điểm mấu chốt.

"Ngươi. . ."

Thành Phi tức giận đến đỏ mặt tía tai, sau một hồi lâu, mới cụt hứng ngồi xuống: "Được. . . Ta đáp ứng ngươi!"

"Sảng khoái , bất quá thù lao muốn dự chi, ở lên đường trước, ta liền muốn trước tiên nhìn thấy công pháp!"

Phương Nguyên bỏ thêm điều kiện.

"Cái này tự nhiên!"

Thành Phi vội vã mà đi, hiển nhiên là muốn làm chút chuẩn bị.

Nhưng Phương Nguyên ánh mắt, lại là đột nhiên lạnh xuống: "Người này. . . Tất còn có che giấu, quả nhiên là không có ý tốt!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 734: Lạc Thần Cốc

Trước, Phương Nguyên đưa ra điều kiện hà khắc , bất quá thăm dò.

Nhưng Thành Phi nhìn như làm khó dễ, tiếp theo liền một lời đáp ứng luôn, lại là hiện ra có mấy phần không bình thường.

"Khà khà. . . Cho khách khanh xem cao thâm công pháp, tuy rằng không tính phản bội tông môn, nhưng cũng là mạnh mẽ chạm đến điểm mấu chốt, đánh một lần bóng sạt mép bàn! Ngay cả như vậy, Thành Phi cũng có thể làm được, xem ra ân tình quan hệ đều là không nhỏ, năng lượng khổng lồ, càng nói rõ, lần này đấu tranh, tuyệt đối không phải cái gì đơn giản việc, làm không tốt thì có nguy hiểm đến tính mạng!"

Phương Nguyên con mắt lạnh lẽo, nhận ra được trong đó màn đen.

Việc này nguy hiểm, e sợ còn muốn ở cái này Thành Phi tự thuật bên trên!

Đương nhiên, đối với hắn mà nói, đây căn bản lên không là cái gì doạ ngăn trở tác dụng, trái lại càng thêm tăng thêm mấy phần hiếu kỳ.

"Xem ra, lần này Thần vị tranh cướp, trong đó còn có tin tức. . ."

. . .

Hãn Hải tông, một chỗ xanh vàng rực rỡ cung điện bên trong.

Dạt dào linh khí hội tụ, thậm chí hình thành rồi linh vũ, một chùm bồng rơi xuống , khiến cho chu vi kỳ hoa dị thảo mọc càng ngày càng phồn thịnh.

"Ồ? Tìm tới cái người chết thế, không nghĩ tới, vẫn để cho cái kia Thành Phi tránh được một kiếp!"

Một tên đạo nhân khoanh chân ở vân sàng trên, xem trong tay thẻ ngọc, không khỏi có chút thở dài.

"Sư huynh! Thành Phi tự mình điều động thẻ ngọc truyền thừa, tội lỗi không nhỏ, chúng ta đồng dạng có thể tham hắn một quyển!"

Bên cạnh, một tên hạnh mắt đào tai nữ tu nói , tương tự cũng là Nguyên Thần chân nhân.

"Vô dụng, Thành Phi nếu dám làm như thế, tất nhiên là đã có vẹn toàn đối sách. . . Huống chi, lần này cái kia khách khanh tiến vào Lạc Thần cốc, lại là không ra được, Bản tông công pháp, cũng không có tiết ra ngoài chi ngu!"

Đạo nhân lắc đầu một cái.

"Thần vị tỷ thí, trước cũng từng có, chẳng lẽ lần này có cái gì không giống?!"

Nhìn thấy sư huynh cái này biểu hiện, nữ tu không khỏi cả kinh.

"Cái này tự nhiên. . . Ngươi lại có biết Lạc Thần cốc là nơi nào? Như lần tỷ đấu này, còn cùng trước như thế, Thành Phi như thế nào sẽ trăm phương ngàn kế từ chối đây?"

Đạo nhân cười không nói: "Lần này tính toán, cuối cùng cho cái kia Thành Phi vượt qua, từ đây trời cao biển rộng,

Ai, một bước sai, mãn bàn thua. . ."

Nữ tu suy tư: "Sư huynh thiên phú dị bẩm, một tay Đào Hoa thần toán, liền Nhân Tiên đều muốn trúng kế, lần này sớm đã đoạn tuyệt cái kia Thành Phi tất cả tiếp viện, thậm chí ngay cả từ bỏ nhiệm vụ đều là cạm bẫy, chỉ là không nghĩ

tới, lại vẫn sẽ có một cái Nguyên Thần tu sĩ đột nhiên xuất hiện, cứu hắn một mạng. . ."

"Thiên cơ mênh mông, ta lại có thể nào tính lấy hết tất cả?"

Đạo nhân thở dài, biểu hiện trong, có vẻ hơi tiêu điều.

. . .

"Đây chính là Lạc Thần cốc?"

Mấy ngày sau, Phương Nguyên đi theo Thành Phi, đi tới một cái cực lớn lối vào thung lũng.

'Từ cái này địa mạch đi tới đến xem. . . Cái này cốc phong nước không được, e sợ có đại hung a, đồng thời, tựa hồ còn không là tiên thiên hình thành, mà là hậu thiên ảnh hưởng. . .'

Phương Nguyên trong mắt kim quang lóe lên, nhất thời liền phát hiện không ít đồ vật.

Mộng Sư tu hành, có thể nói không gì không làm được, không có gì không bao, càng không cần phải nói, hắn thức tỉnh rồi Hỏa Nhãn Kim Tinh sở trường sau khi, liền có thể nhìn thấy rất nhiều thứ.

Mà phong thuỷ đại thế các loại, đại tiết tương đồng, hắn lúc này nắm Đại Càn thế giới kinh nghiệm chụp vào Lạc Thần cốc trên , ngược lại cũng nhịp nhàng ăn khớp.

"Chính là. . . Phương trưởng lão ngươi mà lại chờ, chúng ta tông môn cùng Ly Nhật tông, Lạc Thủy tông người rất nhanh sẽ đến!"

Thành Phi gật gù, lại đưa ra mấy tấm lệnh bài: "Đây là Khách khanh lệnh bài, còn có công pháp thẻ ngọc, xin cầm lấy!"

Khách Khanh trưởng lão chứng thực, đúng là so với chân chính trưởng lão rộng rãi không ít, trực tiếp nhỏ máu đi lên là có thể kích phát lệnh bài, thuận tiện cấp tốc.

Phương Nguyên bởi vậy cũng nhìn ra rồi, cái này Thành Phi ở Hãn Hải tông thế lực tuyệt đối không nhỏ, nhưng dù là như vậy, đều bị bức bách đến trước loại trình độ đó, hiển nhiên đối thủ cũng vô cùng không đơn giản.

Đồng thời, Lạc Thần cốc bên trong hung hiểm, cũng là không phải chuyện nhỏ.

Hắn không có mở ra lệnh bài, mà là chụp vào công pháp thẻ ngọc.

Một tia lực lượng nguyên thần đi vào, lúc này liền có một đại thiên pháp môn hiện lên đi ra, trực tiếp đánh vào hắn thức hải bên trong.

Bùm bùm!

Cùng lúc đó, cái kia ghi chép công pháp thẻ ngọc trên cũng là truyền đến một chuỗi nổ vang, trực tiếp biến thành phấn vụn.

"Đầy đủ không sứt mẻ Hãn Hải Tâm Quyết, đủ có thể một đường tu hành đến Địa Tiên, làm sao?"

Thành Phi cười nói.

"Quả nhiên bác đại tinh thâm!"

Phương Nguyên làm ra vẻ động dung, đối với ngọc bội nổ tung là không hề thấy quái lạ.

Bực này trấn phái công pháp, tự nhiên có mấy cái bảo hiểm tổng hợp.

"Ta đối với Phương trưởng lão không hề che giấu, chỉ là có một chút cần thiết phải chú ý, ở ngọc bội kia ở trong, ngoại trừ công pháp ở ngoài, còn có một đạo

cấm chế! Nếu là chủ động truyền ra ngoài công pháp, lập tức sẽ phát tác, mà một khi gặp phải sưu hồn loại hình thủ đoạn, cũng sẽ tự động đem công pháp lãng quên rơi. . ."

Thành Phi nghiêm mặt nói.

Trên căn bản, cho dù là hắn, cũng vi phạm không được quy củ này, nếu không thì, Tiên môn lại lấy cái gì làm căn cơ thành lập? Thiên hạ đều muốn đại loạn.

"Cái này tự nhiên, ta một người cô đơn, nơi nào còn cần tiết ra ngoài công pháp. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười.

Trên thực tế, cái này cái gọi là cấm chế, tự nhiên ở vừa tiến vào trong cơ thể hắn liền bị tan ra , căn bản chút nào hiệu quả đều không có.

Hắn là Nguyên Lực Chi Thể, cho dù là bị thương Nguyên Lực Chi Thể, cũng cao hơn Địa Tiên ra ngàn lần vạn lần, sẽ bị xúc phạm tới mới là chuyện cười.

"Cái này Lạc Thần cốc, đã từng cũng là một chỗ không sai Linh địa, còn có tông môn nghĩ ở đây xây lập sơn môn, khai tông lập phái , nhưng đáng tiếc, sau đó tao ngộ đại nạn, liền biến thành một cái tuyệt địa, đản sinh ra rất nhiều hung thú đáng sợ, mỗi một quãng thời gian còn sẽ ra tới, nguy hại trăm dặm sinh linh, lần này chúng ta lấy nơi đây làm vì đánh cược chỗ, tiện thể trợ giúp tiêu diệt Hung linh, cũng coi như một cái công đức. . ."

Thành Phi tận tâm tận lực giải thích.

Không đến bao lâu, giữa bầu trời bạch quang lóe lên, một thanh cực lớn phi kiếm, lại chở một đám người mà tới.

Cái này đám người váy xoè hoa thường, rõ ràng là một đám cô gái, từng cái từng cái thiên kiều bá mị, từ thân thể trăm khiếu bên trong càng là tựa hồ phóng

ra mông lung hơi nước.

"Lạc Thủy tông đến!"

Thành Phi gật gù, tiến lên nghênh tiếp: "Không biết đến chính là vị tiên tử nào?"

"Lạc Thủy tông Lạc Ly Ý, gặp qua đạo hữu!"

Lúc này, trước tiên một cô thiếu nữ đi ra, hướng về Phương Nguyên cùng Thành Phi chân thành hành lễ.

'Dĩ nhiên là nàng!'

Phương Nguyên bên tai bỗng nhiên truyền đến Thành Phi truyền âm.

"Làm sao? Nữ tử này có vấn đề sao?"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ.

"Nữ tử này ta nghe qua, chính là Lạc Thủy tông bên trong thiên tài, tám tuổi Luyện Khí, mười tuổi liền tiến vào Cương Sát kỳ, lúc này mười sáu tuổi, đã đột phá Nguyên Thần!"

Thành Phi trong tiếng nói có chút hít khí lạnh: "Không nghĩ tới, Lạc Thủy tông dĩ nhiên sẽ phái ra nữ tử này. . ."

Dựa theo đạo lý mà nói, bực này thiên tài, đều là một cái tông môn chấn hưng hi vọng, bảo vệ đều còn đến không kịp, không thể bỏ vào loại này hung hiểm cạnh tranh bên trong mới là.

"Vị này. . . Chính là Hãn Hải tông lần này nhân tuyển sao?"

Lạc Ly Ý mím môi nở nụ cười, lại nhìn phía Phương Nguyên.

"Chính là, đây là chúng ta mới nhập khách Khanh trưởng lão -- Phương

Nguyên!"

Thành Phi giới thiệu, không có nửa điểm thật không tiện.

"Phương huynh Thần nguyên no đủ, linh khí dạt dào, phong thần tuấn tú, chính là rồng trong loài người, không biết từng ở tu hành nơi nào?"

Lạc Ly Ý hiển nhiên đối Phương Nguyên rất có hứng thú, một đôi mắt đẹp không ngừng đánh giá.

"Sơn dã người, tùy ý tìm nơi vùng hoang dã liền có thể mở ra động phủ bế quan, để tiên tử cười chê rồi. . ."

Phương Nguyên lại là trả lời đến kín kẽ không một lỗ hổng.

Lúc này, phía chân trời hồng quang lóe lên.

Một chiếc cực lớn xe ngựa hiện lên, lôi kéo tuấn mã toàn thân đỏ choét, phụt lên khói đen, cưỡi mây đạp gió, lôi kéo một chiếc cực lớn tím bầm xe ngựa, dừng ở Lạc Thần cốc trước.

"Là Ly Nhật tông người! Đây là pháp bảo của bọn họ -- Long Mã Phi Xa, phi độn tốc độ gấp mười lần so với Nguyên Thần chân nhân!"

Thành Phi gật gù, đánh giá xuống xe ngựa bóng người.

"Ha ha. . . Hóa ra là Thành tiểu tử cùng Lạc điệt nữ!"

Trước tiên một người, là cái chiều cao bất mãn ba thước Chu Nho, nhưng Thành Phi sắc mặt lập tức biến hóa, tiến lên hành lễ: "Thấy qua Hồng Nhật tiên nhân ngay mặt, lần này dĩ nhiên là lão gia ngài tự mình dẫn đội, thật là làm người không tưởng tượng nổi. . ."

'Đây là một cái Nhân Tiên!'

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên.

Linh giới ở trong, Tu giả chia làm tu chân cùng tu tiên.

Tu Chân giả, chỉ ở Luyện Khí, Cương Khí, Nguyên Thần bên trong đảo quanh, nhiều nhất một chút linh thức không muội, có thể chuyển thế mà thôi.

Một khi lên cấp Nhân Tiên, lại là một bước bước vào con đường tu tiên, từ đây thịt khiếu hoàn mỹ, tuổi thọ dài lâu, không tầm thường người có thể so với.

'Nếu như đơn thuần từ Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật góc độ tới nói, Nhân Tiên chính là đệ tứ trọng, Linh tràng cảnh giới, đã có chút tiếp cận lĩnh vực đặc thù, thần thông quảng đại, diệu tai! Có người này làm vì bản gốc, lại tham chiếu Hãn Hải Tâm Quyết, hoàn toàn có thể mang Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật cải tiến, khiến cho triệt để thích ứng Linh giới quy tắc!'

Đương nhiên, Phương Nguyên nguyên bản Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật, nhiều nhất chỉ có năm tầng.

Nói cách khác, trừ phi ngày sau được đến càng thêm cao thâm công pháp, thôi diễn ra mặt sau cảnh giới, nếu không thì, hắn nhiều nhất chỉ có thể đóng vai một cái 'Địa Tiên Lão tổ' cấp bậc cao thủ, cho dù thương thế khỏi hẳn, cũng không có thể sử dụng bản thân thực lực.

Bằng không, tất nhiên bị phát hiện Tâm Ma giới lai lịch, có bất trắc tai họa.

"Ha ha. . . Thôi thôi!"

Hồng Nhật nhân tiên mặt như hồng ngọc, tiếng như hồng chung: "Lạc Thủy tông Lạc Thủy địa tiên, ta là luôn luôn bội phục, lần này dĩ nhiên phái ra Ly Ý chất nữ đến, hiển nhiên tính toán sâu sắc, nhất định muốn lấy được, ngược lại các ngươi Hãn Hải tông, luôn yêu thích làm một ít hư đầu hư não đồ vật. . ."

Bị một cái Nhân Tiên nói như thế, Thành Phi trong lòng hổ thẹn, chỉ có thể cười khổ.

Lúc này, Long Mã Phi Xa bên trên, lại một cái Nguyên Thần chân nhân đi xuống, hiển nhiên chính là lần này tham gia giao đấu nhân tuyển, nhìn vô cùng hàm hậu, thường thường không có gì lạ, tựa hồ cũng là cùng Thành Phi như thế bị cứng nhắc phân chia kẻ xui xẻo.

"Tam tông tụ hội, có thể mở ra Lạc Thần cốc!"

Đột nhiên, một cái âm thanh truyền đến, hùng vĩ rộng rãi.

Phương Nguyên con mắt thoáng nhìn, nhất thời nhìn thấy một cái Thần Chi phảng phất đột nhiên xuất hiện giống như, khuôn mặt uy nghiêm, ăn mặc quan phục, sau lưng còn có rất nhiều thần tướng cùng thần lại đi theo, phô trương hoàn toàn đem Tiên đạo hạ thấp xuống.

"Đây chính là Hề quốc Thành Hoàng? Quả nhiên có đại lực, mang theo Hề quốc khí vận. . . Chỉ là tựa hồ có hạn định phạm vi, ở Hề quốc bên trong, liền Địa Tiên đều không làm gì được, một khi ra Hề quốc, lại là cùng Nguyên Thần chân nhân cách biệt không có mấy!"

Như vậy Thần đạo , khiến cho Phương Nguyên nghĩ đến một loại tồn tại -- Địa Chi!

Bị hạn định ở một cái nào đó trong phạm vi thần linh!

Tuy rằng không thể ra giới, nhưng ở Pháp chức bên trong phạm vi, lại là thần thông quảng đại, pháp lực vô biên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 735: Nhập Cốc

Linh giới bên trong Thần đạo, từ không đáng chú ý nhất Âm binh âm tốt bắt đầu, lại tới du thần, thổ địa hà bá. . . Thành Hoàng đã tính một phương biên giới chi lại.

Đương nhiên, chân chính Thành Hoàng thực lực làm sao, vẫn là muốn xem Thần chức ảnh hưởng phạm vi.

Tựa như cái này Hề quốc Thành Hoàng, liền nắm giữ một quốc gia tế tự, thực lực không phải chuyện nhỏ, Địa Tiên căn bản không làm gì được, thậm chí có thể cùng Thiên Tiên đối đầu, đương nhiên, tiền đề là nhất định phải ở Hề quốc quốc nội.

Một khi ra quốc giới, vậy thì lập tức thần uy giảm nhiều, nếu là cách đến lại xa, liền cùng một cái Nguyên Thần chân nhân không có bao nhiêu khác nhau.

Ở Thành Hoàng bên trên, nhưng là danh sơn đại xuyên Hà Bá sơn thần, rất nhiều Thần chức liên hợp lại, thậm chí có thể tạo thành một cái Thần lực mạng lưới, đem tất cả nhân loại hoạt động khu vực bao trùm.

Đây là trên đất Thần chức hệ thống, lại tấn thăng, chính là đủ loại tinh thần chi thần, cùng với thiên đình bên trong chức vị.

Bởi vì Thần đạo đặc tính, tất cả trên mặt đất Thần chức vô cùng trọng yếu, thậm chí có Địa Chi lai lịch cổ lão, Thần quyền quảng đại, liền Thiên Đế phù triệu mặt mũi cũng không quá bán.

'Thú vị! Cùng Monger thế giới Thần Chi, quả nhiên là hai việc khác nhau!'

Phương Nguyên thân kiêm rất nhiều Thần chức quy tắc, lúc này từ cái này Thành Hoàng trên người, liền nhìn ra nhiều thứ hơn: "Nho nhỏ một cái Thành Hoàng, dĩ nhiên liền bao hàm ty chưởng tài vận họa phúc, bảo vệ các loại quy tắc phù văn, thậm chí còn có thể thẩm phán linh hồn, quả thực chính là Tử Thần, Thủ Hộ Chi Thần, Hạnh Vận Chi Thần các loại tập hợp. . . Đáng sợ chính là, không chỉ có hắn như vậy, tất cả Thành Hoàng, thậm chí thổ địa, đều có thể như vậy!"

Linh giới bên trong Thần đạo, hiển nhiên cùng Monger thế giới không giống, mang theo chính mình đặc biệt dấu ấn.

Cái này hai loại Thần đạo, vừa có tương thông đạo lý, lại có rõ ràng sai biệt, để Phương Nguyên rất có thăm dò dục vọng.

Hắn mười phân rõ ràng, nếu như có thể tìm tòi rõ ràng trong đó quy luật, chính mình gốc gác cùng tích lũy, tuyệt đối sẽ tiến thêm một bước.

"Xin chào Thành Hoàng thần!"

Nhất thời , liền ngay cả Hồng Nhật nhân tiên, đều là liền vội vàng hành lễ.

Này thần tuy rằng lệ thuộc Thần đạo, nhưng thực lực mạnh, dù là ba cái tông môn Địa Tiên Lão tổ liên thủ đều chống lại không được.

Đồng ý nhường ra mấy cái Thần vị, hoàn toàn là nhìn phía sau bọn họ bảy mươi hai Tiên môn phần trên.

'Cái này Lạc Thần cốc, quả nhiên rất không đúng. . . Dĩ vãng mấy lần so đấu, đều là Hề quốc Thành Hoàng phái mấy cái chúc thần chủ trì, nhưng lần này hắn dĩ nhiên tự mình đến đây. . .'

Lúc này , liền ngay cả Thành Phi đều cảm thấy có gì đó không đúng.

"Chư vị miễn lễ!"

Cái này thần ngồi ngay ngắn ngồi kiệu bên trên, tay nhẹ nhàng vừa nhấc, một vệt thần quang liền bay ra, tiến vào Lạc Thần cốc miệng, mở ra lối đi.

"Ta đã mở ra cốc này kết giới, các ngươi tam tông, có thể các ra một tên Nguyên Thần chân nhân, tiến vào bên trong, săn giết Hung thú, cuối cùng Thần vị phân phối, liền lấy từng cái thu được con mồi làm vì tự, bắt đầu đi!"

Hề quốc Thành Hoàng lại ngoắc ngoắc tay, Lạc Ly Ý cùng Phương Nguyên, còn có tên kia Ly Nhật tông Nguyên Thần chân nhân, liền ra khỏi hàng hành lễ, đồng loạt tiến vào Lạc Thần cốc bên trong.

Hắn làm việc quả nhiên rất sảng khoái, không chút nào dây dưa dài dòng ý tứ.

"Giao đấu trong lúc, chư vị có thể chờ đợi ở đây!"

Hề quốc Thành Hoàng đánh ra Thần lực, lại đem lối vào đóng kín, chợt một đạo lĩnh vực trực tiếp lan tràn ra, đem trong ngoài ngăn cách.

Đây là Thần Chi pháp vực, tự thành một giới, cùng lĩnh vực tương tự, càng có rất nhiều diệu dụng.

Có thể nói, ở Pháp Vực ở trong, nếu là Hề quốc Thành Hoàng nghĩ che giấu cái gì, cái kia cho dù Thiên Tiên cũng không cách nào điều tra.

"Chủ công, xin mời dùng trà!"

Ở Pháp Vực bên trong, rất nhiều thần lại bận rộn, bày ra Linh trà linh quả, mặc cho Thành Hoàng lấy dùng.

Bọn họ đối với Thành Hoàng xưng hô cũng hết sức kỳ quái, cũng không phải là bình thường trên dưới chúc thuộc, mà là có chút chủ tớ mùi vị.

"Cái này 'Trà Tam Hợp', quả nhiên là càng nấu càng có mùi vị! Lần trước ta cùng cái kia Vũ Di Thành Hoàng đánh cược, dùng ba mươi viên Thương Hải

Nguyệt Minh Châu, mới thắng nửa cân trở về. . ."

Hề quốc Thành Hoàng thổi sương mù, nhất cử nhất động dường như người sống, thản nhiên tự đắc: "Thần đạo xa xôi, tuổi thọ hầu như vô hạn, khi tận hưởng lạc thú trước mắt, hưởng cái này vô biên phú quý!"

"Chủ công nói chính là!"

Bên cạnh mấy cái thần lại gật đầu liên tục.

Nguyên Thần chân nhân bất quá một điểm Âm linh không muội, có thể chuyển thế mấy lần, mà Nhân Tiên hình thể kiên cố, tuổi thọ dài lâu, nhưng cũng có con số cực hạn.

Ngược lại, cho dù là không đáng chú ý nhất tiểu thần, chỉ cần không gặp được đến ngoại lực, hoặc là đèn nhang đoạn tuyệt, tồn tại hơn mấy trăm ngàn năm, cũng không một chút vấn đề.

Đồng thời, Thần Chi cũng không cần tu luyện, cái kia ngoại trừ làm việc công ở ngoài, tự nhiên chỉ có hưởng lạc.

Trên thực tế, luận tận hưởng lạc thú trước mắt, rất nhiều Tiên nhân Lão tổ, đều không nhất định có thể so với nho nhỏ Thành Hoàng.

"Còn có cỡ này việc nhỏ, cần gì làm phiền Chủ công ra tay? Không gặp còn lại tam tông đều chỉ là phái ra Nhân Tiên Nguyên Thần, chúng ta tùy ý tới một cái, liền đủ để trấn áp đại cục!"

Bên cạnh, một cái thần lại liền nịnh hót nói.

"Ngươi không hiểu. . ."

Hề quốc Thành Hoàng cười đến có chút cao thâm khó dò: "Thỉnh thoảng ném ra một ít hạ đẳng Thần vị, hấp dẫn Tiên môn nội đấu , bất quá là đường nhỏ. . . Nhưng lần này không giống!"

Hắn nhìn về phía Lạc Thần cốc, ánh mắt bỗng nhiên có chút thất vọng: "Ngươi lại có biết. . . Nơi đây vì sao lấy Lạc Thần làm tên?"

"Lạc Thần Lạc Thần. . . Chẳng lẽ, nơi đây ngã xuống qua thần linh?"

Mấy người thuộc hạ nhất thời có chút kinh sợ.

"Không sai. . . Đồng thời vẫn là đại thần Minh Ngọc Quân! Có thiên tước sắc phong!"

Quân!

Đây là chỉ có Thiên Đế mới có thể sắc phong thiên tước, nắm giữ người đều là đại thần, cao hơn Thành Hoàng rõ ràng không biết bao nhiêu.

Hề quốc Thành Hoàng phun ra một bí mật lớn: "Năm xưa. . . Minh Ngọc Quân ngã xuống tại đây, cải tạo cảnh vật chung quanh, hình thành tuyệt địa, ngay cả ta cũng không cách nào tiến vào, lúc này mặc dù cấm chế yếu bớt, nhưng cũng chỉ có Nguyên Thần Chi cảnh, cũng chính là tiểu thần mới có thể đi vào đi. . . Nhưng ta gần nhất mặc vận thiên cơ, chuyên tâm suy tính, lại là phát hiện cấm chế lực lượng có buông lỏng, rõ ràng đã đến di tàng xuất thế lúc!"

"Đã như vậy. . . Vì sao còn muốn cho những người tu chân kia tiến vào?"

Mấy cái thần lại đều là kinh hãi.

"Cái này tự nhiên là phía trên ý tứ. . ."

Hề quốc Thành Hoàng mặt trầm như nước, tay chỉ chỉ trời, lại nói: "Ta nguyên vốn còn có chút không quá lý giải, nhưng lần này nhìn thấy cái kia nhập cốc ba người, lại là thoáng lĩnh hội phía trên ý tứ, lần này nhập cốc ba Nguyên Thần chân nhân, Hãn Hải tông bất quá người chết thế, Ly Nhật tông cái kia giả làm heo ăn thịt hổ, nhưng cũng không tính là gì nhân vật, chỉ có Lạc Ly Ý, trên người có đại khí vận, càng có Minh Ngọc Quân duyên phận. . . Cũng chỉ có nàng, hay là mới có thể hấp dẫn di tàng , khiến cho Minh Ngọc Quân truyền thừa

chủ động hiện thế!"

Truyền thừa hiện thế, ngoại vi bảo vệ cấm chế sẽ xuất hiện lỗ thủng, đây chính là tất cả mọi người cơ hội.

Mà phía bên ngoài những thứ này người ở trong, hiển nhiên không có bất luận cái nào có thể cùng Hề quốc Thành Hoàng cùng sánh vai.

"Thì ra là như vậy, Chủ công nhất định có thể thu được Minh Ngọc Quân truyền thừa! Tiến thêm một bước!"

Mấy cái thần lại đều là nghiêm túc gật đầu, đồng thời trong con ngươi có ngóng trông.

Minh Ngọc Quân nhưng là thiên đình đại thần, trong truyền thừa nói không chắc có Thần vị.

Đương nhiên, bọn họ mơ ước không được cái này, nhưng Thành Hoàng lão gia đến tốt đẹp nhất nơi, cho dù ngón tay khe trong lại lộ một điểm đi xuống, cũng đầy đủ bọn họ hưởng dụng bất tận.

. . .

Cùng lúc đó, Lạc Thần cốc bên trong.

Tuy rằng Lạc Thần cốc bên ngoài nhìn qua chỉ là một cái thung lũng, nhưng không gian bên trong vô cùng rộng lớn, đồng thời, tựa hồ còn mang theo vài phần na di năng lực.

Phương Nguyên tiến vào lối vào thung lũng, trong nháy mắt liền cùng Ly Nhật tông, Lạc Thủy tông hai cái người cạnh tranh thất tán, bị truyền tống đến một cái trên đại thảo nguyên.

Ở đây, từng bầy từng bầy màu đen sơn dương quái vật, đem hắn hoàn toàn vây quanh, trên người hung sát khí tràn ngập.

Những thứ này sơn dương quái vật mỗi cái có trâu ngựa giống như cao to, toàn thân đen nhánh, sinh trưởng lân phiến, mi tâm một viên mắt dọc hơi nhô ra, phảng phất sinh trưởng con mắt thứ ba.

Đương nhiên, cùng bình thường sơn dương to lớn nhất không giống, liền là chúng nó mọc ra sắc bén hàm răng, có thình lình còn ở sinh nhai máu thịt.

"Quả nhiên là Hung thú!"

Cho dù là Nguyên Thần chân nhân, bị như thế một đoàn Hung thú bao vây, cũng là nguy hiểm mười phần.

Nhưng Phương Nguyên chắp hai tay sau lưng, lại là không có một chút nào sợ hãi.

Không nói hắn Nguyên Lực Chi Thể bản chất, chính là chỉ dựa vào mới vừa thu được quân lương, cũng đủ để đem Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật bù đắp, phát huy ra cấp bậc Địa Tiên thực lực!

Điểm ấy Hung thú, tự nhiên căn bản không đáng chú ý.

"Mấu chốt nhất chính là. . . Những hung thú này, còn có cái này không gian kỳ dị hình thành, tựa hồ ẩn chứa một chút bí mật lớn! Lại hạn chế Nguyên Thần bên trên tồn tại tiến vào, đương nhiên, đối với ta căn bản không hề tác dụng."

Phương Nguyên suy tư, một luồng Linh tràng tản ra, mang theo Thần Chi pháp vực mùi vị, nhất thời tất cả Hung thú không nhúc nhích, phảng phất đã biến thành điêu khắc.

Hắn lại vẫy tay, một con màu đen sơn dương liền bị truyền tống đến trước mặt, lột da rút gân, tìm hiểu huyết mạch. . .

"Hả? Cái này Hung thú, tựa hồ là nhiễm cái gì Thần lực mà diễn hóa đi ra. . ."

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên, gia tăng pháp thuật.

Ầm ầm!

Nhất thời, tất cả Hung thú nổ tung, sương máu lan tràn, lại không ngừng cô đọng thành một viên huyết cầu.

Chợt, một đoạn tàn khuyết cảnh tượng, liền tái hiện ra.

Đó là một chỗ khủng bố chiến trường, không biết bao nhiêu Tiên nhân cùng Thần Chi tranh đấu, sao băng giống như ngã xuống.

Ngay khi rất nhiều sao băng ở giữa, một tôn cả người như ngọc, trong suốt bóng loáng tồn tại , tương tự từ trời cao bên trong rơi rụng, đánh thẳng vào Lạc Thần cốc nơi sâu xa.

Thần huyết tung toé, rơi vào núi sông cây cỏ, bách thú sinh linh bên trên, lập tức đề cao dị hoá. . .

"Nguyên lai, đây chính là Lạc Thần cốc chân tướng sao?"

Phương Nguyên thu hồi thần niệm: "Tựa hồ. . . Cái này Minh Ngọc Quân để lại, còn ở Lạc Thần cốc nơi sâu xa đây!"

. . .

"Giết! Giết! Giết! ! !"

Lạc Thần cốc mặt khác một chỗ, Ly Nhật tông cái kia trung thực Nguyên Thần chân nhân, sau khi tiến vào lại là lập tức phát huy bản tính, sát khí lẫm liệt.

Rất nhiều bạch cốt chim khổng lồ kêu to bay nhào xuống, cuối cùng lại bị trên tay hắn một cây màu đỏ đại kỳ đốt cháy, hài cốt không còn.

"Khà khà. . . Chỉ là tiểu thần Thần vị đáng là gì? Thượng tông lần này bí mật

truyền tin, cái này Lạc Thần cốc bên trong, có một cái cơ duyên lớn, thậm chí có thiên tước! Cái này là Địa Tiên Thiên Tiên đều muốn tranh đoạt thứ tốt, ta như được đến dâng lên, có thể trực tiếp lên cấp Thượng tông!"

Tu sĩ này trong mắt lộ ra một tia tham lam, điều động Bí bảo, một đường đấu đá lung tung.

Đột nhiên, trước mặt rộng rãi sáng sủa, đi tới một chỗ bình nguyên.

Rất nhiều thân người đầu dê màu đen quái vật, con ngươi huyết hồng, thẳng tắp theo dõi hắn, lộ ra hung tàn ánh sáng.

"Nguyên. . . Nguyên Thần? Nhiều như vậy. . . Khổ vậy, những thứ này ma vật trên người, làm sao tựa hồ còn có Âm binh mùi vị? Chẳng lẽ vẫn là cao nhân nuôi dưỡng Linh binh?"

Tu sĩ này nguyên bản ngông cuồng biến sắc, cảm giác sau lưng lông tơ đều dựng đứng lên.

Hắn tuy rằng có Bí bảo hộ thân, nhưng bản thân tu vị vẫn là một cái Nguyên Thần! Con kiến nhiều , tương tự có thể cắn chết voi lớn!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 736: Người Thừa Kế

"Ta tuân theo ngọc khí mà sinh, lúc mới sinh ra, miệng ngậm ngũ thải Linh ngọc, sư tôn nói ta một đời cùng ngọc hữu duyên, có thể ở Lạc Thần cốc bên trong thử vận may!"

So với Phương Nguyên cùng Ly Nhật tông kẻ xui xẻo, Lạc Ly Ý thăm dò lại khá là thuận lợi.

Nàng ở trong cốc tùy ý bước chậm, dĩ nhiên một con hung thú đều không có nhìn thấy, trái lại phát hiện không ít kỳ hoa dị thảo, có thậm chí ngay cả Nhân Tiên Địa Tiên cũng phải đỏ mắt.

"Đây là. . . Thanh Ly Ngọc Thảo, luyện chế Dưỡng Nguyên đan tài liệu chính, liền Nguyên Thần chân nhân đều dùng tới."

"Còn có lớn như vậy một khối Hàn Ngọc tinh túy, bình thường chỉ muốn gia nhập mấy lạng phân lượng, rèn đúc đi ra pháp bảo sẽ mang hơn vạn năm lạnh lẽo, lúc đối địch, chiếm lợi lớn."

"Đây là. . . Táng Ngọc Hoa?"

Lạc Ly Ý nhìn một đóa ngũ thải ngọc thạch giống như hoa cỏ , dù là đã chịu đến có đủ nhiều vui mừng, cũng không khỏi trợn mắt lên: "Cái này đã không phải phàm tài, mà là Tiên tài, đối với Thiên Tiên đều có tác dụng lớn, ta coi như không thể dùng, trở lại hiến cho tông môn, chỗ tốt cũng là nhiều!"

Nàng nhìn một chút chu vi, không có một chút nào Hung thú tung tích, không khỏi tiến lên, tay ngọc dò ra, nhẹ nhàng nắm lấy hoa cỏ rễ cây.

Ầm ầm!

Đột nhiên, cấm chế phát động, không gian lập chuyển.

Lạc Ly Ý trong khoảnh khắc bị na di, phục hồi tinh thần lại lúc, đã nằm ở một mảnh kỳ dị không gian bên trong, trước mặt, có một toà cung điện to lớn, trên viết mấy cái hoa điểu vân triện, tên là Táng Ngọc Cung! ! !

"Táng Ngọc Cung? Chẳng lẽ là một cái nào đó Thượng cổ đại năng để lại cùng truyền thừa?"

Lạc Ly Ý con mắt sáng choang: "Ta vốn cho là sư tôn nói tới cơ duyên, là Lạc Thần cốc bên trong tài liệu quý giá, nhưng hiện tại xem ra, cái này Táng Ngọc Cung mới là đầu to!"

"Chỉ là bực này cung điện, vừa nhìn liền có chứa Thần đạo phong cách, còn không là bình thường tiểu thần, mà là thiên thần, đại thần! Bên trong nói không chắc cấm chế tầng tầng, sức lực của một mình ta thực sự lực có chưa đủ!"

. . .

Ngay khi nàng do dự bất định lúc, trước mặt cung điện tiếp xúc được hơi thở của nàng, lại là phát ra nổ vang, tầng tầng cung cửa mở ra, bên trong thanh ngọc làm vì trụ, hồng ngọc làm vì đèn, mỹ ngọc phô, so với nhân gian xa hoa nhất đế hoàng cung điện cũng không biết muốn vượt qua vài lần.

"Không muốn lo lắng, ta người thừa kế!"

Một cái rộng rãi hùng vĩ tiếng nói, giống như chuông vang ngọc khánh, trực tiếp truyền vào Lạc Ly Ý trong tai, toàn bộ cung điện đều phảng phất đang cùng nó hoà lẫn.

"Ngươi là. . . Cung điện này chủ nhân? !"

Lạc Ly Ý con ngươi co rụt lại.

"Xác thực, Bản tôn chính là Minh Ngọc Quân, cũng không phải là cái gì Tà thần hàng ngũ!"

"Dĩ nhiên là Thiên Đình chính thần. . ." Lạc Ly Ý mặt mày biến sắc, nhất thời hành lễ: "Xin ra mắt tiền bối, ta ở sách cổ trên, cũng đã từng thấy tiền bối danh hào. . . Không biết tiền bối nhưng là bị nguy nơi đây? Có gì tiểu bối có thể ra sức chỗ, tất nhiên bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, chết vạn lần không chối từ!"

"Ha ha. . . Ngươi không cần thăm dò cái gì, ta từ lâu ngã xuống, lúc này bất quá một đoạn ý chí, liền tàn hồn cũng không tính, lên không là cái gì ý đồ xấu, liền đoạt xá đều không làm được."

Minh Ngọc Quân ý chí thẳng thắn nói: "Ta sứ mệnh, chính là vì Minh Ngọc Quân tìm tới người thừa kế, hiện tại, ngươi rốt cục đến."

"Người thừa kế?"

Lạc Ly Ý đôi mắt đẹp bên trong lóe sáng lên: "Ta là Tiên đạo, nhưng Minh Ngọc Quân chính là đại thần, càng được thiên tước sắc phong, hắn Thần vị, bất kỳ Địa Tiên được đến đều là một bước lên trời, ngay cả Thiên tiên đều muốn động tâm!"

"Thế nhưng, tại sao lựa chọn ta?"

Nàng thẳng thắn: "Từ xưa Thần Tiên có khác biệt. . . Ngươi như muốn tuyển chọn người thừa kế, tự có đầy trời Thần Chi, liền bên ngoài Thành Hoàng đều muốn động tâm."

"Cái này tự nhiên là bởi vì. . . Ngươi là hậu duệ của ta!"

Minh Ngọc Quân ý chí thẳng thắn: "Ngươi tuân theo một tia tiên thiên ngọc khí mà sinh, lẽ nào liền không biết nó là làm sao đến sao? Ở ta ngã xuống lúc, một tia Bổn nguyên chi khí tiết ra ngoài, ở trong thiên địa lưu chuyển, không biết qua bao lâu, cùng Tạo Hóa chi lực dung hợp, vừa vặn rơi xuống ở trên thân thể

ngươi, bởi vậy, ngươi cũng có thể tính làm hậu duệ của ta!"

"Thì ra là như vậy!" Lạc Ly Ý chấn động toàn thân: "Chẳng trách ta tới chỗ này, thì có một loại khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác thân thiết!"

Đối với tại linh giác của chính mình, nàng lại là không nghi ngờ chút nào, nhất thời đối với Minh Ngọc Quân ý chí lời nói tin tưởng hơn nửa.

"Được rồi, vậy bây giờ, ta nên làm như thế nào?"

Nữ tử này quyết định thật nhanh, làm ra quyết định.

"Rất tốt! Ta sẽ trợ giúp ngươi, lúc trước, ta ở ngã xuống trước, giẫy giụa bố trí xuống thần điện này, chính là nghĩ ơn trạch hữu duyên hậu nhân, Táng Ngọc Cung cấm chế, đều sẽ không đối với ngươi tạo tác dụng, ngươi có thể một đường thẳng tới trung ương đại điện, ở nơi đó, ta sẽ mở ra chân chính Minh Ngọc Quân di tàng, bên trong có ta suốt đời kinh nghiệm, còn có một đạo Thần vị. . . Nhưng ngươi phải cẩn thận, Thần vị luyện hóa rất khó, mà một khi mở ra trung ương đại điện, ta không thể phân tâm, bên ngoài cấm chế sẽ tiêu tan, vị này chờ đợi ở một bên Thành Hoàng tất nhiên sẽ đi vào, ngươi thời điểm đó thời gian không nhiều!"

Minh Ngọc Quân ý chí toàn bộ bê ra, êm tai nói.

"Ta liền nói. . . Cái kia Hề quốc Thành Hoàng trong ngày thường cũng là quen sống trong nhung lụa hạng người, vì sao hôm nay tới đây, hóa ra là vì cái này! Cái kia có biện pháp gì?"

"Không có biện pháp khác, biện pháp duy nhất chính là nhanh! Bên ngoài cấm chế mặc dù sẽ biến mất, nhưng tàn dư đi xuống lực lượng, vẫn cứ đầy đủ chống đối Thành Hoàng nhất thời, ngươi nhất định phải ở hắn đến trước, đem mới có lợi đều thu lấy đi, lại thôi thúc hạt nhân Minh Ngọc Na Di đại trận, chạy thật nhanh!"

Minh Ngọc Quân ý chí nói: "Làm sao? Ngươi có dám đánh cuộc hay không?"

"Làm sao không dám?" Lạc Ly Ý mặt hiện nổi lên ra mỉm cười: "Ta chính là Minh Ngọc Quân chỉ định truyền nhân, trên người có tiên thiên ngọc khí, lại có ngươi trợ giúp, nếu như còn không dám một kích, đó chính là trời cho không lấy, phản được tội lỗi! Đây là ta khảo nghiệm, nếu ta liền cái này nho nhỏ cửa ải khó đều không qua được, tương lai làm sao tu hành thành Thiên Tôn?"

"Ngươi nghĩ lên cấp Thiên Tiên? Ta Minh Ngọc tước vị , căn bản không so Thiên Tiên kém hơn nửa phần. . ." Minh Ngọc Quân ý chí nói: "Bất quá ngươi là người thừa kế, tự nhiên tất cả ngươi định đoạt, Bản tôn bảo tàng, ngươi muốn làm sao dùng liền dùng như thế nào."

"Thiện, chúng ta hiện tại liền đi trung ương đại điện!"

Lạc Ly Ý bước chân một nhún, cả người nhất thời nhào vào Táng Ngọc Cung bên trong.

. . .

Ong ong!

Cung điện nổ vang không ngừng, tầng tầng ánh sáng dật tán , hóa thành trắng, đỏ, vàng, xanh các loại màu sắc, giống như linh chi lọng che, chậm rãi bốc lên.

Ở các loại bảo quang ở trung tâm nhất, một gian cực lớn kim ngọc điện hiện lên đi ra.

"Đây là. . . Cấm chế phá? Không phải mở ra một cái hai cái chỗ hổng, mà là triệt triệt để để biến mất. . ."

Lạc Thần cốc ở ngoài, Pháp Vực trong.

Hề quốc Thành Hoàng ngạc nhiên đứng lên, mang lật bàn, phía trên mỹ thực

quỳnh tương tung một chỗ: "Có người ở kế thừa Minh Ngọc Quân Thần vị? Này ba cái Nguyên Thần chân nhân, dĩ nhiên có thể làm đến một bước này? !"

Hắn vẫy tay, Pháp Vực biến mất, toàn bộ thân thể liền hóa thành một đạo kim quang, hướng về Lạc Thần cốc bên trong bổ một cái.

"Tôn thần?"

Tình cảnh này, nhất thời làm bên ngoài tam tông người sắc mặt quỷ dị.

"Xem ra, Lạc Thần cốc bên trong tất nhiên phát sinh cái gì kinh biến, Lão phu tâm lo đệ tử, đi trước một bước!"

Hồng Nhật nhân tiên con mắt hơi chuyển động, cho gọi ra Long Mã Phi Xa, cũng là nhanh như chớp, theo sát phía sau.

'Lão thất phu, người nào không biết ngươi là tâm lo bảo vật. . . Cái này Lạc Thần cốc quả nhiên không phải chuyện nhỏ, sợ không phải có cơ may lớn gì xuất thế!'

Thành Phi trong lòng ám chửi một câu, nhưng có chút do dự.

Hắn chỉ là một cái Nguyên Thần chân nhân, bất luận đối đầu Hề quốc Thành Hoàng, vẫn là Hồng Nhật nhân tiên, đều không có khả năng chiếm tiện nghi.

"Thành Phi!"

Đang lúc này, phía đông phảng phất phiêu qua một phiến hải dương, sóng lớn mãnh liệt.

Một cái hùng vĩ tiếng nói truyền đến, tất cả xanh thẳm biển rộng trong nháy mắt biến mất , hóa thành một viên bảo châu màu xanh lam.

"Đây là. . . Hãn Hải châu? Bản tông trấn tông chí bảo? Đã bị chưởng giáo luyện thành thân ngoại chi thân?"

Thành Phi cả kinh, lập tức hành lễ.

Màu lam Hãn Hải châu bên trong tựa hồ có biển rộng bốc lên, quang mang lóe lên, biến thành một người mặc rộng lớn lam bào ông lão dáng dấp: "Lúc này bảo vật khai quật, quang diễm trùng thiên, trăm dặm có thể thấy được, ta đã tính ra, chính là Thiên Đình Minh Ngọc Quân di tàng xuất thế, Thành Phi, ta bản ý để ngươi tiến vào lần này cơ duyên, tuy rằng hung hiểm, lại cũng có khả năng một bước lên trời, không ngờ rằng ngươi rất sợ chết, dĩ nhiên tìm người ngoài!"

"A. . . Ta không biết chưởng giáo thâm ý, có tội!" Thành Phi lúc này kinh hoảng bái xuống, đúng là thật có một tia hối hận.

"Thôi! Bất quá ta tông còn có một cái khách Khanh trưởng lão bị nhốt ở trong cốc, cũng là duyên phận, bản thân thân là chưởng giáo, cũng có cứu viện chức trách!"

Hãn Hải chưởng giáo nói, liền liếc Lạc Thủy tông người một chút.

Đây chính là chính đạo làm việc quy tắc.

Lúc này thiên cơ hiển hiện, thật sự muốn theo đạo lý đến, bảo tàng tất nhiên là phải cho Lạc Ly Ý, nghĩ muốn ra tay, nhất định phải muốn sư ra có danh.

Có đệ tử bị nhốt ở trong cốc, chính là lý do!

Cho tới người này là khách khanh vẫn là hạt nhân, là Thành Phi hoặc là Phương Nguyên, nhưng cũng không có bao nhiêu khác nhau.

Thành Phi cung kính nhìn cái này màn, trong lòng lại là âm thầm phát lạnh.

"Hì hì. . . Hãn Hải lão quỷ, ngươi quả nhiên cáo già , bất quá Ly Nhật tông Địa Tiên tướng ăn có thể so với ngươi khó xem nhiều, trong bọn họ một cái Địa Tiên hóa thân, che giấu ở phi xa ở trong, từ lâu tiến vào trong cốc."

Ở Lạc Thủy tông nữ đệ tử ở trong, một người bỗng nhiên biến sắc, hiện ra

một tia đau đớn vẻ, tiếp theo thiên kiều bá mị cười nói.

"Được. . . Tông chủ cái này tơ tình bám thân thần thông, lại tiến thêm một bước!"

Hãn Hải lão quỷ khen hay .

"Không bằng chúng ta dắt tay đồng hành, làm sao? Chỉ cần Ly Ý ta đồ có thể đến truyền thừa, cái khác chỗ tốt, cũng không phải là không thể cho các ngươi chia lãi. . ."

Lạc Thủy tông tông chủ cười duyên nói.

"Ha ha. . . Chúng ta thuộc về Tiên đạo, cùng nhau trông coi, chính là việc nghĩa chẳng từ!"

Hãn Hải lão quỷ con ngươi chuyển loạn, cũng không ai biết hắn đang có ý đồ gì, lúc này lại là cười to, đồng ý.

. . .

"Hả? Cấm chế biến mất rồi?"

Ở Lạc Thần cốc bên trong, cái khác hai người, lại là càng thêm cảm nhận được không giống.

Chính tại tùy ý đi khắp Phương Nguyên ngẩn ra, chợt liền nhìn thấy sương mù tiêu tan, không khỏi vỗ tay: "Nguyên bản ta còn muốn suy tính nhất thời nửa khắc, mới có thể đi đến hạt nhân, không nghĩ tới. . . Chính ngươi đưa tới cửa."

"Hống hống!"

"Gào gào!"

Lúc này, ở chung quanh hắn, đống lớn Hung thú bao vây, tỏa ra kinh người

hung khí.

Cho dù là Nguyên Thần chân nhân, gặp phải tình huống như thế cũng là nguy hiểm cực kỳ.

Đây đương nhiên là Minh Ngọc Quân cố ý bố trí, tuy rằng bỏ đi cấm chế, lại cố ý đưa tới lượng lớn Hung thú, muốn mượn đao giết người.

Dù sao, hai cái này Nguyên Thần chân nhân khoảng cách Táng Ngọc Cung gần nhất, nếu là kế thừa lúc đột phá đến phụ cận, xác thực có một điểm phiền phức.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 737: Tranh Cướp

"Làm sao có khả năng?"

Ly Nhật tông Nguyên Thần chân nhân không ngừng thôi thúc đại kỳ, toả ra liệt diễm, thật vất vả mới từ thân người đầu dê quái vật vây quét bên trong chạy ra, còn chưa kịp lấy hơi, liền phát hiện trước mặt sương mù tản ra, tình huống chung quanh nhất thời đập vào mi mắt.

Rất nhiều kỳ hoa dị thảo vẫn là tiếp theo, mấu chốt nhất chính là, mấy con hung thú , tương tự nhìn thấy hắn, không có ý tốt bao vây quanh.

Tuy rằng chỉ có mấy con, nhưng so với trước dê ma đại quân vây nhốt, càng thêm làm hắn sợ mất mật.

Bởi vì cái này mấy con thình lình đều có Nguyên Thần cấp bậc tu vị, đặc biệt ở giữa một đầu, giống như núi nhỏ, khí tức thâm trầm mà không lường được, dĩ nhiên có thể so với Nhân Tiên!

"Ta đường đường Nguyên Thần chân nhân, lần này đến trong môn phái trọng trách, lại có dị bảo hộ thân, làm sao. . . Làm sao có khả năng sẽ chết ở chỗ này?"

Vị này Nguyên Thần đầy mặt không cam lòng, liên tục vung lên đại kỳ, nhất thời khói đen ngất trời, liệt diễm bao phủ.

Đáng tiếc, mỗi một loại này giãy dụa, đều là phí công.

Một lát sau.

"Ta thật hận. . ."

Nương theo một tiếng không cam lòng đến cực điểm rít gào, ầm ầm nổ vang bên trong, một cái vụ nổ lớn hiện lên.

Tàn tạ ở trong, một cái Nguyên Thần bao bọc một mặt cờ xí, đã nghĩ phá không bay đi.

Lúc này, đầu kia núi nhỏ giống như Yêu thú, lại là đánh cái to rõ phì mũi.

Tiếng hừ ở trong, một đạo vàng bạc giao nhau ánh sáng bao phủ, giống như dải lụa, chỉ là duỗi một cái co rụt lại, liền đem Nguyên Thần liên đới bảo vật ôm lấy, nuốt vào trong bụng, lại không một tiếng động. . .

. . .

"Xem ra, cái chỗ chết tiệt này, xác thực có không ít bí mật, ít nhất thì có người chủ trì, càng hấp dẫn đến không ít mơ ước. . ."

Đối với Lạc Thần cốc bí mật, cùng với tam tông mờ ám, Phương Nguyên rõ ràng trong lòng.

"Chỉ là, để ta thu được tiên cơ, thật là ngươi đám người cực lớn sai lầm a!"

"Hống hống!"

"Gào gào!"

Bao vây Hung thú gào thét, đột nhiên phảng phất được đến cái gì mệnh lệnh, cùng nhau tiến lên.

Cỡ này đội hình, cho dù là Nhân Tiên đều không thể may mắn thoát khỏi!

"Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật, tầng thứ tư là Linh tràng, từ ngoài vào trong, mà Hãn Hải Tâm Quyết lại là rèn luyện thịt khiếu, từ trong ra ngoài, nhưng đến tầng thứ năm, Địa Tiên chi đạo, rồi lại là mơ hồ tương thông."

Phương Nguyên vẫy tay, một cái lĩnh vực nhất thời hình thành.

Đây là Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật tầng thứ năm Địa Tiên chi vực! Càng trải qua hắn thay đổi, cùng Linh giới phối hợp đến thiên y vô phùng.

Nhất thời, một cái vô hình trường lực mở ra, cho dù là Nhân Tiên cấp Hung thú, cũng bị định tại chỗ, không cách nào nhúc nhích chút nào.

"Mở!"

Ở Hung thú vờn quanh bên trong, Phương Nguyên đi bộ nhàn nhã, tìm tới một cái tiết điểm, hai tay đột nhiên xé một cái.

Ầm ầm!

Nham thạch phá nát, đất rung núi chuyển.

Một chỗ vách đá vỡ vụn, hiện ra trong lòng núi một cái cực lớn chỗ trống, cùng với ngũ thải lấp loé, phảng phất thuần túy dùng ngọc thạch lát mà thành cung điện.

"Táng Ngọc cung?"

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng, một bước bước vào!

Ầm ầm!

Toàn bộ Táng Ngọc cung chấn động, còn sót lại cấm chế nhất thời phát động!

"Không được!"

Vàng ngọc cung điện trong, Minh Ngọc Quân ý chí lập tức phát hiện kẻ xâm lấn: "Địa Tiên đại năng? Không nghĩ tới, cái kia Hãn Hải tông như vậy giả dối, dĩ nhiên đem một tên Địa Tiên Lão tổ ngụy trang thành bình thường Nguyên Thần chân nhân, còn thông qua lối vào thung lũng cấm chế! ?"

Nguyên bản, nó cho rằng Hãn Hải tông nhiều nhất làm chút Ly Nhật tông như thế mờ ám, tỷ như mang theo báu vật, hoặc là ở trên người đối phương gieo xuống bám thân phù lục cái gì.

Nhưng không nghĩ tới, Hãn Hải tông như vậy phát điên, không tuân quy củ, lại lừa dối, ở tất cả mọi người ngay dưới mắt, truyền tống một cái Địa Tiên Lão tổ đi vào!

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?"

Minh Ngọc Quân ý chí sốt sắng, nhìn chính giữa điện phủ một chút.

Ở nơi đó, có một tấm ngọc chất cái ghế, tỏa ra ánh sáng năm màu, Lạc Ly Ý ngồi ngay ngắn bên trên, thân thể bên trong phảng phất mở ra bí ẩn gì khiếu huyệt, không ngừng phun ra nuốt vào thần quang.

"Nàng còn cần ba nén nhang công phu, mới có thể triệt để luyện hóa Thần vị, thu được bản thể bảo tàng lớn nhất."

Minh Ngọc Quân ý chí lần thứ hai động tác, mở ra vài đạo Huyền Quang Kính, phía trên hiện ra mặt khác mấy người hình bóng.

Trong đó một đạo màu vàng thần quang, rõ ràng là Hề quốc Thành Hoàng, tốc độ như điện, theo sát phía sau đi theo một chiếc Long Mã Phi Xa, lại mặt sau, nhưng là Hãn Hải lão quỷ cùng Lạc Thủy tông Địa Tiên , tương tự nhanh như chớp.

"Hiện nay kế sách, chỉ có xua hổ nuốt sói sao? Nhưng là tốc độ không đủ a. . . Nhiều nhất khiến mặt sau một nhóm người hỗn chiến, nhưng vừa bắt đầu cái này Địa Tiên giảo hoạt, dĩ nhiên lẫn vào trong cốc, xa xa dẫn trước. . ."

Ầm ầm!

Đang lúc này, vàng ngọc điện rung mạnh, phía trước lôi đình múa tung bên trong, một cái tay áo lớn phiêu phiêu bóng người chống lôi đình, chậm rãi đi ra.

"Không thể, cho dù là Địa Tiên, cũng không thể nhanh như vậy đột phá cấm chế!"

Tuy rằng nương theo trung ương vàng ngọc điện mở ra, Táng Ngọc cung bên trong cấm chế uy lực giảm mạnh, nhưng ở Minh Ngọc Quân ý chí tính toán bên trong, lại là đủ để ngăn cản lại Hề quốc Thành Hoàng chốc lát, làm vì Lạc Ly Ý tranh thủ đến đầy đủ thời gian, luyện hóa Thần vị, chạy mất dép.

Nhưng lúc này, ở cái này tôn Địa Tiên trước, rất nhiều cấm chế, lại phảng phất làm bằng giấy như thế, xé một cái liền phá.

"Cửu Cửu Kim Ngọc đại trận!"

Ở vàng ngọc cung điện ở ngoài, Minh Ngọc Quân ý chí được ăn cả ngã về không, một đạo ánh sáng màu vàng óng bốc lên, mang theo ngọc chi màu sắc, còn như thực chất.

"Nguyên lai còn có một đoạn chết rồi ý chí quấy phá. . ."

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng, hai tay xé một cái.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Kim Ngọc đại trận nhất thời phá tan, như nứt vải vóc.

"Như vậy cử trọng nhược khinh thủ pháp, ngươi tu vị tuy rằng chỉ là Địa Tiên, cảnh giới lại ít nhất là Thiên Tiên! Ngươi đến tột cùng là ai?"

Minh Ngọc Quân ý chí hoảng hốt, hắn chung quy là đã từng là thiên đình đại năng để lại, điểm ấy nhãn lực vẫn có: "Ngươi nếu là Thiên Tiên hóa thân, liền phải biết quy củ, cướp giật ta trời phong, liền không sợ thiên đình trừng phạt?"

"Ồn ào!"

Lời nói này nói ra, cho dù người đến là bảy mươi hai Tiên môn chưởng giáo, cũng phải do dự một, hai.

Nhưng Phương Nguyên không gì kiêng kỵ, bàn tay lớn trảo ra.

Trong hư không, vô hình ý chí bị lĩnh vực áp bức, hiển hiện ra, biến thành một viên quả cầu ánh sáng màu vàng óng, rơi vào trên tay hắn, ở giữa mơ hồ hiện ra một cái mông lung khuôn mặt.

"Đã chết qua thần, đều là yêu thích đi ra quấy phá!"

Phương Nguyên hừ lạnh một tiếng.

Thần Chi ở phương diện này , tương tự có ưu thế.

Dù là chết rồi ngàn năm vạn năm, cũng không nhất định thật sự ngã xuống, nếu là có người tế tự, nói không chắc còn có thể triển lộ một ít uy năng.

Dù sao, bọn hắn đã hoàn toàn trở thành một dạng sự sống khác, hoặc là nói, cùng quy tắc hòa vào nhau, liền có phải là chưa phong thần trước người kia, đều không nhất định.

Đây chính là quy tắc hóa thân bi ai, đương nhiên, cũng là Tiên đạo tiêu dao thắng được địa phương nơi.

Hắn xông vào đại điện, nhất thời liền nhìn thấy thần tọa trên Lạc Ly Ý.

"Nếu là nữ tử này kế thừa Thần vị, chỉ sợ cũng phải bị động truyền vào Minh Ngọc Quân tất cả, tuy rằng bản ý không xấu, nhưng sau đó cái kia nàng, đến tột cùng có phải là nguyên bản cái kia nàng, có thể liền không nói được rồi. . ."

Chế phục Minh Ngọc Quân ý chí sau khi, toàn bộ Táng Ngọc cung đều có tan vỡ khuynh hướng.

Việc này không nên chậm trễ, Phương Nguyên trực tiếp ra tay, khổng lồ Lĩnh

vực lực lượng mở ra, lay động Thần vị.

"Ngươi dám? !"

Thần tọa bên trên, Lạc Ly Ý da thịt càng ngày càng trong suốt như ngọc, không! Là chân chính hóa thành ngọc thạch, lúc này mở mắt ra, tỏa ra thần quang, còn có một luồng cực lớn uy nghiêm!

"Chịu đến xâm nhiễm sao?"

Phương Nguyên xì cười một tiếng: "Cho dù là Minh Ngọc Quân trên đời, ta lại có gì không dám? Cho ta đi xuống!"

Bùm bùm!

Trong hư không ánh sáng năm màu tầng tầng gãy vỡ, Lạc Ly Ý trên mặt nhất thời hiện ra vẻ hoảng sợ, cảm giác một luồng vô biên lực lượng khổng lồ mãnh liệt mà đến , hóa thành bàn tay lớn, đưa nàng trực tiếp từ thần tọa trên kéo xuống.

Đùng!

Chịu đến ảnh hưởng này, nguyên bản luyện hóa quá trình lập tức bị cắt đứt, phản phệ kéo tới , khiến cho nàng không khỏi phun ra một khối nhỏ máu tươi.

Cách cách!

Máu của nàng xanh đậm như bích, rơi trên mặt đất, trực tiếp ngưng kết thành ngọc bích, đây là nghe đồn rằng 'Thương thiên bích huyết', chỉ có cao minh Thần Chi mới có thể nắm giữ.

Tuy rằng quá trình bị cắt đứt, nhưng bản thân nàng hiển nhiên cũng thu được rất nhiều chỗ tốt nơi.

"Đây là. . . Táng Ngọc cung?"

Lúc này, lòng núi ở trong lại là một trận nổ vang, mấy cái lối đi xuất hiện, Hề quốc Thành Hoàng trực tiếp bay vào.

Có trước Phương Nguyên một đường dẫn đầu, lại bắt giữ Minh Ngọc Quân ý chí, lúc này người đến sau lại là có nhiều chỗ tốt, ít nhất sẽ không bị cấm chế ngăn cản, một đường thông suốt đi tới vàng ngọc điện.

Nhìn thấy Phương Nguyên một tay chụp vào Thần vị, nhất thời con mắt liền đỏ: "Lớn mật, dám mơ ước ta Thần đạo thiên tước?"

Hắn vẫy tay, ống tay áo bên trong nhất thời bay ra vô số Âm binh Âm tướng, tạo thành trận thế, quân khí sát khí ngất trời mà lên , hóa thành một con hung thú hình ảnh, rít gào vồ giết.

"Ngươi là. . . Hãn Hải tông khách khanh?"

Theo sát phía sau Long Mã Phi Xa ở trong, cũng truyền ra một cái kinh ngạc tiếng nói, mang theo kinh nộ: "Ngươi Hãn Hải tông dĩ nhiên như vậy không tuân quy củ!"

'Lần này Hãn Hải tông sợ là muốn hạ thương, Thành Phi cũng phải xui xẻo, ít nhất một cái nhận biết người không rõ mũ thoát không xong. . .'

Phương Nguyên trong lòng nở nụ cười, lão già này không có ý tốt, kéo chính mình làm người chết thế, đây là nên được chi báo.

Lúc này càng là trong tay động tác liên tục, trực tiếp nắm lấy Thần vị.

Ầm ầm!

Năm màu ngọc quang bùng lên, sức chống cự truyền đến.

Hắn cũng không phải Minh Ngọc Quân chỉ định người thừa kế, đương nhiên sẽ không thuận lợi, nhưng Phương Nguyên mặc kệ không để ý, trực tiếp mạnh mẽ luyện hóa: "Thu!"

Thần vị nhất thời hóa thành một vệt sáng, cùng vô số ký ức toái phiến cùng nhau, tràn vào trong cơ thể hắn.

"Người này muốn chết, cho dù là Địa Tiên, cũng không cách nào một mặt ngăn cản ta, một mặt luyện hóa Thần vị! Đợi đến Thần vị ở trong cơ thể hắn làm loạn, ta muốn hắn hình thần đều diệt!"

Hề quốc Thành Hoàng trong mắt kim quang lóe lên, Hung thú rít gào, động tác càng nhanh.

"Hãn Hải lão quỷ!"

Lúc này, cuối cùng hai cái tông môn Địa Tiên cũng tới đến, Lạc Thủy tông Địa Tiên nhất thời một mặt cảnh giác nhìn về phía bên cạnh Hãn Hải lão quỷ, rời xa mở một khoảng cách.

"Tiên tử, việc này Lão phu cũng hào không biết chuyện, người này cùng Bản tông không có bất cứ quan hệ gì!"

Hãn Hải lão quỷ một mặt tê dại, trong lòng càng là không biết đem Thành Phi thóa mạ bao nhiêu lần, nếu là lúc này đối phương đang ở trước mắt, hắn ép chết cái này bất hiếu đệ tử tâm đều có.

Cái này nơi nào chết tìm người chết thế? Rõ ràng là dẫn sói vào nhà!

Để tỏ lòng thành ý, hắn lúc này ra tay, sau lưng Hãn Hải châu bóng mờ lấp loé , hóa thành vô biên lực lượng khổng lồ, đánh về điện trung ương Phương Nguyên.

Ở trong nháy mắt này ở trong, rất nhiều từng người mang ý xấu riêng Thần Chi Địa Tiên, hiếm thấy đồng lòng nhất trí, có cái cùng chung mục tiêu thừa dịp đối phương thừa thế xông lên luyện hóa Thần vị, chịu đến phản phệ cơ hội tốt, một lần đem cái này không tuân quy củ gia hỏa giết chết!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 738: Vết Thương

"Lớn mật phàm nhân, càng dám miệt thị thiên đình uy nghiêm, mạnh mẽ mơ ước Thần vị! ! !"

Thần vị vừa vào thể, nhất thời liền tỏa ra lớn lao uy nghiêm.

Rất nhiều mẩu ký ức hội tụ, thậm chí ở Phương Nguyên thức hải trong hóa thành một cái thân mang miện phục, cả người như ngọc uy nghiêm Thần Chi, phát ra lôi đình giống như tiếng nói.

Đây là mạnh mẽ luyện hóa Thần vị phản phệ!

Trước Lạc Ly Ý như vậy, còn chỉ là từ từ đồ chi, cho dù bị Phương Nguyên đánh gãy, phản phệ cũng chẳng mạnh mẽ lắm, chỉ là khí huyết sôi trào mà thôi.

Nhưng cái này liền hoàn toàn khác nhau, Thần vị nội hàm hàm chứa uy nghiêm cùng ý chí, muốn trực tiếp phá hư Phương Nguyên biển ý thức, để cho hắn chết không có chỗ chôn!

Mà thành công điểm tốt duy nhất, cũng chỉ là có thể lập tức trấn áp Thần vị mà thôi, có thể nói, Phương Nguyên lựa chọn người ngoài xem ra vất vả nhất không có kết quả tốt một cái phương thức.

Bất quá hắn làm như thế, tự nhiên là có chính mình nguyên nhân.

Trong óc Thần Chi đang muốn đại phát thần uy, đột nhiên, trên mặt liền hiện ra kinh hãi vẻ: "Đây là. . . Vật gì?"

Bởi vì Linh giới, Phương Nguyên dù là thương thế khỏi hắn, cũng không thể

ở bên ngoài triển khai nguyên lực, phòng ngừa đưa tới chân chính đại năng.

Nhưng trong cơ thể mình, lại là không gì kiêng kỵ, nhất thời điều động một tia nguyên lực khí tức.

Ầm ầm!

Cái này nguyên lực giống như Nghiệt long, trực tiếp hóa thành cơn sóng thần, đem ngọc sắc Thần Chi bao phủ.

"A. . . Đây là. . . Tâm Ma giới. . . Ngươi là Tâm Ma giới Đại ma đầu!"

Thần Chi hét lên kinh ngạc , nhưng đáng tiếc liền một cái sát na đều không ngăn cản được , hóa thành một tấm màu xanh phù lục, bị trấn áp ở biển ý thức chi đáy, lượng lớn kinh nghiệm hiện lên đi ra, rõ ràng là Minh Ngọc Quân một đời trải qua, còn có rất nhiều Thần Tàng để lại nơi.

Đương nhiên, lúc này mấu chốt nhất, vẫn là một cái thôi thúc trận pháp chìa khóa!

Khoảng khắc trong lúc đó, liền trấn áp Thần vị!

Phương Nguyên ngẩng đầu, nhìn những thứ này Thần Chi cùng Địa Tiên một chút.

Tuy rằng khẽ nhúc nhích, là có thể làm bọn họ hôi phi yên diệt, nhưng nhất định phải vận dụng nguyên lực!

Hắn lúc này, đương nhiên sẽ không như vậy, mà là vừa bấm pháp quyết, Địa Tiên lực lượng tùy ý phát huy: "Thiên Toàn Địa Chuyển, Minh Ngọc Na Di, lên!"

Một cái bạch ngọc tế đàn nhất thời ở dưới chân hắn hiện lên.

Đây là Minh Ngọc Quân để cho người thừa kế cuối cùng thoát đi thủ đoạn,

Minh Ngọc Na Di đại trận!

Ầm ầm!

Một chùm bạch quang đem Phương Nguyên bao bọc, trong khoảnh khắc biến mất ở tại chỗ.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Rất nhiều công kích rơi xuống, đem vàng ngọc cung điện phá hủy hầu như không còn.

Ngọc tiết tung bay bên trong, hiện ra rất nhiều dại ra cùng ngạc nhiên khuôn mặt: "Không thể!"

"Ta Thần vị!"

Hề quốc Thành Hoàng ánh mắt đỏ như máu, bỗng nhiên nhìn chằm chằm Hãn Hải lão quỷ: "Việc này, các ngươi Tiên môn nhất định phải cho ta một cái giải thích, bằng không, Bản thần cần thiết báo cáo thiên đình!"

"Này tôn Địa Tiên, cũng không phải là ta Hãn Hải tông người!"

Hãn Hải lão quỷ quả thực là khóc không ra nước mắt.

. . .

Khoảng cách Lạc Thần cốc không biết bao xa nơi nào đó.

Trong hư không ánh sáng lóe lên, vô số đường nét hội tụ, vặn vẹo. . . Cuối cùng hình thành một cái bạch ngọc tế đàn dáng dấp.

Không gian phá nát, Phương Nguyên bóng người hiện lên.

"Nơi đây. . ."

Hắn nhìn chu vi, vách núi hiểm trở, viên hạc kinh đề, hiển nhiên là một chỗ mênh mang nơi núi rừng sâu xa.

"Đối với hậu nhân, Minh Ngọc Quân vẫn là hết sức cẩn thận , đáng tiếc. . . Cơ quan tính tận quá thông minh, cuối cùng đều làm lợi ta!"

Đối với Phương Nguyên mà nói, một cái thiên tước Thần vị tự nhiên không tính là gì, chỉ là có thể thông qua Thần đạo phù triệu, tìm hiểu một chút thế giới này Thần đạo bí mật thôi.

Chân chính đối với hắn có tác dụng lớn, vẫn là Minh Ngọc Quân một đời kinh nghiệm cùng trí nhớ.

Có cái này sau khi, hắn trong thời gian ngắn liền trở thành một tôn lão già, đối với rất nhiều thượng cổ bí ẩn, thiên đình bí văn, Thần đạo cùng Tiên đạo xấu xa, đều biết rõ rõ ràng ràng.

Đây đối với hắn nhận thức toàn bộ Linh giới, tự nhiên có lợi ích cực kỳ lớn, sau đó lại đi ra ngoài hành tẩu giang hồ, càng sẽ không bị nhận ra đến.

"Lần này Lạc Thần cốc chiến dịch sau, bọn họ tám thành sẽ điên như thế tìm ta, có lẽ còn có thể suy tính , bất quá. . . Khà khà. . ."

Phương Nguyên một niệm đến đây, trên mặt liền không khỏi hiện ra vẻ mỉm cười.

Bản thế giới tự nhiên cũng có suy tính chi pháp, nhưng hắn bản tính ẩn sâu, có nguyên lực che lấp, những kia Thần Tiên được đến manh mối lại quá ít, cuối cùng căn bản không thể tính toán ra cái gì đến.

"Này thế Thiên Tiên, cũng bất quá Thánh nhân, há có thể coi như ta? Dù là Thiên Tiên bên trên Kim Tiên, e sợ cũng là không chịu nổi. . ."

Nắm giữ Minh Ngọc Quân trí nhớ, tự thân tu tập Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật đến cảnh giới Địa tiên sau khi, Phương Nguyên rốt cục xác thực, này thế

Địa Tiên, tương đương với Đại Càn thế giới tầng bảy Hư Thánh, Thiên Tiên chính là Thánh nhân.

"Trên thực tế, Minh Ngọc Quân am hiểu nhất, vẫn là Thần đạo! Thần đạo ở trong, cũng không lấy chức quyền Thần sắc phân chia, mà là thuần túy lấy lực mà nói, tỷ như Hề quốc Thành Hoàng, hắn thực lực tuyệt đối vượt quá rất nhiều bình thường Thành Hoàng, tại Địa Tiên bên trong có thể coi là đỉnh cao, chỉ ở Thiên Tiên phía dưới, cái này xong tất cả đều phải coi tế tự nhiều ít, còn có thần lực đi tới phạm vi. . . Mà thiên đình vận chuyển Âm Dương, trấn áp tam giới, Thiên Đế cùng tinh thần quyền uy, tuyệt đối muốn bao trùm toàn bộ Linh giới, cái này liền tương đương khủng bố!"

Minh Ngọc Quân ở thiên đình ở trong cũng coi như quyền cao chức trọng, chiến lực có thể so với Thiên Tiên, chỉ ở một ít cổ lão Thần Chi cùng Thiên Đế phía dưới, tự nhiên cũng là không phải chuyện nhỏ.

Lần này hết thảy đều bị Phương Nguyên nuốt, có thể nói đại bại thua thiệt, mà Phương Nguyên nhưng là ăn được miệng đầy nước mỡ.

"Nguyên lai trong lịch sử. . . Tâm Ma giới đã từng xâm lấn qua một lần Linh giới, đến nay còn có cố tật khó trị, chẳng trách lần trước ở địa cầu thế giới ở trong, vừa cảm thụ đến Tâm Ma giới mở ra khí tức, Linh giới liền lập tức thằn lằn đoạn đuôi!"

"Liền Minh Ngọc Quân, đều là ở nơi đó chết trận!"

Phương Nguyên ngẩng đầu, ngắm nhìn bầu trời.

Ở thái dương chu vi, hai viên sao nhỏ vờn quanh, một bích lục, một xanh tím, toàn bộ Linh giới đều là như vậy.

Nguyên bản, hắn cho rằng bất quá Linh giới thiên nhiên gương mặt bên ngoài, nhưng lúc này mới biết, đó là thế giới vết thương!

"Cái kia viên màu xanh tím ngôi sao, chính là lúc trước Tâm Ma giới xâm lấn, lưu lại huyền dị lực lượng biến thành, mỗi thời mỗi khắc đều đang phát tán ra tà ác lực lượng, Linh giới mặc dù có thể đến hiện tại còn không hủ hóa, dựa cả vào một đường rất nhiều đại thần cùng Thiên Tiên chống đỡ lấy!"

Tâm Ma giới khủng bố, Phương Nguyên là sâu sắc rõ ràng.

Lúc trước một giọt nguyên lực lưu lạc hạ giới, đều có thể ô nhiễm toàn bộ thế giới.

Mà ở màu xanh tím ngôi sao bên trong, nó lại để lại bao nhiêu lực lượng?

"Then chốt. . . Ta trên người chịu nguyên lực, ở đây lại nửa điểm không cảm ứng được tinh thần tà ác, cái này liền phi thường khủng bố!"

Như vậy một điểm, liền nói rõ Linh giới lực lượng, đem tất cả nguyên lực đều phong tỏa ở xanh tím tinh thần bên trong, giữ gìn Linh giới hòa bình cùng ổn định.

Nếu không thì, cái kia viên xanh tím tinh thần một khi bạo phát, đem toàn bộ Linh giới hóa thành luyện ngục cũng không phải là không có khả năng!

"Nhưng Linh giới lực lượng, cũng gần gần chỉ là phong tỏa mà thôi, mỗi một năm, ở cái này xanh tím tinh thần bên trên đều sẽ đản sinh ra rất nhiều tà ác tồn tại, nhất định phải hơn nữa tiêu diệt, Minh Ngọc Quân chính là chết ở như vậy định kỳ chinh phạt ở trong."

"Đối với Linh giới tất cả Tiên nhân, Thần Chi mà nói, nơi đó là tà ác nơi, tử vong quy tụ. . . Nhưng đối với ta mà nói, nơi đó quả thực chính là thiên đường a!"

Phương Nguyên lẩm bẩm, nhìn về phía màu xanh tím ngôi sao, trong ánh mắt mang theo khó có thể dùng lời diễn tả được tham lam.

Hắn chỉ là luyện hóa một giọt nguyên lực, liền đột phá Thánh nhân cảnh giới,

mà cái kia ngôi sao bên trong, tích trữ nguyên lực có bao nhiêu?

Tuy rằng nguyên lực đặc tính là sinh sôi liên tục, nhưng chỉ là nhằm vào hạ cấp diễn sinh lực lượng mà nói, bản thân vẫn là quý trọng phi thường.

"Ta như đến nơi đó, quả thực là như cá gặp nước a. . . Chờ một chút, Linh giới thiên ý, tuyệt đối có thể luyện hóa cái này viên u ác tính, tại sao không động thủ?"

Phương Nguyên đầu xoay một cái, nhanh chóng suy tư lên, bỗng nhiên linh quang lóe lên: "Đúng rồi! Linh giới cũng phải quý trọng chính mình lực lượng, cùng với tiêu hao thế giới bổn nguyên, không bằng để phía dưới Tiên nhân Thần Chi động thủ, muốn trả giá chính là Thiên quyến thôi, đồng thời. . . Như vậy chậm rãi tiêu diệt, có lẽ nó cũng là đem lực lượng này xem là bữa tiệc lớn, chuẩn bị chậm rãi tiêu hóa!"

Lúc này, lên cấp nguyên lực cảnh giới sau khi, Phương Nguyên đối với tại Thế giới chi lực hiểu rõ càng nhiều.

Cái gọi là nguyên lực, chính là thế giới lực lượng bổn nguyên.

Mà hắn luyện hóa nguyên lực, sở dĩ như thế khủng bố đáng sợ, chỉ vì nó là Tâm Ma giới lực lượng bổn nguyên!

Tiên thiên tầng cấp trên, liền so với phía dưới chiều không gian thế giới bổn nguyên muốn cao, bởi vậy một giọt là có thể hoành hành rất nhiều thế giới, hầu như không thể khống chế.

Nếu đều là thế giới lực lượng bổn nguyên, lấy xuống mặt thế giới phóng đi ra ngoài đều có thể thử nghiệm luyện hóa một giọt hai giọt, Linh giới tự nhiên cũng có thể làm như thế.

"Trà trộn vào đi! Nhất định phải trà trộn vào đi!"

Phương Nguyên nhìn màu xanh tím ngôi sao, bỗng nhiên quyết định.

Nếu là nuốt chửng cả viên xanh tím tinh thần lực lượng, hắn nói không chắc liền cảnh giới bây giờ đều có thể đột phá, tiến vào một cái càng thêm cảnh giới khó lường bên trong đi.

"Không nghĩ tới. . . Cái này Linh giới trong cao giai Tiên nhân Thần Chi người người tránh không kịp tử vong công việc, phản mà trở thành ta thứ luôn mơ tưởng. . ."

Phương Nguyên cười khổ một tiếng, chợt lắc đầu: "Nếu muốn hỗn qua Linh giới tầng tầng phong tỏa, tiến vào xanh tím tinh thần trong, khó! Khó! ! Khó! ! ! Nhìn tới. . . Đầu tiên muốn làm, chính là tìm đến một cái chính đại quang minh thân phân. . ."

. . .

"Phốc!"

Hề quốc, Hãn Hải tông nơi.

Thành Phi kinh sợ rụt đầu, quỳ gối một gian đại điện ở ngoài.

Không đến bao lâu, rất nhiều kinh ngạc thốt lên truyền đến: "Không tốt, chưởng giáo mạnh mẽ suy tính này Phương Nguyên tăm tích, gặp phải phản phệ, càng mà thổ huyết!"

"Cái kia tặc tử dĩ nhiên như vậy khó chơi? Chưởng giáo lần này nhưng là bắt đầu dùng bí pháp, lại mượn tông môn tích trữ, đều không thể suy tính?"

"Khà khà, cái này còn không là quái cái kia Thành Phi!"

. . .

Nghe đến mấy cái này lời nói, Thành Phi đầu không khỏi càng thấp hơn.

Nguyên bản, chân chính gia nhập Hãn Hải tông, các loại nghi thức ắt không thể thiếu, mấu chốt nhất, chính là ở trong tông môn lưu lại một chiếc Mệnh Hồn đèn, cái này tự nhiên không phải khống chế, chỉ là điều tra nhân vật trọng yếu giấy sinh tử thái thủ đoạn.

Nếu là có cái kia vật ở đây, suy tính liền có thể đại đại thuận tiện.

Đáng tiếc Phương Nguyên chỉ đáp ứng làm cái khách khanh trưởng lão, đồng thời kéo dài thời khắc, liền tông môn đều chưa có tới một lần, các loại hậu chiêu vết tích cũng là xử lý đến cực kỳ sạch sẽ.

Thậm chí , liền ngay cả khách khanh trưởng lão lệnh bài đều không có luyện hóa!

Đã như thế, có thể suy tính manh mối cũng chỉ có tên tuổi cùng tướng mạo, cái này liền rất đòi mạng.

Đến hiện tại, Thành Phi cũng không biết đối phương đến cùng là dùng tên giả vẫn là cái gì, liền tướng mạo là thật hay giả, đều không dám xác định.

Một tên Địa Tiên Lão tổ nếu là có tâm, hoàn toàn có thể mang hắn đùa bỡn tại vỗ tay bên trên!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 739: Thần Đạo

Núi xanh dưới chân, có một cái bình thường sơn thôn nhỏ.

Sáng sớm sương mù nhẹ còn chưa tan ra thời khắc, từng cái từng cái gánh nông cụ nông dân cũng đã đạp lên đường xá.

Ở bên cạnh họ, còn có rất nhiều cái đầu chỉ tới nửa người tiểu quỷ.

"Nha tử nhiều nhặt điểm củi lửa!"

"Nhớ tới cho Hắc muội đào mấy ổ trứng chim. . ."

"Trong nhà Tiểu tam tử gần nhất lại ở lớn cái, thực sự là choai choai tiểu tử, ăn cùng Lão tử. . ."

Túm năm tụm ba tiếng nói truyền đến, mà ở thôn nhỏ ở trong, khói bếp lượn lờ, một ít mộc thoa quần vải nữ nhân, nhấc theo chậu gỗ, cũng bắt đầu rồi một ngày làm lụng.

Ánh mặt trời mọc lên ở phương đông, mơ hồ mang theo một tia tử khí, chu vi màu xanh tím ngôi sao cùng màu bích lục ngôi sao đối lập mà đứng, quang mang vừa tựa hồ triệt tiêu lẫn nhau.

Hết thảy tất cả, nhất thời tạo thành một bộ bình thường đến không thể lại bình thường nông thôn cảnh tượng.

Linh giới tự nhiên cũng có người bình thường, đồng thời bọn họ mới thật sự là tạo thành thế giới hòn đá tảng.

Tuy rằng không biết trên đỉnh đầu treo cao kinh khủng đến mức nào sự vật, nhưng bọn họ biết được một cái mộc mạc đạo lý nhất định phải duy trì như vậy mặt trời mọc thì làm, đến rơi xuống mới tức dừng trạng thái, nếu không thì, một nhà già trẻ liền muốn chịu đói.

Bất quá Linh giới trong, tự nhiên cũng có cùng hạ giới không giống địa phương.

Bên trong đất trời linh khí nồng nặc, các loại Yêu thú Hung thú liền nhiều, bởi vậy cho dù chỉ là như vậy một cái sơn thôn nhỏ, cũng đồng dạng tế tự một cái Thổ địa thần, thu hoạch lấy đến che chở.

Theo Phương Nguyên, bao nhiêu vẫn tính có chút dùng.

Tuy rằng trong thôn miếu thổ địa chỉ có một cái rương gỗ to nhỏ, giống như tiểu hài tử con rối giống như, nhưng phía trước vẫn có không ít đèn nhang.

Lấy Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn đến, nhất thời là có thể nhìn thấy từng tia từng sợi Thần lực lan tràn, hình thành một tầng sương mù nhẹ giống như phòng ngự, miễn cưỡng đem toàn bộ thôn làng bao phủ, lại dành cho tế tự người gia trì.

'Đáng tiếc. . . Nguồn sức mạnh này, vẫn là quá yếu, nhiều nhất phòng bị một ít cô hồn dã quỷ, gặp phải lợi hại điểm Hung thú, liền cùng giấy như thế. . . Có lẽ, cái này Thổ địa thần lớn nhất công dụng, vẫn là ở đột kích ban đêm lúc cảnh báo?'

Phương Nguyên ánh mắt xuyên thấu cái này Thổ địa thần mỏng manh Pháp vực, nhất thời liền nhìn thấy ở Thổ địa thần miếu ở trong, hình thành một cái nho nhỏ địa giới.

Trong đó một cái chòm râu trắng bệch thổ địa lão đầu, chính ở hút đèn nhang ý nghĩ, lại vận chuyển Thần vị, dành cho che chở gia trì, tất cả một cách tự nhiên, không có một chút nào người tu luyện gian khổ.

'Nho nhỏ này Pháp vực, chỉ có âm hồn mới có thể đi vào, xem như là cái thủ xảo biện pháp. . .'

Không nghi ngờ chút nào, cái này Thổ địa thần, trên bản chất cũng chỉ là một cái âm hồn, so với hành động hưởng lạc một như người thường Hề quốc Thành Hoàng, chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm.

Tuy rằng, ở Thần chức trên bản chất, bọn hắn lại căn bản không có bao nhiêu khác nhau, đều là bảo vệ một phương chi thần.

Mà Hề quốc Thành Hoàng đối với lúc này Phương Nguyên mà nói, cũng là một con giun dế, thổi một cái đã chết rồi.

Hắn lần này sở dĩ đến đây quan sát đất đai này Thần chức vận chuyển, tự nhiên không phải ăn no không chuyện làm, cùng cực tẻ nhạt, mà là vì thiết thân quan sát Thần Chi vận doanh chi đạo, mới tốt ngụy trang.

'Ta có Minh Ngọc Quân Thần vị, cho dù không cần, mô phỏng một tia khí tức, cũng đủ để ngụy trang thành Thiên thần, nhưng nếu muốn chân chính lẫn vào, e sợ thật đến luyện hóa một cái Thần vị. . .'

Phương Nguyên cái này cũng là giả làm heo ăn thịt hổ lên ẩn.

Trước bất quá giả dạng làm một cái Nguyên Thần chân nhân, liền vì hắn mang đến phong phú tiền lời cùng báo lại.

Lần này chuẩn bị chơi một vố lớn, hỗn nhập Thần Đạo, tự nhiên là vì giữa bầu trời cái kia viên xanh tím tinh thần.

"Dù sao. . . Thần vị tốt, một bước liền có thể lên trời. . . Đổi thành Tiên đạo, một cái Tu hành giả muốn luyện thành Thiên Tiên, cần bao nhiêu thời gian nguyên khí phun ra nuốt vào? Độ qua bao nhiêu tai kiếp? Từng bước một đều có tích có thể tra, vậy thì phiền phức phi thường."

Thần đạo tuy rằng ràng buộc nhiều, nhưng then chốt chính là có thể học cấp

tốc, lại có Tiên đạo không cam lòng, ở trong đó cắm một tay, bởi vậy có thể xưng là ngư long hỗn tạp, dù là thiên đình đối với Mao thần đều khó mà từng cái thanh lý lại đây.

Mà Tiên đạo tất có truyền thừa!

Vô thanh vô tức từ ngóc ngách thông minh đánh ra một cái Thiên Tiên? Là cá nhân đều sẽ cảm thấy có vấn đề!

Huống chi, Phương Nguyên cũng không có Địa Tiên bên trên công pháp!

Nếu là lấy làm gương cái khác thần công bí kíp, hoàn thiện chính mình Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật, trong đó cũng tất nhiên sẽ lưu lại vết tích.

Thiên Tiên tự nhiên không sợ, nhưng thế giới này, nhưng là có cùng mình vị cách cách biệt không có mấy Kim Tiên!

"Thậm chí. . . Kim Tiên bên trên, còn có cảnh giới!"

Phương Nguyên trong mắt đột nhiên lập loè ra tinh quang.

Như vậy tồn tại, cùng hắn ở vào cùng một cấp bậc, tất nhiên có thể nhìn ra hắn thôi diễn công pháp ở trong đồ vật, bởi vậy không lấy.

Trái lại là Thần đạo, tất cả toàn bằng thu thập đèn nhang ý nghĩ, hay hoặc là cùng thiên địa đại lực dung hợp, cho dù là đấu tranh, cũng chỉ là đối với Thần lực vận dụng mà thôi, hắn còn có chút tự tin có thể lừa gạt.

'Nếu là đổi thành thông tục điểm lời giải thích, Tiên nhân chính là Phương Tây pháp sư, dựa vào học tập cùng nghiên cứu ăn cơm, có truyền thừa mạch lạc, mà Thần Chi chính là thuật sĩ, nhìn bầu trời ăn cơm, tùy ý tính rất lớn.'

Phương Nguyên yên lặng nghĩ, từ cơ bản nhất góc độ quan sát một phen Thần Chi vận doanh sau khi, trực tiếp quay đầu liền đi.

Cho dù là muốn mưu tính phong thần, hắn cũng tuyệt đối không lọt mắt cái này thổ địa.

Sơn thôn nhỏ bên trong, lượn lờ sương khói.

Bên trong tòa miếu nhỏ Thổ địa thần vẫn cứ ở chuyên tâm hoạt động, không chút nào biết mình đã cùng một cái cỡ nào tồn tại gặp thoáng qua.

. . .

"Thần Chi hình thành, có nhiều loại hình thức!"

"Đầu tiên chính là loại thứ nhất, chịu đến rộng khắp tín ngưỡng cùng tế tự, một cách tự nhiên hội tụ chúng sinh tín niệm thành thần."

"Loại thứ hai, nhưng là núi sông cây cỏ, linh tính hội tụ mà thành tự nhiên thần linh!"

"Ngoài ra, Tiên môn cùng thiên đình , tương tự có thể sắc phong Thần vị, chỉ bất quá. . . Tiên môn phù triệu, thì có chút danh bất chính ngôn bất thuận mùi vị, cũng chỉ có thể sắc phong cấp thấp Thần Chi."

"Cuối cùng một loại, nhưng là ngã xuống người tu tiên hoặc là Sơn Tinh yêu quái chuyển tu, mượn danh nghĩa thần tên, thu thập tín ngưỡng các loại, đây chính là tà tế dâm tự, mỗi cái chính thống gặp phải cũng phải nghiêm khắc đả kích , bởi vì đức không xứng vị, nhưng nếu có cơ duyên, cũng có thể chuyển chính thức, đây là trời lưu lại một đường sinh cơ nơi."

Phương Nguyên suy nghĩ, hắn chuẩn bị đi, chính là loại thứ tư con đường.

Tuy rằng, hắn từ lâu trấn áp một tấm Thần sắc, phía trên là Minh Ngọc Quân Thần vị còn có thiên tước, nhưng nếu là bằng này phong thần, cái kia vốn là muốn chết!

Trước Lạc Thần cốc chuyện, lập tức liền sẽ dính dáng đi ra, chợt chính là

lượng lớn điều tra, từ thân thể đến thần hồn đều chạy không được, cuối cùng tám thành muốn tiết gốc gác.

"Đường này không thông, chỉ có thể vu hồi, tích góp công đức, truyền bá tiếng tăm, thu được trời phong!"

Cái gọi là trời phong, chính là thế gian thần linh, tích góp lượng lớn công đức, hoặc là tiếng tăm phát thanh, hoặc là thực lực cao cường, thiên đình xúc động, ban tặng phong hào cùng tăng lên Thần vị.

Theo Phương Nguyên , bất quá mặt khác một loại hình thức triều đình chiêu an thôi.

"Dân gian bên trong nhiều long xà! Không được thiên đình chú ý Mao thần ở trong, vốn là lai lịch hỗn tạp, ngã xuống chi thần, Tiên đạo chuyển tu, thậm chí Sơn Tinh yêu quái, mặc cho dựa vào cái gì đại năng đều khó mà ly tính rõ ràng, đây chính là ta che giấu thân phận nơi."

Phương Nguyên nhất thời quyết định nhập Thần Đạo, đồng thời vẫn là thân thể phong thần.

Đương nhiên, cái gọi là Thần vị , bất quá là ngụy trang, một tầng liền da cũng không tính đồ vật, nhiều nhất chỉ là quần áo mà thôi.

Hắn chân chính căn bản, vẫn là tự thân Mộng Sư tu vị, cùng với Nguyên Lực Chi Thể!

Phương Nguyên liếc mắt chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: ? ? ?

Khí: ? ? ?

Thần: ? ? ?

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: ? ? ? (chưa mệnh danh)

Kỹ năng: Bàn Cổ Ưng Thân (Tổ Vu huyết mạch cường hóa (một tầng)), Tạo Hóa kiếm trận (chín kiếm (100%))

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Nguyên Lực Chi Thể

Trạng thái: Nguyên lực khôi phục bên trong (80%) "

"Đã khôi phục ta đỉnh cao thời kỳ tám thành sao?"

Phương Nguyên cầm nắm đấm, hắn lúc này, dù là xích thủ không quyền, đều chắc chắn đập chết mấy cái Thiên Tiên Tiên nhân.

Đương nhiên, Mộng Sư tu vị cùng nguyên lực như thế, đều là mang theo sâu sắc Tâm Ma giới dấu ấn đồ vật, có thể không dùng tới thì không sử dụng tốt.

Thậm chí , liền ngay cả trên người năm tầng Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật, hắn đều không chuẩn bị bại lộ.

Cái kia cướp đi Lạc Thần cốc Minh Ngọc Quân truyền thừa Phương Nguyên, cũng có thể tính là một cái thân phận, đủ để làm hắn ở phía sau đến đánh cờ bên trong chiếm cứ càng nhiều ưu thế.

"Lúc này ta, tốt nhất chính là ngụy trang thành ngàn mặt người, xé ra một tầng thân phận, còn có một tầng , khiến cho người mãi mãi cũng tiếp xúc không tới hạt nhân bí ẩn!"

Phương Nguyên gảy gảy móng tay.

Lần này muốn mưu đoạt Thần vị, trong lòng hắn đã có mấy phần tính toán, then chốt tin tức vẫn là Minh Ngọc Quân đưa ra.

Cái này thiên đình đại lão một đời lịch duyệt phong phú, kinh nghiệm đông đảo, càng trí nhớ không ít cơ duyên.

Những cơ duyên này, có thời cơ chưa đến, có quá mức nguy hiểm, liền Minh Ngọc Quân cũng không dám thăm dò.

Mà cùng Thần đạo có quan hệ, lại vừa vặn ở gần nhất xuất thế, Phương Nguyên chọn chọn nhặt nhặt, cũng là rốt cuộc tìm được một cái.

. . .

800 dặm Thương Lãng giang.

Đây là một cái mênh mông cuồn cuộn sông lớn, nước chảy qua Tề, Trúc, Phùng mấy cái đại quốc.

Những quốc gia này, mỗi một cái đều so với Hề quốc bàng lớn mấy lần, có Tiên nhân phụ tá, uy lăng bốn phương.

Mà ở Thương Lãng giang thượng du, có một đoạn, cực kỳ hiểm trở, giống như thác nước giống như, dòng nước chảy xiết, nước chảy rơi xuống, hình thành rồi Long môn dáng dấp.

Hàng năm, lượng lớn nắm giữ hồi du đặc tính loài cá liền sẽ đi tới nơi này, tranh đem lướt qua Long môn, đến thượng du thích hợp khu vực đẻ trứng sinh sôi.

Lúc này loài cá, vị tốt nhất, bên trong thân thể chứa đựng dinh dưỡng cũng là phong phú nhất, đặc biệt lướt qua Long môn sau khi người tài ba, thậm chí có thể trở thành là linh tài!

Cái này cũng là 'Lý cá vượt long môn' điển cố nguyên do.

Lúc này, liền lại đến hồi du mùa vụ.

Phương Nguyên điều động một chiếc thuyền con, phía trên trang trí cực kỳ đơn giản, chỉ có một tấm kỷ trà, phía trên một bình rượu đục.

Tùy ý hướng về chu vi vừa nhìn, liền thấy một mảnh sóng nước lấp loáng, giống như đáy nước ẩn núp một con rồng lớn, ngẫu hiện hiện một vảy nửa trảo.

"Nhớ lúc đầu, ta đã từng cũng đã làm một con cá chép đây. . ."

Phương Nguyên bưng cốc nhỏ, ánh mắt lại là có chút mê ly.

Đó là ở Thủy chi giới lúc, hắn hóa thân cá chép, cuối cùng Ngư Long cửu biến, trở thành giao long, thậm chí nhúng tay nhân gian bình định việc.

Tuy rằng cuối cùng đúng lúc bức trở ra, nhưng cũng là kiếm một món hời.

Bất kỳ tại hạ giới mộng du chỉ kinh nghiệm, đều là hắn nhân sinh trong quý giá của cải.

Lúc này thoáng hồi ức, liền cảm thấy đã từng các loại, một thoáng lại trở nên sống động cực kỳ lên.

Xoẹt!

Lúc này, một con cá chép nhảy đánh, thân thể giống như một tấm căng thẳng cung, đột nhiên nhảy một cái, vẽ ra một ngấn nước dài ngoẵng, hướng về Long môn nhảy xuống.

Lý cá vượt long môn, bắt đầu rồi!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 740: Long Môn

"Thế gian lý cá vượt long môn, chỉ là một bộ kỳ cảnh, nhưng theo Thần đạo, lại là uy nghiêm đáng sợ không giống!"

Phương Nguyên trong mắt lóe lên kim quang, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn thấu hi vọng hư ảo, nhất thời ở đáy nước nhìn thấy từng tia tia linh khí mạch lạc lưu động.

"Long Môn nơi này, phong thuỷ hội tụ, lưu động không thôi, vốn là một khối đại thiện nơi , đáng tiếc. . . Bởi vì có tàn khuyết, dễ tụ dễ tán, bởi vậy cũng không có cái nào tông môn coi trọng nơi này, khai tông lập phái. . . Nhưng đã từng là Minh Ngọc Quân du lịch đến đây, lại phát hiện một bí mật lớn, lại biểu lộ cảm xúc, cố ý chôn dấu xuống một chiêu ám thủ, càng điểm hóa không ít Tinh quái chi chúc, lúc này, liền đến thu hoạch lúc. . ."

Hắn lẳng lặng nhìn cái này màn, cũng không biết qua bao lâu, chu vi tia sáng bỗng nhiên ảm đạm đi.

Buổi tối hàng lâm, Phương Nguyên giơ cốc nhỏ, nhất thời nhìn thấy một vòng chậm rãi bay lên trăng sáng.

"Hải thượng thăng minh nguyệt, thiên nhai cộng lúc này. . ."

Lúc này, ở bầu trời đen nhánh bên trong, có thể cũng cũng không chỉ có ánh trăng.

Từng tia từng tia ánh sáng , tương tự ở dòng nước trong hội tụ, giống như một viên minh châu, chậm rãi bay lên.

"Rốt cục phát triển thành thục sao?"

Phương Nguyên thấy vậy, trên mặt không khỏi hiện ra vẻ mỉm cười.

Thần Chi có thể do đèn nhang tín ngưỡng dung hợp mà đến , tương tự cũng có thể tự nhiên sinh thành.

Bất kỳ danh sơn đại xuyên, chỉ cần gặp may đúng dịp, đều có cơ hội sinh ra Tinh linh, trở thành nguyên thủy Thần Chi, càng bởi vì tạo hóa tự nhiên, liền lập tức có thể điều động Pháp Vực bên trong linh khí, uy năng mênh mông.

Loại này thuần khiết thần linh, so với Nhân đạo tín ngưỡng, thậm chí thiên đình sắc phong mà nói, đều muốn vượt qua một điểm.

Đương nhiên, cũng là có tự thân thiếu hụt, đó chính là Thần chức khó có thể mở rộng.

"Nhiều năm trước, Minh Ngọc Quân trải qua Thương Lãng giang, liền phát hiện Long Môn nơi này, phong thuỷ hội tụ, có thể đản sinh ra một cái hoàn toàn mới thần vị. . . Chỉ là đương thời tích trữ chưa đầy, không có thể chân chính hiển hiện, hắn âm thầm ra tay hỗ trợ bố trí, muốn chờ đến ngày sau thu hoạch, ơn trạch thuộc hạ , nhưng đáng tiếc, thần vị khó thành, hắn chính mình trái lại trước tiên nghênh đón kiếp số. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, thở dài một tiếng.

Hắn tính toán thời gian, đến hôm nay, cái này tôn thần vị lại là triệt để ngưng tụ đi ra, hiện ra tại nhân gian, biến thành một cái cơ duyên.

"Đây là Thủy Thần thần chức, tuy rằng cùng Minh Ngọc Quân trời phong thanh sắc không cách nào so với, nhưng cũng là Hề quốc Thành Hoàng cái này cấp bậc."

"Trên thực tế, Thần đạo trong, lấy lực làm đầu, mà thần vị phân chia, đúng là có thể làm ra cấp chín đến, âm tốt thấp nhất, du thần hơi cao, đón lấy chính là

nam, tử, bá, hầu, công, vương, đế quân. . ."

Phương Nguyên trực tiếp đem tước vị đại nhập Thần đạo ở trong: "Từ hướng này mà nói, Hề quốc Thành Hoàng đại thể có bá thần vị, mà Minh Ngọc Quân nhưng là hầu! Quân hầu!"

'Minh Ngọc Quân' ba chữ, chỉ là thiên đình sắc phong, một cái phong hào mà thôi.

Đối phương chân chính thần vị, cũng chính là khoảng Hầu cấp, cùng Thiên Tiên bằng nhau.

"Thiên Tiên bên trên, còn có Kim Tiên, mà Hầu cấp bên trên, vẫn có vương công cùng đế quân!"

Vương công cấp bậc, đã là thiên đình bên trong đại lão, không thể so với thời điểm toàn thịnh Phương Nguyên thua kém chút nào.

Mà Thần đạo đế quân, có lẽ lúc này chỉ có thiên đình bên trong 'Thiên Đế' một vị!

Nhưng Thần đạo lâu đời, lịch sử kéo dài không biết dài đến đâu, nói không chừng trên mặt đất liền ẩn giấu nào đó tôn có thể sánh ngang Thiên Đế đại năng!

"Đến đế quân vị, tuyệt đối chính là Linh giới chi chủ cái này cấp bậc. . ."

Phương Nguyên đã tính toán ra vị trí của chính mình, ở Linh giới ở trong, tuy rằng cũng coi như đỉnh cao, nhưng cũng không phải là chân chính tuyệt đỉnh!

Linh giới bên trong chân chính cao thủ hàng đầu, Kim Tiên bên trên, Thần đạo đế quân, có lẽ cùng cái kia cướp đoạt Mộng Sư con đường tồn tại là một đẳng cấp , liền ngay cả Thương Hầu bản thể đều chênh lệch tới cửa một cước.

"Lúc này cái này Long Môn ngưng tụ ra thần vị, đại khái chỉ có Bá cấp, cũng chính là Tiên đạo bên trong Địa Tiên!"

Đương nhiên, Địa Tiên cũng là tuyệt đối trung kiên, mê hoặc không phải bình thường.

Lúc này thần vị ngưng tụ, một đống lớn kẻ ham muốn liền xông ra.

Ào ào ào!

Dòng nước chảy xiết, cá chép tuôn ra.

Giữa bầu trời phảng phất xuất hiện hai vòng mặt trăng, một vòng là chân chính trăng sáng, còn có một vòng, chính là mới vừa thai nghén đại thành, mới vừa ra lò thần vị.

"Nguyên bản loại này tự nhiên tạo hóa thần vị, vừa xuất thế liền nương theo chủ nhân, nhưng nơi đây trải qua Minh Ngọc Quân bố trí, lại là thần vị vô chủ. . . Hắn bản ý là nghĩ thành toàn mình một cái nào đó thủ hạ, nhưng hiện tại, lại là không thể ra sức."

Ở sáng ngời ánh trăng phía dưới, Phương Nguyên nhìn thấy rất nhiều cá chép nhảy ra, hướng về giữa không trung ít hơn vầng minh nguyệt kia nhảy tới.

Đây mới thực là lý cá vượt long môn, một khi có thể thành công phong thần, chính là thoát thai hoán cốt!

Ùng ục! Ùng ục!

Dòng nước chảy xiết, một vòng xoáy khổng lồ hiện lên, từ bên trong bò ra một con màu xanh trâu nước, ngửa đầu phát ra rống to, chen tách rất nhiều loài cá, trâu đầu lưỡi trực tiếp hướng về trăng sáng cuốn tới!

Đây là một con đại yêu!

Ở Linh giới dồi dào linh khí chống đỡ phía dưới, bất kỳ vạn vật linh trưởng, mở ra trí tuệ, đi tới con đường tu luyện xác suất đều muốn tăng gấp bội!

Bởi vậy, Linh giới ở trong, yêu ma hoành hành!

Cái này con thanh ngưu, chính là một con đại yêu, tu vị chút nào không kém Nhân Tiên.

Lúc này cũng bị thần vị hấp dẫn, tham lam ra tay rồi.

"Lớn mật nghiệt súc! !"

"Gào gào!"

Lúc này, phía chân trời hư không lóe lên, lại có hai vệt tinh mang gia nhập chiến trường.

Trong đó một vệt tinh mang, sắc bén cực kỳ, mang theo cường đại Canh Kim chi khí, rõ ràng là một cái nhân loại Kiếm tu, thậm chí đã chạm tới Địa Tiên biên giới!

Mà một đạo khác gió đen mang theo mùi tanh, ở trong mơ hồ có thể nhìn thấy một con điếu tình hắc hổ dáng dấp.

Hiển nhiên, hai cái này tồn tại, cũng là bị thần vị tản mát ra gợn sóng hấp dẫn, hai mắt đỏ chót.

Ầm ầm!

Ba đạo lực lượng đụng vào nhau, nhất thời làm đoàn kia tiểu hào ánh trăng rung chuyển bất định, có lảo đà lảo đảo khuynh hướng.

Ào ào ào!

Toàn bộ Thương Lãng giang mặt sông, Long Môn nơi gió nổi mây vần, Yêu khí kiếm khí tung hoành, nước sông nổ tung, rất nhiều loài cá lật lên bụng trắng da, không biết chết rồi bao nhiêu.

Đương nhiên, Phương Nguyên cũng ở lan đến phạm vi ở trong.

Chỉ là hắn lái một chiếc thuyền con, mặc cho ngoại giới làm sao gió nổi mây vần, ở thuyền xuôi theo trong vòng ba thước, nhưng vẫn là một mảnh gió êm sóng lặng.

"Thực sự là. . . Ngu ngốc a!"

Lúc này, nhìn cái này màn, khóe miệng hắn liền không khỏi lộ ra một nụ cười trào phúng: "Nếu là thiên đình sắc phong, hay hoặc là Nhân đạo tín ngưỡng hội tụ thần vị cũng là thôi, cỡ này tạo hóa mà thành, tự nhiên sinh ra thần vị, lại là cùng đạo hợp chân, trời cho Thần Chi lực lượng, cũng không phải là cấp người rất thích tàn nhẫn tranh đấu, mà là bảo vệ một phương, giữ gìn quy tắc vận chuyển!"

Đây chính là thần linh bản chất!

Như cái này mấy con đại yêu cùng Kiếm tu cách làm, ở ông trời xem ra, chính là sinh linh đồ thán, hao tổn công đức.

Dựa theo Linh giới quy củ tới nói, dù là kế thừa thần vị, cũng sẽ lập tức có kiếp số hạ xuống.

Thuận lòng trời mà làm vì, làm ít mà hiệu quả nhiều, nghịch thiên hành sự, làm nhiều công ít, chính là đơn giản như vậy!

Bất quá, Phương Nguyên cũng rõ ràng, mấy tên này không hắn không phải không biết trong đó đạo lý, chỉ là thần vị ở trước, đã bị lợi ích làm mê muội, lại nói, cho dù lúc này tạo sát nghiệt, cũng hoàn toàn có thể ở đăng lâm thần vị sau khi lấy công đức bù đắp, là lấy căn bản mặc kệ không để ý, buông tay đại sát.

"Thương ta sinh linh, nguy nan khốn khó thực nhiều!"

Hắn trầm thấp thở dài một tiếng, bàn tay một phủ.

Sức mạnh vô hình sóng gợn tản ra, nguyên bản còn sôi trào cực kỳ mặt sông, một thoáng trở nên trơn nhẵn như gương.

Thậm chí , liền ngay cả trước đấu pháp tạo thành phá hư, đều đang không ngừng bị vuốt lên.

"Ồ?"

"Hả?"

"Hống hống!"

Loại này biến hóa, hầu như là lập tức liền gây nên ba cái tranh cướp người chú ý.

"Tại hạ Linh Phi kiếm tông Vạn Tam Kiếm! Đạo hữu giúp ta cướp đoạt thần vị, ngày sau tất có báo đáp!"

Nhân loại Kiếm tu nhìn thấy Phương Nguyên, lập tức vui mừng khôn xiết, truyền âm nói.

Mà mặt khác hai cái Yêu loại, nhưng là đem không có ý tốt, tràn ngập chém giết dục vọng ánh mắt, không ngừng đầu ở Phương Nguyên trên người qua lại đánh giá.

"Thần đạo quý ở giữ gìn một phương, các ngươi chuyến này, không khác nào trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, thì lại làm sao có thể được đến thiên địa thần vị tán thành?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, lần thứ hai động thủ.

Hắn vươn tay phải ra, trắng noãn như ngọc trên bàn tay nổi lên ánh chớp, vừa ra tay chính là kinh động thiên hạ!

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn.

Vụ nổ lớn ở trong, nguyên bản lạch trời Long Môn ầm ầm nổ tung, dòng nước chảy xiết một thoáng biến hoãn, chật hẹp đường sông càng là mở rộng đâu chỉ gấp mười lần?

"Đi thôi!"

Phương Nguyên lại gảy ngón tay một cái, nguyên vốn đã lực kiệt cạn sạch, không cách nào xông lên thượng du loài cá, dồn dập lắc đầu quẫy đuôi, lướt qua Long Môn, hình thành một đạo cá cầu.

'Liền lần này, phá Long Môn lạch trời, nguyên bản loài cá bộ tộc, trải qua lần này sinh sôi, ít nhất có thể mở rộng gấp mười lần!'

Phương Nguyên nhìn cá cầu, ánh mắt lại là vô cùng sâu thẳm.

"Trên thực tế. . . Loài cá con số tăng lên dữ dội, đối với chung quanh hoàn cảnh đều là một tràng tai nạn , bất quá Thần đạo tự có hạn chế, Hề quốc Thành Hoàng, chỉ cần quản tốt Hề quốc việc, liền vạn sự đại cát, này Tôn thần vị cũng là như thế, chỉ cần ai có thể đối với Thương Lãng giang Thủy tộc hữu ích, đối với Thương Lãng giang hữu ích, còn lại góc viền, lại đáng là gì đây?"

Hắn cái này một tay, tuy rằng đại đại có lợi Thủy tộc sinh sôi, nhưng nghiêm chỉnh mà nói, vẫn là trái với tự nhiên chi đạo.

'Như vậy cường đánh mãnh công, ngày sau chỉ sợ cũng có kiếp số. . . Đương nhiên, lúc này lại cũng có chỗ tốt!'

Giữa hư không, một người hai yêu dại ra.

Phương Nguyên trước, vừa ra tay chính là kinh động thiên hạ , khiến cho bọn họ mồ hôi lạnh tràn trề, hầu như không dám có cái gì động tác.

Mà ngay khi hắn mở ra Long Môn, ơn trạch Thủy tộc tráng cử hoàn thành

sau khi, giữa không trung một vòng nho nhỏ trăng sáng phảng phất chịu đến cảm hoá, trực tiếp rơi vào Phương Nguyên trên người, hình thành rồi một tầng màu xanh nhạt miện phục.

Thần đạo mũ miện!

Cái này Thương Lãng giang thần vị, dĩ nhiên tự động tìm kiếm Phương Nguyên dựa vào!

"Chính nghĩa thì được ủng hộ, thất Đạo ít người giúp, cũng là đạo lý này. . . Đối với Lan Thương giang mà nói, ta có công đức lớn, tự nhiên thần vị đầu hoài!"

Phương Nguyên yên lặng bàn tính ra: "Như là ngày sau có một pháp, có thể làm thiên hạ Thủy hệ đại thịnh, Thủy tộc sinh sôi, e sợ trong thiên địa Thủy tộc thần vị cùng cơ duyên đều sẽ tự động nương nhờ vào!"

"Thân. . . Thân thể phong thần?"

Vạn Tam Kiếm đầu tiên là cả kinh, chợt trên mặt liền hiện ra tiếc nuối, đố kị các loại vẻ mặt đến: "Đáng ghét!"

Hắn sớm đem thần vị coi thành chính mình vật trong túi, lúc này bị người xen vào, làm sao có thể khoan dung?

Thừa dịp Phương Nguyên luyện hóa thần vị thời khắc, sắc mặt hắn quỷ bí, trên tay thủ sẵn một viên Âm lôi liền bắn ra.

"Thiên Ma Âm Lôi! Cho ta bạo!"

Vạn Tam Kiếm trên mặt mang theo cười gằn, đây là hắn trong sư môn bí truyền một lần tính tiêu hao pháp khí, cực kỳ quý trọng, thôi thúc lên uy lực cũng là không phải chuyện nhỏ, đủ để diệt tiên thí thần!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 741: Thủy Phủ

Ầm ầm ầm!

Lôi hoàn nổ tung, hóa thành đầy trời ánh chớp, càng mang theo quỷ bí Thiên ma chi khí, bao phủ hướng về chính đang tại đăng lâm thần vị Phương Nguyên.

Cái này Thiên Ma Âm Lôi, chính là Linh Phi kiếm tông Thiên Tiên cao thủ, tại Tâm Ma trên chiến trường ngàn cân treo sợi tóc, tại sinh tử một đường bên trong lĩnh ngộ ra đến bí pháp.

Luyện chế lúc, không chỉ có gia nhập chí cương chí dương Đãng Tà thần lôi, lại giấu diếm một tầng quỷ bí ngoại vi ánh chớp phá nát sau khi, nội bộ Thiên ma chi khí bạo phát, đối với bất kỳ Linh giới tồn tại mà nói, đều là cực lớn ô nhiễm, thậm chí, đủ để khiến Bá cấp Thần Chi đều ý nghĩ hỗn loạn, tẩu hỏa nhập ma!

Này một viên, vẫn là hắn ỷ vào thân phận của chính mình, từ trong môn phái thật vất vả thu được bảo mệnh chí bảo, lúc này dùng ra, chính là được ăn cả ngã về không.

Ánh chớp ở trong, từng tia tia mịt mờ Ma khí hiện lên, thừa dịp thần vị dao động lúc, trực tiếp leo lên trên thần quang, mang theo hồng trần Đại thiên, nhân gian trăm thái, rất nhiều tâm tình hỗn loạn lực lượng, muốn dẫn động tâm ma.

Như Phương Nguyên thực sự là Thiên Địa chi linh, tự nhiên tạo hóa mà thành Thần Chi, tâm như trẻ sơ sinh, đối mặt cái này cái, tất nhiên muốn mạnh mẽ ăn cái thiệt lớn.

Nhưng lúc này, lại là không nhịn được cười.

"Cái gì Thiên Ma Âm Lôi? Bất quá là Lôi pháp bên trong bỏ thêm một điểm Tâm Ma nguyên lực thôi!"

Này Nguyên lực không phải đối phương nguyên lực, người sau là thế giới bổn nguyên, mà người trước chẳng qua là diễn sinh ra đến thứ cấp lực lượng.

Phương Nguyên Mộng Sư lúc, liền lấy Tâm Ma nguyên lực làm giàu, sẽ e ngại mới là trò cười.

Ở hắn hơi suy nghĩ bên trong, thần quang biến ảo, biến thành một cái hố đen, trong nháy mắt đem tất cả Ma khí nuốt chửng hầu như không còn.

Đương nhiên, mặt ngoài trên, vẫn là làm ra tức đến nổ phổi hình ảnh, trên người quang mang dao động, khí tức tán loạn, tựa hồ ăn cái thiệt lớn: "Ngươi dám!"

"Làm sao có khả năng?"

Vạn Tam Kiếm hú lên một tiếng, quay đầu liền chạy.

Cái này Thiên Ma Âm Lôi luyện chế không dễ, hắn cũng chỉ có một viên, mà ở tông môn ghi chép ở trong, đã từng này Lôi một ra, trực tiếp liền diệt một cái Địa Tiên!

Nhưng lúc này, nhìn thấy cái này thần chỉ là chịu đến thương thế, Vạn Tam Kiếm nhất thời biết mình vạn vạn không phải là đối thủ, mồ hôi lạnh tràn trề phía dưới, lập tức bắt đầu chạy trốn.

"Này thần lợi hại, lần này ta xem như là ngã xuống, phải đi tìm trong môn phái cao thủ, mới có thể hòa nhau bãi, đến thời điểm, cần thiết luyện hóa người này, để cho hắn đem thần vị phun ra. . . Đáng trách! Thực sự đáng trách!"

Vạn Tam Kiếm thôi thúc thân pháp, cả người nhất thời ở một tầng kiếm

quang bao bọc phía dưới nhanh như chớp, hướng về xa xa bỏ chạy.

Trong lòng, càng là giống như có rắn độc cắn xé, đối với Phương Nguyên oán hận giống như nước sông cuồn cuộn, kéo dài không dứt.

Bởi vì cho dù hướng về tông môn cầu viện, giúp hắn tìm về bãi, nơi này lợi ích hắn cũng không thể có đầu to, không bị bóc lột thậm tệ bóc lột chính là không sai.

"Muốn chạy?"

Phương Nguyên thân hóa thần quang, tốc độ dĩ nhiên so kiếm độn còn nhanh hơn, một cái xoay người, cũng đã ngăn ở Vạn Tam Kiếm phía trước, tay phải hờ hững trảo ra, trong hư không nhất thời thêm một con vàng chói lọi bàn tay lớn, giống như thực chất, che ngợp bầu trời đè xuống.

Cái gì gọi là một tay che trời khí thế? Cái này chính là!

Ở bàn tay khổng lồ áp bức phía dưới, Vạn Tam Kiếm nhất thời sinh ra một loại mất đi hết cả niềm tin, như thế nào cũng chạy không thoát nản lòng thoái chí cảm giác.

"Phi kiếm!"

Hắn sắp chết giãy dụa, thả ra tính mạng giao tu linh kiếm , hóa thành một đạo tật quang, bắn mạnh ở bàn tay khổng lồ bên trên.

Loảng xoảng!

Một tiếng kim thiết giao kích muộn hưởng truyền lại, phi kiếm thế hơi ngưng lại, thần quang năm màu lập tức bao phủ mà lên, Vạn Tam Kiếm nhất thời cảm giác cùng phi kiếm liên lạc một chút tách ra, không khỏi phun ra một hớp máu tươi.

Che trời bàn tay lớn hào không ngừng lại rơi xuống, dường như muốn ép chết

hắn con kiến cỏ này.

"Không! Ngươi không thể giết ta!"

Vạn Tam Kiếm tóc tai bù xù: "Ta chính là Linh Phi kiếm tông chân truyền hạt giống, ở trong môn phái có lưu lại bản mệnh kiếm bài, ngươi giết ta, chính là cùng toàn bộ tông môn là địch!"

Linh Phi kiếm tông chính là bảy mươi hai Tiên môn một trong, thậm chí xếp hạng còn vô cùng khá cao, trong môn phái Thiên Tiên Lão tổ không chỉ một vị!

Như vậy thế lực, muốn tiêu diệt một cái hào không có căn cơ Bá cấp thần linh, chỉ là tiện tay việc.

"Vậy thì như thế nào đây?"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng: "Ngươi chuyển ra chỗ dựa cùng hậu đài, không phải là muốn cho thấy thân phận mình cao quý, một khi bị giết, hậu quả khó mà lường được, nhưng nếu ta toàn không kiêng dè, ngươi coi như đem thiên đình cùng ba mươi ba Thượng tông dọn ra đều vô dụng!"

"Đây là cái người điên!"

Vạn Tam Kiếm lần thứ nhất cảm giác đến hối hận, không nên tới trêu chọc tên sát tinh này.

Đáng tiếc, hắn giác ngộ lại đến quá muộn.

Sau một khắc, bàn tay lớn từ trên trời giáng xuống, giống như Ngũ Chỉ Sơn giống như, đem hắn bóp thành thịt băm, thần quang tứ xạ, liền một tia thần hồn đều không có buông tha, tiễu giết hầu như không còn.

Tình cảnh này, nhất thời đem bàng quan hai con đại yêu sợ vãi tè rồi.

Thanh Ngưu thí cũng không dám thả một cái, trực tiếp đi vào đáy nước, mà

yêu hổ cuốn lên gió đen, cũng là không muốn sống chạy trốn.

Chúng nó nhìn thấy Phương Nguyên hung uy, lúc này nơi nào còn dám có mảy may cùng đối phương tranh đấu ý nghĩ?

"Chọc ta, đã nghĩ chạy?"

Phương Nguyên phất tay một cái, hai đạo màu vàng dây khóa bay ra.

Hắn cũng không thèm quan tâm, trực tiếp rơi vào bờ sông, đứng chắp tay, tựa như đang thưởng thức khuếch trương lớn gấp mười lần Long Môn cùng cá cầu.

Không đến bao lâu, hai con đại yêu liền cúi đầu ủ rũ rơi vào Phương Nguyên trước mặt, Thanh Ngưu trên lỗ mũi xuyến một cái màu vàng khoen mũi, mà hổ đen nhưng là nhiều một cái vòng cổ.

"Hai người các ngươi, trước cũng là mưu đồ gây rối, lúc này liền tiểu trừng đại giới, làm ta vật cưỡi đi!"

Phương Nguyên tính toán thanh minh, ở cái này hai con đại yêu trên người lại là nhìn thấy Minh Ngọc Quân bố trí vết tích.

Dùng Linh giới lời nói tới nói, chính là cái này hai yêu với hắn hữu duyên.

Lúc này, nhìn thấy hai con đại yêu trong mắt tinh quang cùng quật cường vẻ, không khỏi vừa cười: "Các ngươi tuy rằng tu luyện có thành, nhưng nếu muốn hoá hình làm người, vẫn là hết sức khó khăn, mới đánh tới thần vị chủ ý , nhưng đáng tiếc cái này tôn thần vị, không phải là các ngươi có thể mơ ước, theo ta sau đó, thế nào cũng phải cho các ngươi một chút chỗ tốt. . ."

Nói, hai vệt thần quang đánh ra.

Hai con đại yêu nhất thời trên đất một lăn, thoát thai hoán cốt , hóa thành hai người đến.

Trong này, Thanh Ngưu hóa thân chính là một đại hán, mặt vuông tai rộng, vóc người dâng trào, mà hổ đen biến thành lại là một cô gái, anh khí bộc phát, ăn mặc váy đen.

Lúc này, hai yêu ngẩn ra, chợt bái xuống: "Đa tạ lão gia ban ân!"

"Hừm, hai người các ngươi, một cái liền gọi Thanh Sơn, một cái liền gọi Hắc Thủy!"

Phương Nguyên gật gù.

Ở Linh giới ở trong, Yêu loại hoá hình vô cùng gian nan, mà lại còn có thiên kiếp.

Cho dù chịu đựng được, hoá hình sau khi dáng dấp làm sao, càng đến xem lai lịch cùng công pháp.

Bất luận phương diện nào, hơi hơi kém cỏi một điểm, sẽ lưu lại khuyết điểm, tỷ như đuôi lỗ tai đi không xong các loại.

Người chính là vạn vật linh trưởng, hoá hình sau khi Yêu tộc, tu luyện tới chỗ tốt nhiều, nhưng loại này có thiếu hụt, lại là vẫn cứ thua kém một đầu, đồng thời căn cơ bất ổn, ngày sau rất khó bù đắp.

Lần này Phương Nguyên tiện tay điểm hóa, lại là bớt đi bọn họ không biết bao nhiêu khổ tu công phu.

Hoàn toàn hoá hình làm người, lại bớt đi thiên kiếp khủng bố, quả thực vui lòng tại tái tạo chi ân!

Tự nguyện làm nô làm tỳ bồi thường, cũng hợp tình hợp lý.

Trên thực tế, ở Tiên đạo Thần đạo đại thịnh Linh giới, bình thường cấp thấp yêu quái, đặc biệt không có thế lực lai lịch, phần lớn sống đến mức rất thảm.

Có thể nương nhờ vào Thần đạo Tiên đạo, cho dù là làm đồng tử vật cưỡi, cũng coi như là tu thành chính quả.

"Thôi! Các ngươi theo ta, đi trong sông mở ra động phủ!"

Phương Nguyên đi tới Thương Lãng giang trước, mặt nước tự động tách ra, vạn cá làm lễ, hiện ra rất nhiều thần dị đến.

"Long Môn nơi đây nguyên bản phong thuỷ không được, tụ tán vô thường, không cách nào cố định, bởi vậy khó có thể thành làm căn cơ, nhưng trải qua ta cải tạo, lại là đi hung sát, chỉ cần lại thay đổi mấy chỗ, liền có thể hóa thành một mảnh trong nước Linh địa."

Hắn luyện hóa thần vị, lúc này đã rõ ràng, quả nhiên là Thương Lãng Hà Bá quyền bính.

Thân là Thủy Bá, tự nhiên đến ở tại sông lớn trong mới là.

"Quả nhiên, ở Thần Chi pháp vực bên trong, tất cả như chỉ cánh tay sử dụng, đặc biệt này Thương Lãng Thủy Bá vị trí chính là thiên địa tự nhiên tạo hóa mà thành, đăng lâm sau khi, lập tức là có thể điều động Thương Lãng giang linh khí, không phải chuyện nhỏ, ở đây trong sông, cho dù đến rồi Thiên Tiên, ta cũng chắc chắn dựa vào bản thân Thần chức đọ sức. . ."

Thần đạo cũng không phải hoàn toàn nhờ cậy Hương Hỏa nguyện lực. Tựa như bực này tự nhiên mà thành thần vị, trời sinh là có thể được đến danh sơn đại xuyên linh khí bổ sung, xem như là so sánh tiêu diêu tự tại.

Mà cái kia chút Nhân đạo sách phong cùng tín ngưỡng hội tụ mà thành Thần Chi liền không được, cần phải có tế tự bù đắp, bằng không thì sẽ ngày qua ngày suy sụp.

"Nhưng Nhân đạo Tế tự chi lực tuy rằng cường đại, nhưng cũng có tốt có xấu, đèn nhang ý nghĩ, mang theo hồng trần vạn trượng, giỏi nhất ăn mòn thần

linh. . . Nghĩ muốn thành tựu hoàn mỹ Kim thân, khó càng thêm khó!"

Phương Nguyên yên lặng suy tư: "Bá cấp thần vị, có thể so với Địa Tiên, lại lên Hầu cấp, nhất định phải nắm giữ Hồng Liên Nghiệp Hỏa phương pháp, Kim thân đại thành, mặc cho đèn nhang ý nghĩ bên trong nguyện lực cỡ nào khó chơi, cũng hết thảy luyện hóa thành Kim Liên, tăng thêm đạo hạnh!"

Minh Ngọc Quân thời điểm toàn thịnh, chính là như vậy cảnh giới.

Cũng chỉ có đến mức độ này, mới dám thả ra tiếp thu toàn bộ Nhân đạo đèn nhang cung phụng, bằng không bất quá tự tìm đường chết thôi.

"Cho tới Hầu cấp bên trên, vương công cảnh giới. . . Lại là trực tiếp câu thông Linh giới bổn nguyên, uy năng vô cùng, không cần Nhân đạo cùng danh sơn đại xuyên tẩm bổ. . . Có thể xưng Cổ Thần! Vạn cổ trường tồn!"

Cho dù là Phương Nguyên như vậy trời sinh thần linh, gặp phải đại năng liền toàn bộ Thương Lãng giang đều phá huỷ, cũng là muốn lập tức thần vị băng diệt, thần linh ngã xuống.

Mà cái kia chút Nhân đạo chi thần càng không cần phải nói, một khi tế tự đoạn tuyệt, Thần lực không cách nào duy trì, sẽ rơi vào trạng thái ngủ say cùng tiêu vong.

Nhưng Cổ Thần không giống!

Bọn hắn đã triệt để lĩnh ngộ thế giới quy tắc, cùng Linh giới bổn nguyên tương thông, có thể mượn dùng bộ phận lực lượng.

Cho dù là một phần vạn, uy năng cũng là mênh mông vô cùng, đủ để cùng Kim Tiên các loại tồn tại giao phong.

"Đoạt được Thương Lãng Thủy Bá vị trí, chỉ là bước thứ nhất!"

Bước đi này bước ra, đại biểu Phương Nguyên chân chính gia nhập Thần đạo

ở trong, thu được một cái tương đối sạch sẻ thân phận.

Sau đó, chính là tìm kiếm cái khác cơ duyên, mở rộng tiếng tăm, cuối cùng muốn thu được thiên đình chú ý, tốt nhất trực tiếp trời phong, lại mộ binh lên thiên đình.

"Nước đến!"

Ở Thương Lãng giang chi đáy, Phương Nguyên đi bộ nhàn nhã, tiện tay tùy ý.

Rất nhiều linh khí mãnh liệt mà đến, Thủy mạch sửa, hội tụ thành một con rồng lớn.

Ở đầu rồng vị trí, một toà Thủy Tinh cung điện thình lình hiện lên đi ra, mỹ ngọc làm vì gạch, mã não dạ minh châu tùy ý có thể thấy được.

"Hừm, vẫn tính có thể!"

Phương Nguyên thấy vậy, gật gật đầu, vung tay phải lên, mấy cái Thần văn nhất thời hiện lên ở bảng hiệu bên trên, rõ ràng là "Hà Bá hành cung" bốn chữ lớn.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 742: Thương Nghị

Hành cung bên trong.

Cung điện thâm thâm, dùng đều là to bằng nắm tay dạ minh châu chiếu sáng.

Lúc này, ở Thanh Sơn cùng Hắc Thủy thu xếp phía dưới, rất nhiều Thủy tộc dựa vào mà đến, đạt được nhiều là bạng nữ bối nữ, lính tôm tướng cua chúc thuộc, rất nhanh sẽ chọn ưu tú chọn lựa, phong phú một phủ.

Chính điện bên trong, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, trên người Thần đạo mũ miện phần phật mà động.

"Sinh hoạt thường ngày tám toà, tiền hô hậu ủng, quả nhiên có một chút Thần Chi dáng vẻ!"

Hắn mở mắt ra, trong con ngươi liền lóe qua một tia ánh vàng.

"Thương Lãng Hà Bá chỉ là Bá cấp thần vị, cho dù ta hoàn toàn luyện hóa trong đó uy năng, thu được quyền bính, cũng bất quá đến Thương Lãng giang linh khí trợ giúp, có thể thoáng chống lại Thiên Tiên thôi. . ."

Phương Nguyên mục tiêu, là lập tức thanh danh lan xa, thậm chí thu được thiên đình chú ý, chiêu an thu nạp.

Một cái nho nhỏ Hà Bá, khoảng cách cái mục tiêu này còn kém quá nhiều quá nhiều.

Trừ phi hắn lập tức nước trải ba ngàn dặm, họa loạn nhân gian, đúng là rất có thể hấp dẫn thiên đình chú ý , bất quá đó chính là muốn hàng lâm Thiên khiển,

hoặc là người tu tiên đi ra trảm yêu trừ ma.

"Trên thực tế, cái này cũng là cái biện pháp, Tây Du Ký bên trong, Tôn Ngộ Không cũng là phản một lần, mới được đến Tề Thiên Đại Thánh vị trí sao? Đối phó triều đình chiêu an, không thể vừa bắt đầu cũng quá nhuyễn. . . Phản diện chính là Thủy Hử bên trong Tống Giang!"

Phương Nguyên thức hải trong tâm tư không ngừng.

Đương nhiên, muốn nghĩ giết người phóng hỏa được chiêu an, then chốt đến có này cái thực lực.

Bản thân hắn thực lực đương nhiên là có , bất quá Tâm Ma giới dấu ấn quá mức rõ ràng, một khi triển khai ra, cùng tự sát không có khác biệt gì.

Mà lấy Thương Lãng Thủy Bá thân, nghĩ muốn làm chút để thiên đình tức giận, đồng thời lại tiễu không xuống đến chuyện, lại là căn bản không thể.

"Vẫn là đàng hoàng đi chính đạo đi. . . Công đức cảm động tới trời cao. . . Khà khà. . ."

Phương Nguyên trong tay nắm một phần sách cổ, phía trên liền nói Linh giới bên trong một cái chuyện cũ.

Cuốn sách trên ghi chép Trúc quốc ở trong có một cái kẻ sĩ, tên là Từ Nguy, chính là tam thế tu hành người lương thiện, tài trí nhanh nhẹn, sau đó thi đỗ chức vị, làm một phương cha mẹ, chỗ đi qua đều là 'Đại trị', bách tính vì hắn tạo sinh từ, đến hắn chết lúc, thiên địa xúc động, có Kim Giáp thần nhân xuất hiện, lấy trời sắc phong hắn làm vì Trúc quốc Thành Hoàng.

"Khà khà. . . Trong cổ thư nói, đây là Từ Nguy công đức cảm thiên động địa, là lấy có thiên đình sắc phong, trên thực tế. . . Cái này có đúng hay không!"

Phương Nguyên không khỏi liên tưởng đến Monger thế giới bên trong Thần quốc.

Ở các thần Thần quốc ở trong, thì có một loại thánh đồ.

Bọn họ có lẽ ở thế gian lúc cùng bình thường tín đồ không có một chút nào khác nhau, lại lĩnh ngộ Thần Chi sâu sắc nhất đạo lý, đồng thời dung nhập đến bình thường sinh hoạt, mỗi tiếng nói cử động bên trong đi.

Người như vậy, sau khi chết, linh hồn liền sẽ tự động chịu đến Thần quốc dẫn dắt, đều không cần hướng về Minh giới đi một chuyến, liền tự động trở thành Thánh Linh.

Loại này Thánh Linh, tự nhiên không phải Thần Chi sắc phong.

Mà là bọn họ 'Đạo', lay động Thần quốc quy tắc , khiến cho Thần Chi không thể không tiếp dẫn.

Cái kia Hứa Ngụy , tương tự cũng là như thế.

Hắn công đức đã thẳng tới thiên địa, nếu là thiên đình không sắc phong, đó chính là 'Thất đức', còn không công từ bỏ rất nhiều lực lượng.

Bởi vậy, rất nhiều chuyện, nhìn như quang minh chính đại, trên thực tế trong bóng tối ẩn giấu không biết bao nhiêu thỏa hiệp cùng đấu tranh.

Lúc này, Phương Nguyên chuyện muốn làm, cơ bản liền cùng cái này Từ Nguy tương đồng.

Đều muốn làm ra nhất định công lao, đến thiên đình không phải không thừa nhận hắn, thậm chí cho hắn tăng lên thần vị mức độ!

'Tuy rằng thiên đình nhất định phải sắc phong, nhưng loại này trẻ con miệng còn hôi sữa, một khi lên cấp, tất nhiên muốn nắm giữ tư nguyên của người khác cùng vị trí, lại làm sao có khả năng chịu đến hoan nghênh?'

'Xem cái kia Từ Nguy, vẫn ở Trúc quốc Thành Hoàng chỗ ngồi bị ghẻ lạnh,

sau đó còn ngã xuống, liền có thể thấy được chút ít!'

'Nếu là ta bị mộ binh nhập thiên đình, tất nhiên phải cố gắng mài giũa một chút. . . Địa phương thích hợp nhất, liền chỉ có Tâm Ma chiến trường!'

Bất luận cái gì tổ chức thế lực, lão nhân chèn ép người mới, đều là truyền thống.

Đương nhiên, loại này chèn ép cũng không nhất định muốn biểu hiện ra, hoàn toàn có thể có nhiều loại hình thức.

Lấy suy đoán của hắn, nếu là thiên đình mới nhập Thần Chi, không có chỗ dựa, cũng sẽ không làm thần, bị đày đi độ khả thi rất lớn, còn muốn lấy tên đẹp điêu khắc đánh bóng.

Đây chính là Phương Nguyên kế hoạch, tuy rằng đơn giản, nhưng tính khả thi rất lớn.

Chỉ cần thân phận không bại lộ, nhất định có thể đi Tâm Ma trên chiến trường đi dạo một vòng.

"Bàn về đến. . . Lần này ta kế nhiệm Thương Lãng Hà Bá, cùng Linh Phi kiếm tông cũng coi như kết thù, ngày sau tất có phiền phức!"

"Linh Phi kiếm tông chính là bảy mươi hai Tiên môn một trong, trong môn phái có mấy tôn Thiên Tiên lão tổ tọa trấn, thế lực không phải chuyện nhỏ, đương nhiên. . . Ta cũng không biết sợ bọn họ!"

Phương Nguyên trầm ngâm chốc lát, vỗ tay một cái.

Thanh Sơn cùng Hắc Thủy sóng vai đi vào, cung kính hành lễ: "Xin chào Chủ thượng. . . Chúng ta Thủy phủ lính tôm tướng cua đã chiêu mộ đầy đủ hết, biên thành binh nghiệp, có năm ngàn số lượng, bất cứ lúc nào đều có thể tác dụng lớn!"

"Mà từ Chủ thượng đăng lâm thần vị sau khi, chu vi chúc mừng thiếp liền nối liền không dứt, cũng không có thiếu Thần Chi đưa tới lễ vật, cũng đã từng cái tạo sách nhập khố! Chúng ta đối ngoại, đều là tuyên bố Chủ thượng cần bế quan một quãng thời gian, ổn định Thần lực. . ."

Thanh Sơn bẩm báo nói.

Đăng lâm thần vị, là một việc lớn, phụ cận người tu luyện cùng cái khác Thần Chi, đều không thể thiếu muốn từng cái chúc mừng.

Mà tổ chức một cái tiệc rượu chúc mừng, cũng hợp tình hợp lý.

Bất quá những thứ này, đều bị Phương Nguyên lấy bế quan làm tên chối từ.

Hắn chí hướng rộng lớn, nào còn có công phu quản những thứ này hồng trần chuyện tầm thường?

"Những chuyện nhỏ nhặt này, các ngươi thay ta đuổi rồi liền có thể. . . Để cho ta tới nhìn khách mời danh thiếp. . ."

Phương Nguyên tiếp nhận một xấp danh thiếp, tùy ý lật xem lên.

Loại này Thần đạo danh thiếp, tự nhiên cùng nơi khác không giống, nương theo ngón tay khẽ vuốt, từng cái từng cái hoặc thâm trầm hùng vĩ, hoặc tiêu dao vô hình khí tức liền tái hiện ra, rất sống động.

"Ừm. . . Trong những người này, cũng chỉ có hai, ba cái cần đặc biệt chú ý, sau đó làm một cái tiểu yến, mời tiệc xuống chính là."

Phương Nguyên gảy gảy ngón tay, đột nhiên, vầng trán hơi động, rút ra một tấm danh thiếp đến: "Đúng là Hoắc Sơn sơn thần cũng tới chúc mừng ta. . . Này thần cùng Minh Ngọc Quân trong ký ức mặt khác một chỗ cơ duyên có quan hệ, có thể coi đây là do, đi tới đó bái phỏng một, hai."

. . .

Ngay khi Phương Nguyên không ngừng tính toán lúc, Linh Phi kiếm tông, sơn môn nơi.

"Vạn Tam Kiếm bản mệnh kiếm bài vỡ vụn, hình thần đều diệt. . ."

"Hắn chính là bản môn Kiếm tử, lại bị giết, đây là đối với ta tông khiêu khích, phải trả thù lại, bằng không còn gì là mặt mũi?"

Mấy tên trưởng lão dáng dấp kiếm khách nghị luận sôi nổi, vừa nhìn về phía ở giữa chưởng giáo.

"Vạn Tam Kiếm là ta tông đệ tử, hắn chết vào người ngoài tay, chúng ta tự nhiên cần cho hắn đòi lại một cái công đạo!"

Linh Phi kiếm tông chưởng giáo trung niên dáng dấp, thân mặc áo xanh, có nồng nặc thư quyển khí tức, ba sợi râu dài đón gió phấp phới, vẻ ngoài khá là không sai: "Ta phái ra nhân thủ, lúc này đã điều tra trở về! Khổng Lạc!"

Hắn gọi đến một tiếng, một tên đeo kiếm thanh niên liền tiến vào đại điện, hai đầu gối quỳ xuống đất: "Đệ tử Khổng Lạc, gặp qua chưởng giáo chí tôn, các vị trưởng lão. . ."

"Thôi!"

Chưởng giáo nói: "Sẽ có liên quan Vạn Tam Kiếm cái chết tin tức, nói hết ra đi, không cần kiêng kỵ cái gì. . ."

"Vâng!"

Khổng Lạc bình tĩnh thần: "Mấy ngày trước, ta nhận được chưởng giáo phi kiếm đưa thư, lập tức đi tới Vạn sư đệ trước du lịch một vùng, thông qua vỡ vụn kiếm bài khí tức, liền tìm đến Thương Lãng giang Long Môn phụ cận. . . Ở nơi đó, hiển nhiên đã xảy ra tranh đấu, còn có Thiên Ma Âm Lôi nổ tung vết tích, ta nhiều mặt điều tra, không tiếc sưu hồn mấy cái Yêu loại, rốt cuộc biết ngày đó chuyện đã xảy ra, nguyên nhân là có một cái Thần vị xuất hiện!"

"Thần vị?"

Mấy cái tóc trắng xoá, tuổi thọ vừa nhìn chính là không nhiều trưởng lão, không khỏi ánh mắt sáng lên: "Là cái gì cấp bậc?"

"Cỡ này thiên địa thần vị, một khi luyện hóa, liền có thể thuyên chuyển Pháp Vực bên trong linh khí, càng là không phải chuyện nhỏ a. . ."

Bọn họ mỗi một cái đều là tuổi thọ không nhiều, lại không lọt mắt Thần đạo bên trong tiểu quan tiểu lại, lần này nghe được tin tức, con ngươi thì có chút huyết hồng.

"Dù là chỉ là một cái Tử cấp thần vị, thiên địa tạo hóa mà thành, cũng so với Nhân Đạo sắc phong tốt hơn không ít, chúng ta lấy nó, lập tức là có thể kéo dài tuổi thọ a. . ."

"Khởi bẩm các vị trưởng lão. . ."

Ở rất nhiều như sói trong ánh mắt, Khổng Lạc chỉ có thể nhắm mắt, từng cái trả lời: "Cái kia thần vị làm sao, bình thường tinh quái cũng không biết, chỉ là sau đó có tin tức truyền ra, đệ tử mới biết, là Thương Lãng giang Thủy Bá thần vị xuất thế!"

"Chà chà! Hóa ra là Thủy Bá!"

Mấy cái trưởng lão lại là thán phục: "Thương Lãng giang hơi nước đầy đủ, ở Thần Chi pháp vực bên trong phạm vi, e sợ có thể chống đỡ Thiên Tiên a!"

"Tuy rằng đến cuối cùng, nhất định là cái này Thần Chi bị thua, nhưng cũng rất đáng gờm."

"Thần vị một nhìn cấp bậc, hai cái nhìn vực phạm vi, Thương Lãng giang Thủy Bá, tất nhiên là Bá cấp, phạm vi quảng đại, chúng ta sợ là không hi vọng. . ."

Những trưởng lão này đều là Địa Tiên cấp bậc, ánh mắt độc ác.

Biết nếu là thần vị không có luyện hóa còn nói được, lúc này mạo muội tiến vào đối phương Pháp Vực, cùng muốn chết cũng không có bao nhiêu khác nhau.

"Này thần phiền phức, nếu là muốn không có sơ hở nào, vẫn phải là xin mời Thiên Tiên lão tổ ra tay!"

Ở Linh Phi kiếm tông ở trong, chưởng giáo chí tôn cùng trưởng lão đều là Địa Tiên, Thiên Tiên cũng có mấy tôn, nhưng đều là ẩn tu không ra, không tới lúc mấu chốt , căn bản sẽ không hiện thân.

"Xem ra chư vị tính toán đã định!"

Trung niên chưởng giáo gật gù: "Như vậy. . . Ta liền đi xin mời sư thúc tổ ra tay một lần!"

Chờ đến hắn rời đi sau khi, mấy cái trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, trong con ngươi thì có chút quỷ bí sắc thái: 'Chẳng trách chưởng giáo sốt ruột, dù sao cái này Vạn Tam Kiếm, nhưng là hắn nhất hệ người, tương lai còn rất có cơ hội thành là chân chính đích truyền, cạnh tranh chưởng môn đại vị. . .'

Lúc này, bọn họ những thứ này người chống lại tâm tình cũng là hết sức phức tạp, vừa hy vọng có thể phấn chấn Linh Phi kiếm tông thanh uy, vừa hy vọng chưởng giáo lần này có thể mạnh mẽ ăn cái thiệt thòi.

"Sư phụ!"

Trung niên chưởng giáo nhưng không có nghĩ nhiều như vậy.

Hắn sắc mặt trầm ngưng, đi tới tông môn phía sau núi một chỗ Kiếm cốc bên trong, ầm ầm quỳ xuống.

"Đứa ngốc. . ."

Nương theo một tiếng thăm thẳm thở dài, một tên ông lão mặc áo trắng chậm rãi đi ra, trên người có một luồng Thánh nhân mùi vị: "Ngươi đang do dự cái gì?"

"Sư phụ. . . Cái kia Thần Chi xuất hiện rất quái dị, khả năng là thiên đình bồi dưỡng hạt giống. . ."

Chưởng giáo chần chờ nói.

"Ngay cả như vậy, thì lại làm sao?"

Ông lão mặc áo trắng cười ngạo nghễ: "Kẻ chặn đường ta, đều giết chết! Nếu là bởi vì kiêng kỵ mà bó tay bó chân, thì có vi phạm chúng ta tông môn Kiếm đạo bản ý! Thương Lãng Hà Bá? Khà khà. . . Cái này lại là một cái Bá cấp thần vị, đợi ta đi lấy đến, tăng cường tông môn gốc gác."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 743: Hoắc Sơn

Hoắc sơn kéo dài ngàn dặm, thọc sâu vô cùng.

Ở phụ cận mười mấy nước ở trong, cùng cái khác mấy toà danh sơn, còn có đại giang đại hà, tạo thành tam sơn ngũ thủy địa mạo, đem cái này một một khu vực lớn cùng các nước hoàn toàn bao phủ.

Trong đó Thương Lãng giang, chính là ngũ thủy một trong.

"Trên thực tế. . . Cái này không chỉ là thuyết pháp, mà là có chân chính khí số ở bên trong. . ."

Phương Nguyên lúc này ăn mặc màu xanh nhạt trường sam, phảng phất một cái bình thường văn nhân sĩ tử, dọc theo Hoắc sơn sơn mạch tiến đến mà lên.

"Tam sơn ngũ thủy, phúc xạ phạm vi siêu hơn vạn dặm, bên trong đại chư hầu nước thì có chín cái, thậm chí ở Nhân tộc bên trong phạm vi cũng coi như một khối so sánh tinh hoa hạt nhân địa vực. . ."

"Địa bàn quảng đại, mấu chốt nhất lại là sơn thủy trong lúc đó, mơ hồ kêu gọi kết nối với nhau, mang theo một loại không thể giải thích mùi vị a. . ."

Phương Nguyên tu vị có thể so với Kim Tiên Cổ Thần, ánh mắt độc đáo.

Lúc này trèo cao nhìn xa, kết hợp với địa lý đồ sách, nhất thời liền phát hiện không giống.

Cái này tam sơn ngũ thủy trong lúc đó, tổ hợp lại với nhau, dĩ nhiên cho hắn một loại Lục Cực Địa Hợp đại trận mùi vị.

"Sơn thủy thổ địa, chính là xã tắc căn cơ. . . Nếu để cho cái này mấy Tôn thần liên hợp lại, có lẽ vẫn đúng là có thể làm ra không ít chuyện. . . Đáng tiếc, không có cường hãn thủ đoạn , căn bản không thể dung hợp, lại nói, trước cái này núi Thủy Thần, còn có khiếm khuyết, chính là ta cái này Thương Lãng giang Thủy bá. . ."

Minh Ngọc Quân lúc trước tiêu tốn tinh lực, bố trí xuống Thương Lãng hà bá ám tử, có thể không chỉ là làm vì một cái thần vị.

Ở phía sau, còn có rất nhiều đòn bí mật, mục đích cuối cùng thâm trầm khó dò.

"Cho dù là Địa Chi, cũng có chân chính đại năng tồn tại, thậm chí không thế nào để ý tới thiên đình. . . Tỷ như Mang sơn phủ quân!"

Mang sơn!

Đó là Linh giới đệ nhất núi, nhân gian đỉnh cao nhất, khí thế hùng vĩ, nguy nga mênh mông.

Mấu chốt nhất, vẫn là nghe đồn ngọn núi này chủ Âm Dương câu thông, nhưng phàm nhân Sinh hồn, cũng phải từ nơi đó đi một lần, mới có thể đầu thai chuyển thế.

Nói cách khác, chính là âm tào địa phủ!

Mang sơn phủ quân làm cái này sơn thần, chính là Diêm La Vương giống như tồn tại, ở toàn bộ Linh giới Nhân tộc bên trong đều có rộng khắp tế tự.

'Mang sơn phủ quân , bất quá là thiên đình sắc phong. . . Mà hắn chân chính thần vị, ít nhất cũng là vương công loại hình Cổ Thần, thậm chí đế quân cấp bậc. . . Có thể nói vạn núi đứng đầu! Địa Chi chi tông!'

Ở Mang sơn phủ quân phía dưới , tương tự cũng có tam sơn ngũ nhạc Thần Chi nương nhờ vào, giống như một chỗ lên thiên đình, ở Thần đạo ở trong chính

là thỏa thỏa cắt cứ thế lực.

Thần đạo tuy rằng đẳng cấp sâm nghiêm, so với Tiên môn phân liệt tình huống tốt hơn quá nhiều, nhưng Thiên Đế nếu muốn chân chính đem bên trong đỉnh núi từng cái tiêu diệt, cũng không phải cái gì đơn giản ung dung việc.

'Cái này tam sơn ngũ thủy Thần Chi, nếu như ôm đoàn lên, đúng là cũng có một chút cách cục, có thể hóa thành cắt cứ tiềm lực đây. . .'

Phương Nguyên gảy gảy móng tay.

Minh Ngọc Quân lúc trước kế hoạch, cũng chính là cái này.

Lấy Thương Lãng hà bá làm vì ám tử, khống chế cái này tam sơn ngũ thủy Thần Chi, chế tạo thành bền chắc như thép, lại đầu nhập hắn dưới trướng.

Loại này cách cục, liền là địa phương trên có thế lực, bên trong triều đình có người, một tay che trời, rất khó xoá sạch.

'Cũng vậy. . . Tuy rằng Minh Ngọc Quân có thiên tước, nhưng cũng không phải là Tinh Thần tinh quân, không cách nào mượn dùng Tinh Thần chi lực, ở thiên đình lại không có cái gì thực quyền chức vụ, càng không có bao lớn chỗ dựa, bằng không thì sẽ không bị phái đến Tâm Ma trên chiến trường, cuối cùng ngã xuống. . . Trước hắn bố trí, đều là vì tăng cường căn cơ!'

Tam sơn ngũ thủy ở trong, bao quát bao nhiêu thế lực? Quốc gia? Nhân khẩu tín ngưỡng?

Có thể nói, chân chính liên hợp lại tới nói, liền ngay cả thiên đình bên trong Thần Chi đều muốn mắt đỏ một chút.

Đáng tiếc, Minh Ngọc Quân tính toán người khác, lại tính không được chính mình, bố trí chưa thành trước hết ngã xuống, lúc này liền toàn bộ tiện nghi Phương Nguyên.

"Cái này thần tính toán năng lực vẫn có, đồng thời sâu hiểu đạo lý. . . Rõ ràng cho dù đang ở thiên đình, không có nhân gian căn cơ, thực lực phái chống đỡ, hoặc là chỗ dựa, cũng là giống như trong gió lục bình, bởi vậy mới nghĩ chính mình tạo một cái đi ra, cái này cách cục cùng di sản, liền do ta để hoàn thành đi!"

Phương Nguyên bản thân đã là nguyên lực cảnh giới, tương đương với Cổ Thần.

Huống chi, tại hạ giới ở trong, bởi vì có Trường Ly thánh nhân truyền thừa, đối với Lục Cực Địa Hợp các loại thế giới hình trận pháp cũng là biết sơ lược.

Không nói những cái khác, hắn Tạo Hóa kiếm trận, thì có một nửa là trận pháp chi đạo!

"Minh Ngọc Quân muốn làm , bất quá là đem tam sơn ngũ thủy chỉnh hợp lại với nhau, hình thành một thế lực làm vì hắn phất cờ hò reo, chung quy còn chưa đủ mạnh mẽ. . . Chân chính muốn làm, không bằng một bước đúng chỗ, đem khí vận tín niệm hợp nhất, đề cao ra một cái dường như Mang sơn phủ quân giống như thần vị đến!"

Mang sơn phủ quân tuy rằng đối ứng Mang sơn, nhưng trên thực tế, lại là thiên hạ quần sơn đứng đầu, trên lý thuyết tới nói, tất cả sơn thần đều muốn tiếp thu hắn sai phái, thần thông quảng đại, pháp lực vô biên.

Phương Nguyên tự nhiên không có loại này hy vọng xa vời, nhưng ở tam sơn ngũ thủy bên trên, thiết lập một cái chân chính Minh chủ chi thần, nhưng cũng có nắm.

"Trong này, Minh Ngọc Quân liền chôn xuống không ít đòn bí mật, đặc biệt còn lại bốn giang hà bá, cũng đã bị trong bóng tối thu phục, chỉ có tam sơn sơn thần, cần một điểm thủ đoạn."

Trên đất Sơn quân sơn thần, tuy rằng cũng là từng cái từng cái đỉnh núi nhỏ,

nhưng đầu tiên phải nghe thiên đình hiệu lệnh, tiếp theo thuộc về Mang sơn phủ quân quản hạt.

Nếu muốn thuyết phục bọn hắn, cỡ nào khó khăn?

Năm đó Minh Ngọc Quân cũng là vây ở bước đi này, lại thêm vào Thương Lãng hà bá vị trí còn chưa từng xuất thế, cũng là tạm thời thu tay lại.

"Trên thực tế. . . Ngũ hồ tứ hải Thủy bá Thủy quân, cũng muốn quy chúc Tứ Hải long vương quản hạt, Long Vương phía trên, còn có thiên đình! Chỉ là phương diện này thì có chút thư giãn , bởi vì không có Mang sơn phủ quân như vậy đại quân phiệt, thế lực phân tán, bởi vậy mới bị Minh Ngọc Quân thẩm thấu."

Phương Nguyên đối với Thần đạo thế cuộc, có thể nói là thấy rõ, cái này hoàn toàn là Minh Ngọc Quân công lao.

Bất quá Thần đạo lại thế nào đi nữa tán loạn, chung quy còn có một cái thiên đình quản hạt, thể chế cũng so sánh nghiêm mật, Tiên đạo liền thuần túy là năm bè bảy mảng, ba mươi ba đại phái, bảy mươi hai Tiên môn, hoàn toàn làm theo ý mình.

Chỉ tiếc, Thần đạo lợi hại đến đâu, lại thống nhất đoàn kết, cũng chỉ có thể ở gia đình bạo ngược.

Bởi vì tín ngưỡng cùng Cổ Thần đặc tính, cơ bản không thể ra ngoài chinh chiến.

Tựa như trước săn bắt địa cầu thế giới, cũng chỉ có Tiên đạo ra tay.

Như thế yên lặng nghĩ, Phương Nguyên trong lúc vô tình đã đi tới Hoắc sơn ngọn núi chính.

Nhưng thấy màu xanh đen ngọn núi thẳng tắp như kiếm, cao vút trong mây, mang theo mênh mông tràn đầy khí tức.

"Hoắc sơn sơn thần, cũng là một cái Bá cấp thần vị, cùng ta Thương Lãng giang tương đương!"

Phương Nguyên gật gù, tiện tay chụp tới, một đạo Thần lực tản ra, nhất thời đem một con sóc nhỏ cuốn tới.

Cái này con sóc nguyên bản che giấu ở bên cạnh một cây lớn tùng bách trên, dò ra sáng lấp lánh, đen thùi con mắt, mang theo dò xét mùi vị.

Lúc này rơi xuống trong tay hắn, nhất thời đuôi cuốn một cái, run cầm cập.

"Ha ha. . . Không cần diễn!"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là cười ha ha, gảy gảy sóc nhỏ mũi.

"Oa nha. . . Đau quá!"

Sóc nhỏ nhất thời miệng ra tiếng người, là loại kia đại khái chừng mười tuổi đồng tử tiếng nói: "Ngươi là người ở nơi nào, đến Hoắc sơn làm cái gì?"

"Ta chính là Thương Lãng giang hà bá, ngày hôm trước thu các ngươi sơn thần quà tặng, lần này chuyên tới để bái phỏng một thoáng! Ngươi đi thông báo đi!"

Hoắc sơn sơn thần làm một Sơn quân chủ, tất cả sơn tinh yêu quái , dựa theo đạo lý cũng phải nghe hắn điều khiển.

Mà con này tiểu yêu trên người không những không có bao nhiêu Yêu khí, trái lại linh cơ giấu diếm, Phương Nguyên liền hiểu tất nhiên là chịu đến sơn thần điểm hóa.

"Nguyên lai ngươi chính là Thương Lãng giang Thủy bá! Lần trước sơn thần lão gia đi chúc mừng ngươi. . . Đưa ròng rã mười hai viên Đại Hoàn đan đây! Cái này hoàn đan ẩn chứa thiên địa tinh hoa, có thể tiết kiệm chúng ta mấy chục

năm khổ tu, nếu như cho ta một viên, ta lập tức là có thể hoá hình!"

Sóc nhỏ dù sao mới vừa mở linh trí không lâu, hai con mắt bên trong nhất thời bắn ra tia sáng đến.

"Ha ha. . . Ngươi tiểu quỷ này linh tinh."

Dáng dấp kia đúng là đem Phương Nguyên chọc cười: "Lấy đạo hạnh của ngươi, luyện hóa Đại Hoàn đan tai hại vô ích , bất quá ta cũng không phải cái gì người nhỏ mọn, cái này một viên Tiểu Hoàn đan công hiệu tuy rằng không bằng Đại Hoàn đan thần kỳ như vậy, nhưng cũng đối với ngươi tu hành rất nhiều ích lợi, cầm đi!"

Hắn xoay cổ tay một cái, một viên màu bích lục, mang theo mùi thơm ngát đan dược liền hiện lên đi ra.

"Ừ. . . Quả nhiên hà bá là cái người tốt!"

Sóc nhỏ hai tay ôm đan dược, phảng phất gặm hạt lạc như thế, nuốt xuống, đuôi lay động, nhất thời liền biến mất ở trong rừng rậm.

Chỉ chốc lát sau, mấy con sừng lớn lộc liền từ trong rừng nhảy ra: "Thương Lãng hà bá đến, rồng đến nhà tôm! Sơn thần lão gia đã chuẩn bị yến hội, lệnh chúng ta đến đây, nghênh tiếp đại nhân đi tới động phủ tụ tập tới!"

"Ừm!"

Phương Nguyên gật gù, ở cái này mấy con lộc sau lưng, liền nhìn thấy xe trượt tuyết như thế chở cụ, phía trên còn mang theo từng tia tia thần lực khí tức, hiển nhiên là kiện pháp khí.

Hắn người tài cao gan lớn, trực tiếp ngồi lên, mấy con sừng lớn lộc liếc mắt nhìn nhau, nhất thời ở rừng núi trong lao nhanh lên.

Chúng nó thân hình thoăn thoắt, bất kỳ khe núi vách núi, vách núi cheo leo

tảng đá, đều là nhảy một cái mà qua, xe trượt tuyết pháp khí càng là vững chãi, so cái gì xe ngựa đều thoải mái.

'Cái này Hoắc sơn sơn thần, đúng là đem cái này Hoắc sơn kinh doanh đến thùng sắt không lọt a. . .'

Phương Nguyên giải lao ở trong, nhưng cũng nhìn thấy nhiều thứ hơn.

Thần Chi bất lão bất tử, nếu để cho dư thời gian tích trữ, loại này gốc gác không ngừng xây lên, cuối cùng liền vô cùng khủng bố.

"Đến, Tôn thần xin mời!"

Xe hươu chạy chốc lát, ở một chỗ khe núi trước dừng lại.

Nơi này là Hoắc sơn ngọn núi chính nơi nào đó, nhưng thấy sương mù nhẹ mông lung, lại khác thường hương nức mũi, mơ hồ có thể thấy được Chu Quả, Vân Chi các loại linh thực, hiển nhiên không phải cái gì phàm tục nơi.

Mấy con sừng lớn lộc cung kính mà cúi đầu, xin mời Phương Nguyên xuống xe.

"Cái này Hoắc sơn sơn thần, khổ tâm kinh doanh lâu như vậy, khí tượng lại là muốn so với ta hà bá hành cung phần lớn. . ."

Phương Nguyên chắp hai tay sau lưng, nhìn chung quanh, không khỏi âm thầm gật đầu.

"Ha ha. . . Quý khách nguyên lai, chưa từng thân nghênh, thực sự là thất lễ thất lễ, mong rằng thứ tội!"

Mây mù bốc lên bên trong, một cái cửa cung điện phi hiện lên đi ra.

Lúc này cung cửa mở ra, hai hàng thần lại nghiêm túc mà đứng, ở giữa một cái Thần Chi nghênh tiếp đi ra, long hành hổ bộ, đi lại bên trong đều có Đại địa

chi khí hoà lẫn.

Cái này tự nhiên chính là Hoắc sơn sơn thần.

'Quả nhiên lông cánh đầy đủ, thần lại đều có cái này rất nhiều. . .'

Phương Nguyên thấy vậy, trong mắt kim quang lóe lên.

Hà bá sơn thần, đều là một phương chủ quan, dưới trướng tự nhiên còn có thể bổ nhiệm rất nhiều thần lại, thậm chí là tiểu thần.

Tỷ như hắn dưới trướng, là có thể thiết lập mấy cái Quy tướng, Phân Thủy tướng quân, thậm chí nhánh sông hà bá chờ chút! Bất quá Phương Nguyên tay trắng dựng nghiệp, lúc này ngoại trừ hai con vật cưỡi ở ngoài, cơ bản là một người cô đơn.

Lần này xuất hành, thậm chí đem Thanh Sơn Hắc Thủy đều ở lại Thủy phủ ở trong tọa trấn, khí thế trên liền xa xa không sánh bằng.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 744: Luyện Bảo

"Lần trước ta đăng lâm thần vị, đang muốn bế quan củng cố, sơn thần đến chúc mừng ta, đưa lên lễ trọng, chưa từng tiếp đón, thực sự thất lễ. . . Hôm nay chuyên tới để bái phỏng."

tầng chín cung điện bên trong.

Cung điện này nguy nga mênh mông, mang theo trầm trọng địa khí, cùng thủy cung so với có khác một phen phong tình.

Lúc này bày ra yến hội, Phương Nguyên cùng Hoắc sơn sơn thần đều là ngồi một mình một bàn, Phương Nguyên liền cười nói: "Chỉ là lễ mọn, không thành kính ý, kính xin sơn thần vui lòng nhận."

Nói, liền từ trong tay áo bay ra một cái hộp.

Hắn thành tựu Hà Bá vị trí, đến đây tặng lễ chúc mừng thực sự không ít, trong đó có rất nhiều tài liệu tốt, tùy ý chọn mấy thứ luyện hóa một chút, chính là tốt nhất pháp khí.

"Đây là. . . Phi kiếm?"

Hoắc sơn sơn thần mở hộp ra, nguyên vốn có chút hững hờ vẻ mặt lập tức nghiêm nghị lên.

Coong!

Một tiếng giống như Long ngâm âm thanh từ cái hộp kiếm bên trong tản ra, cả sảnh đường đều là chói mắt ánh sáng.

Hắn bình tĩnh thần, liền từ bên trong lấy ra một thanh phi kiếm đến.

Cái này kiếm chỉ có dài một thước, cán kiếm nơi là một viên khí lạnh trầm tĩnh viên châu, hiển nhiên là một thanh chỉ có thể lấy pháp lực khởi động phi kiếm.

"Hảo kiếm!"

Sơn thần nhìn một lúc lâu, mới nhắm mắt lại: "Kiếm này rất tốt, thân kiếm trong, còn lẫn vào vạn năm Hàn Thiết cùng Huyền Thủy tinh anh, không biết xuất từ vị nào danh gia tay?"

"Danh gia danh xưng, thực sự không dám nhận!"

Phương Nguyên cười vung vung tay.

"Ồ? Nguyên lai càng là Tôn thần tự mình luyện chế đồ vật!"

Hoắc sơn sơn thần trong mắt chợt lóe sáng: "Chẳng lẽ Tôn thần đăng lâm Thủy bá vị trí trước, dĩ nhiên là một tên kiếm tu? Ta xem kiếm ý này, đúng là tựa hồ cùng Linh Phi kiếm tông có chút quan hệ. . ."

Đây chính là quanh co lòng vòng thăm dò Phương Nguyên nội tình.

"Ha ha. . . Ta cũng không phải là xuất thân Linh Phi kiếm tông!" Phương Nguyên cười trả lời câu, lại là không tiếp tục nói , khiến cho Hoắc sơn sơn thần có chút buồn bực.

Nói thật, Phương Nguyên muốn chân chính động tác, đó chính là Cổ Thần luyện bảo, làm sao sẽ xuất ra này loại rác rưởi mặt hàng?

Chỉ là tự thân chân thực bản lãnh không thể tiết lộ, tùy ý lấy điểm trước cái kia Vạn Tam Thiên để lộ ra đến kiếm pháp ý cảnh thôi.

'Ta cái này thuỷ thần, cũng thực sự là nghèo rớt mùng tơi, kho tàng rỗng

tuếch , liền ngay cả luyện chế những thứ này phi kiếm vật liệu, cũng là từ quà tặng bên trong nắm. . .'

Phương Nguyên trong lòng yên lặng nghĩ, trên mặt lại không chút nào thấy lúng túng.

"Linh Phi kiếm tông nhưng là bảy mươi hai Tiên môn một trong, trong môn phái có ba vị Thiên Tiên lão tổ tọa trấn. . . Cùng chúng ta cái này một khối, càng là có rất nhiều xấu xa!"

Hoắc sơn sơn thần thấy hỏi không ra lai lịch, không khỏi nói bóng gió lên.

"Ồ? Linh Phi kiếm tông cùng ta Thần đạo có phạm sao?" Phương Nguyên lại là làm ra rất hứng thú vẻ.

"Chính là. . . Ta tam sơn ngũ thủy nơi, linh khí đầy đủ, nhân khẩu sinh sôi, thế lực nào không mơ ước? Người phàm bình thường quốc gia cũng là thôi, những thứ này tu tiên tông môn, lại là coi trọng chúng ta sống yên phận gốc rễ!" Hoắc sơn sơn thần sắc mặt tối tăm.

Thần đạo cùng Tiên đạo nhìn như phân biệt rõ ràng, nhưng trên thực tế đồng dạng có xung đột.

Không nói những cái khác, mỗi cái sơn mạch Thủy mạch linh khí tiết điểm, Thần Chi liền không thể dễ dàng nhường ra đi.

Còn có các loại thiên tài địa bảo loại hình, cũng là Thần Chi có ưu thế, có thể từng cái bỏ vào trong túi, điểm này rất để cho nó Tiên môn đỏ mắt.

'Nhìn tới. . . Ta như muốn thống nhất tam sơn ngũ thủy, ngoại trừ Thần đạo áp lực ở ngoài, mấu chốt nhất, chính là ở phạm vi này bên trong Tiên môn!'

Phương Nguyên âm thầm trầm ngâm, bỗng nhiên nhoẻn miệng cười: "Thực không dám giấu giếm. . . Ta hôm nay đến đây, ngoại trừ đáp lễ ở ngoài, còn có một việc, muốn cùng Hoắc sơn sơn thần thương lượng một, hai!"

"Chuyện gì?"

Hoắc sơn sơn thần hơi nghi hoặc một chút, lại có chút cảnh giác.

"Tự nhiên là vì ngươi khi đó thu được khối này sự vật!"

Phương Nguyên trên mặt tựa như cười mà không phải cười, nhớ lại Minh Ngọc Quân trí nhớ.

Lúc trước, này thần muốn thu phục cái này tam sơn ngũ thủy nơi, từ trước mai phục xuống ám tử, nhưng cũng phát hiện cái này Hoắc sơn sơn thần một cái bí mật nhỏ.

Cái này Hoắc sơn sơn thần, nguyên bản chỉ là một người phàm tục, lại gặp may đúng dịp, nhặt được Hoắc sơn sơn thần ấn tỳ, thành tựu thần vị, khí vận có thể nói nghịch thiên.

Bất quá cái này còn không là hắn số chó ngáp phải ruồi chung kết, vị thần này rõ ràng, dĩ nhiên không biết làm sao, lại nhặt được một khối thượng cổ Tế Thiên đàn mảnh vỡ.

Thượng cổ tế thiên, tế tự cũng không phải thiên đình, mà là thế giới này Thiên đạo! Hoặc là nói thiên ý!

Ở Linh giới thiên ý phía dưới, cho dù thiên đình Thiên Đế, Tiên đạo đại năng, cũng phải cúi đầu xưng thần!

"Cái gì sự vật?"

Hoắc sơn sơn thần biến sắc, nụ cười trên mặt nhanh chóng giảm thiểu, lại vỗ tay một cái.

Nhất thời, tất cả thần lại đứng dậy, vũ nữ nhạc sĩ càng là như vậy, trước còn nói cười yến yến đại điện, chỉ còn dư lại hắn cùng Phương Nguyên hai người.

Một loại yên tĩnh xơ xác sát khí bầu không khí, lập tức lan tràn ra.

"Tự nhiên là khối này thượng cổ Tế Thiên đàn mảnh vỡ!"

Phương Nguyên gảy gảy ngón tay, lời nói như kiếm, nhắm thẳng vào bản tâm: "Ngươi không muốn lo lắng, ta không phải muốn tới cướp bảo bối của ngươi, chỉ là vật này tàn khuyết, nếu có thể được ta trợ giúp, có lẽ còn có thể có mấy phần vận dụng hi vọng!"

Thượng cổ Tế Thiên đàn tuy rằng hiếm thấy, nhưng cũng liên luỵ không tới cái gì mang ngọc mắc tội đi lên, huống chi, còn chỉ là một mảnh vụn.

Nhưng đối với Hoắc sơn sơn thần cái này cấp bậc mà nói, xác thực xem như là một cái báu vật, có chút không xứng đôi, ít nhất cũng được đến Hầu cấp, mới có thể cầm được an ổn.

"Vật này. . ."

Hoắc sơn sơn thần sắc mặt mấy biến, nhưng không có phủ nhận, mà là chậm rãi nói: "Từ khi thu được sau khi, ta liền sâu sắc bí tàng, lật xem rất nhiều thượng cổ điển tịch sau khi, mới có chút suy đoán, nhưng không có Tôn thần chắc chắn như thế."

Cái này cũng là hắn nghi hoặc, Phương Nguyên một cái mới vừa lên cấp Hà Bá, là từ làm sao biết tin tức này?

"Cái này ngươi không cần biết. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, rất có cảm giác cao thâm khó lường: "Ta không chỉ có thể trợ giúp ngươi hoàn toàn cô đọng Tế Thiên đàn mảnh vỡ, càng là có thể giúp ngươi khôi phục nó bộ phận chức năng, làm sao? Ngươi ta đều là sảng khoái người, làm cùng không được, một lời có thể quyết!"

"Khẩu khí thật là lớn!"

Hoắc sơn sơn thần sắc mặt biến ảo không ngừng, chợt cười to một tiếng: "Cũng được. . . Ngươi muốn giúp ta tế luyện Tế Thiên đàn, nhưng cũng đến triển lộ mấy phần bản lĩnh, ta mời ngươi một chén rượu, ngươi có thể uống xong, ta liền đáp ứng ngươi!"

Hắn cũng mặc kệ Phương Nguyên có đáp ứng hay không, trực tiếp động thủ.

Xèo!

Một cái thanh đồng rượu tước, nhất thời từ Hoắc sơn sơn thần trước mặt bàn trên bình bình bay lên, hướng về Phương Nguyên đè xuống.

Thực sự là 'Ép' !

Ầm ầm!

Nổ vang ở trong, Phương Nguyên bỗng nhiên nhìn thấy một dãy núi bóng mờ ngưng tụ ở đồng thau rượu tước bên trên, mang theo Thái sơn áp đỉnh giống như khí thế.

Đây là sơn thần trong nháy mắt, điều động quyền bính, phảng phất đem toàn bộ Hoắc sơn trọng lượng, đều đặt ở nho nhỏ chén rượu bên trên!

Này thần vị tại Hoắc sơn ở trong, liền cùng Thương Lãng giang Hà Bá nằm ở Thương Lãng giang bên trong như thế, có thể mượn cả tòa núi linh lực, đủ để cùng Thiên Tiên đọ sức!

Mà Phương Nguyên lại là thoát ly Thương Lãng giang, giống như hổ nhập bình nguyên, long nhập nước cạn.

"Được!"

Hắn nhìn thấy này cảnh, trên mặt lại là không chút hoang mang, vươn tay phải ra, giống như Cự Linh nâng bầu trời giống như, hướng về rượu tước tóm tới.

Một tay nâng núi!

'Thật bàn về đến, cái này rượu tước bên trên, cũng chỉ là nhiều Hoắc sơn dầy cộm nặng nề ý, nếu là chân chính một toà Hoắc sơn đè xuống, dù là Thiên Tiên đều muốn trở thành thịt băm!'

Coong!

Một tiếng vang trầm thấp sau khi, rượu tước liền bị Phương Nguyên vững vàng nắm ở trong tay, uống một hơi cạn sạch: "Quả nhiên rượu ngon!"

Hoắc sơn sơn thần nhìn thấy tình cảnh này, lại là rơi vào trầm mặc.

Sau một hồi lâu, mới nói: "Cho dù là Thiên Tiên, cũng khó có thể cử trọng nhược khinh tiếp xuống này một đòn, tôn giá đến tột cùng là người phương nào?"

Hắn giọng nói so với trước càng thêm cung kính, hiển nhiên là phát hiện không ít trong bóng tối đồ vật.

"Ngươi có thể còn nhớ, ở tao ngộ kiếp nạn lúc, nhìn thấy một cái áo trắng Thần Chi. . ."

Phương Nguyên cười to nói.

"Ngươi là. . . Lúc trước vị kia ân công?"

Hoắc sơn sơn thần con mắt trừng lớn.

Lúc trước Minh Ngọc Quân vì thu phục tam sơn ngũ thủy chi thần, thực tại bố trí không ít đồ vật, Hoắc sơn sơn thần gặp nạn, kỳ thực đều là tự biên tự diễn một tuồng kịch.

Chỉ là, hắn lúc trước thu phục tứ thủy thuỷ thần sau khi, liền gặp phải biến cố, không có đem kế hoạch tiếp tục nữa.

"Không phải vậy!" Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Chỉ là có chút liên hệ thôi!"

"Nếu là lúc trước ân công người quen cũ, vậy cũng là ta ân nhân, tốt. . . Ta đáp ứng rồi, cùng ngươi cùng luyện Tế Thiên đàn mảnh vỡ!"

Hoắc sơn sơn thần đột nhiên quyết định.

Vị thần này chi rốt cục khuất phục, tuy rằng nhìn như là trước Minh Ngọc Quân bố trí xuống đòn bí mật, nhưng trên thực tế, phần lớn vẫn là muốn xem Phương Nguyên triển lộ ra thực lực.

Nếu không thì, chỉ có phẩm đức, không có thực lực, quỷ đều không để ý ngươi!

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ sẽ bắt đầu!"

Phương Nguyên gật gù: "Chậm thì sinh biến!"

"Được!"

Nếu đáp ứng rồi, Hoắc sơn sơn thần cũng là cái dứt khoát người, vẫy tay, một mảnh vụn liền hiện lên ở bên trong cung điện.

Đây là một khối lớn phá nát ngọc thạch, phía trên mơ hồ có từng cái từng cái kim triện văn tự, thâm nhập ngọc thạch bên trong , nhưng đáng tiếc chi linh phá nát, không nhìn thấy mấy cái hoàn chỉnh phù hiệu.

Dù là như vậy, một luồng thượng cổ đường hoàng uy nghiêm liền phả vào mặt.

"Quả nhiên là thượng cổ Tế Thiên đàn mảnh vỡ!"

Phương Nguyên thấy vậy, ánh mắt sáng ngời.

Món bảo vật này, lúc trước liền ngay cả Minh Ngọc Quân cũng có chút động tâm, nghĩ muốn mưu đoạt.

Đáng tiếc khi đó thời cơ chưa tới, cũng là tạm thời buông tha cái này thần một con ngựa.

Lúc này, liền đến phiên hắn đến thu gặt.

"Chữa trị Tế Thiên đàn, chỉ là muốn chết! Dù sao ta cũng không phải bản giới người, hướng thiên ý tế tự, hiềm chính mình bị chết không đủ nhanh?"

Đối với Phương Nguyên mà nói, Linh giới thiên ý là so với thiên đình còn nguy hiểm hơn gấp mười gấp trăm lần đồ vật.

Đương nhiên, chỉ là một khối thượng cổ Tế Thiên đàn mảnh vỡ, liên lạc tới thiên ý xác suất, liền cùng người bình thường đi trên đường, bị sao băng đập trúng đầu không sai biệt lắm.

Chỉ là không liên tiếp lên thiên ý, cái này Tế Thiên đàn mảnh vỡ đồng dạng có cái khác tác dụng.

Tựa như Minh Ngọc Quân trong ký ức, liền rất có vài loại, có thể đem cái này mảnh vỡ chuyển luyện thành những khác bảo vật.

'Trong đó có một loại, rất thích hợp tình huống lúc này, đương nhiên, còn muốn khảo nghiệm thủ đoạn của ta!'

Phương Nguyên suy nghĩ, bên tai Hoắc sơn sơn thần lời nói không ngừng truyền đến: "Vật này đến trên tay ta sau khi, ta cũng nghĩ tới rất nhiều biện pháp , nhưng đáng tiếc vẫn là không làm gì được nó, như Tôn thần có thể giúp ta luyện vật này, ta tất có báo đáp lớn!"

"Cái này tự nhiên!"

Phương Nguyên nhẹ nhàng chỉ tay một cái, một đạo hào quang màu vàng rơi

vào khối ngọc bên trên.

Hào quang lưu chuyển, bên trong màu vàng chữ triện phảng phất sống lại giống như, tùy ý bò, nhìn ra thấy Hoắc sơn sơn thần khóe mắt nhảy lên.

"Hả?"

Đang lúc này, một luồng ánh kiếm từ Hoắc sơn trên không bay qua, hiện ra một tên Thiên Tiên: "Đây là. . . Dị bảo xuất thế dấu hiệu! ?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 745: Trấn Sát

"Không nghĩ tới, ta truy tung cái kia thần mà đến, còn có thể đến cơ duyên này. . . Quả nhiên trời muốn hưng ta tông môn!"

Cái này Thiên Tiên cưỡi gió ngự kiếm, áo trắng tung bay, tiên phong đạo cốt, rõ ràng là trước Linh Phi kiếm tông Thiên Tiên!

Hắn nguyên bản chính là làm vì truy sát Phương Nguyên mà đến, nhìn thấy hà bá rời đi Thương Lãng giang Thần Vực, càng là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, lén lút đi theo.

Dù sao, nếu là ở đối phương Pháp vực bên trong, cho dù Thiên Tiên muốn bắt xuống Bá cấp Địa Chi cũng vô cùng phiền phức, lúc này đối phương đi ra ngoài, lại không khác nào tự tìm đường chết.

Ngay khi hắn một đường chạy tới lúc, lại phát hiện một chỗ bảo quang trùng thiên, rõ ràng là chí bảo xuất thế dấu hiệu, không khỏi càng là trong lòng động mạnh.

"Bảo vật này bị ta gặp được, chính là cùng ta Linh Phi kiếm tông hữu duyên. . . Thiên địa dị bảo, người có đức theo chi, như thế nào có đức? Bất quá võ lực mà thôi. . ."

Thiên Tiên ông lão ánh mắt lấp lóe: "Ngọn núi này chính là Hoắc sơn ngọn núi chính, bảo vật này cho dù không phải Hoắc sơn sơn thần đồ vật, cũng nên cùng hắn có chút quan hệ. . . Hắc! Cỡ này sơn thần thổ địa, chiếm cứ danh sơn đại xuyên, mỗi lần có dị bảo trân thực xuất thế, đều là cái thứ nhất thu được tin tức, nhanh chân đến trước, thực sự là đáng trách!"

"Bất quá này thần pháp lực không làm sao, bản thân cũng không quen tranh đấu, Bổn tọa hoàn toàn có thể đè xuống!"

Thiên Tiên ông lão ánh mắt như kiếm, trực tiếp xuyên thấu sương mù, nhìn thấy sơn thần cung điện, còn có chính đang tại luyện bảo hai thần: "Hả? Còn có Thương Lãng Thủy bá cũng ở đây? Không tốt. . . Nếu để cho bọn hắn luyện hóa cái này dị bảo, thực lực tăng mạnh, ta trái lại có chút tai ách!"

Người tu tiên, chú trọng nhất lấy giảm đối tăng chi đạo .

Cái này Linh Phi kiếm tông lão đầu thấy vậy, nhất thời không do dự nữa, khoát tay, một đạo che ngợp bầu trời kiếm quang liền ầm ầm rơi xuống.

Nước chảy rơi xuống ba ngàn thước, một kiếm quang lạnh lẽo mười chín châu!

Hắn là Thiên Tiên tu vị, đặt ở hạ giới, chính là chân thật Thánh nhân!

Lúc này động tác phía dưới, kiếm khí đầy trời, giống như ngân hà quang bộc, ầm ầm bạo phát, sơn thần cung điện chỉ là trận pháp tránh lóe lên, lập tức trở nên thủng trăm ngàn lỗ, phụ thuộc thần lại Âm binh không biết chết rồi bao nhiêu.

"Lớn mật! ! !"

Hoắc sơn sơn thần tóc từng cây từng cây dựng thẳng lên, chân chính là nổi giận đùng đùng: "Người nào dám phạm ta phủ đệ?"

'Lúc này cần gì nói quá nhiều, này thần nếu cùng Thương Lãng Thủy bá cùng nhau luyện bảo, tất là cá mè một lứa! Giết!'

Linh Phi kiếm tông người, đều là tâm tính quả quyết, một lời không hợp, rút kiếm liền giết, huống hồ lúc này chí bảo ở trước, Thiên Tiên trên tay lão giả ánh sáng lóe lên, một thanh phi kiếm liền hiện lên đi ra, thần quang trầm tĩnh, Yêu chiết như long, cuồng nhào mà xuống.

"A. . . Là Linh Phi kiếm tông Thiên Tiên Bạch Kiếm Phi!"

Hoắc sơn sơn thần khẽ cắn răng: "Ngươi Linh Phi kiếm tông xưa nay lộ liễu ương ngạnh, nhưng hôm nay tấn công Thần đạo phủ đệ, nhất định phải cho ta cái giao cho, bằng không ta tất báo cáo thiên đình! Phái binh tiêu diệt ngươi tông!"

"Hừ!"

Bạch Kiếm Phi tay áo lớn phiêu phiêu, thần niệm chỉ huy phi kiếm lại là không ngừng chút nào: "Ngươi Thần đạo che giấu chuyện xấu, phạm ta trước, cướp ta bảo vật, giết chúng ta người, Lão phu chỉ là thay trời hành đạo!"

Hắn đương nhiên không có sợ hãi.

Tuy rằng Thần đạo có thiên đình chỗ dựa, Tiên đạo năm bè bảy mảng, nhưng Linh Phi kiếm tông là bảy mươi hai Tiên môn một trong, tuy rằng bên trong hai phe đều có xấu xa, nhưng làm sao cũng sẽ không nhìn cái khác bị thiên đình diệt môn, đây là tất cả Tiên đạo mặt mũi vấn đề.

Thời khắc mấu chốt, nói không chắc ba mươi ba đại phái đều sẽ xuất thủ!

Bởi vậy, hôm nay chỉ cần chiếm lấy lý, lại được tiện nghi, lại có gì sợ?

Hoắc sơn sơn thần hiển nhiên cũng rõ ràng trong đó huyền bí, thấy cái này Bạch Kiếm Phi kiếm khí ác liệt, lại biến ảo ra một bàn tay lớn, chụp vào Tế Thiên đàn mảnh vỡ, nhất thời mù quáng: "Ngươi dám? ! ! !"

Hắn vẫy tay, một viên màu vàng óng, mang theo dầy cộm nặng nề ý ấn tỷ liền hiện lên ở trong tay.

Đây là hắn sơn thần đại ấn, đại diện cho đối với toàn bộ Hoắc sơn quyền bính, trước thăm dò Phương Nguyên lúc đều không có triển khai mà ra.

Lúc này lấy ra, hiển nhiên là muốn liều mạng.

"Hoắc sơn giúp ta! Ép!"

Hoắc sơn sơn thần thần thông đơn giản thanh thoát, chính là một chữ ép!

Mượn toàn bộ Hoắc sơn linh khí cùng dầy cộm nặng nề ý, Thái sơn áp đỉnh, rất có đại xảo bất công mùi vị.

Ầm ầm!

Hoắc sơn ngọn núi chính nổ vang, một ngọn núi cao bóng mờ ở Hoắc sơn sơn thần sau lưng hiện lên.

Cực lớn bóng mờ va vào kiếm khí, bỗng nhiên phát ra ầm ầm nổ vang, núi đá phá nát, kiếm khí cùng bàn tay khổng lồ cũng là không ngừng chôn vùi.

"Khà khà! So đấu thần thông. . . Ngươi thần lực này, bắt nạt một cái Địa Tiên vẫn được, Thiên Tiên tạo hóa, lại há là ngươi có thể hiểu?"

Bạch Kiếm Phi thấy vậy, trên mặt nhất thời lộ ra một tia xem thường: "Chín Cửu Liên Hoàn, Sinh Sinh Bất Tức!"

Ở hắn hơi chuyển động ý nghĩ một chút bên trong, rải rác kiếm khí lại lần nữa hội tụ, ngưng kết thành chín đạo kinh thiên động địa kiếm quang, ở trong một thanh phi kiếm đột nhiên hí dài, tiếng như Long ngâm, đem kiếm quang từng cái nuốt chửng , hóa thành một đạo ác liệt vô cùng màu trắng Kiếm Long, giương nanh múa vuốt, nhào lên Thần Ấn biến thành núi cao bóng mờ.

Xì xì!

Kiếm quang vô cùng, Phi long một thoáng xuyên thấu ngọn núi, một đạo đạo kiếm khí dật tán , khiến cho cả ngọn núi cũng bắt đầu sụp đổ.

Hoắc sơn sơn thần rên lên một tiếng, trên tay sơn thần đại ấn hiện ra vết rách.

Bá cấp thần linh, trên bản chất cùng Địa Tiên tương đương, cho dù là ở chính

mình Pháp vực bên trong, cũng chỉ là có thể cùng Thiên Tiên đọ sức một, hai thôi.

Phần lớn đến cuối cùng, tám thành vẫn là muốn bại.

"A. . . Nho nhỏ một cái sơn thần, cũng dám chống cự Tiên đạo uy nghiêm, hôm nay ta liền muốn lột hai người các ngươi thần vị, đem bọn ngươi đánh thành súc sinh, vĩnh viễn không được siêu sinh!"

Bạch Kiếm Phi lại chỉ một chỉ, kiếm mang che ngợp bầu trời.

"Hô. . . Rốt cục hoàn thành!"

Lúc này Phương Nguyên, lại vẫn là bình chân như vại luyện bảo, đối với trên không phát sinh đại chiến tựa hồ không quan tâm chút nào.

Thậm chí, trong lòng còn có chút âm thầm vui mừng.

Nếu không phải là có cái này Thiên Tiên Bạch Kiếm Phi đến hoành nhúng một tay, lấy Hoắc sơn sơn thần nhãn lực, làm không tốt vẫn đúng là có thể phát hiện mình mờ ám.

Nhưng lúc này, lại là mặc kệ không để ý, mặc cho hắn hoàn thành.

Hừng hực!

Một đoàn ngọn lửa màu vàng óng, ở trước mặt hắn cháy hừng hực.

Bên trong Tế Thiên đàn mảnh vỡ, thình lình bắt đầu chầm chậm hòa tan, biến thành một đoàn xanh ngọc chất lỏng.

Từng viên từng viên tàn khuyết phù văn màu vàng, phảng phất con nòng nọc như thế, bị một loại nào đó không tên lực lượng lôi kéo đi ra , hóa thành một cái quả bóng vàng, bị Phương Nguyên thu nhập ống tay áo.

"Trên thực tế. . . Những thứ này kim triện phù văn, mới là Tế Thiên đàn quý giá nhất đồ vật, còn lại bất quá là một ít quý trọng chất liệu thôi. . ."

Phương Nguyên động tác bí mật đến cực điểm, hoàn thành sau khi, lại là hét dài một tiếng: "May mắn không làm nhục mệnh, sơn thần tiếp lấy!"

Gảy ngón tay một cái, cái này đoàn còn lại xanh ngọc dung dịch liền phóng lên trời, vừa vặn rơi vào vết rách chậm rãi sơn thần đại ấn bên trên.

Ùng ục!

Chỉ là trong nháy mắt, dung dịch liền từ trong vết nứt thẩm thấu đi vào, toàn bộ sơn thần đại ấn quang mang xoay một cái, khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí còn mang theo mấy phần mỹ ngọc màu sắc.

"Hả?"

Hoắc sơn sơn thần con ngươi trợn to.

Này thế Thần đạo có phù triệu, quyền bính nhưng là ấn tỷ.

Hạ đẳng Âm binh du thần, chỉ có cái đồng bài, Nam cấp Tử cấp thần linh, nhưng là dùng ngân ấn, bá tước dùng ấn vàng, chỉ có hầu tước trở lên, mới có ngọc ấn!

Lúc này, hắn ấn tỷ không chỉ có khôi phục như lúc ban đầu, bản chất càng là tăng lên nửa cái vị cách.

Cái này ở Thần đạo bên trong, tự nhiên là cực kỳ hiếm có việc.

'Không hổ là Tế Thiên đàn mảnh vỡ, dĩ nhiên có thể làm được điểm ấy. . .'

Hoắc sơn sơn thần trong lòng dâng trào, lại nhìn hai tay rỗng tuếch Phương Nguyên, không khỏi có chút thẹn thùng: "Ta là lòng tiểu nhân, đi độ bụng quân tử."

Hắn cũng không biết, Phương Nguyên đã sớm trong bóng tối nuốt chỗ tốt lớn nhất, chỉ để lại cho hắn một điểm cặn mà thôi.

Bất quá nói thật, những kia màu vàng chữ triện, chỉ là một cái sơn thần, cũng xác thực ứng dụng không đến, giữ lại chỉ là đồ gây mối họa thôi.

"Hả?"

Ở giữa không trung Bạch Kiếm Phi, bỗng nhiên cảm giác được một luồng áp lực thực lớn.

Nguyên bản bị hắn áp chế gắt gao Hoắc sơn sơn thần, hung hãn bắt đầu phản kích.

"Sơn Thần Ấn! Đi!"

Ở hét lớn ở trong, một cái mang theo xanh ngọc ấn tỷ đột nhiên phóng to, nguy nga như núi, ầm ầm ép xuống.

"Phi Long Kiếm!"

Bạch Kiếm Phi hoảng hốt phía dưới, thả ra bản mệnh phi kiếm, tạo nên kinh thiên cầu vồng, thẳng tắp chém ở ấn tỷ bên trên.

Coong!

Một tiếng to rõ kim thiết giao kích thanh âm truyền ra, ấn tỷ chấn động, phi kiếm nhất thời bị đẩy ra.

Thượng cổ Tế Thiên đàn chất liệu, tuyệt đối là muốn vượt qua tầm thường thiên tài địa bảo không biết bao nhiêu, càng ẩn chứa một luồng Thiên đạo uy nghiêm.

Công kích nó, thì tương đương với công kích Lão thiên! Đây là một loại thế nào khủng bố khái niệm?

Phi Long kiếm rên rỉ một tiếng, trên thân kiếm dĩ nhiên hiện ra lít nha lít nhít vết rách.

Tính mạng giao tu đồ vật bị thương, Bạch Kiếm Phi rên lên một tiếng, thất khiếu chảy máu, oán hận liếc Hoắc sơn sơn thần cùng Phương Nguyên một chút: "Được! Rất tốt!"

Hắn vẫy tay, mấy chục viên Thiên Ma Âm Lôi hiện lên, lít nha lít nhít nổ tung.

Ở sau khi làm xong những việc này, Bạch Kiếm Phi lại là cũng không quay đầu lại, ngự kiếm chạy!

Không chạy không được!

Hắn thủ đoạn mạnh nhất đã bị hạn chế, liền cái này Hoắc sơn sơn thần đều không thu thập được.

Càng không cần phải nói, trên mặt đất còn có một cái Thương Lãng Thủy bá chưa từng ra tay!

'Chờ lần này trở lại tông môn, đem đại trưởng lão cùng nhị trưởng lão cùng nhau thỉnh cầu, cần thiết diệt cái này hai thần!'

Lúc này, cái này Thiên Tiên lão tổ, đã là sát tâm sôi trào, không thể khống chế, Vô minh nghiệp hỏa hầu như muốn sôi trào mãnh liệt.

Dù sao, lần này đi ra, muốn giết một cái thoát ly thần vực Địa Chi, vốn là chuyện dễ như trở bàn tay.

Nhìn thấy thiên tài địa bảo xuất thế, càng là niềm vui bất ngờ.

Nhưng bị hai cái Địa Chi trở mình, thật giống như đi đường một mình trên, bị hai con kiến diễu võ dương oai, còn không thể không tạm thời tránh mũi nhọn , khiến cho cái này Thiên Tiên cảm thấy sâu sắc sỉ nhục.

"Đây là. . . Thiên Ma Âm Lôi? !"

Hoắc sơn sơn thần biến sắc, nhất thời không còn dám truy kích, mà là muốn bảo vệ Hoắc sơn.

Bằng không, cái này ngọn núi chính sinh linh chết hết, thậm chí phá hư hoàn cảnh, cũng tuyệt đối có hắn một phần trách nhiệm.

"Không cần lo lắng, chỉ để ý truy kích!"

Phương Nguyên phẩy tay áo một cái, một mảnh thủy quang lan tràn, giống như một dòng sông dài, mênh mông cuồn cuộn, nhất thời đem tất cả Âm lôi cuốn vào.

Đối với hắn mà nói, điểm ấy Tâm Ma ô nhiễm , bất quá là đồ bổ, một hớp liền nuốt.

"Tốt thần thông!"

Hoắc sơn sơn thần thấy vậy vui sướng, thân hóa lưu quang, xanh ngọc ấn tỷ trực tiếp hiện lên ở Bạch Kiếm Phi đỉnh đầu, giữa trời rơi xuống: "Ngươi Linh Phi kiếm tông khiêu khích trước, bản thân hôm nay liền muốn trấn áp ngươi, lại để Linh Phi kiếm tông cho cái giao cho!"

Tượng đất đều có ba phần hỏa tính, cái này Hoắc sơn sơn thần, là triệt triệt để để bạo nộ rồi.

Phương Nguyên thấy vậy, lại là trong mắt tinh mang lóe lên, một đạo sóng nước tản ra, quấn quanh ở lại Bạch Kiếm Phi hai chân, trước Tâm Ma nguyên lực càng là mãnh liệt mà lên, nguyên dạng xin trả.

"A. . . Ngươi!"

cái này Thiên Tiên kinh hãi, chợt Thiên Linh đã trúng một Thần Ấn, nhất thời óc vỡ toang, thần hồn đều bị cắn giết, chết đến mức không thể chết thêm!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 746: Tám Thần

"Hắn. . . Chết rồi?"

Một kích thành công sau khi, Hoắc sơn sơn thần lại là thu hồi đại ấn, sắc mặt có chút thẫn thờ.

Một vị Thiên Tiên, trường sinh vĩnh cửu, thần thông quảng đại Tiên nhân, liền như thế chết rồi? Liền hắn cái này Thần Chi, đều có chút không thể tin tưởng cảm giác.

"Đúng, hình thần đều diệt, cũng lại không cứu lại được đến rồi!"

Phương Nguyên nghiêm nghị gật đầu.

Trên thực tế, cái này Bạch Kiếm Phi bị chết phi thường oan uổng.

Hoắc Sơn Thần Ấn trải qua Tế Thiên đàn mảnh vỡ luyện chế, uy năng tiến nhanh, chỉ là một mặt.

Mấu chốt nhất, vẫn là gặp phải Phương Nguyên đòn bí mật đánh lén, đem nguyên bản Thiên Ma Âm Lôi tất cả trả, ở trong đó đều là thuần túy nhất Tâm Ma nguyên lực, Thiên Tiên dính dáng tới đến đều có chút phiền phức.

Bạch Kiếm Phi gặp phải ô nhiễm, nguyên thần pháp lực đều là rung động bất an.

Lúc này, gặp phải Hoắc sơn sơn thần toàn lực nhất kích, tự nhiên lại không nửa điểm cơ hội sống sót.

"Hô. . ."

Hoắc sơn sơn thần đứng sừng sững một lúc lâu, bỗng nhiên thở ra một hơi dài: "Việc này trọng đại, chúng ta hai cái Thần Chi, e sợ đảm đương không được, phải báo cáo thiên đình!"

"Ngay cả như vậy, Thần Tiên đem phạm, cũng không có chúng ta quả ngon ăn. . ." Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên: "Không bằng bẩm báo Mang sơn phủ quân làm sao?"

Hoắc sơn sơn thần có chút ý động, chợt chính là cười khổ: "Mặc kệ là thiên đình vẫn là phủ quân, lần này e sợ đều sẽ không chống đỡ chúng ta, đương nhiên. . . Cũng không có thể có thể đem chúng ta giao ra luận tội, dù sao cũng là cái này Thiên Tiên tấn công ta phủ đệ trước, có bằng chứng! Nhưng đón lấy Tiên đạo phản phệ, e sợ cũng đến tự chúng ta chống!"

'Cái này sơn thần tuy rằng thực lực bình thường, nhưng đầu vẫn tính thanh minh!'

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi gật đầu: "Xác thực. . . Cái gọi là họa là chỗ dựa của phúc, chỉ cần có thể vượt qua cái này sóng, tự nhiên có chuyển nguy thành an cơ hội!"

"Ai. . . Khó! Khó! Khó!" Hoắc sơn sơn thần thở thật dài: "Linh Phi kiếm tông bên trong, vẫn còn có hai vị Thiên Tiên, đồng thời, nói không chắc còn có thể hướng về phụ cận giao hảo tông môn mượn binh, chúng ta hai người, đối kháng một cái Thiên Tiên đều là miễn cưỡng, nếu như gặp phải vây công, e sợ có ngã xuống chi ách!"

Huống chi, hắn là ở Hoắc sơn ở trong, mới có cỡ này uy năng.

Phương Nguyên như không trở lại Thương Lãng giang, cũng là một bình thường Địa Tiên chuyện.

Thần đạo chính là điểm này không được, một khi ra Pháp vực phạm vi liền uy năng giảm nhiều, dễ dàng bị tiêu diệt từng bộ phận.

Cho dù hai Thần năng toàn lực phát huy, cũng tất nhiên không phải đem hết toàn lực mà đến Linh Phi kiếm tông đối thủ.

"Tiếp theo trước mắt, chỉ có cầu viện!"

Phương Nguyên thở ra một hơi dài.

"Không có ích lợi gì, cho dù thiên đình cùng phủ quân đồng ý phái ra nhân mã, cũng là nước xa không cứu được lửa gần. . ." Hoắc sơn sơn thần lắc đầu phủ quyết.

"Ai nói. . . Chúng ta là muốn hướng về thiên đình cầu viện." Phương Nguyên lúc này, lại là cười đến có chút thần bí: "Chúng ta tam sơn ngũ thủy, như thể chân tay, thần linh cũng không chỉ hai chúng ta a!"

"Này ngược lại cũng là!"

Hoắc sơn sơn thần ngẩn ra, chợt khen hay: "Như Tiên đạo diệt hai ta, đón lấy tất nhiên mang theo này oai, đánh tan, quét sạch tam sơn ngũ thủy tất cả Thần đạo thế lực!"

"Đã như vậy, chúng ta không ngại liền đem thanh thế làm lớn, oanh oanh liệt liệt náo hắn một tràng!"

Lúc này Hoắc sơn sơn thần, đang nghĩ thông suốt trong đó quan khiếu sau khi, lại là hào hùng vạn trượng, rất có vài phần đấu phá thiên địa hào khí.

. . .

Linh Phi kiếm tông.

Ngay khi Bạch Kiếm Phi ngã xuống một khắc, nào đó tế đường bên trong,

lanh lảnh tiếng vỡ nát vang lên truyền đến.

Không đến bao lâu, cửa phòng một tiếng cọt kẹt mở ra, một gã chấp sự sắc mặt ngưng trọng đi vào: "Bản mệnh kiếm bài có biến? Không biết là vị nào chấp sự hoặc đệ tử chân truyền xảy ra vấn đề rồi."

Chỉ thấy ở bàn thờ trên, sắp hàng chỉnh tề từng chuôi đầu gỗ tiểu kiếm, phong mang nội liễm, phía dưới còn có tên tuổi cùng đánh dấu.

Đây chính là bản mệnh kiếm bài, phàm là Linh Phi kiếm tông hạt nhân, cũng phải dự bị một khối, thuận tiện sư môn bất cứ lúc nào kiểm tra tình huống, thậm chí còn có thể căn cứ kiếm bài suy đoán ra bản thân trạng thái cùng vị trí, thuận tiện cứu viện.

"Không phải đệ tử. . . Cũng không phải chấp sự. . ."

Trông coi bản mệnh kiếm bài chấp sự ánh mắt sắc bén như ưng, trước tiên từ dưới nhất bài nhìn trước, ánh mắt quét qua, lại ở trung tầng chuyển động, nhưng không có phát hiện không đúng, cái trán liền không khỏi chảy ra mồ hôi lạnh.

Trung tầng lại lên trên, bản mệnh kiếm bài liền mang theo vàng ngọc màu sắc, ít nhất cũng là Địa Tiên tương ứng .

Như vậy tồn tại, tùy tiện một chút cái có chuyện, đối với Linh Phi kiếm tông mà nói đều là thương gân động cốt, tổn hại nguyên khí.

"Chẳng lẽ là vị nào Địa Tiên trưởng lão xảy ra vấn đề rồi?"

Chấp sự ánh mắt nhìn về phía phía trên, chỉ thấy nơi đó một loạt kim thiết chi kiếm bình yên vô sự, đó là đại biểu Địa Tiên trưởng lão vị trí, mà ở trên cùng, thì lại còn có ba thanh ngọc kiếm, đại diện cho Linh Phi kiếm tông ba tên Thiên Tiên, trấn áp khí số.

Lúc này, trong đó một thanh ngọc kiếm lại là vỡ thành vài miếng, rơi vào trên giá.

Đùng!

Chấp sự này đặt mông ngồi dưới đất, mồ hôi lạnh một thoáng liền đi ra: "Ta tông tự có bí pháp biểu hiện, như bản mệnh kiếm bài bị long đong, nhưng là chịu đến phong ấn hoặc là vây nhốt, cần tông môn cầu viện, cho dù gặp tai kiếp binh giải, cũng có thể cứu giúp hồi nguyên thần, nhưng chuyện này. . . Hình thần đều diệt! Một vị Thiên Tiên. . . Hình thần đều diệt. . ."

Ở bảy mươi hai Tiên môn ở trong, Thiên Tiên chính là cao nhất, nếu là có Kim Tiên, cái kia chính là ba mươi ba đại phái.

Linh Phi kiếm tông bên trong, ba vị Thiên Tiên lão tổ, chính là trời!

Lúc này, một cái ngã xuống, quả thực tương đương với trời sập một khối.

Cũng chính là Linh Phi kiếm tông chính là xếp hạng cao tông môn, còn có thể nỗ lực gắng gượng chống cự.

Nếu là Tứ Hải tiên môn như vậy, trong môn phái chỉ có một vị Thiên Tiên, cái kia cả cái phái đều phải bị đánh rơi.

"Không được. . . Ta cần mau chóng bẩm báo chưởng môn, còn có hai vị Lão tổ!"

Chấp sự này cuối cùng liếc mắt nhìn, ở ngọc kiếm nguyên bản nơi, thình lình khắc rõ 'Bạch Kiếm Phi' ba chữ lớn.

"Xảy ra chuyện gì?"

Không đến bao lâu, chưởng môn trung niên lảo đảo đi tới tế đường, có vẻ vô cùng thất thố.

"Khởi bẩm chưởng môn. . ."

Chấp sự này trong miệng tràn đầy cay đắng, hầu như nói không ra lời, chỉ có thể chỉ chỉ chỗ cao nhất.

Người trung niên vừa nhìn, nhất thời cũng là giống như đẩy ra hai mảnh thiên linh cái, một biều nước lạnh tưới xuống, cả người đều dừng lại ở đó: "Làm sao có khả năng? Làm sao có khả năng!"

"Ai. . . Bạch sư đệ lần này xuất hành, không nghĩ tới liền gặp bất trắc, ta Linh Phi kiếm tông đau thất cánh tay!"

Một tiếng thăm thẳm thở dài, đột nhiên ở xung quanh vang lên.

Chưởng môn trung niên cùng chấp sự vừa nhìn, chỉ thấy phòng lớn bên trong, không biết khi nào nhiều hai tên đeo kiếm ông lão, đều là áo xám áo bào xám, lưng như thương.

"Sư thúc tổ. . ."

Bọn họ nhận ra cái này chính là bản môn hai vị Thiên Tiên, lập tức quỳ sát xuống.

"Thôi! Bạch sư đệ là đang đuổi giết cái kia Thương Lãng hà bá lúc có chuyện, xem ra cái kia hà bá có chút bí mật, trước tiên cần phải đã điều tra xong, lại Lôi đình nhất kích!"

Một cái trong đó áo xám Thiên Tiên nói thẳng: "Bao nhiêu năm. . . Ta Tiên đạo bao nhiêu năm chưa từng thấy Thiên Tiên binh giải chuyện, lần này, Thần đạo nhất định phải cho ta một cái giải thích."

"Đúng! Nhất định phải đem hung thủ nắm lấy, lột da rút gân, thần hồn điểm thiên đăng!" Một gã khác áo xám Thiên Tiên mở miệng chính là sát khí tràn đầy: "Giết! Bất kỳ liên quan đến việc này, bất luận nhân thần, đều giết không tha, không giết không đủ để phục chúng!"

"Cái này tự nhiên!"

Trước mở miệng Thiên Tiên đồng ý nói: "Bất quá, nhất định phải nhiều liên hệ mấy nhà Tiên môn, để ngừa vạn nhất!"

Hắn nói, tinh quang bắn ra bốn phía con mắt lại nhìn thấy trung niên chưởng giáo trên người: "Thông Kiếm, ngươi nhậm chức trên ra lớn như vậy cái sọt, chức chưởng môn cũng không cần làm, đi Khổ Kiếm nhai hối lỗi năm mươi năm, chức chưởng môn. . . Liền do Minh Kiếm đảm nhiệm!"

"Tuân pháp chỉ!"

Thông Kiếm Chân Nhân không dám có chút nào phản đối, trực tiếp dập đầu hắn là.

Trong lòng, nhưng có chút bi ai.

Một vị Thiên Tiên ngã xuống, trong môn phái thế lực, tất nhiên cần trải qua một phen lớn xáo bài.

Đương nhiên, tất cả những thứ này, cùng hắn đều không có bao nhiêu quan hệ.

. . .

"Tam sơn ngũ thủy, tam sơn là vì Hoắc sơn, Bình sơn, Vân Đính sơn, ngũ thủy nhưng là Thương Lãng giang, Kinh giang, sông Bạch Thủy, sông Lưu Sa, sông Tam Xoa!"

Lúc này, Thương Lãng thủy phủ bên trong.

Phương Nguyên đổi Thần đạo miện phục, ngồi nghiêm chỉnh.

Hoắc sơn sơn thần đồng dạng một mặt nghiêm túc, bồi tại bên cạnh hắn: "Thủy bá mới tấn ăn mừng làm vì lý do mời, nói vậy còn lại hai núi tứ thủy chi thần, thế nào cũng phải cho cái mặt mũi!"

Ở Phương Nguyên dưới sự kiên trì, tám thần hội ngộ địa điểm, liền định ở Thương Lãng giang bên trong.

Đương nhiên, vừa bắt đầu thiệp mời, đương nhiên không thể nói hai chúng ta đánh chết Thiên Tiên, cần mọi người cùng nhau lại đây, nghĩ nghĩ đối sách.

Phương Nguyên đăng lâm thần vị, còn chưa mở yến quốc khánh, liền thành tốt đẹp nhất lý do.

Lúc này, nương theo bên ngoài một vòng chuông vang ngọc khánh thanh âm, Thanh Sơn liền đến bẩm báo: "Lão gia. . . Có thần linh đến!"

"Thiện!"

Phương Nguyên đứng dậy, cùng Hoắc sơn sơn thần cùng xuất cung nghênh tiếp.

Nước bên trong, sóng lớn mãnh liệt, mấy đạo ám lưu chân thành mà đến, hiện ra mấy làn sóng đội ngũ.

Trong này, một luồng nước đen bốc lên , hóa thành một cái hung thần ác sát mặt đen đại hán, ăn mặc áo giáp, phảng phất xông pha chiến đấu mãnh tướng.

Mà mặt khác ba đạo ám lưu hợp nhất, lại là hiện ra một đội nghi trượng, trong đó ba tên nữ thần cưỡi ở kiệu trên, thân thể thướt tha, mặt mày loáng thoáng có tương tự chỗ, rõ ràng là ba vị tỷ muội.

'Mặt đen, chính là Kinh giang hà bá, mà cái này ba tỷ muội, nhưng là Bạch Thủy, Lưu Sa, Tam Xoa sông thuỷ thần, nghe đồn cái này ba nữ đã từng đồng môn học nghệ, lại phân biệt thu được thần vị, chính là một đoạn giai thoại. . .'

Hoắc sơn sơn thần chỉ lo Phương Nguyên không rõ ràng nội tình, lúc này với hắn xem như là đồng nhất trận doanh, ghé vào lỗ tai hắn tinh tế giới thiệu.

Hắn nhưng không biết, đối với cái này bốn tôn thần hiểu rõ, Phương Nguyên

muốn xa xa ở hắn tưởng tượng bên trên.

Dù sao, lúc trước Minh Ngọc Quân liền vì hắn đánh tốt trụ cột.

Tuy rằng sơn thần có Mang sơn phủ quân, bất tiện nhúng tay, nhưng bốn cái hà bá, lại là sớm đã bí mật thu phục.

Cái này ba tỷ muội lúc trước mặc dù có thể phong thần, cũng có Minh Ngọc Quân trong bóng tối trợ lực.

"Vị này chính là Thương Lãng hà bá?"

Ba vị nữ thần rơi xuống kiệu, chân thành hành lễ.

Ở ngũ thủy ở trong, Thương Lãng giang là thượng du, nước lượng nhất là đầy đủ, là mơ hồ lão đại, chính vì như thế, thần vị mới khó có thể ngưng tụ.

"Chư vị xin mời vào!"

Phương Nguyên trên mặt mang theo mỉm cười, đột nhiên, vầng trán hơi động.

Mặt nước tối sầm lại, phảng phất hai cái trầm trọng núi lớn áp bức tiến vào đáy sông.

Bỗng nhiên, hai cái núi lớn bóng mờ biến đổi , hóa thành hai tên sơn thần dáng dấp, bên hông vây quanh da hổ, tràn ngập một loại dã tính mùi vị, lúc này lai giả bất thiện, trực tiếp quát hỏi: "Hoắc sơn sơn thần, ngươi cùng Thương Lãng hà bá phạm vào thật lớn chuyện, còn muốn liên lụy chúng ta sao?"

'Nha? Nhanh như vậy được đến tin tức?'

Phương Nguyên trong lòng khẽ động, lại là nơi biến không sợ hãi: "Lần này xin mời chư vị đến đây, đang muốn cùng chư vị thương nghị thật kỹ lưỡng việc này, xin mời vào!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 747: Liên Minh

Thủy cung đại điện.

Tám thần vào chỗ, trước mặt mỗi cái có sơn hào hải vị mỹ vị.

Đương nhiên, so với trước Hoắc sơn sơn thần quỳnh tương ngọc lộ, còn hơi kém hơn trên một bậc, dù sao Phương Nguyên mới vừa trở thành hà bá, không có thời gian dài như vậy tích lũy, nhưng mỗi cái Thần Chi căn bản không làm sao lấy dùng, mà là đem sự chú ý đều đặt ở sau đó hai vị sơn thần trên người.

Cái này Bình sơn cùng Vân Đính sơn sơn thần giống như dã nhân, vây quanh da hổ váy, lúc này hùng hổ doạ người: "Thương Lãng hà bá, ngươi cùng Hoắc sơn sơn thần cùng nhau đánh chết Linh Phi kiếm tông Thiên Tiên Bạch Kiếm Phi, xông ra hoạ lớn ngập trời, lúc này mới không thể không tìm chúng ta cầu viện, ngươi nói có đúng hay không?"

"Chính các ngươi trêu ra phiền phức cũng là thôi, lại vẫn nghĩ đem chúng ta cũng liên luỵ vào, rắp tâm đại đại bất lương!"

. . .

Cái này hai vị sơn thần ngồi xuống, nhất thời liền đem Phương Nguyên cùng Hoắc sơn sơn thần làm ra sự tình vạch trần, ở tứ thủy chi thần bên trong gây nên sóng lớn mênh mông.

"Cái gì? Cái này hai thần dĩ nhiên giết Bạch Kiếm Phi?"

Ba tỷ muội có vẻ vô cùng kinh ngạc, hai mặt nhìn nhau: "Cho dù là ở Thần vực ở trong, chúng ta liên thủ, cũng chưa chắc có thể thu thập xuống một cái

Thiên Tiên, dù sao, hắn còn cao hơn chúng ta ra một cái cấp bậc đây!"

"Giết được tốt!"

Hắc diện thần giống như Kinh giang hà bá lại là bỗng nhiên vỗ tay cười to: "Cái này Linh Phi kiếm tông lộ liễu ương ngạnh, đáng đời có báo ứng!"

Hắn nhìn về phía Hoắc sơn sơn thần cùng Phương Nguyên, trong ánh mắt lại là tràn ngập vẻ tán thưởng, nhếch lên ngón tay cái: "Ta đã sớm nghĩ cho bọn họ một cái báo ứng, không nghĩ tới hai vị xuất thủ trước, quả thật là hảo hán tử!"

"Hừ! Kinh giang hà bá! Đừng cho là chúng ta không biết, ngươi năm đó bởi vì một tông thủy sinh dị bảo, cùng Linh Phi kiếm tông có xấu xa, bắt đầu đấu pháp, không chỉ có ăn Bạch Kiếm Phi một kiếm, liền bảo vật cũng bị cướp đi, vẫn cho là quá nhục!"

Bình sơn sơn thần hừ lạnh một tiếng: "Đây là các ngươi ân oán cá nhân, nhưng lần này Tiên đạo tức giận, cũng không phải một gia sự."

"Tiên đạo tức giận?"

Hoắc sơn sơn thần vừa nghe, nhất thời lộ ra cười gằn: "Ta Thần đạo liền không nên tức giận sao? Cái này Bạch Kiếm Phi tấn công ta phủ đệ trước, tranh cướp dị bảo ở phía sau, rắp tâm gây rối, ta giết hắn trên hợp Thiên quy, ai có thể tội ta?"

Hắn cũng là cái hữu tâm nhân, lúc này vung tay lên, một màn ánh sáng hiện lên, rõ ràng là Bạch Kiếm Phi tấn công sơn thần phủ đệ, ăn nói ngông cuồng cảnh tượng.

"Quả nhiên thật là to gan, không gì kiêng kỵ!"

Nghe được Bạch Kiếm Phi miệng ra muốn giết thần đoạt vị lời nói đến, thuỷ thần ba tỷ muội sắc mặt đều rất khó nhìn.

"Tuy rằng như vậy, cũng không đến nỗi giết đến người ta hình thần đều diệt a!"

Bằng chứng như núi phía dưới, hai cái sơn thần sắc mặt có chút không tự nhiên, lại cố đè nén cải.

Bọn hắn cũng không có hoài nghi chứng cớ này thật giả , bởi vì Thần lực ghi chép, bất kỳ ngụy trang tuyệt đối sẽ bị nhìn thấu.

Lại nói, Hoắc sơn sơn thần hoàn toàn có thể lấy tự thân thần vị lập lời thề, nếu là giả bộ, lập tức ngã xuống, thiên địa làm chứng, từ không có giả dối.

"Như vậy nhìn tới. . . Hai vị tôn thần xác thực không có cái gì sai lầm!"

Ba tỷ muội bên trong đại tỷ, sông Lưu Sa nữ thần lập tức nói.

Bọn hắn những thứ này Thần Chi giai vị vốn là ở Thiên Tiên phía dưới, tuy rằng lấy hai đánh một, nhưng nếu không toàn lực ứng phó, bị chết chỉ khả năng là bọn hắn chính mình, bởi vậy căn bản không có cái gì ra tay tàn nhẫn lời giải thích.

"Đa tạ tôn thần lượng giải!"

Hoắc sơn sơn thần cười khổ: "Chỉ là tuy thiên đình sẽ không trách tội, Tiên đạo lại tất lén lút trả thù, nếu là chỉ nhằm vào chúng ta hai cái coi như, nhưng nếu có khác dụng tâm, càn quét chúng ta tam sơn ngũ thủy Thần đạo thế lực, nhưng cũng rất là có thể lo lắng, bởi vậy, ta cố ý dựa vào hà bá đại yến cơ hội, xin mời chư vị mà đến, thương lượng một cái kế sách."

"Nói cho cùng, cái này còn là các ngươi gây ra tai họa!"

Bình sơn sơn thần cùng Vân Đính sơn mắt thần quang lấp lóe, không biết chuyển bao nhiêu âm mưu quỷ kế.

Đùng!

Nhưng lúc này, bên cạnh Kinh giang hà bá không nhìn nổi, mãnh mà đưa tay bên trong rượu tước đặt tại mặt bàn: "Cho dù không có việc này, Tiên đạo đối phó chúng ta còn thiếu sao? Ngược lại các ngươi hai vị, lần này khắp nơi nhằm vào, chẳng lẽ là chịu Tiên đạo thu mua?"

Hắn tướng mạo uy mãnh, mở trừng hai mắt, giống như chuông đồng, từ phong như đao.

"Thái! Ngươi đừng vội ngậm máu phun người!"

Hai cái sơn thần giận dữ, sau lưng hiện ra nguy nga núi cao bóng mờ, Thần lực đập đều, phảng phất sau một khắc liền muốn trở mặt động thủ.

"Chư vị!"

Lúc này, Phương Nguyên phẩy tay áo một cái.

Ong ong!

Hà bá hành cung nổ vang, Thương Lãng giang nước bao phủ tới, thao thao bất tuyệt, ở trên người hắn tuần hoàn lại với nhau, mang theo tràn trề khó chặn đại lực, trực tiếp đem có dị dạng trấn áp xuống.

Hắn dù sao cũng là bản địa địa chủ, ở Thần đạo ở trong, chính là thực lực đại biểu.

Cái khác Thần Chi, ở Thần vực ở trong, tự nhiên không thể là hắn đối thủ.

Nhưng hai cái sơn thần lẫm liệt không sợ hãi, hiển nhiên cũng là có dựa dẫm, đủ để tự vệ: "Làm sao? Hà bá ngươi chuẩn bị kéo thiên giá?"

"Bọn ngươi lấy hai đối với một, như thế nào đàm luận được lên công bằng?"

Hoắc sơn sơn thần cười nhạo nói.

"Chư vị vừa đến, đều là ta khách nhân, không thể lên phân tranh, chúng ta lần này, là vì thương lượng đối sách, cũng không phải bên trong có loạn, không công để Tiên đạo chê cười đi."

Phương Nguyên tiếng như ngọc khánh, lanh lảnh dễ nghe.

"Cái kia y hà bá góc nhìn, chúng ta nên làm sao đây?"

Bạch Thủy nữ thần đôi mắt đẹp ở Phương Nguyên trên người lưu chuyển chốc lát, đột nhiên hỏi.

"Chúng ta tam sơn ngũ thủy, tự thành hệ thống, tự nhiên liên hợp một thể, hình thành liên hợp hỗ bảo tư thế!"

Phương Nguyên rốt cục đưa ra ý nghĩ của chính mình.

"Tôn thần ý tứ là. . . Chúng ta tạo thành liên minh? !"

Kinh giang hà bá hơi kinh ngạc.

"Chính là!"

Phương Nguyên gật đầu.

"Đã như thế, chúng ta lại có ích lợi gì?"

Lúc này, hai cái sơn thần liền nhảy ra ngoài, cật lực phản đối: "Các ngươi trêu ra tai họa, còn muốn chúng ta cùng nhau gánh?"

"Quân há không nghe thấy môi hở răng lạnh lý lẽ?"

Phương Nguyên mỉm cười nói: "Chúng ta tám thần một thể, mới có thể tự vệ, bằng không, nếu là ngã xuống hai thần, Tiên đạo như thế nào sẽ bỏ qua cho đám người còn lại?"

"Nếu liên minh, tất có Minh chủ!"

Bình sơn sơn thần có ý riêng nói: "Không biết tôn thần hướng vào người phương nào?"

Cái này giương đông kích tây kế sách lại là vô cùng tốt, một thoáng liền làm có chút ý động tứ đại thuỷ thần tỉnh táo lại.

"Minh chủ vị trí, tự nhiên cần chư vị tiến cử!"

Phương Nguyên tự tin nói: "Cuối cùng bất luận ai thượng vị, nhất định phải lấy thần vị minh ước, đoán là thuộc hạ, nghe sai phái! Đã như thế, ta tam sơn ngũ thủy liền chân chính kết làm một thể, bất kỳ một cái Thần Chi, ở liên minh bên trong phạm vi, đều có thể toàn lực ứng phó, không có Thần vực phạm vi hạn chế!"

"Cái gì?"

Lần này , liền ngay cả Hoắc sơn sơn thần tay đều là run lên, không nghĩ tới Phương Nguyên dã tâm khổng lồ như vậy!

Mọi người đều biết, Địa Chi chỉ có thể ở gia đình bạo ngược, một khi rời Thần vực phạm vi, các hạng thần uy cũng phải lớn hơn giảm.

Tỷ như ở Hoắc sơn ở trong, Hoắc sơn sơn thần chính là lão đại, không nói đánh một chục năm, nhưng Vân Đính sơn cùng Bình sơn sơn thần sóng vai trên cũng đánh không lại hắn, mà thay đổi một chỗ địa điểm sau, hắn liền tuyệt đối sẽ bị hai thần liên thủ đánh thành đầu heo.

Cùng lý, ở Thương Lãng giang bên trong, Phương Nguyên thoáng điều động Thần lực, là có thể trấn áp tình cảnh, đổi thành chỗ khác, tuyệt đối không có thoải mái như vậy.

Đây chính là Thần vực hạn chế!

Mà Phương Nguyên muốn làm, chính là tránh khỏi loại này ràng buộc, tỷ như. . . Đem tam sơn ngũ thủy thành lập thành một thể thống nhất, ngưng tụ ra

một cái mới thần vị.

Đã như thế, tam sơn ngũ thủy chi thần, đều thành cái này thần thuộc hạ, liền tỷ như hà bá sơn thần thần lại, ở bọn họ Thần vực bên trong làm việc, vẫn có thể được đến Thần lực gia trì.

Lúc này cũng là đạo lý này, một khi định ra nghiêm ngặt quân thần danh phận, các thần cống hiến ra bộ phận Thần quyền, lại do Phương Nguyên phân phong một lần, trao tặng quyền hạn, cái kia bọn hắn lập tức là có thể ở tam sơn ngũ thủy bên trong phát huy ra Thần vực bên trong đỉnh cao thần thông!

'Trên thực tế. . . Đây chính là một cái tiểu hào thiên đình hình thức!'

Phương Nguyên đối với chuyện này dị thường rõ ràng, thiên đình tổng lĩnh quần thần, chân chính thu được trời phong thần linh, bất luận ở đại địa nơi nào, đều là thần thông quảng đại.

Bởi vì thiên đình tập hợp thiên hạ tín ngưỡng, lại sắc phong tương ứng chức vụ, bởi vậy chịu đến tán thành thần linh mới có thể cất bước thiên hạ, ở bất kỳ địa phương nào đều có thể toàn lực ứng phó.

"Trên thực tế, sơn thần hà bá cũng là như thế, chỉ cần thiên đình có chiếu, để người trong thiên hạ đều có thể tế tự, cái kia bất luận cái gì sơn thần hà bá, chỉ cần ở có tế tự địa phương, đều là hắn Thần vực. . . Ở trong có thể phát huy đỉnh cao thực lực! Chỉ bất quá như thế đối phó thiên đình hoàn toàn không chỗ tốt, bởi vậy vẫn là thà rằng để Địa Chi trở thành một cái cái tọa địa hổ, cũng không thể để cho bọn hắn có thể cất bước thiên hạ, tập hợp thành một luồng."

Đương nhiên, Bá cấp thần vị đỉnh cao, cũng chính là Địa Tiên đỉnh cao, trên bản chất vẫn là muốn bại bởi Địa Tiên một bậc.

Cho tới Mang sơn phủ quân hàng ngũ, chỉ là trường hợp đặc biệt, lại nói, nhân gia chân chính thần vị, cũng căn bản không phải thiên đình sắc phong phủ quân, mà là quần sơn chi chủ, ty âm dương sinh tử quyền lực chuôi.

"Ha ha. . ."

Bình sơn, Vân Đính sơn sơn thần đầu tiên là sững sờ, chợt cười to: "Ngươi muốn trở thành tam sơn ngũ thủy chi chủ, đồng thời để chúng ta trở thành ngươi thần lại? Thuộc hạ? Nằm mơ! ! !"

"Ta chỉ là nói. . . Tuyển ra một cái Minh chủ, chúng ta cam tâm thần phục thôi, vẫn chưa nói là ta bản thân!"

Phương Nguyên quỷ dị nở nụ cười: "Bất quá, nếu hai vị sơn thần nói như thế, chẳng lẽ vừa ý nhân tuyển chính là ta sao?"

"Điên rồi! Điên rồi! Đây là hoàn toàn tránh khỏi thiên đình, tâm tư trao nhận, chúng ta tất muốn bẩm báo trời cao! Còn có Mang sơn phủ quân!"

Vân Đính sơn thần hét lớn.

"Ngươi cũng biết Mang sơn phủ quân, lẽ nào còn không biết giết người phóng hỏa được chiêu an đạo lý?"

Phương Nguyên cười to, bàn tay vung lên.

Ầm ầm!

Vĩ đại Thần lực gào thét, từ bốn phương tám hướng mãnh liệt mà đến, toàn bộ hà bá hành cung nhất thời đóng kín.

Loại này hành vi, rất có một loại Hồng Môn yến trên, ném chén làm hiệu, ba trăm đao phủ thủ cùng xuất hiện ý vị, liền Hoắc sơn sơn thần đều bị dọa sợ.

"Ngươi. . . Ngươi đây là tự tìm đường chết!"

Bình sơn sơn thần trong con ngươi tinh quang lấp loé: "Ngươi muốn làm cái này minh chủ, không phải cho chúng ta cam tâm thần phục, cống hiến quyền bính mới có thể, tam thủy tỷ muội, Kinh giang hà bá, Hoắc sơn sơn thần, chẳng

lẽ các ngươi đồng ý bị người này nô dịch?"

"Thương Lãng hà bá, ngươi vẫn là thả ra cấm chế được!"

Tam thủy tỷ muội biến sắc, đều có chút bất thiện, Kinh giang hà bá càng là sau một khắc liền muốn động võ dáng dấp.

"Ha ha. . . Các ngươi yên tâm, ta nếu chuẩn bị chỉnh hợp tam sơn ngũ thủy, liền tất nhiên sẽ nhận được đa số thần tán thành, đây mới là danh chính ngôn thuận!"

Phương Nguyên cười to, nhìn về phía thuỷ thần ba tỷ muội cùng với Kinh giang hà bá: "Tam thủy làm chứng, các ngươi năm đó lên cấp lúc, phát ra xuống Thần đạo lời thề, có từng đã quên?"

"Cái gì?"

Tam thủy tỷ muội mặt sắc mặt đại biến: "Chẳng lẽ ngài chính là năm đó ân công? !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 748: Thần Sắc

"Các tỷ tỷ, nên làm thế nào cho phải?"

Sông Tam Xoa thuỷ thần nhỏ tuổi nhất, lập tức truyền âm hỏi: "Chúng ta năm đó lên cấp lúc, đến dị nhân giúp đỡ, ước định ngày sau tất vì nắm ước người làm thành một chuyện! Đây là lấy thần vị lập lời thề, thiên địa làm chứng, vạn vạn vi phạm không được!"

"Năm đó giúp chúng ta, tựa hồ không phải người này!"

Sông Bạch Thủy nương nương trong miệng có chút cay đắng: "Nhưng chúng ta đọc lời thề, chỉ nhằm vào có thể nói ra cái này ước định người, cái này cũng là năm đó ước định một trong, việc này kỳ lạ, hay là một vị đại năng bày cờ!"

"Như vậy xem ra, cái này mưu kế sâu xa cực kỳ a! Việc đã đến nước này, nếu chúng ta làm trái lời hứa, lập tức liền muốn thần vị nứt toác, vĩnh bất siêu sinh!"

Sông Lưu Sa thuỷ thần con mắt một ám, dịu dàng quỳ lạy: "Tam thủy hà bá, nguyện phụng các hạ làm vì Minh chủ!"

"Dĩ nhiên là ngươi? !"

Một mặt khác, Kinh giang hà bá cùng Phương Nguyên truyền âm vài câu sau khi, sắc mặt đen như đáy nồi, lại vẫn là lạy đi: "Cái kia mỗ gia liền tuân thủ lời hứa, trợ ngươi một lần!"

"Hoắc sơn sơn thần, ngươi đây?"

Phương Nguyên đứng chắp tay, mang theo cao thâm khó dò nụ cười, nhìn

Hoắc sơn sơn thần.

'Không nghĩ tới. . . Cái này Thương Lãng giang hà bá dĩ nhiên ẩn giấu đến sâu như thế, dĩ nhiên ở như thế nhiều Thần Chi trên người đều bày thủ đoạn. . .'

Hoắc sơn sơn thần quả thực là sởn cả tóc gáy, lại nghĩ đến lúc trước giúp đỡ chính mình dị nhân.

'Như mỗi một loại này, chỉ có thể nói rõ một chuyện, tuyệt đối có người trăm phương ngàn kế ở tính toán tam sơn ngũ thủy vị trí, liền cái này hà bá đều nói không chắc chỉ là trên mặt đài quân cờ, nội bộ nước sâu không lường được, ít nhất cũng là quân hầu, thậm chí là Cổ Thần!'

'Ai. . . Thôi thôi, ta giết Thiên Tiên, như hôm nay không quỳ, e sợ căn bản không qua được cửa ải này!'

Thần Chi hơi suy nghĩ, vạn ngàn tâm tư lóe lên, hắn vẫn là quỳ xuống: "Nguyện ý nghe Minh chủ dặn dò!"

"Cái gì?"

Cái này biến cố liên tục! Nhất thời làm Bình sơn cùng Vân Đính sơn sơn thần sững sờ.

Thường ngày cao cao tại thượng, tự thành hệ thống tọa địa hổ, dĩ nhiên cùng nhau tôn kính một cái ngoại thần làm chủ? Cái này khiến bọn hắn không khỏi sản sinh gặp phải ảo cảnh ảo giác.

Mà tỉnh ngộ lại sau khi, lập tức liền nhận ra được cực hạn nguy hiểm.

"Không ổn! Sẽ không phải là cái này lục thần liên hợp lại, cố ý mưu tính chúng ta chứ?"

"Cạm bẫy! Kinh thiên cạm bẫy! ! Sớm biết như vậy, hôm nay liền không nên tới."

Hai vị sơn thần lúc này trong lòng dị thường hối hận.

Có thể cho dù lấy bọn họ khôn khéo, cũng không có phát hiện những thứ này Thần Chi trước chút nào mắc nối tiếp khí tức, chuyện này thực sự là không thể tưởng tượng nổi!

"Tam sơn ngũ thủy ở trong, năm thần cũng đã tuyển ta!"

Phương Nguyên vẫn cứ cái kia phó mặt mỉm cười, ung dung không vội dáng dấp, nhìn về phía cái này hai thần: "Các ngươi ý như thế nào đây?"

"Chúng ta ý muốn, tự nhiên là. . ."

Hai cái sơn thần liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên Thần lực bạo phát.

Không chỉ có như vậy, hai đạo ác liệt vô cùng kiếm quang, đột nhiên từ trong tay bọn họ bay vụt, giống như song long xuất hải, mục tiêu nhắm thẳng vào Phương Nguyên.

Kiếm khí tung hoành, ác liệt vô cùng, thậm chí có thể một chiêu diệt thần!

Đây là Thiên Tiên kiếm khí!

Không nghi ngờ chút nào, cái này hai cái Thần Chi, đều cùng Linh Phi kiếm tông có quan hệ, thậm chí bị gieo xuống Thiên Tiên thủ đoạn mạnh nhất.

Lúc này một lần bạo phát, thình lình phải đem Phương Nguyên cái này tai hoạ đầu nguồn một lần tiêu diệt!

Sóng!

Kinh người kiếm khí cô đọng đến cực điểm, thẳng tắp xuyên qua Phương Nguyên thân thể, cũng sau lưng hắn lưu lại hai cái tinh tế lỗ thủng.

"Kiếm thuật hay. . . Chân chính Thiên Tiên Kiếm đạo, đã phản phác quy

chân, thường thường không có gì lạ, không tới lâm thể một khắc, tuyệt đối sẽ không bạo phát. . ."

Phương Nguyên bóng người hóa thành hư huyễn, mở miệng lại vẫn cũ trung khí mười phần.

"Phân thân? Ảo ảnh?"

Bình sơn cùng Vân Đính sơn sơn thần sắc mặt khó coi, biết bị Phương Nguyên cho sái.

"Hai vị đi tới ta Thần cung, lại không có sợ hãi, quả nhiên có dựa dẫm. . . Lại nguyên lai, là nương nhờ vào Tiên đạo!"

Phương Nguyên bản thể chậm rãi từ một mặt khác đi ra, ung dung không vội nói .

Rất hiển nhiên, hắn vừa nãy chỉ là dùng một cái phân thân, liền lừa gạt ra cái này hai vị sơn thần thủ đoạn mạnh nhất.

"Thần đạo phản đồ! Cho ta quỳ xuống!"

Lúc này, Phương Nguyên lãnh đạm xòe bàn tay ra.

Rầm!

Từ trên người hắn, lập tức truyền đến sông lớn phun trào ngập trời nổ vang.

Dâng trào mà không tên lực lượng khổng lồ, nhất thời rơi vào hai vị sơn thần trên người , khiến cho bọn hắn không thể không quỳ đi.

"Thương Lãng hà bá. . . Ngươi dám?"

"Cái này làm trái Thần đạo, lại làm trái Tiên đạo, trên trời dưới đất, không có bất kỳ một cái tồn tại có thể cứu đến ngươi!"

. . .

Ở Thần vực ở trong, hai cái này mất đi át chủ bài sơn thần lập tức trên người vòng quanh một vòng dòng nước, nói quỳ liền quỳ.

Chỉ là bọn hắn tuy rằng làm một cái chịu đòn nhận tội tư thế, vẫn như cũ chửi ầm lên.

Lời vừa nói ra, Kinh giang hà bá cùng Hoắc sơn sơn thần đều có chút biểu hiện cứng ngắc.

Cái này xác thực là thật tình, cho dù là thiên đình, e sợ cũng không chứa được cái này.

'Thiên đình mặc dù là Thần đạo chính thống, nhưng cũng cũng không phải là chân chính thiên ý đây!'

Phương Nguyên trong lòng âm thầm cười gằn, chợt nghiêm mặt nói: "Chư vị nếu lạy ta người minh chủ này, còn không mau mau dâng lên quyền bính, lại trải qua ta phân phong, hòa làm một thể?"

Nói, trên tay liền hiện ra một cái nho nhỏ lệnh bài màu vàng óng, phía trên phảng phất có màu vàng chữ triện lưu động.

"Đây là. . . Thượng cổ đồ vật, vì sao còn mang theo Thiên đạo khí tức?"

Mấy tôn thần chi đều là kinh hãi, đột ngột sinh ra cảm giác cao thâm khó lường.

"Đây là Thiên đạo phù triệu, chúng ta lấy này minh ước, cộng đồng tiến thối!"

Phương Nguyên ánh mắt quét qua, bỗng nhiên thì có một luồng lớn uy nghiêm hàng lâm, dĩ nhiên không có một cái Thần Chi dám nhìn thẳng hắn.

"Ta sông Lưu Sa, sông Bạch Thủy, Tam Xóa Hà hà bá, đồng ý phụng tôn thần làm vì Minh chủ, ước thành thuộc hạ, nếu có trước tiên phản, nguyện được Thiên khiển!"

Lúc này, hà bá ba tỷ muội bên trong đại tỷ cắn răng một cái, lại là trước tiên thần phục.

Ba đạo thần quang, nhất thời từ cái này ba tỷ muội thân hiện nổi lên, đi vào Phương Nguyên trên tay lệnh bài ở trong.

"Nguyện phụng tôn thần làm chủ!"

Cái này ba tỷ muội một khuất phục, nhất thời Kinh giang hà bá cũng không có lựa chọn , tương tự khuất phục, đỉnh đầu một đạo thần vị phù lục bay ra, hơn một nửa kim quang đi vào lệnh bài bên trong.

"Hoắc sơn sơn thần, bái kiến tôn chủ!"

Hoắc sơn sơn thần nhìn Phương Nguyên trên tay lệnh bài màu vàng óng, lập tức đã nghĩ đến chính mình Tế Thiên đàn, nhưng lúc này, lại là cái gì cũng không dám nhiều lời, hướng về lệnh bài dập đầu, đỉnh đầu nửa kim nửa ngọc Thần Ấn hiện lên, một vệt sáng đi vào lệnh bài bên trong.

Ầm ầm!

Đến nhiều như vậy quyền bính gia trì, lệnh bài màu vàng óng trong nháy mắt biến ảo, hào quang năm màu lưu chuyển, cuối cùng hóa thành một Trương Thanh sắc phù triệu, phía trên có tam sơn ngũ thủy cảnh tượng, chỉ là còn có chút hư huyễn.

"Đây là. . . Thần vị?"

Tất cả Thần Chi nhất thời trợn to hai mắt: "Quản lý tam sơn ngũ thủy Thần chức, làm sao có khả năng?"

Thần vị tự nhiên không phải nói ngưng tụ liền có thể ngưng tụ, cho dù tám vị Thần Chi hợp lực, thậm chí hiến ra bản thân Thần chức, cũng không nhất định có thể ngưng tụ ra cái này sơn thủy chi thần đến.

Phương Nguyên mặc dù có thể như vậy, tự nhiên là từ Tế Thiên đàn mảnh vỡ trên được đến chỗ tốt nơi.

'Thần vị là cái gì? Trên bản chất bất quá quyền bính thể hiện, thiên đình có thể phong, Tiên đạo đồng dạng có thể phong, then chốt vẫn là xem lực chưởng khống. . . Còn chân chính thiên địa thần vị, tất là lực lượng thiên địa ngưng tụ mà thành. Ở phương diện này, thiên đình cũng không bằng thiên ý!'

Liền Chân Long thiên tử đăng cơ, đều muốn tế thiên cầu xin, huống chi Thần Chi đây?

Lúc này Phương Nguyên, chính là mượn thượng cổ Tế Thiên đàn tàn dư uy năng, lại dung hợp tam sơn ngũ thủy Thần quyền, muốn làm ra một cái mới thần vị đến.

"Sơn thủy chi thần?"

"Cái này Thần chức. . . Cai quản tam sơn ngũ thủy, tất là cùng Thiên Tiên ngang nhau Hầu cấp a!"

"Không. . . Chỉ có nhất sơn ngũ thủy, chỉ cần chúng ta không khuất phục, thần vị liền chung quy không thể viên mãn!"

Bình sơn cùng Vân Đính sơn sơn thần hô to, lẫn nhau làm vì đối phương tiếp sức.

Nhưng lúc này, bọn họ nhìn thấy lại là các thần ánh mắt thương hại.

"Ta chấp chưởng tam sơn ngũ thủy, các ngươi hai thần, ruồng bỏ Thần đạo, nương nhờ vào Tiên môn, chứng cứ xác thực, ta lấy Sơn thủy chi chủ danh nghĩa, cướp đoạt các ngươi thần vị!"

Phương Nguyên tay vồ một cái, còn có chút hư huyễn màu xanh phù triệu liền rơi vào trên tay, hướng về phía hai vị sơn thần lay động.

Ầm ầm!

Nhất thời, hai thần liền hiện ra thống khổ gào thét, thân hình hư huyễn, trong cơ thể một đạo màu vàng Thần sắc chậm rãi hiện lên đi ra.

"Ngươi thật là ác độc. . . Lại dám lấy ra chúng ta thần vị?"

Hai vị sơn thần đầu tiên là giận dữ: "Thiên đình tất sẽ không tha ngươi!"

Nhưng Phương Nguyên ý chí như sắt, lại làm sao có khả năng bị chỉ là lời nói lay động?

Lại nói, liền Linh Phi kiếm tông một cái Thiên Tiên cũng dám sát thần đoạt vị, Phương Nguyên lá gan làm sao có khả năng so với đối phương còn nhỏ?

Bởi vậy, sắc mặt không thay đổi chút nào, không ngừng khởi động phù triệu động tác.

Dần dần, hai thần mặt trên hiện nổi lên vẻ tuyệt vọng: "Chuyện gì cũng từ từ, chúng ta đồng ý phụng ngươi làm chủ, không muốn rút chúng ta thần vị a. . ."

"Chúng ta khổ tu bao nhiêu năm, mới có như bây giờ vị trí, muốn đánh rơi ta, ta không cam lòng, ta thật hận! ! !"

Kinh người oán khí, thậm chí ngưng tụ ra, mắt thường có thể thấy , hóa thành Hung thú độc vật.

"Bây giờ mới tỉnh ngộ, chậm!"

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không bỏ qua cái này hai thần, trực tiếp vẫy tay, màu đỏ nghiệp hỏa bao phủ, đem hai thần bao bọc ở bên trong.

Tất cả oán khí, bị cái này Hồng Liên Nghiệp Hỏa một đốt, nhất thời nhanh chóng tiêu tan , hóa thành từng đóa sen vàng.

"Nghiệp hỏa luyện kim liên. . . Quả nhiên là quân hầu thần thông!"

Hoắc sơn sơn thần vừa thấy, trong lòng nhất thời nguội nửa đoạn: "Cái này hà bá lại đã thăng cấp thành thiên đình đại thần? Nắm giữ cỡ này thần thông?"

Thiên đình thần tiên mặc dù có thể rộng rãi được thiên hạ tế tự, mà không có nửa điểm phản phệ, dựa vào chính là cái này đại thần thông!

Hừng hực!

Nghiệp hỏa ở trong, hai cái sơn thần hóa thành tro bay, chỉ có hai đạo màu vàng Thần sắc lưu lại.

"Thanh Sơn, Hắc Thủy!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, gọi Đại thanh ngưu cùng Hắc hổ yêu: "Hai người các ngươi gần nhất làm việc vẫn tính cần cù, cũng có căn cơ, ta hôm nay sắc phong các ngươi làm vì Bình sơn, Vân Đính sơn sơn thần!"

Nói, vung tay lên, hai vệt thần quang liền rơi vào cái này hai con đại yêu trong cơ thể.

"A. . . Đa tạ Chủ công, nguyện vì Chủ công hiệu chết!"

Thanh Sơn cùng Hắc Thủy đều là vui sướng.

Bọn họ trước quyết đấu sinh tử, không phải vì một cái hà bá thần vị sao? Chỉ thị phi nhưng chưa thành công, trái lại bị hà bá thu phục, làm nô làm tỳ.

Nhưng không nghĩ tới, hạnh phúc sẽ lại đến nhanh như vậy, đột nhiên như thế!

Đặc biệt Hắc Thủy, nàng chính là hổ đen thành yêu, hổ loại vốn là có Sơn quân biệt hiệu, sơn thần vị trí lại là thích hợp hơn nàng.

Hai cái này cũng là thông minh, cho dù thành Thần Chi, cũng là lập tức quỳ lạy tuyên thệ.

Đến cuối cùng này hai vệt thần quang, Phương Nguyên trên tay màu xanh phù triệu nhất thời tỏa ra ánh sáng năm màu, tam sơn ngũ thủy cảnh tượng từng cái lóe qua, cuối cùng hóa thành một đạo hoàn chỉnh màu xanh Thần sắc!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 749: Vây Công

"Thần vị!"

"Thiên địa tạo hóa mà thành màu xanh thần vị, giai vị có thể so với Thiên Tiên!"

Bảy tôn thần chi nhìn cái này Thần sắc, con mắt đều có chút đăm đăm.

Đặc biệt Hoắc sơn sơn thần, hắn tuy rằng Thần Ấn cấp bậc nói ra nửa cấp, lại sâu khắc biết được muốn hoàn chỉnh lên cấp khó khăn, kém nửa bước, quả thực là rãnh trời.

"Hội tụ tam sơn ngũ thủy Thần quyền, quả nhiên có thể đản sinh ra quân hầu thần vị!"

Quân Hầu cấp bậc, đã cùng Minh Ngọc Quân giống như, đều là thiên đình thượng thần.

Thậm chí, Minh Ngọc Quân vẫn là dựa vào thiên đình sắc phong, nhưng này thần vị lại tự có căn cơ, nói ra không biết bao nhiêu Thần Chi muốn đỏ mắt.

"Đương nhiên. . . Ta làm như thế, loại họa cũng là không nhỏ, đầu tiên chính là tự tiện giết hai thần, tuy rằng ta là bọn họ thủ trưởng, nhưng quyền sinh quyền sát trong tay quyền lực, thiên đình kiêng kỵ nhất, tiếp theo, chính là sơn thủy chi thần, phân cách bộ phận Mang sơn phu quân cùng Tứ Hải long vương quyền bính, tuyệt đối sẽ rước lấy căm thù!"

Rất hiển nhiên, Thần đạo thể chế bên trong, ra loại này trẻ con miệng còn hôi sữa, kết cục thường thường chết cũng không biết chết như thế nào.

Bất quá Phương Nguyên lại là không đáng kể.

Hắn làm ra sự tình, tự nhiên đại đại vượt qua quy tắc ngầm, nhưng cũng không đến nỗi đến thiên binh thiên tướng đến đòi phạt mức độ.

Tốt nhất lại đem họa xông lớn điểm, để thiên đình mộ binh hắn đến Tâm Ma chiến trường chịu chết, vậy thì phù hợp nhất tâm ý.

Lúc này hơi suy nghĩ, màu xanh thần vị liền rơi vào thức hải trong, toả ra ánh sáng chói lọi.

Xoẹt!

Phương Nguyên trên người, ánh sáng năm màu biến ảo, nguyên bản Thủy bá mũ miện trong nháy mắt đã biến thành một bộ ngũ thải hoa phục, phía trên thêu tam sơn ngũ thủy cảnh tượng.

"Lúc này, toàn bộ tam sơn ngũ thủy nơi, đều là ta Thần Vực!"

Phương Nguyên cẩn thận thưởng thức cái này Thần đạo lực lượng: "Tam sơn ngũ thủy Ti Thiên Chiêu Thánh Thần quân? Quả nhiên Thần đạo tên, đều là với dáng vẻ không được, dứt khoát trực tiếp tên gọi tắt là 'Sơn Thủy Quân' tốt."

Lúc này, hắn vung tay lên, bảy đạo thần quang liền bắn ra, rơi vào quỳ sát Thần Chi trong cơ thể: "Lấy Sơn Thủy Quân tên, ban tặng các ngươi Thần chức quyền bính, vì ta hạ thần, giúp ta quản lý cái này tam sơn ngũ thủy nơi!"

"Vâng!"

Tất cả Thần Chi lại lạy đứng dậy, nhất thời cảm giác trong cơ thể thần vị cùng quyền bính không chỉ có không có bao nhiêu tổn thương, trái lại nổi lên từng tia từng tia huyền bí khó lường biến hóa.

Nguyên bản, bọn hắn chịu đựng đến tế tự cùng linh khí, đều là trực tiếp quy với mình.

Lúc này, lại là thuộc về Phương Nguyên, lại do Phương Nguyên phân phối, cái này ở Thần đạo ở trong chính là tuyệt đối khống chế thể hiện.

Đương nhiên, cũng là do vì nhiều Phương Nguyên cái này trạm trung chuyển, chỉ cần hắn đồng ý, bất kỳ thuộc hạ thần lại, ở tam sơn ngũ thủy trong, đều có thể thu được gia trì.

Đối với những thứ này nguyên bản độc lập đỉnh núi mà nói, tự nhiên có lợi có hại.

"Chư vị!"

Lúc này, Phương Nguyên một phù ngọc quan, tiếng nói réo rắt: "Ta vừa là này mảnh sơn thủy chi thần, tự nhiên chỉ cần bảo vệ một phương, hôm nay có Linh Phi kiếm tông người, hung hăng càn quấy, tấn công thuộc hạ Thần cung, lại thu mua sơn thần, mưu đồ gây rối, nên khởi binh thảo phạt chi!"

'Cái này thần thật ác độc!'

Hoắc sơn sơn thần vừa nghe, nhất thời trong lòng tràn đầy kinh ngạc.

Xem Phương Nguyên dáng dấp như vậy, ở đăng lâm quân hầu thần vị sau khi, lại vẫn không vừa lòng, muốn tấn công bảy mươi hai Tiên môn! Đây là e sợ cho sự tình náo không lớn a!

"Được!"

Kinh giang hà bá lại là vỗ tay cười to: "Cái kia Linh Phi kiếm tông ở ta tam sơn ngũ thủy địa bàn trên xây lập sơn môn, rõ ràng ăn nhờ ở đậu, lại hung hăng cực kỳ, xác thực hắn là giáo huấn một chút!"

Ba tỷ muội nghe xong, trong lòng cũng là hơi động.

Ở cái này tam sơn ngũ thủy trong lúc đó, địa vực rộng lớn, linh khí đầy đủ, chỉ là bảy mươi hai Tiên môn thì có ba nhà, xuống tiểu tông tiểu phái càng là vô

số, cùng Thần đạo có rất nhiều ma sát.

Lần này mới ra một cái quân hầu, nếu như có thể mang theo đại thế đem Tiên đạo kiêu ngạo đè xuống, ngày sau liền tỉnh không ít phiền phức.

Mà Thanh Sơn cùng Hắc Thủy hai cái, càng là duy Phương Nguyên mệnh lệnh là từ, sẽ không có cái gì ý kiến phản đối.

"Rất tốt, Thanh Sơn Hắc Thủy, các ngươi lập tức trở về Vân sơn, Bình Đính Sơn, đem nguyên bản sơn thần thuộc hạ Âm binh Âm tướng thu phục, còn lại các thần dựa theo này làm, nửa ngày sau, tất cả Thần Chi hội hợp tại Thương Lãng giang, mượn Thủy mạch vận binh, trực tiếp giết hướng về Linh Phi kiếm tông!"

Phương Nguyên lập tức làm ra quyết định: "Lúc này chính là muốn một chữ nhanh! Nghi nhanh không thích hợp chậm!"

"Vâng!"

Thanh Sơn cùng Hắc Thủy hóa thành một đạo thần quang, lập tức bay ra cung điện.

Bọn họ lúc này là chính quy sơn thần, đối với thuộc hạ thần lại cùng Âm binh Âm tướng có thể nói quyền sinh quyền sát trong tay, muốn thu phục chỉ là chớp mắt chuyện.

Phương Nguyên trước diệt sát hai cái sơn thần , tương tự cũng là như thế.

Địa Chi đều là đỉnh núi nhỏ, ở đỉnh núi bên trong trừng phạt người mình, chính là thiên kinh địa nghĩa việc, nếu là không làm được điểm ấy, còn nói gì lực liên kết?

Bởi vậy, ở lên cấp Sơn Thủy Quân sau khi, diệt sát hai cái thuộc hạ sơn thần, muốn thật mở ra nói, cũng chỉ là thoáng qua giới vấn đề mà thôi.

Chỉ bất quá, bất luận cái gì thế giới, thực lực số một, chân chính làm sao, cuối cùng vẫn là muốn xem khắp nơi đánh cờ, cùng với Phương Nguyên tự thân thủ đoạn.

Nửa ngày sau, Thương Lãng giang trên.

Âm gió vù vù, đại kỳ phấp phới.

Nhiều đội Âm binh cùng lính tôm tướng cua xếp thành hàng ngũ, tổng số không dưới mười vạn, che kín bầu trời, hung sát khí phóng lên trời.

"Chủ thượng, chúng ta đã tất cả thu phục Bình sơn, Vân Đính sơn sơn thần thuộc hạ, đến Âm binh hai vạn, thần lại bảy mươi hai người!"

Thanh Sơn Hắc Thủy đến đây phục mệnh, trên người đều mang theo điểm sát khí, hiển nhiên cũng giết chết mất không ít tiền triều trung thần.

"Thiện!"

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không tính toán những thứ này, trái lại khá là tán thưởng.

Tuy rằng những thứ này Âm binh Âm tướng chỉ là cấp thấp nhất du hồn thành, phần lớn đều là Luyện Khí cùng Cương Sát cảnh giới, liền Nguyên Thần Nhân Tiên đều không mấy cái, nhưng bất cứ sự vật gì một khi lên quy mô, uy lực cũng là không nhỏ.

"Ta tìm hiểu trận pháp, mới nhất được đến một bộ Cửu Cửu Hung Sát đại trận, các ngươi truyền xuống, để Âm binh Âm tướng diễn luyện thuần thục!"

Phương Nguyên nói, mấy đạo lưu quang liền bay ra.

Âm binh Âm tướng cách dùng, tự nhiên là tạo thành đại trận, tụ tập hung khí.

Kinh giang hà bá là cái biết hàng, nhìn thấy sau khi, con mắt lập tức trợn

tròn: "Tốt trận đồ! Tốt trận pháp! Ta nguyên bản mười ngàn Âm binh, lấy Bạch Hổ sát trận điều động, trên dưới một lòng, có thể chống đỡ một cái Địa Tiên, nhưng trận này đồ tập hợp Âm binh sát khí cùng thuỷ binh hung khí, càng đến tam sơn ngũ thủy trợ giúp, sợ là có thể địch nổi Thiên Tiên!"

"Việc này không nên chậm trễ, lập tức xuất phát!"

Thần đạo lấy thần niệm điều động thuộc hạ, dễ sai khiến, muốn tập luyện trận pháp cái gì chỉ là chớp mắt việc, Phương Nguyên trực tiếp vẫy tay, Thương Lãng giang sôi trào mãnh liệt, cuốn lấy mười vạn đại quân, nhất thời không thấy tăm hơi.

. . .

Linh Phi kiếm tông, sơn môn.

Phía sau núi u cốc ở trong, năm tôn Thiên Tiên ngồi đối diện nhau.

"Hôm nay, có thể đến phái Chung Huyễn cùng Linh Điệp tông trợ giúp, sư huynh đệ chúng ta vô cùng cảm kích!"

Linh Phi kiếm tông hai vị áo xám Thiên Tiên khách khí nói, bưng lên nước trà xanh: "Đây là Vong Ưu tiên trà, chư vị xin mời dùng!"

"Có Thần Chi đại nghịch bất đạo, dám giết Thiên Tiên, đây là đối với chúng ta Tiên đạo khiêu khích, tự nhiên việc nghĩa chẳng từ!"

Phái Chung Huyễn cùng Linh Điệp tông đều là bảy mươi hai Tiên môn một trong, nhưng thực lực so với Linh Phi kiếm tông điểm yếu, phái Chung Huyễn có hai cái Thiên Tiên, mà Linh Điệp tông chỉ có một cái.

Lúc này, phái Chung Huyễn Chung Sơn Thiên Tiên trước tiên khách khí vài câu, định ra nhạc dạo, chợt giọng nói vừa chuyển: "Nhưng tiêu diệt cái này Thần Chi sau, lợi ích phân chia như thế nào, vẫn cần tinh tế thương lượng một, hai!"

"Ồ? Tôn giá ý tứ là?"

Linh Phi kiếm tông bên trong Thái Thượng đại trưởng lão, tên là Dạ Quân, lúc này liền giọng nói có chút bất thiện.

'Hừ!'

Bên cạnh, sư đệ của hắn Hôi Hợi thấy cảnh này, trong lòng cũng là hơi động, âm thầm cắn răng: "Cái này phái Chung Huyễn thừa dịp ta Linh Phi kiếm tông tổn thất một cái Thiên Tiên, lại đã bắt đầu động kế vặt."

"Sư huynh của ta ý tứ là. . . Hai vị thần vị, rõ ràng không đủ phân!"

Phái Chung Huyễn mặt khác một cái Thiên Tiên, tên là Chung Ly nói thẳng: "Ta tam tông hợp lực, có năm tôn Thiên Tiên, đây là bao lớn thế lực? Không bằng trực tiếp đem cái này tam sơn ngũ thủy càn quét một lần, chia cắt Thần đạo, từ đó về sau, chỉ có nắm giữ chúng ta Tiên môn phù triệu Thần Chi, mới có thể chân chính đăng lâm thần vị, há không sung sướng?"

Hắn tuy rằng tướng mạo bình thường, nhưng giọng nói lại là khá lớn, dã tâm càng là không nhỏ.

"Ồ? Đem tam sơn ngũ thủy chi thần một lưới bắt hết!"

Dạ Quân Thiên Tiên trầm ngâm, hình như có chút ý động.

"Việc này không thích hợp, sợ là sẽ phải rước lấy thiên đình can thiệp!"

Linh Điệp tông Linh Điệp Thiên Tiên là vị nữ tử, trực tiếp lắc đầu.

"Hừ! Thần đạo trước tiên phạm trước, giết ta Thiên Tiên, đây là sư ra có danh! Lại nói, thiên đình dám động, ta ba mươi ba Thượng tông cũng không phải ngồi không."

Hôi Hợi Thiên Tiên nói thẳng.

"Chính là này lý, lần này tam sơn ngũ thủy, có tám tôn thần vị, chúng ta muốn ba vị!"

Chung Sơn Chung Ly Thiên tiên gật đầu.

Lời vừa nói ra, Linh Điệp tông nữ tiên sắc mặt không hề thay đổi, Dạ Quân cùng Hôi Hợi Thiên Tiên lại là trong lòng một cái mụn nhọt, biết phái Chung Huyễn quả nhiên có đứng ngang hàng ý muốn.

"Lần này tám tôn thần vị, chúng ta Linh Phi kiếm tông muốn bốn tôn!"

Dạ Quân Thiên Tiên lắc đầu một cái, lấy không thể nghi ngờ giọng nói.

"Tôn giá ý tứ, chẳng lẽ là muốn tiểu muội bị thua lỗ?",

Linh Điệp Thiên Tiên ý cười ngâm ngâm nói, nàng mặc dù là nữ tu, nhưng ở tràng Thiên Tiên nhưng không có một cái dám khinh thường.

"Chư vị không động tới giận, sư huynh của ta không phải ý này, chỉ là ta Linh Phi kiếm tông ở Thần đạo bên trong bố cục một lúc lâu, Bình sơn, Vân Đính sơn sơn thần đều bị chúng ta trong bóng tối thu phục. . ."

Hôi Hợi Thiên Tiên vội vã ra để giải thích: "Lần này bọn hắn mang đến tin tức, tam sơn ngũ thủy Thần Chi có ý mắc nối tiếp, chúng ta liền để bọn hắn mang theo bản mệnh kiếm khí, lẫn vào minh hội ở trong, có thể dò hỏi đến không ít tình báo. . . Như vậy, chẳng lẽ còn không chống đỡ được một ít cống hiến?"

"Dĩ nhiên có thể thẩm thấu sơn thần, vẫn là hai vị!"

Phái Chung Huyễn hai vị Thiên Tiên liếc mắt nhìn nhau, trong lòng đều có chút âm thầm lẫm liệt: 'Quả nhiên nát thuyền còn có ba cân đinh, cái này Linh Phi kiếm tông gốc gác thâm hậu, cũng không phải chết rồi một cái Thiên Tiên liền có thể dao động. . .'

Ô ô!

Đang lúc này, thê lương tiếng quân hào, đột nhiên ở toàn bộ Linh Phi kiếm tông sơn môn chu vi vang lên.

Rầm!

Thiên kinh địa động, mây đen che trời, phảng phất sau một khắc liền muốn nghênh đón mưa tầm tã mưa xối xả.

Ở tầng tầng lớp lớp mây đen ở trong, mơ hồ hiện ra lượng lớn bóng người, có chính là hung thần ác sát Âm binh Âm tướng, có lại là khoác lân mang giáp quân tôm thủy tinh.

"Đây là. . . Thần đạo Linh binh?"

Năm tôn Thiên Tiên đều là ngơ ngác, chợt chính là Vô minh nghiệp hỏa nổi lên: "Bọn hắn lại dám? !"

Dạ Quân cùng Hôi Hợi càng là ngạc nhiên phi thường , bởi vì bọn họ căn bản không có được đến hai cái sơn thần cảnh báo.

"Sơn Thủy Quân có mệnh! Dẹp yên Linh Phi kiếm tông, không giữ lại ai!"

Lúc này, một cái hùng vĩ tiếng nói, liền giống như lôi đình giống như, cuồn cuộn mà qua , khiến cho toàn bộ Linh Phi kiếm tông Tu hành giả đều là dại ra.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 750: Đại Chiến

"Dĩ nhiên có người dám tấn công Tiên môn? Hắn là ăn gan hùm mật báo?"

Linh Phi kiếm tông người hung hăng càn quấy quen rồi, từ trước đến giờ duy ngã độc tôn, tự nhận ở mảnh này trên địa bàn, thiên lão đại, địa lão nhị, bọn họ bài lão tam.

Lúc này gặp phải càng hung hăng, phản ứng đầu tiên chính là choáng váng, có chút khó có thể tin.

Mà đợi đến phản ứng lại sau khi, liền là cực hạn lửa giận.

Lúc này thì có mấy tôn Địa Tiên nhào ra: "Nơi nào đến cuồng đồ, khẩu khí thật là lớn!"

Vung tay lên, vô số tinh thần giống như Kiếm hoàn hiện lên, đâm nhập tầng mây, xua tan lớn đám mây đen.

Nhưng sau đó, bọn họ liền lập tức mắt choáng váng: "Thần đạo Linh binh. . . Nhiều như vậy? Mau chóng mở ra đại trận hộ sơn!"

Âm binh con số vừa qua vạn, chỉ cần thao luyện thoả đáng, phối hợp trận pháp, là có thể địch nổi Địa Tiên, mà nơi này Linh binh, càng là có mười vạn!

Xua tan mây đen, hiện ra đại quân sau khi , dù là những thứ này Địa Tiên lại thế nào đi nữa ngông cuồng, cũng lập tức tè ra quần, chạy vội về sơn môn: "Tổ sư cứu ta!"

"Kết trận!"

Lúc này, Thanh Sơn hừ lạnh một tiếng, sau lưng hơn vạn Âm binh đồng loạt ra tay, khí thế kinh thiên động địa: "Cửu Cửu Hung Sát Huyền Xà Biến!"

Tê tê!

Huyền đen khí ngưng tụ , hóa thành một cái lưng mọc hai cánh Huyền Xà, mang theo Man Hoang khí tức, một hớp nuốt vào.

"Ngươi dám!"

Lúc này, Linh Phi kiếm tông đại trận hộ sơn đã bốc lên, hóa thành vạn ngàn kiếm quang.

Mà Dạ Quân cùng Hôi Hợi Thiên Tiên cũng là đi tới trung tâm trận pháp, nhìn thấy cảnh này, nhất thời muốn rách cả mí mắt, hai đạo cô đọng đến cực điểm kiếm khí bay ra.

"Tê tê!"

Huyền Xà hí lên không ngừng, đột nhiên rung lên cánh, đại đoàn hắc khí đập xuống, đem chạy trốn Địa Tiên hoàn toàn chôn vùi.

Cùng lúc đó, hai ánh kiếm cũng từ ánh mắt nó bên trong đi vào.

Cực lớn Huyền Xà ngớ ngẩn, chợt liền hóa thành đại lượng khí lưu màu đen, tán quy thiên.

"Trận này huyền ảo, muốn phá giải có chút phiền phức!"

Dạ Quân cùng Hôi Hợi biến sắc.

Bọn họ ra tay, lại không cứu được trong môn phái trưởng lão, chính là thua một bậc.

"Thần đạo trong, dĩ nhiên có cỡ này trận pháp? Mười vạn Linh binh hội tụ, có

thể địch nổi Thiên Tiên, chẳng lẽ là thiên đình?"

Phái Chung Huyễn hai vị Thiên Tiên cũng là có chút chần chờ.

"Dù cho là thiên đình trong bóng tối nhúng tay, đánh tới cửa, chúng ta còn có đường lui sao? Còn có cái kia Sơn Thủy Quân. . . Quân hầu quân hầu, này thần không kém Thiên Tiên, càng có thể thống hợp tam sơn ngũ thủy, thực sự khủng bố!"

Linh Điệp Thiên Tiên sắc mặt nghiêm nghị.

"Người tới là người phương nào? Dám tấn công Tiên đạo tông môn, không sợ ta ba mươi ba đại phái tức giận sao?"

Dạ Quân Thiên Tiên trực tiếp quát lớn nói.

Làm cái này địa chủ, người ngoài đánh tới cửa, hắn bụng làm dạ chịu.

Lúc này, dù cho chỉ là âm thanh, cũng vượt qua trước Địa Tiên rất nhiều, mây đen hoàn toàn tản ra, hiện ra thập diện mai phục Thần đạo Linh binh.

"Bọn ngươi Tiên đạo, phạm ta Thần đạo ở trước, Bạch Kiếm Phi tập kích sơn thần, đã đền tội, mà các ngươi Linh Phi kiếm tông càng là rắp tâm hại người, trong bóng tối thu mua ta hai đại sơn thần, chẳng phải biết tượng đất cũng có ba phần Thổ tính, cái này lại là tự tìm đường chết, không trách chúng ta!"

Phương Nguyên lời lẽ đanh thép nói .

Nắm giữ dư luận điểm cao nhất, điều này rất trọng yếu, dù sao ở trên thế giới này, Thần đạo cùng Tiên đạo lẫn nhau kiêng kỵ, nếu muốn sau đó không bị kéo danh sách, phải sư ra có danh.

"Bản tôn Sơn Thủy Quân, hôm nay liền muốn diệt ngươi Linh Phi kiếm tông! Những người không liên quan mau chóng thối lui, bằng không giống nhau lấy từ tặc luận xử!"

Câu nói này, rõ ràng là đối với phái Chung Huyễn cùng Linh Điệp tông Thiên Tiên nói.

"Từ tặc?"

Dạ Quân, Hôi Hợi hai vị Thiên Tiên tức giận đến giận sôi lên, mà Chung Sơn, Chung Ly, Linh Điệp Thiên Tiên lại là chần chờ một chút sau, vẫn cứ đứng ở Linh Phi kiếm tông trận doanh: "Lớn mật, ngươi vừa là quân hầu chi thần, còn sao dám như thế trắng trợn không kiêng dè, tấn công Tiên môn?"

"Ha, Sơn Thủy Quân, thực sự là thật lớn quan uy!"

Phái Chung Huyễn hai cái Thiên Tiên tiếp theo cười gằn: "Xem ra cái này tam sơn ngũ thủy Thần đạo, là đến thật tốt thanh lý một lần, lần này chúng ta những khác cũng không muốn, chỉ cần cái này quân hầu thần vị là xong!"

"Từ nên như vậy!"

Dạ Quân Thiên Tiên cùng Hôi Hợi Thiên Tiên sắc mặt nghiêm nghị, hiển nhiên là biết đã đến sống còn thời khắc mấu chốt, một ít nguyên bản không thể ra để lợi ích, liền không lo được nhiều như vậy.

"Tốt, một lời đã định!"

Phái Chung Huyễn hai vị Thiên Tiên con mắt sáng choang, chỉ lo Linh Phi kiếm tông đổi ý.

Dù sao, lúc này thực lực của đối phương đều vừa xem hiểu ngay, đối diện ngoại trừ cái kia Sơn Thủy Quân có thể địch nổi Thiên Tiên ở ngoài, mười vạn Âm binh, cũng nhiều nhất so được với một cái Thiên Tiên, sau đó chính là bảy tôn sơn thần thuỷ thần.

'Linh Phi kiếm tông ở Vân Đính sơn bên trong phạm vi, những thứ này Địa Chi một khi rời Thần vực chính là con cọp giấy, nói cách khác đối diện bảy tôn Bá cấp Thần Chi, chỉ có một cái Vân Đính sơn thần năng cùng Thiên Tiên đọ

sức chốc lát, cái khác sáu tôn nhiều nhất tương đương sáu cái Địa Tiên, mà chúng ta có tới năm tôn Thiên Tiên, Địa Tiên Nhân Tiên vô số. . .'

Đây chính là Tiên đạo một phương tự tin khởi nguồn.

Dù sao, luận cao cấp chiến lực Thiên Tiên số lượng, bọn họ đầy đủ vượt qua hai cái! Trừ phi thiên đình còn ẩn giấu thượng thần ở phụ cận, bằng không tuyệt đối có thắng không có bại!

"Ha ha. . . Quả thật là lớn mật, đại quân áp cảnh, không những không lo tỉnh ngộ, trái lại làm trầm trọng thêm!"

Phương Nguyên gảy gảy móng tay: "Tất cả những thứ này đều ghi lại, ngày sau đối cảnh lúc chính là chứng cứ!"

"Ha ha. . . Cái này thần đầu ngốc hả?"

Chung Sơn Thiên Tiên vẻ mặt trêu tức: "Chứng cứ là cho người sống xem, đã chết qua người, còn cần chứng cớ gì?"

"Hô. . . Không sai!"

Phương Nguyên gật gù, lật bàn tay một cái: "Đã như vậy, liền đưa bọn họ lên đường!"

"Giết!"

Kèn hiệu vang vọng, tiếng hô "Giết" rung trời.

Mười vạn đại quân cùng nhau gào thét, từ bốn phía đem Linh Phi kiếm tông sơn môn bao vây, lượng lớn hung sát khí phóng lên trời , hóa thành Huyền Xà, hổ đen, giao long, đại bằng các loại Hung thú ảo ảnh, lao thẳng lên.

"Vạn Kiếm Tề Phát!"

Tân nhậm Linh Phi kiếm tông chưởng môn muốn rách cả mí mắt, điên cuồng mà gầm thét lên.

Rất nhiều Địa Tiên Nhân Tiên tọa trấn mắt trận, liên hợp các đệ tử, thôi thúc đại trận hộ sơn, kiếm quang phóng lên trời, biến ảo vạn ngàn, vạn mũi tên cùng phát, cùng tứ đại Hung thú tiễu giết cùng nhau.

Ầm ầm ầm!

Cự thú rít gào, lợi kiếm rên rỉ.

Từng cái từng cái Hung thú bị đâm đến thủng trăm ngàn lỗ, tiếp theo hóa thành đen biến mất tán, rất nhiều kiếm quang cũng là trở nên ảm đạm không chịu nổi , hóa thành sắt thường, rơi rụng .

"Ha ha. . . Còn có Linh Phi kiếm tông đại trận hộ sơn, cũng có thể bù đắp được một cái Thiên Tiên, đủ để đem Âm binh ưu thế trung hoà, lần này chúng ta có thắng không có bại, từ sau ngày hôm nay, tam sơn ngũ thủy nơi, liền do chúng ta ba đại Tiên môn định đoạt!"

Phái Chung Huyễn hai tên Thiên Tiên nhìn thấy tình cảnh này, lại là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

"Hóa ra là phái Chung Huyễn cùng Linh Điệp tông người, xem ra hôm nay ngoại trừ Linh Phi kiếm tông ở ngoài, hai người các ngươi sơn môn, cũng không có tồn tại cần thiết!"

Phương Nguyên vung tay lên: "Động thủ!"

Nhất thời, Thanh Sơn Hắc Thủy hai người xông lên trước, sau lưng hiện ra núi cao bóng mờ, che ngợp bầu trời nện xuống, thanh thế kinh người cực kỳ.

"Hả? Là Bình sơn cùng Vân Đính sơn sơn thần?"

Dạ Quân Thiên Tiên kinh hãi đến biến sắc: "Vân Đính sơn cũng là thôi, vì

sao Bình sơn sơn thần ở thoát ly Thần Vực sau khi, vẫn cứ có cỡ này hung uy?"

Bá cấp thần linh, bản chất bất quá Địa Tiên, nếu là ở Thần Vực bên trong phạm vi, có lẽ còn có thể cùng Thiên Tiên đọ sức một, hai, một khi rời Thần vực phạm vi, nói không chừng liền bình thường Địa Tiên cũng không bằng!

Nhưng lúc này, hai vị sơn thần lại là thình lình thần thông có thể so với Thiên Tiên!

"Không được, như để cái này núi thật sự đè xuống, chúng ta toàn bộ Linh Phi kiếm tông đều phải bị san thành bình địa!"

Hôi Hợi Thiên Tiên cũng là không xuất thủ không được, hai đạo kiếm trụ phóng lên trời.

"Ha ha! Muốn đánh nhau làm sao thiếu đến ta?"

Hung thần ác sát Kinh giang hà bá đồng dạng bay nhào xuống, sau lưng hiện ra Kinh giang cảnh tượng, mênh mông cuồn cuộn, tuần hoàn lại với nhau, mang theo vô biên lực lượng khổng lồ.

Ở bên trong nước, phảng phất có một con hung vật chính đang phun ra nuốt vào linh khí, đây là hắn bổn tướng, một con trong nước đại yêu.

Ào ào ào!

Nước chảy chạy chồm, nhất thời phá tan Linh Phi kiếm tông sơn môn, toàn bộ đại trận hộ sơn hơi ngưng lại, lượng lớn Hung thú bước vào, bắt đầu trắng trợn phá hư, đệ tử bình thường ở chúng nó dưới chân máu thịt thành bùn, bị chết vô cùng thê thảm.

Cái này Kinh giang hà bá vừa ra tay, quả nhiên hung mãnh đến rối tinh rối mù, đồng thời hung tàn cực kỳ, muốn trực tiếp đứt rời Linh Phi kiếm tông căn cơ.

"Gan lớn thật, nghe nói trên người ngươi có một tia Chân Long huyết mạch, đúng là có thể lấy rút ra luyện đan!"

Phái Chung Huyễn hai vị Thiên Tiên liếc mắt nhìn nhau, cùng ra tay, đem Kinh giang hà bá ngăn lại.

Bọn họ từ lâu nhìn ra, cái này hà bá không biết đến thần thông nào, dĩ nhiên ở cái này Vân Đính sơn bên trong cũng có thể phát huy toàn bộ thực lực, đủ để cùng một cái Thiên Tiên đọ sức rất lâu, cần phải hai người liên thủ, mới có thể mau chóng bắt xuống.

"Vô liêm sỉ!"

Hoắc sơn sơn thần chợt quát một tiếng: "Lấy hai địch một, quả nhiên là Thiên Tiên phương pháp, Kinh giang lão ca, ta đến trợ ngươi!"

Hắn hô quát ở trong, nửa kim nửa ngọc thần ấn bay ra, Hoắc sơn ngọn núi hiện lên, áp lực càng to lớn hơn.

Dù sao, hắn cũng đến Tế Thiên đàn chỗ tốt nơi, luyện lại thần ấn, lúc này ở rất nhiều sơn thần thuỷ thần ở trong, thực lực có thể nói đệ nhất.

"Đáng chết! Những thứ này Thần Chi vì sao đều như thế cường? !"

Linh Phi kiếm tông hai vị Thiên Tiên cùng Thanh Sơn Hắc Thủy triền đấu, nhất thời nhíu chặt lông mày, trong lòng trầm xuống.

Dù sao, bọn họ tuy rằng còn có Linh Điệp tông Thiên Tiên chưa ra, nhưng đối mặt đồng dạng còn có ba vị thuỷ thần, thậm chí cái kia chân chính đại địch Sơn Thủy Quân còn chưa động thủ!

"Lưu Sa ba tỷ muội, các ngươi đi đem Linh Điệp tông Thiên Tiên bắt xuống!"

Quả nhiên, sau một khắc, Phương Nguyên liền trực tiếp hạ lệnh.

Tuy rằng cái này ba vị hà bá tỷ muội không quen tranh đấu, nhưng lấy ba đánh một, nếu là còn không bắt được một cái Thiên Tiên, vậy cũng là trò cười.

"Vâng!"

Quả nhiên, ba vị nữ thần không có một chút nào oán giận, lập tức hóa thành ba dòng nước rơi xuống: "Linh Điệp tông Thiên Tiên, chúng ta tỷ muội ba người, đến đây lĩnh giáo!"

"Chuyện này. . ."

Linh Điệp Thiên Tiên mặt cười hàm chứa sương, nàng làm sao không nhìn ra? Lúc này cái này chút sơn thần thuỷ thần, dĩ nhiên mỗi một cái đều giống như ở Thần Vực bên trong như thế, Thần lực vô cùng, cùng sơn thủy chiếu rọi.

Như vậy trạng thái, như chỉ có một cái, nàng có lòng tin ở triền đấu một phen sau khi thu thập xuống, hai vị cùng tiến lên liền muốn đánh ngang tay, thậm chí không địch lại, mà ba vị cùng nhau đến, bị thua là thỏa thỏa.

"Tiên tử chỉ cần ngăn cản các nàng liền có thể, chúng ta sau đó lập tức đến đây trợ giúp!"

Thấy vậy, Dạ Quân Thiên Tiên lặng lẽ truyền âm nói.

Hắn cùng Hôi Hợi đều là Thiên Tiên bên trong người tài ba, mặc dù đối với mặt hai vị sơn thần liều mạng, nhưng bất quá mới lên cấp, rất nhanh sẽ có thể lấy thu thập xuống.

'Quả nhiên, Bá cấp chính là Bá cấp, dù là có Thần Vực gia trì, cũng không cách nào chân chính cùng Thiên Tiên đối đầu!'

Dạ Quân Thiên Tiên cùng Hôi Hợi Thiên Tiên liếc mắt nhìn nhau, đều là rõ ràng đối phương dự định: "Trước tiên tích trữ thực lực, lại xuất kỳ bất ý, tuyệt sát hai thần, tất có thể cứu vãn bại cục!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 751: Diệt Môn

"Quả nhiên. . . Cho dù có Thần vực trợ lực, bản chất vẫn là quá yếu. . ."

Hai vị Thiên Tiên có thể phát hiện, Phương Nguyên nắm toàn bộ toàn cục, tự nhiên cũng là như trở bàn tay xem vân giống như vậy dễ dàng phát hiện.

"Thanh Sơn Hắc Thủy dù sao mới vừa thành thần, đối với Thần lực vận dụng vô cùng thô thiển, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, ba mươi hô hấp sau khi tất bại, thậm chí cái này hai vị Thiên Tiên còn đang âm thầm ấp ủ sát chiêu, chuẩn bị đưa chúng nó một thoáng tuyệt sát, hình thần đều diệt."

"Mà Kinh giang hà bá hung mãnh, nguyên bản là tam sơn ngũ thủy chiến lực số một, Hoắc sơn sơn thần thần ấn trải qua ta luyện lại, tăng lên nửa cái cấp bậc, đều là Bá cấp bên trong người tài ba, nhưng đối đầu với chân chính hai vị Thiên Tiên, cũng bất quá có thể nhiều chống đỡ một chút thời gian thôi. . ."

"Ngược lại là sông Lưu Sa ba tỷ muội, lấy ba đánh một, mới có thể lớn chiếm thượng phong!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Quá yếu! Quá yếu!"

Trên thực tế, như không có hắn, cái này bảy cái sơn thần hà bá cùng năm tôn Thiên Tiên đối đầu, cuối cùng kết cục tất nhiên là diệt sạch, không có một chút nào may mắn!

Dù sao, thu được tăng cường Bá cấp, vẫn cứ chỉ là Bá cấp!

"Cửu Cửu Hung Sát đại trận cũng bị hộ tông đại trận ngăn lại, như mặc cho như vậy tiếp tục phát triển, ta chẳng mấy chốc sẽ biến thành chỉ huy một mình. .

."

Phương Nguyên thở dài một tiếng.

Tuy rằng thủ hạ rất vô dụng, nhưng cũng hầu như so với một cái có thể sử dụng đều không có cường.

Bởi vậy, trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền động thủ!

"Sơn Thủy Quân động!"

Hắn cái này hơi động, năm tôn Thiên Tiên phản ứng nhất là kịch liệt.

Những lão bất tử này đấu pháp kinh nghiệm phong phú, tuy rằng nhìn như cùng các thần đang dây dưa, nhưng chân chính sự chú ý vẫn có phần lớn đặt ở Phương Nguyên người cầm đầu này trên người.

Cho dù nằm ở như vậy trạng thái, cũng như thường có thể đem Thần Chi ép nhập hạ phong!

"Cho ta nằm xuống!"

Phương Nguyên một cái cất bước, cả người phảng phất thuấn di giống như, liền xuất hiện ở Linh Điệp Thiên Tiên trước mặt, một trảo vung ra.

Nếu là kì binh, phải dùng ở lưỡi đao! Cùng với trợ giúp Thanh Sơn Hắc Thủy, trái lại không bằng trợ giúp ưu thế lớn nhất người, cấp tốc mở ra cục diện.

"A. . . Vạn Điệp Hồng Phi Tiên Tung Miểu!"

Linh Điệp Thiên Tiên kinh ngạc thốt lên một tiếng, nhất thời sử dụng tới bảo mệnh thần thông, vạn ngàn thải điệp một thoáng bay lượn, không ngừng qua lại hư không.

Nàng cái này lùi lại, nhất thời hiện ra thâm trầm cực kỳ trí tuệ đến, thành thạo

điêu luyện, mặc cho ba tỷ muội làm sao triển khai thần thông, đều không làm gì được những thứ này thải điệp chút nào.

"Ngũ Thủy Nhất Khí Đại Cầm Nã!"

Phương Nguyên lại là mặc kệ không để ý, bàn tay lớn khẽ vồ, năm đạo sông nước bóng mờ nhất thời hiện lên ở trên ngón tay, mang theo ngập trời nổ vang.

Cái này năm đạo sông nước bóng mờ, rõ ràng là Thương Lãng giang, Kinh giang, sông Bạch Thủy, sông Lưu Sa, sông Tam Xoa ngũ thủy, lúc này liền đem cuồn cuộn không dứt linh khí truyền đến.

Hư không áp bức, từng con từng con thải điệp bị bức bách mà ra, dung hợp thành Linh Điệp Thiên Tiên dáng dấp, đối mặt cái này một chưởng bắt giữ, trên mặt không khỏi hiện ra vẻ hoảng sợ: "Điều động ngũ thủy? Chẳng lẽ ngươi là Thủy quân Long Vương?"

Trong nháy mắt tiếp theo, năm cái cuồn cuộn sông dài rơi xuống, mang theo kịch liệt vòng xoáy ám lưu, đưa nàng cuốn vào.

Linh Điệp Thiên Tiên vốn tới đối phó tam thủy hà bá cũng đã đỡ trái hở phải, lúc này bảo mệnh bí pháp bị phá, cả người nhất thời khí tức hơi ngưng lại, trên người pháp lực bị phong, năm dòng nước hình thành dây khóa, đưa nàng trấn áp lại.

Một chiêu phía dưới, một cái Thiên Tiên liền bó tay chịu trói!

Phương Nguyên cái này vừa ra tay, lập tức khiếp sợ toàn trường.

'Sơn Thủy Quân vốn là Hầu cấp thần vị, cùng Thiên Tiên ngang nhau, lại ở tam sơn ngũ thủy Pháp Vực bên trong, bởi vậy ta lúc này chiến lực, có thể tính là Thiên Tiên đỉnh cao sao?'

"Chưởng khống ngũ thủy?"

Phái Chung Huyễn hai vị Thiên Tiên kinh hãi, đã nghĩ thoát ly chiến trường, nhưng Phương Nguyên làm sao sẽ cho bọn họ cơ hội này? Lại là một cái thuấn di, đi tới đỉnh đầu bọn họ, ba hòn núi lớn bóng mờ đột nhiên đè xuống.

Cái này tam sơn rõ ràng là Hoắc sơn, Bình sơn, Vân Đính sơn! Thậm chí có hóa thành thực chất khuynh hướng, chính là là chân chính Thái sơn áp đỉnh!

"Độn!"

Chung Sơn Chung Ly sư huynh đệ giậm chân một cái, nhất thời muốn triển khai súc địa thành thốn cùng độn loại hình thần thông, rời đi cái này nơi nguy hiểm.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, nguyên bản xốp thổ địa, lại là trong nháy mắt trở nên cứng rắn như sắt thép, thậm chí đột nhiên sinh ra một nguồn sức mạnh đến, đột nhiên bắn ra, dĩ nhiên cùng trên bầu trời ba hòn núi lớn hình thành cùng đánh tư thế.

"Ngươi có thể điều động Vân Đính sơn?"

Phái Chung Huyễn Thiên Tiên kinh hãi, lúc này lại là một bước sai, từng bước sai, trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ lập tức cảm giác được toàn bộ trời đều tối lại.

Đây là ba hòn núi lớn bóng mờ cùng Vân Đính sơn phối hợp, trực tiếp phiên thiên phúc địa, đem bọn họ ép ở bên trong, đất đá từ lũy, hình thành hai cái cao cao đỉnh núi, đem Thiên Tiên trấn áp, giống như ép ở Ngũ Hành Sơn dưới con khỉ.

Vẫy tay một cái, ba vị Thiên Tiên bị trấn áp, chiến cuộc nhất thời đại biến.

Dạ Quân Thiên Tiên cùng Hôi Hợi Thiên Tiên bứt ra lùi lại, nhìn Phương Nguyên trong ánh mắt tràn đầy kiêng kỵ: "Chưởng khống tam sơn ngũ thủy chi thần? Thiên đình làm sao sẽ sắc phong loại này thần vị?"

"Thiên địa tự nhiên, Tạo Hóa chi lực ảo diệu, lại há là các ngươi có thể lý giải!"

Phương Nguyên đứng chắp tay: "Tiện thể nhấc lên, bản thân chính là trước cái kia Thương Lãng giang hà bá, cùng các ngươi có thể coi là sớm có cừu oán!"

"Hóa ra là ngươi!"

Dạ Quân Thiên Tiên muốn rách cả mí mắt, trong nháy mắt trong lòng lại là như rơi vào hầm băng, có chút hận không thể đem trước cái kia mạo muội gây sự chân truyền cho bóp chết.

Rất hiển nhiên, nếu không là đối phương tùy ý làm bậy, lại làm sao có khả năng cho bọn họ đưa tới như vậy một cái sát tinh?

"Tôn thần. . . Lần này, chúng ta đồng ý chịu thua, mong rằng dừng tay làm sao?"

Hôi Hợi Thiên Tiên trong miệng tràn đầy cay đắng, hạ thấp kiêu ngạo đầu.

Câu nói này nghe vào Linh Phi kiếm tông cái khác trưởng lão đệ tử lỗ tai bên trong, lại là tràn ngập khó mà tin nổi cùng khó có thể tin.

Bọn họ cao cao tại thượng Tiên đạo, lại sẽ hướng về Thần đạo khuất phục?

Không ít đệ tử cho rằng gặp phải ảo cảnh, đạo tâm đều có chút bất ổn.

"Dừng tay?"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, âm thầm oán thầm: 'Muốn thật dừng tay, ta làm sao dẫn tới thiên đình chú ý cùng bất mãn, lại mộ binh đi chiến trường đây?'

Trên mặt lúc này lạnh lẽo: "Bản thần nói lời giữ lời, trước khi tới, đã nói, phải đem ngươi cả nhà chó gà không tha, tất cả di diệt! Thần đạo không có lời nói

đùa!"

"Thật can đảm! Lại muốn di diệt ta Tiên môn?"

Dạ Quân Thiên Tiên quát to một tiếng, cùng Hôi Hợi Thiên Tiên liếc mắt nhìn nhau, trên người nhất thời bùng nổ ra mãnh liệt kiếm quang.

Xì xì!

Kiếm quang lóe lên, hai đạo phong duệ chi khí phóng lên trời, ở trên bầu trời tránh lóe lên, liền hướng xa xa bắn mạnh!

Cái này hai vị Thiên Tiên, dĩ nhiên liền như thế chạy!

"Sư thúc tổ!"

"Thiên Tiên lão tổ. . . Chạy. . ."

"Không muốn vứt bỏ chúng ta a. . ."

. . .

Linh Phi kiếm tông đệ tử trưởng lão, nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời có chút dại ra.

Cái này hai vị Thiên Tiên quả thật là không cần mặt mũi, đi được không chút nào dây dưa dài dòng, dứt khoát đến cực điểm, liền Phương Nguyên đều có chút than thở: "Được! Có thể cho có thể bỏ, quả thật là một nhân vật!"

Linh giới ở trong, lực lượng làm đầu.

Chỉ cần Thiên Tiên không chết, có chính là tuổi thọ đến chậm rãi xây dựng lại sơn môn.

Mà một khi tất cả Thiên Tiên ngã xuống, cái kia bảy mươi hai Tiên môn cũng sẽ suy yếu, cuối cùng phai mờ mọi người.

Bởi vậy, cái này hai vị Thiên Tiên chạy trốn, lại là đại quyết đoạn, đại trí tuệ! Ở da mặt cùng thời khắc sống còn, làm ra lựa chọn chính xác.

"Bản tôn Thần vực bên trong, há là các ngươi nói đến liền tới, nói đi là đi nơi?"

Phương Nguyên thấy vậy, khóe miệng lại là hiện ra một nụ cười.

Làm cái này ty chưởng tam sơn ngũ thủy Sơn Thủy Quân, hắn Thần vực phạm vi lại là cực kỳ quảng đại.

Mà quả thật muốn chết, Linh Phi kiếm tông sơn môn, liền kiến tạo ở Vân Đính sơn trên linh mạch, chính là hắn phạm vi quản hạt.

Ở một cái quân hầu chi thần Thần vực bên trong, đặc biệt Phương Nguyên loại này đỉnh cao quân hầu, cho dù là Thiên Tiên, cũng không nhất định có thể chạy trốn.

Kim quang lóe lên bên trong, đã bay đến phía chân trời Dạ Quân Thiên Tiên cùng Hôi Hợi Thiên Tiên, liền ngạc nhiên nhìn thấy chặn ở phía trước Phương Nguyên.

Không chỉ có như vậy, sau lưng hắn, tam sơn tứ thủy chi thần đều có, trong ánh mắt mang theo sát khí.

"Thân tùy ý động? ! Sơn Thủy Quân. . . Ngươi dù cho ty chưởng này mảnh Thần vực, đồng thời phù hợp đến mức độ khó tin, nhưng chung quy chỉ là quân hầu, ta Tiên đạo trong, nhưng là có Thiên Tiên cùng Đại La các đại năng, ngươi không nên sai lầm!"

Sâu sắc cảm nhận được tử vong uy hiếp hai vị Thiên Tiên lập tức bắt đầu chuyển ra hậu đài.

"Dù là hôm nay các ngươi nói tới thiên hoa loạn trụy, ta cũng tất giết các ngươi!"

Phương Nguyên hét dài một tiếng: "Bọn ngươi còn không mau mau trở về vị trí cũ?"

Chỉ một thoáng, còn lại bảy thần cùng mười vạn đại quân hợp hai là một, Cửu Cửu Hung Sát đại trận tăng cường đến một cái không gì sánh kịp mức độ.

Từng đạo từng đạo thần quang, hội tụ ở Phương Nguyên trên người, bỗng nhiên hiện ra tam sơn ngũ thủy cảnh tượng, lượng lớn linh khí tụ tập mà đến, hình thành khủng bố linh triều , khiến cho Thiên Tiên đều không khỏi thay đổi sắc mặt.

"Giang sơn như họa, nhất thời bao nhiêu hào kiệt!"

Phương Nguyên ngâm vịnh, đột xuất một chưởng, chỉ một thoáng, màn ánh sáng phun trào, tam sơn ngũ thủy cảnh tượng phảng phất hóa thành một bức tranh, lấy vượt qua hư không tư thái bao phủ.

Giang sơn như họa, vạn dặm núi sông!

Bức tranh thế nuốt vạn dặm, co rụt lại cuốn một cái, hai vị Thiên Tiên liền rơi vào trong đó, hoàn toàn không thấy bóng dáng.

Thậm chí, tàn dư lực lượng còn giội rửa mà xuống, trực tiếp rơi vào Linh Phi kiếm tông sơn môn trên đại trận.

Ầm ầm!

Nổ vang ở trong, lượng lớn kiếm quang phá nát, không biết bao nhiêu phi kiếm mất đi linh tính , hóa thành mảnh vỡ.

Sương mù tản ra, hiện ra Linh Phi kiếm tông sơn môn.

"Liều mạng!"

"Tất cả trưởng lão, thề sống chết một kích!"

"Tinh anh hạt giống, đi tới na di đại trận!"

Tân nhậm chưởng môn gào thét.

Minh Ngọc Quân đều có Minh Ngọc Na Di phương pháp, Linh Phi kiếm tông đương nhiên cũng có.

Bất quá Thiên Tiên thể lượng quá lớn, vận dụng na di trận sẽ có chần chờ thời gian, bại lộ ở Phương Nguyên trước mặt, cùng muốn chết cũng là không khác, lại có thể đem ra truyền tống đệ tử cấp thấp, bảo lưu hạt giống cùng nguyên khí.

"Giết!"

Phương Nguyên lãnh đạm thu chưởng, truyền xuống thần lệnh.

Nhất thời, bảy tôn Địa Chi như hổ như sói nhào ra, sau lưng theo lượng lớn Âm binh Âm tướng, toàn bộ Linh Phi kiếm tông, nhất thời rơi vào một màn mưa máu gió tanh!

. . .

"Linh Phi kiếm tông chính là Tiên môn, trong môn phái điển tịch cùng căn bản công pháp, ít nhất có thể lấy tu đến Thiên Tiên, hay là còn có Kim Tiên miêu tả. . ."

Phương Nguyên nhìn cái này màn, trong con ngươi cũng chỉ có mừng rỡ.

Có cái này, đủ để hắn đem Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật tiến thêm một bước.

"Đương nhiên. . . Mấu chốt nhất vẫn là như vậy đạp lên điểm mấu chốt, tất nhiên rước lấy can thiệp!"

Bất luận Linh Phi kiếm tông trước làm sao, Phương Nguyên lần này diệt môn, thực sự là động tĩnh quá lớn, đồng thời làm đến quá mức phát hỏa.

Tiên đạo phản phệ, tất nhiên sẽ tới đến.

Mà Thần đạo cũng sẽ không làm sao nâng đỡ hắn, tốt đẹp nhất kết cục, cũng là đi đày tuyệt địa!

Lúc này, ở Linh giới ở trong, chẳng lẽ còn có so với Tâm Ma chiến trường càng địa phương nguy hiểm sao?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 752: Giám Thiên

Linh giới rộng lớn vô ngần , biên giới vô bờ, vạn loại sương mù tranh tự do.

Mặt trời huyền không, chu vi một bích lục, một xanh tím hai đạo tinh thần quang mang lấp lóe, chập chờn rực rỡ.

Màu bích lục ngôi sao bên trong.

Lầu quỳnh điện ngọc, kim bích cung điện tùy ý có thể thấy được, hình thành một mảnh dày đặc quần thể kiến trúc, ở cực lớn Thiên môn trên không, thình lình lấy Thần văn sách liền 'Thiên đình' hai chữ!

Đây chính là Linh giới Thần đạo cộng chủ thiên đình nơi! Vị trí của nó, thình lình liền tại Tâm Ma giới di độc, màu xanh tím ngôi sao bên cạnh.

Không có biện pháp, Thần đạo dựa vào thế giới cùng Nhân đạo, tuy rằng không cần đối ngoại chinh phạt, nhưng duy trì bên trong ổn định, lại là trách nhiệm không thể nào từ chối.

Từ xưa thiên tử thủ biên giới, quân vương chết xã tắc, phàm nhân còn như vậy, Thần Chi càng không thể trốn tránh.

Tại Tâm Ma di độc hình thành sau khi, Thiên Đế liền thuận lòng trời mà đi, chủ động đem thiên đình na di đến đây, trông coi Tâm Ma tiền tuyến.

Lúc này, một tên cẩm bào cao quan, ung dung rộng lượng Thần Chi, ở bạch ngọc lát thành con đường trên chậm rãi tản bộ bước, lại ngẩng đầu nhìn ngó trời không.

Bởi khoảng cách vấn đề, màu xanh tím ngôi sao một thoáng mở rộng gấp mấy vạn, giống như một viên tà ác con mắt, không ngừng tỏa ra yêu dị ánh sáng.

Cái này thần thấy vậy, lại là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng: "Lại suy yếu một điểm, xem ra cái này Tâm Ma di độc tuy rằng lợi hại, nhưng chung quy đánh không lại ta Linh giới bổn nguyên, bị chậm rãi nuốt chửng. . ."

Lần trước Tâm Ma xâm lấn, lưu lại này vết thương di độc, Thần đạo thiên đình chủ động ứng kiếp , hóa thành phòng tuyến, đem nguyên lực ảnh hưởng phong tỏa.

Càng thỉnh thoảng phái ra Thần Chi, càn quét Tâm Ma chiến trường trên đản sinh ra tà vật, được lớn Thiên quyến.

Có cái này chỗ trống, Linh giới bổn nguyên cũng là đang thong thả tàm Thực Tâm Ma nguyên lực, ngày một rõ hiệu quả, tuy rằng tiến độ vô cùng chầm chậm, nhưng đối với thế giới mà nói, cho dù hoa lên ngàn năm vạn năm, chỉ cần có thể luyện hóa Tâm Ma nguyên lực, cũng là vật siêu đáng giá.

"Chúng ta còn chỉ là chức thủ Thiên Cung, mỗi ngày cống hiến Thần lực, duy trì Chu Thiên Tinh Thần đại trận vận chuyển, phong tỏa Tâm Ma nguyên lực, nhưng Tâm Ma chiến trường bên trên, nhưng là cực kỳ nguy hiểm a! Nghe nói ngày hôm trước, lại có một cái quân hầu ngã xuống, ai. . ."

Cái này thần tuy rằng cũng là Quân Hầu cấp bậc, lúc này lại không khỏi sợ mất mật.

Ở thiên đình cùng màu xanh tím chiến trường giao giới, có một đạo ảm đạm ánh sao, nhìn như một lớp mỏng manh, lại là toàn bộ Thần đạo chi lực ngưng tụ, lấy thiên đình làm vì chỗ then chốt, ngăn thiên địa hai giới, cách trở nguyên lực ảnh hưởng.

Duy có chiếm được thiên đình tán thành thần tiên, mới có thể thông qua đặc biệt lối đi, tiến vào bên trong chiến trường tiễu giết ma đầu, thu được thiên công,

cái này cũng là vì tận lực suy yếu Tâm Ma lực, dự phòng đản sinh ra cái gì đáng sợ Tà thần đến.

Tâm Ma chiến trường nguy hiểm cực kỳ, Địa Tiên hàng ngũ đi bao nhiêu chết bao nhiêu, chỉ có Thiên Tiên đại thần mới có giãy dụa lực lượng.

"Ở Tâm Ma chiến trường biến mất trước, loại này cắt cử đều không thể không tiếp tục, đây là ta Thần đạo trách nhiệm, Thiên Đế lấy mình làm gương, ai có thể miễn?"

Có Chu Thiên Tinh Thần đại trận phong tỏa, vừa vào Tâm Ma chiến trường liền không có đường lui toàn bộ thiên đình cùng Thiên Đế đều ở phía sau áp trận, dù là Cổ Thần làm đào binh đều phải chết!

Cái này thần chỉ lo có một ngày không đủ nhân lực, sẽ đến phiên trên đầu hắn.

"Nghe nói Tâm Ma chiến trường bên trong, khắp nơi tràn ngập tà dị Nguyên lực, chúng ta không thể lấy dùng, bằng không lập tức liền muốn tà hóa. . ."

Đối với Phương Nguyên mà nói, bất luận Tâm Ma nguyên lực vẫn là nguyên lực đều là đại bổ, nhưng với cái thế giới này thần tiên mà nói lại không giống nhau.

Cho dù có đại năng có thể lấy luyện hóa nguyên lực, nhưng một khi thành công, chính là lập tức chuyển biến trận doanh, trừ phi lập tức xuyên qua Tâm Ma giới, bằng không Linh giới không ai có thể cho phép xuống.

Chỉ có Linh giới thiên ý, mới có vô thượng thủ đoạn, nuốt chửng Tâm Ma nguyên lực, hóa thành thuần túy nhất thế giới bổn nguyên, lại không chịu đến ô nhiễm.

'Tà hóa kỳ thực cũng không sao, Tâm Ma giới là còn mạnh mẽ hơn Linh giới 'Thiên', chuyển sang nơi khác trường sinh, đối với rất nhiều thần tiên mà nói,

thực tế không tính đặc biệt gian nan lựa chọn. . . Đáng tiếc. . . Chạy không thoát a! Đại trận phong tỏa, tiến vào đều muốn kiểm tra, một khi bị tà lực ô nhiễm, không cách nào thanh trừ, lập tức liền muốn hủy diệt!'

'Cho dù trốn ở Tâm Ma chiến trường ở trong, cũng là không chỗ có thể đi, cuối cùng đợi đến tinh thần hoàn toàn bị tiêu hóa, cũng là một con đường chết!'

Phi thăng vân vân, là hạ giới Tâm Ma người tu luyện độc quyền , còn nguyên bản Linh giới thổ, làm sao có khả năng đột phá đến cái khác thứ nguyên ở trong?

Bởi cao duy duyên cớ, Linh giới bên trong tiến hành xuyên qua đánh đổi, muốn xa cao hơn nhiều hạ giới, càng không cần phải nói, cái này Chu Thiên Tinh Thần đại trận hội tụ Thần đạo chi lực, lại có thiên ý gia trì, cách trở tất cả.

Cái này thần lắc đầu một cái, phảng phất đem trong lòng đại nghịch bất đạo ý nghĩ quăng đi ra: "Tâm Ma chiến trường gần nhất ngã xuống Thần Chi quá nhiều, nhất định phải thay thế bổ sung, việc này là phiền phức."

Đi tới Tâm Ma chiến trường, quả thực là cửu tử nhất sinh, chân chính có căn cơ thần tiên, tự nhiên không một cái đồng ý đi.

Nhưng đại nghĩa đè xuống, không đi lại là không được.

Này thần yên lặng suy tư, nhất thời cảm thấy có chút nôn nóng, tiến vào chính mình trong cung điện.

Thiên đình trong thần linh không là Địa Chi, mỗi cái có chức vụ, hắn chức vụ chính là 'Giám thiên phó sứ', phụ trách giám sát thiên hạ.

Đương nhiên, bọn họ những thứ này trợ thủ, nhiều nhất chỉ là giám sát một khối khu vực đại sự, sau đó báo cáo chính sứ, tất cả sự vụ, cuối cùng đều do chính sứ quyết đoán, suy nghĩ thêm có phải là bẩm tấu Thiên Đế.

"Ồ? Tam sơn ngũ thủy nơi, tựa hồ có biến hóa!"

Ở cung điện ở trong, có một toà sa bàn, bên trong nhưng là một mảnh nho nhỏ khu vực, núi non sông suối, rừng cây sa địa từng cái đem hư ảo biến thành hiện thật, giống như một cái thu nhỏ lại thế giới, rất có vài phần kỳ thú.

Cái này thần vẫy tay, rất nhiều khí tượng hiện lên đi ra, quang ảnh biến ảo, điểm điểm bạch khí bốc lên, tiếp theo từng cái hiện ra một phương cách cục khí vận.

"Hừm, màu trắng, đại biểu thường thường, vạn ngàn lê dân, bình thường tiểu thần khí, đều là loại này, hiện ra này tượng, lại là vững vàng."

Sa bàn trên, cái khác mấy chỗ cũng khỏe, nhiều nhất bạch khí bên trong mang theo điểm điểm màu đen, màu vàng huyền quang, đó là trò đùa trẻ con, địa phương trên Thần Chi đủ để ứng phó.

Nhưng đến tam sơn ngũ thủy nơi, lại là tuyệt nhiên không giống.

Tảng lớn tảng lớn bạch khí hình thành cái phễu, tiếp theo hội hợp thăng hoa, vàng chói lọi, lại chen lẫn hắc khí.

"Thật lớn nhiễu loạn. . ."

Giám thiên phó sứ trố mắt ngoác mồm: "Đây là cái gì? Tam sơn ngũ thủy Thần đạo tập thể cùng Tiên đạo khai chiến? Nơi đó nhưng là có ba nhà bảy mươi hai Tiên môn, đầy đủ sáu tôn Thiên Tiên a! Ồ? Chờ một chút, cái này Tiên đạo khí số suy nhược, dĩ nhiên là đại bại thua thiệt? Làm sao có khả năng?"

Nguyên bản tam sơn ngũ thủy, chỉ có bảy tôn Bá cấp Địa Chi, đối đầu Linh Phi kiếm tông đều có chút miễn cưỡng, tuyệt đối không thể xuất hiện tình huống như thế.

Nhìn thấy cảnh này, cho dù đã là thần thể, bộ này khiến cũng không khỏi nhiều chút lạnh mồ hôi tràn trề cảm giác: "Hạ giới tuyệt đối ra kinh thiên biến cố!"

Hắn liên tục đánh ra pháp quyết, đem tam sơn ngũ thủy nơi phóng to, nhất thời nhìn thấy càng nhiều: "Hả? Nguyên lai Thương Lãng giang hà bá vị trí rốt cục ngưng tụ ra, chẳng lẽ đây chính là tất cả lời dẫn? Chờ chút. . ."

Trong nháy mắt tiếp theo, ở cái này thần ngạc nhiên trong ánh mắt, liền thấy Thương Lãng giang trên không màu vàng lan tràn, cuối cùng thậm chí phun ra màu xanh.

"Màu xanh. . . Chính là quân hầu! Hạ giới Địa Chi ở trong, dĩ nhiên hình thành rồi quân hầu thần vị! Việc này lợi hại, e sợ đến lập tức bẩm báo chính sứ!"

Quân hầu chi thần, ở thiên đình đều là thượng thần, không phải chuyện nhỏ.

Lại nói, hắn thân là giám thiên sứ giả, càng là biết một ít bí ẩn.

Nếu là do thiên đình sắc phong thần vị cũng còn thôi, nhưng cỡ này thiên địa tự nhiên ngưng tụ Địa Chi thần vị, có tam sơn ngũ thủy căn cơ, tương lai phát triển tiền đồ quả thực là không thể đo lường.

Thậm chí, có trở thành cái kế tiếp Mang sơn phủ quân hi vọng!

Đối với bất kỳ Tập quyền thực lực mà nói, nhìn thấy một cái mới quân phiệt quật khởi, tổng sẽ không có cỡ nào vừa mắt.

Giám thiên phó sứ bước chân vội vã, tiến vào mặt khác một toà xanh vàng rực rỡ đại điện, hướng về chủ tọa trên một vị thần linh hành lễ: "Chính sứ đại nhân, hạ giới có biến, tam sơn ngũ thủy nơi, có tân thần vị sinh thành, thậm chí đến Quân Hầu cấp bậc!"

"Ngươi nói việc, ta đã biết đến!"

Chủ tọa trên Thần Chi khuôn mặt kỳ cổ, thân hình cao to, bên ngoài huyền quang, mang theo vạn cổ không phai mờ mùi vị, lúc này khoát tay chặn lại, một đạo đạo quang mạc hiện lên, rõ ràng là Phương Nguyên thành thần, cùng Thần đạo chinh phạt Tiên đạo cảnh tượng.

'Chính sứ đại nhân không hổ là Cổ Thần, hơi suy nghĩ, mượn thiên đình uy nghiêm, liền có thể biết chuyện thiên hạ a!'

Phó sứ thấy vậy, không khỏi vô cùng ước ao.

Cổ Thần chính là vương công phong hào, mấu chốt nhất lại là cùng bổn nguyên tương thông, nắm giữ thiên địa vị cách, cùng thiên đồng thọ, thần thông quảng đại.

Chỉ là, theo Phương Nguyên, loại này Cổ Thần vẫn là hắn không lấy.

Bởi vì hắn đột phá Nguyên Lực Chi Thể, dù là chỉ có một giọt, cũng là chính mình nguyên lực! Mà Cổ Thần lại là ở thiên địa bổn nguyên bên trong chiếm cứ số lượng, nhìn như là chính mình, trên thực tế chân chính có thể không phát huy, vẫn là muốn xem thiên ý.

Là lấy, Tiên đạo tự do, Thần đạo ràng buộc.

Đối với Phương Nguyên bực này truy tìm sống mãi, hi vọng xem khắp cả rất nhiều thế giới tồn tại mà nói, càng là không thích ở trên người mình tăng thêm gông xiềng.

"Tam sơn ngũ thủy Ti Thiên Chiêu Thánh Thần quân?"

Giám thiên phó sứ cảm ngộ đến thần vị quyền bính, trong lòng nhất thời hết sức ghen tỵ, con mắt càng có chút đỏ lên: "Tâm tư trao nhận, thảo phạt Tiên đạo, giết Thiên Tiên. . . Đại nhân, này Sơn Thủy Quân làm thành tựu, đều đạt đến đi Trảm thần đài đi một lần, chúng ta có hay không lập tức báo cáo Thiên Đế, phát binh truy bắt?"

"Thần vị trời đất tạo nên, thiên ý thành, chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta thiên đình ý chỉ, còn có thể lớn hơn trời hay sao?"

Khuôn mặt kỳ cổ giám thiên chính sứ mắt sáng như đuốc, phảng phất nhìn

thấu phó sứ trong lòng suy nghĩ tất cả: "Cho tới thảo phạt Tiên đạo, chúng ta cùng Tiên đạo vốn là không hiền lành, này thần cũng không phải người ngu, tất nhiên có lý do! Bất quá cuối cùng giết ba vị Thiên Tiên, diệt Linh Phi kiếm tông, quả thật có chút quá mức, e sợ ba mươi ba đại phái kháng nghị công văn, đã sắp đến thiên đình chứ?"

"Cái kia y đại nhân góc nhìn, phải làm sao?"

Phó sứ quỳ trên mặt đất, lại cũng không dám khiến mưu mô cái gì.

"Tội chết có thể miễn, có tội khó tha, đương nhiên là muốn mộ binh trời cao!"

Chính sứ chuyện đương nhiên nói .

"Phi thăng thiên đình? Đây chính là tưởng thưởng có công chi thần mới có a. . . Chờ một chút. . ."

Phó sứ con ngươi hơi động, lập tức nghĩ tới điều gì: "Đặt ở trước đây, xác thực là tưởng thưởng có công, nhưng lúc này chính đến phiên Tâm Ma chiến trường thu tịch, này thần e sợ bụng làm dạ chịu, phải đến đi tới một lần, như vậy xử trí, đối với Tiên đạo cũng tốt giao cho, cớ sao mà không làm đây?"

"Hừm, ngươi đi xuống đi!"

Cổ Thần chính sứ vẫy lui phó sứ, nhìn màn ánh sáng, lại là tự lẩm bẩm: "Khẩn yếu nhất, vẫn không thể để cái này thần hiểu rõ Cổ Thần chi đạo a!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 753: Tiền Chuộc

Thiên địa thần vị, so với thiên đình sắc phong càng thêm chính thống, phù hợp thiên ý.

Bởi vậy, những kia tự nhiên tạo hóa mà thành thần linh, liền so với Hương Hỏa chi thần dễ dàng hơn hiểu được Cổ Thần ngưỡng cửa, thu được thiên địa vị cách, bổn nguyên số lượng, từ đây cùng thiên đồng thọ.

Lúc này, giám thiên chính sứ quan sát Phương Nguyên, cũng có phương diện này khuynh hướng, lập tức liền muốn đánh gãy.

Dù sao, thiên ý thả ra cho Thần đạo bổn nguyên số lượng vốn là có hạn, thiên đình ở trong Thiên Đế lại chiếm rơi đầu to, còn lại cho Cổ Thần, còn có bao nhiêu?

Mỗi nhiều một vị, chính là ở bọn hắn trên người cắt thịt lấy máu!

Bổn nguyên số lượng, sai một ly, thực lực tựa như thiên địa cự ly, đó là mảy may cũng không thể để.

Lại nói, cho dù bồi dưỡng Cổ Thần, tự có thiên đình tốt đẹp hạt giống, cần gì phải bên ngoài không rõ lai lịch người?

"Này thần lai lịch, nhất định phải điều tra rõ!"

Giám thiên chính sứ giương tay một cái, một đạo Thần đạo hình vẽ lúc này sinh thành, bên trong là Phương Nguyên ngũ quan tướng mạo, liền khí chất đều là trông rất sống động.

Cùng lúc đó, rất nhiều giám thiên phó sứ cung điện ở trong, cái này đạo bức tranh đồng dạng hiện lên, tùy theo mà đến, còn có giám thiên chính sứ Thần dụ: "Tất cả thuộc hạ, cùng lục soát thiên hạ, thu được này thần tung tích!"

"Vâng!"

Lượng lớn đáp lại hiện lên, toàn bộ thiên đình cơ giới vận chuyển lên, tạo thành ảnh hưởng là đáng sợ mà khủng bố.

Rất nhiều Thần Chi mỗi người quản lí chức vụ của mình, tạo thành một tấm tường tận mạng lưới, bất kỳ Linh giới manh mối cũng không thể bị bỏ qua.

Ở Linh giới, một người sinh lão bệnh tử, đều cùng Thần đạo có quan hệ.

Thậm chí, liền sơn tinh Yêu mị, vùng hẻo lánh sinh linh, đều chạy trốn không được quản chế.

Giám thiên chính sứ có tự tin, ở này Tôn thần chi bị mộ binh trời cao trước, có quan hệ đối phương tất cả tin tức, sẽ tất cả đặt ở trước mặt mình!

. . .

Thương Lãng giang, hà bá hành cung bên trong.

"Nguyên lai Thiên Tiên bên trên, chính là Kim Tiên, Kim Tiên chứng thành bất hủ, thực chất chính là nguyên lực cảnh giới, Thần đạo trong Cổ Thần bất quá thu được bé nhỏ bổn nguyên số lượng, mà Kim Tiên lại là luyện hóa một chút Linh giới nguyên lực, là lấy có thể ra ngoài tác chiến , còn Kim Tiên bên trên, chính là Đại La!"

Phương Nguyên cầm trên tay một phần do mỹ ngọc mắc nối tiếp thành thư từ, nhìn ra thấy gật đầu liên tục.

Đây là Linh Phi kiếm tông trấn phái công pháp (Diệu Vũ Linh Kiếm Kinh), có thể tu luyện tới Thiên Tiên cảnh giới, thậm chí đối với mặt sau cảnh giới đều

có thoáng miêu tả, để Phương Nguyên như nhặt được chí bảo.

Tiêu diệt Linh Phi kiếm tông, hắn những vật khác căn bản không lọt mắt, đúng là đem đối phương toàn bộ Điển Tàng các chuyển trở về.

"Có này kinh điển, thêm vào còn lại công pháp, đem Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật đẩy mạnh đến tầng thứ sáu, cũng không một chút khó khăn. . . Đương nhiên, tầng thứ sáu bất quá Thiên Tiên, cùng ta Thần đạo vị cách tương đương, không tính là gì. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, quan sát bên trong thân thể biển ý thức.

Ở hắn thức hải trong, một tấm màu xanh Thần sắc ở giữa, trấn áp tất cả, rõ ràng là Sơn Thủy Quân thần vị.

Cùng nó so với, nắm giữ 800 dặm Thương Lãng giang hà bá Thần chức, lại là ủy ủy khuất khuất rụt lại ở một bên, giống như cái bị khinh bỉ cô dâu nhỏ.

Mà ngoại trừ cái này hai vị thần vị ở ngoài, ở Phương Nguyên thức hải trong, còn trấn áp một cái Thần vị, chính là thiên đình phong Minh Ngọc Quân!

"Trên thực tế, bằng vào mượn Sơn Thủy Quân thần vị, ta cũng chưa chắc có thể phát huy Thiên Tiên đỉnh cao thực lực, nhưng hai cái màu xanh Thần sắc lẫn nhau, lại là đầy đủ!"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống, nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Tinh: ? ? ?

Khí: ? ? ?

Thần: ? ? ?

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: ? ? ? (chưa mệnh danh)

Kỹ năng: Bàn Cổ Ưng Thân (Tổ Vu huyết mạch cường hóa (một tầng)), Tạo Hóa kiếm trận (chín kiếm (100%))

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Nguyên Lực Chi Thể

Thần chức: Tam Sơn Ngũ Thủy Ti Thiên Chiêu Thánh Thần quân, Minh Ngọc Quân, Thương Lãng hà bá "

"Không có khôi phục bên trong trạng thái, thực lực của ta rốt cục đến đỉnh cao!"

Phương Nguyên nắm chặt nắm đấm: "Đáng tiếc. . . Ở Linh giới ở trong, đỉnh cao thời kỳ nguyên lực cảnh giới, cũng là Kim Tiên cùng Cổ Thần giai vị, tuy rằng nơi nào đều có thể run run lên, nhưng chân chính nhảy nhót quá vui vẻ, vẫn là sẽ bị một chưởng vỗ chết!"

"Đồng thời, (Diệu Vũ Linh Kiếm Kinh) ở trong, cũng không có Kim Tiên cùng Đại La công pháp. . . Xem ra này các loại pháp môn, chỉ tồn tại cùng ba mươi ba đại phái bên trong, là chân chính thần công điển tịch!"

Hắn lúc này cảnh giới là Kim Tiên, mà lại nghĩ đột phá, lại không nắm chắc được bao nhiêu phần , bởi vì không thấy rõ con đường phía trước.

Nhưng thế giới này con đường, nhưng có thể cho hắn không ít dẫn dắt.

Phương Nguyên trước tìm kiếm công pháp, hoàn thiện Nguyên Linh Dưỡng Khí Thuật, tự nhiên không phải vì chuyển tu tiên đạo, mà là lấy làm gương học tập, thôi diễn ra Mộng Sư Đại La công pháp.

"Ta Mộng sư chi đạo, tức là Tạo hóa chi đạo. . . Lúc này đã đúc ra Nguyên

Lực Chi Thể, tương đương với Kim Tiên, có lẽ so với Kim Tiên hơi cường một điểm? Nhưng Đại La, lại là cảnh giới cỡ nào đây?"

Linh Phi kiếm tông người mạnh nhất là Thiên Tiên, vì vậy đối với cảnh giới Kim Tiên còn có một chút suy đoán cùng thôi diễn, nhưng Đại La cảnh giới, liền thật sự chỉ có một cái danh từ, khô cằn, để Phương Nguyên vô cùng phiền muộn.

"Tiên đạo Đại La, phải nên chính là Thần đạo đế quân vị trí, cỡ này tồn tại, toàn bộ Linh giới đều không nhất định có mấy tôn. . . Nghĩ muốn dòm ngó bọn họ nền tảng, khó! Khó! Khó! ! !"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, lại đem trước chính mình nhìn thấy qua Tâm Ma giới nhân vật sắp xếp một lần.

Hắn tuy rằng chưa đi qua Tâm Ma giới, nhưng không nhiều không ít, kẻ địch đã kết liễu ba nhà.

Trong đó, Linh giới nhìn thấy Hades, cùng cái kia Thương Hầu bản thể, đại thể chính là cảnh giới Kim Tiên, cùng hắn lúc này ngang ngửa, gặp phải đấu võ còn không biết hươu chết vào tay ai.

Mà cái kia cướp đoạt Mộng Sư con đường không thể miêu tả tồn tại , dù là lấy hắn lúc này kiến thức, vẫn còn có chút xem không hiểu, chỉ có thể suy đoán là Đại La cảnh giới.

Cho tới này cảnh giới huyền bí làm sao, quả thật là không có chút nào biết được.

"Bất quá dù như thế nào, ta đều muốn ẩn núp nhập xanh tím bên trong chiến trường, nuốt chửng Tâm Ma nguyên lực. . . Dù là ngộ không thông Đại La thì lại làm sao? Cùng lắm thì lấy lực phá xảo! Lực lượng đến, cảnh giới tự nhiên đột phá, hay hoặc là trước đem Nguyên Lực Chi Thể tu luyện tới đỉnh cao?"

Tuy rằng Tạo hóa chi đạo gánh chịu lực rất lớn, nhưng Phương Nguyên

chung quy không phải lỗ mãng người.

"Tiên đạo phương diện, vẫn là muốn sưu tập cao thâm công pháp điển tịch, Thần đạo phương diện, cũng cần tìm hiểu đế quân bí mật! Nhưng trên thực tế, Cổ Thần thần thông, ở chỗ thiên địa vị cách, bổn nguyên số lượng! Theo ta suy đoán, đế quân cũng bất quá số lượng càng nhiều, càng to lớn hơn thôi. . ."

Phương Nguyên không khỏi thở dài.

Cái này có lẽ cũng coi như Thần đạo chỗ tốt nơi , bởi vì dựa vào thế giới , căn bản không cần lo lắng công pháp cảnh giới vấn đề gì, trực tiếp dựa vào nguyên lực đẩy lên.

Đương nhiên, như thế làm tai hại chính là hoàn toàn nhờ cậy thế giới, cuối cùng trở thành thủ vệ chi khuyển.

Liền cùng Monger thế giới Thái Dương Thần Ramon không có khác biệt gì, tuy rằng nhìn như phong quang cực kỳ, nhưng lúc nào thế giới muốn ngươi hi sinh, ngươi phải đẩy lên!

"Xem ra, có lẽ trọng điểm hẳn là đặt ở Tiên đạo ở trong?"

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, mở ra Thần Vực.

Ba đạo thân ảnh nhất thời bị hút tới, rõ ràng là trước bị bắt làm tù binh ba đại Thiên Tiên!

Linh Phi kiếm tông cuộc chiến, Dạ Quân cùng Hôi Hợi Thiên Tiên tự nhiên tiện tay tru diệt, tông môn hủy diệt, nhưng cái này ba cái trợ quyền hạng người, vẫn bị Phương Nguyên lưu lại.

Lúc này, trên người bọn họ đều quanh quẩn dòng nước tạo thành dây khóa, ba hòn núi lớn bóng mờ ép đỉnh, mặc cho dựa vào cái gì ngập trời thần thông đều không cách nào triển khai.

"Các hạ quả thật là thủ đoạn cao cường!"

Chung Sơn, Chung Ly hai đại Thiên Tiên rốt cục nhận rõ hiện thực, cũng không có chút nào ngạo khí: "Không biết lưu lại chúng ta, vì chuyện gì?"

Phương Nguyên liền Linh Phi kiếm tông ba vị Thiên Tiên đều diệt, tất nhiên không sẽ để ý nhiều tha lên mấy cái, bởi vậy bọn họ tương đương quang côn chịu thua.

"Sớm như thế làm không phải xong sao!"

Phương Nguyên vung vung tay: "Trên thực tế. . . Ta cũng là người bị hại a! Hết thảy đều là Linh Phi kiếm tông sai, nếu nó không phải mưu tính trước, lại chuẩn bị tập hợp mọi người lực lượng công ta, ta cần gì cùng nó làm khó dễ đây?"

'Hiện tại Linh Phi kiếm tông diệt môn, ngươi đúng là lông tóc không tổn hại, nói ra ai tin?'

Ba vị Thiên Tiên liếc mắt, nhưng cũng biết người ở dưới mái hiên đạo lý, tiếp tục nghe Phương Nguyên thuật lại.

". . . Ta vô ý đối địch với Tiên đạo, bởi vậy, chỉ muốn các ngươi mấy cái làm chứng, đúng là Linh Phi kiếm tông cố ý mưu tính Thần đạo trước, ta liền tha các ngươi không chết!"

Tuy rằng trên tay đã nắm không ít chứng cứ, nhưng nếu lại thêm vào những thứ này người mình cung cấp thuật lại, Tiên đạo liền càng thêm không lời nào để nói.

"Được làm vua thua làm giặc, có thể lấy!"

Linh Điệp Thiên Tiên nhắm mắt lại, trước tiên khuất phục: "Ta lấy đạo tâm lập lời thề, nếu có vi hôm nay lời hứa, tất tâm ma phát tác, chết không có chỗ chôn!"

Người tu tiên đạo tâm chi thề, cùng Thần đạo thiên địa minh ước nắm giữ không sai biệt lắm hiệu lực, phái Chung Huyễn hai vị Thiên Tiên thấy vậy, cũng chỉ có thể phát ra lời thề.

"Thiện!"

Phương Nguyên vỗ tay, trên mặt nổi lên vẻ mỉm cười.

"Lời thề cũng phát rồi, ngươi khi nào thả chúng ta?"

Chung Sơn Thiên Tiên sắc mặt xám xịt, lại mang theo một chút hy vọng hỏi: "Chẳng lẽ ngươi còn muốn giam giữ chúng ta mãi đến tận thiên đình người đến sao?"

"Ta vừa nãy nói tới, chỉ là không giết đánh đổi, mà tù binh đánh đổi đây?" Phương Nguyên nói: "Vì ta làm chứng, ta không giết các ngươi, mà giao ra tông môn điển tịch, ta liền thả các ngươi trở lại!"

"Tông môn điển tịch?"

Mấy tôn Thiên Tiên hai mặt nhìn nhau: "Chẳng lẽ ngươi còn muốn đi Tiên đạo? Chỉ là như giao ra căn bản công pháp, chúng ta chính là trong môn phái tội nhân a!"

"Tội nhân liền tội nhân, cùng tính mạng so với, các ngươi hẳn là phân rõ được nặng nhẹ. . . Huống chi, ta chỉ là có chút nghiên cứu hứng thú, có thể lấy bảo đảm, tuyệt không truyền cho người ngoài."

Phương Nguyên trên môi đụng vào dưới môi, đưa ra một cái hứa hẹn, lại không có một chút nào minh ước ý nghĩ.

Nhưng ba vị Thiên Tiên cũng chỉ có thể được, ai nhượng bọn họ sinh tử đều nắm tại trong tay người khác đây.

"Thôi. . . Linh Điệp tông căn bản công pháp, thiếp thân có thể lấy cho các hạ!"

Linh Điệp Thiên Tiên đã quỳ một lần, hiện tại càng là không có bao nhiêu cân nhắc liền làm ra quyết định.

Mà điều này cũng ở Phương Nguyên như đã đoán trước.

Dù sao, cho một quyển Thiên Tiên công pháp, cùng tu luyện tới Thiên Tiên, hoàn toàn là hai khái niệm.

Nếu là hắn ở đây đem ba vị Thiên Tiên ra tay ác độc giết chết, cho dù trong môn phái có công pháp cùng tài nguyên, cũng không nhất định có Địa Tiên có thể đột phá.

Bên nào nặng bên nào nhẹ, những này Thiên Tiên tự nhiên có thể phân phân biệt rõ ràng.

Nếu là không có bọn họ, nói không chừng sau lưng phái Chung Huyễn, Linh Điệp tông cũng phải cùng Linh Phi kiếm tông như thế bị diệt môn, bởi vậy, vẫn phải là bảo toàn hữu dụng thân.

Thu đến tiền chuộc sau khi, Phương Nguyên cũng không có nuốt lời, trực tiếp để cho chạy ba vị Thiên Tiên.

Phái Chung Huyễn cùng Linh Điệp tông công pháp, hiển nhiên phải kém Linh Phi kiếm tông một bậc, nhưng lẫn nhau tăng thêm, đúng là có thể mang Kim Tiên giai đoạn thôi diễn cái đại khái , còn Đại La cảnh giới, vẫn như cũ không hề tiến triển.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 754: Thẩm Tra

Làm xong tất cả những thứ này sau khi, Phương Nguyên mơ hồ xúc động, lúc này lệnh một con Quy tướng xuống, bố trí hương án những vật này.

Không đến bao lâu, từ trên trời đáp xuống thanh âm, Long Phượng đi theo, trời xanh phảng phất mở rộng một cánh cửa, một đội thiên sứ rơi đi xuống.

"Sơn Thủy Quân nghe chỉ!"

Cái này đội thần sứ mặt không hề cảm xúc, ở hành cung phía trên, trực tiếp mở ra một đạo thiên chỉ.

Thiên chỉ, tức là Thiên đạo thánh chỉ, so với nhân gian đồ vật tự nhiên hào hoa phú quý rất nhiều, dài chín thước, rộng ba thước, hoành bố hư không, rất nhiều khánh vân hiện lên, mang theo lớn lao uy nghiêm.

"Thần ở!"

Phương Nguyên diễn trò làm đủ nguyên bộ, ở hương án trước hành lễ, nghiêm túc nghe.

". . . Niệm ngươi phạm tội sơ kỳ, có thể thông cảm được, đặc triệu lên thiên đình, nỗ lực chi lệ chi, khâm thử!"

Thánh chỉ ở trong, từng cái từng cái Thần văn hóa thành thiên âm, chu vi mười dặm đều là rõ rõ ràng ràng.

Phương Nguyên nghe xong, lại là giật mình: "Không nghĩ tới. . . Cái này thiên đình so với ta dự liệu còn muốn mạnh mẽ, diệt một cái Linh Phi kiếm tông

, căn bản hỏi cũng không hỏi, nói thẳng ta tu hành không dễ, đề bạt ta trời cao, khà khà. . . Đây là rút củi dưới đáy nồi kế sách!"

Đi một lần mở ra Thần vực địa chi, còn sót lại cái gì?

Cụ thể ví dụ, có thể lấy tham khảo nhân gian vứt bỏ căn cứ địa, vào triều làm quan quân phiệt.

Dù là danh vị cho đến cao đến đâu, cũng nhất định phải trở thành con rối cùng danh nghĩa, thậm chí trực tiếp bao vây lên, tỷ như Thái Ngạc.

"Đại nhân, xin mời!"

Cẩm bào thiên sứ chờ thiên chỉ tuyên xong, trực tiếp hướng về Phương Nguyên vừa chắp tay, thình lình cũng là quân hầu chi thần!

'Trên thực tế, trừng phạt đã đến rồi, vì lẽ đó trước chuyện đều không nhắc sao?'

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, thiên đình nếu như đã có quyết đoán, không cần nói hắn, cho dù một cái Cổ Thần dám kháng mệnh, vậy cũng là trực tiếp ép chết kết cục.

"Thần, tiếp chỉ!"

Bởi vậy, cũng không nói nhiều, trực tiếp thu rồi thiên chỉ, đi tới giữa không trung.

"Sơn Thủy Quân, nếu thiên đình có chỉ, vẫn là mau chóng khởi hành đi "

Này Thiên Sứ ngoài cười nhưng trong không cười nói, thậm chí ngay cả một điểm giao cho hậu sự thời gian cũng không cho!

'Này thần, tựa hồ tại đố kị ta? Đồng thời chiếu chương làm việc, đến nơi nào đều không nói ra được sai đến. . . Cái này cũng là bắt nạt ta không có hậu đài,

nếu không thì, luôn có đọ sức chỗ trống.'

Phương Nguyên trong lòng âm thầm lắc đầu , bất quá cái này tam sơn ngũ thủy nơi, hắn vốn là cũng không bao nhiêu lưu niệm, chỉ là nhìn người sứ giả này, cười lạnh: "Không biết thiên sứ tên gì?"

"Tại hạ Chu Toàn!"

Cái này thiên đình sứ giả không uý kỵ tí nào nhìn nhau: "Trước hiện làm vì giám thiên phó sứ, cái này tam sơn ngũ thủy nơi, chính là ta giám sát chi vực, nhờ tôn thần hồng phúc, đã bị biếm rơi xuống."

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên gật đầu.

Đối phương nếu là thiên đình giám sát chi thần, ra chính mình việc này, một cái 'Thất trách' trừng phạt tự nhiên là miễn không được, có thể xem chính mình vừa mắt mới là lạ.

Trong lúc vô tình, lại nhiều một cái kẻ địch.

'Bất quá ta đạp lên quy tắc ngầm vô số, tựa như Tôn hầu tử giống như, thiên đình này cái đại thần đều sẽ không xem ta vừa mắt, cũng không sao cả!'

"Vậy chúng ta cái này liền lên đường đi!"

Phương Nguyên thanh liêm, nhìn về phía màu bích lục ngôi sao, trong con ngươi mang theo một tia khát vọng.

"Thiện!"

Chu Toàn hơi hơi kinh ngạc, phẩy tay áo một cái, khánh vân bốc lên, quay chung quanh chúng thần, trong khoảnh khắc phi thăng đi xa.

Cái này khánh vân rõ ràng là một món pháp bảo, càng có chứa Nguyên Từ chi lực , khiến cho Phương Nguyên cảm nhận được từ bích lục tinh thần bên trong truyền đến to lớn lực kéo lượng.

"Lợi dụng nguyên từ thần thông, tiến hành khoảng cách cực dài vận tải?"

Hắn ánh mắt sáng lên, rơi vào đốn ngộ trạng thái, cẩn thận thôi diễn cái này nguyên từ thần thông nội tình.

"Cái này thần. . ."

Chu Toàn nhìn thấy tình cảnh này, lại là không khỏi đáy lòng có chút ngơ ngác: 'Bình thường Thần Chi, biết được có thể phi thăng thiên đình, hoặc là mừng rỡ không ngớt, hoặc là thấp thỏm lo âu, nhưng hắn lại là thật yên lặng, thậm chí còn có rảnh rỗi lĩnh hội thần thông, phần này tâm tính thực sự là. . .'

Cũng không biết trải qua bao lâu, Phương Nguyên mới từ đốn ngộ trạng thái bên trong lui ra, vung tay lên, hai đạo màu xám trắng thần quang ngay khi lòng bàn tay xoay tròn bất định, dường như Thái Cực lưỡng nghi.

"Đã vậy còn quá nhanh thì có lĩnh ngộ? Này thần thiên tư? Tuyệt đối không thể để cho hắn lại lưu lại ở nhân gian, bằng không thật có thể cho hắn ngộ Cổ Thần cảnh giới!"

Chu Toàn thấy vậy, trong lòng càng nhiều chút đố kị, lại có chút âm thầm khoái ý: "Đáng tiếc. . . Nơi này là thiên đình, đến nơi đây, mặc cho dựa vào cái gì kinh tài tuyệt diễm chi thần, cũng là long đến bàn, hổ đến quỳ!"

"Đây chính là thiên đình sao?"

Lúc này, khánh vân đã đi tới màu bích lục ngôi sao bên trên, ở một tòa nguy nga như núi to lớn cửa bạch ngọc trước ngừng lại.

"Không sai, nơi này chính là Thiên môn! Tôn thần xin mời!"

Chu Toàn khoát tay chặn lại, làm ra cái dấu tay xin mời, có chút âm thầm chờ mong: 'Ở Thiên môn bên trên, còn có Chiếu Thần kính, mặc cho dựa vào cái gì lai lịch, ở nhập thiên đình trước cũng phải bại lộ hoàn toàn! Đến đây đi. . . Tốt nhất là Tiên đạo thám tử, hay hoặc là rắp tâm hại người, để đầy trời Tinh Quân trực tiếp ra tay tiêu diệt!'

'Thiên môn trước, có đại khủng bố a!'

Phương Nguyên ngẩng đầu nhìn Thần văn, trong lòng thầm nói.

Thiên đình ở trong, tất nhiên có phân biệt phương pháp, ở gia nhập trước còn phải tiến hành thẩm tra, cái này đều là hắn như đã đoán trước sự tình.

Đối với cái này một tay, hắn tự nhiên cũng đã sớm chuẩn bị.

Lúc này không nhanh không chậm, thong dong thong dong từ Thiên môn phía dưới đi qua.

"Hả? Đến rồi sao?"

Cung điện bên trong, giám thiên chính sứ Cổ Thần trước mặt hiện ra một màn ánh sáng, phía trên chính là Phương Nguyên đi qua Thiên môn cảnh tượng.

"Chiếu Thần kính!"

Hắn hơi suy nghĩ, hình ảnh định cách, một vệt thần quang liền chiếu đi lên.

Ong ong!

Ở Phương Nguyên đỉnh đầu, một đạo màu xanh Thần sắc nhất thời hiện lên đi ra, mơ hồ có thể thấy được tam sơn ngũ thủy cảnh tượng.

"Quả nhiên là Địa Chi thần vị, đồng thời tương đương phù hợp, quả thực khó mà tin nổi. .. Bất quá chỉ là thiên thần thanh sắc, còn muốn ngăn trở ta? Phá cho ta!"

Cái này Cổ Thần khẽ quát một tiếng, thần vị hình thành ánh sáng nhất thời tán loạn, từng tia từng tia huyền quang chiếu khắp hình vẽ bên trong Phương Nguyên biển ý thức.

Nồng nặc bạch quang bên trong, một cái màu vàng thần vị liền hiện lên đi ra.

"Hừm, đây là Thương Lãng giang hà bá vị trí, cái này thần có chút lòng tham!"

Cổ Thần nhàn nhạt lời bình, huyền quang tiếp tục diễn biến.

Rốt cục, nương theo tầng cuối cùng tấm màn bị xé ra, một đạo màu xanh nhạt Thần sắc lóe lên liền qua, mang theo nhàn nhạt thiên đình uy nghiêm.

"Đây là. . ."

Cổ Thần trừng mắt lên, khóe miệng lộ ra một nụ cười: "Nắm lấy ngươi! Hiện!"

Hắn liên tục phất tay, đánh ra mấy cái Thần văn, đi vào huyền quang cảnh nội.

Đạo kia màu xanh Thần sắc linh hoạt cực kỳ, phảng phất cá bơi, cuối cùng rốt cục bị ổn định, hiện ra diện mạo thật sự.

"Dĩ nhiên là Minh Ngọc Quân? !"

Cổ Thần hơi hơi kinh ngạc: "Là đến di trạch, vẫn là này thần niệm đầu chuyển thế?"

Đáng tiếc, vẫn không có chờ đến hắn lại nhìn kỹ, huyền quang bên trong người đã đi qua Thiên môn.

"Tổng thể mà nói, này thần không có cái khác quá đáng lo, phải nên chỉ là kế thừa Minh Ngọc Quân đạo thống, cái này cũng là hắn cơ duyên. . ."

Cổ Thần vung tay lên, một đạo kim triện ngọc thư liền bay ra ngoài.

Có cái này manh mối, lại thêm vào trước điều tra, rất nhanh sẽ có thể đem cái này thần là cái gì lai lịch tất cả điều tra rõ.

"Thiên đình khí tượng, quả nhiên cùng hạ giới không giống!"

Phương Nguyên chắp tay, quan sát thiên đình bên trong rộng rãi cung điện, tại hạ giới khó gặp kỳ hoa dị quả, nơi này lại là tùy ý có thể thấy được: "Chúng ta đón lấy nên làm gì? Đi yết kiến Thiên Đế sao?"

Hắn thu tay lại nhìn Chu Toàn, trong giọng nói thì có chút trêu tức.

Nếu muốn ẩn giấu ở lại một bí mật lớn, phương pháp tốt nhất chính là trước tiên bại lộ một cái bí mật nhỏ, hấp dẫn chú ý.

Cái này Minh Ngọc Quân thần vị, chính là hắn hư hoảng một thương lý do cùng hấp dẫn hỏa lực bia ngắm.

Thiên đình sự chú ý càng thả ở phương diện này, liền càng khó tra được hắn chân chính là cái gì lai lịch.

Thậm chí, có lẽ sẽ đem hắn xem là một cái chỉ là được đến kỳ ngộ bình thường Thần Chi.

"Yết kiến Thiên Đế?"

Nghe được Phương Nguyên hỏi như thế, Chu Toàn lại là phảng phất nghe được cái gì khó mà tin nổi chuyện cười giống như, lắc đầu liên tục: "Đế quân cỡ nào cao quý? Trăm công nghìn việc, ngươi có thể nghe được hắn thiên âm thánh chỉ chính là tám đời đã tu luyện phúc khí, ta ở thiên đình làm nhiệm vụ ngàn năm, gặp mặt Thiên Đế cơ hội cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay!"

Dừng một chút, lại nói: "Ngươi nếu bị mộ binh lên thiên đình, lúc này liền hắn là đi Hành nhân ty, do Hành nhân ty chủ đến phân phối ngươi tương lai chức

vụ!"

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên gật đầu, nhưng cũng không có gì xấu hổ tâm tình, mặc cho Chu Toàn lời lẽ vô tình, yên lặng chỉnh lý thiên đình cơ cấu.

"Thiên đình trong, quân hầu chi thần nhiều nhất, trọng yếu nhất vẫn là các vị Tinh Quân!"

Phần lớn Tinh Quân, đều là quân hầu vị trí, nhưng bởi vì sắc phong đối ứng tinh thần, có thể mượn thiên tinh lực lượng, bởi vậy ở quân hầu thần linh bên trong xem như là giỏi nhất đánh một nhóm, cũng là Thiên Đế dòng chính cùng tâm phúc lực lượng.

Đương nhiên, lúc này, bọn hắn đều ở Chu Thiên Tinh Thần đại trận bên trong, duy trì vận chuyển.

Phong tỏa nguyên lực, tuy rằng tiêu hao rất lớn, nhưng cũng là rất được thiên quyến việc.

Chờ đến thành công hóa giải lần này nguy nan sau khi, đám này Tinh Quân bên trong lại tấn thăng mấy cái Cổ Thần, đều không có cái gì kỳ quái.

Mà phụ trách giám sát thiên hạ giám thiên chính sứ, nhưng là Đông Lâm công, Cổ Thần giai vị, công tước chi phong, ở thiên đình bên trong cũng coi như một phương đại lão.

Cho tới Hành nhân ty chủ, phong hào 'Thiên phi', tựa hồ là Thiên Đế phi tử, cái này thì càng thêm không phải chuyện nhỏ.

"Chính là nơi này, ngươi nắm thiên chỉ, từ đi bái kiến Thiên phi!"

Chu Toàn đến Hành nhân ty, trên mặt rốt cục đẩy ra mấy phần nụ cười, thật là có chút khoái ý: 'Lại thiên tư trác tuyệt, nơi biến không sợ hãi thì lại làm sao?

Còn không là đến ngoan ngoãn lên Tâm Ma chiến trường?'

Phương Nguyên không nói một lời, trực tiếp tiến vào Hành nhân ty đại điện.

Chứng minh thân phận qua đi, mấy cái thần lại không dám chậm trễ, đem hắn mang tới ở giữa nhất một toà ngọc cung trước: "Ty chủ trước thì có dặn dò, như Sơn Thủy Quân đến đây, do nàng tự mình tiếp đón, xin mời!"

Mấy cái thần lại cúi đầu khom lưng, đem Phương Nguyên đưa đến cửa cung, liền biết thời cơ rút lui đi.

"Làm sao khiến cho thật giống muốn gặp cái gì hồng thủy mãnh thú như thế!"

Phương Nguyên sờ sờ mũi, tiến vào đại điện.

Chỉ một thoáng, một trận dị hương liền tràn ngập miệng mũi, đến hắn tình trạng này, thưởng thức đã không phải phàm tục hương thơm, nhưng loại này mùi thơm dĩ nhiên phảng phất siêu thoát khứu giác, có thể sử dụng nguyên thần trực tiếp ngửi được, mang cho người ta không gì sánh kịp cảm giác thỏa mãn.

"Ta phải là xưng hô ngươi là Sơn Thủy Quân? Vẫn là Phương Nguyên?"

Yếu mềm nhu kiều mị tiếng nói truyền đến, thậm chí khiến Phương Nguyên nội tâm đều không khỏi rung động.

Hắn hướng về bên trong cung điện nhìn tới, nhất thời nhìn thấy một cái phượng tóc mai cung thường tuyệt mỹ nữ tử, chính hướng hắn dịu dàng nở nụ cười, phảng phất đã nhìn thấu hắn tất cả huyền bí.

'Đây chính là Hành nhân ty chủ? Thiên phi Vân Hương?'

Phương Nguyên ánh mắt thông suốt, giống như thủy tinh: 'Không đúng!'

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 755: Bất Ngờ

Có thể không gặp mặt Thiên Đế, trên thực tế Phương Nguyên trong lòng cũng là ám thở một hơi.

Hắn che lấp tuy rằng có thể lừa bịp Cổ Thần, nhưng đế quân thần thông quảng đại, nói không chắc liền có thể nhìn thấu.

Nhưng lúc này thấy đến cái này Thiên phi Vân Hương, đối đầu cái kia một đôi ý cười ngâm ngâm con mắt, vẫn cứ làm hắn có một loại khắp toàn thân bị nhìn thấu ảo giác.

"Tán tu Phương Nguyên, lần đầu xuất hiện lúc ở Hề quốc, cùng Hãn Hải tông Thành Phi kết giao, nhập Lạc Thần cốc, đạt được Minh Ngọc Quân thần vị. . . Cái kia tam sơn ngũ thủy bố cục, trước đều là Minh Ngọc Quân trong bóng tối làm ra, cuối cùng lại tiện nghi ngươi!"

Thiên phi Vân Hương lấy trong suốt mà không mang theo một tia tạp chất âm thanh nói, dĩ nhiên đối Phương Nguyên lai lịch thuộc như lòng bàn tay.

"Cái gì?"

Phương Nguyên 'Khiếp sợ' rút lui một bước, nội tâm lại là không hề gợn sóng.

Nếu như thiên đình liền trình độ như thế này đều không tra được, vậy cũng quá để cho hắn thất vọng rồi một điểm.

"Phương Nguyên. . . Ngươi thật là to gan!"

Thiên phi Vân Hương trước còn ý cười ngâm ngâm, trong nháy mắt tiếp theo, lại là mắt phượng chứa sát khí, tiếng nói giống như vạn năm hàn băng: "Chiếm đoạt thần vị, chỉnh hợp sơn thủy, giết Thiên Tiên, tấn công tiêu diệt tông môn. . . Cái này mấy tội cũng phạt phía dưới, đều đầy đủ đi Trảm thần đài đi một lần, ngươi biết tội hay không?"

"Không biết!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Ta chỉ biết Thiên Đế lấy thiên chỉ triệu ta trời cao, muốn lượng tài mượn dùng, cũng chưa từng có chút thêm tội lời nói!"

"Ừm! ?"

Thiên phi Vân Hương hiển nhiên hơi kinh ngạc, đến trình độ này còn con vịt chết mạnh miệng Thần Chi, quả thật là hiếm thấy.

Nàng đôi mắt đẹp xoay một cái, bỗng nhiên nở nụ cười, toàn bộ cung điện đều phảng phất xuân về hoa nở, ánh nắng tươi sáng.

'Cái này Nữ thần, quả thật bách biến vô thường , khiến cho người khó có thể dự đoán. . .'

Phương Nguyên trong lòng thầm nghĩ, bên tai lại truyền tới Thiên phi lời nói: "Ngươi rất tốt. . . Chỉ là, ngươi mới vào thiên đình, chức vụ đều là do ta Hành nhân ty chủ sắp xếp, lẽ nào ngươi liền không sợ ta đưa ngươi đi mấy cái tuyệt địa, tỷ như Tâm Ma chiến trường? Nơi đó nhưng là khẩn thiếu nhân thủ đây. . ."

Cái này đương nhiên chính là Phương Nguyên mong muốn, nhưng lúc này lại không thể biểu hiện ra bức thiết, quả thực là không nói một lời, lại có chút nôn nóng mùi vị.

Cùng lúc đó, trong lòng còn đang âm thầm nghi hoặc: "Cái này Thiên phi Vân Hương, đem tới cho ta cảm giác, tại sao lại có chút quỷ dị đây?"

Này thần phải là chỉ có Thiên Tiên cấp bậc, nhưng thân phận cao quý, phong

hào Thiên phi, ở thiên đình bên trong địa vị e sợ không tại Cổ Thần vương công phía dưới.

Chỉ là không biết vì sao, thấy đến cô gái này, Phương Nguyên trong lòng tổng có một ít không đúng cảm giác.

Đây cũng không phải là nhìn thấu cái gì, thuần túy chỉ là một loại tiên thiên linh giác, huyền diệu khó hiểu, chính là lên cấp Nguyên Lực Chi Thể sau đặc biệt cảm ứng.

"Làm sao? Ngươi không tin?"

Thiên phi Vân Hương còn đang không ngừng gây xích mích: "Ngươi chưa từng phi thăng thiên đình trước, liền đắc tội rồi Giám thiên sứ nhất hệ, thủ lĩnh của bọn họ Đông Lâm công, mặc dù là Cổ Thần giai vị, tâm tính khí lượng lại không ra sao, tất chứa không được ngươi. . ."

Nàng dụ dỗ từng bước, tựa hồ muốn đem Phương Nguyên kéo đến nàng trận doanh, ném ra cành ô-liu.

Phương Nguyên nguýt một cái: "Thiên phi đây là ở lôi kéo tại hạ sao? Không biết có thể đưa ra chỗ tốt gì?"

Rất hiển nhiên, đối phương như thế vừa đập vừa cào, lại phô trương thanh thế, mục đích chỉ có một cái, cái kia chính là lôi kéo Phương Nguyên!

Nhìn thấu tất cả những thứ này sau khi, hắn tự nhiên lười giả vờ giả vịt, trực tiếp chọn nói thẳng.

"Ngươi cái này thần, quả nhiên thẳng thắn sảng khoái!"

Thiên phi Vân Hương trong con ngươi lóe qua một tia kinh ngạc.

Hiển nhiên, nàng trước lợi dụng các loại tình thế, tự tay chế tạo áp lực, vẫn chưa cho trước mặt cái này thần mang đến bao nhiêu ảnh hưởng.

"Xác thực. . . Ta nghĩ lôi kéo ngươi , bởi vì ngươi rất có giá trị, thần vị tiềm lực vô hạn, đồng thời có căn cơ. . ." Nàng đang nhìn mình ngón tay như bạch ngọc: "Làm sao? Chỉ cần ngươi đầu nhập ta dưới trướng, ta bảo đảm ngươi Tâm Ma chiến trường không có chuyện gì, thậm chí, chưa chắc không thể thả ngươi hạ giới, tiếp tục làm ngươi tam sơn ngũ thủy chi chủ!"

Cái này điều kiện, không thể nghi ngờ tương đương phong phú.

Đối với chân chính địa chi mà nói, có thể trở lại làm hắn thổ bá vương, thậm chí mượn tam sơn ngũ thủy quyền bính, hiểu rõ Cổ Thần chi đạo, đó là so cái gì cũng phải lớn hơn mê hoặc.

"Nói không chắc. . . Ta còn có thể giúp ngươi một tay, để ngươi lên cấp Cổ Thần!"

Thiên phi lời nói nói xong lời cuối cùng, trở nên càng ngày càng mê hoặc, có một loại tà âm mùi vị.

Phương Nguyên lúc này, lại là rơi vào trầm mặc.

Sau một hồi lâu, mới mở miệng hỏi: "Nếu ta nương nhờ vào Thiên phi, có thể miễn Tâm Ma chiến trường mộ binh sao?"

"Không thể!"

Thiên phi nhẹ nhàng lắc đầu: "Cho nên ta mời chào cho ngươi, liền là hi vọng ngươi có thể đi Tâm Ma chiến trường, vì ta làm một chuyện."

"Đi Tâm Ma chiến trường, làm một chuyện?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc: "Không biết là chuyện gì?"

"Đến thời điểm, ngươi thì sẽ biết!"

Thiên phi quỷ bí nở nụ cười: "Vậy ngươi trả lời chắc chắn đây?"

Phương Nguyên làm như giãy dụa chốc lát, rốt cục buông tay cười khổ: "Ta còn có lựa chọn sao?"

"Rất tốt, đây mới là người thông minh cách làm! Ta cũng không cần ngươi lấy thần vị xin thề, trực tiếp cầm bùa này liền có thể!"

Thiên phi tựa hồ rất là thoả mãn, vung nhẹ tay ngọc, một tấm màu vàng óng phù lục liền rơi vào Phương Nguyên trong tay: "Đây là ta Hành nhân ty lệnh phù, ở bên ngoài có thể đại biểu ta bộ phận quyền bính, có nó ở tay, Đông Lâm công tất không dám động ngươi! Đi xuống đi!"

Nàng nhìn Phương Nguyên, trong con ngươi tựa hồ có vài tia quỷ bí vẻ.

Lệnh phù tới tay, tự nhiên cần luyện hóa.

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, màu vàng lệnh phù liền đến thức hải trong, Thần lực tràn vào, toả ra ánh sáng chói lọi.

Cái này vốn là tầm thường, nhưng ngay khi cuối cùng trong phút chốc, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được quỷ bí hắc khí, tựa hồ bỗng dưng mà sinh, bỗng nhiên như khói, muốn ẩn núp tiến vào Phương Nguyên biển ý thức.

"Tâm Ma lực? !"

"Này Thiên phi Vân Hương, dĩ nhiên là Tâm Ma giới đại năng ngụy trang? Hay hoặc là chịu đến Tâm Ma nguyên lực ô nhiễm?"

Phương Nguyên trong lòng chấn động mạnh, cùng với trước so sánh, rốt cục chứng thực một cái suy đoán!

Cái này Thiên phi, rõ ràng là Tâm Ma giới người!

Chỉ là ẩn nấp thủ đoạn tuyệt diệu cực kỳ, liền thiên đình đều phát hiện không được, cũng chỉ có có cùng nguồn gốc Nguyên Lực Chi Thể, mới có thể có một chút vi diệu cảm ứng.

"Ta Tâm Ma thủ đoạn, nhất thiện đầu độc nhân tâm, thao túng trí nhớ thần thức, tấm bùa này cơ bản không hai, cũng là muốn lẻn vào nội tâm của ta nơi sâu xa, để ta trở thành Thiên phi con rối!"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, một Đạo Nguyên Lực nhào ra, giống như màu tím giao long, đem tấm bùa này một hớp nuốt vào, chợt lại phun ra ngoài.

'Này phù như hủy, Thiên phi tất có cảm ứng, nhưng ta đưa nó lần nữa luyện hóa, quyền hạn thay đổi, còn có thể lên lừa dối tác dụng!'

Phương Nguyên bản thân liền là Tâm Ma giới đại năng, Thiên phi dùng loại thủ đoạn này đối phó hắn, tự nhiên chỉ là bánh bao thịt đánh chó, một đi không trở lại.

Mặt ngoài trên, hắn biểu hiện trở nên hoảng hốt, chợt hướng về Thiên phi hành lễ: "Chủ nhân!"

"Rất tốt! Cái này Đoạt Tâm phù ngay cả ta đều chỉ có một tấm, tuy rằng hạn chế rất nhiều, cũng không thể đối với Cổ Thần triển khai, nhưng dùng ở đây Thần thân trên lại là vừa vặn, hắn đạp lên quy tắc, sớm có không ít Cổ Thần đệ nói lại đây, tất nhập Tâm Ma chiến trường đi tới một lần! Chính là cơ hội trời cho. . . Ta mặc dù là Thiên phi, nhưng không được chiếu lệnh, như thế nhập không được Tâm Ma chiến trường đây. . ."

Thiên đình nếu là đến liền Thiên Đế phi tử cũng phải xuất chiến lúc, vậy tuyệt đối là đến sống còn thời khắc, không phải vậy nói ra cũng phải bị Tiên đạo cười chết.

Bởi vậy cái này Thiên phi Vân Hương tuy rằng địa vị cao quý, nhưng nghĩ lên Tâm Ma chiến trường đi một lần, lại là căn bản không thể, còn dễ dàng chịu đến hoài nghi.

Lúc này, nàng ngàn chọn vạn tuyển, rốt cục tuyển chọn một cái không sai quân cờ, chính là cái này Sơn Thủy Quân!

"Sơn Thủy Quân, ngươi nghe!"

Xác thực đối phương trúng Đoạt Tâm phù sau khi, Vân Hương cử động liền tùy ý rất nhiều, có chút vênh mặt hất hàm sai khiến mùi vị: "Ta sẽ lập tức đưa ngươi nhập Tâm Ma chiến trường, đến thời điểm, ngươi cầm trong tay này châu, đi Tâm Ma chiến trường trung tâm, vạch trần một đạo phong ấn! Đây là sứ mạng của ngươi, cho dù liều mạng cũng phải hoàn thành!"

"Vâng, vì chủ nhân cống hiến, chết vạn lần không chối từ!"

Phương Nguyên ánh mắt cuồng nhiệt, một bộ cuồng tín đồ dáng dấp.

Thiên phi Vân Hương rất là thoả mãn, khoát tay, một viên hạt châu màu đen liền rơi vào Phương Nguyên trong tay.

'Nguyên lai Tâm Ma chiến trường bên trên, còn phong ấn một cái nhân vật mạnh mẽ, cái này Thiên phi mục đích, chính là đi thả ra nó sao?'

Phương Nguyên xem trên tay màu đen viên châu: "Mà hạt châu này, chính là chìa khóa? Hả? Không được!"

Bảo vật tới tay, hắn còn muốn đọ sức một, hai, bộ chút tình báo, nhưng một cách không ngờ sự tình phát sinh.

Cái kia màu đen viên châu đến trên tay hắn, lập tức phát ra một chùm sáng hoa, trong cơ thể nguyên lực được này đâm một cái kích, nhất thời mãnh liệt mà lên, dĩ nhiên trong khoảnh khắc liền đem hạt châu luyện hóa.

"Cái gì? Hắc Nguyên châu lại bị luyện hóa? Không thể! Ngoại trừ ta Tâm Ma giới bổn nguyên, không có bất kỳ lực lượng có thể luyện hóa nó!"

So Phương Nguyên càng giật nảy cả mình chính là Thiên phi Vân Hương.

Nàng thất thố cực kỳ, miệng trương thành hình tròn, đột nhiên, sắc mặt uy nghiêm đáng sợ: "Ngươi đến cùng là ai? Dám đến đùa ta?"

'Nguyên lai bảo vật này, gọi là Hắc Nguyên châu sao? Tựa hồ đối với nguyên lực rất nhiều ích lợi dáng vẻ!'

Nếu xảy ra bất trắc, Phương Nguyên cũng là nhanh chóng điều chỉnh xong, đứng chắp tay: "Bản tôn là ai, ngươi không cần biết được, ngươi chỉ cần biết, ta chỉ đối với Tâm Ma chiến trường bên trong nguyên lực cảm thấy hứng thú chính là."

"Quả nhiên là Tâm Ma giới đồng đạo, ngươi đến tột cùng là cái nào tôn tồn tại phân thân?"

Thiên phi Vân Hương kiêng kỵ mà nhìn người đến.

Tâm Ma biến ảo vạn ngàn, những kia đại năng phân ra đến hóa thân, chỉ cần cố ý ẩn giấu, xác thực không phải nàng có thể nhìn thấu.

Phương Nguyên cười không nói, một bộ cao thâm khó dò dáng dấp.

"Thôi, đạo hữu có thể hay không đem Hắc Nguyên châu trả?"

Thiên phi Vân Hương sắc mặt khó coi, hiển nhiên ý thức được chính mình trước bị Phương Nguyên mạnh mẽ xếp đặt một đạo.

"Vừa nhập ta tay, chính là ta đồ vật, cũng nên làm trước ngươi vô lễ bồi tội!"

Vào tay mình đồ vật, làm sao có khả năng trả lại?

Phương Nguyên nhất thời hai mắt đảo một cái, không chờ cái này Vân Hương cá chết lưới rách, lại nói tiếp: "Bất quá. . . Đối với ngươi trước đề nghị, ta ngược lại thật ra có thể lấy lo lắng tới hợp tác, dù sao, thả ra vị kia đồng đạo, đối với ta mà nói cũng có chỗ tốt, không phải sao?"

Tâm Ma chiến trường trong ngoài tuyệt khóa, cho dù tất cả thuận lợi, nuốt nguyên lực, cũng chạy không ra được, lại hiếm thấy nhìn thấy Tâm Ma giới đại năng, Phương Nguyên vẫn là rất mừng rỡ.

"Hợp tác!"

Thiên phi Vân Hương cũng tỉnh táo lại, không có thử nghiệm động thủ hoặc là gọi người, biến thành cục diện lưỡng bại câu thương: "Đúng là có thể được, ngươi lẻn vào thiên đình, mưu tính Tâm Ma, cũng là mưu đồ không nhỏ, nhưng Tâm Ma chiến trường bên trong nguyên lực, ta đều có thể tặng cho ngươi, chỉ cần ngươi tin tưởng tuân thủ hứa hẹn!"

"Cái này dễ bàn!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, chà xát ngón tay: "Chỉ là tại hạ còn có một chuyện muốn nhờ, Thiên phi ẩn nấp phương pháp, hiển nhiên tuyệt diệu phi thường, ta trước lừa dối qua ải chỉ có ba phần mười nắm, chẳng biết có được không chỉ giáo đây?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 756: Bế Quan

Đối với cái này Thiên phi Vân Hương ẩn giấu thủ đoạn, Phương Nguyên có thể nói đỏ mắt cực kỳ.

Hắn lần này lẻn vào thiên đình, chính là dám mạo hiểm kỳ hiểm, cho dù có Minh Ngọc Quân danh nghĩa, cũng nhiều nhất bất quá ba phần mười nắm.

Nhưng nữ tử này hóa thân Thiên phi, liền thân cận nhất Thiên Đế đều nhìn không ra, ẩn nấp thuật quả thật khó mà tin nổi, nếu có thể học được, tất nhiên có thể tăng cường không ít tỷ lệ thành công.

"Ngươi đúng là mắt sắc! Bất quá ta ẩn nấp phương pháp, muốn lừa bịp Thiên Đế, cũng chỉ có ba phần mười nắm!"

Thiên phi cười khổ: "Vị này đế quân từ Tâm Ma chiến trường sau khi xuất hiện an vị trấn Chu Thiên Tinh Thần đại trận đầu mối, chưa từng triệu qua Tần phi thị tẩm, ta cũng chỉ là tình cờ gặp qua hắn mấy mặt thôi, ngươi tuy có thể thông qua Thiên môn Chiếu Thần kính, nhưng tiến vào Tâm Ma chiến trường trước, còn phải trải qua Chu Thiên Tinh Thần đại trận kiểm nghiệm, chính là vì phòng ngừa chúng ta tồn tại lẫn vào, đây là Thiên Đế liền tra, thâm nhập nguyên thần bổn nguyên, muốn nghĩ thông qua, khó so lên trời xanh!"

"Ba phần mười sao? Đầy đủ!"

Phương Nguyên gật đầu, hắn nguyên bản cũng là ba phần mười nắm, lúc này nếu là được đến cái này nội quỷ trợ giúp, lại thêm vào tuyệt diệu ẩn nấp phương pháp, cái kia có vượt quá một nửa xác suất, đủ để một đánh cược!

"Đã như vậy, ta liền truyền cho ngươi cái này Đại Thiên Huyễn Pháp!"

Thiên phi cũng là không có biện pháp.

Nàng trước dễ tin Đoạt Tâm phù uy lực, đem mở ra phong ấn then chốt đồ vật giao cho Phương Nguyên, biến thành bánh bao thịt đánh chó.

Lúc này còn muốn lại kiếm tới một viên Hắc Nguyên châu, lại là căn bản không thể việc, chỉ có thể tìm kiếm cùng Phương Nguyên hợp tác.

"Cái này Thiên phi cao thâm khó dò, công pháp tinh xảo, còn muốn cứu viện một cái bị phong ấn ở Tâm Ma chiến trường trên tồn tại. . . Có lẽ đó chính là nàng bản thể!"

Phương Nguyên một mặt học tập Đại Thiên Huyễn Pháp, một mặt tâm thần tập trung cao độ.

"Đại Thiên thế giới, biến ảo vạn ngàn, cái này Đại Thiên Huyễn Pháp tu luyện tới cao thâm nhất giai đoạn, cho dù là Thần đạo đế quân, cũng sẽ bị đùa bỡn trong lòng bàn tay. . ."

Thiên phi Vân Hương tinh tế giải thích, trong lòng lại là đang âm thầm hối hận: 'Cái này thần dĩ nhiên cũng là Tâm Ma giới bên trong người ngụy trang, quả thật đáng chết!'

Nàng vốn là nghĩ tìm cái thổ dân lẫn vào, an toàn nhất, lúc này đổi thành Phương Nguyên, bại lộ nguy hiểm càng thêm, lại hết lần này tới lần khác không thể không nhắm mắt hợp tác, trong lòng không khỏi phiền muộn phi thường.

"Thì ra là như vậy, cái này Đại Thiên Huyễn Pháp, trên thực tế có ba tầng cảnh giới: Tiểu Thiên, Trung thiên, Đại thiên!"

Phương Nguyên tinh tế thưởng thức, lại là rất nhiều đoạt được, lắc mình biến hóa, nhất thời hóa thành Thiên phi Vân Hương dáng dấp, mọi cử động giống như một cái khuôn mẫu bên trong khắc in ra.

"Tiểu Thiên Huyễn pháp, có thể ngụy trang thành cùng cấp bậc người, thói quen động tác không một kẽ hở! Mà Trung thiên Huyễn pháp, nhưng là có thể ngụy trang nguyên thần các loại. .. Còn Đại Thiên Huyễn Pháp, vậy thì thật là Thiên Ma biến ảo, thích làm gì thì làm, tuyệt đối không có bị nhìn thấu chi ngu."

Phương Nguyên mở miệng, tiếng nói đồng dạng cùng Vân Hương giống nhau như đúc.

"Tiểu Thiên cảnh giới? Chẳng lẽ trước ngươi học được pháp môn này?"

Thiên phi Vân Hương vừa nhìn, nhất thời ngạc nhiên cực kỳ, chợt lắc đầu: "Không thể, đây là ta độc hữu thần thông, tuyệt đối không có truyền ra ngoài qua! Thiên tư của ngươi, thực tại kinh thế hãi tục! Nếu ngươi có thể duy trì cái này tiến độ, trực tiếp tu thành Trung thiên Huyễn Thần, nhưng cũng có chút hi vọng."

Nàng lúc này lại là căn bản không sợ Phương Nguyên đổi ý.

Dù sao, các nàng đều là Tâm Ma giới gian tế, một khi bị phát hiện chính là chết không có chỗ chôn, có thể nói có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Lại nói, muốn mạo lớn hiểm, xuyên qua Chu Thiên Tinh Thần đại trận, cũng là Phương Nguyên, cũng không phải là bản thân nàng, vạn nhất xảy ra vấn đề gì, còn có cơ hội chạy trốn!

"Rất tốt, ta sẽ đóng kín cung điện này, ngươi có bảy ngày lúc, đem pháp môn này tinh tu luyện đến Trung thiên cảnh giới. . ."

Vân Hương sâu sắc nhìn Phương Nguyên một chút: "Ta coi như nhiều mặt đọ sức, sau bảy ngày, cũng nhất định phải cắt cử ngươi chức vụ, tiến vào Tâm Ma chiến trường, nếu là đến thời điểm bị vạch trần, vậy cũng chỉ có thể oán ngươi số khổ!"

"Cái này tự nhiên!"

Phương Nguyên một lời đáp ứng luôn, đợi đến cung điện lớn cửa đóng sau khi, lập tức ra tay, rất nhiều cấm chế bay ra, đem cung điện hoàn toàn ngăn cách ra.

"Không nghĩ tới, Thiên phi Vân Hương, dĩ nhiên là Tâm Ma giới thám tử!"

Làm xong tất cả những thứ này sau khi, hắn thở ra một hơi dài, bắt đầu tinh tế suy tư lên: "Nhưng có nữ tử này trợ giúp, ta trà trộn vào Tâm Ma chiến trường độ khả thi tăng nhiều, chỉ là nàng còn muốn ta thả ra một cái tồn tại, ta đối với chuyện này lại không biết gì cả!"

Trên thực tế, một cái Tâm Ma giới cao thủ, đối với lúc này Phương Nguyên mà nói, không thể nghi ngờ là cái bảo tàng lớn.

Hắn chuyện muốn làm nhất, chính là trực tiếp đem nữ nhân này trấn áp lại, sưu hồn đoạt phách, ép hỏi Tâm Ma giới tình báo, còn có càng cao hơn công pháp tin tức.

"Đáng tiếc, nữ tử này thâm tàng bất lộ, tuy rằng bề ngoài trên chỉ là một cái quân hầu chi thần, nhưng bản chất làm sao, tu luyện Huyễn pháp nàng, chỉ cần không chủ động bại lộ, liền ai cũng phát hiện không được."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, "Lại nói. . . Ta Mộng sư chi đạo, mặt sau cảnh giới đến tột cùng làm sao, vẫn phải là chính mình khai sáng!"

Đại Càn thế giới Mộng Sư tuy rằng thoát thai từ Tâm Ma giới, lại tự thành hệ thống, đi ra một cái con đường hoàn toàn khác, thậm chí ảo diệu vô cùng, liền Tâm Ma giới bên trong đại năng tồn tại đều muốn mưu đoạt, hiển nhiên tiềm lực cùng tương lai đều là không phải chuyện nhỏ.

"Mộng sư chi đạo, từ nhập mộng Trúc Mộng mà khởi đầu, lại trải qua Hư Thánh do hư hóa thực cửa ải, tiếp theo chính là Hiển Thánh Tạo Vật chủ!"

Đại Càn Mộng Sư, đến Tạo Vật chủ, cũng chính là Thánh nhân chi cảnh, liền

đến đỉnh cao.

Cái kia giai đoạn, chính là Linh giới bên trong Thiên Tiên, quân hầu chi thần!

Mà Phương Nguyên lại mượn nguyên lực, vẫn cứ đột phá Tạo Vật chủ ngưỡng cửa, đem tự thân cô đọng làm vì Nguyên Lực Chi Thể, tương đương với thế giới này Cổ Thần, Kim Tiên các đại năng.

"Nguyên Lực Chi Thể sau, lại nên là cảnh giới cỡ nào đây? Mộng sư chi đạo, tức là Tạo hóa chi đạo, cái này cướp đoạt Mộng Sư con đường tồn tại, lại từ Mộng Sư đạo lộ bên trong lĩnh ngộ được cái gì?"

Rất nhiều vấn đề lẫn lộn , khiến cho Phương Nguyên không khỏi tiến vào cấp độ càng sâu lĩnh ngộ bên trong.

Sau một hồi lâu, Hắc Nguyên châu truyền đến một tia dị động , khiến cho hắn không khỏi phục hồi tinh thần lại: "Tổng hợp Linh giới cùng Tâm Ma giới sở trưởng, ta tất nhiên có thể thôi diễn ra Mộng Sư phía sau con đường cùng công pháp, trước mắt muốn làm, lại là đem Đại Thiên Huyễn Pháp tu luyện đến Trung thiên cảnh giới, lẫn vào Tâm Ma chiến trường, lượng lớn nuốt chửng nguyên lực!"

Nguyên lực chính là Tâm Ma thế giới bổn nguyên thể hiện.

Phải thay đổi thành bình thường Thiên Tiên, có lẽ liền luyện hóa tư cách đều không có.

Nhưng Phương Nguyên hạ giới sớm có kinh nghiệm, lúc này càng là tiến vào toàn cảnh giới mới, không cần phiền phức như vậy là có thể lượng lớn luyện hóa.

"Chỉ cần lực lượng đầy đủ, rất có thể lấy lấy lực phá xảo!"

Hắn yên lặng nghĩ, lại quan sát bên trong thân thể biển ý thức.

Chỉ thấy một viên màu đen viên châu, ở thức hải trong bay lượn di động, nguyên lực gào thét, phân hoá rất nhiều lực lượng, giống như Cửu Long cướp châu giống như, ở trong óc chạy chồm nhảy nhót.

"Này bảo châu tựa hồ cùng nguyên lực cùng một nhịp thở, rất nhiều ích lợi, chẳng lẽ là Tâm Ma bổn nguyên bên trong sinh ra chí bảo?"

Phương Nguyên nhìn chốc lát, không khỏi lặng lẽ: "Ta cảm giác lấy nó phụ trợ, thậm chí có thể càng nhanh luyện hóa nguyên lực, này loại bảo vật, Thiên phi tất nhiên sẽ không giảng hoà."

Đương nhiên, này châu ứng nên là giải trừ cái này tồn tại phong ấn then chốt, lúc này đối phương tất nhiên còn có thể cùng mình giả vờ giả vịt.

Nhưng đợi đến cái kia tồn tại bị thả ra, chính là ngả bài lúc.

"Nói đến. . . Nữ nhân này không thể tin, nàng cũng sẽ không hoàn toàn tín nhiệm ta, bởi vậy ở ta tiến vào Tâm Ma chiến trường sau khi, e sợ lập tức sẽ chế tạo ra một cái ta không thể không giải phong hoàn cảnh. . . Tỷ như, thân phận tiết lộ, gặp phải truy sát?"

Phương Nguyên chuyển hóa một thoáng nhân vật, lập tức liền phát hiện có thật nhiều thủ đoạn đủ để đoạn chính mình đường lui, không khỏi trong lòng nghiêm túc.

"Nhưng lúc này tên đã lắp vào cung, cũng là không phát không được!"

. . .

Sau bảy ngày, cung điện cửa lớn ầm ầm mở ra, Thiên phi Vân Hương bóng người hiện lên: "Sơn Thủy Quân, xin mời!"

"Đa tạ nương nương đại ân, ngày sau tất có báo đáp!"

Thấy Vân Hương bên người còn theo hai người thị nữ, Phương Nguyên trực

tiếp cười lạnh một tiếng nói.

Cái này bảy ngày trong, hắn phỏng đoán Huyễn pháp tinh nghĩa, then chốt là cùng Mộng sư chi đạo khá có chỗ giống nhau, tu tập lên đúng là một đường hát vang tiến mạnh, đến Trung thiên mức độ.

Dù sao này không phải là cái gì căn bản công pháp, chỉ là một cái phụ trợ tiểu thuật mà thôi.

Trên thực tế, Phương Nguyên cũng động tới từ Thiên phi nơi này dụ ra một hai bộ Tâm Ma công pháp ý nghĩ , nhưng đáng tiếc đã như thế, tất nhiên bại lộ hắn không ít nội tình.

Vạn nhất bị nữ nhân này liên tưởng đến hắn hạ giới Phi Thăng giả thân phận, vậy coi như cực kì không ổn.

Huống chi , căn bản công pháp có thể so với phụ trợ thuật trọng yếu nhiều, đặc biệt Kim Tiên bên trên cảnh giới, Phương Nguyên có thể không tin nữ nhân này đồng ý ngoan ngoãn giao cho hắn, đồng thời không sái trò gian gì.

'Rất tốt. . . Ngươi quả nhiên hoàn thành Trung thiên Huyễn pháp tu luyện.'

Lúc này, Vân Hương tinh tế tiếng nói liền truyền vào Phương Nguyên trong tai, mang theo điểm khó lường mùi vị: 'Đông Lâm công hết lần này tới lần khác muốn đối phó ngươi, bị ta ngăn lại, ngươi muốn cẩn thận nhiều hơn.'

Mặt ngoài trên, nàng vẫn là ung dung không vội, ung dung hoa quý: "Nếu ngươi đã xuất quan, liền theo ta đi tinh thần đại trận, khóa này Cổ Thần nhưng là chờ đến hơi không kiên nhẫn!"

"Vâng!"

Phương Nguyên run lên trường bào, thân là Thần Chi, ý nghĩ hơi động, mũ miện lại là khôi phục như mới.

'Ta muốn giải phong người kia, liền ở Tâm Ma chiến trường trung tâm, một toà không đáy Huyết Uyên ở trong. . . Mà giải phong thủ pháp nhưng là. . .'

Dọc theo đường đi, Vân Hương đều là cẩn thận căn dặn, càng ưng thuận rất nhiều hứa hẹn, Phương Nguyên nghe xong, cũng chỉ cho là đánh rắm.

Ngay khi sắp ra thiên đình thời khắc, một cái Cổ Thần chậm rãi từ chỗ ngoặt bên trong đi ra, trường bào cao quan, khuôn mặt kỳ cổ: "Hương Phi xin dừng bước!"

"Ồ? Đông Lâm công hữu chuyện gì?"

Vân Hương nương nương nhìn thấy cái này thần, mắt phượng bên trong không khỏi lóe qua một tia hàn quang.

"Không có chuyện gì, chỉ là nghe nói cái kia Sơn Thủy Quân rốt cục xuất quan, chuyên tới để thấy một lần!"

Đông Lâm công chậm rãi đi tới, hắn nhìn rất giống một cái cứng nhắc nho sinh, nhất cử nhất động đều giống như thước đo, cẩn thận tỉ mỉ: "Sơn Thủy Quân Phương Nguyên?"

"Chính là, gặp qua thượng thần!"

Phương Nguyên ra khỏi hàng, thoáng chắp tay.

"Thôi, Tâm Ma chiến trường chính là ta Thần đạo Thiên quyến nơi, ngươi nhiệm vụ tốt hơn sinh nỗ lực, không thể lười biếng!"

Đông Lâm công cố gắng một câu, chợt vung vung tay.

'Này thần. . . Cũng không biết làm sao, dĩ nhiên leo lên Hương Phi quan hệ. .. Bất quá không dùng, tại hạ giới gặp rắc rối quá nhiều, có Tiên đạo hỏi trách ở, dù là Hương Phi đều không chịu nổi, chỉ có thể đưa vào Tâm Ma chiến trường.'

Nhìn Phương Nguyên bóng lưng, Đông Lâm công trong mắt lại là có chút hàn mang lóe qua.

Hắn cùng Phương Nguyên đúng là không cừu không oán, nhưng hai lần ba phiên ra tay, lại bị đối phương hóa giải, lập tức sinh ra một tia bất mãn.

Cổ Thần cao cao tại thượng, chính là trời, trời muốn ngươi chết, ngươi dám không chết, chính là có tội!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 757: Chiến Trường

"Chu Thiên Tinh Thần đại trận? !"

Phương Nguyên ra thiên đình, đi tới một mảnh vũ trụ mênh mông ở trong.

Những ngôi sao này gần trong gang tấc, lại phảng phất cách xa ở thiên nhai, cộng đồng tạo thành một cái huyền ảo phi thường trận pháp.

Từng tia tia ảm đạm đến hư vô lực lượng , hóa thành một tầng màng mỏng, đem toàn bộ màu xanh tím ngôi sao bao bọc.

'Tuy rằng nhìn như chỉ có một tầng, trên thực tế, ở trong ẩn chứa không biết bao nhiêu Tinh Quân, Cổ Thần, thậm chí Thiên Đế lực lượng ở bên trong, ta dám xông vào, tất hóa thành bột mịn a. . .'

Phương Nguyên trong mắt kim quang lóe lên, nhất thời có chút lẫm liệt.

"Hành nhân ty đưa mộ binh chi thần đến đây, mong rằng Cự Linh Tinh Quân tạo thuận lợi!"

Đi tới tinh thần đại trận biên giới, Thiên phi Vân Hương trực tiếp tế lên một tấm lệnh phù truyền âm.

Không đến bao lâu, một chùm ánh sao rơi xuống , hóa thành một cái chiều cao chín thước cự thần: "Xin chào Hương Phi nương nương! Mặc Long cổ thần từ lâu chờ đợi đã lâu!"

Nói, liền mở cửa, xin mời Vân Hương mấy người tiến vào.

"Cái này Tinh Quân. . ."

Phương Nguyên nhìn trước mặt Cự Linh Thần, tuy rằng hắn chỉ là Chu Thiên Tinh Thần đại trận tầng thấp nhất trông cửa mặt hàng, nhưng cũng là quân hầu vị trí, thậm chí bình thường Thiên Tiên còn chưa chắc chắn có thể hơn được.

Dù sao, Tinh Quân vị trí, trên ứng tinh thần!

Đến thiên đình sắc phong Tinh Quân, hoàn toàn có thể lấy điều động Tinh Thần chi lực!

Tuy rằng cùng sơn thủy thần năng thu được toàn bộ linh khí gia trì so với, Tinh Quân thu hoạch đến tinh lực bất quá một phần ngàn tỉ, nhưng tinh thần cỡ nào khổng lồ? Cho dù chỉ là bé nhỏ lực lượng gia trì, cũng đủ để khiến cái này Tinh Quân tiến giai đến một cái mức độ khó tin.

'Này Cự Linh Tinh Quân, đại thể tương đương với Dạ Quân Thiên Tiên, bình thường Thiên Tiên e sợ căn bản không phải là đối thủ!'

Phương Nguyên yên lặng nghĩ, lại đánh giá chu vi.

Tuy rằng chỉ là Chu Thiên Tinh Thần đại trận ngoại vi, nhưng hắn vẫn là cảm giác được từng tia từng tia nguy hiểm.

Đoàn người lại đi về phía trước không lâu, liền nhìn thấy một toà đình, bên trong một cái Cổ Thần chính đang phun ra nuốt vào nạp khí, chu vi gió nổi mây vần.

"Hả? Rốt cục đến rồi!"

Nhìn thấy Vân Hương một nhóm, hắn mở hai mắt ra, con ngươi rõ ràng là biển rộng màu xanh thẳm.

"Xin chào Mặc long thượng thần!"

Vân Hương chân thành hành lễ: "Để thượng thần chờ chực, thực sự không nên, mong rằng thông cảm nhiều hơn."

"Hương Phi nương nương khách khí!"

Mặc Long cổ thần trên người mặc huyền sắc chiến giáp, khuôn mặt kiên nghị, giống như đao tước rìu đục giống như, trên trán còn có một đôi màu đen Long giác, hiển nhiên cũng không phải là phàm nhân thành thần cùng tự nhiên Tinh linh, mà là tứ hải bên trong Long thần!

Tứ Hải long vương chưởng quản thiên hạ sông ngòi hồ nước, nhưng cũng không có hình thành như Mang sơn phủ quân giống như uy quyền.

Rất hiển nhiên, đây là thiên đình đã sớm chuẩn bị, phân chia tứ hải , khiến cho thủy quyền không cách nào thống nhất, tự nhiên không cách nào đản sinh ra đế quân cấp bậc tồn tại, cùng thiên đình chống lại.

Bởi vậy, Linh giới bên trong tứ hải Long tộc, đều là thiên đình thuộc hạ.

Mà rất hiển nhiên, thiên đình đối với những thứ này Long tộc thái độ không ra sao.

Chỉ nhìn lần này đi tới Tâm Ma chiến trường công việc, rơi xuống Mặc Long cổ thần thằng xui xẻo này trên người, liền có thể thấy được chút ít.

Mặc long thượng thần tự nhiên không dám đối với Vân Hương nương nương vô lễ, nhưng ánh mắt không ở tại Phương Nguyên trên người đánh giá, hiển nhiên đối với hắn người này cực kỳ bất mãn, thậm chí còn mang theo một tia mơ hồ ác ý.

"Tốt, nếu người đều đến đông đủ, chúng ta cùng đi tinh thần môn hộ!"

Nhưng lúc này, cái này Cổ Thần không nói gì, nhẹ nhàng vẫy tay.

Từ đình chu vi, từng cái quân hầu chi thần đi ra, đều là sắc mặt xám xịt.

Bọn họ cũng là hi vọng Phương Nguyên có thể kéo đến càng muộn càng tốt, cuối cùng thậm chí trực tiếp quấy tung cái này công việc, nhưng rất rõ ràng, đây chỉ là hy vọng xa vời!

"Đã như vậy, ta liền không tiễn!"

Vân Hương nhìn Phương Nguyên một chút, từ đường cũ trở về.

". . ."

Phương Nguyên nhìn thấy cảnh này, lại là không nói gì: 'Con mụ này chột dạ! Xác thực, nếu là gặp mặt Thiên Đế, ta có tỷ lệ nhất định lòi, nàng sẽ không phải là chuẩn bị xem thời cơ chạy trốn chứ?'

Nếu như Phương Nguyên ở cuối cùng thẩm tra bên trong lộ ra sơ sót, thân ở Chu Thiên Tinh Thần đại trận bên trong, tự nhiên là chạy cũng chạy không thoát.

Nhưng nếu ở bên ngoài, lại vẫn có mấy phần chạy trốn hi vọng.

"Đi thôi!"

Mặc long thượng thần nhìn theo Vân Hương rời đi, đối Phương Nguyên nhưng không có cái gì tốt sắc mặt.

Đoàn người ở ánh sao tạo thành cầu nối trên không ngừng bôn ba, cuối cùng rốt cục đến một tòa thật to tinh thần môn hộ trước.

Ở cánh cửa trên không, rất nhiều tinh thần trải rộng, tung xuống hình chiếu, càng có từng cái từng cái bóng người lấp lóe.

"Tốt, từng cái từng cái không cần loạn, đi theo ta thông qua tinh thần môn hộ, chú ý không muốn vọng động Thần lực, bằng không trêu đến đại trận phản kích, mười cái ngươi cũng chết!"

Mặc long thượng thần thở ra một hơi dài, mang đội đi tới tinh thần cửa lớn

trước: "Chỉ có thông qua nơi này môn hộ, mới có thể chân chính đến Tâm Ma chiến trường, các ngươi đều muốn tiểu tâm, bên kia Nguyên lực tà ác cực kỳ, ra Thiên cung, chúng ta chỉ có thể thông qua tự thân mang theo đan dược cùng Thần Tinh bổ sung, tuyệt đối không thể chịu đến ô nhiễm, bằng không ai cũng cứu không được ngươi!"

Thoáng căn dặn một phen qua đi, hắn lại hướng về phía đông lễ bái: "Thần Mặc long. . . Gặp qua đế quân, nhìn mở cửa hộ, đưa chúng ta đi tới chiến trường!"

"Thiên đình Thiên Đế?"

Phương Nguyên theo trào lưu hành lễ, lúc này càng là một điểm mờ ám cũng không dám có, thần thức nội thủ, vận chuyển Trung Thiên Huyễn Thần công pháp.

Ong ong!

Ở tinh thần cửa lớn trên không, một đôi con mắt màu tím hiện lên.

Lãnh đạm ánh sáng phóng mà xuống, đảo qua tất cả Thần Chi.

Đây là thế nào một đôi mắt a?

Phương Nguyên cả người chấn động, phảng phất lại gặp được vị kia cướp đoạt Mộng Sư con đường tồn tại, không thể miêu tả, không thể miêu tả, lại mang theo cực lớn khủng bố.

Ầm ầm!

Cái này ánh mắt tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Nương theo một tiếng ầm ầm vang lớn, tinh thần cửa lớn rốt cục chậm rãi mở ra, đối diện cũng có một chút bóng người, lúc này căn bản không nghĩ ngợi nhiều được, trực tiếp bay xẹt tới: "Rốt cục ai đến thay ca kỳ hạn!"

"Cuối cùng từ cái kia địa phương quỷ quái đi ra!"

"Ha ha. . . Bản tôn còn sống sót!"

Những thứ này Thần Chi từng cái từng cái quần áo lam lũ, liền nguyên bản Thần Chi tôn nghiêm đều không lo được, gần như mừng đến phát khóc.

Vẫn là ở một cái tuổi già Thần Chi dưới sự hướng dẫn, mới miễn cưỡng khôi phục dáng vẻ, hướng về Thiên Đế phương hướng hành lễ.

"Đi!"

Mặc long hét dài một tiếng, quanh thân hiện ra một vòng màu mực ánh sáng lộng lẫy, hiện trứng gà hình, đem hắn toàn bộ thân thể bảo vệ ở bên trong, nhảy vào tinh thần cửa lớn ở trong.

Sau lưng, Phương Nguyên mấy cái thần hít sâu một cái hơi dài , tương tự hiện ra phòng ngự, theo sát phía sau.

Không nhắm mắt hướng không được! Nếu là dám lâm trận bỏ chạy, những kia Tinh Quân Cổ Thần, tuyệt đối sẽ đem bọn họ diệt làm bột mịn!

'Xem ra cái này Tâm Ma chiến trường, đem những kia Thần Chi hành hạ đến không nhẹ a, từng cái từng cái nguyên bản quân hầu, đều là hình tiêu cốt hủy, liền Cổ Thần đều nguyên khí tổn thương nặng nề. . .'

Phương Nguyên yên lặng nghĩ, thông qua cánh cửa.

Một trận choáng váng qua đi, cảnh tượng trước mắt đột nhiên biến ảo.

Trong hư không tràn ngập ánh sáng màu xanh tím, yêu dị chói mắt , khiến cho người buồn nôn.

Thậm chí, nguyên bản linh khí cùng Thần đạo đèn nhang cũng một thoáng bị ngăn cách, giống như con cá bị quăng trên lục địa, tất cả Thần Chi, đều có một

loại 'Nghẹt thở' ảo giác.

'Rốt cục đi tới nơi này a. . . Tâm Ma chiến trường!'

Phương Nguyên mặt ngoài trên làm ra sắc mặt trắng bệch dáng dấp, trong lòng lại là âm thầm kích động.

Chỉ là tới chỗ này, hắn liền cảm giác trong cơ thể nguyên lực đột nhiên hoạt bát lên, thân thể mỗi một cái bộ phận đều ở truyền đến hoan hô nhảy nhót cảm giác.

Ở hoàn cảnh này ở trong, hắn quả thực là như cá gặp nước, dù là mang đội cái này Mặc Long cổ thần, cũng có lòng tin trực tiếp luân phiên đánh ngã.

"Đây chính là Tâm Ma chiến trường? Quả nhiên hoàn cảnh ác liệt cực kỳ a!"

Mặc long thượng thần thở ra một hơi dài, hiển nhiên cũng là bị hoàn cảnh này cho buồn nôn đến: "Bọn ngươi cẩn thận, không muốn đi tới phía dưới cái kia xanh tím tinh thần, chúng ta Thần đạo ở cái này tuyến đầu, còn có một toà Thiên cung, bên trong có thần trì, có thể bổ sung linh khí Thần lực, chúng ta trước tiên đi nơi này!"

Thần đạo ở chỗ này nhân thủ, hiển nhiên không ngừng bọn họ một nhóm.

Dựa theo Thiên phi tình báo, ít nhất có bảy tôn Cổ Thần, cùng với lượng lớn quân hầu, đại bản doanh chính là Thiên cung, mỗi một quãng thời gian, liền thay phiên một phần nhỏ.

Thiên cung tên như ý nghĩa, là một toà trôi nổi ở giữa không trung cung điện, mặt diện tích vô cùng quảng đại, phía trên cấm chế tầng tầng, lại có mấy cái chỗ hổng, mang theo phong hỏa mùi vị.

Tiến vào nơi này sau khi, tất cả Thần Chi mới coi như thở phào nhẹ nhõm, có vội vã bắt đầu nhập định, khôi phục Thần lực.

"Bọn ngươi mới tới, quy củ ta lặp lại lần nữa!"

Mặc long thượng thần nhìn chung quanh một vòng: "Chúng ta nhất định phải ở đây đóng giữ ba mươi năm! Trong lúc không được trở về, trừ phi lập xuống đại công, thu được tán thành!"

Trên thực tế, hắn cũng không lo lắng chút nào đào binh vấn đề.

Chu Thiên Tinh Thần đại trận phong khóa Hư không, liền Cổ Thần đều trốn không ra.

Mà toàn bộ Tâm Ma chiến trường trên, cũng chỉ có Thiên cung cái này một cái điểm tiếp viện.

Trừ phi là phát điên, trực tiếp chuyển nhập tà ma chi đạo, nhưng này cũng bất quá kéo dài hơi tàn.

Dù sao, Tâm Ma chiến trường, cũng chính là xanh tím tinh thần đang không ngừng thu nhỏ lại, là thần đều biết sự thực, cuối cùng sẽ có một ngày, nó sẽ bị Linh giới luyện hóa.

Đến thời điểm, những thứ này trốn tránh người không có chỗ ẩn thân, như thường sẽ bị bắt ba ba trong rọ.

"Cái này ba mươi năm trong, có hai mươi năm nhất định phải nghe theo ta hiệu lệnh, mười năm tự do hành động, săn giết ma vật, nhưng ở cái này tinh thần bên trên, có tam đại tuyệt địa, tuyệt đối không thể đi tới đó, một là Đông Cực Huyền Minh Hải, hai là bình nguyên Vạn Lôi, thứ ba nhưng là tinh thần trung tâm, một toà không đáy Huyết Uyên!"

Mặc long tinh tế căn dặn, nghe được Phương Nguyên thay đổi sắc mặt.

Cái kia không đáy Huyết Uyên, phải nên chính là phong ấn cường đại Tâm Ma tồn tại nơi.

"Tốt, chúng ta mới tới, còn có thể có vài ngày giải lao thói quen thời gian, Thiên cung bên trong, chỉ cần là không người cung điện, đều có thể tự đi lấy dùng, sau ba ngày, chúng ta ở bạch ngọc trên quảng trường hội hợp, cái này liền tản đi đi!"

Mặc long thượng thần giao phó xong chuyện quan trọng hạng, mất hết cả hứng vung vung tay, rất nhiều Thần Chi nhất thời giải tán lập tức.

Biết được Tâm Ma chiến trường tàn khốc sau, bọn hắn lúc này liền muốn nghỉ ngơi thật tốt khôi phục, không muốn lãng phí nửa khắc thời gian.

. . .

Mặc long thượng thần nhìn những thứ này Thần Chi bóng lưng, ánh mắt lại là có chút u nhiên.

Hắn đi tới một chỗ vàng ngọc cung điện, trực tiếp kích phát cấm chế, ngăn cách trong ngoài, ngồi khoanh chân, ánh mắt nhất thời trở nên lạnh lẽo cực kỳ: "Sơn Thủy Quân sao?"

"Trước Đông Lâm công liên lạc qua ta, ám chỉ chỉ cần người này ngã xuống ở trên chiến trường, hắn tất mò ta đi ra ngoài."

"Tuy rằng đều là Cổ Thần, nhưng ta chỉ là ngoại vi Long tộc, hắn lại là thiên đình chính thần, quan hệ quảng đại, dám nói lời này, phải là có mấy phần tự tin. . . Ta tin tưởng hắn!"

Tâm Ma chiến trường nơi quỷ quái này, liền Cổ Thần cũng không muốn nhiều chờ, vì sớm đi ra ngoài, càng là không ngại trả giá một chút đánh đổi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 758: Kiếm Thuật

"Toàn bộ xanh tím tinh thần, đều là một cái cực lớn chiến trường!"

Tùy ý tìm nơi cung điện, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, trong mắt tinh quang lấp lóe: "Lúc trước Tâm Ma giới xâm lấn, ở lại chỗ này nguyên lực không phải số ít, thứ cấp Nguyên lực diễn sinh đến cũng là vô cùng nồng nặc, ta ở đây, quả thực là như cá gặp nước!"

Nhiều như vậy nguyên lực hội tụ, tạo thành ảnh hưởng, chính là toàn bộ tinh thần bên trên, đều giờ nào khắc nào cũng đang đản sinh ra đáng sợ tà vật.

Nếu là bỏ mặc không quan tâm, chẳng mấy chốc sẽ lẫn nhau nuốt chửng, đề cao ra chân chính có thể lay động thế giới cấp bậc tồn tại.

Bởi vậy, thiên đình lấy Thiên Đế thủ biên giới, lại phái ra rất nhiều tinh binh cường tướng, định kỳ càn quét Tâm Ma chiến trường, đánh chết tà vật, đồng thời, cũng có trông coi phong ấn ý tứ ở bên trong.

Ở Tâm Ma chiến trường trên, còn có mấy tôn tồn tại, là lúc trước từ Tâm Ma giới vượt giới mà đến chân chính đại năng, tuy rằng bị đánh bại, nhưng không cách nào giết chết, chỉ có thể phong ấn tại bên trong chiến trường.

Bọn hắn sinh mệnh lực cực kỳ ngoan cường, trừ phi đem tinh thần toàn bộ luyện hóa, bằng không căn bản không thể giết chết.

"Bởi vậy, cái này Tâm Ma chiến trường, đối với thiên đình mà nói, tuy rằng cũng có thể lấy xưng là tim gan chi nhanh, nhưng cũng không tính lật úp đại họa. . . Dù sao đã bị khống chế lại, đồng thời tương lai nếu không phát sinh biến hóa,

tuyệt đối có thể lấy bị luyện hóa, cũng khó trách cái kia Hương Phi sốt ruột lại đây cứu viện!"

Cân nhắc xong tình thế sau khi, Phương Nguyên lập tức nghĩ đến tự thân vấn đề.

Nơi này đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là cái bảo tàng lớn, bất kể là tinh thần hạt nhân nguyên lực, vẫn là cái kia mấy tôn bị phong ấn đại năng, đều có cực lớn giá trị.

"Xem ra, là phải tìm cơ hội, đơn độc hành động rồi!"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống, nhất thời quyết định.

Trên thực tế, những thứ này bị tòng quân Thần Chi, tình nguyện đóng giữ đại bản doanh, hoặc là cùng đại bộ đội cùng nhau hành động, chết đều không muốn một người thâm nhập Tâm Ma chiến trường.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, lại là ngược lại.

"Phải tìm cái thích hợp lý do a. . ."

. . .

Ba ngày giây lát mà qua, bạch ngọc quảng trường.

Đây là Thiên cung hạt nhân vị trí, ở một mặt trên vách tường càng có một đạo bảng cáo thị, trên viết rất nhiều Thần Chi danh hào, mặt sau còn có quân công.

Đứng mũi chịu sào, tự nhiên là sáu tôn Cổ Thần, phía dưới nhưng là lít nha lít nhít quân hầu.

"Quân hầu công huân hơn vạn! Cổ Thần quá mười vạn, liền có thể thân xin trở về, đồng thời sau khi trở về còn có thể tất cả chuyển thành thiên công, ở thiên

đình trong bảo khố đổi lấy bảo vật, thậm chí trực tiếp đổi lấy sắc phong!"

Mấy ngày nay bên trong, Phương Nguyên lười tĩnh tọa khôi phục, tình cờ cũng ra ngoài đi dạo, đúng là đem những tin tức này nghe được rõ rõ ràng ràng.

"Nhưng yêu cầu này quá cao, có thể hoàn thành người rất ít không có mấy, chỉ là con lừa trước mắt cà rốt thôi."

"Chư vị, chúng ta Thiên cung thủ tướng, tổng cộng chia làm làm vì bảy bộ, các ngươi đều là thuộc về ta dưới trướng, tên là Hạo Thiên!"

Mặc Long cổ thần ăn mặc chiến giáp, ở bảng cáo thị phía dưới hiện lên, khí thế dâng trào: "Chúng ta mới tới, thốn công chưa lập, thực sự xấu hổ, các ngươi theo ta ra Thiên cung, ra chiến trường, nhiều săn giết tà vật."

"Vâng!"

Rất nhiều quân hầu chi thần trong lòng không ngừng kêu khổ, nhưng cũng chỉ có thể một mặt cay đắng đáp lại.

"Hả?"

Phương Nguyên cùng ở trong đám người, nhất thời cảm thấy có chút không đúng: "Cái này Mặc long thượng thần, đối với ta có sát ý?"

Trước hắn nhiều lần đạp lên quy tắc, bất kỳ người bề trên thấy đều là không thích, có căm ghét trong lòng, cái này vô cùng bình thường.

Nhưng sát ý liền không giống!

Tuy rằng cái này Mặc long che giấu đến vô cùng tốt, nhưng vẫn cứ không thể che giấu qua hắn Mộng Sư cảm giác.

"Ta cùng hắn không thù không oán, trước này điểm chuyện, nhiều nhất để cho hắn cho ta mặc mấy lần tiểu hài, nhưng trực tiếp lên sát ý, là đến ai xúi giục

sao?"

Phương Nguyên tâm tư thông suốt, lập tức liền nghĩ rõ ràng tất cả: "Vậy này lần ra ngoài, cũng là hắn cố ý chế tạo cơ hội? Thực sự là trời từ người nguyện, ta đang muốn tìm lý do đi ra ngoài đây. . ."

. . .

"Đi!"

Mặc long sơn thần nói động thân liền lên đường, rời đi đến cực kỳ dứt khoát.

Hắn thân là Long thần, của cải vẫn có, khoát tay, một chiếc khéo léo bảy màu thuyền buồm hiện lên, trong nháy mắt lớn lên, ngự không mà đi, có vẻ vô cùng tiêu sái.

Phương Nguyên ở thuyền trên ngồi khoanh chân, tùy ý nhìn chu vi.

'Thiên cung tiền tuyến tổng cộng có bảy cái chiến bộ, mỗi cái chiến bộ có một cái Cổ Thần suất lĩnh, thuộc hạ mấy chục quân hầu, Hạo Thiên bộ ứng nên là kế thừa trước những kia trở về Thần Chi danh hào. . .'

"Vị huynh đài này mời, không biết phong hào nhưng là Sơn Thủy Quân?"

Lúc này, một cái Thần Chi chen chúc tới, con mắt tròn tròn, đầy mặt là cười: "Tại hạ Hải Phú, thụ phong Hàn Sơn quân!"

Rất nhiều Thần Chi ôm đoàn sưởi ấm mới là thái độ bình thường, như Phương Nguyên như vậy đều là dị số.

Đương nhiên, cũng có Thần Chi cảm thấy hắn như vậy anh dũng bất quần, hoặc là có kinh người tài nghệ, hoặc là có cứng chắc chỗ dựa, chủ động tiến lên đến gần.

"Hóa ra là Hàn Sơn quân!"

Phương Nguyên mở mắt ra liếc mắt một cái, ngoài cười nhưng trong không cười nói .

"Sơn Thủy Quân đại danh, ta hơi có nghe thấy, trước diệt Linh Phi kiếm tông, thực sự là tăng mạnh ta Thần đạo khí thế. . ." Hàn Sơn quân Hải Phú lại là không để ý lắm, giống như da trâu đường giống như, đánh trống lảng, cuối cùng rốt cục nói đến đề tài chính: "Hương Phi nương nương chính là Hành nhân ty chủ, từ trước đến giờ thiết diện vô tư, lần này càng nhưng vì huynh đài bế quan mà chậm trễ Cổ Long thượng thần, quả thật là hiếm thấy đến cực điểm. . ."

"Ta như hậu đài cứng chắc, làm sao cũng bị đày đi đến đây đây?"

Phương Nguyên ánh mắt tựa như nhìn thấu này thần nội tâm, nhún nhún vai.

"Ai. . . Chúng ta đều là thời vận không ăn thua!"

Hải Phú thân thể mập to một thoáng ngã ngồi, vẻ mặt đau khổ nói: "Ta cũng là thảm, ở Mang sơn phủ quân ngày sinh trên thất nghi, liền bị đày đi đến chỗ này. . ."

"Phủ quân trước mặt thất nghi?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc.

Ngược lại không phải cái này trừng phạt quá nặng, mà là quá nhẹ.

Xem ra, mập mạp này Thần Chi vẫn tính có mấy phần năng lượng, bằng không xử phạt chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy.

"Ai. . . Tâm Ma chiến trường trên nguy hiểm cực kỳ, Thống lĩnh đại nhân đương nhiên sẽ không mang chúng ta đi tam đại hung địa, nhưng những nơi còn lại cũng không tốt qua a!"

Hải Phú lại bắt đầu than thở: "Cái này Tâm Ma chiến trường bên trên, ma vật tầng tầng lớp lớp, hầu như giết chết bất tận, may là Cổ Thần cấp bậc cực nhỏ,

bằng không liên thiên cung đều không nhất định có thể kiên trì lại. . ."

"Chỉ là, tuy rằng Cổ Thần cấp bậc tà vật ít, nhưng Quân Hầu cấp bậc tà vật, con số lại là khủng bố đến cực điểm. . . Đến rồi!"

Hàn Sơn quân kinh ngạc thốt lên một tiếng, nhìn phía trước.

Lúc này, bảy màu thuyền buồm đã lái vào xanh tím tinh thần địa giới, trong tầng mây, rất nhiều lít nha lít nhít điểm đen hiện lên, giống như một đám mây đen, mãnh liệt mà tới.

Ở mây đen ở trong, nhưng là lượng lớn giống như con dơi giống như quái vật.

"Ma linh?"

Rất hiển nhiên, đối với loại này tà vật, Phương Nguyên có thể nói là kiến thức đã lâu.

Đương nhiên, lúc này cái này chút Ma linh đại quân bất luận cảnh giới vẫn là số lượng, đều muốn vượt qua Đại Càn vô số kể.

"Khá lắm, chỉ là tùy ý một chỗ ma quân, tầng thấp nhất tiểu binh đều là Ma Soái, thống lĩnh đều là Thiên Tiên, may là không có Kim Tiên cấp bậc. . ."

Phương Nguyên sắc mặt thoáng nghiêm nghị.

Đối diện cái này quần ma soái, con số không dưới hơn ngàn, cái này là sức chiến đấu cỡ nào?

Này thế Âm binh, về số lượng mười vạn, phối hợp trận pháp, đều nhưng có thể so với Thiên Tiên!

Cái này ngàn con Ma Soái, hơn mười Thiên Tiên liên thủ lại, tuy rằng như trước không phải nắm giữ bổn nguyên Cổ Thần đối thủ, nhưng cũng đủ để đem

tam sơn ngũ thủy thế lực càn quét cái bảy, tám trở về.

Lúc này, những thứ này Ma linh nhìn thấy thuyền buồm, lập tức đỏ cả mắt, bao vây mà đến, khí thế ép người.

"Thật là to gan!"

Mặc long thượng thần khuôn mặt giống như đá hoa cương giống như, không biến sắc chút nào, tiện tay một điểm: "Sơn Thủy Quân, ngươi ra xuất chiến, đưa chúng nó diệt!"

"Tuân mệnh!"

Lúc này thời chiến, hành quân pháp, đại nghĩa đè xuống, bất kỳ quân hầu đều là ngăn cản không được.

Phương Nguyên cũng lưu manh, trực tiếp đáp ứng một tiếng, phi thân rời thuyền.

'Ha ha. . .'

Nhìn thấy tình cảnh này, Mặc long thượng thần không khỏi ở trong lòng cười gằn: 'Mặc cho ngươi mưu kế cao hơn trời, nắm giữ át chủ bài, có Hương Phi chỗ dựa thì lại làm sao? Ở chiến khu, quân muốn thần chết, thần không thể không chết!'

Theo hắn, muốn tùy ý tìm cái lý do, giết chết cái này Sơn Thủy Quân, thực sự là dễ như trở bàn tay.

Tỷ như lúc này, quang minh chính đại hạ mệnh, cái này thần liền không thể không lao ra quyết chiến.

'Cái này Tâm Ma chiến trường, há có thể cùng ngoại giới tương đồng? Nếu là sơ ý một chút chết rồi, vậy cũng tính lừng lẫy hi sinh, ngươi đến thanh danh, ta đến lợi ích thực tế, cớ sao mà không làm đây?'

Mặc long thượng thần yên lặng quan sát tình cảnh này, có chút âm thầm chờ mong.

'Tâm Ma chiến trường bên trong, quả nhiên phiền phức. . .'

Phương Nguyên phi thân mà ra, nhất thời cảm giác được không giống.

Hắn Sơn Thủy Quân thần vị chính là là Địa Chi, ra tam sơn ngũ thủy nơi, giống như bị nhổ răng con cọp, mà ở cái này Tâm Ma chiến trường trong, liền linh khí đều không có một chút nào, chỉ có thể dựa vào bản thân Thần lực mạnh mẽ chống đỡ, đối với những thứ này mới vào chiến trường tân thần mà nói, nếu là không thể điều tiết lại đây, lập tức liền muốn ăn cái tàn nhẫn thiệt thòi.

"Kiếm đến!"

Đương nhiên, đối với Phương Nguyên mà nói, lâu thuyền thậm chí trong thiên cung cấm chế phòng ngự , bất quá là ràng buộc mà thôi.

Lúc này đứng thẳng tại Tâm Ma chiến trường trong, lại là cả người khoan khoái dễ chịu, có một loại khó có thể dùng lời diễn tả được tươi đẹp khoái cảm.

"Thiên thần! Giết!"

Rít lên một tiếng từ đối diện cự bức quần bên trong truyền đến, dùng chính là Tâm Ma ngôn ngữ.

Đương nhiên, đến quân hầu mức độ, bất kỳ ngôn ngữ đều là vừa nghe tức hiểu.

Phù phù! Phù phù!

Rất nhiều cự bức bao vây mà đến, vỗ cuồng phong, cực lớn đao cương vắt ngang thiên địa , khiến cho Hàn Sơn quân sắc mặt liền biến: "Ai ya. . . Nếu như thay đổi ta, e sợ không sống sót được!"

Phương Nguyên lẫm liệt không sợ hãi, gảy gảy móng tay, một đạo đạo kiếm khí bắn ra.

Không! Đã không thể xưng là kiếm khí, mà là từng sợi từng sợi nhẹ nhàng kéo dài, biến ảo hư vô, giống như trong nháy mắt tiếp theo liền muốn banh đoạn tia kiếm!

Xì xì!

Tia kiếm tiến vào đao cương bên trong, giống như bào đinh giải ngưu giống như, ác liệt đao khí sụp đổ, hiện ra mặt sau Ma Soái.

Ào ào ào!

Mấy chục con Ma Soái ngẩn ra, chợt thân thể chia năm xẻ bảy, thần hồn câu diệt.

"Hả?"

Mặc long thượng thần vầng trán hất lên: "Kiếm thuật. . . Có chút Linh Phi kiếm tông mùi vị, mưa thuận gió hoà, voi lớn vô hình. . . Này thần quả thật tốt thiên tư!"

Ở trước mặt người ngoài, Phương Nguyên không tốt triển khai chân thực công phu, chỉ có thể nắm mấy tay kiếm thuật đi ra sái một sái, lại nhìn ra thấy còn lại Thần Chi không ngừng gật đầu: "Ngươi xem. . . Ngươi Sơn Thủy Quân ứng đối, chính là tốt đẹp nhất pháp môn, phải biết Tâm Ma giới bên trong nghiệt khí sâu nặng, chúng ta Thần lực không chiếm được bổ sung, chỉ cần tính toán tỉ mỉ, kiếm thuật này cô đọng đến cực điểm, tiêu hao nhỏ nhất, lại là triển khai đến vừa đúng."

"Đi!"

Phương Nguyên mặc kệ không để ý, đi tới như gió, giết ma như cắt cỏ, trong khoảnh khắc lại có mấy chục con Ma Soái mất mạng hắn tay.

"Tiếp tục! Đừng có ngừng!"

Lúc này, Mặc Long cổ thần trong mắt loé ra một tia hàn quang, lạnh giọng mệnh nói.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 759: Thiên Bức

'Hả? Cái này Mặc long như vậy bức thiết nghĩ làm cho ta vào chỗ chết?'

Phương Nguyên thay đổi sắc mặt.

Trước, còn có thể nói là tùy ý điều binh khiển tướng, nhưng lúc này cái này cách làm, tuyệt đối là cố ý tiêu hao, người tinh tường cũng nhìn ra được.

Làm sao, cả thuyền Thần Chi, không một người mở miệng tranh luận.

Dù sao, Mặc long chính là Hạo Thiên bộ thống lĩnh, nắm giữ đại nghĩa danh phận.

Huống chi, bọn họ nếu là nói, cuối cùng Mặc long triệu hồi Sơn Thủy Quân, để bọn hắn trên đỉnh, chẳng phải là đại đại không ổn?

Cái này chính là cường quyền chèn ép xuống người yếu bi ai.

Phương Nguyên sâu sắc liếc Mặc Long cổ thần một chút, thân hóa kiếm quang, vọt thẳng nhập cự bức quần bên trong.

'Có gì đó không đúng. . . Lẽ nào là chịu người ngoài gây xích mích? Đông Lâm công? Vẫn là Thiên phi Vân Hương?'

Hắn tinh thần thanh minh, lập tức liền nghĩ tới điều gì.

Thiên phi Vân Hương vì để cho chính mình thả ra cái này tồn tại, tất nhiên dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào đoạn chính mình đường lui.

Ở hắn bế quan khoảng thời gian này bên trong, đầy đủ đối phương làm ra rất

nhiều chuyện, tỷ như. . . Gây xích mích mình cùng cái khác thiên đình Cổ Thần quan hệ chờ chút!

Thậm chí, trực tiếp ám chỉ cái này Mặc long, để cho mình một đi không trở lại, cũng không phải là không thể được!

'Nếu như là ta, sẽ trong bóng tối chuyển lên một tay, tỷ như gây xích mích Đông Lâm công đến giết ta, là nhất kín kẽ không một lỗ hổng, thiên y vô phùng. . .'

Phương Nguyên con ngươi lạnh lẽo, kiếm khí gào thét bên trong, từng cái Ma Soái liền rơi rụng trên đất.

"Thần Chi, ngươi thật là to gan!"

Thiên Tiên cấp bậc Ma quái giận dữ, bay nhào xuống: "Kết trận, Đại Hư Thiên Biên Biến!"

Rất nhiều Ma quái gầm thét lên, một thoáng kết hợp , hóa thành nào đó đầu cực lớn dơi quái vật, hung hãn khí tức tản ra, liền Mặc long đều có chút biến sắc!

". . ."

Con dơi mở ra khẩu khí, một luồng vô hình sóng trùng kích tản mạn ra, chỉ một thoáng, cát bay đá chạy, đất trời tối tăm , liền ngay cả bảy màu thuyền buồm đều không có chịu đựng nổi đả kích, một thoáng giải thể.

"Cơ hội tốt!"

Phương Nguyên ánh mắt lấp lóe, vọt thẳng nhập thiên bức bên trong, tung kiếm quét ngang.

"Súc sinh ngươi dám!"

Rất nhiều Thần Chi giận dữ, liên tiếp xuất thủ, đạo đạo thần quang rơi vào

Thiên bức trên người, lập tức khiến trên người hắn loang loang lổ lổ, lượng lớn Ma Soái ngã lăn.

Quái vật to lớn rít gào một tiếng, bỗng nhiên cuốn lên một trận cuồng phong, vỗ cánh, bỗng nhiên liền không thấy bóng dáng.

"Thượng thần! Sơn Thủy Quân hắn bị quái vật kia mang đi!"

Hàn Sơn quân nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi sắc mặt dại ra.

"Hừm, ta thấy, lập tức truy kích!"

Mặc long đứng chắp tay, ở vừa nãy, bất luận Thiên biên chiến trận xuất hiện, vẫn là Sơn Thủy Quân bị cuốn lúc đi, hắn đều không có ra tay, giống như trầm mặc núi lớn.

Trên thực tế, đối với cái này biến cố, nội tâm còn khá là mừng như điên: 'Rất tốt. . . Đây chính là Sơn Thủy Quân chịu đến tập kích, chính mình lạc đường, khà khà. . . Ở cái này Tâm Ma chiến trường bên trong, một khi cùng đại bộ đội thất tán, không sai biệt lắm cùng ngã xuống không khác, hắn không có ta trợ giúp, cơ bản không thể trở lại Thiên cung, trở lại thoáng báo cái chết trận, sạch sành sanh, thực sự là trời cũng giúp ta!'

Tuy rằng truy kích là nhất định phải ra lệnh, nhưng các thần rất nhanh phát hiện, cái này Mặc long không chút nào xuất toàn lực, cũng là dồn dập qua loa cho xong.

Cuối cùng Mặc long thượng thần thả ra mặt khác một chiếc phi chu, thoáng rèn luyện một phen, liền dẹp đường hồi phủ.

Thấy cảnh này Hàn Sơn quân, nghiền ngẫm sau khi lại là lông tóc dựng đứng: 'Cái này Mặc long thượng thần lần này ra ngoài, càng phảng phất cố ý chỉ là vì Sơn Thủy Quân, muốn đẩy hắn vào chỗ chết! ! !'

. . .

Cùng lúc đó, một chỗ đen nhánh bên trong hạp cốc.

Hơn vạn Ma Bức rít gào gào thét, đem Phương Nguyên bao vây ở bên trong: "Thần Chi, ngươi chết chắc rồi. . . Đây là chúng ta sào huyệt, có tới hơn vạn tộc nhân!"

Một con màu vàng to lớn con dơi bay ra, thình lình có Thiên Tiên đỉnh cao tu vị, trên trán có con mắt thứ ba: "Hiện tại. . . Quỳ xuống! Thần phục ta! Tiếp thu vĩ đại Tâm Ma lực cải tạo, ta đem ban tặng ngươi giành lấy cuộc sống mới cơ hội!"

"Khẩu khí thực sự là không nhỏ!"

Phương Nguyên xoa xoa vai: "Ngươi cho rằng, nếu không là ta chủ động phối hợp, các ngươi có thể đem ta mang khỏa đến nơi này sao?"

Trên mặt hắn nụ cười càng ngày càng mở rộng, mang theo mừng rỡ không ngớt vẻ mặt: "Cỡ nào không khí trong lành a. . . Rốt cục. . . Rốt cục không cần lại che giấu chính ta."

"Chỉ là một cái Thần Chi. . . Chẳng lẽ điên rồi?"

Màu vàng dơi lớn hơi nghi hoặc một chút, vỗ cánh liền muốn nhào lên: "Quên đi, liền để thân thể của ngươi cùng máu thịt Thần lực , hóa thành chúng ta tẩm bổ đi!"

"Cạc cạc!"

"Hê hê!"

Chỉ một thoáng, lượng lớn con dơi tranh nhau chen lấn bay nhào tiến lên, phảng phất một cái sắp chết đói người, không thể chờ đợi được nữa muốn hưởng dụng mỹ vị bữa tiệc lớn.

Sau một khắc.

Tất cả nhào tới cự bức trong nháy mắt biến mất không thấy.

Trong hư không phảng phất nhiều một tấm vô hình miệng rộng, đưa chúng nó một hớp nuốt vào.

Ầm ầm!

Giống như lũ quét, đập lớn vỡ đê, một luồng thuần khiết Tâm Ma giới khí tức, mang theo so với tất cả cự bức 'Vương' cường đại trăm lần, ngàn lần lực lượng, tùy ý toả ra.

"Không sai. . . Như vậy thuần khiết Tâm Ma lực, tuy rằng cũng không phải là nguyên lực, nhưng cũng coi như không thể không có lợi."

Ở vốn là Phương Nguyên đứng thẳng chỗ, thình lình nhiều một cái đỉnh thiên lập địa cự nhân.

"Ma. . . Ma Chủ! ! !"

Lượng lớn con dơi phảng phất dọa sợ như thế, dại ra bất động, chỉ là từ thần niệm trong truyền ra kinh hãi đến cực điểm xưng hô.

"Ma Chủ? !"

Phương Nguyên liếm liếm đầu lưỡi: "Nguyên lai tại Tâm Ma giới ở trong, nguyên lực cảnh giới, có một cái biệt hiệu, là vì Ma Chủ! Vạn Ma Chi Chủ!"

Rất hiển nhiên, đây cũng không phải là trí nhớ của hắn, mà là nuốt chửng những thứ này con dơi sau khi, từ chúng nó thần niệm trong tìm tới đồ vật.

Phương Nguyên phát hiện, cái này màu xanh tím ngôi sao, quả thực chính là mình phúc địa.

Không chỉ có đông đảo ma vật có thể lấy lượng lớn nuốt chửng, đồng thời còn hoàn toàn có thể lấy thông qua sưu hồn, thu hoạch đến chúng nó giác tỉnh đi ra Tâm Ma giới công pháp.

Tâm Ma giới Ma linh, đến trình độ nhất định sau khi, liền sẽ tự động giác tỉnh trí nhớ.

Lúc trước, Phương Nguyên liền từ A Đa nơi đó, được đến không ít Tâm Ma giới công pháp, lấy này đặt vững Đại Càn thế giới Mộng Sư chuyển tu trụ cột.

Mà những con này Thiên bức so với Đại Càn Ma linh cường đại, cho Phương Nguyên mang đến thu hoạch cũng là cực kỳ kinh người.

"Ma Soái. . . Thậm chí Ma Soái bên trên tu luyện, đều có. . . Chỉ là, không có liên quan với Ma Chủ bên trên công pháp. . ."

Phương Nguyên có chút tiếc hận.

Rất hiển nhiên, trong này mạnh nhất Ma quái, cũng là Thiên Tiên cấp bậc, là do công pháp này cũng chỉ tới đó mới thôi.

"Nói cách khác, muốn có được chân chính Đại La công pháp, nhất định phải trực diện đế quân cùng Đại La cấp bậc Ma quái? Loại này đẳng cấp tồn tại, e sợ một khi xuất hiện, Thiên Đế đều muốn hàng lâm vây quét chứ? Cũng là không đáy Huyết Uyên ở trong, cái kia bị phong ấn tồn tại, còn có chút hi vọng. . ."

Phương Nguyên mở ra bàn tay lớn, thật sâu hô hấp.

Vù vù!

Hắn lúc này vẫn là hỗn độn cự nhân trạng thái, hô hấp trong lúc đó, trong thiên địa lập tức phảng phất xuất hiện một cái long quyển.

Bên trong hạp cốc, còn sót lại mấy con dơi thét lên, bị vô hình lực lượng khổng lồ mang khỏa, thân bất do kỷ đầu nhập vòng xoáy ở trong.

"Lấy Tâm Ma nguyên lực thành Đạo ta, quả nhiên thích hợp nhất Tâm Ma giới sao?"

Cự nhân tự lẩm bẩm, phát ra ong ong tiếng vang, dường như sấm rền.

Phương Nguyên phân biệt xuống phương hướng, trực tiếp hướng về không đáy Huyết Uyên vị trí đuổi tới.

Ầm ầm ầm!

Cự nhân bước chân, một bước liền vượt qua mấy ngàn mét khoảng cách, cất bước như gió.

Dẫm đạp đại địa gợn sóng bên ngoài, ở đại lục bản khối trên xa xa lan truyền, dường như động đất.

"Nguyên lực quả nhiên tạo hóa vô cùng!"

Phương Nguyên vừa chạy đi , bình thường quan sát Tâm Ma chiến trường trên sinh thái.

Nơi này hiện ra nhất đặc điểm, chính là trong hư không, giờ nào khắc nào cũng đang toả ra nồng nặc Nguyên lực.

Chỉ là, chân chính lực lượng bổn nguyên, lại là cực kỳ hiếm thấy.

"Ứng nên là tồn tại ở xanh tím tinh thần hạt nhân, hoặc là ở này ba cái nơi phong ấn nơi?"

Phương Nguyên hóa thân cự nhân nhíu mày: "Nếu như nguyên lực tốt thu được, những kia thần tiên đám người, sợ là sớm đã đưa nó phân cách chứa đựng, cũng sẽ không gây ra động tĩnh lớn như vậy."

"Tiếp theo trước mắt, cũng chỉ có ăn!"

Hắn trong nháy mắt quyết định: "Tâm Ma chiến trường trên ma vật, đều là nguyên lực biến thành, càng là cường đại người, trên người thứ cấp nguyên lực càng nhiều, tuy rằng ăn mười ngàn đầu cũng không nhất định có thể chắp vá ra một giọt nguyên lực đến, nhưng ít ra có thể làm cho ta Nguyên Lực Chi Thể càng thêm củng cố!"

Nguyên lực lớn nhất đặc tính chính là sinh sôi liên tục.

Bởi vậy, không tìm được căn nguyên , căn bản không cách nào chân chính thu lấy.

Bất quá, những thứ này thứ cấp nguyên lực, đối với Phương Nguyên mà nói vẫn là rất có dùng, ít nhất có thể giúp hắn củng cố tu vị.

"Tê tê!"

Đột nhiên, trên mặt đất đất đá nổ tung, một con cự xà xuyên phá tầng đất, hướng về cự nhân mở ra miệng rắn.

Nó đầu vốn là lớn như núi nhỏ, lúc này miệng không ngừng mở rộng, quả thực dường như một cái hố đen, truyền ra hung tàn ý niệm: "Ăn ngươi! ! !"

Làm cái này Tâm Ma diễn sinh đồ vật, nó hiển nhiên cảm nhận được Phương Nguyên trên người lực lượng bổn nguyên, đối với nó mà nói vừa là uy hiếp, cũng là không gì sánh kịp mê hoặc.

"Ngớ ngẩn!"

Phương Nguyên tay một vòng, trực tiếp nắm lấy cự xà thân thể, đột nhiên lôi kéo.

Răng rắc!

Đại đoàn máu tươi phun ra, cự xà thân thể đứt thành hai đoạn, vô số bé nhỏ loài rắn từ mặt cắt nơi bò ra, nhìn khiến cả người sởn tóc gáy.

"Chỉ là cảnh giới Thiên Tiên, cũng nghĩ nuốt ta, nằm mơ!"

Hắn bàn tay lớn vồ một cái, vô số quái xà bị luyện làm vì huyết cầu, trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Chợt, năm ngón tay khép lại, hướng về nơi nào đó hư không lại là một quyền.

Đùng!

Ầm ầm nổ vang ở trong, một cái nguyên bản hư huyễn bóng người hiện lên.

Đó là loài người sinh vật, mọc ra sáu đôi cánh, giống như một cái màu đen thiên sứ.

Lúc này, vội vã phát ra ý niệm: "Tôn kính Ma Chủ đại nhân, ta vô ý đối địch với ngài, mong rằng ngài tạm tắt lửa giận. . ."

"Muốn ta bớt giận?"

Phương Nguyên tiếng nói như lôi: "Ngươi có Ma Chủ bên trên công pháp sao?"

"Cái này. . . Không có!"

Đọa Lạc Thiên Sứ dáng dấp sinh vật hơi ngưng lại.

Đùng!

Sau một khắc, hai bàn tay lớn hợp lại, phảng phất đập con muỗi như thế, đem hắn tươi sống đập chết.

"Nếu không có, còn nói nhảm gì đó. . ."

Phương Nguyên bước chân liên tục, giống như di động thiên tai, gặp núi mở núi, gặp sông điền sông, dọc theo đường Ma quái càng là bị hắn ba quyền hai chân giết chết , hóa thành tự thân chất dinh dưỡng.

Có Nguyên Lực Chi Thể, sinh sôi liên tục, dù là Thiên Tiên cấp bậc Ma quái tạo thành đại quân, cũng không có cách nào ngăn cản bước chân của hắn.

Không biết bao nhiêu Ma quái bộ tộc, chết ở hắn một đôi nắm đấm thép phía dưới.

"Âm binh Âm tướng tuy rằng có thể tạo thành trận pháp, có thể so với Thiên Tiên, nhưng nguyên lực Kim Tiên chính là phân giới! Thiên Tiên lại nhiều hơn, cũng không cách nào địch nổi Kim Tiên!"

Trước cái kia Đại Hư Thiên Bức Trận, Mặc long cũng chẳng qua là cảm thấy có chút phiền phức mà thôi, nếu như thật sự để tâm, tuyệt đối có thể lấy phá tan, đương nhiên, hắn đương thời cũng có cố ý ẩn giấu, ngồi xem Phương Nguyên chết ý tứ ở bên trong.

Càng không cần phải nói, Phương Nguyên chính là Tâm Ma Ma Chủ, đối với Tâm Ma đại quân càng là thiên nhiên khắc chế.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 760: Huyết Uyên

"Cũng nhanh đến không đáy Huyết Uyên chứ? Cái này một đường đến, cũng không biết giết bao nhiêu Ma quái!"

Phương Nguyên trong tay cầm lấy một cái cả người sinh đầy mắt cự xà, phảng phất nhai cây mía như thế, từng đoạn từng đoạn nuốt xuống.

Đoạn này thời gian bên trong, hắn một mặt chạy đi, vừa luyện hóa không có mắt Ma quái, chính mình cũng không biết nuốt mấy vạn vẫn là mấy chục vạn.

Ngược lại nếu thật sự chính lấy chiến công đến tính, không nói một cái Sơn Thủy Quân, chính là toàn bộ Hạo Thiên bộ 'Chuộc thân' chi phí, không tính Mặc long, đều không khác mấy đủ rồi.

Lúc này, ở hắn biến thành Hỗn Độn cự nhân mặt ngoài thân thể, màu tím đen hoa văn trải rộng, hình thành một bộ chiến giáp dáng dấp, thậm chí sức phòng ngự còn tương đối khá, Ma Chủ phía dưới cảnh giới, công liên tiếp phá tầng này chiến giáp thực lực đều không có.

"Tâm Ma chiến trường trên, tuy rằng Đại La đế quân cấp bậc tồn tại đều bị phong ấn, nhưng Cổ Thần Kim Tiên cấp bậc Ma Chủ lại còn có một chút!"

Nếu không, bên này trong thiên cung cũng sẽ không có bảy tôn Cổ Thần tọa trấn.

"Tuy rằng xanh tím tinh thần phạm vi vô cùng quảng đại, nhưng giống ta như thế trắng trợn không kiêng dè, đã sớm nên hấp dẫn tới một cái hai cái mới là. . . Xem ra, bọn hắn đều là định cư ở một cái nào đó nơi sao?"

Phương Nguyên trước một đường quét ngang, cũng có hấp dẫn Ma Chủ đến đây giao thiệp ý nghĩ.

Nhưng lúc này, rốt cục phát hiện trong đó không đúng: "Cũng vậy. . . Ma Chủ cấp bậc, đặt ở thiên đình chính là Cổ Thần, liền Hạo Thiên bộ gặp phải cũng phải cảnh giác vạn phần, thậm chí mấy tôn liên thủ, còn có thể tấn công Thiên cung, một khi sống một mình, tất nhiên sẽ bị chiến bộ vây quét, lớn nhất khả năng, chính là ôm đoàn sưởi ấm!"

Không tên, Phương Nguyên đã nghĩ đến cái gọi là tam đại tuyệt địa.

Bây giờ nhìn lại, những kia Ma Chủ đám người, tám thành liền ẩn cư ở tuyệt địa ở trong, mượn địa lợi, chống lại Thiên cung vây quét.

"Đối với Thiên Đế mà nói, hắn chức trách chính là phong tỏa tinh thần, coi chừng phong ấn, Ma Chủ cái gì, đều là con tôm nhỏ, để phía dưới Cổ Thần giải quyết liền có thể. . ."

Phương Nguyên cảm giác mình có chút lý giải Thiên Đế cách làm.

Tâm Ma chiến trường bên trên, bất luận làm sao tiễu giết, chỉ cần nguyên lực bất diệt, cuồn cuộn không ngừng Ma quái vẫn là sẽ đản sinh ra.

Bởi vậy, không bằng đem ra luyện binh, hoặc là cũng là trận doanh bên trong thanh tẩy cùng tiêu hao?

"Lấy Thiên Đế năng lực, phải là hoàn toàn có thể luyện hóa nguyên lực, nhưng hắn làm sao có thể cùng Linh giới cướp ăn? Ai. . . Đây chính là Thần đạo bi ai. . ."

Phương Nguyên suy nghĩ lung tung, đi tới một chỗ vực sâu phụ cận.

Đại địa đỏ thẫm, không ít địa phương dung nham dâng trào, hình thành màu đỏ sậm dòng sông.

"Không đáy Huyết Uyên, đến!"

Phương Nguyên dõi mắt mà nhìn, ở phía trước, một đạo khe nứt to lớn, giống như đại địa vết thương, kéo dài vô tận, lại càng không biết sâu đến mấy phần.

Ở vực sâu bên trong, thời khắc quanh quẩn đỏ như màu máu sương mù, mang theo sâu nặng điềm xấu mùi vị.

"Hừm, nơi này Nguyên lực, lại so với ngoại giới tinh tụy không ít. . ."

Phương Nguyên nhìn kỹ kinh lạc giống như sông dung nham lưu, từng con Liệt Diễm ác ma, đang từ sông nước bên trong bò ra, lẫn nhau chém giết, nuốt chửng. . . Khí tức không ngừng tăng cường.

Đương nhiên, nhìn thấy Hắc giáp cự nhân đi tới, đều là vội vội vã vã la lớn tách ra.

"Cái này vực sâu. . ."

Phương Nguyên đi tới vết nứt biên giới, nhìn phía trước vạn trượng vách núi: "Nếu như ta toàn lực ra tay, cũng có thể làm được điểm ấy, thâm nhập tinh hạch, nhưng muốn đồng thời phong ấn một cái Đại La, lại là không thể. Liền Thiên Đế đều không nhất định có thể làm được. . ."

Vẻn vẹn chỉ là đứng ở chỗ này, hắn liền có thể cảm nhận được lúc trước Tâm Ma xâm lấn khốc liệt.

"Thiên Đế cũng là đế quân cấp, cùng bị phong ấn tồn tại ngang ngửa, là có Tiên đạo Đại La cùng ra tay, vẫn là Linh giới thiên ý chống đỡ?"

Linh giới bản chất cùng Tâm Ma giới ngang ngửa, tuy rằng thể lượng trên có chút thua kém, nhưng nếu gia trì Thiên Đế, đủ để đem đế quân cấp lại lên nhấc nửa cái vị cách.

"Có thể nói. . . Ở Linh giới trong, được đến thiên ý gia trì Thiên Đế, chính là

người mạnh nhất!"

Phương Nguyên nhìn về phía vực sâu hư không, trong ánh mắt mang theo tham lam: "Nếu là nuốt chửng tất cả nguyên lực, không biết có thể hay không đem ta đẩy tới đế quân tầng thứ?"

Đang lúc này, hắn biểu hiện ngẩn ra, nhìn về phía trong vực sâu.

Vù vù!

Sương máu phá tan, một cái cực lớn đầu rắn từ trong sương mù dày đặc dò ra, chợt là thứ hai, cái thứ ba. . . Đầy đủ chín cái cực lớn đầu rắn, mỗi một cái thụ đồng đều có to bằng gian phòng, lưỡi phun ra, phát ra thanh âm tê tê.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mặt đất rung động, đến cuối cùng, con sinh vật này toàn cảnh rốt cục hiện lên ở Phương Nguyên trước mặt.

Hắn hóa thân Hỗn Độn cự nhân đã là đỉnh thiên lập địa, nhưng ở cái này Cửu Đầu Xà Cảnh Long trước mặt, vẫn là giống như tiểu hài tử.

"Ma Chủ? !"

Cảm nhận được trên người đối phương nguyên lực khí tức, Phương Nguyên lộ ra một nụ cười: "Quả nhiên. . . Tâm Ma chiến trường bên trong Ma Chủ, đều ở ở tam đại tuyệt địa trong. . ."

"Hoan nghênh ngươi, ta mới lên cấp đồng loại!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long phát ra nổ vang, thần niệm lay động hư không: "Mười ba năm sau khi, trong chúng ta rốt cục lại có lên cấp Ma Chủ cảnh giới tồn tại!"

'Hả? Cái này điều Cửu Đầu Xà tựa hồ đem ta xem là bản địa Ma quái tiến

hóa mà đến?'

Phương Nguyên hơi kinh ngạc , bất quá lập tức lý giải, cái này chỉ sợ cũng là thiên thần đám người định kỳ càn quét Tâm Ma chiến trường nguyên nhân căn bản.

Nếu như bỏ mặc không quan tâm, mặc cho Ma linh đám người diễn hóa nuốt chửng, cái kia tất nhiên cùng vực sâu như thế, sinh ra rất nhiều đáng sợ tà vật đến.

"Ta tên. . . Cửu Đầu. . . Tê tê. . . Ngang nhau tồn tại a, nói cho ta ngươi xưng hào!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long lưỡi không ngừng phun ra nuốt vào, thu nạp trong hư không tất cả tin tức.

"Ta tên. . . Mộng Ma!"

Phương Nguyên khóe miệng mang theo vẻ mỉm cười, nói thẳng: "Trở thành Ma Chủ sau khi , ta nghĩ rất nhiều, cũng cảm nhận được lượng lớn nguy hiểm, bởi vậy, ta chuẩn bị đi tam đại tuyệt địa nhìn."

"Lựa chọn sáng suốt, bằng không ngươi một khi bị phát hiện khóa chặt, nhất định sẽ gặp phải Thiên cung mấy cái chiến bộ vây quét. . . Tê tê. . ." Xà Cảnh Long chín cái đầu không ngừng dây dưa: "Bây giờ nhìn lại. . . Truyền thừa của ngươi trí nhớ cùng giác tỉnh đến cũng không phải là vô cùng hoàn mỹ."

"Xác thực như vậy, ta không thấy rõ. . . Đường phía sau!"

Phương Nguyên thản nhiên nói: "Ta cảm thấy nơi này, có thứ mà ta cần!"

"Ha ha! ! !"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long chín cái đầu cùng nhau cười to: "Ma Chủ cảnh giới, chính là truyền thừa chung cực. . . Ở nắm giữ nguyên lực sau khi, chúng ta phía

trước sẽ không có đường!"

"Không có. . . Đường?"

Phương Nguyên cả kinh.

"Chân chính con đường, là muốn dựa vào chính mình đi ra. . . Mỗi một cái Ma Chủ nghĩ muốn đột phá, đều phải bước ra một cái mới đường! Đương nhiên. . . Ở phương diện này, quan sát các Ma Thần để lại, đối với chúng ta cũng có trợ giúp rất lớn!"

'Ma thần? !'

Rất hiển nhiên, đây chính là Ma Chủ bên trên cảnh giới, cùng Thần đạo đế quân cùng với Tiên đạo Đại La tương đương.

"Ta cảm giác được, ở không đáy Huyết Uyên ở trong, liền phong ấn một con Ma thần!"

Phương Nguyên mở miệng nói.

"Không sai, đi theo ta! Nhìn vị kia Ma thần để lại vết tích, đối với với ngươi mà nói sẽ có rất lớn dẫn dắt!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long trực tiếp xuyên xuống vực sâu, đối với Phương Nguyên rất là tín nhiệm.

Dù sao, nguyên lực khí tức , căn bản không giả được, huống chi, chỉ muốn trở thành Tâm Ma giới tồn tại, ở cái này Linh giới ở trong, ngoại trừ cùng chúng nó thống nhất trận tuyến, chẳng lẽ còn có cái khác đường để đi sao?

Có thể nói, một khi dính dáng tới Tâm Ma lực, dù là trước không phải Tâm Ma giới người, lúc này cũng chỉ có khăng khăng một mực nương nhờ vào một con đường để đi.

Phương Nguyên lẫm liệt không sợ hãi , tương tự nhảy xuống vực sâu.

Xì xì!

Lượng lớn hồng vụ lập tức lan tràn tới, quay chung quanh thân thể hắn, bắt đầu rồi ăn mòn.

'Nếu như là bình thường Ma Soái, gặp phải loại này hồng vụ, quả thực là đến bao nhiêu chết bao nhiêu, cho dù Thiên Tiên cũng rất khó chống đỡ. . .'

Từng đạo từng đạo màu đỏ sương mù, cùng Hắc giáp trên hoa văn triệt tiêu lẫn nhau, mà đợi đến Hắc giáp sắp tiêu hao hầu như không còn lúc, Phương Nguyên ý nghĩ hơi động, nguyên lực sinh sôi liên tục, trong nháy mắt lại đem Hắc giáp bù đắp xong, căn bản cũng không có cái gì tiêu hao lời giải thích.

"Đây là ăn mòn hồng vụ, chỉ có chúng ta Ma Chủ tồn tại, mới có thể ở trong đó thời gian dài sinh tồn!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long quay đầu lại giải thích một câu, khổng lồ thân hình ở vực sâu bên trong lại là nhanh nhẹn đến khó mà tin nổi.

"Thế này sao lại là cái gì vực sâu? Quả thực chính là biển sâu a!"

Phương Nguyên đi theo Cửu Đầu không ngừng lặn xuống, trên mặt không khỏi càng ngày càng thán phục.

Cái này không đáy Huyết Uyên từ trên đất bằng xem còn chỉ là một cái cực lớn khe nứt, nhưng càng là lặn xuống, không gian liền càng là khổng lồ vô ngần, thậm chí làm hắn sản sinh toàn bộ xanh tím tinh thần đều là trống rỗng ảo giác.

"Đến!"

Phía trước Cửu Đầu Xà bỗng nhiên dừng lại.

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi, nếu tên là không đáy Huyết Uyên, nơi

này tự nhiên cũng không phải dưới đáy, mà là một mảnh hư không, màu đỏ sậm sương mù, hầu như ngưng kết thành vì thực chất.

"Đây là. . ."

Phương Nguyên con ngươi co rụt lại, phảng phất lại trở về gặp mặt Thiên Đế, còn có lúc trước bị tước đoạt Mộng Sư con đường lúc.

Lượng lớn sương máu bị hắn xua tan, hiện ra một cái chưởng ấn, trực tiếp đánh vỡ hư không, dấu ấn ở không gian bên trong, phảng phất một cái khó có thể khép lại vết tích.

"Không thể miêu tả khủng bố, quả nhiên là Ma thần!"

Hắn chậm rãi thở dài.

Còn bên cạnh, Cửu Đầu Xà Cảnh Long nhưng là lấy một loại vịnh ngâm giọng nói: "Ma thần ở vào quy tắc bên trên, bọn hắn chính là tất cả, không thể miêu tả, vô hạn khủng bố, một khi toàn lực ra tay, không thêm thu hút, mọi cử động sẽ ở trên thế giới khắc họa xuống chính mình ấn ký, thậm chí xoay tay thay đổi tạo thành thế giới hòn đá tảng yếu tố!"

"Mà bọn hắn ra tay vết tích, chúng ta mệnh danh là 'Đạo ngân', mang theo Ma Thần cấp những khác con đường ý nhị, thường xuyên cảm ngộ, đối với chúng ta mở ra chính mình Ma thần chi đạo, có rất nhiều chỗ tốt!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long không ngừng đi xuống.

Phương Nguyên nhất thời nhìn thấy cái kia từng cái từng cái Đạo ngân, mang theo kinh tâm động phách khí tức, trực tiếp dấu ấn ở trên hư không, vạn năm không phai mờ.

Thoáng nhắm mắt lại, liền phảng phất nhìn thấy một hồi đại chiến kinh thiên.

Phương Nguyên có chút thất thần, lại một đường đi xuống.

Chu vi Đạo ngân không ngừng biến ảo, vặn vẹo quái dị, cuối cùng thậm chí hình thành rồi từng cái từng cái kỳ dị tàn khuyết phù hiệu.

"Tâm Ma văn?"

Bình thường Tâm Ma văn tự, Phương Nguyên đã sớm cùng A Đa đã học, nhưng nơi này phù hiệu, lại là hoàn toàn khác nhau.

"Mang theo điểm Tâm Ma văn tự mùi vị, hẳn là có cùng nguồn gốc , bất quá mức độ phức tạp muốn vượt xa khỏi, hẳn là Tâm Ma giới bên trong cổ văn?"

"Đây là Ma thần sử dụng văn tự, nghe đồn chỉ cần tìm hiểu thấu đáo, là có thể lãnh hội vị kia Ma thần khai sáng con đường. . . Đáng tiếc, ta vẫn ở vực sâu bên trong tìm kiếm, nhưng không cách nào tập hợp toàn bộ!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long có chút tiếc nuối nói.

"Đúng rồi. . . Đầu kia Ma thần phong ấn tại nơi nào?"

Phương Nguyên ngẩn ra, bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 761: Thương Nghị

Không đáy Huyết Uyên là phong ấn Ma thần nơi, những thứ này giao thủ dấu vết lưu lại cũng sâu sắc nói rõ điểm này, nhưng Phương Nguyên lập tức đã nghĩ đến một cái trọng yếu vấn đề.

"Không có!"

Xà Cảnh Long chín cái đầu cùng nhau lắc, vô cùng bất đắc dĩ: "Nơi này vực sâu không có tầng dưới chót, dù là ta toàn lực chui xuống, cuối cùng cũng sẽ bị tùy cơ truyền tống đến thượng tầng nơi nào đó, mấy vị ngang nhau tồn tại thăm dò qua nhiều lần, đều không có phát hiện qua phong ấn chính thể nơi."

Như phong ấn là có hình có chất đồ vật, thời gian dài như vậy bại lộ ở mấy tôn Ma Chủ trước mặt, tổng sẽ bị tìm ra kẽ hở, thậm chí mạnh mẽ làm hao mòn, thả ra Ma thần.

"Xem ra, đế quân phong ấn, quả thật vô cùng huyền diệu, có lẽ chỉ tồn tại ở không gian một điểm, thậm chí nho nhỏ giới tử bên trong!"

Phương Nguyên như có ngộ ra.

Lúc này, ở hắn thức hải trong, cái viên này Hắc Nguyên châu lại là bỗng nhiên hơi động , khiến cho hắn không khỏi biểu hiện khẽ biến.

'Thiên phi Vân Hương người phụ nữ kia là có chuẩn bị mà đến, cái này Hắc Nguyên châu, quả nhiên là giải phong Huyết Uyên Ma thần then chốt chìa khóa!'

Tuy rằng nắm giữ then chốt manh mối, lúc này Phương Nguyên lại là bát phong bất động, càng không có một chút nào lấy ra dùng chung ý nghĩ.

"Tốt, bọn hắn cũng tới!"

Lúc này, Cửu Đầu Xà Cảnh Long con mắt nhất thời nhìn hai cái phương hướng.

"Cạc cạc!"

Bão táp gào thét bên trong, một con hai đầu màu đen quạ đen vỗ cánh, bỗng nhiên hàng lâm.

Thân hình của nó so với Phương Nguyên cự nhân cùng Cửu Đầu Xà Cảnh Long mà nói hoàn toàn chính là cái Tiểu bất điểm, khí tức trên người lại khủng bố phi thường, quanh người mỗi thời mỗi khắc đều bao phủ một vòng bão táp, mang theo cực hạn chôn vùi lực lượng.

"Rất tốt. . . Lại có một cái mới Ma Chủ, gia nhập chúng ta nơi này!"

Quạ đen một cái đầu mở miệng nói chuyện, âm thanh khàn giọng, sóng gợn vô hình toả ra, ẩn chứa một loại nào đó khó có thể dùng lời diễn tả được mùi vị.

"Loại này sóng âm. . . E sợ Ma Soái nghe xong, đều sẽ hóa thành một bãi máu sền sệt chứ?"

Phương Nguyên ánh mắt nghiêm nghị.

"Hoan nghênh ngươi, người mới!"

Nó một cái khác đầu mở miệng, lần này lại là tỏa ra nồng nặc sinh khí tức , khiến cho Phương Nguyên cảm giác chịu đến một lần Đại Phục Nguyên thuật gia trì.

"Tê tê. . . Vị này mới gia nhập Ma Chủ, tên là Mộng Ma!" Cửu Đầu Xà Cảnh Long mở miệng giới thiệu: "Mộng Ma, vị này chính là Sinh Tử Phong Bạo quạ đen, thân thể của nó nắm giữ bão táp lực lượng, một cái đầu nắm giữ sinh mệnh, một cái đầu nắm giữ tử vong!"

"Các hạ được!"

Phương Nguyên cực lớn đầu chỉ trỏ.

"Như vậy. . . Mộng Ma, năng lực của ngươi lại là cái gì?"

Song đầu quạ đen không một chút nào sợ người lạ, bay đến Phương Nguyên trên bả vai rơi xuống, giống như một cái điểm đen nhỏ.

"Năng lực của ta sao? Ta thân thể này vật lộn năng lực còn có thể, đồng thời, còn nắm giữ nhất định ảo thuật!"

Phương Nguyên cười cười nói.

"Hừm, ngươi cùng Cửu Đầu, xác thực rất thích hợp làm cái này khiên thịt!"

Một người phụ nữ tiếng nói truyền đến, từ một hướng khác, lan tràn đến tảng lớn hoa cỏ, lăng không tỏa ra.

Ở mặt cỏ bên trên, hiện ra một người phụ nữ bóng người.

Nàng nửa người trên tuyệt mỹ cực kỳ, nửa người dưới lại là lượng lớn rễ cây, sống nhờ ở mặt cỏ bên trên, cực ác cùng vô cùng đẹp tan ra vào một thân, mang theo loại kỳ dị mị lực.

"Cửu Đầu nắm giữ đáng sợ tái sinh lực, đồng thời hắn mỗi cái đầu đều nắm giữ thuộc tính khác nhau công kích, mà ta am hiểu nhất chính là độc tố. . . Ngươi có thể lấy gọi ta Eric!"

Tên là Eric nữ nhân lộ ra một cái mỉm cười: "Chúng ta bốn người hợp lực, đã chắc chắn xung kích Thiên cung!"

"Thiên cung?"

Phương Nguyên nhất thời nghĩ đến mới tới lúc, chứng kiến Thiên cung mặt

ngoài vết thương.

Giống như ma vật , căn bản không cách nào đối với Thiên cung bản thể tạo thành như vậy tổn thương, bây giờ nhìn lại, hắn là những thứ này Ma Chủ đám người kiệt tác.

"Đó là Thần Chi tiền tuyến, chúng nó thông qua Thiên cung giám thị chúng ta, một khi phát hiện cường đại người tung tích, lập tức sẽ vây quét bắt giết. . ."

Eric trong mắt lộ ra nồng nặc vẻ cừu hận: "Chúng ta nhất định phải nhượng bọn họ biết, hành vi như vậy, muốn trả giá đau đớn thê thảm đánh đổi!"

"Eric, tuy rằng chúng ta nhiều Mộng Ma, nhưng trong thiên cung Ma Chủ có bảy vị. . . Có phải là hắn là liên lạc một thoáng mặt khác hai nơi?"

Cửu Đầu tuy rằng thể tích lớn nhất, cá tính lại có vẻ nhất là cẩn thận.

"Không, ta đã nhẫn không chịu nổi bọn hắn!"

Sinh tử song đầu quạ đen Tử đầu dữ tợn nói, con ngươi mang theo điểm huyết hồng, lượng lớn tử vong sóng gợn tản ra, ở Phương Nguyên trên bả vai ăn mòn ra một cái động lớn.

"Há, xin lỗi, thực sự là những kia tự xưng thần linh gia hỏa, làm người ta chán ghét!"

Nó Sinh đầu lập tức nói áy náy, phun ra một đoàn ánh sáng màu xanh biếc: "Ta cho ngươi tu bổ lại!"

"Không sao!"

Phương Nguyên vô tình vỗ vỗ vai.

Lấy hắn cùng cái này quạ đen thể hình chênh lệch, đối phương ăn mòn ra một cái động lớn, cũng chính là tương đương với người bình thường trên da nhiều

một cái to bằng lỗ kim khổng mà thôi , căn bản không có cảm giác gì.

"Khanh khách. . . Cửu Đầu, ngươi sợ sệt sao? Không cần lo lắng, lần trước ngươi cũng là thành công phá hủy qua Thiên cung phòng ngự một lần?"

Eric cười khanh khách: "Có ta ở bên cạnh, sẽ không để cho ngươi chết!"

"Đáng chết. . . Đương thời ngươi hại ta mất đi bảy cái đầu! Tê tê. . . Suýt chút nữa liền dài không trở lại."

Cửu Đầu cực lớn đầu gào thét, phát động cuồng phong.

"Ngươi phản đối cũng vô dụng, hiện tại quạ đen ủng hộ ta, Mộng Ma ngươi đây?"

Nữ nhân ánh mắt nhìn về Phương Nguyên.

"Đả kích thần linh sao? Ta không có ý kiến!"

Phương Nguyên mở cái miệng rộng, lộ ra ý cười.

Trên thực tế, hắn lúc này trong lòng, còn có một loại cảm giác quái dị: 'Loại này chạm trán, không phải là kinh điển phản phái bá chủ hội nghị, thương lượng hủy diệt thế giới cảnh tượng sao? Không nghĩ tới, ta cũng đã biến thành một thành viên trong đó!'

"Rất tốt, hiện tại ba so với một, Cửu Đầu ngươi còn muốn phản đối sao?"

Eric được đến hồi đáp, hài lòng nở nụ cười.

"Được rồi. . . Ta không có ý kiến!"

Cửu Đầu chín cái đầu lầm bầm, bất đắc dĩ nói: "Bất quá lần này các ngươi không nên nghĩ ta lại hướng cái thứ nhất!"

"Không thành vấn đề, lần này chúng ta có hai cái khiên thịt, nói không chắc

có thể phá hủy Thiên cung, thậm chí giết chết một hai tôn Ma Chủ đây!"

Eric nhìn Phương Nguyên, con mắt tỏa ánh sáng.

"Muốn ta làm tiên phong, cũng không phải là không thể, thế nhưng nhất định phải thỏa mãn điều kiện của ta!"

Phương Nguyên ánh mắt quỷ bí.

Ở trong mắt hắn, cái này ba con Ma Chủ, chính là sống sờ sờ ba giọt nguyên lực.

Chỉ tiếc, thực lực quá mạnh, có chút không tốt lắm xuống miệng.

"Điều kiện gì?"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long trực tiếp hỏi.

"Truyền thừa của ta trí nhớ rất là tàn tạ, bởi vậy, ta cần các ngươi truyền thừa!"

Phương Nguyên trầm giọng nói: "Ta không muốn những kia liên quan đến các ngươi căn bản hạt nhân bí ẩn, chỉ cần đối với Ma Chủ cảnh giới khái quát, cùng với mặt sau Ma thần cảnh giới suy đoán!"

"Thậm chí ngay cả cái này đều không có, thực sự là đáng thương!"

Eric thương hại nhìn Phương Nguyên một chút: "Không có vấn đề, đồng thời ta còn có thể đáp ứng ngươi, đợi đến sau khi thành công, ta sẽ cho ngươi một phần ký ức thủy tinh, bên trong tồn tại ta ở Huyết Uyên ở trong, thu được Ma thần cảm ngộ!"

"Chúng ta cũng không có ý kiến!"

Cửu Đầu cùng quạ đen vẻ mặt rất kỳ dị, phảng phất nhìn thấy đẻ non, mang

theo điểm đáng thương mùi vị, lấy ra hai khối tinh thạch: "Cầm đi. . . Nói thật, Mộng Ma ngươi có phải là mới vừa đột phá Ma Chủ cảnh giới? Cái kia xác thực cần củng cố một thoáng, không nên bị những kia Cổ Thần dễ dàng đánh chết."

"Cảm tạ. . . Ta muốn bế quan một thoáng."

Phương Nguyên có chút không nói gì, thu rồi những này công pháp, nhanh chân rời đi.

Ba vị Ma Chủ lại là đợi ở chỗ này, lẳng lặng nhìn.

"Thực sự là đáng thương a. . ."

Cửu Đầu Xà Cảnh Long thở dài: "Xem ra Mộng Ma lên cấp ra rất lớn vấn đề, liền truyền thừa đều tàn khuyết thành như vậy. . ."

"Khanh khách. . ."

Eric lại là cười đến có chút quỷ bí, nháy mắt một cái: "Ngươi thật sự tin tưởng sao? Một cái bản thổ Ma linh, dĩ nhiên trí nhớ thiếu hụt đến cái này bộ phận?"

"Giả! Giả!"

Sinh tử quạ đen Tử đầu kêu to, chợt một cái khác đầu lập tức phản bác: "Thật! Thật!"

Hai đôi mắt mắt to trừng mắt nhỏ, thật giống sau một khắc liền sẽ bắt đầu cãi vã hỗ mổ.

"Ngược lại bất luận thật giả cũng không đáng kể, bất luận hắn là ngoại giới lẻn vào người, vẫn là nguyên bản thần linh người phản bội, ít nhất hắn lúc này, đã trở thành chúng ta một thành viên!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long thật là có chút đại trí giả ngu mùi vị: "Bước đi này

chuyển biến đi ra, hắn đã không có lựa chọn khác."

"Cái này đúng là, vì lẽ đó ta đáp ứng đem công pháp cho hắn!"

Eric cười đến rất là thoải mái: "Nguyên lực ảnh hưởng vốn là tiêu trừ không được, nếu như lại thêm vào Ma Chủ cấp bậc công pháp dấu ấn, e sợ cho dù là Linh giới đế quân, cũng chỉ có thể đem hắn hủy diệt, không cách nào lại kéo về đầu."

. . .

"Cái này ba vị Ma Chủ, không hắn không có đối với thân phận của ta sản sinh hoài nghi!"

Huyết Uyên vô hạn quảng đại, Phương Nguyên trực tiếp tìm một chỗ hư không, bắt đầu bố trí cấm chế.

Từng tầng từng tầng nhỏ bé dày đặc phù văn dây khóa ở trong hư không ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một gian cung điện dáng dấp.

Hắn khổng lồ thân hình thu nhỏ lại, khôi phục người bình thường trạng thái, đẩy ra cung điện cửa lớn.

"Đương nhiên. . . Cho ta những tin tình báo này, tuy rằng đều là thật sự, lại cũng chưa chắc đều là hảo ý!"

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, bắt đầu từng cái từng cái tiếp thu từ tam đại Ma Chủ nơi đó thu được kiến thức: "Bất quá. . . Ta cần, thật sự chỉ có cảnh giới miêu tả mà thôi, cái nào sợ bọn họ đem truyền thừa tinh túy tất cả cho ta, ta cũng sẽ không tu hành, Ma thần chi đạo, xác thực là muốn khai sáng ra con đường của chính mình!"

Ở phương diện này, các Mộng Sư đã đi ở hàng đầu.

Càng không cần phải nói, Phương Nguyên chính mình khai sáng Tạo hóa chi

đạo, lấy tạo hóa lên cấp Ma Chủ cảnh giới, sớm đã có phương diện này ý nghĩ cùng mô hình.

"Bất quá, việc cấp bách, vẫn là cái này Hắc Nguyên châu!"

Hắn lật bàn tay một cái, đen nhánh hạt châu liền hiện lên ở lòng bàn tay.

Đến Huyết Uyên ở trong sau khi, hạt châu này liền có vẻ vô cùng sinh động.

"Hắc Nguyên châu ứng nên là bổn nguyên xuất ra, bởi vậy có thể cảm nhận được nguyên lực. . . Nhìn thấy cái kia ba vị Ma Chủ chỉ có thể làm nó thoáng nhúc nhích, gặp phải Đạo ngân lúc lại là kịch liệt cực kỳ, trong này chẳng lẽ có cái gì huyền bí?"

Phương Nguyên đưa tay phải ra, một điểm quang mang ở đầu ngón tay hiện lên.

Hắn ngưng không vẽ tranh, đem trước nhìn thấy từng cái từng cái tàn khuyết phù hiệu sách viết ra.

Lấm ta lấm tấm ánh sáng nằm dày đặc, bao bọc Hắc Nguyên châu, cái này kỳ vật đồng dạng lóe lên lóe lên, làm như cùng phù văn kêu gọi kết nối với nhau.

Vù vù!

Đột nhiên, một luồng sức hút từ hạt châu bên trong hiện lên, đem tất cả phù văn một thoáng nhét vào, chợt phun mà ra.

"Đây là. . ."

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, trên mặt lại là hiện ra vẻ mặt vui mừng: "Hoàn chỉnh Tâm Ma cổ văn? !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 762: Minh Cổ

Bình thường Tâm Ma văn tự cùng Tâm Ma cổ văn khác nhau, liền giống như Đại Càn thông dụng ngữ cùng Quy tắc ngữ chênh lệch, kém một bước, thiên địa xa.

Tâm Ma cổ văn, là Tâm Ma giới bên trong đại năng sử dụng văn tự.

Hoặc là nói, là bọn hắn lực lượng dật tán mà ra sau khi, tạo thành tự nhiên diễn hóa.

Trong này, thường thường liền bao hàm rất nhiều con đường tin tức, Ma Chủ hiểu biết đều có nhiều chỗ tốt.

"Tâm Ma cổ văn thoát thai từ Tâm Ma văn tự, càng là Đại đạo chi âm, đối với ta mà nói càng là không có chút khó khăn gì. . ."

Trên thực tế, cái này hoàn chỉnh Tâm Ma cổ văn, coi như là người bình thường đều có thể nghe hiểu, nắm giữ cùng quy tắc văn tự như thế đặc tính.

Đại đạo cũng không phải là không thể miêu tả, chân chính nói huyền diệu khó hiểu, hoàn toàn là bởi vì chính mình cảnh giới không tới!

"Chân chính đại năng, hoàn toàn có thể mang Thiên đạo lấy bất kỳ hình thức biểu đạt ra đến. . . Đương nhiên, người bình thường nghe hiểu sau khi sẽ phát sinh cái gì, nhưng là thật khó mà nói."

Phương Nguyên hoài nghi, nơi này bất luận cái nào cổ văn lưu lạc hạ giới, đều có khả năng hình thành một hồi gió tanh mưa máu.

tự mang đặc tính, hoàn toàn có thể đầu độc ra một cái sinh vật có trí khôn quân đoàn.

Thậm chí thiên phú dị bẩm người, còn có thể lấy một cái cổ văn làm căn cơ, thôi diễn ra rất nhiều xưng bá, ngoan tuyệt công pháp ma đạo đến, thay đổi một thế giới đại thế , khiến cho đạo tiêu ma trưởng.

Lúc này, rất nhiều Tâm Ma cổ văn lại là lẫn nhau cấu kết, rất nhiều văn tự toả ra hào quang, mang theo hơi thở hết sức khủng bố.

"Đây chính là. . . Ma thần đạo sao?"

Phương Nguyên ánh mắt có chút mê ly, phảng phất say mê tiến vào.

Hắn khổ tìm Ma thần chi đạo đã lâu, lúc này bỗng nhiên thì có một cái đại đạo bày ở trước mặt hắn, giống như trong sa mạc sắp chết khát người nhìn thấy một vũng nước suối, cùng đường mạt lộ người phát hiện một con đường sống, khó tránh khỏi có chút tâm thần dao động.

Đồng thời, Ma thần mở ra con đường, tự nhiên lý luận hoàn thiện, trụ cột vững chắc, mang theo một loại mười phân vẹn mười mùi vị.

Thậm chí, bất luận cái nào Thiên Tiên Địa Tiên nhìn, đều sẽ cho rằng đây là bọn hắn khổ sở truy tìm 'Thiên đạo' !

"Đây chính là Ma thần chi đạo sao? Năng lượng tuần hoàn, có thể nói hoàn mỹ, đối với nguyên lực vận dụng càng là tinh diệu vô cùng, bao la vạn tượng, quả thực chính là ta tương lai cọc tiêu. . . Chờ một chút!"

Đột nhiên, Phương Nguyên cả người chấn động, con mắt nhất thời tỉnh táo lại: "Ma thần chi đạo, là muốn đi ra con đường của chính mình, một khi ta mê muội tại cái khác đại đạo, vậy thì cả đời vô vọng!"

Một niệm đến đây, phảng phất một tia chớp , khiến cho hắn cả người nhất thời khôi phục thanh minh, lại nhìn những thứ này Tâm Ma cổ văn, trên mặt liền

mang theo cười gằn: "Quả nhiên là Ma thần phương pháp. . . Lưu lại cái gì đều mang theo nguy hiểm!"

Trên thực tế, này đại đạo cũng không sai, thậm chí đối với Cổ Thần trở xuống người tu luyện mà nói, còn có lợi ích cực kỳ lớn.

Nhưng Phương Nguyên lập chí truy tìm chính mình 'Đạo', nếu như chịu đến ngoại đạo ô nhiễm, chính là căn cơ có khuyết, đây mới thực sự là tai nạn.

"Đạo của ta, là tạo hóa, bất kỳ ngoại đạo, chỉ có thể trở thành là ta dinh dưỡng cùng bổ sung, tuyệt đối không cách nào quấy rầy ta bản chất!"

Phương Nguyên thì thào nói, hoàn toàn từ ảnh hưởng bên trong khôi phục lại.

Mà đang lúc này, trước mặt hắn rất nhiều Tâm Ma cổ văn, lại một xuống phát sinh ra biến hóa.

Rất nhiều văn tự phảng phất có tay có chân giống như, bắt đầu tự động sắp xếp, hội tụ thành mới ý tứ: "Thả ta đi ra ngoài! Thả ta đi ra ngoài!"

"Ta Minh Cổ. . . Là vua của các Ma thần!"

"Thả ta đi ra ngoài, ngươi đem sẽ nhận được ngươi muốn tất cả!"

. . .

"Đã bị phong ấn Ma thần, còn có thể thông qua trước lưu lại điểm điểm vết tích quấy phá?"

Phương Nguyên đúng là hơi kinh ngạc.

Hắn có thể rất rõ ràng cảm giác được, không có bất kỳ sức mạnh của ngoại lai quấy rầy văn tự.

Toàn bộ Linh giới phong ấn, cũng không thể xuất hiện loại này chỗ sơ suất.

Nhưng những thứ này không biết bao nhiêu năm tiền còn sót lại đi xuống phù hiệu, lại trải qua bù đắp sau khi, lại vẫn là có thể giống như sinh vật có trí khôn giống như bắt đầu tiến hành đầu độc.

"Ma thần tồn tại, quả nhiên khó mà tin nổi!"

Hắn thở dài một tiếng, chợt hỏi: "Ngươi bản thể phong ấn, ở nơi nào? Không tìm được địa phương, ta căn bản là không có cách triển khai thủ đoạn."

Xì xì!

Những thứ này văn tự quả nhiên như cùng sống vật giống như, bắt đầu vặn vẹo, hội tụ trở thành một cái nho nhỏ trận pháp, phía trên nghi quỹ phức tạp đến cực điểm, Thiên Tiên nhìn đều muốn hoa mắt mê mẩn.

"Trận pháp?"

Phương Nguyên đối với trận pháp chi đạo vẫn tính tinh thông, hơi suy nghĩ bên trong, chu vi cung điện nhất thời nổ tung, biến thành vô số bé nhỏ phù văn, bắt đầu một lần nữa tổ hợp.

Không đến bao lâu, liền hình thành rồi Tâm Ma cổ văn biểu thị đại trận.

"Hả? Tựa hồ mang theo truyền tống, phá tan hư không các loại đặc hiệu!"

Phương Nguyên kiểm tra một hồi, trực tiếp đi tới.

Ầm ầm!

Trận pháp nổ vang, quang mang toả sáng.

Sau một khắc, hắn liền đến một chỗ kỳ dị nơi.

Trên mặt đất, vô số huyết tương ngọ nguậy, giống như vật còn sống.

Chu vi, lượng lớn Đạo ngân dày đặc hiện lên, nếu như bị Cửu Đầu chúng nó

nhìn thấy, khẳng định con ngươi đều muốn nổi gồ lên , bởi vì số lượng thực sự là quá nhiều, hầu như là bên ngoài gấp mười lần! Gấp trăm lần!

"Đây chính là Huyết Uyên chi đáy sao?"

Phương Nguyên có hiểu ra, đây chính là những kia Ma Chủ đều không từng tới bí cảnh.

"Chỉ có ta Hắc Nguyên châu, mới có thể bù đắp Tâm Ma cổ văn, không hoàn chỉnh Tâm Ma cổ văn , căn bản không cách nào đem truyền tống trận này biểu thị đi ra. . ."

"Lẽ nào. . . Bên ngoài những kia Đạo ngân, vẫn đều đang đợi chân chính nắm giữ chìa khóa người sao? Loại cảnh giới này. . ."

Phương Nguyên giẫm đang không ngừng nhúc nhích huyết tương trên, nhanh chóng tiến lên.

Lượng lớn Đạo ngân tái hiện ra, không chỉ có cái này Ma Thần Minh Cổ, càng có Thiên Đế, cùng với một cái khác Tiên đạo Đại La vết tích.

"Quả nhiên, đến thiên ý gia trì Thiên Đế, là chân chính mạnh nhất!"

Phương Nguyên nhìn trong hư không một cái cổ dấu vết tích, không khỏi than thở.

Hắn từng cái từng cái Đạo ngân nhìn sang, liền Thiên Đế cùng Đại La đều không có buông tha, trong lòng đối với Ma thần cảnh giới lý giải, cũng là càng ngày càng rõ ràng lên.

"Ma thần! Ma thần!"

Phương Nguyên liếm liếm đầu lưỡi: "Nếu như lúc này, cho ta càng nhiều nguyên lực, ta tuyệt đối có thể mang bản thân thực lực tăng lên tới một cái không thể nào tưởng tượng được cảnh giới!"

Tuy rằng loại này tích trữ, không nhất định có thể làm cho hắn đột phá Ma thần, nhưng chứa đựng tăng vọt nguyên lực, lại là đầy đủ.

Ùng ục! Ùng ục!

Lúc này, huyết tương sôi trào, lật lên từng cái từng cái cực lớn bong bóng.

Rất hiển nhiên, là cái kia bị phong ấn tồn tại, đã không cách nào lại ngồi coi xuống.

Rất nhiều máu ngâm dung hợp, ở trong hư không tổ hợp làm vì một khuôn mặt người dáng dấp: "Một cái Ma Chủ? Thú vị. . . Tựa hồ là hạ giới phi thăng người!"

"Ngươi chính là. . . Ma thần Minh Cổ sao?"

Phương Nguyên lại là chút nào đều không lo lắng.

Ở cái này nơi phong ấn bên trong, đối phương có thể ở bên ngoài hiện ra mặt người, cũng đã là cực hạn.

Chỉ cần phong ấn không phá, cái này Ma thần mảy may lực lượng cũng lan truyền không ra, chỉ có thể dựa vào đầu độc.

Thậm chí, nếu như không phải Phương Nguyên đến, bên ngoài cái kia mấy cái Ma Chủ, liền tìm tới nơi này khả năng đều không có, thay lời khác tới nói, chính mình chính là hắn thoát vây duy nhất hi vọng.

"Hắc Nguyên châu, ở trên người ngươi. . . Thả ra ta! Ngươi đem sẽ thu được khó có thể tưởng tượng vinh quang, không gì sánh kịp lực lượng, cùng với ngươi chờ mong tất cả!"

Minh Cổ lấy vịnh ngâm âm thanh nói, mang theo cường đại mê hoặc lực lượng.

Cho dù là Thiên Tiên, nghe được nó tiếng nói, cũng sẽ lập tức bị chuyển hóa, biến thành tử trung.

". . ."

Nhưng Phương Nguyên lại là không nói gì: "Ngươi cho rằng. . . Ta nhìn rất giống kẻ ngu si sao? Ngươi loại này tồn tại hứa hẹn , căn bản hoàn toàn không thể tin!"

Có lẽ Cổ Thần Kim Tiên hàng ngũ, còn có thể chịu đến lời thề ràng buộc, nhưng Đại La cùng đế quân?

Cỡ này tồn tại, bản thân liền là 'Đạo' thể hiện, còn có cái gì quy tắc có thể ràng buộc?

Càng không cần phải nói, Ma thần chính là hỗn loạn tập hợp, Phương Nguyên thực sự không dám đem tự thân an nguy ký thác ở nho nhỏ lời thề bên trên.

"Tiểu bối. . . Ngươi nếu tới đây, chung quy là muốn cầu cạnh ta! Chỉ cần có cái này tiền đề, chúng ta đều có thể giao dịch. . ."

Bọng máu tạo thành mặt người hơi ngưng lại, chợt vẫn là không để ý lắm nói .

Nó nhìn chằm chằm Phương Nguyên nửa ngày, trong con ngươi lại mang theo chút thú vị vẻ: "Huống chi. . . Ở trên người ngươi, còn có mặt khác một vị Ma thần khí tức, ngươi tựa hồ đắc tội qua hắn? Ha ha. . . Nếu như ngươi đi Tâm Ma giới bên trong, tuyệt đối sẽ trước tiên bị hắn phát hiện! Thế nào? Ta có thể lấy che chở ngươi, thậm chí vì ngươi trừ khử đoạn này liên hệ!"

Phương Nguyên sầm mặt lại.

Ma thần thủ đoạn, quả nhiên muốn vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

Trước hắn cũng đã tỉ mỉ mà đã kiểm tra thân thể, nhưng căn bản không tưởng tượng nổi, cái kia tồn tại còn ở trên người hắn bố trí đòn bí mật.

Nếu như hắn thật sự phi thăng Tâm Ma giới, lúc này sợ là sớm đã sinh tử không kềm chế được.

"Cái này ân oán, ta sẽ tự mình giải quyết, không nhọc các hạ nhọc lòng!"

Phương Nguyên vẻ mặt khôi phục bình thản: "Bất quá ta thiên tân vạn khổ tới chỗ này, đúng là có chút vấn đề, nghĩ hướng về đại nhân thỉnh giáo!"

"Ngươi nói!"

Mặt người mang theo một nụ cười.

Hắn bị phong ấn, thời gian vô hạn, có chính là công phu cùng Phương Nguyên chậm rãi tán gẫu.

"Ta muốn Tâm Ma giới bên trong hạ giới bí pháp, còn có chư thế giới qua lại pháp môn!"

Phương Nguyên mở ra điều kiện của chính mình.

Nếu Ma thần chi đạo là chính mình khai sáng, đồng thời trước hắn đã có cảm ngộ, vậy này phương diện tài nguyên liền không còn quan trọng nữa.

Lúc này, hắn càng thêm cảm thấy hứng thú, vẫn là cái này cao chiều không gian trong vũ trụ vượt giới phương pháp !

"Đại Càn Mộng Sư, ở Tâm Ma nguyên lực lợi dụng trên khác ra cơ trữ, bản chất cũng chỉ có hai cái, cái thứ nhất là do hư hóa thực hư thực chuyển hóa chi đạo, cái này cũng là ta vẫn tinh nghiên cùng thăng hoa Tạo Hóa chi lực, mà thứ hai, nhưng là vạn giới qua lại phương pháp!"

"Đến càng cao hơn chiều không gian vũ trụ, vẫn là muốn đem cái này lão

nghề cũ nhặt lên đến a!"

Phương Nguyên trong lòng yên lặng nghĩ.

Tâm Ma giới bên trong hư thực chuyển đổi chi đạo, lúc này hắn còn không biết hiểu tin tức, nhưng vượt giới năng lực lại rất hiển nhiên vô cùng cường hãn.

Không nói trước những kia cái đại năng tồn tại tùy tiện hạ giới, liền Phương Nguyên trước mắt đều còn không làm được điểm ấy , liền ngay cả Tâm Ma giới bản thể, cũng là chung quanh chinh chiến, liền Linh giới đều xâm lấn qua.

Phương Nguyên liền nghĩ được đến trong đó tinh túy, bù nhập Mộng sư chi đạo bên trong, biến thành chính mình vững chắc tích lũy.

"Ngươi muốn ta Tâm Ma vượt giới phương pháp ?"

Bọng máu mặt người một thoáng trầm ngâm, toàn tức nói: "Cũng không phải không thể. . . Chỉ cần ngươi đồng ý cùng ta kí xuống khế ước, được đến sau khi liền thả ta đi ra ngoài!"

"Cái này không thể nào!"

Phương Nguyên lập tức lắc đầu, cùng bực này Ma thần ký kết bất kỳ quy tắc khế ước, đều là đem chính mình đặt sinh tử nơi.

Trừ phi hắn tu vị có trọng đại đột phá, bằng không đừng hòng mơ tới.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 763: Tập Kích

"Hiện tại, Hắc Nguyên châu ở trên tay ta, ngươi không có lựa chọn, chỉ có thể trước tiên tin tưởng ta!"

Phương Nguyên mặt ngoài thân thể hiện ra một tầng Hắc giáp, có vẻ vô cùng cảnh giác: "Nhưng ta không tín nhiệm ngươi, bởi vậy ngươi trước hết trả giá, đem Tâm Ma phá giới phương pháp truyền thụ cho ta! Không muốn nói với ta có khó khăn cái gì, nếu chúng ta có thể giao lưu, ngươi liền nhất định có thể đem tư liệu truyền cho ta!"

"Tiểu bối!"

Bọng máu hình thành mặt người giận dữ, chợt liền nhìn thấy một cái màu đen ủng giẫm lại đây.

Đùng!

Phương Nguyên không để ý lắm mà đem người mặt giẫm nát, quả thực là trắng trợn không kiêng dè: "Minh Cổ. . . Tuy rằng ngươi bản thể ta vạn vạn không phải là đối thủ, nhưng bên ngoài cái này, liền ngươi một tia ý niệm cũng không tính, ngươi chẳng lẽ còn cho là có cái gì có thể cùng ta cò kè mặc cả tư cách sao? Ta cũng không chờ thêm, đếm tới năm sau khi ta lập tức liền đi! Năm. . . Một!"

"Chờ một chút!"

Minh Cổ khuôn mặt lần thứ hai ngưng tụ thành hình: "Có ngươi như thế tính toán sao? Tốt. . . Ta đáp ứng ngươi!"

Là không thể không đáp ứng, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a.

"Ta Tâm Ma giới phá giới phương pháp, đầu tiên cần nguyên lực cảnh giới, sau đó nhưng là đối ứng với nhau trận pháp, cùng với lục mang tinh thạch. . ."

Minh Cổ chỉ lo Phương Nguyên thật sự liền như thế đi rồi, lập tức bắt đầu thao thao bất tuyệt giảng giải lên phá giới phương pháp đến.

"Ừ. . . Quả thật không tệ!"

Phương Nguyên con mắt toả sáng, chỉ là thoáng thôi diễn một thoáng, liền biết cái pháp môn này chân thực không giả: "Lại còn có phương pháp như vậy, quả thật cực điểm xảo quyệt ý nghĩ, quá là khéo. . . Tại sao ngừng?"

Bất quá, đợi đến Minh Cổ nói xong Tâm Ma phá giới phương pháp sau, liên quan tới làm sao hạ giới, phòng ngừa bài xích bộ phận, lại là bỗng nhiên câm miệng không nói.

"Đưa ra cái này bộ phận, đã là ta lớn nhất thành ý!"

Huyết sắc mặt người nói thẳng: "Nếu như ngươi còn không vừa lòng, vậy thì trực tiếp đi thôi. . . Ta bộ hạ, hậu duệ của ta đám người, chung quy vẫn là sẽ tìm được quả thứ hai Hắc Nguyên châu, tới cứu ta."

"Ha ha!"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, trực tiếp quay đầu rời đi.

Hắn có thể thấy, cái này xác thực là bên trong đầu kia Ma thần điểm mấu chốt.

Chỉ bất quá, tìm tới quả thứ hai Hắc Nguyên châu vân vân, liền hoàn toàn là con vịt chết mạnh miệng.

Không nói này loại bảo vật, ở Linh giới còn có thể không tìm tới quả thứ hai, cho dù thật có thể tìm tới, cũng không biết muốn qua đi bao nhiêu lúc, nói không chắc, liền trong khoảng thời gian này bên trong, Linh giới đã đem xanh tím tinh thần luyện hóa, cái này bị phong ấn Ma thần cũng phải ngỏm củ tỏi.

Hào quang lóe lên, hắn đã rời đi cái kia huyết sắc không gian, trở lại không đáy Huyết Uyên ở trong.

"Cho dù ta không chút nào lấy, liền thả ra Minh Cổ, tám thành cũng sẽ không được đến cái gì cảm kích. . . Dù sao ngẫm lại Thiên phi Vân Hương liền biết rồi. . . Nữ tử này tất nhiên sẽ không nói ta cái gì tốt nói."

Phương Nguyên có thể nói không mời mà tới, còn đem Hắc Nguyên châu một cái mò đi, Vân Hương đối với hắn quan cảm sẽ tốt mới là lạ!

"Bởi vậy, vẫn là muốn nhân cơ hội nhiều mò chỗ tốt! Chỉ là trong này, có một điểm phiền phức. . ."

Hắn nhìn chu vi hư vô, không khỏi rơi vào trong trầm tư.

"Xanh tím tinh thần ở trong tuy rằng có lượng lớn nguyên lực, nhưng đều ở vào tinh hạch vị trí, thậm chí nhiễu không ra phong ấn, muốn thu được cực kỳ khó khăn!"

Rất hiển nhiên, nếu như nguyên lực tốt như vậy thu được, sợ là sớm đã bị Ma Chủ đám người chia cắt, cũng không có Phương Nguyên phần.

"Đến này bước, lại là rơi vào một cái bế tắc đây!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, mang theo chút không tên ý vị.

. . .

"Mộng Ma, ngươi rốt cục đến rồi!"

Vực sâu không đáy nơi nào đó, Cửu Đầu Xà Cảnh Long cùng Eric, Sinh Tử Phong Bạo quạ đen hội tụ, nhìn một lần nữa biến thành cự nhân hình thái Phương Nguyên.

"Cảm tạ các ngươi tặng cho, ta đối với Ma Chủ cảnh giới, đã hoàn toàn không có nghi hoặc."

Phương Nguyên hóa thân cự nhân tiếng như lôi đình.

"Rất tốt, vậy chúng ta lập tức là có thể bắt đầu kế hoạch!" Eric trong mắt lóe ra một tia quỷ bí vẻ.

"Những kia Cổ Thần. . . Ta một cái có thể lấy đánh hai cái, oa oa!"

Bão táp quạ đen một cái đầu kêu to.

"Câm miệng, lần trước nếu như không phải ta ra tay, ngươi liền bị ba vị Cổ Thần vây giết!"

Nó bên cạnh đầu lập tức phản bác.

"Sức mạnh của ngươi, cũng là sức mạnh của ta!"

"Không! Ta mới là lão đại!"

Hai cái quạ đen đầu cãi vã càng ngày càng kịch liệt , khiến cho Phương Nguyên không nghi ngờ chút nào sau một khắc chúng nó sẽ đánh tới đến.

"Đủ rồi!"

Eric sắc mặt nghiêm nghị, dưới thân rất nhiều dây leo múa tung, từng tia tia phấn hoa lan tràn, liền bốn phía sương máu đều bị không ngừng tan rã.

"Tốt tốt, chúng ta vẫn là minh hữu! Không muốn lại ồn ào!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long thoạt nhìn nhất là lý trí, tách ra hai vị Ma Chủ.

"Hừ!"

Quạ đen Sinh đầu cùng Tử đầu nhìn nhau một chút: "Ít nhất đang tấn công Thiên cung phương diện, chúng ta vẫn có thể đạt thành nhất trí."

"Vậy thì tốt!"

Eric đồng dạng thu hồi dây leo, liếc mắt Phương Nguyên: "Mộng Ma, đến thời điểm ngươi đánh trận đầu, Cửu Đầu thứ hai, ta cùng quạ đen phụ trách tiếp ứng, có vấn đề sao?"

"Không có!"

Phương Nguyên rất rõ ràng, đây chính là những quái vật này ép hắn giao nộp đầu danh trạng.

Bất quá, hắn đối với Linh giới vốn là không có gì lòng trung thành, càng không cần phải nói, Thiên cung ở trong, còn có Mặc long cái kia kẻ thù ở, lúc này không những không có khó khăn, trái lại vô cùng nóng lòng muốn thử.

Thấy cảnh này, Eric trong mắt không khỏi lóe qua một tia vẻ kinh ngạc, lại là cười đến càng thêm ôn hòa.

. . .

Xanh tím tinh thần trên không, Thiên cung nơi.

"Tính toán chiến công!"

Hàn Sơn quân cái tên mập mạp này vô cùng chật vật trở lại phòng ngự bên trong, lập tức vội vội vã vã đi tới giao nộp nhiệm vụ.

"Ba con Thiên Tiên cấp Ma quái tâm hạch, coi như ngươi ba trăm chiến công!"

Ở bạch ngọc trên quảng trường, tính toán thiện công chính là thiên đình chuyên môn phái tới Cổ Thần, biểu hiện động tác cẩn thận tỉ mỉ, tràn ngập quy củ mùi vị.

"Ai. . ."

Nhìn bảng cáo thị bên trong, chính mình bất mãn một ngàn công huân, còn có thấp lót đáy vị trí, Hàn Sơn quân Hải Phú không khỏi lắc đầu thở dài: "Tiếp tục như thế, lúc nào mới có thể tích lũy đầy đủ chiến công, trở về thiên đình a? Lẽ nào thật sự muốn sống quá ba mươi năm? Nhưng lấy Tâm Ma chiến trường trên hung hiểm, ta khả năng không sống qua ba năm!"

Nghĩ đến lần thứ nhất xuất hành, lại gặp phải Ma Bức đại quân tình cảnh, Hải Phú không khỏi run lên cái giật mình.

"Cái kia Mặc long thượng thần, rõ ràng là cố ý nhằm vào Sơn Thủy Quân, nghĩ muốn đẩy hắn vào chỗ chết. . . Nhưng là, tình huống lúc đó, thực sự khó nói a. .. Bất quá, hiện tại, thượng thần sắc mặt cũng rất đặc sắc đi, dù sao, Sơn Thủy Quân bên trong cung điện đèn chong, nhưng là vẫn sáng đây!"

Trong thiên cung tự có kỳ dị, mỗi một cái Thần Chi tuyển chọn nghỉ ngơi cung điện, bên trong đều sẽ bốc cháy lên một chiếc đèn chong.

Trừ phi cái này Thần Chi ngã xuống, hoặc là rời đi Tâm Ma chiến trường, bằng không vĩnh viễn sẽ không tắt.

Lần trước Hàn Sơn quân trở về sau khi, cố ý đi bên trong cung điện nhìn một chút, chỉ thấy Phương Nguyên đèn chong hoàn hảo không chút tổn hại, trong lòng nhất thời thì có đáy.

Đương nhiên, cùng cái này đối ứng với nhau, chính là Mặc long thượng thần sắc mặt đen như đáy nồi, đoạn này thời gian tâm tình đều không tốt , liên đới toàn bộ Hạo Thiên bộ hạ thần đều là cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo chạm vào thủ trưởng rủi ro.

"Nhưng Tâm Ma chiến trường ở trong, cũng vô cùng nguy hiểm a, đặc biệt không có những địa phương khác bổ sung Thần lực, chỉ có thể dựa vào bản thân mang theo đan dược bổ sung chết gánh. . ."

Hải Phú lẩm bẩm, nhìn hướng về Thiên cung ở ngoài: "Cái này Sơn Thủy Quân tích trữ cũng có chút khó mà tin nổi, dĩ nhiên có thể một người ở trên chiến trường tồn sống lâu như thế, có thể thấy được cũng là có một ít khí số tại người. Ta muốn hay không giúp hắn một tay?"

Thần Chi đều là người khôn khéo, nếu không là phát hiện có thể có lợi, trước làm sao sẽ chủ động cùng Phương Nguyên thấy sang bắt quàng làm họ?

Đang lúc này, kinh người thị lực , khiến cho hắn phát hiện phía chân trời mấy điểm đen, cũng không có thần quang đi theo.

"Lại là những kia ma vật sao?"

Đối với chuyện này, Hải Phú lại là không để ý lắm, Thiên cung phòng ngự, đã sớm từng trải qua, không nói các loại cấm chế cùng đại trận, chính là quanh năm đóng giữ mấy tôn Cổ Thần, cũng đủ để bảo đảm an toàn của nơi này.

Đương nhiên, ma vật bên trong cũng không thiếu đầu có vấn đề, đến đây gây phiền phức , bất quá loại này linh tinh vài con , căn bản liền không cần các Thần Chi ra tay, ngoại vi phòng ngự đủ khiến chúng nó đụng phải vỡ đầu chảy máu.

Trừ phi là chân chính thú triều vây công, bằng không Thiên cung đều là vững như Thái sơn.

"Ồ? Không đúng. . ."

Đột nhiên, Hải Phú miệng trợn to, con mắt đều muốn nổi gồ lên.

Chờ đến nhìn rõ ràng sau khi, hắn lập tức xoay người liền chạy, xa xa rời đi một đường.

"Đáng chết. . . Cái kia Sơn Thủy Quân thật có thể đánh, lại chống được tới hiện tại. . . Nhưng không liên quan, có tới ba mươi năm đây, lẽ nào hắn có thể ở dã ngoại vẫn trì hoãn ba mươi năm? Khà khà. . . Đừng nói ba mươi năm, cho dù là ba tháng, ta cũng có thể lấy lập tức chỉ trích hắn rơi vào Tà đạo!"

Trên quảng trường, Mặc long đồng dạng ở nhìn chằm chằm chiến công bảng.

Đột nhiên, liền bị một trận huyên náo kinh động: "Có ma vật tập kích, mọi người đề phòng!"

"Hả?"

Mặc long thượng thần nhìn cảnh giới phương hướng, quả nhiên thấy mấy điểm đen.

"Chỉ là mấy con sao? Đi tìm cái chết. . ."

Tuy rằng cảm giác được có chút không giống bình thường, nhưng thân là Cổ Thần, lại là chiến bộ đứng đầu, tự nhiên không thể dường như hạ thần giống như trốn tránh, mà là chủ động bay lên, nghênh chiến đi lên.

"Yêu nghiệt, còn dám ngang ngược. . . Ạch. . ."

Mặc long bay lên giữa không trung, lớn lao âm thanh mới vừa mới nói được một nửa, bỗng nhiên im bặt đi, dường như bị bóp lấy cái cổ con vịt.

Chỉ thấy cái kia điểm đen càng lúc càng lớn, cuối cùng hóa thành một cái đỉnh thiên lập địa cự nhân.

"Hống hống!"

Cự nhân từ giữa không trung trực tiếp rơi xuống, vung ra một quyền.

Ầm ầm!

Giống như đập lớn vỡ đê, lũ quét cuốn tới.

Khí tức kinh khủng, bỗng nhiên quét ngang toàn trường.

"Đây là. . . Ma Chủ? !"

Mặc Long cổ thần con mắt bạo đột, nhìn cự nhân một quyền rơi xuống, nắm đấm màu đen giống như núi cao giống như, nện ở đủ mọi màu sắc cấm chế bên trên.

Răng rắc! Răng rắc!

Trong hư không, lượng lớn vết rách lan tràn, chợt, bảo vệ toàn bộ Thiên cung ngoại vi trận pháp, trong nháy mắt chia năm xẻ bảy.

"Nghe đồn rằng, Tâm Ma giới Ma Chủ cùng Cổ Thần cùng cấp, thực lực lại càng thêm cường đại, còn có đủ loại quỷ dị mà đáng sợ đặc tính. . ."

Mặc Long cổ thần có chút thấp thỏm.

Đang lúc này, nhìn thấy người khổng lồ kia hai tay mở ra, tảng lớn mê ly quang vụ rơi xuống, mang theo cực hạn thôi miên lực lượng.

"Chỉ là ảo thuật?"

Thân hiện nổi lên ra một tầng màu xanh sẫm Long lân, gạt ra quấy rầy, khóe miệng thoáng câu lên, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, lại là kinh hãi gần chết nhìn thấy, ở Thiên cung ở trong rất nhiều quân hầu chi thần, ở trong chớp mắt mặt lộ vẻ mờ mịt vẻ, hôn ngủ thiếp đi.

"Không nhìn còn lại cấm chế phòng hộ, đồng thời trực tiếp mê hoặc Thiên Tiên?"

Mặc long kinh hãi, chợt liền nhìn thấy cự nhân gầm thét lên, năm ngón tay nắm tay, hướng mình đập tới.

"Khổ vậy!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 764: Tế Phẩm

'Con này Ma Chủ vì sao những khác Cổ Thần đều không tìm, hết lần này tới lần khác đến đây tìm ta?'

Mặc long thượng thần trong lòng phát khổ.

Thiên cung đóng giữ Cổ Thần có tới mấy tôn, tỷ như trước thống kê chiến công 'Phúc Đức công', lúc này thấy đến Ma Chủ đột kích, cũng là bay mà lên.

Làm sao cái này đầu cự nhân Ma Chủ những khác không tìm, hết lần này tới lần khác muốn tới đối phó hắn!

"Xem ra sau này chim đầu đàn vẫn không thể làm. .. Bất quá, một quyền đã nghĩ đánh bại Bổn tọa?"

Mặc long rít gào một tiếng, đỉnh đầu Long giác ánh sáng lấp loé, trên người Long lân tỏa ra chói mắt sắc thái, hoàn toàn biến thân trở thành bán Long nhân hình tượng.

Hắn dù sao cũng là Cổ Thần, giai vị trên cùng Ma Chủ ngang nhau!

"Long Quyền!"

Lúc này, ở Mặc Long cổ thần âm thanh vang dội ở trong, một cái thô to cực kỳ màu mực Cự long bóng mờ ở sau lưng của hắn hiện lên, đột nhiên bay lên cửu thiên, Long giác vị trí rõ ràng là quả đấm của hắn trung tâm.

Ầm!

Hư không rung lên, Mặc long bóng mờ cùng cự nhân quyền mạnh mẽ nện cùng nhau, toả ra sóng gợn khiến chu vi vàng ngọc cung điện trong nháy mắt hôi phi yên diệt.

"Được. . . Thật mạnh!"

Nổ vang ở trong, Mặc long phảng phất đạn pháo giống như bị đập ra, trên mặt đất bắn lên một cái hố sâu, trên người truyền đến bùm bùm nổ vang.

Dù là hắn Bản tôn là Long tộc, ở cự nhân Hỗn Độn pháp lực trước mặt, vẫn cứ mạnh mẽ ăn cái thiệt lớn, rất nhiều nhỏ bé dày đặc trên vảy rồng đều chảy ra từng tia tia vết máu.

Đây là Long huyết, mang theo một điểm tương tự hoa quế hương vị.

Đặc biệt đây là Cổ Thần long xuất ra, nếu như là ở những địa phương khác, tùy tiện tung xuống một giọt, lập tức sẽ tạo hóa vạn ngàn, sinh thành một mảnh loài rồng Linh địa.

"Lớn mật!"

Một quyền sau khi, cự nhân một bước cũng không nhường, giơ lên chân to đã nghĩ giẫm xuống.

Lúc này, trong thiên cung cái khác Cổ Thần lập tức quát lớn: "Ngũ Hành Kim Nhận. . . Lên!"

Xì xì!

Mấy đạo cực lớn màu vàng quang nhận ở Thiên cung hiện nổi lên, phá toái hư không, trong chớp mắt đi tới cự nhân trước người, mạnh mẽ chém đi lên.

Trước Hỗn Độn cự nhân phá tan , bất quá Thiên cung ngoại vi cấm chế, mà cái này hạt nhân Ngũ Hành trận pháp, mới là Thiên cung đệ nhất thảo phạt thủ đoạn!

"Cái này Ngũ Hành chi lực. . . Thình lình liên thông bổn nguyên, là bổn nguyên chi kim!"

"Bất luận Tiên đạo làm sao cao mênh mông, trên thực tế, cũng chạy trốn không được này Ngũ Hành thành Đạo trụ cột!"

Trong chớp mắt, Phương Nguyên trong lòng lóe qua mấy cái tâm tư, trên người Hắc giáp một thoáng mở rộng, chủ động nghênh tiếp lên kim nhận.

Sóng!

Hư không lóe lên, phảng phất nhiệt đao cắt dầu, trước thuận buồm xuôi gió, sinh sôi liên tục Hắc giáp, trong khoảnh khắc hòa tan, hiện ra Phương Nguyên cự nhân thân.

Phốc!

Kim nhận rơi xuống, trực tiếp chém vào ra một đạo sâu thấy được tận xương to lớn vết thương, rất nhiều huyết dịch bay vút lên trời.

'Thật mạnh uy lực. . . Chẳng trách trước Cửu Đầu bị chém đứt bảy cái đầu. . . Vị này cái gì một đạo kim nhận, đều tương đương với một cái đến Linh giới kim tính bổn nguyên Kim Tiên hoặc là Cổ Thần toàn lực nhất kích a!'

Vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt, bảy đạo ánh đao liền rơi vào Phương Nguyên trên người, giống như có linh tính giống như, bào đinh giải ngưu, tìm kiếm điểm yếu, mang theo ý tuyệt sát.

Phốc phốc!

Máu bắn tung tóe, nguyên bản tung hoành rất nhiều Ma quái bên trong không bại Hỗn Độn cự nhân, lập tức liền trở nên vết thương đầy rẫy.

'Quả nhiên. . . Tuy rằng ta Bàn Cổ Ưng Thân phòng ngự rất mạnh, nhưng gắng đón đỡ Thiên cung trận pháp phản kích, vẫn là quá mức miễn cưỡng. . .'

Phương Nguyên hít sâu một cái, cự nhân ngửa mặt lên trời rít gào, nguyên lực sinh sôi liên tục đặc tính lập tức phát huy được.

Rất nhiều chính đang bắn tung huyết nhục, giống như chịu đến một luồng lực vô hình dẫn dắt, trong nháy mắt bị lôi kéo về vết thương, mọc ra thịt mầm.

Chỉ là sát na, trước trọng thương cự nhân liền lại khôi phục trạng thái toàn thịnh, phát ra một tiếng kinh thiên động địa rít gào: "Cho ta. . . Phá!"

Nó hai tay trảo ra, không để ý có thể tổn thương thân thể kim nhận, xích hỏa, độc thủy, đại thụ, trọng nham, trực tiếp nắm lấy Thiên cung hạt nhân cấm chế, mạnh mẽ xé một cái.

Rầm ..... Rầm .....!

Dù là cự nhân trên thân vết thương đầy rẫy, nhưng coi đây là đánh đổi, toàn bộ Thiên cung hạt nhân cấm chế, lại mạnh mẽ bị xé ra một lỗ hổng, đại trận vận chuyển hơi ngưng lại.

"Ha ha. . . Mộng Ma, ngươi làm tốt lắm!"

Ầm ầm ầm!

Thiên cung phía dưới, đột nhiên đất rung núi chuyển, đại địa phá nát, một viên cực lớn đầu rắn dò ra đến, từ trong con ngươi bắn ra u hỏa: "Thần linh! ! !"

Nó miệng rắn mở ra, lượng lớn độc thủy phóng lên trời, ăn mòn tất cả.

Lượng lớn vàng ngọc cung điện mặt ngoài hiện ra loang loang lổ lổ lỗ thủng, những kia đang ngủ không hề có chút sức chống đỡ Thần Chi càng thảm hại hơn, ở mê man ở trong, liền bị nọc độc ăn mòn thần thể thậm chí thần hồn, liền thần vị đều không thể ở kịch độc phía dưới duy trì.

Cửu Đầu Xà Cảnh Long độc tố, mặc dù so với Eric còn kém điểm, nhưng đối phó với bình thường quân hầu vẫn là dễ như trở bàn tay.

Ầm ầm!

Đáng sợ hơn chính là, ở cái này một cái đầu rắn động tác sau, nương theo nổ vang, càng nhiều đầu rắn từ dưới nền đất chui ra, phụt lên chớp giật, liệt diễm, hàn vụ. . .

Đến cuối cùng, Cửu Đầu Xà Cảnh Long thân thể cao lớn rốt cục hiện ra mặt đất, che kín bầu trời, quả thực so với Thiên cung còn muốn khổng lồ, rất nhiều đầu cùng nhau hướng về cung điện táp tới.

Răng rắc!

Thiên cung bản thể bị gắt gao cắn vào, Cửu Đầu Xà Cảnh Long đột nhiên phát lực, lại muốn đem mảnh này trời trên cung điện trực tiếp kéo rơi xuống thế gian!

Cảnh tượng như thế này, liền cùng thần thoại ở trong ma đầu tấn công thiên đình cảnh tượng không khác nhau chút nào!

Trên thực tế, có Cổ Thần Ma Chủ tham gia chiến trường, đã là cấp độ thần thoại đại chiến.

"Ngươi dám!"

Cực lớn gào thét vang lên, mấy tôn Cổ Thần bay ra.

Thiên cung làm cái này tiền tuyến, có bảy cái Cổ Thần thường trú, lúc này hai đại Cổ Thần suất lĩnh chiến bộ ra ngoài, Thiên cung bên trong còn có đầy đủ năm tôn Cổ Thần!

Người cầm đầu, một thân vương phục mũ miện, trên mặt tử khí dạt dào, hiện ra cửu ngũ chí tôn hình ảnh.

Lúc này thấy cảnh này, trên mặt mang theo lửa giận, chỉ là vung tay lên, chín cái thô to Tử Long nhảy ra, miệng lớn một cắn, nhất thời liền đem mấy cái đầu

rắn cắn đứt, càng một tay nâng lên, đem Thiên cung ổn định.

Một tay nâng bầu trời!

cái này Cổ Thần chiến lực hiển nhiên cùng Mặc long không giống, thậm chí liền ngay cả Cửu Đầu Xà Cảnh Long đều phát ra kiêng dè không thôi rít gào: "Đấu Chiến Vương! ! !"

Phương Nguyên nhân cơ hội lùi về sau, đánh giá cái này tiền tuyến Thiên cung thống lĩnh.

Thiên cung làm cái này cùng Ma Chủ giao chiến tiên phong, tất nhiên cần có then chốt nhân vật, cái này Đấu Chiến Vương, chiến lực cho dù ở Cổ Thần ở trong đều là người tài ba.

'Cổ Thần giai vị, có thể phong công vương, Đông Lâm công, Mặc long, Phúc Đức công đều là công tước vị trí, nhưng Đấu Chiến Vương lại là Vương tước, tiên thiên liền cao hơn bọn hắn một cấp!'

Phong Vương cấp bậc Cổ Thần, cho dù thiên đình ở trong đều không có mấy tôn.

Đồng thời, Phương Nguyên nhìn kỹ cái này Đấu Chiến Vương, lập tức liền phát hiện một cái bí mật nhỏ: "Long khí? Người này là cửu ngũ chí tôn hình ảnh, trên người lại có Long khí đi theo, xem ra cũng là khai quốc thái tổ một loại người!"

Này đám nhân vật, tại hạ giới long xà khởi lục bên trong quật khởi, mỗi một cái đều là thiên chi kiêu tử, thế giới con cưng, càng có cực lớn khí vận.

Chờ đến băng hà, tiến vào nhập Thần Đạo tu hành, càng là tiến triển cực nhanh.

Cái này Đấu Chiến Vương, rõ ràng chính là không biết triều đại nào thái tổ, dĩ nhiên đến lúc này trên người còn có Long khí đi theo, có thể thấy được năm

đó quốc triều cường thịnh.

Đương nhiên, lại thế nào đi nữa cường thịnh nhân gian đế quốc, hoàng đế vẫn cứ muốn tự xưng 'Thiên tử', thái tổ ngự long quy hôm sau, thần phục với Thiên Đế dưới trướng, cũng là chuyện đương nhiên bản phận.

'Cũng không phải tất cả thái tổ, đều có thể tu thành Cổ Thần giai vị, đương nhiên, này thần có thể làm được điểm ấy, chỉ có thể nói rõ hắn khủng bố!'

Phương Nguyên con mắt thoáng nhìn, lại nhìn đến Mặc long thân trên.

Hắn lần này đồng ý tập kích Thiên cung, hoàn toàn là xuất phát từ việc công trả thù riêng trong lòng.

Cái này Mặc Long cổ thần trước đối với hắn thì có sát ý, nếu như còn muốn chống Sơn Thủy Quân tên tuổi hỗn, nhất định phải đem ngọn núi lớn này đẩy ra.

Có lúc , làm cái này song mặt gián điệp, vẫn rất có chỗ tốt.

"Oa oa. . . Gắt gao chết!"

Bão táp hiện lên, đất trời tối tăm bên trong, Sinh Tử Phong Bạo quạ đen bay tới, Tử đầu hưng phấn kêu to, tử vong sóng gợn che ngợp bầu trời mà tới.

"Cửu Đầu Xà Cảnh Long, còn có Sinh Tử quạ đen. . . Các ngươi là không đáy Huyết Uyên bên trong Ma Chủ. . . Lần này lại nhiều một cái? Chẳng trách dám tập kích Thiên cung!"

Đấu Chiến Vương liếc Phương Nguyên một chút, khắp khuôn mặt là nghiêm nghị: "Còn có vị kia độc nữ đây? Cùng đi ra đến đây đi!"

"Khanh khách!"

Trên mặt đất, lớn cái sân cỏ hiện lên, hoa tươi nở rộ, Eric tiếng cười trước tiên truyền tới: "Đấu Chiến Vương. . . Nếu như chúng ta Tâm Ma chiến trường

bên trong tất cả Ma Chủ liên thủ, Thiên cung sớm đã bị san bằng không biết bao nhiêu lần!"

Nàng trong giọng nói đều mang theo thơm ngọt khí tức, mấu chốt nhất chính là , liền ngay cả Cổ Thần nghe xong lời nói của nàng, đều có chút gân cốt mềm yếu cảm giác.

Cửu Đầu Xà Cảnh Long tuy rằng một viên đầu rắn cũng có thể phun ra nuốt vào nọc độc, nhưng nhiều nhất ăn mòn quân hầu Thiên Tiên, nhưng cái này độc nữ độc tố, lại là liền Kim Tiên Cổ Thần đều có thể ô nhiễm!

"Hừ!"

Đấu Chiến Vương hừ lạnh một tiếng, tử khí Long hình tái hiện , hóa thành một đạo thiên mạc, đem Thiên cung toàn bộ bảo vệ lại đến: "Ta Thiên cung bất quá thiên đình chi nhánh, cho dù ngươi diệt chúng ta cái này bảy cái chiến bộ, lập tức sẽ có bảy mươi cái chiến bộ bị phái lại đây, thậm chí, liền Thiên Đế đều sẽ xuất thủ, càn quét chiến trường!"

Cái này uy hiếp cũng không phải là hi vọng hư ảo, nếu là Thiên cung tổn hại quá nhiều, không cần Thiên Đế tham gia, chỉ cần nhiều phái mấy tôn vương giả lại đây, Tâm Ma chiến trường tình thế cũng sẽ lập tức long trời lở đất.

"Đáng tiếc. . . Các ngươi không có cơ hội này nhìn thấy!"

Eric ý cười không đổi, chỉ là trong con ngươi hàn quang trở nên càng thêm ác liệt: "Động thủ!"

Ào ào ào!

Rất nhiều dây leo từ đại địa bên trong sinh ra, chợt mấy viên cực lớn nụ hoa hình thành, chầm chậm tỏa ra, mang theo kịch độc bột phấn trong nháy mắt trải rộng toàn trường.

"Thần linh. . . Chết!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long cùng Sinh Tử quạ đen gầm thét lên, không chút do dự mà khởi xướng công kích.

Phương Nguyên đấm ra một quyền, lực lượng khổng lồ vô cùng, rồi lại mang theo một điểm chần chờ: 'Ta đồng ý lần hành động này, là việc công trả thù riêng, nhưng cái này ba vị Ma Chủ cử động, thật có chút quỷ bí!'

Cho dù diệt Thiên cung, đối với bọn hắn mà nói cũng không có bao nhiêu chỗ tốt, thậm chí còn sẽ chọc cho đến càng to lớn hơn càn quét.

Nếu là Thiên Đế giận dữ ra tay, dù là trốn ở không đáy Huyết Uyên ở trong cũng không an toàn.

Tuy rằng Ma Chủ phần lớn có chút hỗn loạn, nhưng làm loại này rõ ràng vất vả không có kết quả tốt sự tình, vẫn còn có chút kỳ quái.

'Mộng Ma. . . Ngươi không cần lo lắng!'

Hắn giả vờ chần chờ nổi lên hiệu quả, Eric truyền âm ghé vào lỗ tai hắn hiện lên: 'Thiên Đế muốn trấn áp mắt trận, dễ dàng sẽ không xuất thủ. . . Huống chi, chúng ta cũng có lá bài tẩy! Ngươi nhiệm vụ lần này, chính là làm hết sức tù binh một cái Cổ Thần! Thực sự không được, chết cũng có thể lấy! Chúng ta muốn dùng hắn làm tế phẩm!'

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 765: Diệt Thần

"Tế phẩm?"

Nghe được Eric động viên lời nói, Phương Nguyên trong mắt nhất thời lóe sáng lên, rõ ràng hai việc.

Số một, các Ma Chủ tập kích Thiên cung, quả nhiên là sớm có dự mưu, cũng không phải là ấm đầu.

Thứ hai, bọn hắn đồng dạng nắm giữ át chủ bài, đồng thời chắc chắn có thể chống đỡ thiên đình!

"Át chủ bài sao. . ."

Phương Nguyên trong nháy mắt nghĩ đến rất nhiều: "Không đáy Huyết Uyên bên trong Ma thần Minh Cổ không thể, đó là còn lại hai nơi tuyệt địa phong ấn có buông lỏng? Hay hoặc là. . . Những thứ này Ma Chủ liên lạc với Tâm Ma giới? !"

Hắn lúc này liền thưởng thức đến làm song mặt gián điệp chỗ tốt nơi.

Eric có thể nói với hắn những thứ này, rõ ràng là gia tăng rồi điểm tín nhiệm biểu hiện.

'Bất quá, có biến hóa mới tốt, nếu là Tâm Ma chiến trường không nổi kịch biến, làm sao có thể có ta đục nước béo cò cơ hội đây?'

Phương Nguyên trong lòng không tiếng động mà nở nụ cười, cánh tay che ngợp bầu trời đè xuống, đem Mặc Long cổ thần mạnh mẽ đập xuống mặt đất.

Đùng!

Trên mặt đất nhất thời xuất hiện một cái lỗ thủng, lượng lớn mạng nhện giống như vết rách lan tràn.

"Ngươi. . . Chân chính chọc giận ta!"

Mặc long gầm thét lên, đại địa tảng khối nổ tung, một cái màu đen Cự long vọt ra.

Hắn đầu ngựa sừng hươu, môi sinh râu cá, bụng có bốn trảo, mỗi trảo năm chỉ, rõ ràng là một cái Thủy hành Chân Long!

Hóa thành thân rồng phía sau, Mặc Long cổ thần thể hình trăm lần, ngàn lần bành trướng , nhưng đáng tiếc ở Phương Nguyên hóa thân Hỗn Độn cự nhân trước mặt, vẫn là dường như điều màu đen con rắn nhỏ.

"Long tộc thần thông pháp thiên tượng địa!"

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, Mặc Long cổ thần liền gầm thét lên, thân hình một thoáng tăng vọt, trong nháy mắt liền trở nên càng cùng Phương Nguyên đều bằng nhau.

Thậm chí, Long lân phòng ngự, cùng với long trảo lực công kích, đều không có một chút nào hạ thấp cùng giảm thiểu.

"Quả nhiên. . . Cổ Thần luôn có chút thủ đoạn! Nhưng chỉ là thu được vị cách số lượng, cùng chân chính nắm giữ nguyên lực, vẫn có chênh lệch to lớn!"

Tuy rằng giấu giếm thực lực, nhưng Phương Nguyên không nghi ngờ chút nào, chính mình Hỗn Độn cự nhân thân, còn đánh được hai cái phong công cấp bậc Cổ Thần!

Dù sao, các Cổ Thần chỉ là nắm giữ bổn nguyên số lượng, thật giống công ty tiểu cổ đông, đồng thời chỉ là nắm giữ thế giới hơi lượng cổ phần, không cách

nào đem cổ phần biến hiện.

Nhưng Phương Nguyên không giống!

Hắn nguyên lực, chân chân chính chính thuộc về chính mình, có thể trăm phần trăm phát huy ra hiệu dụng.

Trong này chênh lệch, ở Linh giới ở trong có lẽ còn không thế nào rõ ràng, nhưng ở Tâm Ma chiến trường bên trên, nhất thời liền triển lộ ra sai biệt đến.

"Tâm Ma thế giới, là ta sân nhà! Ở đây, ta nhất cử nhất động, đều sẽ nhận được cảnh vật chung quanh tăng cường. . ."

Phương Nguyên nhìn trước mặt màu đen Cự long, khóe miệng lại là hiện ra một nụ cười: "Mà ngươi đây? Ngươi nhất cử nhất động, thậm chí rất nhiều thần thông, có bao nhiêu có thể xuyên thấu qua Tâm Ma chiến trường cùng bên ngoài phong ấn , khiến cho nguyên lực gia trì đến trên người ngươi?"

Hắn giơ lên thật cao cánh tay, đáng sợ khí tức nhất thời ở trên người dật tán: "Nguyên lực. . . Hủy diệt!"

"Không! ! !"

Đang cùng Eric giằng co Đấu Chiến Vương hơi nhướng mày, nhìn về phía bên cạnh chiến trường.

Ở nơi đó, một cái màu đen Cự long bị một cái cự nhân Ma Chủ một cái tát đập trên đất, Long lân phá nát, long máu bắn tung toé, phát ra giết lợn giống như kêu thảm thiết.

"Khóa này thiên đình phái tới Cổ Thần, thực lực thực sự là quá kém!"

Sắc mặt một đen đồng thời, Đấu Chiến Vương trong lòng cũng có bất mãn: "Mặc dù biết thiên đình đem ta chỗ này xem là đi đày tội, nhưng lần sau nhất định phải nhắc nhở bọn họ, không thể cái gì phế vật đều tới bên này phái!"

Trên thực tế, hắn có chút oan uổng Mặc long.

Cái tên này ở phong công ở trong, thực lực tuy rằng không tính mạnh nhất, nhưng cũng không phải lót đáy, đặc biệt Long hình chân thân, sức chiến đấu không phải chuyện nhỏ.

Làm sao, nó gặp phải chính là Phương Nguyên!

Luận kinh nghiệm thực chiến, Phương Nguyên phong phú cực kỳ, càng là nắm lấy Cổ Thần điểm yếu, trực tiếp lấy lực ép người, chiếm cứ ưu thế, lại đuổi đánh tới cùng.

"Đấu Chiến Vương, lúc này, ngươi còn có tâm tư chiếu cố ngoại giới?"

Eric hì hì nở nụ cười.

Đấu Chiến Vương thân hình hơi ngưng lại, nhìn mình lồng ngực.

Ở nơi đó, một viên bào tử không biết lúc nào mọc ra, giống như nấm, ở giữa hiện ra một tấm nữ nhân khuôn mặt.

Nữ nhân là Eric dáng dấp, lúc này lại từ trong đôi mắt chảy ra huyết lệ, phát ra rít lên một tiếng: "Chít chít! ! !"

"Không đúng! Đây là. . . Huyễn Cảnh độc? !"

Đấu Chiến Vương con ngươi co rụt lại: "Trẫm chính là thiên tử, tự có Bách Linh trăm thần bảo hộ, chỉ là Huyễn Cảnh độc, đã nghĩ thương ta? Tiếp ta một chiêu Vạn Linh Vạn Vương Hộ Thân Chú!"

Hống hống!

Ở hắn quanh người, chín cái Tử Long kình khí hiện lên.

Cùng lúc đó, ở hắn thịt khiếu bên trong, rất nhiều bí ẩn khiếu huyệt mở ra,

phảng phất hóa thành tinh thần, từng đạo từng đạo Thần lực lan tràn mà ra.

Ở hắn mỗi một cái khiếu huyệt ở trong, đều phảng phất ngồi thẳng một cái Thần Chi, ở lấy đặc thù hình thức làm vì hắn cầu phúc.

Lượng lớn hằng sa giống như chú văn hiện lên, hình thành rồi một màn ánh sáng hộ thân.

Đấu Chiến Vương nhất thời tỉnh lại, nhìn lại một chút lồng ngực, nơi nào có người phụ nữ kia khuôn mặt nửa điểm hình bóng?

"Có thể dùng độc tố mô phỏng ra ảo cảnh hiệu quả, đồng thời làm ta vừa bắt đầu đều không có phát hiện, ngươi ở phương diện này lĩnh ngộ cùng con đường, thật là làm người thán phục!"

"Thế nhưng. . . Không có ích lợi gì, ta hộ thân chú, chính là chuyên môn làm vì ứng phó ngươi độc mà tìm hiểu ra đến!"

Đấu Chiến Vương cực kỳ tự tin nói .

"Độc?"

Eric lúc này lại cười đến có chút quỷ bí: "Ngươi cho rằng. . . Độc chân chính hình thức, chỉ có điểm ấy sao?"

Cùng Phương Nguyên như thế, nàng cái này Ma Chủ, hiển nhiên cũng bảo lưu chính mình át chủ bài: "Đấu Chiến Vương, liền để ngươi chân chính mở mang kiến thức một chút, ta thu được bổn nguyên năng lực đi!"

Vừa dứt lời, sau lưng nàng, một tấm màu đen mặt người hiện lên đi ra.

Người này mặt vô cùng vặn vẹo, chỉ là vừa nhìn, liền phảng phất mang người tất cả thống khổ tập hợp, có một loại khó có thể dùng lời diễn tả được ý nhị.

Đấu Chiến Vương chỉ là liếc mắt nhìn, liền sắc mặt liền biến.

Chỉ là lúc này, đã đã quá muộn.

Trên người hắn quang mang hơi ngưng lại, rất nhiều khiếu huyệt bên trong thần linh bóng mờ trong nháy mắt bị phá hỏng, có lão già lưng còng, có thất khiếu chảy máu, có thậm chí trực tiếp quỷ dị mà hóa thành một bãi máu sền sệt.

Trong khoảnh khắc, đầy trời thần tiên đều hóa thành tro tàn, Vạn Linh Vạn Vương Hộ Thân Chú nhất thời bị phá.

"Đây là. . . Nguyền rủa!"

Từng tia tia khí tức suy bại, từ trên người Đấu Chiến Vương hiện lên đi ra.

Hắn nhìn Eric, âm thanh khàn giọng.

"Độc cực hạn, chính là nguyền rủa! Đương nhiên, ta càng yêu thích xưng là Ma Nhân! Chỉ cần trúng ta lời dẫn, dù là chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng thoát khỏi không được ta nguyền rủa!"

Eric cười duyên một tiếng, lượng lớn dây leo từ dưới thân bay ra, hướng về Đấu Chiến Vương bao phủ mà đi, dường như một cái lao tù.

Bên cạnh, Cửu Đầu Xà cùng quạ đen đại chiến còn lại ba vị Cổ Thần , tương tự chiếm thượng phong.

"Nguyền rủa. . . Ma Nhân? Quả nhiên vô cùng quỷ dị!"

Phương Nguyên nhìn quét toàn trường , tương tự nhìn thấy tình cảnh này, sắc mặt liền có chút kỳ quái.

Eric nữ nhân này, rõ ràng ẩn giấu một tay, cái này cũng là bình thường , bất quá, lời nguyền này cho Phương Nguyên cảm giác, thì có chút tương tự Tử Nhãn thế giới.

"Quỷ dị, vô hạn, cùng cường đại. . . Cái này vốn là Tâm Ma nguyên lực đặc

tính!"

Hắn đúng là không để ý lắm, nhìn trước mặt Mặc long.

Cái này nguyên bản Cổ Thần, lúc này dáng dấp liền vô cùng thê thảm, liền đỉnh đầu Long giác đều đứt đoạn mất một cái, đó là bị Phương Nguyên quái lực cho mạnh mẽ đem cắt đoạn.

"Ma Chủ. . . Rất tốt!"

Hắc long thân trên một trận ánh sáng lưu chuyển, lại hóa thành hình người, Mặc long thượng thần mạnh mẽ liếc mắt một cái Phương Nguyên: "Có thể đem ta thương tổn được mức độ như vậy, trăm ngàn năm qua, ngươi là người thứ nhất! Ngươi nhớ kỹ cho ta!"

Nói nghiêm túc sau khi, hắn thân hình xoay một cái, không có tới liều mạng, mà là hướng mặt khác ba vị Cổ Thần vị trí áp sát đi qua .

Rất hiển nhiên, ở phát hiện không cách nào địch nổi sau khi, cái này Thần Chi lập tức đã nghĩ đến chạy trốn.

Đối với cỡ này tồn tại mà nói, sinh tồn mới là đệ nhất việc quan trọng, không thể đối đầu lúc, chạy trốn cũng không đáng thẹn.

Cho dù là Thiên Đế, cũng không cách nào ép buộc một cái Cổ Thần đi chấp hành thập tử vô sinh nhiệm vụ!

Đáng tiếc, Phương Nguyên đương nhiên sẽ không như vậy buông tha hắn.

Nhìn bắt đầu lưu vong Mặc long, Phương Nguyên cười lạnh, năm ngón tay khép lại.

Một luồng hỗn độn khí tức, nhất thời ở hắn quyền hiện nổi lên.

Bốn phía hư không ngưng trệ, mơ hồ hiện ra địa hỏa phong thủy tứ tượng.

"Nếu ngươi có thể tiếp xuống ta cú đấm này, lần này liền tha ngươi lại có làm sao?"

Phương Nguyên cười to, một quyền đập ra.

Ầm ầm!

Toàn bộ chiến trường đều là hơi ngưng lại.

Một viên cực lớn quyền ấn hiện lên, đông lại hư không, luyện lại hỗn độn, địa hỏa phong thủy khí phân tán.

Lấy nguyên lực thúc đẩy Tạo Hóa Thần quyền!

Cho dù không có sử dụng kiếm trận, nhưng quyền này uy lực, so với hạ giới lúc, cường đại đâu chỉ trăm lần, ngàn lần?

Ào ào ào!

Một quyền đánh ra, thậm chí liền ngay cả Tâm Ma chiến trường không gian đều có chút bất ổn, quyền ấn ngưng tụ, dĩ nhiên mơ hồ có đình trệ hư không, vạn cổ bất động tư thế.

"Đạo. . . Đạo ngân? !"

Mặc Long cổ thần hoảng hốt, mặc dù đối phương nắm đấm chỉ là có một điểm Đạo ngân mùi vị, nhưng điều này đại biểu cái gì, hắn lại là biết rõ ràng nhất.

Có thể ngưng tụ ra Đạo ngân , đại diện cho đã bắt đầu ngộ đạo, thậm chí có đế quân ra tay một tia mô hình.

Như vậy tồn tại, tương lai thậm chí có hi vọng lên cấp đế quân!

Hắn hồn phi phách tán, bỏ mạng về phía ba vị Cổ Thần đang bay nhào đi

qua: "Cứu ta!"

Ầm!

Đáng tiếc, Tạo Hóa Thần quyền tốc độ cỡ nào nhanh? Hầu như ở hắn cầu viện thần niệm phát ra sát na, cực lớn quyền ấn liền khắc ở hắn trên người.

Răng rắc!

Không có bất kỳ may mắn, cái này Cổ Thần thân thể lập tức chia năm xẻ bảy, ở trong màu xanh tím thần vị hiện lên, mang bao bọc một đạo thần hồn, nghĩ muốn lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế dời đi.

Nhưng Hỗn Độn cự nhân thân thủ lại là vượt quá tưởng tượng nhanh nhẹn, bàn tay lớn chụp tới, nguyên bản dật tán địa hỏa phong thủy khí nhất thời đọng lại, hình thành một đạo bốn màu phong ấn, đem Mặc Long cổ thần nguyên thần cùng thần vị, phảng phất hổ phách bên trong con sâu nhỏ như thế bao bọc lại.

"Mặc long. . . Ngã xuống? Liền thần hồn đều không có đào tẩu?"

Đang cùng Cửu Đầu Xà Cảnh Long, Sinh Tử quạ đen giao chiến ba vị Cổ Thần nhất thời hãi đến mặt tái mét.

Một cái Cổ Thần, ngay khi bọn hắn trước mặt ngã xuống, mang đến xung kích, hiển nhiên không gì sánh kịp.

Liền ngay cả Đấu Chiến Vương cũng là trên người khí thế hơi ngưng lại, quanh người chín cái Tử Long có ba cái trong nháy mắt ở dây leo vây quét xuống hóa thành tro bụi.

"Hì hì. . . Mộng Ma, làm rất khá!"

Eric trong con ngươi lóe qua một tia kinh ngạc, lại chuyển thành hung sắc: "Vừa vặn. . . Thừa cơ hội này, đem Thiên cung hoàn toàn tiêu diệt đi!"

"Hồi Thiên cung!"

Đấu Chiến Vương mãnh xoay người: "Dựa vào cấm chế phòng ngự, ta ngược lại muốn xem xem, những thứ này Ma Chủ dám càn rỡ đến khi nào?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 766: Trù Tính

Ma Chủ sức chiến đấu vốn là muốn ở phong công Cổ Thần bên trên.

Phương Nguyên đột nhiên bạo phát, nhất thời tạo thành chiến cuộc toàn diện khuynh đảo.

Cho dù là Đấu Chiến Vương, cũng không có thắng qua Eric nắm, nhìn thấy này cảnh, lập tức lựa chọn tiêu cực phòng ngự.

Ầm ầm!

Có bốn tôn Cổ Thần lui giữ Thiên cung, nhất thời phát huy ra không gì sánh kịp ánh sáng, Ngũ Hành chi lực hội tụ trở thành màn ánh sáng, đem toàn bộ Thiên cung đóng kín đến chặt chẽ.

"Đáng tiếc!"

Trung ương đại điện ở trong, Đấu Chiến Vương nhìn tình cảnh này, lại là mặt trầm như nước: "Mặc long đáng chết! Nguyên bản chỉ cần có hắn ở, hội tụ năm tôn Cổ Thần, hoàn toàn có thể lấy kích phát trong thiên cung cấm chế tầng cuối cùng biến hóa, sinh sôi liên tục, đối phương phá tan bao nhiêu, lập tức khôi phục bao nhiêu, lúc này lại là có kẽ hở!"

Đương nhiên, tuy nói như thế, hắn nhưng không có làm sao lo lắng.

Dù sao, cho dù cấm chế bởi trước công kích mà tàn tạ, như thế nào cũng có thể chống đỡ một quãng thời gian, đủ để khiến ra ngoài Cổ Thần trở về, thậm chí thiên đình phái ra viện binh!

"Trận pháp này. . ."

Thiên cung ở ngoài, Phương Nguyên nhìn màn ánh sáng, cũng là suy tư.

"Chân chính Thiên cung đại trận, cần năm tôn cổ thần mới có thể phát huy mạnh nhất uy năng, này lúc thì có kẽ hở. . ." Eric vui cười nói.

"Cho dù là hiện tại có kẽ hở, nếu như bọn họ toàn lực phòng ngự, chúng ta cũng không có quá nhiều cơ hội có thể phá tan, cái này cũng là những kia Cổ Thần quá mức kiêu ngạo. . . Nếu là vừa bắt đầu liền lựa chọn rùa rụt cổ tử thủ, chúng ta căn bản là không có cách vượt qua ranh giới một bước!"

Phương Nguyên lạnh mặt nói.

Trên thực tế, những kia Cổ Thần cũng là bất đắc dĩ.

Tập kích Ma Chủ chỉ có bốn tôn, nếu như năm tôn Cổ Thần đều bị dọa đến rùa rụt cổ không ra, ít nhất ngày sau Đấu Chiến Vương danh tiếng liền hoàn toàn hôi thối đường lớn.

Đương nhiên, bọn họ đuổi ra, cũng là không có sợ hãi, tuy rằng không có ngông cuồng đến có thể đánh bại Ma Chủ, nhưng cũng có tự vệ nắm.

Chỉ tiếc, gặp gỡ không biết ngọn ngành Phương Nguyên, chỉ có thể coi như bọn họ xui xẻo.

"Thôi. . . Lấy Cổ Thần tốc độ, mặt khác hai cái chiến bộ sắp trở về. . . Nếu như bị bọn họ ngăn chặn, lại gặp phải thiên đình viện binh, cũng không phải là cái gì chuyện chơi vui!"

Màu xanh cỏ thảm phảng phất có sinh mệnh giống như, chủ động mang theo Eric, hướng về xa xa rút đi: "Ngược lại. . . Tế phẩm đã tới tay, không phải sao?"

"Mộng Ma, thực sự là khá lắm!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long cùng Sinh Tử quạ đen cười to , tương tự bay nhanh rời đi.

Bàn về phi hành cùng tiềm tàng năng lực, bọn hắn những thứ này Ma Chủ có thể nói chuyên gia, hơi hơi thiếu một chút, đã sớm chết ở Thiên cung vây quét ở trong.

"Cổ Thần?"

Phương Nguyên xem trong tay bốn màu hổ phách, lắc đầu nở nụ cười, bay vút lên trời.

Một cái Cổ Thần thần vị, có lẽ có thể làm cho hắn tìm hiểu ra một vài thứ, nhưng những thứ này, so với bên người chân chính bữa tiệc lớn mà nói, lại là căn bản không đáng nhắc tới.

"Tâm Ma chiến trường nguyên lực bị phong ấn ở hạch tâm, nhưng những thứ này Ma Chủ, cũng là từng giọt giọt sống sờ sờ nguyên lực a! Đáng tiếc. . . Đơn đả độc đấu, ta cho dù có thể may mắn vượt qua một cái, cũng không chắc chắn lưu lại đối phương tính mạng, càng không cần phải nói phong ấn nuốt chửng. . ."

"Bất quá. . . Nếu như Tâm Ma chiến trường bên trong xuất hiện kịch biến, lại cũng chưa chắc không có cơ hội."

Phương Nguyên tuy rằng trong lòng chuyển động rất nhiều tà ác ý nghĩ, nhưng Mộng Sư trời sinh liền am hiểu thu hút thần niệm, ẩn giấu địch ý, cùng ba vị Ma Chủ giao lưu lúc, đối phương đều không có nhìn ra chút nào kẽ hở đến.

. . .

Không đáy Huyết Uyên.

"Cái gọi là tế phẩm, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Vừa về tới an toàn điểm, Phương Nguyên lập tức liền tìm đến Eric ngả bài:

"Lúc trước tập kích lúc, các ngươi cũng không có đề cập với ta việc này!"

Hắn cũng coi như không có sợ hãi, cố ý có vẻ tức đến nổ phổi.

Lúc này bắt bí duy nhất tế phẩm làm cái này át chủ bài, Cửu Đầu Xà Cảnh Long cùng Sinh Tử quạ đen cũng phải tốt nói khuyên bảo: "Mộng Ma. . . Xin lỗi, vừa bắt đầu chúng ta là có chút thăm dò ngươi ý tứ, nhưng hiện tại, ngươi thông qua khảo nghiệm, đã trở thành chúng ta tán thành một thành viên! Tất cả bí mật, chúng ta đều sẽ nói cho ngươi biết!"

"Nói đi. . ."

Phương Nguyên mặt lạnh: "Ta cũng không muốn đợi đến đối diện Ma thần lại đây, còn không biết chính mình chết như thế nào."

"Trên thực tế. . . Đối diện Ma thần điều động độ khả thi cũng không lớn!"

Eric cười thần bí: "Đồng thời. . . Chúng ta cũng không phải không có sức lực. . . Ngươi biết, chúng ta đầu nguồn ở nơi nào sao?"

"Cái này còn phải nói sao, đương nhiên là Tâm Ma giới!"

Phương Nguyên không rảnh suy tư trả lời: "Mẫu giới trước tấn công chiếm đóng Linh giới thất lợi, để lại nguyên lực, liền hình thành rồi hành tinh này, còn có vô số Ma linh, để toàn bộ thiên đình mệt mỏi. . . Đối với chúng ta mà nói, mẫu giới mới là tất cả đầu nguồn!"

"Không sai, đối với mẫu giới mà nói, Linh giới bất quá một viên nho nhỏ tro bụi. . ."

Eric mặt hiện nổi lên ra cuồng nhiệt vẻ: "Nơi đó mới là chúng ta tồn tại chân chính quy tụ! Chúng ta dừng lưu lại tại nơi này cái lao tù bên trong đã quá lâu, ta bức thiết nghĩ muốn trở lại mẫu giới ở trong, Ma Chủ cấp tồn tại, không nên bị ràng buộc. . . Đồng thời ta hoài nghi, cũng chỉ có ở mẫu giới bên trong, ta mới có thể tìm được chính mình chân chính đạo, lên cấp Ma thần!"

"Lẽ nào. . ."

Phương Nguyên nhất thời 'Kích động' hỏi: "Các ngươi tìm tới liên hệ mẫu giới phương pháp? Không thể! Hành tinh này ngoại vi, đã bị mênh mông sức mạnh to lớn phong tỏa, bất kỳ tin tức gì đều không thể lan truyền ra ngoài!"

"Ma Chủ không làm được sự tình, Ma thần cũng không phải là không làm được. . ."

Cửu Đầu có ý riêng nói: "Mộng Ma, ngươi có biết, ngoại trừ không đáy Huyết Uyên ở ngoài, chúng ta nơi này còn có hai cái thần linh trong miệng tuyệt địa, mỗi một cái tuyệt địa ở trong, đều phong ấn một vị Ma thần, hoặc là Ma thần hài cốt!"

Đối với Ma thần cấp bậc tồn tại mà nói, sống và chết đều cũng không phải là tuyệt đối đối lập khái niệm, cho dù là tử vong mấy vạn năm, một ý nghĩ đều có khả năng đi ra quấy phá.

"Mà cái pháp môn này, chính là nhờ số trời run rủi, từ bình nguyên Vạn Lôi từng đạo từng đạo ngân bên trong truyền ra, chính là Ma thần thôi diễn. . . Chúng ta rất nhiều Ma Chủ đều đã từng đã nếm thử, tính khả thi rất cao, đương nhiên, điều kiện cũng rất gian nan!"

"Ta rõ ràng. . ." Phương Nguyên nhìn về phía trong tay bốn màu hổ phách: "Tối thiểu cần một cái Cổ Thần làm cái này hiến tế tế phẩm, mở ra lối đi sao?"

Tâm Ma chiến trường tuy rằng cực kỳ nguy hiểm, quân hầu chi thần nói chết thì chết, nhưng Cổ Thần cũng không phải như vậy dễ dàng ngã xuống.

Cho dù ngã xuống, thần vị cùng thần hồn cũng có thể lấy chạy đi được, như thế bị tận diệt tình huống cực nhỏ cực nhỏ.

"Xác thực, được đến cái pháp môn này sau khi, chúng ta rất nhiều Ma Chủ tồn tại liên tiếp xuất thủ, thu được tế phẩm tình huống chỉ có ba lần, mà hiến tế

sau khi, chân chính thành công, cũng chỉ còn sót lại một lần!"

Sinh Tử quạ đen Sinh đầu nói.

"Không! Vậy căn bản không tính là thành công! Lối đi chỉ là mở ra đến một nửa liền tan vỡ. .. Bất quá cuối cùng cũng coi như để chúng ta xác thực pháp môn này có thể được!"

Nó Tử đầu lập tức phản bác.

"Thì ra là như vậy, đây là mẫu giới ý chí phù hộ!"

Phương Nguyên trên mặt làm ra vẻ may mắn, trong lòng lại là hoàn toàn lạnh lẽo: 'Tâm Ma giới sắp lần thứ hai xâm lấn? Đối với Linh giới mà nói, đây tuyệt đối là một cái tin dữ chứ? Đương nhiên, cũng là ta!'

Hắn tại Tâm Ma giới bên trong kẻ thù không ít, đặc biệt còn có một cái Ma thần, một khi cùng Tâm Ma giới nối đường ray, kết quả cùng muốn chết cũng là không khác.

Đương nhiên, đối với bất luận cái nào Ma Chủ mà nói, có rời đi cái này lao tù, đi tới Tâm Ma giới cơ hội, nếu như còn ra sức khước từ, hiển nhiên vô cùng không bình thường.

'Có chút phiền phức a. . .'

Phương Nguyên trong mắt tinh quang liên thiểm: 'Những thứ này Ma Chủ nếu như có thể mở ra Tâm Ma lối đi, cái kia Tâm Ma ý chí tất nhiên vô cùng vui vẻ, ban tặng Thiên quyến cùng cái khác tưởng thưởng đều là khả năng. . . Đương nhiên, trực tiếp tăng lên cảnh giới liền không cần nghĩ nữa!'

Tâm Ma ý chí có thể mang một cái tầng thấp nhất Ma linh trực tiếp rút làm vì Ma Chủ, lại không thể trợ giúp một cái Ma Chủ đỉnh cao đột phá Ma thần!

Nếu là Ma thần đại đạo, đều có thể do người khác ban tặng, vậy thì như thế

nào có thể xưng là chân chính Vô Lượng đại đạo đây?

'Nếu như Tâm Ma giới có thể trợ giúp ta đột phá Ma thần, cái kia cũng có thể giúp nó hàng lâm, nương nhờ vào nó sau khi, cũng không cần phải lo lắng bị trả thù, nhưng lúc này. . .'

Phương Nguyên nhanh chóng chuyển động ý nghĩ, bắt đầu suy tư làm sao phá hư các Ma Chủ tế tự kế hoạch: 'Thực sự không được, ta đi thẳng về làm ta Sơn Thủy Quân, không có tế phẩm, xem bọn hắn làm sao hiến tế.'

"Hiến tế Cổ Thần, câu thông Tâm Ma giới, không phải chúng ta mấy cái chuyện!"

"Muốn mở ra nghi thức, ngoại trừ trọng yếu nhất tế phẩm ở ngoài, còn cần rất nhiều máu thịt, lấy cùng cái khác vật liệu. . ."

"Thông báo mặt khác hai đại tuyệt địa Ma Chủ, đối với chuyện này, chúng ta trước sau đều muốn duy trì nhất trí."

. . .

Mặt khác ba vị Ma Chủ hiển nhiên không có phát hiện Phương Nguyên nội tâm tiểu bàn tính, bắt đầu trù bị lên hiến tế đến.

Đương nhiên, xuất phát từ đối với cường giả tôn trọng, lúc này bọn hắn đương nhiên sẽ không bức bách Phương Nguyên giao ra chiến lợi phẩm cái gì.

Ngược lại đều là Ma Chủ, bọn hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ, Phương Nguyên lúc này đầy đầu đều là nghĩ phản bội liên minh, lại cái hố bọn hắn một cái chủ ý.

Dù sao, hắn từ Đại Càn bắt đầu, liền thói quen tự lập tự cường , căn bản không nghĩ dựa vào những người khác.

Lại nói, hôm nay tới đây Tâm Ma chiến trường, cũng chỉ là nghĩ tìm cơ hội,

kiếm một món lớn nguyên lực thôi.

Đây mới là trọng yếu nhất mục tiêu , còn những cái khác, hoàn toàn cũng cũng phải đứng dịch sang bên.

"Bất quá, lần này hiến tế triệu hoán nghi thức, cũng là một cái vô cùng cơ hội tốt. . . Nói không chắc, có thể làm cho Thiên cung cùng các Ma Chủ lưỡng bại câu thương, lại cắn nuốt mất mấy cái!"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe lên nguy hiểm ánh sáng, tìm cái lý do rời đi đại bộ đội, bắt đầu bế quan.

. . .

Ma thần nơi phong ấn.

Phương Nguyên chân đạp ở huyết tương bên trên, nhìn phía trước Minh Cổ Ma thần: "Nói cho ngươi một tin tức tốt, ngươi cách thoát vây không xa!"

"Tiểu bối!"

Bọng máu tạo thành màu đỏ mặt người không hề lay động: "Ở trước mặt ta, không cần trêu đùa tâm cơ, muốn nói gì cứ nói thẳng ra đi."

"Được!"

Phương Nguyên gật gù: "Bên ngoài Ma Chủ bắt lấy một cái Cổ Thần, chuẩn bị hiến tế nó đến câu thông Tâm Ma giới, đến thời điểm, nếu như Tâm Ma giới lần thứ hai xâm lấn, ngươi lại thấy ánh mặt trời cơ hội liền đến đến rồi."

". . ."

Nói xong sau khi, Minh Cổ lại là rơi vào một lúc lâu trầm mặc.

"Làm sao? Ngươi không muốn sao? Vẫn là sợ?"

Thấy vậy, Phương Nguyên khóe miệng lập tức mang theo một tia độ cong.

"Hiến tế Cổ Thần, mở ra lối đi, cái pháp môn này, ứng nên là từ bình nguyên Vạn Lôi thượng lưu truyền tới chứ?"

Minh Cổ gào thét: "Tên đáng chết. . . Ta đang sợ cái gì, ngươi còn đoán không được sao? Không sai! Ma thần trong lúc đó, có thể lấy lẫn nhau nuốt chửng con đường, bù đắp căn cơ, chúng ta bị phong ấn nhiều năm, thực lực đã là thung lũng, bình nguyên Vạn Lôi tên kia, chỉ là bởi vì tại Tâm Ma giới bên trong có minh hữu mà thôi. Bằng không hắn làm sao dám như thế đánh cược?"

"Nhìn tới. . . Ngươi sống đến mức rất kém cỏi a, nhân duyên cũng không thế nào được!"

Phương Nguyên thấy vậy, ý cười càng ngày càng mở rộng.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 767: Trở Về

Hắn lần này đến, chỉ là mang theo thăm dò ý nghĩ.

Nhưng Minh Cổ so với hắn tưởng tượng càng thêm dứt khoát, trực tiếp liền thừa nhận.

"Nguyên lai Ma thần đạo đường mặc dù là mới đại đạo, nhưng cũng mang theo không hoàn mỹ sao?"

Thám thính đến một cái tin tức trọng yếu Phương Nguyên không khỏi lẩm bẩm.

"Thiên đạo có khuyết, mới là bình thường, thế giới tuy lớn, nhưng nơi nào có thập toàn thập mỹ sự vật?" Minh Cổ xì cười một tiếng: "Hoàn mỹ chỉ là tương đối mà nói, có lẽ Ma thần mới mở ra con đường, ở Ma thần giai đoạn xác thực là Đại đạo chí lý, nhưng đợi đến hắn lên cấp lúc, liền sẽ phát hiện, đối lập với xuống cái cảnh giới, tất cả con đường vẫn có không viên mãn, cái này liền cần bổ túc. . . Mà dựa vào chính mình khổ tu bù đắp, nơi nào có cướp đoạt lại đến sảng khoái?"

Phương Nguyên nhắm mắt lại.

Hắn phảng phất lại trở về Đại Càn thế giới, nhìn thấy cái này Ma Thần tồn tại thu gặt con đường tình cảnh.

"Đại đạo có khuyết? Bù đắp căn cơ sao? Đúng là theo ta suy đoán rất giống. . . Vì lẽ đó Tâm Ma giới tồn tại, mới sẽ như vậy nhiều lần xâm lấn cùng hạ giới, ngoại trừ thế giới bản tính như vậy ở ngoài, chính là vì tìm được mới Đạo ngân

quy tắc, tăng dầy tự thân căn cơ?"

"Cái kia Ma thần cảnh giới tiếp theo, lại là cái gì đây?"

Hắn nghĩ tới đây, lập tức đặt câu hỏi.

"Khà khà. . . Tiểu tử, ngươi liền chúng ta tồn tại cảnh giới đều còn chưa đạt đến, đã nghĩ dòm ngó tiếp theo cấp độ?"

Minh Cổ cười lạnh một tiếng, đương nhiên không sẽ tốt vụng như vậy mở miệng giải thích.

"Này. . . Minh Cổ Ma thần , dựa theo ngươi nói, ngươi e sợ không có bình nguyên Vạn Lôi cái này Ma Thần tốt như vậy mệnh, bị cái khác đỉnh cao Ma thần nhìn thấy, nhất định sẽ nuốt ngươi lấy ích đạo, ngươi có thể lấy ra cái gì đánh đổi, để ta ngăn cản tất cả những thứ này đây?"

Phương Nguyên cười to hỏi.

"Ngươi còn dám ra điều kiện?"

Bọng máu tạo thành mặt người tức điên mũi, đây cũng không phải là miêu tả, mà là chân chính khuôn mặt đều giận đến vặn vẹo: "Ngươi lần trước thu rồi ta phá giới phương pháp, còn nói muốn thả ta đi ra ngoài!"

"Chờ một chút, ta chỉ là thu rồi tiền đặt cọc, huống chi, cho dù đồng ý, cũng không có hứa hẹn là khi nào lại thả a!" Phương Nguyên lẽ thẳng khí hùng phản bác: "Lại nói. . . Ngươi cũng không từng dành cho ta toàn bộ nội dung, đặc biệt cái kia hạ giới phương pháp!"

"Ha ha. . . Tiểu bối, ngươi quả thật có năm đó ta phong độ!"

Minh Cổ máu mặt giận quá mà cười: "Thế nhưng. . . Ta không thể lại đem hạ giới phương pháp giao đưa cho ngươi, trừ phi ngươi lập tức thả ta đi ra. . ."

"Vậy thì thật là tiếc nuối đây!"

Phương Nguyên nhún nhún vai.

Trên thực tế, hắn lần này chính là đến trá một trá cái này Ma thần, thành cũng vui vẻ, bại cũng đáng mừng, sớm đã có chuẩn bị tâm lý.

"Ngươi nhất định sẽ ngăn cản bên ngoài những kia Ma Chủ kế hoạch, không phải sao?" Minh Cổ lạnh nhạt nói: "Trên người ngươi có Ma thần khí tức, xem ra tại Tâm Ma giới kẻ thù không ít, ngươi liền không sợ?"

"Ta đương nhiên sợ!"

Phương Nguyên nói: "Nhưng ta tỉ mỉ nghĩ lại, cho dù lối đi mở ra, Tâm Ma giới quy mô lớn xâm lấn, lẽ nào liền vừa vặn là ta đối đầu lại đây?"

"So với mà nói, bất luận tới là cái nào tôn Ma thần, ngươi cảm thấy hắn sẽ đối với ngươi có hứng thú không?"

". . ."

Câu nói này nhằm thẳng chỗ yếu, tương tự Linh giới liền biết, Tâm Ma giới tất nhiên là so với Linh giới còn quảng đại hơn vị diện.

Ở thế giới như vậy bên trong, Phương Nguyên đắc tội cái này Ma Thần, vừa vặn ở phía đối diện lối đi phụ cận xác suất, xác thực không phải rất lớn.

Mà bất luận là cái nào tôn Ma thần, nhìn thấy như vậy trạng thái Minh Cổ, thì nhất định sẽ nuốt chửng!

Liền giống với lúc này Phương Nguyên, nếu như bị hắn phát hiện một cái bị phong ấn Ma Chủ, vậy khẳng định là không nói hai lời, đi lên trực tiếp luyện hóa, tăng thêm bản thân nguyên lực.

Ma linh trong lúc đó cạnh tranh, chính là như thế tàn khốc, nhược nhục

cường thực.

Bởi vậy, Phương Nguyên mới khẳng định như vậy, bất luận đến chính là cái nào tôn Ma thần, Minh Cổ kết cục đều sẽ không quá tốt.

"Đáng chết! Đáng chết!"

Đỏ như màu máu mặt người một cơn chấn động, truyền ra cực kỳ phẫn nộ tâm tình: "Như tất cả những thứ này đều là bình nguyên Vạn Lôi cánh tay, cái kia đến Ma thần ta cũng cơ bản có suy đoán, không ngoài cái kia mấy cái! Bọn hắn tính cách. . . Ha ha, trong đó thậm chí còn có một cái đạo lộ, chính là thôn phệ tất cả, được xưng Vạn Vật Thôn Phệ Giả, các ngươi những thứ này Ma Chủ, ở trong mắt bọn hắn , tương tự là bữa tiệc lớn trước mỹ vị điểm tâm ngọt!"

Hắn không có lựa chọn nói dối , bởi vì biết nói dối cũng không gạt được trước mặt cái này khôn khéo mà làm người tức giận tiểu tử, không như ăn ngay nói thật.

"Vì lẽ đó. . . Hợp tác làm sao?"

Phương Nguyên ma sát xuống ngón tay của chính mình: "Ta cũng không muốn hạ giới phương pháp, đồng thời, ta ra ngoài sau khi, còn có thể tận lực dò thăm hiến tế nghi thức bố trí, sẽ nói cho ngươi biết, ngươi đem kiến thức về phương diện này truyền thụ cho ta!"

Muốn phá hư hiến tế, phương pháp đơn giản nhất chính là mang theo Mặc long đi thẳng một mạch, nhưng cái này trị ngọn không trị gốc, các Ma Chủ trước có thể bắt được ba vị Cổ Thần , tương tự liền có thể lại trảo ba vị.

Trừ phi Phương Nguyên đem tất cả những thứ này bại lộ cho Thiên Đế, để thiên đình biết, cái này bọn hắn dùng để luyện binh giới tiễn chi nhanh, đã biến thành đại họa tâm phúc.

Chỉ là như vậy tới nay, Phương Nguyên thân phận cũng tất nhiên bại lộ, hắn

vẫn không có quên mình vì người đến mức này.

Bởi vậy, hắn lúc này lựa chọn tốt nhất, chính là ẩn núp đi xuống, chậm đợi lúc biến.

Thậm chí, còn muốn gây ra hỗn loạn, mò một cái lớn.

Hắn vốn là gan to bằng trời hạng người, trước liền nhiều lần trong lửa lấy hạt dẻ qua, không phải vậy cũng không đạt tới hôm nay cái này cảnh giới.

"Ồ? Nhìn dáng dấp, ngươi dã tâm rất lớn. . . Ha ha. . . Được! Ta yêu thích. . . Ta trợ giúp ngươi!"

Minh Cổ máu mặt nhất thời cười to lên.

"Ngươi trợ giúp ta, chính là trợ giúp chính ngươi!"

Phương Nguyên cũng mang theo một vệt ý cười.

Cùng vị ma thần này đạt thành thỏa thuận sau khi, hắn trong kế hoạch cuối cùng một khối ghép đồ, cũng tập hợp.

. . .

Thiên cung.

Nguyên bản huy hoàng cung vàng điện ngọc, lúc này hóa thành lượng lớn phế tích.

Hoàn hảo trong đại điện, Đấu Chiến Vương sắc mặt âm trầm đến đáng sợ: "Không đáy Huyết Uyên Ma Chủ. . . Thực sự là quá hung hăng ngang ngược, nhất định phải điều tăng binh! Điều binh đem bọn hắn hoàn toàn tiêu diệt!"

Kinh người tiếng gầm, ở cung điện bên trong qua lại dập dờn, chấn động tâm phách.

Đấu Chiến Vương ở nhân gian là đế vương tôn sư, sau khi phi thăng cũng là dưới một người, vạn người bên trên, lúc này trên mặt tím ý đại thịnh: "Cỡ này Ma Chủ, thực sự đáng trách! Đáng chết! Giết! ! Giết! ! !"

Đối với chuyện này, trong điện phủ còn lại năm tôn Cổ Thần đồng dạng căm phẫn sục sôi.

Đương nhiên, nếu như cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện dù là tiếng gầm gừ lại to lớn hơn, những thứ này Cổ Thần con ngươi dưới đáy cũng là không hề lay động, giống như từng cái từng cái bùn tượng gỗ đắp nặn.

"Thiên đình điều binh, nhìn như dễ dàng, kì thực căn bản không thể được!"

"Những kia Ma Chủ giả dối, sống nhờ tuyệt địa trong, có lẽ còn đem tự thân cùng phong ấn trói chặt, có chút sợ ném chuột vỡ đồ a!"

"Thiên Đế không ra, không người có thể hoàn toàn càn quét Tâm Ma chiến trường, nhưng Thiên Đế muốn tọa trấn Chu Thiên Tinh Thần đầu mối, càng có ý luyện binh. . ."

"Nhiều năm thực tiễn thăm dò, sớm có kinh nghiệm, cái này tâm ma chiến trường sẽ chủ động sinh ra ma vật, nhưng duy trì bảy cái chiến bộ, từ từ cắt giảm, nhất có thể làm Ma linh số lượng duy trì cân bằng, cũng không đến nỗi xuất hiện cái gì nhân vật mạnh mẽ. . ."

"Không không! Cái này thăm dò đã có quá hạn, như người khổng lồ kia tình báo, chúng ta trước liền không biết gì cả, này điểm mới nhất là có thể lo lắng!"

. . .

Rất nhiều thần niệm tụ hợp, mang theo đủ loại tình cảm cùng mục đích.

Mà Đấu Chiến Vương rít gào qua đi, cũng là dần dần bình tĩnh lại.

Cổ Thần ngã xuống ở Tâm Ma chiến trường, tuy rằng khó có thể tin, nhưng

trước đã có qua vài lần, trên thực tế cũng không thể coi là cái gì.

Mấu chốt nhất, vẫn là hắn bị gọt đi mặt mũi.

Nhưng lúc này, tự nhiên biết lấy đại cục làm trọng: "Chư vị bị chê cười, vừa nãy nhất thời tức giận, ai. . . Mặc long thần hữu cùng chúng ta vừa gặp mà đã như quen, làm người trọng nghĩa khinh tài, không nghĩ tới liền như thế đi tới!"

Mấy cái Cổ Thần nghe xong, không khỏi âm thầm liếc mắt.

Long tộc nhiều bảo là không giả, cái kia Cổ Thần trước vì cùng các vị đang ngồi ở đây giữ gìn mối quan hệ, rất là ra hồi huyết, Đấu Chiến Vương tự nhiên cầm đầu to, lúc này không khỏi vẫn đúng là có chút tiếc nuối.

"Bất quá, việc này đương nhiên muốn viết thành tấu văn, khởi bẩm Thiên Đế, điều binh khiển tướng cũng là nhất định phải, ít nhất phải ba vị Cổ Thần lại đây, gia cố Thiên cung phòng ngự, lại càn quét cái khác ma huyệt!"

Đấu Chiến Vương nói tới chỗ này, cũng là đầy mặt nghiêm túc.

Toàn bộ Tâm Ma chiến trường, bất luận hạ cấp Ma linh sinh ra bao nhiêu đều tốt, nhưng một cái Ma Chủ xuất hiện, bọn hắn dĩ nhiên không hề có cảm giác, cái kia thật đúng là đại đại thất trách.

Nếu là Thiên Đế truy cứu lên, liền hắn đều muốn ăn chút liên lụy.

"Tốt, Cổ Thần là như vậy, những kia quân hầu thì càng muốn bổ sung!"

Bên cạnh Phúc Đức công mở miệng nói.

Lần này Ma Chủ tiến công, trên thực tế thảm nhất vẫn là quân hầu chi thần đám người!

Bọn hắn vừa bắt đầu liền gặp phải Phương Nguyên mộng cảnh công kích, trên căn bản đều ngủ chết đi qua, không cách nào phòng ngự, ở sau đó vây công

bên trong bị thiệt lớn.

Ngoại trừ số rất ít vận may trốn ở hạch tâm trong Thần Chi ở ngoài, hơn một nửa đều chết ở đại năng giao thủ dư âm ở trong.

"Cái này không sao cả!"

Đấu Chiến Vương vung vung tay, hắn đứng độ cao không giống, nhìn vấn đề góc độ lại không giống nhau: "Thiên hạ Thần Chi nhiều như vậy? Quân hầu chi thần trường sinh bất tử, càng là người nhiều hơn việc, vừa vặn mượn cơ hội này, thật tốt tiêu hao một nhóm!"

Quân hầu chi thần, chính là Thiên Tiên, đặt ở bất kỳ địa phương nào đều là đại lão cấp bậc nhân vật, nhưng ở hắn trong mắt, tựa hồ chỉ là tiêu hao phẩm.

Trên thực tế, đối với có thể sắc phong thần vị thiên đình mà nói, Minh Ngọc Quân loại hình Thần Chi, quả thật chính là bia đỡ đạn.

Không thành Cổ Thần, chung quy chênh lệch như vậy một tầng!

"Đặc biệt. . . Còn có như vậy một nhóm lớn địa chi đây!"

Đấu Chiến Vương bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, có ý riêng.

Giữ gìn thế giới, là tất cả Thần đạo trách nhiệm, Thiên Đế trốn không tránh khỏi, Mang sơn phủ quân tự nhiên cũng là đồng dạng.

Nếu không thì, những kia địa chi vì sao nói triệu lên thiên đình liền triệu lên thiên đình, nói đưa ra chiến trường sẽ đưa tới chiến trường?

Ở cái này đại thế trước mặt, cho dù đế quân cũng không cách nào cãi lời thiên ý đại thế, bằng không chính là tự mất thiên quyến.

. . .

Ở cái này chút Cổ Thần thảo luận Thiên cung tương lai lúc.

Bên ngoài một gian nho nhỏ cung điện bên trong, Hàn Sơn quân Hải Phú trợn mắt lên: "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi là Sơn Thủy Quân, ngươi thật sự sống sót trở về."

"Ta sống sót trở về, mới là bình thường chứ? Đúng là Hàn Sơn quân ngươi có thể may mắn còn sống sót, cũng là phúc trạch thâm hậu a!"

Phương Nguyên một thân Thần đạo miện phục, tiêu sái lỗi lạc, lại nhìn cái này Hạo Thiên bộ bên trong duy nhất người quen.

Trước đại chiến, hắn đều không có bao nhiêu tâm tư chăm sóc người nào đó, nhưng cái tên mập mạp này dĩ nhiên mạnh mẽ còn sống, trở thành số ít một trong số những người còn sống sót, thực sự là làm hắn hơi hơi bất ngờ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 768: Vạn Lôi

"Sơn Thủy Quân. . . Ta. . . Ta tốt số khổ a. . ."

Bên ngoài biểu hiện loang loang lổ lổ, cấm chế khuyết không ít cung điện bên trong, Hàn Sơn quân Hải Phú ở hướng về Phương Nguyên kêu thảm thiết: "Đắc tội đế quân, bị đày đi tới đây cũng là thôi, vừa tới không có bao nhiêu thời gian, liền gặp phải Ma Chủ vây công. . . Đương thời ngươi là chưa thấy cái kia tình cảnh, đầy đủ chín cái Ma Chủ, vây công chúng ta bên này thượng thần, liền Mặc Long cổ thần đều bất hạnh ngã xuống. . ."

"Chín tôn? !"

Phương Nguyên sắc mặt có chút kỳ dị, bỗng nhiên gõ gõ đầu, thật giống có chút ngờ vực: "Tại sao ta nghe nói, phải là chỉ có bốn tôn Ma Chủ, đồng thời ở đây quân hầu vừa bắt đầu liền trúng chiêu, mê man không ít?"

"A. . . Ha ha. . . Hôm nay khí trời rất tốt a!"

Hàn Sơn quân lúng túng vuốt đầu, bị Phương Nguyên lại sỉ nhục vài câu, mới không thể không cười gượng thừa nhận: "Được rồi. . . Đương thời ta phát hiện có ma vật xâm lấn, sợ đến trực tiếp thu về chính mình cung điện, không nghĩ tới liền trúng chiêu, hôn ngủ thiếp đi, đợi đến tỉnh lại sau giấc ngủ, đại chiến cũng đã kết thúc."

". . ."

Phương Nguyên không khỏi không nói gì.

Đối với Cổ Thần Ma Chủ mà nói, chỉ là một cái quân hầu, xác thực chỉ là lớn

cái điểm con kiến, lúc trước như vậy chiến đấu bên trong, không cẩn thận đều có khả năng diệt lên một làn sóng.

Có thể sống sót, không phải che giấu có lá bài tẩy, chính là trời sinh cường vận hạng người!

'Lẽ nào hàng này cũng là tuyển chọn cẩn thận? Linh giới bên trong số mệnh chi tử?'

Phương Nguyên nhìn trước mặt núi thịt, có chút không nói gì.

"Đúng rồi, Sơn Thủy Quân ngươi bị cái kia Ma Bức bắt đi , sau đó làm sao?"

Hàn Sơn quân liền vội vàng hỏi.

"Đương thời thật đúng là ngàn cân treo sợi tóc, những kia ma vật muốn đem ta kéo về chúng nó sào huyệt, may là ở trên đường trở về, gặp phải mặt khác một đám ba chân bạch cốt chim, hai làn sóng Ma linh phát sinh tranh đấu, ta thừa dịp loạn may mắn bỏ chạy, lại dựa vào trên người đan dược cùng tích trữ, một đường sờ soạng lần mò, cuối cùng cũng coi như là trở về. . ."

Phương Nguyên làm ra chịu không nổi thổn thức vẻ, lấy ra một cái màu trắng hàm răng, nhãn cầu màu đỏ các loại: "Dọc theo con đường này, đúng là thu hoạch không ít. . . Cũng không biết có thể hối đoái bao nhiêu công huân?"

"Chuyện này. . . Đây là. . ."

Hải Phú nhìn nhìn, con ngươi lại là trợn tròn: "Nhiều ngày như vậy Tiên Cấp tâm hạch? Còn có cái này Lam Âm Bức hàm răng, Thủy Mị con ngươi. . . Lẽ nào ngươi diệt một cái ma vật bộ tộc? Không đúng a, vật liệu nhiều như vậy cũng là thôi, khởi nguồn còn phức tạp như vậy? Rõ ràng không phải một cái bộ tộc đồ vật a."

"Trời ạ. . . Chỉ thiếu một chút điểm, ngươi đều có thể đủ trực tiếp trở về công huân!"

Hàn Sơn quân nước miếng đều muốn chảy xuống, thật giống bất cứ lúc nào đều muốn tới ôm bắp đùi dáng dấp, giọng nói vô cùng u oán: "Đạo hữu cái nào ngày muốn đi ra ngoài săn bắt, có thể tuyệt đối không nên đã quên tiểu đệ a!"

"Ta có tài cán gì, có thể lấy giết chết nhiều như vậy ngang nhau tồn tại đây?" Phương Nguyên nhún nhún vai, vẻ mặt trở nên nghiêm túc lên: "Những thứ này , bất quá là ta gặp may mắn, nhặt một chút đoạn chi hài cốt mà thôi!"

"Cái gì. . . Ngươi là nói. . . Nhặt được?"

Hải Phú một mặt không nói gì hỏi Thương Thiên vẻ mặt, trong lòng tám thành đã ở điên cuồng gào thét: 'Chuyện tốt như vậy, tại sao không có bị ta gặp gỡ?'

"Chính là nhặt được!"

Phương Nguyên gật đầu xác thực: "Trước mắt, có một cái rất xấu tình huống xuất hiện. . . Những kia các Ma Chủ, tựa hồ tại chủ động thu gặt xuống cấp Ma linh, chứa đựng máu thịt, chuyện như vậy ở Thiên cung tiền tuyến trong lịch sử đã từng xuất hiện sao?"

"Đến Ma Chủ giai đoạn, trên căn bản rất ít đi ra, cũng sẽ không đồ sát Ma linh, liền theo chúng ta người bình thường đi trên đường, sẽ không chủ động đuổi theo con kiến giẫm như thế. . ."

Hàn Sơn quân bản năng lắc đầu.

"Vì lẽ đó, kết hợp lần này tập kích, tất nhiên là muốn phát sinh đại sự gì!"

Phương Nguyên một mặt nghiêm túc nói .

Hắn đương nhiên biết các Ma Chủ chuẩn bị làm gì, nhưng lúc này thân phận chỉ là Sơn Thủy Quân, phát hiện một ít manh mối trọng yếu, đã rất dễ dàng dẫn tới chú ý.

Nếu là trực tiếp đem các Ma Chủ kế hoạch nói ra, có thể hay không thủ tín chưa biết, ít nhất bản thân của hắn lập tức liền sẽ phải chịu nghiêm khắc nhất thẩm tra.

Bởi vậy, cái này nói bóng gió, đã là mức độ lớn nhất.

"Ma Chủ thu thập Ma linh máu thịt, lại thêm vào trước tập kích Thiên cung, Cổ Thần ngã xuống. . . Ai, xác thực là gió nổi lên trong lầu trước cơn mưa a!"

Hàn Sơn quân Hải Phú thở dài một tiếng.

Phương Nguyên sở dĩ cố ý ném ra tin tức này cho hắn, cũng là tích trữ thăm dò một thoáng tâm tư.

Các Ma Chủ ẩn nấp công phu cho dù tốt, cũng có lượng lớn manh mối.

Mập mạp này thoạt nhìn ngược lại có mấy phần hậu đài, nếu như có thể thông qua hắn hậu đài, để thiên đình gây nên mấy phần coi trọng, lần này các Ma Chủ đại kế, cũng chưa chắc có thể thành công.

"Hô. . . Việc này trọng đại , nhưng đáng tiếc thượng thần đám người chính đang tại nghị sự, đợi đến Phúc Đức công đi ra sau khi, ta cùng ngươi đi đăng ký công huân, ngươi lại tự thân bẩm báo!"

Hải Phú cũng đổi một bộ mặt khác, hiển nhiên biết lúc này không phải vui cười lúc: "Quân hầu đón lấy có tính toán gì không?"

"Dự định? Lúc này Mặc long thượng thần ngã xuống, Hạo Thiên bộ rắn mất đầu, ta đương nhiên là xin độc lập nhiệm vụ, ra ngoài nhiều tiễu giết ma linh!"

Phương Nguyên chuyện đương nhiên nói: "Tính cả những thứ này công huân, chỉ cần lại thêm một điểm, ta là có thể trực tiếp trở về thiên đình, nơi này binh hung chiến nguy, thị phi nơi, thực sự không thích hợp đợi lâu."

Trên căn bản, tất cả thần linh, đều sẽ chọn cùng Phương Nguyên như thế cách

làm.

Thật giống như một người món nợ sắp trả hết nợ lúc, loại kia bức thiết bỏ rơi bao bọc, không có chuyện gì một thân nhẹ khát vọng, đem sẽ hóa thành nhất là khủng bố hăng hái lực lượng.

"Đặc biệt. . . Ta có dự cảm không tốt, đón lấy chỉ sợ có đại biến!"

Phương Nguyên nhìn Hàn Sơn quân, một mặt chân thành: "Nhiều khá bảo trọng!"

"Bảo trọng!"

Hải Phú nghiêm túc chắp tay, trong lòng còn hơi kinh ngạc: "Này thần làm việc, tựa hồ rất có cổ phong a, người già như mới, khuynh cái như cố. . ."

Hắn cũng không biết, Phương Nguyên lúc này trở về, chỉ là vì nhắc nhở một cái mà thôi.

Rất nhanh, tin tức này liền bị tầng tầng lan truyền, đến Đấu Chiến Vương trong tay: "Ma Chủ sưu tập máu thịt, hình như có ý gây rối?"

Hắn nhắm mắt lại, lập tức mở, trong con ngươi tựa như lóe lên một cái Tử Long: "Loại này dị động, trong lịch sử cũng từng xuất hiện mấy lần. . . Mà cái kia mấy lần trước, cũng đều có Ma Chủ đại chiến, Cổ Thần ngã xuống. . . Như vậy xem ra, cũng không phải là tin tức giả, cái kia lan truyền tin tức thần linh đây?"

"Vương thượng, cái kia thần phong hào sơn thủy, nghe nói có chút kiệt ngạo, giao phó sau khi, trực tiếp từ lấy nhiệm vụ, đi tới trên chiến trường tích lũy chiến công. . . Lấy hắn công huân, xác thực là chỉ thiếu một chút là có thể hoàn thành trở về yêu cầu!"

Bên cạnh một tên quân hầu nhất thời nói, trong giọng nói mang theo ước ao.

"Nếu là an thủ nơi đây, đợi thêm một đoạn lúc, xác thực tin tức này thật giả, Bản vương chẳng lẽ còn sẽ thiếu hắn ban thưởng hay sao?" Đấu Chiến Vương hai mắt đảo một cái: "Người này như vậy, đơn giản là liệu định đón lấy tất có đại chiến, nghĩ muốn rất sớm tách ra vòng xoáy, bo bo giữ mình, khà khà. . . Người tuy không sai, lại không chịu nổi chức trách lớn!"

"Vương thượng nói đúng!"

Phụng dưỡng quân hầu trong lòng thở dài một hơi, có chút không tên mùi vị.

"Đồng thời, quân hầu tự mình lĩnh nhiệm vụ, ra ngoài săn giết? Cũng quá lớn mật, hắn thượng thần là ai? Ta phải đến đề điểm một, hai, còn có, đợi đến cái kia Thần Chi sau khi trở lại, để hắn lại đây thấy ta!"

Đấu Chiến Vương hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên ngẩn ra: "Chờ một chút, hắn thượng thần. . ."

"Không sai, vị này Sơn Thủy Quân thượng thần, chính là Mặc long, lúc này không người ràng buộc, làm việc thì có chút tản mạn. . ."

Bên cạnh quân hầu bổ sung nói, trong con ngươi hình như có một tia hàn mang lóe qua.

. . .

Ầm ầm!

Giữa bầu trời mây đen kéo tới dày đặc, thỉnh thoảng thì có màu tím lôi đình rơi xuống, trên mặt đất nổ tung một cái hố sâu, có thể đồ sộ.

Đây là Tâm Ma chiến trường tam đại tuyệt địa một trong, bình nguyên Vạn Lôi.

Phương Nguyên hóa thân cự nhân, ung dung ở trên đất bằng cất bước.

Tình cờ, một tia chớp rơi vào trên người hắn, cũng chỉ là ở Hắc giáp trên lưu lại một đạo bạch ấn, rất nhanh sẽ biến mất không thấy.

Đi tới Thiên cung một chuyến, dò hỏi tình báo cộng thêm cảnh báo sau khi, hắn liền một mình ra ngoài, khôi phục Ma Chủ thân phận, lại nhận được Eric mấy người tin tức, đến nơi này.

"Loại này thiên lôi, đã có hạ giới Thiên phạt mùi vị. . ."

Nhìn đầy trời điện xà múa tung, Phương Nguyên không khỏi hơi xúc động.

Liền hắn biết, Tâm Ma chiến trường có tam đại tuyệt địa, không đáy Huyết Uyên cùng bình nguyên Vạn Lôi trên đều phong ấn một cái Ma thần, mà Đông Cực Huyền Minh Hải, lúc trước là một tòa thật to chiến trường, có tới mấy vị Ma thần ngã xuống ở nơi đó, hài cốt cùng oán niệm ngưng tụ không tiêu tan, bất cứ lúc nào có thể phục sinh, lại bị đại năng phong ấn.

"Đương nhiên, ở bình nguyên Vạn Lôi trên phong ấn vị ma thần này, tựa hồ so với Minh Cổ còn cường đại hơn một điểm, dĩ nhiên có thể xuyên thấu qua Đạo ngân, lan truyền ra tin tức cho Ma Chủ. . . Tuy rằng, chỉ có một lần!"

Phương Nguyên thả ra cảm ứng, không có phát hiện chút nào phong ấn vết tích.

Rất hiển nhiên, nơi này Ma thần, cũng là dường như Minh Cổ giống như, bị phong ấn ở một cái nào đó Ma Chủ đều không thể phát hiện thần bí không gian ở trong.

Mà cái này nhân vật bí ẩn, thậm chí còn có thể thông qua Đạo ngân, lan truyền ra tế tự câu thông Tâm Ma giới nghi thức, cái này liền rất đáng gờm.

"Đương nhiên, cũng có khả năng là vận may, thế nhưng. . . Không thể không đề phòng!"

Phương Nguyên bước nhanh chân, chỉ chốc lát sau liền đến bình nguyên Vạn

Lôi khu vực trung tâm.

Rất nhiều lôi đình trải rộng bốn phía, giống như long xà, rọi sáng tất cả.

Bình thường Thiên Tiên quân hầu, thậm chí ngay cả đợi ở chỗ này tư cách đều không có.

"Chiếm giữ bình nguyên Vạn Lôi, là mặt khác một đám Ma Chủ, người cầm đầu ứng nên là Côn Ngang! Ngoại hình là cực lớn màu đen con cóc, một cái vô cùng yêu thích nuốt chửng gia hỏa. . ."

Ma thần ở trong, có một cái Vạn Vật Thôn Phệ Giả! Cái này Côn Ngang tuy rằng không sánh được Ma thần, nhưng lực thôn phệ cũng là phi thường đáng sợ, hầu như không có gì không phệ.

"Hả?"

Đang lúc này, hắn hơi nhướng mày, nhìn chu vi.

Xoẹt!

Màn trời một thoáng đen nhánh, một tấm che ngợp bầu trời miệng lớn rơi đi xuống.

Ầm!

Phương Nguyên mặt không hề cảm xúc, đột nhiên ra quyền.

Nổ vang ở trong, thiên địa đều tựa hồ muốn ở cú đấm này phía dưới thần phục.

Một cái núi nhỏ giống như khổng lồ bóng đen bị mạnh mẽ đánh bay, nện rơi trên mặt đất.

"Ta không thích ngươi chào hỏi phương thức. . . Côn Ngang!"

Phương Nguyên lạnh giọng nói, nhìn bỗng nhiên xuất hiện Ma Chủ.

Đối với phương ngoại hình chính là một con cực lớn màu đen con cóc dáng dấp, nhưng phần lưng nhưng có rất nhiều xấu xí mụn nhọt dày đặc sắp xếp cùng nhau, hình thành từng cái từng cái miệng lớn.

Chỉ là liếc mắt nhìn, Phương Nguyên liền làm vì đối phương kinh người muốn ăn mà chấn động.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 769: Thất Linh

"Côn Ngang! Côn Ngang!"

Cực lớn màu đen con cóc Ma Chủ gầm thét lên, rất nhiều khẩu khí cùng nhau nhúc nhích, phảng phất ở nuốt chửng cái gì mỹ vị.

Đối với nó mà nói, trước Phương Nguyên một quyền đập bay nó 'Lực lượng', dĩ nhiên cũng là mỹ vị đồ ăn!

Ở con này quái thú trên người, Phương Nguyên minh xác cảm nhận được một loại thôn thiên phệ địa ý chí, mặc kệ hữu hình vô hình, vật chất năng lượng, đều muốn một hớp nuốt vào, Thao Thiết giống như, xưa nay sẽ không thỏa mãn.

"Đáng sợ! Chỉ là một cái Ma Chủ, thì có thần thông như thế. . . Cái này Ma Thần cấp bậc Vạn Vật Thôn Phệ Giả, lại có thế nào uy năng?"

Phương Nguyên nội tâm âm thầm chấn động, cũng không phải vì cái này Côn Ngang, mà là cái kia nghe đồn rằng Ma thần.

Đối phương đạo lộ, lại là cái gì loại đặc sắc?

"Cái này Côn Ngang đã có thể đem sức mạnh của ta nuốt chửng, cái này Ma Thần chỉ có thể càng mạnh hơn, càng quỷ dị hơn khó lường. . ."

Phương Nguyên sắc mặt nghiêm nghị.

"Côn Ngang! Côn Ngang!"

Lúc này, cực lớn màu đen con cóc gào thét, một cái miệng, một đạo tia chớp

màu đỏ xẹt qua.

Đùng!

Phương Nguyên nghiêng người, áo giáp màu đen trên lập tức hiện ra một đạo thâm thúy khe.

"Tham lam, mơ ước. . ."

Hắn hơi nhướng mày, đột nhiên nanh cười một tiếng: "Ngươi ở mơ ước ta bản thân nguyên lực? Thật là to gan!"

Phương Nguyên cá tính luôn luôn coi trời bằng vung, xưa nay chỉ có đánh những người khác chủ ý phần, lúc này vẫn còn có Ma Chủ, dám đến động thủ trên đầu thái tuế?

"Vừa vặn, ngươi mơ ước ta nguyên lực, ta cũng mơ ước ngươi đây!"

Hắn năm ngón tay khép lại, chu vi hư không hơi ngưng lại, hỗn độn ẩn hiện.

Côn Ngang động tác hơi ngưng lại, hiển nhiên cũng cảm nhận được nguy hiểm to lớn.

"Chậm đã!"

Lúc này, một cái âm thanh vang dội vang vọng.

Nương theo tiếng nói vang lên, một đóa màu xanh kỳ dị nụ hoa liền ở trong hư không hiện lên, từng mảng từng mảng cánh hoa rơi xuống, hướng về Phương Nguyên bao phủ tới.

"Lại tới một cái, lại có làm sao?"

Phương Nguyên lẫm liệt không sợ hãi, Hỗn Độn cự nhân ngửa mặt lên trời rít gào, Tạo Hóa Thần quyền sắp nổ ra.

"Tất cả dừng tay cho ta! ! !"

Hào quang hơi động, Eric cùng Cửu Đầu, Sinh Tử quạ đen bóng người hiện lên, mang theo vài phần tức đến nổ phổi mùi vị: "Lục Khỉ, ngươi chuẩn bị làm cái gì, bốc lên Ma Chủ chiến tranh sao?"

Khanh khách!

Ở một chuỗi tiếng cười như chuông bạc bên trong, nụ hoa mở ra, từ bên trong đi ra một tên mái tóc màu xanh lục nữ nhân: "Đây chính là Mộng Ma. . . Thân thể rất mạnh a? Để Côn Ngang lão đại có thể hưng phấn đến tạm thời mất đi lý trí Ma Chủ, ngươi là người thứ nhất!"

"Hưng phấn đến mất đi lý trí?"

Phương Nguyên đồng dạng dừng tay, trên thực tế, sớm trước khi tới, hắn liền nghe Eric mấy người nhắc qua, bên này bình nguyên Vạn Lôi Ma Chủ Côn Ngang, tuy rằng thực lực mạnh nhất, nhưng tính cách cũng hỗn loạn nhất, sẽ thỉnh thoảng mà sa vào trạng thái điên cuồng bên trong, bị bản năng muốn ăn chi phối, thậm chí trọng thương qua một cái người mình Ma Chủ!

Rất hiển nhiên, hắn đến , khiến cho vị này Côn Ngang cảm giác được 'Bữa tiệc lớn' mùi vị, lại bị kích thích mất đi lý trí.

"Bất quá. . . Nữ tử này tất nhiên có biện pháp ngăn cản chính mình lão đại, lại cố ý trợ giúp hắn công kích ta, nếu là ta hơi hơi yếu điểm, ở hai vị Ma Chủ vây công dưới, ít nhất cũng phải được bị thương. . ."

Phương Nguyên nhìn cái này hai vị Ma Chủ, con mắt dưới đáy liền mang theo vẻ lạnh lùng.

"Côn Ngang!"

Lúc này, Lục Khỉ nữ nhân này không biết chọn dùng thủ đoạn gì, đem điên cuồng to lớn cóc động viên đi xuống.

Nó rít gào một tiếng, từ phía sau lưng lỗ thủng bên trong dò ra rất nhiều đầu nhỏ.

Chợt, hắc quang lóe lên, rất nhiều trong ánh mắt liền mang theo thanh minh vẻ: "Không đáy Huyết Uyên chư vị, các ngươi rốt cục đến rồi! Vị này chính là Mộng Ma chứ? Chuyện lúc trước. . . Ta rất xin lỗi!"

"Không sao, Côn Ngang thủ lĩnh chỉ là mất đi lý trí mà thôi!"

Phương Nguyên khuôn mặt giống như vạn năm hàn băng, đã âm thầm hạ quyết tâm.

Tương lai nếu như có cơ hội, nhất định sẽ đem cái này hai vị Ma Chủ giết chết!

"Hừm, chúng ta lần hành động này, bắt được một cái Cổ Thần, vừa vặn mở ra hiến tế lối đi. . . Các ngươi chuẩn bị thế nào rồi?"

Eric không nghĩ Phương Nguyên cùng cái này hai vị tồn lại tiếp tục làm căng, đứng ở chính giữa nói.

"Máu thịt phương diện, ta giao cho Thất Linh đi chuẩn bị, nó có bảy cái phân thân, thích hợp nhất nhiệm vụ như vậy. . . Mà tế đàn dựng, cũng đã cơ bản hoàn thành, chỉ kém các ngươi bổ túc then chốt mấy thứ vật liệu, cùng với hạt nhân tế phẩm!"

Côn Ngang bình tĩnh mà nói, lại liếc Phương Nguyên một chút: 'Vừa nãy, ta hắn là cảm giác được trên người hắn Cổ Thần, bởi vậy mới phát điên? Xác thực, một cái xa lạ Ma Chủ, trên người còn mang theo phong ấn Cổ Thần, nếu như ăn hắn, chẳng khác nào một thoáng ăn đi hai cái a!'

"Còn có Đông Cực Huyền Minh Hải Ma Chủ đây?"

Phương Nguyên nghe đến đó, lại là hơi hơi kinh ngạc.

"Sự tình có biến, Đông Cực Huyền Minh Hải Ma Chủ từ chối chúng ta. .. Bất quá không có quan hệ, ngược lại bọn hắn cũng chỉ là chúng ta bên trong yếu nhất một phương mà thôi! Ma Chủ chỉ có hai vị, đồng thời vẫn rùa rụt cổ không ra!"

Lục Khỉ nói tới chỗ này, nhất thời có chút xem thường.

"Chẳng lẽ. . ."

Eric lại là sắc mặt hơi động, cùng Phương Nguyên liếc mắt nhìn nhau.

Liền câu thông Tâm Ma giới chuyện tốt cũng không tới, vậy thì vô cùng khả nghi.

Đông Cực Huyền Minh Hải cùng mặt khác hai nơi tuyệt địa không giống, đã từng là một cái cực lớn chiến trường, Tâm Ma giới xâm lấn lúc, không biết bao nhiêu đế quân Kim Tiên cùng Ma thần ở đây quyết chiến, Đạo ngân cực kỳ phong phú, càng là ngã xuống mấy tôn Ma thần.

Nếu là bỏ mặc không quan tâm, liền Thiên Đế cũng không biết cuối cùng sẽ đề cao ra món đồ gì đến.

Bởi vậy, hắn trực tiếp triển khai vô thượng pháp lực, lại mượn thiên ý, đem toàn bộ chiến trường phong ấn.

Mà lúc này chiếm giữ ở Đông Cực Huyền Minh Hải hai vị Ma Chủ, nhưng là luôn luôn ít giao du với bên ngoài, không có ai biết bọn hắn đến cùng đang làm những gì.

"Dĩ nhiên vắng chỗ cỡ này nghi thức, khà khà. . . Mặc kệ bọn hắn đang làm gì, cũng không cần kiêng kỵ."

Côn Ngang trực tiếp phát ra một tiếng cười gằn.

"Cũng không phải đơn giản như vậy, có lẽ. . . Bọn hắn chỉ là cho rằng, chúng ta lần này thử nghiệm, không cách nào thành công đây?"

Eric lại là suy tư nói: "Dù sao, trước thử nghiệm, ba lần chỉ thành công một lần, mà lần này tế phẩm, cũng không phải là sống sót Cổ Thần!"

"Vẫn là không đúng. . . Như vậy tỷ lệ, chỉ cần là Ma chủ, đều sẽ không bỏ qua!"

Phong Bạo ô nha Tử đầu nói.

"Sai rồi! Sai rồi! Nếu như là ta, ta liền không đến , bởi vì có ngươi cái này chán ghét gia hỏa ở!" Nó Sinh đầu lập tức phản bác.

"Ngươi mới là cái chán ghét gia hỏa, ta đã không kịp đợi muốn đem ngươi cái này đầu chặt xuống đến rồi!"

"Nên chém rơi chính là ngươi!"

"Nếu như có Thất Linh năng lực, ta nhất định sẽ cùng ngươi một mất một còn!"

. . .

Hai cái đầu lại bắt đầu hằng ngày cãi vã, để hi vọng có thể đưa ra điểm đề nghị các Ma Chủ thất vọng.

Rất hiển nhiên, cái này Sinh Tử quạ đen không phải nhắc tới dòng suy nghĩ, mà là đến nhõng nhẽo.

Phương Nguyên trên mặt đồng dạng mang theo vẻ tươi cười, biết này con song đầu quạ đen đặc tính.

Cho dù hắn tu luyện ra phân thân, cũng không thể đem hai cái đầu chia lìa, mà là đồng dạng sẽ đản sinh ra đối lập hai cái ý chí tồn tại ở một thể, phi thường kỳ dị.

Đây là hắn bản chất hỗn loạn thể hiện, không cách nào lấy bất luận là thủ

đoạn gì thay đổi.

Mà cùng hắn đối lập, lại là bình nguyên Vạn Lôi trên Thất Linh Ma Chủ, cái này tồn tại tạp niệm càng nhiều, có đầy đủ bảy cái, tương đương với đa nhân cách bệnh tâm thần.

Nhưng hắn nhưng có thể đem mỗi người cách đều tách ra ngoài, hình thành độc lập phân thân.

Thậm chí, gặp phải nguy cơ lớn lúc, bảy người hợp thể, lại sẽ khôi phục Ma Chủ cấp bậc thực lực.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là dù là phân thân chết rồi sáu tôn, chỉ cần còn có một cái không chết, đều có thể từ cái kia tôn bên trong tiếp tục phân hoá đi ra.

Thiên phú như thế, ở bảo mệnh chi đạo trên, có thể nói đã đến Ma Chủ cực hạn.

"Tốt, cho dù không có Huyền Minh hải hai vị Ma Chủ, chúng ta cũng phải mở ra lối đi, liên hệ mẫu giới!"

Eric kiên định nói: "Mang chúng ta đi tế đàn!"

"Đương nhiên, hết thảy đều chuẩn bị kỹ càng!"

Côn Ngang một mặt ý cười ở mặt trước dẫn đường: "Thất Linh một cái phân thể ở nơi đó đóng giữ, nói thật. . . Bình thường ta đều là tận lực rời xa nơi đó , bởi vì quá mê người!"

Rất nhanh, Phương Nguyên liền biết rồi hắn trong miệng mê người là chuyện gì xảy ra.

Núi thịt!

Phóng tầm mắt nhìn tới, vô số máu thịt tạo thành núi thịt, trực tiếp xây thành một cái hẻm núi dáng dấp.

Thoáng mục nát xác thối, chen lẫn các loại khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác, tràn ngập nghẹt thở cùng tuyệt vọng, có thể làm bất kỳ một người bình thường điên mất.

Ở cái này máu thịt hẻm núi ở ngoài, còn có một toà đại trận màu đen, chống đối thiên lôi tập kích.

"Côn Ngang. . . Không muốn trở lại!"

Bọn hắn vẫn không có tới gần, một cái tóc trắng xoá ông lão liền một mặt bất mãn mà chặn đường: "Ngươi có biết hay không, mỗi lần ngươi đến rồi sau khi, chúng ta tiến độ đều ít nhất muốn hạ thấp một nửa?"

"Chỉ là một điểm đồ ăn vặt mà thôi, không cần để ý!" Côn Ngang cười to: "Đồng thời. . . Hôm nay ta cũng không phải đến ăn vụng, mà là không đáy Huyết Uyên chư vị đã tới rồi."

"Các vị, đây là chúng ta ưu tú nhất, kiệt xuất nhất trận pháp nhà Thất Linh • Trận!"

"Eric, quạ đen, Cửu Đầu. . . Chúng ta trước từng thấy, vị này chính là Mộng Ma chứ?"

Thất Linh • Trận mỉm cười nhìn Phương Nguyên.

"Chính là!"

Phương Nguyên đồng dạng thiện ý gật đầu.

Hắn biết Thất Linh Ma Chủ mỗi một cái phân thân đều là nhân cách khác nhau, thậm chí ngay cả thần hồn khí tức đều là khác biệt, sở trường một cái nào đó lĩnh vực, trình độ vô cùng khủng bố.

Mấu chốt nhất chính là, đợi đến hắn Thất Linh hợp nhất lúc, bản thể sẽ kế thừa có phân thân năng lực, đó là nó mạnh nhất thời khắc, đương nhiên, cũng là điên cuồng nhất cùng hỗn loạn một khắc.

"Muốn câu thông mẫu giới, đầu tiên cần chính là lượng lớn Ma linh huyết nhục hiến tế , làm cái này định vị ước số. . . Còn có cường đại đủ để phá tan tất cả ràng buộc lực lượng. . . Cuối cùng, nhưng là một cái Linh giới Ma Chủ cấp bậc tồn tại, lấy cung cấp định vị!"

Thất Linh • Trận lẩm bẩm nói.

"Cổ Thần, chúng ta có, Ma linh huyết nhục, chúng ta cũng có!"

"Đây là chúng ta sưu tập đến huyết châu, ngươi xem phẩm chất thế nào?"

Eric mấy cái Ma Chủ liếc mắt nhìn nhau, đem mấy viên hạt châu màu đỏ thắm đưa tới, bên trong màu máu nồng nặc hầu như hóa không ra.

Phương Nguyên biết được, đó là rất nhiều Ma linh tinh hoa hội tụ, thậm chí phản bản quy nguyên, không những không có mùi máu tanh cùng tanh tưởi, trái lại mang theo nhàn nhạt mùi thơm ngát.

Chỉ là vừa lấy ra, Côn Ngang con mắt liền sáng lên.

"Đây là chúng ta khổ cực sưu tập đến, không thể cho ngươi ăn!"

Eric lật một cái liếc mắt.

"Đầy đủ!"

Thất Linh Trận tiến lên kiểm tra một phen, hài lòng gật gù: "Chính hợp dùng để trấn áp mắt trận."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 770: Mở Ra

"Vậy thì tốt!"

Eric mấy cái Ma Chủ đem giọt máu giao cho Thất Linh Trận.

Thất Linh Trận bấm chỉ tính toán một chút, đem giọt máu chôn ở hẻm núi mấy chỗ.

Chỉ một thoáng, một tầng huyết quang lan tràn mà ra, bao phủ toàn bộ hẻm núi.

Nguyên bản Ma linh máu thịt chậm rãi nhúc nhích, phảng phất trong nháy mắt tiếp theo liền muốn sống lại.

"Quả nhiên là trận pháp này!"

Phương Nguyên yên lặng đánh giá, trong mắt lóe sáng lên.

Hắn có Minh Cổ Ma thần lão quái vật kia có thể lấy thỉnh giáo, ở đem một ít tin tức thu thập, giao cho đối phương sau khi, lão quái vật kia nhất thời liền minh bạch bình nguyên Vạn Lôi vị ma thần này dự định, liền trận pháp nghi quỹ đều suy đoán đi ra, truyền thụ cho Phương Nguyên.

Mà Phương Nguyên vốn là có Trận đạo tu vị, đặc biệt Đại Càn thế giới bên trong Lục Cực Địa Hợp Cấm Đoạn đại trận cùng Cửu Khiếu Thương Khung Thiên La Tuyệt Trận, càng cho hắn cực lớn dẫn dắt.

'Lúc này trận pháp này, trên thực tế cũng chính là Lục Cực Địa Hợp đại trận phiên bản, đương nhiên, thủ đoạn càng cao hơn rõ ràng một điểm mà thôi. . .'

Linh giới đồng dạng là cao duy vũ trụ, muốn liên lạc với Tâm Ma giới, so với hạ giới thuận tiện không biết bao nhiêu.

Chỉ là, bởi vì có ngoại vi Chu Thiên Tinh Thần đại trận ngăn cản, mới trở nên vạn phần gian nan.

Lúc này, lượng lớn Ma linh máu thịt thiêu đốt, tà dị ngọn lửa màu đỏ phóng lên trời, càng dựa vào khí tức, khóa chặt một cái nào đó mênh mông thế giới.

"Tâm Ma. . ."

Phương Nguyên lẩm bẩm, đối với vị diện này tọa độ cùng khí tức có thể nói khắc sâu ấn tượng.

"Ai vào chỗ nấy!"

Thất Linh • Trận lạnh giọng thét.

Lúc này, từ sáu cái phương hướng bên trong, từng cái bay tới một bóng người, các loại quý trọng kỳ dị vật liệu phảng phất hạt mưa giống như tung xuống.

"Thất Linh hợp nhất!"

Cuối cùng, bảy tôn tồn tại trực tiếp hòa làm một thể, vị này Thất Linh Ma Chủ, thình lình muốn dùng chính mình đỉnh cao tu vị, đến chủ trì vận chuyển cả toà đại trận.

Ầm!

Ngọn lửa thiêu đốt, máu thịt nổ tung, ở giữa không trung hình thành một tầng nồng nặc sương máu.

Nguyên bản che lấp đại trận bị hoàn toàn phá vỡ, những huyết vụ này bại lộ ở thiên lôi phía dưới, mặc cho sấm sét nện, không ngờ có một loại sừng sững bất

động mùi vị.

"Mẫu giới mặc dù đã định vị, nhưng ngoại vi có Chu Thiên Tinh Thần đại trận phong tỏa, nhất định phải dùng một cái Cổ Thần làm cái này tế phẩm, lại tập hợp chúng ta mỗi cái Ma Chủ lực lượng, đánh vỡ hư không, củng cố lối đi. . . Chính là hiện tại!"

Thất Linh Ma Chủ hét dài một tiếng.

Phương Nguyên gật gù, trong tay một viên bốn màu hổ phách bay ra ngoài.

Trong này tự nhiên phong ấn Cổ Thần Mặc long, cùng với nó thần vị.

Mặc dù là chết, đồng thời mất đi thân thể, nhưng đối với Cổ Thần mà nói, thần vị cùng thần hồn mới trọng yếu nhất , còn Thần khu chỉ phải hao phí một điểm lực lượng, liền một cách tự nhiên có thể lấy ngưng tụ.

Lúc này, phong ấn rơi vào sương máu ở trong, một thoáng mở ra, hiện ra Mặc long bóng mờ, trong cơ thể một cái Thần vị mang theo bổn nguyên vị cách khí tức, trang nghiêm nghiêm túc.

Xì xì!

Vừa mới xuất hiện, rất nhiều sương máu liền leo xuôi theo mà lên, từng tia từng sợi, dường như dây khóa giống như, quấn quanh cái này bóng mờ, bắt đầu xâm lấn ăn mòn.

"A. . . Ma đầu, các ngươi lại dám luyện hóa một cái Cổ Thần!"

Mặc long thần hồn rít gào liên tục.

Mãi đến tận hiện tại, hắn còn không biết Phương Nguyên thân phận chân chính, càng không biết chính mình bi kịch, hoàn toàn là bởi vì trước nhất thời tham lam, đối với một cái quân hầu sinh sát tâm mà lên.

"Không. . . Không được!"

Lúc này, sương máu đã dường như mạng nhện giống như, đem hắn tứ chi quấn quanh, liệt diễm thậm chí thâm nhập hạt nhân, bắt đầu nhuộm dần thần vị.

Mặc Long cổ thần không khỏi phát ra thê thảm rít gào: "Thiên Đế cứu ta! Thiên ý cứu ta!"

Hắn dù sao cũng là Cổ Thần, lúc này bước ngoặt sinh tử liều mạng, trong cơ thể thần vị lập tức bắt đầu bạo động, loáng thoáng, càng là làm nổi lên thiên địa chú ý.

Bất luận thần vị lại thế nào đi nữa rớt hố, cũng chung quy cùng thiên địa móc nối, một cái Thần Chi lâm chung khẩn cầu, lập tức liền gây nên coi trọng.

"Này thần chính đang tại câu thông trời cao, chúng ta nhất định phải dành thời gian!"

Thất Linh Ma Chủ vẫy tay, một đạo thô to cột sáng liền từ lòng bàn tay hiện lên, đi vào sương máu ở trong.

Phương Nguyên mấy cái khác Ma thần đồng dạng không do dự, sức mạnh mạnh mẽ đánh vào trận pháp bên trong, trong nháy mắt liền đem Mặc Long cổ thần rít gào ép đến thấp nhất.

"Rất tốt, chính là như vậy!"

Thất Linh Ma Chủ con mắt toả sáng: "Vĩ đại mẫu giới a, ta hô hoán tên của ngươi, ta lấy máu thịt làm vì hiến tế, Cổ Thần làm vì tế phẩm, triệu hoán ngươi hàng lâm, hi vọng ngươi có thể mở ra thông đạo, để Tâm Ma khủng bố, lần thứ hai hiện ra Linh giới!"

Hắn dùng vịnh ngâm giọng nói, Tâm Ma giới bên trong ngôn ngữ, bắt đầu rồi hiến tế.

Ở ngâm xướng chú văn ở trong, Phương Nguyên bỗng nhiên cảm giác được, toàn bộ đại trận hơi động, tựa như chạm đến nào đó tầng cứng rắn đến cực điểm màn ánh sáng.

Mà bọn hắn mấy cái Ma Chủ hao tổn, cũng là bắt đầu trăm lần, ngàn lần tăng lên tới.

"Chính là hiện tại. . . Liên tiếp đi!"

Thất Linh Ma Chủ vẻ mặt dữ tợn, một cái tay chỉ dò ra.

Hắn cái này ngón tay ở giữa không trung thình lình biến đổi, giống như trùng thiên chi trụ, rất nhiều mặt ở xung quanh hiện lên, điểm ở trung ương đại trận.

Thử thử!

Trong nháy mắt tiếp theo, nương theo khiến cả người sởn tóc gáy thử thử tiếng, sương máu bốc lên, chu vi hư không bỗng nhiên biến đổi.

Loáng thoáng, một cái mơ mơ hồ hồ thế giới bóng mờ tái hiện ra.

Tâm Ma giới!

"Thành công!"

Eric mấy cái Ma Chủ trong lòng vui sướng.

"Thành công?"

Phương Nguyên nhưng là trong lòng rùng mình: 'Dựa theo Minh Cổ lời giải thích, trận này chỉ có hai, ba phần mười tỷ lệ thành công, cái này đều có thể đụng tới, nên tính xui xẻo vẫn là may mắn đây?'

"Không muốn lười biếng! Mới chỉ là một cái bóng mờ mà thôi!"

Thất Linh Ma Chủ gầm hét lên: "Lần trước chúng ta đồng dạng tiến hành đến

nơi này, cuối cùng vẫn là dã tràng xe cát, lần này cũng không thể giẫm lên vết xe đổ!"

"Mẫu giới a. . . Ngài chia lìa ở bên ngoài du tử khẩn cầu ngài, mở ra lối đi, để khủng bố lần thứ hai hàng lâm thế giới này đi!"

Thất Linh Ma Chủ ngâm vịnh không ngừng, hai tay xé một cái.

"Nguyên lực!"

Trong chớp mắt này, tất cả Ma Chủ trên người đều bùng nổ ra nguyên lực khí tức, hội tụ tại một điểm: "Lối đi. . . Mở ra!"

Ầm ầm!

Hư không rung động, một cái đen nhánh lối đi nhất thời hình thành, cũng không phải là bóng mờ, mà là hóa thành thực chất, ở Tâm Ma chiến trường bên trong cố định xuống.

Ầm!

Chợt mà đến, nhưng là một tiếng vang thật lớn.

Lối đi hơi ngưng lại, chu vi hiện ra vô số vết rách.

Tình hình như thế, liền phảng phất một cái nào đó vô cùng cường đại tồn tại, chính đang tại lối đi một mặt khác, nghĩ mạnh mẽ chen lại đây.

Loại kia không thể miêu tả, vô hạn khí tức kinh khủng, nhất thời làm các Ma Chủ hơi ngưng lại: "Ma thần? ! Có Ma thần tức sắp giáng lâm? !"

. . .

"Đáng chết!"

Chẳng biết lúc nào, Thiên cung đã đi tới bình nguyên Vạn Lôi phía trên.

Đấu Chiến Vương nhìn kỹ mảnh này sương máu, sắc mặt đã hoàn toàn đen thành đáy nồi: "Cái này quần ma nhãi con, đã ở thử nghiệm liên thông Tâm Ma giới, tại sao chúng ta trước hầu như không hề có một chút tin tức?"

"Tất cả Cổ Thần, đi theo ta cùng ra tay, tuyệt đối không thể để Ma thần lại tới!"

Nói, hắn quanh người Cửu Long tử khí hiện lên, hung mãnh về phía sương máu lối đi nhào tới.

"Giết!"

Gặp phải tình huống như thế, cho dù là Phúc Đức công đều mù quáng: "Nguyên bản còn tưởng rằng Vương thượng ngạc nhiên, nhưng lúc này xem ra, chúng ta vẫn là từng cái từng cái có thẩn thờ chi tội, tội đáng muôn chết, nhất định phải lập công chuộc tội!"

"Ngăn cản bọn hắn!"

Eric cùng Côn Ngang đồng thời hét lớn.

Đối với tình cảnh này, tất cả Ma Chủ cũng là không ứng phó kịp.

Trên thực tế, hiến tế thành công, dù là đối với bọn hắn mà nói, cũng là một cái bất ngờ.

Mà rất nhiều Ma Chủ trong lòng chủ ý, nhưng là thừa dịp lối đi mở ra trong nháy mắt, trực tiếp rời đi Tâm Ma chiến trường cái này tuyệt địa, chỗ chết, đi tới Tâm Ma giới bên trong tiêu dao.

Dù sao, ở Linh giới bên trong, bọn hắn thì tương đương với bị vây ở xanh tím tinh thần ở trong, liền cơ bản nhất ra ngoài đều không làm được.

Chỉ là không có nghĩ đến, lối đi vừa mở ra, một vị Ma thần liền chờ đợi không được, muốn truyền đưa tới.

Có đối phương ở đối diện lấp lấy, những thứ này Ma Chủ căn bản có một cái tính một cái, cũng đừng nghĩ chạy tới.

Ầm ầm ầm!

Lần này cổ Thần cùng Ma chủ là toàn lực mà phát, nguyên lực khí tức phân tán, trong khoảnh khắc đem bình nguyên Vạn Lôi mặt ngoài phá hủy đến không ra hình dạng gì.

Mà Đấu Chiến Vương nhưng là làm gương cho binh sĩ, một thoáng liền vọt tới lối đi đại trận ở ngoài.

"Cho ta. . . Tan nát!"

Hắn miễn cưỡng ăn Ma Chủ một đòn, bạch ngọc giống như hai tay lại là hướng về lối đi, mạnh mẽ ấn xuống.

"Nuốt!"

"Nuốt! !"

"Nuốt! ! !"

Trong nháy mắt tiếp theo, trong không khí phảng phất nhiều một cái bẫy, Đấu Chiến Vương lực lượng tràn vào liền cùng đá chìm đáy biển giống như không có khác biệt gì.

Thậm chí, ở lối đi trước, một tấm sinh mãn răng nanh cùng răng nhọn miệng rộng, đã thình lình hiện lên đi ra.

"Là hắn!"

Phương Nguyên lùi về sau một bước, trong con ngươi mang theo kiêng kỵ: "Vạn Vật Thôn Phệ Giả? !"

Nghe đồn rằng vị này Ma thần đại đạo chính là 'Thôn phệ', hầu như có thể cắn xuống trên thế giới vật cứng rắn nhất, đồng thời nhanh chóng tiêu hóa.

Thậm chí, đối phương thôn phệ, đã không phải Côn Ngang loại này cấp bậc trò đùa trẻ con.

Đấu Chiến Vương ngẩn ra, nghĩ phải tiếp tục động thủ, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền ngơ ngác nhìn tự thân.

Nguyên bản hắn phong thần tuấn tú, tướng mạo đường đường.

Nhưng lúc này, từng đạo từng đạo nếp nhăn từ cái trán hiện lên, bên ngoài tóc đen cũng tất cả chuyển thành tuyết trắng, lưng lọm khọm đi xuống, trong nháy mắt liền biến thành một cái tiểu lão đầu.

"Ta sức sống. . . Bị thôn phệ rơi mất?"

Hắn kinh hãi đến biến sắc phía dưới, không khỏi nhanh chóng rút lui.

"Vạn Vật Thôn Phệ Giả, thôn phệ chính là một loại khái niệm! Vận may, tuổi thọ, chân nguyên, thần hồn. . . Thậm chí là. . . Hư không cùng thời gian!"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, trên mặt cũng không khỏi hiện ra một tia vẻ kinh hãi.

Đương nhiên, Cổ Thần hàng ngũ, đồng thọ cùng trời đất, nhưng tương tự có thể lấy bị thôn phệ rơi lực lượng, sức sống, thậm chí dung mạo, khứu giác, thính giác loại hình.

"Nếu như không phải khí tức không đúng, ta suýt chút nữa liền cho rằng nó là lúc trước cướp đoạt Mộng Sư con đường tồn tại. . ."

Ma thần khí tức tản ra, đối với bên này Cổ Thần mà nói, chính là chân chân chính chính đế quân cấp uy áp!

Loại này cực lớn áp bức phía dưới, rất nhiều Cổ Thần dồn dập tránh lui, hoảng sợ nhìn Tâm Ma lối đi.

Ở nơi đó, màu đen miệng lớn không chỉ có hiện lên, càng là dò ra nửa cái thân vị!

. . .

Thiên đình, Chu Thiên Tinh Thần đại trận.

"Đáng chết. . . Cái kia Sơn Thủy Quân làm sao còn chưa phát động?"

Thiên phi Vân Hương nhìn ánh sao nhàn nhạt trận pháp, khuôn mặt bình tĩnh, trong lòng lại không khỏi hiện ra vẻ lo lắng: "Nhìn tới. . . Trước đòn bí mật không có đưa đến bao nhiêu hiệu quả, có lẽ ta hắn là lại thêm đem lửa, trực tiếp để thân phận của hắn lộ ra ánh sáng?"

Ầm ầm!

Đang lúc này, toàn bộ đại trận đều là hơi động, ánh sáng óng ánh, loáng thoáng có thể lấy nhìn thấy một đạo màu đen khí trụ phóng lên trời.

"Đây là. . . Ma thần? ! Không đúng. . . Là Tâm Ma giới, lối đi lần thứ hai bị mở ra!"

Vân Hương cẩn thận cảm ứng, không khỏi vẻ mặt ngơ ngác.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 771: Phá Phong

Chu Thiên đại trận trung tâm , liên tiếp Tâm Ma giới cùng Linh giới cửa lớn phụ cận.

Rất nhiều Tinh Thần tinh quân sắc mặt đến biến: "Bệ hạ!"

Ở bọn hắn bảo vệ quanh hạt nhân, một cái tồn tại chân thành mà đứng.

Hắn tựa như lúc nào cũng bị một tầng ánh sáng bảy màu bao bọc, không thấy rõ khuôn mặt, chỉ có một đôi con mắt màu tím lộ ra, mang theo cao cao tại thượng, quan sát chúng sinh cảm giác.

Thiên địa bất nhân, lấy vạn vật làm vì chó rơm!

Này thần đứng ở nơi đó, liền dường như thiên ý hóa thân.

Đây chính là Thiên Đình Chi Chủ, đế quân vị cách, Linh giới bên trong đệ nhất Thiên Đế.

"Tâm Ma có biến!"

Lúc này, cái này Thiên Đế lại là lẩm bẩm một câu, thân hình ở một trận cường quang bên trong biến mất không thấy.

Bình nguyên Vạn Lôi bên trên.

"Nuốt!"

Cho dù chỉ là dò ra nửa tấm miệng, ở đây tất cả cổ Thần cùng Ma chủ cũng đều là một trận sợ hãi.

Ở Phương Nguyên cảm ứng bên trong, một luồng so với Ma Chủ Côn Ngang còn muốn tham lam bạo ngược gấp mười lần muốn ăn, đột nhiên từ miệng rộng trên tản ra.

Xì xì!

Giữa bầu trời phảng phất xuất hiện một cái cái phễu, lượng lớn sấm sét ngưng kết thành hình lưới , hóa thành một đạo trắng sáng cột sáng rơi xuống, bị miệng rộng toàn bộ nuốt chửng.

Cuối cùng, Vạn Vật Thôn Phệ Giả rốt cục vượt qua lối đi, chuyện thứ nhất chính là mạnh mẽ một cắn.

Răng rắc!

Bầu trời chấn động, lượng lớn mây đen sát na biến mất.

Cái này Tâm Ma chiến trường trên tam đại tuyệt địa một trong, dĩ nhiên trực tiếp bị nó cắn xuống một khối lớn đến.

Thế gian vạn vật, không một không thể nuốt!

"Loại này con đường. . . Quả nhiên hung tàn đến không nói lý a, đặc biệt trả lại tu thành Ma thần, quả thực là cái khác thế giới tai nạn!"

Phương Nguyên trong lòng thở dài trong lòng, lại nhìn phía hư không.

Ở vạn lôi bị nuốt, bầu trời bị phệ sau khi, toàn bộ bình nguyên Vạn Lôi hình mạo đại biến, một cái bí ẩn không gian bị mở ra, rất nhiều màu tím lôi đình hội tụ , hóa thành thực chất nhà giam.

"Ma thần nơi phong ấn!"

Phương Nguyên lẩm bẩm, nhận ra này là nơi nào.

Bình nguyên Vạn Lôi trên, vốn là phong ấn một vị Ma thần, cũng là đối phương đem tế tự phương pháp truyền ra, cái này một đám Ma Chủ mới có thể câu thông Tâm Ma giới.

Trước đó, mặc cho các Ma Chủ cùng lục soát bình nguyên, đều phát hiện không được phong ấn chút nào hình bóng.

Cỡ này bố trí, cũng chỉ có đế quân cấp bậc tồn tại, mới có thể dễ dàng đánh vỡ.

"Ha ha. . . Ngươi đến rồi, rất tốt. . . Mau thả ta đi ra ngoài!"

Một cái như lôi đình tiếng nói, trực tiếp từ bí ẩn trong không gian truyền ra: "Ở ta phong ấn dưới, còn có năm đó Tâm Ma giới để lại nguyên lực, ngươi như yêu thích, đều có thể cầm!"

"Gào gào!"

Rất hiển nhiên, cái này Ma thần đối với Vạn Vật Thôn Phệ Giả tính cách vô cùng hiểu rõ, trực tiếp lấy lợi dụ.

Vạn Vật Thôn Phệ Giả gầm thét lên, miệng rộng hướng về không gian liền cắn tới.

"Trở về!"

Lúc này, quang mang lóe lên, một cái nhẹ nhàng dào dạt tiếng nói liền rơi đi xuống.

tiếng nói tuy nhẹ, rơi vào ở đây tất cả mọi người trong tai, lại là giống như sấm sét giống như.

Ầm!

Màu đen miệng rộng lần thứ nhất rút lui, bắt đầu từng tấc từng tấc phá nát.

Một cái vĩ đại bóng người hiện lên ở giữa trời cao, tay ngọc xa xa nhấn một cái!

Ầm ầm!

Một cái ngọc sắc cực lớn bàn tay ấn đột nhiên theo tại Tâm Ma lối đi bên trong, đem cái này lối đi một chưởng phong ấn.

Từ lối đi phía sau, mơ hồ truyền đến tức đến nổ phổi rít gào, nhưng căn bản là chuyện vô bổ.

"Thiên Đế đại nhân!"

Đấu Chiến Vương mấy người vừa là vui mừng, lại là xấu hổ, quỳ xuống đất thỉnh tội: "Chúng ta thất trách!"

"Đó chính là Thiên Đế? Linh giới bên trong chiến lực số một?"

Phương Nguyên sâu sắc thu lại tự thân phong mang, trốn ở Eric một đám Ma Chủ trong, nhưng cũng không có cỡ nào sợ sệt.

Dù sao, Vạn Vật Thôn Phệ Giả cũng là Ma thần, cũng không phải dễ dàng như vậy liền thất bại.

Răng rắc răng rắc!

Màu đen miệng rộng chia năm xẻ bảy, sụp đổ, mặt sau trong hư không lại tựa hồ như hiện ra một đoàn bóng đen.

Bóng đen này tựa như tồn tại ở thế giới này, lại thật giống không tồn tại, độc lập với trong hư không, bối cảnh là óng ánh khắp nơi tinh vân, ở trong một cái tinh thần giống như cực lớn màu đen đống thịt nhúc nhích, phía trên mọc đầy vô số miệng rộng.

Chỉ là nhìn một chút, là có thể khiến bình thường người tu luyện nghẹt thở,

thậm chí bị điên cuồng hỗn loạn lây, rơi vào ma đạo.

Đây mới là Ma thần Vạn Vật Thôn Phệ Giả chân thân!

"Nuốt! ! !"

Một cái mãnh liệt ý niệm từ trên người Vạn Vật Thôn Phệ Giả truyền đến.

Trong phút chốc, chu vi hư không một thoáng ngưng trệ, chợt thật giống kính giống như vỡ vụn.

Mạng nhện giống như hoa văn không ngừng lan tràn, trong nháy mắt liền đến cái kia lôi đình đúc ra nhà giam bên trên.

Rất hiển nhiên, cho dù là Ma thần, cũng không chắc chắn ở Linh giới cùng Thiên Đế tranh đấu!

Bởi vậy, cái này Vạn Vật Thôn Phệ Giả lập tức lựa chọn thả ra chính mình minh hữu.

"Lớn mật!"

Thiên Đế vẫn cứ giọng nói bình thản, ngón tay như bạch ngọc một chỉ.

Hư không một thoáng bị vuốt lên, tất cả vết rách trong nháy mắt biến mất, ngược lại, cái kia màu đen đống thịt tồn tại ngân hà lại là trong phút chốc run rẩy, một cái đỉnh thiên lập địa bạch ngọc cự chỉ hiện lên, rơi vào tinh cầu giống như đống thịt bên trên.

Ầm!

Đống thịt rung động kịch liệt, một cái cực lớn ao hãm hiện lên đi ra.

Cái này đều là Ma Thần cấp tồn tại, dĩ nhiên ở Thiên Đế một chỉ phía dưới liền bị thua bị thương?

"Ta xem không hiểu. . ."

Phương Nguyên một đám Ma Chủ đều là không nói gì, thậm chí phát hiện căn bản là không có cách lý giải Ma thần bên trên cảnh giới giao thủ trạng thái.

"Thôn Phệ Đại Đạo tuy rằng thô bạo, nhưng cũng không phải ta Thiên đạo địch thủ!"

"Thiên đạo quý bình, tổn có thừa mà bù không đủ. . . Trăng tròn sắp lặn, nước đầy thì tràn!"

Thiên Đế vẫn cứ không nhanh không chậm, bình thản nói, tự nhiên mà mang một loại người bề trên uy nghiêm.

"Hê hê!"

Lúc này, một cái bóng màu đen, lại là bỗng nhiên ở sau lưng của hắn hiện lên.

Cái này cái bóng trước không có bất luận một ai có thể phát hiện, cho dù là Thiên Đế đều không có một chút nào phát hiện, giống như yên lặng ẩn núp chích long, lúc này toàn bộ bốc thẳng lên cửu thiên, thình lình cũng là một vị Ma thần!

Ầm!

Ánh sáng lấp lóe, Thiên Đế bóng người tựa hồ loáng một cái, hào quang bảy màu dao động, hiện ra hắn diện mạo thật sự.

Nếu như nói Đấu Chiến Vương là cửu ngũ chí tôn hình ảnh, vậy hắn nhưng là cửu cửu chí tôn, trên trời dưới đất, cũng không có thứ hai, phảng phất hội tụ thế gian tất cả cao quý khí, mang đế quan, thân mặc trường bào, lúc này mũ miện trên hạt châu nhưng có chút tán loạn: "Trẫm nghe nói. . . Tâm Ma giới bên trong có một Ma thần, nghiên cứu cứu Hư vô chi đạo, vạn vật đều hư, được xưng 'Hư Vô Chi Quân', hôm nay gặp mặt, thật là danh bất hư truyền!"

Cái này Hư Vô Chi Quân danh hào vừa vào tai, Phương Nguyên nhất thời chính là một cái giật mình, tự động nắm giữ một số tin tức.

"Hư Vô Chi Quân, thiện nhất ẩn náu. . . Cùng cấp Ma thần đều không thể phát hiện, thủ đoạn tuyệt diệu cực kỳ. . . Không nghĩ tới, ở Vạn Vật Thôn Phệ Giả tới đồng thời, Hư Vô Chi Quân cũng đồng dạng lẻn vào, thậm chí ngay cả Thiên Đế đều không có phát hiện, do đó nắm chiến cơ!"

Một vị Ma thần, còn ở Thiên Đế nắm giữ bên trong, nhưng một thoáng xuất hiện hai vị , dù là Thiên Đế đều có chút biến sắc.

"Linh giới, tất nhiên là ta Tâm Ma vật trong túi!"

Màu đen cái bóng phảng phất không có thực thể, lại lại mãnh liệt hấp dẫn tất cả chú ý: "Lần thứ hai xâm lấn, bắt đầu rồi!"

Ầm!

Hắn mở hai tay ra, cái bóng một thoáng mở rộng đến cực hạn, chợt bỗng nhiên nổ tung.

"Gào gào!"

Ở trong nháy mắt này, toàn bộ Tâm Ma chiến trường trên Ma linh, trong cơ thể đều tựa hồ nhiều một ít đồ, ngẩng đầu lên, phát ra đinh tai nhức óc rít gào.

"Ma thần chi pháp, phân hoá vạn ngàn? !"

Phương Nguyên sắc mặt căng thẳng, biết vị ma thần này thực tại quỷ dị, dĩ nhiên không có hình thể chân thực, lúc này càng là chia ra làm ngàn tỉ tạp niệm, lẻn vào Tâm Ma chiến trường tất cả sinh vật trong cơ thể.

Cũng chỉ có Cổ Thần Ma Chủ đẳng cấp, lại vẫn cảnh giác phòng bị, mới có thể không bị thừa lúc vắng mà vào, bằng không, ngày sau phiền phức cực kỳ.

"Trẫm ý chỉ một thoáng, liền có thể dời núi lấp biển, ô nhiễm một cái Tâm Ma chiến trường thì lại làm sao? Đợi đến thanh lý xong những thứ này, toàn bộ trên chiến trường Ma linh, đều có thể phất tay diệt chi!"

Làm cái này một cái đế quân, Thiên Đình Chi Chủ, Thiên Đế tuyệt đối có như vậy sức lực cùng lực lượng.

Nhưng Vạn Vật Thôn Phệ Giả cùng Hư Vô Chi Quân hiển nhiên sẽ không tán đồng cách nói này.

Vô số hắc khí ngưng tụ thành cái bóng, cùng núi thịt cùng nhau vây công Thiên Đế.

Trong phút chốc, lại có hai đạo cường quang hiện lên, lại là công hướng về phía lôi đình lao tù cùng Tâm Ma lối đi, hai cái này mấu chốt nhất vị trí.

Ầm ầm!

Nổ vang ở trong, trấn áp lối đi bàn tay bạch ngọc ấn phá nát.

Nguyên bản Tâm Ma lối đi phóng lên trời, thay thế một màn trời, lượng lớn Tâm Ma lực rót vào mà xuống, giống như sông dài thác nước giống như giội rửa.

Cũng chính là cái này tâm ma chiến trường, nếu như đổi thành Linh giới tùy ý một chỗ, lập tức liền muốn ma hóa Đại thiên, sinh linh đồ thán.

Mà cùng cái này so với, cái kia bí ẩn trong không gian lôi đình lao tù, lại là phát ra càng thêm biến hóa to lớn.

Một đạo đạo lôi đình chi trụ băng diệt, một đôi che ngợp bầu trời bàn tay lớn màu xanh lột vết nứt không gian, đột nhiên mở rộng.

Ầm ầm ầm âm thanh , khiến cho thiên địa cũng vì đó vang vọng.

"Ha ha. . . Rốt cục. . . Thoát vây rồi!"

Cái này một vị bị phong ấn nhiều năm Ma thần, rốt cục thoát ra lao tù!

Mà nương theo nơi này phong ấn vỡ vụn, nồng nặc nguyên lực khí tức đột nhiên lan tràn.

Đây là năm đó Tâm Ma xâm lấn để lại nguyên lực, vẫn bị phong ấn ở Tâm Ma chiến trường hạt nhân, cùng ba đại phong ấn cùng một nhịp thở.

Lúc này, một đạo phong ấn vỡ vụn, nhất thời bạo lộ ra.

"Gào gào!"

Côn Ngang con ngươi có chút huyết hồng, hầu như áp chế không nổi dục vọng của chính mình, biến thành người điên nhào tới.

Nhưng nó không dám, Vạn Vật Thôn Phệ Giả lại là dám.

"Nuốt! ! !"

Lưu ý niệm bộc phát ở trong, nguyên bản phong ấn không gian hoàn toàn vỡ vụn.

Chợt, chín viên quang mang lòe lòe tinh thần, giống như sao băng như thế, mang theo màu tím quang diễm, từ phong ấn ở trong đột phá đi ra.

'Nguyên lực! ?'

Phương Nguyên giật mình: 'Dĩ nhiên có đầy đủ chín giọt!'

Một giọt nguyên lực là có thể khiến cho hạ giới toàn bộ thế giới long trời lở đất, chín giọt đại diện cho cái gì?

Nếu là bị bình thường Ma linh được đến, đồng thời tiêu hóa, cái kia là có thể đắp nặn ra chín tôn Ma Chủ cấp bậc tồn tại, thậm chí đối với Ma Chủ cùng Ma thần mà nói, đều là cầu cũng không được thứ tốt!

"Thiên Đế, ngươi thất bại!"

Hư Vô Chi Quân dựa vào rất nhiều ma vật miệng, phát ra rít gào: "Chúng ta có ba vị Ma thần, ngươi cũng chỉ có một cái. . . Đợi đến càn quét xong chiến trường sau khi, chúng ta lập tức sẽ đi diệt Chu Thiên Tinh Thần đại trận, để ngươi thiên đình từ đây nguyên khí đại thương!"

"Là ai nói cho bọn ngươi, trẫm chỉ có một người?"

Thiên Đế lúc này, lại là kinh ngạc hỏi ngược một câu.

Ầm ầm ầm!

Vừa dứt lời, mấy tôn tồn tại thình lình xuất hiện ở giữa sân, trong đó một người trên người mặc thổ hoàng sắc đế phục, trên có vạn ngàn núi sông cảnh tượng, mặt khác ba vị lại là tiên phong đạo cốt, vạn kiếp bất diệt, thiên địa đồng thọ, không cách nào suy đoán.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 772: Truy Đuổi

Tâm Ma chiến trường bên trên, tình hình đột biến!

Nguyên bản Vạn Vật Thôn Phệ Giả cùng Hư Vô Chi Quân thả ra bị phong ấn Ma thần, chính là ba vị đế quân cấp bậc tồn tại, đủ để cùng Thiên Đế quyết tranh hơn thua, thậm chí hoàn toàn thắng lợi.

Dù sao, dù là Thiên Đế ở Linh giới bên trong có thể cao nửa cái vị cách, xem như là cùng cấp chiến lực số một, nhưng cũng không cách nào ứng phó mấy vị Ma thần vây công!

Nhưng liền ở trong chớp mắt, giữa tràng tình thế bỗng nghịch chuyển!

Một cái Thần đạo đế quân, còn có ba vị Đại La Kim Tiên, thình lình đồng thời hiện lên.

"Mang sơn phủ quân? Tiên môn ba vị? !"

Từ Hư Vô Chi Quân trong miệng, truyền đến kiêng dè không thôi tiếng nói.

Đây là Linh giới Ma Thần cấp tồn tại, mỗi một cái đều đủ để cùng một cái Ma thần quyết tranh hơn thua!

Nhưng khiến hắn không rõ chính là, cái này bốn tôn đế quân Đại La trời nam đất bắc, thậm chí rất ít quản sự, vì sao có thể nhanh như vậy ngưng tụ?

"Linh giới luyện hóa Tâm Ma chiến trường, đã là chiều hướng phát triển, thừa dịp cơ hội lần này, còn có thể nhiều câu đến mấy tôn Ma thần, cũng coi như niềm vui bất ngờ!"

Thiên Đế gảy gảy chỉ, nhẹ nhàng nói, trong giọng nói lại là mang theo một loại chỉ điểm giang sơn, tùy ý như ý tự tin: "Trẫm nếu năm đó có thể phong ấn Ma thần, lần này tự nhiên cũng có thể phong ấn các ngươi! Chu Thiên Tinh Thần!"

Hắn khẽ quát một tiếng, huy huy dương dương tinh thần quang mang, liền từ giữa bầu trời vương vãi xuống, trực tiếp phong ấn lối đi, đồng thời đem hai vị Ma thần cùng hư vô hóa thân phong tỏa.

"Thôn Phệ, Hư Vô. . . Đáng chết. . . Đây là cạm bẫy!"

Thoát vây Ma thần kinh hãi vẻ: "Cái này Thiên Đế, thật là to gan, dĩ nhiên là muốn đem chúng ta tất cả ở lại chỗ này! Không. . . Các ngươi đừng hòng lần thứ hai phong ấn ta!"

Rất hiển nhiên, lần này thiên đình rõ ràng trước đó được đến tình báo, mới có thể chuyện trước bố trí.

Lúc này giúp đỡ hiện lên, đại trận bao phủ, rõ ràng là muốn một lưới bắt hết , khiến cho Tâm Ma giới trộm gà không xong còn mất nắm gạo, chính là là đối với lần trước xâm lược mạnh mẽ phản kích.

Trong này, đương nhiên là có Phương Nguyên một phần công lao.

Đương nhiên, cho dù những thứ này đế quân cấp bậc đại lão biết lúc này hỗn tại Tâm Ma trận doanh bên trong một cái chính là hắn, chỉ sợ cũng phải không chút do dự mà một cái tát đập chết.

Đối với Thiên Đế cùng Đại La Kim Tiên mà nói, Phương Nguyên lúc này, chính là Tâm Ma giới bên trong một cái Ma Chủ, chết không hết tội!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, ánh sao tỏa ra, thiên địa biến sắc.

Năm tôn đế quân Đại La cùng ra tay, uy thế có khủng bố bao nhiêu?

Ba vị Ma thần sắp chết giãy dụa, liều mạng lại nên có bao nhiêu dũng mãnh?

Tất cả những thứ này Phương Nguyên cũng không biết , bởi vì không chỗ nào không lọt ánh sao, đã hoàn toàn ngăn hai giới, đem Ma thần đế quân đám người chiến trường phân cách ra.

Cỡ này tồn tại, mọi cử động ảnh hưởng khá lớn, nếu thật sự sinh tử tương bác lên, toàn bộ Tâm Ma chiến trường có lẽ đều muốn tan vỡ.

Đến thời điểm tạo thành mặt khác một cái Minh Cổ Ma thần thoát vây, hoặc là lại để Đông Cực Huyền Minh Hải phong ấn một vài thứ chạy trốn ra ngoài, mới thật sự là muốn thiên hạ đại loạn!

"Trốn!"

Đế quân đám người khai chiến sau khi, các Ma Chủ hai mặt nhìn nhau một thoáng, Eric trực tiếp hóa thành một đạo quang ảnh, đi vào dưới nền đất, trong phút chốc biến mất không thấy.

Trước chuyện đã xảy ra, thực sự quá mức chấn động.

Câu thông Tâm Ma giới sau khi, dĩ nhiên lập tức thì có hai vị Ma thần lại đây?

Mà thiên đình càng là đã sớm chuẩn bị, liên tiếp đến rồi năm vị đế quân Đại La trấn áp?

Cỡ này vòng xoáy khổng lồ, cho dù bọn hắn là Ma chủ, nắm giữ nguyên lực, hơi hơi bị cuốn vào, cũng là một cái 'Chết' chữ.

Bởi vậy, nhìn thấy đế quân đám người không có tiện tay ép chết bọn hắn những thứ này giun dế ý nghĩ, Eric cái ý niệm đầu tiên chính là đào tẩu! Hoàn toàn xa cách nơi này! Càng nhanh càng tốt!

"Đó là bảo bối của ta! Ta!"

Côn Ngang rít gào một tiếng, cực lớn ếch quái vật trong bụng như lôi, đột nhiên hướng về nguyên lực rơi rụng địa phương đuổi tới.

"Phụng thiên đế mệnh lệnh, đến đây hiệp trợ Đấu Chiến Vương bắt giữ Ma Chủ!"

Ba cái sát na sau khi, một chùm ánh sao rơi xuống, hiện ra bảy tôn Cổ Thần, từng cái từng cái thần thông quảng đại, pháp lực vô biên.

"Đa tạ!"

Đấu Chiến Vương nhất thời vui sướng.

Các Ma Chủ chiến lực cực kỳ kinh người, nhưng nếu có những thứ này Tinh Quân cùng Chu Thiên Tinh Thần đại trận giúp đỡ, liền đầy đủ.

. . .

"Chính là hiện tại!"

Phương Nguyên tốc độ cực nhanh , tương tự hướng về nguyên lực truy tìm mà đi.

Thậm chí, luận tốc độ, còn muốn vượt quá Côn Ngang Ma thần một bậc.

Sự tình phát triển đến một bước này, tuy rằng cơ bản ở hắn dự đoán ở trong, nhưng cũng có kinh tâm động phách cảm giác.

Dù sao, bất kỳ một cái đế quân cùng Ma thần, đều muốn xa xa mạnh mẽ hơn Ma Chủ.

Nếu là Thiên Đế cùng cái khác mấy tôn thần tiên ở đối phó Ma thần trước, trước tiên tiện tay cho bọn hắn một chưởng, e sợ không có một cái Ma chủ chắc

chắn có thể sống đến hiện tại.

'Cũng may. . . Lúc này vẫn tính thành công, ta cái này một cái hậu chiêu cũng nhưng không dùng được!'

Hắn ngẩng đầu nhìn ngó lại bị ánh sao phong ấn Tâm Ma lối đi, trong mắt không khỏi hiện ra một tia ý vị không rõ vẻ.

Ong ong!

Vừa bước vào nguyên lực phạm vi, cường tuyệt lực bài xích liền truyền đến, mang theo đáng sợ phá diệt lực lượng.

Nếu là bình thường người tu luyện, chỉ là tới gần một khoảng cách, đều sẽ chết không có chỗ chôn.

Đương nhiên, lúc này, nguyên lực này điểm tự nhiên dật tán, đối Phương Nguyên mà nói, liền căn bản không coi là cái gì.

Hắn nhanh như chớp, phất tay, ba viên màu tím nguyên lực đã rơi xuống trong tay.

"Côn Ngang!"

Ngay khi hắn dừng bước lại lúc, sau lưng lập tức truyền đến một tiếng phẫn nộ rít gào: "Ta. . . Tất cả nguyên lực, đều là ta!"

Từ Côn Ngang cóc trên lưng, rất nhiều nhỏ cóc hiện lên, miệng phun huyền quang, ngàn vạn đạo cột sáng hợp lại làm một, trong nháy mắt xuyên thủng Hỗn Độn cự nhân thân thể.

"Chỉ là một đạo ảo cảnh, liền đem ngươi lừa, Côn Ngang, ta thật làm vì sự thông minh của ngươi cảm thấy tiếc hận. . ."

Phương Nguyên bóng người từ bên cạnh một viên trong gương đi ra, mặc kệ

không để ý, trực tiếp đem ba viên màu tím nguyên lực nuốt xuống: "Tạo hóa chi đạo, chứa đựng nguyên lực!"

Một giọt nguyên lực, là có thể cải tạo thế giới, sáng lập ra rất nhiều hoàn toàn mới vật chủng, thậm chí để Phương Nguyên lấy một thế giới làm vì dựa vào, bỏ ra hồi lâu công phu mới miễn cưỡng luyện hóa.

Nhưng lúc này, hắn đã là nguyên lực cảnh giới, đồng thời thôi diễn ra bản thân nguyên lực chi đạo.

Mấu chốt nhất, vẫn là trong cơ thể có một viên vô cùng kỳ dị Hắc Nguyên châu!

Ba giọt nguyên lực vào miệng, Hắc Nguyên châu liền hưng phấn phát ra nổ vang, chủ động nuốt chửng nguyên lực lại phun ra, tựa hồ tại phụ trợ luyện hóa.

Chỉ là trong khoảnh khắc, ba giọt nguyên lực tiêu hao hầu như không còn, Phương Nguyên biến thành Hỗn Độn cự nhân cũng là thân hình lại trướng, đầy đủ cao một cái đầu, trên người màu tím đen hoa văn càng ngày càng dễ thấy, liền biến thành khôi giáp đều nhiều hơn một loại nghiêm nghị cổ điển mùi vị.

"Côn Ngang!"

Nhìn thấy Phương Nguyên lấy đi ba giọt nguyên lực sau khi, lại tiếp tục đến cùng các Ma Chủ tranh đoạt, Côn Ngang nhất thời tức giận đến giận sôi lên, vừa lên tiếng, mấy đạo màu đỏ sậm ánh sáng ngay khi Phương Nguyên áo giáp trên đánh qua.

Đùng đùng!

Trong trẻo tiếng vang bên trong, cỡ này công kích, cũng bất quá để Phương Nguyên áo giáp trên nhiều vài đạo thâm thúy vết tích thôi, chớp mắt liền tức chữa trị.

Trên thực tế, không chỉ có là Phương Nguyên cùng Côn Ngang.

Hầu như tất cả Ma Chủ, đều là giải tán lập tức, càng tranh cướp nguyên lực.

Những kia Cổ Thần không biết xuất phát từ mục đích gì, lại vẻn vẹn chỉ là bao vây mà đến, vẫn chưa làm sao ra tay.

"Mau chóng rút đi!"

Cửu Đầu trên tay nắm một giọt nguyên lực, lại không hề động thủ rút lấy.

Cho dù là hắn bực này tồn tại, muốn luyện hóa nguyên lực cũng không phải một sớm một chiều việc.

Không phải ai đều như Phương Nguyên, đồng thời còn nắm giữ Tạo Hóa chi lực, cùng Hắc Nguyên châu cái này một Bí bảo.

Bình thường Ma Chủ, nếu như tại những khác đồng bạn mắt nhìn chằm chằm, ở ngoài còn có Cổ Thần bất cứ lúc nào vây quét tình huống dưới, còn mạo hiểm luyện hóa nguyên lực, tuyệt đối là sống được thiếu kiên nhẫn.

"Ngươi muốn chết!"

Phương Nguyên lập tức xoay người, nhìn cực lớn màu đen cóc: "Hôm nay, ngươi tất chết ở đây!"

Hắn lúc này, rốt cục xé đi tất cả ngụy trang, trong đôi mắt thả ra nồng nặc đến hóa không ra sát cơ.

. . .

Đông Cực Huyền Minh Hải.

Nơi đây cùng bình nguyên Vạn Lôi, không đáy Huyết Uyên đặt ngang hàng tam đại tuyệt địa một trong, nhưng có chút hữu danh vô thực.

Ở mặt khác hai đại tuyệt địa ở trong, nhưng là phong ấn Ma thần!

Mà nơi đây , bất quá là chôn dấu một ít Ma thần di hài cùng đồ vật thôi, nhưng phong ấn đồng dạng không kém.

Đóng giữ nơi đây Ma Chủ, nhưng là xưng hào 'Âm' 'Dương', là một đôi nam nữ hỗn hợp quái thai.

Đương nhiên, cũng là thiếu có người loại hình thái, thậm chí ngay cả thể hình đều không khác mấy Ma Chủ!

Lúc này, cái này Âm Dương hai cái Ma Chủ trạng thái lại là phi thường kỳ quái.

Bọn hắn cung kính mà quỳ sát ở một cái tế đàn trước mặt, nâng hạt châu màu đỏ ngòm, cung kính mà quỳ sát xuống: "Chủ nhân. . ."

Vù vù!

Chính giữa tế đàn, phảng phất có một cái vật còn sống, chỉ là hút một cái, giọt máu liền rơi xuống.

Răng rắc!

Nhai hạt đậu âm thanh vang lên, loáng thoáng, còn có một tiếng hét thảm truyền đến.

"Hư Vô Chi Quân, ngươi không đi cùng Thiên Đế cùng chết, còn tới tìm ta làm cái gì? Cút đi!"

"Chủ nhân. . . Thuộc hạ không có phát hiện con mồi bên trong ẩn giấu ý nghĩ, tội chết!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Âm Dương hai cái Ma Chủ liền lập tức quỳ xuống, áp sát đất tạ tội.

"Hư vô Ma niệm ẩn núp tất cả có tình chúng sinh, cái này vẫn có Chu Thiên

Tinh Thần đại trận cách trở, bằng không Hư Vô Chi Quân lập tức là có thể đem Ma niệm ký thác ở tất cả chúng sinh trong cơ thể, đây mới thực sự là phiền phức. . . Này sự kiện, cũng không trách các ngươi."

Một cái thanh âm non nớt, nhất thời từ chính giữa tế đàn truyền ra.

Tới gần chút xem, liền sẽ phát hiện đây là một kẻ loài người vừa ra đời hài nhi dáng dấp, da thịt cùng khuôn mặt nhỏ đều là trứu trứu.

Lúc này, đang không ngừng nuốt chửng sương máu đồng thời, thân thể cũng ở càng ngày càng lớn lên.

Đến sương mù đỏ ngòm bị tiêu hao hầu như không còn sau khi, hắn đã biến thành một cái bảy, tám tuổi nhân loại đứa bé dáng dấp, nhìn bình nguyên Vạn Lôi phương hướng, rất là lắc đầu.

"Ta cũng không phải là Ma thần phục sinh, mà là mấy tôn Ma thần sau khi chết oán niệm dây dưa, ngưng tụ ra chân thực hiển hiện. . . Đáng tiếc, lúc này thực lực của ta, vẫn cứ chính diện nhúng tay không được loại này đẳng cấp chiến đấu."

Cái này tồn tại tuy rằng chỉ là tiểu hài tử dáng dấp, khẩu khí lại là kinh thiên động địa.

Càng làm cho người ta thán phục chính là, Âm tôn chủ cùng Dương tôn chủ cung kính mà quỳ sát ở bên, tựa hồ đối với vị này xa lạ tồn tại quan điểm vô cùng tán thành.

Cùng với nói là tán thành, không bằng nói là trung tâm nhận chủ, dù là muốn bọn hắn đi chết, cũng là lông mày đều không nhíu một cái, cái này liền phi thường khủng bố.

"Bất quá, Ma thần không thể bị trọng thương. . . Ta căn cơ chân chính , tương tự cần Tâm Ma nguyên lực đến bổ túc."

Trước cự anh, lúc này đứa bé bỗng nhiên hạ quyết tâm.

Như lần này thiên đình phục kích đại thắng, đón lấy tất nhiên càn quét toàn bộ Tâm Ma chiến trường.

Không nói những cái khác, hắn bí mật nhỏ nhất định sẽ bị phát hiện, tốt đẹp nhất kết cục cũng là bị xem là Ma thần như vậy, bị phong ấn đến chết!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 773: Biến Cố

Đông Cực Huyền Minh Hải, đã từng ngã xuống mấy tôn Ma thần.

Mà lúc này, từ cái kia chút Ma thần hài cốt cùng oán niệm bên trong, lại là lại đản sinh ra một cái đặc thù tồn tại, thậm chí trực tiếp tránh khỏi phong ấn, đi tới Tâm Ma chiến trường.

Đây là Minh Cổ Ma thần đều chưa từng nắm giữ đại năng!

"Lần này thiên đình đã sớm chuẩn bị, mạnh mẽ đánh một cái mai phục, cái này Ma Thần bị phong ấn nhiều năm, cho dù thoát ly lao tù, cũng miễn không được tiếp tục trở thành tù nhân kết cục, Vạn Vật Thôn Phệ Giả cũng rất khó thoát, còn Hư Vô Chi Quân, chạy trốn xác suất ở năm thành. . ."

Thằng nhóc Ma thần chắp hai tay sau lưng, nhìn chiến trường, như ông cụ non điểm bình: "Chỉ là nó tuy rằng ký thác Ma niệm ở Tâm Ma chiến trường tất cả Ma linh bên trên, nhưng đợi đến Thiên Đế rảnh tay, tất nhiên lợi dụng Chu Thiên Tinh Thần đại trận, luyện hóa toàn bộ Tâm Ma chiến trường, gia cố phong ấn, đem tất cả mầm họa quét sạch một lần. Bởi vậy nếu không thể kịp lúc thoát đi, kết cục có thể ngu. . . Đúng là cái kia Tâm Ma lối đi, có chút kỳ quái, còn có thiên đình!"

Hắn người bên ngoài rõ ràng, lại là nhìn ra rất nhiều thứ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại mang theo một tia tiếc hận vẻ: "Như cho ta nhiều thời gian hơn, ta liền không cần làm to chuyện như vậy, còn có thể thu phục càng nhiều Ma Chủ, trong bóng tối đem phong ấn hai vị Ma thần nuốt lấy, hạt nhân nguyên lực tập vào một thân, dù là Thiên Đế đều không phải là đối thủ của ta, đáng trách! Đáng trách!"

Hắn vẫy tay, một bộ trường bào màu đen liền rơi xuống ở trên người, thật dài kéo: "Ừm. . . Bắt đầu từ hôm nay, ta chính là mới Ma thần, được xưng Trường Hận!"

"Tuân mệnh, chủ nhân!"

Bên cạnh, hai vị Ma Chủ khăng khăng một mực, trung trinh không du, nếu là bị cái khác Ma Chủ nhìn thấy, tất nhiên muốn chảy xuống điểm mồ hôi lạnh.

Vừa là Ma Chủ, tự nhiên lấy ngưng tụ tự mình đại đạo, bước vào Ma thần cảnh giới làm vì mục tiêu thứ nhất.

Nếu là bị khống chế, trở thành bực này nô dịch hàng ngũ, cái kia thật đúng là sống không bằng chết.

. . .

Ầm!

Ánh sao hiện ra, trước chạy được nhanh nhất Eric trong nháy mắt bị bức ép trở về, cái khác Ma Chủ cũng giống như thế.

Mười mấy tôn Cổ Thần chậm rãi hợp lại, hình thành một cái vòng vây to lớn: "Chư vị không cần nhiều hơn giãy dụa, tinh thần đại trận dù là chủ yếu tinh lực đều bị bệ hạ điều đi trấn áp Ma thần, còn lại những thứ này, cũng không là các ngươi có thể lấy phá vỡ!"

Đây chính là bọn hắn trước bình chân như vại nguyên nhân.

Ngồi xem những thứ này Ma Chủ chó cắn chó, mặc cho bọn hắn tranh đoạt nguyên lực cũng không sao cả.

Dù sao, được đến nguyên lực sau khi, còn cần thời gian luyện hóa!

Bằng không, chỉ là tương đương với nhiều một cái trói buộc.

Để những thứ này Ma Chủ đấu tranh nội bộ, lẫn nhau tiêu hao, không cách nào đồng lòng, lại lấy mười mấy tôn Cổ Thần hợp lực, đại trận bức chi, đại sự có thể thành, tổn thương còn có thể rơi xuống thấp nhất.

Bất kỳ âm mưu quỷ kế gì, tăng lên đến bọn hắn cấp độ này, nhưng có chút phản phác quy chân mùi vị, chính là đường hoàng dương mưu.

"Côn Ngang!"

Ở Cổ Thần bao vây ở trong, cái khác Ma thần cũng đã dừng tay, chỉ có Phương Nguyên hóa thân Hỗn Độn cự nhân cùng Côn Ngang Ma Chủ, còn đang ở ngươi tới ta đi, thanh thế kinh thiên động địa.

"Hắc! Quả thật điếc không sợ súng. .. Bất quá cái này Ma Chủ Côn Ngang, vốn là tâm tính thì có chút vấn đề, thỉnh thoảng phát rồ, có thể lý giải, này cái Mộng Ma cự nhân liền thuần túy là đồ ngu một cái!"

Đấu Chiến Vương lãnh đạm lời bình, nhìn bên cạnh mấy tôn cổ lão tinh thần: "Ba vị, đợi lát nữa các ngươi đối phó cái khác Ma Chủ liền có thể, cái này cự nhân để cho ta!"

Hắn hiển nhiên là chuẩn bị đâm Phương Nguyên, lấy cọ rửa ngày đó bị đánh chết thuộc hạ Mặc long sỉ nhục.

"Không sao cả!"

Bị Đấu Chiến Vương đều cung kính đối xử ba vị tinh thần, trên người binh khí dạt dào, ác liệt vô cùng, không chút nào ở phong vương Cổ Thần phía dưới.

Vì sao trên trời biết bao nhiêu, nhưng chân chính mênh mông vô ngần, khủng bố cực kỳ, cũng chỉ có rất ít mấy viên mà thôi.

Ngoại trừ Thái Âm, Tử Vi các loại ở ngoài, luận chiến lực sát phạt số một, chính là Phá Quân, Tham Lang, Thất Sát các loại hung tinh!

Cỡ này hung tinh không chỉ có tinh lực khủng bố, càng tại hạ giới loạn thế lúc, đầu nhập tinh lực vào đời, được xưng Hung Tinh Nhập Mệnh, mỗi một cái được người đều là giết người thắng trận, lãnh binh trăm vạn khủng bố mặt hàng.

Chờ đến chết sau, một đời chinh chiến tụ tập máu tanh khí sát phạt, còn có quân khí binh khí, thậm chí võ đạo tu hành kinh nghiệm, lại tất cả trở về tinh thần.

Như vậy năm này qua năm khác, hàng ngàn, hàng vạn lần tích lũy xuống, đoạt được nên có cỡ nào phong phú?

Những thứ này, đều là ba vị này Tinh Chủ quân lương.

Huống chi, tất cả tinh thần Tinh Chủ, đều là Thiên Đế chân chính tâm phúc, duy trì thiên đình thống trị tiền vốn, thân sơ xa gần càng là không giống.

Có cái này ba vị Tinh Chủ thống lĩnh, còn lại bốn vị tinh thần cũng không phải người yếu, đủ để đối với Tâm Ma chiến trường bên trong Cổ Thần tới một lần vây quét.

Đấu Chiến Vương hét dài một tiếng, Chu Thiên ánh sao lần thứ hai cô đọng, áp chế các Ma Chủ hoạt động không gian.

"Chết tiệt. . . Mộng Ma, đều lúc nào. . . Lục Khỉ, còn không mau một chút đưa ngươi phát rồ lão đại cản lại!"

Eric xem đi ra bên ngoài rất nhiều Cổ Thần, đã là trong lòng đại lẫm, nhìn lại một chút còn ở chiến đấu Phương Nguyên cùng Côn Ngang, lập tức chính là sứt đầu mẻ trán.

"Mộng Ma, còn không mau dừng tay!"

Lục Khỉ trong con ngươi lóe qua hàn quang, rất nhiều cánh hoa hiện lên, hướng về cự nhân trên thân dính đi qua.

"Đã sớm nhìn các ngươi không vừa mắt!"

Phương Nguyên vung lên nắm đấm, trước bị luyện hóa nguyên lực phát huy toàn bộ đi ra, địa hỏa phong thủy sát na hiện lên: "Tạo Hóa Thần quyền!"

Ầm ầm!

Lực lượng! Nghiền ép tất cả lực lượng hiện lên, Côn Ngang cực lớn cóc thân thể bị trực tiếp rơi xuống đất.

Liệt diễm đốt cháy, phong thuỷ đầy trời, rất nhiều cánh hoa từng mảnh từng mảnh héo tàn.

"Chết!"

Lúc này, hắn sát ý cực kỳ dày đặc, thậm chí ngưng kết thành thực chất.

Lục Khỉ Ma Chủ kinh ngạc thốt lên một tiếng, quanh thân hiện ra một đóa màu bích lục nụ hoa, tầng tầng lớp lớp, đưa nàng bảo vệ ở bên trong.

Nhưng Phương Nguyên con ngươi lạnh lẽo, trực tiếp một quyền đánh vào nụ hoa bên trên.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Thiên hương héo tàn, Lục Khỉ hú lên một tiếng, nhanh chóng rút lui.

"Tạo Hóa kiếm trận! Đi!"

Phương Nguyên gảy ngón tay một cái, kiếm quang hiện lên, toà này tại hạ giới nghe tên xa gần kiếm trận thình lình tái hiện, muốn bắt Ma Chủ lập uy!

Ầm ầm!

Kiếm trụ phóng lên trời, trong khoảnh khắc đem Lục Khỉ cùng Côn Ngang bao quát đi vào.

Phương Nguyên bước chậm vào trận, Tạo Hóa Thần quyền liên tiếp nổ ra.

Làm người răng đau tiếng vang ở trong, kiếm trận chậm rãi tản ra, bên trong đã là không hề có thứ gì.

"Không thể!"

Cửu Đầu cùng Sinh Tử quạ đen đều là dại ra.

Côn Ngang là bình nguyên Vạn Lôi Ma Chủ đứng đầu, Lục Khỉ tuy rằng yếu đi một điểm, nhưng cũng là một cái Ma Chủ.

Hai vị nguyên lực cảnh giới đại nhân vật, liền như thế bị đánh chết?

Cái này hoàn toàn ra ngoài bọn hắn dự liệu, thậm chí nhanh đến mức không kịp ra tay ngăn cản hoặc là cứu viện.

"Côn Ngang thôn phệ tất cả, có hai nguyên lực lượng, mà Lục Khỉ cũng có một nguyên lực lượng, nếu muốn như vậy dễ dàng đánh bại bọn hắn, ít nhất cũng cần Tam Nguyên lực lượng! Mộng Ma. . . Ngươi đã là Tam Nguyên Ma Chủ tu vị? Vừa nãy nguyên lực, ngươi đều luyện hóa?"

Vẫn là Eric phản ứng nhanh nhất, khiếp sợ cực kỳ.

Này nguyên thông 'Nguyên', chính là lực lượng bổn nguyên thể hiện!

Ở Ma Chủ trong , tương tự có phân chia cao thấp.

Mới vào Ma Chủ cảnh giới, đại để chỉ luyện hóa một giọt nguyên lực, là vì một nguyên Ma Chủ, mà Côn Ngang trước từng có kỳ ngộ, trở thành Ma Chủ sau khi nuốt chửng luyện hóa một giọt nguyên lực, là hai nguyên Ma Chủ, bằng không cũng không cách nào trở thành bình nguyên Vạn Lôi thủ lĩnh.

Nhưng lúc này, Phương Nguyên phất tay, hai vị Ma Chủ tiêu diệt, ít nhất cũng là Tam Nguyên cảnh giới!

"Một nguyên hai nguyên?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Không được đại đạo, không nhập ma thần, chung quy chỉ là hi vọng hư ảo mà thôi!"

Ma Chủ nguyên lực, chỉ là lượng xây, duy có thành tựu chính mình đại đạo, lên cấp Ma thần, mới thật sự là chất thăng hoa.

Bằng không, dù là mười nguyên trăm nguyên, lực lượng vô cùng, cuối cùng như trước muốn thần phục với ma Thần Chi dưới.

"Lúc này. . . Ta cũng không muốn nói nhiều?"

Hắn nhìn còn lại Ma Chủ, tiếng nói bình tĩnh: "Đem vừa nãy các ngươi đạt được nguyên lực đều giao ra đây, ta liền đánh vỡ đại trận này, để cho các ngươi thoát được một mạng, bằng không. . ."

"Phô trương thanh thế!"

Thất Linh Ma Chủ sợ hãi cả kinh: "Hắn ở nhân cơ hội tiêu hóa nguyên lực, chư vị cùng tiến lên, tất nhiên có thể. . ."

Nói đến giống như, hắn bỗng nhiên câm miệng.

Rất hiển nhiên, bình nguyên Vạn Lôi bên này, hai vị Ma Chủ ngã xuống, chỉ còn dư lại hắn một cái duy nhất.

Mà Mộng Ma vốn là xuất từ không đáy Huyết Uyên, thật sự xảy ra chuyện, bọn hắn đến cùng đứng bên nào, còn quả thật khó nói.

"Tiêu hóa?"

Phương Nguyên liếm môi một cái.

Không phải không thừa nhận, mới vừa cái kia hai vị Ma Chủ, đối với hắn mà

nói xác thực là không kém hơn trước ba giọt nguyên lực bữa tiệc lớn.

Quả nhiên, còn lại Ma Chủ đều không có động tác.

Mà bên ngoài, Đấu Chiến Vương cùng Tam Hung tinh Cổ Thần cũng là dừng lại, một là kiêng kỵ Phương Nguyên thủ đoạn, thứ hai tám thành vẫn là muốn cho các Ma Chủ tự giết lẫn nhau, tỉnh lúc dùng ít sức.

"Mộng Ma. . ."

Cửu Đầu thần sắc phức tạp: "Không nghĩ tới. . . Ngươi ẩn giấu như thế sâu?"

"Nếu như chúng ta không đáp ứng, lẽ nào ngươi còn muốn lại nuốt chúng ta?"

Sinh Tử quạ đen Tử đầu lớn tiếng nói.

"Cái này. . . Làm sao biết chứ?"

Phương Nguyên xán lạn nở nụ cười, trên tay hỗn độn tứ tượng lại không có một chút nào yếu bớt.

. . .

Không đáy Huyết Uyên.

Ly Hận Ma thần thẳng mở ra bí cảnh, đi tới Minh Cổ Ma thần nơi phong ấn, nhìn tấm kia huyết sắc mặt lớn: "Minh Cổ. . . Nghĩ ra được sao?"

"Trên người ngươi. . . Có ta chán ghét mấy tên khí tức, rồi lại không phải bọn hắn!"

Minh Cổ nhìn Ly Hận Ma thần một chút, lạnh nhạt nói.

"Đã từng là tồn tại đã biến mất ở thời gian bên trong, từ nay về sau, chỉ có ta Ly Hận Ma thần!"

Tiểu quỷ dáng dấp Ma thần nói khoác không biết ngượng: "Hiện tại. . . Ngươi nghĩ ra được sao?"

"Ngươi nghĩ nuốt chửng ta?"

Minh Cổ màu máu mặt lớn nhìn chằm chằm Ly Hận, bỗng nhiên phát ra cười to một tiếng: "Liền không sợ ngược lại bị ta nuốt sao?"

"Bởi vì chúng ta đều không có lựa chọn. . . Lần này đợi đến Thiên Đế càn quét xong cái khác Ma thần, tất nhiên sẽ thanh tẩy toàn bộ Tâm Ma chiến trường. . . Thời gian có hạn, ta cùng ngươi, bất luận ai nuốt chửng ai, đều tất có một cái có thể lấy một lần nữa leo đỉnh cao, lúc này mới có hi vọng. . . Ngươi, có dám đánh cuộc hay không?"

"Ngươi nói xem?"

Minh Cổ Ma thần cười to, rất nhiều bọng máu nổ tung, hào quang màu đỏ sậm, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ bí cảnh.

"Đi ra đi. . ."

Ly Hận Ma thần ánh mắt nóng rực, hai tay xé một cái, máu thịt giống như đại địa tự động tách ra, loáng thoáng có thể lấy nhìn thấy một cái vô cùng to lớn bóng người.

Đó là Minh Cổ Ma thần chân thân!

Bí cảnh ở ngoài, Huyết Uyên ở trong, Âm Dương hai vị Ma Chủ lại là giống như bùn tượng gỗ đắp nặn như thế, đứng thẳng bất động, tựa hồ tại lẳng lặng mà chờ đợi cái gì.

Thời khắc này, phía trên chiến trường, Phương Nguyên quan sát bên trong thân thể, chỉ cảm thấy Hắc Nguyên châu bắt đầu thoáng bạo động , tương tự ánh mắt u ám: "Minh Cổ. . . Ma thần!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 774: Phá Vòng Vây

Hắc Nguyên châu chính là nguyên lực dị bảo, càng là ngoại giới Thiên phi Vân Hương khổ tâm cô nghệ mưu đoạt mà đến, giải phong Minh Cổ Ma thần đồ vật.

Ở Phương Nguyên sau khi luyện hóa, đã từng trong bóng tối gây thủ đoạn, cùng Minh Cổ Ma thần phong ấn có một tia cảm ứng.

Lúc này chấn động lên, không thể nghi ngờ đại diện cho một loại nào đó không tốt lắm sự tình chính đang phát sinh.

"Minh Cổ Ma thần. . . Thoát vây rồi!"

Trong lòng hắn kinh ngạc một thoáng, nhưng cũng không có cỡ nào kinh hãi gần chết.

Dù sao, hắn cũng không thể tính lấy hết tất cả.

Gặp phải Tâm Ma giới lần thứ hai xâm lấn, thiên đình đặt bẫy, mấy tôn Ma thần đế quân liên thủ đại trận trượng, cũng không phải chỉ là một cái Ma chủ liền có thể tính không lộ chút sơ hở.

"Minh Cổ một khi phá phong, thiên đình phục kích thì có lỗ thủng. . . Đương nhiên, mấu chốt nhất chính là, hắn không nhất định sẽ bỏ qua cho ta!"

Đối với cái này Ma thần uy tín, Phương Nguyên có thể không ôm bất kỳ hi vọng.

Huống chi, chính mình trước còn từ trên người đối phương mạnh mẽ gõ đi

một vài thứ, cho dù là lần này thoáng hợp tác, cũng tràn ngập ngươi lừa ta gạt mùi vị.

Bất luận phương nào trước tiên trở mặt không quen biết, đều là chuyện trong dự liệu.

"Là địch là bạn, một lời có thể quyết!"

Lúc này, phía sau hắn hỗn độn bóng mờ hiện lên, lạnh lùng nhìn kỹ trước mặt mấy tôn Ma Chủ.

"Mộng Ma. . . Ngươi!"

Cửu Đầu Xà Cảnh Long mười tám đôi mắt bên trong đều bắn ra vẻ oán độc, bỗng nhiên vừa lên tiếng, hai đạo ngôi sao màu tím liền hướng hắn bay tới.

Rất hiển nhiên, những thứ này Ma Chủ vào lúc này, là vạn vạn không còn dám gia đình bạo ngược.

"Rất tốt. . . Mộng Ma, đây chính là sự lựa chọn của ngươi!"

"Hi vọng chúng ta sau đó, sẽ không trở thành kẻ địch!"

Song đầu quạ đen hai cái đầu lẩm bẩm nói , tương tự giao ra nguyên lực.

Đối với bọn hắn mà nói, nguyên lực mặc dù là thứ tốt, nhưng còn cần thời gian dài dằng dặc luyện hóa, ở cái này loại nguy cơ sống còn lúc, tự nhiên không có bao nhiêu thời gian.

"Nếu như ngươi không thể mang chúng ta rời đi. . . Cho dù cuối cùng sẽ bị thiên đình các thần tiêu diệt, ta cũng như thế sẽ làm thịt ngươi!"

Eric lời nói tê tê có tiếng, thậm chí mang theo một loại nguyền rủa mùi vị.

Người bình thường, dù là trong lúc vô tình nghe được nàng tiếng nói, nhìn

thấy nàng hình thể, đều sẽ nguyền rủa quấn quanh người, bị chết vô cùng thê thảm.

"Không có vấn đề!"

Phương Nguyên một hớp đem rất nhiều nguyên lực nuốt vào, mang theo một loại khó có thể dùng lời diễn tả được cảm giác thỏa mãn: "Thực sự là. . . Quá sảng khoái, đại công cáo thành!"

Hắn hôm nay tới đây Tâm Ma chiến trường, chỉ là nghĩ nuốt chửng một ít nguyên lực, tăng cường chính mình Ma Chủ cảnh giới.

Lúc này, không chỉ có được đến Ma Chủ phía sau con đường, càng thu được Tâm Ma phá giới phương pháp, cùng với nuốt chửng nhiều như vậy nguyên lực, hoàn toàn có thể lấy xưng là lớn kiếm lời rất kiếm lời.

Hắn điều động Tạo Hóa chi lực, phối hợp Hắc Nguyên châu, điên cuồng luyện hóa nguyên lực.

'Bản địa khai quật nguyên lực tổng cộng có chín giọt, lại thêm vào Côn Ngang cùng Lục Khỉ số lượng, còn có ta bản thân, chính là mười ba giọt nguyên lực!'

Tuy rằng tính toán không có sai sót, nhưng Phương Nguyên lại phát hiện, chính mình vẫn chưa một đường phá quan, đến mười ba nguyên Ma Chủ cảnh giới.

Ngược lại, hắn liền mười nguyên Ma Chủ cảnh giới cũng không từng đạt đến.

Phảng phất ở hắn phía trước, đã có một cái rãnh trời.

"Ma Chủ ở trong, quả nhiên cũng chia ba bảy loại, liền như Cổ Thần có công tước cùng Vương tước."

Phương Nguyên trong lòng có hiểu ra, càng có chút kích động.

Ở rút bay lên đến chín nguyên Ma Chủ cảnh giới sau khi, hắn đã phảng phất có thể lấy nhìn thấy chính mình 'Đạo' ngưng tụ.

Đó là hắn tất cả lĩnh ngộ, mang theo tạo hóa cùng sinh sôi liên tục mùi vị, hư thực bất định, giống như khói sóng mờ ảo, phảng phất sau một khắc sẽ tiêu tan.

"Mộng sư chi đạo! Tạo hóa chi đạo!"

Phương Nguyên thân thể ngẩn ra: "Lúc nào, chờ ta đạo hoàn toàn củng cố viên mãn, là có thể đột phá Ma thần cảnh giới!"

"Càng là cao cấp Ma Chủ, liền càng sẽ cảm ứng được chính mình 'Con đường' ! Đương nhiên, muốn thông qua chính mình khổ tu , khiến cho Tạo hóa chi đạo đại thành, khó khăn cỡ nào? Bởi vậy. . . Nhất định phải cướp đoạt chư thiên vạn giới!"

Phương Nguyên có chút lý giải Tâm Ma giới trước vì sao điên cuồng như thế, một mặt là thế giới bức bách, thân bất do kỷ, còn có một phần, nhưng là bản thân lên cấp nhu cầu.

"Mộng Sư là thiên hạ đại hại, Ma linh càng là thế giới cùng vị diện chi thương!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, nhìn bao vây mà đến mấy tôn Cổ Thần: "Đấu Chiến Vương, ngươi không phải là đối thủ của ta!"

"Ngông cuồng!"

Đấu Chiến Vương cả người khiếu huyệt mở ra, hiện ra vô số thần tiên Phật đà, cùng nhau nắm chú, gia cố ở trên người hắn, phảng phất hình thành rồi một cái áo cà sa màu vàng óng.

Đối mặt cái này cái, Phương Nguyên chỉ là giơ lên bàn tay của chính mình, mạnh mẽ vỗ một cái.

Đùng!

Hắn hóa thân Hỗn Độn cự nhân có khổng lồ cỡ nào?

Chỉ là nhẹ nhàng vung lên lòng bàn tay, cái này thiên đình sắc phong Cổ Thần liền giống như một viên sao chổi giống như rơi rụng trên đất.

Chín nguyên lực lượng, thì tương đương với chín tôn bình thường Ma Chủ ra tay vây công, lực lượng hợp nhất, càng thêm kinh khủng.

Đấu Chiến Vương nhất thời bị đập xuống lòng đất, lỗ thủng chu vi hiện ra vô số mạng nhện giống như vết rách.

"A!"

"Đáng chết!"

"Sát Phá Lang!"

Mặt khác ba vị Cổ Thần biến sắc, cùng nhau liên thủ.

Ba đạo tràn ngập sát khí tinh lực ngưng tụ lại cùng nhau, nhất thời tổng hợp một thớt khí tức khủng bố Hắc Lang hình tượng.

Sát Phá Lang!

Lấy Thất Sát, Phá Quân, Tham Lang ba hung tinh làm trụ cột, tạo thành đại trận, có thể đem ba vị tinh thần Cổ Thần lực lượng đều hội tụ một chỗ, không ai có thể ngăn cản.

Cái này ba vị tinh thần đều là cổ lão nhất Thần Chi, gặp phải loạn thế, đầu tư hạt giống không ít, thu hoạch cũng là khá là phong phú.

Lúc này ở thế giới bổn nguyên bên trong quyền hạn, từng cái đều tương đương với một cái ba nguyên Ma Chủ.

Hợp lực phía dưới, đã đầy đủ có thể so với bảy, tám nguyên Ma Chủ.

Màu đen cự lang gầm thét lên, đỏ mắt lên, trực tiếp hướng về Phương Nguyên vọt tới.

"Sát Phá Lang?"

Phương Nguyên mặc kệ không để ý, bàn tay lớn trảo ra.

Hắn mỗi một ngón tay, lúc này đều phảng phất hóa thành Thông Thiên kiếm trụ, kiếm khí ác liệt cực kỳ.

Ầm ầm!

Tạo Hóa kiếm trận hiện lên, vô cùng tinh lực cự lang hóa thân sát khí bức người, vào kiếm trận sau khi, như trước bị chậm rãi làm hao mòn.

"Này ma. . . Khủng bố a!"

Thất Sát, Phá Quân, Tham Lang ba vị Tinh Chủ chợt lui, trên mặt đều hiện lên ra sợ hãi vẻ.

"Ngũ hành hợp nhất, tứ tượng hỗn độn, Tạo Hóa Thần quyền!"

Phương Nguyên trên người màu xanh tím hoa văn không ngừng lan tràn, khí tức kéo lên đến đỉnh cao, hướng về phong tỏa Ma Chủ tinh thần đại trận mạnh mẽ vung ra một quyền.

Ầm ầm!

Một cái cực kỳ lớn quyền ấn hiện lên ở tinh lực quang mang bên trên, chu vi tinh thần ánh sáng một thoáng ảm đạm.

Lượng lớn vết rách lan tràn, không gian cũng phải nát nứt, hiện ra hỗn độn.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, rất nhiều ánh sao lại hội tụ đến, nhanh

chóng đem đòn đánh này tạo thành thương tổn bù đắp.

"Không có ích lợi gì, không được Ma thần, vĩnh viễn không nên nghĩ phá hư cái này Chu Thiên Tinh Thần đại trận!"

Đấu Chiến Vương chật vật từ dưới nền đất bò lên, ngọc quan nổ tung, sắc mặt dữ tợn: "Đợi đến Thiên Đế trấn áp Ma thần sau khi, các ngươi đều muốn chết không có chỗ chôn!"

Thiên Đế cùng Mang sơn phủ quân liên thủ, còn có ba vị Đại La Kim Tiên giúp đỡ.

Đối phó ba vị Ma thần, dù như thế nào cũng không thể có khúc chiết.

Hầu như tất cả tinh thần, đều là chắc chắn như thế.

"Phải không?"

Thấy vậy, Phương Nguyên lại là bỗng nhiên nhếch miệng, lộ ra cái nụ cười quái dị.

Răng rắc! Răng rắc!

Ở hắn vừa nãy rơi xuống quyền địa phương, vết rách lan tràn, đến một chỗ hư không.

"Nơi đó là. . . Tâm Ma lối đi? !"

Thất Sát, Phá Quân, Tham Lang ba vị Tinh Chủ đều là mặt sắc mặt đại biến.

Chợt, bọn hắn liền ngơ ngác nhìn thấy, từng tia tia ánh sáng từ trên lối đi tản ra.

Trước Phương Nguyên một quyền, dĩ nhiên phảng phất trúng ngay một số quan khiếu, dĩ nhiên khiến cái này lối đi thoát khỏi phong ấn trạng thái, bắt đầu

tự mình vận chuyển lên.

Ào ào ào!

Thác nước giống như Tâm Ma lực giội rửa mà xuống, chợt mà đến, còn có một đôi màu đỏ thắm bàn tay lớn: "Cho dù là vị diện cách trở, cũng không ngăn được ta! ! !"

Ầm!

Ở cái này trong ngoài giáp công phía dưới, nguyên bản mười phân vẹn mười tinh thần đại trận nhất thời hơi ngưng lại.

"Chính là hiện tại!"

Phương Nguyên con mắt sáng choang, một quyền đánh vào Chu Thiên Tinh Thần đại trận hàng rào trên.

Ầm!

Lần này lại không có ánh sao đến đây bổ túc, một cái lỗ thủng to lớn hiện lên.

Phương Nguyên hóa thành một đạo cầu vồng, nhanh chóng thông qua chỗ hổng, bay ra đại trận, sát na biến mất ở phía chân trời.

"Đại trận phá?"

"Chỗ hổng xuất hiện. . . Đi mau!"

Tuy rằng nhìn thấy Tâm Ma giới lại có đại lão lại đây, nhưng Eric mấy cái Ma Chủ vẫn là đi được không chút do dự.

Bọn hắn mơ hồ cũng phát hiện, trước mưu kế , căn bản là bị lợi dụng.

Tâm Ma giới bên trong những thứ này Ma thần làm sao trước tiên không nói, chỉ là thiên đình, liền bố trí xuống thiên la địa võng.

Lúc này, thực sự là không dám tiếp tục lưu lại tiếp tục đánh cược , bởi vì sợ sệt!

"Hả? Thông đạo phong ấn bị phá!"

Lúc này, mặt khác một chỗ ngăn cách hai giới bên trong chiến trường, thống lĩnh thiên hạ quần sơn Mang sơn phủ quân bóng người hiện lên, nhìn lối đi, cùng với một cái vô cùng to lớn bóng người, không khỏi hơi nhướng mày, tay phải đẩy một cái.

"Mang sơn phủ quân. . ."

Một luồng vô hình lực lượng khổng lồ nhất thời rơi vào lối đi bên trên, đem một cái nào đó không cam lòng tồn tại đẩy trở lại.

"Trấn!"

Mang sơn phủ quân đi tới lối đi bên trên, một tay trấn áp mà xuống.

Ầm ầm ầm!

Địa khí sôi trào, tựa như Linh giới ngàn vạn quần sơn hội tụ , hóa thành một chưởng, đem lối đi lại một thoáng giam giữ nghiêm mật.

"Cái này Tâm Ma lối đi, đã đổi thành do đối diện chuyển vận lực lượng mở ra, có chút phiền phức. . ."

Mang sơn phủ quân nhìn thấy tình cảnh này, lại không vui phản lo.

Cỡ này có thể truyền tống Ma thần lối đi, tự nhiên không phải trước mấy cái Ma Chủ hiến tế có thể đạt đến hiệu quả.

Trên thực tế, bọn hắn làm tất cả , bất quá là cung cấp một cái tín tiêu mà thôi.

Sau đó, là Tâm Ma giới bên trong các Ma Thần, hoàn thành mở ra lối đi cùng

duy trì năng lượng tồn tại.

Thậm chí, có lẽ Tâm Ma giới bản thân đều có ra tay.

Bởi vậy cái này lối đi vô cùng vững chắc, dù là đế quân muốn hủy diệt, đều cần thời gian.

Mà thiên đình lúc này lại hết lần này tới lần khác khiếm khuyết một chút thời gian!

Đặc biệt Mang sơn phủ quân vắng chỗ , khiến cho nguyên bản nắm chắc chiến cuộc, xuất hiện một điểm nho nhỏ biến số.

"Thôi, việc cấp bách, vẫn là đem thông đạo phong ấn!"

Mang sơn phủ quân nhìn mấy cái Ma Chủ kinh hoàng chạy trốn phương hướng, không khỏi lắc đầu.

Nếu là hoàn chỉnh Chu Thiên Tinh Thần đại trận, làm sao khả năng bị Ma Chủ công phá? Làm sao lúc này Thiên Đế đã mượn đi đại trận phần lớn uy năng, mới dẫn đến như vậy hậu quả xấu.

Nhưng mà, hắn cũng không biết chính là.

Ngay khi Mang sơn phủ quân vội vàng trấn áp cũng đóng Tâm Ma lối đi lúc.

Một người tuổi còn trẻ Ma thần, đã mang theo Âm Dương hai vị Ma Chủ, đi tới chiến trường phụ cận.

"Hai vị đế quân, ba tên Đại La, quả thật là thật là bạo tay. . ."

Cái này Ma thần thanh niên dáng dấp, cùng với trước tiểu quỷ có mấy phần tương tự, rõ ràng là Ma thần Ly Hận!

Lúc này đứng chắp tay, trên mặt liền hiện ra một nụ cười lạnh lùng: "Chỉ tiếc.

. . Nhất định dã tràng xe cát!"

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn hung hãn ra tay, Ma khí kinh thiên động địa!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 775: Hạ Giới

Vù vù!

Cương phong khuấy động, Phương Nguyên phi hành tuyệt tích, không hề chú ý phía sau Tâm Ma lối đi lần thứ hai bị phong, thậm chí Ma thần ra tay, núi lở đất nứt.

"Mộng Ma. . ."

Một cái mờ ảo tiếng nói, lại là bỗng nhiên truyền vào hắn trong tai: "Ngươi đến tột cùng là ai?"

"Eric, ngươi đoán đây?"

Phương Nguyên vẻ mặt không đổi, phi hành như điện.

"Tâm Ma chiến trường trên trước có hi vọng lên cấp Ma linh Ma Soái, chúng ta đều có trong bóng tối giám sát. . . Không có bất kỳ một cái cùng ngươi tương tự. . . Bởi vậy, ngươi tất là thần tiên bên trong trốn tránh người!"

Eric phi thường khẳng định nói .

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên phỏng chừng chính mình như vậy rõ ràng có thể phi thăng Tâm Ma, cuối cùng lại mặt dày mày dạn đi tới Linh giới Ma Chủ, có thể coi là vạn người chưa chắc có được một kỳ hoa, không khỏi có chút không nói gì.

"Những thứ này đều không trọng yếu, trọng yếu chính là. . . Ngươi có thể

không dành cho chúng ta nghĩ muốn đồ vật!"

Cửu Đầu cùng Sinh Tử quạ đen truyền âm đồng dạng nhẹ nhàng lại đây.

"Tự do sao?"

Phương Nguyên thở dài một tiếng.

Các Ma Chủ đương nhiên không cam lòng bị câu buộc tại Tâm Ma chiến trường một chỗ, bọn hắn nghĩ muốn tự do, là tại Tâm Ma giới bên trong bay lượn.

Đến không ăn thua, cũng muốn rời khỏi cái này bế tắc Tâm Ma chiến trường, ở Linh giới rộng lớn trong thiên địa thoả thích ngao du.

"Nghĩ muốn tự do, hiện tại chính là cơ hội duy nhất!"

Phương Nguyên cười to: "Đế quân đám người ở trấn áp Ma thần, Chu Thiên Tinh Thần đại trận chỗ trống. . . Lúc này lại không phá vòng vây, càng chờ khi nào?"

Hắn đi phương hướng, vẫn là giới môn vị trí.

"Phá vòng vây sao? Được!"

Eric nhìn Phương Nguyên: "Ngươi lúc này cảnh giới, đã vô hạn tiếp cận với mười nguyên chứ? Nghe đồn rằng, mười nguyên Ma Chủ, đã có thể rõ ràng mà nhìn thấy đạo của chính mình, cũng tăng thêm bổ túc, có bước vào Ma thần cảnh giới hi vọng! Mà mười nguyên sau khi mười một nguyên, mười hai nguyên cảnh giới, khi đó thật sự không là bình thường Ma Chủ có thể phỏng đoán. . ."

"Cái này ở trong , bất quá là một cái căn cơ hoàn mỹ vấn đề thôi!"

Phương Nguyên bĩu môi.

Ma thần lên cấp, chỉ cùng con đường hoàn chỉnh có quan hệ, cùng Ma Chủ chiến lực nhưng không có liên quan quá nhiều.

Trong này phân biệt, thật giống như đã từng là Hư Thánh tầng bảy liền lên cấp Thánh nhân, cùng Hư Thánh tầng chín, tích lũy lâu dài sử dụng một lần, căn cơ hoàn toàn khác nhau.

Xì xì!

Mấy tôn Ma Chủ không kiêng dè chút nào phân tán khí tức kinh khủng, đi tới toà kia giới môn trước.

Nếu là nguyên lai, muốn đi tới nơi này, ít nhất còn phải trải qua Thiên cung phòng tuyến.

Bất quá lúc này, đóng giữ chiến bộ tinh nhuệ ra hết, đều ở bình nguyên Vạn Lôi trên cùng chết, lại bị Phương Nguyên một hơi trọng thương mấy cái, cho dù muốn đuổi theo cũng không phải cỡ nào chuyện dễ dàng.

"Tâm Ma lối đi đã bị đế quân trấn áp, chúng ta đào tẩu vô vọng, chỉ có thể trốn vào Linh giới, mới là duy nhất sinh cơ!"

Không thừa dịp lúc này đế quân kiềm chế lẫn nhau cơ hội tốt chạy trốn, chỉ sợ cũng thật sự chạy không được.

Chỉ là trong phút chốc, tất cả Ma Chủ liền đạt thành nhận thức chung.

Mà Phương Nguyên càng là dứt khoát, Hỗn Độn Thần Quyền gào thét mà ra, khắc ở cực lớn giới môn bên trên.

Ầm!

Cửa lớn chấn động, phía trên nhỏ bé dày đặc vết rách hiện lên đi ra, không ngừng lan tràn ra phía ngoài.

"Quả nhiên. . . Không chỉ có không có Thiên Đế tọa trấn đầu mối, càng là liền Cổ Thần đều bị điều đi không ít, lúc này càng muốn trợ giúp đế quân chiến trường, cái này Chu Thiên Tinh Thần đại trận, còn có thể còn lại bao nhiêu uy năng?"

Sinh Tử quạ đen cười to, hai đạo sóng gợn mạnh mẽ đánh vào cửa lớn bên trên, cùng lúc đó, Cửu Đầu cùng Eric đồng dạng ra tay.

Ầm ầm!

Nổ vang ở trong, cả phiến giới môn bị ầm ầm mở ra.

Linh giới ở trong, không ít tu sĩ lúc này đều là ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy cái kia một viên xanh tím tinh thần, chẳng biết vì sao bỗng nhiên quang mang toả sáng, hầu như che lại bên cạnh bích lục ngôi sao , khiến cho mỗi một cái người tu luyện đều không khỏi tâm huyết dâng trào, có đại họa lâm đầu không ổn linh cảm.

Thiên cung ở trong.

Cung điện khuynh đảo, linh hạc kinh sợ bay loạn.

"Xảy ra chuyện gì?"

Thiên phi Vân Hương đi ra cung điện, nhìn không ngừng biến động tinh thần đại trận, trong con ngươi lóe qua một tia quỷ bí sắc thái.

"Có Ma Chủ mạnh mẽ công phá giới môn. . . Từ chiến trường chạy trốn, tựa như muốn hạ giới!"

Thiên đình một đám tinh binh cường tướng đã sớm bị rút ra hầu như không còn, lúc này còn lại mấy tôn Cổ Thần nhìn tình cảnh này, lại là tay chân lạnh lẽo.

"Đế quân đây? Vì sao sẽ xuất ra này loại chuyện?"

Thiên phi trong lòng mừng thầm, trên mặt lại là làm ra vẻ kinh sợ.

"Đế quân đang cùng chư vị Cổ Thần ở phong ấn Ma thần. . . Tâm Ma chiến trường bên trên, không biết làm sao mở ra một cái Tâm Ma lối đi. . . Thực sự là. . ."

Lúc này, rất nhiều tin tức truyền đến, lại khiến cái này Thiên phi sắc mặt liền biến.

Tâm Ma chiến trường xuất hiện biến cố mặc dù là Ma thần Minh Cổ thoát ly phong ấn cơ hội thật tốt, nhưng Tâm Ma giới người đến?

Đối với phong ấn Ma thần mà nói, cái này không hẳn là một tin tức tốt a.

Ầm ầm!

Đang lúc này, toàn bộ thiên đình lại là chấn động, đại địa rạn nứt.

Trên bầu trời, mấy tôn tồn tại bóng mờ hiện lên, lập tức hóa thành cực lớn màu tím sao băng, bỗng nhiên bay xuống hạ giới.

Phàm là nhìn thấy tình cảnh này thiên thần, đều là sắc mặt trắng bệch: "Ma tinh hạ giới, sinh linh đồ thán, muôn dân đại kiếp nạn?"

Bất quá sau một khắc, bọn hắn đã không kịp bi thương những thứ này.

"Gào gào!"

"Hống hống!"

Nương theo rất nhiều thú hống, càng ngày càng nhiều Ma linh đại quân, hung hãn đột phá giới môn, đi tới thiên đình bừa bãi tàn phá.

Nếu như là bình thường Ma linh đại quân, tự nhiên không có nhạy cảm như vậy chiến cơ cùng nắm.

Nhưng lúc này Tâm Ma chiến trường bên trong Ma linh nhưng khác!

Ở bọn hắn trong cơ thể, còn ẩn giấu đi Hư Vô Chi Quân Ma niệm!

Đây mới thực là Ma Thần cấp bậc tồn tại, cho dù chỉ có ý nghĩ ẩn núp, cũng so với bình thường Ma Chủ nguy hiểm nhiều.

Vù!

Một đạo tử khí đông lai, ở thiên đình trên không hóa thành Thiên Đế nửa người bóng mờ dáng dấp.

Hắn một chưởng đè xuống, giới môn nhất thời bị một lần nữa phong cấm.

"Thiên đình chi thần, tru diệt Ma linh, bảo vệ tự thân. . ."

Lúc này, Thiên Đế bóng mờ trực tiếp mở miệng.

"Tuân chỉ!"

Thiên Đế nói, chính là Thần dụ.

Nhất thời, rất nhiều thiên thần phảng phất tìm tới người tâm phúc, nhanh chóng hành động lên.

Đáng tiếc, nếu là Phương Nguyên ở đây, tất nhiên biết bọn hắn làm được đều là vô dụng công.

Ma niệm sự khốc liệt, có thể nói di độc vô cùng.

Nếu như đã đi tới thế giới này, Hư Vô đại quân Ma niệm, lập tức là có thể ở Linh giới tất cả sinh linh trong lòng gieo xuống.

Từ đó về sau, chỉ cần những thứ này người Ma niệm không dứt, hắn thì sẽ không chân chính tiêu vong.

Thậm chí, còn có khả năng từ Ma niệm bên trong trực tiếp phục sinh lại đây.

Loại này thủ đoạn, đã có thể nói khó mà tin nổi, liền Phương Nguyên đều không thể nào hiểu được.

Mà Thiên phi Vân Hương, lại là bỗng nhiên biểu hiện ngẩn ra.

"Chủ nhân? !"

Ở nàng thức hải trong, một tấm đỏ như màu máu khuôn mặt hiện lên đi ra, thình lình chính là Minh Cổ Ma thần!

"Là ta! Ta thoát ly phong ấn, nhưng cũng trả giá nặng nề. . ."

Đỏ như màu máu mặt người nói thẳng: "Có lẽ. . . Ta có thể tính đã chết qua, một thân nguyên lực đều bị cướp đoạt đi, Ly Hận Ma thần. . ."

"Chỉ cần chủ nhân vẫn còn, hết thảy đều có thể lấy làm lại!"

Vân Hương lập tức như chặt đinh chém sắt nói, tựa hồ đối với Minh Cổ sức lực rất đủ.

Xác thực, đến Ma thần cấp bậc tồn tại, chỉ cần không chính mình muốn chết, liền rất khó chết đi.

Thậm chí, dù là chết rồi không biết bao nhiêu năm, như trước có thể lấy bò ra ngoài quấy phá, sinh mệnh lực ngoan cường, đã là làm người giận sôi cấp bậc.

Lúc này Minh Cổ trạng thái, hiển nhiên không ra sao, chỉ là một tia tàn hồn, nói chết rồi cũng không gì không thể.

"Ha ha. . . Nói đúng, chỉ cần tồn tại, liền còn có cơ hội! Huống chi. . . Nơi này là Linh giới, Tâm Ma giới mơ ước nhiều năm mà không được cường đại thế giới. . ."

Minh Cổ biến thành máu mặt cười to: "Hiện tại, ta cần ngươi càng thâm trầm ẩn núp đi xuống, lại vì ta chậm rãi chuẩn bị một ít vật liệu. . . Chú ý không muốn bại lộ chính ngươi, tính mạng của ngươi, hiện tại phi thường quý giá."

"Tuân mệnh!"

. . .

Phốc!

Màu tím sao băng rơi vào thế gian, ở trên bầu trời, liền chủ động thu lại hành tích.

Phương Nguyên chủ động thu hút thần quang, hướng về cùng với trước tuyệt nhiên ngược lại quỹ đạo phi hành.

"Lần này Tâm Ma chiến trường chiến dịch, Tâm Ma giới không thể nghi ngờ có thể nói là lớn nhất thua nhà, cho dù lại truyền đưa tới mấy tôn Ma thần, cũng là chuyện vô bổ."

"Đương nhiên, đối với ta mà nói, chính là lợi ích cực kỳ lớn!"

"Mặt khác mấy tôn Ma Chủ cũng không kém, ít nhất nhảy ra cái kia nhỏ lao tù, tiến vào Linh giới cái này càng to lớn hơn lao tù ở trong, ít nhất có thể lấy bốc lên xuống thân thể. . ."

"Bất quá Ma Chủ cũng được, nhất là có thể lo lắng, vẫn là cái này Hư Vô Chi Quân a!"

Vị ma thần này thủ đoạn bảo mệnh kinh người cực kỳ, hóa thân vạn ngàn.

Lúc này tiến vào Linh giới, quả thực là di độc vô cùng.

Đương nhiên, Phương Nguyên bản thân liền không phải Linh giới người, điều này cũng không tới phiên hắn đến bận tâm, hắn chân chính quan tâm, vẫn là

vị ma thần này ở Linh giới sẽ mang đến cho hắn ảnh hưởng.

"Trên thực tế, không chỉ có Hư Vô Chi Quân, còn có một cái Ma Thần Minh cổ đây!"

Đối phương thoát khỏi phong ấn sau, vẫn không có ở trên chiến trường xuất hiện , khiến cho Phương Nguyên hơi nghi hoặc một chút.

"Tám thành là trốn đi, liên hệ bộ hạ cũ? Ta Sơn Thủy Quân thân phận, có lẽ Thiên phi còn có thể vì ta che giấu một quãng thời gian. . . Nhưng không dùng, cái kia tam sơn ngũ thủy nơi, ta đã không chuẩn bị đi trở về!"

Phương Nguyên một đường bay nhanh, lại tách ra rất nhiều cường đại khí tức nơi, tự thân khí cơ không ngừng thu lại, cuối cùng như có như không, tìm một đỉnh núi nhỏ, bay xuống.

Nơi này đã là thế gian.

"Tâm Ma giới, không tới Ma thần, chung quy không phải địa phương tốt gì. . . Lần này thiên đình hành trình, có thể nuốt rất nhiều nguyên lực, lại đạt được lượng lớn tình báo tin tức, đã là niềm vui bất ngờ, nên thấy đủ đi!"

Phương Nguyên tâm tính rất tốt: "Lúc này muốn làm, chính là tìm một chỗ tiềm tu, còn có cái kia Ma thần Minh Cổ đưa ra Tâm Ma phá giới phương pháp, cũng phải cùng Mộng Sư thông hiểu đạo lí, tranh thủ sớm ngày tu thành Ma thần!"

Lần này Ma thần đế quân giao thủ, cho Phương Nguyên cảm giác còn là phi thường chấn động.

Dù là có rất nhiều xem không hiểu chỗ, nhưng cũng làm hắn nhìn thấy tu hành xuống một giai đoạn đại khái phong quang.

"Nếu là Minh Cổ không chết, lại không có bị phong ấn, tám thành sẽ đến gây sự với ta!"

"Bất quá hắn mới vừa thoát khỏi phong ấn, nghĩ muốn từ Tâm Ma chiến trường toàn thân trở ra, e sợ cũng không phải dễ dàng như vậy, đây chính là cơ hội của ta."

Nếu là tại Tâm Ma giới bên trong, đắc tội một vị Ma thần, cái kia cơ bản là thập tử vô sinh nhịp điệu.

Nhưng Linh giới bên trong không giống.

Mọi người đều là chuột chạy qua đường, phương diện này đối phương lo lắng càng nhiều, liền không tốt trắng trợn ra tay.

Phương Nguyên lúc này còn không biết Ma thần Minh Cổ đã đang cùng Ly Hận đấu tranh sa sút bại, bản thể ngã xuống, chỉ còn một tia tàn hồn, tình trạng so với hắn còn muốn không bằng mấy phần, có thể nói thê thảm tới cực điểm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 776: Trung Ẩn

Núi xanh như trước ở, suối nước róc rách lưu.

Phương Nguyên vị trí, chỉ là một chỗ linh khí tầm thường cằn cỗi nơi, chu vi cây xanh tỏa bóng, sơn thủy vây quanh, đúng là hơi có mấy phần ý cảnh.

Lúc này ngẩng đầu mà nhìn, màu xanh tím ngôi sao hào quang chói lọi, che đậy thiên đình lục tinh, thậm chí có cùng thái dương tranh đấu mùi vị.

Từng tia tia tà dị ánh sáng rơi xuống , khiến cho Phương Nguyên không khỏi nheo mắt lại.

Liền lần này, thiên đình cố thủ không biết bao nhiêu năm phòng tuyến liền tuyên cáo phá sản.

Cỡ này tà lực rơi vào thế gian, không biết muốn sinh ra bao nhiêu yêu nghiệt ma đầu, kiêu hùng cự phách, e sợ Linh giới Nhân tộc trăm nước trong, tương lai hai mươi năm đều sẽ rung chuyển bất an, có một nửa quốc chủ cũng phải thay cái huyết mạch.

"Không biết nhiều năm sau khi, các quốc gia Khâm Thiên giám sẽ làm sao đánh giá ngày hôm nay, yêu tinh động, thiên hạ loạn?"

Phương Nguyên lãnh đạm nhìn kỹ màu xanh tím ngôi sao.

Nhưng thấy nó lấp loé quang mang sau khi, vẫn cứ chậm rãi ảm đạm đi, nhất thời biết được, dù là sau đó bất ngờ nhiều lần ra, nhưng vẫn là Linh giới một phương nắm giữ cục diện.

"Vừa nãy Tâm Ma chiến trường phá tan phong tỏa, tà lực hạ giới, không biết muốn dính dáng tới bao nhiêu tầm thường sinh linh. . . Bọn hắn đến cái này tà lực, từng cái từng cái quả thật thiên tư hơn người , bất quá tâm tính bất định, tương lai thiên hạ muốn nhiều chuyện."

"Đương nhiên, tất cả những thứ này đều chuyện không liên quan đến ta."

"Ta muốn làm, vẫn là hoàn toàn tiêu hóa nguyên lực, lại tăng lên cảnh giới, thăm dò hoàn thiện chính mình Tạo Hóa đại đạo, vừa vặn. . . Linh giới loạn lên, có chính là ẩn giấu địa phương, còn có Ma Chủ cùng Ma thần vì ta hấp dẫn hỏa lực!"

Những khác Ma Chủ trước tiên không nói, chỉ là một cái Hư Vô Chi Quân Ma niệm, liền ít nhất có thể lấy làm vì Phương Nguyên tranh thủ đến thời gian mấy chục năm!

"Tiểu ẩn ẩn tại rừng, trung ẩn ẩn tại thành thị, đại ẩn ẩn tại triều. . . Ta nên lựa chọn làm sao trình độ ẩn giấu đây?"

Phương Nguyên nhìn trước mắt suối nước, trong con ngươi lóe qua một tia sâu thẳm vẻ.

. . .

Linh giới rộng lớn vô ngần, chỉ là Nhân tộc nơi, thì có rất nhiều quốc gia, xen kẽ như răng lược.

Diệp quốc.

Đây là một cái nước nhỏ, chỉ có ba châu nơi, ở vào Nhân tộc biên thuỳ, nước nhỏ quả dân, lại dựa vào mấy chỗ nơi hiểm yếu, được trời cao chiếu cố, tạm bảo an ổn, lại thêm vào không ngừng hướng về chu vi mấy nước lấy lòng đầu hàng, kết giao tuổi tệ , ngược lại cũng không có bao nhiêu chiến loạn, đến một loại dị dạng phồn vinh.

Diệp quốc, Thiết Châu, huyện Tùng Hạ.

Này huyện nhân khẩu không nhiều, chỉ có chừng năm vạn, trồng trọt một loại gạo Thanh Hà, mẫu sinh ba thạch, bách tính tháng ngày ngược lại cũng vượt qua được, huyện bên trong có một dòng sông nhỏ chậm rãi chảy qua, đem huyện thành chia ra làm hai, bách tính mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn mà tức, thật là có chút không tranh với đời mùi vị.

Ở thành đông, có một toà trà lâu, trên tấm bảng hồng sẫm đã bóc ra hơn nửa, hiện ra nguyên bản nhỏ bé dày đặc làm bằng gỗ hoa văn, mang theo điểm cổ vận.

Toà này 'Phi Vân lầu', đã ở bên trong huyện thành mở ra trăm năm lâu dài, là chân chính trăm năm lão điếm, chuyên kinh doanh nước trà, mấy thứ món tráng miệng cũng là rất có xảo quyệt ý nghĩ.

Mỗi ngày buổi sáng, đều có một ít môn khách đến đây nói chuyện trời đất, có một phen đặc biệt nhàn nhã hứng thú.

Phương Nguyên lúc này ăn mặc một thân thanh sam, khuôn mặt đại thể có chừng bốn mươi tuổi, nhặt cấp mà lên.

Tiểu nhị vừa thấy được Phương Nguyên, nhất thời ánh mắt sáng lên: "Phương tiên sinh đến rồi? Vừa vặn hôm nay vừa mới chuẩn bị nước mưa trước trà mới đây! Tước đầu lưỡi. . . Nếu không?"

"Vậy thì đến một bình!"

Phương Nguyên cười ha ha: "Trở lại mấy thứ chay điểm, liền cái kia ba loại đi!"

"vâng, trên lầu xin mời, dựa vào song cửa vị trí, liền làm vì ngài giữ lại đây!"

Tiểu nhị ý cười dịu dàng nói, hiển nhiên cùng Phương Nguyên quen thuộc đến không cần hỏi.

Đến đầu, Phương Nguyên trực tiếp ngồi xuống, không đến bao lâu tiểu nhị liền bưng lên nước trà cùng bánh ngọt.

Cái này trà quả nhiên rất mới mẻ, đồng thời mang theo điểm điểm linh khí, cho dù phàm nhân uống nhiều cũng có thể kéo dài tuổi thọ, ôn bổ dưỡng sinh, mà mấy thứ chay điểm càng là ngọt mà không chán, vừa vào miệng liền tan ra, mùi vị rất tốt.

Cũng chỉ có cái này thời điểm, Phương Nguyên mới có thể cảm nhận được một điểm nhân gian khí tức.

Lúc này chậm rãi uống nước trà, tình cờ cùng mấy cái quen biết quen mặt khách quen gật đầu ra hiệu, Phương Nguyên nhìn bên ngoài ngựa xe như nước, rất nhiều tiếng nói liền truyền vào trong tai:

"Thành bắc Nghi Xuân lầu, nghe nói mới tới vị biết họa cô nương, cầm kỳ thư họa không gì không giỏi, cái kia hoạ sĩ càng là nhất tuyệt a. . ."

"Ai. . . Quốc sự gian nan, nghe nói lại muốn cùng hôn, tuổi tệ tuổi tệ, cuối cùng còn không là đặt ở chúng ta tiểu dân trên đầu."

"Hai năm qua thu hoạch vẫn được, cuối cùng cũng coi như từ bảy, tám năm trước cái kia tràng tai họa bên trong hoãn qua khí đến rồi."

"Không đàm luận cái này. . . Uống trà uống trà!"

Vừa nhắc tới bảy, tám năm trước tai họa, ở đây tất cả mọi người đều là một cái giật mình, mang theo điểm giữ kín như bưng mùi vị.

'Trong lúc vô tình, đã qua bảy, tám năm a. . .'

Phương Nguyên chậm rãi uống trà, miệng thở ra một hơi dài.

Thiên đình náo loạn sau khi, hắn ẩn cư Diệp quốc, ở cái này nho nhỏ huyện

thành trong làm một cái dạy học, cũng coi như bên trong mơ hồ hậu thế, hoàn toàn thoát ly giới tu hành, tiêu hóa Tâm Ma chiến trường trên đoạt được.

Mà lần kia yêu tinh náo loạn, thực tại cho giới trần tục mang đến sâu xa ảnh hưởng.

Lũ lụt nạn hạn hán cùng yêu họa chỉ là mang vào, mấu chốt nhất, vẫn là một đạo mệnh lệnh!

Do thiên đình ban bố, rất nhiều môn phái tu tiên cùng nhau thúc đẩy thi hành thiết lệnh! Giết hết trong vòng bảy ngày sinh ra hài nhi, bất luận nam nữ, không giữ lại ai!

Tính tính tháng ngày, Phương Nguyên liền biết đó là vừa vặn Tâm Ma chiến trường náo loạn, có thể tiếp thu tà lực thụ thể.

'Trên thực tế, nếu là lãnh khốc đến đâu chút, thà giết lầm, không buông tha, hoàn toàn có thể lấy theo cả một tháng thậm chí cả một năm đến tính!'

'Bất quá cứ như vậy, liên luỵ quá lớn, Nhân tộc khí vận tổn thất lớn, những kia thần tiên cũng không chiếm được lợi ích!'

'Đồng thời, thiên cơ phía dưới, vẫn cứ có cá lọt lưới đây!'

Tiên đạo Thần đạo phía dưới, chung quy có một cái Nhân đạo, đây là chỗ căn cơ!

Huống chi, Linh giới lớn lao, cũng cũng không chỉ có nhân loại bộ tộc, nếu là Nhân tộc khí vận tổn thất lớn, đối với thần tiên mà nói tuyệt đối không phải chuyện tốt đẹp gì.

Bởi vậy, không phải tàn nhẫn không xuống tâm, không hạ thủ được, thực sự là không thể làm vậy!

Đồng thời, như vậy Ma tính nhập mệnh người, một ngàn cái mười ngàn cái,

cũng không sánh được một cái Ma Chủ, càng không cần phải nói Ma thần!

'Cũng không biết năm đó việc, Ma thần bị phong ấn mấy cái, chạy trốn mấy cái? Ân. . . Ít nhất Hư Vô Chi Quân chạy được nhanh nhất, dù là bị phong ấn hơn nửa, cũng có thừa lực gây sóng gió, đúng là có thể lấy khẳng định!'

Ăn uống no đủ sau khi, Phương Nguyên thanh toán tiền, chậm rãi đi về chính mình mao lư.

Hắn ở tại huyện tây, dùng ly ba đâm một vòng, trồng cái vườn hoa nhỏ, xem như là náo bên trong lấy tĩnh, lại dựng một cái lớn mao lư, tình cờ dạy mấy cái mông đồng đọc sách biết chữ, tháng ngày lâu, cũng là chịu đến điểm tôn kính, có 'Phương tiên sinh' xưng hô.

Người ngoài chỉ biết là hắn là nước khác nhân sĩ, chạy nạn mà đến , ngược lại cũng có mấy phần Nho khí, đặc biệt đang dạy dỗ một cái thi qua nâng sĩ, có thể làm quan học sinh sau khi, thì càng thêm khen tặng.

Trên thực tế, ngoại tại dạy học tiên sinh, nhàn nhã trung niên , bất quá đều là giả tạo.

Phương Nguyên chỉ có một phần vạn tinh thần dùng ở thân phận này ngụy trang phía trên, cũng coi như thoáng lĩnh hội Linh giới phong thổ.

Mà phần lớn tâm lực, nhưng là hoàn toàn dùng ở thăm dò Linh giới quy tắc, cùng với lĩnh ngộ thần thông, tiêu hóa nguyên lực lên.

"Mười nguyên Ma Chủ, là một ngưỡng cửa, trên thực tế. . . Ta nguyên lực từ lâu đạt đến yêu cầu, chính là cảnh giới hơi không đủ. . . Một khi hiểu rõ, chọc thủng tầng kia cửa sổ giấy, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có thể quan sát chính mình đường lớn ngưng tụ, đồng thời tăng thêm cắt sửa. . ."

Ma thần muốn lập đại đạo, cho dù không bằng Thiên đạo như vậy mười phân vẹn mười, nhưng ở Ma thần cảnh bên trong, cũng không thể có chút nào kẽ hở.

Phương Nguyên một đường đang trầm tư, liền tiến vào mao lư giáo đường.

Phòng lớn rất nhỏ, chỉ có rất ít năm, sáu tấm bàn, mỗi trương mặt sau ngồi cái ngoan đồng, buộc tóc sừng dê, ngây thơ xán lạn, càng là tâm tính chưa định.

"Tiên sinh được!"

Nhìn thấy Phương Nguyên đi vào, nguyên bản mặt ngoài trên lật sách, kì thực lén lút chơi con rối loại hình bọn tiểu tử một cái giật mình, trăm miệng một lời kêu.

Dù sao, tiên sinh trên tay chuôi này màu đỏ giới xích, cũng không phải nhìn chơi vui.

"Hừm, hôm nay chúng ta đến học tập (Cửu Tử Kinh), đây là đại nho Dịch Hạo Nhiên làm, so với Tam Tự Kinh càng thâm ảo hơn một ít, chính thích hợp các ngươi, làm người xử sự đạo lý, đều ở bên trong."

Phương Nguyên lắc lắc đầu nói, trên thực tế lén lút vẫn là ở phỏng đoán phá giới nội dung quan trọng.

Cho dù Minh Cổ Ma thần truyền thụ lúc để lại một tay, không có hạ giới phương pháp, nhưng cũng chung quy bị Phương Nguyên chậm rãi thông hiểu đạo lí, thậm chí liền muốn hòa vào chính mình Mộng sư chi đạo bên trong đi.

'Linh giới không gian tuy rằng kiên cố, nhưng chung quy không phải Tâm Ma chiến trường, không có Chu Thiên Tinh Thần đại trận phong tỏa, nếu như không nghĩ truyền tống thân thể, chỉ là thần hồn xuyên qua , ngược lại cũng không quá gian nan, chỉ là còn cần mấy thứ vật liệu. . . Ai. . . Ta cái này hạ giới chi chủ, đến Linh giới ở trong, thực sự là nghèo rớt mồng tơi, dù là trước làm tam sơn ngũ thủy chi chủ, vơ vét một điểm, cũng là còn thiếu rất nhiều a. . .'

Trong lòng tư duy phát tán, Phương Nguyên mặt ngoài trên vẫn là một cái dạy học tiên sinh dáng dấp, dạy dưới đáy những thứ này tỉnh tỉnh mê mê tiểu

quỷ đọc sách biết chữ.

Trên thực tế, hắn cũng ở cái này dạng quá trình trong âm thầm tìm tòi một vài thứ.

Nhân đạo tinh túy, thường thường liền ẩn giấu ở cái này từng tí từng tí việc nhỏ ở trong.

Đúng là những thứ này mông đồng, nếu như biết bọn họ truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc ân sư, dĩ nhiên là liền thiên đình đều muốn truy nã Đại ma đầu, cũng không biết có thể hay không sợ đến tè ra quần.

'Đúng là cái này một làn sóng mông đồng ở trong, còn có như vậy mấy cái có chút khí số, có thể đến bồi dưỡng!'

Phương Nguyên con mắt thoáng nhìn: "Lâm Thủ Thành, ngươi đến đọc xuống một đoạn!"

"Tuân mệnh, tiên sinh!"

Một cái áo xanh đứa bé đứng lên, tiếng nói giòn như băng ngọc: "Từ xưa Thiên tâm vừa là thứ dân tâm. . ."

Cái này nam đồng mới nhìn, cùng chu vi tiểu quỷ không có bao nhiêu khác nhau, nhưng Phương Nguyên thoáng ngưng thần, nhất thời là có thể nhìn thấy hắn khí cơ bên trong ẩn sâu từng tia tia tà lực, mang theo Tâm Ma mùi vị, rất hiển nhiên cũng là năm đó một con cá lọt lưới.

Dù sao đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, giấu báo tuổi tác thủ đoạn chỉ là bình thường.

Lại thêm vào thế giới lớn lao, dù là có Thành Hoàng thổ địa từng cấp từng cấp giám sát dưới đến, cũng chung quy hệ thống hỗn tạp, dễ dàng sơ hở.

"Trừ hắn ra, cái kia trưởng thành còn tới cùng đứa bé nghe giảng bài, lăn lộn

một năm liền ra đi thi gia hỏa, cũng coi như có chút Nho khí, có lẽ còn là một cái giúp đỡ chi mệnh?"

Phương Nguyên yên lặng nghĩ, lại hướng về ngoài cửa sổ liếc mắt một cái.

Một cái đầu nhỏ nhất thời phảng phất chấn kinh thỏ như thế rụt trở lại, không đến bao lâu, lại ngó dáo dác, đen nhánh toả sáng con mắt nhìn chằm chằm lớp học, ước ao ở trong lại mang theo điểm ý rụt rè.

Phương Nguyên trước tiên sinh, dù là chỉ là chơi phiếu, cũng không thể phá hoại quy củ, vẫn là muốn buộc tu, một ít của cải không lắm giàu có, cũng chỉ có thể khóa ngoại học trộm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 777: Canh Ba

"Tiên sinh, có người nghe trộm!"

"Lại là cái kia thả trâu con!"

"Là Khương Vọng a!"

Mấy cái học đồng lập tức mồm năm miệng mười bắt đầu nghị luận, e sợ cho thiên hạ không loạn.

"Yên lặng!"

Phương Nguyên gõ gõ giới xích, mấy cái ngoan đồng nhất thời trên người một giật mình, không còn dám nói lung tung lộn xộn.

Hắn vuốt vuốt chòm râu, đi tới ngoài cửa.

Chỉ thấy một cái ma y tiểu đồng chật vật ngã trên mặt đất, hiển nhiên là bị dọa đến từ trên cửa sổ té xuống.

Tên tiểu quỷ này Phương Nguyên cũng nhận thức, tên là Khương Vọng, gia cảnh bần hàn, ốc không mảnh đất cắm dùi, cha mẹ đều dựa vào cho trong thành phú hộ làm công ngắn hạn sống qua.

Từ khi sáu tuổi bắt đầu, liền giúp trong nhà làm việc, hoặc là ra ngoài giúp người khác chăn nuôi dê bò, bởi vậy thì có thả trâu con biệt hiệu.

Cùng những thứ này có thể ngồi ngay ngắn lớp học, thức văn nhận thức chữ hài đồng, hoàn toàn không cách nào so sánh được.

Đúng là đứa nhỏ này từ khôn vặt lanh lợi, dù là không nộp ra học phí, cũng sẽ lợi dụng thời gian nhàn hạ, trước tới nơi này ăn trộm.

Phương Nguyên cũng lười với hắn tính toán, bình thường mở con mắt, nhắm con mắt liền đi qua.

Hôm nay liền thuần túy là tâm huyết dâng trào.

"Tiên sinh có lễ!"

Khương Vọng nước mắt lưng tròng bò lên, vừa thẹn mặt đỏ bàng, hướng về Phương Nguyên thi lễ.

"Hừm, lễ làm vì sách gốc rễ, ngươi đúng là đem đọc sách đến trong xương. . ."

Phương Nguyên gật gù, lại lắc đầu, nhìn người này khí tượng bên trong từng tia tia xanh tím khí , tương tự có chút thất vọng.

Trên thực tế, cũng chính là hắn cái này Ma Chủ. Bằng không, đổi thành bình thường thần tiên mặt đối mặt, cũng không nhất định có thể phát hiện những thứ này bảy, tám tuổi hài đồng trong cơ thể ẩn núp tai hoạ.

'Đến Tâm Ma tà lực trợ giúp, cũng khó trách từ nhỏ có thể lấy tai thính mắt tinh, dù sao, Tâm Ma lực nâng đỡ kẻ ngu si lên, cũng vô dụng thôi. . .'

"Lễ không thể bỏ!"

Khương Vọng cắn răng: "Hôm nay nghe tiên sinh giảng bài, lại chưa bị buộc tu, tương lai tất nhiên bù đắp!"

"Ồ? Đúng là có chí khí! Bất quá. . . Thiếu niên liền muốn có thiếu niên dáng dấp, lão thành không hẳn là chuyện tốt!"

Phương Nguyên bưng giới xích tiến lên, ở Khương Vọng trên đầu mạnh mẽ

gõ ba cái: "Rời đi đi! Rời đi đi!"

Cả sảnh đường ngoan đồng ầm ầm cười to, chỉ có Lâm Thủ Thành nhìn tình cảnh này, trong mắt bốc ra như có vẻ suy nghĩ.

. . .

"Tâm Ma phá giới phương pháp, đã hoàn toàn bị ta hòa vào Mộng Sư trong, thần hồn qua lại cũng không vấn đề, phải là thử một chút. . . Chỉ là, còn cần một ít vật liệu. . ."

"Tuy rằng Minh Cổ Tâm Ma chính thống, cần Lục Mang tinh thạch, đây là Tâm Ma giới đặc sản, Linh giới nơi nào có? Bất quá ta Mộng sư chi đạo vốn là đối với vật liệu cũng yêu cầu không cao, hoàn toàn có thể lấy thay thế. . ."

Mông đồng chi nghiệp, một ngày bất quá mấy cái canh giờ.

Tùy ý lừa gạt sau khi, Phương Nguyên đuổi đi những thứ này ngoan đồng, đóng mao lư, ngồi khoanh chân, trong mắt liền lóe qua một tia tinh quang.

"Đang muốn lấy Mộng sư chi đạo, giúp ta thẳng tới Ma thần cảnh giới!"

Thoáng điều tức xuống, Phương Nguyên liền đứng dậy, chậm rãi đi dạo, đi tới một gian đạo quan trước.

Cái này đạo quan không lớn, nhưng có thể ở huyện thành bên trong chiếm cứ một vị trí, cung phụng cũng không phải Thành Hoàng cùng cái khác Thần Chi, mà là một cái Kim Cương Phục Ma.

Lúc này mặc dù cửa giữa mở ra, lại không có mấy cái khách hành hương.

Ở mặt trước đình viện ở trong, còn có một cây cực lớn tùng bách, chi tiết xoay quanh như rồng, một chùm xoã tung châm xa xôi rơi xuống.

"Hóa ra là Phương cư sĩ, nhà ta sư phụ chính đang tại hành công, xin mời

trước tiên uống một chén nước trà xanh!"

Hai cái dựa cửa ngủ gà ngủ gật đạo đồng xem thấy Phương Nguyên đến rồi, ánh mắt sáng lên, một đường chạy chậm đi vào bẩm báo.

"Không sao, ta chờ một chút Thanh Hạc đạo trưởng chính là!"

Phương Nguyên tự mình đi đến phòng khách riêng, uống đạo đồng dâng lên nước trà, hiển nhiên cũng cực kỳ quen thuộc.

Nửa chén trà nhỏ sau khi, một tên lão đạo đi vào phòng lớn: "Phương cư sĩ, cái gì gió đem ngài thổi tới?"

Tinh thần hắn phấn chấn, mặt đỏ lừ lừ, thoạt nhìn chỉ có khoảng chừng bốn năm mươi tuổi, đi lại vững vàng, tay áo lớn phiêu phiêu, hơi có chút oai hùng khí.

Này chính là cái này đạo quan chủ nhân, Thanh Hạc đạo nhân.

"Gần nhất tu luyện, tâm có đoạt được, nghĩ muốn luyện vài món pháp khí. . . Chuyên tới để ngươi cái này mũi trâu nơi này đánh tống tiền!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười nói.

Cái này Thanh Hạc đạo nhân là cái chân tu, tuy rằng dừng lại ở tu chân giai đoạn, nhưng có Nguyên Thần tu vị, ở thế gian đủ để xài được.

Theo Phương Nguyên biết, hắn nguyên bản vẫn là một cái nào đó đại phái đệ tử, nhưng bởi vì phạm tội bị trục xuất sư môn, nhưng không có bị phế trừ tu hành, cũng coi như bạc có phúc trạch.

Hắn tuy rằng trung ẩn ở đây, nhưng đối với giới tu hành vẫn cứ có một ít hứng thú, cũng là ngụy trang xuống, cùng cái này Thanh Hạc lão đạo kết thành bằng hữu.

"Phương tiên sinh ngươi tu hành chính là vào đời chi đạo, Nho khí dạt dào, ta là xa xa so với không được!"

Thanh Hạc lão đạo lại là nghiêm nghị nói.

Vị này ở nhà tu hành cư sĩ tuy rằng nhìn như chỉ có Nguyên Thần tu vị, nhưng ánh mắt kiến thức đều là không phải chuyện nhỏ, thậm chí cùng đối phương luận đạo thuyết pháp, mỗi lần đều làm hắn có thể hồ quán đỉnh cảm giác, quả thực hận không thể ngã đầu lạy là sư phụ, lão đạo tự nhiên không dám bắt bí: "Không biết tiên sinh cần vật gì?"

"Cũng không phải cái gì vật hiếm thấy, một cái ba trăm năm Đào Mộc tâm, Xích Hỏa Thử lông chuột, còn có ba lạng Tinh Trần Sa. . ."

Phương Nguyên hờ hững nói.

"Xích Hỏa Thử lông chuột. . . Có chút khó khăn , còn cái khác khác biệt, lão đạo nơi này lại là vừa vặn thì có, Thanh Phong Minh Nguyệt, các ngươi đi đem vật liệu mang tới!"

Thanh Hạc đạo nhân vuốt vuốt chòm râu.

"Đa tạ, ta lấy Linh Tinh kết toán!"

Phương Nguyên giả vờ giả vịt sờ tay vào ngực.

"Không cần không cần, lão đạo hôm qua tu luyện, có hai vấn đề nghi hoặc không rõ, nếu là tiên sinh có thể vì ta chỉ điểm một, hai, hai thứ này, liền đưa cho tiên sinh!"

Thanh Hạc lão đạo hai tay xua xua, trong mắt hiện ra một tia giảo hoạt vẻ.

"Cũng được. . . Ngươi hỏi đi!"

Thấy vậy, Phương Nguyên trên mặt nhất thời hiện ra một nụ cười.

Lão đạo này ra tông môn, không chỗ có thể giải hoặc, sớm đã đem hắn xem là cứu tinh.

Mà Phương Nguyên cũng vui vẻ đến như vậy, nâng đỡ lão đạo này một thoáng, tình cờ cũng có thể nghe chút giới tu hành tin tức.

"Cái thứ nhất, lão đạo gần nhất lúc tu luyện, luôn cảm thấy khí huyết không yên, Nguyên Thần phương diện. . ."

Một phen thảo luận sau khi, lão đạo nhất thời hài lòng, chủ động nói ra một cái tin: "Đa tạ tiên sinh giải đáp nghi vấn giải thích nghi hoặc, mặt khác, huyện Tùng Hạ gần đây tựa như không lắm thái bình, mong rằng tiên sinh chú ý thêm!"

"Ồ? Xảy ra chuyện gì?"

Phương Nguyên rất hứng thú nhìn chằm chằm cái này địa đầu xà.

"Phải là cùng Thần đạo có chút liên lụy. .. Bất quá, Diệu Tiên tông lần này cũng là bỏ ra vốn lớn, liền Thiếu tông chủ đều phái ra, tiên sinh có lẽ còn nghe qua tên của nàng, chính là Tri Họa!"

Thanh Hạc lão đạo cung kính mà nói.

"Tri Họa? Cái kia mới tới thanh lâu đầu bảng?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm, trên mặt nhất thời hiện ra một tia ý vị không rõ nụ cười.

. . .

Trăng sáng sao thưa, ô thước bay về phía nam.

Mao lư bên trong, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, đem từng loại vật liệu ném ra, bắt thủ quyết, cuối cùng luyện hóa thành một viên đỏ như màu máu tinh thạch.

"Ta chân chính cần, chỉ có ba lạng tinh thần sa cùng Đào Mộc tâm mà thôi, còn lại vật liệu, từ trước đây tích trữ bên trong chắp vá một thoáng , ngược lại cũng gần đủ rồi!"

Lúc này, nương theo ngón tay hắn hoạt động, huyết sắc tinh thạch mặt ngoài, nhất thời hiện ra một cái màu vàng lục mang tinh phù hiệu.

Giây lát, màu vàng cùng đỏ như màu máu thu lại, tinh thạch hóa thành một viên thường thường không có gì lạ tảng đá.

"Đại công cáo thành, tiếp đó, chính là thí nghiệm một thoáng, chuyện như vậy vừa bắt đầu hoàn toàn có thể lấy phái phân thần đi qua, ta bản thể đều không cần mạo hiểm. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm một chút, nhất thời làm ra quyết định.

Lúc này, hắn nhìn mao lư cửa lớn, khóe miệng lại làm nổi lên một tia độ cong.

"Thủ Thành. . . Chúng ta nửa đêm canh ba tới quấy rầy tiên sinh, có phải là không tốt hay không?"

Một cái thanh âm non nớt truyền đến, chính là cái kia Khương Vọng.

Mà ở cùng với hắn thanh sam em bé, không phải hôm nay bị Phương Nguyên điểm danh Lâm Thủ Thành lại là cái nào?

"Ngươi yên tâm, ý nghĩ của ta không sai!"

Lâm Thủ Thành cầm trong tay một chuỗi kẹo hồ lô: "Tiên sinh gõ ngươi sau gáy ba lần, hiển nhiên thâm ý sâu sắc, để ngươi nửa đêm canh ba đi tới đó tìm hắn, kịch nam bên trong không đều là như thế diễn sao? Hứa Lưu gặp tiên, bái sư không được kỳ môn, sau đó cũng là bị sư phụ gõ ba cái, nửa đêm tới cửa, mới đến chân truyền!"

Nói tới chỗ này, hắn con mắt trong lại lóe qua một tia giảo hoạt vẻ: "Cho dù đoán sai, cũng không có quan hệ sao, chỉ liền bị tiên sinh mắng một trận, nhưng ta cảm thấy sẽ không, ngươi xem mao lư đèn còn sáng đây, tiên sinh tám thành chuẩn bị lén lút thu ngươi làm đệ tử."

"Ta chỉ cầu có thể sau đó còn tới thảo đường nghe giảng, cũng đã vô cùng cảm kích!"

Nghe được Lâm Thủ Thành cổ động, Khương Vọng lại là thở ra một hơi dài.

Hai cái thằng nhóc ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, cuối cùng vẫn là Khương Vọng bị Lâm Thủ Thành đẩy một cái, lảo đảo tiến vào mao lư ở trong: "Bái. . . Bái kiến tiên sinh."

"Há, là Khương Vọng cùng Lâm Thủ Thành a, đêm tối đến đây, vì chuyện gì?"

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, hờ hững hỏi.

"Chuyện này. . ."

Khương Vọng chậm chập không thể lời nói, không khỏi mạnh mẽ trừng Lâm Thủ Thành một chút, cơ bản có ngươi hại chết ta rồi loại hình mùi vị.

"Hì hì. . . Tiên sinh cần gì hù dọa chúng ta!"

Trái lại là Lâm Thủ Thành, khá là ung dung không vội đại tướng phong độ: "Để chúng ta đến đây, chẳng phải là ngài ban ngày thụ ý sao?"

"Cho dù là thụ ý, cũng là Khương Vọng cơ duyên!"

Phương Nguyên lắc lắc đầu nói : "Ngươi tướng mạo, gia thế, tài học. . . Mỗi một dạng đều vượt quá mọi người, còn muốn lại chiếm người đáng thương tiện nghi sao?"

'Quả nhiên!'

Nghe đến đó, Lâm Thủ Thành nhất thời lòng bàn tay đổ mồ hôi: 'Nhà ta cha cùng đạo quan Thanh Hạc có quen, từ hắn chỗ đó biết được, vị tiên sinh này là cái cao nhân, mới đưa ta đưa đến hắn danh nghĩa đọc sách. . . Nhưng ta nghĩ học đạo! Lão đạo sĩ bị vướng bởi môn quy, không thể dạy ta, cái này tiên sinh chính là ta cơ hội duy nhất!'

'Vì sao. . . Ta mọi chuyện cung kính, chẳng lẽ còn không sánh được cái này tiểu tử nghèo?'

Lúc này một luồng hậm hực khí ở trong lồng ngực ngưng tụ, mặt ngoài trên lại là cung cung kính kính, quỳ trên mặt đất dập đầu mấy cái dập đầu.

Tình cảnh này, đúng là để Khương Vọng có chút sững sờ.

Dại ra sau khi, lại có chút cảm động, cho rằng Lâm Thủ Thành là đang vì mình cầu tiên sinh.

"Ha ha. . ."

Thấy tình cảnh này, Phương Nguyên không khỏi mỉm cười.

Hai cái tà lực nhập thể gia hỏa, đúng là thật sự đáng giá hắn một phen tạo nên.

Bất quá cũng không phải vì duyên phận cái gì, vẻn vẹn chỉ là tẻ nhạt thôi.

Ngược lại hắn phân thần thử nghiệm Tâm Ma phá giới phương pháp, bản thể vẫn là muốn ở Linh giới bên trong, không ngại tìm một ít chuyện làm làm.

Vù vù!

Ngay vào lúc này, lạnh lẽo gió chợt nổi lên.

Một cái Nguyên Thần kinh hoàng trốn vào mao lư, mang theo kinh ngạc thốt lên: "Tiên sinh cứu ta!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 778: Bắt Đầu

"Quỷ a!"

Nhìn thấy cái này nguyên thần, Khương Vọng cùng Lâm Thủ Thành lại là hai mắt trắng dã, hãi đến cơ hồ ngất đi.

Đối với bọn hắn mà nói, giới tử hư thực trong lúc đó nguyên thần, cùng Quỷ loại đặc thù cũng xác thực giống nhau như đúc.

"Hóa ra là Thanh Hạc, xảy ra chuyện gì?"

Phương Nguyên gảy gảy quần áo, không nhanh không chậm hỏi.

Xuất hiện ở trước mặt hắn nguyên thần nửa trong suốt, toàn thân hiện ra lưu ly ánh trăng sắc thái , hóa thành một cái Phục Ma Kim Cương tượng, loáng thoáng cùng đạo quan cung phụng Thần Chi có mấy phần tương tự chỗ.

"Ai. . . Một lời khó nói hết!"

Kim cương nguyên thần bên trên, từng đạo từng đạo vết thương đan xen, rì rào bột phấn rơi xuống, hiển nhiên bị trọng thương: "Sư môn cùng ta cái này đệ tử liên hệ, để ta lập công chuộc tội, lão đạo sốt ruột sốt ruột, liền thăm dò đám kia đàn bà nội tình. . ."

Thanh Hạc lão đạo nói tới chỗ này, liền không muốn tiếp tục nữa.

Rất hiển nhiên, tiếp đó, chính là hắn học nghệ không tinh, suýt chút nữa bị người diệt nguyên thần.

Thậm chí, còn một đường bị đuổi giết, trời cao không đường, xuống đất không cửa, chỉ có thể cầu đến Phương Nguyên trên đầu.

"Ngươi cái này mũi trâu, quả thật không chân chính. . . Ngày mai đến đem cái kia mấy đàn cất giấu rượu hoa đào đều đưa tới cho ta!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, cười mắng.

Trên thực tế, nếu theo hắn chân thực tính tình, gặp phải loại này gắp lửa bỏ tay người gia hỏa, tất nhiên một chưởng chôn vùi, bảo đảm hắn vãng sinh cực lạc, thế gian lại không nửa điểm lưu giữ.

Bất quá lúc này muốn duy trì chính đạo cao nhân người thiết lập ra, tạm thời nhịn.

Từ từ vẫy tay, ánh trăng chiếu xuống, vì này Thanh Hạc lão đạo tu bổ nguyên thần.

"Đa tạ cư sĩ giúp đỡ. .. Bất quá cái nhóm này mụ la sát sau đó liền đến, ngài cần phải lưu ý. . . Rượu hoa đào lão đạo ngày mai liền nhượng người đưa tới!"

Thanh Hạc lão đạo cảm kích nói.

Chỉ là, hắn cũng không có phát hiện, ở cái này một chùm bồng ánh trăng ở trong, thình lình có từng tia tia khí tức quái dị , tương tự rơi vào rồi nguyên thần của hắn bên trong.

"Lão đạo sĩ, còn không ra?"

Trải qua không lâu lắm, một cái chuông bạc giống như âm thanh, lập tức ở bên ngoài vang lên: "Ngươi là Phạm Thánh tông chứ? Kim cương nguyên thần, Bảo Nguyệt Lưu Ly quan tưởng pháp, Diệp quốc chu vi nhưng là không còn chi nhánh!"

Cái này cô gái tiếng nói mềm mại thủy nộn, mang theo một luồng ôn nhu mùi

vị, dù là Lâm Thủ Thành cùng Khương Vọng, cũng là không khỏi trong lòng rung động, căng thẳng cùng địch ý liền tiêu tan rất nhiều.

Khương Vọng cảm giác mình phảng phất đang nằm mơ, lại nhìn bên cạnh Lâm Thủ Thành.

Cái này tiểu hỏa bạn lại là nắm chặt nắm đấm, trong con ngươi tràn đầy kích động: "Thần tiên! Thần tiên! Quả nhiên. . . Đạo pháp cùng Tiên nhân, cũng không phải là hư vô phiêu miểu, ta nhất định phải tu tiên!"

"Tiên nhân? !"

Dù là Khương Vọng có chút sớm tuệ, lúc này cũng có chút choáng váng.

Lúc này, nương theo tiếng cười, một tên tuổi thanh xuân cô gái liền chân thành đi vào mao lư: "Được lắm lão đạo, hóa ra là tìm giúp đỡ!"

Nàng cũng mặc kệ lão đạo cùng hai tên tiểu quỷ, một đôi mắt đẹp chăm chú vào Phương Nguyên trên mặt, thoáng mang theo một tia vẻ nghiêm túc: "Các hạ là?"

Nữ tử này mi mục như họa, trên người mặc một bộ khinh bạc lụa trắng, đầu lên một cái kim cô, tóc đen giống như thác nước giống như rơi xuống, mang theo thiên nhiên Tinh linh giống như khí chất.

"Vị cô nương này, chính là Tri Họa?"

Phương Nguyên cười nói: "Ta họ Phương, chỉ là một cái bình thường thầy dạy học mà thôi, Thanh Hạc lão đạo luôn luôn háo sắc, đường đột mạo phạm cô nương, không bằng ta làm cái lão giải hòa, kết thúc việc này làm sao?"

"Ngươi nghĩ đến kết việc này?"

Tri Họa cô nương đẹp đẽ lông mày nhíu lên: "Cái kia ta trở lại, có thể không cách nào hướng về Tông chủ đại nhân giao cho đây. . . Trừ phi. . . Phương tiên

sinh có thể tiếp ta ba họa!"

"Họa?"

Phương Nguyên trầm ngâm một chút, bên cạnh Thanh Hạc đạo nhân lập tức giải thích: "Đây là Diệu Tiên tông độc nhất thủ đoạn, lấy họa nhập đạo, mỗi một bức họa chính là một đạo pháp thuật!"

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên gật gù, lại có chút không nói gì.

Đừng xem lão đạo này cùng Tri Họa môn phái gọi đến độ phi thường đại khí, cái gì Diệu Tiên tông, Phạm Thánh tông các loại, trên thực tế, cái này Tri Họa bất quá Nhân Tiên cảnh giới, liền làm Diệu Tiên tông Thiếu tông chủ, hiển nhiên chỉ là Diệp quốc bản thổ tiểu môn tiểu phái mà thôi.

"Nếu Tri Họa cô nương cố ý như vậy, xin mời!"

Phương Nguyên khoát tay áo một cái.

"Bêu xấu!"

Tri Họa hít sâu một cái, ngưng không hư điểm, một bộ cuộn tranh hiện lên.

Hí luật luật!

Chỉ là mở ra một góc, một thớt màu đen tuấn mã liền từ bên trong nhảy ra, phía trên một cái Hắc giáp kỵ sĩ, khuôn mặt dữ tợn, trực tiếp giơ Trảm mã đao, hướng về Phương Nguyên vọt tới.

"Thiết mã băng hà nhập mộng đến!"

Tri Họa ngâm nga, mở ra bức tranh, từng đạo từng đạo Âm binh Âm tướng nhào ra, tạo thành chiến trận, giết hướng về Phương Nguyên.

Thanh thế như vậy, lập tức khiến hai cái thằng nhóc hầu như bị doạ muốn ra quần , liền ngay cả Thanh Hạc lão đạo cũng là sắc mặt liền biến, tự nghĩ cho dù là thời điểm toàn thịnh, cũng là một chiêu đều không tiếp được.

"Tốt họa, ý cảnh hùng hồn, trông rất sống động, Tri Họa cô nương diệu thủ, thật khiến cho người ta lưu luyến quên về!"

Phương Nguyên đối mặt cái này chiến trận chém giết, lại là lông mày đều không nhíu một cái: "Nếu như thế, ta liền còn viết cho cô nương một chữ làm sao?"

Hắn ngón trỏ tay phải hư điểm, ngưng không làm phù, viết một cái 'Định' chữ.

Định!

Một chữ định phong ba!

Nguyên bản xung phong Âm binh Âm tướng, nhất thời giống như hổ phách bên trong con sâu nhỏ giống như, đình trệ ở giữa không trung.

Đột nhiên, rất nhiều mực nước cô đọng, trở lại cuộn tranh bên trên.

Một cái màu vàng nhạt 'Định' chữ hiện lên, trực tiếp dấu ấn bên trên, dường như phong ấn.

"Đây là thần thông gì?"

Nguyên bản còn ý cười dịu dàng, phảng phất bất cứ chuyện gì đều tất cả nằm trong lòng bàn tay Tri Họa nữ nhất thời biến sắc, nhìn hướng về Phương Nguyên trong ánh mắt tràn ngập kiêng dè không thôi vẻ.

"Trò mèo mà thôi! Chúng ta người đọc sách, không nói quái lực loạn thần, chỉ dưỡng một hớp hạo nhiên chính khí! Đến cuối cùng tự nhiên bách linh bất xâm!"

Phương Nguyên đàng hoàng trịnh trọng nói, bỗng nhiên thoáng nhìn Khương Vọng tỏ rõ vẻ ước ao vẻ, không khỏi lên một cái bỡn cợt ý nghĩ.

"Hạo nhiên chính khí, quả nhiên là người đọc sách hạt giống thật sự! Ta không phải là đối thủ của ngươi! Còn lại hai họa, cũng không cần ra!"

Tri Họa thở dài một tiếng, chân thành trở ra.

"Lần này. . . Đa tạ tiên sinh giúp đỡ!"

Chờ đến nàng rời đi sau khi, Thanh Hạc nguyên thần lập tức hướng về Phương Nguyên xá một cái: "Bần đạo trước về đạo quan tu dưỡng, ngày khác tiên sinh trở lại, tất sẽ quét giường đón lấy!"

Nói , tương tự hóa thành một bồng thanh quang, biến mất không thấy.

"Đúng là cái bại hoại mặt hàng!"

Phương Nguyên thản nhiên nói một câu, lại không có ngăn cản.

Ngược lại người này nguyên thần đều chịu đến Tâm Ma lực ô nhiễm, ngày sau nếu là làm trái chính mình tâm ý, tuyệt đối có thể khiến hắn sống không bằng chết.

. . .

"Làm sao? Nhìn đủ chưa?"

Chờ đến hai cái Tu hành giả đều rời đi sau khi, Phương Nguyên nhìn dường như nằm mơ Khương Vọng cùng Lâm Thủ Thành: "Cỡ này tu hành , bất quá đường nhỏ, các ngươi chính đạp ở đường hoàng đại đạo trên, nhiều đọc sách liền có thể, không muốn sai lầm!"

"Lão đạo kia sĩ! Ứng nên là trong thành Kim Cương quan chủ trì, cha ta nói hắn là tu thành Nguyên Thần cao nhân!"

Lâm Thủ Thành cắn răng, lần thứ hai quỳ xuống, dập đầu lạy như đảo củ tỏi: "Mong rằng tiên sinh lòng từ bi, độ ta nhập môn!"

"Đứa ngốc!"

Phương Nguyên sắc mặt có chút bi thương, lại nhìn Khương Vọng: "Ngươi đây?"

"Ta?"

Khương Vọng ngạc nhiên, hắn tối nay chỉ là ngại bất quá tiểu hỏa bạn mặt mũi, đồng thời cũng hi vọng có thể lạy đến Phương tiên sinh môn hạ, đọc thêm nhiều sách, nhận thức chữ nổi, sau khi lớn lên liền có thể làm cái phòng thu chi loại hình, cái này đã là đỉnh đỉnh có tiền đồ.

Chỉ là không nghĩ tới, ở cái này ngăn ngắn trong chốc lát ở trong, liền nhìn thấy rất nhiều thần tiên nhất lưu người , khiến cho hắn như trụy trong mộng.

"Ta. . . Vẫn là nghĩ đọc thêm nhiều sách!"

Một lát sau, Khương Vọng cắn răng, dùng sức nói.

"Ngu ngốc!"

Lâm Thủ Thành nhịn lại nhẫn, rốt cục không nhịn được, vẫn là chỗ vỡ mắng lên.

"Ha ha. . . Trùng hợp, ta cũng biết điểm đọc sách pháp môn!"

Phương Nguyên ngửa đầu cười to: "Nếu như thế, ta liền thu ngươi làm học sinh đi, ngày mai, liền cùng ngươi những học trưởng kia cùng nhau, đến đây mao lư nghe giảng!"

"Đa tạ tiên sinh!"

Khương Vọng vô cùng vui mừng, lập tức quỳ xuống dập đầu lạy.

"Cho tới ngươi. . ."

Phương Nguyên ngắm nhìn Lâm Thủ Thành, hắn dù sao cũng còn con nít, bị cự tuyệt sau khi, lại nhìn thấy tiên sinh vừa ý như thế cái kia thả trâu con, nhất thời liền nhiều không cam lòng, đố kị, căm hận các loại tâm tình.

"Ngươi số mệnh an bài, tương lai muốn làm xuống một phen sự nghiệp, không thích hợp thanh tịnh vô vi Tu tiên chi đạo, lại thích hợp võ đạo sát phạt. . . Ta chỗ này có một bộ võ học, nếu ngươi có cái này bền lòng cùng nghị lực tiếp tục kiên trì, liền nắm đi luyện một chút đi!"

Trên thực tế, cái này hoàn toàn là nói bậy.

Tu tiên trong, sát phạt đấu tranh mới là chuyện thường.

Nhưng Phương Nguyên nhìn dáng dấp này Lâm Thủ Thành, trong lòng lại là nổi lên điểm bỡn cợt tâm tư: 'Ngủ đông ẩn nhẫn, xác thực là rắn độc tính tình. . . Ta không ngại điểm hóa một phen, mà lại xem cái này rắn có thể không hóa Long, cũng coi như một tràng tạo hóa cơ duyên!'

. . .

Ngày thứ hai, Phương Nguyên ra tiền bạc, làm vì Khương Vọng thêm mua sắm quyển sách bút mực, xem như là đồng dạng thu làm học sinh, để cái khác ngoan đồng giật nảy cả mình.

Mà từ nay về sau, mỗi đến ban đêm, Khương Vọng liền cùng Lâm Thủ Thành dắt tay nhau mà đến, hướng về Phương Nguyên thỉnh giáo học vấn, dự thính sách cổ.

Cho tới Lâm Thủ Thành, tựa hồ tại đi Kim Cương quan một lần sau, hoàn toàn đoạn tuyệt hi vọng, đúng là bình tĩnh lại, trước tiên cùng Phương Nguyên tập võ, chăm chỉ khổ luyện, tiến độ rất tốt.

Nhưng Phương Nguyên tình cờ liếc hắn một cái, liền biết tiểu tử này không hết lòng gian, tương lai hay là còn có một chút phiền toái, có thể làm tu luyện giữa đường gia vị tề.

"Thiên hạ rung chuyển bất an, chính là các Ma Chủ gây sóng gió cơ hội thật tốt!"

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, trên tay nắm một khối vẽ lục mang tinh đỏ như màu máu tinh thạch.

Đuổi đi hai cái thằng nhóc sau khi, hắn rốt cục bắt đầu làm chính sự.

"Cái này mấy năm qua, thiên đình không ngừng giăng lưới, phải là cũng nắm lấy một hai tôn Ma Chủ hình bóng. .. Còn Hư Vô Chi Quân, lại là đừng hòng. . ."

"Nhưng cho dù ta cố ý ẩn giấu, cũng không nhất định có thể chuyện chuyện như ý, bởi vậy, vẫn là muốn mau chóng tăng lên thực lực mình a!"

Phương Nguyên yên lặng suy tư, ngón tay mơn trớn trên tay đỏ như màu máu tinh thạch.

Tâm Ma giới cho dù ở cái này cao duy thứ nguyên bên trong, cũng là hoành hành vô kỵ tồn tại, đặc biệt Tâm Ma phá giới phương pháp, chính là vì săn bắt cái khác thế giới mà chuẩn bị.

Phương Nguyên hiểu rõ sau khi, trực tiếp hòa vào chính mình Mộng sư chi đạo bên trong, lại phối hợp cái khác vật liệu, lập tức là có thể triển khai.

Đương nhiên, lúc này vẫn là cẩn thận từng li từng tí một, trực tiếp phân ra một cái phân thần.

"Cao duy thế giới, đại đạo tất nhiên càng thêm hoàn mỹ, đối với ta lĩnh ngộ chính mình Tạo hóa chi đạo, cũng là rất nhiều ích lợi!"

Cao tới cửu nguyên Ma Chủ cảnh giới, đã khiến Phương Nguyên nhìn thoáng qua qua con đường của chính mình.

Hắn đạo, chính là Mộng sư chi đạo, cũng là Tạo hóa chi đạo!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 779: Võ Lâm

"Thiếu gia tỉnh rồi!"

Phương Nguyên mở hai mắt ra, nhất thời biết mình chính là ngủ ở một tấm tú giường bên trên, chu vi áo ngủ bằng gấm tơ lụa, mang theo hun hương khí.

Hai tên yêu kiều cười khẽ, châu ngọc hoàn bội nha hoàn, nhìn thấy hắn tỉnh lại, lập tức đi bưng chậu đồng chén trà lại đây, tỉ mỉ hầu hạ hắn rửa mặt.

'Đúng là tốt một bức phú quý khí tượng, nhưng cũng cùng ta tưởng tượng có chỗ bất đồng!'

Ở gương đồng trước, Phương Nguyên có chút xuất thần, quan sát tỉ mỉ hình tượng của bản thân.

Ân, ngũ quan tuấn tú, không có cái gì phá tướng, chỉ là thất chi âm nhu, còn có. . . Hơi có mắt túi, mang theo vòng màu đen, hiển nhiên tửu sắc quá độ, có chút đào hết rồi thân thể.

Tổng thể mà nói, ở trí nhớ ở trong, đây chính là một cái vô học công tử bột, liền bắn nước đều muốn xinh đẹp nha hoàn hỗ trợ run run lên gia hỏa.

'Loại này sinh hoạt, không có biến thành heo mập, trái lại gầy gò trơ xương, ngược lại thật sự là kỳ tai quái vậy, hay là thân thể thái hư?'

Những chuyện nhỏ nhặt này một vùng mà qua, Phương Nguyên cẩn thận xem lướt qua nguyên chủ trí nhớ, lại có chút kỳ quái: 'Nguyên bản. . . Ta cho rằng cao duy thứ nguyên ở trong, tất nhiên đều là dường như Linh giới, Tâm Ma giới giống như, nhưng không nghĩ tới, còn có một cái thế giới như vậy! Như vậy

giang hồ!'

Giang hồ! Võ lâm! Đây mới là thế giới này quan điểm chính.

Dựa theo cái này hoàn khố tử trí nhớ, thế giới này cũng không có triều đình loại hình quan phủ thế lực, trái lại là từng cái từng cái môn phái võ lâm quật khởi.

Võ giả có thể khai sơn liệt thạch, ngày đi ngàn dặm, vạn người khó địch.

Từng cái từng cái tông phái thế lực chiếm giữ mấy quận, đường hoàng thu thuế, biên luyện đại quân, cắt cử quan lại, giống như nho nhỏ quốc gia.

Nghe đồn rằng, chân chính cao thủ võ đạo, có thể xúc động thiên tượng, phất tay tiêu diệt thành trì, thậm chí Nguyên Thần xuất khiếu, cách xa nhau ngàn vạn dặm giao thủ.

Bởi vậy, thế giới này võ phong đại thịnh, bất luận cái nào thiếu niên nam nữ, đều muốn tiên y nộ mã, Tiếu Ngạo Giang Hồ, nổi bật hơn mọi người.

Các loại luận võ, xếp hạng bảng danh sách, lão già lời bình loại hình, càng là tầng tầng lớp lớp.

'Chỉ là. . . Chỉ là nhìn như vậy, tựa hồ có hơi yếu a! Võ công tuy rằng lợi hại, nhưng cùng Ma Chủ Ma thần hàng ngũ , căn bản không thể so sánh. . .'

Phương Nguyên yên lặng suy tư: 'Lẽ nào ta lý giải sai lầm, cao duy thứ nguyên bên trong, cũng không phải là đều là Linh giới, Tâm Ma giới giống như thế giới. . . Hay hoặc là, là thế giới này còn có ẩn giấu một mặt, ta không có phát hiện?'

Lúc này cũng không nghĩ nhiều, bắt đầu thu dọn lên nguyên chủ trí nhớ.

Ân, lần này vận khí không tệ, cái này nguyên chủ tên là Nam Cung Vô Vọng, là Thần Binh sơn trang Thiếu trang chủ, có một cái cha, ba cái tỷ tỷ.

Thần Binh sơn trang ở trong chốn giang hồ cũng coi như nhị lưu thế lực, ở phụ cận ba quận bên trong có thể nói Thổ hoàng đế.

Trang chủ Nam Cung Vấn Thiên, ở mới nhất ra lò võ bảng ở trong, đứng hàng nhị phẩm, chính là là chân chính giang hồ cao thủ, hàng năm tới khiêu chiến đại hiệp thiếu hiệp không biết mấy phần , bất quá cuối cùng kết cục đều không ra sao, rất nhiều đều là trực tiếp từ sơn trang mặt sau đoạn trường sườn núi ném xuống.

'Võ đạo có cửu phẩm, thượng tam phẩm cao thủ hoàn toàn có thể lấy khai tông lập phái, có người nói ở cửu phẩm bên trên, còn có một tầng Thiên Tượng cảnh giới, liền hoàn toàn là Lục Địa Thần Tiên giống như. . .'

'Đáng tiếc, có như thế một cái tốt cha, tài nguyên vô số, cái này Nam Cung Vô Vọng lại trời sinh không cách nào tập võ, là 'Bách Lậu Chi Thể', xưng tên võ học đại vô dụng, thực lực bây giờ liền cửu phẩm đều không có, hoàn toàn chính là một cái không đủ tư cách.'

'Con đường phía trước vô vọng, lại thêm vào phụ chị gái cưng chiều, lúc này mới một đường trầm luân, trải qua công tử bột sinh hoạt. . .'

Phương Nguyên gõ gõ mi tâm, trong khoảnh khắc đem Nam Cung Vô Vọng cuộc đời qua một lần, thoáng nhíu mày: "Bách Lậu Chi Thể, cái này thể chất tựa hồ có hơi phiền phức!"

Cái gọi là 'Bách lậu', tự nhiên là tồn cái gì lộ cái gì, không cần nói giang hồ võ giả căn bản nhất nội lực , liền ngay cả bình thường khí huyết, một khi vượt quá người bình thường mức độ, cũng sẽ tự nhiên chảy ra.

Bởi vậy, cái này Nam Cung Vô Vọng không cần nói thượng thừa võ học , liền ngay cả bình thường giang hồ ngạnh công đều không thể học tốt , căn bản chính là tay trói gà không chặt.

'Cái vấn đề này, nhất định phải nhanh chóng giải quyết!'

Phương Nguyên con mắt ngưng lại, điều ra thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên (Nam Cung Vô Vọng)

Tinh: 0. 7

Khí: 0. 7

Thần: 0. 5

Tu vị: Không đủ tư cách

Kỹ năng: ? ? ?

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Nguyên Lực Chi Thể (? ? ?) "

"Quả nhiên là thuần khiết vô dụng khuôn a!"

Phương Nguyên thật sâu hô hấp.

Nguyên lực đặc tính, chính là chân linh dấu ấn, mặc kệ đổi bao nhiêu thân thể, đều sẽ từ từ khôi phục.

Phương Nguyên lúc này, cũng cảm giác được nương theo chính mình hô hấp, một luồng sinh sôi liên tục lực lượng, ở trong cơ thể mình không ngừng lưu chuyển.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền hơi biến sắc mặt, nhận ra được từ đan điền thậm chí toàn thân ở trong, đều truyền đến một luồng cực lớn sức hút, có bao nhiêu hấp bao nhiêu, đem sinh sôi liên tục thứ cấp lực lượng tất cả hút đi.

"Hả? Quả nhiên là Bách Lậu Chi Thể?"

Phương Nguyên con mắt ngưng lại, nhìn thuộc tính lan bên trong, nguyên bản có ngưng tụ Nguyên Lực Chi Thể phù hiệu lại hóa thành nửa hư huyễn trạng

thái.

"Bất quá. . . Tựa hồ cũng không phải là thiên nhiên hở, bằng không ta chu vi sớm nên âm phong từng trận, Ma khí sôi trào. . . Dáng dấp này, tốt như thế nào như là bị món đồ gì mạnh mẽ hút đi giống như?"

Hắn bén nhạy nhận ra được, thân thể này tựa hồ bị trong bóng tối từng làm tay chân.

"Hấp! Ta để ngươi hấp!"

Ngược lại nguyên lực sinh sôi liên tục, Phương Nguyên nhất thời thả ra hạn chế, mặc cho rất nhiều Nguyên lực bị hấp thu đi, nhìn thấy cuối cùng là ai háo được ai.

Ùng ục! Ùng ục!

Ở trong cơ thể hắn, trong nháy mắt truyền ra trường giang đại hà giống như dâng trào tiếng vang.

Không biết qua bao lâu, bên trong đan điền, một cái kỳ dị ký hiệu màu đen rốt cục hiện lên đi ra, giống như cá voi hút nước giống như, nuốt chửng sinh sôi liên tục nguyên lực.

"Thú vị!"

Phương Nguyên con mắt sáng choang: "Nhìn tới. . . Thế giới này bí mật, quả nhiên rất có một ít. . ."

Có thể nuốt chửng thứ cấp nguyên lực phù văn, thấy thế nào đều không giống bình thường Võ Hiệp thế giới có thể có đồ vật.

Phương Nguyên âm thầm ước lượng một chốc, liền vừa nãy nuốt chửng lượng, nếu như đặt ở cấp thấp chiều không gian bên trong thế giới, e sợ đủ để đem toàn bộ giang hồ võ giả đều ô nhiễm thành ma đầu.

"Nam Cung Vô Vọng Bách Lậu Chi Thể căn nguyên, cũng tìm tới, chính là cái này màu đen phù văn! Nó ở nuốt chửng tiểu tử này tất cả lực lượng. . . Nhưng đối với ta mà nói, chỉ cần dùng nguyên lực đưa nó chặn lại, nguyên bản mầm họa cũng là không còn tồn tại nữa, có thể lấy yên tâm tập võ luyện công. . ."

Màu đen phù văn, là ở Nam Cung Vô Vọng trong cơ thể người làm vì chế tạo một cái cái phễu, mà Phương Nguyên lúc này, nhưng là đem cái phễu chuyển đến một cái khác bể nước bên trong, mặc cho nguyên lực đi lấp bù.

Mà chính mình đan điền, lại là có thể lấy rốt cục thở một hơi, có thể chứa đựng tu luyện được nội lực.

"Cũng không biết lúc trước Nam Cung Vô Vọng là làm sao chọc đồ chơi này, lẽ nào là kẻ thù? Cũng không đúng a. . . Nếu như đúng là cừu nhân, trực tiếp hấp thành thây khô há không thoải mái? Hoặc là suốt đời triền miên giường bệnh, buồn nôn cả đời, làm sao có khả năng lòng từ bi, trả lại cái người bình thường hơi yếu thể trạng?"

Phương Nguyên mặc quần áo tử tế, đi ra lầu các.

Hắn vị trí, chính là Thần Binh sơn trang hạt nhân, chu vi giữ nhà hộ viện Võ Sư vô số, đều là vào phẩm cao thủ.

Giang hồ võ bảng, đem võ giả cảnh giới chia làm cửu phẩm, vào phẩm cao thủ, dù là cấp thấp nhất cửu phẩm, trên thực tế cũng đủ để đi ra hành tẩu giang hồ.

Mà trung tam phẩm càng thêm hiếm thấy, tới chỗ nào đều có thể trộn lẫn cái khách khanh chấp sự các loại vị trí, làm một phương tiểu đầu mục, cả đời áo cơm không lo.

Cho tới thượng tam phẩm, đó chính là có thể lấy khai tông lập phái Tông sư.

"Thiếu gia được!"

"Thiếu chủ có lễ!"

Lúc này, Phương Nguyên bước ra bát tự bộ, lay động vẫy một cái đi tới, chu vi bất luận cái kia nô tài Võ Sư, nhìn thấy đều là khúm núm hành lễ, âm thầm hơi kinh ngạc.

Vị thiếu chủ này nhưng là trang chủ yêu thích, tự do sủng nịch, tuy rằng văn không được võ không phải, nhưng cái nào nha hoàn dám chê trách một câu, lập tức chính là loạn côn đánh chết.

Bình thường không ngủ thẳng mặt trời lên cao tuyệt không đứng lên chủ nhân, hôm nay làm sao đổi tính?

"Thiếu gia!"

Lúc này, bên cạnh người hầu cận cũng là cười hì hì hỏi: "Hôm nay chuẩn bị đi nơi nào sái sái việc vui? Nghe nói phía dưới trong thành Di Hồng Ỷ Thúy lầu mới tới cái đầu bảng, Lâm Giang Tiện Tiên lâu bếp trưởng mới nghiên cứu ra một đạo Túy Ngư, tư vị cũng là nhất tuyệt. . ."

Ở cái này chút người trong lòng, Nam Cung Vô Vọng chính là một cái oan đại đầu, Phương Nguyên liếc sang cái này người hầu cận một chút, không nghi ngờ chút nào chỉ muốn đi hai nơi, lấy hoàn khố tử vung tiền như rác cá tính, cái này người hầu cận tuyệt đối có thể mò đến không ít tiền boa.

"Không được, hôm nay đi Võ Các!"

Phương Nguyên tùy ý khoát tay áo một cái.

". . ."

Cái này người hầu cận trợn mắt lên, nhìn thái dương, nghĩ chẳng lẽ mặt trời mọc từ hướng tây, vị này Tiểu chủ tử lại vẫn đi Võ Các.

Toàn bộ Thần Binh sơn trang từ trên xuống dưới, người nào không biết vị thiếu chủ này là trời sinh Bách Lậu Chi Thể, tập võ vô dụng?

Phương Nguyên cũng không với hắn phí lời, đi tới một toà chu vi trống trải khoáng lầu các trước.

Cái này người hầu cận nhìn thấy màu đen sáu tầng lầu các, nhất thời ngớ ngẩn, không còn dám tiến lên.

Nơi đây chính là sơn trang tàng kinh trọng địa, có mấy vị cung phụng trông coi, trên giang hồ mơ ước bí kíp cao thủ võ lâm không biết bao nhiêu, nhưng tự tiện xông vào chưa từng có sống sót rời đi.

Thiếu chủ chính là Thần Binh sơn trang chủ nhân, tự nhiên có thể lấy hoành hành vô kỵ, nhưng hắn cái này người hầu dám vào đi, e sợ lập tức sẽ bị loạn đao phân thây!

Phương Nguyên nhìn cực lớn màu đen lầu các, hít sâu một cái, tiến lên đẩy ra cửa lớn.

. . .

Ngay khi hắn tiến vào Võ Các đồng thời.

Thần Binh sơn trang, một chỗ bên trong mật thất.

Mấy cốc nhỏ Thanh đồng đèn chong một thoáng tắt, còn lại cũng là dưới ánh nến bất định.

Một lát sau, một cái trung niên cao thủ chạy như bay tới, thấy cảnh này, trên mặt lại là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng: "Không uổng công ta tiêu tốn mười mấy năm tâm tư, cuối cùng muốn xong rồi!"

Hắn suy nghĩ một chút, đẩy ra một cái mật thất đường nhỏ.

Cái này đường nhỏ uốn lượn khúc chiết, chỉ có thể cho phép một người nghiêng người tiến lên, không ngừng hướng phía dưới, liền đến một cái cực lớn lòng đất động đá bên trong.

Ở động đá trung tâm, nhưng là một vũng ao máu, nồng nặc màu máu hầu như hóa không ra, chiếu rọi tại trung niên trên mặt, càng thêm có vẻ âm u khủng bố.

Mà ở ao máu nơi, tựa hồ có một vệt hắc ảnh, chính đang tại hô hấp thổ nạp, nuốt chửng máu.

Lúc này, nương theo từng cái từng cái vòng xoáy, ao máu cấp tốc hạ thấp, hiện ra bóng đen toàn cảnh, rõ ràng là một thanh dài nửa trượng cự đao, toàn thân ngăm đen, mang theo làm người ta sợ hãi màu sắc.

"Rốt cục. . . Rốt cục. . ."

Trung niên sắc mặt cuồng nhiệt, tiếp theo cười to: "Rốt cục thành sao? Ta Thần Binh sơn trang, rốt cục muốn độc bá võ lâm!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 780: Lục Cực

Kẹt kẹt!

Màu đen Võ Các cửa lớn mở ra, một chùm ánh mặt trời rơi xuống, mang theo mờ nhạt tang thương mùi vị.

Phương Nguyên thân trên một cái giật mình, cảm giác mấy đạo ánh mắt nhìn kỹ ở trên người mình, chợt lại rất nhanh thối lui.

'Cái này hẳn là Thần Binh sơn trang cung phụng cao thủ. . .'

Hắn không để ý đến, trực tiếp ở tầng một đi dạo một chút.

Giá sách dùng chính là Thiết Sam mộc, ám trầm dầy cộm nặng nề, không sợ hãi trùng chú, có thể bảo đảm ba trăm năm bất hủ, các sách bí kíp chỉnh tề sắp xếp, mang theo cỗ dễ ngửi mực hương vị.

"Võ Các chia làm sáu tầng, càng thượng tầng công pháp, càng là thần công bí kíp, bình thường người trong giang hồ dù là vì trong đó một tờ, đều có thể đánh bạc tính mạng đi loại kia. . ."

Phương Nguyên nhưng không có thật cao mộ xa, tùy ý rút ra tầng dưới chót một quyển sách cổ, liền như thế nhanh chóng lật xem lên.

"Cổn Thạch Quyền!"

Này chính là bản quyền phổ này tên, bình dị, mở ra sau khi, bên trong miêu tả cũng là dị thường ngắn gọn, nhưng một vài bức hình vẽ trông rất sống động, đặc biệt nhân thân kết cấu đồ, tinh tế cực kỳ , khiến cho người vừa xem hiểu

ngay.

"Cái này bản quyền pháp, tựa hồ là Thần Binh sơn trang bình thường nhất đệ tử cũng có thể lấy học tập loại hình, xem như là thô thiển không đủ tư cách công phu, nhưng cũng là thiên chuy bách luyện đi ra giết người kỹ!"

Phương Nguyên âm thầm gật đầu.

Thế giới này từ sinh ra tới nay, liền sùng võ ức văn, như vậy thời gian dài dằng dặc, đã sớm đem bình thường kích kỹ phát triển đến một cái kỹ xảo đỉnh cao phương diện.

Có thể kệ sách truyền, đồng thời bị đẩy mà rộng rãi chi, tuyệt đối đều có chỗ thích hợp.

"Võ công chi đạo, đầu trọng khí cảm, lớn tiểu chu thiên vận chuyển, chợt lớn mạnh khí huyết, ngưng tụ nội lực. . . Qua cửa khiếu huyệt. . ."

Lật hết Cổn Thạch Quyền phổ sau khi, Phương Nguyên đối với thế giới này võ đạo, liền cơ bản có hiểu rõ.

Bước chân hắn liên tục, đón lấy lại bắt đầu lật xem cái khác sách.

(Thứ Huyết Tam Kiếm)

(Toái Ngọc chưởng)

(Âm Phong Thối)

. . .

Thần Binh sơn trang dù sao cũng là trên giang hồ nhị lưu thế lực, tầng dưới chót bí kíp võ công thu thập không ít, có không chỉ có là nguyên tác sách quý, ở phía dưới còn có hậu nhân bổ sung, tu luyện tới nghi nan giải đáp các loại, vô cùng toàn diện.

Có lúc, bí kíp chỉ có một quyển, nhưng tương quan tắm thuốc, vũ khí chế pháp, đối địch kỹ xảo các loại, liền lại chiếm cứ một cái tủ sách.

"Như nơi này võ học, có thể dùng độ thành thạo đẩy lên, ta ngược lại thật ra có thể lấy tùy tiện tuyển chọn một quyển, nhanh chóng tiến bộ. . . Đương nhiên, bí kíp ở trong, Võ Các thượng tầng, tuyệt đối so với hạ tầng tốt, tầng thứ sáu hắn là Thần Binh sơn trang trấn phái thần công —— Lục Cực Ngự Binh Quyết."

Dù là hắn đọc sách như lật sách, đợi đến đem tầng thứ nhất Võ Các xem xong, cũng là hơn nửa ngày thời gian đi qua, hoàn khố tử cái bụng kêu lên ùng ục, mặt trời chếch về tây, quang mang hóa thành một mảnh quất hồng.

Phương Nguyên thả cuối cùng một quyển (Minh Ngọc quyết), xoa xoa mắt, bắt đầu lên lầu.

Tầng thứ hai, tầng thứ ba. . . Hắn nhanh chóng xẹt qua, trực tiếp đi tới tầng thứ sáu.

'Võ học trụ cột nhất, có thể để cho ta càng nhanh biết rõ thế giới này hệ thống sức mạnh cùng quy tắc. . . Mà ngoại trừ chúng nó ở ngoài, cũng là cái này bộ Lục Cực Ngự Binh Quyết có thể làm cho ta có chút hứng thú.'

Trên thực tế, có những kia trụ cột, Phương Nguyên thậm chí đều chắc chắn chính mình thôi diễn ra một bộ thần công bí kíp đến.

Đương nhiên, chính mình thôi diễn đi ra công pháp, còn cần thí nghiệm, luận chứng uy lực các loại, Phương Nguyên không có công phu này, trực tiếp liền nhặt tốt đẹp nhất bí kíp tu luyện.

Lầu các càng đi lên, phạm vi liền càng nhỏ, đến tầng thứ sáu, càng là chỉ có một ốc nơi.

Ngay giữa phòng xếp đặt một tấm bàn nhỏ, phía trên bày đặt một cái màu đen hộp sắt, hộp dưới đáy cùng bàn hoàn toàn nối liền cùng nhau, bám rễ sinh chồi.

"Tuy rằng không biết cái này thân thể cha tại sao lại đem bí kíp đặt tại Võ Các ở trong, nhưng vẫn cảm thấy phi thường quỷ dị a. . ."

Đem bí kíp để ở chỗ này, vạn nhất Võ Các thất thủ, chẳng phải là tự thân bí mật đều bại lộ ở kẻ địch trước mặt?

Đối với loại này mê, Phương Nguyên cũng chỉ có thể không nói gì lườm một cái.

"Ừm. . . Ta nhớ tới cái này thân thể cha mang theo hắn đã tới, chân chính bí kíp, không phải như thế lấy, cái kia trong hộp cũng chỉ có tôi độc cơ quan. . ."

Phương Nguyên tự mình đi đến đến gian nhà một góc, nhấc lên nào đó gỗ miếng sàn nhà.

Ở tường kép ở trong, một quyển xám xịt sách liền rơi xuống đi ra.

"Lục Cực Ngự Binh Quyết, Địa cấp công pháp, đủ để tu luyện tới nhất phẩm cảnh giới, cũng là ta Thần Binh sơn trang tượng trưng. . ."

Phương Nguyên lẩm bẩm nhắc tới.

Cái gọi là Thiên, Địa, Huyền, Hoàng tứ giai , tương tự là trong chốn giang hồ lưu truyền tới đối với bí kíp bảo vật phân chia.

Hoàng phẩm bí kíp, chiếm được có thể lấy tập võ nhập môn, xem như là phàm nhân lên trời chi kính.

Mà Huyền cấp bí kíp tiến thêm một bước, đã đủ để làm một ít tiểu môn tiểu phái Trấn phái chi bảo.

Địa phẩm bí kíp, có thể võ giả tu luyện tới thượng tam phẩm cảnh giới, là những kia truyền thế đại phái chân chính dựa dẫm.

Lục Cực Ngự Binh Quyết có thể tu luyện tới nhất phẩm, tại Địa cấp trong

cũng là tuyệt phẩm.

Cho tới Thiên cấp? Cái kia cùng Thiên Tượng võ giả đối ứng với nhau, đã là siêu phàm nhập thánh, nhắm thẳng vào đại đạo, Phương Nguyên cũng không hy vọng xa vời chính mình hiện tại liền có thể có.

"Lục Cực ngự binh, người nặng ở 'Ngự', luyện Lục Cực khí, tìm một Linh binh, tính mạng giao tu, tháng ngày tích lũy, tung sắt thường cũng có thần binh năng lực, dễ sai khiến, binh tùy ý động, phi hành giết người. . ."

Trước hoàn khố tử luyện võ vô vọng , căn bản không có làm sao cẩn thận lật xem cái này bí kíp.

Lúc này, Phương Nguyên lại là như đói như khát, thật nhanh đọc thuộc lòng đi.

Bất quá, càng là lật xem, hắn liền càng hơi nghi hoặc một chút: 'Cái này Lục Cực Ngự Binh Quyết, có chút bàng môn tà đạo mùi vị a. . . Trọng tại luyện binh nuôi quân, luyện tập ra nội lực, được xưng Lục Cực khí, ở Địa phẩm chân khí bên trong chỉ là hạ đẳng, chỉ có ôn dưỡng thần binh khá là hiệu quả.'

Hắn lông mày thoáng nhăn lại, xem như là nhìn rõ ràng.

Cái môn này Thần Binh sơn trang trấn phái công pháp, mấu chốt nhất vẫn là tìm được một thanh thích hợp thần binh, lại tính mạng giao tu, càng là tốn thời gian lâu ngày, đầu nhập tâm huyết, uy lực càng lớn.

"Mặc dù có chút kiếm tẩu thiên phong, nhưng ta cũng không có cái khác lựa chọn, liền nó. . . Ngược lại lấy Thần Binh sơn trang tích trữ, một thanh tốt binh khí tuyệt đối tìm đến đi ra!"

Phương Nguyên xoa xoa mi tâm, đi ra Võ Các.

"Thiếu chủ!"

Ở nơi đó, một cái tóc bạc lông mi trắng, ăn mặc vải bố ráp y, cười đến giống như một đóa lão hoa cúc lão bộc cung kính mà thăm hỏi, tựa hồ đã đợi rất lâu rồi.

"Phúc bá!"

Phương Nguyên đồng dạng cười híp mắt kêu câu.

Ở hoàn khố tử trong ấn tượng, đây là toàn bộ sơn trang Đại quản gia, quyền lực không phải chuyện nhỏ.

Mà lúc này lấy hắn ánh mắt đến xem, càng là có chút không giống: 'Lão này, là cao thủ a. . . Tuy rằng không biết đến cùng cao bao nhiêu, nhưng cùng Võ Các trông coi khí tức rất là tiếp cận, chẳng lẽ cũng là một cái thượng tam phẩm cao thủ? Nam Cung Vấn Thiên bản thân chỉ có nhị phẩm, không có khả năng lắm chiêu mộ được nhất phẩm võ giả bán mạng, bởi vậy là tam phẩm đến nhị phẩm trong lúc đó?'

Phương Nguyên nhất thời cảm thấy Thần Binh sơn trang nước có chút sâu.

Làm cái này một cái nhị lưu môn phái, lúc này đã biết thì có một cái nhị phẩm, hai cái tam phẩm võ giả, tuyệt đối có thể nói thực lực hùng hồn.

Nhưng kỳ quái chính là, rõ ràng nắm giữ cỡ này thực lực, Thần Binh sơn trang nhưng vẫn rùa rụt cổ, rất ít mở rộng thực lực, phảng phất thỏa mãn tại loại này thổ bá vương tư thái, cam tâm ở nông thôn làm cái địa chủ ông chủ sống qua.

'Cổ chi năng nhẫn giả, thường thường có sâu không lường được kế hoạch a!'

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên.

Lúc này, Phúc bá cười híp mắt nói chuyện: "Thiếu chủ. . . Lão gia biết ngài hôm nay chăm chỉ đọc sách, rất vui vẻ, nhưng đã quên bữa tối, lại là không nên, đặc mệnh Lão nô đưa tới!"

Trên tay hắn nhấc theo một cái hộp, mở ra sau khi, bên trong là một bát nùng hương nức mũi canh thang.

"Cái này một chung nhân sâm gà ác canh, lấy ba trăm năm lão tham, cộng thêm Thất Xảo Ô Cốt gà, lấy lửa nhỏ chậm hầm ba canh giờ, tư vị tốt nhất. . ."

Phúc bá nói liên miên cằn nhằn giới thiệu.

"Hừm, đa tạ! Vừa vặn ta cũng đói bụng. . ."

Cái này hoàn khố tử trước liền không biết tại sao, có chút sợ sệt Nam Cung Vấn Thiên, rất ít cùng nhau dùng bữa.

Lúc này Phương Nguyên cũng không nói thêm gì, trực tiếp đem ra từng khẩu từng khẩu nuốt vào.

"Hả?"

Cái này canh thang một thoáng dạ dày, Phương Nguyên liền phát giác không đúng.

Kinh người dược lực, trực tiếp ở hắn bụng dưới bên trong bay lên , hóa thành khí lưu tán loạn.

Cái này ngược lại không phải bị hạ độc vẫn là cái gì, mà là thuần túy quá bổ không tiêu nổi.

'Gặp quỷ. . . Cái này hoàn khố tử trước vẫn ở ăn loại này thuốc thiện? Đại bổ lực lượng như vậy bá đạo, quả thực không phải bù, mà là giết người. . . Chờ một chút. . .'

Phương Nguyên thay đổi sắc mặt, bỗng nhiên nghĩ đến hoàn khố tử Bách Lậu Chi Thể, nguyên lực phong tỏa đột nhiên thả ra một cái khe.

Vù vù!

Nhất thời, tất cả dược lực đều bị cái kia một tấm bùa hấp thu, một tia không dư thừa.

Ngay khi phù lục nghĩ muốn quấy phá lúc, Phương Nguyên ý nghĩ hơi động, lượng lớn thứ cấp nguyên lực cùng nhau tiến lên, lại đem cái này cái lỗ thủng điền lên.

"Không biết tại sao. . . Hôm nay cảm giác cái này canh quá bù đắp, có chút nghĩ chảy máu mũi a. . ."

Sau khi uống xong, Phương Nguyên giật giật mũi, cố ý nói.

"Xem ra là nhà bếp dùng lửa quá vượng, Lão nô đây sẽ xuống ngay mắng bọn họ!"

Phúc bá thu hồi chén canh, lại cung kính khom người, cáo từ rời đi.

Phương Nguyên nhìn theo ông lão này rời đi, trong mắt lại là mang theo một tia vẻ lạnh lùng: 'Nhìn tới. . . Nam Cung Vô Vọng dị thường, Nam Cung Vấn Thiên lại là biết được, đây là ý gì? Thuốc người sao?'

Đêm khuya.

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, đem nha hoàn người hầu đều đuổi đi, nhìn trước mặt lư hương, rơi vào trầm ngâm ở trong.

'Lấy Nam Cung Vô Vọng Bách Lậu Chi Thể, ăn cái gì lộ cái gì, đại bổ chi thuốc căn bản vô dụng, duy nhất tác dụng, chính là bổ dưỡng trong cơ thể đạo phù văn kia. . .'

'Theo như cái này thì, trong này, có lẽ có âm mưu?'

'Đương nhiên, cho dù biết, cũng không cách nào phá cục, mạo muội mở

miệng, vạn nhất có ác ý, chính là thập tử vô sinh. . .'

'Việc cấp bách, vẫn là mau chóng tăng cao thực lực a!'

Lúc này cũng không nghĩ nhiều, bắt đầu nhớ lại Lục Cực Ngự Binh Quyết công pháp.

Nói đến, Thần Binh sơn trang Võ Các tuy rằng tàng thư vô cùng phong, nhưng nhiều nhất vẫn là Hoàng cấp công pháp, Huyền phẩm liền đủ để đưa tới lượng lớn bọn đạo chích mơ ước.

Duy nhất một bộ Địa cấp, cũng chỉ có bộ này Lục Cực Ngự Binh Quyết.

Tuy rằng cảm giác con đường có chút bàng môn tà đạo ý vị, nhưng Phương Nguyên lúc này cũng là tên đã lắp vào cung, không phát không được.

"Trời có lục cực, người có lục thức, Lục Cực Ngự Binh Quyết bước thứ nhất, chính là từ giác quan thứ sáu tới tay, rơi vào huyền minh tịch tĩnh cảnh giới, lại vận chuyển chu thiên, cô đọng Lục Cực khí!"

Cân nhắc một thoáng công pháp sau khi, Phương Nguyên lập tức bắt đầu luyện lên.

Tuy rằng bước đầu tiên này nhập môn rất khó, nhưng đối với Phương Nguyên mà nói, đóng kín giác quan thứ sáu, quan sát bên trong thân thể toàn thân , bất quá là bình thường, chốc lát liền tiến vào trạng thái.

Đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 781: Kho Vũ Khí

Ngay khi Phương Nguyên đóng kín giác quan thứ sáu, chiếu thấy tự thân, vận chuyển Lục Cực Ngự Binh Quyết đồng thời.

Ở hắn bên trong đan điền, nguyên lực chi hải sôi trào, bên trong một viên phù lục tựa như đến cảm ứng, muốn gây sóng gió.

Đương nhiên, có nguyên lực phong tỏa, chỉ cần Phương Nguyên không muốn, cái này phù lục hạt giống vẫn là cái gì đều không nổi lên được đến.

'Cái cảm giác này. . . Có chút quỷ dị a.'

Phương Nguyên lại là thay đổi sắc mặt, thả ra ràng buộc.

Ầm ầm!

Màu đen phù văn lấp loé ánh sáng, phá thiên hoang địa không tiến phản ra, phun ra một đạo khí tức.

Cái này cổ khí tức nhanh chóng ở Phương Nguyên trong cơ thể vận chuyển, qua năm quan, phá lục khiếu, vận chuyển một cái tiểu chu thiên, cuối cùng ở đan điền bên trong ẩn núp đi xuống , hóa thành một đạo thoáng trong suốt chân khí.

"Đây là Lục Cực chân khí, Lục Cực Ngự Binh Quyết cái thứ nhất cảnh giới nhỏ, liền như thế thành?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc, lại nhìn một chút chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên (Nam Cung Vô Vọng)

Tinh: 0. 7

Khí: 1. 0

Thần: 0. 5

Tu vị: Không đủ tư cách

Kỹ năng: Lục Cực Ngự Binh Quyết

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp ba), Nguyên Lực Chi Thể "

"Nếu xuất hiện ở kỹ năng một cột bên trong, liền đại biểu có thể dùng độ thành thạo đẩy lên tăng lên. . ."

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, không khỏi trầm mặc.

Lục Cực Ngự Binh Quyết căn bản, vẫn là ở tại ngự binh!

Luyện thành Lục Cực chân khí sau khi, dùng để tranh đấu chỉ có thể bắt nạt Huyền phẩm, Hoàng phẩm chân khí, đồng thời cũng là phung phí của trời.

Nó chân chính công dụng, hay là dùng đến ôn dưỡng thần binh.

"Đồng thời. . . Vừa bắt đầu binh khí, cấp bậc càng cao càng tốt, cùng kí chủ càng phù hợp càng tốt. . . Như vậy mới có thể hình thành nhân khí nuôi quân, binh khí dưỡng người tốt tuần hoàn, cuối cùng tiếp thu thần binh khí phụng dưỡng, tu vị tiến độ tiến triển cực nhanh!"

Lục Cực Ngự Binh Quyết có ba cảnh.

Tầng thứ nhất là Lục Cực cảnh giới, cô đọng Lục Cực chân khí, sẽ tìm tìm thích hợp thần binh.

Trên thực tế, phải tìm được một thanh chân chính tâm ý tương thông thần

binh khó khăn cỡ nào? Có võ giả, thậm chí cả đời đều kẹt ở ngưỡng cửa.

Cho tới tầng thứ hai, nhưng là Ngự Binh cảnh, đem Lục Cực khí đào tạo hùng hồn, lại thai nghén Linh binh, thậm chí có thể làm Linh binh tăng lên cấp bậc.

Cuối cùng một tầng, nhưng là phụng dưỡng cảnh giới. Dẫn Linh binh khí nhập thể, phá quan bứt lên trước, tu vị võ đạo tiến triển cực nhanh.

"Đến giai đoạn thứ hai, binh khí liền có thể lấy ra đối địch, dễ sai khiến, mà tầng thứ ba nhưng là vận chuyển như ý, thậm chí tự mình bảo hộ chủ. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cằm: "Nhìn tới. . . Ta đầu tiên cần một thanh thần binh, chẳng lẽ ngày mai muốn đi kho vũ khí nhìn?"

"Chờ một chút. . . Vừa nãy giúp ta một lần cô đọng Lục Cực khí cái kia đạo hơi thở, làm sao có chút tương tự thần binh phụng dưỡng? Lại giống thật mà là giả. . . Tất cả những thứ này lại cùng phù lục có quan hệ như thế nào?"

Dù là võ công rơi vào cảnh đẹp, Phương Nguyên lại là cảm giác được vẫn cứ có rất nhiều nghi hoặc phả vào mặt.

. . .

Ngày thứ hai.

Nắng sớm mờ mờ bên trong, Phương Nguyên lại rất sớm rời giường rửa mặt , khiến cho quen thuộc hắn thân cận nha hoàn người hầu phảng phất nhìn thấy quỷ.

'Hoàn khố tử một khi chuyển biến, là cá nhân đều sẽ cảm thấy không đúng. .. Bất quá thế giới này cũng không có Nguyên Thần đoạt xá lời giải thích, ta lại biết rõ cái kia hoàn khố tử tất cả trí nhớ, mặc cho làm sao kiểm tra cũng không sợ. . .'

Như thế yên lặng nghĩ, Phương Nguyên liền đến Thần Binh sơn trang kho vũ khí.

Tuy rằng dựa theo quy củ, làm con trai hắn là mỗi ngày đều đi thỉnh an, nhưng Nam Cung Vấn Thiên đối với hoàn khố tử thực sự sủng nịch, những lễ nghi này đều là tiểu tiết , căn bản không cần chú ý.

"Lựa chọn Linh binh, tự nhiên cấp bậc càng cao càng tốt, vừa bắt đầu càng tiện tay càng tốt. . . Trên thực tế, chân chính dựa theo ngự binh quyết trên lời giải thích, có võ giả tìm khắp thiên hạ, vẫn cứ không tìm được thích hợp bản thân Linh binh, cuối cùng chỉ có thể chính mình tìm kiếm vật liệu rèn đúc một thanh đi ra. . . Cái này vẫn là may mắn, càng xui xẻo cũng chỉ có thể cả đời âu sầu mà chết."

Lấy thiếu chủ thân phận, gọi mở kho vũ khí, Phương Nguyên thẳng đến tàng binh các.

Toà này lầu các sáng lấp lóa, bên trong tất cả đều là đủ loại kiểu dáng Linh binh lợi khí.

Trong đó lấy đao kiếm loại hình nhiều nhất, thương cùng tấm khiên cũng không có thiếu, còn có xích chùy, uyên ương quải các loại kỳ môn binh khí.

Phương Nguyên bước chậm trong đó, tùy ý cầm lấy một thanh trường kiếm.

Cái này kiếm dài ước chừng ba thước, vỏ kiếm cổ điển, cán kiếm cuối cùng buộc vào một bó đỏ anh, thoáng nhấn một cái, thì có một thước thanh phong bắn ra, tinh quang thiểm thiểm, tuyệt đối có thể nói chém sắt như chém bùn.

"Không được!"

Hắn nhìn một chút, trên mặt nhất thời hiện ra vẻ thất vọng, lại nhìn phía xuống một thanh.

Một lát sau, Phương Nguyên từ binh khí các bên trong đi ra, một mặt âm

trầm: "To lớn binh khí các, dĩ nhiên không có một cái phù hợp yêu cầu. . . Nguyên bản ta chỉ cho rằng bí kíp bên trong độ khó có khuyếch đại, bây giờ nhìn lại, lại là ta khinh thường công pháp này. . ."

"Kho vũ khí bên trong không có thích hợp Linh binh, lại là phiền phức, chẳng lẽ muốn ở ngoài mua, thậm chí chính mình rèn đúc?"

Phải tìm một thanh cùng Chủ nhân tâm ý tương thông Linh binh, khó khăn cỡ nào?

Nhưng nếu là mình rèn đúc, nắm liền càng lớn hơn mấy phần.

Phương Nguyên trong lúc nhất thời có chút khó có thể lấy hay bỏ, đột nhiên, nhất hệ quần đỏ liền vọt tới trước mắt: "A đệ!"

Người tới là một tên áo đỏ trang phục cô gái, mày kiếm nhập tóc mai, anh khí bừng bừng, lúc này càng là đem Phương Nguyên ôm vào trong ngực: "Hai ngày này đến cùng là chuyện gì xảy ra, không nên gạt ta!"

"Ta nào dám lừa gạt tam tỷ?"

Phương Nguyên cười khổ sờ sờ mũi.

Nam Cung Vấn Thiên có ba nữ một nam, trong đó đại nữ Nam Cung Thanh, nhị nữ Nam Cung Tú cũng đã thành hôn, gả cho cái khác quận trẻ tuổi tuấn ngạn, chỉ có tam tỷ Nam Cung Phù khuê nữ, cùng Nam Cung Vô Vọng cái này đệ đệ cảm tình nhất là tốt hơn.

"Là thật sự?"

Nam Cung Phù eo đeo đỏ roi, thuở nhỏ tập võ, một tay 'Ly Nhân Tiên' ở phụ cận mấy quận cũng khá có danh tiếng, võ công vào thất phẩm, chính là tiếng tăm lừng lẫy hiệp nữ, lúc này lại một mặt ngờ vực: "Ngươi cái nào một ngày không phải ngủ thẳng mặt trời lên cao mới lên? Đồng thời, vừa nhìn võ công liền đau đầu, hôm qua lại ở Võ Các bên trong ở một ngày, hôm nay lại chạy đến kho hàng

đến, đây tuyệt đối không bình thường!"

"Chơi mệt rồi, không muốn tiếp tục chơi, chính là đơn giản như vậy!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Ta không nghĩ làm tiếp một cái hoàn khố tử, đã nghĩ đi kho vũ khí bên trong tìm xem, nhìn có hay không vòng qua Bách Lậu Chi Thể phương pháp!"

"A đệ. . ."

Nam Cung Phù lại là mù quáng: "Không học được võ công, cũng không thế nào vội vàng, có cha cùng tỷ tỷ đây!"

Nàng phía trên chỉ có hai cái tỷ tỷ, từ khi cái này đệ đệ vừa sinh ra, liền bị xem là yêu thích , liền ngay cả hai cái đã xuất giá tỷ tỷ cũng thường thường viết thư đến hỏi dò tình huống.

'Nếu như kho vũ khí bên trong có phương pháp giải quyết, như thế nào sẽ đợi đến hiện tại. . .'

Nam Cung Phù an ủi xoa đệ đệ đầu, trong lòng lại là có một tia bất đắc dĩ.

"Đúng rồi, tam tỷ lại đây, chính là để an ủi ta sao?"

Phương Nguyên nhẹ nhàng từ nữ ma đầu trảo xuống đào mạng, thần thái giọng nói lại là cùng với trước hoàn khố tử giống nhau như đúc.

Nam Cung Phù nhất thời thả lỏng ra, chỉ cảm thấy cái kia một chút cảm giác xa cách nhanh chóng biến mất, liền bản thân nàng đều hơi kinh ngạc: ". . . Cha ở thư phòng chờ ngươi!"

. . .

Nam Cung Vấn Thiên trung niên dáng dấp, mặt như ngọc, hai bên tóc mai hơi bạc, ngũ quan tuấn tú, nói vậy khi còn trẻ cũng là khó gặp mỹ nam tử.

Lúc này, nhìn thấy Phương Nguyên, trên mặt không nhìn ra hỉ nộ vẻ mặt: "Ngươi hôm qua đi tới Võ các, còn xem không ít sách?"

Hắn mới là toàn bộ Thần Binh sơn trang chủ nhân, ngày hôm qua Phương Nguyên làm cái gì, tự nhiên có người tất cả chuyện lớn nhỏ bẩm báo.

"Đúng, còn lật Lục Cực Ngự Binh Quyết!"

Phương Nguyên thản nhiên nói: "Ta nghĩ tập võ!"

"Tập võ. . . Thôi. . . Ngươi muốn thế nào liền như thế nào đi!"

Nam Cung Vấn Thiên tựa hồ có hơi bất đắc dĩ: "Ta lại cho ngươi tìm mấy cái tốt sư phụ. . . Còn có một việc, một tháng sau, ngươi đại tỷ, đại tỷ phu, nhị tỷ, nhị tỷ phu, đều sẽ trở về thăm viếng."

"Đại tỷ nhị tỷ?"

Phương Nguyên không khỏi nổi lên vẻ mỉm cười.

Đây là thân thể này phản ứng tự nhiên, dù sao, cái kia hai cô gái, đối với đã từng là hoàn khố tử nhưng là vô cùng sủng nịch.

Chờ đến hắn rời đi sau khi, Nam Cung Vấn Thiên lại là rơi vào trầm ngâm bên trong, trong con ngươi hình như có chút mù mịt: "Xem Vô Vọng trạng thái, thần hoàn khí túc, vùng đan điền tựa như tiềm long tại uyên, lại chọn Lục Cực Ngự Binh Quyết, chẳng lẽ đây chính là thiên ý?"

"Cho tới tính cách biến hóa, lại là bình thường. . . Chịu đến thần binh Ma binh ảnh hưởng, bất kỳ võ giả đều sẽ phát sinh điểm biến hóa. . ."

Vị này Thần Binh sơn trang trang chủ, nhị phẩm đại cao thủ con mắt thâm trầm, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

. . .

Ngày hôm đó, nhất định sẽ không bình tĩnh.

Ở Thần Binh sơn trang ở ngoài, rừng rậm ở trong.

Một tên người áo bào xám bóng người hiện lên, thân hình theo cành cây cùng nhau một phục, phảng phất nhẹ như hồng mao.

Hắn yên lặng nhìn kỹ sơn trang, đợi không biết bao lâu.

Vù vù!

Một bóng người phảng phất đại bằng giống như đập tới, rơi vào người áo bào xám trước mặt: "Lần này liên lạc người là ngươi? Còn có hiểu quy củ hay không?"

Người áo bào xám trầm mặc không nói, chỉ là vứt ra một mặt lệnh bài.

Lệnh bài kia màu đồng xanh, ở trong có một tấm mặt quỷ, mặt xanh nanh vàng, giương nanh múa vuốt, nhìn rất là khủng bố.

Mà đại bằng giống như người đến nhìn thấy lệnh bài kia, lại là một thoáng quỳ xuống: "Không biết đại nhân tự mình đến đây, tội chết!"

"Thần Binh sơn trang. . . Làm sao?"

Người áo bào tro này tiếng nói khàn khàn khô khốc, phảng phất rất lâu đều không có uống qua nước sa mạc lữ nhân.

"Một phái bình tĩnh , bất quá Nam Cung Vô Vọng tựa hồ gần nhất rồi hướng võ đạo nổi lên điểm tâm tư, còn có tháng sau, Nam Cung Vấn Thiên hai cái nữ nhi, Nam Cung Thanh cùng Nam Cung Tú, đều sẽ về nhà thăm viếng!"

Sơn trang người đến bình tĩnh nói, đối với Thần Binh sơn trang tất cả lại là rõ như lòng bàn tay.

"Trọng yếu nhất. . . Cái thứ kia tăm tích đây?"

Người áo bào xám lại là không hài lòng lắm, tiếp tục hỏi.

"Không biết. . ."

Sơn trang người đến có chút thấp thỏm: "Nam Cung Vấn Thiên tính cách cẩn thận, cái này sự vật tồn tại, chỉ sợ cũng liền hoàn khố tử cùng ba cái nữ nhi cũng không biết. .. Bất quá, ta tìm tòi đến hiện tại, rốt cục đến tín nhiệm, đã có thể lấy đoán được cái thứ kia cơ bản vị trí."

"Đã như vậy. . ."

Cầm đồng thau quỷ bài đại nhân nhất thời quyết định: "Thần Binh sơn trang, cũng không có tồn tại cần thiết, đợi đến hắn hai cái nữ nhi vừa đến, chúng ta liền lập tức động thủ, đưa bọn họ một nhà xuống địa phủ đoàn viên!"

Nói tới chỗ này, nắm làm người trên mặt không khỏi hiện ra một nụ cười lạnh lùng.

Ở hắn cùng sau lưng đại biểu thế lực trước mặt, mặc cho là trên giang hồ tam phẩm cao thủ, vẫn là đại bang đại phái nắm quyền chi chủ, tựa hồ cũng đã biến thành yếu gà mèo ốm, có thể lấy tùy ý giết mặt hàng.

Càng thêm then chốt chính là, cái này Thần Binh sơn trang nội quỷ, rõ ràng đối với chuyện này tin tưởng không nghi ngờ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 782: Thần Binh

"Hô. . ."

Phương Nguyên thật sâu hô hấp, phun ra bạch khí giống như một đạo tên dài, thẳng tắp bắn ra mấy trượng, có thể kỳ quan.

Kể từ ngày đó tìm khắp cả kho vũ khí, nhưng không có binh khí thích hợp sau, hắn liền tạm thời tắt tâm tư, bắt đầu khổ tâm nghiên cứu công pháp.

Lục Cực Ngự Binh Quyết dù sao cũng là Địa phẩm công pháp, dù là lúc này còn không tìm được tính mạng kiêm tu Linh binh, nhưng tích trữ Lục Cực khí đã hồn hậu vô cùng.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là Phương Nguyên có độ thành thạo chống đỡ, lại thêm vào đại bổ dược thiện trợ lực, võ đạo hung hãn liên tiếp phá quan, tốc độ kinh người cực kỳ.

Lúc này, ở Phương Nguyên trước mặt, liền bày một khối màu tím bầm khoáng thạch.

"Tử Kim Vân Thạch, làm vì võ giả kiểm tra tự thân công lực sử dụng, bình thường nhập phẩm cao thủ, có thể ở tại trên lưu lại dấu vết mờ mờ, công lực càng cao, lưu lại ấn ký càng sâu!"

Phương Nguyên nắm chặt khoáng thạch, thoáng dùng sức.

Chỉ chốc lát sau, khoáng thạch trên đã nhiều một cái chưởng ấn, chỉ ngân nghiễm nhiên, thâm nhập vân da.

"Ta cảnh giới bây giờ, hoàn toàn là cái quái thai, tuy rằng không có Linh binh, lại đem Lục Cực Ngự Binh Quyết cảnh giới thứ nhất tu luyện tới một cái khủng bố hoàn cảnh, tích trữ chân khí hồn hậu vô cùng."

Dựa theo chính thống Lục Cực Ngự Binh Quyết phương pháp tu luyện, hắn là tìm được trước phù hợp Linh binh, lại tính mạng kiêm tu, trước tiên trợ thần binh, lại do thần binh khí phụng dưỡng phá quan, võ học tiến độ tiến triển cực nhanh.

Nhưng Phương Nguyên lại là ở trụ cột trên càng làm càng lớn, càng làm càng mạnh, tích trữ Lục Cực chân khí hồn hậu vô cùng, không cần ác liệt binh khí trợ lực, trực tiếp phá quan.

"Mặc dù có chút lãng phí, nhưng hiệu quả không sai, chỉ ngân nhập thạch chín phần. . . Đến cái trình độ này, ta cũng không lớn không nhỏ cũng coi như cái tứ phẩm cao thủ!"

Tứ phẩm cao thủ, khoảng cách khai tông lập phái thượng tam phẩm Tông sư, cũng chỉ thiếu chút nữa.

Thả ở trên giang hồ, bất kỳ môn phái nào bên trong đều có thể một mình gánh vác một phương.

Mà Phương Nguyên từ một cái không còn gì khác hoàn khố tử, đến nước này, chỉ hoa một tháng.

"Cái này còn chỉ là dựa vào thuộc tính lan tăng cường, nếu là ta nguyên lực vẫn còn ở đó. . ."

Phương Nguyên sờ sờ bụng dưới, trong con ngươi liền lóe qua một tia u quang.

Hắn đan điền phân biệt rõ ràng, một mặt là bị nguyên lực bao bọc phù lục, giống như Thao Thiết giống như, cuồn cuộn không dứt nuốt chửng thứ cấp

nguyên lực, mặc dù không cách nào nuốt chửng chính thể, nhưng cũng bị nguyên lực oai hạn chế ở lại.

Nếu không thì, mặc kệ hắn tu thành bao nhiêu Lục Cực chân khí, cuối cùng cũng tất nhiên là bị cái kia kỳ dị phù lục toàn bộ nuốt lấy kết cục.

"Bất quá. . . Võ đạo tam phẩm, dường như rãnh trời, không nhờ vả binh khí chi lợi, đột phá đúng là có chút khó khăn. . ."

Phương Nguyên thu công sừng sững, yên lặng suy tư: "Ta đã để những kia chó săn vì ta sưu tập kỳ dị khoáng thạch, còn có rèn đúc bí pháp, hay là có thể thử một chút chính mình rèn đúc ra thích hợp nhất binh khí, thực sự không được, liền chỉ có xuống núi du lịch, tìm kiếm cơ duyên."

Tứ phẩm võ đạo, đã đủ để hành tẩu giang hồ, dương danh lập vạn.

Đồng thời, vẫn chờ ở Thần Binh sơn trang ở trong, cũng không phải một chuyện.

Dù sao, hắn lần này lại đây, một là vì thí nghiệm phá giới phương pháp, thứ hai chính là nghĩ ở bên trong thế giới này tìm kiếm một ít căn nguyên đồ vật, mặt khác lại hoàn thiện cùng lĩnh ngộ chính mình căn cơ chi đạo.

"Thiếu gia!"

Lúc này, cười híp mắt Phúc bá gõ cửa đi vào, hiến lên một cái khay: "Lão gia dặn dò, muốn thỏa mãn thiếu gia tất cả nhu cầu, đây là ngài trước nghĩ muốn mấy phần khoáng thạch cùng bí kíp. . . Trong đó có Liệt gia trăm năm rèn đúc tâm đắc!"

"Ừm!"

Phương Nguyên xốc lên vải hồng, nhất thời nhìn thấy mấy phần vật liệu, đều là khoáng sản.

Ngược lại cái này hoàn khố tử trước cũng là nghĩ đến một lứa liền một lứa người, hắn căn bản lười giải thích.

"Liệt Dương kim, chỉ có trăm năm núi lửa chu vi mới có, rất nhiều khoáng thạch trải qua dung nham đốt cháy, gặp may đúng dịp mà thành. . ."

"Kim Cương sa, Phạm ta quận đặc sản, một hai đủ để bù đắp được một trăm lạng vàng!"

"Ngàn năm Hàn Thiết, bản quận Diệp gia thu gom chí bảo."

. . .

Ở khay bên trên, còn có từng cái từng cái tờ giấy, viết rõ vật tư khởi nguồn.

Phương Nguyên cầm lấy một khối ngàn năm Hàn Thiết, cái này quặng sắt to bằng nắm tay, lại không có một chút nào lạnh lẽo, trái lại xúc tu sinh ôn, mang theo một vòng mông lung tử quang, quả nhiên vô cùng thần dị, chính là nghe đồn rằng chế tạo thần binh lợi khí nguyên liệu, bất kỳ sắt thường bên trong thêm điểm bột phấn đi vào, là có thể thoát thai hoán cốt, biến thành chém sắt như chém bùn thần binh.

Tuy rằng rửa rất sạch sẽ, nhưng Phương Nguyên giật giật mũi, như trước từ phía trên ngửi được một tia mùi máu tanh.

Hắn lại lật qua lật lại mặt sau điển tịch, đều là các đại phái cùng gia tộc mật không truyền ra ngoài rèn đúc bí pháp, phất tay để Phúc bá rời đi, không khỏi trầm mặc.

Trí nhớ ở trong, bất luận cái này hoàn khố tử coi trọng món đồ gì, đồ chơi, thậm chí nữ nhân, Nam Cung Vấn Thiên đều sẽ tận lực giúp hắn đoạt tới tay, đã không thể nói là sủng nịch đơn giản như vậy , căn bản chính là một cái coi trời bằng vung Tiểu bá vương.

"Nhưng bên trong đan điền cái viên này phù lục, lại hắn là giải thích thế

nào?"

Phương Nguyên càng ngày càng cảm giác mình nằm ở một mảnh sương mù ở trong, có chút sắp xếp không rõ.

"Bất quá, Thần Binh sơn trang tích trữ như vậy hùng hồn, đúng là có thể lấy nhiều mở lô mấy lần thử xem. . ."

Lục Cực Ngự Binh Quyết cần binh khí, yêu cầu vô cùng cao, cấp bậc chỉ là một mặt, mấu chốt nhất, vẫn là muốn cùng kí chủ khí cơ kết hợp lại, có thể có tâm máu liên kết giống như cảm giác tốt nhất.

Phương Nguyên một tháng này đã nếm thử tất cả có thể tìm tới binh khí, không phải không thừa nhận, vận may của chính mình thực sự giống như, chỉ có thể mở lô chính mình rèn đúc mấy cái thử xem.

"Trên thực tế. . . Nếu như đan điền nguyên lực cho ăn no cái kia Thao Thiết, ta cũng không cần như vậy phiền phức, tùy tiện chuyển hóa xuống đều ít nhất là nhất phẩm võ giả cảnh giới. . ."

Phương Nguyên liếc mắt chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên (Nam Cung Vô Vọng)

Tinh: 50

Khí: 50

Thần: 50

Tu vị: Võ đạo tứ phẩm

Kỹ năng: Lục Cực Ngự Binh Quyết (cảnh giới thứ nhất)

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Hỏa Nhãn Kim Tinh (cấp

ba), Nguyên Lực Chi Thể, ? ? ?"

"Thế giới này không hổ là cao duy trong vũ trụ tồn tại. . . Chỉ là tu luyện võ đạo tứ phẩm, thì có loại này dữ liệu. . ."

Phương Nguyên nhìn kỹ tinh khí thần trị số, không khỏi thở dài một hơi.

Tựa hồ là do với thế giới quy tắc không giống, dù là hắn thuộc tính đã vô cùng khủng bố, phát huy được uy năng lại vẫn là một cái bình thường giang hồ cao thủ dáng dấp.

"Bất quá cái này cũng là bình thường, thấp duy chuyển tới cao duy, tự nhiên có hạn chế. .. Bất quá, số liệu này cũng có thể thay đổi. . . Thuộc tính lan biểu hiện, là lấy ban đầu ta định nghĩa làm tiêu chuẩn, các hạng làm vì 1 trị số, đều là dùng Đại Càn người bình thường coi như cân nhắc tiêu chuẩn, lúc này đột phá Đại Càn, cũng là lúc đổi một cái."

Không giống thế giới, dù là tương đồng Nhân tộc, thực lực cũng sẽ có khác biệt.

Mà loại này cao duy trong vũ trụ sinh vật, cùng thấp duy vốn là một cái thiên một cái địa.

Phương Nguyên cảm giác mình cũng là lúc cho cái này thuộc tính lan hệ thống tới một lần thăng cấp cùng tối ưu hóa.

"Ngoài ra, còn có cái ký hiệu này. . ."

Hắn nhìn sở trường cuối cùng, ở Nguyên Lực Chi Thể mặt sau, một cái màu đen tàn khuyết phù văn hiện lên đi ra, dĩ nhiên cùng trong đan điền chữ triện có mấy phần tương tự.

Lúc này nương theo không ngừng nuốt chửng nguyên lực, trở nên càng ngày càng phát rõ ràng, phảng phất có một loại nào đó thần bí chính đang tại thai nghén.

"Mới sở trường xuất hiện, tất nhiên cùng đan điền ta bên trong phù lục có quan hệ. . . Mặc kệ trước là người nào nghĩ muốn tính kế ta, nhưng căn bản dự liệu không tới, ta sẽ có nguyên lực!"

Phương Nguyên khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Nguyên lực sinh sôi liên tục, không chỉ có riêng ngăn chặn chỗ hổng đơn giản như vậy.

Mấu chốt nhất, vẫn là nó ô nhiễm lực lượng!

Bất luận đối phương mưu tính là gì, những thứ này thứ cấp lực lượng bị thu nạp tới nơi nào, chỉ cần có loại này đặc tính, lại thêm vào khủng bố số lượng xây, nếu là âm mưu tính toán, hắn tuyệt đối chắc chắn làm cho đối phương trộm gà không xong còn mất nắm gạo.

"Thuật rèn đúc, bắt đầu lại từ đầu học, đối với người khác mà nói rất là phiền phức, nhưng đối với ta mà nói, cũng chính là một cái độ thành thạo sự tình thôi. . ."

Phương Nguyên tiện tay nhặt lên một quyển rèn đúc bí pháp, đại khái lật qua lật lại, khóe miệng liền làm nổi lên một nụ cười.

Đến hắn cảnh giới này, bất kỳ pháp môn cũng coi như trăm khoanh vẫn quanh một đốm, thuật rèn đúc, đầu tiên chính là muốn vật liệu tốt, tiếp theo thông qua rèn luyện thủ pháp, đem các loại khoáng liệu nung nấu một lò , khiến cho chúng nó vật tẫn kỳ dụng, mà không phải từng cái xung đột, có thể nắm bước đi này, liền là cực kỳ cao minh tượng sư, đón lấy tôi lửa, ôn dưỡng các loại liền cũng không phải là vấn đề.

'Nhưng phương pháp này nhiều nhất rèn đúc Linh binh, lợi khí. . . Chân chính thần binh người, thiên địa tự thành, cần lớn Tạo Hóa chi lực, hay là gặp may đúng dịp, có vạn ngàn huyết thực hiến tế. . .'

Hắn mở ra Liệt gia rèn đúc bí thuật, phía trước đại khái mà qua, đến mặt sau, lại là bỗng nhiên ánh mắt sáng lên:

"Thiên địa tạo hóa tự thành? Hoặc là đến lớn oán khí? Cái này liền có chút ý nghĩa. . ."

Ở cái này đoạn sau khi, tác phẩm người còn phụ lục mấy chuôi thần binh lợi khí tin tức, nghe có chút như kể chuyện:

"Thiên Đế kiếm! Đệ nhất thiên hạ thần binh! Nghe đồn là năm đó Sáng Thế Chi Thần 'Bàn' tạo nên, chứa đựng này thần tinh huyết hồn phách, trên ứng tinh thần, dưới ứng núi sông, chính là đường hoàng Vương đạo chi kiếm, người chiếm được vì thiên hạ cộng chủ, đã thất truyền!"

"Thất Sát Hổ Phách đao! Khai thiên tích địa sau khi, có thiên địa oán khí ngưng tụ, ngàn vạn năm hóa thành máu đào, Thần thú Bạch Hổ nuốt chi, làm hại thiên hạ, dù chết cũng hung khí lẫm liệt, có ma đầu đánh tinh huyết cốt tủy, luyện thành một đao, làm người chấn động cả hồn phách, tàn sát thiên hạ, thất truyền!"

"Ly Thương kiếm! Cổ có Ly Nhân tông, tao ngộ quanh thân đại phái xâm lấn, tử thương nặng nề, có Thiếu tông chủ 'Khương' được lên cổ binh khí phổ, muốn đúc thần kiếm lùi địch, không ngờ kiếm chưa thành, tông đã phá, tổng đàn bị tàn sát, vạn ngàn võ giả oán khí hội tụ tại kiếm lô trong, hóa chính thành tà, ngưng tụ Ma binh, là lúc từ trên trời đáp xuống mưa máu, tử lôi ngang trời, tấn công người tận không. . ."

. . .

"Thiên hạ thập đại thần binh Ma binh, không thể thân thấy, nhân sinh kinh ngạc tột độ vậy!"

Ở cuốn sách cuối cùng, còn có năm đó cái kia vị cao thủ bậc thầy cảm khái, phảng phất chỉ cần có thể nhìn thấy trong đó một thanh, liền chết cũng không

tiếc dáng dấp.

"Võ giả giang hồ, luôn yêu thích tranh danh đoạt lợi, cái gì thập đại cao thủ, thập đại mỹ nhân, thập đại thần binh cái gì xếp hạng càng là tầng tầng lớp lớp. . . Đương nhiên, nếu như không phải có thiên đại thế lực chống đỡ, biên soạn những thứ này người thường thường không có kết quả tốt, trên giang hồ có mấy cái tự lấy danh hào Bách Hiểu Sanh gia hỏa, đều là mạc danh kỳ diệu chết không có chỗ chôn. . ."

Phương Nguyên xoa xoa bí kíp, nụ cười trên mặt lại là càng ngày càng mở rộng: "Bất quá. . . Thập đại thần binh Ma binh sao?"

Loáng thoáng, hắn cảm giác phảng phất chạm tới thế giới này căn nguyên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 783: Tới Khách

"Giá!"

Nương theo mấy tiếng quát nhẹ, một nhóm kỵ sĩ hộ tống xe ngựa tiến vào Thần Binh sơn trang phạm vi.

Người cưỡi ngựa quần áo vẫn còn đen, thân thủ mạnh mẽ, hiển nhiên đều là tập luyện võ công hảo thủ.

"Đại tỷ, nhị tỷ!"

Phương Nguyên hiếm thấy không có bế quan khổ tu, mà là cùng tam tỷ Nam Cung Phù cùng nhau, đi tới sơn trang cửa lớn nghênh tiếp.

"Từ biệt kinh niên, sơn trang vẫn là như cũ!"

Đại tỷ Nam Cung Tú là một cái tướng mạo dịu dàng phu nhân, tiến lên thân mật cầm lấy Phương Nguyên tay: "Vô Vọng ngươi gầy!"

Ở bên người nàng, nhưng là nàng chồng, 'Phi Vũ Kiếm' Thường Côn, quận Dư Hà nổi danh hiệp khách, mày rậm mắt to, tướng mạo hàm hậu.

"Lần này ở trên đường, ta cố ý nhiều đi rồi hơn một trăm dặm đường, đem đại tỷ cùng nhau tiếp trở về, làm sao? A đệ muốn hay không cảm ơn ta?"

Nam Cung Tú cùng họ tên khác biệt, không có chút nào thanh tú, đôi mắt đẹp đảo mắt, khóe miệng cong cong, trái lại có một loại kỳ dị mị lực, phảng phất trên giang hồ thịnh truyền Ma nữ, yêu nữ.

Nàng chồng , tương tự so với đại tỷ phu tuấn tú rất nhiều, da như mỹ ngọc, tên là Từ Như Ngọc, một thân khí cơ sôi trào mãnh liệt, hầu như có thượng tam phẩm thực lực , khiến cho Phương Nguyên không khỏi chăm chú nhìn thêm.

Hắn lúc này mặc dù có tứ phẩm cảnh giới, nhưng căn cơ ẩn sâu, bên trong đan điền lại có nguyên lực che lấp, người ngoài hoàn toàn không thấy được.

Dù là Phúc bá, Nam Cung Phù mấy cái thân cận người, cũng cảm thấy cho hắn mân mê một tháng võ công, quay đầu lại vẫn là không thu hoạch được gì, không hổ là nghe đồn rằng Bách Lậu Chi Thể.

"Làm sao? Ta nghe tam muội dùng bồ câu đưa tin, ngươi gần nhất rồi hướng võ công có hứng thú?"

Nam Cung Tú nắm ở Phương Nguyên vai, cho dù là giang hồ nhi nữ, động tác này cũng là kinh thế hãi tục.

"Chỉ là hơi có hứng thú, gần nhất đã sửa lại, nghĩ rèn đúc ra một thanh chính mình thần binh đến. . ."

Phương Nguyên sờ sờ mũi, lại nhìn một chút tiện nghi nhị tỷ phu Từ Như Ngọc.

Cái tên này nhìn thấy hắn ánh mắt lại đây, lại là âm nhu nở nụ cười , khiến cho Phương Nguyên không khỏi nổi lên cả người da gà.

"Rèn đúc binh khí? Đây cũng là cái khổ sai chuyện, ngươi chịu được sao?"

Nam Cung Phù lườm một cái, trực tiếp yết Phương Nguyên gốc gác.

"Ha ha. . . Sự tại người mà khác sao!"

Phương Nguyên đánh cái ha ha.

"Tốt, chúng ta hôm nay tới đây, chủ yếu vẫn là vì cha chúc thọ. Lão nhân gia

người gần đây thân thể khỏe không?"

Nam Cung Thanh lập tức đi ra dàn xếp.

"Cường tráng lắm, hai vị tỷ tỷ xin mời vào!"

Phương Nguyên nghiêng người, làm ra cái dấu tay xin mời, nhìn cái này hai đôi vợ chồng con mắt lại là có chút kỳ dị.

. . .

Thời gian loáng một cái vào đêm.

Hai cái nữ nhi bái kiến Nam Cung Vấn Thiên, lại cùng nhau ăn lại mặt ngoài trên vui tan ra tan ra gia yến sau khi, liền từng cái sắp xếp giải lao.

Ở Phương Nguyên bên trong khu nhà nhỏ, hắn nguyên bản ngồi khoanh chân, lúc này bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong mắt liền lóe qua một tia tinh quang: "Luôn cảm thấy, hôm nay những thứ này người, rất không đúng đây."

Một niệm đến đây, dưới chân hắn hơi động, nhất thời lén lút chạy ra ngoài, dựa vào ánh trăng ở Thần Binh sơn trang bên trong nhanh chóng tiềm hành.

Lấy Phương Nguyên lúc này võ công, còn có liễm tàng năng lực, có thể nói ngoại trừ Nam Cung Vấn Thiên thư phòng phòng ngủ mấy cái rất ít mấy cái cấm địa ở ngoài, ở toàn bộ Thần Binh sơn trang bên trong đều có thể hoành hành không trở ngại.

"Cái này hai đôi vợ chồng, luôn cảm giác có chút không bình thường. . ."

Phương Nguyên nhảy mái nhà chạy vách tường, đi tới Nam Cung Tú năm đó khuê phòng, Lục Cực khí vận lên, cả người nhẹ như hồng mao, chậm rãi phiêu lên mái hiên.

Hắn nằm phục người xuống, trong phòng các loại động tĩnh liền tất cả

chuyện lớn nhỏ mà rơi vào trong tai.

"Như ngọc, lần này cha ta cha năm mươi đại thọ, có thể chiếm được tốt thật náo nhiệt một, hai! Cái kia quà tặng đưa lên, bảo đảm làm hắn cao hứng. . ."

Nam Cung Tú tiếng nói truyền đến.

"Khà khà. . . Cho dù Lão đầu tử mặt rồng vô cùng vui vẻ thì lại làm sao? Cái này Thần Binh sơn trang, lẽ nào ngươi có thể kế thừa mảy may?" Từ Như Ngọc lạnh tiếng cười truyền đến: "Quay đầu lại, hết thảy đều là đệ đệ ngươi. Ân. . . Có lẽ còn muốn thêm cái Nam Cung Phù, lúc trước làm sao không biết nàng tâm tư thâm trầm như vậy đây? Xem ra liền hắn là rất sớm đưa nàng gả đi ra ngoài."

Nghe đến đó, Phương Nguyên không khỏi lặng lẽ.

Ở hoàn khố tử trí nhớ ở trong, hắn ba cái tỷ tỷ, nhưng là đối với hắn cưng chiều cực kỳ, vẫn coi như trong lòng bàn tay bảo đối xử giống nhau.

Đương nhiên, đến cùng là bởi vì thuần túy tình thân, vẫn là làm ra giả tạo, thậm chí bách tại Nam Cung Vấn Thiên dâm uy, liền cũng không ai biết.

Như vẫn là trước cái kia Nam Cung Vô Vọng nghe được, tất nhiên muốn đau lòng gần chết, thậm chí xuống chất vấn.

Nhưng Phương Nguyên lại là không đáng kể, tiếp tục nghe trộm: 'Thoạt nhìn. . . Cái này Nam Cung Tú vợ chồng, đúng là nghĩ có ý đồ với Nam Cung Vấn Thiên, vì to lớn gia sản , ngược lại cũng là nhân chi thường tình!'

Hắn nhưng là biết Thần Binh sơn trang đến tột cùng có nhiều giàu có.

Không nói những cái khác, chỉ là hắn mỗi ngày ăn thuốc thiện, còn có tùy ý ngoắc ngoắc ngón tay thì có quý giá khoáng thạch cùng bí kíp, liền tuyệt đối không phải bình thường võ lâm thế gia tử có thể hưởng thụ.

'Từ Như Ngọc tuy rằng bản thân võ công đủ cao, thiên tư cũng tốt, lại tựa hồ

như không có cái gì gia thế, cũng khó trách như vậy. . . Có thể lý giải, có thể lý giải a!'

Phương Nguyên trong bóng tối gật đầu.

Nhưng chợt, chỉ nghe cửa phòng một tiếng cọt kẹt, một cái không tưởng tượng nổi người xông vào.

"Đại tỷ? Ngươi vừa nãy. . . Vẫn ở bên ngoài? Đến tột cùng nghe xong bao nhiêu?"

Nam Cung Tú giật nảy cả mình.

"Không có bao nhiêu. . ."

Nam Cung Thanh tiếng nói bình thản: "Chỉ là không nghĩ tới, ta cái kia từ nhỏ thích ăn xâu kẹo hồ lô nhị muội muội, đã biến thành người như vậy. . ."

"Thường gia là quận Dư Hà nổi danh thế gia, đại tỷ ngươi tự nhiên không hiểu ta khổ sở. . ."

Nam Cung Tú viền mắt ửng đỏ, tiếng nói kích động: "Lại nói. . . Tam đệ là trời sinh vô dụng, Thần Binh sơn trang nếu như giao cho trên tay của hắn, cuối cùng tất nhiên bèo dạt mây trôi, trở thành trong chốn võ lâm chuyện cười lớn, ta nhận lấy, có cái gì không được? Cái này cũng là đang giúp hắn!"

"Giúp? Thực sự là được lắm giúp!"

Nam Cung Thanh cười lạnh một tiếng, chợt tiếng nói trầm trọng: "Xem ở tỷ muội một tràng phần trên, ta khuyên ngươi một câu, nên ngươi, chính là ngươi, không nên là ngươi, ngươi cướp cũng cướp không đi, Thần Binh sơn trang càng là như vậy!"

"Làm sao? Lẽ nào Thường gia cũng có ý Thần Binh sơn trang?"

Nam Cung Tú lập tức mang theo một điểm cảnh giác.

Nếu như đại tỷ cũng muốn gia nhập tranh cướp, nàng hi vọng xác thực lại muốn xa vời không ít.

"Có ý?"

Nam Cung Thanh lắc đầu một cái: "Sơn trang đồ vật bên trong, ngươi không gánh vác được, không chỉ có là ngươi, chính là ta cùng Phù muội, cũng đồng dạng không gánh vác được, chỉ có tứ đệ."

Nàng chính là trưởng nữ, tựa hồ biết càng nhiều trong nhà bí ẩn.

"cái gì?"

Nam Cung Tú ngẩn ra.

"Ngươi không cần biết!"

Nam Cung Thanh bước liên tục đi ra, ở sân bên trong, nàng chồng 'Phi Vũ Kiếm' Thường Côn hiển nhiên đã chờ đợi đã lâu.

Tên này kiếm khách tuy rằng khí thế võ công tựa hồ cũng không bằng Từ Như Ngọc, lúc này lại là nắm chặt trên tay kiếm.

"Đi thôi!"

Nam Cung Thanh nắm chồng tay, nở nụ cười xinh đẹp.

Vợ chồng hai cái cùng nhau đi ra, lại ở trong hoa viên bước chậm.

"Ai. . . Cái này hoa viên, khi còn bé ta cùng nhị muội, tam muội, tứ đệ cũng thường xuyên đến chơi, nhị muội khi đó vẫn là một cái ngây thơ hài tử, thích nhất cùng tam muội cướp nhà bếp mới làm tốt món tráng miệng, cướp được sau khi lại không phải là mình ăn, mà là cho tứ đệ một phần. . ."

Nam Cung Thanh lấy xuống một đóa thược dược, chậm rãi thở dài: "Vì sao lúc này, dĩ nhiên tất cả đều thay đổi?"

"ngươi chờ sẽ cần phải đi bái kiến Thái sơn đại nhân?"

Thường Côn hàm hậu hỏi, trong tiếng nói mang theo kiên định: "Ta cùng ngươi đi!"

"Người lão tặc này! ! !"

Nam Cung Thanh khuôn mặt kích động: "Ta hôm nay tới đây, chính là không nghĩ làm hắn quỷ kế thực hiện được, nếu như chịu dừng cương trước bờ vực còn thôi, nếu là. . . Nếu là. . ."

Nói đến lúc sau, nguyên bản quật cường cùng lãnh khốc nhất thời biến mất, chỉ có lệ rơi đầy mặt.

Chờ đến vợ chồng hai cái rời đi sau khi, Phương Nguyên từ trong bóng tối đi ra, vẻ mặt có chút thẫn thờ: 'Thoạt nhìn, Thần Binh sơn trang bên trong, tựa hồ còn che giấu không ít bí mật a.'

'Đồng thời. . . Còn cùng ta xả được lên quan hệ, là bởi vì cái kia phù lục vấn đề sao?'

'Mặc kệ nhiều như vậy. . . Nếu là thật có đại sự xảy ra, ta cùng lắm thì phủi mông một cái rời đi, giang hồ lớn lao, nơi nào không thể dung thân?'

Bởi vì bám thân quan hệ, hắn đối với những thứ này đúng là nhìn được rất thoáng.

"Thần Binh lâu ánh đèn còn sáng, nói vậy Nam Cung Vấn Thiên còn chưa giải lao. . ."

Lần này trong đêm tiềm hành, thám thính đến trước hoàn khố tử vẫn chưa phát hiện một ít tin tức, Phương Nguyên đã là hài lòng.

Ở trên đường trở về, không khỏi lại liếc mắt một cái Thần Binh lâu.

Đây là toàn bộ Thần Binh sơn trang bên trong kiến trúc cao nhất, cũng là trang chủ Nam Cung Vấn Thiên thư phòng cùng phòng ngủ nơi.

Nhưng vào lúc này, Phương Nguyên lỗ tai hơi động, ánh mắt khẽ biến, trong thời gian ngắn trên đất một lăn, giống như một con linh hoạt đại lão thử như thế, chui vào trong bóng tối.

Vù vù!

Gió nhẹ khẽ vuốt, phát động sóng lớn.

Ban đêm ở trong, một bộ hôi sam phảng phất như quỷ mị, chậm rãi ở giữa không trung về phía trước 'Phiêu', không biết xông qua bao nhiêu điều phòng tuyến, đi tới Thần Binh lâu phụ cận.

Hắn tung lược trong không có nửa điểm tiếng vang, cả người càng phảng phất hòa vào bóng đêm ở trong, nếu không phải là Phương Nguyên, đổi thành người khác căn bản phát hiện không được chút nào.

'Người này thật cao khinh công, ít nhất cũng là một cái thượng tam phẩm, không biết Phúc bá có thể hay không đánh qua. . .'

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên.

"Không cần né, ngươi lén lén lút lút, đến cùng là người phương nào?"

Người áo bào xám ở hắn phụ cận dừng lại, hiện ra một tấm gương mặt trẻ tuổi, hai đạo lông mày thật dài buông xuống, mi tâm một điểm chu sa chí, tiếng nói lại là già nua cực kỳ, khàn khàn khó nghe.

Hắn chờ giây lát, nhìn thấy Phương Nguyên không nhúc nhích, không khỏi tay bắn ra, một đạo kiếm khí liền tái hiện ra, ác liệt đến cực điểm nhào về phía Phương Nguyên vị trí chỗ ở.

"Ai. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, Lục Cực chân khí vận chuyển hai chân, đột nhiên một cái diều hâu vươn mình, né qua, nhìn kỹ cái này kỳ quái kẻ xâm lấn.

"Võ công không sai, nhưng có thể lẩn đi mấy chiêu đây!"

Người áo bào xám phảng phất mèo giỡn chuột như thế, mang theo trêu tức mùi vị, hai tay một sai.

Vù vù!

Khí lưu phun trào, hắn như ôm Thái Cực, tùy ý đẩy một cái, một âm một dương, một cương một nhu hai đạo chưởng lực liền đan xen, hướng về Phương Nguyên tập kích tới.

"Âm Dương hài hòa, thủy hỏa viện trợ?"

Phương Nguyên con ngươi co rụt lại, toàn bộ không ngừng rút lui: "Cao thủ. . . Tuyệt đối cao thủ! Thậm chí càng ở nhị phẩm Nam Cung Vấn Thiên bên trên, người này đến cùng là ai?"

Trên giang hồ nhất phẩm cao thủ, có thể đồng dạng không nhiều a.

Ầm!

Hai cánh tay hắn che ở trước ngực, chịu đến lực lượng khổng lồ lôi kéo, nhất thời quần áo lam lũ, hiện ra hình dáng.

Người áo bào xám ngẩn ra, dĩ nhiên đình chỉ truy sát: "Ngươi là. . . Nam Cung Vô Vọng! Cái này sao có thể? Thần binh giác tỉnh, ngươi cái này thuốc người, không nổ chết coi như tốt, làm sao còn có thể tập võ luyện công?"

Hắn tựa hồ chịu đến đả kích thật lớn, cả người đều không khỏi dại ra.

"Người phương nào xông vào ta sơn trang!"

Nhưng vào lúc này, động tĩnh của nơi này rốt cục bị bên ngoài phát hiện, toàn bộ Thần Binh sơn trang đều phảng phất chuyển động.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 784: Tiệc Mừng Thọ

Đèn đuốc sáng choang, vũ khí huyên náo.

Thần Binh sơn trang chính là phụ cận bá chủ, hơi động lên có khủng bố bao nhiêu?

Phương Nguyên lần này tính là chân chính đã được kiến thức sơn trang phòng ngự.

Từng cái từng cái cây đuốc giơ lên, đem toàn bộ sơn trang chiếu rọi đến giống như ban ngày.

Thế giới này không có quan phủ, Thần Binh sơn trang ở trong tự nhiên có giáp, đồng thời vẫn là loại kia bách luyện tinh cương rèn đúc, bao trùm toàn thân, mặc cho trung tam phẩm cao thủ điên cuồng tấn công lạm đánh đều không nhất định có thể đột phá huyền giáp.

Không chỉ có giáp, càng có từng cái từng cái nắm mũi tên sĩ, lấy Thần Binh lâu làm trung tâm, hiện ra một loại khuếch tán trạng thái.

Gặp phải loại này đội hình, nếu như lại có thêm cao thủ từ bên kiềm chế, cho dù là nhất phẩm đại cao thủ, e sợ cũng phải nuốt hận!

"Hừ!"

Người áo bào xám hừ lạnh một tiếng, mục quang âm tình bất định, tựa hồ tại cường sát Phương Nguyên, cùng lập tức thoát thân liền đi bên trong lấy hay bỏ.

"Nam Cung Vô Vọng. . . Tuy rằng không biết ngươi vì sao có một thân võ

nghệ, nhưng kết cục của ngươi, đã được quyết định từ lâu thê lương, trở thành một chuôi 'Vỏ đao' !"

Nhìn càng ngày càng tới gần cao thủ cùng giáp sĩ bóng người, người áo bào xám bồng bềnh lùi lại, một tia tiếng nói lại là truyền vào Phương Nguyên trong tai.

"Vỏ đao? Lấy người dưỡng đao?"

Phương Nguyên cũng không phải là cái gì ngốc nghếch, áo bào xám thoáng một điểm, thì có chút rõ ràng cái gì.

Lúc này, người áo bào xám lại là giống như một mảnh thu lá, hồng phi sâu xa thăm thẳm, ngây ra là ở vòng vây hợp lại trước tiêu sái rời đi, mảnh lá không dính.

"Thiếu gia! Lão nô đến muộn, tội đáng muôn chết!"

Bóng người lóe lên, Phúc bá đã đến Phương Nguyên trước mặt, trên người khí cơ phân tán, thình lình cũng là một cái nhị phẩm đại cao thủ.

Dù là Thần Binh sơn trang trang chủ Nam Cung Vấn Thiên, cũng chỉ có nhị phẩm thôi.

Nhị phẩm mời chào nhị phẩm, cái này vốn là mang theo điểm khó mà tin nổi.

"Chuyện gì thế này?"

Phương Nguyên trên mặt lại là làm ra mờ mịt vẻ: "Vừa nãy ta còn rất tốt ở trong sân, đột nhiên liền đến cái áo bào xám quái nhân, đem ta bắt tới đây, còn nói rất nhiều kỳ kỳ quái quái, vỏ đao là có ý gì?"

"Người này bụng dạ khó lường, nói tới tám thành đều là giả, không cần để ý tới hắn!"

Phúc bá kiên quyết lắc đầu: "Đúng là thiếu gia là trang chủ yêu thích, một khi đã xảy ra chuyện gì, dù là chỉ là dập đầu trầy da, Lão nô cũng là khó từ tội lỗi a!"

Phương Nguyên nhất thời cảm giác được một trận phát tởm.

Như vậy khúm núm nhị phẩm cao thủ, hoàn toàn là quyết tâm làm chó tư thái.

Như Nam Cung Vấn Thiên thực sự là một cái tầm thường nhị phẩm, có tài cán gì, có thể thuần phục người này?

"Ta không sao. . . Ta phải đi về, nghỉ ngơi thật tốt!"

Bất quá lúc này, hắn vẫn là đóng vai hoàn khố tử hình tượng, mồ hôi lạnh chảy ròng, sợ hãi không thôi.

"Cái này tự nhiên!"

Phúc bá lập tức vẫy lui giáp sĩ, tự mình đem Phương Nguyên đuổi về tiểu viện, nhìn dáng dấp, là quyết định chủ ý muốn phòng thủ tới cả một đêm.

"Có chút kỳ quái. . . Xảy ra chuyện lớn như vậy, Nam Cung Vấn Thiên dĩ nhiên đều không hề lộ diện, là bị phiền toái gì cuốn lấy sao?"

Phương Nguyên đóng cửa phòng, có chút kỳ quái nghĩ.

. . .

Ngay khi Thần Binh sơn trang bên trong gây ra cực lớn động tĩnh đồng thời.

Dưới đáy động đá bên trong.

Bên trong ao máu dòng máu chẳng biết lúc nào được bổ sung, lại khôi phục lại trước mực nước.

Bên trong một thanh màu đen cự đao, chính đang tại tham lam nuốt chửng tất

cả những thứ này.

Nam Cung Vấn Thiên đưa tay cầm lấy một cao thủ cái cổ, bình tĩnh trên mặt không có một chút nào gợn sóng, trực tiếp cắt mạch lấy máu, để máu tung nhập trong ao.

Bên cạnh, dĩ nhiên đã chất thành một toà nho nhỏ núi thây, mỗi một cái đều là chết không nhắm mắt võ giả.

"Ma binh! Ma binh!"

Ngay khi Nam Cung Vấn Thiên mặt không hề cảm xúc, nhấc lên cái cuối cùng lão đầu lúc, lão đầu giẫy giụa, từ trong miệng phun ra bọt máu: "Nam Cung Vấn Thiên. . . Ngươi dĩ nhiên lấy người máu cung dưỡng Ma binh, toàn bộ võ lâm chính đạo biết rồi, đều sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

"Ồn ào!"

Loại này giun dế cuối cùng gào thét, cũng không thể khiến Nam Cung Vấn Thiên có mảy may chần chờ.

Hắn móng tay thon dài, chỉ là vạch một cái, ông lão này cái cổ nhất thời phá tan, máu tươi mãnh liệt , khiến cho ao màu sắc càng ngày càng tươi đẹp xinh đẹp.

"Dựa theo sách cổ tự thuật, này Ma binh nhất định phải nuốt chửng chín lần ao máu chi thủy, mới coi như đại thành. . ."

Chỉ là, ở mừng rỡ tiến độ nhanh chóng đồng thời, Nam Cung Vấn Thiên lại hơi nghi hoặc một chút: "Trước tiêu hao mười mấy năm, tiến độ bất quá rất ít, làm sao từ khi một tháng trước, liền bắt đầu tăng nhanh như gió? Bất quá không có quan hệ, nhanh lên một chút vừa vặn. . . Những thế lực kia đã chú ý tới ta, chuyện đêm nay chính là chứng minh."

"Rất nhanh. . . Rất nhanh. . . Ta là có thể đạt thành nguyện vọng của ta, có

phải là, San nhi?"

Hắn nhìn phía trước, vẻ mặt si mê bên trong mang theo yêu thương.

Đáng tiếc, phía trước trong hư không , căn bản không hề có thứ gì.

Đúng là sôi trào ao máu ở trong, đang nồng nặc đỏ thẫm bên trong, tựa như chen lẫn từng tia tia màu tím, lóe lên liền qua, bị cự đao đồng dạng hấp thu, người ngoài rất khó phát hiện.

. . .

"Đáng chết. . . Một cái chỉ là nhất phẩm võ giả, liền dám chắc chắn sự sống chết của ta!"

Bên trong viện, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, khí tức trên người cũng là bắt đầu thiên hướng bạo ngược: "Nếu như ta nguyên lực có thể sử dụng một phần, dù là chỉ là một phần trăm, ta là có thể như ép chết một con kiến như thế ép chết hắn!"

"Bất quá người này đến, lại là không tốt dấu hiệu, e sợ lớn ngả bài tháng ngày sắp đến. . ."

Phương Nguyên nhìn mình thuộc tính lan, sở trường bên trong cuối cùng màu đen phù văn , tương tự đến cuối cùng giai đoạn.

Phảng phất còn kém cuối cùng một bút, là có thể hoàn toàn hoàn chỉnh.

Mà mơ hồ linh cảm, cũng khiến Phương Nguyên biết được, nếu là hoàn thành bước đi này, mang đến cho hắn chỗ tốt nơi đem sẽ vượt qua tưởng tượng.

. . .

Mùng sáu.

Ánh mặt trời vừa vặn, gió nhẹ không nóng.

Thần Binh sơn trang treo đèn kết hoa, cửa lớn trước ngựa xe như nước.

Hôm nay chính là Thần Binh sơn trang trang chủ Nam Cung Vấn Thiên năm mươi đại thọ niềm vui, phụ cận tông phái võ lâm, phàm là nhân vật có máu mặt, tất cả đều chịu đến mời, mang theo cường điệu lễ mà đến, không có một người dám không cho cái này thổ hoàng đế mặt mũi.

Phương Nguyên tỷ đệ bốn người, lúc này đều ăn mặc cẩm bào, ở trước cửa đón khách, từng cái từng cái cười đến trên mặt bắp thịt cứng ngắc.

"Vạn Lý Thần Quyền Vạn lão gia tử đến!"

"Tùng Hạc môn chưởng môn, Tùng Hạc Chân Nhân đến!"

"Du hiệp Tống Tri Lễ, đặc phụng lên kim đào một đôi, chúc trang chủ đại nhân phúc như Đông Hải, thọ bỉ Nam sơn!"

. . .

Nương theo Phúc bá thanh âm cao vút, từng cái từng cái cao thủ võ lâm tiến vào Thần Binh sơn trang, ở từng cái chỗ ngồi ngồi xuống.

Trung ương nhất một bàn, rõ ràng là Nam Cung Vấn Thiên tự mình tiếp đón, đều là phụ cận mấy quận nổi danh hảo thủ, thượng tam phẩm cường đại võ giả.

"Chư vị. . ."

Nam Cung Vấn Thiên lúc này ăn mặc thêu hơn trăm cái màu vàng 'Thọ' chữ trường bào, nhi nữ ở bên, mặt đỏ lừ lừ đứng lên: "Nhận được chư vị không bỏ, đến làm vì bản nhân khánh sinh, Nam Cung Vấn Thiên liền như vậy cảm ơn, trước tiên uống ba chén, không thành kính ý!"

"Không dám! Không dám!"

Đang ngồi giang hồ nhân sĩ dồn dập bưng chén rượu lên: "Chúng ta cùng uống!"

Ba luân say rượu, Nam Cung Vấn Thiên tiếp tục nói: "Vừa vặn, thừa dịp hôm nay vui mừng, còn có một chuyện cần tuyên bố. . . Ta ý muốn chậu vàng rửa tay, đem Thần Binh sơn trang giao phó cho khuyển tử Vô Vọng!"

Lời vừa nói ra, cả sảnh đường đều tĩnh.

Nam Cung Tú khuôn mặt một thoáng trở nên lạnh, ý cười ngưng trệ ở trên mặt, trong tay cốc nhỏ cũng rơi xuống mặt đất.

Mà Nam Cung Thanh nhưng là cắn cắn răng.

Nam Cung Phù lại là có chút kỳ quái, sắc mặt tựa như buồn tựa như vui, khó có thể thuật nói rõ ràng.

Cùng cái này ba tỷ muội so với, hội tràng ở trong khách mời ở trải qua ngắn ngủi yên tĩnh sau khi, lập tức nghị luận sôi nổi.

Nam Cung Vô Vọng mặc dù là Nam Cung Vấn Thiên con trai độc nhất, nhưng người nào không biết đây chính là cao nhất lớn công tử bột, vô học, yêu thích xa xỉ.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là Bách Lậu Chi Thể, người bình thường một cái.

Người như vậy, có thể điều động đến tốt Thần Binh sơn trang to lớn gia nghiệp sao?

Phương Nguyên đồng dạng hết sức ngạc nhiên.

Cái này Nam Cung Vấn Thiên căn bản không đi tầm thường đường, trước hoàn toàn không có với hắn thương lượng qua, thậm chí ngay cả nửa điểm ý tứ đều không lộ.

"Trang chủ, ngài muốn chậu vàng rửa tay?"

Cùng ngồi Tùng Hạc Chân Nhân cùng Vạn lão gia tử liếc mắt nhìn nhau, đều là vô cùng kinh ngạc: "Cái này có thể sơ sẩy không được a."

Giang hồ quy củ, một khi thật sự hoàn thành chậu vàng rửa tay nghi thức, bất luận lúc trước có gì ân oán, đều muốn một lần thả xuống, từ đây không còn qua hỏi tới chuyện của giang hồ, người ngoài cũng không cho trả thù, một khi vi phạm, sẽ bị toàn bộ giang hồ khinh thường, nửa bước khó đi.

Lúc này ở nhiều như vậy đồng đạo chứng kiến phía dưới, thật sự chậu vàng rửa tay, đó chính là chắc chắn, lại không nửa điểm đường lui.

"Cái này tự nhiên!"

Nam Cung Vấn Thiên vỗ tay một cái, Phúc bá liền bưng một cái chậu vàng tiến lên, hiển nhiên là đã sớm chuẩn bị.

"Chậm đã!"

Liền ở dưới con mắt mọi người, Nam Cung Vấn Thiên sắp sửa đưa tay vào chậu thời khắc, một cái không đúng lúc tiếng nói đột nhiên vang lên, kịch liệt cao vút, mang theo hận ý.

"Nam Cung Vấn Thiên, ngươi làm ra nhiều như vậy đuối lý chuyện, nghĩ muốn chậu vàng rửa tay, hỏi qua chúng ta những thứ này chính đạo không có?"

Một tên tuổi trẻ hiệp khách bỗng nhiên đứng lên, con ngươi huyết hồng: "Ta nhận được tin tức, nói là Thần Binh sơn trang trang chủ đến Ma binh, bí tàng hầm, lấy người máu chăn nuôi, đây là thật hay giả? Ngươi có dám mang chúng ta đi vừa nhìn!"

"Cái gì? Ma binh?"

Tùng Hạc Chân Nhân hầu như nhảy lên, sâu sắc biết được loại này binh khí

uy năng.

"Không chỉ có như vậy, hắn hoan hỷ nhất lấy võ giả hiến tế, Đồng gia Phi Thương, Phí lão nhị, Hắc Bạch Song Quỷ. . . Những thứ này thần bí biến mất võ giả, đều là gặp độc thủ của hắn!"

Một gã khác kiếm khách đứng lên, phủi xuống ra thật dài danh sách, chợt trường kiếm ra khỏi vỏ: "Hôm nay, chúng ta liền muốn thay trời hành đạo!"

"Cái gì? Ta Đồng gia Phi Thương Đồng Quan thật là ngươi hạ độc thủ?"

"Được lắm Nam Cung Vấn Thiên, trả ca ca ta mạng đến!"

"Nam Cung Vấn Thiên, hôm nay không giết ngươi, thề không làm người!"

. . .

Mấy cái võ giả đứng lên, con ngươi đỏ chót.

Võ lâm vốn là nhỏ, bất luận người nào đều trên thân mang tội, lúc này Nam Cung Vấn Thiên chúc thọ, đem phụ cận mấy quận cao thủ một lưới bắt hết, mà giữa bọn họ, lại thường thường có như vậy như vậy liên hệ, một thoáng liền bị tổ chức lên.

'Hả?'

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, lại là chợt nhớ tới tối hôm qua người áo bào tro kia.

Không nghi ngờ chút nào, cũng chỉ có đối phương, mới có bực này thực lực cùng tâm kế, đồng thời tìm ra chứng cứ, thuyết phục các đại môn phái thế gia người, ở Nam Cung Vấn Thiên tiệc mừng thọ trên đột nhiên làm khó dễ.

Trong lúc nhất thời, nguyên bản nói cười yến yến tiệc mừng thọ, nhất thời đã biến thành hiểm ác cực kỳ sát cục!

Rất nhiều chứng cứ bị từng cái công bố, cuối cùng nhắm thẳng vào Thần Binh sơn trang, đem nơi này tối tăm nhất một mặt, hoàn toàn hiện ra ở dưới ánh mặt trời.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 785: Đồ Cùng

Ngàn người công kích, không bệnh mà chết là cảm giác gì, Phương Nguyên nhất thời cảm nhận được

Bằng chứng như núi phía dưới, rất nhiều võ lâm nhân sĩ dồn dập biến sắc, thậm chí rút ra binh khí, cùng sơn trang hộ vệ giằng co.

Mà lúc này, Nam Cung Vấn Thiên sắc mặt thẫn thờ, một bộ núi Thái sơn sụp ở phía trước mà không đổi màu hình ảnh.

Nam Cung Tú vẻ mặt kinh hoàng, Nam Cung Thanh thì lại trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, lại có chút đau thương, Nam Cung Phù lại là lặng lẽ đến gần rồi Nam Cung Vấn Thiên một điểm.

Cái này hết thảy tất cả, giống như từng hình ảnh sân khấu kịch, để Phương Nguyên nhìn ra thấy rất thú vị.

"Nam Cung trang chủ!"

Cùng ghế bên trên, Vạn lão gia tử cùng Tùng Hạc Chân Nhân mấy người bỗng nhiên biến sắc, kéo ra một khoảng cách: "Chúng ta kết bạn với ngươi nhiều năm, lúc này chỉ hỏi một câu, những chuyện này thật là?"

"Hừ. .. Bất quá được làm vua thua làm giặc thôi!"

Nam Cung Vấn Thiên thở dài một tiếng, đứng chắp tay: "Nhưng chỉ dựa vào các ngươi những thứ này mèo quào mặt hàng, lại làm sao có khả năng phát hiện thủ đoạn của ta? . . . Ma môn, không nghĩ tới các ngươi hay là tìm được nơi này!"

"Khà khà. . . Nam Cung trang chủ, ngươi có thể để chúng ta tìm đến thật là khổ!"

Thanh âm khàn khàn giống như cú đêm, một cái người áo bào xám từ tiệc rượu bên trong đứng lên.

"Cái gì?"

"Ma môn?"

Vạn lão gia tử đám người nhất thời biến sắc, đây chính là giang hồ Tà đạo thế lực đứng đầu, nghe đồn bên trong ma đầu từng cái từng cái giết người như ngóe, hung danh có thể dừng tiểu nhi ngừng khóc giữa đêm khuya.

Chỉ là bọn hắn ngơ ngác đồng thời, lại có chút không rõ.

Nếu như tất cả những thứ này đều là Ma Môn âm mưu, người áo bào tro này vì sao còn muốn đi ra thừa nhận, cái này không tương đương tại ở sát cục ở trong chủ động chế tạo kẽ hở sao?

"Cùng là quạ đen, cần gì phải chuyện cười giống như đen?"

Người áo bào xám lắc lắc đầu: "Ta còn chưa từng hướng về các ngươi giới thiệu, vị này Nam Cung trang chủ, nha! Trước hắn cũng không gọi danh tự này, có thể cũng tương tự là ta Ma môn một cái chấp sự đây, đồng thời một tay dùng độc thuật, rất được năm đó Ngũ Độc Pháp Vương chân truyền!"

Ầm ầm!

Vừa dứt lời, phía ngoài cùng tiệc rượu bên trên, từng cái từng cái giang hồ hảo hán liền ngạc nhiên ngã xuống đất, tứ chi tê, nửa điểm nội lực đều ngưng tụ không nổi.

Bạch!

Phảng phất gặt lúa mạch như thế, một làn sóng rồi lại một làn sóng người ngã xuống, trong nháy mắt ở đây ngoại trừ rất ít mấy người ở ngoài, tất cả đều nhuyễn ngã xuống đất.

Cái này Nam Cung Vấn Thiên, thình lình đã sớm ở tiệc rượu bên trong hạ độc thủ!

'Lẽ nào Nam Cung Vấn Thiên trước đó được đến tình báo? Hoặc là đã sớm quyết định, phải đem cái này sóng người một lưới bắt hết. . . Hay hoặc là vừa nãy lâm thời hạ độc? Nếu như là loại sau nhất, có thể phân chia địch ta, thủ đoạn này lại là không kém!'

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi.

Chỉ thấy ngoại trừ Thần Binh sơn trang người mình ở ngoài, cũng chỉ có Vạn lão gia tử mấy cái nội công sâu xa cao thủ, còn có người áo bào tro kia, vẫn còn có thể miễn cưỡng đứng thẳng.

"Tại sao. . . Các ngươi tại sao muốn buộc ta đây?"

Nam Cung Vấn Thiên chắp tay thở dài: "Nguyên bản ta chỉ nghĩ yên lặng rút lui ẩn giang hồ, lẻn tu võ đạo, tại sao các ngươi chung quy phải đến buộc ta?"

"Chà chà. . . Rượu đồ ăn bên trong, lấy thiên hương hồ tiêu gia vị, vật này không độc, nhưng nếu cùng mặt khác một loại đáy biển đâm kình dầu thiêu đốt mùi thơm hỗn hợp, lại có thể làm người gân cốt xốp, ba ngày không nổi. . . Ngươi là sớm có ý phòng người a!"

Người áo bào xám lắc lắc đầu thở dài, lại không làm sao giật mình, hiển nhiên cũng là có chính mình dựa dẫm.

"Hiện tại Ma môn hậu bối, đều là như thế càn rỡ sao?"

Nam Cung Vấn Thiên vung tay lên, Phúc bá dẫn dắt rất nhiều giáp sĩ hiện lên, trường đao cứng nỗ nhắm ngay người áo bào xám: "Cũng được, hôm nay

liền giết sạch các ngươi, huyết tế Ma binh, tất có thể đại thành! Động thủ!"

Hắn hiển nhiên cũng biết việc này không nên chậm trễ đạo lý, càng không muốn đợi đến Ma môn đòn bí mật điều động, hung hãn hạ lệnh.

"Tuân mệnh!"

Phúc bá cười hì hì trả lời một câu, thân hình quỷ mị lóe lên, một chưởng nổ ra!

Ầm!

Hắn toàn lực nhất kích, mạnh mẽ đánh vào đột nhiên không kịp chuẩn bị Nam Cung Vấn Thiên ngực, tiếng gãy xương nhất thời vang lên, chợt bồng bềnh lùi lại, giống như một con bướm xuyên hoa, né tránh Nam Cung Vấn Thiên phản kích mãnh liệt.

"Ngươi. . . Không phải A Phúc!"

Nam Cung Vấn Thiên che ngực, khóe miệng chảy máu, nhìn chằm chằm Phúc bá, trong ánh mắt hình như có ngọn lửa.

"Hì hì. . . Ta hầu hạ đến trang chủ không đẹp sao?"

Một cái yểu điệu tiếng nói, từ Phúc bá trong miệng truyền ra , khiến cho người không khỏi nổi lên một thân nổi da gà.

"Ma môn sáu đạo, trong đó Vô Hình đạo chuyên ty ám sát, dịch dung thuật thiên hạ vô song. . . Ngươi nếu giết A Phúc mà lột da dịch dung, xem ra những thứ này thiết giáp binh vệ, cũng bị ngươi thẩm thấu không ít!" Nam Cung Vấn Thiên tuy rằng chật vật, nhưng thân hình vẫn cứ dường như cây lao giống như thẳng tắp.

Soạt kéo!

Vừa dứt lời, thiết giáp sĩ bên trong liền bạo phát một trận rối loạn, không ít giáp sĩ múa đao chém giết hướng mình đồng liêu, dĩ nhiên là không chút do dự.

Vẻn vẹn sau một chốc, những giáp sĩ này liền tử thương quá nửa, còn lại lại là đem vũ khí nhắm ngay đã từng là trang chủ.

"Trang chủ đại nhân quả nhiên thông tuệ , đáng tiếc. . . Chỉ là mã hậu pháo mà thôi. . ." Dịch dung cô gái vẫn chưa cải về trước trang dung, như trước chống Phúc bá hời hợt: "Bất quá. . . Cái này cũng là trang chủ cái này một tháng đến say mê Ma binh, hơn nửa thời gian đều ở hầm ngầm trong, bằng không có thể rất sớm phát hiện đầu mối! Nhưng hiện tại, ngươi ba Đại cung phụng đã bị ta giết hai cái, thu mua một cái, lúc này ngươi, đã là chân chân chính chính người cô đơn đây!"

"Đúng đấy!"

Nam Cung Vấn Thiên nhìn chu vi.

Chúng bạn xa lánh, thân bại danh liệt, chính là hắn lúc này tốt đẹp nhất khắc hoạ.

Thậm chí, bản thân còn bị trọng thương, lại bị vây công, quả thực là thập tử vô sinh.

"Cha. . . Chuyện này. . . Này không phải là thật sự!"

Nam Cung Tú sắc mặt trắng bệch, không ngừng lùi lại, cầm lấy chồng Từ Như Ngọc tay.

Đáng tiếc, lúc này cái này thanh niên cao thủ đồng dạng sắc mặt trắng bệch.

"Quả nhiên. . ." Nam Cung Thanh lại là thở dài một tiếng: "Ngày hôm nay chung quy đến, cha ngươi có thể có hối hận?"

"Hối hận? Ta hối hận cái gì?"

Nam Cung Vấn Thiên trong ánh mắt hình như có tơ máu, nhìn về phía Phương Nguyên: "Vô Vọng, ngươi tới!"

Phương Nguyên nhất thời cả người căng thẳng.

'Không đúng!'

'Xem Ma môn thủ đoạn này, rõ ràng có thể lấy giải quyết nhanh chóng, một đao định càn khôn, lại cố ý kéo dài đến nay, chính là vì đem Nam Cung Vấn Thiên đẩy vào tuyệt cảnh! Hiển nhiên mưu đồ rất lớn!'

'Mà Nam Cung Vấn Thiên tuy rằng nhìn như sơn cùng thủy tận, vẫn như cũ có trở mình hi vọng, đó chính là Ma binh! Dựa theo hắn nói, Ma binh đã hầu như đào tạo đại thành, chỉ cần lại trải qua một tràng huyết tế. . . Lúc này lấy ra, tuyệt đối có thể lấy đại sát tứ phương!'

'Rốt cục muốn lộ ra kế hoạch sao?'

Chỉ là, tuy rằng biết rõ như vậy, hắn vẫn là dời bước tiến lên, dù sao, thân thể này một ít nhân duyên, vẫn cần muốn giải quyết.

"A đệ đi mau! Lão tặc! ! !"

Nam Cung Thanh con mắt một đỏ: "Động thủ!"

Sặc!

Phi Vũ Kiếm ra khỏi vỏ.

Thường Côn không chút do dự, một kiếm đâm hướng về Nam Cung Vấn Thiên.

Đùng!

Một đạo bóng roi bay tới, rõ ràng là Nam Cung Phù.

Cái này Nam Cung Vô Vọng tam tỷ, lúc này lại là triển lộ ra bất phàm tu vị võ đạo, lại có thể cùng Thường Côn có qua có lại.

"Tam muội, ngươi chẳng lẽ còn muốn vẽ đường cho hươu chạy? Ngươi có biết hay không, lão tặc những năm gần đây vẫn ở nắm em trai làm vỏ đao, lấy bản thân hắn tinh nguyên tế tự Ma binh? Nếu không phải như vậy, em trai lại làm sao có khả năng thể yếu đến nay?"

Nam Cung Thanh hai mắt đỏ ngầu.

Nam Cung Phù không nói một lời, nhưng trong tay không có một chút nào thả lỏng.

Bên ngoài, người của Ma môn lại là cười hì hì nhìn Nam Cung gia bên trong có loạn, không hề có một chút ra tay ý tứ.

Người áo bào xám nhìn cái này màn, suy tư: 'Năm đó Nam Cung Vấn Thiên cuốn đi Ma binh lẩn trốn, thật vất vả gần nhất mới bị phát hiện, nhưng thâm nhập điều tra, lại phát hiện chuôi này nguyên bản hầu như báo hỏng Ma binh, lại bị hắn tế luyện đến cơ hồ đại thành, lại thấy ánh mặt trời, bởi vậy mới lưu lại hắn đến hiện tại, chờ hắn hoàn thành cuối cùng một tay!'

Cho tới đối phương đạt được Ma binh, võ công tiến nhanh cái gì, người áo bào xám căn bản không có gì lo sợ.

Thần binh cho dù tốt, cũng phải nhìn nắm có người!

Lại nói, lần này vì không có sơ hở nào, Ma môn đã bí mật phái mặt khác một cái chấp binh trưởng lão đến đây, bảo đảm không có sơ hở nào.

Đến thời điểm, chỉ cần mang về Nam Cung Vấn Thiên đầu, cùng với tế luyện đại thành Ma binh, chính là cái thế kỳ công!

Nghĩ tới đây, hắn trong con ngươi không khỏi mang theo một điểm hừng hực, lại trêu tức mà nhìn Phương Nguyên: 'Cái này Nam Cung Vô Vọng hiển nhiên

cũng có ẩn giấu, tiếp đó sẽ thế nào đây? Cha con tương tàn?'

. . .

"Vô Vọng. . ."

Nhìn trước mặt đứa con trai này, Nam Cung Vấn Thiên thần sắc phức tạp.

Hắn được đến thượng cổ binh khí phổ tàn trang, trong đó có một đạo luyện binh phương pháp, chuyên có thể khôi phục thần binh phong mang , khiến cho lại thấy ánh mặt trời.

Lúc trước, nhìn thấy chuôi này rỉ sét loang lổ Ma Đao sau khi, hắn nhất thời tà niệm nổi lên, trốn tránh Ma môn, lại cải tên đổi họ, từ đây biến thành Nam Cung Vấn Thiên.

Lại dụng binh khí phổ bên trong luyện binh phương pháp, khổ tâm bồi dưỡng.

Lúc này, nếu là thôi thúc Lục Cực Ngự Binh Quyết, là có thể đem Nam Cung Vô Vọng luyện chế thành 'Vỏ đao', lấy tinh nguyên hồn phách hiến tế Ma binh, làm chủ trở thành đao linh!

Cái này cũng là trọng yếu nhất một bước!

Ma binh kiệt ngạo, làm sao có thể khống chế? Phải hi sinh huyết thân, lấy làm vì đao linh, lại dùng trong huyết mạch này điểm thiên nhiên thân cận khí tức ức chế phản phệ!

Binh khí phổ bên trong liền từng nói, này công pháp tà môn, tốt nhất là tế phẩm tự nguyện hi sinh, mới có thể thu được uy lực lớn nhất.

Nam Cung Vấn Thiên đưa tay đặt ở Nam Cung Vô Vọng trên đỉnh đầu, lặng lẽ không nói gì.

"Lão tặc! Đệ đệ chạy mau, hắn muốn giết ngươi luyện binh!"

Nam Cung Thanh muốn rách cả mí mắt.

"Đại tỷ!"

Nam Cung Phù lại là hai mắt một đỏ, lắc lắc đầu: "Ngươi vẫn nhìn lầm cha, hắn. . . Hắn không phải là người như thế! Hắn. . . Hắn chuẩn bị hi sinh, là chính mình a!"

"Cái gì?"

Nam Cung Thanh ngạc nhiên, liền Thường Côn đều không tự chủ được ngừng tay.

"Vô Vọng. . . Ngươi tin tưởng cha sao?"

Nam Cung Vấn Thiên nhìn chằm chằm con trai của chính mình, đột nhiên hỏi câu.

"Tin!"

Phương Nguyên lời ít mà ý nhiều, trên thực tế lại là không có sợ hãi.

"Ha ha. . . Được!"

Nam Cung Vấn Thiên cười to: "Nhớ tới. . . Thật tốt sống tiếp!"

Ầm ầm!

Chỉ một thoáng, một đạo sôi trào mãnh liệt nội lực, giống như trường giang đại hà giống như, từ trong bàn tay của hắn tuôn ra, đi vào Phương Nguyên trong cơ thể.

Loại biến hóa này, nhất thời làm Ma Môn người giật nảy cả mình.

'Nguyên lai. . . Lão quỷ này làm tất cả những thứ này, chỉ là nghĩ tác thành con trai?'

Ma môn người áo bào xám nhìn tình cảnh này, nhất thời có chút ngạc nhiên, chợt lắc đầu: "Nếu như ngự Binh chủ là Nam Cung Vấn Thiên, hay là còn có một phần chạy thoát khả năng, nhưng đổi thành Nam Cung Vô Vọng, khà khà. . . Đây là trời cho công lao!"

'Cái này Nam Cung Vấn Thiên, cuối cùng lại là người như thế thiết lập ra? Có chút phiền phức. . .'

Phương Nguyên lúc này, lại là trong lòng không nói gì.

Nếu như Nam Cung Vấn Thiên muốn giết con luyện đao, hắn đúng là vừa vặn một đao cắt đứt, hoàn toàn cắt đứt, dáng dấp như vậy trái lại có chút phiền phức.

Rất nhanh, hắn liền hoàn mỹ đi nghĩ những thứ này.

Bởi vì nương theo Nam Cung Vấn Thiên đi ngược chiều Lục Cực Ngự Binh Quyết chân khí tiến vào, trong cơ thể hắn lập tức phát sinh huyền dị biến hóa!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 786: Ẩm Huyết

"Đây là. . ."

Lục Cực Ngự Binh Quyết chính là Địa phẩm công pháp, thuận làm sản sinh Lục Cực chân khí, có ôn dưỡng thần binh năng lực.

Nhưng Phương Nguyên xưa nay không biết, Lục Cực Ngự Binh Quyết vẫn còn có loại này biến hóa, đi ngược chiều đường bộ, thì có quán đỉnh giống như hiệu quả.

Lúc này, nương theo Nam Cung Vấn Thiên chân khí tràn vào, trong cơ thể hắn nhất thời dường như Thao Thiết, tham lam nuốt chửng nguồn sức mạnh này.

Đặc biệt bên trong đan điền, bỗng nhiên truyền đến một tiếng rồng gầm tựa như tiếng vang.

Màu đen phù lục giẫy giụa, rục rà rục rịch. Làm sao, có nguyên lực hạn chế, bị gắt gao phong tỏa.

'Chẳng lẽ. . . Nó kém cuối cùng một bút, chính là cái này?'

Phương Nguyên thả ra nguyên lực hạn chế, nhất thời, màu đen phù văn cá voi hút nước giống như, đem Nam Cung Vấn Thiên Lục Cực chân khí thu nạp, toàn bộ phù văn một thoáng bù đắp.

Thuộc tính lan bên trong, màu đen Minh văn hoàn toàn hoàn chỉnh, giống như một thanh màu đen sẫm đao nhỏ, bên ngoài ra huyền diệu ý niệm:

"Ma binh Ẩm Huyết đao!"

Hắn nhẹ nhàng đọc lên danh tự này.

Ầm ầm!

Phảng phất tâm thần liên kết, Thần Binh sơn trang đại địa rạn nứt, lượng lớn tảng đá nện xuống, máu bắn tung tóe.

Sóng máu ngập trời bên trong, một thanh dài nửa trượng đen hồng binh khí nhất thời rơi vào Phương Nguyên trước người, bị hắn một cái vững vàng tiếp được.

Đao này toàn thân ngăm đen, tựa như nuốt chửng chu vi tia sáng, trên thân đao càng có cổ điển hoa văn, giống như người huyết mạch, lại phảng phất nóng rực mà lăn dung nham dòng chảy nhỏ.

"Thái Cổ lúc, có thiên ngoại Dị Ma hàng lâm, làm hại muôn dân, bị Thiên Đế Kiếm chủ đánh chết phân thây, rèn đúc bậc thầy Âu Trì Tử lấy cốt nhục, phối hợp cái khác quý trọng khoáng thạch, lấy thiên lôi địa hỏa, tốn thời gian bảy bảy bốn mươi chín năm, mới đúc tạo ra ma nhận, tên là 'Ẩm Huyết', đao thành ngày, nổi điên lên, Âu Trì Tử giết hết cả nhà sau tự sát!"

Một đoạn Liệt gia lời bình Ma binh ghi chép, nhất thời hiện lên ở Phương Nguyên trong lòng: "Nguyên lai Thần Binh sơn trang danh xứng với thực, chỉ bất quá che giấu chính là một thanh Ma binh!"

Cái này cự đao nặng đến hơn 300 cân, võ giả tầm thường dù là giơ lên đều là mất công sức, nhưng Phương Nguyên nắm ở trên tay, lại là một cách tự nhiên sinh ra một loại máu thịt liên kết cảm giác, trong cơ thể Lục Cực chân khí càng là rục rà rục rịch.

Dù sao, chuôi này đao đã nuốt chửng hắn thân thể này hơn mười năm tinh nguyên! Từ lâu khí tức liên kết!

"Ha ha! Ma đao hiện thế, làm sao có thể không có huyết tế? !"

Nam Cung Vấn Thiên tiến lên một bước: "Giết đi! Giết ta, lại giết ở đây tất cả mọi người, làm vì Ẩm Huyết đao khai phong! Từ đó về sau, trên giang hồ liền muốn thêm ra một thanh không bại ma đao truyền thuyết!"

Trước hắn mạnh mẽ quán đỉnh, dù là Phương Nguyên cố ý lưu thủ, cũng tổn thất chín thành công lực, lúc này liền cái trung tam phẩm võ giả cũng không bằng, con mắt lại là hừng hực cực kỳ.

'Vô Vọng dù là đến ta toàn bộ công lực, e sợ cũng không cách nào từ Ma môn vây quét bên trong đột phá, cũng may Ẩm Huyết đao tự có dị năng, có thể nuốt chửng tinh huyết, phụng dưỡng kí chủ, chỉ cần ta thành đao linh, lại thu nạp ở đây võ giả tinh huyết, đủ để đem hắn đẩy tới nhất phẩm đỉnh cao, thậm chí tiến giai Thiên Tượng, thiên hạ đều có thể đi đến! Ta có thể vì hắn làm, cũng chỉ có nhiều như vậy!'

Cho tới Nam Cung Vô Vọng có thể hay không nhẫn tâm xuống tay, hắn lại là không có một chút nào lo lắng.

Dù sao, Ẩm Huyết đao chính là Ma binh , liền ngay cả Tông sư Âu Trì Tử ở đao thành sau khi đều bị ma ý khống chế, chính mình giết hết chính mình cả nhà, thanh tỉnh sau khi tự sát chuộc tội.

Nam Cung Vô Vọng chỉ là một cái công tử bột, tự nhiên càng không thể từ bên trong thoát ly.

Đúng là đợi đến hiến tế thỏa mãn Ẩm Huyết đao, lại có đao linh sau khi, lại là có thể khôi phục lại.

'Đến vào lúc ấy, ván đã đóng thuyền, hi vọng hắn chớ có trách ta!'

'Ta chung quy, không phải một cái nhẫn tâm người, nhưng con trai của ta đem sẽ xưng bá võ lâm, cũng xem là tốt!'

'Chính mình nếu không thể làm được điểm này, liền hi sinh chính mình, để

con trai để hoàn thành, đây chính là ta Ma đạo giác ngộ!'

Nam Cung Vấn Thiên lồng ngực thẳng tắp hướng về trên mũi đao đâm đến, mang theo hi sinh lớn giác ngộ vẻ.

Đùng!

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, Ẩm Huyết đao chụp ngang, đem Nam Cung Vấn Thiên một cái ép ở trên mặt đất: "Lão gia hỏa, muốn chết sao?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Hỏi qua ta không có?"

"Ồ?"

Nam Cung Vấn Thiên rất là kinh ngạc: "Không thể!"

"Không thể!"

So với hắn kinh ngạc hơn, là như gặp đại địch Ma môn Vô Hình đạo cùng người áo bào xám: "Ẩm Huyết đao xuất thế, tất nhiên khống chế kí chủ, tàn sát muôn dân, làm sao hắn vẫn tỉnh táo? Chẳng lẽ đao này vẫn là tàn khuyết?"

"Thì ra là như vậy, không trách tên là Ẩm Huyết!"

Phương Nguyên nhìn hướng chính mình bàn tay.

Đang cùng chuôi đao đụng vào nhau nơi, đã có từng tia tia hồng tuyến, giống như huyết mạch giống như, leo lên ở hắn cánh tay nhỏ trên.

Một loại khát máu khát vọng, đang điên cuồng trùng kích nội tâm của hắn, giục hắn đi tàn sát, truy đuổi máu tươi.

Nếu là trước cái kia hoàn khố tử, dù là thượng tam phẩm Tông sư, e sợ cũng phải tâm thần thất thủ, đại khai sát giới.

Bất quá, muốn nói có thể ảnh hưởng Phương Nguyên, đó chính là trò cười.

"Lục Cực ngự binh, lấy người ngự binh, mà không phải lấy binh ngự người! Chỉ là một thanh vật chết, nhiều nhất lại thêm vào điểm Ma thần tàn dư, còn muốn ảnh hưởng ta?"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, một tầng tím ý đột nhiên từ cổ tay hiện lên, đem huyết quản tất cả nhiễm thấu.

Không chỉ có như vậy, thân đao bên trên , tương tự bị màu tím ăn mòn.

Hắn một tháng qua, nguyên lực sinh sôi liên tục, biến thành lực lượng, hoàn toàn bị Ẩm Huyết đao nuốt chửng , làm cái này nội ứng bắt đầu ô nhiễm.

Huống chi, phù lục hoàn thiện sau khi, hắn bên trong đan điền lại không còn khuyết điểm, nguyên bản nguyên lực đồng dạng có thể lấy khởi động.

Trong ứng ngoài hợp phía dưới, màu tím bao phủ, trong nháy mắt đem Ẩm Huyết đao rửa luyện một lần.

Từ thân đao bên trong, phảng phất truyền đến một tiếng đến từ Cửu U chi đáy ác ma gào thét, chợt liền hoàn toàn vắng lặng.

Chợt, một phần kỳ dị pháp quyết, liền chủ động tiến vào Phương Nguyên biển ý thức.

"Đại Huyết Ma Công!"

"Nguyên lai chân chính truyền thế cấp bậc thần binh ma nhận, ở hoàn toàn nhận chủ sau khi, đều sẽ có tương ứng thần công bí kíp xuất hiện? Đây chính là chân chính Thiên phẩm công pháp?"

"Bất quá, công pháp này bên trong có chút quỷ bí, cái này ma đao đồng dạng cũng là như thế!"

Lấy Đại Huyết Ma Công, triển khai Ẩm Huyết đao, tự nhiên thuận buồm xuôi gió, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, thậm chí uống máu luyện công,

hồi nguyên chữa thương, càng đánh càng hăng, sức chịu đựng thiên hạ vô cùng!

Nhưng Phương Nguyên nhạy cảm nhận ra được Ẩm Huyết đao bên trong một ít dị dạng, lúc này căn bản không luyện, mà là trực tiếp đem chính mình khổ tu Lục Cực chân khí rót nhập vào thân đao bên trong.

Răng rắc!

Hắn Lục Cực Ngự Binh Quyết đã sớm tu luyện tới một cái viên mãn hoàn cảnh, chỉ là bởi vì không tìm được thích hợp Linh binh, mới vẫn kẹt ở cảnh giới thứ nhất.

Nhưng Ẩm Huyết đao đã sớm trải qua hắn tinh nguyên tế luyện, lúc này thật giống như hắn tay chân một phần , căn bản liền không cần cái khác thủ tục, một cách tự nhiên mà trở thành Lục Cực ngự binh đối tượng.

Thậm chí, trước hơn mười năm cung dưỡng , khiến cho hắn trực tiếp lướt qua cảnh giới thứ hai, đến thần binh phụng dưỡng cảnh giới thứ ba!

Răng rắc!

Từng tia từng tia đỏ như màu máu đao khí bị Phương Nguyên thu nạp nhập thể, cùng Lục Cực chân khí hỗn hợp, hung hãn xung kích cửa ải.

Đùng!

Đầu tiên là tam phẩm võ giả quan khiếu, ở ác liệt đao khí trước mặt căn bản như bẻ cành khô, phảng phất trang giấy như thế đâm một cái là rách.

Chợt đao khí điên cuồng gào thét, mênh mông cuồn cuộn, ép qua nhị phẩm rất nhiều khiếu huyệt.

Xoẹt!

Giống như sóng lớn vỗ bờ, chân khí màu đỏ ngòm tầng tầng đánh ở nhất

phẩm võ giả Thiên quan bên trên, trong nháy mắt lôi kéo ra vô số vết rách.

Vết rách càng ngày càng mở rộng, ở làn sóng thứ hai chân khí hung xông tới sau khi, hung hãn bị phá.

Khoảng khắc trong lúc đó, Phương Nguyên võ phá ba tầng, trực tiếp đến này thế nhất phẩm Đại tông sư thế gian võ đạo chí cảnh!

Nhất phẩm sau khi, toàn thân khiếu huyệt đều bị mở ra, tựa như khai thác ra vô cùng thiên địa.

Chân khí màu đỏ ngòm mênh mông cuồn cuộn, không ngừng nghỉ, dường như muốn đem thực lực của hắn lại đẩy mạnh đến một cái quỷ thần khó lường đỉnh cao.

Sặc!

Thần Binh sơn trang ở ngoài, một cái kỳ dị kim chúc tiếng gõ vang vang lên.

Hận!

Phàm là nghe được âm thanh này võ giả, trong lòng đều đột nhiên bay lên một luồng vô cùng vô tận hận ý.

Hận trời bất công! Hận địa bất bình! Hận nhân ly thương!

Rất hiển nhiên, cái này là Ma Môn bí mật đến đây áp trận lão quái vật, cũng bị Phương Nguyên tiến cảnh doạ đến, trực tiếp ra tay ngăn chặn.

"Thất phu muốn chết!"

Khí cơ dẫn dắt phía dưới, Phương Nguyên không rảnh suy tư, múa đao liền chém!

Xì xì!

Giống như dải lụa đao khí quét ngang, người ngăn cản tan tác tơi bời.

Đứng mũi chịu sào người áo bào xám sợ vỡ mật, nhanh chóng lùi về sau, lưng va nát không biết bao nhiêu vách tường, triển lộ ra nhất phẩm cao thủ thực lực đáng sợ.

Mà bên cạnh hắn Vô Hình đạo thích khách, thực lực hơi thiếu một chút, cùng cái khác xui xẻo khách mời thuộc hạ đồng thời bị đao khí xé rách, giống như ngũ mã phân thây, bị chết vô cùng thê thảm.

Ầm!

Đao khí khoát tận, người áo bào xám đã lùi lại lui nữa, đến Thần Binh sơn trang cửa lớn trước.

Hắn nhìn trên mặt đất đao khí khe, không khỏi lẩm bẩm một câu: "Đao thật là nhanh! Tốt tà đao!"

Phốc phốc!

Vừa dứt lời, cả người hắn chia năm xẻ bảy, rất nhiều dòng máu lại phảng phất có người tâm phúc giống như, không ngừng hội tụ, ở Phương Nguyên hình thành một vũng ao máu.

Từ Ẩm Huyết đao thân đao bên trên, màu đỏ tím hoa văn lan tràn, phảng phất xúc tu dây leo giống như, tham lam nuốt chửng máu tươi.

Đao này vừa ra, tất phệ người máu!

"Đao này. . ."

Phương Nguyên cũng hơi kinh ngạc, động tác này, liền cùng vật còn sống gần đủ rồi.

Thậm chí, hắn có thể cảm giác được, nương theo Ẩm Huyết đao phệ huyết,

một dòng nước nóng liền từ chuôi đao truyền đến, cường cân tráng cốt, tăng tiến công lực.

"Này loại năng lực, nếu là dùng ở kéo dài chiến bên trong, quả thực là thuận buồm xuôi gió a! Hoàn toàn là tàn sát chặt gà hung khí, gọi Hấp Huyết đao tốt."

Giang hồ võ giả, sợ nhất vẫn là bản thân công lực thể lực tiêu hao hết, bởi vậy cho dù nhất phẩm cao thủ, đều sợ hãi đại quân vây công.

Nhưng có Ẩm Huyết đao sau khi võ giả, liền không giống.

Như vậy võ giả, càng đánh càng mạnh , căn bản giết không chết, có thể nói là bình thường đại quân ác mộng!

"Bất quá đối với ta mà nói, thì có chút người tài giỏi không được trọng dụng!"

Thiếu niên nhẹ nhàng lắc đầu, mặc cho trường đao trong tay uống máu, đem trên mặt đất dòng máu nuốt chửng đến giọt nước không tồn.

Cái này yêu dị một màn, nhất thời đem Nam Cung ba tỷ muội dọa sợ, cho dù là Nam Cung Phù cũng ngơ ngác nhìn Phương Nguyên, cảm giác đã không nhận ra cái này đệ đệ.

"Ngươi dám!"

Thần Binh sơn trang ở ngoài, cú đêm giống như gào thét truyền đến, bóng người lóe lên, một ông già liền xuất hiện ở người áo bào xám mới vừa đứng sừng sững địa phương.

Thân hình hắn cao to, trên người mặc áo mãng bào, đầu đội kim quan, phú quý khí bức người, trên tay cầm một thanh màu đen móc sắt.

Ma binh Trường Hận câu!

"Vô Vọng, người này là Ma Môn chấp binh trưởng lão Hận Thiên Hầu, trên tay hắn Ly Hận câu ghi tên thiên hạ Ma binh thứ chín! Hai mươi năm trước chính là nhất phẩm Đại tông sư cảnh giới!"

Nam Cung Vấn Thiên chỉ lo Phương Nguyên chịu thiệt, lập tức nhắc nhở.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 787: Bêu Đầu

"Hận Thiên Hầu? Ma binh thứ chín Trường Hận câu?"

Phương Nguyên cầm đao cười gằn: "Không biết ngươi này con hầu, ở Ma đạo bên trong có thể xếp thứ mấy?"

"Tiểu bối càn rỡ!"

Thái độ như thế, nhất thời đem cái này cẩm y ngọc bào Hận Thiên Hầu tức giận gần chết, hắn ở Ma môn ở trong quyền cao chức trọng, nhất ngôn cửu đỉnh, lúc nào được qua loại này Khí: "Ngươi tuy rằng làm Ẩm Huyết đao chủ, nhưng có từng tu luyện trong đao bí pháp? Ẩm Huyết đao ở thập đại Ma binh ở trong, chỉ là khuất cư ghế chót, còn muốn ở Trường Hận câu phía dưới! Huống chi. . . Trước đây Ẩm Huyết đao chủ làm hại giang hồ, bị chủ nhà họ Khổng lấy Hạo Nhiên Chính Khí Xích đánh bại, Ẩm Huyết đao cũng gặp phải phong ấn trọng thương, dù là luyện lại tế tự, lại còn có thể khôi phục mấy phần uy năng?"

Cái này Hận Thiên Hầu chân thành nói đến, tự tin trăm phần trăm.

Nhưng trên thực tế, lại là âm thầm triển khai ma công, đang đả kích Phương Nguyên lòng tự tin.

Hắn loại này người từng trải, chân chính lúc đối địch, đương nhiên sẽ không phạm mới ra đời thái điểu mới có sai lầm, càng là đối với lúc này Phương Nguyên cực kỳ cảnh giác.

"Phí lời thật nhiều!"

Phương Nguyên nhíu nhíu mày, đột nhiên vọt tới trước.

Xì xì!

Ẩm Huyết đao kéo, mang theo một đạo thật dài vết đao, trong thời gian ngắn đi tới Hận Thiên Hầu trước người, trở tay rút đao.

Xèo!

Một đạo dài bảy, tám trượng màu máu đao cương hiện lên, giống như khai thiên tích địa giống như, đập xuống đỉnh đầu.

Coong!

Hận Thiên Hầu trong mắt lệ khí lóe lên, nâng câu hoành phong.

Muộn hưởng truyền lại, hắn hai chân nhất thời thâm nhập lòng đất, chu vi hiện ra mạng nhện giống như vết rách, nguyên bản Thần Binh sơn trang trang trước đều là dùng màu xanh tảng đá sàn nhà phô, lúc này liền khắp nơi bừa bộn, nứt vỡ ra.

Lượng lớn tia lửa lấp loé, màu đen móc sắt lại là vững vàng đem Ẩm Huyết đao thế tiến công tiếp xuống, không có một chút nào tổn thương.

Ong ong!

Thậm chí, móc sắt rung động bên trong, sự hận thù càng là không ngừng lan tràn nhuộm đẫm, rất nhiều ma nhiễm muôn dân khí thế.

Chuôi này thiên hạ thứ chín Ma binh, quả nhiên danh bất hư truyền.

"Huyết Chiến Bát Phương!"

Phương Nguyên cười ha ha, bỗng nhiên bổ ra tám đao, chiếm cứ bát quái phương vị.

Đao khí có linh, thậm chí tự động đi khắp, phảng phất tạo thành một đạo đao

trận, huyết quang cuồn cuộn, hướng về trung tâm Hận Thiên Hầu nghiền ép mà qua.

"Đại Huyết Ma Công bên trong đao pháp?"

Hận Thiên Hầu hú lên một tiếng, hai tay nhất thời trở nên đen kịt một màu: "Hận Thiên Ma Công!"

Hắn thẳng đến lúc này, rốt cục không lại che giấu, dùng ra bản lĩnh cuối cùng.

Cái này Hận Thiên Ma Công truyền từ Trường Hận câu, chính là Thiên phẩm công pháp, lúc này hắn triển khai mà ra, gió lạnh rít gào, mây đen che trời, thanh thế kinh người cực kỳ.

"Thiên. . . Tượng. . ."

Nam Cung Vấn Thiên nhìn tình cảnh này, lại là lẩm bẩm, đem cái này tất cả võ giả say mê cảnh giới nói ra miệng.

Võ công dù là tu luyện tới nhất phẩm Đại tông sư, cũng như trước là phàm nhân.

Nhưng Thiên Tượng không giống!

Này bước bước ra, võ giả liền có thể lấy bản thân xúc động Thiên Tượng, triển khai các loại khó mà tin nổi đại thần thông, có thể nói một bước siêu phàm nhập thánh!

"Ha ha. . . Thiên Tượng võ giả thì lại làm sao?"

Phương Nguyên múa đao, quanh thân bao phủ một tầng nồng nặc huyết quang, hầu như có dày ba thước, mặc cho dựa vào cái gì âm phong mây đen, tất cả đều bị ngăn cản ở ngoài.

Hắn đương nhiên không có tu luyện Đại Huyết Ma Công.

Nhưng trong đó đao pháp, đúng là vô cùng thích hợp Ẩm Huyết đao triển khai, lúc này lấy Lục Cực Ngự Binh Quyết nội tình thôi thúc , ngược lại cũng ra dáng.

Huống chi, hắn còn có nguyên lực át chủ bài, có thể nói, dù là trước Ẩm Huyết đao chủ phục sinh với hắn đối chiến, cuối cùng bị dây dưa đến chết cái kia, cũng tuyệt đối sẽ không là hắn.

'Đương nhiên. . . Thiên Tượng võ giả phạm vi sát thương có chút khủng bố, ở đây ra tay đánh nhau, e sợ sẽ tai vạ tới cá trong chậu!'

Phương Nguyên hai tay cầm đao, giống như Bàn Cổ khai thiên, mãnh mà bổ xuống: "Huyết Tẩy Thiên Hạ!"

Xì!

Đao khí tung hoành, hơn mười trượng dài màu máu đao khí chém ngang, nhất thời đem Thần Binh sơn trang trước cửa một khu vực lớn chia ra làm hai, đẩy vào mặt sau mênh mang rừng núi ở trong.

Thần Binh sơn trang bên trong, Nam Cung ba tỷ muội, còn có Nam Cung Vấn Thiên đều là sốt sắng mà nhìn tình cảnh này, vẻ mặt mỗi cái có không giống.

Ở trong mắt bọn họ, sơn trang ở ngoài trong rừng rậm, phảng phất nhấc lên một đạo màu đen long quyển, đang cùng một cái huyết sắc giao long tranh đấu.

Dù là Từ Như Ngọc cùng Thường Côn, cũng là nhìn ra thấy nhìn chằm chằm không chớp mắt, nhiệt huyết sôi trào.

Dù sao, bọn họ cũng là võ giả, có chính mình võ đạo chấp nhất!

"Võ đạo cực hạn, quả thật phong cảnh tuyệt đẹp. . . Dù như thế nào, trận

chiến này đều chắc chắn kinh động giang hồ. . ." Thường Côn thu kiếm vào vỏ, thăm thẳm thở dài: "A Thanh, nhà ngươi đệ đệ e sợ muốn vang danh thiên hạ!"

"Xác thực. . ."

Từ Như Ngọc gật đầu, nhìn bên cạnh Nam Cung Tú, lại là thở dài, lông mày chăm chú nhăn lại.

Lo lắng Hận Thiên Hầu thắng lợi, đại khai sát giới, chỉ là một mặt.

Ở một phương diện khác, cũng là lo lắng sau trận chiến này, Thần Binh sơn trang dù cho uy chấn võ lâm, nhưng cha con đều ma đầu, e sợ sẽ đưa tới võ lâm chính đạo thảo phạt.

Nam Cung Tú linh lung tâm tư, từ lâu phát hiện cái này chồng vẻ mặt không đúng, không khỏi âm u.

"Hừ. . . Họ Từ, ngươi còn có phải là người đàn ông?"

Nam Cung Phù thấy cảnh này, nhất thời hừ lạnh một tiếng: "ta đại tỷ phu có nhà có nghiệp, so với ngươi lo lắng đều nhiều hơn, còn chưa nói cái gì, ngươi liền như vậy. . . Đáng trách nhị tỷ lúc trước mắt bị mù, mới gả cho cho ngươi!"

"Không cần nói!"

Nam Cung Vấn Thiên phất tay một cái, đem trong miệng nàng quát mắng ngăn lại, ánh mắt lại chưa bao giờ từng rời đi rừng cây: "Trận chiến này nếu là Vô Vọng chiến bại, chúng ta cả nhà cộng phó hoàng tuyền , ngược lại cũng sạch sẽ. . . Như Ngọc ngươi cũng không cần nghĩ chạy trốn, lấy Thiên Tượng võ giả khinh công, ngươi có thể trốn đến nơi nào?"

Răng rắc!

Đang lúc này, hai người giao chiến trong rừng rậm, tựa hồ có tử lôi lóe lên.

Màu đen long quyển tan vỡ, một bóng người lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế nhào ra: "Nam Cung Vô Vọng. . . Ngươi nếu lo lắng người nhà, Lão phu hết lần này tới lần khác muốn tiêu diệt ngươi cả nhà!"

Bóng người kia cực nhanh, rõ ràng là giận râu tóc dựng lên, khóe miệng chảy máu Hận Thiên Hầu, hướng về Nam Cung Vấn Thiên mấy người phi phác tới.

Thiên Tượng võ giả liều mạng công kích, cường đại cỡ nào?

Vẻn vẹn chỉ là khí thế áp bức, liền làm Nam Cung Vấn Thiên mấy người ngực phiền muộn, tứ chi run rẩy, không thể động đậy, giống như đợi làm thịt cừu con.

Xì!

Trong chớp mắt, Huyết long đuổi sát mà tới.

Đột nhiên, Hận Thiên Hầu bóng người xoay một cái, dĩ nhiên vô cùng xảo diệu ở giữa không trung gập lại, giống như bay yến về tổ, Trường Hận câu toàn lực mà phát, câu hướng về Phương Nguyên mở ra trung môn!

Nguyên lai tất cả những thứ này , bất quá là mưu kế, giương đông kích tây kế sách.

Hận Thiên Hầu mèo già hóa cáo, từ trước Phương Nguyên lựa chọn chiến trường, nhìn ra hắn sợ ném chuột vỡ đồ, cố ý ở rơi xuống nhập hạ phong lúc, làm ra loại này cử động, chính là muốn dẫn tới địch thủ lòng rối như tơ vò, tiếp theo đánh lén!

Có thể nói, trước hắn làm dáng muốn giết Nam Cung Vấn Thiên mấy người, mới dùng ba phần mười lực, lúc này giữa không trung gãy chuyển thủ đoạn, mới là toàn lực mà phát!

Nhanh! Nhanh! Nhanh! !

Hết thảy đều là vượt quá tưởng tượng nhanh, lần này quả thật là tinh diệu đến cực điểm, lợi dụng nhân tâm điểm yếu, lại biến đổi quá nhanh, Trường Hận câu lộ hết ra sự sắc bén, ngay lúc sắp đem Phương Nguyên mổ bụng phá dạ dày.

Phốc!

Trường Hận câu xẹt qua thanh niên , khiến cho Thần Binh sơn trang bên trong truyền đến vài tiếng la lớn, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, bóng người này lại chậm rãi tiêu tan , khiến cho Hận Thiên Hầu mặt lộ vẻ không thể tin tưởng vẻ: "Ảo ảnh? Ma môn Khôi Lỗi thuật? Tàn Ảnh tông pháp môn? Giống thật mà là giả!"

Cao thủ tranh chấp, làm sao có thể cho phép như thế sai lầm lớn?

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo máu hồng liền bay lượn mà qua , khiến cho Hận Thiên Hầu đầu bay lên.

Máu tươi rơi xuống, lại bị Ẩm Huyết đao tham lam rút lấy, một cái Thiên Tượng cảnh võ giả tinh huyết , khiến cho thân đao đều phát ra hưng phấn ong ong.

Thần Binh sơn trang bên trong, Nam Cung Vấn Thiên mấy người nhìn cái này màn, đều là vẻ mặt dại ra.

Một cái Ma môn chấp binh trưởng lão, Thiên Tượng cảnh võ giả, dĩ nhiên liền như thế chết rồi?

"Hắn. . . Chết rồi?"

Nam Cung Vấn Thiên tiến lên, nhìn không đầu thi thể, lẩm bẩm nói.

"Hừm, chết rồi!"

Phương Nguyên nhặt lên Trường Hận câu, lời ít mà ý nhiều.

. . .

Trường Hận câu dài không vượt qua một thước, toàn thân ngăm đen, thoáng bắn ra, thì có tiếng ông ông truyền ra, xa gần đều nghe, kích phát hận ý, chấn động hồn phách người.

Tầm thường binh khí, chú ý một tấc ngắn, một tấc hiểm, cái này móc chỉ có một thước không tới, tự nhiên hiểm đến cực điểm.

Đương nhiên, một mực làm hiểm, liền giống như đi trên dây, bất cứ lúc nào cũng sẽ tan xương nát thịt.

Tựa như Hận Thiên Hầu va vào Phương Nguyên, làm hiểm quá mức, cũng chỉ có chết rồi.

"Trường Hận câu, thiên hạ Ma binh thứ chín, thượng cổ có Thiên Tà tông bừa bãi tàn phá giang hồ, tông chủ có một ái thiếp, thiên tư quốc sắc, mỹ nhân hương hóa thành mộ anh hùng , khiến cho Thiên Tà tông tông chủ mất đi tranh bá ý chí, sau đó, Thiên Tà tông tao ngộ trọng đại ngăn trở, nữ tử này bị nghi làm vì chính đạo gian tế, Thiên Tà tông mấy đại nguyên lão bức bách, muốn tông chủ vung tuệ kiếm chém tơ tình. . . Sơn cùng thủy tận lúc, nữ tử này dứt khoát lấy bên người kim câu tự sát, Thiên Tà tông tông chủ bởi vậy một lần nữa tỉnh lại, đi tới báo thù con đường, đánh trận giang hồ, đem bồi dưỡng được nữ tử này chính phái một cái nào đó am ni cô trực tiếp giết tuyệt, lại đem nữ tử này tự sát kim câu luyện lại, tiêu hao hết Thiên Tà tông tài lực, đúc thành Ma binh. . . Đến hậu thế, Thiên Tà tông bèo dạt mây trôi, chỉ có Ma binh truyền lưu giang hồ, cố sự này bên trong cô gái tên họ đã sớm bị người quên, chỉ lấy 'Kim Câu Phu Nhân' xưng. . ."

Phương Nguyên cầm trong tay Trường Hận câu, sắc mặt tựa như cười mà không phải cười: "Trường Hận câu bên trong Trường Hận Ma Công, phải nên chính là lúc trước cái kia Thiên Tà tông trấn phái ma công."

"Ma công kia ta xem qua, vẫn còn tính không sai, cùng Trường Hận câu cũng

rất xứng, phụ thân cầm trước tiên dùng đi!"

Nhẹ nhàng đưa tới bên trong, cái này Ma binh liền đến đi vào người trung niên trên tay.

Nam Cung Vấn Thiên nắm chuôi này người trong giang hồ nằm mộng cũng muốn được đến Thần khí, không khỏi sắc mặt phức tạp.

Hắn khổ tâm cô nghệ, liều sống liều chết, tiêu hao hai mươi năm, mới cuối cùng cũng coi như khiến Ẩm Huyết đao lại thấy ánh mặt trời.

Nhưng Nam Cung Vô Vọng tùy tùy tiện tiện liền quăng một thanh xếp hạng càng cao hơn Ma binh lại đây, thật giống như quăng một gốc cây rau cải trắng như thế , khiến cho hắn không khỏi sinh ra một ít vi diệu cảm giác.

"Cái này Trường Hận câu, ngươi quả thật không muốn?"

Lúc này Nam Cung Vấn Thiên, dĩ nhiên đã khôi phục hồi nguyên bản nội công, thậm chí còn có tinh tiến.

Dù sao, đối với Phương Nguyên nguyên lực mà nói, Nam Cung Vấn Thiên này điểm tu vị, vẫn đúng là không tính là gì, tiện tay liền cho hắn bù đắp.

Trước sở dĩ thu nạp, chỉ là vì làm cái này lời dẫn chìa khóa, hoàn thiện Ma binh phù văn duyên cớ.

"Không cần, ta cảm thấy Ẩm Huyết đao càng thích hợp ta!"

Tuy rằng Ẩm Huyết đao chỉ xếp hạng thứ mười, nhưng thần binh cũng phải nhìn dùng người.

Tựa như cái này thứ chín Hận Thiên Hầu, liền chết ở Phương Nguyên trên tay.

"Huống chi. . . Di chuyển qua đi, ta ý hành tẩu giang hồ, bên trong sơn trang

cũng cần một điểm tự vệ lực lượng!"

Phương Nguyên ăn ngay nói thật.

"Hành tẩu giang hồ a. . ."

Nam Cung Vấn Thiên vuốt vuốt chòm râu, trong con ngươi có khát vọng cùng vẻ chờ mong.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 788: Giang Hồ

Quận Ba Dương, Kim Phong Tế Vũ lâu.

Đây là một nhà nghe tên xa gần giang hồ tổ chức tình báo, lấy tin tức linh thông mà nổi danh, ở mỗi cái quận bên trong đều có phân bộ, nhưng tổng lầu nơi vẫn thành câu đố.

Giang hồ đồn đại, này lâu không chỉ có thiên hạ thập đại cao thủ một trong tọa trấn, càng được đến mấy cái danh môn đại phái cùng võ lâm thánh địa chống đỡ, bằng không tuyệt đối không cách nào đạt cho tới bây giờ quy mô.

Kim Phong Tế Vũ lâu mỗi cái có quy chế, bình thường nhất là ba tầng, các quận bên trong phân lâu có bảy tầng, mà nghe đồn rằng tổng lầu, lại là độc nhất vô nhị chín tầng.

Lúc này, Phương Nguyên liền bước lên quận thành bên trong bảy tầng Kim Phong Tế Vũ lâu.

Lúc này là giữa trưa, lầu bên trong dòng người rộn ràng, nhiều chính là giang hồ hào khách vung tiền như rác.

Kim Phong Tế Vũ lâu không chỉ có là tình báo lầu, càng tương tự một cái cực lớn buôn bán thành, kiêm doanh tửu lâu, quán trà, sòng bạc các loại làm ăn, chính là quận thành bên trong náo nhiệt nhất huyên náo nơi.

Mà cho dù chỉ có bảy tầng, cũng là xanh vàng rực rỡ, xa mỹ cực kỳ.

Trong đó ba tầng đầu đối với người bình thường mở ra, sau bốn tầng nhưng là chỉ có nổi danh võ giả mới có thể bước vào, trong đó các loại cửa hàng đầy đủ

mọi thứ, bất luận là binh khí linh dược, thậm chí tình báo tin tức, thậm chí thuê cao thủ, sẽ không có Kim Phong Tế Vũ lâu không làm nổi sự tình.

Phương Nguyên lúc này ăn mặc đơn giản đồng phục võ sĩ, sau lưng Ẩm Huyết đao dùng vải trắng bao, giống như một khối nhánh gỗ, trên giang hồ không muốn bại lộ chính mình binh khí võ giả nhiều hơn nhiều, cũng không thế nào dễ thấy.

Lúc này trực tiếp liền đến tầng thứ ba tửu lâu, tìm một cái dựa vào song cửa vị trí ngồi xuống, muốn mấy món ăn sáng, một bình rượu lâu năm, từ từ ăn uống.

"Trần thế như nước thủy triều người như nước, chỉ thán giang hồ mấy người về!"

Nhìn những kia tiên y nộ mã hiệp khách, cùng với ánh mắt lấp lánh thiếu hiệp hiệp nữ, Phương Nguyên không khỏi thăm thẳm thở dài.

Thế nhân chỉ nhìn thấy trong chốn giang hồ thành danh hiệp khách phong quang, ai có thể rõ ràng cái kia vô danh mộ hoang bên trong, chôn bao nhiêu bạch cốt âm u?

Tửu lâu này làm ăn khá khẩm, rất nhanh ngồi đầy, bếp trưởng tay nghề cũng là vẫn còn có thể, một đạo gà xào xả ớt xào đến có tư có vị, phối hợp rượu lâu năm càng là nhất tuyệt.

Đương nhiên, so với Thần Binh sơn trang bên trong rất nhiều người hầu đầu bếp hầu hạ một người, vẫn là muốn có chỗ không bằng. Đáng tiếc, to lớn một cái Thần Binh sơn trang, lúc này đã bèo dạt mây trôi!

Phương Nguyên bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Thần Binh sơn trang một trận chiến sau, hắn liền phân phát người hầu, càng làm cho Nam Cung Vấn Thiên mang theo Nam Cung tỷ muội ba người, đi tới

nơi khác mai danh ẩn tích.

Không như vậy không được!

Dù sao, Nam Cung Vấn Thiên Ma môn thân phận bại lộ, không biết muốn đưa tới bao nhiêu phiền phức, nếu là lại có thêm chần chờ, nói không chắc hai đạo chính tà vây quét liền muốn đến.

Mai danh ẩn tích, chuyển sang nơi khác lại bắt đầu lại từ đầu, cũng là bất đắc dĩ mà thôi.

"Thường Côn tuy rằng có gia tộc gánh vác, nhưng cùng Nam Cung Thanh cảm tình lại là vô cùng tốt, Nam Cung Tú cùng Từ Như Ngọc thì có chút vấn đề , bất quá Nam Cung Vấn Thiên đã khôi phục thực lực, hoàn toàn trấn áp được đến!"

Thật muốn luận mèo già hóa cáo, mười cái Từ Như Ngọc cũng không phải là đối thủ của Nam Cung Vấn Thiên.

Càng không cần phải nói, đến Phương Nguyên trợ giúp, lúc này Nam Cung Vấn Thiên không chỉ có công lực hoàn toàn khôi phục, lại tập luyện Trường Hận Ma Công, tu vi võ học tiến thêm một bước, đến nhất phẩm Đại tông sư cảnh giới, phối hợp Trường Hận câu, thậm chí có thể lấy tranh nhất tranh thiên hạ trăm cường xếp hạng, lại một lòng tiềm tàng, về mặt an toàn vẫn là không lo.

"Lại nói cái kia Thần Binh sơn trang ngày đó đại chiến, thiếu chủ Nam Cung Vô Vọng bại lộ thân phận, làm vì Ẩm Huyết đao chủ, tàn sát võ lâm, cuối cùng thậm chí cùng Ma môn Hận Thiên Hầu một trận chiến thắng lợi, kinh thiên động địa, sau đó người trong giang hồ trước đi tìm hiểu, nhìn thấy Thần Binh sơn trang tảng đá xanh trên dài mấy trượng vết đao, mỗi một cái đều là tâm tang như chết, Kim Phong Tế Vũ lâu cũng một lần nữa chỉnh lý xếp hạng, Ẩm Huyết đao Nam Cung Vô Vọng thế thân Hận Thiên Hầu, ghi tên Ma đạo thứ chín cao thủ vị trí. . ."

Tế Vũ lâu nói chuyện giang hồ.

Lúc này ở phòng lớn ở giữa, thì có một tên kể chuyện lão đầu, chính đang tại thao thao bất tuyệt giảng giải gần nhất trong chốn võ lâm đại sự.

Thần Binh sơn trang tự nhiên bị nhiều lần đề cập, chỉ là hắn nói tới đồ vật có rất nhiều đều là lời truyền miệng, tràn ngập sai lầm, nhưng cũng không trở ngại một đám người nghe được say sưa ngon lành.

"Đại trượng phu phải là như thế, có thể một khi danh chấn giang hồ, chính là chết cũng cam tâm!"

Một cái bàn rượu trên cao lớn đại hán vỗ đùi, sừng sững thở dài.

"Nghe huynh đài lời ấy, chẳng lẽ là nghĩ chuyển nhập ma đạo?" Bên cạnh giang hồ hào khách nhất thời lắc đầu: "Cái kia Nam Cung Vô Vọng tàn sát giang hồ, một trận chiến sau khi, mấy quận võ lâm tinh anh mất sạch hơn nửa, liền Vạn lão gia tử, Tùng Hạc Chân Nhân bực này nghe tên xa gần lão tiền bối đều không buông tha, Ẩm Huyết đao tận phệ máu, phát điên , khiến cho người giận sôi. . . Đương đại chủ nhà họ Khổng từ lâu buông lời, sắp sửa gặp gỡ một lần vị này Ẩm Huyết đao chủ, ta xem người này tuy rằng tên nổi như cồn, lại nhiều nhất là thu sau châu chấu, nhảy nhót không được bao lâu!"

"Không sai, chúng ta liền hắn là trảm yêu trừ ma, giết ma đầu kia, thay trời hành đạo!"

Chu vi tửu khách dồn dập phụ họa, phần lớn là trẻ tuổi nam nữ, một ít lão luyện thành thục võ giả lại là tự nhiên uống rượu dùng bữa, vẻ mặt mang theo trào phúng.

Nhân gia chính là là Ma đạo bên trong kiêu hùng cự phách, nắm giữ Ma binh, những đứa bé này từng cái từng cái lại ồn ào muốn hàng yêu trừ ma, quả thực không biết trời cao đất rộng, chữ chết sao viết, vạn nhất họa là từ miệng mà ra, vậy cũng là gieo gió gặt bão

Trên thực tế, bọn họ cẩn thận còn quả thật có chút tác dụng.

Bởi vì bị vô số võ lâm chính đạo dùng ngòi bút làm vũ khí Ẩm Huyết đao chủ, chính nghênh ngang ngồi ở bên cạnh bọn họ, đầy hứng thú nghe bọn họ nói tới chính mình.

'Vạn lão gia tử? Tùng Hạc Chân Nhân?'

Phương Nguyên nghe được cuối cùng, phát hiện những thứ này giang hồ hảo hán đem trước cái kia hoàn khố tử làm ra chuyện hoang đường lấy ra nhiều lần nói, không khỏi càng là không nói gì.

Trên thực tế, Nam Cung Vô Vọng trước xác thực chính là cái vô dụng, lúc này đột nhiên thành danh, qua lại bị đem ra chê trách, cũng là không thể tránh được.

Nhưng nói hắn tàn nhẫn hiếu sát, cố ý tàn sát võ lâm, vậy thì thật là oan uổng.

Lúc trước Thần Binh sơn trang chiến dịch, Vạn lão gia tử cùng Tùng Hạc Chân Nhân chỉ là bị vô tội lan đến, mới bị đao khí xé thành mảnh vỡ, nếu như thật sự muốn diệt khẩu, hắn thì sẽ không rộng lượng bỏ qua cho những kia bên ngoài người trong võ lâm một cái mạng.

Bởi vậy, hắn nhiều nhất tính vô ý giết người, không tính có ý diệt khẩu.

Chỉ là lúc này, tự nhiên không thể bám vào đối phương cổ áo cải chính.

Đúng là cái kia Khổng gia , khiến cho người rất là khó chịu!

Khổng gia chính là giang hồ nổi danh võ lâm thế gia một trong, gia truyền Hạo Nhiên Chính Khí Xích, tại thiên hạ thần binh bảng bên trong xếp hạng thứ bảy, Hạo Nhiên Chính Khí Quyết cũng là trên giang hồ nổi danh nhất chính đạo Thiên phẩm thần công, gia đại nghiệp đại, lấy giữ gìn võ lâm chính khí làm nhiệm vụ của mình.

Lúc trước trước đây Ẩm Huyết đao chủ tàn sát giang hồ, chính là bị cái kia một đời thần binh người chấp chưởng đánh bại, liền Ẩm Huyết đao đều bị phong ấn hư hao, gần nhất mới miễn cưỡng lại thấy ánh mặt trời.

Đời trước ân oán kéo dài đến đời kế tiếp, đó là nhìn nhiều thấy quen sự tình.

Không nói những cái khác, tất cả người giang hồ đều cho rằng, đợi đến Ẩm Huyết đao chủ trưởng thành, tất nhiên sẽ tìm tới Khổng gia báo thù, cứu vãn danh tiếng.

Bởi vậy, cái này xung đột không thể tránh được, ra tay trước là dành được lợi thế mới là người bình thường tư duy.

Loại kia đánh bại sau giả vờ rộng lượng, cho thiếu niên mấy năm thời gian mười mấy năm báo thù người, cuối cùng kết cục thường thường đều là bị chết vô cùng thê thảm, hối hận không thôi.

Huống chi, Ẩm Huyết đao chủ có thể là người trong ma đạo!

Đối phó Ma đạo, còn cần chú ý cái gì giang hồ quy củ? Dù là vây công vậy cũng là vì phát dương giang hồ chính khí mà!

Càng là danh môn chính phái, càng sẽ chơi cái trò này.

"Nói đến, Ma môn sáu đạo, gần nhất thanh thế cũng là một đời không bằng một đời, nơi nào so với chúng ta chính đạo mấy cái võ học thánh địa?"

Một tên trẻ tuổi kiếm khách tựa hồ nước đái ngựa quán nhiều, sắc mặt đỏ lên: "Hận Thiên Hầu một đời Ma môn cao thủ, quay đầu lại cư nhiên té ngã ở một cái chưa dứt sữa tiểu nhi trên tay, thật là làm người cười đến rụng răng, sẽ có một ngày, ta Phi Hồng Kiếm Lâm Quán Trung muốn thay trời hành đạo, giết hắn mấy cái Ma đạo cao thủ, lại diệt Ma môn, dương danh lập vạn!"

Phốc!

Vừa dứt lời, miệng hắn bên trong liền phun ra một đoàn huyết hoa, một đoạn đầu lưỡi rơi trên mặt đất.

"A!"

Toàn trường yên tĩnh, chỉ chốc lát sau, một tên nữ hiệp la lớn thì mới vang lên.

Nàng lúc này mặt cười trắng như tuyết, tay chân run, nơi nào còn có một chút giang hồ nhi nữ Nhâm hiệp khí phách?

'Thật nhanh một kiếm!'

Mấy cái người từng trải nhìn tình cảnh này, đều là sợ hãi: 'Lầu này bên trong sợ là có ma đạo cao thủ, ai. . . Người tuổi trẻ không biết thu lại, quả thật là họa là từ miệng mà ra, phải biết cho dù là võ lâm trong thánh địa đứng đầu, cũng khen không ra diệt hết Ma môn hải khẩu!'

Huyên náo rất nhanh truyền ra, thanh niên kia hãy còn trên đất lăn, miệng đầy mơ hồ không rõ kêu thảm thiết.

Cái khác tửu khách sợ sệt rước họa vào thân, dồn dập xuống lầu, có lại là né tránh một khoảng cách, đầy mặt xem kịch vui vẻ mặt.

Không đến bao lâu, vội vã tiếng bước chân ở trong, một nhóm hộ vệ liền trào lại đây.

Kim Phong Tế Vũ lâu dù sao cũng là giang hồ đại thế lực, ở địa bàn của mình bị tổn thương khách nhân, dù như thế nào cũng phải tìm về bãi.

"Người đến, đem người này dẫn đi, đưa y quán thật tốt trị liệu!"

Kim Phong Tế Vũ lâu hộ vệ thủ lĩnh, là một tên tay cầm song cầu sắt lão hán, tướng mạo uy mãnh, chòm râu bồng bềnh, giống như một con nổi giận hùng sư.

"Là Thiết Sư Ngao Chiến! Tam phẩm Tông sư!"

Mấy cái vây xem võ giả ánh mắt sáng lên: "Có trò hay nhìn!"

Ngao Chiến liếc nhìn chu vi, không khỏi nhíu mày, hướng về bốn phương ôm quyền: "Người kia ăn nói ngông cuồng, được đến giáo huấn lại cũng có thể, nhưng dám ở ta Kim Phong Tế Vũ lâu làm ra việc này, các hạ có thể dám lưu lại tên đến?"

"Nếu không là ở ngươi Kim Phong Tế Vũ lâu, ta vừa nãy liền không chỉ có là gỡ xuống hắn một cái đầu lưỡi đơn giản như vậy!"

Lúc này, một cái thăm thẳm trả lời, liền từ Phương Nguyên bên cạnh trên bàn rượu truyền đến.

Một tên áo đen người tuổi trẻ ngồi một mình một bàn, mi tâm có một đạo màu đỏ vết kiếm, chính bệ vệ, không coi ai ra gì tự rót tự uống: "Dám lớn tiếng diệt ta Ma môn, quả thật là lá gan phì đến cực kỳ!"

"Thất Tinh Kiếm? Ngươi là Ma Môn tân tú Cổ Thất Tinh?"

Ngao Chiến nhìn người tuổi trẻ này trong tay liền vỏ trường kiếm, đặc biệt bảo kiếm trên vỏ kiếm liên kết bảy viên minh châu, vô cớ đau đầu không ngớt.

Trước chuyện, hắn hy vọng nhất chỉ là một cái nào đó độc hành ma đầu gây nên, làm ra sau khi liền chạy trốn, hắn lại thả vài câu lời hung ác cũng là giao phó cho đi tới.

Hỗn giang hồ, không sợ gặp phải người từng trải, chỉ sợ đụng tới loại này lòng dạ độc ác trẻ con miệng còn hôi sữa.

Nếu như trẻ con miệng còn hôi sữa bối cảnh còn rất cứng, đó chính là càng là một tràng tai nạn.

"Nguyên lai hắn chính là Cổ Thất Tinh!"

Bị vạch trần thân phận sau khi, chu vi nhất thời một trận huyên náo: "Người này là Ẩm Huyết đao chủ trước, Ma môn nổi danh nhất trẻ tuổi, xuất đạo lấy tới khiêu chiến thiên hạ nổi danh kiếm khách, không một bại trận! Ra tay tàn nhẫn cực kỳ, liền Kỳ Liên Thất Kiếm, Thiên Sơn Tứ Hữu, đều chết ở trên tay hắn!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 789: Bí Ẩn

'Cổ Thất Tinh. . . Căn cứ lâu bên trong mới nhất chiến tích, là giết Trường Bạch Kiếm Sư! Võ công đã nhập nhị phẩm, có thể khai tông lập phái, khoảng cách nhất phẩm Đại tông sư cũng chỉ thiếu chút nữa là đến!'

Làm cái này Kim Phong Tế Vũ lâu cung phụng, Thiết Sư Ngao Chiến biết càng nhiều, lúc này liền vô cớ đau đầu không ngớt.

Hắn chỉ có tam phẩm thực lực, trình độ như thế này, phối hợp cái khác cao thủ, tọa trấn một quận Kim Phong Tế Vũ lâu đã thừa sức, nhưng muốn trấn áp cái này Ma môn ngôi sao mới xuất hiện, còn quả thật không có bao nhiêu sức lực.

Chỉ là lúc này, dưới con mắt mọi người, hắn như khiếp chiến, toàn bộ Kim Phong Tế Vũ lâu danh tiếng đều muốn xấu rơi mất.

Vì danh dự liên lụy, không thể không tiến lên, bày ra tư thế: "Lão phu thân là Kim Phong Tế Vũ lâu cung phụng, lĩnh giáo các hạ cao chiêu!"

"Được!"

Cổ Thất Tinh một ngửa cổ, đem rượu trong chén làm tận, chợt cười to: "Ta sắp khiêu chiến Giang gia Hoán Hoa Kiếm Giang Ly, người này là nhất phẩm Đại tông sư, vừa vặn bắt ngươi làm đá đạp chân!"

Lời vừa nói ra, chu vi nhất thời ầm ầm.

Giang gia chính là quận Ba Dương lớn nhất võ học thế gia, gia học uyên thâm, gia chủ Giang lão gia tử khi còn trẻ có Hoán Hoa Thần Kiếm xưng hào, từ

quy ẩn sau rất ít ra tay, nhưng tuyệt đối thỏa thỏa tiến vào nhất phẩm Đại tông sư cảnh giới, chính là toàn bộ quận Ba Dương võ đạo người số một!

Cổ Thất Tinh dù là lại thế nào đi nữa danh tiếng chính kình, cùng cỡ này lão nhân so với, vẫn là kém xa.

Bởi vậy, nhất định phải súc thế!

Võ đạo giao đấu, cảnh giới cũng không phải là tất cả!

Có người thiên tư ngang dọc, gặp mạnh thì lại mạnh, mỗi lần gặp sinh tử đại chiến, luôn có thể không tưởng tượng nổi phát huy.

Mà có võ giả, lại là có thể lấy thông qua đốt hương tĩnh tọa các loại thủ đoạn, đạt đến loại này tương tự cảnh giới.

Cổ Thất Tinh chính là là Ma đạo, hắn súc thế, điều chỉnh trạng thái, lại là thông qua từng cuộc một chiến đấu tiến hành, thông qua không ngừng huyết chiến, đem khí thế của chính mình cùng trạng thái điều chỉnh đến đỉnh cao, lại đối chiến chân chính cường địch!

Rất hiển nhiên, Ngao Chiến liền thành cái này đá đạp chân một phần.

Người từng trải hắn , tương tự rất rõ ràng trong đó cong cong nhiễu, trong mắt không khỏi thêm ra mấy phần hỏa khí: "Nghĩ nắm Ngao mỗ làm hòn đá kê chân? Trước tiên muốn hỏi qua Lão phu trong tay thiết đảm có đáp ứng hay không!"

Phốc phốc!

Quát nhẹ ở trong, Ngao Chiến trong tay hai viên thiết đảm tuột tay bay ra, thế như bay hoàng, hai bên trái phải đánh úp về phía Cổ Thất Tinh.

Kình phong gào thét, ám khí của hắn công phu đã đến ý đến tay đến giai đoạn, chuyện phát trước tuyệt không nửa điểm dấu hiệu, nhanh đến mức khó mà

tin nổi.

Hầu như là vừa dứt lời, hai viên thiết đảm liền đến Cổ Thất Tinh trước mặt.

Võ giả bình thường nếu như ai đến cái này hai lần, e sợ liền óc đều sẽ bị đánh ra đến.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, trong hư không lóe qua một vệt sáng.

Hai viên thiết đảm ở giữa không trung nhanh chóng chuyển vài vòng, phảng phất bị một cái lưới lớn trùm kín, trì trệ không tiến.

Nhìn kỹ thì mới phát hiện là Cổ Thất Tinh không biết lúc nào đã đem trường kiếm liền vỏ kiếm giơ lên, như mâm ngọc, hai viên thiết đảm ở phía trên xoay vòng vòng mà chuyển, phần này vận chuyển như ý kình lực biến hóa, quả thực khó mà tin nổi.

"Cái này hai viên sắt trứng trứng, vẫn là trả lại ngươi đi!"

Hắn khẽ cười một tiếng, trường kiếm run lên.

Phốc phốc!

Thiết đảm lấy tốc độ nhanh hơn bay trở về, thanh thế khủng bố, Ngao Chiến dĩ nhiên không dám gắng đón đỡ, chật vật áp sát đất, một cái nằm lăn né qua.

"A!"

Hai tiếng kêu thảm thiết truyền đến, lại là phía sau hắn hai tên hộ vệ né tránh không kịp, một người trúng lồng ngực, ngã xuống đất khí tuyệt, một người số may điểm, chỉ là cánh tay bị cắt đứt, kêu thảm thiết không ngừng.

Cheng!

Trong nháy mắt tiếp theo, réo rắt tiếng kiếm reo vang vọng.

Cổ Thất Tinh căn bản không cho Ngao Chiến cơ hội thở lấy hơi, Thất Tinh Kiếm trực tiếp ra khỏi vỏ, trong lầu các tựa hồ lóe qua một tia điện.

Kiếm khí tung hoành, một kiếm quang lạnh lẽo!

Hắn trong khoảnh khắc xuất liên tục bảy kiếm, mỗi một kiếm góc độ đều xảo quyệt cực kỳ, mềm mại độc ác, giống như độc xà thổ tín.

Ngao Chiến thậm chí ngay cả đứng lên chỗ trống đều không có, trên đất chật vật lăn tránh né, một đường không biết va nát bao nhiêu bàn ghế tựa, trên người cũng treo rất nhiều cơm thừa canh cặn, vô cùng chật vật, giống như ăn mày.

"A!"

Ngao Chiến liền cút ba lần, rốt cục rời đi kiếm khí phạm vi, nhưng trên người cũng nhiều mấy đạo vết máu, tuy rằng nhập thịt không sâu, lập tức cầm máu, nhưng đã tức giận đến con ngươi đỏ chót.

Hắn là tam phẩm võ giả, dĩ vãng đi tới chỗ nào không phải tiền hô hậu ủng? Từ khi làm Kim Phong Tế Vũ lâu cung phụng sau khi, càng là phú quý cực điểm, lúc nào được qua khuất nhục như vậy?

Lúc này một tiếng quát lớn phía dưới, râu tóc từng chiếc giận trương, quanh thân da thịt hóa thành sắt thanh vẻ, thể trạng tăng vọt, giống như kim cương, song quyền đảo ra, mang theo sư tiếng khóc.

Cuồng Sư kình! Phá Quân quyền!

Đây là Thiết Sư Ngao Chiến hai đại tuyệt kỹ thành danh, lúc này tất cả đều sử dụng, có thể nói đã toàn lực mà phát!

"Tam phẩm ngạnh công? Chết ở trên tay ta ngạnh công cao thủ, đã hai cái tay đều đếm không hết!"

Cổ Thất Tinh khẽ cười một tiếng, Thất Tinh Kiếm run lên, bát cỏ tìm rắn,

trực tiếp theo quyền thế khe hở mà vào, một điểm hàn tinh phi thiểm, trúng ngay Ngao Chiến ngạnh công bí quyết.

Phốc!

Ngao Chiến nguyên bản thúc phát ra cao tráng thể hình, nhất thời phảng phất quả cầu da xì hơi giống như khô quắt xuống, mặt hiện nổi lên vẻ tuyệt vọng.

Chu vi rất nhiều thấy chuyện biến đổi, phảng phất đã thấy Ngao Chiến thi thể nằm trên đất một màn.

Coong!

Đang lúc này, một cái kim qua thiết mã tiếng bỗng nhiên đâm vào.

Ngao Chiến trong lòng kêu to mạng ta xong rồi, một lát sau lại phát hiện Cổ Thất Tinh đã lui trở lại, lại sờ sờ chính mình lục dương đứng đầu, phát hiện chút nào không có thương, không khỏi vui sướng.

"Được! Xem như là ta mắt vụng về. . . Dĩ nhiên không có nhận ra Giang lão tiên sinh! Chỉ bất quá. . . Ngươi Hoán Hoa Kiếm đây?"

Cổ Thất Tinh sắc mặt nghiêm nghị, nhìn cái kia trước ai cũng không chút nào để ý người kể chuyện.

Lúc này, ở cái này kể chuyện tay của ông lão trên, lại là nhiều một cái nhị hồ.

Vừa nãy lưỡi mác tiếng, chính là hắn lấy nhị hồ lôi ra đến.

"Nhưng là Giang gia lão tổ Giang Ly? Đa tạ lão tiên sinh ân cứu mạng!"

Ngao Chiến tiến lên, cung kính mà hướng về ông lão hành lễ.

Cái này Giang gia lão tổ từ ẩn cư sau khi cực nhỏ lộ diện, ngoại trừ mấy cái thân cận người ở ngoài , liền ngay cả trước hắn đều chưa từng thấy một lần, tự

nhiên không biết đại danh đỉnh đỉnh Hoán Hoa Thần Kiếm, dĩ nhiên tướng mạo như vậy bình thường, chính là một cái hèn mọn tiểu lão đầu dáng dấp.

"Nếu Giang lão tiên sinh ở đây, không thể tốt hơn, ta chiến thư, ngươi có thể thu đến?"

Dù là đối mặt với nhất phẩm võ đạo Đại tông sư, quận Ba Dương võ đạo người số một, Cổ Thất Tinh như trước là cái kia phó không sợ trời, không sợ đất dáng dấp.

"Được! Nghé con mới sinh không sợ hổ. . ." Giang gia lão tổ chắp chắp tay cười khổ: "Nếu các hạ nhất ý đem bức, lão hủ cũng chỉ đành liều mình bồi quân tử một hồi."

"Ha ha. . . Sau bảy ngày, Đoạn giang đầu cầu! Trận chiến sống còn!"

Trong tiếng cười lớn, Cổ Thất Tinh nắm lên vỏ kiếm, phá mở cửa sổ, triển khai khinh công, mấy cái lên xuống liền biến mất không thấy.

"Được lắm Thiên Ma Bát Bộ khinh công!"

Giang gia lão tổ nhìn cái này màn, vẩn đục trong ánh mắt lại là bắn ra một tia tinh quang: "Ma môn có sáu đạo, người này phải là thuộc về Tuyệt Kiếm đạo, mỗi một đời tất ra tuyệt thế kiếm khách! Có thể cùng đương đại Ma kiếm tử giao phong , ngược lại cũng là nhân sinh một chuyện vui lớn!"

"Giang lão gia tử càng già càng dẻo dai, tất có thể kỳ khai đắc thắng!"

Ngao Chiến cắn răng, nhìn Cổ Thất Tinh phương hướng ly khai, trong ánh mắt mang theo nồng nặc hận ý: "Đến thời điểm, ta tự mình đi làm vì lão ca ca phất cờ hò reo!"

"Đa tạ đa tạ!"

Giang gia lão tổ lại hồi phục con buôn một mặt, lộ ra thưa thớt ố vàng hàm

răng, ánh mắt lại trong lúc lơ đãng hướng về Phương Nguyên vị trí thoáng nhìn.

Nhưng lúc này, nơi nào còn có Phương Nguyên hình bóng?

. . .

Cổ Thất Tinh tung lược như bay, mấy cái lên xuống liền ra quận thành, ở một tòa miếu thổ địa trước dừng lại.

Cái này miếu thổ địa cực kỳ tàn tạ, khúc quanh có mấy chồng cỏ khô, hắn là một số trẻ ăn mày buổi tối trụ sở, lúc này không có một bóng người.

Hắn trực tiếp đi vào đại điện, nhìn tượng thần, bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, tiến lên đè lại thần nhãn.

"Cổ Thất Tinh, ngươi thất bại!"

Tượng thần bỗng nhiên mở miệng, thanh âm lanh lảnh, giống như hoàng oanh: "Ngươi cái này đương đại Kiếm tử, chung quy không sánh được Ẩm Huyết đao chủ!"

"Hừ!"

Cổ Thất Tinh hừ lạnh một tiếng: "Ngươi không cần kích ta, cái kia Nam Cung Vô Vọng nếu có thể giết Hận Thiên Hầu, chiến lực chính là Thiên Tượng, ta sẽ không đi chịu chết uổng, nhưng Ma môn 'Đao' cùng 'Kiếm' tất có một trận chiến! Hắn lúc này bất quá ỷ vào thần binh chi lợi, chờ ta tìm tới này thanh tiện tay Ma binh sau khi, tất nhiên sẽ không thua cho hắn! Các ngươi Vô Hình đạo tổ sư đã từng đánh cuộc thua cho chúng ta Tuyệt Kiếm đạo tổ sư một cái hứa hẹn, lúc này liền muốn toàn lực giúp ta!"

"Cái này ngươi yên tâm, chúng ta người đã lẫn vào Giang gia!"

Tượng thần trầm mặc chốc lát, chợt trả lời.

"Rất tốt!"

Cổ Thất Tinh khóe miệng mang theo một nụ cười: "Giang Ly Giang Ly, khà khà. . . Giang gia ẩn giấu nhiều năm, nhưng giấu không qua ta, bọn họ xác thực họ 'Khương', nhưng này khương không phải đối phương giang, trên thực tế Giang gia lão tổ, phải gọi là Khương Ly mới đúng, chính là năm đó Ly Nhân tông thiếu chủ hậu duệ!"

"Bọn họ trên tay, tất nhiên có năm đó Ly Thương kiếm manh mối, kiếm này ở Ma binh bên trong xếp hàng thứ ba, tuyệt đối không phải Ẩm Huyết đao có thể so với!"

"Chúng ta Vô Hình đạo lần này tất sẽ dốc toàn lực trợ ngươi!" Tượng thần trả lời truyền đến: "Đáng tiếc. . . Sư tỷ của ta chết vào Thần Binh sơn trang, bằng không nàng thuật dịch dung đã đến sư tôn sáu thành chân truyền, như do nàng ra tay, e sợ Khương Ly cái kia lão quỷ đều không nhìn ra chút nào kẽ hở."

"Ma môn sáu đạo như thể chân tay, thù này chúng ta tất báo!"

Cổ Thất Tinh khẽ cắn răng.

. . .

Không biết, bọn họ trong miệng cừu nhân, lúc này chính đang tại miếu thổ địa đỉnh, say sưa ngon lành nghe bí ẩn.

"Không nghĩ tới quận Ba Dương lớn nhất võ lâm thế gia, còn có cỡ này màn đen. . . Như vậy xem ra, ngược lại không gấp diệt hai người này, nhượng bọn họ ở mặt trước cho ta dò đường tốt!"

Lắng nghe chỉ chốc lát sau, xác thực đã lại không có cái khác tình báo, Phương Nguyên lặng lẽ rời đi, bên trong Cổ Thất Tinh không có một chút nào phát hiện.

Đến một chỗ chốn không người, Phương Nguyên lại là bỗng nhiên mở

miệng: "Khương gia Ly Thương kiếm, chẳng lẽ cũng là ngươi một phần sao?"

"Hắn là không phải!"

Một cái thần niệm, đột nhiên từ Ẩm Huyết đao trên truyền đến, mang theo cường đại Ma niệm: "Nhưng ta có thể lấy cảm giác được, ta một phần, ngay khi Khương gia tổ trạch ở trong, chỉ cần ngươi thu được cái kia vật, là có thể lần thứ hai ngưng tụ ta một phần Nguyên Thần! Dựa theo ước định, ngươi mỗi hoàn thiện ta một phần Nguyên Thần, ta sẽ đem ta một phần tu hành kinh nghiệm cho ngươi!"

"Hừ, cái này xác thực là giao dịch , bất quá là ngươi ở cầu ta, nếu ta không buông ra hạn chế, ngươi đừng nghỉ muốn đạt được nửa điểm tự do!"

Phương Nguyên tay một phủ, Ẩm Huyết đao trên hào quang màu tím toả sáng, cái kia thần niệm trong nháy mắt biến mất, phảng phất bị một lần nữa phong ấn lên.

"Đại Huyết Ma Công! Khà khà. . ."

Hắn cười lạnh một tiếng: "Đã sớm phát hiện công pháp này cùng Ẩm Huyết đao không đúng, không nghĩ tới trong đó dĩ nhiên ẩn giấu như vậy bí mật, thiên ngoại Dị Ma sao?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 790: Lẻn Vào

Ẩm Huyết đao bên trong, tự mang Đại Huyết Ma Công, chính là Thiên phẩm thần công bí kíp.

Nhưng Phương Nguyên cẩn thận nghiên cứu sau khi, lại phát hiện đây cũng không phải là ma công, mà là Hoán ma chi pháp!

Mục đích cuối cùng, là tỉnh lại một cái nguyên thần! Đại Huyết Ma nguyên thần!

Này ma ở Thái Cổ lúc xâm lấn này thế giới, lại bị Thiên Đế kiếm chủ đánh bại, phân thây trấn áp, lại cảnh giới huyền ảo, tuy chết bất diệt, mê hoặc Âu Trì Tử đem cốt nhục rèn đúc làm vì Ma binh, đồng thời dấu ấn Đại Huyết Ma Công đi vào.

Tu luyện Đại Huyết Ma Công võ giả, đều sẽ ở không tự chủ câu thông Đại Huyết Ma nguyên thần, trở thành hắn con rối hoặc là thế thân, làm vì hắn phục sinh đại kế bôn ba.

Đáng tiếc, liên tiếp mấy đời Ẩm Huyết đao chủ, đều là mệnh đường bao thăng trầm, không có cái gì làm cái này liền chết oan chết uổng.

"Dựa theo ta trước mắt hội tụ đến Đại Huyết Ma nguyên thần nói, hắn cũng không phải là đến từ Linh giới, cũng không phải Tâm Ma giới, nhưng cảnh giới cao, e sợ đã đến Ma thần cùng đế quân cấp bậc!"

"Đáng tiếc, năm đó một trận chiến, hắn pháp thân bị phá, thậm chí từ lâu bỏ mình hồn diệt, bây giờ Hoán ma chi pháp, chỉ là từ dòng sông lịch sử cùng thân

thể tàn phế ở trong, đem hắn bộ phận nguyên thần kêu về, có thể nói chính là cái bất đắc dĩ phương pháp!"

"Bất quá ngay cả như vậy, cùng hắn hợp tác, cũng không khác nào tranh ăn với hổ, nhưng ta chỉ là cái phân thần, có đường lui, rất có thể mạo hiểm cầu được phú quý!"

Mộng Sư mộng du thuật, cho dù phân thân bỏ mình, bản thể cũng không có tổn thất quá lớn thương, đây mới là Phương Nguyên dựa dẫm.

Nghĩ tới đây, trên mặt hắn hiện ra vẻ kiên nghị vẻ, lại thả ra Ẩm Huyết đao trên hạn chế.

"Đáng ghét. . . Không nghĩ tới cái này một đời đao chủ, cùng ta cũng như thế cũng là thiên ngoại chi ma! Bất quá loại này nguyên lực. . . Ngươi là đến từ Tâm Ma giới Ma Chủ? !"

Đại Huyết Ma nguyên thần xúi quẩy nói .

"Ngươi biết liền tốt, ta chỉ là một cái phân thần dò đường, sau lưng còn có rất nhiều Ma thần!"

Phương Nguyên không chút do dự mà bứt lên da hổ.

"Khà khà. . . Tâm Ma giới danh tiếng, không cần ngươi nói ta cũng rõ ràng!"

Đại Huyết Ma nguyên thần một trận cười gằn: "Nhưng ngươi muốn trở thành Ma thần, có thể khó như lên trời, đạo khả đạo, phi thường đạo! Ma thần nhất định phải nắm giữ tự ta con đường, trái lại không bằng một ít thế giới đế quân vị cách, chỉ cần đến thiên địa chống đỡ, độ khó có thể so với Ma thần nhỏ nhiều! Tỷ như năm đó Thiên Đế kiếm chủ. . ."

"Thiên Đế kiếm. . . Rất mạnh sao?"

Phương Nguyên sắc mặt chuyển thành nghiêm túc.

Này Huyết Ma chính là cái khác thế giới đế quân, như thường bị Thiên Đế kiếm chủ đánh bại phân thây, đủ để thấy được năm đó vị võ giả kia sắc bén.

Võ đạo đến đây, cùng Thần Ma cũng không có một chút nào khác nhau.

"Tự nhiên rất mạnh, cái gì thiên hạ thập đại thần binh, chỉ là binh khí phổ đứng hàng thứ. . . Trên thực tế, một thanh Thiên Đế kiếm, quả thực so với còn lại chín chuôi gộp lại còn đáng sợ! Bởi vì đó chính là nơi này thiên địa quyền bính! Mà lúc đó Thiên Đế kiếm chủ đối phó ta, liền là chân chính thay trời hành đạo, đến thiên địa nhân tam tài lực lượng gia trì, đáng sợ! Đáng sợ cực kỳ a!"

Đại Huyết Ma nguyên thần tiếng có thừa quý, chợt lại chuyển thành cười quái dị: "Bất quá cỡ này Đại khí vận chi tử, vô cùng hiếm thấy xuất thế, lần trước cái kia Thiên Đế kiếm chủ cuối cùng cũng không có đến tốt, bị ta Đại Huyết Ma Công ăn mòn nguyên thần, e sợ sống không qua mười năm phải binh giải!"

"Nếu ngươi lợi hại như vậy, vì sao Ẩm Huyết đao còn chỉ là Ma binh thứ mười?" Phương Nguyên nghe vậy, nhất thời lật một cái liếc mắt.

". . ." Đại Huyết Ma nguyên thần hơi ngưng lại, phảng phất bị sặc đến, một lát sau mới rít gào: "Ẩm Huyết đao chỉ có một phần, nếu ngươi Huyết Ma Công đại thành, lại thu thập toàn nguyên thần của ta, cái kia cái gì thập đại Ma binh đứng đầu Thất Sát Hổ Phách đao cũng phải đứng ở bên!"

"Thượng cổ binh khí phổ, xếp hạng chính là đến thiên hạ võ lâm công nhận. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Cái này binh khí phổ chính là Vô Danh thị, trong đó tinh vi ảo diệu, không thấp hơn bất kỳ một bộ Thiên phẩm công pháp.

Thần Binh sơn trang Lục Cực Ngự Binh Quyết, còn có loại bỏ phong ấn,

chữa trị Ma binh phương pháp, cũng là đến từ này phổ.

Cho dù là hiện tại, Phương Nguyên xem lại Lục Cực Ngự Binh Quyết, không thừa nhận cũng không được cái này bộ pháp môn ở vận chuyển phương diện khá có một ít xảo quyệt ý nghĩ, đáng giá xưng đạo.

"Cỡ này xếp hạng trước tiên không thèm quan tâm, theo ngươi nói, ngươi ma khu thiên biến vạn hóa, vạn kiếp bất diệt, người bình thường vừa thấy liền biết là dị bảo, Giang gia thu gom cũng có thể lý giải! Vừa vặn. . . Thừa dịp sau bảy ngày Cổ Thất Tinh ước chiến Giang Ly cơ hội, chúng ta đi Giang gia nhà cũ, lấy nguyên thần của ngươi, có thể cảm ứng được bộ phận thân thể tàn phế nơi chứ?"

Phương Nguyên gật gù.

"Vì sao phải phiền toái như vậy? Lấy võ công của ngươi, trực tiếp giết tiến vào Giang gia, cướp đi cái kia vật không phải xong sao?" Đại Huyết Ma nguyên thần gầm hét lên: "Giết người đoạt máu, Ẩm Huyết đao uy lực mới sẽ càng lớn, ta mới có thể càng nhiều trợ giúp ngươi."

"Thôi đi! Sau đó lại thanh danh tồi tệ, hành tung bại lộ bị toàn bộ võ lâm chính đạo truy sát?" Phương Nguyên lật một cái liếc mắt: "Ta lúc này bất quá một cái Thiên Tượng võ giả, thật muốn gặp phải rất nhiều thần binh vây công, vẫn là chưa đủ sức, lại nói. . . Cho dù ta đại phát thần uy, đem tất cả kẻ xâm lấn đánh chết, cuối cùng chỉ sợ cũng là nơi này thế giới phản kích, Thiên Đế kiếm xuất thế chứ? Tuy rằng ta đối với thanh kiếm này rất có hứng thú, nhưng tuyệt đối không phải hiện tại!"

". . ." Đại Huyết Ma nguyên thần không còn gì để nói , bởi vì đây chính là nó thất bại con đường: "Ngươi đúng là Tâm Ma giới Ma Chủ sao? Không hề giống nghe đồn như vậy. . . Như vậy không lanh lẹ!"

"Ta chỉ là một cái phân thần, có thể bằng nhỏ lực lượng thu được thành công, mới là trọng yếu nhất!" Phương Nguyên nhún nhún vai, rất là thờ ơ nói.

. . .

Sau bảy ngày, Đoạn giang đầu cầu.

Cổ Thất Tinh ước chiến Hoán Hoa Thần Kiếm tin tức, từ lâu truyền khắp toàn quận, không biết bao nhiêu phụ cận quận huyện võ giả chạy chết khoái mã, liều mạng chạy tới, liền vì mắt thấy cái này một tràng võ lâm việc trọng đại.

Trên thực tế, nếu không là thời gian quá ngắn, đến đây võ giả có thể sẽ càng nhiều.

Lúc này, bên trong ba tầng, ở ngoài ba tầng đám người, nhất thời giang Đoạn giang cầu hai bên chen nước chảy không lọt.

Ở cầu mặt bên trên, cũng chỉ có Cổ Thất Tinh một người, ôm kiếm mà đứng, tựa như đang nhắm mắt dưỡng thần.

Ầm ầm!

Vào lúc giữa trưa, xem trò vui võ giả ầm ầm nổ vang, tự động nhường ra một lối đi.

Hoán Hoa Thần Kiếm, Giang gia lão tổ Giang Ly chân thành tiến lên, một mặt con buôn nụ cười, hướng về bốn phương ôm quyền, tình cờ còn cùng mấy cái quen biết hiệp khách trò chuyện hai câu, giống như một cái hoà thuận thì phát tài người làm ăn, khéo léo, ai cũng không đắc tội.

"Giang Ly, ngươi rốt cục đến rồi!" Cổ Thất Tinh mở hai mắt ra.

Trong phút chốc, trong hư không hình như có một đạo trắng sáng sấm sét lóe qua, Thiết Sư Ngao Chiến liền đứng ở Giang Ly Lão tổ sau lưng, dĩ nhiên không dám cùng chi nhìn nhau.

'Người này, dĩ nhiên cố gắng tiến lên một bước, càng đánh càng hăng, quả nhiên là Giang gia lão tổ đại địch!'

Ngao Chiến hai gò má đau đớn, không khỏi cúi đầu, nắm chặt hai nắm đấm.

"Cổ tiểu đệ, lão hủ bộ xương già này, hôm nay là liều mình bồi quân tử, mong rằng ngươi không nên đưa nó hủy đi. . ."

Giang gia lão tổ đi tới cầu nối, nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra ố vàng thưa thớt hàm răng.

"Lão thất phu, hôm nay ngươi không chết, chính là ta vong!"

Cổ Thất Tinh hung hãn rút kiếm.

Hắn lúc này, đã quên chu vi vô số võ lâm nhân sĩ vây xem, cũng quên chính mình vốn là mục đích, cùng với Vô Hình đạo có lẽ đã đang tiến hành động tác.

Dù sao, hắn muốn đối mặt với, chính là một cái võ đạo Đại tông sư.

Nếu là lúc này còn tâm có tạp niệm, chết cái kia tất nhiên là hắn.

Cheng!

Hai kiếm chạm nhau, giống như tiếng sấm.

Rất nhiều võ lâm nhân sĩ ngóng trông lấy chờ, nhìn cái này một tràng Kiếm đạo quyết đấu đỉnh cao.

. . .

Giang gia tổ trạch.

Đây là Giang gia căn bản nơi, đình viện sâu sắc.

Cho dù hôm nay Giang gia lão tổ cùng Ma đạo Kiếm tử so kiếm, hấp dẫn không ít tộc nhân đi tới đó, nội bộ như trước phòng ngự nghiêm mật.

Phương Nguyên trên lưng Ẩm Huyết đao dùng bao bố, mang nón rộng vành,

ở mỗi cái trong sân như đi bộ nhàn nhã, thậm chí có thể nói là trắng trợn không kiêng dè.

Dù sao, cho dù đập phá, cũng có Ma môn lưng nồi, có thể không đến hắn chuyện.

"Thế nào? Có thể tìm được?"

Hắn không có bao nhiêu Giang gia nhà cũ tình báo, nhưng trên lưng Đại Huyết Ma nguyên thần lại là tốt đẹp nhất máy tham trắc, căn cứ thân thể sâu xa thăm thẳm cảm ứng, vì hắn chỉ dẫn phương hướng: "Phía trước quẹo trái! Ta cảm giác được, rất gần gũi!"

Giang gia bảo khố.

"Ai?"

Hai cái cầm kiếm trông coi người tựa như có cảm giác, nhìn hướng về cửa lớn phương hướng, chợt nhìn thấy một bóng người xinh đẹp, lại thanh tĩnh lại: "Hóa ra là tam tiểu thư."

Người đến một thân màu xanh váy, giống như phiêu diêu lá sen, da thịt trắng như tuyết, chưa lời nói trước tiên cười: "Thanh Thanh trước đến Lão tổ nhận lời, thưởng hai bình Bách Hoa trần nhưỡng, chuyên tới để hướng về hai vị thúc thúc bá bá cầu lấy!"

"Bách Hoa trần nhưỡng? Rượu này chính là rượu thuốc, có thể giải trăm độc, không có bệnh uống chi, cường cân tráng cốt a, Lão tổ tông lại cho phép ngươi hai bình?"

Một người trung niên kiếm khách cười sao sao miệng, hiển nhiên cùng thiếu nữ này rất quen: "Đáng tiếc hôm nay Lão tổ không tại, nếu không ngươi ngày khác trở lại?"

"Vậy cũng thôi. . ."

Thanh Thanh con ngươi chuyển động, cười híp mắt nói: "Hôm nay Thanh Thanh đến đây, biết hai vị thúc bá khổ cực, còn cố ý dẫn theo món tráng miệng lại đây, hai vị nếu là không ăn, nhưng lại là không cho cháu gái mặt mũi nha."

"Ha ha!"

Hai tên kiếm khách liếc mắt nhìn nhau: "Nếu là Thanh Thanh ngươi, cái kia. . ."

Ầm!

Nói mới nói được giống như, liền thấy cái kia hộp cơm nổ tung, một đoàn màu trắng sương mù nổ tung.

"Không được!"

Cái này hai tên kiếm khách kinh hãi, chợt vẻ mặt một mê, dĩ nhiên liền như thế ngã trên mặt đất.

"Hì hì. . . Mặc cho ngươi láu lỉnh gian tựa như quỷ, cũng phải uống lão nương nước rửa chân!" Thanh Thanh cười đến dường như một con trộm được gà mập tiểu hồ ly, trong miệng khẽ hát, tiến lên ở hai cái kiếm khách trên người một lục soát, một thanh kỳ dị Long hình chìa khóa liền đến trong tay.

"Cái này Song Long Thi chỉ có một nửa, còn có một nửa là gia chủ bí tàng , bất quá như thế nào làm khó được ta?"

Nàng ảo thuật giống như, trên tay lại hiện ra mặt khác một thanh Long hình chìa khóa, hai kết hợp lại chụp, đâm vào mặt sau bảo khố cửa lớn.

Ầm ầm!

Dầy cộm nặng nề cửa sắt ầm ầm hướng về bên cạnh dời đi, hiện ra Giang gia bảo khố nơi.

Nhưng thiếu nữ vẻ mặt lại là bỗng nhiên dại ra.

Trong bảo khố, một bộ áo trắng như tuyết, ánh mắt như điện, tựa như có thể thấm nhuần nhân tâm: "Ma môn Vô Hình đạo? Trần mỗ người chờ hầu đã lâu rồi!"

Tiểu yêu nữ nhất thời cảm giác phảng phất khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều bị nhìn thấu qua, áp lực vô hình bức tới , khiến cho nàng không thể động đậy chút nào.

. . .

"Đến!"

Phương Nguyên vượt qua một mặt vách tường, hoàn toàn có thể lấy cảm nhận được sau lưng Ẩm Huyết đao bức thiết.

Nhưng lúc này, xuất hiện ở trước mặt hắn, lại là một cái vườn hoa nhỏ.

"Ở mặt trước, vào đất ba phân nơi!"

Đại Huyết Ma nguyên thần thần niệm cũng có chút quái dị.

Phương Nguyên tiến lên, mũi chân vẩy một cái, nhất thời đào ra một tảng đá màu đen: "Đây chính là ngươi bản thể một phần? Bị xem là đá kê chân phô ở trong vườn hoa, cung cấp vạn người dẫm đạp? Thiệt thòi trước ngươi còn khen thân thể mình là dị bảo. . . Ha ha. . . Ha ha! Cười chết ta rồi!"

Hắn phình bụng cười to, sau lưng Ẩm Huyết đao nguyên thần lại là thật lâu không nói gì, đau thương căm giận cực điểm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 791: Vọng Khí Kính

"Cái này quần có mắt không tròng ngu xuẩn! Ta ma khu chính là thiên hạ chí bảo,, lại bị xem là đá kê chân dẫm đạp. . . A a. . . Tức chết ta rồi, Nam Cung tiểu tử, ngươi đi đem bọn họ giết hết, ta muốn cái này Giang gia máu chảy thành sông a!"

Huyết Ma nguyên thần trầm mặc nửa ngày, chợt điên cuồng rít gào.

"Thần vật tự hối, không phải là người nào đều có cái này nhãn lực. . . Ngươi cái này thân thể chưa cho ném tới nhà vệ sinh bên trong, đã là vạn hạnh!"

Phương Nguyên lật một cái liếc mắt nói.

Hắn lại hơi liếc nhìn trên tay Huyết Ma hài cốt.

Vật này bề ngoài bình thường đến cực điểm, xám xịt không hề bắt mắt chút nào, mặc cho ai cũng phải đem nó xem là một khối đá xám.

"Vật tới tay, nên làm như thế nào?"

"Rất đơn giản, ngươi thôi phát Ẩm Huyết đao, để nó nuốt chửng này khối máu thịt tinh hoa liền có thể!" Huyết Ma nguyên thần ý niệm chuyển thành bình tĩnh: "Máu thịt của ta tinh hoa đối với ngươi vô dụng, lại đủ để khiến Ẩm Huyết đao uy lực càng lên một tầng."

"Xác thực!"

Ở Phương Nguyên cảm ứng bên trong, trên tay vật phẩm đã sớm qua nhiều như vậy năm diễn biến, thành hóa thạch một loại đồ vật, chính mình căn bản là

không có cách lợi dụng.

Đồng thời, bực này đế quân cấp bậc máu thịt, chính là để cho hắn nuốt chửng, hắn cũng chưa chắc đồng ý.

"Dựa theo ước định, ngươi tựa hồ cũng có thể giao ra một phần đồ vật đến rồi." Phương Nguyên có ý riêng nói .

"Không có vấn đề!"

Huyết Ma nguyên thần lần này vô cùng sảng khoái, một đoạn lớn tu hành kinh nghiệm liền rơi vào Phương Nguyên biển ý thức.

Tuy rằng ngưng tụ đại đạo là tự thân chuyện, nhưng loại này kinh nghiệm như trước phi thường quý giá, đặc biệt trong đó để lộ ra đến hoàn toàn mới thế giới cùng tu hành hệ thống , khiến cho Phương Nguyên càng là thu hoạch không ít.

"Lại còn có một cái thế giới như vậy, lấy máu thịt tu luyện làm chủ, mỗi một giọt máu ở trong đều bao hàm tự thân toàn bộ đặc tính, nhỏ máu sống lại! Thú vị! Quả thật thú vị!"

Phương Nguyên khóe miệng không khỏi làm nổi lên một tia độ cong.

"Máu thịt phương pháp tu luyện mặc dù không tệ, nhưng đến thế giới này, chịu đến quy tắc áp chế, lại bị Thiên Đế kiếm phân thây, như thường cái gì dùng đều không có! Nếu không là ta vẫn còn có thừa lực, mê hoặc Âu Trì Tử đem ta cốt nhục rèn đúc làm vì Ma binh, lúc này đều còn không biết có thể hay không thức tỉnh một phần nguyên thần đây!"

Huyết Ma nguyên thần cực kỳ xúi quẩy nói: "Ngươi nếu thật sự đối với thế giới của ta có hứng thú, đợi đến hoàn thành hứa hẹn sau khi, ta chính là đem thế giới tọa độ đưa ngươi cũng không phải không thể!"

"Hừm, vậy thì nhờ ơn!"

Phương Nguyên trong lòng càng thêm cảnh giác, biết cái này Huyết Ma tuyệt đối là máu lạnh tuyệt tình người, liền cố hương sắp tao ngộ đại tai đều mặc kệ không để ý, trong lòng không khỏi nhiều hơn mấy phần cẩn thận.

"Tiểu tử, làm sao còn chưa động thủ?"

Huyết Ma nguyên thần nhìn trên tay hắn màu xám tảng đá, toàn bộ Ẩm Huyết đao đều đang không ngừng nổ vang rung động.

"Chờ một chút, trước đem chuột nhỏ bắt tới trước tiên!"

Phương Nguyên hồi đáp một đạo thần niệm, chợt tay phải giơ lên, hướng về bụi hoa bên trong một trảo.

"Ai nha!"

Từ bên cạnh bụi hoa bên trong, một tên ăn mặc y phục rực rỡ thiếu nữ liền lảo đảo đi ra, bên trong đôi mắt tràn đầy hiếu kỳ: "Ngươi đến cùng là ai?"

Nàng tính cách điềm đạm, chỉ thích ở trong hoa viên chăm sóc hoa hoa thảo thảo, hôm nay nhưng không nghĩ gặp phải cái quái nhân.

Đối phương nếu có thể lẻn vào Giang gia tổ trạch, võ công hiển nhiên là rất cao, nhưng đối với những điển tịch kia cùng Bí bảo không hề hứng thú, chạy đến trong hoa viên đào tảng đá đi ra, lại là như nhặt được chí bảo , khiến cho người có chút không hiểu nổi.

"Ở hỏi dò trước, có phải là nên tự giới thiệu!"

Phương Nguyên thờ ơ nhún nhún vai.

Lúc này hắn mang nón rộng vành, đối phương có thể nhận ra hắn mới là gặp quỷ.

"Ta a. . . Cha cùng Lão tổ tông thích gọi ta Tiểu Điệp!"

Y phục rực rỡ thiếu nữ đẹp đẽ con ngươi chuyển động, rơi vào Phương Nguyên sau lưng vải trên.

Nàng đương nhiên sẽ không cho rằng đây là khối bình thường nhánh gỗ loại hình: "Nếu như ngươi chỉ là nắm khối đá này, ta có thể lấy làm chủ, đưa cho ngươi! Cha ta cha cùng Lão tổ tông tính khí rất tốt, cũng rất yêu thích kết bạn. . ."

"Đúng là cái thất xảo linh lung tâm cô gái đây, chỉ tiếc. . ."

Phương Nguyên lập tức ngẩng đầu, nhìn một cái hướng khác một chỉ: "Cái kia nơi là nơi nào?"

"Hả? Đó là ta Giang gia bảo khố a!"

Tiểu Điệp trả lời một câu, chợt biết nói lỡ, không khỏi che lại miệng.

Mà trong nháy mắt tiếp theo, lượng lớn huyên náo ồn ào, liền từ bảo khố bên kia truyền tới.

Binh khí tương giao, quyền chưởng nổ vang, giống như rất nhiều võ lâm hảo thủ chính đang tại liều mạng chém giết.

"Chà chà. . . Xem tới vẫn là bại lộ a, ta cũng nên chạy trốn!" Phương Nguyên quay đầu liếc mắt một cái: "Tiểu Điệp cô nương, các ngươi tổ trạch bên trong, chẳng lẽ còn ẩn giấu cái gì cao thủ?"

"Cái này. . . Không có a!"

Tiểu Điệp cũng có chút mơ hồ.

"Ồ? Cái kia thoạt nhìn hắn là mời tới ngoại viện?"

Phương Nguyên gật gù, ngóng nhìn bầu trời.

Ở nơi đó, tầng mây dày đặc xây, lại hướng về trung tâm hội tụ, cuối cùng hình thành rồi một cái cực lớn cái phễu dáng dấp.

"Thiên Tượng? ! Dù là Giang gia lão tổ, Hoán Hoa Thần Kiếm, cũng chưa chắc có thể có cấp bậc này chứ?"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, thân hình bắt đầu rút lui.

"Kim Phong Tế Vũ lâu Lâu chủ ở đây, ta Thánh đạo bên trong người, lập tức tránh lui. . . Ngày sau lại giết hết Giang gia cả nhà!"

Một cái oán độc tiếng nói truyền đến, tựa như dốc hết ngũ hồ tứ hải chi thủy cũng khó có thể cọ rửa hận ý.

Nhưng chợt, tầng mây dưới hàng, loáng thoáng phảng phất có một bóng người muốn bay, tiếp theo bị trấn áp ở dưới đáy.

"Nhất phẩm Đại tông sư? Vô Hình đạo lần này là thiệt thòi vốn liếng!"

Phương Nguyên bước chân biến nhanh: 'Bất quá khoảng chừng không đến ta chuyện, nếu vật tới tay, vậy thì trực tiếp rời đi tốt!'

Hắn đối với tại khinh công của chính mình cùng tiềm hành vẫn rất có tự tin, lại nói, có nhiều như vậy ma nhãi con làm bia ngắm, làm sao cũng không tới phiên đến trên đầu hắn.

Nhưng sau một khắc, Phương Nguyên sắc mặt chính là biến đổi.

Giữa bầu trời khí tường chậm rãi di động, cái kia giống như thiên tai Phong nhãn, dĩ nhiên thẳng tắp hướng về hắn bay tới, một đạo cường đại thần niệm trực tiếp đem hắn khóa chặt.

"Được! Rất tốt!"

Phương Nguyên sắc mặt một thoáng âm trầm, trái lại không đi rồi, nhìn cái này Thiên Tượng võ giả.

Đối phương một bộ áo trắng như tuyết, tóc bạc lông mi trắng, khuôn mặt lại là người tuổi trẻ dáng dấp, vô cùng tiêu sái lỗi lạc.

Bất quá , khiến cho người ấn tượng sâu sắc nhất, vẫn là ở hắn mi tâm trong lúc đó, có một đạo cường quang thả ra, giống như cái thứ ba Thiên nhãn, tựa như nhanh như tia chớp chiếu rọi mà xuống.

"Ẩm Huyết đao? Ngươi là Nam Cung Vô Vọng!"

Người áo trắng tiếng nói có chút kinh ngạc: "Ngươi khi nào trở về Ma môn?"

"Kim Phong Tế Vũ lâu Lâu chủ?"

Phương Nguyên lấy xuống nón rộng vành, nhìn người này mi tâm, con mắt hơi nheo lại: "Thứ năm thần binh, Tam Tài Vọng Khí Kính?"

Ma binh phần lớn hung tàn thô bạo, mà thần binh lại muốn trung chính ôn hòa một điểm, có thậm chí không có sát thương lực, phụ trợ năng lực lại thần dị cực kỳ.

Cái này Tam Tài Vọng Khí Kính, chính là trong đó kiệt xuất.

Này kính không một chút thương người năng lực, nhưng có thể trợ người nắm giữ mở ra Thiên nhãn, nhìn tận thiên địa nhân tam tài khí, bất luận võ công gì chiêu thức chỉ cần mắt thấy một lần, liền có thể lĩnh ngộ tinh túy trong đó, thậm chí nhìn thấu khí cơ lưu chuyển, phát hiện kẽ hở!

"Bản thân Trần Kỷ Du, hiện là đời này Kim Phong Tế Vũ lâu Lâu chủ!"

Người áo trắng nhìn hướng về Phương Nguyên bàn tay: "Trên tay ngươi vật cầm khí cơ quá mức tà dị, nếu là cùng sau lưng Ẩm Huyết đao dung hợp, sợ lại là một tràng võ lâm đại kiếp nạn, ta xin khuyên ngươi vẫn là đưa nó giao ra tốt."

"Rốt cục đến một cái có nhãn lực."

Huyết Ma nguyên thần vui mừng truyền âm.

Phương Nguyên không nhìn thẳng: "Kim Phong Tế Vũ lâu, làm sao sẽ trở thành Giang gia hậu đài?"

"Cũng không phải hậu đài!"

Trần Kỷ Du thản nhiên nói: "Trước, Bổn lâu chủ phát hiện Vô Hình đạo cùng Tuyệt Kiếm đạo hành động tung tích, liền tự mình ẩn núp nơi này, ngoại trừ Giang gia lão tổ ở ngoài , liền ngay cả bản địa Kim Phong Tế Vũ lâu cũng không biết Trần mỗ người đến, lúc này đến xem, cái này che lấp lại là đáng giá, ngoại trừ Ma môn nhất phẩm Đại tông sư ở ngoài, còn có một con cá lớn!"

"Hừm, chuyện này chỉ có thể coi như ta xui xẻo rồi!"

Phương Nguyên gật gù.

Nguyên bản kế hoạch của hắn rất tốt, có Ma môn làm yểm trợ, dù là cái khác Thiên Tượng võ giả tọa trấn nơi đây, cũng tuyệt đối sẽ không phát hiện hắn dị thường, có thể thong dong thoát thân.

Nhưng quả thật muốn chết, hết lần này tới lần khác tọa trấn nơi đây chính là nắm giữ Tam Tài Vọng Khí Kính Trần Kỷ Du, trên người hắn khí cơ quá mức nồng nặc, Ẩm Huyết đao lại là độc nhất vô nhị, đối phương sẽ bỏ qua cho mới là quái sự.

"Nếu như nói. . . Ta cùng Ma môn kỳ thực không quen , căn bản không có quan hệ, chỉ là đến kiếm lợi, ngươi có tin hay không?"

Hắn chân thành nhìn hướng về Trần Kỷ Du, nói ra lời nói liền sau lưng Tiểu Điệp đều nghe được không tự chủ được lườm một cái.

"Tin? Vì sao không tin?"

Trần Kỷ Du lại đàng hoàng trịnh trọng nói: "Chỉ cần ngươi giao ra Ẩm Huyết đao cùng trên tay Ma thạch, ta có thể lấy làm chủ, thả ngươi rời đi!"

Hắn có thể thấy, trước mắt người tuổi trẻ này công lực thuần khiết, chính là Lục Cực Ngự Binh Quyết con đường, không có chịu đến bao nhiêu Đại Huyết Ma Công ảnh hưởng, cái này liền thù khó được.

Lúc này, liền không khỏi nổi lên mấy phần yêu nhân tài ý niệm.

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, sau lưng vải nổ tung, màu đen sẫm Ẩm Huyết đao hiện lên đi ra.

Chỉ là thoáng Ma khí phân tán, liền làm Giang Tiểu Điệp biến sắc.

Chợt, nàng lại nhìn thấy cái kia Nam Cung Vô Vọng vung lên đao, đem Ma thạch chém làm bột phấn.

Ẩm Huyết đao đột nhiên nổ vang, từng tia tia kinh lạc huyết mạch giống như màu đỏ tím huyết quản hiện lên, ở trên thân đao chậm rãi nhúc nhích, một luồng so với trước càng thêm kinh khủng Ma khí, đột nhiên nổ tung mà ra!

"Thật can đảm!"

Trần Kỷ Du mi tâm con mắt thứ ba ánh sáng toả sáng, bó tay thành đao, bay nhào cướp xuống.

"Huyết Chiến Bát Phương!"

Phương Nguyên vung lên Ẩm Huyết đao, sóng máu lăn lộn, đột nhiên bao phủ, thanh thế so với trước mở rộng đâu chỉ gấp mười lần?

Đang thu nạp bản thân tinh nguyên sau khi, không chỉ có Huyết Ma bù đắp một phần nguyên thần , liền ngay cả Ẩm Huyết đao cũng là sắc bén tăng gấp

bội!

'Dựa theo loại này khuynh hướng xuống, có lẽ Đại Huyết Ma cũng không hề nói dối, Ẩm Huyết đao cuối cùng uy năng, e sợ không so Ma binh đệ nhất Thất Sát Hổ Phách đao thua kém!'

Một ý nghĩ, ở Phương Nguyên đáy lòng hiện lên.

Sau một khắc, hắn liền nhìn thấy Trần Kỷ Du hóa thân bạch quang nhào vào đao trận ở trong.

Phốc!

Giống như bào đinh giải ngưu, Đại Huyết Ma đao pháp trực tiếp bị phá, rất nhiều huyết quang trong khoảnh khắc sụp đổ, hiện ra Trần Kỷ Du bóng người.

Lúc này, hắn thụ chưởng như đao, thình lình cũng là một chiêu Huyết Ma đao pháp đánh xuống!

Thậm chí, kỹ xảo thành thạo, thành thạo điêu luyện, so với Phương Nguyên đều muốn chỉ có hơn chứ không kém!

"Lấy vô gian nhập hữu gian, gọi là không đao thắng có đao!"

Loại đao pháp này, đã kinh thiên địa, khiếp quỷ thần, càng là ở Đại Huyết Ma Công trụ cột trên sửa cũ thành mới, nếu là bình thường Ma đạo hảo thủ, sạ nhìn thấy tình cảnh này, e sợ liền ý niệm phản kháng đều khó mà sinh ra.

Phương Nguyên hơi nhướng mày, không ngừng rút lui, Ẩm Huyết đao một phong.

Đang! ! !

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 792: Nhìn Thấu

Đoạn giang đầu cầu, kiếm khí lạnh lẽo âm trầm.

Hai bóng người động tác mau lẹ, tung lược như bay, kiếm động lôi âm, phảng phất thượng cổ lôi công điện thần, chính đang tại nắm cửu thiên lôi đình đối đầu.

Leng keng!

Nhỏ bé dày đặc tiếng kiếm reo không ngừng vang lên, từng đạo từng đạo phá nát kiếm khí phân tán , khiến cho tảng đá lũy xây thành cầu trên người đều nhiều hơn tổ ong giống như lít nha lít nhít lỗ thủng.

Nguyên bản vây xem võ giả từ lâu nhượng bộ lui binh, trong lòng nhưng có không uổng chuyến này cảm giác.

"Cổ Thất Tinh không hổ là Ma Môn thiên tư hơn người nhất Kiếm tử, dĩ nhiên có thể cùng Hoán Hoa Thần Kiếm Giang lão tiền bối đấu kiếm đến nay. . ."

"Kiếm như giao long, vừa ra lôi kinh . . . Cho đến hôm nay, ta mới biết cái gì là Kiếm đạo cảnh giới chí cao! Dĩ vãng các loại cuồng ngôn, thực sự buồn cười. . . Ai, tự nhiên trở lại, lại bế quan khổ tu hai mươi năm, không được Tông sư, tuyệt không xuất quan!"

"Cổ Thất Tinh người này, chỉ cần không trúng đường chết trẻ, tương lai tất có thể lên cấp nhất phẩm Đại tông sư, thậm chí Thiên Tượng cảnh giới. . . Nhưng lúc này, hắn vẫn là muốn thua kém Giang lão tiền bối một bậc!"

. . .

Sặc!

Bỗng nhiên, hai kiếm chạm nhau, bóng người tách ra.

". . ."

Cổ Thất Tinh yên lặng không nói gì, giơ tay lên bên trong Thất Tinh Kiếm.

Chỉ thấy ở cái này chuôi danh nhận bên trên, rất nhiều chỗ hổng hiện lên, càng lúc càng lớn, cuối cùng nổ thành vô số mảnh vỡ.

Hắn Thất Tinh Kiếm cho dù không phải thần binh ma nhận, nhưng cũng là cao cấp nhất danh khí, nhưng lúc này, chung quy vẫn là không chịu nổi gánh nặng.

Cổ Thất Tinh không khỏi nhìn đối diện Giang Ly trong tay kiếm khí.

Cái này con buôn lão đầu trường kiếm trong tay chất phác tự nhiên, dài ba thước ba tấc, cán kiếm dùng thô tê tia quấn quanh, vỏ kiếm cũng chỉ là bình thường Ô Mộc, nhưng lúc này, thân kiếm lại là ánh sáng như mới, không hư hại chút nào.

Thục thắng thục phụ, vừa xem hiểu ngay!

Hiện trường một tĩnh, chợt nổ tung một trận hoan hô.

"Ngươi dùng. . . Là cái gì kiếm?"

Cổ Thất Tinh bỏ rơi cán kiếm, tiếng nói lạnh lẽo.

"Kiếm này vô danh, là Lão phu thiếu niên lúc, nhờ cửa nhà thợ rèn Lão lý chế tạo, dùng sắt ba cân ba lạng, phí ngân năm lạng năm tiền!"

Giang Ly vuốt ve trên tay bình thường trường kiếm, giống như tình nhân của chính mình: "Lão phu trong cuộc đời, cũng thưởng thức qua không ít danh kiếm,

nhưng chân chính tiện tay, vẫn là cái này một cái! Người thiếu niên, cùng với đi truy tầm thần binh lợi khí, không bằng chăm chú trước mắt. . ."

Hắn có ý riêng , khiến cho Cổ Thất Tinh trong lòng cả kinh, có mấy phần bị nhìn ra tâm tư không ổn linh cảm, lúc này lại cố gắng tự trấn định, cười lạnh nói: "Nội công của ngươi sâu xa, ta bội phục cực kỳ, nhưng nếu trên tay ta nắm giữ là Thiên Đế kiếm, ngươi còn dám nói lời này sao?"

"Là là. . . Lão hủ nói lỡ!"

Giang Ly trên người cao thủ khí tràng biến mất không thấy, lại hồi phục con buôn lão đầu dáng dấp, phảng phất hắn mới là thua cái kia, liên tục chắp tay xin khoan dung.

Gặp phải cái này lão vô lại , dù là Cổ Thất Tinh, cũng là không có biện pháp chút nào, trong lòng lại một cách không ngờ không có bao nhiêu hận ý.

Ầm ầm!

Đang lúc này, bầu trời phương xa bỗng nhiên ám trầm xuống, hình như có sấm rền lăn qua.

"Chẳng lẽ là muốn mưa?"

Võ giả bình thường nhìn tình cảnh này, đã theo bản năng mà tìm kiếm dụng cụ che mưa, nhưng tam phẩm trở lên võ đạo Tông sư, lại là sắc mặt nghiêm nghị: "Đây là. . . Thiên Tượng? Có Thiên Tượng cảnh võ giả chính đang tại giao thủ?"

Giang Ly kinh ngạc nhìn Cổ Thất Tinh một chút, hơi kinh ngạc.

Kim Phong Tế Vũ lâu Lâu chủ tự mình đến, liền bản địa phân bộ đều bị chẳng hay biết gì, nhưng hắn lại hết sức rõ ràng.

Nguyên bản , dựa theo vị kia Trần thiên tượng tình báo, Ma môn ở trong, phải là chỉ có một cái nhất phẩm Đại tông sư áp trận mới đúng.

Bày xuống này cục , căn bản là sư tử vồ thỏ, cũng dùng toàn lực ý tứ.

Nhưng không nghĩ tới, tựa hồ oai đánh chính, câu đến một con cá lớn?

Chỉ là, Giang gia của cải quá mỏng, hi vọng những cao thủ này giao thủ, cũng không muốn đem hắn điểm ấy gia sản nện cái bể tan nát mới tốt.

"Dĩ nhiên có Thiên Tượng cảnh võ giả giao thủ? Này các cao thủ, đã siêu phàm nhập thánh, không phải phàm tục!"

Tông sư cũng có thân bằng bạn tốt, rất nhiều đệ tử.

Trong khoảnh khắc, tin tức truyền ra, chu vi xem trò vui võ nhân lập tức oanh động: "Có thể tận mắt nhìn thấy cỡ này Lục Địa Thần Tiên ra tay, chết cũng không tiếc a!"

Đoàn người phảng phất thủy triều như thế, hướng về Thiên Tượng nơi chạy như bay, quả thực là một đoàn loạn tê, đạt được nhiều là võ giả vì tranh đoạt một thớt vật cưỡi rút đao đối mặt, thậm chí có người hiềm như vậy chạy đi quá chậm, trực tiếp triển khai khinh công, giữa bầu trời bóng đen liên tiếp, giống như tập hợp giống như náo nhiệt.

"Cái này tựa hồ là. . . Tổng lâu chủ a!"

Ngao Chiến cũng ở quân tiên phong ở trong, đi tới Giang gia nhà cũ ở ngoài, vẻ mặt thì có chút không đúng: "Ma môn Cổ Thất Tinh khiêu chiến Giang gia lão tổ, chợt Giang gia liền bạo phát cỡ này đại chiến, Lâu chủ tự thân tới, ứng nên là giang hồ chính đạo cùng nhau trù tính trương lưới bắt cá kế sách! Khà khà. . . Chẳng trách trước ta quận bên trong phân lâu tình báo một thoáng mất linh, có rất nhiều sơ hở chỗ, thì ra là như vậy!"

Đáng tiếc, rõ ràng trong lòng đây là Tổng lâu chủ quyết định, dù là lại cho hắn ba cái lá gan, cũng không dám phát tác, chỉ có thể ngắm nhìn từ xa tình cảnh này.

Giang gia nhà cũ trên không, hai đám Thiên Tượng lẫn nhau dây dưa tiêu hao.

Một người mây như cái phễu, hư phòng sinh trắng, chính là Trần Kỷ Du.

Một cái khác, lại là mây máu cuồn cuộn, bá đạo cuồng huyên náo, mang theo rõ ràng Ma đạo phong cách.

Phốc!

Bỗng nhiên, một vệt ánh đao nổ tung, nhỏ vụn đao khí gào thét, giống như từng tia từng sợi mưa phùn giống như, gieo rắc hướng về chu vi.

Những võ giả kia nhất thời đổ huyết môi, thân thể bị xuyên thủng, vô số máu tươi cách mặt đất bay lên, nhập đám mây ở trong, càng thêm có vẻ yêu dị phi thường.

"Đây là. . . Ma binh thứ mười Ẩm Huyết đao!"

Giang Ly Lão tổ một chút phân biệt đi ra: "Là Nam Cung Vô Vọng đến!"

"Ẩm Huyết đao chủ?"

"Dĩ nhiên là này kiêu!"

"Ta rõ ràng. . . Ma môn mời chiến, chính là giương đông kích tây kế sách a!"

Lượng lớn võ lâm nhân sĩ bỗng nhiên tỉnh ngộ, dồn dập dùng ánh mắt thương hại nhìn kỹ Giang Ly lão đầu, có tính tình gấp, đã đang tìm Cổ Thất Tinh, chuẩn bị đem loạn đao phân thây.

Bất quá cái này Ma đạo Kiếm tử lại làm sao có khả năng như vậy thụ người lấy chuôi? Tự nhiên là rất sớm không thấy bóng dáng , khiến cho có tâm người có khóc cũng không làm gì.

Ầm ầm!

Đang lúc này, trên bầu trời một lôi lăn qua, thanh thế kinh người.

Mây máu bên trong, Phương Nguyên cau mày: "Có hơi phiền toái a. . ."

Đối diện Trần Kỷ Du không thể nghi ngờ so với Hận Thiên Hầu khó chơi nhiều.

Đối với chiến cơ cùng với công pháp nắm, quả thực đến một cái không thể tưởng tượng nổi mức độ.

Bắt đầu một chiêu, trực tiếp lấy Huyết Ma đao phá Huyết Ma đao, nếu không là hắn trên đường biến chiêu cực nhanh, nói không chắc sẽ bị một đòn thảm bại.

Tam Tài Vọng Khí Kính nhìn thấu thiên địa nhân khí cơ, có thể nói, mỗi lần Phương Nguyên ra chiêu trong nháy mắt, Trần Kỷ Du cũng đã biết hắn đón lấy động tác, thậm chí nhìn thấy kẽ hở, có hóa giải kế sách.

Gặp phải như vậy địch thủ, không thể nghi ngờ là phi thường thống khổ.

'uy. . . Huyết Ma! Ngươi Đại Huyết Ma Công đã bị bị hư hao cái sàng, lẽ nào ngươi liền không ý tưởng gì?'

Phương Nguyên một đao bổ ra, trên đường liền biến chín lần, cuối cùng vẫn là bị Trần Kỷ Du một chỉ khắc ở trên thân đao, không thể không lùi lại.

Trên thực tế, nếu không là kiêng kỵ trong tay hắn Ẩm Huyết đao sắc bén, e sợ Phương Nguyên tình cảnh còn muốn càng thêm không chịu nổi một điểm.

'. . . Nếu bàn về công lực, người này cùng trước Hận Thiên Hầu cũng bất quá sàn sàn với nhau. . .' Huyết Ma nguyên thần truyền thì thầm: 'Đương nhiên, có Tam Tài Vọng Khí Kính trợ giúp, hắn một phần lực đến ngươi mười phần lực, có thể kiên trì đến hiện tại, đã coi như ngươi ứng biến thần tốc.'

'Ít nói nhảm!' Phương Nguyên con ngươi lạnh lẽo, trên thực tế, hắn còn có nguyên lực át chủ bài không có sử dụng.

Bất quá chiêu này vừa ra, chính là sinh tử thắng bại tay, nếu như lại bị phá, vậy thì thật sự chỉ có chạy trối chết một con đường duy nhất.

'Tam Tài Vọng Khí Kính, thật sự có thể phá nguyên lực sao?'

Phương Nguyên có chút chần chờ.

Nếu là ở thấp duy thế giới, cái này hoàn toàn chính là trò cười.

Nhưng ở đây thế giới bên trong, lại có thế giới quy tắc trợ giúp, còn quả thật khó nói.

Này thế giới võ giả, tu luyện tới đỉnh cao, tuyệt đối cùng Ma thần không khác, bằng không cũng không trấn áp được Huyết Ma.

'Cái này thần binh xác thực có chút phiền phức, không cách nào có thể phá, duy nhất có dùng, vẫn là ngươi tự thân!' Huyết Ma tiếp tục nói: 'Tam Tài Vọng Khí Kính có thể nhìn ra khí cơ, nhưng nếu bên trong cơ thể ngươi khí cơ êm dịu hoàn mỹ, không hề kẽ hở, hay hoặc là kẽ hở chớp mắt là qua , khiến cho hắn không cách nào nắm lấy, liền cũng có thể hiệu quả!'

'Đạo lý này ta đương nhiên biết được, chỉ là thế gian lại làm sao có khả năng nắm giữ hoàn mỹ không một tì vết đồ vật, người như là, võ công như là, vạn vật như là!'

Phương Nguyên đột nhiên nâng đao, khóe miệng mang theo một tia cười gằn: 'Trên thực tế, còn có loại thứ ba phương pháp!'

Ầm ầm!

Ẩm Huyết đao nổ vang không ngừng, một đao chém tới bầu trời, tách ra hoàn vũ.

'Tam Tài Vọng Khí Kính cũng không một chút sức chiến đấu, nhìn thấu chung quy chỉ là nhìn thấu, nhưng ta như mạnh hơn hắn gấp mười gấp trăm lần! Cho dù nhìn thấy kẽ hở thì có ích lợi gì?'

Màu tím tinh mang, trực tiếp ở hắn trong con ngươi tỏa ra.

Trên không, nguyên bản trí tuệ vững vàng Trần Kỷ Du không khỏi mặt sắc mặt đại biến: "Làm sao đột nhiên khí cơ tăng vọt mạnh như thế? Đến cùng là cái gì loại bí pháp? !"

Xèo!

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, hắn đã không còn thời gia suy tưởng.

Phương Nguyên thân hình giống như vũ phá hư không, di hình hoán ảnh giống như, đi tới trước mặt hắn, thuận lợi chính là một rút đao.

Xì xì!

Hào quang đỏ ngàu bùng lên.

Ở trong nháy mắt trong phút chốc, Phương Nguyên liền ngay cả ra chín chín tám mươi mốt đao, đao đao trí mạng.

Trần Kỷ Du nhanh chóng rút lui, hai tay giống như bướm xuyên hoa giống như, đem huyết sắc đao khí bóp nát.

Nhưng Phương Nguyên hét vang một tiếng, Ẩm Huyết đao quang mang liên thiểm, lại là chín chín tám mươi mốt đao.

Trần Kỷ Du mi tâm quang mang toả sáng, lùi lại lui nữa.

Quanh người, rất nhiều đỏ như màu máu đao khí phá nát, lẻ loi tán tán, con số kinh người cực kỳ.

"Ăn ta một đao!"

Lúc này, Phương Nguyên lần thứ hai cất bước, một đao chém xuống.

Đao này vừa ra, chu vi nhỏ vụn đao khí nhất thời phảng phất có người tâm phúc giống như, chen chúc mà đến, hội tụ thành một thức che ngợp bầu trời đao cương.

Cái này một bộ gấp công, giống như sông lớn ba điệp sóng, đặc biệt cuối cùng tụ hợp một đao, dù là Hận Thiên Hầu phục sinh, Phương Nguyên cũng có tự tin mãnh liệt để cho nuốt hận!

Ầm ầm!

Đao cương phóng lên trời, tách ra tầng mây, trong thiên địa một mảnh hỗn độn.

Đao cương phía dưới Trần Kỷ Du, sắc mặt chuyển thành nghiêm nghị, hai tay giống như đánh sáo giống như, không ngừng ở đao cương mặt bên qua lại lưu chuyển.

Bàn tay hắn hóa thành đầy trời huyễn ảnh, trong nháy mắt cũng không biết ra bao nhiêu chiêu.

Chỉ là cái kia cực lớn đỏ như màu máu đao cương, bỗng nhiên ngưng trệ ở giữa không trung, đột nhiên hóa thành tan nát mảnh.

"Nam Cung Vô Vọng, nhận thua đi! Ngươi tự thân tất cả khí cơ, đều ở ta Thiên nhãn phía dưới!"

Trần Kỷ Du đứng chắp tay, sắc mặt ngạo nghễ.

"Phải không?"

Phương Nguyên cầm Ẩm Huyết đao, trên mặt đồng dạng mang theo ý cười.

Ầm ầm!

Đột nhiên, thiên địa biến sắc, mây đen mãnh liệt, một đạo che ngợp bầu trời đáng sợ ánh đao, hung hãn từ giữa bầu trời rơi xuống!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 793: Đào Kính

Trần Kỷ Du lập tức ngẩng đầu.

Chỉ thấy nguyên bản mây đen kéo tới dày đặc bầu trời đột nhiên bị đao khí xé rách một cái miệng lớn, rất nhiều màu tím lôi đình múa tung.

Nếu như nói trước Phương Nguyên đao cương chỉ là tự thân oai, lúc này liền là chân chính thiên địa oai!

Thiên Tượng võ giả thực lực mạnh đến đâu lớn, làm sao có thể cùng nơi này thiên địa chống lại?

Lúc này Phương Nguyên mang cho Trần Kỷ Du cảm giác, đã là như thế! Hắn chính là thiên! Chính là địa!

"Không thể!"

Kim Phong Tế Vũ lâu Lâu chủ mặt sắc mặt đại biến.

Một người khí cơ có mạnh đến đâu, cũng không thể tăng lên đến loại này mức độ! Hắn nguyên bản trí tuệ vững vàng tâm thái, lập tức sản sinh buông lỏng.

"Trần Kỷ Du. . . Ăn nữa ta một đao thử xem!"

Phương Nguyên hét dài một tiếng, nhảy lên thật cao, hai tay cầm đao.

Rầm ..... Rầm .....! Ầm ầm!

Đầy trời sấm sét múa tung, màu tím lôi đình từng đạo từng đạo rơi xuống, hội tụ ở hắn thân đao bên trên , khiến cho hắn giống như chém giết đẫm máu cửu

thiên Lôi Thần.

"Một đao chấn cửu thiên !"

Huyết sắc đao cương rơi xuống, chu vi quanh quẩn màu tím lôi đình, thanh thế kinh người cực kỳ.

Đối mặt cái này chiêu, Trần Kỷ Du hoàn toàn không dám gắng đón đỡ, lùi lại lui nữa.

Hắn vừa là Thiên Tượng, khinh công tự nhiên rất tốt, tựa như phù quang lược ảnh, nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Nhưng nhân lực có lúc cùng, như thế nào so với lôi đình?

Tràng ở ngoài võ giả chỉ thấy được màu tím ánh chớp lóe lên, vị kia Kim Phong Tế Vũ lâu Lâu chủ liền bay ngược mà ra, ánh đao ngay lúc sắp nhập vào cơ thể mà qua.

Chỉ là Trần Kỷ Du chung quy thực lực siêu quần, tại trong chớp mắt, hai tay đột nhiên hướng về trung tâm hợp lại.

Xì!

Đao khí vỡ vụn, vị này Thiên Tượng võ giả cả người quần áo nổ tung, vết máu từng cái từng cái, lại chung quy đem một đòn trí mạng này đến cản lại.

'Không được!'

Trần Kỷ Du sắc mặt dữ tợn, cũng không một chút sắc mặt vui mừng.

Bởi vì trong nháy mắt tiếp theo, một bóng người lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế vồ giết tới, tay trái dò ra, giống như thanh long tham trảo, thẳng tắp đi vào hắn hai mắt.

"A!"

Đau nhức phía dưới, Trần Kỷ Du đầu đột nhiên lùi lại, lấy võ giả thuần túy bản năng ứng đối, cuối cùng cũng coi như miễn mở đầu phá não tai họa.

Sau một khắc, hắn nổi điên lên, hai tay buông tay, thẳng tắp bổ ra, trúng ngay Phương Nguyên lồng ngực, rõ ràng là lưỡng bại câu thương liều mạng đấu pháp.

Không có ràng buộc, Ẩm Huyết đao đột nhiên đánh xuống, đồng thời chém về phía Trần Kỷ Du lồng ngực.

"Hả?"

Phương Nguyên cảm giác được một luồng lực cản truyền đến, thoáng cả kinh, biết người này không phải tu luyện thành Kim Cương Bất Phôi Chi Thân, chính là mặc vào cái gì thiếp thân bảo giáp loại hình.

Bằng không, cho dù Ẩm Huyết đao đao thế bị ngăn cản, chỉ dựa vào ma đao chi lợi, cũng đủ để đem người này một đao cắt đứt.

Đồng thời, Trần Kỷ Du phản kích cũng là ác liệt phi thường.

"Nếu ngươi nghĩ đổi?"

Phương Nguyên mặt lộ vẻ cười gằn, không lùi mà tiến tới.

Răng rắc!

Trần Kỷ Du song chưởng chặt chẽ vững vàng đặt tại hắn lồng ngực, tại chỗ liền không biết đánh gãy bao nhiêu xương sườn.

Cùng lúc đó, Phương Nguyên ngón tay một khúc duỗi một cái, móng tay bắn ra, dĩ nhiên mạnh mẽ lại dài ra mấy phần, ấn tới Trần Kỷ Du mi tâm Thiên nhãn bên trên.

Đối với cái này Tam Tài Vọng Khí Kính chi chủ mà nói, dù là hai mắt bị khoét, cũng chỉ là da thịt thương nhẹ, chỉ có phá vỡ Thiên nhãn, mới thật sự là thương gân động cốt!

"Ngươi. . ."

Trần Kỷ Du chợt lui , nhưng đáng tiếc lúc này đã không kịp.

Tựa như xé rách thần hồn đau nhức, đột nhiên từ hắn mi tâm truyền đến, một đám mưa máu nổ tung.

Loáng thoáng, một đạo tinh quang hiện lên, biến ảo thành cái gương nhỏ dáng dấp, bị Phương Nguyên một cái chộp vào trong tay.

"Tam Tài Vọng Khí Kính!"

Cái này thiên hạ thần binh bên trong đủ để xếp tới năm vị trí đầu, phụ trợ năng lực khiến tất cả võ giả đều thèm nhỏ dãi ba thước Thần khí, trực tiếp bị Phương Nguyên từ Trần Kỷ Du mi tâm đào ra, một cái chộp vào trong tay!

"Nam Cung Vô Vọng! ! !"

Trần Kỷ Du hai mắt chảy máu, mi tâm càng là hiện ra một cái đen nhánh lỗ thủng, tràn ngập oán độc quát to một tiếng, quanh thân máu tươi sôi trào , hóa thành một đạo hào quang đỏ ngàu, lấp loé như điện, trong khoảnh khắc biến mất ở phía chân trời.

Phần này quyết đoán, đúng là khiến Phương Nguyên cao liếc mắt nhìn.

Nếu là người này có chút nào chần chờ, hắn tuyệt đối sẽ liều mạng đánh đổi một số thứ, đem hắn giết chết ở chỗ này.

"Quên đi. . . Một cái mất đi Tam Tài Vọng Khí Kính Thiên Tượng , căn bản không đáng sợ!"

Phương Nguyên ho khan xuống, phun ra một đại đoàn máu tươi.

Trước bị Trần Kỷ Du lấy thương đổi thương, hắn cũng là bị trọng thương.

Bất quá, có thể lấy này đánh đổi đánh bại Trần Kỷ Du, lại cướp được một cái thần binh, như trước là lớn kiếm lời rất kiếm lời.

'Tiểu tử! Ngươi liền chuẩn bị như thế đi rồi?'

Khi hắn hàng rơi xuống mặt đất lúc, Huyết Ma nguyên thần lập tức truyền âm lại đây: 'Lúc này chính đạo mai phục bị phá, toàn bộ quận Ba Dương bên trong đã không có ngươi một hiệp chi địch tay, Trần gia trong bảo khố đồ vật, ngươi liền không muốn đi xem? Nói không chắc, trong đó thật sự có chuôi này Ly Thương kiếm đây!'

'Ngươi ở hướng dẫn ta đại khai sát giới sao?'

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng.

Lấy Giang gia cùng võ lâm chính đạo hợp tác, cho dù trước bảo lưu Ma binh, cũng tám thành sẽ bị bách giao ra.

Huống chi, Phương Nguyên càng thêm khuynh hướng cái này Giang gia chỉ là nắm giữ một điểm Ma binh manh mối mà thôi.

Dù sao, xếp hạng thứ ba thần binh ma nhận, thần thông quảng đại chỗ, đã khó có thể dùng ngôn ngữ thuyết minh rõ ràng.

Đến một người liền có thể tung hoành giang hồ, tiếu ngạo thiên hạ.

Phương Nguyên phỏng chừng, dù là đem hắn gặp qua Trường Hận câu, Ẩm Huyết đao gộp lại, cũng không bằng Ly Thương kiếm có giá trị.

Đương nhiên, cái này Ẩm Huyết đao, nhất định phải là trước tàn khuyết chuôi này Ma binh thứ mười.

'Nuốt chửng bản thể máu thịt, khôi phục một phần nguyên thần sau khi, lúc này Ẩm Huyết đao, sợ không phải có thể nhập ma binh sáu, bảy giai? Cũng khó trách cái này Huyết Ma nguyên thần tự tin tăng mạnh, lại muốn tới mê hoặc ta.'

Phương Nguyên cười lạnh sau khi, trực tiếp đưa tay một phong.

Ong ong!

Hào quang màu tím lớn tránh, ngưng tụ không tiêu tan, dường như vỏ đao giống như, trực tiếp đem Ẩm Huyết đao cùng với bên trong Huyết Ma nguyên thần phong ấn.

"Cho rằng ngưng tụ bộ phận nguyên thần, thì có đầu độc ta thực lực sao?"

Phương Nguyên tự lẩm bẩm, xem ra cái này Huyết Ma nguyên thần, vẫn phải là nhiều hơn đánh bóng một phen mới có thể.

Đùng!

Lúc này, hắn rơi vào Giang gia trạch viện ở trong, chu vi một mảnh ngói vỡ tường đổ, hiển nhiên là chịu đến trước Thiên Tượng võ giả giao thủ dư âm ảnh hưởng.

"Hả?"

Phương Nguyên nhìn về phía một chỗ phế tích, nơi đó rõ ràng còn có một đạo khí cơ lưu giữ.

Hắn thoáng vận công, chưởng lực đến, đá vụn bay loạn, một cái hầm lối vào liền tái hiện ra.

"Không muốn. . . Không nên tới!"

Từ cái kia trong thông đạo, truyền đến một giọng bé gái, Phương Nguyên còn hết sức quen thuộc.

"Giang Tiểu Điệp? Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên có thể sống sót, đây chính là vận may cùng thực lực thiếu một thứ cũng không được. . ."

Phương Nguyên cười nói câu, đột nhiên biến sắc, bưng chính mình lồng ngực, lại là một búng máu phun mạnh mà ra: "Chết tiệt Trần Kỷ Du, lần sau gặp được, không thể không làm thịt hắn!"

"Chớ thương ta cháu gái!"

Mấy đạo nhân ảnh bay lượn mà đến, người cầm đầu rõ ràng là Giang gia lão tổ.

"Khà khà. . . Các ngươi yên tâm, ta là cái gì loại người, làm sao cho tới bắt nạt một cái cô gái yếu đuối. . ."

Phương Nguyên trên mặt mang theo không bình thường ửng đỏ, phối hợp ngực nhuốm máu vạt áo, càng thêm có vẻ trạng thái không tốt.

"Hừ!"

Dù là Giang gia lão tổ đỉnh tốt tính khí, nhìn thấy chu vi phế tích hài cốt, cùng với không biết tử thương bao nhiêu Giang gia con cháu, gương mặt cũng là hoàn toàn đen xuống.

"Đó là. . . Tam Tài Vọng Khí Kính?"

Ngao Chiến nhìn thấy Phương Nguyên trên tay một vật, ánh mắt lại là có chút đăm đăm.

Đó là một mặt hình cái gương nhỏ, to bằng trứng ngỗng, trên mặt kiếng bao phủ một đoàn tinh mang, chu vi khung kính không phải vàng không phải ngọc, mang theo cổ điển hoa văn.

Đây là Tam Tài Vọng Khí Kính bản thể.

Cỡ này thần binh, đã to nhỏ như ý, có thể tùy tâm biến ảo.

Tỷ như trước Trần Kỷ Du, liền đem luyện hóa thành Thiên nhãn, khảm nạm ở chính mình mi tâm.

"Thiên hạ thứ năm thần binh!"

Ngao Chiến lẩm bẩm, trong mắt không khỏi lóe qua một tia vẻ tham lam.

Nếu là bình thường, hắn căn bản liền cái ý nghĩ cũng không dám lên, nhưng lúc này, cái này tiểu ma đầu rõ ràng có thương tích tại người.

Cùng Lâu chủ kinh thiên địa khiếp quỷ thần một trận chiến, mặc cho dựa vào cái gì võ giả cũng không thể hoàn hảo vô khuyết, mà ở Giang gia lão trạch chu vi, có chính là lượng lớn võ lâm giang hồ chính đạo!

Nếu như có thể đem người này đống?

Ngao Chiến trong lòng tham lam giống như mùa xuân sau cơn mưa cỏ dại giống như, không thể ngăn chặn sinh trưởng lên.

"Nam Cung Vô Vọng! Ngươi tàn sát giang hồ võ lâm chính đạo, lần này lại mạnh mẽ xông vào Giang gia, mưu đồ gây rối, ta Ngao Chiến thân là quận Ba Dương võ lâm một phần tử, tất không thể để cho ngươi sống mà đi ra này trạch!"

Phương Nguyên ngực thương thế, cuối cùng kiên định Ngao Chiến tự tin , khiến cho hắn trực tiếp vượt ra khỏi mọi người, mấy câu nói nói tới quang minh lẫm liệt, ngay cả mình đều bị chính mình cảm động.

"Khá lắm! Thiết Sư không hổ là ta quận Ba Dương Tông sư!"

"Lời ấy cực kỳ có lẽ, tất không thể để cho ma đầu sống mà đi ra này quận, bằng không chúng ta còn gì là mặt mũi?"

"Mọi người sóng vai lên a, cùng người trong ma đạo giao thủ, còn giảng nó

cái gì đạo nghĩa giang hồ?"

. . .

Chu vi giang hồ nhân sĩ một trận yên tĩnh, chợt liền dồn dập nhiệt huyết sôi trào.

"Giang lão tiền bối! Chúng ta liên thủ, ngăn cản này kiêu làm sao?"

Ngao Chiến ngắm nhìn bên cạnh Giang Ly, vị này nhất phẩm Đại tông sư tồn tại, cũng là hắn chỗ dựa lớn nhất.

Bằng không, cho dù biết Nam Cung Vô Vọng bị thương nặng, hắn cũng chưa chắc dám như thế làm hiểm.

Giang gia lão tổ sâu sắc nhìn Ngao Chiến một chút, phảng phất đã nhìn thấu hắn suy nghĩ trong lòng, nhưng không có lên tiếng.

Nam Cung Vô Vọng tàn sát Giang gia, giao thủ dư âm sát thương nặng nề, đây là sự thực!

Thân là Giang gia tổ tiên, hắn tự nhiên nhất định phải làm vì tộc nhân đòi lại nợ máu.

"Vây quét ta?"

Phương Nguyên ngẩn ra, chợt thật giống như nghe được một cái chuyện cười lớn: "Ha ha. . . Quả thật là nghé con mới sinh không sợ hổ!"

Xì!

Tay phải hắn cầm đao, tùy ý vung lên.

Huyết sắc đao cương bùng lên, trước nhất là ồn ào một mảnh võ giả nhất thời thi thể nằm trên đất.

Từng tia tia máu tươi lăn, giống như có sinh mệnh giống như, chủ động hướng về Ẩm Huyết đao tụ tập, từ thân đao bên trên, vô số màu đỏ tím mạch lạc hiện lên, tham lam nuốt chửng máu tươi.

Nương theo quá trình này, đạo đạo nồng nặc đến cực điểm sương máu ngay khi Phương Nguyên trên người lan tràn , khiến cho thương thế của hắn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được chuyển biến tốt.

"Nghe đồn rằng, Ẩm Huyết đao chủ càng đánh càng mạnh, một đao ở tay , căn bản không kỵ chân nguyên kiệt quệ cùng thương thế tăng thêm. . ."

Giang Ly thở dài một tiếng, cầm lấy Giang Tiểu Điệp, nhanh chóng rút lui: "Nam Cung tiên sinh, lão hủ cáo từ!"

". . ."

Ngao Chiến mồ hôi lạnh trên trán một thoáng liền giọt đi.

Nguyên bản trước còn căm phẫn sục sôi giang hồ hảo hán, lúc này tất cả không nói, đem đầu lĩnh hắn tôn lên đến xấu hổ vô cùng.

"Nam Cung tiên sinh. . ."

Lúc này, hắn đối đầu Phương Nguyên tựa như cười mà không phải cười con mắt, không thể không nhắm mắt lên trước.

Phốc!

Sau một khắc, ánh đao lóe lên, đầu của hắn liền trực tiếp rớt xuống.

"Vì sao. . . Ta không muốn giết người, còn có người chuyên môn đi tìm cái chết đây?"

Phương Nguyên nhàn nhạt thở dài, thu hồi Ẩm Huyết đao.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 794: Lên Cấp

"Lão tổ tông. . ."

Giang Tiểu Điệp rơi xuống phía bên ngoài, nhìn Giang gia nhà cũ bên trong một mảnh huyết sắc, không khỏi tiếng nói run: "Ô ô. . . Nhà chúng ta phá huỷ, thúc thúc bá bá, ca ca các tỷ tỷ, đều bị chết thật thê thảm a. . ."

"Ai. . . Giang hồ đạo đã là như thế!"

Giang gia lão tổ lúc này cũng không có cái gì con buôn vẻ, một mặt đau buồn trả lời.

"Tại sao. . . Trên giang hồ người tốt sống không lâu mệnh, tai họa nhưng có thể để lại ngàn năm?" Thiếu nữ nghiêm túc hỏi.

". . ." Giang gia lão tổ trầm mặc xuống: "Cái kia chỉ là bởi vì. . . Chúng ta không đủ cường đi! Nếu là ở mấy đại võ lâm thánh địa ở trong, cái này Ẩm Huyết đao Nam Cung Vô Vọng cũng chưa chắc dám càn rỡ như thế!"

Nhưng trong nội tâm, lại thực ở không có mấy phần chắc chắn.

Dù sao, cái kia Nam Cung Vô Vọng, nhưng là liền Trần Kỷ Du đều đánh bại Ma đạo thiên tài a!

'Đáng tiếc. . . Nếu là nơi đây còn có năm cái nhất phẩm Đại tông sư, Lão phu liền dám đánh bạc tính mạng, đem trọng thương Ẩm Huyết đao lưu lại ở chỗ này. . . Làm sao. . .'

Hắn vô cùng bất đắc dĩ cùng không cam lòng.

Võ học nhất phẩm Đại tông sư, không chỉ có thể khai tông lập phái, thậm chí còn có thể vang danh thiên hạ.

Cao thủ như vậy, đã là trong thế tục đứng đầu, dù là cái kia mấy cái võ lâm thánh địa, cũng không thể nói triệu tập liền triệu tập lại đây.

Mà không có nhất phẩm Đại tông sư áp trận, còn lại võ giả bất luận lên bao nhiêu, đối với Ẩm Huyết đao mà nói đều là yếu gà, chỉ có thể đầu một nơi thân một nẻo, máu tươi còn trở thành đao chủ chất dinh dưỡng.

"Lão tổ tông!"

Tiểu Điệp cắn răng: "Ta nhất định phải ngăn cản người này, báo nhà ta nợ máu! Dĩ vãng cha đều nói ta không tranh, lần này. . . Ta lại muốn tranh một thoáng!"

"Nam Cung Vô Vọng đã là Thiên Tượng. . . Ngươi như muốn báo thù, trừ phi thu được ta Giang gia tổ truyền Ma binh!"

Giang gia lão tổ một lúc lâu không nói gì, đổi thành nội lực truyền âm, trực tiếp ở Tiểu Điệp trong tai vang lên: "Trên thực tế. . . Ta Giang gia bản họ Khương! Ngươi nên gọi Khương Tiểu Điệp mới là! Chúng ta chính là năm đó Ly Nhân tông thiếu chủ dòng dõi đích tôn, càng nắm giữ Ma binh Ly Thương kiếm tăm tích manh mối! Đây là chúng ta trong gia tộc tuyệt mật, mà còn có một chút. . . Các đời Ly Thương kiếm chủ, chỉ có thể là cô gái! Ngươi biết vì sao?"

"Bởi vì năm đó Ly Nhân tông đại loạn bên trong, cái thứ nhất huyết tế Ly Thương kiếm, chính là Thiếu tông chủ hồng nhan tri kỷ a!"

"Tiểu Điệp. . . Ngươi thiên phú dị bẩm, chính là võ học kỳ tài, chỉ là dĩ vãng không tranh, tình nguyện bình thường, mới rơi vào như vậy, nếu là đến Ly Thương kiếm, võ học tiến độ tất có thể tiến triển cực nhanh! Cho tới Thần Ma phân chia, không cần quản nó, binh khí bất quá ngoại vật, dùng cho chính thì lại chính, dùng cho tà thì lại tà!"

Khương gia lão tổ liên tiếp truyền âm, thức hải trong lại là không tự chủ được hiện ra một bộ cổ họa.

Đó là cổ lão Khương gia gia truyền chi bảo, nghe nói chính là năm đó Ly Nhân tông thiếu chủ tự tay viết vẽ ra, vị kia hồng nhan tri kỷ chân dung.

Trước mặt cái này Khương Tiểu Điệp, cùng chân dung đồ trên cô gái, có chín mươi chín phần trăm tương tự, quả thực liền giống như người kia chuyển thế!

"Ly Thương kiếm khảo nghiệm tuy rằng khủng bố, nhưng Tiểu Điệp nhất định có thể lấy thông qua!"

Trong cõi u minh liên hệ , khiến cho Khương gia lão tổ không khỏi quyết định: 'Ta Khương gia cầu ổn đến họa, xem ra cũng là lúc thoát khỏi ràng buộc, chuyển nhập trong ma đạo! Bởi vì lúc này giang hồ. . . Đạo tiêu ma trưởng a!'

Hắn nhìn đã rơi vào một cái biển máu đại dương bên trong nhà cũ, không do dự nữa, mang theo Khương Tiểu Điệp nhanh chóng rời đi.

. . .

Mấy ngày sau, một cái có tính chấn động tin tức, giống như sấm sét giống như, ở trên giang hồ nổ vang.

Ẩm Huyết đao chủ đại náo quận Ba Dương, đánh bại Kim Phong Tế Vũ lâu Lâu chủ Trần Kỷ Du, càng một trận chiến tàn sát Tông sư năm người, trung tam phẩm võ giả mấy chục, bình thường võ nhân khó có thể tính toán.

Trong lúc nhất thời, Nam Cung Vô Vọng tên lần thứ hai truyền vang thiên hạ, danh chấn giang hồ, hung uy đến có thể dừng tiểu nhi ngừng khóc giữa đêm khuya trình độ.

Mà Ma môn Cổ Thất Tinh cùng Hoán Hoa Thần Kiếm Giang Ly một tràng giao thủ, cùng với Ma môn trong bóng tối động tác, lại là liền một tia sóng lớn đều không có nhấc lên, liền như thế biến mất ở bọt nước ở trong, danh tiếng

hoàn toàn bị Phương Nguyên che đậy.

Giang hồ võ lâm, chính là như thế tàn khốc!

Lúc này, tất cả những thứ này vòng xoáy trung tâm, hóa thân Ẩm Huyết đao ma Phương Nguyên, nhưng là tùy ý tìm một chỗ vùng hoang dã, trước mặt bày ra Ẩm Huyết đao cùng Tam Tài Vọng Khí Kính.

"Nam Cung tiểu tử. . . Trước chỉ là Ẩm Huyết đao tự động phản ứng, chuyện không liên quan đến ta a!"

Bị Phương Nguyên phong ấn một lần sau khi, Huyết Ma nguyên thần lập tức thành thật rất nhiều, biết mình còn không còn hơi sức phản kháng, lưu manh nhận lỗi.

Phương Nguyên căn bản lười đi quản nó.

Ngược lại hắn cùng này Ma nguyên Thần Chi , bất quá chỉ là lợi dụng lẫn nhau quan hệ mà thôi.

Thậm chí, đối phương cầu chính mình, so với cầu mong gì khác đối phương muốn nhiều.

"Đến trước khối này nguyên thần, ta đối với cái này còn lại thân thể tàn phế cảm ứng càng mạnh hơn, khối thứ hai mảnh vỡ, hắn là ở ngươi phía đông 800 dặm chỗ. . ."

Huyết Ma nguyên thần cằn nhằn không dứt nói, nhưng sau một khắc, liền bị Phương Nguyên trực tiếp đánh gãy: "Ta lúc nào tâm tình tốt lại đi. . . Lúc này ngươi đừng vội ồn ào!"

"Ngươi. . ."

Huyết Ma nguyên thần tức giận.

Hắn nhưng là Ma thần cấp bậc tồn tại, như không phải là bị Thiên Đế kiếm đánh bại ngã xuống, lúc này khôi phục nguyên thần liền thời điểm toàn thịnh một phần vạn thực lực đều không có, lại làm sao có khả năng đối với một cái Ma chủ lời hay đối mặt?

Nhưng lúc này, quả thật người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, cũng biết trước mặt tên đáng chết này dầu gạo không tiến vào, thật sự nhạ lông, tuyệt đối dám phong ấn hắn, nhất thời không lại nói thêm, quan sát Phương Nguyên động tác.

"Tam Tài Vọng Khí Kính. . ."

Phương Nguyên lúc này toàn thân áo trắng, ngồi khoanh chân, giống như mờ ảo trích tiên nhân, hoàn toàn không có một chút nào ma đầu phong độ.

Hơi vẫy tay, thiên hạ thứ năm thần binh liền rơi vào lòng bàn tay.

"Này kính phụ trợ năng lực nghịch thiên, nên làm việc cho ta!"

Hắn toàn lực ứng phó, mênh mông cuồn cuộn Lục Cực chân khí chạy chồm gào thét, giống như trường giang đại hà giống như, truyền vào Vọng Khí Kính bên trong.

Ầm ầm!

Hình bầu dục gương một thoáng trôi nổi mà lên, thậm chí không ngừng lớn lên, từ trứng thiên nga mở rộng đến bình thường gương đồng to nhỏ, chu vi hoa văn phảng phất ngọn lửa giống như thiêu đốt.

Thần binh to nhỏ như ý, đây chỉ là tầm thường chức năng.

Ong ong!

Cũng không biết qua bao lâu, Vọng Khí Kính trên phát ra một tiếng hót vang, tinh quang bùng lên, lại một thoáng cô đọng , hóa thành màu bạc Kiếm hoàn

dáng dấp, bị Phương Nguyên nắm lấy, một cái đặt tại chính mình mi tâm.

"A. . ."

Hắn hít sâu một cái, trong hai mắt tinh quang bùng lên, nguyên bản Hỏa Nhãn Kim Tinh dĩ nhiên trực tiếp thăng cấp.

Một đám lửa từ trong con ngươi tỏa mà ra , khiến cho hắn xem thế giới này có càng nhiều một tầng chân thực, thậm chí đột phá biểu tượng, trực tiếp nhìn thấy quy tắc vận chuyển, đại đạo vết tích.

"Được! Này thần binh rơi xuống ở trong tay ta, mới coi như vật tận dùng! Đặt ở Trần Kỷ Du trên tay quả thực là phung phí của trời!"

Phương Nguyên vui sướng, nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên (Nam Cung Vô Vọng)

Tinh: 150

Khí: 150

Thần: 150

Tu vị: Thiên Tượng

Kỹ năng: Lục Cực Ngự Binh Quyết (cảnh giới thứ ba), Đại Huyết Ma Công

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Thiên nhãn Vọng Khí thuật (ngụy), Nguyên Lực Chi Thể, Ma binh — Ẩm Huyết đao "

"Tinh khí thần ba lan, vẫn là hạ giới phân chia, có chút không thích dùng!"

Phương Nguyên thoáng nhìn mà qua, chợt liền nhìn kỹ ở Thiên nhãn Vọng Khí thuật sở trường bên trên:

"Thiên nhãn Vọng Khí thuật (ngụy) Hỏa Nhãn Kim Tinh dị biến, thu được Tam Tài Vọng Khí Kính tăng cường, sở trường thăng cấp thành Thiên nhãn Vọng Khí thuật! Thiên nhãn vọng khí, xem Đại thiên diễn hóa, tra Lục Đạo nhỏ bé, thế giới đại đạo, đều ở trong mắt!"

"Ngụy?"

Nhìn thấy sở trường mặt sau đánh dấu, Phương Nguyên nguyên bản mừng rỡ vẻ mặt nhất thời hơi ngưng lại: "Quả nhiên, dựa vào ngoại vật chiếm được năng lực, một khi mất đi Tam Tài Vọng Khí Kính, thần thông sẽ đánh về nguyên hình sao?"

Này Thiên Nhãn Vọng Khí thuật, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Này sở trường có thể quan sát Đại Thiên thế giới vận chuyển, thể ngộ đại đạo, quả thực là hắn hoàn thiện Ma thần con đường đường tắt! Tất nhiên muốn chết chết chộp vào trong tay.

Cái khác Ma Chủ nếu là biết được, tuyệt đối sẽ không tiếc bất cứ giá nào tiến đến cướp đoạt, liền Ma thần đều sẽ động tâm.

"Bất quá, đơn thuần Tam Tài Vọng Khí Kính, cũng không làm được bước đi này, ta có thể như vậy, là chính mình xuyên qua rất nhiều thế giới tích lũy, cộng thêm thuộc tính lan trợ giúp. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm xuống: "Việc cấp bách, là đem Tam Tài Vọng Khí Kính hoàn toàn luyện hóa, không, đưa nó tinh túy trực tiếp nuốt, biến thành ta chân chính sở trường năng lực!"

Hắn lúc này mặc dù nắm giữ chuôi này thần binh, nhưng khoảng cách hoàn toàn luyện hóa, còn cách biệt rất xa.

Đặc biệt, những kia thần binh bên trong tất có Thiên phẩm công pháp, hắn lúc này còn không có được đến, nhất thời làm hắn biết được, này kính rất nhiều

bí mật còn có chờ phân phó quật.

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, trực tiếp cho gọi ra Huyết Ma nguyên thần, hỏi dò việc này.

"Thần binh bên trong mang vào Thiên phẩm công pháp?"

Huyết Ma hiện tại thành thật không ít, suy tư xuống nói: "Chỉ ta biết, Thiên Đế kiếm bên trong có một phần 'Thiên Đế kiếm quyết', chính là tự nhiên Tạo Hóa chi lực mà thành, thiên địa sách, ảo diệu phi thường! Có thần binh ma nhận ở trong, lại là rèn đúc người đem tự thân võ đạo tinh túy đánh vào, hình thành truyền thế công pháp! Cái này Tam Tài Vọng Khí Kính ta trước vài vị đao chủ đúng là nghe qua một điểm đôi câu vài lời nghe đồn, có người nói là lấy một khối vạn năm Thông Tê Minh Ngọc làm vì nguyên tài mài chế, toàn bộ thế giới có lẽ liền cái này một khối, chẳng lẽ là thần vật tự hối?"

"Đao có đao linh, khí sinh khí linh, cũng là tầm thường!"

Phương Nguyên gật đầu: "Bất quá. . . Còn có một người có thể hỏi một chút!"

"Ngươi là nói Kim Phong Tế Vũ lâu Lâu chủ? Hê hê. . . Người này chọc ngươi, quả thật là đổ máu nấm mốc! Bất quá này lâu tin tức linh thông, tổng lầu nơi lại vẫn thành câu đố, cho dù ngươi tìm tới cửa, nói không chắc nhân gia cũng rất sớm liên lạc võ lâm chính đạo, chuẩn bị mở cái giết ma đại hội đối phó ngươi đây!"

Huyết Ma nói: "Cái kia Khổng gia cùng ta đời trước đao chủ có cừu oán, tuyệt đối nhất là tích cực, nếu không. . . Ngươi vẫn là trước tiên tăng cường xuống thực lực, cũng tốt ứng đối!"

Nó không dám dùng Ma niệm trực tiếp dụ dỗ, nhưng trong giọng nói, vẫn là quanh co lòng vòng hi vọng Phương Nguyên mau chóng vì hắn bù đắp thân thể.

Dù sao, dĩ vãng Ẩm Huyết đao chủ nơi nào có Phương Nguyên như thế cường? Gặp phải không phục, trực tiếp nghiền ép lên đến liền là, lanh lẹ tới cực điểm.

Nếu như bỏ qua cây này kim bắp đùi, nó phục sinh đại kế liền không biết muốn kéo dài tới cái gì năm nào tháng nào.

"Tăng cường thực lực?"

Phương Nguyên nở nụ cười.

Hắn tới đây thế giới, chủ yếu là vì luận chứng Mộng du linh pháp.

Sau đó, chính là tìm kiếm một ít căn nguyên tính đồ vật, hoàn thiện chính mình đại đạo.

Trước mắt xem ra, Tam Tài Vọng Khí Kính tuyệt đối không thể từ bỏ, mà nếu như đến cuối cùng tất cả thuận lợi, đúng là cũng có thể thử một lần Thiên Đế kiếm phong mang.

Tuy rằng kiếm này đã thất truyền, nhưng nếu gặp phải thiên hạ đại loạn, muôn dân đại kiếp nạn, vẫn là tất sẽ xuất thế!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 795: Kiếm Chủ

Núi Định Quân.

Đây là quận Phi Vân bên trong ngọn núi, cao nhất bất quá ba trăm trượng, chu vi lại là một mảnh cùng sơn ác thủy nơi.

Bởi sản xuất không phong, định cư bách tính cũng ít, cực kỳ hoang vu, ít dấu chân người.

Ở chân núi một cái hồ nước nhỏ nơi, lại là xây dựng một toà trúc lâu.

Cái này trúc lâu dựa vào núi, ở cạnh sông, trực tiếp xây dựng ở hồ nước ở giữa, lấy cầu gỗ liên kết, rất có vài phần hứng thú.

Keng!

Tiếng kiếm reo truyền đến, xúc động lôi âm, hiển nhiên có hai vị kiếm khách chính đang tại giao thủ.

Thậm chí, bọn họ thanh thế, so với trước Ma môn Cổ Thất Tinh đại chiến Hoán Hoa Thần Kiếm Giang Ly Lão tổ còn muốn càng hơn một bậc.

Nếu là này cảnh rơi vào cái khác võ lâm nhân sĩ trong mắt, lập tức sẽ cảm thấy chấn động không gì sánh nổi.

Nguyên lai ở cái này hoang vu núi Định Quân trong, lại vẫn ẩn cư như vậy tuyệt đại kiếm thủ!

Cái này hai tên kiếm khách , tương tự cũng là một già một trẻ, ông lão trên

người mặc vũ y, hai đạo lông mi trắng thật dài buông xuống, nhỏ mới bất quá mười sáu, mười bảy tuổi, chưa dứt sữa, vẫn là thiếu niên dáng dấp.

Đang!

Bỗng nhiên, hai kiếm chạm nhau, thiếu niên hừng hực lùi lại phía sau mấy bước.

Chờ đến hắn lại chuẩn bị hướng về trước lúc, một đoạn mũi kiếm đã đến ở hầu kết bên trên.

"Ta thua! Sư phụ!"

Hắn nuốt ngụm nước bọt, trực tiếp xin khoan dung nói.

"Hừm, lần này có thể tiếp ta 365 kiếm, kiếm thuật của ngươi lại có tiến bộ, không tồi không tồi. . ."

Ông lão vuốt vuốt chòm râu, giữa hai lông mày tràn đầy vẻ mừng rỡ: "Lỗi ngươi là trời sinh kiếm thủ, lại có xích tử đồng tâm, tương lai giang hồ Kiếm đạo, tất nhiên lấy ngươi làm đầu."

Đối với tên đồ đệ này, hắn nhưng là thoả mãn phi thường.

Không chỉ có kinh người Kiếm đạo thiên phú, lại hiểu được chăm học khổ luyện, không chút nào kêu khổ kêu mệt, tương lai có hi vọng.

Thậm chí, cho dù là lúc này, cũng đã có nhất phẩm võ đạo Đại tông sư tu vị!

Dù là đặt ở võ lâm thánh địa ở trong, cũng tuyệt đối là kinh thế hãi tục việc.

"Lỗi, sư phụ cái này một môn Kiếm đạo, liền chú ý tiến bộ dũng mãnh, đốn ngộ đột phá. . . Ngươi có biết, ta vì sao phải đưa ngươi gò bó ở núi lớn ở trong mười mấy năm? Chính là vì duy trì tâm tình của ngươi, lại vào hồng trần rèn luyện. . . Đến thời điểm, nói không chắc liền có thể một bước bước vào Thiên

Tượng!"

Lông mi trắng kiếm khách đem chính mình dự định nói thẳng ra.

"Sư phụ truyền đạo thụ nghiệp chi ân, suốt đời khó quên!"

Thiếu niên Lỗi mau mau quỳ xuống: "Trong núi rất tốt, ta không nghĩ vào đời!"

"Này chỉ là thời cơ chưa tới thôi. . ." Lông mi trắng kiếm khách nhìn đồ nhi, trong con ngươi lại mang theo một tia thâm ý.

"Hì hì. . . Xấu hổ xấu hổ xấu hổ! đầu đá, ngươi vẫn là đánh không lại sư phụ a!"

Chờ đến lông mi trắng chuyển nhập trong phòng sau khi, bên cạnh một tên toàn bộ hành trình bàng quan thiếu nữ lập tức nhích lại gần, nàng buộc hai cái đen nhánh toả sáng lớn cái bím tóc, da thịt hiện ra một loại khỏe mạnh màu vàng nhạt, lúc này so so con mắt phảng phất cười thành trăng lưỡi liềm cùng thái dương.

Cái này tập kiếm thiếu niên tên là Thạch Lỗi, thiếu nữ chính là sư muội của hắn Phù Hồng Miên, hai người thanh mai trúc mã, cùng nhau lớn lên, có thể nói nói cười vô kỵ.

"Ta đánh không lại sư phụ, là bình thường việc. . ."

Nghe được thiếu nữ không chứa ác ý nói móc, Thạch Lỗi không khỏi hàm hậu chỉ cươi cười, không chút nào nhất phẩm Đại tông sư khí khái phong độ.

"Nói đến. . . đầu đá, ngươi tại sao không xuống núi?"

Phù Hồng Miên nháy mắt một cái hỏi.

"Bên dưới ngọn núi kỳ thực cũng không có cái gì tốt! Lại nói. . . Ta không nỡ

nơi này, không nỡ sư phụ. . . Ngươi biết đến, nếu là không có chúng ta thổi lửa nấu cơm, hắn e sợ sẽ tươi sống chết đói!"

Hàm hậu thiếu niên Thạch Lỗi gãi gãi đầu, nhếch môi chỉ cươi cười.

"Hừ. . . Ngươi đây là xem thường ta sao?"

Phù Hồng Miên không khỏi mân mê miệng, hầu như có thể lấy bám lên một cái dầu bình.

Nàng tướng mạo chỉ có thể coi là bình thường, đồng thời cũng không có bình thường cô gái tiểu gia bích ngọc giống như dịu dàng, nhưng Thạch Lỗi không biết vì sao, chính là yêu thích ngơ ngác nhìn lúm đồng tiền của nàng, nhìn nàng hoán y rửa sa, tập võ lộng kiếm nhất cử nhất động.

Đương nhiên, hắn đồng dạng yêu thích nơi này, yêu thích cái này núi cái này nước, yêu thích cái kia luôn đi nhà bếp ăn vụng Lão cẩu.

'Chỉ cần sư phụ sư muội vẫn ở, cho dù ở lại đây trên cả đời, tựa hồ cũng rất hạnh phúc a!'

Thiếu niên Thạch Lỗi có chút hạnh phúc mơ màng.

Đáng tiếc, trong nháy mắt tiếp theo, nguyên bản yên lặng liền bị đánh vỡ.

Một cái chất phác mà giàu có mị lực tiếng nói truyền đến: "Đại kiếm sư, cố nhân tới thăm, kính xin ban cho thấy!"

Cho dù chỉ là nghe được tiếng nói, thiếu niên thiếu nữ trong thức hải cũng tựa hồ hiện ra một cái phong thần tuấn tú, hai bên tóc mai hơi sương người trung niên dáng dấp.

"Ngươi là ai?"

Thạch Lỗi ngẩng đầu, nhìn giữa hồ tiểu trúc bên trong bỗng nhiên bóng

người xuất hiện, mang theo một tia cảnh giác.

"Hai mươi năm trước, Đại kiếm sư chấp chưởng Kiếm môn, được khen là giang hồ võ lâm Kiếm đạo người số một, lại ở cực thịnh thời kỳ quy ẩn, thế nhân vẫn cho rằng dị, lại không nghĩ tới đại sư chính là tịch ở nơi này, dạy đồ làm vui?"

Trung niên nhân này cùng Thạch Lỗi trong đầu hình tượng như thế, lúc này một đôi con mắt màu tím liền nhìn quét lại đây, gật gù: "Trời sinh kiếm cốt, lại có một viên xích tử đồng tâm, còn nhỏ tuổi, liền có nhất phẩm Đại tông sư tu vị, ngươi quả nhiên tìm tới một cái tốt truyền nhân!"

Hắn vô cùng rõ ràng Đại kiếm sư Kiếm đạo đáng sợ, đi chính là đốn ngộ lưu, một khi lĩnh ngộ, cảnh giới tăng vọt bất quá bình thường.

Mà lấy cái này người thiếu niên tố chất, e sợ lần thứ hai đốn ngộ sau khi, sẽ phá vào Thiên Tượng!

"Ma môn? Thiên Ma Đạo Chủ?"

Trúc lâu ở trong, lông mi trắng Đại kiếm sư đi ra, giữa hai lông mày mang theo một tia nghiêm nghị: "Ma môn sáu đạo, Thiên Ma dẫn đầu! Ngươi là Thiên Ma Đạo Chủ, cùng ta chính đạo không đội trời chung, vì sao dám đến?"

"Bản tôn sở dĩ tới đây, chẳng lẽ các hạ không có phát hiện?"

Thiên Ma Đạo Chủ chỉ cươi cười: "Nghe nói Đại kiếm sư khi còn sống cực kỳ ham mê thần binh, đã từng tan hết gia tài, thậm chí cùng người làm nô mười năm, chỉ vì đổi lấy một thanh danh kiếm. Thiên hạ kiếm thủ bên trong, lúc này lấy Đại kiếm sư cất giữ phong phú nhất! Bản tôn lần này đến, chỉ là vì hướng về Đại kiếm sư xin một thanh kiếm khí!"

"Khục khục. . ."

Lông mi trắng võ giả ho khan xuống, mở ra hai tay, bất đắc dĩ nói: "Việc này

lão hủ thứ khó vâng lời, từ khi quyết ý quy ẩn sau khi, những kia danh kiếm lão hủ đã ném đến gần đủ rồi , liền ngay cả chuôi này bên người thần binh Ngũ Hành Vân Khí Kiếm, cũng tặng người!"

Ngũ Hành Vân Khí Kiếm, ghi tên thiên hạ thần binh thứ sáu, không phải chuyện nhỏ!

Mà người đại kiếm sư này, dĩ nhiên bỏ như giày rách, cái này lại là một loại thế nào cảnh giới?

"Đại kiếm sư cảnh giới, Bản tôn tự thẹn. . . Ta vẫn sa vào ngoại vật, lại là làm trò cười cho người trong nghề!"

Thiên Ma Đạo Chủ thở dài một tiếng, chậm rãi giơ tay phải lên.

Trên tay phải của hắn, lại là nhiều năm cái màu đen chỉ sáo, sắc bén bén nhọn, cuối cùng còn có năm cái dây khóa, cùng trên cổ tay màu đen vòng tay liên kết.

Chỉ là thoáng đụng vào một thoáng, thì có tia lửa phân tán.

"Thiên Ma Trảo? Này chuôi Ma khí không phải sớm đã thất truyền sao?"

Lông mi trắng võ giả kinh hãi, chợt liền nhìn thấy Thiên Ma Đạo Chủ một bước một cái vết chân đi tới: "Ngươi thả xuống kiếm, nhưng Bản tôn lại là tiêu tốn ba năm công phu, hoàn toàn trấn áp này trảo Ma tính, lại trải qua ba năm, rốt cục thao túng đại thành!"

Giữa các võ giả, xưa nay đều không phải cảnh giới so đấu.

Tuy rằng ở quăng kiếm sau khi, lông mi trắng lão đầu kiếm thuật cũng đã tiến vào một cái quỷ thần khó lường hoàn cảnh, nhưng vào lúc này Thiên Ma Đạo Chủ trước mặt, lại là như trước trong lòng chấn động không tên.

"Xin mời!"

"Xin mời!"

Hai người hơi vừa chắp tay, chợt liền hung ác đụng vào nhau.

Ầm ầm ầm!

Hư không rung động, Thạch Lỗi che chở sư muội, nhanh chóng rút lui.

Loại này thực lực, lại với hắn trước trò trẻ con chơi mánh không giống nhau.

'Cái kia chết tiệt lão đầu, vừa bắt đầu căn bản cũng không có toàn lực ứng phó ra tay!'

Thạch Lỗi nhìn thấy lông mi trắng lão đầu thực lực chân thật, không khỏi trong lòng đại lẫm: "Thiên Ma Đạo Chủ, lại là người nào?"

'Lỗi!'

Lúc này, một đạo truyền âm nhập mật, lại là thình lình chui vào lỗ tai của hắn: 'Thật tốt quan sát sư phụ trận chiến này, sau đó. . . Mang theo sư muội, xuống núi đi thôi!'

"Sư phụ?"

Thạch Lỗi con mắt ửng hồng, một loại linh cảm không lành, đột nhiên che kín nội tâm.

"Đại kiếm sư, nhận thua đi! Ngươi tuyệt đối không phải ta đối thủ!"

Thiên Ma Đạo Chủ ở so chiêu đồng thời, còn có thể tốt không chừa chỗ trống mở miệng chiêu hàng, hiển nhiên thành thạo điêu luyện.

"Ha ha. . . Chúng ta kiếm khách, thà chết chứ không chịu khuất phục!"

Đại kiếm sư khuôn mặt nghiêm túc, quanh thân một đạo đạo kiếm khí phân tán.

Ùng ục! Ùng ục!

Trong hồ, từng cái từng cái bong bóng nổi lên, chợt các loại hình thức trường kiếm bay ra.

"Này hồ. . . Tên là Phế Kiếm Bạc, Lão phu năm đó tàng kiếm, bảy tám phần mười đều ở trong đó." Đại kiếm sư tiếng nói sắc bén: "Vạn Kiếm Triều Tông!"

Xì xì!

Mấy chục chuôi, hơn một nghìn chuôi phi kiếm, lúc này nhất thời phảng phất có tính mạng của chính mình giống như , hóa thành một cái kiếm long, hướng về Thiên Ma Đạo Chủ bao phủ.

Đại kiếm sư sống lưng chiến đến thẳng tắp, trên người kiếm khí quanh quẩn: "Nếu có thể giết này kiêu, cũng là làm vì dân trừ hại!"

Leng keng leng keng!

Đáng tiếc, trong nháy mắt tiếp theo, phi kiếm rơi vào Thiên Ma Đạo Chủ trên người, lập tức truyền đến leng keng leng keng vang lên giòn giã.

Ở nổ vang ở trong, một bộ khôi giáp dáng dấp trang phục, thình lình xuất hiện, bao trùm ở Thiên Ma Đạo Chủ toàn thân.

Mặc cho dựa vào cái gì phi kiếm bay đâm mà lên, cuối cùng cũng chỉ là lưu lại một đao bạch ấn, tia lửa tung toé.

"Tà Thần Giáp? Ngươi dĩ nhiên lấy bản thân chi thần, khống chế hai đại Ma binh!"

Kiếm long tan vỡ, từ bên trong truyền ra lông mi trắng Đại kiếm sư bất khuất tiếng nói: "Lỗi! Đi mau!"

Ầm ầm!

Hắn hô to, còn về phía sau đẩy ra một tấm.

"A!"

Thạch Lỗi cùng Tiểu Điệp đứng mũi chịu sào, bị một luồng kiếm lưu cuốn sạch lấy, lảo đảo bay ra hai người giao thủ phạm vi.

Phốc!

Đang lúc này, Thiên Ma Đạo Chủ hắc trảo đã mạnh mẽ đặt tại Đại kiếm sư trên người, đột nhiên xé một cái.

Máu tươi tung toé, cái này lão đầu nhất thời va vào nhà tranh ở trong, miệng mũi chảy máu.

"A! Kim Châm Thứ Huyết, Đoạt Mệnh Tam Pháp!"

Đại kiếm sư con ngươi huyết hồng, rút ra mấy cây kim châm, trực tiếp ở trên người mình động thủ.

Ầm ầm!

Hắn da thịt phía dưới, vô số khí cầu lăn, giống như một cái con chuột nhỏ giống như, bỗng nhiên hồi phục hành động lực lượng, lại hướng về Thiên Ma Đạo Chủ vọt tới.

'Đồ nhi a. . . Sư phụ có thể giúp ngươi, cũng chỉ có thế!'

Ở đầu rơi xuống lúc, hắn hồi tưởng vẫn là như vậy một câu.

. . .

"Sư phụ. . ."

Cùng lúc đó, thiếu niên Thạch Lỗi nhìn chân núi vị trí, đột nhiên lệ rơi đầy mặt.

Ở chung quanh hắn, từng chuôi danh khí thượng vàng hạ cám cắm trên mặt đất, đại đa số đã rỉ sét loang lổ, nhưng cũng có tinh mang bắn ra bốn phía.

"Sư ca. . . Đến cùng chuyện gì xảy ra?" Phù Hồng Miên lúc này đầu vẫn là ngất ngất ngây ngây.

"Nhìn tới. . . Chúng ta nhất định phải hướng về trong chốn giang hồ vừa đi!"

Thạch Lỗi bước nhanh về phía trước, nghĩ muốn lấy ra một thanh bảo mệnh chém giết lợi khí.

Nhưng vào lúc này, một thanh kỳ dị kiếm lại là gây nên sự chú ý của hắn , khiến cho hắn không chút do dự mà tiến lên, một phát bắt được cán kiếm.

Kiếm này thân kiếm xanh đen, cồng kềnh cực kỳ, rõ ràng là một thanh thạch kiếm!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 796: Bí Cảnh

Đây là một toà chín tầng cự lầu.

Mỗi tầng hơn hai trượng cao, tổng thể vượt quá hai mươi trượng.

Mà để cho người kinh ngạc, lại là nó cũng không phải là xây dựng ở phố xá sầm uất, mà là ở vào một toà vách núi cheo leo bên trên, cao vút trong mây, tựa hồ đưa tay liền có thể chạm đến bầu trời.

Lúc này, từng con từng con bồ câu trắng giương cánh bay xuống, giống như quyện chim về rừng giống như, dồn dập đi vào trong lầu.

Rất nhiều người áo xanh đi tới, gỡ xuống bồ câu đưa thư trên đùi giấy, nhanh chóng trích lục tin tức, lại truyền tới trên một cấp, triển lộ ra một cái nghiêm mật mạng lưới hệ thống.

Lượng lớn tin tức, bị thám tử tập hợp, từng tầng từng tầng báo cáo, cuối cùng đến chỗ cao nhất tầng thứ chín.

Đây là một chỗ cổ kính lầu các, nội bộ trang hoàng mộc mạc, cực kỳ giản lược.

Trên vách tường lơ lửng một tấm đàn cổ, bàn trên bày một cái bàn cờ, trắng đen song tử, lư hương ở bên, khói xanh lượn lờ bay lên.

Ngoài ra, chính là một giường, một ghế tựa, lại không có vật gì khác.

Ở trên giường còn ngồi xếp bằng một người, mặt như ngọc, môi hồng răng trắng, hai mắt cùng chỗ mi tâm lại là quấn một đạo lụa trắng, loáng thoáng có

thể thấy được huyết sắc.

Trần Kỷ Du!

Người này ở đây, lầu này tự nhiên là nổi tiếng thiên hạ xa gần Kim Phong Tế Vũ lâu tổng lầu.

"Lâu chủ!"

Một vị Đại tông sư một mực cung kính đi vào, đem từng khối từng khối tấm ván gỗ đặt ở Trần Kỷ Du trước mặt: "Mới nhất Thiên cấp tình báo!"

Những thứ này tấm ván gỗ dùng đều là tử đàn, toả ra mùi thơm, phía trên lại có từng cái từng cái thiết họa ngân câu khắc chữ.

Đại tông sư thả xuống sau khi, không dám thoáng dừng lại, trực tiếp lùi ra.

Mà Trần Kỷ Du lại là vẫy tay, từng khối từng khối tấm ván gỗ rơi xuống vào trong tay, nhẹ nhàng kì kèo, liền như thế đọc lên:

'Thánh Thủ Thần Y bảy cái canh giờ trước, xuất hiện ở quận Vọng Hải Tiện Tiên lâu trên uống rượu? Muốn một bình tám năm Quế Hoa Bạch, một cái đĩa sâu rượu đậu phụ, một cái đĩa bảy hương thịt bò, háo ngân sáu lạng bốn tiền. . .'

Cái này Thánh Thủ Thần Y, chính là giang hồ đệ nhất hạnh lâm quốc thủ, nghe đồn có cải tử hồi sinh năng lực.

Đương nhiên, lấy Trần Kỷ Du kiến thức, đương nhiên sẽ không bị loại này nghe sai đồn bậy lừa gạt đến, nhưng đối phương có thể tiếp tục đoạn chi, thậm chí mổ bụng mổ bụng, thân mật đổi mắt, lại là mười phần chân kim.

Lúc này hắn tìm kiếm tung tích của người này, tự nhiên là nghĩ vì chính mình lại cấy ghép một đôi mắt, lần nữa thấy ánh sáng.

Chỉ tiếc, cái này thần y yêu thích du lịch giang hồ, hành tung bất định, càng

là hỉ nộ vô thường, muốn mời tới thật là có chút phiền phức.

"Bất quá. . . Người này từ nhỏ nợ qua Chu gia một ân tình, nếu là lấy Chu gia đứng ra, ủy thác tất thành. . . Chu gia, khà khà, nhược điểm nhưng là quá nhiều. . ."

Trần Kỷ Du thả xuống tấm ván gỗ, khóe miệng liền mang theo một tia độ cong: "Đồng thời. . . Cái này thần y muốn cái gì, ta rất rõ ràng, chỉ cần hứa hẹn, nếu là chữa khỏi ta, tất chống đỡ hắn đổi não thử nghiệm, liền lại là một tầng bảo hiểm tổng hợp!"

Cái này thần y tính cách cuồng ngạo tà quyến, cũng từng làm ra không ít không thể tưởng tượng nổi việc, tỷ như cho người sống cấy ghép chân chó hàng ngũ.

Gần nhất, tựa hồ được đến một bản (Thanh Nang Kinh phần bổ sung) tà thư, đối với phía trên đổi não phương pháp thật là có chút hứng thú, còn trong bóng tối đã làm nhiều lần thí nghiệm.

Kim Phong Tế Vũ lâu nắm giữ thiên hạ phần lớn tình báo, những thứ này chính là sẵn có nhược điểm.

Trần Kỷ Du lắc đầu một cái, lại mang tới mặt khác một khối tấm ván gỗ: ". . . Ma môn Thiên Ma Đạo Chủ xuất thế, nghi tựa như nắm giữ Thiên Ma trảo cùng Tà Thần Giáp? Cái này có thể có chút phiền phức, Thiên Ma trảo ghi tên Ma binh thứ hai, uy lực khủng bố, Tà Thần Giáp là Ma binh thứ năm, phối hợp mang vào Cửu Tử Tà Công, ngoại trừ thần binh Ma binh ba vị trí đầu ở ngoài, hầu như không có gì có thể phá phòng ngự. . . Ai. . . Giang hồ võ lâm, vì sao đều là đạo tiêu ma trưởng a?"

Một niệm đến đây, hắn liền không khỏi nghĩ đến Ẩm Huyết đao chủ Nam Cung Vô Vọng, trên mặt bắp thịt không khỏi co giật dữ tợn lên.

Giang gia nhà cũ một trận chiến, Nam Cung Vô Vọng không chỉ có oan đi

hai mắt của hắn, càng là đem Tam Tài Vọng Khí Kính cướp đi , khiến cho hắn thân bại danh liệt, thù này không đội trời chung!

"Nam Cung Vô Vọng. . . Nam Cung Vô Vọng. . ."

Trần Kỷ Du lẩm bẩm, tìm đến khối thứ ba tấm ván gỗ.

Làm cái này Tế Vũ lâu Lâu chủ, nếu không phải là có hắn trong bóng tối trợ giúp, Phương Nguyên danh tiếng cũng sẽ không như vậy hôi thối đường lớn, có thể nói là ác danh khắp thiên hạ.

Mà hắn càng là có dặn dò, toàn lực sưu tập Nam Cung Vô Vọng tất cả tin tức, truyền tới trong tay hắn.

Khối thứ ba ván gỗ trên, quả nhiên liền ghi chép tương quan tin tức: "Một ngày trước, Nam Cung Vô Vọng hiện thân quận Thanh Hà thành Lạc Diệp, một lát sau chẳng biết đi đâu?"

"Phế vật vô dụng!"

Trần Kỷ Du lớn tiếng quát mắng: "Còn có cái kia Khổng gia. . . Nhà hắn cái gì đạo đức, ta sẽ không biết? Rõ ràng bên trong ra vẻ đạo mạo, kì thực một bụng cong cong xấu tràng, chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, nhìn thấy Bản tôn bị thua, tất nhiên chỉ có thể bày đặt lời hung ác, người làm không tốt đều thu về đi tới!"

Thần binh xếp hạng cũng không phải giả tạo.

Tam Tài Vọng Khí Kính tuy rằng không có một chút nào chiến lực, nhưng phụ trợ năng lực khủng bố cực kỳ, cho dù rơi xuống ở một cái Đại tông sư trong tay, đều có thể đối với Thiên Tượng võ giả tạo thành quấy nhiễu.

Mà bình thường thiên tượng đến, lập tức liền sẽ trở thành giang hồ tuyệt đỉnh cao thủ.

Nếu để cho trước đây Trần Kỷ Du đi cùng Khổng gia đương đại chấp binh sử

đối chiến, hắn chắc chắn ở trong vòng ba mươi chiêu chiếm thượng phong, ba trăm chiêu bên trong phá Hạo Nhiên Chính Khí Quyết, đánh bại đối thủ.

Mà Nam Cung Vô Vọng liền hắn đều đánh bại, tàn sát Khổng gia tựa hồ cũng không cần tiêu tốn bao nhiêu khí lực.

Trong này chênh lệch, là cái võ giả đều thấy rõ.

Bởi vậy, Khổng gia nhiều nhất chửi bậy vài câu, còn lại lại là tiếng sấm lớn, hạt mưa nhỏ, trực tiếp đầu voi đuôi chuột.

"Nam Cung Vô Vọng, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. . . Ta Kim Phong Tế Vũ lâu thám tử trải rộng thiên hạ, đối phó không được ngươi, lẽ nào đối phó không được ngươi Lão tử?"

Trần Kỷ Du lẩm bẩm: "Nam Cung Vấn Thiên, còn có ngươi ba cái tỷ tỷ, cho dù là đào đất ba thước, ta cũng phải đem bọn họ tìm ra. . ."

"Ha ha. . . Không nghĩ tới đã từng là áo trắng Trần Kỷ Du, dĩ nhiên rơi xuống đến loại này mức độ, hiện tại liền thấp hèn thủ đoạn đều muốn triển khai ra. . ."

Lúc này, một tiếng nói già nua, lại là bỗng nhiên ở Trần Kỷ Du bên cạnh vang lên.

Hắn cả người một cái giật mình, chợt lại thanh tĩnh lại: "Các hạ là?"

Dù là Trần Kỷ Du mất đi hai mắt, bản thân Thiên Tượng cảnh giới võ giả tu vị vẫn còn, có thể gạt hắn linh cảm, lại lẫn vào cơ quan tầng tầng chín tầng Kim Phong Tế Vũ lâu đỉnh chóp, tuyệt đối không thể là người bình thường, vô cùng có khả năng chính là cùng cấp tồn tại.

Đối mặt cái loại này người, lại hô hoán cái khác thủ hạ lại đây , bất quá là làm trò cười cho người trong nghề thôi.

"Trần Kỷ Du a Trần Kỷ Du, ngươi khi đó Thiên nhãn vô địch, lúc này lẽ nào

liền âm thanh của ta đều nghe không hiểu sao?"

Người đến tựa như hơi xúc động.

"Hóa ra là ngươi!"

Trần Kỷ Du mặt lộ vẻ hiểu rõ vẻ: "Làm sao. . . Là đến xem ta chuyện cười sao?"

"Nếu thật sự chỉ là vì xem ngươi chê cười mà đến, ta cần gì phải hiện thân?" Người thần bí cười nói: "Đồng thời. . . Ta còn mang cho ngươi đến rồi một phần lễ vật, vị kia Thánh Thủ Thần Y, đã ở bên ngoài chờ đợi, chỉ cần ngươi đồng ý, lập tức là có thể đi vào vì ngươi đổi mắt."

"Ồ?" Trần Kỷ Du trong lòng thoáng hơi động: "Cái này ngược lại cũng đúng muốn đa tạ các hạ rồi!"

"Lúc này đạo tiêu ma trưởng, chúng ta chính đạo, càng hẳn là dắt tay cộng tiến vào mới là!" Người thần bí trong tiếng nói dẫn theo một tia khuyến cáo: "Lâu chủ không ra, thiên hạ muôn dân làm gì tội? Liền muốn nhiều được một ngày khổ sở."

"Các hạ lời ấy, lại nghiêm trọng!" Trần Kỷ Du lắc đầu một cái: "Ta lúc này bất quá một cái người mù, cho dù chữa khỏi con mắt, không có Tam Tài Vọng Khí Kính, cũng chỉ là một cái bình thường thiên tượng. . ."

"Ha ha. . . Thiên Tượng võ giả mỗi một cái đều là Truyền Kỳ, cũng không phải người bình thường. . . Huống chi, Lâu chủ trên thông thiên văn, dưới rành địa lý, phong thuỷ vọng khí thuật, chúng ta đều là phi thường bội phục."

Người thần bí nói.

"Nguyên lai các ngươi là coi trọng ta phong thuỷ tìm long phương pháp!"

Trần Kỷ Du khẽ mỉm cười, trong lòng nhất thời có đáy.

Tam Tài Vọng Khí Kính có thể xem thiên địa nhân ba khí hỗn loạn, cho tới núi sông tinh thần khí, cho tới võ giả nhỏ bé khí cơ, đều là rõ ràng trước mắt.

Tuy rằng hắn lúc này Thần khí đã mất, nhưng kinh nghiệm vẫn còn, ánh mắt lão lạt, tuyệt đối so với giống như Thiên Tượng võ giả mạnh hơn rất nhiều.

Nghĩ tới đây, lại không khỏi có chút cắn răng.

Nếu là hắn Tam Tài Vọng Khí Kính ở tay, này cái thiên tượng lại đáng là gì?

"Chờ một chút!"

Trong chớp mắt, một ý nghĩ lại là ở trong đầu của hắn lóe qua, không khỏi thất thanh nói: "Chẳng lẽ các ngươi là nghĩ đi chỗ đó?"

"Không sai, ngươi đoán được, gần nhất lại đến nơi đó xuất thế thời tiết. . . Cái kia mật tàng thực sự quá mức bí mật, lại cùng vì sao trên trời hoà lẫn, ở địa mạch trong đi khắp, nếu không được ngươi trợ giúp, chúng ta vẫn đúng là không bao nhiêu tự tin định vị!"

Người thần bí trực tiếp thừa nhận nói.

"Chẳng trách, chẳng trách liền Thiên Ma Đạo Chủ đều xuất quan. . ."

Trần Kỷ Du lẩm bẩm, vô cùng rõ ràng nơi đó đối với võ giả sức hấp dẫn, đặc biệt bọn họ những thứ này Thiên Tượng!

"Nói như thế, các ngươi liên lạc mấy vị thần binh chi chủ?"

Nghĩ tới đó nguy hiểm, hắn lại không khỏi một cái giật mình.

"Cũng không nhiều, như tính cả các hạ, bảy vị mà thôi!"

"Bảy người? Như ma đạo tái xuất mấy người, lại là miễn cưỡng đủ rồi! !"

Trần Kỷ Du trầm ngâm nói: "Đáng tiếc. . . Ta bất quá chỉ là một cái người

mù, không coi là thần binh chi chủ!"

"Ngươi Trần Bạch Y tên tuổi, thiên hạ có ai dám không nhìn?"

Người thần bí cười ha ha: "Đợi đến đổi mắt sau khi, lại là một cái hảo hán , còn Nam Cung Vô Vọng nơi đó. . . Tiểu tử kia hơi hơi trơn trượt, lại cũng không thể coi là cái gì, đợi đến hoàn thành đại sự này sau khi, chúng ta có rất nhiều cơ hội trừng trị hắn!"

"Tốt, ta đáp ứng các ngươi!"

Trần Kỷ Du gật gù.

Cho dù là hắn, cũng không cảm thấy trước tiên đi chỗ đó bí cảnh, lại đối phó Phương Nguyên có cái gì không hợp lý.

Bởi vì cái kia nơi mê hoặc, đối với tất cả võ giả mà nói, quả thực là không gì sánh kịp!

Bất luận chính đạo, ma đạo, mở ra ở đó lúc, đều sẽ quên đi tất cả thành kiến, thậm chí không thiếu liên thủ thăm dò ví dụ.

Đương nhiên, lẫn nhau tính toán, ngươi lừa ta gạt, thậm chí trực tiếp trở mặt, cũng không phải số ít.

. . .

"A. . . Ngươi là Huyết Ma Nam Cung Vô Vọng?"

Một chỗ tông môn bên trong, nguyên bản chưởng giáo lão đầu thấy có người đả quán, vẫn là một bộ bình chân như vại dáng dấp, nhưng nhìn thấy Phương Nguyên sau khi, cả người lại là hầu như đái.

"Ta hôm nay đến đây, chỉ là tùy ý lấy lên một vật, các ngươi không cần quản ta!"

Phương Nguyên cười híp mắt trả lời, trên tay Ẩm Huyết đao lại là quang mang tỏa ra.

'Làm sao? Cảm ứng được thân thể ngươi không có?'

'Liền ở phía sau, tông môn bảo khố ở trong!' Huyết Ma rất nhanh truyền âm trả lời.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên liếc mắt chu vi cơ hồ bị doạ co quắp mọi người, cũng không quay đầu lại về phía trong tông xông vào.

Tóc trắng xoá chưởng giáo ông lão môi giật giật, ngây ra là không dám chống đối, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 797: Trường Sinh

"Bạch Dương môn. . . Không nghĩ tới, một cái chỉ là quận Thanh Hà tam tứ lưu môn phái, cất giấu lại là không ít!"

Phương Nguyên bước chậm ở tông phái này kho tàng ở trong, tùy ý quan sát, không khỏi âm thầm gật đầu: "Ít nhất mò mỡ công phu làm rất tốt!"

"Khà khà. . . Người môn chủ kia tuy rằng chỉ là một cái miễn cưỡng đệ tam phẩm võ giả, nhưng cũng là khai tông lập phái Tông sư, nói không chắc vẫn là mấy đời người tích lũy, có này lại là bình thường!"

Huyết Ma nguyên thần trong tiếng nói mang theo một tia kích động: "Phía trước một điểm, giá gỗ trên hàng thứ ba, hoành mấy khối thứ hai. . . Nha, ngươi hiện tại đã đến Tam Tài Vọng Khí Kính, đại khái có thể thấy được ta mảnh vỡ bất phàm đến rồi?"

"Xác thực!"

Phương Nguyên từ giá gỗ trên cầm lấy một tảng đá màu đen, mặt ngoài còn có vô số lỗ thủng, giống như một cái tổ ong.

Nhưng ở trong mắt hắn, vật này lại là giống như cái vòng xoáy giống như, bên ngoài màu đen quỷ dị khí tức.

Loáng thoáng, càng là cùng sau lưng Ẩm Huyết đao bên trong một cái mơ hồ nguyên thần kêu gọi lẫn nhau.

'Ta Thiên Nhãn Vọng Khí thuật, chung quy so với đơn thuần Tam Tài Vọng Khí Kính cường quá nhiều. . .'

Phương Nguyên trong lòng thầm nói, sau lưng Huyết Ma nguyên thần lại là không chút nào biết trong này tin tức.

Lúc này, lại liếc mắt giá gỗ, liền thấy cái này phía dưới tảng đá, còn đè ép một tờ giấy, trên viết —— 'Không biết khoáng thạch, nặng bảy cân bốn lạng, thủy hỏa không thương, cứng rắn cực kỳ. . . Đệ tử Bạch Vân Sinh du lịch trở về hiến!'

"Rất tốt, ngươi tìm tới ta bộ phận thứ hai mảnh vỡ, đây là ngươi nên được thù lao!"

Huyết Ma nguyên thần lần này sảng khoái phi thường, lượng lớn tiến giai cảm ngộ liền rót nhập vào Phương Nguyên biển ý thức.

'Này ma. . . Càng ngày càng mạnh!'

Phương Nguyên một đao đem đá đen bổ nứt, lượng lớn màu đỏ tím hoa văn từ Ẩm Huyết đao trên duỗi ra, tham lam rút lấy mảnh vỡ bên trong tất cả, không đến bao lâu, đá đen liền hoàn toàn hóa thành tro tàn, Ẩm Huyết đao bên trong nguyên thần lại là càng thêm ngưng tụ một phần, nhìn ra thấy Phương Nguyên con mắt khẽ nhúc nhích.

'Đồng thời. . . Cái này Đại Huyết Ma con đường, quả nhiên cùng Tâm Ma giới cùng Linh giới cũng khác nhau!'

Hắn sở dĩ thay đổi chủ ý, trước tiên làm vì Đại Huyết Ma sưu tầm tàn phiến, một mặt tự nhiên là bởi vì dễ dàng, mà trọng yếu nhất, vẫn là Thiên nhãn Vọng Khí thuật xuất hiện.

Thông qua quan sát này ma nguyên thần, liền giống với có một cái Ma thần tự thân dạy dỗ, trong đó chỗ tốt nơi, có thể so với này ma truyền thụ những kia tiến giai kinh nghiệm cường nhiều hơn.

"Hả?"

Từ Huyết Ma nguyên thần trên người lại nhìn ra vài thứ sau khi, Phương Nguyên ở trong bảo khố tùy ý lật qua lật lại, con mắt chính là hơi động.

Hắn bước nhanh đi tới che giấu trên giá sách, thụ tay thành đao, nhẹ nhàng vừa bổ.

Ào ào ào!

Tấm ván gỗ tan vỡ, lộ ra một cái trong đó giấu diếm tường kép.

Mở ra sau khi, bên trong nhưng là một tấm màu bạc sách lụa.

"Thượng cổ binh khí phổ tàn trang?"

Phương Nguyên nhìn thấy cái này, lại là thật sự hơi kinh ngạc.

Cái này binh khí phổ chính là Vô Danh thị, không chỉ có sắp xếp thiên hạ thập đại thần binh, thập đại ma binh, càng có rất nhiều kỳ công bí pháp, phần lớn cùng thần binh lợi nhận có quan hệ.

Nam Cung gia tộc Lục Cực Ngự Binh Quyết, chỉ là một loại trong đó mà thôi.

"Không nghĩ tới. . . Nơi này dĩ nhiên cũng có thể nhìn thấy binh khí phổ tàn trang. . ."

Phương Nguyên không có nhìn kỹ, trực tiếp đi ra bảo khố.

"Đại. . . đại nhân!"

Hắn đi ra đến, liền nhìn thấy cửa này một đám người nơm nớp lo sợ chờ đợi ở bên ngoài, chưởng giáo ông lão trên mặt càng là mang theo vẻ nịnh hót.

"Thượng cổ binh khí phổ tàn trang, làm sao rơi xuống trong tay các ngươi?"

Hắn không chút nghĩ ngợi, trực tiếp giơ giơ lên binh khí trong tay phổ.

"Thượng cổ binh khí phổ?"

Lão đầu ngẩn ra, loại kia mờ mịt tâm tình, để Phương Nguyên biết được, hắn là thật sự không biết chuyện.

"Hả?"

Nhưng hắn đương nhiên sẽ không cứ như thế mà buông tha, hừ lạnh một tiếng, một luồng đáng sợ sát khí nhất thời quanh quẩn toàn trường.

"Đại nhân tha mạng! Đại nhân tha mạng! Cái gì binh khí phổ, tiểu lão nhi quả thật là hào không biết chuyện a!"

Sinh tử phía dưới, cái này chưởng môn nhất thời cái gì tiết tháo đều ném mất, quỳ xuống đất xin tha.

"Vậy các ngươi trong phòng kho điển tịch giá sách, là từ chỗ nào chiếm được?"

Phương Nguyên thay đổi cái đề tài.

"Cái kia. . . Là bản môn diệt phụ cận phái Hồng Hoa, mệnh đệ tử đưa đến, phong phú bảo khố. . ."

Chưởng môn lão đầu một mực cung kính nói, chợt trong lòng lại có chút hối hận không thôi.

Nếu là biết trong này ẩn giấu bí kíp, hắn đã sớm lấy ra mình luyện, làm sao sẽ đợi đến hiện tại?

"Ha ha. . . Xem ra vật này cùng ta có duyên."

Phương Nguyên nhìn thấy dáng dấp của hắn, liền không sai biệt lắm làm rõ đầu đuôi câu chuyện, cười hì hì đem binh khí phổ thu vào trong lòng, mấy cái lên lược, bóng lưng biến mất ở phía chân trời.

"Hô. . ."

Mãi đến tận Phương Nguyên hóa thân điểm đen biến mất không thấy, chưởng môn ông lão đám người mới không khỏi thở một hơi dài.

"Người này. . . Cũng không phải tựa như nghe đồn rằng như vậy thích giết chóc thành tính!"

Một cái đệ tử sờ sờ đầu của chính mình, còn có vẻ sợ hãi.

"Hừ!"

Chưởng môn lão đầu lại là hừ lạnh một tiếng: "Bọn ngươi còn lo lắng làm chi? Còn không mau mau đi vào chỉnh lý kho hàng? Kiểm kê tổn thất?"

"Tuân mệnh!"

Lúc này ông lão, lại hồi phục tam phẩm Tông sư khí độ, thân là trong môn phái người số một, từ trước đến giờ uy phúc chuyên quyền, những đệ tử khác trưởng lão nhất thời không dám chậm trễ, dồn dập hành động lên.

. . .

'Này binh khí phổ bên trong, ghi chép chuyện gì?'

Phương Nguyên khoanh chân ngồi ở trên một khối đá xanh, ngắm trong tay tàn trang, không khỏi rơi vào trong trầm tư.

Qua một lúc lâu, Huyết Ma nguyên thần rốt cục không nhịn được, truyền âm hỏi.

"Không có gì, chỉ là một cái lời đồn đại thôi. . ."

Binh khí phổ bên trên, không chỉ có Lục Cực Ngự Binh Quyết các loại công pháp, cũng có chữa trị ma binh thần binh bí thuật.

Mà Phương Nguyên bắt đến cái này một tờ, lại là có chút kỳ dị, vẫn chưa đăng thần công gì bí pháp, lại ghi chép một việc thượng cổ chuyện lạ.

"Võ giả một đạo cửu phẩm, công lực siêu phàm thoát tục, dần đạt đến thoát thai hoán cốt, Thiên Tượng càng chính là vạn quân lui tránh, nhưng mà, thiên địa biết bao bạc đãi võ giả? Cho dù nhất phẩm Đại tông sư, cao nhất thọ cũng không hơn trăm năm, Thiên Tượng võ giả hơi dài, nhưng cũng không có vượt quá hai trăm người!"

"Tuổi thọ? Cái này xác thực là nơi này thiên địa hạn chế!"

Xem tới đây, Phương Nguyên không khỏi sờ sờ cằm.

Trên thực tế, siêu phàm người cũng không phải là càng nhiều càng tốt.

Càng nhiều, đối với với thế giới chính là gánh nặng, nhưng ít đi cũng không được, đặc biệt đứng đầu võ lực, càng là chống lại ngoại lai xâm lấn người tích cực dẫn đầu.

Nếu như một mực áp chế bản thân cao cấp võ lực, lại gặp đến xâm lấn sau khi liền muốn luống cuống, tựa như lần kia Đại Huyết Ma xâm lấn, nếu là không có Thiên Đế kiếm chủ đi ra kháng đỉnh, lúc này võ hiệp thế giới, còn không biết muốn biến thành cái gì dáng vẻ.

Phương Nguyên liên lạc một chút tự thân kinh nghiệm, nhất thời liền biết rồi thế giới này cách làm.

"Cho phép cao cấp lực lượng xuất hiện, nhưng ở tuổi thọ càng thêm lấy hạn chế, cho dù là thông thiên triệt địa võ giả, cũng không sống qua hai trăm tuổi!"

Nếu không thì, các đời thần binh ma binh chi chủ , căn bản sẽ không có thay phiên.

"Người không có thể trường sinh, thần binh ma binh lại có thể trường tồn, võ giả chiếm được, cảnh giới liền có thể tăng nhanh như gió. . . Bởi vậy, gặp phải

đại kiếp nạn lúc, liền tất có lượng lớn thần binh ma binh chi chủ xuất thế!"

"Thiên địa. . . Đối với võ giả biết bao bạc vậy!"

Ở binh khí phổ tàn trang trên, tác phẩm người bút tích cuồng loạn, hiển nhiên cũng mang theo oán giận.

Sau đó, lại là chuyển đề tài: ". . . Nhưng thiên cơ khó lường, tự có một tuyến sinh cơ, Long Mã phía trên vùng bình nguyên, có một bí cảnh, tên là 'Thiên Thần Cung', trên ứng tinh thần, dưới hợp địa mạch, mỗi hai mươi năm mở ra một lần, trong cung nghỉ lại có tứ đại Dị thú, nếu có thể đạt được Dị thú máu, luyện đan uống thuốc, có thể có kéo dài tuổi thọ trường sinh hiệu quả!"

"Huyết Ma, việc này ngươi nhưng có biết?"

Phương Nguyên gảy gảy ngón tay, phát ra nổ hạt đậu giống như vang lên giòn giã.

"Hơi có nghe thấy!"

Huyết Ma tiếng nói rầu rĩ: "Nơi này thiên địa, đã là như thế không lanh lẹ, vừa muốn bồi dưỡng cao giai võ giả, lại không muốn cho trường sinh, nhưng đại đạo không đồng ý, liền có cái này một tuyến sinh cơ."

"Đối với chúng ta mà nói, tựa hồ là cái vô bổ a!"

Dù là Phương Nguyên, cũng không nghĩ tới muốn ở bên trong thế giới này nghỉ ngơi hai trăm năm.

"Chúng ta là như vậy, nhưng này chút tuổi thọ đã hết võ giả có thể liền không giống!" Huyết Ma nói: "Chỉ cần một viên Duyên Thọ đan, thì có thể làm cho bọn họ khăng khăng một mực đến vì ngươi bán mạng!"

"Thiên Thần Cung? Dựa vào địa mạch tùy ý đi khắp, không tới đặc biệt thời tiết không mở ra sao? Đúng là thú vị!"

Phương Nguyên nhìn binh khí phổ trên bản đồ ngôi sao, bỗng nhiên ngẩn ra, bỗng nhiên ngẩng đầu, ngắm nhìn bầu trời: "Nếu theo cái này Thiên Can Địa Chi phương pháp tính toán, Thiên Thần Cung mở ra, ứng là ngay khi mấy ngày gần đây."

Cho tới làm sao định vị, cái kia càng là không khó.

Có Thiên nhãn Vọng Khí thuật, như còn không nhìn thấu địa mạch đi tới cùng dị thường, mới là cái chuyện cười lớn.

"Làm sao? Ngươi muốn đi?"

Huyết Ma nghi hoặc mà hỏi.

"Hừm, Thiên Thần Cung cùng tứ đại Dị thú, rất đáng giá vừa thấy, huống chi. . . Lần này Thiên Thần Cung mở ra, những kia thần binh ma binh chi chủ tất nhiên sẽ đi tới."

Nếu là trước, hắn còn không dám kiêu ngạo như thế.

Nhưng nương theo Ẩm Huyết đao không ngừng thăng cấp, đương nhiên, mấu chốt nhất vẫn là hắn tự thân tu vi võ học tiến bộ, ở thu được Thiên nhãn Vọng Khí thuật sau khi, đã dần dần đến một cái thần mà minh chi cảnh giới, thể ngộ đại đạo, cảm giác sắp phá vào một cái toàn tầng thứ mới.

"Võ giả vừa đến cửu phẩm , bất quá phàm tục, Thiên Tượng mới là siêu phàm nhập thánh! Mà ở Thiên Tượng bên trên, nhưng là Thần Ma cảnh!"

Có Huyết Ma nguyên thần ở bên, phương diện này bí ẩn Phương Nguyên còn là hiểu rõ không ít.

"Thần Ma cảnh giới võ giả, toàn bộ trong lịch sử cũng không có bao nhiêu, hầu như đều là ba vị trí đầu thần binh ma binh chi chủ!"

"Bọn họ chính là thế giới đại khí vận nơi! Thân thể thần thông, có thể làm

được các loại khó mà tin nổi việc!"

"Thậm chí , liền ngay cả tuổi thọ đều có kéo dài. . ."

Huyết Ma chậm rãi nói, vẫn là mang theo một tia xem thường.

Cho dù là lợi hại nhất Thần Ma cấp võ giả, đối với hắn mà nói, cũng chỉ là một cái kẻ đáng thương mà thôi.

Phương Nguyên nghe ra Huyết Ma ý tứ, không khỏi không nói gì.

Cho dù là kẻ đáng thương, uy năng lại là không chút nào ở Tâm Ma Ma Thần phía dưới.

Huyết Ma cái này xâm lấn đế quân cấp tồn tại, như thường bị đánh bại phân thây, bị chết vô cùng thê thảm.

"Cũng không biết Thiên Đế kiếm chủ có từng xuất thế, liệu sẽ có đến lần này thịnh hội?"

Phương Nguyên đứng dậy, trong con ngươi lóe qua một tia sáng chói.

"Không đến nỗi như vậy. . ."

Huyết Ma nguyên thần truyền âm nói: "Năm đó ta sở dĩ xúc động Thiên Đế kiếm chủ, chính là bản thể giáng thế, thiên hạ đại loạn. . . Đáng chết! Nếu không là đột phá giới mô hao tổn quá lớn, không kịp khôi phục bao nhiêu liền bị Thiên Đế kiếm chủ chặn đứng, như thế nào sẽ một trận chiến bại trận?"

Có thể thấy, nó vẫn là rất không cam tâm.

"Ngược lại ngươi phá giới phương pháp, hầu như không đưa tới thế giới phản kích, quả thật huyền diệu phi thường!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 798: Bá Đao

"Ngươi coi trọng ta phá giới phương pháp? Đúng là thật tinh mắt!"

Phương Nguyên xì cười một tiếng: "Đáng tiếc. . . Phương pháp này ta không thể giao dịch với ngươi!"

Tâm Ma phá giới phương pháp, nguyên bản liền vô cùng hoàn thiện cùng ưu tú, càng không cần phải nói, còn trải qua Phương Nguyên sửa chữa, hòa vào tự thân Mộng sư chi đạo bên trong.

Một khi hàng lâm, chính là Thiên Ma vô hình, trừ phi hoàn toàn bại lộ ở thế giới ý chí phía dưới, bằng không rất khó lộ ra kẽ hở.

Nếu như năm đó Huyết Ma được đến phương pháp này, cũng không đến nỗi rớt hố đến chỗ này bước.

"Ngươi cái này Phân thần chi pháp. . . Xác thực tương đương xảo diệu, thậm chí ta cảm giác được, cho dù đưa ngươi tiêu diệt ở đây, cũng tổn thương không được bao nhiêu ngươi bản thể!"

Đại Huyết Ma nguyên thần trầm mặc xuống, chợt thản nhiên thừa nhận.

Cái này cũng là nó lựa chọn thỏa hiệp một trong những nguyên nhân.

Không cách nào hoàn toàn tiêu diệt đối thủ, lại mạo muội kết thù, tự nhiên là rất ngu xuẩn hành vi.

"Đi thôi!"

Phương Nguyên điều tức chốc lát, nhất thời đứng dậy.

"Nhìn tới. . . Ngươi là quyết ý hướng về bình nguyên Long Mã một chuyến?"

Đại Huyết Ma nguyên thần có chút không cam lòng: "Không lại tăng lên ta một thoáng sao? Ẩm Huyết đao lúc này nhiều nhất cùng ma binh thứ năm thứ sáu tranh đấu, nhưng nếu ngươi tìm tới càng nhiều ta tàn phiến. . ."

"Ha ha. . . Đại Huyết Ma, ngươi biết ngươi vì sao không bằng ta sao?"

Phương Nguyên vui sướng cười to: "Mỗi đến một thế giới, liền muốn tuần hoàn một thế giới quy tắc, thế giới này quy tắc, chính là võ đạo, muốn tiến bộ dũng mãnh, thần binh ma binh, càng là chủ đề, nhiều như vậy Thần Ma Binh chủ tụ hội, có thể nào không đi?"

"Võ giả Thần Ma cảnh, chính là đột phá cơ hội tốt!"

Trong tiếng cười lớn, thiếu niên thả người vút qua, trong khoảnh khắc xa ra mười trượng, giống như cầu vồng lược ảnh, ngự kiếm phi tiên.

. . .

Bình nguyên Long Mã.

Đây là võ hiệp Thần Châu trung bộ thiên bắc một chỗ rộng lớn bình nguyên, trời thương mang, gió thổi cỏ thấp thấy dê bò.

Lúc này chính trực đêm khuya, vạn ngàn tinh thần treo lơ lửng bầu trời đêm, biến ảo ra một cái khí tượng rộng rãi ngân hà.

Gió mạnh mới hay cỏ cứng, tay áo phiêu phiêu.

Trong lúc lương thần mỹ cảnh lúc, nhưng có một nhóm người trong võ lâm, chính triển khai khinh công chạy đi.

Bọn họ từng cái từng cái khí tức trầm ngưng, uyên đình núi cao sừng sững, vừa nhìn liền biết chính là đại cao thủ.

Lúc này triển khai khinh công, giống như lục địa phi hành, trên cỏ múa nhẹ, tốc độ lại là nhanh vượt qua tuấn mã.

Trước tiên người, một thân áo bào trắng phiêu phiêu, phong thần tuấn tú, trong con ngươi mang theo hàn quang, rõ ràng là Kim Phong Tế Vũ lâu Lâu chủ Trần Kỷ Du!

Đến Thánh Thủ Thần Y trợ giúp, hắn đổi một đôi mắt, nhìn quanh rực rỡ, nhưng tình cờ rồi lại toát ra một vệt ý ai oán.

"Làm sao? Có thể tìm được Thiên Thần Cung vị trí?"

Ở bên cạnh hắn, một cái nho sinh trung niên dáng dấp người liền hỏi.

Người này ra vẻ đạo mạo, tên là Khổng Phồn Tinh, chính là cái này một đời Khổng gia Hạo Nhiên Chính Khí Xích người chấp chưởng.

Nguyên bản còn đã từng nghĩ muốn truy sát Ẩm Huyết đao chủ, Huyết Ma Nam Cung Vô Vọng, nhưng từ khi Trần Kỷ Du bại trận sau khi, liền lập tức mai danh ẩn tích, trở về Khổng gia.

Lần này, nếu không là Thiên Thần Cung xuất thế, hắn cũng sẽ không ra ngoài.

Lúc này nhìn Trần Kỷ Du ánh mắt, liền mang theo thoáng xem kỹ cùng trêu tức.

Luận danh tiếng, trước Trần Kỷ Du là Kim Phong Tế Vũ lâu chi chủ, lại nắm giữ thứ năm thần binh Tam Tài Vọng Khí Kính, tự nhiên vững vàng vượt qua hắn.

Nhưng hiện tại sao. . .

"Gấp cái gì? Thiên Thần Cung trên ứng tinh thần, dưới ứng địa mạch. . . Nghe đồn rằng, càng là năm đó Thiên Đế kiếm sinh ra nơi, lại há là dễ dàng như vậy có thể tìm tới?"

Trần Kỷ Du nhàn nhạt nói, cho dù không có Tam Tài Vọng Khí Kính chống đỡ, cũng tựa hồ nhìn thấu cái này Khổng Phồn Tinh nội tâm.

'Ta vì sao phải sợ hắn?'

Khổng Phồn Tinh đại lẫm, chợt lại có chút khuất nhục: 'Tam Tài Vọng Khí Kính bị đoạt, lúc này hắn cũng bất quá một cái bình thường Thiên Tượng thôi. . . Càng then chốt chính là, người này máu lạnh vô tình, cái này đôi tròng mắt, có người nói chính là là lấy từ dòng dõi đích tôn.'

Đương nhiên, loại này vạch khuyết điểm chuyện, hắn sẽ không ngốc đến nói ra.

Dù sao, luận nội tình không sạch sẽ, Khổng gia cũng là chẳng tốt đẹp gì, đại ca đừng nói nhị ca.

"Đủ rồi, trần Lâu chủ phong thủy kham dư thuật, đã là chúng ta đứng đầu, cũng là Ma môn Quỷ Nhãn Tử có thể so sánh, lúc này không muốn còn chưa nhìn thấy người trong ma đạo trước hết bên trong có loạn lên."

Lúc này, trong đội ngũ trước tiên một người nói chuyện.

Hắn chiều cao tám thước, thể phách hùng vĩ, trên lưng gánh vác một thanh mấy người cao đại đao, giống như cái này đám người thủ lĩnh.

Lúc này nói chuyện giống như hồng chung , khiến cho người không tự chủ tín phục.

Hắn tên là Bá Đao, chính là trời sinh bá chủ, càng là lúc này chính đạo mơ hồ người số một, nắm giữ thần binh Xuân Thu Đại Long Đao!

Xuân Thu Đại Long Đao!

Đao này ở Thần Binh Phổ bên trong xếp hàng thứ ba, chỉ đứng sau thất truyền Thiên Đế kiếm, cùng với thứ hai Bàn Long Ti.

Trong này, Bàn Long Ti chính là Thiên Nữ tông trấn phái chi bảo, điều kiện nhận chủ cực kỳ hà khắc, lúc này còn chưa có chưởng binh người xuất hiện.

Bởi vậy, Xuân Thu Đại Long Đao, chính là trấn áp chính đạo võ lâm khí số tồn tại!

"Nếu ta xem không có sai sót, hướng về đông lại đi trăm dặm, liền đến Thiên Thần Cung mở ra chỗ!" Trần Kỷ Du quan sát tinh tượng, lại bấm chỉ tính toán, nhàn nhạt nói.

"Rất tốt!"

Bá Đao gật đầu, trong con ngươi thoáng mang theo một điểm hừng hực: "Nghe nói lần này Thiên Ma Đạo Chủ xuất quan, đã thành công trấn áp Thiên Ma Trảo, lấy này ma binh để bản thân sử dụng! Ta ngược lại thật ra nghĩ thử một lần, này trảo cùng Tà Thần Giáp, có thể chống đỡ ta bao nhiêu đao?"

Thiên Ma Trảo là ma binh thứ hai, chỉ đứng sau đệ nhất Thất Sát Hổ Phách đao, càng là toàn bộ Ma môn chỗ căn cơ.

Có thể nói, không có Thiên Ma Trảo, sẽ không có Ma môn sáu đạo, tương đương với ngọc tỷ truyền quốc giống như địa vị.

Nếu là nắm giữ Thiên Ma Trảo Thiên Ma Đạo Chủ thất bại, vậy cũng liền mang ý nghĩa Ma môn toàn diện tan tác.

"Cái này. . ."

Trần Kỷ Du nửa ngày nói không ra lời.

Nếu là trước, hắn còn muốn khuyên nói một chút Bá Đao, tận lực không muốn đơn đả độc đấu.

Nhưng đối trận Nam Cung Vô Vọng thất bại, lại là làm hắn đánh mất một chút lòng tin, càng nhìn thấy càng sâu xa hơn đồ vật.

Thần binh ma binh cũng không phải là tất cả!

Nếu không thì, hắn cái này nắm giữ thứ năm thần binh người, lại làm sao có khả năng bị ma binh thứ mười đánh bại?

'Trên thực tế, đơn thuần lấy binh khí mà nói, Thiên Đế kiếm khắc tất cả thần binh ma binh, mà Thất Sát Hổ Phách đao lại vượt qua Bàn Long Ti một bậc, Thiên Nữ tông tiền nhiệm thần binh chi chủ, Cửu Khiếu Thiên Nữ đã từng cùng đời trước Ma môn chi chủ một trận chiến, hơi chiếm thượng phong, bởi vậy Bàn Long Ti lại vượt qua Thiên Ma Trảo. . . Như thế từng tầng từng tầng đi xuống, vẫn là thần binh hơi chiếm thượng phong, bởi vậy cái này giang hồ võ lâm, mới là chính đạo chiếm thượng phong! Nhưng gần nhất, không giống. . .'

Trần Kỷ Du dù như thế nào cũng nghĩ không thông, cái kia Nam Cung Vô Vọng chính là một cái trẻ con miệng còn hôi sữa, hai mươi tuổi cũng chưa tới dáng dấp, Ẩm Huyết đao cũng chỉ là thứ mười ma binh, vì sao có thể thắng được chính mình? Cái này hoàn toàn không phù hợp dĩ vãng giang hồ quan niệm.

Bởi vậy, mặc dù biết Bá Đao như đối đầu Thiên Ma Đạo Chủ, binh khí trên nhỏ hơn ăn vặt thiệt thòi, nhưng hắn vẫn là không cách nào chắc chắn thắng bại.

'Bất quá, mất đi thần binh, cũng chưa chắc là họa không phải phúc. . .'

Trần Kỷ Du nhìn hai tay của chính mình, một luồng dâng trào kình khí trong bóng tối lưu động, giống như tiềm long tại uyên.

Hắn tuy rằng mất đi thần binh, nhưng trước kiến thức kinh nghiệm lại chưa ném mất.

Dựa theo trước gặp qua rất nhiều huyền công khí cơ, hắn đi vu tồn tinh, đã hoàn thiện bản thân công pháp, mệnh danh là 'Vạn Tượng Huyền Công', này công kình lực thiên biến vạn hóa, càng là có thể lấy mô phỏng theo thiên hạ chín mươi chín phần trăm võ công! Hoàn toàn có thể nhập Thiên phẩm đẳng cấp.

Có thể nói, như hắn như vậy thần binh chi chủ, mỗi một cái đều là thiên tư hơn người cái thế kỳ tài, dù là không có thần binh, như thường có thể làm ra một phen thành tựu.

"Như cho ta mười năm khổ tu, tất có thể tìm tới Nam Cung Vô Vọng, rửa sạch nhục nhã. . . Lần này Thiên Thần Cung, chính là ta cơ hội tốt nhất!"

Thiên Thần Cung bên trong có tứ đại Dị thú, lấy máu có thể luyện chế thành Duyên Thọ đan thuốc, cái này tự nhiên không giả.

Nhưng này cung điện đoạt tạo hóa huyền cơ, càng sinh trưởng không ít kỳ hoa dị quả, dùng một viên, tăng mạnh mấy chục năm công lực cũng là có.

Nếu không thì, Trần Kỷ Du tuổi thọ còn dài, chưa chắc sẽ như vậy để bụng.

Trăm dặm khoảng cách tuy dài, nhưng đối với bực này võ giả mà nói, cũng bất quá là sớm tối việc.

Không đến bao lâu, bọn họ liền đến Trần Kỷ Du nói tới địa phương.

"Hừm, thiên tinh rơi xuống, địa mạch tụ hợp, nếu là Thiên Thần Cung mở ra, tất ở chỗ này!"

Trần Kỷ Du bấm chỉ tính toán, khẳng định nói.

"này Thiên Thần Cung khi nào mở ra?"

Khổng Phồn Tinh lập tức hỏi.

"Nguyệt tẫn thiên minh, Thất Tinh hàng loạt lúc!"

Cái này sách cổ bên trên đều có rất nhiều miêu tả, Trần Kỷ Du tự nhiên cũng sẽ không cố ý che giấu cái gì.

"Rất tốt!"

Bá Đao trực tiếp khoanh chân ngồi trên mặt đất, nhắm mắt chờ đợi.

Đoàn người đồng dạng nhập định, lẳng lặng điều tức, dự bị đón lấy đại chiến.

Không biết đi qua bao lâu, nắng sớm mờ mờ.

Minh Nguyệt hơi trầm xuống, tựa như muốn không xuống đất bình tuyến.

Đang lúc này, nó bên cạnh mấy ngôi sao sáng choang, nối liền một đường.

Một đạo óng ánh ánh sao ầm ầm tăm tích, tựa như cùng địa mạch liên tiếp.

Nguyệt tẫn thiên minh, thất tinh hàng loạt!

Ánh sao xán lạn bên trong, bỗng nhiên đất rung núi chuyển.

Đại địa rạn nứt, hiện ra một cái hắc động lớn.

"Thiên Thần Cung. . . Rốt cục xuất thế!"

Khổng Phồn Tinh vui sướng, liền muốn thả người nhào vào bên trong động, lại bị Trần Kỷ Du ngăn cản: "Ma môn như đến, chúng ta làm sao có thể mất lễ số?"

"Ha ha!"

Vừa dứt lời, một cái khó nghe tựa như chiêng vỡ tiếng cười truyền đến: "Trần Kỷ Du, cho dù mất đi Tam Tài Vọng Khí Kính, con mắt của ngươi vẫn là trước sau như một độc ác a."

Ba đạo bóng đen chân thành đi tới, người cầm đầu rõ ràng là Thiên Ma Đạo

Chủ.

Mà sau lưng hắn, còn có một già một trẻ hai cái thuộc hạ, ông lão khuôn mặt dữ tợn, một con mắt dĩ nhiên đã đào đi, đổi một viên mắt kim loại.

Mà mặt khác một vị nữ tử, lại là hoa quý thiếu nữ dáng dấp.

"Thiên Ma Đạo Chủ! Quỷ Nhãn! Còn có Ma Cơ Nương Nương!"

Khổng Phồn Tinh kiêng dè không thôi nói .

Thiên Ma Đạo Chủ trước tiên bất luận, Quỷ Nhãn Tử cùng Ma Cơ Nương Nương cũng là Ma Môn bên trong hiếm có cao thủ.

Trong này, Quỷ Nhãn Tử mắt phải bên trong thần binh, tên là Quỳ Chi Nhãn, nghe đồn là dùng Thượng Cổ dị thú Quỳ Ngưu con ngươi chế tạo, ngoại trừ có thể xem bát phương ở ngoài, càng có thể lôi kéo người nhập ma, tâm thần thác loạn.

Mà Ma Cơ Nương Nương nhưng là Huyền Ma Đạo Chủ, nắm giữ thứ tư ma binh Huyền Âm Tố Nữ phiên, phối hợp Thiên Âm Đồ Thần Công, hiếm có địch thủ, ngồi chắc Ma môn thứ hai ghế gập.

Nghe đồn đời trước Huyền Ma Đạo Chủ xuất thế, hoặc mị thiên hạ, không biết bao nhiêu giang hồ lão già, danh môn thiếu hiệp quỳ gối ở tại dưới váy, chỉ có đối đầu Thiên Nữ tông tông chủ, mới bị thua nửa chiêu, quả thực là hung danh vang dội.

"Thiên Ma Đạo Chủ!"

Bá Đao đột nhiên đứng dậy, sau lưng Xuân Thu Đại Long Đao phát ra nổ vang, giống như thật cuộn lại một con rồng lớn: "nghe được ngươi xuất quan, ta hưng phấn không thôi , bởi vì rốt cuộc tìm được thích hợp Đại Long Đao thử đao đối tượng, hi vọng ngươi không nên làm ta thất vọng!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 799: Toàn Quy

"Nguyệt tẫn thiên minh, thất tinh hàng loạt, địa mạch hội tụ, Thiên Thần Cung mở. . ."

Bình nguyên Long Mã bên trên, Phương Nguyên gánh vác Ẩm Huyết đao, lập tức ngẩng đầu, nhìn thấy dưới ánh sao rơi xuống.

"Chính là chỗ đó, hi vọng không có tới chậm!"

Hắn tốc độ như điện, đi tới Thiên Thần Cung lối vào, nhìn cái kia đen thùi hang lớn, trầm ngâm không nói.

"Thật bá đạo, tốt Ma khí!"

Thiên nhãn Vọng Khí thuật vừa mở, trong hư không nhất thời hiện ra rất nhiều tương tự Đạo ngân như thế vết tích , khiến cho hắn biết được, nơi này chốc lát trước còn có một cái tuyệt đại đao khách đại chiến tuyệt thế ma đầu.

"Khí phách? Đao khí? Chẳng lẽ người này là Bá Đao? Mà có thể cùng hắn đối chiến, e sợ cũng chỉ có Thiên Ma Đạo Chủ chứ?"

"Từ vết tích đến xem, hai người ứng nên là trực tiếp đánh vào Thiên Thần Cung? Đồng thời. . . Chu vi còn có rất nhiều cao thủ!"

Phương Nguyên nhìn trên mặt đất hang lớn, trầm ngâm không nói: "Thiên Thần Cung mỗi lần chỉ mở ra ba canh giờ, nếu là bỏ qua lúc này chưa hề đi ra, lập tức sẽ bị vây ở trong địa mạch, trong đó huyền ảo người ngoài khó có thể lý giải được, ngược lại xưa nay sẽ không có hai mươi năm sau sống sót đi ra ví dụ."

"Chính tà bất lưỡng lập? Đánh đánh giết giết nhiều không tốt? Còn không bằng trực tiếp liên thủ điều tra bảo tàng đây. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, đi vào địa huyệt bên trong.

Hắn đương nhiên không biết, cho dù là Thiên Ma Đạo Chủ, cũng không có điên cuồng như vậy, làm sao gặp gỡ Bá Đao, thực sự là không có biện pháp.

Lối đi rất dài, triển khai khinh công đi rồi đại khái thời gian đốt hết một nén hương, mới đến phần cuối.

Đến Phương Nguyên tình trạng này, nhãn lực hơn người, hư phòng sinh điện cái gì bất quá bình thường, dù là ban đêm cũng có thể coi vật, nhưng ở đen nhánh cuối lối đi, lại là bỗng nhiên truyền đến một đạo cường quang, mang theo ào ào âm thanh.

"Tiếng nước?"

Phương Nguyên giật mình, trực tiếp lướt ra khỏi phần cuối.

Lọt vào trong tầm mắt, chính là một cái cực lớn hồ nước.

Không, đã không thể dùng hồ nước để hình dung, rõ ràng chính là một cái cực lớn dưới nền đất hồ nước!

Không biết bao nhiêu mét cao vách đá bên trên, khảm nạm từng viên từng viên kim cương giống như óng ánh bảo thạch, phóng ra tinh thần như thế hào quang.

Dựa vào như vậy ánh sáng, Phương Nguyên có thể rõ ràng mà nhìn thấy một mảnh đặt ở hồ nước ở giữa quần thể kiến trúc.

"Dưới nền đất động đá? Vẫn là động thiên phúc địa giống như Bán vị diện?"

Phương Nguyên hơi nghi hoặc một chút, cảm giác được bên trong hồ nước

lượng lớn sinh linh khí tức, thậm chí tựa hồ còn cùng vài đạo ám lưu tương thông, mang theo điểm sâu không lường được mùi vị.

Đùng đùng!

Hắn từ trong địa đạo một nhảy ra, đứng yên ở trên mặt hồ.

Từng vòng gợn sóng ở hắn ủng dưới đáy tản ra, lại liền mặt giày đều không có thấm ướt, triển lộ ra khủng bố nội kình điều khiển tu vị.

"Tuy rằng sinh linh rất nhiều, nhưng chân chính có thể làm thuốc tứ đại Dị thú, tất nhiên ở mảnh này cung điện ở trong!"

Phương Nguyên dưới chân một điểm, gợn sóng bỗng nhiên khuếch tán, cả người nhanh chóng hướng về cung điện lao đi.

"Oa oa!"

Một trận tương tự hài nhi tiếng khóc truyền đến, ở dưới chân hắn trong nước, mấy chục điều bóng đen hội tụ, giống như mọc ra tay chân to lớn con nòng nọc, miệng rất lớn, lộ ra trắng như tuyết sắc bén hàm răng.

"Con kỳ nhông? !"

Phương Nguyên dưới chân hơ nhẹ, một đạo mũi tên nước ngưng tụ, đâm vào bóng đen trong cơ thể.

"Oa oa!"

hài nhi tiếng khóc một thoáng sắc nhọn, cái kia xui xẻo con kỳ nhông trực tiếp bị xuyên thủng, lăn lộn cái bụng nổi lên mặt nước, hiện ra phần bụng máu điểm cùng từng tia từng tia dòng máu màu vàng óng.

"Kim Ti Huyết Nghê, nghe đồn rằng thiên tài địa bảo, người bình thường ăn, có thể cường cân tráng cốt, hoạt bát khí huyết, võ giả như thường thường ăn một

miếng, võ công tiến độ càng là có thể tiến triển cực nhanh, nhưng cho dù là cái kia mấy cái võ học thánh địa, cũng không làm được xa xỉ như vậy!"

Máu tươi khuếch tán, mùi tanh truyền bá.

Cái kia còn lại mấy chục điều Kim Ti Huyết Nghê không những không có bị doạ đi, trái lại trở nên càng thêm điên cuồng, từng cái từng cái nhảy ra mặt nước, sắc bén miệng rộng trực tiếp hướng về Phương Nguyên cắn tới.

"Hừ!"

Phương Nguyên hừ lạnh một tiếng, Ẩm Huyết đao ở tay, tùy ý vạch một cái.

Xì!

Ánh đao lấp loé, rất nhiều Kim Ti Huyết Nghê liền bị chém làm hai đoạn, rất nhiều huyết dịch phân tán, lại bị Ẩm Huyết đao trên màu đỏ tím huyết quản nuốt chửng.

'Ha ha. . . Cái này Kim Ti Huyết Nghê quả nhiên đại bổ, ta nuốt một cái, so với hấp thu mười mấy cái võ giả tinh huyết. . . Nam Cung Vô Vọng, tiếp tục a!'

Ẩm Huyết đao trên quang mang càng tăng lên, truyền đến Huyết Ma kích động không thôi âm thanh.

"Chúng nó như không chọc đến ta, ta cần gì phải đi chọc giận chúng nó?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, trực tiếp hướng về cung điện đi tới.

Còn lại con kỳ nhông dồn dập giải tán lập tức, lại cũng không dám dòm ngó cái gì.

Ùng ục! Ùng ục!

Đang lúc này, lượng lớn bọt khí từ đáy nước hiện lên.

Một cái vòng tròn bàn to nhỏ bóng đen, từ đáy nước hiển hiện, càng lúc càng lớn, biến thành cối xay, phòng ốc, chợt là núi nhỏ to nhỏ!

Rầm!

Rốt cục, bóng đen hoàn toàn nổi lên mặt nước, triển lộ hình dáng.

Đây là một cái cực lớn màu đen con rùa, trên lưng có rong nước cùng rêu, giống như cõng một ngọn núi nhỏ! Thể hình càng là trăm nghìn cái Phương Nguyên cũng không sánh nổi, mỗi lần rống to, đều giống như từ trên trời đáp xuống hãn lôi.

"Ò ò!"

Hai cái chậu nước giống như con mắt từ trong hắc động dò ra, phát ra tựa như long tựa như tượng rống to.

Vù vù!

Cuồng phong gào thét, bọt nước bốn phía nổi lên, giống như bão táp cùng lốc xoáy đồng thời đến.

"Đây là. . . Toàn Quy? !"

Phương Nguyên dưới chân vài điểm, không lùi mà tiến tới, trực tiếp bay lượn đến Huyền Quy phần lưng: "Chẳng lẽ này quy, chính là Thiên Thần Cung tứ đại Dị thú một trong? Nếu thật sự là như thế, muốn lấy máu, vẫn đúng là có chút khó khăn!"

Huyền Quy phòng ngự, tự nhiên cực kỳ khủng bố, huống chi lấy nó cái này thể hình, cho dù Ẩm Huyết đao cả chuôi đi vào, cũng chưa chắc có thể đâm thủng giáp xác.

Đồng thời, nghĩ muốn Dị thú máu luyện chế Duyên Thọ đan thuốc, vẫn chưa thể là bình thường máu tươi, cần phải Dị thú tinh huyết mới có thể! Cái này lại

gia tăng rồi một tầng độ khó!

Đùng!

Phương Nguyên hai chân vững vàng rơi xuống đất, cảm giác phảng phất trên một cái di động với tốc độ cao đảo nhỏ.

"Chít chít!"

Lưng rùa bên trên, núi đá ở trong, rất nhiều tiếng kêu to vang lên, rõ ràng là từng con từng con sống nhờ ở Huyền Quy trên lưng Hung thú, hướng về Phương Nguyên khởi xướng liều lĩnh không sợ chết tiến công.

Trong này, vừa có Thủy lão thử giống như sinh vật, càng có cánh dài phi ngư, thiên kỳ bách quái, không chỗ nào mà không bao lấy.

"Huyết Chiến Bát Phương!"

Phương Nguyên vung lên Ẩm Huyết đao, đao này nuốt chửng hai mảnh vụn sau khi, trình độ sắc bén càng lên một tầng, thoáng vung lên, chính là sóng máu ngập trời, cuồn cuộn trong ánh đao, không biết bao nhiêu Hung thú bị phân thây cấp máu, thậm chí, từng đạo từng đạo đao cương trực tiếp cắt mở thổ da vỏ đá, hiện ra Toàn Quy giáp xác chân chính hoa văn.

"Ò ò!"

Ngay khi đao khí lâm thể sát na, Toàn Quy rít gào một tiếng, toàn bộ xoay tròn lên, lại một thoáng vào trong nước.

Ùng ục! Ùng ục!

Sức mạnh đáng sợ, trong nháy mắt liền đem Phương Nguyên quăng vào nước đáy.

Một mảnh tối tăm ở trong, hắn nhất thời phát hiện đôi kia đáng sợ con mắt,

phía trước ám lưu hội tụ, giống như cự mãng mở ra miệng rắn, một cái liền đem hắn nuốt xuống.

. . .

Ầm ầm ầm!

Không biết đi qua bao lâu, Toàn Quy bỗng nhiên phát điên giống như, ở mặt nước bên trong không ngừng lăn lộn xoay tròn, bốn phía đi khắp, đột nhiên, va vào hồ nước ở giữa cung điện.

Nói là cung điện, cũng có mấy ngàn phòng ốc, hình thành rồi một cái diện tích bao la đảo giữa hồ.

Rung mạnh ở trong, Toàn Quy bò lên trên lục địa, ngửa mặt lên trời thét dài, tiếng vang chấn động khắp nơi, cho dù là người ngoài đều có thể cảm nhận được trong đó nồng nặc tâm tình thống khổ, cuối cùng ầm ầm ngã xuống.

Phốc!

Một đạo huyết sắc đao cương, từ Toàn Quy trong cơ thể hiện lên, mạnh mẽ mở ra một cái máu thịt lối đi.

Một cái quả cầu máu từ trong đường nối lao ra, nội bộ mơ hồ hiện ra bóng người.

"Huyết Ma, lần này có thể ăn no rồi?"

Phương Nguyên vung lên đao, quanh người huyết quang nhất thời tản đi.

Có tầng này huyết quang phòng hộ, hắn liền quần áo đều không có bị ăn mòn rơi nửa điểm.

'Hê hê. . . Quả thật không kém!'

Từ Ẩm Huyết đao ở trong, truyền đến Huyết Ma thanh âm hưng phấn: 'Cái này Toàn Quy dù sao chỉ là thú, không phải là người, cái gì cũng dám nuốt, lần này thực sự là gặp vận rủi lớn!'

Nguyên bản, lấy Toàn Quy khủng bố thể hình cùng tiêu hóa năng lực, cho dù Thiên Tượng võ giả tiến vào vào trong bụng, cũng chưa chắc có thể sản sinh cái gì ảnh hưởng.

Nhưng Phương Nguyên nắm giữ Ẩm Huyết đao, lại là không giống.

Trực tiếp liền ở đây quy trong cơ thể, lấy máu dưỡng chiến, náo loạn cái long trời lở đất, cuối cùng mạnh mẽ bên trong nổ tung, lấy cái này Cự thú tính mạng.

Ẩm Huyết đao lúc này toàn thân huyết hồng, quang mang yêu dị cực kỳ, có chút ăn no mùi vị: ". . . Lần này bồi bổ, tương đương với một tràng vạn người huyết tế."

"Chính là không biết, con này Toàn Quy có hay không là cái kia tứ đại Dị thú một trong, như đúng là, máu tươi bị ngươi nuốt, thật có chút không đáng!"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên.

"Cái này ngươi yên tâm, cùng lắm thì ta quay đầu lại tinh luyện ra chút huyết tinh đến, luận máu thịt chi đạo, thế giới này vẫn không có vượt quá sự tồn tại của ta!"

Huyết Ma nguyên thần ngạo khí lẫm liệt: "Đồng thời, con này Toàn Quy máu còn nói không chắc thật sự có kéo dài tuổi thọ tác dụng, ta có thể cảm nhận được trong đó dâng trào sinh mệnh khí cơ!"

"Nếu ngươi nói là thật, cái kia chẳng phải là đầy đủ luyện chế ra mấy chục phần Duyên Thọ đan thuốc?"

Phương Nguyên có chút líu lưỡi: "Không phải nói lấy máu. . . Rất khó sao?"

"Vậy cũng là muốn xem đối với người nào mà nói, tiểu tử ngươi thực lực, dù là gặp phải chính ma hai đạo cao thủ tuyệt đỉnh, cũng chưa chắc sẽ bị thua. . . Lại thêm vào con này Toàn Quy không biết điều, trực tiếp nuốt ngươi! Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là vận may!"

Huyết Ma nói: "Có võ giả, ở Thiên Thần Cung bên trong đi dạo mấy canh giờ, một con dị thú đều không có đụng tới, mà ngươi vừa rơi xuống, thì có này quy tự động đến gây phiền phức, không phải cơ duyên vận may, lại là cái gì?"

Đương nhiên, cơ duyên đến, cũng nhất định phải tóm được.

Nếu như đổi thành người bình thường, đây chính là tai nạn.

Mà dù là cái khác Thiên Tượng võ giả đến đây, cũng chưa chắc có thể đánh bại con này Toàn Quy, càng không cần phải nói lấy máu cái gì.

"Hả?"

Đang lúc này, Phương Nguyên lập tức ngẩng đầu, nhìn thấy hai cái cấp tốc lướt tới bóng người.

"Quả nhiên là Dị thú Toàn Quy!"

Một người trung niên nho sinh dáng dấp người nhìn thấy cái này cự quy, trên mặt liền mang theo vẻ mừng rỡ như điên: "Toàn Quy máu, phân lượng đủ nhất, như không tinh luyện, rất khó làm thuốc kéo dài tuổi thọ, nhưng tăng nhiều công lực lại là không có bao nhiêu vấn đề! Lần này bị ngươi ta đụng tới, cũng coi như là vận may!"

Ở bên cạnh hắn, còn có một người, thân mặc áo bào trắng, phong thái tiêu sái, một đôi mắt nhìn quanh rực rỡ, lại quỷ dị mà mang theo điểm ý ai oán.

Lúc này thấy đến Phương Nguyên, trong con ngươi nhất thời bùng nổ ra một đoàn tinh quang.

"Nam Cung Vô Vọng!"

Trần Kỷ Du oán hận kêu, oán khí dốc hết ngũ hồ tứ hải chi thủy cũng khó có thể cọ rửa.

"Cái gì, người này chính là Nam Cung Vô Vọng?"

Khổng Phồn Tinh cả kinh, một thanh như ngọc thước đo liền hiện lên ở tay.

"Hạo Nhiên Chính Khí Xích? Ngươi là Khổng gia người?"

Phương Nguyên nhìn hai người này, vẻ mặt cân nhắc.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 800: Lấy Một Địch Hai

"Trần Kỷ Du, quả thật là đạp mòn giày sắt tìm chẳng thấy, chiếm được không mất chút công phu a!"

Phương Nguyên nhìn thấy hai cái này võ giả, nhất thời lộ ra xuất phát từ nội tâm nụ cười.

Tam Tài Vọng Khí Kính ở trong không có thần công bí quyết, không cách nào bị hoàn toàn luyện hóa, trước sau là hắn một cái tâm bệnh, nếu không phải không biết Kim Phong Tế Vũ lâu tổng bộ nơi, sợ là sớm đã giết tới cửa đi.

Lúc này gặp lại Trần Kỷ Du, tuyệt đối là niềm vui bất ngờ.

"Không sai! Quả thật không tệ!"

Trần Kỷ Du đầu tiên là mặt sắc mặt đại biến, chợt tỉnh táo lại, mang theo một tia dữ tợn: "Thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại tới đầu!"

Luận đơn đả độc đấu, hắn đương nhiên sẽ không là cái này Nam Cung Vô Vọng đối thủ , bất quá lại thêm lên một cái Khổng Phồn Tinh liền không giống!

Huống chi, nơi này Toàn Quy va núi, thanh thế kinh thiên động địa, chẳng mấy chốc sẽ đem những người khác hấp dẫn lại đây.

Chỉ cần trở lại mấy cái chính đạo hảo thủ, hoàn toàn có thể mang cái này Ẩm Huyết đao chủ đánh gục ở đây! Để cho hắn chạy đều chạy không thoát!

"Ta đến trước, thấy đao khí Ma khí bừa bãi tàn phá, nhưng là nắm giữ thứ ba

thần binh, xuân thu Đại Long Đao Bá Đao đến rồi, đồng thời cùng Ma môn Thiên Ma Đạo Chủ giao thủ?"

Phương Nguyên đứng chắp tay, không có một chút nào cấp bách thái độ, lại hỏi một cái không liên hệ vấn đề.

"Không sai, nhưng lần này, ta chính đạo đến rồi bảy người, Ma môn chỉ có ba người, cho dù Thiên Ma Đạo Chủ, cũng miễn cưỡng cùng Bá Đao địch nổi, ngươi liền không cần hi vọng Ma môn tiếp viện!"

Trần Kỷ Du cười lạnh nói.

"Tiếp viện? Chẳng lẽ. . . Ngươi còn thật sự cho rằng ta là người trong Ma môn?"

Phương Nguyên có chút không biết nên khóc hay cười, chợt vung vung tay: "Thôi. . . Chỉ cần ngươi giao ra Tam Tài Vọng Khí Kính bên trong Thiên phẩm công pháp, cộng thêm tất cả có quan hệ này kính bí mật, ta nên tha cho ngươi một mạng làm sao?"

"Ngươi nằm mơ!"

Trần Kỷ Du sắc mặt nháy mắt biến , liền ngay cả bên cạnh Khổng Phồn Tinh, cũng là lửa giận ngút trời.

Chuyện này thực sự là bởi vì Phương Nguyên thái độ, thực sự là quá kiêu ngạo.

"Khà khà. . . Đời trước Ẩm Huyết đao chủ, chính là thua ở Hạo Nhiên Chính Khí Xích phía dưới, ta ngược lại thật ra nghĩ muốn thử ngươi cái này mới đao chủ, đến tột cùng có bao nhiêu cân lượng?"

Khổng Phồn Tinh trên người khí cơ lưu động, giống như xuân thu đại nghĩa, mang theo hạo nhiên chính khí.

Đây là Khổng gia gia truyền tuyệt học Hạo Nhiên Chính Khí Quyết, Thiên phẩm công pháp!

Trên thực tế, Khổng Phồn Tinh biết mình tám thành không phải này ma đạo cự phách đối thủ, nhưng có Trần Kỷ Du ở một bên áp trận, cục diện nhất thời không giống.

Lại nói, bọn họ hai người liên thủ, cho dù đánh không lại, cũng có thể lấy chạy thoát, bởi vậy không chậm trễ chút nào.

"Thiên địa có chính khí, tạp nhưng phú lưu hình. Xuống thì lại làm vì non sông, trên thì lại làm vì nhật tinh. . ."

Hắn hạo nhiên trường ca, Chính Khí Xích đột nhiên bùng nổ ra một đoàn không gì sánh kịp hào quang, ngang trời bay đánh.

Xì xì!

Huyết sắc đao cương gặp phải loại này bạch quang, nhất thời giống như gặp phải thiên địch khắc tinh, liên tục bại lui.

'Hỗn trướng! Nam Cung tiểu tử, cho ta làm thịt hắn! Làm thịt hắn a!'

Ẩm Huyết đao bên trong, Huyết Ma nguyên thần điên cuồng rít gào: 'Này chính khí chỉ là cùng ta Huyết Ma lực lượng tương sinh tương khắc thôi, giống như ánh sao, làm sao có thể cháy sông lớn hồ biển? Lần trước nếu không là ta cái kia đao chủ quá yếu, làm sao có khả năng bại vào Hạo Nhiên Chính Khí Xích tay?'

Đời trước Ẩm Huyết đao chủ bại vào Khổng gia chấp binh tay, Huyết Ma vẫn dẫn cho là nhục, lúc này liền gầm thét lên muốn báo thù.

Ô ô!

Ẩm Huyết đao thân đao bên trên màu đỏ tím mạch lạc lăn, phát ra ô ô tiếng,

dường như quỷ khiếu.

Huyết sắc đao cương một thoáng nồng nặc gấp mười lần, màu đỏ làm người muốn buồn nôn.

Phốc!

Ánh đao tăng vọt, trực tiếp đem chính khí phách đến liểng xiểng, Khổng Phồn Tinh vội vàng rút lui, nguyên bản chính khí trường ca dấu ở trong miệng, làm sao cũng thổ không đi ra ngoài.

"Ăn ta một đao!"

Phương Nguyên nghiêng người áp sát, tựa như tùy ý một đao, vẽ ra vi diệu đường vòng cung, mang theo bào đinh giải ngưu giống như mùi vị.

Đang! ! !

Khổng Phồn Tinh nâng thước đón đỡ, hai cái thần binh thời gian qua đi nhiều năm, rốt cục lần thứ hai giao phong.

Lần này lại là Hạo Nhiên Chính Khí Xích phát ra một tiếng rên rỉ , khiến cho Khổng Phồn Tinh mặt sắc mặt đại biến, nhanh chóng rút lui.

"Này Ẩm Huyết đao. . . Không đúng!"

Hắn giơ lên Hạo Nhiên Chính Khí Xích, ngơ ngác phát hiện phía trên lại đã có một cái con kiến to nhỏ chỗ hổng, không chỉ có như vậy, từng tia tia huyết sắc mạch lạc, giống như độc tố giống như, còn đang không ngừng khuếch tán.

"Uy năng cỡ này, đã là năm vị trí đầu ma binh a!"

Gia truyền thần binh rơi xuống tình cảnh như thế, Khổng Phồn Tinh lập tức kinh hãi gần chết.

Tuy rằng Hạo Nhiên Chính Khí Xích tự có huyền dị, dù là hoàn toàn hư hao, chỉ cần có một khối tàn phiến, liền có thể hạo nhiên chính khí tu bổ, cuối cùng trở lại bình thường, là vì 'Chính Khí Trường Tồn', chính là thượng cổ binh khí phổ bên trong lưu truyền tới bí pháp, nhưng con kiến này to nhỏ chỗ hổng, liền muốn hắn khổ sở tu bổ mấy năm!

Nghĩ đến cái này trong đó tổn thất, còn có sau khi trở về tất nhiên đối mặt với chất vấn , dù là Khổng gia chú ý 'Thiên Sơn vỡ tại trước mà mặt không biến sắc', cũng là trên mặt có chút xám ngắt.

"Không thể!"

Trần Kỷ Du đồng dạng mặt lộ vẻ vẻ kinh hãi.

Đối diện cái này Nam Cung Vô Vọng, so với trước quyết đấu lúc, mạnh đâu chỉ mấy lần?

Thậm chí, không chỉ có là người , liền ngay cả Ẩm Huyết đao, cũng giống như thế.

'Chẳng lẽ đao này, lại vẫn chất chứa bí mật gì? Bằng không, một cái chỉ là thứ mười ma binh, làm sao có thể là chúng ta đối thủ?'

Trần Kỷ Du trong lòng điểm khả nghi bộc phát, nhưng lúc này , tương tự không xuất thủ không được: "Vạn Tượng Huyền Công!"

Hắn một chưởng vỗ ra, chân khí biến ảo vạn ngàn, dĩ nhiên đồng dạng có mấy phần hạo nhiên chính khí mùi vị, trúng ngay đao cương trung tâm, đem một đòn mà hội.

"Khổng huynh, ta đến trợ ngươi, tiếp viện lập tức liền đến!"

Ra tay đồng thời, Trần Kỷ Du ngửa mặt lên trời thét dài, thình lình ở phát ra tín hiệu cầu viện, đồng thời làm vì Khổng Phồn Tinh kiên định tự tin.

Thét dài sau khi, mấy đạo đáp lại nhất thời truyền đến, hiển nhiên có cao thủ cảm ứng được nơi này, đang nhanh chóng tiếp cận.

"Vạn Tượng Huyền Công? !"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, không lùi mà tiến tới, thẳng tắp giết vào hai đại Thiên Tượng võ giả trung tâm.

"Người này điên rồi. . . Ngăn cản hắn, hôm nay liền muốn hắn mất mạng ở đây!"

Trần Kỷ Du cùng Khổng Phồn Tinh liếc mắt nhìn nhau, đều là quyết định.

"Chính Khí Đãng Thế!"

"Vạn Tượng Vô Thường Chưởng!"

Hai người đồng loạt ra tay, thanh thế kinh thiên động địa.

Mà Phương Nguyên lúc này lại là trong mắt lóe sáng lên, Ẩm Huyết đao nhẹ nhàng vẩy một cái, bàn tay trái đồng thời dò ra, đối đầu hai người.

Phốc!

Giống như nhiệt đao nhập cố dầu, Ẩm Huyết đao lưỡi đao sở hướng, chính khí làn sóng trong nháy mắt sụp đổ, Khổng Phồn Tinh cổ tay rung mạnh, Chính Khí Xích đều cơ hồ muốn tuột tay bay ra.

Mà Trần Kỷ Du vẻ mặt càng là phảng phất nhìn thấy quỷ quái.

Ở cảm giác của hắn ở trong, chưởng lực của đối phương giống như một đuôi linh hoạt cá nhỏ, có tính mạng của chính mình giống như tùy ý đi khắp, chỉ là mấy lần, hắn vạn tượng vô thường chưởng liền bị đánh tan, quân lính tan rã.

"Không thể. . . Ta Vạn Tượng Huyền Công gồm cả thiên hạ 999 loại võ học

nội kình, biến hóa vạn ngàn, biến ảo vô thường, ngươi làm sao có khả năng lập tức nhìn thấu?"

Hắn hoàn toàn không nghĩ ra.

Trình độ như thế này, cho dù là chấp chưởng Tam Tài Vọng Khí Kính hắn, cũng không thể dễ dàng làm được, càng không cần phải nói, vẫn là ở phân tâm ứng đối hai tên Thiên Tượng tình huống dưới!

Đáng tiếc, Phương Nguyên không có cho hắn cơ hội.

Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật thần thông, chính là thuộc tính lan cộng thêm Tam Tài Vọng Khí Kính mà thành, tự nhiên so với nguyên bản uy lực muốn nâng cao một bước.

Hắn bàn tay trái nhẹ động, một đạo chưởng lực đã đột phá tầng tầng vây chặt, đặt tại Trần Kỷ Du ngực.

Răng rắc!

Cái này Kim Phong Tế Vũ lâu chi chủ mặt sắc mặt đại biến, ngực truyền đến khủng bố tiếng gãy xương vang lên, miệng mũi chảy máu, không ngừng bay ngược, một đường máu tung trời cao.

So với trước còn cần triền đấu một lúc lâu, cuối cùng ra sức một đòn, lúc này Phương Nguyên, lại là nhẹ như mây gió, bằng thiếu lực lượng, liền đánh tan cái này đã từng là đại địch.

"Thì ra là như vậy. . . Ta thật giống đã hiểu!"

Đồng thời, Trần Kỷ Du Vạn Tượng Huyền Công, đã bị hắn hoàn toàn nhìn thấu, thậm chí học lại đây: "Tam Tài Vọng Khí Kính , căn bản không có mang vào Thiên phẩm công pháp, hoặc là nói. . . Công pháp chỉ là một cái bán thành phẩm, cần nắm có thần binh người duyệt tận thiên hạ võ học, dung hợp thông suốt, hình thành độc thuộc về tự mình Thiên phẩm công pháp!"

Tam Tài Vọng Khí Kính vốn là có nhìn thấu khí cơ lưu chuyển năng lực.

Có thể nói, nương theo cùng võ giả không ngừng giao thủ, hoàn toàn có thể lấy ăn trộm thu được càng ngày càng nhiều công pháp.

Cái này Trần Kỷ Du Vạn Tượng Huyền Công, rất hiển nhiên chính là như vậy đến.

Mà Phương Nguyên trực tiếp đem hắn Vạn Tượng Huyền Công đem ra, chính là cướp đi người này không biết bao nhiêu năm đối địch tích lũy, hoàn toàn có thể khiến hắn phiền muộn đến thổ huyết.

"Vạn Tượng Vô Thường, Ẩm Huyết Nhất Đao!"

Trong nháy mắt, Phương Nguyên liền đem Vạn Tượng Huyền Công tiêu hóa, lần thứ hai một đao chém ra, đao kình thiên biến vạn hóa, giống như Vân sơn huyễn sương mù.

Khổng Phồn Tinh lùi lại lui nữa, trong mắt lộ ra cực hạn vẻ sợ hãi, hú lên một tiếng, dĩ nhiên quay đầu liền chạy!

Thân là Thiên Tượng võ giả, thần binh chấp chưởng, lại là Khổng gia danh dự nơi, người này vẫn không do dự chút nào chạy trốn!

Loại này quả quyết, liền Phương Nguyên đều hơi kinh ngạc, chợt chính là cười gằn: "Hôm nay ngươi nếu có thể chạy đi được, ta bội phục ngươi!"

Hơi suy nghĩ bên trong, cả người đã giống như di hình hoán ảnh giống như tiến lên, Ẩm Huyết đao chém liên tục.

"Dừng tay!"

Lúc này, từ đàng xa bỗng nhiên truyền đến mấy cái âm thanh vang dội, giống như đại bằng hót vang.

Rõ ràng là mấy cái chính đạo cao thủ nghe được Trần Kỷ Du trước thét dài, chính đang nhanh chóng chạy tới, thân hình như điện.

Trên thực tế, Trần Kỷ Du cùng Khổng Phồn Tinh bị thua đến thực sự quá nhanh, nhanh đến mức khó mà tin nổi, vẻn vẹn ba chiêu hai thức liền thua trận.

Nếu không thì, nếu là chống đỡ đến những thứ này sân sau đến, thế cuộc lập tức liền sẽ phát sinh chuyển biến.

"Nằm mơ!"

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không nghe lời buông tay, Ẩm Huyết đao huyết quang toả sáng, đột nhiên một chém!

Khổng Phồn Tinh thân hình hơi ngưng lại, ánh đao đẩy ra Hạo Nhiên Chính Khí Xích, từ sau lưng của hắn nhập vào cơ thể mà qua.

"Không. . . Khả năng!"

Hắn lẩm bẩm, cả người trong nháy mắt chia năm xẻ bảy, máu tươi bị thôn phệ hầu như không còn.

Một đao phía dưới, giống như Ma thần giương trảo, phệ tận máu tươi!

"Hạo Nhiên Chính Khí Xích? Ha ha!"

Phương Nguyên đưa tay một chiêu, một thanh bạch ngọc thước kẻ liền đến lòng bàn tay, tùy ý ném ra, Ẩm Huyết đao một chém.

Coong!

Vang lên giòn giã ở trong, chuôi này chính đạo thứ bảy thần binh, liền trong nháy mắt đứt thành hai đoạn, quang mang tiêu tan hầu như không còn.

'Ha ha. . . Nhiều năm sỉ nhục, toàn bộ tuyết hận!'

Huyết Ma nguyên thần cười to, hình vô cùng vui vẻ.

Mà chạy tới mấy cái chính đạo cao thủ, lại là sắc mặt khó coi.

Trong nháy mắt, một cái Trần Kỷ Du, một cái Khổng Phồn Tinh liền bị thua, thậm chí còn có một người bỏ mình binh vong, quả thực giống như một cái cái tát vang dội tát ở trên mặt.

"Cẩn thận, người này chính là Ẩm Huyết đao chủ, Huyết Ma Nam Cung Vô Vọng! Hắn còn luyện hóa Tam Tài Vọng Khí Kính!"

Trần Kỷ Du trong mắt nổi lên hi vọng vẻ, la lớn.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 801: Ma Long

"Ẩm Huyết đao? Huyết Ma Nam Cung Vô Vọng?"

Đến đây ba cái võ giả khí tức trầm ngưng, trong tay mỗi người nắm một cái thần binh!

Ba vị thần binh chi chủ!

Bực này thực lực, đã đủ để ở Thần Châu bên trong hoành hành!

Dù sao, Phương Nguyên tuy là lấy một địch hai, nhưng Trần Kỷ Du đã mất đi thần binh, nghiêm chỉnh mà nói, so với trước vẫn là hơi có không bằng.

Nhưng lúc này, lại là chân chân chính chính thần binh chi chủ tụ hội, không mang theo nửa điểm nước!

"Bạch Hổ côn, Long Văn cung, còn có Huyền Vũ thuẫn?"

Phương Nguyên xì cười một tiếng: "Tại sao là các ngươi đến? Nếu là Bá Đao cùng vị kia thứ tư thần binh chi chủ cùng đến, ta có lẽ còn muốn tránh né mũi nhọn. . . Nhưng các ngươi. . ."

Này ba loại thần binh, ghi tên Thần Binh Phổ thứ tám, thứ chín, thứ mười, có thể nói lót đáy bên trong lót đáy.

Đương nhiên, dù là xếp hạng thứ mười Huyền Vũ thuẫn, thả ở trên giang hồ, cũng sẽ khiến cho một hồi gió tanh mưa máu, không biết bao nhiêu võ giả xé rách đầu nghĩ muốn thu được.

"Ha ha. . . Người tuổi trẻ, quả thật là khẩu khí thật là lớn!"

Cầm Bạch Hổ côn, là một tên tuổi già sức yếu nữ nhân, người còng lưng, đi hai bước còn muốn tằng hắng một cái, tựa hồ gió vừa thổi liền muốn ngã xuống đất.

Nhưng sau một khắc, nàng liền đến Phương Nguyên trước mặt, cao cao vung lên gậy, đổ ập nện xuống!

"Hống hống!"

Không khí rung động, phảng phất thật sự có một con hổ trắng, gầm thét lên đập tới.

Xì xì!

Phương Nguyên nâng đao hoành chặn, sóng máu ngập trời.

Một luồng Bạch Hổ lực lượng khổng lồ truyền đến , khiến cho hắn không khỏi cũng lùi lại mấy bước, nhìn mặt khác hai cái thần binh chi chủ, lông mày càng là hơi nhíu lên.

Tuy rằng này Bạch Hổ bà lão thể lực kinh người, thần lực vô cùng, nhưng cho hắn tạo thành cảm giác nguy hiểm lại cũng chẳng mạnh mẽ lắm.

Chân chính làm hắn cảm thấy có khủng bố nguy cơ, vẫn là mặt khác hai cái thần binh chi chủ.

Chỉ thấy cái kia Long Văn cung chủ đã giương cung cài tên, nhắm vào chính mình, mà mặt khác Huyền Vũ thuẫn chủ nhưng là một tên chiều cao tám thước, thể hình dâng trào thanh niên khỏe mạnh, giơ một mặt cự thuẫn, vững vàng phòng ngự ở Long Văn cung chủ trước người, hai người khí cơ cực kỳ hòa hợp, phối hợp hiểu ngầm , khiến cho Phương Nguyên biết được, cho dù là hắn, trong thời gian ngắn bên trong muốn đột phá con này hổ trắng bà lão cùng Huyền Vũ thuẫn chủ dây dưa, cũng là không thể chuyện.

Thậm chí, Long Văn cung giương cung mà không bắn, mang đến uy hiếp mới đáng sợ nhất!

"Bạch Hổ Sát Thần Thức!"

Bỗng nhiên, Bạch Hổ bà lão múa trường côn, giống như kim hầu phấn khởi vạn cân bổng, khuấy động phong vân, càn quét núi sông.

Phương Nguyên lùi lại lui nữa, đi tới mất đi năng lực hoạt động Trần Kỷ Du trước mặt, trực tiếp đá ra một cước, kết thúc thằng xui xẻo này tính mạng.

"Thật can đảm!"

Thấy cảnh này ba cái thần binh chi chủ nhất thời giận dữ, cái kia Long Văn cung chủ càng là không do dự nữa, trên tay dây cung một thả.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Giữa không trung dường như đánh một cái tiếng sấm!

Ngựa vì lư phi nhanh, cung như phích lịch dây cung rung!

Hầu như là âm thanh truyền đến lúc, một mũi tên liền đến Phương Nguyên trước mặt, thình lình muốn một mũi tên đâm xuyên trái tim!

"Hô!"

Trong lúc này, Phương Nguyên thở ra một hơi, trên người khớp xương phát ra bùm bùm nổ vang, thân hình trong nháy mắt thấp bé ba phần, lấy khó mà tin nổi tư thế né qua.

Phốc!

Dù là như vậy, tên dài từ bả vai hắn vị trí sát qua , tương tự mang theo máu bắn tung toé.

"Người này lợi hại. . . E sợ đủ để cùng Bá Đao giao thủ!"

Nhìn thấy tình cảnh này, ba vị thần binh chi chủ con ngươi nhất thời co lên.

Ba người bọn hắn liên thủ cùng đánh phía dưới, dù là Bá Đao đều có thể một trận chiến, nhìn thấy Phương Nguyên tránh thoát một mũi tên, chỉ là bị thương nhẹ, không khỏi kinh ngạc cực kỳ, lại liếc mắt nhìn nhau, kiên định hơn đem Phương Nguyên ở lại chỗ này quyết tâm.

"Như cho người này chạy thoát, tương lai tất nhiên lại là Thiên Ma Đạo Chủ một loại nhân vật!"

Long Văn cung chủ trầm ngâm một chút, gỡ xuống ba mũi tên, bắt đầu kéo dây cung.

"Hì hì. . . Vị này Tiểu ca thật không tệ, như đến ta Thánh môn, hoàn toàn có thể lấy trở thành một đạo chi chủ đây!"

Nhưng vào lúc này, một cái hoặc mị tiếng nói bỗng nhiên chui vào giữa tràng , khiến cho Huyền Vũ thuẫn chủ biến sắc: "Ma Cơ Nương Nương?"

Ở hắn trong tầm mắt, bỗng nhiên hiện ra một tên cười khằng khặc quái dị lão đầu, một cái kim chúc con mắt vô cùng quái dị, phát ra làm người hoa mắt mê mẩn ánh sáng.

Quỳ Ngưu mắt! Quỷ Nhãn Tử!

Huyền Vũ thuẫn chủ động làm một trì trệ, chợt, một đạo phấn bóng người màu đỏ trực tiếp xẹt qua hắn, giũ ra một tấm màu phấn hồng thêu khăn.

Huyền Âm Tố Nữ phiên chính là là Ma Môn Huyền Nữ đạo trấn phái ma binh, cũng chưa từng thấy tận mắt võ giả, tuyệt đối không thể nào tưởng tượng được nó chân chính dáng vẻ.

Long Văn cung chủ nhất thời ánh mắt một mê, suýt chút nữa nhuyễn ngã

xuống đất.

"Uống!"

Cầm Huyền Vũ thuẫn đại hán chợt quát một tiếng, cự thuẫn hoành hướng, thế vô cùng.

"Hì hì. . ." Ma Cơ Nương Nương khẽ cười một tiếng, thân tựa như không có rễ phiêu tự, hướng phía sau rung động, cùng Quỷ Nhãn Tử đặt ngang hàng, không bị thương chút nào.

"Yêu nữ! ! !"

Huyền Vũ thuẫn chủ vừa giận vừa sợ, biết nếu là bình thường Thiên Tượng võ giả, bị vừa nãy Ma môn hai đại bá chủ lấy quỷ dị thủ đoạn tập kích, sợ là sớm đã đầu một nơi thân một nẻo.

Dù là như vậy, Long Văn cung chủ cũng là gặp phải trọng tỏa, trong thời gian ngắn, e sợ cũng lại mở không được cung.

"Ta đã sớm nói với Thiên Ma Đạo Chủ qua, trong chính đạo người hỗn tạp không tinh, thật giả lẫn lộn hạng người rất nhiều! Kém xa tít tắp ta Ma môn!"

Ma Cơ Nương Nương hoặc mị thiên thành, nhìn hướng về Phương Nguyên trong ánh mắt hình như có thu ba lưu chuyển: "Nhìn thấy chúng ta thứ mười ma binh chi chủ, dĩ nhiên đè ép năm vị thần binh chi chủ đánh, thực sự rất làm người vui mừng a!"

"Tại hạ, tựa hồ cũng không phải là người trong Ma môn chứ?"

Phương Nguyên một đao bức lui Bạch Hổ bà lão, không nói gì trả lời.

"Hì hì. . . Vô Vọng tiểu đệ, cha ngươi năm đó nhưng là đứng đắn Thánh môn trong người, trên tay ngươi cũng là ta Thánh môn thần binh, quan hệ này nhưng là ngươi dứt bỏ không ra?"

Ma Cơ Nương Nương cười ném ra cành ô-liu: "Nếu ngươi nhập ta Thánh môn, tuyệt đối là dưới một người, vạn người bên trên, đồng thời quyền thế nữ nhân, không thiếu gì cả. . . Ta Huyền Nữ đạo bên trong nhiều vị đệ tử, có thể đều là đối với ngươi rất có hứng thú đây!"

Nàng màu phấn hồng đầu lưỡi liếm môi một cái, mang theo không hề có một tiếng động hoặc mị.

"Xin lỗi. . . Đối với Ma môn, ta lúc này còn không có bao nhiêu hứng thú!"

Phương Nguyên trong tay Ẩm Huyết đao ầm ầm hí dài: "Nhưng trước tiên liên thủ giết cái này mấy cái thần binh chi chủ, làm sao?"

"Chà chà. . . Ngươi là trời sinh ma đầu a!"

Quỷ Nhãn Tử trừng mắt Quỳ Ngưu mắt, hê hê cười to: "Đề nghị này, chính hợp Lão phu ý muốn!"

Ma môn cùng chính đạo trong lúc đó, cũng không có cái gì tốt nói, dù là ở Thiên Thần Cung cái này đặc thù hoàn cảnh, một khi mạnh yếu cách xa, động thủ hầu như không cần do dự.

"Rất tốt!"

Ma Cơ Nương Nương đôi mắt đẹp lưu chuyển: "Chờ giết sạch những thứ này người, lại đi làm thịt Đường Thư sách, Thiên Ma Đạo Chủ đại khái cũng đem Bá Đao thu thập, ta ma đạo lần này độc bá Thiên Thần Cung , ngược lại cũng sảng khoái!"

"Ai. . . Nàng vốn là giai nhân, cần gì nói những thứ này làm xấu cả phong cảnh chuyện?"

Tiếng thở dài bên trong, một cái người tuổi trẻ chậm rãi đi tới.

Hắn ăn mặc mặc áo gấm, phong lưu phóng khoáng, híp một đôi mắt dâm tà,

trong tay còn có một thanh khéo léo quạt xếp.

Thần binh thứ tư! Đào Hoa Phiến!

Người tuổi trẻ này, chính là lần này trong chính đạo người cuối cùng, chấp chưởng thần binh Đào Hoa Phiến Đường Thư sách.

"Đường công tử. . ."

Ma Cơ Nương Nương nhìn thấy người này, trong tiếng nói càng là ngọt ngào đến cơ hồ hóa không ra: "Ngươi ngọc bình thường người, bồng bềnh xuất trần, cần gì tham cùng chúng ta sự tình đây?"

"Ai. . ."

Đường Thư sách khổ não gãi gãi đầu: "Nguyên bản giai nhân có chuyện nhờ, ta là tất phải đáp ứng, nhưng là ta trước đã đã đáp ứng Bá Đao huynh! cũng không bằng như Ma Cơ tỷ tỷ cho ta một bộ mặt, tha ba người bọn hắn làm sao?"

"Ha ha. . . Nếu là Đường công tử cầu xin, ta coi như lại không nguyện, cũng chỉ có thể cố hết sức!"

Ma Cơ Nương Nương liếc mắt đưa tình nhìn hướng về Phương Nguyên: "Chỉ bất quá vị này Nam Cung huynh đệ cũng không phải Thánh môn trong người, tỷ tỷ làm không được hắn chủ đây!"

"Cái này liền không nhọc tỷ tỷ nhọc lòng, tiểu đệ ở khuyên người phương diện, vẫn rất có chút tâm đắc!"

Đường Thư sách mở ra trong tay cây quạt, cười liếc mắt Phương Nguyên: "Vị này Nam Cung huynh đệ, nói như thế nào đây?"

"Đào Hoa Phiến?"

Phương Nguyên nhìn kỹ Đường Thư sách trong tay cây quạt.

Cái này thứ tư thần binh không có một chút nào hung sát khí, son phấn mùi vị vô cùng dày đặc, tựa hồ chỉ là một thanh chất gỗ cây quạt.

Đồng thời, vị này thần binh chi chủ cũng vô cùng trẻ tuổi.

Nhưng có thể làm Ma Cơ Nương Nương kiêng kỵ đến vậy, tất nhiên là có chỗ độc đáo.

"Muốn buông tha này ba người, cũng không gì không thể, chỉ là cần một điều kiện!"

Phương Nguyên nhìn Đường Thư sách: "Ta nghĩ muốn biết, ngươi thứ tư thần binh, đến tột cùng uy lực làm sao?"

'Đây là một cái người điên vì võ!'

Ma Cơ Nương Nương cùng Quỷ Nhãn Tử liếc mắt nhìn nhau, nhìn thấy Phương Nguyên cuồng nhiệt, đều là lòng vẫn còn sợ hãi.

Người như vậy , khiến cho bọn họ liên tưởng đến Bá Đao.

Đối phương đồng dạng cũng là như thế, trừ võ ở ngoài, không còn vật gì khác, lúc này mới sẽ ở Thiên Thần Cung mở ra thời khắc, còn cùng Thiên Ma Đạo Chủ đối đầu.

Lúc này, hai người cũng không biết đánh tới nơi nào đi tới.

"Nếu Nam Cung huynh như vậy thịnh tình. . ."

Đường Thư sách người hiền lành cười, chậm rãi đem chính mình quạt xếp mở ra.

Ầm ầm!

Đang lúc này, một đạo mãnh liệt động đất, bỗng nhiên từ cung điện trung

ương nhất truyền đến.

Loáng thoáng, càng có Cự long gào thét.

Đao khí lẫm liệt, ma quang trùng thiên.

"Đây là. . ."

Quỷ Nhãn Tử thần sắc mặt đại biến: "Thiên Thần Cung hạt nhân, Dị thú đứng đầu Ma long? Đáng chết. . . Ai đưa nó đã kinh động!"

Tứ đại Dị thú , tương tự có mạnh có yếu.

Không nghi ngờ chút nào, một khi trông coi Thiên Thần Cung Ma long thức tỉnh, đối với bất kỳ tiến vào người mà nói, đều là một tràng tuyệt đối tai nạn.

"Có thể kinh động Ma long, cũng chỉ có Bá Đao cùng Thiên Ma Đạo Chủ. . ."

Ma Cơ Nương Nương hít sâu một cái, trong đôi mắt đẹp tựa như bày đặt tinh mang: "Nhưng này vừa là nguy cơ, cũng là kỳ ngộ. . . Nếu có thể được đến Ma long máu, dù là chỉ là một giọt, cũng có thể kéo dài tuổi thọ ba mươi ba năm!"

Tứ đại Dị thú máu, công hiệu cũng có sự khác biệt.

Tỷ như Toàn Quy, không tinh luyện xuất huyết tinh, bình thường máu tươi cũng chỉ có tăng trưởng công lực tác dụng.

Thậm chí, dù là luyện thành Duyên Thọ đan thuốc, cũng nhiều nhất mười năm tám năm, vẫn chưa thể ăn nhiều, ăn nhiều tất nhiên có kháng dược tính, cuối cùng hiệu quả giống như là không có.

Nhưng Ma long máu, lại là công hiệu tốt nhất.

"Nghe đồn rằng, Ma long máu cho dù giọt trên đất, cũng sẽ tự nhiên sinh trưởng ra long Huyết Bồ Đề, ăn một viên liền có thể tăng nhiều mười năm công

lực a!"

Bạch Hổ bà lão thu hồi Bạch Hổ côn, đột nhiên không nói một lời, hướng về ở giữa cung điện bay vút qua.

Nàng đến cỡ này tuổi, đối với bất kỳ kéo dài tuổi thọ khả năng tự nhiên nhất là để bụng.

"Chính giữa cung điện, Thiên Ma Đạo Chủ cùng Bá Đao sao?"

Phương Nguyên cũng có ngóng trông, nhìn về phía Đường Thư sách: "Chúng ta một trận chiến, không ngại áp sau tốt."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 802: Hợp Tác

Thiên Thần cung điện phong cách thô lỗ, mang theo thượng cổ tiên dân thời kỳ mùi vị.

Lúc này, từng gian giống như cự nhân thần linh ở cung điện vỡ vụn, cho dù may mắn còn sót lại, cũng là ở trung ương Ma long rít gào xuống run lẩy bẩy.

"Quả nhiên tốt một con súc sinh!"

Phương Nguyên không nhanh không chậm chạy đi, cùng cái khác thần binh ma binh chi chủ duy trì một khoảng cách, nhảy lên một gian cung điện nóc nhà.

Ánh mắt quét qua, nhất thời có thể lấy nhìn thấy khu hạch tâm cảnh tượng.

Ở một gian xanh vàng rực rỡ bên ngoài cung điện, một con màu xanh sẫm Cự long chính ngửa mặt lên trời rít gào.

Nó đầu rắn cá thân, thể hình thon dài, trên đầu trọc lốc không có một cái Long giác, phần bụng lại sinh ra lít nha lít nhít cái vuốt.

Thoạt nhìn, vừa như một con Long hình con rết, lại mang theo điểm Cự Hủy đặc thù.

Mấu chốt nhất chính là, nó phần lưng rêu xanh dễ thấy, cũng không biết lúc trước bị chôn dưới đất bao lâu, thậm chí, liền đuôi cũng đã hoàn toàn cùng ở trung tâm nhất cung điện liền làm một thể, máu thịt hòa vào nhau, không cách nào phân cách.

Tựa hồ, nó chính là bị thiên thần phái lại đây, chuyên môn trông coi này cung

điện tồn tại.

"Thật cường liệt khí cơ. . . Luận khí huyết cùng thực lực, này Ma long e sợ không tại bất luận cái nào tuyệt thế võ giả phía dưới!"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, thậm chí lướt qua Ma long khí cơ, nhìn thấy cung điện trung ương tên gọi Bàn Vương điện!

"Bàn! Này thần ở Thần Châu thế giới ở trong, vẫn luôn là Sáng Thế Thần địa vị, thậm chí chính là hắn đúc nóng Thiên Đế kiếm. . . Lại thêm vào này điện tên là Bàn Vương, như vậy nhìn tới. . . Nơi này ngược lại thật sự là có thể là Bàn đúc kiếm nơi!"

"Bá Đao. . . Ma long xuất thế, tất thống ngự quần thú, vây quét chúng ta, ngươi còn muốn tiếp tục nữa, lưỡng bại câu thương sao?"

Lúc này, ở Bàn Vương điện ở ngoài, còn có hai bóng người.

Một cái toàn thân bao phủ ở huyền dị áo giáp trong, liền đồ trang sức đều bao trùm giáp sắt màu đen người lên tiếng nói, trên tay còn có một cái dữ tợn lợi trảo.

"Thiên Ma Trảo! Tà Thần Giáp! Người này tất là Thiên Ma Đạo Chủ!"

Phương Nguyên ánh mắt thoáng nhìn, lại nhìn thấy cùng Thiên Ma Đạo Chủ giằng co Bá Đao.

Người này không hổ là trời sinh Bá giả, thân thể hùng tráng, mỗi giờ mỗi khắc đều không tại cho người chung quanh đáng sợ áp lực.

Đặc biệt trên tay hắn chuôi này mấy người cao cự đao.

Đao này phảng phất dùng làm bằng đồng xanh, mang theo nồng nặc lịch sử ý nhị, phảng phất xuân thu ở tay, sống đao bên trên, càng là có Cự long hoa văn, giống như chiếm giữ một con Chân Long!

Thần binh thứ ba, Xuân Thu Đại Long Đao!

"Ha ha. . ."

Bá Đao ầm ầm cười to, đao chỉ Ma long: "Ta Đại Long Đao, nghe đồn rèn đúc lúc, liền huyết tế một cái Thần Long, lúc này chính phải thử một chút cái này Ma long oai, cũng không biết có thể ngăn ta mấy đao!"

"Thượng cổ Bàn Vương điện. . . Nghe đồn trong đó chất chứa Sáng Thế Thần Bàn huyền bí, ai không nghĩ vừa nhìn đây."

Hắn mặc dù là cái người điên vì võ, nhưng cũng không cổ hủ.

Ở Ma long mắt nhìn chằm chằm tình huống dưới, còn cùng Thiên Ma Đạo Chủ dây dưa không ngớt, liền thuần túy là tự tìm đường chết.

"Quả nhiên là Ma long!"

Nhìn thấy Ma long xuất thế, Quỷ Nhãn Tử mấy người càng thêm kinh hãi gần chết: "Không tốt. . . Ma long chính là Dị thú đứng đầu, xưa nay Thiên Thần Cung hành trình, một khi kinh động Ma long, hẳn phải chết thương nặng nề a!"

"Hống hống!"

Lúc này, Ma long vô tình thụ đồng thoáng nhìn, mang theo một tia vẻ khinh thường, phát ra một tiếng cao vút long ngâm.

Ầm ầm ầm!

Long ngâm cuồn cuộn, giống như sấm rền giống như ép qua.

Toàn bộ Thiên Thần Cung bí cảnh trong, đột nhiên một tĩnh, chợt liền truyền đến rất nhiều đáp lại tiếng.

"Líu lo!"

Ở phía tây, một con màu vàng chim lớn vỗ cánh đáp lại, âm thanh réo rắt.

"Gào gào!"

Phương bắc, loáng thoáng truyền đến một tiếng hổ gầm, Bạch Hổ bà lão trong tay thần binh Bạch Hổ côn bỗng nhiên không gió tự minh, phảng phất là ở hô ứng.

Cái này hai con Dị thú giống như thống lĩnh, ở chúng nó chu vi, còn có càng nhiều gào thét truyền đến, tuy rằng luận cao vút cùng chấn nhiếp kém xa tít tắp, nhưng thắng ở số lượng khổng lồ, thậm chí, nương theo rít gào nổ vang, mặt đất bắt đầu khẽ chấn động, phảng phất có thiên quân vạn mã đánh tới chớp nhoáng.

"Dị thú Hoàng Điểu? Dị thú Bạch Hổ?"

Quỷ Nhãn Tử kinh hô: "Còn có Thiên Thần Cung bên trong tất cả Hung thú, đều cùng nhau bạo động? Thiên Ma Đạo Chủ, còn không đi mau? !"

"Đi? Vì sao phải đi?"

Thiên Ma Đạo Chủ cười to: "Xưa nay Thiên Thần Cung hành trình, tiền bối đều là chỉ được ngoại vi dư trạch, một điểm Dị thú máu liền hài lòng, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể thành công dòm ngó Ma long bảo vệ bí mật, hôm nay, Bản tôn liền muốn thăm dò tìm tòi lên, Bá Đao, ngươi có dám hay không?"

"Tự nhiên phụng bồi!"

Bá Đao trực tiếp dùng hành động nói chuyện, Xuân Thu Đại Long Đao một chém.

Hống hống!

To rõ long ngâm ở trong, một đạo hơn mười trượng dài Long hình đao khí hiện lên, trực tiếp chém lên Ma long thân thể.

Xoẹt . . . . Xoẹt. . . . . !

Một chuỗi tia lửa hiện lên, to bằng lòng bàn tay lân phiến rơi xuống.

Lấy Bá Đao hầu như võ lâm chính đạo người số một thân phận, phối hợp thứ ba thần binh, dĩ nhiên chỉ là để Ma long chịu một điểm da thịt thương nhẹ!

Không chỉ có như vậy, bị thương Ma long mở ra miệng rồng, một đại đoàn màu xanh sẫm dung dịch rơi xuống, rơi xuống đất ăn mòn, dâng lên lượng lớn sương mù màu trắng.

"Này Ma long nước dãi có kịch độc, mau chóng nín hơi, nội kình hộ thể!"

Quỷ Nhãn Tử thở dài một tiếng, chủ động giết hướng về Ma long vị trí.

Hắn nhìn ra thấy vô cùng rõ ràng, như không có Thiên Ma Đạo Chủ cùng Bá Đao làm cái này lĩnh quân, bọn họ căn bản là không có cách lao ra Hung thú bao vây, chỉ có thể bị tươi sống dây dưa đến chết!

Nếu hai vị này phát rồ, vậy hắn cũng chỉ có thể liều mình bồi quân tử một lần.

"Ma Cơ Nương Nương, làm phiền ngươi ngăn trở Bạch Hổ! Đường công tử, ngươi Đào Hoa Phiến chính khắc Hoàng Điểu, có thể thủ phía tây cung điện, Ẩm Huyết đao cùng ta vây công Ma long, cái khác thần binh chi chủ, chống đối thú triều!"

Quỷ Nhãn Tử Quỳ Ngưu trong mắt tỏa ra khủng bố ánh sáng, nhìn chung toàn trường, nhanh chóng điều hành.

"Được!"

Một cách không ngờ chính là, Đường Thư Thư cái thứ nhất hưởng ứng, không chần chờ chút nào.

Dù sao giá trị này thế ngàn cân treo sợi tóc, lại nội đấu liền hoàn toàn là tự tìm đường chết, nắm mạng nhỏ đùa giỡn

Đối với Quỷ Nhãn Tử năng lực, trong chính đạo người cũng rõ ràng, biết lúc này chỉ có thể cùng nhau trông coi.

Phương Nguyên không nói một lời, một đoàn hào quang màu đỏ như máu từ trên người tản ra, trên bả vai trước được qua thương nhẹ chính phi nhanh khép lại.

'Huyết Ma nguyên thần! Ngươi nhận ra được không có?'

Lén lút, lén lút cùng Huyết Ma truyền âm.

Thần niệm giao lưu cỡ nào mau lẹ? Cho dù nói trăm câu ngàn lời, ngoại giới cũng bất quá vừa mới qua đi mấy hơi thở mà thôi.

'Ân, cái này Bàn Vương điện bên trong, hơi khác thường!'

Huyết Ma nguyên thần trầm ngâm nói.

'Ngớ ngẩn cũng biết, cái này Ma long tất nhiên bảo vệ bí mật gì. . . Chỉ là ta cảm giác cái này Bàn Vương điện bên trong, tựa hồ còn có một chút chạm đến thế giới căn nguyên đồ vật, chẳng lẽ Thiên Đế kiếm liền ở trong đó?'

Phương Nguyên trong con ngươi tinh quang lấp loé.

'Cũng không không khả năng, nhưng ngươi cần phải biết rằng, lấy ngươi thực lực chân thật, còn có Ẩm Huyết ma đao trợ giúp, giết ra khỏi trùng vây cũng không một chút vấn đề, một khi ở cái này trì hoãn quá lâu, bỏ lỡ canh giờ, Thiên Thần Cung đóng, vậy coi như thần tiên khó cứu.'

Huyết Ma nguyên thần nhắc nhở.

Phương Nguyên không sợ hãi vây công, ngoại trừ mấy đại Dị thú ở ngoài, cái

khác Hung thú đến bao nhiêu đều là đưa món ăn, đây chính là một cái không gì sánh kịp ưu thế.

Thậm chí, những khác võ giả bị vây ở nơi đây hai mươi năm, không thể nghi ngờ là một con đường chết, hắn lại chắc chắn sống sót!

Nhưng vô duyên vô cớ bị trì hoãn hai mươi năm, cũng là trọng đại cực kỳ tổn thất.

'Ha ha. . . Ta theo đuổi, những khác võ giả không hiểu, lẽ nào ngươi còn không hiểu sao?'

Phương Nguyên cười gằn , khiến cho Huyết Ma thất thanh.

Bọn hắn bực này khách đến từ thiên ngoại, làm vì tự nhiên là từ bên trong thế giới nắm lấy chỗ tốt.

Cái này Bàn Vương điện bên trong, rõ ràng có một ít thế giới căn nguyên đồ vật.

Nếu như có thể đem chiếm được, dù là trì hoãn hai mươi năm, cũng hoàn toàn đáng giá!

Thậm chí, nếu là trực tiếp luyện hóa Tam Tài Vọng Khí Kính, Phương Nguyên đều không ngại kết thúc lần này hàng lâm.

Dù sao, hắn vừa bắt đầu lúc ban đầu, chỉ là vì thí nghiệm một thoáng Mộng Sư hàng lâm phương pháp thôi, có thể có như thế nhiều thu hoạch, hoàn toàn là niềm vui bất ngờ.

"Quỳ Ngưu Loạn Thần!"

Thần niệm nhanh chóng giao lưu, giữa tràng thần binh ma binh chi chủ đám người, lại là như gặp đại địch.

Quỷ Nhãn Tử gào thét một tiếng, từ trong ánh mắt phóng ra không gì sánh kịp hào quang.

Ma long thụ đồng ngưng lại, động tác hình như có chút đình trệ.

"Lôi đến!"

Quỷ Nhãn Tử hai tay lăng không vẽ bùa, mang theo khó có thể dùng lời diễn tả được ảo diệu mùi vị, hư không chiêu lôi, từng đạo từng đạo màu trắng ánh chớp đánh xuống ở Mặc long thân trên.

Võ đạo đến đây, đã cùng thần thông không khác!

"Nhìn thấy Ma long dưới hàm ba trượng không có?"

Hắn vừa chiêu lôi, vừa mặt chỉ dẫn: "Ma long thân thể kim cương khó hư, chỉ có ba vị trí đầu thần binh ma binh mới có thể tổn thương, nhưng Xuân Thu Đại Long Đao cùng Thiên Ma Trảo cũng nhiều nhất thương mà không chết, chỉ có theo đạo kia Thiên Đế kiếm chủ lưu lại vết thương, mới có thể chân chính trọng thương Ma long!"

Ma môn cùng chính đạo nghiên cứu cái này Thiên Thần Cung cũng không phải một ngày hai ngày, thu được tư liệu rõ ràng so Phương Nguyên phong phú.

Nhưng muốn gần người cùng Ma long chém giết, đồng thời không kém chút nào đánh trúng đạo kia vết kiếm, cũng không phải cái gì đơn giản việc, thậm chí, cho dù là Thiên Ma Đạo Chủ cùng Bá Đao, cũng có thể bị Ma long phản kích mà chết!

"Nam Cung Vô Vọng, ngươi Ẩm Huyết đao trước nuốt chửng Toàn Quy tinh huyết, đủ để tu bổ tổn thương, ngươi đi lên trước, hấp dẫn chú ý, Bá Đao tiếp ứng! Thiên Ma Đạo Chủ một đòn tối hậu!"

Quỷ Nhãn Tử trực tiếp phát hiệu lệnh.

'Này không phải tỏ rõ lấy ta làm bia đỡ đạn?'

Phương Nguyên lật một cái liếc mắt, nhưng cũng biết, lúc này chính ma ở trong, chỉ có hắn xem như là người ngoài, một khi gặp phải chuyện như vậy, không hi sinh hắn hi sinh ai?

Huống chi, có Bá Đao cùng Thiên Ma Đạo Chủ áp trận, không sợ hắn lật lại trời tới.

Lúc này, bước chân hắn hơi hoãn, Thiên Ma Đạo Chủ cùng Bá Đao tầm mắt liền nhìn gần lại đây, mang theo đáng sợ áp lực.

"Chuyện này. . ."

Phương Nguyên ngoại tại sắc mặt hết sức khó coi, nhìn Ma long, Ẩm Huyết đao trên hào quang đỏ ngàu bao trùm toàn thân.

"Huyết Tẩy Thiên Hạ!"

Xì xì!

Một đạo hơn mười trượng dài màu máu đao cương, trực tiếp chém ra, rơi vào Ma long trên thân.

Xì xì!

Tia lửa ở trong, nó cứng rắn lân phiến hiện nổi lên ra rất nhiều chèo ngân, mang theo vỡ vụn vết tích.

Ma long giận dữ, trực tiếp một hớp cắn xuống, thanh thế lập tức như chớp giật.

Ầm ầm!

Phương Nguyên dưới chân thổ địa trong nháy mắt vỡ vụn.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, cả người hắn nhảy lên thật cao, rơi vào giữa không trung, đối diện Ma long miệng rộng.

"Cơ hội tốt!"

Bá Đao cùng Thiên Ma Đạo Chủ ánh mắt sáng lên, đồng loạt ra tay.

"Hùng Bá Thiên Hạ!"

Bá Đao trên tay Xuân Thu Đại Long Đao phát ra một tiếng Long ngâm, đao khí cực kỳ cô đọng, cuối cùng hóa thành một đường thẳng, chém ở Ma long thân người bên trên.

Thiên Ma Đạo Chủ thân hình giống như quỷ mị, qua lại đến Ma long phần bụng, Thiên Ma Trảo dò ra!

"Hống hống!"

Sau một khắc.

Ma long đau nhức giãy dụa, dáng người dong dỏng cao giống như roi thép, đột nhiên vừa kéo!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 803: Thất Sát

'Chính là hiện tại!'

Phương Nguyên chủ động nghênh tiếp Ma long công kích, thoạt nhìn liền phảng phất né tránh không kịp giống như, vừa đúng bị một thoáng đánh tiến vào Bàn Vương điện.

Ầm ầm!

Trên người hắn phóng ra nồng nặc huyết quang, giống như một cái cực lớn huyết nhân, bị trực tiếp quăng nhập điện bên trong.

Quỷ Nhãn Tử: ". . ."

Bá Đao: ". . ."

"Ha ha. . . Khá lắm gian xảo tiểu tử!"

Thiên Ma Đạo Chủ nanh cười một tiếng , tương tự hướng về Bàn Vương điện vọt tới.

"Hống hống!"

Lúc này, Ma long thân thể cuộn mình, giống như dài Bàn Xà trận, đem Bàn Vương điện cùng vừa nãy chỗ yếu trực tiếp ẩn giấu đi.

Thấy cảnh này, cho dù là Quỷ Nhãn Tử, cũng có chút tức đến nổ phổi.

"Cái này Ma long đem Bàn Vương điện bảo hộ ở trong người, nói rõ chỉ thủ không công, phiền phức!"

Quỷ Nhãn Tử nói thật nhanh: "Không bằng chúng ta trực tiếp phá vòng vây rời đi, làm sao? Chỉ cần ngăn chặn lối vào, cái này Nam Cung Vô Vọng đó là một con đường chết!"

Thiên Thần Cung mở ra có thời hạn, một khi quá hạn không thể chạy ra, đó chính là thập tử vô sinh kết cục !

"Chỉ là một con Ma long!"

Bá Đao lại là nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai múa đao.

"Hống hống!"

Xuân Thu Đại Long Đao bên trên, hào quang màu vàng óng bùng lên, một con màu vàng Cự long bỗng nhiên bốc lên: "Chết đi cho ta! Kháng Long Hữu Hối giết!"

Ánh đao cô đọng đến cực điểm, giống như thượng cổ Thần Long một lần nữa giáng thế.

Liền ngay cả Ma long, cũng không thể không tại này cỗ uy nghiêm phía dưới cúi đầu.

Phốc!

Máu bắn tung tóe, từng đạo từng đạo vết thương ở Ma long trên thân hiện lên, nhưng nó lại là tựa như quyết định chủ ý giống như, gắt gao xoay quanh thân thể, cũng không tiếp tục giãn ra.

'Bá Đao toàn lực ứng phó, dĩ nhiên có như vậy lực phá hoại. . .'

Quỷ Nhãn Tử nhìn tình cảnh này, không khỏi vô cùng kinh ngạc: 'Đồng thời. . . Vì sao khư khư cố chấp, chẳng lẽ chính đạo nắm giữ cái gì tình báo, ở đây cung điện bên trong, có cái gì bọn họ khó có thể dứt bỏ đồ vật?'

Nghĩ tới đây, hắn hỏi dò ánh mắt nhất thời nhìn về phía Thiên Ma Đạo Chủ.

"Nếu Bá Đao ngươi có này nhã hứng, ta làm sao có thể không thành toàn đây?"

Thiên Ma Đạo Chủ chỉ cươi cười, trên tay Thiên Ma Trảo ô quang toả sáng, tựa hồ lấy hắn làm trung tâm, ngưng tụ ra một con khủng bố ma vật bóng mờ.

"Được! Thiên Ma Đạo Chủ chính là Thiên Ma Đạo Chủ!"

Bá Đao cười to: "Chúng ta liên thủ, không hắn không thể làm thịt con súc sinh này!"

. . .

Liền ở bên ngoài hai đại thần binh ma binh chi chủ huyết đấu Ma long lúc.

Phương Nguyên lại là cầm Ẩm Huyết đao, ở Bàn Vương điện bên trong đi xuyên.

Cung điện này tuy lớn, nhưng hạt nhân chỉ có một gian, vô cùng trống trải, bốn phía lấy đồng thau rèn đúc trên vách tường, có đủ loại tranh vẽ trên tường.

"Bàn mở thế giới, diễn sinh vạn vật. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy mới bắt đầu cái kia phó đồng thau đồ, chuẩn xác mà nắm chặt đến đối phương nghĩ muốn biểu đạt ý tứ: "Cái này miêu tả, hắn là Bàn công lao, còn có cuối cùng thân hóa Thiên Đế kiếm, bảo vệ thế giới vô thượng tình cảm. . ."

Đến mặt sau, đồng thau đồ biến đổi, mang theo mênh mông khí tức, nhìn ra thấy Phương Nguyên tâm thần chấn động mạnh: "Đây là. . . Bàn Vương đạo! Nó dĩ nhiên có thể đem con đường của chính mình, mưu đồ viết hình thức trực tiếp thuyết minh đi ra!"

Đạo khả đạo, phi thường đạo.

Nhưng trên thực tế, cái gọi là đại đạo huyền minh, chỉ có thể hiểu ý, không thể nói bằng lời các loại, hoàn toàn chính là trò cười!

Không cách nào dùng chính xác hình thức biểu đạt ra đến, chỉ là bởi vì đối với đạo lý giải, còn chưa đủ sâu sắc.

Bằng không, bất kỳ con đường đến đỉnh cao, đều có thể từ võ học, thần thông, đồ họa, thậm chí kỳ dị phù hiệu thuyết minh đi ra.

Nhưng lúc này, Bàn Vương thân là Sáng Thế Thần, đem tự thân 'Đạo' không hề bảo lưu rót vào ở đây , tương tự vô cùng quý trọng!

Liền ngay cả Huyết Ma nguyên thần thấy, cũng là ngơ ngác không nói.

'Được đến những thứ này, lại thêm vào ta có Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật trợ giúp, sau khi trở về, là có thể thử nghiệm ngưng tụ con đường của chính mình!'

Phương Nguyên cảm giác cực kỳ thỏa mãn.

Cho dù là lúc này hắn cái này phân thần, cũng là được ích lợi không nhỏ.

Ít nhất, quấy nhiễu bản thể cửu nguyên Ma Chủ đạo kia bình cảnh, liền lặng yên không một tiếng động, không trở ngại chút nào bị đột phá , khiến cho cả người hắn khí cơ nhất thời tiến vào một loại huyền minh cảnh giới khó lường.

"Ta rõ ràng!"

Lúc này, Huyết Ma nguyên thần bỗng nhiên kêu to: "Nơi này tuy rằng không có Thiên Đế kiếm, nhưng cũng có Thiên Đế kiếm quyết a. . ."

Đem Bàn đạo, lấy kiếm pháp hình thức biểu hiện ra, chính là Thiên Đế kiếm quyết!

Tuy rằng bộ kia có lẽ vượt qua Thiên phẩm thần công, tất nhiên là ở Thiên Đế kiếm bên trong phong tồn, nhưng nó đầu nguồn vẫn là Bàn đạo, khắc lục ở đây đạo!

Bởi vậy, nơi này có thể nói là Bàn chân chính nơi truyền thừa.

"Lại nói. . . Thiên Đế kiếm cũng không phải không có ẩn náu ở đây nơi khả năng."

Phương Nguyên một vài bức đồ nhìn sang, trên người khí cơ càng ngày càng mờ ảo, giọng nói cũng mang theo điểm khó lường mùi vị , khiến cho Huyết Ma nguyên thần không khỏi rơi vào trầm mặc.

"Nguyên lai, đây chính là võ giả Thần Ma cảnh!"

Nhìn thấy cuối cùng một bức lúc, Phương Nguyên thở dài một hơi, khẽ cười nói.

Hắn khoảng cách Thần Ma cảnh chỉ kém tới cửa một cước, lúc này nhìn thấy cái này Bàn Thần đồ lục, nhất thời đột phá, thuộc tính lan đại biến:

"Họ tên: Phương Nguyên (Nam Cung Vô Vọng)

Tinh: 300

Khí: 300

Thần: 300

Tu vị: Thần Ma cảnh

Kỹ năng: Lục Cực Ngự Binh Quyết (cảnh giới thứ ba), Đại Huyết Ma Công

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật (ngụy), Nguyên Lực Chi Thể, ma binh — Ẩm Huyết đao "

"Thần Ma cảnh sao?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, không chút phật lòng.

Chỉ là một thế giới đứng đầu, đối với hắn mà nói, đã là trải qua không biết bao nhiêu lần, từ lâu không quan tâm hơn thua.

Chân chính gây nên hắn hứng thú, vẫn là Bàn Thần đồ lục cuối cùng một bộ.

Đó là Bàn lấy thân tế kiếm , hóa thành Thiên Đế kiếm hình ảnh, chỉ là một chút, liền cảm giác có kiếm khí bén nhọn phả vào mặt.

Mà ở kiếm khí ở trong, rồi lại lẫn lộn từng tia tia đao khí, có thể kỳ quan.

Phương Nguyên phóng tầm mắt nhìn tới, liền thấy ở cái này đồ lục cuối cùng vị trí, thình lình có người lấy đao làm vì bút, khắc xuống bảy cái 'Giết' chữ! Mỗi một chữ "giết" đều không giống nhau, mang theo đại hủy diệt, đại tịch tĩnh thiện vị, có loại ma chi phần cuối chính là chính, bỏ xuống đồ đao, lập địa thành phật mùi vị.

"Cái này Bàn Vương cung chất liệu phi thường huyền dị, có thể sinh sôi liên tục, hủy hoại cũng có thể lấy không ngừng chữa trị, tầm thường thần binh chi chủ, nghĩ muốn lưu lại khắc chữ, tự nhiên là khó càng thêm khó, trừ phi là. . . Thần Ma cảnh võ giả!"

Phương Nguyên tiến lên, nhất thời ở bảy chữ giết chữ lớn phía dưới, lại nhìn thấy một hàng chữ nhỏ: "Ta chính là Nhiếp Cuồng, hai mươi tuổi chấp chưởng ma binh Thất Sát Hổ Phách đao, tàn sát thiên hạ, sau nhập Thiên Thần Cung, nhìn thấy Bàn Vương bút tích thực, đại triệt đại ngộ, đem Thất Sát Hổ Phách đao phong ấn ở đây. . ."

"Đời trước Thất Sát Hổ Phách đao chi chủ, Nhiếp Cuồng? !"

"Nghe đồn người này là tuyệt thế ma đầu, đã từng giết đến toàn bộ giang hồ võ lâm sợ hãi, mấy cái thánh địa bị diệt cả nhà, suýt chút nữa bị đứt đoạn truyền

thừa. . ."

"Không nghĩ tới. . . Hắn cuối cùng mai danh ẩn tích, là đem chính mình phong ấn ở đây? Hắn nguyên bản hắn là mơ ước Bàn Vương điện huyền bí, lấy Ma long thực lực, cũng căn bản không ngăn được hắn, nhưng thấy đến Bàn Thần đồ lục, liền đại triệt đại ngộ? Trái lại đem Thất Sát Hổ Phách đao phong ấn ở đây, phòng ngừa di hoạ nhân gian?"

Phương Nguyên không sai biệt lắm thôi diễn xảy ra chuyện gì trải qua.

Bàn chính là là chân chính Ma thần! Nó đạo, đối với bất kỳ tới cửa một cước đại năng mà nói, đều mang có khó có thể dùng lời diễn tả được sức mê hoặc.

Trên thực tế, cũng chính là Phương Nguyên cùng Huyết Ma nguyên thần, một cái có con đường của chính mình, một cái sớm có kinh nghiệm, chính đang chậm rãi ngưng tụ lại con đường, không bị ngoại giới lay động, mới có thể không thế nào chịu ảnh hưởng, bằng không, đổi thành cái khác không biết chuyện Ma Chủ đi vào, tám thành cũng là bị Bàn thần chi đạo hoàn toàn thuyết phục kết cục .

Đối với Ma Chủ mà nói, đây chính là vào ngoại đạo! Dơ tự thân căn cơ, lại tiến vào vô vọng!

"Đáng thương Nhiếp Cuồng cũng coi như nhân kiệt một đời, cuối cùng lại vẫn là khám không phá!"

Phương Nguyên nhàn nhạt thở dài một tiếng.

"Chờ một chút. . . Thất Sát Hổ Phách đao đây?"

Huyết Ma nguyên thần nói, toàn bộ đại điện vô cùng trống trải, liếc mắt một cái là rõ mồn một , căn bản không có Thất Sát Hổ Phách đao cùng Nhiếp Cuồng thi thể hình bóng.

"Rất đơn giản, hắn là tự phong ở đây, tất nhiên không hy vọng bị người ngoài

phát hiện! Thậm chí. . . Cái này Thất Sát chữ thiếp bên trong cũng mang theo huyền cơ, ta hoài nghi cũng không phải là hắn có ý lưu lại, mà là Thất Sát Hổ Phách đao ảnh hưởng, dù sao, chuôi này ma binh có nhiếp hồn đoạt phách năng lực, ngay lúc đó Nhiếp Cuồng tàn sát giang hồ, cùng nó có rất lớn quan hệ. . . Tất không hy vọng liền như thế bị phong ấn vắng lặng!"

Phương Nguyên tiến lên một bước: "Huyết Ma. . . Ngươi không phải khoe khoang Ẩm Huyết đao tu bổ lại sau khi, uy năng không kém hơn Thất Sát Hổ Phách đao sao? Lúc này cơ hội tới, hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng a!"

"Chờ một chút, ta nguyên thần còn chưa tu bổ hoàn chỉnh, mảnh vỡ cũng không có tập hợp đủ. . ."

Huyết Ma nguyên thần lập tức kháng nghị.

Nó biết mình bao nhiêu cân lượng, lúc này Ẩm Huyết đao, cùng xếp hạng bốn, năm thần binh ma binh đối đầu đều sẽ không nhút nhát, nhưng ma binh số một, chỉ đứng sau Thiên Đế kiếm Thất Sát Hổ Phách? Nó cảm giác mình vẫn là kiềm chế một chút tốt.

Nhưng Phương Nguyên căn bản không để ý tới không để ý, ngón tay dò ra, điểm ở Thất Sát chữ thiếp thứ nhất cái chữ Sát trên.

Ầm ầm!

Một luồng kinh người đao khí cùng Ma niệm, nhất thời theo đầu ngón tay, đột nhiên lan tràn đến hắn biển ý thức.

"Giết! Giết! Giết!"

"Thương Thiên bất công! Giết! Đại địa bất bình! Giết! Phàm nhân vô đạo, giết! Thiên hạ không có gì không thể giết!"

"Võ giả khi giết người, giết người không lưu tình. Thiên thu bất hủ nghiệp, đều ở giết người bên trong!"

. . .

Đáng sợ sát ý, giống như từng đạo từng đạo sóng to gió lớn, trùng kích Phương Nguyên tâm thần.

"Kịch liệt như thế sát ý, chẳng trách các đời Thất Sát Hổ Phách đao chủ đều là điên cuồng giết người. . ."

Phương Nguyên âm thầm cười gằn, thần niệm lại dường như vạn năm bàn thạch giống như, mặc cho những thứ này sát niệm oanh kích, đụng phải sụp đổ, rải rác ra linh tinh đao chiêu đao ý.

"Thiên Ma Thất Sát đao pháp?"

Phương Nguyên tinh tế cảm nhận xuống, "Tuy rằng đại đạo luận thuật, còn phải kém hơn tại Bàn thần một bậc, nhưng luận thuần túy sát phạt thủ đoạn, lại có thể xưng một tiếng kinh thiên địa, khiếp quỷ thần!"

Ngón tay hắn liên tục, liên tiếp đem bảy cái chữ Sát đều ra dấu một lần.

Quả nhiên, tiếp nhận rồi vô số sát ý xung kích sau khi, hoàn chỉnh Thiên Ma Thất Sát thức liền bị hắn hoàn toàn nắm giữ.

Ào ào ào!

Không chỉ có như vậy, ở cái cuối cùng bút họa hoàn thành lúc, cái này mặt vách tường đồng thau ầm ầm chấn động mạnh, từng tấc từng tấc nứt toác, hiện ra mặt sau một cái không gian.

Ong ong!

Ánh đao lấp loé, lấy Phương Nguyên thị lực, nhất thời có thể lấy nhìn thấy ở vách tường mặt sau bên trong không gian, một tên khoảng ba mươi tuổi võ giả ngồi khoanh chân, ôm một thanh trường đao màu đen!

Nhiếp Cuồng! Thất Sát Hổ Phách đao!

"Đây là, chết mà kim cương? !"

Phương Nguyên nhìn trông rất sống động Nhiếp Cuồng, không thể không nói, cái này đã từng là Thất Sát Hổ Phách đao chủ, vẫn là một cái anh tuấn mỹ nam tử.

Đồng thời, chết đi nhiều năm, như trước thi thể bất hủ, cứng như kim cương, vô cùng huyền dị.

Hống hống!

Đang lúc này, Bàn Vương điện ở ngoài, Ma long rên rỉ, cực lớn đầu rồng lăn xuống trên đất, máu tươi giống như thác nước giống như mãnh liệt!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 804: Tuyệt Sát

"Nhanh như vậy liền giết chết Ma long?"

Nghe bên ngoài truyền đến Ma long rên rỉ, Phương Nguyên hơi hơi kinh ngạc: "Xem ra Thiên Ma Đạo Chủ cùng Bá Đao là liều mạng!"

Cỡ này ghi tên ba vị trí đầu thần binh ma binh chi chủ, có thể nói đã ở vào Thần Ma cảnh giới tới cửa một cước trên, càng có rất nhiều bảo mệnh cùng bạo phát át chủ bài.

Trước vẫn cùng Ma long lá mặt lá trái, chỉ là bởi vì không nghĩ trả giá quá nhiều đánh đổi.

Đồng thời, các đời Ma long đều có Hung thú đại quân trợ trận, lấy quả địch chúng, vốn là một cái chuyện rất ngu xuẩn.

Nhưng không biết tại sao, lần này bên ngoài những võ giả này, lại là cực kỳ chấp nhất.

"Quản hắn ba bảy hai mươi mốt, trước tiên bắt đến Thất Sát Hổ Phách đao lại nói!"

Phương Nguyên thu đao vào vỏ, đi lên phía trước, tay phải nhẹ nhàng vồ một cái.

Xì xì!

Đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Nguyên bản khoanh chân ngã ngồi, giống như kim cương Nhiếp Cuồng thi thể, bỗng nhiên mở hai mắt ra, miệng phun huyền âm: "Trá!"

Thất Sát Hổ Phách đao hí dài, trực tiếp một đao chém tới, ở giữa không trung biến ảo bảy đạo kinh người sát khí, đem Phương Nguyên đường lui hoàn toàn khóa kín!

Thiên Ma Thất Sát thức!

Năm đó Nhiếp Cuồng tàn sát giang hồ, giết đến võ lâm chính đạo nghe tiếng đã sợ mất mật đao chiêu, nhất thời tái hiện nhân gian!

'Chết rồi người, còn muốn tác quái!'

Phương Nguyên không quan tâm hơn thua, biết đây cũng không phải là Nhiếp Cuồng phục sinh, mà là lấy một loại trạng thái kỳ dị, đem chính mình cuối cùng một đao bảo lưu ở thịt khiếu bên trong.

Một khi có võ giả nghĩ muốn mạnh mẽ nhận lại đao, liền sẽ lập tức gặp phải phản phệ!

Cái này phản phệ cũng xác thực cực mạnh!

Có thể đi vào Bàn Vương điện, đều là xếp hạng hàng đầu thần binh ma binh chi chủ.

Nhưng ác chiến Ma long, lĩnh ngộ Bàn Thần đồ lục, đều là háo lớn tâm lực việc.

Lúc này, lại đối mặt với Thất Sát bảng chữ mẫu xung kích, sẽ ở không hề phòng bị tình huống dưới tiếp này một đao, hoàn toàn có thể nói cửu tử nhất sinh!

Cái này một đao, có thể nói là Nhiếp Cuồng suốt đời công lực ngưng tụ, năm đó Thất Sát Hổ Phách đao cuối cùng thất truyền!

Cho dù là đem Thiên Ma Đạo Chủ, Bá Đao đổi đến Phương Nguyên vị trí, cũng tất nhiên thảm bị phân thây, đầu một nơi thân một nẻo.

Nhưng Phương Nguyên không giống!

Hắn lúc này, đã là Thần Ma cảnh giới võ giả!

Càng không cần phải nói, bản thể đột phá cửu nguyên bình cảnh , liên đới cái này phân thần thực lực cũng là nước lên thì thuyền lên.

Cheng!

Ẩm Huyết đao lần thứ hai ra khỏi vỏ!

Trong hư không, một đạo ánh đao màu đỏ ngòm chia ra làm bảy, không kém chút nào đối đầu Nhiếp Cuồng sát khí!

Ẩm Huyết đao đối với Thất Sát Hổ Phách đao!

Thiên Ma Thất Sát thức đối với Thiên Ma Thất Sát thức!

Leng keng leng keng leng keng Keng!

Bảy tiếng vang lên giòn giã sau khi, sát khí đột nhiên biến mất không còn tăm tích.

Nhiếp Cuồng như trước ôm đao ngồi xếp bằng, phảng phất vừa nãy hết thảy đều là ảo giác.

Lần này tuyệt sát kết cục, vẫn bị Phương Nguyên lấy kỳ diệu tới đỉnh cao thủ pháp cản lại.

Ở bên ngoài Thất Sát bảng chữ mẫu bên trong lưu lại Thiên Ma Thất Sát đao pháp, tuyệt đối là Nhiếp Cuồng lớn nhất nét bút hỏng! Đương nhiên, khi đó hắn đã nửa bị Thất Sát Hổ Phách đao khống chế, cùng người điên cũng không có bao

nhiêu khác nhau, không thể tính toán theo lẽ thường.

Phương Nguyên tiến lên, lần này sẽ không có bất kỳ trở ngại, nhẹ nhàng xảo xảo mà đem Thất Sát Hổ Phách đao lấy ở trong tay.

"Giết! Giết! Giết!"

Đây là một thanh trường đao màu đen, bề ngoài bình thường, liền Ẩm Huyết đao cũng không sánh bằng.

Nhưng nắm ở trên tay sau khi, lại tự có một loại đáng sợ sát ý ăn mòn tâm thần, phải đem hắn hóa thành một cái chỉ biết là giết chóc cuồng ma.

'Đao này có làm người chấn động cả hồn phách năng lực, uy lực còn ở Quỳ Ngưu mắt bên trên, nếu là lấy này triển khai Thiên Ma Thất Sát đao pháp, quả thực là thần cản giết thần, phật chặn giết phật!'

Phương Nguyên cầm đao mà đứng, bản thân khí cơ rót nhập vào chuôi này đệ nhất ma binh ở trong, thình lình muốn lấy tự thân ý chí, hoàn toàn đánh bại cái này Hổ Phách đao bên trong sát khí, do đó đưa nó hoàn toàn nắm giữ.

'Các đời Thất Sát Hổ Phách đao chủ, trên thực tế phần lớn là đao nô, lấy đao ngự người, mà không phải lấy người ngự đao! Nhưng ta làm sao sẽ thoả mãn với đó!'

Cười gằn ở trong, đao này sát khí liên tục bại lui, cuối cùng bị Phương Nguyên hoàn toàn thu phục, phóng ra yêu dị mà làm người chấn động cả hồn phách hàn mang.

"Hả?"

Thu phục Hổ Phách đao sau khi, Phương Nguyên nhìn quét Nhiếp Cuồng thi thể, lại có phát hiện.

Ở trong lồng ngực của hắn, còn thu một bản sách cổ, có thể bị như vậy trân

trọng mà nơi bảo tàng, hiển nhiên cũng không phải phàm vật.

Phương Nguyên thành thật không khách khí, một cái mò ở trong tay, liếc mắt một cái, nhất thời có chút vui mừng: "Thượng cổ binh khí phổ? Nhiều như vậy trang?"

Vèo vèo!

Đang lúc này, ba bóng người cũng nhảy vào Bàn Vương điện bên trong.

"A!"

"Đây là. . . Bàn Thần đồ lục? Bàn di tàng!"

Thiên Ma Đạo Chủ cùng Bá Đao vừa mới vào nhập, nhìn thấy Bàn Thần đồ lục khắc hoạ, con mắt chính là ngẩn ngơ, chợt chính là mê muội vẻ.

Ở trong mắt bọn họ, đây chính là đại đạo! Chính là chí lý!

Thậm chí có dự cảm mãnh liệt, chỉ cần hoàn chỉnh xem xong, cái kia quấy nhiễu bọn họ nhiều năm bình cảnh, tất nhiên có thể lấy đột phá!

"Ai. . ."

Lúc này, Phương Nguyên lại là nhẹ nhàng thở dài, thu cẩn thận binh khí phổ sách cổ, vung động trong tay Thất Sát Hổ Phách đao.

Xì xì!

Đao khí bao phủ, xẹt qua rất nhiều vách tường, phía trên đồng thau khắc hoạ trong nháy mắt bị phá hủy hầu như không còn.

Tuy rằng Bàn Vương điện có tự mình khôi phục năng lực, nhưng một cái Thần Ma cảnh võ giả toàn lực ứng phó, tạo thành phá hư, muốn khôi phục liền không phải một sớm một chiều việc.

"Không!"

Ở Bàn Thần đồ lục bị hủy một khắc đó, Thiên Ma Đạo Chủ cùng Bá Đao đều là kêu lên thê lương thảm thiết, tiếng như chim cuốc khấp huyết.

Đối với bọn hắn mà nói, ở đốn ngộ lúc bị mạnh mẽ đánh gãy, thật giống như cho sắp chết khát người một bình nước, lại đem ấm nước đánh đổ giống như tàn nhẫn, quả thực là không đội trời chung tử thù!

Thời khắc này, ba cái võ giả nhìn hướng về Phương Nguyên ánh mắt, đều là huyết hồng huyết hồng, hận không thể bác da mà ăn máu thịt!

'Tuy rằng bị Bàn thần đạo ăn mòn, chỉ là đi nhầm vào lạc lối, nhưng Tà đạo thường thường thấy hiệu quả nhanh nhất, nếu để cho ba người này lại đột phá, ta e sợ sẽ chết ở chỗ này!'

Phương Nguyên cầm đao mà đứng, lẳng lặng nhìn kỹ ba người.

Một lát sau, Bá Đao trong mắt mới thoáng khôi phục thanh minh, nhìn chằm chằm Phương Nguyên trong tay Thất Sát Hổ Phách đao, tiếng nói khô khốc: "Ta chính đạo truy tìm mấy trăm năm manh mối, mới suy đoán đời trước đao chủ Nhiếp Cuồng chết ở Bàn Vương điện bên trong, ngươi là làm sao biết được?"

Chuyện đến nước này, Phương Nguyên trước các loại ẩn nhẫn, đều bị hắn xem là sớm có dự mưu bố cục.

"Được lắm Nam Cung Vô Vọng!"

Liền ngay cả Thiên Ma Đạo Chủ, cũng là không khỏi than thở.

Mà Quỷ Nhãn Tử nhưng là một mặt dữ tợn vẻ áo não, hiển nhiên bởi vì không có phát hiện Phương Nguyên ngụy trang mà cảm thấy xấu hổ: "Thực sự là cả ngày trêu nhạn, ngược lại bị nhạn mổ vào mắt! Hậu sinh khả úy! Hậu sinh khả úy!"

Ba người tuy rằng than thở, nhưng này loại lạnh lẽo sát khí, lại là hoàn toàn không giả được.

Thậm chí, đã chiếm cứ tam tài vị trí, đem Phương Nguyên bao vây ở bên trong.

"Làm sao, trước Ma môn còn ở lôi kéo ta, lúc này lại muốn động thủ sao?"

Phương Nguyên thăm thẳm thở dài.

"Giang hồ sóng sau đè sóng trước, một đời người mới thay người cũ. . . Ta nguyên vốn cũng không nghĩ tới!"

Thiên Ma Đạo Chủ đồng dạng thở dài: "Nhưng ngươi quật khởi thực sự quá nhanh, như vậy xuống, e sợ không cần mấy năm, toàn bộ Ma môn, thậm chí giang hồ, đều không có chúng ta đất đặt chân."

"Ta Xuân Thu Đại Long Đao, cũng rất muốn cùng Thất Sát Hổ Phách đao so sánh, xem ai mới thật sự là thiên hạ đệ nhất đao!"

Bá Đao hai tay cầm đao, giơ lên đỉnh đầu, quanh thân đao khí mãnh liệt, hiển nhiên vừa ra tay sẽ kinh động thiên hạ!

"Quỳ Ngưu Nhiếp Thần, lôi đến!"

Ba người bên trong, trước hết động thủ lại là Quỷ Nhãn Tử.

Hắn Quỳ Ngưu trong mắt thả ra làm người hoa mắt mê mẩn ánh sáng, hai tay hư không vẽ bùa, một tia chớp liền hiện lên, hướng về Phương Nguyên bổ tới.

"Hùng Bá Thiên Hạ!"

Quỷ Nhãn Tử động tác, lập tức liền giống như ở vốn là căng thẳng dây cung càng thêm một đạo lực, bình tĩnh trạng thái nhất thời bị đánh vỡ.

Bá Đao thuận thế mà động, một đạo kinh người cực kỳ đao khí lăn xuống, mênh mông cuồn cuộn, càng phảng phất mang theo xuân thu thời gian dòng sông lịch sử, mang theo lịch sử đại thế, cuồn cuộn mà qua, nghiền ép tất cả không phục!

Đây mới là xuân thu chân nghĩa!

Nhưng càng thêm kinh khủng, lại là Thiên Ma Đạo Chủ.

Người này nắm giữ thứ hai ma binh Thiên Ma Trảo, lúc này cả người liền ẩn vào hư không, không nhìn thấy chút nào hình bóng, phảng phất đang đợi Phương Nguyên lộ ra kẽ hở lúc, trở lại một đòn trí mạng!

"Thiên Ma. . . Thất Sát!"

Phương Nguyên đáp lại lại hết sức đơn giản.

Hắn cầm Thất Sát Hổ Phách đao, thẳng tắp một chém!

Xì!

Thất Sát Hổ Phách đao bên trên đột nhiên thả ra làm người chấn động cả hồn phách ánh sáng, Quỷ Nhãn Tử Quỳ Ngưu mắt, cùng nó so với, nhất thời đã biến thành trò trẻ con giống như đồ vật, trước tiên bị phản phệ, phun ra một hớp lão máu.

Không chỉ có như vậy, ánh đao ở giữa không trung càng là bỗng nhiên phân hoá, chia ra làm bảy, bảy phân thành bốn mươi chín, che ngợp bầu trời ánh đao, trực tiếp phong tỏa tất cả, đi vào Hùng Bá Thiên Hạ xuân thu đao thế bên trong.

Hống hống!

Hư không rung động.

Mọi người phảng phất nhìn thấy một con màu vàng Cự long giẫy giụa, lại bị

bốn mươi chín đao đao khí đinh nhập trong cơ thể, giống như ngàn đao bầm thây giống như, đột nhiên tan vỡ.

"Không thể!"

Bá Đao lui một bước, khắp khuôn mặt là huyết hồng.

Người như hắn, làm sao có thể ở đối đao bên trong lui bước? Đây là dốc hết ngũ hồ tứ hải chi thủy cũng khó có thể cọ rửa sỉ nhục!

Nhưng không có chờ đến hắn đỏ mắt nhào lên trước, Phương Nguyên đã như di hình hoán ảnh giống như, chớp mắt đã áp sát, Thất Sát Hổ Phách đao đi đầu một chém.

Ô ô!

Ma đao nổ vang, làm người chấn động cả hồn phách.

Bảy đạo ánh đao trong nháy mắt từ Bá Đao thất khiếu bên trong đi vào, vô tung vô ảnh, vô hình vô tích.

"Đao tốt! Hảo đao pháp!"

Bá Đao ngơ ngác, nhắm hai mắt lại, dĩ nhiên đã khí tức đoạn tuyệt!

Một đao phía dưới, chính đạo đứng đầu hảo thủ, Bá Đao —— hình thần đều diệt!

Loại này biến cố , khiến cho Quỷ Nhãn Tử đều hầu như bị doạ muốn ra quần.

"Hô. . ."

Phương Nguyên lại là thở ra một hơi dài.

Vừa nãy hắn nhìn như ba chiêu hai thức, hời hợt giải quyết đối thủ, trên thực tế cũng là toàn lực mà phát.

Mấu chốt nhất, vẫn là hắn phá vào Thần Ma cảnh, cảnh giới cao Bá Đao một tầng, Thất Sát Hổ Phách đao đồng dạng vượt qua Xuân Thu Đại Long Đao.

Nếu không thì, kết quả đến tột cùng làm sao, còn thực sự khó nói.

Đồng thời, tất cả những thứ này yếu quyết, chính là nhanh! Nhanh đến Thiên Ma Đạo Chủ đều phản ứng không kịp nữa.

Quả nhiên, cái này biến cố, liền Thiên Ma Đạo Chủ đều không có dự liệu được.

Tuy rằng hắn vẫn là đem nắm chặt cơ hội, xuất hiện sau lưng Phương Nguyên, một trảo dò ra, nhưng đã trì một ý nghĩ công phu.

Phật gia lấy hai mươi niệm làm một nháy mắt, hai mươi nháy mắt làm một đạn chỉ!

Một ý nghĩ thời gian có thể làm cái gì?

Người bình thường có lẽ cái gì đều làm không được, nhưng đã đầy đủ Phương Nguyên khôi phục bộ phận thực lực!

"Gào gào!"

Ở sau lưng của hắn, Ẩm Huyết đao bỗng nhiên tự minh, huyết sắc bùng lên, một bóng người hư ảo hiện lên đi ra.

Huyết Ma nguyên thần!

Này ma quỷ dị nở nụ cười, mở hai tay ra, trực tiếp che ở Phương Nguyên sau lưng.

Phốc!

Thiên Ma Trảo một trảo đã nắm, Ẩm Huyết đao rên rỉ một tiếng, Huyết Ma

nguyên thần nhất thời tiêu tan!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 805: Tàng Binh Lâu

"A. . . Tiểu tử, sau lần này, ngươi đến bồi thường ta, vì ta bổ túc nguyên thần, tập hợp đủ tất cả tàn phiến!"

Huyết Ma nguyên thần kêu to.

Nó lần này có thể nói nguyên khí đại thương, hơi có chút tức đến nổ phổi mùi vị.

"Ngươi yên tâm!"

Phương Nguyên truyền âm động viên.

Huyết Ma hi sinh, tuyệt đối không phải không có giá trị.

Ít nhất, đã đầy đủ hắn xoay người, đối mặt với Thiên Ma Đạo Chủ.

"Ẩm Huyết đao còn có loại này biến hóa?"

Thiên Ma Đạo Chủ tự nhiên không biết trong đó tin tức, chỉ là xem là thần binh năng lực đặc thù.

Lúc này cưỡi hổ khó xuống, Thiên Ma Trảo quyết chí tiến lên, đã là rót nhập vào toàn bộ công lực.

Ô ô!

Thiên Ma Trảo nổ vang, từng tia từng tia Ma khí tản ra, biến ảo ra một con ma vật bóng mờ, mặt xanh nanh vàng, hổ đầu báo mắt , tương tự gầm thét lên hướng về Phương Nguyên dò ra lợi trảo.

"Thiên Ma Đạo Chủ. . . Thời đại của ngươi đã qua, tiếp đó, là thuộc về ta giang hồ! !"

Phương Nguyên thân hình nghiêng về một phía lùi, vừa thăm thẳm thở dài.

Thiên Ma Đạo Chủ con ngươi co rụt lại.

Hắn đương nhiên sẽ không vì Phương Nguyên lời nói lay động, trên thực tế, đến hắn tình trạng này, cho dù Phương Nguyên ở ngay trước mặt hắn giết cả nhà của hắn, cũng chưa chắc có thể làm cái này kiêu hùng tâm cảnh lên một điểm sóng lớn.

Chân chính khiến Thiên Ma Đạo Chủ kinh sợ, vẫn là Phương Nguyên bay ngược thân hình, từ đầu đến cuối đều cùng Thiên Ma Trảo duy trì một thước khoảng cách, mặc cho hắn cố gắng thế nào cũng không làm nên chuyện gì.

Phảng phất cái này một thước, chính là rãnh trời, chỉ xích thiên nhai!

Trong này đại biểu hàm nghĩa, thật là làm hắn sợ hãi.

"Thiên Ma Thất Sát thức!"

Lùi tới Bàn Vương điện biên giới sau khi, Phương Nguyên tay phải tựa như tùy ý vung lên.

Xì xì!

Đao khí lấp loé!

Ở làm người chấn động cả hồn phách hàn mang ở trong, một vệt ánh đao từ trên trời giáng xuống, chia ra làm bảy, chém vào ma ảnh trong cơ thể.

Răng rắc!

Trong nháy mắt tiếp theo, toàn bộ ma ảnh liền sụp đổ, thậm chí từng đạo từng

đạo ánh đao đã phá tan ràng buộc, giết hướng về Thiên Ma Đạo Chủ.

"Tà Thần Giáp!"

Thiên Ma Đạo Chủ khẽ quát một tiếng, da thịt hóa thành xanh đen sắc, giống như tinh cương.

Không chỉ có như vậy, Tà Thần Giáp càng là như dòng nước, bao trùm toàn thân hắn, liền đầu mặt đều không có buông tha, không có một cái góc chết.

Cái này Ma giáp, chính là ma binh bên trong phòng ngự số một, càng có biến ảo như ý năng lực!

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Trong nháy mắt tiếp theo, bảy đạo ánh đao liền bỗng nhiên từ trong hư không hiện lên, trực tiếp đâm vào Tà Thần Giáp.

Một chuỗi tia lửa hiện lên, Thiên Ma Đạo Chủ ngẩn ra.

Ào ào ào!

Chợt, Tà Thần Giáp nhanh chóng thối lui, hiện ra hắn sắc mặt tái nhợt: "Thất Sát Hổ Phách. . . Quả nhiên là Ma binh số một!"

Phốc phốc phốc phốc phốc phốc phốc!

Vừa dứt lời, ở trên người hắn bảy nơi nơi yếu hại, đột nhiên bắn ra huyết tiễn , khiến cho Thiên Ma Đạo Chủ chậm rãi nhắm hai mắt lại.

'Trên thực tế. . . Võ giả đến cái trình độ này, đã tài năng xuất chúng, ra nguyên thần cũng là tiện tay có thể làm vì việc nhỏ. . . Nhưng Thiên Ma Thất Sát thức, tựa hồ đồng dạng cân nhắc đến này điểm, đao khí vừa ra, trực tiếp sát hồn đoạt phách, diệt đối thủ tất cả hi vọng!'

Phương Nguyên cầm đao mà đứng, lặng lẽ nghĩ.

Hổ Phách đao đặc tính, lại là làm hắn liên tưởng đến truyền thuyết trong một cái Tà Khí Đinh Đầu Thất Tiến Thư!

Đều là như vậy quyết tuyệt, vừa ra tay liền lại không chỗ trống.

Đồng thời, thủ đoạn quỷ dị, khó có thể phòng bị.

"Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi giết Bá Đao cùng Thiên Ma Đạo Chủ?"

Quỷ Nhãn Tử cả người tê liệt trên mặt đất, đã hoàn toàn mất đi tự tin.

Không! Phải nói cả người đều muốn tan vỡ.

Dù như thế nào hắn cũng không tưởng tượng nổi, chấp chưởng thứ mười ma binh Nam Cung Vô Vọng, lại sẽ như vậy cường!

Vẻn vẹn chỉ là mấy chiêu, giao thủ vẫn chưa tới mười cái hiệp, Bá Đao cùng Thiên Ma Đạo Chủ hai cái này chính ma đỉnh cao nhất hảo thủ, liền như thế nộp mạng.

"Thất Sát Hổ Phách đao, không hổ là đệ nhất thiên hạ hung khí!" Quỷ Nhãn Tử nhìn đi tới Phương Nguyên, đã không ôm bất kỳ còn sống hi vọng, mà là thanh âm khàn khàn nói: "Hổ Phách chủ hung, xưa nay Hổ Phách đao chi chủ, đều không có kết quả tốt, ta chờ ngươi. . ."

"Ngươi. . . Muốn chết hay muốn sống?"

Phương Nguyên ở trên cao nhìn xuống, nhàn nhạt hỏi một câu.

"Cái gì?"

Quỷ Nhãn Tử lập tức liền đem nghĩ muốn mở miệng chửi bới nuốt xuống: "Ngươi chuẩn bị bỏ qua cho ta? Vẫn là ở cố ý tiêu khiển Lão phu?"

"Khà khà. . ."

Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Ngươi bao nhiêu cân lượng, đáng giá ta tiêu khiển? Ta cuối cùng lại hỏi một câu, thần phục, hoặc là tử vong?"

"Chỉ cần ngươi tha ta lần này, ta có thể lấy nhận ngươi làm chủ, phát xuống Ma môn đại thề!" Quỷ Nhãn Tử cắn răng.

"Không cần phức tạp như thế, đem Quỳ Ngưu mắt giao ra đây là được." Phương Nguyên nhìn một chút chu vi, không khỏi lại là một tiếng thở dài.

Ở giang hồ trong chốn võ lâm, thần binh ma binh chính là võ giả tha thiết ước mơ binh khí, người bình thường dù là hoa lên vạn kim, cũng chưa chắc có thể xem thử một chút.

Nhưng lúc này, ở Bàn Vương điện bên trong, các loại thần binh ma nhận lại là nát rác rưởi giống như, bị tùy ý vứt bỏ trên đất.

"Xuân Thu Đại Long Đao, Thiên Ma Trảo, Tà Thần Giáp, còn muốn thêm vào một cái Quỳ Ngưu mắt!"

Phương Nguyên liếc Quỷ Nhãn Tử một chút: "Muốn muốn mạng sống, liền đem Quỳ Ngưu mắt giao ra đây! Sau đó lại cung cấp ta điều động!"

"Vâng! Chủ thượng!"

Quỷ Nhãn Tử khẽ cắn răng, tay phải giơ lên, hơi hơi run rẩy, bỗng nhiên hướng về viền mắt bên trong cắm xuống.

Máu bắn tung tóe bên trong, cái kia viên Quỳ Ngưu mắt liền bị đào lên, cung kính mà đưa cho Phương Nguyên.

"Rất tốt! Hiện tại theo ta ra ngoài, đem bên ngoài những võ giả kia thu phục. . . Cái này giang hồ, từ đây bắt đầu, chính là thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!"

Phương Nguyên phát ra tuyên cáo: "Ta đem thành lập Tàng Binh Lâu, ngươi chính là ta cái thứ nhất hộ pháp! Bên ngoài cái kia mấy cái thần binh ma binh chi chủ, nếu như nguyện ý hướng ta thần phục, giao lên thần binh ma binh, còn có thể sống sót, bằng không liền nhượng bọn họ đi chết!"

Liền Bá Đao cùng Thiên Ma Đạo Chủ đều giết, hắn tự nhiên không để ý lại nhiều hơn trên mấy cái.

Quỷ Nhãn Tử viền mắt chảy máu, cảm giác được sâu sắc lạnh lẽo.

Người đàn ông này, có năm đó Nhiếp Cuồng thực lực, nhưng không có loại kia điên cuồng chi ý.

Lúc này, càng bắt đầu thành lập thế lực, e sợ bước kế tiếp chính là chinh chiến giang hồ, nhất thống thiên hạ.

. . .

"Lão quỷ, chuyện gì xảy ra?"

Bàn Vương ngoài điện.

Bởi Ma long bỏ mình, nguyên bản hội tụ đến Hung thú triều cường, trong nháy mắt giải tán lập tức.

Dị thú đều có chính mình tư duy cùng ý chí, nhìn thấy liền Ma long đều ngã xuống, lại có mấy cái dám đi tìm cái chết?

Thoáng cái ra tay Ma Cơ Nương Nương cùng Đường Thư Thư mấy người chính muốn đi vào Bàn Vương điện, liền nhìn thấy Phương Nguyên ung dung đi ra, mặt sau cùng mắt chảy máu Quỷ Nhãn Tử.

Ma Cơ Nương Nương biến sắc, móc ra khăn gấm.

Đường Thư Thư đồng dạng mở ra quạt xếp, mặt khác ba cái thần binh chi

chủ càng là cảnh giác đứng chung một chỗ, hình thành rồi một cái nho nhỏ tam giác trận thế.

"Không có gì, chính là ta muốn thành lập một cái bao phủ giang hồ , khiến cho toàn bộ thiên hạ đều thần phục thế lực, liền gọi Tàng Binh Lâu tốt!"

Phương Nguyên vung múa xuống trong tay Thất Sát Hổ Phách đao: "Ta xây Tàng Binh Lâu, lấy thu thập thiên hạ thần binh ma binh làm nhiệm vụ của mình, chư vị có thể hay không hùng hồn giúp tiền, cầm trong tay binh khí đưa ta, lại bán mình làm vì lầu các hộ pháp đây? Ta đãi ngộ nhưng là rất hậu đãi nha. . ."

"Nằm mơ!"

Ma Cơ Nương Nương phun nước bọt một tiếng, một đôi mắt đẹp lại là nhìn chằm chằm Phương Nguyên trong tay Thất Sát Hổ Phách đao: "Ma binh số một? Đây chính là ngươi sức lực? Chẳng trách Bá Đao cùng Thiên Ma Đạo Chủ trước chết cũng muốn mở ra Bàn Vương điện, nguyên lai cái kia cất giấu trong đó lớn như vậy bí mật!"

Đường Thư Thư cũng bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Nhưng thu thập thiên hạ thần binh ma binh, khẩu khí của ngươi cũng không nhỏ, chỉ bằng trên tay ngươi Hổ Phách đao sao?"

"Thiên Ma Đạo Chủ cùng Bá Đao đây?" Ma Cơ Nương Nương đột nhiên hỏi.

"Tự nhiên là chết rồi!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Quỷ Nhãn Tử, ngươi đến nói cho bọn họ biết!"

"Vâng!"

Quỷ Nhãn Tử trên mặt mang theo một tia bất đắc dĩ: "Bá Đao cùng Thiên Ma Đạo Chủ vây công chủ nhân nhà ta, đã bị ngay tại chỗ đánh chết! Xuân Thu Đại Long Đao, Thiên Ma Trảo các loại đều quy Chủ thượng tất cả!"

"Cái gì?"

Tin tức này thật là quá mức kinh động thiên hạ, cho dù là phong lưu phóng khoáng Đường Thư Thư, còn có diễm tuyệt thiên hạ Ma Cơ Nương Nương, nhất thời đều khó có thể tin.

Vèo! Vèo! Vèo!

Sau một khắc, lại là phía ngoài xa nhất ba cái thần binh chi chủ trước tiên phản ứng lại, không nói một lời, liền hướng về lối ra phóng đi.

Nguyên bản bọn họ còn muốn ở Bàn Vương điện bên trong mò chút chỗ tốt, nhưng lúc này, nhìn thấy Bá Đao đã chết, lớn nhất chỗ dựa không còn, đương nhiên muốn 36 kế đi là hơn!

Về phần tại sao tin tưởng Phương Nguyên lời nói?

Bá Đao còn chưa xuất hiện, chính là chứng minh tốt nhất, bằng không lấy tính cách của hắn, gặp phải nói khoác không biết ngượng như vậy hạng người, sợ là sớm đã lao ra cho lên một đao.

"Muốn đi? Cũng phải hỏi qua ta!"

Phương Nguyên một bước bước ra, hoành lược hơn mười trượng, trực tiếp che ở cái này ba cái võ giả trước: "Nói đến. . . Các ngươi trước còn hợp tác vây giết qua ta! Ta vẫn là rất để bụng, chỉ muốn các ngươi lựa chọn thần phục, ta lần này tạm tha thứ các ngươi, làm sao?"

"Thằng nhãi ranh lớn mật!"

Ba cái thần binh chi chủ giận dữ, Bạch Hổ bà lão cùng Huyền Vũ thuẫn chủ liếc mắt nhìn nhau, bỗng nhiên hai bên trái phải, hướng về Phương Nguyên giáp công mà tới.

Bạch Hổ côn cùng Huyền Vũ thuẫn thế đại lực trầm, tiếng gió cuồn cuộn.

Mà Long Văn cung chủ tuy rằng trước bị thương, lúc này cũng là không chút do dự, ba chi cung tên liền khoát lên trên dây cung.

Ô ô!

Trong nháy mắt tiếp theo, làm người chấn động cả hồn phách tiếng đao minh vang lên.

Long Văn cung chủ thân hình hơi ngưng lại, dù là hắn định lực kinh người, nhìn thấy hai người đồng bạn ngã trên mặt đất một màn, cũng không khỏi muốn rách cả mí mắt, chợt là thâm trầm tuyệt vọng.

"Một cái cơ hội cuối cùng, thần phục, hoặc là chết?"

Phương Nguyên tiếng nói lạnh triệt, giống như vạn năm hàn băng.

. . .

Bình nguyên Long Mã.

"Rất tốt, bắt đầu từ hôm nay, các ngươi liền đều là ta Tàng Binh Lâu hộ pháp, nguyên bản thân phân, cũng có thể lấy bảo lưu! Đi thôi!"

Phương Nguyên phất tay một cái, nhìn những thứ này người rời đi, cười đến cực kỳ xán lạn.

Lần này bí cảnh hành trình, thu hoạch hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

"Tiếp đó, hắn là đi làm vì ta tìm kiếm tàn phiến chứ? Có mấy tên này giúp đỡ, nói vậy tiến độ còn có thể tăng nhanh không ít. . ."

Huyết Ma nguyên thần vội vã nhảy ra ngoài.

"Cái này ngươi yên tâm!"

Phương Nguyên không để ý lắm gật gù.

Những cao thủ này thả ở bên ngoài, tuyệt đối mỗi một cái đều là chúa tể một phương cấp bậc.

Đương nhiên, gặp phải Phương Nguyên, lại là té ngã đến hoàn toàn, không chỉ có vũ khí hoàn toàn biến mất, trong cơ thể còn bị Phương Nguyên loại Âm Dương phù!

Cái này Âm Dương phù bí thuật, tự nhiên chiếm được hắn kiếp trước linh cảm, lại thêm vào có Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật, đủ để ở những võ giả này trong cơ thể lưu lại mấy đạo chân lực, dây dưa khiếu huyệt.

Bình thường không có chuyện gì, nhưng gặp phải Phương Nguyên, lập tức liền muốn bị đánh về nguyên hình.

"Nói đến. . . Tiểu tử ngươi thu thập nhiều như vậy thần binh làm gì?"

Huyết Ma không hiểu hỏi.

Binh khí một cái liền đủ rồi, nhiều nhất thêm vào phụ trợ cùng phòng hộ khác biệt.

Phương Nguyên như vậy có thu thập đam mê, có thể nói gần như không tồn tại.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 806: Binh Khí Phổ

"Tự nhiên là bởi vì phần này thượng cổ binh khí quá mức!"

Phương Nguyên lật bàn tay một cái, chiếm được Nhiếp Cuồng binh khí phổ sách cổ liền hiện lên đi ra.

Cái này cuốn sợi vàng ngân mặt, đao kiếm khó thương, nước lửa bất xâm, cùng trước hắn được đến một tờ sách lụa tương tự, lại dày nhiều.

"Cái này binh khí phổ tác phẩm người, cũng là một cái kỳ nhân, thậm chí ta hoài nghi có Dị giới bối cảnh, hắn không chỉ có cho thiên hạ thần binh ma binh bài qua tên, đồng thời còn nghiên cứu ra rất nhiều binh khí bí pháp. . . Cái này một quyển trên, ta có thể thấy vừa mắt không nhiều, nhưng cuối cùng lại đưa ra một cái điên cuồng ý tưởng, ta cảm thấy rất thú vị!"

"Cái gì thiết tưởng?"

Huyết Ma biết tiểu tử này tầm mắt cao đến kinh người, có thể làm cho hắn đều cảm thấy rất thú vị, tuyệt đối có đừng ra cơ trữ chỗ.

"Thần binh ma binh, là thế giới này chủ lưu! Thậm chí, mỗi một phần thần binh, đều có đặc biệt quy tắc cùng thiên địa ý nhị. . . Ngươi có phát hiện hay không?"

Phương Nguyên đột nhiên hỏi.

"Cái này tự nhiên. . ."

Huyết Ma cũng vô cùng tán thành: "Đây là này thế giới quy tắc gây nên,

bằng không, cho dù ta cốt nhục huyền dị phi thường, cũng không phải chỉ là một phàm nhân liền có thể rèn đúc."

Tất cả những thứ này, chỉ có thể nói, thế giới này vô cùng thích hợp loại này thần binh sinh ra, thậm chí ngoại lai đồ vật đều sẽ bị vặn vẹo chuyển hóa.

"Cái này binh khí phổ tác giả, bản thân thực lực lại không ra sao , bởi vì bổn nguyên có thương tích, cả đời võ học chi đạo đều không thể tiến thêm. . . Bởi vậy, hắn thì có một cái điên cuồng ý tưởng tập hợp thiên hạ hiếm có thần binh lợi khí, đúc tạo ra một cái độc nhất vô nhị, bao dung vạn tượng tuyệt thế Thánh binh!"

Phương Nguyên thở ra một hơi dài: "Trên thực tế, hắn nếu như thu thập thần binh ma binh bên trong bộ phận Quy tắc chi đạo, đúc nóng một lò, do đó đúc thành một cái hoàn toàn mới đại đạo, cái này hoàn toàn có thể lấy xưng là ngụy đạo điên phong!"

"Chuyện này. . . Cũng thật sự là mở ra lối riêng đây! Chẳng trách chết sớm!"

Huyết Ma nguyên thần thở dài nói.

Làm cái này Ma thần đế quân cấp bậc tồn tại, hắn hoàn toàn biết được trong đó độ khó.

Võ giả Thần Ma cảnh, cùng chân chính ý nghĩa trên Tâm Ma Ma Thần cấp bậc, vẫn có chênh lệch, mấu chốt nhất, chính là tự thân đại đạo!

Thế giới này, có lẽ cũng chỉ có Bàn thần, mới chính thức đạt đến Tâm Ma Ma Thần trình độ.

Cái khác võ giả, dù là lại thiên tư trác tuyệt, cũng là bởi hoàn cảnh hạn chế, không cách nào bước ra bước đi này.

Nhưng cái này thượng cổ binh khí phổ chủ nhân, lại là nghĩ một bước lên trời, bên ngoài lực dung hợp thần binh ma binh, đúc tạo ra một cái 'Ngụy đạo'

đến.

Có thể nói, một khi bị hắn thành công, chính là chỉ đứng sau Bàn thần tồn tại!

Đương nhiên, như thế làm phản phệ cũng lớn.

Rất hiển nhiên, cái kia thượng cổ binh khí phổ chủ nhân chống không được, đã trực tiếp hôi phi yên diệt, liền cặn đều không còn lại, bằng không cũng không có Phương Nguyên chuyện gì.

"Ha ha. . . Binh khí phổ nguyên chủ, tuyệt đối là tự tìm đường chết, ta xem như là nhìn rõ ràng, cái này thần binh thế giới, chỉ cho phép một cái siêu hạn cấp bậc tồn tại, đó chính là Thiên Đế kiếm chủ! Nhưng nghiêm ngặt nói đến, Thiên Đế kiếm chủ cũng chỉ là chịu đến Bàn thần di trạch thôi. . ."

Huyết Ma nguyên thần bên trong tràn đầy hối hận: "Tiểu tử. . . Toàn bộ thế giới phản phệ, năm đó ta đều ngã xuống, ngươi cũng chống không được!"

Nó đương nhiên không phải vì Phương Nguyên tốt, nhưng nếu Phương Nguyên ngã xuống, lẽ nào Thiên Đế kiếm chủ sẽ bỏ qua cho nó? Hoàn toàn là có vinh cùng vinh. Có nhục cùng nhục a.

"Nguy hiểm càng lớn, tiền lời càng lớn, đạo lý này ngược lại cũng giống như vậy, ta vẫn là rõ ràng! Thế nhưng. . ."

Phương Nguyên chỉ cươi cười.

Lợi ích quá lớn, thực sự là không nỡ a!

Lấy thần binh ma binh bên trong sức mạnh quy tắc, rèn đúc ngụy đạo, dùng hắn kiếp trước lời giải thích, chính là tu chân bên trong Kim Đan cùng Ngoại đan khác nhau.

Những khác Trúc Cơ Kỳ luyện một viên Ngoại đan, dù là mầm họa tầng tầng, cũng có thể lấy lập tức xem là Kim Đan tông sư đối xử.

Lúc này cũng giống như vậy.

Một khi thật sự thành công, mang về Linh giới, nhất thời liền nhiều một cái đế quân cấp bậc chiến lực!

Đương nhiên, loại này đế quân cấp bậc chiến lực, nước rất lớn, nhiều nhất bắt nạt bắt nạt bình thường Ma Chủ Cổ Thần, nhưng cũng là không phải chuyện nhỏ.

Lại nói, Ngoại đan là ngụy đạo, nhưng không phải ngoại đạo!

Ma Chủ bị ngoại đạo ảnh hưởng, ô nhiễm tự thân căn cơ, mới sẽ đại đạo vô vọng.

Nhưng loại này ngụy đạo, lại là có thể lấy chứa đựng nhập tự thân hệ thống ở trong.

Dù sao, Mộng sư chi đạo, bao la vạn tượng, mà Phương Nguyên càng là lấy Mộng Binh sư lập nghiệp!

Chờ đến hắn tương lai thành tựu Ma thần, chính là một người nắm giữ hai cái đại đạo, chiến lực một thoáng là có thể ở Ma thần bên trong kéo lên đến đỉnh cao!

Tốt đẹp như thế tiền cảnh, đương nhiên đáng giá hắn một kích!

Đồng thời, trước một cái mầm họa, nơi này cũng có thể lấy lập tức giải quyết.

Thượng cổ binh khí phổ bên trong, thì có chuyên môn thần binh ma binh nung nấu nghịch luyện phương pháp, chỉ cần làm từng bước, nhất định có thể lấy dung Tam Tài Vọng Khí Kính, gia nhập tự thân tích lũy bên trong.

Có nhiều như vậy chỗ tốt, lại thêm vào nơi này chỉ là một cái phân thần, không liều một phen, quả thực có lỗi với chính mình!

"Xem ra ngươi chủ ý đã định, ta cũng liền không khuyên ngươi nữa, ngược lại nhắc nhở ngươi một câu, ngươi phải hoàn thành cái này xưa nay chưa từng có vĩ nghiệp, Thiên Đế kiếm chủ chính là ngươi tử địch! Thậm chí, ta hoài nghi, nếu là không có Thiên Đế kiếm, ngươi cái này thiết tưởng liền căn bản là không có cách hoàn thành!"

Huyết Ma trầm giọng nói: "Còn có. . . Ở ngươi chuẩn bị cuối cùng chịu chết trước, nhớ tới trước đem ta mảnh vỡ tập hợp đủ. Đến thời điểm ta nguyên thần liền có thể thoát ly ràng buộc, cái này Ẩm Huyết đao bản thân cùng lắm thì đưa cho ngươi tốt!"

Không chuyện trước tiên là nói rõ trước điểm này, nó sợ cái này tâm ngoan thủ đen tiểu tử quả thật dám trở mặt tính toán nó!

"Được! Một lời đã định!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, đây chính là người thông minh.

. . .

Thoáng qua, khoảng cách Thiên Thần Cung mở ra, đã là vài năm thời gian trôi qua.

Giang hồ phong vân động!

Một năm qua, trên giang hồ có thể nói gió nổi mây vần.

Đầu tiên chính là Thiên Thần Cung mở ra, tục truyền rất nhiều chính ma cao thủ hàng đầu tụ hội, chợt tử thương nặng nề, chính đạo đau thất Bá Đao, Khổng Phồn Tinh, Trần Kỷ Du mấy cái cây cột chống trời, ma đạo đồng dạng cũng không khá hơn chút nào, song phương đều là nguyên khí đại thương, mà người may mắn còn sống sót đối với chiến dịch này đến tột cùng phát sinh cái gì, càng là giữ kín như bưng, lưu lại làm cho người ta vô hạn mơ màng không gian.

Mà chỉ đứng sau này, chính là Kim Phong Tế Vũ lâu đổi chủ việc!

Trần Kỷ Du nếu bỏ mình, Kim Phong Tế Vũ lâu đương nhiên lập tức liền trở thành không ít giang hồ người có quyền, tà đạo cự phách trong mắt thịt mỡ.

Nhưng làm người kinh ngạc chính là, vốn cho là một tràng long tranh hổ đấu, rất nhanh sẽ hạ màn kết thúc, không ít mơ ước này lâu hào hiệp tà thủ dồn dập thất bại tan tác mà quay trở về, tử thương tàn tạ, chỉ biết là có nhân vật thần bí cường thế làm chủ, một hớp đem Kim Phong Tế Vũ lâu toàn bộ nuốt vào, liền một điểm mảnh vụn đều không có lưu lại cho người khác.

Đồng thời, này lâu tên cũng sửa lại, biến thành Tàng Binh Lâu!

Cho tới Tàng Binh Lâu chủ đến tột cùng là ai, có gì dụng ý, thậm chí là chính là tà, là nam là nữ, lại hầu như không có ai biết.

Bất quá lầu này như trước kinh doanh trước nghiệp vụ, làm ăn náo nhiệt, náo động nhất, không gì bằng đổi mới thần binh ma binh bảng xếp hạng!

Quận Thanh Thạch, Tàng Binh Lâu.

"Thiên hạ phong vân ra chúng ta, vừa vào giang hồ năm tháng thúc!"

Lại là vào lúc giữa trưa, tửu lâu làm ăn chật ních, rất nhiều võ giả trang phục hào khách ngồi vây quanh, từng cái muốn đồ nhắm rượu ăn uống, có liền vểnh tai lên, lắng nghe kể chuyện lão đầu lời nói.

Kể chuyện lão đầu thấy vậy, không khỏi càng thêm đắc ý, đùng đến vỗ một cái kinh đường mộc: "Lại nói sông lớn sóng sau đè sóng trước, giang hồ hai mươi mốt luân hồi, thiên hạ cao thủ hàng đầu bảng danh sách, hai mươi năm một vòng đổi, nhưng thần binh ma binh mười vị trí đầu, lại từ đầu đến cuối không có biến qua. . . Đến ngày hôm nay, Tàng Binh Lâu chủ trùng tu binh khí phổ, phát hành thiên hạ, phần này lòng dạ khí phách, lão hủ thực sự bội phục, hôm nay liền cùng chư vị tới nói một chút cái kia mới xếp hạng!"

Trong lòng , tương tự đối với Tàng Binh Lâu có chút cảm kích.

Ở trước đây Kim Phong Tế Vũ lâu, loại này tình báo cũng là muốn đi trên tầng ba mua, làm sao sẽ tùy ý liền giao cho bọn họ rộng rãi mà báo cho, hấp dẫn nhân khí đây?

"Được!"

Rất nhiều võ giả dồn dập khen hay, có không thể chờ đợi được nữa đã trực tiếp vứt ra tiền bạc khen thưởng.

Trùng tu binh khí phổ đứng hàng thứ chuyện như vậy, vừa đến liên luỵ quá nhiều, khó có thể giới định, thứ hai chính là quá dễ dàng đắc tội người, xưa nay Bách Hiểu Sanh hàng ngũ, đều không có kết quả gì tốt.

Tàng Binh Lâu như vậy làm, không nói những cái khác, quyết đoán liền so với trước Kim Phong Tế Vũ lâu vứt ra mấy con phố.

"Nhận được các vị ưu ái, chúng ta trước tiên nói thần binh!"

Lão đầu nhấc giơ tay, trên mặt tràn trề nụ cười: "Thần binh số một, tự nhiên là Thiên Đế kiếm, không nghi ngờ chút nào, chỉ là kiếm này thất truyền đã lâu, nghe đồn không đến thiên địa đại kiếp nạn, sẽ không hiện thế, thứ hai chính là Bàn Long Ti, đây là chính đạo Thiên Nữ tông trấn phái chi bảo, nghe đồn Thiên Nữ tông chỉ lấy cô gái, các đời thánh nữ đều là thiên tư quốc sắc a. . . Mà thứ ba, làm vì Xuân Thu Đại Long Đao, đao này có xuân thu dày nặng, uy lực tràn trề không chịu nổi , nhưng đáng tiếc, từ lần trước Thiên Thần Cung sau khi, theo Bá Đao ngã xuống mà không biết tung tích. . ."

"Thần binh thứ tư, là Đào Hoa Phiến, chấp binh giả Đường Thư Thư, được xưng giang hồ chính đạo đệ nhất mỹ nam tử! Thần binh thứ năm Tam Tài Vọng Khí Kính. . . Đón lấy lần lượt là Ngũ Hành Vân Khí Kiếm, Hạo Nhiên Chính Khí Xích, Bạch Hổ côn, Long Văn cung, Huyền Vũ thuẫn!"

Kể chuyện lão đầu nói tới nước miếng văng tung tóe, cái khác võ giả lại xì

cười một tiếng: "Lão điều trọng đạn, trước không phải là thứ hạng này sao?"

"Thần binh là như vậy, nhưng ma binh biến động nhưng lớn rồi! Huống chi. . . Lần này Tàng Binh Lâu ban bố binh khí phổ, liền mỗi cái chấp binh võ giả, thậm chí đời trước người chấp chưởng tình báo đều nhất nhất thu nhận, cùng với trước đơn độc sắp xếp binh khí cách làm tuyệt nhiên không giống, tỷ như cái này thứ bảy Hạo Nhiên Chính Khí Xích, cũng theo Khổng Phồn Tinh ngã xuống mà gãy ở Thiên Thần Cung bên trong, nhưng mấy vị đại hiệp cao thượng, đem mảnh vỡ mang ra ngoài, trao trả cho Khổng gia tu bổ. . . Cái này ở giữa nhưng có một tầng nói, nguyên lai Khổng gia còn có một bộ bí pháp, tên là 'Chính Khí Trường Tồn', dù là Hạo Nhiên Chính Khí Xích bị đánh thành cặn bã, chỉ cần có như vậy một chút xíu tàn phiến, cũng như thường có thể lấy tu bù đắp được đến!"

Này ngược lại là trước không có truyền ra ngoài qua bí văn, cái khác võ giả không khỏi tinh thần tỉnh táo.

"Mà thần binh đi xuống, chính là ma binh!" Kể chuyện lão đầu nhấp ngụm trà: "Ma binh đứng hàng thứ thì có chút biến động, bốn vị trí đầu như trước là Thất Sát Hổ Phách đao, Thiên Ma Trảo, Ly Thương kiếm, Huyền Âm Tố Nữ phiên , bất quá cái này thứ nhất cùng thứ ba ma binh đều là tung tích không rõ, có thể thấy được trời không phù hộ ma đạo, mà thứ năm Tà Thần giáp, lại bị Ẩm Huyết đao chen thay, xuống tới thứ sáu, Quỳ Ngưu nhãn biến thành thứ bảy, đón lấy chính là Vạn Độc đỉnh, Tử Vân châu, cùng với Trường Hận câu!"

"Ẩm Huyết đao tăng vọt đến thứ năm?"

Tửu lâu võ giả hai mặt nhìn nhau, lại ai cũng không nói ra được phản bác lời nói đến.

Cái kia Ẩm Huyết đao chủ Nam Cung Vô Vọng từ xuất đạo tới nay liền chiến liền thắng, kết nối lên thay thế chấp chưởng thứ năm thần binh Tam Tài Vọng Khí Kính Trần Kỷ Du đều ngã xuống, xếp hạng tăng lên đến tựa hồ cũng hợp tình hợp lý?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 807: Ước Chiến

"Nói giang hồ, đạo giang hồ. . . Nếu nói binh khí phổ mới đứng hàng thứ, liền không thể không nói có quan hệ mỗi cái Binh chủ đại sự!"

Tiểu lão đầu nhìn trước mắt chất đầy tiền đồng ngân góc, trên khuôn mặt già nua đều cười nở hoa: "Gần nhất vừa vặn có chuyện lớn, liền phát sinh ở ta quận Thanh Thạch phụ cận, chư vị có thể nghe qua Ngũ Hành Vân Khí Kiếm? Nghe đồn kiếm này trên thân kiếm có ngũ thải Vân văn, ánh sáng xán lạn, kiếm ra tất có dị tượng, đời trước Đại kiếm sư, càng là bằng kiếm này trở thành công nhận Kiếm đạo người số một !"

"Đương nhiên nghe qua! Thần binh thứ sáu sao!"

Cái khác võ giả dồn dập lật một cái liếc mắt: "Đừng thừa nước đục thả câu, nói mau nói mau!"

"Được!"

Kể chuyện lão đầu lại chờ giây lát, nhìn thấy xác thực không có lại khen thưởng, lúc này mới không nhanh không chậm nói: "Vốn thay mặt Ngũ Hành Vân Khí Kiếm chủ đã xuất thế, đồng thời không biết làm sao, chọc Ma môn, bị Ma môn Vạn Độc Lão Quái ước chiến tại Thiên Đô tuyệt đỉnh!"

"Cái này Vạn Độc Lão Quái, có thể Ma môn sáu đạo một trong, Vạn Độc đạo Đạo chủ, một thân Độc công có thể nói kinh thiên động địa a, càng khai sáng ra khí độc chi đạo, biến hoá thất thường, giết người trong vô hình trong lúc đó, có người nói cùng với đối địch người, thường thường còn chưa giao thủ, liền ngơ ngơ ngác ngác nộp mạng!"

. . .

"Xem ra tin tức này quả nhiên là thật sự, Thiên Đô tuyệt đỉnh, nhất định phải đi xem một chút, lần trước bỏ qua Ẩm Huyết đao đại chiến Tam Tài Vọng Khí, dù như thế nào không thể lại bỏ qua lần này, bằng không tất nhiên sẽ ân hận suốt đời!"

Bên trong tửu lâu cái khác võ giả liếc mắt nhìn nhau, trong con ngươi đều có chút hừng hực.

Đương nhiên, cũng có mấy cái trẻ con miệng còn hôi sữa ở gào to: "Xưa nay tà bất thắng chính, Vạn Độc đỉnh bất quá thứ tám, làm sao so với thứ sáu Ngũ Hành Vân Khí Kiếm?"

"Ai. . . Lời tuy như vậy, nhưng người trong Ma môn, làm việc bất kể thủ đoạn, đê tiện vô liêm sỉ, cũng là có. . ."

Kể chuyện lão đầu thăm thẳm thở dài: "Cái kia Ngũ Hành Vân Khí Kiếm kiếm chủ, có người nói là cái cô gái, hai quyền khó địch bốn tay a. . . Lại nói, có Ẩm Huyết đao tiền lệ, thì có ai dám vỗ ngực bảo đảm? Võ lâm đứng hàng thứ, binh khí bất quá phụ trợ, trọng yếu nhất vẫn là xem người a!"

Như vậy nói chuyện, bầu không khí nhất thời có chút nặng nề.

Rất nhiều võ giả dồn dập uống rượu dùng bữa, trong bụng ở đánh ý định gì, lại là cũng không ai biết.

"Đầu đá. . ."

Ở góc ở trong, có một bàn, phía trên ngồi ba người.

Một tên trong đó thiếu nữ liền kéo kéo bên cạnh hàm hậu thiếu niên ống tay áo.

"A. . . Ngươi còn muốn ăn?"

Thiếu niên ngẩng đầu lên, khóe miệng còn có thể nhìn thấy dính vệt, tướng mạo mày rậm mắt to, vô cùng hàm hậu, lúc này liền vô tội hỏi.

"Ăn ăn ăn, chỉ có biết ăn thôi, ngươi là heo a!"

Thiếu nữ lật một cái liếc mắt.

Nàng buộc hai cái lớn cái bím tóc, lúc này khuôn mặt nhỏ nhăn lại: "đầu đá, ngươi ăn quá nhiều, tiền của chúng ta đều sắp không đủ rồi! Còn có. . . Chuyện vừa rồi, ngươi đến cùng nghe thấy không, đây cũng là Ngũ Hành Vân Khí Kiếm a! Tuy rằng chúng ta không biết, nhưng Lão đầu tử trước nhưng là thừa nhận đó là hắn bội kiếm, tuy rằng tặng người!"

Thiếu nữ này, tự nhiên là Phù Hồng Miên, mà hàm hậu thiếu niên, nhưng là Đại kiếm sư ái đồ Thạch Lỗi.

"Sư phụ bội kiếm?"

Thạch Lỗi lau miệng, sắc mặt biến đến trở nên nghiêm túc, lại liếc mắt bên cạnh cùng bàn người, muốn nói lại thôi.

Hắn tuy rằng ở tiểu sư muội trước mặt rất là hàm hậu, nhưng cũng có một viên thất khiếu linh lung xích tử tâm.

"Xem ra là ta quấy rầy!"

Cùng bọn họ ngồi chung, là một tên thiếu nữ mặc áo đen, mi mục như họa, khí chất lành lạnh, giống như vạn năm hàn băng.

Như Phương Nguyên ở đây, tất sẽ nhận ra đến, cái này vẫn là một cái người quen.

Trước, hắn đại náo quận Ba Dương Giang gia, liền đã từng gặp được một cái tên là Tiểu Điệp thiếu nữ.

Đương nhiên, lúc này Khương Tiểu Điệp, lại là hoàn toàn biến thành người khác giống như, không chỉ có như vậy, trên lưng còn cõng lấy một cái túi vải dài, một bộ giang hồ mọi người trang phục: "Ta vốn là người ngoài, trước tiên cáo từ tốt."

"Mới không đây, Tiểu Điệp tỷ tỷ trong nóng ngoài lạnh, càng là một cái to lớn người tốt đây, lại nói, chúng ta không phải hẹn cẩn thận muốn cùng nhau xông xáo giang hồ sao?"

Phù Hồng Miên động đến, kéo Khương Tiểu Điệp cánh tay: "Cũng không có cái gì không thể nói, có đúng hay không, đầu đá?"

"Chính là. . ."

Thạch Lỗi gãi gãi đầu, trong lòng cũng rất là không nói gì: 'Ngươi nói hết ra, còn có cái gì tốt hỏi.'

"Ngũ Hành Vân Khí Kiếm là các ngươi ân sư bội kiếm, nguyên lai tiểu muội có mắt không tròng, không có nhìn ra hai vị càng là Đại kiếm sư cao đồ, thực sự là thất kính. . ."

Khương Tiểu Điệp nhàn nhạt nói.

Bất luận nói cái gì từ trong miệng nàng mở miệng, đều là như thế thờ ơ, ẩn mang trào phúng dáng dấp.

Nhưng Phù Hồng Miên lại hết lần này tới lần khác ăn nàng này một bộ: "Khương tỷ tỷ không muốn cùng đầu đá tính toán rồi!"

'Được rồi! Lại là ta! Lại là ta! Lại là ta lưng nồi!'

Thạch Lỗi lật một cái liếc mắt.

"Bàn về đến. . ." Khương Tiểu Điệp tựa như vô ý liếc mắt một cái phía sau lưng chính mình, lại gảy tóc đen: "Các ngươi mới là Đại kiếm sư truyền nhân, vì

sao chuôi này Ngũ Hành Vân Khí Kiếm, không có truyền cho hai vị đây?"

"Lão đầu tử nghĩ cái gì, ai biết được?"

Phù Hồng Miên lúc này cũng là thở phì phò nói: "Lão già kia, bình thường uống rượu thiếu tiền, đều hận không thể một cái miếng đồng bài thành hai biện hoa, lại lén lút ở đáy hồ ẩn giấu nhiều như vậy kiếm. . . Còn không nói cho chúng ta!"

Tuy rằng tức giận phẫn, nhưng nói xong lời cuối cùng, con mắt thì có chút đỏ.

"Sư phụ thù, chúng ta nhất định sẽ báo!"

Thạch Lỗi nắm chặt nắm đấm: "Ma môn. . . Thiên Ma Đạo Chủ!"

"Nhân gia có thể là Ma môn kiêu hùng cự phách, đồng thời từ khi Thiên Thần Cung chiến dịch sau liền mai danh ẩn tích, cũng không biết là bị thương quá nặng, bế quan chữa thương, vẫn là chết ở bên trong, cho dù tìm tới chính chủ thì lại làm sao? Ngươi đánh thắng được hắn sao?"

Khương Tiểu Điệp xì cười một tiếng.

Trên thực tế, Thạch Lỗi võ công đã không sai, không chỉ có không sai, thậm chí đã sớm đạt đến nhất phẩm cảnh giới, nhưng cùng Thiên Ma Đạo Chủ mấy cái đỉnh cao nhất nhân vật so ra, vẫn là chênh lệch mấy chục năm tích lũy.

"Đúng a!"

Nói đến đây cái, Phù Hồng Miên chính là đầy bụng tức giận, đá Thạch Lỗi một cước: "Lúc trước nhiều như vậy bảo kiếm, đầu đá ngươi lại hết lần này tới lần khác chọn một cái kiếm đá, thực sự là tức giận chết ta rồi!"

"Kiếm đá cũng rất tiện dụng, lại nói. . . Sư phụ để nó rơi xuống ở bên cạnh ta, nhất định có thâm ý!"

Thạch Lỗi sờ sờ vũ khí của chính mình.

Đó là một thanh tảng đá trường kiếm.

Nói là kiếm, đều có chút chỉ làm nhục kiếm chữ này, người ở bên ngoài xem ra, đây chính là một cái vừa thô vừa nặng thạch điều, miễn cưỡng bị điêu khắc thành trường kiếm ngoại hình, thủ công cũng là vụng về cực kỳ, giống như tiểu hài tử tiện tay vẽ xấu.

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy, kiếm này chất liệu có chút bất phàm, đá bình thường, đối kiếm mấy lần tất nhiên đứt rời, nhưng chuôi này thạch kiếm lại có thể chống được tới hiện tại. . ."

Khương Tiểu Điệp động viên nói.

"Vật liệu cho dù tốt có ích lợi gì, đập chết người sao?"

Phù Hồng Miên vẫn cứ tức giận bất bình: "đầu đá, lần này chúng ta liền hắn là đi Thiên Đô phong, nhìn Ngũ Hành Vân Khí Kiếm đến cùng nắm giữ ở trên tay người nào, nếu như là sư phụ năm đó bạn cũ, vậy cũng không có gì để nói nhiều, nếu như không có quan hệ gì, vậy ngươi trực tiếp đem ra dùng, nhiều nhất giúp nàng đuổi đi cái kia cái gì Vạn Độc Lão Quái, cũng coi như hết lòng hết sức. . ."

"Làm sao có thể như vậy?"

Thạch Lỗi liền vội khoát tay.

Mà Khương Tiểu Điệp lại là gật gật đầu: "Thạch Lỗi, kiếm của ngươi. . . Tuy rằng bất phàm, nhưng xác thực quá mức ngốc nặng nề một chút, cũng có thể lấy một thanh thần binh đối địch! Bất quá Vạn Độc Lão Quái đã là Thiên Tượng võ giả, có thể đối địch với hắn, lại há là cái gì nhân vật đơn giản? Không thể không cẩn thận nhiều hơn."

"Đều do Thạch Lỗi, vẫn là hắn quá ngốc. . . Đúng rồi!"

Phù Hồng Miên theo thói quen oán giận, chợt nhớ tới đến cái gì, nhìn về phía Khương Tiểu Điệp: "Tỷ tỷ ngươi hành tẩu giang hồ, lại là vì cái gì đây?"

"Ta sao?"

Khương Tiểu Điệp sờ sờ sau lưng trường điều: "Vì tìm một cái. . . Đáng giá ta xuất kiếm người! Hi vọng hắn. . . Không muốn làm ta thất vọng mới tốt. . ."

Nói lời này thì trước mắt nàng vừa tựa hồ hiện ra cái kia bá đạo cuồng huyên náo bóng người.

. . .

Thiên Đô phong.

Đây là quận Thanh Thạch biên cảnh một chỗ hiểm tuyệt nơi, ngọn núi như kiếm, cao xuyên như mây, núi ở giữa thời khắc có Vân long vờn quanh, có thể kỳ quan.

Từ khi đương đại Ngũ Hành Vân Khí Kiếm kiếm chủ đem cùng Ma môn Vạn Độc Lão Quái quyết chiến ngọn núi này đỉnh tin tức truyền ra, ngọn núi này hoàn toàn đại nhiệt, không biết bao nhiêu võ giả đến đây , nhưng đáng tiếc, ở chân núi chỗ liền thất bại trầm sa.

Phàm là cao thủ, đều tự có kiêu ngạo, làm sao có khả năng khoan dung bị sái hầu như thế, trước mặt mọi người vây xem?

Bởi vậy trong Ma môn, sớm ở ngay gần bố trí nhân thủ thanh tràng.

Đương nhiên, muốn thanh lý , tương tự là những kia nhỏ tạp ngư, cao thủ chân chính, đối với chuyện này quả thực xem thường.

"Oa. . . Thật là nhiều người!"

Lúc này, ở vào núi con đường chủ yếu trước, liền bãi một cái võ đài, lượng lớn võ giả vây quanh.

Thạch Lỗi một nhóm đến đây, nhìn thấy chính là như vậy một bộ hình ảnh.

"Chuyện gì thế này?"

Phù Hồng Miên tính khí hoạt bát, trực tiếp kéo bên cạnh một cái võ giả hỏi.

Người võ giả kia nguyên bản lông mày dựng đứng, liền muốn nổi giận, nhưng nhìn thấy như thế một cái thiên chân khả ái tiểu nha đầu, tính khí trước hết tiết bảy phần, chỉ có thể nói nói: "Còn không là những kia ma nhãi con, dĩ nhiên nói khoác không biết ngượng phong sơn, Cổ Thất Tinh càng đã buông lời, ai có thể thắng đến hắn một chiêu nửa thức, mới có thể lên núi quan chiến! chờ Lão tử cái này một hơi điều tức tốt, cần thiết đi lên, đem hắn đầu heo đánh sưng, đây là bắt nạt ta chính đạo võ lâm không người đây!"

Đương nhiên, nói tới nói lui, để cho hắn thật sự đi lên đánh, vậy cũng là nhất định không làm.

Dù sao, Cổ Thất Tinh một năm qua tiến bộ dũng mãnh, một thân võ công đã thẳng vào nhất phẩm, Thiên Tượng không ra, hầu như ai cùng so tài!

Hắn người trong nhà biết chuyện nhà mình, ở trong huyện thành nhỏ còn có thể xưng hùng, thật sự lên đài, cái kia công phu mèo quào, chớ bị một cước đá xuống đến, bộ mặt mất hết.

Hỗn giang hồ, tính mạng có thể lấy ném, mặt mũi danh dự tuyệt đối không thể ném, bằng không quả thực là sống không bằng chết.

"Cổ Thất Tinh!"

Hỏi thăm được tin tức này, Phù Hồng Miên con mắt càng sáng hơn, lôi kéo Thạch Lỗi cánh tay: "đầu đá, ngươi đi đem hắn đánh xuống!"

"A?"

Thạch Lỗi sờ sờ đầu: "Tại sao?"

"Ngươi ngốc a, không đem hắn đánh xuống, chúng ta làm sao lên núi, lại nói. . . Người này còn không là Thiên Tượng, ngươi nhất định đánh thắng được!"

"Ha ha!"

Bên cạnh võ giả không nói gì, đôi này nam nữ, làm sao so với hắn còn có thể hồ huênh hoang đây?

Biết nhất phẩm Đại tông sư khái niệm gì sao? Thiên Tượng không ra, chính là không nghi ngờ chút nào giang hồ võ lâm đỉnh cao, đủ để khai tông lập phái.

Thậm chí , liền ngay cả mấy đại võ lâm thánh địa chưởng môn, đều không khác mấy đầy đủ giữ thể diện.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 808: Thăm Dò

Ầm!

Cổ Thất Tinh bay lên một cước, đem một cái nào đó tự xưng Bắc Thiên Đại Hiệp gia hỏa đạp xuống lôi đài.

"Quá yếu! Quá yếu!"

Hắn lắc đầu một cái, nhìn cái này tông sư cấp bậc cao thủ mặt đỏ như máu, chật vật mà chạy dáng dấp, thở dài nói, ra vẻ ta đây mùi vị mười phần.

Trên thực tế, hắn cũng có cái này tiền vốn.

Từ khi đánh với Giang gia lão tổ một trận sau, hắn rút kinh nghiệm xương máu, khổ tu vài năm, lúc này đã thẳng vào nhất phẩm Đại tông sư cảnh giới, cùng năm người trong càng là hầu như đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, ngoại trừ cái kia một cái!

Ẩm Huyết đao Nam Cung Vô Vọng!

Đối phương đột nhiên xuất thế, liền giống như một viên chậm rãi bay lên thái dương, cướp đi hắn toàn bộ hào quang, tất cả tinh thần đều muốn ảm đạm phai mờ.

'Bất quá không có quan hệ. . . Cái này Nam Cung Vô Vọng dựa vào Ẩm Huyết đao, căn cơ bất ổn, nói không chắc còn dùng bí pháp gì tàn phá nguyên khí, một năm qua cực kỳ biết điều, gần như mai danh ẩn tích chính là minh chứng. . . Chỉ cần lại cho ta mấy năm, ta nhất định có thể lấy bước vào Thiên Tượng, lại vượt qua hắn!'

Cổ Thất Tinh trong lòng tràn ngập cuồng tưởng.

Cùng cái này so với, càng làm hắn lo lắng, còn là Ma môn sáu đạo tình huống.

Năm đó Thiên Thần Cung chiến dịch, Ma Cơ Nương Nương cùng Quỷ Nhãn Tử tuy rằng may mắn còn sống, nhưng Thiên Ma Đạo Chủ lại thật sự ngã xuống , khiến cho Ma môn hoàn toàn đại loạn.

Thật vất vả mới ở gần nhất khôi phục điểm điểm nguyên khí, rồi lại bị một cái mới ra nữ kiếm thủ ấn cuồng giẫm.

Bằng không, Vạn Độc Lão Quái cũng không đến nỗi lấy lớn ép nhỏ, còn có hắn đi ra sân ga.

Chỉ là, những thứ này hoạ ngoại xâm vẫn là việc nhỏ, chân chính khiến Cổ Thất Tinh lo lắng, lại là Ma môn nội hoạn.

Không biết có phải ảo giác hay không, hắn gần nhất luôn cảm thấy Ma môn bên trong bầu không khí có chút không đúng, hơi có chút ám lưu ẩn núp mùi vị.

". . . Tại hạ đầu đá. . . Không! Thạch Lỗi, đến đây lĩnh giáo!"

Lúc này, ở Cổ Thất Tinh trong hoảng hốt, đối diện rốt cục chậm rãi sách sách bò lên một cái mày rậm mắt to hàm hậu tiểu hỏa.

"Chuyện gì xảy ra?"

Cổ Thất Tinh nhíu nhíu mày, liếc mắt bên cạnh Ma môn tiểu tốt .

Hắn tuy rằng ở đây thủ lôi, nhưng cũng không phải cái gì a miêu a cẩu đều tiếp.

Thấy vậy, cái kia tiểu tốt vội vã ra cái dấu tay , khiến cho Cổ Thất Tinh trong nháy mắt lý giải: 'Là cái tông sư, đánh bại trước hai cái thử tay nghề, thâm tàng

bất lộ a. . .'

Hắn nhìn Thạch Lỗi, con mắt hơi nheo lại: "Giả làm heo ăn thịt hổ đến trên đầu ta đến rồi, ta cái này liền để ngươi biến thành chân chính heo!"

Cổ Thất Tinh quyết định chủ ý, trong con ngươi liền bắn ra lạnh lùng nghiêm nghị hàn mang.

"Đánh hắn! Đánh hắn, đầu đá, đánh hắn!"

Dưới đài, Phù Hồng Miên lại là hưng phấn phi thường, suy nghĩ một chút, lại thả ra một cái đại chiêu: "Ngươi nếu như thắng không được. . . Ta. . . Ta sau đó liền đều không để ý ngươi!"

Phù phù!

Tình cảnh này, nhất thời làm không biết bao nhiêu vây xem võ giả không nhịn được cười, cũng coi như thoáng hòa tan cái này Ma môn võ đài lệ khí.

"Được! Tốt!"

Thạch Lỗi luống cuống tay chân, lại là rút ra vũ khí của chính mình.

"Đây là. . ."

Thạch kiếm vừa ra, Cổ Thất Tinh con mắt nhất thời có chút dại ra.

"Ha ha. . ."

Toàn trường một tĩnh, chợt chính là ầm ầm cười to: "Đó là kiếm sao? Rõ ràng chính là một cây cột đá!"

"Lông vàng tiểu nhi, chưa dứt sữa, còn dám đến đây làm càn?"

. . .

Dù là trước một ít bị thua tông sư, lúc này cũng là không chút do dự mà đả kích.

Cho dù bọn họ nhìn ra Thạch Lỗi trên người có chân thực công phu, lại càng thêm chanh chua, nguyên nhân đương nhiên là không muốn bị cái này hàm hậu gia hỏa thắng Cổ Thất Tinh.

Dù sao, Cổ Thất Tinh đánh bại bọn họ, như lại có thêm người đánh bại Cổ Thất Tinh, chính là giẫm tất cả mọi người thượng vị!

Nếu là một cái giang hồ lão già, vang danh nhiều năm đại hiệp cũng còn thôi, lại là như vậy một cái trẻ con miệng còn hôi sữa, chỉ sợ bọn họ sau đó đều không nhấc nổi đầu lên.

Nhưng Cổ Thất Tinh nhưng không có cười.

Nắm chắc khẩn thạch kiếm sau khi, hắn phát hiện đối diện cái kia hàm hậu tiểu tử tựa hồ trong nháy mắt đã biến thành một người khác.

Trầm ổn, nội liễm, lại giống như mới vừa đánh bóng ra một góc trong đá ngọc, không thể chờ đợi được nữa phóng ra hào quang rực rỡ.

Cheng!

Hắn rung cổ tay, trường kiếm ra khỏi vỏ.

Thất Tinh kiếm từ lâu ở năm trước tổn hại, Cổ Thất Tinh lúc này dùng, lại là một thanh đàn mộc kiếm.

So với Giang gia lão tổ năm đó vô danh thiết kiếm mà nói, hắn không thể nghi ngờ tiến thêm một bước, đến núi sông cây cỏ, đều có thể làm kiếm cảnh giới.

"Xin mời!"

Hai người một cái giơ tay thức, nhất thời kiếm khí phân tán.

Vẻn vẹn chỉ là như vậy, không ít người từng trải liền bắt đầu liên tiếp biến sắc, nhìn thẳng vào lên cái này một trận đại chiến đến.

"Được lắm kiếm thủ, cái này thần ý. . . Dĩ nhiên để ta nghĩ tới đời trước Đại kiếm sư a!"

"Cái này Thạch Lỗi, trận chiến ngày hôm nay sau, tất nổi danh động giang hồ. . . Chỉ là biệt hiệu, lẽ nào thật sự gọi đầu đá? Đây cũng quá. . ."

"Cổ Thất Tinh cũng không đơn giản, năm đó bị Giang gia lão tổ dùng một thanh bình thường thiết kiếm đánh bại, bây giờ dĩ nhiên cải dùng kiếm gỗ, phần này Kiếm đạo trình độ e sợ người tuổi trẻ bên trong cũng là có phần độc nhất, hôm nay thực lực, e sợ đã vượt qua Hoán Hoa Thần Kiếm!"

"Long tranh hổ đấu, chân chính long tranh hổ đấu a!"

"Hôm nay dù là không thể nhìn thấy Ngũ Hành Vân Khí Kiếm đại chiến Vạn Độc đỉnh, cũng là không uổng chuyến này. . ."

. . .

"Kiếm gỗ! Kiếm gỗ rất lợi hại sao? Đầu gỗ không bằng tảng đá nặng, cũng không tảng đá cứng a!"

Dưới đài, tiểu cô nương Phù Hồng Miên nắm chặt quả đấm nhỏ.

"Ừm. . . Lời này ngược lại cũng có lẽ!"

Bên cạnh Khương Tiểu Điệp gật gù, da mặt vừa kéo, núi băng nữ người thiết lập ra suýt nữa duy trì không được.

"Đúng không? Tiểu Điệp tỷ tỷ cũng cho là như thế!"

Phù Hồng Miên một mặt kiêu ngạo: "đầu đá nhất định có thể thắng!"

"Này ngược lại là. . ."

Khương Tiểu Điệp chỉ cươi cười, nhìn bên cạnh mấy cái lớn tiếng kêu gào, nói Cổ Thất Tinh đã vượt qua năm đó Hoán Hoa Thần Kiếm giang hồ kẻ lỗ mãng, trong con ngươi mùi vị hết sức phức tạp: "Mặt khác. . . Hoán Hoa Thần Kiếm, thật sự không địch lại Cổ Thất Tinh sao?"

"Cái này tự nhiên. . ."

Bên cạnh một tên võ giả thuận miệng trở về câu: "Tàng Binh Lâu kỳ mới nhất thiên địa bảng xem hay chưa? Thiên bảng thu nhận Thiên Tượng cao thủ, Địa bảng thu nhận nhất đến cửu phẩm cao thủ, trong này, Cổ Thất Tinh ghi tên Địa bảng thứ bảy, so với thứ mười Hoán Hoa Thần Kiếm muốn cao hơn hai vị đây!"

"Địa bảng tính là gì? Ta xem cái này ma nhãi con vận khí không tệ, ngày sau có lẽ có cơ hội lên Thiên bảng!"

"Lên cấp Thiên Tượng sao? Lấy thiên tư của hắn, quả thật có thể được, cái này đối địch tiểu tử ngốc tuy rằng cũng có mấy phần tu vị, nhưng. . . A!"

Hai cái võ giả chính thảo luận đến vui vẻ, đột nhiên liền kêu thảm một tiếng, phun ra miệng đầy mang máu hàm răng.

"Ai dám ám hại Lão tử?"

Bọn họ giận phát như điên, nhưng sau một khắc, tiếng xé gió vang lên lên, lại là mấy viên cục đá đánh vào trên mặt bọn họ , khiến cho bọn họ gào khóc thảm thiết, chạy trối chết, liền báo thù lời nói cũng không dám nói.

"Tiểu Điệp tỷ tỷ?"

Phù Hồng Miên con mắt trừng lớn.

Tuy rằng những người khác không có phát hiện, nhưng cùng Khương Tiểu Điệp đứng đến gần nhất nàng, lại là phát hiện cái gì.

Chỉ là, nàng có chút không tưởng tượng nổi, nguyên bản cái này cho rằng chỉ là cùng với các nàng sư huynh muội như thế bình thường, đi ra xông xáo giang hồ hiệp nữ, dĩ nhiên cũng là một cái thâm tàng bất lộ đại cao thủ!

"Võ công của ngươi, lẽ nào so với đầu đá cao hơn nữa?"

Phù Hồng Miên che môi đỏ.

Nàng tuy rằng tự thân võ lực không được, nhưng có một cái tốt sư phụ, nhãn lực vô cùng mạnh mẽ, đợi đến Khương Tiểu Điệp lần này chân chính ra tay, lập tức liền phát hiện cái gì.

"Ngươi ta cùng đường gặp mặt, vừa thấy hợp ý, nhưng lúc này, cũng phải chia tay!"

Khương Tiểu Điệp xoa xoa Phù Hồng Miên tóc, tựa như muốn nói lại thôi: "Còn có. . . Đối với ngươi Thạch Đầu ca ca tốt một chút, xem chừng điểm, nam nhân như vậy, trên giang hồ nhưng là không còn nhiều!"

"Không! Tỷ tỷ ngươi không cần đi!"

Phù Hồng Miên nước mắt đều muốn đi xuống, càng không tâm tư quan tâm trên lôi đài sự tình.

"Duyên sinh duyên tận, duyên tới duyên đi, không muốn quá mức chấp nhất!"

Khương Tiểu Điệp chậm rãi kết làm gánh vác vải, nắm trong tay.

"Chà chà. . . Xem ra đuổi tới một tràng trò hay a!"

Phương Nguyên toàn thân áo trắng, không có bất kỳ binh khí, ung dung đi

vào hai cô gái ở giữa, nhìn về phía Phù Hồng Miên trong con ngươi càng là mang theo một tia trêu tức: "Tiểu cô nương, ngươi phải biết, phàm là một môn phái bên trong, Tiểu sư muội đều là cho đại sư ca chuẩn bị. . . Ngươi làm như thế, lại là dẫn sói vào nhà, nguy hiểm nguy hiểm a, cẩn thận ngươi tình lang liền bị cạy đi rồi."

"Ngươi là ai a? Còn có. . . Cái gì tình lang, cạy đi?"

Tiểu cô nương trợn mắt lên, có chút mê hoặc.

Trong lòng, lại là lại phảng phất bị đánh trúng cái gì, có chút bỗng nhiên tỉnh ngộ cay đắng.

"Ẩm Huyết đao! Nam Cung Vô Vọng! ! !"

Khương Tiểu Điệp biến sắc, trên tay vải hóa thành con bướm, từng tấc từng tấc nổ tung, hiện ra một thanh cổ kính trường kiếm đến.

Kiếm này toàn thân u lam, trên thân kiếm có huyết sắc hoa văn, ở giữa càng là có một chỗ lỗ máu, đáng sợ ma ý bừa bãi tàn phá, nhìn dáng dấp bất cứ lúc nào cũng sẽ cho Phương Nguyên đến lên một kiếm.

"Ma binh thứ ba, Ly Thương kiếm? Xem ra Khương gia quả nhiên ẩn giấu rất nhiều bí mật!"

Phương Nguyên liền bình tĩnh như vậy mà nhìn Khương Tiểu Điệp, cả người đều là xích thủ không quyền, lại so với cái gì áp lực đều muốn lại đến khổng lồ , khiến cho Khương Tiểu Điệp hầu như không thể hô hấp.

Ma Cơ Nương Nương cùng Quỷ Nhãn Tử đều là hắn người, một năm qua, tự nhiên đang không ngừng thẩm thấu Ma môn.

Đến bây giờ, Ma môn thập đại ma binh, cũng là kém ba cái chưa lấy.

Là lấy, Phương Nguyên cái này gần nhất đều rất ít xuất hiện Tàng Binh Lâu

chủ, mới bình tĩnh tĩnh hoài muốn động, chủ động đến đây Thiên Đô phong thu về.

Một thanh Ly Thương kiếm, một cái Vạn Độc đỉnh, vẫn là đầy đủ hắn đi tới cái này một chuyến.

Mà lúc này, lại tựa hồ như phát hiện một cái càng thú vị món đồ chơi.

"Đại kiếm sư truyền nhân? Kiếm đá?"

Phương Nguyên liếc nhìn trên võ đài Thạch Lỗi, lại nhìn một chút phía dưới Phù Hồng Miên cùng Khương Tiểu Điệp.

Ân, không thể không nói, hai cái này tiểu cô nương, cũng là xuân lan thu cúc, liền có thể lấy được thắng lợi, lại tựa hồ như đều chân thành tại thằng ngốc kia tiểu tử?

'Thấy thế nào làm sao có vai chính mùi vị a. . . Chỉ tiếc. . . Ta đại kế, cần chân chính Thiên Đế kiếm!'

Lúc này, dù cho thằng ngốc kia tiểu tử là Thiên Đế kiếm chủ khả năng đạt đến năm thành trở lên, Phương Nguyên cũng sẽ không dễ dàng động thủ.

Dù sao, trước dễ sau khó, trước tiên thu thập cái khác dễ dàng tới tay thần binh ma binh, lại đối phó Thiên Đế kiếm, cũng là hắn quyết sách một trong.

Huống chi, như tể quá sớm, Thiên Đế kiếm trực tiếp bị long đong không ra, hắn ngụy đạo đại kế cũng không cách nào hoàn thành, cái kia tìm ai khóc đi?

"Cái gì? Hắn chính là Ẩm Huyết đao?"

Phù Hồng Miên cùng chu vi võ giả kinh hãi, vội vã lui lại một khoảng cách.

Lúc này, biết Nam Cung Vô Vọng chính là Tàng Binh Lâu chủ người, trên giang hồ biết không vượt quá mười ngón số lượng, nhưng chỉ là Nam Cung Vô

Vọng thân phận liền đủ dọa người.

Ẩm Huyết đao chi chủ, Thiên Tượng võ giả!

Ở đây vầng sáng phía dưới, cho dù trên võ đài hai cái trẻ tuổi tuấn ngạn, cũng phải ảm đạm phai mờ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 809: Thiên Nữ Tông

"Tiểu Điệp cô nương, ngươi tựa hồ rất muốn ra tay với ta đây."

Phương Nguyên đứng chắp tay, nhàn nhạt nói.

"Giang gia nợ máu, ta cần thiết hướng về ngươi đòi lại!"

Làm như cảm nhận được chủ nhân quyết ý, Ly Thương kiếm trên, hào quang màu u lam bùng lên.

"Là cái này Giang gia, vẫn là cái kia Khương gia đây?"

Phương Nguyên giọng nói trêu tức, nói chỉ có Khương Tiểu Điệp mới nghe hiểu được tiếng lóng: "Nói thật. . . Ta thật cao hứng , bởi vì lần này thực sự là niềm vui bất ngờ, ngươi dĩ nhiên chủ động đem Ly Thương kiếm đưa đến trước mặt ta!"

Hai tay hắn trống trơn, tiến lên hai bước.

Khương Tiểu Điệp sắc mặt nghiêm túc, quanh thân khiếu huyệt sâu xa thăm thẳm khép mở, nhất thời liền muốn xúc động Thiên Tượng!

Làm cái này Ly Thương kiếm chi chủ, tu vi của nàng từ lâu tăng nhanh như gió, phá vào Thiên Tượng cảnh giới!

"Rất tốt!"

Phương Nguyên lại tựa như không có một chút nào cảm giác: "Chúc mừng Khương cô nương, ở tháng sau Tàng Binh Lâu Thiên bảng bên trên, tất có thể có

một vị trí."

'Người này!'

Phù Hồng Miên lùi lại lui nữa, trong con ngươi tràn đầy sợ hãi.

Cái này cùng bọn họ đồng hành một lúc lâu Tiểu Điệp tỷ tỷ, dĩ nhiên là một cái ma binh chi chủ, Thiên Tượng võ giả!

Mà đáng sợ hơn chính là, lúc này dĩ nhiên phảng phất bị một cái xích thủ không quyền người tuổi trẻ áp chế!

Cho dù người tuổi trẻ này là Nam Cung Vô Vọng, cũng hơi bị quá mức kinh thế hãi tục!

'Chết tiệt, cái kia đầu đá, lại không tốt, ta liền không chịu được nữa!'

Phù Hồng Miên âm thầm oán giận, hướng về Thạch Lỗi phương hướng liếc mắt nhìn.

Cheng!

Đang lúc này, trên lôi đài kiếm reo réo rắt, hai cái bóng người đột nhiên tách ra.

Răng rắc!

Cổ Thất Tinh đang nhìn mình trên tay vỡ vụn kiếm gỗ, ánh mắt có chút dại ra: "Ta bại!"

Khổ tu đột phá, tái chiến giang hồ, vốn nghĩ muốn tuyết rửa sỉ nhục, rồi lại bại ở một cái vô danh tiểu tốt trên tay?

'Chẳng lẽ. . . Ta không là thiên tài chân chính?'

Liên tiếp đả kích , khiến cho Cổ Thất Tinh không khỏi đối với mình sản sinh

sâu sắc hoài nghi.

"Sư muội!"

Mà lúc này, Thạch Lỗi nhưng là không lo được người ngoài thán phục, vội vã nhảy xuống lôi đài, che ở Phù Hồng Miên trước người: "Không cho phép thương tổn ta sư muội. . . Còn có Khương cô nương!"

"Ha ha. . . Đúng là cái đa tình hạt giống!"

Phương Nguyên thấy buồn cười, trong con ngươi lóe sáng lên.

Cái này người thiếu niên Thạch Lỗi, mới nhìn xác thực vô cùng tầm thường, cũng là một cái thiên tư trác tuyệt thiếu niên mà thôi.

Nhưng trên lưng thạch kiếm lại là khí cơ huyền minh, mơ hồ cùng nơi này thiên địa tụ hợp, trên ứng tinh thần, dưới ứng núi sông.

Đương nhiên, lúc này lại là thần binh bị long đong, dù là Phương Nguyên cướp đoạt tới tay đều không có tác dụng gì.

'Thiên Đế kiếm nhận chủ, cần phải này người mới có thể khiến Thần khí lại thấy ánh mặt trời?'

'Chỉ là hắn lúc này giun dế giống như, chẳng lẽ còn muốn ta cho hắn mài giũa?'

Phương Nguyên bỗng nhiên cảm giác thấy hơi đau đầu.

Thả ở kiếp trước, hắn cố sự, luôn cảm thấy trong đó Ma Vương phản phái rất ngu, để cho vai chính thời gian dài cùng cơ hội trưởng thành, thậm chí còn chỉ lo hắn không mạnh, phái ra từng cái từng cái tiểu đệ đi đưa kinh nghiệm, từ thấp đến cao, tuyệt không hàm hồ.

Nhưng hiện tại, lại là không nghĩ tới đến phiên hắn tới chỗ này dạng ngu

xuẩn một hồi.

"Vị tiểu huynh đệ này, lúc này cũng không phải ta muốn hay không buông tha nàng, mà là nàng muốn hay không hướng ta ra tay vấn đề. . ."

Phương Nguyên nhún nhún vai, nhìn Khương Tiểu Điệp: "Làm sao. . . Khương cô nương?"

Khương Tiểu Điệp sắc mặt lạnh lẽo, tựa hồ Ly Thương kiếm lúc nào cũng có thể sẽ đâm ra.

Nhưng nàng xoay chuyển ánh mắt, rồi hướng lên Thạch Lỗi cùng Phù Hồng Miên lo lắng vẻ mặt, không khỏi cười khổ một tiếng, trường kiếm vào vỏ: "Ẩm Huyết đao chủ. . . Đợi đến hôm nay Thiên Đô ước chiến sau khi, ngươi ta tất có một trận chiến!"

"Co được dãn được, xem xét thời thế, quả nhiên không sai!"

Phương Nguyên gật gù.

Nữ nhân này, đúng là ở cửa nát nhà tan bên trong trưởng thành rất nhiều.

Vừa nãy, nếu nàng dám ở trước mặt mình rút kiếm, kết cục tất nhiên vô cùng thê thảm.

Lúc này có thể thủ trụ sát khí, thu hồi trường kiếm, lại là có thể cho có thể bỏ, lòng dạ quyết đoán đều không phải chuyện nhỏ.

Mấu chốt nhất, vẫn là điểm ấy vận may!

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên nhàn nhạt thu tay lại, bao phủ toàn trường áp lực khổng lồ đột nhiên biến mất không còn tăm tích.

Hắn bước chậm tiến lên, liền nhìn thấy Cổ Thất Tinh cười rạng rỡ: "Vừa là Ẩm Huyết đao Nam Cung tiền bối đến đây, vãn bối vạn vạn không dám ngăn

trở, xin mời!"

Cổ Thất Tinh dù sao chỉ là nhất phẩm Đại tông sư, dám cản Thiên Tượng mới là gặp quỷ.

Không chỉ có là Phương Nguyên , liền ngay cả Khương Tiểu Điệp, hắn cũng không phải là đối thủ, cung kính mà khom người, xin mời bốn người lên núi đường, lúc này mới thẳng eo lên bản, nhìn về phía còn lại người trong võ lâm trong con ngươi liền mang theo vẻ lạnh lùng: "Còn có ai muốn lên đến?"

Hắn nín một bụng tà hỏa, đang muốn ở cái này chút người trong võ lâm trên người phát tiết.

. . .

"Này này. . . Ngươi đúng là Nam Cung Vô Vọng?"

"Nghe nói Thiên bảng ở trong, đưa ngươi xếp tới thiên hạ thứ bảy đây!"

Đường núi bên trên, Phù Hồng Miên chớp mắt to, rốt cục không nhịn được, phảng phất một con líu ra líu ríu tiểu vân tước giống như, quay chung quanh Phương Nguyên chuyển lên.

"Khương cô nương, đây là kẻ thù của ngươi sao?"

Thạch Lỗi nhìn toàn thân áo trắng Phương Nguyên, lại là không tự chủ rùng mình một cái: "Luôn cảm giác, hắn rất đáng sợ a. . ."

"Ta lúc này dù là đột phá Thiên Tượng, khoảng cách hắn như trước vô cùng xa xôi!"

Khương Tiểu Điệp khuôn mặt càng lạnh hơn, vừa nãy ngắn ngủi giao phong , khiến cho nàng rõ ràng biết rồi cùng Phương Nguyên chênh lệch: "Nhưng không có quan hệ, chỉ cần không có chết, liền có cơ hội làm lại. . . Hắn lúc này không nhìn ta, chính là ta thời cơ tốt nhất!"

Bọn họ bốn người này đều là cao thủ võ lâm, bước chân nhanh nhẹn, nhảy mái nhà chạy vách tường là điều chắc chắn, vượt núi băng đèo càng là như bình thường.

Bất quá , khiến cho Thạch Lỗi bất an chính là, Phương Nguyên vẫn không nhanh không chậm theo sát ba người bọn hắn, một bộ da trâu đường như quen thuộc tư thế.

"Ngươi. . . Đến cùng nghĩ làm cái gì?"

Đoàn người đến Thiên Đô tuyệt đỉnh, Thạch Lỗi không thể kiềm được, quát hỏi.

"Không có gì, chỉ là nghiệm chứng một cái chỉ suy đoán mà thôi!"

Ở tuyệt đỉnh bên trên, có một chỗ bình đài, lúc này chỉ có rất ít mấy cái võ giả ngồi khoanh chân, khí tức trầm ngưng.

Thần binh bảng sau ba người đều ở, ma môn phương diện, lại là đến một cái Quỷ Nhãn Tử áp trận.

Cho tới Vạn Vật Lão Quái cùng cái kia Ngũ Hành Vân Khí Kiếm chủ, lúc này như trước không có hiện thân.

Phương Nguyên mấy người vừa đến tuyệt đỉnh, lượng lớn ánh mắt liền nhìn kỹ lại đây.

"Ẩm Huyết đao. . . Nam Cung Vô Vọng!"

"Còn có cái kia nữ oa oa, trên lưng chẳng lẽ chính là Ly Thương kiếm? Có thể nắm giữ này ma binh, tất nhiên vào Thiên Tượng cảnh giới a!"

"Vốn cho là, Cổ Thất Tinh liền là Ma môn đệ nhất thiên tài, nhưng so với hai vị này, rồi lại kém xa tít tắp!"

Rất nhiều tiếng bàn luận xôn xao, nhất thời truyền vào mọi người lỗ tai.

Cho tới Thạch Lỗi cùng Phù Hồng Miên, nhưng là bị không nhìn thẳng.

"Trò hay làm sao còn chưa mở tràng?"

Phù Hồng Miên hơi giương ra đầu, nhìn thấy còn chưa mở đánh, không khỏi có chút thất vọng, lại có chút hưng phấn: "Cuối cùng cũng coi như không có bỏ qua!"

"Vạn Độc Lão Quái! Đi ra!"

Cũng không biết qua bao lâu, một cái giọng nữ liền từ trong mây mù truyền đến.

Xì xì!

Kiếm quang hiện ra, phân hoá năm màu.

Hào quang lấp loé , hóa thành một đạo cầu vồng cầu, một tên trang phục cô gái đạp hồng mà đến, mày kiếm mắt sao, anh tư hiên ngang, cầm trong tay một thanh ba thước dài ba tấc tinh xảo kiếm.

Kiếm này toàn thân kim loại màu đỏ, bên ngoài ngũ thải huyền quang, trên thân kiếm có ngũ hành Vân văn.

Thần binh thứ sáu Ngũ Hành Vân Khí Kiếm!

"Làm sao? Lão độc vật, chẳng lẽ ngươi sợ?"

Nữ tử này quả nhiên vô cùng hung hăng, đi tới bình đài trên, trực tiếp mở miệng mời chiến.

"Hê hê! Nữ oa oa không biết điều!"

Âm hiểm cười ở trong, Vạn Độc Lão Quái bóng người từ âm u bên trong đi

ra.

Hắn vẻ ngoài ngược lại không tệ, tiên phong đạo cốt, giống như thần tiên bên trong người, mặc một bộ trường bào màu xanh lục, lông mày râu mép đều là hoả hồng, tóc bên trong lại tựa như lẫn lộn rất nhiều xám trắng.

Có thể nói, loại này tạo hình, thả đến bất kỳ phàm tục, đều sẽ bị xem là trăm phầm trăm 'Dị nhân' .

Này chính là nắm giữ ma môn Vạn Độc đạo Đạo chủ, Vạn Độc Lão Quái.

"Tạ Huyền Vận!"

Vạn Độc Lão Quái vừa mở miệng, khô héo khàn khàn, giống như chiêng vỡ giống như âm điệu, nhất thời đem nguyên bản khí tràng phá hư hầu như không còn, đây là hắn tuổi nhỏ lúc dùng độc, tổn thương dây thanh, tuy rằng sớm đã khỏi, nhưng vẫn là lưu lại nguồn bệnh: "Ngươi liền giết ta ba vị ái đồ, hôm nay như để ngươi sống sót rời đi Thiên Đô phong, ta Vạn Độc Lão Quái danh hiệu trực tiếp viết ngược lại!"

"Lão độc vật, ngươi những kia đồ tử đồ tôn không có ngươi một phần vạn thực lực, khẩu khí lại lớn hơn ngươi gấp mười lần! Khinh nam lấn nữ, cưỡng đoạt sự tình có thể đã làm nhiều lần, ta va chính một chuyện trong đó, trực tiếp liền đem bọn họ giết, có cái gì vấn đề? Cái này cũng là đang vì ngươi thanh lý môn hộ a!"

"Ngươi. . ."

Nghe được cái này bá đạo cực kỳ tuyên ngôn , dù là Vạn Độc Lão Quái hàm dưỡng cho dù tốt, cũng không khỏi bị tức đến giận sôi lên: "Nữ oa oa, không nên tranh đua miệng lưỡi, chúng ta người trong võ lâm, như trước là muốn so tài xem hư thực, lão phu liền để ngươi một chiêu!"

Nói xong, quả thật đứng chắp tay, một phái đại sư phong độ.

Nhưng quen thuộc Vạn Độc Lão Quái người trong ma đạo, lại là không hẹn mà cùng rút lui một bước.

Dù sao, Vạn Độc Lão Quái thành danh nhất, chính là khí độc! Từ trong vô hình giết người!

"Được!"

Tạ Huyền Vận khẽ quát một tiếng, trong tay Ngũ Hành Vân Khí Kiếm bên trên màu đỏ rực hoa văn quang mang toả sáng.

Xì xì!

Bốn phía, một mảnh mây lửa hiện lên.

Ngũ Hành Vân Khí Kiếm, vừa ra tất có dị tượng đi theo!

Mảnh này mây lửa không phải phàm hỏa, mà là Thiên hỏa, uy năng mênh mông, trong nháy mắt liền đem chu vi khí độc bốc hơi lên hầu như không còn.

Ánh lửa sau khi, chính là dầy cộm nặng nề đất vàng vẻ.

Ngũ Hành Vân Khí Kiếm, bản thân liền gồm cả Ngũ Hành chi lực.

Tạ Huyền Vận lựa chọn lấy Hỏa hành bắt đầu, chính là vì đối phó trong hư không khí độc.

Mà lúc này một kiếm ở tay, nhất thời biến ảo vạn ngàn , dựa theo hỏa sinh thổ, thổ sinh kim, kim sinh thủy, thủy sinh mộc thứ tự vận chuyển, uy lực đâu chỉ mở rộng gấp mười lần?

Ầm ầm ầm!

Ngũ hành làn sóng che ngợp bầu trời mà đến, xúc động thiên tượng, thanh thế kinh người.

"A!"

Lão độc vật nhìn ra thấy muốn rách cả mí mắt, hai tay ống tay áo mở ra, hai đám mây đen nhất thời bay ra.

Những mây đen này bên trong, thình lình đều là từng con từng con da vàng ong vò vẽ, liều lĩnh không sợ chết về phía ngũ hành mây khói khởi xướng xung kích.

Xì xì!

Vạn Độc Lão Quái lần thứ hai vẫy tay, trong hư không bỗng nhiên chấn động.

Từng đạo từng đạo màu đen kình khí hiện lên, ở giữa không trung tạo thành bò cạp, con rết, con cóc, các loại độc vật hình ảnh, giết hướng về ngũ hành làn sóng.

Trận này này thế quyết đấu đỉnh cao, nhất thời làm Thạch Lỗi cảm thấy không uổng chuyến này.

"Trong núi mờ ảo không biết năm, hiện nay vừa được nhập nhân gian!"

Mọi người ở đây sốt sắng mà nhìn kỹ song phương giao thủ lúc, một câu ngâm thơ bỗng nhiên truyền vào mỗi người lỗ tai.

"Loại này tự nhiên?"

Mấy cái tuổi già tiền bối hai mặt nhìn nhau, nhất thời nghĩ đến khởi nguồn: "Thiên Nữ tông?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 810: Vây GiếT

Có thể ở hai đại Thiên Tượng võ giả đối đầu thời khắc, đem tiếng nói chuẩn xác truyền vào ở giữa sân người trong tai, chỉ là phần này thực lực, đã đáng giá tất cả mọi người cảnh giác, lại là một cái Thiên Tượng võ giả xuất thế.

"Thiên Nữ tông Bích Lạc Không mạo muội đến đây, mong rằng chư vị chớ trách!"

Thanh âm ở trong, một cô thiếu nữ chân thành đi tới.

Nàng xem ra chừng hai mươi tuổi, da thịt trắng nõn, nho sinh trang phục, trên đầu đội đỉnh đầu văn sĩ khăn, rõ ràng là nữ giả nam trang, rồi lại có một phen đặc biệt tư vị.

Chờ đến nhìn thấy Bích Lạc Không khuôn mặt lúc, cho dù là mù một con mắt Quỷ Nhãn Tử cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

"Nữ tử này đẹp quá!"

Tuy rằng là nam nhi trang phục, nhưng Bích Lạc Không khí chất hình thái, như trước giống như Đôn Hoàng phi thiên bên trong tiên nữ giống như, tuyệt mỹ thần thánh, lẫm liệt không thể xâm phạm.

Nàng liền phảng phất thế gian này tất cả chân thiện mỹ hóa thân, đại biểu chính nghĩa cùng ánh sáng Tinh linh.

Lúc này, Bích Lạc Không đi tới Thiên Đô đỉnh cao nhất, nhưng không có vội vã điều đình, mà là đi tới Phương Nguyên đoàn người trước mặt.

"Thạch Lỗi công tử. . ."

Bích Lạc Không một cước bước ra, giống như hoa sen hơi động, chớp mắt mấy dặm, dĩ nhiên bút xuyên thẳng vào Thạch Lỗi cùng Phù Hồng Miên trong lúc đó.

Hai tay áo nhẹ nhàng lay động, hai người này liền xa xa bay ra, bằng phẳng rơi xuống đất, liền một điểm trầy da đều không có.

Chiêu này không mang theo chút nào khói lửa chi khí, góc độ, lực đạo đều có thể gọi là vừa vặn, ung dung đem Phương Nguyên cùng hai người này ngăn ra.

Đương nhiên, cái này cũng là Phương Nguyên không xen vào duyên cớ.

Bằng không nhân cơ hội ra tay, đầy đủ cái này thánh nữ uống một bình.

Lúc này , liền ngay cả Khương Tiểu Điệp cũng không khỏi ánh mắt sáng lên.

Trước Phương Nguyên tuy rằng ngoài miệng nói tới đại nghĩa lẫm liệt, trên thực tế đi vị lại là loáng thoáng áp chế ba người, đặc biệt Thạch Lỗi cùng Phù Hồng Miên, một khi có tâm, bất cứ lúc nào là có thể lấy tính mạng.

Nhưng lúc này, cái này Bích Lạc Không vừa đến, dễ dàng liền giải trừ ba người cảnh khốn khó, thật là làm người nhìn với cặp mắt khác xưa.

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, tiếng nói lại là có chút cân nhắc: "Bàn Long Ti?"

Cái này Bàn Long Ti chính là thiên hạ thứ hai thần binh, từ trước đến giờ do Thiên Nữ tông thánh nữ chấp chưởng.

Trước mặt cái này Bích Lạc Không, không chỉ có tu vi đến Thiên Tượng, càng là có Bàn Long Ti gia trì, xác thực không thể khinh thường.

"Đa tạ vị này. . . Bích cô nương cứu giúp!"

Nhìn thấy Phương Nguyên không có truy kích lại đây, Thạch Lỗi không khỏi thở một hơi dài, hướng về Bích Lạc Không nói cám ơn.

"Nam Cung công tử. . ."

Bích Lạc Không nhìn Phương Nguyên, thu ba lưu chuyển: "Lạc Không vì thiên hạ muôn dân thỉnh nguyện, không biết công tử có thể nguyện liền như vậy thu tay lại?"

"Ồ? Xem ra đã tra ra cái gì đến rồi, cũng khó trách, dù sao các ngươi Thiên Nữ tông chính là lúc này chính đạo đệ nhất thế lực. . ." Phương Nguyên thờ ơ nhún nhún vai: "Chính là không biết, các ngươi đến tột cùng hiểu rõ bao nhiêu đây?"

"Công tử. . ."

Bích Lạc Không có chút cười khổ: "Muôn dân làm gì tội? Như công tử đồng ý thoái ẩn, ta đồng ý nhiều năm phụng dưỡng trái phải, không biết ngài ý như thế nào?"

"Anh hùng nhiều xế chiều, tơ tình ngón tay mềm?"

Phương Nguyên ngẩn ra, từ đây nữ trong ánh mắt, lại là nhìn thấy thế gian tất cả vẻ đẹp, không khỏi lẩm bẩm nói câu: "Đây chính là Bàn Long Ti chân tướng?"

Thế gian cứng rắn nhất đồ vật, không phải ở thế gian, mà ở trong lòng người, là vì tơ tình!

Tơ tình kéo dài, tục mà không ngừng, Thiên Nữ tông lấy tình điều động Bàn Long Ti, nhưng cũng không tính đi vào tà đạo.

Đồng thời, tơ tình chi đạo, cắt không ngừng, lý còn loạn, các đời Bàn Long Ti chủ chiêu hàng làm hại võ lâm ma đầu, xác suất vẫn còn rất cao.

Điều này cũng dần dần tạo nên Thiên Nữ tông một mạch nổi lên.

"Nếu ta không đáp ứng, các ngươi lại chuẩn bị làm sao?"

Phương Nguyên hơi nheo mắt lại.

"Nếu là công tử nhất định không chịu đáp ứng, cái kia Lạc Không cũng chỉ có xin mời công tử cố hết sức, đi ta Thiên Nữ tông sơn môn một chuyến."

"Ha ha. . . Ta ngược lại thật ra muốn biết, ngươi từ đâu tới đây tự tin?"

Phương Nguyên cười ha ha, mang theo trào phúng mùi vị.

"Ta Thiên Nữ tông quan tâm công tử, cũng không phải chuyện một ngày hai ngày, tỷ như. . . Ta hiện tại phải là xưng hô ngài làm vì Nam Cung công tử, vẫn là Tàng Binh lâu chủ?"

Bích Lạc Không cười nói.

Lời vừa nói ra, Thạch Lỗi cùng Phù Hồng Miên chính là cả người một cái giật mình.

Lần trước Kim Phong Tế Vũ lâu ngã xuống, không biết bao nhiêu người muốn đi cắn một cái thịt mỡ, cuối cùng lại vẫn bị một cái thần bí thế lực liền dây lưng cốt nuốt vào, nhượng bọn họ cuối cùng thất bại tan tác mà quay trở về.

Mà nguồn sức mạnh này, chính là Tàng Binh lâu! Chỉ là Tổng lâu chủ lại vô cùng thần bí.

Lâu dần, mấy người cũng quen rồi người mới tới này thống trị, chân chính không phục tùng cúi đầu, tự nhiên sớm đã bị diệt, cặn đều không còn sót lại nửa điểm.

Trên giang hồ đối với cải tạo sau Tàng Binh lâu, tự nhiên có rất nhiều suy đoán.

Nhưng không nghĩ tới luôn luôn thần bí Tàng Binh lâu chủ, dĩ nhiên sẽ là cái này Nam Cung Vô Vọng!

"Không nghĩ tới a không nghĩ tới. . ."

Tin tức này hiển nhiên quá quá mức bạo , liền ngay cả Phù Hồng Miên đều là dừng lại cùng Thạch Lỗi cãi nhau, trợn to hai mắt: "Người này dĩ nhiên chính là cái kia thần bí Tàng Binh lâu chi chủ, trời ạ. . ."

"Trần Kỷ Du vốn là bại tướng dưới tay ta, thu nạp hắn tất cả, làm sao?"

Phương Nguyên phản hỏi một câu, không hề che giấu chút nào chính mình ăn một mình sự thực.

"Là không có cái gì, nhưng Nam Cung lâu chủ làm việc, thiếp thân thực sự không dám gật bừa. . . Tàng Binh lâu lấy sưu tập thiên hạ thần binh ma binh làm nhiệm vụ của mình, quả thực là cưỡng đoạt, đặc biệt Khổng gia, Lâu chủ lấy Khổng gia toàn tộc trên dưới tính mạng áp chế, bức bách bọn họ tu bổ Hạo Nhiên Chính Khí Xích, lại là vì cái gì?"

Bích Lạc Không một đôi biết nói con mắt nhìn chằm chằm Phương Nguyên: "Còn có. . . Thu thập nhiều như vậy thần binh ma binh, vì sao Lâu chủ đại nhân lúc này trên người, lại là rỗng tuếch đây?"

Lúc này Phương Nguyên vốn là xích thủ không quyền, đừng nói Thất Sát Hổ Phách đao , liền ngay cả Ẩm Huyết đao đều không có mang ở trên người.

"Rất tốt, Thiên Nữ tông không hổ là Thiên Nữ tông, điều tra đến rất rõ ràng!"

Phương Nguyên nhìn về phía sân bãi ở trong, Ngũ Hành Vân Khí Kiếm cùng Vạn Độc Lão Quái đang tiến hành luận võ, nhún nhún vai: "Cái này, cũng là mồi nhử sao? Liền vì hấp dẫn ta đến?"

"Không sai, lấy đại nhân thân phận địa vị, lúc này, cũng chỉ có hai cái thần binh mới có thể hấp dẫn ngươi hiện thân."

Bích Lạc Không nhàn nhạt trả lời: "Mà vì đối phó ngài, thì cần muốn chính ma liên thủ. . . Tàng Binh lâu chủ, ngươi lấy Âm Dương phù khống chế chính tà song phương cao thủ hàng đầu, nhưng lại không biết Thánh Thủ Thần Y đã phát hiện trong này kẽ hở, đồng thời hơn nữa trị liệu, lúc này ta cũng xem xem rốt cục còn có ai đứng ở ngươi cái này một bên?"

"Xì xì!"

Vừa dứt lời, trước còn ở chiến đấu Vạn Độc Lão Quái cùng Tạ Huyền Vận bỗng nhiên ngừng tay, hai vệt tinh mang thông thiên triệt địa, trực tiếp hướng về Phương Nguyên quét tới.

"Quả nhiên đều là đang diễn trò!"

Phương Nguyên thân hình chợt lui, chu vi thổ địa rạn nứt, tiêu sái mà né tránh công kích kế tiếp, nhìn về phía Quỷ Nhãn Tử: "Liền ngươi cũng phản bội ta?"

"Lão hủ xưa nay đều không phải trung tâm cống hiến cho, làm sao đến phản bội nói đến?"

Quỷ Nhãn lắc đầu một cái: "Ngươi ý đồ chiếm đoạt ma đạo, hết thảy đều làm đến quá mức dễ thấy, lại thêm vào ma môn thất bại, rung chuyển bất an, một ít nguyên lão liền đứng dậy, ta. . . Ta tự nhiên việc nghĩa chẳng từ!"

"Đùng đùng!"

Phương Nguyên vỗ vỗ lòng bàn tay: "Hảo tâm cơ, thủ đoạn cao cường!"

Cái này Thiên Nữ tông thánh nữ hoặc là không ra, vừa ra tới chính là kinh thiên địa, khiếp quỷ thần.

Hoặc mị chúng sinh vẫn coi là nhẹ, lúc này nhìn thấy nhiều như vậy Lão gia hỏa đều quỳ gối ở tại dưới váy, Phương Nguyên liền vô cùng không nói gì.

"Đầu đá!"

Phù Hồng Miên cẩn thận mà kéo kéo Thạch Lỗi ống tay áo, nghĩ muốn trước thời gian rời đi.

Rất hiển nhiên, nàng đã rõ ràng, chính mình là đứng ở cỡ nào cực lớn một cái vòng xoáy bên cạnh.

Hơi hơi không chú ý, chính là tan xương nát thịt.

Mà Khương Tiểu Điệp thấy cảnh này, ánh mắt lại là đột nhiên sáng choang: "Nam Cung tặc tử, ngươi chết chắc rồi!"

"Ai. . . Ta chỉ là nghĩ sưu tập thần binh, các ngươi vì sao phải buộc ta đây?"

Phương Nguyên thăm thẳm thở dài một tiếng, nhìn đứng ở trước mặt mình mấy người.

Bích Lạc Không hiển nhiên đứng mũi chịu sào, chính là khởi xướng người, xướng nghị người, đem Phương Nguyên sự chú ý trong nháy mắt hấp dẫn đi gần một nửa.

Bích Lạc Không phía sau, chính là Tạ Huyền Vận cùng Vạn Độc Lão Tổ, hai cái này thần binh ma binh người chấp chưởng.

Cho tới còn lại, còn có người trong ma môn, cùng ba cái nguyên bản thần binh người chấp chưởng.

Đã như thế, lại thêm vào Khương Tiểu Điệp, ở đây chính là có tám cái Thiên Tượng võ giả!

Ở Thiên Tượng không ra, nhất phẩm làm đầu giang hồ, một cái Thiên Tượng võ giả có thể làm cái gì? Khai tông lập phái cũng bất quá bình thường, ở trên giang hồ hoàn toàn có thể lấy nghênh ngang mà đi đường.

Nhưng lúc này, bọn họ mọi người cùng tụ ở đây, chính là vì cho Phương Nguyên một đòn trí mạng, có thể nói rất lớn thủ bút.

"Tàng Binh lâu chủ, xin lỗi!"

Quỷ Nhãn Tử kéo dài khoảng cách: "Người này một thân võ công e sợ đã đuổi sát Nhiếp Cuồng, đột phá Thiên Tượng, mọi người cùng nhau dắt tay, mới có sức đánh một trận!"

"Khá lắm, ngươi cuối cùng cũng coi như cũng có ngày hôm nay!"

Bạch Hổ bà lão ba người con ngươi huyết hồng.

Bọn họ hoàn toàn có lý do căm hận Phương Nguyên, đồng thời phản bội.

Bởi vì Phương Nguyên không chỉ có dùng kỳ môn công pháp khống chế bọn họ, nhượng bọn họ làm trâu làm ngựa, càng là đem bọn họ thần binh đều cướp đi.

Mất đi thần binh chấp binh giả, ở trên giang hồ chính là một chuyện cười!

Bởi vậy, mấy người đều là trong ứng ngoài hợp, bán đi lượng lớn tin tức, mới có trước cái tròng bố trí.

"Ly Thương kiếm, Vạn Độc đỉnh, còn có Ngũ Hành Vân Khí Kiếm!"

Phương Nguyên âm thầm bàn tính toán một chốc: "Có thể một lần thu về ba Kiếm Thần binh , ngược lại cũng không sai, ngược lại các ngươi. . . Đều nhìn lầm ta làm người a!"

"Không có ai, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể uy hiếp ta, còn để ta cuối cùng thỏa hiệp!"

Phương Nguyên rít lên một tiếng, cả người trong nháy mắt biến mất.

"Cẩn thận!"

Bích Lạc Không con ngươi co rụt lại, liền nhìn thấy Phương Nguyên bóng người lóe lên, ở ba vị thần binh chi chủ trên không hiện lên.

"Bạch Hổ Sát Thần!"

Bạch Hổ bà lão muốn rách cả mí mắt, sắp chết giãy dụa, tuy rằng cầm trên tay chỉ là bình thường tinh thiết côn, một bổng xuống đi khai sơn liệt thạch cái gì cũng bất quá bình thường.

Ầm!

Giữa không trung, một mặt che ngợp bầu trời tấm khiên đã đập xuống.

Còn có Long Văn cung chủ, nhanh chóng kéo dài khoảng cách, đem ba chi tên dài khoát lên trên dây cung.

"Tạo Hóa Thần Quyền!"

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không cho bọn họ bao nhiêu cơ hội, trực tiếp vung ra một quyền.

Ầm ầm!

Giống như thiên địa sơ khai, Bàn thần sáng thế, luyện lại địa hỏa phong thủy.

Chu vi hư không một thoáng bị đập nát, giống như một cái hố đen, liền ánh mặt trời đều không thể chiếu rọi mà xuống.

"Không!"

Cú đấm này cỡ nào hung uy? Trực tiếp đánh nát thuẫn lớn, đem mặt sau võ giả một quyền xuyên thủng, lại đi tới Bạch Hổ bà lão trước mặt.

Đáng tiếc, bà lão này cũng là cái xương cứng, bước ngoặt sinh tử phía dưới,

linh hoạt như cũ cực kỳ, thân hình gập lại, không ngừng bay ngược.

"Hống hống!"

Phương Nguyên một quyền vung ra , hóa thành tứ tượng hình ảnh, trực tiếp nhào vào bà lão này sau lưng.

"Phốc!"

Máu bắn tung tóe, Thiên Tượng ngã xuống!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 811: Mai Phục

Phốc phốc!

Cho đến lúc này, Long Văn cung chủ ba cái tên dài mới rơi xuống Phương Nguyên sau lưng, nổ thành một đoàn đoàn mảnh vỡ.

Hắn tiện tay trảo một cái một nhóm, rất nhiều mảnh vỡ lấy tốc độ nhanh hơn cũng quay trở lại.

Long Văn cung chủ kêu thảm một tiếng, thân hiện nổi lên ra lượng lớn lỗ máu.

Chợt, hắn liền nhìn thấy một cái Ma thần giống như bóng người, quả thực là che ngợp bầu trời mà đến, một quyền đập xuống , khiến cho hắn rơi vào hoàn toàn trong bóng tối.

"Giả. . . Giả chứ?"

Thiên Đô tuyệt đỉnh nhất thời rơi vào một mảnh làm người nghẹt thở tĩnh mịch ở trong, sau một hồi lâu, Phù Hồng Miên mới phản ứng được, lẩm bẩm nói.

Hôm nay phát sinh tất cả, thực sự là quá mức huyền bí.

Nguyên bản nàng chỉ là cùng sư huynh đến quan chiến, nhưng cũng gặp phải Ẩm Huyết đao Nam Cung Vô Vọng.

Không chỉ có như vậy, cái này Nam Cung Vô Vọng vẫn là Tàng Binh lâu chủ , liền ngay cả hôm nay phát sinh tất cả, cũng đều chỉ là vì giết hắn mà bố trí một cái bẫy?

Thậm chí, cái này Nam Cung Vô Vọng võ công còn cao cường như vậy, ba cái Thiên Tượng võ giả, trực tiếp dùng nắm đấm đánh chết?

Nàng cảm giác mình nhất định là tại nằm mơ, ở làm người nghẹt thở trong không khí, liền một ngón tay đều nhúc nhích không được.

"Gà đất chó sành, không đỡ nổi một đòn a!"

Phương Nguyên lắc đầu bật cười, nhìn cả người run Quỷ Nhãn Tử, lại cân nhắc nhìn về phía Thiên Nữ tông thánh nữ Bích Lạc Không: "Nếu ngươi lấy ra Bàn Long Ti, lại thêm vào những món hàng này, hay là còn có đánh với ta một trận lực lượng!"

Hắn lúc này đã là võ giả Thần Ma cảnh, mà trước ba cái thần binh chi chủ bị đoạt thất thần binh, dù là Thánh Thủ Thần Y chữa khỏi trên người bọn họ Âm Dương phù, cũng là rơi xuống lông Phượng Hoàng không bằng gà.

Chân chính khiến Phương Nguyên có thể xem nặng một điểm, cũng là Ngũ Hành Vân Khí Kiếm kiếm chủ Tạ Huyền Vận, Vạn Độc Lão Quái, còn có Bích Lạc Không rất ít ba cái mà thôi.

Đương nhiên, lúc này có lẽ còn muốn lại thêm một cái Khương Tiểu Điệp.

"Lâu chủ cần gì như vậy?"

Bích Lạc Không xinh đẹp tuyệt trần nhíu lên, nhìn ra thấy một đám nam nhân tâm cũng phải nát.

Nhưng Phương Nguyên khuôn mặt lại là giống như vạn năm huyền băng, không hề gợn sóng, đột nhiên, lại là phẩy tay áo một cái.

Xì xì!

Trong hư không truyền ra lượng lớn tiếng ăn mòn, chung quanh hắn ba trượng thổ địa trong nháy mắt hòa tan.

Tình cảnh này, nhìn ra thấy Vạn Độc Lão Quái mí mắt nhảy lên, biết mình mờ ám không chỉ có bị phát hiện, đắc ý nhất khí độc càng là bị ép trở về.

"Ta bài Thiên bảng, thu nhận thiên hạ Thiên Tượng võ giả, lấy bốn người các ngươi lúc này thực lực, có lẽ có thể đi vào mười vị trí đầu. . ."

Phương Nguyên đứng chắp tay, không nhanh không chậm nói, tựa như trí tuệ vững vàng: "Nhưng đối mặt với ta, các ngươi đều chỉ có một lần cơ hội xuất thủ!"

Cheng!

Trong nháy mắt tiếp theo, kiếm reo sạ vang lên.

Bất luận người nào nghe được cái này tiếng kiếm reo, đều sẽ cảm thụ đến một luồng sầu bi ý, phảng phất nhìn thấy tông phá nhà vong, thê thảm tuyệt luân từng hình ảnh, càng là trong lòng tràn ngập lệ khí cùng cừu hận.

Ma binh thứ ba! Ly Thương kiếm!

Khương Tiểu Điệp dù sao ở trong những người này nhỏ tuổi nhất, tâm tính tu vị cũng yếu kém nhất, người đầu tiên xuất thủ.

Lại không ra tay, nàng sợ sệt chính mình thậm chí sẽ không có dũng khí đối mặt với Nam Cung Vô Vọng!

"Được! Ngũ Hành Luân Hồi!"

Ly Thương kiếm vừa ra, Ngũ Hành Vân Khí Kiếm nhất thời theo gió mà động, biến ảo ra năm đóa Đại Ngũ Hành đóa hoa đến, tầng tầng lớp lớp, cuối cùng hóa thành một cái cực lớn ngũ thải chùm sáng, ầm ầm rơi xuống.

"Độc Phệ Thiên Hạ!"

Thấy vậy, Vạn Độc Lão Quái trong con ngươi lóe sáng lên, trong tay hiện ra

một toà đồng thau lư hương, cũng là không hề bảo lưu.

"Tâm Hữu Thiên Thiên Kết, Tình thể Nhiễu Chỉ Nhu!"

Bích Lạc Không ngâm nga, từng đạo từng đạo nửa trong suốt sợi tơ, bỗng nhiên từ tay hiện nổi lên.

Cái này sợi tơ tựa như thật không phải thật, tựa như giả không phải giả, tồn tại cùng chân thực cùng hư huyễn kẽ hở bên trong, mang theo một loại nào đó khó mà tin nổi uy năng.

Cho dù đối mặt với còn lại ba vị thần binh ma binh chi chủ vây công, Phương Nguyên đều không có như vậy sắc mặt nghiêm túc qua.

Hắn phập phù tiến lên, thân hình giống như một mảnh tơ liễu.

Ong ong!

Bàn Long Ti sát ống tay áo của hắn xẹt qua, trực tiếp đem hắn góc áo cắt rơi xuống một khối.

"Luận sắc bén, Bàn Long Ti tuyệt đối có thể lấy xếp vào thiên hạ binh khí thứ ba , liền ngay cả Ly Thương kiếm đều phải kém hơn một bậc. . ."

Tránh thoát một đạo tinh tế sợi tơ sau khi, Phương Nguyên trong con ngươi tinh quang ngưng lại.

Trong hư không, bỗng nhiên nhiều từng đạo từng đạo nửa trong suốt sợi tơ, giống như laser giết người lưới giống như, tung hoành đi tới, bên cạnh, một khối nham thạch màu xanh trực tiếp bị cắt rời, hiện ra ngân kính giống như bóng loáng mặt cắt.

Hưu hưu!

Từng đạo từng đạo Bàn Long Ti trải rộng hư không, giống như mạng nhện

giống như.

sắc bén trình độ, cho dù là lúc này Phương Nguyên, cũng không chịu lấy thân thể máu thịt mạnh mẽ chống đỡ.

"Ma đầu. . . Nhận lấy cái chết!"

Khương Tiểu Điệp nhìn thấy có cơ hội để lợi dụng được, lại liền đâm ba kiếm: "Thối Huyết Tam Hương!"

Phốc phốc!

Ba đóa hoa mai bình thường kiếm khí, trực tiếp ở Phương Nguyên trước người nổ tung, Tạ Huyền Vận cùng Vạn Độc Lão Tổ nhìn thấy có cơ hội để lợi dụng được, sát chiêu cũng là liên miên mà tới.

"Ngớ ngẩn!"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là xem thường nở nụ cười.

Hai tay hắn hợp lại, liên tiếp đánh ra trước mặt không khí, giống như chính đang tại chế tạo rèn cái gì.

Bỗng nhiên, một chưởng đẩy ra.

Ầm!

Không khí rung mạnh bên trong, Khương Tiểu Điệp giơ kiếm ở ngực, mặt sắc mặt đại biến, liên tục rút lui, một tiếng vang thật lớn truyền đến, Ly Thương kiếm hiện ra một vệt kinh tâm động phách độ cong, như tao ngộ búa tạ.

Keng!

Phương Nguyên tay phải hư nắm, lại là một kiếm!

Ngũ Hành Vân Khí Kiếm thế tiến công lập tức bị nghẹt, thậm chí trên thân

kiếm truyền đến lanh lảnh tiếng vang, giống như cùng mặt khác một thanh vô hình binh khí giao thủ.

Hai chiêu bức lui hai người sau khi, Phương Nguyên một cái nhào tới trước, mấy chưởng thành đao, trực tiếp đánh xuống.

"Thiên Ma Thất Sát!"

Phốc!

Ánh đao hiện lên, trong nháy mắt vừa hóa thành bảy, đi vào Vạn Độc Lão Quái thất khiếu.

Cả người hắn ngẩn ngơ, chợt cả người khiếu huyệt nổ tung, tinh huyết bạo liệt, chết đến mức không thể chết thêm.

Một đao bổ ra, như địa ngục lâm phàm, ác quỷ lấy mạng!

Leng keng leng keng!

Lúc này, Phương Nguyên hai tay hư nắm, giống như thật sự nắm một đao một kiếm giống như, cùng trong hư không Bàn Long Ti chém giết , khiến cho Bích Lạc Không mặt hiện nổi lên ra vất vả vẻ.

"Đây là. . . Vô hình khí binh?"

Tràng ở ngoài, Thạch Lỗi nhìn cái này một trận đại chiến chấn động thế gian, lại là hoàn toàn sững sờ: "Sư phụ đã từng nói, dùng kiếm chi đạo, vừa bắt đầu truy đuổi thần binh, sau đó lại học sẽ thả xuống, từ lợi khí đổi thành bình thường đồ sắt, đến cuối cùng, chính là cây cỏ núi sông, thiên địa vạn vật, đều có thể làm kiếm, là vì vạn kiếm quy tông! Nhưng ở này bên trên, lại còn có một cảnh giới, đó là chính là vô hình khí binh! Lấy tự thân nguyên thần, thu hút thiên địa vũ trụ lực lượng, vô kiên bất tồi, không có cái gì mà không phá được, võ học chi đạo, đến đây tận rồi. . . Lại là vô hình khí binh cảnh giới?"

Hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi vì sao Phương Nguyên trên người không có cái gì thần binh lợi khí.

Bởi vì đối với đối phương mà nói, cái này một đôi bàn tay thịt, chính là trong thiên địa thích hợp nhất vũ khí!

"Vậy này cái ma đầu, chẳng phải là vô địch rồi?"

Phù Hồng Miên nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời lẩm bẩm.

"Này ngược lại cũng không đến nỗi, vô hình khí binh, chỉ là Kiếm đạo bên trong cảnh giới tối cao, mà sư phụ cũng đã nói, thế giới này trọng yếu nhất vẫn là Binh đạo. . . Thần binh ma nhận ba vị trí đầu, trên thực tế đều có thể cùng vô hình khí binh so với!"

Thạch Lỗi lắc đầu một cái: "Ta lo lắng chính là, binh khí trên ưu thế bị vô hình khí binh trung hoà sau khi, Bích cô nương các nàng có thể không tiếp tục chống đỡ?"

"Tạ Huyền Vận, ngươi nếu có thể tiếp ta một kiếm này, ta tha cho ngươi một lần lại có làm sao?"

Lúc này, Phương Nguyên hét dài một tiếng, thân hình quỷ mị gập lại, trong tay phảng phất nắm một thanh vô hình thần binh, chớp mắt đưa ra: "Mười bước một giết, một kiếm quang lạnh lẽo!"

Xèo!

Loáng thoáng hình như có kiếm quang vùng vẫy.

Tạ Huyền Vận không nói một lời, trên tay Ngũ Hành Vân Khí Kiếm bỗng nhiên hóa thành màn ánh sáng năm màu, bao phủ toàn thân.

Keng!

Một tia trắng lóe lên liền qua, đâm thủng màn ánh sáng, chui vào trán của nàng.

Bồng!

Cái này mới vừa mới xuất đạo Ngũ Hành Vân Khí Kiếm kiếm chủ, Thiên Tượng võ giả, nhất thời mềm mại ngã xuống.

"Giết!"

Đang lúc này, Khương Tiểu Điệp cùng Bích Lạc Không lại là không lùi mà tiến tới, điên cuồng công kích về phía Phương Nguyên.

Dù sao, hai người bọn họ đều vô cùng rõ ràng, nếu không thể thừa dịp hiện tại đánh bại Phương Nguyên, đợi đến đối phương khôi phục như cũ, chính là hoàn toàn không có hi vọng.

"Thiên Địa Tình Võng!"

Bích Lạc Không tố chỉ như gảy dây đàn, từng cây từng cây Bàn Long Ti sưu thiên tác địa , hóa thành một cái lưới lớn.

"Ly Thương Cửu Kiếm!"

Võng tình bên trong, Khương Tiểu Điệp ánh mắt quyết tuyệt, cắn chóp lưỡi, một ngụm tinh huyết phun ở Ly Thương kiếm bên trên.

Ô ô!

Ly Thương kiếm ánh sáng đại phóng, giữa bầu trời mây đen kéo tới dày đặc, ẩn hiện lôi đình.

Nghe đồn năm đó Ly Nhân tông diệt môn thời khắc, Ly Thương kiếm xuất thế, triệu hoán lôi đình, diệt hết kẻ xâm lấn.

Lúc này, chuôi này Ma khí thứ ba uy năng, mới coi như chân chính triển lộ ra.

"Không có ích lợi gì!"

Phương Nguyên đao kiếm cùng xuất hiện, khí thế kinh người xông thẳng lên trời, thậm chí ngay cả mây đen đều bị đuổi tản ra, lôi đình không còn hình bóng.

Tình cảnh này ngoại giới nhìn vô cùng chấn động, quả thực liền giống như Lão thiên đều bị chọc ra một cái lỗ thủng giống như.

Bích Lạc Không cùng Khương Tiểu Điệp liền lùi mấy bước, mặt đỏ như máu, lại giống như vẻ say rượu đáng yêu, thật giống như Thiên Tiên bị biếm rơi xuống phàm trần, liền Thạch Lỗi đều không khỏi ngẩn ngơ.

"Hô. . ."

Lúc này, Phương Nguyên cũng là thở ra một hơi dài, vẫn chưa thừa dịp thắng truy kích.

Hai tiếng lanh lảnh tiếng vang, từ hắn tay trái tay phải bên trong truyền đến.

Hiển nhiên vừa nãy đánh bại hai nàng này, cũng không phải là cái gì ung dung việc.

Đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Ầm ầm!

Địa tầng rạn nứt, hai đạo bóng đen lao ra.

Lúc trước, bọn họ giống như tiềm long tại uyên, liền khí tức đều không có một chút nào tiết ra ngoài.

Lúc này đột nhiên tập kích, quả thật rất được sấm dậy tại trên chín tầng trời

tinh túy, phát như lôi đình, chấn động tâm hồn.

Không nghi ngờ chút nào, đây là tiềm tàng cao thủ, muốn thừa dịp Phương Nguyên hồi phục cơ hội trời cho, một lần đem hắn ám sát!

Phốc phốc!

Hai người này chưa từng mang theo cái gì binh khí, nhưng tùy ý vồ một cái, trong hư không cũng là truyền đến cắt chém tiếng, thình lình đồng dạng là vô hình khí binh tuyệt học!

"Liền chờ các ngươi hai cái đây!"

Nhưng Phương Nguyên trên mặt, lại là mang theo một tia cười gằn, bỗng nhiên ra tay.

Ầm ầm!

Ở hắn trước người, vô hình khí binh hội tụ, lấy cứng chọi cứng!

Rõ ràng tiếng vỡ nát truyền đến.

Hai đạo khí binh vỡ vụn sau khi, lượng lớn chân khí giống như phi hoàng cương châm giống như, đâm hướng về đối diện bóng người.

Nổ vang truyền đến, hai cái bóng đen nhất thời nổ thành huyết hoa.

"Chà chà. . . Tựa hồ là loại kia tuổi già võ giả, chỉ có một đòn lực lượng! Cũng khó cho các ngươi tìm bọn họ đến mai phục ta!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, nhìn về phía Bích Lạc Không.

Rất hiển nhiên, trước tám đại Thiên Tượng vây công, chỉ là bên ngoài, ở trong bóng tối, còn có hai cái này đòn sát thủ.

Này thế võ giả, già yếu là khó giải nan đề.

Cái này hai lão, tám thành chính là chính ma hai đạo đời trước nguyên lão, một thân võ công e sợ khoảng cách Thần Ma cảnh đều chỉ kém mỏng manh một tờ giấy.

Lần này vì đối phó Phương Nguyên, cũng là từ dưỡng lão trạng thái mạnh mẽ nghịch chuyển, làm liều mạng một đòn.

Đương nhiên, loại này bạo phát, chính là một lần, không phải địch chết, chính là ta vong.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 812: Kế Hoạch

Thoáng qua trong lúc đó, hai vị chính ma đạo vô thượng Đại tông sư, nếu là ba mươi năm trước mở bài Thiên bảng, vững vàng có thể đi vào ba vị trí đầu đại nhân vật, liền như thế trở thành thịt nát!

Tình cảnh này , dù là trước vẫn trí tuệ vững vàng Thiên Nữ tông thánh nữ Bích Lạc Không, cũng không khỏi ngơ ngác biến sắc.

"Làm sao? Ngươi còn muốn cùng ta động thủ?"

Phương Nguyên xoay người, nhìn Quỷ Nhãn Tử, trên mặt tựa như cười mà không phải cười.

"Tiểu nhân. . . Tiểu nhân. . ."

Quỷ Nhãn Tử lúng túng cực kỳ.

Chính ma hai đạo bố trí tỉ mỉ sát cục, trong nháy mắt dĩ nhiên đã biến thành như vậy một cái liểng xiểng cục diện, thực tại làm hắn đều có chút khó có thể phục hồi tinh thần lại.

Nhưng lúc này, cũng chỉ có thể cười thảm một tiếng, nhắm mắt chờ chết.

"Ừm. . . Nhưng ngươi cái này điều Lão cẩu, vẫn có chút dùng!"

Ôm phế vật lợi dụng, còn có tìm đá mài dao tâm thái, Phương Nguyên cầm vẩy một cái, chỉ chỉ Thạch Lỗi Phù Hồng Miên phương hướng: "Đem hai cái này mặt hàng giết, đưa đầu tới gặp, ta tạm tha ngươi lần này!"

"Lời ấy thật chứ?"

Quỷ Nhãn Tử vui mừng cực kỳ.

Hắn căn bản không tưởng tượng nổi, Phương Nguyên dĩ nhiên đồng ý cho hắn cơ hội lần thứ hai!

Nhưng ở trong mắt Phương Nguyên, hắn đã là cái người chết.

Xưa nay cho chính nghĩa đồng bọn đưa kinh nghiệm cùng gói quà lớn tiểu đầu mục, chẳng lẽ còn có cái khác đường sống dễ đi?

Nhìn thấy thần sắc hắn lãnh đạm dáng dấp, Quỷ Nhãn Tử trái lại hoàn toàn yên tâm, đột nhiên liền hướng Thạch Lỗi đập tới.

"Sư muội đi mau!"

Thạch Lỗi một lần thạch kiếm, đem Quỷ Nhãn Tử đỡ.

Đừng xem Quỷ Nhãn Tử ở Phương Nguyên trước mặt phảng phất con chó như thế, mặc cho nhào nặn, nhưng thả ở bên ngoài, lại là thỏa thỏa Thiên Tượng võ giả, giết nhất phẩm tông sư giống như bình thường.

Chỉ là một chiêu giao thủ, thạch kiếm liền ong ong run rẩy, hiện ra không chống đỡ nổi chi tượng.

"Đi!"

Lúc này, một đạo Ly Thương kiếm khí đập tới, chặn lại rồi Quỷ Nhãn Tử.

"Thạch Lỗi công tử, xin mời tốc mang sư muội của ngươi xuống núi, ta Thiên Nữ tông có người tiếp ứng!"

Bích Lạc Không khuôn mặt tuyệt mỹ, trước ngực vạt áo nhuốm máu, nhìn lại có mấy phần thê lương, che ở Phương Nguyên trước mặt.

"Ồ? Vì sao ngươi như vậy lưu ý cái này tiểu tử ngốc đây?"

Phương Nguyên rất hứng thú mà nhìn Bích Lạc Không.

"Giang hồ võ lâm, chính đạo trường tồn!" Bích Lạc Không kiên định nói, rất nhiều Bàn Long Ti hội tụ, hình thành một tấm cực lớn mạng nhện.

Xì xì!

Lại có hai cái dò ra, lại cũng không vì sát thương, mà là cứu người.

"Khương cô nương, Bích cô nương?"

Thạch Lỗi sắc mặt ngơ ngác, cảm giác một luồng mềm nhẹ lực lượng vọt tới, thân bất do kỷ bay lượn ra mười mấy trượng.

"Đi mau!"

Đến nơi này, Phù Hồng Miên tựa hồ cuối cùng từ trước cứng đờ trạng thái khôi phục như cũ, lôi kéo Thạch Lỗi, nhanh chóng chạy xuống núi.

"Không được. . . Ta muốn đi cứu các nàng!"

Thạch Lỗi mặt lộ vẻ kiên quyết vẻ.

"đầu đá, ngươi không muốn sống nữa. . . Cái kia Nam Cung Vô Vọng, thật đáng sợ rồi!" Phù Hồng Miên gắt gao nắm lấy cánh tay của hắn: "Ta mặc kệ, ngươi nếu như không đi theo ta, ta liền từ cái này trên núi nhảy xuống, chết cho ngươi coi!"

"Ngươi. . ."

Thạch Lỗi có chút bất đắc dĩ, nhưng nhìn thấy Phù Hồng Miên con mắt, lại là bỗng nhiên trong lòng run lên, biết như cái này tiểu sư muội nhìn thấy hắn đi tìm chết, làm không tốt thật sự sẽ tuẫn tình!

Ngay sau đó mạnh mẽ nhẫn nại, không để ý Thiên Đô tuyệt đỉnh khí cơ phân tán, cùng Phù Hồng Miên nhanh chóng đi tới chân núi.

"Nhưng là Thạch Lỗi thiếu hiệp?"

Ở nơi đó, hai tên áo trắng hầu gái đã chờ đợi: "Phụng tông chủ mệnh lệnh, xin mời Thạch Lỗi thiếu hiệp hướng về Thiên Nữ tông sơn môn một chuyến! Giang hồ chính đạo khí số, thiên hạ muôn dân hưng suy, đều ở đây một lần!"

"Ây. . . Thiên hạ muôn dân?"

Thạch Lỗi dụi dụi con mắt: "Liên quan gì tới ta? Ta ngày hôm nay sau khi rời giường mặt đều còn không rửa đây. . ."

. . .

Thiên Đô tuyệt đỉnh.

Phương Nguyên một cái chiết thủ, Khương Tiểu Điệp kinh ngạc thốt lên một tiếng, cổ tay đau nhức, Ly Thương kiếm thoát tay mà bay, bị Phương Nguyên một cái quờ lấy, nhẹ nhàng vạch một cái.

Xèo!

Trong hư không vô số nửa trong suốt sợi tơ vọt tới, lại tất cả quấn quanh tại kiếm trên, giống như một cái trong suốt tinh cầu.

"Thiên Ma Thất Sát!"

Hắn cái tay còn lại hư nắm, triển khai Thiên Ma Thất Sát thức, Bích Lạc Không kinh ngạc thốt lên một tiếng, trên người giống như dây đàn gãy vỡ, liên tiếp truyền đến bảy tiếng nổ vang.

Nàng khuôn mặt trắng bệch, nửa quỳ trên đất.

"Thực sự là phế vật vô dụng!"

Phương Nguyên liếc Quỷ Nhãn Tử một chút: "Ta Tàng Binh lâu sắp xưng bá giang hồ, ngươi như này sự kiện lại làm không xong, toàn bộ Thần Châu võ lâm, đều sẽ không lại có thêm ngươi đất đặt chân!"

"Lâu chủ yên tâm, tiểu nhân nhất định đem đôi cẩu nam nữ kia đầu mang đến!"

Quỷ Nhãn Tử khuôn mặt dữ tợn.

Vừa nãy, nếu không là Khương Tiểu Điệp cản trở, hắn hoàn toàn chắc chắn có thể giết cái kia hai cái đứa bé.

Lúc này cũng biết là hắn cơ hội cuối cùng, cong đuôi, tè ra quần chạy.

"Tàng Binh lâu chủ. . . Ngươi muốn xưng bá giang hồ?"

Bích Lạc Không cùng Khương Tiểu Điệp quỳ rạp dưới đất, cho dù bị thương nặng, lại bị cướp đi thần binh, Phương Nguyên nhưng không có lấy đi các nàng tính mạng, mà là nhẹ nhàng vỗ vỗ tay.

Nhất thời, thì có bốn tên người áo xanh trầm mặc tiến lên, đem hai nữ sảm đỡ lên một chiếc xe ngựa.

"Muốn ta làm cái gì, các ngươi đến thời điểm liền biết rồi."

Phương Nguyên tùy ý hạ lệnh, nương theo giơ roi tiếng, xe cộ nhất thời khởi hành.

Một đường hỗn loạn, cũng không biết qua bao lâu, đợi đến Khương Tiểu Điệp lúc được thấy mặt trời, liền nhìn thấy một toà cự lầu.

Lầu này có chín tầng cao, khởi công xây dựng tại vách núi cheo leo bên trên, mang theo một loại sẽ đến lên tuyệt đỉnh mùi vị.

"Kim Phong Tế Vũ lâu tổng lầu? Hoặc là nói, bây giờ Tàng Binh lâu tổng đàn?"

Bích Lạc Không nhìn lầu này, trong con ngươi lại là lóe qua một tia quỷ dị ánh sáng.

"Hôm nay có may mắn, mời hai vị đến đây làm khách!"

Phương Nguyên thay đổi một thân thường phục, nhìn lại là giống như một cái trọc thế giai công tử hình tượng, trước tiên dẫn đường.

Vừa tiến vào lúc này Tàng Binh lâu, cuồn cuộn sóng nhiệt liền mãnh liệt mà tới.

Cùng hai nữ tưởng tượng tình báo hội tụ nơi không giống, lúc này Tàng Binh lâu tổng lầu, lại là dáng dấp đại biến.

Các loại bồ câu đưa thư bay lượn cảnh tượng biến mất không thấy, thay vào đó, nhưng là đủ loại quý trọng khoáng sản, các loại lửa than, bị cuồn cuộn không dứt đưa vào lầu bên trong, giống như đã biến thành một cái cực lớn nhà xưởng.

"Hả? Công Thâu Kiềm? Hạ Hầu Viêm?"

Bích Lạc Không đôi mắt đẹp lưu chuyển, nhìn hai cái bước nhanh đi qua lão sư tượng, không khỏi thở dài: "Một năm qua, Thần Châu các nơi trứ danh luyện binh đại sư mất tích, cũng là Lâu chủ gây nên?"

"Ngươi Thiên Nữ tông trong bóng tối điều tra bản tọa, cũng không phải một sớm một chiều việc, chẳng lẽ còn không có suy đoán sao?"

Phương Nguyên nhún nhún vai, mang theo hai người đi tới ở trung tâm nhất.

Ở nơi đó, một cái khủng bố lò nung cháy hừng hực , khiến cho chu vi nham thạch đều có hòa tan khuynh hướng, giống như thân ở địa ngục.

"Người đến, lấy bảy bảy bốn mươi chín viên cao tăng xá lợi tử đến, trung hoà Ly Thương kiếm bên trong ma tính!"

Phương Nguyên lúc này bản thân cũng là luyện binh một đạo đại gia, liếc mắt trong tay Ly Thương kiếm, trực tiếp truyền xuống mệnh lệnh.

"Cho tới cái này Bàn Long Ti? So với Ly Thương kiếm khó đối phó hơn, còn cần tinh tế nghĩ mấy cái dòng suy nghĩ!"

Hắn lầm bầm lầu bầu, hai bên cô gái lại là vẻ mặt kinh hãi.

Ở cái này đáng sợ lò nung bên trong, các nàng tựa hồ nhìn thấy rất nhiều thần binh hài cốt.

"Nguyên lai ngươi thật sự nghĩ đúc lại một thanh vô thượng ma binh, chống lại Thiên Đế kiếm sao?"

Bích Lạc Không lẩm bẩm nói: "Không có ích lợi gì, Thiên Đế kiếm chính là ta chính đạo vô thượng chí bảo, đệ nhất thiên hạ thần binh, vô song vô đối, dù là ngươi đem ma môn thập đại ma binh tất cả hòa làm một thể, cũng không thể cùng với tranh đấu!"

"Cái này ta đương nhiên biết được, chỉ là ngươi lời nói quá nhiều!"

Phương Nguyên vỗ vỗ tay, một tên cung trang mỹ nhân chân thành tiến lên, trong tay nâng một viên bảo châu màu tím.

"Tử Vân châu?"

Bích Lạc Không lại là con ngươi co rụt lại.

"Hừm, không sai, đem này châu cùng Vạn Độc đỉnh, Ngũ Hành Vân Khí Kiếm giao cho phía dưới các đại sư, vừa bắt đầu xử lý bước đi, bọn họ vẫn có chút dùng! Nói cho bọn họ biết, chỉ phải hoàn thành tất cả những thứ này, ta chỗ hứa hẹn hết thảy đều sẽ thực hiện!"

Phương Nguyên vung vung tay, đem Vạn Độc đỉnh, Ngũ Hành Vân Khí Kiếm lấy ra: "Còn có. . . Cái kia Thạch Lỗi, Quỷ Nhãn Tử đã xuất phát đi giải quyết, ngươi đi giúp hắn một tay!"

"Tuân mệnh!"

Mỹ nhân hơi nghi hoặc một chút, nhưng vẫn là cung kính mà lui xuống, lưu lại một mặt nghi ngờ không thôi Bích Lạc Không.

"Lúc này, binh khí phổ trên có tên thần binh ma binh, ngoại trừ Thiên Đế kiếm ở ngoài, cũng đã rơi hết ta tay!"

Phương Nguyên duỗi ra một chưởng: "Đồng thời, cái này lô bên trong thần binh, cũng sẽ ở chín chín sau tám mươi mốt ngày đại thành! Đến thời điểm ta liền đem tổ chức đại hội võ lâm, để thiên hạ tông phái tất cả thần phục! Làm sao? Các ngươi Thiên Nữ tông, có thể ngăn cản đến ta sao?"

"Lâu chủ thần công kinh người, chúng ta tự nhiên vạn vạn không phải là đối thủ, nhưng Thiên Đế kiếm chủ đây?"

Bích Lạc Không không cam lòng yếu thế nói .

"Ngươi là nói thằng ngốc kia tiểu tử sao?"

Phương Nguyên trêu tức nở nụ cười.

Hắn biết! Hắn dĩ nhiên biết!

Bích Lạc Không thần sắc đọng lại, mang theo rất lớn sợ hãi.

Thiên Nữ tông là bởi vì cùng đời trước Thiên Đế kiếm chủ có duyên phận, có thể quan sát qua Thiên Đế kiếm , dù là như vậy, nàng cũng không thể hoàn toàn khẳng định.

Nhưng cái này Nam Cung Vô Vọng, lại là làm sao biết được?

Huống chi, đối phương rành rành như thế coi trọng đối phương, vì sao không tại Thiên Đô tuyệt đỉnh liền trực tiếp bắt xuống?

Lúc đó các nàng tuy rằng liều mạng ngăn cản, nhưng thật không nắm chắc được bao nhiêu phần có thể ngăn cản Phương Nguyên hạ độc thủ.

Đối với chuyện này, Phương Nguyên lại là ôm một cái ý vị không rõ mỉm cười, nhượng người đem cái này hai nữ giam cầm lên: "Lại tuyên dương một thoáng, hội minh trong, ta muốn giết hai nàng này tế cờ! Xem cái kia Thạch Lỗi tới là không đến? Vậy cũng là cho hắn một điểm áp lực cùng động lực."

. . .

Chờ đến chu vi lại không có một bóng người lúc, Phương Nguyên trầm mặc xuống, lấy ra một viên móc sắt.

Đã từng là ma binh thứ chín, lúc này ma binh thứ mười, Trường Hận câu!

"Nam Cung thế gia, e sợ đến cải tên đổi họ, tiếp tục di chuyển, tốt nhất đi xa hải ngoại. . ."

Này móc nếu ở tay, hắn đương nhiên về qua một chuyến gia tộc, đồng thời làm tốt thích đáng sắp xếp.

Dù sao, hắn đón lấy chuyện cần làm, cho dù thành công, cũng phải lập tức rời đi, tự nhiên cần đem gia tộc đường lui an bài xong.

Nghĩ như thế, Phương Nguyên đi tới một cái khác phòng riêng.

Ở cái này phòng riêng bên trong, chu vi đều là nồng nặc màu máu, ở trong một thanh to lớn ma đao, thân đao bên trên màu đỏ tím mạch lạc không ngừng lan tràn.

"Đi thôi!"

Hắn nhấc lên Ẩm Huyết đao, cả người nhanh như chớp, trong nháy mắt đi tới một chỗ dã ngoại.

Hưu hưu!

Thân đao bên trên, nồng nặc huyết quang hội tụ , hóa thành một cái Thần Ma hình tượng.

"Đại Huyết Ma nguyên thần, lần này ta thả ngươi đi ra ngoài, ân oán xem như là thanh toán xong!"

Hơn một năm nay đến, hắn cũng đem Huyết Ma mảnh vỡ nguyên thần thu thập đủ.

Dù là như vậy, này ma ngã xuống nhiều năm, còn không biết muốn ẩn núp bao lâu mới có thể khôi phục bộ phận thực lực.

Đương nhiên, thả ra cái này Huyết Ma, ngày sau Thần Châu võ lâm tất nhiên nhiều chuyện , bất quá điều này cũng chuyện không liên quan tới hắn.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 813: Kiếm Chủ

Thiên Nữ tông, sơn môn nơi.

Non xanh nước biếc, mây mù bốc lên, mơ hồ có thể thấy được tiên hạc hót vang, viên hầu giương trảo.

Quần sơn vờn quanh trong, có một toà hồ nhỏ, mặt hồ bình dẹp như gương, phản xạ hào quang óng ánh, giống như quần sơn bên trong một khối ngọc bích.

"Hô. . . Đây chính là Thiên Nữ tông sơn môn? Rất bình thường sao!"

Phù Hồng Miên chậm rãi thở ra một hơi dài, nhìn hai bên trồng trọt vườn trong cần cù canh tác cô gái: "Luôn cảm giác. . . Cùng ta tưởng tượng bên trong rất là không giống đây!"

"Dù là võ giả, cũng là người bình thường, không thể rời bỏ ăn, mặc, ở, đi lại, ta Thiên Nữ tông chú ý xuất thế vào đời chi đạo, tự nhiên đến ở phương diện này nhiều hơn rèn luyện! Tay làm hàm nhai, liền thánh nữ đều không ngoại lệ!"

Thấy vậy, bên cạnh một cái ăn mặc trang phục màu vàng nhạt cô gái lập tức cười híp mắt nói: "Đương nhiên, ngươi cùng sư huynh ngươi chính là ta Thiên Nữ tông quý khách, tất cả hưởng dụng đều là tối ưu!"

Nói lời này thì nàng trong con ngươi còn mang theo một tia kinh dị.

Dù sao, Thiên Nữ tông chỉ lấy nạp cô gái, cái này ngốc vô cùng tiểu tử, cho dù là nhất phẩm Đại tông sư, thì lại làm sao có thể có được tông chủ ưu ái?

"Không tốt, Hoàng Oanh sư tỷ!"

Lúc này, hai tên thiếu nữ áo đỏ thở hồng hộc chạy tới, trên nét mặt tràn đầy vẻ kinh hoảng: "Tàng Binh lâu tuyên bố, đem ở hai tháng sau khi cử hành đại hội võ lâm, thương nghị võ Lâm minh chủ công việc, đồng thời. . . Đồng thời. . . Tàng Binh lâu chủ còn có thể ở minh hội bên trên, tự tay chém giết Khương Tiểu Điệp cùng thánh nữ tế cờ!"

"Cái gì?"

Hoàng Oanh sắc mặt nháy mắt biến: "Việc này trọng đại, đến thông báo sư phụ, các ngươi đi theo ta!"

Đoàn người hướng về hồ nước ở giữa chạy đi, Phù Hồng Miên theo sau lưng, cũng là tâm sự nặng nề.

Người khác làm sao nàng không biết, nhưng thằng ngốc kia đầu đá, nhất định sẽ đi cứu viện Tiểu Điệp tỷ tỷ.

Nghĩ đến Phương Nguyên trước lời nói, nàng trong lòng nhất thời càng thêm cảm giác khó chịu.

Thiên Nữ tông tông chủ, là một tên phong vận dư âm trung niên nữ tử, châm một cái đạo kế, ăn mặc đạo bào, phảng phất xuất gia tu hành cư sĩ, giữa hai lông mày ngờ ngợ có thể thấy được năm đó khuynh đảo võ lâm phong độ, lúc này lại tràn ngập một loại ung dung không vội mùi vị:

"Nếu Tàng Binh lâu đã như vậy tuyên bố, ít nhất hai tháng bên trong, Lạc Không cùng vị kia Khương cô nương có thể bảo vệ an toàn!"

"Ta biết, nhưng đầu đá như vậy ngốc, đến thời điểm nhất định sẽ đi, làm sao bây giờ làm sao bây giờ?"

Phù Hồng Miên con mắt một đỏ, đều sắp khóc lên.

"Đến thời điểm, e sợ nên lo lắng, không phải chúng ta!"

Thiên Nữ tông thấy vậy, trong con ngươi lại là lóe qua một tia vẻ kinh dị.

"Các ngươi đến cùng đem đầu đá đi nơi nào?" Phù Hồng Miên làm ra một bộ khóc náo thái độ, lại lén lút mở ra một cái ngón tay kẽ hở, nhìn kỹ Thiên Nữ tông chủ.

"Ngươi yên tâm, ngươi Thạch Lỗi ca ca, lúc này đang có một tràng người thường khó có thể tưởng tượng cơ duyên tạo hóa!" Thiên Nữ tông chủ mỉm cười, giống như một cái hiền lành trưởng bối: "Hắn gặp mặt cái kia các vị tiền bối, đều là chính đạo trong chốn võ lâm đứng đầu, mấy chục năm trước hưởng dự một phương đại nhân vật!"

Hống hống!

Vừa dứt lời, cách đó không xa đất rung núi chuyển, hồ nước lăn lộn, giống như dưới đáy đang có một cái Nghiệt long, chính đang tại khuấy động phong vân.

Rầm!

Đột nhiên, một cột nước từ đáy hồ hiện lên, thẳng tắp lao ra mặt hồ, phảng phất một cái Bạch long, bay vút trời cao.

Ầm ầm ầm!

Mây đen kéo tới dày đặc, ám lôi cuồn cuộn, lập tức liền có cảnh tượng kì dị hiện lên trong trời đất đi theo.

"Thiên Tượng? !"

Thiên Nữ tông chủ thấy vậy, không khỏi có chút thất thần.

"đầu đá, ngươi đột phá Thiên Tượng cảnh giới?"

Phù Hồng Miên lại là vui mừng khôn xiết, vung múa cánh tay.

Ào ào ào!

Sóng nước hình thành Bạch long lăn lộn, bước lên bên bờ , hóa thành một cái hình người, mày rậm mắt to, hàm hậu thành thật, lại có một loại khó có thể dùng lời diễn tả được khí chất.

Ít đi hắn thao túng, đầy trời dòng nước hòa vào trong hồ, nhưng không có mảy may bay đến bên bờ, triển lộ ra không gì sánh kịp khống chế lực.

Lúc này, Thạch Lỗi trên mặt lại không có bao nhiêu thăng cấp thành công vui sướng, trái lại viền mắt ửng đỏ: "Khuông tiền bối, Hồng tiền bối, còn có Mã tiền bối. . . Đều đi tới!"

"Này ba người cùng với trước ngã xuống Thiên Đô tuyệt đỉnh Bạch lão cùng nhau, đều là đời trước võ lâm chính đạo cây cột chống trời, từ khi thoái ẩn sau khi, liền quy ẩn tại hồ Tiểu Kính bên trong! Lần này vì ngươi ngoại lệ đem thấy, càng là đem suốt đời công lực dốc túi đem tặng, ngươi lại có biết cái này là vì sao?"

Thiên Nữ tông chủ sắc mặt hờ hững, tựa hồ từ lâu dự liệu được tất cả.

"Là bởi vì nó chứ?"

Thạch Lỗi tuy rằng hàm hậu, nhưng không phải ngu ngốc, rút ra chính mình kiếm đá.

Kiếm này vẫn là dường như trước giống như, đại xảo bất công, bình thường, thậm chí trên thân kiếm còn nhiều hơn rất nhiều vết nứt.

"Không sai, kiếm này, chính là nghe đồn rằng Thiên Đế kiếm!"

Thiên Nữ tông chủ gật đầu: "Mà ngươi, chính là Thiên Đế kiếm lựa chọn trúng vốn thay mặt kiếm chủ! Chư vị tiền bối chính là nhìn thấy này điểm, mới liều mình tác thành ngươi! Đến Thiên Tượng, đã là nắm giữ Thiên Đế kiếm thấp nhất ngưỡng cửa, lúc này ngươi, đã có đầy đủ năng lực, đi khai quật Thiên Đế

kiếm bên trong huyền dị."

"Cái gì? Thiên Đế kiếm?"

"Đệ nhất thiên hạ thần binh?"

Loại này tin tức, Phù Hồng Miên cùng Hoàng Oanh mấy người đều là lần đầu tiên nghe nói, nhất thời trợn to mắt kính, nhìn chằm chằm Thạch Lỗi, ánh mắt nóng rực.

Đặc biệt Hoàng Oanh mấy cái cô gái, chỉ cảm thấy lúc này Thạch Lỗi cả người đều tràn ngập một loại kỳ dị mị lực, còn kém trực tiếp cấp lại đi lên.

"Thiên Đế kiếm. . . Thiên Đế kiếm. . ."

Thạch Lỗi cũng có trong nháy mắt thất thần, nhìn mình trên tay thạch điều, cuối cùng lại lấy lại tinh thần đến: "Vì sao nó lúc này là loại này dáng dấp? Còn có, tại sao lại rơi xuống sư phụ ta Kiếm Hồ ở trong?"

"Năm xưa Đại kiếm sư chính là Kiếm đạo đứng đầu, lại ở đỉnh cao thời kỳ lựa chọn quy ẩn, nguyên nhân ở trong, có lẽ liền là bởi vì nó. . ."

Thiên Nữ tông chủ suy đoán nói: "Cho tới lúc này ngoại hình, lại là thần vật tự hối, chờ đến ngươi chân chính thu được Thiên Đế kiếm tán thành, liền có thể làm nó bộ mặt thật tái hiện hậu thế! Chỉ có như vậy, ngươi mới có thể đánh bại Tàng Binh lâu chủ! Ngươi lại có biết, đối phương dã tâm đã bắt đầu mở rộng, thuận xương nghịch vong, chuẩn bị tổ chức đại hội võ lâm, đồng thời một lần xử tử Khương Tiểu Điệp cùng Bích Lạc Không. . ."

"Đại hội võ lâm? Khi nào thì bắt đầu?"

Thạch Lỗi đang nhìn mình trên tay kiếm đá.

Lúc này, từng tia tia ánh sáng, đã từ trong khe hở tiết lộ mà ra, phảng phất xấu thạch che giấu ngọc, mở ra một góc, làm sao cũng không cách nào che giấu

quang mang.

"Hai tháng sau khi!"

Thiên Nữ tông chủ bỗng nhiên bóng người gập lại, tay ngọc giống như bướm xuyên hoa giống như, đánh về bên cạnh một chỗ núi giả.

Ầm ầm!

Nàng tay trắng phiêu phiêu, chưởng lực lại là kinh người cực kỳ, trực tiếp đem hoa cương nham thạch đánh thành bụi phấn, núi giả đổ nát.

Bụi bặm tung bay bên trong, một vệt bóng đen giống như nhanh như tia chớp bay nhào, mục tiêu nhắm thẳng vào Thạch Lỗi: "Đem Thiên Đế kiếm cho ta!"

Người tới tự nhiên là Quỷ Nhãn Tử!

Hắn sở trường về ẩn núp truy tung thuật, lại một đường truy tung đến Thiên Nữ tông sơn môn, thậm chí, còn nghe được khổng lồ như thế một bí mật.

Đáng tiếc, nghe được Thiên Đế kiếm huyền bí, tâm thần chấn động, vẫn là lộ ra sơ sót.

Bởi vậy, đang bị Thiên Nữ tông chủ phát hiện sau khi, hắn không chút do dự mà lựa chọn động thủ.

Dù sao, đây chính là Thiên Đế kiếm, đệ nhất thiên hạ thần binh! Vô song vô đối!

Nếu như bắt đến nó, thậm chí có thể cùng lúc này Nam Cung Vô Vọng giao phong!

Cho tới Thạch Lỗi? Một cái mới vừa đột phá Thiên Tượng, còn thật không có thả ở trong mắt hắn.

Biến đổi quá nhanh!

Quỷ Nhãn Tử tốc độ vô cùng nhanh, trong phút chốc liền xẹt qua Thiên Nữ tông chủ, đi tới Thạch Lỗi trước mặt: "Thiên Địa Vô Cực, Ngũ Lôi Chính Pháp!"

Hắn một chưởng vỗ ra, mang theo tiếng sấm gió, rõ ràng là một môn thần công tuyệt học: "Ngũ Lôi Thủ!"

Dù là không có Quỳ Ngưu nhãn, Quỷ Nhãn Tử thực lực ở Thiên Tượng bên trong cũng là tài năng xuất chúng, bằng không căn bản là không có cách ở ma môn cạnh tranh bên trong cười đến cuối cùng.

"Đến hay lắm!"

Thạch Lỗi trường kiếm ướn một cái, không tránh không né.

Nhưng chuyện kỳ dị phát sinh.

Thạch kiếm mũi kiếm run lên, dĩ nhiên trực tiếp bổ ra lôi đình, đi tới Quỷ Nhãn Tử trước mặt: "Phá Lôi Thức!"

Xì!

Một kiếm đâm ra, lôi đình tránh lui, một đạo kiếm khí trực tiếp đi vào Quỷ Nhãn Tử lồng ngực.

"Không. . . Không thể. . ."

Quỷ Nhãn Tử nửa nằm trên đất, từ trong miệng tràn ra bọt máu.

Hắn không nghĩ ra, chính mình một cái nhiều năm Thiên Tượng, vì sao ở đối phương trong tay, quả thực thật giống đứa bé giống như không còn hơi sức.

Đặc biệt, cái này Thạch Lỗi như vậy, cái kia Tàng Binh lâu chủ cũng là như thế, thật sự làm hắn có già đầu sống đến chó trên thân cảm giác.

Trên thực tế, mỗi đến đại thời đại, đều sẽ có người như vậy.

Ở chính đạo ở trong, bọn họ thường thường không có tiếng tăm gì, lại đóng vai truyền công Lão gia gia nhân vật, đều ở thời khắc trọng yếu, đem suốt đời khổ tu công lực tặng cho vai chính.

Mà phản phái nhân vật, lại là không cam lòng lui ra vũ đài lịch sử, cuối cùng đi ra một kích, kết quả lại bị vai chính treo lên đánh.

Bởi vì Thế giới chi tử sinh ra, chính là cuồn cuộn đại thế hội tụ , căn bản không phải bọn họ châu chấu đá xe có thể lay động.

"Khục khục. . ."

Quỷ Nhãn Tử tằng hắng một cái, phun ra mang theo nội tạng dòng máu, khí tức dần dần yếu ớt.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết!"

Vào lúc này, Thạch Lỗi lại là tiến lên vài bước, dùng nội lực làm vì Quỷ Nhãn Tử kéo dài tính mạng: "Ngươi muốn từ Tàng Binh lâu chủ trong bóng tối đi ra, nhất định phải cùng ta hợp tác!"

Lúc này Thạch Lỗi, đầy đầu đều là nghĩ lẻn vào Tàng Binh lâu bên trong, liền cứu Khương Tiểu Điệp ý nghĩ.

Phù Hồng Miên nhìn tình cảnh này, không khỏi vô cùng âm u.

"Được. . . Ta nói!"

Càng già càng sợ chết, Quỷ Nhãn Tử cũng giống như thế.

Nhìn thấy Thạch Lỗi cường đại võ lực, hắn lập tức lựa chọn khuất phục, dù là đã từng đã phản bội qua rất nhiều lần.

Đang lúc này, hắn biến sắc: "Không được! Vô Hình đạo! ! !"

"Cái gì?"

Dù cho Thạch Lỗi một thân võ công đã đến hiện nay đỉnh cao nhất, lúc này phản ứng cũng không khỏi chậm một nhịp.

Xì!

Ngay trong nháy mắt này, vẫn cùng sau lưng Hoàng Oanh một cái áo đỏ hầu gái, trên mặt lại là mang theo một tia cười gằn, một vệt ánh đao trực tiếp xẹt qua Hoàng Oanh cùng một gã khác hầu gái cô nương cái cổ, lại là nhẹ nhàng xảo xảo một vùng, Phù Hồng Miên liền rơi vào trong lòng bàn tay.

"Ma môn Vô Hình đạo chủ?"

Thiên Nữ tông tông chủ con mắt hơi động, nhưng không có ra tay: "Không nghĩ tới, ma môn đã hoàn toàn ngã về Nam Cung Vô Vọng!"

"Ta ma môn lấy thống nhất thiên hạ làm nhiệm vụ của mình, đại nhân là Ẩm Huyết đao chủ, lại thu phục Hổ Phách đao, đó chính là chân chính ma môn chi chủ!"

Vô Hình đạo chủ chuyện đương nhiên nói .

Rất hiển nhiên, tốn thời gian lâu ma môn nội đấu, lúc này rốt cục rơi xuống đầu mối.

Mà chống đỡ Phương Nguyên lực lượng, lại là chiếm cứ thượng phong.

Lúc này, Vô Hình đạo chủ vẫn là chống một cái tiểu cô nương hời hợt, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm Thạch Lỗi: "Nghĩ muốn ngươi thân mật mạng sống, liền giết cho ta Quỷ Nhãn Tử, lại đem Thiên Đế kiếm ném qua đến!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 814: Khai Phong

"Ngươi không nên thương tổn Hồng Miên, ta cái gì đều đáp ứng ngươi!"

Cho dù đã lên cấp Thiên Tượng, nhìn thấy thanh mai trúc mã sư muội như vậy, Thạch Lỗi cũng là trong nháy mắt tâm thần đại loạn.

"Tiểu tử. . . Vô Hình đạo am hiểu nhất lừa người, không muốn tin hắn! Cho dù ngươi giết ta, giao ra Thiên Đế kiếm, hắn cũng sẽ không đem người sư muội trả lại ngươi!"

Quỷ Nhãn Tử trong lòng rất khổ.

Hắn hiện tại sinh tử hoàn toàn nằm tại Thạch Lỗi tay.

Mà không cần hỏi, một cái yểu điệu Tiểu sư muội, cùng một cái chết già quỷ, là cá nhân đều biết nên lựa chọn thế nào.

"Ta. . ."

Thạch Lỗi có chút chần chờ.

Mà tình cảnh này xem ở Phù Hồng Miên trong mắt, lại là đau thương nở nụ cười.

Nàng tự nhiên biết, cái này ngốc sư huynh cũng không phải là trong lòng đau Thiên Đế kiếm, hay hoặc là không hạ thủ được.

Chỉ là lúc này Quỷ Nhãn Tử, còn đại diện cho một tia cứu viện Khương Tiểu Điệp hi vọng! Tuy rằng nàng cũng biết, chần chờ qua đi, Thạch Lỗi tất nhiên

thỏa hiệp, nhưng thái độ này lại vẫn là làm nàng tâm lạnh.

Không biết tại sao, lúc này trong đầu, trong nháy mắt liền hồi ức khởi đầu thấy Nam Cung Vô Vọng một màn:

"Tiểu cô nương, ngươi phải biết, phàm là một môn phái bên trong, Tiểu sư muội đều là cho Đại sư ca chuẩn bị. . . Ngươi làm như thế, lại là dẫn sói vào nhà, nguy hiểm nguy hiểm a, cẩn thận ngươi tình lang liền bị cạy đi rồi."

Lúc đó chẳng qua là cảm thấy lẫm liệt, lúc này lại nhìn, lại là tâm lạnh cực kỳ.

"Đầu đá. . . Gặp lại!"

Nàng đau thương nở nụ cười, bạch ngọc giống như cổ chủ động hướng về lưỡi đao trên va chạm.

Phốc!

Máu bắn tung tóe.

Vô Hình đạo chủ ngẩn ra, hắn căn bản không tưởng tượng nổi, vì sao người này như vậy không thể chờ đợi được nữa tự tìm đường chết! Chuyện này quả thật không hợp với lẽ thường!

Nhưng hắn đã không có thời gian suy tư những thứ này.

Bởi vì ở một khắc tiếp theo, hắn muốn đối mặt với, chính là Thiên Đế kiếm chủ phẫn nộ.

"Ngươi! ! !"

Thạch Lỗi con ngươi huyết hồng, thạch kiếm trên phóng ra không gì sánh kịp ánh sáng, một kiếm bổ ra.

Ầm ầm, thiên địa chấn động, phảng phất đều đang cùng chi hô ứng.

Vô Hình đạo chủ nâng đao đón đỡ, lại giống như châu chấu đá xe giống như, đơn đao trong nháy mắt gãy vỡ, cả người cũng là ở một luồng chấn kình phía dưới hóa thành một bãi bùn nhão.

"Tại sao. . . Tại sao muốn ngu như vậy!"

Thạch Lỗi ôm Phù Hồng Miên thi thể, nước mắt rơi như mưa.

Tí tách! Tí tách!

Từng giọt giọt tình lệ, nhỏ xuống ở Thiên Đế kiếm trên, theo khe hở thẩm thấu.

Răng rắc! Răng rắc!

Nguyên bản kiếm đá trên, lập tức phát sinh huyền dị biến hóa, từng khối từng khối vỏ đá bóc ra, hiện ra Thiên Đế Kiếm nguyên bản chất liệu.

Kiếm này không phải vàng không phải ngọc, một mặt có khắc chu thiên tinh thần chi đồ, một mặt có khắc núi non sông suối cảnh tượng.

Một luồng kinh tâm động phách khí cơ, nhất thời từ trên mũi kiếm dật tán mà ra.

Mặc cho là ai, lần đầu tiên nhìn thấy cái này trường kiếm, đều sẽ thần vì đó đoạt , bởi vì đây chính là thế giới, chính là đại đạo, chính là tất cả!

. . .

"Thạch thiếu hiệp, kính xin nén bi thương!"

Cũng không biết qua bao lâu, Thiên Nữ tông chủ tiến lên, ôn nhu khuyên lơn.

"Thiên Nữ tông chủ. . ."

Thạch Lỗi lại là lập tức ngẩng đầu: "Lấy võ công của ngươi, phải là có thể lấy ngăn cản Vô Hình đạo chủ, có đúng hay không?"

Lúc này, đối mặt với hắn tinh quang bắn ra bốn phía con mắt, Thiên Nữ tông chủ trong lòng đột nhiên phát lạnh, chợt lại là cười khổ: "Vâng!"

"Sở dĩ thấy chết mà không cứu, là vì Thiên Đế kiếm?"

"Không sai, kiếm này thần vật tự hối, tuy rằng nhận chủ, lại còn thiếu như thế điều kiện, mới có thể hoàn toàn khai phong, vậy chính là có tình chi lệ!"

Thiên Nữ tông chủ thản nhiên nói: "Thiên địa vô tình, muôn dân có tình, đây là đời trước Thiên Đế kiếm chủ lưu lại di huấn. Lúc này Thiên Đế kiếm chân chính xuất thế, mục đích của ta đã đạt thành , còn muốn giết muốn phạt, lại là tự nhiên muốn làm gì cũng được. . . Xin yên tâm, đại nhân ngài tay cầm Thiên Đế kiếm, chính là thiên hạ võ lâm chính đạo chi chủ! Ta đã phân phó, cho dù ngươi giết ta, toàn bộ Thiên Nữ tông cũng là mặc cho điều khiển, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, chết vạn lần không chối từ!"

Lúc này trên mặt của nàng, có chứa một loại mãnh liệt 'Hi sinh' ý vị, liền phảng phất một cái Tuẫn đạo giả.

Thạch Lỗi nắm Thiên Đế kiếm tay không khỏi run lên.

Giết đối diện người này, cái này tận hết sức lực trợ giúp chính mình cô gái?

Hắn đương nhiên sẽ không quên, mới vừa vẫn là ba vị tiền bối hi sinh, mới làm hắn lên cấp Thiên Tượng cảnh.

Lúc này, chân chính luyện hóa Thiên Đế kiếm sau khi, hắn tương đương với thiên địa vị cách gia thân, một thoáng trưởng thành rất nhiều.

Một trận trầm mặc im lặng.

Trong nháy mắt tiếp theo, Thạch Lỗi nhẹ nhàng khoát tay.

Xèo!

Kiếm khí hơi động!

Thiên Đế kiếm ra, trên ứng tinh thần, dưới ứng núi sông, đến thiên địa trợ giúp!

Phốc!

Dù là Thiên Nữ tông chủ có Thiên Tượng tu vị, cũng là trong nháy mắt bị đánh bay, mặt sắc mặt một đỏ, vừa lên tiếng, máu tươi liền phun mạnh mà ra.

Chỉ là một tia kiếm khí, thình lình thì có cỡ này thanh uy!

"Ngươi. . ."

Thiên Nữ tông chủ sắc mặt bi thảm, nguyên bản trơn bóng mặt hiện nổi lên ra từng đạo từng đạo nếp nhăn, tóc cũng biến thành hoa râm.

"Ngươi. . . Phế bỏ võ công của ta?"

Nàng tiếng nói khàn khàn, phảng phất lập tức lão hai mươi tuổi.

"Tiểu Điệp các nàng, ta sẽ chính mình đi cứu, Thiên Nữ tông cho dù tốt, cũng cùng ta không liên hệ!"

Thạch Lỗi sắc mặt lạnh lẽo, ôm Phù Hồng Miên thi thể, thân hình giống như đại bằng, trong phút chốc biến mất ở phía chân trời. . .

. . .

Hai tháng thời gian đi qua.

Trên giang hồ, lại là gió nổi mây vần.

Tàng Binh lâu thanh danh lớn lan truyền!

Thẳng đến lúc này, giang hồ võ lâm trên hảo hán mới hiểu được vị kia Thần Long thấy đầu mà không thấy đuôi Tàng Binh lâu chủ, lại chính là đã từng là Đao đạo đệ nhất ngôi sao mới xuất hiện, Ẩm Huyết đao Nam Cung Vô Vọng!

Thậm chí, đối phương còn thu phục toàn bộ ma môn, liên tục ở giang hồ võ lâm tiến công thành thoáng qua.

Thiên Thần Cung chiến dịch sau khi, chính đạo đau thất Bá Đao cái này đứng đầu, có thể nói năm bè bảy mảng, lập tức bị tiêu diệt từng bộ phận.

Ngày 15 tháng 7, Tàng Binh lâu quân tiên phong nhắm thẳng vào chính khí Khổng gia, Khổng gia gia chủ Nhục Thản ra hàng, dâng ra gia truyền thần binh Hạo Nhiên Chính Khí Xích.

Ngày 16 tháng 7, phá Tàng Kiếm sơn trang, đến danh kiếm mấy trăm, quý trọng khoáng thạch nhiều vô số kể!

ngày mười chín, giết Hoàng Hạc Tam Hữu, chấn nhiếp tây bắc võ lâm.

. . .

Trong lúc nhất thời, Tàng Binh lâu độc bá giang hồ, hầu như có nhất thống thiên hạ tư thế.

Cái này tự nhiên là bởi vì Phương Nguyên trước bố cục.

Ma môn chính đạo ở trong, đều có không ít là hắn con rối, trúng Âm Dương phù, sinh tử đều không kềm chế được.

Cho dù là Khổng gia, cũng bất quá là chuyện trước tiên là nói rõ trước một tuồng kịch thôi.

Mang theo này thanh uy, Tàng Binh lâu cố ý tuyên bố ở ngày mười lăm tháng tám ngày, tại Tàng Binh lâu tổng lầu tổ chức đại hội võ lâm, tuyển cử Tổng minh chủ, quản lý giang hồ võ lâm, lòng muông dạ thú, rất rõ ràng hiện rõ.

Toàn bộ giang hồ, đạo tiêu ma trưởng, người trong ma môn hưng phấn cuồng hô, mà chính đạo nhưng là vạn mã hý vang lừng, loáng thoáng nhưng có một cái liên quan tới Thiên Đế kiếm tin tức âm thầm truyền lưu.

Một ít kẻ già đời, người từng trải, lại là hai cái đặt cược, ở bề ngoài đối với Tàng Binh lâu phục sát đất, lén lút thì lại cùng Thiên Nữ tông mấy cái chính đạo thành lũy cuối cùng mày lại mắt đi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ giang hồ bấp bênh, rất nhiều ẩn cư cao thủ tiền bối xuống núi, đi tới Tàng Binh lâu tổng đàn, dự bị vây xem cái này võ lâm trăm năm qua lớn nhất một việc trọng đại.

. . .

Tàng Binh lâu tổng lầu.

Phương Nguyên đăng cao mà nhìn, liền thấy ở đối diện, một chỗ cực lớn hội tràng sắp hoàn công.

Tuy rằng nơi này tịch nơi thâm sơn, địa hình phức tạp, nhưng lúc này Phương Nguyên cỡ nào thân phận? Ra lệnh một tiếng, hơn một nửa cái giang hồ thiên hạ đều muốn vì hắn mà động, đủ có thể dời núi lấp biển.

Phát dân phu mười vạn, một tháng mà thành.

Đương nhiên, cùng phía dưới lò nung so với, rồi lại chỉ là một chuyện nhỏ.

Hắn đi xuống thang lầu, đi tới chủ yếu nhất lò nung trước.

Liệt diễm cuồn cuộn, sóng nhiệt bốc lên, đủ để khiến nhất phẩm Đại tông sư đều khó có thể chịu đựng.

Nhưng Phương Nguyên lại là như gió mát lướt nhẹ qua mặt, hào không nghi ngờ, lại tiến lên mấy bước, nhìn lò nung bên trong ở rèn đúc bóng đen.

Lúc này, hội tụ chính ma đỉnh cao mười chín kiện thần binh ma nhận sau khi, lò nung bên trong một vật đã có mô hình, giống như đao mà không phải là đao, giống như kiếm mà không phải là kiếm, có thể lấy ở trên người hắn tìm tới từ cổ chí kim tất cả binh khí hình tượng, mang theo các loại huyền bí khó lường ý vị.

"Không sai, xem ra trước ở ngày mười lăm tháng tám trước, tuyệt đối có thể lấy hoàn thành, không uổng công ta cùng lục soát thiên hạ!"

Đối với nhất thống võ lâm cái gì, Phương Nguyên trên thực tế hứng thú không lớn.

Trên thực tế, hắn mục đích chủ yếu, vẫn là sưu tập rất nhiều quý trọng khoáng sản cùng rèn đúc bí pháp, cùng với cao thủ thợ thủ công loại hình.

Có đồ vật, thậm chí còn là những kia thế gia môn phái gia truyền chi bảo, không phá nhà diệt môn , căn bản không lấy được tay.

"Khởi bẩm Lâu chủ, phái Đông Cực Thương Minh, phái Nam Hải cũng đã viết xuống huyết thư thần phục, chưởng môn nhân đem sẽ mang theo trấn tông chí bảo, tại đại hội võ lâm bên trong dâng lên!"

Lúc này, Đường Thư Thư đi tới Phương Nguyên sau lưng, hạ thấp người bẩm báo nói: "Ta Tàng Binh lâu nhất thống giang hồ, ngay trong tầm tay!"

"Ồ?"

Phương Nguyên xoay người, nhìn cái này võ lâm chính đạo đệ nhất mỹ nam tử: "Đây là trong lòng ngươi nói?"

Nói thực sự, hắn cũng có chút bất ngờ, Bạch Hổ bà lão ba người phản bội hắn, cái này đã từng là thần binh thứ tư, vẫn như cũ nhẫn nhục chịu khó, thậm chí đối với bị cướp đoạt Đào Hoa Phiến, đều hào không nghi ngờ?

'Nhân tâm vi diệu , ngược lại cũng thú vị!'

"Tự nhiên không phải, ta Tàng Binh lâu nhìn như tiên hoa trứ cẩm, liệt hỏa phanh dầu, trên thực tế lại là cuồn cuộn sóng ngầm, một khi không thể xử lý tốt, bá nghiệp có một buổi đổ nát nguy hiểm!"

Đường Thư Thư đàng hoàng trịnh trọng nói .

"Ồ?"

Phương Nguyên thoáng đánh giá cao người này một chút: "Vậy ta Tàng Binh lâu bá nghiệp, tai họa ngầm lớn nhất là cái gì đây?"

"Tự nhiên là Thiên Đế kiếm chủ!" Đường Thư Thư trả lời đến không chút do dự: "Trong chính đạo tuy có ẩn tu, nhưng không có một cái là Lâu chủ đối thủ, nhưng Thiên Đế kiếm nếu là xuất thế, cục diện lại sẽ rất khác nhau, Thiên Đế kiếm vốn là một mặt cờ xí, chiếm được tựa như cùng giang hồ trong chính đạo vua không ngai, ý nghĩa so với Thất Sát Hổ Phách đao đối với ma đạo còn muốn trọng đại!"

"Trải qua tới thiên địa đại kiếp nạn, tất có Thiên Đế kiếm xuất thế, lúc này cũng không ngoại lệ, Thiên Đế kiếm chủ, chính là phiền toái lớn nhất căn nguyên!"

Đường Thư Thư đàng hoàng trịnh trọng, sâu trong nội tâm lại là vô cùng nghi hoặc.

Lấy lúc này Tàng Binh lâu thanh thế, chẳng lẽ còn sẽ không biết Thiên Nữ tông bên trong phát sinh tất cả sao?

Đối với bình thường người trong giang hồ mà nói, Thiên Đế kiếm chỉ là nghe đồn, nhưng bọn họ cái này một đẳng cấp lại là biết được, Thiên Đế kiếm chủ, đã chân chính xuất thế.

Cỡ này kiếm chủ, không thể theo lẽ thường phỏng đoán, dù là tay trói gà không chặt, cũng sẽ ở thời gian vô cùng ngắn trong trưởng thành lên thành thiên

hạ đỉnh cao nhất.

Càng không cần phải nói, vốn thay mặt kiếm chủ thiên tư hơn người, lại có mấy đại chính đạo lão già hi sinh, rót vào công lực.

Đường Thư Thư rất muốn hỏi một câu cái này thần bí khó lường Tàng Binh lâu chủ, hắn thật sự không sợ sao?

"Rất tốt!"

Phương Nguyên khá có thâm ý liếc mắt một cái Đường Thư Thư một chút: "Lần này đại hội võ lâm, ta chuẩn bị toàn bộ giao cho ngươi chủ trì, hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng a!"

"Tuân mệnh!"

Đường Thư Thư cung kính hành lễ, trong lòng nhất thời cảm giác cao thâm khó lường.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 815: Bắt Đầu

Ngày mười lăm tháng tám, trời trong.

Mới xây trong hội trường, từ lâu dòng người cuồn cuộn.

Tàng Binh lâu độc bá thiên hạ, muốn tổ chức minh hội, thuận xương nghịch vong, lại có cái nào giang hồ thế lực dám không đến?

Từ lúc mấy ngày trước, thì có linh tinh võ giả chạy tới, hội tụ thành mấy vạn dòng người.

Đặc biệt, những thứ này người phần lớn đều là trung tam phẩm trở lên võ giả, hầu như bao quát toàn bộ Thần Châu võ lâm tinh hoa!

Đối với Tàng Binh lâu dị binh bất ngờ nổi lên, bọn họ có ngạc nhiên không tên, có đố kị phi thường, có nhưng là trực tiếp nhất cừu hận.

Nhưng bất luận tâm tình làm sao, đều chỉ có thể đi tới trong hội trường, yên lặng chờ đợi chính đạo đánh một trận cuối cùng!

Võ lâm tuy phân trắng đen, nhưng trên thực tế, phần lớn vẫn là cỏ đầu tường.

Nếu là Tàng Binh lâu thành công đăng lâm, những kia kẻ già đời tuyệt đối sẽ phục sát đất đầu hàng, mà như chính đạo đang thịnh, cũng không ngần ngại chút nào lắc mình biến hóa, trở thành nhân người nghĩa sĩ.

"Lần này Tàng Binh lâu chủ Nam Cung Vô Vọng, nhưng là quyết định chủ ý muốn lập uy thiên hạ, hội minh ngày đó, liền muốn giết Thiên Nữ tông thánh nữ tế cờ. . . Ai, nghe đồn nữ tử này dáng vẻ thiên tư quốc sắc, cũng thật thiệt thòi có

thể xuống tay được."

"Thiên Nữ tông mặt mũi, lần này sợ không phải cũng bị đánh sưng!"

"Cùng thánh nữ so với, bồi chết còn có một người, tên là Khương Tiểu Điệp, lại là không thế nào nổi danh. . ."

"Nhưng có thể cùng thánh nữ đặt ngang hàng, thân phận lại sao lại giống như?" Một gã khác tin tức linh thông nhân sĩ liền làm ra thần bí vẻ: "Theo ta được biết, nữ tử này ứng nên là Ly Thương kiếm chi chủ, đồng thời còn cùng truyền thuyết trong vị kia, có chút không minh bạch quan hệ!"

"Nói như thế. . ."

Chu vi một vòng kẻ già đời nhất thời cũng đánh khí lạnh: "Long tranh hổ đấu, không chết không thôi a!"

Giang gia lão tổ chắp tay đi qua, trên mặt không buồn không vui.

Làm cái này nổi danh đã lâu nhất phẩm Đại tông sư, Hoán Hoa Thần Kiếm, hắn đương nhiên cũng ở danh sách mời.

Đồng thời, Giang gia Giang Tiểu Điệp vẫn không bước chân ra khỏi cửa, đợi đến trở thành Ly Thương kiếm chủ sau khi, càng là lấy đem dòng họ cải về 'Khương', dù là tin tức linh thông nhất người trong võ lâm, cũng chưa chắc biết được hắn cùng đối phương quan hệ.

Dù là như vậy, cũng không khỏi lo lắng phi thường.

'. . . Trong Ma môn, sợ là biết được Tiểu Điệp lai lịch. . .'

Giang gia lão tổ nắm chặt trong tay bình thường thiết kiếm: "Cùng lắm thì. . . Đem mạng già bỏ mạng lại ở đây!"

Một niệm đến đây, hắn sống lưng thẳng tắp, cả người đều giống như một

thanh trường kiếm ra khỏi vỏ , khiến cho chu vi còn ở xì xào bàn tán mấy người nhất thời nhượng bộ lui binh.

"Người này là ai?"

"Hoán Hoa Thần Kiếm Giang lão gia tử, thậm chí ngay cả hắn đều đến rồi?"

"Không phải nghe đồn người này hình mạo hèn mọn, là kém nhất tông sư phong độ một cái sao? Làm sao sẽ như vậy khí chất đại biến? Giống như kiếm ra khỏi vỏ?"

Chu vi, rất nhiều hoặc kinh ngạc, hoặc ánh mắt thâm trầm quăng tới, đều cùng hắn duy trì khoảng cách nhất định.

Dù sao, lúc trước Ẩm Huyết đao đại chiến Kim Phong Tế Vũ lâu chủ, nhưng là ở Giang gia nhà cũ a!

Dù là không biết người này cùng Ly Thương kiếm chủ quan hệ, rất nhiều người tinh tường cũng biết Giang gia tương lai e sợ không chiếm được lợi ích, không bỏ đá xuống giếng thế là tốt rồi.

"Giang huynh vừa đến, không ngại cùng ta cùng nhập tràng làm sao?"

Lúc này, một đám áo đen kiếm khách đi tới, người cầm đầu khuôn mặt cứng nhắc, hai đạo màu đỏ rực lông mày buông xuống, hướng về Giang gia lão tổ phát ra mời.

"Nếu là võ lâm thánh địa Vạn Hóa kiếm tông mời, lão phu tự nhiên từ chối thì bất kính!"

Giang lão đầu thiện ý chỉ cươi cười, tiến lên cùng Vạn Hóa kiếm tông tông chủ cùng đi nhập hội tràng.

Cái này Vạn Hóa kiếm tông cùng Thiên Nữ tông tương tự, đều là nguyên bản võ lâm thánh địa, ở ma môn điên cuồng tấn công lạm đánh phía dưới khổ sở

chống đỡ.

Đương nhiên, cũng là Phương Nguyên có ý buông tha bọn họ một con ngựa, mới có thể may mắn kéo dài hơi tàn đến hiện tại.

Hai người dắt tay mà vào, ở hội tràng ở trong chiếm cứ khá cao vị trí, song song ngồi xuống.

Giang gia lão tổ nhịn lại nhẫn, rốt cục không kiềm chế nổi, lén lút truyền âm hỏi: "Người kia đâu? Đến tột cùng tới nơi nào? Như lần này Thiên Đế kiếm chủ không ra, Tàng Binh lâu nhưng là thật sự muốn nhất thống Thần Châu cùng võ lâm, làm được các đời Thiên Ma Đạo Chủ đều không thể hoàn thành vĩ nghiệp!"

"Cái này. . . Chúng ta cũng không biết!"

Vạn Hóa kiếm tông lông mày đỏ tông chủ truyền âm bên trong mang theo vẻ lúng túng: "Chỉ biết là Thiên Đế kiếm chủ xuất thế sau khi, liền mang theo sư muội thi thể cao bay xa chạy, không có tin tức. . ."

"Cái gì?"

Giang gia lão tổ nghe này, một hớp lão huyết suýt chút nữa không phun ra: "Vậy các ngươi lại còn dám đến này, không phải tự chui đầu vào lưới sao?"

"Lần này, không chỉ có ta sẽ đến, Thiên Nữ tông tông chủ cũng sẽ đến. . . Còn có Triệu gia, Tiền gia, Tôn gia các loại chống đỡ võ lâm chính đạo thế gia. . ."

Lông mày đỏ tông chủ khuôn mặt kiên nghị: "Dù là Thiên Đế kiếm chủ không đến, chúng ta cũng nhất định phải đến , bởi vì chúng ta chính là võ lâm chính đạo sống lưng!"

Lời vừa nói ra, trên người hắn thì có một loại mãnh liệt chính khí.

Không phải Khổng gia loại kia vừa sâu xa vừa khó hiểu công pháp, mà là

chân chính hi sinh, không sợ tâm ý!

Đây là giang hồ bạch đạo chấp chưởng võ lâm trăm năm người cầm đầu mà tích trữ xuống đến một hớp chính khí, khích lệ từng đời một võ lâm nhân sĩ kế mà thôi quăng đầu, tung nhiệt huyết!

"Giả chứ? Liền bởi vì là cuối cùng sống lưng, vì lẽ đó tha thiết mong chờ đưa tới cửa cầu đánh gãy?"

Giang gia lão tổ lật một cái liếc mắt: "Còn không là muốn lấy các ngươi nhiệt huyết làm vì kích thích, hấp dẫn Thiên Đế kiếm chủ ra tay?"

"Vì võ lâm chính khí, người người đều có thể hi sinh, đến thời khắc mấu chốt, cho dù tông môn chết hết, đạo thống đứt đoạn mất, lại đáng là gì?"

Lông mày đỏ tông chủ xúc động nói.

"Ha ha. . . Thật đến mức độ như vậy, cái kia Thiên Đế kiếm chủ sẽ không ra tay? Các đời Thiên Đế kiếm chủ, đều là lòng mang thiên hạ muôn dân đại nhân đại nghĩa, trí tuệ đại dũng hạng người, tuyệt không đến nỗi như vậy!"

Giang gia lão tổ lắc đầu, biết những thứ này người đạo đức.

Trên thực tế, cũng không thể nói bọn họ sai rồi, ít nhất cùng Khổng gia so với, bọn họ mới là võ lâm chính khí nơi.

Nhưng tay cầm đại nghĩa, tùy ý hi sinh người khác không chút do dự, đến phiên chính mình cũng là như thế, vậy thì làm người cảm giác phi thường phức tạp.

"Hả? Hoán Hoa Thần Kiếm?"

Ở đây duy trì trật tự Cổ Thất Tinh nhìn Giang gia lão tổ, con mắt khẽ động, chợt lại thở dài.

Hắn nhìn chung quanh một vòng, lúc này hội tràng ở trong, ma môn nghiễm nhiên lấy người chủ thân phận, chiêu đãi các môn các phái người cầm lái

Nguyên bản còn cần ẩn giấu hành tích Ma môn sáu đạo, mỗi một cái đều có thể lấy quang minh chính đại đi lại dưới ánh mặt trời, thậm chí, những kia chưởng môn nhân cùng phái chủ còn không thể không bồi cái khuôn mặt tươi cười, đặt ở dĩ vãng, quả thật là làm người khó có thể tưởng tượng việc.

"Chỉ là. . . Tất cả những thứ này, cũng không phải là bởi vì tự ta nỗ lực, mà thuần túy là bởi vì người đó!"

Vừa nghĩ tới Tàng Binh lâu chủ, Cổ Thất Tinh chính là thần sắc phức tạp.

Từng có lúc, hắn còn đem người tuổi trẻ kia coi là chính mình mục tiêu cùng chắc chắn vượt qua đối tượng.

Lại không tưởng tượng nổi, chỉ là ngắn ngắn vài năm thời gian đi qua, đối phương không chỉ có võ công đạt tới hắn không thể nào tưởng tượng được cảnh giới, càng là đã thống nhất ma môn, xưng bá giang hồ, hoàn thành các đời Thiên Ma Đạo Chủ không cách nào hoàn thành túc nguyện.

Liền ngay cả sư phụ của hắn, cũng đến hướng về đối phương cúi đầu xưng thần.

Đến hôm nay, càng là sắp đi tới đỉnh cao!

"Ta cỡ nào nghĩ. . . Người này sẽ là ta a!"

Cổ Thất Tinh âm thầm thở dài, đem tình cảm của hắn chôn ở đáy lòng, khuôn mặt lạnh lẽo cứng rắn, không hề lay động.

"Canh giờ đến!"

Bát phương khách mời hội tụ, đem tràn đầy một cái hội tràng nhét đến kín kẽ không một lỗ hổng, lại ngay ngắn có thứ tự, hầu như yên lặng như tờ.

Nương theo người chủ trì một tiếng hét cao, chỉ một thoáng, tất cả ánh mắt đều hội tụ tại trung tâm hội trường đài cao.

Này đài dài rộng chín trượng chín, dùng màu trắng Khổng Tước thạch phô, lúc này, liền dựng thẳng lên hai cái giá gỗ.

Ở rối loạn tưng bừng bên trong, hai tên nữ tử liền bị ràng buộc đi lên.

Đường Thư Thư trên người mặc cẩm bào, ngọc thụ lâm phong, chân thành đi tới chính giữa bệ đá, hướng về bốn phía đoàn đoàn ôm quyền: "Chư vị có lễ!"

'Không nghĩ tới. . . Đã từng là thần binh thứ tư Đường Thư Thư, chính đạo võ lâm đệ nhất mỹ nam tử, cũng nương nhờ vào ma môn!'

Nhìn thấy này cảnh, không ít lão già đều là chau mày , liền ngay cả lông mày đỏ Kiếm tông cũng giống như thế.

Dù sao, chân chính luận đơn đả độc đấu, hắn đều không nhất định là hiện tại mất đi thần binh Đường Thư Thư đối thủ.

'Đạo tiêu ma trưởng a. . .'

Không biết bao nhiêu trong chính đạo trong lòng người thở dài, nhưng nhìn thấy dò xét ma môn tử đệ đi tới, vẫn là không thể không bồi cái khuôn mặt tươi cười.

Lúc này bị triệu tập mà đến môn phái, có chín mươi chín phần trăm đều là bị Tàng Binh lâu thu phục, từ lâu quỳ qua, chỉ có còn lại rất ít Thiên Nữ tông, Vạn Hóa kiếm tông mấy cái, còn có thể duy trì đầu gối.

". . . Quần hiền tất đến, phóng tầm mắt Thần Châu võ lâm lịch sử, như như vậy thịnh hội, cũng không có mấy lần. . ."

Trên đài, Đường Thư Thư không hổ có quản lý có tài, mồm miệng lanh lợi, then chốt là nội công sâu xa, tiếng nói toàn trường có thể nghe, như ở bên tai.

". . . Từ Võ Hoàng sau khi, Thần Châu nhiều như vậy năm qua, cũng không từng ra qua một cái chân chính ý nghĩa trên Minh chủ, rất nhiều tông phái lẫn nhau thảo phạt, thiên hạ lê dân chịu khổ, vì thế, đại nhân nhà ta có ý hoài thương xót, đồng ý làm vì võ lâm điều giải tranh cãi, lấy thiên hạ mà luy một người. . ."

Trước nói, rất nhiều người cũng làm phí lời, nghe đến đó, lại là bỗng cảm thấy phấn chấn, biết kịch thịt đến rồi.

"Ta Tàng Binh lâu, lúc này ủng chúng trăm vạn, hùng thị thiên hạ, tận sức tại làm vì võ lâm giải quyết khó khăn, ngày trước đã bắt được hai tên Ma nữ!"

Đường Thư Thư trợn tròn mắt nói mò, đem Khương Tiểu Điệp cùng Bích Lạc Không hành vi miêu tả đến tội ác tày trời: "Đặc phụng Minh chủ mệnh lệnh, giết tế cờ. . . Đồng thời, tuyệt không buông tha bực này ý đồ lật đổ võ lâm nguy hiểm phần tử, nhất định một tra tới cùng!"

'Một tra tới cùng, đó chính là hạ chiến thư? Thánh nữ hậu đài, không phải là Thiên Nữ tông sao?'

Một niệm đến đây, rất nhiều ánh mắt liền rơi vào Thiên Nữ tông chỗ ngồi.

Thiên Nữ tông chủ tuy rằng võ công bị phế, lúc này lại vừa tựa hồ khôi phục một điểm trước phong độ, vẫn cứ ung dung không vội.

Lúc này chân thành đứng lên, tiếng nói réo rắt: "Ta Thiên Nữ tông chính là danh môn chính đạo, đảm đương không nổi như vậy nói xấu! Nữ tử này chính là ta đạo thánh nữ, ngươi Tàng Binh lâu lại như vậy đối xử, rắp tâm ở đâu?"

Rầm!

Hiện trường ồ lên.

Thiên Nữ tông chủ như vậy, không thể nghi ngờ là không nể mặt mũi, sắp lưỡi lê thấy đỏ.

. . .

"Chà chà. . ."

Hội tràng bên cạnh, Tàng Binh lâu mái nhà, Phương Nguyên ở trên cao nhìn xuống, quan sát tình cảnh này.

"Càng ngày càng có một ít hậu trường đại hắc thủ ký thị cảm. . . Chỉ là dựa theo truyền thống mà nói, ta như vậy phản số một, tựa hồ kết cục đều sẽ không quá là khéo."

Hắn sắc mặt không buồn không vui, bỗng nhiên vung tay lên.

Trong hội trường, tất cả Tàng Binh lâu chó săn sắc mặt nghiêm túc, nhận được động thủ tín hiệu.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 816: Xuất Hiện

"Tốt, rất tốt, ngươi thừa nhận!"

Đường Thư Thư vẻ mặt thành thật nói: "Nói như thế, Thiên Nữ tông chính là ý đồ họa loạn võ lâm tà phái, các ngươi đều là đồng đảng! Tội không thể xá! Chúng ta võ lâm chính đạo, tất không thể bỏ qua cho các ngươi!"

Hắn lúc này mặc dù đổi trắng thay đen, nhưng trong lòng lại có một loại cảm giác kỳ dị, đó chính là chiều hướng phát triển, thuận xương nghịch vong!

"Chúng ta nguyện phụng Tàng Binh lâu làm chủ, thảo phạt họa nguyên!"

Rất nhiều vai diễn phụ nhảy ra, ma môn đệ tử càng là trực tiếp rút ra binh khí.

Chỉ một thoáng, toàn bộ hội tràng chính là giương cung bạt kiếm.

"A. . . Ai đen ai trắng, thiên hạ tự có công luận!"

Thiên Nữ tông chủ cười lạnh một tiếng: "Hôm nay chúng ta nếu tới đây, liền chưa hề nghĩ tới có thể sống rời đi. Nhưng dù là chúng ta tất cả chôn thây ở đây, cũng phải để thiên hạ võ giả thấy rõ các ngươi chân thực mặt!"

'Thấy rõ, có thể như thế nào đây? Thế giới này, chung quy là võ lực quyết định tất cả a. . .'

Đường Thư Thư ở trong lòng nhẹ nhàng thở dài, vung tay lên.

Thiên Nữ tông chu vi, rất nhiều tiểu tông tiểu phái như tránh ôn thần giống

như lui lại, nhường ra một khối lớn đất trống.

"Làm sao? Còn có ai?"

Đường Thư Thư lạnh lẽo con mắt đảo qua toàn trường.

Trên thực tế, ở chính đạo ở trong, cũng không có thiếu người, đã từng cùng hắn nâng cốc nói chuyện vui vẻ, thậm chí chính là hắn thân bằng trưởng bối.

Nhưng lúc này, lại là cố đè nén kềm chế tâm tình của chính mình.

Dù sao, hai bên đặt cược, bất luận chính ma ai thắng ai thua, cuối cùng đều có thể có một nhánh bảo lưu lại đến, nếu là được ăn cả ngã về không, liền có thể toàn quân bị diệt!

Bởi vậy, hắn là chân chính nương nhờ vào ma đạo, cho dù Phương Nguyên mệnh lệnh hắn đi giết chóc chính mình tông môn, cũng sẽ không chút do dự mà chấp hành.

"Thiên Nữ tông, ta Vạn Hóa kiếm tông cùng ngươi cộng đồng tiến thối!"

Xích Mi tông chủ hét dài một tiếng, chủ động vượt ra khỏi mọi người, đi tới Thiên Nữ tông bên người.

"Còn có ta Thiết Huyết Đại Thương Hội!"

"Ta Tam Hà Vô Cực Bang!"

"Ta Triệu, tiền, tôn ba nhà!"

"Còn có ta Giang gia!"

Giang gia lão tổ thở dài một tiếng, chậm rãi đứng ra.

Dù là thêm vào bọn họ những thứ này người, chính đạo cũng là muối bỏ biển, bị gấp mười gấp trăm lần với mình người trong ma đạo bao vây, hiện ra một loại

mãnh liệt cảm giác cô độc.

Ngàn người công kích, không bệnh mà chết!

Nhất thời nhiệt huyết qua đi, cho dù là Vạn Hóa kiếm tông đệ tử áo đen, cũng không khỏi sinh ra một loại 'Ta có phải là sai rồi' cụt hứng cảm giác.

"Hê hê. . . Các ngươi chút người này, e sợ còn chưa đủ chúng ta nhét kẽ răng!"

Lúc này, một tên áo đen cầm đao lão giả, cười gằn đi tới một bên, tiếng nói lạnh lẽo: "Lão phu Huyết Đồ Tô!"

"Hắn chính là cái kia ma môn đệ nhất dụng hình cao thủ? Huyết Đồ Tô?"

"Nghe nói người này thích nhất đem trong chính đạo người ngàn đao bầm thây, cắt thịt nhắm rượu a!"

"Sư phụ ta sớm có căn dặn, rơi vào trên tay hắn, chính là muốn sống không được, muốn chết cũng không thể, không nếu sớm sớm tự mình kết thúc, lại đến sảng khoái. . ."

Cái này Huyết Đồ Tô hung danh trác trứ, một ít chính đạo đệ tử chỉ là nghe được tên của hắn, liền không khỏi run run rẩy rẩy.

"Khà khà. . . Lâu chủ có lệnh, tuy rằng bọn ngươi có tội, nhưng thấp bối đệ tử, làm ác không nhiều người, nếu có thể lạc đường biết quay lại, chỉ chứng có công, cũng có thể tha các ngươi một mạng!"

Huyết Đồ Tô rất hứng thú nói ra Phương Nguyên trước mệnh lệnh.

Đường Thư Thư nghe đến đó, con mắt không khỏi buồn bã.

Trong chính đạo người muốn lấy tự thân tính mạng kích phát võ lâm huyết khí, nhưng Lâu chủ cái này một tay, lại là rút củi dưới đáy nồi.

Sinh tử phía dưới, thật sự một cái đều sẽ không dao động sao?

Hắn nhìn kỹ phía trước, chỉ thấy đột nhiên, một tên thấp bối đệ tử không nói một lời, xông ra ngoài đến.

"Lớn mật!"

Xích Mi tông chủ sắc mặt giận dữ , bởi vì đệ tử này rõ ràng là hắn Vạn Hóa kiếm tông người.

Lúc này ngón tay một điểm, một đạo kiếm khí liền nhanh chóng đâm ra.

Xèo đùng!

Giữa không trung, một đạo khác kình khí đi sau mà đến trước, đem kiếm khí chặn đứng, Huyết Đồ Tô cười hì hì âm thanh truyền đến: "Làm sao? Xích Mi. . . Ngươi đệ tử đều muốn nâng chứng ngươi, ngươi thẹn quá thành giận, trước mặt mọi người giết người diệt khẩu, có lời gì dễ bàn?"

"Không sai. . . Xích Mi người này, mặt thiện tâm đen, đã từng. . . Đã từng bức giết qua ba cái đồ đệ, liền vì bảo toàn thanh danh của chính mình, quả thực là mua danh chuộc tiếng. . ."

Tên kia trở về từ cõi chết đệ tử thấy vậy, trong mắt loé ra một vẻ bối rối, một tia cừu hận, nhất thời lớn tiếng mở miệng, đem Xích Mi tội công chư tại chúng.

Đến vào trong đó có bao nhiêu biên soạn, bao nhiêu xuân thu bút pháp, cái kia thật đúng là mỗi người một ý.

"Tặc, sớm biết người này lòng muông dạ thú, liền không nên thu hắn nhập môn!"

Xích Mi hầu như tức bể phổi.

Hắn mua danh chuộc tiếng, người cũ kỹ cay nghiệt, tựa như loại kia có thể

bức tử nữ nhi Tống Minh Lý học giả, tất nhiên là không giả, nhưng tên đồ đệ này vì mạng sống, cái gì lung ta lung tung tội đều thêm ở trên đầu hắn, cái này liền để hắn không chịu được.

Hắn không sợ chết, thế nhưng sợ sệt bị chết không có giá trị, thân bại danh liệt!

"Cái này Xích Mi đều là loại này mặt hàng, cùng hắn làm bạn, tất là cá mè một lứa, phải đem bọn họ tội công chư tại chúng, thiên hạ lên tiếng phê phán!"

Huyết Đồ Tô cười to, chợt dữ tợn vung tay lên: "Hôm nay ai không cùng với cắt đứt, chính là ta Tàng Binh lâu kẻ địch!"

Ngón tay hắn hơi động, thình lình chỉ về những kia cỏ đầu tường phương hướng.

Chân chính hai bên là địch, còn muốn xoay trái xoay phải, không đi đứng thành hàng, chẳng phải là nằm mơ?

'Tàng Binh lâu chủ ý, là muốn chúng ta làm con cờ thí?'

'Khổ vậy, Thiên Nữ tông chủ tuy rằng võ công hoàn toàn biến mất, nhưng trong môn phái hộ pháp cũng không phải ngồi không, huống chi, còn có một cái Xích Mi tông chủ cùng mấy đại thế gia gia chủ!'

Bị chỉ vào mấy cái nhất thời hai mặt nhìn nhau.

"Làm sao? Phái Trọng Kiếm, phái Khuê Sơn, Thiên Hà môn, các ngươi còn chưa động thủ, chẳng lẽ có nghi ngờ trong lòng?"

Những kia phái trung lập do dự không ngớt, nhưng thấy đến Huyết Đồ Tô sắc mặt, biết như lại tiếp tục chần chờ xuống, tám thành Tàng Binh lâu liền dám liền bọn họ cùng nhau thanh lý rơi.

Huyết Đồ Tô cũng là vô cùng có nhãn lực, vẫn chưa đem tất cả phái trung lập

đều đẩy hướng về đối diện, mà là chuyên môn điểm ra mấy đại cao thủ, bức bách đứng thành hàng.

Dù là biết rõ là phân hoá tan rã kế sách, nhưng này mấy đại phái tông chủ vẫn là không thể không đứng ra, thoáng chắp tay: "Tàng Binh lâu chủ có mệnh, chúng ta tự nên vâng theo!"

Vì tông môn cùng người nhà, lại là không thể không tiến lên chịu chết!

"Giết!"

Trong nháy mắt tiếp theo, bóng người bay tán loạn, chưởng lực kiếm khí mãnh liệt.

Nguyên bản hội tràng, lập tức đã biến thành một cái chém giết cùng vùng đất tử vong.

Một cái lại một người thanh niên tuấn kiệt cùng võ lâm đại hào ngã xuống, trong nháy mắt, bị điểm ra ba đại môn phái người liền tử thương hầu như không còn.

"Phái Tẩy Kiếm, Vạn Hoa cung. . ."

Huyết Đồ Tô dương dương tự đắc lần thứ hai điểm danh.

Ở đây nhiều người như vậy, chồng đều có thể đem những thứ này chính đạo đống.

"Huyết Đồ Tô, ăn ta một kiếm!"

Nhưng lúc này, trong chính đạo người hiển nhiên sẽ không nghe theo dặn dò, đi cùng phái trung lập liều chết, cái được không đủ bù đắp được cái mất.

Xích Mi Kiếm tông hét dài một tiếng, người theo kiếm đi, nhắm thẳng vào Huyết Đồ Tô.

"Chúng ta tuy chết, máu đào trường tồn!"

Thiên Nữ tông chủ mấy người cũng là đột nhiên phụ họa, giết hướng về chu vi ma môn đệ tử.

"Ha ha. . . Chịu chết đến rồi!"

Huyết Đồ Tô lẫm liệt không sợ hãi, trên lưng trường đao hơi động, nghênh tiếp hướng về Xích Mi tông chủ trường kiếm.

"Ai. . ."

Đường Thư Thư thở dài một tiếng, hai tay giống như bướm xuyên hoa, biến ảo vạn ngàn, đem Thiên Nữ tông cả đám người bao phủ đi vào.

Võ công của hắn tự nhiên không phải chuyện nhỏ.

Cho dù không có thần binh, trước cũng có thể vững vàng xếp vào chính đạo ba vị trí đầu.

Đệ nhất Bá Đao không ra, quả thực là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

"Bách Hoa Thác Quyền!"

Hắn một quyền đánh ra, trong hư không bỗng nhiên phồn hoa từng đoá từng đoá, đột nhiên tỏa ra.

Mùi hoa nức mũi bên trong, từng cái từng cái Thiên Nữ tông đệ tử liền biến sắc, mềm mại ngã xuống.

Cái này vẫn là Đường Thư Thư hạ thủ lưu tình, nhưng cái khác ma môn đệ tử, động thủ lên lại là hung tàn cực kỳ, trọng yếu nhất, vẫn là lấy chúng lăng quả, chiếm lợi lớn.

Ma môn công pháp, luôn luôn tàn nhẫn bá đạo, lãnh khốc vô tình.

Một lát sau, chân tay cụt khắp nơi, dòng máu phiêu xử.

Chính đạo một phương, chỉ còn dư lại rất ít mấy người, lẻ loi đứng sững ở trung tâm.

'Liền dễ dàng như vậy?'

Cổ Thất Tinh một kiếm đem trước mặt một cái danh môn chính phái đệ tử chém thành hai biện, đột nhiên có chút thất thần.

Có đồ vật, ở không có được đến trước, quả thực ngày nhớ đêm nghĩ, vì đó tăng thêm vô số tốt đẹp ảo tưởng, nhưng chân chính được đến sau khi, lại phát hiện cũng chính là chuyện như vậy.

Hắn lúc này, trong lòng thì có một loại không nói được, đạo không rõ cảm giác mất mát.

"Xích Mi, xem ra ngươi ta là đánh cược sai rồi!"

Thiên Nữ tông nhìn chung quanh chu vi, chỉ thấy Thiên Nữ tông đệ tử tổn thất hầu như không còn, cái khác mấy nhà cũng giống như thế, không khỏi hướng về bên cạnh Xích Mi tông chủ cười khổ nói.

Người này vì bảo vệ nàng, một cánh tay đã tận gốc mà đứt, lúc này sắc mặt trắng bệch, lại là ánh mắt như lửa: "Nghĩa chi sở chí, chết vạn lần không chối từ! Dù là chúng ta hôm nay tất cả tiêu diệt ở đây, cũng là vạn cổ lưu danh!"

"Vạn cổ lưu danh?"

Huyết Đồ Tô lại phảng phất nghe được cái gì chuyện cười lớn: "Lịch sử xưa nay đều là do người thắng viết, chúng ta Lâu chủ đã chuẩn bị phát hành võ lâm biên niên sử, ta hướng về các ngươi bảo đảm, chư vị nhân vật, nhất định sẽ để tiếng xấu muôn đời!"

"Không thể! Không thể!"

Xích Mi tông chủ hơi ngưng lại, đối với hắn bực này người mà nói, cái này một phen lời nói so với trước cái gì thương thế gộp lại đều đáng sợ.

"Đều giết!"

Huyết Đồ Tô nhìn Thiên Nữ tông chủ, bỗng nhiên nói: "Lưu lại cái này đàn bà, khà khà. . ."

Đường Thư Thư quay đầu đi, không nghĩ lại nhìn: 'Vì sao. . . Người kia vẫn chưa xuất hiện?'

Thiên Đế kiếm chủ không ra, không cần Tàng Binh lâu chủ, chỉ là bọn họ cái này đám người liền có thể nhất thống thiên hạ!

'Không nên a. . . Các đời Thiên Đế kiếm chủ, đều là tâm lo muôn dân hạng người, lẽ nào đồn đại là thật, Thiên Đế kiếm cùng Thiên Nữ tông làm lộn tung lên?'

Ngay khi hắn suy tư lúc, một đám mây đen lại là chậm rãi bồng bềnh lại đây, che kín bầu trời.

Vù vù!

Gió nhẹ thổi, tiếp theo biến thành cuồng phong gào thét.

Cái này một phần thiên địa dị tượng, nhưng lại không biết vượt qua Thiên Tượng võ giả bao nhiêu, quả thực là vạn lần mười vạn lần chênh lệch.

Hội tràng ở trong, tất cả võ giả đều cảm nhận được một phần áp lực cực lớn, tu vị hơi yếu, thậm chí trực tiếp ngất đi.

Người dù chưa đến, nhưng khí tức có thể làm vạn người cúi đầu!

"Hắn. . . Đến rồi!"

Thiên Nữ tông chủ đám người trên mặt mang theo vẻ vui mừng, mà người trong ma đạo nhưng là mặt lộ vẻ sợ hãi.

Thiên Đế kiếm chủ, cái này võ lâm chính đạo hy vọng cuối cùng, gặp muôn dân đại kiếp nạn tất sẽ xuất hiện cứu rỗi ngôi sao, rốt cục xuất hiện!

"Đến rồi sao?"

Phương Nguyên độc lập cao lầu, ngồi xem gió nổi mây vần.

Thiên Đế kiếm chủ không ra , căn bản không có hắn động thủ cần thiết.

Ầm ầm!

Đang lúc này, cửu thiên thập địa lôi đình cuồng động, bỗng nhiên hòa hợp một luồng, ầm ầm đập xuống, mục tiêu nhắm thẳng vào tàng binh tổng lầu, tựa như Thiên khiển!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 817: Thập Phương Thánh Binh

Thiên Tượng dị biến, lôi đình cuồng rơi xuống, giống như thiên khiển.

Ở đây còn có thể nhúc nhích người trong võ lâm, nhất thời kinh hãi gần chết nhìn thấy, nguyên bản chín tầng cao Tàng Binh lâu tổng đàn, ở thiên khiển dưới trong nháy mắt biến thành một đoàn nổ tung hỏa cầu lớn.

"Vừa ra thì lại như thiên địa oai! Thiên Đế kiếm chủ!"

Thiên Nữ tông chủ hầu như mừng đến phát khóc, Xích Mi tông chủ cũng giống như thế.

Cỡ này hiển hách thanh uy, cũng chỉ có Thiên Đế kiếm mới có!

"Xin lỗi. . . Ta tới chậm!"

Một bóng người chậm rãi rơi vào trắng trên đài đá, ôn nhu mở ra Khương Tiểu Điệp trên người dây khóa, ngón tay búng một cái, ràng buộc Bích Lạc Không xích sắt cũng là ầm ầm tách ra.

"Thạch Lỗi. . ."

Khương Tiểu Điệp ngẩng đầu lên, môi bởi vì khát mà xuất hiện rất nhiều vết nứt, trên mặt lại lộ ra vẻ tươi cười.

Cùng cái này nàng dĩ vãng cao lạnh hình tượng, có thể nói tuyệt nhiên không giống.

"Ngươi phải cẩn thận. . ."

Sau một khắc, nàng lại là nghĩ tới điều gì, nhanh chóng nói: "Tàng Binh lâu chủ sưu tập thiên hạ thần binh ma nhận, đúc nóng một lò, đáng sợ phi thường!"

"Ngươi yên tâm, tất cả giao cho ta!"

Thạch Lỗi hàm hậu nở nụ cười, lại mang theo khiến người tin phục lực lượng, không thể không nói, ở trải qua rất nhiều sự tình sau khi, hắn đồng dạng có trưởng thành.

"Thiên Đế kiếm chủ!"

"Rốt cục xuất hiện."

Xích Mi tông chủ vui sướng, khiêu khích nhìn Đường Thư Thư cùng Huyết Đồ Tô một chút: "Trong chốn võ lâm, chung quy vẫn là chính đạo trường tồn!"

Đối với Thiên Đế kiếm chủ, hắn có mãnh liệt tự tin.

Dù sao, cái này một cái không chỉ có lên cấp Thiên Tượng, càng là mở ra phong ấn, nắm giữ hai tháng.

Như vậy thời gian dài dằng dặc, đã đầy đủ các đời Thiên Đế kiếm chủ lên cấp đến một cái thần quỷ cảnh giới khó lường bên trong đi tới.

"Thiên Đế kiếm? Thời đại thần thoại?"

Biên giới nơi, Cổ Thất Tinh nhìn tình cảnh này, không khỏi sắc mặt dại ra: 'Kiếm này không phải nói chỉ có thiên địa đại kiếp nạn lúc mới phải xuất hiện sao? Bây giờ nhìn lại, chẳng lẽ Tàng Binh lâu chủ chính là này kiếp số?'

Hắn mặc dù là ma đạo ngôi sao mới xuất hiện, lại còn chưa trưởng thành đến chân chính đại lão cấp bậc, không cách nào tiếp xúc thế giới này tầng sâu nhất bí mật.

"Thạch Lỗi. . . Ngươi phải cẩn thận Tàng Binh lâu chủ. . . Hắn rất đáng sợ!"

Khương Tiểu Điệp giãy giụa nói, rốt cục hôn mê bất tỉnh.

Nàng những này thời gian thực sự ăn quá nhiều vị đắng, tâm lực quá mệt mỏi, gặp phải giải cứu, tâm tình một thoáng thả lỏng sau khi, nhất thời liền hôn mê.

"Tàng Binh lâu chủ!"

Thạch Lỗi ánh mắt nhìn lửa bên trong Tàng Binh lâu.

Làm cái này Thiên Đế kiếm chủ, hắn rất rõ ràng biết, Tàng Binh lâu chủ vẫn chưa chết ở trước thiên khiển chi lôi bên trong.

Trên thực tế , làm cái này một cái Thần Ma cảnh võ giả , căn bản sẽ không như vậy yếu ớt tử vong ngã xuống.

Mà hắn, lúc này cũng tương tự là Thần Ma cảnh võ giả!

Mấy tháng trong lúc đó, một bước vượt qua Thiên Tượng, Thần Ma hai đại cửa ải, đối với cái khác võ giả mà nói hầu như là chuyện không thể nào.

Nhưng ở Thạch Lỗi mà nói, lại là một cách tự nhiên , bởi vì hắn là đương đại Thiên Đế kiếm chủ! Chấp chưởng Thiên Đế quyền bính!

"Được lắm Thạch Lỗi! Được lắm Thiên Đế kiếm chủ!"

Hừng hực!

Liệt diễm bốc lên, ánh lửa tựa hồ hóa thành một con rồng lớn, bay lên bay lên.

Phương Nguyên bóng người từ trong ngọn lửa hiện lên, chậm rãi đi ra, trước người còn có một cái cực lớn lò nung.

Lúc này, lò nung mặt ngoài tràn đầy vết thương, ở trong một thanh Thánh

binh lại là đã tiếp cận đại thành, tỏa ra làm người ta sợ hãi khí tức.

"Lấy thượng cổ binh khí phổ làm vì tôn chỉ, cùng lục soát thiên hạ, diễn ra gần trăm ngày, dung hợp mười chín chuôi thần binh ma nhận tinh hoa. . . Rốt cục rèn đúc hoàn thành!"

Hắn tay thăm dò vào lô bên trong, trực tiếp lơ là kịch liệt nhiệt độ cao, đem một thanh tựa như đao tựa như kiếm, không phải đao không phải kiếm vũ khí rút ra.

Nó tướng mạo dữ tợn, từ trên người có thể tìm được từ cổ chí kim rất nhiều binh khí vết tích, không chút khách khí nói, nó chính là binh khí vương giả!

Cho dù còn kém bước cuối cùng, không có hoàn toàn thành hình, cũng là đủ để khiến Thạch Lỗi biến sắc.

"Đây là. . . Ngoại đạo pháp đỉnh cao, nếu như có thể chân chính đại thành cũng nắm giữ, quả thực chính là tương đương với nhiều nắm giữ một cái đại đạo Ma thần. . ."

Phương Nguyên nắm nhận ở tay, trong con ngươi tinh quang liên thiểm: "Vật này, có thể mệnh danh là. . . Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo!"

Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo!

Cái này chính là hắn tỉ mỉ chế tạo đi ra phụ trợ đại đạo!

Liền ngay cả trên tay binh khí, cũng bất quá chỉ là nó một cái ký thác cùng biểu hiện hình thức.

Chân chính tinh túy cùng nội hàm, còn ở chỗ cái kia vô số thần binh quy tắc dung hợp, thậm chí đến hiện tại, cũng chỉ là hoàn thành hơn nửa, còn kém một cái mấu chốt nhất hạt nhân.

Đó chính là Thiên Đế kiếm, nơi này thế giới chân chính quyền bính nơi!

"Thập phương thần ma. . . Binh khí đạo?"

Thạch Lỗi lặp lại niệm tụng danh tự này, cũng cảm giác được thế giới chấn động , khiến cho hắn biết được đối phương không giống bình thường.

Thậm chí , liền ngay cả trong tay Thiên Đế kiếm, đều ở bất an hơi rung động, cái này thì càng thêm khiến Thạch Lỗi cảm thấy kinh ngạc.

Dù sao, Thiên Đế kiếm mới là nơi này thế giới lớn nhất quyền bính.

Nhưng bây giờ biểu hiện, lại là cho thấy, nó chân chính gặp phải một cái đối thủ!

"Thạch Lỗi. . . Ngươi không sai, rất tốt!"

Phương Nguyên cầm trong tay thập toàn Thánh binh, chậm rãi mà nói: "Không chỉ có một viên xích tử đồng tâm, càng có thể thu được Thiên Đế kiếm tán thành, vì đó khai phong, trong thời gian ngắn ngủi đột phá Thiên Tượng, Thần Ma hai đại bình cảnh! Cũng chỉ có ngươi, mới có thể trở thành ta trận chiến cuối cùng đối thủ! Không uổng công ta lần trước tha cho ngươi một mạng!"

"Lần trước? Tha mạng?"

Thạch Lỗi lại là chú ý tới cái khác phương diện.

"Không sai. . . Ngươi cho rằng, ngươi Thiên Đế kiếm chủ thân phận, có thể che giấu qua ta sao?"

Phương Nguyên xì cười một tiếng: "Nhưng đánh chết một cái tiểu tử ngốc, không có một chút nào giá trị. . . Sự thực chứng minh, ta là chính xác, hiện tại, một cái chân chính Thiên Đế kiếm chủ, mang theo Thiên Đế kiếm, đi tới trước mặt ta!"

Nói lời này thì hắn còn hướng về Thiên Nữ tông chủ liếc mắt một cái, nhìn ra

thấy người sau toàn thân phát lạnh.

"Ngươi. . ."

Thạch Lỗi cũng là tâm thần run lên.

Chấp chưởng Thiên Đế kiếm sau khi, cái này hai tháng tới nay dù là hắn vây tại tình thương, không có tu luyện, võ công tiến độ cũng là tiến triển cực nhanh, càng là đột phá tầng kia quấy nhiễu vô số đỉnh cao nhất cao thủ cửa ải.

Tất cả những thứ này, tự nhiên là Thiên Đế kiếm công lao, hắn cũng biết đây là hắn lớn nhất át chủ bài cùng dựa dẫm.

Nhưng lúc này, kẻ thù của hắn lại là ở trước mặt hắn thừa nhận, tất cả những thứ này đều là đối phương cố ý nhường mà tạo thành kết quả, đó là cái gì loại chấn động cùng đả kích?

"Biết tại sao, ta phải đem ngươi lưu lại đến hiện tại sao?"

Phương Nguyên mỉm cười hỏi.

"Tại sao?" Thạch Lỗi tiếng nói vô cùng khô khốc, cảm giác mình phảng phất một con bị rất nhiều mạng nhện vây nhốt con sâu nhỏ.

"Tự nhiên là bởi vì, chỉ có chân chính khai phong qua Thiên Đế kiếm, mới có giá trị!"

Phương Nguyên thản nhiên nói: "Bất luận là ngươi, vẫn là những kia tự cho rằng là trong chính đạo người, đều là quân cờ của ta, lời giải thích này, ngươi thoả mãn không?"

"Quân cờ?"

Thạch Lỗi bỗng nhiên rất muốn cười, trước mắt lại phảng phất nhìn thấy cái kia một vệt ửng đỏ.

Nhưng thoáng qua, hắn liền thu thập tự thân tâm tình, trong con ngươi không hề lay động, phảng phất Thiên đạo phụ thể, thế thiên hành phạt, tuyệt không một chút tâm tình tiêu cực.

Võ giả đến hắn tình trạng này, đương nhiên sẽ không chút nào là do ngoại giới lay động.

Lúc này hung hãn ra tay, Thiên Đế kiếm tựa như đột phá thời gian cùng không gian giới hạn, đi tới Phương Nguyên trước mặt.

Chặn!

Phương Nguyên giơ lên Thập Phương thánh binh một cách, tiếng vang trầm nặng truyền đến.

Hắn Thánh binh bao quát tất cả từ cổ chí kim binh khí tinh túy, chỉ là nhẹ nhàng chặn lại, phía trên xước mang rô cùng câu nhận lập tức phong tỏa, hầu như khiến Thạch Lỗi trên tay nóng lên, Thiên Đế kiếm muốn tuột tay bay ra.

Sặc!

Nương theo hai cái binh khí tương giao, toàn bộ thiên địa cũng là bỗng nhiên biến đổi, mang theo một loại nào đó không nói rõ được cũng không tả rõ được biến hóa.

"Đây là. . . Cỡ nào biến hóa? Cỡ nào tinh diệu chiêu thức?"

Ở đây người trong võ lâm, bất luận chính ma vẫn là cái khác phái, lúc này đều lùi gấp trăm trượng, lại hai mắt hừng hực nhìn chằm chằm Thạch Lỗi cùng Phương Nguyên nhất cử nhất động.

Hai cái Thần Ma cảnh giới võ giả giao thủ, nhưng là toàn bộ Thần Châu võ lâm trăm năm đều khó gặp việc trọng đại! Càng không cần phải nói, vẫn là Thiên Đế kiếm chủ cùng Diệt Thế kiếp chủ tranh đấu.

"Uống!"

Thạch Lỗi cầm kiếm mà đứng, lại là đâm một cái.

Phương Nguyên binh khí hoành nâng, giống như một cái màu đen tấm khiên, cản lại, thuận lợi trả lại một kiếm.

Một kiếm này còn ở giữa không trung, liền trong nháy mắt biến ảo , hóa thành đao chiêu, một phân thành bảy!

Thiên Ma Thất Sát thức!

Thiên Đế kiếm ánh sáng đại phóng, đem Thạch Lỗi bao bọc đến dường như một cái chùm sáng, bảy đạo đao khí nhảy vào, chỉ một thoáng liền bị tan rã, yên lặng như tờ.

Bọn họ liền như thế không có gì đặc biệt giao thủ, giống như mới ra đời giang hồ tiểu tử giống như, liền trước dị tượng đều biến mất không còn tăm tích.

Đường Thư Thư mấy người lại là nhìn ra thấy như mê như say: "Lâu chủ thần uy!"

Ở Phương Nguyên trên tay, Thập Phương thánh binh phảng phất có tính mạng của chính mình như thế, đao thương kiếm kích, búa rìu câu xiên, các loại sáo lộ đều có thể ung dung điều động, biến hóa vạn ngàn, mỗi một cái đều phảng phất đắm chìm mấy chục năm giống như, chuyện này thực sự là khó mà tin nổi việc.

Mà Thạch Lỗi lại là một kiếm chậm qua một kiếm, đến cuối cùng càng là giống như con rùa bò, nhưng có thể đem tự thân bảo vệ đến kín kẽ không một lỗ hổng, miên lý tàng châm.

Hiểu rõ cao thủ, tự nhiên có thể thấy, đây là bọn hắn hai người không chỉ có đem cả người kình lực thu hút đến một cái hoàn mỹ mức độ, đại xảo nhược chuyết, nhất cử nhất động càng mang theo khó có thể dùng lời diễn tả được đạo

chi vận vị , khiến cho bọn họ nhìn ra thấy như mê như say.

Không biết qua bao lâu, hai bóng người đột nhiên tách ra.

"Nếu như ngươi chỉ có điểm ấy công phu, ngươi Thiên Đế kiếm, ta liền nhận lấy!" Phương Nguyên tiếng nói réo rắt, hiển nhiên dù như thế nào đều không phải bị thương cái kia.

"Khục khục!"

Thạch Lỗi sắc mặt đỏ sẫm, phun ra một hớp máu tươi, cười khổ: "Trên thực tế. . . Nguyện vọng của ta, vẫn luôn là cùng Tiểu sư muội ở trên núi cuối đời, cái gì thiên hạ muôn dân, căn bản cũng không có nghĩ tới a. . ."

Từ hắn mờ mịt ánh mắt, Phương Nguyên có thể thấy được, hắn nói chính là lời nói thật lòng.

Đáng tiếc, vận mệnh thúc đẩy, đã là như thế bất đắc dĩ, càng không cho phép người từ chối.

"Trên thực tế, Thiên Đế kiếm quyết tuy rằng phức tạp phiền phức, nhưng ta lĩnh ngộ, cũng chỉ có một thức!"

Thạch Lỗi trầm giọng nói, cả người khí chất biến đổi.

Phương Nguyên sắc mặt thoáng nghiêm nghị.

Trên thực tế, hắn có thể hơn một chút, binh khí chỉ là một cái phương diện, còn có một cái phương diện, nhưng là Bàn Thần đồ lục ảnh hưởng.

Thiên Đế kiếm quyết, cũng là từ Bàn Thần đồ lục bên trong diễn biến mà đến, hắn rất sớm đến Bàn thần truyền thừa, đối mặt với Thiên Đế kiếm, tự nhiên định liệu trước.

Nhưng lúc này, Thạch Lỗi vẻ mặt, lại là làm hắn cảm thấy một tia bất an.

"Ta đem một kiếm này, mệnh danh là Thiên Địa Đại Đồng thức!"

Thạch Lỗi nhẹ nhàng nói, một kiếm đâm ra.

Ầm!

Một đạo nửa trong suốt bóng người hiện lên, bay nhào mà đến, nhanh như chớp giật, càng mang theo một luồng liều mình cầu nhân ý cảnh.

Phương Nguyên sắc mặt đột nhiên nghiêm nghị!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 818: Trở Về

"Nguyên thần? !"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật gia trì phía dưới, nhất thời liền nhận ra cái này đạo nửa trong suốt bóng người nội tình.

Này thế võ giả, tu luyện tới cảnh giới cao thâm sau khi, tinh thần xuất khiếu, cũng có Dương Thần nguyên thần loại hình lời giải thích.

Đương nhiên, trực quan nhất ví dụ, vẫn là Đại Huyết Ma nguyên thần, cho dù bỏ mình hồn diệt, cũng có thể lấy giẫy giụa từ trong dòng sông lịch sử bò đi ra đáng sợ .

Bất quá, so với Linh giới Tâm Ma giới các đại năng thế giới, do với thế giới quy tắc không giống, võ giả nguyên thần vẫn tương đối yếu ớt.

Đặc biệt cái này Thạch Lỗi như vậy hung hãn một đòn, đem tự thân nguyên thần hiện ra, nói rõ là muốn lưỡng bại câu thương tư thế.

"Nhân giả người yêu!"

"Đại ái vô cương, nhân từ ôn lương."

"Chí sĩ nhân người, vô cầu sinh lấy hại nhân, có sát thân lấy xả thân!"

. . .

Nửa trong suốt nguyên thần phá toái hư không, trực tiếp lơ là tất cả phòng ngự, đi tới Phương Nguyên biển ý thức, tỏa ra từng luồng từng luồng nhân ái ý

niệm.

Chiêu này Thiên Địa Đại Đồng Thức, cũng không phải là sát thủ, mà là cảm hóa!

Cái này Thạch Lỗi, lại muốn dùng tính mạng của chính mình, chính mình đối với nhân ái lý giải, đánh bạc chính mình tất cả, đến cảm hóa Phương Nguyên tên ma đầu này!

Nguyên thần xuất khiếu, thâm nhập biển ý thức, tự nhiên là được ăn cả ngã về không.

Thất bại tất cả đừng nói, dù là thành công, thế gian e sợ cũng sẽ không lại tồn tại Thạch Lỗi người này.

Có thể nói, đây là một loại thuần túy hi sinh, đối với thế giới đại ái.

Giống như Thánh tử giống như, hi sinh tự mình, cảm hóa ma đầu, cứu vớt thế giới!

Thiên Đế kiếm gia trì, liều mạng quyết tâm, cái này hết thảy tất cả, gộp lại, có khủng bố bao nhiêu?

Dư âm rung động.

Xa xa Huyết Đồ Tô run lên, bỗng nhiên quỳ xuống, khóc ròng ròng: "Lão phu có tội, lão phu đáng chết!"

"A, chúng ta xấu hổ tồn tại hậu thế!"

Lại có mấy cái ma môn trưởng lão, lệ rơi đầy mặt, lộ ra đại triệt đại ngộ vẻ: "Bắt đầu từ hôm nay, tất cải tà quy chính, làm người tốt!"

'Điên rồi! Đều điên rồi!'

Đường Thư Thư cả người kình khí bên ngoài, gắt gao chống đỡ này cỗ cảm nhiễm lực lượng: 'Thiên địa đại đồng, mọi người ý hợp tâm đầu sao? Quả thật là. . .'

Chiêu này huyền ảo, quả thật đạo tận Nhân đạo huyền bí , khiến cho hắn liền nửa điểm đối kháng tâm tư đều không có.

Thậm chí, liền bọn họ những thứ này ngoại vi đều là như vậy, chính diện Phương Nguyên lại sẽ như thế nào đây?

. . .

"Ta lúc không nhiều, nhất định phải lây chân linh, một đòn công thành."

Thức hải trong, Thạch Lỗi nguyên thần phá tan sương mù, đi tới Phương Nguyên sâu trong ý thức: "Dù là ta chết rồi, Nam Cung Vô Vọng ngươi cũng sẽ kế thừa ta di chí, vì thiên hạ muôn dân phúc lợi mà bôn ba. . . Ạch. . ."

Hắn đẩy ra sương mù, nhìn trước mặt một cái đỉnh thiên lập địa bóng người, bỗng nhiên sững sờ.

Phương Nguyên lúc này ở thức hải trong triển lộ, tự nhiên là chính mình Bàn Cổ cự nhân chân thân, bắp thịt cả người cầu kết, như bàn Cự long, màu tím hoa văn hội tụ, hình thành một bộ trang nghiêm nghiêm túc thần giáp.

"A. . . Ngươi. . . Ngươi không phải bản giới người!"

Mười nguyên Ma Chủ chân tướng kéo ra, Thạch Lỗi phảng phất nhìn thấy cái kia sâu không lường được bóng tối, cùng với Phương Nguyên càng thêm kinh khủng bản thể.

"Tự chui đầu vào lưới, nói tới chính là ngươi!"

Cao to Bàn Cổ cự nhân tiếng như lôi đình, bàn tay lớn rơi xuống, che kín bầu trời, diễn biến hỗn độn.

Ở trong thức hải, chân linh giao chiến, Tâm Ma các Ma Chủ còn thật không có sợ hãi qua bất luận người nào.

Thạch Lỗi cho rằng có thể sử dụng nhân ái chi tâm cảm hóa hắn, nhưng không nghĩ ý chí của hắn đã giống như Cửu U lạnh lẽo như sắt thép, sừng sững bất động.

Răng rắc!

Bàn tay lớn rơi xuống, chỉ là một trảo, Thạch Lỗi nguyên thần liền hôi phi yên diệt.

Nhưng ở chỗ cũ, một thanh trường kiếm bóng mờ lại là tái hiện ra.

Kiếm này không phải vàng không phải ngọc, một mặt khắc họa núi non sông suối, một mặt khắc họa nhật nguyệt tinh thần, phóng ra không gì sánh kịp óng ánh hào quang.

Thiên Đế kiếm!

Phương Nguyên biến sắc, nhìn Thiên Đế kiếm một thoáng mở rộng, bành trướng ngàn vạn lần, giống như cây cột chống trời, hướng mình chém tới.

Trong hội trường!

Ong ong!

Chính đang giãy giụa khổ sở Đường Thư Thư, nhất thời cảm giác chu vi một thoáng ung dung, giống như phụ trọng nhiều năm người toàn bộ thoát khỏi trói buộc, cả người quả thực là sung sướng đê mê.

Nhưng trên mặt hắn lại không hề có một chút vẻ mừng rỡ, nhìn về phía chính đang tại đối kiếm hai người kia.

Thạch Lỗi thân thể ngơ ngác đứng tại chỗ, mặt không hề cảm xúc.

Nhưng trên tay hắn, Thiên Đế kiếm lại là chậm rãi trôi nổi mà lên, tựa hồ có một cái bóng mờ ở bên trong thao túng, liền như thế chậm rãi, lấy một loại tốc độ thật chậm hướng về Phương Nguyên 'Gai' lại đây.

Dù là tốc độ thật chậm, nhưng không chịu được Phương Nguyên đồng dạng hai mắt thất thần, quả thực chính là nghển cổ chờ chết nhịp điệu.

'Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Tại sao lại phát triển trở thành như vậy. . .'

Đường Thư Thư nghĩ về phía trước vài bước, lại phát hiện không gian tựa hồ bị chia làm hai giới, bất luận hắn làm sao thử nghiệm, cùng phía trước tất cả nhưng vẫn là rãnh trời.

Đến cuối cùng, hắn đã hoàn toàn tuyệt vọng, chỉ có thể lẳng lặng nhìn trường kiếm từng tấc từng tấc về phía trước, đến ở Phương Nguyên mi tâm.

Xèo!

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Phương Nguyên trong tay Thập Toàn thánh binh lại là bỗng nhiên hơi động.

Nó phảng phất có tính mạng của chính mình giống như, bỗng nhiên hướng lên trên vẩy một cái.

Cái này tuyệt không là Phương Nguyên động tác, mà là Thánh binh chủ động dẫn dắt tay của hắn nhúc nhích.

Mặc dù là lấy khí ngự người, nhưng lần này quả thật là vừa đúng, kỳ diệu tới đỉnh cao.

Một tiếng vang trầm thấp.

Lần này Thiên Đế kiếm không có một chút nào huyền dị, bị Thập Toàn thánh binh trên đảo câu gắt gao trói lại, cũng lại không thể động đậy.

"Hô. . ."

Một lát sau, Phương Nguyên phục hồi tinh thần lại, thở dài một hơi: "Nguy hiểm thật. . ."

Như lần này hắn không phải có cái này mô hình Thập Toàn thánh binh, chỉ sợ cũng thật sự nguy hiểm.

Bất quá, sự thực chứng minh, hắn đầu nhập của cải chế tạo Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo, cho dù chỉ là một cái mô hình, cũng là có nó nên có trình độ.

"Thiên Đế kiếm. . . Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo không thể rời bỏ ngươi!"

Tay phải hắn dò ra, nắm lấy Thiên Đế cán kiếm.

Xì xì!

Lượng lớn khói trắng, trong nháy mắt từ bàn tay hắn bên trong bốc lên.

Nhưng Phương Nguyên lông mày đều không nhíu một cái, đột nhiên, tay trái tay phải tương giao, hai thanh thần binh ra sức một chém.

Coong! ! !

Một tiếng càng thêm réo rắt âm thanh truyền ra, Thiên Đế trên thân kiếm, bỗng nhiên nhiều một cái chừng hạt gạo chỗ hổng.

Răng rắc! Răng rắc!

Từng đạo từng đạo mạng nhện giống như vết rách, lấy chỗ hổng làm trung tâm, không ngừng lan tràn ra phía ngoài, giống như ngàn dặm chi đê, bị hủy bởi tổ kiến.

Trong khe hở, lưu quang dị thải, từng đạo từng đạo huyền mang thẩm thấu mà ra, lại nhanh chóng bị Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo nuốt chửng.

Tốc độ này là nhanh như vậy, vẻn vẹn chỉ là sát na, cả chuôi Thiên Đế kiếm liền hóa thành tan nát mảnh, rơi trên mặt đất, thậm chí bản thân đều hóa thành trước đá xanh chất liệu.

Mà Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo lại là đột nhiên nổ vang, nhận trên người thêm ra rất nhiều phức tạp huyền bí hoa văn, cũng không có trước làm ẩu cảm giác.

"Lâu chủ. . ."

Lúc này, Đường Thư Thư rốt cục có thể lấy tiến lên, muốn nói lại thôi.

Ầm ầm! Răng rắc!

Trên bầu trời, mây máu nằm dày đặc, lôi lên mưa đột nhiên, hiện ra dị tượng.

Nguy hiểm to lớn cảm giác, bỗng nhiên hiện lên ở Phương Nguyên trong lòng.

'Thế giới phản công. . . Chậm!'

Khóe miệng hắn mang theo một tia vi diệu độ cong, bỗng nhiên nhìn về phía Đường Thư Thư: "Bắt đầu từ hôm nay, Tàng Binh lâu, liền giao cho ngươi!"

"Cái gì?"

Bỗng nhiên bị loại này đĩa bánh đập trúng, Đường Thư Thư cả người đều một thoáng bối rối.

Mặc dù đã quyết định quy hàng, nhưng đối phương mới vừa nhất thống giang hồ, lại đánh bại Thiên Đế kiếm chủ, đăng lâm thế giới đệ nhất nhân, vì sao phải nói ra loại này uỷ thác lời nói?

Trên thực tế, cũng đúng là uỷ thác.

Phương Nguyên ánh mắt trầm ngưng, Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo bỗng nhiên hóa thành một đạo hình xăm, dấu ấn nơi cánh tay trên.

Chợt, hắn cả người nhất thời hóa thành một đạo quang trụ, phóng lên trời, phá toái hư không.

Răng rắc răng rắc!

Từng đạo từng đạo tử lôi rơi xuống, bổ vào cột sáng bên trên.

Đáng tiếc, khi cột sáng tiêu tan sau khi, bên trong bóng người sớm đã biến mất không thấy.

Chỉ còn dư lại trong hội trường rất nhiều chính ma võ lâm nhân sĩ nhìn cái này màn, đều là vẻ mặt ngơ ngác: "Nguyên lai võ học chí cao đại đạo, còn có một chiêu cuối cùng này, phá không phi thăng sao?"

. . .

Linh giới, Thiết Châu, huyện Tùng Hạ.

Màn đêm dày đặc, ánh trăng say lòng người.

Dạy học tiên sinh Phương Nguyên cầm trong tay sách cổ, chính đang đốt đèn đêm đọc, đột nhiên, thần sắc đọng lại.

Chợt, trong mắt chính là lóe sáng lên.

"Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật. . . Cuối cùng cũng đến tay!"

Lại là cảm ứng được phân thần trở về.

Hắn lúc này, người trung niên dáng dấp, chòm râu đen nhánh toả sáng, chen lẫn vài tia màu trắng, nhìn càng có mấy phần thành thục khí chất.

"Một lần phá giới, Linh giới bên trong lại qua mười năm?"

Phương Nguyên bấm chỉ tính toán, lại cảm thấy vô cùng bình thường: "Dù sao không phải hạ giới, mà là mức năng lượng trên tương đồng thế giới. . ."

Bản thể hắn ở cái này hơn mười năm bên trong, đúng là ẩn núp đến sâu sắc, vẫn chưa có đại sự gì.

Lục tục, cũng có một chút học sinh xuất sư, thu được không ít thành tựu, ngược lại hiếu kính hắn, đúng là đã hình thành rồi một cái hài lòng tuần hoàn.

Đặc biệt hai cái đệ tử nhập thất, Lâm Thủ Thành cùng Khương Vọng.

Lâm Thủ Thành học võ công của hắn, phối hợp thiên phú dị bẩm, tiến cảnh tiến triển cực nhanh, đã có như vậy mấy phần lấy võ nhập đạo tư thế.

Mà Khương Vọng càng là bản tính phi phàm, tinh luyện một hớp hạo nhiên chính khí, liền một ít mọi người thấy đều vô cùng kinh dị, mong đợi làm vì người đọc sách hạt giống thật sự.

"Chỉ là cái này thiên hạ, càng rối loạn!"

Từ khi năm đó thiên đình chiến dịch sau khi, không chỉ có Phương Nguyên, còn có thật nhiều Ma Chủ cùng Ma thần chuồn êm hạ giới, âm thầm ẩn núp đi xuống, chính là thiên hạ rung chuyển căn nguyên.

Đến bây giờ, liền Diệp quốc đều bị lan đến.

"Bất quá, cái này lại mắc mớ gì đến ta đây?"

Phương Nguyên liếc mắt chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Ma Chủ (mười nguyên)

Kỹ năng: Bàn Cổ Ưng Thân (Tổ Vu huyết mạch cường hóa (một tầng)), Tạo Hóa kiếm trận (chín kiếm (100%))

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật, Nguyên Lực Chi Thể, Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo "

"Lần này phân thần phá giới, không chỉ có thử nghiệm viên mãn thành công, càng là thu hoạch không nhỏ!"

Đột phá mười nguyên Ma Chủ, vẫn là việc nhỏ.

Càng thêm khiến Phương Nguyên mừng rỡ, vẫn là thành công cố hóa Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật sở trường.

Này sở trường chính là lấy hắn Hỏa Nhãn Kim Tinh làm căn cơ, cùng Tam Tài Vọng Khí Kính kết hợp, có thể nhìn thấu đại đạo, phối hợp bây giờ cảnh giới, hiệu quả càng là tuyệt đối không phải một thêm một đơn giản như vậy.

"Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo!"

Cuối cùng, Phương Nguyên lại là nhìn về phía sở trường cuối cùng một cột.

Đây mới là hắn được đến bảo tàng khổng lồ, một cái ở ngoài Binh đạo đường!

Lúc này nắm giữ, lập tức liền có thể phát huy ra có thể so với Ma Thần cấp bậc chiến lực.

Thậm chí, đợi đến hắn trở thành Ma thần sau khi, trong nháy mắt là có thể nắm giữ hai cái đại đạo, một thoáng liền tiết kiệm không biết bao nhiêu năm tích lũy.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 819: Loạn Tượng

"Ngoại đạo Thập Phương Thần Ma binh khí. . ."

Phương Nguyên giơ lên tay phải, một đạo hình xăm giống như dấu ấn nhất thời hiện lên đi ra, triển lộ ra một thanh giống như đao mà không phải là đao, giống như kiếm mà không phải là kiếm hung nhận, hình mạo cao chót vót, từ phía trên có thể tìm được từ cổ chí kim tất cả binh khí vết tích.

"Tinh khí thần ba cái dữ liệu bất quá hạ giới cân nhắc, lúc này liền tất cả xóa đi. . . Mà cái này Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo. . ."

Ma Chủ muốn đột phá Ma thần, mấu chốt nhất chính là ngưng tụ con đường của chính mình.

Phương diện này, bản thân đột phá mười nguyên lực lượng, có Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật phụ trợ Phương Nguyên, lại là nắm mười phần.

Này ngoại đạo xuất hiện, đối với hắn mà nói càng là dường như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Nguyên bản hắn chính là đứng đầu Ma Chủ, lại được đến Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo, đã hoàn toàn có thể lấy cùng Ma thần đế quân so sánh.

Đương nhiên, dựa dẫm ngoại vật, chỉ có thể là tệ nhất cái kia một loại, nhưng bắt nạt Cổ Thần Kim Tiên hàng ngũ, lại là chuyện dễ như trở bàn tay.

Có này trương bùa hộ mệnh, ở đây Linh giới ở trong, không nói hoành hành vô kỵ, nhưng chỉ cần không va vào đế quân cùng Đại La Kim Tiên, cũng là có thể bảo đảm không lo.

"Lão sư!"

Lúc này, một tên thiếu niên mặc áo xanh liền đẩy cửa mà vào.

Hắn thân hình cao lớn, tay dài chân dài, hành động cấp tốc, có thể thấy được võ công không yếu, càng trên người mặc nhung trang, phảng phất một cái tức đem xuất chinh tướng quân.

Lúc này liền đem nhấc theo lễ vật thả xuống, hành đại lễ: "Lâm Thủ Thành gặp qua lão sư!"

"Hừm, ngươi hôm nay đến đây, vì chuyện gì?"

Phương Nguyên thả xuống sách, quan sát tỉ mỉ cái này đệ tử.

Có hắn giáo dục, then chốt là tà lực nhập thể, lúc này Lâm Thủ Thành khuôn mặt tuấn tú, giữa hai lông mày lại mang theo một tia khó tả mị lực.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là trên người cái kia cỗ quyền sinh quyền sát trong tay uy nghiêm.

Người này từ khi xuất sư sau khi, liền bỏ văn học võ, dấn thân vào quân doanh, lúc này đã làm được một huyện phòng giữ chức vụ.

Diệp quốc có luật: Trong huyện tất thiết lập ra phòng giữ, bị sương binh, đạo tặc các chuyện, quyền lực không nhỏ, mỡ càng là phong phú.

"Không phải rất lớn chuyện!"

Lúc này, Lâm Thủ Thành liền cười: ". . . Lần này trải qua, nghe bọn học sinh nói, lão sư trải qua thật là nghèo khó, đặc biệt đến thăm viếng!"

"Ồ?"

Phương Nguyên liếc mắt một cái người này đỉnh đầu, cũng không nói nhiều.

Ở hắn Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật phía dưới, hết thảy đều không chỗ che thân.

Chỉ thấy từng tia từng tia hắc khí bốc lên, cùng Lâm Thủ Thành bản thân vị cách khí vận dung hợp, nhất thời hiện ra một cái con rắn nhỏ, linh hoạt bò, rất có khí tượng.

"Núi sâu đầm lớn, thực sinh long xà. . . Thiên hạ đại loạn không xa rồi!"

Phương Nguyên trách trời thương người thở dài.

"Đại loạn?"

Lâm Thủ Thành nụ cười hơi ngưng lại, mang theo chút vẻ đề phòng, rất hiển nhiên cũng là nhìn ra gì đó.

Lúc này lại không chần chừ nữa, cắn răng: "Thực không dám giấu giếm. . . Ta lúc này đã nắm giữ bổn huyện huyện binh, đúng lúc gặp Diệp quốc náo loạn, nghĩ nhúc nhích! Thủ Thành biết tiên sinh chính là dị nhân, nguyện lấy số tiền lớn mời mọc tiên sinh thành ta quân sư!"

Hắn theo Phương Nguyên học tập nhiều năm, càng là nhập phòng đệ tử thân phận, tự nhiên biết người lão sư này học thức uyên bác, trong lồng ngực bao la vạn tượng, có năng lực quỷ thần khó lường.

"Không đi!"

Đáng tiếc, Phương Nguyên trả lời cũng là dị thường sảng khoái.

"cái này học sinh quấy rối, liền như vậy cáo từ!"

Lâm Thủ Thành sắc mặt buồn bã, lần thứ hai hành lễ.

"Hả? Khương Vọng đây?"

Phương Nguyên liếc Lâm Thủ Thành một chút: "Nếu bàn về bày mưu tính kế, mưu kế chồng chất, hắn cũng coi như một nhân tài, trước không phải hắn vẫn đang giúp ngươi sao?"

"Sư đệ tục vụ quấn quanh người, không thể tự thân tới, để ta mang đến lễ vật!"

Lâm Thủ Thành hàm hàm hồ hồ nói , khiến cho Phương Nguyên biết được, trong đó hay là còn có một ít nghi nan cùng âm u.

"Hừm, ngươi đi xuống đi!"

Hắn khoát tay áo một cái, lười quản những chuyện nhỏ nhặt này.

"Tiên sinh. . ."

Lâm Thủ Thành xoay người, cắn răng: "Diệp quân vô đạo, mấy năm qua này, thiên hạ kêu ca nổi lên bốn phía, thiên tai nhân họa không ngừng, lúc này, lớn nhất một nhánh lưu dân quân, khoảng cách chúng ta huyện thành bất quá mấy chục dặm, Thủ Thành lần này đi, họa phúc cát hung khó liệu, mong rằng tiên sinh bảo trọng!"

Nói xong, trực tiếp xoay người, sái nhiên mà đi.

"Ngươi cảm thấy làm sao?"

Phương Nguyên trầm mặc xuống, đột nhiên hỏi bên người.

Một tên mi mục như họa cô gái đi ra, giống như Thiên cung tiên nữ, thình lình chính là Diệu Tiên tông Tri Họa.

"Ngược lại cũng có mấy phần thực lực cùng khí số. . ."

Nữ tử này tiếng nói ôn nhu, ở Phương Nguyên trước mặt lại là một mực cung kính.

Mười năm trước này điểm mâu thuẫn nhỏ, tự nhiên đã sớm đi qua, Phương Nguyên trong bóng tối hơi thi thủ đoạn, bất luận Thanh Hạc vẫn là Tri Họa, thậm chí thế lực phía sau bọn họ, đều thu thập đến phục phục thiếp thiếp.

Lúc này, Tri Họa liền một mực cung kính nói: "Trở thành hắc xà chi tượng, thì có đầu nhập giá trị."

"Hừm, lời ấy ngược lại cũng có lý. Như là các ngươi gặp phải, tám thành sẽ không bỏ qua."

Phương Nguyên gật đầu: "Long xà khởi lục, chính là lúc này đại thế a!"

. . .

Lúc này, huyện thành ở ngoài.

Một chỗ nơi đóng quân.

Sa Chính Nhiên chậm rãi mở hai mắt ra.

"Cừ soái!"

Trước người, mấy cái chúc sư trang phục người nhất thời một mực cung kính quỳ sát xuống.

"Lại hướng đông năm mươi dặm, chính là huyện Tùng Hạ, chúng ta chỉ có nửa ngày chi lương, tất phá này huyện, mới có thể còn sống!"

Sa Chính Nhiên tiếng nói trầm thấp.

Ở chung quanh bọn họ, còn có thật nhiều xương khô bình thường lưu dân, lúc này phần lớn nằm trên đất, ngồi xuống đất mà ngủ.

"Ngày mai sáng sớm, mọi người ăn no nê, lại chạy đi phá thành!"

"Tuân mệnh!"

Cừ soái có lệnh, mấy cái chúc sư từ lẫm liệt nghe theo.

Chờ đến bố trí xong sau khi, cái này Sa Cừ soái ngửa mặt nhìn lên bầu trời, lại là rơi vào một mảnh mờ mịt bên trong.

"Thiên tai nhân họa, thiên tai làm đầu, ta vốn là gia đình lương thiện, không ngờ ba năm đại hạn, ba năm hồng thuỷ, lại thế nào đi nữa gia cảnh giàu có đều không chịu đựng được. . ."

"Diệp quân vô đạo, trị quốc vô phương, quan chức xua đuổi lưu dân, không cho chúng ta đường sống, tự nhiên chỉ có phản!"

"Đi theo Đại Thiên Sư, vào sinh ra tử , ngược lại cũng lăn lộn cái Cừ soái vị trí , nhưng đáng tiếc, Đại Thiên Sư bị triều đình thảo phạt binh tướng giết chết. . . Không thể không mang theo tàn quân đến đây, còn lại, cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước."

"Đúng là ta gần nhất, tựa hồ thể lực dồi dào, có dùng mãi không hết tinh lực, võ công tiến cảnh càng là tiến triển cực nhanh, quả thật là kỳ quái, chẳng lẽ là Đại Thiên Sư thụ thiên thư nguyên cớ?"

. . .

"Đại nhân!"

Nơi đóng quân ở ngoài, một nơi thảm cỏ khẽ động.

Một tên thám báo chậm rãi rút lui bò, nhanh chóng tiềm hành, đi tới một đám người trước mặt: "Đã thăm dò nghe rõ ràng, phía trước chính là lưu dân nơi đóng quân, có lưu dân mấy vạn, nòng cốt hơn trăm, thủ lĩnh Sa Chính Nhiên, chúc sư. . ."

Hắn hiển nhiên sớm đem tất cả những thứ này thăm dò, thậm chí còn có thể trên địa đồ đánh dấu ra cụ thể phương vị.

"Thiện!"

Trước bị Phương Nguyên từ chối Lâm Thủ Thành ăn mặc giáp da, yên lặng nhìn chăm chú phía trước một vùng tăm tối.

"Tiên sinh không giúp ta, ta cũng phải chủ động xuất kích, nếu có thể phá lưu dân, bắt giữ trùm thổ phỉ, càng là một cái công lớn!"

"Kế này, tựa hồ quá mức mạo hiểm!"

Khương Vọng lúc này thư sinh trang phục, hào hoa phong nhã, có một loại mưu tính thiên cổ khí chất, có chút lo lắng nói.

"Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, đồng thời. . ."

Lâm Thủ Thành nhìn ánh trăng, sắc mặt bỗng nhiên một thoáng khó coi lên: "Lập tức mạnh mẽ tấn công! Kẻ địch phát hiện chúng ta!"

Điều này cũng không có gì căn cứ, chỉ là nhạy cảm trực giác.

"Động thủ!"

"Giết!"

Hắn mang huyện binh đều là tinh nhuệ bên trong tinh nhuệ, lại thừa dịp đêm khuya mà đến, lúc này bố trí vẹn toàn, nhất thời từ hai cái phương hướng giết ra.

Lâm Thủ Thành làm gương cho binh sĩ, trường đao sở, thế như mãnh hổ nhào ra, trong nháy mắt giải quyết hai cái trông coi.

"Giết!"

Huyện binh sĩ khí đại chấn, cùng ở sau người hắn, gào thét giết ra.

Mà một đội khác, nhưng là do Khương Vọng suất lĩnh, tập kích lưu dân phía sau, lại phóng hỏa quấy rầy, đảo loạn quân tâm.

Ào ào ào!

Loại này động tĩnh, nhất thời làm toàn bộ lưu dân đại doanh đều hoảng loạn lên.

Không biết bao nhiêu người từ trong giấc mộng thức tỉnh, sợ hãi múa đao bổ về phía chu vi sĩ tốt, thần thái cuồng loạn.

Đây là doanh khiếu!

Cho dù là trị quân nghiêm ngặt đại quân, đột nhiên gặp phải đột kích ban đêm, cũng không nhất định có thể phòng ngừa, càng không cần phải nói cái này vẫn là một đám không hề kinh nghiệm lưu dân.

Dù là nhân số là kẻ xâm lấn gấp mười gấp trăm lần, lúc này cũng là một thoáng mông, chút nào không nghĩ tới phản kích, mà là giống như như chim sợ cành cong, có cuồng loạn đánh nhau đồng liêu, có trực tiếp chạy tứ tán.

"Yên lặng cho ta, dám loạn trốn chém lung tung người giết!"

Bỗng nhiên, từ nơi đóng quân bên trong truyền đến một tiếng rống to.

Một nhóm mấy chục người nhào ra, giáp da bám thân, cầm trong tay trường đao, lộ vẻ tinh nhuệ.

Đặc biệt ở giữa Sa Chính Nhiên, hầu như có vạn phu không bằng chi dũng, dễ dàng mấy đao, liền đem trước mặt mấy viên đầu chặt xuống, giải quyết nhanh chóng giống như, làm rõ ràng tình thế.

"Giết hắn, này là tặc đầu!"

Lâm Thủ Thành không cần nhìn thêm, trực tiếp khóa chặt mục tiêu, nhất thời nhiệt huyết sôi trào.

Thậm chí, loáng thoáng, trong cơ thể phảng phất còn có một luồng tinh lực

bạo phát, mang theo một loại khó có thể dùng lời diễn tả được khát vọng cảm giác.

'Cái cảm giác này, làm sao cùng Khương Vọng như vậy như. . . Trước cũng không phải kẻ địch phát hiện ta quân tung tích, mà là loại này huyền diệu khó hiểu cảm ứng trên lộ ra sơ sót!'

Lâm Thủ Thành trong lòng nghi ngờ, càng thêm ra tay vô tình, mục tiêu nhắm thẳng vào Sa Chính Nhiên.

"Hả? Quan binh, giết!"

Sa Chính Nhiên vóc người cao tráng, thế cái đầu trọc, cao to uy mãnh, lúc này trường đao vung lên , tương tự hướng về Lâm Thủ Thành đập tới.

Ánh trăng ánh lửa ở trong, cái này một binh một phỉ, nhất thời giống như thiên lôi địa hỏa giao chiến cùng nhau, hầu như lãng quên ngoại giới tất cả, có không tiếc bất cứ giá nào, trí đối thủ vào chỗ chết khát vọng.

"Huyện Tùng Hạ bên trong, dĩ nhiên có cỡ này nhân tài?"

Sa Chính Nhiên càng đánh càng là hoảng sợ, đặc biệt nhìn thấy chính mình một đám tâm phúc thủ hạ cùng chúc sư, đều ở quan phủ vây quét xuống tử thương nặng nề lúc.

Khương Vọng dụng binh rất có kết cấu, tiêu diệt từng bộ phận, lại gây ra hỗn loạn, đến cuối cùng, quan binh lấy yếu ớt ưu thế thắng được, đem trung tâm sân bãi vây nhốt.

Phốc!

Sa Chính Nhiên tâm thần hơi phân, bị Lâm Thủ Thành nắm lấy cơ hội, một đao bêu đầu.

Cốt lục lục.

Máu tung toé, đầu người lăn xuống.

Lâm Thủ Thành thu đao vào vỏ, thở dài một hơi, tâm thần lại là cảm thấy một loại lớn thỏa mãn, vui mừng lớn ý vị.

"Thực sự là kỳ quái. . . Vì sao giết người này sau khi, ta dĩ nhiên sẽ như vậy thỏa mãn?"

Trong lòng hắn tràn ngập nghi hoặc, nhưng không có phát hiện, ở trên người hắn, huyền minh khí cơ mãnh liệt.

Mắt thường khó nhìn thấy trong hư vô, một con hắc xà hiện lên, trên mặt đất Sa Chính Nhiên trên người đi khắp, tựa như nuốt chửng cái gì, thể hình bỗng nhiên nở lớn một vòng.

Không chỉ có như vậy, ở thân rắn bên trên, từng tia tia hào quang màu vàng óng hiện lên, thậm chí cái trán còn nhiều một cái nho nhỏ bướu thịt.

Hắc xà chung quy vẫn là rắn, nhưng lúc này, thì có mấy phần mãng mùi vị, thậm chí là hóa Long khả năng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 820: Vạch Trần

"Tôn giả, ngươi xem coi thế nào?"

Huyện thành bên trong, Tri Họa trước mặt trôi nổi một mặt quang kính, đem trước Lâm Thủ Thành từng hình ảnh tất cả phơi bày ra.

"Chỉ là một cái con rắn nhỏ mà thôi, đáng là gì?"

Phương Nguyên không để ý lắm.

Hắn tại hạ giới cũng từng cửu biến hóa Long qua một hồi, biết rõ trong đó gian nan.

Long chiến vu dã, kỳ huyết huyền hoàng, nghĩ muốn thành tựu Chân Long, đường xá hiểm trở tầng tầng a.

Càng không cần phải nói, nơi này vẫn là Linh giới! Trăm quốc hỗn chiến, có thiên đình cùng Thần đạo nhúng tay, không cho phép xuất hiện đại nhất thống quốc gia.

"Lúc này rắn đã thành mãng, cuối cùng cũng coi như không có chết trẻ!"

Tri Họa cười hì hì nói.

Đối với khí vận, nàng cũng có chính mình lý giải bất quá thực lực thể hiện thôi.

Thông tục tới nói, lần này Lâm Thủ Thành đột kích ban đêm lưu dân quân, trận chém trùm thổ phỉ, giải trừ huyện thành mối họa, chính là đại công!

Có công huân, là có thể lên chức, càng không cần phải nói tiếp thu lưu dân quân tài sản, lại là một số lớn tài nguyên, có thể lấy gia tốc phát triển.

Trên thế gian, cũng không có vô duyên vô cớ khí vận, dù là thiên ý lọt mắt xanh, cũng có Lão thiên ở chi ra.

Đồng thời, Diệp địa tiểu quốc quả dân, liền quốc quân cũng chưa chắc có giao long, cự mãng hình ảnh, đã trọn đủ chống đỡ tiền kỳ quật khởi.

"Hừm, cái này cũng là một cái xứng đôi vấn đề, ngươi Diệu Âm tông thêm Phạm Thánh tông, chống đỡ một cái như vậy đã là cực hạn!"

Phương Nguyên cười nhạt nói, toát ra đối với khí vận sâu sắc lý giải.

Trên thực tế, loại kia một đời đi ra liền long hành hổ bộ, mệnh cách cực kỳ tôn quý gia hỏa, tám thành đều là vua hố hàng.

Vì sao? Là do vì tự thân trưởng thành, cần rút lấy chu vi lượng lớn tài nguyên, cũng chính là khí vận.

Bởi vậy ở trong giới tu hành, một ít tiểu môn tiểu phái, như thu rồi mỗ mỗ thiên tài tuyệt thế, kết cục đều sẽ không quá tốt, tránh không khỏi diệt môn vận rủi, chính là bản mệnh khí vận đều gặp phải ăn mòn, miếu nhỏ dưỡng không được lớn Bồ Tát.

Đương nhiên, sau đó đệ tử kia tuyệt đối có thể tiếp tục sống sót, đồng thời tu vị tiến triển cực nhanh, lại vì tông môn báo thù rửa hận, cũng là thường có sự tình.

Chỉ là khi đó, người đều chết rồi, đạo thống đoạn tuyệt, đệ tử thiên tài cũng có thể lấy chuyện đương nhiên bái vào phái khác, thuần túy là vì người giá y.

Cùng lý, lấy Diệu Tiên tông cùng Phạm Thánh tông gốc gác, cho dù là gặp phải Chân Long, cũng chưa chắc dám đầu tư.

Bằng không, dù là Chân Long có thể thành tựu, trong quá trình cũng sớm đã đem bọn họ gốc gác rút khô.

Đổi thành cái này Lâm Thủ Thành, lại là vừa vặn.

"Tôn chủ nói thật là, vậy ta Diệu Tiên tông nhưng là áp chú!"

Tri Họa nở nụ cười xinh đẹp, mặt mày bên trong ánh sáng lưu chuyển.

"Tùy tiện các ngươi đi!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Bình thường long xà tranh đấu, tất nhiên là như vậy, nhưng lần này, lại có cực lớn không giống.

Yêu tinh xuất hiện, thiên hạ đại loạn, cái này Lâm Thủ Thành càng là tà khí nhập thể, cùng bản mệnh dây dưa, không cách nào phá trừ.

Thậm chí , liền ngay cả lưu dân quân cái kia thống soái, cũng giống như thế.

Lâm Thủ Thành không tốt nuốt chửng Khương Vọng, liền nuốt đối phương khí vận, tương lai đến tột cùng có thể phát triển trở thành cái gì loại, có thể quả thật khó nói.

. . .

Đuổi đi Tri Họa qua đi, đã là sắc trời vừa rõ ràng.

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, yên lặng suy tư: "Lúc trước từ thiên đình đào tẩu Ma thần, Hư Vô Chi Quân tuyệt đối tính một cái, còn lại khó nói, Ma Chủ liền muốn xem cơ duyên. . ."

Bực này ma đầu, dù là chỉ là trốn đi một cái, là có thể khuấy động thiên hạ phong vân , khiến cho thế giới đại loạn.

"Bất quá, ta lúc này trọng yếu nhất, vẫn là đột phá Ma thần cảnh giới!"

Trước ở Tâm Ma chiến trường trên nuốt cái kia một bút nguyên lực, đã đem hắn gốc gác bù đắp, lúc này lại có Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật trợ giúp, có thể xem thấy sát thiên địa đại đạo vận chuyển, đối với ngưng tụ tự thân đại đạo khá có chỗ tốt.

Cái này các loại điều kiện gộp lại, đã khiến Phương Nguyên chắc chắn ngưng tụ tự thân đại đạo, đột phá Ma thần.

Đây là trước mặt bức thiết nhất việc.

Dù sao, hắn không chỉ có nhạ một cái Ma thần, mặc dù vào lúc này Linh giới trong, kẻ thù cũng là không ít.

Dù là có Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo bổ sung, cũng chỉ có thể tự vệ.

Nếu là còn muốn tham dự tiến vào một ít đại sự trong, thì lại không phải trở thành Ma thần không thể.

"Ma thần chi đạo, ta có thuộc tính lan trợ giúp, phải là cũng là nhất chứng vĩnh được, như muốn đột phá, có lẽ hắn là lại đổi một thế giới?"

Phương Nguyên rơi vào trầm tư ở trong.

Đối với hắn mà nói, Mộng Sư hàng lâm phương pháp, phối hợp thuộc tính lan, quả thật là tuyệt phối.

Gặp phải bình cảnh sau khi, hoàn toàn có thể lấy tại những khác quy tắc càng rộng rãi thích ứng bên trong thế giới đánh vỡ cực hạn, trở lại đến Chủ thế giới trong đột phá, xem như là thủ xảo một cái phương pháp, có thể tránh khỏi không biết bao nhiêu cửa ải khó.

"Cho dù là thượng cấp vũ trụ, thế giới khác nhau, cũng đối ứng không giống

quy tắc, tỷ như trước thần binh thế giới, chính là vô cùng thích ứng thần binh ma nhận hệ thống. . . Ta bây giờ cần tìm, chính là một cái đối với Thần Ma hữu hảo, hoặc là nói, thích ứng quy tắc hiện ra, tương tự Phương Tây chư thần như vậy thế giới, hoặc là, một cái cùng mộng có quan hệ thế giới?"

"Ở như vậy bên trong thế giới, chân thực cùng hư huyễn giới hạn dễ dàng hơn bị đánh vỡ, cũng thì càng thêm thích hợp ngưng tụ đại đạo!"

. . .

"Tiên sinh có lễ!"

Nguyên bản thảo đường, lúc này từ lâu xây dựng thêm, gạch đỏ lục ngói, thấy ẩn hiện rêu xanh, có một phen đặc biệt tình thú.

Sáng sớm, mười mấy cái mông đồng chờ ở vị trí, nhìn thấy Phương Nguyên, lập tức hành lễ.

"Hừm, chúng ta hôm nay đến học (Tỉnh Thế Hằng Ngôn). . ."

Phương Nguyên mở ra cuốn sách, âm thanh réo rắt.

Chẳng biết lúc nào, ngoài cửa lại là đứng hai người, một cái Lâm Thủ Thành, một cái Khương Vọng.

"Hôm nay buổi sáng chương trình học, liền tới đây, buổi chiều ta muốn các ngươi đọc thuộc lòng khuyên học thiên!"

Phương Nguyên giảng đến buổi trưa, khoát tay áo một cái, tuyên bố tan học.

"Tiên sinh!"

Lâm Thủ Thành cùng Khương Vọng đi vào, cung kính hành lễ.

"Hừm, các ngươi đêm qua đại phá lưu dân, bảo toàn một huyện tính mạng,

làm rất tốt!"

Phương Nguyên vuốt vuốt râu mép.

"Tiên sinh. . . Đêm qua ta thật đúng là coi chính mình muốn chết. . ."

Lâm Thủ Thành sờ sờ mũi, có chút thật không tiện.

Phương Nguyên lại là trong mắt lóe sáng lên, liếc nhìn đỉnh đầu của hắn.

"Tiên sinh giáo huấn, một ngày không dám quên!"

Khương Vọng lúc này nghiêm mặt lạy nói: "Lần này đến đây, lại là có việc nghĩ hướng về tiên sinh thỉnh giáo. . . Lâm ca đại thắng, huyện lệnh đã thượng biểu thỉnh công, tương lai tất thăng một cấp, văn võ con đường, Lâm ca có chút chần chờ."

"Thật sự chần chờ sao?"

Phương Nguyên nhìn Lâm Thủ Thành một chút.

Như từ văn, nhiều nhất làm cái Huyện thừa, ba năm sau đề bạt làm huyện lệnh, Huyện thừa vì tránh hiềm nghi, quyền lực trái lại không bằng cái này phòng giữ, quan trọng hơn chính là, không có binh quyền!

Lấy cái này Lâm Thủ Thành dã tâm, chỉ sợ là sớm đã có quyết định mới đúng.

"Tiên sinh biết ta!"

Lâm Thủ Thành nhìn chung quanh chu vi một vòng, lúc này mới nhẹ giọng đem đêm qua sự tình nói, đặc biệt giết Sa Chính Nhiên lúc cảm giác: ". . . Vì sao ta cùng người này luôn cảm thấy vô cùng cảm ứng, thậm chí ở giết hắn sau khi, ta. . . Ta. . ."

Hắn liếc nhìn bên cạnh Khương Vọng, có chút khó có thể mở miệng.

"Ngươi cảm giác lớn thỏa mãn, vui mừng lớn, thậm chí giống như mở ra Thao Thiết chìa khóa, nghĩ muốn thu được càng nhiều, có đúng hay không?"

Phương Nguyên phẩy tay áo một cái, chu vi cửa sổ đóng kỹ, mỉm cười nói.

"Chính là. . ."

Lâm Thủ Thành con mắt ngưng lại: "Tiên sinh quả nhiên biết được. . ."

"Dù sao ta là dị nhân mà!"

Phương Nguyên vẻ mặt trêu tức: "Không biết, ngươi có từng nghe qua mười tám năm trước thiên địa kịch biến?"

"Tự nhiên biết!"

Vừa nhắc tới cái này, Lâm Thủ Thành cùng Khương Vọng chính là biến sắc: "Quốc quân hạ lệnh, đem trong vòng bảy ngày hài nhi tất cả chém giết, quả thật đại đại bạo chính!"

"Trên thực tế, Diệp quốc quốc quân tuy rằng hồ đồ, nhưng này sự kiện nhưng không có làm sai, năm đó hài nhi, rất có thể chịu đến thiên địa dị biến ảnh hưởng, do đó ma tính nhập mệnh, tà khí nhập thể, khó có thể trị tận gốc."

Phương Nguyên lắc đầu nói.

"Thậm chí, những kia ma tính nhập mệnh người, còn có thể có đặc thù cảm ứng, thông qua giết chóc lẫn nhau, nuốt chửng, mà thu được càng mạnh hơn lực lượng. . ."

"Cái gì?"

Lâm Thủ Thành cùng Khương Vọng lẫn nhau nhìn nhau một chút, đều có

chút sợ hãi cùng bất an.

"Mà hai người các ngươi, cũng là người như vậy!"

Phương Nguyên lại là mặc kệ kinh động thiên hạ, trực tiếp nói.

"Càng. . . Càng là như vậy! Cái kia tiên sinh năm đó vì sao thu chúng ta làm đồ đệ?"

Lâm Thủ Thành cùng Khương Vọng dù sao không phải người bình thường, rất nhanh sẽ bình phục xuống tâm tình, nghi hoặc hỏi.

"Ma tính tà khí nói đến, chỉ là thần tiên nói, nhưng dưới cái nhìn của ta, dùng chi chính thì lại làm vì chính, dùng chi tà thì lại làm vì tà!"

Phương Nguyên thản nhiên nói: "Đáng tiếc. . . Đối với rất nhiều tông môn cùng thần tiên mà nói, cũng không phải là như vậy, các ngươi ngày sau thành tựu làm sao, phải xem vận may của chính mình."

"Tiên sinh. . . Lão sư cứu ta!"

Lâm Thủ Thành mặt sắc mặt đại biến, cả người đều quỳ xuống.

Bọn họ đương nhiên rõ ràng chính mình có chút không bình thường, lúc này Phương Nguyên đã yết sáng tỏ là tà khí nhập thể, cái kia như bị phát hiện, chín thành không có đường sống.

"Các ngươi yên tâm, thần vật tự hối, các ngươi cũng có tự mình bảo vệ bản năng, Phi đồng loại rất khó nhìn thấu. . . Nếu không, Thanh Hạc không sớm liền đem bọn ngươi bắt đi?"

Phương Nguyên động viên một câu.

"Đa tạ lão sư chỉ điểm!" Khương Vọng sắc mặt tái nhợt, lúc này cắn răng, tiến lên hành lễ: "Nhưng thân chính không sợ ảnh tà, học sinh không làm bất kỳ

thương thiên hại lý việc, trái lại bảo vệ quốc gia, xin hỏi có tội gì?"

"Điểm này, ngươi không nên hỏi ta, hắn là đi hỏi quốc quân, cùng với cao cao tại thượng thần tiên đám người."

Phương Nguyên bật cười nói.

"Luôn có một ngày. . . Luôn có một ngày. . ."

Lâm Thủ Thành cùng Khương Vọng nắm chặt song quyền, ánh mắt như lửa.

"Đa tạ tiên sinh chỉ điểm cùng thụ nghiệp chi ân, chúng ta ngày sau tất có báo đáp!"

Hai người trầm mặc chốc lát, lần thứ hai hành lễ, đi ra lớp học.

'Chà chà. . . Tựa hồ liền ngay cả Khương Vọng, trong lòng cũng sản sinh điểm biến hóa, dù sao thế gian vạn vật, khó lường nhất, vẫn là nhân tâm a. . .'

Phương Nguyên nhìn này cảnh, một bộ cảm khái không thôi dáng vẻ.

Khương Vọng cũng là thôi, Lâm Thủ Thành chính là kiêu hùng tính cách, biết cái này thiên đại tin tức, nói không chừng sẽ hắc hóa.

Đương nhiên, tất cả những thứ này Phương Nguyên cũng không thế nào quan tâm.

"Mười tám năm ngủ đông, cũng là lúc rời đi."

Hắn liếc nhìn lớp học, trong này từng cái cây cọng cỏ, một gạch một ghế tựa, đều là hắn hết sức quen thuộc đồ vật.

Thậm chí, cũng ở nơi đây, hắn ngộ đạo con đường tăng nhanh như gió, lúc này khoảng cách đại đạo cũng chỉ kém tới cửa một cước.

"Đáng tiếc. . . Thời gian không chờ!"

Dù là thiên đình lại vô năng, cũng đến nên tìm tới cửa lúc.

Thậm chí , liền ngay cả những kia Ma Thần cùng Ma Chủ, nói không chắc cũng sẽ đến sảm một tay, tuy rằng Phương Nguyên không sợ, nhưng có thể tránh khỏi phiền phức cũng hầu như là tốt đẹp.

Bởi vậy, nhất định phải di chuyển, không chuyển không xong rồi.

Cho tới huyện Tùng Hạ bên trong số mạng của những người này sẽ làm sao, Lâm Thủ Thành hai người cuối cùng lại có hay không sẽ nghịch thiên thành công, cùng hắn lại có quan hệ gì đây?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 821: Gặp Mặt

"Linh giới rộng lớn cực kỳ, Thần đạo ở trong, đế quân cấp bậc tồn tại có hai vị, một người là vì Thiên Đế, một người là Mang sơn phủ quân."

"Mà Tiên đạo ở trong, Đại La Kim Tiên có ít nhất ba vị!"

. . .

Phương Nguyên rời đi huyện Tùng Hạ, khôi phục diện mạo thật sự, cõng lấy một cái sách lâu, thảnh thơi thảnh thơi tiến lên, giống như đọc vạn quyển sách đi vạn dặm đường thư sinh.

"Hậu sinh, đây là muốn đi nơi nào a!"

Khói bếp bốc lên, ngọn đèn nhân gia.

Không biết đi rồi bao lâu đường núi, liền đến một chỗ chợ, nơi này đúng là so với huyện Tùng Hạ bên trong nhìn thấy càng có mấy phần náo nhiệt, người đi đường rộn rộn ràng ràng, lại chẳng biết vì sao, mỗi người vẻ mặt đều là cứng nhắc vô thần, khuyết thiếu một loại sức sống.

Một chỗ bên đường sưởng bồng tửu quán trước, chủ nhà lão đầu chặn đường hỏi, lộ ra thưa thớt ố vàng hàm răng.

"Diệp quốc quốc đô!"

Phương Nguyên đi tới quán rượu trong ngồi xuống, liếc mắt chu vi.

Khách rất ít người, cũng khó trách ông lão này muốn đến trên đường kiếm

khách, này tửu quán phía trước là khách nhân chỗ ngồi, mặt sau chính là nhà bếp, lúc này phảng phất ở phanh nấu cái gì, nước sôi sôi trào, biến ảo sương trắng.

"Diệp quốc quốc đô a, đây cũng là chỗ tốt, lại đi lên trước vượt một ngọn núi liền đến."

Tiểu lão đầu ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Chỉ là bây giờ, trên đường này không yên ổn a. . . Lưu dân bừa bãi tàn phá, lại có nạn hạn hán, đất cằn ngàn dặm, bách tính không có mà ăn. . . Đương đại quốc quân, tin tưởng quốc sư, đã liền giết bảy cái ngôn quan, còn sưu tập đồng nam đồng nữ luyện đan, lúc này quốc đô bên trong hoàn toàn đại loạn, ngươi thật sự muốn đi?"

"Lão trượng lời ấy, không giống như là người bình thường a?" Phương Nguyên có ý riêng nói .

"Ha ha. . . Tiểu lão nhi chỉ là nghênh đón đưa tới, bốn phương tám hướng người thấy nhiều, có biết một, hai mà thôi!" Lão đầu rụt rè nở nụ cười: "Đồng thời, chính là cái này phía trước núi, cũng là không yên ổn đây, ở trên núi, gần nhất đến rồi một con đại yêu, chuyên thích ăn người!"

Ùng ục! Ùng ục!

Liền ở vừa nói, bên cạnh hắn nồi bên trong, nước sôi sôi trào, trôi nổi ra một vật, thật giống là một cái tay người.

"Thế nào? Khách quan nếu không ở bản tập bên trong nghỉ ngơi một đêm, trở lại mấy đĩa bánh bao?"

Tiểu lão đầu nụ cười trở nên càng thêm quỷ bí: "Ta nơi này bánh bao, nhưng là mười dặm tám hương xưng tên ăn rất ngon."

"Hắn là thịt người nhân bánh?"

Phương Nguyên nhếch miệng lên một tia vi diệu độ cong.

"Khách quan ngài đoán đúng, chính là thịt người nhân bánh!"

Lão đầu trong con ngươi lóe qua một tia ánh sáng xanh, cả người hình mạo một thoáng trở nên dữ tợn lên.

Trên đường phố, nguyên bản bước đi tiểu hỏa, bán quần áo đại thẩm, cắt thịt đồ tể tất cả dừng lại động tác, quay mặt lại, hiện ra đồng dạng toả ra ánh sáng xanh con mắt.

Sương mù dày bốc lên, toàn bộ chợ phiên cấu tạo một thoáng trở nên hư huyễn.

Lượng lớn bóng người xúm lại lại đây, sắc mặt lãnh đạm, hai chân biến mất ở trong sương mù.

"Tràng Quỷ? !"

Phương Nguyên lại là sớm có dự liệu, thở dài một tiếng.

Mãnh hổ không chỉ có ăn người, càng thiện câu hồn, những kia bị mãnh hổ bắt giữ hồn phách, vì tự vệ, cũng chỉ có thể hiệp trợ mãnh hổ làm ác, đây chính là vì hổ làm tràng nguyên do.

Nhưng lúc này, toàn bộ chợ bên trong Tràng Quỷ, ít nói cũng có bốn, năm trăm số lượng, cái này liền phi thường khủng bố.

Vù vù!

Gió nhẹ thổi, chợ hoàn toàn biến mất, giống như ảo ảnh giống như, nhưng này chút Tràng Quỷ lại là càng ngày càng nhiều, bỗng nhiên hợp lại, đem Phương Nguyên vây ở trung tâm.

"Phía trước ăn thịt người yêu quái, thực tế liền là chủ tử của các ngươi chứ?"

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi, chỉ là một khối núi hoang hoang dã lĩnh, không khỏi cười nói: "Chỉ là quỷ vật, cũng dám xuất hiện ở trước mặt ta? Đây là tìm đường chết đây? Vẫn là tìm đường chết đây?"

Hắn nhẹ nhàng hét một tiếng, trên người một luồng cường đại khí tràng đột nhiên bốc lên, lấy hắn làm trung tâm, mang theo hạo nhiên ý vị, không ngừng mở rộng.

Rất nhiều Tranh Quỷ kêu thảm một tiếng, vội vã tránh lui, thân hình đều hiện ra một loại hòa tan khuynh hướng.

Hạo nhiên chính khí, kỳ quỷ bất thần!

Phương Nguyên đương nhiên không phải nho sinh, nhưng ba ngàn đại đạo, trăm sông đổ về một biển, lại dạy mười mấy năm sách, mô phỏng theo Nho gia thủ đoạn tất nhiên là bắt vào tay.

Này thế Nho giả, tinh luyện một hớp hạo nhiên chính khí, tuy rằng tay trói gà không chặt lực lượng, nhưng nghe nói tu luyện tới đại thành, một tiếng quát lớn, quỷ thần tránh lui, dường như Thiên uy giống như đáng sợ.

Đã từng có một cái Nho giả, cảnh tỉnh, đem nửa toà thành Tà tu tươi sống hống chết.

Phương Nguyên đương nhiên không có đến loại cảnh giới này, nhưng hống chết mấy trăm con Tranh Quỷ, nhưng cũng là việc nhỏ như con thỏ.

"A!"

Lượng lớn la lớn truyền đến.

Ở Phương Nguyên trước mặt lão đầu, mặt hiện nổi lên ra kinh hãi gần chết vẻ, nhìn một đoàn bạch khí ở Phương Nguyên trên người bốc lên.

Đối với người bình thường mà nói chỉ là không hề tác dụng khí lưu, nhưng

dưới cái nhìn của bọn họ, quả thực giống như Thái Dương chân hỏa giống như, trên người máu thịt nhanh chóng tan rã, hóa thành một đạo đạo hắc khí, cuối cùng toàn bộ hình thể cũng hóa thành hư vô.

Vẻn vẹn chỉ là trong phút chốc, thì có ba mươi, bốn mươi đầu Tránh Quỷ hồn phi phách tán.

Loại biến cố này, lập tức đã kinh động trốn sau lưng chúng hắc thủ.

"Gào gào!"

Gió cuốn mây chuyển, hổ gầm rừng núi.

Khủng bố tiếng gầm bao phủ, cùng hạo nhiên chính khí triệt tiêu lẫn nhau, cuối cùng cũng coi như bảo vệ một phần Tránh Quỷ.

Mà ở kinh thiên động địa trong tiếng gầm rống tức giận, khổng lồ bóng đen cũng là không ngừng tới gần.

"Quả nhiên là con cọp!"

Phương Nguyên nhìn đến đây Yêu vật, Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật quét qua, sắc mặt lại lại có chút quỷ dị.

Lại đến quả nhiên là một con cự hổ, Điếu Tình Bạch Ngạch, to lớn như núi, mang theo quản lý rừng núi khí phách.

Nhưng thoáng khiến Phương Nguyên hơi kinh ngạc, vẫn là ở trên người hắn ẩn giấu đi một loại nào đó thâm trầm khí chất.

"Ma tính? Tà khí? Ngược lại cũng chẳng trách. . . Con này yêu thú, chỉ có mười tám tuổi? Cũng là chịu đến năm đó Tâm Ma ô nhiễm mà thành tựu?"

Người có thể lấy chịu đến Tâm Ma ô nhiễm, yêu thú tự nhiên cũng có thể lấy.

Nhưng con này cự hổ trưởng thành, thì có chút khủng bố.

Nó mười tám năm thành tựu, thì tương đương với những khác Yêu tu 180 năm, thậm chí 1,800 năm!

"Gào gào!"

Lúc này, cự hổ nhìn Phương Nguyên, tựa hồ trong nháy mắt tiếp theo liền muốn đập tới.

Đột nhiên, một trận gió xoáy bao phủ, đưa nó toàn bộ bao bọc, đợi đến tiêu tan lúc, nguyên bản núi cao giống như cự hổ lại là biến mất, tại chỗ hiện ra một cái khuôn mặt non nớt thiếu niên.

"Tìm tới ngươi! Mộng Ma!"

Con mắt của thiếu niên này vô cùng đặc biệt, chỉ có tròng trắng mắt, lúc này khuôn mặt dại ra, phun ra lời nói lại là khiến Phương Nguyên cả kinh.

"Ngươi là. . . Hư Vô Chi Quân? !"

Phương Nguyên sắc mặt nghiêm nghị.

Hư Vô Chi Quân, am hiểu nhất phân thần hóa niệm, ẩn núp ma ý, được xưng phân thân ngàn tỉ, bất tử bất diệt.

Con này cự hổ hiển nhiên cũng là nó một đạo Ma niệm sống nhờ thể, thậm chí, hẳn là vẫn tương đối trọng yếu một cái, phát hiện Phương Nguyên tung tích sau, lập tức cướp đoạt quyền khống chế, hiển hiện ra.

Vẻn vẹn chỉ là nói chuyện, Phương Nguyên cũng cảm giác được một loại hư vô khái niệm, đã tập kích tới, ăn mòn chính mình bản chất.

Đây cũng không phải là nguyên thần, hay hoặc là vật chất công kích, mà là một loại tầng thứ càng cao hơn 'Khái niệm' !

Nếu bàn về thực lực chân thật, con này cự hổ lại không phải Ma thần bản thể, tuyệt đối không phải Phương Nguyên đối thủ, nhưng loại này khái niệm so đấu, tiêu hao chính là bản chất nhất đồ vật, Ma Chủ đương nhiên muốn xa kém xa Ma thần.

Chỉ là, Phương Nguyên lại là một cái ngoại lệ!

'Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo!'

Ở tay phải hắn vị trí, một đạo ấn ký hiện lên, mang theo kinh người sắc bén chi ý, diễn hóa ra mặt khác một cái đại đạo.

Này đại đạo khủng bố cực kỳ, tựa hồ bao hàm từ cổ chí kim tất cả binh khí, xen kẽ chiến trường chinh phạt, một cái liền đem này điểm hư vô khái niệm nuốt chửng hầu như không còn.

"Ngươi. . ."

Cự hổ thiếu niên lùi về sau vài bước, trên mặt triển lộ ra rõ ràng kinh ngạc: "Ma thần? Giống thật mà là giả, ngươi lại mượn ngoại vật , tương tự có Ma Thần cấp bậc uy năng!"

Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo , tương tự cũng là một cái đại đạo!

Có nó làm vì dựa dẫm, Phương Nguyên liền dám cùng bất luận cái nào Hư Vô đại quân phân thân tranh đấu!

Mà Hư Vô đại quân cũng không phải người ngu, lập tức liền nhận biết đi ra: "Ngươi vẻn vẹn chỉ là Ma Chủ, dĩ nhiên ngưng tụ một cái phụ trợ đại đạo, ghê gớm! Quả thật ghê gớm, ta thừa nhận. . . Ngươi có tư cách gia nhập chúng ta!"

Nắm giữ ngụy đạo Ma Chủ, thực lực đã tương đương với hơn một nửa cái Ma thần, tự nhiên không thể lại dùng trước đây ánh mắt đối xử.

"Nhìn tới. . . Ma thần tựa hồ đối với ta có chút hiểu lầm, nhưng cái này đều

không trọng yếu, không phải sao?"

Phương Nguyên đứng chắp tay, khẽ mỉm cười.

Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo ở tay, chỉ cần không phải Ma thần bản thể tự thân tới, hắn căn bản không có gì đáng sợ chứ.

Cho dù là trước mặt cái này Ma thần phân thân, cũng có thể dễ như trở bàn tay tiêu diệt.

"Không sai!"

Hư Vô Chi Quân rất nhanh điều chỉnh trạng thái.

Bất luận trước phát sinh cái gì, trước mặt cái này Ma Chủ, đều vô cùng có lôi kéo giá trị.

"Không biết ngày đó Tâm Ma chiến trường sau đó, đến tột cùng làm sao?"

Phương Nguyên rốt cục hỏi ra bản thân muốn hỏi nhất tình huống.

"Thật không tốt, Thiên Đế thực lực, thật là vượt qua chúng ta tưởng tượng, hắn là nơi này thiên địa mạnh nhất, đặc biệt ở thế giới nguy cơ lúc, được đến lực gia trì sau. . ."

Hư Vô Chi Quân nói: "Ta phần lớn bản thể, cùng với Vạn Vật Thôn Phệ Giả. . . Đều bị hắn từng cái đánh bại, phong ấn lên, thậm chí, toàn bộ Tâm Ma chiến trường, đều bị hắn luyện hóa hơn nửa, ngàn cân treo sợi tóc!"

"Quả nhiên. . ."

Phương Nguyên ngẩng đầu lên, ngóng nhìn ngôi sao màu tím.

Chỉ thấy vào lúc này dưới ánh mặt trời, bên cạnh màu bích lục ngôi sao quang mang lòe lòe, màu tím lại là càng ngày càng suy yếu lên, nhất thời trong

lòng thì có mấy phần đáy.

"Đương nhiên, Ma thần ở trong, nhân cơ hội đào tẩu cũng có, ta biết, thì có Ly Hận cùng Minh Cổ hai cái. . . Đương nhiên, Minh Cổ so sánh thảm một điểm, nghiêm ngặt nói đến, có thể tính là ngã xuống. . ."

Hư Vô Chi Quân nói: "Ta có thể lấy khẳng định, Minh Cổ như trước trốn ở Linh giới bên trong, chính là không biết cái kia Ly Hận Ma thần, có hay không quay lại Tâm Ma giới! Hiện tại, ta cần sự giúp đỡ của ngươi!"

Nó nhìn về phía Phương Nguyên, giọng nói chân thành.

"Ngươi. . . Muốn ta giúp ngươi, cứu viện ngươi bản thể?"

Phương Nguyên con mắt hơi chuyển động, đã không sai biệt lắm đoán được cái gì.

"Không sai, ta phần lớn thân thể, còn có bạn cũ, cũng đã ngàn cân treo sợi tóc. . . Ta tuy rằng không đáng kể, nhưng bọn hắn có thể không chịu được nữa. . ."

Hư Vô Chi Quân thẳng thắn nói.

Hắn hoàn toàn không có bản thể khái niệm, tự nhiên cũng không sao cả mất đi bao nhiêu, nhiều nhất thực lực tổn thất điểm, qua một thời gian ngắn sẽ trở lại.

Nhưng Vạn Vật Thôn Phệ Giả mấy cái Ma thần, nhưng là có tiêu diệt nguy cơ a.

"Linh giới thiên ý làm sao hiệu suất một thoáng như thế cao?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc , dựa theo Linh giới trước ung dung thong thả 'Ăn uống' phương thức, những kia Ma thần phải là còn có thể chống đỡ rất nhiều năm mới là.

"Không phải Linh giới, mà là Thiên Đế!"

Hư Vô Chi Quân trầm mặc xuống, rốt cục nói ra trọng yếu nhất tình báo.

"Ngươi là nói. . ."

Phương Nguyên con mắt đột nhiên sáng lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 822: Khế Ước

Thiên Đế chính là đế quân, Linh giới người số một, vẫn như cũ muốn thuận lòng trời mà đi.

Dù là có thể đủ luyện hóa nguyên lực, không bị ô nhiễm tự thân năng lực, trước lại là vẫn cứ phong ấn Tâm Ma chiến trường, cung cấp Linh giới từng bước xâm chiếm.

Nhưng lúc này, tình hình hiển nhiên xuất hiện không giống.

Tâm Ma chiến trường phá phong, Ma thần xuất thế, đối với Thiên Đế mà nói, vừa là nguy hiểm, lại là kỳ ngộ.

Bởi vì Linh giới không cách nào lập tức tiêu hóa Tâm Ma chiến trường, bởi vậy hắn là có thể phụ trợ, chia lãi một ít tài nguyên.

Cái này thì có điểm tướng ở bên ngoài, quân mệnh có thể không nhận mùi vị.

"Ma thần cảnh giới, đối với chúng ta mà nói, tuyệt đối không phải điểm cuối, đồng thời, bất kỳ thế giới đồng cấp tồn tại, đều sẽ không bỏ qua đột phá hi vọng. . ."

Hư Vô Chi Quân có ý riêng nói: "Ở trên người chúng ta, Thiên Đế đem sẽ nhận được hắn thứ cần thiết nhất tự do!"

Thần đạo sắc phong phần lớn xem Lão thiên, cũng chính là Linh giới thiên ý.

So với Đại La Kim Tiên mà nói, Thiên Đế bị hạn chế liền càng nhiều.

Nhưng có Linh giới đệ nhất thực lực, cũng coi như có mất có được.

Bất quá các Ma Thần lại là đến từ Dị giới, trắng trợn không kiêng dè, không kiêng dè gì.

Nếu là bị Thiên Đế rõ ràng Ma thần một điểm bản chất, sẽ phát sinh cái gì?

"Xấu nhất khả năng, là hắn trực tiếp rơi xuống làm Ma thần? Tốt đẹp nhất khả năng, nhưng là nắm giữ bộ phận tự do, dường như Đại La Kim Tiên giống như, thoát khỏi phần lớn hạn chế, vẫn như cũ nắm giữ Linh giới đệ nhất chiến lực!"

Phương Nguyên trầm ngâm nói: "Cái này mấu chốt trong đó, liền xem Tâm Ma nguyên lực mức độ ô nhiễm đến tột cùng làm sao, cùng với Thiên Đế tự thân lựa chọn."

"Hê hê. . . Ta cam đoan với ngươi, Tâm Ma mê hoặc, không có ai có thể lấy ngăn cản cùng từ chối!"

Hư Vô Chi Quân bám thân cự hổ thiếu niên cười khằng khặc quái dị nói.

"Nhưng cho dù Thiên Đế sa đọa, như những kia Ma thần chết hết, đối với chúng ta cũng không bao nhiêu chỗ tốt, bởi vậy ngươi cần ta trợ giúp. . ."

Phương Nguyên đã đem nắm chặt rồi Hư Vô Chi Quân một ít nội tình.

"Không sai!"

Một lúc lâu sau khi trầm mặc, Hư Vô đại quân tiếp tục mở miệng: "Trợ giúp ta, trên thực tế cũng là trợ giúp chính ngươi, chỉ cần cứu ra những kia Ma thần, ta tất cả cùng đồng thời tấn công chiếm đóng Linh giới, thu hoạch đến chỗ tốt nơi tuyệt đối không gì sánh kịp!"

"Làm vì một cái hư vô phiêu miểu hứa hẹn, liền hướng Linh giới khai chiến, ta có thể không có ngu như vậy!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Ta có thể giúp ngươi, nhưng có hai điểm điều kiện! Số một, ta muốn đột phá Ma thần! Bất kỳ thỏa thuận, đều là lấy cái này làm vì tiền đề, bằng không ta cũng không dám tranh ăn với hổ! Mà điểm thứ hai, ta cần ngươi trước tiên trả giá thật lớn, Tâm Ma hạ giới chi pháp, cộng thêm vũ trụ này rất nhiều thế giới tọa độ!"

Trước Minh Cổ Ma thần cùng hắn giao dịch, chỉ cho Tâm Ma phá giới phương pháp , còn làm sao đánh vỡ chiều không gian cùng thứ nguyên hạn chế, lại là ngậm miệng không nói.

"Hạ giới chi pháp? Cái pháp môn này tương đương tinh thâm, thậm chí, không phải tất cả Ma thần đều có nắm giữ. . . Ta cho ngươi tối đa là phụ cận mấy cái thế giới tình báo. . ."

Hư Vô Chi Quân theo thói quen còn kè mặc cả.

Phương Nguyên thấy vậy, trong lòng lại là cười lạnh một tiếng.

Nếu như cái khác Ma thần không có cũng coi như, cái này Hư Vô Chi Quân được xưng hóa thân ngàn tỉ, là am hiểu nhất ẩn núp phá giới người, làm sao có khả năng không có?

"Thực lực của ngươi, đã đến mười nguyên Ma Chủ, chiếu thấy tự thân con đường mức độ, khoảng cách ngưng tụ tự thân đại đạo, lên cấp Ma thần, cũng chỉ là chênh lệch tới cửa một cước. . ."

Chốc lát giằng co sau khi, Hư Vô Chi Quân trước tiên mở miệng: "Ta mặc dù không cách nào dành cho ngươi hạ giới pháp môn, nhưng lại có thể cho ngươi mấy cái thế giới tọa độ, con đường của ngươi, cùng ta Hư Thực Chi Đạo có chút tương tự, ta có thể lấy khẳng định, một cái trong đó thế giới vô cùng thích hợp ngươi! Thế nhưng, ngươi trước hết cùng ta ký kết một cái thỏa thuận!"

Hư Vô Chi Quân yêu cầu một cái ràng buộc, là chuyện đương nhiên.

Hắn cũng không biết Phương Nguyên có Mộng Sư pháp môn, phá giới dễ dàng, đồng thời dù là tổn thất cũng không ảnh hưởng toàn cục.

Bên này Tâm Ma phá giới phương pháp, nhưng là bản thể đi xuyên qua đi, chết rồi liền không còn gì cả loại kia.

Lúc này Phương Nguyên dùng, tự nhiên là trải qua tự thân cải tiến Mộng Sư pháp môn, am hiểu nhất cướp đoạt chư thiên vạn giới, an toàn vô cùng, nhưng Hư Vô Chi Quân cũng không biết hiểu, chỉ lo Phương Nguyên một đi không trở lại.

"Ồ? Đặc biệt thích hợp ta lên cấp thế giới?"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên.

Đối phương dù sao cũng là Ma thần, có thể có phán đoán như vậy, thế giới kia có ích nói vậy rất lớn.

"Nếu như đúng là như vậy, khế ước ngược lại cũng không phải là không thể ký, nhưng ta nhiều nhất hứa hẹn tham chiến, đồng thời cũng là ở ta lên cấp sau khi!"

Ở phương diện này, Phương Nguyên nhưng là một bước cũng không nhường.

Trước hắn không cùng Minh Cổ Ma thần ký kết khế ước, chính là sợ sệt bị Ma thần hãm hại.

Nhưng hiện tại không giống, có Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo, đã tương đương với một cái ngụy Ma thần, tầng thứ trên không sai biệt lắm, bị lừa gạt độ khả thi liền hầu như không tồn tại.

Dù là như vậy, hắn muốn cho mình tranh thủ điều kiện, cũng là dị thường rộng rãi.

"Không thể. . . Cho dù ngươi khoảng cách Ma thần đã chỉ kém một tầng

màng mỏng, thậm chí bản thân có một cái đại đạo, nhưng lên cấp Ma thần chuyện như vậy, không có bất luận cái nào Ma Chủ dám bảo đảm, nhất định phải thêm lên một cái hạn định thời gian, nhiều nhất một trăm năm!"

Quả nhiên, Hư Vô Chi Quân lập tức rít gào lên.

Nếu như thật sự chậm rãi chờ Phương Nguyên đột phá, chỉ sợ cái gì Vạn Vật Thôn Phệ Giả đều muốn nguội.

"Một trăm năm? Không đủ, ít nhất năm trăm năm!"

"Ngươi đang nói đùa sao? Nếu là như vậy, ta liền muốn cắt giảm thế giới tọa độ, cho ngươi tối đa là hai cái!"

"Làm sao có khả năng, ít nhất muốn mười cái! Bằng không ta làm sao biết này không phải là bẫy rập của ngươi? Còn có trong đó ngươi hứa hẹn cái kia đặc biệt thích hợp ta đột phá thế giới, nhất định phải thứ nhất cái giao dịch!"

. . .

Ở khế ước phương diện, hai người đều là tính toán chi li, hoàn toàn nhìn không ra Ma thần Ma Chủ phong độ.

Loại này tự thân lợi ích có liên quan sự tình, như tùy tiện buông tay, nhượng lại lợi nhuận, mới là ngớ ngẩn việc.

"Hai trăm năm, năm cái thế giới tọa độ! Đây là ta điểm mấu chốt! Đáp ứng sau khi, ngươi sẽ hoạch đến hữu nghị của chúng ta!"

Đến cuối cùng, Hư Vô Chi Quân mở ra điểm mấu chốt.

"Một đám ăn bữa nay lo bữa mai Ma thần hữu nghị?"

Phương Nguyên xì cười một tiếng , bất quá trầm ngâm một chút, vẫn là gật đầu: "Thôi. . . Xem ở lần đầu giao dịch phần trên, ta liền chịu thiệt một chút

điểm."

". . ."

Hư Vô Chi Quân không nói gì, lại không nói thêm gì, thân lên một tầng sương trắng hiện lên, biến ảo ra Tâm Ma văn tự, tạo thành một phần khế ước.

Phương Nguyên từng chữ từng chữ nhìn sang, cũng may là trước hắn khắc khổ nghiên cứu qua, lúc này hoàn toàn không uổng.

"Không có vấn đề, bằng vào ta Mộng Ma danh nghĩa!"

Hắn nhàn nhạt nói, tay phải ở trong hư không nhấn một cái, khế ước trên nhất thời nhiều một cái Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo phù hiệu.

"Rất tốt, ta sẽ đem ta triệu hoán nghi thức giao cho ngươi, chờ đến ngươi đột phá hoặc là hai trăm năm kỳ hạn đến thời khắc, chỉ cần ngươi nghi thức khởi động, liền có thể liên lạc lên ta!"

Hư Vô Chi Quân hơi vung tay, mấy cái tinh thần giống như điểm sáng lại hướng về Phương Nguyên bay tới: "Đây là ta hứa hẹn, năm cái thế giới tọa độ!"

Chờ đến hoàn thành tất cả những thứ này sau khi, cự hổ thiếu niên bỗng nhiên hơi ngưng lại, trong con ngươi màu trắng nhanh chóng rút đi, chuyển hóa thành thanh minh vẻ.

Con này cự hổ, chỉ là Hư Vô Chi Quân tuyển chọn một cái ký thác thân thôi.

Trước, cũng là phát hiện Phương Nguyên khí tức, mới hiện thân gặp mặt.

Lúc này thoát ly sau khi, lưu lại, chính là một con cấp bậc Địa Tiên Yêu tu.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Nhưng lúc này, cự hổ nhìn Phương Nguyên trong con ngươi, liền mang theo

sâu sắc sợ hãi.

"Cũng là một con đáng thương con cọp!"

Đối với cái này ngày sau tất nhiên trở thành Hư Vô Chi Quân chất dinh dưỡng, thậm chí hiện tại liền trở thành con rối gia hỏa, Phương Nguyên căn bản lười nhiều lời.

Cho dù hắn trực tiếp ra tay diệt con hổ này, cũng nhiều nhất để Hư Vô Chi Quân oán giận một câu mà thôi.

Dù sao thế giới lớn như vậy, cái gì kí chủ không tìm được?

"Ngươi mạo phạm ta, nhất định phải tiến hành bồi thường!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, khoát tay áo nói: "Liền phạt ngươi làm ta vật cưỡi, đem ta đưa đến Diệp quốc quốc đô đi!"

"Đa tạ đại nhân! Đa tạ đại nhân!"

Cự hổ thiếu niên trực tiếp quỳ xuống đất một lăn, biến thành một con Điếu Tình Bạch Ngạch đại lão hổ, xin mời Phương Nguyên cưỡi lên phần lưng, nhanh như chớp bắt đầu chạy.

"Hư Vô Chi Quân, phân hoá vạn ngàn chi pháp, quả nhiên khủng bố. . ."

Hai bên tiếng gió đột nhiên nổi lên, Phương Nguyên lại là như ngồi bình địa, nhàn nhã, bắt đầu suy tư lên Hư Vô Chi Quân đến.

Này Ma thần Phân hóa chi pháp, ký sinh Ma niệm tại ngàn tỉ sinh linh ở trong, thậm chí hơi chuyển động ý nghĩ một chút, kí chủ liền sẽ trở thành con rối, đồng thời nhận biết được tất cả xung quanh, quả thật khủng bố.

Đồng thời, loại này pháp môn, còn không chỉ tác dụng tại một thế giới.

Phương Nguyên phỏng chừng, dù là tại những khác bên trong thế giới, cũng có này Ma thần Ma niệm ngủ đông, không phải vậy làm sao xưng là bất tử bất diệt?

"Nhưng lần này hợp tác, nó chỉ sợ là chân tâm thực lòng."

So sánh trước, này Ma thần thái độ, hoàn toàn chính là nghiền ép giun dế giống như, đó là đem hắn xem là một cái nào đó không an phận Ma Chủ.

Mà sau đó phát hiện hắn có Ma thần chiến lực, lập tức lấy bình đẳng tâm tính giao lưu, đây chính là thực lực quyết định thái độ! Trái lại vô cùng có thể tin.

"Như vậy xem ra, Hư Vô Chi Quân phải là tìm tới mấy cái năm đó may mắn đào mạng Ma Chủ, biết ta khi đó cử động dị thường. . . Đương nhiên, những thứ này đều là việc nhỏ."

Lúc này chân chính bị Phương Nguyên coi trọng đại sự, vẫn là đột phá Ma thần.

Lấy hắn Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo tích lũy, một khi đột phá Ma thần, là có thể trong nháy mắt nắm giữ hai cái đại đạo, ở Ma thần bên trong cũng không phải người yếu.

Có cái này sức lực, mới có thể ở Linh giới bên trong tung hoành tan tác, mưu kế ngăn chặn Thiên Đế, hay hoặc là cứu viện Ma thần các loại công việc.

"Dựa theo trước Minh Cổ Ma thần nói, Vạn Vật Thôn Phệ Giả, Hư Vô Chi Quân những thứ này Ma thần, rõ ràng là một cái đoàn thể nhỏ, có lẽ ta thật sự có thể lấy gia nhập một thoáng, ít nhất cũng là duy trì thân mật quan hệ. . ."

Phương Nguyên đếm đếm, tựa hồ chính mình tiếp xúc Tâm Ma giới tới nay, chọc tới đều là đại năng, đồng thời không có một cái là tốt liên hệ.

Lúc này, cũng đến nên vì chính mình tìm kiếm một ít tiếp viện mức độ.

Không nói những cái khác, đợi đến vị này cướp đoạt Mộng Sư con đường Ma thần lại đây, cho dù không thể cùng hắn sóng vai kháng địch, có thể phất cờ hò reo một thoáng, cũng là không sai.

"Đương nhiên. . . Hư Vô Chi Quân không hẳn đáng tin, những thế giới này tọa độ, còn cần từng cái kiểm nghiệm!"

Trong lòng yên lặng nghĩ, Phương Nguyên bỗng nhiên vỗ vỗ ngồi phía dưới cự hổ: "Diệp quốc quốc quân tin tưởng cái kia yêu nghiệt, nên không phải là ngươi chứ?"

"Tiểu nhân không dám!"

Cự hổ vội vã phủ nhận: "Cái kia đại yêu thần thông kinh người, địch nổi Thiên Tiên, ta vạn vạn không phải là đối thủ!"

"Ồ? Cái này ngược lại cũng đúng có chút ý tứ, không biết là lai lịch làm sao?"

Phương Nguyên rất hứng thú hỏi.

"Tựa hồ là một con Thiên Túc Long Ngô Công!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 823: Chùa Miếu

Diệp quốc quốc đô.

Diệp mặc dù là nước nhỏ, nhưng quốc đô cũng xây dựng đến có chút khí thế.

Lúc này, thị trường tiêu điều, người đi đường xanh xao vàng vọt, lòng người bàng hoàng, liền mang theo một loại tận thế mùi vị.

'Dựa theo cự hổ nói, Diệp quốc quốc quân bị một con Thiên Tiên cấp bậc rết tinh mê mẩn tâm trí, cả ngày chỉ biết là tu luyện cầu tiên, thậm chí không tiếc cướp đoạt đồng nam đồng nữ, muốn luyện cái kia Thất Khiếu Linh Lung đan. . .'

Phương Nguyên như trước là thư sinh trang phục, cất bước tại trên đường phố.

Nguyên bản náo nhiệt huyên náo chợ, lúc này người đi đường ít ỏi, lâu lâu có nha binh giục ngựa mà qua, có chút binh hoang mã loạn cảm giác.

'Diệp quốc quốc quân vô đạo, lại thêm vào thiên tai nhân họa, quốc cảnh bên trong khắp nơi bừa bộn, cũng là có thể lý giải . Còn cái kia con rết tinh, coi như thật là có mấy phần số phận. . .'

Thiên Tiên cấp bậc chiến lực, đã là bảy mươi hai tông môn đứng đầu trình độ, cũng không phải là cái gì nát rác rưởi mặt hàng.

Có thể nói, phụ cận thần linh, Tiên nhân, đều không bắt được đến, lúc này mới có thể để này con rết tinh tiêu dao.

Đồng thời, nó cũng có ánh mắt, chỉ là tai họa Diệp cái này chỉ là nước nhỏ, vị

trí hẻo lánh, thiên đình đều rất khó chú ý tới, hoặc là, chú ý tới, lại không có bao nhiêu tinh lực đi quản.

Dù sao, Ma thần chạy, thiên hạ đại loạn, mới là thiên đình việc cấp bách.

Cùng cái này so với, chỉ là một con rết, xác thực không tính là gì.

"Báo Thân tự? !"

Phương Nguyên đi dọc theo đường phố nửa ngày, liền đến một chỗ hùng vĩ chùa miếu.

Cái này chùa miếu gạch đỏ kim ngói, lầu giác mang theo lưu ly vẻ, trên vách tường lấy giấy thếp vàng trang sức, quả thực là tráng lệ, cực điểm xa xỉ.

Chỉ là đứng ở cực lớn tử đàn ngoài cửa, một luồng nồng nặc đàn hương liền phả vào mặt, đó là phật điện trước trên quảng trường, cực lớn lư đồng bên trong thiêu đốt tử đàn hương.

Tín đồ như núi như biển, có cho dù chính mình xanh xao vàng vọt, đói bụng đến phải không còn hình thể, vẫn cứ muốn hướng về trong chùa cống hiến kim ngân cùng lương thực.

"Báo thân, báo thân, danh tự này, lại là vô cùng có chú ý. . ."

Phương Nguyên yên lặng suy tư.

Phạm môn có ba thân nói, Đạo gia có Tam Thanh, đều là không được đại thần thông.

Con này rết tinh lấy đó làm tên, khẩu khí không nhỏ.

"Đứng lại!"

Hắn đi tới phật điện, còn muốn hướng phía sau đi tới, nhất thời liền bị hai cái

võ tăng chặn đường: "Bản tự sân sau, chỉ tiếp đón quan to quý nhân, cư sĩ dừng chân!"

"Nếu mở ra cánh cửa tiện lợi, lại làm gì tránh xa người ngàn dặm?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười.

"Hừ!"

Nghe vậy, một cái võ tăng lập tức nắm lấy gậy: "Ta Báo Thân tự chính là quốc quân thân đề, có thể nào cùng phàm tục so với? Đi mau đi mau, bằng không loạn côn đánh ra đi!"

"Cũng chỉ là cái phàm nhân!"

Phương Nguyên đưa mắt nhìn tới.

Cái này Báo Thân tự, công đức phật quang hàng ngũ, tự nhiên là không có, ngược lại là nghiệp lực trải rộng, càng có một luồng nhàn nhạt Yêu khí.

Ở hắn ánh mắt phía dưới, cái này phật điện trước tăng chúng, cũng đều là phàm nhân, chỉ là nghiệp lực sâu nặng, hiển nhiên bình thường làm không ít trợ Trụ vi ngược việc.

Thậm chí , liền ngay cả chính giữa điện phủ tượng phật trên, cũng bao phủ một tầng đen hồng ánh sáng, không giống chính thần.

"Khá lắm. . . Đây là để cho người khác tế bái chính mình, thu thập đèn nhang tín ngưỡng, Thần đạo con đường. . ." Phương Nguyên một thoáng liền nhìn thấu rết tinh mục đích: "Nó muốn lấy Thần đạo chi lực đột phá, ngưng tụ Long thân sao? Tựa hồ còn có nuốt Diệp quốc khí vận dự định."

"Muốn chết!"

Nhìn thấy Phương Nguyên không tránh không né, hai cái trông cửa tăng giận

dữ, xoay vòng côn gỗ đi đầu đập xuống.

Ầm ầm!

Hai tiếng nổ sau khi, hai cái này võ tăng bay ngược ra ngoài, phảng phất một tấm họa giống như treo trên tường, từ từ trơn rơi xuống.

"Ai nha nha. . . Hai vị đại sư làm sao như vậy không cẩn thận?"

Ở Phương Nguyên bên người, trêu tức tiếng cười vang lên, một cái lôi thôi đạo nhân đi ra: "Cái này đều đem chính mình treo ở trên tường đi tới, quả nhiên phật pháp cao thâm, chúng ta bội phục bội phục!"

Phương Nguyên mặt không hề cảm xúc liếc hắn một cái.

Vừa nãy, chính là cái này lôi thôi đạo sĩ hoành nhúng một tay, giáo huấn hai cái này võ tăng, nhưng trên thực tế, lại là cứu bọn họ một cái mạng nhỏ, nếu thật sự là ra tay với Phương Nguyên, kết cục chắc chắn sẽ không là đơn giản như vậy liền bị buông tha.

"Người nào?"

Còn lại tăng nhân giận dữ, cầm côn gỗ, Kim Cương Xử nhóm vũ khí bao vây lại đây, từng cái từng cái biểu hiện dũng mãnh.

Bọn họ chỉ là Báo Thân tự phía ngoài xa nhất, nguyên bản chỉ là vô lại lưu manh hàng ngũ, mặt sau còn có một đám chân chính có thần thông cao tăng chống, tự nhiên là không kiêng dè gì.

Cái này lôi thôi đạo sĩ đầy mặt râu quai nón, nhìn có bốn mươi, năm mươi tuổi, nhưng âm thanh rất trẻ tuổi, tựa hồ chỉ là cái thanh niên, một thân đạo bào rách rách rưới rưới, nửa mới không cũ, đạo kế trên bóng loáng tràn đầy, cũng không biết bao lâu chưa có rửa.

Lúc này hai tay lay động, tay áo lớn bài gió, xông lên võ tăng tất cả ngã

xuống, thực lực cũng là không phải chuyện nhỏ: "Tại hạ một giới tán tu, họ kép Công Tôn, tên Côn Luân, nghĩ hướng về quốc sư lĩnh giáo một, hai!"

Nói đến chính sự, hắn trong con ngươi lập tức lóe qua một tia tinh quang.

'Kiếm Tiên?'

Phương Nguyên lộ ra một tia xem kịch vui biểu hiện, trốn ở một bên.

"Tránh ra!"

Công Tôn Côn Luân nhanh chân về phía trước, thẳng xông vào Báo Thân tự sân sau.

Báo Thân tự phía sau, là một mảnh tháp lâm.

Ở trung tâm nhất, nhưng là một toà kim thân tháp, có người nói là Diệp quốc quốc quân ngự ban cho, chỉ là tạo lầu dự toán hay dùng năm đó một nửa quốc phú.

"Yêu nghiệt phương nào, lại dám xông vào Công Đức lâm?"

Bia đá thạch tháp mọc như rừng, từng cái từng cái thâm trầm tiếng nói truyền đến.

Rất nhiều sắc mặt âm trầm, ăn mặc màu đen áo cà sa hòa thượng, liền từ Công Đức lâm bên trong đi ra, trong ánh mắt mang theo tham lam cùng khát máu vẻ.

"Yêu tử yêu tôn?"

Công Tôn Côn Luân nhìn thấy những thứ này hòa thượng, nhất thời giận dữ: "Ban ngày ban mặt, sáng sủa càn khôn, các ngươi những thứ này yêu nghiệt, lại dám đầu độc quốc chủ, cướp đoạt tín ngưỡng, quả thực là tội ác tày trời!"

Hắn làm như phẫn nộ đến cực điểm, một chưởng đẩy ra: "Thiên Tâm Ngũ Lôi pháp!"

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Bạch quang lóe lên.

Phương Nguyên bên tai, rất nhiều tiếng kêu thảm thiết đau đớn truyền đến.

Nguyên bản còn duy trì hình tượng cao tăng, lúc này lại là từng cái từng cái mặt lộ vẻ mặt hoảng sợ, trên người hắc khí dật tán, ở trong ánh chớp quân lính tan rã.

Lôi giả chính là thiên địa chí cương chí dương lực lượng, thiện nhất quét sạch tai hoạ.

Đùng!

Công Tôn Côn Luân tiến lên, một cước đạp lên rơi xuống đất áo cà sa, từ bên trong phủi xuống ra một con rết lớn màu đỏ.

Cái này con rết khổng lồ cực kỳ, có tiểu hài tử nắm đấm độ lớn, dài khoảng hai thước, giáp xác trên trải rộng tia máu màu đỏ, rất nhiều trùng chân còn đang giãy dụa run run, nhìn vô cùng khủng bố.

"A!"

"Các đại sư, làm sao đã biến thành yêu quái?"

Một ít tín đồ nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời hai mắt trắng dã, kinh hãi đến ngất đi.

"Cái này quốc sư, vốn là một con yêu quái, hôm nay, ta Công Tôn Côn Luân liền muốn thay trời hành đạo!"

Lôi thôi đạo sĩ quang minh lẫm liệt, giống như Lôi Thần, trước tiên tiến lên.

Cũng không dùng cái gì khác thần thông bí pháp, chỉ là một chiêu Thiên Tâm Ngũ Lôi thuật, liền đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, vẫn thâm nhập Công Đức lâm, đi tới kim thân tháp phía dưới.

"Đạo sĩ. . . Nhà ta Lão tổ đến rồi, sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Trông coi kim thân tháp hai con yêu quái, hiển nhiên thực lực so với trước những kia muốn cao hơn không chỉ một bậc.

Lúc này nhìn Công Tôn Côn Luân, trong mắt liền toát ra kiêng dè không thôi vẻ: "Nhà ta Lão tổ đi làm vì quốc quân giảng kinh, lúc này nhận được tin tức, chẳng mấy chốc sẽ trở về."

"Đang muốn chờ nó trở về, cùng nhau thu thập!"

Công Tôn cười lớn một tiếng, lần đầu kéo xuống trên lưng bố nang, triển lộ ra một cái cái hộp kiếm.

Xì xì!

Từng đạo từng đạo kiếm khí sắc bén, nhất thời từ cái hộp kiếm bên trong phóng lên trời, có khói xông tận sao trời cảm giác.

Kiếm reo kinh người, giống như cửu thiên long ngâm.

Cái này Công Tôn Côn Luân, rõ ràng là một tên kiếm tu!

Chỉ nhìn cái hộp kiếm của hắn dị tượng, liền biết tính mạng hắn kiêm tu linh kiếm, tất nhiên khủng bố cực kỳ.

"Ta một đời tu hành, luyện ra bảy kiếm, chuyên chém chuyện bất bình!"

Công Tôn Côn Luân tựa như thở dài nói: "Thiên Xu kiếm, ra khỏi vỏ!"

Xèo!

Cái hộp kiếm ở trong, một đạo tinh quang bay ra, trong phút chốc đột phá kim thân tháp màn ánh sáng phòng ngự, đem hai tên đại yêu đóng đinh.

Trăm bước phi kiếm, nhẹ lấy người đầu!

'Quả nhiên là Kiếm Tiên!'

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, lại là âm thầm gật đầu.

Kiếm Tiên ở tất cả Tiên nhân bên trong có thể nói chiến lực số một, thủ đoạn không phải chuyện nhỏ.

Đặc biệt tính cách, ngay thẳng không cong, một khi tâm tức giận bất bình, dù là giết tới thiên băng địa liệt, cũng sẽ không dao động mảy may.

Vào lúc này Công Tôn Côn Luân trên người, thì có tuy ngàn vạn người ta cũng hướng về rồi khí thế.

"Yêu nghiệt!"

Hắn khẽ quát một tiếng, ánh chớp quét ngang, đem kim thân tháp cửa lớn nổ nát.

Vù vù!

Cát bụi cuồn cuộn, một lát sau lắng đọng, hiện ra kim thân tháp bên trong toàn cảnh.

Trên vách tường, từng cái từng cái hướng vào phía trong ao hãm, tạo thành lít nha lít nhít ô vuông.

Mỗi một cái ô vuông bên trong, đều có một cái đồng nam hoặc là đồng nữ, người mặc áo cà sa pháp bào, tay bấm pháp quyết, hình mạo trông rất sống động.

"A! Yêu nghiệt, ta hôm nay tất sát ngươi!"

Công Tôn khó khăn giận dữ, phẩy tay áo một cái, ánh chớp liền lan tràn mà lên.

Ầm ầm ầm!

Đang lúc này, kim thân tháp khẽ chấn động, một đạo màn ánh sáng màu vàng óng từ đỉnh tháp hiện lên, màn nước giống như xoạt xuống.

"Thái, phương nào tiểu bối, dám đến xông ta bảo tháp?"

Một bóng người từ Diệp quốc vương cung phương hướng bắn nhanh mà đến, đi vào đỉnh tháp, truyền đến thanh âm khàn khàn.

"Yêu nghiệt nhận lấy cái chết!"

Công Tôn Côn Luân lập tức mù quáng, run lên cái hộp kiếm: "Thiên Xu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Dao Quang!"

Hưu hưu!

Bảy thanh linh kiếm bay ra, tạo thành một đạo tuyệt sát võng kiếm, che ngợp bầu trời, đem toàn bộ kim thân tháp đều bao phủ đi vào.

"Giết!"

Công Tôn Côn Luân niệm tụng pháp quyết, kiếm khí gào thét, nhất thời lật tung đỉnh tháp, hiện ra một cái người mặc đỏ rực áo cà sa hòa thượng.

Xì xì!

Hai thanh phi kiếm trước tiên bắn nhanh, đóng đinh hòa thượng này hai tay.

Xì xì!

Lại tới hai thanh, đóng đinh hai chân.

Chợt ba thanh, lại là ở ngũ quan trên bắt chuyện.

"Bảy kiếm hợp nhất, tuyệt sát!"

Công Tôn Côn Luân khẽ quát một tiếng, phi kiếm nhanh đâm, đem cái này quốc sư túi da hủy hoại đến thủng trăm ngàn lỗ.

"Yêu nghiệt này họa quốc ương dân, ta hôm nay chính là thay trời hành đạo, Diệp quốc quốc quân vô đạo, thiên tai nhân họa, yêu nghiệt đi đến, các ngươi hiện tại chẳng lẽ còn không có nhìn rõ ràng sao? Cái này quốc sư, chính là một con yêu vật!"

Công Tôn Côn Luân nhìn thấy rất nhiều tín đồ áp sát tới, lập tức lớn tiếng nói.

Ầm ầm ầm!

Đang lúc này, mặt đất rung động, kim thân tháp ầm ầm sụp đổ.

Đại địa rạn nứt, cực lớn động đất đột kích.

Một đạo thân ảnh khổng lồ, bỗng nhiên từ địa mạch trong lăn lộn mà ra, chính là một cái thể hình cực lớn đến khó mà tin nổi con rết: "Tiểu bối, dám phá hỏng ta pháp thân, muốn chết! ! !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 824: Hóa Long

Thiên Túc Long Ngô Công!

Cái này điều Yêu vật thân dài mười mấy trượng, bao trùm một tầng màu vàng giáp xác, trùng chân như đao, giống như địa mạch Nghiệt long, khuấy động phong vân.

"Hả? Tốt súc sinh, đã có như vậy Kim thân?"

Công Tôn Côn Luân thấy, lại là càng thêm muốn rách cả mí mắt: "Ngươi đến tột cùng dùng bàng môn tà đạo tai họa bao nhiêu người?"

Yêu vật nghĩ muốn thành long, đặc biệt con rết loại này cũng không phải là thuộc về rắn mãng cá chép, hầu như không có khả năng, biện pháp duy nhất chính là mượn Thần đạo, lấy giả tu chân.

Mà này con rết tinh, cho dù đi Thần đạo con đường, cũng là hung hăng đầu cơ trục lợi, khởi công xây dựng kim thân tháp, sưu tập đồng nam đồng nữ, lại nuốt chửng một quốc gia Long khí.

Như vậy yêu nghiệt, chính là vì họa nhân gian, bất kỳ trong chính đạo người thấy, đều tất phải giết.

"Thất kiếm tề xuất!"

Công Tôn Côn Luân tay bấm kiếm quyết, bảy chuôi phi kiếm ở giữa không trung bỗng nhiên hợp lại, tạo thành một thanh kiếm lớn.

Kiếm này tựa hồ thuần túy lấy ánh sao chế tạo, bảy viên phi kiếm biến thành

tinh thần ở trong đó chập chờn rực rỡ, hàn quang lẫm lẫm.

"Chém!"

Nương theo cuồng phong nổ vang, kiếm lớn trực tiếp từ giữa không trung chém xuống.

Nước chảy rơi xuống ba ngàn thước, nghi là ngân hà lạc cửu thiên.

Kiếm khí dường như thiên hà bao phủ giống như trút xuống, mang theo tràn trề không chịu nổi đại thế, thình lình muốn một kiếm trảm long!

Coong!

Kiếm lớn rơi xuống, chém ở con rết phần lưng, phát ra một tiếng kinh thiên vang lớn.

Kim quang bùng lên bên trong, kiếm lớn bị đánh văng ra, mặt ngoài hiện ra từng tia từng tia vết rách, bảy đạo phi kiếm rên rỉ từng trận.

"Chân đạp thất tinh, bộ tẩu Thiên Cương! Tinh Quân lực lượng, gia trì thân thể ta!"

Công Tôn Côn Luân trên mặt một trận đỏ sẫm, chợt thân pháp biến đổi.

Hoàn vũ trong suốt, bỗng nhiên ban ngày sao hiện, bảy ngôi sao ánh sáng sáng quắc, phóng xuống từng đạo từng đạo tinh lực.

Đây là Thần đả chi pháp, hướng về trong cõi u minh Tinh Quân cùng tinh thần khẩn cầu lực lượng.

Ở bảy đạo tinh lực gia trì phía dưới, kiếm lớn lần thứ hai khôi phục, một kiếm chém tới.

"Hống hống!"

Lúc này, Thiên Túc Long Ngô Công ngửa mặt lên trời rít gào, phun ra một viên màu vàng nội đan.

Xèo!

Kim quang giống như một đạo sao băng, khuấy động bay vụt, cùng kiếm lớn đụng vào nhau.

Phốc!

Công Tôn Côn Luân sắc mặt mấy biến, một cái miệng, một ngụm máu lớn liền phun mạnh mà ra.

Cái này một viên nội đan, chính là rết tinh ngàn năm khổ tu tinh hoa nơi, lại có Long khí cùng Hương Hỏa nguyện lực lẫn lộn trong đó, hung mãnh phi thường.

Chỉ là va chạm, Thất Tinh kiếm lớn liền từng tấc từng tấc rạn nứt, phi kiếm tán loạn, bạo liệt bắn ra bốn phía.

"Tiểu bối, ngươi hủy ta pháp thân, bắt ngươi toàn thân máu thịt đến trả lại đi!"

Long Ngô Công vẫy đuôi một cái, Công Tôn Côn Luân thân hình nhất thời bay ra, va vào trong một vùng phế tích.

"Ai. . . Trừ yêu không được ngược lại bị trừ, hỗn đến ngươi tình trạng này, cũng thực sự là bi ai. . ."

Công Tôn Côn Luân không thể động đậy, ý thức đều rơi vào hỗn loạn hoàn cảnh, bên tai lại tựa như truyền tới một tiếng nói.

Chợt, hắn trước người liền nhiều một bóng người mông lung, tiếng cười trêu tức.

"Đây là. . . Cái kia vừa bắt đầu xông tự người?"

Công Tôn Côn Luân miễn cưỡng nhận rõ ràng, giãy giụa nói: "Đi mau!"

"Chân chính phi kiếm, không phải ngươi như thế dùng!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, vẫy tay, bảy chuôi phi kiếm phảng phất chịu đến vô hình dẫn dắt, đi thẳng tới trước mặt hắn.

"Hả? Lại tới một cái trảm yêu trừ ma?"

Rết tinh ngẩn ra, chợt mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn: "Lão tổ ta chỉ là tìm một cái nước nhỏ, rút lấy chút khí vận tu luyện, tu tiên tông môn cùng Thần đạo đều không để ý biết, bọn ngươi lại dám đến tìm cái chết?"

"Chỉ là một con nhỏ con rết. . ."

Phương Nguyên xì cười một tiếng, ngón tay búng một cái: "Thiên Xu!"

Công Tôn Côn Luân trợn mắt lên, phát hiện hắn nguyên bản dễ sai khiến phi kiếm, thoáng qua liền đem hắn hoàn toàn vứt bỏ, đầu nhập chủ nhân mới ôm ấp.

Thiên Xu kiếm bay ra, quỹ tích như điện, đâm vào cự ngô công nhãn khiếu.

"Thiên Tuyền!" Phương Nguyên lại là nhẹ nhàng hét một tiếng, Thiên Tuyền kiếm bay ra, đâm vào con rết miệng khiếu.

"Thiên Cơ!"

"Thiên Quyền!"

"Ngọc Hành!"

"Khai Dương!"

"Dao Quang!"

Nương theo Phương Nguyên bảy tiếng quát nhẹ, bảy chuôi phi kiếm nhất thời đâm vào con rết thất khiếu.

"Bảy kiếm Tỏa Thần!"

Phương Nguyên bản thân chính là Kiếm trận đại gia, lần này triển khai phi kiếm, lại lẫn vào Vu đạo chân nghĩa, có Đinh Đầu Thất Tiến Thư mùi vị.

Bảy chuôi phi kiếm không chỉ có chọc thất khiếu, càng là trực tiếp khóa chặt nguyên thần, đột nhiên một giảo.

Ầm!

Nội đan bên trên, một bóng người hiện lên, trên người cắm vào bảy chuôi phi kiếm, tựa hồ còn muốn giãy dụa.

Nhưng sau một khắc, bảy vệt sáng liên hợp một giảo, cái này Đạo nguyên thần trong nháy mắt tan vỡ.

Bảy kiếm cùng xuất hiện, ma đầu chém đầu!

Nương theo cự đại ngô công thi thể ngã xuống đất, Công Tôn Côn Luân đã là hoàn toàn sững sờ.

Bản thân hắn tu vị cao tuyệt, Kiếm đạo tinh thâm, tự nhiên biết rõ con này rết lợi hại, tuyệt đối là Thiên Tiên cấp bậc, đồng thời còn rút lấy Diệp quốc vận nước tín ngưỡng, bình thường Thiên Tiên đại thần cũng chưa chắc có thể bắt xuống.

Nhưng ở người tuổi trẻ này trước mặt, lại là một chiêu chém đầu?

Phương Nguyên không để ý đến những thứ này, hướng về con rết màu vàng óng thi thể xa xa một trảo.

Từng tia tia huyền bí khó lường Long khí bị hắn quất tới , hóa thành một cái

tựa như long tựa như rắn tiểu giao, toàn thân thổ hoàng, bụng sinh hai trảo, trên đầu trọc lốc, thật là có chút không ra ngô ra khoai.

Lại có lượng lớn tín ngưỡng nguyện lực đi theo , hóa thành một mặt bảy màu đèn nhang kim luân.

Đây chính là này con rết tinh ở Diệp quốc đầu độc quốc quân, lại thu thập tín ngưỡng toàn bộ thu hoạch.

"Đi thôi!"

Phương Nguyên hơi điểm nhẹ, cái này đạo long khí nhất thời một bước lên trời, biến mất không còn tăm tích.

Cho tới đèn nhang kim luân, nhưng là tán quy thiên, cũng không gặp lại vết tích.

"Vị này Thượng tiên!"

Công Tôn Côn Luân miễn cưỡng bò lên, nhìn tình cảnh này, lại là lặng lẽ không nói gì: "Cái này Long khí bay đi, nếu là tìm tới một cái kí chủ, Diệp quốc e sợ phải thay đổi họ a!"

Loạn thế trong, nhiều sinh dân gian long xà.

Phương Nguyên để cho chạy cái này đoàn Long khí vốn là Diệp quốc hội tụ, trời sinh cùng nơi đây hữu duyên, đầu đến nơi nào, nơi đó liền tất có kiêu hùng quật khởi.

"Lấy lúc này Diệp quốc tình hình, đã là thói quen khó sửa, không bằng giải quyết nhanh chóng, lại mở ra một quốc gia!"

Phương Nguyên lại là không có cỡ nào lưu ý, phảng phất tiện tay làm một chuyện nhỏ: "Thế nào? Còn có thể đi sao?"

"Vẫn còn có thể!"

Công Tôn Côn Luân nhìn chu vi đã quỳ xuống, hô to thần tiên tín đồ, cười khổ một tiếng: "Bất quá hiện tại, không đi không xong rồi."

Động tĩnh của nơi này, hiển nhiên kinh động quốc đô.

Từ vương cung ở trong, đã có đại đội nhân mã chạy tới.

Bọn họ bực này tu chân siêu phàm hạng người, cùng thế tục vương quyền dính dáng tới, đều là có chút phiền phức, không bằng trở lại.

. . .

Huyện Tùng Hạ.

"Chúc mừng giáo úy, chúc mừng giáo úy!"

Sân phơi bên trong, hai hàng binh sĩ cùng nhau chúc mừng lạy.

"Chư vị xin đứng lên, ta có thể có hôm nay, nhờ có có chư vị huynh đệ thế chân vạc giúp đỡ, cẩu phú quý, chớ quên đi, ta Lâm Thủ Thành tất sẽ không bạc đãi mọi người!"

Lâm Thủ Thành ngồi ngay ngắn chủ vị , tương tự đáp lễ.

Ngày trước, quan văn đưa tới, hắn bởi vì bình loạn có công, bị thăng làm Phá Lỗ giáo úy.

Diệp quốc trong, giáo úy đã là võ tướng trung tầng, có thể chưởng một ngàn đến mấy ngàn người không giống nhau, then chốt là có cái này danh nghĩa, liền không bị khu vực hạn chế, có thể lấy tùy ý ra huyện tiễu tặc, sự linh hoạt tăng nhiều.

"Không dám, nguyện vì đại nhân hiệu chết!"

Cái khác thuộc hạ dồn dập quỳ gối.

Cái này đại nhân võ lực siêu quần, đồng thời thưởng phạt phân minh, còn dũng cảm quả quyết, ở loạn thế ở trong, loại này dẫn dắt bọn họ không ngừng đi tới thắng lợi người lãnh đạo, mới là bọn họ chân chính cần thống soái!

"Ha ha. . . Tốt, trên yến!"

Lâm Thủ Thành mừng lớn, mở tiệc chia vui thuộc hạ.

Đang lúc này, bầu trời tối sầm lại, đánh cái sấm rền.

Loáng thoáng, hình như có tiếng rồng ngâm hổ gầm truyền đến, xông thẳng trong nhà.

"Hả?"

Lâm Thủ Thành nguyên bản võ công siêu phàm, dù là trời hạn đánh liên tục mười cái bạo lôi, cũng chỉ cho là Lão thiên đánh rắm.

Nhưng lúc này, lại là cả người chấn động mạnh, tay run lên, một đôi đũa rơi xuống trên đất.

"Đại nhân?"

Thuộc hạ dồn dập trông lại, đột nhiên, lại có chút hoa mắt mê mẩn, chỉ cảm thấy cái này đại nhân so với ngày xưa càng nhiều hơn mấy phần uy nghiêm.

"Không có chuyện gì, từ trên trời đáp xuống bạo lôi, có chút thất thố!"

Lâm Thủ Thành không chút biến sắc, lại biết được tự thân tất nhiên có chút biến hóa.

Chờ đến sau tiệc, lập tức triệu đến Khương Vọng.

"Chúc mừng giáo úy!"

Khương Vọng vừa vào cửa, liền đầy mặt sắc vui mừng: "Bình Man tướng quân đã thu rồi chúng ta lễ vật, phát xuống công văn, từ nay về sau, giáo úy đại nhân chiêu binh cùng phá tặc rất có thể không bị hạn chế, thích làm gì thì làm, đồng thời, mấy huyện phú hộ không chịu nổi tặc quấy nhiễu, nghe nói giáo úy uy danh, chủ động phái người đưa tới lễ vật, mời chúng ta hiệp trợ xuất binh, nhận lời sau khi chuyện thành công, tất tầng tầng khao!"

"Quả nhiên đều là tin tức tốt!"

Lâm Thủ Thành nghe xong, cũng là vui sướng.

Những thứ này đều là sâu dầm căn cơ. Việc, như vậy vững vàng xuống, không ra mấy năm, đại sự có thể thành.

"Còn có. . . Hôm nay, ta luôn cảm thấy có chút không đúng!"

Hắn suy nghĩ một chút, lại đem yến hội trên sự tình nói.

"Trời hiện ra dị tượng?" Khương Vọng trầm ngâm xuống, chậm rãi lắc đầu: "Ta cảm thấy. . . Việc này căn bản không quá quan trọng, dù sao, đối lập với Lão thiên mà nói, chúng ta đều là giun dế, nếu thật sự làm trái nghịch, một cái thiên lôi đánh xuống đầu liền giải quyết, cần gì cảnh cáo? Có lẽ. . . Này triệu là phúc không phải họa đây!"

"Ai. . . Không nói gạt ngươi, kể từ ngày đó tiên sinh nói thẳng sau khi, ta cái này trong lòng, quả thực là một đoàn loạn tê a!"

Lâm Thủ Thành cười khổ một tiếng.

Hắn cùng Khương Vọng là một cái thẳng trên châu chấu, quan hệ thân mật, có thật nhiều không liền cùng cha mẹ nói chuyện, đều có thể lấy ra thảo luận.

"Ta vẫn là tin lão sư nói, tà khí ma tính thì lại làm sao? Dùng cho chính thì lại chính, dùng cho tà thì lại tà, chúng ta hài lòng mà làm vì, tạo phúc lê dân, như ngày sau thật sự có đại cơ duyên khí vận, lại là còn muốn lên trời xanh một hỏi!"

Khương Vọng nắm chặt song quyền.

"Tốt, này chí cũng là ta mong muốn!"

Lâm Thủ Thành cười to, tay của hai người chưởng vững vàng nắm chặt: "Chúng ta liền cùng nhau nghịch thiên!"

. . .

"Hả?"

Huyện Tùng Hạ, một chỗ bên trong trạch viện.

Tri Họa lập tức ngẩng đầu, nhìn Lâm Thủ Thành phương hướng.

Ở trên người nàng, khí cơ mãnh liệt, tự sinh huyền diệu, dĩ nhiên đã đột phá một tầng cảnh giới.

tiến độ nhanh chóng , khiến cho bản thân nàng đều cảm thấy khiếp đảm không ngớt.

"Kỳ quái. . . Vì sao Lâm Thủ Thành khí vận tăng mạnh , liên đới ta cũng là Đạo công đột phá?"

Nàng không thích phản kinh, nhìn về phía Lâm Thủ Thành phương hướng.

Đặt cược sau khi, lẫn nhau khí cơ liên kết, đã có thể làm nàng nhìn thấu hi vọng hư ảo, đến thấy đối phương bản mệnh.

Chỉ thấy đoàn đám mây khói ở trong, một con hắc mãng chiếm giữ, eo thô như bát, hình mạo cao chót vót, rất có khí tượng.

Mấu chốt nhất, vẫn là phần bụng sinh ra hai cái bao thịt, trên đầu cũng có một cái, cái này lại là hóa Long hình ảnh!

"Không thể, dùng cái gì tốc phát đến đây?"

Tri Họa vừa mừng vừa sợ, đáy lòng lại hiện ra một bóng người.

Dưới cái nhìn của nàng, chỉ có cái kia sâu không lường được Tôn chủ, mới có thể làm đến điểm ấy.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 825: Hải Dương

Một mảnh mênh mông vô ngần xanh thẳm hải dương.

Ấm áp gió trong mang theo tinh mặn khí tức.

Biển rộng hơi nổi sóng, trên bầu trời thỉnh thoảng có chim hải âu xẹt qua.

Đây là đi về Phương Đông hoàng kim tuyến hàng hải, từ khi địa lý phát hiện lớn tới nay, mỗi ngày đều có đếm không hết thuyền dọc theo cái này điều tuyến hàng hải đi tới thần bí Phương Đông, mang đến đồ sứ, hương liệu, tơ lụa các loại đặc sản, ở bến cảng nghiêng tá, chuyển biến thành vàng bạc các loại nhỏ bé đáng yêu.

Biển rộng là mộng tưởng cái nôi, nắm giữ đếm mãi không hết bảo tàng.

Ở mỗi cái bến cảng bên trong, đều có người may mắn một đêm phất nhanh cố sự truyền lưu, khích lệ càng nhiều thiếu niên đi tới hoa tiêu con đường, thế nhưng bọn họ sẽ không biết, biển rộng ngoại trừ chất chứa không gì sánh kịp bảo tàng ở ngoài, cũng có vô cùng khủng bố nguy hiểm.

Thiên nhiên bão táp chỉ là một mặt, còn có cái kia cực lớn thủy quái, bên trong đại dương nghỉ lại bộ tộc, thậm chí một số không thể miêu tả tồn tại, một khi nổi giận, đều sẽ dễ như trở bàn tay lật tung thuyền, mang đến tai nạn.

Đương nhiên, đường hàng hải trên nhiều lần nhất phát sinh nguy hiểm, vẫn là hải tặc.

Bọn họ truy đuổi của cải, nóng lòng rượu Rum cùng nữ nhân, ở đoạt một số lớn sau khi, đều sẽ ở chuyên môn hải tặc bến cảng bên trong ăn chơi chè chén,

mãi đến tận hoa sạch sẽ trong túi cái cuối cùng đồng Geller, lại đỏ mắt, gào gào kêu, bước lên mới săn bắt lữ trình.

Đối với trên biển nam nhi mà nói, sinh ở biển, chết vào biển, đều là sự an bài của vận mệnh.

Bất quá, hải tặc cũng không phải cái gì tốt đẹp chức nghiệp, cùng hải thương so với, bọn họ đồng dạng muốn chịu đựng đến từ biển rộng nguy hiểm, thậm chí ngoài ra, còn có chuyên môn hoàng gia hải quân vây bắt.

Tây Phương đại lục bên trên, cường đại nhất hải dương quốc gia Inceman , làm cái này trên biển giao dịch to lớn nhất người được lợi, đối với hải tặc hành vi ghét cay ghét đắng, chuyên môn làm vì này lập pháp, ở trên biển nếu như phát hiện bất kỳ hải tặc hành vi, bất luận hải tặc là thân phận gì, đều có thể liền xử quyết.

Ở Inceman bến cảng trên, mỗi ngày đều có thể lấy nhìn thấy treo lơ lửng phơi khô hải tặc thi thể, mãi đến tận ngày nào đó vây quét hải tặc có thành quả, lại đổi mấy cỗ mới.

Hải quân cùng hải tặc trong lúc đó đấu tranh, là cái này thời đại Đại hàng hải, nhân loại viễn dương trong cuộc hành trình vĩnh viễn đối lập cùng tồn tại chủ đề.

Thời đại Đại hàng hải!

Căn cứ vào địa lý phát hiện lớn, vĩ đại hàng hải sĩ Michael phát hiện đi tới Phương Đông tuyến hàng hải sau khi, rất nhiều đại lục quốc gia đều điên cuồng.

Vô số người dâng tới hải dương, liều lĩnh cơn lốc, biển gầm, cự quái, hải tặc các loại nguy hiểm, thăm dò tân thế giới, một cái lại một cái đại lục bị phát hiện, càng ngày càng nhiều tàu viễn dương kiến tạo ra, trọng tải cùng tốc độ cũng đang không ngừng tiến bộ.

Cuồn cuộn không dứt của cải tràn vào Inceman , khiến cho cái này đảo quốc

đã biến thành toàn bộ Tây Phương đại lục trên giàu có nhất quốc gia.

Mà hoàng kim cùng cái khác của cải kích thích, càng là khiến rất nhiều nắm giữ đường ven biển quốc gia rục rà rục rịch, liên tiếp mở ra chính mình hàng hải sự nghiệp.

Đây là xấu nhất niên đại, khủng bố hải dương giống như vô tình Cự thú, nuốt chửng người tuổi trẻ sinh mệnh, địa lý phát hiện lớn ở trong, bao hàm thực dân cùng tội ác.

Cái này cũng là tốt đẹp nhất thời đại, chỉ cần có dũng khí, cùng với một điểm vi diệu vận may, bất luận của cải, vẫn là cái khác cái gì, đều có thể ở trong biển rộng tìm tới!

. . .

"Thực sự là mỹ hảo một ngày!"

Donald hơn ba mươi tuổi, áo sơ mi trắng nửa sưởng, lộ ra dày đặc lông ngực.

Làm cái này một cái lão hải cẩu, kinh nghiệm phong phú hoa tiêu, hắn chỉ là ngửi một cái gió biển, liền biết ngày hôm nay là một cái vạn dặm không mây khí trời tốt.

"Theo theo tốc độ này, đại khái đến buổi tối ngày mai, liền có thể đến đến cảng Lenk, hưởng thụ nơi đó gà tây cùng rượu Rum. . ."

Donald xoa xoa khuôn mặt , bởi vì lâu dài không có chỉnh lý, đã sinh cứng rắn một tùng râu quai nón, phảng phất kim thép như thế.

Hắn là cái này chiếc 'Liệt Diễm Mỹ Nhân hào' hoa tiêu sĩ, địa vị rất cao.

Thông thường mà nói, lúc này trên thương thuyền, địa vị tối cao chính là thuyền trưởng, đón lấy chính là lái chính , làm cái này thuyền trưởng trợ thủ, quản lý trên boong thuyền sự tình cùng cái khác tạp vụ.

Hoa tiêu sĩ theo sát phía sau, có thể thuần thục sử dụng kính lục phân cùng tinh thần định vị, tính toán hải lưu cùng tuyến hàng hải bọn họ, có lúc thậm chí so với thuyền trưởng còn trọng yếu hơn một điểm.

Sau đó, chính là xung phong đội trưởng, cùng với thuyền phó thứ hai, thuyền phó thứ ba.

Lúc này đường biển không có chút nào bình tĩnh, hoàn toàn có gặp phải hải tặc khả năng, một cái biết đánh nhau xung phong đội trưởng cùng đầy đủ võ trang, chính là thời khắc mấu chốt sống sót bảo đảm!

Nếu là thuyền hải tặc cùng chiến hạm, thì lại lại có pháo thủ, người bắn súng kíp các loại chuyên môn nhân viên chiến đấu phân chia tỉ mỉ.

Ngoài ra, còn có theo thuyền y sinh, đầu bếp, thợ mộc, kế toán. . . Những thứ này người cùng tầng thấp nhất thủy thủ cùng nhau, hình thành rồi một chiếc thuyền trên hoàn chỉnh người tế liên.

Mà Donald bản thân vào lần này hàng hóa bên trong, cũng là chiếm có nhất định cổ phần.

Tinh thông hàng hải mậu dịch hắn, đã tính toán ra đến bến cảng, đem thuyền trên hàng hóa tuột tay sau khi, chính mình đại thể có thể thu được 250 viên trở lên kim Garon lợi nhuận, những thứ này lập loè kim quang tiểu bảo bối, đầy đủ hắn ở Inceman ở nông thôn mua lên một dãy biệt thự, còn có hơn trăm cái hecta thổ địa, từ đây về hưu, trải qua nhàn nhã mà giàu có tháng ngày.

Cùng cái này so với, mấy năm đi, còn có trong đó đếm không hết nguy hiểm, tựa hồ cũng biến thành không đáng nhắc tới lên.

'Ai. . . Rời đi nhiều năm như vậy, cũng không biết nhà như thế nào, tiểu Arthur cũng đã biết nói chứ?'

Donald có chút tưởng niệm thê tử của chính mình cùng con trai.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi miết hướng về cổ họng của chính mình phía dưới.

Ở nơi đó, một cái kỳ dị kim chúc vòng cổ, bị nhỏ dây thừng xuyên qua, tỏa ra lạnh lẽo cứng rắn ánh sáng.

Đây là một cái loại nhỏ dao găm hình thức, tạo hình rất là quái lạ, Donald ở một chỗ hải tặc trên thị trường, từ một cái điên điên khùng khùng Nữ vu trên tay đưa nó mua được tay.

'Nó có đặc thù hàm nghĩa, đại diện cho tất cả binh khí chúa tể, ngươi cảm nhận được nó vĩ đại, bởi vậy nó thuộc về ngươi. . .'

Lúc đó Nữ vu lời nói, lúc này còn quanh quẩn ở Donald bên tai.

Bất quá, xuất phát từ đối với Nữ vu tôn trọng, hắn vẫn là trả giá ba cái ngân Nael giá tiền.

Trên thực tế, Donald mãnh liệt hoài nghi đây chỉ là cái kia Nữ vu chào hàng thủ đoạn.

Ai biết hắn lúc trước làm sao sẽ ma như thế, đem cái này vòng cổ mua lại.

Tuy rằng kinh nghiệm phong phú thuyền trưởng sau khi xem, cảm thấy khả năng là một cái nào đó Phương Đông tín ngưỡng giáo huy, hay hoặc là Tà thần có quan hệ đồ vật, khuyên hắn mau chóng vứt bỏ hoặc là giao cho cái khác mục sư, nhưng Donald biết được, hắn không thể đem cái giá này giá trị ba cái ngân Nael đồ vật vứt bỏ, trừ phi hắn điên rồi.

Huống chi, bất kỳ cùng tín ngưỡng, thần linh, tinh hồn có quan hệ đồ vật, đều phải phải thận trọng đối xử.

Nói không chắc, thì có Thần Chi hoặc là không biết tên tồn trong bóng tối nhìn kỹ ngươi, mạo muội vứt bỏ vòng cổ, sẽ đưa tới tai nạn!

"Đến từ Phương Đông. . . Hay là một vị binh khí chi chủ giáo huy?"

Nghĩ tới đây, Donald không khỏi cầm lấy vòng cổ, bắt đầu cầu nguyện: "Cái kia đứng sừng sững tại trong cõi u minh, không biết tên vĩ đại tồn tại a. . . Ta lấy chân thành lời nói ca ngợi ngươi, lấy chân thành tín niệm sùng bái ngươi. . . Hi vọng ngươi có thể dành cho ta chỉ dẫn, để ta có thể thuận lợi hoàn thành lần này đi!"

Làm cái này một cái lão hải cẩu, đối với vận may cùng vận mệnh, đều là ôm thà rằng tin có thái độ.

Cho dù hiện ở trên đại lục rất nhiều quốc gia còn có Tông giáo lệnh cấm, nhưng ở nhất là mở ra văn minh Inceman, đối với Tông giáo giới thái độ lại là vô cùng văn minh.

Trên căn bản, chỉ cần không phải tà giáo, không tuyên dương tận thế cùng tính công kích đồ vật, cái kia đều có thể thu được bình đẳng đối xử cùng tuyên truyền cơ hội.

Donald mặc dù đã thờ phụng một cái nữ thần may mắn, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại hắn ở trong lòng chột dạ lúc, hướng mặt khác một cái tồn tại cầu viện.

Dù sao, tuy rằng những kia các thần côn lời thề son sắt bảo đảm chân thần nhất định tồn tại, nhưng Donald có thể một lần đều không có cảm nhận được nữ thần đáp lại lời cầu nguyện của hắn.

Được rồi, chúng ta vị này Donald tiên sinh, nếu là chân chính lấy tín ngưỡng phân chia, đại khái cũng chính là ngụy tín đồ, phiếm tín đồ cái kia một cấp bậc.

Nhưng lần này cầu nguyện, lại là rõ ràng có chút không giống.

Một luồng nóng bỏng cảm giác nóng rực, từ trên bàn tay tản ra , khiến cho hắn không khỏi ngạc nhiên nghi ngờ một tiếng, nhìn mình chằm chằm vòng cổ.

Chuôi này giống như đao mà không phải là đao, giống như kiếm mà không phải là kiếm quái nhận, có trôi chảy độ cong cùng kỳ dị hình thái, phảng phất có thể lấy từ phía trên tìm tới rất nhiều vũ khí vết tích.

Lúc này, màu đen vòng cổ vào tay lại là một mảnh lạnh lẽo, phảng phất trước hết thảy đều là sai cảm giác.

Nhưng trong cõi u minh, một loại cảm giác cực lớn nguy cơ, lại là không ngừng kích thích Donald nội tâm , khiến cho hắn biết được, nguy hiểm to lớn, sắp xảy ra!

"Đáng chết. . . Lẽ nào đây thực sự là thần linh gợi ý?"

Hắn kéo kéo cổ áo, phảng phất tinh tinh lớn như thế bò lên trên cột buồm đài quan sát.

Khí trời rất tốt, vạn dặm không mây, trên mặt biển cũng không có sương mù nhẹ, tầm nhìn rất cao.

Donald nhìn một phương hướng.

Ở nơi đó, một điểm đen chậm rãi tới gần, cuối cùng hóa thành một chiếc võ trang tàu buôn hình thức.

Đối phương ở nhìn thấy Liệt Diễm Mỹ Nhân hào sau khi, tốc độ một thoáng tăng nhanh, khí thế hùng hổ áp sát tới, đồng thời, thân thuyền trên không có bất kỳ đánh dấu.

"Đề phòng!"

Donald không rảnh suy tư, lập tức hô to, phát ra cảnh báo.

"Chuyện gì xảy ra?"

Trên boong thuyền rối loạn tưng bừng, một cái thuyền trưởng đẩy ra thủy thủ,

đi ra.

"Bên trái năm hải lý, phát hiện không rõ thuyền!"

Donald cắn răng nói.

"Hả?"

Thuyền trưởng nắm qua một cái đồng thau đơn đồng ống nhòm, sắc mặt cũng biến thành nghiêm túc lên: "Xung phong đội trưởng, chuẩn bị chiến đấu! Cái khác thủy thủ, từng cái trở lại trong khoang thuyền, chuẩn bị thả mái chèo!"

Liệt Diễm Mỹ Nhân hào trên thủy thủ nhất thời hành động lên, Donald trên mặt mang theo vẻ sốt sắng, nhìn không ngừng tới gần võ trang thuyền.

Càng đến gần, bọn họ càng có thể nhìn rõ ràng chiếc thuyền lớn kia trên hỏa pháo, cùng với trên boong thuyền lít nha lít nhít bóng người, một loại bất an bầu không khí nhất thời lan tràn.

Rốt cục, đối diện thuyền trên truyền đến một trận hoan hô, một mặt màu đen cờ xí bị bay lên.

Ở cờ xí bên trên, nhưng là một cái màu trắng đầu lâu đồ án, phía dưới còn có hai cái giao nhau hoành cốt.

"Là thuyền hải tặc!"

Không muốn nhất đoán muốn trở thành hiện thực, thuyền trưởng chỉ có thể hít sâu một cái: "Lập tức chuyển hướng!"

Soạt kéo!

Nhất thời, từ Liệt Diễm Mỹ Nhân hào thuyền hai bên, mấy chục cây dài mái chèo dò ra, chỉnh tề như một dao động bát ngoài khơi , khiến cho thuyền chuyển hướng, nhanh chóng thoát đi.

Thế nhưng, nương theo một tiếng kèn hiệu, đối diện thuyền đồng dạng duỗi ra dài mái chèo gia tốc, giống như một con dữ tợn mãnh thú, chính đang bay nhào săn bắn ăn.

Chỉ là so sánh một cái, Donald liền nhắm mắt lại, biết lấy chính mình thuyền tốc độ, làm sao cũng chạy không thoát đi.

"Chuẩn bị chiến đấu. . . Toàn viên!"

Thuyền trưởng cũng biết điểm ấy, hít sâu một cái, ban bố mệnh lệnh.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 826: Tín Đồ

Oành oành!

Thuyền hải tặc đang đến gần sau khi trước tiên nổ súng, một chùm sương trắng ở trong, lượng lớn hỏa pháo bị trút xuống ở Liệt Diễm Mỹ Nhân hào trên.

Boong tàu nổ tung, mấy cái xui xẻo thủy thủ trong nháy mắt bị Thực Tâm đạn đập trúng, máu thịt tung toé, bị chết vô cùng thê thảm.

"Đáng chết!"

Donald nắm chặt tay trên súng kíp.

Sự thực chứng minh, tàu buôn cùng thuyền hải tặc hoàn toàn chính là hai chuyện khác nhau, ở hung ác hải tặc trước mặt, Liệt Diễm Mỹ Nhân hào liền giống như một cái lẻ loi tiểu cô nương, chịu đủ hung mãnh đại hán tàn phá.

Ầm!

Lại là một tiếng vang thật lớn, một đạo dây khóa đạn đánh tới, chuẩn xác đánh trúng Liệt Diễm Mỹ Nhân cột buồm chính cái.

Donald thấy tình thế không ổn, rất sớm nhảy xuống, nhưng nhìn thấy bị chém thành hai đoạn cột buồm, như trước phát ra một tiếng ai thán.

Đến trình độ này, Liệt Diễm Mỹ Nhân đã khó thoát hải tặc ma chưởng, nhất định phải tiến hành trận giáp lá cà.

"Gào gào!"

Thuyền hải tặc nhanh chóng tới gần, cùng Liệt Diễm Mỹ Nhân hào duy trì sóng vai mà đi tư thái.

Từng cái từng cái hải tặc gào thét, vung lên phi trảo, leo xuôi theo trên tàu buôn boong tàu, bắt đầu rồi máu tanh nhất nhảy sang chiến.

"Theo ta xông!"

Đến lúc này, trên thương thuyền xung phong đội trưởng bụng làm dạ chịu, mang theo một nhóm lớn thủy thủ cùng nhân viên chiến đấu tiến lên tiếp chiến.

Ầm ầm!

Donald lòng bàn tay tràn đầy mồ hôi, trốn ở công sự phía sau, dùng súng kíp chính xác mà đem một tên hải tặc bạo đầu.

Nếu muốn ở trên biển kiếm sống, nhất định võ lực là chuẩn bị điều kiện tiên quyết , làm cái này một cái kinh nghiệm phong phú hoa tiêu, hắn tuyệt đối không thiếu hụt cùng hải tặc kinh nghiệm chiến đấu.

Nhưng lần này, nhìn thấy hải tặc hung hãn cùng quy mô sau khi, Donald lại là trong lòng mát lạnh.

'Quá nhiều người, đồng thời thực lực đều rất tinh nhuệ, tuyệt đối không là bình thường băng hải tặc!'

Rầm!

Ở vừa bắt đầu, bởi giữ lấy địa lợi ưu thế, lại có thuyền trưởng đi đầu, Liệt Diễm Mỹ Nhân hào trên thủy thủ còn có thể liều mạng phản kháng, đem hải tặc chặn ở boong tàu biên giới vị trí.

Nhưng rất nhanh, đối diện hải tặc liền thiếu kiên nhẫn.

Nương theo một tiếng kèn hiệu, trên mặt biển bỗng nhiên nổ tung, duỗi ra

từng cái từng cái che kín giác hút xúc tu.

Cái này xúc tu có độ lớn bằng vại nước, trực tiếp quấn lấy mấy cái xui xẻo thủy thủ, một cái kéo vào đáy biển.

"Hải quái!"

Đám thủy thủ kinh ngạc thốt lên kêu to, trong nháy mắt bị hải tặc đẩy mạnh lại đây, đứng vững gót chân.

Ầm ầm ầm.

Liệt Diễm Mỹ Nhân chập chờn không ngừng, phảng phất bên trong biển sâu chính tiềm tàng một con cự thú, không ngừng va chạm thân tàu.

Ùng ục! Ùng ục!

Lượng lớn bọt khí bên trong, một cái vòng xoáy hiện lên, chợt, một cái núi nhỏ giống như con bạch tuộc xông ra, hầu như có thuyền một nửa to nhỏ, tám con vòi giống như ma quỷ tay, che kín bầu trời, tùy ý đánh giết thuyền viên.

"Là Băng hải tặc Chương Ngư!"

Donald nhìn thấy tình cảnh này, bên trong đôi mắt đã tràn đầy tuyệt vọng: "Bọn họ không phải hẳn là ở Ác Mộng hải dương hoạt động sao? Vì sao lại tới nơi này?"

Nhưng sau một khắc, một đạo khủng bố bóng người từ đối diện thuyền hải tặc trên trực tiếp nhảy xuống, nhảy đến trên boong thuyền, vung múa lấy song đao, như vào chỗ không người chém giết Liệt Diễm Mỹ Nhân hào thuyền trưởng.

Donald nhất thời rơi vào thâm trầm tuyệt vọng ở trong.

. . .

Ào ào ào!

Sóng biển giội rửa bãi cát, từng con từng con cua ẩn sĩ vui sướng ở vỏ sò bò tới bò lui.

Bên cạnh quả dừa trên cây, chim hải âu tình cờ kêu to truyền đến.

Ánh mặt trời xán lạn, rực rỡ chói mắt.

"Khục khục. . ."

Donald một cái vươn mình, ho kịch liệt thấu lên

Lúc này, trên người hắn có thể nói chật vật phi thường, hầu như ném mất tất cả trang bị, trên người tràn đầy bùn cát cùng hải tảo.

"Cảm tạ nữ thần may mắn, cảm tạ vị kia không biết tên tồn tại!"

Nhưng hắn không có oán giận, trái lại cực kỳ vui mừng.

Dù sao, có thể ở như vậy hải tặc cướp bóc bên trong may mắn sống sót, cũng đã so cái gì đều trọng yếu.

Ở chiến đấu cuối cùng, hắn bị nổ tung lan đến, không có cướp được thuyền cứu sinh, mà là bị trực tiếp quăng ở hải lý.

May là Băng hải tặc Chương Ngư vội vàng kiểm kê thu hoạch, cũng lười đi từng cái truy kích.

Dù sao, ở mênh mông vô bờ trong biển rộng, không có thuyền, cơ bản liền đại diện cho cái chết.

Nhưng Donald không thể nghi ngờ may mắn, hắn bắt được một cái tấm ván gỗ, đồng thời may mắn đáp lên một đạo hải lưu, đem hắn đưa đến cái này trên hoang đảo.

Trong biển rộng, tất cả đều có thể, hắn có thể sống sót, không thể nghi ngờ cũng vô cùng may mắn.

"Vù vù!"

Nghỉ ngơi một chút qua đi, Donald bò lên, nhìn một chút hòn đảo.

Đây là một cái bên trong đại dương thường thấy hoang đảo, quả dừa cây dung mạo rất tươi tốt, điều này làm cho trong lòng hắn thả lỏng không ít.

Nhưng chợt mà đến, chính là thâm trầm đau buồn.

Liệt Diễm Mỹ Nhân hào bị bắt làm tù binh, trên thuyền hàng hóa toàn bộ hóa thành hải tặc chiến lợi phẩm, mang đến cho hắn tổn thất quả thực không gì sánh kịp, dù sao, vì lần này tiền lời, hắn còn mượn vài nét bút món nợ, đến thời điểm, chỉ là phí bồi thường vi phạm hợp đồng đều đầy đủ làm hắn phá sản.

Đương nhiên, hắn lúc này, có thể hay không sống sót trở lại cố hương, cũng đã là một cái đại thành nghi vấn việc.

Lúc này Donald, chỉ có thể tự đáy lòng cầu nguyện cái này hoang đảo không muốn quá lệch khỏi tuyến hàng hải, đồng thời, còn muốn có một chiếc tàu buôn trải qua, phát hiện cũng cứu viện hắn.

Nếu là có một điểm không phù hợp, e sợ ở trên hoang đảo vượt qua quãng đời còn lại là hắn kết cục.

"Thần a. . . Bất luận ngài là vị nào, ta tự đáy lòng tín ngưỡng ngài, hi vọng ngài có thể cấp cho ta cứu rỗi, để ta thoát ly cảnh khốn khó!"

Loại này tuyệt vọng bên trong lại mang theo một tia hi vọng hoàn cảnh, không thể nghi ngờ giỏi nhất thôi phát tín ngưỡng.

Donald nắm chặt trên cổ vòng cổ, đây là hắn ngoại trừ quần áo ở ngoài duy nhất còn mang theo đồ vật.

Mà hắn còn có một loại cảm giác thần bí, khi hắn rơi vào hải dương lúc, cái này vòng cổ phảng phất bảo vệ hắn , khiến cho hắn có thể tóm lại khối này tấm ván gỗ, thu được sống sót cơ hội.

Bởi vậy, ở gõ nát hai cái quả dừa, ăn uống một phen, khôi phục như cũ sau khi, hắn lập tức sửa sang lại dáng vẻ, lấy xưa nay đều chưa từng có thành kính tư thái cầu nguyện.

Lần này cầu nguyện, vẫn kéo dài nửa giờ.

Mãi đến tận Donald đều có chút không chống đỡ được, đầu hỗn loạn lúc, một cái âm thanh bỗng nhiên ở trong lòng hắn trực tiếp nổ vang: "Ngươi. . . Hô hoán ta tên, tất có ta đáp lại!"

"Ta. . . Là Mộng Ách chúa tể, tất cả binh khí người chưởng khống!"

"Tín đồ của ta. . . Đem sẽ biết được ta tên mộng cảnh cùng binh khí chi chủ!"

. . .

Âm thanh này là như vậy đột ngột, lại như vậy chân thực.

Donald ngẩn ra, chợt lệ rơi đầy mặt: "A. . . Ta thần, ta hướng về ngài sám hối, ta trước lại vẫn hoài nghi thần linh tồn tại. . . Ta là một cái tội nhân!"

Ở sống và chết đại khủng bố bên trong, lại tiếp nhận rồi thần bí tẩy lễ, lúc này Donald, đã trở thành vị này Mộng Binh chi chủ thành kính tín đồ.

. . .

"Hô. . . Rốt cục giải quyết một cái!"

Không biết, lúc này Phương Nguyên , tương tự thở dài một hơi.

Hắn bây giờ, tự nhiên lại nằm ở mộng du hàng lâm dị thế giới trạng thái.

Đồng thời, lúc này nơi, tuy rằng cũng là cái này thời đại Đại hàng hải thế giới bên trong, lại lại có chút không giống.

Phảng phất thiên nhiên có một tầng xa lạ, đem hắn cùng thế giới chân thật tách ra , khiến cho hắn rất khó can thiệp thế giới hiện thực nhất cử nhất động.

'Một cái thuần túy người quan sát? Cái này còn làm thế nào chuyện? Thu gặt thế giới, lĩnh ngộ đại đạo?'

Phương Nguyên đối với chuyện này tự nhiên rất không cam tâm, nhưng cũng biết đây là thế giới này phòng ngự cơ chế.

Đến cái này càng cao hơn chiều không gian trong vũ trụ, thế giới đẳng cấp càng cao hơn, ứng đối ngoại lai xâm lấn năng lực cũng là tùy theo tăng vọt.

'Thế giới này, chẳng lẽ có hạn định, vượt qua lực lượng nhiều lắm, so với như thần linh, hay hoặc là ngoại lai nhân vật mạnh mẽ, đều sẽ bị cưỡng chế trục xuất?'

Phương Nguyên chỉ có thể như vậy suy đoán.

Đương nhiên, hắn tinh thông Mộng sư chi đạo cùng Phá giới chi pháp, không cam lòng liền như thế thối lui, trải qua một quãng thời gian nghiên cứu, rốt cục có thành quả, đem chính mình một cái tín tiêu bỏ vào thế giới chân thật.

Chỉ tiếc, vừa bắt đầu thu được tín tiêu cái kia Nữ vu, đã có tín ngưỡng của chính mình, bản thân cũng có nhất định thực lực, Phương Nguyên mạo muội rót vào ảnh hưởng, chính là đem đối phương làm cho điên điên khùng khùng.

Mà cái này tên là Donald thủy thủ, liền so sánh không sai.

Tuy rằng không có gì tiềm lực, nhưng tốt đang chầm chậm trở nên thành kính lên.

'Đương nhiên, vẻn vẹn một cái tín đồ, nhiều nhất để ta có thể sản sinh một

điểm câu thông , căn bản không cách nào ủng hộ ta hàng lâm! Tín tiêu chế tác, cũng cần cần rất nhiều thời gian cùng thực lực, trước mắt vẫn là muốn trọng điểm bồi dưỡng hắn, ít nhất phải để cho hắn trưởng thành, trở lại thế giới loài người bên trong đi truyền giáo!'

Phương Nguyên đối với cái này đại hàng hải thế giới rất có hứng thú.

Trên thực tế, nương theo địa lý phát hiện lớn, nhân loại đã dần dần biết được, phía trên thế giới này, cũng không phải chỉ có bọn họ một cái trí tuệ bộ tộc.

Đồng thời, trên thế giới sức mạnh thần bí, cũng sẽ vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

Bên trong đại dương cự quái chỉ là một mặt.

Ở vượt qua giới hạn sau khi, nhiều chính là đủ loại Thần Chi cùng không biết tồn tại!

Bọn hắn trạng thái, liền cùng lúc này Phương Nguyên rất giống, cũng là bị trục xuất hoặc là nói phong ấn, nhưng lại có thể thông qua tín đồ, đối với thế giới sản sinh ảnh hưởng.

"Một cái thú vị thế giới, tràn ngập thần bí góc lực lượng, ở một phương diện khác, khoa học kỹ thuật lại bộc lộ, hàng hải đại thời đại đến, đem sẽ hấp dẫn tất cả ở trên đại dương va chạm. . . Mà trong bóng tối, ngày xưa kẻ chi phối đám người, lại ở tham lam dòm ngó thế giới này. . ."

Phương Nguyên lẩm bẩm nói.

Thế giới này tọa độ, tự nhiên là từ Hư Vô Chi Quân nơi đó chiếm được.

Ở Linh giới ở trong, tiện tay xoá bỏ Thiên Túc Long Ngô Công, đưa người học sinh kia một tràng tạo hóa sau khi, hắn liền cùng Công Tôn Côn Lôn Đạo biệt, rời đi Diệp quốc, tùy ý tìm một chỗ vùng hoang dã nơi, ẩn núp đi xuống, bắt đầu chính mình ở Linh giới bên trong trận thứ hai mộng du thăm dò.

Đương nhiên, vì phòng bị Hư Vô Chi Quân, hắn cũng không có đi chỗ đó cái đối phương đề cử thích hợp hắn đột phá thế giới, mà là ở mặt khác tọa độ bên trong tuyển chọn.

Sự thực chứng minh, cái kia Hư Vô Chi Quân đối với hắn cũng không hoài ý tốt gì.

Tuy rằng thế giới tọa độ cho, nhưng đều là loại kia đặc biệt khó có thể tấn công chiếm đóng loại hình.

"Bất quá, đối với ta mà nói, cái này nhưng có chỗ tốt!"

Phương Nguyên đối với chuyện này cũng không thế nào sinh giận.

Dù sao, Hư Vô Chi Quân lại sái cái gì quỷ kế, cũng chỉ có thể ở khế ước bên trong phạm vi mấy chuyện xấu.

Lại nói, tuy rằng tấn công chiếm đóng độ khó rất cao, nhưng cũng đại diện cho trước chưa từng bị khai thác, loại này nguyên sinh thái thế giới, lần thứ nhất thu gặt, mới có thể có không gì sánh kịp tiền lời.

"Bất quá. . . Trục xuất phong ấn sao? Thật là có thú phòng ngự cơ chế. . . Không nghĩ tới ở thế giới này ở trong, ta hưởng thụ chính là cùng những kia thống trị thế giới viễn cổ Tà thần, còn có đã từng ngày xưa kẻ chi phối đám người như thế đãi ngộ!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 827: Thí Nghiệm

Vị này mộng cảnh cùng binh khí chi chủ, tuyệt đối là một cái hùng hồn mà nhân từ thần linh!

Sinh sống ở trên hoang đảo Donald đối với chuyện này cực kỳ khẳng định.

Mỗi ngày chỉ cần hắn theo lệ cầu nguyện, đối phương sẽ dành cho đáp lại, thậm chí truyền thụ cho hắn thần bí kiến thức cùng võ kỹ , khiến cho hắn sinh tồn năng lực được tăng cao cực nhiều.

Đến lúc này, Donald đã đem vị kia nữ thần may mắn ném đến nước Java đi, một cách toàn tâm toàn ý phụng dưỡng lên Mộng Binh chi chủ đến.

'Mỗi cái thế giới nhân chủng, đều có không giống, nghĩ muốn rèn luyện siêu phàm, không có cố định sáo lộ, cùng thế mà di chuyển mới là nhất tỉnh lúc dùng ít sức lựa chọn.'

Donald dùng một thanh kiếm gỗ làm luyện tập, không có phát hiện hắn thần linh, chính lấy một loại 'Tuyệt đối người quan sát' góc độ, ở một bên say sưa ngon lành mà nhìn hắn biểu diễn, thậm chí, từ hắn các loại rèn luyện kết quả bên trong, phân tích ra thế giới này quy luật, do đó càng thêm thâm nhập thăm dò thế giới huyền bí.

'Giai đoạn thứ nhất, đem hắn võ kỹ tăng lên , khiến cho hắn có thể ở cái này trên hoang đảo sinh tồn được! Giai đoạn thứ hai, nhưng là cho hắn rót vào siêu phàm lực lượng, tốt nhất là cùng nước có quan hệ năng lực, cho dù không có ai tới cứu viện, cũng có thể lấy ngang qua hải dương, dù sao, thế giới này chủ đề, vẫn là hải dương a!'

Donald cũng không biết, hắn ở Phương Nguyên trong mắt, hoàn toàn chính là chuột trắng nhỏ một loại đồ vật.

Mà trải qua khoảng thời gian này quan sát, Phương Nguyên cũng khái quát ra một chút kết luận.

"Tổng thể mà nói, thế giới này tiếp thu thần bí góc biến hóa. . . Nhưng lại sẽ không quá mức, một khi vượt quá một cái nào đó giới hạn, sẽ bị chủ động trục xuất, đồng thời, một ít vật lý cùng hóa học quy luật như trước áp dụng!"

Tình huống như thế, trực tiếp dạy Donald Mộng Sư hoặc là đường khác, cơ bản không thể.

Những kia dị giới đồ vật, cũng là một ít trụ cột còn có dùng, cái khác đều cần thay đổi.

Bất quá Phương Nguyên chính là hàng lâm Đại tông sư, tình huống như thế không biết gặp phải bao nhiêu, sớm đã có một bộ chính mình phương án giải quyết.

Mà trải qua Donald tự mình thực tiễn, một ít trọng yếu dữ liệu thu thập , khiến cho Phương Nguyên càng thêm có tự tin.

"Nhất định phải lập tức khởi động, không thể chờ đợi thêm nữa. . ."

Hắn có thể không có hứng thú bồi một cái đại thúc tuổi trung niên chơi hắn Robinson phiêu lưu, sớm một chút giải quyết mới là thượng sách.

"Nếu như không cẩn thận, đem hắn đùa chơi chết, cái kia cùng lắm thì lại đổi một cái, ngược lại mới tín tiêu đã sắp muốn ngưng tụ ra. . ."

Phương Nguyên lạnh lùng nghĩ.

Nếu như không có sự xuất hiện của hắn, cái này Donald sớm liền biến thành một bộ xác chết trôi, lại nói , dựa theo hắn thôi diễn, lần này tỷ lệ thành công vẫn

còn rất cao.

Liền, chính đang tại diễn luyện một cái kiếm thuật sáo lộ Donald, trong lòng lập tức vang lên một cái âm thanh uy nghiêm: "Tín đồ của ta!"

"Ta chủ!"

Tín ngưỡng không ngừng sâu sắc thêm sau khi, Donald đã không cần cầu nguyện là có thể nghe được thần tiếng nói, nghe vậy lập tức kích động quỳ xuống.

"Tín ngưỡng của ngươi, ta rất hài lòng!"

Phương Nguyên tiếng nói mang theo điểm mờ ảo mùi vị: "Thế giới này, đã quên Mộng Binh chi chủ uy danh quá lâu, ta cần ngươi đi đến thế gian, truyền bá tên của ta!"

"Thần a, ta tất hoàn thành ngài ý chỉ!"

Donald cảm giác bên trong thân thể của mình mỗi một tế bào đều trở nên hưng phấn.

Thần muốn hắn đi tới nhân gian truyền bá tín ngưỡng, điều này có ý vị gì? Hắn trở về nhà! Cho tới lấy loại phương thức nào, làm sao làm được, hắn căn bản không có chút nào hoài nghi , bởi vì đây là một cái thần linh nhận lời!

". . . Ta tuyển chọn ngươi làm cái này ta đại hành giả, ngươi đem sẽ nhận được ta vinh quang, thu được ta một phần thần bí lực lượng!"

Nhưng Phương Nguyên hiển nhiên phải cho Donald một cái vui mừng thật lớn, lấy không cho nghi vấn giọng nói nói.

Không chờ Donald từ chối, một cái Ma pháp nghi thức liền mạnh mẽ ghi dấu ấn vào Donald biển ý thức , khiến cho hắn căn bản là không có cách quên.

"Ba mảnh ma quỷ hải tảo, một cái chim hải âu lông chim. . . Gia nhập sôi trào nước biển, ở trên người in dấu xuống ba cái phù hiệu, cuối cùng, dùng hải quái dòng máu! Hoàn thành tất cả những thứ này, liền sẽ trở thành một tên ủng có sức mạnh thần bí thuật sĩ!"

Phần này nghi thức vô cùng hoàn chỉnh, thậm chí mỗi một cái bước đi đều có nói rõ.

Donald hô hấp dần dần ồ ồ, biết trong đó giá trị.

Căn cứ nghi thức nói rõ, hoàn thành tất cả những thứ này, hoặc là nói sau khi thành công, hắn liền sẽ trở thành hải dương thuật sĩ, thu được dưới nước hô hấp thiên phú, đồng thời còn có thể thao túng dòng nước cùng bộ phận nhỏ yếu loài cá.

Thậm chí, đến cuối cùng, có thể triệu hoán vòng xoáy , khiến cho hải quái cúi đầu xưng thần!

Hải dương thuật sĩ, chính là bên trong đại dương vương giả!

Đối với một tên lão hải cẩu mà nói, loại này mê hoặc, hắn căn bản là không có cách từ chối.

Càng không cần phải nói, nghĩ phải về nhà, nhất định phải làm như thế.

Trừ phi hắn hi vọng tiếp tục chờ ở trên hoang đảo, tiêu tốn thời gian mấy chục năm , chờ đợi cái kia mờ ảo một tia được cứu viện cơ hội!

"Ca ngợi ngài, ta chủ!"

Donald kết thúc cầu nguyện, sẽ lựa chọn thế nào, đã không cần lại do dự.

Chỉ là, cái này phương pháp phối chế còn có một cái vấn đề khó khăn nhất: "Ma quỷ hải tảo cùng chim hải âu lông chim đều tốt tìm, then chốt là hải quái máu!"

Một cái cửa ải khó mới vừa hiện lên, đầu của hắn bên trong liền hiện ra một ít đoạn ngắn, rõ ràng là nghỉ lại ở hoang đảo này phụ cận hải quái tin tức!

Phương Nguyên nếu muốn bắt Donald làm chuột trắng nhỏ, tự nhiên cân nhắc tốt tất cả.

Nghi thức bên trong thuốc phép phương pháp phối chế, đều là cố ý từ trên hòn đảo tuyển vật liệu, thuận tiện Donald ngay tại chỗ lấy tài liệu.

Đương nhiên, cuối cùng hải quái máu tươi, lại là trọng yếu nhất một phần , bởi vì khác căn bản thay thế không được.

Nếu muốn trở thành thuật sĩ, đầu tiên nhất định phải thu được bộ phận sức mạnh thần bí ước số.

Hải quái cũng có mạnh có yếu, nghỉ lại ở chung quanh đây đầu kia hải quái, chỉ là một con cực lớn rùa biển mà thôi, luận lực phá hoại so với lúc trước cái kia con bạch tuộc phải kém xa.

Lấy Donald trải qua chính mình huấn luyện thể phách, võ kỹ, còn có bản thân thần bí kiến thức, phải là có thể hoàn thành nhiệm vụ này mới đúng.

Bất quá, cho dù không hoàn thành, hay hoặc là lên cấp thuật sĩ thất bại, vậy cũng không có vấn đề lớn lao gì.

Ghê gớm đổi một ứng viên, lại bắt đầu lại từ đầu phó bản chính là.

Làm cái này một tên cùng bản thế giới Tà thần cùng rất nhiều tà ác căn nguyên ngang nhau tồn tại, Phương Nguyên có phương diện này kiên trì.

. . .

Mặc dù biết đầu kia hải quái nơi, nhưng Donald hiển nhiên sẽ không như thế lỗ mãng hành động.

Một ít cần thiết chuẩn bị, cùng với trước đó tìm hiểu, còn có cạm bẫy loại hình, đều cần thời gian.

Mà trong khoảng thời gian này bên trong, Phương Nguyên rốt cục ngưng tụ ra thứ hai tín tiêu.

"Cái này một cái Donald, ta chuẩn bị để cho hắn dựa theo thế giới bản thổ hệ thống sức mạnh đi tới, hắn vốn là thổ, chịu đến phản phệ nhỏ nhất, vận mệnh sẽ không lên quá to lớn khúc chiết. . . Cái này cũng là ta không tự mình rót vào hắn lực lượng, trái lại đi tìm hải quái nguyên nhân!"

"Mà lần này cái này, lại là không ngại làm một cái cá nheo, chơi một vố lớn!"

Bản thổ thổ, tiếp thu bản thổ lực lượng, tự nhiên không có cái gì.

Nhưng nếu như tiếp thu sức mạnh của ngoại lai đây? Cái kia chỉ sợ cũng sẽ ở vốn là trôi chảy thế giới tuyến bên trong, gia nhập một cái ngăn cách, do đó mang đến các loại ảnh hưởng.

Bất quá đối với người "xuyên việt" mà nói, không sợ biến cách, sợ chính là thế giới cục diện đáng buồn, bởi vậy cho dù không có sóng chấn động, cũng phải chế tạo sóng gió đi ra.

. . .

Orlando là 'Đại Chương ngư hào' thuyền hải tặc trên thuyền phó thứ ba.

Hắn nhìn rất trẻ trung, chỉ có chừng hơn hai mươi tuổi, trên đầu bọc lại một khối đỏ khăn đội đầu, bên hông trang bị một thanh loan đao.

Có thể trở thành là ác danh chiêu 'Băng hải tặc Chương Ngư' thuyền phó thứ ba, hắn tự nhiên cũng có chính mình một tay bản lĩnh, đao thuật trên toàn bộ băng hải tặc bên trong cũng không có ai có thể lấy sánh vai.

Lúc này, Đại Chương ngư hào bỏ neo ở một hải tặc bến cảng bên trong, đoàn

bên trong đại bộ phận thành viên đều cầm trước cướp bóc phong phú một bút, xuống ăn chơi chè chén.

Nghĩ đến trước thu hoạch , dù là hắn cũng không khỏi khóe miệng mang theo một nụ cười.

Cái kia chiếc Liệt Diễm Mỹ Nhân hào, xác thực là một con dê béo, không chỉ có hàng hóa rất nhiều , liền ngay cả thuyền đều bán một cái giá tiền không tệ.

Nói vậy, có những thứ này kim Garon an ủi, phía dưới bọn nhãi cũng đủ để từ trước thất bại khôi phục như cũ chứ?

Orlando sắc mặt chuyển thành nghiêm nghị.

Băng hải tặc Chương Ngư, nguyên bản sinh động ở Ác Mộng hải vực, thế nhưng, bởi trước một lần thất bại, bọn họ tổn thất lượng lớn nhân thủ, không thể không lui ra ác mộng biển, đi tới ngoại vi tuyến hàng hải tu dưỡng.

'Ta không lại ở chỗ này đình trệ, ta muốn chinh phục tất cả hải dương, trở thành không thể tranh luận hải tặc vương!'

Thanh niên trong con ngươi có nồng nặc dã tâm.

Cũng chính bởi vì có cái mục tiêu này, cùng cái khác hải tặc so với, hắn mới sẽ như vậy 'Giữ mình trong sạch' .

Xèo!

Orlando trầm ngâm một chút, loan đao ra khỏi vỏ, ở giữa không trung xẹt qua từng đạo từng đạo rực rỡ lưu quang.

"Ta võ kỹ, cho dù cùng đoàn trưởng so với, đều quá yếu, cái này còn thiếu rất nhiều gánh chịu giấc mộng của ta. . . Trước tiên cho mình định một cái nhỏ mục tiêu, trở thành Băng hải tặc Chương Ngư đoàn trưởng!"

Ở đáy lòng của hắn, vẫn có một cái dã tâm, chỉ là khuyết thiếu một cơ hội.

Nhưng tối nay, nữ thần số mệnh, hoặc là nói đến từ tà ác vực sâu tầm mắt, liền dừng lại ở trên người hắn.

Ầm!

Giữa bầu trời, một vệt sáng lóe lên, chuẩn xác đánh trúng Orlando cái trán.

"Đáng chết! Món đồ gì?"

Hắn mắt mạo kim hoa, tàn nhẫn mà chửi bới một câu, mới phát hiện cái kia kẻ cầm đầu, rõ ràng là một viên kỳ dị vòng cổ.

Màu đen vòng cổ tựa như đao tựa như kiếm, phảng phất tất cả binh khí tập hợp.

"Kỳ quái. . . Tựa hồ là từ trên trời rơi xuống đến đồ vật!"

Orlando vô cùng phiền muộn, lại rất kỳ quái.

Hắn đao thuật, đã đến con ruồi bay qua trước mặt, đều có thể bị chém đứt một đôi cánh mức độ, làm sao có khả năng chặn lại không được cái này vòng cổ.

"Thần bí đồ vật, có lẽ ta cần tìm cái Nữ vu giám định xuống?"

Thanh niên yên lặng nghĩ, đột nhiên, vẻ mặt một trận ngưng trệ.

Ở trước mặt của hắn, một màn ánh sáng hiện lên đi ra:

"Họ tên: Orlando

Đẳng cấp: 3

Lực lượng: 2(lâu dài rèn luyện , khiến cho ngươi có vượt qua người bình thường lực lượng)

Tốc độ: 3(đao thuật cần tốc độ, quanh năm trong biển luyện tập, cũng làm ngươi có ưu việt cảm giác bình hành)

Thể chất: 1. 5(ngươi nắm giữ so với người bình thường càng thân thể cường tráng, nhưng còn kém một chút)

Tinh thần: 5(thiếu niên u, ngươi có tinh thần phương diện sở trường, cân nhắc qua trở thành một tên Ma pháp sư sao)

Thân phận: Hải tặc (Băng hải tặc Chương Ngư thuyền phó thứ ba)

Sở trường: Trên biển đi (bình thường), súng kíp thao túng (bình thường), đao thuật (sở trường)

EXP: 0(lên cấp cấp một cần thiết kinh nghiệm: 100) "

"Đây là. . . Món đồ gì?"

Thời khắc này, Orlando vẻ mặt dại ra, cảm giác thế giới quan của bản thân tựa hồ vỡ nát. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 828: Hậu Di Chứng

"Hải Tặc hệ thống!"

Không chút biến sắc thăm dò qua vài tên lưu thủ hải tặc sau khi, Orlando rốt cục xác định hai việc.

Đầu tiên, cái này đột nhiên xuất hiện màn ánh sáng, chỉ có mình có thể nhìn thấy.

Đồng thời, trải qua luyện tập, có thể lấy thuần thục đưa nó mở ra hoặc thu hồi.

"Thế nhưng. . . Nó đến cùng là làm sao xuất hiện? Vì sao lại tìm tới ta?"

Orlando đang nhìn mình trên tay màu đen vòng cổ.

Không nghi ngờ chút nào, cái này Hải Tặc hệ thống xuất hiện, hoàn toàn chính là nó ảnh hưởng.

Hắn điều ra bản thân màn ánh sáng, xem đi xem lại: "Tựa hồ có thể đem tình trạng của ta rất trực quan biểu hiện ra. . . Ma pháp sư, ta có thành làm vì Ma pháp sư thiên phú sao? Nhưng loại này mãnh liệt cảm giác khác lạ là chuyện gì xảy ra?"

Đối với dấu móc bên trong miêu tả tính văn tự, hắn hiển nhiên vô cùng mê hoặc, nhưng không biết, đây chỉ là Phương Nguyên nhất thời ác thú vị nhổ nước bọt thôi.

"Còn có. . . EXP cùng đẳng cấp, lại là có ý gì?"

Không có người "xuyên việt" kiến thức, Orlando đối với cái này màn ánh sáng vô cùng nghi hoặc, thậm chí sợ hãi thành phần chiếm đa số, cảm giác mình hay là gặp phải nguyền rủa.

"Keng! Bản hệ thống tận sức tại trợ giúp kí chủ trở thành chinh phục tất cả hải vực hải tặc vương, hiện tại tuyên bố vĩnh cửu nhiệm vụ, không tính giờ hạn!"

"Vĩnh cửu nhiệm vụ hải tặc vương!"

"Nói rõ: Thân là Băng hải tặc Chương Ngư thuyền phó thứ ba ngươi, ở bên trong đại dương vẫn là một cái tạp ngư, thiếu niên a, ta tất cả bảo tàng, đều ở bên trong đại dương, làm vì trở thành hải tặc vương mà cố gắng lên! Chinh phục tất cả hải tặc, đánh bại tất cả rục rà rục rịch hải quái, Chu Nho, người cá, Tinh linh, còn có đến từ ngày xưa Tà thần, trở thành không thể tranh luận hải tặc vương giả!"

"Nhiệm vụ ban thưởng: Ngàn vạn kinh nghiệm!"

. . .

"Ta là ác danh chiêu Băng hải tặc Chương Ngư thuyền phó thứ ba, lại còn là tạp ngư?"

"Trở thành hải tặc vương?"

Orlando rất muốn nhổ nước bọt, nhưng xem đến phần sau, hô hấp vẫn là không hăng hái ồ ồ xuống, chợt lại có chút mê hoặc: "Kinh nghiệm đến cùng có ích lợi gì?"

"Keng! Kinh nghiệm có thể tăng lên nhân vật đẳng cấp, mỗi lần tăng lên nhân vật đẳng cấp, đem sẽ thu được một cái thuộc tính điểm cùng một cái sở trường điểm, có thể dùng để trực tiếp tăng cao thực lực!"

"Chú ý: Bình dân đẳng cấp cao nhất đến 5, xin mau sớm hoàn thành nhậm chức!"

Hải Tặc hệ thống lập tức đưa ra hồi đáp.

Khiến Orlando kinh ngạc chính là, đây là màn ánh sáng bên trong hiện lên ý niệm, tự động đánh vào hắn biển ý thức , khiến cho hắn lĩnh hội đến ý tứ trong đó.

Liền giống với màn ánh sáng trên văn tự, cũng không phải bất luận một loại nào hắn biết rõ ngôn ngữ, lại chính là có thể nhìn hiểu!

Đồng thời, trải qua hệ thống giải thích, hắn cũng miễn cưỡng biết rõ.

Đây là một cái thần kỳ hệ thống, có thể mang tình trạng của chính mình cho thấy đến, đồng thời thông qua hoàn thành nhiệm vụ, thu được kinh nghiệm, tăng lên chính mình nhân vật đẳng cấp, tăng trưởng thực lực.

Đối với Orlando mà nói, cái này không thể nghi ngờ vô cùng mê hoặc.

Chợt mà đến, lại có sâu sắc nghĩ mà sợ.

"Loại năng lực này. . . E sợ cho dù là đoàn trưởng triệu hoán hải quái thiên phú, cũng căn bản không sánh được a!"

Orlando tự nhiên là biết bên trong đại dương có sức mạnh thần bí.

Bọn họ đoàn trưởng thao túng đầu kia lớn con bạch tuộc, chỉ là trong đó một điểm nhỏ của tảng băng chìm.

Hắn thậm chí đi qua một ít thần bí hòn đảo cùng đại lục, phía trên kia sinh sống kỳ dị chủng tộc, có Chu Nho, Tinh linh, Ải Nhân, thậm chí truyền thuyết trong Cự long!

Nhưng bất kỳ truyền thuyết trong năng lực, tựa hồ cũng không cách nào cùng cái này Hải Tặc hệ thống thần kỳ so với.

"Bất quá. . . Cũng không biết nó thật sự có được hay không. . ."

Đối với mới xuất hiện sự vật, Orlando duy trì cẩn thận thái độ hoài nghi, nhưng cũng không trở ngại hắn chuẩn bị đem bí mật này chôn thật sâu ở chính mình đáy lòng, tìm Nữ vu cái gì ý nghĩ, càng là bị quăng đến lên chín tầng mây.

Đang lúc này, cảng trong miệng truyền đến một trận rối loạn.

Mấy hải tặc cuống quít chạy tới: "Thuyền phó thứ ba, chúng ta thủy thủ cùng bến cảng người nổi lên xung đột, lão độc nhãn bị giam ở trong quán rượu."

"Hay bởi vì đánh bạc cùng nữ nhân đánh lên rồi sao?"

Orlando nhíu mày.

Chuyện như vậy, hầu như mỗi cái bến cảng đều có.

Thông thường mà nói, cũng không tính được đại sự gì, không tới phiên thuyền trưởng cùng lái chính đi giải quyết.

"Keng!"

Đang lúc này, lanh lảnh tiếng nhắc nhở nổi lên.

Orlando liếc trước mặt hai cái hải tặc, phát hiện bọn họ không hề có cảm giác, một bộ cung kính mà xin hắn quyết định dáng vẻ, không khỏi giả ra trầm ngâm tư thế, mở ra cột nhiệm vụ:

"Phát động lâm thời nhiệm vụ cứu viện!"

"Nhiệm vụ nói rõ: Thân là băng hải tặc thuyền phó thứ ba, làm sao có thể làm cho mình người chịu thiệt, đi đem lão độc nhãn cứu viện ra đến!"

"Nhiệm vụ ban thưởng: 100 kinh nghiệm (đầu lần này nhiệm vụ, khen thưởng tăng gấp đôi! Vui mừng đi, tiểu tử, hoàn thành nhiệm vụ này, liền có thể

cho ngươi thăng một cấp! Đến thời điểm, ngươi liền sẽ phát hiện tân thế giới cửa lớn!) "

Nhiệm vụ hiện lên, mang theo trước sau như một nhổ nước bọt mùi vị.

'Thí nghiệm cơ hội sao? Vừa vặn!'

Orlando trong mắt hàn quang lóe lên: "Người ở đâu bên trong? Ta lập tức đi tới!"

. . .

"Mắc câu!"

Trong hư không, người quan sát tư thái Phương Nguyên mặt lộ vẻ một tia kỳ dị mỉm cười.

Chờ đến Orlando hoàn thành nhiệm vụ lần này, thu được thuộc tính điểm cùng sở trường điểm sau khi, sức mạnh kia tăng vọt, tuyệt đối sẽ làm hắn từ đây hoàn toàn nhờ cậy lên hệ thống.

Cái này Hải Tặc hệ thống, tự nhiên là tâm huyết của hắn kết tinh.

Đến bây giờ hắn tình trạng này, đối với mình thuộc tính lan, cũng bắt đầu rồi nghiên cứu.

Cái này Hải Tặc hệ thống, chính là hắn phỏng theo tự thân thuộc tính lan, tự tay chế tạo một viên hạt giống sức mạnh.

Đương nhiên, cùng mình thuộc tính lan căn bản không so được, chỉ là một cái vụng về hàng nhái, cũng không có rất nhiều kỳ dị năng lực.

Trên thực tế, Orlando mỗi lần tăng lên, đều cần năng lượng!

Cái này năng lượng từ đâu tới đây? Tự nhiên là chiếm được từ hắn!

Thay lời khác tới nói, chính là Phương Nguyên dùng chính mình lực lượng rót vào, giả tạo hệ thống EXP tăng lên năng lực giả tạo!

Đương nhiên, lấy hắn lúc này thể lượng, tăng lên một cái nho nhỏ hải tặc , bất quá như muối bỏ bể.

Then chốt là từ nay về sau, Orlando liền bị đánh tới hắn thâm trầm dấu ấn, cho dù là tử vong, cũng không thể thoát khỏi.

Hắn dành cho đồ vật, thời khắc mấu chốt, ý nghĩ hơi động, đương nhiên cũng có thể lấy thu hồi!

Rất hiển nhiên, cái này đáng thương Orlando, vật thí nghiệm thuộc tính, so với Donald còn muốn sâu khắc.

"Đồng thời. . . Tiếp nhận rồi ta dị loại sức mạnh, liền trở thành thế giới cái đinh trong mắt, tương lai vận may, chỉ sợ sẽ không quá tốt. . . Cái này Orlando, nhất định phải sinh sống ở phiền phức cùng vòng xoáy bên trong, cái này các loại nguy hiểm, lại sẽ bức bách hắn càng ngày càng nhờ cậy Hải Tặc hệ thống lực lượng, do đó hình thành chết tuần hoàn!"

Thông tục mà nói , bởi vì Phương Nguyên là ngoại lai nhân vật cường hoành, vì lẽ đó hắn bất kỳ dấu ấn, đều sẽ gặp phải thế giới bản năng bài xích.

Donald cũng còn tốt, phần lớn đều là thông qua tự thân rèn luyện mà đến, dù là nghi thức, cũng là muốn từ bản thổ bên trong thu được lực lượng.

Mà Orlando lại là trực tiếp bị Phương Nguyên quán đỉnh, cái này liền rất đòi mạng.

Tỷ như lần này đi tới đó cứu viện lão độc nhãn, chắc chắn sẽ không thuận buồm xuôi gió, dù là cuối cùng thành công, cũng tất nhiên sẽ chọc cho đến người nào, tiếp theo lại liên lụy ra một đống lớn phiền phức đến.

Đây chính là thế giới ác ý, cũng là làm cái này chuột trắng nhỏ nhất định phải

chịu đựng đồ vật!

. . .

Một mặt khác, không người trên đảo hoang.

Donald nằm nhoài một gốc cây quả dừa ngọn cây, nhìn cách đó không xa bãi cát, không khỏi nuốt ngụm nước bọt.

Ở nơi đó, một con cực lớn rùa lông xanh nằm phục, giáp xác trên có rêu xanh cùng hải tảo rong, giống như một toà màu xanh gò núi.

"Đùa giỡn chứ?"

Từng trải qua cự quy thể hình sau khi, Donald suýt chút nữa tuyệt vọng: "Cho dù nó đứng ở nơi đó để ta chém, ta cũng chém không phá da của nó a. . ."

Thế nhưng, công phu không phụ lòng người, trải qua thời gian dài quan sát, hắn lại có phát hiện: "Này con biển rộng quy, ở đẻ trứng! ! !"

Nghi thức ma pháp cần chỉ là hải quái máu, vẫn chưa quy định cần phải thành niên!

Thậm chí, lòng trắng trứng trứng dịch có hay không dùng, cũng đến từng thử mới biết!

"Ta chủ a. . . Xin mời phù hộ ta!"

Donald kiên nhẫn chờ, mỗi ngày đều hướng về Phương Nguyên thành kính cầu xin.

Bất quá, con này cự quy hiển nhiên cũng vô cùng có kiên trì, sinh trứng sau khi liền nằm nhoài ổ bên trong, làm sao cũng không đi ra ngoài, để Donald hoài nghi nó có phải là liền muốn ở nơi đó đợi đến rùa nhỏ ấp đi ra.

Thời gian loáng một cái, chính là mấy tháng đi qua.

Donald ngoại trừ mỗi ngày săn bắt ăn uống ở ngoài, liền nhìn chăm chú chết rồi lông xanh cự quy, lắng nghe động tĩnh.

Ào ào ào!

Rốt cục, ở một cái bão táp buổi tối.

Cuồng phong gào thét, mưa rào xối xả.

Hải dương sóng lớn mãnh liệt, giống như màu đen địa ngục.

Một đôi đèn pha giống như sáng ngời hai mắt, trực tiếp từ hải dương nơi sâu xa hiện lên, chăm chú vào cự quy trên người.

Rầm!

Mặt nước nổ tung, một con khoác vảy giáp màu đen quái vật bò lên trên bãi cát.

Nó phảng phất một con cực lớn cá sấu, nhưng có đầy đủ tám cái chân ngắn, miệng rộng hầu như chiếm cứ gần nửa người, phía trên tràn đầy sắc bén hàm răng.

Hai con cự thú như thế giằng co chốc lát, đột nhiên, vừa tàn nhẫn đụng vào nhau.

Ầm!

Tiếng vang kịch liệt truyền đến, thật giống động đất giống như, khiến Donald mặt hiện nổi lên ra mừng như điên vẻ mặt: "Cảm tạ ta chủ, ban tặng ta cơ hội này!"

Nhìn thấy hai con cự thú đánh nhau lăn lộn vào hải dương sau khi, hắn không

do dự nữa, ánh mắt như lửa, trực tiếp hướng về chiến trường chạy tới.

Không có cự quy bảo vệ, hắn rất nhanh sẽ đi tới mấy người cao trứng lớn trước mặt.

Mà ngoài ra, cách đó không xa trên mặt đất, càng có từng khối từng khối cực lớn lân phiến, quả thực thật giống như từng cái từng cái tấm chắn nhỏ giống như.

Đặc biệt có lân phiến bên trên, liền dính dáng tới lượng lớn vết máu đỏ tươi, ở chớp giật chói mắt bạch quang phía dưới, hiện ra đến mức dị thường yêu dị.

"Hải quái máu!"

Donald con mắt sáng choang: "Ca ngợi ta chủ!"

. . .

Đã có hải quái máu, tự nhiên không cần lại đi trộm trứng, hấp dẫn cự quy cừu hận.

Sưu tập đầy đủ dòng máu sau khi, Donald không chút do dự nào, lập tức lui lại, đi tới một chỗ bí mật sơn động ở trong.

"Ba mảnh ma quỷ hải tảo, một cái chim hải âu lông chim, thêm đun sôi nước biển. . ."

Ở đây, cái khác vật liệu đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Đơn sơ bình gốm bên trong, một luồng kỳ dị tanh tưởi tản mát ra.

Donald cởi tàn tạ quần áo, dùng tước nhọn côn gỗ dính lên bình gốm bên trong thuốc phép, bắt đầu ở trên cánh tay của chính mình khắc họa xuống mấy cái kỳ dị phù văn.

Ở làm xong tất cả những thứ này sau khi, hắn bưng lên một khối lân phiến,

đem phía trên dòng máu liếm láp hầu như không còn.

Trong nháy mắt, một luồng mãnh liệt nhiệt lưu tuôn ra , khiến cho cả người hắn đều bất tỉnh đi.

Sáng sớm.

"Ha ha. . . Ta thành công rồi!"

Donald tỉnh lại, cảm thụ trong cơ thể sức mạnh thần bí, không khỏi mừng như điên, chợt, hắn nhìn tóc của chính mình, lại bị sợ rồi: "Tóc của ta!"

Hắn tìm tới một chỗ hồ nước, quan sát một lát sau không thể không thất vọng thừa nhận, nghi thức ma pháp tuy rằng thành công, nhưng cũng có nhất định hậu di chứng hắn nguyên bản vàng óng ánh màu tóc, lúc này liền biến thành một đầu lông xanh. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 829: Nhậm Chức

"Ca ngợi ta thần!"

Tuy rằng dài ra một đầu lông xanh, nhưng thoáng thí nghiệm xuống tự thân năng lực sau khi, Donald vẫn là tràn ngập một loại mừng như điên.

Hắn lúc này, đã thành công hoàn thành nghi thức, đã biến thành một tên Hải Dương thuật sĩ, thu được vĩnh cửu dưới nước hô hấp năng lực, đồng thời nắm giữ thao túng nước dị năng.

Hắn đi chân trần đạp ở nhỏ bé dày đặc hạt cát trên, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, một cái màu lam cá biển trực tiếp từ mặt nước bên trong nhảy ra, rơi xuống trước mặt hắn.

"Hải Dương thuật sĩ, then chốt ở chỗ đối với hải dương cảm ứng, cùng với đối với các loại hải lưu cùng ám lưu mẫn cảm, phảng phất ta đã biến thành thủy sinh sinh vật như thế. . . Mà thao túng phương diện năng lực, lúc này chỉ có thể thao túng bình thường loài cá, tin tưởng trải qua rèn luyện sau khi, nhất định có thể lấy thao túng cá mập cá kình các loại cỡ lớn loài cá, cuối cùng chính là hải quái!"

Donald đối với mình lúc này năng lực có sâu sắc hiểu rõ.

Tuy rằng như trước là nghèo rớt mồng tơi trạng thái, nhưng hắn lại đối với mình tràn ngập tự tin.

Cho dù lần này tàu buôn hàng hóa toàn bộ tổn thất, còn muốn thanh toán kếch xù tiền bồi thường, cũng hoàn toàn không có cái gì.

Trở thành một tên Hải Dương thuật sĩ sau khi, chỉ cần ở bên trong đại dương, hắn có lòng tin kiếm được so với trước nhiều gấp mười gấp trăm lần của cải!

Đến hiện tại, có thể lấy tùy tiện rời đi hoang đảo này lúc, hắn lại mang theo một tia không muốn.

"Ta chủ, ngài thành kính người hầu Donald, lấy khiêm tốn tư thái ca ngợi ngài, ngài là mộng cảnh cùng binh khí chúa tể. . ."

Trước lúc ly khai, Donald quỳ gối trên bờ cát, lại bắt đầu thành kính cầu nguyện.

Đối với cái này hoang đảo, hắn có tràn đầy cảm kích, chính là ở đây, hắn thu được Mộng Binh chi chủ ưu ái, hiểu rõ vị chúa tể này giáo nghĩa, đồng thời lên cấp trở thành Hải Dương thuật sĩ, nắm giữ thần bí năng lực, đối với hắn sau này nhân sinh mà nói, tuyệt đối là một bút bảo tàng khổng lồ.

Đồng thời, Donald đợi đến sau đó mới sẽ biết được, nơi này là cận đại Mộng Binh chi chủ lần thứ nhất đáp lại cầu nguyện địa phương, nếu như đơn thuần lấy Tông giáo mà nói, đều đủ tư cách phân thành thánh địa.

"Rất tốt, Donald! Ngươi đem trở lại thế gian, hướng về tín đồ niệm tụng ta tên! Bằng vào ta mộng cảnh cùng binh khí chi chủ danh nghĩa, ta tuyên bố. . . Ngươi là ta trên đất thay mặt cho người, ban đầu truyền đạo người!"

Phương Nguyên hùng vĩ đáp lại truyền đến , khiến cho Donald kích động đến cả người run rẩy, nằm rạp trên mặt đất: "Tuân mệnh, ta chủ ngài ý chí, chính là ta sứ mệnh. . ."

. . .

"Nên đi!"

Bất kể như thế nào không muốn, đến ngày thứ hai, Donald vẫn là trực tiếp bước lên đường về.

Một chiếc đơn sơ bè, chính là hắn lại lấy xuyên qua hải dương tất cả công cụ.

Trên thực tế, nếu không là sợ sệt quá mức kinh thế hãi tục, Donald liền cái này bè đều không nghĩ buộc .

Làm cái này Hải Dương thuật sĩ, nắm giữ dưới nước hô hấp cùng thao túng loài cá năng lực, muốn từ trong nước biển tách ra nước ngọt cũng là việc nhỏ như con thỏ.

Có những thứ này, hắn chỉ cần ở đáy biển chậm rãi cất bước , tương tự cũng có thể lấy đến gần nhất bến cảng.

Đồng thời, bởi kinh người cảm giác, còn có thể lẩn tránh rơi lượng lớn ám lưu cùng hải quái, đây là Donald trước làm cái này hoa tiêu sĩ nghĩ cũng không dám nghĩ tới sự tình.

Nắm giữ những năng lực này, của cải cái gì, quả thực là dường như tơ nhện giống như nhẹ nhàng mà không đáng nói đến.

. . .

Trên thực tế, ở đêm qua Donald lên cấp đồng thời, Phương Nguyên lại là so với hắn cảm nhận được càng nhiều.

"Tuy rằng lông xanh tạo hình nhượng người có chút không nói gì , bất quá khuyết điểm không che lấp được ưu điểm! Tổng thể mà nói, cái này lên cấp nghi thức vẫn là thành công, Donald quả nhiên như cùng ta dự liệu như thế, lấy phàm nhân thân, nắm giữ siêu phàm năng lực!"

Phương Nguyên nhìn Donald, trong con ngươi mang theo vẻ vui mừng.

Đối phương thành công , khiến cho hắn đối với thế giới này quy tắc lĩnh ngộ tiến thêm một bước, phản chiếu tự thân, nằm ở một loại bất cứ lúc nào đều muốn ranh giới đột phá.

"Bất quá, như vậy lên cấp, tựa hồ cũng có nguy hiểm a. . . Hải quái huyết mạch đầu nguồn, là ngày xưa tồn tại các Tà thần. . . Một khi nuốt chửng những thứ này thần bí ước số, lập tức sẽ cùng chúng nó sản sinh liên hệ!"

Loại này Tà thần, so Phương Nguyên trước nhìn thấy những kia đều khủng bố hơn.

Hoặc là nói, rất có một ít Tâm Ma ma thần mùi vị, không thể miêu tả, không thể miêu tả.

Có lúc, chỉ là quan sát đến một chút trải qua hai, ba lần qua tay tin tức dấu ấn, đều có khả năng sẽ tạo thành các loại khó giải mang tính tai nạn hậu quả.

"Thay lời khác mà nói, thế giới này tuyệt đối so với trước thần binh thế giới mạnh hơn rất nhiều. . . Ma thần cấp bậc tồn tại xa xa không ngừng một cái. .. Bất quá, bọn hắn trạng thái đều cùng ta cũng như thế, thậm chí so với ta còn muốn không chịu nổi một điểm."

Trên thực tế, Donald sở dĩ không có ở nghi thức trên bị ô nhiễm, biến thành hải quái, hoàn toàn chính là bị Phương Nguyên cản tai.

Bằng không, lấy phàm nhân thân, tiếp xúc như vậy vĩ đại tồn tại, kết cục e sợ chỉ có điên cuồng một con đường duy nhất.

"Thế giới này Tà thần, lại rất khó câu thông. . . Rất khó tìm tới bọn hắn bản thể nơi. . ."

Tuy rằng đều là bị phong ấn trục xuất, nhưng Phương Nguyên như trước không có phát hiện bất kỳ một cái Tà thần bản thể tung tích.

"Bất quá cái này cũng bình thường , dựa theo thế giới lý luận suy tính, cái này đại hàng hải thế giới thích hợp sinh vật sinh tồn khu vực, trên thực tế mới chiếm cứ toàn bộ thế giới thể lượng một phần trăm không tới, còn lại chín mươi chín phần trăm bên trong, liền tràn ngập các loại quỷ dị không gian cùng khu

vực. . ."

Đối xử Tà thần, tự nhiên làm sao cẩn thận đều không quá đáng.

Phương Nguyên phỏng chừng, tất cả Tà thần, đều hưởng thụ đến đơn độc giam giữ đãi ngộ.

Dù sao, nếu là đem tất cả Tà thần cùng nhau phong ấn, nói không chắc bọn hắn lẫn nhau nuốt chửng hấp thu, lại sẽ đản sinh ra cái gì đáng sợ đến cực điểm tồn tại đến.

"Bất quá, tuy rằng thế giới này không cho phép quá mức sức mạnh mạnh mẽ tham gia, nhưng ta dự định lại tựa hồ như vẫn là có thể được. . . Lấy tín ngưỡng lực lượng, vẫn cứ có thể lấy đầu cơ trục lợi, thậm chí như là ngày sau tín ngưỡng khởi nguồn mở rộng, không hắn không có thể mở ra thông đạo , khiến cho ta một phần ý chí hàng lâm trần thế, thu được thân thể mới!"

Phương Nguyên trong mắt giống như nhen lửa hai đám u hỏa.

Đối với hắn mà nói, cho dù thao túng người đại diện đem thế giới quấy nhiễu long trời lở đất, cũng không nhất định có chỗ tốt gì.

Chân chính thu gặt, vẫn là phải tự mình tự mình tham gia a.

. . .

Sặc!

Loan đao ra khỏi vỏ, xẹt qua trước mặt một hải tặc cái cổ.

Hắn khuôn mặt âm lãnh, có một đôi mũi ưng, một con mắt trên mang màu đen trùm mắt, vươn tay phải ra, hiện ra một viên màu đen móc sắt.

Đây là băng hải tặc Chương Ngư thuyền phó thứ hai, nhưng hiện tại, thi thể của hắn dần dần trở nên lạnh lẽo, đã mất đi bất kỳ sinh mệnh khí tức.

"Thật mạnh. . . Đây chính là hệ thống lực lượng sao?"

Orlando thu hồi loan đao, nhìn cái này cùng mình trước đồng đội người tử vong, trên mặt lại là tràn ngập một loại mừng như điên.

Ở trước mặt hắn, Hải Tặc hệ thống đã bỗng nhiên biến đổi:

"Họ tên: Orlando

Đẳng cấp: 4

Lực lượng: 3(ngươi Kỳ Lân Tí lại trở nên mạnh mẽ)

Tốc độ: 3(đao thuật cần tốc độ, quanh năm trong biển luyện tập, cũng làm ngươi có ưu việt cảm giác bình hành)

Thể chất: 1. 5(ngươi nắm giữ so với người bình thường càng thân thể cường tráng, nhưng còn kém một chút)

Tinh thần: 5(thiếu niên u, ngươi có tinh thần phương diện sở trường, cân nhắc qua trở thành một tên Ma pháp sư sao)

Thân phận: Hải tặc (băng hải tặc Chương Ngư thuyền phó thứ ba)

Sở trường: Trên biển đi (bình thường), súng kíp thao túng (bình thường), đao thuật (đại sư)

EXP: 0(tấn thăng lên một cấp cần thiết kinh nghiệm: 200) "

Lần trước hoàn thành cứu viện lão độc nhãn nhiệm vụ sau khi, hắn lên cấp cấp bốn bình dân, thu được một cái thuộc tính điểm cùng một cái sở trường điểm.

Thuộc tính điểm bị trực tiếp thêm ở về sức mạnh, mà sở trường điểm, nhưng là thêm ở đao thuật phương diện.

Sự thực chứng minh, cái này Hải Tặc hệ thống, mang đến lực lượng tăng lên, quả thực lập tức rõ ràng.

Ở trải qua một chút phiền toái cùng nguy hiểm sau khi, Orlando chuẩn xác mà nắm chặt ở một chỗ cơ hội, giết chết vẫn mạnh hơn hắn băng hải tặc thuyền phó thứ hai.

"Keng! Nhiệm vụ —— giết chóc hoàn thành!"

Hệ thống nhắc nhở âm truyền đến, lại mang đến hai trăm kinh nghiệm.

"Thăng cấp!"

Orlando không chút do dự mà điểm thăng cấp tuyển hạng, cảm giác mình mỗi một tế bào đều đang hoan hô nhảy nhót: "Cái này Hải Tặc hệ thống, cho dù là Tà thần ném ra nguyền rủa, ta cũng nhận!"

Không thể không nói, hưởng thụ hệ thống tiện lợi sau khi, hắn thì có chút không thể rời bỏ vật này.

Lực lượng tăng lên cũng còn thôi, nhưng khi hắn đem của mình đao thuật tăng lên tới đại sư cấp bậc lúc, loại kia loan đao phảng phất thành cánh tay mình kéo dài, sinh mệnh một phần như vậy cảm giác, thực tại làm người mê say.

"Keng, cấp bậc của ngươi tăng lên là 5, thu được một cái sở trường điểm! Một cái thuộc tính điểm!"

"Chú ý: Ngươi bình dân đẳng cấp đã tới hạn mức tối đa, xin mau sớm hoàn thành nhậm chức, bằng không đem không cách nào thăng cấp!"

Hệ thống nhắc nhở, lập tức hiện lên đi ra.

"Không cách nào thăng cấp?"

Orlando đương nhiên biết trong đó tính chất nghiêm trọng: "Nhậm chức? Tựa

hồ cái hệ thống này không cho là hải tặc là ta chức nghiệp, mà là cần càng thêm chuyên nghiệp hệ thống sức mạnh, tỷ như Ma pháp sư? Nhưng là. . . Ta căn bản không biết nơi nào có thể lấy học được ma pháp a!"

"Keng! Đo lường đến kí chủ lực lượng tinh thần đạt đến siêu phàm giới hạn, bình dân đẳng cấp đạt đến cực hạn, phát động chuyển chức yêu cầu, mở ra chuyển chức nhiệm vụ!"

Nhưng rất nhanh, hệ thống liền tri kỷ đưa ra lựa chọn: ". . . Chính đang tại đo lường kí chủ dữ liệu, trước mắt ngươi có thể lấy mở ra chuyển chức nhiệm vụ có: Ma pháp sư, thuật sĩ, Cuồng chiến sĩ, Huyết đao thủ!"

Nương theo lựa chọn, ở hệ thống trên màn ảnh , tương tự hiện ra tương ứng bốn cái phù hiệu.

Ma pháp sư là một quyển sách, thuật sĩ là một con mắt, Cuồng chiến sĩ là một thanh lưỡi búa, Huyết đao thủ nhưng là một thanh loan đao, mỗi một cái đều tựa hồ mang theo sức mạnh thần bí.

"Siêu phàm giới hạn!"

Orlando mắt sáng lên, hắn đương nhiên biết, phía trên thế giới này, còn có sức mạnh thần bí tồn tại.

Nhưng không nghĩ tới, chính mình đã vậy còn quá nhanh liền có thể tiếp xúc, nếu như thật sự nắm giữ thần bí góc đồ vật, có lẽ hướng về đoàn trưởng khởi xướng khiêu chiến thời gian đều có thể rút ngắn rất nhiều.

Bởi vì, băng hải tặc Chương Ngư đoàn trưởng, chính là một tên siêu phàm người!

"Như vậy xem ra, thân thể dữ liệu 5, chính là phàm nhân cực hạn?"

Orlando trực tiếp thêm một cái thuộc tính điểm đến tinh thần đi lên.

Chợt , khiến cho hắn ủ rũ tặng lại truyền đến: "Keng! Bởi tinh thần của ngươi đã đạt đến siêu phàm giới hạn, nhậm chức trước không cách nào đột phá, chú ý —— siêu phàm sau khi thêm giờ, cần đánh đổi càng to lớn hơn, tăng lên một điểm tinh thần, cần gấp đôi thuộc tính điểm!"

"Liền biết không có cái gì đơn giản!"

Orlando thở dài một tiếng, lại đem sự chú ý phóng tới sở trường phía trên:

"Keng! Loan đao (đại sư) tăng lên đến loan đao (siêu phàm), cần sở trường điểm ba, ngươi sở trường điểm không đủ! Xin tiếp tục cố gắng!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 830: Khuếch Tán

Cảng Marlan.

Đây là Inceman một cái bình thường bến cảng, mỗi ngày có mấy ngàn tấn hàng hóa phun ra nuốt vào lượng.

Bầu trời xanh thẳm liếc mắt một cái là rõ mồn một, bến tàu trên, một cái chuyên môn phụ trách đăng ký thuế vụ quan buồn bực ngán ngẩm ngáp một cái, dụi dụi con mắt.

Cho dù là bình thường bến tàu, mỗi ngày thông qua trưng thu thuyền bỏ neo cùng giữ gìn chi phí, liền không phải một số tiền nhỏ, đủ để khiến phòng thị chính một đám quan các lão gia đỏ mắt.

Hắn có thể làm được vị trí này, hiển nhiên cũng là tốn không ít tâm tư.

Chỉ là, lúc này rõ ràng vẫn chưa tới gió mùa mậu dịch mùa thịnh vượng, sau giờ ngọ thái dương lười biếng, đem sáng sớm sương mù xua tan, thực sự rất dễ dàng làm người sinh sôi cơn buồn ngủ.

Đột nhiên, hắn nhìn một phương hướng, trợn to hai mắt.

Ở xanh thẳm biển rộng phần cuối, bỗng nhiên hiện ra một điểm đen.

Cái này điểm đen thực sự quá nhỏ, thật lâu sau, mới phiêu đến bến tàu ở gần, rõ ràng là một tấm đơn sơ bè gỗ? !

"Gặp quỷ!"

Thuế vụ quan có chút say xe xoa xoa mặt, lại dùng sức nháy mắt một cái, mới phát hiện mình không có nhìn lầm, phiêu tới, xác thực là một tấm bình thường bè gỗ, liền ngư dân câu cá thuyền nhỏ cũng không bằng, đồng thời, mặt trên còn có một cái mọc ra mái tóc màu xanh lục bóng người.

Ầm!

Bè gỗ chậm rãi cặp bờ, một cái phảng phất dã nhân giống như gia hỏa bước lên bến tàu, biểu hiện tự tin mà kiêu ngạo.

"Chào ngài, vị tiên sinh này!"

Thuế vụ quan nhìn một chút chu vi binh lính tuần tra, nhất thời có sức lực, lấy giấy bút tiến lên: "Căn cứ vương quốc pháp lệnh, bất kỳ dựa vào cảng thuyền, đều phải đăng ký, xin hỏi tên của ngươi?"

Lúc này Inceman pháp luật còn mang theo điểm dã man mùi vị, tỷ như ở nội lục lãnh địa bên trong, bất kỳ rơi xuống ở trên đường thương phẩm, đều sẽ tự động biến thành bản địa quý tộc tất cả vật!

Bởi vậy, không thiếu có thiếu thông minh gia hỏa, vì kiếm tiền, cố ý đem lãnh địa bên trong con đường sửa đến loang loang lổ lổ.

Đương nhiên, như vậy một nhóm lãnh chúa, lúc này đã dần dần bị thời đại trào lưu đào thái, ở biến chuyển từng ngày Inceman tân quý so sánh xuống, có vẻ càng ngày càng không chịu nổi.

Mà ở Inceman bến cảng , dựa theo vương quốc pháp luật, chỉ cần là thuyền, nhất định phải thu lấy nhập cảng phí!

Đối với nóng lòng kiếm tiền thuế vụ quan mà nói, bè gỗ có tính hay không thuyền? Đương nhiên tính!

"Không có vấn đề. . . Ta tên là Donald!"

Donald làm một cái thân sĩ lễ, tuy rằng hắn lúc này thoạt nhìn chính là cái dã nhân, nhưng có một loại không gì sánh kịp khí thế, bổ sung câu: "Liệt Diễm Mỹ Nhân hào hoa tiêu sĩ!"

"Ồ! Trời ạ!"

Thuế vụ quan trong tay lông ngỗng bút một thoáng rơi trên mặt đất: "Nữ thần phù hộ, ngươi lại vẫn sống sót?"

"Ừm. . ."

Donald tiếng nói có chút trầm thấp: "Chúng ta tao ngộ hải tặc sự tình, đã mọi người đều biết sao?"

"Ở chúng ta cái này bến cảng mà nói, là , bởi vì ngươi thuyền trưởng đem bản bến cảng làm cái này điểm dừng cuối cùng đồng thời sớm thân lĩnh qua kho, mãi đến tận vi ước sau một tháng, từ cái kia chút đầu tư thất bại cổ đông cùng chủ nợ nơi đó, chúng ta được đến Liệt Diễm Mỹ Nhân hào tao ngộ hải tặc, toàn quân bị diệt tin tức. . . Tiện thể nhắc một câu, chiếc thuyền kia ở một cái nào đó hải tặc cảng bị đấu giá 3000 kim Garon giá tiền. . ."

Thuế vụ quan đem chính mình bản thân biết đều nói ra, mặt khác làm cái nét mặt xin lỗi: "Còn có. . . Tiên sinh , bởi vì ngài nói rõ, ta không thể không tiếc nuối thông báo ngươi, ngươi cần đi tới bến cảng trị an thự, tiếp thu quan trị an cùng hải quân phân bộ chất vấn!"

Tuy rằng từ đối phương trang phục cùng tọa giá ở trong, thuế vụ quan đã cơ bản đoán ra Donald chỉ là người may mắn còn sống sót, nhưng cần thiết thủ tục vẫn phải là qua một lần.

Ở đáy lòng, càng là đối với Donald có đồng tình.

Gặp phải hải tặc, may mắn mạng sống, chạy trốn tới trên hoang đảo, còn có thể thành công buộc thuyền tự cứu, vốn là một cái cực kỳ chuyện khó mà tin nổi.

Lấy trên biển rộng hải lưu cùng cuộn sóng, một khối bè gỗ lại có thể vượt qua, quả thực chính là kỳ tích!

Nhưng rất đáng tiếc, cái này kỳ tích người sáng tạo, đi tới Inceman sau khi, thu đến sẽ không là hoa tươi cùng tán dương, mà là tới dồn dập món nợ!

Hắn nhưng là nhớ tới rất rõ ràng, những kia đòi nợ quỷ ở trong, thì có một phần chuyên môn hướng về phía Donald đến.

Chỉ cần tin tức truyền đi, bọn họ liền tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Mà đến lúc đó, người không có đồng nào Donald, tất nhiên sẽ rơi vào một cái cực kỳ quẫn bách tình trạng, phá sản đều là tốt đẹp nhất kết cục.

"Ta rõ ràng, cảm tạ lời nhắc nhở của ngươi!"

Donald khẽ mỉm cười, móc ra một viên trân châu: "Đây là ta nhập cảng cùng bỏ neo đăng ký chi phí, còn lại chính là tiền boa của ngươi!"

"Ây. . . Tạ ơn tiên sinh!"

Thuế vụ quan xem trên tay trân châu, ánh mắt một thoáng chuyển không ra.

Dù là mở ra thời đại Đại hàng hải, trân châu mã não loại hình quý trọng phẩm như trước vô cùng đáng giá.

Đặc biệt, Donald trước mở ra túi áo trong nháy mắt đó, hắn nhìn thoáng qua, đã đánh giá ra bên trong ít nhất chứa vào gần trăm viên trân châu chứ? Mỗi một viên chất lượng, tựa hồ cũng so với trên tay mình cái này viên tốt hơn!

"Hiện tại, mang ta đi trị an thự trước, trước tiên tìm cho ta một nhà khách sạn, ta cần thật tốt ngủ một giấc, tắm, lại ăn một bữa tiệc lớn!"

Donald tự tin nở nụ cười, lộ ra răng trắng như tuyết.

Trở thành một tên Hải Dương thuật sĩ sau khi, bất kỳ đáy biển cất giấu đối với hắn đều là muốn gì cứ lấy, chỉ là một điểm món nợ, lại đáng là gì?

. . .

Vẻn vẹn là sau ba ngày, một cái chấn động tin tức, ngay khi cảng Marlan truyền ra.

Cái kia Liệt Diễm Mỹ Nhân hào hoa tiêu, mọi người đều cho rằng đã chết ở trên biển gia hỏa, dĩ nhiên xuất hiện ở chuyện xảy ra nửa năm sau, một lần nữa trở lại Inceman!

Thậm chí, không chỉ có may mắn từ hải tặc dưới tay còn sống, càng là như kỳ tích khai quật một cái trân châu bảo tàng, một lần đem tự thân món nợ trả hết nợ, trở thành một cái có chút danh tiếng phú hào!

Đối với Donald thành danh, chính thức cũng là cũng vui thấy cảnh như vậy.

Đầu tiên, chính là Donald thông qua hỏi ý, biết hắn cùng băng hải tặc Chương Ngư không có quan hệ gì.

Sau đó, chính là bến cảng cần dựng đứng một cái điển hình, kích thích càng nhiều người bước lên Hải mậu, sáng tạo của cải.

Mấu chốt nhất, vẫn là vị này Donald tiên sinh ra tay thực sự là vô cùng hào phóng, lại thêm vào Inceman đối với tài sản riêng bảo vệ vô cùng tận hết sức lực, bọn họ cũng không nghĩ làm ra cái gì vất vả không có kết quả tốt sự tình đến.

Tin tức ngầm đều là càng truyền càng thái quá.

Đến cuối cùng, trong quán rượu con ma men lời thề son sắt bảo đảm, Donald khai quật trước đây hải tặc vương bảo tàng, thậm chí chuẩn bị dùng trong đó bộ phận hướng về vương thất mua một cái tước vị!

Chờ đến những thứ này kẻ tò mò đang thảo luận Donald chuẩn bị mua nam tước vẫn là tử tước lúc, vị này cảng Marlan nhân vật nổi tiếng, lại là ngồi ở một chiếc xe ngựa màu đen trên, yên lặng đi tới một chỗ hương dã.

Inceman là hải dương quốc gia, bến cảng kiến thiết vô cùng hoàn mỹ, nhưng đến nội lục, lại có một loại mùi vị bất đồng.

Đường chân trời bên trên, một mảnh lại một mảnh bờ ruộng tung hoành thiên mạch, cực lớn máy xay gió chậm rãi chuyển, trong không khí phảng phất có một loại lúa mạch hương vị.

Xe ngựa không ngừng tiến lên, rốt cục ở một chỗ song song nhà gỗ trước ngừng lại.

Donald ăn mặc một thân màu đen áo đuôi nhạn, mang mũ dạ, cầm trong tay một cái văn minh côn, ăn mặc da hươu giày, thoạt nhìn chính là xã hội thượng lưu nhân sĩ thành công.

Hắn nhìn nhà gỗ, viền mắt có chút ướt át, tiến lên gõ gõ cửa.

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng mở ra, hiện ra một cái mái tóc màu vàng óng đầu nhỏ, còn có một đôi xanh thẳm dường như biển rộng giống như con mắt.

Nhìn thấy tiểu hài tử trong nháy mắt, Donald liền cảm giác mình tâm đều hòa tan.

"Mẹ. . . Có người xa lạ!"

Nhưng cái này tiểu cơ linh quỷ lại con mắt hơi chuyển động, trực tiếp kêu to lên.

"Lại là những chủ nợ kia sao? Ta đã từng nói với ngươi bao nhiêu lần, Donald không có chết, đồng thời hắn món nợ. . ."

Cửa phòng kéo ra, hiện ra một cái chừng ba mươi tuổi nông phụ.

Nàng ăn mặc đơn sơ, trên mặt mang theo rõ ràng tức giận, lại không che giấu nổi trong con ngươi kinh hoảng.

Hiển nhiên, ở nông thôn tin tức bế tắc, bến cảng lời đồn vẫn không có truyền tới nơi này.

Lúc này, nhìn thấy Donald, lại là lời nói hơi ngưng lại, trên tay bánh mì rổ rơi xuống trên đất.

Tuy rằng Donald nhiều một đầu lông xanh, nhưng khuôn mặt vẫn là trước cái kia, không có một chút biến hoá nào, nàng một thoáng liền nhận ra.

"Người xấu! Không muốn bắt nạt mụ mụ!"

Tiểu quỷ lúc này mở ra hai tay, phảng phất bảo hộ gà con gà mái như thế, che ở mẫu thân trước người.

"Xin lỗi. . . Ta tới chậm!"

Donald gỡ xuống mũ, đem hai người ôm đồm tiến vào trong lồng ngực, bên trong đôi mắt đã tràn đầy nước mắt: "Nia, không cần lo lắng. . . Không có món nợ, tương lai của chúng ta, đều sẽ rất tốt!"

Nghe đến đó, Nia đã sớm không thể nói chuyện, nước mắt lại một lần liền rớt xuống.

. . .

Bữa tối lấy nông thôn trình độ mà nói, đã phi thường phong phú.

Không chỉ có thơm ngát bánh mì trắng, còn có một đại bồn súp rau, cùng với một bàn lạp xưởng.

Ở bên cạnh đồ gia vị trong bình, thậm chí còn có dầu trám, muối tinh, cùng đến từ Tân đại lục hương liệu.

Tiểu tử xem tới đây, bên trong đôi mắt đã bắn ra quang đến.

"Nia. . . Những năm gần đây, khổ cực ngươi, ngươi yên tâm, tuy rằng tao ngộ hải tặc, nhưng ta gặp họa được phúc, thu được một số tiền lớn, đầy đủ chúng ta chuyển tới trong thành thị đi, tương lai tiểu Arthur đem sẽ trên trường học tốt nhất, tiến vào xã hội thượng lưu vòng tròn! Trở thành một tên thể diện thân sĩ!"

Donald nắm chặt tay của vợ, biểu thị quyết tâm.

"Ta tin tưởng ngươi!"

Nia trên mặt lập tức thì có hào quang, đem lớn nhất một ổ bánh mì bổ xuống, đặt ở Donald trước mặt trong cái mâm.

"Ở bữa tối trước , ta nghĩ trước tiên tới một lần cầu xin!"

Chờ đến muốn khởi động lúc, Donald lại là lấy ra chính mình trân như sinh mệnh vòng cổ: "Vào lần này trên đại dương. . . Ta suýt chút nữa thất lạc tính mạng, hoàn toàn là dựa vào vị này mộng cảnh cùng Binh khí chi chủ phù hộ, mới có thể sống sót trở về. . . Vĩ đại mộng cảnh cùng Binh khí chi chủ, là một cái chính thần, đáng giá ta đem tín ngưỡng cùng sinh mệnh giao phó cho hắn!"

"Nếu là như vậy. . ."

Nia chỉ là cái không có bao nhiêu kiến thức ở nông thôn nữ nhân, lúc này liền đối với tiểu Arthur nói: "Đây là phụ thân ngươi tín ngưỡng, chúng ta đồng dạng muốn duy trì tôn kính, trước tiên đặt dĩa xuống!"

"Ồ!"

Tiểu tử nghe vậy, ngoan ngoãn thả xuống bộ đồ ăn, nhìn kỹ phụ thân nhất cử nhất động.

"Cảm tạ ta chủ, ban tặng ta đồ ăn. . ."

Bởi vì không có quy định nghi thức, cầu nguyện rất là đơn giản, chỉ là nói vài câu, Donald liền cầm lấy dao nĩa: "Để chúng ta khởi động đi!"

Trong lòng lại là quyết định, đợi đến ăn sau, liền phải cố gắng hướng về hai người này giới thiệu vị này vĩ đại Mộng Binh chi chủ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 831: Văn Hào Quật Khởi

Cảng Marlan.

Phương Nguyên phảng phất một cái u linh, nhìn kỹ một chiếc xe ngựa từ trong thân thể của mình 'Xuyên' đi qua.

Chu vi, mấy người bán cá quán nhỏ trên tỏa ra nồng nặc mùi tanh, các loại âm thanh cùng người đi đường hội tụ, tạo thành một cái bận rộn chợ buổi sáng cảnh tượng.

Tuy rằng chỉ có thể lấy một cái u linh hình thái cất bước thế giới, nhưng hắn đã phi thường thỏa mãn.

Ít nhất, so với trước tuyệt đối người quan sát hình thái, chính là một cái cực lớn tiến bộ.

"Hừm, tổng hợp lại với nhau xem, nơi này rất giống kiếp trước Âu Châu thời đại Đại hàng hải, nhưng lại có căn bản tính không giống!"

Phương Nguyên lững thững mà đi, đi tới đề phòng nghiêm ngặt hoàng gia bến tàu.

Ở nơi đó, từng chiếc từng chiếc dữ tợn cự hạm giống như lẳng lặng nằm phục Cự thú, cho người một loại nguy hiểm mà khủng bố cảm giác.

Đặc biệt, ở trong đó, có mấy chiếc cả người bao trùm thiết giáp, trọng tải kinh người cực kỳ, thân thuyền trên pháo quản cũng nhiều đến dọa người 'Thế lực bá chủ' !

"Tàu chiến bọc thép?"

Phương Nguyên có thể tưởng tượng được đến, một chiếc như vậy hung vật đi đến biển rộng bên trên, bình thường võ trang thuyền hải tặc quả thực bị va chạm liền muốn trở thành mảnh vỡ.

Thậm chí, cho dù là ngày đó con bạch tuộc hải quái, cũng không nhất định có thể làm sao được đối phương.

Bất quá, loại này tàu chiến bọc thép tạo hình thì có chút kỳ dị, không chỉ có buồm, càng có ống khói cao lớn, rõ ràng là hơi nước buồm hỗn hợp động lực.

"Cách mạng công nghiệp a!"

Phương Nguyên như vào chỗ không người ở chiến hạm tới về dò xét, không khỏi cảm khái một câu.

Cho dù hoàng gia hạm đội đề phòng nghiêm ngặt, thậm chí có siêu phàm người tọa trấn, cũng hoàn toàn không thể phát hiện hắn mảy may tung tích.

Đặc biệt đang nhìn đến này đài còn so sánh nguyên thủy, thô to cồng kềnh cơ khí lúc, Phương Nguyên nhất thời nở nụ cười, mang theo một loại phảng phất nhìn thấy người quen cảm giác thân thiết.

"Trên thực tế, thời kỳ này hơi nước tàu chiến, vẫn đúng là không nhất định có thể thắng được những kia năm ngôi siêu cấp thuyền lớn. . . Nhưng đây chính là một loại khuynh hướng!"

Cơ khí lực lượng thay thế nhân lực, vốn là một loại xã hội tiến bộ.

Dù như thế nào, bóc lột cơ khí, dù sao cũng hơn bóc lột người đến hay lắm.

Đồng thời, máy chạy bằng hơi nước lực lượng, là có thể lấy phục chế, đi vào thiên gia vạn hộ, điểm này mới trọng yếu nhất.

Nếu không thì, như chỉ là này điểm siêu phàm lực lượng, lại đáng là gì đây?

"Nếu bàn về chân chính tàu chiến, chất gỗ chỉ là bia đỡ đạn, tàu chiến bọc thép cũng chỉ là nhập môn, chân chính có thể rong ruổi hoàng kim đường hàng hải, các biển lớn, vẫn là truyền thuyết trong Ma Năng hạm!"

Ma Năng hạm!

Tên như ý nghĩa, chính là dùng thần bí trắc lực lượng làm vì động lực mà chế tạo tàu chiến, nổi danh nhất chính là U Linh thuyền truyền thuyết.

Đương nhiên, bởi phụ ma các phương diện vấn đề, toàn bộ bên trong đại dương nắm giữ Ma Năng hạm thế lực rất ít không có mấy, nhưng mỗi một cái đều là độc bá nhất phương tuyệt đối bá chủ cấp tồn tại.

Có thể nói, băng hải tặc Chương Ngư ở cái này các loại tồn tại trước mặt, quả thực liền lông đều không phải.

. . .

"Ca ngợi ta chủ, ngài là mộng cảnh cùng binh khí chúa tể!"

"Ta nguyện lấy thành kính tâm niệm thờ phụng ngài! Nhìn ngài chấp thuận ta niệm tụng ngươi tên!"

. . .

Rất nhanh, ở Phương Nguyên bên tai, từng đạo từng đạo cầu nguyện tiếng truyền đến.

Trên thực tế, cũng chính bởi vì những thứ này tín ngưỡng lực lượng hội tụ, mới làm hắn thoáng đột phá thế giới hạn chế, ở Chủ thế giới trong biến ảo ra một cái u linh giống như ảo ảnh.

Lúc này hơi suy nghĩ, liền trực tiếp trở lại Donald một nhà phụ cận.

Trải qua sự kiện lần này sau khi, Donald đã đem mẹ con hai người mang tới trong thành phố ở lại.

Lọt vào trong tầm mắt, là một toà hai tầng tiểu biệt thự, phía trước còn mang theo một cái hoa viên.

Từng cái từng cái cầu nguyện âm thanh , từ biệt thự trong phòng khách truyền ra.

Nam quản gia đối với chuyện này lại là không cảm thấy kinh ngạc, mắt nhìn thẳng chú ý mỗi một cái khách nhân, dự bị bất cứ lúc nào thỏa mãn bọn họ cần.

"Tốt. . . Chỉ cần thành kính thờ phụng ta chủ, cuối cùng thu được hắn đáp lại!"

Tín đồ ở trong, Donald một mặt thần côn nói.

Hắn là tuyệt đối tin tưởng Phương Nguyên tồn tại cuồng tín đồ, đồng thời tích cực khuyên nhủ thê tử của chính mình cùng hài tử thờ phụng vị này Mộng Binh chi chủ.

Bởi vì Donald rất rõ ràng, đây là một cái thế nào vĩ đại mà hùng hồn tồn tại!

Những kia ngày xưa kẻ chi phối, từng cái từng cái tự nhiên phi thường mạnh mẽ, cũng có quỷ dị năng lực, nhưng ở chuyện như vậy hùng hồn độ trên, so với Mộng Binh chi chủ mà nói lại là kém xa tít tắp.

Dựa vào từ bên trong đại dương chiếm được trân châu, Donald mua một căn biệt thự nhà trọ, đem còn lại kim Garon toàn bộ tồn tại ngân hàng, lại mời quản gia người hầu, lập tức liền trải qua hạnh phúc thượng đẳng nhân sinh sống!

Cái gì loại là thượng đẳng người?

Vào lúc này bến cảng cư dân xem ra, có thể mỗi ngày không có việc gì, chỉ dựa vào thổ địa tiền thuê cùng lợi tức sinh hoạt người, mới thật sự là thể diện

thân sĩ.

Tuy rằng xã hội trên theo đuổi của cải bầu không khí dần dần nồng nặc, nhưng thuyết pháp như vậy vẫn là một lần rất có thị trường.

Đã từng là Inceman, chính là như vậy một cái lấy lao động làm vì sỉ quốc gia.

Càng không cần phải nói, lúc này ngân hàng Hoàng Gia hàng năm lãi suất đạt đến 10%! Đối với bất kỳ gửi vào người đầu tư mà nói, đều là phúc âm cùng thiên đường.

Như thế vài bước đi xuống, Donald lập tức hoàn thành chuyển hình.

Hầu như tất cả người quen biết, đều biết cái kia xui xẻo hoa tiêu, thông qua tự thân nỗ lực, thành công bước vào xã hội thượng lưu, đã biến thành một tên không cần công tác thể diện thân sĩ.

Bọn họ điên cuồng ước ao, sùng bái Donald, trở thành Donald chen chúc.

Chính là mượn cái này hài lòng bắt đầu, Donald mới có thể đem tín ngưỡng của chính mình thuận lợi truyền bá ra ngoài.

Lúc này Inceman bầu không khí vẫn là tương đương mở ra, chỉ cần không phải truyền bá một ít tà giáo, chính thức thái độ vẫn là hết sức văn minh.

Huống chi, lúc này Donald còn chưa có bắt đầu chính thức truyền giáo, tối đa chính là mở ra một cái định kỳ phòng khách, tiến hành một ít tuyên truyền.

Đương nhiên, tình huống như thế nếu như phát triển được tốt, đến cuối cùng, chính là lễ bái mô hình.

"Chư vị, lần này ta lại tiến vào một chút món tráng miệng, mọi người mời tùy ý dùng điểm!"

Đối với đã là Mộng Binh chi chủ tín đồ anh chị em, Donald lại là rất rất lạc

quan, để quản gia mang theo người hầu bưng lên lượng lớn thơm ngát bánh ga tô.

"Oa. . . Đây là tinh bột mì làm đặc cấp bánh ngọt, đồng thời phía trên còn gia nhập mật ong chứ?"

"Như vậy say lòng người vị ngọt, thật là làm người dư vị!"

Những thứ này giống như tiểu thị dân, một năm cũng chưa chắc có thể xa xỉ như vậy một lần.

Donald cử động, lập tức vì hắn kéo đến càng nhiều ca ngợi cùng khen tặng.

Hắn ý cười dịu dàng cùng người chung quanh trò chuyện, thần thái lễ phép mà tôn kính , khiến cho mỗi một cái khách đều như gió xuân ấm áp.

Nhưng chỉ có Donald trong lòng mình, mới biết hắn điểm yếu ở nơi nào.

"Căn cơ quá đơn bạc. . . Lúc này ta, tài sản đạt đến xã hội thượng lưu ngưỡng cửa, lại căn bản không có thu được chủ lưu xã hội tiếp nhận. . . Lúc này chu vi quay chung quanh đều là một đám tiểu thị dân!"

"Người như vậy, mặc dù là phát triển ta chủ tín ngưỡng tốt nhất đối tượng, nhưng đối với ngày sau giáo hội phát triển, lại là bất lợi. . . Tất cả những thứ này, chỉ có dựa vào ta để đền bù, lẽ nào. . . Thật sự phải bỏ tiền mua một cái tước vị? Nhưng loại này chi tiêu, trước mắt ta ở bề ngoài tích trữ tuyệt đối không đủ, chẳng lẽ còn lại muốn khai quật một cái 'Đáy biển bảo tàng' ? Cái kia thực sự quá đáng chú ý."

Như vậy vẻ u sầu, vẫn chờ đến có khách cao hứng mà về, Donald một thân một mình trở lại thư phòng phía sau, đều như trước tồn tại.

"Ta chủ a. . . Ngài là ta đi tới chỉ dẫn, trong bóng tối ngọn đèn sáng, nguyện ngươi có thể cho ta dẫn dắt. . ."

Trời tối người yên lúc, Donald lần thứ hai bắt đầu rồi cầu nguyện.

"Donald, ta thay mặt cho người, trung thành người hầu!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, bắt đầu đáp lại: "Ngươi có quấy nhiễu gì?"

"Vĩ đại Mộng Binh chi chủ , ta nghĩ mau chóng đánh vào xã hội thượng lưu, làm vì ta chủ tín ngưỡng truyền bá sáng tạo càng nhiều lương điều kiện tốt."

Donald không chút do dự mà nói: "Nhưng lúc này. . . Ta gặp phải bình cảnh, bất luận ta làm ra bao nhiêu nỗ lực, những kia chân chính thượng đẳng người, vẫn là đem ta coi là nhà giàu mới nổi, nông thôn đến nhà quê."

Làm cái này một cái đảo quốc, Inceman có đóng kín truyền thống.

Cho dù chịu đến mới phát kinh tế cùng thế lực xung kích, những kia chân chính cao cấp quý tộc, vẫn là duy trì nhất định ảnh hưởng.

Chuyện như vậy, trừ phi gặp may đúng dịp, bằng không căn bản không vội vàng được.

Phương Nguyên biết được, dù là Donald tiêu tốn vốn liếng, hướng về quốc vương mua tới một cái tước vị, kết quả cuối cùng cũng chỉ khả năng là tiếp tục ngồi chết nhà giàu mới nổi tên tuổi.

"Không có quan hệ, ta người hầu, ngươi nỗ lực, ta đã thấy, ta vì ngươi chuẩn bị kỹ càng một khối đi về xã hội thượng lưu nước cờ đầu!"

Phương Nguyên trực tiếp ý niệm truyền âm nói.

Đối với Donald thân phận cùng phát triển, hắn xác thực có một ít quy hoạch.

Bây giờ nhìn lại, đầu tiên vẫn là muốn để Donald thành danh!

Tiếng tăm, có lúc chính là tốt đẹp nhất nước cờ đầu.

Mà làm sao tăng lên tiếng tăm đây? Của cải cùng thám hiểm, chỉ là sơ cấp nhất một mặt, thậm chí còn sẽ gia cố trên người nhà giàu mới nổi ánh tượng.

Ngoài ra, chính là trở thành công chúng nhân vật, tỷ như nổi danh diễn viên, cùng với tác giả văn hào loại hình.

Ở Inceman, kịch diễn viên địa vị kém xa tít tắp văn hào, bởi vậy Phương Nguyên cho Donald chọn lựa, chính là một cái văn sao con đường.

Lấy Phương Nguyên lịch duyệt cùng kiến thức, trực tiếp tìm tòi ra đến một ít truyền thế danh thiên, lại giao cho Donald làm lần đầu đã thành công, quả thật không hề có một chút vấn đề.

Donald vốn là một cái người có ăn học, bằng không cũng nên không được hoa tiêu, đồng thời ghi chép hàng hải nhật ký.

Một người như vậy, lại thoáng bao giả bộ một chút, ngụy trang thành một cái văn hào, lại có một tay mới mẻ độc đáo mạo hiểm cố sự, ở xã hội thượng lưu vẫn là rất được hoan nghênh.

Bằng không, như chỉ là một cái may mắn Thám hiểm gia, cho dù đi tới những kia tiệc rượu phía trên, cũng tám thành chỉ là một cái thằng hề.

Đồng thời, Phương Nguyên còn có chính mình dã tâm.

Hắn muốn mượn Donald tay, chơi một vố lớn.

Tốt nhất là hoàn toàn thay đổi thế giới này tiến trình, chỉ có thế giới tuyến biến hóa, mới có thể xúc động càng nhiều lượng biến đổi, thu được càng nhiều cơ hội.

Bởi vậy, lựa chọn tác phẩm, liền không thể là văn học tính chất, trái lại hắn là hướng về kinh tế xã hội học cự áp sát.

Đã như thế, Donald thân phận nhãn mác, liền từ một cái thằng hề nhà giàu mới nổi, đã biến thành kinh tế học đạo sư.

Inceman dù sao vẫn không có trải qua Phương Nguyên kiếp trước như vậy tin tức nổ tung, chuyên gia, đạo sư loại hình xưng hào, còn là phi thường đáng giá.

"Ta chủ, ngài ý chí, chính là ta sứ mệnh, không biết ngài muốn ta hoàn thành, là cái gì loại tác phẩm?"

Donald kiên định hỏi.

"(quốc phú luận)!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 832: Nổi Danh

Ở Phương Nguyên kiếp trước, có một bản (quốc phú luận) phi thường nổi danh, được xưng là hiện đại kinh tế học tiên phong, ở tư bản chủ nghĩa phát triển trong quá trình sản sinh cực kỳ sâu sắc ảnh hưởng.

Tuy rằng bởi vì một số lịch sử hạn chế, có chút khác biệt, nhưng người không phải thánh hiền, vẻn vẹn ở đương thời mà nói, nên sách tác giả bằng này nhất thời trở thành kinh tế học bên trong nhân vật nổi tiếng, thu được rất nhiều nhà tư bản tôn kính.

Căn cứ Phương Nguyên khoảng thời gian này điều tra, Inceman tuy rằng tiến vào thời đại Đại hàng hải, đồng thời hơi nước động lực cũng đưa vào sử dụng, nhưng thượng tầng tư tưởng vẫn là nằm ở một cái hỗn loạn kỳ, hoặc là nói, ở kinh tế học trên, không có một quyển chân chính mạnh như thác đổ hồng thiên cự trứ đến chi giữ thể diện, không nghi ngờ chút nào, đây chính là Donald cơ hội.

Cho tới mảnh này cự trứ làm sao mà đến?

Ở kiếp trước, hắn đã từng lật xem qua một lần.

Đương nhiên, chỉ là qua loa xem lướt qua, xem qua liền quên loại kia, nhưng không muốn đã quên, Phương Nguyên chính là Mộng Sư!

Từ khi trở thành Mộng Sư sau khi, là có thể tùy ý điều động trí nhớ của chính mình, mở ra rất nhiều phủ đầy bụi bảo tàng, dù là năm đó chỉ là nhìn thoáng qua, lúc này cũng là rõ ràng trước mắt, một chữ không rơi.

Thuần túy thuật lại đi ra tự nhiên là ngớ ngẩn, nhưng trải qua một phen sửa chữa sau khi, tuyệt đối có thể càng thêm thích ứng cái thời đại này.

Dựa vào cái này, hoàn toàn có thể khiến Donald một pháo gặp may.

"Tuân mệnh, ta chủ, chỉ là. . ."

Donald mặt hiện nổi lên ra một tia nghi ngờ: "Ban đầu ta chỉ là làm qua một quãng thời gian học đồ, mới học được đọc viết kỹ xảo. . . Sợ rằng không ai dám tin ta!"

Đối với những kia xã hội thượng lưu khinh bỉ, hắn nhưng là tràn đầy lĩnh hội.

"Cái này rất đơn giản, ngươi liền nói là chính mình tự học , bởi vì ngươi thời gian nhàn hạ rất yêu thích đọc có quan hệ phương diện kinh tế sách. . . Thực sự không được, còn có thể nói thẳng là thần khải!"

Phương Nguyên khóe miệng mang theo một tia vi diệu độ cong.

Cho dù có người phát hiện trong đó vấn đề, thì thế nào?

Hoặc là nói, Donald bản thân, chính là một cái kẽ hở khổng lồ, mãnh liệt như thế độ tương phản, chính là muốn hấp dẫn ánh mắt, đem bọn họ chuyển đến tín ngưỡng vấn đề tới!

Ngược lại Mộng Binh chi chủ cũng không phải cái gì Tà thần.

Thậm chí, hắn còn nắm giữ rất nhiều siêu trước kiến thức cùng nhượng người thu được lực lượng thần bí nghi thức, chỉ cần thâm nhập vào giải sau người, tám thành đều sẽ dao động một phen.

Lúc này Phương Nguyên xoắn xuýt, vẫn là rốt cuộc muốn không muốn liên quan đến máy chạy bằng hơi nước cơ giới cùng kinh tế lĩnh vực đây?

Ở cái này đại hàng hải cùng cách mạng công nghiệp liên hợp tiến hành thời

đại, hai cái này lĩnh vực, tựa hồ so với mộng cảnh cùng binh khí còn muốn càng có giá trị một điểm.

. . .

Lại là một cái tốt đẹp sáng sớm.

Thomas ăn mặc áo ngủ, nhàn nhã ăn bữa sáng.

Màu trắng bàn ăn bày lên, là thịt lợn muối, trứng ốp lếp, bánh mì, pho mát, cùng với mới mẻ nhất hoa quả.

Ở bên cạnh hắn, một tên quản gia chính đang tại cẩn thận mà vì hắn ủi nóng báo.

Chờ đến hắn sau khi ăn xong, liền vừa nhàn nhã uống cà phê, vừa lật xem đã không có mực in sờ chạm tin tức.

"Hương liệu quần đảo tao ngộ bão táp, năm nay sản lượng giảm nhiều, hương liệu giá cả e sợ còn muốn tăng mạnh!"

"Ở vào Hắc Giác bờ biển vườn trồng trọt gặp phải thổ tiến công, tử thương nặng nề!"

"Biển Ác Mộng nơi nào đó trên hòn đảo lớn phát hiện cực lớn ngân khoáng. . . Cái này cũng thật là một tin tức tốt!"

. . .

Thomas là một tên hiệp sĩ, trước mắt làm thuê tại Floren tử tước, đảm nhiệm cố vấn chức.

Làm cái này trong quý tộc thấp nhất một đương, làm đầu cấp quý tộc phục vụ, đồng thời thu được thù lao, cũng không phải là cái gì khó có thể mở miệng sự tình.

Bất quá, Thomas đắc ý nhất, không phải thân phận của chính mình cùng chức vị, mà là hắn vẫn là một tên học giả! Nghiên cứu kinh tế học học giả!

Cái này cũng không phải tự phong, mà là từ từ tích lũy lên danh dự , liền ngay cả Inceman học viện Hoàng Gia, cũng mời mọc hắn trở thành kinh tế học viện cả đời giáo sư thỉnh giảng.

Như vậy vinh dự, đương nhiên làm hắn trở thành thượng lưu tụ hội bánh bao, một số cao cấp văn hóa phòng khách, nếu như không có hắn dự họp, lập tức sẽ trở nên kém vẻ không ít.

Đương nhiên, Thomas cũng có chính mình ngạo khí, đến tuổi già, tinh lực dần dần không chịu nổi, càng là cực nhỏ tham gia những kia không phải chuyên nghiệp tính phòng khách cùng tụ hội.

"Tốt, ta quản gia, ngày hôm nay ta nhật trình có cái gì sắp xếp?"

Đem cuối cùng một hớp cà phê ngậm trong miệng, dư vị cái kia trước tiên khổ sau cam tư vị, Thomas chậm rãi hỏi.

"Ngài hôm nay cần dự họp một nhà xưởng đóng tàu khai trương điển lễ, còn có, Dolisa phu nhân đã cho ngài đưa đến ba lần mời. . ."

Quản gia cẩn thận tỉ mỉ nói .

"Dolisa. . . Cái kia nhiệt tình tiểu cô nương!"

Thomas lẩm bẩm, phảng phất một cái trộm được kẹo tiểu hài tử, dư vị đã từng là ngọt ngào mùi vị: "Nếu như ta trẻ lại ba mươi tuổi là tốt rồi. . ."

"Mặt khác, ngài thu đến một phần giấy viết thư, đến từ Donald!"

Quản gia cuối cùng nói.

"Donald. . ."

Thomas hơi nghi hoặc một chút, chợt gõ gõ đầu của chính mình: "Ta nghĩ ra rồi. . . Cái kia may mắn tiểu tử?"

Tao ngộ hải tặc, có thể may mắn còn sống sót, đồng thời còn kiếm lời một bút, xác thực là vô cùng may mắn, hắn đối với Donald toàn bộ ấn tượng, cũng là tận ngừng ở đây.

"Đúng!"

Quản gia lấy ra một cái dày đặc thờ phụng: "Giấy viết thư đã đã kiểm tra, không có vấn đề!"

Nghe đến đó, Thomas đem giấy viết thư rút ra.

Bên trong là một phong thư, còn có một tờ bản thảo.

"Bản nháp?"

Thomas đầu óc mơ hồ mà nhìn giấy viết thư, ở phía trên kia, Thomas lấy khiêm tốn tư thái hướng về hắn thăm hỏi, cũng nói gần nhất quan sát kinh tế học cuốn sách, có chút cảm ngộ, cố ý viết ít thứ đi ra, xin hắn góp ý.

"Ồ? Đây là nữ thần ở nói đùa ta sao? Một cái thủy thủ, nói với ta hắn viết một phần kinh tế học luận văn?"

Thomas trực tiếp lầm bầm một tiếng, trong con ngươi tràn đầy khinh bỉ: "Ném xuống ném xuống. . . Một cái mưu toan chen vào xã hội thượng lưu thằng hề, nghĩ xuất danh nghĩ điên rồi sao?"

"Tuân mệnh!"

Quản gia đang muốn tiến lên, đột nhiên lại nhìn thấy Thomas tay vẫy một cái: "Chờ một chút. . ."

Ở giấy viết thư mặt sau, Donald trực tiếp thừa nhận, hắn không chỉ có đem

này bản cảo gửi cho Thomas, còn có cái khác mấy cái có tiếng học giả, thậm chí học viện Hoàng Gia cùng tòa soạn xuất bản thương, nói rõ là muốn không tiếc đánh đổi mở rộng ý tứ.

Một cái nhà giàu mới nổi nện tiền xuống, chung quy là có chút hiệu quả.

Bởi vậy, Thomas trầm ngâm xuống, vẫn là cầm lấy bản thảo: "Liên quan tới quốc dân của cải tính chất cùng nguyên nhân nghiên cứu? Lớn như vậy đầu đề, ha ha. . ."

Hắn nhìn xuống, mấy phút sau khi, sắc mặt lại là trở nên hơi nghiêm nghị lên.

". . . Người ở kinh tế trong cuộc sống lợi mình tính, là nghiên cứu thị trường kinh tế tiền đề. . ."

"Dựa vào thị trường cái này 'Không nhìn thấy' tay, tới quản lý kinh tế. . ."

. . .

Càng nhìn xuống, Thomas con mắt càng sáng, thậm chí bàn tay cũng bắt đầu khẽ run lên: "Chuyện này. . . Không thể. . . Một cái thủy thủ, làm sao có thể viết ra vật như vậy?"

Bản này luận văn, thực sự là đem trong đầu hắn một số mơ mơ hồ hồ luận thuật, cùng với một chút chắc chắn bất định quan điểm, tinh chuẩn nói ra, cho hắn một loại vui sướng tràn trề cảm giác.

"Donald sao?"

Lặp lại đọc ba lần, liền khai trương điển lễ cùng Dolisa phu nhân đều hoàn toàn quên hết đi Thomas, bắt đầu suy nghĩ tỉ mỉ lên Donald người này đến.

"Thực sự là. . . Đáng tiếc. . ."

Sau một hồi lâu, hắn thở dài một tiếng.

Lấy ánh mắt của hắn, đương nhiên có thể thấy được, bản văn chương này vừa ra, sẽ ở kinh tế học nghiên cứu trong lĩnh vực gợi ra thế nào động đất.

Không chút khách khí nói, tán dương cùng danh tiếng địa vị, đem sẽ lũ lượt kéo đến, tác giả bản thân tuyệt đối sẽ thanh danh vang dội.

Thậm chí, chính là hỗn cái học viện Hoàng Gia giáo sư danh hiệu, cũng đầy đủ.

Điều này làm cho Thomas lại có thâm trầm đố kị.

Dù sao, hắn mặc dù đã là giáo sư thỉnh giảng, lại không có bao nhiêu đem ra được nghiên cứu cùng luận văn, nếu như bản này luận văn là hắn viết, vậy tuyệt đối sẽ đem hắn tiếng tăm rút đến một cái chưa từng có mức độ!

Trong lúc nhất thời, cái ý niệm này giống như rắn độc giống như, chiếm giữ đầu óc của hắn.

Đáng tiếc, nhìn một chút trước giấy viết thư, Thomas lại là cười khổ một tiếng: "Không được a. . ."

Đối phương đã thanh danh, 'Xem xét bản thảo người' không ngừng chính mình một cái, nếu như giành trước phát biểu, những kia giấy viết thư chính là chứng minh tốt nhất.

Đương nhiên, như vẻn vẹn chỉ là điểm ấy, Thomas tự tin có thể ép tới xuống đi.

Dù sao, một cái nhà giàu mới nổi, làm sao cùng mình quan hệ đấu? Nếu như đối phương không thức thời, hoàn toàn có thể lấy cả được đối phương thân bại danh liệt.

Nhưng mà, lần này cái kia Donald đưa cho ra luận văn, cũng chỉ có một nửa!

! !

Cái này liền rất đòi mạng, đủ để bỏ đi tất cả mơ ước.

"Donald sao? Để cho hắn tới gặp gỡ ta đi! Bản này luận văn viết rất khá, nhưng một ít tìm từ cùng chuyên nghiệp thuật ngữ còn cần sửa chữa một thoáng. . ."

Thomas suy nghĩ một chút, lập tức thì có quyết định.

Cho dù không cách nào thành là thứ nhất tác giả, có thể sượt cái thứ hai tác giả vị trí cũng không sai.

Đến lúc này, hắn nhưng là đúng cái thứ ở trong truyền thuyết nhà giàu mới nổi, nổi lên mãnh liệt hứng thú.

Dù sao, một cái quanh năm chạy biển thủy thủ, dĩ nhiên có thể viết ra loại này kinh tế học cự, thấy thế nào làm sao không bình thường!

Hắn không biết chính là.

Tình cảnh này, ở Inceman mỗi cái nổi danh học giả trong nhà, ở học viện Hoàng Gia bên trong, đều là liên tiếp trình diễn.

Trong lúc nhất thời, tên Donald hoàn toàn phát hỏa.

"Ta chủ. . ."

Nguyên bản bị chân chính quý tộc lạnh nhạt Thomas, nhìn liên tiếp tiệc rượu mời, lại là vẻ mặt đau khổ.

Những thứ này đều là chân chính xã hội thượng lưu thư mời, tương đương với bị tiếp nhận tiến vào vòng tròn.

Nhưng là hắn thực sự phân thân thiếu phương pháp.

Lại nói, hắn cũng phi thường sợ sệt.

Dù sao, Donald rõ ràng biết rằng chính mình nội tình, để cho hắn tính tính hàng hải con đường, ghi chép xuống hàng hải nhật ký, cái này không có vấn đề gì.

Nhưng vừa nhắc tới cái gì kinh tế thuật ngữ, thậm chí phức tạp mô hình, hắn chín thành muốn luống cuống.

"Không cần lo lắng, ta thay mặt cho người, ngươi lúc này cần làm, chính là không ngừng khai hỏa tiếng tăm!"

Từ khi đem (quốc phú luận) tuyên bố sau khi đi ra ngoài, Phương Nguyên thì có một loại cảm giác kỳ dị.

Một loại nào đó đại thế, chịu đến chính mình ảnh hưởng, thậm chí bắt đầu lan đến gần chu vi.

Nguyên bản, Donald vận mệnh sẽ không có cái gì khúc chiết.

Nhưng lần này một thoáng náo động cả nước, lập tức liền rước lấy một chút ám lưu.

Bất quá, bản thân của hắn chính là một cái siêu phàm người, ứng đối với lên cũng sẽ không có vấn đề gì, thậm chí chưa chắc đã không phải là một cơ hội.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 833: Phục Kích

"Đã có ba vị học giả đồng ý cùng ta liên danh phát biểu văn chương, cũng liên hệ tòa soạn cùng xuất bản thương. . . Đầy đủ, tiếp đó, chính là dựa theo ta chủ ý chí, lập tức đem (quốc phú luận) phát hành đi ra ngoài, ít nhất phải để toàn bộ Inceman người văn minh cũng nghe được. . ."

Donald xuống xe ngựa, yên lặng suy tư.

Hắn lúc này phi thường biết điều, ăn mặc quần áo màu đen, cổ áo dựng đứng lên, che khuất nửa bên khuôn mặt.

Nguyên bản , dựa theo kế hoạch, là muốn bất kỳ mời đều đẩy rơi, chuyên tâm ở nhà dưỡng tên.

Nhưng những người khác mời đều tốt đẩy, vị này Thomas hiệp sĩ lại là cảng Marlan thực quyền nhân vật, mạng lưới liên lạc rất lớn, không thể không đến.

Lại nói, đối phương cũng rất có thành ý.

"Hả? Nơi này. . . Tựa hồ không phải Thomas hiệp sĩ biệt thự. . . Richmond, ngươi. . ."

Donald lập tức quay đầu, chợt liền nhìn thấy chính mình phu xe một mặt dại ra vẻ mặt, bỗng nhiên nhuyễn ngã trên mặt đất.

"Ngươi chính là Donald?"

Từ phía trước trong phòng, một tên ăn mặc lớn váy đỏ diễm lệ nữ nhân đi ra: "Tựa hồ cũng rất bình thường sao? Đi theo ta đi!"

"Dựa vào cái gì?"

Donald môi hơi động, lại ngơ ngác phát hiện từ nữ nhân trong con ngươi, bắn ra hai đám tinh quang đến, thẳng tắp đi vào con mắt của hắn.

Nếu như là người bình thường, gặp phải thủ đoạn như vậy, e sợ lập tức liền muốn biến thành một cái xác chết di động con rối, mặc cho điều khiển.

Donald suy nghĩ một chút, lại là không có bại lộ, thuận theo để quang mang xâm lấn, sắc mặt nhất thời trở nên thẫn thờ lên.

"Ha ha. . . Ngoan bảo bảo, đi theo ta!"

Nữ nhân hiển nhiên đối với chính mình thủ đoạn rất là tự tin, đắc ý rên lên cười nhỏ, để Donald theo nàng, đi tới nhà gỗ bên trong.

"Ha ha. . . Quá đơn giản!"

Nữ nhân đem Donald mang tới trong mật thất dưới đất, lười biếng triển khai thân thể: "Đương nhiên. . . Coi như rất dễ dàng, nhiệm vụ lần này cống hiến cũng không có thể thiếu. . ."

"Không có vấn đề! Chúng ta 'Nightingale' lại một lần thành công dùng mị lực của nàng bắt được một cái váy dưới chi thần. . ."

Hai cái khoác đấu bồng nam nhân từ trong bóng tối đi ra: "Xác thực là mục tiêu sao?"

"Hừm, Donald, nguyên Liệt Diễm Mỹ Nhân hào trên hoa tiêu, hơn nửa năm trước tao ngộ hải tặc, may mắn đào mạng, đồng thời thu được một túi trân châu!"

Một thành viên khác trả lời, hiển nhiên đối với chuyện này đã sớm chuẩn bị.

"Hải tặc cùng bảo tàng cũng không phải là then chốt. . ."

Thứ nhất người áo đen vẻ mặt nghiêm túc: "Chúng ta cần biết rõ, vẫn là hắn tại sao lại viết ra (quốc phú luận) như vậy cự trứ. . . Ta chủ. . ."

Hắn nói đến một nửa, lập tức câm miệng không nói, trên mặt mang theo vẻ cảnh giác, đối với Nightingale nháy mắt ra dấu.

"Ha ha. . . Yên tâm đi, không người nào có thể từ ta hoặc mị bên trong chạy trốn ra ngoài. . ."

Nightingale tiểu thư tự tin nói, bước mèo bước lên trước, hai tay nâng Donald khuôn mặt , khiến cho bốn mắt nhìn nhau, môi đỏ nhẹ động, lấy mê ly tiếng nói, phun ra rắn độc chất lỏng giống như lời nói: "Tên của ngươi. . ."

"Donald!" Donald trên mặt tựa như tỉnh không phải tỉnh, lấy một loại mơ hồ tiếng nói trả lời.

"Ngươi nhà ở nơi nào?"

"Cảng Marlan!"

"Vợ cùng con trai là ai?"

. . .

Liên tiếp mấy cái ung dung vấn đề qua đi, Nightingale tiểu thư trong con ngươi lóe qua một tia sáng chói: "Lúc trước ở trên đại dương, đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Còn có. . . Ngươi tại sao có thể viết ra (quốc phú luận)?"

"Đó là bởi vì. . . Ta chủ che chở!"

Đột nhiên, Donald tiếng nói một thoáng rõ ràng lên, thậm chí, lông xanh phía dưới trong ánh mắt, càng là mang theo một tia ý trêu tức.

'Không được!'

Nightingale tiểu thư nhanh chóng lùi về sau, nhưng lúc này, một cái cứng như sắt thép nắm đấm, liền nện ở trên bụng của nàng.

"Nôn. . ."

Nàng vốn là không lấy thể lực am hiểu, chịu đến sự đả kích này, nhất thời ngã trên mặt đất, chớp chớp dường như một con tôm lớn, phun ra giấm chua.

"Đáng tiếc. . . Nguyên vốn còn muốn nhiều cạy điểm tình báo!"

Donald vận động xuống gân cốt, nhìn kỹ trước mặt hai cái người áo đen: "Các ngươi. . . Đến cùng là ai? Thuộc về cái gì thế lực?"

"Donald tiên sinh, xem ra ngươi tựa hồ có hơi nằm ngoài dự đoán của chúng ta!"

Người áo đen từ từ nói, từ trong lồng ngực móc ra một cây súng kíp.

Đang lúc này, người đứng bên cạnh hắn nhưng là không nói một lời, nhanh chóng đập tới, giống như một con săn mồi báo săn.

"Nước!"

Thấy vậy, Donald chỉ là nhẹ nhàng hô một câu.

Một tầng dòng nước giống như tấm vải bố, trong nháy mắt ở hắn quanh người hiện lên, chặn lại rồi người áo đen tấn công.

"Hả?"

Người áo đen thủ lĩnh bay ngược, trên tay súng chuyển luân không rảnh suy tư xạ kích.

Ầm ầm!

Sương trắng bốc lên, thuốc nổ khói thuốc súng mùi vị ở phòng hầm bên trong

phân tán lan tràn.

Donald lại là hoàn hảo không chút tổn hại, trước người màn nước dập dờn lên từng vòng gợn sóng, đem từng viên một đạn ép ra ngoài.

"Người thần bí? Ngươi là từ nơi nào được đến lên cấp? Cùng lần này tai nạn biển có quan hệ hay không?"

Thấy cảnh này, người áo đen thủ lĩnh lập tức quát hỏi.

"Đây là một cái rất không thân sĩ vấn đề, làm trái trao đổi truyền thống!"

Donald đưa tay, hai dòng nước hình thành dây khóa liền quay chung quanh cổ tay xoay quanh không ngớt: "Trước đó, các ngươi là không phải hắn là nói cho ta. . . Các ngươi mặt sau, lại đứng vị nào tồn tại đây?"

"Động thủ!"

Hai cái người áo đen không chút do dự nào, lần thứ hai lựa chọn tiến công.

Trong đó một người nổi giận gầm lên một tiếng, trên người bắp thịt nổ tung, căng nứt quần áo, trong nháy mắt liền biến thành một cái màu đen tiểu Cự nhân.

Mà nói chuyện người đội trưởng này, nhưng là móc ra mặt khác một thanh màu bạc súng kíp, vừa bóp cò, một cái khủng bố hang lớn ngay khi màn nước hiện nổi lên.

"Hả? Sự công kích này? Phá Ma?"

Donald biết được lúc này chính mình cũng không phải vô địch, trên thực tế, dù là vừa bắt đầu làm bộ bị hạn chế, cũng là vì trong bóng tối triệu hoán dòng nước bố trí, thu được địa lợi.

Hơi suy nghĩ bên trong, lượng lớn dòng nước lan tràn, đem phòng ngự lỗ thủng bổ khuyết hoàn chỉnh.

"Gào gào!"

Đang lúc này, một cái khác Hắc cự nhân nắm đấm cũng giết đến.

Ầm!

Hắn gào thét, một quyền nện ở màn nước bên trên , khiến cho toàn bộ phòng ngự đều là không ngừng rung động.

"Siêu phàm lực lượng!"

Donald căng thẳng trong lòng, rất hiển nhiên, cái này một đám động thủ với hắn người thần bí, đều có siêu phàm góc dựa dẫm.

Bất quá, hắn như trước không có gì lo sợ.

Cho dù hắn chỉ là mới vừa lên cấp Hải Dương thuật sĩ, hiện tại lại lấy một địch ba, nhưng cũng không có cái gì.

Bởi vì ở sau lưng của hắn, đứng thần linh!

Nội tâm yên lặng cầu nguyện một câu sau khi, Donald rít gào một tiếng, thân hiện nổi lên ra một ít màu xanh thẳm vảy.

Ầm!

Hắn hung mãnh xông lên trước, cùng Hắc cự nhân cứng đối cứng.

Đùng!

Một tiếng vang lớn sau khi, Hắc cự nhân rơi vào trên tường, chấn động đến mức bốn phía vách tường rạn nứt, tro bụi rì rào rơi xuống.

Người áo đen thủ lĩnh nắm súng kíp, nhắm vào nửa ngày, lại là kiêng kỵ ngộ thương, không dám mạo muội bóp cò súng.

"Làm sao? Không nổ súng?"

Donald cả người chảy xuôi thủy dịch, trên người có vảy màu xanh lam, chính là hai tầng phòng hộ, bình thường viên đạn căn bản không có gì lo sợ, cho dù là Phá Ma viên đạn, cũng có chút nóng lòng muốn thử.

"Không cần, sức mạnh của ngươi, đã đủ để thắng cho chúng ta tôn kính!"

Người áo đen khom người: "Một lần nữa giới thiệu sau, ta tên là Heine, đến từ Ngân Tinh Thập Tự đoàn."

Ngân Tinh Thập Tự, đây là một cái cổ lão đoàn thể, thờ phụng Nguyệt nữ sĩ, một cái ở buổi tối hành động, lấy Ngân nguyệt làm vì huy ký nhân vật mạnh mẽ.

"Ồ? Thái độ trở nên nhanh như vậy?"

Donald hơi kinh ngạc.

"Bởi vì ta mới vừa được đến nữ thần chỉ thị!"

Người áo đen Heine có ý riêng nói: "Chúng ta trong lúc đó, không nên trở thành kẻ địch!"

"Nữ thần? !"

Donald có chút nghi ngờ không thôi lên.

Lúc này, hắn không khỏi cũng bắt đầu ở trong lòng hướng về Phương Nguyên cầu nguyện: "Ta chủ. . . Ngài thành kính tín đồ Donald, tìm kiếm sự giúp đỡ của ngài!"

Trên thực tế, không cần hắn cầu nguyện, Phương Nguyên đã theo hắn đi tới biệt thự, đồng thời toàn bộ hành trình bàng quan.

Đặc biệt, Donald cuối cùng bạo loại, dùng đều là chính hắn lực lượng, lại cho

rằng là đến từ Mộng Binh chi chủ ban ân, càng thêm khiến Phương Nguyên có chút không biết nên khóc hay cười.

Donald sức mạnh thần bí, trên thực tế căn cơ đều ở thế giới này, hắn chỉ là cung cấp một cái nghi thức dòng suy nghĩ mà thôi.

Tuy rằng không phải là không thể dường như Orlando như vậy, trực tiếp rót nhập vào lực lượng, thậm chí ban tặng một cái hệ thống, nhưng đã như thế, mang theo hắn lực lượng dấu ấn, tất nhiên gặp phải thế giới phản phệ.

Nguyên bản sáng tác (quốc phú luận), phát hành vương quốc, cũng đã đủ hấp dẫn nhãn cầu, nếu là còn như vậy, tất nhiên sẽ bị đẩy tới nơi đầu sóng ngọn gió, cho dù trở thành người thần bí đều không gánh nổi Donald tính mạng.

Một quả như vậy siêu phàm quân cờ, nếu như tổn hại, không khỏi cũng quá đáng tiếc.

"Chỉ là. . . Nguyệt nữ sĩ, một cái Thần Chi vẫn là cái gì khác tồn tại?"

Phương Nguyên cẩn thận quan sát bốn phía.

Rất đáng tiếc, cho dù là ở đối phương tín đồ thừa nhận cùng vị kia Nguyệt nữ sĩ giao lưu lúc, hắn vẫn là phát hiện không được chút nào tung tích.

Liền dường như hắn lúc này ở Donald trong lòng trực tiếp lên tiếng, đối phương cũng không cảm giác chút nào.

"Hai cái Tà thần hoặc là nói siêu hạn tồn tại nghĩ muốn giao lưu, ngoại trừ thông qua tín đồ các loại con đường ở ngoài, duy nhất đường tắt, chính là song song hàng lâm thế giới hiện thực sao?"

Phương Nguyên trong lòng có cái suy đoán.

Donald chấn động, sâu sắc liếc đối diện người áo đen một chút: "Ta chủ tên là Mộng Binh chi chủ, nắm giữ mộng cảnh cùng binh khí lĩnh vực, mới vừa hắn

cho ta Thần dụ, đồng ý cùng quý phương dắt tay hợp tác."

"Mộng Binh chi chủ? !"

Người áo đen sâu sắc nhắc tới, tựa hồ tại cảm thụ cái tên này bên trong lực lượng.

Sau một hồi lâu, mới gật gù: "Nguyệt nữ sĩ cảm nhận được vị này tồn tại vĩ đại lực lượng, chúng ta có thể lấy dắt tay hợp tác, đồng thời, chúng ta còn có một cái nho nhỏ nhận lỗi , làm cái này trước xin lỗi!"

"Ở Inceman vương quốc bên trong, chúng ta có thể ảnh hưởng không ít học giả, bọn họ đều sẽ đứng ra, vì ngươi (quốc phú luận) tạo thế, để nó trong một đêm truyền khắp toàn bộ vương quốc!"

"Như vậy. . . Liền đa tạ!"

Donald trong ánh mắt như trước mang theo cảnh giác.

Rất hiển nhiên, đối phương phát triển được so với hắn sớm, đồng thời là sớm rất nhiều, sớm ở cái này cái vương quốc bên trong hình thành rồi đan xen chằng chịt quan hệ.

Thực lực như vậy, không phải hiện tại Mộng Binh chi chủ tín ngưỡng đoàn thể có thể đối kháng.

Có thể hóa giải xung đột, tự nhiên là lựa chọn tốt nhất.

"Đương nhiên, không biết các hạ có nguyện ý hay không nhường ra thứ hai tác giả cùng thứ ba tác giả danh hào đây?"

Người áo đen thủ lĩnh trong mắt lóe sáng lên.

Dù sao, (quốc phú luận) đại biểu lợi ích quá to lớn, bằng không cũng hấp dẫn không tới bọn họ đến đây.

"Tình nguyện cực kỳ, hợp tác vui vẻ!"

Đối với cái này, Donald chỉ là suy nghĩ một chút, liền vui vẻ đưa tay phải ra.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 834: Hải Tặc

Có Nguyệt nữ sĩ chống đỡ, (quốc phú luận) phát hành cùng truyền lưu, nhất thời trở nên thông suốt lên.

Đương nhiên, một bộ tác phẩm, chỉ dựa vào tiền kỳ tạo thế, bản thân như không có đặc biệt giá trị cùng tư tưởng nội hàm, kết cục chỉ có thể là lấy lòng mọi người, cuối cùng phai mờ mọi người.

Nhưng (quốc phú luận) không giống!

Nó vốn là một bộ kinh tế học cự trứ, đối với lúc này phát triển kinh tế đến một cái nào đó đặc thù giai đoạn xã hội mà nói, càng là một liều chờ mong đã lâu thuốc hay!

Phát hỏa!

Khi nó phát hành vương quốc sau khi, (quốc phú luận) triệt triệt để để phát hỏa!

Không chỉ có bị lượng lớn kinh tế học người lời bình làm vì hàng hải thế kỷ vĩ đại nhất tác phẩm, càng là bị hoàng gia kinh tế học viện tuyển làm vì tất đọc sách báo, thậm chí có đồn đại sẽ trở thành sách giáo khoa.

Thậm chí, các tiệm bán sách lớn tác phẩm trực tiếp bán hết, không thể không lập tức hướng về nhà in ấn đưa lên thêm hàng, còn cung không đủ cầu.

Các loại ngoại văn dịch bản cũng đi ra, lén lút tiêu hướng về đại lục.

Vinh dự tới dồn dập.

(quốc phú luận) tác giả Donald, trong nháy mắt liền trở thành nghe tên xa gần học giả, mời hắn làm báo cáo thư tín đếm không xuể.

Đương nhiên, có quan hệ hắn cuộc đời cũng bị lục tục khám phá ra, tiếng hoài nghi xôn xao.

. . .

"Ta chủ nắm giữ mộng cảnh cùng binh khí. . ."

"Nó sinh ra ở hỗn độn bên trên, cầm trong tay đen nhánh lợi khí, cắt ra màn trời. . ."

Cảng Marlan, biệt thự bên trong, Donald một mặt thành kính hướng về tụ hội trên khách mời giới thiệu.

Lúc này, quay chung quanh hắn, không chỉ có ăn mặc hoa lệ áo bào, mang trắng tóc quăn màu vàng kim quý tộc, còn có các loại quạt cây quạt nhỏ quý phụ, tầng thứ cùng với trước tuyệt nhiên không giống.

"Donald tiên sinh, ta có thể hay không hướng về ngài đưa ra một yêu cầu."

Một cái vẫn là hài tử thiếu niên, nhất thời giơ tay lên.

Hắn dáng vẻ môi hồng răng trắng, rất là đẹp đẽ, trong tay chăm chú ôm một quyển mới in ấn đi ra quốc phú luận.

"Đương nhiên có thể, vị này tiểu tiên sinh!"

Donald làm ra một cái dấu tay xin mời.

"Ta là ngài trung thực đọc giả, nghĩ xin hỏi một chút, ngài là thế nào viết ra cái này bản cự trứ, mặt khác, có thể lấy cho ta ký cái tên sao?"

Thiếu niên sắc mặt đỏ lên, đưa ra trên tay cuốn sách.

"Đương nhiên có thể!" Donald rất thoải mái tiếp nhận cuốn sách, cầm lấy lông ngỗng bút kí tên: "Ta đã từng là một tên theo thuyền thủy thủ, chu du qua rất nhiều quốc gia, đồng thời, vì kiếm tiền, cũng nghiên cứu qua rất nhiều cơ hội buôn bán, cái này bản quốc phú luận, chính là ta từ một ít khu giao dịch làm vì cùng các quốc gia kinh tế khảo sát bên trong được đến kết luận, đương nhiên, ta chủ ở phương diện này cũng đã cho ta nhất định dẫn dắt!"

"Hả?"

Người chung quanh nhất thời có chút ngây người.

"Ta chủ là bác học tồn tại, hắn ở trong giấc mộng, cấp cho ta dẫn dắt. . ." Donald vô cùng thần côn nói: "Mộng cảnh. . . Đại diện cho vô hạn khả năng, thậm chí dự đoán tương lai!"

Rào!

Chu vi tất cả xôn xao, một tên quý phụ liền hỏi: "Donald tiên sinh. . . Ngài là nói, cái này bộ cự trứ, là thần cùng ngươi hợp sao?"

"Tất cả vinh quang, tận quy về ta chủ!"

Donald chèo một cái dấu tay, giơ trên cổ vòng cổ.

"Cảm tạ ngài, tiên sinh!"

Cái kia cầm lại kí tên sách thiếu niên cúi mình vái chào, nhìn vòng cổ con mắt lại là có chút mê ly.

. . .

Chủ và khách đều vui vẻ, tiệc rượu kết thúc.

"Ta chủ. . ."

Donald một người đi tới thư phòng, quỳ xuống cầu nguyện: "Nhận được ngài ân huệ, tín đồ phát triển càng ngày càng cấp tốc, thế nhưng. . . Gần nhất, các loại hoài nghi tới dồn dập. . ."

"Donald, ta người hầu, ngươi không cần lo lắng!"

Phương Nguyên hồi đáp truyền đến: "Đem vinh quang đổ cho thần, thế gian nghi vấn, liền dường như tơ nhện giống như nhẹ nhàng mà không đáng nói đến. . . Ngoài ra, ứng đối nghi vấn phương thức tốt nhất, chính là tiếp tục triển lộ thực lực!"

Ở trong đầu hắn, xem qua kinh tế học cự trứ còn có một chút, hoàn toàn có thể lấy lần thứ hai vận chuyển đi ra, ở thế giới này một tiếng hót lên làm kinh người.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là nương theo tín đồ tăng nhiều, Phương Nguyên cảm giác được, chính mình đối với tại toàn bộ thế giới can thiệp, chính đang không ngừng tăng mạnh.

Đặc biệt, ở quốc phú luận phát biểu sau khi, một loại mênh mông lực lượng, liền thời khắc quanh quẩn ở chung quanh hắn.

Đây là nguyện lực dòng lũ, cũng đại diện cho một phần thế giới bản chất.

"Đến một cái nào đó giới hạn. . ."

Cảm nhận được này điểm Phương Nguyên, lập tức kết thúc đối với tín đồ đáp lại, đem tinh lực hoàn toàn thả lại tự thân.

Cái này đại hàng hải thế giới quy tắc vô cùng nghiêm ngặt, tất cả vượt quá giới hạn tồn tại, đều chịu đến trục xuất, khó có thể chân thân hàng lâm mặt ngoài thế giới.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, thông qua những này thời gian phá giải, còn có sức mạnh tích trữ, ở hôm nay lại là rốt cục nước chảy thành sông.

"Lấy thu thập được điểm ấy nguyện lực, còn chưa đủ cứu viện ta bản thể, nhưng phân ra một cái phân thần, lại là đầy đủ!"

Phương Nguyên lẩm bẩm, một đạo sao băng từ trên người chia lìa, mang bao bọc nguyện lực, tựa như mở ra một cái nào đó lỗ thủng, đi vào thế giới chân thật bên trong.

Ầm ầm ầm!

Ở bản thể hắn chu vi, không gian rung động, phảng phất hố đen sụp xuống, hiện ra một loại long trời lở đất cảnh tượng.

"Ha ha. . . Phát hiện sao? Phẫn nộ sao? Đáng tiếc. . . Có thể như thế nào đây?"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng.

Hắn hiện tại cũng dần dần phát hiện, càng là cao cấp thế giới, thiên ý liền càng ngày càng gần như 'Đạo' !

Như thế nào đạo?

Cao cao tại thượng, quy tắc vận chuyển, không có một chút nào nhân cách hoá đồ vật ở bên trong.

Thế giới như vậy, tuy rằng xâm lấn khó khăn, nhưng tìm đúng bí quyết, lại là càng ngày càng có thể lấy lừa gạt lấy phương.

. . .

Gió biển mang theo mùi mặn, rắn chắc sàn.

Phương Nguyên mở ra hai tay, dường như muốn ôm ấp thế giới này.

Bị bài trừ ở bên ngoài lâu như vậy, đột nhiên hàng lâm thế giới chân thật bên

trong, mang đến cảm động, là một loại vô cùng mới mẻ trải nghiệm.

Nương theo xuyên qua thế giới tăng nhiều, Phương Nguyên phát hiện, hứng thú của chính mình lại là càng ngày càng đậm, hắn yêu thích loại này trải nghiệm, đồng thời còn hi vọng có thể cảm nhận được càng nhiều.

Lọt vào trong tầm mắt, bàn tay non nớt thon dài, lại trắng nõn nhẵn nhụi, như là nào đó người thiếu niên tay.

"Roche sao?"

Hắn lẩm bẩm, kí chủ một loạt trí nhớ liền tràn vào biển ý thức.

Roche, mười bảy tuổi, đến từ quần đảo Fadechi.

Hai ngày trước lúc , bởi vì một mình ra biển câu cá, bị một chiếc thuyền hải tặc tù binh, đã biến thành thuyền hải tặc trên nô lệ.

Hải tặc cũng cần bổ sung luồng máu mới.

Đương nhiên, hắn loại này, chín thành là bị giam đến tối đen không thấy trời đất đáy thuyền, biến thành tầng thấp nhất mái chèo thủy thủ kết cục .

Chờ đến một ngày nào đó chết đi, lại bị coi như rác rưởi như thế, ném vào trong biển rộng.

"Hô. . ."

Phương Nguyên thở ra một hơi dài, biết lập tức liền muốn đến ngả bài lúc.

"Ta chỉ là một cái phân thần, không có bản thể lực lượng, thời khắc mấu chốt, vẫn là muốn hướng về bản thể cầu viện."

Lúc này, không khỏi liếc mắt một cái chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Roche (Phương Nguyên)

Lực lượng: 0. 9

Tốc độ: 1. 1

Thể chất: 0. 8

Tinh thần: 2

Trạng thái: Suy yếu, đói bụng

Sở trường: Trên biển đi (bình thường), thả câu (bình thường), trụ cột quyền cước (bình thường) "

"Quả nhiên rất bạch bản. . ."

Phương Nguyên có chút không nói gì, chợt lại có chút nghiêm nghị: "Chính mình ngưng tụ thuộc tính lan, thực tế thao tác cảm giác quả nhiên cùng Bản tôn trên người không giống nhau. . ."

Lúc này, bản thể hắn chuẩn bị cho hắn, rõ ràng là cùng Orlando như thế hệ thống.

Đương nhiên, một số quyền hạn khẳng định cho đến mức rất cao.

"Đồng thời. . . Ta bản thân liền là khác loại! Sẽ gặp đến nhằm vào, vận mệnh vốn là nhấp nhô đến không được, đúng là không có cái gì lo lắng, hoàn toàn có thể lấy hướng về bản thể cầu nguyện, thu được lực lượng. . ."

"Mộng Binh chi chủ Phương Nguyên!"

Phương Nguyên nghĩ tới đây, lập tức hướng mình Bản tôn phát ra tín hiệu.

Tặng lại tới đến rất nhanh, từng tia tia lực lượng hội tụ, ở trong cơ thể hắn thành hình, mang theo một điểm siêu phàm lực lượng.

Tuy rằng rất ít, nhưng chính là hắn lúc này đột phá cảnh khốn khó dựa dẫm.

Loảng xoảng!

Cửa phòng bị thô bạo đẩy ra, mấy hải tặc cười gằn đi vào: "Tiểu tử, cân nhắc tốt sao?"

"Cân nhắc tốt, ta gia nhập hải tặc!"

Phương Nguyên tỉnh táo trả lời.

Lúc này, có thể không phát sinh xung đột, tự nhiên vẫn là không phát sinh xung đột tốt.

Lại nói, nếu là đổi thành trước thiếu niên kia, tự nhiên khóc lóc hô phải về nhà, nhưng đối với Phương Nguyên mà nói, trở thành một tên hải tặc, vốn là quy hoạch bắt đầu.

". . ."

Đối diện ba cái hải tặc lại hiển nhiên hơi kinh ngạc.

"Hê hê. . . Ta liền nói, một cái bình thường tiểu tử, cho hắn đói bụng hai ngày cơm liền khuất phục!"

Một cái trong đó hải tặc cười to, lộ ra ố vàng thưa thớt hàm răng.

"Rất tốt, tiểu tử, tên của ngươi?"

Lúc này, trong ba người tiểu đầu mục nói chuyện.

Cái này hải tặc thân hình hơi gầy, có một đôi rắn độc giống như mắt tam giác, sắc mặt tái nhợt, lúc này ánh mắt lại khiến Phương Nguyên có chút không thoải mái.

"Roche!"

"Ngươi hiện tại chỉ có thể trở thành là cấp thấp nhất mái chèo thủy thủ , bất

quá không có quan hệ, nếu như ngươi nỗ lực, ta sẽ đề bạt ngươi trở thành nhân viên chiến đấu, chờ đến xuống mấy lần cướp bóc, chém chết một người sau khi, là có thể chính thức nhập bọn!"

Mắt tam giác tiến lên vài bước, bầu không khí càng ngày càng không đúng.

"Nếu như ngươi không am hiểu chiến đấu, cũng không liên quan, ta sẽ bảo vệ ngươi! Bởi vì ngươi biết, chúng ta thuyền viên có chút. . . Tính khí không phải rất tốt, tỷ như đồ tể, hắn liền rất yêu thích gặm nuốt tiểu hài tử ngón tay. . ."

Tựa hồ là đem Phương Nguyên xem là vật trong túi, mắt tam giác lời nói càng ngày càng rõ ràng: "Đương nhiên. . . Ngươi biết đến, được đến cái gì, liền muốn trả giá cái gì. . ."

"Đệt!"

Khi phát hiện ánh mắt của đối phương trở nên càng ngày càng dâm tà sau khi, Phương Nguyên lập tức phiền muộn bạo một câu chửi bậy: "Ta đã sớm phải biết, thời đại Đại hàng hải người mở đường, phần lớn đều là một đám người cặn bã! Xã hội rác rưởi!"

"Tiểu tử, ngươi muốn chết!"

Mắt tam giác có chút tức giận, đối với mặt sau sử cái màu sắc: "Đem hắn đẩy ngã, chú ý không muốn làm thương mặt của hắn. . ."

"Lão đại , ta nghĩ chúng ta có thể đem hàm răng của hắn nhổ!"

Sau lưng hai cái hải tặc tiến lên, lộ ra cười gằn: "Như vậy dễ dàng hơn thương yêu một điểm. . ."

Ầm!

Vừa dứt lời, cái này hải tặc liền phảng phất bị đầu xe lửa va chạm giống như, mạnh mẽ bay ngược ra ngoài, phun ra miệng đầy mang máu hàm răng.

"North?"

Mắt tam giác ngơ ngác phát hiện, cái này hải tặc cái cổ đã vặn vẹo đến 180 độ, có thể lấy nhìn thấy phía sau lưng chính mình, hiển nhiên là không sống sót được.

Răng rắc! Răng rắc!

Phương Nguyên nhào nặn quả đấm của chính mình, khớp xương phát ra nổ vang, tiếng nói lạnh lẽo: "Rác rưởi, quả nhiên hắn là ném vào trong thùng rác!"

Hắn tuy rằng bản thân hầu như là cái vô dụng mẫu, nhưng có bản thể trợ giúp.

Lúc này, một đoàn siêu phàm lực lượng tiêu hao , khiến cho hắn nằm ở thuộc tính lan toàn diện tăng cường trạng thái, lại thêm vào thân kinh bách chiến chiếm được kinh nghiệm, giết chết mấy hải tặc tự nhiên là việc nhỏ như con thỏ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 835: Trào Tiếu Điểu

Fred là hải tặc Trào Tiếu Điểu thuyền thuyền trưởng.

Hắn có điển hình Inceman nam nhân cương nghị mặt, màu tóc rượu đỏ, một cái tay phải đã ở nào đó một lần cướp bóc bên trong hoàn toàn mất đi, thay vào đó chính là một viên làm người nhìn mà phát khiếp móc sắt.

Bàn về thực lực tới nói, hắn suất lĩnh cái này đoàn đội quả thực chính là không đủ tư cách, cùng băng hải tặc Chương Ngư loại này đã kiếm ra chính mình danh hào băng hải tặc căn bản không cách nào so sánh được.

Fred suốt đời nguyện vọng, cái thứ nhất chính là cướp đoạt đến một chiếc chứa đầy hoàng kim tàu buôn, để cho mình có thể lấy lập tức thể diện về hưu.

Nếu như nguyện vọng này không thể thực hiện được, vậy thì lùi lại mà cầu việc khác, để hải tặc Trào Tiếu Điểu biến thành dường như hải tặc Chương Ngư giống như nắm giữ cường đại danh khí đội.

Chỉ là, ở trước mắt mà nói, hai cái nguyện vọng tựa hồ cũng có chút xa không thể vời.

"Gần nhất vận may không được, không tìm được thích hợp dê béo đây. . ."

Fred nhìn bầu trời phương xa, oán giận một câu.

Hắn không dám đi tới náo nhiệt hoàng kim tuyến đường cùng cái khác hải vực, chỉ có thể ở gần biển trung du qua lại, phảng phất tìm kiếm thịt thối con kên kên.

Mà cướp đoạt chuyện như vậy, ở mức độ rất lớn cũng là muốn xem vận khí.

Trên thực tế, sống đến mức khốn cùng chán nản hải tặc, quả thực chỗ nào cũng có.

"Này. . . Bọn tiểu nhị, cho ta lên tinh thần, xướng đứng lên đi!"

Chỉ chốc lát sau, nhận ra được bọn thủ hạ sĩ khí đê mê, Fred lớn tiếng hô quát.

Nhất thời, mấy cái chính đang tại lau chùi boong tàu hải tặc ngẩng đầu lên, một tay lẫn lộn rất nhiều hỗn âm, tràn ngập tự do cùng buông thả hải tặc ca dao ngay khi thuyền trên vang vọng:

". . . Chúng ta là hải tặc, hung mãnh hải tặc, tay trái cầm bình rượu, tay phải nâng tài bảo.

Chúng ta là hải tặc, tự do tự tại hải tặc, ở cờ đầu lâu dưới sự chỉ dẫn, vì sinh tồn mà gian lao.

Chúng ta là hải tặc, không có ngày mai hải tặc, vĩnh viễn không có điểm cuối, ở đại dương trên bồng bềnh hải tặc. . ."

Ầm!

Ngay khi Fred nghĩ có phải là câu mấy con cá tới, buổi tối cải thiện thức ăn lúc.

Tiếng ca ở trong, một tiếng vang thật lớn, cửa khoang thuyền phá nát.

Hải tặc ca vừa ngừng, hai người thi thể ngã trên mặt đất, quả thực thật giống phá bao tải như thế.

"Là thủy thủ trưởng!"

Fred con mắt nhảy một cái, không còn đến xem cái kia hai bộ thi thể, chuyển hướng cửa khoang.

Một cái có chút gầy gò bóng người, từ trong khoang thuyền đi ra, vẻ mặt kiêu ngạo đến dường như dò xét lãnh địa quý tộc.

Fred có chút không thoải mái.

Bởi vì, cái này chiếc Trào Tiếu Điểu hào, là hắn tất cả vật, hắn cảm giác mình thuyền trưởng quyền uy chịu đến nghi vấn.

"Ta nhận ra ngươi, cái kia câu cá tiểu tử. . ." Fred duy trì chầm chậm giọng nói, hơn một nửa hải tặc thủ hạ lại là rút ra vũ khí, đem Phương Nguyên bao quanh vây nhốt: "Xem ra, ngươi là từ chối ta ý tốt."

"Xin lỗi, ta sẽ không cùng loại này cặn cùng nhau làm việc!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, cười đến ánh mặt trời xán lạn: "Đúng là vị này hải tặc thuyền trưởng, chúng ta tới làm một cái giao dịch làm sao?"

"Giao dịch gì?"

Fred móc ra một cái màu bạc kim loại bầu rượu, mỹ mỹ ực một hớp rượu mạnh.

Chỉ có người thân cận nhất mới biết, đây là hắn căng thẳng lúc theo bản năng động tác.

"Ngươi đem chiếc thuyền này, còn có thuộc hạ của ngươi, toàn bộ tặng cho ta. . . Để báo đáp lại, ta có thể lấy bảo đảm tính mạng của ngươi, đồng thời bổ nhiệm ngươi làm ta lái chính!"

Phương Nguyên rất là nghiêm túc nói.

"Ha ha. . ."

Bọn hải tặc ầm ầm cười to: "Đừng tưởng rằng giết chết một cái thủy thủ trưởng thì ngon. . . Còn muốn cướp đoạt lão đại của chúng ta vị trí? Đồ Tể! Ngươi món ăn đến rồi!"

Ầm ầm!

Tiếng bước chân ầm ập ở trong, một người cao lớn bóng người đẩy ra đoàn người, đi vào.

Người này có cao bảy thước Anh, nửa ở trần, lộ ra lít nha lít nhít giống như con rết vết tích, cười lên quả thực có thể đem tiểu bằng hữu doạ khóc.

Lúc này nhìn chằm chằm Phương Nguyên, trong con ngươi liền tràn ngập một loại khát máu dục vọng.

"Tự giới thiệu mình xuống, ta tên là Đồ Tể!"

Đồ Tể dữ tợn nở nụ cười, rút ra bên hông to lớn khảm đao: "Ta sẽ cho ngươi một cái chết thống khoái pháp, tin tưởng ta, so với bị đưa tới ván nhảy trên rơi xuống biển đút cá mập, đây tuyệt đối là một niềm hạnh phúc!"

"Ồ!"

Phương Nguyên chân phải một đạp, cả người phảng phất đạn pháo giống như vọt tới trước.

Ầm!

Đồ Tể ngực truyền đến lanh lảnh tiếng gãy xương, thân ảnh khổng lồ bay ngược ra ngoài, trên tay Trảm mã đao cũng tới đến Phương Nguyên trong tay.

"Thần phục, hoặc là tử vong?"

Hắn nhìn về phía chu vi hải tặc, trong con ngươi dâng lên một luồng huyết sắc.

Mượn dùng mà đến lực lượng, tăng cường thời gian dù sao có hạn, cần tốc chiến tốc thắng.

"Đồ Tể. . . Một thoáng liền bại?"

Cái khác hải tặc ngẩn ra.

Dù sao, Đồ Tể nhưng là bọn họ xung phong đội trưởng, công nhận người mạnh nhất, nhưng ở cái này trước mặt thiếu niên, dĩ nhiên như vậy không đỡ nổi một đòn.

Hiện trường rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, chợt chính là gầm thét lên xông lên trước hải tặc.

"Thực sự là. . . Điếc không sợ súng a!"

Phương Nguyên trường đao trong tay xẹt qua một đạo vi diệu đường vòng cung.

Xoẹt!

Huyết hoa mãnh liệt, vừa bắt đầu xông lên ba cái hải tặc bị chặt ngang cắt đứt, ruột cái gì nội tạng chảy đầy đất.

Phốc!

Trong tay hắn cự đao dựng đứng, lại đột nhiên vừa bổ, một cái khác tiến lên hải tặc nhất thời đều đều từ mi tâm tách ra.

"Cứu mạng!"

"Hắn không phải là người, là Ma quỷ!"

"Trong biển ác ma!"

Nhìn so với Đồ Tể càng như đồ tể Phương Nguyên, bọn hải tặc rốt cục bị sợ

vỡ mật, quả thực là tè ra quần.

"Các ngươi những thứ này heo, ngớ ngẩn!"

Fred nhìn tình cảnh này, cầm lấy lan can bàn tay đã đang âm thầm run: "Lập tức điều người bắn tên cùng người bắn súng kíp đến, hàng trước người yểm trợ. . . Cẩn thận một chút, hắn là siêu phàm người!"

Siêu phàm người!

Bên trong thế giới này chân chính cao cao tại thượng quần thể, ủng có sức mạnh thần bí tồn tại.

Cho dù là hải tặc bên trong, bọn họ cũng phi thường hiếm thấy.

Tựa như đã từng là băng hải tặc Chương Ngư, cũng chỉ có Đoàn trưởng của bọn họ, mới nắm giữ khế ước to lớn con bạch tuộc đồng bọn sức mạnh thần bí.

Mà loại này tạp ngư băng hải tặc, tự nhiên là một cái siêu phàm người đều không có.

Bất quá, ứng đối cấp thấp nhất siêu phàm người, vẫn có một bộ thủ đoạn.

Đơn giản tới nói, chính là lấy mạng người đi chồng!

"Rất thông minh thuyền trưởng!"

Nhìn thấy bọn hải tặc đã lấy ra mấy mặt khiên kim loại, Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Đáng tiếc. . . Muốn đối phó ta, còn chưa đủ a!"

Dưới chân hắn giẫm mềm mại bước tiến, giống như truy tìm âm nhạc hết lần này tới lần khác múa lên nhạc sĩ, bỗng nhiên xé rách chiến trận, cự đao sở hướng, giống như bào đinh giải ngưu giống như, cắt rời tấm khiên, đem mặt sau hải tặc một đao cắt đứt.

Bình thường siêu phàm người, có lẽ chỉ có vượt qua người thường tốc độ cùng lực lượng.

Nhưng Phương Nguyên không giống!

Hắn kỹ xảo trải qua vô số thế giới thiên chuy bách luyện, từ lâu tinh luyện đến cực điểm, là thuần túy chém giết kỹ năng.

Nếu như lấy thuộc tính lan mà nói, đao thuật kinh nghiệm ít nhất cũng là Truyền Kỳ đẳng cấp.

Đương nhiên, có phương diện này kinh nghiệm, nhưng không có đồng bộ lực lượng, vẫn là không sánh được người khác dốc hết toàn lực.

Bất quá, những hải tặc này bên trong, đương nhiên sẽ không có khiến Phương Nguyên cảm thấy vướng tay chân người.

Ầm ầm!

Hắn lướt người đi, nguyên bản vị trí liền thêm ra mấy cái màu đen lỗ thủng, còn bốc lên khói xanh.

"Sát thương hải tặc, xác thực không có bao nhiêu ý nghĩa!"

Phương Nguyên bước chân hơ nhẹ, mấy lần liền đến tới nhìn đài trên.

Fred mặt nhất thời tái rồi, giơ lên một cây súng kíp, bóp cò súng.

Ầm!

Một chùm sương trắng ở trong, ống sắt viên đạn nhất thời bay vụt.

Keng!

Lúc này, Phương Nguyên lại là tay tùy tâm động, nâng đao một chém.

Lưỡi đao hầu như cùng viên đạn nằm ở một đạo thẳng tắp, Fred con ngươi co rút nhanh, nhìn trước mặt cảnh tượng khó tin.

Ở đối phương cự đao phía dưới, viên đạn bị từ ở giữa đều đều chém ra, không có thương tổn được Phương Nguyên chút nào.

"Loại này đẳng cấp siêu phàm người. . ."

Tuy rằng trong tay còn có loan đao, nhưng Fred hoàn toàn mất đi tự tin, sắc mặt xám trắng: "Tại sao. . . Tại sao trước ngươi ở câu cá còn bị chúng ta tù binh, đây là đang trêu chúng ta sao?"

"Không, chuyện này chỉ có thể nói, là các ngươi không đủ may mắn đi!"

Phương Nguyên tiến lên, đem cái này hải tặc thuyền trưởng một đao bêu đầu.

Dù là hắn có nuốt lấy cái này chiếc thuyền hải tặc, tiếp nhận những hải tặc này ý nghĩ, nhưng người thuyền trưởng này lại là tuyệt đối không thể lưu lại.

Không chỉ có là thuyền trưởng, còn có dưới tay hắn lái chính, đề bạt lên mấy cái tâm phúc, khẳng định cũng phải đưa đi Tử Thần ôm ấp.

"Thuyền trưởng! Thuyền trưởng chết rồi!"

Fred vừa chết, phía dưới hải tặc lập tức rơi vào trong hỗn loạn.

"Tốt, hiện tại, ta muốn trở thành hải tặc, các ngươi làm ta thủ hạ, ai có dị nghị?"

Phương Nguyên giương đao cưỡi ngựa, trực tiếp bạo lực uy hiếp.

Hải tặc trung thành, vậy hãy cùng kỹ nữ, coi trọng trinh tiết như thế, đều là trò cười.

Người phía dưới nghe được câu này, lập tức há to mồm, có chút khó mà tin

nổi, lại thả lỏng ra vũ khí trong tay.

Cái này sát thần giống như nhân vật rõ ràng không thể đối đầu, không ngại trước tiên thuận theo một thoáng.

Nhưng muốn nói tiếp nhận hắn trở thành thuyền trưởng, cũng là một chuyện cười.

Bất quá Phương Nguyên rất nhanh sẽ nhượng bọn họ biết được chính mình thủ đoạn.

"Các ngươi bên này lái chính, thuyền phó thứ hai, còn có hoa tiêu đều ở nơi nào? Nhượng bọn họ đứng ra!"

Hắn vừa dứt lời, liền nhìn thấy hai người bị cô lập đi ra.

"Đầu nhi! Bọn họ là Fred bổ nhiệm lái chính cùng hoa tiêu , còn thuyền phó thứ hai, vừa nãy đã bị ngươi chém chết!"

Một tên khỉ ốm như thế hải tặc tiến lên, lấy lòng nói.

"Hừm, tên của ngươi?"

Phương Nguyên vui mừng gật đầu, bất luận động cơ làm sao, cái này dù sao cũng là đầu cái nương nhờ vào người.

"Bill, ta tên là Bill!"

Khỉ ốm nhất thời vui mừng khôn xiết, làm một cái không ra ngô ra khoai nghiêng mình lễ.

"Chết tiệt, ngươi cái này thằng hề, dám phản bội chúng ta! Người bắn súng kíp đây? Cùng nhau nổ súng, không cần sợ hắn!"

Lái chính rít gào một tiếng, nhưng sau một khắc, Phương Nguyên liền vứt ra

mấy viên ống, gào thét ở trên người hai người này mở không ít lỗ máu.

"Các ngươi, muốn trở thành thuộc hạ của ta, liền trực tiếp cầm lên đao trước, ở trên người bọn họ thiết cái linh kiện đi xuống!"

Phương Nguyên con mắt liếc sang: "Ta là nói tất cả mọi người! Từ trên boong thuyền hải tặc, đến đầu bếp cùng mái chèo thủy thủ, đều phải như thế làm! Đương nhiên, hai người bọn họ, thật giống có chút không đủ , bất quá không có quan hệ, ta cho phép các ngươi lẫn nhau vạch trần! Đem tiền nhiệm thuyền trưởng tâm phúc tìm ra!"

Một lát sau, nhìn bị xách đi ra mười mấy cái kẻ xui xẻo, Phương Nguyên khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Trước tiên đánh ép tiền nhiệm tâm phúc, tái đề bạt chính mình chó săn, tự nhiên là nên có chi nghĩa.

Mấu chốt nhất chính là, chính mình sẽ ở đám này kẻ xui xẻo bên trong, lại lưu lại mấy cái, thậm chí đề bạt thành tiểu đầu mục.

Đây chính là người làm vì ở cái này sóng người ở trong chế tạo ngăn cách cùng mâu thuẫn.

Có những thứ này, lại thêm vào chính mình võ lực trấn áp, nho nhỏ một chiếc thuyền hải tặc , căn bản không sợ lật trời đi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 836: Tuyến Hàng Hải

Xanh thẳm bên trong đại dương, cá mập vây lưng nhấc lên tử vong tam giác có thể thấy rõ ràng, lít nha lít nhít, lẫn nhau tranh cướp lôi kéo từ trên thuyền bỏ xuống huyết thực.

Cùng lúc đó, mấy cái bị chỉ chứng tiền nhiệm thuyền trưởng tâm phúc kẻ xui xẻo, trên người bám không ít thải, sợ hãi rụt rè đứng ở ván nhảy trên, trước người là một mảnh cá mập chi biển, sau lưng lại là mấy chục cầm đao thương chỉ vào ngày xưa đồng bạn.

Loại này hình pháp, không thể nghi ngờ hết sức lợi hại, đáng sợ nhất, vẫn là đến từ trong lòng áp lực.

"Thuyền trưởng các hạ, ngài rượu!"

Phương Nguyên lúc này, lại là thản nhiên ngồi ở ghế dựa mềm trên, trước mặt có dao nĩa cùng gà tây, Bill không thể chờ đợi được nữa đưa lên một bình cất giấu rượu vang.

"Không sai!"

Hắn vừa dùng dao nĩa thiết thịt gà, vừa nhìn từng cái từng cái kẻ xui xẻo bị bức ép xuống biển bên trong, phát ra chói tai kêu thảm thiết.

Toàn thuyền thủy thủ, đối với chuyện này đều là câm như hến.

Bắt đầu từ hôm nay, bọn họ đều sẽ điên cuồng sợ hãi cái này đàm tiếu giết người thuyền trưởng.

Phương Nguyên đã là cái này chiếc thuyền Trào Tiếu Điểu thuyền trưởng.

Hắn mang nguyên bản Fred thuyền trưởng mũ, ăn mặc thẳng tắp áo gió, trên eo vẫn đeo một thanh tinh xảo nạm vàng gươm chỉ huy.

Xem cái này tạo hình, tựa hồ là một cái nào đó sĩ quan hải quân yêu vật, cũng không biết là cái nào hải tặc bày đồ cúng tới.

Làm cái này hải tặc thuyền trưởng, Phương Nguyên không chỉ có thuyền cùng thủy thủ quyền khống chế, cùng với phân đến càng nhiều chiến lợi phẩm đặc quyền, càng là có thể lấy mệnh lệnh thuyền viên bày đồ cúng.

Trong này quy củ, cơ bản thì tương đương với phong thần cùng phong quân nghĩa vụ như thế, hàng năm đều phải cống hiến nhất định không trả giá lao lực cùng tài vật, thế nhưng có nhất định mức độ.

Đương nhiên, hiện tại là Phương Nguyên mới lên làm thuyền trưởng, thời điểm lập uy, thủ hạ trừ phi phát rồ, không phải vậy khẳng định chỉ có hung hăng lấy lòng.

Rốt cục, ở Phương Nguyên ung dung thong thả nuốt cuối cùng một cái đùi gà lúc, trên boong thuyền kẻ xui xẻo đã đều bị bức vào trong biển.

Tiếng kêu thảm thiết cũng dừng lại, chỉ có lượng lớn dòng máu màu đỏ nhạt, cùng quần áo tàn phiến ở trên mặt biển trôi nổi, nhìn làm người không rét mà run.

"Thuyền trưởng các hạ!"

Lúc này, lại một tên hải tặc lại đây, nói chuyện đều có chút nói lắp: "Đồ. . . Đồ Tể hắn thật giống muốn không xong rồi!"

"Mang ta đi nhìn!"

Phương Nguyên dùng khăn ăn ưu nhã lau miệng, chợt đứng dậy.

Nói thật, Đồ Tể cũng có thể tính là Fred thân tín , bất quá chính mình cố ý bỏ qua cho hắn, không tại liên luỵ bên trong phạm vi.

Nguyên nhân rất đơn giản, ngoại trừ ở vốn là băng hải tặc thể trong người làm vì chế tạo ngăn cách ở ngoài, hắn cũng cần một cái biết đánh nhau tay chân!

Nếu không, sau đó gặp phải sự tình, hắn cái này Giang Bả Tử cái thứ nhất lao ra, cái kia thành cái gì? Hải tặc thuyền trưởng vẫn là xung phong đội trưởng?

Đồ Tể ngay khi trên boong thuyền, khổng lồ thể trạng nằm thẳng, trong miệng phun ra bọt máu.

Duy nhất thuyền y ở bên cạnh luống cuống tay chân, khắp khuôn mặt là mồ hôi nóng , nhưng đáng tiếc là chuyện vô bổ.

Dù sao, Phương Nguyên lúc trước va chạm, quả thực đem Đồ Tể xương ngực đều va nát, đâm vào nội tạng ở trong, có thể sống đến hiện tại đã là cái kỳ tích.

Mà nhìn thấy nguyên bản hung nhân biến thành như vậy, bọn hải tặc càng là đối với Phương Nguyên võ lực có nhất là trực quan nhận thức.

"Qua một thời gian ngắn sau khi, các ngươi thì sẽ biết, có ta như vậy một cái thuyền trưởng, là một cái cỡ nào chuyện may mắn!"

Phương Nguyên con mắt nhìn chung quanh một vòng, trầm giọng nói.

Hiện tại hải tặc, đối với hắn chỉ có sâu sắc sợ hãi , bởi vì Phương Nguyên chỉ cho bọn họ mang đến giết chóc cùng tử vong, lại không có một chút nào chỗ tốt nơi.

Nếu như tiếp tục như vậy, Phương Nguyên không nghi ngờ chút nào, đợi đến cái kế tiếp bến cảng nghỉ ngơi lúc, những hải tặc này sẽ lén lút chạy mất hơn một nửa!

Ngự dưới chi đạo, vẫn là ở tại ân uy tịnh thi.

Trước hắn triển lộ qua bá đạo một mặt, lúc này liền hắn là gây ân huệ.

Phương Nguyên tiến lên, nhìn thấy Đồ Tể trên mặt đã là một mảnh màu tàn tro, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn đầu nhập tử thần ôm ấp.

"Bill, đi lấy một bình nước đến!"

Hắn hờ hững ra lệnh.

'Ngược lại đối với bản thể mà nói, điểm này siêu phàm lực lượng, chỉ là như muối bỏ bể!'

Tiếp nhận Bill nắm qua túi nước sau khi, Phương Nguyên tay hiện nổi lên ra một đoàn mắt thường có thể thấy bạch quang, rơi vào túi nước trong.

"Cho hắn uống một nửa! Mặt khác một nửa đổ ở trên vết thương của hắn! Đây là ta chế tác trị liệu thuốc nước, có thể hồi phục trọng hình thương thế!"

Nghe được hắn lời nói, thuyền y ánh mắt sáng lên, chợt chính là không thể tin tưởng.

Cái khác hải tặc, nghe vậy cũng là lập tức đưa cổ dài.

Dù sao, làm bọn họ công việc này, chẳng khác nào đem đầu đeo tại lưng quần mang theo, chịu đến thương tích nghiêm trọng đó là chuyện thường như cơm bữa.

Ùng ục! Ùng ục!

Đút nửa túi nước sau khi, hiệu quả quả thực lập tức rõ ràng, Đồ Tể ho khan một tiếng, mở hai mắt ra.

"Thần a!"

"Không thể. . ."

Cho dù từ lâu biết rõ Phương Nguyên khủng bố, chu vi hải tặc như trước phát ra trầm thấp kinh ngạc thốt lên, đủ để nhìn thấy bọn họ nội tâm khiếp sợ trình độ.

Mà tiếp đó, nương theo dòng nước đi vào Đồ Tể ngực, một trận bùm bùm vang lên giòn giã truyền đến, Đồ Tể nguyên bản ao hãm xuống lồng ngực, dĩ nhiên lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được trở lại bình thường.

Chờ đến mấy phút sau khi, cái này to con một cái vươn mình, bò lên, con mắt nhìn chằm chằm Phương Nguyên, vẻ mặt rất là phức tạp.

"Thế nào? Thần phục ta, liền ban tặng ngươi sinh mệnh, từ chối ta, liền tiếp tục biến thành thi thể!"

Phương Nguyên ngang nhiên không sợ theo sát hắn nhìn nhau.

"Ta thần phục ngươi! Xuyên qua sinh tử thuyền trưởng!"

Đồ Tể môi giật giật, cuối cùng một chân quỳ xuống, hôn Phương Nguyên thủy thủ giày.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên rút ra đơn đao, ở Đồ Tể trên bả vai chỉ trỏ: "Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là ta xung phong đội trưởng!"

Hắn nhìn chu vi hải tặc: "Ta là một cái hùng hồn mà nhân từ người, sau đó, chỉ cần là ở trong chiến đấu anh dũng bị thương người, đều có thể thu được ta tự mình trị liệu cơ hội! Đồng thời, ta còn có thể ban cho cho các ngươi đủ loại lực lượng!"

Hải Dương thuật sĩ nghi thức, ngay khi trong đầu hắn nhớ kỹ đây.

Có lẽ đối với nguyên bản Donald mà nói, săn giết hải quái là một cái mạo hiểm, nhưng đối với một hải tặc đoàn mà nói, săn bắt loại nhỏ hải quái cũng

không phải là không thể được.

Ầm ầm!

Những hải tặc kia nhất thời sôi sùng sục.

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, khóe miệng lại là hơi nhếch lên.

Hải tặc trung thành, vốn là một chuyện cười, chính mình chỉ cần triển lộ ra đầy đủ thủ đoạn, hoàn toàn có thể mang nhóm người này chế tạo thành chính mình thành viên nòng cốt.

Hiện tại trình độ như thế này, đã gần đủ rồi, tiếp đó, chính là lại mạnh mẽ cướp đoạt một phen, thu được một lần thắng lợi huy hoàng, nhượng bọn họ biết được mình cùng tiền nhiệm uy nghiêm đáng sợ không giống.

'Đương nhiên, bọn hải tặc chính là một đám quán chó, không thể không đút máu thịt, nhưng lại không thể nhượng bọn họ ăn được quá no. . .'

Mang theo một điểm ý nghĩ, Phương Nguyên trở lại Fred phòng thuyền trưởng.

Thuyền trên ở lại điều kiện cùng lục địa hoàn toàn không cách nào so sánh được , bất quá làm cái này cao nhất quyền lợi người, tiền nhiệm thuyền trưởng vẫn có đơn độc khoang tàu.

Hiện tại, tự nhiên toàn bộ quy Phương Nguyên.

Fred khoang tàu bố trí đến giống như, không hề kết cấu bày ra một chút cướp bóc đến chiến lợi phẩm, thật là có chút nhà giàu mới nổi mùi vị.

Phương Nguyên ngồi ở ghế dựa mềm trên, trước tiên liền mở ra trước mặt hải đồ, còn có thuyền trưởng nhật ký.

Thuyền trưởng nhật ký là một cái thuyền trưởng tin tức trọng yếu nhất vật

dẫn, ở Fred nhật ký trên, liền chuẩn xác ghi chép thuyền hải tặc trên phát sinh mỗi một việc lớn, thậm chí thăm dò ra mấy cái khả năng tuyến hàng hải.

Trên đại dương tuyến hàng hải, đều là từng cái từng cái tràn ngập kỳ ngộ cùng nguy hiểm bảo tàng, cho rằng là một đường thẳng hoặc là đường vòng cung, cùng ngớ ngẩn cũng không có gì khác nhau.

Chân chính đi, nhất định phải cân nhắc đến gió mùa, hải lưu, thậm chí mùa vụ, thậm chí là hải quái di chuyển cùng các loại thần bí phản ứng biến hóa ảnh hưởng.

Nếu như bỏ qua bất kỳ như thế, nguyên bản bình an tuyến đường, cũng sẽ lập tức biến thành tử vong vòng xoáy.

Fred ghi chép cái này mấy cái, chỉ là gần biển tuyến hàng hải, đồng thời không hoàn toàn chắc chắn.

Nếu không thì, hắn đã sớm cởi hải tặc da, đi làm hải thương cũng có thể kiếm được bồn mãn bát mãn.

Đây chính là thế giới này hải dương thái độ bình thường.

Có lẽ một cái bị nghiệm chứng mấy chục năm an toàn tuyến hàng hải, sẽ bởi vì một cái nào đó hải quái tụ quần di chuyển, mà hoàn toàn biến thành một cái tử vong con đường, cái hố biết dùng người mất hết vốn liếng.

Chính vì như thế, cái kia đi về phương đông hoàng kim tuyến hàng hải, ý nghĩa mới không tầm thường.

Thậm chí, ở giữ gìn phía trên, có rất nhiều quốc gia cùng truyền kỳ băng hải tặc cùng đi ra lực, mới có thể duy trì ở lại cái này điều cuồn cuộn không dứt mỏ vàng.

Trước hải tặc Trào Tiếu Điểu đoàn, đối với hoàng kim tuyến đường căn bản nghĩ cũng không dám nghĩ tới, chỉ có thể ở gần biển đánh tống tiền.

"Thế giới hải đồ!"

Phương Nguyên suy tư gấp lại thuyền trưởng nhật ký, lại đem hải đồ mở ra.

Phần này hải đồ vô cùng qua loa, trên thực tế, chỉ là cấp người một cái cơ bản ấn tượng mà thôi, nếu như thật sự dựa theo cái này tiêu chí phía trên đi, cùng chịu chết cũng không có bao nhiêu khác nhau, nhiều nhất chỉ có thể tính một cái trang sức phẩm.

Ở trên mặt này, đảo Inceman cùng tiếp giáp đại lục Ofail là tuyệt đối trung tâm.

Rất nhiều đại dương, quay chung quanh trên đại lục này, lại cơ bản có thể lấy chia làm biển Ác Mộng, biển Hoàng Kim, biển Ma Quỷ, quần đảo Chúng Tinh cùng rất nhiều địa lý khu vực.

Từ Inceman xuất phát, lại trải qua biển Ác Mộng, biển Hoàng Kim, Hải Tặc vương thành, biển San Hô, quần đảo Hương Liệu, đến thần bí phương đông đế quốc, đây chính là truyền thuyết trong hoàng kim đường hàng hải.

Ngoài ra, ở biển Ma Quỷ, quần đảo Chúng Tinh biên giới, cũng họa ra mấy khối đại lục mô hình, đánh dấu Ải Nhân, Tinh linh, Chu Nho các loại chữ, vẫn là một mảnh sương mù.

"Thế giới này, chính là một cái hải dương thế giới, hải dương diện tích vô hạn rộng lớn, càng ngày càng nhiều đại lục bị phát hiện, nhưng không có bất kỳ một chiếc thuyền cùng Thám hiểm gia có thể tìm tới thế giới phần cuối! Đồng thời, một khối hải vực, quả thực so với kiếp trước Á Âu đại lục còn muốn lớn hơn!"

Phương Nguyên đứng dậy, ở phòng thuyền trưởng bên trong đi dạo một chút.

Bởi vì thuyền trưởng có chiến lợi phẩm quyền ưu tiên, Fred thực tại cho mình thu nạp một chút thứ tốt.

Nhưng theo Phương Nguyên, chân chính có dùng, lại là hầu như một cái đều không có.

"Thế giới này. . . Dù sao cũng là sức mạnh thần bí tồn tại thế giới, ở các loại mâu thuẫn kịch liệt nhất hải dương tuyến hàng hải trên, siêu phàm người xuất hiện tần suất so với lục địa cao hơn nhiều, nói không chắc, cái này Fred trân núp bên trong, thì có vài món bảo bối?"

Mang theo lật rác rưởi tâm tư, Phương Nguyên bắt đầu rồi chính mình đào bảo lữ trình.

Trên thực tế, hắn hoài nghi Fred trên tay cơ bản không có khả năng lắm có vật gì tốt, nếu không thì, đã sớm lấy ra đối phó chính mình.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 837: Khai Chiến

Bình tĩnh mà xem xét, Fred nghệ thuật tế bào, thực sự không ra sao.

Ở phòng thuyền trưởng bên trong, Phương Nguyên thấy được nhiều nhất, chính là các loại nạm vàng mang ngân hàng mỹ nghệ.

Tựa hồ tại vị này hải tặc thuyền trưởng trong mắt, chỉ có kim loại hiếm mới thật sự là tiền.

Đương nhiên, từ phi tang khó dễ trình độ trên mà nói, ý nghĩ này cũng là không gì đáng trách.

"Cho tới những thứ này tranh sơn dầu, pho tượng loại hình, tám thành đều là không cần tiền mới đưa đến chứ?"

Phương Nguyên một mặt ghét bỏ phát hiện Fred tiểu kim khố một cái nào đó giấu ở tường kép bên trong phòng nhỏ, mở ra sau khi, bên trong tất cả đều là đủ loại kiểu dáng kim tệ cùng với bảo thạch, phỏng đoán cẩn thận, đại khái có thể có năm, sáu trăm kim Garon giá trị.

"Lòng tham không đáy a. . . Nếu như là trước hoa tiêu Donald, đã sớm cầm số tiền kia về hưu dưỡng già rồi. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, lại chú ý tới bảo rương trong nào đó cây côn hình vật, mặt ngoài hiện ra màu vàng, còn khảm nạm từng viên một khổng lồ trân châu.

"Được rồi. . . Thật sẽ chơi, cũng không biết là từ đâu vị xui xẻo quý phụ nơi đó cướp đến chiến lợi phẩm. . ."

Có chút không nói gì khép lại cái rương, Phương Nguyên làm ra quyết định, số tiền kia chính mình nhất định phải lập tức tiêu hết, không phải vì Trào Tiếu Điểu hào tăng cường sức chiến đấu, chính là lấy ra đi thu mua nhân tâm.

Nói thật, cái này chiếc Trào Tiếu Điểu hào, cũng là một bình thường võ trang tàu buôn, Phương Nguyên sớm đã có thay đổi tọa giá tâm tư.

Nhưng rất đáng tiếc, lấy trước mắt hắn tài lực , căn bản không làm nên chuyện gì.

Bất quá, hải tặc nếu như số may, hoàn toàn chính là một cái lãi kếch sù ngành nghề.

Không có tiền? Quá đơn giản, đi mạnh mẽ cướp vài nét bút, liền cái gì cũng có.

"Ta thuyền hải tặc, tất nhiên không ngừng một chiếc, chân chính kỳ hạm, ít nhất cũng cần Inceman hơi nước tàu chiến bọc thép trình độ. . ."

Phương Nguyên cầm loan đao, ở phòng thuyền trưởng bên trong một trận xoay loạn, cũng thật sự để cho hắn tìm tới một cái nhìn ra thấy vào mắt đồ vật:

(cỏ bốn lá bùa hộ mệnh)

(dùng vật liệu: Bạc trắng, cỏ bốn lá nước ép)

(nói rõ: Đây là một cái dính dáng tới sức mạnh thần bí bùa hộ mệnh, tựa hồ có thể cho người nắm giữ mang đến nhất định vận may)

(trạng thái: Phong ấn)

. . .

"Bản tôn chế tạo hệ thống Hải Tặc, còn có chức năng này, thoạt nhìn không sai sao!"

Phương Nguyên nhìn kỹ trong tay đồ chơi nhỏ.

Đây là một cái màu bạc bùa hộ mệnh, phía trên khắc rõ cỏ bốn lá hình tượng: "Thủ công rất thô ráp nguyên thủy, tựa hồ là một cái nào đó Nữ vu tiện tay kết quả, đồng thời, đang đứng ở phong ấn trạng thái. . ."

Đương nhiên, cho dù Fred trên người mang theo mười cái tám cái như vậy bùa hộ mệnh, Phương Nguyên thật muốn giết hắn, hắn cũng sẽ không có bất kỳ sức phản kháng.

Thật giống như một chùm ngọn lửa, làm sao có khả năng thiêu đốt biển rộng? Một cái bùa hộ mệnh lực lượng, muốn làm quấy nhiễu như vậy khổng lồ đầu nguồn, quả thực là nói chuyện viển vông.

Bất quá đối với người bình thường mà nói, cũng thật sự có một chút hiệu quả.

"Bất quá. . . Phong ấn sao!"

Phương Nguyên thoáng cảm thụ phía mặt ẩn chứa lực lượng, cũng không hề lớn, trực tiếp đặt ở trên người hắn, mấy ngày sau cũng có thể lấy làm hao mòn rơi.

"Mang có sức mạnh thần bí bùa hộ mệnh, không biết có thể bán bao nhiêu kim Garon. . . Ta đến mau chóng vì chính mình chế tạo một chiếc chân chính tọa hạm, dù sao, ta nhưng là phải trở thành Hải Tặc vương người a!"

Phương Nguyên thờ ơ nghĩ: "Chờ một chút. . . Chính mình tạo thuyền quá phiền phức, dứt khoát cướp đến, ngược lại ta hiện tại chính là hải tặc. . ."

Thùng thùng!

Lúc này, một trận vội vàng tiếng gõ cửa truyền đến: "Thuyền trưởng các hạ. . ."

"Bill, chuyện gì?"

Phương Nguyên mở ra cửa khoang, nhìn cái này chính mình gần đây đề bạt lên thuyền phó thứ hai.

"Phát hiện thuyền!"

Bill nuốt ngụm nước bọt.

"Ồ? Mang ta đi nhìn!"

Phương Nguyên vừa nghe, lập tức tinh thần tỉnh táo.

Đối với trên biển đi mà nói, mười ngày nửa tháng không tìm được mục tiêu mới là thái độ bình thường.

Cho dù gặp may mắn gặp được một cái, cũng khả năng là trang bị đến tận răng con cọp.

Chân chính băng hải tặc, phần lớn đều là loại kia nửa năm không khai trương, khai trương ăn nửa năm trạng thái.

Phương Nguyên đã sớm quyết định chủ ý, muốn lần tiếp theo cướp bóc trong lập uy, lần này gặp phải thuyền, thực sự là buồn ngủ đến rồi đưa gối.

"Ừm. . ."

Đi tới đài quan sát trên, hắn cầm lấy ống nhòm, lập tức ngay khi biển trời chỗ giao giới nhìn thấy hai mảnh buồm ảnh.

Thuyền bè của đối phương rất lớn! Đồng thời, vẫn là hai chiếc!

Đây là hắn ấn tượng đầu tiên.

Lúc này tàu buôn, phần lớn lấy doanh vận hàng hóa là thứ nhất yêu cầu, sẽ ở chiếu cố tốc độ đồng thời tạo đến làm hết sức lớn, mà thuyền hải tặc lại là vô cùng tinh luyện, sở trường tốc độ cùng nhanh chóng vận tải võ trang năng lực.

Đối diện tiến vào tầm mắt thuyền, lại là một lớn một nhỏ, như là một chiếc tàu buôn theo chân nó bảo tiêu, lại có gì đó không đúng.

"Nếu như đúng là tàu buôn cùng tàu hộ tống, cái này quy mô liền rất không đúng, trái lại càng như. . ."

Phương Nguyên nhận ra được cái gì, trên mặt liền lộ ra một tia cười gằn.

Lúc này, nương theo thuyền tới gần, tầm mắt cũng biến thành càng ngày càng rõ ràng lên.

Hai chiếc thuyền mặt ngoài, đều có vết đạn, loang loang lổ lổ, phảng phất trải qua một trận đại chiến, đồng thời, thuyền hải tặc ở trước, tàu buôn ở phía sau, rõ ràng là ở kéo lôi tiến lên.

'Đây là một chiếc mới vừa hoàn thành cướp bóc thuyền hải tặc, mang theo nó chiến lợi phẩm!'

Lúc này, không chỉ có Phương Nguyên, những kia kinh nghiệm phong phú hải tặc cũng xác thực cái gì, trên mặt liền lộ ra vi diệu vẻ mặt đến.

Tuy rằng thế giới này hải tặc hành vi cực thịnh, nhưng hải tặc lớn nhất quy củ, chính là không có quy củ! Lợi ích trên hết!

Dù là có hải tặc vương trấn áp, cũng không cách nào ngăn cản những thứ này bọn nhãi truy tìm của cải bước chân, bất luận cái này của cải là ở trên thương thuyền, vẫn là cái khác hải tặc trên người.

Trên thực tế, hải tặc đấu chết sống, là ngoại trừ hải quân vây quét cùng tàu buôn phản kháng ở ngoài, bình thường hải tặc thứ ba lớn tử vong phương thức.

Đối diện thuyền hiển nhiên cũng phát hiện Trào Tiếu Điểu hào, treo lên một mặt cờ đầu lâu, cùng lúc đó, còn có một mặt huyết sắc cờ xí, mang theo tín hiệu cờ.

"Bill, bọn họ có ý gì?"

Hải tặc tín hiệu cờ, Phương Nguyên tự nhiên không nhận ra, gọi đến mình thuyền phó thứ hai: "Còn có, ngươi nhận cho bọn họ cờ xí sao?"

Băng hải tặc trong lúc đó, đều có từng cái đánh dấu, thậm chí có thể từ cờ xí nhỏ bé bên trong thể hiện ra.

"Đúng thế. . . Bọn họ là băng hải tặc Mãnh Hổ! Fred nhận thức Đoàn trưởng của bọn họ. . ."

Bill hầu kết lăn nhúc nhích một chút: "Ở vùng biển này, bọn họ là hoàn toàn xứng đáng lão đại, ít nhất. . . Đã kiếm ra danh hiệu của chính mình!"

So sánh với nhau, Fred trước ở hải tặc vòng bên trong định vị, chính là cái kia lái Trào Tiếu Điểu hào hải tặc thuyền trưởng, cùng nổi danh hải tặc đoàn trưởng, hoàn toàn là hai cái tầng thứ.

Một cái tiếng tăm vẫn là ràng buộc ở thuyền trên, một cái tiếng tăm cũng đã cắm rễ ở băng hải tặc bên trong!

"Rất tốt! Truyền lệnh xuống, chuẩn bị chiến đấu!"

Phương Nguyên rút ra trong tay gươm chỉ huy.

Làm cái này hải tặc, nào có nhìn thấy thuyền không cướp?

Huống chi, cướp vẫn là mới vừa cướp bóc qua hải tặc, rõ ràng chính là một con dê to béo.

'Nếu không, sau đó liền làm chuyên môn cướp đoạt hải tặc hải tặc tốt! Bất quá mấu chốt nhất vẫn là cho ta băng hải tặc xác lập một cái danh hiệu. . .'

Phương Nguyên từ từ suy nghĩ, nhìn tụ tập đến trước người mình nhân viên chiến đấu: "Những khác ta cũng không nói nhiều, đoạt đối diện thuyền, chiến lợi

phẩm đều là các ngươi!"

"Nhưng là. . . Đây cũng là băng hải tặc Mãnh Hổ!"

Một cái sợ hãi tiếng nói truyền đến, Phương Nguyên không chút nghĩ ngợi, ném ra một ngọn phi đao.

Phốc!

Đao nhỏ thẳng tắp đâm nhập cái kia nói chuyện hải tặc cuống họng, cắm thẳng nhập chuôi.

"Ta phát hiệu lệnh, các ngươi chỉ có nghe theo quyền lực, minh bạch chưa?"

Phương Nguyên tiếng nói lạnh triệt.

"Rõ ràng, thuyền trưởng!"

Cái khác hải tặc nhìn đồng bạn thi thể, cả người giật cả mình.

Dù sao, bọn họ thuyền trưởng, nhưng là một cái người có thể cướp đoạt một chiếc thuyền siêu phàm người a!

"Yên tâm, Đầu nhi, tiếp huyền chiến giao cho ta!"

Đồ Tể thân ảnh cao lớn từ hải tặc bên trong đẩy ra, hàm hậu nở nụ cười.

Cứu cái này thủ hạ mạng trở về sau khi, Phương Nguyên đã thu được hắn thề sống chết cống hiến cho.

"Rất tốt, phát huy ra các ngươi sói tính đến. . . Ta còn muốn mang bọn ngươi chinh phục biển Ác Mộng cùng biển Hoàng Kim, chinh phục hoàng kim tuyến hàng hải, chỉ là một cái băng hải tặc Mãnh Hổ, đáng là gì?"

Phương Nguyên cười to.

Trên thực tế, ở trong lòng, không có chút nào xem trọng cái này sóng hải tặc.

Dù sao, cái này băng hải tặc mới vừa trải qua một tràng huyết đấu, nguyên khí đại thương, lại đối mặt chuyển đổi lãnh đạo then chốt thời kỳ.

Nếu như là cướp bóc bình thường tàu buôn, cái kia không có cái gì tốt nói, nhưng trực tiếp cùng cái khác băng hải tặc khai chiến? E sợ một khi chiến sự bất lợi, liền sẽ lập tức đầu hàng!

Bởi vậy, còn phải hắn đến bật hack.

"Chuẩn bị nước biển, ta muốn tiến hành một cái chúc phúc nghi thức!"

Phương Nguyên truyền xuống mệnh lệnh, để một đám hải tặc rút ra đao kiếm của bọn họ dao găm loại vũ khí, ngâm nhập trước mặt một cái lu lớn bên trong.

"Ở ta chúc phúc phía dưới, đao kiếm của các ngươi, đem sẽ thu được lâm thời sắc bén gia trì!"

"Các ngươi súng kíp, đem sẽ so với tầm thường dễ dàng hơn tìm tới mục tiêu!"

"Các ngươi tinh lực, đem sẽ vĩnh viễn so với kẻ địch dồi dào!"

"Các ngươi, đem sẽ trở nên so với kẻ địch càng thêm may mắn!"

. . .

Cuối cùng, Phương Nguyên suy nghĩ một chút, đem cỏ bốn lá bùa hộ mệnh lấy ra, đưa tay một vệt, một chùm tinh quang lóe qua, bùa hộ mệnh trên dập dờn ra một vòng ánh sáng mông lung, rơi vào vại nước ở trong.

Sắc bén thuật loại hình gia trì, chính là Mộng Binh chi chủ năng lực, mà may mắn gia trì, nhưng là hắn mượn dùng cái này bùa hộ mệnh bên trong lực lượng.

Tuy rằng đem trước đơn thể đổi thành quần thể, hiệu quả nhất định phải mất giá rất nhiều , bất quá có dù sao cũng hơn không có tốt.

"Có thuyền trưởng dẫn dắt, chúng ta nhất định có thể đạt được thắng lợi!"

Rút ra sáng lấp lóa, sắc bén độ đột nhiên tăng lên đến một tầng cự đao, Đồ Tể lộ ra một cái dữ tợn nụ cười.

Còn bên cạnh Bill nhìn Phương Nguyên, đáy lòng lại là dường như nhấc lên sóng to gió lớn.

Vị thuyền trưởng này các hạ là siêu phàm người thân phận, từ lâu được đến công nhận.

Nhưng vừa bắt đầu, đối phương triển lộ ra, lại là khủng bố vật lộn năng lực, giống như tiền sử Cự thú.

Đến sau đó, lại dùng một túi nước trị liệu chữa trị Đồ Tể, biểu hiện dường như một cái mục sư.

Lúc này, càng là có quần thể chúc phúc cùng sắc bén gia trì năng lực.

Chuyện này thực sự làm hắn hơi nghi hoặc một chút, cái này lão đại đến tột cùng là thế nào siêu phàm người.

Dù sao, ở nghe đồn ở trong, loại này thần bí góc cường giả tuy rằng có quỷ dị năng lực, nhưng cũng chỉ là ở một phương diện khác, tuyệt đối không bằng Phương Nguyên biểu hiện như vậy toàn năng.

'Chẳng lẽ. . .'

Lúc này, một ý nghĩ, liền không tự chủ được từ Bill trong đầu tái hiện ra: 'Vị thuyền trưởng này các hạ, là một cái truyền thuyết trong thuật sĩ hoặc là Ma pháp sư?'

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 838: Nhẫn

"Treo lơ lửng chúng ta cờ xí!"

Nương theo Phương Nguyên ra lệnh một tiếng, một mặt màu đen bộ xương trắng cờ hải tặc liền ở Trào Tiếu Điểu hào trên chậm rãi bay lên.

Đối diện thuyền hải tặc trên lập tức hiện ra rối loạn tưng bừng, chợt chính là gào thét.

Rất hiển nhiên, ở băng hải tặc Mãnh Hổ mà nói, như vậy một cái đã từng là bạn cũ trở mặt, ở ngắn ngủi kinh ngạc sau khi, lập tức cũng là làm tốt chiến đấu chuẩn bị.

"Thuyền trưởng các hạ?"

Bill thoáng tới gần Phương Nguyên: "Tại sao không phát ra thân mật tín hiệu, lại tới gần đánh lén? Đối phương cũng không biết thuyền của chúng ta trên mới vừa phát sinh kinh biến!"

"Đối với hải tặc mà nói, trước một chút giao tình, liền chim hải âu lông chim cũng không bằng, càng không cần phải nói ở cái này lớn vơ vét một bút lúc. . . Một khi chúng ta tới gần, bọn họ tất nhiên sẽ tiến công!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, vẻ mặt một thoáng trở nên ngạo nghễ lên: "Lại nói. . . Có ta chúc phúc, nếu như các ngươi vẫn chưa thể như bẻ cành khô đạt được thắng lợi, cái kia ta muốn các ngươi thì có ích lợi gì?"

Lời lạnh như băng, lập tức khiến Bill run lập cập, hắn biết, cái này thuyền trưởng nói đến mức hoàn toàn là nói thật!

Ầm ầm ầm!

Lúc này, đối diện thuyền hải tặc nã pháo.

Từng viên từng viên đạn pháo ở Trào Tiếu Điểu hào phụ cận trong vùng biển rơi xuống, bắn lên tảng lớn nước biển.

"Nhích tới gần!"

Phương Nguyên tay nâng gươm chỉ huy gào thét: "Chúng ta đạn pháo tay đây? Phản kích! Phản kích!"

Đáng tiếc, trước thuyền viên bị hắn chém quá nhiều, lúc này dù là miễn cưỡng tập hợp nhân thủ, đánh ra hỏa pháo cũng là lác đác lưa thưa, nhất là độ chuẩn xác, thấp đến một cái làm người muốn khóc mức độ.

Ầm!

Ngay vào lúc này, một viên đạn pháo chuẩn xác đánh trúng Trào Tiếu Điểu hào boong tàu, nổ tung một cái động lớn, chu vi một mảnh máu thịt be bét.

"Cút ngay!"

Phương Nguyên tiến lên, đá một cái bay ra ngoài lái tay, tự mình cầm lái.

Hắn xem như là nhìn rõ ràng, thật muốn hai chiếc thuyền lẫn nhau mở đại pháo oanh kích, chính mình Trào Tiếu Điểu hào tất nhiên là tan xương nát thịt kết cục .

Hy vọng duy nhất, vẫn là cùng đối phương đánh tiếp huyền chiến.

Ở hắn thao túng phía dưới, Trào Tiếu Điểu hào linh hoạt đến giống như một đuôi cá biển, ở đạn pháo lưới hỏa lực bên trong đi xuyên, không ngừng tới gần.

"Toàn thể đều chuẩn bị. . . Tiến công!"

Phương Nguyên một tiếng hét cao.

Cùng lúc đó, mấy phát pháo đạn mạnh mẽ rơi xuống ở Trào Tiếu Điểu hào trên người, đưa nó đánh cho thủng trăm ngàn lỗ.

Nhưng lúc này, Trào Tiếu Điểu đã hoàn thành sứ mạng của nó.

Ầm!

Ở đối diện tiếng kinh hô bên trong, nó va sừng mạnh mẽ va vào đối diện thuyền hải tặc trung bộ, hầu như đưa nó chặt ngang cắt đứt.

"Hê hê!"

Đồ Tể cười lớn, từ mũi tàu nhảy lên đối diện thuyền hải tặc, cự đao quét qua, mấy cái vây lên đến hải tặc liền mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, bị chặt ngang cắt đứt.

"A. . ." "Cứu mạng!"

Kêu thảm thiết liên tiếp truyền đến.

Trên thực tế, tình hình này tương tự cổ đại chém ngang hông, rất không nhân đạo, có hải tặc thậm chí tại thân thể cắt thành hai đoạn sau khi còn có thể tồn tại chốc lát, trên đất bò, nỗ lực nghĩ muốn đem thân thể của chính mình liên tiếp lại.

Loại này cảnh tượng thê thảm, cho dù là những kia giết người như ngóe hải tặc nhìn, cũng là tay chân lạnh lẽo, tê cả da đầu.

"Giết!"

Trào Tiếu Điểu hào trên hải tặc nhìn thấy tình cảnh này, lại là sĩ khí đại chấn, cùng sau lưng Đồ Tể, đại khai sát giới.

Coong coong!

Vài tiếng vang lên giòn giã sau khi, băng hải tặc Mãnh Hổ bọn hải tặc liền

ngạc nhiên nhìn mình trên tay cắt thành hai đoạn trường kiếm cùng loan đao, đón lấy ngay khi kinh ngạc không kịp bên trong bị dễ như trở bàn tay chém giết.

"Ha ha. . . Đây mới là ta muốn chiến đấu!"

Đồ Tể đem một tên hải tặc đầu mục chém thành hai đoạn, vui sướng cười to.

Cho dù bọn họ nhân số không bằng đối phương, nhưng có thuyền trưởng chúc phúc, ở các loại về mặt thực lực lại là nghiền ép.

Đến lúc này, chiến cuộc đã bắt đầu hiện ra nghiêng về một phía trạng thái.

"Hống hống!"

Đột nhiên, đối diện truyền đến một tiếng hổ gầm.

Một vệt bóng đen giống như mãnh hổ giống như nhào ra, nắm lấy một tên hải tặc, hai tay xé một cái, tên này hải tặc liền cắt thành hai biện, máu tươi giàn giụa.

"Fred điên rồi, dám công kích ta, nhưng xem dáng dấp của các ngươi. . . Lẽ nào là hắn thu được cái gì Bí bảo, hay hoặc là Trào Tiếu Điểu hào trên xảy ra biến cố gì?"

Bóng đen dừng lại, hiện ra một tên hải tặc thuyền trưởng thân hình.

Hắn thân hình cao lớn, có màu đồng cổ da thịt, khoác một cái hắc ban da thú bào, trên đầu đâm mười mấy điều hình tượng khác nhau cái bím tóc.

"Băng hải tặc Mãnh Hổ đoàn trưởng —— Tiger? !"

Đồ Tể nhìn thấy người này, trên mặt lại là hiện ra kiêng kỵ cùng nghiêm nghị vẻ mặt.

"Nhìn tới. . . Trào Tiếu Điểu hào trên, xác thực phát sinh cái gì sự tình .. Bất quá không có quan hệ, các ngươi đã hướng về ta lựa chọn tuyên chiến, liền phải

làm tốt trả giá thật lớn chuẩn bị!"

Tiger bày ra một cái tư thế, giống như mãnh hổ chụp mồi.

Hắn sử dụng vũ khí cũng vô cùng kỳ dị, là mười cái sắc bén kim loại chỉ sáo , khiến cho hai tay của hắn phảng phất đã biến thành mãnh thú lợi trảo.

Mãnh hổ —— Tiger!

Đây là băng hải tặc Mãnh Hổ đệ nhất cường giả, thậm chí dùng hai tay xé rách một cái hải quân đại đội, ở nghe đồn rằng, hắn cũng là thần bí siêu phàm người.

"Ta đã sớm muốn cùng ngươi giao thủ!"

Đồ Tể mặt hiện nổi lên ra một tia cuồng nhiệt: "Ngoại trừ thuyền trưởng ở ngoài, không có ai có thể lấy mạnh hơn ta!"

Phốc!

Hắn vung lên cự đao, trên đất bằng giống như treo lên một trận gió xoáy.

Xì xì!

Giữa không trung bóng đen lóe lên, một chuỗi tia lửa hiện lên.

Hai bóng người nhanh chóng đan xen, từng cái đứng lại.

"Không sai đao , nhưng đáng tiếc, tốc độ của ngươi quá chậm!"

Tiger liếm liếm chính mình cương trảo, phía trên có một vệt máu.

"Đáng chết!"

Đồ Tể nhìn mình trên người vết cào, sắc mặt âm trầm.

Như vậy thương nhẹ, đương nhiên không thể làm hắn đánh mất sức chiến đấu, nhưng lập tức phân cao thấp, nếu như hắn tiếp tục cùng đối phương chém giết, kết cục tuyệt đối sẽ không quá tốt.

"Tránh ra. . ."

Lúc này, một cái thanh âm đạm mạc truyền đến.

Đồ Tể thân thể căng thẳng, theo bản năng mà nhường đường ra.

"Ngươi là. . . Mới hải tặc thuyền trưởng? Xem ra Fred cái kia tên rác rưởi đã đút cá mập. . ."

Tiger sắc mặt ngưng trọng trước đó chưa từng có lên, nhìn kỹ Phương Nguyên.

Hắn như dã thú trực giác nói cho hắn, đối diện những hải tặc này sở dĩ có như vậy biến hóa thoát thai hoán cốt, hoàn toàn là bởi vì trước mặt người đàn ông này.

Nguy hiểm! Vô cùng nguy hiểm!

Một loại run rẩy, nhất thời lan tràn đến Tiger toàn thân.

"Băng hải tặc Mãnh Hổ đoàn trưởng đúng không? Ta cho ngươi một cái cơ hội, quỳ xuống, thần phục ta! Ta tạm tha tính mạng của ngươi. . ."

Lúc này, Phương Nguyên lấy một loại thanh âm trầm thấp nói chuyện.

"Tha thứ ta. . . Tiểu tử!"

Tiger sắc mặt một thoáng dữ tợn, răng nanh lộ ra ngoài, phảng phất thật sự đã biến thành một con đại lão hổ, đột nhiên đập tới.

"Lên!"

Phương Nguyên ngoắc ngoắc ngón tay.

Ào ào ào!

Trên mặt đất, từng tầng từng tầng tấm ván gỗ lơ lửng giữa trời mà lên, che ở bóng đen phía trước.

"Hống hống!"

Tiger lợi trảo liên tục vung lên, xé rách tấm ván gỗ, vọt tới Phương Nguyên trước người.

Phốc!

Chợt, hắn liền một đầu đâm vào một cái cực lớn quả bóng nước bên trong.

Một cái đường kính có ba mét quả bóng nước, trôi nổi ở Phương Nguyên trước mặt, bên trong còn có một cái phảng phất té xuống nước như thế, không ngừng giãy dụa hải tặc thuyền trưởng.

Thấy cảnh này sau khi, băng hải tặc Mãnh Hổ hải tặc trong nháy mắt mất đi đấu chí, có càng là trực tiếp giơ hai tay lên đầu hàng.

"Ma pháp sư!"

"Đầu nhi nhất định là Ma pháp sư!"

Trào Tiếu Điểu hào trên hải tặc, đặc biệt Bill thấy cảnh này, lại là kiên định hơn đáy lòng một cái nào đó suy đoán.

"Đồ vô dụng, ta còn tưởng rằng. . . Ngươi có thể cho ta mang đến càng nhiều lạc thú đây!"

Phương Nguyên mặt hiện nổi lên ra mất hết cả hứng vẻ, vỗ tay cái độp.

Quả bóng nước chậm rãi nổi lên, bị nhốt ở bên trong Tiger, liền giống như hổ

phách bên trong con sâu nhỏ.

"Lửa!"

Phương Nguyên lần thứ hai phun ra một cái âm tiết, một đám lửa trong nháy mắt ở bên trong nước thiêu đốt, đem Tiger hóa thành tro tàn.

Ào ào ào!

Quả bóng nước nổ tung , hóa thành điểm điểm nước mưa rơi xuống.

"Không muốn trở thành giống như hắn, liền đầu hàng!"

Phương Nguyên con mắt nhìn quét toàn trường.

Nhất thời, nguyên bản liền không thể cứu vãn băng hải tặc Mãnh Hổ, lập tức lựa chọn đầu hàng.

Lượng lớn hải tặc ném mất vũ khí, cao giơ hai tay lên.

"Bill, tất cả tù binh, đều giao cho ngươi xem quản, Đồ Tể, ngươi đi đem mặt sau tàu buôn cũng khống chế lên!"

Phương Nguyên nhanh chóng phát hiệu lệnh.

Cùng lúc đó, một viên tinh thiết nhẫn, liền rơi vào trên tay hắn.

Đây là quả bóng nước thiêu đốt sau khi, cái kia tiền nhiệm băng hải tặc Mãnh Hổ đoàn trưởng Tiger lưu lại duy nhất di vật.

Mà Phương Nguyên coi trọng nó, đương nhiên là bởi phía trên quanh quẩn sức mạnh thần bí.

(mãnh hổ nhẫn)

(dùng vật liệu: Tinh thiết, thú huyết, mãnh thú chi linh)

(nói rõ: Chiếc nhẫn này bên trong lợi dụng Hắc Vu thuật lực lượng, phong ấn một con mãnh hổ linh hồn, mỗi ngày có thể triệu hoán một lần mãnh hổ chi linh bám thân, thu được tốc độ cùng lực lượng bổ trợ)

(trạng thái: Hoàn hảo)

. . .

"Không sai một đồ vật nhỏ, nói vậy, cái kia Tiger mặc dù bị nghe đồn thành siêu phàm người, cũng là lấy nó phúc. . ."

Phương Nguyên ném lên xuống trong tay nhẫn.

Cái này siêu phàm vật phẩm, luận tăng cường căn bản không sánh được hắn điều tạm Bản tôn lực lượng, đặt ở trên tay hắn hoàn toàn chính là lãng phí.

Thế nhưng giao cho một cái thuộc hạ, lập tức là có thể tái tạo ra một cái Tiger đến.

Hầu như là không cần cân nhắc, hắn đáy lòng cũng đã có một cái người thích hợp tuyển.

Linh tinh tiếng la giết truyền đến, không đến bao lâu,, Đồ Tể liền truyền đến tàu buôn bình định tin tức.

Dù sao, băng hải tặc Mãnh Hổ chủ lực đều ở nơi này, không phải là bị tiêu diệt chính là bị bắt làm tù binh, còn lại những kia trên thương thuyền duy trì thuyền cơ bản nhất vận chuyển cùng trông coi tù binh , căn bản không có năng lực chống cự.

"Thuyền trưởng các hạ. . ."

Đến hoàng hôn thái dương dần dần rơi xuống đất bình tuyến lúc, Phương Nguyên vừa uống rượu Rum, vừa nghe hai cái thuộc hạ báo cáo.

". . . Lần này, chúng ta bắt được ba mươi bảy hải tặc tù binh, đồng thời, Mãnh Hổ hào cũng đã biến thành chiến lợi phẩm của chúng ta, chỉ là Tiger thuyền trưởng một cái, đều có thể cho chúng ta cống hiến một ngàn trở lên kim Garon!"

Bill cung kính mà nói.

"Cái này chiếc tàu buôn đến từ thương hội Hoa Hồng, phía trên thương phẩm là hương liệu cùng tơ lụa, nguồn tiêu thụ rất tốt, phỏng chừng giá trị hai, ba ngàn kim Garon —— đương nhiên, đây là hải tặc bến cảng xử lý giá cả, những kia hắc tâm thương nhân luôn yêu thích đem người vào chỗ chết tể."

Đồ Tể bất mãn mà lầm bầm câu, chợt lộ ra một người đàn ông tâm lĩnh thần hội nụ cười: "Còn có. . . Thuyền trưởng các hạ, lần này ở trên thương thuyền, ta còn phát hiện một chút thú vị tù binh, tựa hồ là nguyên bản thuyền trên người, trong đó có một cái mỹ lệ quý tộc tiểu thư đây!"

Đối với hải tặc mà nói, thuyền trưởng trước tiên phân, lấy đi đồ tốt nhất, chính là chuyện đương nhiên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 839: Nữ Tù Binh

Elizabeth xin thề, chính mình cũng sẽ không bao giờ tin tưởng bất kỳ người ngâm thơ rong trong miệng đồng thoại!

Ở hương dã kêu gọi bên trong, trên biển thám hiểm trở thành một cái tràn ngập kích thích cùng thần bí, đồng thời nương theo kếch xù báo lại trò chơi.

Liền ngay cả bọn hải tặc, cũng bị giao cho cướp của người giàu giúp người nghèo khó anh hùng hiệp nghĩa hình tượng, bọn họ phong độ phiên phiên, truy tìm tự do, cùng các loại thế lực đen tối đấu trí đấu dũng.

Còn có chuyên môn phương diện này xuất bản, thậm chí một lần còn rất dễ bán!

Ở rất nhiều bị dao động qua nội lục thiếu nữ phấn hồng trong lòng, chân chính hải tặc càng tương tự trên biển kỵ sĩ, có anh tuấn ngũ quan, kiện mỹ vóc người, còn trẻ nhiều kim chính là bọn họ rõ ràng nhất hình tượng.

. . . Nhưng đến hiện tại, Elizabeth tiểu thư chỉ muốn đem cái kia người ngâm thơ rong đầu lưỡi nhổ ra, lại từ hắn lổ xxx bên trong nhét vào. . . Ân, chân chính thục nữ không nên sử dụng như vậy từ ngữ, liền nghĩ cũng không trả lời nên nghĩ, nhưng trời thấy, Elizabeth thực sự là bị lừa thảm rồi.

Nhà nàng kinh doanh thương hội Hoa Hồng, luôn luôn ở Inceman một cái thuộc địa bên trong sinh hoạt.

Lần này trở về, là bởi vì cha của nàng vì nàng đàm luận tốt một cái đối tượng, sắp trở lại Inceman bản thổ kết hôn.

Có người nói, đối phương là một cái nắm giữ lượng lớn thổ địa thể diện thân sĩ, hàng năm từ thổ địa bên trong thu được thu nhập liền vượt quá một ngàn kim Garon!

Đối với cái này đối tượng, Elizabeth tiểu thư còn là phi thường hài lòng.

Đồng thời, ở thành hôn trước, còn có thể trải qua một tràng hải dương đi, dù là không có truyền thuyết trong như vậy tràn ngập kỳ huyễn, cũng là tương đối khá.

Chỉ là, ban đầu cảm giác mới lạ đi qua sau khi, Elizabeth cũng cuối cùng tại phát hiện đi khổ sở.

Mỗi một phân không gian đều phải bị hợp lý lợi dụng, dù là nàng dừng chân điều kiện đã là toàn bộ trên thuyền tốt đẹp nhất, cũng như trước làm nàng cảm thấy chật hẹp bế tắc.

Càng không cần phải nói, loại kia gặp phải sóng gió mãnh liệt lay động, đáng thương Elizabeth hầu như sau khi lên thuyền liền cả đêm cả đêm mất ngủ.

Nha, còn có nước ngọt!

Đồ ăn đơn điệu không cần phải nói, nước ngọt phương diện, càng là keo kiệt làm người hầu như tan vỡ.

Hoàn cảnh như vậy xuống, bất luận tàu buôn thủy thủ, hải tặc, thậm chí là hải quân, đều là không rửa ráy đại quân khách quen, trên người mùi vị tự nhiên cũng sẽ không quá tốt.

Càng về sau, vị này quý tộc tiểu thư liền càng tiếp cận tan vỡ.

Nhưng mà, vận mệnh cùng với nàng mở chuyện cười, vừa mới bắt đầu!

Cũng đã đến đến Inceman gần biển, ngay khi Elizabeth cho rằng rốt cục có thể lấy thoát khỏi cái này luyện ngục giống như sinh hoạt sau khi, nàng mới ngơ

ngác được báo cho gặp phải hải tặc!

Cùng nàng kỳ vọng bên trong trên biển kỵ sĩ không giống, băng hải tặc Mãnh Hổ hải tặc, quả thực chính là ác ôn cùng người cặn bã tập hợp thể, cho Elizabeth tiểu thư mang đến rất lớn xung kích.

Ở mắt thấy đi theo chính mình ma ma đều bị đẩy vào một cái phòng sau khi, đối mặt với bầy sói như thế hải tặc, Elizabeth rốt cục sáng sáng tỏ thân phận của chính mình.

Vạn hạnh trong bất hạnh, khi biết Elizabeth chồng chưa cưới thân phận sau, Tiger rất vui vẻ nhận lấy cái này tù binh, đồng thời còn dặn thủ hạ chút nào không có phạm.

Cũng không phải là bởi vì hắn có cái gì thân sĩ phong độ, mà chỉ là đơn thuần đến cảm thấy, một cái 'Hoàn hảo' hàng hóa, mới có người đồng ý trả giá càng cao hơn tiền chuộc.

Vì thế, còn cố ý lưu lại nguyên bản ma ma cùng người hầu, tiếp tục hầu hạ cái này quý nữ.

Trên thực tế, Elizabeth cũng hầu như nhận mệnh.

Thế nhưng, nàng không nghĩ tới chính là, từ một cái địa ngục rơi vào một cái khác luyện ngục sau khi, còn có cái thứ ba luyện ngục đang đợi nàng!

Nương theo lửa đạn cùng tiếng la giết, nàng một lần cho rằng là anh dũng hải quân trước tới cứu viện, nhưng đợi đến Đồ Tể tấm kia xấu mặt phá vào khoang tàu, trên tay còn nhấc theo mang máu cự đao lúc, Elizabeth liền biết là mình cả nghĩ quá rồi.

Nàng gặp gỡ một tràng hải tặc đấu chết sống, đồng thời, đón lấy vận mệnh, liền xem thắng lợi hải tặc đến cùng còn sẽ hay không duy trì người trước kiên trì.

"Đánh bại băng hải tặc Mãnh Hổ hải tặc. . ."

Bị mang tới Mãnh Hổ hào trên boong thuyền thì Elizabeth cũng nhìn thấy Phương Nguyên.

Tổng thể mà nói, cái này hải tặc thuyền trưởng, lại là phù hợp nhất thiếu nữ trong lòng Hoa Hồng sắc mộng tưởng.

Vừa có khuôn mặt anh tuấn, khéo léo quần áo, cũng có tầm thường thân sĩ không có oai hùng cùng cuồng dã, có thể nói, như vậy một tên hải tặc, nếu như ở trên đại lục ngậm hoa hồng vang lên bất kỳ một cái thục nữ cửa sổ, cơ bản đều sẽ không được đến từ chối.

Elizabeth bình tĩnh thần, mới vừa sinh ra một tia may mắn, liền nhìn thấy Phương Nguyên tùy ý vung lên gươm chỉ huy.

Phốc!

Ánh đao lóe lên, một loạt quỳ sát ở trước mặt hắn hải tặc đầu liền rớt xuống, trong nháy mắt máu chảy như suối.

"Trở thành tù binh, còn không muốn vì ta hiệu lực, này không phải là buộc ta giết các ngươi sao?"

Phương Nguyên ở một cái thi thể trên y phục xoa xoa gươm chỉ huy, nhìn còn lại băng hải tặc Mãnh Hổ tù binh: "Các ngươi thì sao?"

"Chúng ta đồng ý phục tùng ngài, vĩ đại hải tặc thuyền trưởng!"

Cái khác hải tặc hầu như đều bị sợ vãi tè rồi, lớn tiếng la lên, chỉ lo chậm một bước, liền bước lên đồng bạn gót chân.

Ào ào ào!

Elizabeth cảm giác lanh lảnh tiếng vang từ trong cơ thể truyền đến, nàng một viên màu phấn hồng thiếu nữ chi tâm, hoàn toàn phá nát. . .

'Chết tiệt. . . Hải tặc loại sinh vật này, liền hẳn là bị hoàn toàn tiêu diệt a!'

Elizabeth ở trong lòng điên cuồng hét lên, lúc này lại nghĩ đến giáo sư dạy kèm ở nhà giáo huấn, ngẩng đầu ưỡn ngực, theo bản năng mà làm ra thục nữ tư thái.

"Ừm. . . Đồ Tể ngươi làm rất tốt!"

Bất luận nói thế nào, Đồ Tể cũng không tính ác ý.

Phương Nguyên đánh giá cái này cái quý tộc nữ tù binh, đầu tiên đập vào mắt, liền là đối phương trâu nhũ giống như màu da, cùng với ánh vàng chói lọi sóng lớn tóc quăn.

Cái này nữ tù binh sắc đẹp xác thực không kém, lại thêm vào loại kia kiêu ngạo vẻ mặt, rất dễ dàng làm người lên chinh phục dục vọng.

Tựa như bên cạnh Bill, thì có chút nhìn mà trợn tròn mắt.

Bất quá đối với Phương Nguyên mà nói, lại thế nào đi nữa mỹ lệ sắc đẹp, cũng bất quá hồng nhan xương khô thôi.

Lúc này liền đem một cái túi nước vứt cho thuyền y.

Những kia chịu đến trọng thương hải tặc, ở trút xuống nước trị liệu sau khi, dồn dập đứng thẳng mà lên, ánh mắt cuồng nhiệt.

Rất hiển nhiên, có như vậy một cái thuyền trưởng, ở sau đó tiếp huyền chiến bên trong, quả thực thật giống nhiều vô số điều mệnh.

Biết có sinh mệnh bảo đảm sau, đủ để làm bọn họ ở sau này trận giáp lá cà bên trong, phát huy ra một trăm hai mươi phần trăm lực lượng.

Đùng đùng!

Lúc này, Phương Nguyên vỗ tay, hai cái hải tặc liền giơ lên một cái đầu gỗ cái rương tiến lên.

Hắn tiến lên một cước đạp lăn, một loại hào quang màu vàng óng trút xuống mà ra, mang theo cái khác tạp sắc, sáng mù người mắt.

Không thể không nói, bất luận cái gì thế giới, thời đại nào, đều là lợi ích động lòng người nhất.

Liền ngay cả hoàng kim tuyến hàng hải mở ra, cũng chỉ là vì thu được lượng lớn lợi ích.

Lúc này, một hòm kim Garon rơi trên mặt đất, pha tạp vào cái khác bảo thạch phỉ thúy, nhất thời làm ở đây tất cả hải tặc hô hấp ồ ồ, liền Elizabeth đều đã quên.

Mà vị đại tiểu thư này, nhưng là tức giận đến hàm răng ngứa.

Bởi vì, ở cái này hòm hải tặc Mãnh Hổ của cải bên trong, có rất lớn một phần, là đến từ Hoa Hồng tàu buôn, thậm chí chính là nàng đồ cưới!

"Ta là một cái công bằng thuyền trưởng, thuộc về tại các ngươi của cải, tuyệt đối sẽ không đi cướp đoạt!"

Phương Nguyên một ủng đạp ở kim tệ trên, trên tay cầm lấy đủ loại bảo thạch, để chúng nó đập xuống trên đất: "Đầu tiên, tất cả tham gia công kích hải tặc, mỗi người một phần trụ cột thù lao, tiếp huyền chiến bên trong, chém một cái người, thưởng hắn ba viên kim Garon. . . Lợi dụng cung tên, súng kíp, đại pháo các loại khoảng cách xa vũ khí, khen thưởng giảm phân nửa tính toán, ai có ý kiến?"

"Không có!"

"Đầu nhi ngươi dặn dò chính là!"

Có thể hoàn thành cái này tráng cử, Trào Tiếu Điểu bọn hải tặc đã là hài lòng, lại thêm vào còn có kim tệ có thể nắm, nhất thời sĩ khí tăng cao kêu to.

"Hừm, ở đây, ta muốn đặc biệt biểu dương một người! Đồ Tể!"

Phương Nguyên phất tay ra hiệu, đè xuống huyên náo, để Đồ Tể tiến lên: "Lần chiến đấu này bên trong, biểu hiện của ngươi nhất là đột xuất, ta chuẩn bị thực hiện ta lời hứa, ban tặng ngươi càng mạnh hơn lực lượng!"

Hắn nói, liền đem mãnh hổ nhẫn ném tới.

"Đây là một viên Hắc Vu thuật nhẫn, bên trong ẩn chứa một con mãnh hổ tốc độ cùng lực lượng. . . Đợi đến ngày mai, ngươi là có thể sử dụng nó. . . Mở ra chú ngữ là. . ."

Đem nhẫn đơn giản giới thiệu một chút sau khi, Đồ Tể con mắt lập tức liền sáng lên: "Cảm tạ thuyền trưởng!"

Nhìn hắn hưng phấn không thôi dáng vẻ, tựa hồ bên trong đôi mắt chỉ có chiếc nhẫn này, trở lại mười cái Elizabeth cũng không sánh được.

"Mãnh hổ nhẫn! Siêu phàm lực lượng!"

Một đám hải tặc nhìn tình cảnh này, con ngươi đều đỏ.

Đặc biệt Bill, nhìn ngó Đồ Tể, lại nhìn Elizabeth, một mặt như có vẻ suy nghĩ.

"Hừm, còn có cái này. . ."

Đến cuối cùng, Phương Nguyên sự chú ý tựa hồ mới rốt cục quay trở lại, liếc Elizabeth một chút: "Tên của ngươi?"

"Elizabeth!" Quý tộc tiểu thư hít sâu một cái: "Ta là tử tước Quiah con gái, sắp phó Inceman gả cho tử tước Charles, ta chồng là một cái thể diện quý tộc

thân sĩ, hàng năm có một ngàn kim Garon thổ địa thu nhập. . ."

Nói xong lời cuối cùng, sống lưng của nàng trở nên càng thêm thẳng tắp, trước tên hải tặc kia thuyền trưởng, chính là tin những câu nói này, mới lưu lại nàng cái này tù binh, lúc này cái này cái thoạt nhìn càng thêm văn minh hải tặc thuyền trưởng, hắn là hiểu thêm lí lẽ mới đúng.

"Ồ. . . Một cái quý tộc vợ chưa cưới!"

Phương Nguyên gật gù: "Đợi đến cái kế tiếp bến cảng, ngay tại chỗ bán đi đi, ai có thời gian đi theo trên đất bằng một cái quý tộc chậm rãi cò kè mặc cả, vơ vét trói phiếu a. . ."

Có thời gian này, đầy đủ hắn làm tốt mấy phiếu.

"Ngươi không thể như vậy!"

Elizabeth hầu như muốn tan vỡ , nhưng đáng tiếc, Phương Nguyên chỉ là khoát tay áo một cái, thì có hai cái hải tặc tiến lên, không có ý tốt lôi kéo nàng làn váy.

"Không. . . Ta là quý tộc con gái, cha của ta cùng chồng tuyệt đối đồng ý vì ta thanh toán tiền chuộc. . ."

Cảm nhận được vận mệnh biến hóa, Elizabeth không khỏi kêu to.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Quần nàng bị xé rách, để lộ lượng lớn cảnh "xuân".

Chu vi hải tặc nụ cười, lập tức trở nên càng thêm không có ý tốt lên.

Elizabeth không khỏi rơi vào thâm trầm tuyệt vọng bên trong.

Rất hiển nhiên, một cái đáng giá con tin, có thể khiến hải tặc thuyền trưởng

ràng buộc thuyền viên, nhưng một cái sắp bị đem bán hàng hóa? Sợ rằng đều sẽ không chú ý phát sinh chút gì.

Đùng!

Nhưng vào lúc này, Phương Nguyên sống đao vung một cái, đem một tên hải tặc đánh bay ra ngoài: "Hiện tại. . . Ký kết một cái mới quy củ, ở ta trên thuyền, không cho phép sỉ nhục nữ tính tù binh!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 840: Đẳng Cấp

Hải tặc bên trong lớn nhất quy củ, chính là không có quy củ.

Ngoài ra, ở thuyền trên, còn có một chút ước định mà thành thủ tục.

Nghiêm ngặt nói đến, cũng không có một bộ thông hành tại hải tặc bên trong pháp điển tồn tại, trên thực tế, cho dù trở thành hải tặc vương, cũng không phải tất cả hải tặc đều nghe theo hiệu lệnh.

Bất quá, ở chính mình thuyền trên, hải tặc thuyền trưởng vẫn là tuyệt đối quyền uy.

Phương Nguyên nói muốn ký kết một cái mới quy củ, những thứ này kiệt ngạo hải tặc cũng chỉ có ngoan ngoãn nghe phần.

'Một ngày nào đó, ta ký kết pháp điển, đem danh chấn tứ hải, bị tất cả hải tặc tuần hoàn, từ ta sau đó, thì có quy củ. . . Ân, cái này cũng là một loại gia tăng chính mình ảnh hưởng, tiến tới dò xét thế giới thủ đoạn , bất quá muốn làm đến điểm ấy, hải tặc vương vị cách đều tựa hồ có hơi không đủ.'

"Vị này hải tặc thuyền trưởng tiên sinh. . . Ta còn không biết tên của ngươi?!"

Elizabeth che khuất thân thể của chính mình, lại dùng một loại cừu hận bên trong mang theo cảm kích, dị thường vẻ phức tạp nhìn kỹ Phương Nguyên.

'Ân. . . Một hải tặc đoàn danh hào, còn có ta bí danh. . .'

Phương Nguyên ngẩn ra, nghĩ đến chính mình trước một cái sơ hở địa

phương.

Một cái chuẩn bị chinh phục tứ hải băng hải tặc, làm sao có thể không có một cái vang dội danh hào đây?

Cho dù là hắn, vào lúc này Inceman gần biển bên trong, cũng là tên điều chưa biết a.

"Ta sao. . ."

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên cười lớn một tiếng: "Ta là hải tặc Roche! Một ngày nào đó, ta đem suất lĩnh ta băng hải tặc Luyện Ngục, chinh phục tất cả hải dương!"

"Hải tặc Roche!"

Elizabeth sâu sắc nhìn Phương Nguyên một chút, tựa hồ muốn đem cái này khẩu khí rất lớn hải tặc hoàn toàn nhớ kỹ, sau một khắc, nàng liền bị hai cái hải tặc hùng hùng hổ hổ xô đẩy, giải vào khoang bên trong.

"Băng hải tặc Luyện Ngục sao?"

Bill lặp lại.

"Đúng, đây là ta băng hải tặc , còn cờ hải tặc. . ."

Phương Nguyên cầm lấy họa bút, tùy ý lúc trước bộ xương màu đen kỳ góc viền thêm một chút thiêu đốt ngọn lửa, phảng phất Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

"Hồng Liên cờ hải tặc, đại diện cho đốt cháy thế giới liệt diễm, đây chính là ta ngày sau tiêu chí! Một ngày nào đó, tứ hải hải tặc sẽ thần phục với Hồng Liên cờ hải tặc phía dưới, dù là hải dương đế quốc, cũng nhất định phải hướng về Hồng Liên cờ hải tặc tiến cống!"

Phương Nguyên xuất khẩu cuồng ngôn lời lẽ hào hùng.

Mà chu vi hải tặc đều tựa hồ bị trên người hắn Vương bát chi khí phát sợ, nhất thời nói không ra lời.

"Tốt. . . Chí hướng nói xong, đón lấy nên nói một điểm thực tế sự tình, thu hoạch lần này, hàng hóa cùng chiến lợi phẩm đại thể có năm ngàn kim Garon, hai ngàn kim tệ cùng bảo thạch coi như tưởng thưởng phát xuống, còn lại ba ngàn kim Garon hàng hóa, nhất định phải tìm tới một cái bến cảng ra tay. . . Còn có, chính là cái này ba chiếc thuyền, thợ mộc!"

Phương Nguyên gọi tới một cái người chèo thuyền: "Cái này ba chiếc thuyền, mau chóng sửa gấp một thoáng, phân phối hai tổ người đến Mãnh Hổ hào cùng thương thuyền Hoa Hồng trên, tranh thủ đưa chúng nó khởi động lên. . . Đương nhiên, thực sự không được, vậy thì vận chuyển hàng hóa, thuyền tạc chìm!"

Trước, hắn lái Trào Tiếu Điểu hào xông tới Mãnh Hổ hào thân thuyền, dẫn đến hai chiếc thuyền đều bị thương nghiêm trọng.

Trào Tiếu Điểu hào là mũi tàu cùng va sừng hủy hoại, mà Mãnh Hổ hào càng thảm hại hơn, cơ hồ bị va chạm hai đoạn.

Đáng thương người chèo thuyền cẩn thận quan sát sau khi, liền nơm nớp lo sợ bẩm báo, nói là Mãnh Hổ hào đã không cứu, trái lại là cái kia chiếc Hoa Hồng tàu buôn , bởi vì không có bao nhiêu lực lượng vũ trang, chiến đấu cũng không kịch liệt, trái lại là ba chiếc thuyền bên trong trạng thái tốt đẹp nhất một chiếc.

"Vậy thì đem Mãnh Hổ hào đục chìm, toàn lực sửa gấp Trào Tiếu Điểu, sau đó, chạy hướng về cái gần nhất hải tặc cảng!"

Phương Nguyên không rảnh suy tư ra lệnh: "Đúng rồi, còn có Tiger thi thể, thật tốt thu ẩn đi, cũng đáng giá không ít tiền đây!"

Nếu là thanh danh lan xa hải tặc đoàn trưởng, Tiger tự nhiên cũng gánh vác không ít treo giải thưởng.

Nói thật, Inceman vương quốc ở phương diện này vẫn tương đối keo kiệt, chính thức treo giải thưởng chỉ có chỉ là năm trăm kim Garon, nhưng lại thêm vào những người bị hại kia chắp vá lung tung, Tiger treo giải thưởng cuối cùng cũng có khoảng một ngàn kim Garon !

Phần này tiền thưởng, trên thực tế có chút hư cao, nếu như Tiger không phải có mãnh hổ nhẫn, đem tự thân ngụy trang thành một cái siêu phàm người, nói không chắc liền thủ hạ của hắn đều sẽ động tâm.

"Bất quá, so với hoàng kim đường hàng hải trên hơi một tí treo giải thưởng hơn vạn cướp biển mà nói, vẫn là hoàn toàn không đáng chú ý. . ."

Chân chính cướp biển, là sinh động ở mỗi cái trong vùng biển hải tặc Tổng đốc, bọn họ thậm chí có chính mình độc thuộc hạm đội, đồng thời cũng kinh doanh một chút kinh doanh, thuyền con qua lại nhất định phải cho bọn họ giao nộp cung cấp phú, thậm chí ngay cả một ít nước nhỏ cũng không thể không như vậy.

Đồng thời, bọn họ còn có chính mình lãnh địa, thường thường là một cái hoặc là mấy cái đảo lớn, phía trên có lượng lớn lĩnh dân, hải tặc ở lãnh địa bên trong tương đương với quý tộc, ủng có thật nhiều đặc quyền.

Đến trình độ này hải tặc Tổng đốc, đã cùng quốc vương không có bao nhiêu khác nhau.

Cho dù là hải tặc vương, cũng chưa chắc có thể đem những thứ này hải tặc Tổng đốc toàn bộ chinh phục, quan hệ giữa bọn họ, liền dường như quốc vương cùng đại quý tộc chư hầu.

"Bất quá. . . Trào Tiếu Điểu hào thực sự là quá nhỏ, hỏa lực cũng không đủ, Mãnh Hổ hào trên thực tế đồng dạng cũng là như thế, nhất định phải mau chóng vì chính mình đặt mua một chiếc mới tọa hạm!"

Gọi tới người chèo thuyền, lại có Bill mấy người ở một bên giải thích cặn kẽ,

Phương Nguyên đối với thế giới này thuyền cũng có hiểu một chút.

Lúc này sinh động ở trên đại dương thuyền, những kia bình thường thuyền đánh cá nhỏ không tính, thì có bốn cái lớn tầng cấp.

Loại thứ nhất là dân dụng tàu buôn, phần lớn thể tích khổng lồ, ăn nước rất sâu, dùng cho vận tải hàng hóa, hỏa lực cũng nhỏ, ở trên biển phảng phất mập mạp tên béo, là bọn hải tặc thích nhất mục tiêu.

Loại thứ hai là võ trang tàu buôn, tốc độ nhanh, hỏa lực đủ, có thể vận tái nhất định hàng hóa, thường thường bị đội buôn chọn mua làm cái này tàu hộ tống, đương nhiên, cũng là một ít hải tặc lựa chọn hàng đầu, Mãnh Hổ hào cùng Trào Tiếu Điểu hào, đều thuộc về loại này.

Loại thứ ba, nhưng là hải quân dùng hạm, chuyên môn làm vì hải dương tác chiến mà chế tạo, là trung tiểu bọn hải tặc khắc tinh, đại thể có thể chia làm sáu cái đẳng cấp, trong đó, ba vị trí đầu cấp đã có thể lấy xưng là Thiết giáp hạm, trong đó kinh khủng nhất cấp một Thiết giáp hạm, có ba tầng boong tàu, phân phối vượt quá hai trăm khẩu hỏa pháo, trọng tải ba ngàn tấn, nắm giữ thuyền viên một ngàn người trở lên, là hoàn toàn xứng đáng trên biển pháo đài.

Cuối cùng loại thứ tư, nhưng là một ít đặc thù thuyền, tỷ như mới xuất hiện hơi nước tàu chiến bọc thép, cùng với trước liền ở trên biển sinh động truyền kỳ thuyền hải tặc.

"Lấy hải tặc tài lực , căn bản đặt mua không nổi hơi nước tàu chiến bọc thép, không, cái này đã không phải tài lực vấn đề, không có một cái hoàn chỉnh công nghiệp liên, quả thực đừng có mơ. . . Có lẽ, những hải tặc kia Tổng đốc có thể lấy tiến hành phương diện này đầu tư, nhưng đối với hiện tại Luyện Ngục thuyền hải tặc mà nói, không thể nghi ngờ là nói chuyện viển vông!"

"Đối với trước mắt ta mà nói, một chiếc hải quân cấp ba Thiết giáp hạm, hẳn là là tốt lắm rồi, loại này thuyền có hai tầng boong tàu, hơn trăm ổ hỏa pháo, định viên 500 người, là hải quân bên trong chủ lực. . . Cướp nó một chiếc lại

đây, trước mắt liền đầy đủ dùng!"

Trên thực tế, lúc này thành danh băng hải tặc, kỳ hạm phần lớn đều là hai, ba cấp Thiết giáp hạm trình độ.

Mà loại kia tung hoành tứ hải cướp biển, thì có cấp một Thiết giáp hạm tạo thành đội tàu!

"Đợi đến sau đó có điều kiện, hơi nước tàu chiến bọc thép không hi vọng, nhưng có thể lấy chế tạo hoặc cướp đoạt một chiếc thuộc về tự mình truyền kỳ thuyền hải tặc!"

Phương Nguyên sờ sờ cằm.

Truyền kỳ thuyền hải tặc!

Đây là thuyền hải tặc chỉ bên trong khác loại, cũng không lấy trọng tải cùng hỏa lực thủ thắng, mỗi một chiếc đều có cực kỳ năng lực đặc biệt.

Lúc trước thời đại bên trong, chúng nó chính là trên đại dương chúa tể! Uy danh bị mỗi một hải tặc truyền tụng , khiến cho hải quân nghe tiếng đã sợ mất mật.

Theo Phương Nguyên, như vậy truyền kỳ thuyền hải tặc, trên thực tế thì tương đương với một cái loại cực lớn ma pháp vật phẩm, nhất định phải siêu phàm người mới có thể chưởng khống cùng giữ gìn.

"Đã biết truyền kỳ thuyền hải tặc. . . Cho ta nói một chút!"

Phương Nguyên trong đôi mắt hiện ra nồng nặc hứng thú, điểm Bill.

"Tuân mệnh, thuyền trưởng!"

Bill hắng giọng một cái: "Chỉ ta biết truyền kỳ thuyền hải tặc, có Hải Thần hào cùng U Linh thuyền. . . Trong này, Hải Thần hào có người nói được đến Hải

Thần chúc phúc, có thể ở bên trong đại dương dễ dàng nhấc lên biển gầm, triệu hoán cơn lốc, tỉnh lại vòng xoáy! Nó nắm giữ ở biển San Hô hải tặc Tổng đốc, Nhân Ngư vương giả Kingsley tay, hắn là Nhân Ngư vương quốc quốc vương, Nhân Ngư băng hải tặc đoàn trưởng, nắm giữ toàn bộ biển San Hô tài nguyên."

Hải tặc chỉ là chức nghiệp, cũng không hạn định chủng tộc.

Biển San Hô là Nhân Ngư gia viên, còn có một người cá quốc gia đặt tới đây.

Ở nơi đó, Kingsley chính là hoàn toàn xứng đáng vương giả.

Nghe đồn rằng, Nhân Ngư vốn là biển rộng con cưng, như vậy một chiếc truyền kỳ danh hạm, phối hợp Nhân Ngư băng hải tặc thế lực, ở toàn bộ biển San Hô bên trong hoàn toàn không có địch thủ.

"Còn có U Linh thuyền, nó là một chiếc nguyền rủa chi thuyền, phía trên thuyền viên đều là tử linh, oán linh, Tiên Huyết kỵ sĩ các loại truyền thuyết trong bất tử sinh vật, nó tới lui tuần tra ở đại dương bên trên, sẽ đồ sát bất kỳ một chiếc gặp phải thuyền, bất luận là tàu buôn vẫn là hải tặc. . . Nó là tất cả thủy thủ ác mộng!"

Nói đến đây cái, Bill hàm răng đều có chút run lên.

Dù sao, U Linh thuyền tuyến hàng hải xưa nay đều không phải cố định, cho dù là ở Inceman gần biển, cũng có gặp phải nó khả năng.

"Ngoài ra. . . Còn có đại danh đỉnh đỉnh 'Vương Tọa hào', nó là đời trước hải tặc vương kỳ hạm!"

Lúc này, bên cạnh người chèo thuyền cũng mở miệng: "Nghe đồn Vương Tọa hào có khế ước các loại to lớn hải quái năng lực, ở đời trước hải tặc vương chết rồi, nó vẫn bảo vệ Hải Tặc vương thành."

Hải Tặc vương thành, đây là tất cả hải tặc trong lòng thánh địa, cũng là hoàng kim đường hàng hải to lớn nhất trạm trung chuyển.

Do các đời hải tặc bỏ vốn bắt đầu khởi công xây dựng, đầy đủ trải qua mấy trăm năm mới có hiện tại quy mô, là trên thế giới lớn nhất tự do mậu dịch thị trường, đương nhiên, cũng là các quốc gia hải quân cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

Có thể sừng sững đến nay, ngoại trừ các quốc gia hải quân không thể đồng tâm hiệp lực ở ngoài, Vương Tọa hào đồng dạng không thể không kể công.

"Đây là trên đại dương tiếng tăm lớn nhất ba chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc, đương nhiên, các loại ủng có năng lực thần kỳ thuyền hải tặc còn có rất nhiều, đồng thời nắm giữ người không có chỗ nào mà không phải là danh chấn tứ hải cướp biển!"

Nói tới chỗ này, người chèo thuyền trong mắt cũng có ngóng trông.

"Hừm, tên của ngươi?" Phương Nguyên gật gù, nhìn về phía cái này cái bình thường thợ mộc.

"Vidic, các hạ!"

Người chèo thuyền khiêm tốn cúi người xuống.

"Ta cam đoan với ngươi, chỉ cần ngươi có thể vẫn đuổi tới bước chân của ta, tương lai nhất định có trên truyền kỳ danh hạm đi lính cơ hội. . . Ha ha. . ."

Phương Nguyên cười to nói, trong ánh mắt hình như có lửa.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 841: Dearborn

Hoàng kim tuyến hàng hải là các loại nhà mạo hiểm thiên đường.

Từ khi mở ra thời đại Đại hàng hải sau khi, cùng hải tặc đối ứng với nhau, rất nhiều hải tặc bến cảng cũng sinh ra theo thời thế.

Trong này, có bến cảng chỉ tiếp nhận hải tặc, là các quốc gia hải quân trọng điểm đả kích đối tượng.

Mà có bến cảng, thì lại thuần túy lấy cao độ tự do nghe tên, đối với hải tặc kiểm tra vô cùng rộng rãi, nhưng bến cảng bên trong trị an lại là vô cùng nghiêm khắc.

Cái này thường thường chính là hải tặc trong mắt phi tang cùng nhàn nhã nơi đến tốt đẹp, mà cùng bọn hải tặc cùng nhau đến đây, nhưng là cuồn cuộn không dứt của cải cùng cực lớn cơ hội buôn bán.

Đến từ quần đảo Hương Liệu, một viên giá trị một viên kim Garon hồ tiêu hạt, bọn hải tặc hai, ba cái ngân Nael là có thể ra tay, xoay tay một cái trong lúc đó, chính là tăng gấp đôi lợi nhuận!

Có trăm phần trăm lợi nhuận hấp dẫn, những thứ này tư nhân bến cảng mới có thể trường thịnh không suy.

Vì cái này khổng lồ lợi ích, những kia bến cảng chủ nhân có thể lấy leo lên bất kỳ một nhà đại quý tộc thậm chí vương thất, do đó tụ tập lên thế lực mạnh mẽ.

Thậm chí liền ngay cả hải quân, cũng không dám dễ dàng quét sạch như vậy

bến cảng, trừ phi bọn họ đồng ý cùng nửa cái thế giới là địch!

"Cảng Dearborn!"

Trào Tiếu Điểu hào kéo lôi tàu buôn, chậm rãi đi tới một cái nào đó bến cảng.

Phương Nguyên giơ lên đơn đồng ống nhòm, nhất thời nhìn thấy một cái dựa vào núi, ở cạnh sông tốt đẹp bến tàu, rất nhiều thuyền quay chung quanh, trên sườn núi liên miên kiến trúc phập phồng.

"Đây là gia tộc Dearborn tư cảng, đời đầu tử tước Dearborn là một tên vĩ đại hoa tiêu, từ hải quân trong cuộc sống xuất ngũ sau, hắn được đến cái này hòn đảo làm cái này đất phong, đồng thời ở phía trên khởi công xây dựng cảng Dearborn, bây giờ là cả gia tộc lớn nhất tài nguyên!"

Bill rất là chân chó ở Phương Nguyên bên tai giới thiệu: "Đương nhiên. . . Đây chỉ là lừa bịp bình dân lời giải thích, gia tộc Dearborn bất quá bộ găng tay màu trắng, cái này bến cảng lợi ích dây xích, ít nhất có thể truy tố đến một cái công tước trên người, còn có rất sâu cung đình quan hệ! Bởi vậy, trừ phi có bị truy nã hải tặc trắng trợn lộ diện, bằng không chỉ cần không phát sinh loại cỡ lớn trị an vụ án, hải quân rất ít nhúng tay nơi này!"

"Ừm! Chỉ cần an toàn là tốt rồi."

Loại này đại quý tộc lén lút nuôi dưỡng bộ găng tay màu trắng, gián tiếp tham dự màu đen chuyện giao dịch, Phương Nguyên là nhìn nhiều lắm rồi, không có chút nào cho rằng quái.

"Tính an toàn phương diện tuyệt đối không có vấn đề, ở cảng Dearborn hai mươi hải lý bên trong, cấm chỉ tất cả đấu tranh, bằng không chính là cùng toàn bộ gia tộc Dearborn là địch! Còn tuyệt đối sẽ trêu chọc đến hải quân!"

Bill vỗ ngực nói.

Tuy rằng thế giới này hải tặc rất cường đại, nhưng Inceman các loại hàng hải

đại quốc hải quân, cũng không phải ngồi không.

Tỷ như Inceman hải quân, được xưng có trên thế giới đại quy mô nhất hạm đội, đồng thời chỉ cần có nhu cầu, là có thể cuồn cuộn không ngừng xây dựng thêm.

Trong này ẩn chứa chiến tranh tiềm lực , liền ngay cả hải tặc Tổng đốc cũng không muốn dễ dàng trêu chọc.

"Trên thực tế. . . Dù là tính cả truyền kỳ thuyền hải tặc, một hải tặc Tổng đốc, cũng chưa chắc là Inceman hoàng gia hải quân đối thủ. . ."

Phương Nguyên trong lòng thầm nói: "Bên trong thế giới này, hải tặc cùng hải quân, hải tặc cùng quốc gia quan hệ, thực sự là vô cùng có ý tứ."

"Bất quá, tựa hồ vẫn chưa có người nào ý thức được trong đó chỗ vi diệu, có lẽ ta có thể lấy trợ giúp một thoáng. . ."

Hắn cũng không chỉ bản thân mình cái này điểm nhân mã, ở Inceman quốc thổ bên trong, ở băng hải tặc bên trong, đều còn có cái khác đòn bí mật.

Đặt ở thời cơ thích hợp, đủ để làm thành rất nhiều chuyện.

"Thuyền trưởng các hạ. . . Cảng Dearborn dù sao không phải thuần túy hải tặc cảng, phía sau chúng ta chiếc thuyền này tương ứng thương hội Hoa Hồng, lại là có quý tộc kinh doanh, muốn ra tay hàng hóa khả năng có một chút phiền toái, đồng thời, nếu như muốn bán đi cái kia tù binh, nơi này cũng không quá thích hợp. . ."

Bill nhìn thuyền dần dần lái vào bến cảng, không khỏi hướng về Phương Nguyên khuyên can nói.

Nếu như là hắn hoa tiêu, đương nhiên sẽ không chọn cái này cái bến cảng.

Nhưng ai bảo Phương Nguyên trước đã ra lệnh đây? Thuyền trưởng có mệnh

lệnh, hắn cái này mới vừa đề bạt lên thuyền phó thứ hai, dù là núi đao biển lửa cũng được lên a.

"Ừm. . . Ta biết rồi!"

Phương Nguyên gật gù, vô cùng trầm ổn nói: "Cho dù không được, chúng ta cũng có thể lấy ở đây tạm thời ngừng cả một thoáng, bổ sung cái khác vật tư, cùng với nhân thủ!"

Mới vừa trải qua hai trận đại chiến, dưới tay hắn hải tặc cần gấp một chỗ phát tiết cùng tu dưỡng.

Cái này cảng Dearborn tuy rằng phương diện khác không quá thích hợp, nhưng khoảng cách trên không thể nghi ngờ phù hợp nhất yêu cầu.

Mà như vậy một chiếc võ trang tàu buôn, kéo một chiếc thuyền lớn tiến vào bến cảng, lập tức liền thu đến rất nhiều lễ chào hỏi.

Rất hiển nhiên, lại ngớ ngẩn thủy thủ, cũng biết đây là một chiếc mới vừa hoàn thành cướp bóc thuyền hải tặc, một ít thương nhân bên trong đôi mắt đã tỏa ra ánh sao đến.

Mà có người nhưng là nhìn Hoa Hồng tàu buôn đồ đánh dấu, suy tư.

"Một ngày tốt lành, tôn kính thuyền trưởng các hạ!"

Phương Nguyên đi tới bến tàu trên, lúc này liền có một cái mang tóc giả thuế vụ quan nghênh tiếp lên đến: "Nhập cảng đăng ký!"

"Ừm!"

Phương Nguyên rụt rè gật gù, vứt ra một cái túi tiền.

"Chúng ta là thương hội Hoa Hồng thuyền, mới vừa gặp phải hải tặc, cần nghỉ ngơi một thoáng!" Bill con ngươi đảo một vòng, tiến lên bắt đầu rồi dao

động.

"Được rồi, Hoa Hồng tàu buôn thuyền trưởng Roger các hạ! Hoan nghênh ngài đi tới cảng Dearborn, mong ước ngài có một cái tốt đẹp trải nghiệm!"

Quả nhiên, đối với lần giải thích này chân thực tính, đối phương không có một chút nào khảo sát, trực tiếp đem một phần văn kiện viết xong đưa tới.

"Đi thôi, chúng ta đi chợ đi dạo!"

Phương Nguyên lưu lại Đồ Tể trông coi đại bản doanh, mang theo Bill lên đường: "Còn có. . . Lần sau, không muốn cho ta làm cái giả danh!"

"Xin lỗi, thuyền trưởng các hạ!"

Bill lập tức câm như hến.

"Vị thuyền trưởng này! Nếu như ngài cần tiêu thụ cái gì vật tư, xin mời cân nhắc chúng ta thương hội Violet!"

"Thuyền trưởng, cần cường tráng thủy thủ sao?"

"Ta chỗ này có rượu ngon nhất đi, toàn bộ cảng Dearborn mãnh liệt nhất nữ nhân. . ."

. . .

Vừa ra bến tàu, nhiệt tình thương nhân liền hầu như đem Phương Nguyên vây mãn, nếu không là hắn có mấy cái cao lớn vạm vỡ tuỳ tùng, nói không chắc liền muốn nhào lên.

Chân chính cướp biển, đều có chính mình phi tang con đường, thậm chí trong bóng tối kinh doanh thương hội.

Mà cho dù là băng hải tặc Mãnh Hổ như vậy đoàn nhỏ hỏa, cũng có cố định

phi tang thương nhân, có thể thu được so sánh phong phú giá cả.

Phương Nguyên con mắt liếc sang, cái này thương hội Violet chắp đầu người, thoạt nhìn chính là một cái bóng loáng đầy mặt tên béo, nhưng hắn không nghi ngờ chút nào, nếu như thật sự cùng đối phương nói chuyện làm ăn, có thể đem trên tay mình hàng hóa lấy ba phần mười giá cả bán đi, đều là nữ thần may mắn ở quan tâm.

"Nhường một chút! Nhường một chút!"

Gặp phải chuyện như vậy, Bill việc đáng làm thì phải làm ở mặt trước mở đường, mang theo Phương Nguyên rời đi bến tàu.

"Thuyền trưởng, chúng ta Trào Tiếu Điểu trước đây cũng là có chút con đường, tuy rằng Fred đã chết qua, nhưng đối với hải tặc mà nói, đây là chuyện rất bình thường. . ."

Nhìn thấy bên cạnh không có người ngoài, Bill trong mắt quang mang lóe lóe, nói với Phương Nguyên.

"Ồ? Nguyên lai trước Trào Tiếu Điểu hào, ở đây cũng có phi tang con đường, rất tốt, ngươi đi liên hệ đi!"

Phương Nguyên gật gù: "Còn có. . . Nếu như ta nghĩ mua thuyền, nơi này ụ tàu có thể cung cấp cái gì?"

"E sợ nhiều nhất cũng chính là cùng trước Trào Tiếu Điểu hào như thế võ trang tàu buôn, dù sao nơi này chỉ là một cái bến cảng nhỏ. . ."

Bill nhìn một chút Phương Nguyên sắc mặt: "Nếu như thuyền trưởng ngài nghĩ muốn càng to lớn hơn, càng mạnh hơn tọa hạm, so với như hải quân cấp ba Thiết giáp hạm, cái kia tốt nhất đi biển Ác Mộng, gần nhất cảng Huyết Tinh Mary bên trong, tựa hồ thì có một tràng loại cỡ lớn buổi đấu giá, đồng thời nơi đó ụ tàu có thể lấy kiến tạo cấp ba Thiết giáp hạm, hoặc là căn cứ chủ thuyền

tâm ý làm riêng. . ."

"Biển Ác Mộng, cảng Huyết Tinh Mary?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm.

Thế giới này trước mắt phồn vinh nhất đường hàng hải, chính là từ Inceman đến biển Ác Mộng, biển Hoàng Kim, Hải Tặc vương thành, biển San Hô, quần đảo Hương Liệu, phương đông hoàng kim tuyến hàng hải.

Tiến vào biển Ác Mộng sau khi, liền hoàn toàn thoát ly gần biển phạm trù, gặp phải to lớn hải quái khả năng tăng nhiều, càng có đủ loại nguy hiểm.

Mà cùng lúc đó, thu được của cải cơ hội, cũng là trong nháy mắt tăng cường.

"Biển Ác Mộng đã thuộc về hoàng kim đường hàng hải một phần, bên trong chiếm giữ hải tặc, kém cỏi nhất cũng sẽ không so với băng hải tặc Mãnh Hổ thua kém a. . ."

Phương Nguyên có ý riêng nói: "Đương nhiên. . . Chỉ là mau vào mau ra, nếu như vận may không phải quá kém, cũng sẽ không vừa vặn đụng tới. . ."

'Chiếm giữ ở biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc, hắn là Râu Mép Đen, nghe đồn vô cùng máu tanh hung tàn. . . Mà ta cái kia quyến người, Orlando nơi băng hải tặc Chương Ngư, tựa hồ liền đã từng sinh động ở biển Ác Mộng hải vực, chỉ là sau đó lại gặp phải một nguy cơ lớn, bị đào thải ra khỏi đến. . .'

Hắn nghĩ tới rồi càng nhiều tin tức.

. . .

Ngay khi Phương Nguyên một đám người cất bước tại chợ bên trong lúc.

Một cái bóng đen, nhìn kỹ Hoa Hồng tàu buôn một lúc lâu, rốt cục xoay người, ở đầu đường cuối ngõ bên trong đi xuyên, cuối cùng tiến vào một gian

biệt thự.

Đây là gia tộc Dearborn phủ đệ.

Rất nhanh, cái này tình báo liền bị đưa đến đương đại tử tước Dearborn trên tay.

"Thương hội Hoa Hồng tàu buôn. . ."

Tử tước đại nhân khoảng chừng năm mươi tuổi, hai bên tóc mai tóc hơi trắng, ánh mắt lạnh lẽo cứng rắn mà sắc bén, môi rất mỏng, mũi giống như một viên móc câu: "Gặp phải hải tặc cướp bóc sao?"

Nói thật, trình độ như thế này sự tình , bình thường không đáng gây nên sự chú ý của hắn.

Dù sao, vì hấp dẫn càng nhiều hải tặc đến đây phi tang, Dearborn hải cảng nhất định phải giữ nghiêm trung lập nguyên tắc.

Bất quá, nếu như lại thêm vào trên thuyền một cái quý nữ, cái kia đã đáng giá thương cân nhắc một hai.

"Tử tước Quinn con gái, Elizabeth. . . Đây cũng là sắp gả cho tử tước Charles thục nữ a. . ."

Tử tước Dearborn mím mím môi.

Tử tước Charles không chỉ có bản thân anh tuấn phi phàm, danh nghĩa nắm giữ rất nhiều sản nghiệp, đồng thời, sau lưng vẫn là Inceman hiếm có hào môn.

Nghiêm ngặt nói đến, Elizabeth có thể gả đi, hoàn toàn là trèo lên cành cao.

Đồng thời, tử tước Dearborn rất rõ ràng, Charles nơi hào môn, cùng mình hậu đài, có vô số liên hệ.

Tuy rằng người ngoài không biết điểm này, nhưng về tình về lý, chính mình cũng đến duỗi ra cứu viện.

"Mới vừa vừa lấy được tin tức, Elizabeth đem sẽ chở đến Hoa Hồng tàu buôn về nước. . . Không nghĩ tới, dĩ nhiên tao ngộ hải tặc. . ."

Tử tước đại nhân có chút do dự.

Đầu tiên, xuất phát từ giữ gìn danh tiếng cần, hắn không thể trắng trợn đối phó Phương Nguyên một nhóm, từ nện bảng hiệu.

Sau đó, hắn cũng không có xác thực Elizabeth tình trạng, đến tột cùng là bị giết chết, bị bắt làm tù binh, vẫn là tao ngộ cái khác cái gì, thậm chí có lẽ đối phương ở mặt khác một chiếc thuyền trên, vẫn chưa va vào các loại vận rủi đây?

Rất nhiều tâm tư phân đến mà đến , khiến cho tử tước đại nhân vô cùng đau đầu.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 842: Chiêu Mộ

Cảng Dearborn chợ trên.

Bill có chút kỳ dị mà nhìn Phương Nguyên ngồi xổm ở một cái quán nhỏ phía trước.

Cái này chợ tuy rằng rất phồn hoa, quản lý lại phi thường hỗn loạn, rất nhiều sạp hàng nắm giữ con đường diện tích, hầu như khó có thể cất bước —— cái này cũng là ngón tay vàng đám người thích nhất địa phương.

Phương Nguyên đến thăm, nhưng là một cái quầy sách.

Các loại cuốn sách tán loạn chất thành một đống, tỏa ra một loại nào đó mùi mốc.

Trong này, vừa có dùng chín da trâu làm bìa, giấy bằng da dê ghi nội dung tác phẩm vĩ đại, cũng có vô cùng tán loạn giấy bản, càng có kỳ lạ quái lạ quyển trục.

Chỉ là, chất lượng đều không thế nào hoàn hảo, ngoại trừ trùng chú ở ngoài, còn có rất nhiều nước biển ngâm thực cùng không biết tên ô uế vết tích.

Rất hiển nhiên, muốn cho bọn hải tặc hiểu được bảo vệ kiến thức đạo lý, cùng nằm mơ cũng không có khác biệt gì.

"Hừm, rất kỳ dị văn tự, tựa hồ đến từ không giống quốc gia. . ."

Phương Nguyên liếc vài lần, phát hiện phía trên một ít văn tự rất thú vị.

"Đương nhiên, vị tiên sinh này. . . Ta những quyển sách này, nhưng là đến từ cái kia thần bí phương đông a!"

Chủ quán là một tên gầy trơ cả xương người trung niên, hướng về phía Phương Nguyên nở nụ cười, lộ ra biến thành màu đen thưa thớt hàm răng.

Vẻn vẹn là từ trên người hắn thể thu bên trong, Phương Nguyên liền kết luận đây là một cái lão hải cẩu, tám thành chính là một cái nào đó về hưu hải tặc.

"Thôi đi. . ."

Bill nghe vậy, lại là lập tức lườm một cái, chen miệng nói: "Cái khác ta khó nói, nhưng cái này mấy quyển trên, rõ ràng là quần đảo Chúng Tinh trên văn tự!"

Đám này lái buôn, thích nhất đem chính mình hàng hóa cùng Phương Đông dính líu quan hệ, như vậy mang ý nghĩa giá trị tăng gấp bội.

"Ta xin thề, trong này phần lớn, đúng là từ một cái Phương Đông trên thương thuyền chiếm được!"

Chủ quán lời thề son sắt xin thề, kéo kéo cổ áo, lộ ra trên bụng một con rết hình vết sẹo: "Thấy không, vì thu được nó. . . Ta ngực đã trúng như thế tàn nhẫn một đao a!"

". . ."

Phương Nguyên không nói gì: "Ngươi xác định vết sẹo này, không phải ngươi dán lên đi, trên cao nhất cũng bắt đầu bóc ra, lần sau nhớ tới muốn tìm cái tay nghề tốt một chút. . ."

"Ồ. . . Đáng chết!"

Chủ quán mặt đỏ lên, lại như không có chuyện gì xảy ra mà đem vạt áo che khuất: "Thiệt thòi Dallam còn được xưng là phụ cận tốt đẹp nhất hình xăm sư đây."

"Tốt, ngược lại ta không phải oan đại đầu, ba viên kim Garon một quyển giá cả, ngươi là nằm mơ. .. Bất quá, ta đối với Phương Đông văn hóa xác thực có một ít hứng thú!"

Phương Nguyên tùy ý lấy ra mấy quyển gạch lớn đầu đến: "Những thứ này tổng cộng một viên kim Garon!"

"Thần linh a, ngươi còn không bằng giết ta đây!" Chủ quán lập tức mù quáng, phảng phất Phương Nguyên muốn lấy đi chính là tính mạng của hắn: "Ít hơn năm cái kim Garon, là căn bản là chuyện không thể nào!"

"Hai viên!"

"Bốn viên kim Garon bốn cái ngân Nael, ta sẽ không nhượng bộ nữa!"

. . .

"Đi tìm một gian quán bar!"

Một lát sau, Phương Nguyên trả giá ba viên kim Garon, đem vật mình muốn lấy vào tay.

"Thuyền trưởng các hạ. . . Ngài nhận thức Phương Đông văn tự?"

Bill cùng sau lưng Phương Nguyên, có chút chờ mong hỏi.

"Không. . . Không nhận ra!"

Phương Nguyên ngón tay ở một quyển gạch lớn đầu bìa trên kì kèo.

Cái này quyển sách bên trong trang dùng chính là tốt nhất giấy bằng da dê, có một loại lịch sử cảm giác nặng nề, màu đỏ sậm bìa trên càng có từng tia tia huyền bí khí tức.

Xoẹt!

Tay phải hắn thoáng dùng sức, xé ra bìa, nhất thời liền từ tường kép bên trong kéo ra một tấm tàn tạ bản đồ đến.

"Tàng bảo đồ? !"

Bill mấy cái hải tặc con mắt sáng choang.

Bọn hải tặc cướp bóc sau khi, thường thường sẽ tìm một cái bí mật địa phương, đem chính mình tích trữ chôn dấu, vì để tránh cho chính mình lãng quên, còn có thể miêu tả ra đủ loại tàng bảo đồ.

Đương nhiên, trong đó giá trị, liền không có thể xác định.

Trên thị trường truyền lưu tàng bảo đồ, mười tấm bên trong có chín tấm đều là giả tạo, mà còn lại cái kia một tấm, cho dù dựa theo đó mà tìm tìm tới, có lẽ cũng chỉ có một túi nhỏ đồng Geller hoặc là không đáng giá phá cái tất mà thôi.

Chỉ có số rất ít chân chính người may mắn, mới sẽ khai quật ra đại hải tặc để lại bảo tàng, thực hiện một đêm phất nhanh.

"Chỉ là một tấm tàn đồ mà thôi, đang không có tập hợp trước , căn bản không cách nào nhìn ra nó nghĩ đem chúng ta mang tới chỗ nào, lại có cái gì đang đợi chúng ta. . ."

Phương Nguyên thờ ơ đem tàn phiến nhét vào y túi, trong lòng nhưng cũng không là mặt ngoài trên nhìn thấy coi thường như vậy.

Dù sao, hắn hệ thống, đã đưa ra sáng tỏ nhắc nhở, phần này nhìn như không đáng chú ý tàng bảo đồ tàn phiến, dĩ nhiên có vĩnh viễn không bao giờ tổn hại đặc tính, là một cái siêu phàm vật phẩm, cái này liền có chút ý tứ.

sở chỉ hướng về đồ vật, tất nhiên sẽ không quá mức bình thường mới đúng.

"Đầu Heo Cùng Ống Khói quán bar?"

Phương Nguyên ngẩng đầu lên, nhìn ngó quán bar tên, có chút không nói gì.

Lúc này còn chưa tới buổi tối, trong quán rượu người không phải rất nhiều, bọn họ trực tiếp tìm một cái tương đối rảnh rỗi khoáng góc, kêu mật ong thịt nướng cùng ly bia lớn, cẩn thận mà cắn ăn rất nhanh.

"Đầu nhi, thương nhân đến rồi!"

Ngay khi Phương Nguyên bia uống một nửa lúc, Bill trở về, đi theo sau lưng hắn, còn có một tên cổ áo cao cao người áo đen.

"Trào Tiếu Điểu hào mới thuyền trưởng? Bỉ nhân Magaer, rất vinh hạnh vì ngài phục vụ!"

Magaer lấy một loại nhiệt tình mà giả tạo âm điệu nói: "Chẳng biết có được không cho ta nhìn một chút danh sách hàng hóa?"

"Đương nhiên có thể lấy!"

Phương Nguyên đưa cho một tấm giấy bằng da dê đi qua, phía trên là lần này thu hoạch chiến lợi phẩm chủng loại cùng số lượng.

"Hả?"

Magaer vẻ mặt bình tĩnh, không nhìn ra hỉ nộ, nhưng Phương Nguyên lại là từ thân thể hắn cùng bàn tay thoáng run rẩy bên trong, nắm chắc đối phương trong lòng không bình tĩnh.

"Số lượng rất lớn. . . Ra tay có chút phiền phức. . . Nhưng các hạ nếu là lần thứ nhất cùng chúng ta thương hội làm ăn, chúng ta tất nhiên phải cho các hạ một cái hậu đãi giá cả. . . Hai ngàn viên kim Garon!"

Chắp đầu người ngón trỏ tay phải uốn lượn, gõ lại gõ mặt bàn.

"Quá ít. . . Những hàng hóa này ta cổ giá trị là ba ngàn viên kim Garon, mà

các ngươi một khi qua tay, ít nhất có thể lấy bán được năm ngàn viên kim Garon trở lên!"

Phương Nguyên lắc lắc đầu.

"Thế nhưng. . . Chúng ta cũng gánh chịu phân tiêu nguy hiểm!"

Magaer cường điệu, cật lực nghĩ muốn đè thấp giá cả.

"Dù lớn đến mức nào nguy hiểm, cũng sẽ không so với chúng ta đao thật súng thật từ trên thương thuyền nắm hàng lớn!"

Phương Nguyên nhàn nhạt nói: "Ba ngàn kim Garon, một cái cũng không thể thiếu."

"Không thể!"

Chắp đầu người kiên quyết từ chối, nhưng không có đứng dậy rời đi , khiến cho Bill ánh mắt sáng lên.

Nói chuyện làm ăn sao, tự nhiên chính là ngươi tới ta đi, không ngừng thăm dò điểm mấu chốt quá trình, không có trực tiếp rời đi, chính là còn có đến đàm luận.

Đến cuối cùng, song phương trực tiếp thỏa thuận, 2,700 viên kim Garon, là một cái tương đối thích hợp giá tiền.

Ở phương diện này, cái này chắp đầu người là có chút chịu thiệt.

Nội tâm của hắn ý nghĩ bị Phương Nguyên nhìn thấu, biết đám này hàng hóa rất bán chạy, dĩ nhiên là chiếm cứ ưu thế.

"Cái giá này, chúng ta là trả giá rất lớn thành ý. . ."

Magaer luôn mãi cường điệu: "Bất quá bởi vì là lần đầu giao dịch, chúng ta

thương hội đồng ý giao các hạ như thế một người bạn!"

"Đương nhiên, mong ước chúng ta hữu nghị trường tồn!"

Tuy rằng biết rõ ở hải tặc cùng thương hội trong mắt, cái gọi là hữu nghị chính là cái rắm, nhưng Phương Nguyên như trước diễn trò làm đủ nguyên bộ, nâng chén đem chúc.

"Chờ ta đi triệu tập tư kim, chúng ta ở bến tàu trên giao dịch, làm sao?"

Hơn hai ngàn viên kim Garon, không phải một con số nhỏ, phi tang người cũng cần thời gian xoay xở.

"Có thể lấy!"

Phương Nguyên gật gù, lại đi tới trên quầy bar, bỏ một viên ngân Nael đi qua.

"Tôn kính các hạ, xin hỏi ta có cái gì có thể vì ngài ra sức?"

Quầy bar mặt sau chủ quán rượu cười nở hoa.

Bọn họ người như thế, thường thường còn kiêm nhiệm tình báo viên chức trách, ở đây, có thể tính là tin tức linh thông nhất cái kia một loại người.

"Hừm, ta là một tên thuyền trưởng, cần chiêu mộ một ít thuỷ thủ, đồng thời, còn có một tên lái chính, một tên hoa tiêu!"

Một nói đến đây cái, Phương Nguyên thì có chút lòng chua xót.

Hắn thành viên nòng cốt, phần lớn đều là tù binh, quyền uy rất là không bền chắc.

Nếu không là liên tiếp triển lộ ra kỳ diệu năng lực, ra tay lại cực kỳ hào phóng, nói không chắc lần này cặp bờ, liền muốn biến thành người cô đơn.

Mà cho dù có trước làm nền, phỏng chừng lần này sau khi trở về, nhân thủ cũng phải thiếu lên một ít.

Cái này vẫn là chuyên môn để lại Đồ Tể cái kia đáng tin ở nơi đó nhìn chằm chằm tình huống xuống!

Lúc này Phương Nguyên trên tay chân chính được cho tâm phúc chân chó, cũng là một cái xung phong đội trưởng Đồ Tể, còn có Bill cái này thuyền phó thứ hai.

"Không biết thuyền viên phương diện có yêu cầu gì?"

Chủ quán rượu ánh mắt có chút không đúng.

Dù sao, một chiếc thuyền thuyền trưởng, làm sao có khả năng liền cái lái chính cùng hoa tiêu đều không chuẩn bị liền vội vàng ra biển?

"Hừm, ta cần mười cái, không, hai mươi tinh tráng thuyền viên, đều muốn biết đánh nhau một ít, mà lái chính cùng hoa tiêu, cần kinh nghiệm phong phú lão thủ!"

Phương Nguyên cố ý tăng thêm 'Biết đánh nhau' 'Lão thủ' các loại từ ngữ, tin tưởng cái này chủ quán rượu nhất định sẽ rõ ràng hắn ý tứ.

"Ta rõ ràng!"

Chủ quán rượu gật gù: "Hoa tiêu phương diện, ta không có ứng cử viên phù hợp, nhưng Wilson tiên sinh từng có nhiều năm hàng hải cùng lái chính kinh nghiệm, trước mắt tài chính cũng so sánh quẫn bách, có lẽ sẽ nhận lời mời công việc này! Ta sẽ vì ngươi liên lạc hắn, còn có cái khác thủy thủ, muộn nhất ở tối hôm nay, ngươi là có thể nhìn thấy bọn họ. . ."

Nói tới chỗ này, hắn có chút muốn nói lại thôi.

"Ngươi có thể lấy nói cho bọn họ biết, đến đây phỏng vấn, ít nhất có thể lấy

thu được một phần miễn phí bữa tối!"

Phương Nguyên tự nhiên nghe hiểu được ý tứ trong đó, lại đưa một viên kim Garon đi qua: "Đây là ngươi lần này thù lao, nếu như buổi tối nhân tuyển làm ta thoả mãn, ta còn có thể ngoài ngạch thêm vào tiền thưởng!"

"Ân , ta nghĩ, ta hiện tại là có thể đem Wilson tiên sinh tìm đến!"

Được đến tiền boa sau khi chủ quán rượu, lập tức phát huy ra quá mức bình thường năng động tính.

Mà Phương Nguyên nhưng là lại về sô pha, xem đám thủ hạ hành vi phóng túng, cùng đầy đặn rượu nữ ve vãn.

Vẻn vẹn chỉ là sau nửa giờ, chủ quán rượu liền đi mà quay lại, sau lưng theo một người đàn ông.

Người đàn ông này có rõ ràng ngũ quan, tuổi chừng ba mươi lăm tuổi, hai tay khớp xương thô to, cái trán cũng đã có chút nếp nhăn.

"Các hạ, vị này chính là Wilson!"

Chủ quán rượu nói một câu, chợt lùi về sau, đem không gian tặng cho hai người này.

"Hừm, ngồi đi, đến một chén?"

Phương Nguyên đẩy một chén rượu đi qua, từ quần áo nhìn lên, người đàn ông này kinh tế trên xác thực vô cùng quẫn bách , bất quá có một số việc, vẫn là nhất định phải xác thực: "Ngươi hẳn phải biết. . . Ta chỗ này công tác tính chất chứ?"

"Đúng, ta biết!"

Wilson trên mặt vừa kéo, gật gù: "Nhưng ta cần tiền, cần trong khoảng thời

gian ngắn, xoay xở đến một số tiền lớn! Đến hiện tại, cho dù là Ma quỷ đưa tới khế ước, ta cũng chỉ có tiếp nhận rồi!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 843: Quân Hạm

"Rất tốt, Wilson tiên sinh, hoan nghênh ngươi gia nhập ta đội tàu!"

Thoáng hàn huyên vài câu sau khi, Phương Nguyên đã xác định cái này Wilson xác thực là một nhân tài, không chỉ có trên biển đi kinh nghiệm tương đương phong phú, còn bất ngờ có một điểm tài quản lý.

Như vậy tố chất, làm một cái lái chính thừa sức.

"Ta mời mọc ngươi, trở thành ta thuyền trên thuyền phó thứ ba!"

Đối với vừa bắt đầu gia nhập, đương nhiên không thể đề bạt đến lái chính vị trí đi, bằng không Bill, Đồ Tể những lão nhân này sẽ thấy thế nào? Tuy rằng, bọn họ cũng chính là so với Wilson sớm gia nhập mấy ngày mà thôi, nhưng đây chính là tư lịch.

"Cho tới phương diện thù lao, một trăm kim Garon tiền trợ cấp gia đình, cộng thêm chia hoa hồng!"

Hải tặc đương nhiên là không có tiền lương, bọn họ đoạt được, hoàn toàn ở chỗ mỗi lần cướp bóc sau chia của.

"Một trăm kim Garon sao?"

Wilson con ngươi sáng lên, mang theo một tia cấp bách: "Roche tiên sinh. . . Có thể hay không trước tiên dự chi ta một ngàn kim Garon, ta rất cần nó, ta. . ."

Phương Nguyên dựng thẳng lên tay, đánh gãy hắn lên tiếng: "Ta đương nhiên biết ngươi hỗn đến nước này, tất nhiên là có một cái bi thảm cố sự, càng cần gấp

một số tiền lớn đi làm một chuyện nào đó, chỉ là, cái này cùng ta có quan hệ gì đây? Ngươi chỉ là ta thuê thuyền viên mà thôi, một trăm kim Garon tiền trợ cấp gia đình, đã là tuyệt đối giá cao, ở nơi nào đều có thể kéo lên một phiếu thủy thủ vượt qua đại dương. . ."

"Ngài nói đúng!" Wilson cười khổ: "Xin lỗi. . ."

"Cho tới cái khác. . . Tin tưởng ta, chỉ cần ngươi triển lộ ra đầy đủ tài hoa, một ngàn kim Garon đối với với ngươi mà nói, rất nhanh sẽ có thể lấy kiếm được."

Phương Nguyên mỉm cười nói, hắn cũng thực sự là cần một cái thuyền trên quản gia nhân vật.

Thậm chí, nếu như cái này Wilson có đầy đủ giá trị, cũng không phải không thể lấy để cho hắn động lên, vì hắn giải quyết khó khăn, đương nhiên, không phải hiện tại.

"Không có vấn đề, thuyền trưởng các hạ!"

Wilson nghiêm túc hành lễ.

"Rất tốt, ta bổ nhiệm ngươi vì ta thuyền trên thuyền phó thứ ba, hiện tại, liền có một việc cho ngươi đi làm. . ."

Phương Nguyên ngẩng đầu, vừa vặn nhìn thấy cái kia chủ quán rượu lại dẫn một đống thủy thủ lại đây: "Ngươi đi phỏng vấn bọn họ, lựa chọn thích hợp nhân thủ!"

Cái này vừa là khảo nghiệm, lại là bồi dưỡng.

"Ta rõ ràng, nhất định sẽ đem sự tình làm tốt đẹp."

Wilson nghe xong, lập tức kích động trả lời.

Rất hiển nhiên, đây chính là Phương Nguyên buông tay, để cho hắn bồi dưỡng chính mình thành viên nòng cốt.

Nếu không thì, một cái người cô đơn thuyền phó thứ ba đi đến trên thuyền, đặc biệt thuyền hải tặc loại này Hắc Ám sâm lâm giống như nơi, kết quả tốt nhất cũng là bị giá không.

'Cái này Wilson, vẫn còn có chút võ kỹ tại người, đầy đủ đè xuống những kia kiệt ngao thủy thủ!'

Nhìn Wilson trên bóng lưng trước, ở thủy thủ bên trong lớn tiếng hô quát, Phương Nguyên mất hết cả hứng quay đầu, thưởng thức trên bàn rượu ngon.

"Thuyền trưởng. . . Tình huống có biến!"

Một lát sau, Bill chen chúc tới, sắc mặt rất là khó coi: "Magaer đổi ý, từ chối chúng ta trước giao dịch!"

"Hả?"

Phương Nguyên cuối mặt xuống, trong mắt lóe sáng lên.

Đã đàm luận tốt làm ăn, cơ bản không thể đổi ý, trừ phi gặp phải cái gì không thể kháng cự ngoại lực.

"Wilson!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên lập tức đứng dậy: "Thế nào?"

"Có mười người có thể sử dụng!" Wilson trầm ổn nói .

"Vậy ngươi ở đây còn có trói buộc sao?"

"Không có!"

"Rất tốt, mang theo hiện tại liền đồng ý đi theo chúng ta, đi bến tàu!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, trong mắt tựa như mang theo một tia khát máu vẻ.

. . .

Buổi tối bến tàu đặc biệt yên tĩnh.

Chỉ có thuyền cùng bến cảng bên trong, còn có điểm điểm ngọn đèn.

Phương Nguyên hít sâu một cái, ở trong gió đêm, lại là cảm nhận được rất nhiều dòm ngó.

"Thuyền trưởng? !"

Lên Trào Tiếu Điểu hào sau khi, Đồ Tể vô cùng kinh ngạc: "Ta còn tưởng rằng Đầu nhi ngài tính ở cảng trong qua đêm đây!"

"Trước mắt không có cái này cần! Hiện tại. . . Lập tức triệu tập chúng ta nhân thủ, chuẩn bị xuất phát!"

Phương Nguyên trầm giọng nói.

"Ngài là nói. . . Hiện tại?" Đồ Tể hơi kinh ngạc.

"Hừm, mệnh lệnh của ta, sẽ không nói lần thứ hai!"

Phương Nguyên tiếng nói lạnh triệt.

"Rõ ràng!"

Đồ Tể liếm liếm trên tay cự đao, trên người tựa hồ có một con mãnh hổ đang gầm thét.

Wilson bỗng nhiên da đầu tê rần, cảm giác được phảng phất lên thuyền giặc.

Bất quá đến lúc này, không chỉ là hắn, còn có những kia tuyển mộ đến thủy

thủ, đã hoàn toàn không có đổi ý cơ hội.

. . .

Gió nhẹ phơ phất.

Có Phương Nguyên tự mình cầm lái, thuyền vẫn là chậm rãi mở ra bến cảng, trong khoảnh khắc đi xa.

"Thuyền trưởng. . ."

Bill nhìn tình cảnh này, lại là ấp a ấp úng nói: "Có lẽ Magaer chỉ là cho chúng ta tạo áp lực, nghĩ muốn xuống giá. . . Cảng Dearborn, cùng thương hội Hoa Hồng không có bất cứ quan hệ gì, cũng sẽ không có cái gì hải quân hoặc là băng hải tặc Mãnh Hổ bằng hữu đến đối phó chúng ta. . ."

Trên thực tế, hắn nghĩ nói đúng lắm, ở đánh bại băng hải tặc Mãnh Hổ sau khi, bọn họ nhóm người này, đã là phụ cận có thực lực nhất băng hải tặc thể.

"Ta chỉ tin tưởng ta phán đoán của chính mình. . . Đồng thời. . ."

Phương Nguyên nhìn một phương hướng: "Hiện tại. . . Đã rời đi cảng Dearborn khoảng cách an toàn chứ?"

"Đúng!"

Bill theo bản năng mà trả lời một câu, chợt liền nhìn thấy một đoàn sáng ngời ngọn lửa ở Phương Nguyên trên tay sinh thành, cao cao bay lên giữa không trung, mang theo đường vòng cung quỹ tích, rọi sáng phụ cận hải vực.

Một tiếng thét kinh hãi truyền đến.

Ở biển mặt bằng bên trên, dĩ nhiên xuất hiện một chiếc quân hạm!

Đây là một chiếc điển hình hải quân cấp ba Thiết giáp hạm, treo lơ lửng hải

quân cờ xí, khí thế hùng hổ về phía Trào Tiếu Điểu hào giết tới.

"Không thể. . . Hải quân tại sao sẽ xuất hiện tại nơi này bên trong?"

Bill khắp khuôn mặt là tuyệt vọng.

Dù như thế nào, hắn cũng không nghĩ ra chính mình Trào Tiếu Điểu hào có bất kỳ đường sống.

Tuy rằng kẻ địch chỉ có một chiếc thuyền, nhưng thể hình có thể so với Trào Tiếu Điểu hào phần lớn, cái kia gần trăm ổ hỏa pháo, chỉ là sắp xếp, liền làm người sinh ra hàn ý trong lòng.

Chỉ cần một vòng bắn một lượt, Trào Tiếu Điểu hào sẽ hóa thành mảnh vỡ!

"Thần linh a!"

Wilson không tự chủ được cầu nguyện, còn bên cạnh mang đến thủy thủ đã gần như sắp muốn tan vỡ.

Nếu như không phải nhìn vừa nãy Phương Nguyên phát ra quả cầu lửa, biết cái này cũng là một tên siêu phàm người, có lẽ bọn họ đã lựa chọn bạo động.

"Rất hiển nhiên. . . Cảng Dearborn đem chúng ta bán. . . Nếu như chúng ta ngày mai lại đi , chờ đợi liền không ngừng cái này một chiếc hải quân chủ lực, mà là một nhánh quân đội vây kín. . ."

Phương Nguyên nhún nhún vai, nụ cười trên mặt lại là càng ngày càng mở rộng: "Vừa vặn. . . Ta đang cần một chiếc tọa hạm đây! Cho ta tiến công!"

"Ngươi điên rồi sao?"

Wilson liên tục lăn lộn mà tiến lên: "Phía trước nhưng là một chiếc hải quân cấp ba Thiết giáp hạm, có hai tầng boong tàu, một trăm ổ hỏa pháo, còn có 500 người quân đội! Chúng ta hai chiếc thuyền gộp lại mới 100 người!"

"Ta thuyền phó thứ ba, ta hiện tại trước tiên dạy ngươi trên thuyền thứ một quy củ, đó chính là phục tùng mệnh lệnh!"

Phương Nguyên đứng ở Trào Tiếu Điểu hào trên boong thuyền, nhìn đối diện hải quân tàu chiến.

Nhìn thấy một đoàn lưu quang ở giữa không trung bay lượn, hải quân bên trong cũng phát sinh rối loạn tưng bừng, chợt liền một cái nghiêng người, rất nhiều pháo quản duỗi ra, nhắm ngay Trào Tiếu Điểu hào.

"Còn có thứ hai quy củ, ta nhìn trúng đồ vật, chính là ta!"

Phương Nguyên cười to, mở ra hai tay.

Giữa bầu trời sáng ngời chùm sáng đột nhiên tắt, một đoàn dày đặc sương trắng hiện lên, liền tinh thần cùng mặt trăng ánh sáng đều bị che đậy ở lại.

Ầm ầm!

Liên miên nổ súng tiếng truyền đến, nhưng chính xác rất là không tốt.

'Vừa là buổi tối, ta lại triệu hoán hơi nước che lấp, nếu như cái này còn có thể chuẩn xác trúng mục tiêu. . . Này đối phương lái nhất định là ma pháp thuyền!'

Phương Nguyên xoay một cái bánh lái.

Trào Tiếu Điểu hào đột nhiên cùng Hoa Hồng tàu buôn chia lìa, dâng trào không sợ xông về phía trước.

Boong tàu bên trên, Đồ Tể mang theo tất cả hải tặc đứng thẳng, lau chùi vũ khí trong tay, nhìn Phương Nguyên bóng lưng trong ánh mắt lại là tràn ngập vẻ sùng kính.

Bọn họ thuyền trưởng, không chỉ có là một cái siêu phàm người, càng là không ngừng sáng tạo kỳ tích người.

"Chuẩn bị, phía bên phải tiếp huyền chiến!"

Phương Nguyên ánh mắt phảng phất có thể xuyên thấu sương mù nhẹ, bỗng nhiên ra lệnh.

"Ác ác ác!"

Bọn hải tặc gào thét, nhanh chóng hành động lên, chuẩn bị phi trảo loại hình.

"Còn lo lắng cái gì, toàn bộ cho ta động lên!"

Wilson lúc này mạnh mẽ quán chính mình một bình rượu Rum, đá trước mặt một cái còn đang ngẩn người thủy thủ: "Nơi này đã không phải cảng trong, chúng ta đang cùng hải quân giao chiến, một khi bị bắt đến, kết cục chỉ có một cái, đó chính là bị đưa lên đài hành hình! Không muốn chết, đều cho ta động lên!"

"Ta chúc phúc các ngươi!"

Phương Nguyên bắn ra tay, làm vì những thuộc hạ này gia trì trên các loại thuộc tính tăng cường.

'Không đủ. . . Địch ta so sánh vẫn là quá cách xa!'

Trong sương mù, một chiếc quái vật khổng lồ bóng đen hiện lên, cái kia nguy nga thân thuyền, nhất thời liền làm tất cả hải tặc không tự chủ được nuốt ngụm nước bọt.

"Mộng Binh chi chủ Phương Nguyên!"

Trong lòng hắn ám niệm cùng Bản tôn ước định khẩu hiệu, một con đường hiện lên, truyền rớt xuống lực lượng.

'Liền những thứ này. . . Đã là Bản tôn có thể lấy trợ giúp cực hạn!'

Tuy rằng bản thể có thể so với Tà thần, nhưng bởi tín ngưỡng lối đi chật hẹp, vẫn là không cách nào gánh chịu quá cường lực lượng.

Bất quá đối với Phương Nguyên mà nói, chống đỡ một trận chiến đấu đã đầy đủ.

"Chú ý, không muốn phá hư ta thuyền!"

Phương Nguyên vỗ tay cái độp.

Xoẹt!

Nguyên bản bình tĩnh ngoài khơi bên trên, trong nháy mắt sóng lớn mãnh liệt, mấy đạo cột nước phóng lên trời.

Ầm ầm ầm!

Khủng bố lực trùng kích đụng vào hải quân quân hạm bên trên, nhất thời làm nguyên bản các thuỷ binh trận địa sẵn sàng đón quân địch đội hình sụp đổ.

Phốc phốc!

Một chùm khí lạnh hiện lên, nguyên bản mũi tên nước đột nhiên ngưng tụ , hóa thành khủng bố băng nhận, ở trên boong thuyền mang theo từng đạo từng đạo huyết hoa.

Mà Đồ Tể mấy người, nhưng là ngạc nhiên nhìn trước mặt hình thành một tầng hàn băng cầu thang, một đường nối thẳng đến hải quân trên boong thuyền.

Xưa nay tiếp huyền chiến trong, xưa nay đều là ở trên cao nhìn xuống phòng thủ một phương chiếm cứ có ưu thế.

Lúc này, ở Phương Nguyên pháp thuật phía dưới, điểm ấy ưu thế lập tức đương nhiên không có chỗ dung.

"Đầu nhi nhất định là Ma pháp sư!"

Bill ở gào thét xông lên lúc, trong đầu chỉ có như vậy một ý nghĩ.

"Giết!"

Ở Thiết giáp hạm boong tàu bên trên, một tràng đánh giáp lá cà lập tức bạo phát.

"Đáng chết! Ngăn bọn hắn lại cho ta!"

Thuỷ binh trong, một cái úy quan dáng dấp người vung múa lấy gươm chỉ huy, quần áo ngăn nắp xinh đẹp.

Sau một khắc, Đồ Tể liền phát ra một tiếng hổ gầm, cả người tốc độ tăng vọt, đi tới đoàn người trước mặt, cự đao vung lên.

Phù phù!

Ánh đao lấp loé, tên này úy quan nửa người trên cùng nửa người dưới đột nhiên chia lìa, phát ra một tiếng thê thảm hét thảm. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 844: Thắng Lợi

Bị Đồ Tể chém lăn úy quan, cho dù không phải chiếc quân hạm này thuyền trưởng, cũng tất nhiên là cái gì nhân vật trọng yếu.

Đang nhìn đến hắn bị một đao cắt đứt sau khi, các thuỷ binh gào thét, một chút chống cự sụp đổ, phảng phất dòng cát như thế, lùi vào trong khoang thuyền.

"Đầu nhi!"

Đồ Tể một chân quỳ xuống, nghênh tiếp đến đây Phương Nguyên.

"Hừm, các ngươi làm rất khá!"

Nhìn trên boong thuyền khắp nơi bừa bộn, Phương Nguyên hít sâu một cái.

Chiếc quân hạm này là điển hình loại cỡ lớn năm ngôi thuyền, cao cao cột buồm bên trên, rất nhiều dây thừng liên tiếp, giống như con nhện lưới lớn.

Thân thuyền vượt quá dài 50 mét, độ rộng cũng vượt quá 6 mét, so với ban đầu Trào Tiếu Điểu hào muốn lớn hơn nhiều.

Lúc này, trên boong thuyền máu tươi giàn giụa, nằm ít nhất vượt quá một trăm tên thuỷ binh, phần lớn đều là bị băng nhận mổ bụng phá dạ dày, còn có hơn mười cái hải tặc.

Ầm ầm!

Ở trong khoang thuyền, liên tiếp nổ súng tiếng truyền đến, Bill mặt mày xám xịt chạy ra, trên đầu còn có máu chảy: "Những kia con hoang còn ở phía dưới

dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, bọn họ hỏa lực rất mạnh!"

Nói thật, ở cướp bóc ở trong, tiếp huyền chiến là chiến tổn so với lớn nhất phương thức chiến đấu, nhưng một khi đạt được thắng lợi, nhưng cũng có thể thu được nhiều nhất thắng lợi phẩm.

Mà ở tiếp huyền chiến ở trong, loại này càn quét khoang tàu tác chiến, càng là tất cả hải tặc ác mộng.

Dù sao, đây là hải chiến, cùng lục chiến không giống, bốn phía đều là mênh mông biển rộng, người thất bại căn bản không chỗ có thể trốn!

Trào Tiếu Điểu bọn hải tặc cho dù có Phương Nguyên ma pháp giúp đỡ, lúc này cũng chỉ là bắt xuống quân hạm boong tàu mà thôi, ở phía dưới trong khoang thuyền, có chính là các thuỷ binh chiếm cứ có lợi địa hình, ở một cái lại một cái bên trong khoang chuẩn bị lấy nhiều đánh ít.

Rất hiển nhiên, bình thường hải tặc gặp phải tình huống như thế, chỉ có thể dùng người mệnh đi lấp, cho dù là một chiếc tàu buôn, đều có khả năng cho bọn hải tặc mang đến cực lớn sát thương.

Càng không cần phải nói, lần này đối tượng, vẫn là một đám tinh nhuệ thuỷ binh, thậm chí nhân số so với hải tặc còn nhiều hơn, dĩ vãng phương thức chính là tự tìm đường chết.

"Hừm, bọn họ rất ngoan cường, hay là còn có kéo dài thời gian , chờ đợi cứu viện hy vọng xa vời. . ."

Phương Nguyên chuẩn xác mà nắm chặt ở dưới đáy những thuỷ binh kia ý nghĩ: "Như vậy càng tốt hơn. . . Ít nhất, bọn họ liền sẽ không nghĩ tới tạc xuyên thuyền, để chúng ta cái gì cũng không chiếm được. . ."

Dựa theo bình thường ý nghĩ mà nói, những hải tặc này đã đạt được một lần đại thắng, ở không cách nào ăn chiếc quân hạm này, bất cứ lúc nào có thể bị bao

vây tình huống xuống, chỉ có thể lựa chọn lui bước.

Mạng sống hi vọng rất lớn tình huống xuống, sẽ không có thủy thủ lựa chọn song song cùng chết.

Dù sao, bọn hải tặc còn có Trào Tiếu Điểu hào làm cái này đường lui, mà đám thủy thủ một khi tạc thuyền, bọn họ thì nhất định sẽ chết!

Chỉ là, những hải quân này tuyệt đối không tưởng tượng nổi, từ lúc động thủ lúc, Phương Nguyên liền đã quyết định quyết tâm, muốn cướp chiếc thuyền lớn này , làm cái này chính mình kỳ hạm!

Tuy rằng lúc này boong tàu phía dưới tất nhiên đã biến thành từng cái từng cái tử vong cạm bẫy, nhưng Phương Nguyên lại căn bản sẽ không ngốc đến cùng các thuỷ binh liều mạng.

"Wilson!"

Hắn thở nhẹ một tiếng, Wilson liền nhấc theo mấy túi lớn chứa tài liệu tới: "Thuyền trưởng các hạ, ngài muốn đồ vật!"

Thông qua lần này chiến đấu, Wilson đã dùng hành động thực tế thu được Phương Nguyên tán thành, đồng thời cũng biểu lộ ra đầy đủ năng lực.

Mà lúc này, hắn nhìn Phương Nguyên trong ánh mắt, càng là tràn ngập vẻ kính sợ.

Đây là một cái có thể lấy triệu hoán sương mù, thao túng nước biển Ma pháp sư!

Như vậy siêu phàm người, chỉ cần không chết trẻ, ngày sau tất nhiên sẽ trở thành nghe tên tứ hải cướp biển!

Theo như vậy một cái rất nhiều tiền đồ thuyền trưởng, một ngàn viên kim Garon, tựa hồ cũng không phải hy vọng xa vời.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên nắm lên một nắm độc muối, rơi tại boong tàu thuỷ binh trên thi thể.

Xì xì!

Kịch liệt tiếng ăn mòn truyền đến, nương theo hắn không ngừng gia nhập vật liệu, lượng lớn sương mù bốc lên, hiện ra một loại màu vàng lục, mang theo kỳ dị tanh tưởi.

"Đây là. . . Khói độc!"

Wilson mấy cái hải tặc lập tức lùi về sau vài bước, có người thông minh đã đoán được Phương Nguyên chuẩn bị làm cái gì, nhìn hắn ánh mắt bên trong liền tràn ngập kính nể cùng sợ hãi.

Màu vàng xanh độc khí vẫn chưa khuếch tán, mà là phảng phất có tính mạng của chính mình giống như, bị Phương Nguyên điều động, dần dần hình thành rồi một đại đoàn mây độc.

"Đi thôi, xác thối mây độc!"

Sau một khắc, nương theo Phương Nguyên ngón tay chỉ tay hướng, tảng lớn mây độc lập tức có nghiêng miệng, theo cửa khoang tràn vào.

Khục khục!

Mấy cái tiếng ho khan truyền đến, lân cận thuỷ binh bưng miệng mũi, nghĩ muốn xông ra đến, lại bị Bill cười gằn, mang theo một đội người bắn súng kíp đánh thành tổ ong.

"Chờ sau mười phút xuống, càn quét chiến trường, trên căn bản sẽ không có người sống lưu lại!"

Đem cuối cùng một đoàn mây độc đưa vào khoang tàu, Phương Nguyên nhàn nhạt nói.

"Thuyền trưởng các hạ vạn tuế!"

Bọn hải tặc lại là sắc mặt trắng bệch, dồn dập quỳ xuống: "Đầu nhi, ngài có thể thao túng biển sương mù cùng hàn băng, ngài thuốc nước có thể ban tặng chúng ta sinh mệnh, ngài có thể triệu hoán kịch độc mây, ngài là trên biển rộng Quỷ Thuật sư! Chúng ta vĩnh viễn chúa tể!"

Phương Nguyên trên người thần kỳ, đã không thể dùng ma pháp để giải thích.

Dù sao, hắn vừa có tương tự siêu phàm chiến sĩ cường tráng thân thể, lại có mục sư trị liệu cùng chúc phúc năng lực, càng có thể triệu hoán biển sương mù băng nhận cùng độc khí.

Các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, quỷ dị khó lường, Quỷ Thuật sư tên, hoàn toàn xứng đáng.

Chân chính cướp biển, đều có thuộc về tự mình đặc biệt biệt hiệu.

Tỷ như biển Ác Mộng bên trong Râu Mép Đen, hắn biệt hiệu thậm chí đã thay thế được tên của hắn, ở toàn bộ thế giới trong phạm vi đều là như sấm bên tai.

"Quỷ Thuật sư Roche? Cái ngoại hiệu này không sai!"

Phương Nguyên cười ha ha, đợi mười phút, mệnh lệnh đám thủy thủ xuống, đem từng bộ từng bộ thi thể đẩy ra ngoài, thả vào biển rộng.

Nhìn những thuỷ binh kia trên mặt cứng ngắc mà vặn vẹo bắp thịt, những hải tặc này đám người trên người đều không tự chủ được run.

Ở đem cuối cùng một bộ thi thể thả vào biển rộng sau khi, trong lòng bọn họ

chỉ còn dư lại một ý nghĩ đó chính là ngàn vạn không thể phản bội thuyền trưởng!

"Đầu nhi!"

Bill rất là chân chó mà tiến lên, dâng lên một thanh gươm chỉ huy.

Đây là tiền nhiệm thuyền trưởng yêu vật, màu bạc chuôi đao cuối cùng, còn khảm nạm một viên cực lớn hồng bảo thạch.

Đương nhiên, lúc này, cái kia kẻ xui xẻo sớm đã bị độc khí hun chết, thi thể đều chìm vào biển rộng.

"Ở phòng thuyền trưởng bên trong, tìm tới một phần công văn, chiếc thuyền này là Hi Vọng hào, cảng Dearborn bán đi chúng ta!" Wilson đem ra một phần văn kiện, sắc mặt âm trầm.

"Ừm!"

Đối với cái này, Phương Nguyên sớm có suy đoán, lại là biểu hiện nhẹ như mây gió.

"Bất quá bắt đầu từ bây giờ, nó chính là ta kỳ hạm, băng hải tặc Luyện Ngục tiêu chí Hồng Liên hào!"

Đồ Tể không chút khách khí mà đem nguyên bản hoàng gia hải quân quân kỳ kéo xuống, đổi thành băng hải tặc Luyện Ngục Hồng Liên Nghiệp Hỏa cờ đầu lâu, rất nhiều hải tặc cùng nhau phát ra hoan hô.

"Đầu nhi, chúng ta lần này thực sự là kiếm bộn rồi!"

Bill cười đến phi thường vui vẻ.

Tuy rằng chiếc quân hạm này trên không có bao nhiêu kim ngân chiến lợi phẩm, nhưng chỉ là cái kia một trăm ổ hỏa pháo, còn có chồng chất như núi

thuốc nổ súng kíp cùng kiếm đâm, thủy thủ đao loại hình liền đủ để giá trị về giá vé.

Rất nhiều chất lượng tốt vũ khí , căn bản không phải bình thường hải tặc có thể mua được đồ vật, có kim Garon đều rất khó!

Lại nói, chỉ là cái này chiếc Hồng Liên hào bản thân, chi phí liền vượt quá ba vạn kim Garon, hoàn toàn chính là một toà bảo sơn.

"Phải không? Kiếm được những thứ này, các ngươi liền thỏa mãn!"

Phương Nguyên lúc này, bên trong đôi mắt lại là lóe qua một tia nguy hiểm ánh sáng: "Cảng Dearborn vi phạm quy củ, bán đi chúng ta, lẽ nào liền nhượng bọn họ tiếp tục tiêu dao, không nhượng bọn họ trả giá thật lớn?"

"Đầu nhi, ý của ngài là?"

Wilson hít vào một ngụm khí lạnh, không nghĩ tới Phương Nguyên khẩu vị lớn như vậy.

"Ta xem qua bọn họ liên lạc công văn, hải quân ở phụ cận thực lực rất yếu, cái này chiếc Hi Vọng hào chính là chủ lực, còn lại đều là một ít đơn ngôi tung buồm tàu nhanh, dám tới gần, chúng ta cái này một trăm ổ hỏa pháo cùng mở, cách mấy trăm mã là có thể đem chúng nó đánh thành mảnh vỡ!"

Phương Nguyên cười lạnh nói: "Đã như vậy, tại sao không dứt khoát đoạt cảng Dearborn, tàn sát cái kia xảo trá gia tộc?"

"Công kích bến cảng? Cái kia thanh danh của chúng ta?"

Bill sắc mặt tái nhợt, con mắt lại có chút hừng hực: "Sau đó, e sợ chỉ có chân chính hải tặc cảng, mới sẽ tiếp nhận chúng ta!"

Phía trên thế giới này bến cảng cơ bản có ba loại: Chỉ tiếp đón hải tặc hải tặc cảng, Dearborn như vậy tư nhân cảng tự do, cùng với hải quân khống chế bảo

vệ, nghiêm cấm hải tặc loại cỡ lớn thương mậu cảng.

Cuối cùng một loại thương mậu cảng, là tất cả hải tặc mơ ước mục tiêu, mà trước hai cái , bình thường sẽ không có hải tặc làm càn.

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên nghe được cái này, lại là phảng phất nghe được cái gì chuyện cười lớn giống như, cười ha ha: "Chúng ta là cái gì? Chúng ta là tự do hải tặc a. . . Có cái gì là không thể cướp bóc? Chỉ cần lợi ích đầy đủ, dù là Hải Tặc vương thành, cũng chưa chắc không thể cướp!"

". . ."

Trên quầy như thế một cái thuyền trưởng, Bill đã không lời nào để nói.

"Tốt, để chúng ta người đem trước hải quân quần áo đổi, chúng ta đánh nó một cái trở tay không kịp!"

Phương Nguyên toát ra một loại trí tuệ vững vàng tự tin.

Lúc này điều kiện truyền tin còn vô cùng lạc hậu, đồng thời lần này hải chiến là ở ban đêm, lại kết thúc thẳng thắn dứt khoát, cảng Dearborn không nhất định có thể nhận được tin tức, hoàn toàn có thể lấy thay đổi quần áo sau khi tập kích.

"Mặt khác. . . Lại phái người đi bến cảng bên trong truyền bá tin tức, liền nói tử tước Dearborn đã liên hệ hải quân, chuẩn bị đem tất cả hải tặc một lưới bắt hết, phối hợp chúng ta hành động, chỉ cần đại pháo vừa vang, những hải tặc kia tất nhiên sẽ sản sinh hỗn loạn. . . Mà chỉ cần hỗn loạn cùng nhau, cho dù là hải tặc bên trong người thông minh, cũng sẽ không nhịn được nhân cơ hội làm đến một phiếu!"

"Đến thời điểm. . . Chúng ta liền thừa cơ hội này, tàn sát tử tước Dearborn biệt thự cùng pháo đài, cướp sạch của cải của bọn họ!"

Vù vù!

Trong lúc nhất thời, hầu như tất cả hải tặc hô hấp đều có chút ồ ồ lên.

Một cái kinh doanh lâu như thế cảng tự do, ở trong lại nên tích trữ bao nhiêu của cải?

Cho dù gia tộc Dearborn còn có thật nhiều quan hệ cần mở ra, nhưng như vậy một nhà đại quý tộc, cho dù chỉ là mặt ngoài của nổi, cũng đầy đủ bọn họ ăn được miệng đầy nước mỡ chứ?

Lãi kếch sù phía dưới, dù là lý trí nhất Wilson, lúc này cũng có chút không thể ngăn chặn mù quáng.

Bởi vì hắn phát hiện, chính mình cái kia xa không thể vời mộng tưởng, tựa hồ tại gia nhập cái này băng hải tặc thể sau khi, trong một đêm thì có khả năng thực hiện!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 845: Tư Lược

Grass thị.

Bầu trời đều là một mảnh âm u, lượng lớn nhà xưởng ở vùng ngoại ô chiếm giữ, tùy ý sử dụng công nhân nhỏ tuổi loại hình, mới phát các nhà tư bản nghĩ tận các loại biện pháp nghiền ép công nhân, ở hàng nhẹ vốn phương diện có thể nói tận hết sức lực.

Như vậy máu mồ hôi nhà xưởng, được xưng một người trưởng thành sau khi tiến vào tuyệt đối không sống qua năm năm, nhưng cũng là chúng nó, cùng nhau rèn đúc Inceman huy hoàng rầm rộ.

Ở trung tâm thành phố, giống như đỉnh tháp giống như Gothic kiến trúc mọc như rừng, một cái cực lớn tháp chuông phát ra đúng giờ báo giờ tiếng vang.

Trên đường phố đều là thiếu hụt không được dáng vẻ vội vã dòng người, màu đen viên mũ dạ, màu xám áo khoác, còn có một cái văn minh côn, hình thành rồi lúc này thân sĩ chủ lưu quần áo.

Một chiếc do hai con tuấn mã màu đen lôi kéo xe ngựa hoa lệ, chạy qua tràn ngập cổ điển phong cách cầu lớn.

Donald mở cửa sổ ra, lọt vào trong tầm mắt, chính là một cái tràn ngập màu đen rác rưởi, tanh tưởi nức mũi, rõ ràng chịu đến nghiêm ô nhiễm nặng sông nước, không khỏi nhíu mày.

Thân là Hải Dương thuật sĩ, hắn chán ghét nơi như thế này, đặc biệt như vậy nguy hại nguồn nước hành vi.

Đáng tiếc, chỉ là một cái mới ra tên kinh tế học người hắn, dù là đứng ra công kích, cũng căn bản sẽ không lên bao nhiêu tác dụng , bởi vì đây chính là một cái đại thời đại trào lưu.

Xe ngựa tiếp tục tiến lên, ở một cái hoàng cung giống như hoa lệ trang viên trước ngừng lại.

Hoa thơm chim hót, người hầu thành đàn.

Tất cả những thứ này, đều khiến Donald có một loại mãnh liệt cảm giác hoảng hốt, phảng phất một thoáng liền từ địa ngục, đi tới thiên đường.

"Là Donald tiên sinh sao?"

Một tên ăn mặc áo đuôi nhạn quản gia tự mình kéo mở cửa xe, khẽ khom người: "Công tước đại nhân đã chờ đợi đã lâu!"

Đây là công tước Ham phủ đệ.

Lúc này Inceman, ở bề ngoài do hoàng thất thống trị vương quốc, thực tế rất lớn một phần quyền lực lại là tập trung tại hội nghị cùng thủ tướng trên tay.

Đương nhiên , làm cái này quốc vương, cũng có rất lớn quyền lực, vương quyền cùng tướng quyền, đang đứng ở một loại vi diệu cân bằng cục diện trong.

Công tước Ham hệ này, không chỉ có nắm giữ vương thất huyết thống, ở trên chính đàn cũng là thường thanh thụ, từng ra mấy nhậm chức thủ tướng, chính trị minh hữu vô số, là Inceman đứng đầu nhất quý tộc.

Như vậy một cái đại quý tộc, muốn gặp thấy Donald, Donald tự nhiên chỉ có ngoan ngoãn chạy tới.

Ở một cái sân cỏ bên trên, Donald liền nhìn thấy đương đại công tước Ham.

Đây là một cái mái tóc màu bạch kim, tinh thần phấn chấn lão nhân, lúc này

chính ăn mặc rộng rãi tơ lụa trường bào, nhàn nhã hưởng thụ buổi chiều trà.

"Donald tiên sinh. . . Ngưỡng mộ đại danh đã lâu, ngươi (quốc phú luận) ta may mắn bái độc, trong đó rất nhiều quan điểm, thực sự là làm người khắc sâu ấn tượng a!"

Nhìn thấy Donald sau khi, công tước chủ động đứng dậy đón lấy: "Cho ta khách nhân rót một chén hồng trà, ta chỗ này mới tới một cái món tráng miệng sư, làm gì đó rất tốt, nếm thử xem!"

"Cảm tạ!"

Donald rụt rè mà tỏ vẻ lòng biết ơn, tiếp nhận tinh xảo đồ sứ cốc uống trà.

Nơi này đồ sứ, đến từ đông phương đại lục, mang theo lưu ly men màu sắc, tinh mỹ đến giống như một cái tác phẩm nghệ thuật.

Mà hồng trà nhưng là đến từ Inceman một cái khác đại thuộc địa vương quốc Zilan.

Còn có đường miếng, là nhiệt đới vườn trồng trọt kết quả.

"Chúc vĩ đại Inceman. . ."

Cái này hết thảy tất cả, đều tựa hồ đang kể một cái cường đại quốc gia quật khởi, Inceman tựa hồ chính dựa vào này cỗ đại hàng hải gió đông, trở thành thế giới vương giả!

"Chúc chúng ta nữ vương!"

Công tước Ham chỉ cươi cười, nhấp một miếng hồng trà: "Donald tiên sinh, không biết ngài có biết hay không ta mời ngươi tới ý tứ đây?"

"Đương nhiên!"

Donald đứng lên, lần thứ hai khom người: "Ta rất vinh hạnh, có thể trở thành là công tước đại nhân tư nhân cố vấn!"

"Vậy thì thật là quá tốt rồi. . . Chuyện gần nhất rất nhiều , khiến cho người phiền lòng, có ngươi trợ giúp, ta là có thể ung dung nhiều. . ."

Công tước chỉ cươi cười, đưa qua một tờ báo.

Donald cẩn thận tiếp nhận, biết đây chính là khảo hạch.

Hắn lấy lại bình tĩnh, nhìn trang thứ nhất.

Mực in mùi thơm ngát tản ra, lại không chút nào sờ chạm, phía trên cực lớn tiêu đề dị thường dễ thấy "Hung ác! Cảng Dearborn gặp phải hải tặc cướp sạch! ! !"

Ở tiêu đề phía dưới, vẫn xứng một tấm màu trắng đen bức ảnh, mặc dù có chút mơ hồ, nhưng ngờ ngợ có thể lấy xem đến lượng lớn phế tích cùng thi thể.

". . . Theo biết, lần này cảng Dearborn gặp phải hải tặc tập kích, đồng thời nương theo còn có thị dân bạo động, hoàng gia hải quân đã lái về cảng Dearborn, dẹp loạn tình thế. . . Tổn thất thống kê, bình dân tử thương vượt quá một ngàn người, tử tước Dearborn gia tộc bị diệt môn. . . Được này ảnh hưởng, hôm nay phòng giao dịch cổ phiếu bên trong, mấy nhà cùng Dearborn có mậu dịch vãng lai công ty cổ phiếu sụt giá . . ."

"Hải tặc, lại là chết tiệt hải tặc!"

Công tước Ham bưng cái trán thở dài: "Xem một chút đi. . . Chúng ta nhìn như huy hoàng quốc gia, trên thực tế nát thành cái gì dáng vẻ? Khà khà. . . Thị dân bạo động, người nào không biết cảng Dearborn bên trong nhiều nhất chính là hải tặc! Vị kia tử tước, có thể coi là nâng lên tảng đá đập phá chân của mình, chỉ là. . . Inceman uy nghiêm, không cho phép khinh nhờn, dù như thế nào, giết Inceman quý tộc hải tặc, nhất định phải trả giá thật lớn!"

"Không biết là cái nào một nhóm hải tặc làm chuyện như vậy?"

Donald bình tĩnh thần, dò hỏi.

"Tựa hồ là một nhóm mới quật khởi hải tặc, thủ lĩnh biệt hiệu gọi là 'Quỷ Thuật sư', là một tên siêu phàm người, năng lực tựa hồ rất phức tạp, triển lộ ra rất nhiều kỳ dị thủ đoạn. . ."

Ở bây giờ điều kiện truyền tin xuống, còn có thể biết cái này rất nhiều tình báo, đủ để thấy được vị này công tước không đơn giản.

". . . Mấy nhà lợi ích bị hao tổn tập đoàn tài chính, đã liên thủ thúc đẩy, hình thành rồi quyết nghị, truy nã tên này hải tặc, kim ngạch là. . . Mười ngàn kim Garon!"

Donald gật gù, biết vị này Quỷ Thuật sư, tám thành muốn thanh danh vang dội.

Dù sao, vừa lên đến liền mò đến như vậy lượng lớn treo giải thưởng hải tặc, cũng không thấy nhiều a.

"Nhiều lần hải tặc, chỉ là một mặt, còn có một mặt, nhưng là các quốc gia khác phấn khởi tiến lên. . ."

Công tước Ham nói tiếp: "Nước ta ở hải dương mậu dịch bên trong, thu được lượng lớn của cải, đã sớm gây nên đại lục Ofail trên những quốc gia khác mơ ước, thật giống Cisel, cũng đã liên tục mở rộng xưởng đóng tàu quy mô, được xưng muốn tại tương lai ba năm ở trong, chế tạo một nhánh hơn trăm chiếc quân hạm, hơn vạn thuỷ thủ át chủ bài hạm đội đi ra!"

"Cùng lúc đó, các quốc gia cũng ở thả ra hạn chế, cổ vũ dân gian tư bản ra biển. . . Chúng nó hải dương nhà tư bản, đem sẽ là chúng ta Inceman thương nhân tương lai đối thủ lớn nhất!"

. . .

Công tước tựa hồ là lão, nói chuyện có chút nói liên miên cằn nhằn, nhưng ý tứ phi thường sáng tỏ.

Donald trầm mặc chốc lát, lại nghĩ đến trước Phương Nguyên gợi ý, không khỏi nói: "Hải tặc cùng nước ngoài, cái này nhìn như hai vấn đề, trên thực tế, chỉ là một vấn đề hai cái phương diện, đều quay chung quanh hải dương bá quyền! Thế giới chân chính vương giả, chỉ cần một cái!"

"Không sai, đồng thời cũng chỉ khả năng là chúng ta Inceman!"

Công tước Ham không chút do dự mà nói.

"Nói thật. . . Chúng ta Inceman là đảo quốc, vị trí được trời cao chiếu cố, lại có trước tích lũy, những quốc gia khác nghĩ muốn đuổi tới chúng ta, cũng là một cái vô cùng chuyện khó khăn, đồng thời, các thuyền lớn xưởng ở trong, không phải còn có những đòn sát thủ kia sao?"

Donald nháy mắt một cái.

"Tuy rằng như vậy, nhưng cho dù chúng ta có vô địch hạm đội, giữ gìn cùng bảo dưỡng cũng là cái vấn đề lớn, chúng ta không thể mở quân hạm bán dạo, cũng không thể phong tỏa tất cả hải dương!"

Công tước Ham nói, nếu như Donald chỉ có điểm ấy trình độ, cái kia không thể nghi ngờ sẽ làm hắn rất thất vọng.

"Đúng, vì lẽ đó chúng ta cần đả kích hải tặc, tiện thể đả kích các quốc gia tàu buôn. . ."

Donald đẹp đẽ thổi cái huýt sáo: "Nhưng Thiên quyến Inceman, vị trí của chúng ta thực sự quá tốt, thật giống như một chiếc vĩnh viễn không bao giờ chìm thuyền lớn, trấn giữ đại lục Ofail gần biển. . . Nếu như trí nhớ của ta không sai, ở gần biển, thậm chí biển Ác Mộng bên trong sinh động hải tặc, Inceman bản quốc quốc dân chiếm cứ rất trọng yếu tỉ lệ chứ?"

"Xác thực!"

Bởi vì là đảo quốc, vì lẽ đó ra biển hình thành rồi truyền thống, lượng lớn ngư dân thói quen ở trên biển kiếm sống, cũng không ngại kiếm bộn bổng lộc cái gì.

"Trên thực tế, không chỉ có ngư dân , liền ngay cả những kia phá sản quý tộc, tựa hồ cũng gia nhập một số không tốt lắm nghề đây. . ."

Donald châm chọc nở nụ cười: "Chuyện đó liền đơn giản, chúng ta ban phát cho bản quốc hải tặc giấy chứng nhận làm sao? Chỉ cần bọn họ không cướp giật chúng ta bản quốc thuyền, chỉ cướp những quốc gia khác thuyền, cái kia lợi ích của bọn họ, ở Inceman là có thể được đến bảo vệ!"

"Giấy chứng nhận?"

Công tước Ham có chút choáng váng: "Ngươi là nói. . . Chúng ta cùng hải tặc nghị hòa? Không. . . Không được. . ."

"Đại dương bên trong hải tặc, vốn là một nhánh sức mạnh mạnh mẽ, nếu như có thể thu phục một phần, đối với chúng ta mở rộng vô cùng có lợi!" Donald lại kiên định nói: "Đồng thời, có thể lấy lợi dụng bọn họ, ngăn chặn những quốc gia khác hải dương phát triển, cho dù thất bại cũng không đau lòng! Thời khắc mấu chốt, còn có thể mộ binh những sức mạnh này, gia nhập hải chiến. . . Thậm chí, ở những hải tặc kia tuổi già, hoặc là nghĩ muốn hoàn lương sau khi, chúng ta còn có thể hướng về bọn họ thu thuế, lấy đổi lấy đặc xá quyền lực. . ."

Ở Phương Nguyên kiếp trước, nước Anh đã là như thế.

Chỉ là, khi đó nước Anh hải quân cũng không cường đại, chỉ là vì ứng đối trên biển cường quốc Tây Ban Nha, mới không thể không tiến hành kế tạm thời.

Mà ở thế giới này Inceman, hải quân thực lực đệ nhất thế giới, vẫn như cũ có thể lấy lựa chọn làm như thế, vì đả kích cái khác các quốc gia hàng hải nghiệp

phát triển!

Tuy rằng điểm xuất phát không giống, nhưng cuối cùng lợi ích, đều là nhất trí.

Bởi vậy, dù là công tước Ham lắc đầu liên tục, Donald cũng là vô cùng tự tin.

"Được rồi. . . Ý đồ này, ta cảm thấy còn cần thật tốt thảo luận một chút. . ." Công tước Ham lấp loé không yên nói: "Ừm. . . Donald tiên sinh , ta nghĩ mời ngài cùng ta cùng đi ăn tối, làm sao?"

Bên cạnh bưng ấm trà quản gia tay run lên, biết có thể bị công tước mời cùng đi ăn tối người, thân mật trình độ lại càng lên một bậc, không khỏi đối với cái này nhà kinh tế học cao liếc mắt nhìn.

"Đó là ta vinh hạnh!" Donald mỉm cười khom người.

"Nếu như. . . Ta chỉ là nói nếu như. . ." Công tước Ham chậm rãi hỏi: "Giấy chứng nhận đề nghị được đến thực thi, ngươi cảm thấy ứng nên tên gọi là gì?"

"Tư Lược giấy chứng nhận, ta cảm thấy cái này chính thức tên liền rất tốt!"

Donald đề nghị: "Đồng thời những kia thu được Tư Lược giấy chứng nhận thuyền hải tặc, có thể lấy được đến chúng ta hải quân bộ phận chống đỡ, hay là có thể gọi bọn họ. . . Hoàng gia hải tặc? !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 846: Chuộc Người

Ầm ầm ầm.

Biển rộng phẫn nộ lại đến nhanh như vậy.

Trên một khắc vẫn là ánh nắng tươi sáng, nhưng khi Phương Nguyên leo lên đài quan sát, truyền xuống mệnh lệnh sau khi, trong nháy mắt tiếp theo, đất trời tối tăm, một cái kinh người bão táp sinh thành cũng bao phủ.

Wilson nhìn tình cảnh này, quả thực là mồ hôi lạnh chảy ròng.

Nếu như không phải ở Phương Nguyên ra mệnh lệnh, bọn họ mạnh mẽ thay đổi hướng đi, lúc này chỉ sợ cũng một đầu va vào bão táp bên trong đi tới.

"Đây chính là Ác Mộng hải vực, cùng hung cực ác hải tặc, khủng bố loại cỡ lớn hải quái, cùng với lúc nào cũng có thể sinh thành cùng tiêu tan loại cỡ lớn bão nhiệt đới. . . Cho dù là kinh nghiệm phong phú nhất hoa tiêu, cũng khó có thể ứng đối. . . Nhưng chỉ có bước vào biển Ác Mộng, mới coi như chân chính tiến vào hoàng kim đường hàng hải, cùng với trước là hai cái hoàn toàn khác nhau tầng thứ!"

Bill lẩm bẩm, nhìn hướng về Phương Nguyên bóng lưng bên trong tràn ngập sùng kính.

Đối với bọn hắn những thứ này nguyên bản hải tặc Trào Tiếu Điểu mà nói, nguyên bản cả đời đều chỉ có thể ở gần biển lắc lư.

Nhưng lúc này, Phương Nguyên không thể nghi ngờ đem bọn họ đưa vào một cái thiên địa hoàn toàn mới.

Ở cái này thiên địa mới ở trong, kỳ ngộ cùng khiêu chiến cùng tồn tại, thậm chí lúc nào cũng có thể đưa mạng, nhưng cái này có cái gì? Bọn họ vốn là hải tặc! Đầu đeo tại lưng quần mang theo, tự do mà tràn ngập tinh thần mạo hiểm hải tặc!

"Đi tới! Mục tiêu cảng Huyết Tinh Mary!"

Rầm!

Sấm sét ở trong, thế giới trắng lóa như tuyết.

Mưa xối xả như chú, Phương Nguyên đứng ở tài công vị trí, một cái tay vững vàng tiếp tục bánh lái.

Hồng Liên hào không hổ là nguyên bản hải quân Thiết giáp hạm, đang cuộn trào mãnh liệt sóng biển bên trong như trước vượt sóng tiến lên.

Đương nhiên, ngay cả như vậy, biển rộng khủng bố lực lượng, vẫn là làm nó trái phải lay động, khủng bố sóng biển đánh ra ở thân thuyền trên, thậm chí khiến Đồ Tể loại này thiếu thông minh đều lòng vẫn còn sợ hãi: "Nếu như là trước cái kia chiếc Trào Tiếu Điểu hào, e sợ lúc này đã tan vỡ rồi chứ?"

"Tài công, duy trì cái này hướng đi!"

Chờ đến sóng gió hơi nhỏ điểm lúc, Phương Nguyên gọi tới tài công, đem chính mình đổi đi, đi tới trên boong thuyền.

Trên thực tế, loại hành vi này vô cùng nguy hiểm.

Dù sao gió to sóng lớn, nếu như một cái lay động hoặc là bọt nước đánh ra, đem thủy thủ cuốn vào biển rộng, vậy thì căn bản không có còn sống khả năng cho dù nghĩ cứu viện, cũng có lòng không đủ lực.

Nhưng Phương Nguyên cùng mấy cái thực lực cao siêu thủ hạ, lại là không thế nào quan tâm.

"Hả?"

Lúc này, kinh người tinh thần lực, liền làm Phương Nguyên cảm giác được cái gì: "Thuyền dưới. . . Có cái gì to lớn sinh vật tới gần?"

Rầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, ở Hồng Liên hào phía trước, một tia chớp đặt xuống.

Ô ô!

Ở phảng phất đến từ viễn cổ tiếng nghẹn ngào ở trong, ngoài khơi đột nhiên tách ra, hiện ra một cái thật dài bóng đen, phảng phất một con cự xà.

Đầu của nó cao cao nhảy ra mặt nước, hải dương nhô lên, tựa hồ tại phía dưới còn ẩn giấu một ngọn núi nhỏ.

Phù phù!

Lại là một cái sấm sét ở trong, quái vật này đột nhiên nhảy một cái, rơi xuống vào trong biển, thon dài cổ, bốn cái phiến lá như thế kỳ chân, còn có giọt nước mưa giống như lưu tuyến thể hình, đều là có thể thấy rõ ràng.

"Xà Cảnh Long? Loại này thể hình. . ."

Phương Nguyên con ngươi co rụt lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, đáng sợ bọt nước bao phủ, đánh ra ở Hồng Liên hào trên.

A!

Một tiếng hét thảm truyền đến, một tên hải tặc buộc chính mình dây thừng gãy vỡ, bị mạnh mẽ quăng vào trong biển.

"Là to lớn hải quái Boraseri!" Wilson sắc mặt khó coi, bỗng nhiên kêu to: "Mọi người không nên vọng động, loại này hải quái tính khí rất ôn hòa, chỉ cần không kích thích đến nó. . ."

"Mở cho ta pháo!"

Sau một khắc, Phương Nguyên mệnh lệnh liền truyền tới.

"Đầu nhi?"

Wilson vô cùng ngạc nhiên: "Tại sao?"

"Bởi vì ta muốn làm như vậy. . . Ha ha ha! ! !"

Phương Nguyên cười to, tức sử lôi đình cũng không cách nào đem che giấu.

Ầm ầm!

Ở Hồng Liên hào bên trên, Phương Nguyên mệnh lệnh truyền xuống, hải tặc không có một cái dám vi phạm.

Một lát sau, mấy chục ổ đại pháo cùng nhau nổ vang, ít nhất có một nửa đều trúng mục tiêu Boraseri khổng lồ thể hình.

Ô ô!

Tối tăm mặt biển, bỗng nhiên nổ tung một đại đoàn máu.

Cùng lúc đó, dương mặt phía dưới, một con quái vật khổng lồ không ngừng tới gần.

Rất hiển nhiên, lấy Boraseri vượt quá hai mươi mét khủng bố thể hình, một ít điểm nhỏ thuyền buồm, sẽ bị nó trực tiếp đụng phải thuyền hủy người vong.

"Chuẩn bị ứng đối va chạm!"

Phương Nguyên đi tới mũi tàu, nhấc lên một bộ khổng lồ xe bắn tên.

Đây là chuyên môn bắt cá nỗ, có thể ở gần biển bắt giữ cá kình, là nguyên bản Trào Tiếu Điểu hào trên trang bị, bọn hải tặc ở không có việc gì, hoặc là mở không được bàn lúc, cũng không ngại khách mời một hồi người đánh cá.

Càng không cần phải nói, một ít cá kình trên người vật liệu, ở thế giới này vô cùng có giá trị, có lúc thậm chí không so cướp bóc thu hoạch thiếu!

Ở toàn viên di chuyển đến Hồng Liên hào trên sau khi, một ít Trào Tiếu Điểu hào trên khá là tốt trang bị loại hình, tự nhiên cũng bị Phương Nguyên tất cả chuyển tới Hồng Liên hào bên trên, lúc này liền phát huy ra tác dụng.

"Suy yếu! Ăn mòn! Sợ hãi!"

Hắn vung tay lên, một loại nào đó siêu phàm pháp thuật quang mang liền bao phủ ở cá xiên trên.

Chợt, nương theo xe bắn tên gào thét, mang theo dữ tợn xước mang rô cá xiên nhanh chóng lướt ra khỏi, sau lưng còn buộc vào từng vòng dây thừng, phảng phất độc xà thổ tín, chuẩn xác trúng mục tiêu ở Boraseri sống lưng trên.

Ô ô!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, mặc cho là ai cũng có thể nghe ra trong đó ý thống khổ.

Cực lớn sức kéo truyền đến, cho dù bị thương, Boraseri như trước có thể lôi Hồng Liên hào không ngừng ở trong biển tới lui tuần tra.

"Nghĩ lặn xuống? Đã muộn!"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng, truyền xuống mệnh lệnh: "Theo chân nó hao tổn nữa!"

Chính hắn bắn ra cá xiên, tự nhiên có nắm, tuyệt đối là thâm nhập bộ xương, đồng thời, phía trên mang theo nguyền rủa, cũng có thể đại đại suy yếu con này to lớn hải quái lực lượng.

Trạng thái không lớn bằng lúc trước hải quái, chỉ có thể kéo Hồng Liên hào, ở trên mặt biển nhanh chóng tới lui tuần tra.

Mà như vậy hao tổn thể lực cùng máu tươi, lại sẽ không ngừng tăng thêm thương thế của nó, đưa nó tươi sống dây dưa đến chết!

Trong nháy mắt, một ngày một đêm đi qua.

Mây tiêu mưa tán, bão táp tung tích hoàn toàn không có, trời xanh mây trắng, ánh nắng tươi sáng, chim hải âu trầm thấp xẹt qua.

Một chỗ hoang đảo trên bờ cát, Boraseri cực lớn thi thể hướng bãi mắc cạn, hiện ra trên lưng vết thương thật lớn, cùng với chu vi trắng bệch da thịt cùng bắp thịt.

Một ngày một đêm phấn khởi chiến đấu, đã sớm đem con này hải quái cuối cùng tinh lực tiêu hao hết.

Đến cuối cùng, nó chỉ có thể xông lên bãi cát, hi vọng cùng người săn đuổi song song cùng chết , nhưng đáng tiếc, cho dù là cái này thấp kém nguyện vọng, cũng không thể hoàn thành.

"Chúc mừng ngài, vĩ đại thuyền trưởng các hạ, ngài săn giết một con thành niên Boraseri, bọn hải tặc đem sẽ vĩnh viễn truyền tụng ngài uy danh!"

Wilson khom người hướng về Phương Nguyên chúc mừng.

"Ta biết, ngươi cảm thấy này không phải giá trị. . . Nhưng trên thực tế, con này hải quái thi thể, ta có khác biệt sử dụng phương thức!"

Phương Nguyên sai người thả xuống thuyền nhỏ, đi tới trên bờ cát: "Đồ Tể,

đưa nó tách rời đi. . . Vị trí trái tim máu tươi, con ngươi, còn có tuỷ sống cùng bên cạnh gân, ta đều muốn, còn lại, các ngươi phân ăn thịt!"

Một ít to lớn hải quái, trên người vật liệu là Ma pháp sư, thuật sĩ các loại người làm phép yêu nhất.

Nhưng đối với Phương Nguyên mà nói, tác dụng của nó chỉ có một cái, đó chính là chế tạo Hải Dương thuật sĩ!

Nếu chuẩn bị trở thành tung lược tứ hải cường đại hải tặc, thậm chí hải tặc vương, liền không thể một người đơn đả độc đấu, ít nhất cũng có mấy cái có thể một mình chống đỡ một phương thủ hạ.

Nói đến, Hồng Liên hào bên trên, thực tế chỉ có Phương Nguyên một cái siêu phàm người.

Đồ Tể loại kia, hoàn toàn chính là phàm nhân cầm vài món siêu phàm vật phẩm khoe oai, gặp phải hàng thật lập tức liền muốn thua chị kém em.

Đám này hải tặc theo hắn lâu nhất, trung tâm trình độ cao nhất, muốn đề bạt tự nhiên cũng là trước tiên từ trong bọn họ bắt đầu.

Đã tìm tòi thành thục Hải Dương thuật sĩ, chính là tốt đẹp nhất thủ đoạn.

Mà cái này lên cấp nghi thức, cái khác vật liệu đều tốt nói, chỉ có hải quái máu, dường như khó thu hoạch lấy.

Bất quá lấy Boraseri lớn như vậy thể hình, chỉ sợ cũng là cả chiếc thuyền hải tặc lên cấp, đều đầy đủ.

Trên thực tế, Phương Nguyên cũng không chuẩn bị đề bạt quá nhiều.

Bất luận cái gì, chỉ cần một nhiều lên, liền không đáng giá.

Như lên cấp siêu phàm người chuyện như vậy, chỉ có thể là trung thành nhất

thành viên nòng cốt tưởng thưởng.

Đồng thời, phương diện khác năng lực cũng thiếu một thứ cũng không được.

'Nói đến, Đồ Tể, Bill, còn có cái này Wilson, đều là người tốt tuyển! Bất quá Wilson người này tuy rằng có năng lực, lo lắng cũng nhiều, vẫn phải là nhìn, bằng không dễ dàng gà bay trứng vỡ. . .'

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên trực tiếp hướng về Wilson đặt câu hỏi: "Ta thuyền phó thứ ba, ta vẫn không có hỏi ngươi, ngươi muốn một ngàn viên kim Garon, đến cùng là vì cái gì?"

Trước Wilson đã dùng biểu hiện của hắn, hướng về Phương Nguyên chứng minh giá trị.

Đồng thời, cướp bóc cảng Dearborn chia hoa hồng, đã khiến cái này thuyền phó thứ ba túi áo vô cùng phong phú, có thể nói, khoảng cách mục tiêu rất gần gũi.

Vì lẽ đó Phương Nguyên đều có chút kỳ quái, tại sao cái này Wilson dĩ nhiên không tìm cơ hội rời đi.

"Ta nghĩ. . . Chuộc người! Một tên nô lệ. . . Ngay khi Huyết Tinh Mary hải tặc cảng bên trong. . ."

Wilson hít sâu một cái.

"Ồ? Không cần nói cho ta là một người phụ nữ!"

Phương Nguyên làm tốt nghe máu chó cố sự chuẩn bị.

"Không! Là một người đàn ông!"

Wilson nói: "Hắn gọi là Helga, là một tên ưu tú hoa tiêu, cũng là ta huynh đệ tốt nhất , đáng tiếc. . . Tính cách trên có chút vấn đề, còn yêu thích đánh bạc, lúc

trước, cũng là bởi vì ghi nợ đòi nợ, không thể không lên thuyền hải tặc. . . Ngay khi gần nhất, ta chiếm được hắn tin tức, hắn ở Huyết Tinh Mary trong sòng bạc thua lớn một bút, liền tự do thân phận đều mất đi, biến thành một tên nô lệ."

"Vì lẽ đó. . . Ngươi muốn mau sớm tập hợp đủ tiền đi chuộc người?"

Phương Nguyên nhìn chằm chằm Wilson: "Cũng thật là. . . Huynh đệ tốt a!"

Cảng Huyết Tinh Mary là thuần túy hải tặc cảng, càng thêm tự do, nhưng từ ở phương diện khác mà nói, nhưng có càng nghiêm quy củ.

Như vậy bến cảng, tất nhiên có đại hải tặc che chở, bằng không căn bản tồn sống không nổi.

Mà liền Phương Nguyên biết, cảng Huyết Tinh Mary hậu đài, chính là biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc Râu Mép Đen!

Rất hiển nhiên, bất kỳ hải tặc nghĩ muốn ở nơi như thế này tìm cớ, cùng muốn chết cũng không có khác biệt gì!

Râu Mép Đen ở biển Ác Mộng bên trong hung danh, nhưng là hầu như cùng Tà thần một đẳng cấp.

"Ồ? Cái kia xem ra, chúng ta đến mau chóng chạy tới cảng Huyết Tinh Mary!"

Phương Nguyên gật gù.

"Không sai , bởi vì nắm giữ hàng hải kỹ năng, Helga xem như là cao cấp nô lệ. . . Ở lần này đấu giá hội trên, tuyệt đối sẽ bị mua đi. . ."

Wilson tiếng nói đau xót.

Mà sau lưng hắn, Bill cùng Đồ Tể nhìn hắn ánh mắt, lại là trở nên kỳ quái rất nhiều, mang theo chút không tên mùi vị. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 847: Bán Đấu Giá

Cảng Huyết Tinh Mary.

Từ trời cao quan sát đi qua, liền sẽ phát hiện cái này bến cảng hiện ra giống như móng ngựa sắt u hình, nắm giữ được trời cao chiếu cố địa lý ưu thế.

Hai bên hợp lại gò núi trên, bố trí rất nhiều pháo đài, lượng lớn dữ tợn hỏa pháo nhắm ngay ngoài khơi, lại có to lớn dây khóa các loại khí giới, chuẩn bị ứng đối tất cả xâm lấn địch thủ.

Quan sát qua cảng Huyết Tinh Mary sau khi, Phương Nguyên không phải không thừa nhận, nơi này không chỉ so với nguyên bản cảng Dearborn lớn hơn mấy lần, đồng thời dù là có gấp mười lần nhân thủ, nếu như mình không xuất toàn lực, cũng rất khó đánh xuống nơi này.

Hồng Liên hào mới vừa đến an toàn biên giới, đối diện trên pháo đài thì có chút xôn xao.

Rất hiển nhiên, nếu không là treo thật cao Hồng Liên Nghiệp Hỏa cờ hải tặc, những hải tặc này tuyệt đối sẽ cho rằng là hải quân điều động, đến vây quét bọn họ.

Ở làm sáng tỏ hiểu lầm, lại trả giá một số lớn dừng lại cảng phí sau khi, Hồng Liên hào liền bị thuyền bé dẫn dắt, chậm rãi lái vào cảng Huyết Tinh Mary bên trong.

"Một cái náo nhiệt mà tràn ngập địa phương nguy hiểm. . ."

Vừa mới rời thuyền, Phương Nguyên lỗ tai hơi động, liền nghe đến cách đó

không xa truyền đến tiếng súng.

"Ngươi tên tiểu tử này, đừng chạy, dám trộm đồ vật đến Quạ Đen đại gia trên đầu, ta phải đem ngươi chặt thành thịt vụn. . ."

Vừa đi ra khỏi bến cảng, một cái nhỏ gầy bóng người liền từ Phương Nguyên trước người xuyên qua, sau lưng còn theo một cái vung múa lấy thủy thủ đao hải tặc.

"Cảng Huyết Tinh Mary không khỏi tư đấu, chỉ có quán bar, lữ điếm, sàn đấu giá các loại rất ít mấy nơi chịu đến Râu Mép Đen bảo vệ, bất luận người nào đều không cho phép gây sự, người vi phạm đem sẽ bị triển khai lột da hình phạt!"

Bill tinh tế làm vì Phương Nguyên giải thích, vừa chỉ chỉ bến cảng phụ cận một mặt cự tường.

Gió nhẹ thổi, phía trên rất nhiều da người phảng phất diều như thế, đón gió đung đưa.

"Cái biện pháp này không sai, bọn hải tặc vốn là một đám không tuân theo quy củ đồ vật. . . Hoàn toàn cấm chỉ tranh đấu, chính là tìm phiền toái cho mình. . ."

Phương Nguyên gật gù: "Chúng ta trước tiên tìm một gian lữ điếm ở lại, lại tự do hoạt động một ngày, tìm hiểu buổi đấu giá tin tức!"

Tựa hồ là bởi vì cuộc bán đấu giá này thanh danh lan xa duyên cớ, lúc này cảng Huyết Tinh Mary bên trong, mỗi cái lữ điếm đều là chật ních, liền rượu giá cả đều lên tăng năm thành.

Phương Nguyên không thể không đem phần lớn thuyền viên lưu lại ở trên thuyền, chỉ mang theo Đồ Tể mấy cái tâm phúc, vào ở một nhà Liệt Diễm Thiết Chuy quán bar.

Nhà này quán bar kiêm doanh lữ điếm nghề nghiệp, lúc này còn sót lại cuối

cùng mấy cái gian phòng, đương nhiên, thư thích độ phương diện liền không thể quá mức quá nghiêm khắc.

Khiến Phương Nguyên có chút kinh dị chính là, nhà này quán bar ông chủ, rõ ràng là một tên thân cao không tới bốn thước Anh Ải Nhân, cánh tay cùng bắp đùi lại là cực kỳ tráng kiện.

Mà cửa đứng một loạt Ải Nhân chiến sĩ bảo tiêu, đều người mặc giáp da, cầm búa lớn rìu lớn các loại vũ khí hạng nặng, làm cho người cảm thấy cảm giác an toàn.

Tuy rằng đã sớm biết cái khác đại lục cùng dị nhân chủng tộc tin tức, nhưng Bill mấy cái dế nhũi vẫn còn có chút con mắt đăm đăm, không khỏi nhìn nhiều mấy lần, bị Phương Nguyên ngăn lại, quát mắng vài câu.

Theo hắn biết, thế giới này Ải Nhân cũng không phải cái gì tính tình tốt chủng tộc, đặc biệt ở người khác đánh giá bọn họ chiều cao lúc.

Ở Liệt Diễm Thiết Chuy bên trong, Phương Nguyên mấy người chiếm cứ một bàn, kêu bữa tối.

Ải Nhân làm cơm tay nghề cũng là tương đối khá, có thịt nướng, mạch bánh, cùng rượu mật ong, Bill cùng Đồ Tể đều là ăn được phi thường vui vẻ.

Mà Wilson nhưng là một mặt mặt ủ mày chau dáng dấp, nhìn dáng dấp đợi đến ăn xong sau khi sẽ không thể chờ đợi được nữa ra đi tìm hiểu tin tức.

Phương Nguyên tùy ý cắn mấy cái thịt nướng, chợt liền cầm cái chén rượu, chậm rãi uống rượu mật ong.

Lấy hắn minh mẫn cảm giác, cho dù là bọn hải tặc thấp tiếng trò chuyện, cũng là tất cả chuyện lớn nhỏ không lọt vào tai bên trong, nhất thời được đến không ít tình báo:

"Băng hải tặc Pablo gặp phải bão táp, tổn thất nặng nề!"

"Râu Mép Đen có ý đồ biển Hoàng Kim xuất phát, cùng Hải Tặc vương tử giao chiến, hắn mục đích cuối cùng nhất định là chiếm cứ Hải Tặc vương thành, trở thành một đời mới Hải Tặc vương!"

"Phương đông tuyến hàng hải gần nhất nghênh đón một làn sóng dê béo, nghe đồn có một nhánh đội buôn, từ phương đông cướp đoạt đến cả thuyền hoàng kim cùng bạch ngân!"

"Băng hải tặc Chương Ngư lại trở về, đồng thời mạnh mẽ tìm về bãi! Bọn họ nguyên bản thuyền phó thứ ba Orlando, nghĩ không đến còn thật là một nhân vật, lúc này đã trở thành băng hải tặc đoàn trưởng, đồng thời đem đi đầu đuổi bọn họ băng hải tặc Liệt Sa tất cả tiêu diệt, lúc này đã nắm giữ ba chiếc thuyền lớn, chính thức tiền thưởng đạt đến hai vạn kim Garon, biển Ác Mộng đều ở truyền bá Ma pháp sư Orlando danh hào. . ."

"Ta xin thề, ta vừa nãy ở bến tàu trên, thật sự nhìn thấy Đại Chương Ngư hào, còn có con kia lớn con bạch tuộc! Nó tựa hồ ruồng bỏ nguyên bản chủ nhân, trở thành Orlando khế ước đồng bọn!"

. . .

Muôn hình muôn vẻ tin tức truyền đến, cái cuối cùng lại là khiến Phương Nguyên không khỏi nhiều nghe xong mấy lỗ tai.

"Băng hải tặc Chương Ngư, ta nghe nói qua bọn họ!"

Này sự kiện không có Râu Mép Đen tin tức như vậy kiêng kỵ, hải tặc tiếng bàn luận rất lớn, Bill đồng dạng nghe được, trầm thấp đối Phương Nguyên nói: "Chúng nó tọa hạm là Đại Chương Ngư hào, nghe đồn trước thủ lĩnh có triệu hoán to lớn con bạch tuộc năng lực, thế nhưng bị băng hải tặc Liệt Sa mạnh mẽ mai phục một lần, không thể không lùi tới gần biển tu dưỡng, không nghĩ tới, một lần nữa quật khởi đến nhanh như vậy. . ."

Chỉ nắm giữ một chiếc thuyền hải tặc hải tặc, cùng nắm giữ ba chiếc thuyền hải tặc , căn bản không phải một cái lượng cấp.

Đương nhiên, Phương Nguyên chỉ là bởi vì quật khởi thời gian quá ngắn, không đủ nhân lực, trước nắm giữ Trào Tiếu Điểu hào cùng Hoa Hồng tàu buôn đều không thể không xử lý xong.

Mà đến chân chính hải tặc bến cảng bên trong, lại là có thể lấy mạnh mẽ bổ sung một phen.

Biển Ác Mộng chính là thiên đường của hải tặc.

Ở đây, chỉ cần ngươi tiếng tăm rất lớn, lại có đầy đủ kim Garon, tùy tiện hiệu triệu một thoáng, sẽ có rất nhiều hải tặc chen chúc nương nhờ vào.

Tuy rằng bởi vậy tố chất liền rất thành vấn đề, nhưng thanh thế trên tuyệt đối rất doạ người.

"Không nghĩ tới. . . Orlando lần này cũng tới, cấp bậc của hắn, hắn là cao hơn ta chứ? Nhưng không dùng. . ."

Đối với mình trên người hệ thống Hải Tặc, Phương Nguyên rất là không đáng kể.

Dù sao, hắn cần lực lượng, hoàn toàn có thể lấy hướng về bản thể cầu nguyện, không cần bất kỳ đánh đổi.

Mà Orlando lại là đến đàng hoàng hoàn thành hắn bố trí các loại nhiệm vụ, lại kinh lịch qua không biết bao nhiêu sự tình, mới rốt cục chuyển chức trở thành Ma pháp sư.

'Hắn lần này, hắn là cũng sẽ đi buổi đấu giá chứ? Tiếp tục như thế không thể được u, Donald bên kia kế hoạch, còn cần hải tặc phối hợp đây. . .'

Phương Nguyên nhàn nhạt nghĩ, ung dung thong thả ăn xong cơm tối, tuyên

bố giải tán tự do hoạt động.

Được đến mệnh lệnh này sau khi, Bill cùng Đồ Tể lập tức hai mắt sáng lên quấn lấy mấy cái diễm lệ tiếp rượu nữ lang, mà Wilson nhưng là thỏ giống như vọt ra ngoài.

. . .

Sáng sớm ngày thứ hai, Phương Nguyên liền nhìn thấy đầy mặt tuyệt vọng Wilson, ngồi ở trên quầy bar uống rượu giải sầu.

"Làm sao? Chưa thành công?"

Phương Nguyên nhíu nhíu mày.

Wilson có trước chia hoa hồng, thêm vào hắn ngày hôm qua mượn điểm, từ lâu đủ một ngàn viên kim Garon, số tiền này không nói một cái, chính là mười cái nô lệ cũng đầy đủ.

"Đúng thế. . ."

Wilson đầy mặt cay đắng, lại muốn một chén mãnh liệt nhất 'Dung nham', mạnh mẽ trút xuống cái bụng: "Cái kia chết tiệt nô lệ thương nhân West Fred, hắn nhìn thấy Helga là bằng hữu của ta, dĩ nhiên cố định giá khởi điểm, muốn ta 1,500 viên kim Garon! Bằng không liền muốn đem Helga bán được động mỏ đen trong đi!"

"Thôi đi!"

Phương Nguyên lườm một cái: "Helga dù sao cũng là một cái nắm giữ hàng hải thuật cao cấp nhân tài, nếu như bán được trong động mỏ làm khổ công, e sợ chỉ giá trị mấy viên kim Garon, hắn sẽ thiệt thòi vốn liếng."

"Đầu nhi, ngươi có thể hay không. . ."

Wilson có chút khó có thể mở miệng mở miệng: "Lại cho ta mượn năm trăm viên kim Garon. . . Ta nhất định sẽ trả ngươi, còn có Helga, năng lực của hắn rất hữu dụng! Chúng ta trên thuyền không phải đang cần một cái hoa tiêu sao?"

"Xác thực như vậy, nhưng ta không muốn đi ai tể!"

Phương Nguyên có linh cảm, nếu như như thế tìm tới cửa, e sợ tên gian thương kia còn có thể nhấc lên giá.

Mà những thứ này lớn nô lệ con buôn hậu đài, tám thành đều cùng Râu Mép Đen có quan hệ , căn bản liền không biết sợ cái gì.

"Cùng với như vậy, không bằng đợi đến buổi đấu giá lúc lại nhìn. . . Lấy cái kia thương nhân tham lam, nói không chắc nô lệ cuối cùng đều sẽ lưu đập, cái kia liền không có vấn đề gì! Đồng thời ta bảo đảm, nếu như có người cạnh tranh, ta nhất định sẽ đem hắn cướp xuống đến."

Phương Nguyên cũng không muốn làm oan đại đầu.

"Ai. . ."

Wilson gật gù: "Cũng chỉ có như thế làm, đáng thương Helga!"

"Chuyện lần này, đối với hắn cũng là một bài học, còn có, ta trên thuyền nghiêm cấm lén lút đánh bạc, trừ phi tìm tới thuyền trưởng cùng lái chính công chứng! Làm cái này một số giải quyết tranh chấp phương pháp!"

Phương Nguyên tiện tay vì chính mình định quy củ lại thêm vào một cái.

. . .

Bến cảng bên trong lớn nhất phòng đấu giá, liền kêu là Huyết Tinh Mary, nghe đồn rằng là Râu Mép Đen chính mình sản nghiệp.

Khi Phương Nguyên mang theo hai người thủ hạ, áp giải vật đấu giá tới lúc,

đại hội đấu giá còn chưa bắt đầu.

"Ngươi cái này dơ bẩn, đê hèn hải tặc, ngươi lại dám đem ta làm nô lệ bán đi. . . Lấy Elizabeth tên xin thề, ta nhất định sẽ hướng về ngươi báo thù!"

Lúc này Elizabeth khuôn mặt tiều tụy, lại vẫn cũ phảng phất một con nổi giận sư tử cái.

Đương nhiên, ở trong mắt Phương Nguyên, loại này hình tượng cùng xù lông con mèo mướp nhỏ cũng không có khác biệt gì.

"Elizabeth tiểu thư, ngài giá trị tựa hồ có hơi nằm ngoài dự đoán của ta. . ."

Phương Nguyên nhìn chăm chú Elizabeth, lại là có ý riêng.

Hai cái chỉ là tử tước thông gia, dĩ nhiên có thể làm cho tử tước Dearborn đánh vỡ nguyên bản quy củ, cuối cùng thu nhận diệt môn mầm họa, cái này Elizabeth ẩn tại ảnh hưởng đương nhiên không thể khinh thường.

Bất quá, có Donald cái này kẻ nội ứng, Phương Nguyên cũng biết rất nhiều chuyện.

Nếu không là vơ vét sự tình quả thật quá phiền phức, hắn vẫn đúng là dự định thật tốt doạ dẫm vị kia tử tước Charles một bút.

"Các hạ, tệ nhân là nơi này Giám định sư!"

Ngay khi Elizabeth còn phải tiếp tục giẫy giụa nói cái gì lúc, cửa bao sương bị đẩy ra, một tên quần áo khéo léo, trang phục đến phảng phất thân sĩ người đi vào, thoáng hành lễ: "Xin hỏi ngài ủy thác vật là. . ."

"Chính là nàng!"

Phương Nguyên hướng về Elizabeth chỉ một chỉ: "Một cái tử tước nữ nhi, sắp gả cho Inceman tử tước Charles. . . Ta hi vọng nàng giá bắt đầu giá rẻ là. . .

Mười ngàn kim Garon!"

"Ừm. . ."

Giám định sư không để ý lắm, lấy một loại ánh mắt chuyên nghiệp đánh giá Elizabeth: "Nữ nhân xinh đẹp. . . Chỉ là một cái tử tước con gái, có thể không đáng cái giá này , bất quá, như lại thêm vào cảng Dearborn tiêu diệt nguyên nhân, nói vậy có rất nhiều người đều sẽ đối với nàng cảm thấy hứng thú. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 848: Kết Oán

Giao phó ủy thác vật đấu giá sau khi, Phương Nguyên cũng tự động thu được một cái tham gia buổi đấu giá tư cách.

Đương nhiên , bởi vì lần này buổi đấu giá thời gian định ở buổi tối, Phương Nguyên bọn họ đầu tiên là bị mời đến một cái xa hoa phòng riêng bên trong, rượu ngon cùng mỹ thực nước chảy như thế đưa ra.

Ngay khi Đồ Tể một tay một cái đùi gà, cắn ăn rất nhanh lúc, một tràng tiếng gõ cửa truyền đến.

"Người nào?"

Phương Nguyên nhíu nhíu mày.

"Xin lỗi. . . Vị tiên sinh này, West Fred các hạ nghĩ muốn gặp mặt ngài một lần!" Một tên phục vụ đi vào, trên mặt mang theo nụ cười bất đắt dĩ.

"Cái kia buôn bán nô lệ lớn người?"

Phương Nguyên nhún nhún vai, nhìn bên cạnh Wilson sắc mặt: "Để cho hắn đến đây đi!"

West Fred là một tên vừa đen lại mập vóc dáng thấp, trên mặt dữ tợn chất đầy, nhỏ bên trong đôi mắt mang theo cực kỳ hung tàn ánh sáng.

Nghe đồn rằng, hắn đã từng gây xích mích hai cái thổ nước nhỏ nội loạn, cuối cùng đem chúng nó hoàn toàn tiêu diệt, nguyên nhân chỉ là vì thu được trong đó mấy ngàn tên tinh tráng nô lệ, cùng với một tên nghiêng nước nghiêng

thành công chúa.

"Quỷ Thuật sư Roche!"

West Fred không chút khách khí ở Phương Nguyên đối diện ngồi xuống, khiến Phương Nguyên nhíu nhíu mày: "Ta muốn trên tay ngươi cái kia nữ nô lệ, ra cái giá tiền đi!"

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên trừng bên cạnh phòng đấu giá phục vụ một chút.

Rất hiển nhiên, cái này hải tặc tổ chức cửa hàng, quả thực không có tín nghĩa, ở bắt đầu trước, liền đem hàng hóa cùng đấu giá tin tức tiết lộ đi ra ngoài.

Đương nhiên, thay cái phương diện tới nói, cũng có thể thấy được cái này buôn bán nô lệ lớn kinh người thế lực, nói không chắc cùng phòng đấu giá vẫn là một nhà.

"Ngươi là nói Elizabeth sao. . . Ta đấu giá nàng, chính là vì kim Garon, giá quy định là mười ngàn viên kim Garon, nếu như gặp phải nhiệt đập, hai vạn viên kim Garon cũng không phải không thể. .. Bất quá, nếu như ngươi đồng ý trả giá 15,000 viên kim Garon, là có thể đưa nàng mang đi."

"15,000 viên? Ngươi là đang nói đùa sao?"

West Fred nhỏ trừng mắt lên: "Cái giá này, đầy đủ ta mua lên mấy trăm đẹp đẽ nữ nô! Người phụ nữ kia nhiều nhất năm ngàn kim Garon. . ."

Hắn liếc mắt Wilson, lại cười lạnh một tiếng: "Đương nhiên. . . Quỷ Thuật sư thuyền trưởng ngươi lần thứ nhất theo ta làm ăn, ta cũng sẽ không để ngươi chịu thiệt, lại thêm vào cái kia gọi là Helga nô lệ làm sao?"

"Ngươi cảm thấy, chỉ là một cái hoa tiêu, liền giá trị mười ngàn kim Garon sao?"

Phương Nguyên chỉ chỉ cửa: "Nếu như ngươi là đến nói đùa ta , cái chuyện cười này còn quả thật vụng về phi thường!"

"Tiểu tử! Huyết Tinh Mary cũng không phải gần biển, cái gì hải tặc đều có thể bừa bãi tàn phá địa phương!" West Fred vỗ vỗ bàn, bên trong đôi mắt tựa hồ thả ra hung quang: "Ngươi có biết hay không, nơi này tất cả, đều là thuộc về vĩ đại Râu Mép Đen! Mà ta. . . West Fred, nhưng là phục vụ tại Râu Mép Đen Đại thương nhân. . . Chỉ nếu ta nói một câu, phòng đấu giá sẽ ngoan ngoãn đem người phụ nữ kia đưa đến trên tay ta!"

Bill nghe đến đó, sắc mặt chính là biến đổi, lo âu nhìn về phía thuyền trưởng.

Wilson đồng dạng sốt sắng mà nắm chặt rồi nắm đấm.

Rất hiển nhiên, dưới cái nhìn của bọn họ, Phương Nguyên trước cách làm, thực sự là có chút quá qua loa.

"Xin cứ tự nhiên!"

Phương Nguyên đưa tay: "Không phải là cô gái sao, ngươi tùy ý. .. Bất quá, bắt đầu từ ngày mai, toàn bộ bến cảng bên trong sẽ truyền lưu phòng đấu giá cưỡng đoạt cố sự!"

Cho dù nhà này phòng đấu giá cùng West Fred có chút ngọn nguồn, nhưng sớm tiết lộ nhà bán cùng bán phẩm tin tức, đã là cực hạn.

Nếu như thật sự dám làm ra ngầm chiếm vật đấu giá chuyện đến, tuyệt đối là tự tìm đường chết!

Một khi làm như vậy rồi, còn có cái nào hải tặc cùng thương nhân dám cùng phòng đấu giá giao dịch?

Như vậy tạo thành tổn thất, cho dù là một trăm Elizabeth cũng không bù đắp nổi, đồng thời, nếu như cho phòng đấu giá hậu đài Râu Mép Đen biết rồi, e sợ West Fred kết quả duy nhất chính là biến thành bến tàu trên một tấm bồng bềnh

da người.

"Rất tốt. . . Ngươi lá gan rất lớn!"

West Fred sau lưng hai cái bảo tiêu đã rút ra vũ khí, lại bị hắn mạnh mẽ ngăn lại xuống, tàn bạo mà hướng về phía Phương Nguyên nói: "Ngươi có biết hay không, người chết là không biết nói chuyện?"

"Thật đáng tiếc, xem ra chúng ta giao dịch, là không cách nào đạt xong rồi!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, đối với loại này uy hiếp căn bản không để ý lắm.

"Ngươi sẽ hối hận, ta xin thề!"

West Fred cuối cùng liếc mắt nhìn Phương Nguyên, tựa hồ muốn đem hắn hình dạng sâu sắc khắc ở đáy lòng, đẩy cửa mà đi.

"Thuyền trưởng. . ."

Wilson lại là muốn nói lại thôi.

"Ngươi đang sợ hãi hắn đi dằn vặt Helga?" Phương Nguyên có chút không nói gì: "Nếu như ta biểu hiện càng nặng coi, khả năng này càng lớn, hiện tại sao. . . Hắn trái lại sẽ không, dù sao cái này cao cấp nô lệ là chuẩn bị ở đêm nay bán lấy tiền."

Đương nhiên, lúc này , liền ngay cả Phương Nguyên đều càng ngày càng kinh ngạc lên.

Có thể làm cho cái này West Fred thấy vừa mắt, rất hiển nhiên, ở cái này Elizabeth, hoặc là nói nàng thân cận người trên người, hay là còn có bí mật gì.

"Nói như vậy lên, buổi tối đúng là có thể bán ra một cái càng cao hơn giá tiền!"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe qua một tia chờ mong.

. . .

Bóng đêm ở trong cảng Huyết Tinh Mary, có vẻ càng thêm phồn hoa, đèn đuốc sáng choang.

Huyên náo ồn ào, tiếng ồn ào, thậm chí tiếng đánh nhau đều liên tiếp có thể nghe.

Phòng đấu giá bên trong đại sảnh.

Mỗi cái anh tuấn xinh đẹp phục vụ thị nữ xuyên tới xuyên lui, giống như bướm xuyên hoa như thế, tiếp đón lục tục đến đây hải tặc cùng thương nhân.

Cảng Huyết Tinh Mary miệng phòng đấu giá, ở biển Ác Mộng cùng Inceman đều là phi thường có tiếng.

Bởi vì nơi này hàng hóa phi thường tiện nghi, đồng thời Râu Mép Đen tuyệt đối bảo đảm người đến an toàn, bởi vậy, cho dù là Inceman bản thổ một ít đại thương hội, cũng có phái ra nhân thủ, đến đây mua hàng.

Nếu muốn duy trì hải tặc phồn vinh, các thương nhân chính là tuyệt đối thiếu không được tồn tại.

Phương Nguyên muốn một góc bên trong bàn tròn, trước mặt bày một bình rượu vang, thuần đỏ rượu ở ánh đèn phía dưới phản xạ ra mê ly hào quang.

"Chai này rượu đỏ, đến từ đại lục Ofail trên thập đại tửu trang đứng đầu Thánh Virtuousness cất vào hầm!"

Ở bên cạnh, ăn mặc áo đuôi nhạn phục vụ trước tiên giới thiệu một chút, lại hướng về Phương Nguyên biểu diễn một thoáng rượu minh cùng nút gỗ, chợt bắt đầu lên bình cùng tỉnh rượu.

"Thập đại tửu trang cất giấu, một bình ít nhất cũng phải mười viên kim Garon chứ?"

Bên cạnh, mấy cái thương nhân nhỏ dáng dấp người trầm thấp kinh ngạc thốt lên: "Chúng ta đối với đêm nay, là càng ngày càng chờ mong."

Cho dù đến chính là thương nhân nhỏ, cũng không có mấy người dám khinh thị bọn họ , bởi vì ai cũng không biết bọn họ đến cùng là cái nào lớn thương hội hoặc là đại quý tộc bộ găng tay màu trắng.

"Nghĩ kiếm bổng lộc sao?"

Phương Nguyên nhìn về phía mở rượu phục vụ, mở bàn tay, mấy đạo màu vàng lưu quang ở giữa ngón tay chuyển động.

"Mời ngài dặn dò, tiên sinh!"

phục vụ sắc mặt không hề thay đổi khom người: "Ta công tác, chính là càng tốt hơn vì ngài phục vụ!"

"Rất đơn giản, đem những thứ này người ở trong, ngươi biết khuôn mặt giới thiệu một lần, những thứ này chính là tiền boa của ngươi!"

Hải tặc Trào Tiếu Điểu căn bản không dám đặt chân biển Ác Mộng, Wilson chỉ ở gần biển pha trộn, cái này cũng là chuyện không có biện pháp.

"Không có vấn đề!"

phục vụ thở một hơi: "Cao nhất cái kia một bàn, là băng hải tặc Tam Xoa Kích người. . . Ở bọn họ bên trái, là đến từ Cisel Đại thương nhân Formosa, bên phải không nhận ra, nhưng ứng nên là đến từ Inceman mấy nhà cửa hàng lớn người. . . Nha, mới vừa vào cái này một đám người, chính là gần nhất thanh danh vang dội băng hải tặc Chương Ngư, Đoàn trưởng của bọn họ Orlando, là một tên ma pháp sư cường đại!"

Không cần hắn nói, Phương Nguyên cũng nhìn thấy Orlando một nhóm đi vào.

Lúc này tiểu tử, khí độ uy thế cùng với trước tuyệt nhiên không giống, ăn mặc hoa lệ trường bào, bên hông còn có một thanh màu vàng loan đao.

'Tiểu tử này, thoạt nhìn sống đến mức không sai a. . .'

Phương Nguyên trong bóng tối gật đầu, trực tiếp điều ra cái tên này thuộc tính:

"Họ tên: Orlando

Đẳng cấp: Bình dân cấp 5 • Ma pháp sư cấp 2

Lực lượng: 3

Tốc độ: 3

Thể chất: 2. 5

Tinh thần: 6

Thân phận: Hải tặc (băng hải tặc Chương Ngư đoàn trưởng)

Sở trường: Trên biển đi (bình thường), súng kíp thao túng (tinh thông), đao thuật (đại sư), chiến đấu thi pháp (nhập môn), ma pháp (nhập môn)

EXP: 500(tấn thăng lên một cấp cần thiết kinh nghiệm: 2000) "

"Không tồi không tồi, chuyển chức Ma pháp sư, tăng lên tinh thần thuộc tính, còn thu được hai cái sở trường sao?"

Phương Nguyên trong bóng tối gật đầu, càng có chút ác thú vị: "Nếu như lúc này, cho hắn tuyên bố một cái phá hư buổi đấu giá nhiệm vụ, cũng không biết hắn có làm hay không. . ."

Tựa hồ là nhận ra được hắn nhìn kỹ, Orlando cũng nhìn lại, trong ánh mắt mang theo xem kỹ vẻ.

Đương nhiên, lúc này Orlando , căn bản không nhận ra Phương Nguyên, chỉ là nhìn thấy mấy cái xa lạ hải tặc, rụt rè gật gật đầu, ở cạnh trước vị trí ngồi xuống.

Theo sát Orlando phía sau, nhưng là buôn bán nô lệ lớn West Fred, lúc này thật giống như một con rắn độc như thế, hướng về phía Phương Nguyên nanh nở nụ cười xuống, đưa cái cắt yết hầu tư thế.

'Ha ha. . .'

Phương Nguyên cười gằn không nói.

Cho dù cái này buôn bán nô lệ lớn lại có thêm thế lực, đến ngoài khơi bên trên, như trước muốn lấy thực lực nói chuyện.

Ở phương diện này, hắn có thể không biết sợ bất luận người nào.

"Chư vị!"

Chờ đến West Fred cũng ngồi xuống sau khi, trong đại sảnh vị trí đã đầy tràn, một tên ăn mặc lễ phục người chủ trì đi tới giữa đài: "Hoan nghênh các vị đến đây lần này buổi đấu giá, tệ nhân Spielberg, rất vinh hạnh làm vì chư vị phục vụ. . . Tiếp đó, có mời chúng ta cái thứ nhất vật đấu giá siêu phàm trường kiếm 'Liệt Diễm Chi Hổ', chuôi này Ma pháp kiếm hoàn toàn dùng truyền thuyết trong Valery cương chế tạo, phía trên công nghệ là Tinh linh phong cách, đang hoàn thành lúc, có Ma pháp sư vì đó phụ ma, có thể kích phát mỗi ngày ba lần liệt diễm công kích, giá khởi đầu. . . Năm ngàn kim Garon!"

"Dĩ nhiên là phụ Ma vũ khí!"

Một hải tặc đoàn đoàn trưởng phát ra thán phục: "Sáu ngàn kim Garon!"

Rất hiển nhiên, buổi đấu giá kiện món đồ thứ nhất, chính là vì xào hơi nóng phân.

Loại này có thể lập tức tăng cao thực lực vật phẩm, bất luận hải tặc vẫn là thương nhân đều rất yêu thích, giá cả lập tức ngươi truy ta đuổi, lên mười ngàn, cuối cùng bị một tên đến từ biển Hoàng Kim hải tặc, lấy 12,000 viên kim Garon giá cả bắt xuống.

"Tiếp đó, là cái thứ hai vật đấu giá, kim cương Phi Hồng Chi Lệ!"

Người chủ trì gỡ bỏ một mảnh vải đỏ, hiện ra khay trên cực lớn kim cương, ở ánh đèn chiếu rọi xuống càng ngày càng tỏa ra ánh sáng lung linh.

"Phi Hồng Chi Lệ, đến từ quần đảo Hương Liệu, nghe nói là một tên thổ quốc vương vương miện trên trang sức phẩm, giá khởi đầu. . . Sáu ngàn kim Garon!"

Như vậy quý giá châu báu, tuy rằng không có hải tặc cảm thấy hứng thú, nhưng cũng là quý tộc yêu nhất, lúc này liền có mấy cái thương hội liên tiếp xuất thủ, đem bầu không khí xào nhiệt đi lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 849: Tăng Giá

Đến cuối cùng, Phi Hồng Chi Lệ lấy chín ngàn viên kim Garon giá cả thành giao, rất hiển nhiên, bọn hải tặc còn là phi thường lý trí, mà các thương nhân nhưng là nhặt một món hời lớn.

Như vậy một viên kim cương, hơi chút thay đổi tay, thì có tăng gấp đôi lợi nhuận.

Thậm chí, nếu như cắt chém một thoáng, làm thành tinh mỹ đồ trang sức, lợi ích đem sẽ là mấy lần thậm chí mấy chục lần!

Cũng chỉ có như vậy lợi ích, mới sẽ hấp dẫn thương nhân lơ là dọc theo đường đi nguy hiểm, tiền phó hậu kế chạy tới.

Bill cùng Wilson trợn mắt lên, nhìn một kiện kiện hiếm quý vật phẩm bị đánh ra, hầu như mỗi một kiện đều không thua kém năm ngàn kim Garon giá cao.

Đương nhiên, cũng có một ít kỳ lạ đồ vật cổ quái , bởi vì xác thực không có cái gì thực tế công dụng, cuối cùng chịu khổ lưu đập điều xấu.

"Tiếp đó, có mời chúng ta thứ mười ba số vật đấu giá, một phần tàng bảo đồ tàn phiến. . ."

Người chủ trì tiếng nói bên trong mang theo kích động mùi vị: "Mọi người đều biết, băng hải tặc yêu thích đem của cải của bọn họ ẩn náu ở hoang đảo nơi nào đó, tạm gác lại ngày sau khai quật. . . Mà lần này đấu giá tàng bảo đồ tuy rằng chỉ là tàn phiến, nhưng căn cứ nhà bán tiết lộ tin tức, lại là đến từ băng hải tặc Solo! Phòng đấu giá chúng ta, có thể lấy đối với chuyện này tiến hành đảm

bảo!"

"Băng hải tặc Solo? Là cái kia đã từng hùng bá Solomon eo biển hải tặc đội sao?"

Đến từ Cisel Đại thương nhân Formosa đứng lên, thần tình kích động.

"Trời ạ. . . Cái kia băng hải tặc Solo đoàn trưởng, nhưng là được xưng gần nhất Tà thần nam nhân a, hắn lực lượng , khiến cho đương thời tất cả trên biển cường quốc sợ hãi, thậm chí thiếu một chút liền trở thành Hải Tặc vương!"

Băng hải tặc Tam Xoa Kích bên trong đồng dạng truyền đến kinh ngạc thốt lên.

"Khục khục. . . Nhưng là, phòng đấu giá chúng ta tuy rằng đảm bảo phần bản đồ kho báu này xác thực xuất từ băng hải tặc Solo, nhưng cũng không xác định chỗ. .. Bất quá, lấy phía trên này chiếm giữ siêu phàm lực lượng đến xem, sở chỉ hướng về phải là cũng không phải cái gì bảo tàng nhỏ mới đúng. . ."

Nhìn thấy bầu không khí bị điều động lên, người chủ trì phi thường hài lòng, chợt lại cường điệu một thoáng nguy hiểm: ". . . Trong tay ta chỉ có một phần bản thiếu, đại khái là nguyên đồ một phần tư đến một phần năm dáng vẻ , bất quá. . . Căn cứ chúng ta Giám định sư nói, tàng bảo đồ bên trên có vận mệnh chúc phúc , khiến cho nó cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ cùng huynh đệ của nó đoàn tụ!"

Hắn đến cùng là phòng đấu giá người bán đấu giá, trong lời nói bên ngoài đều đang cực lực khuyếch đại tiền lời, thu nhỏ lại nguy hiểm.

"Tốt, thần bí tàng bảo đồ tàn phiến một phần, giá khởi đầu một ngàn kim Garon, mỗi lần tăng giá không được nhỏ hơn một trăm kim Garon!"

Người chủ trì khoát tay áo một cái.

"Hai ngàn kim Garon!"

Hắn vừa dứt lời, Formosa liền khoát tay áo một cái.

"2,100!"

Băng hải tặc Tam Xoa Kích lập tức tăng giá.

"2,200!"

. . .

Phương Nguyên lạnh lùng nhìn kỹ tình cảnh này, sờ tay vào ngực, nắm chặt nào đó phân tàng bảo đồ mảnh vỡ.

Cái này hắn từ cuốn sách bìa bên trong nhặt lộ đến mảnh vỡ, phía trên khí tức, lại là cùng chính đang đấu giá cái kia một phần giống nhau y hệt , khiến cho hắn xác định, hai cái này đến từ chính cùng một thể thống nhất.

"Băng hải tặc Solo, chiếm giữ Solomon eo biển hải tặc. . . Ở trong lịch sử cũng rất nổi danh, thủ lĩnh của bọn họ là như thần nam nhân, còn nắm giữ một chiếc truyền kỳ danh hạm. . ."

Xác định trong lồng ngực phần bản đồ kho báu này cùng băng hải tặc Solo có quan hệ sau khi, Phương Nguyên nhất thời nổi lên một điểm tâm tư.

Luận tài lực, mới vừa cướp sạch một cái bến cảng hắn, sẽ không kém hơn bất luận cái nào người ở chỗ này.

Kịch liệt tranh giá ngươi truy ta đuổi, nhưng ở năm ngàn kim Garon phụ cận lúc, cũng là dần dần dẹp loạn.

Rất hiển nhiên, bất luận hải tặc vẫn là thương nhân, đều không phải người ngu, biết cái này đã đến phần bản đồ kho báu này cực hạn.

Cho dù là băng hải tặc Solo tàng bảo đồ, nhưng đầu tiên, chỉ là một phần tàn

phiến, giá trị giảm nhiều, chợt, chỉ về mục tiêu cũng cụ có rất lớn sự không chắc chắn, hai cái này nhân tố tính gộp lại, liền quyết định tàng bảo đồ cơ bản không thể đánh ra giá cao.

"5,300 kim Garon một lần! Có còn hay không càng nhiều?"

Người chủ trì rất là hưng phấn kéo kéo cổ áo, hiển nhiên cái giá này đã hoàn toàn ra khỏi dự liệu của hắn.

"5,300 kim Garon, lần thứ hai, xem ra phần bản đồ kho báu này, sắp thuộc về chúng ta đến từ Cisel Đại thương nhân, Formosa. . ."

Ngay khi hắn chuẩn bị gõ búa lúc, một cái âm thanh chen vào: "Chờ một chút, ta ra 5,400!"

"Hả?"

Formosa nguyên bản bình tĩnh nụ cười biến đổi, nhìn về phía ra giá West Fred, có chút nghiến răng nghiến lợi: "Sáu ngàn kim Garon!"

"Bảy ngàn!"

West Fred con mắt đều không nháy mắt một cái, trực tiếp báo ra cái giá cao.

Tình cảnh này, trái lại đem Formosa làm cho khiếp sợ.

Dù sao, hắn tuy rằng có tiền, nhưng hoa nhiều như vậy mua một phần tàng bảo đồ tàn phiến, không thể nghi ngờ cũng là có chút lỗ vốn.

"7,100 kim Garon!"

Nghĩ tới đây, Formosa lần thứ hai tăng giá: "Đây là ta ranh giới cuối cùng, ta chỉ là đối với Solomon hết thảy đều cảm thấy rất hứng thú mà thôi, nếu như West Fred ngươi ra giá còn cao hơn ta, ta liền để cho ngươi!"

"Nếu Formosa ngươi đều nói như vậy!"

West Fred sờ sờ chính mình hai phiết chuột nhỏ râu: "7,200 kim Garon! ! !"

Nghe được cái này, Formosa nhất thời mặt không hề cảm xúc ngồi xuống.

"Tốt, như vậy cái này tàng bảo đồ, liền thuộc về. . ."

Người chủ trì ho khan xuống, vừa định tuyên bố kết quả cuối cùng, Phương Nguyên thanh âm lười biếng lại vang lên: "Mười ngàn kim Garon!"

"Cái gì?"

Người chủ trì suýt chút nữa bị nước miếng của chính mình sặc đến: "Bên kia tiên sinh, ngươi xác định ngươi ra giá là kim Garon mười ngàn viên sao?"

"Không sai. . . Ta có thể không giống có mấy người dễ giận như vậy!"

Phương Nguyên liếc mắt một cái West Fred, giọng nói khinh bỉ, đem tên đầy tớ này thương nhân tức giận đến trên người thịt mỡ đều đang run rẩy.

"Tốt, rất tốt!"

West Fred mạnh mẽ chửi bới một câu, tiếp tục ra giá: "11,000 kim Garon!"

"12,000!"

Phương Nguyên không chút khách khí theo sát lên.

Cho đến lúc này thời điểm, Formosa cùng mới bắt đầu tranh giá người mới ngạc nhiên phát hiện, chân chính đối với cái này tàn phiến cảm thấy hứng thú, còn có khối người, trong mắt không khỏi lóe qua vẻ phức tạp.

. . .

"15,000 kim Garon!"

West Fred mạnh mẽ phun ra một con số, nhìn Phương Nguyên trong ánh mắt đều tựa hồ tràn ngập tơ máu.

"Nếu ngươi như vậy thành tâm mà nhìn ta, được rồi. . ." Phương Nguyên hai tay mở ra, nhún nhún vai, ngồi trở lại trên ghế: "Vậy hãy để cho cho ngươi! Đến, để chúng ta làm vì phóng khoáng buôn bán nô lệ lớn West Fred cụng ly!"

Bọn hải tặc đều là e sợ cho thiên hạ không loạn nhân vật, nhất thời thổi bay đẹp đẽ huýt sáo.

Dưới cái nhìn của bọn họ, vị này cùng West Fred có mâu thuẫn Quỷ Thuật sư, lợi dụng nói thuật tàn nhẫn mà sái nô lệ thương nhân một cái.

Bức bách hắn không thể không dùng giá tiền cao hơn, mua về cái này nhìn như phế vật tàng bảo đồ mảnh vỡ, xác thực là rất đặc sắc một màn.

"Tốt, rất tốt!"

Nếu như nói trước buôn bán nô lệ lớn xem Phương Nguyên con mắt chỉ là mang theo tơ máu, lúc này liền thật sự giống như từng thanh đao, hận không thể trực tiếp ở Phương Nguyên trên người cắt lấy mấy khối thịt đến.

"Khục khục. . ."

Người chủ trì vội vã dàn xếp: "Chư vị. . . Tiếp đó, liền đến phòng đấu giá chúng ta tiết mục bảo lưu nô lệ đấu giá phân đoạn, đầu tiên, chính là trăm người một tổ vườn trồng trọt nô lệ, bọn họ mỗi một cái đều là trồng hoa mầu hảo thủ, đồng thời tính cách dịu ngoan, sẽ không phản kháng, tuyệt đối là các vị vườn trồng trọt chủ lựa chọn hàng đầu, tổng cộng có mười tổ, mỗi tổ tách ra đấu giá, giá quy định một ngàn kim Garon!"

Nô lệ mậu dịch, đây là tự xưng là văn minh thân sĩ Inceman vương quốc khu vực cấm.

Từ lúc mười mấy năm trước, quốc vương liền ký kết pháp luật, đặc xá tất cả

bản thổ nô lệ, cho bọn họ tự do thân phận.

Đương nhiên, những kia ở máu mồ hôi nhà xưởng trong làm lụng công nhân, có đãi ngộ thậm chí còn không sánh được vườn trồng trọt bên trong nô lệ, cái này liền không cần quá mức tính toán.

Bất quá, tuy rằng Inceman bản thổ cấm chỉ nô lệ, nhưng ở mỗi cái nhiệt đới vườn trồng trọt, thậm chí nước ngoài nhà xưởng trong, nô lệ nhu cầu luôn luôn là đầu to.

Phương diện này, Râu Mép Đen liền nắm giữ lớn nhất số lượng, là xú danh chiêu nô lệ thương nhân thủ lĩnh.

Ở địa bàn của hắn bên trong, nô lệ cũng có thể công khai bán.

Tựa như lúc này, những đầy tớ này xác thực từng cái từng cái tính cách dịu ngoan, đồng thời nắm giữ nhất nghệ tinh, giá cả cũng vô cùng ưu đãi, lập tức liền bị các đường chủ thuyền chia cắt.

Chờ thành tốp đầy tớ bình thường đem bán sau khi, liền đến phiên chân chính cao cấp nô lệ, Helga cũng ở trong đó, đương nhiên, cũng có mấy cái đặc biệt mỹ mạo nữ nô.

"Cao cấp nô lệ, Helga, nắm giữ hàng hải thuật, là một cái ưu tú hoa tiêu, giá khởi đầu một ngàn kim Garon!"

Người chủ trì vung vung tay, để hai cái thanh niên khỏe mạnh đem một tên nô lệ nhấc lên tới.

Phương Nguyên định thần nhìn lại, cái này Helga đại khái ba mươi tuổi không tới, có màu vàng nhạt da thịt, rắn chắc lồng ngực, hai phiết chòm râu nhỏ, rõ ràng ngũ quan, lại thêm vào khóe miệng bất cần đời nụ cười, xác thực rất có một ít mị lực.

"Helga!"

Bên cạnh Wilson, lúc này lại là kêu to, hầu như liền muốn xông lên biểu diễn đài.

"Gặp quỷ! Đồ Tể!"

Phương Nguyên vừa che mặt, làm thủ hiệu.

Wilson nhất thời cảm giác một mảnh giống như núi bóng đen đè xuống, cả người lập tức không thể động đậy.

"1,100!"

. . .

Đấu giá tiếp tục, trong thời gian ngắn ngủi, ra giá đã đến 1,500 kim Garon.

"Ta ra. . . Ba ngàn viên kim Garon!"

Phương Nguyên bỗng nhiên lên tiếng, trực tiếp đem giá cả vọt lên gấp đôi, khiêu khích nhìn West Fred một chút.

Nguyên bản còn thở hổn hển, chuẩn bị tăng giá buôn bán nô lệ lớn nhất thời một cái giật mình, nghĩ đến chuyện lúc trước.

Dù sao, tên đầy tớ này chỉ là đối phương một cái thuyền phó thứ ba bằng hữu, không phải thuyền trưởng bằng hữu, chưa chắc có trọng yếu cỡ nào, bằng không lúc trước đã sớm giao tiền chuộc người.

Vạn nhất, cái này lại là đối phương mưu kế đây?

Đến thời điểm, chính mình tăng giá mua chính mình nô lệ, lại tính là gì chuyện? Tặng không phòng đấu giá rút lấy tỉ lệ giao dịch hai lần sao?

Hắn nhất thời chần chờ một chút.

Còn đối với cái khác chủ thuyền mà nói, vừa đến ba ngàn viên kim Garon, đã sớm vượt xa nô lệ chân thực giá trị, đương nhiên sẽ không làm oan đại đầu, đồng thời, ai cũng cho rằng đây là Phương Nguyên cạm bẫy, cũng không có cái nào ngốc đến giẫm.

"Đầu nhi, đa tạ!"

Khi giải quyết dứt khoát sau khi, Wilson nhìn hướng về Phương Nguyên trong ánh mắt, chính là tràn đầy cảm kích.

"Không cần khách khí. . ."

Phương Nguyên vung vung tay, nhìn chằm chằm đấu giá đài, lúc này, nô lệ đấu giá cũng tiến hành đến cuối cùng then chốt giai đoạn, hắn ủy thác phẩm cũng tới tràng.

"Tiếp đó, thì lại là chúng ta lần này nô lệ đấu giá then chốt, một cái quý tộc con gái, đến từ Inceman Elizabeth tiểu thư!"

Người chủ trì lôi kéo cổ họng hô.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 850: Chiêu Mộ

Ở một mảnh đèn pha giống như ngọn đèn chiếu rọi xuống, Elizabeth chân thành mà ra.

Nàng ăn mặc một bộ màu đen dạ phục, tóc bàn lên, để người mua đám người có thể thoả thích thưởng thức nàng trắng nõn mà thon dài cái cổ, lại thêm vào hoàn mỹ vóc người, lãnh diễm khuôn mặt, rất dễ dàng kích khởi nam nhân một số dục vọng.

"Cuối cùng nhắc một câu, vị này Elizabeth tiểu thư, là tử tước Quiah con gái, sắp gả cho Inceman tử tước Charles. . . Giá khởi đầu, mười ngàn kim Garon!"

Người chủ trì dùng tràn ngập mê hoặc giọng nói: "Có ai. . . Đồng ý trở thành vị này mỹ lệ quý tộc tiểu thư chủ nhân? Nha, ta có thể lấy bảo đảm, trải qua nhân sĩ chuyên nghiệp kiểm tra, vị tiểu thư này không có từng chịu đựng bất kỳ xâm phạm."

Vù vù!

Câu cuối cùng, hiển nhiên càng thêm có một loại nào đó kích động tính , liền ngay cả Phương Nguyên bên người Đồ Tể cùng Bill, đều có chút hô hấp ồ ồ.

"11,000 kim Garon!"

Một cái nào đó hải tặc trước tiên hô lên giá cả, một điểm đều không có bởi vì mười ngàn kim Garon giá cao mà rút lui.

"13,000 trăm kim Garon!"

. . .

Rất nhanh, giá cả liền liên tục tăng lên , khiến cho Phương Nguyên đều hơi kinh ngạc: "Thân phận bây giờ cao quý nữ tù binh, tốt như vậy bán sao?"

"Vị tiên sinh này, ngài thật sự không biết sao?"

Lúc này, bên cạnh phục vụ vẻ mặt lại gần như sắp tan vỡ: "Tử tước Quiah, nhưng là Solomon eo biển thuộc địa Tổng đốc mạnh mẽ nhất người cạnh tranh a. . . Xưa nay đi tới phương đông tàu buôn, đều phải từ nơi đó trải qua. . . Mà tử tước Charles, càng là Inceman danh môn bên trong danh môn, còn có vương thất huyết thống, nếu không thì, vẻn vẹn chỉ là dựa vào một cái thương hội Hoa Hồng bối cảnh, vị này Elizabeth nữ sĩ làm sao sẽ gả đến tốt như vậy?"

"Hừm, người cạnh tranh? Xem ra đương nhiệm Tổng đốc sắp lui ra đến rồi?"

Phương Nguyên gật gù: "Cái này thời điểm, Elizabeth lao tới Inceman lấy chồng, chà chà. . . Ở trong cũng thật là không biết có bao nhiêu trao đổi ích lợi."

"Vì lẽ đó, đây tuyệt đối là một cái phỏng tay khoai tây, sớm một chút ném xuống cũng được!" Bill hiển nhiên cân nhắc qua rất lâu, như vậy khuyên nhủ.

"15,000 kim Garon!"

Khi giá cả đến 15,000 kim Garon lúc, đến từ Inceman thương nhân rốt cục ra tay, trực tiếp đem giá cả nói ra hai ngàn đi lên.

"15,000 kim Garon, còn có giá tiền cao hơn sao?"

Người chủ trì khàn cả giọng.

"20,000 kim Garon!"

Lúc này, Cisel Formosa đứng lên, nhìn chung quanh một vòng chu vi, lấy một loại không thể nghi ngờ giọng nói.

"30,000. . . Kim Garon!"

Chỉ là rất nhanh hắn liền bị làm mất mặt, một cái thanh âm bình tĩnh vang lên, đem tất cả sự chú ý đều hấp dẫn tới.

"Là hắn!"

"Băng hải tặc Chương Ngư đoàn trưởng!"

"Ma pháp sư Orlando? Chẳng lẽ hắn đối với phương đông tuyến hàng hải có hứng thú? Nếu như dùng Elizabeth làm con tin, tử tước Quiah cũng không thể không thỏa hiệp chứ? Đương nhiên, cái này cần là chờ đối phương lên làm Solomon eo biển thuộc địa Tổng đốc sau khi. . ."

Một trận tiếng bàn luận xôn xao truyền đến.

Mà Orlando nhưng là khuôn mặt nghiêm túc, mang theo nhất định muốn lấy được mùi vị.

"35,000 kim Garon!"

Rất nhanh, Formosa liền lắc đầu một cái, tiếp tục tăng giá.

"40,000!"

"41,000!"

. . .

Đến sau đó, cho dù hai người này, cũng không thể không ở đơn lần tăng giá trên chậm lại, hiển nhiên đến tư kim bình cảnh.

"46,000 kim Garon!"

Orlando chậm rãi đứng lên, nhìn chăm chú Formosa: "Còn có càng cao hơn sao?"

Phù phù!

Cái này đến từ Cisel Đại thương nhân, đột nhiên đặt mông ngồi trở lại vị trí, nửa ngày nói không ra lời.

"Rất tốt!"

Orlando thoả mãn gật đầu, liếc nhìn người chủ trì.

"Như vậy. . . 46,000 kim Garon một lần! Vị này Inceman thục nữ, sắp thuộc về chúng ta vĩ đại băng hải tặc Chương Ngư đoàn trưởng. . ."

Người chủ trì hưng phấn nuốt ngụm nước bọt.

Chỉ là một nữ đầy tớ lệ, dĩ nhiên bán ra đêm nay giá cao nhất, liền hắn đều có thể thu được phong phú trích phần trăm.

"50,000 kim Garon!"

Nhưng ngay khi hắn cây búa giơ lên thật cao, sắp rơi xuống lúc, West Fred mở miệng.

"Cái gì?"

Orlando nhìn cái này tên béo da đen, trong con ngươi lóe qua tinh quang.

"Xin lỗi. . . Orlando, người này, ta không thể để cho cho ngươi!"

West Fred cắn răng, đánh hơi lạnh, hiển nhiên cũng là cực kỳ thịt đau.

"Được! Rất tốt!"

46,000 kim Garon, hiển nhiên cũng đến Orlando cực hạn, vị này Ma pháp sư cười gằn hai lần, ngồi xuống lại, nhưng bất luận người nào đều biết, chuyện này tuyệt đối sẽ không liền như vậy kết thúc.

. . .

"Buổi đấu giá hôm nay, còn quả thật là biến đổi bất ngờ a. . ."

Mới gia nhập Helga cùng Wilson mấy cái giơ lên thô bổn cái rương, cùng sau lưng Phương Nguyên, chậm rãi rời đi phòng đấu giá.

Năm vạn viên kim Garon, cho dù trừ một thành thủ tục phí, cùng với mua Helga ba ngàn kim tệ, như trước còn có 42,000 viên, vô cùng trầm trọng.

Thậm chí, Phương Nguyên đã có thể lấy cảm nhận được chu vi rất nhiều sói giống như ánh mắt.

"Trước mắt. . . Chúng ta vẫn là phòng đấu giá quí khách, nhưng đợi đến chúng ta rời đi bến cảng sau khi, có thể liền không nói được rồi!"

Phương Nguyên chưa có trở lại khách sạn, mà là đi thẳng tới bến tàu: "Lập tức bắt đầu chiêu mộ hải tặc. . . Chúng ta Hồng Liên hào có thể chở 500 người, lúc này chúng ta cũng chỉ có 100 người, Huyết Tinh Mary là hải tặc cảng lớn, nhiều chính là khốn cùng chán nản hải tặc, chúng ta muốn làm hết sức chiêu mộ nhân thủ. .. Bất quá có hai điểm yêu cầu, thứ nhất là có ít nhất nhất nghệ tinh, thứ hai chính là lai lịch muốn làm sạch, có hiểu hay không?"

Cái gọi là sạch sẽ, tự nhiên không phải là không có án cũ, mà là không có những khác băng hải tặc vết tích, Phương Nguyên cũng không muốn chiêu đi vào một đống gian tế.

"Thuyền trưởng, chúng ta rõ ràng!"

Wilson gật gù.

Tuy rằng yêu cầu thứ hai có chút khó, nhưng Phương Nguyên nếu lên tiếng, đó chính là lại khó khăn cũng phải làm đến.

"Bill. . ."

Phương Nguyên lại gọi tới tâm phúc của hắn: "Ngươi lén lút nhìn chằm chằm nô lệ thương West Fred, băng hải tặc Chương Ngư, cùng với cái kia Cisel thương nhân Formosa hành tung! Còn có, cẩn thận một chút!"

Rất hiển nhiên, lần này đấu giá hội trên, cái này ba bên đều có mâu thuẫn, tuy rằng khiếp sợ Râu Mép Đen uy nghiêm, sẽ không ở cảng Huyết Tinh Mary động thủ, nhưng rời đi sau khi, liền không nói được rồi.

Trên thực tế, hắn cũng bị cái kia buôn bán nô lệ lớn ghi nhớ lên, bằng không, gấp gáp như vậy chiêu binh mãi mã làm cái gì?

"Yên tâm, Đầu nhi, ta sẽ đi tìm mấy cái khuôn mặt mới!"

Bill tâm lĩnh thần hội gật gù.

"Rất tốt!"

Ở bến tàu trên, Phương Nguyên cố ý đem tất cả thuyền viên gọi rời thuyền, một cước đạp lăn một cái nào đó chứa đầy kim tệ rương lớn, mặc cho một đống kim đáng yêu rơi xuống đầy đất.

Nếu như không phải có hơn trăm cái hải tặc bao vây, bên ngoài những kia con mắt đều đỏ thủy thủ hải tặc nhất định phải đi vào phong thưởng.

"Các ngươi đi theo ta, ta tự nhiên sẽ cho các ngươi phong phú báo lại!"

Phương Nguyên không để ý chút nào nở nụ cười, đây chính là hắn cố ý tạo thành cục diện, chính là vì hướng về người khác triển lộ hắn có cỡ nào hùng hồn, làm vì mặt sau nhận người đánh một cái quảng cáo.

"Hiện tại, mỗi người đều lên trước, lấy đi thuộc về các ngươi một phần!"

Tuyên bố quyết định sau khi, lúc này liền có thuyền trưởng vạn tuế tiếng hoan hô vang lên.

Đang ra tay trên, Phương Nguyên luôn luôn cực kỳ hào phóng, mà tình cảnh này, hiển nhiên cũng rất hấp dẫn những kia xung quanh xem hải tặc, lúc này liền có mấy người tiến lên, hỏi thăm Hồng Liên hào chiêu mộ tin tức.

Cho tới cái khác hải tặc thuyền trưởng, có thể hay không nghiến răng nghiến lợi chửi bới Phương Nguyên phá hư quy củ, ảnh hưởng giá thị trường, hắn là hoàn toàn mặc kệ.

Bởi vì có phía trước kim Garon hấp dẫn, tuyển mộ kế hoạch tiến hành đến vô cùng thuận lợi.

Dù sao, Hồng Liên hào ở thuyền hải tặc bên trong, cũng coi như riêng một ngọn cờ, cùng với trước Trào Tiếu Điểu hào, liền giống như hùng ưng cùng chim nhỏ giống như khác nhau, hải tặc đều có thể nhìn rõ ràng.

Lại nói, cái này hào phóng thuyền trưởng, đã dùng hành động chứng minh, chỉ cần theo hắn, tương lai tuyệt đối không thể đo lường.

Đến buổi tối, Phương Nguyên liền chiêu mộ hơn 300 tên hải tặc, đều là loại kia dũng mãnh phi thường, hống một câu là có thể thao đao tiến lên chém người loại hình.

Đối với hắn mà nói, có chính mình tổng lĩnh toàn cục liền đầy đủ, thủ hạ hải tặc, chỉ cần dám đánh dám giết, coi như phù hợp điều kiện.

Cho tới phương diện khác nhân tài đặc thù, cũng là có mấy cái.

Thậm chí Phương Nguyên còn phát hiện ba người, trên người nghi tựa như có mang siêu phàm vật phẩm, so với tầm thường hải tặc càng cao hơn một bậc, hầu như có thể cùng Đồ Tể so với.

"Hoan nghênh ba vị, bắt đầu từ bây giờ, các ngươi chính là ta cao cấp thuyền viên!"

Đối với cái này ba cái, Phương Nguyên đương nhiên muốn tự mình tiếp kiến

một thoáng, biểu thị lôi kéo.

"có thể vì thuyền trưởng phục vụ, là ta vinh hạnh!"

Một tên trong đó áo trắng kiếm sĩ phủ ngực hành lễ, mỗi một cái động tác đều cứng nhắc mà tiêu chuẩn, phảng phất một cái quý tộc.

Căn cứ Wilson giới thiệu, hắn gọi là Danogus, ở cảng Huyết Tinh Mary bên trong còn rất nổi tiếng, có một cái biệt hiệu gọi là Kiếm Sĩ Hoa Hồng, là một tên độc hành khách.

"Chỉ cần ngươi có thể trả giá đầy đủ thù lao, Yone đồng ý phục vụ cho ngươi!"

Mà còn lại hai cái cao cấp thuyền viên, liền có chút ý tứ.

Trong đó một người thân hình cao lớn, có tới tám thước Anh, trên mặt cùng trên cổ còn có một ít nhỏ vụn lân phiến, chính là một cái con lai, đồng thời, vẫn là nhân loại cùng cái khác Dị tộc hỗn huyết.

Dựa theo Phương Nguyên cái nhìn, cái này Yone trên người, hắn là có Tích Dịch Nhân huyết thống, có thể sống đến hiện tại, cũng rất là may mắn.

Bất quá, bị chủ lưu xã hội bài xích nó, ngoại trừ làm hải tặc ở ngoài, tựa hồ cũng không có cái khác đường để đi.

Ở cảng Huyết Tinh Mary bên trong, tuyệt đối không chỉ Ải Nhân một cái Dị tộc, trên thực tế, ngay khi Phương Nguyên chiêu mộ ba trăm tên hải tặc bên trong, liền hỗn có không ít Dị tộc.

Đương nhiên, loại này con lai, có lúc chịu đến, chính là song phương bộ tộc bài xích, tình cảnh càng thêm gian nan.

"Băng hải tặc Luyện Ngục đoàn trưởng, cho nên ta hưởng ứng ngài chiêu mộ, chỉ là bởi vì ngài cùng West Fred đối địch!"

Lúc này, người thứ ba cao cấp thuyền viên chậm rãi nói, thanh âm lanh lảnh, dĩ nhiên là một người phụ nữ.

Nàng nguyên bản khoác đấu bồng, lúc này chậm rãi cởi, hiện ra một bộ đầy đặn cao gầy thân thể, dưới ánh trăng dĩ nhiên phảng phất trăng lưỡi liềm cùng thái dương giống như, lập loè ánh sáng lộng lẫy.

Nàng thân mặc áo da màu đen bó sát người, dùng vật liệu phi thường ít ỏi, lộ ra tảng lớn chọc người mơ màng da thịt, càng có một loại dã tính mị lực.

"Nguyệt Tinh Linh! ?"

Phương Nguyên nhìn thấy nàng lỗ tai dài, không khỏi gật gù.

Nguyệt Tinh Linh, là Tinh linh một đại chi nhánh, yêu thích trong đêm đen hoạt động, đồng thời , bởi vì một số tác phong phương diện vấn đề, cũng được gọi là Hắc Ám Tinh Linh, Đọa Lạc Tinh Linh! Nghe đồn các nàng ám sát thuật cùng các nàng mỹ mạo giống như sắc bén.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 851: Hải Chiến

"Ngươi cùng cái kia buôn bán nô lệ lớn có cừu oán?"

Phương Nguyên liếc mắt một cái trước mặt cái này Ám Dạ Tinh Linh.

Không thể không nói, cho dù trải qua che giấu, trên người đối phương một ít đặc thù cũng là khó có thể tiêu diệt, tỷ như. . . Một số quất roi cùng bàn ủi ấn ký.

"Nhìn tới. . . Ngươi có một đoạn rất khó có thể kể rõ qua lại, không biết tên của ngươi là?"

Phương Nguyên bình tĩnh mà hỏi.

"Ám Dạ Hành Giả Rolisa!"

Nguyệt Tinh Linh nữ sĩ dùng vịnh ngâm giống như âm điệu, nói ra tên của chính mình.

"Rất tốt, chỉ cần ngươi vì ta hiệu lực, ta cam đoan với ngươi. . . Ngươi sẽ có hướng về West Fred báo thù cơ hội!"

Phương Nguyên làm ra hứa hẹn, con mắt thoáng nhìn ba cái cao cấp thuỷ thủ, cùng với phía dưới những kia bình thường thủy thủ, trong ánh mắt liền mang theo không tên ý vị.

. . .

"Đầu nhi, bắt đầu rồi!"

Trong đêm trăng, Phương Nguyên được đến đến từ Bill tin tức.

"Formosa thừa dịp buổi tối lén lút nhổ neo xuất phát. . . Mà chiếm được tin tức này sau khi, Đại thương nhân West Fred cùng băng hải tặc Chương Ngư đều có động tác. . ."

"Rất tốt, truyền lệnh xuống, chúng ta cũng xuất phát!"

Phương Nguyên quán một bình rượu Rum, lớn tiếng nói.

Ở màn đêm che giấu bên trong, Hồng Liên hào phảng phất vượt sóng u linh, lặng yên chạy cách bến tàu.

"Líu lo!"

Một con ưng biển ở trên bầu trời chiếm giữ, bỗng nhiên rơi vào một tên hải tặc trên cánh tay.

"Đầu nhi. . . Bảo bối của ta nói cho ta, ở phía đông mười hải lý địa phương, có thuyền giao chiến!"

Tên này hải tặc lập tức hướng về Phương Nguyên bẩm báo nói.

Hắn là Phương Nguyên chiêu mộ nhân tài đặc thù một trong, tuy rằng vật lộn cùng trên biển đi đều không ra sao, nhưng nuôi một con dị chủng ưng biển, mà lại còn có cùng với câu thông năng lực kỳ lạ, ở trên biển là hiếm thấy thám báo.

"Rất tốt, phía đông, mở hết tốc lực!"

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không thiên nghe thiên tin, nhưng lúc này, siêu phàm cảm giác, cũng là nói cho hắn, phía đông có động tĩnh, tự nhiên không chút do dự mà ra lệnh.

Ầm ầm ầm!

Nương theo không ngừng tới gần, phía trước nhất thời xuất hiện một chùm ánh lửa.

Đó là mấy chiếc tàu buôn ở trên mặt biển cháy hừng hực hài cốt.

"Đề phòng!"

Hồng Liên hào hải tặc sắc mặt hoặc hưng phấn hoặc nghiêm nghị, chậm rãi lái vào một cái trên biển chiến trường.

Ầm ầm ầm!

Lửa đạn gào thét, gọi giết trùng thiên.

Nhờ ánh lửa cùng ánh trăng, Phương Nguyên có thể lấy cơ bản nhìn thấy, lúc này hải chiến bên trong, đại thể chia làm ba cái trận doanh.

Trong đó một nhóm lớn tàu buôn, mang theo Cisel phong cách, tất nhiên là Formosa thuyền.

Mà một mặt khác, năm, sáu chiếc võ trang tàu buôn, chứa đầy hỏa pháo, đằng đằng sát khí về phía tàu buôn nhào tới.

Đồng thời, ở chiến trường một góc, lại có ba chiếc thuyền hải tặc chậm rãi hiện thân, nhấc lên sóng lớn, biển rộng phía dưới càng phảng phất ẩn giấu đi quái vật gì.

"Băng hải tặc Chương Ngư? !"

"Giết sạch bọn họ!"

"Chuẩn bị tiếp dây cung!"

Lúc này, buôn bán nô lệ lớn võ trang tàu buôn, cùng với băng hải tặc Chương Ngư, lại phảng phất có hiểu ngầm giống như, cộng đồng đối phó Đại thương nhân Formosa đội tàu.

Thậm chí, mấy chiếc thuyền trực tiếp lại gần đi lên, lượng lớn hải tặc cười

gắn, bò lên trên kẻ địch boong tàu.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ liền phát ra kinh người rít gào.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Mấy đám cực lớn tia lửa ở trên mặt biển hình thành, xa gần có thể thấy được.

"Chà chà. . . Formosa không hổ là Đại thương nhân, phần này quyết đoán cùng quyết đoán. . . Thực sự là kinh người a!"

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi khen hay .

Cái kia Formosa, thình lình đem chính mình mấy chiếc tàu buôn đều chứa đầy thuốc nổ, làm thành cạm bẫy.

Thậm chí, ngay cả mình thủy thủ, đều bị chẳng hay biết gì, đợi đến lúc này một lần phát động, ít nhất chôn vùi bốn, năm trăm kẻ địch cùng mình người tính mạng, có thể nói tàn nhẫn tới cực điểm.

Mà thừa cơ hội này, còn lại Cisel thuyền buồm một thoáng gia tốc, tựa hồ nghĩ thoát ly chiến trường.

"Đuổi tới!"

Buổi tối trong gió biển, đưa tới West Fred tức đến nổ phổi tiếng nói , khiến cho Phương Nguyên trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng: "Cỡ nào kẻ ngu xuẩn u, dĩ nhiên đem chính ngươi đưa đến trước mặt của ta!"

Nhưng vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến.

Băng hải tặc Chương Ngư bên trong kỳ hạm, Đại Chương Ngư hào, dĩ nhiên

quay đầu, hướng về Hồng Liên hào vọt tới.

"Quỷ Thuật sư Roche, nơi này không phải ngươi nên đến địa phương. . ."

Orlando âm thanh vang dội truyền đến, hiển nhiên đem Phương Nguyên xem là chuyên môn đến kiếm lợi: "Hay hoặc là. . . Ngươi thần phục ta, trở thành thuộc hạ của ta, giao lên ngươi sau đó chiến lợi phẩm ba phần mười, ta liền thừa nhận ngươi quyền lợi, có thể lấy gia nhập lần này cướp bóc!"

Orlando hiển nhiên đem Phương Nguyên xem là quả hồng mềm.

Mà nghe được câu này Phương Nguyên, lại là có chút không biết nên khóc hay cười mùi vị: "Cái này Orlando. . ."

Đối phương bày đặt tàu buôn cùng West Fred không hợp nhau, lại tìm tới chính mình , khiến cho Phương Nguyên rất là không nói gì.

Hiển nhiên, Orlando coi trọng mới quật khởi băng hải tặc Luyện Ngục, hay là còn có cái này chiếc Hồng Liên hào, nghĩ muốn chiếm làm của riêng.

"Đáng tiếc a. . . Orlando, ngươi lựa chọn đối phó ta, chính là một cái sai lầm!"

Phương Nguyên vỗ tay cái độp.

Xoẹt!

Trên mặt biển dập dờn lên cực lớn bọt nước, ba cái quả bóng nước hiện lên đi ra, hướng về Orlando ném tới.

"Ngươi cũng là Ma pháp sư? !"

Orlando con ngươi co rụt lại, cho gọi ra mấy mặt quang thuẫn.

Rầm!

Quả bóng nước nện ở thuẫn lớn bên trên, nổ thành đầy trời giọt mưa.

Orlando sắc mặt nghiêm nghị, thổi cái huýt sáo.

Ùng ục! Ùng ục!

Hồng Liên hào phía dưới, lượng lớn bọt khí dày đặc xuất hiện. Ngoài khơi mãnh liệt, hiện ra một cái bóng đen to lớn.

"Cẩn thận, là đầu kia to lớn con bạch tuộc!"

Hồng Liên hào bên trên, Wilson kêu to, chuẩn bị cá xiên hỏa pháo các loại công cụ.

Ào ào ào!

Đột nhiên, ngoài khơi bị tách ra, mấy con cực lớn con bạch tuộc vòi duỗi ra, dường như Hải Ma vương bàn tay, phải đem Hồng Liên hào kéo vào đáy biển.

"Chỉ là một con loại cỡ lớn hải quái!"

Phương Nguyên hai tay bỗng nhiên chuyển hóa thành màu xanh thẳm, kinh người khí lạnh dật tán.

Một thanh hàn băng trường mâu, nhất thời ở trên tay hắn hiện lên, phảng phất nhanh như tia chớp ném.

Phốc!

Hàn băng trường mâu trực tiếp đâm xuyên lớn con bạch tuộc, nước biển mãnh liệt , khiến cho lớn con bạch tuộc đau đớn co lại thành một đoàn, chìm vào đáy biển.

"Ma pháp sư Orlando? Hôm nay, ta liền muốn để ngươi biết. . . Ở ta Quỷ Thuật sư trước mặt, ngươi chính là thằng hề giống như buồn cười a. . ."

Phương Nguyên nhảy xuống, đạp lên trên mặt biển trước.

Dưới chân hắn đạp mặt nước, nhất thời ngưng tụ ra một tầng miếng băng mỏng, như giẫm trên đất bằng.

"Chuẩn bị tiếp huyền chiến, phe địch. . . Một người!"

Orlando khó khăn phát ra mệnh lệnh, trong lòng càng là có linh cảm không lành, hắn lần này, tựa hồ làm vì băng hải tặc Chương Ngư, trêu chọc đến một cái nào đó không được kẻ địch.

Thậm chí, hệ thống Hải Tặc đều yên tĩnh lại, chính là chứng minh tốt nhất!

Đạp đạp!

Ngay khi hắn xuất thần đồng thời, Phương Nguyên đã đi tới trên boong thuyền, rút ra thủy thủ đao.

"Giết!"

Băng hải tặc Chương Ngư hải tặc tuy rằng kỳ dị tại Phương Nguyên thao túng dòng nước năng lực, nhưng đến vật lộn lúc, vẫn là gào thét vọt tới.

Dù sao, am hiểu pháp thuật năng lực siêu phàm người, vật lộn trên tất nhiên có ngắn bản.

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên dưới chân bước tiến linh động, né tránh qua hai người, thủy thủ đao nhẹ nhàng một tước, một chùm huyết hoa liền ở giữa không trung bay lượn.

"Loan Đao Tà Trảm!"

Hắn thân hóa ảo ảnh, trên tay loan đao phảng phất có tính mạng của chính

mình như thế, mỗi một lần vung múa, đều muốn mang đi một hải tặc tính mạng.

"Đây là. . . Siêu phàm đẳng cấp đao thuật!"

Orlando con ngươi co rụt lại, nắm loan đao bàn tay lại nắm thật chặt.

Đến đại sư cấp bậc đao thuật hắn, càng thêm biết siêu phàm cấp bậc đao pháp kinh người sát thương, cùng nguyên bản người cầm đao hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

"Quỷ Thuật sư. . . Trên thế giới tại sao có thể có người như vậy, quá phạm quy, nắm giữ cao cường như vậy sức mạnh phép thuật, đồng thời còn có kinh người như vậy võ kỹ."

Hắn cũng không biết, lúc này Phương Nguyên trong lòng, lại là không hề gợn sóng.

Dù sao, Orlando đối thủ như vậy, bất luận thuộc tính vẫn là điểm yếu, đều ở Phương Nguyên trong lòng vừa xem hiểu ngay.

Đối phó cái này ma pháp sư, có thể thực sự không nhấc lên được cái gì kình đến a.

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên lại thuận lợi đoạt một thanh thủy thủ đao, song đao ở tay, rơi vào hải tặc quần bên trong, quả thực giống như gió xoáy giống như bao phủ.

Hồng Liên hào trên.

Băng hải tặc Luyện Ngục bọn hải tặc nhìn tình cảnh này, lại là hầu như dại ra.

"Ta không có nhìn lầm chứ? Đầu nhi dĩ nhiên một người áp chế toàn bộ băng hải tặc? Đối diện nhưng là Ma pháp sư Orlando a!"

Bill lẩm bẩm nói.

"Không chỉ có như vậy, còn có con kia lớn con bạch tuộc hải quái đây!"

Đồ Tể lạnh lùng ở bên cạnh bổ sung.

"Nói như vậy, Đầu nhi thực lực, lẽ nào đã là biển Ác Mộng đứng đầu đại hải tặc trình độ?"

Bill trong thanh âm tràn đầy kinh ngạc.

. . .

Đang!

Hai kiếm chạm nhau, Orlando trong tay loan đao cao cao vứt lên, rơi vào biển rộng.

"f. . ."

Hắn mới vừa nghĩ bật thốt lên một câu chú ngữ, nửa đường đã thấy đến lóe lên ánh bạc, sống đao nện ở trên mặt, nhất thời cái gì muốn nói đều nuốt xuống, chật vật đổ ở trên boong thuyền.

"Quá yếu! Quá yếu!"

Phương Nguyên đứng ở rất nhiều hải tặc thi thể ở giữa, chân phải đạp ở Orlando trên mặt: "Một cái nho nhỏ hải tặc, còn muốn hợp nhất ta?"

"A. . . Ngươi dám!"

Orlando bên trong đôi mắt che kín hồng ti, nhìn khủng bố cực kỳ.

Hắn vốn là thù dai người, năm đó băng hải tặc Chương Ngư bị trục xuất, hắn trở thành Ma pháp sư sau khi, lập tức liền nằm gai nếm mật, mạnh mẽ báo thù trở về.

Nhưng lúc này, hắn lại gặp phải đến so với lúc trước băng hải tặc Liệt Sa

càng thêm kinh khủng thảm bại!

"Làm sao? Rất không cam lòng, nghĩ muốn hướng về ta báo thù?"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, trên tay phải loan đao ánh đao lóe lên.

"A!"

Orlando kêu thảm một tiếng, chỉ cảm thấy trên má phải nóng hừng hực đến đau.

Ở trong mắt Phương Nguyên, lúc này bên phải thiếu niên này trên mặt, nhưng là bị hắn chèo một cái máu thập tự, tương lai tất nhiên nhiều lên một cái thập tự vết đao, xem như là phá tướng.

"Ta cho ngươi cơ hội này, hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng a!"

Trong tiếng cười lớn, Phương Nguyên nhen lửa Đại Chương Ngư hào trên kho vũ khí.

Kinh người nổ tung bên trong, Đại Chương Ngư hào hoàn toàn nứt vỡ ra.

Ngoại trừ Phương Nguyên cùng bị hắn đưa ra Orlando, liền không còn một cái người may mắn còn sống sót.

"A a a! Quỷ Thuật sư Roche. . . Ta nhất định sẽ báo thù, ta xin thề!"

Orlando con ngươi đỏ chót.

"Keng!"

Lúc này, lâu không gặp hệ thống Hải Tặc hơi động, nhảy ra một cái nhắc nhở: "Kích phát loại cỡ lớn nhiệm vụ tuyến: Báo thù!"

"Nhiệm vụ nói rõ: Tao ngộ thảm bại ngươi, nhất định phải một lần nữa đứng lên đến, hướng về Quỷ Thuật sư Roche phát động khiêu chiến. . . Vì đánh bại

hắn, ngươi cần càng mạnh hơn năng lực, đi Inceman hoàng gia hải cảng xem một chút đi! Thuận lợi gia nhập Inceman, trở thành Tư Lược thuyền trưởng, thì lại coi là hoàn thành nhiệm vụ bước thứ nhất, đem sẽ thu được giai đoạn tính khen thưởng!"

.

.

.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 852: Nằm Vùng

"Đầu nhi!"

Đại Chương Ngư hào trên chuyện đã xảy ra, lập tức khiến băng hải tặc Chương Ngư còn lại hai chiếc thuyền kinh hãi gần chết, không lo nổi lại đánh cướp cái gì, cứu lên Orlando, nhanh chóng rời đi chiến trường.

"Mở hết tốc lực, mục tiêu. . . West Fred kỳ hạm!"

Trở lại Hồng Liên hào trên Phương Nguyên vung tay lên.

Bắt nạt một cái Orlando, liền cùng đại nhân bắt nạt tiểu hài tử như thế, hoàn toàn không có cái gì cảm giác thành công.

Mà triển lộ một hồi một người giết chết một thuyền hải tặc, đặc biệt trong đó còn có Ma pháp sư Orlando, cùng với đầu kia cực lớn con bạch tuộc thần dũng sau, mới chiêu mộ ba trăm hải tặc bên trong, nhất thời người người bên trong đôi mắt chỉ còn dư lại kính nể.

Bị Phương Nguyên rống lên hai câu, Hồng Liên hào nhất thời lấy nhanh chóng tốc độ hành động lên.

"Nã pháo! Nã pháo!"

Đối diện buôn bán nô lệ lớn người kỳ hạm, cũng là một chiếc năm ngôi thuyền lớn, lúc này gào thét, rất nhiều hỏa pháo gào thét, phát ra đinh tai nhức óc tiếng hú.

"Phản kích!"

Bàn về lửa đạn công kích, Hồng Liên hào cũng là không sợ chút nào, dù sao nguyên bản chính là quân dụng tàu chiến, hoàn toàn vì hải chiến mà sinh.

Lúc này ở Phương Nguyên rít gào bên trong, một trăm ổ hỏa pháo đồng dạng gào thét phản kích.

Ầm ầm ầm!

Ở Hồng Liên hào cùng soái hạm của đối phương trên người, lượng lớn nổ tung xuất hiện.

"Người bắn súng kíp!"

Nương theo thuyền không ngừng tới gần, hai bên người bắn súng kíp trực tiếp nhắm vào đối phương, bắt đầu rồi một vòng khốc liệt bắn nhau.

Thỉnh thoảng thì có hải tặc cùng thủy thủ kêu thảm thiết, trên người biểu xuất huyết hoa, rơi xuống vào trong biển.

"Bắt đầu tiếp dây cung!"

Phương Nguyên sắc mặt dường như vạn năm hàn băng giống như, đợi đến hai chiếc thuyền bình hành lúc, lập tức truyền xuống mệnh lệnh.

Bọn hải tặc dồn dập ném ra buộc vào dây thừng móc sắt, leo lên mà lên, hoặc là trực tiếp cầm lấy dây thừng, lay động đi qua.

Đồ Tể càng là xông lên trước, rơi vào trên boong thuyền, phát ra một tiếng mãnh hổ giống như gào thét, đại đao cuốn một cái, lập tức liền có mấy cái hải tặc đầu một nơi thân một nẻo.

Chu vi, thuộc về West Fred võ trang tàu buôn thấy cảnh này, lập tức liền muốn chạy tới cứu viện.

Nhưng Phương Nguyên chỉ cươi cười, tung ra một mảnh sương mù, đem

chính đang tại giao chiến hai chiếc thuyền hoàn toàn bao phủ.

"Phản kích! Phản kích!"

Formosa đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, lập tức thay đổi nguyên bản thoát đi mệnh lệnh.

Hắn thuyền mặc dù là tàu buôn, nhưng vì ứng đối biển Ác Mộng tình huống, cũng là đã làm nhiều lần cải trang.

Lúc này, lượng lớn hỏa pháo đồng loạt phóng ra, nhất thời liền đem West Fred còn lại võ trang tàu buôn kiềm chế lại.

"Ha ha. . . West Fred, không nghĩ tới chúng ta lập tức lại gặp mặt!"

Phương Nguyên đi tới trên boong thuyền, nhìn đối diện đoàn người hạch tâm trong buôn bán nô lệ, không khỏi cười to.

"Quỷ Thuật sư Roche. . . Đáng chết, ngươi biết ngươi trêu chọc một cái thế nào kẻ địch sao? Ta nhưng là lệ thuộc vào vĩ đại hải tặc Tổng đốc Râu Mép Đen. . ."

West Fred nhìn Phương Nguyên, trong ánh mắt tràn đầy hận ý.

Cái này hải tặc, nhưng là hết lần này đến lần khác phá hư hắn chuyện tốt, lúc này quả thực là hận không thể ăn tươi Phương Nguyên thịt.

"Giết cho ta!"

Phương Nguyên cười gằn: "Giết đối phương một cái bình thường thủy thủ, thưởng năm viên kim Garon, cao cấp thuyền viên tăng gấp đôi! Cái kia tên béo da đen, giá trị một ngàn kim Garon!"

"Gào gào!"

Trọng thưởng phía dưới, nhất thời kích phát rồi bọn hải tặc sói tính.

Rất nhanh, trên boong thuyền liền hỗn loạn tưng bừng.

Thủy thủ đao cùng đao, súng kíp cùng cung tên, hỗn độn đan xen vào nhau.

Máu tươi tung toé, rất nhanh sẽ ở trên boong thuyền tích lũy dày một tầng dày.

"Đáng chết, chúng ta lùi vào khoang tàu!"

West Fred dù sao không phải chuyên nghiệp hải tặc, đồng thời, hắn lực lượng phân tán, bị Formosa kiềm chế, không cách nào tiếp viện.

Lúc này rít gào một tiếng, mang theo cuối cùng tinh nhuệ, lui giữ nhập khoang tàu.

"Ha ha. . . Đầu nhi, bọn họ chết chắc rồi!"

Bill nhìn thấy tình cảnh này, lại là cười lớn một tiếng, chờ mong mà nhìn Phương Nguyên.

Dù sao, lần trước cướp đoạt Hồng Liên hào tình huống, bọn họ còn rõ ràng trước mắt.

"Đối phương cũng không phải ngớ ngẩn. . . Đồng thời , làm cái này tung hoành biển Ác Mộng buôn bán nô lệ lớn, trên người lại làm sao có khả năng không hề chắc bài?"

Phương Nguyên lại là sắc mặt nghiêm nghị.

Đột nhiên, từng đạo từng đạo mông lung ánh sáng, từ thân thuyền hiện nổi lên.

Trên boong thuyền dòng máu không ngừng thẩm thấu đi xuống, phảng phất

chịu đến một cái nào đó trận pháp hấp dẫn.

Luật luật!

Rất nhanh, nương theo tiếng xung phong, ba tên hắc giáp kỵ sĩ từ khoang cánh cửa trong vọt ra.

Bọn họ toàn bộ người mặc màu đen trọng giáp, vật cưỡi cũng là màu đen, nhìn liền dường như màn đêm dưới u linh, chỉ có người cùng ngựa trong mắt, còn có hào quang màu đỏ tươi lấp loé.

Lúc này tuấn mã chạy chồm, ở trên boong thuyền như giẫm trên đất bằng, súng kíp cùng đao kiếm rơi vào trên người bọn họ , căn bản không có một chút nào hiệu quả, bọn hắn trường kiếm vung lên, thường thường liền mang đi mấy tên hải tặc sinh mệnh.

"Là Tử Linh Kỵ Sĩ!"

Rolisa biến sắc: "Ở West Fred thủ hạ, có một tên Vong Linh pháp sư, rất am hiểu triệu hoán bất tử sinh vật tác chiến. . ."

Nàng cùng đối phương có cừu oán, tự nhiên sớm sớm đã đem lá bài tẩy của đối phương hỏi thăm một lần.

Cái này ba cái Tử Linh Kỵ Sĩ, thì tương đương với ba con siêu phàm sinh vật, ở hải tặc bên trong đấu đá lung tung, tùy ý thu gặt sinh mệnh.

Đồ Tể gào thét xông lên phía trước, cự đao cùng trường kiếm chạm vào nhau, cả người bay ngược mà ra.

"Chuẩn bị đại pháo!"

Phương Nguyên dưới chân một đạp, một môn nguyên bản nhắm ngay Hồng Liên hào hỏa pháo, bỗng nhiên thay đổi nòng pháo, nhắm ngay hướng về hắn vọt tới hai tên Tử Linh Kỵ Sĩ.

"Lấy thánh quang danh nghĩa. . ."

Ở trên tay hắn, một đoàn sáng ngời hào quang màu nhũ bạch đi vào nòng pháo.

Ầm ầm!

Đại pháo oanh minh, tán đạn lấy hình quạt hướng ra phía ngoài bay vụt, chen lẫn điểm điểm thánh quang.

"Gào gào!"

Hai tên nguyên bản chịu đến tổn thương gì đều có thể lập tức khôi phục Tử Linh Kỵ Sĩ theo tiếng ngã xuống đất, phát ra không giống nhân loại rít gào.

Áo giáp bay tán loạn, lộ ra làn da của bọn họ cùng bắp thịt, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng mục nát xuống, phát ra từng trận tanh tưởi.

"Tịnh Hóa!"

Phương Nguyên lần thứ hai vứt ra hai đám quang mang, rơi vào kỵ sĩ trên người.

Nhất thời, lượng lớn hắc khí dật tán, áo giáp phía dưới, từng đạo từng đạo nước đen chảy ra, nguyên bản kỵ sĩ cùng ngựa đen, lập tức không gặp tung tích.

Thấy cảnh này, cuối cùng Tử Linh Kỵ Sĩ rít gào một tiếng, nhảy xuống hải dương, nhanh chóng bỏ chạy lên.

Hắn cưỡi lấy ngựa đen hiển nhiên có truyền thuyết trong Mộng ách chi mã huyết thống, lúc này móng trên thiêu đốt lửa, miệng mũi phun ra khói đen, ở trên mặt biển như giẫm trên đất bằng.

"Bây giờ còn muốn chạy. . ."

Phương Nguyên cảm giác thả ra, lực lượng tinh thần như là mũi tên, đâm vào Tử Linh Kỵ Sĩ sau gáy.

"A! ! !"

Cái này cuối cùng kỵ sĩ lôi kéo dây cương, phát ra một tiếng thú hoang giống như gào thét.

. . .

Khoang tàu phía dưới.

"A!"

Một tên khoác áo bào đen pháp sư đồng dạng ôm đầu, ngã trên mặt đất, kêu thảm thiết không thôi.

Một lát sau, hắn cả người mồ hôi lạnh tràn trề, quả thực thật giống mới vừa từ bên trong đại dương vớt lên như thế: "Ta Tử Linh Kỵ Sĩ đã diệt sạch, không chỉ có như vậy, đối phương còn thao túng một đầu, chính đang tại phản công khoang tàu!"

"Jafa đại sư, vậy chúng ta phải làm gì?"

West Fred cái này buôn bán nô lệ lớn nhất thời trên gáy liền hiện ra đầy mỡ mồ hôi.

Cái này Vong Linh pháp sư, nhưng là hắn bỏ ra cái giá rất lớn, mới từ một cái nào đó ăn Nhân tộc bộ lạc thuê mà đến, luôn luôn làm cái này át chủ bài sử dụng.

Đối phương năng lực, cũng xác thực vô cùng sắc bén, vì hắn giải quyết không ít nan đề.

Nhưng lúc này, đối mặt với băng hải tặc Luyện Ngục tiến công, lại là như vậy

không còn hơi sức.

Trong lòng hắn không khỏi bay lên một tia nhàn nhạt hối hận, biết sớm như vậy, thì không nên trêu chọc cái kia Quỷ Thuật sư Roche.

"Đáng chết. . . Không thể, tại sao. . . Hắn có thể đồng thời sử dụng ánh sáng cùng tử linh ma pháp?"

Lúc này, Vong Linh pháp sư lại là không ngừng chuyển vài vòng tròn, bên trong đôi mắt tràn đầy nghi hoặc.

Luật luật!

Đáng tiếc, đã hoàn toàn không có thời gian cho hắn suy nghĩ nhiều.

Nương theo tiếng ngựa lớn hí vang, một cái cửa gỗ bị phá tan, mảnh vụn bay tán loạn bên trong, một tên Tử Linh Kỵ Sĩ xông lên trước, sau lưng nhưng là rất nhiều mù quáng hải tặc. . .

"Thuyền trưởng vạn tuế!"

Boong tàu bên trên, nhìn thấy Phương Nguyên dễ như trở bàn tay thao túng nguyên bản đối địch Tử Linh Kỵ Sĩ, đồng thời làm cái này tiên phong, bọn hải tặc không khỏi phát ra một trận hoan hô.

Thậm chí, sinh ra mấy phần 'Thuyền trưởng không gì không làm được' tư tưởng.

Tuy rằng rất ngu muội, nhưng đây chính là trung thành bắt đầu, ở hải tặc mà nói, đã rất tốt.

"Thuyền trưởng các hạ!"

Rolisa nhìn Phương Nguyên, trong con ngươi mang theo ý tứ khẩn thiết.

"Hừm, Yone, ngươi cùng Rolisa mang đội xuống. . . Chú ý, West Fred tốt nhất muốn sống, ta còn có một số việc muốn hỏi hắn!"

Phương Nguyên gật gù, rồi hướng Rolisa nói: "Ngươi yên tâm, cái kia buôn bán nô lệ, cuối cùng quyền xử trí ở trên tay ngươi!"

"Cảm tạ ngài, ta thuyền trưởng! Nếu như ngài trợ giúp ta hoàn thành báo thù, lấy mặt trăng danh nghĩa xin thề, Rolisa tất cả, đều sẽ đem thuộc về ngài!"

Nguyệt Tinh Linh trịnh trọng nói, trên tay không biết lúc nào nhiều một thanh tinh tế kiếm đâm, nhảy vào khoang tàu.

"Hống hống!"

Bọn hải tặc chen chúc mà vào, rất nhanh, trên boong thuyền liền có vẻ hơi vắng vẻ.

Ngoại trừ lượng lớn vết thương trắng bệch thi thể ở ngoài, chính là một ít người già yếu bệnh tật, cùng với Phương Nguyên.

"Danogus!"

Lúc này, hắn liền xoay người, tựa như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm cái này duy nhất còn theo hắn cao cấp thuỷ thủ: "Làm sao? Còn chưa động thủ sao? Đây chính là ngươi cơ hội tốt nhất!"

"Đầu nhi, ta không hiểu ngươi có ý gì?"

Danogus biến sắc: "Ngươi lẽ nào đang hoài nghi ta trung thành?"

"Không phải hoài nghi, mà là đã xác định!"

Mặc kệ lý lịch lại thế nào đi nữa làm giả, thân là Mộng Sư Phương Nguyên, đối với lời nói dối cảm ứng lại là nhạy cảm phi thường.

Bất luận Danogus nói cái gì, hắn đều có thể xác định, cái này Kiếm Sĩ Hoa Hồng, chính là West Fred xếp tới bên cạnh mình nằm vùng.

Đối phương dù sao ở cảng Huyết Tinh Mary cắm rễ một lúc lâu, có một ít bí ẩn quan hệ.

Bất luận Phương Nguyên làm sao nghiêm phòng tử thủ, cũng khó có thể bảo đảm mới chiêu mộ thủy thủ tuyệt đối sạch sẽ.

Nhìn thấy hắn ánh mắt kiên định, Danogus không khỏi cười khổ một cái: "Xác thực. . . Người ngoài cho rằng ta cùng West Fred không có tư giao, nhưng trên thực tế, hắn là của ta cố chủ! Cho ta năm ngàn kim Garon giá cao, để ta ẩn núp ở ngài trên thuyền, đợi đến cần thiết thời khắc lại phát động, nhưng lúc này, ta thay đổi chủ ý. . ."

Danogus một chân quỳ xuống, trịnh trọng nói: "Thực lực của ngài, ta khó có thể với tới, cũng có thể triệu hoán hàn băng, khống chế tử linh. . . Ngài vĩ đại, đã là đại hải tặc cấp bậc, ta. . . Kiếm Sĩ Hoa Hồng Danogus, đồng ý vĩnh viễn thần phục với ngài!"

Đối với hắn biểu diễn, Phương Nguyên lại là không ngạc nhiên chút nào.

Đây chính là hải tặc, một khi ngươi bày ra không ra đầy đủ khống chế lực, hoặc là đối mặt thất bại, bọn họ sẽ tàn nhẫn mà vứt bỏ ngươi!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 853: Lặn Xuống Nước

"Như vậy. . . Ngươi cho rằng, ta sẽ chọn tha thứ ngươi sao, Danogus?"

Một cái dựa dẫm siêu phàm vật phẩm khoe oai phàm nhân, vào lúc này Phương Nguyên trước mặt, xác thực cùng giun dế không có khác biệt gì.

"Sẽ , bởi vì ta rất hữu dụng!"

Danogus nói thật nhanh: "West Fred tổng cộng có mười lăm điều tàu buôn, hắn tối nay đi ra, đem chính mình phần lớn thực lực đều mang ra ngoài, cái này chiếc Nô Dịch hào là hắn duy nhất kỳ hạm, năm ngôi lớn thuyền buồm, có thể so với hải quân cấp ba Thiết giáp hạm, mà còn lại còn có bốn chiếc ba cột buồm thuyền buồm, ta chắc chắn thuyết phục trong đó hai vị thuyền trưởng, hướng về ngài quy hàng, chỉ cần bọn họ xác định West Fred đã không thể cứu vãn, còn lại hai chiếc cũng tất nhiên không chút do dự mà rời đi chiến trường!"

Phản loạn sau khi, hắn lập tức liền đem nguyên bản cố chủ bán đến phi thường hoàn toàn.

"Rất tốt, ngươi buông tay đi làm!"

Phương Nguyên vung vung tay.

Lúc này, khoang tàu phía dưới lại phát ra một tiếng hoan hô.

Yone cùng Rolisa, còn có Đồ Tể, Bill mấy cái hải tặc, áp hai người tới.

Một cái trong đó vừa đen lại mập, không phải buôn bán nô lệ lớn West Fred là ai?

Mà một người khác lại là khoác pháp sư bào Vong Linh pháp sư Jafa!

"Đầu nhi. . . Theo Tử Linh Kỵ Sĩ, chúng ta quả nhiên bắt được hai người này!"

Bill tràn đầy hưng phấn nói.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên tiến lên, khóe miệng lộ ra một tia vi diệu độ cong: "Lại gặp mặt, West Fred tiên sinh!"

"Roche! ! !"

West Fred gào thét, nhưng chưa kịp hắn mắng ra cái gì thô tục, liền bị Bill tay mắt lanh lẹ nhét vào một khối giẻ rách ngăn chặn miệng.

"Đem hắn cởi hết quần áo, treo ở cột buồm trên, làm cho tất cả mọi người đều biết West Fred thất bại!"

Phương Nguyên tự nhiên đã quyết định, lại nhìn bên cạnh Vong Linh pháp sư.

Ngoại trừ ma pháp ở ngoài, cái này hoàn toàn chính là một cái khô quắt khô gầy lão đầu, vạch trần sau khi, thoạt nhìn liền phảng phất một chiếc khô lâu.

"Còn có hắn , tương tự treo lên, thanh tỉnh một chút!"

Tuy rằng từ đối phương trong con ngươi toát ra một điểm xin tha tâm tình, nhưng Phương Nguyên vẫn là lãnh khốc ra lệnh.

Thu phục một cái siêu phàm người, tự nhiên rất có giá trị , bất quá, cái này Vong Linh pháp sư ngạo khí, vẫn phải là thật tốt mài một mài.

. . .

Sương mù tản đi.

Rất nhanh, nhờ ánh lửa cùng ánh trăng, hầu như tất cả thuyền biển, đều nhìn thấy cái kia bị treo lơ lửng ở cột buồm trên tên béo da đen cùng Vong Linh pháp sư.

West Fred, cái này hung danh chiêu nô lệ con buôn, ở cảng Huyết Tinh Mary hoành hành vô kỵ gia hỏa, lại bị lột thành quang heo, treo ở cột buồm trên.

Loại này uy hiếp vừa ra, dưới trướng hắn võ trang tàu buôn nhất thời rơi vào hỗn loạn tưng bừng.

Lúc này, Danogus lại nhân cơ hội đi chiêu hàng, quả nhiên khiến hai chiếc ba ngôi thuyền thuyền trưởng chủ động áp sát tới, hướng về Phương Nguyên đầu hàng.

"Pixar! Robert! Đồng ý làm vì các hạ hiệu lực!"

Hai cái thuyền trưởng đi tới Hồng Liên hào trên boong thuyền, hôn Phương Nguyên ủng.

"Các ngươi sẽ hiểu, mình làm ra cỡ nào lựa chọn chính xác , bởi vì chọn rời đi cái kia hai chiếc thuyền, sẽ vĩnh viễn chìm ở hải lý!"

Trên thực tế, West Fred có Râu Mép Đen hậu đài, nguyên bản các thuyền trưởng căn bản không thể phản bội.

Phương Nguyên không có Râu Mép Đen lớn như vậy uy danh , bất quá hắn hiện tại trực tiếp nắm giữ sinh tử quyền to, tự nhiên có tư cách nói lời này.

"Gió!"

Hắn nhẹ nhàng một chỉ, nguyên bản Hồng Liên hào lập tức gia tốc, ở gió trợ giúp phía dưới, dễ dàng dựa vào cái kia hai chiếc chuẩn bị rời đi thuyền buồm.

Ầm ầm ầm!

Chợt, vượt quá năm mươi ổ đại pháo tập lửa, trong nháy mắt liền đem cái này hai chiếc thuyền buồm oanh thành mảnh vỡ.

Nhìn thấy tình cảnh này Pixar cùng Robert hai cái thuyền trưởng, không khỏi mạnh mẽ nuốt một ngụm nước miếng, biết nếu như không phải sự lựa chọn của bọn họ, lúc này liền cùng những kia đút cá mập hải tặc một cái kết cục.

Cùng xa cuối chân trời Râu Mép Đen so với, đương nhiên muốn lựa chọn gần ngay trước mắt sinh tồn.

"Bắt đầu từ bây giờ, các ngươi chính là ta dưới trướng Tư Lược thuyền trưởng! Các ngươi cướp bóc chiến lợi phẩm ba phần mười, đem cống hiến cho ta, ta cũng sẽ dành cho các ngươi che chở!"

Trên thực tế, đây chính là thông hành hải tặc Hạm trưởng trong lúc đó quy củ.

Bình thường băng hải tặc, chỉ có một chiếc thuyền, mà hải tặc các hạm trưởng, ngoại trừ nắm giữ chính mình kỳ hạm ở ngoài, dưới trướng càng là có một nhánh đội tàu.

Cũng chỉ có đến một bước này hải tặc Hạm trưởng, mới thật sự là cướp biển.

Nguyên bản băng hải tặc Chương Ngư đã có hướng về phương diện này phát triển dấu hiệu, nhưng gặp phải Phương Nguyên, bị hắn không chút khách khí một cái tát vỗ trở lại.

Trải qua sau trận chiến này, nguyên bản yên lặng vô danh băng hải tặc Luyện Ngục, tất nhiên danh dương toàn bộ biển Ác Mộng.

Làm cái này đoàn trưởng Quỷ Thuật sư Roche, tự nhiên có chiêu mộ thuyền trưởng tư cách, trở thành danh xứng với thực cướp biển.

"Đầu nhi!"

Lúc này, Rolisa lại có phát hiện, ở Phương Nguyên bên tai hơi thở như hoa lan nói: "Ở West Fred kỳ hạm lao tù bên trong, chúng ta còn phát hiện một cái thú vị con mồi nha! Hì hì. . ."

"Sẽ không phải là. . . Elizabeth chứ?"

Phương Nguyên ngắm nhìn Wilson: "Tên đầy tớ này thương nhân, xuất hiện ở đến cướp bóc lúc, còn đem nữ nhân này mang theo bên người sao?"

"Chỉ sợ là!"

Wilson cười khổ nói: "Có lẽ hắn cảm thấy, chính mình kỳ hạm vô cùng an toàn, hoặc là còn có làm xong cái này phiếu sau khi, không có chuẩn bị trở về cảng Huyết Tinh Mary đây."

"Nói tóm lại, vị này xui xẻo Elizabeth tiểu thư, lại rơi xuống trong tay chúng ta!"

Phương Nguyên thờ ơ chỉ cươi cười: "Bất quá cũng không sao cả, cùng lắm thì đưa nàng lại bán một lần, hoặc là đợi đến cha nàng lên làm Solomon eo biển thuộc địa Tổng đốc sau khi, lại dùng nàng vơ vét lợi ích lớn hơn nữa."

"Đầu nhi. . . Vị này quý tộc tiểu thư rơi vào trên tay ngươi, thực sự là gặp vận rủi lớn!"

Rolisa con mắt nước long lanh, mang theo vẻ quyến rũ: "Không bằng. . . Đưa nàng giao cho ta, ở làm sao 'Giáo dục' nữ nô lệ trên, ta hiểu được rất nhiều. . ."

"Miễn!"

Phương Nguyên nguýt một cái: "Còn có, ta biết ngươi chân chính mong muốn, cái kia tên béo da đen liền quy ngươi!"

"Cảm tạ Đầu nhi!"

Rolisa vui sướng, mạnh mẽ cho Phương Nguyên liếc mắt đưa tình, ưỡn ngực, nhìn ra thấy chu vi hải tặc dồn dập nâng kỳ chào, lại liền vội vàng cúi đầu, không dám nhìn thêm cái này nữ nhân của lão đại một chút.

"Thuyền trưởng!"

Helga lúc này hét lớn: "Cisel thuyền, dựa vào lại đây!"

"Hả? Lá gan rất lớn. . ."

Formosa cái này thương nhân đêm nay làm tất cả, đều là có thể vòng có thể điểm.

Đồng thời, Phương Nguyên cảm giác được đối phương ngoại trừ trước thuốc nổ thuyền cạm bẫy ở ngoài, tất nhiên còn có cái khác đòn sát thủ.

Nếu không thì, cũng quá thẹn với danh hiệu lớn như vậy.

Ầm ầm ầm!

Lúc này, đối diện kỳ hạm tới gần, mở ra ba pháo, đều là loại kia không đạn pháo mừng, đại diện cho hải tặc gặp mặt lễ tiết.

"Đáp lễ!"

Phương Nguyên gật gù, phủ thêm áo gió, mang theo hải tặc thuyền trưởng mũ, đi tới mũi tàu, nhìn thấy cái kia Cisel Đại thương nhân Formosa.

"Quỷ Thuật sư Roche?"

Ở rất nhiều hộ vệ chen chúc dưới, Formosa đứng ở chính mình thuyền thuyền xuôi theo trên, ngả mũ chào: "Cảm tạ ngươi cứu viện!"

Mặc dù biết Phương Nguyên hôm nay tới đây , tương tự là không có ý tốt,

nhưng hắn đương nhiên sẽ không nói toạc.

Dù sao, trước băng hải tặc Chương Ngư, lại thêm vào West Fred, đầy đủ đem băng hải tặc Luyện Ngục đút đến no no, hoặc là nói, đã ăn no rồi.

Ăn no mãnh thú, chung quy so với bị đói mãnh thú muốn an toàn một điểm.

Lại nói , làm cái này một tên thành công Đại thương nhân, hắn tự nhiên nắm giữ không chỉ một tấm át chủ bài.

"Trên đầu môi hứa hẹn thật giống như lông chim như thế nhẹ, nếu như ngươi thật sự nghĩ cảm tạ ta, không bằng đưa ta mấy đại hòm kim tệ, hoặc là đem phía dưới tên đại gia hỏa kia kêu lên đến. . ."

Phương Nguyên cười to, tiếng nói xa xa truyền ra.

"Cái gì?"

Lúc này, kinh ngạc một phương trái lại biến thành Formosa.

"Không hổ là Quỷ Thuật sư!"

Hắn miễn cưỡng nở nụ cười hai lần, vỗ tay một cái.

Rầm!

Trên mặt biển trứu nổi sóng, một vệt bóng đen hiện lên, tựa như nhô lên một cái núi nhỏ, lượng lớn dòng nước tràn ra.

Đồ Tể đám người nhất thời hét lên kinh ngạc.

Bởi vì từ đáy biển nổi lên đi ra, rõ ràng là một chiếc ba ngôi thuyền buồm!

Đối phương hiện ra một loại trôi chảy giọt nước mưa hình, trước dĩ nhiên vẫn ẩn núp ở đáy biển , liền ngay cả nắm giữ lớn con bạch tuộc băng hải tặc Chương Ngư đều không có phát hiện!

"Siêu phàm thuyền!"

Wilson trước tiên hét lên kinh ngạc: "Cái này dĩ nhiên là một chiếc nắm giữ lặn xuống nước năng lực luyện kim ma pháp thuyền!"

Có thể nói, ở bên trong đại dương, loại này thuyền chính là hải tặc mộng tưởng đỉnh cao. Cũng là cao nhất lực lượng đại biểu!

Tuy rằng chỉ là một chiếc ba ngôi thuyền, nhưng giá trị, e sợ hai chiếc Hồng Liên hào đều không thể với tới!

"Thực sự là một cái đẹp đẽ mỹ nhân, không biết tên của nó là?"

Đối với loại ma pháp này luyện kim thành tựu tối cao, Phương Nguyên cũng cảm thấy rất hứng thú.

Đồng thời cũng biết Formosa dựa dẫm nơi.

Dù là cuối cùng đại bại thua thiệt, có cái này chiếc siêu phàm thuyền tồn tại, hắn cũng có thể lấy toàn thân trở ra.

West Fred dù là nổi trận lôi đình, cũng chỉ có thể nhìn xem, băng hải tặc Chương Ngư ở trong, cũng là một con bạch tuộc lớn miễn cưỡng có truy kích năng lực.

Cho tới bây giờ băng hải tặc Luyện Ngục, càng là nắm Formosa không có bất kỳ biện pháp nào.

"Mỹ Nhân Ngư hào!"

Formosa tự hào nói: "Tuy rằng nàng còn còn kém rất xa những kia Truyền Kỳ thuyền hải tặc, nhưng chính là dựa vào nó, ta mới có như bây giờ thành tựu!"

"Xác thực!"

Phương Nguyên gật gù, trong ánh mắt tỏa ra ánh sao.

Đối với loại này luyện kim ma pháp thuyền, hắn tự nhiên vô cùng có hứng thú.

Lúc này, thậm chí có đem cái này chiếc Mỹ Nhân Ngư hào tách rời, thăm dò bí mật trong đó mật ý nghĩ.

Bất quá, tuy rằng hắn có tự tin, có thể mang tách rời Mỹ Nhân Ngư trở lại bình thường, đồng thời vật liệu đầy đủ, lại phỏng chế một chiếc đi ra đều không có vấn đề, nhưng dùng cái mông muốn nghĩ cũng biết, thật sự đưa ra yêu cầu này, Formosa e sợ sẽ lập tức trở mặt.

"Vì cảm tạ chư vị, chỉ là lễ vật, xin hãy nhận lấy!"

Formosa có chút không chịu được Phương Nguyên nhìn Mỹ Nhân Ngư ánh mắt, vội vã ho khan xuống, dời đi sự chú ý.

Chợt, mấy cái rương lớn, liền bị cường tráng thủy thủ giơ lên, đưa đến Phương Nguyên trên soái hạm.

"Ta liền yêu thích phóng khoáng bằng hữu, hi vọng ta lần sau có cơ hội hợp tác!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên chỉ có thể thở dài một tiếng, để thủ hạ đem lễ vật thu rồi, nhìn theo Formosa đội tàu rời đi.

"Đầu nhi, bên trong rương đều là kim tệ. . . Cái này thương nhân thật sự có tiền!"

Bill kiểm tra xuống, thoải mái ở Phương Nguyên bên tai nói.

"Ừm. . . Các ngươi phân đi!"

Phương Nguyên vung vung tay, mặc kệ dưới đáy hải tặc hoan hô, từ West

Fred quần áo bên trong, lấy ra một tấm tàn tạ tàng bảo đồ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 854: Tư Lược Thuyền Trưởng

Cái này tấm bản đồ kho báu chỉ là tàn phiến, phía trên lại lập loè một tia siêu phàm vật phẩm ánh sáng, có chứa vĩnh viễn không bao giờ tổn hại đặc tính.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, vẫn là nó tự mang vận mệnh chúc phúc, cuối cùng cùng huynh đệ của nó đám người đoàn tụ.

Lúc này, Phương Nguyên nắm ra bản thân cái kia phân, hai tấm bản đồ kho báu tàn phiến, trong nháy mắt phát ra mờ mịt ánh sáng, chỗ hổng nơi từng tia tia giấy tuyến phảng phất sống lại giống như, lẫn nhau quấn quanh, xoắn xuýt. . . Cuối cùng hóa thành một mở lớn phân tàng bảo đồ.

"Hả?"

Phương Nguyên hơi hơi kinh ngạc.

Bởi vì chiếm được West Fred phần bản đồ kho báu này, rõ ràng so với buổi đấu giá trên lớn một khối.

Lúc này cùng trên tay mình mảnh vỡ hợp nhất, đã có thể thấy được một ít cụ thể tuyến hàng hải, cần mượn đặc biệt hải lưu cùng địa hình, đến nơi nào đó.

"Chẳng trách West Fred đối với cái này tàng bảo đồ coi trọng như vậy. . . Nguyên lai trên tay hắn, còn có mặt khác một khối!"

"Lúc này, phần bản đồ kho báu này, hắn là chỉ kém cuối cùng một phần!"

Có West Fred vô tư giúp đỡ, Phương Nguyên ở sưu tập tàng bảo đồ nhiệm vụ trên đại đại đi tới một bộ, hoàn thành hi vọng rất cao.

"Năm đó Solo hải tặc, nhưng là chiếm giữ Solomon eo biển, tùy ý cướp đoạt đông tây phương của cải, bất kỳ thông qua thuyền, đều phải cho bọn họ nộp thuế. . . Như vậy một hải tặc đoàn trịnh trọng việc lưu lại bảo tàng. . ."

Phương Nguyên khóe miệng nhếch lên.

"Đầu nhi, chúng ta đón lấy nên làm gì?"

Hồng Liên hào trên, tất cả cao cấp thuyền viên tụ tập cùng nhau, hướng về Phương Nguyên làm lễ chào hỏi, phảng phất ở nhìn một cái sống sờ sờ Thần Chi.

"West Fred là Râu Mép Đen người, chúng ta động hắn, xác thực có chút phiền phức. . ."

Phương Nguyên nhìn chung quanh một vòng: "Bởi vậy. . . Chúng ta trực tiếp đi ngang qua biển Ác Mộng, về phía trước hướng về phương đông hoàng kim tuyến hàng hải xuất phát, chỉ cần đến biển Hoàng Kim, Hải Tặc vương tử phạm vi thế lực bên trong, liền căn bản không sợ!"

Râu Mép Đen chỉ là biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc, mà biển Hoàng Kim thì lại là thuộc về Hải Tặc vương tử thế lực.

Hai cái này đại hải tặc nguyên vốn là có ma sát, Hải Tặc vương tử sẽ đáp ứng Râu Mép Đen giúp hắn bắt người mới là một chuyện cười.

"Lần này chúng ta mạnh mẽ kiếm lời một bút, đợi đến biển Hoàng Kim thật tốt tu dưỡng một thoáng, chợt liền hướng Hải Tặc vương thành xuất phát!"

Phương Nguyên sớm có quyết định.

Hải Tặc vương thành, đây là đông tây phương giao lưu to lớn nhất trạm trung chuyển, cũng là tất cả hải tặc trong lòng thánh địa.

"Hống hống!"

Nghe được tin tức này, tất cả hải tặc lập tức phát ra hoan hô.

"Bill, ta bổ nhiệm ngươi làm vì Nô Dịch hào thuyền trưởng!"

Phương Nguyên đơn đao rút ra, ở mấy tên thủ hạ trên bả vai hơi điểm nhẹ: "Wilson trở thành Hồng Liên hào lái chính, Đồ Tể cùng Oneear, phân biệt đến Pixar cùng Robert trên thuyền, đảm nhiệm đại Phó chức vị! Trở lên mấy người, hưởng thụ toàn bộ hạm đội chiến sau tổng thể chia hoa hồng quyền lực."

"Cảm tạ ngài, Đầu nhi!"

Bill mấy người liền vội vàng hành lễ, trong ánh mắt đều phảng phất có lửa.

Cho tới Pixar cùng Robert , làm cái này mới vừa đầu hàng người, lại không dám có cái gì ý kiến phản đối.

Đồng thời, Phương Nguyên căn bản sẽ không cho bọn họ bất cứ cơ hội nào, phái giám quân là tất yếu, cái kia Oneear, cũng là lúc trước Trào Tiếu Điểu hào thuyền viên, nhóm đầu tiên nhờ vả Phương Nguyên, lúc này tự nhiên dành cho đề bạt.

Có bọn họ, lại đem Yone, Rolisa mấy cái cao cấp chiến lực phân tán giám sát, một nhánh nho nhỏ hạm đội hải tặc coi như xây dựng lên đến rồi.

Lúc này Phương Nguyên, cũng có thể lấy hoàn toàn xứng đáng tự xưng là hải tặc Hạm trưởng!

Đây tuyệt đối xem như là bên trong đại dương đại nhân vật, thanh danh lan xa, nếu như đi tới, chính là Râu Mép Đen, Hải Tặc vương tử như vậy một phương hải tặc Tổng đốc, cùng quốc vương địa vị cũng không có khác biệt gì.

. . .

Ngày thứ hai, thái dương xuất hiện.

Phương Nguyên ở trên boong thuyền dùng bữa sáng, Rolisa tốt giống như thị nữ chờ ở bên trên.

"Tốt, đem bọn họ buông ra đi!"

Liếc mắt cột buồm, Phương Nguyên trực tiếp hạ lệnh.

West Fred chỉ là cái bình thường thương nhân, mà Jafa cũng là pháp sư, không phải chiến sĩ.

Bị treo một đêm, thổi một buổi tối gió biển, đợi đến bị buông ra lúc, đã là cùng bãi bùn nhão như thế.

"Rolisa, West Fred liền giao cho ngươi. . . Tùy tiện ngươi xử trí như thế nào, đương nhiên, ở cuối cùng giết trước hắn, ta hi vọng ngươi có thể từ trong miệng hắn thu được một ít thứ hữu dụng đi ra, tỷ như, hắn tài sản, cùng với Râu Mép Đen thế lực phân bố, hoặc là cái khác bí mật. . ."

Phương Nguyên ưu nhã cầm lấy một tấm trắng khăn ăn lau lau miệng, bình tĩnh mà nói.

"Đầu nhi, xin ngài yên tâm, lấy bộ tộc vinh dự đảm bảo, ở chúng ta Nguyệt Tinh Linh nghệ thuật phía dưới, hắn sẽ ngay cả mình mấy tuổi chuyện đái dầm đều muốn nói ra!"

Rolisa tiến lên, nhấc theo West Fred, trong mắt có cừu hận thấu xương.

Thấy cảnh này Jafa, càng thêm hàm răng run lên lên.

"Tốt, tên của ngươi!"

Phương Nguyên ở trên cao nhìn xuống, nhìn co lại thành một đoàn Vong Linh pháp sư.

"Ja. . . Jafa!"

Cái này đáng thương pháp sư nỗ lực đã lâu, rốt cục miễn cưỡng có thể nói ra hoàn chỉnh lời nói đến: "Đến từ Dadaco bộ lạc. . ."

"Rất tốt!"

Phương Nguyên gật đầu, có thể thấy, cái này pháp sư, lúc này đã bị xoá sạch tất cả ngạo khí, quả thực là hỏi gì đáp nấy.

Mà cái kia bộ lạc, vừa nghe chính là thổ dân xưng hô, nói không chắc còn bảo lưu ăn người thói quen.

Bất quá hơi chút suy nghĩ, lại rất là bình thường , bởi vì bản thân đặc tính, Vong Linh pháp sư miễn không được muốn cùng thi thể, tử linh, vong hồn giao thiệp với, ở bất kỳ văn minh quốc gia, loại hành vi này đều tất nhiên gặp phải đuổi đánh tới cùng.

Nhưng ở những kia ăn người tộc mọi trong bộ lạc, nhưng không có bất cứ vấn đề gì.

Bởi vậy, một ít cùng hung cực ác vu thuật, ở đại lục Ofail từ lâu trở thành cấm kỵ, trái lại ở mỗi cái ăn người thổ trong bộ lạc đại hành kỳ đạo, chính là cái đạo lý này.

"Jafa. . . Ngươi mạo phạm ta, nhưng ta là nhân từ, quyết định tha thứ tính mạng của ngươi, ngươi cần lấy thân phận đầy tớ vì ta phục vụ một năm, một năm sau khi, ngươi đem thu được thuyền trên cao cấp thuyền viên như thế đãi ngộ, mãi đến tận chuộc lại tội nghiệt của ngươi mới thôi. . . Có ý nghĩa gì sao?"

Phương Nguyên uống ly rượu đỏ, nhàn nhạt nói.

"Lấy U Linh thuyền danh nghĩa khởi sự, Jafa tiếp thu điều kiện như vậy, nếu như vi phạm lời thề, nguyện U Linh thuyền truy sát ta!"

Jafa vội vã bò lên, lấy một loại phục sát đất lễ tiết nói.

"Rất tốt, dẫn hắn xuống, trị cho hắn một thoáng!"

Phương Nguyên khoát tay chặn lại.

U Linh thuyền, ở rất nhiều Vong Linh pháp sư cùng Tử Linh hệ ở trong, nắm giữ địa vị chí cao vô thượng.

Thậm chí có đồn đại, U Linh thuyền đi về Minh giới cùng nhân gian, thế giới này có tất cả Tử Linh hệ siêu phàm năng lực, đều là từ trên thuyền lưu truyền tới.

Bởi vậy, đối với những kia Vong Linh pháp sư mà nói, U Linh thuyền, chính là tín ngưỡng của bọn họ.

Coi đây là danh nghĩa xin thề, cùng những kia tín đồ lấy bọn họ thần linh làm vì thề cũng không có khác biệt gì.

. . .

Mấy ngày sau, Inceman, hoàng gia hải cảng.

Hai chiếc tàn tạ thuyền hải tặc, ở tràn ngập đề phòng bảo hộ bên trong, chậm rãi dựa vào bến tàu.

"Orlando Kirk?"

Orlando một thoáng thuyền, liền nhìn thấy một đám bưng đâm thương hải quân xông tới.

Dẫn đầu một tên mang màu bạch kim tóc giả hải quân giáo quan, nhưng là nhanh chân tiến lên, lấy một loại khinh bỉ ánh mắt nhìn từ trên cao xuống mà nhìn cái này quần dơ bẩn hải tặc, trong con ngươi có không che giấu nổi căm ghét.

Nhưng mà, trầm mặc chỉ chốc lát sau, vẫn là lấy ra một quyển giấy bằng da

dê, trên dưới cầm trong tay, lớn tiếng thì thầm: ". . . Lấy nữ vương danh nghĩa, đặc xá trước ngươi sai lầm, đồng thời, chỉ cần ngươi không xâm phạm vĩ đại Inceman vương quốc lợi ích, nữ vương đem bảo đảm ngươi hợp pháp quyền lợi, cũng trao tặng ngươi Tư Lược quyền lực, này lệnh!"

"Ca ngợi nữ vương!"

Orlando môi nhếch, cũng không biết chính mình như thế làm là đúng là sai, tiếp nhận xá lệnh.

"Orlando, bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là Inceman Tư Lược thuyền trưởng. . ."

Cái này hải quân giáo quan vẫn là cau mày, dùng lạnh lẽo giọng nói: "Ta sẽ nhìn chằm chằm ngươi. . . Một khi ngươi có vi phạm pháp lệnh hành vi, ta sẽ lấy nữ vương danh nghĩa, đưa ngươi cùng ngươi cái kia chiếc buồn nôn thuyền đưa vào đáy biển. . ."

". . ."

Orlando khẽ cắn răng, trầm mặc không nói.

Nương nhờ vào Inceman, trở thành Tư Lược thuyền trưởng, không chỉ có là hệ thống nhiệm vụ, đã trải qua hắn đắn đo suy nghĩ.

Dù sao, chính thức quốc gia lực lượng dù như thế nào, cũng so với đơn bạc băng hải tặc cường đại, đặc biệt Inceman đại dương như thế này đại quốc, dù là Râu Mép Đen cũng không dám dễ dàng trêu chọc.

Bọn hải tặc phần lớn đều là một đám không có căn cơ gia hỏa, trải qua không nổi thất bại.

Tựa như lần này, Orlando mất đi chính mình tọa hạm cùng phía trên của cải, bản thân lại bị đánh bại, tiếng tăm tổn thất lớn, liền nương nhờ vào hắn hải tặc đều chạy hơn nửa, lại cũng không đủ kim Garon đến chiêu mộ thủy thủ. . . Lâu

dài dĩ vãng, chính là một cái khó giải chết tuần hoàn.

Hắn nếu muốn trong thời gian ngắn nhất khôi phục thực lực, chỉ có nương nhờ vào một phương đại thế lực.

Mà Inceman, không thể nghi ngờ của cải dày nhất. Chỉ là xử lý rác rưởi giống như, đem một ít đào thải xuống đến quân dụng trang bị cho bọn họ, cũng đủ để khiến bọn hải tặc từng cái từng cái vui mừng khôn xiết, trang bị đến tận răng.

"Orlando tiên sinh, bắt đầu từ hôm nay, Donald cố vấn đem đảm nhiệm các ngài những thứ này Tư Lược thuyền trưởng cùng Inceman hoàng gia hải quân người trung gian. . ."

Hải quân hoàn thành những thứ này sau khi, lập tức vội vội vã vã đi rồi, còn lại một cái thương nhân, lại là cười rạng rỡ.

"Donald cố vấn? !"

Orlando vứt ra một viên kim Garon.

"Vị đại nhân này là công tước Ham cố vấn, quốc nội có tiếng nhà kinh tế học, nghe đồn. . . Cái này Tư Lược cho phép lệnh, cũng là hắn vào cung sau khi, biện luận thắng rất nhiều học giả, nữ vương cùng thủ tướng mới cuối cùng quyết định tiến hành!"

Được đến tiền boa thương nhân biết gì nói nấy.

"Đó thật là một cái ghê gớm người a!"

Orlando chỉ cươi cười, trong lòng ý cảnh giác nổi lên.

Donald chỗ làm việc, ngay khi bến tàu trên một toà kiến trúc bên trong.

Nhưng khi Orlando nhìn thấy kiến trúc bên trên cái kia cực kỳ nhìn quen mắt

huy ký sau khi, con ngươi lại là mạnh mẽ co rụt lại.

"Cái kia tiêu chí. . . Là có ý gì?"

Hỏi ra lời này lúc, Orlando trái tim phù phù bình thường nhảy loạn, phảng phất lại trở về cái kia được đến hệ thống buổi tối.

"Há, đó là Donald cố vấn tín ngưỡng Mộng Binh chi chủ huy ký!"

Đồng hành thương nhân không để ý lắm nói: "Donald cố vấn tín ngưỡng rất là thành kính, đồng thời đối với thúc đẩy vị này tồn tại truyền bá tận hết sức lực. . . Bởi thanh danh của hắn, đã có mấy người lựa chọn tín ngưỡng vị này mới xuất hiện Mộng Binh chi chủ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 855: Chấn Động

"Mộng Binh chi chủ!"

Orlando lặp lại niệm vài câu, phảng phất muốn đem danh tự này khắc ở đáy lòng.

"Xin mời!"

Thương nhân kéo ra cửa lớn, làm một cái thỉnh thủ thế.

Orlando hít sâu một cái, đi vào phòng khách.

"Orlando thuyền trưởng?"

Đại sảnh rất là trống trải, đối diện trên vách tường mang theo một tấm gấu đen da, còn có hai cái tiêu chế tốt con nai đầu tiêu bản.

Một tên mọc ra một đầu lông xanh người trung niên, chính ăn mặc hoa bào, nhàn nhã hướng về cà phê bên trong thêm đường cát cùng sữa bò.

Lúc này ngẩng đầu lên, hướng về phía Orlando xán lạn nở nụ cười: "Pandan đặc sản cà phê, có muốn tới hay không một chén?"

"Cảm tạ, Donald các hạ!"

Orlando không chút khách khí cầm lấy cốc cà phê, trực tiếp ngồi xuống ghế, ngưng thần đánh giá Donald.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều có một ít đồng loại cảm giác.

Dù sao, bọn họ không chỉ có đều là người làm phép, càng thêm cùng Phương Nguyên cái này Mộng Binh chi chủ có không ít quan hệ.

"Hiện tại hắn là gọi ta là Donald hiệp sĩ. . ." Donald sửa lại một thoáng Orlando nhỏ sai lầm: "Ta mới vừa bị nữ vương sắc phong làm huân tước, đương nhiên, trước mắt tin tức còn không làm sao truyền ra."

"Được rồi. . . Donald hiệp sĩ, bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là ta cùng hải quân người trung gian sao?"

Orlando không ngừng xem kỹ Donald.

Đương nhiên, hắn muốn hỏi càng nhiều có quan hệ Mộng Binh chi chủ sự tình , bất quá cố nén.

"Đúng, trước mắt, vì duy trì chúng ta vương quốc hải dương bá quyền, bức thiết cần như thuyền trưởng như ngươi dạng này nhân tài gia nhập. . ."

Donald nói tới rất trực tiếp: "Chúng ta cần các ngươi ngăn chặn đại lục Ofail trên quốc gia hải dương thăm dò, đặc biệt Cisel, bọn họ phát triển được quá nhanh! Đương nhiên, lúc cần thiết, chúng ta cũng cần các ngươi lấy dân lực lượng thân phận, hiệp trợ hải quân, vây quét một số hải tặc, tỷ như Râu Mép Đen!"

"Râu Mép Đen, ha ha. . . Ta không có nghe lầm sao? Chẳng lẽ ngày hôm nay là lừa dối chi thần ngày lễ?"

Orlando khuếch đại nhảy lên, chợt không chút khách khí từ rổ bên trong móc ra một cái táo tây đến, lanh lảnh gặm một cái: "Ngươi biết Râu Mép Đen thực lực chân chính sao? Hắn nhưng là biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc, dưới trướng có một nhánh vượt quá vạn người hải tặc đại quân, có ba cái đảo quốc trực tiếp vì hắn phục vụ, được hắn khống chế, vẫn là gần biển lớn nhất buôn bán nô lệ, càng có cái kia một chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc —— Quái Thú hào! Cho dù Inceman hoàng gia hạm đội xuất kích, ở biển Ác Mộng cũng không nhất định là

Râu Mép Đen đối thủ!"

"Cảm tạ ngài thuyết minh, Orlando tiên sinh, ngài đối với Râu Mép Đen hiểu rất rõ sao?" Donald khinh thường nở nụ cười, đứng dậy: "Nhưng ngươi đối với hoàng gia hải quân lý giải, lại là quá mức nông cạn, thậm chí còn là dừng lại ở năm năm trước, đến. . . Để ta mang ngươi xem một vài thứ!"

Hắn đứng lên, phủ thêm áo khoác, mang theo Orlando đi tới bến tàu một bên khác.

Nơi này ngừng đều là quân hạm, trên đường có lượng lớn thuỷ binh kiểm tra, nếu không là Donald đưa ra thân phận của chính mình, Orlando phỏng chừng chính mình căn bản lẻn vào không tiến vào.

"Tê tê. . ."

Mà đến địa phương, nhìn thấy cái kia từng chiếc từng chiếc sắt thép cự hạm sau khi, Orlando duy nhất có thể làm, chính là hút vào hơi lạnh.

Xuất hiện ở trước mặt hắn, là từng chiếc từng chiếc cực lớn đến cực điểm sắt thép thuyền, phóng xuống cực lớn âm ảnh, che kín bầu trời, phảng phất gò núi như thế, áp bức chúng sinh.

"Lớn như vậy. . . Lớn như vậy thuyền, dùng đều là sắt thép, làm sao có khả năng không chìm vào đáy biển, lẽ nào đều là ma pháp thuyền? Không. . . Không đúng. . . Chúng nó trên người không có một chút nào pháp thuật khí tức. . ."

Orlando lẩm bẩm, ánh mắt si mê, lại mang theo hết sức phức tạp tâm tình.

Lúc này đại dương trên thuyền, ngoại trừ những kia đặc thù truyền kỳ tàu chiến ở ngoài, cho dù là lớn nhất cấp một Thiết giáp hạm, cũng bất quá dài trăm mét, trọng tải ba ngàn tấn, tốc độ không vượt quá 20 đoạn.

Loại này tiêu chuẩn, đã là bảy ngôi lớn thuyền buồm, lúc này bên trong đại dương bình thường chất gỗ thuyền buồm cực hạn!

Nhưng nơi này đây? Tùy tùy tiện tiện một chiếc thuyền, liền vượt quá dài 150 mét, trọng tải ở hai vạn tấn trở lên, thân chiến hạm càng là so với chất gỗ thuyền buồm không biết khổng lồ bao nhiêu.

Tùy tiện lấy ra một đôi so với, cũng như cùng thanh niên khỏe mạnh cùng tiểu hài tử như thế.

"Không thể. . . Cho dù sắt thép làm thuyền không chìm xuống, nó động lực đây. . ."

Orlando không hổ là lão hải tặc, lại nhìn thấy một cái thực tế nhất vấn đề.

Hải chiến ở trong, tốc độ cực kỳ trọng yếu, chỉ cần tốc độ hơn người một bậc, liền có thể đánh có thể trốn, vững vàng nắm quyền chủ động.

Nếu không thì, chính là đem chính mình không công đưa đến kẻ địch trước mặt.

"Ngươi. . . Có nghe qua máy chạy bằng hơi nước sao?"

Donald cười ha ha: "Vì ứng đối thuộc địa ngày càng mở rộng sinh sản nhu cầu, chúng ta Inceman đối với máy chạy bằng hơi nước nghiên cứu, tuyệt đối là đại lục trên xếp đầu một cái , còn lúc này tàu chiến đi tới động lực, như thế nói cho ngươi đi, khi chúng nó chạy ngay sau đó , căn bản không cần thủy thủ mái chèo, đương nhiên, đổi một cái phương thức tới nói có lẽ ngươi càng thêm rõ ràng một điểm. . . Đó chính là, chúng nó tốc độ, phổ biến đều ở 20 đoạn trở lên, 25 đoạn cũng là tầm thường! Có lẽ không đuổi kịp Hải Tặc vương tử 'Lưu Lãng Giả hào', nhưng Quái Thú hào tuyệt đối chạy không thoát. . ."

Donald tự tin giải thích.

Orlando nhắm mắt lại, hít sâu một cái.

Chỉ là nhìn thấy những kia thuyền trên bao trùm thiết giáp, hắn cũng đã biết

cùng bình thường hải tặc hải chiến kết quả, nếu như tốc độ lại nhanh như vậy, không nghi ngờ chút nào, trên biển thế lực, sắp nghênh đón một làn sóng lớn xáo bài.

Mà quyền chủ động, liền nắm giữ ở Inceman trong tay!

Hơi nước tàu chiến bọc thép xuất hiện, chính là đại dương này bá quyền vương quốc, hướng về tân thế giới phát ra rít gào!

Bọn hải tặc nhàn nhã tháng ngày, đã qua quá lâu, một cái hoàn toàn mới thời đại, sắp xảy ra!

"Ha ha. . ."

Orlando trầm mặc một lúc lâu, đột nhiên phát ra một trận cười to: "Ha ha. . . Rất tốt! Quỷ Thuật sư Roche, ngươi chờ ta. . . , sẽ không quá lâu, ta sẽ một lần nữa đứng ở trước mặt ngươi!"

. . .

"Đầu nhi, căn cứ trước chúng ta ngừng này cái cảng hải tặc trên được đến tình báo, ngươi tiền thưởng đầy đủ lật gấp ba, đến ba vạn viên kim Garon a!"

Biển Ác Mộng.

Hồng Liên hào xông lên trước, Nô Dịch hào, còn có cái khác hai chiếc thuyền buồm theo ở phía sau, buồm kéo mãn, miễn cưỡng chạy ra 17 đoạn tốc độ.

Trên boong thuyền, Wilson hướng về Phương Nguyên cung kính mà bẩm báo.

"Ừm. . ."

Phương Nguyên nằm ở ghế dựa mềm trên, mũ che khuất nửa bên mặt, tùy ý

phản ứng một tiếng, có vẻ rất là tẻ nhạt.

Tuy rằng đang bình thường hải tặc trong mắt cái này tốc độ đã rất nhanh, nhưng theo Phương Nguyên, cùng rùa đen bò cũng không có khác biệt gì.

"E sợ. . . Đợi đến Inceman hoàn toàn mới chế tạo hơi nước tàu chiến bọc thép đi lính, toàn bộ thế giới đều phải kinh sợ chứ?"

Máy chạy bằng hơi nước cũng không phải là Inceman đặc sản, thậm chí , liền ngay cả hơi nước tàu chiến đều là như vậy.

Nhưng không nghi ngờ chút nào, cái này trên biển cường quốc, là ở hơi nước trang giáp hạm phương diện này đi được sâu nhất, xa nhất.

Bởi vậy tạo thành trước tiên phát ưu thế, đã đầy đủ đem đối thủ cạnh tranh đám người quăng tới hai ba năm —— cái này cơ bản cũng là một chiếc hơi nước tàu chiến từ bắt đầu kiến tạo đến hạ thuỷ thời gian hao phí, dù là ma pháp, cũng không cách nào cứu lại thực lực tổng hợp lạc hậu.

Thay lời khác mà nói, cho dù hiện tại lấy tới Inceman toàn bộ thợ thủ công, thiết kế đồ chỉ, thậm chí đem nhà xưởng đều toàn bộ di chuyển lại đây, cũng là hoàn toàn không kịp.

"Nếu như là kiếp trước thế giới kia, dựa vào cái này ưu thế thật lớn, lại thêm vào kỹ thuật phong tỏa cùng chính sách chống đỡ, đầy đủ hoàn toàn đặt vững Inceman đế quốc trên biển địa vị, đem bá quyền duy trì mấy chục năm. . . Nhưng rất đáng tiếc, đây là một cái tràn ngập siêu phàm lực lượng thế giới! Cho dù là hơi nước tàu chiến bọc thép, có cũng không bằng siêu phàm thuyền lực lượng. .. Bất quá, thắng ở có thể lượng sinh, đây chính là ưu thế tuyệt đối."

Inceman tích trữ nguồn sức mạnh này bộc phát ra, đánh cho tàn phế một tên hải tặc Tổng đốc, không có vấn đề chút nào.

Phương Nguyên phỏng chừng, cũng gần như là lúc, để Donald lại cầm một

quyển Hải quyền luận đi ra.

"Bàn về đến, Inceman hoàng gia hải quân phát uy, cái thứ nhất xui xẻo, tuyệt đối là Râu Mép Đen!"

Dù sao hoàng kim tuyến hàng hải khối thứ nhất, chính là biển Ác Mộng, Râu Mép Đen cái này biển Ác Mộng Tổng đốc , căn bản chạy không thoát, cũng không thể chạy!

Một khi có chính mình hậu cần khởi nguồn, tuy rằng chiến tranh tiềm lực tăng lên rất nhiều, nhưng cũng mất đi nguyên bản hải tặc linh hoạt tính cơ động.

Liền tỷ như Râu Mép Đen chính mình, cho dù có một nhánh hơn vạn hải tặc đại quân, nhưng nếu như mất đi cái kia mấy cái đảo quốc, liền khẳng định không nuôi nổi cái này hơn vạn hải tặc, tan vỡ là kết cục duy nhất.

"Cái này nguy hiểm lúc, Râu Mép Đen còn muốn cùng Hải Tặc vương tử giao chiến, đến cùng là vì cái gì?"

Phương Nguyên trầm ngâm.

Không nên xem thường bất luận cái nào hải tặc Tổng đốc.

Tuy rằng hơi nước tàu chiến bọc thép tình báo là cơ mật, nhưng Râu Mép Đen thần thông quảng đại, tổng có thể lấy được một ít mơ hồ tin tức.

Vào lúc này, còn mạo hiểm cùng Hải Tặc vương tử trở mặt —— đương nhiên, cái này có thể là bởi vì túc thù nguyên nhân, dừng không được đến rồi, nhưng khi bên trong động cơ cũng thực tại còn chờ thương chước.

"Chẳng lẽ, Râu Mép Đen là muốn từ Hải Tặc vương tử nơi đó cướp đoạt một ít lãnh địa, ở biển Hoàng Kim kinh doanh đường lui. . . Hay hoặc là, Hải Tặc vương tử nắm giữ bộ phận hơi nước tàu chiến bọc thép huyền bí, nhưng không muốn giao dịch, bởi vậy chọc giận Râu Mép Đen?"

Hải Tặc vương tử Edward!

Hắn là biển Hoàng Kim hải tặc Tổng đốc, nghe đồn là một tên vô cùng giàu có mị lực người tuổi trẻ, nét cười của hắn, có thể làm Mỹ Nhân Ngư đều sâu sắc mê say.

Đồng thời, Edward lái kỳ hạm —— Lưu Lãng Giả hào, cũng là một chiếc truyền kỳ hải tặc danh hạm, nghe đồn phía trên có Tốc thần chúc phúc, có thể làm nó chạy ra vượt qua tất cả tàu chiến tốc độ.

Nắm giữ Lưu Lãng Giả hào Edward, liền giống như trong gió Tinh linh giống như, tự do mà tùy tính.

Chuyện đương nhiên, một cái người như vậy, cho dù có chút thủ hạ, lực liên kết cùng tổ chức độ tất nhiên không bằng Râu Mép Đen đội tàu.

Bởi vậy, cho dù có một ít cái khác thế lực chống đỡ cùng bàn luận, ở cái này tràng Hải Tặc vương tử cùng Râu Mép Đen đấu võ bên trong, Edward vẫn là rơi xuống nhập hạ phong.

Nằm ở loại này tình trạng phía dưới Hải Tặc vương tử, đối với mới gia nhập sinh lực, nên so sánh hoan nghênh chứ?

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, trực tiếp hỏi: "Chúng ta còn bao lâu có thể đến biển Hoàng Kim. . ."

"Chúng ta đã đi tới biển Ác Mộng biên giới , dựa theo West Fred cung cấp hàng hải đồ, chỉ cần lại xẹt qua phía trước cái kia một mảnh Lôi Đình Chi Ngục, là có thể đến biển Hoàng Kim!"

Wilson khom người nói: "Biển Hoàng Kim là dồi dào nơi, còn có thật nhiều Inceman mở ra vườn trồng trọt cùng thuộc địa. . ."

"Chú ý, có thuyền đuổi theo!"

Đang lúc này, đài quan sát trên Helga phát ra một tiếng cảnh báo , khiến cho Wilson cả người một giật mình.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 856: Quái Thú Hào

"Phía sau phát hiện địch thuyền! có năm chiếc!"

Helga khàn cả giọng tiếng gào ở trên boong thuyền qua lại dập dờn.

"Đối phương đã kéo lên cờ hải tặc, xác thực. . . Xác thực là băng hải tặc Râu Mép Đen!"

Đến sau đó, nhìn thấy những hải tặc kia trên thuyền một mặt mặt bỏ thêm hai phiết Râu Mép Đen cờ đầu lâu bay lên, Helga tiếng nói lập tức mang theo run rẩy.

Dù sao, đây chính là hải tặc Tổng đốc đội tàu! Mà Râu Mép Đen bản thân, càng là lấy cường đại Hắc Vu thuật cùng tàn nhẫn thủ đoạn nghe tên.

Có người nói, bất kỳ đắc tội hắn hải tặc, đều sẽ đối mặt hai cái lựa chọn, cái thứ nhất là bị tươi sống lột ra da người, mà thứ hai là bị chế tác thành xác thối, ở Râu Mép Đen thủ hạ hiệu lực, linh hồn cùng thân thể đều gặp vĩnh cửu nô dịch.

"Mệnh lệnh, tất cả thuyền gia tốc, lái vào Lôi Đình Chi Ngục, chúng ta ở nơi đó nghênh chiến!"

Phương Nguyên đi tới tài công bên cạnh, một cước đem hắn đá văng, một tay cầm lái, đột nhiên xoay tròn.

Hồng Liên hào nhất thời vẽ ra một cái cực lớn độ cong, một đầu đâm vào phía trước lôi đình bão táp bên trong đại dương.

"Năm chiếc đều là loại kia năm ngôi lớn thuyền buồm, không có Quái Thú

hào, xem ra Râu Mép Đen tuy rằng không có tự mình đến đây truy kích, nhưng cũng là điều động hắn một người thủ hạ hải tướng quân. . ."

Mặc dù mình bên này cũng có bốn chiếc thuyền, nhưng Phương Nguyên đối với thủ hạ sức chiến đấu là không có chút nào xem trọng.

Không nói những cái khác, Pixar cùng Robert nơi cái kia hai chiếc ba ngôi thuyền, nếu như thật sự cùng đối phương đối đầu, chỉ sợ cũng chỉ có biến thành một đống hài cốt kết cục.

Rầm!

Sóng biển lăn lộn, trong nháy mắt đất trời tối tăm, mây đen bên trong điện quang lấp loé.

Biển Ác Mộng sở dĩ gọi danh tự này, cũng là bởi vì thay đổi thất thường khí hậu, cùng với phức tạp quỷ bí địa hình.

Mảnh này Lôi Đình Chi Ngục, nằm ở biển Ác Mộng cùng biển Hoàng Kim giao giới, là một mảnh quanh năm mây mưa, kéo dài không tiêu tan, lôi đình múa tung.

Gió to sóng lớn, vòng xoáy cùng đá ngầm chỉ là trong đó bé nhỏ không đáng kể nguy hiểm, kinh khủng nhất, vẫn là đỉnh đầu lôi đình, nếu là vận may không tốt bị phách trúng, lập tức chính là thuyền hủy người vong kết cục.

Ở băng hải tặc Râu Mép Đen bức bách xuống, băng hải tặc Luyện Ngục toàn viên nhất thời tiến vào Lôi Đình Chi Ngục trong phạm vi.

Ầm ầm ầm!

Cuồng lôi bên trong, một tràng bão táp nhất thời đến.

Mưa xối xả như chú, đem tất cả mọi người quần áo ướt nhẹp.

"Nổ súng!"

Một cái vang dội tiếng nói vang lên, chợt chính là đại pháo tiếng nổ vang rền.

Đi theo Hồng Liên hào Nô Dịch hào bên trên, lập tức nổ tung ra mấy đám tia lửa.

"Quỷ Thuật sư Roche. . . Ngươi đem sẽ biết, trêu chọc băng hải tặc Râu Mép Đen, là ngươi đời này phạm vào sai lầm lớn nhất!"

Ở phía sau một chiếc thuyền trên, vang dội tiếng nói lại vang lên: "Ta lột da người, đem sẽ sống sờ sờ lột ra da của ngươi!"

"Là Haso!"

Phương Nguyên bên người Wilson vẻ mặt hoang mang: "Hắn là Râu Mép Đen dưới trướng năm đại hải tướng quân đứng đầu, điên cuồng sùng bái cùng mô phỏng theo Râu Mép Đen, thích nhất sống lột tù binh da người!"

"Can đảm lắm , nhưng đáng tiếc là cái ngu ngốc!"

Phương Nguyên nhắm mắt lại, quả nhiên cảm nhận được từ phía sau truyền đến rất nhiều siêu phàm tin tức.

Rất hiển nhiên, ở cái này một nhánh truy binh ở trong, tuyệt đối là tàng long ngọa hổ, không chỉ có thuyền kiên pháo lợi, càng là có lượng lớn thần bí góc cường giả ở một bên phụ trợ.

Có thể nói, nếu như hắn bây giờ rời đi, những thứ này thủ hạ có một cái tính một cái, gộp lại liền đối phương một cái thuyền đều không đấu lại, tất cả cũng phải chôn thây biển rộng.

"Mở ra hết tốc lực, trốn hướng về biển Hoàng Kim!"

Phương Nguyên nhắm mắt lại, phát ra lệnh.

Nhất thời, Hồng Liên hào cùng Nô Dịch hào tốc độ càng nhanh hơn một đoạn, nhưng theo hai chiếc ba ngôi buồm nhưng có chút chần chờ.

Thậm chí, còn có xôn xao truyền đến.

"Không được! Đầu nhi!"

Helga kêu to: "Pixar cùng Robert thuyền trên phát sinh bạo động , bất quá đã bị trấn áp xuống!"

Rất hiển nhiên, bạo động chính là cái kia hai cái thuyền trưởng cùng bọn họ thủy thủ.

Chỉ cần suy nghĩ một chút cùng Râu Mép Đen đối phó kết quả, liền đầy đủ làm bọn họ không rét mà run.

Nếu không là trước đó Phương Nguyên sắp xếp lái chính giám quân, lại lén lút đem Danogus, Yone, Rolisa mấy người cao thủ phái đi qua, e sợ lúc này cái kia hai chiếc ba ngôi thuyền, đã sớm mỗi người đi một ngả hoặc là hướng về Râu Mép Đen đầu hàng.

Không muốn quá đề cao hải tặc, bọn họ chính là một đám người như vậy.

Thậm chí , liền ngay cả những thứ này nguyên bản thủ hạ, nếu như mình tao ngộ một lần cực lớn thất bại, cũng rất khó áp chế lại bọn họ phồn thịnh dã tâm.

"Để chúng nó đuổi tới, tiếp tục tiến lên!"

Phương Nguyên vững vàng tiếp tục đà , khiến cho Hồng Liên hào không ngừng ở lôi đình tuyệt ngục bên trong đi xuyên.

Nhưng trước thủy thủ bạo động, đã trì hoãn quá nhiều thời gian, mặt sau, hai chiếc năm ngôi thuyền lớn nhất thời đuổi theo, hai bên trái phải, phảng phất Sandwich như thế đem Pixar ba ngôi thuyền tốt như đứa trẻ con đè ép ở chính giữa, lộ ra rất nhiều nòng pháo.

Ầm ầm ầm!

Hai bên đồng thời nã pháo, bị chen lẫn ở chính giữa đáng thương thuyền buồm trong nháy mắt đã biến thành mảnh vỡ.

Cách cách!

Lại là một phát liên đạn, chuẩn xác đánh trúng mặt khác một chiếc ba ngôi thuyền buồm , khiến cho Phương Nguyên đội tàu trong nháy mắt giảm thiểu hai chiếc.

"Gần đủ rồi. . . Quay đầu, chúng ta nghênh chiến!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, ra lệnh.

"Quay đầu, lửa đạn chuẩn bị!"

Wilson khàn cả giọng mà quát.

Nhưng tình cảnh này, nhất thời làm rất nhiều dưới trướng hải tặc chần chờ: "Đầu nhi, đây cũng là Râu Mép Đen hải tướng quân a!"

"Giết!"

Wilson liếc mắt, lập tức cầm thủy thủ đao tiến lên, đột nhiên một chém.

Cốt lục lục!

Cái này hải tặc đầu rớt xuống, ở trên boong thuyền lăn, máu tươi như suối phun giống như tuôn ra.

"Ai dám nghi vấn thuyền trưởng mệnh lệnh, hiện tại liền chết đi cho ta, minh bạch chưa?"

Wilson trên mặt bay máu tươi, thanh sắc dữ tợn ra lệnh.

Rất nhanh, Hồng Liên hào cùng Nô Dịch hào liền xoay đầu lại, nhìn khí thế hùng hổ bao vây mà đến năm chiếc khủng bố thuyền lớn.

Những thuyền này đều treo lơ lửng Râu Mép Đen cờ hải tặc, thân thuyền đen nhánh, như trong biển rộng thu gặt sinh mệnh Tử thần kỵ sĩ.

Phương Nguyên sở dĩ kéo dài thời gian, một là bởi vì cùng bản thể lực lượng lan truyền cần thời gian tích trữ, pháp thuật cần chuẩn bị, thứ hai phương diện, chính là vì sàng lọc ra ý chí không kiên định người.

Đương nhiên, lấy lúc này băng hải tặc Luyện Ngục quy mô, cùng băng hải tặc Râu Mép Đen liều mạng, cùng muốn chết cũng không có khác biệt gì.

Nếu như thật sự nghĩ thí nghiệm đến cùng, cuối cùng khẳng định biến thành người cô đơn.

Bởi vậy, đến trình độ này, Phương Nguyên cũng cho rằng đã đầy đủ.

"Quỷ Thuật sư Roche. . . Ngươi da người, ta nhận lấy!"

Phía trước nhất một chiếc màu đen hạm lớn trên, một màn ánh sáng bốc lên, hiện ra một tên trong đó đen gầy hải tặc bóng người, tiếng nói xa gần đều nghe.

"Một cái không biết mùi vị đồ vật!"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là xì cười một tiếng, đánh cái ngón tay.

Ùng ục! Ùng ục!

Nguyên bản liền không lắm bình tĩnh ngoài khơi, lập tức sóng lớn bao phủ, bốc lên lượng lớn bong bóng.

Biển rộng ao hãm, một cái vòng xoáy khủng bố hình thành, hiện lên ở hai phe giằng co tâm điểm, mang theo cường đại lực kéo.

"Há, trời ạ. . . Hải Thần ở trên!

Wilson nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi làm ra một cái cầu nguyện dấu tay.

"Vòng xoáy lớn! ! !"

Helga trong thanh âm cũng là mang theo run rẩy.

"Đi thôi!"

Phương Nguyên gật gù, ngón tay búng một cái.

Chỉ một thoáng, một luồng khổng lồ lôi kéo lực lượng, đột nhiên rơi vào đối diện năm chiếc cự hạm bên trên.

Hải dương gào thét, phảng phất thôn phệ tất cả ma vật.

Mặc cho cái kia năm chiếc thuyền giãy giụa như thế nào, cũng là bị kiên định kéo dài tới vòng xoáy trung tâm.

Khiến bọn hải tặc kinh ngạc chính là, Hồng Liên hào cùng Nô Dịch hào lại là ngồi chắc trong đó, còn tốt không chừa chỗ trống cứu viện trước rơi xuống nước hải tặc, phảng phất một điểm đều không có chịu đến vòng xoáy ảnh hưởng.

"Cái này vòng xoáy. . . Lẽ nào cũng là đầu cho gọi ra đến?"

Wilson nhìn tình cảnh này, trong mắt lập tức lóe sáng lên: "Đầu nhi át chủ bài, lẽ nào là truyền thuyết trong Hải Thần hào? Nghe đồn cái này chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc có thể dễ dàng thao túng biển rộng, triệu hoán biển gầm cùng vòng xoáy , bởi vì nó dùng Long cốt, chính là Hải Thần cột sống! Nhưng nó không phải hẳn là ở biển San Hô hải tặc Tổng đốc, Kinsman trong tay sao?"

"Thuyền trưởng vạn tuế!"

Dưới đáy những hải tặc kia, cũng không có Wilson nhiều như vậy tâm nhãn, thấy cảnh này, lập tức hưng phấn kêu lớn lên.

Rất hiển nhiên, bọn họ đầu vẫn là cùng thường ngày, dẫn dắt bọn họ chiến thắng lại một cái có vẻ như sâu không lường được kẻ địch.

Cái gọi là uy tín, chính là ở cái này dạng từng cuộc một thắng lợi bên trong đặt vững đi ra.

Đến cuối cùng, dù là Phương Nguyên mang theo bọn họ một mình đấu Râu Mép Đen, có lẽ những hải tặc này cũng sẽ trở nên không sợ chút nào.

"Không đúng!"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, lông mày lại là nhăn lại.

Một loại trong cõi u minh cảm giác nguy hiểm, đột nhiên từ Bản tôn truyền đến , khiến cho hắn cái này phân thần tóc gáy dựng thẳng.

"Nhanh, rời đi nơi này!"

Cảm nhận được loại này cảm giác nguy hiểm, hắn lập tức không chút do dự mà ra lệnh.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, thiên địa nhất bạch.

Một đạo cực lớn lôi đình, bỗng nhiên từ giữa bầu trời rơi xuống, thẳng tắp chém vào vòng xoáy trung tâm.

Sóng!

Phảng phất một cái bong bóng lớn phá tan, cơn lốc bao phủ.

Thiên tai như thế khí tượng bên trong, nguyên bản vòng xoáy lớn, dĩ nhiên

liền như thế chậm rãi biến mất rồi.

Mà ở cái này dạng một mảnh trắng sáng bên trong, một đạo đáng sợ bóng đen bỗng nhiên xuất hiện.

Nó cả người đen nhánh, toàn thân dùng một loại Thiết mộc chế tác, độ cứng hoàn toàn có thể so sánh với sắt thép, thân thuyền có tới 300 thước chiều dài, quả thực so với hơi nước tàu chiến bọc thép còn muốn áp bức chúng sinh.

Ở đầu thuyền trên, còn có một chút kỳ dị hoa văn, thoạt nhìn liền phảng phất một con mở ra miệng rộng quái thú!

"Quái Thú hào!"

Phương Nguyên thở dài một hơi: "Râu Mép Đen tọa hạm, hắn tự mình đuổi theo!"

Sau lưng bọn họ, Quái Thú hào quyết chí tiến lên, phảng phất sẽ di động vô địch pháo đài.

Cọt kẹt! Cọt kẹt!

Trên biển to lớn quái thú đi tới trước cái kia chiếc bị cắt đứt cột buồm ba ngôi thuyền buồm trước mặt, miệng rộng mở ra, răng rắc một thoáng, dĩ nhiên liền đem cái này chiếc thuyền biển một hớp nuốt vào, chậm rãi nhai lên.

Làm người răng đau nổ vang lập tức truyền ra.

Quái Thú hào mũi tàu phảng phất phóng to ngàn vạn lần Thiên Ngưu miệng, hai cái kìm sắt nhanh chóng múa, rất nhanh sẽ đem nguyên bản thuyền buồm ăn được nát vụn.

Chợt, toàn thân nó quang mang lóe lên, nguyên bản một ít thân thuyền mặt ngoài ở trong cuộc hành trình không thể tránh khỏi đập đập chạm chạm lưu lại thương nhẹ ngân dĩ nhiên trong nháy mắt khôi phục như lúc ban đầu, liền tốc độ

đều tăng vọt gấp đôi, nhanh chóng hướng về Hồng Liên hào cùng Nô Dịch hào đuổi theo.

"Loại này nguy hiểm, là Râu Mép Đen sao?"

Phương Nguyên đứng ở đuôi tàu, ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên, vừa nhìn về phía bầu trời: "Tựa hồ không phải a. . . Mảnh này Lôi Đình Chi Ngục bên trong, tuyệt đối chôn dấu cái gì bí mật lớn, thậm chí ngay cả ta Bản tôn đều đã kinh động. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 857: Vương Tử

Phương Nguyên bị cách ly phong ấn Bản tôn, đã là Ma Thần cấp bậc chiến lực.

Thay lời khác mà nói, trên bản chất, cùng những kia thế giới chân thật bên trong bị truyền tụng cường đại tà thần không có một chút nào không giống.

Có thể gây nên hắn cảnh giác, tự nhiên chỉ có cùng cấp bậc tồn tại!

"Có lẽ. . . Đợi đến ta Bản tôn hoàn toàn đột phá hạn chế, hàng lâm thế giới chân thật lúc, cũng chính là hắn đột phá Ma thần chi đạo thời cơ!"

Phương Nguyên trong lòng, bỗng nhiên dâng lên một cái dự cảm mãnh liệt.

Con đường của hắn, là Mộng sư chi đạo, xen vào hư huyễn cùng chân thực trong lúc đó, vừa vặn dựa vào đánh vỡ thế giới chân thật ràng buộc, đột phá cuối cùng một tầng hàng rào.

Đến thời điểm, chính là nắm giữ hai con đường cường đại Ma thần, cho dù tại Tâm Ma giới bên trong đều có một vị trí.

Đương nhiên, lúc này muốn những thứ này còn quá mức xa xôi.

Phương Nguyên nhìn theo sát không nghỉ Quái Thú hào, cắn chặt hàm răng.

Cái này đầu Quái Thú hào, không chỉ có tốc độ kinh người, càng là có tính mạng của chính mình hoạt tính, giống như một con tồn tại Cự thú, giương nanh múa vuốt về phía Phương Nguyên đập tới.

Thậm chí, ở thuyền trên người, còn mang theo một luồng vô cùng động lực.

Bất luận lúc trước vòng xoáy, vẫn là lúc này Phương Nguyên cho gọi ra đến tường băng biển lửa, cũng không thể khiến cho đi tới động tác đình trệ chút nào.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, một tia chớp rơi vào Quái Thú hào trên người.

Quái thú khổng lồ mà hung hãn thân thuyền tắm rửa lôi đình, trái lại trở nên càng thêm hung hãn, toàn thân tinh quang thiểm thiểm.

Cọt kẹt! Cọt kẹt!

Quái Thú hào mở ra miệng rộng, lộ ra hai mảnh cự răng, phảng phất đã không thể chờ đợi được nữa nuốt chửng con mồi.

"Gió! Mở hết tốc lực!"

Phương Nguyên vững vàng cầm lấy bánh lái, truyền xuống mệnh lệnh.

Hai chiếc năm ngôi theo gió vượt sóng, đâm thủng mây đen trở ngại, đi tới một mảnh khoáng mênh mông hải dương.

Trời xanh mây trắng, uất lục biển rộng.

Nguyên bản tối tăm màn trời cùng lôi đình trong nháy mắt biến mất, thay vào đó chính là ánh mặt trời sáng rỡ, cùng với cách đó không xa bãi cát.

"Biển Hoàng Kim!"

"Chúng ta đến!"

Hai chiếc thuyền trên hải tặc nhất thời phát ra một trận hoan hô.

Hải tặc trong xương chính là một đám truy tìm mạo hiểm người, cho dù mặt

sau còn có truy binh, lúc này như trước cũng làm vì thành tựu của chính mình mà hoan hô nhảy nhót.

Biển Hoàng Kim, liền dường như tên của nó giống như, quả thực khắp nơi đều là bảo tàng.

Ở dưới đáy biển, nhiều chính là chưa từng khám phá ra kim ngân khoáng, cùng với đủ loại trân châu bảo thạch.

Chỉ cần để tâm vớt một phen, không cần thời gian mấy năm, liền tuyệt đối có thể lấy phát tài. . . Đương nhiên, còn có càng nhanh đến tiền con đường, chính là vận tải Phương Đông tuyến hàng hải trên hàng hóa, hoặc là dứt khoát chuyển chức hải tặc.

Cọt kẹt! Cọt kẹt!

Ngay khi Phương Nguyên trên thuyền thủy thủ tham lam hô hấp biển Hoàng Kim tràn ngập của cải cùng tự do không khí tươi mát sau khi , khiến cho người răng đau âm thanh truyền đến.

Trên trời lôi đình múa tung, thỉnh thoảng rơi xuống.

Quái Thú hào chống đầy trời lôi đình, vẫn cứ giống như một toà không đáy cứ điểm giống như, nhanh chóng áp sát mà lên.

"Chuẩn bị tiếp huyền chiến!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, trên mặt biển hải lưu phun trào, bỗng nhiên hóa thành ba cái mọc ra mọc sừng, giống như cự xà súng bắn nước, mạnh mẽ hướng về trên boong thuyền bắn tới.

Leng keng!

Đáng tiếc, ở trên boong thuyền, cái này ba chi súng bắn nước liền phảng phất bị cái gì sức mạnh vô hình ngăn trở, đột nhiên tan vỡ.

"Quỷ Thuật sư Roche. . ."

Một cái âm lãnh phảng phất rắn độc như thế ánh mắt, đột nhiên từ Quái Thú hào trên truyền đến: "Làm cái này người mới ưu đãi, ngươi có thể lấy lựa chọn một cái mình thích hình pháp!"

"Ta lựa chọn ngươi chết!"

Phương Nguyên quay đầu nở nụ cười, khá là xán lạn.

"Thú vị người mới, hi vọng ngươi có thể ở quái thú xuống chống đỡ càng thời gian lâu dài. . ."

Râu Mép Đen tiếng nói truyền đến.

"Hống hống!"

Đột nhiên, một tiếng cực lớn tiếng gào, liền từ Quái Thú hào mũi tàu phát ra.

Từng tia tia mái tóc màu đen bị phun ra, phiêu vào hải dương, lập tức thô to trăm lần, ngàn lần, biến thành từng cái từng cái màu đen mãng xà, hướng về hai chiếc thuyền vây quanh mà lên.

"Vu thuật. . . Hắc Xà Sát? !"

Lúc này Phương Nguyên, từ lâu cũng không phải là trước lúc mới hàng lâm, thậm chí, đối với Hắc Vu thuật, tử linh pháp thuật loại này phương diện, cũng có nghiên cứu.

Tê tê!

Nhìn từng con từng con màu đen cự mãng đã dọc theo thân thuyền không ngừng leo xuôi theo, Jafa cũng không dễ dàng mà tiến lên: "Triệu hoán. . . Hắc Ám Kỵ Sĩ!"

Luật luật!

Mấy cái kỵ sĩ xung phong, vung lên kiếm lớn, chặt đứt đầu rắn.

Một tầng khói mù nồng nặc, nhất thời từ thân rắn mặt cắt bên trong tuôn ra, mang theo kịch liệt ăn mòn mùi vị, không ngừng khuếch tán.

"Cẩn thận, loại này Hắc Vu thuật tạo vật, bản thân liền mang theo đáng sợ độc tố cùng nguyền rủa!"

Jafa rất có kinh nghiệm ứng đối, mệnh lệnh Tử Linh Kỵ Sĩ các loại bất tử sinh vật đỉnh ở mặt trước, lại dùng người bắn tên, người bắn súng kíp, viễn trình tiêu hao kẻ địch sinh lực.

"Tê tê!"

Nhưng hắn hiển nhiên chậm một bước.

Cho dù đem Hắc mãng chém giết quá nửa, có mười mấy điều vẫn là treo lơ lửng lên dây thừng.

Ở đám thủy thủ như tránh rắn rết trong ánh mắt, cái này mấy con hắc mãng trực tiếp quấn quanh lên dây thừng.

Chỉ một thoáng, tất cả Hắc mãng cùng dây thừng hợp hai là một, phảng phất một thể thống nhất.

"Đây là cái này Hắc Vu thuật đoạn thứ hai. . . Hoạt hoá dây thừng."

Jafa đầu đầy đều là mồ hôi lạnh: "Đối phương tuyệt đối muốn vượt qua ta, đặc biệt ở Hắc Vu thuật trình độ trên. . ."

"Cái này tự nhiên!"

Phương Nguyên trợn tròn mắt.

Râu Mép Đen nhưng là biển Ác Mộng hải dương Tổng đốc.

Nếu như hắn liền một tên pháp sư đều không thu thập được, vậy cũng không cần tiếp tục lăn lộn.

Lúc này, lạc hậu chút Nô Dịch hào, đã bị quái thú thuyền trên đỉnh, nó nhanh chóng về phía trước, bao vây hướng về mũi tàu cùng thân thuyền, cực lớn khẩu khí không ngừng ma sát, tựa hồ nghĩ nuốt chửng hết thảy trước mặt.

Tình cảnh này nhìn vô cùng chấn động, liền phảng phất một con rắn há to mồm, chuẩn bị nuốt vào một con đại lão thử.

Ầm ầm ầm!

Đang lúc này, mấy phát màu vàng đạn pháo, trong nháy mắt rơi xuống tại Quái Thú hào trên người.

Những thứ này đạn pháo nổ tung sau khi, một đoàn đoàn nồng nặc thánh quang liền bộc phát ra, hiển nhiên cũng không phải là cái gì vật tầm thường.

"Gào gào!"

Thụ này trọng thương, Quái Thú hào thân hiện nổi lên ra mấy cái hố to, từ thân thuyền trên truyền tới một trầm thấp mà phẫn nộ rít gào.

Cái này chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc, dĩ nhiên phảng phất một cái vật còn sống, một cái sinh mệnh.

"Tốc độ thật nhanh. . ."

Hồng Liên hào trên bọn hải tặc, lại là nhìn thấy càng nhiều cảnh tượng.

Ở biển trời đem tiếp địa phương, một tia trắng bằng tốc độ kinh người lái tới.

Tới gần chút xem, mới phát hiện đó là một chiếc nhỏ tiễn thuyền lớn, thân

thuyền hiện ra trôi chảy đường nét, trắng xóa hoàn toàn buồm ảnh kéo mãn phong độ.

Mà sau lưng nó, hải dương bị tách ra, hiện ra một cái thật dài tam giác bạch tuyến.

"Loại này tốc độ, ít nhất cũng là 25 đoạn hướng lên, đồng thời, còn không là đối phương chân thực trình độ. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, trong mắt lóe sáng lên: "Là Hải Tặc vương tử Edward tọa hạm Lưu Lãng Giả hào!"

Vị này Edward thuyền trưởng, là hải tặc bên trong khác loại, chú ý, cổ lão thân sĩ lễ tiết, danh tiếng cùng mị lực đều là khuynh đảo toàn bộ biển Hoàng Kim.

Không biết bao nhiêu thiếu nữ tử, đem hắn xem là tình nhân trong mộng.

Thậm chí , liền ngay cả cái khác đại lục trong truyện rất nhiều hải tặc nhân vật chính, chính là từ trên người Edward lấy tài liệu.

Lúc này, chỉ là nhìn thấy Hải Tặc vương tử vương miện cờ đầu lâu tiêu chí, Quái Thú hào liền dừng động tác lại.

Từng tia tia ánh sáng ở trên người hắn hiện lên, không ngừng tu bổ thân thuyền.

"Edward. . ."

Từ Quái Thú hào trên boong thuyền, hiện ra một tên trên người mặc lễ phục hải tặc.

Hắn mang thân sĩ bạch kim tóc giả, một chân đã què rồi, biến thành sắt chế độc chân, mỗi đi một bước sẽ ở trên boong thuyền lưu lại trầm trọng âm thanh cùng vết tích, càng làm cho người bất an.

Đương nhiên, mà để cho người khó quên, vẫn là trên người hắn hào phóng bên trong mang theo âm đức mâu thuẫn khí chất, cùng với hai phiết nồng đậm râu mép đen.

"Hải Tặc vương tử Edward. . . Ngươi nhất định phải đối phó với ta sao?"

Lúc này, nhìn quả thực là phi tới thuyền trưởng, Râu Mép Đen liền buồn buồn nói.

"Xin lỗi! Râu Mép Đen tiên sinh, nhưng nơi này, đã là biển Hoàng Kim hải vực. . . Thân là vùng biển này hải tặc Tổng đốc, ta cảm thấy ta có nghĩa vụ duy trì một số trình độ bên trong hải tặc quy củ."

Ở trứ danh Lưu Lãng Giả hào cột buồm đỉnh chóp, đứng thẳng một người.

Hắn có khuôn mặt anh tuấn, màu vàng nhạt khỏe mạnh màu da, ngũ quan tuấn tú, khóe miệng thường xuyên mang theo một tia bất cần đời nụ cười, có ý tứ lãng tử khí chất.

Không thể không nói, phần này tướng mạo trang phục lại thêm vào khí chất, đi câu dẫn những quý tộc kia phu nhân cùng tiểu thư, tuyệt đối là nắm chắc.

"Được! Rất tốt!"

Râu Mép Đen mặt trầm như nước.

Lúc này, ở vào Quái Thú hào trên hang lớn, lại bị khôi phục như lúc ban đầu.

Ở Râu Mép Đen dứt tiếng đồng thời, Quái Thú hào mở ra miệng rộng, phát ra thê thảm rít gào.

Cả chiếc thuyền lực lượng, đều phảng phất hội tụ ở Râu Mép Đen trên tay phải.

Hắn nâng lên tay phải của chính mình, từng tia tia điện hỏa hoa lóe qua, chợt

liền đem không khí mạnh mẽ nắm chặt, hướng về Edward đánh tới.

"Né tránh!"

Lưu Lãng Giả hào tốc độ tăng vọt, phảng phất ca nô như thế, trong nháy mắt liền đột phá một loại nào đó cực trị, né tránh Không khí pháo.

Ầm ầm!

Biển mặt bằng nổ tung, hiện ra một cái động lớn, rất nhanh lại bị cái khác nước biển bỏ thêm vào đổ đầy.

"A. . . Cỡ nào nhiệt liệt nghi thức hoan nghênh, các tiên sinh, nếu như ta là các ngươi, tuyệt đối sẽ bị cảm động đến liền nước mắt đều muốn chảy xuống!"

Edward một mặt dựa vào cao tốc độ cùng Râu Mép Đen dây dưa, một mặt thụt lùi Phương Nguyên mấy người giơ ngón tay cái lên.

Hai cái hải tặc Tổng đốc giao thủ, tuyệt đối là vùng biển này trên đứng đầu nhất quyết chiến.

Phương Nguyên thủ hạ hải tặc, dù là cụt tay gãy chân, cũng là chen ở tăng ca trên, sắc mặt đỏ chót mà nhìn.

Cỡ này quyết đấu, nếu như từ bỏ, bọn họ có thể lấy hối hận một trăm năm.

"Thực sự là thật không thú vị đây. . . Râu Mép Đen!"

Edward một mặt cùng Quái Thú hào giao thủ, thanh âm đầy truyền cảm như trước toàn trường có thể nghe.

"Chúng ta hai cái này hải tặc Tổng đốc, chẳng lẽ muốn song song cùng chết, cuối cùng tiện nghi những người ngoài kia sao!"

Câu này lời vừa nói ra, liền đại biểu hắn đối với Inceman động tác lớn, tuyệt

đối không phải không có ý cảnh giác.

"Đúng, thoạt nhìn, chúng ta xác thực hắn là thật tốt thương lượng một chút!"

Râu Mép Đen trước tiên dừng tay, chợt Lưu Lãng Giả hào tốc độ cũng ngừng lại, không còn hướng về thuyền phát pháo.

Nếu như nơi này là một cái nào đó đội buôn hoặc là bến cảng, sợ là sớm đã bắt đầu hoan hô vượt lên rồi.

Đối với Râu Mép Đen bực này kiêu hùng mà nói.

Chỉ là một cái Quỷ Thuật sư Roche, còn quả thật không tính là gì.

"Đúng, Inceman uy hiếp đang không ngừng tới gần, mà chúng ta là tự do hải tặc. . . Chắc chắn sẽ không khuất phục!"

Hải Tặc vương tử Edward, dùng một câu nói, đưa ra quan điểm của hắn: "Ta ý kiến là, lập tức triệu tập cái khác Tổng đốc, nghênh chiến làm sao?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 858: Da

Hai vị đỉnh cấp hải tặc Tổng đốc mật đàm rất nhanh sẽ kết thúc.

Là do là cuối cùng bay lên pháp thuật phòng ngự, Wilson mấy người căn bản không có nghe được bọn họ thương lượng cái gì, chỉ là mơ hồ nhận ra được, toàn bộ hải dương ở trong thế lực cùng cách cục, sắp phát sinh biến hóa to lớn.

"Hừ!"

Chờ đến hai chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc hoàn thành hội ngộ sau khi, bọn họ càng là sợ mất mật, sợ sệt Hải Tặc vương tử cùng Râu Mép Đen thỏa hiệp, đem bọn họ xem là lễ ra mắt.

Vạn hạnh chính là, loại này tình huống xấu nhất vẫn chưa phát sinh.

Râu Mép Đen hừ lạnh một tiếng, cực lớn Quái Thú hào gầm thét lên, lần nữa tiến vào Lôi Đình Chi Ngục.

Mà Lưu Lãng Giả hào nhưng là một cái nhẹ nhàng, giống như lấy hải dương làm vì sân khấu tuyệt thế võ giả, cùng Hồng Liên hào sóng vai mà đi.

"Ta là băng hải tặc Luyện Ngục đoàn trưởng Roche, gặp qua vĩ đại biển Hoàng Kim con!"

Phương Nguyên hai tay mở ra, lòng bàn tay hướng lên trên, làm một cái lễ tiết.

"Ta là Edward!"

Hải Tặc vương tử kéo dây thừng, thoáng dùng sức, vẽ ra trên không trung một cái đẹp đẽ đường vòng cung, đi tới Hồng Liên hào trên boong thuyền: "Hừm, đây là một chiếc hải quân cấp ba Thiết giáp hạm chứ? Trước đủ để ở ác mộng cùng biển Hoàng Kim bên trong đi , nhưng đáng tiếc, sau đó, cho dù là hải quân đã từng là át chủ bài, buồm cấp một Thiết giáp hạm, cũng không đủ a. . ."

Edward xoa xoa cột buồm, phát ra một tiếng thở dài.

Vẻn vẹn dựa vào câu này, Phương Nguyên liền biết Hải Tặc vương tử đối với Inceman đang tiến hành biến hóa tuyệt đối không phải không biết gì cả.

Đồng thời, đối với hơi nước sắt thép tàu chiến, cũng có đầy đủ hiểu rõ.

Đáng tiếc, vẫn là câu kia.

Cho dù biết rồi, có thể như thế nào đây?

Một bộ đầy đủ hơi nước công nghiệp hệ thống, không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành, cho dù Hải Tặc vương tử đã đang toàn lực tăng giờ làm việc chuẩn bị chiến đấu, khoảng cách Inceman cũng ít nhất cách biệt một năm này!

Thậm chí, càng thảm hại hơn chính là, nắm giữ chính mình địa bàn hải tặc Tổng đốc đám người, vì bảo vệ lợi ích của chính mình cùng vinh dự, không thể không nghênh chiến!

Nhìn phảng phất một lão già giống như thương xuân bi thu Hải Tặc vương tử, Phương Nguyên dĩ nhiên cảm giác được một loại 'Xế chiều' mùi vị.

Thật giống như. . . Nhìn thấy hải tặc hạ màn dư huy.

"Tốt, chúng ta nói mở ra tâm sự tình đi. . . Roche thuyền trưởng, hoan nghênh ngươi đi tới ta bảo vệ biển Hoàng Kim!"

Edward thở dài một hơi, xán lạn nở nụ cười.

Trong lúc nhất thời, trước bi thương bầu không khí nhất thời quét đi sạch sành sanh.

Trải qua ngắn ngủi bắt chuyện sau khi , dù là Phương Nguyên không thừa nhận cũng không được, cái này Hải Tặc vương tử xác thực là một cái diệu nhân.

Không chỉ có kinh nghiệm phong phú cùng lịch duyệt kiến thức, càng là không làm vì thế gian lễ pháp gò bó.

Ngay khi bọn họ thảo luận một phen Tinh Linh tộc nữ tính cùng Nhân tộc nữ tính nhỏ bé khác nhau sau khi, Edward kéo ra cổ áo, phảng phất tùy ý nói: "Đúng rồi, Roche, nghe nói ngươi trên thuyền, còn có một cái đến từ Inceman quý nữ?"

"Đúng, nàng gọi là Elizabeth, là tử tước Quiah con gái!"

Phương Nguyên gật đầu thừa nhận.

Nói đến, nữ nhân này số may như cũng không tệ.

Nếu như không phải là bị giam giữ ở Hồng Liên hào, mà là trước cái kia hai chiếc ba ngôi thuyền buồm bên trong tùy ý một chiếc, e sợ lúc này từ lâu thấy Tử thần đi tới.

"Bất quá là một người phụ nữ, nếu như Edward ngươi nếu mà muốn. . ."

Phương Nguyên phóng khoáng đến cực điểm vung tay lên: "Vậy thì đưa ngươi!"

"Cái này không thể được. . . Căn cứ ta ký kết biển Hoàng Kim hải tặc quy củ, chỉ có thượng cấp hải tặc, mới có thể ra mệnh lệnh cấp hải tặc tiến hành kính dâng, loại này tần suất cũng không thể quá cao! Ngươi còn không là thuộc hạ của ta, nếu như ta thu ngươi cống kim, không tốt. . . Thật không tốt. . ."

Edward liền vội khoát tay: "Đồng thời, vị này tử tước Quiah, cũng không

phải một cái đơn giản gia hỏa đây, cho dù không dựa vào nữ nhi thông gia, cũng lấy yếu ớt ưu thế đánh bại đối thủ cạnh tranh, lên làm Inceman thuộc Solomon eo biển thuộc địa Tổng đốc. . . Chúc mừng ngươi, thuyền trưởng, ngươi nô lệ giá trị lại tăng lên."

"Như vậy, vĩ đại biển Hoàng Kim con, không biết ngài có thể không cho ta một cái đề nghị?"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, trong mắt lóe sáng lên: "Nếu như ta dùng vị này tù binh hướng về tử tước Quiah vơ vét, hẳn là yêu cầu cái gì đây?"

"Nếu như là bình thường băng hải tặc cùng thương nhân, một cái Solomon eo biển miễn kiểm quyền, chính là một cái cuồn cuộn không ngừng mỏ vàng, nhưng đối với với ngươi mà nói. . ."

Hải Tặc vương tử thành khẩn nói: "Ta đề nghị ngươi đòi lấy một điểm những thứ khác, tỷ như. . . Ngươi nghe qua những kia Truyền Kỳ thuyền hải tặc truyền thuyết sao?"

"Cái này tự nhiên, Quái Thú hào, Hải Thần hào, Vương Tọa hào, U Linh thuyền, cùng với ngài tọa hạm Lưu Lãng Giả hào, chúng nó đại danh tất cả hải tặc đều như sấm bên tai."

Phương Nguyên gật gù.

"Bất kỳ một tên đại hải tặc, đều phải nắm giữ một chiếc thuộc về tự mình siêu phàm thuyền, cái này ở sau đó, sẽ trở nên càng trọng yếu hơn!"

Edward nháy mắt một cái.

"Lẽ nào. . . Tử tước Quiah trên tay, có một chiếc siêu phàm thuyền sao?" Phương Nguyên cái này nhưng là chân chính kinh ngạc.

"Không, tử tước Quiah vẫn chưa nắm giữ siêu phàm thuyền, thế nhưng. . . Tất cả siêu phàm thuyền, đều là do những kia Truyền Kỳ thợ thủ công cùng pháp

sư chế tạo đi ra. . . Mà theo ta được biết, cao siêu tài nghệ cùng phụ ma kỹ xảo chỉ là một mặt, chân chính trọng yếu, vẫn là vật liệu! Tỷ như ta Lưu Lãng Giả hào, sử dụng thuyền mộc, chính là đã tuyệt chủng Phong thần chi thụ, đương nhiên, còn có cái khác cực kỳ quý giá vật liệu, cuối cùng chắp vá ra cái này chiếc tốc độ đệ nhất thế giới thuyền buồm!"

Edward nhìn Lưu Lãng Giả hào, liền phảng phất ở nhìn người yêu của hắn.

"Mà ở tử tước Quiah gia tộc bên trong, thì có một cái phi thường quý giá tạo thuyền vật liệu. . . Ân, ngươi nghe nói qua Hải Thần hào nghe đồn sao?"

"Nghe nói qua, có người nói Hải Thần hào được đến lực lượng của hải thần, có thể dễ dàng triệu hoán biển gầm cùng vòng xoáy, hô hoán bão táp trợ chiến. . ." Phương Nguyên đem chính mình bản thân biết hết thảy đều nói ra.

"Không sai!" Edward cười gằn lắc đầu một cái: "Hải Thần hào Long cốt, dùng chính là Hải Thần cột sống cốt. . . Như vậy vật liệu xác thực thiên hạ vô song, vì lẽ đó ở trong biển rộng, Hải Thần hào liền hầu như không đáy, Nhân Ngư vương giả Kinsman cũng có thể dựa vào nó trấn áp toàn bộ biển San Hô, chống lại tất cả người ngoại lai!"

"Mà năm đó ở kiến tạo Hải Thần hào lúc, tuy rằng dùng Hải Thần thần thể huyết tế, nhưng vẫn có một phần lưu truyền tới, trong đó có một khối Hải Thần chi da, ngay khi tử tước Quiah trên tay!"

Edward chậm rãi nói ra một việc bí ẩn.

"Đương nhiên, mặc dù là Hải Thần chi da, nhưng nó quá khó có thể rèn đúc, đồng thời, dù là gặp phải đồng ý ra tay cao siêu thợ thủ công, cũng không có mấy cái đại thế lực có thể đủ cái khác truyền kỳ vật liệu, bởi vậy, khối này Hải Thần chi da tuy rằng cũng là bảo vật vô giá, đối với tử tước Quiah mà nói, nhưng cũng không phải là không thể trao đổi!"

"Ta rõ ràng!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, gật gù, lại nhìn phía Edward: "Như vậy. . . Vĩ đại Hải Tặc vương tử, ngài như vậy tận hết sức lực trợ giúp ta, lại là vì cái gì đây?"

"Ta sao? Chỉ là không nghĩ đại dương này, ngày sau quá mức cô quạnh a. . ."

Edward mặt hiện nổi lên ra một loại cô đơn vẻ, lay động trở lại Lưu Lãng Giả hào trên boong thuyền: "Sau một tháng, một tràng khoáng thế biển rộng chiến đem sẽ ở biển Ác Mộng bạo phát, có chí tại Hải Tặc vương hải tặc, đều không chịu nên vắng chỗ."

. . .

"Hải Tặc vương tử Edward? Thực sự là một cái thú vị người!"

Nhìn nhanh chóng biến mất Lưu Lãng Giả hào, Phương Nguyên khóe miệng mang theo một tia vi diệu độ cong, chợt lại chuyển thành nghiêm nghị: "Tất cả mọi người, đến trên boong thuyền tập hợp, kiểm kê tổn thất! Còn có, mệnh lệnh Nô Dịch hào dựa vào, đem người may mắn còn sống sót danh sách báo lên!"

"Đầu nhi!"

Sau một hồi lâu, Wilson tiến lên, đem một phần tổn thất báo cáo giao cho Phương Nguyên.

Lần này, bọn họ tuy rằng thành công đi ngang qua Lôi Đình Chi Ngục, đi tới biển Hoàng Kim, nhưng tổn thất cũng tuyệt đối không ít.

Đầu tiên, cái kia hai chiếc ba ngôi thuyền buồm, còn có Pixar cùng Robert hai cái thuyền trưởng, cùng với phía trên phần lớn thuyền viên, đều là chết không có chỗ chôn, Phương Nguyên cái này tự phong hải tặc Hạm trưởng, lập tức thì có cũng lui về nguy hiểm.

Tiếp theo, người phương diện, phái đi mấy cái giám quân, Oneear cùng Danogus đều là bất hạnh gặp nạn, đúng là Đồ Tể cùng Yone, hai cái này hàm

hậu gia hỏa trái lại còn sống, cũng không biết có phải là ngốc người có ngốc phúc.

Cho tới Nô Dịch hào, tuy rằng không có bị hoàn toàn phá hủy, nhưng cũng là tổn hại nghiêm trọng, có người nói cái kia đáng thương nghề mộc vừa nhìn suýt chút nữa ngất đi.

Đúng là phía trên thuyền viên còn cơ bản bảo tồn hoàn hảo, xem như là vạn hạnh trong bất hạnh.

"Đầu nhi, chúng ta đón lấy nên làm gì?"

Trở về từ cõi chết Bill ôm Phương Nguyên bắp đùi, đã là quyết định, sau đó cũng không tiếp tục rời đi Hồng Liên hào, cho dù cho thuyền trưởng vị trí đều không đổi!

"Chúng ta trước tiên đi phụ cận cảng Hocruroo, nghỉ ngơi nửa tháng, bổ sung thuyền viên, đồng thời tìm một ít kinh nghiệm phong phú tạo thuyền sư. . ."

Phương Nguyên dừng một chút: "Nửa tháng sau, chúng ta một lần nữa trở lại biển Ác Mộng đi."

"Cái gì? Trở lại?"

Đại đa số thuyền viên sắc mặt một thoáng liền đổi xanh.

Ngàn cân treo sợi tóc trải qua, một lần cũng đã đầy đủ, lại nhiều hơn vốn là khảo nghiệm trái tim.

"Đúng, chúng ta nhất định phải trở lại!"

Phương Nguyên vẻ mặt lạnh lẽo cứng rắn: "Có ai nghi vấn quyết định của ta sao?"

Nhất thời, tất cả hải tặc đều hơi co lại đầu.

"Rất tốt, đã như vậy, liền quyết định như vậy đi."

Lúc này Phương Nguyên, ở chính mình thuyền trên, không thể nghi ngờ có tuyệt đối quyền uy.

. . .

Inceman, hoàng gia hải quân bến cảng.

"Donald hiệp sĩ, Orlando thuyền trưởng trước đến bái phỏng!"

Quản gia đem nhấc theo lễ vật Orlando dẫn vào thư phòng bên trong.

"Ha ha. . . Hoan nghênh hoan nghênh! Ta thuyền trưởng, yêu thích ngươi mới thuyền cùng trang bị sao?"

Donald nguyên bản chính đang tại dựa bàn viết nhanh, lúc này ngẩng đầu lên, lộ ra một nụ cười.

"Phi thường yêu thích!"

Orlando nho nhã lễ độ nói: "Mặt khác. . . Ta cùng Donald tiên sinh thảo luận quá nhiều lần, đối với vị kia Mộng Binh chi chủ rất là hiếu kỳ, không biết, có thể không tiến thêm một bước vì ta giới thiệu một chút vị này tồn tại đây?"

"Đó là đương nhiên. . . Ta chủ nhân từ, che chở bất luận cái nào đồng ý quy y hắn người!"

Donald rất thần côn nói.

"Vậy thì thật là quá tốt rồi. . . Mặt khác, hiệp sĩ đại nhân, ngài chính đang tại viết cái gì?"

Orlando ngồi xuống, thuận miệng hỏi một câu.

"Một bộ tác phẩm, tên là (luận biển quyền)! !"

Donald chỉ cươi cười: "Sau đó ta nghĩ đưa ngươi một phần sách cảo, ngươi giúp ta xem một chút, dù sao, ngươi đi theo ta từ thủy thủ không giống phương diện, ta cần nhân sĩ chuyên nghiệp ý kiến."

"Vậy thì thật là chịu không nổi vinh hạnh!"

Orlando liền vội vàng khom người.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 859: Bói Toán

Cảng Hocruroo.

Hồng Liên hào cùng Nô Dịch hào chậm rãi lái vào bến cảng, rõ ràng cảm giác được cùng bình thường khác biệt bầu không khí.

Những kia đùa giỡn hải tặc hoàn toàn biến mất không gặp, thay vào đó, nhưng là toàn bộ bến cảng đều thảo mộc giai binh.

Trước cặp bờ, hai chiếc thuyền liền gặp một phen khốc liệt lửa đạn tẩy lễ.

Mãi đến tận bị hoàn toàn xác định thân phận sau khi, Phương Nguyên bọn họ mới bị có thể cho đi, đồng thời cũng biết toàn bộ bến cảng như thế như gặp đại địch nguyên nhân.

"U Linh thuyền. . . Cái kia chiếc truyền thuyết trong quỷ thuyền, xuất hiện!"

"Nó chạy ở biển Hoàng Kim bên trên, đã hành hạ đến chết bảy chiếc thuyền, trong đó có ba chiếc là thuyền hải tặc!"

"Phía trên kia tử linh sinh vật, quả thực che ngợp bầu trời, sẽ không thả đi bất luận cái nào con mồi!"

. . .

"Hiện tại, hầu như liền hải tặc, cũng không dám dễ dàng xuất cảng. . . Nghe đồn biển Hoàng Kim con, Edward hải tặc Tổng đốc đã đi đến phụ cận, lấy Lưu Lãng Giả hào truy tìm U Linh thuyền tung tích!"

Các loại che ngợp bầu trời tin tức ngầm bay loạn, mà Phương Nguyên cũng cuối cùng tại tìm hiểu được một chuyện.

Vì sao Edward sẽ vừa khéo như thế xuất hiện cũng ngăn trở Râu Mép Đen, nguyên lai hắn vẫn luôn ở phụ cận tới lui tuần tra, giám tra ngoài khơi động tĩnh.

Lúc này Phương Nguyên đi tới bến tàu, liền nhìn thấy bến tàu trên dừng lại đầy lít nha lít nhít thuyền.

Không chỉ có tàu buôn, liền thuyền hải tặc đều là như vậy.

Dù sao, ngoại trừ mấy lớn hải tặc Tổng đốc ở ngoài, còn lại dù là lợi hại nhất cướp biển, cũng không dám vỗ bộ ngực nói có thể ở U Linh thuyền trước toàn thân trở ra.

Đối với hải tặc mà nói, ngược lại U Linh thuyền qua một thời gian ngắn sẽ chính mình lái đi, đương nhiên sẽ không liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng ra đi chịu chết, làm như thế không có một chút nào tiền lời sự tình.

"Thế nhưng. . . Cứ như vậy tới nói, Hải Tặc vương tử lực lượng, liền các loại từ trong vô hình bị suy yếu!"

Nghĩ đến một điểm Phương Nguyên chau mày.

Từ Edward trước tiết lộ tin tức đến xem, lại qua một tháng, có lẽ Inceman hoàng gia hải quân sẽ quy mô lớn xâm lấn biển Ác Mộng, cùng Râu Mép Đen quyết chiến.

Cho dù hai cái Tổng đốc kết minh, nhưng nếu như Hải Tặc vương tử nội bộ mâu thuẫn, tự lo không xong, có thể trợ giúp Râu Mép Đen lại còn có bao nhiêu?

"Thực sự là. . . Không sớm cũng không muộn, hết lần này tới lần khác vào lúc này, trùng hợp sao? Quá nhiều trùng hợp xây cùng nhau, liền có vẻ cố ý. . . Bởi vậy chân tướng, chính là U Linh thuyền, trên thực tế đã bị Inceman khống chế? Hay hoặc là bọn họ nắm giữ một chút phương pháp, có thể đối với cái này

tiến hành một loại nào đó dẫn dắt?"

Đi qua bến tàu sau khi, liền đến tắc phố xá.

Bởi các loại thuyền bỏ neo duyên cớ, dòng người có vẻ vô cùng chen chúc.

Một ít lái buôn thậm chí bắt đầu trực tiếp ngay tại chỗ chào hàng hàng hóa, hình thành rồi một cái nho nhỏ chợ, vô cùng náo nhiệt.

Đến từ phương đông tơ lụa, đồ sứ, hương liệu, thổ dân bộ lạc Vu độc, thổi tên, cùng với Inceman rượu Rum. . . Các loại thương phẩm linh lang khắp nơi, quả thực thật giống đi tới Inceman thương trường lớn.

"Các ngươi từng cái xuống, thu mua thuyền vật dụng hàng ngày!"

Phương Nguyên vung vung tay, dẫn theo Bill cùng Rolisa hai cái người hầu cận, ba người biết điều hỗn tạp ở trong dòng người.

"Bill. . . Tìm kiếm tạo thuyền sư sự tình, liền giao cho ngươi, còn có một chút thích hợp thuyền siêu phàm vật liệu, cũng phải sớm bắt đầu chuẩn bị. . ."

Phương Nguyên rốt cục chuẩn bị bắt đầu, chế tạo thuộc về tự mình siêu phàm thuyền.

Dù sao, nương theo Inceman bá quyền quật khởi, toàn bộ hải dương thế lực đều muốn một lần nữa xáo bài, mà bình thường tàu chiến, cho dù là cấp một Thiết giáp hạm, ở hơi nước thiết giáp thuyền lớn trước, đều có chút lạc đơn vị.

"Tuân mệnh, Đầu nhi , bất quá phương diện này đồ vật, đều rất đắt giá. . ."

"Yên tâm, ta trước tiên cho ngươi năm vạn kim Garon, còn lại coi trọng, nếu như cảm giác không bắt được đến, lại tới tìm ta. . ."

Nhìn Bill bóng lưng, Phương Nguyên suy tư: "Vơ vét những tài liệu này, chính mình chế tạo siêu phàm thuyền, chỉ là cuối cùng thủ đoạn. . . Cấp tốc nhất

phương thức, vẫn là trực tiếp thu được truyền thuyết trong những kia siêu phàm tàu chiến."

"Gần nhất xuất hiện ở biển Hoàng Kim trên U Linh thuyền, tựa hồ có thể lấy đánh có ý đồ, ngoài ra. . . Còn có cái này. . ."

Phương Nguyên tay hiện nổi lên ra một mảnh đất đồ, còn tàn khuyết cuối cùng một mảnh.

"Đầu nhi!"

Lúc này, Rolisa cả người đều dán lại đây, ở Phương Nguyên bên tai hơi thở như hoa lan nói: "Có quan hệ cái này tàng bảo đồ bí mật, ở cái này tên béo da đen trước khi chết, đã toàn bộ đều giao cho. . . Hắn không chỉ có nắm giữ hai phân, còn biết cuối cùng một phần vị trí!"

"Ồ? Ở nơi nào?"

Phương Nguyên vừa nghe, nhất thời có chút hưng phấn.

"Râu Mép Đen trên tay. . ."

Rolisa ha ha cười.

"Ngươi xác định, ngươi không phải đang cố ý gây xích mích ta cùng một cái hải tặc Tổng đốc trong lúc đó quan hệ?"

Phương Nguyên híp mắt lại, trên dưới đánh giá nữ nhân này.

"Lấy mặt trăng danh nghĩa, không có!" Bị Phương Nguyên nhìn chằm chằm, Rolisa nhất thời toàn bộ thân thể đều là lạnh lẽo, phảng phất ở tuổi ấu thơ lúc, gặp phải một con rồng lớn.

"Lại nói. . . Lấy Đầu nhi ngài hiện tại cùng Râu Mép Đen quan hệ, chẳng lẽ còn được cho hữu hảo sao?"

Rolisa lại bổ sung một câu.

"Ừm. . . Ngươi cái này tình báo, lại đến rất đúng lúc!"

Phương Nguyên đi về phía trước mấy bước, ánh mắt sáng lên, nhìn thấy một cái người Digan lều vải, chui vào.

Bên trong lều rất hẹp, hai bên trên giá, lại là xếp đầy các loại kỳ kỳ quái quái đồ vật.

Phương Nguyên thậm chí nhìn thấy một cái cực lớn bình thủy tinh, bên trong chứa từng viên một kỳ dị mắt to hạt châu.

"Chào ngài, đến từ phương xa cao quý khách nhân, có cái gì có thể lấy làm vì ngài giải thích nghi hoặc sao?"

Ở trong lều vải tâm thảm lông trên, khoanh chân ngồi một tên nữ nhân, trên đầu sợi tóc buộc thành một cái lại một cái bím tóc, hướng về phía Phương Nguyên nở nụ cười, lộ ra miệng đầy biến thành màu đen hàm răng.

Không nghi ngờ chút nào, đây là một tên Nữ vu!

Nắm giữ chỉ có nữ tính mới có thể nắm giữ sức mạnh thần bí, thậm chí nắm giữ dự đoán tương lai năng lực.

Đương nhiên, Phương Nguyên sở dĩ lại đây, tự nhiên vẫn là nhìn ra, cái này Nữ vu cùng những kia tên lừa đảo không giống, vẫn có một điểm chân thực công phu.

'Trên thực tế. . . Mộng sư chi đạo bao dung vạn ngàn, trong đó cũng có Mộng Bặc chi pháp, chỉ là ta không am hiểu đạo này. . . Lại nói, đổi một thế giới, rất nhiều tham số đều muốn thay đổi, bói toán phương pháp cũng là chưa chắc có trước hiệu dụng. Vẫn là bản thế giới pháp môn thích hợp nhất. . .'

Thầy tướng chú ý chính là thuận thiên ứng nhân, Thiên Nhân hợp nhất.

Phương diện này, cho dù thế giới không giống, cơ bản quy tắc cũng giống nhau y hệt.

Tỷ như bản thổ Nữ vu, luôn yêu thích treo ở trên miệng một câu, chính là 'Muốn kính nể vận mệnh!'

"Ta nghĩ bói toán hai chuyện!"

Phương Nguyên ở Nữ vu trước mặt khoanh chân ngồi xuống: "Nếu như ngươi bói toán đến chuẩn xác, kim Garon sẽ không thiếu ngươi!"

Hắn tùy ý nói chuyện, Rolisa nhất thời ném ra một cái chứa đầy kim Garon túi tiền, bỏ vào trên bàn.

"Ta yêu thích hào phóng khách nhân!"

Túi tiền dây cột lỏng ra, rơi ra mấy đồng tiền vàng, vàng chói lọi, đủ để xúc động phần lớn người tham lam.

Nhưng Nữ vu chỉ là liếc mắt một cái, càng nhiều hứng thú vẫn là đặt ở Phương Nguyên trên người: "Hai cái chuyện gì?"

"Chuyện thứ nhất, ta chiếm được một cái tình báo, muốn biết trong đó thật giả!"

Phương Nguyên liếc mắt Rolisa.

"Vậy hắn là dùng Mệnh Vận tạp bài đến bói toán!"

Nữ vu môi sóng một tiếng, lấy ra một tờ tấm thẻ: "Trong lòng đọc thầm suy nghĩ muốn phán đoán sự tình, lại từ những thứ này tấm thẻ bên trong tùy tiện rút ra một tấm đến cho ta!"

"Thái dương?"

Phương Nguyên tùy ý cầm một tấm, lật sang đây xem, chỉ thấy phía trên rõ ràng là thái dương đồ án.

"Nó biểu thị sáng tỏ 'Phải', ngươi thu hoạch đến tình báo chân thực tính không thể nghi ngờ!"

Nữ vu lông mày đều không nhíu một cái: "Còn gì nữa không?"

"Còn có, chính là ta muốn đạt được một chiếc thuyền vị trí!"

Phương Nguyên trầm giọng nói.

"Hê hê. . ." Nữ vu lộ ra điên cuồng nụ cười, hai mắt sáng lên nhìn Phương Nguyên: "Như vậy. . . Vị này tuổi trẻ mà anh tuấn đại nhân, ngài muốn biết chiếc thuyền kia tung tích? Là những kia chứa đầy hoàng kim phương đông tàu buôn, vẫn là ngài cừu nhân thuyền?"

"Không! Đều không phải!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Ta nghĩ muốn biết, là U Linh thuyền!"

"Cái kia đi về Minh giới điềm xấu đồ vật? !"

Nữ vu cả người một cái giật mình: "Ở trước ngươi, đã có ba nhóm người hỏi qua vấn đề giống như vậy, ta đều nhượng bọn họ rời đi. . . Bởi vì nhất định phải kính nể vận mệnh, không có thể tùy ý dò xét người chết lĩnh vực!"

"Phải không? Nếu như ta miễn cưỡng ngươi đây?"

Phương Nguyên trong con ngươi hồng quang lóe lên, trong bàn tay, không biết lúc nào hiện ra một viên giống như đao mà không phải là đao, giống như kiếm mà không phải là kiếm giáo huy tiêu chí.

"A!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Nữ vu lập tức hai tay bưng mặt, phát ra rít lên một tiếng, phảng phất nhìn thấy gì vô cùng sợ hãi đồ vật.

Phù phù! Phù phù!

Ngay khi nàng kêu to đồng thời, hai cái đại hán vạm vỡ từ lều vải mặt sau nhào ra, lại bị Rolisa thẳng thắn dứt khoát đẩy ngã.

"Ta bản thân Mộng Bặc chi pháp, chỉ là da lông, đồng thời bởi vì thế giới không xứng đôi, cũng căn bản là không có cách sử dụng. . . Nhưng cái này Nữ vu lại là bản thổ bói toán người. . ."

Phương Nguyên yên lặng nghĩ, đem huy ký treo ở Nữ vu trên cổ.

Loại này linh cảm người, dễ dàng nhất tiếp thu được đến từ các loại tồn tại lẩm bẩm cùng nói mớ, đương nhiên, cũng là gần nhất điên cuồng biên giới một đám người.

Lúc này Nữ vu, nhất thời hai mắt mờ mịt, phảng phất chịu đến cực kỳ chấn động mạnh nhiếp.

"Ta muốn ngươi, lại vì ta bói toán một lần!"

Phương Nguyên mở miệng nói.

"Được rồi!"

Nữ vu trầm mặc xuống, vẻ mặt cùng động tác đều là thẫn thờ, lấy ra một tấm len casơmia lót lên quả cầu thủy tinh.

"Vận mệnh sương mù, xin mời ở trước mắt ta tản đi. . . Tròn trịa thủy tinh, mời làm ta chỉ dẫn. . . Cái kia trong biển rộng, tiến lên u linh tung tích!"

Nữ vu cầm lấy quả cầu thủy tinh, lẩm bẩm niệm tụng cầu khẩn văn, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.

Quả cầu thủy tinh bên trong, một đoàn sương mù hiện lên, phía trên mơ hồ hiện ra một chiếc thuyền buồm bóng người.

Cái này chiếc thuyền buồm toàn thân màu đen, phảng phất đã mục nát hơn nửa, nhưng ở phía trên, rất nhiều bất tử sinh vật hội tụ, mang theo đáng sợ Linh áp.

Thậm chí, này cỗ áp lực trực tiếp xuyên thấu qua quả cầu thủy tinh, đi tới lều vải bên trong.

Rolisa trong nháy mắt liền quỳ.

Ở đây các loại thuần túy sức mạnh tử vong trước mặt, còn có thể duy trì như không có chuyện gì xảy ra, chỉ có Phương Nguyên một cái.

"Là ai? Dám mơ ước đi ở Minh giới cùng nhân gian thuyền?"

"Là ai? Quấy rối thi thể yên giấc?"

"Là ai? Chịu đến các Tử Linh ánh mắt nhìn kỹ?"

. . .

Từng cái từng cái kỳ bí tiếng nói từ quả cầu thủy tinh bên trong truyền đến.

Phảng phất thật sự có u linh cái gì, muốn từ quả cầu thủy tinh bên trong bò ra.

U Linh thuyền lực lượng, thật là vượt qua tưởng tượng, dĩ nhiên trực tiếp nguyền rủa mỗi một cái bói toán nó người!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 860: Siêu Phàm Thuyền

Ở vong linh tiếng nói nhỏ bên trong, nồng nặc sức mạnh tử vong nhất thời ở trong lều vải dật tán.

Cái kia hai cái Nữ vu hộ vệ trong nháy mắt miệng sùi bọt mép, thật giống bất cứ lúc nào đều muốn trở về Tử thần ôm ấp dáng vẻ.

Rolisa sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên cũng là gặp phải cái gì cực kỳ chuyện đáng sợ.

Đương nhiên, nghiêm trọng nhất, vẫn là Nữ vu bản thân.

Nàng lúc này, mặt hiện nổi lên ra từng đạo từng đạo màu xanh đen gân mạch, màu sắc không ngừng biến sâu, thậm chí trực tiếp bắt đầu mục nát.

"Xác thực là sức mạnh của cái chết. . . Ta hiện tại thật sự có chút tin tưởng, cái này chiếc U Linh thuyền, lui tới tại Minh giới cùng nhân gian biên giới."

Phương Nguyên lẩm bẩm, trên người lại là hiện ra một tầng sương mù.

Đặc biệt Nữ vu trên ngực, Mộng Binh chi chủ bùa hộ mệnh ánh sáng đại phóng, thả ra từng vòng lực lượng.

Chít chít!

Các vong linh phát ra rít lên một tiếng, bên trong lều cỏ ảo giác biến mất, nguyên bản âm lãnh khí tràng cũng nhanh chóng tan vỡ.

"Vị này. . . Các hạ. . ."

Nữ vu ánh mắt mê ly, đem quả cầu thủy tinh giao cho Phương Nguyên trong tay.

Cùng mang tới lúc không giống, lúc này quả cầu thủy tinh hạt nhân, thình lình có một đạo tinh tế sương trắng, giống như cột khói giống như lượn lờ mà lên.

"U Linh thuyền phương vị cũng không phải là nhất thành bất biến, nhưng cái này viên quả cầu thủy tinh, nhưng có thể ở một ngàn hải lý bên trong phạm vi, chuẩn xác chỉ về nó nơi. . . Nó thuộc về ngươi."

Nữ vu vẻ thần kinh chỉ cươi cười, khuôn mặt trên đột nhiên nhiều một điểm sức sống.

"Rất tốt, đây là ngươi thù lao!"

Phương Nguyên đá bên cạnh Rolisa một cước.

Cái này nữ thuộc hạ lập tức bò dậy, trên mặt có chút lúng túng mây hồng, chuẩn bị bỏ tiền.

"Không cần!"

Nữ vu phát ra thanh âm khàn khàn, vẻ mặt cuồng nhiệt xoa xoa trên cổ Mộng Binh chi chủ bùa hộ mệnh: "Có cái này, như vậy đủ rồi."

Bất kỳ siêu phàm chức nghiệp, đều sẽ không đối với đã từng là ngày xưa kẻ chi phối không nổi hứng thú.

Trong đó, lại lấy Nữ vu, nhà bói toán, Ma pháp sư các chức nghiệp là rất sâu.

Cao siêu tinh thần lực cùng cảm giác, có thể làm bọn hắn càng thêm dễ dàng tiếp xúc được loại này tồn tại, đồng thời bên tai nghe được bọn hắn nói nhỏ.

Đương nhiên, Ma thần đồ vật, đều tràn ngập một chút cấm kỵ.

Lại nghiên cứu xuống đi, sẽ phát sinh cái gì, có thể thực sự khó nói.

Có lẽ, trở thành người điên, cũng đã xem như là khá là tốt một cái kết cục.

"Một cái biết hàng Nữ vu!"

Phương Nguyên gật gù, rời đi lều vải.

Cho tới đối phương sau đó sẽ trở thành Mộng Binh chi chủ tín đồ vẫn là làm chuyện gì khác, Phương Nguyên đã lười đi quản.

. . .

Một lát sau, trong quán rượu.

Đến nơi này, rượu Rum quán nhiều bọn hải tặc, rốt cục thả ra trong lòng đối với U Linh thuyền sợ hãi, bắt đầu cãi lộn lên.

Phương Nguyên tìm cái quầy bar, không đến bao lâu, liền nhìn thấy Bill mang theo một cái khác lão đầu đi vào.

"Đầu nhi. . . Xin lỗi, loại kia tài liệu quý giá thực sự phi thường hiếm thấy, đồng thời, muốn chế tác siêu phàm thuyền, dù là đơn giản nhất cái kia một loại, cần thiết kim Garon cũng tuyệt đối không là một con số nhỏ. Thích hợp tạo thuyền vật liệu một khi xuất hiện, chẳng mấy chốc sẽ bị người mua, ta lật tung rồi toàn bộ bến cảng cùng bến tàu, cũng mới chỉ tìm tới người này. . . Gips!"

Bill đem ông lão kia kéo đến Phương Nguyên trước mặt: "Đây là trước mắt ta duy nhất có thể tìm tới có kiến tạo siêu phàm thuyền kinh nghiệm tạo thuyền sư phụ. . . Gips, vị này liền là chúng ta Đầu nhi, băng hải tặc Luyện Ngục đoàn trưởng, vĩ đại Quỷ Thuật sư Roche tiên sinh!"

"Gips?"

Phương Nguyên cau mày, cái này gọi là Gips gia hỏa cùng cái khác lão hải

tặc hầu như không có khác biệt gì, còn có một cái to lớn đỏ lên bã rượu mũi.

Lúc này sau khi ngồi xuống, con mắt cũng chỉ ở Phương Nguyên chén rượu trên đánh giá, mồm miệng không rõ nói: "Đúng thế. . . Vĩ đại hải tặc đoàn trưởng tiên sinh, chỉ cần có uống rượu, Gips rất đồng ý vì ngươi phục vụ!"

"Không có vấn đề!"

Phương Nguyên vỗ tay cái độp, lập tức liền gọi tới đống lớn cao cấp loại rượu.

Gips nhìn thấy những thứ này, bên trong đôi mắt lập tức thả ra quang đến, hầu như là không thể chờ đợi được nữa, đem từng chai từng chai rượu ngon tốt giống như nước rót vào trong miệng.

"Ta nghĩ tạo một chiếc siêu phàm thuyền!"

Phương Nguyên nhìn kỹ cái này tạo thuyền sư, chậm rãi nói.

"Không thể!"

Gips động tác trên tay liên tục, con mắt hơi nheo lại: "Một chiếc buồm cấp một Thiết giáp hạm chi phí, ít nhất cũng phải mười vạn kim Garon! Mà dù là tiện nghi nhất siêu phàm thuyền, đổi thành kim Garon, giá trị cũng vượt quá một triệu! Ngươi biết trong này khác nhau sao?"

"Đương nhiên. . . Nếu như một cái nào đó hải tặc đoàn trưởng có một triệu kim Garon tiền mặt, chỉ sợ hắn đã sớm lựa chọn về hưu không làm, số tiền kia đủ để vì hắn ở bất kỳ quốc gia nào mua tới một cái thân phận hợp pháp, thậm chí tước vị, lại không buồn không lo sống hết đời!"

Phương Nguyên gật gù: "Ta tuy rằng không có nhiều như vậy kim Garon , bất quá cũng may cái này cũng không phải muốn một lần toàn bộ đầu nhập. . . Ta đối với mình kiếm tiền năng lực, vẫn rất có tự tin."

"Thế nhưng. . . Dù là ngươi quyết định, lại có đầy đủ kim Garon, cũng không nhất định có thể đem siêu phàm thuyền thuận lợi chế tạo đi ra. . . Là do làm tài liệu khó tìm, những kia quý trọng tạo thuyền vật liệu, một khi xuất hiện, lập tức sẽ bị mỗi cái đại hải tặc cùng các Tổng đốc giá cao mua đi."

Gips lắc đầu một cái: "Không có chân chính đỉnh cấp vật liệu , căn bản chế tác không ra nắm giữ siêu phàm lực lượng thuyền."

"Ở phương diện này, ta cảm thấy ta vẫn là vừa vặn có một lá bài tẩy. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, lại là nở nụ cười.

Rất hiển nhiên, cái này tạo thuyền sư vẫn có nhất định chân bản lĩnh, lúc này cũng mặc kệ cái khác, để chủ quán rượu tiếp tục dâng rượu , khiến cho Gips tiên sinh thật tốt uống cái đủ.

Mà Phương Nguyên lại là chậm rãi nói: "Hải Thần chi da, xấp tài liệu này ngươi cảm thấy như thế nào đây?"

"Đương nhiên, đây cũng là truyền thuyết trong Thần liêu, cho dù là dùng nó ngao ra dầu mỡ, cũng là thuyền tốt nhất chất kết dính, đồng thời còn có thể đối với hải quái hình thành một sự uy hiếp!"

Gips hai mắt tỏa ánh sáng: "Năm đó Hải Thần hào kiến tạo, hay dùng Hải Thần chi da, chẳng lẽ còn có một phần rơi vào trên tay ngươi?"

"Tuy rằng vẫn không có, nhưng cũng hầu như gần đủ rồi!" Cái này không có cái gì tốt che giấu, Phương Nguyên thản nhiên thừa nhận.

"Đã như vậy tới nói! Ngược lại cũng không phải là không có hi vọng, trọng yếu nhất Hải Thần chi da đã có, chỉ cần lại tìm đến cái khác mấy thứ vật liệu phụ. . ." Gips nhíu nhíu mày: "Đã như thế, tuy rằng tạo không ra Hải Thần hào như vậy truyền kỳ danh hạm, nhưng một chiếc bình thường điểm siêu phàm thuyền, vẫn là không có vấn đề gì."

"Siêu phàm thuyền ở trong, cũng có không giống sao?"

Phương Nguyên nắm lấy một cái nào đó trọng điểm.

"Đương nhiên không giống!" Gips lườm một cái: "Siêu phàm luyện kim thuyền, nhưng là toàn diện vượt qua hải quân cấp sáu phân chia thuyền. . . Cho dù là cấp một Thiết giáp hạm, cũng không nhất định có thể cùng siêu phàm thuyền chống lại, từ trước đến giờ đều là đại hải tặc tọa hạm!"

"Mà nếu như muốn tiến hành phân loại, có chừng ba cái tầng thứ, thứ nhất loại, chính là U Linh thuyền, Vương Tọa hào, Hải Thần hào các loại truyền kỳ danh hạm, mỗi một chiếc đều là chân chính truyền kỳ! Liền hải tặc Tổng đốc, đều không nhất định nắm giữ chúng nó!"

"Thứ hai loại, nhưng là Quái Thú hào, Lưu Lãng Giả hào các loại đại danh đỉnh đỉnh siêu phàm thuyền, tuy rằng không sánh được đệ nhất loại truyền kỳ danh hạm, nhưng cũng đủ để đánh bại bất kỳ một chiếc hoàng gia hải quân cấp một Thiết giáp hạm , bình thường đều là hải tặc Tổng đốc cùng đại hải tặc kỳ hạm."

"Mà thứ ba loại, tuy rằng có siêu phàm tên, năng lực lại không nhất định đặc biệt cường đại , bất quá có chút năng lực sẽ rất tiện dụng, tỷ như có thể cung cấp cuồn cuộn không ngừng nước trong Thánh Tuyền hào, cùng với nắm giữ lặn xuống năng lực Mỹ Nhân Ngư hào. . . Nếu như dùng tới ngươi cung cấp Hải Thần chi da, lại thu thập được cái khác một ít tài liệu quý giá, ta vẫn có niềm tin chế tạo một chiếc cấp ba siêu phàm thuyền đi ra. . ."

"Không có thứ hai loại cùng thứ nhất loại?"

Phương Nguyên hỏi một câu.

"Không có. . ." Gips ợ rượu: "Cho dù ngươi có thể tìm tới đỉnh cấp vật liệu, cũng hoàn toàn vượt qua năng lực của ta!"

"Rất tốt, ngươi rất thành thực, thu được ta thuê!"

Phương Nguyên gật gù, Bill lập tức tiến lên, chờ đợi phong phú.

"Đem vị này Gips tiên sinh mời đến thuyền của chúng ta trên, nếu như hắn còn có cái gì người nhà cùng học đồ tới nói liền cùng nhau, lại chuẩn bị cho hắn đầy đủ rửa ráy rượu Rum!"

Ra lệnh sau khi, Phương Nguyên trong lòng lại có chút tiếc nuối:

'Xem ra, chính mình chế tác con đường này, vừa đến tốn thời gian quá lâu, thứ hai cũng không nhất định có thể làm ra vật gì tốt, không bằng từ bỏ. . . Vẫn là sẵn có nhất là thuận tiện.'

'Đồng thời, ở cái này bến cảng nghỉ ngơi, chiêu mộ đủ quân số sau khi, cũng là lúc đề bạt một hai Hải Dương thuật sĩ!'

Bill những thứ này vừa bắt đầu liền cùng hắn lão nhân, đã dùng đầy đủ hành động chứng minh chính mình trung thành.

Lại thêm vào, hắn đón lấy chuyện cần làm phần lớn tràn ngập nguy hiểm, nhất định phải nhiều mấy cái nắm giữ thực lực đồng thời trung thành tuyệt đối thuộc hạ.

Lúc này triển lộ ra phương diện này năng lực, càng thêm có thể ngưng tụ nhân tâm.

. . .

Đoàn người ra quán bar, ở bóng tối con đường bên trong tiến lên.

Đột nhiên, một trận cuồng phong kéo tới, hầu như đem cây đuốc thổi tắt.

"Là ai?"

Rolisa bên hông hơi động, một cái màu đen nhuyễn tiên liền hiện lên ở tay, nhìn một chỗ âm ảnh.

"Ngài trên người, thời khắc bao phủ một luồng vận rủi. . . Ta cảm thấy, ngài cần một cái chuyên trách Nữ vu, đến vì ngươi cầu nguyện thần linh chúc phúc, cộng thêm nguyền rủa ngài kẻ địch!"

Một bóng người từ trong bóng tối chậm rãi đi ra, trước ngực còn mang một cái huy chương, rõ ràng là cái kia Phương Nguyên đã từng đi tìm Nữ vu.

"Ồ? Xác thực là một cái không sai lý do ni , nhưng đáng tiếc, còn chưa đủ. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

"Ngài cho ta cái này huy chương, liên hệ một cái nhân vật vĩ đại, thế nhưng, bằng vào ta trước mắt linh tính, cho dù chỉ là chạm đến hắn tiếng nói, đều có mất khống chế nguy hiểm, ta không nghĩ trở nên điên điên khùng khùng. . ."

Nữ vu sắc mặt mấy biến, cuối cùng vẫn là nói.

"Làm cái này cho ta huy chương tồn tại , ta nghĩ mượn sức mạnh của ngài, hoàn thành lần này thần linh thăm dò. . . Đương nhiên, nếu như có thể thu được thần linh kiến thức, liền không thể tốt hơn. Để báo đáp lại, ta đồng ý dùng năng lực của ta phục vụ cho ngươi."

"thành giao!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, chính mình trên thuyền tựa hồ vẫn đúng là khuyết thiếu một cái phương diện này siêu phàm người.

Cho tới để nữ nhân lên thuyền rất nguy hiểm, sẽ triệu đến vận rủi nghe đồn?

Bản thân hắn cũng đã chịu đến thế giới bài xích, lại nói, sớm đã có Elizabeth, cũng không sợ lại thêm thứ hai.

"Caseniya vì ngài phục vụ!"

Răng đen Nữ vu lộ ra một cái điên cuồng nụ cười, quỳ xuống: "Lấy vị kia tồn tại danh nghĩa làm vì thề, ta hướng về ngài dâng lên ta trung thành!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 861: Ban Tặng

Sau mười lăm ngày.

"Đầu nhi!"

Một lần nữa đủ quân số Hồng Liên hào bên trên, tất cả hải tặc xếp hàng ngang, hai tay sau lưng, lồng ngực thẳng tắp.

"Bill, Đồ Tể, còn có Wilson!"

Phương Nguyên ăn mặc áo choàng, mang hải tặc thuyền trưởng mũ, bên hông đeo một thanh hoàng kim chuôi thủy thủ đao, Rolisa cùng mới nương nhờ vào Nữ vu Caseniya biết vâng lời đứng ở phía sau hắn, giống như hai tên thị nữ.

Nương theo hắn mỗi lần gọi ra một cái tên, cái kia đối ứng hải tặc liền lên trước một bước, vẻ mặt nghiêm túc.

"Các ngươi biết, bọn họ là ai sao?"

Phương Nguyên nhìn chung quanh một vòng, lớn tiếng hỏi.

"Đương nhiên, đó là chúng ta anh dũng Đồ Tể, cùng bình thường thôi lái chính, còn có một người nhát gan quỷ thuyền trưởng!"

Một cái trêu tức tiếng nói từ hải tặc bên trong vang lên, chợt liền phát ra một trận cười vang.

Hải tặc đều là một đám đâm đầu cùng người cặn bã, sinh động ở biển Ác Mộng cùng biển Hoàng Kim, càng là trong đó cực phẩm.

Ở cảng Hocruroo bên trong chiêu mộ những hải tặc này, bình quân tố chất lại so với trước càng cao hơn một đoạn, tự nhiên, cũng càng thêm kiệt ngạo khó tuần.

Bọn họ không dám khiêu chiến Phương Nguyên cái này hải tặc đoàn trưởng uy nghiêm, nhưng đối với không ưa gia hỏa, tuyệt đối không có cái gì tốt sắc mặt.

Đồ Tể cũng còn tốt, Wilson cùng Bill lúc này liền có vẻ hơi năng lực không đủ.

"Bill cùng Đồ Tể, ở Inceman ngoài biển lúc liền cùng theo ta, còn có Wilson, hắn cần khẩn cũng là mọi người đều biết. . . Ta đề bạt bọn họ đến vị trí cao hơn trên, không chỉ có là thù lao, càng là hi vọng bọn họ có thể phát huy ra trọng yếu tác dụng."

"Đầu nhi. . ."

Bill run giọng nói: "Ta thật sự làm không được thuyền trưởng, ngài vẫn để cho ta trở về đi!"

Hắn xác thực năng lực không được, đặc biệt thực lực không đủ, không trấn áp được những hải tặc kia, nếu như lại tiếp tục đảm nhiệm xuống, chỉ lo sẽ bị thuộc hạ bạo động chém chết.

"Bill, ngươi am hiểu xử lý tạp vụ, mỗi lần chuyện của ta phân phó, đều sẽ rất tốt rất nhanh hoàn thành, ta sẽ không quên ngươi."

"Còn có Wilson, hắn là một tên hợp lệ lái chính, nắm giữ quản lý tài năng!"

"Cuối cùng, nhưng là Đồ Tể, mỗi một lần xung phong, hắn đều ở phía trước nhất. . . Bị thương cũng là nhiều nhất, cái kia từng đạo từng đạo vết tích, chính là hắn công huân chứng minh!"

Phương Nguyên tiếng nói càng lúc càng lớn, nhìn từng đôi hải tặc con mắt:

"Ta muốn để cho các ngươi biết, đi theo ta, dâng lên các ngươi trung thành cùng sinh mệnh, ta sẽ thấy tất cả những thứ này, dành cho các ngươi nên được khen thưởng."

"Đầu nhi, ở ban thưởng phương diện, ngài là không thể nghi ngờ hào phóng!"

Lúc này liền có rất nhiều hải tặc hưởng ứng.

"Không! Chỉ là những thứ này, còn chưa đủ đủ!"

Phương Nguyên cười to: "Lần này. . . Ta đem ban tặng các ngươi ba người chân chính siêu phàm lực lượng! Làm các ngươi nắm giữ ngự trị ở người bình thường bên trên thực lực."

"Cái gì? !"

Chu vi hải tặc rối loạn tưng bừng.

Biển Ác Mộng cùng biển Hoàng Kim ở trong, các loại nguy hiểm đếm không biết bao nhiêu lần, cường giả cũng là xuất hiện lớp lớp.

Có lẽ đại lục Ofail trên bình thường nông phu, cả đời đều chưa từng thấy một tên người thần bí, nhưng những hải tặc này, liền tuyệt đối từng thấy, thậm chí cùng bọn họ từng giao thủ, cảm thụ qua loại kia siêu phàm lực lượng khủng bố.

"Đầu nhi, ngươi là nói thật chứ?"

Rối loạn tưng bừng liền từ đám hải tặc bên trong sinh thành.

"Ta thật lòng, cũng không phải ban tặng một hai kiện siêu phàm vật phẩm, mà là trợ giúp thành là chân chính siêu phàm người!" Phương Nguyên gật đầu nói: "Ba người bọn hắn, liền đem ở hôm nay, lên cấp siêu phàm!"

"Đầu nhi? !"

Bill ba người trên mặt đều hiện lên ra một vệt kích động.

"Bằng vào ta Quỷ Thuật sư Roche danh nghĩa, các ngươi đem nắm giữ Hải Dương thuật sĩ năng lực, từ đó về sau, biển rộng chính là các ngươi lĩnh vực, các ngươi đem nắm giữ Thủy lực lượng!"

Phương Nguyên vỗ tay cái độp.

Nhất thời, Nữ vu Caseniya liền nâng một cái hoàng kim rèn đúc, khảm nạm đầy bảo thạch cái chén tiến lên.

Rolisa bưng qua túi nước, đi vào trong đổ vào nước biển.

Phương Nguyên lần lượt gia nhập chim hải âu lông chim, hải quái máu tươi những vật này, cũng không sợ những hải tặc kia vót đến nhọn cả đầu kiểm tra.

Cái này nghi thức vốn là hắn thiết kế ra được, lúc này lại trải qua thay đổi, mấu chốt nhất vẫn là Bản tôn cho phép cùng lực lượng tham dự.

Có như vậy bản chất sau khi, quá trình cùng nghi thức, tự nhiên có thể lấy tùy ý một ít, nếu như những hải tặc này đi học trộm, chín mươi chín phần trăm đều không có kết quả gì tốt.

Ùng ục! Ùng ục!

Đợi đến cuối cùng, hoàng kim trong ly nước biển đã bắt đầu sôi trào, một tầng nồng nặc sương mù màu trắng từ miệng chén bốc lên, tràn đầy đến chén ở ngoài.

"Bill, uống xong hắn, ngươi liền sẽ trở thành siêu phàm người!"

Phương Nguyên rút ra thủy thủ đao, đặt ở Bill trên bả vai.

"Đầu nhi, Bill vĩnh viễn, đều là ngài trung thành nhất thuộc hạ!"

Bill cái này tiểu hải tặc quả thực là nước mắt giàn giụa, quỳ phát xuống độc thề sau khi, hai tay nâng hoàng kim cái chén, chậm rãi uống một hớp.

". . ."

Hắn trợn mắt lên, đang nhìn mình trên người.

Không biết khi nào, một tầng dòng nước hiện lên, quanh quẩn ở chung quanh hắn đương nhiên, tóc không có đổi xanh!

Loại này thay đổi màu tóc tác dụng phụ, trải qua Phương Nguyên cải tiến, đã sớm bị loại bỏ đi ra ngoài. Lúc này Bill, ngoại hình cùng người bình thường không có một chút nào khác nhau.

"Thực sự là cảm giác kỳ diệu. . ."

Bill trên mặt mang theo mê say vẻ, nương theo ngón tay hắn múa, một đạo rồng nước ngay khi chung quanh thân thể hắn không ngừng xoay tròn.

"Bill, trước có người đang ô miệt ngươi danh dự, đi đoạt lại ngươi tôn nghiêm!"

Phương Nguyên vung vung tay.

"Tuân mệnh, Đầu nhi!"

Bill nanh cười một tiếng, vung tay lên.

Dòng nước mãnh liệt, vọt thẳng nhập đám hải tặc bên trong, đem trước quái gở trào phúng vài tên hải tặc tóm đi ra.

"Cho các ngươi một cơ hội, giết chết ta, hoặc là bị ta làm rơi!"

Bill xoa xoa trên nắm tay khớp xương.

"Liều mạng!"

"Giết!"

Cái này vài tên hải tặc kinh hoàng liếc mắt nhìn nhau, dồn dập rút vũ khí ra, vây quanh.

Đùng!

Thủy thủ đao mãnh chém, lại bị một dòng nước ngăn cản.

Một hải tặc cảm thấy không lành, mới vừa nghĩ bức trở ra, lập tức liền bị một người cao lớn bóng người màu xanh lam nắm lấy, bàn tay to nhấn một cái, đầu mạnh mẽ từ trong lồng ngực rụt lại tiến vào.

"Còn có ai?"

Bill lại là một quyền một cước, đem vây công hải tặc thẳng thắn dứt khoát giải quyết đi, ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét.

Chu vi hải tặc nhất thời rụt đầu một cái, không có một cái dám đi ra.

"Còn. . . Có. . . Ai?"

Bill khôi phục tầm thường thể hình, con mắt nhìn chung quanh một vòng, hung khí lộ.

'Lực lượng thường thường nương theo dã tâm, chính là cái đạo lý này. . .'

Nhìn tình cảnh này Phương Nguyên lại là suy tư: 'Trước Bill, không có thực lực, không trấn áp được dưới đáy hung hãn hải tặc, bởi vậy mới tình nguyện chịu làm kẻ dưới, nhưng hiện tại, tựa hồ thì có chút không tốt manh mối.'

Người như vậy, thường thường rất dễ dàng đi cực đoan.

Bất quá hắn tự tin có chính mình nắm giữ toàn cục, vẫn là không có chuyện gì.

"Đồ Tể, Wilson!"

Lúc này, vừa nhìn về phía còn lại hai người.

"Cảm tạ Đầu nhi, lấy linh hồn danh nghĩa xin thề, chúng ta tất nhiên vĩnh viễn trung thành với ngươi!"

Wilson cùng Đồ Tể nhất thời kích động tiến lên, tiếp nhận hoàng kim cái chén.

Tất cả hải tặc, hầu như đều là đỏ mắt thấy đến bọn họ hoàn thành cái này một động tác.

Dù sao, đây chính là thành là chân chính siêu phàm người!

Đối với hải tặc mà nói, vì lực lượng, bọn họ không sợ tại đem linh hồn của chính mình giao dịch cho ma quỷ.

Cho dù chỉ là vì một cái siêu phàm vật phẩm, bọn họ cũng sẽ đỏ mắt, thật giống quán chó như thế lẫn nhau cắn xé chém giết, huống chi thành là chân chính siêu phàm người thần bí đây?

Vật phẩm có thể lấy mất đi, thuộc về tự mình lực lượng, lại là rất khó bị đoạt đi!

"Hừm, ba người các ngươi, Wilson đảm nhiệm Nô Dịch hào thuyền trưởng, Đồ Tể đảm nhiệm lái chính, Bill nhưng là ta Hồng Liên hào lái chính!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, điều chỉnh xuống mọi người chức vị.

Dù sao, trước Bill đã dùng sự thực chứng minh, hắn không thích hợp làm quyết định vị trí kia, cho dù có đầy đủ lực lượng.

Đồng thời, tâm tính cũng so sánh yếu kém, còn cần thả ở bên người nhiều quan sát, nhìn thêm xem.

"Tuân mệnh, đoàn trưởng!"

Ba người lập tức hành lễ, đương nhiên, Bill vẻ mặt thoáng có như vậy một tia không cam lòng, cũng bị Phương Nguyên nhìn ở trong mắt, nhưng cũng không có đi quản.

"Chỉ cần là trung thành với ta, chiến đấu liều mạng, ta đều sẽ không để cho hắn không công chảy máu. . ."

Đến cuối cùng, Phương Nguyên càng là giơ lên hoàng kim cái chén: "Bằng vào ta Quỷ Thuật sư Roche danh nghĩa tuyên thề, tất cả vì ta phục vụ hải tặc, đem thu được đối xử bình đẳng, bình đẳng đãi ngộ! Chỉ cần tích góp đầy đủ công lao, ta sẽ trợ giúp hắn lên cấp, trở thành một tên người trên người siêu phàm người!"

"Đầu nhi vạn tuế!"

"Thuyền trưởng vạn tuế!"

. . .

Nhất thời, tất cả hải tặc đều hoan hô lên, cảm giác mình tràn ngập nhiệt tình.

"Rất tốt, xuất phát, để chúng ta đi biển Ác Mộng!" Phương Nguyên vung tay lên, đám thủy thủ lập tức phảng phất bị quất một roi giống như, nhanh chóng hành động lên.

Liền ngay cả nguyên bản hải tặc, cũng là không có một chút nào phản đối.

Có ba cái tươi sống ví dụ ở bên người, bọn họ đang hâm mộ đồng thời, càng thêm quyết định chủ ý, cho dù Phương Nguyên lần sau chuẩn bị đi Minh giới, cũng sẽ không nói nửa cái chữ "không".

"Đầu nhi!"

Phương Nguyên đứng thẳng ở trên boong thuyền, gió biển thổi.

Không biết khi nào, Caseniya cùng Rolisa đi tới phía sau hắn, trên mặt mang theo một tia sầu lo.

"Ta biết. . . Các ngươi lo lắng ta loại năng lực này tiết lộ ra ngoài, sẽ gặp đến mơ ước. . ." Phương Nguyên nhìn bàn tay phải của chính mình: "Vì lẽ đó ta chọn ngày hôm nay, lên cấp sau lập tức rời đi, chính là vì đem ảnh hưởng hạn chế đến nhỏ nhất. . . Mà đợi đến lần này đi qua sau khi, toàn bộ hải dương hải tặc thế lực e sợ đều sẽ lớn xáo bài, chúng ta hoặc là công thành danh toại, hoặc là tan xương nát thịt, cũng không cần cân nhắc nhiều như vậy. . ."

Phương Nguyên nhìn biển Ác Mộng phương hướng, trong con ngươi hiện ra tinh quang.

Một thời đại chào cám ơn, cùng đại thời đại khai mạc, làm sao có thể vắng chỗ bỏ qua?

"Thế giới này, hàng hải là chủ đề, nếu muốn đạt được lớn nhất thu gặt hiệu quả, nhất định phải thời khắc đứng ở triều đầu bên trên, tiến hành ảnh hưởng, lại muốn lẩn tránh thế giới phản kích. . ."

Mộng du thu gặt nhiều như vậy thế giới, lúc này Phương Nguyên đã là quen thuộc trôi chảy.

Đồng thời, hắn có linh cảm.

Nương theo hắn với cái thế giới này ảnh hưởng càng ngày càng sâu sắc, có lẽ, đợi đến một cái nào đó giới hạn giá trị lúc, chính là hắn Bản tôn phá vòng vây đến thế giới chân thật, đồng thời chân chính lên cấp Ma thần lúc!

"Tương lai hải dương, nhất định là hơi nước đại pháo thời đại, nghĩ muốn ở thời đại kia bên trong đứng chỗ, nhất định phải có chính mình dựa dẫm a. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, lấy ra quả cầu thủy tinh.

Lúc này, quả cầu thủy tinh bên trong sương khói bỗng nhiên hơi động, nguyên bản thẳng tắp cột khói gập lại, chỉ về nào đó phương vị.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 862: U Linh Thuyền

"Tử linh khí tức, U Linh thuyền!"

Nữ vu Caseniya nhìn quả cầu thủy tinh, phát ra một tiếng thét kinh hãi: "Nó ngay khi quả cầu thủy tinh phạm vi cảm ứng bên trong, vẫn chưa rời xa biển Hoàng Kim!"

"Không chỉ có như vậy, tựa hồ chúng ta lần trước ngăn cản cái kia nguyền rủa, hoàn toàn nhạ lông nó. . ."

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng: "Lúc này, nó khi cảm ứng được chúng ta, có lẽ sẽ cả chiếc thuyền lái tới, gây sự với chúng ta. . ."

Phù phù!

Khanh khách!

Vừa dứt lời, tới gần tới Tử Linh pháp sư Jafa liền ngã trên mặt đất, hàm răng khanh khách vang vọng.

"Gặp quỷ. . . Thủ hạ của ta, chính là như vậy một đám gia hỏa sao?"

Phương Nguyên vuốt ve cái trán.

"Đoàn trưởng đại nhân. . . Đó là ngài căn bản không biết U Linh thuyền khủng bố! Nó trước sau du đãng ở trên biển rộng, đã có vượt quá ngàn năm thời gian, lại chưa từng có bất kỳ một nhánh hải tặc hoặc là hải quân có thể phá hủy nó! Nghe đồn rằng, U Linh thuyền có thể lấy tự do qua lại Minh giới, thậm chí giới hạn của nó. . . Ở phía trên kia, ngươi vĩnh viễn cũng không thể nào tưởng

tượng được có khủng bố bao nhiêu bất tử sinh vật tồn tại: Thực Thi Quỷ bạo quân, Bất tử giả vương giả, Bán Thần vu yêu, còn có rất nhiều chúng ta không cách nào miêu tả tồn tại. . . Thậm chí có nghe đồn, chưởng quản U Linh thuyền thuyền trưởng, chính là một cái Tà thần!"

Jafa dùng một loại run rẩy giọng nói nói.

"Không thể, U Linh thuyền bên trên, cường đại bất tử sinh vật tuy rằng có không ít, nhưng cũng không có Tà thần tồn tại. . ."

Ở phương diện này, đã từng cùng Nguyền rủa chi lực cách không giao thủ qua một lần Phương Nguyên có quyền lên tiếng nhất.

Như U Linh thuyền trên thật sự có loại kia vượt qua giới hạn tồn tại, cho dù là hắn Bản tôn cách không truyền xuống lực lượng, cũng chưa chắc có thể mang Nữ vu cùng Rolisa cứu được.

"Được rồi, ngay cả như vậy. . . Nhưng U Linh thuyền trên có cái gì, một thuyền tử linh sao? Thuyền trưởng ngươi coi như nhìn thấy U Linh thuyền, lại có thể thu được chỗ tốt gì, chờ một chút. . ."

Jafa lẩm bẩm nói, bỗng nhiên con ngươi trừng lớn.

"Đúng đấy. . . Ngươi không cảm thấy, truyền thuyết trong U Linh thuyền, rất thích hợp làm băng hải tặc Luyện Ngục soái hạm mới sao?"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng, càn rỡ mà tùy ý.

Thuyền tiến lên, rất nhanh, liền đạt tới Lôi Đình hải vực biên giới.

Ở đi ở trong, cuồn cuộn không ngừng tin tức, cũng thông qua các loại thủ đoạn, hội tụ đến Phương Nguyên trên tay.

"Inceman nữ vương chính thức đi tới hoàng gia hải cảng duyệt binh, kiểm duyệt mới đi lính hơi nước tàu chiến bọc thép, vừa xuất hiện liền khiếp sợ toàn

bộ đại lục Ofail. . ."

"Trước mắt, hoàng gia hải quân đã toàn diện thay đổi quần áo, thành lập sắt thép vô địch hạm đội, tuyên bố thảo phạt biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc Râu Mép Đen!"

"Bọn họ lựa chọn mục tiêu, rõ ràng là Râu Mép Đen sào huyệt, đảo Hắc Hồ, nơi đó có Râu Mép Đen lớn nhất thực dân vương quốc, cùng với bảy cái bến cảng, ba cái loại cỡ lớn xưởng đóng tàu, hầu như một nửa binh nguyên địa nơi. . . Râu Mép Đen không thể nhịn được nữa, chỉ có thể lựa chọn ứng chiến."

"Hải Tặc vương tử tiếng tuyên bố viên, nhưng không có bao nhiêu tính thực chất động tác, có người nói là bởi vì trước cùng U Linh thuyền tao ngộ, tổn thất nặng nề. . ."

. . .

"Hải Tặc vương tử Edward, cũng không có cách nào đối phó được U Linh thuyền sao?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, nhìn trong tay chính mình quả cầu thủy tinh.

Chỉ thấy cái kia một cái cột khói bốc lên, lấy càng thêm cực lớn phạm vi rung động lên.

"U linh! Ta thấy đông đảo u linh, đang nhanh chóng tiếp cận!"

Caseniya đứng sau lưng Phương Nguyên, lấy một loại thất kinh giọng nói nói.

"Thời buổi rối loạn a. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng: "Mở hết tốc lực, lái vào Lôi Đình Chi Ngục bên trong, chúng ta ở nơi đó nghênh chiến U Linh thuyền!"

"Lái thuyền! Tăng nhanh tốc độ!"

Nhận được mệnh lệnh Bill lập tức hét lớn, không tiếc vận dụng Hải Dương thuật sĩ năng lực, nâng lên thuyền buồm.

Vẻn vẹn thời gian qua đi không tới nửa tháng, Hồng Liên hào cùng Nô Dịch hào lại một đầu nhập Lôi đình chi hải.

Ầm ầm ầm!

Mây đen kéo tới dày đặc, sấm sét múa tung.

Sóng lớn mãnh liệt hải dương màu đen phảng phất hóa thân quái thú, bao phủ tới.

"Hàng buồm!"

Phương Nguyên la to một tiếng, đi tới boong tàu biên giới.

Chỉ thấy bốn phía không biết khi nào, đột nhiên nhiều một mảnh sương trắng.

Nguyên bản không cao tầm nhìn, ở cái này tầng sương trắng tập kích phía dưới, trong nháy mắt liền đến một cái cực kỳ khổ rồi mức độ.

"Đầu nhi, chúng ta mất đi Nô Dịch hào tung tích!"

Helga cuống quít hô.

"Không cần sợ, Nô Dịch hào trên có Đồ Tể cùng Wilson hai cái Hải Dương thuật sĩ ở, một cái Lôi Đình Chi Ngục không làm khó được bọn họ. . . Chỉ cần khách nhân đi tới chúng ta bên này!"

Phương Nguyên nhanh chân đi, dùng sức đá dại ra hải tặc, nhượng bọn họ nhanh chóng hành động lên: "Pháo lên đạn, đao ra khỏi vỏ, chuẩn bị chiến đấu! ! !"

Rầm!

Bỗng nhiên, một tia chớp rơi xuống, đem bốn phía đều chiếu rọi đến giống như ban ngày.

Sương mù dày ở trong, một chiếc thuyền lớn đường viền như ẩn như hiện.

Một cái mang sừng đâm thủng sương mù dày, mũi tàu còn nhen lửa một chiếc màu da cam đèn treo.

"Lẽ nào là Nô Dịch hào, bọn họ đuổi theo?"

Bill ánh mắt có chút mê hoặc.

"Không đúng. . . Cái kia không phải bình thường thuyền!"

Đài quan sát trên Helga kêu to: "Mau nhìn chiếc thuyền kia ngoài khơi!"

Bill dụi dụi con mắt, nhất thời nhìn thấy cực kỳ tình cảnh quái quỷ.

Nguyên bản sóng lớn mãnh liệt Lôi đình chi hải, dĩ nhiên trong nháy mắt bình phục lại, ngoài khơi bóng loáng như gương, một chiếc thuyền lớn thật giống trượt băng giống như, mềm mại vượt sóng mà đến, không có phát ra nửa điểm tiếng vang.

Nương theo hai chiếc thuyền không ngừng tới gần, Hồng Liên hào trên hải tặc đã có thể lấy hoàn toàn nhìn rõ ràng chiếc thuyền kia toàn cảnh.

Màu đen thân thuyền, mục nát boong tàu, tràn đầy phá khổng màu đen cánh buồm.

Mấu chốt nhất, vẫn là trên boong thuyền đứng từng con bất tử sinh vật, vừa có thực thể, cũng có u linh, nhìn làm cho người kinh hãi sợ hãi đến cực điểm.

"Địch tấn công. . . Đó là. . . U Linh thuyền!"

Trên boong thuyền hải tặc từng cái từng cái hai chân run, nghĩ đến cái kia trứ danh truyền thuyết: "Chúng ta chết chắc rồi, U Linh thuyền sẽ không bỏ qua bất luận cái nào trên hải thuyền thủy thủ!"

"Ngớ ngẩn!"

Phương Nguyên lại là đạp lăn trước mặt mình một cái gia hỏa, giẫm ở thằng xui xẻo này trên người: "Nếu như U Linh thuyền gặp gỡ chưa từng có người sống, những truyền thuyết kia lại là làm sao truyền lưu? Hiện tại, muốn tiếp tục sống, liền cầm lấy vũ khí của các ngươi, cho ta chiến đấu!"

Hắn đánh liên tục mang mắng, cuối cùng cũng coi như xoắn xuýt lên một nhóm thủ hạ, chuẩn bị nghênh chiến.

"Cạc cạc!"

Đối diện U Linh thuyền trên, từng con từng con màu trắng khung xương khô lâu cắn đoản đao, từ dây thừng trên lay động lại đây.

"Nổ súng!"

Bill vung tay lên, trước người một loạt người bắn súng kíp bóp cò súng, sương trắng bốc lên bên trong, rất nhiều khô lâu thủy thủ ở giữa không trung nổ thành tan vỡ, rơi xuống vào trong biển.

Đáng tiếc, cái này một nhóm khô lâu binh, rất hiển nhiên chỉ là đối diện bia đỡ đạn mà thôi.

Ở tất cả thất bại sau khi, U Linh thuyền trên cái gì xôn xao đều không có, trái lại có càng nhiều khô lâu binh lay động lại đây.

Thậm chí, Phương Nguyên còn có thể thông qua đáy giày của chính mình, cảm nhận được Hồng Liên hào đáy thuyền một ít dị động.

"Bill, ngươi mang theo một đội người, xuống đề phòng trước bị đánh nát vào

trong biển khô lâu, bọn họ chính đang tại nỗ lực bò lên trên!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên lập tức ra lệnh: "Còn có. . . Tất cả mọi người, ở chiến đấu trước, đều tới nơi này!"

Ở trước mặt hắn, có một cái cực lớn chậu nước.

Lúc này, Phương Nguyên hai tay duỗi về phía trước, ngưng tụ ra một cái chùm sáng, ném vào trong chậu nước.

Ong ong!

Một đoàn quang mang, nhất thời ở trong chậu nước hình thành, giống như nhiều một viên mặt trời nhỏ.

Thuần túy mà cường đại quang minh thuộc tính lực lượng , khiến cho Phương Nguyên thủ hạ rất nhiều tội ác đầy trời gia hỏa đều khó chịu hé mắt.

"Ở khai chiến trước, tất cả mọi người vũ khí, nhất định phải ngâm vào nước vại bên trong, tiếp thu ánh sáng chúc phúc! Hiện tại. . . Cho ta hành động lên!"

Phương Nguyên gầm thét lên, rút ra bản thân thủy thủ đao.

"Luật luật!"

Đối diện, một trận tiếng vó ngựa truyền đến.

Nghiêm nghị bầu không khí bên trong, mười ba tên áo đen kỵ sĩ vọt thẳng đến, dưới khố tuấn mã thình lình đều là cùng đều là Mộng Yểm, toàn thân thiêu đốt liệt diễm, có thể trên không trung tự do cất bước.

Phốc!

Chỉ là một cái giao phong, Jafa liều cái mạng già cho gọi ra đến năm con Tử Linh Kỵ Sĩ liền trần quy trần, thổ quy thổ, triển lộ ra tuyệt đối chênh lệch cùng

thế yếu.

"Giết!"

Bọn hải tặc gào thét, bị bức ép đến tuyệt cảnh sau khi, nhất thời kích thích ra cuối cùng hung tính, trước mặt đến Tử Vong kỵ sĩ chém giết đẫm máu.

Thậm chí có hải tặc còn cả người trói đầy dầu hỏa cùng thuốc nổ, hướng về kỵ sĩ xông lên tới.

"Vận chuyển ra đại pháo đến! Phóng ra!"

Phương Nguyên lập tức để thuyền phó thứ hai mang theo mấy khẩu pháo nhỏ thu xếp ở trên boong thuyền, lại là vài tiếng pháo vang lên, khủng bố lực đẩy cho dù không cách nào thương tổn những kỵ sĩ này, cũng là đem bọn họ mạnh mẽ đẩy lùi, có mấy cái kỵ sĩ còn xui xẻo từ Mộng Yểm trên té xuống, rơi vào đáy biển.

Đáng tiếc, tất cả những thứ này ở đối diện xem ra , bất quá là trò đùa trẻ con mà thôi.

Phương Nguyên có thể lấy bén nhạy cảm nhận được, ở đối diện U Linh thuyền trên rất nhiều tiềm tàng không phát lực lượng, có đã hoàn toàn đạt đến Bán Thần cấp bậc!

Có thể nói, lúc này đi ra những thứ này Hắc kỵ sĩ, khô lâu binh, Thực Thi Quỷ cái gì, hoàn toàn chính là bia đỡ đạn bên trong bia đỡ đạn, chết rồi bao nhiêu cũng sẽ không đau lòng vì loại kia.

Trên thực tế, luận thuyền viên tố chất cùng bình quân thực lực, có lẽ U Linh thuyền chính là trên đại dương hoàn toàn xứng đáng đệ nhất.

Cho dù là lúc này Phương Nguyên, nếu như gặp gỡ U Linh thuyền chân chính cao cấp thuyền viên, đều sẽ vô cùng phiền phức.

"Phản kích!"

Nhưng lúc này, hắn không sợ hãi chút nào, nắm lấy một cái dây thừng: "Phản nhảy sang!"

Ầm!

Dây thừng vẽ ra một cái cực lớn đường vòng cung, Phương Nguyên hai chân đứng yên ở trên boong thuyền.

Cái này chiếc U Linh thuyền thể tích cũng không lớn, cũng là cùng Hồng Liên hào không sai biệt lắm, đồng thời màu đen trên boong thuyền mang theo một ít mục nát mùi vị.

Lúc này đạp ở U Linh thuyền bên trên, Phương Nguyên đáy lòng đột nhiên liền sinh ra một loại cảm giác kỳ dị.

Không gian chung quanh cùng cảnh vật, một thoáng liền trở nên mông lung lên.

Liền phảng phất, U Linh thuyền nơi không gian, cùng thế giới hiện thực là hai việc khác nhau như thế, cái cảm giác này, cùng bản thể trước tuyệt đối người quan sát trạng thái, cũng là giống nhau y hệt!

"Không hổ là U Linh thuyền, có thể xuyên qua giới hạn thuyền. . ."

Phương Nguyên than thở một tiếng, không sợ chút nào xúm lại tới khủng bố tử linh, chợt cười to: "Năng lực như vậy, cũng là ta cần thiết a!"

U Linh thuyền có thể xuyên qua Minh giới, thậm chí càng nhiều thứ nguyên.

Mà Phương Nguyên Bản tôn , tương tự cũng tồn tại ở thế giới này, chỉ là bị cách ly ở không giống giới vực ở trong.

Mặc dù đã thử nghiệm phá vòng vây qua mấy lần, có phân thân cái này thành

quả, còn có thể lan truyền xuống lực lượng, nhưng như trước không đủ.

Nhưng là lúc này, U Linh thuyền xuất hiện cùng đặc chất, lại là khiến Phương Nguyên nhìn thấy một tia sớm phá phong hi vọng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 863: Lôi Thần

U Linh thuyền bên trên.

Sống và chết giới hạn, chưa từng có như vậy mơ hồ.

Cường đại sức mạnh tử vong, thậm chí trực tiếp tập kích Phương Nguyên, từ da thịt mặt ngoài thấu nhập , khiến cho cả người hắn sắc mặt đều dị thường trở nên trắng bệch.

Rất hiển nhiên, nếu như là người bình thường, ở đạp boong trên một khắc đó, liền sẽ biến thành một bộ thi thể.

Mà cho dù là siêu phàm người, đối mặt với sức mạnh tử vong tập kích, cũng là liên tục bại lui.

"Nếu như không hề làm gì, ở ba cái hô hấp sau khi, ta thì có ba phần mười xác suất tử vong, biến thành một con bất tử sinh vật a. . ."

Phương Nguyên trầm thấp lẩm bẩm, trước ngực bỗng nhiên phảng phất xuất hiện một cái mặt trời nhỏ.

Ầm ầm!

Hào quang màu nhũ bạch trong nháy mắt khuếch tán, cùng bốn phía thuyền hải tặc sương khói mông lung gặp gỡ, lập tức phát sinh nhất là kịch liệt phản ứng hóa học, xì xì nổ vang.

Khói trắng bốc lên bên trong, trên boong thuyền một vòng bất tử sinh vật phát ra tiếng kêu thảm, liên tục lui về phía sau.

Thuần túy quang minh cùng sinh mệnh lực, dù là trung cấp bất tử sinh vật gặp phải, đều muốn mạnh mẽ lột da.

"Hê hê! ! !"

Ngay khi trên boong thuyền thêm ra một đoàn thánh khiết quang mang lúc.

Một tiếng thê thảm cười quái dị, phảng phất đến từ cửu u địa ngục.

Sâm bạch quỷ trảo không biết từ chỗ nào duỗi ra, xuyên phá hư không giống như đi tới Phương Nguyên trước mặt, cầm lấy cái kia viên chùm sáng, mạnh mẽ sờ một cái.

Đùng!

Chùm sáng nổ tung, thuần túy lực lượng ánh sáng tác dụng ở quỷ thủ trên, chỉ là làm rơi mất một hai khối da mà thôi.

"Thực Thi Quỷ bạo quân?"

Phương Nguyên lùi về sau một bước, trên người vong linh hóa hiệu quả cùng ánh sáng ma pháp trong nháy mắt biến mất, nhìn cái này mới xuất hiện cường đại Thực Thi Quỷ.

Nó thể hình khổng lồ, nanh vuốt thô to, quanh người thời khắc quanh quẩn lượng lớn Thực Thi Quỷ cùng khô lâu binh, những thứ này đều là nó triệu hoán vật, cũng là nhất không đáng kể bia đỡ đạn.

Mà ở cái này đầu bạo quân đỉnh đầu, một chùm bồng gai xương nhô ra, hình thành rồi đỉnh đầu vương miện dáng dấp.

Không nghi ngờ chút nào, nó chính là U Linh thuyền trên bất tử sinh vật tam đại chúa tể một trong, nắm giữ hầu như vô cùng vô tận bia đỡ đạn triệu hoán năng lực Thực Thi Quỷ bạo quân!

Mà ở cái này đầu Thực Thi Quỷ bạo quân sau lưng, còn có một cái cực lớn khoác áo bào đen bóng người.

Áo choàng ở trong, là một bộ dùng bảy màu bảo thạch trang sức khung xương, tay cầm một thanh do chín cái đầu rắn quấn quanh mà hình thành Bán thần khí pháp trượng, đầu lâu bên trong thiêu đốt một đoàn hồn hỏa, thả ra cùng bình thường khô lâu binh tuyệt không giống nhau trí tuệ quang mang.

Không nghi ngờ chút nào, đây là một con Bán Thần vu yêu, cơ trí mà bác học người làm phép.

Cuối cùng Bất tử giả vương giả, lại là một cái nhàn nhạt bóng đen, đứng thẳng ở giữa trời, lãnh đạm quan sát từng cảnh tượng ấy.

"Ba cái Bán Thần cấp bậc tồn tại. . ."

Cái này đại hàng hải thế giới có cường đại quy tắc bảo vệ, một khi một cái nào đó tồn tại vượt qua giới hạn, lập tức sẽ bị trục xuất, không cách nào can thiệp Chủ thế giới.

Mà ba tên này có thể ở U Linh thuyền trên tiêu dao đến nay, hiển nhiên không có đạt đến Phương Nguyên Bản tôn cấp bậc.

Ngay cả như vậy, cũng là khủng bố phi thường.

Dựa theo Phương Nguyên phỏng chừng, chính là ba cái Kim Tiên, Cổ Thần cấp bậc chiến lực!

Tuy rằng ở hắn bây giờ bản thể trước mặt, đã là không đáng nhắc tới, nhưng muốn bóp chết hắn cái này phân thân, hiển nhiên cũng sẽ không quá mức khó khăn.

"U Linh thuyền có phá giới lực lượng, nếu như có thể đầy đủ lợi dụng, hay chính là ta bản thể đột phá trùng vây chìa khóa. . . Đương nhiên, muốn thu được U Linh thuyền quyền khống chế, cái này ba cái cấp bậc bán thần bất tử sinh vật,

chính là nhiễu không qua đi ngưỡng cửa. . ."

Phương Nguyên hít sâu một cái, bỗng nhiên nhìn hướng thiên không.

Đã sớm chuẩn bị săn bắn U Linh thuyền hắn, tại sao phải đem chiến trường tuyển ở Lôi Đình Chi Ngục?

Tự nhiên là bởi vì nơi này nắm giữ địa lợi, đồng thời, hắn còn có lần trước phát hiện, biết Lôi Đình hải vực bên trong nhất định ẩn giấu đi một cái nào đó bí mật.

Cái này cực lớn bí mật, tám thành cùng một vị Tà thần có quan hệ, mang theo khủng bố nguy hiểm.

Lúc này, chính mình tiết lộ bản thể khí tức, lại thêm vào U Linh thuyền, đủ để kích thích toàn bộ Lôi Đình Chi Ngục đều phát sinh kịch biến!

Phương Nguyên ý nghĩ rất đơn giản, chính là dẫn ra Lôi Đình Chi Ngục bên trong ngay cả mình Bản tôn đều cảm thấy vô cùng nguy hiểm đòn bí mật, mượn lực đả lực, công kích U Linh thuyền!

Dù sao, mình lúc này, cũng là ở U Linh thuyền trên đây.

"Khi ngươi nhìn chăm chú u linh lúc, u linh cũng ở nhìn chăm chú ngươi!"

Bán Thần vu yêu nhìn Phương Nguyên, trong tay cửu xà phát triển lập loè ra huyền mê hào quang: "Pháp lệnh —— Chấn Nhiếp! Pháp lệnh —— Tử Vong! !"

Hai đạo hào quang trong nháy mắt rơi vào Phương Nguyên trên người , khiến cho hắn hầu như không thể động đậy, cảm nhận được tử vong phán định.

"Mộng Binh chi chủ!"

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng, ngâm tụng chính mình bản thể tên.

Một tầng yêu dị ánh sáng đỏ trong nháy mắt ở trên người hắn hiện lên, bỗng nhiên mở rộng, giống như kiên cố áo giáp, mang theo cường đại kháng tính.

Bán Thần vu yêu chợt lui, xem Phương Nguyên vẻ mặt liền phảng phất nhìn thấy quỷ: "Ngươi là. . . Thần linh quan tâm người? !"

"Đúng, vĩ đại Mộng Binh chi chủ vẫn ở che chở ta!"

Phương Nguyên gật gù: "U Linh thuyền cũng không phải không thể giao lưu. . . Chỉ muốn các ngươi ba cái thần phục với ta, lấy u linh xưng là ta làm công ba năm, ta liền để cho các ngươi hoạch được tự do, thế nào?"

"Tham lam nguyên tội, chắc chắn đưa ngươi kéo vào địa ngục!"

Thực Thi Quỷ bạo quân cao giọng gầm thét lên: "Máu thịt của ngươi, tất đem trở thành ta tế phẩm!"

"Không cần như vậy một mất một còn đi, nếu như thần phục. . . Ta có thể lấy lấy thuyền trưởng thân phận, giải trừ các ngươi gánh vác nguyền rủa, thậm chí. . . Để cho các ngươi có thoát khỏi thuyền ràng buộc, leo lên bờ biển cơ hội!"

Trên thực tế, U Linh thuyền trên những thứ này bất tử sinh vật, cũng là phi thường đáng thương.

Chỉ có thể ở trên biển hành động, giống như cô hồn dã quỷ , căn bản không cách nào bước lên lục địa nửa bước.

"Không thể!"

Thực Thi Quỷ bạo quân lập tức phản đối: "U Linh thuyền thuyền trưởng, nhất định phải là bất tử sinh vật!"

Mà Bán Thần vu yêu lại tựa hồ như mang theo một ít khó tả ý vị, lấp loé không yên.

Trong hư không Bất tử giả vương giả, trước vẫn trầm mặc, lúc này đột nhiên phát ra một đạo ý niệm: "Tốc chiến tốc thắng, có một luồng nguy hiểm to lớn chính đang đến gần!"

"Rốt cục đến rồi!"

Phương Nguyên thở dài một hơi.

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, nguyên bản bởi vì U Linh thuyền xuất hiện, mà có vẻ gió êm sóng lặng Lôi Đình hải vực, trong nháy mắt liền phát sinh khủng bố biến hóa.

Mưa to gió lớn mưa tầm tã, từng cái từng cái bọt nước trước mặt đánh tới, tựa hồ hải dương trong nháy mắt trở nên nổi giận lên.

Mấu chốt nhất, lại là trong hư không lôi đình, không ngừng tụ tập lên , hóa thành một cái cực lớn bàn tay dáng dấp, đi đầu che mặt đè xuống.

Đây là một cái thế nào bàn tay khổng lồ a?

Hoàn toàn do sấm sét tạo thành, mang theo khó có thể kể rõ hùng vĩ khí tức, che ngợp bầu trời, phá hủy tất cả, mục tiêu rõ ràng là U Linh thuyền!

"Lôi Đình Chi Ngục bên trong, quả nhiên có bí mật lớn, đây là một cái Tà thần sao? Không có bị trục xuất, nhưng là bị phong ấn? Thậm chí, đã có thể tạm thời đột phá phong ấn lực lượng?"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên.

"Cái kia vĩnh hằng tử vong, là thế gian tất cả hồn linh quy tụ. . . Không chết số mệnh, nắm giữ quanh quẩn u linh chi thuyền. . ."

Lúc này, thần bí nhất Bất tử giả vương giả, bỗng nhiên bắt đầu rồi ngâm

xướng.

Xì xì!

Nương theo nó tiếng ngâm tụng, U Linh thuyền thân thuyền lập tức phát sinh biến hóa to lớn.

Từng tia tia khói đen, từ thân thuyền hiện nổi lên, không ngừng lan tràn.

Sương mù ở trong, đột nhiên hiện ra lượng lớn vong linh.

Bọn họ thân hình hư huyễn, phần lớn mặc áo trắng, khuôn mặt dại ra mà tái nhợt, mang theo một loại khó có thể dùng lời diễn tả được Tử vong chi khí.

Lúc này lại là nhẹ nhàng mở miệng, âm thanh khàn giọng: "Thánh tai! Vĩ đại U Minh chi thuyền. . . Ngài là ngang qua sống và chết vong cầu nối!"

"Ngài là linh hồn đưa đò người, thế gian tử vong nhân chứng!"

"Ngài hào quang, vượt qua thế gian tất cả!"

. . .

Những vong linh này giống như từng cái từng cái cuồng tín đồ, lẩm bẩm cầu nguyện, dĩ nhiên là đem chiếc thuyền này xem là như thần sùng bái!

Trên thực tế, lấy U Linh thuyền cửu viễn lịch sử, cùng khủng bố uy danh, nếu như là một người, e sợ từ lâu tích trữ đầy đủ mà phong thần!

Bất tử giả vương giả hung hãn xúc động U Linh thuyền gốc gác, nhất thời, một cái đen nhánh bàn tay lớn hiện lên, cùng lôi đình bàn tay mạnh mẽ đụng vào nhau.

Hai vị thần linh giống như bàn tay lớn ở giữa không trung bắt đầu đấu sức, thậm chí còn là màu đen tử vong chi chưởng càng hơn một bậc.

Từng tia tia sức mạnh tử vong dật tán, trực tiếp khiến lôi đình bàn tay quy mô không ngừng nhỏ đi.

"A. . . Là ai dám khinh nhờn. . . Ta Cuồng lôi chi thần uy nghiêm?"

Loại biến cố này, lập tức làm cả Lôi Đình hải vực đều bạo động lên.

Mây đen bên trong điện xà múa tung, hội tụ thành một tấm cổ điển uy nghiêm mặt người.

Lúc này quan sát mà xuống, trong con ngươi phảng phất thời khắc đều có lôi đình sinh diệt, thả ra tinh quang.

"Cuồng lôi chi thần Aida • Huona • Nachester • Borgus. . ."

Một chuỗi tên từ Bất tử giả vương giả áo bào đen bên trong truyền ra.

Rất hiển nhiên, đối với bực này Tà thần mà nói, chỉ là một chuỗi tên, chính là tế tự cửa lớn, bởi vậy, dưới hắc bào Bất tử giả vương giả, trực tiếp biến mất nửa phần sau: "Chúng ta vô ý đối địch với ngươi. . . Nhưng mơ ước U Linh thuyền kẻ trộm, phải đến nên có trừng phạt!"

"Hợp tình hợp lý!"

Cực lớn lôi đình người trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, khủng bố lôi đình liền che ngợp bầu trời giống như rơi xuống: "Nhưng. . . Nếu như ta thu được U Linh thuyền, lập tức là có thể đột phá phong ấn, không cần lại rùa rụt cổ ở đây a!"

cái này Cuồng lôi chi thần trạng thái, hiển nhiên cùng lúc này Phương Nguyên Bản tôn giống nhau y hệt.

Đều là nằm ở nhất định hạn chế bên trong, lại có thể bộ phận đột phá ràng buộc, truyền rớt xuống lực lượng.

Lúc này, cái này Cuồng lôi chi thần hiển nhiên mù quáng.

Vô số lôi đình rơi vào U Linh thuyền trên người, rất nhiều cấp thấp bất tử sinh vật trong nháy mắt hôi phi yên diệt.

Rất hiển nhiên, cũng chính là chiếc này U Linh thuyền. Mặc dù coi như tàn tạ, nhưng có nồng nặc sức mạnh tử vong cùng tín niệm bảo vệ, nếu như đổi thành Phương Nguyên Hồng Liên hào, e sợ trong nháy mắt sẽ bị ánh chớp chôn vùi, trở thành một hạt hạt hạt bụi nhỏ.

Mà cho dù U Linh thuyền là truyền kỳ danh hạm một trong, đối mặt với một cái vượt qua thế giới giới hạn tồn tại phẫn nộ, cũng là khổ sở chống đỡ.

Lượng lớn điện hỏa hoa bắn ra, ở boong tàu, vải bạt trên nổ tung lỗ thủng.

Ngoại trừ tam đại Bán Thần ở ngoài, cái khác bất tử sinh vật cùng lôi đình gặp gỡ, chính là trong khoảnh khắc hóa thành một bồng khói xanh, hoàn toàn tiêu tan.

'Cái này cái Lôi Thần. . . Đối với U Linh thuyền khát vọng rất cao a. . . Chẳng lẽ lúc trước, hắn liền đánh qua tương tự chủ ý?'

Phương Nguyên thấy cảnh này, lại là suy tư.

Hắn cái này một suy đoán, lại là tương đương tiếp cận chân tướng.

Lúc trước thời gian sông dài bên trong, U Linh thuyền cũng có tiến vào Lôi Đình hải vực ghi chép, nhưng cái này Cuồng lôi chi thần đương thời còn chưa đột phá bộ phận phong ấn, không cách nào lan truyền xuống bao nhiêu lực lượng, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn mục tiêu rời đi.

Nhưng lúc này không chỉ có là U Linh thuyền, còn có Phương Nguyên kích thích, nhất thời làm hắn lại không còn cố kỵ ra tay.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 864: Đoạt Thuyền

"Thực Thi Quỷ bạo quân, Bán Thần vu yêu, thậm chí là Bất Tử giả vương giả. . . Trên thực tế, đều chỉ có thể tính U Linh thuyền cao cấp thuyền viên, nhiều nhất chính là lái chính một loại nhân vật. . . Chiếc thuyền này kinh khủng nhất, còn ở chỗ bản thân nó. . ."

Đầy trời lôi đình cùng tử linh bên trong, Phương Nguyên đi bộ nhàn nhã, đi vào U Linh thuyền khoang tàu.

"Như vậy. . . Phải hoàn thành thế nào một bước, mới có thể khống chế cái này chiếc U Linh thuyền, trở thành nó thuyền trưởng đây?"

U Linh hào khoang tàu vô cùng âm u, chu vi chất gỗ trên vách tường có từng chiếc từng chiếc màu bích lục lân hỏa.

Cẩn thận chút xem, liền sẽ phát hiện những kia đèn cây đèn, rõ ràng là từng cái từng cái bạch cốt bàn tay người nắm chặt hình dạng, trên đất thảm cũng hết sức kỳ quái, phảng phất là dùng người bộ lông biên chế mà thành.

Tổng thể mà nói, đây chính là một chiếc người bình thường nhìn, tuyệt đối sẽ bất tỉnh đi quỷ thuyền.

Dù là bên ngoài có một tên Tà thần đánh túi bụi, ở U Linh thuyền trong khoang thuyền, tất cả như trước là gió êm sóng lặng, mang theo quỷ dị an tường mùi vị.

"Luận thực lực chân thật, ta bản thể chỉ có thể cách không phóng xuống bộ phận lực lượng, đồng thời bởi vì tín ngưỡng hạn chế, lối đi còn vô cùng nhỏ hẹp.

. . Mà cái kia Cuồng lôi chi thần tuy rằng không thể rời đi Lôi Đình hải vực, ở cái này ở trong nhưng có thể giải phong bộ phận, phát huy ra thực lực khủng bố. . . Trong đó chênh lệch khá lớn."

"Bất quá. . . Nếu như không có hắn ở bên ngoài vì ta kiềm chế cái kia ba vị Bán Thần, ta làm sao có thể lẻn vào tới đây?"

Phương Nguyên bước chân càng lúc càng nhanh, tiện tay nhấn một cái.

Một con từ vách tường bên trong hiện lên Không Đầu kỵ sĩ liền kêu thảm thiết, bay đập vào bức tường trong.

"Thế nhưng. . . Cho dù ta còn không bằng Cuồng lôi chi thần, nhưng cũng không phải những thứ này bất tử sinh vật có thể ứng phó. . ."

Hắn nhìn bàn tay của chính mình, một tầng nồng nặc ánh sáng ngưng tụ, bên ngoài kim cương giống như hào quang óng ánh.

Vào lúc này Phương Nguyên sau lưng, càng có một cái cự nhân thân thể, như ẩn như hiện.

Đây là hắn bị trục xuất ở thế giới ở ngoài bản thể.

Lúc này, thông qua tín ngưỡng lối đi, cùng với U Linh thuyền đặc chất, trong lúc nhất thời dĩ nhiên xuất hiện cực kỳ đặc thù trùng hợp hiện tượng , khiến cho Phương Nguyên cái này phân thân có thể từ Bản tôn bên trong mượn lực lượng gia tăng nhiều.

"Cút!"

Phương Nguyên khẽ quát một tiếng.

Nhất thời, địa hỏa phong thủy tứ tượng ở sau lưng của hắn thành hình, lại hợp lại làm một, mang theo nghiền nát tất cả uy thế.

Răng rắc!

Sàn thuyền vỡ vụn, hiện ra sau đó trong bóng tối lượng lớn vong linh, nữ yêu, hoàn hồn thi, xác ướp. . .

Chỉ là lúc này, bọn hắn vẻ mặt dại ra, ở Hỗn Độn dòng lũ trước mặt, tất cả hóa thành tro tàn.

Phương Nguyên tiếp tục đi xuống, đi tới U Linh thuyền hạt nhân nơi sâu xa, liền nhìn thấy một phiến cổ điển cửa đồng lớn.

Nó liền như vậy lẳng lặng đứng sừng sững ở trong bóng tối, yên tĩnh phi thường, mang theo làm người an bình lực lượng.

Quay chung quanh nó, là lượng lớn vong linh, hư huyễn mà lại làm người vô cùng khiếp đảm.

"Hả?"

Phương Nguyên che trái tim của chính mình: "Liền bản thể đều cảnh báo. . . Xem tới nơi này nguy hiểm, xác thực có làm ta ngã xuống khả năng a!"

Hắn cười to, thản nhiên tiến lên.

"A. . . Cái kia vô thượng U Linh thuyền chi chủ!"

"Mời ngài thực hiện ngài hứa hẹn! Để chúng ta vượt qua thống khổ chi hải, đến luân hồi!"

"Ngài đem gánh chịu thế gian sinh tử, làm vì vong hồn dẫn dắt phương hướng!"

. . .

Rất nhiều vong hồn ngâm tụng thánh ngôn, không ngừng tới gần.

Một loại chậm rãi gia tăng trọng lực, liền không ngừng rơi vào Phương Nguyên trên người.

"Hóa ra là như vậy. . ."

Nhìn những kia màu trắng vong linh hóa thành một viên viên quang điểm, không ngừng leo lên ở chính mình mặt ngoài, Phương Nguyên đang dần dần vất vả đồng thời, trong lòng càng là có một cái hiểu ra: "Cái này chiếc U Linh thuyền, nguyên bản hẳn là câu thông Minh giới cùng hiện thế, gánh chịu vong linh cầu nối. . . Nhưng không biết nguyên nhân gì, ở ngày nào đó, nó mất đi thuyền trưởng, không cách nào thực hiện cái này một trách nhiệm, vong linh oán niệm hội tụ, hình thành rồi nguyền rủa!"

"Bên ngoài vong linh thuyền viên, cùng với tam đại Bán Thần, đều là loại này oán niệm phía dưới kết quả!"

"Nếu muốn trở thành U Linh hào thuyền trưởng, đầu tiên nhất định phải trước tiên gánh chịu lên cái này một đống vong hồn oán niệm. . ."

Đương nhiên, sinh tử luân hồi chuyện lớn như vậy, không thể chỉ dựa vào một cái U Linh thuyền giải quyết.

Phương Nguyên hoài nghi, chiếc thuyền này cần cứu rỗi linh hồn, nhiều nhất chính là những kia tai nạn biển người mà thôi, ở thế giới này những địa phương khác, còn tồn tại lượng lớn 'Cầu nối' cùng 'Lối đi' .

Đương nhiên, vẻn vẹn chỉ là bên trong đại dương tai nạn biển người, thậm chí một chỗ khu vực tai nạn biển người, tháng ngày tích lũy đi xuống, tạo thành số lượng cũng phi thường khủng bố.

Thậm chí có thể nói, cho dù là Bán Thần, cũng không có loại này gánh chịu năng lực.

Bởi vậy, U Linh thuyền chỉ có thể trở nên càng ngày càng khủng bố, không

ngừng thu thập người chết linh hồn, lại không đưa vào Minh giới luân hồi, mà là trên thế gian không ngừng du đãng, kích thích thuyền viên trở nên càng điên cuồng lên khát máu, đây chính là một cái tuần hoàn ác tính.

"Bất quá, Bán Thần không thể, không hắn ta liền không thể được!"

Phương Nguyên nắm Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo huy ký, trên mặt lộ ra một tia định liệu trước nụ cười.

Hắn tuy rằng chỉ là một cái phân thần, nhưng bản thể dù sao chiến lực đã có thể so với Ma thần, loại này bản chất, bất kể như thế nào nhỏ vụn phân hoá, đều không thể tiêu diệt.

"Trong biển linh hồn, sẽ tất đảm nhận!"

"Ngược lại cho dù suy đoán sai lầm, tổn thất cũng bất quá một cái phân thần!"

Nghĩ tới đây, hắn hít sâu một cái, bước động hai chân tiến lên.

"Thánh tai! Chúng ta thuyền trưởng, là chinh phục hải dương kỳ nam tử, ở ngày cùng đêm phần cuối ngao du!"

"Chúng ta thuyền trưởng, đem sẽ trục xuất hải dương vong hồn, đi tới ứng đi quy tụ!"

"Thánh tai, chúng ta thuyền trưởng, tên của ngài, đem sẽ trở thành thần thánh!"

Rất nhiều vong linh ca, chủ động tiến vào Phương Nguyên trong cơ thể.

Mà loại này khủng bố biến hóa, nhất thời hiện ra ở U Linh thuyền bản thân.

"Đây là. . . Vong linh tán ca?"

Bán Thần vu yêu sắc mặt kinh hãi: "Cái kia tiểu tử không biết trời cao đất rộng, hắn ở mở ra thuyền trưởng kế thừa!"

"Không thể cho hắn. . . Thành công, bằng không. . . Chúng ta. . . Chết!"

Thực Thi Quỷ bạo quân gầm thét lên, phun ra mấy cái vang dội âm tiết.

". . ."

Trong hư không Bất Tử giả vương giả không nói một lời, hành động nhanh nhất, hầu như thuấn di giống như, liền biến mất ở trên chiến trường.

"A a! Cái kia chết tiệt hỗn trướng!"

Phía trước, cuồng lôi tạo thành mặt người giận tím mặt: "Dám lợi dụng Cuồng lôi chi thần Aida gia hỏa, chắc chắn ở vạn lôi cắn xé bên trong hóa thành tro tàn."

Chỉ tiếc, khi hắn tức đến nổ phổi nghĩ muốn lên thuyền lúc, Thực Thi Quỷ bạo quân cùng Bán Thần vu yêu liếc mắt nhìn nhau, như trước mang theo rất nhiều cao cấp bất tử sinh vật, che ở Cuồng lôi chi thần trước.

"Chết tiệt. . ."

Aida giận tím mặt: "Lẽ nào các ngươi tình nguyện thần phục cái kia đê tiện tên trộm, vô liêm sỉ kẻ trộm, cũng không muốn thần phục ta. . . Vĩ đại Cuồng lôi chi thần?"

"U Linh hào thuyền trưởng, chỉ có thể từ U Linh hào thuyền viên bên trong sản sinh, cái này là ước định của chúng ta!"

Thực Thi Quỷ bạo quân cùng Bán Thần vu yêu liên thủ, lại đem Aida đến cản lại: "Có Bất Tử giả vương giả tự mình đi. . . Nhân loại kia không thể thành công!"

"Các ngươi những thứ này ngớ ngẩn!"

Cuồng lôi chi thần Aida chửi ầm lên: "Các ngươi cho rằng đó chỉ là một nhân loại bình thường sao? Nhân loại bình thường dám lái thuyền buồm, hướng về đại danh đỉnh đỉnh U Linh thuyền khai chiến? Liền dám phản nhảy sang đến U Linh thuyền trên, còn tồn tại đến hiện tại? Còn dám thâm nhập U Linh tuyệt vực, tìm kiếm trong đó bí ẩn?"

". . ."

Thực Thi Quỷ bạo quân cùng Bán Thần vu yêu liếc mắt nhìn nhau, đều có chút sợ hãi sắc thái lóe qua.

"Ta đến nói cho các ngươi, cái kia chết tiệt hỗn cầu, căn bản liền không phải là thần linh quan tâm người, mà vốn là thần linh một cái phân thân!" Aida nhanh chóng truyền âm nói: "Không muốn trở thành người kia nô lệ, các ngươi chỉ có thể lựa chọn trợ giúp ta!"

. . .

Ầm ầm!

Đang lúc này, Phương Nguyên đã đi tới cửa lớn trước mặt, hai bàn tay phân biệt đặt tại đồng thau cửa hai bên.

Ở trên người hắn, các loại con kiến một kích cỡ tương đương vong linh mọc đầy, giống như một cái dày đặc khôi giáp, đem toàn thân bao trùm, không có bất kỳ một tia góc chết.

Nhìn kỹ, những kia các vong linh trong miệng còn la lên cái gì, hai tay gắt gao lôi kéo Phương Nguyên.

Coi như đổi thành Râu Mép Đen đến đây, ở cái này các loại tình cảnh phía dưới, hồn linh cũng chắc chắn vạn kiếp bất phục!

Nhưng Phương Nguyên môi răng cắn chặt, ý chí kiên định lạnh lẽo cứng rắn, giống như hàn băng sắt thép, như không có chuyện gì xảy ra mà dùng sức.

Răng rắc! Răng rắc!

Cổ điển cửa đồng lớn xúc tu sinh lạnh, lúc này liền chậm rãi hướng về phía sau thối lui.

Một cái rộng lớn đại sảnh hiện ra ở Phương Nguyên trước mặt, là loại kia vương giả phòng nghị sự kết cấu, bốn phía lang trụ trên treo lơ lửng một mặt mặt màu đen cờ xí cùng huy ký.

Mà ở ngay giữa, nhưng là có một tấm sâm bạch khô lâu vương tọa!

"Đời trước thuyền trưởng U Linh, không biết đến cùng là ai, lại gặp cái gì. . ."

Phương Nguyên tiến lên vài bước, đi tới khô lâu vương tọa trước.

"Muốn đội vương miện, trước tiên thừa nhận trọng trách!"

Lúc này, hư không lóe lên, một cái bóng đen liền hiện lên ở đại sảnh trên không, rõ ràng là cái kia Bán Thần cường giả, Bất Tử giả vương giả.

Ở tam đại thống trị hạt nhân trong, nó cử động cũng là quỷ dị nhất.

Lúc này trôi nổi ở giữa không trung, liền không ngừng kể rõ câu này châm ngôn.

"Ngươi. . . Chuẩn bị xong chưa?"

"Đương nhiên. . . Ta thành lập băng hải tặc Luyện Ngục, bản chất chính là muốn dùng Hồng Liên Nghiệp Hỏa, gột rửa thiên hạ!"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng, trực tiếp ngồi ở khô lâu vương tọa bên

trên.

Không thể không nói, cái cảm giác này vô cùng không tốt.

Bởi vì vương tọa mặt ngoài, rõ ràng là dùng từng cái từng cái hé miệng đầu lâu chế tạo thành.

Người ngồi ở phía trên, liền dường như bị ngàn vạn con dã thú đồng thời cắn xé giống như, đối với tâm lý phương diện khảo nghiệm càng là không gì sánh kịp.

". . ."

Bất Tử giả vương giả không nói gì, trái lại chậm rãi rơi xuống.

Giữa không trung, vẫn quay chung quanh nó khói đen nổ tung, hiện ra chân dung của nó, rõ ràng là một cái màu đen áo choàng!

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Cái này màu đen áo choàng rơi vào Phương Nguyên trên người, chỉ một thoáng, một loại kịch liệt biến hóa lại hình thành rồi.

Một đoàn đoàn ngọn lửa màu xanh biếc, đột nhiên ở Phương Nguyên trên người nhen lửa, từng cái từng cái vong linh kêu khóc, trước khi chết mãnh liệt nguyền rủa Phương Nguyên, cùng với thế giới này.

"Cuối cùng thăm dò sao? Quả nhiên đủ tàn nhẫn!"

Phương Nguyên lẩm bẩm , tương tự vẫy tay, một tầng Hồng Liên Nghiệp Hỏa nhất thời hiện lên, nhanh chóng nuốt chửng trên người vong linh cùng bích lục ngọn lửa.

"Ta chi ý nguyện vĩ đại, tất lấy Hồng Liên Nghiệp Hỏa, gột rửa thế giới!"

"Ta chi ý nguyện vĩ đại, tất trở thành thuyền trưởng U Linh, làm rõ ràng âm dương!"

"Trần quy trần, thổ quy thổ, để vong linh có thể ngủ yên!"

Nguyên bản rừng rực Hồng Liên hỏa diễm, lúc này hoàn toàn trở nên ôn nhu lên.

Mơ hồ có thể thấy được, một đạo đạo bóng người màu trắng, ở trong đó chậm rãi làm sạch, thô bạo khí diệt hết, có tư cách đi tới Minh giới, bắt đầu mới luân hồi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 865: Kịch Biến

Biển Ác Mộng, Râu Đen hải vực.

Vùng biển này hạt nhân, chính là đảo Râu Đen nơi, Râu Mép Đen đại bản doanh.

Từ khi duyệt binh qua đi, Inceman sắt thép vô địch hạm đội lập tức lấy thế thái sơn áp đỉnh, ép hướng về biển Ác Mộng.

Lúc này Inceman, như trước là trên biển đệ nhất cường quốc, hoàn toàn dựa vào thực lực cứng đối cứng, trắng trợn càn quét biển Ác Mộng hải tặc thế lực.

Vô địch hạm đội chủ lực, là một nhánh kiểu mới hơi nước chiến hạm thiết giáp, con số vượt quá ba mươi chiếc, từng ở vừa bắt đầu thăm dò bên trong, trực tiếp đánh bại Râu Mép Đen dưới trướng năm đại hải tướng quân liên thủ.

Lần này biển rộng chiến sau khi, Râu Mép Đen năm cái tâm phúc chết rồi ba cái, cái kia yêu thích lột da Haso càng là tại chỗ bị pháo lớn oanh thành mảnh vỡ.

Sau đó kiểm kê, Inceman một phương tổng cộng đánh chìm năm đại hải tướng quân cấp một Thiết giáp hạm ba chiếc, cấp hai Thiết giáp hạm bảy chiếc, cấp ba mười sáu chiếc, còn lại thuyền nhỏ cùng tù binh càng là đếm không xuể.

Loại cỡ lớn hơi nước tàu chiến bọc thép, vừa mới xuất hiện, liền dùng loại rung động này tính thực lực, hướng về thế giới tuyên cáo tồn tại!

Phàm là khôn khéo điểm hải thương cùng quốc gia, đều sẽ lập tức rõ ràng, từ nay về sau trên biển tình thế, sắp phát sinh thay đổi to lớn.

Ngay khi chủ lực tiến sát đảo Râu Đen đồng thời, Inceman thậm chí còn có thừa lực, thành lập mặt khác mấy chi hạm đội khổng lồ, ở mỗi cái hoàng gia hải tặc dẫn dắt đi, lao thẳng tới những hải tặc kia cảng cùng cảng tự do.

Cho dù chủ lực muốn cùng Râu Mép Đen quyết chiến, nhưng Inceman thực sự gia đại nghiệp đại, phái ra trong hạm đội mỗi một chi đều có cấp một Thiết giáp hạm tọa trấn, bình thường băng hải tặc căn bản không phải là đối thủ.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ biển Ác Mộng thần hồn nát thần tính, không biết bao nhiêu nổi danh cướp biển sa lưới, bị treo cổ ở cột buồm trên.

Mà lấy hướng về phồn vinh náo nhiệt hải tặc cảng, cũng là rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch ở trong.

Biển Ác Mộng trong phạm vi, lúc này chỉ có Inceman cờ xí thoả thích phấp phới.

Một ít gặp may mắn kiếm về một cái mạng nhỏ người may mắn, hoặc là hướng về Râu Mép Đen chủ lực hội tụ, chuẩn bị cuối cùng cùng những kia Inceman lão so sánh hơn thua, hoặc là nhưng là hoàn toàn nản lòng thoái chí, chuẩn bị rời đi biển Ác Mộng, tiến vào hoàng kim đường hàng hải nơi sâu xa.

"Tăng nhanh tốc độ, chúng ta muốn ở đại quyết chiến trước chạy tới!"

Một chiếc cấp một Thiết giáp hạm bên trên, Orlando ăn mặc lễ phục, mang tóc giả, cầm một cái đơn đồng ống nhòm, nhìn bầu trời phương xa.

"Báo cáo! Căn cứ tin tức mới nhất, thuyền trưởng Hozachar đã dẫn dắt hắn phía bên kia hạm đội, đánh bại băng hải tặc Hoa Hồng Đỏ, đem tên hải tặc kia đoàn trưởng treo cổ!"

"Thuyền trưởng Tatara cũng truyền đến tin tức, hắn đã đánh hạ Lục Hương sóng đảo, khống chế bên kia tất cả bến cảng cùng xưởng đóng tàu. . ."

. . .

Sau lưng hắn, các loại tin tức cuồn cuộn không ngừng truyền đến.

"Bản đồ!"

Orlando trầm ngâm xuống, lập tức mở ra biển Ác Mộng hải đồ, ngón tay hơi động: "Đây là đảo Râu Đen, sắt thép hạm đội chủ lực vẫn ở đây, kiềm chế Râu Mép Đen chủ lực! Lần này Inceman vương quốc quả thật là rơi xuống một tay tốt cờ!"

Ngay khi song phương chủ lực dây dưa lúc, Inceman ỷ vào tiền vốn phong phú, lại dùng một nhóm thu phục hải tặc thuyền trưởng làm tiên phong, tập kích biển Ác Mộng các nơi, càn quét hải tặc thế lực.

Mà đợi đến rút quang những kia cái đinh sau khi, tất cả đội tàu lại sẽ hướng về trung tâm hợp lại, cuối cùng ở đảo Râu Đen hội hợp, hình thành một cái lưới lớn, mục tiêu chỉ có một cái đó chính là biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc, Râu Mép Đen!

Đây là quang minh chính đại dương mưu, cho dù nhìn thấu, cũng không có phá cục hi vọng , bởi vì có thực lực trên tuyệt đối chênh lệch.

Inceman có thể lấy ở chủ lực dây dưa lúc, phái ra quân yểm trợ khắp nơi tập kích, Râu Mép Đen liền không được.

Dù sao, hắn ngoại trừ bản thân đội tàu ở ngoài lớn nhất một nhánh lực lượng, cũng chính là thủ hạ năm cái hải tướng quân, còn sớm ở chiến tranh vừa bắt đầu liền bị đánh cho tàn phế.

Có thể nói, lúc này đã rơi vào tử cục ở trong!

"Một tràng sách giáo khoa thức chiến dịch!"

Cho dù là Orlando, ở phục bàn sau khi, đối với Inceman bày ra người cũng chỉ còn dư lại bội phục.

"Đương nhiên. . . Cũng chỉ có lần này. . . Đánh cho tàn phế hoặc là tiêu diệt Râu Mép Đen sau, còn lại hải tặc Tổng đốc tuyệt đối sẽ liên hợp lại, thậm chí đề cử ra một cái Hải Tặc vương! Đến tiếp tục cùng Inceman chống lại!"

Orlando yên lặng suy tư.

Trên thực tế, Râu Mép Đen cũng là xui xẻo, gặp phải Inceman lần thứ nhất kiểu mới tàu chiến biểu hiện, toàn lực ứng phó.

Trước đó, hải tặc Tổng đốc đám người không biết Inceman thực lực, còn có thể miễn cưỡng xem cuộc vui, hay là còn có một điểm dùng Râu Mép Đen thăm dò ý nghĩ.

Cái này liền cho Inceman tranh thủ đến một cái chiến lược quyền chủ động.

Đối lập với cái khác không có mỡ hải vực mà nói, tự nhiên chỉ có Râu Mép Đen bên này biển Ác Mộng, đáng giá nhất làm lớn chuyện khai chiến.

Bất quá lần này sau khi, sẽ không có chuyện tốt như vậy.

"Trên thực tế. . . Hải tặc Tổng đốc đám người hiện tại liền hẳn là phản ứng lại , bất quá rất đáng tiếc, không kịp. . . Vốn là biển Hoàng Kim Hải Tặc vương tử Edward có ý định này, cũng là duy nhất có thể đuổi trước khi quyết chiến tiếp viện , bất quá Inceman dĩ nhiên khởi động U Linh thuyền. . . Liền như vậy máu tanh thủ đoạn đều dùng, đủ để thấy cho bọn họ lần này là bắt buộc phải làm! Quyết tâm rất lớn! Nhất định phải giết Râu Mép Đen tế cờ!"

Inceman vương quốc đương nhiên không thể hữu hiệu điều động U Linh thuyền phương pháp.

Mà bọn họ sử dụng thủ đoạn, lại là phi thường nguyên thủy mà máu tanh.

Bởi vì là trên thế giới lớn nhất đảo quốc, Inceman tàu buôn con số cùng điểm tiếp viện cũng là đệ nhất thế giới.

Tình cờ, đều sẽ có như vậy một hai địa điểm, truyền đến U Linh thuyền manh mối.

Mà vì xúc động U Linh thuyền, tự nhiên cần huyết tế dùng từng chiếc từng chiếc chứa đầy tế phẩm, có thể thỏa mãn các Tử Linh giết chóc dục vọng tàu buôn, tương tự câu cá thả mồi như thế, đưa chúng nó hấp dẫn đến nghĩ muốn địa điểm.

Liền Orlando biết, lần này Inceman vì đem U Linh thuyền dẫn tới biển Hoàng Kim vực, hao tổn tàu buôn không dưới một trăm chiếc, đủ loại nô lệ cùng thủy thủ gần vạn người!

Không nghi ngờ chút nào, đây là liền một ít quốc gia, cũng rất khó lấy ra đại thủ bút.

Bất quá, trả giá như vậy giá cả to lớn sau khi, thành quả cũng là phi thường phong phú.

U Linh thuyền uy danh, không chỉ có khiến biển Hoàng Kim trên một mảnh thần hồn nát thần tính , liền ngay cả Hải Tặc vương tử, cũng đang cùng U Linh thuyền giao thủ sau trọng thương, không thể không từ bỏ viện trợ Râu Mép Đen kế hoạch.

Lúc này, toàn bộ biển Ác Mộng bên trong, đã cũng không có có thể viện trợ Râu Mép Đen thế lực, cái này biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc, băng hải tặc Râu Đen đoàn trưởng, tựa hồ rốt cục phải đi đến cùng đường mạt lộ.

Đương nhiên, lấy lúc này Râu Mép Đen mà nói, muốn một mình thoát thân, thậm chí lái Quái Thú hào rời đi, cũng không phải khó khăn gì việc.

Chỉ là, nếu như rời đi biển Ác Mộng, không có nơi này căn cơ, địa bàn, binh nguyên. . . Cái kia đã từng là hải tặc Tổng đốc, liền thật sự đã biến thành một cái thanh danh quét rác hải tặc đoàn trưởng.

Đây đối với một ít hải tặc mà nói, còn không bằng giết hắn.

Đồng thời, ở hải chiến ở trong, chuyện gì cũng có thể xảy ra, Râu Mép Đen tất nhiên sẽ cố gắng đánh cuộc một keo.

"Nghe nói. . . Hiện tại biển Ác Mộng tất cả còn chuẩn bị tiếp tục phấn khởi chiến đấu hải tặc, cũng đã hướng về đảo Râu Đen tập kết. . . Quỷ Thuật sư Roche, người này chạy được cũng nhanh, đã trốn vào biển Hoàng Kim, nhưng yên tâm. . . Dù là hoàng gia hạm đội cần nghỉ ngơi, chúng ta những thứ này Tư Lược thuyền trưởng, cũng tất nhiên bị phái , làm cái này mở đường người tích cực dẫn đầu, tổng có cơ hội!"

Orlando giẫm giẫm boong tàu, có vẻ phi thường hài lòng.

Cái này một chiếc, rõ ràng là hải quân trước buồm thời đại phân phối tuyệt đối chủ lực, cấp một Thiết giáp hạm: Có ba tầng boong tàu, phân phối vượt quá hai trăm khẩu hỏa pháo, trọng tải ba ngàn tấn, nắm giữ thuyền viên một ngàn người trở lên, ở các loại gia trì phía dưới, có thể chạy ra cực hạn 20 đoạn tốc độ, là hoàn toàn xứng đáng trên biển pháo đài.

Nếu như là trước băng hải tặc Chương Ngư, nắm giữ như vậy một chiếc kỳ hạm, e sợ nằm mơ đều muốn cười tỉnh.

Nhưng lúc này , bất quá là Orlando lợi dụng trước mấy lần cướp bóc tích góp lại đến của cải, liền từ hải quân nơi đó giá rẻ mua vào tay.

"Lần này đi theo ở hoàng gia hải quân mặt sau, tiền lời vô cùng phong phú. . . Bước kế tiếp, hơi nước tàu chiến bọc thép không dám nghĩ, thế nhưng nên vì chính mình chuẩn bị một chiếc siêu phàm thuyền!"

Orlando yên lặng suy tư.

Hơi nước Thiết giáp hạm, xác thực là quốc chi trọng khí, nhưng rơi vào cái người trên tay, lại có vẻ ngốc nặng nề một chút.

Mấu chốt nhất một điểm, cho dù hải quân đưa cho hắn một chiếc, hắn cũng không đủ trải qua huấn luyện thủy thủ, cùng với một cái kiểu mới sửa chữa xưởng!

Nói cách khác, cho dù hải quân đưa một chiếc hơi nước thuyền, bình thường hải tặc cũng chưa chắc có thể sử dụng, đồng thời, tuyệt đối sẽ bị hoàn toàn quấn vào Inceman trên chiến xa , bởi vì hậu cần hoàn toàn bị đối phương khống chế ở trong tay! Trừ phi. . . Chính mình khởi công xây dựng một bộ đầy đủ công nghiệp đồng bộ hệ thống đến thích ứng.

Thông minh Orlando, đã sớm nhìn ra, loại mô thức này mặc dù tốt, cũng không phải hắn có thể chơi được lên.

Chân chính thích hợp hắn, vẫn là tất cả đại hải tặc lựa chọn hàng đầu.

'Đáng tiếc. . . Lần này không có gặp phải cái kia Cisel Đại thương nhân Formosa, hắn cái kia chiếc Mỹ Nhân Ngư hào, ta nhưng là rất yêu thích đây. . .'

Tựa hồ là bởi vì bắt giữ trong lòng hắn suy nghĩ, nguyên bản vắng lặng hệ thống Hải Tặc cũng nhảy ra ngoài, đạn làm nhiệm vụ khuông:

"Keng, ngươi kích phát nhiệm vụ đại hải tặc!"

"Nhiệm vụ nói rõ: Lập chí trở thành đại hải tặc ngươi, làm sao có thể không có một chiếc phù hợp thân phận cùng địa vị siêu phàm thuyền đây? Trong vòng ba tháng, cướp đoạt Mỹ Nhân Ngư hào! Không sai, chính là cái kia chiếc tàu ngầm! Lại bắt giữ một con lớn con bạch tuộc, hệ thống đem sẽ ngoài ngạch biếu tặng xưng hào (Thâm Hải Diêm Vương)!"

"Nhiệm vụ ban thưởng: 2000 kinh nghiệm!"

. . .

"Tại sao nhất định phải cái kia chiếc Mỹ Nhân Ngư hào?"

Orlando đương nhiên sẽ không lý giải đến từ hệ thống sâu sắc ác ý, trái lại vô cùng nghi hoặc: "Đồng thời. . . Còn muốn ta lại khế ước một con lớn bạch tuộc. . ."

"Lẽ nào. . . Cái này hệ thống Hải Tặc, vẫn là căn cứ ta chính mình ý nghĩ mà lập ra nhiệm vụ? Cùng vị kia Mộng Binh chi chủ lại có quan hệ gì?"

Hắn hoàn toàn mê hoặc, nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Orlando

Đẳng cấp: Bình dân cấp năm • Ma pháp sư cấp ba

Lực lượng: 3

Tốc độ: 3

Thể chất: 2. 5

Tinh thần: 6

Thân phận: Tư Lược thuyền trưởng (lệ thuộc Inceman vương quốc)

Sở trường: Trên biển đi (tinh thông), súng kíp thao túng (tinh thông), đao thuật (đại sư), chiến đấu thi pháp (nhập môn), ma pháp (nhập môn)

EXP: 100(tấn thăng lên một cấp cần thiết kinh nghiệm: 4000) "

. . .

"Đầu nhi! Chúng ta đã tới dự định vị trí, phía trước chính là Râu Đen hải vực!"

Lúc này, đài quan sát trên một tên hải tặc kêu to lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 866: Biển Rộng Chiến

Râu Đen hải vực bên trong.

Một nhánh cực lớn đội tàu chậm rãi tập kết.

Có thể thấy được, cái này một nhánh đội tàu quy mô tuyệt đối được cho khổng lồ, có hơn trăm chiếc thuyền, vượt quá vạn người thuỷ thủ.

Hạt nhân kỳ hạm, rõ ràng là Râu Mép Đen tọa giá Quái Thú hào!

Đại diện cho biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc Râu Mép Đen cờ xí, ở cột buồm trên đón gió bồng bềnh, ngoài ra, ở đội tàu ngoại vi, còn có rất nhiều muôn hình muôn vẻ cờ hải tặc xí.

Những kia chân chính nghĩ đụng một cái hải tặc, đã hoàn toàn tụ tập ở đây.

Có thể nói, lúc này đội tàu, chính là biển Ác Mộng cuối cùng hải tặc thế lực.

Như vậy một nhánh lực lượng, không nói quét ngang tứ hải, nhưng đại lục Ofail trên bất kỳ một quốc gia nào hải quân, cũng không thể nói vững vàng vượt qua.

Cho dù là trước Inceman, cũng không dám hung hãn hướng về Râu Mép Đen động thủ, chính là sợ sệt thắng thảm, bị thương nặng.

Nhưng lúc này, cái này chi đội tàu tập kết, lại mang theo một loại bi tráng mùi vị.

"Đoàn trưởng. . . Đàm phán người trở về!"

Râu Mép Đen tín nhiệm nhất lái chính tiến lên: "Hắn mang về Inceman điều kiện mới nhất, nó cần chúng ta từ bỏ đảo Râu Đen cùng biển Ác Mộng chủ quyền, chỉ bảo lưu một cái thuộc địa, đồng thời giao lên tất cả của cải bảy thành! Nếu như làm được điểm ấy, Inceman mới thành lập viễn dương khai thác công ty, đem sẽ tiếp nhận chúng ta trở thành Tư Lược thuyền trưởng. . ."

Viễn dương khai thác công ty, cái này lại là Inceman vương quốc làm ra đến mới ngoạn ý.

Thực dân thủ đoạn quá mức bóng tối, lấy chính thức thủ đoạn phổ biến tất nhiên lưu lại chỗ bẩn, tư nhân sẽ không có kiêng dè nhiều như vậy, đồng thời, công ty vận chuyển, lấy truy đuổi lợi ích làm vì chí cao mục tiêu, có vẻ ngắn gọn mà hiệu suất cao, còn có thể tiếp nhận nhất định dân gian tư bản tham dự vận doanh.

"Cái này cũng không phải thỏa thuận hòa bình, mà là sỉ nhục đầu hàng vô điều kiện!"

Râu Mép Đen đột nhiên đứng dậy, làm bằng sắt độc chân ở trên boong thuyền phát ra một chuỗi tiếng vang: "Cho dù chiến đấu đến cuối cùng một binh một tốt, ta cũng không muốn đầu hàng! Truyền lệnh xuống, chuẩn bị nghênh chiến!"

"Ngài ý chí, đem sẽ nhận được thi hành!"

Lái chính muốn nói lại thôi, nhưng vẫn là thuận theo lui xuống.

Rất nhanh, đến từ Inceman to lớn đội tàu, liền xuất hiện ở băng hải tặc Râu Mép Đen trong tầm mắt.

Xông lên trước, là mấy chục đạo phóng lên trời màu đen cột khói, giống như Tử thần lao tù, không ngừng tới gần, tốc độ cực nhanh.

Bình thường buồm thuyền, nhiều nhất chạy ra hai mươi đoạn tốc độ, nhưng

những này kinh nghiệm phong phú hải tặc, chỉ là tùy tiện một chút nhìn, liền minh bạch những hạm đĩnh này tốc độ đều ở hai mươi đoạn bên trên!

Rất nhanh, phía chân trời liền hiện ra một mảnh lít nha lít nhít điểm đen, càng lúc càng lớn, cuối cùng hóa thành một san sát sắt thép núi lớn, mang theo không gì sánh kịp cảm giác ngột ngạt.

"Chúng nó toàn thân đều là sắt thép, cho dù chúng ta lớn nhất hỏa pháo, e sợ cũng không cách nào tạo thành tổn thương gì. . ."

"Nhỏ nhất một chiếc, độ dài đều ở 100 mét bên trên, trọng tải càng không cần nhiều lời, quả thực chính là một toà núi sắt. . ."

"Cho dù không hề làm gì, chỉ là cứng đụng tới, thuyền của chúng ta chỉ cũng tuyệt đối sẽ chìm. . ."

Kinh nghiệm phong phú lão hải tặc, trong nháy mắt liền từ quan sát bên trong được đến lượng lớn tham số, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch.

Ở chưa từng chân chính nhìn thấy Inceman sắt thép vô địch hạm đội trước , căn bản không hiểu loại kia khủng bố.

"Các ngươi những người này cặn bã đám người? Đang sợ cái gì?"

Quái Thú hào bên trên, Râu Mép Đen tiếng nói xa xa truyền ra: "Chúng ta là hải tặc! Tự do hải tặc! Vùng biển này chúa tể! ! ! Bây giờ, có người muốn trục xuất chúng ta, đem chúng ta những thứ này biển rộng con đuổi xa gia viên, có ai có thể đồng ý?"

"Không thể!"

Bất luận nói thế nào, lúc này còn có thể tụ hợp nổi đến hải tặc, ý chí chiến đấu vẫn tính so sánh kiên quyết, nghe vậy lập tức rút vũ khí ra hét lớn, trước là do vì nhìn thấy thuyền bọc thép mà vô hạn hạ tinh thần cũng là thoáng rung lên.

"Huống chi, chúng ta không phải một người ở chiến đấu!"

Râu Mép Đen tiếp tục dõng dạc diễn thuyết: "Biển Hoàng Kim Hải Tặc vương tử, biển San Hô người cá vương giả, cùng với biển Ma Quỷ, quần đảo Chúng Tinh hải tặc Tổng đốc, đều đang ủng hộ chúng ta! Chỉ cần chúng ta có thể đạt được cho dù là đầu ngón út lớn như vậy một điểm thắng lợi cùng ưu thế, bọn họ liên quân nhất định sẽ không chút do dự mà điều động, đem Inceman xé thành mảnh vỡ. . . Đến thời điểm, nó ở toàn thế giới thuộc địa cùng bến cảng, thậm chí bản thổ, đều sẽ đem chịu đựng chúng ta hải tặc lửa giận!"

"Biển Ác Mộng con!"

"Vạn tuế!"

"Vì tự do!"

Không phải không thừa nhận, Râu Mép Đen lời nói, vẫn rất có một ít kích động tính.

Mà những kia tầng dưới chót hải tặc, hiển nhiên sẽ không biết liên quân căn bản không còn bóng sự thực, hỗn độn hoan hô lên.

Rất nhanh, Inceman sắt thép vô địch hạm đội toàn cảnh, liền xuất hiện ở hải tặc trong mắt.

Ở ba mươi chiếc hơi nước tàu chiến bọc thép phía sau, là lít nha lít nhít buồm thuyền lớn, kém cỏi nhất cũng là cấp ba Thiết giáp hạm.

Lúc này, chính giống như một cái mở ra túi áo, hướng về Râu Mép Đen đại quân bao vây mà tới.

Tiếng hoan hô im bặt đi.

Đối mặt với nhân số cùng thuyền tuyệt đối thế yếu, chỉ cần không phải kẻ ngu si, đều sẽ không tin tưởng ngày hôm nay còn có thể đạt được thắng lợi.

"Nghênh chiến!"

Râu Mép Đen hít sâu một cái, rút ra thủy thủ đao.

"Hiên ngang!"

Hắn nơi Quái Thú hào nhất thời phát ra một tiếng rít lên, chậm rãi mở hướng về phía trước.

Một tràng đại quy mô nhất hải chiến, sắp bạo phát!

Vèo!

Đang lúc này, chiến trường ở ngoài, một đạo mũi tên nước, lấy nhanh chóng tốc độ chạy nhanh đến, nhưng không có nhảy vào chiến trường, mà là làm ra một loại vây xem tư thái.

Chờ đến bọt nước rơi xuống sau khi, mới hiện ra chiếc thuyền này trôi chảy thân thuyền, cùng với cái kia một mặt biển Hoàng Kim như sấm bên tai cờ xí.

"Là Lưu Lãng Giả hào! Biển Hoàng Kim Hải Tặc vương tử Edward đến rồi!"

Hoàng gia hải quân bên trong rối loạn tưng bừng, nhưng chợt liền lắng xuống.

Bởi vì Lưu Lãng Giả hào tới chỉ có một cái thuyền , căn bản không thay đổi được cái gì, đồng thời, chỉ là xa xa phía bên ngoài chờ đợi, cũng không có thử nghiệm đột nhập chiến trường.

Các vị hải tặc Tổng đốc, muốn lợi dụng Râu Mép Đen diệt vong, thu được càng nhiều hơi nước tàu chiến bọc thép dữ liệu, đương nhiên, có thể mức độ lớn nhất tiêu hao hải quân lực lượng, liền không thể tốt hơn, đây là ngầm hiểu ý sự tình.

Lúc này, Lưu Lãng Giả hào lẳng lặng đứng sững ở bên trong đại dương, có

một loại siêu nhiên tư thái.

Căn bản không có hải quân hướng về nó ra tay.

Dù sao, Lưu Lãng Giả hào bên trong đại dương đệ nhất tốc độ, tuyệt đối không phải chỉ là hư danh.

Cho dù là lúc này nhanh nhất hơi nước tàu chiến, cũng không cách nào đuổi theo Lưu Lãng Giả hào tốc độ, dám đến vây công chính là tự rước lấy nhục.

Dù là như vậy, từ Lưu Lãng Giả hào trên, cũng truyền đến từng trận hoan hô.

Dù sao, ở bọn hải tặc xem ra, đây chính là Hải Tặc vương tử, dùng uy danh của hắn, mạnh mẽ chấn nhiếp hải quân , khiến cho không dám tiến lên khiêu khích.

Thậm chí, không chỉ có là Hải Tặc vương tử.

Ở chiến trường biên giới, lại có vài chiếc kỳ dị băng hải tặc, lặng yên xuất hiện, ngóng nhìn cái này một chiến trường.

Những thứ này đều là hoàng kim tuyến hàng hải trên tên nổi như cồn cướp biển, hay là còn có biết điều hải tặc Tổng đốc ẩn náu bên trong.

Lúc này, đều dùng một loại nghiêm nghị đến cực điểm ánh mắt, nhìn kỹ Quái Thú hào kẻ địch.

Ầm!

Muôn người chú ý bên trong, hoàng gia hải quân kỳ hạm Vô Úy hào chủ pháo bỗng nhiên hơi động.

Ầm ầm ầm!

Toàn bộ hải dương chấn động.

Đối diện một chiếc hải tặc cấp ba Thiết giáp hạm bên trên, nửa cái boong tàu cũng bắt đầu nổ tung, đã biến thành một đám lửa.

"Làm sao có khả năng? Một phát pháo đạn, liền hủy diệt một chiếc thuyền hải tặc?"

Edward nhìn tình cảnh này, trong nháy mắt thất thần.

Hắn từ trên người Vô Úy hào, không cảm giác được chút nào siêu phàm lực lượng khí tức, nếu như là siêu phàm thuyền, phóng ra siêu phàm lực lượng đạn pháo, làm được điểm này, Edward cũng không thể nói gì được.

Nhưng lúc này cái này tất cả, đều chứng minh, đối diện hơi nước tàu chiến, dùng hoàn toàn là khoa học kỹ thuật lực lượng làm được điểm này!

Cái này không thể nghi ngờ là rất khủng bố một chuyện.

Bởi vì bình thường, liền đại biểu lượng sinh.

Nếu như ngày sau hơi nước tàu chiến bọc thép về số lượng một trăm chiếc, đồng thời mỗi một chiếc phía trên đều có như vậy một ổ chủ pháo, đồng thời phóng ra đây?

Edward vương tử mồ hôi lạnh trên trán một thoáng liền xuống đến rồi.

Cho dù là hắn thao túng Lưu Lãng Giả hào, cũng không chắc chắn có thể trong nháy mắt thoát đi lửa đạn bao trùm đả kích phạm vi.

"Công kích như vậy, nếu như là rơi vào Hải Tặc vương thành bên trên đây?"

Nguyên bản, Edward coi Hải Tặc vương thành làm vì vĩnh viễn không bao giờ chìm cứ điểm.

Nhưng sau lần này, hắn nguyên bản cứng rắn không thể phá vỡ tự tin, lại là bỗng nhiên sản sinh một tia dao động.

"Nhất định phải liên hợp lại!"

"Tuyển cử ra Hải Tặc vương!"

"Dùng chung hơi nước tàu chiến tin tức cùng tư liệu!"

"Hết thảy đều phải nhanh, bằng không chúng ta chỉ có thể bị thời đại đào thái!"

. . .

Trong lúc nhất thời, hầu như tất cả quan chiến hải tặc, đều ở trong lòng có như vậy ý nghĩ.

"Thuyền trưởng!"

Lúc này, một tên thủy thủ vội vã lại đây, vẻ mặt quái dị: "Có một chiếc xuồng cứu hộ tới gần, người ở phía trên tự xưng trung tướng Norton, nghĩ gặp mặt ngài một lần!"

"Xin hắn lại đây!"

Edward sờ sờ cằm, vẻ mặt cân nhắc, một lát sau, liền nhìn thấy một cái Inceman thân sĩ dáng dấp, ăn mặc hoàng gia hải quân quân trang người trung niên, đi tới trên boong thuyền.

"Một ngày tốt lành, vô địch hạm đội Tổng tham mưu các hạ!"

Edward khuếch đại chỉ cươi cười: "Ngươi nói. . . Nếu như ta đem sách lược lần này chiến dịch người từ nơi này bỏ xuống biển đút cá mập, hoặc là bắt cóc vơ vét tiền chuộc, sẽ như thế nào?"

"Không ra sao!"

Norton tướng quân có đường viền rõ ràng ngũ quan, hồ ly như thế con mắt,

nghe vậy khuếch đại nở nụ cười: "Ngươi loại hành vi này, chỉ có thể bị coi là đối với hoàng gia hải quân khiêu khích, do đó gặp phải thượng tướng Ferry toàn lực tiến công! Huống chi. . . Ngươi sẽ không cho rằng, Râu Mép Đen thất bại, nguyên nhân ở chỗ kế hoạch của ta chứ? Trên thực tế, lấy trước mắt Inceman thực lực, bất luận tiến công cái nào một hải tặc Tổng đốc, thắng lợi độ khả thi đều rất lớn!"

"Mặc dù là sự thực, nhưng nghe xác thực rất làm người ủ rũ. . ."

Edward trong mắt lóe sáng lên: "Bất quá. . . Chúng ta cũng không phải là không có phản kích năng lực, so với như Hải Thần hào, Vương Tọa hào, còn có U Linh thuyền. . ."

"U Linh thuyền? Vậy nó còn cần một hải tặc thuyền trưởng!"

Trung tướng Norton chỉ cươi cười: "Ta mang đến Inceman vương quốc thiện ý, chỉ muốn các ngươi thần phục, nữ vương đồng ý đặc xá các ngươi tất cả tội lỗi, ban phát các ngươi Tư Lược giấy chứng nhận, thậm chí, trở thành viễn dương khai thác công ty cổ đông!"

"Ngươi ở chiêu hàng mấy người chúng ta hải tặc Tổng đốc?"

Hải Tặc vương tử Edward kéo kéo cổ áo: "Vậy ta hiện tại là có thể nói cho ngươi, Lưu Lãng Giả hào trước là tự do, hiện tại là tự do, tại tương lai, chắc chắn vẫn là như vậy!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 867: Kết Thúc

Ầm ầm ầm!

Nương theo hơi nước tàu chiến liên tiếp nã pháo, Râu Mép Đen quân đội nhất thời gặp khốc liệt lửa đạn tẩy lễ.

Từng chiếc từng chiếc chất gỗ thuyền buồm ở khủng bố lửa đạn dưới nổ tung, những hải tặc kia còn chưa kịp bày ra chính mình nhảy sang chiến vũ dũng, ngay khi các loại hỏa pháo đả kích dưới hóa thành mảnh vỡ, chìm thi đáy biển.

"Phân tán!"

Râu Mép Đen nhắm mắt lại, mệnh lệnh Quái Thú hào đánh ra tín hiệu cờ: "Phân tán phá vòng vây!"

Trong nháy mắt, nguyên bản hải tặc đại quân lập tức giống như mất đi đầu lang bầy sói giống như, đột nhiên phân tán ra đến, hướng về phương hướng khác nhau phá vòng vây.

Tuy rằng biết rõ như thế lựa chọn, chính là thừa nhận thất bại, nhưng Râu Mép Đen nhưng không được không như vậy.

Dù sao, nếu như mạnh hơn chống đỡ xuống, có lẽ hắn liền phải bị toàn bộ hạm đội kết quả toàn quân chết hết.

Đồng thời, ở phân công nhau phá vòng vây sau khi, rất nhiều thuyền hải tặc trái lại có thể lấy thoả thích triển khai bọn họ sở trường.

Bọn hải tặc vốn là một đám tự do tản mạn sinh vật, cùng kỷ luật nghiêm minh đại quân hoàn toàn là hai thái cực.

Lúc này, loại cỡ lớn hải chiến, trong nháy mắt biến thành từng cái từng cái loại nhỏ truy đuổi chiến trường, thỉnh thoảng thì có hải tặc mạnh mẽ phản kích , khiến cho những hải quân kia còn chưa hợp một, hai, ba cấp buồm Thiết giáp hạm ăn cái thiệt lớn.

Đương nhiên, cùng này hình thành so sánh rõ ràng, chính là cái kia ba mươi chiếc hơi nước tàu chiến bọc thép, ở trên mặt biển đấu đá lung tung, mỗi một chiếc thuyền hải tặc đều là vội vội vã vã tách ra, một khi bị nhìn chằm chằm, liền chạy không thoát thuyền hủy người vong kết cục.

Làm cái này băng hải tặc Râu Mép Đen thống lĩnh, Râu Mép Đen rõ ràng gặp phải nhằm vào.

Tổng cộng bảy chiếc hơi nước tàu chiến bọc thép, khí thế hùng hổ về phía hắn bao vây quanh.

"Gia tốc!"

Làm cái này hải tặc Tổng đốc, Râu Mép Đen đương nhiên sẽ không liền như thế bó tay chịu trói.

Hắn vỗ vỗ Quái Thú hào boong tàu, cả chiếc thuyền nhất thời rít gào một tiếng, tốc độ tăng vọt mấy lần, tránh thoát một vòng pháo kích, thô bạo va vào bên ngoài thuyền buồm phong tỏa vòng bên trong.

"Cọt kẹt! Cọt kẹt!"

Quái Thú hào mũi tàu miệng rộng mở ra, phảng phất rắn nuốt chuột như thế, cắn vào một chiếc buồm Thiết giáp hạm , khiến cho người răng đau âm thanh phát ra, dĩ nhiên trong thời gian ngắn ngủi liền đem tách rời, nuốt chửng.

Ầm ầm!

Trong khoảng thời gian này bên trong, Quái Thú hào bản thể cũng gặp phải mấy lần pháo kích.

Nhưng nó thân thuyền so với bình thường tấm ván gỗ kiên cố, lại có năng lực hồi phục, dĩ nhiên mạnh mẽ chống oanh kích, ở thuyền buồm bên trong tùy ý đồ sát, mở ra một con đường máu.

"Đây chính là Quái Thú hào cuối cùng huy hoàng sao?"

Tuy rằng tình cảnh này phi thường thần dũng, nhưng rơi xuống đang quan chiến Edward trong mắt, nhưng tuyệt không phải chuyện tốt đẹp gì.

"Râu Mép Đen. . . Ngươi đến cùng đang suy nghĩ gì?"

Lúc này Quái Thú hào, liền giống như hai quân đánh trận trong tuyệt thế mãnh tướng, tuy rằng giết vào bộ tốt phương trận trong, vô cùng thần dũng, thu hoạch vô số, nhưng cũng bị đối phương thiết giáp binh nhìn chằm chằm bao vây.

Những kia hơi nước tàu chiến bọc thép tuy rằng nhìn như cồng kềnh, ở bên trong nước tốc độ lại hết sức linh hoạt, lúc này liền hoàn toàn đem Quái Thú hào bao vây.

"Đối diện hoàng gia hạm đội trưởng quan, là Ferry chứ? Hắn muốn dùng những thứ này bình thường mà nên đào thải làm bằng gỗ tàu chiến hấp dẫn sự chú ý của ta, lại để hơi nước tàu chiến bọc thép vây công ta. . ."

Râu Mép Đen đứng tại Quái Thú hào mũi tàu, nhìn tình cảnh này, trên mặt lại là hiện ra một nụ cười lạnh lùng: "Nhưng Quái Thú hào truyền kỳ năng lực, ta còn bảo lưu một cái! Lần này liền thực sự là hắn tự mình chuốc lấy cực khổ!"

Quái Thú hào dù sao cũng là ghi tên thứ hai siêu phàm thuyền, khoảng cách những kia Truyền Kỳ danh hạm cũng chỉ có cách một tia.

Mà Râu Mép Đen cũng là đa mưu túc trí, ở thu được Quái Thú hào sau khi,

liền lợi dụng hắn cường đại vu thuật, làm vì thuyền thêm vào một cái năng lực.

Quái Thú hào nguyên vốn là có thôn phệ kỹ năng, có thể lấy phá hủy phe địch tàu chiến, cướp đoạt linh kiện, tăng thêm tự thân.

Hắn phụ gia truyền kỳ năng lực, lại là đem nuốt chửng thu hoạch đến năng lượng không ngừng tích trữ, một lần cuối cùng bạo phát khủng bố kỹ năng!

"Truyền kỳ —— Chôn Vùi!"

Ở cắn nuốt mất cuối cùng một chiếc cấp một Thiết giáp hạm sau khi, nhìn hoàn thành hơi nước thiết giáp vòng vây, Râu Mép Đen giơ tay phải lên, lớn tiếng gầm thét lên: "Cảm thụ thống khổ đi!"

Ầm ầm ầm!

Một tầng hào quang màu đen, đột nhiên từ Quái Thú hào hiện nổi lên, hội tụ tại Râu Mép Đen trên tay, màu sắc càng ngày càng nồng nặc, bỗng nhiên khuếch tán.

Ong ong!

Sóng gợn vô hình bao phủ.

Chỉ một thoáng, tất cả chạm đến sắt thép boong tàu, lập tức xuất hiện vết rách, nhăn nheo. . . Cuối cùng hóa thành bột mịn, lặng yên không một tiếng động chôn vùi.

"Bỏ thuyền! ! !"

Hơi nước sắt thép trên thuyền, lập tức truyền đến từng trận tức đến nổ phổi xôn xao cùng gào thét.

Đáng tiếc, những kia thủy thủ động tác vẫn là quá chậm.

Bị màu đen sóng gợn đuổi theo sau khi, sắc mặt bọn họ trong nháy mắt đọng lại, giống như pho tượng giống như trông rất sống động.

Sát na sau, gió nhẹ thổi qua, từng cái từng cái tượng người liền như thế tán lạc xuống, biến thành một chùm bồng cát mịn.

Chờ đến màu đen sóng gợn đi qua sau khi, ba chiếc hơi nước tàu chiến bọc thép thân thuyền đã hiện ra nghiêm trọng tổn hại, bắt đầu chậm rãi chìm xuống.

"Râu Mép Đen vạn tuế!"

"Hải tặc vạn tuế!"

. . .

Bọn hải tặc đột nhiên phát ra một trận hoan hô, liền giống với sắp chết người chợt thấy hi vọng giống như hưng phấn.

Từ khai chiến tới nay liền tuyệt không tổn hại, giống như Chiến thần như thế hơi nước tàu chiến bọc thép, ở Râu Mép Đen một luân phiên công kích phía dưới, dĩ nhiên trực tiếp báo hỏng ba chiếc?

Đây tuyệt đối là đối với trận Inceman đến nay to lớn nhất thắng lợi.

Cũng không biết Râu Mép Đen lúc này, trong lòng lại là lạnh lùng run lên.

Quái Thú hào sự công kích này, tuyệt đối cần tích trữ rất lâu, vừa nãy cái kia sau một đòn, trong vòng ba ngày, là không nên nghĩ dùng lần thứ hai.

Nguyên bản , dựa theo hắn ý nghĩ, nếu như vây công vẫn là trước đây loại kia làm bằng gỗ thuyền buồm, tuyệt đối có thể lấy đánh rơi mười mấy chiếc, dù cho là loại này kiểu mới hơi nước tàu chiến bọc thép, cũng có thể đem truy kích cái này bảy chiếc hoàn toàn đánh chìm, cho Inceman hoàng gia hải quân một cái suốt đời khó quên giáo huấn, thoát khỏi những truy binh này sau khi, cũng có thể thong dong rời đi chiến trường.

Nhưng sự thực lại cho hắn tàn khốc một bạt tai.

Loại này tàu chiến bọc thép sức phòng ngự, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Râu Mép Đen, dĩ nhiên chỉ là trả giá ba chiếc chìm đau đớn thê thảm đánh đổi, liền làm lần này chôn vùi công kích năng lượng tiêu hao hầu như không còn.

Đã như thế, không chỉ có không cách nào hoàn thành hoàn toàn lập uy , liền ngay cả Quái Thú hào kế hoạch chạy trốn, cũng rơi vào tuyệt phiền toái lớn ở trong.

"Nã pháo!"

Nhìn thấy ba chiếc đồng bạn chìm, còn lại hơi nước tàu chiến bọc thép trên quan chỉ huy lập tức mù quáng, mệnh lệnh chủ pháo phản kích.

Ầm ầm!

Nổ vang ở trong, đáng sợ công kích, liền toàn bộ tại Quái Thú hào thân thuyền trên.

Cho dù dùng lại thế nào đi nữa cứng rắn vật liệu, lúc này cũng bị mạnh mẽ đánh ra mấy cái hang lớn, giống như một con bị thương mãnh thú, bị tầng tầng cạm bẫy vây khốn ở lại, lại gặp phải chó săn vây công.

"Gia tốc! Phá vòng vây!"

Râu Mép Đen liên tục rít gào.

Đáng tiếc, Quái Thú hào trước cướp đoạt đến linh kiện cùng năng lượng, đã sớm lúc trước chôn vùi trong công kích đã tiêu hao không còn một mống , liền ngay cả tàu chiến bản thân năng lực hồi phục đều chịu đến ảnh hưởng.

Chịu đến cái này cổ vũ, một chiếc tàu chiến bọc thép thậm chí khí thế hùng hổ đánh tới.

Quái Thú hào vốn là buồm Thiết giáp hạm bên trong thế lực bá chủ, thể tích cùng trọng tải so với cấp một Thiết giáp hạm còn muốn lớn hơn, mà hơi nước tàu chiến bọc thép cũng giống như thế.

Ầm!

Nổ vang ở trong, hai cái to con đều là mạnh mẽ chấn động.

Chợt, tại Quái Thú hào thân thuyền vị trí, một cái lỗ thủng to lớn hiện lên đi ra.

"Gào gào!"

Quái Thú hào phát ra một tiếng bị thương như dã thú gào thét, mũi tàu bỗng nhiên bay lên, khủng bố miệng rộng một thoáng mở rộng mấy lần, phảng phất mở ra miệng rộng cự mãng.

Nó răng rắc một tiếng, trực tiếp đem va chạm tàu chiến bọc thép mũi tàu nuốt tiến vào.

Cọt kẹt! Cọt kẹt!

Làm người răng đau âm thanh truyền đến.

Một lát sau, Quái Thú hào chủ động thối lui, hiện ra một chiếc nửa đoạn thân thuyền vết thương đầy rẫy hơi nước tàu chiến bọc thép, từ phía trên lại truyền đến một trận hoan hô.

Mà Quái Thú hào trên hải tặc lại là không nói một lời, thậm chí mắt sắc hải tặc còn có thể phát hiện, tại Quái Thú hào mũi tàu trên, đột nhiên nhiều hơn rất nhiều tổn hại vết thương.

Rất hiển nhiên, Quái Thú hào tưởng tượng trước đối phó những kia thuyền buồm như thế đem vừa nãy cái kia chiếc tàu chiến bọc thép nuốt chửng, tiện thể bổ sung một thoáng dinh dưỡng.

Nhưng không nghĩ tới, chiếc thuyền kia không chỉ có khổ người càng to lớn hơn, kiên cố trình độ càng là ở ngoài dự liệu, vì thế trực tiếp cắn rơi mất mấy cái răng.

Đến đây, Quái Thú hào phá vòng vây kế hoạch, đã tuyên cáo toàn diện thất bại.

Trừ phi Hải Tặc vương tử Edward lập tức ra tay cứu viện, nếu không thì , căn bản không có may mắn còn sống sót cơ hội, đây chính là hải chiến tính tàn khốc!

Nhưng Edward sẽ đi cứu viện Râu Mép Đen sao?

Không nói một người một ngựa giết vào hải quân hàng ngũ bên trong nguy hiểm, Hải Tặc vương tử cùng Râu Mép Đen giao tình, cũng không có tốt đến nước này, dù sao, trước bọn họ còn mạnh mẽ giao chiến qua mấy lần đây.

"Toàn thể chuẩn bị tác chiến!"

Râu Mép Đen cắn mở một chai rượu Rum, mạnh mẽ ực một hớp.

Làm cái này một tên hải tặc, hắn sớm đã có bất cứ lúc nào chôn thây biển rộng giác ngộ!

Mà làm vì một tên hải tặc thuyền trưởng, càng là hắn là cùng thuyền cùng chìm! ! !

. . .

"Một tên làm người tôn kính đối thủ!"

Quan sát được Quái Thú hào trên tín hiệu cờ cùng động tĩnh sau khi, mấy chiếc tàu chiến bọc thép quan chỉ huy rất là kính phục nói, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại bọn họ hạ lệnh công kích.

Nếu biết Quái Thú hào chuẩn bị dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, bọn họ cũng

sẽ không liều lĩnh tử thương nặng nề nguy hiểm đi tranh cướp cái này chiếc siêu phàm tàu chiến, để nó chìm chính là lựa chọn tốt nhất.

Bốn chiếc tàu chiến bọc thép chủ pháo nhắm ngay Quái Thú hào, bỗng nhiên nã pháo.

Ầm ầm ầm!

Bốn cái cực lớn nổ tung tại Quái Thú hào trên sinh thành, không biết bao nhiêu hải tặc bị nổ bay, chết không có chỗ chôn.

Máu thịt cùng ngọn lửa hoành bay bên trong, Râu Đen cờ hải tặc chậm rãi rơi rụng, tỏ rõ một thời đại qua đi.

Ở hải quân bỉ ổi như thế 'Không phải tiếp xúc tác chiến' kế hoạch xuống, Râu Mép Đen dù cho có một thân vu thuật thủ đoạn, cũng là không cách nào triển khai, chỉ có thể trơ mắt nhìn kỹ chính mình tọa hạm chia năm xẻ bảy, bản thân cũng bị mạnh mẽ quăng vào trong biển.

Ô ô!

Cực lớn đau xót bên trong, hắn bên tai lại tựa hồ như truyền đến một trận kèn hiệu.

Siêu phàm thị giác , khiến cho hắn nhìn thấy từng cái từng cái tai nạn biển người hồn linh, không ngừng hướng về một phương hướng hội tụ, phảng phất nơi đó có một cái vòng xoáy giống như.

Cực lớn mà mơ hồ nửa trong suốt bóng thuyền hiện lên, hướng về hắn chậm rãi lái tới, mang theo làm người ta sợ hãi tử linh khí tức.

"Là U Linh thuyền! ! !"

Ngoài khơi bên trên, Hải Tặc vương tử Edward nhìn đột nhiên xuất hiện một tầng sương mù dày, cùng với cảm giác quen thuộc, không khỏi kinh ngạc thốt

lên thành tiếng.

"U Linh thuyền!"

Hoàng gia hải quân hiển nhiên cũng phát hiện cái này khách không mời mà đến, trên thuyền đám thủy thủ dồn dập phát ra khủng bố gào thét, phảng phất nhìn thấy thế giới tận thế.

Xoẹt!

Sương mù dày phá tan, một chiếc nửa mục nát thuyền buồm theo gió vượt sóng, lại vứt ra một đạo phảng phất nắm giữ tính mạng của mình dây thừng, nhẹ mà đem Râu Mép Đen cuốn lên, rơi vào trên boong thuyền.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 868: Ôn Dịch

"Khục khục. . ."

Râu Mép Đen phun ra nước biển, thoạt nhìn chật vật không ngớt, trước nổ tung , khiến cho trên người hắn vài món phòng ngự Vu khí bị tất cả phá hư, lúc này rơi vào U Linh thuyền trên boong thuyền, loại kia khí tức âm lãnh xâm lấn, lập tức liền để trọng thương hắn thương càng thêm thương.

Ở nhìn thấy xúm lại tới rất nhiều bất tử sinh vật, đặc biệt phía trước nhất một con Thực Thi Quỷ bạo quân sau khi, Râu Mép Đen liền cười khổ, từ bỏ bất kỳ phản kháng.

Nhưng khi hắn bị bắt đến thuyền trưởng U Linh trước mặt lúc, lại là không khỏi há to miệng: "Tại sao là ngươi! ?"

Râu Mép Đen ngơ ngác nhìn thấy, cái kia bị rất nhiều bất tử sinh vật chen chúc, phảng phất U Linh thuyền thuyền trưởng gia hỏa, rõ ràng là bị hắn truy sát vào biển Hoàng Kim hải tặc, Quỷ Thuật sư Roche!

Nhưng một tháng không tới thời gian, đối phương liền hoàn thành từ chó mất chủ đến thuyền trưởng U Linh hoa lệ biến thân, thực sự là quá nhanh một chút, để cho hắn đều không phản ứng kịp.

"Lại gặp mặt, Râu Mép Đen Tổng đốc!"

Phương Nguyên anh tuấn tiêu sái, sau lưng còn trùm vào một cái Tử thần áo choàng, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn cái này đã từng truy sát hắn hải tặc Tổng đốc.

Ngày đó, ở chịu đựng nổi khảo nghiệm sau khi, hắn liền tự động thu được quyền hạn, trở thành U Linh thuyền thuyền trưởng.

Thuyền trên tất cả bất tử sinh vật, bao quát Thực Thi Quỷ bạo quân cùng Bán Thần Vu Yêu, không thể không ở khế ước hiệu lực phía dưới, nghe theo hắn mệnh lệnh.

Có những thứ này, đầy đủ ở chưa từng hoàn toàn giải phong Cuồng lôi chi thần Aida dưới tay trốn chết.

Dù sao, đối phương cũng chưa hoạch đến mức hoàn toàn tự do, thậm chí, chỉ cần ra lôi đình biển phạm vi, liền không cách nào tiếp tục truy kích.

Chỉ là, tuy rằng thu được U Linh thuyền cùng với bên trong phá giới lực lượng, nhưng Phương Nguyên bản thể vẫn là không cách nào lập tức đi tới trong thế giới hiện thực, đồng thời, hắn cũng không thể không bắt đầu thực hiện thuyền trưởng trách nhiệm, dẫn độ các loại tai nạn biển người linh hồn.

Nếu không thì, cho dù lấy hắn bản chất, cũng gánh nặng không được U Linh thuyền tất cả oán niệm quá lâu.

'Căn cứ thỏa thuận, cái kia hai cái Bán Thần chỉ có thể phục tùng ta ba năm, ba năm sau khi, ta sẽ trả lại chúng nó tự do. . . Đồng thời, U Linh thuyền thời khắc có dẫn độ linh hồn trách nhiệm, tình cờ triệu hoán tham chiến còn có thể, bình thường coi như kỳ hạm, thì có chút không được. . . Bình thường hải tặc, cũng căn bản là không có cách ở U Linh thuyền trên sinh hoạt. . .'

Một người lớn sống sờ sờ, ở U Linh thuyền trên chờ lâu, đều có khả năng biến thành bất tử sinh vật, liền Phương Nguyên đều không cứu lại được đến.

'Vì lẽ đó, còn nhất định phải lại thu được mặt khác một chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc. Phương diện này, Râu Mép Đen thì có tác dụng lớn. . .'

Phương Nguyên nhìn kỹ chính mình tù binh, yên lặng nghĩ.

Râu Mép Đen trên tay, không chỉ có cái kia tấm bản đồ kho báu cuối cùng một phần mảnh vỡ, càng là nắm giữ toàn bộ băng hải tặc Râu Đen của cải.

Thậm chí, liền siêu phàm thuyền, đều nói không chắc còn có một chiếc.

Cho dù không có, nếu như có thể bắt đến đối phương của cải mấy phần mười, cũng đầy đủ bắt đầu một chiếc đỉnh cấp siêu phàm thuyền khởi công xây dựng.

Bởi vậy, Phương Nguyên trực tiếp ra tay, cứu Râu Mép Đen một mạng.

"Nã pháo!"

"Cho dù là U Linh thuyền, ở trên biển rộng cũng nhất định phải thần phục với vĩ đại Inceman cờ xí phía dưới!"

Hải chiến thắng lợi , khiến cho hoàng gia hạm đội nằm ở một cái vô cùng phấn khởi trạng thái, cho dù phát hiện đối mặt với chính là U Linh thuyền, như trước không chút khách khí lựa chọn công kích.

"U linh hóa!"

Pháo vang lên đồng thời, Phương Nguyên trực tiếp khởi động một cái nào đó lệnh.

Cả chiếc U Linh thuyền một thoáng trở nên hư huyễn lên, cực lớn đạn pháo đánh qua thân thuyền, nhưng không có gặp phải chút nào trở ngại, trực tiếp xuyên qua, ở trên mặt biển nổ tung.

"Thuần túy công kích vật lý tuy rằng cường đại, nhưng cũng có thiếu hụt, tỷ như. . . U Linh thuyền u linh hóa, lợi dụng qua lại hư không đặc tính, hoàn toàn có thể khiến tất cả công kích vật lý không có hiệu lực hóa!"

Đây là u linh đặc tính một trong, nhưng chỉ có đối với thuần túy công kích vật lý mới hữu hiệu.

Nếu như đem những thứ này đạn pháo đổi thành trước Quái Thú hào truyền kỳ chôn vùi kỹ năng, Phương Nguyên duy nhất có thể làm chính là lái U Linh thuyền, chạy càng xa càng tốt, tạm thời tránh mũi nhọn.

Thế gian vạn vật, tương sinh tương khắc, chính là cái đạo lý này.

"Vu Yêu! Xem ra chúng ta trước quá mức nhân từ, nhân từ đến những kia thủy thủ, dĩ nhiên quên U Linh thuyền hung danh!"

Phương Nguyên cười gằn xuống, một nửa Thần Vu yêu nói.

"Thuyền trưởng, chỉ cần ngươi ra lệnh một tiếng, ta thì có thể làm cho bọn họ một lần nữa nhớ lại U Linh thuyền khủng bố!"

Bán Thần Vu Yêu cười khằng khặc quái dị.

"Hừm, ngươi đi đi!"

Phương Nguyên phất tay một cái, con này Vu Yêu trên người lập tức hiện ra một tầng màu xanh sẫm mây mù, chống đỡ lấy nó bay lên giữa không trung: "Tử Vong Chi Vân!"

Một đại đoàn màu xanh sẫm mây khói hiện lên, đem bốn phía hơi nước Thiết giáp hạm tất cả bao phủ đi vào.

Độc vật ở trong, kịch liệt ăn mòn tiếng xèo xèo truyền đến.

Từng cái từng cái nửa trong suốt tử linh gào thét, ở trên biển rộng bồng bềnh, tùy ý tàn sát lạc đàn thủy thủ.

"Tốt!"

Phương Nguyên không có quản bốn phía chiến trường, ánh mắt nhìn thẳng Râu Mép Đen: "Chúng ta trong lúc đó đàm phán, cũng không phải là hắn là bắt đầu rồi?"

"Hê hê. . . Ngươi ở mơ ước ta nhiều năm như vậy tích trữ xuống đến của cải?"

Râu Mép Đen cười quái dị một tiếng, bắt đi trên người mấy cây hải tảo, chậm rãi bò lên: "Không sai. . . Thân là biển Ác Mộng Tổng đốc nhiều năm, ta xác thực tích trữ một món tài sản khổng lồ , nhưng đáng tiếc, đều ở cái kia mấy cái đảo quốc bên trên, cuối cùng chỉ có thể tiện nghi Inceman vương quốc!"

"Đó chỉ là các ngươi băng hải tặc công khố mà thôi, ta liền không tin, thân là đoàn trưởng, ngươi sẽ không có một ít tư nhân cất giấu?"

Phương Nguyên trêu tức nở nụ cười: "Hoặc là, ngươi muốn ta đưa ngươi biến thành tử linh sau khi, hỏi lại ngươi! ?"

Làm cái này U Linh thuyền thuyền trưởng, ở nhằm vào tử linh phương diện, có lẽ so với người sống cũng phải có kỳ hiệu.

Râu Mép Đen vừa nghe, sắc mặt nhất thời biến hóa.

Lúc này, hắn hoàn cảnh, không so với trước chôn thây biển rộng tốt hơn bao nhiêu.

Cái này một thuyền cao giai bất tử sinh vật, đều sẽ không e ngại hắn Hắc Vu thuật năng lực, mà để cho hắn kiêng kỵ, không thể nghi ngờ là Phương Nguyên mới vừa theo như lời nói.

"Được! Ta có một bí mật tàng bảo điểm, nơi đó chôn dấu đều là giá trị liên thành trân bảo, chỉ cần ngươi thả ta, ta liền đem nơi đó bản đồ cho ngươi!"

Râu Mép Đen nhìn chăm chú Phương Nguyên một lúc lâu, rốt cục khẽ cắn răng nói.

"Những kia trước tiên bất luận! Ta đầu tiên cần, nhưng là một phần tàng bảo đồ tàn phiến!"

Phương Nguyên trên tay quang mang lóe lên, thiếu một góc kỳ dị tàng bảo đồ liền tái hiện ra: "Không cần nói cho ta ngươi không có ấn tượng!"

"Băng hải tặc Solo tàng bảo đồ. . . Trời ạ, ngươi dĩ nhiên tập hợp đủ ba khối?"

Râu Mép Đen thoạt nhìn tựa hồ chịu đến kinh hãi.

"Chà chà. . . Thủ hạ ngươi buôn bán nô lệ, gạt ngươi làm rồi rất nhiều chuyện đây."

Phương Nguyên trêu tức nở nụ cười: "Thế nào? Đầu tiên, ngươi nhất định phải lấy ra nó đến, mới có thể làm cho ta gặp được thành ý của ngươi!"

Râu Mép Đen da mặt vừa kéo, sờ tay vào ngực, cầm quần áo xé rách.

Một tấm toả ra kỳ dị gợn sóng tàng bảo đồ tàn phiến, nhất thời xuất hiện trên tay hắn.

Phương Nguyên không chút khách khí tiếp nhận, đem hai phần tàn đồ hợp lại.

Chỉ một thoáng, từng tia tia quang mang lấp lóe, hai phần tàn đồ chậm rãi dung hợp lại cùng nhau, phía trên đường nét phảng phất có tính mạng của chính mình giống như, sống lại, đồng thời di chuyển bốn phía, tạo thành một phần hoàn toàn mới tuyến hàng hải cùng nơi giấu bảo tàng điểm.

Ở bảo tàng ký hiệu vị trí, thình lình còn nhiều ra một chiếc thuyền phù hiệu.

"Căn cứ nghe đồn. . . Năm đó băng hải tặc Solo, đem bọn họ cất giấu, cùng với ưu dị nhất một chiếc truyền kỳ tàu chiến, đều đặt ở cái kia bảo tàng nơi sâu xa, đây là ta tại sao coi trọng phần bản đồ kho báu này nguyên nhân. . ."

Râu Mép Đen cảm giác trong lòng đang chảy máu.

Hắn nắm giữ tàn phiến rất then chốt, chính là nơi giấu bảo tàng điểm nơi, bởi vậy rất được coi trọng, thông qua sưu tập tư liệu, đã không sai biệt lắm biết bên trong có cái gì.

Nhưng lúc này, hết thảy đều tiện nghi người khác.

Loại cảm giác đó, quả thực làm hắn hận không thể va tường.

"Ôn Dịch Thuật!"

Mà một mặt khác, Bán Thần Vu Yêu cũng quét dọn xong chiến trường.

Ở thông qua Tử Vân thuật kiểm chế lại kẻ địch sau khi, hắn lập tức liền triển khai cái này có thể làm hải tặc nghe ngóng biến sắc cường đại pháp thuật.

Trên thực tế, thật sự bàn về sức chiến đấu, con này Bán Thần Vu Yêu, tuyệt đối muốn ở Râu Mép Đen bên trên, không biết cao hơn hắn ra bao nhiêu.

Chú văn tiếng ngâm tụng vừa vang lên, bốn phía hoàng gia thuỷ binh liền miệng sùi bọt mép, từng cái từng cái ngã oặt ở trên boong thuyền, không ngừng ho khan.

Có kẻ xui xẻo, thậm chí trên người còn ra hiện từng khối từng khối hắc ban, dưới nách hiện ra hai cái trứng gà một dạng lớn nhỏ bướu thịt.

"Là lưỡi hái tử thần! ! !"

Tất cả thấy cảnh này thủy thủ đều sợ hãi kêu to, liên tiếp lui về phía sau, có thậm chí trực tiếp bỏ thuyền nhảy xuống biển, hướng về cái khác quân đội bạn thuyền bơi đi.

Rất hiển nhiên, do Bán Thần Vu Yêu triển khai ra ôn dịch , khiến cho những thứ này Inceman người sản sinh cái gì phi thường liên tưởng không tốt, lúc này nhìn Bán Thần Vu Yêu trong ánh mắt, liền hoàn toàn là kính nể cùng vẻ kiêng dè.

Mà từng bầy từng bầy nửa trong suốt u linh đại quân, cũng từ U Linh thuyền thân thuyền bên trong đi ra, bơi trong nước mà đi, tùy ý đồ sát bất kỳ nhìn thấy thuỷ binh.

Chúng nó hoàn toàn miễn dịch bình thường công kích vật lý, chỉ có mang vào siêu phàm thuộc tính thương tổn, mới có thể làm chúng nó ngắn ngủi biến mất. Thậm chí, có lúc còn có thể rút lấy người sống sức sống.

Bị cái này quần bất tử sinh vật vây công, những kia thuyền buồm sợ đến quay đầu liền chạy, một chiếc tàu chiến bọc thép trên thậm chí treo lơ lửng nổi lên một cái áo sơmi màu trắng , làm cái này đầu hàng tín hiệu.

"Tựa hồ. . . Có chút làm quá mức a!"

Phương Nguyên xoa xoa mi tâm, bỗng nhiên cảm giác được trước hứa hẹn đám gia hoả này ba năm liền cho chúng nó tự do, hoàn toàn là một cái sai lầm.

Cũng không phải là mình thiếu hụt sai khiến nhân thủ vấn đề, mà là chỉ lo cái này quần giết người không chớp mắt gia hỏa, đem toàn bộ thế giới biến thành một mảnh luyện ngục cùng hoang mạc.

"Nên rời đi!"

Nghĩ tới đây, hắn vỗ tay một cái.

"Đi!"

Màu trắng u linh phảng phất thủy triều như thế, bao phủ về U Linh thuyền thân thuyền bên trong.

Ở sương mù dày sương khói phía dưới, U Linh thuyền chậm rãi chạy rời chiến trường.

"Tra!"

"Tại sao U Linh thuyền sẽ xuất hiện tại trên chiến trường? Lập tức đem tất cả những thứ này đều điều tra rõ ràng!"

Trung tướng Norton trở lại Vô Úy hào trên boong thuyền, lập tức liền nhìn thấy Ferry ở nổi trận lôi đình:

"U Linh thuyền xác thực là một cái biến số, nhưng một cái thuyền, vẫn cứ không cách nào thay đổi cái gì. . ." Nghĩ tới đây, Norton lập tức hướng về thượng tướng Ferry đề nghị: "Chúng ta hiện tại phải làm nhất, vẫn là tiếp nhận đảo Râu Đen, thu được phía trên tất cả của cải. . . Ngươi phải nhớ kỹ, là tất cả! Sau đó, lại thừa dịp này cỗ đại thắng tích lũy xuống khí thế, đi lôi kéo một hai hải tặc Tổng đốc, không nhất định phải ra thành tích, chỉ cần bọn họ có thể ở thời khắc then chốt, dao động một thoáng, như vậy đủ rồi."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 869: Solomon

Thế giới lịch năm 667, một năm này trên thế giới, thực tại phát sinh rất nhiều chuyện.

Inceman hoàng gia hải quân đại phá biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc Râu Mép Đen, từ đây mở ra độc bá biển quyền con đường.

Mà lý luận căn cứ, rõ ràng là trứ danh kinh tế học người, ở một năm này xuất bản (luận biển quyền).

Dựa vào này thắng lợi huy hoàng, nhà kinh tế học Donald, cùng hơi nước tàu chiến bọc thép hai cái này danh từ, bị đại lục Ofail trên quốc gia nhiều lần nhấc lên, cũng chịu đến nhiệt bưng.

Ở lần đó biển rộng chiến ở trong, tuy rằng Hải Tặc vương tử cùng U Linh thuyền đều có chói mắt biểu hiện, nhưng lớn nhất người thắng cuộc, không thể nghi ngờ vẫn là Inceman!

Không chỉ có một lần đánh tan Râu Mép Đen chủ lực, càng là đem biển Ác Mộng tất cả hải tặc thế lực đều lê một lần.

Từ đó về sau, biển Ác Mộng những hải tặc kia, liền hoàn toàn trở thành lịch sử.

Tình cờ còn có mấy cái cá lọt lưới, cũng chỉ có thể ở hải quân ngày càng nghiêm ngặt truy bắt xuống kéo dài hơi tàn.

Hải đảo quốc gia Inceman, mượn này cỗ gió đông, không chỉ có nắm giữ biển Ác Mộng, lũng đoạn toàn bộ hoàng kim tuyến hàng hải lợi ích, càng là lợi

dụng rất nhiều Tư Lược thuyền trưởng, trắng trợn cướp bóc những quốc gia khác tàu buôn, thậm chí tập kích bọn họ quốc thổ, cật lực trở ngại các quốc gia hàng hải sự nghiệp phát triển.

Thậm chí, có 'Thái dương chiếu chỗ, đều là Inceman thống trị nơi' mỹ dự, bị coi là mạnh mẽ nhất hải dương đế quốc.

Ở chiếm cứ biển Ác Mộng sau khi, Inceman vẫn chưa thấy đỡ thì thôi, mà là tích cực tiến công, đem mục tiêu đặt ở tiếp giáp biển Hoàng Kim bên trên.

So với khí trời thay đổi thất thường biển Ác Mộng, biển Hoàng Kim chính là chảy xuôi hoàng kim cùng hương liệu thiên đường, các quốc gia thuộc địa cùng vườn trồng trọt, vì bọn họ sáng tạo cuồn cuộn không ngừng của cải.

Đặc biệt Solomon eo biển, trấn giữ đông tây phương liên thông con đường chủ yếu, càng là Inceman ở biển Hoàng Kim bên trong lớn nhất cứ điểm.

Lúc này Solomon eo biển Tổng đốc, vẫn là Phương Nguyên người quen cũ —— hắn vị mỹ nữ kia tù binh cha, tử tước Quiah.

"Ánh mặt trời, bãi cát. . . Mỹ nữ. . . Đáng tiếc ít đi bikini. . ."

Hồng Liên hào bên trên, Phương Nguyên mệnh lệnh thủ hạ đem Elizabeth dẫn tới, khẽ cười nói.

". . ."

Elizabeth ngẩng đầu nhìn hắn một chút, đã cái gì đều chẳng thèm nói.

Lâu dài tù binh cuộc đời, sớm đã đem vị này quý tộc tiểu thư tất cả tính khí cùng ngạo tính đều làm hao mòn đến không còn một mống.

"Làm sao? Chúng ta Elizabeth tiểu thư lẽ nào không có chút nào kích động sao? Bởi vì. . . Ngươi thật sự muốn hoạch được tự do. . ."

"Các ngươi những hải tặc này. . . Đến tột cùng nghĩ làm cái gì? Các thần a. . . Cho dù là lại đem ta bán đấu giá ra, ta cũng nhận!" Elizabeth rất là nhận mệnh lầm bầm.

"Ồ! Nhìn nói cho ngươi một tiếng, nơi này là biển Hoàng Kim, khoảng cách Solomon eo biển cũng bất quá một ngày hải trình!"

Phương Nguyên nhàn nhạt nói.

Vừa dứt lời, chúng ta Elizabeth tiểu thư trong đôi mắt liền lóe qua một tia tinh quang, rất hiển nhiên, nàng cũng không bằng mặt ngoài trên như vậy lòng như tro nguội.

"Mà lần này, nếu như không có bất ngờ, vị kia Tổng đốc, nhất định sẽ ra lớn đánh đổi chuộc ngươi! Caseniya. . . Liên lạc chuyện giao cho ngươi, chuẩn bị vơ vét bao nhiêu ta mặc kệ, nhưng trong đó nhất định phải có Hải Thần chi da cùng cái kia mang vào điều kiện! Gips liền tạm thời hiệp trợ ngươi."

"Xin ngài yên tâm, ta bói toán qua, lần này giao dịch, Quiah Tổng đốc tất sẽ đáp ứng."

Răng đen Nữ vu che miệng nở nụ cười, thật là có chút kiều mị mùi vị.

Tuy rằng nàng sắc đẹp không thể tính tuyệt hảo, nhưng trên thuyền hải tặc có không ít vẫn là trong mắt thả ra ánh sáng xanh lục.

'Những hải tặc này, cũng thật là như sói, một quãng thời gian không cho thịt ăn liền muốn có chuyện. . . Huống chi, thông qua lần này hải chiến, bọn họ cũng mò đến không ít chỗ tốt.'

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, trong con ngươi lập tức lóe sáng lên.

Lần này biển rộng chiến, Inceman có thể tính đệ nhất người thắng cuộc, đón lấy liền muốn xếp tới hắn.

Không nói những cái khác, chỉ là mò đến Râu Mép Đen, chính là không được thu hoạch.

Hải tặc Tổng đốc, cơ bản đều không có treo giải thưởng , bởi vì sẽ không có quốc gia nào dám như thế đắc tội bọn họ.

Nhưng lúc này Râu Mép Đen, nhưng là bị Inceman trực tiếp treo giải thưởng một triệu kim Garon, cộng thêm một cái thế tập tử tước tước vị, một lần quét mới hải tặc treo giải thưởng ghi chép.

Đương nhiên, bởi Phương Nguyên đương thời cũng lái U Linh thuyền xuất hiện tham chiến, đồng thời cứu đi Râu Mép Đen, bởi vậy hắn mức thưởng cũng là tăng vọt, qua loa bảy mươi vạn kim Garon, cũng coi như tên nổi như cồn , khiến cho toàn bộ trên biển rộng người đều biết rồi tên của hắn.

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên sai người đem Elizabeth áp xuống đi, lại đem Râu Mép Đen 'Xin mời' lại đây.

"Thế nào? Thương đều tốt sao?"

Nói thật, Phương Nguyên cái này phân thân, lúc này cũng là phàm nhân một cái, đương nhiên càng thêm yêu thích Hồng Liên hào hoàn cảnh.

Cho tới Râu Mép Đen, lấy trước hắn trọng thương trạng thái, lại đem hắn đặt ở U Linh thuyền bên trên, cùng mưu sát cũng không có khác biệt gì.

Tuy rằng lúc này đã là U Linh hào thuyền trưởng , bất quá chiếc thuyền kia đã sớm thói quen đang không có thuyền trưởng trong hoàn cảnh vận hành, Phương Nguyên chỉ cần tình cờ thông qua hai cái Bán Thần tử linh, cho bọn họ truyền đạt cơ bản mục tiêu là tốt rồi.

Không đến bao lâu, Râu Mép Đen liền gương mặt lạnh lùng lại đây.

Hắn lúc này thái độ đối với Phương Nguyên, cũng là khá là phức tạp.

Nghiêm ngặt nói đến, đối phương xem như là cứu hắn một cái mạng nhỏ , bất quá hiện tại lại đem hắn giam lỏng, lại liên lạc tới trước hắn đã từng truy sát qua đối phương hành vi. . . Loại này ân ân oán oán, cũng thực sự phức tạp tới cực điểm.

"Ngươi còn cần ta làm cái gì?"

Nhìn thấy Phương Nguyên, Râu Mép Đen con mắt một ám, uy nghiêm đáng sợ nói: "Có người phụ nữ kia, cha của nàng tám thành sẽ đáp ứng điều kiện, giao ra Hải Thần chi da, đồng thời còn để chúng ta thông qua Solomon eo biển!"

Làm cái này Inceman ở biển Hoàng Kim bên trong trọng yếu nhất cứ điểm, Solomon eo biển sức mạnh thủ hộ tuyệt đối không kém.

Không gần như chỉ ở mỗi cái điểm cao nhất đều xây dựng mãi mãi công sự phòng ngự cùng pháo đài, càng là có một nhánh vượt quá mười chiếc hơi nước tàu chiến bọc thép đội thời khắc đóng giữ, dẫn đầu cũng là một cái hải quân thiếu tướng.

Loại này phối trí, liền Hải Tặc vương tử nghĩ muốn bắt xuống, đều có phiền toái rất lớn.

"Không sai. . . Nhất định phải thông qua Solomon eo biển, mới có thể bước lên trong Tàng Bảo đồ đường hàng hải. . ." Phương Nguyên gật gù: "Cho tới ngươi. . . Yên tâm! Ngươi đối với ta rất hữu dụng, lúc này, có hứng thú hay không trước tiên trở thành thủ hạ ta hải tặc thuyền trưởng? Ta có thể lấy cho ngươi Tư Lược thu hoạch chín thành!"

"Không có hứng thú!" Râu Mép Đen sắc mặt toàn đen, trực tiếp từ chối Phương Nguyên mời chào.

Đùa giỡn!

Làm cái này đã từng là biển Ác Mộng Tổng đốc, nếu như lúc này lại đi làm

cho người khác, Râu Mép Đen tuyệt đối sẽ bị tất cả hải tặc cười nhạo đến chết!

"Nói đi. . . Ngươi sẽ không có như thế suy nghĩ ấu trí! Cứu ta đến cùng là vì cái gì?" Râu Mép Đen đi thẳng vào vấn đề nói: "Một phần tàng bảo đồ lợi ích, tựa hồ không đủ ngươi cùng hoàng gia hạm đội khai chiến."

". . . Đợi đến thu được Solo hải tặc của cải sau khi, ta sẽ trực tiếp đi tới Hải Tặc vương thành!"

Phương Nguyên trầm mặc xuống, chợt chậm rãi nói: "Inceman quật khởi, đã dẫn tới tất cả hải tặc kiêng kỵ, bởi vậy, mới một lần hải tặc đại hội, sắp ở nơi đó tổ chức! Chúng ta cần một cái thống nhất lãnh tụ, độc đoán vương giả, đến cùng Inceman tranh đấu!"

"Mục tiêu của ngươi, dĩ nhiên là Hải Tặc vương?"

Râu Mép Đen trực tiếp thất thanh.

Hải Tặc vương cũng không phải là mỗi đời đều có, trên thực tế, phản mà phi thường hiếm thấy.

Dù sao, muốn cầu bình thường kiêu căng khó thuần hải tặc tâm phục khẩu phục, cũng đã phi thường khó khăn, càng không cần phải nói những hải tặc kia Tổng đốc.

"Không sai, nếu thân là hải tặc, làm sao có thể không đi chỗ đó trương cao nhất vương tọa trên nhìn một chút!" Phương Nguyên có ý riêng nói: "Muốn trở thành Hải Tặc vương, đầu tiên nhất định phải thu được một cái hải tặc Tổng đốc đưa danh sách đề cử, đương nhiên, dĩ vãng mấy giới, các ngươi đều là chính mình đưa danh sách đề cử chính mình. . ."

"Vì lẽ đó, ngươi nghĩ mang ta đi hải tặc đại hội, thu được ta đưa danh sách đề cử?" Râu Mép Đen cười khổ vẫy vẫy tay: "Vậy ngươi khả năng phải thất vọng, dù sao, ta đã không phải biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc! Những hải tặc kia,

không nhất định sẽ tán thành ta một cái mất đi địa bàn Tổng đốc nói!"

"Ha ha. . . Hải tặc quy tắc, chính là không có quy tắc, ta mới không có ngươi như thế ngây thơ!"

Phương Nguyên phất tay một cái: "Ta muốn, chỉ là ngươi đưa danh sách đề cử danh nghĩa, chỉ đơn giản như vậy!"

"Đưa danh sách đề cử danh nghĩa. . . Tê. . ."

Nghe rõ ràng mấy phần Phương Nguyên nói chuyện ý tứ sau khi, cho dù là Râu Mép Đen lớn gan như vậy bao thiên người, cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh: "Lẽ nào ngươi nghĩ. . ."

"Xuỵt! Không thể nói! Không thể nói!"

Phương Nguyên trên mặt mang theo một tia lạnh lẽo thấu xương ý cười.

. . .

Ánh trăng phía dưới.

Mấy chiếc quân hạm lặng yên không một tiếng động ra, ở một chỗ trên hoang đảo thả xuống thuyền nhỏ.

"Đám kia chết tiệt hải tặc, lại dám bắt cóc ta Elizabeth mãi đến tận hiện tại. . ."

Tử tước Quiah là một cái thể diện thân sĩ, càng là một cái hỉ nộ không hiện rõ hợp lệ chính khách, nhưng ngày hôm nay lại là có chút tiến thối thất theo.

Từ khi ái nữ tao ngộ hải tặc tin tức truyền đến sau khi, hắn liền vẫn làm vì Elizabeth an nguy mà lo lắng.

Nhưng này quần hải tặc, dĩ nhiên ở hôm nay mới cho hắn truyền đến tin tức.

"Jackson thiếu tướng, tất cả liền giao cho ngươi!"

Nghĩ tới đây, hắn lại thành khẩn nhìn về phía bên cạnh một tên hải quân quan tướng.

"Xin yên tâm, Tổng đốc đại nhân, khi xác thực Elizabeth tiểu thư an toàn sau khi, ta sẽ đem đám kia hải tặc toàn bộ nắm lên đến treo cổ!"

Jackson thiếu tướng là một tên chừng ba mươi tuổi thanh niên anh tuấn, nghe vậy lập tức vỗ bộ ngực bảo đảm.

"Không! Ta ý tứ là, không muốn cầu bắt được hải tặc, chỉ cần bảo đảm chúng ta an nguy là được rồi. . . Bởi vì căn cứ lần trước tin tức, Elizabeth cuối cùng xuất hiện, là rơi vào buôn bán nô lệ lớn thương nhân West Fred trên tay, hiện tại có thể, là ở băng hải tặc Luyện Ngục trong tay. . ."

Tử tước Quiah lấy ra một khối trắng noãn khăn mùi soa, sờ sờ mồ hôi.

"Ngươi là nói. . . Cái kia đến đây vơ vét Nữ vu, là băng hải tặc Luyện Ngục người?"

Jackson thiếu tướng trên mặt lóe qua một nụ cười lạnh lùng: "Vậy ta thì càng có hứng thú. . . Chỉ là băng hải tặc Luyện Ngục, chẳng lẽ còn có thể theo ta sắt thép hạm đội chống lại?"

"Không! Ngươi không hiểu. . ."

Ngay khi tử tước Quiah còn muốn nói gì lúc, thuyền nhỏ đã đi tới bên bờ.

Bọn hắn mấy cái lần lượt rời thuyền, đi tới hòn đảo trung tâm, nhất thời liền nhìn thấy từ một bên khác tới Phương Nguyên mấy người, Elizabeth thình lình bị kẹp ở giữa.

"Con gái của ta. . ."

Dù là Quiah lại thế nào đi nữa tinh thông tâm kế, thấy cảnh này, cũng không khỏi kích động lên tiếng.

Nhưng bên cạnh Jackson thiếu tướng, lại là kinh ngạc thốt lên một tiếng, phảng phất hứng chịu nỗi sợ hãi ghê gớm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 870: Thái Dương

"U Linh thuyền! Râu Mép Đen!"

Jackson thiếu tướng con ngươi co rụt lại.

Hắn đối với Phương Nguyên xuất hiện đã sớm chuẩn bị, nhưng nhìn cái kia chiếc dưới ánh trăng lẳng lặng bỏ neo ở ngoài khơi, mang theo một điểm hư huyễn U Linh thuyền, cùng với cùng Phương Nguyên đồng hành Râu Mép Đen, lại là vẫn cứ không khỏi kinh ngạc thốt lên thành tiếng.

Cho dù nghe qua rất nhiều U Linh thuyền nghe đồn, nhưng ở thiếu tướng trong mắt, cái này như trước là một số không đáng tin cậy truyền thuyết.

Nhiều nhất nắm giữ điểm siêu phàm lực lượng, có thể thao túng một ít tử linh, đem bình thường thuyền viên doạ gần chết mà thôi.

Thẳng đến lúc này, nhìn thấy cái kia phảng phất đến từ Minh giới thuyền buồm, cùng với lạnh lẽo thẳng vào linh hồn ý lạnh, hắn mới biết, những kia mang theo máu tanh truyền thuyết cố sự, tuyệt đối không phải đang nói đùa!

Đồng thời, cùng Phương Nguyên đồng hành Râu Mép Đen, càng là biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc, mặc dù đã thất thế, nhưng uy danh như trước như sấm bên tai.

Dù như thế nào hắn cũng không nghĩ ra, lấy băng hải tặc Luyện Ngục thực lực hôm nay, là làm sao chiêu mộ được cái này hải tặc Tổng đốc.

"Con gái của ta!"

Tử tước Quiah lúc này lại là nước mắt đều muốn chảy xuống: "Điều kiện của các ngươi, ta đều đáp ứng rồi, mau đem bảo bối của ta trả lại ta!"

Nói, hắn liên tục phất tay, để thủ hạ thủy thủ nhấc lên một cái cổ điển cái rương.

"Gips!"

Phương Nguyên gật gù, để Gips tiến lên, một tiếng cọt kẹt mở ra rương gỗ, hiện ra bên trong từng tầng từng tầng dày đặc thuộc da.

Ở cái rương mở ra trong nháy mắt đó, Phương Nguyên bên tai liền phảng phất vang lên thanh âm của sóng biển , khiến cho hắn biết, đối diện vị kia tử tước đưa cho ra chính là hàng thật.

Lúc này, đối phương ở trong mắt hắn , bất quá một cái thất kinh phụ thân thôi.

'Được rồi. . . Ta quá đề cao lúc này Inceman chấp chính quý tộc năng lực. . .'

Phương Nguyên trong lòng tự thất nở nụ cười, lại đưa mắt phóng tới Gips tiên sinh trên người.

Lúc này, cái này lão đầu xoa xoa thuộc da, liền phảng phất ở xoa xoa da thịt của tình nhân như thế, hai mắt tỏa ánh sáng, yêu thích không buông tay.

"Ta có thể lấy bảo đảm. . . Đây mới thực là Hải Thần chi da!"

Một lát sau, Gips tiên sinh lưu luyến thả xuống tay bên trong vật liệu, lấy khẳng định âm thanh nói.

'Lúc trước phần lớn vật liệu đều cầm rèn đúc Hải Thần hào, còn lại đầu thừa đuôi thẹo lại còn có lớn như vậy, đã từng là Hải Thần, chẳng lẽ bản thể là một cái Hải Cự Nhân?'

Phương Nguyên tốt không chừa chỗ trống suy tư, đối diện tử tước Quiah lại là cho rằng những thứ này bọn cướp đối với tiền chuộc không hài lòng, lại vỗ vỗ tay, để tôi tớ đưa lên mấy cái trầm trọng cái rương.

Mở ra sau khi, bên trong tất cả đều là một mảnh phục trang đẹp đẽ.

"Ha ha. . . Tổng đốc đại nhân, thực sự quá khách khí!"

Phương Nguyên yên lặng nở nụ cười , bất quá trắng đưa tới cửa chỗ tốt nơi, tự nhiên không cần do dự, sai người trực tiếp nhận lấy: "Trên thực tế. . . Chúng ta ngoại trừ Hải Thần chi da ở ngoài, chỉ có một cái bé nhỏ không đáng kể yêu cầu. . . Đó chính là thông qua Solomon eo biển. . ."

"Không có vấn đề!"

Tử tước Quiah liền vội vàng gật đầu.

"Làm người vui vẻ trả lời, nàng chính là của ngài!"

Phương Nguyên tay phải nhẹ nhàng đẩy một cái, Elizabeth liền không tự chủ được mà tiến lên vài bước, bị tử tước Quiah ôm vào trong ngực.

"Phụ thân. . ."

Cái này thời điểm, cái này nữ tù binh rốt cục không nhịn được, trầm thấp nức nở lên.

"Bảo vệ Tổng đốc!"

Jackson thiếu tướng phát ra tín hiệu, một loạt hải quân tiến lên, đem Tổng đốc phụ nữ bảo vệ đến xếp sau, chợt đi tới phía trước: "Băng hải tặc Luyện Ngục đoàn trưởng Roche? Ngươi thông qua Solomon eo biển, lẽ nào muốn đi phương đông sao?"

"Cùng cái này các hạ tựa hồ không có bao nhiêu quan hệ?"

"Thân là Solomon eo biển cao nhất quân sự trưởng quan, làm sao có thể cùng ta không có quan hệ đây?" Jackson cười lạnh: "Chỉ cần ta mệnh lệnh pháo đài nổ súng, cho dù U Linh thuyền, cũng sẽ ở vượt qua lúc biến thành bia ngắm!"

"Tổng đốc đại nhân, ngươi nói xem?"

Phương Nguyên nhìn về phía tử tước Quiah.

"Tuy rằng ta đáp ứng rồi các ngươi, nhưng Jackson nói tới cũng có đạo lý. . . Ta không cách nào trực tiếp đem ra mệnh lệnh đến mỗi cái binh lính!" Tử tước Quiah trong mắt lóe sáng lên, lại biến trở về cáo già.

"Phải không? Vậy thì thật là tiếc nuối đây!" Phương Nguyên nhún nhún vai: "Nhìn tới. . . Chúng ta chỉ có ở Elizabeth tiểu thư tang lễ trên gặp mặt lại!"

"Ngươi có ý gì?"

Tử tước Quiah cùng Jackson thiếu tướng cực kỳ cảnh giác lùi về sau vài bước.

Ở phương xa trong bóng tối, mấy đám ngọn lửa bốc lên, ở trong bóng đêm đen nhánh vô cùng dễ thấy.

Đó là hơi nước ống khói ở vận hành lúc bốc lên ngọn lửa!

Cái này hải quân thiếu tướng, sớm đã đem hạm đội mang tới chu vi, hình thành rồi một vòng vây!

"Chúng ta vô ý cùng Inceman hoàng gia hải quân tác chiến. . . Tử tước đại nhân, không ngại nhìn một chút ngươi đáng yêu nữ nhi cổ, ân. . . Nói như thế nào đây, ở thả nàng trước khi rời đi, chúng ta người, ở phía trên tự ý thêm một cái nho nhỏ bảo hiểm tổng hợp!"

Phương Nguyên nhẹ nhàng nói.

"Cái gì?"

Tử tước Quiah lòng như lửa đốt kéo ra Elizabeth cổ áo, nhất thời liền nhìn thấy cổ nàng trên một vòng màu xanh, phảng phất thực vật sợi rễ giống như, dọc theo huyết quản lan tràn, hình thành rồi một cái vòng cổ dáng dấp.

"Đây là. . . Cái gì?"

Jackson sầm mặt lại.

"Giới thiệu một chút, đây là Vu độc, đến từ thủ hạ ta Caseniya nữ sĩ, nàng chính là một cái Nữ vu. . . điều phối đi ra loại này Vu độc, chỉ cần móng tay lớn nhỏ như vậy một điểm, liền có thể ở mười giây bên trong độc chết một con thành niên voi Ma mút. . . Bổ sung lại một câu, tất cả Nữ vu Vu độc, chỉ có các nàng mình mới biết được trong đó phương pháp phối chế, tức khiến các ngươi tìm tới một cái khác Nữ vu, cũng tuyệt đối không có giải dược!"

Phương Nguyên nhún nhún vai.

"Tốt! Jackson thiếu tướng, mệnh lệnh ngươi người trở về đi thôi!"

Tử tước Quiah bỗng nhiên tiến lên, nắm lấy Jackson vai.

"Tuân mệnh!"

Cho đến lúc này, Jackson thiếu tướng mới phát hiện, chính mình tựa hồ có hơi xem thường vị này Tổng đốc tiên sinh.

Hắn ẩn giấu ở từ phụ cùng hợp lệ quan liêu mặt nạ phía dưới, thình lình còn có mặt khác một khuôn mặt.

"Ta rõ ràng. . . Solomon eo biển thông hành quyền, ta sẽ cho các ngươi, lấy nữ vương danh nghĩa xin thề!"

Tử tước Quiah lạnh lùng nói: "Bất quá. . . Chỉ có lần này! ! !"

"thành giao!"

Phương Nguyên gật gù: "Ngày mai chúng ta sẽ qua cửa, ngươi có thể lấy phái thuyền theo chúng ta, trước lúc ly khai, ta sẽ đem thuốc giải giao ra! Hợp tác vui vẻ!"

"Hừ!"

Tử tước Quiah hừ lạnh một tiếng, cởi xuống chính mình áo khoác, khoác ở Elizabeth trên người, ở một đám hải quân chen chúc phía dưới chậm rãi rời đi.

"Đại nhân? !"

Lúc này, Nữ vu Caseniya mới lên trước: "Lấy cấp bậc của ta, còn chưa tới nơi có thể điều chế độc thuộc Vu độc mức độ. . ."

"Vì lẽ đó Elizabeth trên cổ màu xanh, chỉ là một vòng khó có thể rửa đi thuốc màu mà thôi!" Phương Nguyên nhún nhún vai: "Nhưng chỉ cần tử tước Quiah không biết là được. . . Đồng thời, chúng ta còn điều tra qua, trước mắt Solomon bên trong cũng không có một cái Nữ vu, một buổi tối thời gian, cũng không có thể làm bọn hắn tìm tới mặt khác một cái đến đánh vỡ cái này lời nói dối, không phải sao?"

"Ngươi thật là một giảo hoạt bại hoại!"

Râu Mép Đen toàn bộ hành trình mắt thấy tất cả những thứ này, không khỏi rơi xuống kết luận.

"Ta đưa nó xem là ngươi khích lệ, Râu Mép Đen tiên sinh!"

. . .

Ngày thứ hai, giữa trưa.

Solomon thuộc địa thị dân, nhất thời nhìn thấy một màn kỳ cảnh.

Hai chiếc thuyền hải tặc, ở mười chiếc hơi nước tàu chiến bọc thép, cùng với càng nhiều phong độ Thiết giáp hạm mắt nhìn chằm chằm 'Áp giải' xuống, thản nhiên thông qua Solomon eo biển.

Tình cảnh này nhất thời đưa tới không biết bao nhiêu kinh ngạc thốt lên.

Cho dù là Hải Tặc vương tử, cũng phải nhường dưới tay hắn thuyền ngụy trang thành bình thường tàu buôn, mới có thể từ nơi này thông qua, đồng thời muốn giao nộp thuế còn một cái cũng không thể thiếu.

Nếu không thì, cũng chỉ có thể mạnh mẽ đánh tới.

Nhưng này chút tầng tầng lớp lớp pháo đài, cùng với kiên cố công sự phòng ngự, tuyệt đối sẽ khiến hải tặc mạnh mẽ vỡ rơi mấy cái răng.

Ngoài ra, cũng chỉ có thể vòng quanh đường xa.

Bất quá, làm như vậy vô cùng không kinh tế, đồng thời cũng tràn ngập nguy hiểm.

Không biết đường hàng hải bên trong, các loại thiên tai cùng hải quái tầng tầng lớp lớp, tàu buôn đi mười không còn một, bởi vậy, cho dù là có hải tặc Tổng đốc làm hậu đài tàu buôn, cũng chỉ có thể đàng hoàng theo sát Solomon eo biển làm giao dịch.

May mà Inceman cũng không dám quá mức không nể mặt mũi , bình thường kiểm tra không có quá mức trái với lệnh cấm đồ vật, cũng là thả đi qua.

Thậm chí , liền ngay cả thu lấy thuế phú, cũng không dám quá đáng quá mức.

Cái này thứ nhất là muốn có thêm thu nhập, thứ hai, bọn hải tặc cũng không phải dễ chọc, không nói bức cuống lên mạnh mẽ tấn công khả năng, chính là hoàng kim tuyến hàng hải dọc theo đường đi, do hải tặc nắm giữ trọng yếu điểm tiếp viện cũng là không ít, so với như Hải Tặc vương thành, nếu như làm đến quá mức phân, đối phương hoàn toàn có thể lấy từ những địa phương khác tìm

bù đắp lại, mọi người đều không có lợi.

Nhưng ngày hôm nay, hai chiếc treo lơ lửng cờ hải tặc thuyền lớn, giả vờ giả vịt từ Solomon eo biển chạy tới, vẫn là lần thứ nhất. Đồng thời, vẫn là ở Inceman mới vừa đạt được thắng lợi huy hoàng tình huống xuống.

Nhất thời, không biết bao nhiêu cải trang hải tặc thổi bay huýt sáo, băng hải tặc Luyện Ngục đại danh, xem như là hoàn toàn ở biển Hoàng Kim khai hỏa.

. . .

"Đợi đến, đạo kia hải lưu!"

Trên boong thuyền, Phương Nguyên nhìn chăm chú trong tay tàng bảo đồ.

Làm cái này một phần siêu phàm vật phẩm, trên bản đồ tuyến đường cũng hết sức kỳ quái, dĩ nhiên giờ nào khắc nào cũng đang biến hóa.

"Hải quân đều đi?"

Mặt sau, Râu Mép Đen tới, bình tĩnh mà hỏi.

"Hừm, cho một viên kẹo làm thuốc giải, bọn họ có thể cảm giác ra sao?"

Trên thực tế, tuy rằng thả con tin, nhưng bởi vì một cái lời nói dối, đáng thương Elizabeth tiểu thư, nhưng vẫn là Phương Nguyên trên tay lợi khí.

"Thông qua Solomon eo biển, Inceman thế lực liền muốn giảm mạnh. . . Có thể lấy bình an đến Hải Tặc vương thành. . ."

Râu Mép Đen nhìn ngoài khơi, trong thanh âm có một điểm không bình tĩnh.

"Hoàn thành cái ước định kia sau khi, ta tự nhiên sẽ thả ngươi rời đi , bất quá. . . Ngươi thật sự không có chút nào động tâm sao? Đối với băng hải tặc Solo bảo tàng?"

Phương Nguyên vẻ mặt cân nhắc: "Dù sao, ở bọn họ cất giấu bên trong, nhưng là rất khả năng tồn tại cái kia chiếc truyền kỳ danh hạm Thái Dương hào a!"

Siêu phàm thuyền tổng cộng có ba cái tầng thứ.

Cho dù là Râu Mép Đen trước tọa hạm Quái Thú hào, cũng còn thiếu một chút, không thể xưng là đứng đầu nhất truyền kỳ danh hạm.

Nhưng Thái Dương hào uy danh, lại là cùng Hải Thần hào, Vương Tọa hào, U Linh thuyền như thế, thuộc về chân chính truyền kỳ!

Có người nói, ở thuyền trên, lợi dụng một cái nào đó không biết văn minh ma động khoa học kỹ thuật, có lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn nguồn năng lượng, chế tạo nước trong cái gì bất quá việc nhỏ như con thỏ, kinh khủng nhất, vẫn là nó lợi dụng hạt nhân tụ năng lô, phát ra công kích!

Đó là được xưng tất cả truyền kỳ tàu chiến bên trong, đơn thể uy lực công kích đệ nhất tồn tại!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 871: Đảo Ác Ma

Vù vù!

Ngoài khơi bị phá tan, thuyền nhanh chóng tiến lên.

Cho dù không có mở ra buồm, chạy đến tốc độ cũng là kinh người cực kỳ.

Một phần tàng bảo đồ trên ẩn chứa bí mật có rất nhiều, một cái nào đó đặc biệt phù hiệu, vài câu thần bí thơ ca, hoặc là một điều bí ẩn lời nói, đều là vô cùng trọng yếu manh mối, thậm chí là có thể không tìm tới bảo tàng then chốt.

Ở băng hải tặc Solo lưu lại cái này tấm bản đồ kho báu trên , tương tự có rất nhiều ẩn nấp tin tức.

Trong đó, dưới góc trái vài câu thơ ca, phối hợp tuyến hàng hải, liền yết lộ ra một đạo còn chưa bị phát hiện hải lưu.

Đương nhiên, nói còn chưa bị phát hiện, không khỏi có sai lầm bất công, ít nhất. . . Băng hải tặc Solo liền thành công đem biến hoá để cho bản thân sử dụng.

"Vừa nãy chúng ta trải qua cái kia cái hải vực, đáy nước đâu đâu cũng có trí mạng ám lưu, thuyền con qua lại đều là tránh không kịp. . . Không nghĩ tới, lợi dụng cái này điều hải lưu, dĩ nhiên có thể lấy lông tóc không tổn hao gì đi ngang qua."

Râu Mép Đen nhìn thấy tình cảnh này, cũng là không khỏi thở dài.

Chân chính an toàn tuyến hàng hải, đều là từng đời một hoa tiêu dùng tính

mạng thăm dò đi ra.

Tỷ như hoàng kim tuyến hàng hải, chính là trước mắt thăm dò đi ra, an toàn nhất, cấp tốc nhất tuyến đường.

Thoáng một cái cải biến, liền không biết muốn trả giá bao nhiêu tâm huyết, đại diện cho lượng lớn lợi ích trôi đi.

Còn có cái này điều mới mở ra con đường, dĩ nhiên tìm tòi ra mượn hải lưu, an toàn vượt qua cái kia mảnh ám lưu hải vực phương pháp, nếu như lưu truyền đi, tất nhiên lại là một tràng sóng lớn mênh mông.

Bởi vì chưa khai thác hải vực, tất nhiên mang ý nghĩa càng nhiều cơ hội, đương nhiên, cùng với làm bạn theo, còn có nguy hiểm.

Đương nhiên, cái thời đại này hoa tiêu, đều sẽ không đem những thứ này để ở trong mắt.

Có thể hấp dẫn bọn họ nắm ra sinh mệnh vật lộn với nhau, cũng chỉ có thế giới đặc sắc, cùng với cái kia của cải kinh người!

"Mượn hải lưu, chúng ta chạy ra tốc độ so với hơi nước thuyền còn nhanh hơn, theo theo tốc độ này, dùng không được mấy ngày, là có thể đến nơi giấu bảo tàng điểm. . ."

Phương Nguyên mở ra la bàn, xác thực xuống hướng đi.

Chợt, vỗ tay cái độp: "Bill. . . Chú ý chào hỏi khách khứa!"

"Rõ ràng!"

Mấy cái mới nhấc lên nhổ ra Hải Dương thuật sĩ đồng dạng đứng ở trên boong thuyền, đồng tâm hiệp lực khống chế nước biển.

Ùng ục! Ùng ục!

Lượng lớn vòng xoáy cùng bọt khí ở trong, một con khổng lồ bóng đen hiện lên, rõ ràng là một con tương tự cá kình to lớn hải quái.

Nó toàn thân do màu lam thủy tinh tạo thành, phảng phất một toà nguy nga núi lớn.

Lúc này, liền hướng nơi nào đó phát ra một tiếng rít lên.

Ở nơi đó, một con hải quái hiện lên, dĩ nhiên không dám cùng con này màu lam to lớn cá kình tranh đấu, trực tiếp đi khắp, phòng ngừa một tràng phiền toái nhỏ.

"Khống chế hải dương siêu phàm người. . ."

Từ lâu gặp qua tình cảnh này Râu Mép Đen hào không ngạc nhiên, lại là có ý riêng nhìn Phương Nguyên một chút.

Thủ hạ của hắn bên trong, tự nhiên cũng có siêu phàm người tồn tại, nhưng muốn như vậy điều động, lại là chuyện không thể nào.

Cũng chỉ có có nắm giữ siêu phàm lực lượng lên cấp then chốt, có thể sử dụng nhẹ nhất vốn đem người bình thường bồi dưỡng làm siêu phàm người Phương Nguyên, mới có tư cách đối với bọn họ vênh mặt hất hàm sai khiến, không để ý chút nào.

Dù sao, Hải Dương thuật sĩ lên cấp không cần cái gì điều kiện hà khắc, một ít đơn giản chuẩn bị như vậy đủ rồi.

Cho dù tương lai phương pháp phối chế tiết ra ngoài lúc, Phương Nguyên cũng tuyệt đối từ lâu tích trữ cực kỳ thực lực khủng bố.

Chỉ là điểm này, liền đủ để đặt vững một hải tặc Tổng đốc căn cơ.

Hơn nữa đối phương năng lực cùng dã tâm, tương lai thành tựu xác thực không thể đo lường.

. . .

Mấy ngày sau.

"Đến!"

Phương Nguyên mở ra đơn đồng ống nhòm, nhìn trên mặt biển một cái đảo lớn, không khỏi chậm rãi nói.

Nghe được hắn lời nói, chu vi hải tặc lập tức phát ra một trận hoan hô.

"Xác thực là Solo tàng bảo đồ ghi chép hòn đảo!"

Tới gần , liền ngay cả Râu Mép Đen cùng cái khác hải tặc cũng phân biệt đi ra.

Bởi vì cái này cái hải đảo, thực sự là phi thường quái dị.

Đông tây hai bên mỗi cái có một toà cao cao núi lửa, giống như ác ma hai cái sừng, tuy rằng lúc này còn chưa phun trào, lại cho người một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

"Rốt cục đến, đảo Ác Ma!"

Phương Nguyên thu hồi tàng bảo đồ: "Solo hải tặc tàng bảo nơi! Cũng vô cùng có khả năng là Thái Dương hào nơi. . ."

Bởi vì không có thích hợp bến cảng duyên cớ, Hồng Liên hào không cách nào tới gần hòn đảo, chỉ có thể ở trên mặt biển xa xa bỏ neo, lại thả xuống rất nhiều xuồng cứu hộ.

Bọn hải tặc xướng hải tặc ca, chỉnh tề như một rung động mái chèo, hướng về mục tiêu chậm rãi xuất phát.

Đảo Ác Ma bên trên, rất nhiều quả dừa cây hỗn độn phân bố, mặt sau nhưng

là một mảnh nhiệt đới rừng cây.

"Đi! Cẩn thận một chút!"

Phương Nguyên mở ra tàng bảo đồ, chỉ cái phương hướng.

"Không có vấn đề, như vậy một cái hòn đảo, bên trong có tối đa chút độc trùng cùng mãnh thú!"

Đồ Tể lẫm lẫm liệt liệt mà tiến lên, lợi dụng cực lớn khảm đao mở đường.

Tất cả phức tạp xoắn xuýt dây leo, cùng mang theo răng cưa xước mang rô bụi cỏ, ở trước mặt hắn đều giống như không tồn tại.

Cả người hắn liền giống như một đài mở đường xe tăng, đấu đá lung tung, nghiền ép ra một con đường đến.

"Nhen lửa cây đuốc, cẩn thận đề phòng!"

Tiến vào rừng rậm sau khi, tia sáng càng ngày càng mờ, Phương Nguyên sắc mặt cũng là trở nên nghiêm nghị lên.

"Mảnh này hòn đảo diện tích, vẫn là cũng khá lớn, hầu như tương đương với Inceman hai, ba cái quận. . ."

Râu Mép Đen nhìn thấy tình cảnh này, lại là suy tư: "Chúng ta đến chỗ cần đến, phải là muốn nửa ngày đến một ngày thời gian, đồng thời, nơi như thế này, đồ ăn đầy đủ, lại có nước trong, tựa hồ đầy đủ một ít loại cỡ lớn động vật. . ."

Phốc!

Ở Râu Mép Đen nói chuyện đồng thời, Phương Nguyên con mắt hơi híp lại.

Rất nhiều tinh tế mũi tên, quả thực đến vô ảnh, đi vô tung, trong thời gian ngắn giết tới đội ngũ trước.

Đồ Tể rên lên một tiếng, trên bả vai cắm ba, bốn cây thật dài kim tiêm.

"Chết tiệt hỗn trướng!"

Hắn rít gào một tiếng, cự đao trên tựa như lập loè xanh thẳm ánh sáng, đột nhiên hướng về bên trái trong rừng rậm một chém, hình thành một cái hình bán nguyệt.

Chỗ đi qua, cây cỏ ngang thân mà đứt, mấy cái người đánh lén bị chém ngang hông, máu tươi cùng ruột chảy đầy đất.

Làm xong tất cả những thứ này sau khi, Đồ Tể núi nhỏ giống như thể hình, đột nhiên hướng phía sau ngã ra.

Cái này nguyên bản tinh tráng đến giống như một con trâu cường tráng thanh niên, càng ở gần nhất lên cấp siêu phàm người hải tặc, dĩ nhiên liền như thế bị mấy chi nho nhỏ thổi tên đẩy ngã.

"Các ngươi. . . Đi đem người đánh lén đuổi đi!"

Phương Nguyên tiến lên, mở ra Đồ Tể mí mắt, lại gật gù: "Chỉ là ngất đi mà thôi, nhìn dáng dấp là trúng cường độ cao thuốc gây mê. . ."

Trên thực tế, cũng chính là Đồ Tể loại thể chất này, nếu như đổi thành một người bình thường đến, gặp phải loại này liều lượng thuốc gây mê, trực tiếp chết đi đều có khả năng.

Mà nương theo bọn hải tặc gào thét tiến lên, Phương Nguyên cũng nhìn thấy người đánh lén hình dáng.

Da tay ngăm đen, hầu như không mặc quần áo thân thể, cùng với trên mặt trên người đủ mọi màu sắc bôi màu , khiến cho Phương Nguyên biết được, những thứ này, chính là biển Hoàng Kim bên trong thường thấy nhất thổ dân.

Có người nói bọn họ tập tính hung tàn mà lười biếng, đối mặt với tù binh lúc,

thậm chí còn sẽ đem bọn họ lột da đập bỏ cốt, hỗn lên hương vật liệu, làm thành một bữa mỹ vị bữa tiệc lớn.

Mà lười biếng, nhưng là bọn họ ở trong bộ lạc, có lúc một ngày cũng sẽ không làm lụng , bởi vì nơi này khí hậu thực sự quá mức được trời cao chiếu cố, tùy tiện vứt gieo hạt giống, là có thể trồng ra một năm thu hoạch, thậm chí không có những thứ này, đi trong rừng cây hái trái cây, hoặc là xuống biển xiên cá, cũng tuyệt đối không chết đói!

Chính bởi cái này các loại, loại này thổ dân người nô lệ, liền Râu Mép Đen cũng không quá để ý, đương nhiên, giá cả cũng là vô cùng tiện nghi.

Làm cái này biển Ác Mộng to lớn nhất nô lệ con buôn, Râu Mép Đen đối với những thứ này thổ dân tất cả có thể nói hiểu rõ vô cùng: "Những thứ này thổ dân cho rằng. . . Ăn đi đồng bạn sau khi, cái kia người đồng bạn hồn linh, sẽ cùng bọn họ cùng ở tại! Vì lẽ đó ở rất nhiều thổ dân bộ lạc, ăn người cũng không phải cái gì chuyện kinh thế hãi tục. . ."

"Còn có bọn họ sùng bái, là tổ tiên cùng Anh linh, đương nhiên, cũng có một chút thần bí tồn tại. . . Vong Linh pháp sư cũng rất yêu thích bọn họ, bởi vậy, một cái loại cỡ lớn thổ dân bộ lạc ở trong, quyền lực cơ cấu thường thường sẽ phi thường hỗn loạn. . . Tế tự cùng dũng sĩ trưởng, còn có thủ lĩnh, đều sẽ phát sinh tranh cãi."

"Thông thường mà nói, thổ dân bộ lạc lãnh địa quan niệm mạnh phi thường, bước vào bọn họ lãnh địa bên trong phạm vi, liền là làm vì tự động kết làm tử thù, đồng thời, trở thành bọn họ con mồi!"

. . .

Râu Mép Đen không hổ là bắt nô Đại hành gia.

Chỉ là từ mấy cái tù binh cùng bọn họ trang bị lên đánh giá một thoáng, liền tính toán ra cái này thổ dân bộ lạc quy mô, tuyệt đối vượt quá một ngàn người!

Như vậy bộ tộc, đã có tư cách cung dưỡng một tên Vu y hoặc là tế tự, người trước vu thuật cùng nọc độc có thể trợ giúp thổ dân dũng sĩ càng tốt hơn săn bắt, mà tế tự càng không cần phải nói, nếu như có thể liên thông một cái nào đó tôn hùng hồn tồn tại, đối với bộ tộc mà nói tuyệt đối có tốt đẹp nơi.

"Vượt quá một ngàn người đại tộc quần? !"

Phương Nguyên nghe xong, lại là có chút kỳ quái: "Băng hải tặc Solo, nếu lựa chọn nơi này đến chôn dấu bảo tàng, tất nhiên là trước đã đem hòn đảo thanh lý qua một lần chứ?"

"Nhưng còn có một khả năng, những thứ này thổ dân, chính là bọn họ cố ý lưu lại , làm cái này trông coi, hoặc là nói. . . Manh mối!"

Râu Mép Đen chỉ cươi cười.

"Này ngược lại là. . ."

Phương Nguyên tiến lên, trong con ngươi tựa hồ thả ra tinh quang.

Lấy những hải tặc này thủ đoạn, những kia thổ dân tù binh tự nhiên không cách nào phản kháng, rất nhanh, từng cái từng cái liền ánh mắt mê ly, lầm nhầm phun ra nói thật.

Làm sao Phương Nguyên nhóm người này, đối với thổ dân ngôn ngữ thực tại không thế nào tinh thông.

Dùng ngón chân nghĩ nghĩ cũng biết, những thứ này sống cách ly ở một cái hoang đảo, nói không chắc hơn mấy trăm ngàn năm đều không cùng ngoại giới giao lưu thổ dân bộ lạc, bên trong sử dụng ngôn ngữ sẽ phát triển trở thành cái gì kỳ hoa dáng dấp?

Cũng may có Râu Mép Đen ở, cuối cùng cũng coi như có thể liền không mờ mịt đoán lý giải sai một ít ý tứ.

Đến mặt sau, Phương Nguyên cũng thiếu kiên nhẫn, trực tiếp nắm lấy một tù binh, nhượng bọn họ đem chính mình mang tới trong bộ lạc đi.

Những thứ này thổ dân bộ lạc nơi, dùng bọn họ lời nói tới nói, gọi là 'Kỳ khoa nỗ nỗ đức', phiên dịch lại đây, chính là thần tích nơi.

Theo cái này xui xẻo tù binh nói, bọn họ chỗ ở tảng đá phòng, đều là đã từng Thần Chi chỗ ở.

Phương Nguyên bọn họ, đối với chuyện này tự nhiên là khịt mũi coi thường.

Nhưng đợi đến chân chính nhìn thấy cái kia thổ dân bộ lạc lúc, lại là không khỏi dồn dập hét lên kinh ngạc.

Đi ra nhiệt đới rừng mưa, tầm nhìn bỗng nhiên vì đó một rộng mở.

Bày ra ở Phương Nguyên trước mặt bọn họ, nhưng là một cái cực lớn mà kéo dài quần thể kiến trúc, từng khối từng khối tinh xảo gạch đá, cộng đồng tạo thành từng gian phong cách rõ ràng, tinh xảo nhẫn nhụi cung điện , liền ngay cả mặt đường đều dùng phiến đá lát thành.

Ở nhìn thấy này cảnh trong chớp mắt này, tất cả hải tặc đều có thể khẳng định, cái này tuyệt đối không là thổ dân văn minh có thể chế tạo ra kiến trúc!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 872: Di Tích

"Kỳ quái!"

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, trong mắt lóe sáng lên.

"Lợi dụng gạch đá xây dựng phòng ốc, không phải Inceman cùng đại lục Ofail phong cách. . . Đồng thời, những thứ này nhà đá, cũng là quá mức nhỏ hẹp một điểm. . ."

Râu Mép Đen cười khằng khặc quái dị: "Trừ phi bọn họ nguyên bản chủ nhân đều là một đám Chu Nho! . . . Ta đại khái đoán được một ít."

"Hừm, ta cũng nghĩ đến, đây là một cái nào đó tiền sử văn minh lưu lại di tích hài cốt, sau đó bị cái này quần thổ dân phát hiện, đầy đủ lợi dụng tới. .. Còn là cái nào văn minh. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cằm: "Bọn họ cái đầu thấp bé, lại rất có sức sáng tạo, lẽ nào là Ải Nhân tổ tiên. . ."

Nếu như như thế liên tưởng một hồi, băng hải tặc Solo đem cuối cùng tàng bảo nơi tuyển ở đây, nói không chắc liền là bởi vì, cho dù là Thái Dương hào, cũng bất quá là bọn họ từ cái này di tích ở trong thu được biếu tặng.

"Các người lùn yêu thích ở bên trong hang núi ở lại, mỏ giàu địa phương càng tốt hơn, tuyệt đối không là nơi này. . . Đồng thời, những kia cửa sổ đối với tráng kiện Ải Nhân mà nói, cũng hơi bị quá mức chật hẹp. . . Vì lẽ đó, hẳn là Địa Tinh!"

Râu Mép Đen định liệu trước nói .

"Địa Tinh? !"

Phương Nguyên vẫn không nói gì, bên cạnh Bill liền không nhịn được: "Những kia nhỏ gầy, dơ bẩn, ngu muội da xanh chú lùn?"

Địa lý đại phát hiện niên đại, cũng là chủng tộc phát hiện lớn mở đầu.

Ít nhất, những thứ này kiến thức rộng rãi bọn hải tặc, đã sớm biết trên thế giới cũng không phải là chỉ có nhân loại một chủng tộc, Tinh linh, Ải Nhân. . . Đều tuyệt đối không phải hiếm thấy.

Tinh linh tuấn mỹ nhanh nhẹn, Ải Nhân tráng kiện mạnh mẽ, lấy cùng cái khác Dị tộc, đều là có chính mình nhất nghệ tinh, hoặc là nói ưu điểm.

Nhưng Địa Tinh. . . Hầu như tất cả hải tặc, trong lòng đều có một cái vào trước là chủ khái niệm, đó chính là rác rưởi!

Dáng vẻ lại lùn vừa gầy, lạc hậu ngu muội, liền ngôn ngữ văn tự đều không thể phát triển ra đến, đồng thời vô cùng không chú ý thanh khiết, trên người thời khắc quanh quẩn một luồng tanh tưởi.

Dựa theo lẽ thường, một cái bình thường Ải Nhân hoặc là nhân loại, hoàn toàn có thể lấy đánh mười cái tên như vậy.

Mà căn cứ một cái nào đó nặng nhất miệng hải tặc nói, Địa Tinh vốn là phế vật , liền ngay cả chúng nó bản thân thịt cũng là vừa chua xót lại hôi thối, còn mang theo nhẹ nhàng độc tính.

Nếu không là sức sinh sản thực sự dồi dào, đồng thời sinh trưởng chu kỳ quá ngắn, nói không chắc chủng tộc này đã sớm hủy diệt.

"Không sai, chính là Địa Tinh!"

Râu Mép Đen nghiêm túc nói: "Đừng tưởng rằng những kia da xanh chính là ngu muội đại danh từ, trên thực tế, chúng nó cũng từng huy hoàng qua, viễn cổ

Địa Tinh sức sáng tạo cùng động thủ năng lực, hoàn toàn vượt qua các ngươi tưởng tượng, theo nói chúng nó ở năng lượng trên nghiên cứu đã đến vật chất cơ bản nhất phương diện, có thể từ nhỏ bé nhất hạt căn bản bên trong phát hiện thần sức mạnh bình thường. . . Năm đó Địa Tinh đế quốc, nhưng là hoàn toàn xứng đáng thế giới vương giả, làm một ví dụ. . . Lúc này Inceman cùng chúng ta hơi nước nghiên cứu, chẳng qua là từ Địa Tinh di tích thu được văn hiến bên trong đạo văn đến mà thôi, thậm chí vẫn là hết sức sơ cấp bộ phận. . ."

Râu Mép Đen thuyền trưởng phun ra một cái tuyệt mật.

"Như vậy, một cái như vậy huy hoàng chủng tộc, tại sao lại rơi xuống đến nước này?"

Phương Nguyên đại biểu cái khác thuyền viên, hỏi ra trong lòng cộng đồng nghi hoặc.

"Tự nhiên là bởi vì trí tuệ, chúng nó bởi vì trí tuệ mà quật khởi , tương tự bởi vì trí tuệ mà suy sụp. . ." Râu Mép Đen thở dài một tiếng: "Ta đã từng tìm tới một quyển Địa Tinh sử thi, phía trên thì có qua mịt mờ miêu tả, ta suy đoán, là Địa Tinh đám người tin phụng Thần Chi, cướp đoạt trí khôn của bọn họ!"

"Hả?"

Phương Nguyên càng thêm hiếu kỳ, đến ngớ ngẩn cùng ngu ngốc đến mức nào thần linh, mới sẽ cướp đoạt chính mình tín đồ thông minh?

Tín ngưỡng đến từ chính trí tuệ, một khi mất đi cái này, người bình thường sản sinh tín ngưỡng, cùng miêu miêu chó chó cũng không có bao nhiêu khác nhau.

"Cái này. . . Ta như thế nào sẽ biết? Khả năng bởi vì là Tà thần, bởi vậy làm việc cũng vô cùng hỗn loạn đi. . ."

Râu Mép Đen nói: "Dù sao. . . Cái kia thần tên, liền kêu là Điên Cuồng Chi

Chủ! Đương nhiên, tiến hành sau chuyện này, hắn tựa hồ cũng lập tức bị trọng thương, mai danh ẩn tích, có người nói là đã ngã xuống. . ."

"Nơi này, đại khái chính là Địa Tinh một cái nào đó phân bộ chứ?"

Phương Nguyên có chút thở dài: "Như vậy huy hoàng đế quốc, cơ trí tổ tiên, nếu như nhìn thấy hiện tại hậu duệ, không biết có thể hay không tươi sống tức chết rồi. . . Chuẩn bị tiến công!"

Đối diện mặc dù là một cái hơn ngàn người thổ dân bộ lạc, nhưng những hải tặc này cũng là không chút nào để ở trong mắt.

Lúc này, nương theo Phương Nguyên ra lệnh một tiếng, lượng lớn hải tặc gào thét, từ trong rừng cây lao ra.

"Khò khè lỗ!"

Bộ lạc ở trong, một cái trên môi xuyến ba chi tên gỗ thủ lĩnh lập tức đứng dậy, múa lên trên tay to lớn chuối tây lá, mệnh lệnh thổ dân phản kích.

Ầm ầm!

Từ lúc ngoài mấy trăm thước, bọn hải tặc liền cười gằn, giơ lên trong tay súng kíp.

Sương trắng ở trong, một chùm đạn quét qua, kích khởi một đám sương máu lớn.

Một loạt thổ dân dũng sĩ ngã xuống, bọn hải tặc vung múa lấy thủy thủ đao cùng móc sắt, gào thét nhảy vào bộ lạc ở trong.

Gan lớn dám phản kháng thổ dân, lập tức liền bị tiêu diệt, mà bọn họ càng là rất thẳng thắn dứt khoát bắt đầu thu thập của cải.

Từng cái từng cái thô to đầu chó kim quặng thô, cùng với một ít trân châu

bảo thạch bị tìm ra, chất đống ở di tích trung tâm trên quảng trường nhỏ, không đến bao lâu liền giống như một ngọn núi nhỏ.

"Nơi này của cải, đạt được nhiều có chút không bình thường, nếu như không phải phụ cận có một cái mỏ vàng, đó chính là những thứ này thổ dân đào được một cái nào đó hải tặc tàng bảo. . ."

Phương Nguyên cùng Râu Mép Đen sóng vai tiến lên, đi tới di tích hạt nhân.

Một cái bình thường nhà đá trước, lượng lớn huyết tương sền sệt đến hóa không ra, phảng phất hình thành rồi một dòng sông nhỏ.

Khàn khàn âm trầm, lại mang theo thần chú thần bí tiếng, không ngừng từ nhà đá bên trong truyền đến.

"Tê tê!"

"Chít chít!"

"Oa oa!"

. . .

Nương theo chú ngữ, từng con kỳ dị độc trùng cũng từ trong huyết hà bò ra.

Có to bằng cái thớt độc tiễn ếch, to bằng nắm đấm con nhện độc, cùng với thùng đựng nước giống như độ lớn cự mãng.

"Vu sư?"

Phương Nguyên rất hứng thú gật gù, biết nơi này chính là cái này thổ dân bộ lạc Vu y nơi.

"Ai bắt xuống đối phương, ta khen thưởng hắn trở thành siêu phàm người!"

Lúc này cũng không nói nhiều, trực tiếp ném ra mấy bình thuốc giải độc tề,

lại phát xuống mức thưởng, lập tức thì có mù quáng hải tặc gào gào kêu xông lên.

Thân là một cái đại hải tặc, chuyện gì đều phải tự thân làm, mới là một chuyện cười.

Phương Nguyên tìm khối nham thạch làm băng ghế ngồi xuống, lẳng lặng chờ.

Không đến bao lâu, vọt vào hải tặc bẻ đi ba bốn, những người còn lại một mặt vui rạo rực mang theo một cái nào đó thổ dân lão đầu ra tới báo tin: "Đã bắt được Vu y."

"Rất tốt, đem bọn họ bộ lạc thành viên cao cấp đều phân biệt giam giữ, thẩm vấn một thoáng, tìm ra ta muốn tin tức."

Phương Nguyên đứng lên, đối với những thứ này di tích hứng thú trái lại so với thổ dân càng lớn một chút.

Một lát sau, ngay khi hắn chắp hai tay sau lưng, quan sát trên tường đá đặc biệt hoa văn lúc, Bill nhanh chóng lại đây, trên mặt mang theo sắc mặt vui mừng: "Hỏi ra rồi, cái này bộ lạc tuy rằng chưa từng thấy Solo hải tặc, nhưng chúng nó trong bộ lạc người thường thường đều có thể ở một chỗ sông nước bên trong nhặt được một ít đầu chó kim, thậm chí còn có kim tệ cùng kim cương , bất quá bởi vì không cách nào sử dụng, bọn họ đều là đem xem là trang sức phẩm!"

"Nhượng bọn họ mang chúng ta đi chỗ đó con sông, không nghe lời lập tức giết!"

Phương Nguyên phất tay một cái, trong lòng càng thêm nghi hoặc.

Nơi này chỉ là một cái hoang đảo, cho dù ở Viễn cổ thời đại, địa hình cũng không đến nỗi có cái gì biến hóa long trời lở đất.

Như vậy, là nguyên nhân gì, có thể làm Địa Tinh đế quốc không tiếc đánh đổi, ở đây thành lập một cái di tích đây?

'Tuy rằng những kiến trúc này đã đủ rất tinh xảo, nhưng dưới cái nhìn của ta, liền phảng phất công nhân ở lại lều lớn. . . Vì lẽ đó, chân chính bí mật, còn ẩn giấu ở đảo Ác Ma bên trong sao?'

Mang theo một tia nghi hoặc, Phương Nguyên các hải tặc áp mấy cái ngồi không mà hưởng thổ dân quý tộc, đi tới một chỗ sông nước.

Dưới ánh mặt trời, róc rách trong sông, lập loè ra vài điểm màu vàng.

"Đầu nhi!"

Bill lập tức xuống nước, không đến bao lâu, liền sờ soạng một đồng tiền vàng lại đây.

"Đây là Cisel đại kim tệ, phía trên ấn chính là Cisel Hiền Vương Sogane tam thế ảnh chân dung!"

Phương Nguyên gật gù: "Dọc theo nước sông hướng lên!"

"Ồ nha!"

Bọn hải tặc lập tức hưng phấn gào thét lên.

Mọi người tìm căn tố nguyên, nhất thời đi tới một cái màu đen sơn động.

Lượng lớn nước sông từ bên trong lao ra, mang theo điểm điểm vẻ kinh dị, đó là đầu chó kim, kim tệ, còn có bảo thạch.

"Đi!"

Phương Nguyên nhìn một chút sơn động, hơi nghi hoặc một chút, như vậy hợp quy tắc hình, có thể không giống như là tự nhiên hình thành.

Mà lúc này, ở dưới trướng hắn, Hải Dương thuật sĩ thực tại có không ít.

Nhất thời, mấy cái trung tâm cùng năng lực đều có hải tặc lập tức đuổi tới.

Dòng nước ở dưới chân bọn họ, trực tiếp đã biến thành cứng rắn thổ địa, bắt đầu nước leo lên đi, liền trên chân ủng đều không có làm ướt nửa điểm.

"Đầu nhi. . . Nơi này, tựa hồ không đúng lắm!"

Chờ đến thâm nhập sau khi, Bill nhen lửa cây đuốc, tiếng nói cũng có chút biến hóa.

Bởi vì bốn phía vách tường trở nên càng ngày càng bóng loáng, mang theo điểm kim loại màu sắc, tuyệt đối bị người cải tạo qua.

"Dựa theo chúng ta lộ trình, lúc này hẳn là ở trong lòng núi. . . Thoạt nhìn, toà này đảo Ác Ma hai cái ngọn núi hẳn là đều bị đào không qua, cải tạo thành một loại nào đó nhà xưởng? Sở dĩ xây ở đây, một là vì bí mật, thứ hai chính là vì mượn. . . Địa lợi sao?"

Địa nhiệt lực lượng, đối với rèn đúc kim loại mà nói nắm giữ rất nhiều chỗ tốt, đồng thời, cũng vô cùng thuận tiện.

Nếu như đem cả ngọn núi xem thành nhà xưởng, vậy bọn họ trước vào địa phương, không thể nghi ngờ chính là bài chất thải miệng.

Lúc này càng đi vào trong, không gian liền trở nên càng ngày càng trống trải.

Phương Nguyên một nhóm cũng rời đi mặt nước, đi tới lục địa.

Thủy thủ giày cùng cứng rắn mặt đất tiếp xúc, phát ra một tiếng lanh lảnh vang động.

Lách tách!

Đột nhiên, chói mắt hồng quang lấp loé.

Răng rắc! Răng rắc!

Bánh răng cưa giảo hợp âm thanh vang lên.

Nương theo tiếng bước chân nặng nề, mười mấy cái cao to bóng người chậm rãi từ trong bóng tối hiện lên.

Cây đuốc ánh sáng lấp lóe, chiếu rọi ở chúng nó trên người, lại bị dồn dập phản xạ, mang theo kim loại ánh sáng lộng lẫy, rõ ràng là mười mấy cái kim loại pho tượng.

Chúng nó tạo hình vô cùng kỳ dị, đều là các loại mãnh thú dáng dấp, trong đó còn có ba con thể hình khổng lồ nhất, mũi tai dài nhọn, tay chân hẹp dài, rõ ràng là phóng to bản Địa Tinh!

"Cổ đại Địa Tinh kim loại thủ vệ!"

Râu Mép Đen thấy vậy, trên mặt lại là lộ ra nụ cười: "Chúc mừng ngươi. . . Roche, ngươi tìm được một chỗ viễn cổ Địa Tinh nghiên cứu di tích!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 873: Phản Bội

Ở cái này đại hàng hải bên trong thế giới, Nhân tộc xưa nay liền không phải chân chính chúa tể.

Hoặc là nói, cũng chưa hoàn toàn chinh phục qua thế giới, nhưng Địa Tinh lại đã từng làm được qua điểm ấy.

Chúng nó tồn tại các loại vết tích, tuy rằng tuyệt đại đa số đều làm hao mòn ở trong dòng sông lịch sử, nhưng tổng có một ít để lại, tỷ như bên ngoài quần thể kiến trúc.

Nhưng này dạng kiến trúc, có tối đa điểm xem xét cùng nghệ thuật giá trị, cùng chân chính nghiên cứu di tích không thể so sánh.

Cái gọi là nghiên cứu di tích, ít nhất phải là lưu lại bộ phận tư liệu, có thể để cho hậu nhân từ bên trong thôi diễn ra viễn cổ Địa Tinh đế quốc huy hoàng.

Có người nói, Inceman mặc dù có thể nhanh như vậy phát triển ra đến hơi nước thiết giáp hải quân, cũng là được lợi từ quốc nội phát hiện một cái Địa Tinh đế quốc hơi nước phòng nghiên cứu di tích.

Mà Phương Nguyên phát hiện cái này, đầu tiên quy mô rất lớn, thứ hai vẫn còn có còn sót lại kim loại thủ vệ bảo vệ, tuy rằng không biết có phải là sau đó băng hải tặc Solo bắt đầu dùng, nhưng cũng đầy đủ kinh người.

"Đáng tiếc. . . Cho dù nơi này có nguyên bộ hơi nước tàu chiến bọc thép kỹ thuật, cũng không có bao nhiêu dùng a. . . Một cái công nghiệp hệ thống chênh lệch, không phải trong một thời gian ngắn là có thể đuổi kịp đến. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, đúng là không có làm sao vui mừng.

Hắn coi trọng nhất, vẫn có thể lập tức bị tự thân sử dụng lực lượng, tỷ như cái kia chiếc Thái Dương hào.

"Hống hống!"

Những thứ này kim loại mãnh thú trong mắt lập loè hồng quang, lúc này rít gào một tiếng, trực tiếp nhào tới.

"Ngăn trở chúng nó!"

Đồ Tể rít gào một tiếng, xông lên phía trước nhất.

Trước hắn bị thổ dân thổi tên gây mê đổ, coi là vô cùng nhục nhã, cứu trở về sau khi rất là nín một bụng lửa, chính cần phát tiết.

Lúc này thân hiện nổi lên ra từng đạo từng đạo dòng nước, thể hình lần thứ hai tăng vọt, da thịt mặt ngoài thậm chí hiện ra từng mảng từng mảng vảy màu xanh lam.

Đang!

Cự đao chém dọc, nhất thời liền đem một con kim loại hộ vệ ngăn lại.

"Hải Dương Tán Lễ!"

Mấy tên khác Hải Dương thuật sĩ liên thủ, trên người vầng sáng màu xanh thẳm mở ra.

Chu vi, nguyên bản sông nước sôi trào, lượng lớn dòng nước mãn tràn ra tới, hình thành một cái màu lam Cự Kình, mở ra miệng lớn, đem mấy con kim loại hộ vệ nuốt tiến vào.

"kdpngil!"

Cuối cùng ba cái Địa Tinh thủ vệ, tốc độ so với bình thường hộ vệ cấp tốc, miệng phun Địa Tinh ngôn ngữ, giết tới Phương Nguyên mấy người trước.

"Trói!"

Phương Nguyên mở ra hai tay, từ mười ngón tay trên phát ra tơ nhện giống như màu lam dây nhỏ, rơi xuống ở trong đó một con Địa Tinh con rối trên người.

Ầm ầm!

Nó cứng đờ quay đầu, trong nháy mắt cùng mặt khác một bộ Địa Tinh con rối chiến đấu cùng nhau.

"Râu Mép Đen các hạ, cuối cùng cái này một đầu, liền giao cho ngươi!"

Phương Nguyên thân hình xa xa lui lại, đem sân bãi để cho Râu Mép Đen cùng cuối cùng một con Địa Tinh thủ vệ.

"Gian xảo bại hoại!"

Râu Mép Đen tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, lại vô cùng kinh ngạc.

Cái này Quỷ Thuật sư, thủ đoạn quả nhiên tầng tầng lớp lớp , khiến cho người vô cùng e dè.

Nhưng hắn tốt xấu cũng đã làm biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc, thực lực cá nhân cũng là đứng đầu nhất cái kia một nhóm hải tặc một trong, đương nhiên lẫm liệt không sợ hãi.

Lúc này rút ra một thanh tinh tế kiếm đâm, một cái bước xa vọt tới trước, đối diện con rối trên lồng ngực liền nhiều một cái so với đầu ngón út còn nhỏ lỗ thủng.

Ô ô!

Từ đối diện con rối trên người, bỗng nhiên bốc lên một đoàn khói đen, trong nháy mắt liền bại liệt bất động.

Rất hiển nhiên, Râu Mép Đen một kiếm này, dĩ nhiên trực tiếp đâm thủng kim loại thủ vệ động lực hạt nhân.

Ầm ầm!

Đang lúc này, một mặt khác, Phương Nguyên cũng thao túng Địa Tinh con rối, cùng mặt khác một bộ song song cùng chết.

"Băng Phong Thời Đại!"

Các Hải Dương thuật sĩ toàn lực động thủ, một trận lạnh lẽo thấu xương gió lạnh thổi qua, tại chỗ lập tức nhiều mấy tôn lam lóng lánh tượng băng.

"Thoạt nhìn, những thứ này chỉ là Địa Tinh đế quốc kim loại thủ vệ hàng nhái dỏm!"

Râu Mép Đen tiến lên, đá đã không cách nào nhúc nhích Địa Tinh pho tượng một cước: "Hay là sau đó, băng hải tặc Solo khởi động, đối phó bình thường hải tặc vẫn được, gặp gỡ chúng ta, khà khà. . ."

Hắn nói đến một nửa, lời nói bỗng nhiên hơi ngưng lại.

Bởi vì Phương Nguyên đi tới bên cạnh, ở một mặt vách tường kim loại trên tìm tòi chốc lát, đùng đến một tiếng, không biết khởi động cái gì cơ quan.

Đùng! Đùng! Đùng!

Từng chiếc từng chiếc trắng sáng ánh đèn sáng lên, liên tiếp không ngừng, đem chu vi chiếu rọi đến giống như ban ngày.

Nguyên bản bóng tối hoàn cảnh liếc mắt một cái là rõ mồn một, như là một cái cực lớn động đá , bất quá mặt ngoài quy tắc cực kỳ, dùng kim loại lát thành.

Một chuỗi xuyến ánh đèn, liền như thế quay chung quanh ở xung quanh, tia sáng vô cùng sung túc, đem nào đó một sự vật chiếu rọi e rằng so với dễ thấy.

Nó chính là một chiếc cực lớn sắt thép thuyền!

Ở cái này khổng lồ lòng núi ở trong, một chiếc màu đen sắt thép thuyền không chút khách khí chiếm hơn nửa thể tích, giống như nguy nga núi cao, mang theo một loại áp bức chúng sinh mùi vị.

"Tê. . ."

Hầu như tất cả hải tặc, đều là không tự chủ được hít vào một ngụm khí lạnh.

Lúc này bình thường thuyền buồm, 100 mét dài chính là đỉnh thiên, mà hơi nước tàu chiến bọc thép đều là to con, từ 100 mét đến 200 mét không giống nhau.

Nhưng chiếc thuyền này chỉ, vẻn vẹn là nhìn ra, liền e sợ có 300 mét dài, là lúc này hoàn toàn xứng đáng trên biển thế lực bá chủ.

Mấu chốt nhất, lại là chiếc thuyền này tạo hình cổ điển, dùng cũng không biết là một loại cái gì kim loại, tuy rằng ám trầm không ánh sáng, thả lâu như vậy, lại không có bao nhiêu gỉ sét vết tích.

"Xem ra, nó chính là thượng cổ Ma Năng tàu chiến —— Thái Dương hào!"

Phương Nguyên thở dài một hơi: "Cũng không biết là làm sao vận vào!"

Bên ngoài cái kia sông nhỏ rộng bất quá một hai mét, cửa động cũng không lớn bao nhiêu, ngớ ngẩn mới tin tưởng đó là chiếc thuyền này ra vào lối đi.

"Thái Dương hào ở đây, băng hải tặc Solo bảo tàng, nhất định liền ở phía trên!"

Râu Mép Đen ánh mắt cuồng nhiệt, đi tới Thái Dương hào bên trên, nhanh

chóng leo lên trên.

Chiếc thuyền này hoàn toàn dùng một loại nào đó không biết tên kim loại chế tạo, trên boong thuyền là lít nha lít nhít, có thể bò tiến vào người pháo quản, người xem tê cả da đầu.

"Tàng bảo đồ đến nơi này, không có dặn dò gì sao?"

Râu Mép Đen chờ ở trên boong thuyền, nhìn thấy Phương Nguyên tới, không khỏi hỏi.

"Để ta xem một chút. . ."

Phương Nguyên lấy ra tàng bảo đồ.

Lúc này trên bản vẽ mặt, nguyên bản đường hàng hải đã toàn bộ tiêu tan, thay vào đó, nhưng là một phần hoàn toàn mới tuyến lộ đồ.

Mà ở tuyến lộ đồ điểm cuối, nhưng là một thanh chìa khóa ấn ký.

"Thái Dương Chi Thi! Toàn bộ Thái Dương hào hạt nhân chỗ then chốt. . ."

Hắn lẩm bẩm đem những thứ này đọc lên miệng.

Vèo!

Vừa dứt lời, Râu Mép Đen liền hóa thành một đạo chớp giật, một cái tay hướng về tàng bảo đồ chộp tới.

"Râu Mép Đen!"

Phương Nguyên đối với chuyện này lại là phảng phất đã sớm chuẩn bị, tay phải co rụt lại, tàng bảo đồ trong nháy mắt biến mất không thấy.

Nhưng Râu Mép Đen tốc độ không giảm, vọt thẳng vào khoang bên trong.

"Bắt đầu từ bây giờ, cái này Râu Mép Đen, chính là kẻ địch rồi. . ."

Phương Nguyên thở ra một hơi dài, đối với Râu Mép Đen phản bội sớm có dự liệu.

Một cái tên hoành tứ hải hải tặc Tổng đốc, cho dù có trước ước định, những này thời gian biểu hiện, cũng thật là có chút khác thường.

Đối với hải tặc mà nói, tuân thủ ước định cùng quy tắc cái gì, đều là chuyện cười.

Vì lẽ đó, Râu Mép Đen khoảng thời gian này sở dĩ giữ lại không đi, mục đích thực sự, chính là trước hắn vẫn biểu hiện không có hứng thú băng hải tặc Solo bảo tàng, đặc biệt cái này chiếc Thái Dương hào!

Một cái truyền kỳ hải tặc, làm sao có thể không có chính mình truyền kỳ kỳ hạm?

Nếu là mò đến những thứ này, Râu Mép Đen không thể nghi ngờ thì có cường điệu mới quật khởi tư bản.

Bởi vậy, khoảng thời gian này ở trong, hắn vẫn đang cùng Phương Nguyên lá mặt lá trái!

Mục đích thực sự, chính là chỗ này!

"Nói đến. . . Râu Mép Đen đã từng nắm giữ một phần tàng bảo đồ tàn phiến, trước đó có điều tra, cũng hợp tình hợp lý. . ."

Phương Nguyên phất tay một cái: "Chúng ta đuổi tới!"

Đối với Râu Mép Đen mà nói, đây là hắn được ăn cả ngã về không mạo hiểm, nhưng đối Phương Nguyên mà nói, chẳng qua là một lần tầm thường thăm dò mà thôi, tâm tình tự nhiên không thể giống nhau.

Đồng thời, đang nhìn đến tàng bảo đồ sau khi, Râu Mép Đen liền phát rồ như thế vọt vào khoang tàu, không thể nghi ngờ cho Phương Nguyên bớt đi rất nhiều phiền phức.

Dù sao, một cái bản lãnh cao cường như vậy, lại cam tâm tình nguyện ở mặt trước mở đường không sợ chết cao thủ, có thể quả thật khó tìm.

"Bất quá, Râu Mép Đen cho rằng vừa nãy nhìn thấy toàn bộ, coi như thật là thất sách. . . Các ngươi theo ta!"

Lúc này, Phương Nguyên liền khẽ cười một tiếng, đi vào khoang tàu.

Trong tay cầm lấy tàng bảo đồ trên, từng tia tia ánh sáng hiện lên, vẫn còn có đến tiếp sau văn tự tin tức.

. . .

Bởi vì có bản đồ, lại có Râu Mép Đen ở mặt trước mở đường, Phương Nguyên cái này một đường đi được phi thường ung dung.

Dọc theo đường đi, tình cờ còn có thể nhìn thấy mấy cái nát vụn thủ vệ, hiển nhiên đều là nguyên bản thủ vệ người, bị Râu Mép Đen bạo lực hóa giải.

Không như thế làm không được, Râu Mép Đen lúc này hy vọng duy nhất, cũng chỉ có cướp giật Thái Dương Chi Thi, trở thành Thái Dương hào chủ nhân con đường này, còn nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Nếu không thì, cho dù có thể thoát khỏi trên đất bằng những hải tặc này truy sát, đến trên mặt biển, thế đơn sức bạc hắn, cũng tuyệt đối sẽ không là U Linh thuyền đối thủ.

Bởi vậy, lúc này Râu Mép Đen, có thể nói sử dụng tới toàn bộ thực lực.

"Chà chà. . . Không nghĩ tới Râu Mép Đen ngoại trừ tinh thông Hắc Vu thuật ở ngoài, kiếm đâm kích kỹ cũng vô cùng. . ."

Phương Nguyên lúc này lại là định liệu trước, thậm chí cố ý chậm lại một chút tốc độ.

Thái Dương hào bên trong thủ vệ, phần lớn đều là một ít kim loại cơ giới, không tính là nghiêm phòng tử thủ, chỉ là tiền nhân lưu lại một điểm nho nhỏ khảo nghiệm.

"Chà chà. . . Cái này tựa hồ là một cái tiêu hóa cơ quan, bị Râu Mép Đen phá hư, cẩn thận một chút. . ."

"Như thế dày một phiến cửa kim loại đều bị trực tiếp đánh vỡ? Nhìn dáng dấp không phải sử dụng cái gì cấm chiêu, chính là lợi dụng cái gì một lần vật phẩm!"

"Xem loại này cắt chém vết tích, hẳn là laser một loại cạm bẫy, Râu Mép Đen thực lực cá nhân không sai!"

. . .

Dọc theo đường đi dấu vết lưu lại càng nhiều, mà Râu Mép Đen tất cả tin tức, nhưng là ở Phương Nguyên từng khối từng khối ghép đồ phía dưới, trở nên cực kỳ đầy đặn lên.

Đến cuối cùng, xuyên qua một phiến tràn ngập khoa huyễn phong cách cửa lớn, Phương Nguyên mấy người liền đến Thái Dương hào hạt nhân động lực phòng bên trong.

Ở nơi đó, Râu Mép Đen ánh mắt tham lam, nhìn kỹ một đạo quang trụ bên trong, trôi nổi màu trắng bạc chìa khóa.

"Thái Dương Chi Thi, nắm giữ Thái Dương hào hạt nhân!"

Hắn si mê lẩm bẩm, trực tiếp dò ra bàn tay: "Chỉ cần nắm giữ Thái Dương hào, còn có cái kia đáng sợ nhất pháo lớn, cái gì hơi nước tàu chiến bọc thép, đều là không đỡ nổi một đòn!"

"Râu Mép Đen, ngươi phản bội ước định của chúng ta."

Phương Nguyên đi vào, lớn tiếng quát.

"Ngớ ngẩn mới sẽ tin tưởng một hải tặc hứa hẹn! ! !"

Râu Mép Đen tuy rằng trên người thoạt nhìn chật vật phi thường, nhưng trên mặt vẻ mặt lại mang theo vẻ đắc ý, bàn tay không ngừng chút nào, thăm dò vào trong cột sáng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 874: Liệt Dương

Vù!

Nóng rực ánh sáng lóe lên.

Râu Mép Đen kêu thảm một tiếng, nhanh chóng rút lui, duỗi ra bàn tay đã biến thành than cốc.

"Chà chà. . . Râu Mép Đen, ngươi quá sốt ruột!"

Phương Nguyên tốt không chừa chỗ trống mà phủi xuống ra tàng bảo đồ: "Sớm biết ngươi không có ý tốt, ta như thế nào sẽ đem tất cả bí mật đều cho ngươi xem đây?"

"Đáng chết!"

Râu Mép Đen chửi bới một tiếng, nhanh chóng phun ra vài câu chú ngữ.

Chu vi, mấy cái màu đỏ đống thịt bị triệu hoán đi ra, bên trong tựa hồ có hình người ở rục rà rục rịch.

Xoẹt!

Bỗng nhiên, màng thịt vỡ tan, hiện ra mấy con hình người ma vật.

"Gào gào!"

Chúng nó kêu to, một cái lần thứ hai nhào về phía trong cột ánh sáng thái dương chìa khóa, còn lại lại là hướng về Phương Nguyên bao vây mà tới.

Xì!

Laser lóe lên, cái kia thử nghiệm Hắc Vu thi trong nháy mắt lại đã biến thành than cốc.

Nhìn thấy tình cảnh này, Râu Mép Đen con mắt lập tức đỏ: "Roche. . . Ngươi tên khốn kiếp này!"

"Rõ ràng là ngươi đang lừa gạt ta, lại còn không thấy ngại kẻ ác cáo trạng trước?"

Phương Nguyên trợn mắt lên, tựa như là phi thường kinh ngạc.

Lúc này vung tay lên, hải tặc thủ hạ nhào ra, cùng những kia Hắc Vu thi quấn quýt lấy nhau.

"Chính là không biết. . . Hung danh lan xa tứ hải Râu Mép Đen, đến cùng có thực lực như thế nào đây?" Hắn cười lớn một tiếng, rút ra bên hông thủy thủ đao, nhảy đến Râu Mép Đen trước người.

"Quỷ Thuật sư! ! !"

Râu Mép Đen gầm thét lên, trên tay một điểm hàn tinh bay vụt, tốc độ kinh người cực kỳ.

Coong!

Kiếm đâm đột xuất, bị một mặt tấm khiên ngăn trở, bắn lên một chuỗi tia lửa.

Đao ảnh chém tới, rơi vào tinh xảo kiếm trên, trực tiếp đem chuôi này đấu kiếm cắt đứt một đoạn.

"Râu Mép Đen, ngươi át chủ bài, đã bại lộ quá nhiều. . . Nhưng ngươi thật sự hiểu rõ ta sao? Ngươi biết ta còn có cái gì át chủ bài sao?"

Phương Nguyên múa lên thủy thủ đao, bước chậm tiến lên.

Cái này Râu Mép Đen thực lực, tuy rằng không có những kia U Linh thuyền trên Bán Thần tử linh lợi hại, nhưng ở trong nhân loại, cũng tuyệt đối là đứng trên tất cả cái kia một nhóm.

Bất quá lúc này, ở hắn tâm lý thế tiến công phía dưới, trực tiếp bộc lộ ra tiến thối thất theo một mặt.

Phương Nguyên cái này phân thân thực lực, đương nhiên không hề tăng lên đến cấp bậc Bán Thần.

Cho dù có bản thể rót vào lực lượng, lại có U Linh thuyền, tiến một bước loại bỏ phong ấn, lúc này cùng Râu Mép Đen cũng bất quá sàn sàn với nhau, thậm chí càng kém hơn một chút.

Bất quá vừa đến, Râu Mép Đen trước một đường phá quan trảm tướng, háo lớn thể lực, Phương Nguyên là lấy dật đãi lao, thứ hai, thông qua trước tin tức ghép đồ, Râu Mép Đen thủ đoạn Phương Nguyên cũng cơ bản có hiểu rõ, có thể lấy nhằm vào ứng phó.

Lúc này tích lũy lâu dài sử dụng một lần, biểu hiện ra sau khi, chính là giao thủ một cái, Râu Mép Đen liền rơi vào rồi tuyệt đối hạ phong trong.

"Không thể!"

Râu Mép Đen nhìn Phương Nguyên trên cổ tay một mặt tấm khiên, tùy ý vung lên, liền đem hắn tiến công đóng kín, hoàn toàn không thể tin tưởng.

Lúc này gào thét, trên tay kiếm đâm giống như trăm hoa cùng mở giống như, không ngừng hướng về Phương Nguyên dò tới.

Leng keng leng keng!

Trên khiên tia lửa liên tục, Phương Nguyên vung cổ tay, điều khiển thuẫn

nhỏ, đều là cử trọng nhược khinh chống lại.

"Ngươi làm sao có khả năng nhìn thấu kiếm thức của ta?"

Râu Mép Đen nhảy ra hai bước, trong lỗ mũi thở hổn hển.

"Cái này tự nhiên là bởi vì, ngươi dạy ta a!"

Phương Nguyên cười to, lần thứ hai vung lên thủy thủ đao tiến lên.

Phốc phốc!

Lẫn nhau giao đụng vào mấy lần sau khi, Râu Mép Đen đột nhiên từ bỏ phòng thủ, một kiếm đâm thẳng Phương Nguyên cổ họng.

Phương Nguyên không tránh không né, thủy thủ đao vẩy một cái.

Phốc!

Máu tươi tung toé.

Râu Mép Đen hai mắt trừng trừng, trên cổ đã hiện ra một cái rõ ràng huyết tuyến.

Lúc này, tay phải hắn trên kiếm đâm đã điểm đến Phương Nguyên cổ họng da thịt, chỉ kém như vậy từng tia tia, liền có thể đâm vào kẻ địch chỗ yếu.

Đáng tiếc, bàn tay của hắn đã hoàn toàn không có sức mạnh.

"Ta. . . Không cam lòng. . ."

Râu Mép Đen khàn khàn cổ họng, chậm rãi ngã xuống.

Hắn xác thực không cam lòng, nếu như hắn cướp được tàng bảo đồ, nếu như hắn không có trải qua trước thất bại, thậm chí. . . Nếu như hắn kiếm đâm trước không có bị cắt đứt một đoạn, lần này chết, đều sẽ không là hắn!

Đáng tiếc, trên thế giới không có nếu như.

Vì lẽ đó Râu Mép Đen thi thể chỉ có thể ngã trên mặt đất.

Xì xì!

Hắn vừa chết sau khi, những kia bị triệu hoán đi ra Hắc Vu thuật tạo vật cũng là động tác hơi ngưng lại, bỗng nhiên , hóa thành một bãi máu sền sệt, rải rác ở.

"Cũng là một cái tên đáng thương. . . Đồng thời, liền bản đồ cũng không nhìn rõ ràng. . ."

Phương Nguyên móc ra tàng bảo đồ, đi tới cột sáng trước.

"Solomon huy hoàng, thượng cổ Địa Tinh ưu thương. . . Cái kia vinh quang, chắc chắn quay trở lại bình thường, duy có vô địch sắt thép pháo đài, chắc chắn tiếp tục đi tại trên biển. . ."

Niệm xong một đoạn này chú ngữ sau khi, hắn đưa tay lên tàng bảo đồ ném đi.

Vù!

Chỉ một thoáng, nguyên bản ở trên tay hắn tàng bảo đồ, lập tức hóa thành điểm điểm tro tàn, hòa vào cột sáng bên trong.

Một trận nhẹ vang lên qua đi, cột sáng trong nháy mắt tan vỡ, chìa khóa từ giữa không trung rơi xuống, bị Phương Nguyên một cái tóm ở trong tay.

"Thái Dương hào!"

Cầm trong tay Thái Dương Chi Thi, Phương Nguyên cảm giác tinh thần của chính mình trong nháy mắt liền cùng một cái nào đó mênh mông tồn tại có liên hệ.

Đối phương vẫn chưa có chính mình trí năng, lại phảng phất một đài cao tính năng máy vi tính, chỉ cần chính mình mấy cái đơn giản mệnh lệnh, liền có thể tự chủ lấy hành động.

Thậm chí, ở quyền hạn bên trong, còn bao hàm một tin tức khố.

Phương Nguyên cái khác trước tiên không nhìn , bất quá Địa Tinh ngôn ngữ văn tự vẫn là trước tiên học được.

"Tôn kính quan chỉ huy các hạ, Thái Dương hào vì ngài phục vụ!"

Một cái cơ giới Địa Tinh tiếng nói, đột nhiên truyền vào lỗ tai của hắn.

"Thái Dương hào?"

Phương Nguyên khóe miệng mang theo ý tứ vi diệu độ cong: "Ta phải biết tình huống của ngươi!"

Chỉ một thoáng, một mảnh dữ liệu màn ánh sáng, liền ở trước mặt hắn hình thành, trên cùng, rõ ràng là một chiếc thu nhỏ lại Thái Dương hào mô hình, phía dưới nhưng là lít nha lít nhít dữ liệu:

(Thái Dương hào)

(dài 312 mét, rộng 30 mét)

(trọng tải 50000 tấn)

(nguyên tử lô tình huống: Hoàn hảo (duy trì sung năng 60%))

(chủ pháo hoàn chỉnh độ: 87%! Phó pháo hoàn chỉnh độ: 55%! Thiết giáp hoàn chỉnh độ: 91%!)

(phụ tải chiến đấu mô khối: Địa Tinh Tê Liệt Giả (27 đài), Kim Cương Thạch Ma Tượng (3 đài), cơ giới kỹ sư. . .)

(truyền kỳ năng lực — Vĩnh Hằng: Bởi vì nắm giữ nguyên tử lô cung cấp nguồn năng lượng, bổn thuyền không cần lại mượn cái khác nguồn năng lượng, thân chiến hạm bên trong cơ giới kỹ sư đem sẽ tự động tiến hành tàu chiến giữ gìn, ở rãnh nước bên trong bất cứ lúc nào đều có vô cùng vô tận nước trong.)

(truyền kỳ năng lực — Liệt Dương: Thái Dương hào có thể mang nguyên tử lô tích trữ 50% sung năng một lần phát ra, hình thành uy lực cực lớn chủ pháo, đủ có thể một đòn hủy diệt một hòn đảo. Chú ý: Này hạng công kích sẽ đối với thân chiến hạm hình thành nhẹ nhàng tổn thương; khi một lần pháo kích sau khi, nguyên tử lô nhất định phải tiêu hao 3 giờ tiến hành sung năng, nếu như trong khoảng thời gian này bên trong, thân thuyền tổng thể sung năng sắp tới 20% trở xuống, đem sẽ ảnh hưởng tàu chiến bộ phận tính năng, nếu như rơi xuống 3% một thoáng, thì lại sẽ trực tiếp tiến vào hôn mê trạng thái.)

(truyền kỳ năng lực — Kim Cương: Thái Dương hào là cơ giới Ma Năng kỹ thuật đỉnh cao, có thể tự động tiến hành gây dựng lại biến hình, hóa thân lục địa tác chiến hình thái! Chú ý: Loại này hình thức phía dưới, mỗi phút đem sẽ tiêu hao 10% năng lượng dự trữ!)

. . .

"Không hổ là truyền kỳ danh hạm. . ."

Phương Nguyên xem tới đây, không khỏi gật gù.

Cái kia (liệt dương) truyền kỳ năng lực, không nghi ngờ chút nào, chính là nghe đồn rằng đơn thể công kích đệ nhất tồn tại.

Mà còn lại (kim cương) truyền kỳ kỹ năng, hẳn là Thái Dương hào có thể bị chuyển đến hòn đảo này trên then chốt.

"Điều động Kim Cương Thạch Ma Tượng đến đây!"

Trước băng hải tặc Solo bố trí cạm bẫy cùng khảo nghiệm các loại, dùng đều

là cấp thấp nhất kim loại ma tượng, liền Tê Liệt giả đều không có mấy đài.

Mà Kim Cương Thạch Ma Tượng, không nghi ngờ chút nào thì tương đương với tàu sân bay trên chiến đấu cơ địa vị, không phải chuyện nhỏ.

Lúc này, ở Phương Nguyên ra mệnh lệnh, vài đạo phun đuôi diễm bóng đen, liền cấp tốc từ giữa không trung rơi xuống.

Đó là ba cái áo giáp võ sĩ tạo hình ma tượng.

Mỗi cái thân cao ba thước, thể hình vừa không giống nhân loại, cũng không giống Địa Tinh, trái lại thật giống là tham khảo các loại dữ liệu sau khi, đến ra trôi chảy nhất tạo hình, mỗi một cái vị trí đều là vì giết chóc mà sinh.

Vẻn vẹn chỉ là đứng ở nơi đó, thì có một loại cảm giác áp bách mạnh mẽ.

"Loại này uy hiếp, tuy rằng đuổi không được Bán Thần bản chất, nhưng sát thương lực lại là tuyệt đối đạt đến. . . Chính là không biết loại này đơn thuần công kích vật lý, đối với u linh sát thương lực làm sao. . ."

Ầm!

Tiếng nói vừa dứt, một bộ ăn mặc nửa trong suốt áo giáp Kim Cương Thạch Ma Tượng liền đột nhiên nhúc nhích, bàn tay hóa thành một chuôi lưỡi dao sắc, thẳng tắp đâm hướng về Phương Nguyên! ! !

Phốc!

Lưỡi dao sắc ra khỏi vỏ, trực tiếp đâm xuyên phía sau hắn một đoàn khói đen.

"Hê hê!"

Khói đen tản ra, lại lần nữa ngưng tụ , hóa thành Râu Mép Đen dáng dấp.

"Quả nhiên. . . Tinh thông Hắc Vu thuật gia hỏa, làm sao sẽ dễ dàng như vậy tử vong đây?"

Phương Nguyên nhún nhún vai, nhìn trên đất Râu Mép Đen thi thể: "Ngươi vứt bỏ cơ thể chính mình, chuyển hóa thành tử linh sao?"

"Roche! Roche!"

Lúc này Râu Mép Đen gắt gao nhìn chằm chằm Phương Nguyên, trong con ngươi có hóa không ra cừu hận: "Thái Dương hào lợi hại đến đâu, cũng chỉ là khoa học kỹ thuật tạo vật, vật lý công kích, làm sao có thể thương tổn linh hồn? Chính như ngày đó hơi nước tàu chiến bọc thép thương tổn không được U Linh thuyền như thế! Ta vứt bỏ sự ràng buộc của thân thể, cũng phải để ngươi trả giá thật lớn! ! !"

Tu tu tu tu!

Lúc này, ba con Kim Cương Thạch Ma Tượng trong con ngươi, lại là phóng xạ ra hồng quang, truyền ra cơ giới âm thanh: 'die. . .'

Một chuỗi quái lạ phát âm vang lên, Đồ Tể những hải tặc kia tự nhiên là hoàn toàn nghe không hiểu, nhưng ở Phương Nguyên bên trong tai, lại là mặt khác một phen cảnh tượng:

'Phát hiện kẻ xâm lấn!'

'Công kích quan chỉ huy các hạ, phán định là kẻ địch, trình độ nguy hiểm: Cấp 3!'

'Bắt đầu công kích!'

'Đo lường mục tiêu làm vì tử linh! Phù hợp số 3 thao tác thủ tục, mở ra số 996 kế hoạch tác chiến!'

'Sinh vật trường lực, mở ra!'

Ầm!

Kim Cương Thạch Ma Tượng lần thứ hai tiến lên, đấm ra một quyền, phía trên mơ hồ mang theo một ít vặn vẹo tia sáng.

'A! ! !'

Lần này, liền đến phiên Râu Mép Đen oán linh kêu thảm thiết.

Hắn nửa trong suốt trên lồng ngực thình lình hiện ra một cái động lớn, từng tia tia sương mù màu đen lan tràn, làm thế nào dạng cũng chữa trị không được.

"Ngớ ngẩn!"

Phương Nguyên thấy vậy, mặt hiện nổi lên ra một tia nụ cười trào phúng: "Ba ngàn đại đạo, trăm sông đổ về một biển, đơn thuần công kích vật lý đến cực hạn, thậm chí có thể phá hủy thế giới, cũng chính là tất cả tồn tại căn cơ, lại làm sao có khả năng đối phó không được u linh?"

Hơi nước đại pháo đối phó không được U Linh thuyền, cũng không phải là uy lực không bằng, chỉ là khoa học kỹ thuật trình độ còn chưa đủ mà thôi.

Hơi nước loại hình động lực, ở viễn cổ Địa Tinh đế quốc bên trong bất quá là cũ kỹ đào thải phẩm, mà Thái Dương hào, lại là cao nhất công nghệ kết tinh! Hoàn toàn không thể thường ngày mà nói!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 875: Vương Thành

"Không. . . Ngươi không thể như vậy!"

Bị đá kim cương con rối vây công, Râu Mép Đen tàn hồn nhất thời có vẻ lảo đà lảo đảo.

Hắn khuôn mặt dữ tợn, con ngươi huyết hồng thét: "Nếu như giết ta. . . Sẽ không có một cái hải tặc Tổng đốc vì ngươi đưa danh sách đề cử! Ngươi còn muốn trở thành Hải Tặc vương sao?"

"Ngớ ngẩn! Lẽ nào ngươi đã quên, hải tặc lớn nhất quy củ, chính là không có quy củ sao?"

Phương Nguyên xì cười một tiếng, phất phất tay.

Không nghĩ tới cái này hải tặc bên trong kiêu hùng, cuối cùng lời nói, đã vậy còn quá mềm yếu cùng sợ chết.

Có hắn ra hiệu, ba cái Kim Cương Thạch Ma Tượng lại không nghi hoặc, hợp lực tiến lên, năng lượng hóa bàn tay cầm lấy Râu Mép Đen u linh, đột nhiên xé một cái.

Xoẹt . . . . Xoẹt. . . . . !

Giống như sói đói xé dê, cái này u linh trong nháy mắt chia năm xẻ bảy, kêu thảm một tiếng, tiêu tan vào thế giới.

"Thái Dương hào. . ."

Làm xong tất cả những thứ này sau khi, Phương Nguyên mới có công phu đến đánh giá cái này chiếc Ma Năng thuyền cấu tạo.

Ở mô hình ở trong, Thái Dương hào tất cả bí mật đều là liếc mắt một cái là rõ mồn một, trong đó chuyên môn có mấy cái khoang tàu, bị băng hải tặc Solo đem ra chất đống của cải, số lượng, liền Phương Nguyên đều có chút líu lưỡi.

Bất quá nghĩ đến lấy băng hải tặc Solo ngay lúc đó lực lượng, chỉ là một chiếc Thái Dương hào, liền đầy đủ hoành hành tứ hải, tựa hồ cũng có thể lý giải.

'Chỉ là mạnh mẽ như vậy một hải tặc đoàn, cuối cùng làm sao sẽ sụp đổ?'

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên sinh ra một nỗi nghi hoặc.

Nếu như là loại kia mò đủ rồi về hưu, lưu lại hạ xuống lớn như vậy một cái bảo tàng, chắc chắn sẽ không bỏ không.

Đáng tiếc, đối phương không có để lại liên quan tới phương diện này tin tức, Phương Nguyên cũng chỉ có suy đoán.

"Đầu nhi!"

Lúc này, Đồ Tể mấy cái hải tặc mới sợ hãi không thôi mà nhìn Phương Nguyên bên người con rối.

"Lần này thăm dò bảo tàng, rất là thuận lợi. . . Băng hải tặc Solo để lại của cải, hoàn toàn thuộc về chúng ta!"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng: "Còn có cái này chiếc Thái Dương hào!"

"Ồ nha!"

Bill các loại thủ hạ lập tức vung múa lấy thủy thủ đao, phát ra một trận hoan hô.

Ở trong mắt bọn họ, Phương Nguyên cái này đầu thực sự là gần như không gì không làm được.

Đầu tiên là U Linh thuyền, sau đó lại là Thái Dương hào, tiện thể còn đánh bại Râu Mép Đen.

Cái này các loại sự tích , khiến cho bọn họ phảng phất nhìn thấy một cái mới hải tặc Tổng đốc quật khởi.

Chỉ có Phương Nguyên, trong lòng lại là nhiều hơn một chút sợ hãi cùng lòng đề phòng.

Mạnh như băng hải tặc Solo, nắm giữ Thái Dương hào, như trước mai danh ẩn tích, hắn lại được cho cái gì đây?

'Bất quá được đến U Linh thuyền sau khi, Bản tôn phá phong trình độ tăng nhanh, nếu như có thể lại trở thành Hải Tặc vương, hoàn toàn nhiễu loạn thế giới tuyến, tuyệt đối có thể lấy đột phá phong cấm, đi tới thế giới hiện thực!'

'Chỉ là. . . Cho dù có thể làm được điểm ấy, cũng không thể quá mức tự mãn, nếu không thì, Hải Thần chính là dẫm vào vết xe đổ!'

Thế giới này Ma thần cấp bậc tồn tại có không ít, thế nhưng, cường như hải thần, như trước không phải là bị lột da rút cốt, làm thành 'Hải Thần hào' ?

'Cho dù là Ma Thần cấp bậc, cũng không an toàn a, đây chính là thế giới hạn chế. . .'

Cho dù là Ma thần, ở thế giới khác nhau bên trong, tự nhiên cũng có không giống uy năng.

Mà cái này đại hàng hải bên trong thế giới, hiển nhiên cũng không phải siêu phàm lực lượng có thể giải quyết tất cả.

Thay lời khác mà nói, tuy rằng siêu phàm lực lượng tồn tại, nhưng con kiến

nhiều, cũng chưa chắc không thể cắn chết voi lớn.

"Thế giới a. . ."

Phương Nguyên nhìn phương xa biển mặt bằng, không khỏi thở dài một tiếng.

. . .

Hải Tặc vương thành.

Đây là hoàng kim tuyến đường trên óng ánh nhất minh châu, cũng là nghe tên xa gần cảng tự do.

Có người nói, ở đây, ngươi có thể tùy tiện ra tay bất kỳ đỉnh đầu đến từ Ofail vương miện, cho dù nó đã từng thuộc về Inceman nữ vương!

Mỗi ngày, đều có lượng lớn hải tặc, thương nhân, cùng với hải quân thám tử tràn vào, cho thành phố này mang đến khó có thể tưởng tượng phồn vinh.

Như vậy một cái thành thị, tự nhiên là hoàng gia hải quân cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt, nhưng cho dù là hiện tại phân phối vô địch sắt thép hạm đội Inceman, cũng không dám mạo muội có ý đồ với Hải Tặc vương thành.

Bởi vì nơi này không chỉ có hội tụ lượng lớn hải tặc, liền ngừng lại không làm hải tặc Tổng đốc đều có mấy cái.

Đồng thời, còn có một chiếc truyền kỳ danh hạm Vương Tọa hào bảo vệ.

Cái này chiếc truyền kỳ tàu chiến cùng Hải Thần hào, U Linh thuyền nổi danh, là đã từng một đời Hải Tặc vương kỳ hạm.

Nó duy nhất truyền kỳ năng lực, chính là (hải dương khế ước)! Có thể khế ước bất kỳ một con hải quái, đồng thời còn không hạn số lượng!

Rộng lớn vô ngần biển rộng, diện tích đầy đủ là lục địa mấy lần.

Ở nguy hiểm biển sâu ở trong, như trước là hải quái đám người thiên hạ.

Thậm chí, ở trong đó, còn sinh sống nhân vật gì, đều là khó nói việc, nói không chắc, thì có chảy xuôi Tà thần huyết mạch Ô nhiễm chi tử, cùng với có thể lấy địch nổi Thần Chi Thần Nghiệt!

Mà ở Vương Tọa hào hải dương khế ước phía dưới, cho dù là có thể so với Tà thần hải quái, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn thần phục.

Đương nhiên, loại này đẳng cấp hải quái, chỉ là nghe đồn.

Nhưng Vương Tọa hào bên trên, cũng tuyệt đối có mấy con Bán Thần hải quái khế ước.

Nếu không thì, cũng không cách nào đem Hải Tặc vương thành duy trì cho tới bây giờ.

Vèo!

Cái này một ngày.

Một tia trắng, lấy bay bình thường tốc độ, ở chân trời hiển hiện, trong chớp mắt liền đến một hòn đảo lớn chu vi, rõ ràng là Lưu Lãng Giả hào.

Hải Tặc vương tử Edward đứng ở trên boong thuyền, nhìn trên hải đảo thành lớn, trên mặt nhất thời hiện ra một tia thổn thức vẻ: "Lại gặp mặt, Hải Tặc vương thành!"

Cả tòa Hải Tặc vương thành, hoàn toàn bao trùm cự đảo, lại ở bốn phía đều có bến cảng, lượng lớn thuyền ra vào, nhìn phồn vinh cực kỳ.

Chỉ bất quá, ở mỗi ngày đặc biệt lúc, Hải Tặc vương thành bến cảng vị trí lại sẽ phát sinh biến hóa.

Nguyên bản phương hướng, hải vực. . . các loại, đều sẽ phát sinh thay đổi.

Đây đối với những người đó nghĩ muốn ẩn giấu hành tích hải tặc cùng Hắc thị thương nhân mà nói, không thể nghi ngờ là tuyệt hảo yểm trợ.

Lúc này Edward, lại căn bản không có tâm theo dõi những thứ này.

Hắn bỏ neo ở bến cảng, chợt ngay khi một đám tâm phúc tinh nhuệ hải tặc chen chúc phía dưới, đi tới Hải Tặc vương thành một cái nào đó phòng hội nghị.

Ở trong này, từ lâu ồn ào thành một đoàn.

Lượng lớn quần áo lam lũ, nhưng hình mạo xốc vác, chủng tộc khác nhau hải tặc, vung múa lấy đao cùng súng kíp, hầu như đánh thành một đoàn.

"Một ngày tốt lành, đến từ biển Hoàng Kim Hải Tặc vương tử các hạ!"

Phòng nghị sự trung tâm, là một cái bàn tròn.

Edward chậm rãi ngồi xuống, lập tức liền thu hoạch đến từ bốn phương tám hướng lễ chào hỏi.

Bên cạnh một tên Nhân Ngư hải tặc, càng là chủ động chào hỏi.

Cái này sinh sống ở trong biển rộng chủng tộc, có tương tự nhân loại thân người cùng tứ chi, trên người lại mang theo loài cá lân phiến cùng vây cá.

Một ít huyết mạch thuần túy, liền vô cùng tương tự nhân loại, đúng là huyết mạch hỗn tạp, trực tiếp đỉnh một cái đầu cá, nhìn vô cùng dữ tợn quái lạ.

Lúc này, đang cùng Edward chào hỏi, lại là một tên hầu như cùng người bình thường không có bao nhiêu khác nhau Nhân Ngư.

Nếu như không phải hắn trên gương mặt vài miếng nhàn nhạt lân phiến ấn ký tới nói , căn bản không cách nào đem hắn cùng người cá liên hệ tới, hoàn toàn

chính là một cái nhân loại tao nhã trung niên quý tộc dáng dấp.

"Thật hân hạnh gặp ngươi, đến từ biển San Hô Kinsman các hạ!"

Edward hơi khẽ khom người, đối với vị này Nhân Ngư nói.

Con này Nhân Ngư, thình lình chính là thống trị biển San Hô hải tặc Tổng đốc, Nhân Ngư vương quốc vương giả, nắm giữ Hải Thần hào cướp biển Nhân Ngư vương giả Kinsman.

"Đương nhiên, còn có đến từ biển Ma Quỷ Balmain Tổng đốc. . ."

Edward vương tử từng cái từng cái hàn huyên đi qua.

Đến từ biển Ma Quỷ Tổng đốc, như trước là một kẻ loài người hải tặc, nhưng có người nói ở hơi nước tàu chiến bọc thép phương diện nghiên cứu chỉ đứng sau Inceman, đồng thời đã bắt đầu cho dưới trướng đội tàu thay đổi quần áo.

Cho tới quần đảo Chúng Tinh hải tặc Tổng đốc, nhưng là một tên cử chỉ tao nhã, khí chất xuất chúng, giống như quý tộc Tinh linh, trên lưng còn cõng lấy một tấm màu xanh cung lớn.

Hắn chính là 'Trục Phong Giả' Eojust, một tên ở nhân loại vương quốc bên trong cũng là nghe tên xa gần Tinh linh hải tặc.

Mà vị cuối cùng, nhưng là đến từ phương đông hải tặc Tổng đốc Grasp Ooze!

Cái này mấy cái, đều là danh chấn một phương cướp biển, nắm giữ thế lực to lớn hải tặc Tổng đốc.

Lúc này, lại rốt cục bởi vì Inceman uy hiếp, không thể không ngồi vào cùng nhau.

Đương nhiên, bọn họ những hải tặc này, cho dù có thể ngồi xuống, cũng đàm luận không được cái gì sự tình, đánh đánh giết giết mới là chủ lưu.

"Inceman dã tâm, phải đến ngăn chặn. . . Bằng không chúng ta đem sẽ mất đi chúng ta tự do hải dương!"

Nhân Ngư vương giả Kinsman trước tiên mở miệng, định ra rồi nhạc dạo.

"Đương nhiên, Inceman uy hiếp, nhất định phải thu được giải quyết!"

Balmain nói một cách lạnh lùng: "Chỉ bất quá, chúng ta còn cần một chút thời gian, cái kia chi sắt thép hạm đội, cũng không phải như vậy dễ dàng có thể tiêu diệt."

"Các hạ tự nhiên không lo lắng , bởi vì ngươi đã thu được sắt thép thuyền công nghệ. . ." Eojust không chút nào bảo mật ý nghĩ, trực tiếp hủy đi Balmain đài: "Ở thu được cái này kỹ thuật sau khi, kéo dài thời gian càng lâu, đối với ngươi càng trở nên có lợi, có đúng hay không?"

"Nói bậy!"

Balmain nhất thời mù quáng: "Người nào không biết. . . Hải Tặc vương tử Edward, mới là đối với hơi nước thuyền có quyền lên tiếng nhất người, hắn không chỉ có loại này thuyền cụ thể tham số, càng là bàng quan lần trước Râu Mép Đen tiêu diệt chiến dịch."

Nói tới chỗ này, cái khác hải tặc nhìn Edward ánh mắt, liền mang theo mơ hồ đề phòng.

"Inceman đã ở từng bước ép sát, chúng ta còn đang làm gì?"

Edward thấy tình cảnh này, lập tức có chút nhụt chí: "Ta tuy rằng phát hiện một cái Địa Tinh di tích, nhưng bên trong liên quan tới tàu chiến bọc thép văn hiến tư liệu rất ít. . . Tuy rằng ta đã gia tăng phương diện này đầu nhập, nhưng nếu như chỉ là dựa theo phần tài liệu kia đến, chúng ta có thể làm ra chiến thuyền thời gian, cũng sẽ không quá ngắn. . . Có thời gian này, đầy đủ Inceman đem chúng ta từ trong biển rộng đuổi ra ngoài. . . Nói cho ta, các ngươi đồng ý sao?"

Nói xong lời cuối cùng, cái này Hải Tặc vương tử đã là đỏ mặt tía tai, gỡ bỏ giống như vạt áo, trực tiếp đứng ở trên bàn hô to, không hề có một chút nào trước phong độ.

"Đương nhiên không muốn!"

"Với bọn hắn liều mạng!"

Lúc này có thể đi vào phòng nghị sự hải tặc, đều tuyệt đối không là hời hợt hạng người, nghe vậy lập tức phụ họa.

Những người khác hải tặc Tổng đốc liếc mắt nhìn nhau, đều là trầm ngâm không nói.

Cho dù bọn họ, cũng không thể làm trái toàn bộ băng hải tặc thể nguyện vọng.

"Ở đây hải tặc Tổng đốc, đã có năm người, ta cảm thấy, hoàn toàn có thể lấy tiên quyết định Hải Tặc vương!"

Edward trầm giọng nói: "Chúng ta không thể từng người tự chiến, cần một cái thống nhất chỉ huy! Nếu như thật sự xuất hiện vương giả, ta đồng ý đem chính mình nghiên cứu tư liệu không trả giá cống hiến đi ra!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 876: Thu Lưới

"Hải Tặc vương? Ta phản đối!"

Biển Ma Quỷ Tổng đốc Balmain trực tiếp một búa lên bàn: "Ngươi muốn đạt được Hải Tặc vương thành cùng Vương Tọa hào quyền khống chế, ta tuyệt đối không đồng ý!"

Hải Tặc vương thành cùng chu vi hải vực là của cải chỗ tập trung nhất, nhưng cũng không thuộc về bất kỳ một cái hải tặc Tổng đốc quản hạt.

Một cái về hưu hải tặc liên minh thống trị nơi này, đồng thời dựa theo cổ lão khế ước, chỉ có chân chính thu được thừa nhận hải tặc vương giả, mới có thể thu được đến Vương Tọa hào hoàn chỉnh quyền khống chế.

Nếu không thì, cái này chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc, chỉ có thể bảo vệ Hải Tặc vương thành, công kích bất luận cái nào phá hư Vương thành an toàn hoàn cảnh thế lực.

"Tại sao lại không chứ?"

Edward khuếch đại chỉ cươi cười: "Inceman sắt thép vô địch hạm đội chúng ta đều gặp, sức mạnh kia, nhất định phải tập hợp đủ ba chiếc trở lên truyền kỳ thuyền hải tặc, phối hợp cái khác siêu phàm tàu chiến, mới có thắng lợi khả năng!"

"Siêu phàm thuyền, chỉ cần là nổi danh cướp biển, cơ bản đều có thể kiếm lên một chiếc, ngươi là nghĩ thành lập một nhánh siêu phàm đội tàu, đối kháng Inceman vô địch hạm đội?"

Tinh linh hải tặc Tổng đốc, Trục Phong giả Eojust chỉ cươi cười.

"Xác thực. . . Đây chính là ý nghĩ của ta! Đừng nói với ta các ngươi những người này không có phái ra gián điệp tra xét Inceman xưởng đóng tàu bên trong tình huống. . . Chúng ta đều biết, nương theo thời gian trôi qua, cho dù chúng ta bên này có thể kiến tạo ra hơi nước tàu chiến bọc thép, nhưng khi chúng ta kiến tạo ra một chiếc lúc, Inceman bên kia đã có ba chiếc hạ thủy!"

Edward hai tay chống đỡ ở trên bàn, tiếng nói nghiêm túc mà trầm trọng: "Các tiên sinh. . . Chúng ta không có bao nhiêu thời gian do dự!"

"Ba chiếc truyền kỳ chi hạm. . . Nói tới đơn giản!"

Balmain nhún nhún vai: "Chúng ta đang ngồi, e sợ chỉ có Kinsman Hải Thần hào, mới có thể xưng tụng chân chính truyền kỳ! Còn lại, ta kỳ hạm không đáng nhắc tới, Edward ngươi Lưu Lãng Giả hào, Grasp Ooze Ngũ Nhạc hào, cùng với Eojust Trục phong chi diệp, e sợ đều chỉ có thể coi là nhị lưu. . ."

"Khục khục. . ."

Kinsman chậm rãi ho khan xuống.

Ở rất nhiều hải tặc Tổng đốc ở trong, thế lực của hắn mơ hồ được cho số một, lúc này mở miệng, cái khác Tổng đốc nhất thời dừng lại nhanh đến bên mép lời nói.

"Vì tự do cùng sự nghiệp của chúng ta, ta ngắn ngủi cống hiến ra Hải Thần hào, cũng không gì không thể, nhưng cho dù lại thêm vào một chiếc Vương Tọa hào, tựa hồ cũng không đủ yêu cầu!"

"Vì lẽ đó. . . Chúng ta còn cần một cái minh hữu!"

Edward tiếng nói nghiêm túc: "Đó chính là Quỷ Thuật sư Roche!"

"Quỷ Thuật sư Roche?"

Ở đây hải tặc Tổng đốc, lông mày nhất thời hoặc nhiều hoặc ít nhăn lại.

Đối với cái này gần nhất mới thanh danh vang dội hải tặc, bọn họ tự nhiên đều nghe qua danh hào.

Đối phương làm bọn họ kinh ngạc nhất, náo động tứ hải, chính là thu phục U Linh thuyền, trở thành U Linh thuyền thuyền trưởng.

Đồng thời, còn ở lúc trước Râu Mép Đen tiêu diệt cuộc chiến bên trong hiện thân, có người nói cứu đi Râu Mép Đen.

"Biển Ác Mộng hải tặc Tổng đốc có chỗ trống, ta tin tưởng Roche đối với chuyện này khẳng định rất có hứng thú. . . Lại đề cử ra Hải Tặc vương, chấp chưởng Vương Tọa hào, chúng ta thì có cùng Inceman quyết chiến lực lượng!"

Edward trong con ngươi hình như có lửa, cực lực cổ động.

"Quỷ Thuật sư. . . Cũng coi như nghe tên xa gần cướp biển, nhưng hải tặc Tổng đốc, không phải chúng ta có thể sắc phong. . . Muốn trở thành hải tặc Tổng đốc, trước hết đoạt lại biển Ác Mộng Râu Mép Đen địa bàn!"

Kinsman lớn tiếng nói, lập tức liền đưa tới rất nhiều phụ họa.

Hắn nắm giữ truyền kỳ thuyền hải tặc Hải Thần hào, mà Balmain nhưng là nắm giữ nhiều nhất hơi nước cải trang thuyền, Tinh linh phương diện đại diện cho Dị tộc hải tặc lợi ích, cuối cùng Grasp Ooze, lại là có nhiều nhất tinh nhuệ nhân thủ.

"Tuyệt đối không được!"

"Ngươi nghĩ lôi kéo Quỷ Thuật sư trở thành hải tặc Tổng đốc, hắn lại đề danh ngươi làm vì Hải Tặc vương, tuyệt đối không có chuyện dễ dàng như vậy!"

Rất hiển nhiên, cái khác hải tặc Tổng đốc cũng không phải người ngu, lập tức đã nghĩ đến Hải Tặc vương tử Edward cùng Quỷ Thuật sư Roche giao dịch cấu

kết khả năng, cực lực phản đối.

"Ta đã sớm nói với ngươi rồi, Edward. . . Không muốn vọng tưởng có thể thuyết phục bọn họ! Bởi vì bọn họ đều là dơ bẩn người cặn bả, trong đầu chỉ có rượu Rum cùng nữ nhân ngu xuẩn. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, ung dung đi vào hội tràng.

"Quỷ Thuật sư Roche? !"

Balmain lập tức đứng lên, sau lưng của hắn hải tặc súng kíp cùng lưỡi đao lập tức nhắm ngay Phương Nguyên: "Một cái mới vừa quật khởi hải tặc, ngươi có tin hay không một giây sau, ta liền để thi thể của ngươi từ bên trong phòng hội nghị được mang ra đi đút cá mập!"

"Xác thực, đối với như vậy đồng bọn, ta cũng vô cùng tuyệt vọng. . ."

Edward thống khổ lắc đầu một cái: "Inceman đại quân, đã hoàn toàn chiếm cứ biển Ác Mộng, chính đang tại ta biển Hoàng Kim bên trong bừa bãi tàn phá, lúc nào cũng có thể công kích Vương thành. . . Mà các ngươi những người này, lại vẫn là như vậy. . . Cổ hủ, chỉ biết mình này điểm lợi ích!"

"Ồ nha!"

Grasp Ooze gào thét hai câu, nói câu phương đông ngôn ngữ.

"Grasp Ooze tiên sinh nói, hết thảy đều giải quyết!" Ở bên cạnh hắn, một người thông dịch dáng dấp gia hỏa nhấc lên trên mũi kính mắt: "Chỉ cần đem vị này Roche tiên sinh bắt xuống, cướp đoạt hắn đối với U Linh hào khống chế, chúng ta thì có ba chiếc chiến hạm chủ lực!"

"Tán thành!" Balmain lập tức quát to một tiếng, không có ý tốt nhìn chằm chằm Phương Nguyên.

"Tán thành!"

Tao nhã Tinh linh Eojust, lúc này đồng dạng gật gù.

"Nếu là mọi người quyết định, như vậy. . . Đồng ý!" Kinsman mở ra tay, cân nhắc nhìn về phía Edward: "Chúng ta thân ái Hải Tặc vương tử, ngươi đây? Là lựa chọn cùng các hải tặc Tổng đốc một cái chiến tuyến, vẫn là giúp đỡ cái này hải tặc, đối kháng chúng ta?"

"Sự lựa chọn của ta, đương nhiên là. . ."

Edward mở miệng, đột nhiên nhanh chóng lùi về sau, từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

"Định vị hoàn thành, truyền kỳ Liệt Dương chi pháo, khóa chặt mục tiêu, phóng ra!"

Cười to ở trong, sân bãi trên 'Phương Nguyên' khuôn mặt biến đổi, dĩ nhiên hóa thành trạng thái lỏng kim loại dáng dấp, rõ ràng là một con rối.

"Không được, là cạm bẫy! ! !"

Kinsman mấy cái Tổng đốc quát to một tiếng, liền muốn phát động từng cái năng lực đào tẩu.

Đáng tiếc, đã đã quá muộn.

Vù!

Trong nháy mắt tiếp theo!

Quang!

Một đạo khủng bố bạch quang, bỗng nhiên cắt ra màn trời, trong thời gian ngắn liền rơi xuống hội tràng ở trong.

Cực quang lóe lên!

Chợt chính là một đóa đám mây hình nấm chậm rãi bay lên.

Thái Dương hào đệ nhất chủ pháo, truyền kỳ năng lực Liệt Dương!

Nghe đồn rằng đệ nhất thế giới đơn thể công kích, đột nhiên hàng lâm nơi đây!

"Liệt Dương chủ pháo uy lực toàn phát, thậm chí còn có thể khóa chặt nhất định khu vực, tinh chuẩn đả kích, thực là không tồi!"

Sân bãi ở ngoài, chân chính Phương Nguyên đi ra, vỗ vỗ trên bả vai tro bụi, từ bên cạnh phế tích bên trong lôi ra ngoài Edward: "Thế nào? Không có sao chứ?"

"Không chết được!"

Edward mặt mày xám xịt, tằng hắng một cái: "Nếu như không phải biết ngươi được đến Thái Dương hào, ta như thế nào sẽ chọn hợp tác với ngươi. . ."

"Bởi vì ngươi theo ta đều không hy vọng nhìn thấy hải tặc vinh quang tiêu vong, mà phải hoàn thành chuyện này, cũng chỉ có thể có một cái lãnh tụ, một cái âm thanh!"

Phương Nguyên nghiêm túc nói: "Ngoài ra, ngươi không có lựa chọn nào khác! Bất quá. . . Đợi đến này sự kiện hoàn thành sau khi, chúng ta lập tức sẽ nắm giữ Hải Thần hào, thậm chí còn có thể lấy thu được Vương Tọa hào, đầy đủ triển khai kế hoạch của ngươi!"

"Hoàn thành?"

Edward nhìn trước mặt một vùng phế tích, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Lúc này, ở tầm mắt của hắn bên trong, nguyên bản khổng lồ hải tặc hội tràng, sớm đã biến mất không thấy, tại chỗ chỉ có một cái sâu không lường được hố

lớn, giống như vực sâu giống như, nối thẳng dưới nền đất.

"Tình huống như vậy phía dưới, những hải tặc kia, lẽ nào còn có thể sống sót?"

Edward sắc mặt thẫn thờ.

"Đương nhiên. . . Dù sao thế giới này, luôn yêu thích nói đùa chúng ta , nhất định phải đem tất cả tình huống xấu nhất đều cân nhắc ở bên trong."

Phương Nguyên cười lớn một tiếng: "Bất quá. . . Ta nghĩ chúng ta đầu tiên muốn đối mặt với, nhưng là phải là làm sao chịu đựng đến từ Hải Tặc vương thành lửa giận!"

Hải Tặc vương thành, tuyệt đối cấm chỉ hải tặc bên trong có loạn, cũng cấm chỉ đại quy mô công kích.

Nếu không thì, thì có hải tặc liên minh trừng phạt!

Đối với hải tặc Tổng đốc mà nói, cái này đều rất có lực uy hiếp , bởi vì bọn họ nắm giữ Vương Tọa hào bộ phận quyền khống chế!

"Nếu như còn có hải tặc Tổng đốc không chết, vậy thì phi thường phiền phức!"

Edward lông mày sâu sắc nhăn lại: "Không có dê đầu đàn hải tặc, chính là năm bè bảy mảng, ta chắc chắn hoàn toàn tiếp nhận thế lực của bọn họ, nhưng nếu như có người có thể theo ta chống lại, cái kia lại không giống nhau."

"Hải Tặc vương tử các hạ! Lẽ nào ngươi không nên giải thích một chút sao?"

Lúc này, nổ tung rốt cục dẹp loạn, một đại đội hải tặc chạy tới hiện trường.

Cùng tầm thường hải tặc so với, bọn họ có vẻ càng thêm tinh nhuệ, thậm chí có thống nhất chế tạo vũ khí cùng mặc.

"Hải tặc chính là hải tặc, vĩnh viễn cũng không cách nào trở thành quân đội!"

Edward nhìn thấy tình cảnh này, biến sắc mặt: "Bọn họ là Hải Tặc vương thành thủ vệ người, thực lực không thể khinh thường! Bất quá ta người cũng sẽ lập tức lại đây tiếp ứng! Chúng ta phải cẩn thận chính là núp ở phía sau mặt một ít Lão bất tử, bọn họ liên hợp lại thực lực cũng rất mạnh, thậm chí còn có xuất ngũ hải tặc Tổng đốc, nói không chắc nghĩ nhân cơ hội này phục xuất!"

"Yên tâm. . ."

Phương Nguyên trên mặt mang theo một tia đầy giễu cợt: "Bọn họ không có cơ hội! Cái này Hải Tặc vương thành, đã thái bình quá lâu, cũng quá ỷ lại một chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc bảo vệ."

Nói đến, cái kia mấy hải tặc Tổng đốc cùng tâm phúc của bọn họ, bị chết cũng là phi thường oan uổng.

Bởi vì tín nhiệm Hải Tặc vương thành bảo an, vì lẽ đó đem tính mạng hoàn toàn giao thác ở trong tay người khác, bị Phương Nguyên một nồi quái.

Vẫn không tuân quy củ hải tặc, bỗng nhiên thủ lên quy củ đến, xác thực phi thường đòi mạng.

"Các ngươi. . ."

Những kia áo đen thủ vệ thấy vậy, trên mặt đều là âm trầm như nước, phía trước nhất một ông lão gỡ bỏ mũ trùm, trên mặt lộ ra cười gằn: "Dám phá hư Hải Tặc vương thành quy củ, con mắt của các ngươi cùng trái tim đều sẽ bị đào ra, Hắc vu sư sẽ nguyền rủa linh hồn của các ngươi, vĩnh viễn dừng lại ở hủ bại thân thể trong, bị treo lơ lửng ở Vương thành trên tường thành, mặc cho quạ đen gặm nhấm một trăm năm!"

"Oa oa. . . Ta rất sợ a!"

Phương Nguyên nhún nhún vai.

Lúc này, nguyên bản mai phục Hải Tặc vương tử cùng thủ hạ của hắn cũng trào lại đây, cùng người áo đen hình thành cục diện giằng co.

"Nhanh đi bến cảng, bằng không Vương Tọa hào lại đây liền phiền phức!"

Edward sắc mặt quýnh lên.

"Các ngươi, một cái đều chạy không được. . . Đồng thời, Vương Tọa hào. . . Từ lâu phát động rồi!"

Đối diện lão hải tặc trên mặt lại là hiện ra một tia quỷ bí.

Trong nháy mắt tiếp theo.

Phốc!

Đất rung núi chuyển, một chùm suối máu phóng lên trời.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 877: Tiến Công

"Hống hống!"

Toàn bộ Hải Tặc vương thành, đều tựa hồ ở trong nháy mắt này sống lại.

Mặt đất rung động, tầng tầng rạn nứt, từ bên trong truyền đến một tiếng phảng phất đến từ thượng cổ rít gào.

Vô số hải tặc cùng thương nhân thất kinh nghĩ muốn trốn khỏi, nhưng căn bản không biết hắn là đi hướng nào.

Bởi vì loại này chấn động, thình lình lan đến toàn đảo.

Thậm chí, nguyên bản bến tàu bến cảng, cũng hiện ra vòng xoáy khổng lồ, giống như hố đen, đem lượng lớn nước biển cùng thuyền nuốt chửng.

"Thoạt nhìn. . . Nghe đồn là thật sự, toà này Hải Tặc vương thành, chính là xây dựng ở một con lớn vô cùng hải quái trên người. . ."

Edward lúc này phảng phất nghĩ lên đến cái gì tựa như, la lớn.

"Khà khà. . . Đúng là như vậy, cả tòa Hải Tặc vương thành, đều là xây dựng ở một con Đảo Quy trên người, bình thường Đảo Quy thân thể đã vô cùng khổng lồ, mà con này Đảo Quy vương giả chính là một cái cực lớn hòn đảo, đồng thời chìm xuống ngủ chính là hơn trăm năm. . . Đang cùng Vương Tọa hào khế ước sau khi, nó liền bị xem là Hải Tặc vương thành hòn đá tảng!"

Thủ vệ người thống lĩnh, cái kia lão hải tặc cười lạnh một tiếng: "Lúc này. . . Các ngươi ở địa bàn của chúng ta trên, còn dám như thế tùy ý đạp lên quy tắc,

Thủ hộ giả sẽ để cho các ngươi biết hải tặc lửa giận!"

"Chà chà. . ."

Phương Nguyên đang chấn động bên trong sắc mặt không hề thay đổi, nhìn cái này lão hải tặc vẻ mặt, lại là mang theo một điểm cân nhắc: "Một đám về hưu lão già, còn muốn lên tới trước đài, làm hải tặc là trò trẻ con sao, không nên mơ mộng!"

"Nằm mơ!"

Lão hải tặc sắc mặt lạnh lẽo: "Đợi đến cự quy vương giả hoàn toàn thức tỉnh, cộng thêm viện quân đến sau khi, ta hi vọng ngươi còn cười được. . ."

Lúc này, ở trước ngực hắn, một cái bảo thạch dây chuyền quang mang lấp loé, bỗng nhiên bên ngoài ra một tấm màn ảnh, bên trong là bàn tròn cùng mấy cái lão hải tặc.

"Biển Hoàng Kim Tổng đốc Edward, Quỷ Thuật sư Roche. . . Do cho các ngươi hành vi, các ngươi đem sẽ gặp phải đến từ toàn bộ Hải Tặc vương thành lửa giận. . . Bằng vào chúng ta hải tặc liên minh, Vương thành Thủ hộ giả tên!"

"Ồn ào!"

Phương Nguyên bay nhào tiến lên, duỗi tay một cái, nhất thời liền đem sợi dây chuyền này cầm ở trong tay.

"Giết bọn họ!"

Lão hải tặc thống lĩnh chợt lui nhập đoàn người, mạnh mẽ rít gào ra mệnh lệnh.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất rung động càng thêm kịch liệt.

Vài tiếng vang lớn trong, tầng đất rạn nứt, một ít cực lớn sinh vật đã bò đi ra.

Chúng nó đều là nguyên bản sống nhờ ở cự quy vương giả trên người sinh vật, quan hệ có chút tương tự với con hà mã cùng tăm chim, lúc này cảm nhận được cự quy vương giả phẫn nộ, trực tiếp hiện thân, hướng về Phương Nguyên ra tay.

. . .

Cùng lúc đó, một cái nào đó bí ẩn bên trong mật thất.

Mấy cái lão hải tặc ngồi vây chung một chỗ, giống như tụ tập lên lão lang, trong con ngươi đều mang theo giả dối.

"Những hải tặc Tổng đốc kia quá bất cẩn, lại bị Edward cùng Roche ám hại!"

"Ta cảm nhận được không gian gợn sóng, hắn là không đến nỗi diệt sạch, vẫn có cá lọt lưới. . ."

"Những thứ này cũng không đáng kể, nhất định phải lập tức xử lý Edward cùng Roche, mới có thể giữ gìn chúng ta Hải Tặc vương thành uy nghiêm. . ."

"Đã tỉnh lại Đảo Quy vương giả, những kia bến cảng bên trong bỏ neo thuyền đều không thể hành động, đương nhiên. . . Truyền kỳ thuyền hải tặc ngoại trừ. . . Vạn nhất Kinsman còn sống sót, lại trở về Hải Thần hào bên trên, đó chính là một cái tuyệt đại phiền phức!"

"Phiền phức thì lại làm sao? Nhất định phải xử lý! Bọn hải tặc không thể năm bè bảy mảng, nhưng cuối cùng làm chủ, nhất định phải là chúng ta!"

"Đúng, trước hết giết Edward cùng cái kia Roche, lại đem truyền kỳ thuyền hải tặc đều cướp tới tay!"

"Lập tức khởi động Vương Tọa hào, cho dù chúng ta chỉ có bộ phận quyền hạn, cũng có thể điều động những kia hải quái, đem cái này mấy cái gan lớn hải

tặc ép chết. . ."

. . .

Lượng lớn quyết nghị hình thành, lại thông qua các loại con đường bị đưa đi.

Bọn họ, chính là cái này Hải Tặc vương thành hậu trường chủ nhân, chân chính nắm giữ chí cao quyền lực hải tặc liên minh năm Đại lão.

Có, thậm chí còn là xuất ngũ đi xuống hải tặc Tổng đốc.

Đối với Edward cùng Phương Nguyên hai cái này vội vã cướp ban đoạt quyền tiểu tử, đương nhiên sẽ không lưu lại cái gì tốt ấn tượng.

Lúc này, đương nhiên muốn triệu tập tất cả lực lượng, giúp đỡ tiêu diệt.

Thậm chí, có mấy cái trong ánh mắt đã bắn ra ánh lửa đến.

Hải tặc trung thành, chính là một chuyện cười.

Edward chắc chắn tiếp thu hải tặc Tổng đốc lưu lại thế lực, bọn họ đương nhiên cũng có.

Chỉ làm rơi Edward cùng Phương Nguyên hai cái này cuối cùng không yên tĩnh nhân tố, lại đem những kia cái may mắn chạy thoát hải tặc thu phục, Hải Tặc vương thành là có thể trực tiếp thống nhất tứ hải, thành là chân chính hải tặc vương giả!

Vừa nghĩ tới cái này , dù là bọn họ, cũng không khỏi có chút con mắt đỏ lên, hô hấp ồ ồ.

Lúc này, phòng họp ở trong, trên bàn gỗ một viên thủy tinh, lại là bỗng nhiên vỡ vụn.

Trên chiến trường tình huống tối sầm lại.

"Cho rằng cướp đi hủy diệt rồi một cái Giám thị chi đồng, chúng ta liền không có biện pháp sao?"

Một hải tặc lão đầu sắc mặt âm trầm, ấn xuống gậy trên một cái nào đó cơ quan.

Nhất thời, một cái càng thêm rõ ràng màn ảnh, liền hiện lên ở mấy cái lão đầu trước.

"Đó là. . ."

Ở màn ảnh ở trong, Quỷ Thuật sư Roche chính đang tại rất nhiều hải quái vây công bên trong đi bộ nhàn nhã, cầm trong tay dây chuyền, lúc này nhìn sang, liền mang theo một loại nhìn thấy con mồi mừng rỡ: "Tìm tới!"

"Tìm tới. . . Cái gì?"

Hải tặc năm lão liếc mắt nhìn nhau, đều có khiếp đảm cùng bất an.

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, một cái cực lớn sắt thép bàn chân liền đạp nhà cũ kĩ đỉnh, nổ lớn đập xuống.

Mấy cái không né tránh kịp Lão gia hỏa, trong nháy mắt liền biến thành một đống thịt vụn.

Mà cho dù còn tồn tại, cũng là bị chôn sống tiến vào phế tích bên trong.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, cực lớn sắt thép nắm đấm rơi xuống, giống như máy đóng cọc giống như, trong khoảnh khắc liền đem nguyên bản mật thất đánh thành một cái hố lớn.

Nguyên bản hải tặc năm Đại lão, lúc này tuyệt đối là hài cốt thành tro, huyết nhục thành đất kết cục.

Xoẹt! Xoẹt!

Cực lớn nắm đấm thu hồi.

Lúc này, mới có thể lấy nhìn thấy, nó đến từ một cái mấy trăm mét cao Cương Thiết cự nhân.

Cái này cự nhân bước chân, nhảy một cái liền vượt qua Hải Tặc vương thành tường thành, cùng những kia ở thiên tai bên trong thất kinh đám người.

Cho dù còn có tận trung chức thủ thủ vệ người, bình thường hỏa pháo cùng súng kíp, rơi vào Cương Thiết cự nhân trên người, liền một vệt trắng đều không để lại đến.

Thái Dương hào truyền kỳ kỹ năng kim cương!

Khiến nguyên bản Thái Dương hào biến hình, hóa thân Cương Thiết cự nhân, nắm giữ lục địa tác chiến năng lực.

Lúc này một lần đánh tan hải tặc năm Đại lão sau, thái dương cự nhân bước chân liên tục, đi tới Tổng đốc hội tràng, bàn tay lớn ép xuống.

Răng rắc!

Một con hải quái trực tiếp bị tóm lấy cái cổ bẻ gảy, cực lớn thi thể ngã trên mặt đất.

"Làm xong? !"

Nó hoành tảo bát phương, lại duỗi ra bàn tay, đem Phương Nguyên cùng Edward ôm đồm trên vai trên.

"Đầu nhi!"

Ở nơi đó, Đồ Tể mấy cái trung tâm thủ hạ từ lâu chờ đợi, lúc này nhếch miệng nở nụ cười: "Tìm tới hải tặc liên minh, đem bọn họ cũng tận diệt rơi mất."

"Làm tốt lắm!"

Phương Nguyên gật gù, lại có chút tiếc nuối: 'Đáng tiếc không phải Chủ Thần không gian, bằng không liền với trước Tổng đốc cái chết, khẳng định có một đống lớn thành tựu cùng khen thưởng nhảy ra. . . Tiện thể còn có thể thay đổi nội dung vở kịch cái gì. . .'

"Đây chính là Thái Dương hào biến hình năng lực sao?"

Edward nhìn thấy cái này, lại là khó nén khiếp sợ: "Hai chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc, đều ở trên tay của ngươi, Vương Tọa hào căn bản không nổi lên được cái gì bọt nước đến."

"Cái này truyền kỳ kỹ năng, nhiều nhất chỉ có thể duy trì năm phút đồng hồ mà thôi. . ."

Phương Nguyên mắt sáng lên, Thái Dương hào hóa thân Cương Thiết cự nhân liền nhanh chóng hướng về cạnh biển chạy đi.

Ầm ầm!

Nó cân nặng kinh người, dù là có chuyên môn giảm trọng trang bị, lúc này một cước xuống, cũng là một cái hố lớn, thậm chí truyền ra một ít kim thiết giao kích âm thanh.

'Tám thành là giẫm đến mai rùa?'

Phương Nguyên đối với chuyện này lại là không chút phật lòng: 'Trước Liệt Dương pháo lớn, tương đương với sống sờ sờ ở cái này đầu cự quy trên người mở ra cái vết thương, liền xác tử đều đánh vỡ, dòng máu nhiều như vậy, lại tính

tình tốt cũng muốn phát điên. . .'

Hắn đăng cao nhìn xa, đã có thể lấy nhìn thấy, ở Hải Tặc vương thành biên giới, một ít cực lớn nham thạch trực tiếp bóc ra, hiện ra mặt sau đen vàng lân phiến cùng dày chất sừng tầng.

Vách đá vỡ vụn, dò ra một cái cực lớn bàn chân.

Con này Đảo Quy vương giả, rốt cục muốn hoàn toàn thức tỉnh!

Ầm!

Đang lúc này, Cương Thiết cự nhân đi tới hòn đảo bên trên, đột nhiên nhảy một cái.

Răng rắc! Răng rắc!

Ở giữa không trung, nó ly kỳ biến hình, lại đã biến thành Thái Dương hào dáng dấp, mạnh mẽ lọt vào hải lý.

'Phản trọng lực tràng khởi động! Trước mắt năng lượng còn lại 25%!'

Cơ giới Địa Tinh lời nói ở Phương Nguyên vang lên bên tai.

"Hết tốc lực khởi động, rời đi nơi này! Trước tiên đi Hải Thần hào bỏ neo nơi!"

Xoẹt!

Thái Dương hào một thoáng đi ra ngoài khơi, lại nhanh chóng trồi lên, pháo quản trên dập dờn dòng suối nhỏ giống như dòng nước.

Nghe được Phương Nguyên mệnh lệnh sau khi, nhất thời mã lực toàn mở, chạy ra kinh người tốc độ, hướng về Hải Thần hào vọt tới.

Bến cảng ở ngoài, bởi Hải Tặc vương thành bên trong biến đổi lớn, những kia

trong thành hải tặc tự nhiên là hỗn loạn tưng bừng , còn chờ ở thuyền trên hải tặc, nhưng là dồn dập lái thuyền xuất cảng.

Tuy rằng cũng có kẻ xui xẻo, bị cự quy thức tỉnh phát ra động tĩnh lan đến, thuyền hủy người vong, nhưng cũng không phải là không có may mắn chạy trốn người may mắn.

Trong này, lại lấy mấy cái Tổng đốc mang đến nhân thủ thuyền nhiều nhất, xôn xao cũng kịch liệt nhất.

Nhân Ngư băng hải tặc đội tàu.

Cái này băng hải tặc thành viên đều là Nhân Ngư, thuyền ở mấy hải tặc Tổng đốc bên trong ít nhất, nhưng không có một nhà dám khinh thị bọn họ.

Dù sao, bị rất nhiều tàu chiến chen chúc, vây vào giữa, chính là huyền thoại trong truyền thuyết danh hạm Hải Thần hào!

Ở rất nhiều truyền kỳ thuyền hải tặc mai danh ẩn tích trước một quãng thời gian bên trong, Hải Thần hào thậm chí có đệ nhất mỹ dự.

Đương nhiên, ở trong mắt Kinsman, cho dù là Vương Tọa hào, cũng chưa chắc có thể cùng Hải Thần hào tranh đấu.

Bất quá, lúc này, Thái Dương hào lại là quyết chí tiến lên, mang theo khủng bố cực kỳ khí thế, một thoáng nhảy vào Nhân Ngư băng hải tặc phạm vi.

Leng keng!

Ở thân thuyền dưới đáy, đi vào nước biển bộ phận bên trong, lập tức truyền đến một trận tiếng vang xào xạc.

Đó là Nhân Ngư băng hải tặc Nhân Ngư tộc bọn hải tặc, đang cố gắng tiến công Thái Dương hào khoang đáy.

Trận chiến này thuật, đối với trước chất gỗ thuyền buồm thời đại bất kỳ thuyền mà nói, đều là ác mộng , bất quá rất đáng tiếc, Thái Dương hào hoàn toàn dùng kim loại chế tạo, luận tấm thép độ dày, thậm chí càng ở Inceman bây giờ hơi nước chiến hạm thiết giáp bên trên, dưới nước những kia mờ ám, bị không nhìn thẳng, nhảy vào hạt nhân, nhìn thấy cái kia chiếc nghe tên xa gần Hải Thần hào.

Nó là một chiếc bình thường ba ngôi thuyền buồm dáng dấp, có một tấm màu lam lớn buồm, từ bên ngoài nhìn lên, cùng bình thường thuyền cũng chẳng có bao nhiêu khác nhau.

Nhưng vừa mới tiếp cận, Phương Nguyên trong con ngươi liền bắn ra tinh quang.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 878: Ruồng Bỏ

"Nã pháo!"

Không nghi ngờ chút nào, ở hải chiến ở trong, Thái Dương hào như vậy độc thân xông vào trận địa địch cử động vô cùng mạo hiểm, thậm chí nói khó nghe một điểm, cùng muốn chết cũng không có gì khác nhau.

Phản ứng lại băng hải tặc Người Cá, lập tức đối với Thái Dương hào tiến hành tập lửa.

Trong chốc lát, hơn trăm phát pháo đạn trực tiếp trúng mục tiêu thân thuyền, nổ tung một đoàn đoàn tia lửa.

Ầm ầm ầm!

Bên ngoài lửa đạn liên thiên, thân thuyền trên lại là liền một tia rung động cảm giác đều không có.

Phương Nguyên sắc mặt bình tĩnh, nhìn kỹ trước mặt chỉ có quan chỉ huy mới nhìn thấy Địa Tinh màn ánh sáng dữ liệu:

'Chịu đến pháo kích, mở ra phản vật chất trường lực phòng ngự!'

'Bản luân pháo kích độ chấn động ước định: 1! Đánh giá: Cho dù bất kỳ phòng ngự đều không làm, cũng nhất định phải oanh lên một ngày, mới có thể công phá bổn hạm áo giáp!'

'Cơ giới kỹ sư chuẩn bị, bất cứ lúc nào điều động, tu bổ thân chiến hạm!'

'Tao ngộ công kích, chủ pháo, phó pháo chuẩn bị, quan chỉ huy các hạ, có hay không phản kích?'

. . .

Rất hiển nhiên, cái này luân lửa đạn tuy rằng mãnh liệt, nhưng bình thường hơi nước tàu chiến bọc thép nói không chắc đều có thể chịu đựng đi xuống, đối với Thái Dương hào mà nói, thì càng là việc nhỏ như con thỏ.

"Phản kích!"

Phương Nguyên nhìn bên cạnh thuyền hải tặc, phất phất tay.

'Phó pháo chuẩn bị, mở ra tự động hiệu chỉnh, xạ kích!'

Ầm ầm!

Cơ giới âm thanh ở trong, Thái Dương hào phó pháo bắt đầu nổ vang.

Ngoài khơi bên trên, hai đám lửa nổ tung.

Cho dù là Thái Dương hào phó pháo, đường kính cũng là lớn đến khủng bố, một pháo xuống, gần phân nửa sân bóng đá diện tích đều muốn tận thành vết thương.

Lúc này ở trên mặt biển, bất kỳ một chiếc làm bằng gỗ thuyền hải tặc bị oanh đến, đều là tuyệt không may mắn còn sống sót đạo lý.

Càng không cần phải nói, Thái Dương hào hỏa pháo còn có các loại phụ trợ, có thể nói đạn không cần phát, chỉ là một vòng pháo kích dưới đến, mới vừa rồi còn khí thế hùng hổ, nghĩ muốn đến kiếm lợi thuyền hải tặc liền ít nhất nổ tung mười chiếc.

"Chà chà. . . Đây chính là truyền kỳ thuyền hải tặc uy năng sao?"

Dù là Hải Tặc vương tử Edward thấy cảnh này, cũng là không khỏi líu lưỡi: "Vừa nãy cái này một vòng pháo kích, ít nhất đánh chìm đối phương năm chiếc cấp một buồm Thiết giáp hạm chứ? Kinsman cho dù vừa nãy không chết, lần này khẳng định cũng đến đau lòng chết!"

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy, Kinsman khả năng là chết rồi, nếu không thì, Hải Thần hào lại làm sao có khả năng không có động tĩnh. .. Bất quá quản hắn chuyện này để làm gì, chỉ cần giết đi lên khống chế thuyền, sẽ không có bất cứ vấn đề gì."

Lúc này, hạt nhân Hải Thần hào, rốt cục cũng có động tác.

Một chuỗi hùng vĩ tế tự tiếng ca, từ trên boong thuyền truyền đến.

Mơ hồ có thể lấy nhìn thấy, đó là một người cá thiếu nữ, chính đang tại trên boong thuyền cầu khẩn.

Mà nương theo nàng thanh âm cao vút, Hải Thần hào màu lam buồm bên trên, một cái Thần Chi bóng mờ liền hiện lên đi ra, gào thét liên tục.

Ầm ầm ầm!

Mây đen bao phủ, che kín bầu trời.

Ngoài khơi sóng lớn không ngừng, phối hợp Đảo Quy vương giả giãy dụa, càng là có vẻ dường như thế giới tận thế giống như.

Ào ào ào!

Bọt nước bốc lên, tựa hồ phía dưới hải dương chính ẩn giấu cái gì Cự thú, chính đang tại tùy ý khuấy động nước biển, một làn sóng cao hơn một làn sóng.

"Không được, là biển gầm cùng vòng xoáy!"

Edward cau mày, nhìn trước mặt dần dần hình thành một cái cực lớn vòng

xoáy, đã biến thành ngăn cách Hải Thần hào cùng Thái Dương hào lạch trời: "Này cái Nhân Ngư thiếu nữ, dĩ nhiên đồng dạng có thể thao túng Hải Thần hào, khẳng định là Kinsman tâm phúc!"

"Chỉ là một cái vòng xoáy mà thôi, chúng ta xông tới!"

Phương Nguyên trực tiếp hạ lệnh: "Phản trọng lực tràng toàn mở, động lực toàn mở!"

'Thu đến! Trước mắt năng lượng còn lại 20%!'

Cơ giới đáp lại truyền đến, chợt Thái Dương hào động lực toàn khải, giống như ca nô giống như, sau lưng dập dờn ra thật dài sóng bạc, đột nhiên vọt qua vòng xoáy, đi tới Hải Thần hào trước mặt.

"Hống hống!"

Lúc này, Đảo Quy vương giả cũng hoàn toàn thức tỉnh, gánh vác một toà Vương thành, tứ chi rớt xuống nước, hướng về Thái Dương hào truy kích mà tới.

Lượng lớn hải quái ở Đảo Quy vương giả bên người hiện lên, chen chúc một chiếc mở ra huyết sắc buồm thuyền lớn.

Chiếc thuyền này cấu tạo dữ tợn, va sừng cùng mũi tàu đều là dữ tợn thú hoang cùng răng nanh dáng dấp, thân thuyền trên còn có rất nhiều hải quái hoa văn.

"Hải Tặc vương thành Thủ hộ giả, Vương Tọa hào!"

Thấy cảnh này, Edward đều không khỏi tê cả da đầu.

Dù sao, cái này chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc, nhưng là bảo vệ Hải Tặc vương thành nhiều năm, liền trước Inceman hải quân cũng cảm giác vướng tay chân cực kỳ tồn tại.

Nếu như không phải có Phương Nguyên ở bên người, chỉ sợ hắn trong nháy mắt tiếp theo dự định, chính là trở lại Lưu Lãng Giả hào phía trên, xa xa rời đi vùng biển này.

"Rốt cục xuất hiện sao?"

Phương Nguyên thấy vậy, mặt hiện nổi lên ra một nụ cười lạnh lùng, thổi lên một cái nào đó đen nhánh kèn hiệu.

Ô ô!

Thanh âm thê lương ở trong, nồng nặc biển sương mù hiện lên.

Một chiếc nửa trong suốt thuyền lớn, phảng phất từ Minh giới bên trong mà đến, đột nhiên hàng lâm hậu thế.

"Là U Linh thuyền!"

"Quỷ thuyền!"

"Nó sẽ giết chết bất luận cái nào gặp phải thủy thủ! Trên thuyền đều là tràn đầy bất tử sinh vật!"

"Chúng ta xong!"

. . .

Đối với hải tặc mà nói, loại này thần thoại truyền thuyết, càng là cần cấm kỵ.

Ở nhìn thấy U Linh thuyền trong chớp mắt này, lượng lớn bình thường hải tặc liền bị trong lòng mình sợ hãi đánh bại, xụi lơ ở trên boong thuyền, nửa ngày không thể động đậy.

"Mục tiêu. . . Vương Tọa hào! Tiến công!"

Bán Thần Vu Yêu đứng đứng ở mũi thuyền, nương theo hắn hiệu lệnh, một

chùm khói đen từ U Linh thuyền hiện nổi lên, hướng về Vương Tọa hào phiêu đi.

Nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện trong hắc vụ, tràn đầy đều là oán linh, vong hồn, nữ yêu loại hình.

"Đều là truyền kỳ tàu chiến, U Linh hào cho dù không cách nào chiến thắng Vương Tọa hào, cũng có thể kéo dài một quãng thời gian. . . Đồng thời, Vương Tọa hào lúc này phía trên căn bản không có thuyền viên thủy thủ, chỉ là dựa vào bản năng. . ."

Phương Nguyên trong ánh mắt, lúc này cũng chỉ có Hải Thần hào.

Đối phương mang đến cho hắn một cảm giác, thực sự là phi thường kỳ dị.

Xem ra lúc trước cái kia xui xẻo khổ rồi, bị lột da rút cốt Hải Thần, giai vị cùng bản thể hắn đều đại thể tương đồng.

Chỉ tiếc, ở thế giới này dưới áp chế, vẫn là không biết vì sao ngã xuống.

Bất quá, cho dù ngã xuống, hắn các loại thân thể vật liệu, như trước có thể dựng ra cái này chiếc khủng bố cực kỳ Hải Thần hào.

"Vương Tọa hào chỉ là dựa vào một cái nào đó bản năng hành động, giống như đặc biệt khế ước chương trình. . . Hải Thần hào phía trên lại còn có một người cá, nắm giữ bộ phận quyền hạn, không thể để cho nàng chạy!"

Ở Phương Nguyên điều động phía dưới, Thái Dương hào tốc độ lần thứ hai tăng nhanh, dựa vào đến Hải Thần hào bên người.

Đối với Thái Dương hào đáng sợ thể tích mà nói, Hải Thần hào liền giống như một cái nhỏ món đồ chơi giống như, nhưng khí thế trên lại là không hề yếu.

"Biển rộng a. . . Xin đáp lại ta hô hoán, công kích kẻ thù của ta!"

Lúc này, đầu kia Nhân Ngư lại thét dài ngâm xướng.

Phần phật!

Ngoài khơi hơi động, một đạo tường nước hiện lên đi ra, bọt nước không ngừng bốc lên, đầy đủ cao hơn trăm mét.

Cho dù Thái Dương hào thể hình vào lúc này thuyền bên trong đã có thể tính là thế lực bá chủ, nhưng ở biển rộng trước mặt, vẫn là cùng con kiến không có khác biệt gì.

Tình hình này nhìn phi thường khủng bố.

Không ngừng thêm cao đầu sóng, lại phảng phất bị sức mạnh vô hình ràng buộc, cần phải tiến đến đến đỉnh cao mới có thể rơi xuống.

Ngàn vạn tấn nước biển, giống như một ngọn núi lớn, che kín bầu trời, âm ảnh bao trùm Thái Dương hào, phảng phất sắp tuyết lở núi tuyết lớn.

"Đại Hải Khiếu! Hải Táng!"

Rốt cục, ở Nhân Ngư thiếu nữ một tiếng khàn cả giọng rít gào bên trong, đại biển gầm ầm ầm rơi xuống.

Ngàn vạn tấn nước biển rót vào, trực tiếp đem Thái Dương hào đánh chìm đến đáy biển.

Sóng lớn mãnh liệt, phụ cận thuyền hải tặc cũng là gặp tai bay vạ gió, lật úp lật thuyền không biết có bao nhiêu.

Ở cái này một mảnh tai nạn biển ở trong, chỉ có Hải Thần hào, quanh thân bị một tầng lam huỳnh sắc ánh sáng bảo vệ, không có bị gió sóng ảnh hưởng chút nào.

"Chúng ta. . . Thắng lợi?"

Boong tàu bên trên, Nhân Ngư thiếu nữ sắc mặt trắng bệch, nhìn mình thủ đoạn.

Ở nơi đó, vài đạo vết cắt thình lình đập vào mắt, máu me đầm đìa.

Muốn thao túng Hải Thần hào, nhấc lên kinh khủng như thế tai nạn biển, làm sao có thể không có đánh đổi?

"Lập tức thu nạp Nhân Ngư thủy thủ, đến gần nhất hải đảo nghỉ ngơi , chờ đợi cự quy bình tĩnh lại sau khi, ta liền muốn leo lên Hải Tặc vương thành!"

Nhân Ngư thiếu nữ cắn xuống quần áo, cho mình cổ tay băng bó, tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy kiên nghị: "Phụ thân ta là vương quốc quốc vương, ta không tin hắn sẽ như vậy chết đi!"

"Tuân mệnh! Vĩ đại Hải Dương vương nữ các hạ!"

Chung quanh người cá dồn dập khom người, tư thái khiêm tốn.

Dù sao, vị này thiếu nữ, nhưng là Kinsman nữ nhi, Nhân Ngư quốc gia công chúa.

Đồng thời, loại này thao túng Hải Thần hào năng lực, càng là giống như thần linh.

"Nhìn tới. . . Kinsman là thật sự chết rồi!"

Lúc này, ngoài khơi bỗng nhiên tách ra, một cái màu xanh biếc thuyền lớn nhảy ra.

Nó giống như cá đối giống như, có trôi chảy mà hẹp dài thân thuyền, dây thừng dùng chính là thô dày cây mây, mặt trên còn có mấy cái lá cây.

"Trục Phong Chi Diệp hào?"

Nhân Ngư thiếu nữ lớn tiếng la lên: "Tinh linh hải tặc Tổng đốc Eojust. . . Lẽ nào ngươi muốn cùng chúng ta Nhân Ngư là địch?"

"Không! Ta chỉ là muốn ngươi Hải Thần hào!"

Eojust bản thân cũng là siêu phàm người, tiếng nói ở sóng lớn bên trong rõ ràng có thể nghe.

Lúc này Trục Phong Chi Diệp hào liền cấp tốc dựa vào, đi tới Hải Thần hào bên cạnh.

Hưu hưu!

Từng đạo từng đạo dây leo lập tức duỗi ra, phảng phất có tính mạng của chính mình giống như, lan tràn đem Hải Thần hào bó khẩn , khiến cho hai chiếc thuyền đã biến thành một chiếc.

"Giết!"

"Cướp đoạt Hải Thần hào!"

"Hải Thần hào lợi hại nhất vẫn là ở tại thao túng biển rộng. . . Nhưng hiện tại, nó trừ phi đem chính mình cũng làm chìm, bằng không không làm gì được chúng ta!"

"Chúng ta Tinh linh, cuối cùng sắp trở thành biển rộng vương giả! Hải Thần hào. . . Là chúng ta!"

. . .

Ở Eojust rít gào bên trong, rất nhiều Tinh linh cùng Dị tộc hải tặc bắt đầu nhảy sang tác chiến.

Mà thấy cảnh này người cá vương nữ, lại là tay chân lạnh lẽo: "Đáng chết. . ."

Hải Thần hào truyền kỳ năng lực chỉ ở tại thao túng biển rộng, nhưng lúc này, hai chiếc thuyền đã hoàn toàn trói thành một thể.

Cho dù nàng lại triệu hoán một cái đại biển gầm, trừ phi đem Hải Thần hào cũng làm chìm, bằng không căn bản không thể không biết sao được đối phương.

Cho tới tiếp dây cung chiến?

Tuy rằng vương quốc người cá dũng sĩ xưa nay không sợ hãi chiến đấu, nhưng đối phương cũng là một hải tặc Tổng đốc tinh nhuệ.

Không tới chốc lát, máu thịt tung toé, Nhân Ngư hải tặc liên tục bại lui.

"Thần phục ta, đem Hải Thần hào dâng lên, ta xin thề, ta sẽ cưới ngươi thành ta thê tử!"

Eojust tiến lên, nhìn Nhân Ngư vương nữ, trong ánh mắt mang theo một tia tham lam: "Cha của ngươi đã chết qua. . . Chỉ có ta mới có thể bảo vệ ngươi!"

"Nằm mơ!"

Nhân Ngư vương nữ nghiến răng nghiến lợi: "Ngươi ruồng bỏ cùng phụ thân ta ước định!"

"Ước định? Từng có sao?"

Eojust mỉm cười tiến lên: "Hải tặc ước định? Ha ha. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 879: Vương Giả

"Đem cái khác Nhân Ngư đều giết, cái kia công chúa lưu lại!"

Cười lạnh sau khi, Eojust trực tiếp hạ lệnh: "Biển rộng ban ân, nhất định phải thuộc về Tinh linh!"

Hắn ở mấy hải tặc Tổng đốc ở trong, vừa không tính là lợi hại nhất, cũng không tính thế lực hùng hậu nhất, duy nhất có thể lấy dựa dẫm, nhưng là trên người một cái truyền kỳ vật phẩm Đào thoát chi chủy!

Có thể khóa chặt một lần truyền tống, khi hắn đối mặt sinh mệnh nguy cơ lúc tự động kích phát, đem hắn truyền tống đến an toàn địa điểm.

Đáng tiếc, đang sử dụng qua một lần sau khi, cái này truyền kỳ vật phẩm liền trực tiếp tổn hại.

Ngay cả như vậy, Eojust cũng không có một chút nào hối hận, cùng mạng nhỏ so ra, một cái truyền kỳ vật phẩm căn bản không tính là gì.

Huống chi, rất nhiều hải tặc Tổng đốc tử vong, đại biểu chính là cực lớn cơ hội.

Lúc này, trống trơn triển lộ ra truyền kỳ thuyền hải tặc, thì có đầy đủ bốn chiếc!

Nếu như có thể thu được những thứ này, trở thành Hải Tặc vương chỉ là trở bàn tay trong lúc đó, thậm chí, còn có thể thu được càng nhiều, thành lập một cái hải dương đế quốc!

"Cái kia thì cùng chết đi!"

Nhìn thấy Eojust tầng tầng áp sát, Nhân ngư công chúa mặt hiện nổi lên ra một tia kiên quyết vẻ: "Đại biển gầm!"

Ùng ục! Ùng ục!

Giống như trước cảnh tượng tái hiện, ngàn vạn tấn nước biển không ngừng tích lũy, phảng phất sắp đổ nát tuyết phong, chuẩn bị đem âm ảnh phía dưới Hải Thần hào cùng Trục Phong Chi Diệp hào cùng nhau đánh vào địa ngục.

"Ha ha. . . Ngươi sẽ không thành công , bởi vì ta còn có. . . Vương Tọa hào!"

Eojust cười to, đột nhiên rút ra thủy thủ đao, giơ lên thật cao: "Ta, Chúng tinh chi tử, Tinh linh anh hùng, hải tặc Tổng đốc Eojust, đưa danh sách đề cử bản thân, Eojust, trở thành cái này một đời Hải Tặc vương! Vương Tọa hào, ngươi là thuộc về ta tọa hạm! Tất cả hải quái, không muốn lại cùng u linh dây dưa, bắt lại cho ta cái này chiếc Hải Thần hào!"

Ào ào ào!

Một con thuyền to nhỏ cá mập hổ bơi qua, không hề liếc mắt nhìn Eojust một chút, đuôi vỗ một cái, bắn lên lượng lớn nước biển, đem Eojust lâm thành ướt sũng, cũng làm hắn lúc này tư thế thật giống một cái ngu ngốc.

"Không thể. . . Vương Tọa hào không thể vi phạm ban đầu thệ ước! Tại sao. . ."

Cái này Tinh linh nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời có chút dại ra: "Ta là hiếm hoi còn sót lại hải tặc Tổng đốc, duy nhất bỏ phiếu người! Tại sao ta khởi xướng quyết nghị sẽ thất bại?"

Ùng ục! Ùng ục!

Trong nháy mắt tiếp theo, lượng lớn bong bóng hiện lên.

Ở Hải Thần hào cùng Trục Phong Chi Diệp hào phía dưới, ngoài khơi nhô lên cao vút, bỗng nhiên nổ tung, hiện ra Thái Dương hào thân hình.

Nó nổi lên va chạm góc độ tuyển đến xảo quyệt cực kỳ, nương theo một loạt lửa pháo oanh minh, lượng lớn dây leo bị nổ đoạn, hai chiếc thuyền đột nhiên tách ra.

"Ngớ ngẩn. . . Ai nói bị đánh chìm đến đáy biển liền cần phải chết!"

Edward chửi bới một tiếng, xông hướng Eojust.

Rất hiển nhiên, có hắn cái này hải tặc Tổng đốc tồn tại, là vừa nãy Eojust thất bại trọng yếu nguyên nhân.

"Nhân Ngư vương nữ?"

Phương Nguyên nhưng là không chút nghĩ ngợi, nhào tới Hải Thần hào bên trên, xông thẳng vị kia Nhân Ngư tiểu thư.

Trải qua hôm nay luân phiên đại chiến, Thái Dương hào năng lượng dự trữ đã tới đáy vực, cần phải trải qua lần thứ hai sung năng có khả năng sử dụng.

Nếu như lại bị vọt tới đáy biển một lần, nhưng là không nhất định có thể tiếp tục chống đỡ.

Vì lẽ đó, hắn ý nghĩ cùng Eojust như thế, đều là vọt thẳng đến Hải Thần hào trên, lấy sách vẹn toàn.

"Edward, ngươi dĩ nhiên không chết?"

Eojust thẹn quá thành giận, trong tay Tinh linh trường kiếm trực tiếp đâm tới.

"Rất xin lỗi, nhưng chỉ cần ta sinh tồn một ngày, ngươi liền đừng nghĩ trở thành là vương giả!"

Edward cười lớn một tiếng, trầm ổn múa thủy thủ đao ứng phó.

Hắn cùng Eojust đều là hải tặc Tổng đốc, trang bị cùng cá nhân võ kỹ, siêu phàm năng lực đều là kẻ tám lạng người nửa cân, nhất thời đánh ngang tay.

Lúc này, Thái Dương hào trên nguyên bản thuyền viên, Đồ Tể Bill, cùng với Edward thủ hạ, cũng là gào thét vọt tới.

"Cô nàng, loại này tế tự phương pháp, cuối cùng chỉ có thể muốn tính mạng của ngươi, còn có linh hồn. . ."

Phương Nguyên bình tĩnh mà nhìn Nhân Ngư vương nữ: "Buông tha đi. . . Ngươi hôm nay đã triệu hoán quá nhiều lần biển rộng uy năng, lại tiếp tục như thế, chôn thây biển rộng chính là ngươi kết quả duy nhất!"

"Không thể! Nhân Ngư con gái, vĩnh không khuất phục!"

Nhân ngư công chúa cắn răng một cái: "Các ngươi lại không lùi xuống, ta liền muốn Hải Thần hào vĩnh viễn chìm ở đáy biển!"

"Tùy theo ngươi tốt!"

Phương Nguyên nhún vai một cái, hai tay cắm vào túi quần: "Cùng lắm thì ta lại vớt đi ra. . . Mà như thế làm sau khi, kết cục của ngươi, ngươi tự mình biết!"

". . ."

Nhân ngư công chúa một choáng váng liên hồi, xem trong tay một chuỗi vỏ sò dây chuyền, mạnh mẽ cắn răng: "Hải táng!"

Ầm ầm!

Hải Thần hào buồm bên trên, cực lớn Thần Chi bóng mờ rít gào vài tiếng, lại chung quy vẫn là không cam lòng tiêu tan.

Nguyên bản biển tường hơi động, lại đột nhiên sụp đổ.

Ầm!

Tiểu cô nương này đồng dạng ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

"Ta không phải nói với ngươi sao. . . Lấy năng lực của ngươi, thôi thúc cái này chiếc Hải Thần hào, thực sự quá mức miễn cưỡng. . ."

Phương Nguyên bóng người xẹt qua rất nhiều Nhân Ngư hải tặc, đi tới Nhân ngư công chúa bên người, nhẹ nhàng xảo xảo mà đưa nàng chặn ngang ôm lấy, tiện thể lấy đi này chuỗi con sò dây chuyền.

"Chết tiệt. . . Thả xuống nàng!"

Eojust nhìn thấy tình cảnh này, nguyên bản tao nhã phong độ không còn sót lại chút gì, con ngươi huyết hồng, mấy cái kiếm hoa bức lui Edward, hướng về Phương Nguyên bay nhào mà tới.

"Hải dương!"

Phương Nguyên cầm con sò dây chuyền, đột nhiên rung lên.

Ầm ầm ầm!

Chu vi bọt nước bốc lên, vô số nước biển bao phủ , hóa thành một cái bàn tay lớn màu xanh lam, đem Eojust siết trong tay.

"Không thể. . . Đây là biển rộng uy năng!"

"Hải dương chi tử, không phải Kinsman huyết mạch sao?"

Cái khác Nhân Ngư hải tặc nhìn thấy Phương Nguyên điều động nước biển tình cảnh này, lại là giống như tín ngưỡng chịu đến đả kích giống như, lảo đà lảo đảo, mấy cái chống Nhân Ngư đầu, thoạt nhìn hàm hậu một điểm, đã trực tiếp

quỳ rạp dưới đất.

"Eojust. . ."

Edward chạy tới, nhìn thấy tình cảnh này, với hắn mấy cái tâm phúc thủ hạ đều là không nói gì.

Rất hiển nhiên, cái này Quỷ Thuật sư Roche, đã nắm giữ thứ ba chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc.

Loại này thế lực, ở bên trong đại dương, hầu như có thể lấy hoành hành, ngoại trừ Inceman một nhà ở ngoài, lại không có cái khác địch thủ.

Ùng ục! Ùng ục!

Ở Phương Nguyên thao túng phía dưới, nước biển hình thành một cái quả cầu lớn, đem Eojust ngâm ở hạch tâm.

Không có cái khác gắng sức điểm, cũng không thể thở nổi, chỉ là chốc lát sau, cái này Tinh linh trên mặt liền hiện ra vẻ thống khổ.

"Ta cho ngươi một cái cơ hội!"

Thấy vậy, Phương Nguyên vung vung tay , khiến cho hắn một cái đầu trồi lên quả bóng nước, tham lam hô hấp.

"Cùng Edward cùng nhau, tôn kính ta thành Hải Tặc vương, ta tạm tha qua ngươi lần này."

Phương Nguyên tốt không chừa chỗ trống nói.

Trên thực tế, hắn kế hoạch lần này nhìn như giải quyết nhanh chóng, nhưng đối với hải tặc tinh nhuệ cũng là một lần cực lớn tổn hại.

Thậm chí, hắn hoài nghi sau lần này, hải tặc sẽ trực tiếp chia năm xẻ bảy, liền

hợp lệ truyền kỳ hải tặc thuyền trưởng đều không nhất định có thể tìm tới.

Bởi vậy, lưu lại cái này hải tặc Tổng đốc tính mạng, vẫn rất có cần thiết.

"Ta. . . Ta thần phục ngài, vĩ đại Hải Tặc vương Roche!"

Eojust nhìn thấy Phương Nguyên trong mắt không hề che giấu chút nào ý lạnh, lập tức nói.

Trên thực tế, không thần phục không được, hắn là người thông minh, tự nhiên có thể thấy, cho dù hắn liều chết không theo, Phương Nguyên cũng có thể lấy giết hắn, để Edward đưa danh sách đề cử, như thế sẽ nhận được thông qua.

Phương Nguyên lặng im chốc lát, con mắt liền nhìn chằm chằm Edward.

"Ta. . . Biển Hoàng Kim con Edward , tương tự đưa danh sách đề cử, Quỷ Thuật sư Roche, vì chúng ta hải tặc vương giả! ! !"

Edward khẽ cắn răng, tiến lên quỳ, dâng lên chính mình thủy thủ đao.

Ong ong!

Trong phút chốc, hình như có cái gì thành hình, vừa tựa hồ cái gì đều không có.

Phương Nguyên nhẹ nhàng xảo xảo tiếp nhận hiến đao, tùy ý vung lên.

Ùng ục! Ùng ục!

Mặt nước tách ra, một con lại một con hải quái hiện lên, vừa có thuyền to nhỏ cá mập hổ, cũng có con bạch tuộc, cá kình, rùa biển, cùng với không nói ra được tên quái vật.

Những thứ này, đều là Vương Tọa hào bao năm qua ở trong thu phục cường đại hải quái, mạnh nhất mấy con hoàn toàn có thể so sánh với Bán Thần.

Lúc này, lại là dồn dập cúi thấp đầu, tựa như ở hướng về tân nhậm Hải Tặc vương tuyên thệ cống hiến cho.

"Bằng vào ta Hải Tặc vương Roche danh nghĩa! Hải Tặc vương thành nhất định phải thần phục với ta! Tứ hải Tổng đốc cũng giống như thế!"

Phương Nguyên leo lên Thái Dương hào, tiếng nói truyền khắp toàn bộ chiến trường.

Hầu như là trong nháy mắt, trước còn ở liều mạng chém giết U Linh hào cùng Vương Tọa hào liền phân cách ra, áp sát ở Thái Dương hào bên người.

Đảo Quy vương giả cũng chậm chậm bình phục lại, thu về tứ chi rút đầu, lại đã biến thành đảo lớn dáng dấp.

"Edward! Đồ Tể, Bill, Casenia, Rolisa. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, không chút do dự mà ra lệnh: "Các ngươi dẫn dắt đám thủy thủ, đi đem tất cả hải tặc thu phục, đặc biệt mấy hải tặc Tổng đốc mang đến nhân mã! Eojust, nếu không muốn chết, liền phối hợp hợp nhất!"

Có bốn chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc áp trận, những hải tặc kia, lúc này liền muốn chạy đều chạy không được.

"Còn có. . . Thu nạp xong thuyền sau khi, Hải Tặc vương thành lập tức dời đi!"

Phương Nguyên ra lệnh: "Hải tặc phát sinh biến cố như vậy, những kia Inceman hoàng gia hải quân nhất định sẽ nhận được tin tức, thậm chí truy kích lại đây!"

Cũng may Hải Tặc vương thành vốn là có thể lấy di động, thật không có cái gì không thể không thủ lời giải thích, trực tiếp chạy trốn chính là.

Lúc này, sai phái ra thủ hạ sau khi, Phương Nguyên cầm lấy lan can, thật lâu

trầm mặc.

Những kia thủ hạ đều cho rằng đây là Đầu nhi ở cảm nhận trở thành Hải Tặc vương sau khi tâm tình, nhưng lại không biết lúc này toàn bộ thế giới, đều phát sinh đáng sợ biến hóa.

Phương Nguyên mộng du mà đến, phần lớn thực lực bị trực tiếp cách ly phong ấn, chỉ có thể thông qua một ít trò đùa trẻ con đến khuấy gió nổi mưa.

Trước Donald, cùng với Ma pháp sư Orlando, đều là tiện tay bày cờ, muốn khuấy động thế giới phong vân.

Sau đó càng là tự mình tham gia, đoạt được thuyền hải tặc , khiến cho bản thể giải phong vượt qua bước thứ nhất.

Đến lúc này, trở thành Hải Tặc vương, tàn nhẫn mà khuấy động thế giới tuyến.

Ở toàn bộ thế giới rung chuyển ở trong, Phương Nguyên cũng cuối cùng tại bản thể phá phong, đồng thời đi ra bước cuối cùng!

"Ma thần!"

"Ma thần!"

"Mộng sư chi đạo, rốt cục hoàn toàn ngưng tụ, hư huyễn chính là chân thực, chân thực chính là hư huyễn!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, trên người tựa hồ phát sinh rất nhiều, lại phảng phất cái gì đều không có phát sinh.

Nhưng hắn biết được, từ thời khắc này bắt đầu, chính mình chân chân chính chính không giống.

Ma Thần cấp bậc, lại nắm giữ hai cái đại đạo, cho dù tại Tâm Ma giới bên

trong, cũng có thể có một vị trí, không sợ hãi hắc thủ báo thù!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 880: Đến Tiếp Sau

Lúc này Phương Nguyên, tuy rằng quần áo vẫn là trước cái kia, nhưng bản thân đã tuyệt nhiên không giống.

Lại cũng không phải phân thần, mà là chân chính Bản tôn.

Có thể nói, ở không hề có một tiếng động chỗ, liền đột nhiên nổi lên sấm sét, trong bóng tối bày cờ.

Bản tôn phá phong, lại lên cấp Ma thần sau khi, tất cả đều tuyệt nhiên không giống.

Tỷ như trên tay cái này thuyền con sò dây chuyền, chỉ đại biểu Hải Thần hào bộ phận quyền hạn.

Nhưng lúc này, Phương Nguyên ý nghĩ hơi động, liền trực tiếp tiếp quản Hải Thần hào cuối cùng quyền hạn, cho dù Kinsman phục sinh tìm đến, cũng không có tác dụng gì.

Ngoài ra, còn có Vương Tọa hào.

Tuy rằng căn cứ ban đầu khế ước, lúc này nghe theo hắn hiệu lệnh, nhưng cái này chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc quyền hạn tối cao cũng không phải Phương Nguyên, một khi quyết ra một đời mới Hải Tặc vương, lập tức sẽ dời đi.

Nhưng Bản tôn đến sau khi, đương nhiên sẽ không cho phép loại này sự tình phát sinh, mà là đang lặng lẽ ăn mòn Vương Tọa hào căn cơ, luôn có một ngày, sẽ đem cái này chiếc Hải Tặc vương tượng trưng hoàn toàn luyện hóa.

Ở Hải Tặc vương thành ở trong, cũng là tất cả thuận lợi.

Bởi vì chết rồi rất nhiều hải tặc Tổng đốc, hải tặc năm Đại lão cũng là tất cả tiêu diệt, lại có Edward cùng Eojust ra tay, chỉnh biên công tác tiến hành cực kỳ thuận lợi, dời đi quá trình cũng là đều đâu vào đấy.

Tuy rằng muốn từ bỏ trạm trung chuyển địa vị cùng mỡ, hơi hơi đáng tiếc, nhưng cùng sinh mệnh so ra, tự nhiên vẫn là người sau càng trọng yếu hơn.

Đồng thời, lại không phải không trở lại.

"Hải Tặc vương các hạ!"

Đến lúc buổi tối, hết thảy đều đã tiến vào chính quy.

Hai cái hải tặc Tổng đốc đi vào: "Thuộc về Balmain thuyền cùng thủy thủ, còn có tàn dư băng hải tặc Người Cá thế lực, đã hướng về chúng ta thần phục. .. Bất quá Nhân Ngư bên kia, còn có một chút ồn ào, hy vọng có thể thả lại bọn hắn công chúa!"

"Cái này đương nhiên không thể , bất quá ngươi có thể lấy nói cho bọn hắn, để bọn hắn an tâm chờ đợi, ta sẽ sắc phong Nhân ngư công chúa làm vì một đời mới biển San Hô hải tặc Tổng đốc!"

Biển San Hô là Nhân Ngư băng hải tặc thế lực, thâm căn cố đế, Phương Nguyên dù là nghĩ nhúng tay, trong thời gian ngắn cũng không có biện pháp, nâng đỡ một cái giúp đỡ chính mình hải tặc Tổng đốc, là lựa chọn tốt nhất.

"Ngoài ra, tựa hồ còn có một cái nho nhỏ vui mừng đây, đem người dẫn tới!"

Phương Nguyên vỗ tay một cái, Đồ Tể cùng Bill liền dương dương tự đắc áp một cái ăn mặc phương đông trang phục hải tặc đi vào.

"Phương đông hải tặc Tổng đốc, Ngũ Nhạc chủ thuyền, Unca các hạ!"

Edward cùng Eojust nhìn kỹ cái này lão hải tặc, trong con ngươi đều có một ít ý lạnh.

Trước hội nghị tràng biến cố, Eojust là may mắn thông qua truyền kỳ vật phẩm chạy trốn, mà lão già này càng thêm gian xảo, từ đầu tới đuôi đều chỉ là dùng một cái thế thân.

Lúc này, liền có thể thấy được Phương Nguyên lưu lại Eojust một mạng dự kiến trước đến rồi.

Nếu như giết, ở còn có hai cái bỏ phiếu người tình huống xuống, cho dù Edward toàn lực chống đỡ, hắn cũng không cách nào dựa theo cổ lão khế ước, được đề cử trở thành Hải Tặc vương.

Cái này Lão ô quy nguyên bản còn trốn ở một bên nghĩ kiếm lợi, nhưng nhìn thấy bốn chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc đều thần phục, nhất thời biết được không thể cứu vãn, nghĩ muốn chạy trốn.

Bất quá ở rất nhiều hải quái vây xem phía dưới, chỉ có thể ngoan ngoãn đầu hàng.

Hắn vô cùng sợ chết, hướng về Phương Nguyên thần phục, cũng chính là chuyện đương nhiên chuyện.

Mà Phương Nguyên biết được tin tức này sau khi, vẫn là hết sức mừng rỡ.

Dù sao, một hải tặc vương, thủ hạ cũng nhất định phải có đầy đủ nhân thủ, cùng một mình gánh vác một phương đại tướng.

Nếu như thật sự đem hải tặc Tổng đốc đều sát quang, dưới trướng năm bè bảy mảng, cũng không tốt chỉ huy.

Lúc này Tổng đốc còn để lại ba cái, trái lại có thể lấy càng thêm Tập quyền.

"Hống hống!"

Phương Nguyên lên Vương Tọa hào, nắm lấy bánh lái.

Không đến bao lâu, Hải Tặc vương thành lần thứ hai kinh động, Đảo Quy vương giả dò ra năm chi, chậm rãi chèo nước, dần dần đã rời xa vùng biển này.

. . .

Ngày thứ hai, sáng sớm.

Chính là khí trời sáng sủa lúc, có thể lấy rõ ràng nhìn thấy mười mấy bồng khói đen, chậm rãi từ phương xa phiêu qua.

Hơi nước tiếng sáo trúc liên tục, ngay sau đó là mười mấy cái cực lớn ống khói, hướng bầu trời phun ra liệt diễm, giống như liên thông địa ngục.

"Trưởng quan , dựa theo hàng hải đồ biểu hiện, nơi này hẳn là Hải Tặc vương thành vị trí!"

Lớn nhất kỳ hạm Vô Úy hào bên trên, mấy cái người quan sát liếc mắt nhìn nhau, vẫn là đẩy một cái kẻ xui xẻo lại đây, hướng về làm thành một vòng thượng tướng Ferry, trung tướng Norton các tướng lãnh báo cáo.

"Hả?"

Norton liếc mắt chu vi, đâu đâu cũng có mênh mông vô bờ nước biển, không khỏi nhíu mày.

"Xem ra tình báo không có sai, hải tặc nổi lửa, Hải Tặc vương thành cũng dời đi. . ."

Thượng tướng Ferry thấy vậy, không khỏi thở dài.

Bọn hải tặc đấu chết sống tự nhiên là bọn họ tình nguyện nhất nhìn thấy tình huống, nhưng nếu như quyết ra một hải tặc vương, liền không phải cái gì đáng giá chúc mừng chuyện.

"Nhưng lớn như vậy một hải tặc Vương thành. . ." Trung tướng Norton vẫn còn có chút khó mà tin nổi: "Trừ phi. . . Thật sự có nghe đồn rằng Đảo Quy!"

Vừa bắt đầu nghe được cái kia tình báo lúc, hắn còn coi là trò cười.

Hiện tại sự thực chứng minh, bản thân của hắn mới càng thêm tương tự chuyện cười một điểm.

"Hải quái loại thể hình , liền ngay cả bản quốc ở trong đứng đầu nhất học giả cũng không cách nào dự đoán, lại nói. . . Kẻ địch còn có Vương Tọa hào!"

Thượng tướng Ferry mím mím môi, sai người đưa lên một bộ chân dung: "Bắt đầu từ hôm nay, vị này Hải Tặc vương liền là chúng ta kẻ địch!"

"Roche?"

Norton nhìn thấy tình cảnh này, càng thêm kinh ngạc: "Không phải cái khác hải tặc Tổng đốc sao. . ."

"Cái này Quỷ Thuật sư cũng không đơn giản, không chỉ có thu phục U Linh hào, càng là đã từng đã tham gia tiêu diệt Râu Mép Đen chiến dịch, từ chúng ta trên tay đem người cứu đi!" Thượng tướng Ferry thở dài một tiếng: "Nguyên bản chúng ta toàn lực chạy tới, chính là nghĩ thừa dịp thời cơ này, đem hải tặc tiêu diệt, nhưng đối phương cũng là vô cùng thông minh, không có cho chúng ta cơ hội!"

"Bất kể nói thế nào, có thể nhổ Hải Tặc vương thành, đem Inceman thế lực từ Solomon eo biển lan tràn tới đây, cũng là công huân!" Trung tướng Norton lão luyện thành thục nói: "Chỉ cần ở phụ cận xây dựng một cái bến tàu, là có thể đứt đoạn mất hải tặc cái này điều lớn nhất tài nguyên, lại có thể cho vương quốc nắm thủ lợi ích. . ."

"Cái này điều mưu kế, ngươi cho rằng ta chưa hề nghĩ tới. . ."

Ferry nghe đến đó, lại là cười khổ: "Chung quanh đây hải vực vô cùng không

yên ổn, là xưng tên hải quái đa dạng, đồng thời, thích hợp làm cái này cảng lớn hòn đảo, cũng hầu như không có, nếu không thì, ngươi cho rằng những hải tặc kia tại sao phải đem Hải Tặc vương thành để ở chỗ này? Hải Tặc vương thành an toàn, chỉ là bởi vì bình thường có cự quy vương giả, chấn nhiếp cái khác bình thường hải quái, gặp phải chân chính lợi hại đại hải quái, Vương Tọa hào liền sẽ xuất động đem khế ước. . ."

"Nói cách khác. . . Trừ phi chúng ta thu được Vương Tọa hào, nếu không thì , căn bản không có khả năng ở đây thành lập trạm trung chuyển?"

Trung tướng Norton lập tức hiểu rõ ra.

"Đúng đấy. . . Cùng hải tặc chiến tranh, chắc chắn kéo dài một lúc lâu, nhưng ta tin tưởng, người thắng cuối cùng, nhất định là của chúng ta Inceman vương quốc!"

Thượng tướng Ferry nhìn sương mù dày, sắc mặt nghiêm nghị.

. . .

Solomon eo biển, không xa hải vực nơi.

Một tràng hải tặc hành vi, đang tiến hành.

Ào ào ào!

Rất nhiều cực lớn mà mang theo giác hút xúc tu, đột nhiên từ đáy biển duỗi ra, phảng phất Thâm Hải Diêm Vương bàn tay, nắm lấy nào đó chiếc treo lơ lửng Cisel cờ xí tàu buôn.

"Hải quái!"

"Bạch tuộc lớn! Chuẩn bị chiến đấu!"

"Đó là. . . Thâm Hải Diêm Vương! ! !"

. . .

Nguyên bản trên thương thuyền thủy thủ còn có chút đấu chí, nhưng đợi đến nhìn thấy một chiếc thuyền bỗng nhiên từ dưới đáy biển lặn ra, hiện ra băng hải tặc Chương Ngư cờ xí, lập tức kêu thảm thiết, mất đi hiếm hoi còn sót lại tự tin.

"Tiến công!"

Orlando đứng đứng ở mũi thuyền, khàn cả giọng gầm thét lên.

Lúc này, hắn tọa hạm, đã biến thành Mỹ Nhân Ngư hào.

"Giết!"

Bởi ở rất gần, lượng lớn hải tặc trực tiếp từ Mỹ Nhân Ngư hào trên nhảy sang, giết tới trên thương thuyền, tùy ý tàn sát.

Không đến bao lâu, bọn họ liền cướp giật đến cả hòm cả hòm kim ngân tài bảo, vận tải về Mỹ Nhân Ngư hào trên.

Cho tới nguyên bản tàu buôn, lại là ở bạch tuộc lớn kéo kéo bên trong, bị chìm vào đáy biển.

"Quả nhiên, Mỹ Nhân Ngư hào lại phối hợp con bạch tuộc hải quái, cướp đoạt lên thực sự là thuận buồm xuôi gió!"

Orlando thấy tình cảnh này, trên mặt lại không có bao nhiêu sắc mặt vui mừng.

Làm Tư Lược thuyền trưởng, dù cho có Inceman hậu đài, cũng không thể thích làm gì thì làm.

Đây là một mặt, mà còn có một mặt, nhưng là cái kia Quỷ Thuật sư Roche truyền thuyết.

Cho dù hắn lúc này đã trở thành danh chấn ác mộng, biển Hoàng Kim cướp biển, nhưng cùng vị kia Hải Tặc vương so sánh, lại như cũ chẳng là cái thá gì.

Thậm chí, một ít lúc ẩn lúc hiện truyền thuyết, càng thêm làm hắn khiếp đảm.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi lấy ra cái viên này làm hắn thu được hệ thống Hải Tặc huy ký.

Ở trước mắt hắn, một loạt dữ liệu hiện lên đi ra:

"Họ tên: Orlando

Đẳng cấp: Bình dân cấp năm • Ma pháp sư cấp năm

Lực lượng: 3

Tốc độ: 3

Thể chất: 2. 5

Tinh thần: 7

Thân phận: Tư Lược thuyền trưởng (lệ thuộc Inceman vương quốc)

Xưng hào: Thâm Hải Diêm Vương

Sở trường: Trên biển đi (tinh thông), súng kíp thao túng (tinh thông), đao thuật (đại sư), chiến đấu thi pháp (tinh thông), ma pháp (tinh thông)

EXP: 200(tấn thăng lên một cấp cần thiết kinh nghiệm: 8000) "

. . .

Đây là hắn quật khởi bắt đầu, nếu như không phải nắm giữ hệ thống Hải Tặc, chỉ sợ hắn Orlando như trước là băng hải tặc Chương Ngư lên một cái thuyền phó thứ ba.

Nhưng gần nhất, có quan hệ vị này 'Mộng Binh chi chủ' bí mật, lại là càng ngày càng nhiều nổi lên mặt nước.

Inceman bên kia liền không nói, ở thanh danh xa gần lớn nhà kinh tế học Donald cổ xuý phía dưới, vị này Mộng Binh chi chủ đã có không ít tín đồ.

Mà Donald càng là từ bỏ chính mình học thuật nghiên cứu, trong ngày thường hành vi càng như một cái Giáo hoàng.

Bất quá bàn về đến, Inceman rất nhiều Đại học giả, đều có lão niên mê muội Thần học truyền thống, thoạt nhìn cũng không làm sao đột ngột.

Chân chính khiến Orlando khiếp đảm, vẫn là vị kia Quỷ Thuật sư, Roche!

Căn cứ bí mật của hắn tìm hiểu, thủ đoạn của đối phương tầng tầng lớp lớp, đồng thời, từng ở chiến đấu trước, hướng về một cái nào đó Thần Chi cầu phúc.

Tuy rằng hắn người cũng không phải hạt nhân thuyền viên, cũng thấy không rõ lắm, nhưng loáng thoáng, lại là có thể lấy nhận định, cái kia Roche đã từng lấy ra huy ký, cùng Mộng Binh chi chủ giáo huy rất tương tự.

Orlando nghe được tin tức này sau khi, lại là vẫn trong lòng bất an.

Vị này Tà thần, ngày xưa kẻ chi phối, lúc này bỗng nhiên nhúng tay hải dương, đến cùng muốn cái gì đây?

Đồng thời, đối phương tựa hồ càng thêm yêu thích tên hải tặc kia vương, chẳng lẽ, là chuẩn bị vứt bỏ hắn sao?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 881: Thức Tỉnh

Ngay khi Orlando cái này Thâm Hải Diêm Vương cũng ở lo lắng tương lai thời khắc.

Lôi Đình hải vực.

Không ngừng nghỉ lôi đình, tạo thành vùng biển này nhất là đặc biệt phong cảnh.

Lúc này, từng đạo từng đạo sấm sét càng thêm nhiều lần, trên bầu trời, rất nhiều màu tím điện xà múa tung, cuối cùng hội tụ, hình thành rồi một cái khô héo vàng gầy cánh tay.

Đây cũng không phải là bóng mờ, mà là chân chân chính chính cánh tay, chỉ là phía trên nếp nhăn tung hoành, nước hoàn toàn không có, quả thực phảng phất thuộc về một cái nào đó sắp chết người.

"Ta. . . Cuồng lôi chi thần!"

"Aida • Hunai • Nachester • Borgus. . ."

"Ngày xưa lôi đình chi kẻ chi phối. . . Hôm nay, đem một lần nữa hàng lâm hậu thế. . ."

Cánh tay sau khi, là một cái khô quắt thân thể, chỉ có một bộ khung xương, da bọc xương, khuôn mặt lại là có vẻ cổ điển mà uy nghiêm, cùng ngày đó làm khó dễ U Linh thuyền dáng dấp giống nhau như đúc.

Một cái tối nghĩa mà thanh âm trầm thấp, ngay khi trong vùng biển qua lại

vang vọng.

Đối với Tà thần cùng ngày xưa tồn tại những kia không thể nhận dạng đồ vật mà nói, bọn hắn tên thật, chính là tế tự con đường.

Thậm chí, xem là chú văn giống như niệm tụng mà ra, đều có các loại kỳ diệu hiệu quả.

Răng rắc! Răng rắc!

Ở cái này cổ thây khô nói xong cái này vài câu sau khi, một đạo đạo lôi đình rơi xuống, trực tiếp nện ở trên người hắn.

Tắm rửa sấm sét hào quang sau khi, thây khô nguyên bản xẹp xuống thân thể, nhất thời đẫy đà một điểm, phảng phất sung một điểm khí con rối hình người.

"A. . . Lôi đình a, ngươi như trước là bị ta chi phối lực lượng. . ."

"Thế giới cho dù cách ly ta, cũng không thể đoạt đi ta tất cả quyền bính. . ."

"Điện cùng quang, cùng với cái kia hủy diệt lôi đình, đều là ta lực lượng cội nguồn. . ."

Cuồng lôi chi thần Aida lẩm bẩm, nương theo hắn rút lấy, toàn bộ Lôi Đình hải vực phạm vi đang không ngừng thu nhỏ lại.

Lượng lớn mây đen bị cô đọng, nuốt chửng. . . Cái này ngày xưa Tà thần thân thể bên trong, thật giống có một cái động không đáy, cho dù là Lôi đình chi hải mây đen cùng sấm sét tất cả nuốt vào, cũng bất quá làm nó đại khái hồi phục một điểm, thoạt nhìn không giống bất cứ lúc nào muốn chết dáng vẻ.

"A. . . Đáng trách a. . . Nếu như ta thu được U Linh thuyền. . . Ta lập tức liền có thể khôi phục lúc trước đỉnh cao. . ."

"Cái kia cướp đi nó Tà thần. . . Trên người có Dị giới khí tức, ta sẽ không

ngửi sai."

"Đợi đến ta hoàn toàn khôi phục sau khi, Aida sẽ tìm được hắn, để hắn hành vi lúc trước trả giá thật lớn!"

Thân ảnh khổng lồ gầm thét lên, liền muốn biến mất ở trên bầu trời.

"Aida. . ."

Lúc này, một cái trầm thấp lẩm bẩm tiếng, đột nhiên từ bốn phía vang lên, chợt xa chợt gần, nghe liền làm cả người sởn tóc gáy.

"Aida. . . Aida. . ."

Biển mặt bằng trên, lượng lớn bong bóng hiện lên đi ra, bọt màu trắng xây, hình thành rồi một tấm vặn vẹo khuôn mặt.

"Là ngươi. . ."

Aida có vẻ hơi bừng tỉnh, lại có chút cảnh giác: "Các ngươi những thứ này biển sâu kẻ chi phối, hỗn loạn cùng vặn vẹo tập hợp, bóng tối trầm luân, linh hồn mê hoặc người. . . Lại cũng đi ra!"

"Ngươi theo ta đều cảm giác được. . ."

Bọt biển mặt người tiếng nói khàn khàn, mang theo khiến cả người sởn tóc gáy cảm giác bất an: "Thế giới này. . . Đã bị thay đổi! Có một cái tồn tại, trước tiên đột phá phong ấn. . . Chính là bởi hắn cử động, lại thêm vào chúng ta nhất quán nỗ lực, rốt cục làm chúng ta có thể lấy đột phá ràng buộc, đi tới thế giới chân chính. . ."

"Đúng đấy. . . Thế giới chân chính. . ."

Aida tham lam hít thở một hơi: "Ta cảnh cáo các ngươi. . . Không muốn làm ra bất kỳ cái gì quá mức phá hư ổn định chuyện, bằng không nếu như liên lụy

đến ta, ta nhất định sẽ không chú ý để cho các ngươi bị lôi đình làm sạch!"

"Được không dễ tự do, chúng ta đương nhiên sẽ quý trọng. . . Huống chi, rất nhiều đồng loại của ta, lúc này đều cần gấp tu dưỡng. . ."

Bọt biển mặt người không để ý chút nào chỉ cươi cười, chợt từng cái từng cái nổ tung: "Chúng ta đến đây liên lạc ngươi, chỉ có một mục đích. . . Đó chính là ở đối phó người ngoại lai lúc, chúng ta có thể lấy liên thủ!"

"Liên thủ!"

Chờ đến mặt người biến mất sau khi, Aida trên khuôn mặt liền hiện lên đi ra rõ ràng cười gằn: "Với các ngươi cái này quần Hắc ám chi tử liên minh, nằm mơ!"

Trên thực tế, lợi ích chỉ là một mặt.

Aida sợ nhất, vẫn là những thứ này biển sâu kẻ chi phối đám người lung ta lung tung cá tính.

Loại này đặc chất, thậm chí đã vượt qua lý trí, chính là bọn họ bản thân một phần , căn bản không cách nào loại bỏ.

Liền dường như trong địa ngục ác ma, không cách nào trục xuất chính mình hỗn loạn bản tính như thế!

"Liên thủ đối phó. . . Cái kia ngoại lai Tà thần sao?"

Lôi Đình cự nhân sừng sững ở phía trên đại dương, trầm mặc không nói.

Nguyên bản, thế giới này có hạn chế, phàm là vượt quá giới hạn tồn tại, đều sẽ bị cách ly ở thế giới chân thật ở ngoài, phân tầng giam giữ.

Nhưng người mở đường kia, hoặc là ngoại lai Tà thần cử động, lại là tương đương với ở vốn là nhà giam bên trong mở một con đường chạy trốn, lại bị cái

khác phạm nhân lợi dụng.

Trên thực tế, cái này tỉ dụ cũng không quá chuẩn xác.

Chính xác tới nói, chính là Phương Nguyên Bản tôn thoát đi, cho nguyên bản kiên cố trên lan can mở ra cái lỗ hổng, hình thành Domino quân bài hiệu ứng, cuối cùng khiến toàn bộ thế giới phòng ngự cơ chế tan vỡ, trốn ra được một nhóm lớn Tà thần.

"Ta hầu như có thể lấy khẳng định, cái thứ nhất chạy trốn, chính là lần trước thu được thuyền hải tặc gia hỏa!"

Aida đối với chuyện này tự tin vô cùng.

Ngoại lai Tà thần, tuy rằng chịu đến quan tâm càng to lớn hơn, nhưng cũng có tiện lợi, ít nhất, đối với với thế giới ý chí, sẽ không như vậy bó tay bó chân.

Như vậy một cái tồn tại, thêm vào U Linh thuyền trợ giúp, thì có từ cách ly bên trong chạy trốn khả năng.

"Bất quá, những thứ này biển sâu kẻ chi phối có một chút nói đúng, ta phải đi tìm tới hắn, thanh toán một cái chúng ta trong lúc đó món nợ. . . Đương nhiên, trước đó, trước hết hồi phục đỉnh cao trạng thái!"

Aida lẩm bẩm, thân ảnh biến mất ở trên mặt biển.

Bị phong ấn nhiều năm như vậy, đột nhiên giải phong sau khi, hắn cũng cần thời gian nhất định bù đắp cùng khôi phục.

"Người ngoại lai! Dù cho vận mệnh của ngươi một mảnh sương mù, nhưng thuộc về ngươi Tử triệu chi tinh, tuyệt đối đã chậm rãi bay lên!"

Nói ra một cái nguyền rủa sau khi, Aida bóng người nổ tung, ở một đoàn trong sấm sét biến mất không thấy. . .

. . .

Làm cái này Cuồng lôi chi thần nguyền rủa đối tượng, Phương Nguyên lúc này, chính cầm lấy mũi tàu lan can, nhìn phương xa một ngôi sao lấp loé.

"Tôn kính Hải Tặc vương các hạ!"

Sau lưng hắn, ba cái hải tặc Tổng đốc, cùng Bill Đồ Tể một đám tâm phúc đều là đứng lại.

"Hải Tặc vương thành đã một lần nữa yên ổn, nhưng không có mậu dịch tiền thu, chỉ dựa vào nguyên bản tồn kho, cũng chống đỡ không được rất lâu. . ."

"Dù sao thay đổi một cái tuyến hàng hải, muốn hay không thông báo cái khác tàu buôn?"

"Nhưng như thế làm, cùng thả tin tức cho hải quân khác nhau ở chỗ nào? Ngươi thằng ngu này, nghĩ nghênh đón hải quân vây quét sao?"

. . .

Thuộc hạ một nhiều, sự tình liền phiền.

Rất nhanh, một đám người liền để các loại vấn đề ầm ĩ lên.

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt, xem mấy người đang vì mình mưu tư lợi, lại có mấy hải tặc là một lòng vì đại cục mà dự định.

"Yên tĩnh!"

Yên lặng quan sát chỉ chốc lát sau, Phương Nguyên không phải không thừa nhận.

Tuyệt đối trung thành cái gì, trừ phi lợi dụng các loại pháp thuật cưỡng chế khế ước, khống chế tâm linh, bằng không chính là cái vọng tưởng.

"Tốt , ta nghĩ biết chúng ta hiện tại đến tột cùng có thể tụ tập bao nhiêu lực lượng."

Phương Nguyên tiện tay một chỉ: "Edward!"

"Tôn kính Hải Tặc vương các hạ!"

Edward hơi khẽ khom người: "Trải qua kiểm kê, chúng ta lúc này chủ lực có: Bốn chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc, mười hai chiếc siêu phàm thuyền. . ."

Chỉ là loại này, cũng đã phi thường dọa người

Lúc trước không có hơi nước thời đại biển rộng, là đủ để treo lên đánh bất kỳ một quốc gia lực lượng.

"Ngoài ra, còn có hơi nước tàu chiến bọc thép bảy chiếc, đến từ hải tặc Tổng đốc Balmain, cấp một Thiết giáp hạm hai mươi chiếc, cấp hai, cấp ba Thiết giáp hạm năm mươi chiếc, đây là tổng hợp mỗi cái hải tặc Tổng đốc còn sót lại thực lực kết quả. . . Còn lại thuyền nhỏ bất kể bên trong, mặt khác, còn có một cái phiền phức, đó chính là thủy thủ khan hiếm , bất quá ở phương diện này, tôn kính phương đông hải tặc Tổng đốc Grasp Ooze, đồng ý cho chúng ta giải quyết nan đề!"

"Đúng, tôn kính Hải Tặc vương các hạ, chúng ta phương đông cái gì đều khuyết, chính là không thiếu người! Trước mắt thủy thủ chỗ hổng, chỉ cần thông báo một cái ta người, lập tức là có thể bù đắp!"

Grasp Ooze tiến lên, hơi khẽ khom người, khiêm tốn nở nụ cười.

"Rất tốt, chiêu mộ mới hải tặc chuyện, liền giao cho ngươi. . ."

Phương Nguyên lập tức uỷ quyền, không có một chút nào lo lắng.

Trên thực tế, chỉ cần hắn nắm giữ bốn chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc, liền ít nhất nắm giữ cái này chi hải tặc đại quân một nửa thực lực , căn bản không sợ

cái nào làm ầm ĩ.

"Các hạ, còn có một việc, cần gấp ngươi đi giải quyết, chính là vị kia Nhân ngư công chúa tù binh, vì nàng, những người cá hải tặc kia đã cùng chúng ta đã giao thiệp nhiều lần, đồng thời, vị công chúa này bản thân thái độ cũng rất thành vấn đề!"

Lúc này, Bill tiến lên một bước, nhẹ nhàng nói.

"Này cái Nhân Ngư cô nàng, đợi lát nữa ta đi khuyên nhủ nàng!"

Phương Nguyên không để ý lắm vung vung tay: "Cho nàng chút thời gian, lại đem tình huống nói rõ với nàng, nàng tổng sẽ thần phục, trừ phi mình không muốn sống."

"Tốt, ý đồ xấu gia hỏa đám người, chuẩn bị làm một vố lớn đi!"

Phân phối xong nhiệm vụ sau khi, Phương Nguyên vỗ vỗ tay, kết thúc lần này triệu kiến.

Đang lúc này, một loại cảm giác khác thường, bỗng nhiên từ phương xa truyền đến.

Trong nháy mắt, Phương Nguyên phảng phất mở đi tới nào đó tầng màng mỏng , liên đới thế giới này đều trở nên rõ ràng rất nhiều.

Hắn nhìn tay phải của chính mình, khắp khuôn mặt là vẻ nghiêm túc: "Lôi Đình hải vực. . . Lôi Thần. . . Còn có cái cảm giác này. . ."

Ầm!

Lúc này, Nữ vu Caseniya hét lên một tiếng, trong tay quả cầu thủy tinh cũng rơi trên mặt đất, nát một chỗ.

Mấu chốt nhất chính là, kính nát ở trong, rõ ràng phản chiếu ra rất nhiều con

mắt màu đen, mang theo tà ác ánh sáng, tựa hồ tại tham lam dòm ngó tất cả những thứ này.

"Ta thấy tử vong. . . Còn có bóng tối!"

"Những kia Viễn Cổ Tà thần. . . Còn có đến từ ngày xưa thế giới kẻ chi phối. . . Đem sẽ trục một trở về, thu hồi bọn hắn chính mình đồ vật!"

"Toàn bộ thế giới, đem sẽ chìm đắm ở máu và lửa ở trong. . ."

Nữ vu con ngươi trắng bệch, lấy một loại thần côn giọng nói nói.

"Đầu nhi. . . Ta. . ."

Chỉ chốc lát sau, Caseniya lại khôi phục trước dáng dấp, trên mặt vẻ mặt rất phức tạp: "Ta vừa nãy nói cái gì?"

"Ngươi tiên đoán được một nguy cơ lớn, thời đại trước nguy hiểm, sắp xảy ra!"

Phương Nguyên dòng tay, nhìn kỹ phương xa sóng gió, lộ ra một nụ cười lạnh lùng: "Bất quá. . . Cũng không tính là gì."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 882: Quỷ Dị

Thế giới lịch năm 668, mới một đời Hải Tặc vương Roche xuất hiện, thống trị tứ hải hải tặc.

Mà cũng chính là từ một năm này bắt đầu, toàn bộ thế giới, đều rơi vào một loại quỷ bí âm ảnh bao phủ xuống.

Inceman.

Bầu trời trước sau âm u, tiết lộ làm người ngột ngạt hoảng sợ khí tức.

"Thực sự là. . . Làm người ta sợ hãi khí trời a. . ."

Donald xuống xe ngựa, nhìn ngó trời không, nửa ngày trầm ngâm không nói.

Tí tách tách.

Không đến bao lâu, từng tia tia liên miên mưa phùn liền phiêu rơi xuống, mang theo càng lúc càng kịch liệt khuynh hướng.

Donald mím mím môi, rốt cục có động tác, mở ra một cái cán dài màu đen cao su dù, chậm rãi tiến vào màn mưa ở trong.

Chuyển nhập một cái ngõ nhỏ, lại sau khi đi mấy bước, hắn liền đến một tòa thật to nhà gỗ trước mặt.

Toà này nhà gỗ bề ngoài hiện ra màu đen, lại có một mảnh màu đỏ nóc nhà, cùng chu vi đồng loại rõ ràng phân chia ra đến.

"Donald tiên sinh. . . Thực sự xin lỗi, nhưng ngoại trừ ngài ở ngoài, ta thực

sự không nghĩ tới những người khác có thể giải quyết cái vấn đề này. . ."

Ở gian nhà phía trước, một tên bã rượu mũi màu đỏ thắm tóc quăn trung niên đứng lại, hai tay bất an xoa nắn.

"Nếu đều là giáo hữu, chuyện của bọn họ chính là chuyện của ta, ta nhất định phải đến đây! Đến tột cùng phát sinh cái gì? Ruhus?"

Donald liếc người trung niên này một chút.

Từ lúc một năm trước, hắn liền đem Mộng Binh chi chủ giáo hội nòng cốt dựng lên.

Đầu tiên vừa vào cửa, tự nhiên là tín đồ, chợt chính là càng lên một tầng 'Gobbi', đảm nhiệm mục sư chức trách.

Ở mỗi cái khu vực Gobbi bên trên, còn có Sades, cái này thường thường là một cái thành thị phụ trách người, địa vị tương tự với hồng y giáo chủ.

Mà Donald bản thân, tự nhiên chính là Giáo hoàng.

"Toàn nhà này bên trong ở lại, là bản khu tín đồ Passy một nhà! Passy bản thân của hắn là một cái cổ sinh vật học người, chuyên tấn công sinh vật biển phương diện. . . Nhưng từ một tháng trước bắt đầu, hắn liền rất không đúng. . ."

Ruhus thì thào nói: "Từ khi một lần đi xa nghiên cứu trở về sau khi, hắn liền trở nên gầm gầm gừ gừ, vừa bắt đầu, thường thường đem chính mình giam ở phòng nghiên cứu trong, nửa ngày không ra. . . Sau đó, liền làm trầm trọng thêm, nhiều lần làm ra một ít khó mà tin nổi hành vi!"

"Tỷ như. . ."

Donald nắm chặt trên tay văn minh côn.

"Tỷ như. . . Cắt vỡ chính mình cổ tay, dùng máu ở bên trong phòng ngủ khắc

xuống một ít kỳ kỳ quái quái phù hiệu, biểu hiện ra vẻ thần kinh khuynh hướng, giàu có tính công kích. . . Vì thế, hắn thái thái cùng hai đứa bé, đã sớm trốn trở về ở nông thôn đi."

Lucius lẩm bẩm nói: "Chúng ta đương nhiên cũng đi tìm tuần cảnh, nhưng một cách không ngờ chính là, lý trí của hắn lại vẫn ở, có thể thuận lợi hoàn thành hỏi. . . Đồng thời, vị kia cảnh sát cũng nói với ta, cho dù Passy có vấn đề gì, cũng phải là đến xem khoa tâm thần bác sĩ, mà không phải đi phiền phức hắn. . ."

Một người bị bệnh thần kinh, cả ngày đem chính mình giam ở nhà điên cuồng, cũng xác thực quấy rầy không tới những người khác, không có xử trí lý do.

Huống chi, người này còn có thể biểu hiện ra nhất định thanh tỉnh đây?

"Nói cách khác. . . Lý trí của hắn còn tồn tại, nhưng cũng làm ra động tác này đến. . ." Donald gật gù: "Ta đại khái hiểu các ngươi tại sao tìm tới ta. . ."

"Thực sự là không có biện pháp, chúng ta cũng cho hắn đi tìm một cái bác sĩ, nhưng thăm một lần sau khi, vị thầy thuốc kia liền tao ngộ thật bất hạnh chuyện, bởi vậy càng thêm chứng thực lời đồn, chúng ta đáng thương Passy tiên sinh, dính dáng tới một số. . . Thứ không sạch sẽ."

Ruhus nhanh chóng kể rõ: "Bởi vậy, chúng ta quyết định cho hắn tìm mấy cái Thần phụ cầu phúc. . . Rất hiển nhiên , làm cái này Mộng Binh chi chủ tín đồ, chúng ta sẽ không cầu viện cái khác thần linh, nhưng rất đáng tiếc, bình thường mục sư , căn bản đối với cái này thúc thủ vô sách, đồng thời bọn họ sau khi trở về, cũng đều tao ngộ một chút chuyện đáng sợ. . ."

"Ta rõ ràng!"

Donald gật gù, bó lấy mái tóc màu xanh lục, tiến lên gõ gõ cửa: "Passy tiên sinh? Passy tiên sinh?"

"Từ tối ngày hôm qua bắt đầu, sẽ không có đáp lại!"

Ruhus ở một bên thở dài: "Ta sợ sệt hắn đã xảy ra chuyện gì."

"Tránh ra!"

Thấy vậy, Donald trong mắt lóe sáng lên, đột nhiên một đạp.

Ầm!

Nổ vang ở trong, cửa lớn ầm ầm mở rộng.

Một luồng mục nát mùi vị phả vào mặt , khiến cho Donald không khỏi lấy khăn tay ra, bưng mũi.

Bên trong phòng mơ màng âm thầm, trên mặt đất tích trữ lượng lớn tro bụi, cùng với các loại giấy tiết, phế báo cũ.

Trên bàn, một con chuột lớn từ trong hộp giấy thò đầu ra, thật nhanh tháo chạy.

"Đáng chết. . . Cái này vẫn là chỗ của người ở sao? Passy? Passy?"

Donald sắc mặt nghiêm nghị, cổ tay bên trên, một tầng dòng nước chậm rãi hiện lên, thật giống một cái trong suốt vòng tay.

Hắn đi tới phòng khách, con ngươi nhất thời co rụt lại.

Ở một mặt trên vách tường, lượng lớn màu nâu vết tích đập vào mắt, xem loại kia khô cạn trình độ, hiển nhiên đã khắc xuống thời gian không ngắn nữa, đồng thời, từ màu sắc nhìn lên, rất giống là máu tươi.

Một loại cảm giác quái dị, đột nhiên tập kích Donald toàn thân, thậm chí làm hắn tê cả da đầu.

"Hắn. . . Thật sự tồn tại. . ."

"Hắn. . . Đến rồi. . ."

Donald miễn cưỡng đọc ra một câu, cau mày: "Đây là. . . Có ý gì?"

"Không biết. . ."

Ruhus nhún nhún vai: "Từ khi Passy bắt đầu không đúng lúc, hắn liền nhắc tới cái này."

"Cẩn thận một chút, không phải chú ý trên vách tường phù hiệu!"

Donald sắc mặt nghiêm nghị.

Trải qua khoảng thời gian này bù lại, hắn kiến thức cũng tuyệt không chỉ là một cái thủy thủ đơn giản như vậy.

"Một ít Tà thần phù hiệu, bản thân liền có cường đại hiệu dụng, thậm chí có thể làm ngươi cùng một cái nào đó tồn tại câu thông. . . Đương nhiên, bằng vào chúng ta chênh lệch thật lớn, cho dù là loại kia tồn tại thoáng tư duy phát tán, đều sẽ làm ngươi rơi vào cực kỳ đáng sợ cảnh khốn khó ở trong. . ."

Donald vẫy vẫy đầu, dùng sức đem sự chú ý của chính mình dời đi.

Dù là như vậy, vách tường ở chính giữa, cái kia cực lớn máu tươi phù hiệu, cũng giống như dấu ấn giống như, ở trong lòng của hắn, thật lâu không thể thối lui.

"Ta chủ. . . Nắm giữ mộng cảnh cùng binh khí tồn tại a, xin tha thứ ta mềm yếu!"

Hắn lập tức nắm chặt trên tay giáo huy, nhất thời cảm thấy dễ chịu rất nhiều.

Lúc này không dám nhìn nữa, ánh mắt chuyển đến góc, không khỏi ngạc nhiên nghi ngờ một tiếng.

Ở một mặt trên bảng đen, lẻ loi tán tán dán lượng lớn tin vắn, có trang giấy đã ố vàng, mặt trên còn có rõ ràng màu đỏ ký hiệu bút ký hiệu.

"Hoa tiêu Rhodes chụp hình đến cực lớn hải quái!"

"10 thousand BC, biển sâu đến tột cùng bị ai ở thống trị. . ."

Phía trước một ít, hiển nhiên đều là một ít nghiên cứu loại hình, quan tâm điểm ở sinh vật biển trên.

Nhưng sau đó, các loại tin vắn nội dung liền hoàn toàn biến hóa.

"Trấn Wentan phát sinh khí gas nổ tung, vượt qua trăm người gặp nạn!"

"Khiếp sợ. . . Hắc bang đại phát triển? Hoặc là bệnh tâm thần người tập thể xôn xao. . . Bị vương quốc vùi lấp chân tướng!"

"Cisel trào lưu cảm giác bạo phát! Cho tới nay đã trí vạn người tử vong, Inceman tuyên bố đối với Cisel vô hạn thực hành phong tỏa, từ chối tất cả hàng hóa cùng nhân viên nhập cảnh. . ."

"Các nơi ruộng lúa xuất hiện cực lớn vòng lẩn quẩn!"

. . .

Nhìn thấy những thứ này tin vắn, Donald cũng không khỏi sâu sắc thở dài, biết thế giới này, gần nhất chính là lắm tai nạn lúc , liền ngay cả hắn vị kia Ân chủ tóc đều trắng không ít.

"Ồ?"

Nhưng nhìn kỹ sau khi, rồi lại phát hiện không giống.

Ở những kia trắng đen bức ảnh ở trong, đều có màu đỏ ký hiệu bút vòng chú.

Donald nhìn kỹ một chút, lập tức liền phát hiện một cái ký hiệu cũng tam

giác ở trong, một chiếc mắt nằm dọc! Cùng cái kia phù hiệu màu đỏ ngòm giống nhau như đúc!

Nó ở khí gas nổ tung còn sót lại một mặt tàn tạ trên vách tường xuất hiện, cũng bị những kia tinh thần bệnh nhân văn ở trên người, mà ở ruộng lúa vòng lẩn quẩn trong, nhưng là bị rõ ràng thể hiện ra.

Đặc biệt ruộng lúa vòng lẩn quẩn, loại kia cực lớn đồ án , khiến cho Donald không khỏi chăm chú nhìn thêm.

Tựa hồ là sai cảm giác giống như, ảnh chụp bên trong mắt dọc , tương tự chớp chớp.

"A!"

Donald một cái giật mình, lùi về sau một bước, cả người lỗ chân lông đều đóng chặt lên.

"Cái ký hiệu này. . . Tà thần sao?"

Hắn bình tĩnh thần, nhìn thấy thiếp trên bản cuối cùng đánh dấu 'Này phù hiệu thuộc về Thâm Hải Tiềm Vọng Giả (Maya công văn) '

"Thâm Hải Tiềm Vọng Giả?"

Donald sờ sờ cằm.

Loảng xoảng.

Lúc này, bên cạnh phòng ngủ ở trong, lại truyền tới từng tiếng vang lên.

"Passy?"

Ruhus vọt vào, nhất thời liền nhìn thấy nửa điên cuồng Passy tiên sinh.

Vị này đã từng phong độ phiên phiên học giả, lúc này thật giống như một bộ

da bọc xương, tóc hầu như rơi sạch, gò má sâu sắc ao hãm đi vào, trên cánh tay càng là có lượng lớn đao cắt vết tích.

"A! Không nên tới!"

Lúc này, hắn con ngươi bạo đột, liều mạng mà co vào trong tủ treo quần áo.

"Chuyện gì xảy ra?"

Donald vừa vào nhà, nhất thời nhíu mày.

Bởi vì ở phòng ngủ ở trong, cái kia huy ký càng là tùy ý có thể thấy được, dùng máu bôi lên, giống như quỷ dị trang sức, đem bốn phía vách tường, vách ngăn, sàn nhà. . . Tất cả chiếm cứ.

"Không muốn. . . Hắn tồn tại, hắn nhìn kỹ ta!"

Tủ quần áo ở trong, Passy giống như điên cuồng, khước từ Ruhus cứu viện bàn tay.

"Ai?"

Donald tiến lên một bước, không che giấu nữa, một vòng dòng nước vờn quanh toàn thân.

"Trong biển sâu Tiềm Vọng giả! Vặn vẹo linh hồn tồn tại. . . Nó ở Viễn Cổ thời kỳ chính là hải dương kẻ chi phối một trong, lúc này, nó trở về. . . Cùng huynh đệ của nó cùng nhau! Chúng nó chế tạo giết chóc, tản tuyệt vọng, ấp ủ thống khổ. . . Bởi vì đây là sung sướng chúng nó đồ vật, cũng có thể từ bên trong rút lấy lực lượng!"

Passy gào khóc nói: "Các ngươi đều sẽ chết! ! !"

Vù!

Trong chớp mắt này, Donald cảm giác trong tay giáo huy nhiệt đến nóng lên, không rảnh suy tư rút lui.

Vù!

Trong khoảnh khắc, gian phòng này ở trong tất cả máu chi mắt dọc, đều tựa hồ chớp chớp.

Khó có thể dùng lời diễn tả được bóng tối hàng lâm, mang theo cường đại áp bức, phảng phất cả phòng đều bị kéo vào biển sâu.

"A. . . A. . ."

Donald quần áo ướt đẫm, từng giọt giọt bọt nước từ trên tóc rơi xuống, mạnh mẽ hô hấp, lại liếm liếm miệng một bên dòng nước.

Loại kia tinh mặn mùi vị , khiến cho hắn biết được, cái này tất là nước biển không thể nghi ngờ.

"Ruhus? Ruhus?"

Hắn bình tĩnh thần, lại phát hiện trong phòng, đột nhiên thiếu mất một người!

Cái kia lĩnh hắn vào Ruhus, dĩ nhiên biến mất không thấy, chỉ có trong tủ treo quần áo, Passy còn ở run cầm cập, cầm lấy áo da đem chính mình ngăn trở, phảng phất một con chuột lớn.

"Ta nói. . ."

Donald đem đối phương lôi đi ra, cầm lấy Passy cái cổ: "Nếu những thứ này con mắt ở nhìn kỹ ngươi. . . Ngươi tại sao còn muốn họa đi ra. . . Nói cho ta! ! !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 883: Thần Phục

"Ta. . . Ta không biết. . ."

Passy khó khăn từ trong cổ họng đẩy ra từ ngữ: "Là nó. . . Là nó đang buộc ta. . ."

"Ruhus ở nơi nào? Nói!"

Donald đem Passy ném xuống đất, trong tay văn minh côn chặn lại hắn hầu kết.

"Ta không biết. . ."

"Ta thật sự không biết. . . Nó. . . Hết thảy đều là nó. . . Đến từ biển sâu Tiềm Vọng giả. . . Nó vẫn đang bức bách ta. . ."

Passy tiếng nói phảng phất đang khóc.

Đột nhiên, ho khan mấy lần, từ cổ họng bên trong liền phun ra vẩn đục nước biển đến.

"Nôn. . . Nôn. . . Nó. . . Nó đến rồi!"

Lượng lớn nước biển lấp kín qua gian phòng, một cái cá biển từ Passy trong miệng chui ra, chợt là một con cá mực, còn có lượng lớn hải tảo.

"Nôn nôn!"

Passy cầm lấy cổ họng của chính mình, con ngươi bên trong tràn ngập tơ máu.

Đột nhiên, đầu hắn phảng phất dưa hấu một dạng nổ tung, một cái cả người mọc đầy lân phiến, giống người cá lại so với Nhân Ngư hung ác quái vật, liền từ hắn nửa người trên chỗ hổng bên trong bò đi ra.

Donald nhanh chóng rút lui.

Tình cảnh này, mặc cho dựa vào cái gì người nhìn, đều muốn cảm thấy vật lý thế giới quan bắt đầu tan vỡ.

Nhưng hắn dù sao trải qua nhiều lắm, sớm có phòng bị.

Từ lúc Passy bắt đầu nôn mửa nước biển lúc, Donald liền trốn ra phòng ngủ, đợi đến quái vật xuất hiện lúc, hắn đã đến cửa lớn.

"Ùng ục! Ùng ục!"

Dữ tợn Ngư Nhân giống như quái vật trong miệng phun ra bong bóng, chi sau cường tráng mạnh mẽ, đột nhiên nhảy một cái.

Đùng!

Làm bằng gỗ vách tường bị trực tiếp xuyên thủng, nó phảng phất một viên đạn pháo giống như đánh về phía Donald.

"Cút!"

Donald vung lên áo choàng.

Sóng!

Một tầng dòng nước hiện lên, hình thành một tầng trong suốt mà cứng cỏi màng mỏng.

Hải quái vọt tới màng mỏng trước, trùng kích cực lớn lực , khiến cho màng mỏng lập tức biến hình, hải quái lớn màng chân bàn tay khoảng cách Donald chỉ

có cách một tia.

Ầm!

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, phảng phất chứa đầy lực lượng cung tên bỗng nhiên buông tay giống như, con này hải quái liền bị mạnh mẽ gảy đi ra ngoài, va vào trên vách tường, bị chôn nhập một đống lớn đầu gỗ cùng gạch trong đá.

Donald sắc mặt âm trầm, không có một chút nào vui sướng, nhìn bàn tay của chính mình.

"Ta chủ. . ."

Mộng Binh chi chủ huy chương, ở rõ rõ ràng ràng theo sát hắn tỏ rõ nguy hiểm.

"Lập tức rời đi nơi này!"

Nghe được cái này chỉ thị sau khi, Donald không chút do dự, xoay người liền chạy.

"Oa oa!"

Sau lưng hắn, Ngư Nhân quái vật tiếng gào thét liên tiếp truyền đến, nương theo cơn sóng thần.

Vô cùng vô tận nước biển, không biết từ nơi nào vọt tới, trong khoảnh khắc liền đem cái này một mảnh quảng trường bao phủ. . .

. . .

"Thâm Hải Tiềm Vọng Giả? !"

Hải Tặc vương thành bên trong, Phương Nguyên cầm trong tay Thập Phương

Thần Ma binh khí huy ký, rơi vào trầm ngâm ở trong.

"Cũng tam giác thêm mắt dọc, Thâm Hải Tiềm Vọng Giả đánh dấu. . ."

Làm cái này tín đồ thờ phụng Thần Chi, có Donald cái này Giáo hoàng cầu nguyện gửi tín hiệu, lại có huy chương làm cái này hài lòng trạm trung chuyển, ở Inceman phát sinh tất cả, Phương Nguyên đều quả thực dường như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ.

Đầu kia mới xuất hiện Ngư Nhân quái vật, đương nhiên không phải Thâm Hải Tiềm Vọng Giả Bản tôn, mà là đối phương chế tạo ra thân thuộc.

Dù là như vậy, lực lượng cũng vô cùng khủng bố.

Ít nhất, tứ loạn một mảnh quảng trường, giết tới mấy trăm người bình thường, cộng thêm mười mấy cái đến đây cứu nước võ trang đầy đủ binh lính, là chẳng khó khăn gì.

"Theo như cái này thì, những thứ này Thâm Hải Tiềm Vọng Giả thực lực, cũng là không thể khinh thường. . . Đáng tiếc, lúc này biển rộng, không khéo chính là địa bàn của ta đây. . ."

Phương Nguyên lười biếng vỗ tay một cái.

Một tên ăn mặc lụa trắng váy người cá thiếu nữ, liền nghểnh lên cằm, đi vào đại sảnh.

"Nhân ngư công chúa. . . Đến hiện tại ta còn không biết tên của ngươi đấy?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, cái này chỉ là bởi vì hắn lười hỏi.

"Ta là biển rộng con cưng, vương quốc Nhân Ngư công chúa, hải tặc Tổng đốc Kinsman con gái Nymphadora!" Nhân Ngư thiếu nữ kiêu ngạo mà hồi đáp.

"Há, Nymphadora, ngươi thuộc hạ, phần lớn đã thần phục ta. . . Hiện tại,

ngươi đồng ý tiếp thu ta Hải Tặc vương Roche sắc phong, trở thành biển San Hô mới một đời hải tặc Tổng đốc sao?"

Phương Nguyên nhìn bàn tay của chính mình, chậm rãi hỏi.

"Phụ thân ta là Đại hải chi tử, sẽ không chết. . ." Nymphadora rất là quật cường: "Còn có, ngươi cái này nhân loại ti bỉ, từ trong tay của ta cướp đi Hải Thần hào, không muốn vọng tưởng ta thần phục, vương quốc Nhân Ngư, chỉ có thể thần phục với chúng nó chính mình vương giả!"

"Vậy thì thật là tiếc nuối đây!" Phương Nguyên vung vung tay: "Nhìn tới. . . Ta chỉ có mở Hải Thần hào, ở biển San Hô đại khai sát giới, lại bồi dưỡng một đầu khác Nhân Ngư thượng vị."

"Chờ một chút! Ngươi không thể như thế làm!"

Ở cường quyền phía dưới, Nhân ngư công chúa ngạo kiều, liền phảng phất bong bóng xà phòng giống như, nhẹ nhàng thổi một hơi liền phá diệt.

"Không phải như vậy? Ngươi cho rằng. . . Thân là hải tặc vương giả, ta sẽ thả mặc cho biển San Hô thoát ly ta chưởng khống sao?" Phương Nguyên lúc này lại là tốt không chừa chỗ trống: "Tuy rằng ta vừa bắt đầu dự định nâng đỡ ngươi, nhưng rất đáng tiếc, ngươi không nắm chắc được cơ hội. Ân. . . Một vấn đề cuối cùng, ngươi biết nó sao?"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, ngón trỏ tay phải ngưng không hư họa, từng đạo từng đạo tia sáng hiện lên, phác hoạ ra cái kia Thâm Hải Tiềm Vọng Giả ấn ký.

"Vật này!"

Nhìn thấy cái này huy ký sau khi, Nymphadora thần sắc mặt đại biến, toàn bộ thân thể đều tê liệt trên mặt đất: "Ngươi làm sao thu được? Không. . . Cái này khủng bố truyền thuyết, hẳn là biến mất trong lịch sử mới là a!"

"Thoạt nhìn, có điểm thu hoạch bất ngờ đây?" Phương Nguyên gật gù: "Ngươi nói cho ta biết trước, có quan hệ ấn ký này tất cả, ta phải trả lời ngươi vấn đề."

"Cái này huy ký, gọi là Nịch Tử Chi Nhãn!"

Nymphadora hít sâu một cái: "Nó thuộc về viễn cổ biển sâu kẻ chi phối, linh hồn vặn vẹo người, Thâm Hải Tiềm Vọng Giả. . . Đồng thời, nó cũng là chúng ta bộ tộc Nhân Ngư vĩnh hằng ác mộng!"

"Bộ tộc Nhân Ngư ác mộng?"

Phương Nguyên tới điểm hứng thú.

"Ở trong truyền thuyết, vị này Thâm Hải Tiềm Vọng Giả đã từng đầu độc qua một nhóm người cá sa đọa, sa đọa sau khi người cá, đã hoàn toàn vứt bỏ đồng loại hình thể, trở nên dữ tợn mà xấu xí, bọn hắn tự xưng là Ngư Nhân, đồng thời chỉ trích chúng ta Nhân Ngư đã phụ lòng biển rộng ưu ái, hung tàn săn giết chúng ta, hướng về Thâm Hải Tiềm Vọng Giả hiến tế. . . Nghe đồn rằng, vị này tồn tại nắm giữ Nhân Ngư quyền lực chuôi, cho dù chỉ là nghe được hắn tiếng nói, Nhân Ngư đều có khả năng sa đọa. . ."

Nhân Ngư Nhân Ngư, vẫn là nhân tính chiếm đa số, mà Ngư Nhân, liền thuần túy là hung tàn đáy biển quái vật.

"Thế nhưng. . . Tất cả những thứ này chỉ là truyền thuyết, tại sao ngươi sẽ biết được sự tồn tại của nó?"

Nymphadora nhìn về phía Phương Nguyên trong ánh mắt tràn đầy kiêng kỵ.

"Nó cũng không phải là xuất hiện ở đây, mà là ở quốc gia của con người bên trong, nương theo một con Ngư Nhân quái vật, một lần ra tay liền bao phủ một mảnh quảng trường, giết chết vượt quá ba trăm cái nhân loại tính mạng, con số này, còn ở tăng lên không ngừng. . ."

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, đem chính mình quan trắc đến tất cả nói thẳng ra.

"Đây là Nịch Vong giả nghi thức. . ."

Nhân ngư công chúa không chút nghĩ ngợi, trực tiếp ra kết luận: "Thâm Hải Tiềm Vọng Giả chính đang tại thông qua phương thức này hồi phục lực lượng, đợi đến nó càng thêm cường đại một điểm sau khi, mục tiêu nhất định là ta bộ tộc Nhân Ngư, chúng ta khổng lồ số lượng, còn có dễ dàng chuyển hóa đặc tính, có thể lấy vì nó mang đến đầy đủ thân thuộc!"

"Cô nàng. . . Thoạt nhìn, ngươi cùng ngươi tộc nhân tựa hồ nhạ một cái phiền toái rất lớn a!"

Phương Nguyên việc không liên quan tới mình, cao cao ngồi, cười trên sự đau khổ của người khác nói.

"Hô. . ."

Nhân ngư công chúa Nymphadora lại là thở ra một hơi dài, đổi thành quỳ sát tư thế: "Vĩ đại Hải Tặc vương! Tứ hải người chưởng khống, Roche các hạ! Ta thỉnh cầu ngài, mời ngài đem Hải Thần hào trả cho chúng ta, nếu như không có sức mạnh của nó, chúng ta căn bản là không có cách cùng Ngư Nhân chống lại. . ."

"Ta từ chối!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Cái này chiếc Hải Thần hào là ta chiến lợi phẩm, cũng là ta vì ngày sau trung thành với ta hải tặc Tổng đốc chuẩn bị!"

"Đã như vậy tới nói!"

Nymphadora rút ra một thanh đao xương dao găm, cắt đứt cổ tay, đem máu tươi bôi lên ở trên trán: "Lấy biển rộng làm chứng kiến, ta Nhân Ngư công chúa Nymphadora đồng ý thần phục với ngài, hướng về ngài dâng lên ta trung thành,

linh hồn của ta, ta tất cả, hi vọng ngươi có thể tha thứ ta trước sai lầm. . ."

Hai hại so sánh lẫn nhau lấy nhẹ.

Cái này Nhân ngư công chúa hiển nhiên thấy rất rõ ràng. Thần phục với lúc này Hải Tặc vương, nhiều nhất đánh mất điểm sau đó độc lập tính, nhưng có toà chỗ dựa, có thể mượn lực đối phó Thâm Hải Tiềm Vọng Giả.

Mà một khi đàm phán vỡ tan, nhưng là đúng là cái gì đều không có. Toàn bộ vương quốc Nhân Ngư, đều tất nhiên sẽ bị vị kia Thâm Hải Tiềm Vọng Giả ô nhiễm, do đó biến thành dữ tợn đáng ghê tởm Ngư Nhân thân thuộc.

"Tuy rằng trước ngươi từ chối ta. . . Nhưng xem ở ngươi có thành ý như vậy phần trên. . ."

Vừa nãy cái này Nhân ngư công chúa phát ra, cũng không phải là bình thường lời thề, mà là mang theo siêu phàm ma pháp hiệu lực.

Phương Nguyên thấy vậy, cũng là rất đại độ vung tay lên.

Một chuỗi con sò dây chuyền liền rơi xuống Nhân ngư công chúa trước mặt.

Khoảng thời gian này bên trong, hắn đã hoàn toàn nắm giữ Hải Thần hào cuối cùng quyền hạn, cho dù Kinsman phục sinh đều đoạt không đi.

Mà cái này xuyến con sò dây chuyền, chỉ là Hải Thần hào bộ phận quyền hạn, đương nhiên sẽ không keo kiệt cái gì.

"Cảm tạ ngài, chủ nhân của ta!"

Nymphadora đem dây chuyền thu cẩn thận, đậu lớn nước mắt trực tiếp rơi xuống , hóa thành trân châu, từng viên một đập xuống đất, lanh lảnh có tiếng.

"Lấy Hải Tặc vương danh nghĩa, bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là ta dưới trướng biển San Hô Tổng đốc! Hải Thần hào cũng chuyển cho ngươi điều

khiển!"

Phương Nguyên nhàn nhạt nói: "Lúc này. . . Nịch Tử giả nghi thức vẫn không có tiến hành quá nhiều, Thâm Hải Tiềm Vọng Giả cũng không có tích trữ đến đầy đủ lực lượng, ngươi không cần vội vã trở lại vương quốc Nhân Ngư, trước tiên thu nạp tốt ngươi dưới trướng thủy thủ, chuẩn bị theo ta tham dự một tràng hải chiến lại nói!"

"Kẻ địch là ai?"

Nymphadora đứng lên, khuôn mặt kiên nghị, phảng phất đã đem tất cả mềm yếu đều hóa thành nước mắt lưu rơi mất.

"Này còn dùng hỏi, chỉ có một cái, chính là Inceman hoàng gia sắt thép vô địch hạm đội!"

Phương Nguyên tiếng nói như chặt đinh chém sắt: "Biển rộng vương giả, chỉ có thể có một cái!"

"Tuân mệnh, chủ nhân, ngài ý chí nơi, chính là ta mũi kiếm sở chỉ!"

Nymphadora hành lễ, chậm rãi lùi ra.

"Đúng là cái không sai bại hoại!"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi thoả mãn gật đầu.

Nói thật, lúc này thủ hạ của hắn cho dù trải qua nghỉ ngơi, cũng chẳng qua là một đám người ô hợp.

Nhưng thời gian không chờ, nhất định phải bắt đầu hành động rồi.

Lại trì hoãn một quãng thời gian, những kia chạy trốn Tà thần sẽ thu được càng mạnh hơn lực lượng, tất nhiên sẽ ngăn cản hành động của hắn, càng thêm phiền phức.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 884: Nhiệm Vụ

Hoàng gia hải cảng.

Thượng tướng Ferry cùng mấy cái tham mưu tụ hội một đường, nhìn một tấm cổ lão hải đồ, trên mặt đều mang theo một tia nghi hoặc: "Thái Dương vương quan?"

"Đúng thế. . . Căn cứ chúng ta tình báo khởi nguồn, này cái Hải Tặc vương bước kế tiếp mục tiêu, chính là tìm được truyền thuyết trong thái dương ngã xuống nơi, thu được cái này đỉnh Thái Dương vương mũ miện!"

Trung tướng Norton cầm một cái màu đen gậy mảnh, chỉ chỉ trong địa đồ vương miện ký hiệu.

"Chuyện này. . . Quả thực chính là. . . Hoang đường!"

Thượng tướng Ferry ngón tay có chút run rẩy: "Trung tướng Norton, xin ngươi làm ra giải thích, bằng không ta đem sẽ hoài nghi ngươi là có hay không có thể xứng với trước mắt chức vụ!"

"Tuân mệnh, quan chỉ huy các hạ!"

Trung tướng Norton khiêm tốn khom người: "Đầu tiên. . . Chúng ta phải rõ ràng một điểm, cái này đã từng chinh phục một cái lại một cái cổ đại vương triều Thái Dương vương, cũng không phải là truyền thuyết, ta đã tìm tới tin cậy chứng cứ, chứng minh vị này đã từng độc bá một cái đại lục vương giả xác thực tồn tại. . . Đồng thời, còn để lại hắn Thái Dương vương quan. . ."

"Ngươi. . . Nên sẽ không tin tưởng cái kia truyền thuyết là thật sự: Thái

Dương vương từ thái dương bên trong sinh ra, hắn vương miện ủng có vô cùng vô tận triệu hoán quân đội năng lực, những binh sĩ này không biết mệt mỏi, không sợ tử vong, vì hắn chinh phục một cái lại một cái quốc gia, đánh bại đủ loại kẻ địch. . . Cuối cùng, Thái Dương vương nhưng bởi vì không có dòng dõi, do đó nản lòng thoái chí, lựa chọn trên biển một cái hoang đảo làm cái này nơi chôn xương. . . Ở lăng mộ ở trong, hắn lưu lại hắn mũ miện, ai có thể nắm giữ Thái Dương vương quan, liền có thể nắm giữ chinh phục thế giới lực lượng. . ."

Một cái phụ tá đem cái này thần thoại như thế lịch sử truyền thuyết thuật lại một lần.

"Có hải quái, Tinh linh, Ải Nhân, còn có nhiều như vậy truyền kỳ thuyền. . . Như vậy, lại tới một cái Thái Dương vương quan, cũng không phải cái gì khó có thể chịu đựng việc!"

Trung tướng Norton có nề nếp nói: "Đồng thời, ta đã tìm tới tin cậy chứng cứ, chứng minh trong lịch sử cái kia huy hoàng nhất thời vương triều Thái Dương thật sự từng tồn tại. . . Đương nhiên, từ khoa học góc độ mà nói, điều này cũng không liên quan tới chúng ta chuyện, nhưng này quần hải tặc tin tưởng, đồng thời cho rằng từ Thái Dương vương quan bên trên, có thể thu được đối kháng chúng ta lực lượng."

"Ý của ngươi là. . ."

Thượng tướng Ferry ánh mắt một thoáng sáng.

"Mặc kệ tin tức này là thật hay giả, chúng ta đều hắn là điều động, nhưng mục tiêu thứ nhất tuyệt đối không là Thái Dương vương quan, mà là đám kia hải tặc. . . Mặt khác, nhằm vào cái này tình báo khởi nguồn sự không chắc chắn, ta cảm thấy nhất định phải tăng cường hải tặc dụ địch sách lược chuẩn bị. . ."

Trung tướng Norton hiển nhiên đã sớm suy nghĩ kỹ càng, miễn cưỡng mà nói.

"Ừm. . . Xác thực. . . Thực lực của chúng ta bây giờ trội hơn hải tặc, chỉ cần phòng chuẩn bị tốt, liền không có bao nhiêu lo lắng. . . Nếu như cho này cái Hải Tặc vương một ít thời gian nghỉ ngơi, phản mà gây bất lợi cho chúng ta!"

Thượng tướng Ferry trực tiếp đã quyết định.

"Ngoài ra. . . Chúng ta dưới trướng, còn có một chút có sức sống Tư Lược thuyền trưởng, cũng là một luồng không sai lực lượng đây."

Trung tướng Norton có ý riêng bỏ thêm câu, nhất thời làm tất cả mọi người đều phát ra ngầm hiểu ý mỉm cười đến.

Những kia Tư Lược thuyền trưởng tuy rằng cũng có thể tính là Inceman trên biển lực lượng, nhưng ở những thứ này chính quy hải quân trong mắt, như trước không ra hồn.

Đồng thời, đối với hải tặc, cũng là xuất phát từ nội tâm căm ghét.

Lần hành động này, nếu biết khả năng là cái cạm bẫy, xông pha chiến đấu bia đỡ đạn, tất nhiên là bọn họ đi làm.

. . .

Một mặt khác, Hải Tặc vương thành.

Phương Nguyên mở ra một phần hàng hải đồ, nhìn phía trên vương miện ấn ký, không khỏi khẽ cười một tiếng.

Hải Tặc vương thành cùng những người khác hải tặc Tổng đốc tích trữ, quả thật không phải con số nhỏ, một ít kim ngân tài bảo cũng coi như, mà để cho hắn động lòng, vẫn là vài tờ đánh dấu có Bí bảo hàng hải đồ.

Có thể bị hắn thấy vừa mắt, lại không có bị hải tặc Tổng đốc khai quật, tự nhiên đều không phải chuyện nhỏ.

Không phải đường xá xa xôi, cũng không cách nào giải thích, hay hoặc là tuyến hàng hải quá mức nguy hiểm.

Tấm này có quan hệ Thái Dương vương quan hàng hải đồ, chính là phương đông hải tặc Tổng đốc, Grasp Ooze dâng lên.

Tuy rằng cái này Bí bảo thuộc về phương tây, lại rơi vào hắn cái này phương đông hải tặc Tổng đốc trong tay, cũng là hết sức khó xử , bởi vì vị trí vấn đề, vừa không nỡ cùng cái khác hải tặc Tổng đốc làm giao dịch, cũng không thể gióng trống khua chiêng đến đây tầm bảo, liền vẫn bỏ không ở nơi đó.

Lần này hiến cho Phương Nguyên, cũng là bỏ qua một cái vô bổ ý tứ.

Hàng hải mưu đồ gì, không phải dựa theo đó mà tìm, liền nhất định có thể thu được bảo tàng.

Phía trên ẩn ngữ, giấu diếm nguy hiểm, còn có cổ kim tuyến hàng hải biến hóa, bầy thú di chuyển các loại, đều phải cân nhắc ở bên trong.

Phương Nguyên được đến sau khi, liền đại khái tính toán đi ra, dù là mình muốn thu được Thái Dương vương quan, cũng nhất định phải điều động dưới trướng một nửa thực lực.

Cùng với gióng trống khua chiêng tầm bảo, bị tóm lấy hải quân nắm lấy chân đau tính toán, chẳng bằng thả ra gió đi, hấp dẫn hải quân chủ lực đến đây quyết chiến. Ít nhất có thể nắm giữ điểm quyền chủ động.

Đương nhiên , còn cái này Thái Dương vương quan làm sao thần kỳ cái gì, lại căn bản không có đặt ở Phương Nguyên trong lòng.

Cho dù đúng như nghe đồn giống như, Thái Dương vương quan có thể cho gọi ra vô địch quân đội, nhưng này là ở lục địa, mà không phải hải dương!

Ở phía trên đại dương, mãi mãi cũng là thuyền trọng yếu nhất! Nếu không thì, năm đó vương triều Thái Dương, cũng sẽ không liền hạn chế tại một khối đại

lục.

"Lần này ném ra mồi câu cá, hải quân nhất định sẽ mắc câu , bởi vì bọn họ xem không được Hải Tặc vương thành ở một bên chậm rãi phát triển!"

Phương Nguyên trực tiếp triệu tập chính mình dưới trướng bốn cái hải tặc Tổng đốc, cùng với nguyên bản thuộc hạ: "Chúng ta toàn quân điều động, cấp ba buồm thuyền một cái không để lại, không muốn đem hoàng gia hải quân xem là kẻ ngu si, cho rằng bọn họ nhất định sẽ trúng chúng ta cạm bẫy, mà là phải làm tốt đánh một trận cứng chiến chuẩn bị!"

. . .

Sau ba ngày.

Biển San Hô cùng biển Hoàng Kim giao giới, Hồng Mã Não hải vực.

Một chút đủ mọi màu sắc ánh sáng, từ đáy biển phản xạ mà lên, tranh diễm loá mắt , khiến cho người không dời nổi nhãn cầu.

Nếu như là mới vừa bước vào hàng hải trẻ con miệng còn hôi sữa, thậm chí sẽ cho rằng đáy biển chôn đầy bảo tàng.

Nhưng trên thực tế, những thứ này diễm lệ màu sắc, đại biểu cũng không phải là của cải, mà là nguy hiểm.

Vùng biển này bên trong nước biển, đều chẳng biết vì sao, mang theo dày đặc độc tính, dù là lão hải cẩu, xuống sau khi cũng không sống qua năm phút đồng hồ.

Vạn nhất ở mảnh này trên biển tao ngộ tai nạn biển, vậy thì thật là liền phiêu lưu cơ hội đều không có.

Thế nhưng người không thể thích ứng nước biển, nhưng có một ít hải quái vô cùng yêu thích.

Tỷ như một loại cỡ lớn cá đinh, loại cá này loại tính tình hung ác, miệng cá dáng vẻ cùng cái đinh như thế, tốc độ bơi vừa nhanh, nhìn thấy trôi nổi vật liền yêu thích công kích.

Bình thường thuyền buồm nhỏ, không bao lâu nữa đáy thuyền sẽ trở nên ngàn xuyên trăm lỗ, cả thuyền người đều chạy không thoát một cái.

Chính là bởi vì nhiều nguy hiểm như vậy, mảnh này Hồng Mã Não hải vực liền bị xem là đi khu vực cấm.

Nhưng lúc này, một nhánh sắt thép đội tàu, thình lình đi vào hải vực.

Lượng lớn bóng đen rêu rao, nhất thời làm nghỉ lại bầy cá đinh phát điên, thật nhanh hướng về trôi nổi vật công kích mà đi.

Leng keng leng keng!

Một trận đánh thép giống như âm thanh truyền đến sau khi, tất cả cá đinh dồn dập thất bại trầm sa, ở hơi nước tàu chiến bọc thép dày đặc trên trang giáp thua trận.

"Ừm. .. Bình thường mà nói, cấp một Thiết giáp hạm, cũng không sợ cá đinh công kích, nhưng hơi nước tàu chiến bọc thép phòng ngự hiển nhiên càng tốt hơn. . . Đợi đến tiêu diệt bang này hải tặc sau khi, là có thể nghiên cứu phát minh hơi nước tàu buôn, đem cái này điều tuyến hàng hải mở ra đến, tuyệt đối là một cái tốt nhất tài nguyên!"

Boong tàu bên trên, thượng tướng Ferry hài lòng nói.

"Quan chỉ huy các hạ, trước mắt còn chưa phát hiện hải tặc vết tích , bất quá căn cứ phía trước Tư Lược thuyền trưởng gởi thư, phát hiện rất nhiều vứt bỏ rác rưởi, từ mới mẻ trình độ đến xem, còn có một ngày, chúng ta là có thể đuổi theo đám kia hải tặc. . ."

Trung tướng Norton sắc mặt có chút nghiêm túc.

Bọn họ lần này mang đến năm mươi chiếc hơi nước tàu chiến bọc thép, quả thực chính là toàn bộ hoàng gia hải quân lính mới tất cả của cải đều để lên chiếu bạc, không thể kìm được hắn không sợ mất mật.

"Thả lỏng một điểm. . . Chúng ta chủ lực tập hợp, đối phương trái lại không làm gì được chúng ta, lại nói. . . Cho dù có cái gì cạm bẫy, không phải còn có phía trước một nhóm Tư Lược thuyền trưởng dò đường sao?"

Thượng tướng Ferry vô tình nói.

. . .

"Đại quyết chiến a. . . Một trận chiến sau khi, hải tặc liền muốn kết thúc sao?"

Mỹ Nhân Ngư hào trên, Orlando cầm một bình rượu Rum, một hớp lại một hớp uống.

Dù cho hắn ăn mặc thể diện thân sĩ quần áo, trong xương vẫn như cũ vẫn là một hải tặc.

Nghĩ đến Ferry kế hoạch, không khỏi thì có chút khổ sở.

Đồng thời, hải quân đối với đám này bán mạng Tư Lược thuyền trưởng thái độ, cũng thật là làm người sợ run.

Đại khái là bởi vì sắp tiêu diệt hải tặc, Inceman xưng bá tứ hải, bởi vậy liền ngay cả trước một điểm mặt ngoài công phu cũng không muốn làm.

Lần này, càng là trực tiếp điều khiển bọn họ những thứ này người ra đi tìm cái chết.

Theo Orlando, nhiệm vụ này, cùng chịu chết mồi nhử cũng không có khác biệt gì.

Tuy rằng bọn hải tặc thực lực cắt giảm, nhưng có Hải Tặc vương sau khi, thống nhất lên lực lượng, làm sao có thể khinh thường?

Đánh ngã bọn họ những thứ này quân tiên phong, tuyệt đối không có vấn đề chút nào.

Inceman động tác này, rõ ràng là chuẩn bị đem bọn họ những thứ này người tiêu hao sạch sẽ!

"Đáng ghét. . . Cho dù hải tặc chủ lực trong trận chiến này diệt vong, hải tặc hạt giống, cũng sẽ không biến mất. . ."

Orlando cắn cắn răng.

'Keng!'

Ngay vào lúc này, hắn chợt nghe một tiếng dị động, không khỏi cho gọi ra hệ thống:

"Phát động đầu mối chính nhiệm vụ quyết đoán!"

"Nhiệm vụ nói rõ: Inceman mơ hồ xa cách , khiến cho bên trong cơ thể ngươi hải tặc chi tâm rục rà rục rịch, hết thảy tất cả, đều sẽ đem vào lần này biển rộng chiến trong chấm dứt! Đi theo tâm linh của ngươi, làm ra trận doanh lựa chọn, đồng thời ở trong chiến dịch phát huy ra càng nhiều tác dụng đến đây đi!"

"Nhiệm vụ ban thưởng: Chiến dịch kiếp số sau khi, đem sẽ tích lũy tính toán điểm cống hiến, lấy di động khen thưởng hình thức phân phát!"

. . .

"Di động khen thưởng? Nói cách khác điểm cống hiến càng cao, khen thưởng càng nhiều. . ."

Orlando lẩm bẩm, nhìn bàn tay phải của chính mình.

Trong lòng hắn, đến tột cùng là ngóng trông tự do nhiều điểm, vẫn là muốn trở thành một cái thể diện quý tộc đây?

"Đáp án này. . . Từ lúc ta lên thuyền ngày thứ nhất, cũng đã quyết định a! Bản tâm! Bản tâm!"

Orlando ánh mắt u ám, đột nhiên xiết chặt nắm đấm.

Rầm!

Ngoài khơi phá tan, một con mang theo giác hút to lớn xúc tu liền đưa ra ngoài.

"Chuyện gì? Phát sinh cái gì?"

Một cái Inceman đặc phái liên lạc viên, lập tức chạy đến.

Nhìn thấy cái này giám thị chính mình tiểu nhân vật, Orlando con mắt u ám, trên mặt nụ cười lại càng thêm ôn hoà: "Chỉ là việc nhỏ, không có gì. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 885: Quyết Chiến

"Việc nhỏ? Lấy Inceman hoàng gia hải quân danh nghĩa, bất kỳ Mỹ Nhân Ngư hào chuyện, đều phải thông báo ta!"

Cái này đặc sứ mang tóc giả, giọng nói cứng nhắc mà ngạo mạn, có Inceman cổ lão thân sĩ kiêu ngạo cái bóng, nói chuyện lúc, còn dùng một khối tay không khăn bưng miệng mũi, phảng phất đã cho Orlando thiên đại mặt mũi.

"Được rồi. . . Cái kia ta cho ngươi biết!"

Orlando tiến lên, một quyền nện ở cái này thân sĩ trên mặt.

Ầm!

Cái này liên lạc viên miệng mũi chảy máu, đổ ở boong tàu, đã là bối rối.

"Ngươi cái này con ruồi như thế đồ vật, vẫn ở ta bên tai léo nha léo nhéo, thực sự là làm người phiền chán cực kỳ. . ."

Orlando cầm lấy đặc sứ cổ áo, khắp khuôn mặt là ghét bỏ cùng căm ghét.

"Ngươi dám. . . Lấy nữ vương danh nghĩa tuyên thề, hải quân nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi!"

Người sứ giả này hàm răng hở, vẫn như cũ giẫy giụa nói.

"Mặc kệ nó, ngược lại ta đã chuẩn bị phát động phản loạn, trở thành hải tặc. . . Các ngươi ai nguyện ý đi liếm cái kia lão bà chân thối?"

Orlando câu cuối cùng, rõ ràng là đối với chu vi thuyền viên nói.

"Đương nhiên. . . Không! ! !"

Mấy hải tặc cười to, rút đao ra tử rít gào: "Chúng ta là hải tặc, tự do hải tặc, Ô a! ! !"

"Rất tốt!"

Orlando làm cái dấu tay, những hải tặc này lập tức khí thế hùng hổ mà tiến lên, đem cái này đặc sứ giá đến cây cột trên.

"Ồ! Ngươi không thể như vậy!"

Đến một bước này, cái này đặc sứ lại là nước mắt giàn giụa, gắt gao ôm cây cột, trên quần đều nhiều hơn một bãi ướt tích.

"Ngươi bộ dáng này, cho dù là kẻ địch, cũng cảm thấy xấu hổ a!"

Orlando nhắm mắt lại.

Đùng!

Một cái cực lớn xúc tu từ bên trong đại dương dò ra, nhẹ nhàng cuốn một cái, liền đem cái này Inceman đặc sứ nắm lên, kéo vào trong biển, gật liên tục huyết hoa đều không có bay đi ra.

Mỹ Nhân Ngư hào trên chuyện đã xảy ra, tự nhiên gây nên chú ý.

Nhất thời, thì có mấy chiếc Tư Lược thuyền tới gần lại đây, đánh tín hiệu cờ, hỏi dò tin tức.

"Thuyền trưởng, có hay không lập tức lặn xuống?"

Những hải tặc kia lại là bình chân như vại, dù sao, chỉ cần có cái này kỹ năng, dù là bị bao vây, cũng có thể chạy ra một cái mạng nhỏ, tự nhiên ung dung không vội.

"Không! Chúng ta gia tốc! Câu dẫn bọn họ hướng về trước mặt đi!"

Orlando khẽ cắn răng, bỗng nhiên đã quyết định.

Hắn đối với hệ thống, vẫn là hết sức tín nhiệm.

Nếu cho làm nhiệm vụ, còn muốn phân chia trận doanh, vậy thì đại biểu hải tặc cùng hải quân thực lực cách biệt cũng không lớn, mà phía trước là hải tặc cạm bẫy khả năng, lại là mạnh thêm.

"Nã pháo!"

Nghĩ tới đây, hắn lại xuống một cái mệnh lệnh.

Ầm ầm ầm!

Một chùm khói trắng sau khi, mấy chiếc tới gần lại đây, lại không hề phòng bị võ trang tàu buôn nhất thời gặp vận rủi lớn, tuy rằng không có bị đánh chìm, nhưng hai chiếc tổn hại nghiêm trọng, không cách nào sẽ hành động lại.

Ở vùng biển này ở trong, nếu như không có cứu viện, hầu như liền tuyên cáo tử hình.

"Truy kích!"

Áp trận buồm chất gỗ thuyền hải quân lập tức kêu to: "Mỹ Nhân Ngư hào làm phản!"

Đội tàu rối loạn tưng bừng cùng hỗn loạn, cuối cùng phần lớn vẫn là hướng về Mỹ Nhân Ngư hào truy kích mà đi.

Dù sao, băng hải tặc Chương Ngư ngoại trừ một chiếc Mỹ Nhân Ngư hào ở ngoài, còn có vài chiếc phụ thuộc thuyền.

Một khi mặc cho bọn họ rời đi, đối với sĩ khí đả kích, liền quá nghiêm trọng.

"Nói cho mặt sau lão độc nhãn, què chân, đi theo ta kỳ hạm, đến địa phương liền có thể thoát thân!"

Orlando sắc mặt kiên nghị.

Có con bạch tuộc hải quái ở dưới nước xua đuổi cá đinh, hắn bên này thuyền đúng là so với mặt sau buồm thuyền càng chiếm tiện nghi.

Mặt sau đội tàu tức đến nổ phổi, theo sát không nghỉ bên trong, nhất thời tiến vào một mảnh biển sương mù khu.

"Ha ha. . . Làm rất khá, ta tiểu nhị!"

Orlando nhìn thấy tình cảnh này, trên mặt liền hiện ra một nụ cười.

Con này con bạch tuộc hải quái làm cái này hắn khế ước đồng bọn, dùng chung nhất định sinh mệnh cùng tinh thần, trí lực so với bình thường hải quái mà nói muốn cao hơn quá nhiều.

Bởi vậy, liền có thể hoàn thành rất nhiều cử động, tỷ như. . . Dẫn đường, hay hoặc là. . . Mật báo!

Sớm suy đoán phía trước có hải tặc mai phục, hắn chỉ là tiến thêm một bước, đem những quân không chính quy này mang vào mà thôi.

. . .

Ùng ục! Ùng ục!

Biển sương mù phía dưới biển mặt bằng, nhất thời phát sinh ra biến hóa.

Lấy một cái điểm làm trung tâm, vòng xoáy khổng lồ chậm rãi hình thành.

Cái này vòng xoáy càng lúc càng lớn, phạm vi thình lình đem toàn bộ quân không chính quy đều bao quát tiến vào.

"Nhanh, chém đứt buồm, toàn lực gia tốc!"

Orlando con ngươi đỏ chót, mạnh mẽ rơi xuống mệnh lệnh.

Nhất thời, Mỹ Nhân Ngư hào kéo xuống buồm gia tốc, rốt cục dẫn dắt băng hải tặc Chương Ngư chạy trốn vòng xoáy biên giới.

Lúc này, sau lưng bọn họ, một cái khủng bố cực lớn vòng xoáy đã hoàn toàn hình thành, phảng phất mở ra miệng lớn hải dương Cự thú, tham lam nuốt chửng sinh mệnh cùng máu thịt tế phẩm.

"Hải Thần hào!"

Phá tan vòng xoáy cùng sương mù sau khi, Orlando lập tức liền nhìn thấy cái kia chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc bóng người.

Ở đối phương bên cạnh, còn có rất nhiều hải tặc chiến hạm chủ lực, Thái Dương hào càng là hạc đứng trong bầy gà giống như chói lóa mắt.

"Mệnh lệnh, siêu phàm đội tàu bất động, còn lại thuyền hải tặc tiến công, đem đối diện tàn quân xử lý. . ."

Bị như thế cái vòng xoáy lớn kéo vào, cái này chi đội tàu lập tức liền muốn tổn hại bốn, năm phần mười, lại bị hải tặc truy kích, quả thực là đánh kẻ sa cơ.

Cho dù là chính quy hơi nước tàu chiến bọc thép đội, cũng chưa chắc có thể duy trì dồi dào đấu chí, liền càng không cần phải nói cái này một đám người ô hợp.

"Nymphadora, làm tốt lắm!"

Phương Nguyên cũng không có quên lấy ra một cái vỏ sò, hướng về phía bên trong biểu dương câu.

"Chủ nhân, ta đã tiêu hao lực lượng nhiều lắm, e sợ ở đón lấy chiến đấu bên

trong, Hải Thần hào không cách nào lại phát ra như vậy công kích."

Từ vỏ sò bên trong, truyền đến Nymphadora cẩn thận từng li từng tí một tiếng nói.

Hải Thần hào có thể thao túng biển rộng, ở hải chiến bên trong tự nhiên là thuận buồm xuôi gió.

Nhưng chuyện này cũng không hề là không có đánh đổi.

Đối phó lấy một lượng chiếc thuyền cũng coi như, loại này muốn lan đến một hạm đội vòng xoáy lớn, Nymphadora lại không bằng cha nàng, nhiều nhất ba ngày triển khai một lần.

Lại nhiều hơn, liền thật sự muốn tinh lực suy kiệt, thậm chí tổn thất tuổi thọ.

Cho tới Phương Nguyên không cầm chiêu này đi đối phó hơi nước tàu chiến bọc thép đội nguyên nhân? Một là bởi vì đối phương quá mức khổng lồ, không hắn có thể một lưới thành cầm, thứ hai chính là ở hải quân quân chính quy ở trong, mơ hồ có vận nước, Anh linh một loại đồ vật bảo vệ, tuy rằng ở vật lý chiến đấu bên trong không có một chút nào tác dụng, nhưng gặp phải loại này siêu phàm lực lượng, lại là có suy yếu hiệu quả.

Tuy rằng phạm vi khó nói, nhưng Phương Nguyên phỏng chừng, lấy lúc này Inceman hầu như xưng bá hải dương thanh thế cùng gốc gác, nghĩ muốn triệu hoán một cái biển gầm đưa nó vô địch hạm đội tiêu diệt, kết cục tuyệt đối là sóng gió gì đều không có, Nymphadora cái kia cô nàng trái lại bị phản phệ đến chết.

Trừ phi là hắn Bản tôn điều động, cái kia lại là nắm chắc.

Bất quá làm như vậy rồi, cho dù diệt vô địch hạm đội, nói không chắc lại muốn kích thích thế giới can thiệp, cũng là cái được không đủ bù đắp được cái mất.

Hắn lúc này tâm thái vô cùng ôn hòa, ngược lại đột phá to lớn nhất mục đích đã hoàn thành, đón lấy bất luận thế nào, chính mình tiếp chiêu chính là.

Thay lời khác tới nói, chính là đã kiếm lời trở về tiền vốn, tiếp đó, bất quá thắng nhiều thắng thiếu vấn đề, tự nhiên ung dung không vội.

Ngay khi Phương Nguyên trầm tư lúc, phía trước hải chiến cũng cấp tốc phân ra rồi kết quả.

Một phương tốt không chừa chỗ trống, một phương vô cùng chật vật, lại là đám người ô hợp, kết quả làm sao tự nhiên không cần nhiều lời.

Cái này chi không chính hiệu quân tiên phong quả thực là dễ dàng sụp đổ, tiếp đó, liền tiến vào tẻ nhạt truy kích thời gian.

Bởi vì lo lắng sắp tiến hành chủ lực quyết chiến, Phương Nguyên cũng không có để bọn hải tặc dính chặt lấy, mà là thấy đỡ thì thôi.

Ngược lại cái này chi tiên phong đội tàu, cũng không thể tại đến tiếp sau tham chiến.

. . .

Thuyền hài cốt, phá nát tấm ván gỗ, còn có thi thể, không ngừng từ phía trước phiêu đến.

Thấy cảnh này, thượng tướng Ferry sắc mặt lập tức trở nên âm trầm: "Đồ vô dụng. . . Ta còn hi vọng bọn họ có thể cho hải tặc tạo thành một điểm tổn thất, kiềm chế một lượng chiếc siêu phàm thuyền. . . Nhưng hiện tại, chỉ có chịu chết sứ mệnh, chúng nó rất tốt mà hoàn thành."

"Phía trước trở về một chiếc Phong Sào hào, căn cứ tin tức về nó, chúng ta khả năng muốn làm dự tính xấu nhất."

Trung tướng Norton sắc mặt nghiêm nghị.

Nắm giữ Hải Tặc vương sau khi hải tặc, dĩ nhiên như vậy đồng tâm hiệp lực, khó chơi trình độ càng lên một tầng, thực sự nằm ngoài dự đoán của hắn.

"Inceman tuyệt đối không cho phép thất bại!"

Thượng tướng Ferry rút ra chính mình gươm chỉ huy: "Chiến đấu đội hình!"

"Chiến đấu đội hình!"

Lính liên lạc nhanh chóng chạy xuống đi.

Không đến bao lâu, năm mươi chiếc sắt thép tàu chiến hiện ra v chữ tiết hình đội, giống như không chìm trên biển pháo đài, tốc độ hết lần này tới lần khác không phải chuyện nhỏ.

"Đến!"

Phương Nguyên đứng ở Thái Dương hào bên trên, nhìn phương xa xuất hiện một mảnh màn khói.

Năm mươi chiếc hơi nước tàu chiến bọc thép xuất hiện, liền dường như một mặt vách tường sắt thép chậm rãi đẩy tới, lực áp bách không gì sánh kịp.

"Thái Dương hào, Liệt Dương chuẩn bị. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, trên mặt lại là hiện ra một nụ cười lạnh lùng: "Vận nước Anh linh, dù cho có thể che chở siêu phàm, nhưng đối với loại này thuần túy công kích vật lý đây?"

'Keng, khóa chặt mục tiêu!'

'Truyền kỳ năng lực Liệt Dương, phát động!'

Thái Dương hào bên trên, cơ giới đáp lại truyền đến.

Từng tia tia ánh sáng, ở chủ pháo bên trên hội tụ, bỗng nhiên hóa thành một

đạo mãnh liệt bạch quang.

Ầm ầm ầm!

Đối diện hơi nước tàu chiến bọc thép chủ yếu nhất, cũng là lớn nhất cái kia một chiếc Vô Úy hào, trong nháy mắt hóa thành một đoàn liệt diễm, đột nhiên nổ tung.

Sóng biển mãnh liệt, đánh ra chu vi tàu chiến.

Mặc dù biết Liệt Dương chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng loại này lực uy hiếp, quả thật không gì sánh kịp.

Khiến Phương Nguyên hơi kinh ngạc chính là, mất đi kỳ hạm sau khi, đối diện hạm đội tuy rằng rối loạn tưng bừng, lại lập tức bắt đầu phản kích.

Ác liệt lửa đạn, trong khoảnh khắc ngay khi thuyền hải tặc chỉ bên trong nổ tung.

"Bọn họ Thái Dương hào chỉ có thể phát ra cái này một pháo, công kích cho ta! Công kích!"

Mặt khác một chiếc tàu chiến bọc thép trên, thượng tướng Ferry vung múa lấy gươm chỉ huy, khàn cả giọng gầm thét lên.

Bên cạnh trung tướng Norton, lại là lau mồ hôi lạnh: "May là, chúng ta được đến Thái Dương hào tình báo, lâm thời tiến hành rồi bố trí. . . Nếu không thì, kỳ hạm một pháo bị hủy, đón lấy hải chiến liền không cần đánh."

Dù là như vậy, hắn cũng không khỏi sắc mặt nghiêm nghị.

Đối diện này cái Hải Tặc vương, đến cùng còn ẩn giấu cái gì át chủ bài?

Ầm ầm!

Đang lúc này, rất nhiều tàu chiến bọc thép phát ra rung động, phảng phất có món đồ gì ở phía dưới nổ tung.

"Chuyện gì xảy ra?"

Thượng tướng Ferry quơ quơ, lập tức hỏi dò.

"Là cá đinh! Còn có cái khác hải quái, trên người trói lại thuốc nổ! Ở bên trong nước va chạm làm nổ!"

Rất nhanh, đã có người tới báo lại.

"Vương Tọa hào, đối phương thu phục vùng biển này cá đinh vương giả sao?"

Trung tướng Norton lẩm bẩm, cảm giác trong lòng trầm xuống. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 886: Tập Kích

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 887: Pháp Điển

Thế giới lịch năm 668.

Hồng Mã Não hải dương, Inceman vô địch hạm đội tiêu diệt, tiêu chí một đời mới Hải Tặc vương chậm rãi bay lên.

"Tôn kính Hải Tặc vương các hạ! Căn cứ Hải Tặc vương thành tin tức truyền đến, bọn họ đã thành công công phá Solomon eo biển, đồng thời pháo kích nghĩ muốn cặp bờ nghỉ ngơi Norton tạo đội hình. . . Từ nay về sau, biển Hoàng Kim trong, cũng không có Inceman hải quân thế lực!"

Hải Tặc vương tử Edward ở Phương Nguyên trước mặt khom người, lấy khiêm tốn giọng nói nói: "Còn có. . . Trước quy hàng Tư Lược thuyền trưởng, cũng đã mang tới."

Hải tặc vốn là một đám không có trung thành sinh vật, lúc này thấy đến hải tặc thế lớn, quay người lại liền đem Inceman hải quân bán Tư Lược thuyền trưởng cũng không phải số ít.

"Tham kiến ngài, vĩ đại hải tặc vương giả!"

"Ngài là hải tặc chúa tể, Vương thành chủ nhân!"

Nhất thời, một đám không chính hiệu hải tặc thuyền trưởng lập tức bị áp tới, giọng nói khiêm tốn mà cung kính, có trực tiếp liền hướng Phương Nguyên trước mặt cống hiến đồ vật.

Dựa theo thông lệ mà nói, đây chính là hải tặc thần phục biểu thị.

Ở cái này chút người ở trong, Orlando thình lình xuất hiện, nhìn bị rất nhiều hải tặc chen chúc Quỷ Thuật sư Roche, trong lòng cũng không biết cái gì tư vị.

Hắn tuy rằng trước có báo thù ý nghĩ, nhưng ở nhìn thấy hôm nay Phương Nguyên uy thế sau khi, lại là hầu như nản lòng thoái chí.

Lúc này, liền cùng cái khác thuyền giống nhau, không có một chút nào dị dạng.

Trong lòng càng là rõ ràng, cái kia báo thù nhiệm vụ, là cũng không tiếp tục khả năng hoàn thành.

Cũng may Phương Nguyên cũng căn bản mặc kệ hắn.

"Biển Hoàng Kim lớn nhất cái đinh, Solomon eo biển đã bị chúng ta rút đi, sau đó phải làm, chính là thừa thắng xông lên, thừa thế xông lên bắt xuống biển Ác Mộng, thậm chí đánh tới gần biển đi, uy hiếp Inceman bản thổ!"

Phương Nguyên lười biếng nửa nằm ở vương tọa bên trên, hơi híp cặp mắt: "Đương nhiên, đầu tiên muốn làm, vẫn là trước tiên biên luyện chúng ta thủ hạ hạm đội!"

Hắn lúc này không nói mình dòng chính, dưới trướng còn có bốn cái hải tặc Tổng đốc, quan hệ hỗn tạp, nói một tiếng hiệu lệnh không rõ, quản lý hỗn loạn đều là nhẹ.

"Vì lẽ đó. . . Đầu tiên, ta sẽ biên soạn ra một bộ pháp điển, tuy rằng chúng ta hải tặc lấy làm việc thích làm gì thì làm xưng, nhưng bên trong cũng có một chút ước định mà thành quy củ, lúc này ta muốn làm, chính là đem những quy tắc này cố định xuống, biến thành một bộ thuộc về chúng ta pháp điển, liền kêu là (Hải Tặc Pháp Điển)!"

Một thế giới, chung quy là có thứ tự lực lượng chiếm thượng phong.

Đang nói ra câu này sau khi, Phương Nguyên nhất thời lại cảm thấy đến thế

giới kịch liệt biến động.

Trong lúc nhất thời, không biết bao nhiêu ánh mắt liền phóng lại đây, phần lớn đều là mới vừa trốn đi các Tà thần.

Cái kia đều là tương đương với Ma Chủ Ma thần cấp bậc tồn tại, bị Inceman vô địch sắt thép hải quân tiêu diệt tin tức hấp dẫn lại đây, lúc này một làn sóng chưa bình, một làn sóng lại lên, lại tập trung ở Phương Nguyên trên người.

"Tà thần? Ha ha. . ."

Phương Nguyên nhẹ nhàng phất phất tay, một tầng nửa trong suốt màn nước mở ra, nhất thời đem kỳ hạm cùng chu vi cách ly.

"Thế giới biến động, gây nên những kia Tà thần chú ý sao?"

Hắn chỉ cươi cười, đối với chuyện này lại là không chút phật lòng.

Một đám kéo dài hơi tàn đồ vật, làm sao có khả năng là hắn đối thủ?

Càng không cần phải nói, thừa dịp cái này hoàng kim kỳ, hắn đã bình định tứ hải, đem đối thủ lớn nhất Inceman hoàng gia hải quân đưa vào địa ngục.

Cho dù Inceman cùng Tà thần hợp tác, nghĩ muốn thu được ở trên mặt biển khiêu chiến Phương Nguyên lực lượng, cũng không phải một sớm một chiều việc.

Huống chi, những kia Tà thần , căn bản chính là hỗn loạn tập hợp, thậm chí không nhất định có nhân loại tư duy.

Có như Thâm Hải Tiềm Vọng Giả, cũng chỉ là một lòng một dạ ở nhân loại quốc gia bên trong chế tạo sợ hãi, hỗn loạn, tử vong, lấy này tích trữ lực lượng, hai bên có thể đàm luận đến long mới là gặp quỷ.

"Hải tặc vốn là không có tự, lại nhất định phải có một bộ chuẩn tắc để ràng

buộc!"

Phương Nguyên đứng lên, cao giọng nói: "Bắt đầu từ hôm nay, ta ban bố (Hải Tặc Pháp Điển), chính là tất cả hải tặc chí cao chuẩn tắc, nếu như làm trái người, bằng vào ta Hải Tặc vương Roche tên, ta tất truy sát hắn đến chân trời góc biển!"

"(Hải Tặc Pháp Điển)?"

Ở phía dưới Orlando cũng không khỏi vì Phương Nguyên kế hoạch mà kinh ngạc.

Đối phương sớm liền từ bỏ trò đùa trẻ con, thậm chí cũng không lọt mắt hợp nhất cái gì , bởi vì hắn nghĩ để cho mình quy củ, từ đây biến thành tất cả hải tặc quy củ!

Không thể không nói, cũng chỉ có Phương Nguyên cái này Hải Tặc vương.

Bằng không, cho dù là một hải tặc Tổng đốc lại đây, cũng tám thành trốn không thoát bị cười nhạo kết cục .

Bọn hải tặc tôn trọng tự do, dù là hiện tại Phương Nguyên, phải đem bọn họ chỉnh biên thành một nhánh đại quân, cũng là không sai biệt lắm nhất định thất bại kết cục, cho dù miễn cưỡng thành công, từ đem hao tổn, cũng sẽ không có bao nhiêu chiến lực.

Nhưng Hải Tặc Pháp Điển liền không giống.

Nó chỉ là một bộ chuẩn tắc, hoặc là nói gặp phải vấn đề lúc giải quyết bước đi, bất luận đối với thuyền trưởng vẫn là thuyền viên, đều rất có chỗ tốt.

"Đây là ta định ra sơ thảo, mấy người các ngươi hải tặc Tổng đốc nhìn!"

Phương Nguyên cầm lấy một quyển giấy bằng da dê, tiện tay đưa tới.

Eojust tiếp nhận, mở ra nhìn, liền nhìn thấy phía trên dùng đại lục lời nói, Inceman ngữ, Ải Nhân ngữ, Tinh Linh ngữ, viết vài đoạn nói:

'Mỗi trên chiếc thuyền này gặp phải trọng đại lựa chọn lúc, do tất cả thuyền viên bỏ phiếu quyết định!'

'Trộm cướp, kích thương, người phản bội đem sẽ bị lưu vong hoang đảo, thu được chứa đầy một phát thuốc nổ súng kíp.'

'Của cải phân phối, thuyền trưởng chiếm ba phần mười, mỗi cái chức vị trọng yếu có thể lấy thu được hai phần. . .'

'Cấm chế sỉ nhục tù binh.'

'Nhất định phải duy trì vũ khí thanh khiết, mỗi ngày lau boong tàu, đại pháo.'

'Tư đấu bị cấm chế, nhưng có thể lấy ở thuyền trưởng hoặc là lái chính chứng kiến dưới công khai quyết đấu, hình thức song phương thương nghị mà định.'

. . .

Ra ngoài bọn họ dự liệu, điều ước rất đơn giản, cũng không hà khắc.

"Rất tốt, ta cảm thấy có thể lấy như thế làm!"

Edward gật gù.

Nguyên bản hắn cho rằng Roche sẽ chế ra một bộ nghiêm khắc pháp điển, mạnh mẽ mệnh lệnh hải tặc tuân thủ.

Nhưng hiện tại thoạt nhìn, lại càng như đem một ít ước định mà thành đồ vật lấy văn kiện hình thức cố định xuống, đồng thời điều mấy cũng không nhiều, đơn giản thực dụng, cái này liền có rồi mở rộng trụ cột.

"Ta không có ý kiến!"

"Đồng ý!"

Mấy hải tặc Tổng đốc đáp ứng sau khi, Bill cùng Đồ Tể các bộ hạ cũ đương nhiên càng thêm sẽ không phản đối, dồn dập biểu thị tán thành.

Có bọn họ, trên căn bản đã có thể lấy khẳng định, cái này bộ Hải Tặc Pháp Điển đem sẽ chân chính chứng thực xuống, trở thành trên đại dương giải quyết tranh chấp mâu thuẫn cơ sở sợi dây.

"Hải Tặc Pháp Điển? Nói không chắc ngày sau, lại muốn gọi là Roche pháp điển. . ."

Orlando thấy cảnh này, càng là trong lòng run rẩy.

Cho dù hắn đã là đại danh đỉnh đỉnh Thâm Hải Diêm Vương, nhưng ở chân chính Hải Tặc vương trước mặt, vẫn như cũ chẳng là cái thá gì.

. . .

Inceman.

"Ta chủ a. . ."

Donald đem chính mình khóa ở một cái gian phòng nhỏ bên trong, không ngừng cầu nguyện.

Trên thực tế, từ khi lần kia nước lấp kín quảng trường sự kiện phát sinh sau khi, hắn liền phi thường bất an.

Tuy rằng chính thức đem định nghĩa làm vì sự cố, nhưng thấy qua đầu kia Ngư Nhân quái vật hắn, đương nhiên sẽ không tin tưởng.

Thậm chí, ở Phương Nguyên vô tình hay cố ý đề điểm phía dưới, thông qua giáo hội cùng nhân tế mạng lưới, thu thập được càng nhiều tin tức sau khi, Donald thật sự sợ.

Các nơi đều có sự cố, tử thương vượt quá trăm người!

Còn có các loại sự kiện linh dị, ban ngày thấy ma, thậm chí vô duyên vô cớ điên, mỗi một cái đều không tại Passy sự kiện phía dưới.

Càng không cần nhắc tới ngày càng hung hăng ngang ngược Cisel trào lưu cảm giác, quả thực giống như tử thần giống như, chiếm giữ ở đại lục trên không, tùy ý thu gặt sinh mệnh.

". . . Ta chủ, xin tha thứ ta mềm yếu. . . Xin ban cho ngài thương hại, dành cho nhân loại che chở. . ."

Nói thật, biết được càng nhiều, Donald trong lòng liền càng là không chắc chắn, lúc này, cũng chỉ có thể đem hy vọng duy nhất, đều ký thác ở Mộng Binh chi chủ trên người.

"Ta chủ. . . Ta có tội, ta dao động. . ."

Donald quỳ, trong tay nâng giáo huy, biểu hiện kiên định.

Trên thực tế, từ khi hắn đi qua cái kia gian nhà, lại gặp được Passy vẽ Tiềm Vọng giả ấn ký sau khi, hắn thì có chút không đúng lên.

Cho dù xa xa thoát đi cái kia tràng nhà, đồng thời sau khi căn bản không có trở lại, nhưng không biết tại sao, cái kia cũng tam giác thêm mắt dọc huy ký, lại là càng ngày càng rõ ràng hiện lên ở Donald trước mắt.

Đến mấy ngày gần đây, liền trở nên càng thêm nghiêm trọng, nhất bút nhất hoạ đều rõ rõ ràng ràng, tựa hồ tại câu dẫn Donald, để cho hắn đem chuẩn xác mà rõ ràng miêu tả đi ra.

Nếu như Phương Nguyên ở đây, tất nhiên có thể rất dễ dàng nhìn ra, Donald là chịu đến 'Lây' !

Thâm Hải Tiềm Vọng Giả dù sao cũng là Ma thần cấp bậc tồn tại.

Thông qua ấn ký này, Donald cùng vị này tồn tại cũng coi như có liên tiếp, hết lần này tới lần khác trên người hắn lại mang theo Phương Nguyên khí tức.

Đối với Thâm Hải Tiềm Vọng Giả mà nói, tất nhiên muốn gia tăng điểm quan tâm.

tạo thành kết quả, chính là Donald trở nên càng ngày càng vẻ thần kinh.

Thậm chí, mỗi ngày nhìn ngón tay của chính mình, đều có không nhịn được cắn phá, ở trên tường bôi bôi lau lau dục vọng.

"Ngươi thật sự có tội!"

Lúc này, Donald trên tay giáo huy, nhất thời phát ra một trận ánh sáng và nhiệt độ.

"Ta chủ. . . Ngài rốt cục ý thức hàng lâm?"

Donald hầu như là mừng đến phát khóc.

Không biết từ lúc nào bắt đầu, Mộng Binh chi chủ đối với hắn đáp lại càng ngày càng ít , khiến cho Donald cảm giác mình tựa hồ mất đi 'Thần ân', cả người cũng biến thành càng lên cơn cùng mẫn cảm lên.

"Ngươi không cần phải lo lắng, không cần kinh hoàng. . . Thế giới khảo nghiệm sắp xảy ra, chỉ có thành kính người có thể ở khảo nghiệm dưới sinh tồn!"

Phương Nguyên tiếng nói truyền đến.

Trên thực tế, hắn gần nhất muốn tọa trấn hải tặc bên trong, làm tốt Hải Tặc vương nhân vật, đối với bên này cũng thật không có trước đây để bụng.

Bất quá, Donald dù sao cũng là Giáo hoàng, cũng không thể nhìn hắn cấp người ám hại.

Một vòng dòng nước hiện lên, đem Donald cả người thấm ướt, chợt hội tụ tại phần lưng, hiện ra một cái cũng tam giác thêm mắt dọc hình dạng.

"Đây là. . ."

Donald thông qua một chiếc gương, nhìn cái này hình xăm không giống hình xăm, ấn ký không giống ấn ký đồ vật, lại là có chút dại ra.

Chợt, hắn liền minh bạch.

Đã tiến vào cái kia tràng gian nhà sau khi, hắn liền chịu đến Thâm Hải Tiềm Vọng Giả quan tâm.

Đương nhiên, loại kia tồn tại, có lẽ chỉ là đánh lên một cái ấn ký, tiện tay làm thôi.

Nhưng đối với Donald mà nói, lại đủ để làm hắn ăn không ngon, ngủ không yên, cuối cùng hoàn toàn bị chen đổ.

Trên thực tế, Phương Nguyên không nghi ngờ chút nào, nếu như đổi một người, hắn cái này thời điểm, tất nhưng đã bị đầu độc, thu thập chuẩn bị triệu hoán biển sâu thân thuộc vật liệu.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 888: Liên Hợp

"Lấy Mộng Binh chi chủ danh nghĩa! Loại bỏ tà ác!"

Donald lập tức quỳ sát xuống, khẩn cầu hắn tín ngưỡng Thần Chi ân điển.

Xì xì!

Ở sau lưng của hắn, cái kia yêu dị Nịch Vong giả phù hiệu, nhất thời phảng phất sống lại giống như, đường nét biến thành huyết hồng, ở giữa mắt dọc trong nháy mắt. . . .

Ùng ục ùng ục!

Không biết bao nhiêu bọt khí hiện lên đi ra, Donald thậm chí cảm giác mình sau lưng mở một cái miệng lớn, lại phảng phất một cái nào đó liên thông biển rộng vòi nước.

Lượng lớn chất lỏng một thoáng xông ra.

"Kiên định niềm tin của ngươi, ở mê man lúc, không muốn nghe xưa nay từ biển sâu âm thanh, ta sẽ che chở tín đồ của ta. . ."

Phương Nguyên tiếng nói từ giáo huy bên trong truyền ra, mang theo mờ ảo mùi vị.

Ầm ầm!

Không gian mạnh mẽ chấn động.

Liền phảng phất có hai con cự thú không thể buông tha, mạnh mẽ bắt đầu

chém giết.

Donald kêu thảm một tiếng, cả người đều cơ hồ bất tỉnh đi.

Chờ đến hắn phản ứng lại lúc, trước tiên liền đến xem sau lưng mình ấn ký.

Nhưng lúc này, lọt vào trong tầm mắt, nơi nào còn có cái kia ấn ký nửa phần cái bóng?

Chỉ có trên mặt đất một bãi mỏng manh nước biển, còn có một cái lật lên bụng trắng da cá trắm đen lớn , khiến cho Donald biết được, vừa nãy đã phát sinh tất cả, tuyệt đối không là ảo giác.

"Cảm tạ ta chủ, ngài lại một lần cứu vớt ta!"

Rõ ràng tất cả đầu đuôi câu chuyện Donald, lập tức lấy so với bình thường càng thêm thành kính tư thái cầu nguyện lên.

"Donald tiên sinh!"

Lúc này, một trận tiếng gõ cửa dồn dập truyền đến.

"Chuyện gì xảy ra, ta không phải đã phân phó, không nên để cho bất luận người nào tới quấy rầy ta sao?"

Donald nhíu mày, lại vẫn là đi qua, mở cửa phòng ra.

"Xin lỗi! Tiên sinh, có một cái đến từ công tước Ham sứ giả, nhất định phải lập tức thấy ngươi. . . Ngài đây là. . ."

Không nghi ngờ chút nào, trong phòng cảnh tượng, lập tức gây nên người quản gia này kinh ngạc thốt lên.

"Không có gì. . . Chỉ là ta đang tiến hành một cái nho nhỏ thí nghiệm mà thôi, còn có, nếu như nơi này tin tức truyền đi tới nói , ta nghĩ ngươi ngày mai sẽ

phải đi cây Bạch dương trên đường một lần nữa tìm công việc."

Donald sửa sang lại quần áo: "Dẫn ta đi gặp vị khách nhân này!"

"Không có vấn đề."

Quản gia một cái giật mình, sống lưng đều so với bình thường thẳng tắp mấy phần.

"Tôn kính Donald tiên sinh!"

vị kia đến từ công tước Ham sứ giả, là một cái thường thường phụng dưỡng ở công tước Ham bên người người hầu. Vừa thấy được Donald, nhất thời liền phảng phất nhìn thấy cứu tinh: "Công tước đại nhân hi vọng nhìn thấy ngài, lập tức! Lập tức!"

"Ta rõ ràng. . . Xem ra phát sinh cái gì. . . Rất không được chuyện a!"

Donald gật gù, tiếp nhận quản gia trong tay áo khoác, lên xe ngựa.

Công tước Ham bên trong trang viên.

Lúc này cái này cái quý tộc lão nhân, cũng không có trước nhàn nhã, trái lại nhìn chăm chú trên tay một phần chiến báo, phảng phất một toà điêu khắc, đình trệ ở nơi đó cực kỳ lâu.

"Công tước đại nhân?"

Donald thăm dò kêu một câu.

"A. . . Donald, ngươi đến rồi. . ."

Công tước Ham xoa xoa lông mày, phát ra một tiếng thật giống sắp chết người rên rỉ: "Ta ngày mai sẽ sẽ ngồi lên chiếc thứ nhất chạy cách bến cảng thuyền, đi tới Cisel, ngươi cũng phải cùng đi , làm cái này ta thiếp thân cố vấn!"

"Đi sứ?" Donald nhíu mày: "Lẽ nào. . . Là trước hải chiến xảy ra vấn đề?"

"Làm sao ngươi biết?"

Công tước Ham theo bản năng mà che giấu lên trên tay chiến báo, chim ưng giống như sắc bén ánh mắt liền chăm chú vào Donald trên người.

"Bởi vì không có chuyện thứ hai, có thể làm Inceman hướng về Cisel cái này trên biển thứ hai cường quốc lấy lòng. . . Đồng thời gần nhất vương quốc bên trong phát sinh đại sự, tựa hồ cũng cùng trên biển có quan hệ, nếu như ta suy đoán không sai, ứng nên là mới vừa vừa lấy được chiến báo chứ? Lẽ nào chúng ta thượng tướng Ferry gặp một lần đau đớn thê thảm thất bại?"

Donald trầm tĩnh trả lời.

"Không! So với cái kia nghiêm trọng hơn!"

Công tước Ham thống khổ nhắm hai mắt lại: "Đã không có. . . Chúng ta sắt thép vô địch hạm đội!"

". . ."

Donald báo lại lấy trầm mặc: "Đây thực sự là một cái tràn ngập bi thương cùng bất hạnh tin tức!"

"Đúng đấy. . . Chúng ta hải quân đại thần ở nhận được tin tức một khắc đó, liền trực tiếp hôn mê đi. . . Vượt quá bốn mươi chiếc hơi nước sắt thép tàu chiến chìm, là quốc gia chúng ta khó có thể chịu đựng tổn thất. . . Đương nhiên, còn có cái kia mấy vạn tên Inceman hải quân tiểu tử, cùng với bọn họ cần động viên gia đình. . ."

Công tước Ham đau xót nói.

"Đến tột cùng là tại sao, gặp phải bão táp? Vẫn là một loại nào đó không thể kháng cự nhân tố?" Donald nhanh chóng hỏi một câu.

"Không, đây là một tràng hoàn toàn thất bại, do thượng tướng Ferry dẫn dắt hải quân chủ lực, ở một tràng chính diện trong quyết đấu thua bởi Hải Tặc vương Roche. . . Đây là chúng ta Inceman tất cả mọi người sỉ nhục!"

Công tước Ham nghiến răng nghiến lợi.

"Như thế thoạt nhìn. . . Chúng ta ở bên ngoài biển rất nhiều thuộc địa, còn có rất nhiều lợi ích, đều sắp không gánh nổi. . ." Donald con mắt xoay chuyển rất nhanh: "Vì lẽ đó, chúng ta cần minh hữu, không nghi ngờ chút nào, Cisel thích hợp nhất , bởi vì nó là duy nhất một cái khả năng ở hải quân trên đuổi theo chúng ta cường quốc. . . Vương quốc chuẩn bị cắt nhường bao nhiêu lợi ích cùng thuộc địa cho nó?"

"Cái này muốn xem ta đi sứ kết quả, bởi vậy, ta cần sự giúp đỡ của ngươi. . ." Công tước Ham chân thành mà nhìn Donald.

"Xác thực hẳn là như vậy, không có kẻ địch vĩnh hằng, chỉ có lợi ích vĩnh hằng!" Donald lẩm bẩm: "Cái này quần hải tặc thế lực, thực sự quá nằm ngoài dự đoán của chúng ta, mà một khi hải tặc thịnh hành, ngẫm lại xem sẽ phát sinh cỡ nào chuyện đáng sợ? Hải dương giao dịch đem sẽ bị chặt đứt hơn nửa, bất kỳ thuyền cũng không dám xuống biển đi, trừ phi là treo lơ lửng cờ đầu lâu thuyền hải tặc! Ta nghĩ. . . Chúng ta có thể lấy trắng trợn tuyên dương hải tặc nguy hại, đồng thời không ngừng lôi kéo Cisel một nhà, mà là hẳn là lôi kéo toàn bộ đại lục Ofail trên quốc gia, chế tạo một cái phản hải tặc đồng minh!"

Inceman chỉ là một cái đảo quốc, trước hải quân tuy rằng mạnh mẽ, nhưng lục quân ở trên đại lục quả thật trên không là cái gì mặt bàn.

Huống chi, tuy rằng nó trước có một nhánh khổng lồ vô địch hạm đội, nhưng cũng chỉ là so với các nước mà nói.

Nếu như những quốc gia khác toàn bộ liên hợp lại, thuyền, trọng tải, thuyền viên con số cũng phải làm cho Inceman hít khói.

"Phản hải tặc đồng minh? Có khả năng này sao?"

Công tước Ham trong ánh mắt thả ra một tia tinh quang đến.

"Đương nhiên là có khả năng, chỉ cần chúng ta đem hải tặc làm ác khen lớn một chút, nói vậy những chủ thuyền kia đám người cũng sẽ không hi vọng nhìn thấy hải tặc hoàn toàn lũng đoạn cái này điều tài lộ. . . Mậu dịch cùng lợi nhuận, đang đeo đuổi cái mục tiêu này phương diện, chúng ta cùng đại lục Ofail trên những quốc gia khác có cộng đồng ngôn ngữ, đồng thời, thế giới này rất lớn. . . Inceman một nhà thực lực, có lẽ cũng không cách nào lũng đoạn toàn bộ thế giới mậu dịch nhu cầu, bởi vậy, chúng ta cần giao lưu cùng hợp tác, toàn bộ Ofail khu vực một thể hóa, đem sẽ tại tương lai hình thành trào lưu. . . Điểm này, ta sẽ ở ta sách mới bên trong hơn nữa luận thuật. . ."

Donald chậm rãi mà nói.

"Rất tốt, ta cảm thấy mời ngươi làm ta cố vấn, tuyệt đối là thích hợp nhất quyết định."

Công tước Ham hầu như muốn vỗ tay: "Đặc sắc kiến giải!"

Trên thực tế, hắn cũng rõ ràng Donald trong giọng nói chưa hết ý tứ.

Cho dù có thể lôi kéo Cisel, lúc này không có bao nhiêu thực lực hoàng gia hải quân, cũng sẽ trở thành phụ thuộc.

Nhưng nếu như hình thành đồng minh, mọi người đều là minh hữu quan hệ, lại có chút không giống.

Dù sao, trước Inceman, còn không thể cùng toàn bộ đại lục Ofail hải quân tổng cùng so với, Cisel thì càng là như vậy.

. . .

"Rất tốt, xem ra Inceman thất lợi, trái lại xúc tiến liên minh xuất hiện!"

Biển Ác Mộng ở trong.

Nương theo bọn hải tặc gào thét, một toà trên hòn đảo lớn Inceman công sự phòng ngự hoàn toàn lưu lạc.

Một tên hải quân thượng úy sắc mặt xám xịt, dẫn dắt cái khác còn có thể sống động binh lính đi ra, hướng về dào dạt đắc ý hải tặc dâng lên chính mình bội đao.

Tình cảnh này, ở biển Ác Mộng ở trong liên tiếp trình diễn.

Đại biểu, chính là bọn hải tặc lấy một tràng giống như du hành giống như ung dung tiến công, đoạt lại nguyên bản biển Ác Mộng Râu Mép Đen có địa bàn.

"Bởi vậy, nhất là tràn ngập của cải hoàng kim tuyến hàng hải, liền hoàn toàn ở ta dưới sự khống chế!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, nhìn mình sau lưng dòng chính.

Biển Ác Mộng ở trong, cần một cái hải tặc Tổng đốc tọa trấn, cái này đương nhiên chỉ có thể từ hắn dòng chính bên trong đề bạt.

Bởi vậy, những thứ này thủ hạ, gần nhất đều là vô cùng bán mạng.

"Thế nhưng. . . Chúng ta sau này cử động, cũng cần biến hóa một thoáng, thật giống như những hải tặc Tổng đốc kia như vậy, chúng ta cần chuyển biến một thoáng phương thức tư duy, thông qua cướp bóc chỉ có thể thu được nhất thời của cải, lại sẽ giết chết đẻ trứng vàng gà mái . . ."

"Đồng thời, thế giới quá to lớn, bằng vào chúng ta lực lượng , căn bản không cách nào tiến hành hoàn toàn khai phá, bởi vậy, không thể rời đi đại lục Ofail tham dự."

"Vì lẽ đó, chúng ta nắm giữ cái này điều tuyến hàng hải, liền muốn dường như Inceman Solomon eo biển như thế, thu lấy bảo hộ phí, đồng thời đánh chìm tất cả có can đảm phản đối với chúng ta thuyền. . . Đồng thời, thu nạp càng nhiều

tư bản đi vào, ngươi cũng không thể hi vọng một đám hải tặc đi làm ăn! Đến cuối cùng, ta hi vọng các ngươi trở thành Hải mậu người bảo hộ, mà không phải kẻ phá hoại!"

Hải Tặc Pháp Điển ban bố, chỉ là quy phạm hải tặc hành vi bước thứ nhất.

Mà đón lấy những thứ này, chính là bắt đầu trực tiếp can thiệp hải tặc 'Tự do' thiên tính.

Mạnh mẽ xoay chuyển một cái chức nghiệp thiên tính, sẽ mang đến cái gì hậu quả xấu?

Phương Nguyên nghĩ muốn tiến hành cải cách, sự việc rõ ràng hoàn toàn có thể lấy tham chiếu những kia cổ đại nghĩ động quan thân sĩ phu giai cấp lợi ích hoàng đế.

Hắn hoàn toàn có thể đoán trước đến đón lấy phản phệ.

Nếu như chịu đựng được, là có thể dường như Inceman giống như, chân chính nắm giữ hải dương mạch máu, thành lập một cái cực kỳ huy hoàng đế quốc trên biển.

Mà không chịu đựng được kết cục, tự nhiên không cần nhiều lời.

"Ở cái này phản phệ ở trong, những kia Tà thần tất nhiên sẽ không nhịn được ra tay rồi chứ? Thực sự là chờ mong đây. . ."

Phương Nguyên liếm liếm khóe miệng.

Ở Donald trên người, hắn cũng đã cảm thụ qua cái kia Thâm Hải Tiềm Vọng Giả bản chất.

Đối phương tuy rằng rất mạnh, nhưng vẫn là không bằng hắn cái này nắm giữ hai cái đại đạo Tâm Ma ma thần.

Người bình thường muốn cải cách, đương nhiên muốn đối mặt với phản phệ, đơn giản nhất thô bạo, chính là trên thân thể xóa đi.

Nhưng Phương Nguyên không giống.

Bản thân hắn siêu phàm lực lượng, đủ để làm hắn ngăn trở rất nhiều ám sát, đem thúc đẩy xuống đi.

Đến cuối cùng, đem sẽ hình thành một luồng ảnh hưởng thế giới dòng lũ.

"Hết thảy tất cả, cuối cùng vào lúc đó thấy rõ ràng!"

Phương Nguyên con mắt miết qua những thứ này thủ hạ, mang theo chút không tên ý vị.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 889: Mộng Cảnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 890: Kế Hoạch

Inceman, gần biển.

Một nhánh chi băng hải tặc hội tụ, chủ yếu nhất chính là cái kia bốn chiếc truyền kỳ chi hạm.

Phương Nguyên quần áo bất kham, cổ tay mở rộng, lộ ra rắn chắc lồng ngực, một cái vương miện bị xem là vòng tay, ở thái dương dưới sáng lên lấp loá.

"Chúng ta. . . Muốn chúa tể biển rộng!" Hắn tiến lên, lớn tiếng gầm hét lên.

"Ác ác!" Bốn phía lập tức truyền đến đám hải tặc hô ứng.

"Làm cái này hải tặc vương giả, ta cần một cái lãnh địa, đương nhiên, ta sẽ không coi trọng biển Ác Mộng tài nguyên, cũng sẽ không coi trọng bất luận cái nào thủ hạ ta Tổng đốc địa bàn. . . Ta nhìn trúng, là Inceman hòn đảo lớn này quốc gia, dòm ngó đại lục Ofail không chìm chi hạm!"

Phương Nguyên tiếng nói sang sảng: "Bọn hải tặc, vì ta đánh xuống một cái vương quốc, đến một tràng nhất là long trọng cướp bóc đi! Từ nay về sau, các ngươi lại cũng không cần cái gì Tư Lược cho phép lệnh , bởi vì các ngươi chính là cái này vương quốc quý tộc!"

"Ác ác? !"

Bọn hải tặc tiếng hoan hô càng to lớn hơn, lại mang theo điểm ngạc nhiên nghi ngờ mùi vị.

Cho dù là Phương Nguyên thủ hạ cùng bốn cái hải tặc Tổng đốc, cũng đồng

dạng ngạc nhiên cực kỳ.

Bọn họ trước căn bản không có nghĩ đến, Phương Nguyên dĩ nhiên đánh ý đồ này.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, Inceman xác thực vị trí quá tốt rồi, giống như một chiếc vĩnh viễn không bao giờ chìm tàu chiến, càng ách toàn bộ đại lục Ofail Hải mậu cổ họng.

Hắn nghĩ muốn hoàn toàn lũng đoạn đông tây phương mậu dịch, khống chế cái này cuối cùng chỗ then chốt, không thể nghi ngờ sẽ làm ít mà hiệu quả nhiều, từ còn chân chính thành lập một cái đế quốc trên biển!

'Huống chi. . . Chuẩn bị tiến hành cải cách, tất nhiên mang đến mâu thuẫn, đối ngoại dời đi, dù sao cũng hơn đối nội bạo phát tốt hơn. . . Còn có thể tiêu diệt Inceman được đến lợi ích người, dùng để thu mua nương nhờ vào ta người. . .'

Phương Nguyên đối với chuyện này, tính toán vô cùng rõ ràng.

Đồng thời, cũng là quả đoán đến cực điểm.

Inceman chuẩn bị thành lập một cái phản hải tặc liên minh căn bản không đáng kể , bởi vì hắn sẽ tại cái này trước đó, trực tiếp phá huỷ cái này cổ lão vương quốc căn cơ!

"Inceman? Đây cũng thật là là một cái tốt đối tượng!"

Hải Tặc vương tử Edward sờ sờ cằm: "Nó hải quân đã tổn thất hơn nửa, không cách nào chống đỡ chúng ta tiến công, cho dù không cầu chiếm lĩnh, cũng có thể mang tất cả bến cảng của cải cướp sạch hết sạch!"

"Không sai!"

Như thế ích lợi thật lớn , tương tự khiến Tinh linh hải tặc Tổng đốc Eojust mù

quáng.

"Inceman vẫn là trên biển cường quốc, hoàng kim tuyến hàng hải mở ra tới nay, nó tích trữ bao nhiêu của cải?" Grasp Ooze hô hấp ồ ồ .

"Đương nhiên. . . Nó lục quân, cũng không thể không cân nhắc , bất quá chúng ta biết đến, xuất phát từ mọi người đều biết nguyên nhân, Inceman lục quân, muốn xa kém xa nó hải quân, số lượng chỉ có một phần ba, đồng thời còn phân tán ở rất nhiều thuộc địa ở trong. . ."

Tân nhậm người cá Tổng đốc Nymphadora nói như thế.

"Ta nói lại lần nữa, chúng ta lần này không chỉ có muốn cướp bóc, càng là muốn chinh phục cái này vương quốc. . . Không chỉ có là nó bến tàu, còn có nó nội lục, núi sông, thành thị. . . Đều không thể bỏ qua!"

Phương Nguyên lặp lại một lần.

"Nhưng là đầu, tuy rằng Inceman lục quân chính là trò cười, nhưng chúng ta hải tặc nếu như thâm nhập nội lục, lại là so với chuyện cười còn không bằng a. . ."

Câu nói như thế này, cũng chỉ có Phương Nguyên dòng chính, Bill cùng Wilson đám người có thể nói một chút: "Hải tặc không thể rời đi biển rộng, bằng không liền cùng cá rời đi nước biển có khác biệt gì?"

"Các ngươi đề nghị, ta đã đầy đủ cân nhắc qua."

Phương Nguyên vỗ tay: "Cho tới đến nội lục sau khi, ta tự nhiên sớm có sắp xếp, hiện tại. . . Cho ta tiến công! ! ! Vừa bắt đầu kế hoạch, chúng ta muốn như bầy sói như thế, tập kích Inceman tất cả bến cảng , khiến cho nó quân đội mệt mỏi, mà ta, sẽ mang lãnh chúa lực, đánh xuống cảng Berminte, lại từ nơi đó tiến công trái tim của nó, thủ đô Grass!"

Hắn nhanh chóng hạ lệnh, cho những người khác hải tặc Tổng đốc phân chia

phi thường giàu có bến cảng, bảo đảm quản bọn họ cho dù chỉ là vì mình tham lam, cũng phải mạnh mẽ cướp trên một phiếu.

"Đầu nhi!"

Nhiệm vụ phân phối xuống sau khi, Wilson liền biểu thị dị nghị: "Bởi vậy, ta hoài nghi những hải tặc này đánh cướp bến cảng sẽ rất tích cực, để sau sẽ trì trệ không tiến, lựa chọn quan sát. . ."

"Nếu như đây là sự lựa chọn của bọn họ, vậy hãy để cho bọn họ như thế làm đi, ngược lại có thể cho Inceman hải quân mang đến phiền phức, lại kiềm chế nhất định lục quân, đã đầy đủ!"

Phương Nguyên gật gù: "Trước mắt tự chúng ta băng hải tặc, còn có bao nhiêu người?"

"Trải qua đoạn này thời gian chiêu mộ, có thuyền 19 chiếc, thủy thủ 7000 người, cái này đã là cực hạn. . ." Wilson mặt lộ vẻ khó xử: "Đồng thời, đây là đem trên thuyền tất cả mọi người đều tính toán ở bên trong, chúng ta phái đến trên đất bằng nhân số, nhiều nhất chỉ có 5000, ở chúng ta không cách nào khiến truyền kỳ thuyền hải tặc ở trên đất bằng phát huy uy năng tình huống xuống, ta cảm thấy chúng ta khả năng tao ngộ thảm bại!"

Coi như Inceman lục quân lại yếu gà, cũng là chuyên nghiệp lục quân, đối kháng một đám tùm la tùm lum hải tặc, quả thực không muốn quá mức dễ dàng.

"Đầy đủ! Chúng ta trước tiên đi đánh xuống cảng Berminte!"

Phương Nguyên vung tay lên: "Không cần lo lắng, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ ở Grass thị khánh công!"

. . .

Cảng Berminte.

Bởi vì cùng thủ phủ Grass rất gần, nơi này mậu dịch phun ra nuốt vào lượng ở Inceman bên trong luôn luôn đứng hàng đầu.

Cho dù là hải quân đại bại tin tức truyền đến, cũng chỉ là làm nó thoáng vắng vẻ một chút mà thôi.

Dù là không có phương đông hoàng kim tuyến hàng hải trên hàng hóa, nhưng chỉ là cùng đại lục Ofail giao lưu, cùng với cung cấp Grass các hạng nhu cầu, liền đủ để duy trì bến cảng vận chuyển.

Ở nhập cảng vị trí, cao cao lầu tháp, còn có rất nhiều trọng hình pháo đài thình lình đập vào mắt.

Lượng lớn tuần tra thuyền cảnh giác nhìn chằm chằm ngoài khơi, lại mang theo một điểm nhàn nhã mùi vị.

Dù sao, đã có rất ít hải tặc dám tập kích Inceman bến cảng, cho dù biết hải quân đã từng tao ngộ một tràng thảm bại, nhưng Inceman công dân đám người còn là phi thường tự tin, không người nào dám tới khiêu chiến bọn họ trên biển bá chủ uy nghiêm.

Ánh nắng tươi sáng, nước biển từng tầng từng tầng trùng kích bãi cát.

Đột nhiên, một cái thê thảm kèn hiệu, đột nhiên từ bến cảng bên trong vang lên.

"Hải tặc!"

Một cái khàn cả giọng tiếng kêu truyền ra, mang theo kinh hoàng cùng khó có thể tin mùi vị.

Ở biển trời giao tiếp địa phương, một mảnh lít nha lít nhít màu đen buồm ảnh hiện lên, chợt liền hóa thành mười chín chiếc đăng đăng sát khí thuyền hải tặc.

Đặc biệt ở chính giữa, U Linh thuyền, Thái Dương hào, Vương Tọa hào ba

chiếc truyền kỳ tàu chiến, mang theo áp bức chúng sinh uy nghiêm , khiến cho Inceman hải quân đều phát ra rên rỉ.

Ầm ầm!

Hải tặc một phương trước tiên nổ súng, cường đại uy lực hỏa pháo, trong khoảnh khắc liền đem tuần tra thuyền nhỏ xé thành mảnh vỡ.

"Truyền kỳ năng lực kim cương!"

Chợt, Thái Dương hào ở một trận cơ giới truyền lực bên trong cấp tốc biến hình , hóa thành một cái chiều cao mấy trăm mét Cương Thiết cự nhân, dưới chân phun ra ngọn lửa, nhanh nhẹn về phía bến cảng vọt tới.

Ầm ầm!

Thủ vệ bến cảng pháo lớn lập tức nổ súng, ở trên mặt nước đánh tới từng đoá từng đoá cực lớn bọt nước.

Thái Dương hào Cương Thiết cự nhân lấy một cái trượt tư thái, khó mà tin nổi nhanh nhẹn động tác, tránh thoát rất nhiều pháo kích, đến đến đại lục trên, đưa tay va chạm.

Ầm ầm ầm!

Sắt thép ximăng bay tán loạn bên trong, một toà pháo đài liền bị hoàn toàn phá hủy, cực lớn pháo quản lăn xuống dưới đến, không biết đập chết bao nhiêu pháo binh.

'Phó pháo chuẩn bị! Tự động hiệu chỉnh! Phóng ra!'

Cùng lúc đó, ở cự nhân trên bả vai, hai cái pháo quản hiện lên, phụt lên ra khủng bố ngọn lửa.

Trong khoảnh khắc, lại có hai cái pháo đài bị phá hủy.

"Tiến công!"

Từ Vương Tọa hào trên, lập tức truyền đến vang dội mệnh lệnh.

Bọn hải tặc đầu tiên là trợn mắt ngoác mồm mà nhìn tình cảnh này, nhưng đợi đến phát hiện nguyên bản nghiêm ngặt hệ thống phòng ngự, hầu như là trong nháy mắt liền bị phá hủy hầu như không còn sau khi, lập tức phát ra đinh tai nhức óc hoan hô, gào thét hướng về bến cảng vọt tới.

Trên thực tế, cái này căn bản là đại tài tiểu dụng.

Lấy Phương Nguyên lúc này thực lực, hội tụ ba chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc, toàn bộ thế giới bên trong đều không có một cái bến cảng có thể chống đối.

Nương theo bọn hải tặc xâm lấn, cảng Berminte đồng dạng bắt đầu rồi kịch liệt phản kháng, giống như sắp chết giãy dụa.

Lượng lớn các binh sĩ anh dũng tiến hành rồi chiến đấu, lợi dụng mỗi một cái quảng trường, cùng bọn hải tặc chém giết đẫm máu, bảo vệ tính mạng của bọn họ cùng tài sản.

"Truyền lệnh xuống, ta cần rất nhiều tù binh! Cái khác chiến lợi phẩm, để dưới đáy bọn hải tặc chia đều!"

Phương Nguyên thủy thủ giày bước lên bến cảng lục địa, nhàn nhạt truyền ra lệnh.

"Vĩ đại Hải Tặc vương!"

Wilson nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi tiến lên: "Kẻ địch phản kháng rất ngoan cường, Inceman lục quân thực lực, có lẽ sẽ nằm ngoài dự đoán của chúng ta, chỉ là đánh xuống cái này bến cảng, liền để chúng ta có một ngàn người tử thương, mà nơi này đóng giữ chân chính quân đội sẽ không vượt quá năm ngàn, vẫn là ở chúng ta có ba chiếc truyền kỳ thuyền hải tặc phụ trợ xuống. . . Không thể tiếp tục nữa!"

"Ta rõ ràng. . ."

Phương Nguyên gật gù: "Từ cảng Berminte đến Grass, còn có ít nhất ba cái cửa ải, mặt khác, Grass thị bên trong có một cái vượt quá ba vạn quân đoàn đóng giữ, càng không cần phải nói bọn họ có thể lấy động viên mấy lần tới đây dân binh cùng dự bị quân dịch. . ."

"Chính là như vậy, đánh xuống cảng Berminte liền đi, chúng ta còn có lợi ích, lại dây dưa xuống, e sợ. . ."

Wilson còn có một câu không nói, bọn hải tặc đều là kiêu căng khó thuần hạng người, lúc này thương vong đã đến một cái rất nguy hiểm tuyến trên.

Hết lần này tới lần khác đón lấy một đường, không chỉ có chiến lợi phẩm sẽ giảm mạnh, tỉ lệ thương vong lại sẽ tăng nhiều, e sợ cho dù là Phương Nguyên cái này Hải Tặc vương, cũng rất khó đè xuống oán khí của bọn họ.

"Hừm, ngươi nói rất đúng, vì lẽ đó ở đón lấy chiến đấu bên trong, ta không chuẩn bị sử dụng hải tặc!"

Phương Nguyên quỷ bí nở nụ cười: "Để ta đi gặp thấy những kia lưu lại bọn tù binh!"

Hắn đi tới một chỗ bị hải tặc trông giữ lên quảng trường.

Nơi này nguyên bản là dùng để dỡ hàng, lúc này mấy chiếc thuyền hải tặc trên đại pháo đều nhắm ngay trung tâm, chỉ cần cái kia một mảnh tối om om tù binh có cái gì dị động, liền sẽ lập tức nổ súng.

"Dựa theo phân phó của ngài, nơi này tù binh đều là thanh tráng niên, có ba ngàn người!"

Đồ Tể đi tới, dữ tợn nở nụ cười.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên gật gù, nhìn thấy những tù binh này bên trong rất mặc ít quân trang, cơ bản vẫn là người bình thường cùng bến tàu cu li nhất lưu.

Bất quá hắn căn bản không để ý, lấy ra đỉnh đầu hoàng kim rèn đúc vương miện.

Thái Dương vương quan!

Ở đánh bại hải quân lực lượng sau khi, Phương Nguyên liền mang theo tâm phúc, khai quật Thái Dương vương hải đảo lăng mộ, đem cái này đỉnh vương miện đào móc đi ra!

Lúc này, liền đến nó phát huy tác dụng thời khắc!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 891: Khế Ước

"Đây là. . . Thái Dương vương mũ miện?"

Wilson con ngươi co rụt lại, hiển nhiên cũng đem cái này vương miện nhận ra được.

"Đúng, ngươi. . . Tin tưởng cái kia thượng cổ truyền thuyết sao? Nắm giữ Thái Dương vương quan người, đem sẽ thu được một nhánh không biết mệt mỏi, tuyệt đối trung thành quân đội, trợ giúp hắn chinh phục đại lục?"

Phương Nguyên nhìn Wilson.

"Nếu như là trước đây, ta khẳng định không tin!" Wilson nói: "Nhưng ở theo Đầu nhi, kiến thức nhiều như vậy truyền kỳ sau khi, ta liền không thể không tin. . ."

"Phía trên thế giới này, cũng không cho phép có vượt qua cực hạn lực lượng. . ."

Phương Nguyên nhìn vương miện, tiếng nói lại có vẻ hơi mờ ảo: "Dù cho Thái Dương vương truyền thuyết là chân thực, ta nguyên bản cũng chỉ cho là cái này vương miện mang vào một cái nào đó cường hiệu quần thể nô dịch thuật loại hình. . . Nhưng không nghĩ tới, phía trên đồ vật, cũng thật là thú vị!"

"Thú vị?" Wilson cả người một cái giật mình, hiển nhiên hắn cho rằng, ở Phương Nguyên nơi này nghe được cái này, cũng không phải cái gì tốt từ.

"Không sai, chính là có thú! Ngươi cho rằng nó là thuần túy siêu phàm tạo vật, lại không nghĩ tới, nó quy tắc. . . Càng thêm thiên hướng hiện thực một

điểm. . ."

Phương Nguyên chuyển động vương miện, ở quang mang phía dưới, có thể lấy rõ ràng nhìn thấy phía trên hoàng kim hoa văn, cùng với ở trung tâm nhất trứng chim cút lớn bằng hồng bảo thạch: "Giải thích thế nào đây. . . Ở cái này đỉnh vương miện phía trên, chứa một loại vi khuẩn, hoặc là nói virus. . . Có thể thật nhanh phục chế, sinh sôi. . . Mà duy nhất mạch điều khiển, ở cái này đỉnh vương miện bản thân. . . Hoàn mỹ sáng tạo, tổng hợp hiện thực cùng siêu phàm quy tắc. . ."

Phương Nguyên nhàn nhạt giải thích hai câu, hào không lạ kỳ nhìn thấy Wilson cùng Đồ Tể một mặt mông bức vẻ mặt.

"Tốt, thoạt nhìn, ta vẫn là muốn thí nghiệm một thoáng!"

Hắn dùng sức ấn ấn bảo thạch.

Một trận quang mang chuyển đổi ở trong, nguyên bản tươi đẹp màu đỏ, lập tức biến thành vẩn đục màu xanh.

Răng rắc!

Từ vương miện trên truyền đến một tiếng vang nhỏ, đá quý màu xanh lục buông lỏng xuống, trực tiếp bị vồ xuống: "Các ngươi muốn vui mừng, nó chỉ có thể thông qua tiếp xúc truyền bá, mà không phải không khí. . . Nếu không thì, cũng không tới phiên Thái Dương vương đưa nó phong tồn ở một cái hải ngoại đảo biệt lập trên."

Phương Nguyên muốn tới một cái chén nước, chợt chỉ cái cao lớn binh lính tù binh, đem lục bảo thạch thả ở trong nước, một lát sau, toàn bộ cái chén đã dập dờn ra một vệt kinh tâm động phách màu bích lục.

"Uống nó, hoặc là chết!"

Hắn nhìn cái này tù binh, nhún nhún vai.

"Không được! Không được!"

Cái kia tù binh nhìn màu bích lục chén nước, khắp khuôn mặt là kinh hoàng thất thố.

"Cho hắn rót hết!"

Chờ giây lát sau khi, Phương Nguyên lập tức vì hắn làm ra lựa chọn.

Chợt, Wilson mấy người liền nhìn thấy một tràng trò hay.

Ở bọn họ nhìn kỹ phía dưới, cái này nguyên bản liền vô cùng cao lớn binh lính, cái đầu đột nhiên thoan cao, trên người bắp thịt nhô lên, đem áo sơmi căng nứt.

"Gào gào!"

Mới xuất hiện tiểu Cự nhân da thịt bích lục, bắp thịt cuồn cuộn, gân xanh chiếm giữ ở trên, phảng phất từng cái từng cái thô to giun.

Lúc này, cái này đầu cự nhân rít gào một tiếng, trực tiếp hất bay bên cạnh hai cái hải tặc trông coi, hướng về Phương Nguyên vồ đến một cái.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, nó liền quỳ trên mặt đất, khuôn mặt thống khổ.

"Không không! Chakors vĩnh không khuất phục! Ta là vương quốc binh nhất. . ."

Hắn gầm thét lên, con ngươi bên trong tràn ngập tơ máu.

"Thấy được chưa? Bị nhiễm khuẩn sau binh lính, sẽ thu được thể lực cùng phòng ngự bổ trợ, vượt xa người bình thường, đương nhiên. . . Mấu chốt nhất chính là, chúng nó có thể bị vương miện khống chế!"

"Mà loại này vi khuẩn thậm chí bảo lưu bọn họ thần trí, cái này liền càng hữu dụng, nếu như một đống ngốc nghếch ngớ ngẩn, vậy chỉ có thể xem là bia đỡ đạn! Hiện tại sao. . ."

Phương Nguyên vung vung tay.

Nhất thời, Chakors liền rít gào một tiếng, vọt vào tù binh chồng bên trong, bắt đầu trắng trợn phát tiết lên.

Kêu thảm thiết ở trong, máu tươi bắn tung tóe.

Không đến bao lâu, những kia nguyên bản ngã xuống đất tù binh, trên người đồng dạng phát sinh ra biến hóa.

"Chủ nhân vĩ đại! Ngài quân đoàn hướng về ngài báo danh, chúng ta đem tuần hoàn ngài tất cả ý chí, cho dù là muốn tiến công Minh giới, chúng ta cũng sẽ không uý kỵ tí nào xông vào trước nhất!"

Một lát sau, mấy ngàn tiểu hào Người Khổng Lồ Xanh quỳ một chân trên đất, hướng về Phương Nguyên tuyên thệ thần phục.

Cảnh tượng này tương đương chấn động, lại khiến Phương Nguyên liên tưởng tới một cái nào đó trong trò chơi Thú tộc ma pháp ô nhiễm.

"Thực sự là. . . Khó mà tin nổi!"

Bên cạnh, Wilson cùng Đồ Tể mấy cái đã là xem sững sờ: "Như vậy. . . Chúng nó nhiều nhất có thể có bao nhiêu? Còn có, tuổi thọ cùng chiến lực đây?"

"Bình thường nhất tiểu Lục người, một cái cũng có thể đánh thắng võ trang đầy đủ năm cái binh lính tinh nhuệ, nếu như là vũ khí lạnh, hẳn là có thể lấy đánh mười cái. .. Còn tuổi thọ? Chỉ cần không bị giết chết hoặc là chết đói, hẳn là theo nhân loại không kém bao nhiêu đâu?"

Phương Nguyên gãi gãi đầu: "Mấu chốt nhất quy mô. . . Ha ha, chỉ cần có

đầy đủ vật liệu cùng hậu cần, muốn bao nhiêu có bao nhiêu!"

Thế giới này quốc gia, không thể nghi ngờ vẫn có như vậy một điểm vận nước tồn tại.

Nhưng có mạnh đến đâu vận nước, như trước là siêu phàm phương diện, không đột phá một cái nào đó ràng buộc, liền không cách nào đối với hiện thực quy tắc lên tác dụng, tỷ như vi khuẩn truyền bá.

Cái này cũng là Phương Nguyên muốn tấn công Inceman dựa dẫm.

Nếu không thì, đầu hắn bị lừa đá, mới sẽ đưa ra dựa vào một đám hải tặc chinh phục Inceman kế hoạch.

"Nếu như vậy , ta nghĩ Grass thị, đối với chúng ta mà nói thật giống như trả giá vàng mười Garon đại cô nương như thế, cũng sẽ không bao giờ có bất kỳ phòng bị nào cùng trở ngại. . ."

Đồ Tể nanh nở nụ cười xuống: "Đầu nhi. . . Để ta cũng 'Lây', trở thành thủ lĩnh của chi đội ngũ này đi."

"Siêu phàm người miễn dịch loại này ăn mòn. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Chính là bởi vì như vậy, ta cái kế hoạch này ở trong, còn có mấy cái tiết điểm cần bổ túc. . . Nhưng ngươi can đảm lắm, mang theo bọn họ, trước đem đi về Grass con đường dọn dẹp ra đến đây đi!"

"Tuân mệnh!"

Đồ Tể cười gằn, dẫn dắt ba ngàn Người Khổng Lồ Xanh mênh mông cuồn cuộn đi rồi.

Nhìn hắn tư thế , khiến cho Phương Nguyên không thể không lo lắng, cái tên này có thể hay không làm được quá lửa, tỷ như trực tiếp đánh vào Grass, đem thủ tướng hoặc là nữ vương bắt sống cái gì.

"Nhưng trên thực tế. . . Cái này vương miện, còn xa xa không đủ!"

Hắn trầm thấp nỉ non, trở lại trên thuyền, đi tới phòng thuyền trưởng bên trong.

Thái Dương vương quan sử dụng chính là thiên hướng vật lý trắc lực lượng không giả, nhưng siêu phàm lực lượng, không thể nghi ngờ có thể đối với cái này tiến hành hạn chế.

Giống như siêu phàm người nhiều nhất tự vệ, nhưng này chút các Tà thần, có thể liền không giống.

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên lập tức động thủ.

Hắn nhen lửa ba cái màu trắng cây nến, mấy cánh hoa cùng dầu vừng, lực lượng tinh thần tản ra: "Những kia trong cõi u minh bị hấp dẫn tồn tại a. . . Hàng lâm đi!"

Nếu như đổi thành người bình thường, như thế không để ý nghi thức, cuối cùng không phải không thu hoạch được gì, chính là khiến một cái nào đó Tà Thần hàng xuống phẫn nộ.

Nhưng đối với Phương Nguyên tới nói, triệu hoán đồng loại, lại là đơn giản không ít.

Đặc biệt, sớm đã có mấy tôn tồn tại, bị bến cảng động tĩnh hấp dẫn mà tới.

Hừng hực!

Ánh nến run lên, một tầng khói xanh từ bên trong bốc lên, biến ảo ra một tấm tái nhợt nam nhân khuôn mặt.

"Tử vong, sợ hãi, hỗn loạn. . ."

Phương Nguyên nhắm mắt lại, lập tức tiếp thu được trong hư không khủng

bố tin tức:

"Ta là Hư Không Chi Chủ, Sát Lục Chi Vương. . . Manpofes Chelys. . . Người ngoại lai, ngươi. . ."

"Cút! ! !"

Phương Nguyên trừng mắt lên: "Duy trì lễ nghi, là giao du tiền đề! Xem ra chúng ta trong lúc đó, không có cái gì tốt tán gẫu. . ."

Đùng!

Trong nháy mắt tiếp theo, một cái ánh nến liền bị tắt, người kia mặt vặn vẹo, quát to một tiếng, hoàn toàn hóa thành hư vô.

"Ta lại không phải tín đồ của ngươi, giả bộ cái gì giả bộ?"

Phương Nguyên lườm một cái: "Trở lại!"

Hắn nhen lửa cây nến, làm lên khiến tất cả tín đồ đều sẽ giận sôi không ngớt chuyện —— dĩ nhiên trực tiếp dùng lên một cái triệu hoán Tà thần nghi thức, lần thứ hai triệu hoán một cái khác Tà thần!

Không nghi ngờ chút nào, nếu như là bình thường tín đồ như thế đến, tuyệt đối là hiềm mệnh sống được quá dài.

Nhưng đối Phương Nguyên tới nói, còn thật sự có chút hiệu quả.

Rất nhanh, ánh nến bốc lên, sương khói lượn lờ, lại hình thành một con giương cánh muốn bay chim lớn:

"Hermes Chi Điểu chính là ta tên, phệ mình chi dực lấy ngự ta tâm!"

"Hermes? !"

Hắn nhìn trước mặt sương khói đồ án: "Thú vị mà làm người hoài niệm tên

a!"

"Ta nói tên của ta, xin mời ngươi nói ra tên của ngươi. . ."

Chim lớn mông lung đi, lại biến thành một tấm đầy mặt người, phảng phất mặt nạ.

"Ta sao. . . Đến từ Tâm Ma giới Ma thần, vô tận thế giới du đãng người, mộng cảnh cùng binh khí chủ nhân. . . Ở thế giới này, ta là Hải Tặc vương Roche!"

Phương Nguyên gật gù.

"Roche các hạ. . ." Lanh lảnh mặt người nói chuyện, âm thanh đồng dạng vô cùng bén nhọn: "Ngươi triệu hoán ta đến, có chuyện gì?"

"Ngươi nên cũng cảm nhận được đi, cái này chiến tranh cùng hỗn loạn huyết tế?" Phương Nguyên nhướng mày một cái: "Ta biết các ngươi những tồn tại này, cần từ đại quy mô rung chuyển bên trong thu được lực lượng, rất trùng hợp chính là, ta mới vừa chuẩn bị cẩn thận ở Inceman vương quốc chế tạo một tràng khổng lồ chiến tranh. . ."

"Đại quy mô chiến tranh. . ."

Hermes Chi Điểu biến thành mặt người vui cười xuống: "Rất đáng tiếc. . . Manpofes Chelys mất đi cơ hội này, nó am hiểu nhất từ tử vong bên trong thu được lực lượng, vì thế, thậm chí không tiếc chế tạo Cisel trào lưu , không biết nếu như nó nghe được tin tức này, sẽ hối hận hay không ở khói đen trong ấm trà nhiều đánh hai cái lăn đây?"

"Khói đen ấm trà là cái gì?"

Phương Nguyên cảm thấy rất hứng thú hỏi.

"Một cái lâm thời trụ sở. . . Nó yêu thích ngốc ở nơi đó. . ."

Hermes Chi Điểu rất nhanh sẽ thay đổi cái đề tài: "Ta cùng nó không giống, ta càng muốn hơn, là bi thương nước mắt, mà cũng không phải là đơn thuần tử vong. . ."

"Thành thực tồn tại, tổng có thể thu được càng nhiều tín nhiệm. . ."

Phương Nguyên vỗ tay: "Ta hy vọng có thể cùng ngươi ký kết một cái thỏa thuận —— ngươi có thể lấy trực tiếp từ Inceman tiêu diệt bên trong đạt được lợi ích , làm cái này báo lại, ngươi không thể ra tay can thiệp ta!"

Cái này đại hàng hải thế giới Ma thần tồn tại có rất nhiều, chân chính cùng Phương Nguyên có không thể điều hòa mâu thuẫn lại không có mấy cái.

Rất hiển nhiên, ở không cách nào một lần nuốt chửng thế giới lúc, hắn cũng không thể làm đến cả thế gian là địch.

Kéo một phái, đánh một phái, liền có vẻ phi thường trọng yếu.

"Ta ở trên người ngươi, nhìn thấy đến từ biển sâu kẻ chi phối oán hận. . . Vẻn vẹn chỉ là không can dự sao?"

Hermes Chi Điểu nghi hoặc mà hỏi.

"Ta chỉ yêu cầu cái này!" Phương Nguyên vẻ mặt kiên định.

"Như vậy, khế ước đạt thành!"

Mặt người nổ tung, hai đạo hỏa diễm lại ở giữa không trung dây dưa, hình thành rồi một cái hoàn toàn mới ấn ký. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 892: Ôn Dịch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 893: Phản Bội

Inceman, một cái nào đó cảng lớn.

Bến tàu bên trên, liệt diễm hừng hực, mấy chiếc chiến thuyền hài cốt bị nhen lửa, kịch liệt thiêu đốt.

Cách đó không xa biển mặt bằng trên, trôi nổi mười mấy chiếc thuyền hải tặc, giống như vây nhốt con mồi bầy sói.

"Giết tới đi, cướp sạch tất cả tài bảo cùng nữ nhân. . ."

Grasp Ooze cười gằn, dưới trướng Ngũ Nhạc hào mũi tàu, năm cái kỳ dị hỏa pháo phát ra đáng sợ nổ vang.

Hắn siêu phàm thuyền tuy rằng không sánh được truyền kỳ danh hạm, nhưng làm cái này hải tặc Tổng đốc tọa hạm, cũng chỉ là cách biệt một đường mà thôi, liền cùng trước Quái Thú hào tương tự.

Một nhánh hải tặc Tổng đốc dòng chính đoàn đội toàn lực công kích, nho nhỏ bến cảng như thế nào ngăn cản?

Không tới hai cái giờ, bến tàu cùng bến cảng thành thị liền hoàn toàn luân hãm, đâu đâu cũng có hải tặc hưng phấn tiếng hô.

"Tổng đốc đại nhân. . ."

Lúc này, một cái phương đông hải tặc con ngươi lấp lóe, tiến lên dùng phương đông ngôn ngữ hỏi: "Tiếp đó, chúng ta làm thế nào?"

"Ha ha. . ."

Grasp Ooze sờ sờ râu mép, trong ánh mắt có giảo hoạt vẻ: "Hải Tặc vương chuyển cho chúng ta bến cảng, còn có năm, sáu cái, đi từng cái từng cái đoạt. . ."

"Nhưng là. . . Dựa theo Hải Tặc vương dặn dò, chúng ta phải tận lực làm ra công kích tư thái, kiềm chế lục quân. . ."

Bên cạnh một cái phụ tá dáng dấp người, liền do dự nói: "Ta tuyệt không phải vì Hải Tặc vương nói chuyện, mà là vì Đông chủ cân nhắc. . . Nếu không thể thu được nhất định chặt đầu cùng chiến công, Hải Tặc vương cho dù lần này tấn công chiếm đóng không được, cũng có thể lấy từ trên biển chạy mất, lại không nhất định sẽ bỏ qua cho chúng ta!"

"Này ngược lại là. . . Ta suýt nữa tự cho là thông minh. . ."

Grasp Ooze sau lưng có chút mồ hôi lạnh: "Vậy trước tiên phái một ngàn người, nhìn bến cảng chu vi tình huống, lại chém giết một ít thủ cấp. . . Có cái này, ai còn có thể nói chúng ta phương đông hải tặc không tận tâm tận lực? Đương nhiên, tối thiểu, cũng phải so với những người khác Tổng đốc nhiều điểm. . . Đây là điểm mấu chốt!"

"Tuân mệnh!"

Một hải tặc mới vừa lui ra, liền có một con cực lớn ưng biển ở bến cảng trên không xoay quanh.

"Tổng đốc đại nhân, đến từ Hải Tặc vương tin tức!"

Tuy rằng Phương Nguyên khai phá ra truyền âm vỏ sò, nhưng nhiều nhất ở mấy chục hải lý bên trong dùng dùng, đại quy mô khoảng cách xa thông tấn nhưng vẫn là một vấn đề khó khăn, trừ phi lao động Mộng Binh chi chủ làm ống loa, cái này rõ ràng không thể.

Grasp Ooze băng hải tặc, liền yêu thích dùng ưng biển, loại này chim biển tốc

độ kinh người, đồng thời là siêu phàm sinh vật, có một ít kỳ dị đặc tính, vừa lúc bị lợi dụng làm người đưa tin.

"Cái gì tình huống?"

Ưng biển con ngươi sắc bén, trực tiếp tìm tới dưỡng ưng người, rơi vào bằng da bao cổ tay trên.

Nghe được Tổng đốc mệnh lệnh sau khi, dưỡng ưng người nhanh chóng dỡ xuống quấn vào ưng trên đùi ống trúc, con mắt trợn to: "Đến từ Hải Tặc vương tin tức, Hải Tặc vương chủ lực đã công phá Inceman thủ đô Grass. . ."

"Cái gì? Cái này sao có thể?"

Grasp Ooze một thoáng trợn to hai mắt: "Ta cho rằng. . . Đây chỉ là tên tiểu tử kia. . ."

"Tổng đốc đại nhân, nói cẩn thận!"

Lúc này, bên cạnh hắn phụ tá liền vội vàng tiến lên, duỗi ra cây quạt: "Nếu trước bảo lưu thực lực kế hoạch, tựa hồ thì có chút không thể được!"

"Không sai!"

Grasp Ooze ngồi trở lại đi, một mặt nghi ngờ không thôi.

Đặt xuống mấy cái bến cảng, đối với Inceman mà nói, tuyệt đối không là thương gân động cốt chuyện, nhưng công hãm vương đô, này lực ảnh hưởng liền tuyệt nhiên không giống.

Có lẽ, cái này Hải Tặc vương Roche, còn thật sự có thể hoàn thành cái này một tráng cử.

Mà nếu như thật sự có như thế một cái cực lớn quốc gia, lại có như vậy nhanh và tiện địa lợi, cái kia là có thể trực tiếp khống chế toàn bộ đại lục Ofail

mậu dịch, lợi nhuận phong phú dày, e sợ tất cả hải tặc Tổng đốc gộp lại cũng không sánh nổi, muốn đỏ mắt cực kỳ.

Càng không cần phải nói, Inceman ở đông tây phương đều là nghe tên xa gần, nếu như thật sự trở thành Inceman nắm quyền quý tộc. . .

Grasp Ooze cảm giác mình hô hấp đột nhiên thô nặng nề một chút, đột nhiên rút ra thủy thủ đao, mạnh mẽ đi xuống bổ một cái: "Nương, làm!"

"Truyền Tổng đốc hiệu lệnh, tiến công! Tiến công lục địa! ! !"

. . .

Có Thái Dương vương quan trợ lực, cùng với cùng Hermes Chi Điểu kết minh, chống lại cái khác Tà thần nhúng tay, hải tặc ở Inceman quốc thổ trên tiến công, có thể nói thế như chẻ tre.

Không tới ba tháng, tất cả bến cảng liền bị hải tặc đám người đánh xuống phong tỏa, hoàn toàn ngăn cách lưu vong lối đi, còn có Inceman cùng nước ngoài giao lưu.

Chợt, đến Thế giới lịch năm 669 cuối năm, nương theo Inceman bản thổ cuối cùng một toà thành thị, Acmonto thất thủ, toàn bộ Inceman, liền hoàn toàn khống chế ở hải tặc tay!

Trước còn đảm nhiệm công sứ công tước Ham, rất phiền muộn phát hiện, hắn ở Cisel đọ sức mới vừa thu được thành quả, chống đỡ hắn quốc gia lại là đã hầu như xong.

Cisel, quan ngoại giao phủ đệ bên trong.

Bên ngoài tích góp dày đặc một tầng hoa tuyết, còn có mấy cây bị trang phục lên lễ mừng cây , nhưng đáng tiếc, âm trầm bầu không khí trước sau bao phủ, không có cái nào quan có tâm tư đi mở dưới tàng cây lễ vật.

"Một ngày tốt lành, chư vị!"

Donald đi vào phủ đệ, cởi tuyết đọng đấu bồng, tiện tay run lên.

Xuất phát từ tín ngưỡng cảnh cáo, hắn đem chính mình gia quyến rất sớm từ bến cảng bên trong tiếp ra, cùng nhau mang tới Cisel, trả lại một ít giáo bên trong nòng cốt cảnh báo qua, lúc này đúng là không có một chút nào vẻ u sầu, khóe miệng mỉm cười ánh mặt trời xán lạn.

"Thực sự là không nghĩ tới a. . ."

Ở tầng hai bên trong phòng làm việc, công tước Ham nâng một chén hồng trà, rõ ràng rơi vào một loại nào đó tâm tư ở trong: "Nữ vương cùng thủ tướng phái ta đến trao đổi hải quân công việc, nhưng vẫn không có chờ đến điều ước ký tên, đám kia hải tặc. . . Không! Phản loạn quân cũng đã tiến công Inceman bản thổ, liền ta lại được bổ nhiệm làm toàn quyền thay quyền, thương lượng mượn binh công việc. . . Nhưng xa nhất quốc gia đại biểu vừa mới vừa quốc thổ cũng đã luân hãm, nữ vương cùng thủ tướng đem ở đại lục Ofail trên thành lập chính phủ lưu vong. . . Đúng, bọn họ đã liền thuộc địa cũng không dám đi tới! Nhưng ta gia tộc, ta vinh dự, ta đất phong còn có ta phủ đệ, có thể đều ở Inceman đây. . ."

"Xin thứ cho ta nói thẳng, công tước đại nhân, chúng ta còn có cơ hội!"

Donald tiếng nói no đủ, giàu có cảm xúc mãnh liệt: "Lần này cùng dĩ vãng chiến tranh không giống, cũng không phải là một cái quốc gia chinh phục một cái khác quốc gia, mà là hải tặc! Trên biển cặn tập hợp, một đám bại hoại! Ta cho rằng, không có một cái quốc gia, sẽ đồng ý thấy cảnh này phát sinh!"

"Trên thực tế, hiện tại đã không cần chúng ta khổ sở mở ra điều kiện, những sứ giả kia cũng đã gào thét gởi tin tức về nước bên trong, muốn tạo thành liên quân, thảo phạt đám kia gan lớn gia hỏa. . ."

"Đúng, thảo phạt, chỉ cần có thể đoạt lại Inceman, bất luận kí xuống cỡ nào

khuất nhục điều ước, đều là đáng giá!"

Công tước Ham trên mặt nhiều một tia ửng hồng: "Hải quân phương diện, tuy rằng Hải Tặc vương dưới trướng có lợi hại nhất siêu phàm đội tàu, nhưng chúng ta tất cả quốc gia liên hợp, cũng không kém bao nhiêu, tiếp đó, chính là đăng lục chiến, có đối phó những kia thái dương vệ sĩ biện pháp sao? Dù sao, ngươi nhưng là. . . Một cái Giáo hoàng a!"

Qua thời gian lâu như vậy, đủ khiến những quốc gia này thăm dò Thái Dương vương quan nội tình.

"Ta đã từng hướng về ta chủ khẩn cầu qua, được đến một chút hồi đáp, loại này binh lính thể trạng cường tráng, một người liền còn đánh được mười cái tinh nhuệ, nhưng tiêu hao rất lớn, đây là không thể không nhắc tới thiếu hụt, siêu phàm người cũng có thể lấy dễ dàng giải quyết chúng nó, tiền đề là không rơi vào quái vật đại quân vây nhốt. .. Còn phạm vi lớn tiêu diệt chúng nó biện pháp, ngoại trừ lợi dụng nhất khẩu lớn hỏa pháo ở ngoài, sợ là chúng ta cần rất nhiều siêu phàm người! Thậm chí, là càng trên tồn tại. . ."

"Truyền thuyết trong Tà thần sao?"

Công tước Ham lẩm bẩm, nhưng không có cỡ nào kinh ngạc.

Hắn bản thân liền là truyền thừa lâu đời quý tộc, lại lâu chức vị cao, đối với một ít bí ẩn cũng biết vô cùng rõ ràng, trái lại không bằng người bình thường như vậy khiếp sợ.

"Nhưng cùng Tà thần làm giao dịch, hậu quả thường thường vô cùng nặng nề, huống chi. . ." Ham lắc đầu một cái, ánh mắt có chút nghiêm nghị: "Chúng ta hoài nghi, này cái Hải Tặc vương Roche, sau lưng liền đứng một cái Tà thần, thậm chí là. . . Mộng Binh chi chủ! Người đến!"

"Hả?"

Donald con ngươi co rụt lại, không ngừng lùi lại.

Ầm ầm!

Trong phút chốc, chu vi tấm ván gỗ vỡ vụn, mấy cái người áo đen đi ra, trên mặt mang bài túlơkhơ như thế mặt nạ.

"Công tước đại nhân, ngài đây là muốn làm cái gì?"

Donald lùi về sau đến góc, một tầng màn nước hiện lên, bao bọc toàn thân, giống như một tầng trong suốt áo giáp.

"Ngươi còn muốn nguỵ biện sao?"

Công tước Ham hầm hừ nói: "Ta có cơ sở ngầm cùng tình báo, chứng minh này cái Hải Tặc vương, không! Quỷ Thuật sư Roche, liền sử dụng qua Mộng Binh chi chủ huy ký chiến đấu! Ngươi không muốn chống chế!"

"Ta không có một chút nào nghĩ muốn chống chế ý đồ, nếu công tước đều chắc chắn như thế, đó chính là chuyện thật!"

Donald lâm nguy không loạn, trong tiếng nói cũng không có vẻ run rẩy: "Thế nhưng. . . Ta là ta chủ mục dưỡng cừu con, hắn lại không hắn biết ta. . . Đối với cấp độ kia cao cao tại thượng tồn tại mà nói, mấy cái phàm nhân lại đáng là gì đây? Mộng Binh chi chủ vốn là ta từ trên đại dương mang về tín ngưỡng, ta chủ dành cho cái khác hải tặc ân huệ , tương tự có khả năng!"

"Này ngược lại là lời nói thật!"

Công tước Ham gật gù, những người áo đen kia không còn áp sát, nhưng cũng không có lui lại.

"Ta thu được ta chủ một điểm ban ân, này cái Hải Tặc vương, Quỷ Thuật sư, có lẽ cũng chỉ là tình huống giống nhau. . ."

Donald châm chước lời nói: "Có lẽ ta có thể lấy chuyên môn tiến hành một cái nghi thức, hướng về vĩ đại ta chủ hỏi dò."

"Hừm, chính là ở đây!"

Công tước Ham uy nghiêm gật gù.

Donald trầm mặc xuống, nắm chặt rồi một viên Mộng Binh chi chủ huy ký.

Một loại sáng ngời thánh quang, đột nhiên từ huy ký bên trong bắn ra, toả ra từng vòng sóng gợn, không ngừng hướng ra phía ngoài lan truyền.

Ong ong!

Một loại ánh sáng và nhiệt độ , khiến cho Donald biết được, mình đã nằm ở một cái vô cùng tình cảnh nguy hiểm bên trong.

Đạp đạp!

Từ cuối hành lang, một người chậm rãi đi tới.

Hắn cả người quần áo ướt át, trên bả vai còn mang theo một cái hải tảo, phảng phất mới từ hải lý mò đi ra như thế.

Lúc này không ngừng tiến lên, trong con ngươi liền mang theo huyết sắc.

"Thâm Hải Tiềm Vọng giả quan tâm, là ta chủ tử địch!"

Trong nháy mắt, tin tức trọng yếu liền bị Donald chọn đọc, cả khuôn mặt trên che kín kiên nghị: "Ta chủ để ta. . . Mau chóng rút đi!"

Ầm ầm!

Vừa dứt lời, hắn liền đột nhiên vẫy tay.

Thảm trải nền phía dưới, một tầng dòng nước hiện lên, đem hai cái người áo

đen bao bọc ở bên trong.

"Nắm lấy hắn!"

Ở công tước Ham khàn cả giọng rít gào bên trong, Donald nhanh chóng lược đến bên cửa sổ trên, quay đầu lại liếc mắt nhìn.

Cái kia biển sâu quan tâm người một thoáng xé vỡ trên người trường bào, hiện ra lân phiến, hướng về hắn nhào tới.

"Công tước Ham, ngươi cùng dị chủng kết minh, nguy hại quốc gia, ta nhất định sẽ đem tin tức này công bố ra!"

Donald nói xong câu này sau khi, thả người nhảy một cái, bóng người nhanh chóng biến mất ở tuyết bên trong.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 894: Giao Phong

Thế giới lịch năm 670, Inceman thủ đô, Grass.

Nhiều đội hải tặc ở trên đường phố tuần tra, thu hoạch đến lượng lớn ánh mắt kính sợ.

Người đi đường ít ỏi, nhưng cuối cùng cũng coi như không phải không ai ở trải qua cái kia tràng đại biến sau khi, một ít bình thường thị dân đã dám đánh bạo đi trên đường phố.

Tuy rằng bọn họ ở trong chiến tranh mất đi rất nhiều, nhưng bất luận nói thế nào, sinh hoạt tổng phải tiếp tục.

Hôm nay Grass thị, cùng dĩ vãng lại có chút không giống.

Hai bên cửa hàng treo lơ lửng đủ loại cờ màu, đón gió phấp phới, thật giống như nghĩ tận lực xây dựng một điểm vui mừng bầu không khí.

Trên thực tế, cũng xác thực có một chuyện vui. . . Có lẽ có thể xưng là việc vui chuyện, sắp sửa ở Inceman phát sinh.

Này cái Hải Tặc vương Roche, Inceman Chinh Phục giả, Tà thần quan tâm người, Ogussdo nhất thế, sắp tiến hành lên ngôi, trở thành Ogussdo đại đế!

Roche bản thân chỉ là một cái yên lặng vô danh tiểu tử, Phương Nguyên chuẩn bị thành lập một cái hoàn toàn mới đế quốc Ogussdo, cũng là lấy nó xem là mới dòng họ.

Nếu như cái này hải tặc quốc gia, có thể tồn tại xuống, hắn không nghi ngờ

chút nào, sẽ trở thành trong lịch sử trứ danh Ogussdo đại đế! Hoặc là biệt hiệu Hải Tặc đại đế!

Đã từng nữ vương ở lại hoàng kim cung điện bên trong, điển lễ đang tiến hành.

"Bệ hạ. . . Bên ngoài hết thảy đều đã chuẩn bị kỹ càng!"

Nữ vu Caseniya tiến vào một cái phòng thử quần áo, nhìn đổi nguyên bộ trang phục Phương Nguyên, tư thái khiêm tốn mà cung kính.

Lúc này Phương Nguyên, trạng thái nhưng có chút không đúng.

Hắn ánh mắt mê ly, vừa tựa như thỏa mãn, lại tựa như ngột ngạt.

"Thế giới này. . . Đã cảm giác được sao?"

Caseniya nghe được Phương Nguyên trầm thấp tiếng nói.

Khổng lồ áp lực truyền đến, nàng cũng lại không chống đỡ được, cả người một thoáng xụi lơ xuống.

"Thế giới quan tâm a. . ."

Phương Nguyên đối với chuyện này, lại là không kinh ngạc chút nào.

Lấy hắn lúc này khuấy động thế giới trào lưu, quả thực liền giống như một con sông lớn vờn quanh toàn thân như thế.

Caseniya là Nữ vu, đối với vận mệnh loại hình lực lượng có càng thêm nhạy cảm cảm ứng, bất tỉnh đi quả thật là không có chút nào kỳ quái.

E sợ, bắt đầu từ hôm nay, nàng căn bản là không có cách nhích lại gần mình mười mét bên trong.

"Từ Hải Tặc vương đến Hải Tặc đại đế, tựa hồ lại là một cái kịch biến a!"

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, lại là suy tư: "Khi tất cả những thứ này chân chính hoàn thành lúc, chính là thế giới này trục xuất ta lúc. . ."

Thế giới này không thể nghi ngờ vô cùng mạnh mẽ.

Không chỉ có là Ma chủ , liền ngay cả lực lượng của Ma Thần, đều bị áp chế đến một cái khổ rồi mức độ.

Thậm chí, nếu như không phải hắn cái này điều cá mè chạy vào, những kia các Tà thần đại khái còn ở vẫn bị cầm cố ở Chủ thế giới ở ngoài đây.

Phương Nguyên vững tin, chính mình làm tất cả, đem sẽ hoàn toàn quấy rầy toàn bộ thế giới tiến trình, do đó hoàn thành một lần thu gặt.

"Ít nhất. . . Hiện tại, không người nào có thể ngăn cản ta!"

Hắn trầm thấp nói, sai người đem Caseniya dẫn đi, chính mình ăn mặc trường bào màu vàng óng, đi tới lễ đường.

"Ogussdo!"

"Ogussdo!"

Một ít hoàn toàn không có vứt bỏ chính mình tập tính, giống như vượn đội mũ người hải tặc quý tộc lớn tiếng gào thét.

Ở bên cạnh họ, những kia bị ép thần phục, trở thành tân đế quốc đại thần cũ các quý tộc, nhưng là mặt mang mỉm cười, con ngươi dưới đáy lại giấu diếm tự cho là che giấu rất tốt vẻ khinh bỉ.

"Vĩ đại Chinh Phục giả, Ogussdo nhất thế!"

Nhìn thấy Phương Nguyên lại đây, bọn họ lập tức quỳ sát xuống.

Phương Nguyên từng bước từng bước trên đất đài cao, ngồi ngay ngắn ở

vương tọa trên, đưa tay, liền đem người hầu nâng vương miện cầm ở trong tay, chính mình đội đến đỉnh đầu.

Vốn là dựa theo đại lục Ofail thông lệ, còn hắn là tìm cái Giáo hoàng đến cái gì, nhưng trước tiên không nói những kia nổi danh Tông giáo lãnh tụ, không có một cái đồng ý ở bề ngoài cùng tân sinh Ogussdo đế quốc giao thiệp với, liền coi như bọn họ chịu đến, Phương Nguyên cũng không muốn nhượng bọn họ lên ngôi , khiến cho Thần quyền ngự trị ở vương quyền.

"Tham kiến bệ hạ!"

Tuy rằng không biết nội tâm cỡ nào oán thầm cái này đăng cơ nghi thức, nhưng những quý tộc kia cùng quan liêu đám người, vẫn là rất dịu ngoan quỳ xuống.

Phương Nguyên hít sâu một cái, trên người truyền đến một trận nổ vang.

Một luồng càng thêm tràn trề lực lượng, rơi xuống ở xung quanh hắn, thậm chí khiến bên cạnh hắn hư không đều có vẻ không ổn định lên.

Trong chớp mắt, trước mắt hắn liền phảng phất đẩy ra một mảnh sương mù, nhìn thấy hải dương.

Một nhánh khí thế hùng hổ hạm đội, mang theo các nước liên quân cờ xí, đã đi đến gần biển.

Mà ở nơi đó, Wilson, Đồ Tể các loại tâm phúc, cùng với Edward, Eojust, Grasp Ooze, Nymphadora bốn cái hải tặc Tổng đốc, đã suất lĩnh đội tàu, chuẩn bị tiếp chiến.

Đáng nhắc tới chính là, Donald cũng xen lẫn trong bọn họ ở trong, thật giống như vốn là hắn là một nhóm như vậy.

"Các nước liên quân sao?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Cho dù bọn họ có thể đánh bại hải tặc, cũng không cách nào bước lên lục địa.

Trừ phi. . . Có một số Tà thần, đồng ý trợ giúp bọn họ.

Hắn đứng lên, nhìn xuống bậc thang mặt, những kia một mực cung kính hải tặc đại biểu cùng quý tộc đại thần, tiếng nói réo rắt: "Ta tuyên bố. . . Ogussdo đế quốc, hôm nay chính thức thành lập!"

"Có quan hệ quý tộc dự luật cùng cái khác nội dung, ta sẽ vào ngày mai tiếp tục công bố!"

"Hiện tại, để chúng ta đến một tràng náo nhiệt huyên náo tiệc tối đi!"

. . .

Nói xong những thứ này sau khi, hắn xuống bậc thang, chuyển nhập lễ đường sau khi một cái nào đó bí ẩn gian phòng.

Đùng!

Cửa phòng bị cấp tốc đóng lại, Phương Nguyên trên mặt lộ ra cười gằn: "Ta duy nhất điểm yếu, vẫn là ở tự thân. . . Một khi ta tử vong, tất cả thủ hạ tuyệt đối chia năm xẻ bảy, liền cái này Ogussdo đế quốc cũng sẽ sụp đổ!"

"Vì lẽ đó, những kia các Tà thần không chỉ có sẽ chú ý ta quân đội, càng sẽ đem nhiều nhất tinh lực đặt ở ta bản thân trên thân. . . Không thể không nói, lúc này lên bờ sau khi, ta xác thực rất khó thu được truyền kỳ thuyền viện trợ. . ."

Ùng ục! Ùng ục!

Vừa dứt lời, cửa phòng liền bị khóa kín.

Lượng lớn bọt khí hiện lên, vẩn đục nước biển từ khe cửa bên trong chảy ra.

Không! Cái này đã không phải chảy xuôi, mà là kích đột!

Màu trắng nước biển hóa thành đường nét, giống như Tử thần thu gặt, Phương Nguyên trước mặt một cái bàn gỗ tử đàn án, liền bị thủy tuyến nhanh chóng cắt thành hai đoạn, vết cắt trơn nhẵn cực kỳ.

"Đúng!"

Thâm Hải Tiềm Vọng giả tiếng nói từ trong nước biển truyền đến: "Tương lai của ngươi, chính là ở trong tay chúng ta đi tới hủy diệt. . . Ta thấy. . ."

"Du Đãng giả cùng Cự Quái Chi Phối giả đây? Còn có cái kia Cuồng lôi chi thần?"

Phương Nguyên sắc mặt không có một chút biến hoá nào: "Chẳng lẽ. . . Các ngươi cảm thấy ta đội tàu, so với ta bản thân càng thêm khó lấy đối phó?"

"Người ngoại lai, không cần quỷ biện!"

Lượng lớn bọt biển hiện lên đi ra, hội tụ thành hai bóng người.

Người thứ nhất ảnh mở miệng nói chuyện, Phương Nguyên nghe được, là Hải Để Du Đãng giả khí tức: "Ngươi ở thế giới này quyền bính, một nửa đến từ chính hải tặc, Cuồng lôi chi thần Aida sẽ rất tình nguyện với bọn hắn giao thiệp với, hắn ở phá hư bên trên, rất có một ít sở trường. . . Mà ba người chúng ta, đem đại biểu hải dương trừng phạt ngươi!"

"Liền một cái Cuồng lôi chi thần? !"

Phương Nguyên nghe xong, lại là tựa hồ rất hài lòng gật gù: "Như vậy, các ngươi ngày hôm nay đem sẽ tao ngộ hai lần ghi lòng tạc dạ thất bại. . ."

"Phô trương thanh thế!"

Trong phòng nước biển càng để lâu càng sâu, đã gần đến Phương Nguyên

vai.

Nước biển ở trong, một con không biết nên xưng hô như thế nào quái vật xuất hiện, có chút tương tự những kia xấu xí Ngư Nhân, rồi lại uy nghiêm đáng sợ không giống.

Có ba cái đầu, bốn cái cánh tay, nửa người dưới lại là cá dáng dấp.

Hắn là Thâm Hải Tiềm Vọng giả lựa chọn dùng thế giới hiện thực hoá hình thân, lúc này mở ra tràn đầy răng cưa miệng rộng: "Aida năng lực, đối kháng một ít phàm nhân, chẳng lẽ còn sẽ xảy ra chuyện. . ."

"Thứ ta nói thẳng, cũng không phải chỉ có phàm nhân nha."

Phương Nguyên mỉm cười chen vào một câu.

"Đúng, chúng ta biết, ngươi còn mời Hermes Chi Điểu. . ."

Thâm Hải Tiềm Vọng giả trong tiếng nói mang theo nồng nặc không để ý lắm: "Nhưng nó hắn là đi không được. . ."

"Không! Cũng không phải Hermes Chi Điểu. . . Nói thật, ta cũng không nghĩ tới, ở ta đồng ý phát động chiến tranh cùng đồ sát, đem thế giới đẩy vào một cái khác vực sâu lúc, sẽ thu đến nhiều như vậy thiện ý, hoặc là nói. . . Tham lam , bất quá may mắn chính là, ta ở ứng đối chuyện như vậy trên, tương đương có kinh nghiệm."

Đối với Phương Nguyên mà nói, hắn là lập tức liền muốn rời đi đại hàng hải thế giới người, lại không có để lại cái gì dòng dõi, thế giới này tương lai sẽ làm sao phát triển, với hắn hoàn toàn không hề có một chút quan hệ.

Bởi vậy, ở làm một số giao dịch lúc, liền tương đương sảng khoái.

Tỷ như, hứa hẹn ở hắn rời đi sau khi, đem Ogussdo cái này hải tặc đế quốc, giao cho một ít Tà thần quản hạt.

"Ngươi theo chúng ta đều biết, thế giới này đại thế, chính là ở hàng hải, ở chỗ những đại dương kia trên cường quốc!"

Phương Nguyên cười to: "Ta là Ogussdo đế quốc này chúa tể! Không có ai so với ta càng tiếp cận thế giới hạt nhân bí mật, hiểu rõ hơn thế giới này! Tỷ như. . ."

Đùng!

Hắn đánh một cái lanh lảnh vang lên chỉ.

Nhất thời, mấy cái biển sâu Tà thần đều rít gào lên.

Bởi vì một tầng mông lung cảm giác, đã đem bọn họ cùng thế giới này ngăn mở , khiến cho bọn hắn trở lại nguyên lai loại kia người quan sát hình thức.

"Ta phát hiện, ở chủ thế giới vật chất bên trong, chúng ta lực lượng sẽ phải chịu khủng bố suy yếu, khủng bố tới cực điểm. . . Nhưng nếu như chúng ta đều là người quan sát hình thức, ở thế giới nơi càng sâu, sẽ không lan đến mặt ngoài, vậy này cái thế giới lại đối với chúng ta tương đương khoan dung, không phải sao?"

"Ngươi đem chúng ta lại kéo về phong ấn, a a a. . . Ta muốn ăn ngươi! Ăn đi nội tạng của ngươi, ăn đi ngươi tất cả!"

Thâm Hải Tiềm Vọng giả gầm hét lên, nguyên bản Ngư Nhân thể hình một thoáng tăng vọt, đã biến thành cá kình kích cỡ tương đương quái vật.

Mà mặt khác hai cái Tà thần cũng là khí tức trên người tăng vọt, gắt gao nhìn chằm chằm Phương Nguyên.

"Ta là Mộng Binh chi chủ, chưởng quản binh khí cùng mộng cảnh!"

Phương Nguyên khẽ quát một tiếng, trên tay nhất thời hiện ra một thanh kì dị quái đản vũ khí.

Chuôi này vũ khí đao không giống đao, kiếm không giống kiếm, nhưng có thể ở mặt trên của nó tìm tới từ cổ chí kim, các loại binh khí tất cả hình dạng, lưỡi đao một mặt tỏa ra ánh sáng lung linh, tựa hồ còn mang theo điểm mông lung cảm giác, có thể lấy tùy ý biến hình.

"Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo! Giết!"

Phương Nguyên con ngươi như lửa, cả người lắc mình biến hóa , hóa thành đỉnh thiên lập địa Bàn Cổ cự nhân, địa hỏa phong thủy quay chung quanh bốn phía, vũ khí trong tay cũng theo bành trướng, giống như một thanh phá thiên cự đao.

Lúc này đang gầm thét ở trong, liền tung lược lên trước, một đao mạnh mẽ chém xuống.

Ầm ầm!

Hư không rung động, nước biển tách ra, nguyên bản quái vật phát ra thê thảm hét thảm.

Một đao ở tay, quỷ thần không để lại!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 895: Quyết Chiến

Một đao qua đi, nguyên bản Thâm Hải Tiềm Vọng giả, đã biến thành hai nửa.

"Người ngoại lai!"

Nó sắc nhọn gầm thét lên, bỗng nhiên, từ hai bên trong thân thể, phun ra rất nhiều đen đặc chất lỏng, giống như mực chất lỏng, ở trong hỗn tạp không biết bao nhiêu hải quái lân phiến cùng máu thịt.

Một con so với nguyên bản lớn hơn ngàn vạn lần quái vật vắt ngang ở Phương Nguyên trước, trên người còn có một đạo cực lớn vết đao.

Đó là trước Phương Nguyên tạo thành vết thương, ở Thâm Hải Tiềm Vọng giả Bản tôn bên trên, lại thật sự thể hiện ra, cũng không có bởi vì nó biến hình mà tiêu tan, trái lại là dường như ruồi bâu lấy mật.

Đến thế giới này tầng ngoài, mặc dù không cách nào ảnh hưởng thế giới chân thật, nhưng cũng bởi vậy hạn chế giảm nhiều, có thể lấy phát huy ra Tà Thần cùng Ma Thần tất cả thực lực.

"Ngươi sẽ phát hiện, ngươi hành động này, là cái hoàn toàn sai lầm!"

Hải Để Du Đãng giả cùng Cự Quái Chi Phối giả mạnh mẽ gầm thét lên, áo bào đen nổ tung.

Cự Quái Chi Phối giả bản thể là một con thể hình khổng lồ hải quái, ngoại hình cùng bức phẫn có chút tương tự, hai bên cực lớn cánh dơi trên, mọc đầy các loại hải quái khuôn mặt, phần lưng càng có một loạt thụ sừng, không nghi ngờ chút nào, dài nhất thô nhất cái kia, đã biến mất không thấy.

Hải Để Du Đãng giả lại là một chùm bóng tối, mặc cho dựa vào cái gì thần niệm cũng không cách nào xuyên thấu, điều tra nội bộ sự việc rõ ràng.

"Ta biết. . . Các ngươi đều là ngày xưa kẻ chi phối, nắm quyền chuôi. . ."

Phương Nguyên vẻ mặt nhàn nhạt: "Cho dù đặt ở Linh giới trong, cũng là Đại La Kim Tiên cùng đế quân cấp bậc. . . Thế nhưng, ta so với các ngươi tưởng tượng, muốn càng thêm cường đại a!"

Đã từng, có Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo, hắn ắt có niềm tin cùng Ma thần đọ sức.

Lúc này Mộng Sư Tạo hóa chi đạo ngưng tụ, vậy thì nắm giữ hai cái đại đạo, dù là tại Tâm Ma giới bên trong, đều có thể xưng hùng một phương!

"Người ngoại lai!"

Lần này, là Thâm Hải Tiềm Vọng giả cùng Cự Quái Chi Phối giả đồng loạt gào thét, mạnh mẽ nhào tới.

"Thập Phương Thần Ma binh khí!"

Phương Nguyên tay phải vung một cái, nguyên bản cự đao lập tức hóa thành dầy cộm nặng nề màu đen tấm khiên, đem toàn bộ Hỗn Độn cự nhân đều bao phủ đi vào.

Ầm!

Ầm!

Hai tiếng thô to tiếng va chạm truyền đến, cự thuẫn đối mặt với hai con quái vật khổng lồ công kích bình yên vô sự, như núi lớn, nguy nga bất động.

Tấm khiên mặt sau Phương Nguyên, nhìn tình cảnh này, lại là như có ngộ ra.

"Tiên đạo là Thiên Tiên, Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Thần đạo là quân hầu, vương công, đế quân, Tâm Ma giới là Ma soái, Ma Chủ, Ma thần!"

"Tuy rằng cách gọi không giống, nhưng đến cuối cùng, đều là có chút trăm sông đổ về một biển mùi vị, cho dù ở cái này đại hàng hải thế giới, bị áp chế tình huống xuống!"

"Ma Chủ luyện hóa nguyên lực, sinh sôi liên tục, Ma thần là cấu trúc đại đạo, thay đổi quy tắc!"

Đương nhiên, Ma Chủ lực lượng kém xa tít tắp thế giới này, sau khi đi vào tất nhiên bị áp chế khổ rồi cực kỳ, cũng là Ma thần còn có thể duy trì một ít uy năng.

Nhưng Ma thần chi đạo, có lẽ có thể nghiền ép xuống tầng thứ nguyên thế giới Thiên đạo, lại không có thể thắng được bản thứ nguyên thế giới Thiên đạo!

Ở Đại Càn lúc, cho dù Mộng Sư Thánh Nhân đều có thể dời núi lấp biển, mở ra thế giới, nhưng đến Linh giới trong, lại muốn mất giá rất nhiều, chính là cái đạo lý này.

"Ma thần chi đạo, lấy mình tâm thể Thiên tâm, đến cuối cùng, tất nhiên là mỗi đến một thế giới, đều có thể đem đạo của chính mình khảm nạm tiến vào toàn bộ thế giới Thiên đạo ở trong , khiến cho Thiên đạo tiếp thu chính mình, có thể lấy phát huy toàn bộ lực lượng cùng quyền bính! Thậm chí là. . . Thay thế Thiên đạo! Mỗi đến một giới, đều tự thành Giới Chủ, chủ động tiếp quản thế giới Thiên đạo quyền hạn. . ."

Phương Nguyên ánh mắt lấp lóe, loáng thoáng biết mình đường nên đi như thế nào.

"Mà đối diện cái này mấy cái ngày xưa biển sâu kẻ chi phối, chỉ là có một chút quyền năng, liền làm mưa làm gió, tuy rằng đồng dạng đắc đạo, lại không phải Ma thần chi đạo, càng thêm tương tự Thần đạo đế quân một điểm. . . Chúng

nó thành tựu, vẫn là nhờ cậy thế giới ban ân chiếm đa số, nếu có thể ban tặng , tương tự liền có thể cướp đoạt!"

"Thậm chí, luận cùng đại đạo ngưng tụ, theo ta cũng hoàn toàn là khác nhau một trời một vực, tùy ý tới một cái Ma thần, một mình đấu cũng sẽ không sợ hãi bất luận cái nào ngày xưa kẻ chi phối! Mà ta xây dựng hai cái đại đạo, chiến lực lại càng không là một thêm một đơn giản như vậy!"

Nói đến phức tạp, nhưng chân chính chuyển động những ý niệm này , bất quá một phần ngàn vạn cái sát na công phu.

Phương Nguyên con mắt lóe lên, tấm khiên đột nhiên phân liệt, một mặt trôi nổi lục mang tinh khiên tròn hiện lên đi ra, rơi vào cự nhân sau lưng.

Đang!

Phảng phất dàn dựng và luyện tập tiết mục tốt giống như, ở sau lưng của hắn trong hư không, ba đoạn lợi trảo giống như lưỡi đao lập tức hiện lên đi ra, bất thiên bất ỷ nện ở khiên tròn trên, phát ra một tiếng vang trầm thấp.

"Cho dù thoát ly thế giới chân thật, cũng chỉ biết là dựa vào man lực ngu xuẩn!"

Phương Nguyên xì cười một tiếng: "Như vậy. . . Liền để cho các ngươi mở mang kiến thức một chút, chân chính thuộc về ta đại đạo uy năng! Tạo hóa!"

Mộng sư chi đạo, cũng chính là Tạo hóa chi đạo!

Tạo Hóa giả, bao quát vạn ngàn! Chí cao chí đại!

Càng không cần phải nói, hắn Tạo hóa chi đạo, trước còn rút lấy qua cái kia xui xẻo Vĩnh Hằng Mộng Yểm, quy tắc càng thêm hoàn thiện cùng ngưng tụ.

Hừng hực!

Trong chớp mắt, hoàn cảnh chung quanh liền lập tức biến hóa.

Kỳ phong bất ngờ nổi lên, phụt lên ngọn lửa, đáng sợ dung nham dòng suối xung đột khuấy động, ở đỏ sậm sắc trên nham thạch đập đều, giống như người nhỏ bé huyết quản.

Nhiệt độ đột nhiên lên cao, đi tới một mảnh vô cùng to lớn dãy núi lửa bên trong, mặt đất nóng bỏng đến có thể lấy trực tiếp lạc chết tất cả bình thường sinh vật.

Trong một ý nghĩ, tạo hóa Đại thiên!

"Chỉ là núi lửa hoàn cảnh, đây chính là ngươi toàn bộ dựa dẫm sao?"

Thâm Hải Tiềm Vọng giả gầm hét lên.

Ở trên người hắn, đao cùng thuẫn thương thế như trước không có khôi phục như cũ, có vẻ vô cùng chật vật.

"Đương nhiên không phải! Chỉ là một hoàn cảnh, chỉ là lễ ra mắt mà thôi!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, năm ngón tay khẽ vồ, chợt lại là vung lên, như tay gảy dây đàn.

Hưu hưu!

Từng chuôi thông thiên triệt địa kiếm lớn hiện lên.

Thiên, Địa, Sơn, Trạch, Thủy, Hỏa, Phong, Lôi!

Đương nhiên, còn có cuối cùng một thanh mông lung trong suốt, như thật như ảo ta kiếm, cũng là tâm chi kiếm!

Đã từng uy chấn Đại Càn Bát Môn Kiếm Trận, lúc này thình lình ở thượng giới tái hiện!

"Bát môn đã phá, lúc này ta trận pháp, là Cửu Cung chi kiếm, đi thôi!"

Hưu hưu!

Kiếm quang rơi xuống, giống như từng cái từng cái mắt trận.

Một đạo đạo kiếm khí tái hiện ra, ở Thâm Hải Tiềm Vọng giả cùng Cự Quái Chi Phối giả trên người mang đi máu thịt.

Cửu Cung kiếm trận căn cơ, ở chỗ Mộng sư chi đạo, bị kiếm khí của nó tạo thành thương thế , tương tự không cách nào hồi phục.

"Cửu Cung kiếm trận, lên!"

Phương Nguyên ý nghĩ hơi động bên trong, một cái cực lớn mê cung bốc lên, đem nguyên bản hai đại ngày xưa Tà thần bao quát đi vào.

"Cửu Cung kiếm trận, không gian sinh sôi liên tục, mà lại còn có ta hư thực quy tắc tinh túy ngưng tụ. . . Dù là Đại La cùng đế quân, cũng phải bị na di phân cách, tiếp thu kiếm trận oai. . ."

Trận này có thể Khốn Ma thần, vẫn là phân biệt vây nhốt.

"Có chín kiếm trợ giúp, lại thêm vào Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo, tiêu diệt từng bộ phận, không có một cái Tà thần có thể lấy ngăn cản!"

Bình thường Ma thần liền không sợ hãi Tà thần một mình đấu, càng không cần phải nói Phương Nguyên tên biến thái này tồn tại.

Cửu Cung kiếm trận bản ý, vẫn là ở tại phân cách vây nhốt.

Lúc này, Phương Nguyên liền hóa thành một đạo lưu quang, đi vào kiếm trận trong.

Kiếm trận ở ngoài, một mảnh khói đen trôi nổi lại đây, bên trong lợi trảo

mạnh mẽ chụp vào kiếm trận bích chướng.

Hưu hưu!

Chín vệt ánh sáng lấp loé kiếm khí hiện lên, chỉ là một giảo, liền đem móng vuốt ép thành phấn vụn.

Cửu Cung kiếm trận, không chỉ có thể phân khốn địch quân, bản thân phòng ngự cũng là kinh người.

Lần này, trên thực tế là đem ở đây ba cái Tà thần, tất cả cắt rời!

. . .

Cùng lúc đó.

Inceman gần biển, nơi nào đó trong vùng biển.

"Phóng ra!"

Edward đứng ở Vương Tọa hào bên trên, chu vi áp sát một vòng cực lớn hải quái.

Ở bên cạnh hắn, nhưng là Wilson suất lĩnh Thái Dương hào, cùng với do Thực Thi Quỷ bạo quân cùng Bán Thần Vu Yêu chấp chưởng U Linh thuyền.

Nymphadora Hải Thần hào, nhưng là nhấc lên sóng to gió lớn, hướng về đối diện sắt thép hạm đội đánh tới.

Vô số thuyền hải tặc, khi nghe đến mệnh lệnh một sát na, không chút do dự mà khởi xướng tiến công.

"Không nghĩ tới. . . Vị đại nhân kia, dĩ nhiên đem trận chiến này quyền chỉ huy, giao cho ta!"

Hải Tặc vương tử Edward đứng ở Vương Tọa hào trên boong thuyền, vẫn cứ

có chút không thể tin tưởng.

"Đầu nhi chỉ là có người lợi hại hơn cần đi ứng phó mà thôi, thế nào? Nghĩ kỹ làm sao đối phó kẻ thù của ngươi sao? Đây chính là so với vô địch hạm đội còn muốn khổng lồ hạm đội liên hợp a!"

Đồ Tể ở một bên lau chùi cự đao: "Nguyên bản ngư lôi chiến thuật, đã không thể được, đối phương khẳng định sớm có phòng bị!"

Lần trước Hồng Mã Não hải vực cuộc chiến bên trong, Phương Nguyên dựa vào Vương Tọa hào thu phục cá đinh vương giả, lại lợi dụng trong vùng biển thường thấy nhất bầy cá đinh, chế tạo ra một nhóm lớn chân chính 'Ngư lôi', để Inceman hải quân nếm nhiều nhức đầu.

Cái này giáo huấn, liên hợp hải quân tất nhiên sẽ hấp thụ.

"Ta biết. . . Ý nghĩ của ta rất đơn giản , bởi vì là liên hợp quân đội, mệnh lệnh truyền đạt cùng chấp hành trên khẳng định có vấn đề, vì lẽ đó chúng ta muốn làm không phải cả đoàn quyết chiến, mà là phân cách tiêu diệt. . ." Edward cười nói: "Phát huy chúng ta sở trường, hải tặc sở trường! Nymphadora, hoàn thành sao?"

Hắn hướng về vỏ sò hỏi.

"Đã hoàn thành, như ngươi mong muốn, một tràng siêu đại quy mô biển sương mù đem sẽ đột kích!"

Từ vỏ sò ở trong, truyền đến Nymphadora có chút mệt mỏi lời nói.

Chợt, một tầng màu trắng sương mù bốc lên, lấy Hải Thần hào làm trung tâm, hướng về toàn bộ chiến trường lan tràn.

"Rất tốt!" Edward thấy cảnh này, con mắt nhất thời sáng.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo.

Ầm ầm!

Lôi đình nổ vang.

Một cái cự nhân bóng người mơ hồ từ giữa bầu trời hiện lên, nhìn về phía Hải Thần hào trong con ngươi tràn ngập một loại nào đó phẫn nộ: "Hải Thần a. . . Ngươi hoàn toàn sa đọa, sức mạnh của ngươi. . . Đã bị những thứ này thấp kém phàm nhân mượn dùng, ta muốn sửa lại! Sửa lại sai lầm này!"

Tử lôi múa tung, xé rách sương mù dày, hướng về Hải Thần hào bổ tới.

"Líu lo!"

Nhưng lúc này, một tiếng chim hót hiện lên.

Con nào đó màu đen cánh, đột nhiên từ trong hư không duỗi ra, thế Hải Thần hào đỡ đòn đánh này, lượng lớn lông chim như mưa phùn giống như bay xuống, lại quy về hư vô.

"Hermes, ngươi rõ ràng đã đáp ứng duy trì trung lập!"

Aida phẫn nộ quát lớn.

"Ta chỉ là tiện thể mở rộng xuống cánh mà thôi, đúng là Aida, ngươi tại sao muốn công kích ta đây?"

Một con chim lớn từ trong hư không thò đầu ra đầu: "Ta là một cái có lễ phép thân sĩ, sẽ không cùng ngươi tính toán, ta đồng bọn liền không nhất định!"

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, mấy bàn tay lớn chỉ bằng không hiện lên, mạnh mẽ chụp vào cự nhân.

Phía trên Tà thần đại chiến, không rảnh bận tâm ngoài khơi.

Sương mù dày lại nổi lên, rất nhanh sẽ đưa tay không thấy được năm ngón.

"Tiến công! Toàn diện tiến công! Tự do công kích! !"

Chỉ có Edward tiếng nói, hưng phấn ở trong sương mù nổ vang.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 896: Rút Đi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 897: Đàm Phán

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 898: Đại Đạo

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 899: Giết Vào

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 900: Ba Vị

"Mộng Yểm, dựa vào ngươi!"

Hư Vô Chi Quân tiếng nói từ rất nhiều Tinh Quân trong miệng truyền đến.

Hắn phần lớn bản thể đồng dạng bị phong ấn ở Tâm Ma chiến trường, mà Minh Cổ ma thần càng là đã sớm chết, nhiều nhất triệu hoán ra cái ấn ký trao đổi, nghĩ muốn dựa dẫm làm vì trợ lực , căn bản chính là nằm mơ.

"Ta đem sẽ ăn mòn làm hết sức nhiều tinh thần, tổ hợp Chu Thiên Tinh Thần đại trận, tuy rằng ít đi Sát Phá Lang ba vị Tinh Quân, đại trận tàn tạ, nhưng cũng có thể vì ngươi ngăn cản thiên đình viện binh. . . Chúng ta chỉ có mười tức thời gian!"

Hư Vô Chi Quân tiếng nói vô cùng cấp thiết.

Không nghi ngờ chút nào, lần hành động này, muốn lấy Phương Nguyên là chủ lực.

Nếu không thì, hắn cũng sẽ không trả giá nhiều như vậy đánh đổi, làm ra nhiều như vậy nhượng bộ.

"Ta làm hết sức!"

Phương Nguyên một bước vượt qua cửa lớn, đi tới Tâm Ma chiến trường.

Phần phật!

Vô cùng vô tận Nguyên lực, liền hướng hắn gào thét mà đến, phảng phất

trung tâm thần tử, nhìn thấy vẫn phụng dưỡng Chủ quân.

"Tam đại tuyệt địa bên trong, không đáy Huyết Uyên, Đông Cực Huyền Minh Hải từ lâu bỏ đi, lúc này nơi phong ấn, chỉ có một cái, đó chính là bình nguyên Vạn Lôi!"

Phương Nguyên bóng người trong nháy mắt hơi động.

Chỉ là sau thời gian ba hơi thở, hắn liền đến bình nguyên Vạn Lôi trên không.

Nguyên bản Tâm Ma lối đi đã sớm bị phong cấm, trong hư không, một toà cung điện ngạo nghễ sừng sững, bên trong nhưng không có bất kỳ thiên thần khí tức.

Tâm Ma thiên đình tổng bộ Thiên cung!

Bất quá, cái này đã từng là chiến bộ tổng đàn, lúc này lại tựa hồ hoàn toàn không.

Chỉ có một toà cung điện, lẻ loi trấn thủ phong ấn.

Phương Nguyên thấy cảnh này, lại là hít sâu một cái.

Hắn sâu sắc biết được, dù cho lúc này chỉ có Thiên Đế một người, lại so cái gì chiến bộ đều khủng bố hơn!

"Hỗn Độn khai thiên, Tạo Hóa Thần Quyền!"

Hắn không chút do dự nào, cực lớn quyền ấn mạnh mẽ rơi xuống.

Ầm ầm!

Ma thần oai, kinh khủng đến mức nào?

Nguyên bản Thiên cung có thể chống đối Ma Chủ phòng ngự, trong khoảnh khắc sụp đổ, phảng phất bọt biển giống như nổ tung.

Lượng lớn cung điện trong nháy mắt hóa thành tro tàn, lại hiện ra từng cái từng cái kỳ quái màu đen dây khóa.

Những thứ này màu đen dây khóa mang theo ám trầm khí tức, đáng sợ xúc cảm, phong thiên tỏa địa, phảng phất một tấm cực lớn mạng nhện, thâm nhập bình nguyên Vạn Lôi trong.

"Đạo ngân?"

Phương Nguyên con mắt ngưng lại: "Đồng thời. . . Loại này trình độ, đã vô cùng tiếp cận Thiên đạo Đạo ngân. . . Cùng với loại này âm u cảm giác. . . Thiên Minh cảnh giới? Tựa hồ còn kém một chút xíu!"

"Ngươi đến rồi?"

Ở màu đen dây khóa hạt nhân, một cái vương tọa chậm rãi bay lên, bốn phía thiêu đốt màu đen minh diễm.

Thiên Đế ngồi nghiêm chỉnh, con mắt màu tím nhìn kỹ Phương Nguyên.

Hắn ánh mắt vẫn cứ dường như Thiên Mục, cao cao tại thượng, quan sát chúng sinh, bị quét xuống một cái , khiến cho Phương Nguyên đều sinh ra mấy phần bị nhìn thấu cảm giác.

Nhưng lúc này, càng thêm khiến Phương Nguyên kinh ngạc, vẫn là Thiên Đế quần áo.

Nguyên bản đế vương mũ miện tuy rằng như trước quy chế tương đồng, nhưng tím bầm vẻ, thình lình đổi thành huyền đen, tỏa ra một loại khó có thể dùng lời diễn tả được quỷ bí cảm giác.

"Thiên Đế? Có lẽ nên xưng ngươi làm vì Ám Đế? Chẳng lẽ nghĩ đầu dựa vào chúng ta Tâm Ma giới?"

Phương Nguyên xì cười một tiếng.

Bọn họ bực này tồn tại, thần niệm giao lưu cấp tốc phi thường.

Dù là nói lên mấy trăm câu, cũng sẽ không tiêu hao một tức công phu.

"Trẫm rất cảm tạ Tâm Ma giới, nó cho trẫm chân chính tự do, nhưng chuyện này cũng không hề đại biểu ta muốn phản bội Linh giới. . ." Thiên Đế đạm mạc nói: "Ngươi còn không hiểu sao? Trẫm tuy rằng thoát khỏi Linh giới khống chế, nhưng như trước là Linh giới người! Vẫn là nơi này thế giới Thiên Đế! Chỉ cần ta không chủ động từ bỏ vị cách, không có bất luận nhân vật nào có thể bức bách ta!"

So với trước con rối, hắn lúc này chính là một cái thực quyền nắm chắc đại đế, tự nhiên đối với Tâm Ma giới không có hứng thú gì.

Huống chi, Tâm Ma giới hoàn cảnh ác liệt, cũng là xưng tên, làm sao có thể cùng toàn bộ Linh giới so với?

"Vậy thì thật là tiếc nuối đây!"

Phương Nguyên khoát tay chặn lại: "Cửu Cung kiếm trận! Lên!"

Xì xì!

Chín đạo kinh thiên động địa kiếm trụ hiện lên , hóa thành một cái kiếm trận, đem Thiên Đế bảo tọa tất cả bao phủ đi vào.

Ầm!

Vẻn vẹn chỉ là một cái hô hấp sau khi, kiếm trận liền mạnh mẽ hơi động, mấy thanh thần kiếm vỡ vụn, nhìn ra thấy Phương Nguyên khóe mắt giật một cái: "Cái này Ám Đế, cho dù còn chưa từng nhập Thiên Minh ma thần cảnh giới, cũng tuyệt đối chỉ thiếu chút nữa là đến!"

Thiên Minh ma thần, là đại đạo hầu như hoàn thiện, có thể so với Thiên đạo, hoặc là nói, làm vì Ám diện thiên đạo.

Khi Ám diện thiên đạo lên cấp , hóa thành chân chính Thiên đạo lúc, cũng là đột phá Ma thần đại cảnh giới.

Lúc này Thiên Đế, không thể nghi ngờ là Vạn Hóa Ma thần đỉnh cao!

Thậm chí, hung uy cao, đã nửa bước bước vào Ám diện thiên đạo cảnh giới.

Dù sao, trước hắn từng làm thiên ý con rối, ở phương diện này có ưu thế.

"Ta Cửu Cung kiếm trận, nhiều nhất vây hai tức!"

Phương Nguyên giành giật từng giây, địa hỏa phong thủy luyện hóa Hỗn Độn, hàng lâm toàn bộ bình nguyên Vạn Lôi.

Thổ địa nham thạch nhanh chóng trừ khử , liền ngay cả một ít nguyên bản cấm chế đều là như vậy.

Bình nguyên Vạn Lôi trong khoảnh khắc sụp đổ, chỉ còn dư lại ba cái cực lớn dây khóa đoàn.

Bọn họ mỗi một cái đều bị sợi xích màu đen vững vàng trói buộc, cùng Thiên Đế ngồi phía dưới xích sắt mạng nhện liên kết.

"Chu thiên tinh thần , hóa thành ta thân!"

Lúc này, Hư Vô Chi Quân cũng không nhịn được, ầm ầm ra tay.

Hắn thiện có thể phân hoá vạn ngàn, ẩn núp nhân tâm, lúc này tiêu hao công phu, đã nắm giữ hơn một nửa cái Chu Thiên Tinh Thần đại trận.

Thôi thúc phía dưới, một tầng ánh sao ngay khi bình nguyên Vạn Lôi hư không trên hội tụ , hóa thành một cái người mặc tinh thần trường bào, đường hoàng đế vương bóng người.

"Chu Thiên Tinh Đế, Vạn Thiên Phi Tinh Ám Diệt Đại Tiên Thuật!"

Chu Thiên Tinh Đế, chính là Chu Thiên Tinh Thần đại trận cao nhất hình thái.

Hư Vô Chi Quân có thể làm được điểm ấy, đương nhiên là lấy Ma thần bản chất, thay thế ba cái Sát Phá Lang Tinh Quân, lại khống chế cái khác tinh thần, không tiếc nguyên khí gây nên.

Hắn dù sao cũng là Ma thần, làm sao có khả năng quan tâm Tinh Quân chết sống?

Lúc này không tiếc vốn liếng thôi thúc pháp thuật phía dưới, vòm trời chập chờn, hiện ra vết rách to lớn.

Từng viên một tinh thần rơi xuống, ở giữa không trung hóa thành đoàn lửa, mang theo kinh người Yên Diệt lực lượng.

"Vạn Thiên Phi Tinh Ám Diệt Đại Tiên Thuật?"

Phương Nguyên con mắt hơi động, đã biết rồi chiêu này nội tình, lại muốn lấy Tinh Quân tinh thần làm vì hiến tế, mỗi một viên sao chổi, đều ít nhất là một cái Quân Hầu cấp bậc tinh thần, trước tiên hủy tự thân, lại diệt kẻ địch!

Nếu như đổi thành trước đám người kia, dù là Thiên Đế cũng không thể nhượng bọn họ như vậy trắng trợn đi chịu chết.

Nhưng Hư Vô Chi Quân không giống!

Những thứ này Tinh Quân tinh thần, bị hắn điều khiển sau khi, chính là thuần túy con rối, tự nhiên không có cái gì đáng tiếc.

"Vạn ngàn Phi Tinh, ngưng tụ ta thân!"

Lúc này, Chu Thiên Tinh Đế bàn tay phải duỗi ra, dẫn dắt đầy trời dao động rơi xuống tinh thần, từng tia từng tia ánh sao hội tụ cô đọng, cuối cùng ngưng tụ ở một ngón tay bên trên.

"Mộng Yểm, còn không giúp ta? !"

"Thiên Nguyên Nhất Chỉ!"

Hư Vô Chi Quân lớn tiếng gầm thét lên, một cái cự chỉ phá không mà đến, điểm ở ở giữa một cái dây khóa đoàn trên.

"Địa hỏa phong thủy, Tạo Hóa Thần Quyền!"

Phương Nguyên con mắt hơi động, nổ ra một quyền, cùng chỉ lực tiền hậu giáp kích.

Răng rắc!

Răng rắc!

Ở sự công kích này phía dưới, một cái sợi xích màu đen rốt cục không chịu nổi, ầm ầm vỡ vụn.

'Quả nhiên. . . Nếu như đúng là Ám diện thiên đạo Đạo ngân, ta cùng Hư Vô Chi Quân liên thủ, cũng không làm gì được, nhưng cái này Ám Đế chung quy chênh lệch một bậc. . . Nếu như cho hắn thật sự luyện hóa những thứ này Ma thần, đúng là còn có một chút hi vọng!'

Phương Nguyên thấy vậy, con mắt nhất thời sáng ngời.

Ầm!

Làm như nổi lên phản ứng dây chuyền, một đạo xích đen vỡ vụn sau khi, còn lại dây khóa cũng dồn dập gãy vỡ, hiện ra một cái chùm sáng.

Bên trong, rõ ràng là vô số trương hư huyễn khuôn mặt, tạo thành một cái có chút trong suốt hình người.

"Ha ha!"

Cái này hình người mới vừa mới xuất hiện, liền chịu đến một luồng tuyệt đại dẫn dắt lực lượng, bay đến giữa không trung.

Từ Chu Thiên Tinh Đế trong cơ thể, một đạo khác bóng mờ đồng dạng bay ra, hai cái hợp làm một thể, lại tán quy hư vô.

"Đây là Hư Vô Chi Quân, rốt cục cứu viện ra hắn phần lớn thực lực!"

Phương Nguyên thấy cảnh này, đồng thời cũng cảm giác trong lòng buông lỏng, lại là biết, chính mình làm hết sức, đã đạt thành khế ước yêu cầu, dù là lúc này lui lại, cũng coi như hoàn thành ước định, sẽ không lại bị Hư Vô Chi Quân kiềm chế.

"Hư Vô, cứu ta!"

Lúc này, từ hai cái dây khóa đoàn bên trong, truyền ra kịch liệt sóng tinh thần.

"Ta chỉ có thể làm hết sức!"

Hư Vô Chi Quân thở dài một tiếng, đã có vẻ hư huyễn Chu Thiên Tinh Đế vừa vặn đập xuống, thình lình phải đem hai cái dây khóa đoàn một lưới bắt hết.

Ầm!

Đang lúc này, từ Cửu Cung kiếm trận nơi, đột nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Phương Nguyên sắc mặt trắng bệch, lùi về sau một bước.

Ám Đế nhanh chân từ trong hư vô đi ra, vẻ mặt không buồn không vui: "Các ngươi nếu thả một cái Ma thần, liền nắm hai cái Ma thần để đền bù!"

Nói, hắn xòe tay lớn.

Trong hư không phảng phất nhiều một cái hố đen, trong nháy mắt liền đem Chu Thiên Tinh Đế bóng mờ nuốt chửng.

"Đi mau, mười tức đã đến!"

Hư Vô Chi Quân lại là từ lâu thoát thân mà đi, trước khi đi, ở Phương Nguyên bên tai nhanh chóng truyền âm.

"Ta liền biết!"

Phương Nguyên liếc Thiên Đế một chút, thân hình hóa thành một đạo máu hồng, tùy ý hướng về bầu trời một chỗ phóng đi.

Chu Thiên Tinh Thần đại trận, là phong tỏa Tâm Ma chiến trường then chốt.

Nhưng lúc này, chu thiên chi số tinh thần tử thương hầu như không còn, phong ấn tự nhiên lảo đà lảo đảo.

Lại thêm vào hắn là Ma Thần Chi thân, choáng váng mới đi lối vào chờ bị bắt, khẳng định là tùy ý tìm một phương hướng phá vòng vây.

"Quần sơn triệu đến!"

Chỉ bất quá, Phương Nguyên vẫn cứ coi thường Linh giới bên trong Ma thần tồn tại.

Bọn hắn tuy rằng số lượng ít, nhưng luận đấu tranh kinh nghiệm, thậm chí đại đạo lĩnh ngộ, đều muốn vượt quá đại hàng hải thế giới Tà thần không biết bao nhiêu lần.

Lúc này ngôi sao màu tím ở ngoài, Mang sơn phủ quân bóng người trong nháy mắt xuất hiện, nhẹ nhàng vẫy tay.

Vạn ngàn núi lớn bóng mờ hiện lên, ở Tâm Ma chiến trường chu vi lại hình thành rồi một đạo phòng tuyến.

"Lần trước đào tẩu Ma thần, lại vẫn dám đến!"

Thanh âm ở trong, thiên hoa loạn trụy, mặt đất nở sen vàng, ba cái vĩ đại bóng người hiện lên, hình thần khác nhau, lại đều tiên phong đạo cốt, mang theo ý tiêu dao.

Đây là Tiên đạo ba vị, Đại La Kim Tiên!

"Thiên Đế vì sao biến thành như vậy?"

Lúc này, mấy tôn Ma thần cấp bậc tồn tại thần niệm hơi động, toàn bộ chiến trường liền thình lình đập vào mắt, thấy hơi biết.

"Tất là tự mình luyện hóa Ma thần, đến Tâm Ma giới biếu tặng!"

"Đây là phản bội Linh giới. . . Dù là không ném mất vị cách, khẳng định cũng phải mất Thiên quyến!"

"Nhưng lại thả ra một cái không bị khống chế đế quân, lại nên làm thế nào cho phải?"

Ba tên Đại La Kim Tiên liếc mắt nhìn nhau, đều lẫn nhau nhìn thấy ngơ ngác cùng mấy phần quyết tâm, cùng nhau quát lớn: "Lớn mật ma đầu, còn dám giết lên thiên đình, coi ta Linh giới chư tôn làm không có gì sao?"

Rộng rãi Tiên âm ở trong, một đạo phất trần, một thanh như ý, một viên bảo ấn nhất thời rơi xuống, từng cái quang mang lấp loé, tựa như ẩn chứa Thiên Địa chí lý.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 901: Kịch Biến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 902: Tiên Môn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 903: Tiên Tôn

Đại La Kim Tiên!

Đây là Kim Tiên bên trên, Tiên Đạo Chi Tổ tu vị!

Vào lúc này, Tiên đạo ba vị không tại, càng là có thể lấy trực tiếp xưng bá Linh giới.

Muốn nói tới chút Kim Tiên trong lòng không hề có một chút khát cầu, vậy căn bản là đang nói đùa.

"Khục khục!"

Vô Cực huyền môn chưởng giáo bỗng nhiên nói: "Ngoài ra. . . Chúng ta có hay không hẳn là tạo thành một cái liên minh, ước định cùng nhau trông coi?"

"Không sai, lúc này vẫn có Tâm Ma giới đại ma đầu ẩn nấp ở bên ngoài, cần phải như vậy không thể!" Lạc Thần cung Cung chủ vỗ ngực nói, làm như lòng vẫn còn sợ hãi.

Tâm Ma ma thần oai, bọn họ có lẽ ấn tượng không sâu, nhưng Đại La Kim Tiên là cái gì loại uy năng, lại là tuyệt đối sẽ không quên.

Nếu là có loại này ma đầu tập kích sơn môn, e sợ lúc này Tiên đạo ở trong, không có một cái có thể lấy may mắn thoát khỏi.

Cho dù bọn họ, nhiều nhất chỉ có thể dựa vào sơn môn bên trong gốc gác, miễn cưỡng chống đối chốc lát, lại phát động na di cấm chế, đào tẩu mấy cái hỏa chủng thôi.

"Cái này tự nhiên. .. Bất quá, nếu muốn nhất lao vĩnh dật, vẫn là nhất định phải cứu viện về chúng ta tổ sư, hay hoặc là. . ."

Trương đảo chủ có chút chưa hết thòm thèm.

". . . Chúng ta ba cái, cũng đã là Kim Tiên vị nghiệp đỉnh cao, không ngại. . . Đến một tràng cùng ngồi đàm đạo, làm sao?" Lạc Thần cung Cung chủ hì hì nở nụ cười, trước tiên đề nghị.

"Đại thiện! Ta môn thần thông bí pháp, không một không thể đối với người lên tiếng!"

Vô Cực huyền môn chưởng môn cùng Trương đảo chủ đều là vỗ tay cười to.

. . .

"Ta chính là Tạo Hóa Tiên Tôn, hôm nay ở Linh giới biển Thiên Lan mở đàn giảng pháp, hữu giáo vô loại, phàm là Linh giới chi tiên, đều có thể đến đây nghe giảng!"

. . .

Đột nhiên, một cái âm thanh từ trong vòm trời truyền đến, tựa như sấm sét giống như ở ba cái Kim Tiên bên tai nổ vang.

Nguyên bản còn đầy mặt nóng bỏng tam đại Kim Tiên đồng thời choáng váng, trong đình phảng phất tử vong giống như yên tĩnh.

Bùm bùm!

Không đến bao lâu, Vô Cực huyền môn chưởng giáo cùng Lạc Thần cung Cung chủ trên người thông tấn phù lục cùng Bí bảo liền bắt đầu nổ vang.

"Hô. . ."

Trương đảo chủ thở ra một hơi dài: "Xem ra vừa nãy. . . Cũng không phải là chúng ta ảo thính a! Tạo Hóa Tiên Tôn? Lẽ nào ở ba vị ở ngoài, còn có một cái Đại La Kim Tiên sao?"

"Này tiếng nói có thể truyền khắp Linh giới, một thân tuyệt đối là Đại La cảnh giới không thể nghi ngờ!"

Vô Cực huyền môn chưởng giáo cười khổ: "Ta cái kia trong sơn môn, lúc này cũng là một mảnh người ngã ngựa đổ đây."

"Các ngươi cảm thấy thế nào?" Lạc Thần cung Cung chủ trầm mặc chốc lát, bỗng nhiên nói: "Ba vị tổ sư mới vừa bị nhốt, cái này một cái Đại La Kim Tiên liền xông ra, lẽ nào thật sự là Linh giới ẩn tu một cái nào đó tiền bối, vẫn là. . . Tâm Ma ma đầu?"

Mặt khác hai cái Kim Tiên nhìn nhau không nói gì.

Xác thực, như đây là kế dụ địch, vậy cũng không biết sẽ có bao nhiêu thần tiên, lần này bị một lưới bắt hết.

"Nếu như đúng là như cùng chúng ta suy đoán giống như, cũng không có biện pháp. . ."

Sau một hồi lâu, Trương đảo chủ trước tiên mở miệng: "Đối phương có can đảm như vậy, tự nhiên trắng trợn không kiêng dè, người làm vì dao thớt, chúng ta lại còn có thể lựa chọn như thế nào?"

"Nhưng nếu đúng là một vị tiền bối, cái kia hay chính là chúng ta lúc này từ ma đầu trên tay bảo mệnh duy nhất hi vọng!"

Cái này mấy cái Kim Tiên, hiếm thấy mà sa vào xoắn xuýt ở trong.

Cho tới bói toán loại hình thủ đoạn, bọn họ không chút suy nghĩ qua.

Lấy Kim Tiên năng lực, suy tính một cái Đại La Kim Tiên, chẳng lẽ là chán

sống rồi sao?

"Cũng được, chúng ta liên thủ đi tới biển Thiên Lan, không liền biết rồi?"

Cuối cùng, ba cái Kim Tiên rốt cục có quyết định.

Một lát sau, Bồng Lai Tiên đảo trên Pháp cấm toàn mở, nhưng có ba đạo kim hồng, chói lóa mắt, trên không trung khuấy động bay vụt.

"Biển Thiên Lan ngay khi nước Đông Long phụ cận, cũng không phải xa!"

Kim Tiên độn pháp cỡ nào cấp tốc, không đến bao lâu, tam đại Kim Tiên liền đến một mảnh gần biển khu vực.

Đồng thời, không ngạc nhiên chút nào, nhìn thấy đủ loại độn quang.

Những thứ này, hiển nhiên cũng là bị trước tiếng nói hấp dẫn đến Tiên nhân cùng tinh quái, thậm chí ngay cả Thần Chi đều có mấy cái , khiến cho người không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Ba mươi ba Thượng tông, bảy mươi hai Tiên môn, một đám Kim Tiên Thiên Tiên, dĩ nhiên phần lớn đều đến rồi!"

Thần niệm quét qua, cùng rất nhiều lưu quang mịt mờ giao lưu một thoáng sau khi, Bồng Lai đảo chủ không khỏi biến sắc: "Đại La oai, quả thật không phải chuyện nhỏ, chấn nhiếp vạn cổ!"

Đương nhiên, trong lòng tự hỏi, ở trấn phái Lão tổ bị nhốt sau khi, dù là chính hắn, cũng không có đối mặt với mặt khác một vị Đại La sức lực cùng can đảm.

Trương đảo chủ thần niệm phân hoá, cùng mấy cái quen biết chưởng môn chưởng giáo loại hình hỏi thăm một chút, thoáng hàn hiên vài câu, trong lời nói bên ngoài, đều là hiếu kỳ một vấn đề: "Cái kia Tạo Hóa Tiên Tôn, đến cùng là là ai cơ chứ?"

Đáng tiếc, đáp án của vấn đề này, ở tận mắt nhìn thấy một khắc đó trước, không có một vị tiên nhân có thể trả lời.

Xì xì!

Độn quang tăng vọt.

Rất nhiều Kim Tiên tạo thành thê đội thứ nhất, đem tầng thứ hai Thiên Tiên, cùng với nhiều nhất một đám không chính hiệu xa xa bỏ lại đằng sau.

"Thanh âm kia lệnh chúng ta đến đây biển Thiên Lan, mà ở phía trên đại dương này trong hư không, lại là có cực kỳ nhỏ đạo vận để lại!"

Ở trong mắt Kim Tiên, nhìn như thường thường không có gì lạ trên hư không, lại là có từng đạo từng đạo kim tuyến, tạo thành nào đó điều con đường vết tích.

Đây là chỉ có Đại La tồn tại mới có thể ở trong hư không lưu lại ấn ký, phảng phất lộ dẫn.

"Phía trước là một mảnh biển sương mù, cũng là biển Thiên Lan ở trung tâm nhất!"

Vô Cực huyền môn chưởng giáo nhìn hai cái đồng bọn một chút, độn quang quyết chí tiến lên hướng về trong sương mù đâm tiến vào.

Đến đây Kim Tiên, đều là bị Đại La nhiếp, biết dù là trốn ở sơn môn ở trong, cũng không cách nào lâu dài chống đối Đại La Kim Tiên lửa giận, có còn ôm có hi vọng cùng ảo tưởng, đúng là không có tam đại Kim Tiên như vậy xoắn xuýt, trái lại có chút nóng lòng muốn thử.

Phá vào sương mù ở trong sau, nhưng là dường như dịch chuyển không gian giống như cảm giác không trọng.

Vô Cực huyền môn chưởng giáo sờ sờ trán, lập tức ngẩng đầu.

Nhưng thấy giữa hư không, một toà giản dị tự nhiên cung điện lẳng lặng trôi nổi, bên ngoài chín màu huyền quang, gieo rắc xuống từng cái từng cái thụy khí.

"Nơi đó tất là Đại La ở, giảng pháp chỗ!"

Ôm hắn ý nghĩ này Đại La Kim Tiên, tuyệt đối không chỉ một cái.

Nhất thời, rất nhiều quang mang tranh đem mà lên, nhưng càng là tận lực phi hành, khoảng cách lại phảng phất bị vô hạn kéo dài giống như, nhìn thấy, lại vĩnh viễn đến không được.

"Đây là. . . Hư Không Na Di đại pháp, toàn bộ cung điện nơi, chính là một cái đại trận!"

Vô Cực huyền môn chưởng giáo hiểu ra điểm ấy sau khi, độn pháp trì hoãn, không nhanh không chậm, ẩn hàm ảo diệu.

Đùng!

Cung điện càng ngày càng gần, rốt cục, hắn triệt hồi độn quang, Đăng vân ngoa bước lên kiên cố phiến đá.

"Thiên ngoại thiên?"

Vô Cực huyền môn chưởng giáo ngẩng đầu vừa nhìn, liền thấy ở cung điện tấm biển bên trên, lấy quy tắc chi văn, sách liền ba chữ lớn, mang theo một loại nào đó ý nhị, không khỏi lại là ngẩn ngơ.

"Ha ha. . . Quả nhiên, ngươi huyền môn độn pháp, thắng ta một bậc! Hai chúng ta nhưng là bái phục chịu thua a!"

Giây lát sau, Lạc Thần cung Cung chủ, Bồng Lai đảo chủ đồng dạng chạy tới, nhìn cung điện, đều là tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Này điện phong cách cổ điển, cấm chế quỷ dị, tựa như không phải bản giới

trận pháp!"

Bồng Lai đảo chủ nói một câu , khiến cho bên cạnh hai cái Kim Tiên sắc mặt không khỏi nghiêm nghị lên.

Cái này thiên ngoại thiên xưng hô, còn có xa lạ vật liệu cùng tính chất, tựa hồ cũng ở hướng về một cái nào đó không phương diện tốt phát triển.

"Ha ha. . . Ba vị lại cũng đến thật nhanh!"

Một cái mờ ảo tiếng nói truyền đến, kim quang rơi xuống , hóa thành một tên áo vàng đai ngọc, thế tục khí tràn đầy, phảng phất nhà giàu mới nổi như thế Kim Tiên.

"Kim huynh, lâu không gặp!"

Lạc Thần cung Cung chủ miễn cưỡng nở nụ cười, chào hỏi.

"Mây đen phệ nhật, thiên hạ đại loạn. . . Liên lụy đến ta cái này vô dụng gia hỏa, cũng nhất định phải từ ôn nhu hương bên trong đi ra. . . Không biết ba vị Đại La Lão tổ, là làm sao dụ xuống? Còn có. . . Mới xuất hiện vị này Tạo Hóa Tiên Tôn, lại là thần thánh phương nào?"

Kim họ Kim tiên nghi ngờ dò hỏi.

Phát sinh chuyện lớn như thế, ba cái Đại La Lão tổ nhưng không có bất kỳ thanh âm gì, xác thực rất khiến các môn phái khác nghi hoặc.

Bồng Lai đảo chủ ba cái Kim Tiên liếc mắt nhìn nhau, lại không muốn nói ra bản môn trấn áp khí vận Lão tổ đã bị nhốt sự thực, có chút khó có thể mở miệng.

"Ồ?"

Lúc này, rơi xuống Kim Tiên càng ngày càng nhiều, ngay cả Thiên tiên đều có không ít.

Lạc Thần cung Cung chủ nhìn nào đó đầu mới vừa khai hóa Linh cầm đại yêu, lại là không khỏi ngạc nhiên nghi ngờ lên tiếng: "Cỡ này khoác lông đội sừng hạng người, dĩ nhiên cũng có thể đăng đường nhập thất?"

"Khà khà. . . Tiên tử có chỗ không biết, theo Kim mỗ quan sát, này Thiên Lan biển sương mù đại trận, khảo nghiệm chỉ có một cái, cái kia chính là tâm tính. . . Là lấy Thiên Tiên Kim Tiên cơ bản qua ải, mà phía dưới những người tu luyện kia cùng tục vật, nếu có cơ duyên, cũng không phải không thể tới nay cái này thiên ngoại thiên cung một chuyến!"

Kim họ Kim tiên cười ha hả giải thích một câu.

Đáng thương đầu kia cầm điểu yêu quái nguyên bản cũng coi như một phương thổ hoàng đế, lúc này lại gặp một đám Kim Tiên Thiên Tiên cực kỳ tàn ác vây xem, quả thật suýt chút nữa doạ đái.

Trên thực tế, nếu không là sợ sệt một ít cử động làm tức giận vị này Tạo Hóa Tiên Tôn, sợ là sớm đã có một đám Thiên Tiên Kim Tiên nhảy ra, muốn vì dân trừ hại, thay trời hành đạo.

Ầm ầm!

Lúc này, ba tiếng chuông vang ngọc khánh thanh âm từ Thiên Ngoại Thiên trong cung truyền ra.

Tấm biển trên quang mang lóe lên, phía dưới môn hộ mở rộng.

Vô Cực huyền môn chưởng giáo tam đại Kim Tiên liếc mắt nhìn nhau, trước tiên đi vào, cái khác Kim Tiên Thiên Tiên theo sát phía sau, vẻ mặt khác nhau.

Bọn họ mỗi một cái đều là khôn khéo hạng người, thông qua trước ngắn ngủi quan sát, trong lòng liền cơ bản có suy đoán.

Cái kia Đạo môn ba vị, chín thành ra biến cố, bằng không tuyệt đối sẽ không cho phép Tạo Hóa Tiên Tôn như vậy.

Mà dù như thế nào, một cái mới xuất hiện Đại La Kim Tiên, đương nhiên không thể đắc tội.

Bởi vậy, có thể đến Kim Tiên Thiên Tiên, hầu như đến rồi hơn nửa, có thể nói Tiên đạo thịnh hội, tụ tập dưới một mái nhà.

Ở các tiên nhân phía sau, nhưng là mấy tôn thần chi, mặt không biến sắc, cao nhất cũng bất quá một cái quân hầu.

Bọn hắn ở Thần đạo trong tự nhiên là không thế nào bắt mắt, hoặc là hỗn không được tiểu nhân vật.

Lúc này nghe được thiên ngoại thiên chủ nhân hữu giáo vô loại, liền tới va vào cơ duyên.

Ở Thần Chi bên cạnh một ít thuộc về tinh quái yêu, cũng là loại này chiếm đa số.

Chư vị thần tiên yêu tinh đi vào thiên ngoại thiên, đi tới chủ điện.

Đây là một vùng không gian kỳ lạ, bốn phía địa hỏa phong thủy các loại nguyên tố mênh mông cuồn cuộn, hình thành dòng lũ, diễn biến hỗn độn.

Ở chính giữa, một cái mười hai biện đài sen chậm rãi bay lên, phía trên ngồi ngay ngắn một người, thiếu niên dáng dấp, tiên phong đạo cốt, lúc này thấy quần tiên, khẽ mỉm cười, khẽ vuốt ngọc quan.

Ầm ầm!

Một cái đại đạo mở ra, ổn định địa hỏa phong thủy, gạt ra Hỗn Độn.

"Ta chính là Tạo Hóa Tiên Tôn, các ngươi đến ta đạo trường, chính là hữu duyên, có thể nghe ta giảng giải Tạo Hóa Đại Đạo!"

Tạo Hóa Tiên Tôn, cũng chính là Phương Nguyên, mở miệng nói.

Nếu Hư Vô Chi Quân đưa mắt thả ở nhân gian quốc gia Tranh long, vậy hắn liền tới thu nạp Tiên đạo tài nguyên cùng địa bàn!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 904: Truyền Đạo

Tâm Ma giới là xưng tên hung tàn cùng cướp đoạt nơi.

Dù là đã từng là Linh giới, cũng chịu đến qua xâm lấn, từ bên trong đi ra Ma thần, tự nhiên cũng đều là một cái tính tình.

Như Ý Ma Tôn ý đồ lớn nhất, trực tiếp đem Thiên Đế các loại thần tiên một lưới bắt hết, nói không chừng có nhờ vào đó đột phá Thiên Minh cảnh giới dự định!

Mà Hư Vô Chi Quân cùng Phương Nguyên hiểu rõ ràng trong đó biến cố sau, tự nhiên cũng sẽ không nhàn rỗi.

Đối với bọn hắn mà nói, lúc này Tâm Ma chiến trường là tử địa, tuyệt địa, nếu như không phải là bị bức đến đường cùng, đương nhiên sẽ không chọn cùng Như Ý Ma Tôn cứng đối cứng.

Dù là trước Hư Vô Chi Quân, ở cứu ra bản thân phần lớn bản thể sau khi, cũng lặng thinh không đề cập tới cứu viện hai cái bạn cũ chuyện.

Ngược lại, đối với đào Linh giới góc tường, cũng là phi thường hăng say.

Có hắn ở hậu trường chống đỡ, lúc này thế gian ở trong, không biết bao nhiêu quốc chủ chính quyền bị lật đổ, long xà khởi lục, những kia ma tính con càng là nhân cơ hội nhanh chóng trưởng thành.

Phương Nguyên vô ý cùng Hư Vô Chi Quân tranh chấp, liền tới thu thập Tiên giới.

"Linh giới rộng lớn vô ngần, Thế giới chi lực cũng vô cùng mạnh mẽ. . . Nếu có thể lấy Tiên đạo làm vì xà beng, cạy động quy tắc, giành nguyên lực , ngược lại cũng là phi thường có lời việc!"

"Cho dù thất bại, cùng lắm thì nhất phách lưỡng tán, chân thân rời đi Linh giới chính là!"

"Lần này, coi như để Như Ý Ma Tôn thắng một tay, cũng không phải không thể!"

. . .

Bởi vì từ lâu tâm có lập kế hoạch, lúc này lại có vẻ định liệu trước.

Liếc mắt một cái phía dưới Kim Tiên, Thiên Tiên, còn có cái khác không đủ tư cách gia hỏa, Phương Nguyên tiếp tục mở miệng: "Chúng ta đi tới tự tiện, nếu là thoả đáng, cũng có thể lấy xưng hô ta một tiếng lão sư!"

Lão sư, đây là một cái so với sư phụ nhẹ một điểm từ ngữ.

Ở Linh giới thế gian trong, cũng có một ngày sư phụ, cả đời làm cha lời giải thích, nhưng này đều là truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc ân sư.

Lão sư danh xưng, lại là đến từ mời mọc tây tịch hàng ngũ, tuy rằng như trước chịu đến tôn kính, nhưng không có ân sư lớn như vậy trách nhiệm liên luỵ.

Chân chính sư phụ, cả đời chỉ có một cái, mà lão sư nhưng là nghĩ muốn bao nhiêu liền có bao nhiêu.

"Bái kiến lão sư!"

Lúc này, liền nhìn ra người trong Tiên đạo công lực đến rồi.

Cái kia một đám Kim Tiên Thiên Tiên, hỏi cũng không hỏi, liền trực tiếp lạy xuống, miệng nói lão sư.

Dù như thế nào, cùng một cái Đại La Kim Tiên cấp bậc tồn tại kéo lên quan hệ, tổng không có chỗ xấu.

"Lão sư thượng thọ! Không biết lão sư quê quán ở đâu? Cùng ta Tiên đạo ba vị, lại có quan hệ gì? Lão sư mở đàn giảng pháp, lớn như vậy chuyện, ba vị tổ sư phải là rất sớm đến đây chúc mừng mới là!"

Một tên Kim Tiên ra khỏi hàng, lại lạy hỏi.

'Thằng nhãi ranh đáng ghét!'

Vô Cực huyền môn ba cái chưởng giáo liếc cái này Kim Tiên một chút, trong lòng đều là đang âm thầm tức giận.

"Ta bản thân ở sơn dã trong đắc đạo, vẫn vui với tiêu dao, nhưng gần nhất thiên địa dị biến, Đại La Kim Tiên cùng Thần đạo đế quân đều bị vây Tâm Ma chiến trường, không chỉ có như vậy, nhân gian yêu nghiệt nảy sinh, hiển nhiên là đại kiếp nạn khởi nguồn, không thể không ra!"

Ở tam đại chưởng giáo có chút tuyệt vọng trong ánh mắt, Phương Nguyên đem bọn họ vốn là nghĩ muốn bảo thủ bí mật trực tiếp lộ ra ánh sáng, nhất thời kích khởi một mảnh sóng to gió lớn.

"Cái gì? Lại có đại kiếp nạn?"

"Ba vị Đạo Tổ lại bị vây Tâm Ma chiến trường?"

"Vô Cực chưởng môn, còn có Bồng Lai đảo chủ, Lạc Thần cung chủ. . . Các ngươi giải thích như thế nào?"

. . .

Kim Tiên Thiên Tiên bên trong nhất thời vỡ tổ, không ít ánh mắt liền nhìn gần ba người này.

"Đây là bản môn Lão tổ dặn dò, chúng ta cũng là bất đắc dĩ mà thôi a!"

Vô Cực huyền môn chưởng giáo mở ra hai tay, đúng là hơi có chút lưu manh vô lại dạng.

"Kính xin lão sư lòng từ bi, cứu viện ba vị Đạo Tổ. . . Còn có thiên đình đế quân, chúng ta tất nhiên tôn kính lão sư làm vì tổ sư, ngày sau chính là Tiên đạo Tứ tổ!"

Lại một tên Thiên Tiên ra khỏi hàng, đại lễ cúi chào.

"Khó! Khó! Khó! ! !"

Phương Nguyên lông mày nhíu lên: "Ba vị đạo hữu bị nhốt, chính là đại kiếp nạn gây nên, không thể thay đổi, một khi thay đổi, kiếp khí từ hóa, di độc vô cùng a."

"Huống chi. . . Cái kia Tâm Ma chiến trường ở trong, có Ma thần, hung uy ngập trời, lấy Bản tôn thủ đoạn, lại là có chút phiền phức. . . Bởi vậy, Bản tôn mới chịu truyền pháp bọn ngươi, chỉ cần tập ta thần thông, hơi có thành tựu, cũng chưa chắc không thể trở thành Bản tôn giúp đỡ."

'Ta tin ngươi cái quỷ nha!'

Từ đi đầu cái kia ba vị Kim Tiên trong mắt, Phương Nguyên rõ ràng nhìn thấy không tín nhiệm.

Nhưng lúc này, bọn họ lại là đi đầu bái xuống: "Lão sư cao thượng!"

Lúc này, phần lớn Kim Tiên, cũng đã đoán được Phương Nguyên căn nguyên, nhưng đều ở đàng hoàng trịnh trọng cùng hắn diễn kịch.

Nếu không thì, một khi không nể mặt mũi, cái nào chắc chắn may mắn còn sống sót đây?

Cũng là một ít lót đáy Thiên Tiên, còn có những kia phụ cận tinh quái hàng ngũ, còn tỉnh tỉnh mê mê, coi chính mình thật sự gặp phải phúc duyên lớn, có Đạo Tổ truyền pháp.

"Ta đại đạo, được xưng tạo hóa!"

Phương Nguyên một viên cờ rơi xuống, cũng mặc kệ cái khác, trực tiếp khai giảng.

Ong ong!

Một lời của hắn thốt ra, chính là thiên âm, Đạo ngân từng cái từng cái, cô đọng Thiên Địa chí lý.

"Đây là. . . Chân chính đại đạo a!"

"Trời ạ. . . Sáng nghe đạo, tối chết cũng cam!"

"Đại đạo chi giảng, dĩ nhiên có thể lấy như vậy thâm nhập thiển ra, dễ hiểu dễ hiểu sao? Lão sư quả thật đại tài, càng vô tư vô ngã, mới cùng bọn ta chia sẻ!"

Rất nhiều Thiên Tiên cùng với dưới tinh quái đám người nghe được như mê như say, bội phục đến sát đất.

Thậm chí, một ít Kim Tiên cũng giống như thế, chỉ là trên mặt còn lưu lại một tia giãy dụa vẻ.

"Chín kiếm ra, tạo hóa ngưng!"

Thấy vậy, Phương Nguyên gảy ngón tay một cái, lại có thiên địa sơn trạch, thủy hỏa phong lôi tâm chín đường kiếm khí hiện lên, bị một cái đại đạo bao bọc, mênh mông cuồn cuộn, muôn hình vạn trạng.

Tự thân dạy dỗ phía dưới, phần lớn Kim Tiên khó có thể chống đối mê hoặc , tương tự lõm vào: "Quả nhiên. . . Tạo Hóa Đại Đạo, mới thật sự là thiên địa đại

đạo, ba ngàn con đường đứng đầu a. . ."

'Đại khủng bố!'

Chỉ có Vô Cực huyền môn chưởng giáo ba cái Kim Tiên đỉnh cao, lúc này lại là nhất ý vận chuyển huyền công, chống cự Tạo Hóa Đại Đạo mê hoặc.

"Ma thần đại đạo, tuy rằng xác thực là quy tắc, cũng là chí lý, nhưng đại đạo đến độc, một khi bị người khác đại đạo ảnh hưởng, liền cả đời vô vọng lên cấp!"

Trước Phương Nguyên, ở Ma Chủ giai đoạn, cũng từng gặp được phương diện này mê hoặc.

Bất quá hắn định lực cao thâm, mấu chốt nhất chính là, không phải Ma thần bản thân tự thân ra tay, bởi vậy còn có thể duy trì bản tâm, chặt đứt Tâm Ma.

Nhưng những thứ này Kim Tiên, sẽ không có số may như vậy.

Bị hắn Tạo Hóa đại đạo sâu sắc nhuộm dần sau khi, bọn họ có lẽ có một quãng thời gian tăng nhanh như gió, nhưng chẳng mấy chốc sẽ phát hiện, dù như thế nào, cũng không cách nào đột phá Đại La ràng buộc.

"Nhiều như vậy Kim Tiên Thiên Tiên, là bao lớn một món tiền bạc? Đương nhiên muốn thu làm môn đồ!"

Phương Nguyên hào không bảo lưu, thực chất lên lại là muốn tiến hành sâu nhất nô dịch.

"Đi mau!"

Bồng Lai đảo chủ một tiếng hét cao, đột nhiên thân hóa tinh quang, hướng về cửa điện bay đi.

Hắn vừa động thủ, khí cơ dẫn dắt phía dưới, Vô Cực huyền môn chưởng giáo đồng dạng hóa thành tinh quang bay vụt.

Chỉ có Lạc Thần cung chủ, động tác chậm một điểm, ở một phần ngàn cái sát na bên trong, bị Phương Nguyên ngăn lại.

"Làm sao? Nữ đồ nhi ngươi cảm thấy sư phụ giảng giải sai lầm sao?"

Phương Nguyên nhẹ nhàng vừa hỏi, Tạo Hóa Đại Đạo một khỏa, liền đem Lạc Thần cung chủ nuốt tiến vào.

"Không, lão sư đại đạo chí cao sâu nhất, đồ nhi có thể đến vạn nhất, đã là cảm động đến rơi nước mắt. . ."

Một lát sau, đại đạo thối lui, hiện ra cái này Cung chủ, lệ rơi đầy mặt ngã quỵ ở mặt đất.

"Bản thân truyền pháp, chính là là cái gì loại cơ duyên, các ngươi hai cái Kim Tiên, không muốn sai lầm!"

Phương Nguyên phẩy tay áo một cái bào.

Bồng Lai đảo chủ cùng Vô Cực chưởng giáo ngơ ngác phát hiện, cái kia gần trong gang tấc cửa điện, lập tức liền biến thành cách xa ở thiên nhai.

Không chỉ có như vậy, nương theo một trận gió mát mơn trớn, cung điện cánh cửa liền lập tức khép kín, hình thành đóng cửa đánh chó tư thế.

Thấy vậy, hai người bọn họ không cách nào, chỉ có thể trở về, cúi đầu ủ rũ quỳ trên mặt đất: "Đệ tử có tội, xin mời lão sư trách phạt!"

"Các ngươi chỉ là không có lòng dạ nào chi thất, ta như thế nào sẽ trách trách các ngươi đây? Đến, các ngươi làm vì chư vị Kim Tiên Thiên Tiên, thật tốt giảng giải một thoáng đối với Tạo Hóa Đại Đạo kiến giải!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, hai tay hư phù.

Một nguồn sức mạnh ở trong, hai cái Kim Tiên thân bất do kỷ đứng lên, Tạo

Hóa Đại Đạo hướng về trên người bổ một cái, nhất thời tinh thần một mê, gào khóc lên: "Uổng chúng ta còn muốn ngưng tụ Đại La, nhưng lại không biết lão sư Tạo Hóa Đại Đạo, vẫn còn tất cả Đại La bên trên, chúng ta lòng tham không đủ, tội chết! Tội chết!"

"Thôi!"

Phương Nguyên vung vung tay, để hai cái Kim Tiên lên.

Hắn lúc này , đè chết những thứ này Kim Tiên Thiên Tiên dễ dàng, nhưng muốn từng cái từng cái thu phục, lại là cơ bản không thể.

Lần này cách làm, chính là trực tiếp ở trong lòng bọn họ gieo xuống Tạo Hóa Đại Đạo dấu ấn, thuận tiện sau đó kiềm chế.

Cho tới mỗi cái Kim Tiên Thiên Tiên tính cách, nhưng sẽ không có bao lớn thay đổi, nhiều nhất đem Tạo Hóa Đại Đạo xem là ngày sau theo đuổi.

Nên giở âm mưu quỷ kế, như thường sẽ quăng âm mưu quỷ kế, nên mắc nối tiếp, như trước vẫn là sẽ đi mắc nối tiếp.

Nhưng ở công pháp trên, sẽ dần dần bị hôm nay hạt giống ảnh hưởng, thiên hướng tại Tâm Ma giới.

Chỉ bất quá, những thứ này Kim Tiên cho dù biết điểm ấy, cũng không dám tìm Phương Nguyên liều mạng.

Có, có lẽ còn ở trong lòng mừng thầm.

Dù sao, nếu là Linh giới thật sự luân hãm, trở thành Tâm Ma giới thân thuộc, nếu như bọn họ còn muốn bảo mệnh, tự nhiên nhất định phải chuyển Tâm ma chi pháp.

Nhìn thấy thế cuộc bại hoại đến nỗi này, bọn họ ở trong tâm tư lanh lợi hạng người, quả thật đã bắt đầu cân nhắc chuyển đổi môn đình công việc.

Lại nói ba ngày ba đêm sau khi, xác định những thứ này thần tiên yêu tinh đã không cách nào quay đầu lại, Phương Nguyên vung tay lên: "Lần này giảng pháp đến đây kết thúc, các ngươi tự đi!"

"Đa tạ lão sư!"

Rất nhiều Tiên nhân bái xuống , hóa thành đủ loại lưu quang, chậm rãi ra sân.

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, lại là suy tư.

'Nói đi nói lại, kiếp trước thần thoại ở trong, Hồng Quân Lão Tổ Tử Tiêu cung truyền đạo, hắn là cùng ta cũng như thế dự định? Chỉ bất quá lịch sử đều là người thắng viết, cho nên mới bị làm đẹp? Nếu như đúng là như vậy, vậy hắn tính toán, cùng ta ngược lại thật ra có mấy phần tương tự chỗ đây!'

Phương Nguyên đứng thẳng người lên, nhìn lên bầu trời.

Mặt trời bên trên, hắc khí ngưng tụ, đến người bình thường đều có thể nhìn thấy giai đoạn.

Mà ở bên cạnh, màu bích lục ngôi sao lờ mờ không ánh sáng, đã hầu như hoàn toàn chôn vùi, ngược lại là ngôi sao màu tím, ánh sáng sáng quắc, mang theo một loại khó có thể dùng lời diễn tả được tà mị mùi vị.

"Như Ý Ma Tôn. . ."

Phương Nguyên đi rồi mấy bước, sắc mặt lại là biến ảo không ngừng.

Nói thật, tuy rằng bọn họ đều là Tâm Ma ma thần, nhưng vẫn chưa ước định cái gì công thủ đồng minh.

Gặp phải chuyện như vậy, bỏ đá xuống giếng chi tâm tuyệt đối sẽ không thiếu.

Bất quá lúc này thực lực không đủ, lại là sẽ không lấy thân mạo hiểm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 905: Chuyển Sinh

Mặt trời huyền không, nội bộ phảng phất có từng tia tia hắc tuyến lan tràn.

Ở quanh thân, một viên ngôi sao màu tím toả hào quang mạnh, có nhuộm dần mặt trời hình ảnh.

"Cùng một tháng trước so với, càng thêm nghiêm trọng a!"

Phương Nguyên thu hồi vọng khí thần thông, thăm thẳm thở dài: "Thoạt nhìn, ở vài năm bên trong, Như Ý Ma Tôn tất có thể hoàn thành bố cục! Đến thời điểm thiên địa đại biến, thế nào cũng phải nắm giữ một ít quân cờ cùng quyền bính, mới tốt thong dong tham gia."

Luận cùng tích trữ thực lực, đương nhiên là Mộng Sư Phá giới chi pháp càng thêm hữu dụng một điểm.

"Lần trước hoàn thành khế ước sau khi, Hư Vô Chi Quân giao dịch tới mấy cái thế giới tọa độ mới dùng rơi một cái. . ."

Hắn có linh cảm, nếu là bỏ mặc Như Ý Ma Tôn tiếp tục như thế, toàn bộ Linh giới tại tương lai, e sợ sẽ long trời lở đất.

Cho dù thân là Ma thần, cũng nhất định phải nắm giữ càng nhiều thực lực cùng át chủ bài, mới có thể lấy bình yên ứng đối.

"Ma thần ba cảnh, ta cảnh giới trước mắt vẫn là Dung Hư, nhất định phải nuốt chửng chứa đựng càng nhiều sức mạnh quy tắc, lại nuốt chửng Thập Phương Thần Ma binh khí đại đạo, mới có thể đột phá Vạn Hóa cảnh giới!"

Cho tới Thiên Minh cảnh giới? Đây là Ma thần đỉnh cao, Phương Nguyên cũng không có hy vọng xa vời mình có thể nhanh như vậy đạt đến.

Ám diện thiên đạo, không phải tốt như vậy ngưng tụ.

"Chỉ cần đến Vạn Hóa cảnh giới, có thể lấy một cái đại đạo diễn biến vạn ngàn đại đạo uy năng, dù là lập tức đi tới Tâm Ma giới, cũng có thể lấy tung hoành. . ."

Linh giới đem phát sinh kịch biến, tương lai khó bề phân biệt, Phương Nguyên cũng không thể không cân nhắc chính mình đường lui.

Tuy rằng Tâm Ma giới ở nghe đồn rằng vô cùng khủng bố, nhưng dù sao cùng Mộng Sư liên lụy rất sâu, hắn cũng cảm giác mình tất yếu hướng về nơi đó một chuyến.

Cho dù tại Tâm Ma giới bên trong, thì có mấy cái đối đầu chờ đợi, cũng cần phải như vậy không thể.

"Như Ý Ma Tôn bố trí bên trong, chưa chắc sẽ không có cơ hội của ta."

Phương Nguyên nhanh như chớp, rời đi biển Thiên Lan, đi tới biển rộng nơi sâu xa.

Biển sâu ở trong, khí trời thay đổi thất thường, càng có Long Kình các loại Cự thú, hung hiểm tầng tầng.

Đương nhiên, đối với lúc này Phương Nguyên mà nói, cùng hậu hoa viên cũng không có khác biệt gì.

Thậm chí, còn có một loại nhàn nhạt cảm giác thân thiết.

Cái này tự nhiên là bởi vì trước đại hàng hải thế giới bổ trợ, cùng với từ biển sâu kẻ chi phối nơi đó cướp đoạt đến bộ phận hải dương quy tắc cùng quyền bính ảnh hưởng.

"Đón lấy ta muốn đi thế giới, tốt nhất nắm giữ rất nhiều con đường cùng quy tắc quyền bính lực lượng, có thể càng thêm thuận tiện ta cướp đoạt. . ."

Phương Nguyên vung tay lên, mấy điểm quang mang liền hiện lên đi ra.

Lấy hắn lúc này tu vị, đã có thể rất lớn hơi nhận biết những tọa độ này ở trong ẩn chứa cái khác tin tức.

"Nếu bàn về sức mạnh quy tắc nhất là dày đặc, tự nhiên là thế giới này, nhưng tựa hồ cũng vô cùng nguy hiểm. . . Liền ngay cả ta, cũng chưa chắc không có bị liên lụy bản thể khả năng. . ."

Ở trên tay hắn, một viên màu xám trắng điểm sáng hiện lên đi ra, bên ngoài tia sáng yêu dị.

Hắn Mộng sư chi pháp, mộng du chư thiên vạn giới, có thể coi là an toàn nhất.

Nhưng thế giới này nhưng khác, mang đến cho hắn một cảm giác vô cùng không thích hợp, thậm chí có linh cảm, ở bên trong thế giới kia phát sinh tất cả, đều sẽ liên lụy đến bản thể trên người.

Cho tới hỏi dò Hư Vô Chi Quân loại hình ý nghĩ, hắn không hề nghĩ ngợi qua.

Nếu là tùy tiện muốn hỏi, quả thực là thụ người lấy chuôi, nguyên bản không có nguy hiểm cũng sẽ trở nên nguy hiểm phi thường lên.

Phốc!

Đang lúc này, ngoài khơi phá tan, hiện ra một con đảo nhỏ giống như Cự Kình.

Nó phần lưng một cái khí khổng sắp xếp ra lượng lớn nước biển, che kín bầu trời, chu vi giống như rơi xuống một cơn mưa lớn.

"Tốt súc sinh!"

Phương Nguyên thấy vậy, ánh mắt sáng lên, thân hình hơi động , hóa thành một đạo cầu vồng, trực tiếp từ khí khổng tiến nhập đi vào.

Con này khác loại cá kình, không gian trong cơ thể khá lớn, thậm chí cũng không có thiếu kỳ quái sinh linh ký sinh, cùng nhau tạo thành một cái nào đó hài hòa bên trong sinh thái hệ thống.

"Ở đây bế quan, ngược lại không tệ!"

Phương Nguyên đi tới một chỗ, dùng pháp lực mở ra một chỗ động phủ, lại rơi xuống rất nhiều cấm chế.

Hắn lúc này địa điểm, nương theo Long Kình ở trong biển sâu không ngừng dời đi, dù là Ma thần đều khó mà tìm cái rõ ràng.

Mặc dù có chút phiền phức, đồng thời thế gian lúc này cũng chỉ có Hư Vô Chi Quân một cái, nhưng có tâm phòng bị người không thể không có, hắn cũng không có đem chính mình an toàn đánh cược ở người khác một ý nghĩ sai lầm trên dự định.

Cái này con Long Kình trong cơ thể, lại là tự thành thiên địa, có một cái huyện thành nhỏ lớn như vậy không gian, còn sinh không ít rêu cùng thảm thực vật.

Phương Nguyên động phủ, liền ở tại thảm thực vật xanh um rậm rạp sườn núi đất bên trên, một mảnh cột đá trong rừng.

Lúc này, hắn an bài xong tất cả sau khi, ngay khi động phủ nơi sâu xa ngồi khoanh chân, trước thế giới tọa độ tái hiện ra.

"Nhất mộng như là!"

Phương Nguyên thấp giọng lẩm bẩm, hai tay nhanh chóng bấm ra rất nhiều

ấn quyết.

Xì xì!

Lưu quang bay lượn, đánh vào xám trắng quang điểm ở trong, nhất thời sinh ra thần bí biến hóa.

Từng đạo từng đạo trận pháp nghi quỹ hiện lên, biến ảo vạn ngàn, lại tạo thành một cánh cửa ánh sáng.

Hư không rung động, phá tan một cái động lớn, hiện ra bên trong đen nhánh Hỗn Độn bản chất.

"Mộng Sư linh pháp, mộng du ba ngàn giới, đi!"

Hắn khẽ quát một tiếng, mi tâm một đạo chân linh hiện lên, nhanh chóng đầu nhập trong hắc động.

Rầm rầm!

Rất nhiều trận pháp nghi quỹ cùng nhau sáng choang, nguyên bản lỗ thủng một thoáng phá nát, biến mất không thấy.

. . .

Đây là một cái hào quang vạn ngàn sông nước.

Giống như đại đạo giống như, mênh mông cuồn cuộn, vắt ngang quá khứ, hiện tại, tương lai.

"Thời gian sông dài? Không! Tựa hồ so với nó càng thêm kinh khủng!"

Ở con sông này ở trong, một điểm chân linh chính đang tại nước chảy bèo trôi: "Luân hồi? Vẫn là cái khác cái gì?"

Phương Nguyên chân linh có chút mơ hồ.

Nương theo mỗi một lần lượng lớn nước sông giội rửa, hắn chân linh liền mơ hồ một phần, lãng quên một chút cực kỳ trọng yếu đồ vật.

Cho tới nguyên bản thần thông pháp lực, càng là tuyết đọng gặp dương giống như, nhanh chóng tan ra.

Chỉ chốc lát sau, chân linh bên trên, chỉ có thuộc tính lan ánh sáng, cùng tạo hóa, Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo ba cái vết tích, còn ở nỗ lực kiên trì, còn lại dĩ nhiên đều bị hóa rơi, giọt nước không tồn.

"Cái gì loại đại đạo, dĩ nhiên có uy năng như thế?"

Phương Nguyên ý thức một mê, tựa hồ liền muốn rơi vào vĩnh hằng hắc ám, chợt một cái giật mình: "Không đúng. . . Đây là. . . Thế giới này phòng ngự cơ chế, nơi này là. . . Ta phải xuyên qua thế giới Thiên đạo ở trong!"

Một niệm đến đây, liền phảng phất đẩy ra sương mù, nhìn thấy thanh thiên.

Toàn bộ chân linh ánh sáng đại phóng, toát ra hào quang óng ánh.

Nhưng mà, vẫn không có chờ đến Phương Nguyên cẩn thận cảm nhận thế giới này Thiên đạo mênh mông cùng khủng bố, một cái hố đen liền ở trước mặt hắn hiện lên, giống như quái thú mở ra miệng lớn, một cái liền đem hắn chân linh nuốt xuống!

. . .

Bóng tối cùng hư vô ở trong, hoàn toàn không cảm giác được thời gian trôi qua.

Cũng không biết đi qua bao lâu, Phương Nguyên bỗng nhiên có cảm giác.

Tuy rằng đồng dạng là bóng tối, nhưng rõ ràng có thể lấy cảm giác được ngoại giới ánh sáng và nhiệt độ.

Đương nhiên, còn có chân linh có thể lấy bám vào một cái máu thịt thân thể.

"Hừm, xem ra mặt sau cái kia hố đen, đúng là thế giới này luân hồi, ta lần này xuyên qua, đã biến thành một cái liền hài nhi cũng không tính là phôi thai? Chờ một chút, cái này phía sau cái mông chính là cái gì?"

Chân linh thần niệm quét qua, Phương Nguyên nhất thời cảm giác mình lúc này trạng thái có chút không đúng.

Phôi thai xác thực là một cái phôi thai, cũng có đầu cùng tứ chi, nhưng sau lưng xương cùng bộ phận, dĩ nhiên nhiều một cái cái đuôi dài đẳng đẵng, hầu như có hơn nửa người dài như thế.

"Cái này tuyệt đối không là nhân loại phôi thai. . . Cũng không biết ta xuyên qua thành món đồ gì. . ."

Phương Nguyên vô cùng phiền muộn.

Nếu như tu vi của hắn vẫn còn, dù là một phần vạn, cũng không đến nỗi như vậy bất đắc dĩ.

Dù là đầu sai rồi thai, cũng có thể một lần nữa đoạt xá.

Nhưng lúc này, lại là không có nhiều như vậy lựa chọn chỗ trống, chỉ có thể mau chóng sinh ra.

"Lúc này còn quá nhỏ , căn bản không thấy được a. . ."

Phương Nguyên lười biếng nghĩ, lại cảm thấy đến từng luồng từng luồng nhiệt lượng từ ngoại giới truyền đến, gia tốc chính mình sinh trưởng.

Như thế ngày ngày xuống, khi trong lòng hắn lặng lẽ đếm số đến ba mươi ngày lúc, rốt cục có thể lấy đại khái quan sát rõ ràng chính mình.

Hẹp dài đầu, mang theo câu trảo tứ chi, cùng với cả người lân phiến, còn có

hầu như dài đến gấp ba thân dài đuôi. . .

"Loại này mặt mày, thật giống là tích dịch a. . . Ta không đến nỗi như thế suy, ít nhất cũng có thể hỗn con rồng đi. . ."

Phương Nguyên yên lặng an ủi mình.

Ở hắn kiếp trước ở trong, những kia bên trong xuyên qua Dị thú có lân loại, tám thành đều là loài rồng, cái gì Hắc long Bạch long Hồng long, không một lọt lưới.

Nếu thế giới này bản chất cao cấp, xuất hiện một ít rồng phương Tây loại, cũng là chuyện rất bình thường.

Đáng tiếc, hắn quan sát bên trong thân thể toàn thân, đặc biệt phần lưng , căn bản không có tìm được cái gì long dực loại hình lưu giữ, mà ở thức hải trong, cũng không có một chút nào truyền thừa trí nhớ tung tích.

Hết thảy tất cả, tựa hồ cũng đang nói rõ, hắn chính là một cái bình thường nhất. . . Tích dịch!

"Được rồi. . . Tích dịch liền tích dịch đi, cũng không biết thế giới này hoàn cảnh bên ngoài đến cùng như thế nào. . . Nếu như tùy tiện đến một con kẻ săn mồi, đem ta trứng đánh nát, vậy thì thật sự xuất sư chưa tiệp thân chết trước. . ."

Phương Nguyên yên lặng nhổ nước bọt nói.

May là, cái này bết bát nhất tình huống, vẫn chưa phát sinh.

Mà ở một cái ánh nắng tươi sáng sau giờ ngọ, Phương Nguyên cũng cuối cùng tại đến lúc xuất thế.

Nương theo một trận cảm giác ngứa ngáy cảm giác, đã sớm chuẩn bị hắn, lập tức bắt đầu công kích vỏ trứng.

Răng rắc! Răng rắc!

Một tiếng vang giòn sau khi, ôn hoà quang minh hoàn toàn rơi xuống nhân gian.

Ở một mảnh hạt cát trên, mấy viên màu trắng tích dịch trứng phía trên hiện ra mạng nhện giống như vết rách, mấy cái còn nhỏ tích dịch từ bên trong bò đi ra, tắm rửa ánh mặt trời, trên người lân phiến cùng chất sừng nhanh chóng biến cứng.

"Thảm thảm thảm, xem ra đúng là một con tích dịch , bất quá thể hình thật giống tương đối dài. . ."

Phương Nguyên đi tới bên cạnh dòng suối nhỏ, ở trên mặt nước nhìn thấy cái bóng của chính mình.

Hiện lên đi ra, tự nhiên là một con còn nhỏ tích dịch, nhưng thân dài lại hắn là có hai mươi cm, hàm răng cùng lợi trảo thấy ẩn hiện dữ tợn.

Tất cả những thứ này, tựa hồ lại cùng với trước suy đoán, có thoáng không giống.

"Không hiểu nổi a không hiểu nổi!"

Phương Nguyên trì hoãn chốc lát, nhất thời cảm thấy một luồng gió tanh đập vào mặt.

Nương theo tiếng đạp đất, một con Tùng Lâm cự tích bóng người từ trong bụi cỏ chui ra, hiện lên ở trước mắt hắn.

Con này cự tích có dài hai mét, toàn thân mọc đầy màu xanh biếc vảy, thụ đồng bên trong hình như có lạnh lùng cùng vô tình.

Nó đi tới một đám con thằn lằn nhỏ trước mặt, mở ra miệng rộng, rơi xuống một khối đẫm máu thịt đến.

"Ăn!"

Từ động tĩnh chung quanh bên trong, bỗng nhiên truyền tới một tin tức.

"Không biết. . . Cái này đến tột cùng là một cái thế nào thế giới? !"

Phương Nguyên không có hứng thú cùng một đám tích dịch cướp ăn, trái lại ở một bên yên lặng suy tư lên, lại có chút cười khổ: "Trước làm Đạo Tổ, hiện tại biến thành thằn lằn. . . Ai. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 906: Học Giả

Ánh mặt trời mãnh liệt, gió nhẹ thổi, mang đến ướt át khí tức.

Rừng cây ở trong, một con chuột đồng đang nhanh chóng đạp đất mặt, đột nhiên, chu vi bụi cỏ hơi động.

Sàn sạt!

Kịch liệt hí lên vang lên, một cái dài mấy mét bóng đen từ trong bụi cỏ nhào ra, cả người lân phiến mở ra, thụ đồng bên trong mang theo kẻ săn mồi lạnh lùng vô tình.

Màu tím phân nhánh đầu lưỡi nhẹ nhàng cuốn một cái, liền đem chuột đồng nắm lên nuốt vào.

"Tê tê. . ."

Ngọ nguậy đem đồ ăn nuốt vào sau khi, con cự mãng này lười biếng nằm trên đất, lười biếng, nửa ngày không nghĩ động.

Vù vù!

Đang lúc này, một trận gió tanh thổi tới.

Cây cỏ đổ, hiện ra một cái trong đó thô bạo mãnh thú bóng đen, mang theo đỉnh cấp Lược Thực giả khí tức.

Phốc!

Cự mãng cảm nhận được đáng sợ nguy hiểm, đem thân thể bàn lên.

Trong nháy mắt tiếp theo, một nhánh lợi trảo kéo tới, giống như chớp mắt.

Máu thịt tung toé, cự mãng trong nháy mắt bị chém thành hai đoạn.

"Tê tê. . ."

Nó giẫy giụa, còn lại thân thể đem hung thủ cuộn tròn khẩn , nhưng đáng tiếc không có một chút nào hiệu quả.

Liệp Sát giả mở ra miệng lớn, phảng phất nhai cây mía như thế, nuốt chửng cự mãng thân thể, cũng không biết nó cái kia dài ba mét thể hình, làm sao có thể chứa đựng nhiều như vậy đồ ăn.

"Phi phi! Ăn tươi nuốt sống trăm ngày. . . Cũng không biết những ngày tháng này, muốn kéo dài tới khi nào. . ."

Ăn uống no đủ, Phương Nguyên nằm nhoài trên một tảng đá lớn, nhàn nhã tắm nắng.

Lấy hắn lúc này vượt quá ba mét thể hình, ở vùng này ở trong, hoàn toàn chính là bá chủ, không có cái nào mắt không mở động vật dám đến chọc giận hắn.

"Bất tri bất giác, đã qua hơn ba tháng a!"

Lúc này, không khỏi lại hơi xúc động.

Ở tảng đá bên cạnh, có một mảnh vũng nước, Phương Nguyên liếc mắt cái bóng của chính mình.

Vượt quá ba mét thể hình, vảy màu xanh nâu, còn có trên lưng dữ tợn xước mang rô, sắc bén nanh vuốt, không một không nói rõ đỉnh cấp Lược Thực giả thân phận.

Dù là làm một con tích dịch, Phương Nguyên cũng không phải tầm thường

tích dịch.

Ngày đó, hắn tùy ý ở lại mấy ngày, liền rời khỏi gia đình, một mình lược ăn.

Đến lúc này, thể hình đã vượt qua đầu kia mẫu tích dịch, thực lực càng là ngày càng tăng trưởng.

"Thế giới này quy tắc, ta đã không sai biệt lắm phân tích hoàn toàn, thuộc tính lan cũng sắp phá phong. . ."

Mới vừa xuyên qua mà đến lúc, là Tâm Ma ma thần đám người suy yếu nhất thời kỳ.

May mà có thuộc tính lan giúp đỡ, Phương Nguyên cái này suy yếu kỳ tuyệt đối là ngắn nhất.

Trước đó, hắn cũng chỉ có thể cong đuôi làm người, không! Làm thú vật, nhiều nhất lợi dụng một điểm Yêu tu thủ đoạn cùng luyện tinh hóa khí công pháp, tăng thêm bộ thân thể này.

Đến lúc này, hắn đối với mình vị trí hoàn cảnh, đã vô cùng rõ ràng.

"Nơi này là một mảnh nhiệt đới rừng mưa, đồng thời. . . Hắn là ở một tòa phía trên hòn đảo lớn, không dấu chân người. . . Vẫn là nói, thế giới này, đều không có người cùng cái khác sinh vật có trí khôn ở lại?"

Đối với thế giới này, Phương Nguyên vẫn ôm rất lớn cảnh giác.

Dù sao, từ tọa độ kia ở trong, hắn liền cảm nhận được nguy hiểm to lớn.

Đương nhiên, nguy cơ càng lớn, lợi ích càng lớn.

Từ trước tọa độ bên trong, hắn có thể cảm nhận được lượng lớn sức mạnh quy tắc ở ngoài hiện ra, nói cách khác thế giới này ở trong, thu gặt đem sẽ trở nên hết sức dễ dàng.

Quy tắc cái gì trước tiên không nói, dù là một cái đại đạo, đều có khả năng!

Đại đạo cũng không ngoài hiện ra, ở trước đại hàng hải thế giới ở trong, Phương Nguyên đều là không thu hoạch được gì.

Nhưng ở thế giới này, lại là tựa hồ có như vậy một điểm hi vọng.

Hắn phun nhổ ra màu tím đầu lưỡi, cảm giác trong hư không tin tức: "Có chút kỳ quái cấu tạo. . . Thế giới này, cũng không vô cùng ổn định, liền phảng phất. . . Một cái vặn vẹo tác phẩm, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đúc lại như thế. . . Cái cảm giác này, là chuyện gì xảy ra?"

"Đáng tiếc. . . Bằng vào ta hiện tại dáng dấp, cũng không thể đi văn minh xã hội bên trong tìm hiểu a. . ."

Phương Nguyên cảm giác được một loại sâu sắc tiếc nuối.

"Quên đi, chỉ cần nhẫn nại thêm một tháng, thuộc tính lan là có thể giải phong, ta cũng có thể lấy hồi phục bộ phận Ma thần năng lực, có rất nhiều cơ hội!"

. . .

Thời gian loáng một cái, lại là mấy ngày trôi qua.

Phương Nguyên nhàm chán trong rừng rậm động vật, đi tới cạnh biển, câu một con cá biển tới, dự định thay đổi khẩu vị.

Đột nhiên, thụ đồng hơi động, lập tức ngẩng đầu, nhìn ngoài khơi.

Tích dịch trông thấy cùng nhân loại không giống, cũng không có gì đáng xem, hắn chủ yếu quan sát đảm đương, vẫn là thần niệm lực lượng.

Lúc này, ở thần niệm nhìn quét phía dưới, cách đó không xa biển mặt bằng trên, liền nhiều một điểm đen.

Cái này điểm đen không ngừng phóng to , hóa thành một chiếc thuyền biển, cánh quạt chuyển động, ở bên trong đại dương đi tới nhanh chóng.

Nó đi tới gần biển, lại thả xuống hai chiếc xuồng cứu hộ, phía trên mấy nhân loại, hưng phấn chèo mái chèo, hướng về đảo nhỏ lái tới.

Xác thực là nhân loại!

Rõ ràng như vậy đặc thù, Phương Nguyên đương nhiên sẽ không nhận sai.

"May là. . . Không phải gặp phải cái gì Cự thú văn minh loại hình kỳ hoa ngoạn ý!"

Phương Nguyên trong bóng tối gật đầu, quẩy đuôi, quay lại rừng cây.

. . .

Thuyền bé bên trên.

Một cái tóc vàng trung niên thả xuống trong tay ống nhòm, hưng phấn nói: "Không có sai. . . Đó chính là chúng ta lần này nghiên cứu mục tiêu to lớn tích dịch, các ngươi thấy không? Cái kia một con rõ ràng là đột biến thể, thân dài đã đạt đến ba mét!"

"Nhìn thấy. . . Đạo sư!"

Bên cạnh mấy học sinh sợ hãi rụt rè trả lời.

Mặc cho là ai, chuẩn bị thâm nhập hoang đảo, cùng loại này tiền sử cự thú lưu, đều cần sợ hãi một thoáng.

Lúc này nhìn càng ngày càng hưng phấn đạo sư, quả thực là khóc không ra nước mắt.

Đáng tiếc, bọn họ loại này đi theo đạo sư học sinh, tương lai có thể hay

không tốt nghiệp, thậm chí sẽ bị đề cử tới chỗ đó công tác, đạo sư đều nắm giữ quyền quyết định, dù là lại sợ hãi, cũng chỉ có thể vẻ mặt đưa đám, dọc theo đường đi tới hòn đảo.

"Lần này cần phiền phức các ngươi, Singh tiên sinh!"

Tốt ở người đạo sư này cũng biết học sinh của chính mình không dựa dẫm được, đã thuê hai cái dẫn đường cùng bảo tiêu.

"Ừm. . . Cfan đạo sư, xin yên tâm, bảo vệ ngài là trách nhiệm của ta, ta có phong phú rừng cây cầu sinh kinh nghiệm. . ."

Singh chính đang tại điều chỉnh chính mình trên tay một cái súng ngắm, biểu hiện nghiêm nghị mà nóng bỏng: "Bất quá. . . Vừa nãy cái kia con Đại tích dịch, độ dài nằm ngoài dự đoán của ta, nếu như muốn gây mê nó, gây mê liều lượng là một mặt, mấu chốt nhất, vẫn là đầu đạn nhất định phải trải qua đặc chế."

"Đương nhiên, ngài là phương diện này chuyên gia quyền uy, hết thảy đều do ngài chỉ huy!"

Cfan đạo sư nhấc lên mắt kiếng gọng vàng, cười híp mắt nhìn về phía sau lưng học sinh: "Các bạn học, ngày hôm nay ta chuẩn bị ở trên bờ cát dựng một cái cắm trại, bắt đầu chúng ta trong khi mười ngày khảo sát, cái này đem ghi vào các ngươi cuối cùng tổng thành tích!"

Nghe được câu này sau khi, những học sinh kia còn có thể nói cái gì?

Chỉ có thể trợn tròn mắt, bắt đầu đảm nhiệm cu li, làm lều vải.

Đến buổi tối, một cái đơn sơ nơi đóng quân liền làm xong xuôi, nơi đóng quân phía trước bốc cháy lên một chùm lửa trại.

Các loại mì ăn liền, còn có cái khác đồ gia vị bị thượng vàng hạ cám ném vào nồi canh trong, phóng ra mùi thơm nồng nặc.

Không biết bao nhiêu động vật nhỏ bị hấp dẫn lại đây, rồi lại chờ ở nơi đóng quân bên cạnh, ngây ra là không dám vào đi.

"Cfan tiên sinh , ta nghĩ chúng ta buổi tối có thể lấy lại nướng hai con cá làm cơm ăn!"

Lúc này, Singh trợ thủ North chạy chậm lại đây, đây là một cái mái tóc màu đỏ thắm tiểu tử, trên mặt còn có mấy hạt tàn nhang, chính hưng phấn biểu diễn trên tay thu hoạch.

"Cảm tạ!"

Cfan lễ phép nói cám ơn, trong bóng tối lại nhíu mày, cùng Singh tiên sinh so với, cái này North càng thêm tuổi trẻ non nớt, không có kinh nghiệm.

Nếu không là xem ở hắn thu phí tiện nghi phần trên, một cái Singh cũng đã đầy đủ.

Ai. . . Trong học viện kinh phí tranh cướp, nhưng là càng ngày càng kịch liệt, ra ngoài ở bên ngoài, có thể tỉnh một điểm là một điểm a.

Sắc trời dần dần ám đi.

Cá nướng cùng lửa trại, cộng thêm cái kia Snow ngoài ngạch trù nghệ thiên phú phát huy, lại vẫn dùng trong tay vật liệu, làm một nồi tiên hương chua cay nhiệt đới súp đặc , khiến cho Cfan tâm tình trong nháy mắt tốt hơn rất nhiều.

"Cfan tiên sinh là Cianoki đại học giáo sư chứ?"

Thừa dịp người trung niên này uống một chút rượu tinh đồ uống, sắc mặt có chút đỏ chót lúc, Snow ở bên cạnh phảng phất lơ đãng hỏi: "Vẫn là nghe tên xa gần cổ sinh vật học gia, tại sao muốn tới nghiên cứu những kia Đại tích dịch đây?"

"Ngươi biết cái gì?"

Cfan phun mùi rượu, đầu lưỡi có chút lớn lên, nhưng cũng không trở ngại hắn miệng lưỡi lưu loát: "Nơi này tích dịch, là báu vật! Tiến hóa trong lịch sử hoá thạch sống! Đồng thời. . . Ngươi có biết hay không, ta có một cái rất lớn phát hiện, chỉ cần có thể chứng minh, ta liền sẽ trở thành thế kỷ này vĩ đại nhất học giả! Không có một trong!"

Thấy vậy, hắn rất nhiều học sinh liếc mắt nhìn nhau, đều rất là bất đắc dĩ.

Nhưng không có người chú ý tới, Snow cúi đầu, trong con ngươi hình như có một loại nào đó hào quang loé lên.

. . .

"Một nhóm nhân loại, giáo sư cùng học sinh, còn có hai cái bảo tiêu, tổng cộng chín người!"

Phương xa trong bóng tối, Phương Nguyên ngóng nhìn lửa trại, lại là đem đối diện tình hình thăm dò được rõ rõ ràng ràng.

Cái này không thể trách Singh tiên sinh bất cẩn, dù sao, ai có thể tưởng tượng đến một con Đại tích dịch, còn có thể có trí tuệ của nhân loại, biết thăm dò địch tình đây?

Phương Nguyên nằm ở trong bóng tối bất động, bóng đêm trở thành hắn che chở tốt nhất, thần niệm thả ra, đem những thứ này nói chuyện nghe được rõ rõ ràng ràng.

"Một cái chuyên môn chạy tới nghiên cứu tích dịch học giả, tựa hồ còn có cái gì bí mật lớn. . . Lần này, phảng phất có chút phiền phức a."

Đối phương tin tức quá ít, Phương Nguyên cũng không muốn làm ra một cái cái gọi là thứ ba loại tiếp xúc đi ra.

Bất quá, có trước nhìn thoáng qua, những người này nhất định sẽ hắn theo sát không nghỉ, cái này lại là phiền phức.

"Thực sự là đáng tiếc, nếu như đợi thêm một quãng thời gian, ta thuộc tính lan đột phá thế giới áp chế. . . Hoàn toàn có thể dùng ảo thuật giải quyết cái vấn đề này, thậm chí, trực tiếp bám thân một người trong đó, đi đến văn minh thế giới ở trong!"

Phương Nguyên nhìn nơi đóng quân, đột nhiên tinh quang lấp lóe: "Nếu không. . . Đem chín người này tất cả giam cầm?"

Tuy rằng đây là một cái phiền phức, nhưng cũng là một cái cơ hội trời cho.

Nếu không thì, chờ đến xuống mấy lần nhân loại đặt chân cái này hoang đảo, liền không biết là chuyện khi nào.

"Việc cấp bách, vẫn là muốn tăng nhanh tiến hóa, bộ thân thể này thực sự quá suy nhược. . . Đối mặt với loại kia súng ngắm , căn bản không có bao nhiêu sức lực chống đỡ lại."

Phương Nguyên một cái xoay người, chính muốn rời khỏi.

Đột nhiên, một cái thần bí xúc giác nhưng là bị hắn cảm ứng đến, thụ đồng bên trong không khỏi mang theo vẻ mừng như điên, nhìn một cái nào đó bóng người.

"Có thần bí phản ứng!"

"Là thế giới này siêu phàm lực lượng!"

"Nhưng đem tới cho ta cảm giác. . . Vì sao lại quỷ dị như thế, dĩ nhiên phảng phất. . . Cái này cái bình thường phàm người thân trên, ký túc sức mạnh quy tắc giống như? !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 907: Ma Pháp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 908: Diễn Sinh Vật

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 909: Vô Thường

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 910: Đấu Bồng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 911: Kẻ Cắp

"Trinh trắc ẩn hình!"

"U linh hiện thân!"

"Sinh mệnh dò xét!"

Thấy cảnh này, những kia Ma pháp sư nhất thời tinh thần tỉnh táo.

Chợt, ở Hynds nghị viên dẫn dắt đi, một loạt pháp thuật liền lặng lẽ hướng về đối diện đập tới.

Đáng tiếc, gian phòng trống rỗng bên trong, như trước không có nửa bóng người.

Cái kia táo tây thịt quả nhanh chóng biến mất, cuối cùng biến thành một cái hột, bị ném vào trong thùng rác.

Mặt bàn bên trên, một ít thanh sắt, cờ lê các loại cạy khóa công cụ trôi nổi mà lên, lại biến mất không thấy.

"Ghi chép xuống, đánh số a-172, Ẩn Hình Đấu Bồng, có thể làm người sử dụng ẩn hình, chống cự bất kỳ trinh trắc pháp thuật, không, là tất cả điều tra thủ đoạn!"

Hynds cầm cái nhiệt lượng Thành tượng nghi, rất nhanh sẽ đưa nó ném xuống: "Nhưng đối phương ở thế giới vật chất như trước tồn tại, trên đất thảm trên sẽ lưu lại vết chân, bắt đến trên người gì đó sẽ biến mất, đều nói rõ điểm này!"

Hắn hiển nhiên kinh nghiệm phong phú, rất nhanh sẽ đem cái này đấu bồng đặc tính suy đoán đi ra.

"Nói cách khác, phủ thêm cái này đấu bồng, sẽ từ trên thế giới biến mất, chỉ có thể từ cái khác vật phẩm liên quan phản ứng bên trong suy đoán vật chủ tồn tại. . ."

Phương Nguyên suy tư thầm nghĩ: "Tựa hồ. . . Cũng chẳng mạnh mẽ lắm a!"

"Không! Ngươi không hiểu, đây là tuyệt đối đặc tính!"

Hynds một mặt ngưng trọng lắc đầu: "Ta hoài nghi, không chỉ có là chúng ta máy móc cùng tầm thường pháp thuật đo lường không tới, e sợ, những kia khóa chặt pháp thuật, cũng đồng dạng không được, tỷ như Tử Vong Nhất Chỉ! Nguyền rủa cũng không tìm được đối phương , bởi vì ở hắn phủ thêm đấu bồng một khắc đó, trên thế giới sẽ không có người này!"

Phương Nguyên gật gù, có chút rõ ràng.

Thay lời khác mà nói, nếu như thế giới này có Diêm La Vương, hắn đem tinh cầu trên tất cả mọi người đều câu chết, khoác đấu bồng người cũng tuyệt đối sẽ tiếp tục sống, liền thế giới đều sẽ đem hắn quên.

Vượt qua tam giới ở ngoài, không tại ngũ hành bên trong, sổ sinh tử tiêu sách!

Bao nhiêu tu đạo sĩ khổ tu mà không được cảnh giới, chỉ cần phủ thêm đấu bồng, trong nháy mắt là có thể đạt đến.

"Bất quá, đấu bồng dưới mặt, như trước vẫn là cái kia ngón tay vàng, đi lên một cái đặc công là có thể đem hắn đẩy ngã. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Diễn Sinh Vật tuy tốt, nhưng vẫn phải là xem sử dụng người a!"

"Trên thực tế, cái này Baggins, chỉ là vận may không được!"

Hynds lắc đầu một cái: "Hắn đối với chúng ta không biết gì cả, coi chính mình là cái kia duy nhất người may mắn, thu được năng lực nhưng lại không biết che lấp, những thứ này đều là tạo thành hắn bi kịch nguyên nhân chủ yếu."

"Xác thực!"

Nếu như cái này Baggins đủ thông minh, hoàn toàn có thể lấy tìm tòi đến càng nhiều phương pháp kiếm tiền, thậm chí, tiếp xúc được một thế giới khác.

Nhưng thói quen của hắn phá huỷ hắn, khi chiếm được cái này đấu bồng sau khi, hắn duy nhất ý nghĩ chính là đi mạnh mẽ mò một phiếu.

Hắc thị thương nhân không chút do dự mà bán đi hắn, trêu chọc đến Hynds bầy sát tinh này.

Nếu như vững vàng, như thế nào cũng không đến nỗi lưu lạc tới mức độ như vậy.

"Chuẩn bị. . . Hành động!"

Nhìn thấy tay cầm tay bắt đầu chuyển động, Hynds lập tức khoát tay chặn lại.

Rầm!

Kính phá nát.

Lanh lảnh tiếng vang bên trong, hai tên bóng đen đặc công lăn lộn nhập ốc, trực tiếp hướng về cửa sau hư vô nơi gấu ôm tới.

"A!"

Một tiếng thét kinh hãi truyền đến, chợt là vật nặng rơi xuống đất âm thanh.

"Ta nắm lấy hắn!"

Một cái đặc công hưng phấn hô to, cái khác thành viên lập tức tiến lên, ba chân bốn cẳng mà đem cái này Ẩn Hình Đấu Bồng lột đi, hiện ra mặt sau Baggins hình dáng.

"Xin lỗi. . . Baggins tiên sinh, nhưng ngươi mạo hiểm chấm dứt ở đây!"

Hynds tiến lên, dùng khăn mùi soa bưng miệng mũi, chán ghét liếc mắt một cái cái này lôi thôi hán: "Đem Diễn Sinh Vật thu cẩn thận, đem hắn cũng cùng nhau mang đi!"

Một phương trăm phương ngàn kế, một phương không ứng phó kịp, chính là đơn giản như vậy.

Từ đầu tới đuôi, Phương Nguyên đều là cường thế vây xem, cẩn thận mà đóng vai một hồi chuyên nghiệp đánh tương du nhân vật.

Xem ra Hynds nói không sai, nhiệm vụ lần này quả nhiên vô cùng đơn giản, hắn chính là đến chia lãi công lao.

"Không! Ta không có ăn cắp, các ngươi không thể bắt ta!"

"Ta yêu cầu thấy ta luật sư!"

Cái này Baggins bắt đầu nhanh chóng giãy dụa kêu to lên: "Còn có cái này đấu bồng. . . Nó là của ta."

"Xin lỗi, Baggins tiên sinh, chúng ta cũng không phải chấp pháp người!"

Hynds tiến lên, trên mặt lại không nhìn thấy một tia áy náy: "Chúng ta chỉ là. . . Ân, một cái tự phát dân gian tổ chức, đồng thời, cũng không phải là bởi vì ngươi trộm cướp chuyện, mà là bởi vì nó!"

Hắn đem mũ che màu đen cầm ở trong tay, khắp khuôn mặt là si mê vẻ: "Cỡ nào hoàn mỹ tác phẩm. . . Nha, không, ta là nói nó quá nguy hiểm , căn bản không thích hợp ngươi!"

"Không! ! !"

Lúc này, Baggins rít gào lên: "Các ngươi những cường đạo này, coi trọng tài sản của ta, các ngươi không thể như vậy. . . Nó là ta gia tộc truyền cho ta!"

"Không nên gạt ta, Baggins tiên sinh!"

Hynds lắc đầu một cái: "Theo ta được biết, từ gia gia ngươi bắt đầu, các ngươi gia tộc đều là nghèo rớt mồng tơi, món đồ gì đều không hề lưu lại. . . Liền ngay cả nhà này nhà trọ, cũng là ngươi dùng tiền tham ô thuê đến! Xin lỗi. . . Nói cho ngươi nhiều như vậy, tiếp đó, chỉ cần một cái chú ngữ, ngươi sẽ lãng quên!"

"Không đúng!"

Phương Nguyên ở bên cạnh nhìn, lại là cảm giác không đúng.

Cái này Baggins mặc dù coi như vô cùng kinh hãi cùng tuyệt vọng, nhưng trong con ngươi lại còn có một điểm điên cuồng mùi vị.

Một người nếu như đánh mất tất cả át chủ bài, lại bị người khác điều tra rõ ràng ba đời, là không thể có như vậy sức lực.

"Cẩn thận!"

Hắn kinh ngạc thốt lên một tiếng , nhưng đáng tiếc, khoảng cách Hynds vẫn là quá xa.

"A. . . Đây là các ngươi buộc ta!"

Ngay khi Phương Nguyên nhanh xông lên trước đồng thời, đạo tặc Baggins gầm thét lên, bên người bỗng nhiên hiện ra thứ ba cánh tay đến!

Cái tay này phảng phất đột nhiên xuất hiện như thế, chỉ có bàn tay, đưa tay về phía trước!

"Phòng hộ!"

Hynds vội vàng thối lui, thân hiện nổi lên ra liên tiếp bảo vệ chú.

Nhưng không dùng!

Bất luận là Thiết Giáp chú, vẫn là trên người phòng ngự, ở cái tay này trước mặt, đều phảng phất không tồn tại giống như, bàn tay trực tiếp chụp tới, một viên đỏ như màu máu đồ vật liền bị tóm đi ra.

"Ta. . . Thận của ta. . ."

Hynds thống khổ ngã xuống, che chính mình phải eo vị trí: "Nó trộm đi ta một cái thận!"

"Không nhìn phòng ngự, trực tiếp công kích thân thể sao?"

Phương Nguyên một cái mò lên Hynds, nhanh chóng lùi về sau.

Lúc này, có thể lấy nhìn thấy hắn không chỉ có trên y phục không hề có một chút vết thương, càng không có cái gì vết máu.

Ầm ầm!

Lúc này, bàn tay kia nhanh chóng vút qua, kèm hai bên Baggins người dồn dập kêu thảm một tiếng, ngã trên mặt đất, râu tóc trở nên hoa râm, phảng phất một thoáng già nua rồi mấy chục tuổi giống như.

"Lần này, là bị trộm đi thanh xuân? Vẫn là thời gian?"

Phương Nguyên lùi tới phòng gác cổng biên giới vị trí: "Bất quá thoạt nhìn. . . Tựa hồ có khoảng cách hạn chế!"

"Giết hắn!"

Hynds con ngươi biến đỏ, nhanh chóng phun ra một câu chú ngữ.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Điện quang lóe lên!

Trong bóng tối một đạo phích lịch lóe qua, chuẩn xác đánh trúng Baggins.

Ầm ầm!

Ánh lửa bắn ra bốn phía.

Baggins biến thành một khối than cốc, ngã trên mặt đất.

"Chết rồi? !"

Hynds liếc mắt chu vi, chỉ vào một cái nào đó áo đỏ kẻ xui xẻo: "Ngươi lên đi. . . Kiểm tra một chút!"

"Vâng!"

Cái kia kẻ xui xẻo dùng ánh mắt oán độc nhìn chăm chú Phương Nguyên một chút, một hơi ở trên người mình gây vài cái chú văn phòng hộ, mới dám đi lên trước.

Tuy rằng biết rõ như thế làm vô dụng, nhưng có thể cho hắn một chút lòng tin.

'Đây là. . .' nhìn thấy ánh mắt của hắn, Phương Nguyên càng thêm không nói gì: 'Không dám oán hận Hynds, đúng là dám đến oán hận ta, lẽ nào ta nên trở thành vật thí nghiệm sao?'

"Hắn. . . Thật sự chết rồi!"

Áo đỏ chấp sự tiến lên, chọc chọc than cốc, thở dài một hơi.

"Ánh sáng!"

Hynds cùng Phương Nguyên tiến lên, cho gọi ra một chùm ánh sáng.

"Ồ?"

Cho dù là người bình thường, đều có thể phát hiện thi thể không đúng, tuy rằng phần lớn địa phương đã biến thành than cốc, nhưng trên tay phải, một con màu trắng găng tay lại hoàn hảo không chút tổn hại, dị thường dễ thấy.

"Găng tay? Tay?"

Hynds con mắt nhất thời hơi động, liền muốn tiến lên.

Nhưng lúc này, màu trắng trên tay trên quang mang lóe lên, lần sau lại xuất hiện lúc, liền rơi vào cái kia áo đỏ chấp sự trên tay phải.

"Ryan? Chuyện gì xảy ra?"

Hynds vội vã lui bước.

Loại này sẽ tự động dựa vào Diễn Sinh Vật, cơ bản đều không phải vật gì tốt, một ít mang vào đặc tính, quả thực có thể để cho kí chủ muốn sống không được, muốn chết cũng không thể.

"Ta. . . Ta không biết!"

Cái kia áo đỏ chấp sự Ryan cũng thật giống một bộ muốn khóc lên dáng vẻ: "Ta căn bản không chạm nó!"

"Ngươi hiện tại cảm giác thế nào?"

Hynds tiến lên, trong tay sấm sét súc thế đợi phát.

"Cảm giác. . . Cùng tầm thường như thế, nhưng trong đầu nhiều hơn một chút tin tức, có quan hệ cái này găng tay!"

Ryan hít sâu một cái, nhìn chu vi bao vây tới pháp sư, vẫn là lựa chọn đem

tình báo nói thẳng ra: "Cái này găng tay tên là 'Thứ ba cánh tay', nó có thể lấy ăn cắp mục tiêu trên người bất luận một cái nào đồ vật, thế nhưng xác suất tùy cơ, đồng thời, mỗi cái mục tiêu chỉ có thể triển khai một lần, đối tượng cũng nhất định phải là sáng tỏ quyền sở hữu, nó mới có thể trộm lại đây! Mà trộm đồ vật, không ngừng tiền tài ngoại hạng vật, nội tạng, ngũ quan, thậm chí là hư vô phiêu miểu tuổi thọ cùng vận may các loại, nó đều có thể trộm lại đây, gia trì ở kí chủ trên người. . ."

Nói tới chỗ này, Phương Nguyên cùng Hynds liếc mắt nhìn nhau, đều là không khỏi nghĩ mà sợ.

Nếu như vừa nãy, cái này Baggins trộm đi chính là bọn họ 'Thực lực', cái kia sẽ xảy ra chuyện gì?

'Cái này găng tay, có thể trộm đi con đường sao?'

Phương Nguyên vội vã truyền âm, hỏi dò Hynds.

'Không đến nỗi. . . Dù sao chỉ là Vô Thường Đại Đạo Diễn Sinh Vật, làm sao có khả năng có thể đối phó Đại Đạo bản thân? Bất quá, chúng ta cái khác thực lực cùng kỹ năng, nhất định sẽ bị đoạt đi!'

Hynds sắc mặt khó coi trả lời.

'Chờ một chút. . . Vậy nếu như là ngang nhau Diễn Sinh Vật trong lúc đó, đặc tính phát sinh mâu thuẫn đây? Tỷ như. . . Sắc bén nhất mâu gặp gỡ sắc bén nhất thuẫn?'

Phương Nguyên nghĩ đến một vấn đề.

"Rất đơn giản. . . Xem độ ưu tiên!"

Hynds đối với cái này đúng là rất quen thuộc: "Cấp một Diễn Sinh Vật độ ưu tiên , bình thường cao hơn thứ cấp Diễn Sinh Vật , còn những kia chỉ là bị Diễn Sinh Vật ảnh hưởng, độ ưu tiên thì càng thấp."

"Tốt, cái kia sử dụng nó, ngươi không cần đánh đổi sao?"

Hynds nhìn về phía Ryan, đầy mặt không tin: "Không cần nói cho ta không hề đánh đổi, từ dĩ vãng vài món tương tự Diễn Sinh Vật nhìn lên, đây là chuyện không thể nào!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 912: Hoài Nghi

"Ta. . . Thật sự không biết!"

Ryan vẻ mặt đưa đám.

"Hắn nói tới là thật sự!"

Phương Nguyên âm thầm truyền âm, thân là Mộng Sư năng lực , khiến cho hắn có thể dễ dàng phân rõ lời nói dối, dù là chỉ là từ nhỏ bé vẻ mặt cùng động tác bên trong.

"Cái kia càng đáng giá cảnh giác , bởi vì ở một số địa phương, đã trả giá đáng sợ đánh đổi, chỉ là chúng ta còn không biết mà thôi!"

Hynds cho Phương Nguyên một cái ánh mắt: "Chúng ta trở lại!"

Đoàn người mang theo chiến lợi phẩm cùng tiêu thi, đi ra cửa ở ngoài, khói mù nồng nặc hiện lên.

"Chuẩn bị. . . Chúng ta muốn tập thể thuấn di về phân bộ!"

Hynds vỗ tay cái độp.

Ầm!

Đang lúc này, một đạo từ trên trời giáng xuống cột sáng, đột nhiên đả kích ở trên người hắn , khiến cho cả người hắn bay ngược, va vào nhà trọ ở trong, bị lượng lớn gạch đá vùi lấp.

Vù vù!

Giữa không trung, từng cái từng cái áo bào đen cái bóng hiện lên, phảng phất cực lớn con dơi, không ngừng tấn công mà xuống.

Thỉnh thoảng, thì có Ma pháp sư kêu thảm một tiếng, chú văn phòng hộ phá nát, bị khô héo bàn tay thon dài cầm lấy, trực tiếp xé rách.

"Liên Hoàn Thiểm Điện!"

"Toan Dịch Tiên Xạ!"

"Phá Long Nhận!"

Các loại pháp thuật tập lửa ở những quái vật này trên người, lại không có một chút nào hiệu quả.

"Đi!"

Nhìn thấy tình cảnh này, những người khác nhất thời kinh hãi cực kỳ, dồn dập triển khai Thuấn Di chú, rời khỏi nơi này.

Cũng có mấy cái trung tâm, nghĩ muốn lưu lại cứu trợ Hynds nghị viên, hay hoặc là mang đi Ryan.

Đáng tiếc, như vậy gia hỏa đều là bị tập lửa, còn chưa hoàn thành nhiệm vụ của chính mình, liền chết đến vô cùng thê thảm.

"Nháy mắt. . . Thuấn di!"

Ryan âm thanh run rẩy, cật lực kêu to.

Đáng tiếc, luôn luôn trăm thử trăm thiêng chú ngữ, lúc này lại là mất đi nguyên bản hiệu quả , khiến cho hắn tuyệt vọng chờ ở phía xa, nhìn đồng bạn tử thương hầu như không còn, cuối cùng chỉ còn dư lại cái kia sơ cấp chấp sự Snow.

"Làm sao? Hiện tại liền nghĩ muốn động thủ."

Phương Nguyên nhún nhún vai, nhìn về phía Hynds rơi xuống đất cái rãnh to kia.

"Đúng, ta đã chịu đủ lắm rồi. . ."

Hynds khuôn mặt âm trầm, từ ẩn thân nơi đi ra: "Nguyên bản ta còn muốn lại đóng vai cái này ngu xuẩn nhân vật một quãng thời gian, thế nhưng sự xuất hiện của ngươi, để ta thay đổi kế hoạch. . . Chúng ta liên thủ, đủ để đột phá hội nghị phong tỏa."

"Trên thực tế, ngươi nguyên bản chuẩn bị, đã đầy đủ phong phú. . ."

Phương Nguyên nhìn những kia tụ lại đây áo bào đen quái vật: "Ma pháp không có hiệu lực hóa? Còn có phong tỏa Thuấn Di chú. . . Chỉ dựa vào những quái vật này, hắn là có thể mang Nutluo Ma pháp sư hội nghị toàn bộ vây quét chứ?"

"Nếu như quang là đối phó Ma pháp sư, ta phát triển lên những thứ này thân thuộc lực lượng đã đầy đủ , đáng tiếc. . . Ma pháp sư hội nghị đương nhiên không vẻn vẹn có ma pháp một loại sức mạnh. . . Căn cứ mỗi cái tổ chức ký kết thỏa thuận, ở chịu đến công kích lúc, nó có thể lấy thu được đúng lúc tiếp viện, đồng thời, khởi động thu thập được một ít Diễn Sinh Vật. . ."

Hynds lắc đầu một cái.

"Không! Tiên sinh. . . Xin đừng giết ta!"

Nghe đến đó, cái kia duy nhất may mắn còn sống sót Ryan kẻ xui xẻo, đã sắp bị doạ khóc, xụi lơ ngã trên mặt đất.

"Thế giới này đối với chúng ta áp chế quá lớn, như vậy một cái dơ bẩn thấp hèn sinh vật, ta trước lại muốn vẫn chịu đựng nó. . ." Hynds nhìn Ryan, liền phảng phất ở xem một đống rác rưởi.

Đương nhiên , bởi vì có dẫm vào vết xe đổ, hắn cũng không có tùy tiện tiến lên, trái lại nhìn về phía Phương Nguyên: "Người này trước mạo phạm qua ngươi, vậy thì giao cho ngươi mạnh khỏe, hắn cái này Diễn Sinh Vật cũng cho ngươi, ta muốn cái này đấu bồng!"

"Ta nguyên bản còn đang hoài nghi, ngươi chuẩn bị đem cái gì chiến lợi phẩm mang về tổng bộ đây. . ." Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Nhìn tới. . . Ngươi đã sớm kế hoạch tốt tất cả!"

"Chỉ là một cái đồ dự bị kế hoạch mà thôi. . . Nếu không là nhìn thấy có hai cái Diễn Sinh Vật, ta cũng sẽ không động thủ!"

Hynds lắc đầu một cái.

"Nếu như vậy!"

Phương Nguyên vỗ tay cái độp.

"A!"

Kêu thảm thiết ở trong, Ryan cả người liền bị một đám lửa bao phủ.

Chợt, mặc cho Phương Nguyên đã sớm chuẩn bị, bạch quang lóe lên, một cái găng tay cũng trong nháy mắt hiện lên ở hắn trên tay phải.

"Thứ ba cánh tay?"

Hắn nhìn cánh tay của chính mình, mặt hiện nổi lên ra cảm thấy hứng thú vẻ mặt: "Thực sự là. . . Thú vị!"

"Cái này Diễn Sinh Vật, coi như làm ta lễ ra mắt. . . Chờ đến ngươi trợ giúp ta thu được Hiền Giả Chi Thư sau, ta sẽ nói cho ngươi biết tiêu hóa Diễn Sinh Vật phương pháp. . . Tuy rằng ngươi có thể dùng Đại Đạo chi lực chậm rãi đi mài, nhưng phương pháp của ta có thể lấy đầy đủ nhất bảo lưu Diễn Sinh Vật

bên trong sức mạnh quy tắc, đồng thời hao tổn còn nhỏ nhất nha."

Hynds khóe miệng mang theo một nụ cười.

"Nói như vậy. . ." Phương Nguyên hơi híp mắt lại, tràn ngập khí tức nguy hiểm: "Ngươi là đang uy hiếp ta?"

"Uy hiếp? Không! Ta chỉ là tìm kiếm một cái nho nhỏ bảo hiểm tổng hợp mà thôi!"

Hynds liền vội khoát tay, chân thành nói: "Ta rất hy vọng có thể tại Tâm Ma giới bên trong cùng ngươi bản thể gặp lại, lại nói. . . Ta không phải đã cho ngươi thành ý của ta sao?"

"Quả nhiên là thành ý."

Phương Nguyên nhìn tay phải của chính mình, cười lạnh một tiếng: "Được rồi! Ta đáp ứng ngươi, trợ giúp ngươi đạt được Hiền Giả Chi Thư!"

Hynds cho rằng như vậy liền ăn chắc hắn, trên thực tế, cái này Snow thân thể , bất quá phân thần phân thân, dù là hiện tại bỏ qua cũng không có cái gì.

Bất quá, hắn đương nhiên sẽ không nói với Hynds ra chân tướng.

Dù sao, cho đối phương một cái không phải nhược điểm nhược điểm, đối phương mới sẽ càng thêm tín nhiệm chính mình.

"Rất tốt! Ta còn muốn cho mình thêm vào một điểm thương thế, ngươi chờ sẽ đưa ta trở lại, biết nên nói như thế nào."

Hynds đối với chuyện này không ngạc nhiên chút nào.

Trên thực tế, hắn cái này cũng không tính cưỡng bức, chỉ là dùng lợi ích đang hấp dẫn đối phương mà thôi, thủ đoạn vẫn tính so sánh ôn hòa.

"Gặp phải vây công, chịu đến xã viên bán đi, trải qua một phen khổ chiến chạy trốn, Diễn Sinh Vật mất. . . Ngược lại cơ bản đều là như vậy ý tứ!"

Phương Nguyên gật gù, trên tay quang mang lóe lên, màu trắng găng tay thẩm thấu tiến vào trong bắp thịt, biến mất không thấy.

"Không sai. . . Sau chuyện này, ta sẽ trực tiếp đề bạt ngươi làm vì áo đỏ chấp sự, có thuấn di tư cách, là có thể theo ta cùng đi Ma pháp sư hội nghị tổng bộ, trong khoảng thời gian này bên trong, ngươi phải đem thực lực mau chóng tăng lên tới, mới có thể càng tốt hơn phụ trợ ta!"

Một cái mới vừa hàng lâm Ma thần, có lẽ cùng người bình thường không hề khác gì nhau, nhưng theo thời gian đi qua, tổng có thể hồi phục một ít thực lực.

Càng là trì hoãn đến lâu, trình độ liền càng ngày càng khủng bố.

Bởi vậy, Hynds không có chút nào lo lắng Phương Nguyên sẽ vượt quá hắn.

"Không có vấn đề!"

Phương Nguyên gật gù.

Ở xa xôi trên hải đảo, một con thể tích cực lớn đến chín mét, phần lưng đã nhô lên hai cái bướu thịt màu đỏ thắm tích dịch, càng là chu mỏ lên, lộ ra một cái trào phúng nụ cười.

. . .

Ầm ầm!

Ngọn lửa màu đỏ lăn lộn, Phương Nguyên ôm hôn mê bất tỉnh, cả người máu đen Hynds, chật vật xuất hiện ở nguyên vốn là có chút bối rối phân bộ đại sảnh ở trong: "Nhanh. . . Đại nhân cần trị liệu!"

Đạp đạp!

Nguyên bản liền bởi vì mấy cái người biết chuyện trốn về mà rối loạn lên phân bộ, nhất thời trở nên càng thêm hỗn loạn lên.

Cũng may ở đây đều là pháp sư, một ít trị liệu chú ngữ càng là rất sớm học thuộc lòng, nghe vậy lập tức phát ra, mấy cái hào quang màu bích lục bao phủ, Hynds vết thương trên người nhanh chóng biến mất không thấy.

Trên thực tế, Phương Nguyên phi thường hiếu kỳ, ở cái kia bản Hiền Giả Chi Thư trên, có hay không viết xuống khiến người chết phục sinh, hay hoặc là trường sinh bất lão chú ngữ.

"Chà chà! Hynds, thực sự là chật vật a!"

Nhưng lúc này, hai cái trang phục cùng Hynds có chút tương tự pháp sư đi tới, trên mặt có chút trêu tức: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Chúng ta gặp phải tập kích, đại nhân trọng thương, liền Diễn Sinh Vật cũng bị cướp đoạt!"

Phương Nguyên sợ hãi rụt rè trả lời, mọi cử động là thiên y vô phùng, có vua điện ảnh giống như đóng kịch.

"Phế vật!"

Hai cái nghị viên lắc đầu một cái, một cái vẻ mặt trêu tức, một cái khác trong con ngươi nhưng có nghiêm nghị, nhìn về phía Hynds ánh mắt càng là mang theo kiêng kỵ: "Ngươi là ai?"

"Phân bộ. . . Snow!"

Phương Nguyên con ngươi đảo một vòng, có chút khó khăn.

Thoạt nhìn, tên ma pháp sư kia hội nghị, đối với Hynds xác thực bắt đầu hoài nghi, bằng không, hai cái này nghị viên cũng sẽ không bị chuyên môn phái tới đây.

"Bây giờ áo đỏ chấp sự , bởi vì hắn cứu ta!"

Hynds tằng hắng một cái, 'Tỉnh' lại đây: "Parker! Shelton! Là nghị trưởng để cho các ngươi đến sao?"

"Đương nhiên , bởi vì nghị trưởng sợ ngươi đem sự tình làm hư! Mà trên thực tế. . . Cũng đúng là như vậy!"

Parker trào phúng cười nói.

"Hynds nghị viên , ta nghĩ biết đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Shelton sắc mặt trầm ngưng: "Mặt khác, nghị trưởng chuẩn bị xin ngươi dự họp một cái thính chứng hội, giải thích một chút tại sao mỗi lần ngươi mang đội xử lý Diễn Sinh Vật lúc, đều sẽ hoặc nhiều hoặc ít ra chút vấn đề."

"Cái này có biện pháp gì? Hoàn toàn là bởi vì Diễn Sinh Vật đặc tính quá kỳ quái, mà các ngươi đưa ra đội ngũ lại quá mức ngớ ngẩn!" Hynds đứng lên: "Lẽ nào cái khác tiểu đội liền xưa nay không gặp sự cố sao? Đừng đùa! Tốt, thính chứng hội ta sẽ đi, các ngươi hiện tại muốn làm, chính là lập tức chạy đi hiện trường, nhìn có thể hay không bắt được những kia chết tiệt dơi quái vật, lập tức! Lập tức!"

Hiện trường bầu không khí một lần nghiêm nghị.

Parker môi giật giật, có chút nghĩ muốn mạnh miệng cất tiếng chửi, lại có chút nghĩ muốn niệm chú dáng dấp.

Chợt, Shelton lôi kéo Parker cánh tay, hai người ngay khi trong ngọn lửa biến mất không thấy.

"Chuyện gì xảy ra?"

Thấy cảnh này, dù là lại thế nào đi nữa trì độn người, cũng nhìn ra không đúng.

"Ta không biết, cần thời gian tra một chút, ngươi đi theo ta!"

Hynds mang theo Phương Nguyên, đi tới phòng của hắn, nhanh chóng kiểm tra một lần, lại thả ra kết giới, bắt đầu cùng với những cái khác người thông tấn.

Chỉ chốc lát sau, sắc mặt của hắn liền trở nên hơi phiền muộn: "Chết tiệt! Kế hoạch của chúng ta muốn sớm! Nghị trưởng không biết được đến chứng cớ gì, đã xác định ta không có ý tốt, chuẩn bị kết tội thẩm phán ta, lần này thính chứng hội, chính là một cái bẫy!"

"Cái kia thật đúng là. . . Tiếc nuối đây!"

Phương Nguyên nhún nhún vai: "Vậy chúng ta giao dịch, còn phải tiếp tục sao?"

"Đương nhiên!"

Hynds chuyện đương nhiên gật đầu: "Ta ngủ đông nhiều năm như vậy, chính là vì chờ đợi một ngày kia! Bất quá. . . Chúng ta muốn cẩn trọng một chút, ta tự nhận làm việc xưa nay đều không có để lại chứng cứ cùng vết tích, bởi vậy hội nghị cũng chỉ là có chút hoài nghi ta mà thôi, lần này, lại như thế chắc chắc, ta hoài nghi hắn là từ cái nào đó Diễn Sinh Vật trên được đến gợi ý!"

"Nói đến Diễn Sinh Vật năng lực. . ." Phương Nguyên nhìn Hynds eo: "Ngươi thận. . ."

"Chỉ có một viên, liền Đại Phục Nguyên thuật cũng không sinh trở về, thật giống ta nguyên bản chỉ có một cái thận như thế. . ." Hynds sắc mặt khó coi trả lời.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 913: Tổng Bộ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 914: Trở Mặt

Sau ba ngày, thính chứng hội bắt đầu.

Hội nghị ở một cái trong đại sảnh hình tròn tiến hành, chính giữa đại sảnh là thụ thẩm tra người ghế, hắn đối mặt với mười mấy cái thẩm tra quan, cùng với mặt sau rất nhiều bồi thẩm đoàn cùng khán giả, có thể nói áp lực rất lớn.

Phương Nguyên cũng hỗn đến trong đám người, nhìn Hynds bóng lưng, cùng với phía trước một đám nghị viên.

Ở trên thính phòng, rất nhiều pháp sư bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó, hắn còn nhìn thấy Alwing, cái này nữ pháp sư cầm một bản bút ký bản, không ngừng ghi lại cái gì.

Rất hiển nhiên, bất luận là ai, đều đối với một cái nghị viên thụ thẩm tra rất có hứng thú.

'Tuy rằng chỉ là một tràng thính chứng hội, nhưng cái này hoàn toàn chính là thẩm phán tư thế!'

Phương Nguyên lén lút lắc đầu một cái, biết Hynds nếu như mặc cho xử trí, đúng là tình hình đáng lo.

"Nghị trưởng đến!"

Đoàn người một trận châu đầu ghé tai, chợt Phương Nguyên liền nhìn thấy một cái mặc áo bào đen ông lão tóc trắng, ở rất nhiều vệ đội chen chúc phía dưới, chậm rãi đi vào đại sảnh, đi tới cao nhất chỗ ngồi ngồi xuống.

Hắn khuôn mặt già nua, bên trong đôi mắt là hoàn toàn mơ hồ trắng chướng, thoạt nhìn thật giống như một cái bình thường bị bệnh lão đầu, đây chính là Ma pháp sư hội nghị nghị trưởng Johan surname Davis.

Pele các loại hộ vệ nguyên bản chen chúc ở bên cạnh hắn, lúc này phân loại hai bên, mang theo nghiêm túc mùi vị.

Cái tên này hiển nhiên cũng phát hiện Phương Nguyên, lộ ra một cái thị uy nụ cười.

"Yên lặng!"

Johan gõ gõ trên tay một thanh chày gỗ: "Hiện tại bắt đầu, tiến hành Hynds thính chứng hội!"

Trên hội trường hoàn toàn yên tĩnh.

Chợt, thủ tịch trên đài Parker đứng lên, dùng một loại căm ghét mà lạnh lẽo giọng nói: "Hynds Nater! Xin ngươi giải thích một chút, tại sao ngươi không trung với Ma pháp sư hội nghị? Còn có trước các loại vi phạm hội nghị lợi ích hành vi!"

Những thứ này các ma pháp sư không có chứng cứ, đây là Hynds đã sớm biết chuyện.

Nhưng có Bút Tiên làm chứng, dù là lần này Hynds có thể đủ tất cả thân trở ra, cũng tất nhiên muốn giao ra phần lớn quyền lực tránh hiềm nghi.

"Tại sao? Tự nhiên là vì chính ta a!"

Hynds đứng lên, kiêu ngạo mà nghểnh đầu, nhìn chung quanh một vòng.

Hiện trường rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch, liền Parker cũng giật mình há to miệng, một lát sau mới điên cuồng hét lên nói: "Các ngươi có nghe hay không? Hắn thừa nhận! Hắn thừa nhận!"

Ầm ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, toàn bộ hội tràng liền rơi vào một mảnh huyên náo ở trong.

Johan nghị trưởng không thể không liên tục gõ búa, mới để tất cả lại hồi phục bình tĩnh.

"Hynds. . . Ngươi biết nói như vậy đánh đổi sao? Ngươi xác định ngươi thần trí thanh tỉnh không?" Johan lấy một loại chầm chậm âm điệu hỏi.

"Đương nhiên. . . Ta rất rõ ràng! Ta đã. . . Nhẫn chịu các ngươi đủ rồi!"

Hynds lớn tiếng nói: "Các ngươi cái này quần mục nát, ngu muội rác rưởi. . . Làm sao có thể phối nắm giữ Hiền Giả Chi Thư như vậy báu vật? Ngày hôm nay. . . Nó chắc chắn thuộc về ta! ! !"

"Ràng buộc!"

Parker nhìn thấy không đúng, vội vã ngâm tụng chú ngữ, tay phải một chỉ.

Từng đạo từng đạo màu vàng dây khóa, liền hiện lên ở Hynds trên người.

"Ma pháp? Các ngươi sẽ phát hiện, các ngươi đối với chân chính khủng bố, không biết gì cả!"

Hynds trầm thấp rít gào một tiếng, toàn bộ thân thể lập tức bắt đầu bành trướng, thật giống như hắn nguyên bản thân thể bên trong, ký túc một con Cự Linh như thế.

Màu đen bóng mờ không ngừng lan tràn , khiến cho dây khóa phát sinh không thể tả gánh nặng rên rỉ, cuối cùng lập tức tách ra.

Bồng!

Ở tất cả mọi người dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, một cái vụ nổ lớn liền hình thành rồi.

Rất nhiều màu đen cái bóng, từ trên người Hynds nổ tung, phảng phất cực lớn con dơi, trôi nổi ở giữa không trung, gào thét nhào về phía ở đây Ma pháp sư.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Chúng nó tay khô héo chỉ mang theo sắc nhọn móng tay, chỉ là xé một cái, liền có thể ung dung trảo nứt thân thể.

Rất nhanh, toàn bộ thính chứng hội bên trong liền biến thành một cái lò sát sinh.

Tiếng thét chói tai, tiếng gào thét, còn có kêu thảm thiết cùng máu me tung tóe, mang đến cực lớn hỗn loạn.

"Thạch Hóa thuật!"

Ở hỗn loạn cùng huyên náo ở trong, một cái rống to vang lên, hoàn toàn đè xuống tất cả.

Là nghị trưởng Johan!

Lúc này, cái này cái bình thường lão đầu sắc mặt kiên nghị, so với chu vi hộ vệ càng như một cái Thủ hộ giả, tràn ngập làm người tin cậy hào quang.

Ong ong!

Một đạo ma pháp sóng gợn toả ra, rơi vào những kia áo bào đen quái vật trên người.

Chỉ tiếc, những thứ này Ma thần thân thuộc, là Hynds rất sớm dự bị, chuyên môn dùng để đối phó Ma pháp sư sinh vật, trên người có ma pháp không có hiệu

lực lực lượng.

Lượng lớn dơi quái vật liền một cái đình trệ đều không có, liền nhào lên thủ tịch đài.

"Bảo vệ nghị trưởng cùng nghị viên!"

Phòng giữ đội trưởng nổi giận gầm lên một tiếng, từ bên hông rút ra một cây súng ống, mấy cái bắn tỉa.

Sau lưng hắn đội viên nhưng là khuôn mặt lạnh lùng, vung múa lấy kiếm bạc, dao găm các loại vũ khí.

"Không. . . Không nên là như vậy!"

Pele nắm trên tay trọng kiếm, sắc mặt lại là hoàn toàn trắng bệch: "Tại sao. . . Tại sao đột nhiên biến thành như vậy?"

Nhìn thấy những kia màu đen quái vật vọt tới, hắn kêu thảm một tiếng, bị trong lòng sợ hãi bao phủ, bỗng nhiên chạy đi liền chạy.

"Pele! Cứu cứu ta!"

Lúc này, bên cạnh một cái tiếng kêu cứu truyền đến.

Pele quay đầu, liền nhìn thấy Alwing, nàng ngã trên mặt đất, phảng phất đau chân, một con màu đen dơi quái vật đang muốn tấn công mà xuống.

"Xin lỗi!"

Nhìn thấy tình cảnh này, hắn ép buộc chính mình nghiêng đầu đi, nhanh chóng chạy hướng về lối ra.

"Không!"

Alwing nhìn thấy tình cảnh này, bên trong đôi mắt chỉ có vô tận tuyệt vọng.

Ầm ầm!

Vô số Ma pháp sư chen ở lối ra, hiện trường hỗn loạn tưng bừng, những kia nguyên bản phong độ phiên phiên các ma pháp sư, vì tranh đoạt sống sót cơ hội, bắt đầu lẫn nhau đẩy giật, đè ép, thậm chí hình thành rồi dẫm đạp.

Đang lúc này, một cái cực lớn nổ tung sinh thành.

Ở cao như thế dày đặc độ ở trong, lập tức liền tạo thành thảm án.

Máu thịt tung toé, đâu đâu cũng có tàn chi đoạn hài.

"Tiểu thư. . . Nơi này không phải ngươi nên chờ địa phương, vẫn là lập tức rời đi đi!"

Ngay khi dơi quái vật nghĩ muốn đập xuống đến trong phút chốc, một cái thanh âm bình tĩnh truyền tới.

Alwing ngẩng đầu, liền nhìn thấy Phương Nguyên bóng người.

Cái kia con quái vật phảng phất cực kỳ sợ sệt hắn như thế, trực tiếp đi đường vòng rời đi: "Làm cái này trước chỉ đường bồi thường, ta cứu ngươi một lần, tiếp đó, liền muốn chúc ngươi nhiều may mắn!"

'Snow tiên sinh. . .'

Alwing tiểu thư vẻ mặt có chút dại ra, chợt liền nhìn thấy Snow đi tới thủ tịch đài.

"Đi mau!"

Parker khuôn mặt vặn vẹo, không ngừng ngâm tụng chú ngữ.

Đáng tiếc, ở dơi quái vật trước, chú ngữ có cùng không có đều không một chút khác nhau.

"Các ngươi. . . Đều sẽ chết!"

Hynds lúc này đã hóa thân trở thành một cái chiều cao tiếp cận ba mét Hắc cự nhân, gào thét tiến lên, một quyền đánh ra.

Ầm!

Một cái ăn mặc toàn thân khải thủ vệ liền bị đánh vào tường bên trong, từ áo giáp trong khe hở thẩm thấu ra máu tươi.

"Liên Hoàn Thiểm Điện!"

"Đại Hỏa Cầu!"

"Hàn Băng Trùy Thứ!"

. . .

Những người khác nghị viên thất kinh ngâm tụng chú ngữ, rất nhiều pháp thuật đánh vào Hắc cự nhân trên thân.

Đáng tiếc, liền cùng trước đối phó những kia con dơi quái vật, không có một chút nào hiệu quả.

"Đến ngươi!"

Phương Nguyên nhẹ nhàng nhảy một cái, cả người liền đến chiến đoàn biên giới, một thanh nho nhỏ ngân đao bay ra.

Parker nghị viên kêu thảm một tiếng, bưng bắp đùi ngã trên mặt đất.

"Đao Phong thuật!"

Hắn nhìn Phương Nguyên, mồ hôi lạnh trên trán tràn trề, cường chống nói ra một cái chú ngữ.

Một vệt lưỡi đao hiện lên, nhanh chóng đâm tới.

Phương Nguyên tay phải phất một cái, một con màu đen quái vật chặn ở trước mặt hắn, đã biến thành tấm khiên một loại nhân vật, đem ánh đao trực tiếp đỡ.

"Không! Tha ta!"

Parker nước mắt giàn giụa: "Ta không muốn chết, ngươi muốn cái gì, ta đều có thể cho ngươi!"

"Thực sự là đáng thương, mặt khác, thứ ta muốn, ngươi cho không rồi!"

Phương Nguyên tiện tay một quyền.

Parker đầu hiện nổi lên ra máu tươi, cả người chậm rãi ngã xuống.

"Nghị trưởng đại nhân!"

Lúc này, Hynds cũng vọt tới Johan nghị trưởng trước: "Ta cần Hiền Giả Chi Thư! ! !"

"Không thể! Quyển sách này lực lượng cho dù ở cấp một Diễn Sinh Vật bên trong, cũng là ở vào đỉnh cao danh sách, lạm dụng phía trên lực lượng sẽ cho toàn bộ thế giới mang đến tai nạn!"

Johan nghĩa chính ngôn từ từ chối.

"Ha ha. . . Luận đối với nó lạm dụng, có ai có thể so với các ngươi, phát minh nhiều như vậy chú ngữ. . . Lẽ nào ngươi không biết, mỗi một cái pháp sư niệm chú lúc, đều sẽ có món đồ gì trả giá thật lớn sao? Có lẽ, chính là cái này toàn bộ vũ trụ bản thân!"

Hynds tàn bạo nói, bỗng nhiên về phía trước vọt một cái.

Ầm ầm!

Chặn ở trước mặt hắn, bất luận là nghị viên, vẫn là hộ vệ đội trưởng, đều dồn dập thổ huyết rút lui.

"Ta chỉ cần ngươi một điểm máu tươi, còn có ngôn linh năng lực!"

Hắn cầm lấy Johan, từng tia tia hắc tuyến không ngừng hướng về trên người đối phương lan tràn, không đến bao lâu, người nghị trưởng này vẻ mặt liền trở nên thẫn thờ lên.

Làm cái này một cái yên lặng ẩn núp mấy chục năm Ma thần, Hynds một khi sức mạnh bùng lên là tương đương khủng bố, dĩ nhiên trực tiếp liền khống chế Ma pháp sư hội nghị nghị trưởng!

Phốc!

Đang lúc này, Phương Nguyên cũng mặt không hề cảm xúc mà đem một thanh màu bạc dao ăn từ Shelton trong cổ rút ra: "Tiếp đó, phải nên làm như thế nào?"

Lúc này trong đại sảnh người đã bị bọn họ sát quang, trái lại là bên ngoài hỗn loạn, có càng lúc càng kịch liệt khuynh hướng.

"Đi hội nghị tầng dưới chót bảo khố. . . Bảy vị nghị viên máu tươi, cộng thêm Johan tiếng nói, có thể mở ra cửa lớn!"

Hynds dùng một cái bình nhỏ, đem trên mặt đất một ít máu tươi thu thập lên: "Chúng ta nhất định phải nhanh!"

Tuy rằng hắn có thể lấy đánh tan Ma pháp sư hội nghị, nhưng cái này hoàn toàn là bởi vì ẩn núp quá lâu, sớm có bố cục nguyên nhân.

Nếu như chờ đến những quốc gia khác Diễn Sinh Vật tổ chức chạy tới, có thể sẽ không có như vậy dễ dàng.

"Trên thực tế. . . Ta có chút dự cảm không tốt, chuyện lần này, có chút quá mức thuận lợi!"

Phương Nguyên cau mày, cùng Hynds đi tới sảnh ở ngoài.

Màu trắng thánh điện bên trên, rất nhiều áo bào đen quái vật trôi nổi phấp phới, không nhìn ma pháp phòng hộ cùng không có hiệu lực hóa kết giới, tùy ý đánh giết bình thường Ma pháp sư.

"Đi tới lòng đất bảo khố trên đường, nhất định có nghị viên bảo vệ , bất quá đối với chúng ta mà nói, không đáng kể chút nào!"

Hynds xe nhẹ chạy đường quen tìm tới lối đi, chợt vẫy tay.

Một đoàn dơi quái vật liền bay xuống.

"Chúng ta đi!"

Xuyên qua một cái hành lang sau khi, một cái cực lớn dưới đất không gian liền ánh vào Phương Nguyên mi mắt.

Đây là một cái tương tự sơn động dưới đất không gian, chu vi trên vách tường trước sau bên ngoài ra một tầng màu trắng ánh huỳnh quang.

Ở ánh huỳnh quang nơi sâu xa, nhưng là một phiến hoàng kim cửa lớn.

Rất nhiều dơi quái vật bay lượn gào thét, công kích trước cửa lớn mấy cái pháp sư.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 915: Nhanh Chân

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 916: Kẻ Huỷ DiệT

Ầm ầm ầm!

Nguyên bản bao phủ màu trắng thánh điện ma pháp phòng hộ trong nháy mắt biến mất, lượng lớn phong tuyết rót vào.

Càng thêm kinh khủng, vẫn là nguyên bản tuyết phong, có không chống đỡ nổi, bắt đầu tuyết lở khuynh hướng.

Nguyên bản, những người này Ma pháp sư còn có thể chạy ra Thánh điện phạm vi, lợi dụng Thuấn Di chú đào mạng.

Nhưng lúc này, dù là ma pháp không có hiệu lực hóa kết giới bị phá hỏng, bọn họ cũng không có lần thứ hai triển khai pháp thuật năng lực, chỉ có thể liền giống như người bình thường, ở bên trong thánh điện khắp nơi tán loạn, tràn ngập hoảng loạn cùng tuyệt vọng mùi vị.

"Ma pháp sư hội nghị, lấy Hiền Giả Chi Thư mà nổi lên, lúc này cũng chắc chắn theo Hiền Giả Chi Thư mất đi mà sa sút. . ."

Phương Nguyên thấy tình cảnh này, đột nhiên hơi xúc động.

Quả nhiên, không là thuộc về tự mình lực lượng, chính là không bền chắc.

Một khi Hiền Giả Chi Thư trên ghi lại sách ma pháp trang bị xé bỏ, từ cao cấp nhất nghị viên, đến hạ cấp nhất áo đen, cùng người bình thường đều không có một chút nào khác nhau.

"Ha ha. . . Thực sự là. . . Cỡ nào duyên dáng một màn a!"

Hynds thấy cảnh này, lại không có một chút nào thương cảm, trái lại có chút tâm tình khoan khoái dễ chịu mùi vị.

Bồng!

Cười lớn ở trong, hai cái cực lớn bướu thịt từ sau lưng của hắn nhô lên, bỗng nhiên nổ tung , hóa thành một đôi mang theo niêm dịch cánh.

"Đi thôi!"

Phương Nguyên cầm lấy một cái dơi quái , tương tự bay lên, xa xa rời đi mặt đất.

"Không! ! !"

"Hynds đại nhân, cứu lấy chúng ta!"

"Ta sám hối!"

"Chúng ta vẫn là minh hữu a!"

. . .

Phía dưới, rất nhiều la lên cùng cầu cứu truyền đến, Hynds lại là làm như không thấy, hơi hơi hí mắt, phảng phất đang thưởng thức một màn ca kịch.

"Nguyên Sắc tổ chức, ở nơi nào?"

Phương Nguyên hơi nhướng mày, nhẹ nhàng hỏi.

"Taneterlian đế quốc!"

Hynds dù sao ở thế giới này sinh tồn mấy chục năm, lại là đã từng Ma pháp sư hội nghị cao tầng, kiến thức phong phú, không chút nghĩ ngợi liền đưa ra đáp án: "Đó là trên thế giới phồn vinh nhất phát đạt quốc gia một trong, Nguyên Sắc cũng là vô cùng khổng lồ Diễn Sinh Vật tổ chức, chân chính bàn về đến, Ma

pháp sư hội nghị chỉ có thể tính nhị lưu, đối phương lại là đứng đầu!"

"Nó tổ chức vô cùng nghiêm mật, bên trong ngoại trừ bình thường chiến đấu cùng nhân viên nghiên cứu khoa học ở ngoài, còn có một loại 'Kẻ huỷ diệt', sức chiến đấu vô cùng mạnh mẽ, còn nắm giữ Diễn Sinh Vật!"

. . .

"Như vậy a. . . Xem ra chúng ta bước kế tiếp, chính là đi Taneterlian đế quốc!"

Phương Nguyên nhún vai một cái: "Còn có. . . Lần này tuy rằng không thể được đến Hiền Giả Chi Thư, nhưng cũng thu hoạch cái khác Diễn Sinh Vật. . . Trước ngươi hứa hẹn thù lao. . ."

"Ta thù lao, chỉ có ở thu được Hiền Giả Chi Thư sau, mới sẽ giao cho ngươi!"

Hynds vừa quay đầu: "Cái này không có thương lượng!"

"Được rồi!"

Phương Nguyên phẫn nộ đáp ứng một tiếng, trong con ngươi lại là tinh quang lấp loé.

Trên thực tế , dựa theo suy đoán của hắn, tiêu hóa Diễn Sinh Vật, biện pháp tốt nhất chính là dùng Đại Đạo chi lực!

Đương nhiên, hàng lâm này giới Ma thần rộng khắp chịu đến áp chế, thậm chí rất khó phát huy một nửa thực lực, cũng là dẫn đến luyện hóa gian nan, không thể không mượn cái khác bí pháp loại hình.

Bất quá hắn có thuộc tính lan trợ giúp, ở trên hòn đảo cự tích bản thể, tiến độ nhưng là tiến triển cực nhanh, rất nhanh sẽ có thể hồi phục Ma thần phần lớn thực lực.

Đến thời điểm, chỉ là vài món Diễn Sinh Vật, tuyệt đối là bắt vào tay, phảng phất sau khi ăn xong điểm tâm ngọt.

"Ma thần hàng lâm sau khi cuối cùng có thể phát huy bao nhiêu uy năng, hoàn toàn là xem thế giới mà định. .. Bất quá, ta thuộc tính lan, nhưng có đánh vỡ phương diện này hạn chế kỳ hiệu, cùng Thiên Minh ma thần có thể liều một trận. . ."

Chuyện như vậy, hắn đương nhiên sẽ không nói với Hynds.

Trên thực tế, ở Phương Nguyên trong lòng, còn có một chút nhàn nhạt nguy nan khốn khó cảm giác.

Đến hắn tình trạng này, đã không sai biệt lắm tiếp xúc được thuộc tính lan tầng thứ, có lẽ, khi hắn lên cấp cảnh giới lớn tiếp theo lúc, sẽ hoàn toàn biết rõ thuộc tính lan bí mật, đến thời điểm, hắn xuyên qua nhân quả cũng có thể lấy vạch trần.

Ầm ầm ầm!

Đang lúc này, bầu trời phương xa bên trong, bỗng nhiên hiện ra mấy chục điểm đen nhỏ.

Cánh quạt chuyển động tiếng nổ vang rền không ngừng truyền đến , hóa thành mấy chục chiếc máy bay trực thăng dáng dấp, ở trên thân phi cơ còn bôi lên một cái nào đó bảy màu huy ký.

"Nguyên Sắc trực thuộc bộ đội chiến đấu Thất Sắc Thánh Điển?"

Hynds nhìn thấy bọn họ, lại là cười gằn liếm môi một cái: "Hiện tại tới nơi này, là vì cứu viện, vẫn là tiêu diệt chúng ta?"

"Phía trước người nghe, ngươi đã bị bao vây, lập tức đầu hàng, chúng ta hứa hẹn không làm thương hại ngươi!"

Mười mấy chiếc máy bay trực thăng làm thành hình nửa vòng tròn, đem Phương Nguyên cùng Hynds bao vây ở bên trong, từ một cái kèn đồng bên trong truyền đến vang dội tiếng nói.

"Đại nhân!"

Trong đó một chiếc máy bay trực thăng bên trong, một tên nhân viên nghiên cứu khoa học nhìn chằm chằm màn hình: "Cánh dài người kia, xác thực là Ma pháp sư hội nghị trước nghị viên Hynds, trong cơ thể có năng lượng cao phản ứng, hắn là đã bị Diễn Sinh Vật ký sinh. . . Hoặc là, bản thân chính là một cái Diễn Sinh Vật!"

"Đã như vậy, ta phê chuẩn bắt đầu cưỡng chế biện pháp!"

Quan chỉ huy vẻ mặt lạnh lùng nói, trên mặt hắn có một đạo hướng phía dưới vết tích, vừa vặn che lại mắt phải, nhìn vô cùng khủng bố.

"Thế giới này khoa học kỹ thuật, cũng là một cái vô cùng thú vị đồ vật. . ."

Bị rất nhiều điểm đỏ nhắm vào, Hynds lại không có một chút nào căng thẳng: "Tỷ như những nhân loại này, rõ ràng thân thể như vậy suy nhược, nhưng có thể mượn khoa học kỹ thuật lực lượng, phát huy ra không kém trình độ. . . Chỉ tiếc, bọn họ đối với tinh thần lĩnh vực nghiên cứu, vẫn là quá thiếu, hiện nay khoa học kỹ thuật, còn không cách nào bảo đảm bảo hộ tâm linh của bọn họ!"

Hắn hít sâu một cái, bỗng nhiên phát ra một tiếng rít: "Chít chít! ! !"

Bén nhọn âm thanh dị thường chói tai, mang theo chấn động linh hồn lực lượng , khiến cho Phương Nguyên liên tưởng đến nữ yêu kêu gào.

Đáng sợ sóng âm bao phủ, tất cả Thất Sắc Thánh Điển nhân viên chiến đấu biến sắc, bưng lỗ tai của chính mình, bên trong đôi mắt chảy ra máu tươi.

"Nhanh, mở ra vòng bảo vệ, cách âm! ! !"

Quan chỉ huy khàn cả giọng rống to, làm sao không hề có một chút hiệu quả.

Một chiếc chiếc máy bay trực thăng nhất thời mất đi sự khống chế, phảng phất uống say thanh niên khỏe mạnh giống như lúc la lúc lắc, cuối cùng đụng vào trên đỉnh núi tuyết , hóa thành một đoàn đoàn ngọn lửa.

"Ta tinh thần công kích, làm sao có khả năng bị đơn giản cách âm vật liệu ngăn cách!"

Hynds thấy vậy, càng là cười gằn không ngớt.

Vẫy tay một cái, Thất Sắc Thánh Điển tinh nhuệ diệt sạch, đây mới là nhiều năm Ma thần chiến lực chân chính!

"Lộ liễu như vậy, thật sự được chứ?"

Phương Nguyên thấy vậy, trên mặt lại là hiện ra một tia sầu lo.

"Ngược lại đều là muốn đối địch, Thất Sắc Thánh Điển bên trong, cao cấp nhất màu tím bộ đội còn chưa có xuất hiện. . ." Hynds khinh thường phủi phiết đầu: "Chỉ có khi màu tím bộ đội cũng thất bại lúc, Nguyên Sắc mới sẽ xuất động kẻ huỷ diệt!"

"Bất quá. . . Những thứ này máy bay trực thăng vũ trang là làm sao mà qua nổi đến, lẽ nào Nutluo chính thức đều là người mù?"

Phương Nguyên nhìn trên đất hài cốt, vô cùng nghi hoặc.

"Hắn là ở trên thân phi cơ thoa một tầng phản ra đa vật liệu, lấy hiện tại Nutluo ra đa , căn bản trinh trắc không tới chúng nó. . ."

Hynds lắc đầu một cái: "Nguyên Sắc trình độ khoa học kỹ thuật, tuyệt đối là thế giới này tiên tiến nhất, bọn họ thậm chí còn nghĩ nghiên cứu Diễn Sinh Vật đặc tính. . . Đáng tiếc, theo ta được biết, không có một cái thành công ví dụ, liền hi vọng đều không nhìn thấy!"

"Đây là chuyện đương nhiên. . ."

Phương Nguyên gật gù.

Lấy tinh cầu này trình độ khoa học kỹ thuật, trừ phi tiến hóa đến tinh tế giai đoạn, bằng không, muốn tăng lên đến phá giải siêu phàm thần bí độ cao, vẫn là chưa đủ sức.

Mà Đại Đạo chi lực, càng là siêu phàm đứng đầu!

Đang lúc này, hắn bỗng nhiên trong lòng một, nhìn về phía một cái hướng khác.

Ở một cái phong đầu trên, bỗng nhiên xuất hiện một cái người!

Đó là một cái chỉ ăn mặc thuộc da, phảng phất cổ đại giác đấu sĩ người da trắng đại hán, chính cầm trong tay một thanh cổ điển thanh đồng trường mâu.

"Uống!"

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, ném mạnh ra trên tay trường mâu.

"Loại này khoảng cách. . . Dù là hắn là. . ."

Phương Nguyên chính suy tư, đột nhiên, liền nhìn thấy Hynds kêu thảm một tiếng, ngực bị thanh đồng trường mâu xuyên qua!

"Diễn Sinh Vật!"

Hầu như không cần suy đoán, trong lòng hắn liền xác định.

Lấy Hynds thực lực, dù là tinh chuẩn chỉ đạo đạn đạo đều không nhất định có thể trúng mục tiêu, trừ phi Diễn Sinh Vật trên có tất nhiên bắn trúng mục tiêu đặc tính!

"Ngớ ngẩn. . ."

Hynds nắm thanh đồng trường mâu chuôi, đưa nó chậm rãi rút ra, không hề chú ý tự thân máu tươi giàn giụa: "Ngươi giết không được ta, chỉ là đem cái này Diễn Sinh Vật đưa cho ta, đi chết đi!"

Hắn thoạt nhìn muốn đem thanh đồng trường mâu ném mạnh trở lại, phía dưới người da trắng giác đấu sĩ cũng không có Ma thần chi khu không chết đặc tính, nếu như trúng mục tiêu tới nói ít nhất cũng phải ném mất lớn nửa cái mạng.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, Hynds liền nhìn tay phải của chính mình.

Hào quang lóe lên, nơi đó nguyên bản trường mâu đã không thấy bóng dáng.

"Uống!"

Phía dưới, người da trắng giác đấu sĩ lần thứ hai rít gào, một ánh hào quang bắn ra.

Phốc!

Lần này, trường mâu chuẩn xác đánh trúng Hynds đầu, nổ tung một đoàn hồng nhạt giao nhau nửa thể rắn.

"Chết tiệt! Chết tiệt! Ta muốn giết hắn!"

Rất nhiều máu tươi chảy trở về, cô đọng thành một cái mê người đầu, chính đang không ngừng bành trướng, truyền đến Hynds gào thét.

"Xác thực mục tiêu có nhanh chóng hồi phục đặc tính, phán đoán là Diễn Sinh Vật!"

Phía dưới, người da trắng đại hán thu về thanh đồng trường mâu sau khi, cũng không quay đầu lại chạy.

Hắn lại không phải đứa ngốc, xác thực Hynds không chết đặc tính, cùng với không có rõ ràng điểm yếu sau khi, đương nhiên sẽ không một người lưu lại liều

chết.

"Ngươi. . . Đừng hòng. . . Rời đi!"

Hynds nhanh chóng đập xuống.

Bất luận là trước cừu hận, hay là đối phương trên tay Diễn Sinh Vật, đều làm hắn có tuyệt đối không thể bỏ qua lý do.

"Hắn là Nguyên Sắc 'Kẻ huỷ diệt', cho dù không phải, cũng là màu tím bộ đội giáo quan!"

Hynds cười gằn: "Nhưng hiện tại, ta liền muốn để ngươi biết, ngươi liều lĩnh có cỡ nào sai lầm!"

"Tốc độ phi hành rất nhanh!"

Người da trắng giác đấu sĩ mặt không hề cảm xúc, vứt ra một cái thẻ.

Tấm thẻ kia tương tự bài túlơkhơ, phía trên là một cái cổ đại Roma sàn đấu thú dáng dấp.

Hào quang lóe lên bên trong, một cái hư huyễn hình tròn sân bãi xuất hiện, đem Hynds vây nhốt ở bên trong.

"Giải quyết một cái, cổ đại sàn đấu thú bài tổ, có thể lấy vây nhốt nó sáu tiếng, đầy đủ kêu gọi bộ đội Chung Kết Giả, đưa nó bắt lấy. . ."

Người da trắng giác đấu sĩ lẩm bẩm: "Ai có thể tưởng tượng được đến, Ma pháp sư hội nghị trước nghị viên, dĩ nhiên là một cái hình người Diễn Sinh Vật. . ."

Phốc!

Nhưng vào lúc này, một đạo hình cung ánh sáng lóe lên.

Thật giống có một cái đĩa ném, vòng quanh vòng lớn xẹt qua.

Người da trắng giác đấu sĩ hơi ngưng lại, chợt đầu liền như thế rớt xuống.

"Chơi đĩa ném, ta vẫn rất có một tay!"

Phương Nguyên đưa tay, đem bánh tráng nhẹ nhàng tiếp được, nhìn kỹ cái này đại hán thi thể, lại lắc đầu: "Đến cùng chỉ là người bình thường. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 917: Hồng Long

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 918: Kết Minh

Trang trí đến rất có cách điệu quán cà phê bên trong, một nhánh khúc dương cầm chính đang tại phiêu nhu lưu chuyển, giống như quay chung quanh mọi người thanh tuyền.

"Arthur tiên sinh, thực sự là quá thần kỳ!"

Một khúc kết thúc, Arthur trở lại chỗ ngồi, không có gì bất ngờ xảy ra lại thu đến lượng lớn tràn ngập ám muội mời, cùng với những kia nam tính sinh vật tràn ngập địch ý ánh mắt.

"Này này. . . Có phải là quá mức rêu rao một điểm?"

Hynds vặn vẹo xuống vai.

Ngay khi vừa nãy, hắn ở trong ti vi nhìn thấy chính mình cùng Snow lệnh truy nã.

Đương nhiên, cũng không phải là bởi vì trốn tránh Ma pháp sư hội nghị, mà là lấy chế tạo nhiều lần mưu sát án, nguy hại công cộng an toàn các loại tội danh, đã biến thành một cái quốc tế đại tội phạm.

Liền ngay cả Phương Nguyên phân thân Snow, cũng là bảng trên có tên, còn mang vào một bút vô cùng phong phú treo giải thưởng, vẻn vẹn cần cung cấp manh mối liền có thể thu được!

"Không có gì, trên thực tế. . . Ta sớm đã bị nhìn chằm chằm!"

Charles nhún nhún vai, dùng thần niệm truyền âm: "Là Nguyên Sắc người!

Bởi vì ta quá mức bình thường mị lực!"

'Cái này xem như là chính mình tìm đường chết sao?'

Phương Nguyên nghe xong, lại không khỏi phi thường không nói gì.

Chỉ cần cái này Charles chịu khiêm tốn một chút, cũng không đến nỗi rơi xuống kết cục này.

Đối với tất cả nữ tính đều sản sinh sức hấp dẫn, thực sự quá giống một cái nào đó Diễn Sinh Vật đặc tính, bị nhìn chằm chằm không chút nào thấy kỳ quái.

"Thế nhưng. . . Bọn họ phát hiện không được ta 'Diễn Sinh Vật', đồng thời ta cũng không có cái gì nguy hại, vì lẽ đó hiện tại còn chỉ là giám thị mức độ!"

Charles mở ra hai tay, chậm rãi mà nói: "Không có biện pháp a, ai để người ta mị lực thực sự quá to lớn!"

'Như thế tự yêu mình Ma thần, cũng quả thật là hiếm thấy!'

Hynds cùng Phương Nguyên liếc mắt nhìn nhau, đều là không nói gì, cuối cùng kéo tới đề tài chính trên: "Tốt. . . Chúng ta nghĩ muốn phá hủy Nguyên Sắc, cần sự giúp đỡ của ngươi!"

"Phá hủy Nguyên Sắc a. . . Chà chà, cái này thật là không phải một chuyện dễ dàng!"

Charles ưu nhã nhấp một miếng cà phê: "Theo ta được biết. . . Nguyên Sắc chưởng khống Diễn Sinh Vật, đã vượt qua một trăm kiện! Tuy rằng phần lớn đều chỉ có thể chế tạo một ít phiền toái nhỏ, nhưng có vài món lại là tương đối đáng sợ, đặc biệt xếp hạng thứ mười danh sách! Tỷ như thứ 9 số 'Tuyệt đối che chở', có thể chế tạo một cái không có ai có thể lấy đánh vỡ phòng ngự, phạm vi bao phủ toàn bộ Nguyên Sắc tổng bộ, trừ phi có người từ nội bộ đình chỉ, bằng không ít nhất có thể lấy duy trì một trăm năm!"

"Cho tới trước 5 Diễn Sinh Vật, ở Nguyên Sắc bên trong đều là tuyệt đối cơ mật, nhưng khẳng định ủng có sức mạnh cực kỳ đáng sợ. . ."

Charles lắc đầu liên tục: "Chỉ bằng ba người chúng ta, e sợ còn chưa đủ a!"

"Đối với Nguyên Sắc tổ chức hiểu rõ nhất, chính là ngươi, nhất định có biện pháp chứ?"

Hynds sắc mặt khó coi.

"Hê hê. . . Trên thực tế, đến hiện tại, đối với Nguyên Sắc hiểu rõ sâu nhất cũng không phải ta, mà là mặt khác một cái Ma thần! Các ngươi muốn gặp thấy hắn sao?" Charles cười quái dị nói.

"Một cái khác Ma thần? Có thể ! Chuyện lần này, nhân thủ càng nhiều, chúng ta phần thắng càng lớn!"

Hynds gật gù.

"Rất tốt. . . Vậy ta lập tức thông báo hắn! Không! Hắn đã đến rồi!" Charles nhìn ngó chu vi.

Không biết từ lúc nào bắt đầu, trong quán cà phê người đều trở nên vô cùng không đúng.

Tất cả mọi người khuôn mặt dại ra, xoay đầu lại, nhìn về phía Phương Nguyên ba người vị trí, lộ ra đồng dạng nụ cười: "Đúng! Ta đến rồi!"

"Hư Vô Chi Quân!"

Hynds trước tiên phát ra một tiếng thét kinh hãi: "Ngươi lần trước mơ ước Vô Thường Đại Đạo thất bại, lần này lại chuẩn bị động thủ? Không đúng. . . Căn cứ tin tức, ngươi không phải đi tới Linh giới sao?"

"Ta Hư vô chi đạo, có thể phân thân ngàn tỉ, nơi này lưu lại , bất quá là ta đã

từng là đòn bí mật!"

Hư Vô Chi Quân khống chế một cái nữ nhân viên tạp vụ đi tới Charles một bên ngồi xuống, phong tình vạn chủng liếc mắt đưa tình.

Charles lại là một cái giật mình, không tự chủ kéo ra điểm khoảng cách.

Rất hiển nhiên, bọn họ cũng đều biết Hư Vô Chi Quân khó chơi, hoặc là đã từng ăn qua thiệt ngầm.

"Còn có một cái người mới đây? Không giới thiệu một chút!"

Hư Vô Chi Quân cười tủm tỉm nhìn Phương Nguyên, một bộ lần đầu gặp gỡ dáng dấp.

"Ta tên Snow!"

Phương Nguyên gật gù, biết đối phương không nghĩ tiết lộ lúc này Linh giới chuyện, lẫn nhau giả bộ không nhận ra.

"Tốt, chư vị đều là Ma thần cấp bậc tồn tại. . . Đối với Nguyên Sắc trên tay hơn 100 kiện Diễn Sinh Vật, không biết có hứng thú hay không?"

Hynds thẳng vào đề tài chính: "Hư Vô Chi Quân, ở phương diện này, chúng ta đều là minh hữu!"

"Đúng, minh hữu!"

Hư Vô Chi Quân bám thân diễm mỹ nữ lang kiều nở nụ cười xuống: "Ta Hư Vô ma niệm, có thể lấy ẩn núp tất cả có tình chúng sinh, đặc biệt. . . Nhân loại của thế giới này đi chính là khoa học kỹ thuật con đường, tâm linh phổ biến nhỏ yếu, dù là trải qua nghiêm ngặt huấn luyện, bởi vậy. . . Ta đã ăn mòn Nguyên Sắc tổng bộ bên trong non nửa người, tuy rằng đều là tầng dưới chót, nhưng cũng có một cái xếp hạng thứ năm kẻ huỷ diệt, có thể lấy tiếp xúc 'Tuyệt đối che chở' ! Cái này tình báo, giá trị làm sao?"

"Rất tốt!"

Hynds lộ ra nụ cười: "Đợi đến công phá Nguyên Sắc tổng bộ sau khi, những kia Diễn Sinh Vật ngươi có thể lấy đi đầu chọn! Chỉ cần không phải Hiền Giả Chi Thư!"

"Không! Chúng ta dựa theo thỏa thuận chia đều là có thể! Chỉ bất quá, các ngươi phải giúp ta một cái nho nhỏ, bé nhỏ không đáng kể khó khăn!"

Hư Vô Chi Quân mười ngón giao nhau, dùng một loại vô cùng thanh âm bình tĩnh nói.

"Gấp cái gì?"

Phương Nguyên ba người nhìn nhau, nhưng cũng không dám khinh thường.

"Ta cần lần thứ hai dẫn dắt ra Vô Thường Đại Đạo, các ngươi phải trợ giúp ta thu phục nó!" Hư Vô Chi Quân xinh đẹp trên khuôn mặt nhiều một tia tàn nhẫn sắc: "Chỉ cần giúp ta dẫn dắt ra đại đạo, liền coi như các ngươi hoàn thành khế ước, nếu như các ngươi còn có thể trợ giúp ta thu phục, cái kia tất cả Diễn Sinh Vật, đều có thể lưu lại cho các ngươi!"

"Thực sự là giỏi tính toán. . . Hừ!"

Hynds cười lạnh một tiếng: "Tất cả Diễn Sinh Vật đều là xuất từ Vô Thường Đại Đạo, ngươi cái này đánh đổi, có thể quả thật là. . . Bé nhỏ không đáng kể!"

"Nhưng là. . . Ai chắc chắn có thể ở thế giới này thu phục một cái ngưng tụ tốt đại đạo?"

Hư Vô Chi Quân hỏi ngược một câu: "Trừ phi chúng ta là cái này điều đại đạo rèn đúc người, còn có thể trực tiếp nhận chủ. . . Nhưng lúc này, Vô Thường Đại Đạo ở thế giới này bên trong thì tương đương với một vị Ma thần, chúng ta nhưng không có nguyên bản ba, bốn phần mười thực lực!"

"Trên thực tế. . . Ta lần này dẫn dắt ra Vô Thường Đại Đạo đến, cũng chỉ là nghĩ làm một cái thử nghiệm! Không nắm chắc được bao nhiêu phần! Các ngươi lại không chỉ có thể thu được lượng lớn Diễn Sinh Vật, còn có thể thu được ta dẫn dắt Vô Thường Đại Đạo phương pháp, chẳng lẽ không là lớn kiếm lời?"

"Chuyện này. . ."

Hynds cùng Arthur con mắt hơi chuyển động.

Bọn họ ở thế giới này đặt chân nhiều năm, đương nhiên biết Vô Thường Đại Đạo khó chơi.

Đồng thời, lúc trước cái này Hư Vô Chi Quân, cũng là tự nghĩ làm tốt vẹn toàn chuẩn bị, lại vẫn cũ thất bại.

Lần này, tỷ lệ thành công quả thật không lớn.

Nếu như đúng như Hư Vô Chi Quân nói, vụ giao dịch này đúng là cũng làm được.

Dù sao, bọn họ tiền lời đã cố định, thậm chí còn có thể có ngoài ngạch lợi ích, nếu là lần này Hư Vô Chi Quân thất bại, vậy bọn họ một lần nữa khởi động triệu hoán, thử nghiệm luyện hóa Vô Thường Đại Đạo, Hư Vô Chi Quân cũng không có cái gì tốt nói.

"Như vậy. . . Vị này Snow bằng hữu đây?"

Hư Vô Chi Quân ý cười ngâm ngâm mà nhìn Phương Nguyên.

"Ta sao? Ta đương nhiên cũng là không có ý kiến!"

Phương Nguyên cười nhạt nói, trong lòng lại là rùng mình, biết cái này Hư Vô Chi Quân tuyệt đối có vấn đề.

Nếu không thì, Linh giới tranh đấu đã đến khí thế hừng hực mức độ, hắn

phần lớn tinh lực không đặt ở làm sao Tranh long, xâm chiếm nhân gian Long khí, tiếp theo phạt thiên trên đường, trái lại quan tâm ở thế giới này, chẳng phải quái tai?

Đương nhiên, cái này Hư Vô Chi Quân, cũng tuyệt đối hoài nghi đến chính mình, lý do giống như trên.

Hắn là ỷ có thuộc tính lan, thực lực phá phong cấp tốc, có thể nhanh chóng mộng du thế giới, tăng cao thực lực, điểm này lại là tự thân bí ẩn, sẽ không cùng bất luận kẻ nào nói.

"Rất tốt, vậy thì quyết định như thế!"

Hư Vô Chi Quân vui sướng: "Có chúng ta bốn cái Ma thần liên thủ, Nguyên Sắc tổng bộ lại đáng là gì?"

"Đúng rồi, Nguyên Sắc nắm giữ mười vị trí đầu số Diễn Sinh Vật, đến tột cùng là cái gì?"

Hynds không thể chờ đợi được nữa hỏi tình báo.

"Trên thực tế. . . Diễn Sinh Vật đặc tính thiên kỳ bách quái, chân chính có thể bị lợi dụng lại là không nhiều, Nguyên Sắc tuy rằng nắm giữ hơn 100 kiện, nhưng phế vật chiếm cứ hơn nửa, tỷ như vĩnh viễn uống không hết nước, cùng với một khối biết ca hát khiêu vũ thịt các loại. . . Mười vị trí đầu danh sách, cũng không phải là bởi vì chúng nó đơn thể công kích mạnh nhất, mà là bởi vì phá hư tính lớn nhất, một khi được thả ra, toàn thể nhân loại văn minh đều sẽ hủy hoại trong một ngày!"

Hư Vô Chi Quân suy tư nói: "Tỷ như danh sách số 1 Sinh Thái Virus, chính là một loại truyền nhiễm cực nhanh, hầu như có thể thông qua các loại chất môi giới truyền bá, đối với tất cả sinh vật tỉ lệ tử vong trăm phần trăm virus. . . Lúc trước Nguyên Sắc vì thu nhận nó nhưng là tổn thất nặng nề, cuối cùng mới đưa nó phong kín ở một cái Vĩnh Hằng Tủ Sắt bên trong, ân, cái này Vĩnh Hằng Tủ

Sắt cũng là Diễn Sinh Vật, xếp thứ tự 75 , bất quá vừa vặn có hạn chế virus năng lực!"

"Còn có tự số 3 phim kinh dị Mô Nhân, bên trong quỷ hồn nguyền rủa sẽ trực tiếp hàng lâm hiện thực, giết chết tất cả xem qua nó người, truyền bá càng nhiều, quỷ hồn uy lực càng lớn. . . Nếu như không cẩn thận bị đài truyền hình phát hình ra đến, nhân loại kia là có thể tuyên cáo diệt vong."

"Những thứ đồ này, tuy rằng phạm vi sát thương lực rất lớn, nhưng đối với chúng ta mà nói, lại không bằng một ít thấp danh sách Diễn Sinh Vật nguy hiểm!"

"Hừm, ta vẫn là đối với có thể tổn thương chúng ta Diễn Sinh Vật cảm thấy hứng thú một điểm!" Arthur tỉnh táo hỏi: "Chúng ta cần chú ý nhất, là cái gì?"

"Là số 3, Diệt Tuyệt Chi Thương, bất kỳ bị đánh trúng vật thể, bất luận cỡ nào kiên cố, đều sẽ bị từ thế giới này xóa đi, đều không ngoại lệ!" Hư Vô Chi Quân dùng một loại thoáng nghĩ mà sợ thanh âm nói: "Ta đã thấy nó một lần, lần đó, ta linh tính đều đang run rẩy, để ta biết nếu như bị nó đánh trúng, ta ở trên thế giới này tất cả phân thân đều sẽ không may mắn còn sống sót, thậm chí có thể liên lụy ta tại những khác thế giới phân hồn!"

"Còn có số 4 Máy Fax, số 5 Bút Tiên, đều nắm giữ trình độ nào đó trên báo trước cùng năng lực phán đoán, nói không chắc lúc này cũng đã fax ra chúng ta mật mưu muốn đối phó Nguyên Sắc hình ảnh. . ."

"Cuối cùng, nhưng là số 7 Ký Ức Đoản Bổng, chỉ cần bị cái vồ trên tia sáng một chiếu, chúng ta sẽ trong nháy mắt lãng quên tất cả trí nhớ, biến thành ngớ ngẩn!"

. . .

Nương theo từng cái từng cái không thể tưởng tượng nổi đặc tính năng lực từ Hư Vô Chi Quân trong miệng nói ra, Phương Nguyên đều không khỏi vì nhân

loại của thế giới này lau một cái mồ hôi lạnh.

Có thể may mắn còn sống sót đến hiện tại, quả thật là không dễ dàng a.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 919: Tổng Bộ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 920: Fax

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 921: Dòm Ngó Bí Mật

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 922: Tứ Huyền

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 923: Nổi Loạn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 924: Thu Phục

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 925: Phân Bảo

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 926: Đại Đô Đốc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 927: Tìm Đến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 928: Hư Vô

Hư Vô Chi Quân ở Ma thần ở trong, cũng là hết sức kỳ lạ một cái tồn tại.

Hóa thân ngàn tỉ, hoàn toàn không có bản thể.

Hoặc là nói, nó mỗi một cái phân hồn, đều là bản thể.

Chỉ có khi lượng lớn phân hồn hội tụ lúc, mới có Ma Thần cấp bậc chiến lực.

Đã như thế, tự nhiên cũng có uy hiếp tồn tại.

Nói thí dụ như, gặp phải một loại nào đó kỳ vật, có thể cách giới đả kích nó tất cả phân hồn lúc!

Những kia phân hồn phần lớn đều vô cùng nhỏ yếu, gặp phải Diệt Tuyệt Chi Thương đả kích như vậy, cũng rất dễ dàng từ trên căn bản bị xóa đi.

Có thể nói, Hư Vô Chi Quân lần tổn thất này, so với lần trước bị Thiên Đế phong ấn luyện hóa còn muốn lớn hơn.

Phương Nguyên nhìn thấy to lớn luyện cổ tràng, chính là nó vì dưỡng thương biến hóa ra.

Do rất nhiều phân hồn một lần nữa dung hợp, tạo thành một cái trên danh nghĩa bản thể.

Đáng tiếc, Phương Nguyên không có cho nó thời gian này cùng cơ hội, mà là không thể chờ đợi được nữa giết đến tận cửa.

"Lại là ngươi! Mộng Yểm!"

Hư Vô Chi Quân gầm thét lên: "Ngươi ở trước thế giới ở trong, liền trở ngại hành động của ta, lần này lại đây, lẽ nào là muốn cùng ta Hư Vô Chi Quân, tung hoành rất nhiều thế giới bất diệt tồn tại, không chết không thôi sao?"

"Hư Vô Chi Quân, ngươi cũng không cần mèo khen mèo dài đuôi. . . Từ khi trước thế giới một trận chiến sau khi, ta liền biết ngươi con cọp giấy bản chất. . . Hoặc là nói, ta Đại Đạo chi lực, vừa vặn khắc chế ngươi!"

Phương Nguyên vẻ mặt không đổi, Vô Thường Đại Đạo hiện lên.

Trong đó một đạo dòng suối bay ra, mang theo hủy diệt mùi vị, bỗng nhiên lại diễn biến thành một thanh kiếm khí dáng dấp.

"Ngươi dĩ nhiên thật sự thu phục Vô Thường Đại Đạo! Đây là. . . Diệt Tuyệt Chi Thương!"

Hư Vô Chi Quân rất nhiều phân hồn cùng nhau phát ra kinh nộ rống to, lại mang theo sợ sệt không ngớt tâm tình.

Đặc tính mới là bản chất, dụng cụ chỉ là vật dẫn, tuy rằng Phương Nguyên dùng chính mình am hiểu nhất kiếm hình dáng dấp, nhưng ở Hư Vô Chi Quân cảm ứng bên trong, đây chính là trước thế giới 'Diệt Tuyệt Chi Thương' !

"Ta nắm giữ Vô Thường Đại Đạo, lại cấu tạo ra tương đồng đặc tính, lại có cái gì kỳ quái?"

Phương Nguyên cầm trong tay vô thường hủy diệt kiếm, tốt không chừa chỗ trống hỏi.

Rất nhiều hồn linh cùng nhau co rút lại, hiển nhiên Hư Vô Chi Quân đối với Diệt Tuyệt Chi Thương cực kỳ kiêng kỵ: "Mộng Yểm. . . Ngươi không thể như vậy. . . Lẽ nào chúng ta trước hợp tác, không phải rất vui vẻ sao? Ngươi là ta minh hữu, chúng ta còn có đồng dạng kẻ địch Như Ý Ma Tôn!"

Hư Vô Chi Quân khẩu khí thả nhuyễn.

"Như Ý Ma Tôn? Ngươi từ lâu theo chân nó ám thông khúc khoản, ta hợp tác với ngươi mới là tự tìm đường chết!" Phương Nguyên vẻ mặt lãnh khốc: "Huống chi. . . Ngươi ở trước thế giới, nghĩ muốn đem ta huyết tế rơi, cung phụng thiên ý chuyện, ta có thể không có quên!"

"Mộng Yểm. . . Ta cũng không thể hoàn mỹ khống chế tất cả phân hồn, tình cờ ra cái vấn đề, cũng là không thể tránh được. . ."

Hư Vô Chi Quân vội vã đổi giọng: "Lại nói, thế giới kia tất cả phân hồn đều bị ngươi tiêu diệt, chẳng lẽ còn không đủ sao?"

"Đương nhiên không đủ!"

Phương Nguyên hoàn toàn yên tâm.

Nói nhiều như vậy, Hư Vô Chi Quân nhưng không có lấy ra cái kia mạnh mẽ nhất thẻ đánh bạc Phương Nguyên thuộc tính lan bí mật, thoạt nhìn, quả thật là rất nhiều phân thân hủy diệt quá nhanh, tin tức không kịp lan truyền.

Tuy rằng cái này Hư Vô Chi Quân cũng có thể ngay mặt che giấu, nhưng Phương Nguyên không cảm thấy lúc này hắn, còn có thể lừa gạt qua chính mình bản thể.

Đương nhiên, tất cả những thứ này hậu quả, chính là làm hắn sát tâm, trở nên kiên định hơn.

"Mộng Yểm, ngươi đem sẽ hối hận chọc tới ta! Ta bất tử bất diệt, ngươi sau khi cả ngày lẫn đêm, đều sẽ đem sống đang sợ hãi chi phối phía dưới!"

Rất nhiều hồn linh một thoáng dung hợp, biến thành một cái đỉnh thiên lập địa cự nhân bóng mờ.

Ở nửa trong suốt cự nội bộ người, mơ hồ có thể thấy nhiều vặn vẹo khuôn mặt.

Đây là Hư Vô Chi Quân mạnh mẽ dung hợp lượng lớn phân hồn, tạo thành bản thể, nắm giữ Ma thần hơn nửa chiến lực.

Thế nhưng, trước chữa thương công tự, trên căn bản sẽ cùng tại làm không.

Hư Vô Chi Quân cũng là không thể không như vậy, nếu không thì, đối mặt với một cái chân chính Ma thần, lại cầm trong tay vô thường kiếm, hắn tất cả phân hồn đều là không biết tự lượng sức mình, tất nhiên bị từng cái giết chết.

"Tạo Hóa kiếm trận, lên!"

Phương Nguyên thấy vậy, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Chín đạo kinh thiên động địa kiếm quang phóng lên trời, trong phút chốc diễn hóa đại trận, đem toàn bộ Bán vị diện phạm vi đều che chụp vào trong.

"Thiên địa sơn trạch, thủy hỏa phong lôi tâm, chín kiếm cùng xuất hiện, giết!"

Chín ánh kiếm bỗng nhiên hợp nhất, mang theo Hư Vô cự nhân, đột nhiên xoắn một cái.

"A!"

Hư Vô Chi Quân kêu thảm thiết truyền đến, chợt chính là hoàn toàn tĩnh mịch.

Kiếm quang qua đi, Hư Vô cự nhân vẫn cứ đứng thẳng, trong ánh mắt lại mang theo khó mà tin nổi: "Ngươi dĩ nhiên. . . Đã tiến giai Vạn Hóa cảnh giới? Làm sao có khả năng?"

Nhớ lúc đầu, đối phương bất quá một cái chỉ là Ma Chủ , liền ngay cả Ma thần cảnh giới phân chia, vẫn là từ hắn nơi này giao dịch đi đây!

Nhưng đến lúc này mới qua bao lâu, đối phương dĩ nhiên liền một đạo chứa

đựng vạn đạo, tiến vào Vạn Hóa Ma thần cảnh giới?

Hư Vô Chi Quân chính mình cũng bất quá Dung Hư cảnh giới, nhất thời cảm thấy cả đời tu luyện đều đến chó trên thân.

"Bất quá, dù cho ngươi lên cấp Vạn Hóa thì lại làm sao? Ta Hư Vô đại đạo, có thể hóa thực thành hư, tất cả công kích, đều đối với ta không có hiệu lực!"

Hư Vô cự nhân gầm thét lên.

Bất kỳ một cái đại đạo, đều có điểm đặc sắc, mà có thể thành tựu Ma thần, cũng tất nhiên có độc chiếm bí mật.

"Hóa thực thành hư, chỉ là sát na mà thôi, như vẫn hóa thành hư ảo, chỉ sợ ngươi cũng sẽ hoàn toàn biến thành Hư Vô, vì lẩn tránh cái này nguy hiểm, mới làm ra rất nhiều hóa thân phân hồn chứ?"

Phương Nguyên lại là tốt không chừa chỗ trống nói: "Đồng thời Hư vô chi đạo, không phải hoàn toàn miễn dịch, bằng không chính là vô địch rồi, vì lẽ đó, ở vượt qua một cái nào đó giới hạn lúc, hoặc là công kích có thể đánh phá Hư Vô lúc, ngươi vẫn là sẽ bị thương?"

"Vô thường chi kiếm!"

Tay phải hắn ném đi, vô thường chi kiếm nổ tung , hóa thành một chút trắng đen rõ ràng điểm sáng, đi vào chín kiếm ở trong.

Đến Vạn Hóa cảnh giới, có thể lấy một đạo chiếu rọi vạn đạo.

Nói cách khác, Vô Thường Đại Đạo cùng Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo đặc tính, hoàn toàn có thể gia nhập Tạo Hóa kiếm trận ở trong.

"Chín kiếm cùng xuất hiện!"

Trong nháy mắt tiếp theo, che ngợp bầu trời kiếm quang, tự thành không

gian, diễn luyện Hỗn Độn, đem Hư Vô cự nhân bao phủ.

"Hư vô chi đạo, hóa thực thành hư!"

Hư Vô cự nhân gầm thét lên, toàn bộ thân thể một thoáng hóa thành hư ảo.

Một lát sau, lại chuyển là thực thể, cười ha ha: "Ta nói rồi, ngươi không làm gì được ta!"

"Hư Vô đại đạo, quả nhiên lợi hại , bất quá cũng là ngươi bản thể có thể sử dụng, hoặc là nói, nhất định phải tụ tập hơn một nửa phân hồn, trở thành chủ thể, mới có thể làm Hư Vô đại đạo hiện ra. . ." Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Nếu không thì. . . Nếu như ở trước thế giới ở trong, ngươi có cỡ này năng lực, như thế nào sẽ cười không tới cuối cùng , đáng tiếc. . ."

"Hả?"

Hư Vô cự nhân lập tức cúi đầu, nhất thời nhìn thấy hắn trên lồng ngực, một cái vặn vẹo hồn linh, trên thân thể bị cắm một thanh màu trắng đen tiểu kiếm.

Cỡ này thương thế, đối với Hư Vô cự nhân mà nói, quả thực so với con kiến cắn một cái cũng lớn không đi nơi nào.

Nhưng Hư Vô cự nhân nhìn thấy tình cảnh này, lại là đột nhiên phát ra một tiếng rên rỉ.

Ở hắn trên người, từng cái từng cái vặn vẹo khuôn mặt nổ tung.

Đây là Diệt Tuyệt Chi Thương đặc tính hủy diệt! Có thể trong nháy mắt giết chết tất cả phân hồn, dù là cách thế giới!

Tuy rằng vết thương trên người rất nhanh ngừng lại, vô thường chi kiếm cũng hoàn toàn biến mất, nhưng Hư Vô Chi Quân khí tức vẫn là dùng tốc độ khó mà tin nổi nhanh chóng suy yếu.

"Thủ lâu tất mất! Ta cũng không cần trọng thương ngươi, chỉ cần chế tạo một cái vết thương nhỏ là có thể!"

Phương Nguyên cầm trong tay vô thường kiếm, nụ cười ánh mặt trời xán lạn: "Đương nhiên, ngươi có Hư Vô đại đạo hộ thân, dù là hủy diệt đặc tính cũng không tính là gì. . . Nhưng cái khác thế giới phân hồn đây?"

"Ở trước thế giới ở trong, trúng Diệt Tuyệt Chi Thương, mặc dù có thể làm ngươi nguyên khí đại thương, cũng không phải nó xúc phạm tới ngươi bản thể, mà là nó đưa ngươi cái khác thế giới nhỏ yếu phân hồn toàn bộ trọng thương thậm chí tiêu diệt. . . Lần trước không đủ, lại thêm lần này đây? Nhiều đến mấy lần, ngươi phần lớn phân hồn đều sẽ bị diệt tuyệt, còn lại một điểm, cũng sẽ suy yếu đến một cái khó có thể mức tưởng tượng!"

Hư Vô Chi Quân sở dĩ khó giết, then chốt chính là ở hóa thân ngàn tỉ, tại những khác thế giới đều chôn dấu rơi xuống phụ thể hạt giống.

Nhưng Diệt Tuyệt Chi Thương đặc tính, lại là vừa vặn khắc chế.

Dù sao, ẩn núp đi xuống hạt giống, lực lượng đều sẽ không quá mạnh mẽ.

Dù là cách thế giới, suy yếu hủy diệt lực lượng, cũng đủ để làm chúng nó trọng thương, nhiều đến mấy lần, chính là hoàn toàn chôn vùi!

Thức tỉnh hạt giống toàn bộ bị diệt, không chỉ có đứt đoạn mất Hư Vô Chi Quân đường lui, càng là khiến hắn liên tiếp bị thương.

Tuy rằng tổn thất rất nhỏ, nhưng đều là bổn nguyên, đồng thời tích ít thành nhiều đi xuống, cũng là một cái vô cùng khủng bố con số.

"Tạo Hóa kiếm trận, trở lại!"

Phương Nguyên vẫy tay, vạn ngàn kiếm quang một lần nữa hội tụ, mỗi một đạo đều mang theo có thể giết chết Thiên Tiên, trọng thương Ma Chủ đáng sợ uy năng, không ngừng rơi vào Hư Vô cự nhân trên thân.

"Ngươi hóa thành hư ảo thời gian, càng ngày càng ngắn. . . Bị thương càng ngày càng nhiều, bị diệt tuyệt phân hồn, liền sẽ không ngừng tăng thêm thương thế của ngươi, hình thành tuần hoàn ác tính!"

Hắn trí tuệ vững vàng, lúc này trái lại từ từ đồ chi, cường điệu phong cấm hư không, chận chết Hư Vô Chi Quân chạy khả năng.

"Không! Ngươi không thể như vậy!"

Nương theo phân thân không ngừng bị diệt tuyệt, Hư Vô Chi Quân là thật sự sợ.

Bố trí hậu chiêu càng ngày càng ít, cùng đường mạt lộ hắn, thật sự cảm nhận được ngã xuống nguy cơ.

"Lúc này ngươi, dù cho giết ta, cũng không chiếm được chỗ tốt gì! Vạn Hóa Ma thần còn không cách nào luyện hóa Ma thần có chủ đại đạo, đồng thời. . . Ta nắm giữ Hư Vô đại đạo, phục sinh lên hết sức nhanh chóng, đối với ngươi không có ích lợi gì, chỉ là gia tăng rồi một cái không chết không thôi kẻ địch! Nhưng lưu lại ta, liền không giống nhau, ta có thể tùy tiện ngươi lập xuống lời thề, trợ giúp ngươi đối phó Như Ý Ma Tôn!"

Hư Vô Chi Quân lưỡi nở hoa sen: "Ngươi có biết hay không, Như Ý Ma Tôn nắm giữ bí pháp, có thể luyện hóa ma thần nắm giữ đại đạo, bởi vậy. . . Hắn giam cầm đế quân cùng Đại La Kim Tiên, tuyệt đối rất nhiều mưu đồ, thậm chí có thể đột phá Thiên Minh ma thần ràng buộc!"

"Ta cùng hắn giao dịch qua một lần, được đến không trọn vẹn Tứ Huyền Phong Đạo trận pháp, chỉ có thể rút ra Ma thần đại đạo, nhưng không cách nào luyện hóa. . . Lẽ nào ngươi không muốn biết đến tiếp sau sao? Ta đối với Như Ý Ma Tôn, không nói rõ như lòng bàn tay, cũng tuyệt đối là biết gốc biết rễ, ta có thể giúp ngươi, trợ giúp ngươi cướp Như Ý Ma Tôn tất cả!"

. . .

"Rất có sức mê hoặc , nhưng đáng tiếc, ta một chữ đều không tin!"

Phương Nguyên vẻ mặt lãnh khốc.

Lúc này là vạn năm khó gặp gỡ cơ hội tốt! Nếu không là trước trọng thương qua Hư Vô Chi Quân một lần, hắn nơi nào như cái này sao hiếu sát?

Một khi bỏ qua, lần sau khả năng liền lại không cơ hội, đồng thời còn muốn đối mặt đáng sợ phản phệ báo thù!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 929: Thiên Tử

"Hư Vô Chi Quân, ngươi hôm nay kết cục, chỉ có ngã xuống!"

Phương Nguyên vẻ mặt kiên nghị, như vạn năm không thay đổi huyền băng, chỉ huy Tạo Hóa kiếm trận, mang vào hủy diệt đặc tính, tầng tầng vây nhốt.

Cuối cùng, Hư Vô cự nhân bị không ngừng tước nhỏ, cuối cùng chỉ có một con giun dáng dấp, phát ra nguyền rủa: "Mộng Yểm, ta nguyền rủa ngươi. . . Ta chắc chắn từ trong hư vô trở về, hướng về ngươi báo thù!"

"Dù là ngươi lại nhanh hơn, cũng là vạn năm chuyện, đến thời điểm ta, nếu như còn biết sợ ngươi, không bằng đập đầu chết tốt!"

Phương Nguyên cười lạnh trả lời một câu.

Hắn tu pháp đến nay mới bao lâu?

Mười ngàn năm, đầy đủ làm hắn lên cấp đến một cái cảnh giới khó lường ở trong.

Đúng là lưu lại cái này Hư Vô Chi Quân, hiện tại liền muốn đối mặt với, mới có phiền toái rất lớn.

Ầm ầm!

Tạo Hóa kiếm trận bỗng nhiên hợp lại, một tiếng vang thật lớn, hết thảy đều bình tĩnh lại.

Phương Nguyên đứng sừng sững tại chỗ, lại ở chỉnh lý vừa nãy được đến tin

tức:

"Như Ý Ma Tôn nghĩ muốn luyện hóa Thiên Đế các loại tồn tại đại đạo?"

"Ma thần trong lúc đó, không cách nào lẫn nhau cướp đoạt đại đạo, đây là lẽ thường, ít nhất đối với Dung Hư, Vạn Hóa Ma thần mà nói, chính là như vậy. . . Trước Hư Vô Chi Quân bố trí Tứ Huyền Phong Đạo trận, cũng chỉ là lấy ra Ma thần con đường, cũng không phải là nuốt chửng, cuối cùng vẫn là muốn giao cho thiên ý xử trí! Cùng lý. . . Trước Thiên Đế, cũng là mượn Linh giới lực lượng, mới có thể chân chính luyện hóa Ma thần con đường!"

"Nhưng Như Ý Ma Tôn tựa hồ có cái bí pháp này, có thể ở Vạn Hóa, không! Dung Hư giai đoạn liền mạnh mẽ cướp đoạt Ma thần con đường, đáng sợ. . . Một khi lưu truyền đi, tuyệt đối sẽ thiên hạ đại loạn!"

Dù là lúc này Phương Nguyên, chỉ có thể giết chết Hư Vô Chi Quân.

Đối mặt với có chủ Hư Vô đại đạo, cũng là không làm gì được mảy may, chỉ có thể trơ mắt thấy đại đạo biến mất, Hư Vô Chi Quân ngủ say vạn năm, tích trữ lực lượng phục sinh.

Nếu như hắn có thể cướp đoạt luyện hóa Hư Vô đại đạo, cái kia Hư Vô Chi Quân có thể nói liền chân chính ngã xuống, lại không có mảy may cơ hội.

Dù là có thể phục sinh trở về, cũng chỉ là bình thường Ma Chủ cấp bậc, một cái ngón tay là có thể đè chết.

. . .

Đám mây rơi xuống, đi vào Lâm quốc hoàng cung ở trong.

"Bái kiến lão sư! Lão sư thượng thọ!"

Nhìn thấy Phương Nguyên bồng bềnh rơi xuống, tuy rằng là cao quý vua của một nước, Lâm Thủ Thành vẫn là cùng Khương Vọng tiến lên, đại lễ cúi chào,

trên mặt lại mang theo một tia thấp thỏm.

"Ngươi yên tâm!"

Thấy vậy, Phương Nguyên không khỏi nở nụ cười: "Ngươi lo lắng chi mầm họa căn nguyên, sư phụ đã giải quyết triệt để! Không cần lại lo lắng sợ hãi."

"Đa tạ lão sư!"

Lâm Thủ Thành lại lạy, trong lòng lại là hoàn toàn lạnh lẽo.

Năm đó yêu tinh loạn thế, là liền thiên đình đều giải quyết không được rồi phiền phức, bất đắc dĩ, mới có giết hết khi đó sinh ra hài nhi mệnh lệnh.

Nhưng ở người lão sư này ra tay sau khi, liền như thế hời hợt bị giải quyết?

Này niệm vừa ra , dù là hắn đã là cao quý vua của một nước, thậm chí có thống nhất thiên hạ hi vọng, cũng không khỏi lớn sinh lẫm liệt cảm giác.

"Thủ Thành a!"

Phương Nguyên lúc này, lại là ngồi ngay ngắn phòng khách, uống chén Linh trà: "Sư phụ ta nghe nói, ngươi có giúp đỡ thiên hạ, hỗn nguyên vũ nội chi chí, lúc này có từng làm mất hay không?"

"Tự nhiên chưa từng!"

Lâm Thủ Thành không chút nghĩ ngợi, kiên quyết mở miệng.

Chỉ bằng hôm nay khiến các nước đến bái việc, hắn liền biết được, người lão sư này tuyệt đối không phải vô dục vô cầu hạng người.

"Rất tốt! Sư phụ sẽ giúp ngươi một tay, tranh thủ năm nay, không! Trong vòng ba tháng! Liền cướp đoạt toàn bộ thiên hạ đi!"

Phương Nguyên phất tay một cái, phảng phất chỉ là nói một cái bé nhỏ không

đáng kể việc nhỏ.

"Cái gì?"

Lâm Thủ Thành trợn mắt lên, phảng phất một con cóc, Khương Vọng càng là quỳ nói: "Lão sư dung bẩm, ba tháng thời gian, chúng ta liền điều binh khiển tướng đều không nhất định có thể hoàn thành, huống chi, muốn tiêu hóa hôm nay thành quả, cũng đã cần không ít thời gian."

"Ta há lại là không dính khói bụi trần gian người?"

Phương Nguyên phản hỏi một câu: "Lúc này ta cần thiết, cũng chỉ là một cái danh nghĩa mà thôi , còn chân chính đại chiến áp đảo, tự có các Tiên môn đạo binh tới làm."

"Đạo binh?"

"Không sai, lấy Tu chân chi sĩ làm trụ cột, có thể ngày đi ngàn dặm, phun vân thổ vụ, cưỡi gió làm lửa, kết thành đại trận, thậm chí có thể cùng Địa Tiên Thiên Tiên chống lại! Đây là một ít trong tông môn gốc gác , bất quá ta nghĩ dùng, chúng nó tự nhiên chỉ có thể lấy ra dùng!"

Phương Nguyên vô tình nói, ánh mắt tựa hồ xuyên thấu nóc nhà, nhìn thấy thiên đình.

Như Ý Ma Tôn kế hoạch lớn, hắn đã liền mơ hồ đoán được cái đại khái, lần này như cho thành công, tám thành có thể một bước lên trời, lên cấp Thiên Minh ma thần!

Bởi vậy, nhất định phải cho quấy tung!

'Lúc này thiên đình cùng Tâm Ma chiến trường đã phong, mạnh mẽ đánh vỡ không quá hiện thực, vẫn phải là dựa vào nhân gian lực lượng, thiên hạ biến sắc, Nhân Hoàng phạt thiên. . .'

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên.

Lúc này Hư Vô Chi Quân đã ngã xuống, toàn thể nhân gian cũng không có một cái tồn tại có thể cùng hắn chống lại, càng không cách nào ngăn cản hắn nhất thống dã vọng.

Cho tới Lâm Thủ Thành hàng ngũ, chỉ là cái trước đài người phát ngôn, công cụ giống như, đề bạt hắn là nhìn duyên phận.

Nếu là không có điểm ấy tự giác, như vậy tùy tay đổi một cái.

Lâm Thủ Thành cũng là vô cùng rõ ràng điểm này, mới đối với hắn một mực cung kính, không có không từ.

"Ngươi không sai! Rất tốt!"

Phương Nguyên đối với hắn thái độ vẫn tính thoả mãn, dù sao cũng coi như thầy trò một tràng, không ngại đưa hắn một lần đại tạo hóa: "Ngươi vốn cũng không có đế vương cách cục, nhưng ma tính nhập mệnh, lại là một hạt giống! Tuy rằng không thể trực tiếp cải mệnh, lại quý đang phát triển vô hạn, tương đương với nhiều đánh vỡ ràng buộc lực lượng!"

"Mà ta đã từng giết một cái Long Ngô Công, lấy rút lấy Diệp quốc vận nước tặng ngươi, bởi vậy ngươi cũng coi như cùng Diệp quốc hữu duyên, mới có thể nhanh chóng quật khởi!"

"Thì ra là như vậy!" Lâm Thủ Thành bừng tỉnh, lại khiếp sợ tại Phương Nguyên tạo mệnh năng lực: "Cái này đều là lão sư đại ân."

"Tuy rằng như vậy, nhưng này chút Long khí, có thể làm ngươi quyền nghiêng Diệp quốc, nhường ngôi đến vị, cũng đã là đỉnh thiên. . . Vì lẽ đó ta lại mệnh các nước hướng ngươi, chính là vì thế ngươi cải mệnh! Thiên hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên, ngươi nước nhỏ quốc quân , bất quá giao long mệnh cách, lại đến các nước vận nước, liền có thể tiến thêm một bước, cuối

cùng Hỗn Nguyên thiên hạ, tế thiên xưng Đế, chân chính thành tựu thiên tử mệnh cách!"

Trên thực tế, chuyện như vậy đương nhiên sẽ không đơn giản như vậy, đặc biệt bị Phương Nguyên đơn giản thô bạo, dục tốc bất đạt mà đến thiên tử mệnh cách, quá mức phù phiếm.

Không có tướng quân bách chiến chết, sa trường huyết chiến, nhẹ nhàng như vậy nhất thống thiên hạ, tạo thành kết quả chính là vận lớn hơn mệnh, dù là xưng hùng nhất thời, tám thành cũng sẽ giảm thọ.

Bất quá cái này chỉ là phàm nhân tuổi thọ, Phương Nguyên tự nhiên có biện pháp bù đắp.

Đồng thời, đợi đến từng làm một đời thiên tử, tế thiên xưng Đế sau khi, Lâm Thủ Thành hậu duệ ở trong, tất nhiên có thể dựng dục ra Chân Long thiên tử khí, xuất hiện mấy vị minh quân, đem vương triều tiếp tục kéo dài, dù là sau đó Thiên Đế thoát vây thanh tỉnh, cũng dễ dàng phế truất không được.

"Đa tạ lão sư chỉ điểm!"

Lâm Thủ Thành trong lòng âm thầm nóng lên.

Thống nhất nhân gian Chân Long thiên tử!

Nhưng phàm nhân quân vương, có ai không muốn trở thành cái này?

"Lão sư muốn để học sinh thành vì thiên hạ cộng chủ, nhưng là có xu sử? Kính xin nói thẳng, chúng ta chết vạn lần không chối từ!"

Lâm Thủ Thành rất là quang côn hỏi.

"Không sai! Ta muốn ngươi làm chuyện rất đơn giản, chính là tế thiên lúc. . ."

Phương Nguyên thuận miệng nói vài câu, Khương Vọng cùng Lâm Thủ

Thành nhất thời biến sắc.

. . .

Diệp quốc cải quốc hiệu thành Lâm, quốc quân vào chỗ lúc, có các nước đến chầu bởi vậy định niên hiệu là Tường Thụy.

Lâm quốc quốc quân, nghe đồn có đại năng là lão sư, dưới trướng Thiên Tiên Địa Tiên vô số, còn không chờ ổn định biên cương, liền không thể chờ đợi được nữa phát binh bốn phương, được xưng muốn nhất thống thiên hạ, làm chân chính Chân Long thiên tử!

Khi ấy, các quốc gia quốc quân đều cho rằng trò cười, nhưng rất nhanh, liền bị sự thực mạnh mẽ làm mất mặt.

Có Tiên môn đạo binh ra tay, thế gian quân đội làm sao có thể địch?

Cho dù là cường đại nhất kỵ binh, cũng bị giết đến không còn manh giáp, Tường Thụy năm đầu còn chưa qua liền bị công phá quốc đô, quốc quân bỏ mình, Thái tử Nhục Thản ra hàng.

Đến đây, thiên hạ trăm quốc quy về nhất thống, bị một cái trước tên điều chưa biết Lâm quốc chinh phục.

Mà thao tác tất cả những thứ này Phương Nguyên, lại là ẩn thân hậu trường, khá có một ít xoay tay thành mây lật tay thành mưa hắc thủ mùi vị.

Lâm quốc vùng ngoại ô, từ lâu dựa theo Phương Nguyên dặn dò, kiến tạo một toà dài rộng chín mươi chín trượng, cao chín trượng chín tế thiên đàn.

"Lão sư!"

Lâm Thủ Thành cùng Khương Vọng lễ phục tại người, vẻ mặt nghiêm túc.

"Chuẩn bị kỹ càng, liền y kế hoạch làm việc chính là!"

Phương Nguyên vung vung tay, từng cái từng cái Thiên Tiên rơi xuống, bên người theo rất nhiều sắc mặt tái nhợt quốc quân.

Linh giới rộng lớn, dù là đạo binh đánh xuống quốc gia, Lâm quốc trong khoảng thời gian ngắn cũng không tìm được binh mã cùng quan chức tiếp nhận, chỉ có thể ở trên danh nghĩa trước tiên thần phục lại nói, liền quan chức đều là cơ bản dùng trước kiểu cũ, không thể không nói, đây là một cái bi thương cố sự.

Mà phát động Thiên Tiên, mang theo các quốc gia quốc quân đến đây , làm cái này hàng phục chứng minh, tự nhiên là Phương Nguyên chủ ý.

Mặc kệ như thế nào, thế nào cũng phải để Lâm Thủ Thành cái này thiên hạ cộng chủ danh xứng với thực, đợi lát nữa tế thiên lúc, tác dụng mới có thể phát huy lớn nhất.

"Không nghĩ tới. . . Chúng ta còn trẻ lúc lời thề, dĩ nhiên lấy loại này khó mà tin nổi phương thức thực hiện!"

Lâm Thủ Thành từng bước một đi tới thiên đàn, nhìn bên cạnh Khương Vọng, vẻ mặt có chút hoảng hốt.

Từng có lúc, hắn bất quá một cái Diệp quốc binh mã Đại đô đốc, ngày đêm vắt hết óc, liền vì đối phó một cái Dương Tu.

Nhưng mấy tháng không tới, không chỉ có hoàn thành túc nguyện, làm quốc quân, thậm chí còn nhất thống thiên hạ, trở thành Chân Long thiên tử?

Dù là thâm trầm như Lâm Thủ Thành, lúc này cũng không khỏi sinh ra mấy phần hoảng hốt cảm giác.

"Đúng đấy!"

Khương Vọng đưa đến thần tử giới hạn, quỳ sát ở một bên: "Xin mời thiên tử lên đài!"

"Xin mời thiên tử lên đài!"

Rất nhiều Tiên nhân chắp tay, quốc quân quỳ lạy, giáp sĩ cùng nhau hoan hô.

Lâm Thủ Thành nhìn thấy tình cảnh này, con mắt không khỏi hoang mang xuống.

Phương Nguyên hé mắt.

Trên bầu trời, mây khói năm màu hội tụ, giống như lọng che, lại có một cái ngũ trảo Hắc long, hùng vĩ uy nghiêm, mọc ra vảy ngược, chính là Chân long hình ảnh!

Mặc cho cái này thiên hạ làm sao giao long cùng nổi lên, trình độ như thế này Chân long, vĩnh viễn cũng chỉ có một cái, mang theo thiên địa đạo vận, trừ phi đưa nó đánh bại, nếu không không cách nào thay đổi.

Chân Long thiên tử khí vừa thành, dù là Thiên Tiên tôn sư, đều cảm thấy có chút pháp lực vận chuyển mất linh.

'Đáng tiếc. . . Chung quy vẫn là hư điểm, bằng không dù là Nhân Hoàng phàm thai, Long khí bên trong phạm vi, cũng là trấn áp ngũ hành, cấm tiệt vạn pháp, liền Kim Tiên đều muốn kiêng kỵ một, hai. . .'

Phương Nguyên nhìn, lại là âm thầm lắc đầu.

Linh giới phàm nhân đông đảo, chân chính nhất thống nhân gian sau khi, tạo thành thiên tử Long khí, tự nhiên cũng so với hạ giới tăng cường không ít.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 930: Thôn Thiên

"Thần. . . Tổng lý núi sông Lâm Thủ Thành. . ."

Lâm Thủ Thành đứng ở trên thiên đàn, Chân Long chi khí bộc phát.

Nương theo hắn vừa mở miệng, thiên địa đều tựa như có cảm giác, hạ xuống tràn trề đại lực.

Đây là thống nhất nhân gian Chân Long thiên tử đặc quyền.

Năm màu tường vân, tự thành Pháp Vực, đến lúc này, đã đủ để khiến Kim Tiên biến sắc.

Đương nhiên, cũng cũng chỉ có tế tự thiên địa quãng thời gian này mà thôi.

'Lâm Thủ Thành Chân Long thiên tử khí, chỉ có thể chấn nhiếp Thiên Tiên, nhưng Nhân hoàng chi đạo ở tập chúng, Chân Long thiên tử tự có đặc quyền, tế thiên lúc càng là đến đỉnh cao, có thiên địa nhân tam tài khí hội tụ, Thiên đạo giật dây, Kim Tiên cúi đầu, từ trình độ nào đó trên mà nói, đỉnh cao thời kỳ, có thể làm Đại La Kim Tiên liếc mắt!'

Đại La Kim Tiên, cũng là Ma thần, nắm giữ Đại Đạo chi lực.

Nhưng loại này Đại Đạo chi lực, thì lại làm sao so với Thiên đạo?

Thiên tử chính là Thiên Đế chi tử, Thiên Đế làm vì Thiên đạo hóa thân, coi như lại thế nào đi nữa đánh chiết khấu, cũng có vài một phần mười Thiên đạo uy năng.

Cái này liền đủ để khiến Ma thần đều vì thế mà choáng váng.

Đương nhiên, cũng chỉ có thống nhất thiên hạ khai quốc thái tổ, Chân Long thiên tử, ở lần đầu tế thiên lúc mới có, mà nguồn sức mạnh này, cũng là Hư Vô Chi Quân vẫn ở chăm chỉ không ngừng giành.

Bởi vì là Thiên đạo lực lượng, có thể thẳng tới Thiên thính, đang đột phá phong tỏa phương diện càng có kỳ hiệu!

Lâm Thủ Thành trên người mặc miện phục, bỗng nhiên hít sâu một cái, nghĩ đến rất nhiều.

Lúc này cưỡi hổ khó xuống, còn nhỏ lúc hoang mang cùng thống khổ, liền lập tức hiện lên ở trong lòng , khiến cho hắn không khỏi lớn tiếng nói: "Ngày xưa Thiên Đế vô đạo, khiến sinh linh đồ thán, huyết sát phụ nữ trẻ em, là vì điềm xấu! . . . Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập, hôm nay trẫm vào chỗ, khi tận phế trước Thiên Đế tế tự, chuyển tự Mang Sơn Phủ Quân, Thiên Nhật Chiêu Chiêu, xin tấu thượng thiên!"

Ầm ầm ầm!

Thiên địa nhất thời biến sắc, mây đen che trời, tử lôi ám múa.

Nhân gian cộng chủ, tế tự thay đổi Thiên Đế tín ngưỡng, chuyện này quả thật chính là đổi căn cơ đại sự, đối với bây giờ thiên đình mà nói, càng là đả kích khổng lồ.

Đương nhiên, thiên đình từ lâu tàn tạ, nhưng Thiên Đế còn đang ở!

'Trên thực tế. . . Cái này tế tự chính là hướng về phía đã từng là Thiên Đế đi!'

Phương Nguyên nhìn thấy này cảnh, lại là sờ sờ cằm, lộ ra vẻ mỉm cười: "Thiên Đế điên hội, ruồng bỏ Linh giới, nhất định phải làm vì Thiên đạo bỏ, mà này tôn đế quân vừa đi, còn lại chỉ có một cái Mang Sơn Phủ Quân, ngoại trừ hắn ở ngoài, không có bất kỳ một cái tồn tại có thể tiếp nhận Thiên Đế gánh

nặng! Cái này biến cách, ở Tâm Ma chiến trường lúc ta liền gặp qua."

Nếu Thiên Đế thất đức, Thiên quyến sớm già, lúc này Lâm Thủ Thành động tác này, chỉ là sửa đổi tận gốc, một lần nữa nhận định mà thôi, nguy hiểm ngược lại không phải quá to lớn.

Mà lúc này, thay đổi hai vị đế quân nhân gian Tế tự chi lực, tuy rằng rất khả năng chỉ là bé nhỏ không đáng kể một điểm, nhưng ở Tâm Ma chiến trường nhiều mặt cân nhắc tình huống xuống, lại không khác nào phá cục cây cân trên cuối cùng một viên quả cân!

"Truyền trẫm ý chỉ!"

Lâm Thủ Thành đứng lên, hướng về văn võ bá quan phát lệnh: "Từ hôm nay rồi sau đó, tận vứt bỏ thiên đình chi tự, cải lập Mang Sơn Phủ Quân, lấy Mang sơn Thiên Đế xưng chi!"

"Chúng thần tuân chỉ!"

Có một đám Thiên Tiên ở sau lưng nhìn chằm chằm, ba trăm đao phủ thủ bất cứ lúc nào chuẩn bị, ngoại trừ những kia đã sớm chết rơi xương cứng ở ngoài, còn lại những thứ này văn võ bá quan đều là quỳ.

Thiên địa chấn động, tựa như phát sinh một cái nào đó biến hóa to lớn.

. . .

Thiên đình ở ngoài, Tâm Ma chiến trường.

Từng đạo từng đạo ám sắc xích sắt phong khóa Hư không, giống như Thiên chi ngân, hình thành một cái cực lớn cái kén, đem Tâm Ma chiến trường toàn bộ phong ấn.

Bên trong, mấy cái cực lớn chùm sáng, mang theo Đại Đạo chi lực, lẫn nhau tiêu hao thôn phệ.

Ầm ầm ầm!

Một cái chấn động truyền đến, lượng lớn xích sắt ầm ầm phá nát.

Rất nhiều xích sắt ở giữa, một cái nào đó cực lớn huyền sắc chùm sáng bên trong, bỗng nhiên truyền đến một tiếng rên.

Lượng lớn màu đen Đạo ngân vỡ nát tan tành , khiến cái khác ba cái chùm sáng đại đạo mở rộng, thần thông lực lượng bùng lên.

"Thiện! Thiên Đế nguyên bản còn lưu lại quyền bính hoàn toàn mất đi , liền ngay cả Thần đạo căn cơ đều có tổn thương!"

Tiêu Diêu Cực Tôn cùng Linh Bảo Huyền Tôn tiếng nói truyền đến: "Mang sơn đạo hữu nên làm vì mới Thiên Đế!"

"Không nghĩ tới nhân gian, dĩ nhiên ra Chân Long thiên tử, đồng thời tế tự ta. . ."

Mang Sơn Phủ Quân cũng hơi kinh ngạc.

Tuy rằng trước Thiên Đế thất đức, hắn nhân cơ hội lĩnh thiên địa chi quyến, nhưng Thiên Đế vị cách, cần thiên địa nhân tam tài hội tụ, mới coi như chân chính thành tựu.

Lúc này Mang Sơn Phủ Quân, còn chưa thu được quyền sở hữu chuôi.

Nếu không thì, lấy Thiên Đế Linh giới chiến lực đệ nhất địa vị, cũng sẽ không bị Ám Đế cùng Như Ý Ma Tôn vây nhốt lâu như vậy, thậm chí ngay cả đại đạo đều chịu đến tổn thương.

Bảy cái giằng co chùm sáng bên trong, khổng lồ nhất, cũng là yêu dị dường như Hắc Tri Chu giống như chùm sáng đột nhiên phát lực, lập tức lại đem ba cái chùm sáng kéo gần mấy phần: "Nhân gian phản phục, từ lúc Bản tôn nằm trong dự liệu, các ngươi làm như thế, chẳng qua là đem Thiên Đế làm cho càng thêm

nhập ma mà thôi, chính hợp Bản tôn tâm ý!"

"Như Ý Ma Tôn!"

Mang Sơn Phủ Quân kiêng dè không thôi nói: "Nhân gian đã bắt đầu tương ứng chúng ta, ta đến Thiên đạo quan tâm, ngươi dự định, sẽ không thành công."

"Hê hê. . ."

Như Ý Ma Tôn cười quái dị liên tục: "Ngươi thành tựu tiểu Thiên đế vị trí, càng hợp ta tâm ý! Thần đạo đế quân, dựa vào thế giới mà thành, đại đạo hư huyễn, lúc này, ngươi nên nắm giữ ngụy Thiên đạo chứ? Chỉ cần lại nuốt ngươi, ta khoảng cách Thiên Minh cảnh giới, liền tiến thêm một bước."

"Ngươi yêu pháp, đã đến trình độ này?"

Hai cái Đại La Kim Tiên đều là ngơ ngác.

Như Ý Ma Tôn nắm giữ bí pháp, có thể thôn phệ đại đạo, bọn họ đã biết, đồng thời còn ở đây bên trên chịu thiệt không ít.

Nhưng bọn họ không tưởng tượng nổi, đối phương tu vị, lại đã đến mức độ này, có thể thôn phệ Thiên đạo!

"Thiên đạo mặc dù là tất cả đại đạo, nhưng cũng là đạo một loại, vì sao không thể nuốt? Ta đại đạo, chính là Thôn thiên chi đạo! ! !" Như Ý Ma Tôn ung dung thong thả nói: "Tuy rằng một cái Mang Sơn Phủ Quân ngươi không hắn đủ, nhưng lại thêm vào hoàn toàn nhập ma Thiên Đế, phải là liền gần đủ rồi. . . Thực sự không được, không phải còn có bốn tôn sao?"

"Ta rõ ràng!"

Mang Sơn Phủ Quân bật thốt lên: "Ngươi là Linh Ma hợp nhất mà sinh, nhưng không có nắm giữ Âm Dương Đại Đạo, khó có thể cân bằng, trừ phi nghĩ điên mất, bằng không liền không thể chỉ là thôn phệ một cái. . . Ngươi nếu muốn

thôn phệ ta, nhất định phải đồng thời thôn phệ nhập ma Thiên Đế, một linh một ma, mới có thể duy trì cân bằng, mà nghĩ thôn phệ Tiêu Dao cùng Linh Bảo, nhất định phải đem nơi này Vạn Vật Thôn Phệ Giả cùng Vạn Lôi hai cái Ma thần cùng nhau. . ."

"Ta đại đạo, lại há là ngươi có thể lý giải?" Như Ý Ma Tôn nghe xong, lại là cười lạnh một tiếng: "Ta đại đạo vừa tên là Thôn Thiên, chính là vì thôn phệ Thiên đạo, tiến giai Thiên Minh ma thần cảnh giới. . . Là lấy, ngươi cùng Ám Đế rơi vào trên tay của ta, hoàn toàn không có qua khỏi. . ."

"Thôn Thiên đại đạo? Không phải bí pháp?"

Lúc này, từ phong ấn Vạn Lôi ma thần dây khóa chùm sáng ở trong, liền truyền tới một kinh ngạc ý niệm: "Rõ ràng chúng ta lúc trước có, chỉ là Thôn Thiên bí pháp! Ngươi dĩ nhiên ở thôn phệ cái khác Ma thần đại đạo đồng thời, đem bí pháp thăng hoa, thành vì mình đại đạo?"

Lúc trước, bọn họ một đám Ma thần xâm lấn Linh giới, tự nhiên là rất nhiều mưu đồ.

Trong đó, thu được Tâm Ma tưởng thưởng, chỉ là một mặt. Một cái cùng Tâm Ma giới vô cùng hợp phách, hạn chế cực nhỏ cao cấp thế giới, cũng không phải như vậy dễ dàng liền có thể tìm tới.

Mà trong bóng tối, nhưng là vì thôn phệ Thiên đạo mà làm chuẩn bị.

Chúng nó đương nhiên không có ngông cuồng đến nghĩ muốn thôn phệ toàn bộ Thiên đạo, chỉ là nghĩ rút lấy một ít chút xíu nhỏ nhoi, có thể tăng lên rất nhiều gốc gác, thậm chí làm vì tiến giai Thiên Minh ma thần trải con đường, chính là hài lòng.

Nhưng không nghĩ tới, Linh giới tuy rằng Ma Thần cấp bậc chiến lực ít ỏi, nhưng Thiên Đế oai, quả thực là chấn nhiếp vạn cổ, không kém Thiên Minh, trực tiếp liền đem bọn họ đánh bại đánh chết, phong ấn tại Tâm Ma chiến trường.

Đã ngã xuống mấy tôn Ma thần, chân linh dây dưa, càng lấy Thôn Thiên bí pháp làm căn cơ, thu nạp bọn hắn đại đạo , hóa thành một cái hoàn toàn mới Ma thần.

Chỉ là ngay lúc đó Thôn Thiên đại đạo, như trước phi thường tàn tạ.

Thẳng đến về sau, lại cùng Như Ý Linh Tôn hợp hai thành một, Thôn Thiên đại đạo mới hoàn toàn hoàn thiện, đến đây, Như Ý Ma Tôn mới dám đến có ý đồ với Thiên Đế.

Cũng gần gần chỉ là Thiên Đế mà thôi.

Hắn vô cùng rõ ràng, hắn đại đạo còn vô cùng nhỏ yếu.

Nếu là lúc này liền mạo muội thôn phệ Linh giới Thiên đạo, kết cục chỉ có một cái, đó chính là bị mênh mông Thiên Đạo lực lượng đồng hóa, trở thành cùng Thiên Đế như thế con rối.

"Thôn Thiên bí pháp, thôn phệ đại đạo?"

Mang Sơn Phủ Quân cùng hai cái Đại La Kim Tiên mới bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Thì ra là như vậy. . . Chẳng trách các ngươi bị phong ấn sau khi, liền lẫn nhau nghi kỵ, nguyên lai đều là kiêng kỵ khác bị Ma thần đồng bọn triển khai bí pháp, thôn phệ con đường, làm vì người ngoài làm áo cưới."

Loại này bí pháp , liền ngay cả bọn họ, đều vô cùng trông mà thèm.

Đương nhiên, dùng ngón chân nghĩ nghĩ cũng biết, những kia Ma thần tuyệt đối sẽ không tiết lộ có quan hệ Thôn Thiên bí pháp mảy may.

Đừng nói là bọn hắn, chính là lúc trước Phương Nguyên, cũng bị giấu giếm gắt gao, chỉ có thông qua Hư Vô Chi Quân, mới biết một điểm đầu mối.

Chỉ bất quá Hư Vô Chi Quân cùng Vạn Vật Thôn Phệ Giả, chính là lần thứ hai mở ra Tâm Ma chiến trường mới hàng lâm ngoại viện, đối với lần thứ nhất

hàng lâm đám kia Ma thần việc, cũng không nhất định vô cùng rõ ràng.

"Ma thần, quả nhiên đều nên hủy diệt!"

Mang Sơn Phủ Quân thần sắc nghiêm lại.

Lúc này, ở hắn bên người, thiên âm bay loạn, truyền ra từng đạo từng đạo Lâm Thủ Thành tế tự lúc tiếng nói: "Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập!"

Thương giả, màu xanh, ý chỉ trước đây Thiên Đế.

Mà màu vàng, ngụ ý đại địa, đại biểu chính là Mang Sơn Phủ Quân.

Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập, hợp lại với nhau, chính là cải thiên hoán nhật, thề phạt cũ trời tuyên ngôn.

"Phạt thiên!"

"Phạt thiên!"

. . .

Nghe rất nhiều tuyên thệ tiếng, Mang Sơn Phủ Quân vẻ mặt hơi động, mở miệng nói: "Chuẩn!"

Thiên Đế miệng ngậm thiên hiến, một lời đã ra, chính là thiên địa pháp lý!

Hống hống!

Nhân gian trên thiên đàn, một con màu đen Chân long hiện lên, người phàm bình thường đều là mắt thường có thể thấy.

Vòm trời phá nát, rơi xuống xuống một cái chữ: "Chuẩn!"

Hắc long rít gào một tiếng, miệng hàm chữ Thiên, dường như ngậm lấy một

viên Long châu, bỗng nhiên xông lên tận chín tầng trời!

Ầm ầm ầm!

Sau lưng nó, Thiên Nhân kiếp nạn bị đánh vỡ, dĩ nhiên hiện ra một cái con đường lên trời đến.

Đây là phạt Thiên chi đạo!

Hoàng Thiên mệnh lệnh, nhân gian chi nguyện, hợp hai thành một, Thiên Đế thiên tử cùng xuất hiện, là vì Thiên Nhân cảm ứng!

Một loại vĩ đại lực lượng rơi xuống, đây là Thiên đạo hô ứng.

Hống hống!

Màu đen Chân long vọt tới thiên đình, vẫy đuôi một cái.

Rầm!

Ám sắc Thiên chi ngân vỡ nát tan tành, Tâm Ma chiến trường ngoại vi phong ấn nhất thời bị phá!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 931: Phạt Thiên

"Tâm Ma chiến trường phong cấm, nguyên bản chính là Ám Đế Đạo ngân biến thành, Thiên đạo diễn sinh, tự nhiên sẽ bị tế Thiên chi lực khắc chế. . ."

Ám Đế, chính là trước Thiên Đế, một thân Đạo ngân phần lớn bắt nguồn từ Thiên đạo, chiến lực khủng bố cực kỳ.

Dù là lúc này nhập ma, nhưng một thân ngụy Thiên đạo Đạo ngân phong tỏa, cho dù là Vạn Hóa Ma thần nghĩ muốn công phá, đều muốn tốn thời gian lâu, trả giá không ít đánh đổi.

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không như thế đâm đầu vào đi, trở tay liền thu nạp Nhân đạo , khiến cho Nhân Hoàng phạt thiên, lại được đến Mang Sơn Phủ Quân chống đỡ, trong ứng ngoài hợp phía dưới, không có tiêu hao bản thể hắn mảy may pháp lực, bao phủ Tâm Ma chiến trường phong cấm liền toàn bộ bị phá.

"Như Ý Ma Tôn, còn có Ám Đế, Mang Sơn Phủ Quân. . . Chư vị. . . Lâu không gặp!"

Phương Nguyên chân thân hàng lâm, liền thấy được lúc này Tâm Ma chiến trường từ lâu một mảnh hoang vu, bị lít nha lít nhít màu đen xích sắt che kín, giống như một tấm cực lớn mạng nhện.

Ám Đế không nghi ngờ chút nào là mạng nhện hạt nhân, đón lấy chính là Như Ý Ma Tôn.

Mang Sơn Phủ Quân, Tiêu Diêu Cực Tôn, Linh Bảo Huyền Tôn ba vị tồn tại

góc cạnh tương hỗ, hiển nhiên ở ôm đoàn sưởi ấm.

Cho tới Vạn Vật Thôn Phệ Giả cùng Vạn Lôi ma thần? Cái này hai vị tồn ở vốn là liền bị phong ấn, lúc này trạng thái thì càng thêm không được, liền đại đạo đều xuất hiện tàn khuyết.

"Ngươi là. . . Tâm Ma ma thần?"

Mang Sơn Phủ Quân một thoáng liền nhận ra Phương Nguyên, nhưng không có ồn ào cái gì, mà là trực tiếp hiểu lấy lợi hại: "Như Ý Ma Tôn nắm giữ Thôn thiên chi đạo, một khi bị hắn thành công, ngươi cũng trốn không thoát ma trảo, đạo hữu chỉ có cứu chúng ta đi ra ngoài, mới có một tuyến sinh cơ!"

"Ta đây tự nhiên biết, ta lúc này ở bên ngoài, còn có một cái xưng hô, tên là Tạo Hóa Tiên Tôn đây!"

Phương Nguyên cười to.

Hai đại Tiên Tôn lập tức truyền ra thần niệm: "Đạo hữu như nguyện bỏ chỗ tối theo chỗ sáng, chúng ta đồng ý lấy đạo tâm lập lời thề, Linh giới Đại La trong, tất có đạo hữu một vị trí."

Trong tuyệt cảnh người, dù là cho một cọng cỏ, đều sẽ gắt gao nắm lấy.

Lúc này, vì để tránh cho bị diệt vong vận rủi, điểm ấy đánh đổi dĩ nhiên là càng không coi là cái gì.

Cho dù là Linh giới, cũng sẽ không từ chối một cái Ma thần nương nhờ vào.

Đặc biệt Phương Nguyên loại này, còn chưa từng từng tới Tâm Ma giới, không tính là căn chính miêu hồng, chính là tốt đẹp nhất lôi kéo đối tượng.

"Lại là ngươi. . . Từ một cái chỉ là Ma Chủ, lên cấp Vạn Hóa cảnh giới, thực sự quá nhanh. . . Ở trên người ngươi, tất nhiên có bí mật nào đó! !"

Như Ý Ma Tôn kinh ngạc nói: "Ta vốn cho là, lại đến sẽ là Hư Vô Chi Quân!"

"Nó lúc này đã ngã xuống, mà không lâu sau đó, liền sẽ tăng thêm trên một mình ngươi!"

Trong chớp mắt, Phương Nguyên thì có quyết định.

Không có vĩnh viễn kẻ địch, chỉ có lợi ích vĩnh viễn.

Lúc này, liên hợp Linh giới đế quân Đại La, cộng đồng đối kháng Như Ý Ma Tôn, mới là tốt nhất sách lược.

Cho tới phản bội Tâm Ma giới cái gì?

Ha ha. . . Hắn lập nghiệp nơi ở Đại Càn, tại Tâm Ma giới bên trong nhiều nhất cũng là kẻ thù, liền một người bạn đều không có, muốn nói phản bội cái gì, vẫn đúng là không thể nói là.

"Rất tốt, Tạo Hóa Tiên Tôn, ngươi sẽ phát hiện, ngươi làm ra một cái lựa chọn sáng suốt."

Mang Sơn Phủ Quân vui sướng: "Hiện tại. . . Tốc cứu chúng ta đi ra ngoài, phải cẩn thận, này Như Ý Ma Tôn nắm giữ Thôn Thiên đại đạo, lại có Thôn Thiên bí pháp, thiện có thể nuốt chửng Ma thần đại đạo!"

"Ta đây tự nhiên biết rõ!"

Phương Nguyên tiến lên, tựa như đi bộ nhàn nhã, trên tay hào quang năm màu hội tụ , hóa thành một kiếm.

Hống hống!

Một cái màu đen Tranh long bám vào bên trên, Bàn Long ở uyên.

Kiếm quang từng cái từng cái, loáng thoáng có thể thấy được quân vương suất lĩnh trăm quan tế tự cảnh tượng.

Hào quang năm màu hội tụ, lại diễn biến nông phu canh tác, nông phu canh cửi, thương nhân bán hàng các loại nhân gian trăm thái.

"Tiếp ta một chiêu, Chân Long thiên tử, phạt thiên chi kiếm!"

Phương Nguyên để Lâm Thủ Thành tế tự, ngoài miệng hô thảo phạt Thiên Đế, trên thực tế nhưng căn bản không chuẩn bị mang đám người kia lại đây.

Dù sao chỉ là bia đỡ đạn một loại gia hỏa, nếu như thật sự mang tới Tâm Ma chiến trường tới, một cơn gió thổi qua, phải chết đến một nhóm lớn.

Trực diện Như Ý Ma Tôn sau khi, càng là sẽ không có người sống.

Lúc này, chính là cách không mượn dùng Lâm Thủ Thành Tế tự chi lực, còn có mỗi cái bên trong chiến trường thu thập Thiết Huyết sát khí, cùng với nhân gian oán niệm , hóa thành cực hạn phạt thiên chi kiếm!

"Phản bội Linh giới, ngươi có mặt mũi nào xưng là Thiên Đế?"

"Hoàng giả người yêu, ngươi khiến sinh linh đồ thán, có từng vấn tâm hổ thẹn?"

"Nhân Hoàng quật khởi, dẫn người hào kiệt thệ sư phạt thiên, có từng có lỗi?"

. . .

Phương Nguyên một kiếm vung ra, tra hỏi tâm linh.

Kiếm quang hội tụ, trực tiếp hướng về Ám Đế phóng đi.

Kinh người kiếm quang như dòng lũ giống như, mỗi một đạo ở trong đều bao

bọc thế gian trăm thái hình ảnh , khiến cho người mắt không kịp nhìn.

Nếu như trước Thiên Đế, dựa vào Thần đạo căn cơ, hoàn toàn có thể mang này cỗ phản phệ trấn áp xuống, đồng thời chậm rãi hóa giải.

Đáng tiếc, lúc này Thiên Đế, nhập ma càng sâu, đã đến nhân thần cộng phẫn mức độ, lại thêm vào hoàn toàn mất đi nhân gian Thần đạo căn cơ, bởi vậy, hắn chỉ có thể lựa chọn gắng đón đỡ một kiếm này!

Ầm ầm ầm!

Kiếm quang như thác nước! Cuồn cuộn bao phủ, rất nhiều Đạo ngân dây khóa dồn dập gãy vỡ.

Phạt thiên chi kiếm, mang theo thiên địa nhân tam tài lực lượng, trong khoảnh khắc đem Ám Đế cuối cùng quyền bính chém tới!

Một kiếm phía dưới, Tâm Ma chiến trường ràng buộc hoàn toàn hủy diệt!

Mạng nhện giống như xích sắt tất cả hóa thành hư vô, hiện ra một thân áo bào đen, khuôn mặt dữ tợn Ám Đế.

Ào ào ào!

Rất nhiều dây xích tan vỡ, ba cái chùm sáng giành lấy tự do, lập tức bay ra , hóa thành Mang Sơn Phủ Quân ba vị đế quân Đại La.

"Làm tốt lắm!"

Mang Sơn Phủ Quân giành lấy tự do sau khi, quanh thân nhất thời thiên hoa loạn trụy, mặt đất nở sen vàng, trên người trang phục cũng hóa thành Thiên Đế quy chế.

Thậm chí , liền ngay cả tướng mạo đều hướng về cửu cửu chí tôn hình ảnh chuyển biến.

Hắn vốn là có Thiên Đế phần lớn quyền bính, lúc này lại đến Nhân hoàng tế tự, nhất thời hội tụ thiên địa nhân tam tài, đăng lâm Thiên Đế vị trí!

Thiên Đế chính là Linh giới Thiên đạo hóa thân.

Thiên đạo cao cao tại thượng, dù là thế giới phá diệt cũng chưa chắc có thể hiện ra.

Nhưng Thiên Đế nhưng có thể mượn Thiên đạo bộ phận uy năng, là vì ngụy Thiên đạo, các đời Thiên Đế, đều cơ hồ đủ để cùng Thiên Minh ma thần tranh đấu!

"Đáng chết!"

Như Ý Ma Tôn rít gào một tiếng: "Dám phá hỏng Bản tôn chuyện tốt, Mộng Ma. . . Ngươi chắc chắn ngã xuống, đại đạo bị ta nuốt chửng!"

"Lời nguyền này, ta đã nghe xong không dưới mấy trăm lần! Nếu như đều có thể từng cái trở thành sự thật, chỉ là Nguyền rủa chi lực đều có thể giết chết ta. . ."

Phương Nguyên mở ra hai tay, chín đạo thông thiên triệt địa kiếm quang bay ra, đi vào hư không các nơi.

"Ám Đế!"

Như Ý Ma Tôn triệt mở, trên người mặc màu đen mũ miện Ám Đế nhanh chân đi ra, trong con ngươi mang theo huyết sắc, nhìn thẳng hướng về Mang Sơn Phủ Quân, hiện ra rõ ràng địch ý: "Ta. . ."

Nhìn thấy mới lên cấp Thiên Đế, tựa hồ làm nổi lên trước hắn hồi ức.

Đương nhiên, cũng có đối với 'Đánh cắp người' căm hận!

"Thiên. . . La. . . Địa. . . Võng. . ."

Ám Đế giơ hai tay lên, lấy thoáng mờ mịt tiếng nói tuyên cáo nói.

Xì xì!

Trong phút chốc, trong hư không hiện ra từng đạo từng đạo nhỏ bé dày đặc màu đen đạo văn, giống như lưới lớn giống như, từ trên dưới hai nơi hợp lại, phong thiên tỏa địa, không chỗ có thể trốn.

"Đây là. . . Đời trước Thiên Đế thần thông?"

Mang Sơn Phủ Quân có chút bừng tỉnh: "Này tôn liền giao cho ta!"

Ám Đế dù là hoàn toàn nhập ma, một thân chiến lực cũng là Vạn Hóa đỉnh cao, thậm chí có thể so với Thiên Minh.

Ở đây ở trong, ngoại trừ Mang Sơn Phủ Quân ở ngoài, còn thật không có mấy cái Ma thần có can đảm cùng Ám Đế liều mạng .

"Ta chính là Thiên Đế!"

Mang Sơn Phủ Quân tiến lên trước một bước, Ngôn Xuất Pháp Tùy, tựa như miệng ngậm thiên hiến.

Vù!

Lời vừa nói ra, một đạo Pháp Vực bóng mờ hiện lên, trong nháy mắt mở ra , hóa thành lầu quỳnh điện ngọc, xanh vàng rực rỡ lầu các tùy ý có thể thấy được, tiên tuyền bên trên còn có hạc trắng bay lượn, cùng ngày xưa thiên đình cảnh tượng, rất có vài phần rất giống.

Mang Sơn Phủ Quân cao ở Lăng Tiêu bảo điện bên trên, quan sát Ám Đế.

"Vị trí. . . Ta. . ."

Ám Đế rít gào một tiếng, thiên la địa võng trong nháy mắt co rút lại.

Ầm ầm!

Mới cũ hai vị Thiên Đế bỗng nhiên xung phong cùng nhau, ám Thiên đạo cùng ngụy Thiên đạo không ngừng kích động.

. . .

"Đi!"

Phương Nguyên cùng hai vị Đại La Kim Tiên cho dù nắm giữ Đại Đạo chi lực hộ thể, cũng cảm thấy khá là gian nan, không khỏi lui ra vạn trượng khoảng cách.

"Mang Sơn Phủ Quân mới là mới một đời Thiên Đế, đối phó ngày xưa Thiên Đế, đặc biệt ở nơi này bên trong thế giới, có thể nói nắm chắc!"

Tiêu Diêu Cực Tôn mở miệng nói: "Đây là quyền bính cuộc chiến, nếu không phải Ám Đế hoàn toàn nhập ma, e sợ hắn sẽ trực tiếp bị Mang sơn Thiên Đế khắc chế!"

Này thế Thần đạo, lại là giống như từng cái từng cái thiên địa chức vị, năng giả lên, bất năng giả xuống.

Quá hạn Thần Chi, mất đi đèn nhang tín ngưỡng, cũng không có bản thân Thần chức, kết cục có thể nói phi thường thê thảm.

Nhưng Ám Đế không giống.

Hắn do linh chuyển ma, lúc này đã xem như là một vị Ma thần!

Bởi vậy, Mang sơn Thiên Đế muốn thu thập nó, còn cần một phen tay chân.

"Như Ý Ma Tôn, ngươi giết ta Đại La Kim Tiên, từ đây chính là ta Tiên đạo tử địch! ! !"

Linh Bảo Huyền Tôn khẽ quát một tiếng, một viên bảo ấn nhất thời hiện lên, từ hư không đập về phía Như Ý Ma Tôn nơi.

"Chớ khinh địch!"

Tiêu Diêu Cực Tôn tay bấm pháp quyết, một cây phất trần đồng dạng xuất hiện, đi theo ở bảo ấn phía sau.

"Nói khoác không biết ngượng!"

Như Ý Ma Tôn cười lạnh một tiếng, song chưởng vung ra , hóa thành thông thiên ma trảo, cùng bảo ấn phất trần dây dưa.

Hắn vừa ra tay, liền khuấy động phong vân, Đạo ngân gợn sóng , khiến cho Phương Nguyên biết được này tôn tồn tại cảnh giới cực cao, từ lâu đến Vạn Hóa cảnh giới.

Thậm chí, ở Vạn Hóa trên con đường tìm tòi, còn muốn vượt quá chính mình!

"Mộng Ma, cứu cứu ta!"

Mà Phương Nguyên lúc này, lại là nhận được Vạn Lôi ma thần ý niệm.

Vị này tồn tại thực sự là phi thường xui xẻo, lúc trước tổ đoàn đến Linh giới xoạt Thiên đạo, kết quả nhưng là bị đánh bại phong ấn.

Thật vất vả dẫn dắt đến rồi Vạn Vật Thôn Phệ Giả cùng Hư Vô Chi Quân, giẫy giụa thoát vây, nhưng vẫn chưa ra khỏi thạch lâm Tâm Ma giới, lại bị Thiên Đế một cái tát xoa bóp trở lại.

Đến hiện tại, càng là bị Thiên Đế cùng Như Ý Ma Tôn luân phiên luyện hóa, bổn nguyên tổn thất lớn.

Đương nhiên, bổn nguyên vẫn không tính là cái gì, nhưng căn bản nhất Đại

Đạo chi lực, dĩ nhiên đều chịu đến tổn thương, đối với Ma thần mà nói, đây chính là so với thương gân động cốt càng thêm đòi mạng chuyện.

"Chỉ cần ngươi cứu ta. . . Ta cái gì đều có thể đáp ứng ngươi!"

Dù là Tâm Ma chiến trường bị phá, Vạn Lôi ma thần trên người vẫn cứ cõng lấy một cái phong ấn, cùng Vạn Vật Thôn Phệ Giả cùng nhau , hóa thành hai cái bị xích sắt trói buộc lớn chùm sáng hình tượng.

Đồng thời, đến cái này quyết chiến thời khắc, càng là có khả năng nhất biến thành bia đỡ đạn, ngã xuống nhân vật.

"Cứu vớt ngươi. . . Đối với ta có ích lợi gì?"

Phương Nguyên con mắt chớp chớp, nội tâm lại là có chút hừng hực.

Quả nhiên, lúc này, Vạn Lôi ma thần chỉ có thể lấy ra nhất có sức mê hoặc, cũng là lớn nhất cái kia thẻ đánh bạc: "Thôn Thiên bí pháp! Ta đem Thôn Thiên bí pháp giao cho ngươi!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 932: Đại Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 933: Khắc Phục Hậu Quả

Phương Nguyên tu vị, từ lâu đến nhỏ máu sống lại, phân hoá ý nghĩ mức độ.

Vừa nãy, tự nhiên cũng là cố ý khiến bàn tay mình bị chém xuống, tốt nhân cơ hội sử dụng tới cái này từ trước phong ấn một quyền!

Cú đấm này không chỉ có là hắn toàn lực mà làm, càng dùng Bàn Cổ cự nhân huyết nhục hiến tế, đối với thời cơ nắm càng là kỳ diệu tới đỉnh cao! Chính là Mang Sơn Thiên Đế toàn lực phong ấn Như Ý Ma Tôn, hai cái Đại La Kim Tiên lại truy kích Phương Nguyên sát na!

Địa hỏa phong thủy chấn động, phong ấn Vạn Lôi ma thần to lớn dây khóa đoàn, đột nhiên bị mở ra một đạo chỗ hổng.

Đây chính là Phương Nguyên dự định, một quyền nhân quả!

"Ha ha ha. . . Bản tôn rốt cục lại thấy ánh mặt trời!"

Vạn Lôi ma thần tự nhiên hiểu phải nắm lấy cơ hội ngàn năm một thuở này, trong phút chốc nổ tung phần lớn bản thể, từng đạo từng đạo sấm sét múa tung.

Mà hắn Bản tôn lại là hóa thành một đạo điện quang, đi vào giữa hư không, khoảnh khắc biến mất không thấy.

. . .

"Ở Mang Sơn Thiên Đế hoàn mỹ bên chiếu cố, hai vị Đại La Kim Tiên lại truy kích ta tình huống xuống, có ta cho hắn sáng tạo cơ hội đó, nếu như vẫn là trốn không thoát đến, vậy cũng chỉ có thể tính hắn xui xẻo, hoặc là nói đáng

chết!"

Phương Nguyên đi tới nhân gian, ngóng nhìn giữa bầu trời tinh thần, con mắt lại không có nửa điểm gợn sóng.

Cái kia để lại một quyền, đã đủ để chấm dứt hắn cùng Vạn Lôi ma thần khế ước.

Cho tới cái này Vạn Vật Thôn Phệ Giả, chính là niềm vui bất ngờ.

"Nhân gian ở trong, các nước khí vận nhất thống, như bách xuyên quy hải, xem ra Lâm Thủ Thành cái này khai quốc chi quân còn có thể làm ra đi, hưởng trăm năm quốc tộ. . . Cái này cũng bình thường, dù sao đều hô lên 'Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập' đứng thành hàng, tự có Mang Sơn Thiên Đế chống hắn, không cần ta lại bận tâm!"

Tuy rằng Thiên Đế cũng có thể thay đổi thiên tử, nhưng cái này không nghi ngờ chút nào là nguyên khí tổn thương nặng nề việc.

Lại nói Lâm Thủ Thành cùng Diệp quốc cũng không một chút sai lầm, cho dù Thiên Đế mạnh mẽ như vậy, cũng dễ dàng chịu đến phản phệ.

Tốt xấu cũng có thế gian 'Ủng đứng' công lao, dù là biết Lâm Thủ Thành cùng Phương Nguyên có chút dây dưa, điều tra rõ ràng sau khi, Mang Sơn Thiên Đế tám thành vẫn là sẽ mở ra một con đường.

"Ngược lại là trong Tiên môn, biến số đông đảo a. . ."

Không nghi ngờ chút nào, hai vị Đại La Kim Tiên trở về, sẽ hoàn toàn chỉnh hợp Tiên đạo thế lực, Phương Nguyên dĩ vãng ưu thế cục diện duy trì không được.

Cũng may hắn đã thừa dịp thời gian này điểm trước đem Tiên đạo giá trị thặng dư đều nghiền ép đi ra, lại hạ cờ thiên hạ, xúc tiến nhất thống bố cục.

Lúc này ván đã đóng thuyền, dù là Tiêu Diêu Cực Tôn cùng Linh Bảo Huyền Tôn nghĩ muốn lập lại Nhân Hoàng, Thiên Đế cũng sẽ không đáp ứng.

Đương nhiên, Tiên đạo bên trong lớn xáo bài, lại là không thể tránh được , bất quá Phương Nguyên căn bản không đáng kể.

Đã hoàn thành nhiệm vụ quân cờ, tùy tiện nó như thế nào.

Lại nói, toàn bộ Linh giới bên trong, phần lớn Kim Tiên Thiên Tiên, đều bị chính mình hai lần giảng đạo một lưới bắt hết, cho dù nhất thời trở về Đại La dưới trướng, ngày sau sẽ như thế nào còn quả thật chưa biết.

Dù sao, những người kia trước tiên chịu hắn đại đạo ô nhiễm, lại đến Diễn Sinh Vật pháp bảo, quả thực là song trọng bảo hiểm tổng hợp, liền Đại La Kim Tiên đều giải không được.

"Thế gian, Tiên đạo việc đã tất, đón lấy chính là bế quan! Tranh thủ thực lực tiến thêm một bước!"

Lần này Linh giới cuộc chiến, tuy rằng ngắn ngủi, nhưng không thể nghi ngờ cho Phương Nguyên biểu diễn một cái thiên địa hoàn toàn mới.

Đặc biệt Mang Sơn Phủ Quân, thành tựu Thiên Đế vị trí sau, quả thực giống như Thiên Minh ma thần giống như, mang cho Phương Nguyên rung động thật lớn.

Nếu không phải này tôn tồn tại đương thời nóng lòng phong ấn Như Ý Ma Tôn, nói không chắc sẽ không có Phương Nguyên chuyện gì, bất luận hắn có ý đồ gì, đều tất nhiên bị trấn áp, tốt đẹp nhất kết cục cũng là chạy trối chết.

"Vạn Hóa sau khi, chính là Thiên Minh cảnh giới , bất quá ta vừa mới vừa đột phá Vạn Hóa, chứa đựng hai cái Đại Đạo chi lực tiến vào Tạo Hóa Đại Đạo bên trong, nghĩ muốn tiến giai Thiên Minh , căn bản là mơ hão!"

Ma thần ba cảnh, Dung Hư cùng Vạn Hóa, đều là một cái không ngừng tích

lũy quá trình, mà Vạn Hóa thời kỳ tích lũy nhu cầu càng là khủng bố, giai đoạn này Ma thần, nhất định phải lĩnh ngộ làm hết sức nhiều đại đạo, đem con đường của chính mình chế tạo hoàn mỹ, từ mà lên cấp Thiên Minh.

"Nếu là không có Thôn Thiên bí pháp, vẻn vẹn dựa vào chính mình cảm ngộ, còn có đi từng cái từng cái bên trong thế giới tìm vận may, vậy thì thật sự không biết muốn lúc nào mới có thể thu thập đầy đủ. . ."

Dù là thân là Mộng Sư, có Mộng du linh pháp, Phương Nguyên cũng đối với Vạn Hóa thời kỳ tích lũy không có quá nhiều tự tin.

Hắn đều là như vậy, những kia bình thường Ma thần thì càng thêm thê thảm.

Trên thực tế, Tâm Ma ma thần đám người, phần lớn đều dừng lại ở Dung Hư giai đoạn, chỉ nắm giữ một cái đại đạo.

Cho dù là Vạn Hóa cảnh giới, đều là hiếm như lá mùa thu, như Phương Nguyên như vậy, chính là tuyệt đối quái thai.

"Vì lẽ đó, ta không thể trở về chuyển Tâm Ma giới, vẫn là Linh giới dễ giả mạo, thế giới áp chế nhỏ, Ma thần cấp bậc cường giả cũng ít. . . Một cái Thiên Đế, liền chiếm cứ Linh giới non nửa khí số. . ."

Suy nghĩ ở trong, Phương Nguyên thân hóa một vệt sáng, đi tới ngoài biển.

Mang Sơn Thiên Đế cùng hai vị Đại La Kim Tiên thoát vây, đón lấy tất nhiên là càn quét Linh giới.

Cũng may Phương Nguyên để cho chạy Vạn Lôi ma thần, còn có thể chia sẻ một chút áp lực.

"Thành tông làm tổ? Khà khà. . . Chỉ là một cái Đại La vị trí, làm sao có thể mê hoặc đến ta?"

Phương Nguyên chỉ cần có ý nghĩ này, tùy tiện đi đâu cái thế giới, đều là thỏa

thỏa Tạo Hóa Tiên Tôn, thế giới con cưng.

Nhưng đối với hắn mà nói, tất cả những thứ này đều bất quá là mây trôi mà thôi, chỉ có tự thân tiến bộ, mới là chân thực không giả.

"Linh giới rộng lớn vô ngần, nhân gian cũng chỉ là một phần!"

Đi tới một chỗ ngoài biển, Phương Nguyên trực tiếp thâm nhập đáy biển, ý nghĩ hơi động bên trong, một tầng màng mỏng hiện lên, gạt ra nước biển, ở đáy biển vòng ra đại khái hơn trăm mẫu đất trống.

"Uống!"

Hắn ý nghĩ hơi động, Tạo Hóa chi lực tản ra.

Nguyên bản nước bùn cùng đá san hô, trong nháy mắt liền biến thành trơn nhẵn mà rắn chắc mặt đất, từng khối từng khối gạch đá nhanh chóng xây dựng lên , hóa thành một toà xanh vàng rực rỡ cung điện.

Từng viên từng viên trân châu cùng bảo thạch, còn có biển sâu đặc sản các loại quý báu hương liệu mã não, tất cả bày ra bên trên.

Trong khoảnh khắc, liền ở vốn là người ở tuyệt tích đáy biển, mở ra một chỗ động phủ.

Theo phàm nhân, quả thực liền dường như đáy biển Long cung.

"Chúng ta Ma thần, một lòng ẩn giấu, dù là Mang Sơn Thiên Đế đều rất khó phát giác. . . Càng không cần phải nói, còn đã rời xa nhân gian. . ."

Phương Nguyên đi vào đại điện, đạp lên vàng ngọc làm thành bậc thang, ở chủ vị ngồi, khép hờ hai mắt.

Ầm ầm ầm!

Ở hắn đỉnh đầu, khánh vân hiện lên, một cái đại đạo hiện ra, rõ ràng là Tạo hóa chi đạo!

Lúc này Tạo hóa chi đạo, so với hắn lúc trước ngưng tụ lúc, tăng trưởng hầu như gấp đôi, mênh mông cuồn cuộn.

Nương theo đại đạo sơ cuốn, một điểm đen liền từ đại đạo trường hà bên trong hiện lên, đồng thời càng ngày càng gần.

"Phong!"

Phương Nguyên phất tay một cái.

Từ đại điện bát phương, từng đạo từng đạo cây cột bay lên, từng cái bị một đạo kiếm khí đinh nhập.

"Tạo Hóa kiếm trận. . . Lúc này ta đã đem vây nhốt năng lực khai phá đến lớn nhất."

Hắn thở dài một tiếng, đại đạo bên trong điểm đen bị trục xuất, đi tới cây cột trung ương.

Ong ong!

Hư không rung động, phát ra mãnh liệt gợn sóng, lại ở kiếm trụ chu vi bị phong ấn, không có mảy may truyền tới ngoại giới.

Điểm đen càng lúc càng lớn, cuối cùng triển lộ chân thân, chính là một cái bị rất nhiều xích sắt trói buộc hình cầu cực lớn, loáng thoáng, còn có khủng bố rít gào từ trong đó truyền ra: "Nuốt ngươi! Nuốt ngươi!"

"Vạn Vật Thôn Phệ Giả, không cần trắng tốn sức!"

Phương Nguyên tốt không chừa chỗ trống nói: "Ta nếu dám đưa ngươi mang ra đến, cũng không có lo lắng qua ngươi sẽ mất khống chế."

Vạn Vật Thôn Phệ Giả chỉ là bình thường Dung Hư Ma thần, mà Phương Nguyên đã là Vạn Hóa cảnh giới, nắm giữ ba cái đại đạo!

Loại này thực lực, áp chế một cái Vạn Vật Thôn Phệ Giả, tự nhiên là thừa sức.

Leng keng!

Rất nhiều xích sắt quấn quanh ở kiếm trụ bên trên, vòng vòng liên kết, đem phong ấn một thoáng gia cố.

"Nuốt. . ."

Vạn Vật Thôn Phệ Giả âm điệu, trong nháy mắt liền hạ thấp nửa đoạn, thật giống ngăn chặn một cái tạp âm nguyên.

"Mộng Ma. . . Ta nhất định phải nuốt ngươi!"

Nó thanh âm đứt quãng truyền đến, lại là như muỗi kêu.

"Ha ha. . . Bại khuyển chó sủa inh ỏi, ta luôn luôn đều là không coi là việc to tát!"

Phương Nguyên dòng tay, nhìn trước mặt to lớn phong ấn: "Biết tại sao, ta lựa chọn mang ngươi đi ra, không tiếc hao tổn một chút nguyên khí sao?"

"Làm vì. . . Cái gì?"

Vạn Vật Thôn Phệ Giả tiếng nói đứt quãng, phảng phất một cái vô cùng gay go micro.

"Tự nhiên là bởi vì, ta đối với ngươi đại đạo, cảm thấy rất hứng thú a! Thôn Phệ đại đạo, có thể nuốt tất cả hữu hình vô hình đồ vật, thậm chí là khái niệm!"

Phương Nguyên có chút đáng tiếc nói: "Ngươi khoảng cách Thôn thiên chi

đạo, chỉ thiếu chút nữa , nhưng đáng tiếc! Đáng tiếc! ! !"

Hắn có dự cảm mãnh liệt, nếu là bị cái này Vạn Vật Thôn Phệ Giả được đến Thôn Thiên bí pháp, chỉ sợ cũng không có Như Ý Ma Tôn chuyện gì.

Vạn Vật Thôn Phệ Giả tuy rằng không có gì không nuốt, nhưng đối với hư huyễn đại đạo, lại là không thể ra sức, mà cái này lại là Thôn Thiên bí pháp sở trường.

Phương Nguyên bắt nó lại đây, chính là nghĩ tra tìm Thôn Phệ đại đạo bí mật.

Trên thực tế, nếu không là Như Ý Ma Tôn đã ngưng tụ ra Thôn Thiên đại đạo, Phương Nguyên hoàn toàn chắc chắn, lấy Thôn Phệ đại đạo làm căn cơ, Thôn Thiên bí pháp làm vì huyết quản, cái khác thần thông phép thuật làm vì khung xương máu thịt, dựng ra chân chính Thôn Thiên đại đạo đến!

"Chúng ta đều là Ma thần, liền nói thẳng. . . Ta cần ngươi Thôn Phệ đại đạo!"

Phương Nguyên nói, trong cung điện đột nhiên một tĩnh.

"Vạn Lôi!"

Vạn Vật Thôn Phệ Giả trầm thấp rít gào, quả thực hận không thể cắn xuống người này một khối máu thịt.

Nếu không là Vạn Lôi ma thần cho Phương Nguyên Thôn Thiên bí pháp, làm sao đến phiên người này đến có ý đồ với nó?

Càng thêm khiến Vạn Vật Thôn Phệ Giả tức giận chính là, rõ ràng Vạn Lôi ma thần sở hữu bí pháp, lại một chữ đều không có hướng về nó tiết lộ qua.

Nếu không thì, lấy nó Thôn Phệ đại đạo, cùng Thôn Thiên bí pháp độ khớp ít nhất có sáu, bảy phần mười, đủ để đem đại đạo thăng hoa đến một cái mức độ khó tin.

Nhưng lúc này, một cái cơ hội tuyệt cao như thế, liền như thế bị không công từ bỏ.

Thậm chí, còn muốn trở thành người ngoài nuốt chửng nó đồng lõa, làm sao có thể không khiến Vạn Vật Thôn Phệ Giả phẫn nộ?

Nắm giữ Thôn Thiên bí pháp Phương Nguyên, không thể nghi ngờ vô cùng nguy hiểm, thậm chí có làm nó hoàn toàn chết đi khả năng.

"Mộng Ma, ngươi không thể như thế làm! Nếu như bị Tâm Ma giới Ma thần phát hiện, ngươi ở nuốt chửng cái khác Ma thần con đường, chúng nó tất nhiên sẽ trở thành ngươi tử địch. . ."

Ở dưới sự nguy hiểm đến sống chết, Vạn Vật Thôn Phệ Giả dĩ nhiên phảng phất khôi phục lý trí, trịnh trọng khuyên.

"Chúng ta tồn tại, nếu tâm ý đã quyết, liền không cần nhiều lời!"

Phương Nguyên vẻ mặt kiên định: "Đương nhiên. . . Thôn Thiên bí pháp bác đại tinh thâm, ta muốn tu thành còn phải cần một khoảng thời gian, ngươi cẩn thận quý trọng đi. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 934: Bí Pháp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 935: Tân Thế Giới

Đáy biển cung điện bên trong.

"Đại mộng xuân thu. . . Trong mộng tìm trăm nghìn độ!"

Phương Nguyên mặt áo mà ngủ, rơi vào ngủ say ở trong.

Ở chung quanh hắn, rất nhiều trận pháp nghi quỹ rõ ràng, tựa như mở ra rất nhiều đi về dị vực mật đạo, vạn ngàn huyền dị khí tức, liền hỗn loạn mà tới.

"Ta mộng cảnh. . ."

Mộng cảnh ở trong, Phương Nguyên chân ngã ngưng tụ, lập thân Hỗn Độn bên trên.

Chu vi, vô số hư không lấp loé, mang theo không tên khí tức.

"Cái này cao duy vũ trụ thứ nguyên, cũng cùng hạ giới như thế, có rất nhiều thế giới. . . Linh giới cùng Tâm Ma giới , bất quá là đã biết khá mạnh hai cái, còn lại đều là không biết. . . Luận thăm dò dị thế giới, Mộng Sư thủ đoạn không thể nghi ngờ càng thêm hữu dụng. . ."

Hắn ý nghĩ hơi động, nhất thời lôi kéo qua rất nhiều tinh thần giống như điểm sáng, bắt đầu từng cái thu nạp, thu được tin tức.

Ở Dung Hư Ma thần giai đoạn, hắn còn không làm được điểm ấy, nhưng lên cấp Vạn Hóa sau khi, hắn rốt cục tu vị đại thành, đem Tâm Ma phá giới phương pháp hoàn toàn hòa vào Mộng Sư thủ đoạn ở trong, diệu dụng vô cùng.

"Thăm dò thế giới, đương nhiên cũng không phải chuyện dễ dàng, cái này cao duy vũ trụ, liền dường như vũ trụ giống như, tuy rằng các loại hành tinh nhiều như hằng sa, nhưng chân chính thích hợp sinh vật sinh sôi tinh cầu lại không có mấy cái, thế giới cũng là như vậy. . . Có thể tìm tới có sinh mệnh tồn tại thế giới chân thật, chính là sóng lớn đãi vàng giống như xác suất."

"Bất quá, ta lấy Mộng Sư linh pháp, ý nghĩ vạn phần, điều tra lên tốc độ nhanh nhất. . . Đồng thời, còn có thể vận dụng bói toán!"

Nếu như chỉ vì tăng cao thực lực, này Phương Nguyên tùy tiện đi thế giới nào đều có thể.

Dù sao, lần trước giao dịch đến tọa độ vẫn không có từng cái đi toàn.

Nhưng lúc này, Phương Nguyên mục đích chủ yếu nhất, hay là tìm được thích hợp vật liệu bảo vật, phụ trợ Thôn Thiên bí pháp đột phá tầng thứ ba.

Bởi vậy, một ít nguyên bản không sai thế giới, cũng chỉ có thể bài trừ.

"Mộng Bặc chi pháp. . . Hi vọng so sánh đáng tin!"

Phương Nguyên tâm huyết dâng trào, bỗng nhiên đưa tay ra, nắm lấy một cái trong mộng ngân hà.

Ầm ầm!

Xán lạn ngân hà một thoáng nổ tung, hiện ra ngàn tỉ cấp bậc quang điểm.

Hắn ý nghĩ sát na vạn phần, đi vào quang điểm ở trong, từng cái điều tra.

"Cái này không phải. . ."

"Không sai thế giới. . . Có thể trước tiên ghi chép xuống , nhưng đáng tiếc không có ta muốn!"

"Ừm. . . Cái này. . ."

Một lát sau, Phương Nguyên nắm lấy nào đó viên ánh huỳnh quang, ánh mắt sáng lên: "Mộng Bặc chi pháp nói cho ta, ở thế giới này ở trong, ta nhất định có thể tìm tới có thể làm Thôn Thiên bí pháp trong nháy mắt đột phá vật liệu! Ân. . . Đồng thời tốc độ thời gian trôi qua cũng so sánh nhanh, thực sự không được, ta còn có thể lợi dụng điểm ấy khổ tu, tranh thủ đem Thôn Thiên bí pháp đột phá!"

Trên thực tế, nếu như hắn chịu hoa cái trăm năm ngàn năm thủy ma công phu, nói không chắc cũng có thể đột phá Thôn Thiên bí pháp tầng thứ ba.

Những kia phụ trợ vật liệu tác dụng, cũng chính là trong nháy mắt đánh vỡ bình cảnh mà thôi.

Nhưng không nghi ngờ chút nào, lúc này đối với Phương Nguyên mà nói, trọng yếu nhất chính là thời gian!

Có thể sớm một bước luyện hóa Thôn Phệ đại đạo, liền có thể sớm một bước ở Linh giới đón lấy biến động bên trong chiếm cứ ưu thế.

Tuy rằng Như Ý Ma Tôn bị phong ấn, nhưng Vạn Lôi với hắn đang lẩn trốn, những kia đế quân Đại La, có thể ngủ đến an ổn, mới là quái sự.

"Đại mộng ai biết trước, bình sinh ta tự biết!"

Phương Nguyên chậm rãi xoay người, trở mình một cái bò lên, mở ra bàn tay, một điểm ánh huỳnh quang lấp loé.

Ầm ầm!

Chu vi, một cái nào đó trận môn réo vang, từ trong phi ra một vệt sáng, rơi vào lòng bàn tay.

"Thế giới tọa độ, đã thu được, quả thật là bỗng nhiên quay đầu, cái kia vật lại ở lên đèn lan san nơi a!"

Phương Nguyên xem trên tay tọa độ, không khỏi triển lộ ra một nụ cười: "Mộng Sư linh pháp ảo diệu vô cùng, ở Vạn Hóa sau khi, càng là khó mà tin nổi!"

Việc này không nên chậm trễ, hắn lập tức đi tới trận pháp trước mặt, khởi động nghi quỹ.

Rất nhiều vầng sáng xoay tròn, mang theo ảo diệu giai điệu.

Trung tâm trận pháp, hư không mở ra, hiện ra một mảnh hỗn độn.

"Đi thôi!"

Hắn khẽ giương tay một cái, thế giới tọa độ nhất thời hóa thành một đạo sao băng, đi vào Hỗn Độn ở trong, giống như chỉ đường ngọn đèn sáng, rọi sáng một con đường kính.

"Đi!"

Thấy vậy, Phương Nguyên Bản tôn ngồi khoanh chân, một điểm chân linh bay ra, nhanh chóng đi vào Hỗn Độn trong hư vô.

. . .

"Tốt lớn lao thế giới. . . Luận phạm vi, tựa hồ còn muốn vượt quá Linh giới một bậc. . . Đồng thời, cái này khí tức. . ."

Thời không dời đi, Phương Nguyên trong khoảnh khắc đi tới thế giới ngoại vi, thần niệm trong mang theo một tia kích động: "Không sai. . . Thôn Thiên bí pháp đột phá cần vật liệu, tuyệt đối liền ở thế giới này ở trong! Không uổng công ta liên tiếp sử dụng Mộng Bặc thuật cùng Mộng du linh pháp!"

Cái này hai môn thần thông, chính là Mộng Sư căn cơ, ra ngoài thăm dò thế giới chuẩn bị.

Trước, Đại Càn thế giới các Mộng Sư, chính là dựa vào cái này tính toán cùng hóa thân thăm dò ngoại giới, mở ra Đại Càn Mộng Sư huy hoàng thời đại.

Chỉ cần cho đầy đủ thời gian, Phương Nguyên không nghi ngờ chút nào, mình có thể đem loại này huy hoàng ở cái này cao duy thứ nguyên tái hiện!

"Đến trong thế giới khôi phục thực lực, dùng lại lần nữa Mộng Bặc chi pháp, ứng nên có thể rất mau tìm đến cái kia vật liệu. . ."

Phương Nguyên có quyết định, chân linh bắt đầu tới gần thế giới xa lạ.

Như trước thế giới như vậy, có một cái vô chủ đại đạo ngưng tụ ra tình huống, quả thực là ngàn vạn người chưa chắc có được một, hắn có thể không hy vọng xa vời mình có thể trúng liền hai lần giải thưởng lớn.

"Mặc kệ thế giới này áp chế có cỡ nào nghiêm khắc, ta nắm giữ thuộc tính lan, luôn có thể rất nhanh phá phong, chỉ cần cẩu qua vừa bắt đầu suy yếu kỳ. . ."

Phương Nguyên chân linh nhanh chóng suy tư, đột nhiên, một loại cảm giác khủng bố đột nhiên tập kích mà tới.

Nguy hiểm!

Đáng sợ!

Không thể đụng vào! Không thể miêu tả!

Từ Hỗn Độn ở trong, bỗng nhiên bay ra một mảnh cực lớn âm ảnh, giống như bức phẫn giống như, mở ra thân thể, bao phủ khối khu vực này.

Loại kia cảm giác đáng sợ, Phương Nguyên quả thực là ký ức chưa phai!

Là vị này cướp đi Đại Càn Mộng Sư con đường Tâm Ma đại năng!

Trải qua lâu như vậy sau khi, rốt cục phát hiện con đường bên trong vấn đề,

đồng thời nhận ra được Phương Nguyên tồn tại!

. . .

"Cái cảm giác này. . ."

Đương nhiên, cùng với trước so với, Phương Nguyên cũng không tiếp tục là Đại Càn cái kia mặc cho xâu xé giun dế.

Vạn Hóa Ma thần tu vị, đã đủ để làm hắn nhìn thẳng cái này nhất định trúng mục tiêu túc địch!

"Cực Ác Chi Chủ! ! !"

Từ đối phương bên ngoài sóng sức mạnh, dẫn dắt lên Đạo ngân ở trong, hắn được đến đối phương danh hào tin tức!

Chính là cái này Cực Ác Chi Chủ, cướp đi Đại Càn Mộng Sư đạo lộ, thậm chí khiến Đại Càn hầu như hủy diệt!

Chỉ là thần niệm bắn phá, Phương Nguyên liền cảm giác phảng phất nhìn thấy ác chi đầu nguồn, bất kỳ phàm vật, chỉ cần có can đảm cùng này tôn tồn đang nhìn nhau, đều sẽ lập tức hóa thành tro bay, cho dù may mắn còn sót lại đi xuống, cũng sẽ bị ác bản nguyên ảnh hưởng, biến thành đáng sợ quái vật.

"Lúc này ta, còn không phải đối thủ!"

Phương Nguyên tỉnh táo phân tích: "Vị này tồn tại, ít nhất đến Thiên Minh ma thần cảnh giới. . . Thậm chí, hiện tại ta chạy trốn đều có chút không kịp."

Nghĩ tới đây, hắn ý nghĩ hơi động, Tạo Hóa đại đạo hiện lên, mấy vệt tinh mang gạt ra Hỗn Độn, tăng nhanh hướng về thế giới hòa vào.

Đào tẩu có chút không hiện thực, chỉ có thể trước tiên tiến vào thế giới này trốn một, hai!

Đại Đạo chi lực ngăn cản, chung quy lùi lại cái bóng đen này sát na.

Mà đang nhìn đến Phương Nguyên đi vào giới mô sau khi, cái bóng đen này rít gào một tiếng, cũng là không chút do dự nào hòa vào giới mô.

Ầm ầm!

Phương Nguyên chân linh vừa tiến vào thế giới này, liền lập tức bị cuốn vào một dòng lũ lớn ở trong, thân bất do kỷ nước chảy bèo trôi.

"Này là. . . Thế giới này Thiên đạo? Tựa hồ có hơi kỳ dị!"

Chính khi hắn kinh ngạc lúc, một cái âm thanh lớn truyền tới từ phía bên cạnh, phảng phất nào đó khối tảng đá nện nhập sông nước, loại này động tĩnh , khiến cho Phương Nguyên biết được, là vị này tồn tại truy kích lại đây!

"Dĩ nhiên như vậy không chút do dự, cũng không sợ thế giới này là tử địa, tuyệt địa! Đúng rồi. . . Hắn nuốt chửng Đại Càn Mộng Sư đạo lộ, tự nhiên cũng biết Mộng du linh pháp , căn bản không sợ tổn thất. . . Cùng lý, hắn cũng biết, ta cái này cũng không phải là Bản tôn!"

Phương Nguyên trầm trọng nghĩ: "Ở bên trong thế giới này, hắn e sợ sẽ kiệt lấy hết tất cả đến tù binh ta, từ đó thu hoạch được ta Bản tôn tin tức!"

Trên thực tế, Phương Nguyên mãi đến tận hiện tại, vẫn cảm thấy quá khéo một điểm.

Nguyên bản hắn ở Linh giới, cái kia Cực Ác Chi Chủ căn bản không chiếm được nửa điểm tin tức.

Nhưng lần này vì tìm kiếm thích hợp thế giới, liên tiếp vận dụng bí pháp, chung quy vẫn có chút mầm họa.

Đương nhiên, lớn nhất bất ngờ, là cái này Cực Ác Chi Chủ Mộng Sư phân thân, lại vừa vặn ở phụ cận địa giới trong du lịch, phát hiện sau khi, lập tức

không chút do dự mà đuổi theo.

Ào ào ào!

Thiên đạo sông dài mênh mông cuồn cuộn, mặt sau cực lớn tiếng gầm gừ là càng ngày càng xa , khiến cho Phương Nguyên không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Bất quá, thế giới này Thiên đạo lực lượng, tựa hồ so sánh với cái khác thế giới tốt tránh thoát một điểm, là Cực Ác Chi Chủ kiềm chế quan hệ sao?"

Nhìn cách đó không xa một cái luân hồi hố đen hiện lên, Phương Nguyên biện lên tất cả còn sót lại Đại Đạo chi lực, hăng hái nhảy một cái!

Xoẹt!

Hắn liền phảng phất một cái nhảy ra mặt nước cá chép, nhảy cách Thiên đạo dòng lũ.

Sóng!

Trong chớp mắt, hắn liền đến một vùng sao trời bên trong , hóa thành màu đỏ rực sao băng, đi vào một cái nào đó xanh thẳm tinh cầu tầng khí quyển.

"Vừa mới cái kia hố đen, tuyệt đối là thế giới này luân hồi. . . Tuy rằng từ thổ dân bắt đầu, có thể tốt nhất hòa vào thế giới này, thế nhưng, ta không có thời gian!"

Phương Nguyên tùy ý tìm một khối đại lục, nhanh chóng sàng lọc đoạt xá đối tượng.

Nếu như chuyển sinh, hắn có thể thu được cùng chân linh hoàn toàn phù hợp một cái thân thể, tự nhiên chỗ tốt nhiều.

Đáng tiếc, cái kia Cực Ác Chi Chủ không biết ở nơi nào, Phương Nguyên cũng không có tự tin, đi đánh cược đối phương trong thời gian ngắn phát hiện

không được chính mình.

Biết đối phương cũng đầu nhập thế giới này sau khi, hắn muốn làm, chính là giành giật từng giây!

Mặc dù đối phương không có thuộc tính lan, nhưng bản thân lại là thấp nhất Thiên Minh cảnh, đại đạo hầu như có thể cùng Thiên đạo chống lại, đi đến bất kỳ thế giới, đều có thể rất nhanh khôi phục.

"Ừm. . . Trong thế giới này Nhân tộc, khí tức thật mạnh. . ."

Phương Nguyên hóa thành một viên hỏa lưu tinh, sát qua một cái nào đó thành thị trên không, nhất thời lấy làm kinh hãi.

Thành thị phía dưới tràn ngập sau hiện đại khoa huyễn phong cách, hiển nhiên trình độ khoa học kỹ thuật rất cao.

Nhưng ở trong đó, lại có rất nhiều cường đại cá thể, trên người dập dờn ra đáng sợ khí tràng, hiển nhiên đều là từng cái từng cái siêu phàm.

"Ta hiện tại chân linh suy yếu, lại nằm ở bị Thiên đạo áp chế nhất lúc, sân khách tác chiến, e sợ rất khó đoạt xá cường đại cá thể, không cẩn thận, có lẽ còn có thể bị trở mình, vậy thì việc vui lớn."

Phương Nguyên lý trí từ bỏ đoạt xá người tu luyện dự định, đón lấy lựa chọn mặt, liền rất hẹp.

"Nơi đó có thật nhiều sinh cơ hội tụ, đều rất trẻ trung, hắn là tông phái hoặc là đại học loại hình?"

Trải qua tầng khí quyển thiêu đốt sau khi, lúc này hắn chân linh, chỉ sót lại một chút bổn nguyên, giống như đom đóm giống như, hào không bắt mắt.

Nếu đều là bình thường người tuổi trẻ, căn cơ đều không khác mấy, Phương Nguyên trực tiếp tìm cái mới vừa bỏ mình hồn diệt, bắt đầu bám thân đoạt xá.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 936: Tinh Tế

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 937: Áo Sổ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 938: Kiêm Tu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 939: Mô Phỏng

Phi Hồng nhất trung.

Đây là Phi Hồng thị trọng điểm cấp ba, ở toàn bộ Lam Quang tinh cấp ba bên trong cũng coi như xếp hàng đầu, thầy giáo lực lượng cường đại, dạy học phương tiện đầy đủ hết, hàng năm vì thu được càng cao hơn điểm, đến đây ngồi nghe, dự thính sáp ban sinh như cá diếc sang sông, còn chưa chắc chắn có thể toại nguyện, đương nhiên, người thành công cũng vì này trả giá không ít cống hiến kim.

Trước Lâm Mông , bởi vì nơi ở ngay khi bản thị duyên cớ, lại thêm vào một viên thông minh hiếu học đại não, đúng là bị không kinh không hiểm chiêu tiến vào cấp ba, không cần thanh toán cái khác kếch xù chi phí trên thực tế, hắn cũng căn bản thanh toán không nổi.

Đối với chân chính mũi nhọn sinh, bất kỳ trọng điểm trường đại học đều là vô cùng hoan nghênh.

Dù sao, chúng nó tiếng tăm, ở mức độ rất lớn chính là dựa vào những thứ này mũi nhọn sinh, dù là Phi Hồng nhất trung, hàng năm dự thính danh ngạch đều có nghiêm ngặt hạn chế, nếu không thì, tiếng tăm hôi thối, liền biến thành làm một cú.

"Cấp ba a. . ."

Phương Nguyên ăn mặc học sinh cấp ba chế phục, nhấc theo cặp sách, đi tới lớp 12 15 ban phòng học.

Thành tích của hắn, ở 15 ban bên trong xem như là đứng đầu, lúc trước nhưng không có lựa chọn đi Lăng Phỉ Nhi nơi lớp trọng điểm , bởi vì nơi đó cần một bút ngoài ngạch chi phí.

"Lấy Lâm Mông trình độ, ta hấp thu xong hắn có quan hệ học tập trí nhớ sau khi, thi đại học văn hóa khóa, thủ công khóa, thực chiến qua tuyến đều không có vấn đề, tiếp đó, chính là ở não vực khai phá độ!"

Phương Nguyên yên lặng nghĩ.

Thân là Ma thần, chân linh có thể hoàn mỹ khống chế thân thể bất kỳ một chỗ, cho dù là đại não, trải qua mấy lần thử nghiệm, hắn đã phát hiện, chỉ cần mình đồng ý, hoàn toàn có thể khiến não vực khai phá độ tiêu thăng đến 100%! Thậm chí tiến vào siêu tần giai đoạn!

Chỉ là, 200%, lại là như trước vô cùng gian nan, nhưng cũng không phải là không có hi vọng.

"Ở siêu tần trạng thái phía dưới, ta học tập hiệu suất so với trước Lâm Mông phải nhanh trăm lần, ngàn lần, thậm chí không cần trí nhớ của hắn, chỉ cần một ngày, ta là có thể đem thời cấp ba tất cả tài liệu giảng dạy toàn bộ tự học xong xuôi, không! Liền đại học nói không chắc cũng có thể!"

Chuyện này, Phương Nguyên không chuẩn bị tiết lộ chút nào.

Não vực khai phá độ 100%! Thậm chí càng cao hơn! Đây đối với một học sinh trung học mà nói, cũng quá mức kinh sợ một điểm.

Phương Nguyên đi lên thang lầu, chợt liền phát hiện mình cửa phòng học bầu không khí có chút không đúng, nam sinh thành đống, trên mặt mang theo vẻ hưng phấn.

"Tình huống như thế. . ."

Hắn nhìn thấy tình cảnh này, lại là cảm thấy hết sức quen thuộc, bản giáo hoa

khôi của trường xuất hành lúc, những thứ này gia súc trên căn bản đều là cái này biểu hiện.

Đương nhiên, đổi thành giáo cỏ, la lớn liền biến thành bạn học nữ đám người.

"Lâm Mông!"

"Hắn đến rồi!"

Trong đám người truyền đến rít lên một tiếng, tách ra một con đường.

"Ta có dự cảm không tốt!"

Phương Nguyên trong lòng thở dài, tiến lên một bước, chợt liền nhìn thấy một tên màu trắng váy liền áo thiếu nữ, bị mọi người vờn quanh giống như, đi ra.

Mái tóc dài màu đen như là thác nước buông xuống, mãi đến tận eo nhỏ, tốt nhất đồ sứ giống như trên khuôn mặt, nhưng là một đôi biết nói con mắt.

Nàng chính là Lâm Mông biểu lộ đối tượng, Phi Hồng nhất trung hoa khôi của trường, đại phú hào con gái, cũng là làm hại Lâm Mông tử vong dụ nhân Lăng Phỉ Nhi!

"Lâm Mông. . . Lăng Phỉ Nhi tự mình tìm đến ngươi!"

Một cái bạn học dùng bao hàm đố kị thanh âm nói, giọng nói mang vẻ dày đặc ghen tuông: "Đã đợi ngươi nửa giờ!"

"Xin lỗi!"

Phương Nguyên tiến lên một bước, nhìn Lăng Phỉ Nhi.

Đột nhiên, trong đầu liền nhanh chóng lăn, vô số hình ảnh hiện lên đi ra, phần lớn đều là Lâm Mông lén lút ngóng nhìn Lăng Phỉ Nhi bóng lưng từng hình ảnh, đương nhiên, biểu lộ cảnh tượng, cũng là vô cùng ký ức sâu sắc.

'A. . . Quả thật là tẻ nhạt tâm tình!'

Trong lòng hắn cười gằn, chân linh hơi động, nhanh chóng đem thân thể này tàn dư trấn áp.

Mặt ngoài trên, lại là làm ra một mặt thấp thỏm vẻ.

"Nghe nói ngươi tiến vào bệnh viện? Không có chuyện gì là tốt rồi!"

Lăng Phỉ Nhi đánh giá Lâm Mông, bỗng nhiên xoay người rời đi, không mang đi một áng mây.

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, lại là có chút thất thần, dưới cái nhìn của hắn, đây chính là một cái tiểu nữ sinh lương tâm bất an, muốn xác thực một cái hắn an toàn.

Nhưng người ở bên ngoài xem ra, một cái bình hành ban học sinh, lại thu được lớp trọng điểm nữ thần lọt mắt xanh? Đây tuyệt đối là cũng bị thiêu chết nhịp điệu.

"Nhà phú hào lớn lên một cái không thông ân tình sự cố ngốc nghếch sao? Vẫn là chỉ lo trong lòng chính mình thoải mái bằng phẳng , căn bản không để ý tới những người khác cảm thụ?"

Phương Nguyên trong lòng cười lạnh một tiếng: "Lại là một bút, ta nhớ rồi."

Không nghi ngờ chút nào, Lăng Phỉ Nhi thăm dò ban, lại sẽ mang đến cho hắn một chút phiền toái.

Tỷ như, ở trong đám người, hắn liền nhìn thấy cái kia Jarvis Mã tử, đối phương hướng về phía hắn nanh nở nụ cười xuống, so với cái cắt yết hầu dấu tay.

"Các ngươi đang làm gì?"

Lúc này, thay đổi một thân nữ thức âu phục Tiêu Hồng Nguyệt đi tới, nhấc lên trên mặt mắt kính gọng đen.

Thấy lão sư đến, tất cả vây xem học sinh nhất thời giải tán lập tức, Phương Nguyên nắm lấy cơ hội, rốt cục tiến vào phòng học.

"Các bạn học! Thi đại học lập tức liền muốn đến, chúng ta ngày hôm nay tiến hành một lần thi theo kiểu mô phỏng!"

Tiêu Hồng Nguyệt đi tới bục giảng, lạnh lùng nhìn chăm chú Phương Nguyên một chút, lấy bình tĩnh mà không phập phồng chút nào âm thanh nói.

"Cuộc thi? Vừa vặn, để cho ta tới thử một lần thực lực của chính mình!"

Phương Nguyên con mắt hơi nheo lại.

Vừa nãy nhìn thấy Lăng Phỉ Nhi, cũng không phải không có lợi, đó chính là cho hắn biểu diễn một cái 40% não vực khai phá độ học sinh hắn là cái gì loại trạng thái.

Có cái này so sánh tư liệu, lại thêm vào trong lớp mấy cái mũi nhọn sinh, hắn rất chắc chắn mô phỏng ra 30% khai phá độ mức độ.

"Tốt, cuộc thi bắt đầu!"

Tiêu Hồng Nguyệt lôi khiến Phong Hành, phát ra một cái nào đó lệnh.

Vù!

Trong phút chốc, một đạo đạo quang mạc đem mỗi cái thí sinh tách ra.

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi, tựa hồ là toàn tức hình chiếu kỹ thuật xuống, hắn đã đi tới một mảnh mênh mông vô bờ đại thảo nguyên, thậm chí còn có gió mát lướt nhẹ qua mặt, cây cỏ khí tức bốc lên, hoàn toàn đến lấy giả đánh tráo mức độ.

"Mỗi một học sinh, đều bị bỏ vào không giống hoàn cảnh, quả thực là nghĩ gian lận cũng không có cách nào. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, nhìn trước mặt thi trên bàn chậm rãi hiện ra bài thi, không rảnh suy tư làm lên.

"Cao Sổ? Đơn giản! Ta liền Áo Sổ nhập môn đều thế như chẻ tre, Cao Sổ quả thực là tiểu hài tử ngoạn ý, đương nhiên. . . Không thể quá rõ ràng, cố ý sai lên mấy cái đi. . ."

Hắn cẩn thận mà khống chế chính mình trình độ, lấy trước Lâm Mông thành tích làm vì tham chiếu tiêu chuẩn.

Rất nhanh, bài thi làm xong, chu vi cảnh tượng biến đổi, phảng phất đi tới dung nham địa ngục, màu da cam, phát ra ánh sáng dung nham tùy ý chảy xuôi.

Ở Phương Nguyên trước mặt, một đống linh kiện hiện lên đi ra, còn có lắp ráp công cụ cùng bản vẽ.

"Đây là. . . 2x nhiệt độ cao bảo hộ cụ, còn có mặt nạ phòng độc. . . Thi chính là thực hành lắp ráp năng lực!"

Phương Nguyên cầm lấy một cái cờ lê, nhanh chóng bắt đầu rồi động tác.

Phiếm Nhân Loại liên minh bên trong thi đại học, là vì chọn lựa chân chính tinh anh, các loại năng lực đều vô cùng trọng yếu, đồng thời, dị thường thực dụng.

Lấy Lâm Mông trước thành tích, dù là không thi đại học, cũng có thể dựa vào chính mình học được năng lực, ở Phi Hồng thị bên trong cẩn thận mà sống tiếp.

Màu đỏ sậm trong hoàn cảnh, sinh mệnh đếm ngược nhanh chóng trôi qua.

Phương Nguyên ngắt lấy điểm, ở đếm ngược sắp quy linh lúc, làm thành mặt nạ phòng độc, mang ở trên mặt chính mình.

Keng!

Núi lửa dung nham biến mất, đã biến thành một cái phức tạp hẻm nhỏ bên trong.

Hai tên ăn mặc áo che gió màu đen nam tử, thân thể bỗng nhiên quái dị vặn vẹo, từ trong miệng phun ra niêm dịch cùng khẩu khí, biến thành nửa người nửa trùng quái vật, nhào tới.

Kình phong đập vào mặt, nếu như không phải biết trước chuyện, rất khó tưởng tượng tất cả những thứ này đều là ảo cảnh.

"Loại kỹ thuật này, đã đầy đủ xây dựng một cái thế giới giả lập , khiến cho một đời người sinh lão bệnh tử đều ở bên trong chứ?"

Phương Nguyên thở dài trong lòng một câu, xoay người liền chạy.

Mới xuất hiện chính là Trùng tộc ký sinh thể, bất luận cái nào đều không phải bình thường học sinh cấp ba có thể ứng phó.

Biện pháp duy nhất, chính là ở lợi dụng địa hình phức tạp dây dưa, có thể kéo dài thời gian nhất định, là có thể qua ải.

Đương nhiên, còn có độ khó cao hơn lựa chọn.

Ầm!

Phương Nguyên trực tiếp va thủy tinh vỡ, nhảy vào một hộ cư dân trong nhà, nhanh chóng sưu tầm vật tư, bắt đầu lắp ráp vũ khí.

Đang thi ở trong, trực tiếp cùng ký sinh thể liều mạng, là không lý trí nhất lựa chọn, còn lại học sinh, dù là ý thức được nhất định phải phản kích, ở cái này loại thực lực đáng sợ chênh lệch dưới, cũng rất ít người có thể làm được.

"Cuộc thi ở trong, bị ký sinh thể đuổi theo đánh chết, là thất bại, an toàn chạy

trốn tới quy định thời gian, nhiều nhất 60, 70 phân, chỉ có bắt đầu giết ngược lại, mới có thể có càng cao hơn điểm!"

Phương Nguyên nắm chặt trong tay năng lượng cao chiến phủ.

Hắn lúc này, cũng bất quá là người bình thường mà thôi.

Rầm!

Cửa lớn phá nát, một cái bóng đen vọt vào, nương theo tanh tưởi.

Đây là một cái tương tự người cùng côn trùng hợp thể quái vật, toàn thân da đã biến thành màu nâu đen, mang theo nhăn nheo, thoạt nhìn vô cùng buồn nôn.

"Giết!"

Phương Nguyên bước chân một nhún, tách ra ký sinh thể chân trước đột thứ, năng lượng cao chiến phủ đột nhiên chém vào.

Phốc!

Lưỡi búa trực tiếp tập trung ký sinh thể cái cổ, lượng lớn màu xanh mủ dịch một thoáng dâng lên.

Xì xì!

Sương trắng bốc lên, tiếng ăn mòn vang lên.

Trùng tộc ký sinh thể dịch một khi gặp phải không khí, liền sẽ biến thành tính ăn mòn cực cao nùng a-xít, Phương Nguyên đương nhiên sẽ không quên cái này trọng yếu khảo điểm, trực tiếp tách ra.

Nhưng trên tay hắn chiến phủ lại là một thoáng trở nên loang loang lổ lổ, hoàn toàn báo hỏng.

"Òm ọp! Òm ọp!"

Lúc này, một con cực lớn con ruồi đầu, từ cửa mò vào, rất nhiều mắt kép đồng thời nhìn hướng về Phương Nguyên.

"Chạy!"

Phương Nguyên ném đi chiến phủ, lại một lần bắt đầu rồi lưu vong.

'Trên thực tế. . . Bằng vào ta trình độ , căn bản không sẽ phạm hư hao vũ khí cấp thấp sai lầm, nhưng trước Lâm Mông, trong thực chiến thành tích tốt nhất, cũng chỉ là đánh chết một con ký sinh thể mà thôi. . .'

Kéo dài đến quy định thời gian sau khi, chu vi cảnh tượng lại trong nháy mắt biến hóa, trở lại thế giới hiện thực bên trong phòng học.

"Các bạn học!"

Tiêu Hồng Nguyệt xem trên tay màn hình, tựa hồ vẫn tính thoả mãn: "Xin đợi chờ một phút, hệ thống đem sẽ sinh thành các ngươi mới nhất thành tích, đương nhiên. . . Còn có kiểm tra não vực khai phá độ!"

Não vực là thân thể thần bí nhất vị trí, dù là bây giờ khoa học kỹ thuật cũng không thể hoàn toàn phân tích.

Mà lúc này Phi Hồng nhất trung dạy học trang bị, cũng chỉ có thể từ thí sinh cuộc thi bên trong tiết lộ dữ liệu cùng tâm tình chập chờn, còn có lúc này phối hợp kiểm tra sản sinh kết quả, tiến hành tổng hợp bình trắc.

'Keng!'

Phương Nguyên nhìn mình màn hình, lúc này ở phía trên, một mảnh dữ liệu liền hiện lên đi ra:

"Họ tên: Lâm Mông "

"Học số: fh1997 "

"Thành tích văn hóa khóa 91, thủ công khóa 88, thực chiến khóa 85!"

"Não vực khai phá độ 30% "

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 940: Học Bổ Túc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 941: Dược Tề Cùng Minh Tưởng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 942: Cưỡng Bức

"Tọa Vong minh tưởng!"

Phương Nguyên giống như đốn ngộ, hai tay nắm ấn, khoanh chân ngã ngồi, hai mắt khép hờ, cả người một thoáng tiến vào vô tư vô ngã trạng thái.

"Hả?"

Tiêu Hồng Nguyệt trợn mắt lên, nhìn rơi vào trạng thái ngủ say Phương Nguyên: "Nhanh như vậy liền nhập môn? Không đúng. . . Trạng thái như thế này, là cấp độ sâu minh tưởng mới có thể hiện a!"

Người đại não ảo diệu vô cùng, nếu như có thể tiến vào ngủ cấp độ sâu, cái kia hai, ba tiếng liền đủ để thỏa mãn một ngày tinh thần nhu cầu.

Mà chiều sâu minh tưởng, nhưng là càng thêm có thể gặp không thể cầu cơ duyên.

Ở nằm trong loại trạng thái này, tu sĩ thường thường có thể thu được rất nhiều chỗ tốt, đặc biệt lần thứ nhất minh tưởng pháp tu luyện, liền tiến vào trạng thái này, dù là Tiêu Hồng Nguyệt, đều là lần thứ nhất tận mắt nhìn thấy.

"Lẽ nào cái này Lâm Mông, là loại kia tu tập minh tưởng pháp thiên tài?"

Nàng lẩm bẩm, nhìn về phía hiện tại Phương Nguyên, lập tức quyết định: "Lần thứ nhất minh tưởng, lại là tốt như vậy trạng thái, không tiêm vào dược tề mới là đáng tiếc."

Tiêu Hồng Nguyệt ngón tay trắng nõn nhẵn nhụi, lúc này tốc độ lại kinh

người cực kỳ, cầm lấy sơ giai não vực khai phá dược tề, đánh vào Phương Nguyên trên cổ.

Màu đỏ nước thuốc trong nháy mắt biến mất, truyền vào tĩnh mạch, lại tuỳ tùng máu tươi tuần hoàn, bị truyền đến các vị trí cơ thể.

Trong phút chốc, Phương Nguyên toàn thân mạch máu đều bạo bất ngờ nổi lên đến, phảng phất có từng con từng con màu đỏ giun đang vặn vẹo, nhìn vô cùng làm người sợ hãi.

Tiêu Hồng Nguyệt con mắt đều không nháy mắt, cẩn thận quan sát trên người hắn mỗi một điểm biến hóa.

Bất tri bất giác, một đêm đi qua, phía đông tảng sáng.

"A. . ."

Phương Nguyên mở mắt ra, lười biếng duỗi người, ngáp một cái, tinh thần phấn chấn: "Ồ? Lão sư, ngươi còn chưa ngủ a?"

"Ngủ? Đùa gì thế, ngươi biết ngươi ngày hôm qua làm cái gì sao? Tiếp xúc minh tưởng pháp, lần thứ nhất tu luyện liền tiến vào cấp độ sâu minh tưởng, đồng thời còn kéo dài cả một đêm!"

Tiêu Hồng Nguyệt trên mặt hơi thấy tiều tụy, nhưng càng nhiều lại là cuồng nhiệt: "Thế nào? Hiện tại cảm giác gì? Ngày hôm qua tiến vào minh tưởng lúc, phát sinh cái gì?"

"Cảm giác. . . Tốt lắm!"

Phương Nguyên để Tiêu Hồng Nguyệt kiểm tra, người sau nhất thời phát ra rít lên một tiếng: "Não vực khai phá độ. . . 35%! Đã đột phá sơ giai não vực khai phá dược tề cực hạn! Nói cách khác, ngươi để dược hiệu hoàn mỹ phát huy, thành công tăng lên 3%! Sau đó lần thứ nhất tu luyện minh tưởng pháp, tăng lên phạm vi lại tương đương với người khác khổ tu một hai năm! Tăng trưởng 2%!"

"Nói mau!"

Nàng nhấc theo Phương Nguyên cổ áo, thật giống một con chọn người muốn nuốt khủng long bạo chúa cái: "Ngày hôm qua đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Tối hôm qua, ta chính là dựa theo lão sư ngươi giáo dục, bắt đầu minh tưởng pháp tu luyện a! Lão sư ngươi cho ta tiêm vào dược tề?"

Phương Nguyên đương nhiên là vừa hỏi ba không biết.

Minh tưởng pháp tu luyện, hoàn toàn là tâm linh cùng linh hồn phương diện chuyện, so với trí nhớ loại hình còn muốn huyền huyễn khó lường.

Liên minh loài người cho đến nay, vẫn không có hoàn toàn nghiên cứu triệt để tâm linh, chỉ cần Phương Nguyên một mực chắc chắn không biết, dù là Tiêu Hồng Nguyệt, cũng chỉ có thể hận đến nghiến răng, lại không thể làm gì.

"Bất quá. . . Não vực khai phá độ đã có 35%? Há không phải nói, ta có thể thi đại học Đông Long?"

Một phen giải thích sau khi, Phương Nguyên giả vờ vui vẻ nói.

Trên thực tế, hắn ngày hôm qua thu hoạch, muốn vượt xa khỏi Tiêu Hồng Nguyệt tưởng tượng, lúc này những thứ này tiến bộ , bất quá là giả ra đến mà thôi.

"Đúng, ngươi não vực khai phá độ, đạt đến nhân gia yêu cầu thấp nhất. . ."

Tiêu Hồng Nguyệt sắc mặt rất hôi thối: "Nhưng ngươi cái khác chương trình học, còn cần tăng lên rất nhiều, 270 điểm sau đó, mỗi tăng cao một điểm, đều sẽ phi thường gian nan. . . Đúng rồi, ngươi không phải nói muốn báo đáp ta sao? Liền dứt khoát đi học viện Phượng Vũ Cửu Thiên tốt, lấy ngươi hiện tại thành tích, nhất định có thể qua tuyến, coi như không được, ta còn có thể liên hệ trường học, cho ngươi giảm điểm!"

'Ngươi vừa nhìn chính là Phượng Vũ Cửu Thiên tốt nghiệp, ta lại đi nơi đó, trở thành ngươi chuột trắng nhỏ sao?'

Phương Nguyên lườm một cái: "Xin lỗi. . . Lão sư, đại học Đông Long là giấc mộng của ta, nhưng ta sẽ đem học viện Phượng Vũ Cửu Thiên làm cái này thứ hai chí nguyện."

"Hừ!"

Tiêu Hồng Nguyệt hừ lạnh một tiếng, kéo ra một mảnh màn ảnh: "Ngươi học bổ túc, đã hoàn thành, mấy ngày nay không cần lại tới, trước tiên đem giấy tờ kí rồi!"

"Không thành vấn đề!"

Phương Nguyên nhìn hình chiếu đi xuống một mảnh điện tử màn hình, mí mắt giựt giựt.

'Sơ giai khai phá dược tề, 50 vạn tinh nguyên xem như là giá thị trường, nhưng dạy minh tưởng pháp, một đêm luyện tập, còn có háo tài chi phí, lại cũng là 50 vạn!'

Bất quá hắn không có khiển trách Tiêu Hồng Nguyệt tham tài thuộc tính, vẫn là câu nói kia, nhân gia đều trước tiên đầu tư, này còn có cái gì tốt nói đây?

Bởi vậy, hắn tương đương quang côn dùng bút điện tử kí tên, lại theo lên chính mình giả lập vân ngón tay.

"Rất tốt. . . Ngươi đi đi!"

Tiêu Hồng Nguyệt vung vung tay.

"Lão sư. . . Ngươi không tiễn đưa ta?" Phương Nguyên rất oan uổng, làm sao một đêm sau khi, thái độ đối phương liền lãnh đạm như vậy, thật giống chính mình chiếm nàng cái gì đại tiện nghi tựa như.

Bất quá, thật giống sự thực cũng xác thực là như vậy không sai, mình quả thật chiếm đối phương rất lớn tiện nghi.

Mà Tiêu Hồng Nguyệt trong bóng tối dự định, lại là không có một cái có thể thực hiện được.

"Đưa ngươi cái đại đầu quỷ!" Tiêu Hồng Nguyệt nói: "Lão nương còn không lấy chồng đây, làm sao có thể để người biết có nam sinh ở nhà qua đêm?"

". . ."

Lời này rất có đạo lý, Phương Nguyên không có gì để nói, chỉ có thể đi ra ngoài ngoan ngoãn cưỡi giao thông công cộng.

Phi Hồng nhất trung cửa.

Bởi vì đường xá quá xa, xoay chuyển mấy lần xe, Phương Nguyên suýt chút nữa liền bị muộn rồi.

Thật vất vả, mới ngắt lấy điểm, chạy vào trường học cửa lớn.

Ở trước mặt hắn, mấy học sinh lại tạo thành bức tường người, ở trong thình lình có đám lúc đây, cười lạnh nhìn chằm chằm Phương Nguyên: "Tiểu tử. . . Ngươi thật có thể chạy!"

"Làm gì? Các ngươi nghĩ ở trường học ẩu đả sao?"

Phương Nguyên không uý kỵ tí nào nói .

Làm cái này mũi nhọn sinh, ở trường học bị một đám lưu manh vây đánh, có lẽ hắn sẽ ăn chút vị đắng, nhưng đối phương có thể liền sẽ không dễ dàng như vậy bị buông tha, nói không chắc còn có thể bị thôi học.

Đây chính là học bá đối mặt với học cặn bã đặc quyền, cho dù là như thế đánh nhau, lão sư trong lòng đều nói không chắc có bất công cùng che chở.

"Chúng ta không như vậy ngốc, chỉ là nghĩ cùng đồng học hữu hảo giao lưu một thoáng mà thôi!"

Hắn tiến lên ôm lấy Phương Nguyên vai, chỉ chỉ bên cạnh dưới bóng cây: "Tiểu tử. . . Cả ngày hôm qua đều không về nhà chứ? Bất quá, hiện tại trước tiên không tính đến cái này, nhìn thấy bên kia không có? Jarvis lão đại nghĩ muốn nói với ngươi vài câu!"

"Nói vài câu a, được!"

Phương Nguyên vai run lên, đem tay đánh văng ra, một mình đi tới dưới bóng cây, nhìn thấy con lai dáng dấp Jarvis.

"Lâm Mông, Phi Hồng thị người, 18 tuổi, xuất từ Nam sơn vườn trẻ, ngay lúc đó đạo sư là. . . , tiểu học, trung học cơ sở. . ."

Jarvis dòng tay, lạnh lùng đọc thuộc lòng tình báo, nghĩ muốn cho người đối diện tạo thành cường đại áp lực trong lòng.

Nói thật, loại này làm thái, đối với chưa va chạm nhiều thiếu niên, xác thực rất hữu dụng, nhưng ở Phương Nguyên trước mặt triển khai, lại là múa rìu qua mắt thợ, làm trò cười cho người trong nghề.

"Tốt, ngươi cũng không cần điều tra ta, ta chính là một cái không có bất kỳ bối cảnh gì học sinh nghèo, nhiều nhất thành tích tốt một chút mà thôi. . ." Phương Nguyên nhún nhún vai: "Ta cùng tiểu đệ của ngươi đã nói. . . Ta bây giờ đối với Lăng Phỉ Nhi không có một chút nào hứng thú!"

"Cái kia Tiêu Hồng Nguyệt đây, tối hôm qua trên ngươi ở biệt thự của nàng ở một đêm!" Jarvis chỉ cươi cười, lộ ra hàm răng trắng noãn.

"Ngươi theo dõi ta?" Phương Nguyên giả vờ kinh ngạc: "Không đúng. . . Ngươi theo dõi lão sư, lá gan thật to lớn! Không sợ ta nói cho Tiêu Hồng Nguyệt sao?"

"Ngươi cũng không cần bắt nàng làm ta sợ. . ." Jarvis ung dung thong thả nói: "Thân là lão sư, thu nhận học sinh qua đêm, cái nào sợ cái gì đều không phát sinh, sự tình cũng nói không rõ ràng, truyền đi càng thêm khó nghe!"

Này ngược lại là thật sự, Phương Nguyên cảm thấy, đêm qua nếu là không có phát sinh chính mình minh tưởng 'Bất ngờ', Tiêu Hồng Nguyệt nhất định phải đem mình một cước đá ra.

Bất quá chính là bởi vì cái này bất ngờ, hắn cũng coi như tránh được một kiếp, nếu bị đám người này ôm cây đợi thỏ chặn đứng, tám thành chính là một trận tốt đánh.

"Vậy ngươi đến cùng muốn thế nào? Ta còn muốn đi học đây!"

Phương Nguyên giả vờ mấy phần sắc lệ trong tra.

"Ha ha. . . Ngươi yên tâm, ngươi cùng Tiêu Hồng Nguyệt chuyện, ta lười quản. .. Bất quá, nghe nói ngươi não vực khai phá độ khôi phục, vậy cũng tính một nhân tài, sau đó theo ta đi!"

Jarvis đưa tay phải ra: "Ngươi chỉ cần đem Tiêu Hồng Nguyệt gần nhất hành tung nói cho ta, tiếp tục nghe ta chỉ huy kê khai chí nguyện, ta là có thể giúp đỡ ngươi đại học một phần chi tiêu. . . Ngươi vẫn đang đi làm nộp học phí chứ? Nhưng tiến vào tu chân đại học sau khi, nơi đó tiêu hao cũng không phải tùy tiện cái nào nhà nhỏ nhà nghèo có thể chống đỡ lên."

"Không được!"

Phương Nguyên lui về phía sau một bước , khiến cho Jarvis sầm mặt lại: "Ngươi lại dám từ chối ta? Từ chối Jarvis có ý tốt?"

"Mọi người đều là nhanh thành niên người, thi đại học sau khi ai đi đường nấy, cần gì phải làm thành như vậy đây? Nhiều nhất ta đáp ứng ngươi bảo mật chính là. . ."

Phương Nguyên đi tới âm ảnh ở ngoài, nhìn trường học giám thị ló đầu, trên mặt nụ cười ánh mặt trời xán lạn.

"Không có ích lợi gì, ngươi cho rằng trong trường học, ta động không được ngươi sao?"

Jarvis quay lưng máy thu hình, trầm thấp cười: "Được rồi. . . Coi như là như vậy, lẽ nào ngươi có thể một ngày đều không ra cửa trường sao? Ngươi không biết đắc tội ta, là một cái cỡ nào chuyện kinh khủng. . . Tỷ như, một cái nho nhỏ bất ngờ, để ngươi được bị thương, làm lỡ thi đại học. . . Đợi đến thi đại học sau khi, có ai sẽ đến bảo đảm ngươi? Ngươi cả đời, đều nắm giữ ở trên tay ta!"

"Phải không?"

Phương Nguyên tiếng nói cũng lạnh xuống.

Cái này Jarvis xác thực không đơn giản, đồng thời, đã không vừa lòng tại trước trò đùa trẻ con, mà trong biên chế dệt chính mình lưới lớn.

Nếu như vẫn là trước Lâm Mông cái kia không có chỗ dựa học sinh nghèo, đối mặt cái loại này uy hiếp, có thể có biện pháp gì?

Cuối cùng tám thành chỉ có thể khuất phục, dù là đến tu chân đại học, cũng sẽ bị các loại thủ đoạn kiềm chế, trở thành trên tay người khác con rối con rối.

Thậm chí, Jarvis có thể đối với mình nói như vậy, cái kia liền đồng dạng có thể đối với người khác như vậy nói!

Nghĩ như vậy xuống, xác thực nghiền ngẫm vô cùng đáng sợ.

'Nếu như ta là hắn, một khi đồng ý, nhất định phải ký kết một cái bồi dưỡng thỏa thuận, nhưng điều kiện sẽ rất hà khắc, giúp đỡ là có, nhưng chỉ là hình thức, báo lại lại là một người tu sĩ cả đời!'

Bởi vì là chính thức hợp đồng, dù là điều kiện hà khắc, cũng có pháp luật bảo

vệ, toàn thể nhân loại liên minh liền thành Jarvis hậu đài, nghĩ muốn thoát ly, hầu như không thể.

"Ta vẫn là từ chối!"

Nghĩ rõ ràng sau khi, Phương Nguyên tiếng nói kiên định hơn: "Ta không có bán đi tương lai mình dự định!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 943: Cuộc Thi

"Rất tốt. . . Ngày hôm nay xem như là đem Jarvis hoàn toàn đắc tội rồi, nói không chắc ta vừa đi ra khỏi cửa trường, liền sẽ tao ngộ bất ngờ!"

Nhìn Jarvis một nhóm rời đi bóng lưng, Phương Nguyên nhún nhún vai, trở lại phòng học.

Ở trường học bên trong, Jarvis đương nhiên sẽ không trắng trợn, ít nhất, sẽ không để cho người mình tới làm, lưu lại nhược điểm.

Thế giới này , tương tự có Hắc Ám giới tồn tại, đả thương một học sinh trung học, khiến cho tham gia không được thi đại học, quả thật không tính là gì chuyện.

"Bất quá. . . Cũng chính là đối phó ta loại này. . ."

Phương Nguyên có chút bất đắc dĩ.

Như trước loại kia cưỡng bức cách làm, Jarvis chọn lựa đối tượng, tám thành đều là những kia cùng chính mình như thế, không chỗ nương tựa, lại vô cùng học sinh ưu tú.

Dù là chết rồi đều không mấy cái ghi nhớ, đương nhiên có thể tùy ý bắt nạt.

Cái khác, cho dù là người bình thường gia đình, hắn cũng đến kiêng kỵ một, hai, dù sao hiện tại tin tức lan truyền nhanh chóng, một thoáng lộ ra ánh sáng, cũng không phải cái gì chuyện chơi vui.

"Thật bất hạnh. . . Trước Lâm Mông, chính là loại kia nếu như bị người đánh

chết ở trong rãnh nước, ngày thứ hai đều không có mấy người nghĩ đến lên loại hình! Ân. . . Hiện tại sẽ không , bởi vì ta còn nợ Tiêu Hồng Nguyệt một triệu tinh nguyên đây, nếu như nàng không nghĩ tổn thất cái này một số lớn, khẳng định không thể thấy ta đi chết, hoặc là mất đi trả lại năng lực!"

Phương Nguyên đi vào phòng học, quyết định đợi đến sau khi tan học, liền tìm Tiêu Hồng Nguyệt ngả bài, vì chính mình làm chủ.

Cho tới nhờ bao che nữ nhân đáng thẹn, da mặt không tồn loại hình? Ha ha. . . Phương Nguyên biểu thị, hắn quả thật là không có chút nào quan tâm đây.

Càng là tuổi thọ lâu đời Lão bất tử, càng biết ở sinh mệnh trước mặt, này điểm buồn cười tự tôn là cỡ nào vô dụng.

Trong phòng học rất yên tĩnh, đã có không ít bạn học mang trùm mắt, hiển nhiên là đang tiến hành mô phỏng kiểm tra cùng học tập.

Phương Nguyên tìm tới vị trí của chính mình, không có bắt đầu học tập, dù sao đối với hắn mà nói, có siêu tần đại não, điểm ấy cấp ba kiến thức quả thực cùng chơi như thế.

Cho tới động thủ năng lực cùng năng lực thực chiến, nếu như hắn thất bại cho những kia học sinh cấp ba, mới là chuyện cười lớn.

"Thuộc tính lan!"

Hắn dựa vào ghế, điều ra bản thân thuộc tính lan.

Nhìn thấy quen thuộc màn ảnh, Phương Nguyên không khỏi hơi xúc động.

Cái này nương theo hắn xuyên qua ngón tay vàng, là hắn có thể leo lên đến nay dựa dẫm, thậm chí mãi đến tận hiện tại, cũng không có làm hắn thất vọng.

Hư huyễn chỉ có hắn có thể nhìn thấy màn ánh sáng hiện lên:

"Họ tên: Phương Nguyên (Lâm Mông)

Chức nghiệp: Học sinh

Tu vị: Không có

Não vực khai phá độ: 170%

Thế giới phá phong độ: 23. 77% "

. . .

"Đã phá giải đến nước này sao? Rốt cục có thể biểu hiện thuộc tính. . . Tốc độ có chút vượt qua sự tưởng tượng của ta. . ."

Phương Nguyên hít sâu một cái, con mắt sâu thẳm: "Cũng không biết Cực Ác Chi Chủ nơi đó thế nào rồi?"

Hắn cùng Cực Ác Chi Chủ có đại đạo xung đột, mạo muội vận dụng Mộng đạo thủ đoạn, đều sẽ bị lẫn nhau cảm ứng.

Đương nhiên, trước Phương Nguyên không có phòng bị, có chút chịu thiệt, nhưng ở tân thế giới bên trong, khởi điểm như thế, rồi lại không giống.

Cực Ác Chi Chủ cáo già, chắc chắn sẽ không liền đem mình như thế bại lộ, tất nhiên cũng là đang yên lặng khôi phục thần thông, đồng thời thăm dò thế giới này.

Thậm chí, hay là còn có đăng lâm quyền lực đỉnh cao ý nghĩ.

Dù sao, nếu như như thế làm, liền có thể điều động tinh hệ bên trong rất nhiều tài nguyên, càng thêm thuận tiện tìm được Phương Nguyên.

"Mộng sư chi đạo thủ đoạn, có thể thiếu dùng liền thiếu dùng, đối phương ít nhất cũng là Thiên Minh ma thần, không biết có hậu thủ gì cùng át chủ bài. . ."

Phương Nguyên nháy mắt một cái: "Không thể dùng Mộng đạo cảm ứng cùng Mộng Bặc tính toán. . . Cái kia phụ trợ tu tập Thôn Thiên bí pháp vật liệu, nhất định phải rất gần gũi, ta mới có thể cảm ứng được."

Cái này cũng là hắn nhất định phải thi đậu tu chân đại học nguyên nhân.

Ở lại Lam Quang tinh, thực sự không có cái gì làm đầu, mà tu chân đại học là văn minh nhân loại kết tinh, khoa học kỹ thuật mũi nhọn nhất, hội tụ cả cái tinh hệ đứng đầu tài nguyên.

Loại kia đối với Thôn Thiên bí pháp hữu dụng kỳ vật, rất khả năng ở đại học bên trong có tiêu bản lưu giữ.

Ngoài ra, đối với thế giới này siêu phàm công pháp, Phương Nguyên cũng cảm thấy rất hứng thú.

"Nếu muốn kiêm tu khoa học tu chân pháp cùng Áo Thuật, đại não nhất định phải siêu tần 200%! Cái này cũng không phải một thêm một đơn giản như vậy, mà là biến chất. . . 170%, vẫn là quá thiếu một điểm!"

Không có sai! Phương Nguyên não vực khai phá độ, ở trải qua đêm qua Tọa Vong minh tưởng, cùng với sơ giai não vực khai phá dược tề tiêm vào sau khi, đã đạt đến khủng bố 170%!

Cái này số liệu, nếu như Tiêu Hồng Nguyệt nhìn thấy, sợ là cũng bị dọa chết tươi.

Dù là Thi Giải Tiên đám người, có lẽ cũng không biết, nhân loại đại não dĩ nhiên có thể siêu tần đến nước này!

"Lợi dụng thế giới này minh tưởng pháp cùng dược tề, quả nhiên cũng có thể làm não vực khai phá độ tăng lên, nếu như lại phối hợp ta chân linh bí pháp. . . Hoàn toàn có thể thử nghiệm bứt lên trước kiêm tu!"

"Lợi dụng Tọa Vong minh tưởng, có thể mang ta não vực khai phá độ đẩy

mạnh đến 190% mức độ! Sau đó căn cứ Tiêu Hồng Nguyệt từng nói, phía trên thế giới này siêu phàm tiến giai, còn có một lần não vực khai phá cơ hội, mà ta chuẩn bị song tiến giai, thì có thể đem siêu tần trình độ đẩy mạnh đến 200%!"

Phương Nguyên đầu óc nhanh chóng tính toán: "Ừm. . . Tiếp đó, liền còn lại xuống thi đại học một tiếng hót lên làm kinh người, thi vào đại học Đông Long, thu được khoa học tu chân pháp tư liệu. . ."

Cho tới Jarvis cái gì?

Bất quá chỉ là một điểm nho nhỏ điều hoà, Phương Nguyên căn bản không có làm sao để ở trong lòng.

. . .

Đương nhiên, chiến lược trên có thể lơ là kẻ địch, chiến thuật trên lại không thể coi thường.

Đến tan học lúc, Phương Nguyên tìm tới Tiêu Hồng Nguyệt, đem Jarvis làm tất cả những thứ này nói nói.

"Lợi dụng hợp đồng, kiềm chế học sinh?"

Tiêu Hồng Nguyệt trầm ngâm xuống: "Rất tốt, Lâm Đồng học ngươi cung cấp một cái không sai manh mối. . . Đáng tiếc, chỉ cần song phương tự nguyện, dù là hợp đồng nội dung hà khắc một điểm, chúng ta cũng không có biện pháp. . ."

"Ta cũng chỉ là thuận miệng nói mà thôi. . ."

Phương Nguyên gãi gãi đầu: "Trọng điểm là. . . Ở ta sáng tỏ từ chối sau khi, Jarvis đã hoàn toàn lông, ta sợ hắn sẽ thật sự tìm người chém ta. . ."

"Hả?" Tiêu Hồng Nguyệt dùng giọng mũi hừ hừ, một bộ việc không liên quan tới mình dáng dấp.

"Vì lẽ đó. . . Có thể hay không xin mời lão sư cái này mấy đêm, cũng cho ta học bổ túc một thoáng đây. . ." Phương Nguyên mỉm cười nói: "Nếu như ta chết rồi hoặc là tàn phế, này lão sư ngươi một triệu, nhưng là toàn bộ đổ xuống sông xuống biển a."

"Ngươi nghĩ hay lắm!" Tiêu Hồng Nguyệt quăng cái liếc mắt lại đây, chợt sắc mặt trở nên trịnh trọng: "Ngày hôm nay nhà ta sẽ đến một cái khách nhân trọng yếu, không tiện tiếp đón khách lạ!"

'Hả? Để Tiêu Hồng Nguyệt loại vẻ mặt này, lẽ nào là bạn trai nàng, hoặc là cha nàng?'

Phương Nguyên ánh mắt lóe lóe, nhưng rất sáng suốt không hỏi ra miệng.

Nếu không thì, lấy hắn hiện tại người bình thường tố chất thân thể, thỏa thỏa biến thành đầu heo nhịp điệu.

"Cái kia Jarvis phương diện?"

Phương Nguyên làm ra vẻ khó khăn.

Lúc này hắn thuộc tính lan còn chưa hoàn toàn phá phong, quả thật là một cái Ma thần suy yếu nhất lúc.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ lại cảnh cáo hắn một lần. . . Hiện tại cái này thời kỳ, hắn không dám xằng bậy!"

Tiêu Hồng Nguyệt có chút thất thần, cùng với trước trạng thái rất khác nhau.

"Được rồi!"

Phương Nguyên đồng ý, có chút bất đắc dĩ.

Bất quá trong lòng đã quyết định, cái kia ký túc xá không đi trở về, đem vận mệnh giao cho người khác quyết định, cũng không phải là cái gì sáng suốt cách

làm.

. . .

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Trong nháy mắt, liền đến thi đại học tháng ngày.

Phương Nguyên mặc vào một thân mới đồng phục học sinh, tinh thần phấn chấn đi vào trường học.

"Tiểu tử. . . Ngươi rất tốt!"

Jarvis đem Phương Nguyên ngăn chặn, sắc mặt hung tàn, tiểu tử này thực sự quá có thể né! Một tan học liền không thấy tăm hơi, đồng thời hết sức giảo hoạt, không có về ký túc xá, cũng không có ở lữ điếm bên trong lưu lại thân phận của chính mình tin tức, điều này làm cho hắn rất nhiều thủ đoạn cũng không có từ triển khai.

"Ngươi cho rằng cái này liền kết thúc sao?"

Hắn cười lạnh một tiếng: "Ngươi liền mong ước mình có thể thi cái thành tích tốt đi. .. Bất quá, ta sợ ngươi cho dù thi đậu tu chân đại học, cũng không có đi mạng!"

Sự tình đến một bước này , tương tự ra ngoài Jarvis dự liệu.

Một cái học sinh trung học ra sự cố, cùng một cái tu chân đại học dự bị học sinh ra sự cố, hoàn toàn là hai cái khái niệm bất đồng.

"Ta nói. . ." Phương Nguyên rất là bất đắc dĩ: "Chúng ta trong lúc đó, căn bản cũng không có thù oán gì chứ? Tại sao ngươi nhất định phải đuổi theo ta không tha?"

"Không có biện pháp a. . ." Jarvis nhún nhún vai: "Ta nguyên bản cũng cho

rằng ngươi chỉ là cái tiểu nhân vật, nhưng hiện tại xem ra, ngươi có một bước lên trời hóa long tiềm chất, hết lần này tới lần khác ta lại đắc tội rồi ngươi, nếu như ngươi thi đậu tu chân đại học, nổi bật hơn mọi người, thật sự sẽ không nghĩ tới báo thù sao? Vì cắt đứt khả năng này, ta chỉ có thể ra tay trước là dành được lợi thế!"

"Rất tốt logic. . ."

Phương Nguyên khóe miệng vừa kéo: "Ta rõ ràng. . ."

Hắn xoay người rời đi, trong con ngươi ánh mắt lại là càng ngày càng lạnh.

Cái này Jarvis chấp nhất, có chút nằm ngoài dự đoán của hắn, có lẽ đối phương đã đem Lâm Mông xem là tâm ma.

Chỉ là ma sát nhỏ, cuối cùng lại đã biến thành tử địch, thế sự diễn biến, cũng xác thực gọi người dở khóc dở cười.

'Lần này Jarvis, là dự định tình nguyện trả giá thật lớn, cũng làm rơi ta. . .' Phương Nguyên trong lòng đồng dạng hạ quyết tâm: 'Vậy cũng chỉ có trước tiên giết chết hắn, còn có, lần này thi đại học, ta muốn lấy được một cái bùa hộ mệnh!'

Một cái trường đại học trọng điểm trúng tuyển sinh, cùng thi đại học trạng nguyên, cái kia lại là hai loại không giống đãi ngộ.

Phương Nguyên tin tưởng, nếu như mình thi cái Phi Hồng thị thi đại học trạng nguyên đi ra, dù là Jarvis trong lòng hận không thể ăn chính mình, cũng không dám có bất luận động tác gì.

Thả lúc trước cái kia Lâm Mông, có lẽ còn cứng hơn nắm trung dung cái gì, nhưng Phương Nguyên lại là yêu thích kiếm tẩu thiên phong, hoàn toàn là hai loại không giống phong cách.

"Các vị thí sinh, xin mời có thứ tự tiến vào phòng thi! Không muốn náo

động!"

Lúc này, ở trường học chu vi, lượng lớn ăn mặc màu đen chế phục công tác nhân viên đứng trang nghiêm, mang theo cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

"Thi đại học là liên minh đại sự, Lam Quang tinh tổng bộ đặc biệt cắt ra máy móc lại đây, còn có quân nhân toàn bộ hành trình bảo vệ. . ."

Phương Nguyên thản nhiên mà tiến lên, tiếp thu kiểm nghiệm, tiến vào phòng thi.

Nơi này kiểm tra phi thường nghiêm ngặt, hắn ít nhất cảm nhận được ba loại không giống sóng sức mạnh, có Tu Chân giả thần niệm, cũng có Ảo Thuật sư Áo Thuật dò xét, cùng với khoa học kỹ thuật quét hình.

Cái khác lối vào trong, tình cờ thì có nho nhỏ náo động, cái kia đều là không hết lòng gian, còn muốn dựa vào các loại thủ đoạn gian lận, cuối cùng đều bị tra xét đi ra, trực tiếp bắt luận tội.

Đợi đến cuối cùng một cái thí sinh cũng tiến vào phòng thi sau, toàn bộ trường học đóng kín, một cái cực lớn lồng phòng hộ bốc lên.

Phi Hồng thị Tinh lịch năm 20099 thi đại học, bắt đầu rồi!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 944: Báo Thù

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 945: Chí Nguyện Cùng Tâm Ma

"Ám Xà xã, còn có Hồng Tri chu, thú vị!"

Xử lý xong cái đuôi cùng vết tích sau khi, Phương Nguyên lui ra gian phòng, lẫn vào trong bóng tối.

Trước, hắn lợi dụng một ít hương liệu hỗn hợp, cộng thêm tâm lý thôi miên cùng ám chỉ , khiến cho Jarvis chết do tim đột nhiên dừng lại, lấy trước mắt lực lượng cảnh sát năng lực , căn bản không tra được dấu vết gì, chỉ có thể nói là bất ngờ.

Đồng thời, dù là có người hoài nghi đây là hắn giết, cũng không tìm được trên đầu mình.

Dù sao, hắn chỉ là một cái bình thường học sinh, còn tiền đồ vô lượng, làm sao có khả năng nửa đêm đi ra ngoài giết người đây?

Cho dù tìm tới chứng cứ, cũng đều là chỉ về cái kia hắn ngụy trang đi ra áo che gió màu đen người sát thủ, còn tám thành bị cho rằng là cái siêu phàm người, cùng người bình thường có quan hệ gì?

Bất quá, từ trước Jarvis nói mơ ở trong, hắn vẫn phải là đến không ít tin tức.

Tỷ như, ở Phiếm Nhân Loại liên minh quang minh phía dưới, như trước có bóng tối ẩn giấu, thậm chí thế lực vượt qua rất nhiều tinh cầu.

Cái này Jarvis chính mình, chính là Hồng Tri chu phát triển một cái thành viên vòng ngoài, còn có một cái khác Ám Xà xã, là bọn họ đối thủ một mất một còn.

Ở Hồng Tri chu ở trong, Jarvis cũng chỉ là một nhân vật nhỏ, tương đương với ở Phi Hồng thị bố trí một viên nhàn tử, duy nhất nhiệm vụ tựa hồ chính là theo đuổi Lăng Phỉ Nhi, tranh thủ đánh vào Lăng thị xí nghiệp ở trong đi.

Một người như vậy, đương nhiên rất dễ dàng liền bị thay, bởi vậy Jarvis cảm giác không an toàn rất cao, vội vàng nghĩ muốn xây dựng thế lực của chính mình, cuối cùng đưa tới Phương Nguyên tên sát tinh này.

'Thuộc tính lan còn chưa phá phong, ta nhất định phải mau chóng lên cấp Ảo Thuật sư cùng Tu Chân giả, thành là chân chính siêu phàm. . .'

Phương Nguyên trong lòng có một loại nào đó cảm giác gấp gáp.

Dù là mình làm đến lại thiên y vô phùng, những kia cấp cao Ảo Thuật sư cùng Tu Chân giả cũng chưa chắc không có biện pháp truy xét được.

Đương nhiên, như thế làm xong tất cả đều là chuyện bé xé ra to, trong ngắn hạn không thể.

Nhưng mình vẫn là muốn làm tốt tình huống xấu nhất xuống, tất cả tội cùng nhau bại lộ dự định.

"Bất quá. . . Vừa bắt đầu Hồng Tri chu liền phái cao giai Tu Chân giả đến kiểm tra, mới là bệnh thần kinh thêm tài nguyên lãng phí. . . Thế nào cũng phải có một cái quá trình, hơn nữa, cũng có khả năng ta số may, lừa dối qua ải. . ."

Phương Nguyên phát tán suy nghĩ: "Bất quá. . . Chỉ cần tiến vào đại học, được đến khoa học tu chân pháp, tái tiếp xúc đến các loại quý giá kỳ vật, nghiên cứu một lần, vậy ta cũng không có cái gì tiếc nuối. . ."

Hắn dù sao cũng là thiên ngoại Ma thần, lại càng không dự định ở thế giới này sống hết đời, những người kia theo đuổi tất cả, đối với hắn mà nói, cũng là dường như lục bình.

. . .

Ngày thứ hai, Phương Nguyên mở ra lưu lãm khí, cẩn thận tìm tìm, mới phát hiện một bản tin: "Phi Hồng thị một thi đại học học sinh đột ngột chết trong nhà, nguyên nhân cái chết là bệnh tim đột phát, thị trưởng hô hào học sinh kiên trì kiểm tra thân thể cùng tâm lý khỏe mạnh quản lý. . ."

"Trong tin tức đều là lời nói khách sáo, nhưng trên căn bản, giai điệu lớn liền định ra đến rồi!"

Phương Nguyên gật gù, biết loại này vụ án, chỉ cần phá án không phải ngớ ngẩn, đều sẽ trực tiếp nói là bất ngờ, nếu không thì làm nổ dư luận, sinh viên đại học bị giết chết trong nhà, cũng không phải là cái gì chuyện chơi vui.

Cho tới trong bóng tối sẽ có hay không có tiếp tục điều tra, cái kia thì khó mà nói được.

"Bất quá ta thủ pháp giết người, không có một chút nào siêu phàm vết tích , liền ngay cả hương liệu cũng là rất tầm thường cái kia vài loại, dù là pháp y đem Jarvis thi thể giải phẫu, cũng không tìm được đầu mối gì. . . Trừ phi phát động rồi cao giai Tu Chân giả. . . Nhưng lấy tính giá so với mà nói, đây là chuyện không thể nào. . ."

Nghĩ những chuyện này, Phương Nguyên ung dung thong thả ăn mặc đồng phục học sinh, đi tới trường học kê khai chí nguyện.

Đại học tự nhiên là đại học Đông Long, đồng thời cũng không có chuyên nghiệp lựa chọn, có người nói, những kia tu chân đại học vừa bắt đầu đều là dạy khoa học tu chân pháp nhập môn, chỉ có đến cuối cùng, mới sẽ bắt đầu tinh tế phân chia.

Phương Nguyên đối với chuyện này cũng là phi thường tán thành, dù sao, học sinh cấp ba nhiều nhất tiếp xúc điểm minh tưởng pháp, không có thâm nhập tiếp xúc tu chân, lại làm sao biết chính mình am hiểu?

Đúng là Tiêu Hồng Nguyệt, nhìn thấy hắn ánh mắt có điểm lạ, cuối cùng vẫn là không nhịn được dựa vào đến: "Ngươi có biết hay không? Jarvis chết rồi?"

"Cái gì?" Phương Nguyên một cái giật mình: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Pháp y đã kiểm tra, hắn là bệnh tim. . ." Tiêu Hồng Nguyệt nghi ngờ ở Phương Nguyên trên người xem đi xem lại, thần niệm quét lại quét, cuối cùng trong lòng lại là đang âm thầm tự giễu: 'Ta đến cùng đang suy nghĩ gì đồ vật?'

"Như vậy a. . ."

Phương Nguyên trên mặt hơi kinh ngạc, lại có chút như trút được gánh nặng.

"Ngươi cũng muốn cẩn trọng một chút, bảo trọng thân thể a. . ."

Tiêu Hồng Nguyệt ngoài miệng nói một ít không có dinh dưỡng, đuổi đi Phương Nguyên, trở lại tư nhân văn phòng, mở ra màn ảnh: "Ba ba! Ta xác thực qua, cái kia Lâm Mông, vẫn là người bình thường!"

"Người bình thường sao?"

Màn ảnh bên trong, là một cái con mắt rất sáng người trung niên: "Như thế thoạt nhìn, trong trường học ân oán, là có thể toàn bộ bài trừ, vậy hắn là Ám Xà xã, hoặc là Hồng Tri chu giết người diệt khẩu?"

"Ám Xà xã? Hồng Tri chu?" Tiêu Hồng Nguyệt con mắt ngưng lại, có vẻ có mấy phần kiêng kỵ.

"Ta xem qua Jarvis thi thể, không có bất cứ dị thường nào, đây chính là lớn nhất không bình thường! Liền pháp y giải phẫu cũng không tìm tới chút nào manh mối, khẳng định là loại kia đỉnh cấp nhất Ám sát giả!"

Người trung niên nghiêm mặt nói: "Bất quá Jarvis chỉ là một cái ngoại vi, Ám Xà xã chuyên môn đối phó hắn khả năng không lớn. . . Theo ta suy đoán, hắn là Hồng Tri chu người đến diệt khẩu , bởi vì cái này Jarvis khoảng thời gian

này làm chuyện, thực sự là quá kiêu ngạo. . . Hừ hừ, dĩ nhiên nghĩ muốn nô dịch Tu Chân giả, coi đại học là cho hắn nhà mở sao? Coi như không ra việc này, cũng tất nhiên không có kết quả gì tốt!"

Hắn hừ lạnh một tiếng, hơi có chút vênh mặt hất hàm sai khiến mùi vị, hiển nhiên cũng là ngồi ở vị trí cao, nắm quyền lớn hạng người: "Jarvis chỉ là tiểu nhân vật, hai cái này phạm tội tổ chức, mới là ta chân chính muốn đả kích đối tượng!"

. . .

"Cấp ba a. . ."

Kê khai xong chí nguyện sau khi, Phương Nguyên tùy ý ở trong sân trường đi lại.

Nếu như là trước cái kia Lâm Mông, tất nhiên sẽ cảm khái không thôi, càng quý trọng nơi này từng cái cây cọng cỏ.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, thú vị nhất, vẫn là quan sát những học sinh kia trăm thái.

Một tràng thi đại học, một tràng chí nguyện kê khai đi xuống, quả thật là hồng trần như lô, tạp niệm vạn ngàn , khiến cho Phương Nguyên có chút không giống nhau cảm ngộ.

"Không biết cái kia Cực Ác Chi Chủ, hiện tại chính đang làm gì? Có thể hay không cũng đi tới thế giới này con đường?"

Phương Nguyên đi tới một cái hồ nước nhỏ bên cạnh, nhìn bình tĩnh mặt hồ, trên mặt suy tư.

"Ngươi. . . Cố ý tới nơi này sao?"

Đột nhiên, một cái thanh tuyền giống như tiếng nói truyền tới từ phía bên

cạnh, Phương Nguyên quay đầu nhìn lại, dĩ nhiên là Lăng Phỉ Nhi.

Cái này Phi Hồng nhất trung hoa khôi của trường lúc này một thân màu trắng váy liền áo, thanh tân xinh đẹp, lại có chút sáng rực rỡ không gì tả nổi mùi vị.

"Cố ý?"

Phương Nguyên lệch rồi thiên đầu, có chút choáng váng, đột nhiên nghĩ lên đến.

'Đệt! Nơi này, không phải là Lâm Mông hướng về Lăng Phỉ Nhi biểu lộ địa phương à? Lẽ nào nàng cho rằng ta dư tình chưa xong?'

'Chờ một chút, cô nàng này trạng thái tựa hồ không đúng lắm!'

Trong lòng hắn phiền muộn, lại quét Lăng Phỉ Nhi vài lần, nhất thời phát hiện không giống.

"Không phải. . . Ta chỉ là trong ngực niệm tình ta cuộc sống cấp ba mà thôi, dù sao, ta sau đó hắn là một quãng thời gian rất dài bên trong đều sẽ không trở về!"

Phương Nguyên xoay người, quay đầu bước đi, cũng mặc kệ mặt sau muốn nói lại thôi Lăng Phỉ Nhi.

"Vì sao. . . Tại sao lại như vậy?"

Lăng Phỉ Nhi ngớ ra tại chỗ.

Lúc này nàng đã nghĩ rõ ràng, Lâm Mông chính là nàng minh tưởng pháp kẽ hở, cũng là tâm ma của nàng.

Nghĩ phải trừ hết cái này chướng ngại, rất đơn giản, một loại là đề cao mình tâm linh tu vị, trực tiếp chặt đứt , nhưng đáng tiếc nàng không làm được.

Mà loại thứ hai, chính là phối hợp thế giới hiện thực một ít cử động tỷ như, cho cái này Lâm Mông một ít nhỏ nhỏ bé hi vọng, để cho hắn lần thứ hai chân thành, cuối cùng mạnh mẽ từ chối hắn, là có thể đem những thứ này như có như không tâm tư hoàn toàn chặt đứt, thấy rõ người này bộ mặt thật.

Nàng chính là cảm thấy Lâm Mông thần bí, cường đại, do đó gây nên tâm tình, nếu như đối phương một lần nữa biểu hiện đối với nàng ngưỡng mộ, cái kia nàng trái lại lại sẽ sinh ra mấy phần 'Chỉ đến như thế' cảm giác, tâm linh cường đại, chặt đứt hồng trần.

Nhưng hiện tại, tựa hồ kế hoạch còn chưa bắt đầu, cũng đã chết trẻ!

"Làm sao bây giờ? Trảm Hồng Trần minh tưởng pháp, phản phệ cũng cực kỳ đáng sợ. . . Nếu như không làm được điểm ấy, lẽ nào nhất định phải như vậy làm? Không! Không được! Đối phương là đại học Đông Long trúng tuyển sinh, bất luận xảy ra chuyện gì, động tĩnh đều quá lớn. . ."

Lăng Phỉ Nhi cắn môi đỏ, chỉ cảm thấy tâm loạn như ma.

. . .

"Cái kia Lăng Phỉ Nhi, nhìn dáng dấp như là minh tưởng xảy ra vấn đề gì, dù sao cũng là tâm linh phương diện tu luyện!"

Phương Nguyên đi ra trường học, hồi tưởng lại Lăng Phỉ Nhi ngay lúc đó trạng thái, có chút âm thầm buồn cười: "Đồng thời. . . Một cái trước không thèm để ý Lâm Mông người, bỗng nhiên tìm tới cửa, lẽ nào là cùng ta có liên quan? Trảm Hồng Trần. . . này pháp nhất định phải đoạn buồn phiền, chẳng lẽ. . . Ta trở thành nàng một cái buồn phiền? Cái kia thật đúng là. . . Thú vị."

Hắn cũng không có lấy giúp người làm niềm vui, chủ động hỗ trợ đối phương đi trừ Tâm Ma ý nghĩ, trái lại là cười trên sự đau khổ của người khác tâm tình càng nhiều một chút.

Dù sao, nữ nhân này, cũng là làm hại Lâm Mông bỏ mình gián tiếp thủ phạm, hắn không bỏ đá xuống giếng coi như tốt.

"Minh tưởng công pháp, là lấy phàm nhân tư duy thử nghiệm khống chế tâm linh, rất dễ dàng có chuyện. . . Đồng thời, bằng vào ta làm vì Tâm Ma. . . Khà khà. . . Nếu là ta khôi phục bộ phận thủ đoạn, như lợi dụng này điểm làm vì lời dẫn, hoàn toàn có thể khiến nàng muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!"

Phương Nguyên nanh cười một tiếng, cảm thụ trong cơ thể tàn dư tâm tình sôi trào, lại bị từng cái vây quét, nhắm mắt lại: "Rất nhanh. . . Rất nhanh sẽ có thể hoàn toàn tiêu hóa bộ thân thể này."

Bộ thân thể này dù sao cũng là đoạt xá mà đến, tuy rằng nguyên chủ đã chết qua, nhưng vẫn cứ còn có một chút tàn dư ý nghĩ cùng tâm tình.

Tỷ như. . . Một cái nào đó nhớ mãi không quên mối tình đầu nữ nhân.

Phương Nguyên chính là lợi dụng điểm ấy, nhiều lần kích thích, lại lấy chính mình tinh thần lực vây quét.

Hết lần này tới lần khác đi xuống, cũng là tiêu hóa đến gần đủ rồi.

"Bất quá cái này Lâm Mông cũng là cái ngu đần, đều như vậy, còn muốn phải bảo vệ đối phương. . . Chỉ là, ta chấm dứt nhân quả, tự nhiên là bằng vào ta phương thức đến rồi."

Phương Nguyên trở lại ký túc xá, ngồi khoanh chân, vận chuyển Tọa Vong minh tưởng.

Cái môn này minh tưởng pháp trải qua hắn bù đắp sau khi, uy lực đã không chút nào dưới tại những kia đứng đầu minh tưởng pháp, hoàn toàn có thể ở đi đại học Đông Long trước, đem não vực khai phá độ đẩy trên một tầng thứ mới.

"Đến thời điểm, những thứ này là có thể trở thành ta hùng hồn cực kỳ trụ cột,

đánh vỡ thế giới này không người có thể phá ràng buộc!"

Hắn trong con ngươi hình như có ngọn lửa thiêu đốt.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 946: Lữ Trình

"Các vị tôn kính hành khách, xin mời đi tàu Đông Phương Tinh Hào, ta là bổn hạm Hạm trưởng Triệu Kinh Vũ, rất vinh hạnh cho các ngươi phục vụ. . . Bản chiếc hàng hạm chọn dùng liên minh mới nhất kỹ thuật, trên đường trải qua hai lần trùng động qua lại, toàn bộ lữ trình đem sẽ kéo dài ba ngày, chỗ cần đến là Đông Long tinh. . ."

Một chiếc khổng lồ tinh tế tàu vận tải bên trong, Phương Nguyên tựa ở sô pha trên ghế, nghe từ phát thanh bên trong truyền đến lời nói.

Bởi vì báo danh lửa xém lông mày, thu đến đại học Đông Long trúng tuyển tin tức sau khi, hắn liền lập tức lên đường.

Lúc này, liền rất hứng thú đánh giá chu vi.

Cái thời đại này nhân loại, không thể nghi ngờ phi thường may mắn, còn có thể tiến hành tinh tế lữ hành, lúc này hắn cưỡi chính là giá rẻ khoang, không hề đơn độc gian phòng, chỉ có một cái chỗ ngồi, nhưng có thể để nằm ngang, biến thành một cái giường, mà lại còn có rèm cửa sổ thả xuống, bảo đảm việc riêng tư tính, các loại thiết kế cũng vô cùng tinh xảo.

"Ai. . . Trong túi ngượng ngùng a, Lâm Mông trước tích trữ, mua một tấm tiện nghi nhất phiếu liền táng gia bại sản. . . Cái này hay là bởi vì nhìn thấy ta có đại học thư thông báo trúng tuyển đã giảm giá. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Nhìn tới. . . Nhất định phải bắt đầu kiếm tiền."

Bất kể là cái nào thế giới Tu chân chi đạo, đều không thể rời bỏ tài lữ pháp địa, Phương Nguyên đương nhiên sẽ không lơ là.

Đúng là lúc này , bởi vì vẫn không có cất cánh, tàu chiến bên trong bầu không khí so sánh sinh động, hấp dẫn nhất Phương Nguyên ánh mắt, vẫn là chu vi, rõ ràng đều là với hắn như thế học sinh chiếm đa số.

"Đông Long tinh là Phiếm Nhân Loại liên minh khoa học kỹ thuật thánh địa, không chỉ có đứng đầu nhất đại học Đông Long, còn có cái khác một ít nổi danh học phủ, cùng với các loại nghiên cứu cơ cấu. . . Hiện tại theo ta cùng nhau, hẳn là đều là Lam Quang tinh mũi nhọn sinh. . ."

Phương Nguyên quét một vòng chu vi, nhưng không có phát hiện cái gì khuôn mặt quen thuộc.

"Này! Bạn học, ngươi cũng là đi Đông Long tinh báo danh sao?"

Ở bên tay phải của hắn, một tên buộc tóc đuôi ngựa nữ hài cười nhìn sang: "Ta tên là Mã Lệ Liên, đến từ Điền Hoàng thị!"

"Chào ngươi! Ta tên Lâm Mông!"

Phương Nguyên thuận miệng trả lời, lại nghiên cứu chu vi khoa học kỹ thuật, có chút nho nhỏ hưng phấn: "Phiếm Nhân Loại liên minh kỹ thuật, còn có loại này qua lại hành tinh tàu chiến, quả thật thú vị. . . Chính là không biết bọn họ trùng động, là chính mình chế tạo, vẫn là thiên nhiên phát hiện, nếu như là người trước, vậy thì càng ghê gớm."

Thế giới này đồng dạng đối với Ma thần có áp chế . Bất quá hắn có thể suy đoán được đến, nếu là mình hoàn toàn phá phong, khôi phục hoàn chỉnh thực lực, e sợ đồng dạng có thể ở trong vũ trụ sinh tồn, thậm chí tiến hành tinh tế lữ hành.

Cho tới có thể hay không Diệt Tinh, đạt thành 'Diệt tinh' cấp bậc thành tựu,

cái kia liền cần thật sự thực tiễn.

Đang lúc này, toàn bộ Đông Phương Tinh Hào chấn động, một luồng hơi gia trọng cảm giác rơi vào các học sinh trên người.

"Bổn hạm bắt đầu cất cánh! Tiến vào gia tốc trạng thái, xin mời các vị lữ khách thắt chặt dây an toàn!"

Một cái vòng tròn nhuận cơ giới nữ tiếng nhắc nhở nói.

"Chết tiệt. . . Ta liền biết loại này giá rẻ khoang có vấn đề! Liền phản trọng lực nam châm đều lão hóa thành như vậy. . ."

Ở Phương Nguyên cùng Mã Lệ Liên bên cạnh, một cái tiểu mập mạp trầm thấp tả oán nói: "Nếu không là ta đính phiếu chậm chút, vé khách quý đều bán xong, ta mới không ngồi loại này đây!"

"Hoàng Thiên Bá, ngươi liền không thể yên tĩnh một điểm sao?"

Mã Lệ Liên thấy vậy, trên mặt nhất thời hiện ra một tia bất đắc dĩ.

"Hoàng Thiên Bá? !"

Phương Nguyên nhìn ngó cái này tiểu mập mạp, liền thấy thân hình hắn phúc hậu, mặt mày hồng hào, mắt nhỏ bên trong tràn đầy tinh quang, hiển nhiên bên ngoài thô kệch bên trong tinh tế, không phải mặt ngoài trên đơn giản mặt hàng.

Hắn Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật có thể xem thiên địa nhân tam tài hỗn loạn, chỉ là xem tướng, đều căn bản không cần động dùng thần thông, mắt thường liền có thể thấy được đại khái: "Cư di khí, dưỡng di thể, một người trải qua, cuối cùng sẽ hóa thành không thể tiêu diệt dấu ấn, lưu lại ở trên người hắn, cái này Hoàng Thiên Bá, trong nhà phải là một nhà giàu mới nổi, can đảm cẩn trọng, trong nhà con trai độc nhất, nhưng lại không mất thiện lương. . . Ân, còn đối với bên cạnh ta cái này Mã Lệ Liên thú vị, vừa nãy chính là cố ý nói chuyện, gây nên chú ý."

"Hắc! Huynh đệ, ngươi là cái nào trường học?"

Hoàng Thiên Bá ha ha nở nụ cười hai câu, không để ý lắm cởi đai an toàn, tiến lên trước cùng Phương Nguyên chào hỏi: "Ta miễn cưỡng qua tuyến, chỉ có thể đi đại học Kim Cương Thiện Tu làm hòa thượng, cũng may hiện tại thiện tu không cần cạo trọc, tương lai cũng có thể kết hôn, nhà ta ba đời đơn truyền, cũng không thể ở chỗ này của ta đứt đoạn mất đèn nhang! Chờ một chút. . . Ta thế nào cảm giác Lâm Mông danh tự này có chút quen tai?"

"Đương nhiên, nhân gia là bên cạnh thành thị thi đại học trạng nguyên, thành tích tinh cầu thứ ba!" Mã Lệ Liên trợn tròn mắt.

"Nguyên lai ngươi đúng là cái kia Lâm Mông, thần tượng a!"

Hoàng Thiên Bá vỗ đùi: "Con bà nó. . . Ngươi nhưng là điểm tối đa Ngưu nhân a, nhớ ta bá gia, lớp 12 lúc mệt gần chết, vừa mới vừa thi đến 270, đại ca ngươi có cái gì bí quyết?"

Hắn tuy rằng tướng mạo hào phóng, lại cũng không dễ dàng gây nên người ác cảm.

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, chính muốn nói chuyện, đột nhiên cảm giác trọng lực biến mất, một thoáng như trút được gánh nặng, lại đã biến thành 'Không trọng' trạng thái.

"Đây là. . . Đến ngoài không gian!"

Hắn nhìn phía bên ngoài cửa sổ vũ trụ cảnh sắc, không khỏi nhẹ nhàng nói.

"Phương Nguyên ngươi là lần thứ nhất tiến hành tinh tế lữ hành sao?" Hoàng Thiên Bá con mắt hơi chuyển động: "Ta bảy tuổi lúc, cha liền mang ta đi Thải Hồng tinh trên chơi đùa, ngươi tuyệt đối không biết nơi đó cỡ nào chơi vui, cả cái tinh cầu, chính là một cái cực lớn nơi giải trí, có thể khiến người thăm dò cả đời!"

"Thôi đi!" Mã Lệ Liên thấy vậy, lại là không chút khách khí vạch trần: "Ngươi chỉ là mua trương tiện nghi nhất cửa lớn phiếu, đi chụp mấy bức ảnh sẽ trở lại, liền qua đêm cũng không có chứ, Thải Hồng Tinh Hào xưng tiêu kim thiên đường, cho dù chỉ là ở một buổi chiều trên, tiêu hao tinh nguyên cũng tuyệt đối là một cái con số trên trời."

"Khà khà. . . Mã Lệ Liên, ngươi làm sao tổng yết ta gốc gác?"

Hoàng Thiên Bá thật không tiện sờ đầu một cái, vừa nhìn về phía Phương Nguyên: "Vẫn là Lâm đại ca ngươi lợi hại, trúng tuyển trường học là đại học Đông Long chứ? Hắn là chúng ta nơi này đầu một phần."

Đại học Đông Long danh hào, tuyệt đối không phải chuyện nhỏ.

Phương Nguyên hơi nhướng mày, lập tức liền cảm nhận được chu vi rất nhiều hiếu kỳ cùng thăm dò ánh mắt.

"Cũng chỉ là vận may mà thôi!" Hắn khiêm tốn nói: "Đúng rồi, các ngươi biết Đông Long tinh một ít tình huống sao? Còn có. . . Chúng ta sắp xuyên qua trùng động, đến tột cùng là thiên nhiên vẫn là nhân công chế tạo?"

Lâm Mông chỉ là một học sinh trung học, cả đời cũng không có tiến hành tinh tế lữ hành, đương nhiên cũng không có tâm theo dõi qua phương diện này đồ vật.

"Trùng động đương nhiên là thiên nhiên. .. Bất quá có người nói, ở một ít mũi nhọn phòng nghiên cứu bên trong, có Đại Áo Thuật sư cùng Thi Giải Tiên hợp tác, chế tạo ra ngắn ngủi tồn tại trùng động. . ."

Mã Lệ Liên hiển nhiên đối với phương diện này rất có nghiên cứu: "Mục tiêu của ta, cũng là trở thành một tên nghiên cứu khoa học hình Tu Chân giả, tiến vào mũi nhọn nhất cái kia mấy nhà phòng thí nghiệm công tác!"

"Đúng đúng! Đánh đánh giết giết chuyện, giao cho những người khác là tốt

rồi!" Hoàng Thiên Bá chẳng biết xấu hổ tập hợp lên đến, có càng chặn càng xông mùi vị: "Cha ta muốn cho ta báo Võ Đấu hệ, thật giống chúng ta Kim Cương Thiện Tu liền hẳn là am hiểu cái này! Bất quá ta muốn làm nhất, vẫn là Cấu trang thể nghiên cứu!"

Cấu trang thể, chính là thế giới này cơ giáp! Đương nhiên, lại lẫn vào tu chân con rối, còn có Áo Thuật Khải Linh các loại pháp môn, là vô cùng cao cấp khoa học kỹ thuật, sức chiến đấu hết sức kinh người.

Một cái đứng đầu Cơ giáp sư, thì tương đương với một nhánh loại nhỏ tinh tế chiến hạm tạo đội hình, đồng thời tính cơ động cùng bí mật tính càng thêm vượt qua, thường thường chấp hành các loại địch hậu bí mật nhiệm vụ.

"Xin lỗi. . . Đại học Kim Cương Thiện Tu không có cái này chương trình học!"

Mã Lệ Liên không chút khách khí đả kích nói: "Ngược lại là đại học Đông Long, ở nghiên cứu phương diện này, là liên minh đứng đầu trình độ. . ."

Nói, nàng lại nhìn Phương Nguyên một chút.

"Ta sao?" Phương Nguyên sờ sờ mũi: "Tương lai tuyển nghành gì, ta còn thực sự không nghĩ tốt, dù sao muốn trước đem tu chân nhập môn lại nói. . ."

"Đúng đúng!" Hoàng Thiên Bá gật đầu liên tục, trên mặt hiện ra một loại nào đó vẻ hưng phấn: "Đông Long tinh a. . . Ta còn chưa có đi qua ni , bất quá, tu chân đại học hội tụ nơi, khẳng định thiên địa linh khí dồi dào cực điểm, khắp nơi hoa thơm chim hót, động thiên phúc địa a. . ."

"Nếu có thể làm rất nhiều tu chân đại học hội tụ, tự nhiên có chỗ độc đáo!" Phương Nguyên gật gù, lại nhìn một chút máy palm-top: "Chỉ là. . . Tựa hồ internet không tìm được chút nào tin tức."

"Đó là đương nhiên, dù sao cũng là liên minh chúng ta cao nhất công nghệ

nơi! Đương nhiên cần bảo mật!" Mã Lệ Liên tựa hồ đối với này tập mãi thành quen: "Dù sao, chúng ta còn có đối đầu!"

"Đúng đấy, Phiếm Nhân Loại liên minh đối thủ, chính là những kia tinh không sinh vật liên minh! Đương nhiên, gọi là quái vật liên minh càng thêm chuẩn xác một điểm!"

Hoàng Thiên Bá thở dài nói.

Nhân loại của thế giới này, đã đi tới tinh tế, chung quanh cướp đoạt tinh cầu cùng tài nguyên, đương nhiên cũng sẽ gặp phải ngăn chặn.

Ở quá trình này ở trong, bọn họ gặp phải đủ loại, muôn hình muôn vẻ Nhân tộc, mặc dù có chút nhỏ bé kinh ngạc, nhưng cơ bản vẫn là nhân loại dáng dấp, bởi vậy lẫn nhau kết minh, hình thành rồi Phiếm Nhân Loại liên minh.

Bọn họ đối thủ một mất một còn, chính là đủ loại kiểu dáng vũ trụ sinh vật cùng văn minh ở tinh cầu khác, bất luận sinh mệnh hình thái, vẫn là xã hội cơ cấu, cùng nhân loại đều uy nghiêm đáng sợ không giống, đặt ở cổ đại, đó chính là tuyệt đối yêu ma quỷ quái, bởi vậy gọi là quái vật liên minh cũng không oan uổng chúng nó.

Trong này đại biểu tính sinh vật, chính là Trùng tộc, rất nhiều ký sinh thể còn bị xem là thi đại học mô phỏng đối tượng.

"Dù là vũ trụ lại to lớn hơn, tài nguyên cũng là có hạn, liền thật giống chúng ta Tổ Tinh, đã từng tìm khắp cả cả cái tinh hệ, đều không có thứ hai có thể thai nghén sinh mệnh tinh cầu. . ."

Phương Nguyên nói: "Nói cho cùng, hay là bởi vì sinh tồn cùng phát triển áp lực. . . Trên thực tế, Phiếm Nhân Loại liên minh cùng tinh không sinh vật liên minh, có lẽ cũng chỉ là trong vũ trụ muối bỏ biển, cùng với ở đây lẫn nhau chém giết tiêu hao, không bằng phân chia cương vực, từng cái hướng ra phía ngoài mở rộng. .. Bất quá đạo lý này, chúng ta nghĩ được đến, cao tầng đồng dạng nghĩ

được đến, sở dĩ không như vậy làm, là bởi vì vận tải năng lực vấn đề, khoa học kỹ thuật có cực hạn, vẫn là mặt khác một cái nào đó không thể từ bỏ lý do đây?"

"Lâm Mông, ngươi nghĩ tới thật nhiều. . ."

Mã Lệ Liên cùng Hoàng Thiên Bá hai mặt nhìn nhau.

"Ta cũng chỉ là nói nói mà thôi!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, nhắm mắt lại, bắt đầu chiều sâu minh tưởng.

Tuy rằng chỉ có mấy ngày ngắn ngủi thời gian, nhưng cũng không thể lãng phí.

Chờ đến hắn lần thứ hai mở mắt lúc, Đông Long tinh đã thình lình trong tầm mắt!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 947: Đông Long Tinh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 948: Lên Cấp

Xong xuôi thủ tục nhập học sau khi, Phương Nguyên trở lại chính mình ký túc xá.

Tuy rằng diện tích rất nhỏ hẹp, nhưng có đơn độc gian phòng , khiến cho Phương Nguyên hết sức vui mừng.

Trước Lâm Mông, chính là ở lại phúc lợi ký túc xá, điều kiện nơi này đúng là cùng bên kia không sai biệt lắm.

Hắn tĩnh tọa chốc lát, mở ra trên tay đồng hồ vòng tay, tiếp nhập Đông Long tinh mạng lưới.

Một màn ánh sáng hiện lên, bắt đầu bắn phá.

'Keng! Thân phận xác thực!'

'Hoan nghênh tiếp nhập trong sân trường lưới, Lâm Mông bạn học!'

'Keng! Ngài hòm thư thu đến tân sinh thủ tục, đại học thời khoá biểu các loại văn kiện, xin mau sớm tìm đọc!'

. . .

Phương Nguyên không có đi quản những thứ này, mà là xem lướt qua nổi lên cái khác chuyên mục: "Không sai. . . Thực là không tồi, đại học Đông Long website trường phía trên, các loại tin tức vẫn là hết sức phong phú."

Hắn liếc mắt đồng hồ của chính mình, lúc này cái này chi là mới nhất kiểu

dáng, mặt trên còn có một viên kỳ dị long bàn tinh cầu đồ huy, rõ ràng là đại học Đông Long tiêu chí.

"Chỉ muốn trở thành đại học Đông Long học sinh, là có thể thu được cái này trói chặt thân phận chế tạo trang bị, đăng nhập trong trường học lưới. . . Bên trong thứ tốt quả thật không ít."

Phương Nguyên tùy ý lật qua lật lại, sơ cấp não vực khai phá dược tề liền hiện ra ở trước mắt, thậm chí còn có thể cho vay mua.

"Nơi này bên trong lưới tuy rằng cũng chống đỡ tinh nguyên, nhưng giá cả có chút có chút đắt giá, chân chính vật ngang giá, vẫn là điểm số! Thông qua hoàn thành chương trình học, tu vị tiến bộ, lão sư khen thưởng các loại, đều có thể thu được lượng lớn điểm số, do đó mua rất nhiều thiên tài địa bảo, thậm chí chuyên môn phục vụ. . . Thậm chí, liền Thi Giải Tiên tự mình giáo dục, cũng không phải không thể, nhưng tiêu tốn cũng là một cái con số trên trời."

Hắn nhìn một chút cơ sở dữ liệu, cảm thấy quả thực là phong phú, mấy cái thư viện đều không chứa nổi.

Thậm chí, còn có một chút internet giảng bài, có miễn phí, có thì cần muốn trả tiền mua.

"Ừm. . . Có lao có được, mới là thế gian lẽ phải, kiến thức thu phí, cũng hợp tình hợp lý. .. Bất quá có một ít chương trình học, video biểu thị, dù là không gian ba chiều thành như, cũng chung quy ít một chút ý cảnh, bởi vậy, một ít cao giai tu chân chương trình học, vẫn là phải đi phòng học!"

Phương Nguyên đem nội quy nhà trường cùng thời khoá biểu đại khái xem lướt qua một thoáng, nhất thời biết được, đại học Đông Long bồi dưỡng rất là rộng rãi, ít nhất ở lớn một chút thời kỳ, hầu như không có cái gì cứng nhắc khảo hạch.

Học sinh chỉ cần lên xong môn học bắt buộc, là có thể làm bất kỳ chính mình

chuyện muốn làm.

Hoặc là minh tưởng khai phá não vực, hoặc là chọn môn học cái khác môn học, thậm chí, nếu như muốn tìm xem kích thích, đi ra ngoài trường khu hoang dã săn giết Tinh thú, cũng hoàn toàn mặc cho tùy ý.

Đương nhiên, chết rồi cũng không thể trách người khác.

Chỉ có lớn một chút thời kì cuối, có một cái cuối kỳ khảo hạch, không thông qua người, sẽ bị thôi học.

"Tổng thể mà nói, chính là nghiêm tiến nghiêm ra sao?"

Phương Nguyên đổi đồng phục học sinh, đi ra ký túc xá, chuẩn bị đi nghe một đoạn công cộng khóa.

"Khoa học tu chân pháp khái luận! Giảng viên Lữ Tung Dương, bát giai Huyền Tu!"

Hắn nhìn một chút đồng hồ, suy tư: "Thế giới này tu chân linh khí, thực chất lên là năng lượng vũ trụ, cùng Linh giới pháp tắc uy nghiêm đáng sợ không giống, đương nhiên hệ thống cũng là hai việc khác nhau, càng không có cái gì Nguyên Thần Cương Sát phân chia, chính là đơn giản một, hai ba, bốn, con số càng cao, tu vị càng sâu sao?"

Đi vào phòng học sau khi, liền phát hiện có thể chứa đựng mấy ngàn người cầu thang lớp học đã hầu như ngồi đầy, phần lớn đều là tân sinh.

Xem ra, cho dù không chuẩn bị lập tức đột phá, đại đa số học sinh đối với tu chân pháp môn vẫn rất có hứng thú.

"Chư vị các bạn học được! Ta là Lữ Tung Dương!"

Mới vừa đến khóa điểm, một cái âm thanh liền từ trên bục giảng truyền đến.

Lữ Tung Dương đại khái chừng ba mươi tuổi, trên người mặc trang phục màu đỏ thắm, mày rậm mắt to, tiếng nói vang dội, chỉ là, không có một học sinh nhìn thấy hắn là làm sao vào.

"Ta hôm nay tới làm vì mọi người giảng giải khoa học tu chân pháp. . . Cổ đại, nghĩ muốn tu chân, nhất định phải muốn có 'Linh căn', cái gọi là 'Linh căn', vào hôm nay nghiên cứu xem ra, chính là não vực khai phá độ, khai phá độ cao, đó chính là ưu tú linh căn, khai phá độ thấp, chính là đồ ngu, thậm chí phàm nhân một cái, vì lẽ đó tu chân trước, linh căn phi thường trọng yếu! Ta đề nghị, não vực khai phá độ 40% trở xuống, không muốn trước tiên thử nghiệm đột phá. . ."

Lữ Tung Dương lưu loát nói một đống cổ đại linh căn cùng hiện nay não vực khai phá độ liên hệ, trọng điểm vẫn không thể liều lĩnh, nhất định phải đánh tốt trụ cột.

Đương nhiên, xem đến phía dưới học sinh các loại thần thái, trong lòng không khỏi lại là thở dài: "Khoa học tu chân pháp, chính là lấy khoa học làm vì chỉ đạo, tiến hành tu chân, cổ đại tu sĩ, hướng ăn tử khí, ăn gió uống sương, một năm cũng chưa chắc có thể tinh tiến một điểm, nhưng ở khoa học tu chân pháp xem ra, đều là rất lớn lãng phí!"

Nói tới chỗ này, hắn điểm lấy ra một bộ màn hình, phía trên là một cái nửa trong suốt thân thể, còn có càng nhiều kinh lạc: "Chúng ta đều biết, thân thể bên trong là quan sát không tới cổ đại truyền thuyết trong huyệt vị cùng kinh mạch, nó tựa như ở không phải ở, vì lẽ đó Cổ tu chỉ có thể thông qua các loại ngốc biện pháp, chậm rãi dẫn dắt, hiệu suất hạ thấp, chúng ta hiện đại tu chân, vừa bắt đầu chính là đem não vực khai phá độ ngưng tụ làm vì linh căn, lại lấy bát quái cấu trúc trong cơ thể kinh mạch huyệt đạo, các ngươi xem. . ."

Sau đó, hắn liền bắt đầu thao thao bất tuyệt, từ linh căn hội tụ bắt đầu, giảng đến làm sao thu nạp năng lượng vũ trụ, ở bên trong thân thể xây dựng ra một bộ đặc thù kết cấu.

"Diệu a!"

Phương Nguyên nhìn, không khỏi ánh mắt sáng choang: "Dĩ nhiên trên cơ thể người đại tuần hoàn bên trong, lại lần nữa gia nhập một bộ tuần hoàn hệ thống, đồng thời, trước bộ kia Cổ tu huyết quản cùng nó so sánh, quả thực là cặn a!"

Thay lời khác mà nói, nếu như Cổ tu kinh mạch huyệt đạo tạo thành chính là loại kia giao thông công cộng mạng lưới tới nói, lúc đó thay thế khoa học tu chân pháp thành lập, ít nhất cũng là cao sắt, thậm chí phi cơ tên lửa!

Trụ cột trên khổng lồ như vậy không giống, hiệu suất tự nhiên là trăm lần, ngàn lần sai biệt.

"Tóm lại. . . Lợi dụng khoa học tu chân pháp, hiệu suất muốn vượt xa Cổ tu, căn cứ ghi chép, Cổ tu bên trong thiên tài, tu luyện cổ lão Luyện Khí mười ba tầng cảnh giới, ngắn nhất ghi chép là Thiên Huyền tông Đông Hà Tử, làm vì tám năm linh sáu tháng, được xưng chưa từng có ai, nhưng bây giờ, chúng ta tu luyện tới ngũ giai Huyền Tu, bình quân chỉ cần hai năm! Tốc độ nhanh nhất là Võ Vô Địch, dùng hai mươi bảy ngày!"

"Hừm, cái này bạn học, ngươi có vấn đề gì?"

Lữ Tung Dương nhìn thấy một cái nữ sinh nhấc tay, điểm nàng tên.

"Lão sư, Cổ tu cảnh giới phân chia, còn có cùng hiện đại cảnh giới đối ứng, ta không rõ ràng lắm!"

Một cái vòng tròn mặt tròn nữ sinh đứng lên, lên tiếng hỏi: "Có thể cho chúng ta nói một chút sao?"

"Có thể, Cổ tu cảnh giới phân chia, từ Luyện Khí bắt đầu, lại là Trúc Cơ, ngưng tụ Kim Đan, phá đan thành Anh, Nguyên Anh hóa thần, độ kiếp thành Tiên!"

"Nhưng các ngươi phải chú ý, bọn họ cái gọi là độ kiếp thành Tiên, đến cuối

cùng đã bị khoa học chứng ngụy, những kia hóa thần lão quái, cuối cùng cũng không phải là phi thăng Tiên Giới, mà là cùng đại vũ trụ đồng hóa! Cái này cũng là Cổ tu một cái tai hại, cuối cùng sẽ đi vào trong ngõ cụt, đương nhiên, cũng có tu sĩ đưa ra ý kiến bất đồng, cho rằng bọn họ lên cấp mặt khác một loại không giống sinh mệnh hình thái, chỉ là rất khó bị quan sát được. . . Cụ thể nghiên cứu, nếu như các ngươi sau đó có hứng thú, có thể tìm một chút phương diện này luận văn!"

Lữ Tung Dương chậm rãi mà nói: "Đến hiện đại, chúng ta bất luận tu chân vẫn là Áo Thuật, cũng thống nhất phân chia, từ nhất giai bắt đầu, đại khái tương đương với Luyện Khí kỳ một hai tầng, ngũ giai chọn môn học tương đương với Luyện Khí đại viên mãn! Thập giai tương đương với Kim Đan, Thập ngũ giai tương đương với Nguyên Anh, Nhị thập giai hóa thần! Đương nhiên, chỉ là hơi tương đương mà thôi. . . Chân chính luận thực lực, e sợ cùng cấp trong, Kim tu có thể treo lên đánh Cổ tu, thời đại đều là ở tiến bộ."

"Nhị thập giai sau đó, phương tây xưng là Đại Áo Thuật sư, phương đông là Thi Giải Tiên, đó là một loại ngay cả ta cũng không thể nào hiểu được cảnh giới, đồng thời. . . Còn có thể vô hạn tăng lên!"

Lữ Tung Dương trong con ngươi hiện ra ngóng trông: "Tốt, tan học!"

. . .

"Khoa học tu chân pháp. . . Còn có Áo Thuật? Thật là có thú!"

Ký túc xá bên trong, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, chuẩn bị bắt đầu đột phá.

Tuy rằng học tỷ cùng lão sư thiên đinh vạn chúc, nhưng hắn não vực khai phá độ cũng không phải 35%, trải qua khoảng thời gian này rèn luyện, đã có thể đạt đến khủng bố 180%!

"Tăng lên tới cái này phạm vi, đã là cực hạn, ta hoài nghi dù là lại tiêm vào

trung giai não vực khai phá dược tề đều không có một chút nào hiệu quả. . . Khả năng duy nhất, ngay khi hai con đường đột phá trên!"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, đại não nhanh chóng vận chuyển lên, trong nháy mắt đạt đến 100%!

Não vực khai phá độ 100%! Có thể hoàn chỉnh nắm đại não mỗi một phân công dụng, đã là siêu phàm nhập thánh! Có Thi Giải Tiên căn cơ!

Mà lúc này, hắn trong đôi mắt hồng quang lóe lên, chân linh bí pháp nhất thời khởi động: "Siêu tần 150%!"

Ong ong!

Gió thổi không lọt ký túc xá bên trong, phảng phất cạo nổi lên một trận gió nhẹ.

"Đây là tinh thần thoáng quấy rầy vật chất! Rõ ràng vẫn không có tu luyện công pháp gì, chỉ dựa vào đơn thuần nhân loại tinh thần, liền có thể làm được bước đi này!"

Phương Nguyên trong ánh mắt, bỗng nhiên vằn vện tia máu: "180%!"

Đến giai đoạn này, hắn có thể cảm nhận được bộ thân thể này siêu gánh nặng, rất hiển nhiên, nếu không là bình thường phong ấn lại siêu tần trạng thái, có lẽ sẽ bởi vì tế bào suy kiệt mà chết!

Nhưng lúc này, đầu óc của hắn nhanh chóng vận chuyển, mọi chuyện thanh minh, đi qua các loại chút nào tất hiện, thậm chí ngắn ngủi nửa giây bên trong liền chuyển qua ngàn vạn cái ý nghĩ, giống như siêu máy tính như thế, có thể thông qua các loại manh mối, thôi diễn tương lai, có sáu thành độ chuẩn xác!

"Lấy phàm nhân thân, một ý nghĩ, biết quá khứ tương lai, đây chính là đại não siêu tần khủng bố!"

Phương Nguyên mở ra Áo Sổ nhập môn.

Nguyên vốn còn có chút gian nan đề toán, ở trước mặt hắn nhất thời giống như tiểu hài tử món đồ chơi giống như, bị nhanh chóng mở ra.

Cùng lúc đó, hắn tâm phân hai dùng , dựa theo Lữ Tung Dương giáo dục phương pháp, ngưng tụ linh căn, ở trong người xây dựng hoàn toàn mới tuần hoàn hệ thống.

"Bây giờ khoa học tu chân pháp, không có rất nhiều hỗn độn công pháp, chính là một bộ! Có người nói là siêu máy tính dung hợp Cổ tu vạn bộ thần công bí điển, lại trải qua Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư chỉnh lý mà được, làm từng bước tu tập xuống là có thể. . . Ít nhất, nhập môn đến ngũ giai Huyền Tu trước là như vậy, đến cuối cùng, nhưng là căn cứ chọn môn học chuyên nghiệp không giống, ban tặng không giống công pháp, nhưng căn cơ đều là một mạch kế thừa!"

Ầm ầm!

Phương Nguyên trong cơ thể chấn động, bên trong tuần hoàn xây dựng hoàn thành.

Từ nơi sâu xa, hắn cảm giác đến chính mình linh căn sinh thành, tham lam rút lấy ngoại giới năng lượng vũ trụ.

Lần thứ nhất tu chân, hắn não vực khai phá độ lập tức lần thứ hai tăng vọt!

Cùng lúc đó, nương theo cái cuối cùng Áo Sổ đề mở ra, trong não vực, rất nhiều lý tính tư duy hội tụ , hóa thành một cái hạt nhân!

Tu chân linh căn, Áo Thuật trí não!

Cái này hai loại sức mạnh đồng thời hội tụ, lập tức liền rục rà rục rịch, có thủy hỏa bất dung mùi vị!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 949: Tiên Thuật

"Dù là ta giải quyết Áo Thuật cùng tu chân kiêm tu thiên cổ nan đề, nhưng lúc này hai nguồn sức mạnh chiếm giữ não vực, vẫn là muốn lẫn nhau xung đột!"

Phương Nguyên sắc mặt nghiêm túc, siêu tần 200% đại não nhanh chóng vận chuyển, lại thêm vào Áo Thuật trí não phụ trợ, nhất thời lấy ra trước đã sớm suy nghĩ qua một cái nào đó phương án: "Uống! Sinh tử lưỡng nghi, hỗ vi biểu lý, thái cực vô thường!"

Ở hắn thức hải trong, một cái hạt nhân hội tụ, đó là Áo Thuật lý tính tư duy ngưng tụ đi ra tương tự trí não kết cấu, có thể tăng cường rất nhiều Ảo Thuật sư lý tính tư duy cùng giải toán năng lực.

Mà ở phụ thuộc trí não ở ngoài, sợi rễ dáng dấp linh căn hội tụ, quay chung quanh ở đại não chu vi, một ít bộ rễ lan tràn nhập trí não hạt nhân.

Cái này hai nguồn sức mạnh lẫn nhau dây dưa, lại duy trì kỳ dị nào đó cân bằng.

"Ảo Thuật sư chú trọng bên trong tư duy, Tu Chân giả nhưng là thủ đoạn kỳ dị, hai cái như Thái Cực lưỡng nghi, hoàn toàn có thể hỗ trợ lẫn nhau!"

Bởi vì lên đại học Đông Long, bởi vậy ngày sau nhất định phải nhiều dùng Tu Chân giả thủ đoạn.

Phương Nguyên lúc này, chính là lấy Áo Thuật trí não làm vì thể, tu chân thủ đoạn làm vì dùng, cuối cùng có chính mình Ma thần chân linh trấn áp, có thể bảo

đảm hai cái đều không xảy ra vấn đề gì.

"Lực lượng tinh thần ngưng tụ mô hình, đây chính là Ảo Thuật sư cảm giác? Còn có Tu Chân giả, nắm giữ linh lực. . ."

Phương Nguyên nhắm hai mắt lại, bắt đầu kiểm tra chính mình dữ liệu:

"Họ tên: Phương Nguyên (Lâm Mông)

Chức nghiệp: Học sinh

Tu vị: Huyền Tu (nhất giai), Ảo Thuật sư (nhất giai)

Não vực khai phá độ: 200%

Thế giới phá phong độ: 43. 99% "

. . .

"Loại bỏ phong ấn tốc tốc độ một thoáng tăng vọt, hẳn là bởi tiến giai siêu phàm chức nghiệp quan hệ?"

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên trên mặt không khỏi hiện ra sắc mặt vui mừng: "Mục tiêu đầu tiên cơ bản hoàn thành, tiếp đó, chính là nghĩ biện pháp quan sát nghiên cứu các loại vũ trụ tài liệu quý giá. . . Chỉ tiếc, ta không thể sử dụng Mộng đạo cảm ứng, chỉ có thể dựa vào chính mình thủ đoạn, ít nhất phải nhìn thấy, mới có thể có so sánh sáng tỏ tặng lại. . ."

"Có thể tiếp xúc được mũi nhọn vật liệu cùng kỳ vật địa phương, hẳn là mỗi cái tài liệu mới phòng nghiên cứu. . ."

Công việc này ở bây giờ phi thường trọng yếu, dù sao, không luận chiến hạm vẫn là Cấu trang thể cơ giáp, thậm chí Tu Chân giả pháp bảo của chính mình các loại, cuối cùng phẩm chất tốt xấu, đều cùng vật liệu cùng một nhịp thở.

"Vừa vặn, tìm tòi một thoáng, nhìn trong trường học có hay không tương tự phòng nghiên cứu trợ lý công tác. . ."

Phương Nguyên mở ra vòng tay màn ánh sáng.

Keng!

Tu chân sau thần niệm tìm tòi nhập màn ánh sáng, nhất thời lại xuất hiện dị dạng.

'Đo lường đến Lâm Mông bạn học đã trở thành Tu Chân giả, hệ thống tự động tiến hành thăng cấp, xin chờ một chút 3 giây!'

Ba giây đồng hồ sau khi, màu lam màn ảnh một thoáng ảm đạm, lại trong nháy mắt khôi phục bình thường, thật giống máy vi tính khởi động máy lại một lần nữa.

"Hoan nghênh ngài, Huyền Tu Lâm Mông! Trở thành siêu phàm người sau khi, chính là nhân loại tinh anh, nhất định phải gánh vác lên giữ gìn văn minh nhân loại trọng trách. . ."

Một đoạn tin tức hiện lên, Phương Nguyên nhìn một chút, dĩ nhiên là liên minh nguyên đến.

Đương nhiên, có trí não, đại khái mỗi một cái tiến giai Ảo Thuật sư cùng Tu Chân giả, đều sẽ thu đến như thế một phần đồ vật.

'Đổi mới hoàn thành, mới tăng tu luyện, chiến đấu khu vực! Đông Long bảng xếp hạng!'

Nương theo cơ giới giọng nữ, Phương Nguyên nhìn thấy càng nhiều mô khối.

"Lên cấp Tu Chân giả sau khi, chỉ cần dùng thần niệm, là có thể thao tác màn hình, càng thêm thuận tiện. . ." Phương Nguyên nhanh chóng xem lướt qua: "Ở ngũ giai trước , căn bản không cần đổi công pháp, dù là Thi Giải Tiên, đã từng tu

luyện cũng là cái này. . . Ta muốn xem, là pháp thuật cùng pháp khí phương diện. . ."

Hắn tìm tòi xuống, nhất thời xuất hiện mấy cái video, là đại học đạo sư đang giảng giải pháp bảo: "Cổ đại pháp bảo pháp khí hàng ngũ, lãng phí vật liệu đến cực điểm, đồng thời, cần Trúc Cơ kỳ Cổ tu mới có thể luyện chế pháp khí, pháp bảo càng là nhất định phải tu sĩ Kim Đan kỳ tự mình động thủ. . . Hiệu suất hạ thấp, quá thấp. . . Chúng ta hiện tại chọn dùng pháp khí, đều là thống nhất Ký Ức Kim Chúc, mỗi người một mảnh, để vào trong đan điền ôn dưỡng, loại này Ký Ức Kim Chúc tuy rằng cấu tạo đơn giản, nhưng tương lai có thể diễn biến thành bất kỳ phương hướng, tiềm lực vô hạn. . . Đồng thời, chúng ta tương đương với từ Cổ tu Luyện Khí kỳ liền bắt đầu ôn dưỡng pháp bảo, đến cao giai sau khi, uy lực tuyệt đối sẽ không phải chuyện nhỏ, lại dễ sai khiến. . ."

"Ký Ức Kim Chúc?"

Phương Nguyên nhìn ra rồi, loại kia mảnh kim loại chỉ tương đương với một hạt giống, giống như một chiếc không ngừng trưởng thành lên hàng mẫu, có thể dựa theo tu sĩ cá nhân ham muốn, đang trưởng thành trong quá trình tùy ý hướng về trên mặt đắp nặn vật trang sức, cuối cùng hình thành cá nhân phong cách đặc biệt pháp bảo.

"Thống nhất hóa, chế tạo hóa pháp bảo hạt giống, thú vị!"

Hắn trên mặt tươi cười: "Loại này dòng suy nghĩ, sợ còn là lấy từ phương tây Ảo Thuật sư, bọn họ phụ thuộc trí não cùng Áo Thuật mẫu quan hệ, thật giống như phần cứng cùng phần mềm giống như, có thể tùy ý dỡ hàng, thuận tiện phi thường!"

Tò mò, Phương Nguyên tra xét tra loại kia Ký Ức Kim Chúc, pháp bảo hạt giống giá cả, phát hiện dĩ nhiên phi thường tiện nghi, đồng thời, lên cấp sau khi, trường học sẽ thống nhất phân phát, nhất thời đối với đại học Đông Long giàu nứt tường đổ vách lại nhiều một phần hiểu rõ.

"Ma thần thủ đoạn không có thể sử dụng, phải nhanh một chút hình thành sức chiến đấu, nhất định phải dọc theo thế giới này siêu phàm con đường cất bước, đồng thời, tạm thời không thể sử dụng Ảo Thuật sư thủ đoạn, nhiều nhất phụ thuộc trí não phụ trợ khoa học tu chân!"

Trước tiên không nói phương tây đối với pháp thuật mẫu bản quyền bảo vệ, coi như đại học Đông Long bên trong có tài liệu tương quan, Phương Nguyên hiện tại cũng không dám đi hối đoái đến xem.

Nếu không thì, giải thích thế nào?

"Vẫn phải là nhẫn nại một quãng thời gian, tích góp đến đầy đủ điểm số, lại bắt đầu luyện tập phương đông pháp thuật. . . Đến thời điểm, là có thể danh chính ngôn thuận sưu tập tài liệu tương quan, loại suy!"

Phương Nguyên thích ý chậm rãi xoay người, cảm giác đến tâm thái của chính mình cũng cần thay đổi.

Trước Lam Quang tinh trên, mọi người đều là biết gốc biết rễ, hắn chỉ có nhẫn nại.

Nhưng ở đại học Đông Long ở trong, không có ai biết chính mình qua lại, đồng thời, những kia cao cao tại thượng người, muốn bận tâm chính là toàn thể nhân loại liên minh vận mệnh, kém cỏi nhất cũng là đại học Đông Long đi tới, học sinh nơi này lại mỗi cái đều là thiên tài, có một chút bí mật nhỏ cũng hợp tình hợp lý.

Nếu là liền cái này đều muốn truy nguyên, cái kia liên minh loài người cũng có thể sắp bị tinh không sinh vật liên minh hủy diệt.

"Hi vọng Huyền Tu pháp thuật không muốn thu phí, ta nhưng là liền 100 tinh Nguyên Đô đào không ra! Không đúng. . . Lên cấp Tu Chân giả sau khi, tựa hồ cũng có điểm số khen thưởng. . ."

Phương Nguyên sờ sờ cằm, bắt đầu tìm tòi phương đông pháp thuật nội dung.

Chợt, liền rất phiền muộn phát hiện, tất cả pháp thuật, đều là công khai yết giá, mỗi một cái đều cần mua.

Đúng là một ít pháp thuật khái luận công cộng khóa, tuy rằng không có pháp thuật tường giải, nhưng cũng với cái thế giới này pháp thuật có cơ bản giới thiệu.

"Cổ tu tu pháp, lộn xộn, hoặc là bản thân công pháp tự mang, hoặc là sư môn truyền thụ, hay hoặc là chính mình nghiên cứu bí thuật, hỗn độn không chịu nổi. . ."

Trong video, xuất hiện một tên trẻ tuổi nữ lão sư, mang kính mắt, rất có một ít đại gia khuê tú khí chất, chính đang tại cẩn thận giảng giải: "Mà ở khoa học tu chân pháp đưa ra sau, Vạn Pháp đại học người đầu tiên nhận chức hiệu trưởng, cũng là đã từng là Vạn Pháp môn môn chủ đi đầu, đem Tu Chân giới tất cả công pháp bí thuật tất cả vơ vét lên, thống nhất giao cho quang não giải toán, lấy Tinh hoa, đi bã, lại chỉnh lý ra hoàn chỉnh truyền thừa mạch lạc, cộng đến Tiên thuật ba mươi ba, thần thông 289, đạo pháp 2,927, pháp thuật 6,751, được xưng 'Vạn Quyển Đạo Tàng' !"

"Tiên thuật, thần thông, đạo pháp, pháp thuật. . ."

Phương Nguyên nghe xong, trong con ngươi lóe sáng lên.

"Tiên pháp người, chỉ có Tiên nhân có thể triển khai, uy lực kinh thiên động lực, các bạn học xem, đây chính là Hồng Diệp Tiên nhân đã từng ra tay hình ảnh, Cửu Hỏa Thiên Long Đại tiên thuật! Uy lực cùng phương tây Truyền Kỳ Áo Thuật Vĩnh Hằng Liệt Dương không phân cao thấp!"

Nữ lão sư điều ra một phần video, bối cảnh là nào đó cái tinh cầu, một tên Thi Giải Tiên bằng hư ngự phong, giơ tay trong lúc đó, chín đạo Hỏa long rơi xuống, hủy thiên diệt địa.

Mà một phần khác, nhưng là một tên phương tây Ảo Thuật sư đang sử dụng Vĩnh Hằng Liệt Dương, theo Phương Nguyên, cái này căn bản là kế hoạch lớn lượng bom khinh khí nổ tung.

"Cùng lý, thần thông là Hóa Thần cùng Nguyên Anh độc quyền, đổi lại đây, không có đến Thập ngũ giai trở lên, đừng có mơ triển khai!"

"Đạo pháp, mới thật sự là chủ lưu, ngũ giai Huyền Tu trở lên, đều có thể tu luyện, mà pháp thuật nhất là phổ cập, đồng thời. . . Một cái chân chính Huyền Tu, hiểu được dùng ít nhất lực lượng, phát huy ra lớn nhất hiệu quả, cũng không câu nệ tại đạo pháp vẫn là pháp thuật!"

Nữ lão sư chân thành nói: "Nơi này ta muốn nói đúng lắm, Tiên thuật truyền thừa mạch lạc. . . Các bạn học đang lựa chọn tu luyện pháp thuật lúc phải chú ý, tốt nhất từ những này pháp thuật bên trong tuyển chọn , bởi vì chúng nó truyền thừa có thứ tự, có thể một đường tu luyện tới đáy, tỷ như cái này Cửu Hỏa Thiên Long Đại tiên thuật, nó tiền thân là Lục Hỏa Viêm Long cùng Thiên Hỏa Lưu Tinh hai cái thần thông, mà Lục Hỏa Viêm Long thần thông, lại có thể tách ra thành Hỏa Long đạo pháp cùng Phân Linh bí thuật , còn Hỏa Long đạo pháp, nhưng là từ Hỏa Xà pháp thuật, Long Trảo pháp thuật các loại diễn hóa mà tới. . . Lựa chọn đúng rồi pháp thuật, làm ít mà hiệu quả nhiều, bằng không đến cao giai, lại đến thay đổi pháp thuật tu luyện, là một cái rất mất công sức chuyện!"

Những học sinh kia còn có chút mơ mơ màng màng, Phương Nguyên lại là một thoáng liền đã hiểu.

"Thế giới này phương đông pháp thuật hệ thống, là rễ hình! Chỉ có một phần tử chuyên mục cùng thần thông đạo pháp, cuối cùng mới có thể dung hợp trở thành Tiên thuật, mà cái khác một ít pháp thuật truyền thừa, có lẽ đứng đầu chỉ tới thần thông, thậm chí là đạo pháp cấp bậc, cấp thấp Huyền Tu lúc không có cảm giác gì, nhưng đợi đến tu luyện tới cảnh giới cao hơn sau khi, liền muốn luống cuống, đương nhiên, những này pháp thuật thần thông ở trong, cũng có loại kia bản đơn lẻ, không có bất kỳ trên dưới liên hệ, chính là thuần túy bí

thuật!"

Cổ đại Tu Chân giả có thể không có nhiều như vậy lựa chọn, thậm chí ăn bữa nay lo bữa mai, chỉ có thể có cái gì liền luyện cái gì.

Nhưng ở hiện đại, lại là đem các loại pháp thuật hệ thống hóa, đã biến thành kiến thức cây như thế đồ vật.

"Đương nhiên, đối với bình thường bạn học mà nói, chăm chú tại như thế hoặc là mấy thứ Tiên thuật hệ thống, đã đầy đủ! Bất quá, Tiên thuật đối ứng trụ cột pháp thuật dường như khó lấy tu luyện, ta đề nghị là, có thể lựa chọn những kia đứng đầu thần thông hệ thống, dù là không có tiên thuật, cũng đầy đủ."

Nữ lão sư cuối cùng lấy một câu nói làm vì phần cuối, hiển nhiên không coi trọng nàng cái này ban ở trong, có thể xuất hiện Thi Giải Tiên nhân vật như vậy.

. . .

"Pháp thuật, còn có pháp bảo hạt giống, là hiện đại Huyền Tu cơ bản nhất đánh dấu phối!"

Phương Nguyên xem xong tư liệu, thở ra một hơi dài: "Nhất định phải lập tức phối đủ!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 950: Người Chỉ Đạo

"Keng! Lâm Mông bạn học, ngươi đã trở thành Tu Chân giả, thu tới trường học khen thưởng 100 điểm số!"

"Huyền Tu tu luyện, là một cái thế giới hoàn toàn mới, trường học đem sẽ phái ra một cái người chỉ đạo, phụ trợ ngươi mau chóng tiến vào trạng thái!"

. . .

Phương Nguyên nhìn một chút chính mình hòm thư, có chút nhe răng trợn mắt: "Mới 100, thực sự là quá ít một chút, ở pháp thuật hối đoái khu, tiện nghi nhất vài loại pháp thuật cũng phải 30 điểm số, hơi hơi cao cấp một điểm chính là 60, 70. . . Đạo pháp tắc là hơi một tí mấy trăm, thần thông căn bản chưa thấy, hắn là cần cao cấp hơn quyền hạn."

Không nói hắn Ma thần sức mạnh Chân Linh, cho dù chỉ dùng Áo Thuật trí não phụ trợ, tu luyện pháp thuật tốc độ cũng sẽ kinh người cực kỳ.

Nếu như có khả năng tới nói, hắn đúng là muốn đem tất cả pháp thuật đều luyện thành một lần, đặc biệt cái kia ba mươi ba đạo Tiên thuật chuyên mục. Bởi vì khoa học tu chân pháp trụ cột bộ phận, chính là dung hợp Vạn gia công pháp sở trưởng, phát triển toàn diện, hầu như cùng bất kỳ pháp thuật đều không xung đột, có thể thoả thích tu tập.

Nếu như cho hắn thời gian, thậm chí có thể sửa cũ thành mới, lĩnh ngộ ra độc thuộc về tự mình thần thông thậm chí Tiên thuật.

Chỉ tiếc, trong trường học này cũng không có không làm mà hưởng chuyện

tồn tại.

"Nghe nói Ảo Thuật sư cũng thường thường thay đổi pháp thuật mẫu, treo ở học hội ở trong bán lấy tiền, học tập Ảo Thuật sư nhất định phải thanh toán chi phí. . . Ta hắn là cũng có thể như thế làm!"

Phương Nguyên ở pháp thuật khu lật qua lật lại, nhất thời nhìn thấy không ít thay đổi hình pháp thuật, phía dưới lít nha lít nhít viết chú ý chuyện hạng cùng tâm đắc lĩnh hội.

Đáng tiếc, mua người không phải rất nhiều.

Dù sao, Huyền Tu cũng không có Ảo Thuật sư như vậy đại não, đồng thời, cho dù là Ảo Thuật sư, cũng chưa chắc so với lúc trước nhân loại đứng đầu nhất quang não tính toán, đạo tàng vạn cuốn, hầu như hoàn mỹ vô khuyết.

"Hoặc là nói. . . Nhất là cân đối, nghĩ muốn thay đổi, cũng chỉ có tăng cường một cái nào đó sở trường, tất nhiên sẽ đột xuất một ít ngắn bản, như vậy liền biến thành một số độ công kích pháp thuật. . . Phương diện này vẫn có làm đầu , bất quá nhằm vào đoàn người cũng so sánh chật hẹp. . ."

Phương Nguyên suy tư chính mình phát tài đại kế, lại khoanh chân tu luyện.

Ở Đông Long tinh đặc thù trong hoàn cảnh, hắn cảm giác thân thể đột nhiên hóa thành một cái hố đen, tham lam nuốt chửng chu vi năng lượng.

Lượng lớn hạt căn bản bị linh căn bắt giữ, đi vào trong cơ thể, dọc theo cao tốc đường đi vận chuyển, tiến độ vô cùng khiến người vui vẻ.

'Vai kết cấu có chút uể oải, cần thả lỏng!'

'Ý thủ đan điền, có thể tăng cường 1% hiệu suất!'

. . .

Lượng lớn tin tức, từ Áo Thuật trí não bên trong truyền đến, lấy Phương Nguyên vô thượng kinh nghiệm trí tuệ, thêm vào trí não giải toán năng lực, tốc độ tu luyện có thể nói biến thái.

Một lát sau, Phương Nguyên liền không thể không tiếc nuối dừng lại công pháp: "Vùng này năng lượng hạt căn bản nồng độ rõ ràng hạ xuống. . . Quả nhiên khu an toàn không thích hợp nhất tu luyện sao?"

Đông Long tinh trọng lực cùng phúc xạ đều khác hẳn với những hành tinh khác, nghiêm chỉnh mà nói , căn bản không thích hợp nhân loại bình thường sinh tồn, nhưng đối với Tu Chân giả mà nói, chính là thiên đường giống như.

Tựa như đại học Đông Long, thì có mười cái đẳng cấp khu vực, càng thấp cấp khu vực càng an toàn, nhưng tương ứng, năng lượng hạt căn bản nồng độ cũng rất thấp.

"Ta lúc này đã trở thành Huyền Tu, ít nhất có thể đi ba vị trí đầu khu vực tu luyện, hoặc là, có thể khiêu chiến một thoáng đệ ngũ giai cấp?"

Đệ ngũ giai khu vực, cũng đã cùng hành tinh mặt ngoài hoàn cảnh giống nhau như đúc.

Trở thành Huyền Tu, có linh lực hộ thể, Phương Nguyên đúng là có chút nóng lòng muốn thử.

"Lâm Mông học đệ, ở sao?"

Lúc này, bên ngoài một tràng tiếng gõ cửa truyền đến: "Ta là trường học phân phối đưa cho ngươi người chỉ đạo Tôn Manh Manh!"

"Học tỷ! Ngươi tới được thật nhanh!"

Phương Nguyên kéo cửa phòng ra, cười hỏi thăm một chút.

"Là do vì vừa vặn nhìn đến nhiệm vụ này, liền đón lấy, dù sao khen thưởng

điểm số cũng không có thiếu. . ." Tôn Manh Manh trên dưới đánh giá Phương Nguyên: "Tân sinh bên trong, ngươi chỉ sợ là nhanh nhất đột phá một cái."

Nàng không có hỏi não vực khai phá độ tình huống, dù sao đây là rất tư nhân đồ vật.

"Hóa ra là nhiệm vụ! Ta sau đó cũng có thể nhận sao?"

Phương Nguyên hiểu rõ, biết rồi một loại kiếm lấy điểm số phương thức.

"Đương nhiên có thể , bất quá lấy ngươi tu vị, thích hợp nhiệm vụ thực sự không nhiều. . ." Tôn Manh Manh lắc đầu một cái: "Tiếp đó, ta sẽ dẫn ngươi đi dạo một vòng trường học, quen thuộc một ít đặc thù khu vực, học sinh phổ thông, không cách nào đến nơi đó, nhưng Huyền Tu liền không có vấn đề. . ."

"Sau đó, ta sẽ cùng ngươi tỉ mỉ giới thiệu nhiệm vụ mô khối vận chuyển, cùng với thăng cấp sau đồng hồ chức năng, lại dẫn ngươi đi nhìn có thể hay không lạy một cái đạo sư, tranh thủ một ngày giải quyết, học đệ, nhớ tới cho học tỷ một cái khen ngợi nha!"

. . .

'Một ngày giải quyết? Được rồi. . . Quả nhiên Tu Chân giả thời gian rất quý giá, không thể lãng phí!'

Phương Nguyên gật gù: "Có thể, chúng ta hiện tại liền xuất phát!"

Hắn theo Tôn Manh Manh, rời đi tân sinh chờ khu vực, ở một mảnh ánh mắt kinh ngạc bên trong, thông qua nào đó tầng màng ánh sáng, đi tới cấp hai khu.

Vừa tới nơi này, trọng lực đột nhiên gấp bội, đồng thời, cũng có một luồng nồng nặc năng lượng hạt căn bản kéo tới , khiến cho Phương Nguyên không khỏi thỏa mãn hít một hơi thật sâu.

"Ồ?" Nguyên vốn còn có chút trêu tức, muốn xem Phương Nguyên xấu mặt

Tôn Manh Manh choáng váng: "Học đệ thân thể của ngươi rất mạnh, chuyên môn rèn luyện qua sao?"

Người bình thường vừa tiến vào loại này trọng lực gấp bội khu vực, tuyệt đối sẽ không thích ứng.

"Hừm, rèn luyện qua mấy năm!"

Phương Nguyên không chút biến sắc hỏi: "Nếu như ta nghĩ ở cao cấp hơn khu vực tu luyện, có thể xin chuyển ký túc xá sao?"

"Đương nhiên có thể. . ." Tôn Manh Manh ngẩn ra: "Chỉ cần có điểm số, ở đại học Đông Long bên trong ngươi hầu như có thể làm bất cứ chuyện gì! Ở cấp năm khu vực, còn có chuyên môn phòng tu luyện , bất quá lấy ngươi mới vừa đột phá trạng thái, khu an toàn đã có thể so sánh thỏa mãn cần, đợi đến đột phá nhị giai sau khi, suy nghĩ thêm cái vấn đề này khá là tốt!"

'Nguyên lai đại học Đông Long năm vị trí đầu tầng khu an toàn, đối ứng chính là ngũ giai Huyền Tu?'

Phương Nguyên suy tư, lại vẫn là quyết định chủ ý.

Dù sao, hắn tình huống đặc thù, không chỉ có là trăm phần trăm linh căn, càng có chân linh cùng trí não phụ trợ, tốc độ tu luyện kinh người đến cực điểm, liền Võ Vô Địch với hắn so với cũng đã biến thành cặn bã.

Khu an toàn năng lượng hạt căn bản nồng độ , căn bản thỏa mãn không được hắn nhu cầu.

"Đúng rồi, năm tầng khu vực sau khi, chính là càng cao hơn trọng lực khu sao?"

Phương Nguyên hỏi.

"Này cũng không nhất định!"

Tôn Manh Manh lắc đầu một cái: "Chỉ là căn cứ nghiên cứu cần, cải tạo hoàn cảnh, có địa phương có lẽ trọng lực là bình thường giá trị, có địa phương có lẽ bị điều đến mấy chục lần, hơn trăm lần! Tốt nhất không muốn đi lung tung, bằng không nói không chắc sẽ chết đến mức rất thảm!"

"Ta biết rồi!"

Phương Nguyên gật gù, có thể ở hơn trăm lần trọng lực khu làm nghiên cứu, tuyệt đối không là cái gì nhà khoa học, mà là chiến lực đỉnh cao cao giai Huyền Tu!

"Trên thực tế, chúng ta học sinh thực dụng nhất, vẫn là nhiệm vụ bản khối, có thể từ phía trên nhận nhiệm vụ, cũng có thể tuyên bố nhiệm vụ, chỉ cần có điểm số. Mà nghênh tiếp tân sinh, nhưng là ta nhận nhiệm vụ một trong!"

Tôn Manh Manh nói: "Còn có Đông Long bảng xếp hạng, là tất cả học sinh tổng hợp xếp hạng, ai. . . Ta nếu như tốt nghiệp trước, có thể đi vào bảng danh sách, dù là cuối cùng, cũng phải vui vẻ chết rồi."

"Bảng xếp hạng?"

Phương Nguyên trực tiếp tìm thấy được bảng danh sách này, chợt liền nhìn thấy người thứ nhất: "Võ Vô Địch? Cái kia hai mươi bảy ngày tu luyện tới ngũ giai Huyền Tu thiên tài? Hắn cũng là học sinh?"

"Hừm, Võ Vô Địch được xưng đại học Đông Long từ trước tới nay đệ nhất thiên tài, đã bị đề cử Thạc Bác Liên Độc, đương nhiên còn ở trường học , bất quá hắn rất ít tiếp nhiệm vụ, trái lại tiêu tốn điểm số, thuê học đệ học muội vì hắn làm nghiên cứu!"

Tôn Manh Manh hiện ra một tia vẻ mê trai: "Đồng thời. . . Dáng vẻ cũng rất đẹp trai!"

"Cái kia tu vi của hắn đây? Hắn là có mười mấy cấp chứ?"

Bất luận cổ kim, tu chân đều là càng mặt sau càng khó, lại thiên tài cũng không cách nào ngoại lệ.

"Thập tứ giai, cự ly đột phá chỉ có một đường xa, Thập ngũ giai chính là Cổ tu Nguyên Anh kỳ, nhưng Võ học trưởng hiện tại là có thể đánh bại Nguyên Anh kỳ Cổ tu!"

Tôn Manh Manh rất xác định nói .

"Ừm!"

Phương Nguyên mặt không hề cảm xúc, trong lòng lại là yên lặng nghĩ: 'Cử đi học Thạc Bác Liên Độc , dựa theo đại học Đông Long quy tắc, đại học năm hai năm ba có lẽ là có thể, nói cách khác, cái kia Võ Vô Địch tu chân đến nay, đại khái chỉ có bốn, năm năm. . . Bốn, năm năm đến Nguyên Anh? Cổ tu biết rồi, e sợ đến thổ huyết!'

"Tốt, chúng ta đi phòng giáo vụ, lĩnh sư đệ pháp bảo của ngươi hạt giống đi, nó rất quý giá, mất không bù, cũng phải cẩn thận ôn dưỡng, tốt nhất thường thường cho nó nuốt chửng các loại tài liệu quý giá, mới có thể nuôi dưỡng thành mình muốn pháp bảo dáng dấp!"

"Cuối cùng, ngươi cần một cái đạo sư!" Tôn Manh Manh ở mặt trước dẫn đường: "Tuy rằng cao giai Huyền Tu đám người cũng sẽ mà nói khóa, chỉ cần có điểm số là có thể ngồi nghe, nhưng cái này đệ tử vẫn là cùng cái khác người không giống, trực tiếp nhất, đạo sư có thể trực tiếp cho yêu thích học sinh mở tiêu chuẩn cao nhất, truyền thụ các loại pháp thuật cùng kiến thức, không cần tiêu tốn điểm số mua! Thậm chí, là ngũ giai sau khi cao cấp công pháp! Cùng cái này tương lai tuyển hệ phương hướng cùng một nhịp thở, càng trọng yếu hơn. . ."

"Ta hiểu!" Phương Nguyên gật gù: "Chính là những kia cổ đại trong môn phái, đệ tử bình thường cùng đệ tử thân truyền khác nhau!"

"Chính là cái đạo lý này, tuy rằng tu chân môn phái phần lớn đã chuyển biến thành đại học, nhưng vẫn có một ít trước thói quen bảo lưu lại đến. . ."

Rất nhanh, hai người liền đến phòng giáo vụ.

Đây là một tràng cực lớn kiến trúc, ở vào khu vực thứ ba, năng lượng hạt căn bản nồng độ càng trên một bậc, đương nhiên, gánh nặng cũng tiếp tục tăng thêm, những kia màu xanh thảm thực vật biến mất không thấy, chỉ có một ít màu đen sẫm dây leo còn có thể sinh tồn, ở trên vách tường mọc đầy một vòng.

Nhìn thấy Phương Nguyên vẫn là như không có chuyện gì xảy ra, Tôn Manh Manh trong con ngươi không khỏi lóe qua một tia vẻ kinh dị.

"Keng!"

"Hoan nghênh hai vị bạn học, cần làm nghiệp vụ gì?"

Tiến vào cửa lớn sau khi, một cái cơ giới âm thanh truyền đến.

"Lâm Mông, lĩnh pháp bảo hạt giống!"

Phương Nguyên không có một chút nào kinh ngạc, trực tiếp nói.

"Keng! Xác thực tân sinh thân phận, Huyền Tu thân phận xác thực, số 22 thụ lí cánh cửa!"

. . .

Một phen quy trình đi xuống, Phương Nguyên liền lĩnh đến một viên màu trắng bạc mảnh kim loại.

Đây là Ký Ức Kim Chúc, nắm giữ hoạt tính, tương đương với nửa cái sinh mệnh, là ngưng tụ pháp bảo tốt nhất tài liệu.

Căn cứ hiện đại khoa học nghiên cứu, dùng loại này Ký Ức Kim Chúc, thành

hình sau pháp bảo dễ dàng hơn sinh ra khí linh, tỷ lệ thành công cao tới sáu thành! Tuyệt đối là ước ao chết Cổ tu dữ liệu.

. . .

"Tốt!"

Đi ra phòng giáo vụ sau khi, Phương Nguyên nhìn bầu trời một chút: "Chỉ còn dư lại một chuyện cuối cùng, có cái gì đạo sư đề cử sao?"

"Ngươi nghĩ hay lắm!" Tôn Manh Manh lườm một cái: "Bái sư bái sư, là ngươi xin người ta, còn phải xem nhân gia có nguyện ý hay không, hiện tại đồng ý thu tân sinh, chỉ có Lữ Tung Dương lão sư cùng Lôi Lệ Tư lão sư , bất quá Lôi Lệ Tư lão sư chỉ lấy nữ tính, ta vẫn là dẫn ngươi đi cho Lữ Tung Dương lão sư nhìn, thử vận may đi!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 951: Nhiệm Vụ

Đại học Đông Long, lão sư ký túc xá.

từng cột từng cột phong tình khác nhau biệt thự sừng sững, vừa có phương tây pháo đài, cũng có phương đông lầu các, phân biệt rõ ràng.

Tôn Manh Manh mang theo Phương Nguyên, ở trên đường cẩn thận đi tới: "Mỗi một cái lão sư đều có đơn độc biệt thự, chú ý không có được đến sai, không cần loạn xông! Những thứ này biệt thự chu vi không chỉ có trường học bố trí cấm pháp, còn có mỗi cái lão sư độc môn thủ đoạn, gặp phải không nói lý, trực tiếp đánh cho ngươi gần chết cũng không ai đồng tình!"

"Ta biết, đây chính là từng cái từng cái Tu Chân giả động phủ, đương nhiên không thể xông loạn!"

Phương Nguyên gật gù, theo Tôn Manh Manh đi tới biên giới khu, một tràng cổ kính sân trước, gạch đỏ lục ngói đầu ngựa tường, khá là Nông gia phong cách.

"Ta là Tôn Manh Manh, cầu kiến Lữ Tung Dương lão sư! Mang đến một cái mới vừa đột phá tân sinh!"

Tôn Manh Manh đi tới trước cửa lớn, gõ gõ cửa vòng.

Nửa ngày sau, bên trong không có đáp lại.

Tôn Manh Manh hơi nghi hoặc một chút: "Không đúng a, cái này thời điểm, lão sư hẳn là đều ở?"

Ầm!

Đột nhiên, một cái rung động dữ dội truyền đến, chợt cửa lớn kéo ra, hiện ra đầy mặt khó chịu Lữ Tung Dương.

Phương Nguyên chú ý tới hắn quần áo trên người ngổn ngang, mang theo điểm cháy đen, khả năng là gặp phải chuyện gì do đó, thí nghiệm nổ tung.

"Chuyện gì?"

Hắn con mắt thoáng nhìn, Tôn Manh Manh chính là cả người một cái giật mình: "Theo. . . Dựa theo trường học quy định, tân sinh đột phá Tu Chân giả sau khi, lần thứ nhất bái sư, ít nhất lão sư đến nhìn một lần."

"Chính là hắn?"

Lữ Tung Dương mở ra màn hình, điều tra tư liệu: "Lâm Mông, não vực khai phá độ mới 35%? Một vào trường học liền đột phá, lại là một cái chỉ vì cái trước mắt mặt hàng, không thu! Không thu!"

"Cái gì? Mới 35%?"

Tôn Manh Manh trợn mắt lên.

Nàng đương nhiên không thể có Phương Nguyên tài liệu cặn kẽ, vẫn cho là hắn là loại kia đại gia tộc bồi dưỡng được đến thiên tài, não vực khai phá độ ít nhất tích góp 50% trở lên, mới một vào trường học liền đột phá, lúc này không khỏi sắc mặt cứng đờ.

"Ngươi trụ cột quá kém, dù là cho vay mua dược tề, thêm vào minh tưởng pháp, cũng nhiều nhất tăng lên tới 40%, ở đại học Đông Long bên trong xem như là kém cỏi nhất một loại!"

Lữ Tung Dương trên mặt ý xem thường rõ ràng: "Ngươi nên nghe qua ta công cộng khóa chứ? Biết rõ như vậy, còn mạnh mẽ đột phá, chỉ vì cái trước

mắt, tâm tính có thiếu, tương lai thành tựu có hạn!"

"Học đệ, ngươi còn có cái gì sở trường, mau nhanh biểu diễn một thoáng a!"

Tôn Manh Manh sốt sắng, vội vã nháy mắt.

"Không có!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, trong lòng lại là đại định đi xuống: "Quả nhiên, ngưng tụ linh căn, trở thành Tu Chân giả sau khi, Huyền Tu não vực khai phá độ sẽ bị ẩn giấu đi, nghĩ muốn kiểm tra, chỉ có mở ra biển ý thức, đây đối với bất luận là một tu sĩ nào mà nói, cái này đều là kiêng kỵ nhất!"

Biết điểm ấy, hắn tự nhiên không cần lo lắng chính mình 100% não vực khai phá độ chuyện sẽ bại lộ.

"Hừ, sau đó loại này học sinh, liền không muốn mang tới nơi này!"

Lữ Tung Dương mạnh mẽ trừng Tôn Manh Manh một chút, đóng lại cửa lớn: "Ta cũng không phải là cái gì rác rưởi đều thu!"

. . .

Trong túc xá.

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, mấy hơi thở liền đem chu vi năng lượng hạt căn bản hút sạch, không khỏi rất là bất đắc dĩ mở mắt ra , chờ đợi nó chầm chậm khôi phục.

Xế chiều hôm nay, ăn bế môn canh sau khi, hắn cùng Tôn Manh Manh cũng là tan rã trong không vui.

Rất hiển nhiên, ở đối phương trong lòng, tương lai mình thành tựu có hạn, không đáng tiếp tục thâm giao đầu tư cái gì.

Bất quá, tất cả những thứ này Phương Nguyên đều không có để ở trong lòng.

Hắn đã sớm đoán được cơ bản đến tiếp sau, sở dĩ còn theo Tôn Manh Manh bái sư, làm vì chỉ là nghiệm chứng một thoáng trong lòng mình ý tưởng kia.

"Bất quá, cái túc xá này không thể ở, sẽ nghiêm trọng liên lụy ta tiến độ!"

Phương Nguyên trên mặt mang theo bất mãn: "Mau chóng tăng cao tu vi, nhận nhiệm vụ, lại đi cao cấp khu, ân. . . Còn muốn chuẩn bị hối đoái một cái che giấu khí tức loại pháp thuật!"

. . .

Tuy rằng một lần hành công, liền đem năng lượng hạt căn bản hầu như hút sạch, còn liên đới chu vi phòng ngủ cũng là như thế, nhưng tốt ở xung quanh đều là tân sinh người bình thường, vẫn không có đột phá Huyền Tu, trong lúc nhất thời cũng không cần phải lo lắng dị thường bị phát hiện.

Ngày thứ hai, sáng sớm.

Miễn cưỡng kiềm chế một đêm, đợi đến hạt căn bản nồng độ khôi phục sau khi, Phương Nguyên lần thứ hai hành công.

Răng rắc!

Một trận nhẹ vang lên từ trong cơ thể hắn truyền ra , khiến cho hắn biết được, mình đã đột phá đến Huyền Tu nhị giai.

'Trên thực tế, cái này cũng bình thường, Võ Vô Địch dùng hai mươi bảy ngày hoàn thành Luyện Khí tu luyện, nhưng so với ta cũng là rác rưởi, nếu như năng lượng hạt căn bản dồi dào, ta ba ngày là có thể tu luyện tới ngũ giai!'

Phương Nguyên tiếc nuối thở dài một tiếng, mở ra màn hình, lật tới pháp thuật loại hình, đọc nhanh như gió xem lướt qua xuống, rất mau tìm đến mình muốn:

"Liễm Tức thuật (pháp thuật): Có thể ẩn giấu cấp thấp Huyền Tu tầng thứ khí tức, đối với cùng tầng thứ tu sĩ tiến hành lừa dối! Bán ra giá cả: 50 điểm số!"

"Hối đoái!"

Phương Nguyên trực tiếp khấu trừ tài khoản trên 50 cái điểm số, bắt đến Liễm Tức thuật pháp môn.

"Khí Tức giả, Thiên Địa chi khí, năng lượng phúc xạ vậy, là lấy thông qua linh căn ảnh hưởng mấy chỗ linh lực cấu tạo vận chuyển, là có thể ảnh hưởng thân thể đối ngoại phúc xạ, tạo thành che giấu. . ."

Pháp môn trong, dùng một loại hiện đại dòng suy nghĩ, đem cổ đại che giấu khí tức pháp môn giảng giải đến thông tục dễ hiểu.

"Áo Thuật trí não!"

Xem tới đây, Phương Nguyên trong lòng hơi động, lợi dụng Áo Thuật đại não, trực tiếp khiến lực lượng tinh thần kết tinh, hình thành rồi che giấu khí tức pháp thuật mẫu, dấu ấn ở trí não bên trong.

"Cái này Liễm Tức thuật, đổi lại đây, cũng chính là khoảng cấp một Áo Thuật, vừa vặn!"

Có trí não phụ trợ, bản thân lại là Ma thần, tu tập một đạo pháp thuật, tự nhiên bắt vào tay.

Phương Nguyên sờ sờ mi tâm, trên người tràn trề khí tức đột nhiên suy rơi xuống, đã biến thành mới vào tu chân ngưỡng cửa cường độ.

"Bất quá, cái này Liễm Tức thuật chỉ là pháp thuật, lừa gạt lừa gạt ngũ giai Huyền Tu vẫn được, nhưng trường học lão sư, nếu như chăm chú quan sát, vẫn có khả năng bị nhìn thấu, trừ phi tu luyện che giấu khí tức đạo pháp!"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống: "Trừ phi. . . Đối với cái này Liễm Tức

thuật tiến hành sửa chữa!"

Hắn tuy rằng mới vừa tu chân nhập môn, nhưng bản thân kiến thức lại là không phải chuyện nhỏ, lại thêm vào Áo Thuật trí não phụ trợ giải toán, tối ưu hóa một cái pháp thuật , bất quá việc nhỏ như con thỏ.

Rất nhanh, một cái hoàn toàn mới mẫu sinh thành:

"Liễm Tức thuật (cải): Có thể ẩn giấu tự thân tu vị, có thể thông qua tăng cường tiêu hao, mở ra tăng mạnh trạng thái, tránh thoát thập giai Huyền Tu phía dưới dò xét, kéo dài thời gian 5 phút!"

"Quang não, mới thật là khủng bố!"

Hoàn thành thay đổi sau khi, Phương Nguyên lại là thở dài một tiếng, trong lòng khiếp sợ không thôi.

Dù là bình thường nhất một cái che giấu khí tức pháp thuật, trải qua quang não thay đổi sau khi, cũng đến một cái hoàn mỹ mà cân đối mức độ.

Cho dù là hắn, cũng rất khó vượt qua, chỉ có thể lựa chọn trả giá cái khác đánh đổi, tăng mạnh phương diện nào đó năng lực.

"Bất quá, cái này thay đổi bản, nếu như phóng tới website trường trên, hắn là vẫn còn có chút người đồng ý mua , đáng tiếc. . . Trừ phi ta nghĩ bị xem là quái vật, bằng không một mua pháp thuật liền hoàn thành thay đổi? Ha ha. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, bắt đầu xem lướt qua nhiệm vụ.

Hắn không có đạo sư có thể trực tiếp truyền thụ pháp thuật kiến thức, dù là nghĩ chính mình đi học tự học, cũng đến thanh toán điểm số.

Hết lần này tới lần khác ở đại học Đông Long ở trong, điểm số tiêu hao mới thật là khủng bố!

Trở thành Huyền Tu sau khi khen thưởng 100, mua một cái pháp thuật, trong nháy mắt liền biến mất một nửa, chẳng mấy chốc sẽ rơi xuống uống gió tây bắc hoàn cảnh.

Lúc này, nhìn lại một chút Đông Long bảng xếp hạng, Phương Nguyên con ngươi đều có chút đỏ lên, suýt chút nữa liền muốn động thủ cướp sạch một phen.

"Dựa theo Tôn Manh Manh từng nói, trường học ban bố nhiệm vụ điểm số khen thưởng nhiều nhất, lão sư ban bố nhiệm vụ có lẽ có pháp thuật cùng cái khác vật phẩm thù lao , còn học sinh nhiệm vụ liền đa dạng, khả năng rất phong phú, cũng khả năng bị hố, đương nhiên, vẫn là khả năng thứ hai là chủ yếu. . ."

Phương Nguyên cẩn thận nghĩ có thể vơ vét điểm số đường tắt.

"Trên thực tế, tân sinh phải làm nhất, vẫn là nỗ lực học tập, thông qua tu vị đột phá, còn có khóa trình thông qua khảo hạch, thu được thứ nhất dũng kim , bất quá cái này hình thức đối với ta mà nói, chính là như muối bỏ biển!"

Dù là Phương Nguyên nghĩ làm học bá, nhưng lớn một chút có thể chủ tu chọn môn học chương trình học cũng là có hạn.

Gộp lại có lẽ đối với bình thường tân sinh mà nói là một cái có thể xem thấy con số, nhưng đối với hắn mà nói, liền thực sự quá thiếu một điểm.

"Ít nhất, nếu như ta nghĩ di chuyển ký túc xá, nhất định phải tiêu hao một số lớn, đồng thời, ta không muốn lấy sau phiền phức, tốt nhất một lần đúng chỗ. . . Trực tiếp ở lại đến khu thứ năm đi!"

Phương Nguyên nhíu mày, hắn thực sự chịu đủ khu an toàn hoàn cảnh.

Đối với việc tu luyện của hắn mà nói, thật giống như một cái sắp chết khát người, chỉ có thể uống đến một giọt nước như vậy, quả thực là tàn nhẫn!

"Những kia chương trình học vẫn là muốn tu luyện, lấy Áo Thuật trí não hiệu suất, mấy ngày sau là có thể điểm tối đa cuộc thi thông qua. . ."

Hắn bắt đầu tìm kiếm lên thích hợp nhiệm vụ của chính mình, tốt nhất vẫn là loại kia có thể thường thường tiếp xúc được các loại tài liệu quý giá cùng kỳ vật, làm cho hắn có thể xác định, đến cùng là một loại cái gì vật liệu, mới có thể làm Thôn Thiên bí pháp lên cấp.

"Trường học nhiệm vụ săn giết Tinh thú! Lâu dài nhiệm vụ, Huyền Tu có thể tiếp, căn cứ nộp lên trên Tinh thú vật liệu thống kê học phân!"

Phương Nguyên tìm tới một cái, ánh mắt sáng lên: "Cái này không sai. . . Ngoại trừ điểm số ở ngoài, cái khác Tinh thú vật liệu cũng có thể bán ra giá tiền không tệ. . . Có thể chờ đến ta ngũ giai sau khi, liền đi thử xem!"

Cái này viên Đông Long tinh, cũng không phải là thích hợp nhân loại sinh tồn nơi.

Ngược lại, một ít thực vật cùng Tinh thú, lại là ở trên mặt này sinh tồn rất khá.

Đồng thời , bởi vì môi trường sinh thái ác liệt, chúng nó cũng tiến hóa ra đặc biệt năng lực, không so Tu Chân giả yếu bao nhiêu.

Cho dù là hiện tại Đông Long tinh, nhân loại cũng chỉ là chiếm cứ không tới một nửa diện tích, còn có rất nhiều nơi, đều là Tinh thú thiên đường.

Ở một ít nghe đồn rằng, bộ tộc Tinh thú cũng sẽ đản sinh ra vương giả, đó là có thể cùng cao giai Huyền Tu chống lại tồn tại.

Bởi vậy, trường học mới sẽ đem vây quét Tinh thú coi như một cái lâu dài nhiệm vụ, có lẽ cũng có rèn luyện ý tứ ở trong đó.

"Bằng vào ta lúc này thân thể nhỏ bé. . . Nếu như không dùng tới Ma thần năng lực, miễn cưỡng có thể đối phó một con bình thường Tinh thú, gặp phải vây công liền muốn ngỏm củ tỏi. . . Vẫn là quên đi!"

Nhiệm vụ này tuy rằng thù lao phong phú, nhưng luôn luôn là sinh viên những năm cuối độc quyền, Phương Nguyên phỏng chừng, dù là cái kia Tôn Manh Manh, đều rất huyền.

Đồng thời, thật sự vô cùng nguy hiểm.

Nếu không thì, nàng làm sao thà rằng ở trong trường xử lý tạp vụ, cũng không đi ra ngoài săn giết đột phá đây?

"Tạm thời trước tiên bài trừ, nhìn lại một chút!"

Phương Nguyên tiếp tục xem lướt qua xuống, đột nhiên, ánh mắt hơi động: "Trợ lý nghiên cứu nhiệm vụ?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 952: Dược Sư

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 953: Tu Tập

'Đạo vận? Cái từ này dùng đến tốt, lấy bây giờ liên minh khoa học kỹ thuật, hiển nhiên còn chưa từng nghiên cứu đến phát hiện Đại Đạo chi lực cái mức kia. . .'

Phương Nguyên trong bóng tối gật đầu: 'Bằng không. . . Thế giới này lập tức liền là chân chính khủng bố, có thể chống đỡ Tâm Ma giới!'

Rất hiển nhiên, ở một ít đỉnh cấp đan dược luyện chế bên trong, cần Luyện đan sư sư pháp tự nhiên, cùng thiên địa hợp, đồng thời lấy ra trong cõi u minh linh cơ đạo vận bỏ vào, trí não hiển nhiên không cách nào hoàn mỹ phục chế loại hành vi này.

Cái này cũng là rất nhiều hiện đại dược học đại sư không ngừng nghiên cứu, Hàn Vân Phong hết sức cảm thấy hứng thú phương diện nơi.

"Cái kia phương diện thù lao đây?"

Phương Nguyên tỉnh táo đưa ra vấn đề của chính mình.

Đối với học sinh phổ thông mà nói, những kia cao mũi nhọn nghiên cứu lĩnh vực, hoặc là cổ kim tranh luận , căn bản không có bao nhiêu sức hấp dẫn, chỉ có điểm số mới chân thật nhất không giả.

"Theo ngày tính công, ta một ngày có thể cho ngươi 50 điểm số! Mặt khác. . . Ta luyện đan lúc sẽ không cấm kỵ ngươi, nhưng ta sẽ không chủ động giảng giải, có thể học biết bao nhiêu, liền xem bản lãnh của ngươi!"

Hàn Vân Phong đùa bỡn chính mình cuối sợi tóc: "Làm sao?"

"Một lời đã định, hiện tại là có thể ký kết khế ước, do website trường công chứng!"

Phương Nguyên đối với cái này thù lao hết sức hài lòng, lại có chút kỳ quái: "Vậy tại sao. . . Những học sinh khác, đối với ngài đánh giá. . ."

"Bọn họ a. . . Trước mấy cái ta thực sự không phù hợp tâm ý, nhưng lại không tìm được càng tốt hơn, chỉ có thể bóp mũi lại nhận lấy, một ngày cho mấy cái điểm số. . ."

Hàn Vân Phong thản nhiên nói: "Coi như vậy, bọn họ từng cái từng cái cũng là ngớ ngẩn, không chỉ có không học được ta thủ pháp luyện đan, càng hư hao lão phu bao nhiêu lô vật liệu, không nhượng bọn họ bồi thường đều là lão phu tấm lòng nhân hậu."

"Lão phu?"

Phương Nguyên xem gương mặt bên ngoài so với mình không lớn hơn mấy tuổi Hàn Vân Phong, có chút không nói gì.

"Ha ha. . . Thời cổ Trúc Cơ tu sĩ liền có thể thọ hai trăm, Kim tu tuổi thọ càng dài, lão phu đã bảy mươi cao tuổi, chỉ là lúc còn trẻ từng ăn một viên Trú Nhan đan, lúc này mới dung nhan không già. . ."

Hàn Vân Phong giải thích hai câu.

. . .

Sau bảy ngày.

Lầu các trong phòng dưới đất.

Phương Nguyên hai tay đặt tại kim loại chưởng ấn bên trong, nhìn trước mặt lò phản ứng.

"Hiện tại bắt đầu luyện chế Bổ Khí đan, tài liệu cần thiết: Thông Thiên thảo 3. 5 khắc, Tử Mộc quả dâu 10 khắc, thuần thủy 100 khắc. . ."

Cơ giới âm thanh truyền đến.

Thông qua kính, có thể nhìn thấy ở phong kín trong hoàn cảnh, các loại vật liệu bị toàn phương vị nung đốt, đầy đủ dung hợp lại cùng nhau.

"Xin mời dược sư đưa vào linh lực, đếm ngược 3 giây, 2, 1! ! !"

Trí não cơ giới âm thanh vang lên, Phương Nguyên không chút do dự mà truyền vào một tia linh khí.

Nhất thời, phảng phất gia nhập một loại nào đó chất xúc tác, bếp lò bên trong các loại dung dịch một thoáng co rút lại, biến thành nửa trạng thái rắn.

"Xin mời dược sư đưa vào thần niệm, cùng linh lực hỗn hợp, phụ trợ đan dược cố hình!"

Trí não lần thứ hai nhắc nhở.

Phương Nguyên phân ra một tia thần niệm, đi vào lô bên trong, cùng linh lực cùng nhau, lĩnh hội thành đan quá trình: "Đúng rồi. . . Bây giờ dược sư chế thuốc tuy rằng ung dung, nhưng linh lực phối hợp, còn có thần niệm đột nhập thời cơ, cũng là một cái việc cần kỹ thuật! Đương nhiên, đối với ta mà nói, nửa điểm độ khó đều không có!"

Ào ào ào!

Sau ba phút, mấy chục hạt óng ánh long lanh đan hoàn liền từ ra đan miệng rơi ra, chứa vào tràn đầy một bình lớn.

"Rất tốt, ta không có nhìn lầm, Lâm Mông ngươi quả nhiên là y dược hệ thiên tài! Đại học năm hai nhất định phải báo chúng ta a!"

Hàn Vân Phong song chỉ gắp lên một hạt Bổ Khí đan, đối với phẩm chất phi thường hài lòng: "Dược tính dung hợp có thể xưng hoàn mỹ, tỉ lệ thành đan cũng rất cao. . . Lợi dụng hiện đại tu chân phương pháp luyện đan cảm giác làm sao?"

"Xác thực rất thuận tiện, nhưng đưa vào linh khí cùng thần niệm lúc, vẫn có một cái đình trệ, đây là thân thể có hạn, dù là lại ưu tú Tu Chân giả cũng không cách nào giải quyết nan đề!"

Phương Nguyên nhíu nhíu mày: "Nếu như sẽ có một ngày, nghiên cứu ra có thể tự động cung cấp linh khí cùng thần niệm cơ khí, sẽ cùng trí não khống chế luyện đan lò nung phối hợp, đại khái có thể lượng sinh bên trong cấp thấp đan dược, rất nhiều dược sư liền muốn thất nghiệp. . ."

"Lâm Mông ngươi quả nhiên xem đến rất xa, hơn nữa ta có thể nói cho ngươi. . . Ở những kia phương tây học hội bên trong, có một cái gọi là Đồ Linh học phái, đã sắp phải hoàn thành phương diện này đột phá, đợi đến bọn họ làm ra tính quyết định thành quả sau khi, đem sẽ cực kì xung kích y dược thị trường, chúng ta phương đông dược sư nhất hệ tuyệt đối sẽ bị trọng thương, tương quan công ty cổ phiếu sụt giá. . ."

Hàn Vân Phong thở dài một tiếng.

'Ta đương nhiên biết ngươi lo lắng cái này, nói không chắc ngươi bản thân vẫn là mấy nhà công ty hậu trường cổ đông đây!'

Phương Nguyên lườm một cái.

Lúc này, Lâm Mông tiếng nói lại truyền tới: "Cho tới lời ngươi nói lùi lại vấn đề, đó là dữ liệu đạt đến chúng ta thức hải trong, thân thể làm ra phản ứng ở trong tất nhiên lùi lại, không có biện pháp hoàn toàn tiêu trừ, chỉ có thể tận lực rút ngắn. . . Đúng rồi, trường học hối đoái pháp thuật bên trong có một môn 'Thần Niệm Bách Biến' pháp thuật, ngươi có thể trước tiên hối đoái ra để luyện tập một thoáng!"

"Thần Niệm Bách Biến?"

Phương Nguyên tra xét tra, phát hiện là một cái giảng giải làm sao vận chuyển thần niệm, tiến hành biến hóa bí pháp.

"Khống hỏa tâm quyết chỉ là những kia yêu thích cổ pháp luyện đan, hoặc là không có dung hợp lò phản ứng dược sư chi bất đắc dĩ lựa chọn, cấp bậc cũng rất thấp, nghĩ muốn điều động hiện đại chế thuốc dung hợp lò phản ứng, nhất định phải tăng mạnh thần niệm!"

Hàn Vân Phong chậm rãi mà nói: "Thần Niệm Bách Biến chỉ là bắt đầu, lại mặt sau, còn có đạo pháp cấp bậc 'Thiên Biến Thần Quyết', cùng với thần thông cấp bậc 'Vạn Niệm Quy Tông' ! Đây là dược sư tu hành nhất định phải!"

Đây chính là có lão sư chỗ tốt nơi, có thể mạnh như thác đổ, đồng thời căn cứ cá nhân tình huống, lập ra tương ứng học tập kế hoạch.

"Ta biết rồi!"

Phương Nguyên mặt ngoài trên đồng ý, thực tế lại là nước đổ đầu vịt.

Thần Niệm Bách Biến luyện đến cảnh giới cao thâm, được xưng có thể một lòng mười dùng, trăm dùng. . . Đáng tiếc cùng Ma Thần cấp bậc chân linh so ra, dù là Vạn Niệm Quy Tông, cũng là trò trẻ con giống như trò chơi.

"Dung hợp lò phản ứng, ta nhớ kỹ!"

Phương Nguyên sâu sắc nhìn trước mặt tràn ngập khoa huyễn mùi vị màu trắng bạc lò phản ứng một chút.

Lấy hắn thần niệm cấp bậc, dù là luyện chế cao giai đan dược yêu cầu đều đầy đủ, duy nhất khiếm khuyết, chỉ có bản thân tu vị.

Một niệm đến đây, hắn không khỏi liếc mắt chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên (Lâm Mông)

Chức nghiệp: Học sinh

Tu vị: Huyền Tu (tam giai), Ảo Thuật sư (nhất giai)

Não vực khai phá độ: 200%

Thế giới phá phong độ: 77. 28% "

"Mấy ngày nay chỉ tăng lên nhất giai, tuy rằng có mê muội thuật chế thuốc duyên cớ, nhưng càng to lớn hơn nguyên nhân, vẫn là tu luyện hoàn cảnh liên lụy. . ."

. . .

Hai người đi lên thang lầu, lại đi tới cái này thanh đồng thú lô trước.

"So sánh qua hai loại không giống luyện đan pháp, ngươi cảm thấy cổ pháp cùng kim pháp đem so làm sao?" Hàn Vân Phong hỏi.

"Đương nhiên là kim pháp xuất sắc, không nói ở bên trong cấp thấp chế thuốc phía trên, Cổ tu hoàn toàn thất bại, mặc dù là cao giai Linh đan cùng dược tề luyện chế, kim pháp đang chọn người mới cùng vừa bắt đầu vật liệu xử lý phía trên, cũng là chiếm cứ ưu thế cực lớn, hoàn toàn có thể mang tỷ lệ thành công lại đẩy cao một thành!"

Phương Nguyên không rảnh suy tư trả lời.

Cao giai dược tề vật liệu tiêu hao vô cùng khủng bố, có thể nhấc lên cao một thành tỷ lệ thành công, đã là không được lợi nhuận.

Đồng thời, thời đại vẫn ở tiến bộ, Phương Nguyên đương nhiên kiên định đứng ở kim pháp bên này: "Tuy rằng cao giai dược tề cùng Linh đan luyện chế, rất nhiều đều muốn đi cổ pháp quy trình, nhưng một ít kim pháp thủ đoạn nhưng

là bị không ngừng vận dụng, sau này thời gian, không hắn không thể sửa cũ thành mới!"

"Nói thật hay!"

Hàn Vân Phong ở trước lò luyện đan ngồi khoanh chân: "Ta bây giờ thí nghiệm, chính là muốn đem cổ pháp cùng kim pháp sở trường hoàn mỹ dung hợp! Hiện tại, ngươi đã quen thuộc lò luyện đan cấu tạo, cũng dùng nó luyện qua mấy lần đan, hiện tại liền giúp ta đến luyện một lần dược tề!"

"Được rồi!"

Phương Nguyên đồng ý, trên mặt không mừng không sợ.

Nói đến, trong mấy ngày này, Hàn Vân Phong tuy rằng cũng thưởng hắn điểm số, nhưng càng nhiều vẫn là luyện chế một ít bên trong cấp thấp đan dược , căn bản không có bao nhiêu tính khiêu chiến.

Nhưng lần này, cảm giác rõ ràng không giống.

"Thiên Tinh phấn!"

"Bích Lạc dịch!"

. . .

"Còn có quý giá nhất. . . Vương Trùng não hạch!"

Phương Nguyên nhìn Hàn Vân Phong lấy ra mười mấy dạng vật liệu, không khỏi nói: "Lão sư ngươi là muốn luyện chế trung giai não vực khai phá dược tề?"

Não vực khai phá dược tề chỉ có ba loại, sơ giai Phương Nguyên đã dùng qua, trung giai liền trong trường học lưới đều không nhắc cung cấp.

Đương nhiên, hay cũng là Phương Nguyên quyền hạn không đủ, hắn phỏng

chừng nếu như mình đập ra con số trên trời điểm số treo ở internet treo giải thưởng, bảo đảm muốn bao nhiêu có bao nhiêu.

Mà cao cấp nhất cao giai não vực khai phá dược tề, có thể bù đắp Tu Chân giả linh căn khuyết điểm, đó là có tiền cũng không thể mua được, bình thường khó gặp.

"Không có sai, chính là trung giai não vực khai phá dược tề!"

Hàn Vân Phong gật gù: "Loại thuốc này dựa theo Cổ tu phân chia, đã là trung giai đan dược đỉnh cao, đến cao giai đan dược mức độ. . . Dù là ta đến luyện, cũng có chút vất vả!"

Hàn Vân Phong là một tên dược sư, tu hành trên lại không ra sao, mới tương đương với Cổ tu Trúc Cơ kỳ, chưa đến Huyền Tu thập giai.

Muốn hắn luyện chế cao giai đan dược, thì có chút làm người khác khó chịu, nhưng trung giai đan dược, lại là bắt vào tay, loại này luyện dược thuật tu vị, đã có thể nói một tiếng đại sư.

"Ta chuẩn bị đơn thuần dùng Cổ tu thủ đoạn, luyện một thoáng trung giai não vực khai phá dược tề. . . Trên thực tế, ta chung cực mục tiêu, cũng không phải là trung giai, mà là cao giai! ! !"

Hàn Vân Phong bên trong đôi mắt tựa hồ có hơi tơ máu.

"Não vực khai phá dược tề là hiện đại Tu Chân giả nghiên cứu chế tạo ra dược tề, đặt ở cổ đại, bực này có thể bổ ích linh căn đan dược cũng là cực kỳ hiếm thấy. . ."

Phương Nguyên hồi tưởng xem qua tư liệu: "Nếu như có thể đơn thuần dùng Cổ tu thủ đoạn, chế tạo ra trung giai não vực khai phá dược tề, cái kia cao giai đồng dạng cũng có khả năng."

Cao giai Linh đan hiếm thấy, ở chỗ trong quá trình luyện chế, nhất định phải

truyền vào đạo vận.

Phương diện này, sư pháp tự nhiên Cổ tu thủ đoạn rất có ưu thế.

Mà Hàn Vân Phong muốn làm, không thể nghi ngờ chính là thông qua lượng lớn so sánh thí nghiệm, thăm dò lợi dụng Cổ tu thủ đoạn, đột phá một ít cao giai Linh đan bên trong luyện chế hàng rào.

Tỷ như não vực khai phá dược tề, là hiện đại dược sư, từ công nghệ cao lò phản ứng bên trong luyện ra.

Hàn Vân Phong liền muốn thử một chút, lợi dụng cổ pháp luyện chế, trên thực tế, trước hắn đã từng thành công mấy lần, luyện chế ra vài phần sơ giai não vực khai phá dược tề.

Đến hiện tại, nhưng là muốn thử nghiệm bên trong trung giai.

"Ta sẽ cố gắng phối hợp!"

Phương Nguyên ngồi ở bên cạnh, trừng lớn hai mắt, ở ăn trộm thuật chế thuốc đồng thời trong lòng mừng thầm, nghĩ đến một cái không sai phát tài cơ hội.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 954: Phá Phong

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 955: Bán Ra

Lò phản ứng bên trong, rất nhiều vật liệu bị nhiệt độ cao nung đốt, dung hợp lại cùng nhau.

"Uống! Tâm phân trăm dùng, thần niệm thiên biến, đi!"

Phương Nguyên phân hoá thần niệm, từng tia từng sợi bay ra, đi vào lò phản ứng bên trong, chuẩn xác mà nắm chặt đến mỗi một phân dược tính, thậm chí linh lực đưa vào, cũng là vừa đúng, không có một chút nào khác biệt.

Nếu như bị Hàn Vân Phong thấy cảnh này, tất nhiên sẽ con ngươi đều trừng đi ra.

Đáng tiếc, hắn từ khi dùng cổ pháp luyện chế ra trung giai não vực dược tề sau khi liền linh cảm bộc phát, bế quan viết luận văn đi tới.

Phương Nguyên suy đoán, hắn hắn là nghĩ mạnh mẽ xoạt một làn sóng tiếng tăm, tiện thể lại hướng về đại học Đông Long xin tiến hành cổ pháp luyện chế cao giai não vực khai phá dược tề kế hoạch!

Một câu nói khái quát, trước tiên gióng trống khua chiêng, lấy nghiên cứu khoa học tên, lừa kinh phí lại nói.

Có cái này nhiệm vụ lớn, Hàn Vân Phong không thời gian đến quản hắn, Phương Nguyên đương nhiên muốn thoả thích lợi dụng tài nguyên.

"Xong rồi!"

Xuất hiện ở thuốc miệng, một đoàn màu đỏ nước thuốc bay ra, bị đã sớm

chuẩn bị Phương Nguyên dùng ống nghiệm tiếp được, hết thảy đều là quen thuộc trôi chảy, một cách tự nhiên.

Phương Nguyên mặt không hề cảm xúc, đem cái này chi ống nghiệm cầm cẩn thận, đựng vào mặt sau ba lô ở trong.

Ở balo sau lưng bên trong, khắp nơi óng ánh màu đỏ lấp loé, thình lình có mươi phần sơ giai não vực khai phá dược tề, còn có một đống lớn cái khác đan dược.

"Những ngày qua tích góp điểm số, một thoáng toàn quăng vào đi tới . Bất quá sơ giai não vực khai phá dược tề có tiền cũng không thể mua được, không lo bán không được!"

Hắn quăng quăng trên tay ống nghiệm, vừa nhìn về phía thuộc tính lan, chỉ thấy nguyên bản thuật chế thuốc (sơ cấp), thình lình đã biến thành thuật chế thuốc (trung cấp)!

"Loại này sơ giai kiến thức chính là tốt, trực tiếp lợi dụng độ thành thạo là có thể đẩy lên, càng cao cấp hơn bí pháp, trái lại càng dễ dàng sản sinh bình cảnh, kẹt ở 99% tiến độ trên. . ."

Phương Nguyên trở lại ký túc xá, trực tiếp ở vật phẩm giao lưu khu phát cái thiếp mời: "Hiện hữu chút ít sơ giai não vực khai phá dược tề thổ huyết bán phá giá, 90 điểm số một phần, muốn mua nhanh chóng!"

Rất nhanh, một đống lớn hồi đáp liền xuất hiện.

"Thần nhân! Chiếm lầu chiếm sô pha!"

"Đệt! Trên lầu ngớ ngẩn! Lâu chủ ngươi thật sự có hàng?"

"Ước cái địa điểm, bao nhiêu ta đều muốn!"

. . .

Rất nhanh, một đống hồi đáp liền truyền đến.

Phương Nguyên thấy cảnh này, lại là có chút ngẩn ra, chợt vỗ một cái trán: "Đúng rồi! Tuy rằng một phần nguyên liệu chỉ có 50 cái điểm số, nhưng những khác dược sư có thể không giống ta, tuy rằng khoa học luyện đan pháp tỷ lệ thành công cũng rất cao, nhưng sơ giai não vực khai phá dược tề đã là tiếp cận Cổ tu trung giai Linh đan độ khó, nguyên bản ta cho rằng bọn họ là năm lần bên trong thất bại một lần, nhưng hiện tại xem ra, khả năng hai, ba lần phải thất bại một lần, vì lẽ đó đại học Đông Long sơ giai não vực khai phá dược tề, quả thật là rất gần gũi giá vốn!"

Mà hắn sơ giai dược tề hầu như trăm phần trăm thành công, giá vốn 50 điểm số, dù là bán 90 điểm số, cũng như trước lớn kiếm lời.

"Khoa học kỹ thuật chính là đệ nhất sức sản xuất a. . . Đương nhiên, ở chỗ này của ta, Ma thần chân linh mới là đệ nhất sức sản xuất!"

Có cái này hiểu ra, Phương Nguyên cũng là Lã Vọng buông cần, chợt lại nhìn thấy một cái hồi đáp: "Bản thân cần gấp dược tề, Lâu chủ có ý xin liên lạc Beatrix, mã hóa *******!"

"Beatrix, đúng là thú vị!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, hắn phát chính là nặc danh thiếp, mà cái này Beatrix ngay cả mình tin tức cá nhân theo ra đến , ngược lại cũng xem như là rất có thành ý.

Nghĩ tới đây, hắn lập tức lợi dụng vòng tay gọi tới: "Chào ngươi!"

"Là nhà bán sao? Ta rất cần sơ giai não vực khai phá dược tề, ngươi có bao nhiêu!"

Một cái êm tai yếu mềm nhu tiếng nói truyền tới, mang theo điểm cấp bách.

"mươi phần, ngươi nếu mà muốn, chúng ta hiện tại là có thể ở khu an toàn

hoa viên nam cửa giao dịch!"

Phương Nguyên trả lời.

"Cái kia quá tốt rồi, ngươi chờ một chút, ta lập tức tới ngay!"

Giọng nữ lập tức kích động trả lời.

"Vừa vặn, một lần làm sạch tồn kho!"

Phương Nguyên cầm túi đeo lưng lên, đi tới khu an toàn hoa viên.

Khu an toàn phần lớn đều là đại học Đông Long tân sinh , bất quá bọn họ cũng rất bận.

Mỗi ngày ngoại trừ lên lớp ở ngoài, còn muốn vội vàng minh tưởng, lợi dụng các loại thủ đoạn tăng cường não vực khai phá độ, để có thể trúc tạo ra nhất là cơ sở vững chắc.

Mà như Phương Nguyên như vậy, đã đột phá, thì càng bận rộn.

Mỗi ngày cũng phải làm vì điểm số bôn ba, không buồn không lo biết tới tình yêu uyên ương, còn thật không có mấy đôi.

"Ngươi mạnh khỏe bạn học, ta đã đến! Ngay khi cửa!"

Vòng tay thanh âm bên trong truyền đến.

Phương Nguyên hướng về bên kia vừa nhìn, quả nhiên liền nhìn thấy hai nữ sinh đứng ở nơi đó, một cái trong đó màu bích lục tóc quăn, chính đang tại một mặt lo lắng nhìn chung quanh, bên cạnh bạn gái lại là có chút quen thuộc.

"Làm sao là nữ tử này?"

Phương Nguyên hơi nhướng mày, đi lên phía trước, nhìn màu bích lục tóc quăn nữ nhân: "Là Beatrix sao? Ta là nhà bán. . . Còn có, ngươi mạnh khỏe a,

Tôn Manh Manh học tỷ!"

Tôn Manh Manh nguyên bản chính đang tại nhàn nhã xem lướt qua mạng lưới, nghe được cái này tiếng bắt chuyện, ngẩng đầu lên, nhất thời trợn to hai mắt: "Là ngươi! Lâm Mông học đệ! Ngươi là nhà bán? Cái này sao có thể?"

Ấn tượng của nàng đối với người niên đệ này, còn dừng lại ở Lữ Tung Dương trong miệng phế vật phía trên.

Nhưng không nghĩ tới, chính là cái này một cái thường thường không có gì lạ học đệ, dĩ nhiên có thể lấy ra mươi phần tiện nghi như vậy sơ giai não vực khai phá dược tề đến.

"Ha ha. . . Hay là bởi vì, ta ở y dược học trên rất có thiên phú đi!"

Phương Nguyên nhẹ nhàng mà nói.

Ngược lại đến hiện tại, thuộc tính lan phá phong sau khi, thực lực của hắn quả thực là mỗi ngày kịch tăng, một ít việc nhỏ căn bản không để ở trong lòng.

"Beatrix đúng không, ngươi xem một chút!"

Hắn đem một cái bao ném tới, tùy ý dáng dấp, thật giống ở vứt một đống rác rưởi.

"Manh Manh, ngươi cho ta giám định xuống! Ngươi là y dược hệ sinh viên tài cao, nhất định có thể biện nhận ra được thấp kém phẩm cùng hàng giả!"

Beatrix cầm lấy Tôn Manh Manh cánh tay.

'Nguyên lai cái này Tôn Manh Manh chính là y dược hệ, chẳng trách sẽ bị trảo kém lại đây!' Phương Nguyên trong lòng không nói gì lật một cái liếc mắt, bắt đầu hoài nghi lên vận may của chính mình: 'Lẽ nào là Ma thần khí tức tiết ra ngoài, lại gặp phải thế giới nhằm vào?'

"Ta xem một chút. . ."

Tôn Manh Manh cầm lấy một nhánh màu đỏ sẫm ống nghiệm, bắt đầu kiểm tra.

Nàng nhìn ra thấy rất cẩn thận, mỗi một chi đều không buông tha, vận dụng các loại máy móc sau khi, thần sắc phức tạp thu tay về.

"Thế nào? Thế nào?" Beatrix sốt ruột hỏi.

"Không có vấn đề, phẩm chất đều rất tốt, đồng thời, hắn là mới vừa luyện chế ra đến. . ."

Tôn Manh Manh nhìn chằm chằm Phương Nguyên: "Cái này đều là ngươi luyện chế?"

"Xin lỗi, buôn bán cơ mật!" Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Bất quá ta hiện tại chính hiệp trợ Hàn Vân Phong lão sư làm nghiên cứu! Hắn có ý thu ta làm đệ tử!"

"Dĩ nhiên là Vân Phong đạo sư!" Tôn Manh Manh hít vào một ngụm khí lạnh, lại có chút vẻ thoải mái: "Chẳng trách. . ."

Một cái tân sinh làm ra sơ giai não vực khai phá dược tề, có chút kinh thế hãi tục, nhưng nếu như là từ Hàn Vân Phong cái kia chế thuốc đại sư nơi đó chảy ra, liền không có một chút nào kinh ngạc.

"Hàn Vân Phong đạo sư gần nhất có thể là trường học của chúng ta nhân vật nổi tiếng, có người nói đã đột phá cổ pháp luyện đan bình cảnh, dùng Cổ tu thủ đoạn luyện ra trung giai não vực khai phá dược tề. . . Hắn tham cổ mấy chi y dược công ty cổ phiếu bởi vậy tăng mạnh, nhưng những thứ này đều là trò đùa trẻ con, có người nói hắn gần nhất chính đang tại chung quanh hoạt động, hi vọng trường học chống đỡ hắn tiến hành cao giai não vực khai phá dược tề thí nghiệm. . . Một khi bị hắn thành công, mới thật sự là long trời lở đất!"

Beatrix rất sảng khoái cắt cho Phương Nguyên 900 điểm số, đồng thời có ý riêng nói: "Học đệ, ta chỗ này còn cần sơ giai não vực khai phá dược tề, ngươi có bao nhiêu ta thu bao nhiêu, phương diện giá tiền, ta thậm chí còn có thể thêm điểm, đương nhiên. . . Nếu như ngươi có thể lấy được trung giai, liền càng được rồi hơn!"

"Sơ giai không có vấn đề, trung giai, ta thử xem đi! Chúng ta thường liên lạc!"

Phương Nguyên không có đưa ra khẳng định trả lời chắc chắn, xoay người rời đi.

"Manh Manh, ngươi biết hắn sao?"

Beatrix nhìn mình trên tay dược tề túi, vẻ mặt có chút ngạc nhiên.

"Đúng, còn nhớ ta đã nói với ngươi cái kia nhập học não vực khai phá độ chỉ có 35%, lại vội vã lên cấp, bị Lữ Tung Dương lão sư cự thu gia hỏa sao? Chính là hắn!"

Tôn Manh Manh cười khổ nói: "Nhưng ta không nghĩ tới, hắn dĩ nhiên có thể lấy ra nhiều như vậy dược tề."

"Cái này không có cái gì. . . Hàn Vân Phong là chế thuốc đại sư, sơ giai não vực khai phá dược tề đối với hắn mà nói việc nhỏ như con thỏ, nhưng cái này Lâm Mông dĩ nhiên có thể được đến Hàn Vân Phong ưu ái, cũng không biết phụ trợ hắn hoàn thành cái gì nghiên cứu, mới có nhiều như vậy khen thưởng. . ."

Cho tới những chất thuốc này là Lâm Mông trộm khả năng tới, Tôn Manh Manh cùng Beatrix căn bản không chút nghĩ ngợi.

Một cái sơ giai Huyền Tu, có thể từ đạo sư trong động phủ trộm đi đồ vật? Trừ phi đại học Đông Long quản chế toàn bộ thành phế vật! Lâm Mông chính mình cũng sẽ không như thế ngốc!

"Nam sinh này, sau đó có thể nhiều giao du, lung lạc một thoáng!" Beatrix bắt đầu tính toán lên: "90 điểm số thành phẩm sơ giai não vực khai phá dược tề, xoay tay một cái bán đi ra bên ngoài, chính là lớn kiếm lời! Đồng thời cái này còn không là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất, là có thể thông qua người học sinh này, đáp lên Hàn Vân Phong cái kia tuyến!"

"Hả? Học tỷ ngươi biết cái gì tin tức tình báo?"

Tôn Manh Manh hấp háy mắt, biết cái này học tỷ nhìn như đơn giản, nhưng sau lưng tựa hồ vẫn có một luồng như ẩn như hiện thế lực to lớn.

"Đúng, căn cứ tình báo của ta, trường học cao tầng đã đặc phê Hàn Vân Phong nghiên cứu khoa học kế hoạch, phân phối xuống lượng lớn tài liệu quý giá, trong đó có Mẫu hoàng não hạch! Điều này nói rõ hắn nghiên cứu không chỉ có giai đoạn tính đột phá, càng là rất có thể ra thành quả!"

"Cao giai não vực khai phá dược tề a. . ."

Tôn Manh Manh thở dài một tiếng: "Bất quá cái này cùng chúng ta không có bao nhiêu quan hệ!"

"Không! Ngươi không hiểu!"

Beatrix bên trong đôi mắt phảng phất có đến ánh lửa: "Nếu như Hàn Vân Phong nghiên cứu thành công, cao giai Linh đan luyện chế thành vốn là sẽ giảm nhiều. . . Bởi vậy mang đến xung kích, sẽ từ cao giai Tu Chân giả lan tràn đến toàn bộ Huyền Tu giai tầng, cuối cùng ảnh hưởng toàn bộ xã hội! Đương nhiên. . . Điều này cần một cái quá trình, đồng thời, hắn nghiên cứu cũng chỉ là não vực khai phá dược tề! Nhưng chỉ cần thành công, liền đại biểu dòng suy nghĩ có thể được!"

. . .

"Hóa ra là như vậy!"

Hai nữ sinh trầm thấp đàm luận, không chút nào biết các nàng nói tới, đều bị Phương Nguyên nghe được trong tai.

Tuy rằng Ma thần thực lực chỉ khôi phục một chút, nhưng tai thính mắt tinh là cơ bản nhất tăng lên, hắn chỉ là đi xa sau vểnh lỗ tai lên, liền nghe trộm đến không ít tình báo tin tức.

"Cho rằng thuốc của ta, đến từ Hàn Vân Phong? Rất tốt, chính là muốn cho các nàng loại này giả tạo!"

Có thể bứt lên Hàn Vân Phong đại kỳ, xác thực có thể giảm giảm rất nhiều phiền phức, Phương Nguyên đương nhiên cũng vui thấy cảnh như vậy.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 956: Mời

Đại học Đông Long, khu thứ năm, cá nhân trong túc xá.

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, công hành chu thiên, nồng nặc năng lượng hạt căn bản bị thôn phệ nhập thể bên trong, cao tốc vận chuyển, hoàn thành một lần đột phá.

"Cuối cùng cũng coi như Huyền Tu ngũ giai. . ."

Hắn thở dài.

Bởi vì tâm phân nhiều dùng, còn có hoàn cảnh ảnh hưởng, dĩ nhiên dùng hơn hai mươi ngày, mới tu luyện tới Cổ tu Luyện Khí kỳ cảnh giới đại viên mãn, suýt chút nữa liền bị một cái thổ Vũ Vô Địch làm hạ thấp đi, thành Ma thần bên trong chuyện cười lớn.

"Bất quá ta là bật hack, Vũ Vô Địch là chân chính tu luyện thiên tài, hai mươi bảy ngày ngũ giai Luyện Khí đại viên mãn, mấy năm liền vọt tới Thập tứ giai, sắp cô đọng Nguyên Anh mức độ, hiện đại quả nhiên là tu hành thịnh thế, nếu như không phải muốn cùng Tinh Không cự thú liên minh đối háo, Phiếm Nhân Loại liên minh có lẽ đã sớm một bước lên trời!"

"Huyền Tu ngũ giai sau khi, liền muốn chuẩn bị đột phá công việc, lục giai là Cổ tu Trúc Cơ giai đoạn, vô cùng trọng yếu. . . Đồng thời, đến một bước này, liền hẳn là căn cứ tương lai phương hướng lựa chọn không giống cao giai công pháp!"

Phương Nguyên lúc này luyện tập trụ cột công pháp, là tất cả tu chân đại học

phổ biến thông dụng, bao la vạn tượng, bao quát tính cực mạnh, có thể phát triển toàn diện.

Mà đến cao cấp hơn đoạn sau khi, là có thể chuyển tu từ trụ cột công pháp bên trong thăng hoa đi ra tiến giai công pháp.

Tỷ như y dược hệ, là có thể tu luyện Trường Xuân công, Thiên Quang Ly Hợp, nếu là có chí tại võ đấu, liền hẳn là tu luyện Vạn Kiếm Tâm Pháp, Bá Vương công các loại.

"Cổ tu đột phá Trúc Cơ kỳ, là một cái đại cửa ải, cần trứng gà luộc. . . Không, là Trúc Cơ đan phụ trợ , bởi vì đan dược có hạn, rất nhiều lúc đều muốn tham gia một ít huyết sắc sinh tồn thí luyện, trên thực tế, đây chính là bên trong háo, bị Kim tu phê phán rất nhiều lần."

Phương Nguyên tra xét tra, hiện tại sinh viên đại học muốn đột phá lục giai, đúng là rất đơn giản, thậm chí có thể thông qua vận chuyển công pháp tự mình đột phá.

Đương nhiên, trường học phương diện vẫn là đề nghị, chọn xong khoa hệ, thay đổi tiến giai công pháp sau khi lại tấn thăng.

"Then chốt là. . . Tu vi của ta bây giờ có chút không thấy được ánh sáng, người sợ nổi danh heo sợ tráng a!"

Trên thực tế, tiếng tăm cái gì, đã dần dần khôi phục Ma thần thực lực Phương Nguyên ngược lại không phải rất quan tâm, hắn chân chính lo lắng, là quá mức nổi danh, đem Cực Ác Chi Chủ hấp dẫn lại đây, vậy thì rất bị động.

"Tiến giai công pháp, mỗi cái hệ đạo sư đều có thể truyền thụ, Hàn Vân Phong thì có thu ta làm đồ ý tứ, nhưng ta cũng không muốn cho hắn làm đồ đệ. . ."

"Cái kia còn lại biện pháp, chính là trực tiếp hối đoái, lại là một bút lớn trán

điểm số, dù là ta gần nhất liên tục cùng Beatrix giao dịch, cũng có chút giật gấu vá vai!"

. . .

Phương Nguyên chậm rãi suy tư, cho gọi ra bên trong đan điền một vật.

Đó là màu trắng bạc hoạt tính kim loại, pháp bảo của hắn hạt giống.

Thông thường mà nói, trường học phát xuống cái này, chỉ là nhượng bọn họ những này học sinh thả ở trong đan điền thật tốt ôn dưỡng, ở lục giai sau khi, mới có thể cho gọi ra đến làm cái này pháp khí sử dụng, đợi đến ngưng tụ Kim Đan đồng thời, là có thể hóa thành pháp bảo.

Nhưng Phương Nguyên khác hắn với người thường, sớm đã đem nó luyện hóa, lúc này cho gọi ra đến, pháp bảo hạt giống thể hình lại là lần thứ hai thu nhỏ lại, chỉ có hạt gạo lớn như vậy.

"Hoạt tính kim loại cho dù tốt, cũng chỉ là tương lai tiềm lực không sai, lúc này vẫn là một viên hạt giống, nghĩ muốn có thể ra tác dụng lớn, phải không ngừng đút nó một ít cao giai khoáng thạch, cùng với tài liệu quý giá loại hình. . ."

Phương Nguyên mở ra một phần tư liệu, đó là hắn bỏ ra 10 cái điểm số mua đến, liên quan tới đào tạo pháp bảo hạt giống tâm đắc.

"Vừa bắt đầu nuôi nấng, lấy Tara Nguyên thạch tốt nhất, mặt sau là có thể đổi một ít hợp kim, như vậy kéo dài tới độ cùng độ cứng tốt nhất. . . Đương nhiên, hậu kỳ pháp bảo làm sao định hình, hoàn toàn nhìn chủ nhân, nhất định phải y theo con đường khác thay đổi 'Thực đơn' . . ."

Ở trong video, một tên đạo sư cặn kẽ giới thiệu pháp bảo hạt giống tính năng, ôn dưỡng các loại phương diện, đồng thời còn đề cử ra ngày sau mấy cái tiến giai phương hướng, cuối cùng lấy một câu nói tổng kết: "Các học sinh, muốn

lượng sức mà đi , bởi vì pháp bảo hạt giống tiềm lực là vô hạn, chân chính muốn xa xỉ bồi dưỡng, cái kia tiêu hao bao nhiêu cũng không đủ!"

tiếng nói mang theo nhàn nhạt bi thương, hắn là ở phương diện này trả giá qua huyết lệ đánh đổi.

Mà mức tiêu hao này, Phương Nguyên cũng cảm giác được.

"Ngoại trừ di chuyển ở ngoài, chính là ngươi đem ta điểm số đã tiêu hao gần đủ rồi. . ."

Hắn oán giận một câu, lại vẫn là móc ra mấy khối khoáng thạch, nhìn chừng hạt gạo Ký Ức Kim Chúc hóa thành một tấm màng mỏng, bao trùm ở phía trên, chậm rãi nhúc nhích tiêu hóa.

Một lát sau, kim loại nở lớn một vòng, lại ở Phương Nguyên ý niệm bên trong, đã biến thành một cây kim dáng dấp.

"Pháp khí giá không mà đi, cần tu sĩ thần niệm cùng linh lực làm cái này thúc đẩy, Cổ tu phi kiếm cái gì, hoàn toàn không phù hợp lực học, thích hợp nhất, vẫn là phi châm! Đây là người mới học lựa chọn tốt nhất!"

Đương nhiên, thế giới này, vẫn có Kiếm tu.

Bởi vì phi kiếm mặc dù sẽ chịu đến không khí lực cản ảnh hưởng, nhưng có thể lợi dụng hơi điêu kỹ thuật, ở phía trên khắc họa càng nhiều trận pháp.

Bất quá đối với lục giai trở xuống Huyền Tu mà nói, vẫn là phi châm hàng đẹp giá rẻ.

Bằng không, Phương Nguyên thoáng cổ coi như một cái một thanh nhỏ nhất phi kiếm thể tích, liền biết dù là pháp bảo hạt nhân đem chính mình ăn nghèo cũng dài không được như vậy.

"Lúc này nó, đã có thể tính nhập pháp khí hàng ngũ!"

Phương Nguyên thao túng phi châm, ở trong phòng đi tới hoành bay, nửa điểm quang mang cũng không thấy, thực sự là một viên hại người lợi khí.

Đùng!

Hắn tiện tay một chỉ, phi châm bỗng nhiên đột xuất, ở lọ hoa trên xuyên một cái lỗ nhỏ, từ đối diện lần thứ hai chui ra ngoài, toàn bộ lọ hoa lại vẫn không nhúc nhích, dù là cẩn thận quan sát, đều rất khó tìm đến cái kia hai cái lỗ nhỏ.

"Khống chế lực cùng lực bộc phát đều coi như không tệ, dù là đối mặt với Tinh thú vây công, cũng có nhất định thủ đoạn!"

Nhìn thấy này cảnh, Phương Nguyên rốt cục thoả mãn gật đầu.

Hắn đoạn này thời gian chuẩn bị ra ngoài một lần săn bắt Tinh thú, mấu chốt nhất, vẫn là lang bạt một thoáng Đông Long tinh nguyên thủy khu vực, thông qua chính mình Ma thần thủ đoạn, dò xét một ít quý trọng tài nguyên, cùng với nhanh chóng tăng cao tu vi.

Lợi dụng chế thuốc, cùng với nuôi nấng pháp bảo hạt giống cơ hội, hắn cũng ít nhiều gì tiếp xúc một chút vật liệu , nhưng đáng tiếc đều không có phát hiện.

Bởi vậy, đã nghĩ chủ động xuất kích, tiện thể cũng là tăng lên một thoáng thực lực của chính mình.

"Nếu như lợi dụng bản thân ma Thần lực phụng dưỡng, thậm chí chỉ là phụ trợ, ta cũng chắc chắn một ngày lên cấp nhất giai. .. Còn công pháp vấn đề, nếu là thực sự không được, cùng lắm thì không đổi."

Thế giới này trụ cột công pháp, hoàn toàn có thể tu luyện tới càng thêm cao thâm cảnh giới.

Chỉ là đối với Kim tu mà nói, toàn diện liền mang ý nghĩa bình thường, bởi vậy đại học năm một tu luyện toàn diện công pháp, mỗi cái phương diện đều tiếp xúc một chút, tìm ra học sinh am hiểu phương hướng, đến đại học năm hai phân

hệ, liền muốn bắt đầu chuyên môn bồi dưỡng.

Đúng là Phương Nguyên, đối với những kia phân hệ không thế nào để mắt.

Ham nhiều nhai không nát, thả tại bình thường người thân trên là chí lý, đặt ở trên người hắn, cái kia liền chẳng là cái thá gì.

Có Ma thần phong phú gốc gác, nếu như không thể làm đến toàn chức nghiệp chế bá, mới là một chuyện cười.

Những kia cổ đại tán tu, tu chân bách nghệ trên căn bản đều biết một chút , nhưng đáng tiếc là bị sinh hoạt bức bách, khó có thể ra cái gì nhân tài.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, hết thảy đều là không giống.

Nếu chuẩn bị ra ngoài du lịch, một ít phương diện đương nhiên muốn bắt chuyện xuống.

Trường học phương diện, chỉ cần lĩnh nhiệm vụ, hoàn toàn tùy ý ra vào, không có cái gì.

Mà Hàn Vân Phong bên kia, hắn gần nhất mới thu được lượng lớn vật liệu, chính toàn tâm toàn ý nhào đang nghiên cứu trên, trong thời gian ngắn cũng chiếu cố không tới Phương Nguyên.

Dù sao cũng là cao giai não vực khai phá dược tề, Mẫu hoàng não nguyên liệu hạt nhân quý giá đến cực điểm, dù là Hàn Vân Phong cũng không dám lãng phí, khoảng thời gian này đều ở làm vật liệu kiểm tra, cũng chưa dùng tới hắn cái này luyện đan đồng tử đến xem lò lửa.

Đúng là Beatrix bên kia, khi nghe đến Phương Nguyên tạm dừng giao dịch, dự định đi ra ngoài săn giết Tinh thú lúc, lập tức phát một cái thông tấn lại đây.

"Xin chào, Lâm Mông!"

Lần này Beatrix khởi xướng chính là toàn tức hình chiếu hình thức, một cái trông rất sống động người như liền đứng ở Phương Nguyên trước mặt, tò mò ở hắn trong túc xá chuyển động, đặt mông ngồi ở trên giường, nhếch lên bắp đùi trắng như tuyết, phía trên màu đen lôi ti nhìn khá là mê hoặc,

"Làm sao? Có việc?"

Phương Nguyên nhíu mày.

"Săn giết Tinh thú rất nguy hiểm, đồng thời, ngươi vừa mới vừa Huyền Tu nhị giai chứ?"

Thông qua buôn bán thu được nhiều như vậy điểm số, lại di chuyển đến khu thứ năm, Phương Nguyên bởi vậy cũng điều chỉnh xuống Liễm Tức thuật phạm vi, để cho mình 'Đột phá' đến Huyền Tu nhị giai.

Beatrix mở to hai mắt: "Lâm Mông, ta rất lo lắng ngươi! Ngươi có khó khăn gì địa phương, hoàn toàn có thể nói với ta!"

"Không có gì, chỉ là tu vị tiến bộ quá nhanh, có chút táo bạo, nghĩ muốn đi tham gia thực chiến, lắng đọng một thoáng. . ."

Phương Nguyên đúng là rất hoài nghi Beatrix để tâm.

Nữ nhân này sau lưng khẳng định có một thế lực khổng lồ, những này thời gian tới nay, chính mình giao dịch cho nàng sơ giai não vực khai phá dược tề, đã không dưới 50 phân, lại vẫn là mặt không biến sắc ăn, đồng thời như trước vô cùng cần thiết, cho Phương Nguyên cảm giác, ứng nên là một cái nào đó đại thế lực ở bồi dưỡng thế hệ tuổi trẻ.

"Thực chiến lắng đọng?"

Beatrix cắn cắn đỏ tươi môi: "Nếu như vậy, ngươi có hứng thú hay không gia nhập tiểu đội chúng ta? Tiểu đội chúng ta gần nhất cũng có ý hướng xuất chinh cánh đồng hoang vu!"

Cánh đồng hoang vu, chính là Đông Long tinh thượng nhân loại phạm vi hoạt động ở ngoài khu vực.

Không chỉ có hoạt động Tinh thú, càng là còn có thật nhiều giấu diếm nguy hiểm.

"Ta nơi 'Lục Diệp' tiểu đội, trong đó có hai cái thành viên nhưng là trải qua Đông Long bảng xếp hạng nha, tuy rằng rất nhanh sẽ bị dồn xuống đến rồi. . ."

Beatrix nháy mắt một cái: "Bất quá lần này, chúng ta xin mời một cái ngoại viện, tính an toàn tuyệt đối tăng lên rất nhiều!"

"Ngoại viện? Cái nào sinh viên những năm cuối sao?"

"Vũ Vô Địch có từng nghe chưa?"

"Cái gì, các ngươi tìm tới hắn? Cái này không thể nào!" Phương Nguyên nhất thời lắc đầu.

"Đương nhiên không phải Vũ Vô Địch, tu vi của hắn đã vượt qua rất nhiều đạo sư!" Beatrix lắc đầu một cái: "Là Vũ Vô Địch một cái đường đệ, Vũ Tam Hòe! Hắn cũng là một cái tu luyện thiên tài, Đông Long bảng xếp hạng bá bảng nhân vật!"

Phương Nguyên tìm tòi xuống, lúc này mới phát hiện, Vũ Vô Địch không chỉ có là tu luyện thiên tài, đồng thời cũng rất có đầu óc, ở đại học Đông Long bên trong làm ra một cái 'Vũ Gia bang', dưới trướng Mã tử rất nhiều, Vũ gia cũng là nhân tài xuất hiện lớp lớp, có bảy, tám cái gia tộc con cháu đều tiến vào đại học Đông Long, trong đó có cái này Vũ Tam Hòe.

"Lợi hại a, không nghĩ tới học tỷ ngươi liền Vũ Tam Hòe người như thế đều có thể kết giao. . ."

Phương Nguyên nhạy cảm nhận ra được Beatrix đáy lòng hoạt động, trên mặt

trái lại hiện ra vẻ tươi cười: "Nếu như vậy, ta còn có cái gì tốt do dự đây?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 957: Lục Diệp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 958: Cấu Trang

Đông Long tinh trên cánh đồng hoang, một chiếc sắt thép chiến xa chạy như bay.

Đây là đại học Đông Long thiết kế quân dụng việt dã loại, vượt núi băng đèo như giẫm trên đất bằng, là Lục Diệp tiểu đội nhiều năm tích góp lại đến của cải.

"Đông Long tinh ngoại trừ nhân loại khu tụ tập ở ngoài, còn lại tất cả đều là hoang vu Man Hoang địa vực, Tinh thú chỉ là bình thường nhất nguy hiểm!"

Tôn Manh Manh cách kính, nhìn ngoài cửa sổ màu đỏ sậm thổ địa, còn có dữ tợn dường như ma quỷ cánh tay giống như thảm thực vật, lầm bầm đọc thuộc lòng sách giáo khoa trên giáo dục kiến thức, có chút bất an.

"Học tỷ, cái này chiếc chiến xa có thể không rẻ chứ?"

Phương Nguyên lại là có chút ngạc nhiên ở trong xe đánh giá.

"Cũng không tính quá đắt, chỉ có mấy ngàn điểm số mà thôi, tiểu đội chúng ta mỗi người đều ra điểm lực, rất dễ dàng liền mua lại! Không thể không nói, nó phòng hộ tính cùng tốc độ rất tốt, đem ra thay đi bộ là thích hợp! Cũng chính là dựa vào cái này bút đầu tư, chúng ta Lục Diệp tiểu đội mới có thể so sánh người khác càng thêm thâm nhập hoang dã, săn giết Tinh thú, thăm dò hiểm vực, thu được càng nhiều thù lao!"

Beatrix thở dài một tiếng: "Trên thực tế, ta càng hi vọng mua những kia có thể tác chiến Cấu trang thể, loại này ở bên ngoài là quản chế vật tư, có hạn chế. . . Nhưng ở đại học bên trong, vẫn là có thể dùng điểm số mua được, đồng thời,

công trình hệ những đạo sư kia còn có thể cho chúng ta ưu đãi!"

Cấu trang thể, ở Phương Nguyên lý giải bên trong, chính là nhiều chức năng người máy.

Ở website trường trên, hắn cũng từng xem qua một đài Cấu trang thể dữ liệu, tốt đẹp nhất tương đương với một cái ngũ giai Huyền Tu, đem ra thám hiểm tuyệt đối vật có giá trị.

Trên thực tế, Cấu trang thể công trình là một môn đại học khoa, không ít giáo viên, thậm chí Thi Giải Tiên đều đang nghiên cứu cái này , bất quá trong trường học có thể cung cấp cho học sinh, cũng là cái này.

"Cấu trang thể. . . Ha ha. . ."

Vũ Tam Hòe hai chân tréo nguẩy, trên tay giơ một cái chén rượu: "Dù là tốt đẹp nhất Cấu trang thể, cũng chỉ có thể so với một cái cửu giai Huyền Tu, lại lên đi, trí não chức năng không hoàn toàn, trong vũ trụ rất nhiều khu vực đặc biệt cũng không cách nào viễn trình điều khiển từ xa, không tính vật gì tốt, các ngươi còn không bằng trực tiếp tích góp tiền, mua một bộ cơ giáp, dù là cấp thấp nhất, cũng ít nhất có thể địch nổi một cái thập giai Huyền Tu, đó mới tính một bước lên trời!"

Thập giai Huyền Tu, tương đương với Cổ tu Kim Đan kỳ, như thế nào đều tính Tu Chân giả ở giữa giai tầng.

Thậm chí ở Cổ tu ở trong, một ít Kim Đan kỳ Tu Chân giả, đủ để đảm nhiệm một phái chưởng môn, thân phận không giống, có thể thấy được chút ít.

"Cơ giáp. . ."

Beatrix cười khổ: "Tam Hòe đại nhân nói đùa rồi. . . Dù là cấp thấp nhất 'Cương Đạn' hệ liệt, cũng ít nhất giá trị mấy vạn điểm số trở lên, đồng thời, cần cực cao quyền hạn!"

Tuy rằng đại học Đông Long bên trong trong lưới có thật nhiều thứ tốt, nhưng tương tự có hạn chế.

Tỷ như Phương Nguyên, tìm tòi xuống , căn bản không nhìn thấy có thể hối đoái cơ giáp chuyên mục.

"Cái này vẫn là một cái biến chất vấn đề, dù là nguyên thủy nhất Cương Đạn số một, chỉ cần có Tu Chân giả lái, ít nhất cũng tương đương với một cái thập giai Huyền Tu, về mặt thực lực đi tới, là có thể tiếp càng nhiều nhiệm vụ, tầm mắt tăng cao, thu được càng thêm phong phú thù lao!"

"Nhưng là. . . Nếu như thay đổi cơ giáp, ai tới lái?"

Tôn Manh Manh khả năng là ngủ mơ hồ, há mồm hỏi một câu, quả nhiên ngu xuẩn manh ngu xuẩn manh.

"Ai lái cũng không được!"

Lục Tề Minh gãi đầu một cái: "Mặc dù nói trên lý thuyết, cho dù là nhất giai Huyền Tu đều có thể thao túng cơ giáp, nhưng công nhận người thao túng tu vị vẫn là càng cao càng tốt, đồng thời, cái này cũng là một môn việc cần kỹ thuật, ở đại học chúng ta bên trong, thì có một cái chuyên môn 'Cơ giáp thao tác hệ', bên trong học sinh đi ra sau khi đều là Cơ giáp sư, trực tiếp bị quân đội đặc chiêu, là Phiếm Nhân Loại liên minh bên trong quân xung kích chiến lực!"

"Cương Đạn hệ liệt, có thể làm nhất giai Huyền Tu có thể so với thập giai Huyền Tu cơ giáp?"

Phương Nguyên hứng thú, tra xét tra tư liệu.

Vũ trụ này có thể không yên ổn, Phiếm Nhân Loại liên minh cùng tinh không sinh vật liên minh ngọn lửa chiến tranh, càng là một khắc đều không có đình chỉ qua.

Mà ở tinh không sinh vật liên minh ở trong, các loại đặc thù chủng tộc đều có

độc môn tuyệt kỹ, tỷ như Trùng tộc, thì có khủng bố sức sinh sản cùng tốc độ tiến hóa.

Cái nào sợ nhân loại bên trong bắt đầu lượng sinh Tu Chân giả cùng Ảo Thuật sư, trên thực tế ở tinh không sinh vật trước mặt, cũng là nằm ở nhất định thế yếu.

Mãi đến tận Đại Áo Thuật sư cùng Thi Giải Tiên liên thủ, nghiên cứu phát minh ra một cái đặc thù pháp bảo! Đó chính là từ Cấu trang thể trên thăng hoa mà đến cơ giáp sau, tình huống mới bắt đầu chuyển biến.

Bất luận tu chân vẫn là Áo Thuật, chung quy đều là cấp thấp siêu phàm người chiếm đa số, mà trong quân đội, tự nhiên lấy kỷ luật tính làm vì tiền đề, cái này lại cùng tu sĩ cấp cao tự do tản mạn hình thành rồi nghịch biện.

Trên thực tế, dù là lấy Phiếm Nhân Loại liên minh bây giờ nhân khẩu số lượng, cũng rất khó đản sinh ra bao nhiêu tu sĩ cấp cao, bởi vậy liên minh cũng không đành lòng đem bọn họ đưa đến trên chiến trường đi tiêu hao.

Cơ giáp xuất hiện, liền rất tốt mà giải quyết cái vấn đề này!

Dù là trụ cột nhất Cương Đạn hệ liệt, một tên nhất giai Huyền Tu thao túng, đều có thể phát huy ra thập giai Huyền Tu lực phá hoại!

Huấn luyện cấp thấp Cơ giáp sư, dù sao cũng hơn để Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư ra trận liều mạng giá rẻ nhiều.

Bởi vậy, cơ giáp kỹ thuật đại hành kỳ đạo, đồng thời không ngừng sửa cũ thành mới.

Phiếm Nhân Loại liên minh khoa học kỹ thuật báu vật, là Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư, mà liên minh bên trong chiến lực mạnh nhất, nhưng không phải cá nhân, mà là ngân hà tàu chiến đại bộ đội, cùng với rất nhiều quân xung kích cơ giáp!

Phương Nguyên tìm mấy lần, lại từ đại học Đông Long bên trong internet, nhìn thấy mấy thiên tư liệu:

"Trước mắt, trong quân đội chế tạo trang bị, là Cương Đạn —k9999x, lấy tính năng ổn định, cùng các loại phụ thuộc vũ khí bao quát tính cường xưng! Phổ biến chiến lực đạt đến Thập tứ giai mức độ!"

"Mà đặc chế cơ giáp, nhưng là ổn định chiến lực ở Thập ngũ giai trở lên, ngày trước, đại học Đông Long Phó Hồng Huyết giáo sư phát biểu thanh minh, xưng nghiên cứu chế tạo kiểu mới nhất cơ giáp Huyết Long hào, các loại dữ liệu tính năng so với trước kia tăng lên 33. 5%, quân bộ có ý xuống chọn mua đơn đặt hàng, được này lợi tin tức tốt ảnh hưởng, bộ phận quân công cổ phiếu tăng mạnh. . ."

. . .

"k9999, tương đương với Kim Đan đại viên mãn thực lực, mà Cơ giáp sư thường thường chỉ có Huyền Tu ngũ giai tu vị. . . Thực sự là đáng sợ. . ."

Phương Nguyên chỉ cần suy nghĩ một chút những kia tu sĩ cấp thấp nhân số, nhất thời có chút thán phục.

Cho tới Cương Đạn hệ liệt vì sao đến nay thịnh hành, nguyên nhân cũng rất đơn giản hàng đẹp giá rẻ!

Trong quân chế tạo trang bị, đương nhiên không thể háo tiền đắt giá, chỉ có thể ở tính năng cùng giá cả bên trong tìm kiếm cân bằng, không nghi ngờ chút nào, lúc này k9999, chính là trong đó người tài ba.

Đương nhiên, ở những kia mũi nhọn cơ giáp phòng nghiên cứu bên trong, tất nhiên có càng thêm sắc bén cơ giáp, so với như Huyết Long hào.

Tuy rằng không có công bố cụ thể dữ liệu, nhưng Phương Nguyên phỏng chừng, phải là có tương đương thậm chí vượt qua Thi Giải Tiên cùng Đại Áo

Thuật sư chiến lực.

"Cái này còn không là kinh khủng nhất! Kinh khủng nhất, là đến chân chính trong lúc nguy cấp, những kia Đại Áo Thuật sư cùng Thi Giải Tiên, tự mình lái cơ giáp đi trên chiến trường. . . Hai bên kết hợp uy lực, tuyệt đối là lượng biến dẫn đến chất biến!"

Suy nghĩ một chút, trước còn ở phòng nghiên cứu trong làm nghiên cứu áo dài trắng đạo sư, trong nháy mắt liền hướng đi ra bên ngoài trong cơ giáp, trên vũ trụ chém người, không biết tại sao, Phương Nguyên còn cảm thấy hơi có chút đái cảm.

Quả nhiên, có thể nghiên cứu có thể chiến đấu nhà khoa học, mới là nhân vật khủng bố nhất.

'Chính là không biết. . . Thế giới này cá thể đỉnh cao chiến lực, cùng ta Ma thần so với, đến cùng ai mạnh ai yếu đây?'

Phương Nguyên buông xuống mí mắt, trong con ngươi lóe qua một vệt hàn quang.

. . .

Chiến xa chạy như bay, rốt cục ở một mảnh rừng rậm trước ngừng lại.

"Tốt, chung quanh đây không có cái gì loại cỡ lớn bộ tộc, vừa vặn thích hợp người mới luyện tập!"

Beatrix một nhóm ăn mặc chiến đấu phục đi xuống, cười tủm tỉm nhìn Phương Nguyên: "Thế nào? Căng thẳng không?"

Lục Tề Minh cùng Pain nhưng là một mặt xem kịch vui vẻ mặt. Dù là Vũ Tam Hòe trong mắt, cũng mang theo xem kỹ.

Ngoại giới trọng lực cùng vũ trụ phúc xạ, nhưng là khu an toàn hoàn toàn

không thể so với, lúc này cũng chờ xem người mới chuyện cười.

"Cũng còn tốt!"

Phương Nguyên hoạt động xuống dưới, lại thâm sâu hít sâu một cái: "Hoàn cảnh không sai, thích hợp tu luyện!"

Ở đại học Đông Long ở trong, hắn còn phải tiêu tốn điểm số, mới có thể di chuyển đi khu thứ năm, nơi nào so với ngoại giới sảng khoái? Đồng thời, cũng không cần lo lắng hoàn toàn thả ra, Ma thần phụ trợ nuốt chửng năng lượng vũ trụ, sẽ đưa tới cái gì dòm ngó.

"Không sai, không nghĩ tới Lâm Mông ngươi vẫn là một cái tu luyện thiên tài! Đã vậy còn quá nhanh liền thích ứng hoàn cảnh!" Vũ Tam Hòe gật gù.

Bên cạnh Tôn Manh Manh, đúng là có chút gò má đỏ lên, nhưng cũng chính là như vậy, Tu Chân giả thể chất, có thể làm nàng rất nhanh thích ứng đi xuống.

"Tốt, chúng ta đi tìm một con Tinh thú, trước tiên cho học đệ luyện tay nghề một chút!"

Pain chạy như bay, phảng phất Thảo Thượng Phi như thế về phía trước một khoảng cách: "Thế nào? Có thể cùng lên đến không?"

"Không có vấn đề!"

Phương Nguyên vận chuyển lên Thân Khinh Như Yến Quyết, nhất thời cảm giác thân như phiêu tự, những kia trọng lực không cánh mà bay, hơi điểm nhẹ, cả người liền nhảy ra một khoảng cách lớn.

"Khá lắm!"

Pain một chưởng đánh trên đất, chỉ nghe một tiếng vang lớn, bụi bặm đầy trời ở trong, một con thổ hoàng sắc to lớn con tê tê quái vật liền bị oanh đi ra.

"Ngự Kiếm Bách Khoa!"

Phương Nguyên song chỉ thành kiếm, không có triệu hoán pháp khí, mà là song chỉ đột nhiên đâm một cái.

Phốc!

Một đạo kiếm khí rơi xuống, máu bắn tung tóe.

Con tê tê quái vật thống khổ rít gào một tiếng, hung tính càng ngày càng dày đặc, hướng về Phương Nguyên nhào tới.

"Kiếm khí Tam Hoa!"

Phương Nguyên bước chân một nhún, cả người di chuyển sang bên hông ra một khoảng cách lớn, kiếm chỉ vài điểm.

Xì xì!

Kiếm khí hư không thành hoa, rơi vào con tê tê quái vật mềm mại phần bụng, ầm ầm nổ tung.

Ầm!

Lân phiến tung toé, con tê tê quái vật thống khổ lật cái mặt, lộ ra trắng như tuyết cái bụng, lúc này phía trên lại là mở ra một đạo miệng lớn, rất nhiều máu tươi hỗn hợp nội tạng tuôn ra.

Đùng đùng!

Tôn Manh Manh tiến lên, dùng sức vỗ tay: "Học đệ ngươi thật là lợi hại, con này Xuyên Thổ thú, đại khái tương đương với nhị giai Huyền Tu!"

Luận tu vị, trên thực tế tu chân đại học học sinh không sợ hãi bất kỳ Tinh thú.

Nhưng chân chính chém giết lúc, loại kia khủng bố sát khí, dã man khí tức

xông tới, lại là khả năng khiến cấp thấp Huyền Tu tan vỡ.

Cái này Lâm Mông có thể làm được điểm ấy, quả thực chính là một cái chiến đấu thiên tài!

"Quá khen!"

Phương Nguyên cười nhạt: "Chính là con mồi quá yếu, có chút giết không đã nghiền, không có huyết chiến ý cảnh. . ."

"Ha ha. . . Nghĩ muốn huyết chiến? Còn không đơn giản, dọc theo nơi này một đường thâm nhập, tuyệt đối có chính là con mồi!" Vũ Tam Hòe cười ha ha.

"Vũ Tam Hòe đại nhân, ngài lần này theo chúng ta đến đây, mục đích đến cùng là cái gì đây?"

Beatrix giả vờ tò mò hỏi.

"Trên thực tế cũng không có gì không thể nói, ta đường ca Vũ Vô Địch, gần nhất phát hiện một con trọng thương Tinh thú vương tung tích, muốn chúng ta truy tìm tung tích của nó. . ."

Vũ Tam Hòe khoát tay áo một cái.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 959: Thú Triều

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 960: Thủ Lĩnh

"Đúng đấy đúng đấy, mọi người đều là Lam Quang tinh đi ra, hắn là trợ giúp lẫn nhau!"

Hoàng Thiên Bá hàm hậu nhìn hướng về Phương Nguyên.

Phương Nguyên nhìn Mã Lệ Liên cùng cái khác mấy người cũng là một mặt tán thành dáng dấp, không khỏi âm thầm lắc đầu, biết bọn họ căn bản chưa từng nghe nói Phi Hồng nhất trung phát sinh này điểm chuyện hư hỏng.

Rất hiển nhiên, Lăng Phỉ Nhi cũng sẽ không chủ động nói với bọn họ.

"Học đệ?"

Beatrix đồng dạng nhìn Phương Nguyên, sắc mặt cân nhắc.

"Căn cứ cứu viện pháp tắc, chúng ta đã làm được đủ khả năng nghĩa vụ, đồng thời. . . Còn có cái khác sự tình đây!"

Phương Nguyên mở ra hai tay: "Xin lỗi. . . Ta không thể ra sức!"

"Ai. . . Lý giải lý giải, lần này chúng ta Lam Quang tinh đồng hương sẽ ra tới, đã tổn thất hai người. . . Hiện tại Lăng Phỉ Nhi thất tán, thoạt nhìn cũng là lành ít dữ nhiều. . ."

Lý Hòa trong ánh mắt có chút tơ máu.

Hắn có thể thấy, cái này một làn sóng đại học Đông Long đội ngũ rõ ràng lấy Vũ Tam Hòe cùng Beatrix dẫn đầu, Lâm Mông chỉ là một cái đại học năm một

học đệ, thật không có bao nhiêu lời lời nói quyền, hữu tâm vô lực.

"Không sai. . . Học đệ chúng ta mau nhanh lên đường đi, còn muốn chạy đi đi hồ Nguyệt Nha đây!"

Vũ Tam Hòe cười nói.

"Hồ Nguyệt Nha?"

Hoàng Thiên Bá nghe, hít vào một ngụm khí lạnh: "Chờ một chút. . . Các ngươi còn muốn thâm nhập sao? Hiện tại nhưng là bạo phát thú triều a!"

"Xin lỗi, chúng ta có quyết định của chính mình!"

Beatrix cười tủm tỉm ngắt lời nói.

"Xin lỗi, thế nhưng, chúng ta có thể hay không với các ngươi cùng nhau?" Lý Hòa suy nghĩ một chút, nói ra một cái đề nghị.

"Là. . . ?"

Hoàng bàn tử mới vừa nói ra một chữ, liền bị Mã Lệ Liên che miệng lại, nhẹ nhàng truyền âm: "Ngươi ngốc a? Lấy hiện tại bên trong vùng rừng rậm nguy hiểm, chúng ta gặp lại bất kỳ một con Tinh thú đều rất khó giải quyết, chỉ có theo cái này chi cao giai tiểu đội! Đồng thời, thú triều do trong hướng ngoài bạo phát, sống qua đợt thứ nhất sau, càng bên trong trái lại càng an toàn!"

"Ha ha. . . Chúng ta không thu trói buộc!"

Vũ Tam Hòe cười lạnh một tiếng, trước tiên xuất phát, chạy đi như gió.

Beatrix, Tôn Manh Manh mấy người, đương nhiên là lập tức đuổi tới.

"Theo sau!"

Lý Hòa lại là biết được nặng nhẹ, dù là bị mất mặt da, cũng so với làm mất

mạng mạnh, mặt dày mày dạn đuổi tới.

. . .

Hồ Nguyệt Nha là cánh đồng hoang vu nơi sâu xa một cột mốc.

Từ vệ tinh bản đồ mây trên xem, đây chính là một con số trăm dặm cực lớn hồ nước, mang theo một chút độ cong, như một vòng trăng non.

Đến nơi này, đã có thể nói là thâm nhập Man Hoang địa vực, độ nguy hiểm tăng nhiều.

Nhưng tựa hồ là bởi thú triều duyên cớ, đợi đến tránh thoát đợt thứ nhất sau khi, dọc theo đường đi Tinh thú liền rõ ràng thưa thớt không ít.

Vũ Tam Hòe cùng Beatrix cũng không có để Phương Nguyên mấy người ra tay săn giết Tinh thú, phòng ngừa quấy nhiễu đến cái khác bầy thú.

"Đến, phía trước chính là hồ Nguyệt Nha!"

Vũ Tam Hòe có chút kích động.

"Rốt cục. . . Đến. . ." Beatrix tiếng nói bên trong cũng có chút như trút được gánh nặng , khiến cho Phương Nguyên thoáng kinh ngạc xuống.

"Đây chính là hồ Nguyệt Nha?"

Hoàng Thiên Bá trợn mắt lên, nhìn óng ánh long lanh mặt hồ, nửa ngày nói không ra lời: "Nếu không có Vũ Tam Hòe đại nhân dẫn dắt, chúng ta e sợ căn bản đến không được nơi này a!"

"Trát xuống nơi đóng quân, chúng ta ngày mai lập tức bắt đầu tìm tòi chu vi!"

Vũ Tam Hòe móc ra một viên viên cầu, trôi nổi phiêu hướng thiên không, ầm ầm nổ tung.

Một tầng óng ánh long lanh màn ánh sáng rơi xuống, bao trùm toàn bộ nơi đóng quân, từ bên ngoài nhìn tới, tất cả nhân loại hoạt động vết tích nhất thời biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Cơ giới phù lục Hải Thị Thận Lâu thần thông?"

Lý Hòa nhìn thấy tình cảnh này, lại là trợn to tròng mắt: "Thậm chí ngay cả quý giá như vậy phù lục đều vận dụng! Xem ra lần này các ngươi hành động mục tiêu không phải chuyện nhỏ, nếu như có cái gì cần hỗ trợ, xin mời cứ việc nói!"

"Cơ giới phù lục. . . Cổ tu lấy giấy hoặc là vàng ngọc đồ vật làm vì phù, phong ấn pháp thuật, mà Kim tu nhưng là lấy điện tử tổng thể mô khối làm trụ cột, thực hiện phù lục lượng sinh hóa, cũng đột phá Cổ tu ràng buộc, chỉ cần tu sĩ cấp thấp truyền vào đầy đủ linh lực, là có thể hoàn thành cuối cùng một cái quá trình, uy lực cũng mạnh hơn Cổ tu, cái này một đạo thần thông, uy lực không chút nào dưới tại Nguyên Anh lão quái như vậy cao giai Tu Chân giả tự thân ra tay!"

Phương Nguyên thấy vậy, trong mắt lóe sáng lên, biết Vũ Tam Hòe thân gánh trách nhiệm nặng nề, lúc này rốt cục lấy ra chân chính thứ tốt.

"Đầu kia Tinh thú vương giả trên người, đến tột cùng có bí mật gì đây?"

Chờ đến buổi tối, ăn qua đồ hộp sau khi, hắn không chút khách khí từ chối Hoàng Thiên Bá cùng Mã Lệ Liên đến gần, ở trong lều vải bế quan.

Trên thực tế, ở nửa đêm lúc, liền lén lút chạy ra ngoài.

"Không chỉ là Vũ Tam Hòe , liền ngay cả cái kia Beatrix trên người, bí mật sợ là cũng không ít. . ."

Phương Nguyên thân hình lơ lửng giữa trời, đi tới hồ Nguyệt Nha bên trên, liếc mắt chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên (Lâm Mông)

Chức nghiệp: Mộng Sư, đại học Đông Long học sinh

Tu vị: Huyền Tu (cửu giai), Ảo Thuật sư (nhất giai)

Pháp thuật nắm giữ: Khống Hỏa tâm quyết, Liễm Tức đạo pháp, Thân Khinh Như Yến Quyết, Ngự Kiếm Bách Khoa

Kỹ năng nắm giữ: Thuật chế thuốc (cao cấp)

Khôi phục thực lực tiến độ: 49. 33%!"

. . .

"Đoạn này thời gian bên trong, ta không có một lần lấy ra linh khí quá mức, hình thành năng lượng triều tịch, từ từ đồ chi, nhưng tốc độ tu luyện cũng so với trường học bên trong nhanh hơn nhiều, một ngày nhất giai bất quá bình thường, đến lúc này, khoảng cách linh lực cố hóa, ngưng tụ Kim Đan cũng chỉ là cách xa một bước!"

Phương Nguyên miệng thở ra một hơi dài: "Liền ngay cả Ma thần thực lực, cũng khôi phục gần nửa, đủ để làm không ít chuyện!"

"Đương nhiên, trước đó. . ."

Hắn nhẹ nhàng hô hấp, chu vi năng lượng hạt căn bản nhất thời tiền phó hậu kế mà tràn vào trong cơ thể.

Phạm vi trăm dặm bên trong từ trường lại bắt đầu gợn sóng , bất quá có lần thứ nhất giáo huấn, Phương Nguyên tốc độ biến hoãn, chung quy không có lần thứ hai gợi ra năng lượng triều tịch, chỉ là phụ cận linh khí, không thể làm sao phát hiện đến mỏng manh rất nhiều.

Ở hắn bên trong đan điền, nửa trạng thái rắn linh lực mãnh liệt, không ngừng

áp súc, cuối cùng hóa thành một viên nửa trong suốt Kim Đan.

"Huyền Tu lục giai, linh lực hóa dịch, là vì Trúc Cơ, Huyền Tu thập giai, linh lực cố hóa, ngưng tụ Long Hổ Kim Đan. . ."

Đến lúc này, Phương Nguyên đi ra ngoài, đã là một tên hàng thật đúng giá Kim Đan kỳ Huyền Tu, bất luận ở cổ đại vẫn là hiện đại, đều có cao thượng địa vị.

"Đương nhiên. . . Pháp bảo, còn có đạo pháp đều không có theo tới, nội tình hư đến hoảng, hoàn toàn là ta lợi dụng ma Thần lực dục tốc bất đạt mà thành. . ."

Sau khi tu luyện xong, Phương Nguyên thần thức thả ra, không ngừng lan tràn ra phía ngoài.

100 dặm, 200 dặm. . .

Rốt cục, mấy cái gợn sóng gây nên sự chú ý của hắn: "Có tu sĩ cấp cao nhanh chóng tới gần, chỗ cần đến liền là chúng ta cắm trại nơi? Lẽ nào là Vũ Tam Hòe sắp xếp nhân thủ? Không đúng. . . Ba tên thập giai trở lên tu sĩ, dù là Vũ Vô Địch cầm được đi ra, cũng sẽ không cho Vũ Tam Hòe quản hạt, đó chính là. . . Ẩn giấu sau lưng Beatrix đại thế lực? Thú vị!"

Mà đang lúc này, từ giữa hư không, hắn lại bắt lấy một cái càng mạnh hơn khí tức: "Thật mạnh! Nó bản thể, tuyệt đối đạt đến Thập ngũ giai trở lên! Nhưng mang theo điểm suy yếu mùi vị, lại có như dã thú trực giác, ứng nên là đầu kia Tinh thú vương giả không thể nghi ngờ. . . Không nghĩ tới, nó đúng là ở cái này hồ Nguyệt Nha một vùng, Vũ Tam Hòe vận khí không tệ!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, không làm kinh động con này Tinh thú vương, mà là tìm căn tố nguyên, xác định nó sào huyệt, ngay khi hồ Nguyệt Nha phía dưới sau, lúc này mới không nhanh không chậm trở lại nơi đóng quân, giả dạng làm chẳng có chuyện gì đã xảy ra.

Sau một tiếng, Beatrix lén lút từ trong lều đi ra, thân hình hòa vào trong bóng tối.

Nàng hướng về hồ Nguyệt Nha phương hướng đi rồi chốc lát, đi tới tỏa ra óng ánh quang mang hồ nước một bên: "Thủ lĩnh! Hai vị đại nhân!"

"Beatrix, ngươi làm rất khá, đem Vũ Tam Hòe cùng những người khác đều mang đến nơi này!"

Thủ lĩnh xoay người, khí độ nghiễm nhiên, rõ ràng là một cái không thấp hơn Vũ Vô Địch đại cao thủ, Huyền Tu Thập tứ giai, khoảng cách phá đan thành anh cũng là cách xa một bước!

"Cái này đều là thuộc hạ bản phận!"

Ngoại trừ thủ lĩnh ở ngoài, còn lại hai người cũng có Kim Đan tu vị, dù là Beatrix, cũng là cũng không dám thở mạnh lên một cái.

"Thế nào? Vũ Vô Địch chân chính mục tiêu, dò thăm sao?"

"Không có. . . Hắn phòng bị rất nghiêm, lặng thinh không đề cập tới, chỉ nói là vì tìm hiểu Tinh thú vương tăm tích. . ."

Beatrix khổ sở nói.

"Nhìn tới. . . Cũng chỉ có chúng ta lập tức động thủ, đem bọn họ toàn bộ bắt xuống, mới có thể tinh tế tra hỏi!"

Một cái tu sĩ Kim Đan kỳ lập tức nói.

"Hừm, việc này không nên chậm trễ!"

Thủ lĩnh đi tới nơi đóng quân trước, chậm rãi đưa tay phải ra, tay áo lớn phiêu phiêu, giống như một cái túi áo phủ đầu chụp xuống.

Ầm ầm!

Chỉ vì Mê Hoặc Hải Thị Thận Lâu thần thông nhất thời bị phá, Lục Tề Minh, Pain, Lý Hòa, Hoàng Thiên Bá mấy người, liền lều vải cũng không kịp lao ra, liền lập tức đã hôn mê.

"Thật là to gan!"

Chỉ có Vũ Tam Hòe lều vải, bị một đạo tinh quang cắt ra, thân hình của hắn bay nhào đi ra, tránh thoát tay áo lớn khu vực: "Tụ Lý Càn Khôn đại thần thông? Không! Ngươi không phải tu sĩ Nguyên Anh! Nếu như ngươi là, ta đường ca cho ta bảo mệnh phù căn bản vô dụng! Có thể lấy Kim Đan viên mãn tu vị, vượt cấp triển khai thần thông, ngươi tất nhiên không phải không có tiếng tăm gì hạng người, đến cùng là ai?"

"Ta là Hồng Tri Chu đại thủ lĩnh! Ngươi cũng không cần nắm Vũ Vô Địch đến làm ta sợ! Ta cùng trước hắn giao thủ qua một lần, bất phân thắng bại!"

Đại thủ lĩnh chậm rãi mà nói, không quan tâm chút nào lòi, hiển nhiên là trí tuệ vững vàng: "Ngươi không trốn được, thức thời, ngoan ngoãn đem Vũ Vô Địch tại sao truy sát Tinh thú vương bí mật nói cho ta! Ta còn có thể thả ngươi một con đường sống!"

"Nằm mơ!"

Vũ Tam Hòe khẽ cắn răng, vừa tàn nhẫn róc Beatrix một chút, khởi động trên người nào đó tấm bùa chú.

Bạch!

Một chùm ngọn lửa hiện lên, liền muốn mang khỏa hắn phi độn rời đi.

Hắn lại không phải người ngu, thân là bát giai Huyền Tu, muốn đi cùng Thập tứ giai đại địch liều mạng.

"Lưu lại đi!"

Đại thủ lĩnh tay phải nhẹ nhàng vồ một cái: "Nhất Khí Cầm Nã Thủ!"

Sóng!

Một cái nửa trong suốt bàn tay hiện lên, trực tiếp đột phá ngọn lửa, đem Vũ Tam Hòe trên người cấm pháp từng tầng từng tầng đập nát, cả người bắt được đi ra.

"Nhất Khí Cầm Nã Thủ? Đây là đạo pháp, lên cấp sau khi, chính là Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã đại thần thông!"

Phương Nguyên trốn trên đất giả bộ hôn mê, lén lút lại là đem cái này đại thủ lĩnh nội tình xem toàn bộ: "Không nghĩ tới cái này thủ lĩnh cũng coi như theo ta có chút gặp nhau, hắn đi pháp thuật con đường, hắn là đem Tụ Lý Càn Khôn thần thông, Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Thủ, còn có Ngũ Hành Phá Cấm thần thông dung hợp , hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí Ngũ Hành Càn Khôn Phá Cấm Đại tiên thuật!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 961: Vô Địch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 962: Nổi Lên

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 963: Thiên Không Chi Dực

Mấy ngàn mét cột nước phóng lên trời, tình cảnh cỡ nào đồ sộ!

Phương Nguyên nhìn thấy này điểm hào quang màu xanh lam, cả người đều là kích động lên: "Đó là. . . Cái gì?"

"Màu lam quang sao? Cái cảm giác này, hẳn là cơ giáp hạt nhân trong lò nung U Năng Thủy Tinh chứ?"

Hoàng Thiên Bá không xác định nói: "Ta ngồi nghe qua lớp lớn cơ giáp Thao Túng sư chương trình học. . . Hẳn là cái này không sai!"

"Vũ Vô Địch cũng đã nói, con này Tinh Thú vương ẩn giấu một bộ đứng đầu cấp bậc cơ giáp, xem ra không có sai rồi. . ." Lý Hòa cũng là thở dài: "Hắn đã là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, nếu như lại bị hắn được đến cơ giáp, quả thực như hổ thêm cánh!"

"U Năng Thủy Tinh?"

Phương Nguyên lại là căn bản mặc kệ cái khác, cảm giác trong cơ thể mỗi một tế bào đều muốn trở nên hưng phấn: "Hóa ra là nó! ! !"

Hắn lần này mộng du hàng lâm mục đích, chính là vì tìm được có thể hiệp trợ Thôn Thiên bí pháp đột phá bình cảnh kỳ vật.

Mà hiện tại, hắn cơ bản trên có thể xác định, chính mình cần, chính là U Năng Thủy Tinh!

"Các ngươi ở chỗ này chờ, ta đi một lát sẽ trở lại!"

Một niệm đến đây, hắn bay lơ lửng lên trời, nhanh chóng hướng về cột nước lao đi.

Ở có thể hiệp trợ chính mình đột phá kỳ vật trước mặt, cái gì Tinh Thú vương, Vũ Vô Địch. . . Đều là cặn bã a! Một cái tát đập chết chính là.

"Ta mặt ngoài trên chỉ là Kim Đan kỳ, nhưng nếu như Ma thần lực toàn mở, dù là chỉ có một nửa, cũng có thể bóp chết Vũ Vô Địch. . . Cướp được đồ vật liền chạy, rời đi thế giới này cũng coi như kiếm lời!"

Trong mắt hắn tinh quang lưu chuyển, nhưng càng đến gần, trong ánh mắt lại càng là ngờ vực: "Không đúng. . . Loại khí tức này, có chút suy yếu. . ."

Thuộc tính lan tới tay nhiều năm như vậy, cùng hắn đã hòa làm một thể, cảm ứng tự nhiên không phải chuyện nhỏ.

Lúc này đến gần rồi, là có thể nhìn thấy cột nước ở trong, một bộ hình người cơ giáp.

Cái này cơ giáp đại khái trăm mét cao, bám vào thiết giáp dù là trải qua thời gian giội rửa, như trước ánh sáng cực kỳ, trên lưng còn có một đôi cánh khổng lồ, ngực phá nát, hiện ra một cái lò phản ứng , khiến cho Phương Nguyên động lòng lam quang chính là từ nơi này mặt tản mát ra.

"Đồ vật tìm đúng rồi, nhưng phân lượng không đủ. . . Tựa hồ vừa mới vừa thỏa mãn một phần ngàn!"

Thuộc tính lan tặng lại truyền đến , khiến cho Phương Nguyên có chút xoắn xuýt.

Cái này một bộ trong cơ giáp U Năng Thủy Tinh, dĩ nhiên chỉ có thể làm hắn đột phá bình cảnh tiến độ, tăng cường một phần ngàn!

"Nói cách khác. . . Ta nhất định phải lại chiếm được một ngàn đài như vậy cơ giáp, mới có thể làm Thôn Thiên bí pháp nhanh chóng đột phá tầng thứ ba?"

"Trong thời gian ngắn. . . Thật giống không thế nào hiện thực a! Nhìn tới. . . Thân phận này vẫn là muốn tiếp tục kinh doanh xuống đi!"

Một niệm đến đây, hắn rục rà rục rịch ý nghĩ lập tức thu về, trong bóng tối dòm ngó chiến trường.

Lúc này chiến trường, thình lình chia làm hai phe.

Một phương là một con cả người màu xanh thẳm, cánh dài, tương tự Xà Cảnh Long Tinh thú, trên lưng còn có một đạo thật dài vết thương.

Còn có một phương, đương nhiên là Vũ Vô Địch.

Hắn đứng lơ lửng trên không, tùy ý như thường, thần thông phép thuật kinh người cực kỳ, đem con này Tinh Thú vương đè lên đánh.

Tinh Thú vương gào thét liên tục, trên người có một ít thần bí màu trắng sợi tơ , liên tiếp ở cánh chim cơ giáp bên trên , khiến cho nó thực lực tăng vọt một đoạn.

Nếu như không phải như vậy, nó sợ là sớm đã bị Vũ Vô Địch bắt xuống.

"Trên thực tế. . . Ngươi cũng xem là tốt, dĩ nhiên có thể lấy Tinh thú thân, đạt được một điểm cơ giáp lực lượng. . . Nhưng cũng là như vậy. . ."

Vũ Vô Địch chậm rãi mà nói, bỗng nhiên đưa tay phải ra: "Tiên Thiên Nhất Khí Đại Cầm Nã!"

Một bàn tay cực kỳ lớn hiện lên, che kín bầu trời, cầm lấy Phi long cổ, dùng sức một kéo.

Răng rắc! Răng rắc!

Rất nhiều dây nhỏ gãy vỡ, Tinh Thú vương khí tức lại hạ xuống một đoạn,

trên lưng vết thương nổ tung, lượng lớn máu tươi chảy ra.

Hai người bọn họ ngươi tới ta đi, lại không chút nào phát hiện chậm rãi tới gần Phương Nguyên.

"Nếu muốn kinh doanh Lâm Mông thân phận, nhất định phải hợp tình hợp lý trở mình! Nếu như bại lộ Ma thần thực lực, đại sát đồ sát, vậy ngày mai thì có một đống Thi Giải Tiên vây giết tới, ngày kia Cực Ác Chi Chủ liền có thể nhận được tin tức. . . Ta mới không làm chuyện ngu xuẩn như thế!"

Trên thực tế, Phương Nguyên cũng có chút hoài nghi, hắn đã sớm âm thầm lưu ý toàn thể nhân loại liên minh tin tức, đặc biệt Đông Long tinh trên, nhưng không có phát hiện bất kỳ có quan hệ Cực Ác Chi Chủ manh mối.

"Từ tính tình của đối phương đến xem. . . Chuyện này quả thật không thể!"

Ma thần tính cách từ trước đến giờ hung hoành bá đạo, Cực Ác Chi Chủ càng là một lời không hợp liền lấy ra con đường, hủy diệt thế giới chủ.

Nhưng đến hiện tại, Phương Nguyên tính toán đối phương cũng có thể khôi phục bộ phận thực lực, lại vẫn chưa hề đi ra làm mưa làm gió, quả thực khó mà tin nổi.

"Trừ phi. . . Nó không tại nhân loại tinh vực, rơi xuống vũ trụ những địa phương khác đi tới?"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, đây cũng thật là là phi thường có thể.

Dù sao vũ trụ này, thực sự quá bao la.

Suy tư ở trong, hắn đã đi tới đáy hồ, theo cột nước không ngừng hướng lên trên.

"Nguyên Từ Thần Quang Đao!"

Đang lúc này, Vũ Vô Địch tùy ý triển khai, lại là một đạo thần thông bay ra, dẫn dắt Nguyên Từ chi lực , hóa thành cự đao, đột nhiên một chém!

"Hống hống!"

Tinh Thú vương kêu thảm một tiếng, tàn dư sợi tơ tất cả gãy vỡ.

Cánh chim cơ giáp con ngươi một ám, hào quang màu u lam bắt đầu nội liễm, một cái khoang cửa mở ra.

"Đó là. . . Buồng lái?"

Phương Nguyên mắt sáng lên: "Lẽ nào con này Tinh Thú vương, dĩ nhiên đem chính mình thần kinh nguyên liên tiếp nhập buồng lái bên trong, thu được cơ giáp bộ phận năng lực? Cơ hội!"

Hắn không chút do dự mà nhào ra , hóa thành một vệt sáng, mũi tên giống như, đột nhập buồng lái bên trong.

"Hả?"

Vũ Vô Địch há hốc mồm: "Kim Đan tu sĩ. . . Lẽ nào là đại thủ lĩnh. . . Không. . . Hắn là. . . Lâm Mông! ! !"

"Thế nào? Vũ Vô Địch, không tưởng tượng nổi chứ? Ngươi cũng không phải là thiên tài chân chính!"

Phương Nguyên tiếng nói, từ trong cơ giáp truyền ra: "Đồng thời. . . Thủ hạ của ngươi đã bị ta làm rơi mất, những người còn lại còn có thể chỉ chứng ngươi!"

"Phía trên thế giới này. . . Lại còn có so với ta càng thiên tài tu sĩ?"

Vũ Vô Địch sắc mặt lần thứ nhất nghiêm nghị lên: "Lâm Mông! Rất tốt. . . Ngươi để ta nhớ kỹ! Đáng tiếc. . . Ngươi dù cho thiên tư hơn người, cũng chỉ là

một cái Kim Đan mà thôi, ta thừa nhận ta trước nhìn nhầm, ngươi so với Lăng Phỉ Nhi càng có giá trị, thế nào? Có hay không có ý hướng gia nhập ta, ngươi sẽ thu được ngươi không tưởng tượng nổi tất cả!"

"Ha ha. . . Ngươi ngốc hả! Trước ngươi còn nhượng người giết ta đây!"

Phương Nguyên vừa truyền âm, vừa nhanh chóng khởi động cơ giáp.

'Keng! Đo lường đến người điều khiển!'

'Thần kinh nguyên liên tiếp, đồng bộ mở ra!'

'Bắt đầu tự kiểm!'

. . .

Ngồi vào trên ghế nằm sau khi, Phương Nguyên liền phát hiện một đạo thần niệm liên tiếp tiến vào biển ý thức, phát ra cơ giới âm thanh.

"Quả nhiên là như vậy, đứng đầu cơ giáp, đều là tu sĩ dùng thần niệm thao túng , căn bản không phức tạp , bởi vì cơ giáp chính là bọn họ khác một cái thân thể, cũng may là là như vậy, bằng không những kia cấp thấp Cương Đạn hệ liệt, ta có thể không biết lái!"

"Ngươi nghĩ kéo dài thời gian? Không có ích lợi gì!"

Vũ Vô Địch trong nháy mắt mà ra một đạo kiếm khí, đem Tinh Thú vương xuyên qua: "Cái này đài cơ giáp đã hư hao non nửa, không trải qua duy tu, ngươi có thể phát huy ra nó bao nhiêu thực lực? Vì lẽ đó ta cho ngươi thời gian này. . . Đối với với chúng ta tu sĩ mà nói, trước nho nhỏ hiểu lầm, lại đáng là gì đây? Chỉ cần ngươi thần phục, dù là cái này đài Thiên Không Chi Dực hào, tương lai cũng không phải là không thể đưa cho ngươi!"

Hắn tựa hồ định liệu trước, bụng có núi sông, như trước chậm rãi mà nói.

'Giọt, tự kiểm hoàn thành, chủ vũ khí thiếu hụt, phó vũ khí tổn hại độ: 66%, toàn thân thiết giáp tổn hại 27 nơi!'

'Cảnh cáo! Cảnh cáo! Hạt nhân lò nung bị hao tổn! Không cách nào bình thường khởi động!'

. . .

Quả nhiên, cái này đài cơ giáp từ lâu tiếp cận báo hỏng, không có cái gì người điều khiển vừa tiến vào, liền sinh long hoạt hổ bạo loại hình thức.

Nếu như lò nung không có chuyện, U Năng Thủy Tinh khí tức không tiết ra ngoài, Phương Nguyên cũng không tìm được nơi này.

Đồng thời, trước Tinh Thú vương, cũng sẽ không ở Vũ Vô Địch thủ hạ chật vật như vậy.

Cũng chính là nguyên nhân này, Vũ Vô Địch mới có thể trí tuệ vững vàng.

"Mở ra đồ dự bị nguồn năng lượng hình thức, chủ yếu cung cấp có thể chính ta!"

Phương Nguyên trực tiếp ra lệnh.

Giống như lái cơ giáp đều là tu sĩ, đến tình huống thời điểm nguy cấp , tương tự có thể dùng bản thân linh lực thay thế năng lượng.

Đương nhiên, loại này đứng đầu cơ giáp, dù là Thi Giải Tiên đến, cũng chống đỡ không được mấy phút liền muốn bị rút thành xác khô , còn Nguyên Anh Hóa Thần loại hình liền càng không cần phải nói, chỉ có thể là làm cái này tình huống khẩn cấp dưới cuối cùng lựa chọn.

Bất quá, đối Phương Nguyên mà nói, đây căn bản không gọi cái chuyện!

Dù là hắn chỉ khôi phục hai, ba phần mười Ma thần lực, cũng đầy đủ cái này

đài Thiên Không Chi Dực đánh buổi sáng.

'Keng! Bắt đầu lấy ra năng lượng!'

'Thiên Không Chi Dực hào! Khởi động! ! !'

Cơ giới tặng lại truyền đến, nguyên bản ở trong cột nước cơ giáp chấn động, từ trong đôi mắt phóng ra uất hào quang màu xanh lam, hai tay đẩy một cái!

Xoẹt!

Nguyên bản cột nước lập tức nổ tung, Thiên Không Chi Dực hào triển khai cánh chim, sừng sững dưới ánh trăng, toàn thân quấn quanh một tầng nhàn nhạt ánh huỳnh quang.

"Không thể!"

Vũ Vô Địch kinh hãi đến biến sắc: "Nó làm sao có thể hoàn toàn khởi động? Chẳng lẽ còn che giấu một cái đồ dự bị nguồn năng lượng?"

Thất thố sau khi, chính là hết sức khuất nhục.

Ở Thiên Không Chi Dực ánh sáng dưới, hắn vừa nãy các loại biểu hiện, liền giống như một cái thằng hề!

"Toàn tức hoàn cảnh mở ra!"

"Chu vi dữ liệu tặng lại bên trong. . . đầu hư hao, phản quỹ suất 66%!"

"Tâm linh trường lực mở rộng, năng lượng phòng hộ mở ra!"

. . .

Các loại tặng lại không ngừng truyền đến, đủ để khiến bình thường tu sĩ cấp thấp biển ý thức tan vỡ.

Mà Phương Nguyên cũng cuối cùng tại cảm nhận được đứng đầu cơ giáp, thế giới này khoa học kỹ thuật kết tinh, có thể so với Thi Giải Tiên lực lượng!

"Vật lý giáp bảo vệ thêm vào tâm linh phòng hộ, thậm chí có thể chống đối Tiên thuật cùng truyền kỳ Áo Thuật, hoàn toàn có thể bảo vệ người điều khiển an toàn, mà mang vào vũ khí, càng là có thể rất lớn tăng nhiều bức. . . Cái này một đài Thiên Không Chi Dực, chính là một cái Thi Giải Tiên!"

Phương Nguyên duỗi ra bàn tay.

Xoẹt!

Phi hành cơ giới cự nhân làm ra động tác giống nhau, một cái hướng về Vũ Vô Địch chộp tới.

"A. . . Nguyên Từ Thần Quang Đao!"

Vũ Vô Địch gầm thét lên, một đạo thần thông bay ra, rơi vào cơ giáp trên cánh tay, liền đạo bạch ngân đều không có để lại.

"Năng lượng pháo mở ra!"

Ở cơ giáp lòng bàn tay, một cái nòng pháo mở ra, tỏa ra một đoàn đáng sợ năng lượng màu đỏ, lấy như thuấn di tốc độ, đi tới Vũ Vô Địch trước mặt.

Cái này đài cơ giáp tuy rằng có trăm mét cao, nhưng dĩ nhiên so với tu sĩ còn muốn linh hoạt, thao túng lên, cũng có một loại khó có thể lời nói khoái cảm.

"A! Thần Thông Hồng Lưu!"

Vũ Vô Địch nhanh chóng chợt lui, một đạo đạo thần thông triển khai ra.

Hắn không hổ là thiên tài tuyệt thế, trong nháy mắt, chín mươi chín đạo thần thông cùng xuất hiện , hóa thành một đạo thần thông sông dài, che ở năng lượng màu đỏ pháo trước.

Ầm ầm ầm!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 964: Tề Vân Sơn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 965: Chế Thuốc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 966: Thỏa Thuận

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 967: Lễ Vật

"U Năng Thủy Tinh, còn gọi là 'Phản vật chất thủy tinh', 'Thần Chi thủy tinh' các loại, sớm nhất ở Mã Tinh hệ, số A-23 trên hành tinh bị phát hiện, ẩn chứa cường đại mà ổn định năng lượng. . ."

"Tinh lịch 19087 năm, Cương Đạn cha, cơ giáp người sáng tạo, cấu trang Thi Giải Tiên Huyền Kim Tử, cùng phương tây Owo Đại Áo Thuật sư liên thủ, nghiên cứu chế tạo ra lấy ra U Năng Thủy Tinh năng lượng đời đầu U Năng lò phản ứng, cùng năm, Cương Đạn sơ hào cơ đầu nhập sinh sản!"

"Đến đây, U Năng Thủy Tinh trở thành cơ giáp chuẩn bị năng lượng hạt nhân, giá cả một đường kéo lên, tiếc nuối chính là, liên minh loài người đến nay không cách nào thông qua bất luận là thủ đoạn gì tổng hợp, tất cả U Năng Thủy Tinh, đều phải từ giếng mỏ bên trong khai thác!"

"Mà có nghiên cứu cho thấy, đối với rất nhiều Tinh Không cự thú mà nói, U Năng Thủy Tinh cũng có xúc tiến sinh trưởng cùng tiến hóa tác dụng, đã từng có một cái tình báo, U Năng Thủy Tinh đối với Trùng tộc Mẫu hoàng sinh ra, có không phải bình thường kích thích tác dụng. . ."

"Trước, còn có học giả biểu thị, chúng ta không nên cùng tinh không sinh vật dây dưa, mà là chuyển hướng khai phá càng nhiều không biết tinh hệ, nhưng đợi đến Ma Quỷ tinh hệ trên, rất nhiều cực lớn U Năng Thủy Tinh khoáng bị phát hiện sau khi, nhà khoa học bi ai dự đoán, nếu như bị tinh không sinh vật liên minh chiếm lĩnh nơi này, không đến bao lâu, tăng vọt tinh không sinh vật sẽ chiếm theo vũ trụ mỗi một góc, nhân loại sẽ bị hủy diệt!"

"Quay chung quanh Ma Quỷ tinh hệ, Phiếm Nhân Loại liên minh cùng tinh

không sinh vật liên minh xung đột lập tức tăng lên! Đám Tinh không sinh vật thông qua U Năng Thủy Tinh, đản sinh ra một cái lại một cái vương giả, mà nhân loại cũng nghiên cứu chế tạo ra một đời lại một đời đổi mới hình cơ giáp, ở U Năng Thủy Tinh không bị khai thác xong xuôi trước, khốc liệt tiêu hao chiến chắc chắn kéo dài!"

. . .

Phương Nguyên mở ra màn hình, xem lướt qua từng đạo từng đạo tuyệt mật tin tức.

Những tin tức này không chỉ có mua điểm số vô cùng đắt đỏ, đồng thời tựa hồ còn cần nhất định quyền hạn.

Bất quá, ở lần kia cùng hiệu trưởng gặp mặt sau khi, quyền hạn của hắn lấy được đến tăng lên, đầy đủ tìm đọc những thứ này.

Nghĩ đến ngày đó tự mình nói ra chí nguyện, muốn tiến vào hệ cơ giáp lúc, Hàn Vân Phong loại kia ngạc nhiên, dại ra, không rõ ánh mắt, Phương Nguyên trên mặt không khỏi hiểu ý nở nụ cười.

Y dược hệ đối với hắn mà nói , căn bản không có bao nhiêu bí mật.

Mà hắn đến đây thế giới này mục đích, chính là vì U Năng Thủy Tinh!

Về tình về lý, cũng phải tiến vào hệ cơ giáp!

"Trước Thiên Không Chi Dực hào lò nung bên trong U Năng Thủy Tinh đã bị ta nuốt, ít nhất còn muốn lại nuốt hơn 900 đài loại kia đẳng cấp cơ giáp, mới có thể làm cho Thôn Thiên bí pháp đột phá bình cảnh. . . Không biết đổi thành chế tạo k 9999 Cương Đạn, cần bao nhiêu đài? Mười vạn giá? Vẫn là một triệu giá?"

Phương Nguyên nghĩ có chút tiếc nuối: "Đáng tiếc, U Năng Thủy Tinh là đỉnh cấp quân dụng vật tư, ta bây giờ căn bản không lấy được tay! Có điểm số cũng không mua được a!"

Nghĩ tới đây, hắn lại mở ra một phần khác tư liệu, đây là hắn tiện tay mua, có quan hệ thế giới này sức chiến đấu cao nhất, Thi Giải Tiên giới thiệu:

"Huyền Tu Nhị thập giai, là vì Hóa Thần! Hai mươi mốt cấp chính là Thi Giải Tiên! Đây cũng không phải là lung tung phân chia, mà là dính đến Cổ tu cùng Kim tu quan niệm khác nhau! Cổ tu cho rằng, Hóa Thần sau khi, liền muốn độ kiếp phi thăng, bây giờ đã bị khoa học chứng ngụy. . . Kim tu quan niệm cho rằng, Hóa Thần sau khi, tu sĩ trong cơ thể ba lực dung hợp, chỉ có hóa Thần lực, đã tiến giai đến tu sĩ đỉnh cao, nghĩ muốn tiến bộ, chỉ có chuyển đổi sinh mệnh hình thái!"

"Cái gọi là Thi Giải Tiên, thực chất lên, chỉ là một cái trụ cột. . . Có thể vô hạn độ chứa đựng lực lượng lọ chứa! Có này trụ cột, là có thể không ngừng hướng lên trên thăng cấp, tương lai vô cùng vô tận! Liên quan tới năm mươi giai sau khi Thi Giải Tiên có thể không đánh vỡ vũ trụ, đến nay nhưng vẫn là một cái suy đoán!"

"Ngày trước, Quỷ Phương Thi Giải Tiên công bố một hạng nghiên cứu, tuyên bố ở Thi Giải Tiên chuyển hóa trên đạt được đột phá, nếu như cái này một thành quả là thật, cái kia tương lai Nguyên Anh kỳ Thi Giải Tiên chuyển hóa giải phẫu liền có khả năng. . . Nhưng ngay khi hắn công bố thành quả cùng một ngày, phương tây Đại Áo Thuật sư Walker phát biểu thanh minh, tuyên bố đây là học thuật làm giả, Quỷ Phương các loại thí nghiệm dữ liệu, đến từ hắn nghiên cứu phương tây Vu Yêu chuyển hóa đầu đề, cũng bảo lưu truy cứu tố tụng quyền lực!"

. . .

"Thi Giải Tiên. . . Hắn là xác thực cùng Vu Yêu chuyển hóa có chút quan hệ! Nhưng lại tuyệt nhiên không giống!"

Phương Nguyên sờ sờ cằm.

Trong này lớn nhất phân chia, chính là Thi Giải Tiên nhất định phải từ Hóa Thần sau khi bắt đầu, mà phương tây Vu Yêu chuyển hóa, chỉ cần thỏa mãn yêu cầu, dù là một cái cấp thấp Tử Linh hệ pháp sư, liền có thể làm được.

Đương nhiên, như vậy chuyển hóa sau khi, tạo thành Vu Yêu, cũng là xưng tên yếu gà.

Đồng thời, bởi Vu Yêu các loại thiếu hụt, có rất ít Ảo Thuật sư đồng ý làm như vậy, cho dù muốn chuyển hóa, bọn họ cũng là đợi đến lên cấp Đại Áo Thuật sư sau khi, lại hối đoái hoàn mỹ Vu Yêu chuyển đổi nghi thức, lấy người bình thường hình thái sinh hoạt, hoàn toàn vứt bỏ quá khứ bộ xương khô.

"Bằng vào ta tốc độ tu luyện, đại khái sau một tháng, là có thể cô đọng Nguyên Anh chứ? Có chút chậm, dù sao đây là ở đại học Đông Long giáo khu bên trong, ta không hiếu động dùng Ma thần lực, thu nạp năng lượng vũ trụ, tạo thành triều tịch!"

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi.

Lúc này hắn nơi, là đỉnh cấp nhất phòng tu luyện, bán ra giá cả không ít, nhưng năng lượng hạt căn bản nồng độ làm hắn phi thường hài lòng.

Tốt xấu tiêu tốn nhiều như vậy điểm số, cuối cùng cũng coi như là vật có giá trị.

"Còn có Vũ Vô Địch, hắn lần trước thất bại, trở lại liếm tốt vết thương sau khi, tất nhiên tìm ta báo thù!"

Phương Nguyên sờ sờ lông mày: "Đơn giản trong lúc rảnh rỗi, cùng hắn vui đùa một chút, cũng coi như là điều hoà."

"Keng! Tôn kính Lâm Mông bạn học, ngươi có một cái tới khách đến!"

Lúc này, cơ giới âm thanh vang lên, Phương Nguyên nhìn một chút màn hình, hơi hơi kinh dị: "Hắn dĩ nhiên đến rồi? Để cho hắn đi vào!"

Một lát sau, nương theo tiếng bước chân, hội trưởng hội học sinh Tề Vân Sơn nhanh chân bước vào, trên mặt ý cười tràn ngập: "Ha ha. . . Lâm Mông học đệ, ta tới thăm ngươi một chút, không biết ngươi có hay không hoan nghênh ta cái này khách không mời mà đến?"

"Đương nhiên hoan nghênh!"

Tuy rằng trong lòng có chút chán ngán, nhưng Phương Nguyên vẫn là lộ ra nụ cười chân thành, tiến lên nghênh tiếp: "Học trưởng mời ngồi, không biết ngài làm sao đến rồi?"

"Có một ít chuyện, dù sao, ta nhưng là bị cái kia bổn gia phiền đã lâu!"

Hắn trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ cười khổ.

"Liên quan tới cái này, cơ giáp ta đã quyên đi ra ngoài, không có quyền quyết định!"

Phương Nguyên nhún nhún vai , bất quá cũng biết Tề Vân Sơn không thể tìm hắn chính là vì nói chuyện này, tám thành vẫn là một cái lý do.

"Ừm. . ."

Tề Vân Sơn uống một ngụm trà, bỗng nhiên hạ thấp giọng: "Trong trường học khế ước luật sư tìm tới ta, có người nói Vũ Vô Địch cũng bị thụ ý cấm khẩu, liền cái kia mấy cái sinh viên đại học, trường học cũng phái đi thanh trừ người vì ngươi quét sạch cái đuôi, đây là cao nhất bảo mật đẳng cấp đãi ngộ a, lúc trước liền Vũ Vô Địch đều không có hưởng thụ qua!"

"Đổi thành là hắn, e sợ cũng không muốn như vậy đi?"

Phương Nguyên cười nhạt nói: "Nhưng ta không thích náo nhiệt, như vậy vừa vặn!"

"Ngươi còn không rõ sao? Đây là trường học đưa ngươi coi thành nhân loại đứng đầu hạt giống bồi dưỡng a!" Tề Vân Sơn chỉ tiếc mài sắt không nên kim nhảy vào nói: "Tinh Không cự thú liên minh vẫn ở trong nhân loại có gián điệp, ngoại trừ đánh cắp cơ mật ở ngoài, còn phụ trách ám sát những kia đứng đầu thiên tài cùng mũi nhọn học giả. . . Chúng nó càng yêu thích người sau , nhưng đáng tiếc hữu tâm vô lực , liền ngay cả Vũ Vô Địch, lúc trước cũng từng tao ngộ một lần. . ."

Thế giới này mũi nhọn học giả, nghiên cứu năng lực nhưng là không sai biệt lắm cùng chiến lực móc nối, có thể lên ám sát bảng, đều ít nhất là Thập ngũ giai trở lên, tự nhiên không chút nào để ý.

Đúng là Phương Nguyên loại này, tu vị thấp, thành quả nghiên cứu lại phi thường trọng yếu, mới là chúng nó thích nhất săn giết đối tượng.

Cũng khó trách đại học Đông Long hiệu trưởng ba sao chân nhân vừa nghe đến tin tức, liền đem Lâm Mông ướp lạnh bảo vệ lại đến rồi.

"Vì lẽ đó. . ."

Phương Nguyên nhìn về phía Tề Vân Sơn.

"Ta không biết ngươi làm ra cái gì cống hiến, để trường học như vậy, nhưng ngươi hiện tại nguy hiểm lớn nhất, có lẽ đã biến thành tinh không sinh vật. . ."

Tề Vân Sơn nghiêm túc nói: "Đồng thời. . . Không bài trừ người nào đó tiết lộ tình báo khả năng!"

Tuy rằng đều ký kết khế ước, nhưng cũng không phải liền không cách nào bỏ qua cho, tỷ như, nếu như ở ký kết khế ước trước liền tiết lộ tình báo, vậy căn bản không có chuyện gì.

"Ta rõ ràng, đa tạ lòng tốt của ngươi, ta gần nhất sẽ chú ý!"

Phương Nguyên gật gù.

"Đúng rồi, ngươi đón lấy chuẩn bị nhảy lớp sao?" Tề Vân Sơn cho tới một chuyện khác trên: "Đối với bây giờ ngươi mà nói, đại học năm một căn bản là đang lãng phí thời gian."

"Đúng, ta chuẩn bị đi hệ cơ giáp!"

Phương Nguyên nói.

"Hệ cơ giáp a. . . Ta chính là chỗ đó học sinh!" Tề Vân Sơn bỗng nhiệt tình lên: "Muốn hay không ta giới thiệu cho ngươi cái đạo sư? Dù là Phó Hồng Huyết giáo sư nơi đó nghiên cứu danh ngạch, ta cũng có một cái, nể mặt Thiên Không Chi Dực hào, hắn chắc chắn sẽ không từ chối!"

"Vậy trước tiên đa tạ!"

Đối với cái này hảo ý, Phương Nguyên không có từ chối.

Thậm chí, hắn hoài nghi Tề Vân Sơn chính là từ nơi nào nghe được hắn chí nguyện, mới cố ý lại đây bán tốt đẹp.

Lấy hắn bây giờ thiên tư, dù là không tính chế thuốc trên năng lực, đều đủ để làm đối phương như vậy lôi kéo!

"Đúng rồi!"

Trước khi đi, Tề Vân Sơn bỗng nhiên bỡn cợt nở nụ cười: "Ta còn chuẩn bị cho ngươi một món lễ vật, sau đó liền để cho nàng đi vào. . . Chúng ta thiếu niên không chiếm được đồ vật, đợi đến sau khi lớn lên mộng tưởng thực hiện, ngươi sẽ phát hiện, đó chỉ là một cái bình thường gò đất nhỏ mà thôi!"

Cái này lời nói đến mức mạc danh kỳ diệu, nhưng đợi đến Phương Nguyên nhìn thấy 'Lễ vật' lúc, còn quả thật kinh ngạc một cái.

"Chủ. . . Chủ nhân!"

Lăng Phỉ Nhi ăn mặc trang phục hầu gái, cắn môi đỏ, chậm rãi đi vào, hướng về Phương Nguyên hành lễ.

"Chuyện gì xảy ra?"

Phương Nguyên hơi nhướng mày.

"Ta từ trường học thôi học, hiện tại làm thuê tại Vân Sơn tập đoàn, trở thành Phương tiên sinh người hầu gái! Tất cả công văn đều có pháp luật hiệu lực!"

Lăng Phỉ Nhi hành lễ nói.

"Ồ?"

Phương Nguyên gật gù, biết đối phương có thể rơi xuống kết cục này, đã xem như là không sai.

Đồng thời, trong lòng hắn cũng không có một chút nào đồng tình, chỉ là vô cùng không nói gì.

Rất hiển nhiên, Tề Vân Sơn đã điều tra Lâm Mông đi qua tất cả, biết Lâm Mông cùng Lăng Phỉ Nhi dây dưa, cũng biết nữ tử này là hắn biểu lộ đối tượng, mới sẽ tiêu tốn to lớn công phu, đưa nàng thu phục, đưa đến chính mình nơi này.

Thế nhưng. . .

'Cái này theo ta có quan hệ gì?'

Phương Nguyên nhìn thấy Lăng Phỉ Nhi một bộ nhanh muốn khóc lên dáng dấp, không khỏi trợn tròn mắt: "Ngươi như thế oan ức làm cho ai xem đây? Có phải là cho rằng một cái thiên kim đại tiểu thư, đến cho ta làm người hầu gái rất mất mặt?"

"Lăng thị tập đoàn đã phá sản bị thu mua, ta đã không phải đại tiểu thư!"

Lăng Phỉ Nhi thống khổ hồi đáp.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 968: Cơ Giáp

"Ồ? Phải không?"

Phương Nguyên nhìn dáng dấp như thế Lăng Phỉ Nhi, lại là phản đối, ngay ở trước mặt nàng mặt bấm Tề Vân Sơn: "Ngươi đây là ý gì?"

"Không có cái gì, một cái lễ vật nhỏ mà thôi!"

Trong màn ảnh Tề Vân Sơn tề mi lộng nhãn nói.

"Cảm tạ, nhưng cái này lễ vật ta không quá yêu thích, nàng thích hợp nhất chờ địa phương vẫn là ngục giam! Ý đồ giết người, cái tội danh này đầy đủ nàng ngồi tù chứ?" Phương Nguyên không nhanh không chậm nói, phát hiện Lăng Phỉ Nhi thân thể lập tức run rẩy xuống.

"Tiểu tử ngươi. . . Thật ác độc!" Tề Vân Sơn sắc mặt hơi ngưng lại: "Bất quá nói thật cho ngươi biết, cái này không chỉ là ta một người ý tứ, lẽ nào ngươi cho rằng, ta có năng lượng lớn như vậy?"

'Cũng vậy. . . Nếu như không có đại học Đông Long đứng ra, cái này Lăng Phỉ Nhi e sợ kết cục sẽ càng nát một điểm. . .'

Phương Nguyên trong lòng nhàn nhạt nghĩ , bất quá hắn thật không cần người hầu gái cái gì, mang theo bên người, làm rất nhiều chuyện đều không tiện.

"Ngươi vẫn là đưa nàng lĩnh trở về đi thôi, ta kiên trì trước đề nghị!"

Hắn cuối cùng nói một câu, cắt đứt thông tấn.

"Lâm Mông. . ."

Lúc này, Lăng Phỉ Nhi sắc mặt trắng bệch, trong đôi mắt tựa hồ có thể bốc lên lửa đến, nhìn chằm chằm Phương Nguyên, mạnh mẽ nói một câu: "Ta sẽ hận ngươi cả đời!"

"Hoan nghênh hoan nghênh!"

Phương Nguyên đứng chắp tay, trong tròng mắt không có một chút nào gợn sóng.

Thân thể này tàn dư bản năng, đã bị hắn tất cả tiêu diệt, nhìn Tề Vân Sơn đem Lăng Phỉ Nhi mang đi, trong lòng không có nửa điểm sóng lớn.

"Ừm. . . Lăng Phỉ Nhi giải quyết sau khi, còn sót lại chính là Tiêu Hồng Nguyệt!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút: "Ngày sau luyện chế một nhánh cao giai não vực khai phá dược tề, cho nàng đưa tới, nhân duyên cũng là chấm dứt đến gần đủ rồi. . ."

Hắn nhân quả, vẫn là lấy chính mình làm chủ , còn trước Lâm Mông , bất quá mang vào.

Nếu không thì , dựa theo thằng ngốc kia trứng ý nghĩ, Lăng Phỉ Nhi căn bản rơi xuống không tới kết cục này.

. . .

Phương Nguyên đưa ra xin bị phê phục đến rất nhanh.

Không đến bao lâu, hắn liền trở thành một tên quang vinh đại học năm hai hệ cơ giáp học sinh.

Đương nhiên, nhìn thấy ngoài ngạch học tiền tiêu vặt, sử dụng phí, vật liệu

phí chi ra lúc, cũng là phi thường không nói gì.

"Tích! Tôn kính Lâm Mông bạn học! Cơ giáp thao túng hệ là tất cả trường học bên trong háo tiền lớn nhất môn học, nếu như ngài không cách nào thanh toán học tạp các phí dụng, có thể cùng quân đội ký kết ủy thác bồi dưỡng thỏa thuận, thu được một bút khoản tiền vay không lãi!"

Sau đó, máy vi tính bên trong liền nhiều một phần bưu kiện.

"Nguyên lai Cơ giáp sư cũng không nhất định tốt nghiệp liền muốn ra chiến trường, đó chỉ là bần học sinh nghèo không thể làm gì lựa chọn. . . Dù sao, hệ cơ giáp tiêu hao quá to lớn!"

Nếu muốn trở thành một tên thành thục Cơ giáp sư, thao túng thời gian dài phi thường trọng yếu, mà dù là huấn luyện cơ dùng Cương Đạn Nguyên Sơ hình, hao tổn cũng là một món khổng lồ.

"Cùng Cơ giáp sư so sánh, dù là y dược hệ chế thuốc thất bại hao tổn, cũng đã biến thành cặn bã a!"

Phương Nguyên xem như là rõ ràng, hệ cơ giáp chính là cao giàu đẹp trai chức nghiệp, không có nhất định của cải, tốt nhất không muốn dễ dàng thử nghiệm, nếu không thì chỉ có thể bán mình trả nợ.

Cũng may hắn khá là cường hào, trực tiếp vung tay lên, thanh toán điểm số, chợt lấy được đến một phần thời khoá biểu.

"Cơ giáp thông thuộc, trụ cột duy tu, còn có thực chiến thao túng khóa? Ngược lại không tệ!"

Trên thực tế, lúc này đại học năm một học kỳ mới bắt đầu không bao lâu, hắn nhảy lớp đến đại học năm hai, cũng vừa mới vừa tiếp theo chương trình học mới đầu.

"Trước tiên đi nghe mấy đoạn khóa, nếu như không có bao nhiêu thu hoạch,

vậy thì thử xem tìm Tề Vân Sơn, tiến vào Phó Hồng Huyết nghiên cứu đầu đề tiểu tổ nhìn. . ."

Phương Nguyên đổi đồng phục học sinh, đeo đại học năm hai học huy, cất bước tại trong sân trường, để những kia nhìn thấy hắn tân sinh có chút khó mà tin nổi cảm giác.

"Cái kia. . . Là Lâm Mông sao?"

"Làm sao biến thành đại học năm hai?"

"Lại nhảy lớp? Lữ Tung Dương lão sư không phải nói hắn là tên rác rưởi sao?"

"Không đúng, hơi thở của hắn thật là khủng khiếp, những kia lớp lớn học trưởng, cũng chưa chắc hơn được a!"

. . .

Rất nhiều nghị luận truyền đến.

Bởi vì nhảy lớp quan hệ, Phương Nguyên cũng thoáng đem Liễm Tức đạo pháp thả ra, đạt đến lục giai Trúc Cơ cấp bậc.

Có cái này tu vị, cũng coi như là một thiên tài cấp bậc nhân vật, nhảy lớp hợp tình hợp lý.

Thậm chí, hiện tại những kia đại học năm hai học sinh, tu vị cũng chưa chắc có hắn cao.

"Xế chiều hôm nay có một đoạn cơ giáp thông thuộc khóa, địa điểm là khu thứ ba, a-985 phòng học!"

Phương Nguyên thông qua giới vực, trước mặt liền đi đến một người, mày rậm mắt to, rõ ràng là đạo sư Lữ Tung Dương!

"Lâm Mông bạn học, xin lỗi! Ta trước nhìn nhầm!"

Lữ Tung Dương lần này thái độ rất tốt, chủ động chào hỏi, đồng thời xin lỗi: "Ngươi đã lên cấp Trúc Cơ kỳ? Thực sự là thiên tài a!"

"Ây. . . Không có gì, ban đầu ta cũng có che giấu!" Phương Nguyên thản nhiên nói, trong lòng càng là không nói gì, còn tưởng rằng sẽ gặp đến đạo sư báo thù loại hình máu chó nội dung vở kịch, lại suy tư làm sao làm mất mặt đây? Không nghĩ tới đối phương trước hết chịu thua.

"Ha ha, mỗi người đều có bí mật nhỏ của mình, bình thường! Bình thường!" Lữ Tung Dương cười ha hả nói, đầy mặt chồng hoan dáng dấp, tuyệt đối sẽ khiến cái khác sinh viên đại học năm nhất cảm thấy khó mà tin nổi.

Trên thực tế, trong lòng hắn khôn khéo lắm: 'Cái này Lâm Mông, hiện tại liền đến Trúc Cơ kỳ, tuyệt đối là một thiên tài, ngày sau tám thành có thể xung kích Kim Đan Nguyên Anh, được tới trường học coi trọng, tiếp tục đối nghịch hoặc là xuống ngáng chân chính là muốn chết! Không bằng mau chóng hòa giải, nhiều nhất ném điểm da mặt!'

Có thể làm đến đạo sư cấp bậc, đều là người thông minh, Lữ Tung Dương thậm chí không cần thượng cấp ám chỉ, liền làm ra lựa chọn: "Ngươi chọn xong hệ?"

"Đúng, hệ cơ giáp!"

Phương Nguyên gật gù.

"Cái kia nhưng là một cái tiêu hao tài nguyên đại hộ, điểm số phương diện thế nào?" Lữ Tung Dương thuận miệng hỏi một câu.

"Cũng còn tốt! Đã giao nộp xong. Lão sư, không có chuyện gì ta đi trước!"

Phương Nguyên né qua thân, từ Lữ Tung Dương bên cạnh đi qua, lưu lại Lão Lữ một người ở trong gió ngổn ngang: "Hắn. . . Hắn nói cái gì? Giao nộp xong?

Lại không phải được quân đội giúp đỡ, mà là tự trả tiền sinh? !"

Hệ cơ giáp tự trả tiền sinh, đó chính là cường hào đại danh từ, còn không là bình thường cường hào!

. . .

"a-985? Là nơi này."

Phương Nguyên ngẩng đầu nhìn một chút đánh dấu, đi vào cực lớn giảng đường, tìm cái góc ngồi xuống.

"Bạn học ngươi mạnh khỏe? Xin hỏi ngươi là. . ."

Cho dù hắn không nghĩ kiêu căng, nhưng khuôn mặt xa lạ, cùng với Trúc Cơ tu vị, vẫn là rất làm người khác chú ý.

Không đến bao lâu, bên cạnh một cái nữ sinh liền không nhịn được, dò hỏi.

Nàng ngược lại không phải hoài nghi có người đến sượt khóa, trên thực tế, ở phòng học lối vào, có máy vi tính tự động phân biệt mặt người, không có nộp phí gia hỏa căn bản không vào được, không có chiếm tiện nghi khả năng.

"Lâm Mông, mới vừa nhảy lớp!"

Phương Nguyên cười nhạt trả lời, nhìn cái này học tỷ.

Nàng có người phương tây như vậy da thịt trắng nõn, lại phi thường nhẫn nhụi, là một cái con lai mỹ nhân.

"Nhảy lớp, hiện tại đại học năm một vừa mới bắt đầu không bao lâu chứ? Thực sự là thiên tài! Ta tên Sunny!"

Sunny thán phục xuống, đưa tay phải ra: "Rất hân hạnh được biết ngươi!"

"Cũng vậy!"

Phương Nguyên khách sáo vài câu: "Ngươi biết Tề Vân Sơn sao?"

"Đương nhiên, đó là đại học năm bốn học trưởng, vẫn là hội trưởng hội học sinh!" Sunny con mắt đều muốn tỏa ánh sáng: "Lẽ nào ngươi biết hắn?"

"Không phải, ta tùy tiện hỏi một chút!"

Phương Nguyên sáng suốt nói sang chuyện khác, không bao lâu, liền nhìn thấy một người nữ lão sư chậm rãi đi vào phòng học.

Nàng vóc người cao gầy, ăn mặc liên minh chế tạo quân trang, khá là anh tư hiên ngang.

Mấu chốt nhất chính là, một thân tu vị, dĩ nhiên đã đến thập giai trở lên!

Đây là cơ giáp thông thuộc khóa lão sư Monrariza.

"Các bạn học, hiện tại bắt đầu lên khóa!"

Monrariza đứng ở trên bục giảng, một đạo thần niệm liền đảo qua phòng học, hài lòng mở miệng: "Đúng rồi! Hôm nay tới một cái nhảy lớp sinh, Lâm Mông! Ngươi đứng lên đến tự giới thiệu mình xuống!"

"Chào mọi người, ta là Lâm Mông, hi vọng sau đó nhiều giao lưu!"

Phương Nguyên liếc mắt đứng lên, một thân tu vị nhất thời gây nên một chút xôn xao thán phục.

Có cái này tu vị, chính là thiên tài người, tất cả học sinh đối với hắn nhảy lớp đều cảm thấy chuyện đương nhiên.

Chờ đến hắn sau khi ngồi xuống, lại là âm thầm nghĩ: "Bất quá. . . Đại học năm hai chính là đại học năm hai, tùy tiện một chút cái đạo sư chính là Kim Đan, cao hơn đại học năm một cấp nhiều. . . Đương nhiên, hay cũng là bởi vì nơi này là hệ cơ giáp duyên cớ, nhiều như vậy tiêu dùng đi ra ngoài, thế nào cũng phải

vật có giá trị!"

"Tốt, ta sẽ không bởi vì nhảy lớp sinh mà chậm lại giáo trình, mọi người nghĩ ôn tập trước một quãng thời gian nội dung, có thể lên mạng mua ta dạy học video!"

Monrariza mỉm cười nói: "Hiện tại. . . Chúng ta đến tiếp tục học tập Cương Đạn k hệ liệt phát triển cùng tính năng!"

Nàng mở ra màn hình, phía trên nhất thời hiện ra một bộ cao mười mấy mét cơ giáp dáng dấp, thiết giáp dầy cộm nặng nề, họa phong thô lỗ, cho Phương Nguyên ấn tượng đầu tiên, chính là ngốc đại hắc thô kiêm da dày thịt béo.

"Cương Đạn hệ liệt là cơ giáp thuỷ tổ, đến nay rất nhiều tư tưởng nhưng vẫn bị mũi nhọn cơ giáp phòng thí nghiệm ứng dụng. . . Ngày hôm nay chúng ta nhìn thấy, chính là k 9998, danh hiệu 'Phòng Ngự giả', chỉ cần U Năng lò nung không tổn hại vượt quá 50%, là có thể tiếp tục hành động, thích hợp các loại ác liệt hoàn cảnh, đã từng có Cơ giáp sư điều động Phòng Ngự giả, ở nghiêm khắc hành tinh trong hoàn cảnh sinh tồn một tháng, bị phát hiện lúc, cơ giáp hư hao tỉ lệ đạt đến 49. 99%! Vẫn như cũ có thể hành động, chính mình đi tới boong tàu!"

Trên đài, Monrariza tình cảm dạt dào, tựa hồ đối với Cương Đạn hệ liệt rất có cảm giác tình.

Phương Nguyên năng lực phân tích siêu phàm, nhìn thấy bên cạnh bạn học liên tục mở bút dáng dấp, lại là có chút tẻ nhạt, mở ra internet mua giáo án, bắt đầu tự mình học tập lên.

"Cơ giáp, là nhân loại đối kháng Tinh Không cự thú quân xung kích! Từ trụ cột nhất Cương Đạn hệ liệt bắt đầu, cơ bản có thể chia làm năm cái tầng thứ, binh, tướng, vương, hoàng, đế!"

"Binh cấp cơ giáp, chính là bình thường chế tạo cơ giáp, tác phẩm tiêu biểu là Cương Đạn k 9999, phổ biến chiến lực tương đương với Thập tứ giai Huyền

Tu!"

"Tướng cấp cơ giáp, cũng xưng là cấp tinh anh, ở trong quân là tiểu đội trưởng cấp bậc, chiến lực Thập ngũ giai trở lên!"

"Vương cấp cơ giáp, mỗi một đài đều là làm riêng, không thể lượng sinh, có thể so với Nhị thập giai Hóa Thần Huyền Tu!"

"Hoàng cấp cơ giáp, trong cơ giáp Hoàng giả! Các đại mũi nhọn trong phòng thí nghiệm kết tinh, xứng đôi Thi Giải Tiên sau khi, là nhân loại đứng đầu chiến lực!"

"Cho tới cuối cùng Đế cấp cơ giáp, còn có một cái biệt danh, là vì thống trị cấp! Chỉ cần một bộ, là có thể thống trị chiến trường tồn tại!"

. . .

"Nói như vậy lên, ta trước nhặt được bộ kia Thiên Không Chi Dực, hẳn là Hoàng cấp, đương nhiên, hư hao sau khi, tối đa tương đương tại cái Vương cấp!"

Phương Nguyên một thoáng hiểu rõ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 969: Chiến Kỹ Cùng Pháp Thuật

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 970: Thiết Tưởng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 971: Trợ Lý

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 972: Mở Đầu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 973: Chiến Tranh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 974: Ngăn Trở

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 975: Tăng Lên

Tuy rằng buổi tối có tiêu cấm, nhưng đối Phương Nguyên mà nói, cùng không đề phòng cũng không có bao nhiêu khác nhau.

Hắn xuyên qua trường học, đi tới trời cao, ngước nhìn xán lạn ngân hà: "Nếu như đầu kia Thất Tình trùng quân đúng là Cực Ác Chi Chủ, thực lực của nó hẳn là đã khôi phục hơn nửa, bằng không căn bản sẽ không mạo hiểm ra mặt! Ta cũng có thể mau chóng tăng cao thực lực!"

Ma thần lực còn đang chầm chậm khôi phục ở trong, hắn muốn tăng lên, đương nhiên là tu chân cùng Áo Thuật phương diện đẳng cấp.

Rất hiển nhiên, có Ma thần bản chất, lại coi đây là thôi hóa, thu nạp lượng lớn năng lượng vũ trụ, lên cấp bất quá là việc nhỏ như con thỏ.

Chỉ là, động tĩnh tất nhiên rất lớn thôi.

"Vì lẽ đó. . . Hắn là thay cái hình tượng!"

Phương Nguyên vỗ tay cái độp.

Nhất thời, một tầng màu đen vật chất ở trên người lan tràn, giống như một cái cực lớn áo gió, đồng thời, một tấm mặt nạ màu trắng, cũng bao trùm đến trên mặt hắn.

Vèo!

Hắn Ma thần bản chất toàn mở, giống như như thuấn di, đi tới hoang dã bên trên.

"Bắt đầu đi!"

Phương Nguyên hít sâu một cái.

Vù vù!

Nếu như từ Đông Long tinh trên không nhìn lại, là có thể phát hiện ở cánh đồng hoang vu bên trên, một điểm đen càng ngày càng chú ý, khuấy động phong vân, hình thành rồi một cái cực lớn cái phễu dáng dấp, đồng thời. . . Phạm vi còn đang không ngừng mở rộng!

Vô cùng vô tận năng lượng vũ trụ bị Phương Nguyên thu hút, đi vào trong cơ thể , khiến cho hắn trụ cột tu chân pháp liên tục phá quan.

Lách tách!

Đại học Đông Long, một cái phòng quản lí vang lên thê thảm màu đỏ cảnh cáo: "Hệ thống Thiên Nhãn ở tọa độ. . . Nơi phát hiện năng lượng cao phản ứng, lực phá hoại là cấp hủy diệt, đề nghị lập tức điều động Song Tử Tinh hào!"

"Tất cả Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư, theo ta!"

Tam Tinh Chân Nhân tiếng nói truyền khắp trường học, chợt, một đạo sao băng giống như hào quang óng ánh liền xông lên giữa không trung.

Đó là một bộ màu trắng bạc cơ giáp, đường nét trôi chảy, thể hình đẹp, phảng phất nắm giữ chính mình sinh mệnh.

"Hiệu trưởng, ngươi liền bản thể đều phát động rồi?"

Phó Hồng Huyết điều động một chiếc huyết sắc cơ giáp, xuất hiện ở Song Tử Tinh hào bên cạnh: "Thân thể của ngươi. . ."

Đại học Đông Long hiệu trưởng, hay cũng là Đông Long tinh trên đệ nhất cường giả, Tam Tinh Thi Giải Tiên, bản thể dĩ nhiên chính là một bộ cơ giáp!

Đây là chỉ có một ít Thi Giải Tiên cùng Ảo Thuật sư mới biết tuyệt mật!

Mà Phó Hồng Huyết càng phi thường rõ ràng, bọn họ Hiệu trưởng đại nhân, ở trở thành Thi Giải Tiên sau một lần thí nghiệm bên trong, thân thể cùng cơ giáp hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, đã biến thành một cái cơ giáp sinh mệnh.

Chính vì như thế, hắn bản thể mới vẫn ẩn núp, bình thường lấy phân thân hoạt động.

Mà chính là như vậy kỳ dị hiện tượng, mới cho Phó Hồng Huyết nghiên cứu Huyết Long hệ liệt linh cảm.

Đến ngày hôm nay, thậm chí ngay cả Tam Tinh Chân Nhân bản thể cơ giáp đều hung hãn điều động, đủ để thấy được xuất hiện cái kia uy hiếp, là kinh khủng đến mức nào!

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Ngoại trừ đại học Đông Long ở ngoài, từ Đông Long tinh các nơi, cũng có cơ giáp phun ra ngọn lửa chạy như bay tới, hướng về năng lượng cao phản ứng hạt nhân, cũng là cái phễu trong ương, Phương Nguyên vị trí bao vây mà đi.

"Chà chà. . . Vượt quá năm mươi tên Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư, phần lớn đều lái cơ giáp!"

Phương Nguyên đưa tay phải ra: "Cũng tốt. . . Liền để ta nhìn một chút, Phiếm Nhân Loại liên minh, đến tột cùng có phải là nắm giữ cái này gốc gác, đáng giá ta đầu tư đi!"

"Thập Phương Thần Ma. . . Binh Khí Đạo!"

Ầm ầm!

Hắn tiện tay vạch một cái, thì có một đạo binh khí sông dài hiện lên, mênh mông cuồn cuộn, hoành không giới hạn, phảng phất vượt qua thời gian cùng

không gian, cho gọi ra một loạt vĩ đại chiến tranh tình cảnh, hướng về Thi Giải Tiên đám người bao phủ.

"Uống! Lục Hỏa Viêm Long, Thiên Hỏa Lưu Tinh thần thông tổ hợp Cửu Hỏa Thiên Long Đại tiên thuật!"

Một bộ đỏ thẫm giống như ngọn lửa cơ giáp xông lên trước, hai tay triển khai thần thông, tổ hợp làm một cái khủng bố Tiên thuật.

Ở Thi Giải Tiên triển khai đồng thời, màu đỏ rực cơ giáp trên người, từng đạo từng đạo hoa văn hiện lên, phảng phất ở đối với Tiên thuật tăng cường , khiến cho chín con rồng lửa trong thời gian ngắn bành trướng đến cực điểm, mang theo hủy thiên diệt địa mùi vị.

"Hống hống!"

Hỏa long rít gào, nhảy vào đại đạo ánh sáng bên trong.

Leng keng leng keng!

Vô số binh khí tập kích , khiến cho trên thân rồng hiện ra đạo đạo chỗ hổng.

Rốt cục, ở tảng lớn không gian sụp xuống sau khi, Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo cùng Cửu Hỏa Thiên Long Đại tiên thuật đồng quy vu tận, một điểm cặn đều không có còn sót lại.

"Hả? Đối thủ là hắn sao? !"

Đến khoảng cách này, Tam Tinh Chân Nhân đã có thể rất rõ ràng nhìn thấy Phương Nguyên hóa thân áo đen mặt nạ nam.

"Chuyện này. . . Lẽ nào là tinh không sinh vật bên trong người Gaias?"

"Không. . . Không đúng, loại này quét hình dữ liệu, quả thực khủng bố a!"

"Hắn đã đột phá sinh vật giới hạn, trong cơ thể năng lượng phản ứng, cái gì lò nung cũng không sánh nổi a. . ."

"Các ngươi chắc chắn chứ? Tại sao ta cơ giáp chỉ quét hình đến một mảnh hư vô!"

. . .

Rất nhiều tặng lại truyền đến , khiến cho Thi Giải Tiên đám người mặt sắc mặt đại biến.

Bọn họ điều động cơ giáp, dù là chỉ là loại này khoảng cách xa quét hình, cũng có thể có được rất nhiều tình báo.

Chỉ tiếc, phần lớn đều tự mâu thuẫn.

Bởi vì ở quét hình ở trong, Phương Nguyên biến thành người áo đen, trong lúc nhất thời trong cơ thể năng lượng phản ứng tăng mạnh, so cái gì U Năng lò phản ứng đều lợi hại, có lúc lại chút nào năng lượng đều không tiết ra ngoài, giống như một cái nhỏ trong suốt.

Loại này quỷ dị dữ liệu, căn bản cũng không có ở thân thể con người trên từng thấy, bởi vậy trực tiếp đem hắn xem là nào đó đầu ẩn giấu tinh không sinh vật.

Mà người Gaias, chính là tinh không sinh vật liên minh một cái trọng yếu tạo thành bộ phận, thậm chí có thể nói, tầm quan trọng so với Trùng tộc còn lớn hơn.

Là do vì chúng nó là duy nhất một cái phỏng theo nhân loại chế độ, thành lập hoàn chỉnh khoa học hệ thống cùng công nghiệp hệ thống tinh không chủng tộc.

Thậm chí, ở người Gaias trong quân đội , tương tự có Cơ giáp sư, thao túng cơ giáp cùng nhân loại phi công quyết chiến vũ trụ.

Đã từng, vì có hay không tiếp nhận mới vừa phát hiện người Gaias làm vì

Phiếm Nhân Loại liên minh một thành viên, mỗi cái gia nhập liên minh chủng tộc còn trải qua một tràng kịch liệt thảo luận.

Nhưng sau đó, người Gaias liền bại lộ hung tàn bản tính, tập kích Phiếm Nhân Loại liên minh mấy cái tinh cầu, chế tạo đại đồ sát.

Lại căn cứ đương thời môi trường người nghiên cứu, người Gaias tuy rằng gương mặt bên ngoài cùng nhân loại cơ bản tương đương, sinh lý cấu tạo lại là uy nghiêm đáng sợ không giống, trái lại càng thêm tới gần tinh không sinh vật một điểm.

Bởi vậy, ở ngày sau sách giáo khoa bên trong, liền hoàn toàn đem người Gaias khai trừ ra Phiếm nhân loại khái niệm.

Mà người Gaias, cũng là không chút do dự mà ngã về tinh không sinh vật liên minh một phương, trở thành đối phương sức mạnh trung kiên.

Nói thật, tinh không sinh vật ở trong, có cá thể thực lực tuy rằng cường đại, nhưng số lượng vô cùng ít ỏi, khó có thể thành sự.

Chỉ có người Gaias cùng Trùng tộc, mới thật sự là nâng đỉnh lực lượng.

Đặc biệt người Gaias, trình độ khoa học kỹ thuật hầu như cùng nhân loại cách biệt không có mấy, không chỉ có thể phỏng chế cơ giáp, lần này trùng động nếu như tồn tại, cái kia tám thành cũng là chúng nó nghiên cứu ra.

"Ngươi. . . Đến cùng là ai?"

Song Tử Tinh hào chậm rãi tiến lên.

"Ha ha. . ."

Thấy vậy, Phương Nguyên trong lòng cười không nói, trực tiếp động thủ: "Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo!"

"Tiên Thiên Nhất Khí Ngũ Hành Càn Khôn Phá Cấm Đại tiên thuật!"

"Âm Dương Ngũ Hành Ly Hợp Càn Khôn Đại Trụ Đao!"

Song Tử Tinh hào hai tay mở ra, từ hai bên trên thân thể, từng cái lấp loé không giống Tiên thuật đạo văn.

Ầm ầm!

Một cái năm màu sặc sỡ bàn tay lớn hiện lên, trực tiếp xuyên thấu các loại cấm chế, đi tới Phương Nguyên trước mặt.

Cùng lúc đó, một vệt ánh đao tỏa ra, lực lượng cô đọng đến cực điểm, minh hợp vũ trụ, thần cản giết thần, phật chặn giết phật!

"Song Tử Tinh hào, Hoàng cấp ở trong đặc thù hình cơ giáp, trên người khắc họa hai đạo Tiên thuật đạo văn. . . Uy lực ở nhân loại trong cơ giáp đủ để đứng vào mười vị trí đầu!"

Ngũ hành phá cấm, xé rách tất cả phòng ngự.

Ánh đao theo phòng ngự chỗ hổng, thẳng tắp chém ở Phương Nguyên trên người.

Rầm ..... Rầm .....!

Người áo đen trong nháy mắt biến mất, thay vào đó, là một mảnh hỗn độn cảnh tượng.

"Địa hỏa phong thủy, Tạo Hóa Thần Quyền!"

Thanh mông mông khí lưu dật tán, đánh vỡ hư không đồng thời, một đạo cực lớn quyền ảnh hiện lên.

"Loại này năng lượng hình thức. . ."

Tam Tinh Chân Nhân liên minh lùi về sau, lại là không tự chủ bật thốt lên: "Ngươi không phải tinh không sinh vật! Cũng không phải là loài người!"

Trong nháy mắt tiếp theo, quyền ấn đến, rất nhiều cơ giáp liên thủ đối kháng.

Toàn bộ Đông Long tinh đều tựa hồ rung động xuống, chợt, tất cả cũng đều khôi phục lại yên lặng.

"Hiệu trưởng đại nhân. . ."

Phó Hồng Huyết đi lên trước, chỉ thấy Phương Nguyên nguyên bản vị trí, lúc này liền cái cái bóng đều không nhìn thấy.

"Kẻ địch lần này rất kỳ quái, ta có một loại dự cảm, nếu như đem hắn cùng Thất Tình trùng quân đặt ngang hàng nghiên cứu, có lẽ sẽ có một ít bất ngờ phát hiện!"

Tam Tinh Chân Nhân lẩm bẩm nói, đột nhiên, đi theo tràng tất cả Thi Giải Tiên liếc mắt nhìn nhau, bầu không khí nhất thời trở nên thập phần vi diệu lên. . .

. . .

Thời gian thoáng về phía trước.

Ma Quỷ tinh hệ.

Ở trong vũ trụ, đây là một mảnh ám trầm tinh vực, cực nhỏ có quang mang.

Kinh người vũ trụ bão táp cùng các loại nguy hiểm, không giờ không khắc nào không tại trong vũ trụ càn quét.

Chỉ có như vậy mấy viên rất ít tinh cầu, phảng phất linh tinh tô điểm, là duy nhất cảng tránh gió.

Khiến hai Đại liên minh trở mặt khổ chiến, cũng là Phương Nguyên ngày nhớ

đêm mong U Năng Thủy Tinh khoáng, liền đặt ở cái này chút tinh cầu trên.

Đương nhiên, dù là lại thế nào đi nữa phú mỏ quặng, đối với một cái tinh cầu mà nói, vẫn là quá mức nhỏ bé.

Bởi vì hoàn cảnh ác liệt, bất luận là nhân loại vẫn là tinh không sinh vật, đều chỉ có thể thăm dò đi ra một phần nhỏ.

Mà song phương chiến đấu, chính là quay chung quanh tìm rõ cùng khai thác đi ra những kia mỏ quặng tiến hành.

Lần này, nương theo liên minh loài người ở Ma Quỷ tinh hệ hai lần thảm bại, khống chế khoáng sản cũng lập tức chịu đến uy hiếp.

Ong ong! Ong ong!

Che ngợp bầu trời trùng quần, bỗng nhiên xuất hiện ở quỹ đạo bên trên, đem phòng ngự vệ tinh tất cả đánh rơi.

Lượng lớn vệ tinh hài cốt cắt ra màn trời, giống như một tràng xán lạn mưa sao sa.

"Cảnh báo! Cảnh báo!"

"Phát hiện Trùng tộc tập kích, xin mời tương quan nhân viên tất cả rút đi!"

Khoáng xưởng bên trên, thê thảm phát thanh lớn tiếng tuyên truyền, trong doanh địa lại là một mảnh yên tĩnh cảnh tượng.

Lúc này, tuy rằng rất nhiều liên minh khu vực đều đã vận dụng Cấu trang thể thợ mỏ, nhưng ở Ma Quỷ tinh hệ trên, lại là do làm vì hoàn cảnh ảnh hưởng, rất dễ dàng trục trặc chết cơ, bởi vậy vẫn là chọn dùng cũ kỹ nhân lực khai thác quặng hình thức.

Ở cảnh báo ở trong, vẫn cứ lặng lẽ khu vực, có vẻ đặc biệt quỷ bí.

Thoáng tới gần chút sau, mới phát hiện có từng con biết rồi dáng dấp Thất Tình trùng, không biết khi nào đã bay xuống.

Quáng động ở trong, nguyên bản thợ mỏ sắc mặt dại ra, lại lặp lại chính mình công tác, đem quặng thô đánh bóng tinh luyện, được đến nguyên thủy nhất U Năng Thủy Tinh.

Chợt, những thứ này thủy tinh liền bị Thất Tình trùng từng khối từng khối ngậm lấy, đưa đến Thất Tình trùng quân nơi đó.

Thông qua không ngừng nuốt chửng, đối phương khí tức càng ngày càng khủng bố, phần lưng mặt người càng là trông rất sống động lên. . .

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 976: Kinh Ngạc Nghe

"Ảm Tinh đại nhân, phía trước chính là d- 7025 tinh cầu!"

Một chiếc phi thuyền vũ trụ lẳng lặng ở vũ trụ ở trong đi, một cái nào đó liên lạc quan dáng dấp người, tiến lên cung kính mà bẩm báo.

Trên hạm kiều, ngoại trừ cái này liên lạc quan ở ngoài, còn có một tên cổ phong tu sĩ.

Hắn ăn mặc tay áo lớn đại bào, quần áo vô cùng phục cổ, đây chính là Phiếm Nhân Loại liên minh bên trong cao thủ hàng đầu, Ảm Tinh chân nhân.

"Võ Hầu tinh thế nào rồi?"

Ảm Tinh chân nhân phất tay xích đi liên lạc quan, mở ra một đạo thông tấn.

"Vô cùng không ổn, Võ Hầu Tinh Hào thiết giáp bị hao tổn tỉ lệ, đã đạt đến 40%!"

Trên màn hình, bối cảnh là một chiếc to lớn cơ giáp, một cái ăn mặc áo dài trắng kỹ sư mở ra hai tay: "Xin lỗi. . . Tiến sĩ, chúng ta đã tận lực! Nhưng trước mắt cũng chỉ hoàn thành chữa trị kế hoạch 66. 7%!"

"Đã đầy đủ!"

Ảm Tinh chân nhân nhướng mày một cái: "Truyền vào U Năng Thủy Tinh, chuẩn bị khởi động đi! Ra cái gì bất ngờ, ta phụ trách!"

"Tuân mệnh!"

Kỹ sư bất đắc dĩ đồng ý.

Không đến bao lâu, mấy cỗ cơ giáp liền kéo thật dài đuôi diễm, rời đi tàu chiến, quan sát phía dưới tinh cầu.

"Ảm Tinh tiến sĩ, không nghĩ tới ngươi cùng Thâm Hồng Kỵ sĩ đoàn xuất chinh, cuối cùng sẽ rơi xuống đến nước này. . ."

Từ mặt khác hai câu cơ giáp trên, truyền đến tiếng nói.

Bọn họ tựa hồ có quản chế thủ đoạn, đã thấy lúc này tinh cầu trên khoáng xưởng loạn tượng.

Tất cả nhân viên, đều bị thao túng, trở thành Thất Tình trùng quân thuộc hạ.

Thậm chí, một ít Thất Tình trùng, dĩ nhiên trực tiếp tiến vào thợ mỏ trong cơ thể, bắt đầu rồi ký sinh.

"Mục tiêu khóa chặt, xác thực là Thất Tình trùng quân không thể nghi ngờ!"

Ảm Tinh nhìn tình cảnh này, khuôn mặt trầm tĩnh, trong con ngươi lại phảng phất có lửa.

"Không uổng công chúng ta bỏ qua một cái tinh cầu tài nguyên điểm, cuối cùng cũng coi như đưa nó dẫn đi ra!"

Từ mặt khác một bộ u ám cơ giáp ở trong, truyền ra khô khốc mà thanh âm khàn khàn: "Lần này, ta đặc biệt mang đến rồi 'Linh khóa' trang bị, nó chạy không thoát!"

"Nhất thiết phải cẩn thận, con này Thất Tình trùng quân sức chiến đấu vô cùng mạnh mẽ. . . Đồng thời, chạy trốn năng lực cũng rất mạnh!"

Tuy rằng chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, nhưng Ảm Tinh tiến sĩ vẫn là rất chăm chú nhắc nhở: "Tính cách hết sức giảo hoạt, ta thậm chí hoài nghi, trí tuệ của nó,

đã vượt qua Mẫu hoàng, lần trước mới có thể vừa chiến vừa lui, đem chúng ta dẫn vào vòng vây!"

Muốn tính kế một đám Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư, trí tuệ mưu lược, tự nhiên không phải chuyện nhỏ.

"Cũng may là, nó đối với U Năng Thủy Tinh, tựa hồ có không phải bình thường nhu cầu, lần này mới có thể hoa vốn liếng đưa nó dụ dỗ đi ra. . ."

Mặt khác một chiếc toàn thân quay chung quanh màu lam lôi đình cơ giáp mở miệng: "Căn cứ chúng ta quang não tính toán, con này Thất Tình trùng quân, tương lai phát triển tiềm lực, lại đột phá Mẫu hoàng cực hạn, thậm chí. . . Khả năng cho toàn bộ vũ trụ đều mang đến tai nạn, nhất định phải thừa dịp hiện tại liền tiêu diệt hết!"

"Vì thế, dù là đáp lên một cái phong phú tư nguyên tinh cầu, cũng là sẽ không tiếc!"

U ám màu đen cơ giáp rít gào một tiếng, tay hiện nổi lên ra một viên quả cầu ánh sáng: "Linh Chi Tỏa!"

Vèo!

Quả cầu ánh sáng trong phút chốc chia ra làm hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám, ở vũ trụ trong hoàn cảnh hình thành cực lớn mặt bằng, đem phía dưới tinh cầu phong tỏa đi vào.

Đây là phương tây Đại Áo Thuật sư chế tạo 'Linh khóa', loại cực lớn phong tỏa trận pháp, thậm chí có thể cấm tiệt trùng động truyền.

"Ở tinh cầu này ở trong, chúng ta sớm liền làm xuống tay chân, chỉ phải bị ngoại giới đặc biệt kích thích, nội hạch cũng sẽ bạo phát!"

Ảm Tinh giơ bàn tay lên, đột nhiên hạ quyết tâm: "Diệt Tinh kế hoạch, khởi động! ! !"

Mấy cái cao giai Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư, điều động đứng đầu cơ giáp, triển khai Truyền Kỳ Áo Thuật cùng Tiên thuật, uy năng đủ để diệt tinh!

Nhưng lúc này, ba bộ cơ giáp nhưng không có làm như thế, mà là cẩn thận quan sát chu vi, truyền ra tín hiệu.

Ầm ầm!

Phía sau trên tinh hạm, cực lớn pháo quản nhắm vào tinh cầu, cơ giới âm thanh không ngừng vang vọng: "Tiêm Tinh pháo chuẩn bị hoàn thành! Khóa chặt mục tiêu!"

"Tiến vào phóng ra đếm ngược: 5, 4, 3, 2, 1! ! !"

Trong nháy mắt tiếp theo.

Quang!

Một đạo óng ánh cực quang, mang theo không gì sánh kịp tốc độ, oanh kích ở tinh cầu bên trên.

Kinh người nổ tung hiện lên, uy lực nhưng không có bất kỳ tiết ra ngoài.

Tình cảnh này thoạt nhìn vô cùng quỷ dị.

Một cái tinh cầu ở Tiêm Tinh pháo đả kích dưới, trong nháy mắt đã biến thành một cái hỏa cầu lớn, nổ tung lan tràn, lại bị phong khóa ở linh giới vực bên trong phạm vi, thoạt nhìn thật giống một cái màu đỏ rực hình lập phương.

Thậm chí, linh khóa còn đang không ngừng hướng vào phía trong co rút lại, đem uy lực nổ tung không ngừng thu lại.

Vẻn vẹn chỉ là sát na, nguyên bản tinh cầu, liền bị tươi sống áp súc đến nguyên bản một phần vạn to nhỏ, ở giữa ánh sáng lại là càng ngày càng nóng rực

chói mắt.

"Bất luận xem qua bao nhiêu lần, linh khóa uy lực vẫn là như vậy làm người than thở!"

Ảm Tinh thở dài nói.

Bên cạnh Lôi Thần cơ giáp không nói lời nào, cơ giới cự nhãn lại là một khắc không ngừng mà nhìn chằm chằm nổ tung phương hướng.

"Dù là Hành Tinh Hủy Diệt giả, cũng không cách nào miễn cưỡng ăn xuống công kích như vậy, đầu kia Thất Tình trùng quân, lúc này sống sót xác suất, không vượt quá 2%!"

Từ màu đen trong cơ giáp, truyền đến vui vẻ tiếng cười.

Nhưng chợt, nó liền phảng phất bị tóm lấy cái cổ con vịt, im bặt đi xuống.

"Hắc Tử Thần, Lôi Thần, mau nhìn!"

Ảm Tinh chân nhân nhìn linh khóa phương hướng, cơ giáp nhất thời đem hình ảnh bắt giữ, cũng không ngừng phóng to.

Chỉ thấy đang cuộn trào mãnh liệt liệt diễm bên trong, một cái bóng đen thình lình hiện lên.

Là Thất Tình trùng quân!

Nó giáp xác dữ tợn, không biết cái gì lúc nào sinh ra lượng lớn xước mang rô, chính đang điên cuồng công kích linh khóa màng ánh sáng.

"Lên!"

Ảm Tinh bọn họ ba vị át chủ bài cơ giáp ở đây, phòng bị chính là cái này, lúc này hóa thành sao chổi, nhanh chóng đi tới phụ cận.

"Tiên Môn Kiếm Quyết!"

Võ Hầu tinh cơ giáp, bề ngoài nhìn qua phảng phất cổ đại đại tướng, đeo trên người rất nhiều binh khí, lúc này rút ra một thanh trường kiếm, lập tức xúc động chu vi bão táp.

"Lôi!"

Màu xanh thẳm cơ giáp thét dài hét một tiếng, lượng lớn sấm sét liền từ trên người cơ giáp hiện lên, giống như một cái Lôi long.

"Thất Tình trùng quân. . ."

Hắc Tử Thần nhìn điên cuồng đột phá linh khóa bóng đen, lại là lộ hiện ra vẻ dữ tợn nụ cười, toàn bộ cơ giáp chạy nhào tới, rơi vào màng ánh sáng bên trên.

Vèo!

Linh khóa lần thứ hai đột nhiên rút lại, trong nháy mắt liền đến nhỏ nhất một điểm.

Mà chính là lúc này, mặt khác hai vị át chủ bài cơ giáp gầm thét lên, đem tự thân uy lực lớn nhất công kích, rơi vào điểm này bên trên!

. . .

Đông Long tinh.

Phương Nguyên trở lại chính mình gian phòng, thở dài một hơi: "Không sai. . . Có thể theo ta có qua có lại vài lần, những thứ này Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư, vẫn có như vậy thực lực."

Hắn liếc mắt chính mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên (Lâm Mông)

Chức nghiệp: Mộng Sư, đại học Đông Long học sinh

Tu vị: Ma thần (Vạn Hóa), Huyền Tu (Thập ngũ giai), Ảo Thuật sư (cửu giai)

Con đường: Tạo Hóa đại đạo, Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo, Vô Thường đại đạo

Pháp thuật nắm giữ: Khống Hỏa tâm quyết, Liễm Tức đạo pháp, Ngự Kiếm đạo pháp

Kỹ năng nắm giữ: Thuật chế thuốc (tông sư), cơ giáp thao túng (cao cấp)

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật, Nguyên Lực Chi Thể, Thôn Thiên bí pháp (tầng thứ hai)

Khôi phục thực lực tiến độ: 80%!"

"Lần này gây ra lớn như vậy động tĩnh, cuối cùng cũng coi như vật có giá trị, thực lực cơ bản khôi phục. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi phi thường hài lòng: "Chỉ là. . . Không nghĩ tới. . . Tam Tinh Chân Nhân bản thể, dĩ nhiên cùng cơ giáp cộng sinh. . ."

Trải qua trận chiến ngày hôm nay, hắn càng hiểu thế giới này Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư hệ thống.

Có thể nói, những kia ba mươi giai trở xuống, ở hắn Bản tôn trước mặt, hầu như không có đất đặt chân.

Thế nhưng, một khi cưỡi cơ giáp, triển khai Tiên thuật, nhưng có có thể cùng hắn Đại Đạo chi lực địch nổi năng lực, này không phải là quy tắc hàng ngũ, mà chính là đơn thuần lực lượng, thật là làm người khó mà tin nổi.

"Đặc biệt là Tam Tinh Chân Nhân, hầu như có thể tương đương với một cái tiểu hào Ma thần, cơ bản trên, chính là lúc trước mới vừa thu được Thập Phương

Thần Ma Binh Khí Đạo khi đó ta, ngụy Ma thần chiến lực. . ."

Phương Nguyên đưa tay phải ra: "Ngoại trừ sưu tập Thi Giải Tiên tư liệu ở ngoài, nhất định phải lập tức động thủ, chế tạo thuộc về ta cơ giáp!"

Trên thực tế, người sau so với người trước, còn muốn càng trọng yếu hơn một điểm.

Dù sao, Thi Giải Tiên chỉ là chuyển hóa sinh mệnh hình thái, lấy này gánh chịu càng mạnh hơn năng lượng.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, hắn Ma thần bản chất, so cái gì Thi Giải Tiên đều muốn biến thái.

Thân thể hắn, chính là mạnh nhất lọ chứa, dù là tăng lên tới Huyền Tu năm mươi giai, đều hắn là không có vấn đề gì.

Vì lẽ đó nếu như hắn Nguyên Anh thăng Hóa Thần, đại viên mãn sau khi lại đột phá xuống, sẽ xuất hiện một cái vô cùng kỳ dị hiện tượng, rõ ràng đột phá hai mươi mốt cấp, nhưng không phải Thi Giải Tiên.

"Lúc này, bằng vào ta Ma thần lực yểm trợ, chỉ cần không phải cố ý quan sát, cẩn thận nghiên cứu, hắn là đều phát hiện không được ta nội tình. . ."

Phương Nguyên lúc này mới có tâm tư kiểm tra một chút Huyền Tu Thập ngũ giai mang đến biến hóa: "Phá đan thành anh, Nguyên Anh? Thực chất lên chính là thần thức đại thành! Mà đợi đến Hóa Thần, nhưng là trong cơ thể nguyên khí tất cả quy nhất, thần thức cùng nguyên khí dung hợp, trở thành hóa Thần lực!"

"Đúng là thú vị, chỉ là, cũng là như vậy. . . Không tới Thi Giải Tiên, đối với hiện tại ta, căn bản cũng không có chút nào trợ giúp!"

Hắn đứng lên, nhìn một chút cổ tay.

Không có gì bất ngờ xảy ra, lập tức thu đến vài phân thông tấn.

"Học trưởng, làm sao?"

Hắn tiện tay mở ra Tề Vân Sơn liên tiếp, mở miệng hỏi.

"Ra đại sự, ở Đông Long tinh trên, xuất hiện một cái hết sức lợi hại cá thể, hoài nghi là mới tinh không sinh vật, Tam Tinh Chân Nhân bản thể điều động, liên hợp cái khác đại học Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư giáo sư, dĩ nhiên đều không thể bắt xuống. . ."

Tề Vân Sơn sắc mặt tái nhợt: "Kinh khủng như vậy gia hỏa, nếu như đến tập kích, trường học của chúng ta lập tức sẽ giảm quân số chín thành a!"

". . ."

Phương Nguyên không lời nào để nói.

Trên thực tế, hắn cũng không nghĩ làm ra động tĩnh lớn như vậy, nhưng không có biện pháp.

Ai bảo Đông Long tinh điều kiện quá mức được trời cao chiếu cố, để cho hắn chạy đến những địa phương khác, cho dù lấy Ma thần bản chất, cũng không nhất định có thể trong một thời gian ngắn liền đem tu vị rút lên tới Nguyên Anh.

"Lâm Mông! Tin tức tốt!"

Đuổi đi Tề Vân Sơn sau khi, Rose thông tấn lại liền vào: "Chúng ta phòng nghiên cứu muốn phát tài, Phó Hồng Huyết giáo sư yêu cầu chúng ta ngày mai lập tức bắt đầu công tác!"

"Xảy ra chuyện gì?"

Phương Nguyên hơi nhướng mày, đây với hắn đại náo Đông Long tinh không có quan hệ gì.

"Đầu kia Tinh Không cự thú Thất Tình trùng quân, bị Ảm Tinh chân nhân, phương tây Hắc Tử Thần cùng Lôi Thần đánh lén, đã hủy diệt, máu thịt tổ chức sáng mai sẽ đưa đến phòng nghiên cứu!"

"Cái gì?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 977: Gặp Lại

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 978: Sản Xuất

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 979: Tập Kích

Huyết Long phòng nghiên cứu bên trong.

Cực lớn giá đỡ sau, có thể rõ ràng nhìn thấy một bộ cao tới 40 mét đỏ như màu máu dữ tợn cơ giáp.

"Rốt cục. . . Nhanh phải hoàn thành!"

Vũ Vô Địch đứng ở giá đỡ trên cầu, nhìn nhau cơ giáp đầu, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

"Đúng đấy! Cái khác Huyết Long cơ giáp cũng đã lượng sinh, nó chỉ là miễn cưỡng hoàn thành , bất quá, đây tuyệt đối là ta từ trước tới nay chế tạo ra mạnh nhất Huyết Long hào! Ta chuẩn bị đem mệnh danh là. . . Huyết Long Hoàng!"

Phó Hồng Huyết đi tới, khắp khuôn mặt là cảm khái: "Không nghĩ tới. . . Ngươi liền kẻ hủy diệt nội hạch, Toái Tinh Hoàn Kim như vậy tài liệu quý giá đều có thể lấy được tay, nếu như làm ẩu, trái lại bị hư hỏng ta danh dự, bởi vậy, ta ở bộ này Huyết Long Hoàng trên sử dụng Mạc Mông thiết giáp, trải qua chín lần tinh luyện, tính năng cho dù ở tất cả Hoàng cấp thiết giáp ở trong đều đứng hàng đầu, đồng thời, còn có tăng lên tiềm lực! Nói vậy, đợi đến Huyết Long Hoàng hoàn toàn hoàn thành sau khi, dù là không sánh được Võ Hầu Tinh Hào các loại đứng đầu áo giáp, cũng là cách biệt không xa!"

"Đa tạ giáo sư!"

Vũ Vô Địch cúi người chào thật sâu, con mắt dưới đáy lại là lóe qua một tia hàn mang.

"Không cần khách khí, dù sao, ngươi là trường học của chúng ta đi ra ngoài học sinh, cái này lại là quân bộ đơn đặt hàng, ta tự nhiên sẽ toàn lực ứng phó!"

Phó Hồng Huyết chắp hai tay sau lưng, xoay người chậm rãi rời đi: "Ta còn muốn đi kiểm tra một chút các điều dây chuyền sản xuất. . . Trên thực tế, Huyết Long hệ liệt cũng không tính là đứng đầu cơ giáp, nhưng luận lượng sinh cùng giá rẻ, không có một cái công ty có thể so với, giấc mộng của ta, chính là làm nó xưng trở thành cao giai trong cơ giáp Cương Đạn!"

"Ta đương nhiên biết điểm này a. . ."

Chờ đến xác thực người rời đi sau khi, Vũ Vô Địch ngẩng đầu lên, vẻ mặt có chút dữ tợn: "Thiết giáp tốt xấu, quyết định cơ giáp tính năng 50%! Tuy rằng tiến hóa sau Mạc Mông thiết giáp rất quý trọng, ta lại không hẳn không có lựa chọn tốt hơn, thế nhưng. . ."

Trời tối người yên, phòng thí nghiệm hạm kiều lại bị khởi động.

Vũ Vô Địch đi tới biển máu một tầng, nhìn kỹ toà kia máu thịt cung điện: "Cơ giáp cùng sinh vật dung hợp, mới là tương lai chủ lưu. . . So với Mạc Mông máu thịt càng tốt hơn, chính là chỗ này Nguyên Sơ tổ chức! Chỉ cần thu được nó, ta Huyết Long Hoàng lập tức là có thể trưởng thành lên thành không kém hơn Võ Hầu tinh cơ giáp, thậm chí một lần đột phá Đế cấp! ! !"

"Quân đội không thể để then chốt kỹ thuật nắm giữ trong tay đại học Đông Long. . . Đợi đến Huyết Long Hoàng hoàn thành sau khi, ta vẫn có cơ hội!"

Kế hoạch của hắn, lúc này đã rất rõ ràng hiện rõ, rõ ràng là hiệp trợ quân đội thu được Huyết Long phòng nghiên cứu hạt nhân kỹ thuật, lại nhân cơ hội kiếm chỗ tốt lớn, chỉ cần có thể thu được bộ phận Nguyên Sơ tổ chức, chính là kiếm bộn rồi.

Cho tới trực tiếp cướp giật, hắn Vũ Vô Địch còn không dám làm ra như thế tự tuyệt tại nhân loại chuyện!

Ùng ục! Ùng ục!

Nhưng vào lúc này, máu thịt ong chúa ở trong, lượng lớn thịt miếng nhúc nhích lên, ở giữa bắp thịt bốc lên, bỗng nhiên hiện ra một con mắt màu tím!

"Nó. . . Chuyện gì xảy ra?"

Vũ Vô Địch lùi về sau một bước, chỉ cảm giác mình Nguyên Anh đều sợ hãi co lại thành một đoàn.

Vèo!

Hào quang lóe lên, Phó Hồng Huyết bóng người liền xuất hiện ở đây: "Vũ Vô Địch, ngươi làm cái gì?"

"Ta. . . Ta không hề làm gì cả a!"

Vũ Vô Địch cảm thấy phi thường oan ức, tuy rằng hắn xác thực có ý đồ xấu, nhưng căn bản không kịp động thủ.

"Làm sao có khả năng?"

Sau một khắc, Phó Hồng Huyết liền bị máu thịt cự nhãn hấp dẫn, mặt hiện nổi lên ra vẻ hoảng sợ: "Nó. . . Nó làm sao tiến hóa ra tự mình ý thức?"

Vù!

Cự nhãn bên trong tựa như hiện ra một tia ý giễu cợt, chợt trở nên đỏ chót.

Ầm ầm ầm!

Cực lớn nổ tung ở trong, một cái màu đỏ sẫm nắm đấm đột phá vách tường, mạnh mẽ nện ở cách ly kính trên, lượng lớn mạng nhện giống như vết rách hiện lên.

"Huyết. . . Huyết Long Hoàng! ! !"

Vũ Vô Địch con ngươi đều cơ hồ muốn trừng rơi xuống: "Nó. . . Nó. . . Nó làm sao chính mình động?"

Lúc này, vách tường phá nát, Huyết Long Hoàng thân thể to lớn chen vào, hai đạo hào quang màu đỏ ngòm từ trong ánh mắt bắn ra, phảng phất chạy như bay mũi tên nhọn.

"Lẽ nào là. . . Cạm bẫy! Cấp độ gien bên trong, làm sao có thể ẩn giấu lợi hại như vậy ý thức? Còn có thể phân hoá đến mỗi một khối Mạc Mông máu thịt trên?"

Phó Hồng Huyết nháy mắt đầu bạc, rõ ràng rất nhiều: "Ta. . . Ta là toàn thể nhân loại tội nhân! ! !"

. . .

Đông Long tinh ở ngoài.

Từng cái từng cái cực lớn trùng động sinh thành.

Dẫn đầu xuất hiện, là hải dương giống như, lít nha lít nhít Trùng tộc.

Chúng nó cánh dài, có thể tự do ở trong vũ trụ bay lượn, nhanh chóng nhào về phía trên quỹ đạo vệ tinh, quả thực là không màng sống chết.

Đương nhiên, lấy cấp thấp Trùng tộc năng lực, ở pháo quỹ đạo trước mặt , căn bản không có bao nhiêu sức chống cự liền bị thiêu thành tro tàn.

Nhưng ở chúng nó ở trong, một ít đặc thù cá thể lại là bắt đầu triển lộ dữ tợn.

Đó là từng con màu đen Trùng tộc, thiên kỳ bách quái, có lớn thành hình người, lại chống Trùng tộc đầu cùng cánh, trên tay cánh tay đao khẽ nhúc nhích, hợp kim chế tạo vệ tinh liền bị cắt thành hai mảnh.

Đây là Vương trùng! Trùng tộc bên trong cao giai binh chủng, cũng là Mẫu

hoàng trực thuộc vệ đội!

Dần dần, ở thanh tràng sau khi, mấy cái trùng động dung hợp, lối đi một thoáng lớn lên, từng cái từng cái mập mạp nhuyễn trùng, từ trùng động bên trong chui ra.

Ở chúng nó đỉnh đầu, lại là đứng từng cái từng cái thiếu nữ xinh đẹp, phảng phất hoa tinh linh giống như, tỏa ra kinh người mị lực.

Đây là Trùng tộc người thống trị tuyệt đối —— Mẫu hoàng!

Một cái Trùng tộc quần thể trong, thường thường chỉ có một cái Mẫu hoàng tồn tại!

Mà hiện tại tình cảnh này, lại là đại diện cho, mấy cái Trùng tộc liên hợp, liền như thế giết vào nhân loại phúc địa!

Ầm ầm!

Xuyên qua tới sau khi, cực lớn nhuyễn trùng nổ tung , hóa thành máu thịt cự tổ, Mẫu hoàng bay vào.

Một lát sau, cự tổ ngọ nguậy, từng cái từng cái Trùng tộc công binh liền bay ra, trong nháy mắt liền tạo thành một nhánh đại quân.

Trùng tộc kinh người sức sinh sản, vào đúng lúc này biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn!

Mà lúc này, trùng động còn đang không ngừng phun ra đại quân.

Đầu tiên đập vào mắt, chính là từng bộ từng bộ màu trắng bạc cơ giáp.

Đây là người Gaias cơ giáp đại quân, có thể cùng nhân loại cơ giáp ở trên chiến trường thế lực ngang nhau tồn tại!

Đông Long tinh trên, các loại cảnh báo liên tiếp nổ vang.

Càng làm cho người không ứng phó kịp, nhưng là từ mỗi cái tuyến sinh sản bên trên xuống tới Huyết Long cơ giáp bạo loạn, quả thực là trong ứng ngoài hợp.

Đến lúc này, tinh không sinh vật mục tiêu, đã hết sức rõ ràng!

Đó chính là đột nhiên tập kích, đối với Đông Long tinh, cái này viên Phiếm Nhân Loại liên minh khoa học kỹ thuật đầu mối tiến hành chặt đầu!

. . .

"Chà chà. . ."

Đại học Đông Long bên trong, các loại hỗn độn âm thanh ầm ĩ thành một mảnh.

Lượng lớn học sinh ngẩng đầu, ngước nhìn trong vũ trụ chiến đấu, còn có không ngừng cắt ra màn trời sao băng, đều có thế giới tận thế sắp đến cảm giác.

Phương Nguyên nhận biết được tất cả, không khỏi trong bóng tối gật đầu: "Trước trùng động, chỉ là một cái định vị thử nghiệm sao? Đồng thời, còn mê hoặc tính chỉ phái ra cấp thấp trùng quần, chính là vì cho chúng ta một loại, đối phương trùng động kỹ thuật còn rất không thành thục, chỉ có thể thông qua cấp thấp năng lượng thể ảo giác!"

"Thậm chí , liền ngay cả Thất Tình trùng quân hủy diệt, đều là đã sớm chuẩn bị một cái mồi nhử, nó ý thức ẩn núp ở trong gien, bị lượng lớn phục chế, ứng dụng đến Huyết Long cơ giáp bên trên. . . Lúc này, tất cả tuyến sinh sản trên Huyết Long hào, liền thành là địch nhân tiên phong!"

"Hết lần này tới lần khác quân đội lựa chọn tuyến sinh sản, đều là ở mỗi cái đại học bên trong, dù sao chỉ có nơi đó mới có phong phú nhất tài nguyên, thậm chí, chế tạo ra chế tạo Huyết Long hào, hắn là đã vượt qua một trăm đài, chà chà.

. . Tương đương với đột nhiên nhiều hơn trăm cái Hóa Thần bên trên bộ đội đặc chủng quấy rối, nếu như là những hành tinh khác, chỉ là điểm ấy, liền đầy đủ diệt vong!"

Trên thực tế, điều này cũng không có thể chỉ trách Phó Hồng Huyết.

Dù sao, là quân pháp đơn đặt hàng lại đến quá nhanh quá mau, bỏ ra vốn lớn, không thể chờ đợi được nữa thành lập rất nhiều tuyến sinh sản.

Nhưng bây giờ, những thứ này kiến tạo ra được ngụy Hoàng cấp Huyết Long hào, lập tức trở thành cả cái tinh cầu ác mộng.

Ầm ầm!

Ngay khi Phương Nguyên suy tư đồng thời, một phát năng lượng pháo đạn không biết từ nơi nào phát tới, đánh vào hắn phòng tu luyện bên cạnh.

Chu vi một mảnh khu biệt thự, trong nháy mắt hóa thành tro bụi!

Trong phút chốc, máu và lửa tàn khốc, một thoáng bao phủ toàn bộ trường học.

"Thừa dịp hiện tại!"

Phương Nguyên xoay chuyển ánh mắt, mở ra vòng tay, điên cuồng bắt đầu hối đoái thần thông cùng Tiên thuật mẫu.

Rất hiển nhiên, nếu như đại học Đông Long đều hủy hoại trong một ngày, vậy nó điểm số liền thí dùng đều không có.

Mà thời gian này điểm, lại hối đoái vật thật cái gì, nói không chắc kho đều bị hủy tiêu diệt.

Bởi vậy, nhất kinh tế lợi ích thực tế cách làm, chính là hối đoái Tiên thuật mẫu.

Dù là lưu lại vết tích, trí não nhắc nhở, nhưng có cái nào giáo sư còn quản lại lúc này hắn?

"Âm Dương Hợp thần thông! Cửu Thiên Ngự Kiếm thần thông! Tiên môn kiếm quyết! Hối đoái!"

"Tụ Lý Càn Khôn thần thông, Tiên Thiên Nhất Khí Cầm Nã Thủ, Ngũ Hành Phá Cấm thần thông, Tiên Thiên Nhất Khí Ngũ Hành Càn Khôn Phá Cấm Đại tiên thuật! Hối đoái!"

. . .

Hắn ý thức vận chuyển nhanh chóng, trong khoảnh khắc liền đem trước như núi như biển điểm số tiêu hết.

Mà lúc này, ngọn lửa chiến tranh cũng hoàn toàn lan tràn đến hắn nơi này.

Trường học bên trong, từng bộ từng bộ đỏ như màu máu cơ giáp, từ trong đôi mắt bắn ra huyết quang, mặt ngoài còn bám vào huyết quản như thế đồ vật, phảng phất có chính mình sinh mệnh giống như, chính đang tại trắng trợn phá hư.

"Đáng chết! Đại học Đông Long bên trong, cũng có một cái tuyến sinh sản!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, thân hình chậm rãi biến mất.

Xèo!

Lúc này, một vệt ánh đao chém tới, trong nháy mắt đem một bộ Huyết Long hào chém thành hai khúc: "Tất cả học sinh, lập tức đi khẩn cấp chỗ tránh nạn, các đạo sư duy trì trật tự!"

"Tất cả ủng có cơ giáp giáo sư, hướng về ta tập hợp!"

"Mấy người các ngươi, đi Huyết Long phòng nghiên cứu, những người còn

lại, đi theo ta!"

Mặt đất phá nát, Song Tử Tinh hào bay ra, triệu tập lượng lớn Thi Giải Tiên, phân phối nhiệm vụ, chợt một bước lên trời: "Không thể để cho Trùng tộc thuận lợi sinh sôi, bằng không liền là chúng ta vùng tinh vực này tai nạn!"

Phương Nguyên không có quản những thứ này, mà là đi tới Huyết Long phòng nghiên cứu.

Lúc này, toàn bộ phòng nghiên cứu dĩ nhiên đã trở thành phế tích, rất nhiều nghiên cứu viên tử thương tàn tạ.

Mà giữa không trung, mấy cỗ cơ giáp chính đang tại vây công Huyết Long Hoàng hào.

Này cụ cơ giáp cũng là cả người huyết quản nhúc nhích, triển lộ ra sức chiến đấu kinh người vô cùng.

Mấu chốt nhất chính là, ở nó vai phải vị trí, một cái vòng tròn hình quả cầu thịt bám vào ở nơi đó, lan tràn ra vô số xúc tu, chính đang tại rục rà rục rịch.

Bỗng nhiên, đống thịt nứt ra, hiện ra ở giữa con mắt màu tím, một đạo sóng tinh thần quét ngang: "Nhân loại ngu xuẩn! ! !"

"Đó là. . . Thất Tình trùng quân sao?"

Ở đây cơ giáp lùi về sau một bước, Phó Hồng Huyết sắc mặt càng là khó coi tới cực điểm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 980: Huyết Long Đế

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 981: Thái Dương Thần

"Chuyện này. . . Đây là. . ."

Trên mặt đất, nương theo màu tím cự nhãn bị tiêu diệt, nguyên bản bị khống chế Aureus mấy người cũng khôi phục tự do.

Phó Hồng Huyết nhìn thấy Huyết Long Đế hào, trong con ngươi khó nén vẻ kích động, suýt chút nữa lão lệ tung hoành: "Ta thiết tưởng bên trong Huyết Long hệ liệt cao nhất kiệt tác. . . Có thể so với Đế cấp cơ giáp, nguyên lai thật sự có thể thực hiện!"

"Hiện tại không phải nói những thứ này thời điểm!"

Song Tử Tinh hào chật vật rơi xuống: "Đối diện còn không biết là địch là bạn! Chú ý phòng ngự!"

"Cái này đều là lỗi của ngươi! Phó Hồng Huyết! Không chỉ có chế tạo ra một bộ kẻ địch cơ giáp, còn đưa cho nó nhiều như vậy thủ hạ!"

Nhìn bị hơn trăm cụ Huyết Long hào chen chúc Huyết Long đại đế, Aureus chửi ầm lên.

"Thế nhưng, cái này cũng có chỗ tốt, không phải sao? Ít nhất chúng ta cái khác đại học, bảo vệ!"

Tam Tinh Chân Nhân mở ra thông tấn, nhìn phía trước người đông thế mạnh Huyết Long đại quân: "Ngươi. . . Đến cùng là ai?"

"Cái này không trọng yếu!"

Phương Nguyên chậm rãi tiến lên: "Không bằng. . . Chúng ta đàm luận một cái giao dịch thế nào?"

"Giao dịch gì?"

Tam Tinh Chân Nhân vô cùng cảnh giác.

"Đem hắn giao cho ta, ta lập tức liền đi!"

Phương Nguyên chỉ tay hướng Aureus.

"Tại sao là ta?" Aureus Đại Áo Thuật sư cảm thấy phi thường kỳ quái: "Rõ ràng kẻ cầm đầu là Phó Hồng Huyết!"

"Xin lỗi!"

Tam Tinh Chân Nhân tiếng nói biến đổi: "Chúng ta không thể giao ra bất luận cái nào chiến hữu!"

"Phải không? Cái kia thật đúng là. . . Quá tiếc nuối!"

Phương Nguyên một rút cơ giáp trên trường kiếm: "Tiên Môn Kiếm Quyết!"

Ầm ầm!

Hai đạo bài xích nhau cứu cực kiếm khí va chạm, sinh ra đáng sợ nổ tung.

Không gian co rút lại, hư không phá nát, năng lượng loạn lưu bao phủ.

Ở Đế cấp cơ giáp tăng cường phía dưới, cái này một đạo Tiên thuật kiếm quyết uy lực, nhất thời trăm lần, ngàn lần tăng lên, hủy diệt hành tinh bất quá bình thường.

Nếu không là Phương Nguyên có ý thu lại, một kiếm phía dưới, Đông Long tinh có lẽ liền muốn trở thành lịch sử.

"Đều đến ta sau lưng đến!"

Song Tử tinh che ở rất nhiều giáo sư trước, trên hai tay áo giáp lan tràn , hóa thành một đạo thuẫn cứng .

Xì xì!

Năng lượng loạn lưu va vào thuẫn cứng, lập tức phát ra đáng sợ tiếng vang.

Ầm ầm!

Vụ nổ lớn sau khi, Song Tử Tinh hào cũng ở một bên, Phương Nguyên thao túng Huyết Long Đế nhanh chân về phía trước, đem Aureus cơ giáp màu đen tóm lấy, thật giống như nhấc theo một đứa bé như thế: "Sớm một chút giao ra hắn đến không phải xong sao? Cần gì còn muốn ta động thủ!"

Hắn lần này thu hoạch rất lớn, đặc biệt luyện hóa Cực Ác Chi Chủ một cái phân thân, hoàn toàn có thể từ phía bên kia thu được kẻ địch lượng lớn tư liệu , căn bản không nghĩ ham chiến, nóng lòng trở lại bế quan nghiên cứu.

"Không. . . Thả ra hắn!"

Song Tử Tinh hào trên bả vai pháo quản hiện lên.

Xèo!

Trong nháy mắt tiếp theo, huyết quang lóe lên, Phương Nguyên liền đến bên cạnh hắn, một tay cầm lấy pháo quản, đột nhiên bẻ cong: "Không muốn khiêu chiến ta kiên trì, tuy rằng ta cùng tinh không sinh vật cũng là kẻ địch, nhưng cũng chưa chắc cùng Phiếm Nhân Loại liên minh liền sẽ trở thành bằng hữu!"

"Cái gì. . . Ngươi không phải tinh không sinh vật liên minh người?"

Tam Tinh Chân Nhân cảm giác hắn cả đời kinh ngạc đều vào hôm nay dùng hết.

"Tốt. . . Các ngươi cứu tràng cũng tới, ta nên đi!"

Phương Nguyên ngẩng đầu lên, nhìn vũ trụ, bỗng nhiên nói ra câu này, ở một đám Huyết Long hào chen chúc dưới , hóa thành một đạo đỏ như màu máu sao băng, bay vào vũ trụ.

. . .

"Cứu tràng?"

Tam Tinh Chân Nhân ngẩn ra, chợt liền nhận được đưa tin: "Ta là Ảm Tinh, lập tức tới ngay! Thái Dương Thần Chi Dực đã đến đây trợ giúp, các ngươi chống đỡ!"

"Quá tốt rồi!"

Phó Hồng Huyết phát ra một tiếng hoan hô.

Thái Dương Thần Chi Dực hào!

Đây là trong nhân loại Đế cấp cơ giáp, điều động nó cũng là loài người bên trong đệ nhất cường giả, Đại Áo Thuật sư Ogussdo!

Đối phương Ảo Thuật sư cấp bậc, đã đạt đến bốn mươi chín cấp bậc, lại phối hợp Đế cấp cơ giáp, tuyệt đối có thể nói trên chiến trường người thống trị!

Thậm chí, có thể nói là trong nhân loại trấn áp khí vận tồn tại, bình thường tuyệt không dễ dàng điều động.

Lúc này hung hãn xuất kích, hiển nhiên cũng là tình thế nguy cấp tới cực điểm.

"Thế nhưng. . ."

Tam Tinh Chân Nhân nhìn huyết sắc sao băng phương hướng ly khai, trong

ánh mắt khó nén sầu lo: "Lại một bộ Đế cấp cơ giáp xuất hiện, bất luận đối với nhân loại vẫn là tinh không sinh vật mà nói, đều là đáng sợ biến cục!"

. . .

Ngoài không gian.

Trùng tộc Mẫu hoàng cùng người Gaias cũng giống như được đến tin tức, từng cái từng cái trùng động bị mở ra, chuẩn bị lui lại.

Nhưng tất cả những thứ này, hiển nhiên đã quá muộn một điểm.

Cách đó không xa trong vũ trụ, một điểm quang mang hiện lên, chợt càng lúc càng lớn, phảng phất đã biến thành một viên hằng tinh to lớn thái dương!

Xì xì!

Rừng rực thái dương đi tới Đông Long tinh trước, từ hai bên mở ra cực lớn liệt diễm cánh, bao phủ vũ trụ, bỗng nhiên hợp lại.

Quang!

Một trận chói mắt cường quang sau khi, bất luận là Trùng tộc Mẫu hoàng, vẫn là Gaias cơ giáp, cũng toàn bộ biến mất không thấy.

"Ogussdo đại nhân!"

Chu vi cơ giáp dồn dập hành lễ, nhìn thái dương thu lại , hóa thành một bộ màu vàng óng cơ giáp.

'Công kích kinh khủng như thế, lại vẫn có thể có lưu lại dư lực, không có một chút nào thương tổn được Đông Long tinh cùng nhân loại liên quân. . . Ogussdo đại nhân thực sự là sâu không lường được!'

Tam Tinh Chân Nhân thấy cảnh này, lại là bỗng nhiên cảm giác yên tâm

không ít.

. . .

"Đông Long tinh tao ngộ tinh không sinh vật tập kích, đại học Đông Long bị quét thành bình địa, theo đó, đại học Đông Long tổn thất nặng nề, lấy Phó Hồng Huyết giáo sư phòng nghiên cứu là nhất. . . Liên quan tới Huyết Long hào nổi khùng sự kiện, quân đội đã yêu cầu vị này Thi Giải Tiên tiếp thu toà án thẩm phán. . . Bản đài phóng viên, tiền tuyến làm vì ngài đưa tin!"

Lam Quang tinh, trên đường phố.

Lượng lớn màn hình chính đang tại một khắc không ngừng mà bá báo Đông Long tinh tin tức mới nhất, hấp dẫn người đi đường nghỉ chân vây xem, trên mặt đều mang theo sầu lo vẻ.

Những kia tình cờ vỗ tới hình ảnh, bất luận là trắng trợn phá hư Huyết Long hào cơ giáp, vẫn là đáng sợ Trùng tộc, đều làm bọn họ tâm linh chịu đến mãnh liệt chấn động.

Phi Hồng nhất trung.

Chuông tan học vang lên, Tiêu Hồng Nguyệt đang muốn cưỡi lên mô tô, chợt thấy xe lều đứng bên cạnh một người, không khỏi dụi dụi con mắt: "Ngươi là. . . Lâm Mông!"

"Đã lâu không gặp, Tiêu Hồng Nguyệt lão sư!"

Phương Nguyên nhấc theo cái rương, rất tùy ý chào hỏi nói.

"Quá tốt rồi, ngươi không có chuyện gì!" Tiêu Hồng Nguyệt tiến lên, quan sát tỉ mỉ Phương Nguyên: "Đại học Đông Long bị san thành bình địa, ngươi không có cụt tay thiếu chân chứ?"

"Ta biển ý thức đại thương, đã biến thành người bình thường, chỉ có thể đến

tìm lão sư tiếp tục kiếm cơm ăn!"

Phương Nguyên mở ra cái chuyện cười: "Được rồi. . . Trên thực tế, ta sớm đang tập kích trước, liền may mắn rời đi Đông Long tinh, vì lẽ đó không có chuyện gì!"

"Cái kia vận may của ngươi thật tốt! Nghe nói lần này Đông Long tinh tổn thất nặng nề, liền giáo thụ đạo sư đều chết trận không ít, học sinh càng là nhiều vô số kể, lấy đại học Đông Long là nhất!" Tiêu Hồng Nguyệt cảm khái nói: "Đi thôi. . . Ta mời ngươi ăn cơm!"

"Không cần, ta lần này đi ra, chính là nghĩ đưa một món đồ cho ngươi!"

Phương Nguyên đem kim loại vali xách tay ném ra: "Ta nhưng là chuyên làm vì đưa nó trở về, cảm động không?"

"Món đồ gì? Thần thần bí bí!"

Tiêu Hồng Nguyệt mở ra một cái khe, chợt liền bị hào quang màu tím chiếu một mặt: "Gặp quỷ!"

Đùng!

Nàng đột nhiên khép lại cái rương, không nói lời nào lôi kéo Phương Nguyên lên xe, trở lại biệt thự của nàng.

"Tin tức quấy rầy toàn mở, tiến vào cao nhất tình trạng giới bị!"

Chợt, Tiêu Hồng Nguyệt không chút do dự mà khởi động cao nhất phòng ngự, thật giống xem quái vật nhìn Phương Nguyên, hít sâu một cái, mở ra cái rương.

Bên trong là một loạt màu tím ống nghiệm, cao giai não vực khai phá dược tề dập dờn ra mê người ánh sáng.

"Đáng chết. . . Ngươi muốn hại chết ta có phải là! Muốn là vừa nãy ở nơi công cộng bị người nhìn thấy, ta cùng ngươi đều không thấy được ngày mai thái dương!"

Tiêu Hồng Nguyệt miệng thở ra một hơi dài, bắt đầu chửi ầm lên.

Cái này cũng không phải là bởi vì Lam Quang tinh trị an không được, mà là cái này lợi ích quá mức rung động lòng người.

"Chờ một chút, nhiều như vậy cao giai não vực khai phá dược tề, ngươi đến cùng là từ nơi nào kiếm tới? Đây chính là bù đắp tu sĩ cấp cao căn cơ vô thượng thần dược a!"

Tiêu Hồng Nguyệt hơi nghi hoặc một chút: "Lẽ nào ta nhìn nhầm? Không đúng, đây chính là cao giai não vực dược tề, không có sai! Ngươi làm sao làm tới tay?"

"Hồng Nguyệt lão sư, lẽ nào ngươi không có xem mới nhất khoa học kỹ thuật báo nói sao? Đại học Đông Long nghiên cứu ra tăng lên luyện chế xác suất phương pháp!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Rất vinh hạnh nói cho ngươi, cái này độc quyền cũng có tên của ta!"

"Hả? !"

Tiêu Hồng Nguyệt rõ ràng không tin, chuyên môn tìm tòi xuống luận văn, ý kinh ngạc càng sâu: "Không nghĩ tới. . . Không nghĩ tới. . . Nguyên bản một cái thường thường không có gì lạ học sinh, dĩ nhiên có thể đi tới ngươi bước đi này! Bất quá, những thứ đồ này quá quý trọng, ta không thể nhận!"

"Lão sư, lúc trước nếu không là ngươi cho ta mượn dược tề, ta nói không chắc liền thi không lên đại học Đông Long, cũng sẽ không có ngày nay thành quả nghiên cứu, bởi vậy, những thứ này hoàn toàn đáng giá!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Ta nên đi!"

"Cái gì? Cái này liền muốn rời khỏi sao?" Tiêu Hồng Nguyệt trong con ngươi lóe qua một tia vẻ phức tạp: "Ngươi chuẩn bị ở Lam Quang tinh trên dừng ở lại bao lâu?"

"Đại khái một ngày đi, tùy ý đi một chút nhìn!" Phương Nguyên thờ ơ nói, cái này cũng là chấm dứt hắn nhân quả.

"Cái kia rời đi thời điểm, nhất định phải thông báo ta một tiếng!"

Tiêu Hồng Nguyệt trịnh trọng nói.

. . .

Đưa đi Phương Nguyên sau khi, Tiêu Hồng Nguyệt mặt hiện nổi lên ra một tia giãy dụa, vẫn là mở ra thông tấn: "Phụ thân đại nhân!"

Một cái con mắt rất sáng người trung niên hiện lên ở trên màn hình, trên người có một loại quyền thế mùi vị: "Chuyện gì?"

"Có một cái đại học Đông Long học sinh trở về tìm ta, còn đưa ta ba chi cao giai não vực khai phá dược tề!"

"Cái gì?"

Người trung niên rất kinh ngạc: "Ta tra một chút!"

Chợt, hắn liền trả lời: "Là cái kia Lâm Mông sao? Hắn rất thần bí, ở đại học Đông Long bên trong địa vị cũng rất trọng yếu, là lần này mất tích trong danh sách hàng đầu, đại học Đông Long chính đang toàn lực tìm kiếm hắn!"

"Cái gì?"

Tiêu Hồng Nguyệt ngẩn ra: "Nhưng hắn rõ ràng nói cho ta, hắn đang tập kích

trước, liền rời đi Đông Long tinh a!"

"Ổn định hắn!"

Người trung niên nghe đến đó, ánh mắt càng sáng hơn: "Trên người hắn nhất định có bí mật gì, ta chính đang tại liên hệ đại học Đông Long. . . Ha ha, con gái của ta, làm tốt lắm, có lẽ sau lần này, chúng ta đều có thể lên cấp!"

"Cho tới những kia cấp cao não vực khai phá dược tề, đã là ngươi đồ vật, thật tốt thu ẩn đi, gia tộc chúng ta sẽ bởi vì nó mà bay lên!"

. . .

Đùng!

Thông tấn cắt đứt sau khi, Tiêu Hồng Nguyệt sắc mặt lại là hết sức phức tạp, lúc ẩn lúc hiện, cảm giác mình phảng phất làm một cái sai chuyện.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 982: Ngả Bài

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 983: Kết Minh

Đông Long tinh một trận chiến, hấp dẫn người nhất nhãn cầu, cũng không phải là trong vũ trụ tinh không sinh vật đại quân, cũng không phải vừa bắt đầu nổi khùng màu tím cự nhãn, mà là cuối cùng xuất hiện người thần bí!

Hắn vừa mới xuất hiện, liền cướp đi Huyết Long Hoàng quyền khống chế, đồng thời phát huy ra không kém hơn Ogussdo chiến lực, suất lĩnh tất cả Huyết Long hào rời đi.

Sau đó rất nhiều quân sự phân tích nhà đều cho rằng, nếu như người bí ẩn này lòng mang ý đồ xấu, toàn bộ Đông Long tinh đều không trốn được hủy hoại trong một ngày kết cục.

Đồng thời, đối với người bí ẩn này thân phận cũng có rất nhiều suy đoán.

Nhưng Vũ Vô Địch không tưởng tượng nổi, chân tướng của chuyện, dĩ nhiên liền ở trước mặt mình như thế kịch tính công bố.

Người thần bí dĩ nhiên chính là Lâm Mông!

Cái kia nhiều lần ngăn chặn hắn tân sinh!

Cái này sao có thể! ! !

Kịch liệt xung kích, thậm chí khiến đầu óc hắn trống rỗng, chợt chính là mặt xám như tro tàn.

Bởi vì hắn rõ ràng, loại này chênh lệch, đã là như núi như biển, cũng không có đoạt về khả năng.

"Ngươi nói. . . Thao túng những người máy này người, là Lâm Mông!"

Tiêu Hồng Nguyệt đầu rốt cục khôi phục một điểm, nói lắp hỏi: "Lâm. . . Lâm Mông, đây rốt cuộc là chuyện ra sao?"

Nàng cảm giác thế giới này quá kỳ huyễn một điểm, rõ ràng chỉ là một cái mới vừa tốt nghiệp trung học không lâu học sinh, làm sao bỗng nhiên liền làm ra lớn như vậy chiến trận?

Ô ô!

Lúc này, ở Phi Hồng thị bên trong, còi báo động chói tai liên tiếp nổ vang.

Mười mấy cụ Huyết Long hào xuất hiện, tuyệt đối là so với đạn hạt nhân nổ tung còn kinh khủng hơn tin tức.

Tuy rằng các quan lại biết rõ làm cái gì đều không có tác dụng, nhưng vẫn là tận lực mở ra chỗ tránh nạn, cũng điều động quân đội.

Chỉ tiếc, những kia cấp thấp cơ giáp, chỉ là đứng ở Huyết Long hào đối diện, thì có chút lực bất tòng tâm, ở đối phương không có chính thức bắt đầu công kích trước, càng là không dám có chút nào động tác.

Phương Nguyên cũng không có hứng thú đi xé rách cái này một đạo làm bằng giấy phòng tuyến, mà là thông qua Huyết Long hào, phát ra phát thanh: "Để cho các ngươi nơi này có thể làm chủ người đến đây đi!"

Xèo!

Sau mười mấy phút, một vì sao lấp loé , hóa thành một bộ màu xanh da trời cơ giáp rơi xuống: "Ta là bản địa hành tinh Thủ hộ giả Mộc Diễn Thi Giải Tiên!"

"Ta yêu cầu cao nhất trò chuyện!"

Phương Nguyên vung vung tay, giữa bầu trời mấy chục đạo huyết sắc sao

băng rơi xuống, tận cùng bên trong một bộ càng là khiến Vũ Vô Địch khóe mắt nhảy lên.

Bởi vì cái kia một chiếc, rõ ràng là hắn đã từng là tâm huyết kết tinh Huyết Long Hoàng hào, đương nhiên, lúc này đã hoàn toàn ma cải một phen.

Hơn trăm cụ cơ giáp, bao quanh đem Mộc Diễn chân nhân cơ giáp bao vây , khiến cho cái này Thi Giải Tiên đều không khỏi mồ hôi lạnh tràn trề.

Phương Nguyên trực tiếp bay lên, rơi vào Huyết Long Đế đỉnh đầu: "Ta cũng không phải là các ngươi Phiếm Nhân Loại liên minh người, cũng không phải tinh không sinh vật liên minh người, chỉ là bởi vì một cái nào đó bất ngờ, cần tiêu diệt tinh không sinh vật liên minh bên trong một cái nào đó tồn tại. . . Đương nhiên, các ngươi cũng có thể thấy được sức mạnh của ta! Tạo Hóa Vô Thường!"

Hắn nhẹ nhàng vẫy tay.

Toàn bộ Lam Quang tinh tầng khí quyển nhất thời phun trào, tựa hồ nắm giữ chính mình sinh mệnh giống như, bắt đầu tụ khiếu tập tán, dập dờn khủng bố lực lượng.

"Cảnh cáo! Cảnh cáo!"

"Tầng khí quyển không bình thường lưu động, vũ trụ phúc xạ cấp tốc tăng lên đến. . . Vỏ trái đất vận động tăng lên , dựa theo mẫu thôi diễn, lại qua 24 giờ, Lam Quang tinh đem hủy diệt!"

Mộc Diễn chân nhân nhìn xoay nhanh năng lượng nghi, có chút há hốc mồm, nhưng cũng tin tưởng Phương Nguyên lời giải thích.

Đối phương căn bản không phải là loài người, chỉ là khoác da người một cái nào đó sinh vật mà thôi, liền cùng những kia người Gaias như thế.

Bằng không, tuyệt đối sẽ không có như thế năng lượng kinh khủng!

"Dừng lại, ta đáp ứng ngươi!"

Hắn lớn tiếng rít gào, hành động này lại là khiến cái khác không rõ nội tình người há hốc mồm, một cái hành tinh Thủ hộ giả, thao túng Hoàng cấp cơ giáp Thi Giải Tiên, dĩ nhiên liền như thế chịu thua?

"Chào ngươi! Phương xa khách tới!"

Mộc Diễn động tác rất nhanh, hắn cơ giáp phóng ra một mảnh màn hình, phía trên phân cách thành rất nhiều ô nhỏ, mỗi một cái ô vuông bên trong, đều là một cái có thể ảnh hưởng Phiếm Nhân Loại liên minh vận mệnh đại nhân vật.

Ảm Tinh, Tam Tinh, Hắc Tử Thần, Lôi Thần, thậm chí Ogussdo, đều ở trong đó.

Còn lấy Tam Tinh Chân Nhân nhìn Phương Nguyên ánh mắt khó mà tin nổi nhất: "Trời ạ. . . Ta căn bản không tưởng tượng nổi, cái kia thiên phú dị bẩm tân sinh, dĩ nhiên là cái người ngoài hành tinh!"

"Xin lỗi!"

Phương Nguyên cười nhún nhún vai: "Phế không nhiều lời nói, nói vậy các ngươi cũng phát hiện gần nhất tinh không sinh vật liên minh không bình thường chứ? Điều này là bởi vì ta một cái đối đầu, gia nhập đối diện, kẻ địch kẻ địch chính là bằng hữu, bởi vậy, ta lựa chọn đến giúp đỡ các ngươi!"

"Ngươi cái gọi là trợ giúp. . ."

Ảm Tinh chân nhân mở miệng: "Chính là chỉ cướp giật Huyết Long hào sao?"

"Các ngươi không muốn đổi trắng thay đen có được hay không? Lúc trước nếu không là ta ra tay ngăn lại Thất Tình trùng quân, lúc này Đông Long tinh đã bị hủy diệt!"

Phương Nguyên da mặt rất dầy, ngược lại nói cái gì đều sẽ không đem Huyết Long Đế trả lại.

"Hợp tác? Kết minh? Cái này đương nhiên có thể, nhưng trước ngươi bắt đi chúng ta một cái Đại Áo Thuật sư, cái này lại giải thích thế nào?"

Phương tây đại biểu Lôi Thần chất vấn.

"Cái này. . . Xin lỗi, ta chỉ là đối với Áo Thuật tràn ngập hứng thú, nghĩ muốn nghiên cứu một chút mà thôi!"

Phương Nguyên không đỏ mặt chút nào nói: " vị kia Aureus Đại Áo Thuật sư còn bình yên vô sự, nếu như thỏa thuận đạt thành, ta lập tức là có thể đem hắn trả cho các ngươi!"

Ngược lại sưu hồn sau khi, cái kia Đại Áo Thuật sư đối với hắn liền không có bao nhiêu giá trị lợi dụng, dù là trả lại, đối phương đều không nhất định có thể phát hiện hắn bị sưu qua hồn chân tướng.

"Như vậy. . . Ta không có vấn đề, không biết, hắn là xưng hô như thế nào các hạ?"

Lôi Thần chỉ cươi cười.

"Vẫn là gọi ta Lâm Mông tốt!"

Phương Nguyên xem đến phía dưới mọi người, con mắt hơi chuyển động: "Đương nhiên. . . Ta đối với ta chịu đến không công chính cùng không hợp lý đãi ngộ, cũng yêu cầu các ngươi cho ta một câu trả lời thỏa đáng!"

"Không có vấn đề, bọn họ đều sẽ ra tòa án quân sự!"

Lúc này Phiếm Nhân Loại liên minh cao tầng, hoàn toàn là đem Phương Nguyên xem là một cái tinh tế thế lực đang đàm phán: "Tuyệt đối từ nghiêm từ trọng, nhượng bọn họ được đến nên có đánh đổi!"

"Ừm. . . Đặc tình ty mấy vị này, còn có thể nhẹ chút, nhưng vị này Vũ Vô Địch. . . Ha ha. . ."

Phương Nguyên cúi đầu, nhìn thấy Tiêu Hồng Nguyệt khẩn cầu ánh mắt, không khỏi nói thêm một câu.

"Rõ ràng!"

Rất hiển nhiên, ở cái này loại quốc gia đại sự trước mặt, cái gì cá nhân lợi ích đều cũng phải đứng dịch sang bên.

Dù là Vũ Vô Địch là thiên tài tuyệt thế, cũng bất quá đặt trước tương lai một cái Thi Giải Tiên mà thôi, đối với chiến cuộc lên không được bao nhiêu giúp ích.

Cùng Phương Nguyên so với, bên nào nặng bên nào nhẹ, những cao tầng này tự nhiên có thể rất nhanh làm ra quyết đoán.

"A!"

Vũ Vô Địch hiển nhiên cũng nghĩ đến cái này, không nói một lời, đột nhiên trốn chạy.

Hắn thân hóa một vệt sáng, sát na liền chui vào trong đất.

Ầm!

Mộc Diễn chân nhân cơ giáp giật giật, một bó dây leo từ trong đất duỗi ra, phía trên là trói gô Vũ Vô Địch.

"Lâm Mông. . . Ngươi lợi hại! Ta thua không oan!"

Vũ Vô Địch từ bỏ giãy dụa, thấp giọng nói.

"Vũ Vô Địch, ngươi là quân đội người, lại lâm trận bỏ chạy, là vì tội đào ngũ, ta dành cho ngươi. . . Tử vong thẩm phán!"

Ở thu đến rất nhiều cao tầng ý kiến sau khi, Mộc Diễn chân nhân lập tức hơi động, cơ giáp nắm chặt.

Răng rắc!

Dây leo nắm chặt, Vũ Vô Địch trong nháy mắt nổ thành một đám mưa máu, liền thần hồn đều không trốn được.

Hắn dù sao chỉ là một cái nho nhỏ Nguyên Anh, ở Thi Giải Tiên trước mặt căn bản không đáng chú ý, càng không cần phải nói, Mộc Diễn chân nhân còn lái cơ giáp. . .

"Đừng có giết chúng ta, chúng ta nhận tội! Chúng ta nhận tội!"

Tình cảnh này, nhất thời đem Tiêu Viễn Phong mấy người doạ đái, bọn họ vội vã nhận tội, biểu thị đồng ý tiếp thu tất cả phán quyết.

Phương Nguyên lại là mí mắt đều không nháy mắt một cái.

Đối lập với toàn thể nhân loại tương lai mà nói, những thứ này người, không nghi ngờ chút nào bị bỏ qua, dù là Vũ Vô Địch, đều là như vậy.

Ở chân chính địa vị cao người trước mặt, lại thiên tài thì có ích lợi gì? Chỉ cần không đến có thể lấy bản thân thân, khuấy động chiến cuộc mức độ, như thường nói từ bỏ liền từ bỏ.

"Rất tốt, ta gặp được liên minh thành ý!"

Phương Nguyên gật gù, một bộ Huyết Long hào tiến lên, duỗi ra bàn tay, bên trong rõ ràng là hôn mê bất tỉnh Aureus.

Nói đến, ở thời chiến, cái này Đại Áo Thuật sư giá trị, liền vượt quá Vũ Vô Địch cái này còn chưa trưởng thành lên thiên tài không chỉ một bậc.

"Hừm, không biết ngươi chuẩn bị cùng chúng ta tiến hành thế nào hợp tác

đây?"

Tam Tinh Chân Nhân rốt cục làm rõ sở tất cả, nghiêm túc dò hỏi.

"Đầu tiên, chính là hợp tác tiến hành chiến tranh khoa học kỹ thuật nghiên cứu phát minh. . . Phòng nghiên cứu do ta lựa chọn. . . Trên nhiều khía cạnh, nghiên cứu của ta năng lực không thể nghi ngờ, tỷ như dược tề nghiên cứu phát minh loại hình!"

Phương Nguyên chậm rãi mà nói: "Cần thiết thời khắc, ta cũng sẽ dùng Huyết Long Đế tham chiến!"

"Không có vấn đề!"

"Tán thành!"

"Tán thành!"

Rất nhiều màn ánh sáng thương lượng xuống: "Lời ngươi nói điều kiện, chúng ta đều có thể đáp ứng, hoan nghênh ngươi gia nhập Phiếm Nhân Loại liên minh!"

"Hi vọng chúng ta hợp tác, có thể hoàn toàn tiêu diệt tinh không sinh vật liên minh!"

Phương Nguyên cười nói, chợt tiến vào Huyết Long Đế hào.

Hống hống!

Cực lớn cơ giáp một bước lên trời, mang theo rất nhiều tùy tùng , hóa thành một tràng huyết sắc sao băng, biến mất ở phía chân trời.

"Thực sự là. . . Giảo hoạt đây!"

Thấy cảnh này, Ogussdo không khỏi thở dài: "Chỉ cần lại buổi tối một phút,

ta là có thể chạy tới Lam Quang tinh!"

"Hắn lòng cảnh giác rất cao , bất quá cái này cũng là bình thường!"

"Hi vọng chúng ta ngày sau hợp tác có thể thuận lợi!"

Rất nhiều cao tầng giao lưu, màn hình chuyển thành bóng tối.

. . .

"Dừng lại tại chỗ, ta không có như vậy ngốc!"

"Ngoại tộc không đáng tin đạo lý, ta vẫn là rõ ràng!"

Trong vũ trụ, Phương Nguyên suất lĩnh Huyết Long hào ẩn giấu vào ám khu vực, bắt đầu chạy đi.

Đối với Phiếm Nhân Loại liên minh mà nói, hắn dù sao chỉ là một người ngoài, đồng thời, cũng không nhất định thật sự không bắt được.

Đến thời điểm, nếu như Cực Ác Chi Chủ mang đến tinh không sinh vật liên minh thiện ý, hứa hẹn chỉ cần bắt xuống hắn, song phương liền đình chiến, kết quả sẽ như thế nào?

Phương Nguyên cũng không muốn đem chính mình an toàn đánh cược ở trên mặt này.

Dù sao, nếu như Cực Ác Chi Chủ thật sự ở tinh không sinh vật trong nắm giữ quyền to, tình cảnh này cũng thật là vô cùng có khả năng, hôm nay Vũ Vô Địch, chính là mình tấm gương.

Phương Nguyên cũng không muốn đến thời điểm, biến thành tinh không sinh vật liên minh thêm vào Phiếm Nhân Loại liên minh, ở Cực Ác Chi Chủ suất lĩnh xuống, cùng nhau vây công chính mình tình cảnh.

"Chỉ có lại chờ một quãng thời gian, số một, để Phiếm Nhân Loại liên minh biết được giá trị của ta! Thứ hai, đợi đến song phương hoàn toàn khai chiến, cỗ máy chiến tranh đã dừng không được đến thời điểm, bọn họ liền không thể không dựa dẫm sức mạnh của ta!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 984: Thất Lợi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 985: Đạo Quả

Nếu như Phương Nguyên ở đây, nhất định sẽ vô cùng vui mừng quyết định của chính mình.

Tinh không sinh vật liên minh, thật sự cùng Phiếm Nhân Loại liên minh đã giao thiệp!

May là, chính hắn hành tung vô định, chiến lực kinh người, Phiếm Nhân Loại liên minh căn bản không tìm được cơ hội ra tay.

Lại thêm vào người Gaias nắm ý kiến phản đối, một lòng nghĩ diệt vong Phiếm Nhân Loại liên minh, dù sao song phương đại chiến qua nhiều năm như thế, cừu hận quả thực khó có thể cọ rửa.

Bằng không, cái này quần Phiếm Nhân Loại liên minh cao tầng, vì tranh thủ đình chiến nghỉ ngơi thời gian, sẽ làm ra cái gì đến, có thể quả thật khó nói.

"Ma Quỷ tinh hệ, chúng ta nhất định sẽ lại trở về!"

Một lát sau, Ogussdo truy đuổi lên đội ngũ: "Đưa tin cho Tam Tinh Chân Nhân, chúng ta cần cùng vị kia Lâm Mông tiến hành cấp độ càng sâu hợp tác!"

Nếu đàm phán vỡ tan, lúc này tự nhiên nhất định phải tranh thủ tất cả có thể tranh thủ lực lượng.

. . .

Mà lúc này Phương Nguyên, lại là Lã Vọng buông cần.

Trước từ Tam Tinh Chân Nhân nơi đó doạ dẫm đến Truyền Kỳ Áo Thuật mẫu đã bị hắn trí nhớ hoàn toàn, tiến vào nhanh chóng phân tích trong trạng thái.

"Quả nhiên. . . Cái gọi là Truyền Kỳ Áo Thuật thời gian bất động, chính là một chuyện cười!"

Thời gian cùng không gian, cũng chính là vũ cùng trụ, là huyền áo nhất Đại Đạo chi lực, làm sao có khả năng bị ung dung nắm giữ?

Phân tích đến một nửa sau khi, Phương Nguyên liền xác thực, cái này Truyền Kỳ Áo Thuật, cũng không phải là chân chính đình chỉ thời gian, mà là cùng Tam Tinh Chân Nhân nói tới như thế, cực hạn gia tốc tự thân, tạo thành vạn sự vạn vật ngưng trệ ảo giác!

"Bất quá , dù là như vậy, cái này Áo Thuật cũng tương đương bất phàm!"

Dù là chỉ có thể tăng cường một giây tốc độ cực hạn, đối với Phương Nguyên mà nói, cũng đầy đủ giết chết đối thủ hơn trăm lần.

Đặc biệt, khi này cái Áo Thuật cùng Tiên Môn Kiếm Quyết đòn công kích này vô song Tiên thuật tổ hợp ngay sau đó!

"Hoàn toàn phân tích cái này Áo Thuật sau khi, cần thiết ở cơ giáp trên khắc họa xuống đến. . . Đến thời điểm, lại trải qua cơ giáp tăng cường một tầng, nói không chừng có thể trở thành ta đòn sát thủ!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên đi tới Huyết Long Đế đỉnh đầu, ngồi khoanh chân.

Cái này cụ cơ giáp cao to cực kỳ, ở trên đỉnh đầu, còn có màu đỏ Long giác, tạo hình kỳ cổ, càng thêm một phần uy nghiêm.

"Khắc họa hai cái Áo Thuật Tiên thuật, đã xác định, tiếp đó, chính là khảo nghiệm ta Minh khắc sư thực lực thời điểm. .. Bất quá, đạo văn cùng trận pháp có tương thông chỗ, ta có luyện chế Bát Môn Kiếm Trận kinh nghiệm, ở trận đạo

trên cũng coi như nhập môn, lại là không cần phải lo lắng cái gì. . ."

Có thể ở cơ giáp trên khắc họa hai cái Tiên thuật, đều là khắc họa tông sư.

Tựa như Tam Tinh Chân Nhân Song Tử Tinh hào, Phương Nguyên đến hiện tại còn chưa từng thấy thứ hai cụ.

Bất quá, lúc này hắn lại là chắc chắn, đem Huyết Long Đế hào cũng tăng lên tới tầng thứ này.

"Cái này cụ cơ giáp, trên thực tế chính là một toà bảo tàng khổng lồ!"

Phương Nguyên chạm đến lạnh lẽo thiết giáp, hai mắt khép kín.

Ở Huyết Long Đế bên trong, còn có Thất Tình trùng quân bộ phận máu thịt gien, đương nhiên, lúc này lại là trải qua hắn hoàn toàn luyện hóa, dù là Cực Ác Chi Chủ ngay mặt cũng không bay ra khỏi cái gì bọt nước đến.

Thế nhưng, ở cái này chút trong máu thịt khắc họa tin tức, nhưng có thể làm hắn đối với đại địch nhiều mấy phần hiểu rõ.

Khoảng thời gian này, ngoại trừ đang đợi Phiếm Nhân Loại liên minh đại bại, còn có phân tích Áo Thuật, khắc họa đạo văn ở ngoài, hắn phần lớn thời giờ, đều tiêu vào phá giải Cực Ác Chi Chủ gien bí mật phía trên.

Mặc dù đối phương cũng tinh thông Mộng sư chi đạo, rất sớm làm phòng hộ, nhưng kéo tơ bóc kén đi xuống, vẫn còn có chút thu hoạch.

"Ma thần cảnh giới, có thể chia làm ba tầng: Dung Hư, Vạn Hóa, Thiên Minh! Nguyên lai Cực Ác Chi Chủ, cũng chỉ là ở vào Thiên Minh ma thần cảnh giới mà thôi. . . Đương nhiên, nó đã nắm ở cảnh giới này đỉnh cao, bản thân Đại Đạo chi lực đủ để ở Thiên đạo dưới tự vệ thậm chí chống lại, còn thiếu một chút, là có thể viên mãn lên cấp!"

Nói đến, cái này Cực Ác Chi Chủ cũng là xui xẻo.

Nó kém cái kia một điểm, vừa vặn chính là Phương Nguyên trong tay Tạo Hóa đại đạo!

Đây là năm đó cướp đoạt Mộng Sư con đường để lại, lại ở trên tay hắn thu được thăng hoa.

Cực Ác Chi Chủ liền như thế bị hãm hại, bằng không, lấy tích trữ cùng gốc gác, sớm là có thể lên cấp Ma thần sau khi cảnh giới.

"Đương nhiên. . . Chuyện này đối với ta mà nói, cũng là một cái khảo nghiệm!"

Phương Nguyên vẻ mặt nghiêm túc: "Đối phương nắm giữ bộ phận Mộng Sư con đường, theo ta chính là đại đạo tranh đấu, không chết không thôi! Hắn không nuốt chửng ta, liền không cách nào lên cấp, ta không nuốt chửng hắn, cũng không cách nào phá vào Thiên Minh phía sau cảnh giới!"

"Thiên Minh ma thần sau khi, Đại Đạo chi lực thành thục, kết ra trái cây, là vì Đạo Quả cảnh giới!"

Cái này cũng là từ Cực Ác Chi Chủ thần niệm trong bắt lấy tình báo.

Phương Nguyên phỏng đoán xuống, cảm thấy không có giả tạo.

"Mà Đạo Quả cảnh giới, thần bí khó lường, dù là Cực Ác Chi Chủ cũng chỉ là biết một cái tên. . . Đối với thần thông pháp lực, lại là không biết gì cả."

Nghĩ tới đây, con mắt của hắn lại sáng lên.

Ma thần sau khi, chính là Đạo Quả cảnh giới!

Cái này tương đương với vạch ra rõ ràng đường, để cho hắn có tiếp tục tiến lên phương hướng, tuy rằng ở trên con đường này, có một khối cực lớn đá chặn đường chính là.

Nếu là không từ Cực Ác Chi Chủ trên tay cướp đoạt về cái kia bộ phận Mộng sư chi đạo, hắn vĩnh viễn cũng không thể lên cấp Đạo Quả cảnh giới.

"Việc cấp bách, là đột phá Thôn Thiên bí pháp tầng thứ ba, thuận tiện cùng Cực Ác Chi Chủ giao thủ. . . Vận Mệnh Chi Đạo, chính là ở thừa thế xông lên, lại mà suy, ba mà kiệt!"

Đối với vận mệnh, lúc này Phương Nguyên có chính mình sâu sắc lý giải.

Đã từng là Cực Ác Chi Chủ, có thể nói hung uy ngập trời, ép chết chính mình so với ép chết một con kiến còn muốn dễ dàng.

Nhưng đến lúc này, phân thân cùng chính mình đồng thời rơi vào bên trong thế giới, ở vào đồng nhất đường xuất phát trên, liền có vượt qua khả năng.

Dù là lần này chỉ hủy diệt hàng lâm phân thần, không cách nào đối bản thể tạo thành bao nhiêu tổn thương, nhưng chỉ cần có cái này thắng lợi, như vậy đủ rồi.

Mạnh yếu tư thế nghịch chuyển, chính mình thì sẽ có càng nhiều cơ hội, từ từ đồ chi, như bầy sói giống như, bắt được thời cơ liền lên đi cắn xé lấy máu, đây là lấy yếu thắng mạnh chi đạo.

"Cực Ác Chi Chủ, là Thiên Minh ma thần đỉnh cao thực lực, đại đạo, đến tột cùng dung hợp bao nhiêu ngoại đạo?"

Chỉ là thoáng suy tư một thoáng, Phương Nguyên liền vẻ mặt nghiêm túc.

Rất hiển nhiên, lúc này Cực Ác Chi Chủ thực lực, vẫn là muốn xa vượt xa hắn.

Tốt vào lúc này ở vào thế giới này bên trong, song phương từ đồng nhất đường xuất phát bắt đầu, thông qua lần trước ngắn ngủi giao phong, hắn cũng phát giác thực lực của đối phương , bất quá cùng chính mình ở sàn sàn với nhau.

Đây chính là cơ hội tốt!

. . .

"Bản báo tin nhanh! Nương theo Orpha hành tinh cứ điểm thất thủ, Phiếm Nhân Loại liên minh đã hoàn toàn lui ra Ma Quỷ tinh hệ! Nguyên biểu một loạt nói chuyện, tuyên bố liên minh tiến vào thời chiến thể chế!"

"Chúng ta nhất định phải lập tức phản công! Phản công về Ma Quỷ tinh hệ! Bằng không không bao lâu nữa, không chỉ có tinh không sinh vật con số sẽ kịch tăng, chúng ta cơ giáp cũng sẽ bởi vì thiếu hụt động lực nguyên mà tập thể báo hỏng!"

. . .

Phương Nguyên tùy ý điều kênh, rất là vui mừng nhìn thấy Phiếm Nhân Loại liên minh gặp được đến một tràng thảm bại.

Xem tới đây, hắn lập tức cầm lấy một cái mới máy truyền tin, bắt đầu liên lạc Tam Tinh Chân Nhân: "Ta nghĩ. . . Hiện tại chúng ta có thể sâu sắc thêm hợp tác rồi!"

"Được rồi!"

Tam Tinh Chân Nhân rõ ràng chán chường rất nhiều: "Ngươi thật là biết tuyển lúc, nói đi, có yêu cầu gì?"

"Không có yêu cầu gì, ta sau một ngày là có thể chạy tới Đông Long tinh!"

Phương Nguyên gật đầu: "Phòng nghiên cứu loại hình, cũng thả tới đó tốt."

Lại là biết, lấy tinh không sinh vật liên minh cùng Phiếm Nhân Loại liên minh thù hận, một khi một người đạt được ưu thế, cần thiết đuổi đánh tới cùng, đem một phe khác diệt vong.

Dù là Cực Ác Chi Chủ ở trong đó ngồi ở vị trí cao, đều không có gì lớn dùng.

Đến lúc này, lại là không cần lại lo lắng trở thành vật hy sinh.

"Tỷ lệ thắng vượt quá chín thành, đáng giá một đánh cược, dù là đánh cược thua, cũng bất quá bỏ qua thân thể này không muốn, thoát ly thế giới mà thôi!"

Có quyết đoán sau khi, tự nhiên hành động nhanh chóng.

Phương Nguyên tiến vào Huyết Long Đế hào, dẫn dắt hơn trăm cái tiểu đệ, chỉ dùng không tới một ngày, liền đến Đông Long tinh.

. . .

Đông Long tinh, đại học Đông Long.

Từng sàn kiến trúc vụt lên từ mặt đất, toàn bộ Đông Long tinh tựa hồ từ lâu từ trước ngọn lửa chiến tranh bên trong đi ra , liền ngay cả đại học Đông Long, cũng dùng tốc độ khó mà tin nổi xây dựng lại.

Vèo vèo!

Mà lúc này, hơn trăm đạo cơ giáp hạ xuống, vẫn cứ cho trường học mang đến một mảnh huyên náo cùng chấn động.

Dù sao, đối với những kia thầy trò mà nói, Huyết Long hào nổi khùng cảnh tượng, vẫn cứ rõ ràng trước mắt.

"Ha ha, ngươi đến rồi!"

Song Tử Tinh hào từ trường học trong phi ra, tự mình nghênh tiếp: "Ogussdo đại nhân cũng ở phía dưới chờ ngươi!"

"Đi thôi!"

Phương Nguyên lái Huyết Long Đế, dừng ở trên bãi đậu máy bay, nhất thời

liền nhìn thấy cách đó không xa sừng sững hoàng kim cơ giáp.

"Đế cấp cơ giáp Thái Dương Thần Chi Dực hào!"

Lúc này, khoang cửa mở ra, một cái mái tóc màu bạch kim người trung niên từ trong cơ giáp đi ra, đưa tay phải ra: "Hoan nghênh ngươi, minh hữu của chúng ta!"

"Đang đối kháng với tinh không sinh vật phương diện, chúng ta cần dắt tay nỗ lực!"

Phương Nguyên đi ra Huyết Long Đế hào, cùng Ogussdo nắm tay: "Hi vọng ta đến, đối với các ngươi có trợ giúp!"

"Đương nhiên, chúng ta đã quyết định chấp hành Phó Hồng Huyết giáo sư kế hoạch, lại một lần nữa Huyết Long hệ liệt!" Ogussdo ngưng tiếng nói.

Sở dĩ như vậy, cũng là bị bức ép đến không có biện pháp.

Thật sự nếu không đoạt lại Ma Quỷ tinh hệ, chỉ sợ liên minh loài người liền thật sự muốn diệt vong.

"Rất tốt, vậy làm sao bảo đảm, ngươi ta song phương lợi ích đây?"

Phương Nguyên nghe ra đối phương thành ý, không khỏi hỏi.

"Chúng ta đem sẽ ký kết một cái thần thánh không gì phá nổi khế ước, đối tượng là ngươi ta, cùng với Ảm Tinh, Tam Tinh, Lôi Thần, Hắc Tử Thần đám nhân loại cao tầng. . . Vi phạm người đem chịu đến cường hãn trừng phạt, không có ngoại lệ!"

Ogussdo trầm giọng nói.

"Không có vấn đề!"

Phương Nguyên mỉm cười đáp lại, trong lòng lại lật một cái liếc mắt.

Rất hiển nhiên, có loại này khế ước, lại không còn sớm lấy ra, những nhân loại này cao tầng trước quả thật là rắp tâm có chút bất lương.

Bất quá lúc này, gặp phải diệt vong nguy cơ thời điểm, mặc cho dựa vào cái gì ý kiến không gặp nhau, cũng phải đồng tâm hiệp lực.

"Ngoài ra. . . Ta mời ngươi, tham gia lần sau nhằm vào Ma Quỷ tinh hệ hành động!"

"Cái này không có vấn đề, đến thời điểm ta biết lái Huyết Long Đế tham chiến!"

Phương Nguyên gật gù, xoay chuyển ánh mắt, nhìn thấy bên cạnh Phó Hồng Huyết giáo sư, không khỏi nở nụ cười: "Xin lỗi. . ."

"Không có gì, ngược lại nếu như không phải ngươi, nó liền bị Trùng tộc cướp đi, so với kết quả này, vẫn là có thể tiếp thu. . ." Phó Hồng Huyết nói: "Bất quá cái này cụ cơ giáp, có thể hay không giao cho ta giữ gìn nghiên cứu?"

Hắn si mê nhìn chằm chằm Huyết Long Đế, phảng phất nhìn thấy chính mình thờ phụng Thần Chi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 986: Mẫu Hoàng

Mấy tháng sau, phòng nghiên cứu Huyết Long bên trong.

Mặc dù là mới xây, nhưng cái này phòng nghiên cứu so với trước cái kia càng to lớn hơn, ở trung tâm nhất nhà xưởng bên trong, rõ ràng là Huyết Long Đế hào, rất nhiều kim loại giá đỡ quay chung quanh ở xung quanh.

Phương Nguyên cùng Phó Hồng Huyết, liền cất bước tại cầu treo trên.

"Thời gian bất động Truyền Kỳ Áo Thuật trận cùng Tiên Môn Kiếm Quyết đạo văn, đã hoàn toàn khắc vào cơ giáp phía trên, còn cần cảm ơn giáo sư viện trợ!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, trước tiên mở miệng nói.

"Nơi nào nơi nào. . . Ta chẳng qua là cung cấp phụ trợ mà thôi, khắc họa phần lớn vẫn là Lâm Mông đại sư tự mình hoàn thành. . ."

Đến hiện tại, Phó Hồng Huyết đối với Phương Nguyên, mới đúng là tâm phục khẩu phục.

Không nói những cái khác, chỉ là đem Áo Thuật cùng Tiên thuật khắc vào một bộ cơ giáp trên thủ đoạn, hắn liền mặc cảm không bằng, đồng thời, lại phi thường kỳ quái, không biết Phương Nguyên vì sao phải làm như thế.

Áo Thuật tu chân kiêm tu, ở vốn là trong lịch sử là chuyện không thể nào, dù là Phó Hồng Huyết rất thông minh, nhưng ở tư duy xu hướng ổn định phía dưới, vị giáo sư này vẫn là rất khó đi ra ngộ khu, chỉ có thể đem cái này xem là Phương Nguyên một số ác thú vị.

"Huyết Long Đế hào đã hoàn toàn duy tu bảo dưỡng hoàn thành, cái khác Huyết Long hào thế nào rồi?"

"Trải qua một loạt cải trang, phần lớn đều có thể hoàn mỹ đạt đến Hoàng cấp tính năng, chỉ cần lại in dấu lên thích hợp người điều khiển đạo văn, bất cứ lúc nào đều có thể điều động!"

Phó Hồng Huyết biết, ở những con này Huyết long số trên khắc họa đạo văn, cùng đem những kia Áo Thuật tư liệu chắp tay dâng cũng không có gì khác nhau.

Thậm chí, rất nhiều đạo văn vẫn là Phương Nguyên tự mình miêu tả đi lên.

Tuy rằng làm như thế có chút chịu thiệt, nhưng vì mau chóng hình thành chiến lực, vẫn là không thể không như vậy.

"Trước mắt, chúng ta đã nắm giữ cải trang Huyết Long hào 500 chiếc, mỗi một chiếc đều có thể cưỡi Thao Túng sư. . . Ngoài ra, còn có 600 chiếc có thể điều khiển từ xa thao túng!"

Tuy rằng những thứ này không người thao túng cơ giáp rất khó phát huy ra người giáp hợp nhất chiến lực, nhưng làm cái này cao giai bia đỡ đạn mà nói, còn là phi thường đúng quy cách.

"Thời gian ngắn như vậy bên trong, liền chế tạo ra hơn một ngàn chiếc, xem ra nhân loại phản công dục vọng rất mãnh liệt a!"

Nghe đến đó, Phương Nguyên lại là suy tư sờ sờ cằm.

"Cái này tự nhiên. . . Dù sao, Ma Quỷ tinh hệ ở trên tay đối phương một ngày, liên minh chúng ta liền càng nguy hiểm!"

Phó Hồng Huyết vẻ mặt nghiêm túc nói: "Quân đội đã quyết định khởi động Ma Quỷ tinh hệ thế tiến công, lần này liền cần mượn tiên sinh lực lượng!"

"Ngươi yên tâm!"

Phương Nguyên nghe xong, một lời đáp ứng luôn.

. . .

Tinh Tế thời đại, tất cả hành động trái lại trở nên càng thêm nhanh chóng.

không nhanh không được!

Lấy tinh không sinh vật liên minh tác phong, hoàn toàn chiếm lĩnh Ma Quỷ tinh hệ sau khi, những kia Trùng tộc Mẫu hoàng tám thành một cái liền chiếm một viên có khoáng sản tồn tại tinh cầu, chính đang tại trắng trợn khai phá.

Nếu như kéo dài thời gian, tinh không sinh vật liên minh đại tiến hóa, lại nhiều hơn đi ra mấy con cùng Thất Tình trùng quân như thế vương giả, cũng không phải là không thể được!

Cái này liền làm cho Phiếm Nhân Loại liên minh không thể không nhanh chóng động thủ, càng nhanh càng tốt.

Ma Quỷ tinh hệ , biên giới.

Ám sắc trong vũ trụ, một đạo bóng người màu đỏ ngòm chậm rãi tới gần.

"Hiện tại người Gaias đã ở tinh hệ ở ngoài bố trí xuống nghiêm mật phòng ngự, tàu chiến mục tiêu quá lớn, nếu muốn lẻn vào, chỉ có thể dựa vào cơ giáp!"

Phương Nguyên điều động Huyết Long Đế hào, nhìn chằm chằm màn hình, ở phía trước của hắn, thình lình có một viên phát sáng tinh cầu màu xanh lục.

Ở tinh cầu trên quỹ đạo, lúc ẩn lúc hiện có thể xem thấy nhiều đom đóm giống như Trùng tộc công binh trôi nổi ở nơi đó, tựa hồ chính đang tại tìm hiểu chu vi tình huống.

"Có Trùng tộc ở, trên viên tinh cầu này tất nhiên có mỏ giàu!"

Phương Nguyên thấy vậy, vẻ mặt hơi động, bỗng nhiên tiến lên.

Hắn đến thế giới này vừa bắt đầu mục tiêu, vẫn là vì U Năng Thủy Tinh, tăng lên Thôn Thiên bí pháp.

Ở liên minh loài người ở trong, tuy rằng hắn có thể tiếp xúc được rất nhiều Huyết Long hào cơ giáp, nhưng trừ phi hắn hoàn toàn cùng nhân loại trở mặt, đem tất cả Huyết Long hào lò phản ứng biến thành của mình, bằng không căn bản là không có cách đạt thành mục tiêu.

Thậm chí , bởi vì Huyết Long hào cũng không phải là chân chính Hoàng cấp duyên cớ, dù là đem Huyết Long hào đánh hết cũng chưa chắc đủ.

Mà lúc này, nương theo Ma Quỷ tinh hệ luân hãm, U Năng Thủy Tinh giá trị cũng là bắt đầu liên tiếp tăng lên.

Dù sao, rất nhiều cơ giáp đều cần nó mới có thể tiếp tục khởi động lên, ở trong nhân loại chiến lược địa vị càng ngày càng trọng yếu.

Dù là lấy Phương Nguyên lúc này minh hữu đẳng cấp, e sợ cũng không cách nào kiếm đến quá nhiều phân lượng.

Thà rằng như vậy, còn không bằng trực tiếp đến Ma Quỷ tinh hệ, động thủ cướp giật, cũng coi như là thực hiện chính mình lúc trước tham chiến lời hứa.

Nghĩ tới đây, hắn không ngừng tới gần tinh cầu quỹ đạo.

Lấy Huyết Long Đế điều tra năng lực, hắn đã có thể thấy rõ rất nhiều dọc theo quỹ đạo trôi nổi, phảng phất cực lớn con ngươi giống như màu xanh côn trùng.

Chúng nó liền nhẹ nhàng trôi nổi ở trong vũ trụ, không nhúc nhích, lại có chứa đặc biệt sinh khí tức.

"Vệ Tinh trùng? Trùng tộc công binh một loại, chuyên môn dùng để giám thị tinh cầu?"

Phương Nguyên một thoáng liền phân biệt đi ra.

Những thứ này Trùng tộc, chính là Trùng tộc Mẫu hoàng tung xuống trên quỹ đạo giám thị người, bất luận bất kỳ nguy hiểm nào tới gần, đều có thể rất nhanh phát hiện, đồng thời đem tin tức truyền tới Mẫu hoàng nơi đó.

"Ẩn hình!"

Hắn suy nghĩ một chút, khởi động một cái nào đó cơ giáp chức năng.

Cực lớn Huyết Long Đế hào trong con ngươi hồng quang lóe lên, toàn bộ cơ giáp bên trên đều bốc ra u quang.

Hư không vặn vẹo , khiến cho nó phảng phất hóa thành một cái nuốt chửng tia sáng hố đen, cực lớn thân máy ở trong vũ trụ chậm rãi chuyển thành trong suốt.

"Không thể không nói. . . Phó Hồng Huyết xác thực có có chút tài năng, làm vì Huyết Long hào phụ gia cái này mấy hạng năng lực đều là phi thường thực dụng!"

Huyết Long Đế hào từ rất nhiều mắt xanh lục châu ở trong nghênh ngang bay qua, những này Vệ Tinh trùng lại là phảng phất mù giống như, làm như không thấy, mặc cho hắn động tác.

Rất nhanh, cơ giáp liền phá vào tầng khí quyển, đi tới một viên tinh cầu màu bích lục trên.

Ở đây, độc khí cùng phúc xạ bão táp ở khắp mọi nơi, hoàn cảnh ác liệt tới cực điểm.

"l- số 719 hành tinh, nguyên bản là nhân loại ở Ma Quỷ tinh hệ khoáng điểm

một trong, đã khai phá đi ra khu mỏ quặng có ba chỗ!"

Ở màn ảnh trước mặt trên, lượng lớn tư liệu hiện lên đi ra, thậm chí còn có một tấm trước dò xét ra đến hành tinh bản đồ.

Phương Nguyên sau khi xem, không chút do dự mà hướng về một chỗ khoáng sản bay qua.

U Năng Thủy Tinh dò xét cùng khai thác đều vô cùng khó khăn, dù là Trùng tộc đều rất khó khai thác mới khoáng, bởi vậy tất nhiên vẫn là lợi dùng nhân loại trước đã khám phá ra mấy cái lão khu mỏ quặng.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, những thứ này Trùng tộc Mẫu hoàng, cũng có thể bảo vệ ở một chỗ.

"Đến! thứ nhất nơi khu mỏ quặng!"

Sau mười mấy phút, thứ nhất nơi khu mỏ quặng liền thình lình ở trước mắt.

Phương Nguyên thăng lên giữa không trung, thông qua cơ giáp ống nhòm quan sát khu mỏ quặng bên trong động tĩnh.

Một vùng phế tích bên trên.

Lượng lớn màu đen côn trùng giống như cần cù con kiến giống như, không ngừng từ trong hầm mỏ tiến vào chui ra.

Chúng nó rõ ràng là Mẫu hoàng đặc biệt vì đào mỏ mà tiến hóa đi ra binh chủng, có cực lớn ngạc răng, sáu chi cường tráng có lợi, cứng rắn khoáng thạch ở chúng nó miệng xuống bị liên tục cắn nát.

Từng viên một nho nhỏ thủy tinh quặng thô, liền bị khai thác đi ra, hội tụ đến mấy con Vương trùng trước mặt.

Lại có chuyên môn nhuyễn trùng, đung đưa bụng thật to, đem những thứ này

quặng thô từng cái nuốt chửng, cuối cùng phun ra, chính là cao độ tinh khiết U Năng Thủy Tinh.

"Những thứ này Trùng tộc khai thác quặng tốc độ, chút nào không so với nhân loại vận dụng cơ khí đào móc thua kém a. . . Đặc biệt những kia đám Tinh không sinh vật, ở U Năng Thủy Tinh kích thích phía dưới, nói không chắc còn có một cái tính bùng nổ tăng trưởng, chẳng trách Ma Quỷ tinh hệ vừa bị công hãm, Phiếm Nhân Loại liên minh liền hoảng rồi tay chân!"

Phương Nguyên yên lặng nghĩ.

Lúc này, vừa vặn nhìn đến một con Vương trùng bay lên, trong miệng còn ngậm một khối cực lớn U Năng Thủy Tinh.

Loại kia hào quang màu xanh lam, nhất thời làm hắn con ngươi hơi động, lại mạnh mẽ kiềm chế lại, lén lút đi theo.

Quả nhiên, đầu kia Vương trùng phương hướng, rõ ràng là thứ hai nơi khu mỏ quặng.

Mà Trùng tộc ở đây mật độ, so với trước tăng lên dữ dội mấy lần.

Một cái cực lớn hình cầu thịt tổ, sừng sững ở khu mỏ quặng bên trong, rất nhiều Trùng tộc công binh bò tiến vào bò ra.

"Trùng tộc Mẫu hoàng?"

Phương Nguyên ánh mắt sáng lên.

Những thứ này Trùng tộc Mẫu hoàng, mỗi một cái đều là độc lập bộ tộc lãnh tụ, nắm giữ Trùng tộc vận mệnh.

Mà chúng nó bản thân tinh thần lực cực kỳ cường đại, giống như trí não như thế, có thể thao túng toàn bộ chủng tộc mọi phương diện, trí tuệ cũng là không gì sánh kịp.

Đương nhiên, não hạch, càng là luyện chế cao giai não vực khai phá dược tề không thể thiếu nguyên liệu một trong.

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, trực tiếp từ Huyết Long Đế bên trong đi ra, thân hình biến mất, theo đầu kia Vương trùng, tiến vào máu thịt sào huyệt.

"Trùng tộc ngoại trừ vận dụng lực lượng tinh thần ở ngoài, mấu chốt nhất phân biệt phương pháp, vẫn là tự thân tin tức tố! Uống! Đại Thiên Huyễn Pháp!"

Hắn tay vừa bấm quyết, ngoại trừ thân hình biến mất ở ngoài, nguyên bản mùi đồng dạng biến mất , hóa thành một loại cùng Trùng tộc không khác nhau chút nào tín tức tố đến.

Dáng dấp như vậy, xâm lấn máu thịt sào huyệt, mới sẽ không phải chịu bất kỳ trở ngại.

Toàn bộ sào huyệt bên trong bốn phương thông suốt, chu vi là hoàn toàn đỏ ngầu sắc thịt vách, huyết quản đập đều, tình cờ còn có thể nhìn thấy chính đang tại thai nghén Trùng tộc phôi thai, cùng với cấp tinh anh Trùng tộc tuần tra, so cái gì mê cung đều khủng bố hơn.

Phương Nguyên lại là đã sớm chuẩn bị, mặc cho mê cung thiên biến vạn hóa, hắn cũng chỉ là vẻn vẹn đuổi theo đầu kia Vương trùng khí tức.

Rốt cục, đầu kia Vương trùng quẹo góc, đi tới mê cung nơi sâu xa, phát ra kêu to.

Một cái vui sướng tinh thần truyền đến , khiến cho toàn bộ máu thịt sào huyệt đều là hưng phấn chấn động, hiển nhiên là Mẫu hoàng ý niệm.

Phương Nguyên không chút do dự mà đi theo.

Chợt, một cái cực lớn hang động liền dẫn vào mí mắt.

Khiến người chú ý nhất, vẫn là một cái màu trắng cự tàm giống như Trùng

tộc, mỗi thời mỗi khắc đều đang không ngừng nhúc nhích, từ phần sau phun ra trùng trứng.

từng cái từng cái công binh người máy giống như, nhanh chóng đem trùng trứng ngậm đi ấp.

Mà ở cự tàm đỉnh chóp, nhưng là có một cái Vương tọa.

Một cái Hoa tiên tử giống như thiếu nữ, trong con ngươi mang theo vui sướng tâm tình, trong tay cầm lấy cực lớn U Năng Thủy Tinh khối, phảng phất nhai đường phèn giống như, cọt kẹt có tiếng.

"Mẫu hoàng? !"

Phương Nguyên cẩn thận quan sát: "Thật là có thú sinh mệnh hình thái, tinh thần của nó cùng thân thể dĩ nhiên là chia lìa, Hoa tiên tử là nó độ cao tinh thần ngưng tụ, mà phía dưới màu trắng cự tàm, mới là thân thể của nàng!"

Xem tới đây, hắn không chút do dự mà tiến lên.

Giữa hư không, một cái trắng noãn như ngọc bàn tay bỗng nhiên bỗng dưng hiện lên, đặt tại Hoa tiên tử thiếu nữ đỉnh đầu!

"Chít chít!"

Phía dưới màu trắng cự tàm chấn động, toàn bộ sào huyệt Trùng tộc đều sẽ đem muốn bắt đầu nổi khùng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 987: Bắt Đầu

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 988: Quyết Chiến

Trong vũ trụ, cự bạo liên tục.

Đặc biệt Thái Dương Thần Chi Dực cùng Vũ Trụ Đại Đế hào va chạm, lan đến khu vực bên trong, bất luận tinh không sinh vật vẫn là nhân loại hạm đội đều không dám dừng lại, chỉ lo gặp phải tai bay vạ gió.

Tuy rằng lần này nhân loại tập kết trọng binh mà đến, nhưng có người Gaias trùng động kỹ thuật, tinh không sinh vật liên minh trong nháy mắt triệu tập quân đội, trái lại ở liên minh loài người bên trên, chiến cuộc lập tức rơi vào giằng co, thậm chí, mơ hồ hướng về tinh không sinh vật một phương nghiêng.

"Trùng tộc! Đột kích!"

Hai mươi mấy đầu Trùng tộc Mẫu hoàng hiện lên, từ máu thịt cự tổ bên trong cho gọi ra lượng lớn tinh anh Trùng tộc.

Những thứ này Trùng tộc một cái cá thể hình khổng lồ dữ tợn, mọc ra có thể ngao du vũ trụ cánh, khẩu khí trên có năng lượng đoàn hội tụ, làm pháo lớn phóng ra, lực phá hoại không kém chút nào tại tàu chiến bình thường pháo quản công kích.

Đặc biệt là, Trùng tộc cuồn cuộn không dứt, nhất thời chậm rãi thay đổi đại thế.

"Chính là lúc này, Wenleas!"

"Huyết Long hào! Điều động!"

Phương Nguyên vẫn chú ý chiến trường, nhìn thấy tình cảnh này, lập tức truyền lệnh.

Nhất thời, hơn một nghìn giá Huyết Long hào tập hợp, giống như trên chiến trường một thanh đao nhọn, mạnh mẽ hướng về Trùng tộc Mẫu hoàng phòng tuyến vọt tới.

"Công kích!"

Rất nhiều Mẫu hoàng sóng tinh thần, phát ra cực lớn rít gào.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Bốn con bị Phương Nguyên trong bóng tối khống chế Mẫu hoàng, lập tức thao túng chúng nó tương ứng Trùng tộc, bắt đầu phản bội!

Năng lượng kinh khủng pháo, sát na rơi vào chính mình phòng tuyến bên trên, nguyên bản nghiêm mật Trùng tộc trận tuyến lập tức đại loạn lên.

"Chính là hiện tại! Giết!"

Phó Hồng Huyết hưng phấn rít gào , hóa thành một đạo sao băng, từ chỗ hổng nơi phá vào, xông thẳng một con Mẫu hoàng sào huyệt nơi: "Vô Cực Hóa Huyết Thần Đao Trảm!"

Ánh đao màu đỏ ngòm lóe lên liền qua.

Chợt, cực lớn Trùng Sào, liền hóa thành một bãi máu sền sệt, ầm ầm rải rác.

"Giết!"

Cái khác Huyết Long hào cơ giáp cũng có hiểu ngầm giống như, dồn dập vây giết Wenleas bốn cái ở ngoài Mẫu hoàng.

Trong phút chốc, bởi Wenleas các loại Mẫu hoàng phản bội, Trùng tộc liền tử

thương nặng nề.

"Không thể!"

Nhìn thấy tình cảnh này, đang cùng Ogussdo dây dưa Gaias vương giả vẻ mặt hơi động, Vũ Trụ Đại Đế hào đã nghĩ trở về.

"Ngươi đối thủ. . . Là ta!"

Ogussdo thân hóa thái dương, hai mảnh quầng mặt trời mở rộng , hóa thành cánh khổng lồ, đem Gaias vương giả thao túng Vũ Trụ Đại Đế hào hoàn toàn bao trùm vào.

"Ogussdo, ta nói rồi. . . Ngươi không phải là đối thủ của ta!"

Vũ Trụ Đại Đế hào cả người lập loè huyền bí ánh sáng, chống lại ngọn lửa: "Hằng tinh lực lượng tuy rằng cường đại, nhưng so với chiếm cứ vũ trụ phần lớn Ám vật chất mà nói, lại đáng là gì?"

"Huyết Long Cộng Minh!"

Lúc này, hơn một nghìn giá Huyết Long hào, toàn thân đều nổi lên hào quang màu đỏ ngòm, nối liền cùng một chỗ, giống như một con vô cùng to lớn Huyết long.

Rất nhiều năng lượng hội tụ , hóa thành mênh mông vô cùng lực lượng, đem còn lại Trùng tộc quét ngang.

Ở trong lịch sử, vẫn không có hơn một nghìn giá cao giai cơ giáp như vậy phối hợp hòa hợp ví dụ.

Nhưng Phương Nguyên quản lý hạt nhân, đối với tất cả Huyết Long hào đều có quyền khống chế, những thứ này Huyết Long hào cũng đều là đồng nhất bổn nguyên xuất ra, phối hợp trận pháp, phát huy được lực lượng, quả thực khó mà tin nổi, tương đương với lại một cái thống trị cấp!

"Lớn mật!"

Trùng tộc bị trọng thương, Thất Tình trùng quân không thể không hiện thân.

Trong vũ trụ, vô số sóng gợn lấp lóe, hiện ra Thất Tình trùng quân bóng người, nó thể hình tựa hồ so với ban đầu càng nhỏ đi một chút, lại xốc vác cực kỳ, trên người mặt người giáp xác vô cùng sống động.

Lúc này nhẹ nhàng hơi động trùng chân, khủng bố ánh sáng liền chớp mắt bay vụt.

Tia sáng này vô cùng bạc, nhưng chỗ đi qua, mấy chục giá Huyết Long hào nhất thời đều đều bị phân làm hai nửa, ầm ầm nổ tung.

"Thất Tình trùng quân. . . Cũng là Đại Đế cấp chiến lực sao?"

Phó Hồng Huyết thấy cảnh này, không khỏi khóe mắt nhảy lên: "Phòng ngự trận hình!"

Còn lại Huyết Long hào tụ hợp lại một nơi, huyết sắc Cự long xoay quanh ở trên, hiển hiện ra cực hạn phòng ngự.

"Không có ích lợi gì!"

Thất Tình trùng quân gầm thét lên, quanh người hiện ra sướng vui đau buồn các loại to lớn mặt người.

Những thứ này mặt nạ bình thường người mặt nện ở Huyết Long bên trên, nhất thời liên tục nổ tung , khiến cho vũ trụ cũng vì đó run rẩy.

Chỉ là một luân phiên công kích qua đi, cực lớn Huyết Long liền tàn tạ không chịu nổi, bắt đầu lảo đà lảo đảo.

Một ngàn Huyết Long hào hợp lực, tuy rằng có thể phát huy ra có thể so với Đế cấp cơ giáp lực phá hoại, lại chung quy không phải chân chính cấp Đại Đế!

"Cái kia thấp kém mà vô liêm sỉ kẻ trộm đây? Còn không đi ra cho ta!"

Thất Tình trùng quân phát ra kinh người sóng tinh thần, ở rất nhiều Phiếm nhân loại cùng tinh không sinh vật kinh hãi gần chết dưới ánh mắt, dĩ nhiên lần thứ hai cô đọng , hóa thành một tên người khoác hắc bào loại hình tượng.

Hắn dung mạo quái dị, tóc vàng ngân mi, trên người áo bào đen đồng dạng dấu ấn từng cái từng cái trông rất sống động mặt người.

Một loại mênh mông đại đạo khí tức, liền trực tiếp hiện lên đi ra.

"A!"

"Con mắt của ta!"

"Cảnh cáo! Mục tiêu có chứa mãnh liệt phúc xạ cùng ám chỉ! Không được nhìn thẳng!"

. . .

Vẻn vẹn chỉ là một cái nhìn nhau, rất nhiều hai mươi mốt cấp trở xuống tu sĩ bình thường liền đổ máu, con mắt nổ tung, biến thành hai cái màu đen sẫm lỗ thủng.

Cái này vẫn tính là may mắn.

Những kia càng thêm cấp thấp tu sĩ, nhưng là phát điên gào thét, xung phong chính mình chu vi đồng liêu, trên người cũng nổi lên biến hóa kỳ dị, phảng phất đã biến thành từng cái từng cái cuồng thú.

"Lại là một cái chúng ta không biết sinh mệnh hình thái. . . Tựa hồ vượt qua Thi Giải Tiên cùng hoàn mỹ Vu Yêu, đối với năng lượng nắm giữ càng là kinh người cực kỳ. . ."

Tam Tinh Chân Nhân kinh ngạc nhìn cái này màn: "Cái này Thất Tình trùng

quân, tuyệt đối là cùng cái kia Lâm Mông như thế, cao cấp hơn cơ thể sống!"

"Ta hiện tại. . . Hắn là xưng hô ngươi là Cực Ác Chi Chủ, vẫn là Thất Tình trùng quân đây?"

Một đạo máu hồng đột xuất, đi tới cự đỉnh đầu rồng, rõ ràng là Kiếm Tiên giống như Huyết Long Đế hào.

Phương Nguyên tiếng nói trầm ngưng, dùng Tâm Ma ngữ nói.

"Không nghĩ tới. . . Lúc trước ta cướp đoạt hạ giới con đường, lại vẫn sẽ xuất hiện một con cá lọt lưới, đồng thời trưởng thành cho tới bây giờ tầng thứ!"

Cực Ác Chi Chủ cảm khái nói.

Trên thực tế, như Phương Nguyên lúc này còn tại hạ giới pha trộn, thậm chí đến Ma Chủ cấp bậc, nhưng cũng căn bản không tính cái cái gì.

Lấy Cực Ác Chi Chủ lúc này thực lực, chỉ muốn mạnh mẽ đột phá Đạo Quả cảnh giới, loại kia đại đạo sức hấp dẫn, liền sẽ trực tiếp đem hạ giới cái kia để sót một điểm hấp thụ lại đây , khiến cho đại đạo viên mãn.

Nhưng lúc này, Phương Nguyên lại đi ra một cái hoàn toàn mới Mộng Sư con đường, thậm chí đem cái kia một điểm tăng lên là Tạo Hóa đại đạo!

Cái này liền không cách nào dễ dàng cướp đoạt.

Đồng thời, cũng tạo thành hai cái đại đạo tranh đấu, không hoàn toàn nuốt chửng một phương, liền không cách nào phá nhập Đạo Quả cảnh giới!

Có thể nói, lúc này Cực Ác Chi Chủ, đã đem Phương Nguyên xem là suốt đời địch thủ!

"Rất hiển nhiên, ngươi ta cũng không thể từ bỏ Mộng sư chi đạo. . ."

Phương Nguyên Vạn Hóa lựa chọn căn bản đại đạo, chính là Tạo hóa chi đạo, mà Mộng sư chi đạo, hiển nhiên cũng ở Cực Ác Chi Chủ con đường bên trong chiếm cứ cực kỳ trọng yếu một phần.

Hai phe cũng không thể bỏ qua, vậy thì chỉ có hoàn toàn hủy diệt một phe khác.

. . .

Lúc này, ở trong mắt Cực Ác Chi Chủ, các loại tà dị hào quang loé lên , khiến cho hắn kinh ngạc nói: "Ngươi chưa từng lên cấp Thiên Minh ma thần, tốc độ khôi phục lại không thấp hơn ta, lại thêm vào trong một thời gian ngắn bên trong, liền từ hạ giới giun dế lên cấp đến đây, trên người tất nhiên có bí mật lớn!"

"Phải thì lại làm sao?" Đây là bình thường suy luận, không thể cãi lại, Phương Nguyên cũng không có nguỵ biện tâm tư.

"Vậy này cái bí mật, liền muốn tiện nghi ta!" Cực Ác Chi Chủ cười lạnh một tiếng: "Ngươi chế tạo một bộ Đế cấp cơ giáp, lại thêm vào những thứ này phụ thuộc, chính là ngươi dựa dẫm sao? Ta sẽ cho ngươi biết, ở chân chính Thiên Minh trước mặt, hết thảy đều là hi vọng hư ảo!"

Sau một khắc, một tầng huyền bí ánh sáng, liền từ trên người nó phát ra, chiếu rọi gần phân nửa chiến trường.

Trong phút chốc, có cơ giáp sư sắc mặt đều thay đổi: "Chuyện gì xảy ra? Máy móc mất linh?"

"Không được! Vũ trụ hằng số thay đổi!"

"Vật lý quy tắc làm sao có thể biến hóa?"

. . .

Rất nhiều la lớn dồn dập truyền đến , liền ngay cả người Gaias cơ giáp cũng

giống như vậy, bắt đầu các loại sự cố.

"Loại hiện tượng này. . . Sắc bén chi châm?"

Tam Tinh Chân Nhân miễn cưỡng khống chế cơ giáp, không cho nó rơi rụng, lại là suy tư.

Trên thực tế, đây chính là Thiên Minh ma thần năng lực! Có thể ở trong phạm vi nhất định ảnh hưởng Thiên đạo, thay đổi thế giới!

Nếu như đến Đạo Quả cảnh giới, cái kia càng là trong một ý nghĩ, toàn bộ vũ trụ quy tắc đều muốn được chưởng khống, thu được cùng Sáng Thế Thần không khác nhau chút nào quyền bính!

Đương nhiên, lúc này ảnh hưởng nhỏ nửa cái chiến trường, cũng là phi thường khủng bố đáng sợ.

"Thiên Minh ma thần, bản thân đại đạo đã xấp xỉ Thiên đạo, có thể xưng mặt tối. . . Có thể ở trong phạm vi nhất định sửa chữa thế giới. . ."

Phương Nguyên nhìn cái này màn, trong con ngươi cũng là kỳ quang đại thiểm.

Rất hiển nhiên, khu vực này vật lý quy tắc, đã bị Cực Ác Chi Chủ sửa chữa.

Nguyên bản, lực vạn vật hấp dẫn chính là định lý, nhưng chỉ cần Cực Ác Chi Chủ nghĩ, là có thể khiến nước hướng về chỗ cao lưu, ngọn lửa kết băng!

Mà những thứ này căn cứ vào nguyên bản định luật vật lý mà chế tạo cơ giáp, nhất thời liền rơi vào liên tục trục trặc ở trong.

"Lập tức khởi động tự thích tính sửa chữa!"

Bất quá, đối với những kia cấp cao cơ giáp mà nói , bởi vì trong vũ trụ các loại khó lường hoàn cảnh, đúng là rất sớm chuẩn bị dự án, lúc này đột nhiên tao

ngộ cái này , bất quá là vừa bắt đầu có chút không biết làm gì, sau đó liền dần dần khôi phục khống chế , bất quá tính năng cắt giảm một chút mà thôi.

Càng đáng nhắc tới, là Thiên Minh phạm vi sửa chữa, chính là không khác biệt đả kích, người Gaias cơ giáp đồng dạng xuất hiện không khỏe tình huống, đúng là không có nhân cơ hội tiến công , khiến cho nhân loại tổn thất nặng nề.

Chỉ bất quá lúc này, cái phạm vi này, đã biến thành so với lĩnh vực còn cao cấp hơn nơi, đối với Cực Ác Chi Chủ mà nói, càng là sân nhà tác chiến, rất nhiều ưu thế.

"Không sai Thiên Minh lực lượng. . . Đáng tiếc, ngươi ta chung quy cũng không bản thể!"

Phương Nguyên Huyết Long Đế chu vi, ba cái đại đạo tái hiện ra, chống lại loại này sâu xa thăm thẳm ảnh hưởng: "Nếu như là Bản tôn gặp gỡ, ta tuyệt đối không phải là đối thủ của ngươi, nhưng hiện tại, chúng ta không sai biệt lắm đồng thời giải phong, thực lực gần gũi, ta ngược lại thật ra nghĩ thử một lần thực lực của ngươi!"

"Phải không?"

Cực Ác Chi Chủ nhìn Phương Nguyên đại đạo, đặc biệt ở Tạo Hóa đại đạo trên dừng lại một chút, đỉnh đầu một cái mênh mông con đường lao ra.

Đây là một cái cuồn cuộn sông dài, mang theo thời gian trôi mau cảm giác, dĩ nhiên dành cho Phương Nguyên mấy phần đối mặt với Thiên đạo lúc uy nghiêm ảo giác.

"Ám diện thiên đạo!"

Hắn lẩm bẩm một tiếng, Huyết Long hào tiến lên, trong con ngươi hồng quang bùng lên.

Ma thần lực, còn có đại đế cơ giáp, ở trong nháy mắt này hoàn mỹ kết hợp lại

cùng nhau!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 989: Đại Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 990: Thắng Lợi

"Thôn Thiên bí pháp! Cho ta nuốt! ! !"

Mặc dù đối phương chân linh đi được cực kỳ cấp tốc, nhưng trong chớp mắt, vẫn bị Thôn Thiên bí pháp quét đến, Ám diện thiên đạo bị phá, lưu xuống một cái cái chỗ hổng.

"Thất Tình đại đạo?"

"Lục Dục đại đạo?"

"Còn có. . . Hư Thực Chi Đạo?"

Cảm thụ rất nhiều linh tinh Đại Đạo chi lực, Phương Nguyên có chút đáng tiếc.

Thời gian vội vàng, hắn nhiều nhất cũng chỉ có thể lưu lại bộ phận sức mạnh quy tắc, nếu không thì, nếu có thể đem cái này phân thân chân linh cùng mang theo đại đạo nuốt chửng, nói không chắc chính mình Mộng Sư con đường lập tức sẽ thu được viên mãn, cũng không cần lại đi cùng Cực Ác Chi Chủ liều chết.

"Đồng thời. . . Cực Ác Chi Chủ dễ dàng như vậy liền bại?"

Phương Nguyên dừng lại ở Huyết Long Đế bên trong, vẫn cứ có chút khó mà tin nổi, chợt nhìn mình thuộc tính lan.

Rất hiển nhiên, cái này vẫn nương theo chính mình ngón tay vàng, dĩ nhiên có thể làm hắn thu được so với Thiên Minh ma thần càng thêm kinh khủng tốc độ khôi phục thậm chí về mặt thực lực hạn, dẫn đến thực lực của hắn vượt xa

khỏi Thất Tình trùng quân tưởng tượng, lại thêm vào một đài Đế cấp cơ giáp, Truyền Kỳ Áo Thuật cùng Tiên thuật hợp nhất sức mạnh kinh khủng, cùng với Linh Chi Tỏa phong tỏa , khiến cho uy lực tập trung vào một điểm.

Cái này các loại nhân tố kết hợp, dù là đối phương bản thể đến, nói không chắc đều muốn ăn cái thiệt lớn, chỉ là một cái chân linh phân thân, tự nhiên không chiếm được lợi ích đi.

Đồng thời, trải qua trận chiến ngày hôm nay, khí số giảm và tăng, rồi lại đại biểu một cái then chốt chuyển chiết điểm!

"Thất Tình trùng quân. . . Bị tiêu diệt?"

"Quá tốt rồi!"

. . .

Nguyên bản bị khống chế tinh không sinh vật cùng nhân loại cơ giáp dừng lại, thấy cảnh này, nhất thời có cảm giác như trút được gánh nặng.

Cực Ác Chi Chủ chân linh vừa đi, bị khống chế chúng nó lập tức liền khôi phục bình thường.

"A! Ogussdo. . . Chúng ta chiến tranh, đem sẽ kéo dài rất lâu!"

Một đạo màu đen u quang, từ hằng tinh liệt diễm trong phi ra, nhanh chóng rời xa chiến trường, từng cái từng cái trùng động mở ra: "Tinh không sinh vật liên minh. . . Lui lại!"

Rất hiển nhiên, đối với Gaias vương giả mà nói, hiện tại muốn làm, là trở lại ổn định tình thế, tuyệt đối không phải tiếp tục bốc lên đấu tranh cái gì.

Huống chi, cho dù chiến tranh tiếp tục, Phương Nguyên cái này so với thống trị cấp càng thêm nhân vật khủng bố ở đây, liền đủ để thay đổi chiến cuộc.

Bởi vậy, đi được không chút do dự.

"Chúng ta. . . Thắng lợi!"

Ngọn lửa màu vàng óng vừa thu lại , hóa thành Thái Dương Thần Chi Dực hào, giơ cánh tay lên, Ogussdo tiếng nói truyền đến: "Vạn tuế!"

"Thắng lợi!"

Rất nhiều cơ giáp cùng Thi Giải Tiên cùng nhau bắt đầu hoan hô.

Mà khi tin tức kia bị truyền tới phía sau thời điểm, cái khác rất sớm chờ đợi ở máy truyền tin khí người trước mặt đám người, càng là rơi vào một mảnh rất vui mừng hải dương, đại đa số nhân loại tinh cầu trên đều tự phát cử hành long trọng chúc mừng nghi thức.

Càng nhiều tin tức tốt liên tiếp truyền đến.

Thất Tình trùng quân bị tiêu diệt sau khi, Trùng tộc đầu tiên liền rơi vào rất lớn trong hỗn loạn, nhưng người Gaias vương giả lại là cá nhân kiệt, còn dựa vào nguyên bản Ma Quỷ tinh hệ phòng ngự liên tiếp phòng thủ, hi vọng trì hoãn đại quân loài người thế tiến công.

Rất hiển nhiên, nếu như Phương Nguyên không ra tay tới nói, tổn thất nặng nề song phương nên ngầm hiểu ý đạt thành hiểu ngầm , khiến cho chiến tuyến khôi phục lại khai chiến trước trạng thái.

Bởi vì đặt tại chúng nó trước mặt, còn có một cái càng thêm đáng sợ uy hiếp!

. . .

Đông Long tinh.

Bên trong biệt thự, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, Huyết Long Đế hào trực tiếp quỳ sát ở bên ngoài.

"Thực sự là không nghĩ tới. . ."

Hàn Vân Phong trên dưới đánh giá Phương Nguyên, trong con ngươi bốc ra tinh quang: "Nguyên lai ngươi dĩ nhiên là cao duy sinh vật, có thể hay không. . ."

"Xin lỗi. . . Ta có thể không có tự động cắt thịt lấy máu cấp người nghiên cứu hứng thú!"

Phương Nguyên nhấp một hớp đồ uống, khẽ cười nói.

"Được rồi. . ."

Hàn Vân Phong rõ ràng vô cùng tiếc nuối: "Chỉ là đáng tiếc. . . Lấy ngươi ở đan đạo trên thiên phú, nếu như thật sự chỉ là một học sinh, tuyệt đối là ta y dược hệ báu vật. . ."

"Lời này liền không cần phải nói!"

Phương Nguyên vung vung tay, suy tư nhìn về phía cửa lớn.

"Ha ha. . . Lâm Mông tiên sinh, không mời mà tới, mong rằng xin đừng trách!"

Tam Tinh Chân Nhân phân thân cười ha hả đi vào, liếc Hàn Vân Phong một chút.

"Hiệu trưởng chào ngài! Hiệu trưởng gặp lại!"

Hàn Vân Phong nhất thời rất có ánh mắt lựa chọn tránh lui.

"Hiệu trưởng làm sao có công phu tới nơi này? Tiền tuyến không cần trấn thủ sao?" Phương Nguyên giả vờ kinh ngạc hỏi.

"Người Gaias cùng Trùng tộc cũng không phải là không có trí tuệ thú hoang, chiến tranh khẳng định không đánh được, song phương đều cần đầy đủ thời gian

tu dưỡng. . . Đừng nói cho ta ngươi không biết những thứ này!" Tam Tinh Chân Nhân cười khổ: "Lần này ta đến, tự nhiên là cho ngươi nhận lỗi!"

Nói, liền lấy ra một cái vòng tay.

Phương Nguyên tiếp nhận, lực lượng tinh thần tìm tòi, liền phát hiện một cái nào đó hình lập phương không gian, bên trong chứa chính là tràn đầy U Năng Thủy Tinh.

Chỉ nhìn số lượng này, liền biết lần này một lần nữa chiếm lĩnh Ma Quỷ tinh hệ sau khi khai thác, thậm chí Phiếm Nhân Loại liên minh bộ phận của cải, đều ở nơi này.

"Ngươi đây là ý gì?"

Phương Nguyên cau mày.

"Đây là chúng ta cao tầng sau khi thương nghị kết quả, đối với ngươi nhận lỗi! Chuyện lúc trước xin lỗi!"

Tam Tinh Chân Nhân cười khổ nói.

Trước trên chiến trường, Ogussdo cố ý nhường, khiến cho Phương Nguyên chịu đến vây công, tuy rằng có một ngàn loại lý do có thể giải thích, nhưng đối với bọn hắn người như thế tới nói , căn bản không có chút ý nghĩa nào.

Chỉ cần mình tin tưởng, đó chính là bằng chứng như núi! Không cách nào thay đổi!

Nhưng then chốt là Phương Nguyên dĩ nhiên từ cái kia loại trong tuyệt cảnh còn sống, không chỉ có còn sống, càng triển lộ ra không gì sánh kịp sức mạnh đáng sợ!

Bởi vậy đương nhiên muốn tiến hành động viên, không thể cho đẩy tới một mặt khác đi.

"Vậy ta liền nhận lấy! Nói đến, cũng thật là có chút sử dụng đây!"

Mà trận chiến này qua đi, trải qua video chiếu lại, Phương Nguyên đối với U Năng Thủy Tinh khát cầu, cũng là rõ ràng.

Những thứ đồ này, nếu như mình không thu đối phương mới sẽ nghi thần nghi quỷ, hắn cũng là không khách khí cầm.

Tuy rằng Thôn Thiên bí pháp đã đến viên mãn tầng thứ ba, nhưng Phương Nguyên biết, cái này tuyệt đối không là nó cực hạn.

Dù sao, thì có Như Ý Ma Tôn, đem Thôn Thiên bí pháp tăng lên tới đại đạo mức độ!

Tuy rằng không biết đây là tầng thứ tư vẫn là tầng thứ năm cảnh giới, nhưng ít ra lúc này vừa bắt đầu, vẫn là có thể lợi dụng U Năng Thủy Tinh xây, nhanh chóng đột phá.

"Mặt khác. . . Ta bản thân cũng đem rất mau rời đi, các ngươi không cần phải lo lắng!"

Nhận lấy lễ vật sau khi, Phương Nguyên cùng Tam Tinh Chân Nhân lại hàn huyên vài câu, đưa hắn ra ngoài lúc, có ý riêng nói .

"Rời đi? Không biết đi nơi nào?"

Tam Tinh Chân Nhân có chút khiếp sợ, lại hơi kinh ngạc cùng mừng rỡ.

Những tâm tình này tuy rằng bị cật lực ẩn giấu, lại vẫn là hiện rõ từng đường nét hiện lên ở Phương Nguyên đáy lòng.

"Thất Tình trùng quân đi địa phương. . . Có lẽ, cũng là các ngươi trước độ kiếp phi thăng Tiên nhân đi chỗ!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, lấy một loại không tên giọng nói.

"Cái gì?"

Dù là lấy Tam Tinh Chân Nhân hàm dưỡng, nghe được câu cuối cùng, cũng là khiếp sợ đến suýt chút nữa nhảy lên đến: "Thật sự có mặt khác vũ trụ sao? Lẽ nào cái kia suy đoán là thật sự? Phi thăng cũng không phải là tiêu vong ngã xuống, mà là thật sự đi tới một thế giới khác?"

"Có lẽ vậy. . ."

Phương Nguyên không tỏ rõ ý kiến.

Này không phải là hắn nhàn rỗi không chuyện gì cho Phiếm Nhân Loại liên minh gây phiền phức, mà là nhất định phải cho bọn họ một cái bia ngắm cùng mục tiêu, bằng không, tất cả tâm tư cùng tinh lực, liền muốn phóng tới làm sao ngăn chặn trên người mình đến rồi.

Dù là trước ký kết minh ước, cũng là có thời hạn có hiệu lực.

Huống chi, như hắn như vậy một cái chiến lực siêu quần tồn tại, không nói người Gaias ăn ngủ không yên , liền ngay cả người mình cũng sẽ không yên tâm.

"Tiên giới? Thứ hai vũ trụ? Không được. . . Ta muốn lập tức đi làm tương quan thí nghiệm!"

Tỷ như lúc này Tam Tinh Chân Nhân, liền hoàn toàn quên chính mình bộ phận mục đích, hai mắt đều muốn phát ra quang đến.

"Ở phương diện này, ta có một ít kinh nghiệm, có thể cùng các ngươi giao lưu một thoáng!"

Phương Nguyên thấy vậy, trong mắt quỷ bí lóe lên.

Trên thực tế, nếu là mình tiếp tục kiệt ngạo xuống, nói không chừng lần sau đến, chính là nhân loại đại quân thảo phạt, thậm chí cùng Trùng tộc, người Gaias liên thủ thế tiến công!

Không nên nhìn lúc này hai Đại liên minh quyết đấu sinh tử, nhưng chỉ cần gặp phải sống còn chuyện, nói không chắc cũng có thể dắt tay cộng tiến vào.

Lúc này, Phương Nguyên chính mình uy hiếp, e sợ đã bị vô hạn phóng to, biến thành Phiếm nhân loại cùng tinh không sinh vật đều muốn trừ cho sướng đối tượng.

Nhưng vào lúc này, một loại tu tiên đạo đường mặt khác khả năng được thả ra, lập tức sẽ hấp dẫn đi phần lớn hỏa lực.

"Chuyện này. . . Này sự kiện quá to lớn, chúng ta đến mở hội giao lưu một thoáng!"

Tam Tinh Chân Nhân xoa xoa không tồn tại mồ hôi: "Ngươi có yêu cầu gì sao?"

Kiến thức là có giá, nghĩ muốn thu được cái gì, nhất định phải trả giá cái gì, đây là bản thế giới Thi Giải Tiên cùng Đại Áo Thuật sư đám người châm ngôn. Đồng thời, chân chính làm được tự thể nghiệm, tư duy hình thức đều là như vậy.

"Nếu ta có thể cho các ngươi mở ra tân thế giới cửa lớn, vậy ta tự nhiên có thể thu được tương ứng bồi thường. . ." Phương Nguyên chà xát ngón tay: "Ta muốn liên minh tiên tiến nhất quang não một tháng quyền sử dụng, cùng với càng nhiều U Năng Thủy Tinh. . . Các ngươi yên tâm, nhiều nhất một tháng, ta liền sẽ rời đi nơi này!"

Lần trước cuộc chiến, mặc dù là Phương Nguyên càng sâu một bậc, nhưng cũng bộc lộ ra lượng lớn tin tức.

Đặc biệt thông qua Thôn Thiên bí pháp, Cực Ác Chi Chủ dĩ nhiên liền đoán được chính mình chân thân nơi, quả thật là lợi hại.

Chỉ là Tâm Ma giới quảng đại cực kỳ, lại thêm vào không giống thế giới tốc độ thời gian trôi qua kinh ngạc, lưu lại cho thời gian của chính mình, nhiều nhất

cũng chỉ có một tháng này.

"Đợi đến tiêu hóa tất cả sau khi, liền không phải nó đến Linh giới tìm ta, mà là ta đi Tâm Ma giới tìm hắn!"

Phương Nguyên buông xuống mí mắt, ánh mắt u ám.

Mình cùng Cực Ác Chi Chủ, thế nào cũng phải đấu nhau một tràng.

Trước đó, tự nhiên là lấy hết tất cả lực lượng, tăng cao thực lực bản thân: "Còn có. . . Ta cần các ngươi tất cả Tiên thuật cùng Truyền Kỳ Áo Thuật mẫu, Huyết Long Đế cũng muốn tiến hành tốt đẹp nhất cải tạo. . ."

"Những thứ này. . ."

Tam Tinh Chân Nhân nhanh chóng liên lạc, một lát sau thì có quyết định: "Không thành vấn đề, chúng ta đều có thể đáp ứng ngươi, hi vọng hợp tác vui vẻ!"

"Hợp tác vui vẻ!"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng, biết ở cái này loại lợi ích dụ dỗ phía dưới, những kia thượng tầng rốt cục tạm thời từ bỏ 'Thanh lý' hắn ý nghĩ, mà là chuyển thành hợp tác, cái này liền bớt đi hắn rất nhiều công phu.

Tuy rằng lấy thực lực bây giờ của hắn, thao túng Trùng tộc, tiếp theo là tinh không sinh vật liên minh, rồi quay ngược lại khống chế Phiếm Nhân Loại liên minh, cũng không phải không cách nào làm được, nhưng này liền quá tiêu hao thời gian.

Hiện tại, có Phiếm Nhân Loại liên minh toàn lực phối hợp, lại là đầy đủ chính mình hoàn thành không ít chuyện.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 991: Trở Mặt

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 992: Thôn Phệ

Linh giới, ngoài biển thủy cung.

Phương Nguyên Bản tôn chấn động, mở hai mắt ra: "Thiên đạo phản phệ sao?"

Hắn ở cái này khoa học tu chân đại vũ trụ bên trong thế giới chân linh, đã trở về Bản tôn, đồng thời mang đến phong phú tiền lời.

Chỉ tiếc, không thể thôn phệ bao nhiêu Thiên Đạo, liền gặp phải phản phệ.

Dù là như vậy, hắn cũng rút lấy lượng lớn sức mạnh quy tắc, tiện thể nhất thống Phiếm Nhân Loại liên minh cùng tinh không sinh vật thế lực, mạnh mẽ cướp đoạt một phen U Năng Thủy Tinh, đem Thôn Thiên bí pháp thôi diễn đến tầng thứ tư đỉnh cao, có thể nói thắng lợi trở về.

Lúc này, liền không khỏi nhìn mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Ma thần (Vạn Hóa)

Con đường: Tạo Hóa đại đạo, Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo, Vô Thường đại đạo

Kỹ năng: Bàn Cổ Long Thân (Huyết Long Đế thiết giáp cường hóa), Tạo Hóa kiếm trận (chín kiếm (100%))

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật, Nguyên Lực Chi Thể, Thôn Thiên bí pháp (tầng thứ tư) "

"Cướp đoạt thế giới kia Thiên đạo, lại là làm ta có một điểm quyền hạn, có thể mang ra cái vũ trụ kia đồ vật!"

Rõ ràng điểm ấy sau khi, Phương Nguyên tự nhiên không chút do dự, đem tất cả số lượng đều cho Huyết Long Đế cơ giáp.

Mà thế giới kia cơ giáp, đến Linh giới trong sau, lại là chịu đến áp chế, chuyển hóa thành một đạo tương tự sức mạnh huyết thống đồ vật, bị Bàn Cổ Ưng Thân rút lấy.

Lúc này, Phương Nguyên nhắm mắt lại, là có thể nhìn thấy chính mình Bàn Cổ Chân Thân mặt ngoài trên lại bao trùm một tầng áo giáp màu đỏ ngòm, làm dữ tợn Long hình, mũ giáp trên còn có hai cái nhô ra Long giác.

"Nguyên bản Bàn Cổ Ưng Thân rút lấy Huyết Long Đế sau khi, mới xem như là chân chính đại thành!"

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi vô cùng mừng rỡ: "Còn có Thôn Thiên bí pháp, mượn cái vũ trụ kia U Năng Thủy Tinh lực lượng, cuối cùng cũng coi như đến bốn tầng. . ."

Chỉ bất quá, trải qua một phen phá hư tính khai thác sau khi, Ma Quỷ tinh hệ mỏ quặng liệu sẽ có do thịnh chuyển suy, vậy thì không phải Phương Nguyên cân nhắc chuyện.

"Mà ngoài ra, thu hoạch lớn nhất, chính là đánh bại một lần Cực Ác Chi Chủ, tạo thành vận mệnh phập phồng khúc chiết. . ."

Phương Nguyên sắc mặt nghiêm túc: "Đối phương đã đoán được ta ở Linh giới chân tướng, thời gian không còn nhiều!"

Nghĩ như vậy, hắn cất bước mà đi, đi tới phong cấm Vạn Vật Thôn Phệ Giả

trong đại điện, nhẹ chào hỏi:

"Ngươi mạnh khỏe a!"

"Mộng Ma, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Mặc dù đã bị đánh qua mấy lần, nhưng Vạn Vật Thôn Phệ Giả rõ ràng đã khôi phục mấy phần nguyên khí, rít gào không ngớt.

"Phải không? Đáng tiếc. . . Ngươi đã không có cơ hội!"

Phương Nguyên vẻ mặt nhàn nhạt, đưa tay phải ra: "Thôn Thiên bí pháp! ! !"

Từng đạo từng đạo nửa trong suốt sợi tơ, liền tiến vào trong trận pháp, luồn vào Vạn Vật Thôn Phệ Giả trong cơ thể, người sau lập tức phát ra tiếng kêu thảm: "Đây là. . . Quy tắc chi tuyến? Thôn Thiên bí pháp tầng thứ ba? Không! Dĩ nhiên là tầng thứ tư, không thể! Ngươi làm sao có khả năng ở trong thời gian ngắn ngủi, tinh tiến đến mức độ như vậy!"

Tầng thứ hai Thôn Thiên bí pháp chỉ có thể thôn phệ bộ phận Đại Đạo chi lực, nhưng không cách nào hoàn toàn tiêu hóa đại đạo, bởi vậy, Vạn Vật Thôn Phệ Giả trước là không có sợ hãi.

Nhưng hiện tại, lại là lập tức đem tầng này kiêu ngạo đánh vỡ, bắt đầu xin tha: "Không muốn. . . Bỏ qua cho ta đi! Ta ngưng tụ đại đạo, tiêu tốn bao nhiêu tâm huyết, chỉ cần ngươi bỏ qua cho ta, ta lập tức lên tâm ma đại thề, phụng ngươi làm chủ, ngươi sẽ nhận được một cái Ma thần người hầu a!"

"Xin lỗi. . . Các Ma Thần thay đổi thất thường, ta có thể không có ở bên người chứa bom hẹn giờ ham muốn!"

Phương Nguyên kiên quyết từ chối.

Cùng Ma thần từng qua lại sau khi, hắn khắc sâu biết được đối phương là một đám thế nào mặt hàng.

Lại nói, Vạn Vật Thôn Phệ Giả đại đạo đối với hiện tại hắn mà nói, lại là có tác dụng lớn, không thể từ bỏ.

"A. . . Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

"Ta nguyền rủa ngươi! Ngươi thôn phệ ta con đường, tương lai cũng chắc chắn bị cái khác Ma thần thôn phệ!"

"Kết cục của ngươi, có thể so với ta càng thêm thê thảm!"

. . .

Vạn Vật Thôn Phệ Giả kêu thảm thiết, nồng nặc oán niệm thấu thể mà ra, hóa thành hắc khí, lại hình thành kì dị quái đản ác thú, lại trong khoảnh khắc bị kiếm khí càn quét.

"Con vịt chết mạnh miệng!"

Phương Nguyên lười ồn ào, Tạo Hóa kiếm trận cực lực vận chuyển, nhất thời đem Vạn Vật Thôn Phệ Giả tiếng nói áp chế xuống.

Không đến bao lâu, một cái đại đạo hiện lên.

Cái này điều đại đạo hiện ra u ám trong suốt màu sắc, mang theo vĩnh không vừa lòng dục vọng, phảng phất Thao Thiết Cự thú.

Đây chính là Thôn Phệ đại đạo, Vạn Vật Thôn Phệ Giả căn cơ.

Đại đạo hạt nhân một bị cướp đoạt, cái này Ma thần nhất thời hôi phi yên diệt, cũng không có làm lại khả năng.

"Thôn Phệ đại đạo!"

Phương Nguyên ánh mắt sáng choang, rất nhiều quy tắc chi tuyến tinh tế dầy đặc quấn quanh lên đi, đem đại đạo hạt nhân bao bọc thành một cái kén tằm, lại

chậm rãi tiêu hóa.

"Có Thôn Phệ đại đạo, lại thêm vào Thôn Thiên bí pháp, e sợ cũng không so Thôn Thiên đại đạo kém hơn bao nhiêu. . ."

"Đặc biệt, con này Vạn Vật Thôn Phệ Giả tích trữ phong phú, lại thêm vào ta thôn phệ Thiên đạo thu hoạch, đủ để đem tu vi của ta đẩy mạnh đến Vạn Hóa đỉnh cao, khoảng cách Thiên Minh cũng chính là cách xa một bước!"

Hắn nhắm hai mắt, đỉnh đầu Tạo Hóa đại đạo hiện lên, lại mang theo hai cái nhánh sông, là Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo cùng Vô Thường đại đạo.

Ba cái đại đạo toàn lực ứng phó, đem quy tắc chi tuyến bao bọc Thôn Phệ đại đạo hạt nhân đi vào trong cơ thể, bắt đầu rồi luyện hóa.

Ầm ầm!

Thời gian phảng phất đi qua một sát na, lại phảng phất đi qua một cái thế kỷ, Phương Nguyên mở mắt lần nữa, khí tức trên người liên tiếp tăng vọt.

"Rốt cục. . . Vạn Hóa điên phong, khoảng cách Thiên Minh ma thần Ám diện thiên đạo cũng chỉ là cách xa một bước!"

Ma thần Thiên Minh cảnh giới , căn bản đại đạo toàn diện thăng hoa, thôn phệ các loại đại đạo, cuối cùng mười phân vẹn mười, đạt đến có thể so với Thiên đạo mức độ.

Đại thành sau khi, liền dường như Cực Ác Chi Chủ như vậy, bất luận đi nhận chức cái gì thế giới, đều có thể rất nhanh phá phong, khôi phục hơn nửa thực lực.

Thậm chí, trong một ý nghĩ, liền cải thiên hoán địa, trở thành bộ phận thế giới Tạo Vật chủ! Có thể dùng Sáng Thế Thần quyền bính!

"Nếu như lên cấp Thiên Minh, ta liền là chân chính cùng Cực Ác Chi Chủ đứng ngang hàng, có thể công bằng giao thủ. . ."

Phương Nguyên mang theo chút phiền muộn, bỗng nhiên đứng dậy, đi tới ngoài khơi.

Ầm ầm, toàn bộ đáy nước linh cung phảng phất mất đi hạt nhân chống đỡ như thế, ầm ầm sụp xuống.

. . .

Thiên đình.

Nguyên bản Mang Sơn Phủ Quân, lúc này Thiên Đế nghiêm túc chính vị, tiếp thu chúng thần làm lễ.

"Tân triều thế chân vạc, bọn ngươi nghi thuận thế làm rõ ràng âm dương, các thần chính vị. . . Như có đại đức, trẫm vui lòng đề bạt!"

Thiên Đế nhìn phía dưới lất pha lất phất chúng thần, trong lòng thở dài, tiếng nói như băng ngọc giao kích, cao giọng nói.

Tiền nhiệm Thiên Đế thất vị, Tâm Ma loạn lên, nhân gian cũng là rơi vào phân tranh ở trong, bách tính cùng chúng thần tử thương tàn tạ, ít nhất bẻ đi năm thành nguyên khí.

Đến lúc này, hắn cái này Thiên Đế tuy rằng ngồi vững vàng đại vị, nhưng luận khí vận, lại là xa kém xa tiền nhiệm thời kỳ cường thịnh.

Việc cấp bách, vẫn là cố bản bồi nguyên, từ từ khôi phục nguyên khí.

"Xin nghe thiên chỉ!"

Cái khác Thần Chi nghe xong, lại là trong lòng vui vẻ.

Phía trên chức vị để trống ra, dĩ nhiên là có đề bạt cơ hội, Thần đạo một cái củ cải một cái hố, đây chính là ngàn năm một thuở cơ hội tốt.

Ong ong!

Đang lúc này, thiên đình ở giữa, một toà chiếc đỉnh lớn màu xanh bỗng nhiên nổ vang lên, tiếng vang chấn động khắp nơi, thẳng tới Lăng Tiêu bảo điện.

Chúng thần sắc mặt liền biến, quỳ rạp dưới đất.

"Thiên Đỉnh vô cớ ong ong, tỏ rõ đại nạn sẽ tới. . . Lần trước như vậy, vẫn là Tâm Ma giới lần thứ nhất xâm lấn thời điểm!"

Thiên Đế đứng dậy, lấy ung dung không vội thanh âm nói: "Này thời buổi rối loạn, bọn ngươi càng nên khác tận chức thủ, bằng không ba thước thiên phong, chính là vì các ngươi mà thiết lập!"

"Chúng tôi không dám!"

Chúng thần lui ra sau khi, Thiên Đế lúc này mới hiện ra một tia sầu lo: "Thiên Đỉnh cảnh báo, lẽ nào lần này sắp đến tai nạn, so với ngày hôm trước đế đổi chỗ còn nghiêm trọng hơn? Hả? Là ai?"

Hắn con mắt màu tím bỗng nhiên nhìn về phía một chỗ hư không.

"Ha ha. . . Chúc mừng Thiên Đế!"

Phương Nguyên hiện thân mà ra, thiếu niên nhanh nhẹn, đứng thẳng hư không, mang theo một luồng mờ ảo khí chất.

"Hóa ra là Tạo Hóa Tiên Tôn!"

Mang Sơn Phủ Quân trên mặt không nhìn ra hỉ nộ, trầm giọng hỏi: "Ngươi lần này đến, vì chuyện gì?"

"Làm vì tiêu tai giải nạn mà đến!"

Phương Nguyên thẳng thắn nói: "Thiên Đế có từng cảm ứng được tai nạn

khổng lồ đột kích? Đó là một cái Thiên Minh đỉnh cao Ma thần, chính đang tại chạy tới Linh giới trên đường. . ."

Đã từng, Tâm Ma giới xâm lấn, mấy cái Dung Hư Vạn Hóa Ma thần liền khiến cho thế giới nguyên khí tổn thương nặng nề, đến hiện tại vẫn không có khôi phục như cũ.

Mà Thiên Minh đỉnh cao Ma thần, càng là Tâm Ma giới bên trong đỉnh cấp chiến lực, dễ dàng sẽ không xuất động.

Tin tức này, nhất thời liền làm Thiên Đế thất sắc: "Ngươi nói là thật?"

"Lẽ nào Thiên Đế không có phát hiện sao?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, không tỏ rõ ý kiến, lại khiến Thiên Đế lại không có hoài nghi: "Vậy ngươi phải như thế nào tiêu tai giải nạn?"

"Rất đơn giản, đem Như Ý Ma Tôn giao cho ta!" Phương Nguyên từng chữ từng chữ nói: "Ngươi thiếu hụt thủ đoạn, không cách nào đem hắn hoàn toàn chôn vùi, ở lại thiên đình bên trong trái lại kiềm chế lực lượng, không bằng giao cho ta. . . Thực không dám giấu giếm, cái kia Thiên Minh ma thần, lại là ta đưa tới, nếu là ngươi đem Như Ý Ma Tôn giao cho ta, ta quay đầu liền đi, rời đi Linh giới, bảo đảm ngọn lửa chiến tranh lan tràn không tới đây, nếu không. . ."

"Ngươi muốn Như Ý Ma Tôn?"

Thiên Đế thay đổi sắc mặt.

Rất hiển nhiên, Như Ý Ma Tôn đối với hắn mà nói, xác thực là cái vô bổ.

Tuy rằng nghĩ thôn phệ đối phương, nhưng tiền nhiệm Thiên Đế chính là dẫm vào vết xe đổ, nói không chắc sẽ bị ô nhiễm tính toán.

Mà để cho chạy đối phương, lại là tuyệt đối không thể, chỉ có thể tầng tầng phong ấn, lại để Thiên đạo chậm rãi làm hao mòn.

Lúc này cái này cái Tạo Hóa Tiên Tôn muốn nhấc lên đối phương đi, nhưng cũng không phải không thể thương lượng.

"Chỉ là. . . Ngươi đôi câu vài lời, liền muốn mang đi một cái Ma thần, không chê quá mức?"

Thiên Đế xúc động cười một tiếng nói.

"Chúng ta có thể đến thế giới thông đạo lại giao hàng, lấy đi này tôn Ma thần sau khi, ta lập tức rời đi Linh giới, cái này có thể bản thế giới Thiên đạo làm vì thề!"

Phương Nguyên nháy mắt mấy cái: "Nếu không, ta ở chỗ này chờ ta cái kia kẻ thù chính là , còn hai chúng ta đại chiến lên, tất khiến sinh linh đồ thán, thế giới bất ổn, Thiên Đế đại nhân có đại lượng, liền nhiều tha thứ!"

"Lớn mật!"

Thiên Đế lông mày dựng đứng, áp lực mạnh mẽ liền rơi xuống.

Đó là ngụy Thiên đạo gia trì , khiến cho hắn chiến lực có thể so với Thiên Minh ma thần!

Mà nhưng vào lúc này, Phương Nguyên trên người, một đạo hơi thở cũng là bốc lên, lúc này Tạo Hóa đại đạo, đã vô hạn tiếp cận hoàn mỹ, khoảng cách Thiên Minh chỉ là cách xa một bước, hầu như cùng Thiên Đế địa vị ngang nhau.

"Không nghĩ tới. . . Ngươi đã đến loại này cảnh giới!"

Loại này chiến lực triển lộ ra, Thiên Đế nhất thời thay đổi sắc mặt, biết Phương Nguyên ẩn tại ý tứ nếu như không thể đạt thành thỏa thuận, liền trực tiếp động thủ!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 993: Cuối Cùng Hàng Lâm

Thiên chi đạo ngân tạo thành thiên võng từng đạo từng đạo xé ra, triển lộ ra huyền bí phong ấn.

Chỉ là tầng thứ nhất phá giải sau khi, các loại cùng hung cực ác khí tức liền tràn đầy mà ra, mang theo thâm trầm ác niệm: "Ta nói rồi. . . Thiên Đế. . . Ngươi giết không được ta, ta ngược lại sẽ thôn phệ toàn bộ Thiên đạo!"

Như Ý Ma Tôn ý niệm lớn tiếng rít gào.

"Xin lỗi! Ma Tôn, ngươi tìm lỗi người!"

Bốn phía, Tạo Hóa kiếm trận kiếm trụ thông thiên triệt địa, hỗn độn mãnh liệt.

Phương Nguyên tiến lên hai bước, tốt không chừa chỗ trống nói.

"Ngươi là. . . Mộng Ma?" Như Ý Ma Tôn cả kinh: "Thiên Đế đây? Lẽ nào ngươi dĩ nhiên có thể đánh bại hắn? Cái này không thể nào!"

"Chúc mừng ngươi, thân phận đoán đúng, nhưng Thiên Đế vẫn chưa thất bại, chỉ là cùng ta đạt thành một cái thỏa thuận mà thôi!"

Phương Nguyên tiếp tục hướng phía trước, hai tay đưa vào trong phong ấn: "Thôn Thiên bí pháp!"

"Đây là. . . Tầng thứ tư Thôn Thiên bí pháp, không thể! Ngươi làm sao sẽ đạt đến cảnh giới như vậy?" Như Ý Ma Tôn đầu tiên là kinh hãi, chợt lại chuyển thành không có sợ hãi giọng nói: "Thế nhưng. . . Chỉ dựa vào cái này đã nghĩ

thôn phệ Bản tôn, cẩn thận trộm gà không xong còn mất nắm gạo!"

"Như Ý Ma Tôn ngươi Linh Ma hợp nhất, chính là Tâm Ma giới bên trong vạn năm vừa ra kiệt xuất, ta như thế nào sẽ như vậy thất lễ đây?"

Phương Nguyên nở nụ cười, đỉnh đầu Tạo Hóa đại đạo hiện lên, trong đó một cái nhánh sông kéo dài, rõ ràng là Thôn Phệ đại đạo.

Cái này điều đại đạo cùng Thôn Thiên bí pháp hợp lại, nhất thời, một luồng càng thêm cường đại sức hút liền hiện lên đi ra.

"Là Vạn Vật Thôn Phệ Giả. . . Cái kia đồ đáng chết, thật là không có dùng, dĩ nhiên cái gì đều thua trận. . ."

Như Ý Ma Tôn thanh âm khàn khàn truyền đến: "Mau chóng ngừng tay, ngươi ta có lời thật tốt nói, ngươi không muốn biết rất nhiều Tâm Ma giới bí ẩn sao? Ta có thể có một nửa là rất nhiều Ma thần tàn niệm hội tụ, biết rất nhiều bí ẩn. . . Không! Không được!"

Nhưng nói đến một nửa, hắn liền phát ra tiếng kêu thảm, từng tia tia Đại Đạo chi lực, pha tạp vào Ma thần bổn nguyên, liền bị quy tắc chi tuyến từ từ rút ra.

"Ngươi Thôn Thiên đại đạo, ta liền không khách khí nhận lấy!"

Phương Nguyên vẻ mặt kiên định nói, đối với bực này Ma thần, biện pháp tốt nhất chính là hoàn toàn thu lấy , khiến cho hôi phi yên diệt, một chữ cũng không muốn nghe.

Bằng không, tám thành liền sẽ bị đưa vào trong hầm, không thoát thân được.

Có Thiên Đế phong cấm, lúc này lại là giúp đại ân, tương đương với hai người liên thủ, hợp tác thôn phệ.

Cũng không lâu lắm, tất cả phong ấn tan vỡ, một cái có chút kỳ dị đại đạo, liền hiện lên đi ra.

Nó cùng Thôn Phệ đại đạo có chút tương tự, đều mang theo hào không vừa lòng dục vọng, lại quỷ dị mà hiện ra hai màu, như Thái Cực lưỡng nghi, phân biệt rõ ràng.

"Được lắm Như Ý Ma Tôn!"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là thăm thẳm thở dài, Tạo Hóa đại đạo tiến lên một khỏa, đem Thôn Thiên đại đạo bao phủ.

"Mộng Ma! Tạo Hóa Tiên Tôn!"

Ngay khi thôn phệ một sát na kia, ở hắn thức hải trong, một cái ma ảnh hiện lên đi ra, rõ ràng là Như Ý Ma Tôn: "Bản tôn thiên biến vạn hóa, tá thể trọng sinh, lại làm sao có khả năng dễ dàng như thế thất bại, ngươi ma khu, đem sẽ trở thành ta thân thể mới!"

"Ha ha!"

Phương Nguyên chân linh như nguy nga núi cao, thản nhiên bất động.

Chợt, một cái đỉnh thiên lập địa cự nhân hiện lên đi ra, khoác Huyết Long áo giáp, bỗng nhiên nổ ra một quyền.

"Thời Gian Bất Động! Tiên Môn Kiếm Quyết! Địa Hỏa Phong Thủy! Tạo Hóa Thần Quyền!"

Đối với Như Ý Ma Tôn cái này một tay, hắn là sớm có dự liệu, lại biết thời biết thế.

Ở biển ý thức cuộc chiến bên trong, nắm giữ Mộng sư chi đạo hắn, không thể nghi ngờ sẽ chiếm theo rất lớn tiên cơ.

Sở dĩ liều lĩnh tràng phiêu lưu này, lại là thật sự đối với một ít Tâm Ma giới tình báo cùng bí ẩn rất có hứng thú.

Không biết đi qua bao lâu, Phương Nguyên sắc mặt ngơ ngác, triệt hồi kiếm trận.

Lọt vào trong tầm mắt, là một mảnh hỗn độn, chỗ không xa, một cái cực lớn thế giới chính đang tại ánh sáng đầy màu sắc.

Đó là Linh giới hào quang , nhưng đáng tiếc, lấy chính mình mới vừa phát xuống lời thề, cùng với Thiên Đế chống cự, lại là rất khó tiếp tục đi vào.

Nhưng những thứ này đều không có quan hệ.

Phương Nguyên hít sâu một cái, đỉnh đầu khánh vân hiện lên, Tạo Hóa đại đạo lao ra.

Nhất thời, rất nhiều nhánh sông hiện lên.

Vô Thường, Thập Phương Thần Ma binh khí, Thôn Thiên, thôn phệ. . . Cùng với càng nhiều tích góp cái khác chưa tới đại đạo trình độ sức mạnh quy tắc.

Lúc này, liền biến ảo ra từng cái từng cái đại đạo hư ảnh.

Vạn Hóa Ma thần, là lấy chính mình căn bản đại đạo diễn biến vạn đạo.

Mà Thiên Minh ma thần, nhưng là rất nhiều con đường hoàn toàn dung hợp làm một, hướng tới hoàn mỹ, hình thành xấp xỉ Thiên đạo đại đạo lực lượng!

"Cho ta. . . Hợp!"

Phương Nguyên khẽ quát một tiếng, nhiều loại Đại Đạo chi lực hợp lại làm một, lấy Tạo Hóa đại đạo làm cơ sở, Vô Thường thôn phệ các loại đại đạo làm vì nòng cốt, rất nhiều hư huyễn Đại Đạo chi lực bổ sung, nhất thời hình thành rồi một cái mới huyền ảo đại đạo.

"Rốt cục. . . Thiên Minh. . ."

Hắn thở dài, nhìn về phía mình thuộc tính lan:

"Họ tên: Phương Nguyên

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Ma thần (Thiên Minh)

Con đường: Tạo Hóa đại đạo (Thập Phương Thần Ma binh khí cường hóa, Vô Thường cường hóa, Thôn Thiên cường hóa, thôn phệ cường hóa)

Kỹ năng: Bàn Cổ Long Thân (Huyết Long Đế thiết giáp cường hóa), Tạo Hóa kiếm trận (chín kiếm (100%))

Sở trường: Trồng Trọt thuật (cấp sáu)(mãn cấp), Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật, Nguyên Lực Chi Thể, Thôn Thiên bí pháp (tầng thứ tư) "

"Tuy rằng đương thời ta khoảng cách Thiên Minh chỉ kém tới cửa một cước, nhưng thôn phệ Như Ý Ma Tôn sau khi, thì có như vậy tiến bộ, đột phá bình cảnh, tựa hồ thuộc tính lan cũng bỏ khá nhiều công sức. . ."

Phương Nguyên gõ gõ mi tâm.

Nương theo tu vi ngày một cao, hắn cảm thấy cái này ngón tay vàng khăn che mặt bí ẩn cũng đang không ngừng bóc trần.

Lúc này, khoảng cách cái kia cuối cùng bí mật, cũng chỉ có cách xa một bước!

"Đạo Quả sao?"

Hắn lẩm bẩm một tiếng, không còn nữa lại niệm, cấp tốc chỉnh lý lên thôn phệ Như Ý Ma Tôn thu hoạch đến thu hoạch.

Thôn Thiên đại đạo, tự nhiên chỉ là trong đó một cái.

Còn có, nhưng là rất nhiều Tâm Ma giới bí văn, cùng với lượng lớn tình báo!

Dù sao, Như Ý Ma Tôn chính là rất nhiều Ma thần tàn niệm hội tụ, kiến thức uyên bác, không phải chuyện nhỏ.

Phương Nguyên dám mạo hiểm kỳ hiểm, lúc này rốt cục có thu hoạch.

"Tâm Ma giới mênh mông vô ngần, thậm chí ngay cả Ma thần toàn lực phi hành, mấy chục năm cũng chưa chắc nhìn thấy phần cuối. . ."

Hắn đứng dậy hóa thành một đạo sao băng, ở trong hỗn độn nhanh chóng chạy đi lên.

Cái này cũng không phải chân linh mộng du, mà là chân thân ra Linh giới, bắt đầu hướng Tâm Ma giới dời đi.

"Thân là Ma thần, thế nào cũng phải đi Tâm Ma giới, giải quyết một ít chuyện. .. Bất quá, nói đến, ta cái này Ma thần, dĩ nhiên đến Thiên Minh cảnh giới, còn chưa từng đi qua Tâm Ma giới một lần, cũng coi như là kỳ hoa. . ."

. . .

Ảm nhật giữa trời.

Một viên toả ra hắc viêm thái dương, treo lơ lửng ở thiên địa ở giữa, tỏa ra yêu dị ánh sáng.

Mặt đất đỏ sậm, tia sáng tối tăm, từ nơi sâu xa, lại có thể nhìn thấy rất nhiều Ma Linh từ hẻm núi trong khe hở tuôn ra.

Ngoại trừ Ma Linh ở ngoài, mặt đất khô ráo rạn nứt, chỉ có sinh mệnh lực ngoan cường nhất vài loại động thực vật mới có thể miễn cưỡng tiếp tục sinh sống.

Những thứ này Ma Linh liền bồng bềnh ở núi đá, rừng cây, âm u khe hở ở

trong, bắt đầu lẫn nhau thôn phệ, không ngừng trở nên mạnh mẽ, hi vọng sẽ có một ngày, có thể lên cấp Ma Soái, thậm chí càng trên Ma Chủ! Ma thần!

Một chỗ bình tĩnh bên trong cốc.

Đột nhiên, hư không phun trào, vô số đường nét vặn vẹo , hóa thành một cánh cửa.

Sấm sét lóe qua, một bóng người từ môn hộ bên trong đi ra, thình lình chính là Phương Nguyên!

"Nơi này là. . . Hắc Viêm địa vực chứ? Nguyên đến nơi này!"

Hắn hít sâu một cái, lượng lớn Tâm Ma nguyên lực mãnh liệt mà đến , khiến cho hắn không khỏi phát ra một tiếng thở dài thỏa mãn.

Ma thần trở lại Tâm Ma giới, xác thực như cá gặp nước giống như, có thể thu được rất lớn gia trì.

Mà hắn càng là Thiên Minh cảnh giới, không phải bình thường.

Lúc này gõ gõ mi tâm, rất nhiều chiếm được Như Ý Ma Tôn tin tức liền tái hiện ra: "Tâm Ma giới các phân địa vực, lấy Ma thần làm vì lãnh chúa. . . Thường xuyên có vì thu được lãnh địa mà đấu tranh người, đương nhiên, cũng có không thích quyền lực, yêu thích tị thế khổ tu, đồng thời, Thiên Minh ma thần, chính là đỉnh cấp nhất Lược Thực giả, dưới Ma thần tránh không kịp!"

"Nơi này, hắn là Hắc Viêm địa vực, bị Hắc Viêm Ma thần quản hạt. . . Lấy thời khắc bao phủ màu đen mặt trời làm vì tiêu chí!"

Đối với Ma thần tuổi thọ cùng thời gian quan niệm mà nói, hơn mấy trăm ngàn năm, chỉ là trong nháy mắt vung lên , căn bản không cách nào tạo thành cái gì biến cách.

"Cực Ác Chi Chủ phải là cũng tại Tâm Ma giới bên trong, chỉ là cùng ta

khoảng cách cực xa!"

Đại Đạo chi lực hơi nhúc nhích, một loại cảm ứng liền truyền tới.

Khi hắn còn không là Thiên Minh lúc, một khi tiến vào Tâm Ma giới, liền có thể bị Cực Ác Chi Chủ cảm ứng truy sát, thập tử vô sinh.

Nhưng lúc này, song phương ở vào cùng một cảnh giới, tự nhiên có thể che đậy thậm chí đoạn tuyệt cảm ứng, cái này lại là một cái ưu thế thật lớn.

"Cực Ác Chi Chủ, khống chế chính là Nguyên Tội Ma Vực, tại Tâm Ma giới bên trong thanh uy lan xa, đồng thời bị cái khác Ma thần rộng khắp tán thành, cảm thấy Cực Ác Chi Chủ tất có thể lên cấp Đạo Quả cảnh giới! Đáng tiếc. . ."

Phương Nguyên nắn vuốt tóc, lắc mình biến hóa , hóa thành một cái bình thường Ma tộc hình thái.

Nói đến, cái này tâm ma giới, đúng là với hắn trong ký ức Thâm Uyên có mấy phần tương tự, tuy rằng không có rộng khắp phân tầng, nhưng cũng có từng cái từng cái lãnh chúa, hỗn loạn không chịu nổi.

Thậm chí, mỗi một cái lãnh địa, đều do bản địa lãnh chúa chế định quy tắc, sinh mệnh hình thái cũng là thiên kỳ bách quái.

Tỷ như cái này Hắc Viêm địa vực, trên không trung treo lơ lửng màu đen mặt trời, chính là do Hắc Viêm Ma thần biến thành, những khác lãnh địa bên trong tuyệt đối không có.

Đương nhiên, nếu như cái nào Ma thần lãnh chúa cao hứng, ở bản lãnh bên trong làm ra mười mặt trời chiếu sáng bầu trời, hoặc là đóng băng vạn dặm cảnh tượng, cũng hoàn toàn có thể làm được.

"Ma thần lãnh chúa xưng hào, không chỉ là xưng hào, càng có một phần quyền bính gia trì, cái này liền cùng Thâm Uyên lãnh chúa càng như. . ."

Phương Nguyên cho gọi ra mặt thủy kính, nhìn mình lúc này hình tượng.

Màu đen thân người, phía trên có màu lam hình xăm, đỉnh đầu còn có mấy cái sừng, khí tức không mạnh không yếu, cũng là Ma Soái cấp bậc.

Dù là như vậy, đi tới ngoại giới, Ma Linh cũng là dồn dập tránh lui, sợ bị hắn thuận miệng nuốt, coi như món tráng miệng.

"Vẫn là muốn đi Tâm Ma thành trì, mới có thể tìm được càng thêm thuận tiện chạy đi phương thức. . ."

Từ Hắc Viêm địa vực đến Nguyên Tội Ma Vực, dù là Ma thần cũng phải bay cái mấy chục năm, Phương Nguyên cũng không có tốt như vậy tính nhẫn nại.

Tốt tại Tâm Ma giới bên trong có thành trì, mỗi cái trong thành trì, nhưng là có Truyền tống trận liên kết, có thể bớt đi hắn không ít phiền phức.

"Bất quá. . . Cái gần nhất thành trì, ở nơi nào đây?"

Phương Nguyên thần thức thả ra, trong phút chốc không ngừng đi xa, rốt cục, trố mắt nhìn, phát hiện một đội vẫn tính so sánh khí tức mạnh mẽ.

"Đội buôn? Vẫn là hộ vệ? Hay hoặc là đơn thuần thợ săn?"

Hắn nổi lên điểm hứng thú, hướng về đội ngũ phương hướng nhanh chóng chạy đi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 994: Na Di

Khí tức đầu nguồn, là một đội kỵ binh giáp đen, thân mặc màu đen đều có đủ, ngồi phía dưới giống nhau cao đầu đại mã, hai mắt huyết hồng.

Các kỵ sĩ khí chất trầm ngưng, rất hiển nhiên thoát ly bình thường Ma Linh cấp bậc, nhưng khoảng cách Ma Soái còn có một đoạn đường rất dài để đi.

Lúc này hô lên, ở trên cánh đồng hoang bắt đầu rồi săn bắn.

Chúng nó săn bắn đối tượng, rõ ràng là những kia trải qua sau khi cắn nuốt, trở nên mạnh mẽ Ma Linh!

"Vốn là đồng căn sinh, đem nuốt nhau làm gì a!"

Phương Nguyên đi tới trời cao, nhìn thấy tình cảnh này, sắc mặt liền không khỏi có chút ta thán.

Tại Tâm Ma giới ở trong, chính là đồng căn đồng nguyên, mới chịu tàn sát lẫn nhau, lấy này thu được lên cấp cơ hội.

"Bắn cung!"

"Phược Linh võng chuẩn bị!"

. . .

Những thứ này hắc giáp kỵ sĩ từng cái từng cái nghiêm chỉnh huấn luyện, càng cầm trong tay công cụ kỳ lạ, đem những kia cường đại Ma Linh hoặc tiễu giết, hoặc tù binh, giống như một đài máy.

"Quân đội mùi vị?"

Phương Nguyên nhìn chăm chú chốc lát, rốt cục nhận ra đến, ở những kỵ sĩ này trên người, có trong quân đội kỷ luật nghiêm minh mùi vị.

Hắn suy nghĩ một chút, trực tiếp ở giữa không trung hiện thân, thuộc về Ma Soái uy nghiêm lan ra.

"Xin chào đại nhân!"

Ở Ma Soái trước mặt, bất luận là kỵ sĩ vẫn là ngựa đen, đều cùng nhau quỳ, cung kính mà thăm hỏi.

"Hừm, cái gần nhất thành thị ở nơi nào?"

Phương Nguyên hóa thân Ma tộc rơi xuống, lấy thanh âm bình tĩnh hỏi.

"Ngay khi phía đông, rất gần. . . Đây là bản đồ!"

Kỵ sĩ thủ lĩnh ngẩn ra , bất quá cỡ này nhân vật mạnh mẽ, phất tay là có thể làm bọn họ tiêu diệt, đương nhiên không dám có bất kỳ phản kháng, còn dâng lên một phân địa đồ.

Phương Nguyên tiện tay tiếp nhận, liền thấy ở thô ráp da thú trên, miêu tả quả nhiên là một bộ giản dị bản đồ án.

Tuy rằng dùng chính là Tâm Ma ngữ ký hiệu, nhưng đối với hắn mà nói, hoàn toàn không có cái gì đọc chướng ngại: "Nguyên lai nơi này là Hắc Viêm địa vực vạn linh sinh uyên, Ma Linh mới ra đời nơi, mà gần nhất thành trì, nhưng là 500 dặm ở ngoài thành Hắc Sơn!"

Ngay khi hắn suy tư đồng thời, những kỵ sĩ kia cũng dồn dập dùng không rõ, ánh mắt kính sợ nhìn hắn.

Cái này mới xuất hiện Ma tộc, trên người khí tức hơn người, chỉ ở những kia

thống soái trên người từng thấy, quả thật là khủng bố đáng sợ.

Nhưng như vậy một vị đại nhân, làm sao sẽ xuất hiện tại vạn linh sinh uyên, cái này tương đương với Tân Thủ thôn địa phương đây?

"Rất tốt!"

Phương Nguyên hài lòng cuốn lên bản đồ, chuẩn bị rời đi.

Ngay vào lúc này, hắc giáp đội trưởng lại hỏi một câu: "Đại nhân đến đây, nhưng là vì hiện trường quan sát cái kia một thịnh hội?"

"Cái gì thịnh hội? Cái này ta ngược lại thật ra không biết. . ." Phương Nguyên bước chân dừng lại, nổi lên điểm hứng thú hỏi.

"Cái gì?" Hắc giáp kỵ sĩ cả kinh: "Chẳng lẽ đại nhân lần này đến đây, không phải vì vây xem lãnh chúa tranh đoạt chiến?"

"Ta luôn luôn ẩn cư không ra, nhờ số trời run rủi đi tới nơi này, ngươi vẫn là ta gặp được đợt thứ nhất sinh linh đây!"

Phương Nguyên sao cũng được nói một chút đồ vật.

"Thì ra là như vậy. . ."

Hắc giáp kỵ sĩ bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Hỏi lại vài câu, lại là biết, nguyên lai Hắc Viêm Ma thần chưởng quản Hắc Viêm địa vực đã mấy chục ngàn năm, bản thân lại chỉ là Dung Hư, chậm chạp không có tiến giai Vạn Hóa, tự nhiên rước lấy rất nhiều mơ ước.

Lần này, chính là bỗng nhiên nhô ra một cái Ma thần Messiah, muốn cùng Hắc Viêm Ma thần cướp giật lãnh chúa vị trí.

Ma thần trong lúc đó, tranh cướp lãnh địa quyền bính, cũng không phải là

chiến tranh, mà là cá thể cuộc chiến sinh tử.

Nhưng là, cho dù lấy Tâm Ma giới toàn thân mà nói, hai cái Ma thần sinh tử quyết đấu, vẫn là rất khó gặp, nhất thời hấp dẫn không ít Ma tộc đến đây xem lễ.

"Ta chỉ là một lòng chạy đi mà thôi , bất quá ngươi biết thành Hắc Sơn bên trong là hay không có đại Na Di trận pháp?"

Phương Nguyên hỏi.

Na di trận pháp, chính là Tâm Ma giới thành trì đặc biệt trận pháp, có thể sát na dời đi không biết bao nhiêu năm ánh sáng khoảng cách, phòng ngừa Ma tộc đường dài bôn ba bôn ba nỗi khổ.

"Thành Hắc Sơn chỉ là thành nhỏ, nắm giữ một toà tiểu Na Di trận, không cách nào ra Hắc Viêm địa vực phạm vi, loại kia ngang qua mấy cái giới vực đại Na Di trận pháp, chỉ có Hắc Viêm chủ thành mới có!"

Cái này kỵ binh giáp đen đội trưởng rõ ràng là cái có kiến thức, nghe vậy lập tức nói.

"Đã như vậy. . ."

Phương Nguyên tiện tay vạch ra đạo hắc khí, đi vào hắn mi tâm: "Các ngươi đi thôi!"

"Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!"

Cái này một đạo hắc khí chính là Phương Nguyên tinh luyện sau Tâm Ma nguyên lực, cực kỳ tinh khiết, đủ để làm nó tu vị lại tiến vào một nấc thang.

Cho tới nguyên lực cái gì? Khà khà. . . Cái kia thuần túy là này cái kỵ tướng cả nghĩ quá rồi, dù là nó bắt đến nguyên lực, kết cục cũng tất nhiên thê thảm cực kỳ.

"Trước tiên đi thành Hắc Sơn, cưỡi tiểu Na Di trận pháp, đến thành Hắc Viêm, chợt lại sử dụng đại Na Di trận pháp!"

Phương Nguyên quyết định, hướng về một cái hướng khác bắt đầu chạy như bay lên.

Một lát sau, một toà màu đen thành trì liền ánh vào tầm mắt của hắn.

Toà này màu đen thành trì cho Phương Nguyên phản ứng đầu tiên chính là lớn! Rộng rãi con đường, đủ để chứa đựng mười mấy chiếc xe ngựa sóng vai chạy!

Tuy rằng chỉ là chỉ là một cái thành nhỏ, nhưng thành quách lan tràn, tường thành cao to, bên trên còn có quân tốt tuần tra, hoàn toàn không so Linh giới một ít nhân loại đô thành lại đến thua kém.

"Những thứ này Tâm Ma binh lính, bình thường nhìn không có gì dùng, nếu như một khi gặp phải Tâm Ma xâm lấn những khác thế giới, đó chính là người tích cực dẫn đầu cùng đao nhọn, tuyệt đối dùng tốt!"

Tự thân lịch duyệt, lại thêm vào Như Ý Ma Tôn kinh nghiệm, nhất thời làm Phương Nguyên chỉ là qua loa vừa nhìn, liền cơ bản hiểu rõ cái này một thành trì đáy.

"Trong đó. . . Tựa hồ còn có một cái Ma chủ trấn thủ!"

Hắn đi tới nơi cửa thành, vô hình uy áp, trực tiếp gạt ra những kia hạ đẳng Ma tộc, tiến vào trong thành trì.

Có thể ở tại trong thành phố, tự nhiên đều là tương đối cao cấp Ma tộc, ít nhất cũng thoát ly Ma Linh nửa hư huyễn hình thái, nắm giữ chân thực thân thể.

Mà ở Hắc Viêm địa vực ở trong, càng là lấy cả người thiêu đốt ngọn lửa màu đen Ma tộc đại hành kỳ đạo.

Tình cờ, cũng có thể nhìn thấy mọc ra con bạch tuộc đầu, hay hoặc là cái khác hình thù kỳ quái Ma tộc.

Đúng là những kia Ma tộc cô gái, từng cái từng cái nhân loại dáng dấp, màu da giống như trâu nhũ, vóc người nóng bỏng, mị nhãn câu hồn, trên người vẻn vẹn khoác ba điểm thức bạc giáp, lộ ra lượng lớn mê người mơ màng không gian.

Tình cảnh này, đúng là khiến Phương Nguyên liên tưởng đến một cái trong ký ức chủng tộc A Tu La tộc.

Truyền thuyết trong, bộ tộc này nam nữ cũng là hình thái khác biệt, nam dữ tợn xấu xí, cô gái lại thiên kiều bá mị.

"Tốt nhất Mộng Yểm mã, chỉ cần năm mươi Hắc Viêm thạch!"

"Trạng thái tốt đẹp nhất Ma Linh nhuyễn trùng, bảo đảm miệng vừa hạ xuống, có thể nếm trải tươi sống nhất tư vị. . . Mới một cái Hắc Viêm thạch một cái. . ."

"Mỹ lệ ma nữ nô lệ, tinh thông các loại lấy lòng kỹ xảo, một trăm Hắc Viêm thạch một cái!"

Ở một chỗ hẳn là chợ địa phương, rất nhiều Ma tộc bày sạp hàng, đem các loại vật phẩm thậm chí nô lệ lấy ra bán.

Cái gọi là Mộng Yểm mã, chính là Phương Nguyên nhìn thấy cái kia đội kỵ sĩ cưỡi cao đầu đại mã, sức chịu đựng cùng lực bộc phát đều rất tốt, còn có nhất định linh tính.

Cho tới Ma Linh nhuyễn trùng , căn bản chính là từ vạn linh sinh uyên trên chộp tới Ma Linh biến thành, đặt tại bàn đá trên, phảng phất từng cái từng cái hấp no máu phì đỉa lớn, những này Ma tộc lương thực, chính là chính mình đồng nguyên xuất ra Ma Linh!

"Nguyên lai trước cái kia đội hắc giáp kỵ sĩ, còn đúng là ở săn bắt đồ ăn. . ."

Tình cảnh này , khiến cho người nhìn thực sự rất có nôn mửa ý nghĩ.

Mà Phương Nguyên cũng xác định, cái này Tâm Ma giới, thực chất lên chính là một cái càng to lớn hơn, càng tuyệt vọng hơn, cũng càng thêm mục nát Thâm Uyên!

"Hắc Viêm thạch?"

Giao dịch tiền, hắn cũng nhìn một chút, là từng cái từng cái to bằng móng tay đá phiến, phía trên rõ ràng ngưng tụ một ít Tâm Ma nguyên lực, đương nhiên, còn có ngọn lửa lực lượng.

Xem ra, là bởi vì nằm ở Hắc Viêm địa vực, tương ứng đều là thiên hướng hỏa tính Ma tộc, cái này một tiền rất xài được.

"Vô số trên địa bàn Ma thần, thì tương đương với từng cái từng cái quân phiệt, liền tiền đều không giống nhau. . . Đương nhiên, trong đó một ít vẫn là thông dụng, tỷ như Nguyên thạch, bên trong cũng chỉ có tinh khiết Tâm Ma nguyên lực!"

Như vậy Hắc Viêm thạch, bên trong ngưng tụ một chút Nguyên lực tinh hoa, bất luận là dùng để tu luyện, vẫn là bày trận luyện khí, thậm chí trị liệu thương thế, đều tương đương hữu dụng.

"Không cần hỏi, cưỡi tiểu Na Di Truyền tống trận, tất nhiên cũng phải có đánh đổi, tám chín phần mười chính là Hắc Viêm thạch!"

Phương Nguyên đi tới thành trì trung tâm, một toà cao to phủ đệ sừng sững, chu vi tràn đầy tinh tráng ma binh Ma tướng.

Hắn tiến lên hỏi, quả nhiên, tiểu Na Di trận pháp cũng ở thành trì trung tâm, thuộc về phủ thành chủ quản hạt, một lần cưỡi cần đánh đổi, lại là mười ngàn Hắc Viêm thạch!

"Tựa hồ, không có thể sử dụng cường cứng thủ đoạn a!"

Phương Nguyên ở bên ngoài nhìn một chút thủ vệ, loại trình độ đó, đối với hắn mà nói chỉ là thổi một cái chuyện mà thôi.

Dù là cái này trong thành Ma Chủ, đối với hắn mà nói cũng là giun dế.

Chỉ bất quá, đối phương mặt sau còn có một cái Ma thần chỗ dựa, cái này liền có chút phiền phức.

Phương Nguyên cũng không muốn vừa đến Tâm Ma giới, liền đem không nhận ra Ma thần đắc tội quang.

Bởi vậy, vẫn phải là sử dụng một ít thủ đoạn.

Hắn tùy ý tìm cái có thể giải lao địa phương, con mắt hơi híp lại.

Nguyên vốn còn có chút cảnh giác cao đẳng Ma tộc liền cười tiến lên: "Khách nhân, xin mời ngài, đã chuẩn bị cho ngài tốt đẹp nhất gian phòng!"

Ma tộc kiến trúc thô lỗ, trong lữ điếm cũng không có cái gì tốt gian phòng, càng như là đào không lòng núi tạo thành từng cái từng cái tổ ong.

Chỉ có nguyên bản ở khắp mọi nơi Tâm Ma nguyên lực, trở nên càng thêm nồng nặc điểm, cuối cùng cũng coi như là không có thẹn với phòng hảo hạng xưng hô.

"Lưu lại trên người ngươi Hắc Viêm thạch, đi ra ngoài sau khi như thường lệ làm việc, sau ba ngày, ngươi sẽ hoàn toàn quên mất những thứ này chuyện!"

Hắn vỗ tay cái độp, cái này Ma tộc nhất thời ánh mắt một mê, thả xuống một cái cái túi nhỏ, đi ra ngoài.

Phương Nguyên mở ra xem, không khỏi nói thầm một tiếng quỷ nghèo,

nguyên lai bên trong chỉ có mấy trăm Hắc Viêm thạch.

"Thôi. . . Ngược lại chỉ là một điểm Tâm Ma nguyên lực. . ."

Hắn ước lượng trên tay một viên thạch tệ, thoáng lấy hơi.

Trong phút chốc, toàn bộ thành thị Ma tộc đều tựa như có cảm ứng nhíu mày, cảm giác được trong hư không Tâm Ma nguyên lực nồng độ hạ xuống một đoạn.

Mà Phương Nguyên nhưng là thoả mãn mà nhìn mình trên tay một viên to bằng nắm tay màu trắng tinh nham thạch.

"Lớn như vậy khối, hoàn toàn có thể xưng là Nguyên thạch khoáng chứ? Lại gia nhập một điểm Hỏa thuộc tính cùng Ám thuộc tính. . ."

Nhất thời, nguyên bản hòn đá liền hóa thành cùng Hắc Viêm thạch như thế chất liệu, thể tích lại mở rộng một điểm.

Lớn như vậy một khối, đầy đủ cắt chém hơn vạn viên tiêu chuẩn thạch tệ đi ra.

Phương Nguyên thấy vậy, thoáng gật gù, đi tới trung tâm na di trận pháp vị trí, đưa nó vứt cho thủ vệ, bên ngoài ra một tia Ma Soái khí tức.

"Nhanh lên một chút, ta có việc gấp! Đi Hắc Viêm chủ thành!"

"Không thành vấn đề, đại nhân!"

Vệ binh vội vã khởi động na di trận pháp, Phương Nguyên nhân cơ hội quan sát trên đất hoa văn.

Ầm!

Sóng gợn lóe lên, cả người hắn liền biến mất không thấy.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 995: Tình Báo

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 996: Tranh Đoạt Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 997: Diệt Thiên

Mây đen xuất tụ, minh nguyệt chìm nổi.

Dị tượng ở trong, ánh trăng ngưng tụ, lại có ba cái đại đạo hiện lên.

"Vân đại đạo, Vụ đại đạo, còn có. . . Quang đại đạo?"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, không khỏi trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Tuy rằng đều là Vạn Hóa cảnh giới, nhưng cái này Messiah Ma thần, rõ ràng so với Hắc Viêm Ma thần đạo làm muốn cao hơn không ít, nhiều luyện hóa hai cái đại đạo, có thể nói Vạn Hóa cảnh giới cao đoạn.

So với mà nói, Hắc Viêm Ma thần bất quá chính là một cái mới vào tân đinh mà thôi.

"Nguyệt Ngưng Sương!"

Có vài đại đạo hợp lực, ánh trăng bao phủ chỗ, nhất thời đóng băng vạn vật.

Toàn trường Hắc Viêm ngọn lửa sát na tắt, chỉ để lại đầy mặt đất tàn tạ.

Răng rắc!

Răng rắc!

Rất nhiều màu trắng sương hoa, tự động ngưng tụ ở kết giới bên trên , khiến cho phát sinh không thể tả gánh nặng tiếng vang.

"Không được! Đi mau!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Ly Câu ma chủ phản ứng đầu tiên, nhanh chóng rút lui.

Trong nháy mắt tiếp theo, nương theo rung trời vang lên giòn giã, nguyên bản kết giới ầm ầm vỡ vụn, kinh người khí lạnh tản ra, trải rộng toàn bộ ngọn núi.

Hàn băng ngưng tụ, mang theo Đại Đạo chi lực lạnh lẽo, những kia Ma Soái hầu như là đụng vào đến liền bị linh hồn đông lại, hoàn toàn mất đi sinh mệnh.

Dù là Ma Chủ, đối với loại này hàn băng cũng là tránh không kịp.

"Thậm chí ngay cả chuyên môn võ đài cùng kết giới cũng phong ấn không được. . . Trận này lãnh chúa tranh đoạt chiến, dĩ nhiên kịch liệt như thế. . ."

Cái khác may mắn thoát được một mạng Ma Chủ, từng cái xa xa tránh lui ở trong hư không, nhìn đã hóa thành núi băng Hắc Viêm núi, không khỏi kinh ngạc cực kỳ.

Ngoại giới trên là như vậy , làm cái này Messiah đối thủ Hắc Viêm Ma thần, tự nhiên cảm thụ càng sâu.

Một cái cực lớn băng trụ, phảng phất bay lên trời Bạch long, đã đem hắn hoàn toàn bao bọc ở bên trong.

Ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, Hắc Viêm tung hoành, băng trụ vỡ vụn, Hắc Viêm Ma thần bóng người chậm rãi đi ra: "Lấy thực lực của ngươi. . . Hoàn toàn có thể đi cướp những kia càng tốt hơn địa bàn, vì sao lại nhìn chằm chằm ta?"

"Ngươi không cần biết. . . Còn không chịu thua?"

Mang mặt nạ Messiah Ma thần thừa dịp thắng truy kích, bốn cái đại đạo

giống như Ma long múa tung, ẩn chứa tràn đầy lực lượng khổng lồ, đem Hắc Viêm Ma thần chèn ép đến liên tục bại lui.

"Nguyệt Ngưng Sương! Quang Hóa Nhận!"

Chỉ một thoáng, băng sương múa tung, từng đạo từng đạo quang nhận mang theo đáng sợ đến cực điểm Yên Diệt lực lượng, ở giữa sân tung hoành đi tới.

Băng sóng từ bốn phía hội tụ, đem Hắc Viêm Ma thần vây nhốt ở trung tâm, đã vượt qua khiêu chiến trình độ, mang theo lạnh lẽo sát khí!

Rất hiển nhiên, nếu như Hắc Viêm Ma thần không tiếp nổi cái này mấy chiêu, Messiah cũng tất nhiên sẽ không lưu thủ!

"Lui nữa!"

Giữa không trung Ma Chủ nhìn thấy khí lạnh, dồn dập lần thứ hai chợt lui, hầu như liền muốn không nhìn thấy chiến trường.

Phương Nguyên nước chảy bèo trôi, lại là có mấy phần hiểu rõ tại tâm: "Thì ra là như vậy, cái kia Messiah, là đang bức bách Hắc Viêm Ma thần vận dụng át chủ bài sao? Thế nhưng. . . Nàng chính là làm sao phát hiện?"

Mình có thể phát hiện Hắc Viêm Ma thần cất giấu át chủ bài, là bởi vì chính mình Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật huyền diệu cực kỳ, càng có Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo bằng chứng, lại thêm vào Thiên Minh cảnh giới, cao hơn Hắc Viêm một đầu, tự nhiên thuận buồm xuôi gió.

Mà Messiah một cái Vạn Hóa Ma thần, Phương Nguyên có thể không coi trọng trên người đối phương có thể có địch nổi chính mình thần thông.

"Nếu như không phải hắn chính mình phát hiện, đó chính là làm vì người khác dò đường. . . Chỉ là một con cờ! Cái này thì có chút đáng sợ, có thể điều động Vạn Hóa Ma thần, tối thiểu cũng là Thiên Minh tầng thứ chứ?"

Phương Nguyên rất tốt mà đóng vai một cái nước tương đảng nhân vật, bắt đầu toàn bộ hành trình xem cuộc vui hình thức.

Băng thiên tuyết địa bên trong, quang nhận hoành bay, trong chốc lát ngay khi Hắc Viêm Ma thần trên người tạo thành lượng lớn vết thương.

Mặc dù đối với Ma thần mà nói, cũng không tính là gì trọng thương, nhưng tuyệt đối là một cái đại thương da mặt việc.

Đồng thời, tiến sát từng bước trong, Messiah khẽ quát một tiếng, Nguyệt đại đạo lao ra, tàn nhẫn mà va chạm Hắc Viêm đại đạo.

Nàng cũng không có Thôn Thiên bí pháp, cũng không phải Thiên Minh ma thần, không cách nào Thôn Phệ đại đạo.

Đã như thế, chỉ là song phương Đại Đạo chi lực lẫn nhau tiêu hao, hoàn toàn là lưỡng bại câu thương đấu pháp.

Đương nhiên, bởi nàng tích lũy so với Hắc Viêm Ma thần long dày, kết quả cuối cùng, tất nhiên là Hắc Viêm Ma thần trọng thương, bản thân nàng chỉ là vết thương nhẹ.

"A. . . Đây là ngươi buộc ta!"

Hắc Viêm Ma thần bị bức ép đến tuyệt cảnh, bỗng nhiên rít gào một tiếng.

Ở Phương Nguyên Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật phía dưới, trong cơ thể hắn ô quang rốt cục động.

Sặc!

Phảng phất lợi kiếm ra khỏi vỏ, mơ hồ có long ngâm.

Một loại ba động kỳ dị truyền ra.

Toàn bộ thế giới phảng phất trong nháy mắt này bất động, hết thảy tất cả đều đình trệ bất động.

Sau một khắc!

Đầy trời phong tuyết tiêu hết, ánh trăng cũng không thấy tăm hơi.

"Đây là. . ."

Phương Nguyên thấy cảnh này, con ngươi thu nhỏ lại.

Mà Messiah nhưng là nhanh chóng rút lui, trong đôi mắt hiện ra một tia vẻ mừng rỡ như điên: "Quả nhiên là ngươi!"

"Hừ! Dĩ nhiên có thể làm cho ta vận dụng 'Hắc Quang Bàn' ! Ngươi cũng coi như chết có ý nghĩa. . ." Hắc Viêm Ma thần hai tay cầm một cái kỳ dị khay tròn, hừ lạnh nói.

Cái mâm tròn này toàn thân hiện ra một loại ngăm đen sắc, mặt ngoài bao trùm mãn màu tím hoa văn, chỉ là biên giới có rất nhiều thiếu tổn, loang loang lổ lổ, vẻ ngoài không ra sao.

Nhưng lúc này, ở Hắc Viêm Ma thần trong tay, lại là phát huy ra không phải bình thường uy năng.

"Hắc Quang Bàn? Cái nào đó thần binh sao? Chưa từng nghe nói. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, ánh mắt càng sáng hơn: "Thế nhưng. . . Này bàn một khi thôi thúc, dĩ nhiên hoàn toàn trung hoà bốn cái đại đạo công kích. . . Nó quyền năng, tựa hồ là cuối cùng tiêu hết!"

Thế giới lớn lao, không gì không có!

Đương nhiên, bất luận cái gì vũ trụ, cái gì thế giới, đều thời khắc nằm ở vận chuyển của thiên đạo phía dưới.

Vạn vật sinh diệt, mặc dù là định lý, nhưng cũng có thể xem thành là Thiên đạo đại năng.

Ma thần lên cấp, chính là không ngừng lĩnh ngộ đại đạo, cuối cùng khiến trong cơ thể mình Đại Đạo chi lực, có thể so với Thiên đạo quá trình.

Nhưng lúc này, một cái khác khả năng phương hướng, lại đặt tại Phương Nguyên trước mặt!

"Ta không có nhìn lầm! Ở lấy ra Hắc Quang Bàn một sát na kia, lấy làm vì tâm, trong phạm vi nhất định Đại Đạo chi lực, đều bị cuối cùng tiêu hết!"

Phương Nguyên khiếp sợ không thôi: "Đương nhiên, chỉ là bên ngoài những kia, đối với Ma thần bản thể sản sinh không được bao nhiêu ảnh hưởng, đồng thời. . . Messiah đại đạo hạt nhân cũng không có chịu đến tổn thương, thế nhưng. . . Cũng đủ rất khủng bố!"

Tuy rằng cái này Hắc Quang Bàn, đối với Dung Hư Vạn Hóa Ma thần mà nói có thể tính là chí bảo, nhưng theo Thiên Minh ma thần, vẫn là không ra sao, chỉ là cái này phụ gia năng lực, lại hết sức có ý tứ , khiến cho Phương Nguyên có nghiên cứu một chút dục vọng.

"Ngươi có ý gì?"

Hắc Viêm Ma thần nhìn thấy Messiah biểu hiện, một loại sởn cả tóc gáy cảm giác, trong nháy mắt bày kín toàn thân.

"Quả nhiên là ngươi cái này tiểu tặc, trộm 'Diệt Thiên Bàn' !"

Messiah Ma thần hiển nhiên đối với cái này hắc bàn biết được càng nhiều một chút, rít gào một tiếng, bỗng nhiên tiến lên.

Một tầng bông tuyết áo giáp, trong nháy mắt hiện lên ở trên người nàng , khiến cho nàng trong phút chốc hóa thành thượng cổ hàn băng Chiến thú.

"Diệt Thiên Bàn?"

Hắc Viêm Ma thần ngạc nhiên cực kỳ, hắn ở nhờ số trời run rủi, chiếm được hắc bàn, phát hiện các loại diệu dụng sau khi, vẫn dẫn cho rằng chí bảo, chỉ là tìm khắp điển tịch không hoạch, lúc này mới chính mình lấy một cái.

Thẳng đến lúc này, hắn mới biết trong tay bảo vật chân chính tên.

Nhưng lúc này, biết Messiah lai giả bất thiện sau khi, hắn rít gào một tiếng , tương tự hiện ra Ma thần chân thân.

"Hống hống!"

Một con toàn thân thiêu đốt ngọn lửa màu đen ác ma đứng lên, hai trảo chụp vào trước mặt vọt tới hàn băng Cự thú.

"Hống hống!"

Bông tuyết áo giáp không ngừng lan tràn, cuối cùng hóa thành một điều màu trắng Cự long, đột nhiên cùng Hắc Viêm ác ma đánh tới cùng nhau.

Ầm ầm ầm!

Đất rung núi chuyển, ngọn núi khuynh đảo.

Màu trắng Cự long đập cánh bay lượn, Hắc Viêm ác ma lại là ngã trên mặt đất, hình thành một cái vẫn thạch khổng lồ hố.

"Diệt Thiên Bàn diệu dụng, ta sao lại không biết? Bất quá lúc này, Đại Đạo chi lực tất cả ngưng tụ ta thân, chưa từng ly thể, xem ngươi làm sao hóa!"

Bông tuyết Cự long rơi xuống , hóa thành Messiah hình người, đưa tay, liền muốn đem Diệt Thiên Bàn từ Hắc Viêm Ma thần ngực hái đi.

"Diệt Thiên Bàn sao? Quả nhiên là thứ tốt!"

Nhưng sau một khắc, tay của nàng liền vơ vét cái không.

Phương Nguyên đứng ở Hắc Viêm Ma thần ngực, trong tay cầm lấy màu đen khay tròn, trên mặt lộ ra rất hứng thú biểu hiện: "Tuy rằng tựa hồ hạn chế rất nhiều, đối với ta cũng không có tác dụng gì, nhưng tốt xấu còn có một chút giá trị nghiên cứu. . . Hả? Không đúng. . . Đây là một cái. . . Hàng nhái?"

"Đây là. . . Ai vậy?"

Hắn đột nhiên ra trận, lập tức đem cái khác Ma Chủ kinh sợ: "Dám xông vào Ma thần chiến trường. . . Không đúng, hắn không phải Ma Chủ. . . Cũng vậy. . . Ma thần!"

"Là hắn!"

Ly Câu ma chủ nhìn Phương Nguyên, lại là cảm giác thân thể mỗi một nơi đều đang run rẩy.

Cái này Mộng tiên sinh, thực ở ẩn giấu quá sâu!

Trước giả dạng làm Ma Soái, gặp phải hắn lại giả dạng làm Ma Chủ, kết quả lại là một cái Ma thần!

Cái này giả làm heo ăn thịt hổ ác thú vị, quả thực. . . Ở trong nháy mắt này, hắn oán niệm hầu như muốn ngưng tụ thành thực chất.

"Ly Câu ma chủ, ngươi biết này tôn Ma thần?"

Bên cạnh, Bạch Cốt Ma Thần tò mò hỏi.

"Đây chính là ta và các ngươi đã nói, cái kia Mộng tiên sinh. . ."

Ly Câu ma chủ cười khổ, ăn ngay nói thật, nhất thời làm bên cạnh các Ma Chủ cũng một trận khiếp đảm, lẫn nhau không tín nhiệm nhìn một chút, tựa hồ sợ còn cất giấu một cái.

"Phương nào Ma thần?"

Messiah sắc mặt lạnh lẽo: "Dám phá hư ta chuyện tốt?"

Vèo!

Cực lớn Hắc Viêm ác ma nổ tung, một vệt bóng đen chợt lui, trong phút chốc thoát ly chiến trường: "Hai người các ngươi. . . chờ ta!"

"Trên thực tế. . . Ta cũng không nghĩ tới!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, tựa hồ rất bất đắc dĩ dáng vẻ.

Hắn nguyên bản dự định, chỉ là xem một tràng náo nhiệt sau khi, liền cưỡi đại Na Di trận pháp rời đi, còn phải tận lực không cùng bản địa Ma thần trở mặt.

Đáng tiếc, cái này Diệt Thiên Bàn xuất hiện, nhất thời quấy rầy hắn một ít kế hoạch.

Đặc biệt, phát hiện cái này Diệt Thiên Bàn, chỉ là một cái hàng nhái sau khi, thì càng thêm khiến Phương Nguyên động lòng.

Trên tay cái này, chỉ có một ít giá trị nghiên cứu, thế nhưng nếu như có thể thu được nó bản thể, cái kia thậm chí có thể đối với Thiên Minh ma thần đều tạo thành đáng sợ uy hiếp, tuyệt đối đầy đủ làm cái này một tấm nhằm vào Cực Ác Chi Chủ át chủ bài!

"Đem Diệt Thiên Bàn lưu lại, ta thả ngươi rời đi, bằng không. . ."

Messiah vung tay lên, chu vi băng thiên tuyết địa nhất thời ngưng trệ, tựa hồ liền hư không đều đông lại.

"Bằng không ngươi thì thế nào? Đi theo ta một tràng đối chiến sao?"

Phương Nguyên vỗ vỗ đầu: "Đúng rồi, ngươi vừa nãy thắng rồi Hắc Viêm

Ma thần, có thể nói đã là đương nhiệm Hắc Viêm lãnh chúa, nếu như ta lại đánh bại ngươi, chẳng phải là liền thành mảnh này địa vực chủ nhân?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 998: Lãnh Chúa

"Ngươi cái này đê hèn tên trộm, vô liêm sỉ đạo tặc, còn không mau đem Diệt Thiên Bàn thả xuống!"

Ma thần Messiah tiếng nói băng hàn, tựa như có thể đông lại linh hồn.

Rất nhiều sương lạnh ở xung quanh lan tràn , khiến cho các Ma Chủ tránh không kịp.

Cho tới Ma Soái? Áp sát quá gần, không có nhãn lực kình, đã toàn bộ chết sạch.

"Cái này. . . Thực sự là không làm được đây!"

Phương Nguyên con mắt hơi nheo lại: "Ta hỏi ngươi, hiện tại xem như là lãnh chúa tranh đoạt chiến sao? Nếu như không phải nói, ta liền rời đi trước!"

Messiah bước chân hơi ngưng lại.

Nàng có thể cảm giác được Phương Nguyên sâu không lường được, đó là chút nào không dưới tại sức mạnh của nàng, nếu như đối phương chủ định chạy trốn, liền thực sự là dù như thế nào cũng không chiếm được chỗ tốt rồi.

"Tuy rằng lãnh chúa tranh đoạt chiến thủ tục rườm rà, nhưng điểm trọng yếu nhất, chỉ cần lãnh chúa đáp ứng là có thể!"

Bởi vậy, nàng dừng bước lại, dưới mặt nạ lời nói lạnh lẽo như hàn băng: "Ta ra Hắc Viêm địa vực lãnh chúa vị trí, đánh cược trong tay ngươi Diệt Thiên Bàn!"

Đã từng, nàng cũng là vận dụng một chút khó có thể chống cự bảo vật cùng tài nguyên, mới khiến Hắc Viêm Ma thần tiếp thu lãnh chúa tranh đoạt chiến.

Nhưng hiện tại, lại là chỉ có thể như vậy.

"Lãnh chúa vị trí sao? Còn chưa đủ. . ." Phương Nguyên quăng quăng trong tay khay tròn: "Còn có lai lịch của nó, ta rất có hứng thú. . . Nói cho ta, ta đáp ứng đánh cược!"

"Ngươi sẽ không muốn biết. . ."

Messiah lúc này vẻ mặt, lại là có vẻ hơi quỷ bí: "Bởi vì nó đã từng thuộc về một cái cường đại Ma thần, xa mạnh hơn xa ta!"

"Cái gì?"

Ly Câu ma chủ kinh hãi, nhìn về phía Diệt Thiên Bàn trong mắt càng là dẫn theo các loại phức tạp tâm tình.

"So với Vạn Hóa Ma thần càng mạnh hơn, chỉ có Thiên Minh ma thần. . . Cấp độ kia bá chủ, tùy tiện lại đây một cái, ta Hắc Viêm địa vực đều có khả năng bởi vậy hủy diệt a!"

Các Ma Chủ thán phục liên tục, đồng thời, lại có chút ức chế không được tham lam.

Đáng tiếc, chúng nó cũng biết, cái này kỳ vật, hoàn toàn không là chúng nó có thể chia sẻ.

"Nhìn tới. . . Chỉ là Thiên Minh sao?"

Phương Nguyên gật gù: "Nguyên lai ngươi cũng chỉ biết là nhiều như vậy, thực sự là đáng tiếc. . ."

"Chỉ là. . . Thiên Minh?"

Messiah lùi về sau một bước, trong lòng đột nhiên hiện ra điềm xấu linh cảm.

"Không. . . Không thể. . . Hắn làm sao sẽ?"

Bất quá nàng dù sao cũng là Ma thần, tâm linh giống như vạn năm hàn băng, quyết định xuống chuyện liền sẽ không dễ dàng thay đổi.

"Nguyệt đại đạo! Nguyệt Ngưng Sương!"

Hào quang màu xanh tung xuống, cực hạn lạnh lẽo, mang theo đông lại tất cả lực lượng, đột nhiên khuếch tán.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Một tầng hàn băng, nhất thời ở Phương Nguyên trên người ngưng tụ.

"Hiện tại. . . Giao ra Diệt Thiên Bàn, vẫn tới kịp!"

Băng long rít gào, Messiah chậm rãi tiến lên, duỗi ra bàn tay.

"Nói đến. . . Phía sau ngươi vị kia Ma thần tên đây?"

Phương Nguyên cái cổ trở xuống đều bị hàn băng đóng băng, cả người liền giống như một pho tượng đá, vẫn như cũ không để ý lắm, tò mò hỏi.

"Ngươi không xứng biết được!"

Messiah ánh mắt phát lạnh, bàn tay nhất thời rơi xuống.

Hống hống!

Băng long rít gào, trảo ra đồng dạng một trảo!

"Vậy thì thật là. . . Tiếc nuối đây!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, bỗng nhiên, trên người tất cả hàn băng

đều biến mất không thấy.

Răng rắc!

Cực lớn giảo hợp tiếng truyền đến.

Chợt, Băng long, ánh trăng, sương tuyết các loại dị tượng, dĩ nhiên trong phút chốc liền biến mất không thấy, phảng phất trước phát sinh tất cả , bất quá là sai cảm giác.

"Đây là. . . Diệt Thiên Bàn lực lượng!"

Kinh ngạc thốt lên ở trong, Messiah nhanh chóng lùi lại, lại phát hiện không giống: "Không! Không đúng. . . Này không phải là xóa bỏ, mà là. . . Thôn phệ?"

"Không có sai! Ngươi Đại Đạo chi lực, ta liền không khách khí nhận lấy!"

Phương Nguyên vươn tay trái ra.

Ở trong lòng bàn tay, hiện ra một đạo băng phiến, bên trong nhưng là một vầng minh nguyệt chìm nổi.

Hắn mở ra miệng lớn, trực tiếp nuốt xuống.

"Cái gì?"

Thấy cảnh này Ma Chủ, nhất thời kinh ngạc cực kỳ.

"Trực tiếp. . . Dĩ nhiên trực tiếp Thôn Phệ đại đạo lực lượng. . ."

Ly Câu ma chủ thân hình ngưng trệ, dường như một cái điêu khắc: "Hắn. . . Hắn không chỉ có là Ma thần, càng là Thiên Minh ma thần!"

Thiên Minh ma thần!

Tại Tâm Ma giới bên trong, cũng là một phương đại lão, chuỗi thực vật tầng

cao nhất, thậm chí còn có thể săn giết cái khác Ma thần!

Tuy rằng đều là Ma thần cảnh giới, nhưng hoàn toàn là không giống tầng thứ!

"Dĩ nhiên là Thiên Minh!"

Messiah nhìn thấy tình cảnh này, cũng là hoàn toàn tuyệt vọng.

Trong này chênh lệch, nàng tự nhiên rõ ràng nhất, dù là nàng Nguyệt đại đạo lại hoàn thiện vài bước, cũng sẽ không là Ám diện thiên đạo đối thủ.

Càng không cần phải nói, lại đánh tiếp, nàng lớn nhất khả năng, chính là biến thành nhân gia đồ bổ.

"Ta. . . Ta chịu thua!"

Bởi vậy, nàng rất quang côn truyền ra một đoạn ý niệm, thân hình hóa thành một từng mảnh từng mảnh hoa tuyết nổ tung, trong phút chốc biến mất không thấy.

"Bái kiến lãnh chúa!"

"Ma thần uy vũ!"

. . .

Ly Câu ma chủ ngớ ngẩn, cái thứ nhất quỳ sát xuống.

Nhìn thấy hắn động tác, còn lại Ma Chủ nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, vội vã đồng dạng quỳ xuống: "Chúng ta bái kiến Hắc Viêm Lãnh chúa đại nhân!"

"Hừm, thôi, đứng lên đi!"

Phương Nguyên vung vung tay, không nhúc nhích thân truy đuổi.

Rất hiển nhiên, một cái Vạn Hóa cao đoạn Ma thần toàn lực chạy trốn, lấy

hắn thực lực trước mắt, đuổi tới cũng là làm chuyện vô ích thôi, trừ phi đem đối phương đẩy vào một cái nào đó tuyệt cảnh.

Mà hắn Ma tộc thân, ở trận chiến ngày hôm nay sau khi, nhất định danh chấn Tâm Ma giới!

Dù sao, đây chính là một cái Thiên Minh! Đỉnh cấp bá chủ!

Đạo quả không ra, Tâm Ma giới bên trong, liền là chúng nó khuấy động phong vân!

"Cũng may ta không có triển lộ thủ đoạn gì, dùng gương mặt bên ngoài cũng là biến ảo qua đi , còn Thôn Phệ đại đạo lực lượng, Thiên Minh ma thần cũng có thể làm đến điểm ấy!"

Phương Nguyên thất vọng mà nhìn Ma thần phương hướng ly khai, có chút tiếc nuối.

Nếu như có thể đem cái này hai vị Ma thần bắt được thôn phệ, tất nhiên có thể làm hắn hơi có tiến bộ.

Đáng tiếc, trước liên tiếp thôn phệ Vạn Vật Thôn Phệ Giả cùng Như Ý Ma Tôn chuyện tốt, thật đúng là trên trời rơi đĩa bánh, có thể gặp mà không thể cầu a.

Lại không bao giờ tìm được cái thứ ba Ma thần, sẽ bị phong ấn, chủ động đưa đến hắn bên mép.

"Lãnh chúa đại nhân!"

Lúc này, Ly Câu ma chủ cũng mang theo Bạch Cốt các loại Ma Chủ đi xuống, cung kính mà quỳ rạp dưới đất: "Chúng ta bái kiến chủ nhân!"

Rất hiển nhiên, bọn hắn là Phủ chủ quân đội, đương nhiên muốn nghe theo Hắc Viêm lãnh chúa mệnh lệnh.

Vừa nhìn thấy hắn, Phương Nguyên thì có chút thấy buồn cười.

Lần này Hắc Viêm Ma thần, quả nhiên là trộm gà không xong còn mất nắm gạo, đem chính mình vốn ban đầu đều đáp vào.

"Thôi. . . Chúng ta trở lại!"

Phương Nguyên nhìn thấy bọn hắn một bộ muốn nói lại thôi dáng vẻ, trước tiên đường về: "Các ngươi đuổi tới ta!"

. . .

Nguyên bản Hắc Viêm Ma thần phủ đệ bên trong.

Các loại Ma nguyên thạch dập dờn ra hào quang óng ánh , khiến cho cái này thành chủ phủ Nguyên lực nồng độ, muốn vượt quá ngoại giới hơn mười lần.

Lúc này, nhưng là bị Phương Nguyên không chút khách khí cưu tổ tước chiếm: "Ly Câu a. . . Nói một chút đi, ta cái này lãnh chúa, có cái gì trách nhiệm cùng nghĩa vụ?"

"Lãnh chúa đại nhân chính là vùng đất này chủ nhân, tất cả pháp quy pháp tắc, đều do ngài đến lập ra!"

Ly Câu ma chủ quỳ rạp dưới đất, cung kính mà nói: "Toàn phủ Hắc Viêm quân, chỉ nghe chủ nhân mệnh lệnh! Cho tới cần làm chuyện? Đại khái chính là đại biểu bản địa cùng những địa phương khác giao lưu chứ? Bất quá chuyện như vậy ngàn năm cũng hiếm thấy nhìn thấy một hồi, dù là Hắc Viêm Ma thần, trước cũng thường thường bế quan tu luyện lâu dài, thậm chí ra ngoài thám hiểm du lịch."

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên gật gù: "Ràng buộc ít như vậy, cũng không phải tất lập tức nhường ra đi tới!"

"Nhường. . . Nhường ra đi?"

Ly Câu các loại Ma Chủ ở phía dưới nghe được một trận lúng túng.

Xác thực, đối với Thiên Minh ma thần mà nói, Hắc Viêm địa vực điểm ấy gia sản, quả thực là vô bổ giống như, chỉ cần tùy tiện triển khai thủ đoạn, hoàn toàn có thể thu được càng tốt hơn càng to lớn hơn địa bàn, đương nhiên sẽ không làm sao nhìn ở trong mắt.

"Tốt, các ngươi cũng biết, ta một lòng nhàn tản, sẽ không lâu dài ở lãnh chúa vị trí, khi lúc ta không có mặt, liền do Ly Câu, còn có ngươi, ngươi. . . Ba người các ngươi liên hợp chủ sự tốt!"

Hắn tiện tay chỉ ba cái khí tức mạnh nhất Ma Chủ đi ra.

"Thuộc hạ nhất định đem hết toàn lực!"

Ly Câu ma chủ mấy người cảm xúc dâng trào, liền lập tức quỳ xuống bảo đảm.

"Tốt, các ngươi ai biết Hắc Viêm Ma thần tăm tích?"

Ôm vạn nhất hi vọng, Phương Nguyên hỏi một câu, kết quả quả nhiên không có một người biết được.

Hắn cũng không để ý lắm, mệnh lệnh mở ra lãnh chúa bảo khố.

Ầm ầm!

Từng đạo từng đạo phong ấn phá giải, cực lớn Hắc Viêm kim chất liệu cửa lớn mở ra sau khi, một mảnh xanh vàng rực rỡ cảnh tượng nhất thời hiện lên đi ra.

Ngoại giới quý giá Hắc Viêm thạch, ở đây lại là nát rác rưởi giống như, bị tùy ý vứt bỏ trên đất, mênh mông cực kỳ, phảng phất một cái hải dương.

Ngoài ra, càng nhiều quý trọng vật liệu, cũng là tùy ý có thể thấy được.

"Đáng tiếc. . . Chân chính thứ tốt, tất nhiên bị Hắc Viêm Ma thần bên người mang theo."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, sờ sờ trên tay mang một viên bảo thạch nhẫn.

Nhất thời, một cái không gian mở ra, lượng lớn thôn phệ tiền cùng cái khác vật liệu, nhìn ra thấy Ly Câu ma chủ mấy người mí mắt nhảy lên, rồi lại không thể làm gì.

Dù sao, ở cái này trên lãnh địa, bất luận công khố tư nhân khố phòng, trên lý thuyết đều thuộc về lãnh chúa tất cả, có thể tùy ý điều khiển.

"Những thứ đồ này, ta lấy đi một nửa tiêu vặt, còn lại hắn là cũng đầy đủ các ngươi chi ra. . ."

Cũng may Phương Nguyên biết tiết chế, không có để cho này ba cái Ma Chủ một cái cái thùng rỗng.

Chỉ là lấy đi những thứ này sau khi, như trước có chút chưa hết thòm thèm: "Không có nhặt được lộ a. . . Có chút đáng tiếc!"

Nhưng chợt, liền biết mình cả nghĩ quá rồi.

Những thứ này bảo khố trước thuộc về Hắc Viêm Ma thần, lấy đối phương Ma Thần cấp bậc nhãn lực, còn có cái gì bí bảo có thể bị bỏ qua?

Trên thực tế, có thể được đến một cái Diệt Thiên Bàn, liền hoàn toàn so với những thứ này bảo khố, cùng với Hắc Viêm Ma thần trên người tất cả tích lũy gộp lại đều muốn nhiều.

"Các ngươi đi xuống đi!"

Đuổi đi cái khác Ma Chủ, càng khước từ chúng nó phái đắc lực Ma nữ trước tới hầu hạ thỉnh cầu, Phương Nguyên lúc này mới có thời gian đến nghiên cứu chính mình ngày hôm nay thu hoạch.

"Diệt Thiên Bàn!"

Hắn đưa tay phải ra, một đạo luân bàn liền trôi nổi ở trong lòng bàn tay.

Cái này luân bàn toàn thân màu đen, mặt ngoài có màu tím hoa văn, loang loang lổ lổ, có rất nhiều tổn hại.

Một khi lấy ra, kỳ dị nào đó khí tức liền truyền ra, bài xích chu vi Thiên Đạo lực lượng.

"Bảo bối tốt, quả nhiên là bảo bối tốt!"

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi ánh mắt sáng lên: "Nếu như sớm một chút được đến nó, cũng sẽ không bị sét đánh nhiều lần như vậy!"

Hạ giới lôi phạt, cũng là căn cứ Thiên đạo vận chuyển mà tới.

Nhưng nếu như Thiên đạo đều bị thanh trừ cơ chứ? Cái kia trống rỗng khu vực, tự nhiên liền Thiên phạt không đến.

"Tuy rằng phương diện này năng lực đối với Ma thần mà nói không có cái gì, nhưng vứt đến hạ giới, tuyệt đối là một cái độ kiếp chí bảo a!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 999: Âm Sai

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1000: Phản Công

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1001: Mời

"Hủy ta Thánh thành, giết tộc nhân ta, ngươi liền để mạng lại bồi đi!"

Tiên Hoa thánh chủ tiếng nói mênh mông cuồn cuộn, thẳng tới cửu thiên.

Cùng lúc đó, từng đoá từng đoá kim hoa ở trong hư không tỏa ra, rực rỡ yêu kiều, xán lạn ánh sáng.

Được này kim hoa soi sáng, nguyên bản mây đen che trời trong nháy mắt tản ra, vòng xoáy biến mất, bên trong thế giới bóng mờ cũng là đang nhanh chóng tiêu tan.

"Giới vực lối đi, cho ta phong!"

Từng đoá từng đoá thiên hoa, như là kiến hôi, đem thế giới kia cánh cửa ánh sáng lấp kín, hoàn toàn phong ấn lên.

"Tôn Thánh Nho! Ngươi liền cho bản tọa chết ở chỗ này!"

Tiên Hoa thánh chủ ý niệm Hiển Thánh, cực lớn dây leo từ thành trì trung tâm đột phá mặt đất mà ra, phảng phất trụ trời giống như xông thẳng tới chân trời, đỉnh một đóa cực lớn hoa cỏ tỏa ra.

Phảng phất thiên nữ tán hoa, từng mảng từng mảng phấn hồng cánh hoa rơi xuống, mang theo kinh người cực kỳ thần thông, phong thiên tỏa địa.

Rốt cục, tôn Thánh Nho không kiên trì được, bị một cánh hoa nện tại phần lưng.

Phốc!

Giữa không trung, điểm điểm dòng máu màu tím bầm tung bay.

"Uống! Chính Khí Trường Tồn!"

Tôn Thánh Nho miệng phun máu tươi, cả người lại hóa thành một đạo cầu vồng, trong khoảnh khắc biến mất không thấy.

"Truyền mệnh lệnh của ta, phong tỏa Thánh thành, cấm dùng tất cả na di trận pháp, bản tọa ngược lại muốn xem xem, hắn có thể che giấu đi nơi nào. . . Chúng Ma Chủ, hắn đã trúng Bản tôn trọng thương phong ấn, một thân thực lực vạn không tồn một, còn không mau mau truy kích?"

Tiên Hoa thánh chủ ý niệm gầm hét lên.

"Tuân mệnh!"

Những kia may mắn còn sống Ma Chủ, nghe đến đó, chỉ có thể cắn răng, nhanh chóng hướng về cầu vồng trốn chạy phương hướng đuổi theo, bắt đầu thiên la địa võng giống như tìm tòi.

"Cái kia tôn Thánh Nho muốn xong!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên không khỏi nhắm mắt lại.

Đối phương tuy rằng thần thông kinh người, ở thế giới gia trì phía dưới, dĩ nhiên không thua Thiên Minh, nhưng tại Tâm Ma giới bên trong, chịu đến áp chế tất nhiên cực kỳ khủng bố.

Nếu không thì, cũng sẽ không liền một cái Tiên Hoa thánh chủ đều đánh không lại.

Đồng thời, Tâm Ma nguyên lực cùng ngoại giới Nguyên lực không giống , căn bản không có khôi phục cơ hội.

Lại thêm vào cái khác hung hiểm, cái kia tôn Thánh Nho, chín mươi chín phần trăm muốn chết tại Tâm Ma giới ở trong!

"Đợi đến bắt giữ tôn Thánh Nho sau khi, na di trận cùng Thánh thành thì sẽ lần thứ hai mở ra, chư vị xin yên tâm!"

Ngay khi chúng Ma Chủ đuổi theo ra đi sau khi, Tiên Hoa thánh chủ tiếng nói có truyền tới, động viên đông đảo Ma thần.

"Ha ha. . . Thánh chủ nói tới nơi nào nói?"

"Đã có người ngoại lai xâm lấn bản giới, chúng ta hẳn là cùng chung mối thù mới là. . ."

Cái khác Ma thần dồn dập đáp lại, có gấp gáp, đã lén lút theo cái kia đạo độn quang đuổi tới, muốn nhìn một chút có hay không tiện nghi có thể nhặt.

"Vị tiên sinh này. . . Không biết tục danh?"

Lúc này, một đạo thần niệm đảo qua, lại phát hiện sắc mặt không thay đổi Phương Nguyên.

Hết cách rồi, trải qua một lần hạo nhiên chính khí rửa sau khi, bên trong tòa thánh thành còn tiếp tục sinh sống vật còn sống, nếu không có đặc thù phòng hộ, bằng không chính là tu vị Ma Chủ bên trên.

Có thể nói, đem từng cái từng cái nước sâu cá đều nổ đi ra.

Phương Nguyên cái này khuôn mặt xa lạ, lập tức gây nên chú ý, càng không cần phải nói, trước còn bắt xuống thế giới kia tọa độ, tuy rằng thủ đoạn bí mật, nhưng Tiên Hoa thánh chủ dù sao cũng là địa chủ, vẫn cứ nhận biết được.

"Ta tên Lệ Hồn! Vô ý đi ngang qua. . ."

Hắn mặt không biến sắc báo lên giả danh: "Xin chào Tiên Hoa thánh chủ!"

"Lần này chiêu đãi không chu toàn, là ta thất trách, hiện ở trong phủ tổ chức yến hội, mong rằng nể nang mặt mũi."

Tiên Hoa thánh chủ tiếng nói truyền đến, đúng là so với trước muốn nhu hòa không ít.

"Cung kính không bằng tuân mệnh!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, đi ra trống rỗng tửu lâu, đi tới trên đường cái.

Trên mặt đất tích góp dày một tầng dày tro tàn, thoạt nhìn thật là làm cả người sởn tóc gáy.

Dù sao, ở trước đây không lâu, chúng nó vẫn là đầy đường Ma tộc, lại ở hạo nhiên chính khí phía dưới, trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi.

Cái này chính là Tâm Ma giới tàn khốc!

Nếu cướp đoạt chư thiên vạn giới, cũng muốn làm tốt bất cứ lúc nào bị báo thù chuẩn bị!

Phương Nguyên có chút trầm mặc , dựa theo thần niệm chỉ dẫn, đi tới trong thành một tòa phủ đệ trước.

Ở nơi đó, dĩ nhiên đã có mấy tôn Ma thần hội tụ, nhìn thấy Phương Nguyên, đều là nhíu mày, các loại mang theo hỏi dò, tìm hiểu ánh mắt liền đầu lại đây.

"Hừ!"

Phương Nguyên hừ lạnh một tiếng, trong bóng tối bắt Diệt Thiên Chân Ngôn.

Nhất thời, hắn quanh người thần niệm tiêu tan, những kia Ma thần dồn dập hừ một tiếng, hiển nhiên ăn cái thiệt nhỏ: "Thiên Minh? Không. . . Không đúng, tựa hồ là bí pháp nào đó!"

Một cái tóc tím lão đầu nhìn chằm chằm Phương Nguyên, đen nhánh trong ánh mắt mang theo vài phần cảm thấy hứng thú vẻ.

Phương Nguyên biết được, cái này chính là cái kia trừ ra Tiên Hoa thánh chủ ở ngoài Thiên Minh ma thần.

"Nhận được chư vị đường xa mà đến, bản tọa muốn thu công mới có thể gặp lại, thực sự thất lễ, kính xin chư vị đi vào, hưởng dụng yến hội!"

Tiên Hoa thánh chủ tiếng nói truyền tới.

"Ha ha. . . Dễ như trở bàn tay mà thôi, lại nói chúng ta cũng đều có chút thu hoạch. . ."

Tóc tím mắt đen ông lão chỉ cươi cười, trước tiên chắp tay mà vào, cái khác Ma thần đi theo sau lưng hắn.

Tòa phủ đệ này cấu tạo tinh xảo, phảng phất là dùng cực lớn dây leo bện mà thành, các loại không biết tên hoa nhỏ ở ven đường tỏa ra.

Phương Nguyên ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy trước cái kia cực lớn thực vật trụ trời chậm rãi thu lại, đi vào một gian nhà bên trong.

Không đến bao lâu, một tên ăn mặc trăm hoa thánh bào diễm lệ nữ tử liền đi ra, nhìn quanh trong lúc đó, quả thật chập chờn rực rỡ, mang theo một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được mị lực: "Bản tọa đa tạ các vị giúp đỡ!"

"Không dám!"

Vị này Tiên Hoa thánh chủ , tương tự cũng là một cái Thiên Minh ma thần, những kia Dung Hư, Vạn Hóa cảnh giới sao dám làm càn?

"Hôm nay chư vị cùng nhau cộng ngự cường địch, cũng là duyên phận, phải có cùng uống một chén!"

Tiên Hoa thánh chủ đi tới yến hội chủ vị ngồi, thoáng khoát tay chặn lại, từng đạo từng đạo dây leo lan tràn, hình thành cái bàn cái cốc.

Tới ngồi lên sau khi, trên mặt bàn hoa tươi nở rộ, tự động kết ra trái cây, lại có một chén chén mật hoa rượu hiện lên đi ra , khiến cho người mắt không kịp nhìn.

Lọt vào trong tầm mắt, quả thực chính là một cái toàn hoa yến, hết thảy đều sinh trưởng ở địa phương, tự tất đều có đủ.

"Hả? Không sai!"

Phương Nguyên uống một hớp mật hoa rượu, cảm giác không hổ là Ma thần xuất ra, so với bình thường trong cửa hàng phẩm chất vứt ra mười vạn tám ngàn dặm.

"Thứ tốt, trái cây kia, còn có rượu ngon, tựa hồ cũng có tăng lên thần hồn công hiệu, mặc dù đối với Ma thần mà nói rất yếu ớt, nhưng tháng ngày tích lũy đi xuống, cũng tuyệt đối không phải chuyện nhỏ."

Cái khác Ma thần cũng là dồn dập ánh mắt sáng lên.

"Rượu này tên là Vạn Hoa nhưỡng, chư vị có thể uống nhiều mấy chén, ở ngày sau ngưng tụ Thủy, Mộc tương quan đại đạo lúc, cũng có thể tăng cường mấy phần tỷ lệ thành công!"

Tiên Hoa thánh chủ cười tủm tỉm nói, mà nghe được cái này, những kia Dung Hư, Vạn Hóa Ma thần động tác lại là đột nhiên tăng nhanh.

Tình cảnh này bị Phương Nguyên nhìn thấy, không khỏi ở trong lòng cười thầm.

Xem ra, cho dù là Ma thần, cũng chạy không thoát thất tình lục dục.

Vừa nghĩ tới cái này, lại là trong lòng rùng mình.

Phàm là thất tình lục dục, liền chạy không thoát Mộng sư chi đạo phạm trù, mà cái kia Cực Ác Chi Chủ dám đem chính mình lãnh địa xưng là Nguyên Tội Ma Vực, hiển nhiên ở tâm tình lực lượng trên chưởng khống, còn muốn siêu ra bản thân một đầu.

"Tuy rằng mở đầu đều là Mộng sư chi đạo, nhưng ta đi chính là Tạo Hóa chi lực, Cực Ác Chi Chủ đi chính là tâm tình lực lượng, chính như một cái dây leo trên kết ra không giống trái cây, lại lẫn nhau cần đối phương, mới có thể đến đỉnh cao!"

. . .

"Đa tạ Tiên Hoa thánh chủ!"

Ngay khi Phương Nguyên suy tư đồng thời, còn lại Ma thần cũng không biết khách khí, dồn dập ăn như hùm như sói, cuối cùng lại cùng nhau hướng về Tiên Hoa thánh chủ cảm ơn: "Thánh chủ yên tâm, chúng ta đều là Tâm Ma giới tồn tại, đương nhiên muốn đồng tâm hiệp lực, cái kia tôn Thánh Nho chạy không được!"

"Tuy rằng người này có thể coi là nhân kiệt một đời, nhưng vào ta Tâm Ma giới, chính là long bơi nước cạn, hổ nhập bình nguyên!"

Tiên Hoa thánh chủ một bộ không để ý chút nào dáng vẻ: "Bản tọa xin mời chư vị tới, ngoại trừ mời tiệc một phen ở ngoài, đúng là xác thực có việc thương lượng! Bất quá nhưng không phải tôn Thánh Nho việc, mà là có tốt đẹp nơi muốn phân cho chư vị!"

"Ồ? Chỗ tốt gì?"

Tóc tím mắt đen ông lão cân nhắc hỏi.

"Vị này chính là Tử Thứu thánh chủ chứ? Đại danh như sấm bên tai. . ."

Tiên Hoa thánh chủ khẽ mỉm cười: "Không biết các hạ đối với vừa mới cái

kia thế giới, quan cảm làm sao?"

"Năng lượng vô cùng nồng nặc, đồng thời pháp tắc cũng rất kỳ quái. . . Dĩ nhiên là lấy tu luyện hạo nhiên chính khí làm chủ!"

Tử Thứu thánh chủ vuốt vuốt chòm râu: "Ừm. . . Những kia sinh linh trong cơ thể giàu có hồn lực cũng rất cao. . . Tiên Hoa thánh chủ ngươi mở ra thế giới kia giới vực lối đi, chính là vì chiếm lĩnh nơi đó, thu gặt lực lượng linh hồn sao?"

Đến chúng nó cấp bậc này tự nhiên biết rõ, những kia bình thường nhất, không đáng chú ý nhất Ma Linh, mới là Tâm Ma giới căn cơ chân chính.

Hầu như mỗi gặp phải một cái thế giới mới, những kia Ma thần đều sẽ không bỏ qua, phái ra nhân thủ thu gặt.

Đem cướp đoạt đến lực lượng linh hồn, trồng vào khu vực lân cận trong, liền có thể lớn lớn tăng trưởng Ma Linh số lượng, đây là đối với Tâm Ma giới vô cùng hữu ích việc.

Thậm chí, nếu như có thể chủ trì, đem gặp đến thế giới nuốt chửng, càng là có thể thu được Tâm Ma giới tưởng thưởng.

"Không sai!"

Tiên Hoa thánh chủ gật đầu: "Ta đem thế giới này mệnh danh là Nho thế giới, này thế giới vô cùng mạnh mẽ, đồng thời quy tắc quỷ dị, thực không dám giấu giếm, ta hai cái Ma thần thủ hạ, đã toàn bộ gãy ở bên trong, lần này càng làm cho cái kia tôn Thánh Nho đi tới chúng ta Tâm Ma giới một phen đại náo, cái này đều là bản tọa sai lầm!"

"Thế nhưng, như vậy thế giới Thủ hộ giả, trong thời gian ngắn, không cách nào lại sinh ra người thứ hai, thế giới kia Thiên đạo, cũng lúc trước vận chuyển bên trong, chịu đến thương tổn của ta. . . Vì lẽ đó , ta nghĩ xin mời chư vị lần thứ hai xuyên qua, mạnh mẽ cướp đoạt một phen, tốt nhất đem thế giới kia phá huỷ,

ta Tâm Ma giới liền có thể đem này thế giới nuốt chửng!"

"Cái gì?" Liền Phương Nguyên đều hơi kinh ngạc, cái này Tiên Hoa thánh chủ quả nhiên là đại thủ bút: "Bất quá. . . Tổng sẽ không toàn không có nguy hiểm chứ?"

"Nhiều như vậy Ma thần ra tay, dù là thế giới kia đối với bình thường Ma thần áp chế vượt quá năm thành trở lên, cũng đầy đủ nắm quyền!"

Tiên Hoa thánh chủ không chút nào che giấu nói.

Trên thực tế, dù là nàng hiện tại không mời, những thứ này không biết xấu hổ Ma thần từ lâu lén lút kiếm đến tọa độ, tất nhiên sẽ đi vào mò chỗ tốt.

Thà rằng như vậy, không bằng cùng nhau hợp tác.

"Được!"

Tử Thứu thánh chủ chỉ cươi cười: "Đem tỉ mỉ tình báo cho ta, nếu như không có cái gì chênh lệch quá lớn, lão phu liền làm rồi!"

"Tính ta một người!"

"Tính ta một người!"

. . .

Cái khác Ma thần phản ứng càng thêm nhảy nhót.

Dù sao, loại này đánh kẻ sa cơ, có nhiều chỗ tốt việc, cớ sao mà không làm đây?

"Vị này Lệ Hồn tiên sinh đây? Không biết lựa chọn như thế nào" Tiên Hoa thánh chủ mỉm cười gật đầu, ánh mắt nhìn kỹ đến Phương Nguyên trên người.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1002: Xâm Lấn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1003: Hắc Tâm Ma

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1004: Càn Quét

"A. . . Ngươi đối với ta nhà học sinh làm cái gì?"

Thấy cảnh này, Vương Càn Khôn các loại đại nho muốn rách cả mí mắt.

Bởi vì mới xuất hiện con này Hắc Tâm Ma, cho cảm giác của bọn họ cùng với trước Ma Linh tuyệt nhiên không giống.

Lúc ẩn lúc hiện, dĩ nhiên phảng phất cũng có thể thuyên chuyển thiên địa chính khí lực lượng để bản thân sử dụng, cái này liền rất khủng bố!

"Không có gì, chỉ là một cái kiểm tra mà thôi , nhưng đáng tiếc hắn không có thông qua a!"

Phương Nguyên tiếc nuối nói.

Vừa nãy, hắn xác thực chỉ là dùng Mộng Sư linh pháp , khiến cho cái này Hoắc Thanh Thiên ở trí nhớ của chính mình bên trong luân hồi trăm đời, nếm tận sinh ly tử biệt, yêu ghét hận, cầu không được các loại thống khổ, cũng coi như là một cái khác loại hồng trần luyện tâm.

Nếu như vượt qua, ý nghĩ giống như Kim Cương Bồ Đề, bất khuất kiên cường, tương lai nhất định đại nho có hi vọng, Nho Thánh cũng không phải là không có khả năng.

Nhưng rất hiển nhiên, cái này Hoắc Thanh Thiên tâm tính vẫn là không quá quan, bị những kia ảo cảnh bên trong nhân sinh dằn vặt điên rồi.

Mà điên rồi Hắc Tâm Ma, hiển nhiên cũng rất có giá trị.

Phương Nguyên thả ra Hoắc Thanh Thiên, trong mắt dị quang liên thiểm: "Quả nhiên. . . Lực lượng chính là lực lượng. . . Không có cái gì chính tà phân chia!"

Thế giới này quy tắc, là chỉ có người đọc sách đọc sách rõ ràng tính, cô đọng tự thân Hạo Nhiên chi khí, mới có thể điều động thiên địa chính khí để bản thân sử dụng , hóa thành thần thông.

Nhưng trải qua nghiên cứu, hắn phát hiện, trời sinh vạn vật, có âm có dương, nếu đứng đắn nho sinh có thể sử dụng thiên địa chính khí, vậy nếu như cỡ này văn nhân hỏng rồi nội tâm, chủ động tìm đến phía bóng tối đây? Cái kia điều động, chính là thiên địa Ma khí!

Nói trắng ra, cái gọi là thiên địa Ma khí, cũng bất quá là thiên địa chính khí phản diện , tương tự là Thế giới chi lực biểu hiện hình thức!

"Ha ha. . . Giết đi! Giết đi! Để tất cả quy về hư vô, để đại địa rơi xuống một cái trắng xóa thật sạch sẽ!"

Đầu cái Hắc Tâm Ma ngoại trừ lồng ngực phá tan, triển lộ hắc tâm ở ngoài, cùng cái khác người đọc sách không có bao nhiêu khác nhau.

Lúc này cười lớn, miệng phun Thánh nhân hoa chương.

Từng cái từng cái màu đen ký tự ở giữa không trung hiện lên, ngưng tụ sức mạnh kinh khủng, rơi vào hắn bạn học ngày xưa cùng sư trưởng trên người.

"Đây là. . . Sức mạnh nào?"

"Hoắc Thanh Thiên! Tỉnh một chút!"

"Hắn đã không phải chúng ta bạn học, mà là bị ô nhiễm ma, giết hắn!"

. . .

Những kia may mắn đến tồn học sinh lão sư nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời phát ra rối loạn tưng bừng.

Chợt, vài đạo hạo nhiên chính khí hóa thành binh khí, liền rơi vào Hoắc Thanh Thiên trên người.

Coong coong!

Hạo nhiên chính khí hội tụ trường kiếm, dù là đối với Ma Đô có rất lớn sát thương lực, nhưng lúc này rơi vào Hoắc Thanh Thiên trên người, lại bị một tầng hắc quang văng ra, không bị tổn thương chút nào.

"Đây là. . . Hạo nhiên chính khí hộ thể?"

Cái khác nho sinh dồn dập mắt choáng váng: "Tại sao một cái sa đọa ma, còn có thể xúc động lực lượng thiên địa?"

Cùng mê man mọi người so với, Vương Càn Khôn cùng mấy cái đại nho lại là đoán được một chút manh mối, nhưng bọn họ tình nguyện chính mình không có đoán được: "Tặc tử. . . Đây là muốn quật chúng ta đọc sách hạt giống căn cơ a!"

Ma cùng nho sinh, nguyên bản là không đội trời chung.

Nhưng lúc này Phương Nguyên, lại ở nho sinh bên trong người làm vì chế tạo phân hoá, đề cao ra một cái khác quần thể Hắc Tâm Ma!

Này ma không thuộc về Tâm Ma giới, mà là người đọc sách chuyển hóa mà thành.

Cái này một tay gây xích mích nho sinh bên trong phân liệt, tiến vào mà nội đấu phương pháp, quả thật độc ác tới cực điểm.

Dù là không có ma xâm lấn, Hắc Tâm Ma xuất hiện, cũng tất nhiên sẽ trở thành thế giới một viên u ác tính, khó có thể tiêu trừ.

Phương Nguyên chỉ là tùy tiện rơi xuống một viên cờ, liền làm lúc này Vương Càn Khôn tiến thối lưỡng nan, đây mới là thuộc về Ma thần trí tuệ cùng khí độ.

"Phong ấn nó, không tiếc bất cứ giá nào!"

Một lát sau, mù quáng Vương Càn Khôn phát rồ giống như ra lệnh: "Thư viện Càn Khôn tương ứng, lập tức tiêu diệt Hắc Tâm Ma!"

"Cần gì chứ?"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, từng tia tia màu đen sẫm sương mù từ quanh người tản ra.

Hắn tuy rằng chủ tu chính là Mộng Sư Tạo Hóa chi lực, nhưng tâm tình lực lượng đồng dạng có liên quan đến, càng không cần phải nói, trước còn nuốt chửng qua Cực Ác Chi Chủ thất tình lục dục đại đạo quy tắc.

Ô ô!

Sương mù dày tản ra, trong khoảnh khắc bao phủ mấy chục dặm.

Vừa bắt đầu, còn có nho sinh kêu gào truyền ra, nhưng đến sau đó, liền biến thành từng tiếng ngột ngạt thống khổ rên rỉ.

Sóng!

Cũng không biết đi qua bao lâu, Phương Nguyên đánh vang lên chỉ, màu đen sẫm sương mù tản ra.

Từng con Hắc Tâm Ma đứng thẳng ở giữa sân, ngửa mặt lên trời phát ra rít gào.

Vương Càn Khôn cùng mấy cái đại nho bị thương nặng, hầu như không đứng lên nổi, thấy cảnh này, càng là trong lòng nhỏ máu: "Ma đầu! Chúng ta cùng

ngươi liều mạng!"

"Các ngươi có thể lấy cái gì đánh đây? Một cái mạng sao?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, như thuấn di đi tới Vương Càn Khôn trước, tay phải đặt tại hắn đỉnh đầu: "Mang ta đi các ngươi thư viện, lập tức!"

"Tuân mệnh!"

Vương Càn Khôn ánh mắt dại ra, lại vẫn là nỉ non nói.

Ngay khi Phương Nguyên hành động thời điểm, mây đen kéo tới dày đặc bầu trời rốt cục rít gào một lôi, tiếng vang chấn động khắp nơi.

"Thiên khiển? !"

Nhìn thấy tình cảnh này, hắn bên mép mang theo một nụ cười trào phúng: "Diệt Thiên Chân Ngôn!"

Từng cái từng cái tràn ngập huyền dị văn tự bay ra , tương tự tạo thành văn chương dáng dấp, nghênh hướng thiên không.

Làm người khiếp sợ một màn phát sinh.

Những kia ẩn chứa sức mạnh hủy diệt lôi đình, tiến vào văn tự phạm vi ba mươi trượng bên trong thì liền sát na biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Nếu như là thời điểm toàn thịnh thế giới phản phệ, có lẽ ta còn muốn kiêng kỵ một, hai, nhưng lúc này Nho thế giới, mất đi Thủ hộ giả, lại bị Tiên Hoa thánh chủ trọng thương qua, ta sẽ sợ ngươi mới là lạ!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, phẩy tay áo một cái, nhất thời mang đi Vương Càn Khôn, bay về phía thư viện nơi.

. . .

Thư viện Càn Khôn.

Ở đại lục phía đông, cái này cũng là một khu nhà nổi danh học phủ, tuy rằng không sánh được Thánh Nho học viện, lại đồng dạng đại đại có tiếng.

Lúc này thư viện ở trong, lại là có vẻ hơi vắng vẻ.

Trước đại lục ma tai, tất cả học thành nho sinh tất cả đều ra chiến trường, tử thương nặng nề.

Mà mới vừa lần thứ hai ma triều hiện ra, viện trưởng Vương Càn Khôn lại mang đi trên trời Bạch Ngọc Kinh cùng với tất cả tu vị tại người thầy trò nghênh địch.

Học viện bên trong, quả thật là trống vắng tới cực điểm.

"Như thế mèo lớn mèo nhỏ hai, ba con tình cảnh, quả thực liền giết đều ô uế tay của ta a!"

Phương Nguyên vỗ tay: "Các ngươi đi đem cái này thư viện thanh lý, có quan hệ Dị giới sách cổ đều cho ta chỉnh lý đi ra, còn có cái gì dị bảo cũng là!"

"Tuân mệnh!"

Vương Càn Khôn sắc mặt thẫn thờ, phảng phất hóa thành con rối, nhanh chân đi tiến vào thư viện.

Không đến bao lâu, thì có vài tiếng mơ hồ kêu thảm thiết truyền đến.

Chợt, Vương Càn Khôn đi ra, trên tay nâng một cái nhuốm máu hộp gỗ.

Phương Nguyên không khách khí tiếp nhận, nhìn bên trong mảnh xương, mộc giản loại hình, không khỏi khẽ gật đầu: "Quả nhiên không hổ là truyền thụ

siêu phàm lực lượng địa phương, ngàn năm truyền thừa, vẫn là thu gom không ít thứ tốt."

Phía trên này phần lớn đều là một ít tu luyện Hạo Nhiên chi khí pháp môn, bị Phương Nguyên quét qua liền ném.

Còn lại, nhưng là kỳ văn dị lục, đây mới là hắn nghĩ muốn kiến thức.

"Thượng cổ Thành Thang, có Huyền Điểu chi tường, đến quốc 600 năm. . ."

Đột nhiên, một cái ghi chép hiện lên , khiến cho Phương Nguyên ngón tay không khỏi run lên: "Quả nhiên. . . Thế giới này, cũng chịu đến cái kia địa cầu văn minh ảnh hưởng , đáng tiếc. . . Không có tọa độ!"

Ngay khi hắn tiếc nuối đồng thời, thuộc tính lan khẽ chấn động lên , khiến cho Phương Nguyên con mắt nhắm lại, rơi vào kỳ dị nào đó lĩnh ngộ bên trong.

"Ha ha. . . Lệ Hồn, ngươi ra tay thật đúng là chậm a!"

Thùng thùng!

Thùng thùng!

Ngay khi Phương Nguyên nhắm mắt nghiền ngẫm suy nghĩ đồng thời, một chỗ chấn động giống như tiếng bước chân truyền đến, núi cao như thế bóng đen không ngừng tới gần.

Đó là một con màu đen viên hầu quái vật, mi tâm mọc ra con mắt thứ ba, trên lưng càng có một cái kỳ dị mặt quỷ đồ án.

Viên hầu cúi đầu, nhìn chính đang tại minh tưởng Phương Nguyên, mặt xấu xí trên lộ ra một tia không có ý tốt nụ cười, bỗng nhiên vừa nhấc chân.

Ầm ầm!

Nó mạnh mẽ một giẫm, toàn bộ thư viện Càn Khôn trong phút chốc hóa thành một vùng phế tích.

"Ta nói. . . Ngươi muốn chết sao?"

Loại này chấn động, nhất thời làm Phương Nguyên từ đốn ngộ trạng thái thoát ly, nhìn chằm chằm trước mặt vượn lớn, con mắt hơi nheo lại.

"Mọi người đều là Ma thần, ta từ lâu càn quét chính mình khối này, đặc biệt lại đây giúp ngươi. . ."

Vượn lớn gầm hét lên, không biết là không phải là bởi vì nuốt chửng linh hồn quá nhiều , khiến cho hắn hung ác con mắt cũng toàn bộ chuyển thành màu bạc.

"Cút!"

Phương Nguyên khẽ quát một tiếng, một loại khí tức kinh khủng nổ tung.

Chu vi thiên địa đều tựa như đang run rẩy, trong phút chốc cải thiên hoán nhật.

Mặt tối Thiên đạo khí tức đột nhiên hàng lâm: "Một cái nho nhỏ Vạn Hóa, cũng dám ở trước mặt ta ồn ào!"

Ào ào ào!

Trên trời lôi đình trong nháy mắt hội tụ, hóa thành một đạo đạo Lôi long, nhào vào vượn lớn trên người.

"A. . . Ngươi là Thiên Minh cảnh giới Thánh chủ! Tha mạng! Tha mạng a! ! !"

Vượn lớn kêu thảm một tiếng, hầu như là tè ra quần đào tẩu.

Dù sao, đây chính là Thiên Minh!

Ma thần một khi vào Thiên Minh, cùng phía dưới Dung Hư Vạn Hóa, liền hầu như là hai cái tầng thứ, bởi vậy mới có Thánh chủ tôn xưng.

Bọn hắn đều là đỉnh cấp nhất Lược Thực giả, một cái nho nhỏ Vạn Hóa Ma thần, đúng là nói giết liền giết.

Bởi vậy, cái này Ma thần liền cổ vũ cũng không dám, trực tiếp chạy.

"Nguyên lai. . . địa cầu văn minh tọa độ, ta từ lâu nắm giữ sao?"

Phương Nguyên vỗ về chính mình ngực, suy tư.

"Líu lo!"

Lúc này, một con màu tím quái điểu lại bay tới, từ bên trong truyền ra Tử Thứu thánh chủ tiếng nói: "Lệ Hồn, động tác của ngươi thực sự là so với ta còn chậm hơn. . . Vừa nãy Tiên Hoa thánh chủ đã có thông báo, để chúng ta hủy diệt thế giới này mấy cái chỗ đứng, nàng sẽ ở bên ngoài phối hợp, để Tâm Ma giới hoàn toàn nuốt chửng thế giới này , khiến cho cái kia Tôn thánh nho biến thành triệt triệt để để chó mất chủ, hê hê. . ."

Nhưng siêu phàm thế giới thành, tất nhiên có dựa vào.

Thay lời khác mà nói, chính là cột chống giống như tồn tại.

Nếu như phá huỷ nơi đó, toàn bộ thế giới đều muốn nguyên khí đại thương.

Đương nhiên, đối với lúc này Nho thế giới mà nói, thì lại càng là chó cắn áo rách.

Nhưng chỉ cần có thể làm được, Tâm Ma giới nuốt chửng nơi này, liền nửa điểm khó khăn đều không có. Tất cả tham chiến Ma thần, tất nhiên sẽ nhận được Tâm Ma giới vui sướng cùng trọng thưởng.

"Cái gì chỗ đứng?"

"Thế giới này, lấy thiên địa chính khí xuyên qua, nguyên khí chính là những người đọc sách kia cùng thư viện, khi chúng ta đem cái này mạng lưới hủy đến không sai biệt lắm thời điểm, trấn áp biến mất, Địa Long sẽ xuất hiện!"

Tử Thứu thánh chủ hiển nhiên đối với cái này cũng là hiểu rõ rất sâu: "Chỉ cần đem đại địa long mạch tất cả phá huỷ, cũng là gần đủ rồi! Bất quá này sự kiện, chỉ có hai chúng ta Thiên Minh có thể làm được!"

Thiên Minh có thể cải thiên hoán địa, chiến lực phi phàm, cái khác Ma thần, nếu muốn khôi phục lại cái trình độ này, trong thời gian ngắn vẫn còn có chút khó khăn.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1005: Thiên Địa Đại Tế

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1006: Thiên Hoang

Ầm ầm!

Sau một khắc, một luồng cường tuyệt chính khí oanh kích ở giới môn bên trên , khiến cho lối đi từng tấc từng tấc rạn nứt ra.

"Chà chà. . . Còn dừng lại ở Nho thế giới những kia Ma thần, muốn xui xẻo rồi!"

Phương Nguyên tốc độ như điện, ở lối đi hoàn toàn tan vỡ trước, từ Tâm Ma giới giới môn bên trong xuyên ra ngoài, cười trên sự đau khổ của người khác nghĩ.

Giới môn chỉ là hai cái thế giới trùng động, cũng không phải là duy nhất lối đi.

Dù là giới môn bị hủy, bên kia Ma thần cũng không phải liền không về được.

Chỉ bất quá, lúc này chúng nó nghĩ muốn trở về, hoặc là phá tan giới mô, ở trong hỗn độn đuổi không biết bao xa lộ trình, hoặc là liền tìm đến mặt khác đầu mối không gian, lại mở ra lối đi, ngoài ra, không còn cái thứ ba pháp môn!

"Tôn thánh nho cuối cùng cái kia một tay thiên địa đại tế, dĩ nhiên có thể xúc động toàn bộ thế giới, cộng thêm một cái nào đó trong cõi u minh tồn tại lực lượng. . . Thực sự là khó mà tin nổi. . ."

Hồi tưởng lại vừa mới tình cảnh đó, Phương Nguyên trong con ngươi không khỏi dị thải liên tục: "Thế nhưng. . . Cái này cũng vừa hay bằng chứng ta suy đoán. . . Cái kia Nho thế giới, quả nhiên cùng địa cầu văn minh có quan hệ!"

. . .

Tâm Ma giới bên này giới môn, tự nhiên mở ở Thánh thành ở trong.

Bị trước Tôn thánh nho hét một tiếng sau khi, bên trong tòa thánh thành cấp thấp Ma tộc chết rồi chín mươi chín phần trăm, lúc này nhìn liền vô cùng lạnh lẽo thê lương tiêu điều.

"Bàn về đến, bên trong thế giới kia Nho đạo Đại tông sư, thực lực cũng không ra sao, làm sao vừa thành tựu Nho Thánh, liền lợi hại như vậy?" Phương Nguyên sờ sờ cằm: "Quả nhiên là toàn bộ thế giới bổn nguyên cùng khí vận đều tập trung ở trên người một người sao? Cái này cũng là bị Tâm Ma xâm lấn bức cho."

Hắn ngắm nhìn bốn phía, phát hiện lúc này bắt mắt nhất cũng không phải là giới môn, mà là bên cạnh một cái đại trận.

Trận này giống như tế đàn dáng dấp, Hắc bạch nhị khí vờn quanh, như âm dương thái cực, sinh sôi liên tục, đem một cái Thiên Minh ma thần nhốt ở bên trong, rõ ràng là Tiên Hoa thánh chủ!

"Chà chà. . . Quả nhiên thủ đoạn cao cường, chính ma hợp nhất sao?"

Phương Nguyên tiến lên, gõ gõ trên tế đàn ánh sáng, Hắc bạch nhị khí lóe lên, nhất thời tiết lộ ra một số nội tình.

"Được lắm Tôn thánh nho, tại Tâm Ma giới bên trong không những không có bị ăn mòn, trái lại ngộ ra chính cực điểm chính là ma đạo lý, chính ma hợp nhất, lẫn nhau chuyển đổi, bởi vậy đột phá phong ấn, còn xuất kỳ bất ý, mượn dùng cái kia trong cõi u minh lực lượng, đem Tiên Hoa thánh chủ vây ở chỗ này?"

Hắn hơi hơi đáng tiếc.

Nếu như thật sự luyện hóa Tôn thánh nho, tám thành có thể được đến một cái hoàn chỉnh nho đại đạo, thậm chí là âm dương hoặc là Hắc Bạch đại đạo, giá trị

không thể đo đếm.

"Lệ Hồn Ma thần!"

Lúc này, chính đang tại trong tế đàn ngồi khoanh chân, chu vi Tiên Hoa bao phủ Thánh chủ bỗng nhiên mở mắt ra: "Cái khác Ma thần đây?"

"Đều bị nhốt ở Nho thế giới. . . Cái lối đi này đã bị phá huỷ, nghĩ muốn tiếp dẫn chúng nó, liền đi tìm một cái khác tiết điểm đi!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, một quyền oanh kích ở trên tế đàn.

Ầm ầm!

Rung động ở trong, tế đàn quang mang bùng lên, Hắc bạch nhị khí không ngừng lưu chuyển.

Tuy rằng không phải toàn lực mà làm, nhưng cũng là chặn lại rồi một cái Thiên Minh ma thần bên ngoài oanh kích.

Chỉ là, lúc này công kích tế đàn, cũng không phải là cũng chỉ có một cái Phương Nguyên!

"Uống! Hoa của ta nở ra lấn át hết cả muôn hoa!"

Nhìn thấy Phương Nguyên động thủ, bị nhốt lại Tiên Hoa thánh chủ bản thể lập tức triển khai thần thông, quanh người cánh hoa bay lượn, trước mặt có một đóa kỳ dị hoa cỏ tái hiện ra, nụ hoa chờ nở.

Lúc này, từng mảng từng mảng cánh hoa không ngừng mở ra, toát ra sức mạnh đáng sợ.

Ầm!

Rốt cục, tế đàn ầm ầm phá nát, trong đó Hắc bạch nhị khí nghĩ muốn lưu

vong, lại bị Phương Nguyên bàn tay lớn vồ một cái, trực tiếp thu vào trong tay áo.

"Đa tạ giúp đỡ!"

Tiên Hoa thánh chủ chân thành mà ra, vẻ mặt lạnh nhạt nói cám ơn.

Trên thực tế, dù là Phương Nguyên không ra tay, lấy năng lực của nàng, cái này tế đàn cũng nhiều nhất lại vây nhất thời nửa khắc.

"Lần này xâm lấn Nho thế giới, có thể nói dã tràng xe cát, còn gãy không ít Ma thần ở trong đó, đặc biệt Tử Thứu thánh chủ. . ." Tiên Hoa thánh chủ sắc mặt như hàn băng nói: "Vị này Tử Thứu thánh chủ hung danh xa gần, càng có hai đồng bạn, được xưng 'Thiên Minh Tam Hung', tương lai phiền phức e sợ không ít!"

Nàng đau hiện lợi hại, trên thực tế liền một cái ý tứ: "Lệ Hồn Thánh chủ, kính xin ngươi giúp ta một chút sức lực, cứu viện những kia bị nhốt Ma thần!"

"Còn lại Ma thần, chỉ sợ cũng không cần cứu!"

Phương Nguyên tự mình cảm thụ qua thế giới kia đại tế lực lượng, tại ở khắp mọi nơi, không có gì không tan ra ánh sáng dưới, cho dù Ma thần chân thân đều rất khó chống đỡ, tám thành đều hóa thành thế giới chất dinh dưỡng.

Chỉ có Tử Thứu Ma thần, còn có chạy trốn cơ hội.

Chỉ là vị này Thiên Minh ở Nho thế giới bên trong, cũng không phải Tôn thánh nho đối thủ.

Bởi vậy, nó lựa chọn duy nhất chính là phá tan giới mô, trốn vào trong hỗn độn, lại chậm rãi hướng Tâm Ma giới dời đi.

Trong này tiêu tốn thời gian cùng công phu, cùng trùng động liền hoàn toàn không thể so bì.

Đồng thời, tại Tâm Ma giới bên trong điểm đến cũng rất khó xác định, có thể nói sai một ly, đi một ngàn dặm.

Nói chung một câu nói, lần này cái kia Tử Thứu thánh chủ, bị Phương Nguyên hố đến không nhẹ.

"Phải không?"

Tiên Hoa thánh chủ cũng là người thông minh, bị Phương Nguyên đề điểm qua hai câu sau khi, với thế cục càng thêm thấy rõ: "Đáng chết. . . Tại sao lại như vậy?"

Phương Nguyên mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, không nói một lời.

Dù sao, lần này xâm lược thất lợi, mấu chốt nhất vẫn là Tiên Hoa thánh chủ nơi này xảy ra sai sót, lại bị Tôn thánh nho trở mình.

Nếu không thì, kết quả cũng không đến nỗi khốc liệt như vậy.

Cho tới Phương Nguyên trước không cùng Tử Thứu liên thủ, trấn áp Tổ Long chi mạch, so với mà nói, cũng chính là việc nhỏ thôi.

Hắn có thể sẽ không thừa nhận, chính mình không những không có đóng đinh đuôi rồng, trái lại trợ một cái , khiến cho bay lên, Nho thế giới bổn nguyên không mất, mới có Tôn thánh nho phát huy trụ cột.

Dừng một chút, Phương Nguyên nói: "Nếu như không có chuyện khác, ta trước hết cáo từ!"

Lưu lại hạ xuống lớn như vậy một cái hỗn loạn, Phương Nguyên cũng không có làm vì Tiên Hoa thánh chủ kết thúc ý nghĩ, trực tiếp đưa ra rời đi.

Dù sao, hắn lần này chỉ là chịu đến mời, qua đến giúp đỡ mà thôi.

Dù là làm đập phá, Tiên Hoa thánh chủ cũng không thể bắt hắn như thế nào.

"Ngươi!"

Tiên Hoa thánh chủ xinh đẹp tuyệt trần dựng đứng: "Chư vị Ma thần cùng nhau tấn công chiếm đóng thế giới bị nhốt, độc một mình ngươi may mắn chạy trốn, lẽ nào ngươi không cảm thấy hẳn là cho ta một cái giải thích, còn có sau đó Thiên Minh hai hung một câu trả lời!"

Trên thực tế, nàng nghĩ muốn lưu lại Phương Nguyên, vì cũng là sắp đến hai cái này Thiên Minh ma thần.

"Ha ha!"

Chỉ là Phương Nguyên làm sao chịu theo nàng tâm nguyện, trực tiếp cất bước liền đi.

"Cho ta lưu lại!"

Tiên Hoa thánh chủ cái trán hiện ra màu đỏ cánh hoa hoa văn, lạnh lùng hét một tiếng.

Vù vù!

Rất nhiều cánh hoa từ trên trời giáng xuống , hóa thành long quyển, tầng tầng lớp lớp, biển hoa mở rộng, đem Phương Nguyên nhốt ở bên trong.

Một luồng mùi thơm lan tràn, mang theo các loại tốt đẹp ý vị.

"Hoa đại đạo, Thiên Hương đại đạo?"

Phương Nguyên mắt sáng lên, đã sáng tỏ cái này Tiên Hoa thánh chủ nội tình.

"Chỉ tiếc. . . Ngươi đại đạo tuy rằng mở ra lối riêng, nhưng tuyệt không phải ta đối thủ!"

Hắn thở dài một tiếng, tay phải năm ngón tay khép lại , hóa thành một quyền.

Ầm ầm!

Chu vi, hỗn độn mãnh liệt, luyện hóa địa hỏa phong thủy.

"Tạo Hóa Thần Quyền!"

Một cái cực lớn quyền ấn phóng lên trời, đánh tan biển hoa.

"A!"

Tiên Hoa thánh chủ mặt mày biến sắc, chậm rãi lùi lại phía sau mấy bước: "Ngươi đến cùng là ai? Thiên Minh ma thần ở trong, tại sao có thể có như ngươi vậy khác loại?"

Tâm Ma giới bên trong mặc dù nhiều chính là tiềm tu lão quái vật, nhưng tình cờ cũng sẽ ra tới hoạt động, truyền bá tiếng tăm.

Nhưng như Phương Nguyên như vậy, một hơi tiềm tu đến Thiên Minh cảnh giới, sức chiến đấu còn mạnh mẽ như vậy, quả thật là hiếm thấy đến cực điểm.

"Làm sao? Thánh chủ còn muốn giữ lại ta sao?"

Phương Nguyên hừ lạnh một tiếng.

"Không dám!"

Tiên Hoa thánh chủ cười khổ một tiếng, nếu là biết Phương Nguyên chiến lực cường đại như thế, nàng vừa bắt đầu cũng sẽ không như vậy: "Mong rằng Lệ Hồn Thánh chủ chớ trách tiểu muội trước cấp thiết!"

"Thôi!"

Phương Nguyên vung vung tay, không có một chút nào lưu lại ý nghĩ.

Tuy rằng chờ hắn đi rồi, gặp phải Thiên Minh hai hung vặn hỏi, cái này Tiên Hoa thánh chủ tám thành phải đem sai lầm đều đẩy cho mình, nhưng vậy thì như thế nào?

Toàn bộ Tâm Ma giới bên trong, có mấy cái nhận biết mình đây?

Ngược lại là lưu lại nữa, cùng cái khác Thiên Minh ma thần giao thiệp với nhiều, ngược lại sẽ bỗng tăng cường nguy hiểm.

Bởi vậy, Phương Nguyên quyết định thật nhanh, đi được không chút do dự.

Sau lưng, Tiên Hoa thánh chủ nhìn Phương Nguyên phương hướng ly khai, lại là suy tư.

. . .

Mặt trời chói chang.

Sa mạc Thiên Hoang.

Một con Tam Phong Ma Đà chính đang tại trên sa mạc cất bước.

Nơi này hạt cát đều là ăn mòn chi cát, trời sinh liền mang theo cường đại tính ăn mòn cùng kịch độc, giữa bầu trời có thiên nhiên cấm không cấm chế, dù là Ma thần đều rất khó kéo dài phi hành.

Bởi vậy, toàn bộ sa mạc Thiên Hoang, tại Tâm Ma giới bên trong đều là có tiếng tuyệt địa.

Bất quá, ở sa mạc chu vi, sinh sống một loại Tam Phong Ma Đà, lại là vô cùng tiện lợi công cụ giao thông.

Nó thể hình giống như núi nhỏ, có ba cái bướu lạc đà, phảng phất giá bút, mỗi cái bướu lạc đà phía trên đều chứa đựng lượng lớn nước trong cùng đồ ăn.

Mà ở bàn chân bên trên, một chùm nhung nhung bộ lông tản ra, giống như thuyền nhỏ giống như, làm nó ở ăn mòn trong biển cát như giẫm trên đất bằng.

Rất nhiều Ma tộc, chính là dựa vào như vậy lạc đà, ở sa mạc Thiên Hoang bên trong tạo thành đội buôn, do đó kiếm lấy phong phú lợi nhuận.

Chỉ bất quá, Tam Phong Ma Đà tuy rằng cũng là từ Ma Linh tiến hóa mà đến, xác suất lại là cực kỳ hạ thấp, đồng thời, số lượng có hạn, trời sinh vĩnh hằng.

Chỉ có khi tồn tại lạc đà thiếu một con sau khi, mới sẽ có Ma Linh vận may tiến hóa.

Bởi vậy, những thứ này ma đà, phần lớn đều bị cường đại Ma tộc lũng đoạn, Tiên Hoa thánh chủ chính là trong đó đầu to.

Phương Nguyên ngồi phía dưới cái này một thớt, nguyên bản thuộc về một cái nào đó đội buôn , bất quá ở hắn nhìn thấy sau khi, tự nhiên thành thật không khách khí đem ra cho mình dùng.

Ma thần khí tức một thả, lại bỏ xuống chút bồi thường sau khi, những kia Ma tộc cũng không có một cái dám đi lên ồn ào.

Lạc đà bướu lạc đà rất nhuyễn, ở phía trên giống như ngồi ở trên ghế salông như thế , khiến cho người hận không thể trực tiếp ngủ thiếp đi.

"Lần này tiến vào cái kia Nho thế giới, thu hoạch lớn nhất, chỉ sợ cũng là. . . Tọa độ!"

Phương Nguyên cả người nằm ở bướu lạc đà trên, hồi tưởng lại trước cảnh tượng.

"Địa cầu thế giới tọa độ. . . Trên thực tế liền giấu ở trên người ta , bởi vì ta bản thân cũng mang theo cái kia văn minh dấu ấn, có sức hấp dẫn. . ."

"Đồng thời. . . Sau đó cái kia Tôn thánh nho sử dụng thiên địa đại tế, cũng

cùng địa cầu văn minh có vô số liên hệ, có lẽ, chính là trực tiếp hướng về cái kia cao cấp thế giới hiến tế?"

"Nhìn như vậy đến, ta truy tìm thế giới kia, bản chất lẽ nào cùng Tâm Ma sánh vai, thậm chí càng vượt qua? Đã như thế. . ."

Phương Nguyên tinh tế suy tư, trong con ngươi liền không khỏi lóe qua một tia sáng chói.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1007: Ma Vực

Mặt trời chói chang, lưu hỏa dung kim.

Nóng rực dưới nhiệt độ, dù là bình thường Ma Linh, đều sẽ bị miễn cưỡng đốt cháy.

Tam Phong Ma Đà nhưng là đúng này thích ứng phi thường, bướu lạc đà trên không ngừng tản ra một ít hơi nước, hình thành rồi một loại nào đó phòng hộ, mang theo mát mẻ cảm giác.

"Âm Dương nhị khí, chính ma khí?"

Phương Nguyên nhìn trong tay Hắc bạch nhị khí, trầm ngâm không nói.

Cái kia Tôn thánh nho không hổ là một thế giới khí vận sở chung, thiên tư hơn người, bất khuất kiên cường, dù là trải qua một tràng thất bại, cũng có thể nhanh chóng khôi phục, đồng thời ấp ủ phản kích.

Đặc biệt, Tâm Ma giới đặc biệt hoàn cảnh, tựa hồ cho hắn không ít dẫn dắt , khiến cho hắn đã giỏi càng giỏi hơn, tiến thêm một bước, làm ra đột phá.

"Chính cực điểm chính là ma, ma cực điểm cũng có thể làm vì chính. . . Chính ma tương sinh, hợp nhất chí lý, cỡ này cảnh giới, có lẽ đã có thể xưng là Âm Dương Đại Đạo!"

Dù là Đại Đạo chi lực, cũng có phân chia cao thấp.

Trong đó, Luân Hồi đại đạo, Vũ đại đạo, còn có Trụ đại đạo, đều là đứng trên tất cả cái kia một loại.

Mà tiếp đó, chính là âm dương, ngũ hành hàng ngũ.

Phương Nguyên chính mình Tạo Hóa đại đạo, có lẽ cũng có thể đưa về thứ hai loại bên trong.

"Bất quá, Mộng chi đại đạo, không chỗ nào mà không bao lấy, cái gì luân hồi, vũ trụ, ngũ hành, đều có thể hóa nhập trong đó, tuyệt đối là hạng nhất. . . Đáng tiếc, ta nhất định phải thôn phệ Cực Ác Chi Chủ, mới có thể lên cấp!"

Ở trong giấc mộng, đùa bỡn thời gian không gian, Tạo Hóa ngũ hành, xuyên qua luân hồi , bất quá trong một ý nghĩ.

Bởi vậy, Mộng chi đại đạo, nắm giữ mạnh nhất bao dung lực.

Mà Phương Nguyên lúc này đã có hiểu ra, phải thôn phệ Cực Ác Chi Chủ, hắn Tạo Hóa đại đạo mới có thể thu được đến lên cấp, chứng thành Mộng chi đạo quả!

"Từ cái này Hắc bạch nhị khí bên trong, ta có thể thăm dò cái kia Tôn thánh nho tu vị, dù là không có lĩnh ngộ Âm Dương Đại Đạo, cũng là cách biệt không xa. . . Đáng tiếc. . ."

Âm Dương Đại Đạo, cùng Tạo Hóa đại đạo cũng phi thường thích hợp, nếu như có thể thôn phệ, tuyệt đối có thể làm Tạo Hóa chi lực tiến thêm một bước.

Phương Nguyên thầm than đáng tiếc, là bởi vì ở Nho thế giới bên trong, bất kỳ Thiên Minh ma thần, e sợ đều không phải là đối thủ của Tôn thánh nho , liền ngay cả hắn cũng không được! Thôn phệ đối phương đại đạo, tự nhiên cũng là hy vọng xa vời.

Dù sao, bị bức ép đến tuyệt nơi sau khi, Tôn thánh nho sẽ cử hành thiên địa đại tế, thu được trong cõi u minh lực lượng gia trì.

Lúc này, trên tay Hắc bạch nhị khí, nhưng là bị dần dần tróc ra, phân hoá. . . Cuối cùng hóa thành từng tia từng sợi sợi bạc giống như sức mạnh quy tắc.

"Một điểm âm dương sức mạnh quy tắc, dù là ta nhiều lần tinh luyện, cũng là như vậy!"

Phương Nguyên lặng lẽ chốc lát, chợt đem những quy tắc này lực lượng một hớp nuốt vào.

Hắn tuy rằng đại đạo chỉ ngưng tụ mấy cái, nhưng bởi đã từng thôn phệ qua thiên đạo quan hệ, trong cơ thể các loại đại đạo sức mạnh quy tắc lại là không ít, gốc gác phong phú đến cực điểm.

Nếu không thì, cũng không đến nỗi có thể cấp tốc như thế đột phá Thiên Minh bình cảnh.

Đang lúc này, lạc đà dừng lại.

"Hả? Đến? Hắc Ma cốc?"

Phương Nguyên nhìn về phía trước một cái cực lớn hẻm núi: "Chỉ cần thông qua nơi đó, liền đến Nguyên Tội Ma Vực? Bất quá tựa hồ có hơi phiền phức!"

Tam Phong Ma Đà hiển nhiên cảm nhận được nguy hiểm trong đó, có chút trì trệ không tiến.

"Tục truyền, cái này Hắc Ma cốc bên trong, sinh tồn không ít Hung thú, thủ đoạn quỷ dị hung tàn, dù là Ma Chủ đều rất khó chống đối. . ."

Ở Phương Nguyên giục giã, lạc đà kêu vài tiếng, cuối cùng vẫn là bước vào Hắc Ma cốc bên trong.

Hạp cốc này lớn vô cùng, đỉnh thiên lập địa, Tam Phong Ma Đà núi nhỏ giống như thân thể, đến nơi này, cùng bình thường lạc đà cũng không có khác biệt gì.

Ong ong!

Tiến vào hẻm núi sau khi, rất nhiều kỳ dị tiếng vang liền mãnh liệt mà đến, phảng phất một loại nào đó trùng loại chấn động cánh.

Giây lát, một đoàn mây đen hiện lên, bên trong là rất nhiều lít nha lít nhít phi trùng.

"Đây là. . . Thất Tình trùng? ! Không, giống thật mà là giả. . . Một cái nào đó á loại?"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, lại là trong mắt lóe sáng lên , bởi vì những kia phi trùng, phảng phất từng cái từng cái to lớn đen ve, cùng hắn ở cơ giáp tu chân thế giới nhìn thấy Thất Tình trùng có chút tương tự.

"Nguyên lai, không phải Cực Ác Chi Chủ bị Trùng tộc gien thay đổi, mà là nó vốn là có phương diện này năng lực sao? Những ma trùng này, trên người nhưng không có hơi thở của nó, hắn là từ bình thường Ma Linh tiến hóa mà đến , bất quá, chịu đến một điểm trên người hắn quy tắc ảnh hưởng!"

Một cái Ma thần, đặc biệt là Thiên Minh ma thần lãnh chúa, đối với lãnh địa mình ảnh hưởng, là vô cùng khủng bố.

Tựa như Hắc Viêm Ma thần, cải tạo lãnh địa sau khi, nó trên lãnh địa Ma Linh tiến hóa, liền chủ yếu là Hắc Viêm ác ma cái này một cái loại hình.

Mà những thứ này Thất Tình trùng, nhưng là bản địa thiên địa pháp tắc, chịu đến Cực Ác Chi Chủ ảnh hưởng, từ mà thay đổi Ma Linh tiến hóa phương hướng.

Thậm chí, hắn là trong lúc vô tình tiến hành.

Một cái chủ động, một cái vô ý, từ bên trong cũng có thể thấy được Hắc Viêm Ma thần cùng Cực Ác Chi Chủ chênh lệch to lớn.

Nhìn thấy những thứ này trùng vân, Tam Phong Ma Đà nhất thời trì trệ không tiến, phát ra sợ hãi tiếng kêu.

"Cút!"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, thuộc về Ma thần khí tức bên ngoài.

Nhất thời, nguyên bản trùng vân khoảng khắc tiêu tan, không ít côn trùng chịu đựng không nổi khí tức kinh khủng, bị trực tiếp chấn động ngất đi, trên mặt đất rải ra dày đặc một tầng.

Chỉ là, khi trùng vân tiêu tan sau khi, trên mặt đất, lại có nhóm lớn Hung thú nhanh chóng tới gần.

"Ồ? Đó là. . ."

Không đến bao lâu, Phương Nguyên liền nhìn thấy từng con từng con màu xanh Cự thú vây quanh.

Chúng nó từng cái từng cái tứ chi trảo, đuôi xuống kéo, phảng phất màu xanh chó lớn, sâm bạch hàm răng không ngừng nhỏ xuống nước miếng.

"Thôn Thiên Thú? !"

Đây là một loại đặc thù Ma Linh tiến giai phương hướng, có người nói không có gì không nuốt, đạt đến đỉnh cao, càng là có thể thôn phệ quy tắc, thậm chí Đại Đạo chi lực.

Có nghe đồn nói, Vạn Vật Thôn Phệ Giả mới bắt đầu, chính là từ Thôn Thiên Thú tiến hóa mà đến.

Nhưng Phương Nguyên nhìn thấy những thứ này Thôn Thiên Thú, lại là khịt mũi coi thường, trái lại nghĩ đến trên người mình một cái khác Thôn Thiên bí pháp.

"Những thứ này Thôn Thiên Thú đều là thành niên thể, còn có loại này quy mô, một khi bạo phát, dù là Ma thần đều rất khó chống đối, hắn là Hắc Ma cốc

bá chủ!"

Phương Nguyên gật gù, bên ngoài một tia Thôn Thiên khí tức của "Đại Đạo".

"Ô ô!"

Nhất thời, từ con thứ nhất đầu khuyển bắt đầu, tất cả Thôn Thiên Thú đều kẹp chặt đuôi, chân trước quỳ sát xuống.

"Quả nhiên. . . Có khắc chế!"

Phương Nguyên thấy vậy, không khỏi khẽ mỉm cười.

Thôn Thiên đại đạo, có thể nói là Thôn Thiên Thú suốt đời theo đuổi nơi, nhưng cái nào sợ chúng nó Thú vương, Thú hoàng, đều xa xa đạt không đến một bước này.

Chân chính làm được điểm ấy, liền là chúng nó bên trong thần!

Thậm chí, chỉ cần Phương Nguyên đồng ý, còn có thể điều động chúng nó.

Tình cảnh này nếu như bị cái khác Ma tộc nhìn thấy, khẳng định con ngươi đều muốn trừng đi xuống.

Dù sao, đối phó Hắc Ma cốc bên trong Thôn Thiên Thú, biện pháp tốt nhất chính là thỏa mãn chúng nó, vứt bỏ hàng hóa, thậm chí là tộc nhân!

Chỉ cần vận may không phải quá tệ gặp phải loại cỡ lớn thú triều, chỉ cần đem những thứ này thú hoang cho ăn no, chúng nó thì sẽ không công kích.

Nhưng hiện tại, lại là Phương Nguyên một người, liền khống chế khổng lồ bầy thú!

Nếu như đổi thành cái khác Ma thần đến, hiệu quả cũng chưa chắc tốt như vậy, nhưng Phương Nguyên lại là khác loại bên trong khác loại, cũng chỉ có thể

nói là trời sinh khắc chế.

"Lẽ nào Vạn Lôi ma thần chúng nó Thôn Thiên bí pháp, chính là từ nào đó đầu Thôn Thiên Thú Thần thân trên thu được? Có thể nếu là như vậy, như vậy Thôn Thiên Thú, tất nhưng đã là Ma thần tu vị. . ."

Phương Nguyên có chút ngạc nhiên nghĩ.

Lúc này, hắn tiện tay tùy ý, mấy chục con Thôn Thiên Thú hộ vệ ở Tam Phong Ma Đà chu vi, giống như trung thành hộ vệ.

Tại những khác Ma tộc nơi đó sợ hãi cực kỳ Hắc Ma cốc, liền như thế như giẫm trên đất bằng.

Sau ba ngày, ra hẻm núi, một mảnh màu đỏ tươi thổ địa thình lình trong tầm mắt.

"Rốt cục đến, Nguyên Tội Ma Vực! Cực Ác Chi Chủ lúc này khẳng định ở cả Tâm Ma giới tìm ta, nhưng lại không biết, ta đã đến sào huyệt!"

Phương Nguyên phất tay một cái, để Tam Phong Ma Đà cùng Thôn Thiên Thú trở lại Hắc Ma cốc bên trong, một mình bước lên vùng lĩnh vực này.

"Đại Thiên Huyễn Pháp, biến ảo vạn ngàn!"

Lúc này, hắn không nghi ngờ chút nào đã đem cái này Thiên phi truyền lại ảo thuật tu luyện tới cảnh giới điên phong, hơi giơ tay nhấc chân liền biến thành một con Thất Tình trùng dáng dấp, đem còn lại tất cả gợn sóng thu lại.

"Mảnh này Nguyên Tội Ma Vực, không đơn giản. . . Có chút Thần quốc đặc tính!"

Đây là bước lên máu tươi nơi sau, Phương Nguyên phản ứng đầu tiên.

Nơi đây thổ nhưỡng phi thường kỳ quái, hiện ra một loại màu đỏ tươi, phảng

phất tùy tiện một chút nắm, là có thể từ bên trong đè ép ra lượng lớn máu tươi.

Đồng thời, trong hư không sức mạnh quy tắc, cũng hết sức kỳ quái, có chút tương tự Thiên Minh ma thần Ám diện thiên đạo toàn mở, tiếp quản tiểu thiên địa cảm thụ.

"Thế nhưng. . . Cực Ác Chi Chủ hắn là không ở chỗ này nơi mới là, dù là coi như ở, Thiên Minh ma thần cũng không thể mỗi giờ mỗi khắc mở ra như vậy trạng thái. . ."

Mảnh này Nguyên Tội Ma Vực cho Phương Nguyên cảm giác, chính là toàn thân thoát ly Tâm Ma giới , hóa thành Cực Ác Chi Chủ chính mình địa bàn.

Hoặc là nói, một cái trên lục địa Thần quốc, nhưng tuyệt đối so với Thần quốc còn kinh khủng hơn cùng đáng sợ!

"Dĩ nhiên tại Tâm Ma trong giới hạn, lại tự mở một giới, chẳng trách không cách nào cùng ngoại giới lấy đại Na Di trận liên thông. . ."

Phương Nguyên trong lòng một, Đại Đạo chi lực phong tỏa toàn thân, không có một tia khí tức tiết ra ngoài.

Lúc này Nguyên Tội Ma Vực, chính là Cực Ác Chi Chủ thế giới của chính mình, một ý nghĩ, là có thể đếm rõ ràng tất cả sinh vật.

Muốn ở chỗ này ẩn giấu đi, liền không thể lộ ra mảy may kẽ hở.

Không nghi ngờ chút nào, Cực Ác Chi Chủ, tuyệt đối là Phương Nguyên nhìn thấy qua mạnh nhất Thiên Minh ma thần!

Cái gì Tiên Hoa thánh chủ, Tử Thứu thánh chủ hàng ngũ , căn bản không cách nào so với.

"Thậm chí ngay cả Tâm Ma giới đều bị hắn chuyển hóa. . ."

Phương Nguyên phát hiện, dù là mình đã đối với Cực Ác Chi Chủ tận lực đánh giá cao, nhưng vẫn còn có chút coi thường đối phương.

Vị Thánh chủ này, tuyệt đối đã đến khoảng cách Đạo Quả cảnh giới chỉ kém một đường trình độ, nếu không phải Mộng sư chi đạo kiềm chế, sợ là sớm đã có thể đột phá!

"Ta như muốn đối phó nó, e sợ còn có một đoạn đường để đi. . . Vừa vặn, nếu hắn đem mảnh này Nguyên Tội Ma Vực quy tắc hóa, ta liền thâm nhập trong đó, thử nghiệm phân tích nó quy tắc đại đạo. . ."

Có lên cái thế giới trụ cột, nếu nói là đối với Cực Ác Chi Chủ quen thuộc, Phương Nguyên tại Tâm Ma giới bên trong cũng coi như kể đến hàng đầu.

Này niệm vừa ra, hắn hóa thân thất tình Ma trùng nhất thời chấn động cánh, bay về phía máu tươi nơi nơi sâu xa.

"Phàm là Tâm Ma giới tương ứng. . . Hắn là đều là có Ma tộc sinh tồn. . . Cực Ác Chi Chủ chiếm lĩnh địa bàn, Ma Linh tài nguyên ít nhất hắn là so với Tiên Hoa thánh chủ phong phú mới là. . ."

Phương Nguyên từ từ phi hành, không đến bao lâu, liền phát hiện mấy cái sóng năng lượng, nhất thời trong lòng vui vẻ, chậm rãi tới gần.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1008: Tế Tự

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1009: Phòng Tuyến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1010: Ngạo Hàn

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1011: Nguy Cơ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1012: Bình Định

Quân Sơn phái trưởng lão từng cái từng cái ngồi ở vị trí cao, ra vẻ đạo mạo.

Nghĩ muốn bọn họ thừa nhận trong âm thầm từng làm cẩu thả việc, quả thực còn khó hơn lên trời.

Lúc này bị Phương Nguyên điểm ra mấy cái, có da đỏ lên, xấu hổ gặp người, có lại là chó cùng rứt giậu: "Đủ rồi! Phương Húc ngươi luôn luôn ngang ngược ngông cuồng, lần này càng nói xấu trưởng lão, quả thực là phát điên, ta xem. . . Quân Sơn phái bên trong, sợ là chứa không được ngươi."

"Ồ? Các ngươi muốn trục ta ra sư môn?"

Phương Nguyên cũng mặc kệ bên cạnh sốt sắng Hứa Ngư, chậm rãi nói: "Dựa theo môn quy, muốn trục xuất một cái Tiên Thiên cảnh, nhất định phải một nửa trở lên trưởng lão đồng ý, còn phải có chứng cớ xác thực chứ?"

"Trước ngươi việc xấu loang lổ, chúng ta mọi người, chính là nhân chứng!"

Trương Hàn Chấn cái thứ nhất đứng dậy: "Ta kiến nghị, đem này nghịch đồ trục xuất sư môn."

"Ta tán thành đại trưởng lão quan điểm!"

Mới vừa bị Phương Nguyên điểm ra tham ô vật tư Tôn trưởng lão thứ hai nhảy ra: "Nói xấu sư trưởng, tội danh của ngươi lại nhiều một cái, ta xem hắn là lại phế bỏ võ công."

"Không có sai, nhất định phải phế bỏ hắn!"

"Hắn một thân sở học, đều là Quân Sơn phái, nếu trục xuất sư môn, liền hắn là thu hồi lại!"

. . .

Rất nhanh, lại có mấy cái trưởng lão nhảy ra , khiến cho nhân số quá nửa.

Phương Nguyên cẩn thận phân biệt xuống, lại là những kia trước nương nhờ vào Phương Thiên Hàn nhất hệ trưởng lão nhảy đến vui nhất, quả nhiên tên khốn kiếp đáng hận nhất.

Cho tới Hứa Ngư, còn có hai, ba cái trung lập trưởng lão, lúc này không nói lời nào, lại là không còn hơi sức cứu vãn đại thế.

"Rất tốt, nhân số quá nửa, Phương Húc ngươi còn có lời gì để nói?"

Trương Hàn Chấn dương dương tự đắc mà tiến lên: "Còn không mau mau quỳ xuống, thành tâm lĩnh phạt."

"Uống!"

Chỉ một thoáng, một thanh trường kiếm màu trắng vắt ngang ở Phương Nguyên trước mặt.

Là Hứa Ngư!

Người này rút kiếm tới tay, ngăn ở tất cả trưởng lão phía trước, hiển nhiên đã định xuống tuyệt tâm: "Phương Húc ngươi đi mau, không muốn lại trở về!"

"Thật là to gan, Hứa Ngư ngươi dám vi phạm trưởng lão quyết nghị, bao che phản đồ, xem ra cũng không cho phép ngươi!"

Trương Hàn Chấn sắc mặt một xanh, hai tay trong phút chốc tỏa ra một luồng kinh người khí lạnh.

Đây là Quân Sơn phái bên trong chỉ đứng sau Ngạo Hàn thần quyết tuyệt học Huyền Băng Thần Chưởng!

Phương Thiên Hàn không tại, Trương Hàn Chấn lấy Tiên Thiên trung giai tu vị, phối lấy Huyền Băng Thần Chưởng, rõ ràng là Quân Sơn phái người số một!

Lấy Hứa Ngư mới vào Tiên Thiên tu vị, đối đầu sau khi, tuyệt đối chỉ có thua mà không có thắng, càng không cần phải nói, còn có như thế nhiều Tiên Thiên trưởng lão giúp đỡ.

"Thôi. . . Hứa Ngư, ngươi lui xuống trước đi!"

Phương Nguyên tay phải khoát lên Hứa Ngư trên bả vai, sức mạnh kinh khủng, trong nháy mắt khiến Hứa Ngư để qua một bên, trên mặt mang theo vẻ khiếp sợ: "Ngươi. . . Nội lực của ngươi!"

"Khá lắm tiểu súc sinh, dám cùng ta đánh với!"

Trương Hàn Chấn con mắt hơi nheo lại, lại cười lạnh nói: "Ngươi Tế Vũ Kiếm đây?"

"Đối phó ngươi lão bất tử này, còn không dùng tới ta xuất kiếm!"

Phương Nguyên tiến lên một bước, bàn tay phải đánh ra.

"Uống! Huyền Băng Thần Chưởng!"

Trương Hàn Chấn chợt quát một tiếng, hai tay kết băng, hiển nhiên đã dùng ra đỉnh cao công lực, nghĩ muốn đem Phương Nguyên một chiêu giết tại dưới chưởng.

Đùng!

Hai chưởng tương giao, một bóng người bay ra, đánh vào đỏ trụ trên , khiến cho toàn bộ đại điện đều rung rung.

"Phốc. . . Không thể!"

Trương Hàn Chấn phun ra một búng máu, ở giữa không trung liền hóa thành lạnh lẽo băng, khắp khuôn mặt là vẻ khó tin: "Ngạo. . . Ngạo Hàn ý cảnh? !"

"Cái gì?"

Ở đây trưởng lão dồn dập biến sắc: "Phương Húc dĩ nhiên lĩnh ngộ Ngạo Hàn thần quyết chung cực ý cảnh? Làm sao có khả năng? Hắn mới mới vào Tiên Thiên a!"

"Những kia lịch sử trên có tên yêu nghiệt thiên tài, tuy rằng cũng là đại viên mãn trước liền nắm giữ ý cảnh, nhưng ít nhất đều đến trung giai a!"

"Người này khủng bố, hầu như đã đặt trước tương lai một cái đại viên mãn vị trí! Tu luyện tới Tiên Thiên đại viên mãn, không có một chút nào bình cảnh!"

. . .

Lĩnh ngộ ý cảnh, nội lực liền có biến chất, tuy rằng vẫn là mới vào Tiên Thiên lượng, nhưng cùng năm xưa tuyệt đối không thể giống nhau.

Lúc này, Phương Nguyên thu chưởng, ngạo nghễ sừng sững: "Các ngươi cái này ăn cây táo rào cây sung đồ vật, ta bây giờ hoài nghi, này Trương Hàn chấn động chính là là Ma môn gian tế! Bằng không làm sao sẽ như vậy không thể chờ đợi được nữa đoạn cha ta đường lui?"

"Phương Húc ngươi ngậm máu phun người!"

Chuyện như vậy đương nhiên không thể thừa nhận, một cái đại trưởng lão nhất hệ chó săn liền nhảy ra ngoài: "Mọi người cùng nhau tiến lên!"

"Ha ha. . . Ngạo Hàn!"

Phương Nguyên trong mắt sương trắng vẻ lóe lên, chu vi nhiệt độ chợt giảm

xuống, phảng phất trong phút chốc đi tới băng thiên tuyết địa.

Vèo!

Hắn bóng người loáng một cái, phân ra rất nhiều ảo ảnh, trải rộng toàn bộ đại điện.

Ầm!

Ầm!

Không ngừng có trưởng lão trúng chưởng, sắc mặt tái nhợt ngã xuống.

Ngạo Hàn thần quyết tuy rằng lợi hại, nhưng ở Phương Nguyên trên tay, lấy rất nhiều thế giới kinh nghiệm võ đạo thêm để bù đắp, lúc này càng là đến một cái quỷ thần khó lường hoàn cảnh.

Ít nhất chiêu thức phát huy, đã đến đỉnh cao, sửa không thể sửa.

Đã như thế, lại phối hợp Ngạo Hàn ý cảnh uy áp, trừ phi Tiên Thiên đỉnh cao, bằng không không thể chống đỡ một chút nào.

Chờ đến Phương Nguyên thu công thời điểm, trong đại điện đã bao phủ một tầng sương trắng, mà ngoại trừ Hứa Ngư cùng vừa nãy mấy cái trung lập trưởng lão ở ngoài, những người khác tất cả đều ngã trên mặt đất.

Lấy sức lực của một người, trấn áp một phái!

Phương Thiên Hàn trước cũng là làm như vậy, là lấy mới không thế nào đem những trưởng lão này để ở trong lòng.

Đối Phương Nguyên mà nói, cũng là như thế.

Ở bên trong thế giới này, như trước là thực lực chiếm cứ chủ lưu! Cá thể võ lực đến Tiên Thiên, liền có thể trình độ nhất định không sợ quân đội các loại vây

công.

Mà nếu là lĩnh ngộ ý cảnh, liền có thể một người trấn áp một môn phái! Thật giống như Phương Nguyên lúc này làm như thế.

"Thiên tài! Quả nhiên không hổ là Tiềm Long Bảng đệ nhất thiên tài. . . Ngươi thực lực hôm nay, đã đủ để ghi tên Võ bảng chứ?"

Trương Hàn Chấn tựa ở trụ trên, sầu thảm nói: "Ngươi ẩn giấu đến thật sâu!"

"Tiến vào Võ bảng, treo cái cuối cùng, lại há là ta mong muốn?" Phương Nguyên tự nhiên cũng cần vì chính mình ẩn nhẫn tìm cớ: "Ta như trên Võ bảng, tất một lần tiến vào mười vị trí đầu!"

Võ bảng thập đại, lại là đã vượt qua Tiên Thiên, đến một cái khác thần mà minh chi cảnh giới bên trong.

"Tốt, ngươi cấu kết ma môn, ta liền muốn chấp hành môn quy, tiễn ngươi lên đường!"

Phương Nguyên đi tới Trương Hàn Chấn trước mặt.

Mặc kệ đối phương đến cùng có hay không cấu kết, kết quả cuối cùng, tất nhiên đều là cái này.

Lịch sử do người thắng viết, tự nhiên có thể tùy ý hướng về bại người trên người giội nước bẩn, ít nhất ở Phương gia nắm quyền niên đại bên trong, đại trưởng lão muốn vẫn bị đinh sỉ nhục trụ lên.

"Ngươi. . . Thật ác độc!"

Trương Hàn Chấn hiển nhiên cũng là biết điểm ấy, bên trong đôi mắt đột nhiên vằn vện tia máu, lại là buồn bã: "Thôi thôi, được làm vua thua làm giặc, có gì có thể nói? Lão phu chỉ là không cam lòng, vì sao thiên ý như vậy yêu tha thiết ngươi cha con!"

"Thiên ý?"

Phương Nguyên khóe miệng hơi vểnh lên, tiến lên một bước, trực tiếp đem Trương Hàn Chấn một chưởng vỗ chết.

"Thiếu môn chủ, tha mạng a!"

"Ta nguyện thành tâm nương nhờ vào, ra sức trâu ngựa!"

. . .

Cái khác trưởng lão dồn dập xin tha, nhưng vẫn bị Phương Nguyên từng cái từng cái xử tử.

Tình cảnh này , liền ngay cả Hứa Ngư đều nhìn ra thấy không đành lòng, lên tiếng ngăn cản, lại bị Phương Nguyên kiên định từ chối.

'Thiên ý? Ha ha. . . Lúc này thiên ý, tuyệt đối là muốn hố chết ta mới dừng, bởi vậy, trong môn phái không thể lưu lại chút nào mầm họa. . .'

Phương Nguyên đối với thiên ý, lại là có chính mình lý giải.

Cái gọi là thiên tai nhân họa, thiên tai không thể khống chế, nhưng lấy thế giới này quy tắc, cũng không cách nào làm được lấy thiên tai tới đối phó chính mình.

Cho tới còn lại nhân họa, dù là thiên ý mạnh hơn, cũng nhất định phải có lời dẫn, mới có thể phát động.

Chính mình muốn làm, chính là nhổ cỏ tận gốc, đoạn tuyệt tất cả khả năng.

'Những thứ này sau khi làm xong, Quân Sơn phái dù là hạ tầng rung chuyển, một cái Hứa Ngư cũng đầy đủ trấn áp xuống, đón lấy liền đem Giang Tâm Lan dời đi ẩn giấu đi. . . Sau đó ta lại đi Thiên Trụ sơn Ưng Tuyệt phong cứu người!'

. . .

Sau một canh giờ, mấy con khoái mã liền lao ra Quân Sơn phái sơn môn.

"Thiếu chủ, ta đã dựa theo phân phó của ngài, mang theo ba viên trong môn phái cất giấu trăm năm Hàn Thực, còn có một bình Tăng Nguyên đại đan, là từ đại trưởng lão tư nhân khố phòng bên trong tìm ra đến."

Trương Long truyền âm nói.

"Rất tốt!"

Phương Nguyên ở trên ngựa như giẫm trên đất bằng, tiếp nhận bao bọc, mở ra sau khi, bên trong là một cái Hàn Ngọc hộp, cùng với một cái màu đen bình nhỏ.

"Tăng Nguyên đại đan, chính là Tiên Thiên cấp bậc đan dược, có thể lớn lớn tăng trưởng công lực, quý giá cực kỳ, Lão gia hỏa cất giấu cái này, quả nhiên là cùng ngoại giới có lui tới, có lẽ còn muốn dựa vào nó lên cấp Tiên Thiên đỉnh cao sao?"

"Cho tới trăm năm Hàn Thực, nhưng là Quân Sơn phái cất giấu, không có phái chủ cho phép, một nửa trưởng lão đồng ý , căn bản không cách nào vận dụng."

Bất quá lúc này sao, toàn bộ Quân Sơn phái, đều là Phương Nguyên định đoạt, tự nhiên dư cầu dư lấy.

Lạnh lẽo hộp ngọc trong chứa chính là trăm năm Hàn Thực, từng cái từng cái trái táo tây dáng dấp, chính là Quân Sơn phái trăm năm tích lũy, quý giá nhất cất giấu một trong.

Nhưng lúc này, Phương Nguyên vừa cưỡi ngựa, vừa một hớp một cái, thẳng thắn dứt khoát nuốt vào.

Loại tình cảnh này , liền ngay cả bên cạnh nhìn Trương Long, đều là mí mắt nhảy lên.

Cái khác bình thường Tiên Thiên, đều phải từ từ hưởng dụng, mới có thể hóa Hàn Thực bên trong khí lạnh để bản thân sử dụng.

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, hắn cảnh giới đã có thể so với đại viên mãn, chỉ là Tiên Thiên chân lực không đủ, hơn nữa đối với tại điều tức các loại chân nguyên có tự tin, tự nhiên không sợ.

Ăn xong Hàn Thực sau khi, hắn mở ra màu đen bình nhỏ, đem bên trong Tăng Nguyên Đan rót vào trong miệng, phảng phất nhai hạt đậu như thế.

"Không tồi không tồi. . . Tăng Nguyên Đan đối với Tiên Thiên sơ kỳ võ giả mà nói, dược hiệu vẫn là rất mạnh. . ."

Phương Nguyên quan sát bên trong thân thể đan điền, phát hiện từng đạo từng đạo Tiên Thiên chân nguyên ở Tăng Nguyên Đan ảnh hưởng, sát na tăng vọt, lại pha tạp vào trăm năm Hàn Thực lạnh lẽo, không ngừng luyện hóa.

Trong nháy mắt, Tiên Thiên chân nguyên liền trở nên càng thêm ngưng tụ, phảng phất từng đạo từng đạo óng ánh ánh sáng.

"Tiên Thiên cảnh trung giai!"

Phương Nguyên lại là trong lòng có đoán: "Nếu như lại đem Thiên Trụ sơn cái kia ngàn năm Hàn Tâm đằng cho nuốt, đại khái liền có thể lên tới Tiên Thiên đỉnh cao, không, hay là Tiên Thiên đại viên mãn! Dù sao, Tiên Thiên đỉnh cao cùng Tiên Thiên cảnh giới đại viên mãn, chân nguyên tổng sản lượng trên cũng không có khoảng cách, chỉ là không có lĩnh ngộ ý cảnh, sản sinh biến chất mà thôi."

. . .

Ưng Tuyệt phong.

Một con phi ưng rơi xuống, trên móng vuốt mang theo ống trúc.

"Đại hộ pháp!"

Một tên ma môn đệ tử gỡ xuống tình báo, nhanh chóng giao cho Độc Hỏa Ma Quân Tôn Viêm: "Quân Sơn phái biến cố, Trương Hàn Chấn thất bại!"

"Phế vật!"

Tôn Viêm thân hình cao lớn, sống mũi cao thẳng, viền mắt thân hãm, trong con ngươi mang theo màu xanh thẳm trạch, một đầu ngọn lửa giống như tóc quăn phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn bốc cháy lên.

Lúc này không khỏi giận dữ: "Lập tức gia tăng vây công, ngàn năm Hàn Tâm đằng, ta nhất định phải được đến nó!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1013: Cứu Viện

Tôn Viêm tu luyện, chính là là Ma môn bí truyền Độc Hỏa Ma Công.

Công pháp này uy lực hùng vĩ, lại mang vào cực hạn mãnh liệt hỏa độc, sát thương lực kinh người cực kỳ.

Chỉ là cũng có mầm họa tồn tại, đó chính là hỏa độc phản phệ, thác loạn tâm trí.

Lấy Tôn Viêm đại viên mãn tu vị, hiển nhiên đã đem Độc Hỏa Ma Công tu luyện tới đăng phong tạo cực cảnh giới, chịu đến phản phệ khả năng cũng không ngừng gia tăng.

Lấy tâm cảnh tu vi của hắn, đã mơ hồ cảm giác được, mình tuyệt đối không vượt qua được công pháp bên trong cái kế tiếp cửa ải, thậm chí dù là công lực trì trệ không tiến, cũng sẽ dần dần bị ma công phản phệ!

Trừ phi, tìm tới cái gì thiên tài địa bảo, hay hoặc là tu vị cùng hắn tương đương Hàn thuộc tính Tiên Thiên vì hắn rót vào công lực áp chế.

Ngàn năm Hàn Tâm đằng, chính là trong đó mục tiêu một trong.

"Bất quá cái này Phương Thiên Hàn , tương tự cũng ở ta cân nhắc bên trong phạm vi, chỉ cần ngàn năm Hàn Tâm đằng, chỉ có thể áp chế sự phản phệ của ta, nhưng nếu như ta bắt sống người này, lại dùng Phệ Nguyên bí pháp, nuốt chửng cả người Hàn thuộc tính chân nguyên tu vị, Độc Hỏa Ma Công tuyệt đối sẽ càng tiến vào một tầng, có lẽ liền có thể đạt đến môn chủ cảnh giới!"

Cái này cũng là hắn vì sao nhiều lần hạ thủ lưu tình, để Phương Thiên Hàn

kiên trì đến lúc này nguyên nhân.

Bắt sống độ khó, có thể so với trực tiếp đánh chết lớn hơn nhiều lắm.

. . .

'Độc Hỏa Ma Quân Tôn Viêm, ghi tên Võ bảng thứ hai mươi bảy vị, mặc dù công bằng quyết đấu, Phương Thiên Hàn cũng không phải đối thủ!'

Phương Nguyên không phải lỗ mãng người, giục ngựa lao nhanh thời khắc, trong lòng cũng đang không ngừng tính toán.

Đối phương là Tiên Thiên đại viên mãn , tương tự lĩnh ngộ ý cảnh, một thân nội lực mạnh, hơn mình xa.

"Muốn đối phó hắn, thứ nhất là tận lực tăng cao nội lực của chính mình, mà thứ hai sao, chính là lần thứ hai tăng cường ý cảnh."

Chân lý võ đạo, cũng không phải là nhất thành bất biến.

Quan sát Ngạo Hàn thần quyết Sương Hoa đồ, lĩnh ngộ Ngạo Hàn ý cảnh, chỉ có thể coi là mới vừa mới nhập môn.

"Lĩnh ngộ Ngạo Hàn ý cảnh sau khi, tuy rằng có thể trượng chi ở Tiên Thiên trung giai phía dưới hoành hành, lại bất quá là nhất là thô thiển vận dụng, sau đó còn có Nhập Vi, Nhập Thể, Nhập Thần ba cái cảnh giới!"

Cái gọi là Nhập Vi, chính là ý cảnh nắm tinh tế Nhập Vi, thu thả như thường.

Thông thường mà nói, lĩnh ngộ ý cảnh sau khi, lại tìm chút thời giờ, bình thường đại viên mãn võ giả cũng có thể đi đến một bước này.

Mà đón lấy Nhập Thể, độ khó thì lại cao hơn nữa một bậc, nhất định phải chân ý thời khắc hộ thể, tròn trịa như một, lại không có kẽ hở.

Đến cảnh giới này, liền có hi vọng xông vào Võ bảng ba mươi vị trí đầu.

Cho tới cuối cùng Nhập Thần, nhưng là chân ý hoàn toàn thực chất hóa, hòa vào trong thức hải, ảo diệu vô cùng, có thể làm ra các loại người không đủ sức việc.

Nếu như có thể chân ý Nhập Thần, là vì Thần cấp, hiện nay Võ bảng thập đại cao thủ, phần lớn chính là cái này chiến lực.

"Chân ý Nhập Thần, cũng là Tiên Thiên phía sau cảnh giới yêu cầu cơ bản nhất. . . Cái Thế Ma Đế các loại Võ bảng thập đại, hẳn là đều vượt qua Tiên Thiên. . ."

Phương Nguyên hít sâu một cái: "Nhập vi chi cảnh, ta đạt đến chân ý cảnh giới lúc liền thu được, mà đón lấy Nhập Thể cùng Nhập Thần, cần lại không chỉ là sức lĩnh ngộ."

Cái gọi là Nhập Thể, theo Phương Nguyên, chính là ý cảnh thời khắc bao phủ toàn thân, nằm ở một loại một cách tự nhiên, tiêu hao cực nhỏ trạng thái.

Như vậy võ giả, tự nhiên càng thêm kinh khủng.

Cuối cùng Nhập Thần, thì lại đối với lực lượng tinh thần có chút yêu cầu.

"Nhập Thể cảnh! Xong rồi!"

Phương Nguyên trong mắt lạnh lẽo lóe lên, Ngạo Hàn ý cảnh hiện lên, lại giương cung mà không bắn, tích trữ ở hắn các vị trí cơ thể: "Đáng tiếc. . . Càng cao hơn Nhập Thần cảnh, ta còn kém một chút tích lũy, ít nhất cũng chờ đến đến nội lực đạt đến Tiên Thiên điên phong, mới có thể một cách tự nhiên mà đột phá!"

Cái gọi là lĩnh ngộ cùng cảnh giới, cùng bản thân thực lực, tổng hợp tố chất các loại cũng là cùng một nhịp thở.

Nếu không thì, đều là gương trong hoa, trăng trong nước.

Tựa như một phàm nhân, cho dù bỗng nhiên có Ma Chủ tâm cảnh, gặp phải một cái Ma soái, như thường muốn bị giết chết, hài cốt không còn.

Ý cảnh tuy tốt, cũng đến lực lượng phối hợp, mới có thể phát huy a!

Lấy Phương Nguyên tố chất ngộ tính, cái gọi là Nhập Thần bất quá dễ như trở bàn tay, nhưng lực lượng tinh thần không đạt tiêu chuẩn, vẫn là không cách nào đem ý cảnh hoàn toàn thực chất hóa, đạt thành mục tiêu.

"Nhân loại của thế giới này, Tiên Thiên lực lượng tinh thần đều có hạn chế, trừ phi công lực đột phá đến đỉnh cao, bằng không tuyệt đối không cách nào thỏa mãn Nhập Thần yêu cầu!"

Phương Nguyên trong mắt hàn quang lóe lên: "Cảnh giới cùng thực lực, không thể cách biệt quá nhiều, chính là thế giới này quy tắc ngầm sao?"

"Thiếu chủ, đến!"

Tuấn mã chạy nhanh, đi tới một chỗ dãy núi.

Trương Long mấy cái trực tiếp bỏ ngựa không cần, triển khai khinh công, tiến vào rừng rậm: "Thiên Trụ sơn phạm vi rộng lớn, ma môn đệ tử cũng không cách nào hoàn toàn phong tỏa, chúng ta có thể từ một hướng khác tiến vào. Đúng là Ưng Tuyệt phong trên, một người giữ quan vạn người phá, Độc Hỏa Ma Quân tất nhiên tự mình tọa trấn con đường chủ yếu, không cách nào lừa dối qua ải!"

"Trước tiên đi Ưng Tuyệt phong lại nói!"

Phương Nguyên chưa có nói ra chính mình dự định, trực tiếp ra lệnh.

Ưng Tuyệt phong!

Đây là Thiên Trụ sơn mạch đệ nhất đỉnh cao, ba mặt chót vót cực kỳ, nham

thạch bóng loáng, thẳng đứng ngàn trượng, càng sinh sống một loại Thiên Ti Huyền Nham Xà, độc tính mãnh liệt phi thường, tính công kích cũng cực mạnh, liền Tiên Thiên đại viên mãn đều rất khó ở leo lên tình huống xuống chống đối lượng lớn bầy rắn công kích.

Duy nhất con đường, ngay khi mặt đông nhất tuyến thiên.

Mà Quân Sơn phái phái chủ Phương Thiên Hàn, lúc này nhưng là bị vây nhốt ở đỉnh núi, dựa vào nhất tuyến thiên nguy hiểm, khổ sở chống đỡ.

"Cái này chính là Ưng Tuyệt phong sao? Quả nhiên hiểm trở cực kỳ!"

Phương Nguyên nhìn cái kia thẳng tắp nhập trời ngọn núi, cũng là tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Thiếu chủ, nên làm sao, ngài xin cứ việc phân phó!"

Trương Long mấy người vốn là tử trung, trải qua lần này Quân Sơn phái hỗn loạn, đối với Phương Nguyên càng là có một loại cuồng nhiệt tín nhiệm.

"Không làm sao làm, lấy võ công của các ngươi, theo ta đi chính là liên lụy!" Phương Nguyên vô cùng trực bạch nói: "Vì lẽ đó. . . Các ngươi chỉ cần quản tốt đường lui là được, ta một người đi!"

"Thiếu chủ. . ." Trương Long vội vàng nói: "Ngài là chúng ta tương lai hi vọng, tuyệt đối không nên làm cái gì việc ngốc a!"

Hiển nhiên, dưới cái nhìn của hắn, cho dù Phương Nguyên đột phá, nắm giữ chân lý võ đạo, khoảng cách Độc Hỏa Ma Quân Tôn Viêm như vậy lâu năm Võ bảng cường giả, vẫn có rất lớn một khoảng cách.

"Yên tâm!"

Phương Nguyên vung vung tay, thân hình giấu ở rừng cây trong bóng tối, bay sắp tiếp cận Ưng Tuyệt phong.

Đến chung quanh đây, ma môn đệ tử dò xét liền lập tức trở nên nhiều lần mà nghiêm ngặt lên.

Bất quá, lấy những kia Hậu Thiên đệ tử công lực, muốn ở trong rừng rậm phát hiện Phương Nguyên, là căn bản là chuyện không thể nào.

Hắn nhẹ nhàng xảo xảo trên đất Ưng Tuyệt phong, đi tới tiếp cận đỉnh núi vị trí.

"Đó chính là nhất tuyến thiên sao? Rõ ràng là một đường cầu a!"

Chờ đến nhìn rõ ràng sau khi, không khỏi lập tức nhổ nước bọt.

Chỉ thấy một đoàn ma môn đệ tử vây quanh ở nơi nào đó, đem đỉnh núi con đường khóa kín.

Hoặc là nói, đi tới đỉnh núi con đường, chỉ có một cái hẹp hẹp, đơn chân rộng đường núi, hai bên lại là vách núi cheo leo, quả thật sinh tử một đường, hiểm trở tới cực điểm.

Ở cuối đường nơi, mơ hồ có thể thấy được một người đàn ông trung niên, ăn mặc Quân Sơn phái trang phục, ung vinh hoa quý, ngạo nghễ sừng sững, có một người giữ quan vạn người phá khí thế.

Hắn chính là Phương Húc cha đẻ, Quân Sơn phái phái chủ, Phương Thiên Hàn.

'Trong hoàn cảnh này, dù là Tôn Viêm, e sợ cũng không dám cùng Phương Thiên Hàn liều chết, chẳng trách có thể chống được tới hiện tại. . .'

Phương Nguyên vừa thấy, lại là hiểu rõ.

Đáng tiếc, loại này hoàn cảnh tuy rằng lợi cho phòng thủ, kì thực cũng đem chính mình đẩy vào tuyệt cảnh.

Bị canh gác con đường , căn bản chạy trốn không được.

"Phương Thiên Hàn, ngươi còn không đầu hàng? Con trai thê tử của ngươi, nhưng là đã rơi vào trên tay ta đây!"

Độc Hỏa Ma Quân Tôn Viêm đứng ra chiêu hàng, tiếng nói sang sảng, xa xa truyền tới đối diện.

"Trừ phi ta tận mắt nhìn thấy, bằng không ta cái gì đều không tin!"

Phương Thiên Hàn giương đao cưỡi ngựa, khuôn mặt kiên nghị: "Huống chi. . . Nếu ta hướng về ngươi thỏa hiệp, sợ mới là một nhà tai nạn bắt đầu đi?"

"Ngu xuẩn mất khôn!"

Độc Hỏa Ma Quân Tôn Viêm trên mặt xanh đỏ luân phiên, giận quát một tiếng, trong lòng cũng vô cùng bất đắc dĩ.

Đến Tiên Thiên cảnh giới đại viên mãn, võ giả ý chí cũng là thiên chuy bách luyện, một khi quyết định, hào không lay động.

Lúc này biện pháp duy nhất, chính là cùng đối phương chậm rãi háo.

Phía bên mình có rượu thịt bổ sung, đối diện lại là nước gạo đều không, dù là Tiên Thiên đại viên mãn, tinh lực cũng sẽ dần dần không ăn thua, dù sao đây là võ đạo thế giới, không có ăn gió uống sương người tu chân.

Hắn hiện tại chỉ sợ đối diện Phương Thiên Hàn sức cùng lực kiệt sau khi, trực tiếp lựa chọn nhảy sườn núi tự sát, cái kia thật đúng là gà bay trứng vỡ, cái gì đều không có.

"Cái kia Trương Hàn Chấn, thật là cái phế vật, để cho hắn bắt con tin Phương Thiên Hàn vợ con, đều có thể ra lớn như vậy sự cố!"

Phương Nguyên nắm giữ ý cảnh, huyết thủ thanh tẩy trưởng lão chuyện, chỉ

ở nghị sự đại điện tiến hành, chỉ có trưởng lão cấp bậc mới hiểu được.

Thanh tẩy qua đi, còn lại trưởng lão giữ kín như bưng, đệ tử bình thường cũng chỉ biết là cao tầng phát sinh chính biến, cũng không biết Phương Nguyên lấy sức một người, ngăn cơn sóng dữ chuyện.

Mà dựa theo Trương Hàn Chấn vốn là dự định, là muốn trước tiên quang minh chính đại mà đem Phương Húc, Giang Tâm Lan hai người khai trừ ra ngoài phái, lại liên lạc trong bóng tối tiếp ứng người ra tay.

Đáng tiếc, hắn một ý nghĩ sai lầm, vì đại nghĩa danh phận, có chút chần chờ, cuối cùng bị Phương Nguyên một đòn mà đổ.

Âm mưu quỷ kế gì, ở thực lực tuyệt đối chênh lệch trước mặt, đều thành chuyện cười.

"Tình huống bây giờ, chính là nhất tuyến thiên hai đầu giằng co, Phương Thiên Hàn không ra được, nhưng ma môn đệ tử cũng không vào được!"

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt: "Cái kia có chút phía tây đặc thù người, chính là Tôn Viêm chứ? Tiên Thiên đại viên mãn, cũng chỉ có hắn một cái . Bất quá hắn muốn duy trì thể lực trải qua, cùng Phương Thiên Hàn đối háo, tự nhiên không thể tại mọi thời khắc bảo vệ nhất tuyến thiên, tất nhiên muốn tình cờ nghỉ ngơi một chút, nước uống ăn uống, tĩnh tọa điều tức, đây chính là cơ hội của ta."

Đương nhiên, trong ma môn nhân thủ đông đảo, dù là Tôn Viêm giải lao, vẫn có hai cái Tiên Thiên điên phong tả hữu hộ pháp tiếp nhận, trông coi nhất tuyến thiên.

Tuy rằng bọn họ so với đại viên mãn yếu chút, nhưng liên thủ lại, Phương Thiên Hàn nghĩ muốn vọt qua đến, cũng không phải như vậy dễ dàng.

Chỉ cần hơi một trì hoãn, Tôn Viêm sẽ chạy tới, có thể nói không có sơ hở nào.

"Bất quá, này bố trí chỉ nhằm vào đối diện Phương Thiên Hàn!"

Phương Nguyên lặng lẽ tới gần, đánh ngất một cái đệ tử, thay đổi thân ma môn trang phục, lẫn vào nội vi.

"Đáng chết, thực sự là có thể chống đỡ, tả hữu hộ pháp!"

Tôn Viêm hơi nhướng mày, gọi tới hai người thủ hạ: "Các ngươi nhìn nhất tuyến thiên, chú ý không nên để cho Phương Thiên Hàn xông lại là được! Ta đi điều tức một thoáng."

"Đại hộ pháp yên tâm!"

Hai cái Tiên Thiên viên mãn cao thủ gật đầu, lập tức nhìn chằm chằm nhất tuyến thiên, Tôn Viêm nhưng là qua một bên lâm thời dựng lên đến mái che nắng bên trong giải lao đi tới.

"Cơ hội!"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, trong mắt nhất thời lóe sáng lên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1014: Điên Phong

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1015: Xếp Hạng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1016: Ma Quân

"Chạy mau!"

Mưa xối xả đột nhiên đến.

Vương Thiên Minh lại là ôm Linh Tiên, triển khai khinh công, nhanh chóng bỏ chạy.

"Làm sao sẽ? Tại sao lại như vậy?"

Linh Tiên trên mặt ngơ ngác ngơ ngác, nước mắt cùng nước mưa hỗn tạp cùng nhau, từ lâu không nhận rõ lẫn nhau.

Sự tình thực sự lại đến quá đột nhiên.

Một người áo đen tập kích Đại Giang minh tổng đà! Thậm chí, căn cứ Huyền Thiên Tử nói, người này tuyệt đối không phải Tiên Thiên bên trong người, có Thần cấp thực lực!

Một trận đại chiến đi xuống, Đại Giang minh trưởng lão tử thương nặng nề, liền Huyền Thiên Tử đều bị bắt lại.

Chỉ có hai người bọn họ, đến Huyền Thiên Tử cùng một đám trưởng lão liều mạng kéo dài, mới có thể miễn cưỡng chạy ra.

"Vù vù. . . Không có ai đuổi theo!"

Vương Thiên Minh nhìn sắc trời một chút: "Không thể như thế vẫn gặp mưa xuống, nhất định sẽ sinh bệnh!"

Hắn chớp mắt một cái, liền nhìn thấy ven đường một ngọn núi thần miếu, nhất thời xông vào.

Này miếu sớm không có đèn nhang, cửa miếu một tiếng cọt kẹt ngã xuống, ốc lộ khắp nơi, nhưng tốt xấu còn có vài miếng khô ráo nơi.

Vương Thiên Minh đem Linh Tiên thả xuống, lại tìm chút cỏ lau mảnh gỗ, nhen lửa đống lửa.

Nhiệt độ lên cao tản ra, cuối cùng cũng coi như xua tan đi Âm hàn chi ý.

"Làm sao sẽ? Tại sao lại như vậy? Một cái võ giả cấp Thần, tập kích Đại Giang minh?" Linh Tiên quần áo ướt đẫm, lộ ra uyển chuyển tốt đẹp vóc người, nhưng căn bản không thèm để ý xuân quang sạ tiết: "Báo thù! Ta nhất định phải báo thù. . . Người mặc áo đen kia là ai? Lẽ nào là Cái Thế Ma Đế?"

"Ma môn?" Vương Thiên Minh rùng mình một cái, chợt nắm chặt nắm đấm: "Tiên Nhi, ngươi yên tâm, mối thù của ngươi, chính là ta thù, sư phụ thù, chúng ta nhất định sẽ báo!"

Hắn cũng là tinh tế người, lấy ra trên người thịt khô, bánh bao những vật này, liền lửa trại nướng lên, không đến bao lâu liền mùi thơm phân tán.

"Tiên Nhi sư tỷ, nướng kỹ, ngươi ăn trước!"

Bất quá, ngay khi Vương Thiên Minh cầm thịt nướng, nghĩ muốn hướng về sư muội lấy lòng thời điểm, một cái không biết từ nơi nào thân tới bẩn thỉu bàn tay lớn, lại là đem chạc đoạt qua, lấy đi phía trên bánh bao thịt nướng, nhét vào một tấm râu mép lôi thôi trong miệng.

"A a. . . Thơm quá! Thơm quá!"

"A!"

Linh Tiên hét lên một tiếng, lúc này mới phát hiện, trong miếu sơn thần,

không biết khi nào đã nhiều một cái lôi thôi đạo sĩ, trên người còn mang theo một cái hoả hồng hồ lô rượu, quanh quẩn một luồng mùi rượu.

"Ngài là. . . Lão sư? !"

Vương Thiên Minh nhìn thấy cái này lôi thôi đạo sĩ, lại là hai mắt tỏa ánh sáng, nhận ra cái này vừa bắt đầu đem hắn dẫn dắt trên con đường võ đạo cao nhân, lập tức quỳ xuống.

"Túy Đạo Nhân? !"

Linh Tiên ánh mắt sáng ngời , tương tự quỳ xuống, đã là nước mắt như mưa: "Xin tiền bối cứu cứu ta cha. . ."

"Hừm, ta nhớ tới ngươi, cái kia đứa bé, ta chỉ dạy ngươi một bộ Bách Hoa Thác Quyền, có thể không nên gọi ta lão sư. . ." Túy Đạo Nhân hai ba ngụm đem thịt ăn, lại kéo ra hồ lô rượu nút lọ, mỹ mỹ uống một hớp: "Lại nói. . . Ngươi đã bái vào Đại Giang minh, cái này nữ oa oa, chẳng lẽ chính là Đại Giang minh chủ con gái sao? Nhà ngươi đã xảy ra chuyện gì?"

"Là như vậy. . ." Vương Thiên Minh lập tức giãi bày lên.

"Cái gì? Có thể ba lạng chiêu đánh bại Huyền Thiên Tử, xác thực là võ giả cấp Thần không thể nghi ngờ!"

Túy Đạo Nhân vẻ mặt nghiêm túc, cả thân người trên bỗng nhiên tỏa ra một luồng lớn uy nghiêm: "Các ngươi chờ, ta đi một lát sẽ trở lại!"

Vèo!

Vừa dứt lời, bóng người hắn liền biến mất không thấy.

"Sư tỷ, ngươi yên tâm, có Túy Đạo Nhân đi tới đó, dù là Cái Thế Ma Đế, cũng có thể dây dưa một, hai!"

Vương Thiên Minh mau mau an ủi khởi linh Tiên Nhi đến.

"Ừm!"

Linh Tiên gật đầu, xoa xoa nước mắt, trong con ngươi cũng có khát vọng.

Võ bảng thứ tư! Túy Đạo Nhân! Nhất định có thể cứu ra cha! Nhất định!

. . .

Nhưng sau một khắc, một cái làm bọn họ vĩnh viễn ghi lòng tạc dạ tiếng nói, ngay khi cách đó không xa vang lên: "Ha ha. . . Thực sự là đạp mòn giày sắt tìm chẳng thấy, chiếm được không mất chút công phu, Túy Đạo Nhân, đem ý cảnh của ngươi võ học giao ra, ta tha cho ngươi một mạng!"

"Các hạ không phải Cái Thế Ma Đế, cũng không phải ta biết võ giả cấp Thần bên trong bất kỳ một cái, làm việc lại như vậy bá đạo, không sợ gặp phải võ lâm vây công sao?"

Say Đạo nhân tiếng nói truyền đến, cũng không có trước nhàn nhã cùng thích ý.

"Ta cái này một thế, chỉ cầu cái sảng khoái!"

Người áo đen tiếng nói sang sảng, sau một khắc, sấm rền truyền đến, nghiền ép tất cả.

Bùm bùm!

Đáng sợ tiếng khí bạo ở xung quanh vang lên, trong khoảnh khắc liền lan đến gần miếu sơn thần.

Ầm ầm!

Toàn bộ miếu sơn thần ầm ầm sụp đổ, đầy trời nước mưa trút xuống.

Nhưng Vương Thiên Minh cùng Linh Tiên đã không lo được những thứ này, mà là ngạc nhiên vô cùng nhìn lên bầu trời bên trong giao chiến hai bóng người.

Người áo đen cùng Túy Đạo Nhân tàn ảnh dừng lại giữa không trung, dĩ nhiên phảng phất có vô số phân thân chính đang tại giao chiến.

Thậm chí, mỗi một cái tàn ảnh chiêu thức, đều là tinh diệu cực kỳ sát chiêu, đầy đủ bình thường người trong võ lâm tìm hiểu một đời.

"Người mặc áo đen kia, dĩ nhiên có thể cùng Túy Đạo Nhân có qua có lại, ít nhất là Võ bảng năm vị trí đầu thực lực! Hắn đến cùng là ai?"

Vương Thiên Minh cùng Linh Tiên liếc mắt nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy trong mắt đối phương khiếp sợ.

"Túy Đạo Nhân? Không sai. . . Đáng tiếc, ngươi còn kém một chút!"

Trong nháy mắt tiếp theo.

Người áo đen hừ lạnh một tiếng, đầy trời nước mưa trong phút chốc ngưng tụ , hóa thành băng gai.

Xì xì!

Ở băng gai bên trên, một chút ngọn lửa lại bốc cháy lên, giống như hỏa thụ ngân hoa, đẹp như mộng ảo: "Băng Hỏa Song Sát!"

"Băng hỏa ý cảnh? Còn lẫn nhau dung hợp? Làm sao có khả năng?"

Túy Đạo Nhân kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, vô số hỏa thụ ngân hoa, liền đột phá hắn hộ thể nguyên khí, ở trên người hắn mở ra vô số lỗ máu.

"Thứ ngươi muốn!"

Hắn rơi trên mặt đất, hai tay ném đi.

Mấy cái quyển trục thiêu đốt lửa, hướng về chung quanh bay vụt.

Cùng lúc đó, Túy Đạo Nhân bóng người lóe lên, liền đến Vương Thiên Minh cùng Linh Tiên trước mặt, nắm lên hai người: "Nhiên Huyết Tà Công, đi!"

Vèo!

Trong phút chốc, hắn phảng phất khôi phục trạng thái đỉnh cao, tốc độ tăng vọt, đi vào trong rừng rậm không thấy bóng dáng.

"Chà chà. . . Không hổ là Võ bảng thứ tư, cái này một tay tùy cơ ứng biến, bỏ xe bảo soái , ngược lại cũng không kém!"

Người áo đen trở lại tại chỗ, tứ tán quyển trục từ lâu đến trong tay, phía trên ngọn lửa cũng bị tắt.

Hắn chậm rãi cởi mặt nạ, chính là Phương Nguyên!

"Trước, ta võ công đột phá Thần cấp, bắt đầu chung quanh cướp giật thần công bí kíp, lĩnh ngộ càng nhiều ý cảnh. . . Đáng tiếc cướp cường giả không ít, có thể mang theo Sương Hoa đồ như vậy thần công bí điển người lại là hiếm như lá mùa thu, cũng là Huyền Thiên Tử võ công bên trong có một bộ Liệt Diễm đồ , khiến cho ta lĩnh ngộ Hỏa ý cảnh!"

"Cái này Túy Đạo Nhân vì thoát thân, ném ra ngược lại thật sự là thứ tốt, ý cảnh đồ lục thì có hai phân sao?"

Phương Nguyên mở ra đồ lục, nhìn không bị đốt cháy khét hai phân bí đồ, không khỏi lộ ra ý cười: "Dù là bị hắn chạy thì đã có sao? Trọng thương đến vậy, đã chết chắc rồi, nơi này lại không phải cái gì siêu siêu phàm thế giới, còn có khởi tử hoàn sinh chuyện tốt. .. Bất quá, Vương Thiên Minh dĩ nhiên cũng bị mang đi, không hổ là số mệnh chi tử, Lão thiên phái đến đối phó ta người, nói không chắc còn có một phen kỳ ngộ đây."

Trên thực tế, cũng chính bởi vì Vương Thiên Minh tồn tại, hắn mới sẽ vừa bắt đầu liền tìm tới Đại Giang minh.

Chỉ là không nghĩ tới, cái này số mệnh chi tử quả nhiên gặp dữ hóa lành, không chỉ có một đám Đại Giang minh trưởng lão cùng Minh chủ liều mạng bảo đảm hắn , liền ngay cả chạy trốn đều có thể gặp gỡ Túy Đạo Nhân cái này nhóm cường giả.

Đến cuối cùng, càng là dùng thần công bí kíp làm hấp dẫn, chế tạo cơ hội đào sinh.

"Chỉ là một cái cá mắm, chạy liền chạy đi, dù là ngươi nhất định có thể cá mắm vươn mình, ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, lại đáng là gì đây?"

Phương Nguyên xoay người, thân ảnh biến mất ở màn mưa bên trong: "Mục tiêu kế tiếp. . . Phái Tam Sơn!"

Cướp đoạt võ lâm, lĩnh ngộ ý cảnh, vốn là hắn chọn lựa con đường.

Nương theo quá trình này, thực lực của hắn liền sẽ không ngừng tăng trưởng.

Cho tới cuối cùng có thể trở thành võ lâm công địch?

Ha ha, lấy hắn lúc này trạng thái, dù là đóng cửa không ra, cũng hiểu được là một đống phiền phức tìm tới cửa, còn không bằng chủ động xuất kích đây!

. . .

"Khục khục. . ."

Trong hang núi, Túy Đạo Nhân nửa tựa ở trên vách đá, phun ra một hớp máu tươi.

"Lão sư. . ."

Vương Thiên Minh nước mắt mông lung.

Hắn không tưởng tượng nổi, chính mình sư phụ Huyền Thiên Tử tôn sùng đầy đủ Túy Đạo Nhân, dĩ nhiên liền muốn chết rồi.

"Người mặc áo đen kia, không phải Cái Thế Ma Đế, so với Ma Đế còn muốn hung mãnh bá đạo, giang hồ võ lâm, e sợ muốn nghênh đón một tràng đại kiếp nạn!"

Túy Đạo Nhân lẩm bẩm nói: "Ta từ lâu bị thương nặng, lại triển khai bí pháp, thần tiên khó cứu!"

"Không không! Lão sư. . . Ta nhất định sẽ cứu tốt ngươi!" Vương Thiên Minh nắm chặt nắm đấm, tiếng nói khàn khàn.

"Thôi thôi! Thị phi thành bại, cái nào hơn được nhân gian một bình rượu đục đây?"

Túy Đạo Nhân ánh mắt càng phát sáng rỡ: "Hài tử. . . Ngươi tới!"

"Ồ!"

Vương Thiên Minh tiến lên một bước, bị Túy Đạo Nhân nắm lấy mạch môn, chợt, một luồng mênh mông cuồn cuộn chân nguyên, tựa như cùng trường giang đại hà giống như chảy ngược nhập kinh mạch: "Lão sư, ngươi làm cái gì?"

"Lão phu đã đèn cạn dầu, giữ lại chân nguyên cũng là vô dụng, không bằng tác thành ngươi đi!"

Túy Đạo Nhân hơi thở mong manh: "Ngươi thu được ta một Giáp tử công lực, phải là có thể tiến vào Tiên Thiên điên phong cảnh giới, lại đi núi Bà Sa Thanh Phong quan, tìm Diệt Nhân Sư Thái, cầu nàng chỉ điểm ngươi ta cái này một môn ý cảnh công pháp. . . Khục khục. . . Tương lai võ lâm, liền xem các ngươi người tuổi trẻ!"

Dù là cao thủ Thần cấp, cũng không cách nào rót vào ra một cái Tiên Thiên đại viên mãn đến, kém chính là ý cảnh!

Nhưng Túy Đạo Nhân lúc này người sắp chết, thêm vào đối với Vương Thiên Minh lại có mấy phần hảo cảm, lại là quyết định tác thành cho hắn một lần.

"Lão sư. . . Sư phụ!"

Vương Thiên Minh trầm thấp hô, hai hàng nước mắt chảy xuống. . .

Sơn động ở ngoài, mưa xối xả một lát, mưa qua trời trong, một đạo cầu vồng hiện lên.

"Sư phụ, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ học thành tuyệt học, làm vì ngài báo thù!"

Vương Thiên Minh cùng Linh Tiên lập một cái nho nhỏ phần mộ, đem Túy Đạo Nhân chôn ở bên trong: "Chúng ta lập tức xuất phát, đi tìm Diệt Nhân Sư Thái. . . Còn có, đem người áo đen tin tức truyền đi!"

"Ừm!"

Hai người thiếu niên nam nữ dắt tay xuống núi, nhưng lại không biết lúc này giang hồ võ lâm, từ lâu nhấc lên một hồi gió tanh mưa máu, sóng to gió lớn.

. . .

Ngày mùng 3 tháng 3, diệt Đại Giang minh.

Ngày mười chín tháng ba, người áo đen trên phái Tam Sơn muốn trấn phái bí kíp, phái chủ không đồng ý, bị một chưởng mất mạng, phái Tam Sơn từ đây giải tán.

Ngày mùng 1 tháng 4, tán tu 'Lăng Thiên' tao ngộ người áo đen, dâng ra bí kíp, có thể mạng sống.

. . .

Không đến bao lâu, trên giang hồ liền thịnh truyền một cái Thần cấp thực lực áo đen võ giả, khắp thiên hạ sưu tầm thần công bí kíp chuyện.

Rất nhiều đứng đầu đại phái, quả thực là thần hồn nát thần tính.

Là do làm vì người mặc áo đen này ra tay chiêu thức thiên biến vạn hóa, ý cảnh tầng tầng lớp lớp, thu được một cái biệt hiệu 'Bách Biến Ma Quân' .

Trong lúc nhất thời, võ lâm vạn mã hý vang lừng, đã đến đàm luận ma biến sắc mức độ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1017: Bại Ma

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1018: Mời Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1019: Làm Lộ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1020: Đột Phá

"Dĩ nhiên đem Thanh Phong Thập Tam Kiếm, hoà vào một thức bên trong, người này công lực lại có tăng mạnh!"

Cái Thế Ma Đế nhìn thấy tình cảnh này, mí mắt nhảy lên.

Vốn cho là cùng chính đạo liên hợp, vây giết Bách Biến Ma Quân, chính là không có sơ hở nào.

Nhưng không nghĩ tới chỉ là vừa bắt đầu, cái này Bách Biến Ma Quân liền hung uy ngập trời, một kiếm diệt sát hai cái võ giả cấp Thần!

Loại này tầng thứ, hầu như đã không phải cùng một cảnh giới , khiến cho hắn đột ngột sinh ra không ổn linh cảm.

"Hảo kiếm pháp!"

Thiên Kiếm tông chủ thấy vậy, lúc này cầm kiếm ở tay, một kiếm đâm tới.

Hắn một kiếm này, giống như thiên ngoại phi tiên, linh dương móc sừng, không có dấu vết mà tìm kiếm, giống như một vòng hạo nguyệt, Kiếm Ma một kiếm cùng với so ra, lập tức liền thành đom đóm ánh sáng.

"A di đà phật!"

Một bóng người hô to Phật hiệu đi vào vòng chiến, giống như một cái kim loại màu đỏ la hán.

Hồng Diệp Thần Tăng, Kim Cương Bất Hoại La Hán Thần Công!

Hiện nay Võ bảng ba vị trí đầu, vây công Bách Biến Ma Quân!

Tình cảnh này, nhìn ra thấy rất nhiều người trong võ lâm đầu tiên là biến sắc, chợt thần sắc kích động, không chớp một cái nhìn chằm chằm.

"Có thể bị Võ bảng ba vị trí đầu cao thủ vây công mà sừng sững không ngã, e sợ Bách Biến Ma Quân mới thật sự là đệ nhất thiên hạ!"

"Luyện võ không tới hai mươi năm, liền thành làm vì thiên hạ đệ nhất cao thủ?"

"Cái này đã không phải thiên tài, mà là thiên tài! Yêu nghiệt! ! !"

. . .

"Phương Húc. . ."

Vương Thiên Minh thấy cái này màn, móng tay lại bấm vào trong thịt: "Ta xác thực không bằng ngươi, nhưng ngươi ngày hôm nay, nhất định sẽ chết ở chỗ này!"

"Có hơi phiền toái a!"

Phương Nguyên quanh thân, thủy hỏa vòng bảo vệ biến đổi, biến ảo hoa sen hình ảnh, bảo vệ chỗ yếu.

Hắn tuy rằng lĩnh ngộ bốn loại ý cảnh, đồng thời dung hợp đến chỉ kém một tia, nhưng bản thân vẫn là võ giả cấp Thần, thậm chí Thần Tăng mấy người luận công lực thâm hậu lão lạt, còn ở phía trên hắn.

Lúc này Võ bảng ba vị trí đầu vây công, những người còn lại phía bên ngoài đóng kín đường lui, nhất thời cho hắn một điểm áp lực.

"Diệt Thế Ma Quyền!"

Cái Thế Ma Đế Nhiếp Vô Cực chợt quát một tiếng, song quyền quấn quanh khí lưu màu đen, đánh văng ra nhuyễn kiếm.

"Đại Bi Thiện Thủ!"

Hồng Diệp Thần Tăng mắt lộ ra từ bi vẻ, trên bàn tay tựa như quanh quẩn kim quang, chậm rãi đẩy ra, lại khiến Phương Nguyên đều có chút biến sắc, tay trái hoành chặn.

Trên giang hồ sớm có đồn đại, luận công lực thâm hậu, võ công tinh diệu, Hồng Diệp Thần Tăng mới thật sự là Võ bảng số một, chỉ là người xuất gia, không có tranh cường háo thắng chi tâm, mới bị Ma Đế đoạt vị trí.

Lúc này Thần Tăng Ma Đế hai cái này đã từng là đối đầu liên thủ, lại là phối hợp e rằng so với hòa hợp, đem Phương Nguyên tay trái tay phải tất cả đều kiềm chế.

"Được! Thiên Ngoại Nhất Kiếm!"

Thiên Kiếm tông chủ nhân kiếm hợp nhất , hóa thành một vệt sáng, nắm chắc cái này ngàn năm một thuở cơ hội tốt, bay đâm mà ra.

Sóng!

Thủy Hỏa Liên Hoa xoay chuyển, lại ở mũi kiếm quang mang phía dưới từng mảng từng mảng héo tàn.

Phốc!

Máu bắn tung tóe.

Hộ thân khí tráo tuy rằng bị phá, vẫn như cũ làm vì Phương Nguyên tranh thủ đến một chút thời gian, dời ra đầu chỗ yếu, trên bả vai phá tan một vết thương.

"Ta toàn lực rót vào xuống một kiếm, liền Cái Thế Ma Thân đều không thể

gắng đón đỡ, ngươi dĩ nhiên chỉ là tổn thương vai!"

Kiếm quang một dừng , hóa thành Thiên Kiếm tông chủ dáng dấp, thở dài nói: "Thật là lợi hại luyện thể công pháp!"

"Lão già đáng chết, ngươi cũng là cái thứ nhất, ở trên thế giới này chân chính thương đến ta sinh linh!"

Phương Nguyên nhìn mình vết thương, không để ý lắm nói .

Nếu như bình thường Tiên Thiên, thậm chí võ giả cấp Thần, bị Thiên kiếm kiếm ý xâm nhập trong cơ thể, dù là không phải thương tổn được chỗ yếu, cũng sẽ kinh mạch đứt từng khúc mà chết.

Nhưng hắn luyện thể công pháp trực tiếp đến đại địa dầy cộm nặng nề ý, có thể nói đệ nhất thiên hạ, mặc cho dựa vào cái gì kiếm khí nhập thể, cũng là lập tức làm hao mòn, lúc này bất quá bị thương ngoài da thôi.

"Bất quá. . . Nếu như bị một kiếm đâm trúng yếu hại, cũng có chút phiền phức. . . Cũng thật sự có chút áp lực!"

Phương Nguyên liếm liếm môi, công pháp toàn lực vận chuyển lên.

Ở trong lòng, bốn loại ý cảnh càng là không ngừng dung hợp , khiến cho hắn bắt đầu dòm ngó đến cao nhất võ cực điểm ý.

"Lại tới một lần nữa, chỉ cần đâm trúng yếu hại, hắn chắc chắn phải chết!"

Cái Thế Ma Đế điên cuồng hét lên một tiếng, hiển nhiên cũng là nhìn ra trong đó quan ải.

Đơn đả độc đấu, bọn họ không có một cái là Phương Nguyên đối thủ, nhưng liên thủ lại, nhưng có đem đánh gục khả năng!

"Bách Biến Ma Quân. . . Xin thứ cho chúng ta thất lễ, không thể dựa theo

giang hồ quy củ đến rồi. . . Nhưng nếu bỏ mặc ngươi tiếp tục nữa, tất là võ lâm mối họa!"

Hồng Diệp Thần Tăng thở dài nói.

Mà Linh Tiên cùng Vương Thiên Minh lại là con mắt toả sáng: "Tên ma đầu này. . . Chung quy muốn đền tội sao?"

"Cứ đến!"

Phương Nguyên áo bào đẫm máu, ánh mắt lại là càng phát sáng rỡ: "Các ngươi biết tại sao. . . Ta rõ ràng biết được ba người các ngươi đối với ta uy hiếp lớn nhất, vẫn như cũ lưu lại tính mạng các ngươi, không có tiêu diệt từng bộ phận sao? Chính là cần nhờ các ngươi, cho ta sinh tử áp lực, để ta thu được đột phá!"

"Đột phá? Lẽ nào Thần cấp bên trên, còn có cảnh giới?" Cái Thế Ma Đế đối với chuyện này nhất là nhạy cảm, lập tức hỏi, trong con ngươi có khát vọng.

"Không sai, thế giới này tuy rằng tu luyện võ đạo, sơ là hậu thiên, lại thành tiên thiên, sau đó chính là Thần cấp. . . Mà Thần cấp bên trên sao. . ."

Phương Nguyên đứng chắp tay, trong con ngươi có chút ngóng trông: "Chính là lấy tự thân lực lượng, đột phá thế giới hạn chế, ta đem tên là 'Phá Toái Chân Không' !"

"Thần cấp bên trên, Phá Toái Chân Không?"

Cái này mấy cái võ giả cấp Thần đều là hiểu ra: "Thì ra là như vậy. . . Trước ngươi sưu tập rất nhiều bí kíp, chính là đột phá tầng này cảnh giới sao. . . Đáng tiếc!"

"Có thể đến trận chiến ngày hôm nay, bất luận cuối cùng thắng bại sinh tử làm sao, đời này không uổng công!" Thiên Kiếm tông chủ trường kiếm ở tay, hào khí cười to.

"Tốt, các ngươi trên đi!"

Phương Nguyên thấy vậy, ánh mắt càng thêm sáng ngời: "Nghe được Phá Toái Chân Không khái niệm, có hay không cảm giác võ tâm sáng rực, có rục rà rục rịch cảm giác? Cái này cũng là ta cố ý, muốn để cho các ngươi trạng thái đạt đến đỉnh cao!"

Không nghi ngờ chút nào, hành vi của hắn, chính là ở đi trên dây.

Cố ý lưu lại nhất có uy hiếp võ giả, nhượng bọn họ liên thủ, có thể uy hiếp đến tính mạng của chính mình.

Đồng thời, còn không ngừng lấy lời nói kích thích , khiến cho tâm tình của bọn họ thu được trong cõi u minh đột phá.

"Được!"

Cái Thế Ma Đế, Hồng Diệp Thần Tăng, cùng với Thiên Kiếm tông chủ trên người khí tức tăng vọt, hiển nhiên đều là rất nhiều đoạt được, lúc này liếc mắt nhìn nhau, tại trong phút chốc cộng đồng ra tay.

Ba đạo kinh thiên động địa chân nguyên, nhất thời đem Phương Nguyên hoàn toàn vây quanh.

"Đến hay lắm!"

Phương Nguyên con mắt sáng choang, ở dưới áp lực, nhất thời làm hắn bốn loại đã bắt đầu nhanh chóng dung hợp được, cái kia cuối cùng một tia bình cảnh, thình lình bị đánh vỡ.

"Xong rồi!"

"Ta tuy rằng đã sớm lĩnh ngộ địa hỏa phong thủy cùng hỗn độn ý, nhưng ở thế giới này, muốn vận chuyển dung hợp, còn kém như vậy một điểm, tuy rằng

chỉ cần mấy năm là có thể hoàn thành, nhưng ngoại giới liền không biết muốn qua đi bao lâu, xảy ra chuyện gì, bởi vậy, muốn càng nhanh càng tốt, cái này ba cái, chính là ta cố ý tuyển chọn đá mài dao!"

Lúc này, ở sinh tử dưới áp lực, quả nhiên có đột phá.

Phương Nguyên bỗng nhiên ra tay, một quyền đánh ra.

Cú đấm này thanh thanh thản thản, phía trên nhưng có địa hỏa phong thủy bốn loại ý cảnh, dung hợp làm một.

Ầm ầm!

Hư không run rẩy, tiếp theo phá tan một cái động lớn, không gian xung quanh nát bấy ra.

"Phá Toái Chân Không?"

Cái Thế Ma Đế mấy người kinh hãi, nhìn hố đen mở rộng, đem bọn họ công kích tất cả nuốt chửng.

"Không sai, võ đạo cực hạn, chính là Phá Toái Chân Không!"

Phương Nguyên một bước bước ra, như thuấn di đi tới ba người trước mặt, hai chưởng cùng xuất hiện, hỗn độn phía dưới, Hồng Diệp Thần Tăng cùng Thiên Kiếm tông chủ liền hóa thành bột mịn.

"Được lắm Phá Toái Chân Không, hôm nay nhìn thấy võ cực điểm cảnh, chết cũng không hối tiếc!"

Cái Thế Ma Đế nhìn thấy tình cảnh này, lại là khoanh chân ngồi xuống, trên mặt mang theo một tia giải thoát, một tia khát vọng: "Nếu có kiếp sau, ta tất nhiên còn muốn luyện võ!"

Từng tia tia máu tươi, liền từ thất khiếu bên trong chảy ra, thình lình tự mình

kết thúc.

"Chuyện gì xảy ra?"

Tràng ở ngoài, Vương Thiên Minh, Linh Tiên, cùng với Liệt Hỏa Tôn Giả, Tiết gia huynh đệ, ma môn cao thủ thấy cảnh này, nhất thời trợn to hai mắt.

Nguyên bản, Thần Tăng ba người vẫn còn ở ưu thế.

Nhưng khoảng khắc trong lúc đó, Bách Biến Ma Quân ra tay hóa thành hố đen, đại cục trong nháy mắt nghịch chuyển.

"Còn có võ giả cấp Thần, đều là mầm tai hoạ, không thể lưu lại!"

Phương Nguyên quay đầu, nhìn thấy Liệt Hỏa Tôn Giả, xa xa phát ra một chưởng.

Ầm ầm!

Hư không rung động, vô tận sóng gợn trong nháy mắt đuổi theo cái này Võ bảng thứ mười.

Hắn liền kêu thảm thiết đều không có phát ra, ngay khi sóng gợn phía dưới hóa thành bột mịn.

"Này thế trong, đến Thần cấp bên trên Phá Toái Chân Không cảnh giới , căn bản là quét ngang vô địch, còn lại đều là giun dế a!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, Phá Toái Chân Không cảnh giới, hầu như là không nên ra hiện ở trên thế giới này cảnh giới, lại bị chính mình mạnh mẽ tu xong rồi.

Bất quá, sau khi tu luyện thành, cũng là lập tức liền cảm ứng được thế giới bài xích.

"Là bài xích, cũng không phải là phá nát! Xem ra thật sự không phải là mộng cảnh, mà là thế giới mảnh vỡ dung hợp! Đã như vậy. . ."

Hắn thuấn di giống như, đi tới Tiết gia huynh đệ trước mặt, hai ngón tay điểm ra.

Phốc!

Hai người này nhất thời đầu nổ tung, chết đến mức không thể chết thêm.

Chợt, Phương Nguyên tìm tới một đám ma môn trưởng lão, trong đó còn pha tạp vào mấy cái ma đạo võ giả cấp Thần, tựa như muốn cầu tha, lúc này nghe cũng không nghe, lại là phẩy tay áo một cái, đem bọn họ tất cả hóa thành bột mịn.

"Võ bảng thập đại, đã bị ta giết sạch , liền ngay cả mặt sau Tiên Thiên đại viên mãn cũng chết không ít, toàn bộ giang hồ, có thể nói héo tàn một đời người, lấy Phương Thiên Hàn lúc này Thần cấp thực lực, nếu có dã tâm, nói không chắc thật có thể nhất thống võ lâm, trở thành bá chủ!"

Phương Nguyên nhìn một chút chính mình, lúc này, từng làn từng làn hư không sóng gợn, cũng hội tụ ở bên cạnh mình , khiến cho hắn bóng người thoạt nhìn tựa như ảo mộng.

"Nên đi , bất quá. . ."

Hắn bước vào hư không, đi tới trước mặt hai người, rõ ràng là Vương Thiên Minh cùng Linh Tiên.

"Cái này số mệnh chi tử, bản thân đã đạt đến đại viên mãn cấp bậc, có rất lớn khả năng đột phá Thần cấp, không lưu lại được!"

Nhổ cỏ phải nhổ tận gốc đạo lý, Phương Nguyên đương nhiên hiểu!

Nếu như hắn vẫn lưu lại ở thế giới này, tự nhiên không ngại bày đặt thật tốt

vui đùa một chút, nhưng nếu như là Phương Thiên Hàn đối đầu Vương Thiên Minh, thật là có khả năng chơi bất quá.

Dù sao, đối phương khí vận tại người, nói không chắc truy sát mấy lần, liền đột bị hư hao làm vì Thần cấp, bắt đầu phản làm mất mặt.

Bởi vậy, nguy hiểm vẫn là tiêu diệt ở nảy sinh tốt.

"Ngươi muốn giết Vương đại ca, trước hết giết ta!"

Sinh tử thời khắc, Linh Tiên dũng cảm đứng ra.

"Không! Ta cùng ngươi liều mạng!"

Vương Thiên Minh nhưng là con ngươi đỏ thẫm, rít gào gào thét.

"Sắp chết giãy dụa!"

Phương Nguyên một quyền vung ra, khủng bố đến cực điểm lực lượng, trong khoảnh khắc đánh vỡ hư không, chế tạo hố đen đem hai người này cuốn vào , hóa thành bột mịn, liền một tia hồn linh đều không có để lại.

Làm xong tất cả những thứ này sau, hắn khẽ mỉm cười, bóng người rốt cục bị rất nhiều hư không sóng gợn nuốt chửng , hóa thành một đạo quang trụ, phá tan hư không mà đi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1021: Giao Phong

Thống khổ chi thành.

Mờ mịt trong tiểu thế giới, bảy màu chùm sáng đã biến mất, hiện ra trung tâm thành trì.

"Đột phá đạo kia phòng tuyến, có chút tiêu tốn công phu!"

Phương Nguyên bóng người hiện lên, sắc mặt mang theo điểm ý trầm trọng.

Trên thực tế, đổi thành cái khác Ma thần đến, đối mặt với bảy màu chùm sáng cấm chế, e sợ căn bản không biết nên làm gì bắt đầu là tốt.

Dù là miễn cưỡng động thủ phá giải, kết quả cũng tất nhiên là ở cái này kỳ dị thế giới bên trong trầm luân.

Mộng Sư thủ đoạn, chỉ có một cái khác Mộng Sư, mới có thể cấp tốc như thế thỏa đáng giải quyết đi.

"Thống khổ chi thành. . . Cũng không biết trong đó có cái gì."

Phương Nguyên lẩm bẩm một câu, bước vào màu xám thành trì: "Trên thực tế. . . Cái nào sợ cái gì cũng không chiếm được, chỉ cần có thể phá huỷ nơi này, cũng tất nhiên lớn gãy Cực Ác Chi Chủ kiêu ngạo , bất quá. . . Ta vẫn là nghiêng về nó ở đây lưu lại một chút trân bảo, bằng không cần gì lấy cấm chế bảo vệ."

Màu xám thành trì không lớn, hoặc là nói, cái này toàn bộ thành thị, đều là một người cung điện.

Nhà cửa liên miên, cung điện rộng rãi hạ, lại tràn ngập Tâm Ma giới quỷ dị phong cách.

Phương Nguyên một đường thâm nhập, từ từ đi tới trung tâm.

Ở nơi đó, một cái phảng phất dùng bạch cốt dựng thành tế đàn, liền thình lình đập vào mi mắt.

"Đó là. . . Trận pháp gì?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc.

Khổng lồ như thế trận pháp, ít nhất dùng mấy ngàn vạn bạch cốt, đồng thời, tựa hồ toàn bộ xuất từ Nhân tộc.

Ở bạch cốt bên trên, có từng đạo từng đạo tinh vi phức tạp màu máu hoa văn, càng là trung tâm, càng trở nên dày đặc, cuối cùng hội tụ đến một thanh cắm ở trận pháp trung tâm quái nhận bên trên.

Cái này nhận có chút tương tự đao võ sĩ, khinh bạc sắc bén, bên ngoài yêu dị ánh sáng.

Nắm giữ Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo Phương Nguyên, chỉ là nhìn thấy nó thứ nhất mắt, liền thu được lượng lớn tin tức:

"Thất Tông Tội yêu đao! Lấy Tâm Ma chi sắt làm vì vật dẫn, hội tụ này mảnh địa vực vô số năm tội ác khí tức ngưng tụ, một đao chém xuống, quỷ thần không để lại!"

"Khá lắm, nguyên lai cực ác Ma Chủ thành lập cái này nhân gian thế giới, ngoại trừ thai nghén Thất Tình trùng ở ngoài, còn vì ngưng tụ chuôi này yêu đao!"

Đao này như thành, tất nhiên là Ma Thần cấp bậc vũ khí, uy lực so với một cái đại đạo còn khủng bố!

"Cho tới hiện tại sao?"

Phương Nguyên xa xa đưa tay phải ra.

Ầm ầm!

Ở sau lưng của hắn, một cái Hỗn Độn cự nhân hiện lên, trên người mặc Long Giáp, ngửa mặt lên trời rít gào, bàn tay lớn mạnh mẽ vồ xuống, diễn hóa địa hỏa phong thủy.

Ầm!

Khủng bố lực va đập, trực tiếp khiến tế đàn chu vi cấm chế tầng tầng rạn nứt, trong hư không một cái nào đó trong suốt màng ánh sáng mở ra , khiến cho bàn tay lớn có thể trực tiếp chạm đến tế đàn bản thể.

Cùng với trước xảo diệu phá giải so với, lần này chính là cường đánh cứng công, man lực phá trận.

Tuy rằng lập tức liền sẽ bị Cực Ác Chi Chủ biết được, nhưng cũng có nó chỗ tốt nơi, đó chính là nhanh!

"Lên cho ta!"

Phương Nguyên gầm thét lên, một quyền phá huỷ cấm chế phòng ngự, thứ hai trảo liền hóa thành thực chất cực lớn bàn tay, chụp vào chính giữa tế đàn Thất Tông Tội yêu đao.

Keng!

Ngay khi bàn tay khổng lồ sắp chạm đến yêu đao trong nháy mắt, một cái nhỏ gầy bóng đen bỗng nhiên hiện lên.

Đó là một cái nhân loại ông lão dáng dấp, cái trán lại sinh một cái màu đen sừng nhỏ, hai mắt đỏ thẫm, bên cạnh huyết quản nhô lên.

Lúc này cười gằn, chủ động đem yêu đao rút ra, hướng về bàn tay khổng lồ một chém!

Đang!

Cái này yêu đao phong lợi vô cùng, Hỗn Độn cự nhân trên nắm tay Huyết Long áo giáp rên rỉ một tiếng, hiện ra một vết nứt, chợt, lưỡi đao liền không trở ngại chút nào chém lên Hỗn Độn cự nhân Bản tôn.

Ngạo mạn, đố kị, phẫn nộ, bạo ăn. . .

Các loại bảy tông tội tình tự, trong phút chốc bao bọc Phương Nguyên tâm linh, biến ảo vạn ngàn kiếp số.

"Đao tốt! Quả thật là tốt một thanh yêu đao!"

Phương Nguyên than thở một tiếng, đỉnh đầu khánh vân hiện lên, Ám diện thiên đạo bay ra, diễn hóa rất nhiều chi nhánh.

"Này mảnh địa vực, ta là chúa tể!"

Trong khoảnh khắc, liền cướp đoạt mảnh này địa vực quyền khống chế, lôi đình rơi xuống, quanh quẩn ở chung quanh hắn: "Cực Ác Chi Chủ. . . Ngươi lại có thể nắm giữ chân chính phân thân thần thông!"

Cái này không phải là mộng sư chân linh mộng du vạn giới, hay hoặc là tùy ý chế tạo lực lượng hóa thân, mà là chân chân chính chính Phân thân chi pháp!

Phân ra đến phân thân, trực tiếp nắm giữ bản thể phần lớn chiến lực, đồng thời dù là Bản tôn tử vong, cũng có thể độc lập tồn tại, chính là hiếm có đại thần thông!

Không có sai!

Dù là cùng với trước hình mạo không chỉ một, nhưng Phương Nguyên chính

là khẳng định, cái này sừng đen ông lão, chính là Cực Ác Chi Chủ phân thân!

"Không uổng công chúng ta chờ một tràng, ngươi rốt cục xuất hiện!"

Ông lão trong mắt quang mang càng tăng lên: "Thiên Minh đại đạo sao?"

'Phân thân ở đây, Bản tôn lập tức liền sẽ nhận được tin tức, nhất định phải nhanh hơn!'

Phương Nguyên lông mày dựng đứng, vô biên thiên đạo áp lực rơi xuống.

Nhưng mà, sừng đen ông lão trên mặt lại là hiện ra một nụ cười lạnh lùng, giơ lên thật cao yêu đao.

Ở hai bên thân đao bên trên, từng cái từng cái màu đen văn tự hiện lên, hơi toả ra kim quang, đại diện cho điềm xấu.

Chợt, Phương Nguyên liền phát hiện mình Ám diện thiên đạo lực lượng, đang rơi xuống đồng thời, liền bị không ngừng phân cách tiêu diệt, không khỏi biến sắc: "Đây là. . . Diệt Thiên Bàn?"

"Cái gọi là Diệt Thiên Bàn , bất quá vụng về hàng nhái mà thôi. . ."

Sừng đen ông lão thân hóa một vệt sáng, hai tay cầm đao: "Diệt Thiên. . . Trảm "

Ánh đao lướt qua, có Diệt Thiên Chân Ngôn gia trì, Thiên Đạo lực lượng nhất thời tránh lui.

Thiên đạo chính là vạn đạo dung hợp, thiên đạo tránh lui, cái khác Đại Đạo chi lực cũng là dồn dập tiêu tan!

Đao này uy lực, quả thực muốn vượt qua Phương Nguyên tưởng tượng!

"Quả nhiên, Diệt Thiên Bàn dù sao không phải bản thể. . . Không nghĩ tới,

chân chính hoàn chỉnh Diệt Thiên Chân Ngôn, vẫn còn có thần kỳ như thế hiệu dụng!"

Phương Nguyên thu hồi Hỗn Độn cự nhân bóng người, trên tay Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo cực kỳ ngưng tụ , hóa thành giống như đao mà không phải là đao, giống như kiếm mà không phải là kiếm binh khí, vọt tới.

Lách cách!

Binh khí tương giao, phát ra một tiếng vang giòn.

Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo hiện nổi lên ra một cái nhỏ lỗ hổng nhỏ, chợt liền bị lượng lớn Đại Đạo chi lực bù đắp.

"Cao độ ngưng tụ Đại Đạo chi lực, tựa hồ ngươi cũng chém không được bao nhiêu đây!"

Phương Nguyên vẻ mặt kiên nghị: "Thôn Thiên! Thôn Phệ!"

Hai cỗ đáng sợ sức hút , tương tự gia trì Thần Ma binh khí bên trên.

Hắn cùng Cực Ác Chi Chủ phân thân, trong phút chốc hóa thành hai đạo lưu quang, ở Thống khổ chi thành trên không không biết giao thủ bao nhiêu vạn lần.

Keng! ! !

Lại là một lần giao thủ qua đi, Phương Nguyên cười lạnh một tiếng.

Chỉ thấy ở hắn Thần Ma binh khí bên trên , tương tự hiện lên đi ra từng cái từng cái ký tự, rõ ràng là Diệt Thiên Chân Ngôn, nhưng hình dạng có chút tàn khuyết.

"Đây là. . ."

Sừng đen ông lão nhìn trong tay Thất Tông Tội yêu đao, chỉ thấy trên thân

đao Diệt Thiên Chân Ngôn một trận ảm đạm, không khỏi biến sắc.

"Ta liều mạng tiêu hao lượng lớn Thôn Phệ đại đạo cùng Thôn Thiên đại đạo bổn nguyên, lại thông qua giao thủ, quả nhiên có thể rút lấy bộ phận Diệt Thiên chân ý!"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là hoàn toàn yên tâm.

Diệt Thiên Chân Ngôn bản thể tuy rằng có thể khắc chế thiên đạo, nhưng trên thực tế, cũng là thủy hỏa giống như quan hệ.

Một chút nước, có thể nào tắt hỏa hải?

Ánh sao, làm sao cháy sông lớn?

Chính mình liều mạng Đại Đạo chi lực bị hao tổn, liền có thể đem Diệt Thiên Chân Ngôn đều cắn nuốt mất một phần.

'Bất quá. . . Một cái phân thân, cầm trong tay yêu đao liền có thể cùng ta chống lại, hắn bản thể. . . Thực sự là cường a. . . May là từ lâu dẫn đi. . .'

Phương Nguyên trong lòng hơi hơi vui mừng: "Lần này tập kích, cũng phải sét đánh không kịp bưng tai, lại qua mười cái hô hấp, dù là không thu hoạch được gì, cũng nhất định phải lui lại!"

Trên thực tế, dù là không thể phá hủy Thống khổ chi thành, nhưng chỉ cần tập kích thành công, lại toàn thân trở ra, đối với Cực Ác Chi Chủ mà nói, cũng là cái đả kích khổng lồ.

"Tốt nhất. . . Có thể diệt trước mắt cái này phân thân! ! !"

Thiên Minh ma thần đối với Vạn Hóa, Dung Hư mà nói, quả thực là hai cái tầng thứ.

Bất quá, cái này sừng đen ông lão, thình lình cũng là Thiên Minh Thần Ma

đỉnh cấp cao thủ! Tuy rằng thực lực không bằng Bản tôn, nhưng phối hợp yêu đao, vẫn là đầy đủ cùng Phương Nguyên lui tới mấy chiêu.

"Tạo Hóa kiếm trận, giết!"

Phương Nguyên trong mắt hàn mang lóe lên, vẫy tay, chín đạo thông thiên triệt địa kiếm trụ dựng lên, đem Thống khổ chi thành bao vây ở hạch tâm.

Rất nhiều kiếm khí hiện lên, vây nhốt tiễu giết, mang theo vô cùng đại năng.

Mà bản thân của hắn, lại là ẩn thân ở kiếm khí trong, chậm rãi tiếp cận Cực Ác phân thân.

Leng keng leng keng!

Vô biên vô hạn kiếm khí, không ngừng đánh về phía sừng đen ông lão, làm cho hắn không thể không né tránh thậm chí nâng đao chống lại.

Ba cái hô hấp sau khi, trên mặt hắn lại là vui vẻ: "Tiểu tử. . . Ngươi chết chắc rồi!"

"Cái gì?"

Phương Nguyên cả kinh, chợt liền cảm nhận được kiếm trận ngoại vi, một cái nào đó khổng lồ bóng đen hiện lên.

Nó phảng phất một con cực lớn biển sâu bức phẫn, cái bóng che kín bầu trời, từ giữa bầu trời phóng xuống bóng tối, không thể miêu tả, không thể nhìn thẳng!

Cái này chính là Cực Ác Chi Chủ bản thể, Thiên Minh đỉnh cao, nửa bước Đạo Quả cảnh giới đại ma đầu!

"Lại trở về đến nhanh như vậy!"

Phương Nguyên trong mắt vẻ lạnh lùng lóe lên: "Ngay cả như vậy. . . Kiếm

trận cũng đầy đủ ngăn trở ngươi ba cái hô hấp, nhân cơ hội này, diệt một mình ngươi phân thân lại nói!"

Thiên Minh thực lực phân thân, cũng không phải tốt như vậy ngưng tụ, hắn tuyệt đối chắc chắn, một khi tiêu diệt cái này phân thân, Cực Ác Chi Chủ cũng phải nguyên khí đại thương.

"Chết!"

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn câu xuất hiện ở sừng đen ông lão bên cạnh, chín chuôi phi kiếm cùng trên tay Thần Ma binh khí đồng thời đâm ra.

"A!"

Sừng đen ông lão cũng là vẻ mặt dữ tợn: "Thất Tội • Sát!"

Bảy vệt sáng bay ra, bẻ gẫy bảy chuôi phi kiếm.

Thất Tông Tội yêu đao bản thể, nhưng là cùng Thần Ma binh khí giằng co.

Chợt, hai thanh phi kiếm, dường như sấm sét, đi vào ông lão viền mắt.

"Xong rồi! Thôn Thiên đại đạo! Thôn Phệ đại đạo!"

Phương Nguyên đoạt lấy Thất Tông Tội yêu đao, đáng sợ hố đen liền đem ông lão Thôn Phệ.

Ầm ầm!

Nhưng vào lúc này, một cái cực lớn nổ tung hiện lên, sức mạnh kinh khủng áp bức mà đến, trong khoảnh khắc liền đem Phương Nguyên thiên đạo chưởng khống lực lượng tiêu trừ.

Khổng lồ bóng tối, tùy theo đem hắn hoàn toàn bao phủ!

"Đã vậy còn quá nhanh, mới một cái hô hấp liền phá trận!"

Phương Nguyên sắc mặt nghiêm nghị: "Cực Ác Chi Chủ thực lực. . . Tựa hồ còn muốn nằm ngoài dự đoán của ta, cái này chính là Thiên Minh đỉnh cao Ma thần thực lực sao?"

"Hủy phân thân ta, chết! ! !"

Khủng bố ý niệm, pha tạp vào bóng tối , hóa thành cường tuyệt lực lượng, mãnh liệt mà tới.

Không chỉ có như vậy, chu vi cửu thiên thập địa, thậm chí hư không hỗn độn, đều phảng phất hóa thành tường đồng vách sắt, bốn phía đè ép Phương Nguyên.

Dù là đồng dạng là Thiên Minh ma thần, bên ngoài thiên đạo, chưởng khống chu vi thế giới, thu được Tạo Vật chủ quyền bính, cũng sẽ có phân chia cao thấp.

Mà rất rõ ràng, bất luận là bản thân tu vị, vẫn là địa lợi phương diện, Cực Ác Chi Chủ Bản tôn đối Phương Nguyên đều là nghiền ép.

"Chạy!"

Phương Nguyên hiển nhiên cũng biết điểm này, cả người quanh quẩn một tầng huyết quang , hóa thành một đạo phá không máu hồng, liền muốn lóe lên liền qua!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1022: Tuyệt Cảnh

Vèo!

Máu hồng phá không, tựa như thuấn di giống như, trong phút chốc liền muốn đi xa.

Đây là Phương Nguyên tất cả độn thuật tập hợp, có thể nói trốn chạy tốc độ đệ nhất.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, thiên địa na di, hắn lại bị chuyển đến trong bóng tối.

"Đây là. . . Vũ đại đạo?"

Phương Nguyên vẻ mặt nghiêm túc.

Thiên địa bốn phương vị chi vũ, từ cổ chí kim là vì trụ, Vũ đại đạo, chính là Không Gian đại đạo! Mà Trụ đại đạo, nhưng là Thời Gian đại đạo!

Cái này hai môn đại đạo, cũng là thiên đạo xuống đứng đầu, uy lực không phải chuyện nhỏ.

Mà trong phút chốc, hắn liền minh bạch, vì sao Cực Ác Chi Chủ Bản tôn trở về đến nhanh như vậy, hóa ra là giấu diếm như thế một môn thủ đoạn.

"Thực sự là lợi hại. . . Lần trước ta nuốt chửng ngươi chân linh phân thân, có thể không có một chút nào phát hiện Vũ đại đạo chuyện, hắn là đã sớm tiêu hủy phương diện này trí nhớ. . . Ở thất bại thời điểm liền lựa chọn trở thành mồi nhử sao?"

Phương Nguyên một thoáng tỉnh táo lại.

Mặc dù đã nằm ở cực kỳ bất lợi cảnh giới, nhưng lúc này nếu như lại mạo hiểm lỗ mãng, trái lại là liền muốn chết.

'Cái này bóng tối không gian, hiển nhiên chính là Cực Ác Chi Chủ Vũ đại đạo ở ngoài hiện ra, một khi bị bóng tối bao trùm, liền tiến vào nó lĩnh vực, không cách nào chạy trốn, một khi chạm đến biên giới, liền sẽ lập tức bị truyền trả lại! Dù là Thiên Minh ma thần bị bắt được, cũng là có ngã xuống nguy hiểm!'

'Đáng tiếc. . . Ngươi thiên toán vạn toán, không tính được tới một điểm, vậy chính là ta thực lực tăng lên dữ dội, có thể trực tiếp giết ngươi phân thân, cướp giật đến Thất Tông Tội yêu đao!'

Phương Nguyên lần thứ hai thân hóa cầu vồng, đi tới Hắc Ám giới biên giới.

Cùng lúc đó, một luồng truyền tống lực lượng không gian, đột nhiên hàng lâm đến trên người hắn.

Nhưng qua hắn không tránh không né, tay hiện nổi lên ra yêu đao Thất Tông Tội: "Diệt Thiên Chân Ngôn!"

Vù!

Sức mạnh vô hình tản ra, tiêu diệt chu vi Thiên Đạo lực lượng.

Cho dù vũ trụ đại đạo, cũng ở thiên đạo phạm trù bên trong, tự nhiên đồng dạng bị cuối cùng tiêu hết.

'Được! Không hổ là Diệt Thiên Chân Ngôn bản thể, so với Diệt Thiên Bàn uy lực lớn nhiều!'

Vừa nãy nếu như lấy ra Diệt Thiên Bàn đến, hiệu quả cũng không có tốt như vậy.

Phá tan bóng tối chi giới sau, Phương Nguyên bóng người loáng một cái, liền muốn hóa thành máu hồng trốn xa.

Cực Ác Chi Chủ dù sao cũng là Thiên Minh đỉnh cao Ma thần, hắn choáng váng mới cùng đối phương cường chống.

Lần này có thể phá huỷ hắn sào huyệt, lại diệt phân thân, đoạt chí bảo, chỉ cần có thể đào tẩu, chính là hoàn toàn thắng lợi!

"Trở về!"

Đáng tiếc lúc này, một đạo vĩ đại bóng người bỗng nhiên hiện lên, quanh người bay lên tám cái Diệt Thiên Bàn , hóa thành một cái kỳ dị trận pháp.

"Đây là. . ."

Phương Nguyên khóe mắt giật một cái, không thể không rút đao chém ngang, hai đạo Diệt thiên chi lực ở giữa không trung hội tụ, quét ngang cái khác đại đạo.

Mà đáng sợ lực phản chấn lượng, lại đem hắn chấn động trở về Hắc Ám giới vực ở trong.

"Ngươi. . ."

Phương Nguyên trầm tĩnh lại: "Lại một cái Thiên Minh ma thần? Còn có cái này Diệt Thiên Bàn?"

"Cầm ta đồ vật, đương nhiên muốn được chút nhân quả, huống chi. . . Ngươi còn bụng dạ khó lường, gây xích mích ta cùng Cực Ác Chi Chủ quan hệ!"

Rất hiển nhiên, vị này Thiên Minh ma thần, chính là đã từng Diệt Thiên Bàn chủ nhân.

Cũng không biết hắn cùng Cực Ác Chi Chủ là quan hệ gì , bất quá bây giờ nhìn lên, hai vị tồn tại lại là hòa giải, cộng đồng vây quét Phương Nguyên.

'Không ổn!'

Phương Nguyên nhìn chung quanh một chút, có chút đau đầu: 'Cái này Thiên Minh ma thần nắm giữ Diệt Thiên Bàn, mà Cực Ác Chi Chủ nắm giữ yêu đao Thất Tông Tội, đều cùng Diệt Thiên Chân Ngôn có quan hệ, làm không tốt cái này hai vị Thiên Minh nguyên bản liền nhận thức!'

Muốn đột phá một cái Thiên Minh ma thần phong tỏa, cùng hai cái so với, hoàn toàn là không giống nhau độ khó.

"Đi!"

Hắn mắt sáng lên, nhìn về phía còn lại ba phương hướng.

Nhưng trong phút chốc, lại là thân hình hơi ngưng lại.

"Ha ha. . . Lệ Hồn Thánh chủ, ngươi đúng là lại chạy a!"

Thiên hoa loạn trụy, mặt đất nở sen vàng, một đạo dây leo từ dưới nền đất duỗi ra, mọc ra một đóa cực lớn hoa cỏ, trong đó rõ ràng là Tiên Hoa thánh chủ dáng dấp: "Hai vị, cái này chính là làm hại Tử Thứu thánh chủ ngưng lại Nho thế giới hung phạm!"

"Chính là ngươi hại Tử Thứu?"

"Dám đụng đến chúng ta Thiên Minh Tam Hung, quả thật là thật là to gan!"

Ở mặt khác hai cái phương hướng, mỗi cái có một cái Thiên Minh ma thần hiện lên , tương tự chính là bản thể!

"Thực sự là năm xưa bất lợi, đi đêm nhiều cuối cùng va quỷ. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, xem hướng thiên không bên trong to lớn bóng đen: "Cực Ác Chi Chủ, lại là ngươi đang tác quái? !"

Nguyên bản, lấy kế hoạch của hắn cùng tốc độ, hoàn toàn có thể bỏ qua những thứ này Ma thần.

Nhưng rất hiển nhiên, Cực Ác Chi Chủ nắm giữ Vũ đại đạo, có chút ra ngoài dự liệu của hắn.

Cái này Cực Ác Chi Chủ, khẳng định là mang theo cái khác Ma thần, cùng nhau tiến hành đại Na Di, bằng không căn bản không thể lại đến cấp tốc như thế, lại đem hắn vây nhốt.

Phương Nguyên phát hiện, chính mình thình lình tiến vào một cái bẫy chết, hơi bất cẩn một chút, thì có sinh tử đạo tiêu nguy cơ!

Đây tuyệt đối là hắn tu hành tới nay, tao ngộ cửa ải khó khăn nhất!

"Phải cẩn thận, tiểu tử này gian xảo cực kỳ, không thể để cho hắn chạy mất!"

Đến từ Hắc Viêm địa vực Ma thần nanh cười một tiếng: "Kết trận!"

Nhất thời, ở trong bóng tối, một cái cực lớn trận pháp hiện lên, bốn cái Ma thần phong tỏa bốn phương hư không, Cực Ác Chi Chủ ở giữa chưởng khống.

Trong này mỗi một cái Ma thần, đều là Thiên Minh cảnh giới, có thể cùng Phương Nguyên đọ sức một lúc lâu.

Lúc này còn muốn kết trận, thình lình là đối với Phương Nguyên hận đến cực điểm, muốn hoàn toàn đem hắn đẩy vào tuyệt cảnh, đánh chết ngã xuống!

"Ngũ Minh Tỏa Thiên Đại trận!"

Bốn đạo cột sáng thông thiên hoàn toàn, cùng bóng tối liên tiếp , hóa thành cường tuyệt phong tỏa.

Phương Nguyên có thể cảm nhận được, lúc này, liền phá toái hư không, rời đi thế giới trốn vào trong hỗn độn, cũng không thể được.

Thậm chí, ở trong phong tỏa, còn có quen thuộc Mộng đạo lực lượng , khiến cho hắn chân linh từ bỏ chân thân, trốn vào cái khác tiểu thế giới, đều trở thành hy vọng xa vời!

Cái này Cực Ác Chi Chủ, hiện ra nhưng bất động thì thôi, hơi động kinh người, muốn hoàn toàn đoạn tuyệt Phương Nguyên tất cả sinh cơ!

"Hôm nay. . . E sợ không cẩn thận, sẽ thật sự chết ở đây!"

Phương Nguyên trong lòng, đột nhiên hiện ra một điểm báo động.

Làm cái này một cái Thiên Minh ma thần, trong lòng còn hiện ra loại này cảnh cáo, không thể nghi ngờ đã đến nguy hiểm nhất mức độ!

Dù sao cũng là năm đại thiên minh, phối hợp đại trận phong tỏa!

"Bất quá ngay cả như vậy, ta vẫn là muốn liều mạng một lần! Dù là thua, chết ở cầu đạo trên đường, cũng là không chút nào hối!"

Phương Nguyên trong con ngươi thả ra sáng rực.

"Chư vị, không cần phải gấp, chậm rãi áp súc Ngũ Minh Tỏa Thiên Trận phạm vi, để cái kia Ma thần không đường có thể đi!"

Giữa không trung cực lớn Cực Ác Chi Chủ bản thể truyền âm nói.

"Đây là tự nhiên!"

"Tất cả nghe theo Cực Ác Chi Chủ dặn dò!"

. . .

Cái khác bốn cái Thiên Minh ma thần, lập tức ầm ầm lĩnh mệnh , khiến cho khóa thiên đại trận phạm vi không ngừng thu nhỏ lại.

"Phong cấm hư không, bài xích Mộng đạo. . . Thậm chí, bên trong còn có mơ

hồ nuốt Thiên chi lực. . ."

Phương Nguyên nhìn trận pháp, biển ý thức nhanh chóng vận chuyển: "Chết tiệt. . . Đúng là hoàn toàn dựa theo năng lực của ta, tiến hành rồi khắc chế!"

"Tạo Hóa kiếm trận! Lên!"

"Địa hỏa phong thủy, Tạo Hóa Thần Quyền!"

Hắn Tạo Hóa đại đạo hiện lên, diễn biến kiếm trận, mà ở kiếm trận trung tâm, nhưng là hiện ra trên người mặc Long Giáp Hỗn Độn cự nhân, gầm thét lên vung ra thần quyền.

"Lấy trận chặn trận!"

Ầm!

Vô số công kích rơi vào Ngũ Minh Tỏa Thiên Trận biên giới , khiến cho màu đen màn trời thoáng lay động một tia, chợt liền hóa thành hư vô.

Răng rắc! Răng rắc!

Ngoại giới công kích đại trận cùng Tạo Hóa kiếm trận bắt đầu giao giới, phát ra bánh răng cưa rèn luyện như thế làm người răng đau tiếng vang.

Toàn bộ Tạo Hóa kiếm trận bắt đầu liên tục bại lui, liền Hỗn Độn cự nhân đều bị trên trời bóng đen áp chế, thể hình không ngừng thu nhỏ lại.

Nhưng liều mạng những thứ này, cuối cùng cũng coi như khiến Ngũ Minh Tỏa Thiên Trận tiến độ thả chậm lại.

"Đợi đến đại trận này rụt lại long đến hạt nhân một khắc, chính là ta hoàn toàn bị luyện hóa lúc!"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, âm thầm cắn răng.

Hắn đã thủ đoạn ra hết, làm sao kẻ địch thực sự quá mức giảo hoạt cùng cường đại.

"Lần này thất bại, hoàn toàn ở chỗ tự thân, đến Tâm Ma giới sau khi, ta quá mức tự đại, lơ là Thiên Minh ma thần thủ đoạn. . . Càng không ngờ rằng, Cực Ác Chi Chủ dĩ nhiên chưởng khống Vũ đại đạo!"

Phương Nguyên chăm chú suy nghĩ phương pháp phá cục: "Đúng rồi. . . Ta không phải Tâm Ma giới sinh linh, thậm chí đều không phải tại Tâm Ma giới lên cấp Ma thần. . . Tiến vào Tâm Ma giới sau khi, lẽ nào chịu đến Tâm Ma ý chí ám hại?"

Đây thực sự là vô cùng có khả năng.

Như vậy một cái Đại thế giới thiên ý, tự nhiên so với Thiên Minh ma thần còn cường đại hơn.

Đồng thời, thủ đoạn cũng càng thêm phong phú, tại vi diệu bên trong gây dẫn dắt, nhất thời làm Phương Nguyên tiến vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

"Chỉ là. . . Dù là Tâm Ma giới muốn tiêu diệt ta, vậy thì như thế nào?"

Phương Nguyên bỗng nhiên đứng lên: "Dù là thân ở tuyệt cảnh, ta cũng phải đánh ra một tuyến sinh cơ!"

Tu luyện tới hắn tình trạng này, tâm linh từ lâu vạn kiếp bất diệt, dù là gặp phải tuyệt cảnh, cũng là tỉnh táo cực kỳ, tính toán mỗi một phân cơ hội, không có một chút nào dao động.

"Hòa giải? Có Cực Ác Chi Chủ ở, căn bản không thể, hắn tất nhiên muốn nuốt ta mới yên tâm!"

"Cho tới cái khác năng lực, Diệt Thiên Chân Ngôn ta chỉ có phần nhỏ, phần lớn bị Cực Ác Chi Chủ cùng cái kia Ma thần chưởng khống, càng khả năng là một cái bẫy!"

"Tạo Hóa kiếm trận cùng Bàn Cổ Long Thân cũng chỉ có thể áp lên đi , làm cái này tranh thủ thời gian thẻ đánh bạc!"

"Nguyên Lực Chi Thể cùng Trồng Trọt thuật? Chẳng có tác dụng gì có. . . Còn có Thiên nhãn vọng khí. . . Đáng chết, đối phương trước là đột nhiên na di mà đến, khí vận một thoáng liền xuất hiện , căn bản làm ta không phản ứng kịp a!"

. . .

Phương Nguyên hít sâu một cái, trong mắt có quyết tuyệt ánh sáng: "Như vậy nhìn tới. . . Ta duy nhất một tuyến sinh cơ, chính là ở cái kia!"

Một niệm đến đây, hắn khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu nhanh chóng điều động hồi ức, tìm hiểu lên một cái nào đó nghi thức đến.

"Hả?"

Tiên Hoa thánh chủ nhìn thấy tình cảnh này, lại là hơi kinh ngạc: "Sắp chết giãy dụa? Vẫn là từ bỏ?"

"Một cái Thiên Minh ma thần, tuyệt đối sẽ không từ bỏ, muốn dự phòng hắn liều mạng!"

"Nhất định phải vững vàng, tra thiếu bù lộ! Chỉ cần chúng ta kiên trì Ngũ Minh Tỏa Thiên Trận, hắn làm sao có thể chạy thoát?"

Mấy cái Thiên Minh ma thần nhanh chóng giao lưu, lập tức thống nhất ý kiến: "Cho ta đè xuống!"

Ầm ầm ầm!

Ngũ Minh Tỏa Thiên Trận chầm chậm mà kiên định tiếp tục thu nhỏ lại.

Leng keng leng keng!

Tạo Hóa kiếm trận trước tiên không chống đỡ được, ầm ầm nổ tung, chín đạo lưu quang bay ra , hóa thành tàn tạ thần kiếm, đi vào Phương Nguyên trong cơ thể.

Chợt, phía sau hắn Bàn Cổ Long Thân cự nhân gào thét không ngừng, nhưng là bị Cực Ác Chi Chủ bóng đen ép tới không ngừng thu nhỏ lại, từ nguyên bản đỉnh thiên lập địa, đến như núi lớn, cuối cùng chính là người thường to nhỏ, đi vào Phương Nguyên sau lưng.

Đến lúc này, Ngũ Minh Tỏa Thiên Trận, đã thu nhỏ lại đến chỉ có Phương Nguyên đất đặt chân trình độ, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đem hắn ép thành bột mịn!

"Rốt cục. . . Xong rồi!"

Đang lúc này, Phương Nguyên lập tức hơi động, mở hai mắt ra! !

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1023: Liều Mạng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1024: Cổ

"Đến đây đi, để lên tất cả đánh cược "

"Người thắng, đem nắm giữ tất cả "

"Người thất bại, đem sẽ vạn kiếp bất phục, hoàn toàn chôn vùi!"

. . .

Điên cuồng tiếng nói , hóa thành vô số nói mớ.

"A!"

Thiếu niên hét lên một tiếng, từ trong giấc mộng tỉnh lại, mò một cái trên mặt, tràn đầy mồ hôi lạnh: "Lại làm như vậy quái mộng! Từ khi sinh ra bắt đầu, mãi cho đến hiện tại, hoàn toàn không có cách nào phòng ngừa!"

"Mặc kệ, nhanh nghỉ ngơi tốt, bồi dưỡng đủ tinh lực, ngày mai sẽ phải mở ra thành niên nghi thức!"

Thiếu niên tên là 'Cổ', sinh ra tại Nam Man Thập Vạn Đại Sơn bên trong một cái bộ lạc nhỏ.

Ở Nam Man Thập Vạn Đại Sơn ở trong, đều có quy củ, một đời đi ra hài nhi, nhất định phải trải qua kiểm nghiệm, tố chất hợp lệ, liền sẽ lập tức bị thu nhập Thánh địa bên trong bồi dưỡng , làm cái này bộ tộc mạnh nhất chiến sĩ.

Nơi này xã hội xem cùng ngoại giới khác hẳn không giống, cho rằng tình thân tình bạn cái gì, hoàn toàn là trở ngại.

Chỉ có toàn tâm toàn ý tu hành, mới có thể trở thành là bộ tộc mạnh nhất chiến sĩ!

Bởi vậy, từ trẻ nhỏ thời đại bắt đầu, Cổ liền cùng cái khác bị sưu tập đến hài đồng, chịu đến huấn luyện nghiêm khắc nhất, ở đây, gào khóc chỉ có thể được đến roi hình trừng phạt, chỉ có cường giả, mới có thể được đến cùng thế hệ tôn kính.

"Cũng may ta tiên thiên tố chất không sai, các trưởng lão đều nói, ta vào ngày mai thành niên nghi thức trên, có tám thành hy vọng có thể thành công Khải Linh, kích phát sức mạnh huyết thống!"

Cổ nắm chặt nắm đấm.

Không có sức mạnh huyết thống, liền không cách nào trở thành siêu phàm, chỉ là nhất giai phàm nhân, không sống qua trăm năm.

"Thực lực của ta, ở cái này một nhóm tộc nhân bên trong, có thể xếp vào năm vị trí đầu, nhất định có thể thành công!"

Không biết tại sao, ở trong lòng, đều là có một cái âm thanh, ở giục hắn không ngừng tăng lên, để cho hắn huấn luyện cực kỳ khắc khổ, càng là không có mảy may lười biếng.

Cổ người điên danh hào, ở cái này một nhóm thiếu niên thiếu nữ bên trong, nhưng là rất vang dội.

. . .

Cổ hít sâu một cái, tiếp tục ngủ say.

Ngày thứ hai, hắn cùng cái khác chừng trăm một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, liền bị mang tới trong thánh địa một cái trong hang động.

"Các ngươi. . . Đều là chúng ta 'Phi Man' bộ tộc cái này một đời tốt đẹp nhất

tinh anh, ngày hôm nay cũng là các ngươi thành niên lễ!"

Ở phía trước nhất trên đài đá, Đại tế ti 'Man Cốt' cả người khí tức bên ngoài, mang đến trầm trọng cảm giác ngột ngạt: "Các ngươi nhất định phải toàn lực ứng phó, hoàn thành Khải Linh nghi thức, kích phát sức mạnh huyết thống, mới có thể trở thành là bộ tộc bên trong mạnh nhất chiến sĩ!"

"Chỉ muốn trở thành huyết mạch chiến sĩ, các ngươi chính là trong bộ lạc người trên người, tốt đẹp nhất tất cả, mỹ tửu mỹ thực, còn có vô số đếm không hết nữ nhân, đều là dễ như trở bàn tay!"

. . .

Hắn thuận miệng nói vài câu, nhất thời kích đến phía dưới các thiếu niên hô hấp ồ ồ.

Đúng là có mấy cái thiếu nữ, sắc mặt bắt đầu không vui lên.

"Ha ha. . . Đương nhiên, nữ nhân nếu như kích phát sức mạnh huyết thống, cũng có thể nắm giữ vận mệnh của mình, không cần bị mạnh mẽ phân phối cho cường giả, đồng thời, nghĩ nuôi mấy cái nam sủng đều có thể!"

Đại tế ti khẽ mỉm cười: "Phía dưới, nghe được ta kêu tên, liền tiến lên, cái thứ nhất. . . Trác!"

"Đại tế ti!"

Tên là Trác thiếu niên hơi có chút thấp thỏm mà tiến lên, ở trung tâm quảng trường ngồi khoanh chân.

Ở chung quanh hắn, nhưng là có bốn cái cột đá, phía trên khắc họa một chút phức tạp phù văn, tràn ngập đỏ sậm sắc thái, tựa hồ dùng một loại nào đó thú hoang máu tươi đúc qua, còn rất mới mẻ.

"Thành niên nghi thức, bắt đầu!"

Đại tế ti cao giọng tuyên bố, chu vi mấy cái võ sĩ lập tức gõ lên trống da.

Nặng nề nhịp trống, quanh quẩn ở động trong, không ngừng vang vọng.

Mà thiếu niên Trác nhưng là nuốt vào vài cây thảo dược, nhắm hai mắt lại.

Bốn phía cột đá bên trên, từng cái từng cái phù văn sáng lên, đầu tiên là tầng thấp nhất, chợt đến ở giữa.

'Cái tốc độ này!'

Đại tế ti chau mày, đợi sau một nén nhang, Trác cái trán đã hiện ra lớn như hạt đậu mồ hôi, cả người lảo đà lảo đảo, trên người huyết mạch căng phồng, thoạt nhìn vô cùng khủng bố.

"A!"

Cuối cùng, hắn quát to một tiếng, ngất đi.

"Thất bại!"

Đại tế ti mặt không hề cảm xúc nói, thoáng ra hiệu, thì có một cái võ sĩ tiến lên, đem Trác ôm trở lại.

'Cái thứ nhất liền thất bại?'

Phía dưới, Cổ các thiếu niên trong lòng căng thẳng: 'Không kích phát sức mạnh huyết thống, trở thành huyết mạch chiến sĩ, cũng chỉ có thể trở thành là bình thường võ sĩ, địa vị khác nhau một trời một vực a!'

"Cái kế tiếp. . . Nặc. . . Thất bại!"

"Cái kế tiếp. . . Vi. . . Thất bại!"

. . .

Liên tiếp sáu, bảy cái sau khi, rốt cục, cột đá nổ vang, phù văn một đường sáng đến đỉnh tầng.

"A!"

Trung tâm thiếu niên mở hai mắt ra, rít gào một tiếng, trên người từng đạo từng đạo đỏ như màu máu ảo ảnh hiện lên, tại đỉnh đầu hình thành một con vừa như sư tử, vừa giống như chó đồ đằng.

"Ừm. . . Dị thú 'Chu Hống', thứ bảy phẩm đồ đằng, coi như không tệ!"

Đại tế ti trên mặt vui vẻ: "Cái kế tiếp!"

Một cái sắc mặt như hàn băng thiếu niên mặc áo đen đi qua, Cổ nhận ra, đó là còn mạnh hơn hắn bốn người một trong. . . Minh!

"Hống hống!"

Hầu như chỉ là vừa bắt đầu, cột đá liền không thể chờ đợi được nữa bị thắp sáng, trên người thiếu niên cũng hiện ra một cái màu đen Bàn Long bóng mờ.

"Được! Giác Long đồ đằng, thứ ba phẩm!"

Đại tế ti khen than thở: "Minh. . . Ngươi đến ta sau lưng đến!"

"Tam phẩm đồ đằng!"

Ở đây thiếu niên nam nữ đám người đều là không ngừng hâm mộ.

Nam Man giới tu hành cho rằng, người chính là Vạn vật chi linh, thế giới chung, thể trong ẩn chứa vạn ngàn vật chủng huyết mạch, chỉ cần có thể kích phát, sẽ thu được các loại thần kỳ lực lượng.

Mà kích thích ra đến đồ đằng hình ảnh, cũng là có khác nhau.

Thấp nhất bát phẩm, cửu phẩm, chỉ là bình thường thú hoang, thành tựu có

hạn, thất phẩm trở lên, là vì Dị thú, thì có chút bồi dưỡng giá trị.

Mà vừa nãy minh 'Giác Long', lại là truyền thuyết trong Hung thú, so với Dị thú càng lên một tầng.

E sợ , liền ngay cả Đại tế ti, cũng sẽ tâm động, thu làm đệ tử.

Đáng tiếc, trải qua hắn sau khi, đón lấy mấy người thiếu niên thiếu nữ dồn dập thất bại.

Chỉ có một thiếu nữ khác đi lên lúc, kích phát rồi 'Ngọc Thỏ' đồ đằng, xem như là thứ tư phẩm , khiến cho Đại tế ti rất là cao hứng.

"Cái kế tiếp, Cổ!"

Cổ nghe được tên của chính mình, hít sâu một cái, đi tới chính giữa trụ đá, ngồi khoanh chân.

"Bắt đầu đi!"

Hắn nắm lên phía trước dược thảo, trực tiếp cắn nát nuốt vào.

Nhất thời, một dòng nước nóng liền ở trong người hội tụ, lại truyền vào cột đá bên cạnh.

Từng tầng từng tầng phù văn sáng lên, chỉ là tốc độ vô cùng chầm chậm.

"Hả?"

Đại Tế Tự nhíu mày: "Cái này Cổ. . . Là đám này thiếu niên bên trong năm vị trí đầu chứ? Tốc độ này. . . Tựa hồ muốn thất bại a , nhưng đáng tiếc, võ kỹ thân thể rèn luyện đến cho dù tốt, kích phát không được sức mạnh huyết thống, vẫn là bình thường võ sĩ, đây là số mệnh a!"

"Ta liền muốn thất bại sao?"

Cổ cũng cảm nhận được trong cơ thể nhiệt lưu lăn , nhưng đáng tiếc, bất luận hắn cố gắng thế nào, cũng chỉ là làm phù văn đến cột đá hơn nửa, liền bắt đầu đình trệ.

"Đó là Cổ người điên sao?"

"May nhờ vẫn là năm vị trí đầu, vẫn ngạo khí lắm đây. . ."

"Xem ra là muốn thất bại. . ."

Rất nhiều cười trên sự đau khổ của người khác tiếng nói truyền đến , khiến cho Cổ càng thêm lo lắng: "Không được, ta nhất định phải thành công!"

Một loại chấp niệm , khiến cho tròng mắt của hắn đều đỏ chót lên, bỗng dưng cắn đầu lưỡi một cái, đau đớn kịch liệt, nhất thời kích thích trong cơ thể nhiệt lưu vận chuyển gia tốc.

Ầm!

Rốt cục, rất nhiều nhiệt lưu hội tụ, tựa hồ đột phá một cái nào đó cửa ải.

Bốn đạo cột đá bị thắp sáng, một cái đồ đằng hiện lên.

"Ừm. . . Từ thanh thế nhìn lên, thì có chút yếu a!"

Đại trưởng lão nhíu mày, xuất hiện ở trước mặt hắn, rõ ràng là một mảnh đồ đằng sương mù.

"Huyết mạch đồ đằng, nào có sương mù tướng?"

Một niệm đến đây, hắn nhẹ nhàng đẩy ra một chưởng, Cổ huyết mạch lực lượng căn bản là không có cách chống lại, sương mù tản ra, hiện ra một cái. . . Vỏ sò lớn?

"Cổ, vỏ sò đồ đằng, đệ cửu phẩm!"

Đại tế ti trực tiếp tuyên bố.

Huyết mạch tám, chín phẩm, hiển hóa ra ngoài chỉ là bình thường thú hoang.

Mà vỏ sò loại hình, so với bình thường sư tử con cọp còn nhỏ yếu hơn, cũng là so với một điểm tinh sức mạnh huyết thống đều kích không phát ra được người bình thường cường điểm thôi.

"Ha ha. . . Cuối cùng dọa ta một hồi đây!"

"Kích phát đồ đằng thì thế nào? Còn không là thấp nhất cửu phẩm, e sợ liền cảnh giới tiếp theo đều tu hành không tới chứ?"

"Nghe nói những kia bộ tộc lớn, bát phẩm cửu phẩm đồ đằng, đều là lười bồi dưỡng."

Cái khác thiếu nữ thiếu nữ phần lớn cũng bắt đầu không chút lưu tình cười nhạo lên.

Dù sao, vẫn đặt ở bọn họ trên đầu Cổ người điên , khiến cho bọn họ vô cùng khó chịu.

Cổ trở lại vị trí, song quyền nắm chặt, cúi thấp đầu, làm như không cam lòng.

Trên thực tế, không có ai biết, ở kích phát huyết mạch trong nháy mắt, hắn cũng đã thoát thai hoán cốt, lúc này bất quá giả vờ thất thố, che giấu chính mình chân thực tâm tình.

"Ta. . . Ta vừa là Cổ, cũng vậy. . . Phương Nguyên!"

"Phí thời gian lâu như vậy. . . Chân linh rốt cục thức tỉnh rồi!"

Phương Nguyên nắm chặt nắm đấm: "Cực Ác Chi Chủ, không hổ là Thiên Minh đỉnh cao. . . Đối với người khác tàn nhẫn, đối với mình càng ác hơn!"

Hắn lúc này, thoáng suy đoán một thoáng, kết hợp trước trí nhớ, đã hoàn toàn rõ ràng xảy ra chuyện gì.

"Khi đó, Cực Ác Chi Chủ thiêu đốt Đạo Quả, quả thật là đại quyết đoạn!"

Cỡ này tu hành vạn cổ tồn tại, đối với khí vận giảm và tăng cũng có chính mình đặc biệt lý giải, Cực Ác Chi Chủ rất rõ ràng, nếu như lần này không làm gì được Phương Nguyên, tiếp đó, liền đến phiên Phương Nguyên phản kích.

Bởi vậy, hắn liền thừa dịp cơ hội cuối cùng, liều chết một kích.

Đây thực sự là đánh tới Phương Nguyên 7 tấc trên, dù sao, luận tu hành năm tháng, còn có căn cơ gốc gác, hắn đều chênh lệch Cực Ác Chi Chủ một bậc.

Cũng may còn có địa cầu văn minh thế giới ánh sáng trợ giúp!

Hắn không có lập tức tử vong, trái lại cùng Cực Ác Chi Chủ hình thành giằng co.

Chợt, hai vị Thiên Minh tồn tại, ngay khi rất nhiều đặc thù nhân tố dưới ảnh hưởng, áp lên chính mình tất cả, bắt đầu một tràng đánh cược.

Chuyển sinh ở thế giới này, quyết ra người thắng cuối cùng!

Người thắng, đem thu được tất cả, người thất bại, đem vạn kiếp bất phục, không có cơ hội lần thứ hai!

"Nếu như không phải địa cầu ánh sáng trợ giúp, ta liền đánh bạc cơ hội đều không có!"

Phương Nguyên cắn răng, cảm ứng tự thân: "Mà làm cái này tiền đặt cuộc. . . Ta Mộng Sư đại đạo, ta Nguyên Lực Chi Thể, ta hết thảy tất cả, đều bị áp đi lên, cùng lý, Cực Ác Chi Chủ cũng là như thế, đang không có quyết ra người thắng trước, những kia đều không là đồ của chúng ta!"

Có thể nói, lần này đánh cược, để hai cái Thiên Minh tồn tại, trong nháy mắt hạ xuống thành phàm nhân.

Cũng không có Thiên Minh đại đạo vừa ra, thực lực lập tức khôi phục chuyện tốt.

Bởi vì bọn họ đại đạo, cũng đã làm cái này tiền đặt cuộc, lẫn nhau trung hoà rơi mất.

Còn lại, liền chỉ có y dựa vào chính mình!

"Cực Ác Chi Chủ, ngươi giác ngộ. . . Ta cảm nhận được, nhưng người thắng sau cùng, nhất định là ta!"

Phương Nguyên ánh mắt như lửa.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1025: Thận

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1026: Thí Luyện

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1027: Tam Vĩ

Nếu như đã xác định rõ con đường của chính mình, dù là Dị thú mê hoặc cũng không cách nào dao động Phương Nguyên tâm chí.

Hắn dọc theo sông nước, tìm mấy cái so sánh địa điểm thích hợp, bắt đầu chính mình câu cá đại kế.

"Tuy rằng Hải thú càng tốt hơn, nhưng Thập Vạn Đại Sơn thực sự không cái này điều kiện, Thủy hành thú hoang cũng chấp nhận!"

Sau đó một quãng thời gian bên trong, Phương Nguyên liền chết thủ bờ sông, câu Cứ Xỉ ngư đánh chết, rút lấy huyết mạch cùng tinh phách lực lượng.

Đương nhiên, loại này hành động tình cờ cũng có nguy hiểm.

Tỷ như liền có một lần, Cứ Xỉ ngư mùi máu tanh, hấp dẫn đến rồi một con dị thú 'Bát Túc ngạc', đây chính là nước cạn bãi bên trong bá chủ, sợ đến Phương Nguyên chạy trối chết.

Hay hoặc là câu tới càng mạnh hơn Ngư thú, làm cho Phương Nguyên không thể không thủ đoạn ra hết, cuối cùng vẫn là dựa vào Bát Phong Đao, vẫn cứ giết chết đối phương.

Rốt cục, ở cái này một ngày ban đêm.

Ánh trăng như nước.

Phương Nguyên ở trong hang động, ngồi khoanh chân, sau lưng Thận đồ đằng như ẩn như hiện.

Từng đạo từng đạo huyết khí tràn đầy, cuối cùng khiến Thận đồ đằng trở nên càng thêm ngưng tụ lên.

"Lược Đoạt cảnh trung kỳ, xong rồi!"

Hắn mở mắt ra, trên mặt mang theo một tia hưng phấn.

Đồ đằng bồi dưỡng đến giai đoạn này, rốt cục không phải chỉ có thể trong bóng tối tẩm bổ thân thể, mà có thể điều động bộ phận lực lượng.

"Đồ đằng bám thân!"

Phương Nguyên nhẹ nhàng hét một tiếng, Thận đồ đằng liền tiến vào trong cơ thể hắn , khiến cho hai mắt của hắn chu vi mang theo một vòng màu đen hoa văn, mi tâm nhiều cái vỏ sò ấn ký.

"Thận đồ đằng, đối với tốc độ lực lượng đều không có cái gì tăng cường, duy nhất năng lực, chính là 'Huyễn', có thể triển khai ảo thuật, đương nhiên, cùng lúc đó, đối với cái khác ảo thuật cùng tinh thần công kích kháng tính cũng tăng cao."

Hắn đôi tay vương ra, nhất thời thả ra một đoàn đoàn hơi nước.

Huyễn cảnh hiện lên, tựa như ảo ảnh, cũng hư cũng huyễn, nhưng nương theo ngón tay hắn kích thích, dĩ nhiên không ngừng ngưng tụ.

Cuối cùng, từ thiếu niên Minh, lại tới thiếu nữ Nguyệt, Chu, Hổ các loại, giống như chân nhân, rất sống động.

"Đúng là Man Cốt cùng Man Lôi hai cái, muốn mô phỏng bọn họ uy áp, có chút khó khăn!"

Phương Nguyên xoa xoa mi tâm, triệt hồi đồ đằng lực lượng.

Luận ảo thuật thao túng, hắn tuyệt đối là Đại tông sư cái này một đẳng cấp, được đến Thận đồ đằng ảo thuật năng lực sau, quả thực là như hổ thêm cánh.

"Tu luyện tới trung kỳ, có thể trở về bộ tộc, nói đến, còn muốn nhờ có cái kia một con Huyết ngư đây!"

Cái này một cái Huyết ngư, chính là làm cho Phương Nguyên thủ đoạn cùng xuất hiện kẻ cầm đầu, ở thú hoang bên trong xếp hạng đỉnh cao, khoảng cách Dị thú cũng cách biệt không xa.

Lần đó, quả thật là phi thường hung hiểm, nhưng đánh chết sau khi, chỗ tốt cũng là rất nhiều , khiến cho Phương Nguyên tiêu tốn so với đánh giá càng thời gian ngắn ngủi, liền hoàn thành đột phá.

"Hoàn toàn dùng Thủy hành huyết mạch tinh phách xây đột phá, Thận đồ đằng tựa hồ càng thêm ngưng tụ một điểm, tiêu hao cũng càng nhỏ hơn?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm , bởi vì không có thích hợp so sánh, hắn cũng chỉ có thể dựa vào chính mình ấn tượng, tiến hành đại khái suy đoán.

Bất quá ngày thứ hai, đang chuẩn bị trở về bộ lạc trên đường, Phương Nguyên lại là nhìn thấy mấy cái bất ngờ người.

"Ngươi là. . . Nguyệt?"

Hắn nhìn thiếu nữ trước mặt, cười hỏi thăm một chút: "Ta cải danh chữ, sau đó liền gọi Phương Nguyên!"

"Hì hì. . . Cái này ta nghe Chu nói rồi!"

Thiếu nữ Nguyệt tiến lên một bước.

Nàng chính là Ngọc Thỏ đồ đằng, ở cái này một nhóm bên trong xếp hạng thứ hai, tiềm lực chỉ đứng sau Minh.

Không chỉ có như vậy, luận sắc đẹp, càng là có thể xếp số một, con mắt lớn lớn, áo da da khố, hiện ra trắng như tuyết bắp đùi, rất có mấy phần dã tính mê hoặc.

"Xảy ra chuyện gì?"

Nhìn thấy cùng sau lưng Nguyệt hai người thiếu niên, Phương Nguyên nhất thời ý thức được cái gì.

"Ta đã cùng Minh tan vỡ!" Nguyệt thở phì phò nói: "Mọi người cùng nhau, thiên tân vạn khổ, thật vất vả mới giết chết Man Lực ngưu, kết quả hắn tại chỗ trở mặt, chính mình đem Man Lực ngưu luyện hóa, một điểm cặn bã cũng không lưu lại cho chúng ta!"

"Dù sao cũng là một con dị thú, đối với hắn sức hấp dẫn rất lớn! Tam phẩm đồ đằng, đối với huyết mạch tinh phách lực lượng yêu cầu càng nhiều!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, trong lòng cũng đang cười thầm, Minh dù sao cũng là thiếu niên, mặc dù có chút lòng dạ, nhưng chỉ rèn luyện một miếng da đi ra, dĩ nhiên phạm vào loại này sai lầm.

Nếu như mình là bí mật quan sát người, tất nhiên phải thật lớn trừ điểm.

Thân là bộ lạc cao tầng, nếu như ngay cả ở bề ngoài công chính đều không làm được, thì lại làm sao tụ lại nhân tâm đây?

Tuy rằng ở cực lớn lợi ích phía dưới, hết thảy đều là hi vọng hư ảo, nhưng vì chỉ là một con Man Lực ngưu, cũng chỉ có thể nói, tầm mắt quá nông!

"Hừ! Hắn cần, chúng ta liền không cần sao? Mọi người cùng nhau tiêu tốn thời gian lâu như vậy, đều làm lỡ hơn nửa tháng, Nguyệt tỷ tỷ còn cái gì cũng không chiếm được đây!"

"Đúng là cái kia Minh, lại mang theo mấy tên thủ hạ, bắt đầu nhanh chóng săn bắt, còn chuyên môn cướp chúng ta con mồi! Nghe nói lập tức liền muốn tiến giai!"

Cùng sau lưng Nguyệt hai người thiếu niên lập tức tức giận bất bình nói.

Càng là cao cấp đồ đằng, tiến giai nhu cầu càng cao.

Đầu kia Man Lực ngưu nếu như cho Phương Nguyên, cái khác thú hoang cũng không cần, lập tức có thể tiến giai trung kỳ.

Nhưng ở Minh nơi đó, chỉ là thỏa mãn hơn nửa, còn cần tiếp tục săn bắt.

Từ cái này tình báo ở trong, Phương Nguyên cũng đại khái biết được, chính mình Thận đồ đằng tuy rằng không phải phế vật, nhưng cũng đại khái chính là năm, sáu phẩm đồ đằng dáng vẻ, khoảng cách những kia thiên tài còn cách một đoạn.

"Như vậy, các ngươi tới tìm ta, là vì cái gì đây?"

Phương Nguyên gãi gãi đầu.

"Tìm ngươi hỗ trợ. . . Nghe nói ngươi câu cá, thu hoạch rất lớn!"

Nguyệt có chút thật không tiện.

Trên thực tế, cũng có một chút đồng bạn, nghĩ muốn học Phương Nguyên câu cá.

Nhưng rất nhanh, bọn họ liền phát hiện điều này cũng không phải một chuyện dễ dàng, muốn ở con cá cắn câu một sát na, đem đối phương quăng đến trên bờ, cần nắm bắt thời cơ, còn có thể lực, yêu cầu đều rất cao.

Dù là Phương Nguyên, cũng cần đem Bát Phong một thức hóa dùng đến lực cánh tay bên trong, mới có thể miễn cưỡng làm được.

Cho tới trực tiếp xuống giang trảo?

Ha ha! Cái kia ẩn chứa nguy hiểm, đủ để khiến các thiếu niên biến thành từng bộ từng bộ khung xương, chạy đều chạy không thoát.

"Muốn ta hỗ trợ? Chỗ tốt đây?"

Phương Nguyên không có lập tức từ chối.

"Ta phát hiện một con tam vĩ Linh Hồ tung tích!" Nguyệt nhìn bên cạnh, nhỏ giọng.

"Tam vĩ Linh Hồ?"

Phương Nguyên ánh mắt sáng lên.

Đây chính là Dị thú, mấu chốt nhất, vẫn là ảo thuật, tinh thần phương diện Dị thú, cùng chính mình vô cùng phối hợp.

"Hồ loại nguyên bản liền am hiểu mê hoặc, tam vĩ Linh Hồ càng là Dị thú cấp bậc, thất phẩm đồ đằng, nghe đồn trăm năm sinh một đuôi, đến Lục vĩ, chính là tam phẩm, nếu như lại đi đại vận, độ kiếp mà thành Cửu Vĩ Thiên Hồ, chính là nhất phẩm Thần thú!"

"Không sai, tam vĩ Linh Hồ lực công kích không mạnh, chỉ là ảo thuật lợi hại điểm, chúng ta cùng tiến lên, hoàn toàn có thể bắt xuống!"

Nguyệt cắn răng: "Ta là tứ phẩm đồ đằng, đối với huyết mạch tinh phách lực lượng yêu cầu rất nhiều, giết một trăm con dã thú cũng không bằng một con dị thú! Đến thời điểm, nó còn lại máu thịt cùng da lông, đều là ngươi, tam vĩ Linh Hồ da lông, ở trong bộ lạc nhất định có thể bán được giá cao!"

"Ta cảm thấy. . . Lấy thực lực của chúng ta, đi khiêu chiến một con hoàn hảo Dị thú , căn bản là muốn chết!" Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Các ngươi cũng quá khinh thường tam vĩ Linh Hồ ảo thuật năng lực!"

"Thế nhưng. . . Có thể làm sao? Tam vĩ Linh Hồ, đã là ta nghĩ đến dễ nhất đối phó Dị thú, gặp đến cái khác, chúng ta căn bản chắc chắn phải chết."

Nguyệt vội vàng nói.

"Trên thực tế, lấy các ngươi thực lực, chỉ cần không thật cao mộ xa, chậm rãi bắt giết bình thường thú hoang, cũng hầu như có thể đạt đến yêu cầu a!"

Phương Nguyên có chút kỳ quái hỏi: "Tại sao phải mạo hiểm?"

"Bởi vì càng sớm trở lại, khen thưởng càng tốt, ta muốn hướng về Minh báo thù!" Nguyệt nắm chặt nắm đấm: "Ta có một cái bạn tốt, bị Minh phái đi hấp dẫn Man Lực ngưu sự chú ý, bị đâm chết!"

Phương Nguyên không khỏi trầm mặc, Man tộc khảo nghiệm, thật sự tương đương dã man, sẽ chết người.

E sợ, cũng chỉ có Nguyệt cùng Minh hai cái, mới có một đạo miễn tử kim bài, còn không thế nào bảo hiểm tổng hợp.

'Nếu như tính luôn cái kia trong bóng tối Thủ hộ giả lực lượng, tam vĩ Linh Hồ đúng là có thể đi thử xem, ngược lại cũng không có nguy hiểm!'

Phương Nguyên nhất thời đem đối phương cũng tính kế tiến vào: "Được! Ta đáp ứng giúp ngươi! Nhưng điều kiện phải sửa lại, ta muốn tam vĩ Linh Hồ tinh phách huyết mạch!"

Hắn nhìn một chút Nguyệt sau lưng: "Trước tiên không muốn cự tuyệt, nghe một chút điều kiện của ta, ta bảo đảm trong vòng ba ngày, trước tiên giúp Kỳ, Hữu Giới đạt đến trung kỳ, sau đó chúng ta bốn cái đi săn giết tam vĩ Linh Hồ, da lông quy ngươi! Đồng thời, ta bảo đảm sau khi lại giúp ngươi đạt đến trung kỳ!"

Nếu như trước tiên giúp Nguyệt, cô nàng này sau khi thành công phủi mông một cái đi rồi, này Phương Nguyên tìm ai khóc đi?

"Tốt, một lời đã định, thế nhưng. . . Ngươi tự tin như thế?"

Nguyệt hơi nghi hoặc một chút, bắt giữ thú hoang, cũng không phải là cái gì chuyện dễ dàng.

"Yên tâm!"

Phương Nguyên cười to, lộ ra hàm răng trắng noãn, chung quanh đây giang vực, tình báo đã bị mình cơ bản thăm dò, lại thêm vào ba người trợ giúp, hiệu suất tự nhiên gia tăng thật lớn.

Bất quá lúc này, vì tăng cường sức thuyết phục, sau lưng của hắn đồ đằng lóe lên: "Đồ đằng phụ thể!"

"Cái gì? Ngươi đã đạt đến trung kỳ?"

Nguyệt che miệng lại, con mắt trừng lớn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ khó tin.

. . .

Sau ba ngày.

Nguyệt, Hữu Giới, Kỳ, còn có Phương Nguyên một nhóm bốn người, liền cất bước tại nào đó đoạn dãy núi bên trong.

Trong đó, Hữu Giới, Kỳ đều là đầy mặt sắc vui mừng, chỉ có Nguyệt trên mặt mang theo điểm phiền muộn: "Phương Nguyên, nếu ngươi câu cá lợi hại như vậy, chúng ta tại sao phải mạo hiểm?"

Nhìn thấy hai ngày nay bọn họ tiến bộ tốc độ , liền ngay cả Nguyệt đều vô cùng đỏ mắt.

Nếu như Phương Nguyên chịu toàn lực ra tay, bọn họ rất nhanh sẽ có thể dựa vào câu cá, hoàn thành lần này thử luyện.

"Đương nhiên là bởi vì. . . Ta rất muốn đầu kia tam vĩ Linh Hồ a!"

Phương Nguyên chuyện đương nhiên nói: "Trong ba ngày này, ta đồ đằng

cũng tiến thêm một bước, nếu như có thể nuốt một con dị thú tinh phách huyết mạch, có lẽ liền có thể đạt đến Lược Đoạt cảnh hậu kỳ!"

Lý do này hắn đã sớm nghĩ kỹ, lúc này lấy ra, quả nhiên hợp tình hợp lý.

Nguyệt suy nghĩ một chút, hít sâu một cái: "Phương Nguyên, ta sẽ dốc toàn lực giúp ngươi, ngươi nhất định phải thành công!"

Vì báo thù, nàng không ngại làm vì Minh chế tạo một cái kẻ địch mạnh mẽ.

"Đến, chính là phía trước hang núi kia, tam vĩ Linh Hồ đang ở bên trong!"

Bốn người đi tới một toà phảng phất giá bút giống như tam xoa chân núi, Nguyệt chỉ vào một cái hang động: "Cái này trong lòng núi rất nhiều hang động liên kết, là một cái mê cung, không chỉ có bốn phương thông suốt, có địa phương còn vô cùng nhỏ hẹp, chỉ có hồ ly thể hình có thể xuyên qua, nghĩ muốn đi vào trảo tam vĩ Linh Hồ quả thực là nằm mơ, bởi vậy, chúng ta nhất định phải làm cái cạm bẫy, đưa nó dẫn ra!"

"Làm sao dẫn?" Phương Nguyên hơi hơi nhíu mày.

"Ngươi yên tâm, ta đặc biệt tìm tới một viên Chu Hồng quả, là Linh Hồ thích ăn nhất!"

Nguyệt khẽ mỉm cười, ảo thuật giống như móc ra một viên màu đỏ rực trái cây, tỏa ra mùi thơm mê người.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1028: Xung Đột

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1029: Đơn Giết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1030: Khảo Nghiệm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1031: Tiểu Bỉ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1032: Bắc Thần

"Ta Thập Vạn Đại Sơn, ngoại trừ thánh địa 'Man Giáo tổ đình' ở ngoài, liền thuộc về Bắc Thần, Vọng Nguyệt, Húc Nhật ba cái bộ lạc cường đại nhất. . ."

Sau một tháng, Phi Man bộ một nhóm cưỡi cao to đà tượng, ở bên trong vùng rừng rậm đi xuyên.

Man Lôi nhân cơ hội này, hướng về các thiếu niên phổ cập kiến thức.

"Chúng ta lần này cần đi Bắc Thần bộ, chính là phạm vi vạn dặm cường đại nhất bộ lạc, nắm giữ Nguyên Đan cảnh cùng Thần Hóa cảnh cao thủ!"

"Nguyên Đan? Thần hóa?"

Phương Nguyên nhân cơ hội nhấc lên ra vấn đề của chính mình: "Đó là cảnh giới gì?"

"Chúng ta Man tộc, giác tỉnh đồ đằng, chính là Giác Tỉnh cảnh , sau đó là Lược Đoạt cảnh, đợi đến cướp đoạt viên mãn, đồ đằng sẽ biến hóa thành Pháp tướng, ủng có các loại thần thông uy năng!"

"Pháp tướng sau khi, chính là Nguyên Đan cảnh, ta đối với chuyện này cũng biết rất ít, thật giống đến đây cảnh giới, trong cơ thể sẽ ngưng tụ ra một viên 'Nguyên Đan', ảo diệu vô cùng, đồng thời có thể kéo dài tuổi thọ! Sau khi chính là Thần Hóa cảnh! Đương nhiên, cảnh giới này Lão tổ tông, phần lớn đều tiến vào Tổ đình đi tới!"

Man Lôi giải thích nói.

"Giác Tỉnh, Lược Đoạt, Pháp Tướng, Nguyên Đan, Thần Hóa?"

Phương Nguyên gật gù, đại khái rõ ràng chính mình tu hành con đường.

"Vậy này một lần Bắc Thần đại điển lại là cái gì đây?"

Man Nguyệt hỏi.

Nàng tiến giai sau khi, vóc người lại nẩy nở một chút, tăng thêm mấy phần mị sắc, nhìn ra thấy bên cạnh thiếu niên có chút nhìn chằm chằm không chớp mắt.

"Bắc Thần đại điển, ba năm một lần, chính là hội tụ phụ cận vạn dặm tất cả bộ lạc thánh điển! Đến thời điểm, còn có thể có Tổ đình đại nhân ở bên cạnh quan sát, các ngươi muốn lên đài luận võ, thật tốt biểu hiện, làm vì bộ lạc làm vẻ vang, xếp hạng hàng đầu đều có tưởng thưởng!"

Man Cốt thoáng thanh âm khàn khàn truyền đến: "Nếu như có thể bị đặc sứ đại nhân tuyển chọn, đi tới Tổ đình tu luyện, cái kia càng là vô thượng vinh quang!"

'Trên thực tế, chính là ba năm một lần thiên tài trẻ tuổi chọn lựa đại hội, kiêm mang chợ tính chất!'

Phương Nguyên trong lòng gật gù, đã hoàn toàn rõ ràng: 'Không nghi ngờ chút nào, cái kia Tổ đình nơi, là tất cả Man nhân hạt nhân, đãi ngộ nhất định tốt hơn bên trong bộ lạc nhỏ nhiều, đồng thời, Đại tế ti tựa hồ cũng là cũng vui thấy cảnh như vậy, vậy ta liền muốn thoáng biểu hiện, tranh thủ tiến vào bên trong.'

Hắn lúc này, đã không có thuộc tính lan ngón tay vàng, nghĩ muốn nhanh chóng lên cấp, tài nguyên, công pháp, danh sư các loại thiếu một thứ cũng không được.

Mà người Man kia Tổ đình bên trong, hiển nhiên có điều kiện tốt nhất!

Chỉ này một điểm, đã đáng giá Phương Nguyên tranh thủ một cái!

'Nghĩ phải khiêm tốn, giả heo ăn hổ, tiền đề phải là có tư bản, ta lúc này tư bản, cũng chỉ có một nơi truyền thừa, bên trong đến cùng có cái gì vẫn là không biết, không thể đem bảo áp ở một chỗ!'

Phương Nguyên trong thời gian ngắn làm ra quyết định.

"Tổ đình, còn có Bắc Thần bộ. . . Cái kia Bành Trạch đại yêu đây?"

Man Minh lòng vẫn còn sợ hãi hỏi.

"Bành Trạch đại yêu. . ."

Man Lôi sắc mặt một thoáng khó coi lên: "Nó đương nhiên còn kém rất xa chúng ta Tổ đình, chỉ là cái kia Bành Trạch đại yêu bản tính gian xảo giả dối, chính là một con Nguyên Đan cảnh đại yêu, gặp phải mạnh hơn nó, lập tức trốn xa nhập đầm lớn, rất khó tiễu giết, lúc này mới cho hắn làm hại một phương!"

'Nguyên Đan cảnh đại yêu? Cái kia rất hiển nhiên có thể diệt Phi Man bộ mấy chục lần. . . Dù là Bắc Thần bộ bên trong Thần Hóa cảnh cường giả ra tay, cũng không nhất định có thể bắt xuống đối phương. . .'

Phương Nguyên đại thể đã hiểu.

Lúc này, hắn ở đà tượng trên ngồi khoanh chân, chu vi rừng cây đều ở dưới chân, không khỏi tâm thần sảng khoái, bắt đầu lĩnh ngộ đao pháp.

"Trên thực tế, đao pháp cùng kiếm pháp, vốn là có chỗ giống nhau, ta trước mấy đời lĩnh ngộ Tạo Hóa kiếm trận, lại chưởng Thập Phương Thần Ma Binh Khí Đạo, bất kỳ binh khí vừa lên tay liền có thể tinh thông. . . Đương nhiên, vũ trụ không giống, quy tắc bất đồng! Trước chỉ có thể tự mình tìm tòi, nhưng có Loạn Phi Phong đao pháp bí kíp, thì có chỉ dẫn, có thể nhanh chóng tiến bộ. Trước Man Lôi cho ta một nửa bí kíp, càng là ám kình tốt nhất yểm trợ!"

Trước, nhìn thấy Phương Nguyên cái này đao pháp thiên tài, Man Lôi thấy hàng là sáng mắt phía dưới, tự nhiên đem trên tay mình 'Loạn Phi Phong tàn phổ' dốc túi dạy dỗ.

Hắn cũng không biết, chính mình cái này học sinh không chỉ có rất sớm liền học được toàn bản Loạn Phi Phong đao pháp, càng là lên cấp đến chín tầng ám kình mức độ!

Lúc này, đang nghiên cứu làm sao hóa phức tạp thành đơn giản, đem chín tầng ám kình dung hợp làm một, uy lực tăng gấp bội!

"Ta lúc này, nhiều nhất đem chín tầng ám kình dung hợp thành hai tầng, uy lực tăng lên dữ dội gấp đôi!"

Không biết đi qua bao lâu, Phương Nguyên cả người chấn động, mở mắt ra: "Bước kế tiếp, chính là hai tầng hợp nhất, đạt đến phàm tục đỉnh cao, lại siêu phàm nhập thánh, lĩnh ngộ Đao niệm!"

Dù là lần này chỉ là Bắc Thần bộ một người thiếu niên thiên tài tỷ thí, nhưng cũng tất nhiên hội tụ không ít anh tài.

Phương Nguyên chính mình Thận đồ đằng mới năm, sáu phẩm dáng vẻ, thực sự không chiếm ưu thế gì, chỉ có thể ở những địa phương khác gắng sức.

. . .

"Đó chính là Bắc Thần bộ sao? Thật lớn!"

Trải qua nửa tháng lặn lội đường xa, Phi Man bộ một nhóm rốt cục đến Bắc Thần bộ, Man Nguyệt nhìn liên miên tường thành, phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Không có sai, Bắc Thần bộ tộc chu vi, đã có một vòng thấp bé tường đất, mặt trên còn có Man tộc chiến sĩ tuần tra, hết thảy đều ngay ngắn có thứ tự.

Cửa thành quảng đại, thậm chí có thể chứa đựng núi nhỏ giống như đà tượng tiến vào.

Hết thảy tất cả, thoạt nhìn, liền phảng phất tiến vào một cái nào đó cự nhân quốc gia.

Bất quá Man Cốt vẫn là mang theo Phương Nguyên bọn họ, ở cửa thành liền chủ động đi xuống: "Cẩn thận một chút, ở thành Bắc Thần trong, quy củ rất nghiêm, không có thể tùy ý đánh nhau!"

Man Lôi luôn mãi nhắc nhở.

"Hiện tại. . . Thật náo nhiệt a!"

Phương Nguyên nhìn chu vi, khắp nơi đều có đến từ bốn phương tám hướng dòng người.

"Dù sao cũng là ba năm một lần Bắc Thần đại điển, còn có Tổ đình đặc sứ đến!"

Man Lôi cảm thán một câu, chợt ánh mắt ngưng lại: "Ồ? Đó là?"

Ở cách đó không xa, lại có một con đà tượng lại đây, từ phía trên đi xuống một đám người.

Cầm đầu, là một tên gầy trơ cả xương, ông lão mặc áo bào đen, chim ưng giống như ánh mắt nhìn chăm chú lại đây, mang theo thù hận vẻ.

"Man Cốt, ngươi còn chưa có chết a!"

Hắn đi tới, con mắt đảo qua Phương Nguyên các thiếu niên, âm thanh quái dị nói.

"Ngươi Hắc Đột cũng chưa chết, ta làm sao cam lòng đây?"

Man Cốt cười gằn đáp lại.

"Cái này chính là các ngươi lần này dũng sĩ? Có thể muốn coi trọng, không muốn bỏ xuống mấy cái. . ."

Hắc Đột hừ lạnh một tiếng, mang theo phía sau hắn Man tộc thiếu niên tiến vào vào trong thành.

Cái kia một đám thiếu niên bên trong, một cái nào đó trên mặt thoa vệt sáng, phảng phất gấu đen giống như thiếu niên, liền quay đầu, trên mặt lộ ra cười gằn, so với cái khóa hầu tư thế.

"Man Minh, Man Nguyệt, Phương Nguyên!"

Man Cốt Đại tế ti xoay người, vẻ mặt nghiêm túc: "Các ngươi lần này, gặp phải ai cũng có thể thua, chính là những thứ này Hắc Trủng bộ, tuyệt đối không thể thua, nghe hiểu chưa?"

"Vâng! Lão sư ngươi liền cẩn thận nhìn ta làm sao trừng trị bọn họ!"

Man Minh cao giọng trả lời, trong tròng mắt tràn đầy chiến ý, lại liếc mắt bên cạnh Phương Nguyên.

"Các ngươi phải cẩn thận, ta nghe nói Hắc Trủng bộ cái này một đời cũng ra mấy người cao thủ, tỷ như vừa mới cái kia đen hung, tựu giác tỉnh Đại Địa Man Hùng đồ đằng , tương tự cũng là tam phẩm!"

Man Lôi nhắc nhở.

Đại Địa Man Hùng, trời sinh nắm giữ Thổ hành chi lực Dị thú, lực đại vô cùng, hung tàn cực kỳ, Giác Long nếu không phải là có một tia Long huyết mạch , căn bản không cách nào cùng với đánh đồng với nhau.

"Lần này Bắc Thần đại điển, thiên tài lớp lớp a, bộ lạc nhỏ bên trong, tam phẩm đồ đằng tầng tầng lớp lớp, Bắc Thần bộ thân là thứ nhất đại bộ phận, tộc

nhân so với chúng ta nhiều gấp mười gấp trăm lần, sinh ra cực phẩm đồ đằng khả năng càng to lớn hơn!" Man Lôi chỉ cươi cười: "Có lẽ các ngươi lần này, sẽ gặp phải nhị phẩm, thậm chí nhất phẩm đồ đằng đối thủ đây."

"Nhất phẩm đồ đằng?"

Man Minh nuốt ngụm nước miếng, hắn là như vậy, bên cạnh Man Nguyệt càng là căng thẳng đến không thể thở nổi.

"Tốt, không muốn hù dọa bọn họ."

Man Cốt hơi nhướng mày: "Chúng ta đi tìm chỗ ở xuống, sau đó các ngươi là có thể ở trong thành trì đi dạo một vòng, mở mang tầm mắt, có Bắc Thần bộ chiến sĩ tuần tra, nơi này có thể tính là phạm vi vạn dặm bên trong, an toàn nhất một nơi."

Man Cốt dù sao cũng là một phương bộ lạc Đại tế ti, cho thấy thân phận sau khi, lập tức liền bị dẫn tới trong thành một phiến khu vực ở lại.

Hắc Trủng bộ hiển nhiên cũng ở đó , bất quá lại bị xa xa tách ra, hiển nhiên chủ sự phương cũng bỏ ra điểm tâm tư, biết không có thể để mối oán xưa bộ lạc ở cùng một chỗ, bằng không lấy Man tộc tính tình, e sợ không chờ đại điển bắt đầu, liền muốn đánh long trời lở đất.

"Cuối cùng cũng coi như đến điểm nhàn công phu!"

Phương Nguyên lập tức đi ra khu dân cư, tìm tới chợ bắt đầu đi dạo.

Trên tay hắn còn có một bình Huyết Mạch đan, xem như là vô cùng quý trọng đồ vật, đang muốn tìm một cơ hội đổi đi đây.

"Tốt nhất nhiễm bố!"

"Binh khí! Bách luyện cương đao!"

"Thơm ngát lợn thú thịt!"

. . .

Chợ phần lớn đều là quán vỉa hè, có một cái da thú lều vải, cũng đã tính rất xa xỉ.

"Thông thường mà nói, bên trong vai chính, đi dạo chợ luôn có thể nhìn thấy bảo vật. . ."

Mang theo một điểm hưng phấn cùng chờ mong, đi dạo một vòng đi xuống sau khi, Phương Nguyên không phải không thừa nhận, chính hắn thực sự cả nghĩ quá rồi, hiện thực không phải, hắn cũng không có khí vận cùng vai chính mệnh.

"Không chỉ có một cái chân chính bảo vật đều không có, vàng thau lẫn lộn hàng giả đúng là có vài kiện, đặc biệt chuôi này được xưng bách luyện cương đao, còn không bằng ta trước dùng chế tạo chiến đao đây."

Phương Nguyên không nói gì đi trở về: "Xem ra, vẫn phải là cùng những kia bộ lạc chiến sĩ trao đổi, không có sai! Thứ tốt , bình thường đều ở những kia lực lượng cùng quyền thế người trên người, một bình Huyết Mạch đan, khẳng định có người rất cần."

Tuy rằng hắn không lọt mắt những thứ này hỗn tạp huyết mạch cùng tinh phách lực lượng, nhưng đối với những người Man kia mà nói, lại là tốt đẹp nhất đồ đằng đồ bổ.

Dù là Đại tế ti, trước đưa ra một bình thời điểm, cũng rất là đau lòng xuống.

"Nguyệt tỷ tỷ, ngươi xem khối này vải, hoa văn thật là đẹp mắt!"

Lúc này, Phương Nguyên ánh mắt thoáng nhìn, liền nhìn thấy Man Nguyệt, đang cùng trong bộ lạc một cái khác nữ hài nhìn một thớt nhiễm vải bông.

Nàng quay đầu, nhìn thấy Phương Nguyên, nhất thời lộ ra một nụ cười.

"Ha ha. . . Tốt nữ nhân xinh đẹp!"

Một cái Man tộc thiếu niên, sau lưng theo hai tên dũng sĩ hộ vệ, nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời có chút sắc hồn trao tặng: "Ta là Bắc Thần bộ Côn Minh công tử, nữ nhân, ngươi sau đó liền cùng ta!"

Ở Man tộc bên trong, nữ nhân địa vị rất thấp kém, nếu như không có kích phát đồ đằng tới nói thì càng là như vậy.

Thậm chí, còn lưu hành một loại cướp cô dâu tập tục, nam tử trên đường nhìn thấy cái nào nữ nhân xinh đẹp, liền trực tiếp đoạt lại đi thành hôn.

Đùng!

Vừa dứt lời, cái này Côn Minh công tử liền bị một cái tát phiến ngã xuống đất.

Nguyệt Thỏ bay lên , hóa thành đồ đằng.

"Hừ, ta nam nhân, nhất định phải đánh thắng được ta, ngươi không được!"

Man Nguyệt kiêu ngạo mà ngẩng đầu lên, nhìn hai cái dũng sĩ hộ vệ: "Làm sao, các ngươi nên vì hắn ra mặt sao? Ta nhưng là phụ cận bộ lạc đến huyết mạch thiên tài, lẽ nào ngươi muốn khiêu chiến Bắc Thần bộ quy củ?"

"Không, chúng ta không dám."

Hai cái dũng sĩ hộ vệ liếc mắt nhìn nhau, dĩ nhiên trực tiếp nhấc lên Côn Minh công tử, liền như thế hôi lưu lưu chạy.

Chu vi, một ít chuẩn bị anh hùng cứu mỹ nhân dũng sĩ nhất thời có chút trong gió ngổn ngang cảm giác: "Cái này kịch bản không đúng a!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1033: Hiểu Lầm

"Không nghĩ tới, dĩ nhiên là cái lợi hại nữ chiến sĩ đây."

"Lúc này lại đây, hắn là tham gia Bắc Thần đại điển thiên tài, Bắc Thần bộ lạc quý khách, cái kia Côn Minh công tử, hiển nhiên đá vào tấm sắt. . ."

. . .

Chu vi Man tộc nhất thời kính nể nhường ra cái vòng tròn, thấp giọng đàm luận.

"Phương Nguyên!"

Man Nguyệt trên mặt mang theo điểm mây hồng, đem nhiễm bố khoác lên người: "Ngươi xem cái này đẹp đẽ không?"

"Ừ, rất tốt. . ." Phương Nguyên thuận miệng qua loa vài câu: "Cái kia Côn Minh còn mang theo dũng sĩ hộ vệ, hiển nhiên có chút lai lịch, ngươi liền không sợ?"

"Sợ cái gì, hắn không phải đồ đằng chiến sĩ, sau lưng hai tên hộ vệ cũng là người bình thường, tên như vậy, dù là Bắc Thần bộ tộc trưởng con trai, cũng nhất định chỉ là cái không được coi trọng nhân vật, sinh sôi huyết mạch công cụ. . ."

Man Nguyệt cười lạnh một tiếng: "Mà chúng ta là cao quý huyết mạch chiến sĩ, thậm chí có thể bị tuyển nhập Tổ đình, càng là cái này thời điểm, Bắc Thần bộ vì công bằng, càng sẽ không làm gì ta, bởi vậy, chỉ cần không giết hắn, đánh cũng là trắng đánh."

"Xác thực, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên có thể nhìn ra thấy như vậy lâu dài. . ."

Phương Nguyên hơi hơi kinh ngạc, không khỏi nghĩ đến Man Nguyệt trước thử luyện bên trong biểu hiện, lại là thoải mái.

Có thể từ vừa mới bắt đầu tinh anh chọn lựa bên trong lưu lại đến hiện tại, sẽ không có một cái đơn giản mặt hàng.

Quả nhiên, không đến bao lâu, một đội tuần tra chiến sĩ lại đây, xua tan đoàn người, phảng phất chẳng có chuyện gì đã xảy ra như thế.

"Phương Nguyên, ngươi mua được nghĩ muốn đồ vật không?"

Man Nguyệt mua lại vải vóc, hiếu kỳ hỏi.

"Không có, cái này chợ trên, không có cái gì có thể để ta động tâm đồ vật, ta chuẩn bị đi trở về lại cùng người khác thay đổi. . ." Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Vừa vặn ngươi cũng giúp ta hỏi thăm một chút."

"Hả? Ngươi nghĩ đổi cái gì?"

Man Nguyệt cắn môi, có một tia hiếu kỳ.

"Ta không muốn bảo đao, giáp bảo vệ loại kia có thể lập tức tăng cao chiến lực đồ vật, lại đối với một ít bí pháp, chiến kỹ rất có hứng thú. . ." Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Ta dùng một bình Huyết Mạch đan đổi."

"Huyết Mạch đan? Ngươi có thể thật cam lòng." Man Nguyệt thoáng hấp một cái hơi lạnh: "Bất quá lúc này, xác thực có thể đổi đến so sánh đồ tốt đây!"

Bắc Thần đại điển sắp tiến hành, rất nhiều bộ lạc đều sẽ thu thập một ít bảo đao bảo kiếm, giáp bảo vệ phù lục các loại có thể cấp tốc tăng cường chiến lực vật phẩm.

Huyết Mạch đan nuốt xuống sau khi liền có thể tăng thêm đồ đẳng lực lượng, cũng coi như ở tại liệt, đại đại tăng giá trị.

Mà còn lại công pháp, chiến kỹ loại hình , bởi vì cần thời gian dài luyện tập, không có học cấp tốc pháp môn, giá trị sẽ hạ xuống.

Có thể nói, muốn ra tay tới nói, xác thực là thời cơ tốt nhất.

"Nếu như là ta, có Huyết Mạch đan, khẳng định chính mình trước tiên dùng. . ."

Man Nguyệt lẩm bẩm một câu, bỗng nhiên ngẩng đầu lên: "Phương Nguyên, vậy ngươi có theo hay không ta đổi?"

"Hả? Ngươi có cái gì?"

Phương Nguyên hơi có chút đạp mòn giày sắt tìm chẳng thấy vui mừng.

"Một quyển thần thông bí sách!"

Man Nguyệt tới gần lại đây, ở Phương Nguyên bên tai nhẹ nhàng nói.

"Cái gì?"

Phương Nguyên trong mắt đột nhiên tuôn ra một đoàn tinh quang.

Thần thông!

Đây là Pháp Tướng cảnh tu luyện mới sẽ tiếp xúc được nội dung , dựa theo Man Lôi lời giải thích, đợi đến đồ đẳng lên cấp Pháp tướng sau khi, bước kế tiếp, chính là lựa chọn tu luyện thích hợp thần thông, để có thể tiến giai Nguyên Đan.

Đương nhiên, thần thông có mạnh có yếu, cùng đồ đẳng càng có xứng đôi vấn đề, nếu như sai biệt quá nhiều, cái kia có lẽ liền cả đời Kết Đan vô vọng.

"Dựa theo cấp bậc phân chia, thần thông có thể phân bình thường thần thông, đại thần thông, cùng với tuyệt thế thần thông ba cái tầng thứ! Một cái thế lực gốc gác làm sao, xem ẩn giấu thần thông số lượng cũng nhưng có biết một, hai."

Như Man Giáo tổ đình, không thể nghi ngờ che giấu thần thông nhiều nhất, các loại đồ đằng đều có thể tìm tới so sánh xứng đôi.

Mà Bắc Thần bộ liền muốn kém hơn một bậc , còn Phi Man bộ. . . Xem Man Lôi cho tới bây giờ còn ở Pháp Tướng cảnh pha trộn, liền có thể biết được một, hai.

"Bất quá, thượng tam phẩm đồ đằng sở dĩ như thế chịu đến vây đỡ, tựa hồ liền là bởi vì ở bước vào Pháp Tướng cảnh giới sau khi, sẽ một cách tự nhiên mà ngưng tụ ra thích hợp nhất thần thông. . ."

Phương Nguyên âm thầm cắn răng.

Có thể nói, Man nhân bên trong truyền lưu thần thông bí sách, phần lớn đều là từ cái kia chút tam phẩm bên trên Pháp tướng thần thông trong học tập khắc họa mà được đến.

Chỉ bất quá, loại này khắc họa xuống đến thần thông, so với nguyên bản, uy lực đương nhiên muốn thua kém mấy phần.

"Việc này trọng đại, chúng ta trở về rồi hãy nói!"

Hắn nhìn một chút chu vi , tương tự hạ thấp giọng trả lời.

"Được rồi!"

Man Nguyệt ngoan ngoãn đáp ứng, sợi tóc vén qua, mang theo lũ lũ mùi thơm ngát.

Bên cạnh thiếu nữ nghiêng đầu, nhìn Phương Nguyên, nhìn lại một chút Man Nguyệt, bỗng nhiên bĩn cợt nở nụ cười, chớp mắt một cái xoay một cái, giống

như hồ ly.

. . .

"Một quyển thần thông bí sách, dù là bình thường nhất, giá trị cũng vượt xa Huyết Mạch đan. . ."

Phương Nguyên cùng Man Nguyệt đi tới trụ sở gian phòng, đóng cửa lại, một mặt nghiêm túc thương thảo: "Ngươi thật sự quyết định muốn dùng nó để đổi?"

"Đương nhiên!"

Man Nguyệt cúi đầu, thưởng thức trong tay cái bím tóc: "Bất quá. . . Chỉ là cho ngươi mượn, đến ngươi tìm hiểu biết mới thôi."

Bí kíp giá trị, ở chỗ có thể sao chép, nếu như chỉ là bản gốc, vậy này lúc, đại khái cũng giá trị tương đương.

"Ngươi chính là thần thông nguyên bản?" Phương Nguyên ánh mắt sáng lên: "Nếu là như vậy, trái lại là ta chiếm tiện nghi, đương nhiên có thể!"

"Vậy chúng ta. . . Cái này liền trao đổi sao?"

Man Nguyệt mặt đỏ một chút: "Ngươi xoay người!"

"Ồ!"

Phương Nguyên hấp háy mắt, đoán được cái gì, quay lưng lại đi.

Một trận tất tất sách sách tiếng vang sau khi, Man Nguyệt tiếng nói mới truyền tới: "Tốt! Cho ngươi!"

"Da thú?"

Ghi chép thần thông cổ sách, hiển nhiên là một loại Dị thú da, vô cùng cứng cỏi, phía trên còn lít nha lít nhít tràn ngập chữ nhỏ.

Ở chính giữa, nhưng là có một con đập cánh muốn bay bốn cánh Dị thú.

"Thần thông Tốn Phong Độn Pháp!"

Phương Nguyên ngón tay kì kèo bằng da, phía trên còn mang theo thoáng nhiệt độ cùng mùi thơm.

Thấy cảnh này, Man Nguyệt trên mặt lại là không khỏi hiện ra một tia ửng đỏ.

"Đây là Huyết Mạch đan, cầm!"

Hắn chỉ cươi cười, đem đan dược đặt lên bàn, trực tiếp ngồi khoanh chân, bắt đầu tìm hiểu lên.

"Ngươi. . . Ngươi liền ở ngay đây?" Man Nguyệt trợn mắt lên.

"Vật quý giá như vậy, ta vẫn là mau nhanh nhớ kỹ, còn đưa cho ngươi tốt, bằng không làm mất ta có thể không đền nổi!"

Phương Nguyên khẽ cười một tiếng, nhắm hai mắt lại.

Lấy ngộ tính của hắn, xác thực chỉ cần xem qua mấy lần, liền có thể đem bản này thần thông vững vàng nhớ kỹ.

'Đáng tiếc, ta Thận đồ đằng, là Thủy hành, tinh thần thuộc tính phương diện, cùng cái này Tốn Phong Độn Pháp thần thông hoàn toàn không đáp a. . .'

Ở trong lòng, vẫn cứ có một tia tiếc nuối.

Hắn choáng váng mới sẽ hướng về chính mình Pháp tướng trên khắc họa loại thần thông này, trừ phi cả đời đều không muốn tiến giai Nguyên Đan cảnh.

"Bất quá, một quyển hoàn chỉnh thần thông pháp thuật, cũng rất có giá trị nghiên cứu, huống chi. . . Ta cảm nhận được, cái này cuốn thần thông, cùng

Loạn Phi Phong cuối cùng ý cảnh, có đem trùng hợp chỗ, nếu như có thể phối hợp cùng nhau, nhất định có thể khiến tu luyện tiến độ tăng nhanh! Thậm chí. . ."

Hắn cái này một tìm hiểu, liền đầy đủ dùng hai canh giờ.

Mãi đến tận sắc trời biến thành đen thời điểm, mới ở Man Nguyệt ai oán trong ánh mắt, đem da thú giao về: "Đa tạ Man Nguyệt muội tử!"

"Phương Nguyên, ngươi thật giỏi, một cái buổi chiều đây!"

Đi ra cửa phòng, liền nhìn thấy ngó dáo dác Hữu Giới cùng Kỳ, đều là một mặt bội phục vẻ.

"Khục khục!"

Bọn họ mới vừa nói xong, liền bị hai bàn tay lớn đè xuống: "Còn không cút đi cho ta luyện công!"

Man Lôi giáo đầu sờ sờ mũi, nhìn chằm chằm Phương Nguyên, lúng túng đánh cái ha ha: "Ta chỉ là đi ngang qua. .. Bất quá Phương Nguyên a, lập tức liền muốn bắt đầu Bắc Thần đại điển đối đầu, vẫn là bảo tồn thể lực tốt."

"Các ngươi. . ."

Phương Nguyên cũng hiếm thấy có chút nét mặt già nua đỏ lên, biết phát sinh một cái nào đó vi diệu hiểu lầm.

"Ngươi yên tâm, chúng ta Man tộc chiến sĩ, yêu thích liền lên, không có cái gì quy củ!"

Man Lôi lại là hiểu lầm cái gì, trái lại trấn an Phương Nguyên: "Chỉ cần ngươi có năng lực, cưới nàng mười cái tám cô gái cũng không có vấn đề gì!"

Huyết mạch chiến sĩ, là một cái Man tộc bộ lạc căn bản, trong bộ lạc tự nhiên

cổ vũ bọn họ nhiều sinh sôi huyết mạch.

Đặc biệt nam nữ song phương đều là đồ đằng chiến sĩ, đời sau bên trong sinh ra cường giả xác suất cũng là tăng lên dữ dội.

"Ta. . ."

Phương Nguyên nguýt một cái, lười giải thích.

Ngược lại chuyện như vậy, khẳng định càng miêu càng đen.

"Ta trở lại!"

Cho tới tin tức này truyền ra, Minh lại quăng ngã vài cái bình ngói loại hình chuyện, thì càng không đặt ở trong lòng hắn.

. . .

Ngay khi Phi Man bộ đến Bắc Thần bộ ngày thứ ba.

Mười mấy vạn Man tộc hội tụ cùng nhau, vây xem ở trung tâm nhất dựng lên hơn mười cái võ đài.

"Bắc Thần đại điển, bắt đầu!"

Phi Man, Hắc Đột các bộ rơi xuống Đại tế ti, đại thủ lĩnh. . . Dồn dập đi theo Bắc Thần bộ mấy cái tộc trưởng cùng trưởng lão sau lưng, bắt đầu tế tự.

"Đó chính là Bắc Thần bộ tộc trưởng Bắc Thần Lạc? Nguyên Đan cảnh Tu hành giả?"

Phương Nguyên nhìn chằm chằm phía trước nhất một cái khí tức thâm trầm trung niên Man tộc, lại lén lút liếc mắt phía sau hắn mấy đại trưởng lão: "Không biết có hay không Thần Hóa cảnh lão quái vật che giấu ở trong đó, ồ? Không phải còn có Tổ đình đặc sứ sao? Tại sao không có nhìn thấy?"

"Tế tự thiên địa, lạy tế Man Tổ!"

. . .

Một loạt nghi thức sau khi, tất cả trưởng lão tế tự ngồi xuống ghế, mấy cái bộ lạc thủ lĩnh cũng là nghi hoặc: "Xin hỏi Bắc Thần thủ lĩnh, vị kia đặc sứ đại nhân đâu?"

"Đại nhân không thích lộ liễu, để chúng ta làm theo ý mình, hắn sẽ trong bóng tối quan sát!"

Bắc Thần Lạc da mặt giật giật, lại vẫn là thản nhiên trả lời, lại vung tay lên: "Bắt đầu đi!"

"Bắc Thần thi đấu bắt đầu, các bộ lạc huyết mạch chiến sĩ, tiến lên rút thăm!"

Nhất thời, Phương Nguyên một đám thiếu niên thiên tài liền lên trước, bắt đầu từng cái rút thăm, bài tổ. . .

Mái che nắng phía dưới, bầu không khí lại là một thoáng hoà hoãn lại.

Rất nhiều thủ lĩnh ăn thịt nướng, uống rượu ngon, cao giọng khoác lác, lời bình thiên tài.

"Ha ha, lần này thi đấu đầu tên, có ai muốn đánh cược một lần?"

Một cái bắc Thần bộ trưởng lão vui cười hớn hở hỏi.

"Ta nghe nói Bắc Thần bộ lần này thành niên lễ trên ra một cái thiên tài tuyệt thế, thức tỉnh rồi nhị phẩm đồ đằng Chu Tước! Đã đặt trước đệ nhất, không thể so sánh a không thể so sánh!"

Bộ lạc khác thủ lĩnh đều là lắc lắc đầu.

Đùa giỡn, nhị phẩm đồ đằng, chỉ là đồ đằng lực lượng uẩn nhưỡng, e sợ đều

đầy đủ quét ngang những thiếu niên này, hầu như không có gì khó tin.

"Đầu tên không thể, cái khác lại là có thể đánh cuộc một keo!"

Hắc Đột thấy vậy, trong mắt ánh sáng lạnh lóe lên, nhìn chằm chằm Man Cốt: "Xương già, ta liền đánh cược các ngươi Phi Man bộ, không có một cái có thể đánh bại Hắc Hung, thế nào? Có dám hay không tiếp xuống?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1034: Đại Điển

"Tự tin như thế, tại sao không tiếp?"

Man Cốt trong lòng rùng mình, trên mặt vẫn là ý cười như thường: "Tiền đặt cược đây?"

"Ba viên quả máu rồng, đánh cược ngươi bộ Bạch Cốt thần thông nguyên bản!"

Hắc Đột cười gằn nói.

"Chơi lớn như vậy? Vậy ta cũng thêm một cái, áp Hắc Trủng bộ, một cân Thiên Hà Bạch Sa, ai tới theo ta đánh cược?"

"Ha ha, ta nhận, ta áp mười bình Huyết Mạch đan, Phi Man bộ!"

Man Cốt còn đang suy tư bên trong, chu vi một ít bộ lạc thủ lĩnh đã bắt đầu quạt gió thổi lửa lên.

"Tốt, liền đánh cuộc với ngươi!"

Man Cốt khẽ cắn răng.

Bạch Cốt thần thông, có thể cao hơn Tốn Phong Độn Pháp cấp nhiều, có thể nói đại thần thông, cũng là Phi Man bộ dựa dẫm một trong.

"Rất tốt!"

Hắc Đột cười lạnh một tiếng: "Ở đây chư vị, đều là chứng kiến!"

Chợt, liền nhắm mắt lại, một bộ bình chân như vại dáng vẻ.

Nhìn thấy hắn cái này cao thâm khó dò dáng dấp, trái lại khiến Man Cốt bắt đầu nghi thần nghi quỷ lên.

. . .

"Ha ha, Hắc Đột cùng Man Cốt, đó là một đôi lão oan gia!"

Chủ vị bên trên, Bắc Thần Lạc cười ha hả nhìn tất cả những thứ này.

Đối với hắn mà nói, ước gì phía dưới những kia bộ lạc đánh đến càng hung càng tốt, như vậy mới có lợi cho Bắc Thần bộ thống trị , bất quá ở bề ngoài, vẫn là khuyên: "Hai vị thủ lĩnh, chớ thương hòa khí!"

"Bất quá. . . Như chư vị thật muốn đánh cược, ta ngược lại thật ra có thể làm cái này người trong cuộc!"

Bắc Thần Lạc vẻ mặt tươi cười , khiến cho người như gió xuân ấm áp, trong lúc vô tình, lại là lại khiến mấy cái bộ lạc áp bàn ở ngoài đánh cược, tiền đặt cược đều lặng yên tăng cao rất nhiều.

. . .

"Những bộ lạc này chi chủ, e sợ không một cái đơn giản, có thể ở Man tộc loại này nhược nhục cường thực trong hoàn cảnh sinh tồn đến hiện tại, thực lực, thủ đoạn, tâm kế thiếu một thứ cũng không được, vì lẽ đó ta ở Bắc Thần bộ nơi này, cũng không thể biểu hiện quá mức yêu nghiệt, bằng không. . . Nếu là bị nhìn chằm chằm, cảm thấy có uy hiếp mà sớm tiêu diệt, chẳng phải là oan uổng?"

Phương Nguyên đứng ở trên võ đài, còn đang suy nghĩ miên man: "May là, ta có một cái ưu thế, chính là ta đồ đằng quá thấp, không phải tam phẩm bên trên, cái này liền đại biểu tiềm lực có hạn, ân, liền quyết định như vậy, tận lực triển lộ đao pháp phía trên thiên phú, đồ đằng sao, liền giống như trình độ đi."

"Phi Man bộ Phương Nguyên, đối với Toái Cốt bộ Cổ Tam!"

Đang lúc này, hắn đối thủ đã đứng ở đối diện, là một cái trên người tràn đầy vết đao thiếu niên, lúc này gào thét một tiếng, liền muốn thả ra đồ đằng.

"Quá chậm! Quá chậm!"

Phương Nguyên chớp mắt xông lên trước, Hắc Huyền đao sống đao bổ ra.

"A!"

Lúc này, thiếu niên mới miễn cưỡng thả ra đồ đằng , hóa thành một con cự hổ dáng dấp.

Ầm!

Hắc Huyền đao liền bổ vào thiếu niên cổ sau khi, dù là bị một tầng đồ đằng lực lượng cản xuống, còn lại lực lượng, như trước khiến cái này Cổ Tam hai mắt trắng dã, ngất đi.

"Người thắng, Phương Nguyên!"

Người chủ trì nhìn một chút Phương Nguyên, ánh mắt sáng lên: "Thật quen thuộc luyện đao pháp! Nắm bắt thời cơ đến cũng rất khéo léo!"

Phương Nguyên hơi khẽ khom người, nhảy xuống lôi đài.

Hắn là hoàn thành khá, còn có tâm tư quan sát cái khác chiến trường.

"Món ăn gà!"

"Món ăn gà!"

"Món ăn gà!"

Liên tiếp nhìn ba cái chiến trường, Phương Nguyên nhất thời trong lòng lắc đầu: "Đến cùng chỉ là một đám mười lăm, mười sáu tuổi thiếu niên, quá non nớt, phổ biến Lược Đoạt cảnh trung kỳ, liền hậu kỳ đều hiếm thấy! Công phu quyền cước cũng so sánh giống như, như vậy mặt hàng, ta một cái còn đánh được mười cái!"

Hắn tầm mắt cỡ nào cao? Lúc này một vòng xem xuống đến, quả thật là một đám gà thịt, không có một chút nào động thủ hứng thú.

"Hừm, Man Nguyệt đối thủ mới là ngũ phẩm đồ đằng, Lược Đoạt cảnh trung kỳ, nàng ứng nên có thể thắng!"

"Còn có Man Minh, hắn làm sao một thoáng trở nên như vậy hung tàn thô bạo, bị kích thích?"

Tuy rằng đều là gà ăn hỗ mổ, nhưng trong đó cũng có thể phân cái mạnh yếu.

Dựa theo Phương Nguyên phỏng chừng, cái này vòng thứ nhất, Phi Man bộ bên này có thể ra biên, cũng chỉ có ba người bọn hắn mà thôi.

Làm cái này bộ lạc nhỏ, đã xem như là thành tích không sai, nếu như là những kia xếp hạng hạng bét, có lẽ vòng thứ nhất sẽ toàn bộ chịu khổ đào thải.

Gào gào!

Đang lúc này, Phương Nguyên nhìn thấy một cái võ đài.

Ở phía trên kia, Hắc Trủng bộ Hắc Hung ngửa mặt lên trời rít gào, sau lưng Đại Địa Man Hùng làm ra động tác giống nhau, đem đối diện một cái Trọng Sơn Quy đồ đằng mạnh mẽ đập nát.

"Khá lắm, hắn đôi cánh tay lực đạo, hắn là có mấy ngàn cân chứ?"

Phương Nguyên gật gù: "Đại Địa Man Hùng không hổ là lấy lực lượng xưng đồ đằng, đồ đằng lực lượng đối với kí chủ sức mạnh thân thể tăng cường, quả

thật khó mà tin nổi!"

Giác tỉnh đồ đằng sau khi, thân thể là có thể chịu đến đồ đằng lực lượng tẩm bổ.

Đương nhiên, thất phẩm phía dưới, hầu như không khác nhau.

Mà Phương Nguyên loại này năm, sáu phẩm, liền có thể cảm nhận được sai biệt, trong đó lại là do đồ đằng mà dị.

Tỷ như hắn Thận đồ đằng, liền chú trọng ảo thuật cùng tinh thần phương diện. Man Minh Giác Long, nhưng là cường hóa da thịt phòng ngự , còn Hắc Hung, lại là thuần túy tăng tăng sức khỏe, cái này liền phi thường khủng bố.

Hai tay có mấy ngàn cân khí lực, vung múa hơn trăm cân búa tạ loại hình , căn bản dễ như ăn bánh.

'Cái này Hắc Hung, tất nhiên còn luyện một thanh vũ khí nặng, bằng chi là có thể quét ngang phần lớn người dự thi.'

Phương Nguyên trong lòng nhanh chóng so sánh xuống: "Man Minh đối đầu hắn, chỉ có chịu đòn phần, chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ, Man Nguyệt thì càng không cần nhiều lời. . ."

"Hả? Hắc Đột thủ lĩnh, ngươi bộ lạc cái này Hắc Hung, rất mạnh a!"

Bắc Thần Lạc nhìn thấy tình cảnh này, lại là ánh mắt sáng lên: "Đại Địa Man Hùng đồ đằng, quả nhiên không phải chuyện nhỏ!"

"Ha ha. . ."

Hắc Đột cười đến không ngậm miệng lại được, mà chu vi áp chú Phi Man bộ thủ lĩnh, sắc mặt đã kinh biến đến mức hết sức khó coi.

Bọn họ cũng có thể thấy, cái này Hắc Hung, hoàn toàn có tranh cướp đệ nhất

thực lực, Phi Man bộ vị thiên tài kia Man Minh tuy rằng cũng xem là tốt, nhưng căn bản là không có cách chống lại.

. . .

"Ai. . . Khóa này Bắc Thần đại điển, không có gì hay mầm a!"

Ngay khi một đám thủ lĩnh than thở đồng thời, một cái nhìn như bình thường Man tộc thanh niên, cũng ở rất nhiều võ đài liên tục đi khắp.

"Quá yếu quá yếu, cảnh giới không được, trụ cột võ kỹ cũng không được!"

Thân là Tổ đình đặc sứ, nắm giữ tốt đẹp nhất tài nguyên, từng trải qua rất nhiều thiên tài, thanh niên ánh mắt tự nhiên kỳ cao cực kỳ.

Chờ đến nhìn thấy Hắc Hung chiến đấu, mới ánh mắt sáng lên: "Đại Địa Man Hùng, ở tam phẩm đồ đằng ở trong, tuyệt đối là xếp hạng hàng đầu! Cái này một thân trời sinh thần lực, cảnh giới tương đối thấp bên trong hầu như quét ngang vô địch a!"

"A!"

Đang lúc này, Man Minh trên võ đài, cũng phân ra được thắng bại.

Bất quá Man Minh thắng lợi sau khi, trên mặt lại là mang theo một tia khát máu ý cười, tiến lên vài bước, giẫm đứt đoạn mất đối thủ tứ chi.

Máu tanh tình cảnh , khiến cho rất nhiều người đang xem cuộc chiến đều quay đầu đi, thân thể run.

"Chiến đấu điên cuồng một ít, không có cái gì, nhưng nhìn hắn dáng dấp như vậy, rõ ràng là rơi vào giết chóc dục vọng trong, không thể tự kiềm chế, cái này tâm tính thực sự là. . ."

Thanh niên lắc đầu một cái: "Thích giết chóc một ít, không có cái gì, để tâm

tính không được, cũng không phải Khả tạo chi tài!"

Nếu như Man Minh nghe được cái này đánh giá, nhất định sẽ cảm thấy phi thường oan uổng.

Trời thấy, hắn bình thường tuy nhiên có chút hung hăng càn quấy, cũng không đến nỗi như vậy, ngày hôm nay hoàn toàn là bị Phương Nguyên cho kích thích.

"Líu lo!"

Đột nhiên, một tiếng réo rắt chim hót vang lên.

Ở đây tất cả thả ra đồ đằng thiếu niên, đều là trong lòng rùng mình, từ đồ đằng bên trong truyền đến sợ hãi tâm tình.

"Bắc Thần Viêm, nhị phẩm đồ đằng Chu Tước!"

Thanh niên ánh mắt sáng lên, nhìn về phía một cái nào đó võ đài.

"Thực lực của ngươi không tệ, có kiến thức ta đồ đằng tư cách!"

Bắc Thần bộ thiếu chủ toàn thân áo trắng, tóc lông mày lại tất cả đều hoả hồng, dòng tay, nhìn hắn đối thủ.

Ở hắn đối diện, nhưng là một cái hàm hậu thiếu niên, cầm thiết thuẫn, thả ra chính là tam phẩm đồ đằng Toàn Quy!

"Nham Sâm, ngươi đủ để ở bộ lạc nhỏ bên trong trở thành đệ nhất, Toàn Quy phòng ngự, dù là đồng dạng tam phẩm đồ đằng, muốn công phá đều là tuyệt vọng, nhưng rất đáng tiếc, ngươi gặp gỡ ta!"

Bắc Thần Viêm nhàn nhạt nói, bàn tay hướng về trước duỗi một cái.

Xèo!

Một đạo hoả tuyến đột nhiên xuất hiện, nhanh chóng nhanh hướng.

"Ngăn trở!"

Nham Sâm hô to một tiếng, giơ lên tấm khiên.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, cái kia một cái hoả tuyến dĩ nhiên nhẹ nhàng đến cực điểm ở giữa không trung quẹo đi, rơi vào Toàn Quy đồ đằng trên.

Phốc!

Ánh lửa đem đồ đằng nuốt chửng, tâm thần liên kết phía dưới, Toàn Quy thiếu niên nhất thời phun ra ngụm máu tươi, ngã xuống.

"Lại đã uẩn nhưỡng ra Chu Tước lửa, đồng thời linh hoạt chưởng khống?"

Tổ đình đặc sứ thanh niên ánh mắt sáng lên: "Đây mới thực sự là thiên tài a! Lần này Tổ đình hành trình, Bắc Thần Viêm hoàn toàn có thể đặt trước một cái danh ngạch!"

Tổ đình chính là tất cả Man tộc đầu nguồn, trong lòng thánh địa.

Có thể đi tới đây, tự nhiên đều là thiên tài trong thiên tài.

Thông thường mà nói, tam phẩm đồ đằng chỉ là bình quân tuyến, nhưng nhị phẩm nhất phẩm, lại là chỉ cần triển lộ ra thiên phú, đều tất nhiên bị thu nạp.

"Cuộc kế tiếp, Phi Man bộ Phương Nguyên, đối với Hắc Trủng bộ Hắc Thổ!"

Phương Nguyên nghe được tiếng la, nhất thời lên võ đài, nhìn trước mặt đối thủ.

"Phi Man bộ Phương Nguyên, ta cũng sẽ không phạm trước người kia sai lầm!"

Hắc Thổ rất sớm biểu diễn đồ đằng, chính là tứ phẩm Kim Cương Hùng,

phòng ngự kinh người.

Lúc này, trên da liền hiện ra một loại kim loại màu sắc.

"Ồ!"

Phương Nguyên gật gù, bóng người loáng một cái, Hắc Huyền đao bổ ra.

"Hả? Ta không thấy rõ!"

Hắc Thổ con mắt trợn lên cùng chuông đồng như thế lớn, vẫn như cũ không thấy rõ đối thủ quét đao.

Đang!

Ngay khi hắn không biết làm sao thời điểm, cương đao sống đao đã bổ tới đầu hắn trên.

"Ta đồ đằng là Kim Cương Hùng, ngươi phá không được. . ."

Hắc Thổ chính đang thét gào, đột nhiên, hai mắt trắng dã, trực tiếp ngã xuống.

"Ngay cả ta song trọng ám kình bạo phát đều ăn không vô. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, xuống lôi đài.

"Ám kình?"

Thanh niên đặc sứ thấy vậy, lại là ánh mắt sáng lên.

. . .

Một ngày qua đi, tất cả võ đài chiến kết thúc, đồng thời chọn lựa ra tám vị trí đầu cường.

Đến chạng vạng, Phương Nguyên liền từ Man Lôi nơi đó được đến một chút cơ bản tin tức:

"Người thứ nhất, Bắc Thần Viêm, Chu Tước đồ đằng, thực lực không biết, hoàn toàn xứng đáng số một!"

"Người thứ hai, chính là Đại Địa Man Hùng Hắc Hung, dựa vào cái kia cỗ rất kình, quả thật vô kiên bất tồi!"

"Đón lấy, phần lớn đều là tam phẩm đồ đằng, Man Minh dĩ nhiên cũng ở trong đó, ta xem như là ở cuối xe , bất quá người ngoài đánh giá, lại là thần bí nhất , bởi vì liền đồ đằng đều không ra!"

Xem tới đây, Phương Nguyên không khỏi cười khổ.

Trên thực tế, nếu như hắn đem chính mình đồ đằng thả ra, trái lại không tạo được như vậy oanh động.

Dù sao, một cái Thận đồ đằng, chết no năm, sáu phẩm, quả thật trên không là cái gì mặt bàn.

Đối với Man Giáo tổ đình mà nói, nhất phẩm nhị phẩm đồ đằng, nhất định thu, tam phẩm đồ đằng, nhưng là muốn trong đó ưu tú.

Cho tới lại xuống dưới, cái kia trừ phi có cái gì hết sức đặc thù tài năng, bằng không rất khó vào được mắt xanh.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1035: Bát Cường

Ngày thứ hai, bát cường chiến.

"Ngươi chính là ta đối thủ? Ta nhất định sẽ làm cho ngươi biết được, ta Bắc Đường Man cường đại!"

Ở Phương Nguyên đối diện, một cái mắt lục thiếu niên gào thét thả ra đồ đằng, chính là một con màu bích lục bọ ngựa, cánh tay đao hơi cong, với hắn sử dụng song đao ăn khớp.

"Tam phẩm đồ đằng Phi Thiên Đao Đường?"

Phương Nguyên gật gù, rút ra Hắc Huyền đao.

"Lại vẫn không thả ra đồ đằng, ta muốn cho ngươi biết được ngươi ngu xuẩn!"

Bắc Đường Man hét lớn một tiếng, thân hình biến mất ở trong gió.

Đang!

Phương Nguyên Hắc Huyền đao lui về phía sau vừa bổ, chặn lại rồi song đao công kích.

Bóng người lóe lên, Bắc Đường Man lại xa xa lui lại.

Một chiêu giao thủ sau khi, dưới đài mới là tất cả xôn xao: "Tốc độ thật nhanh! Bắc Đường Man tốc độ, tựa hồ so Phương Nguyên còn nhanh hơn!"

"Trận chiến này, Phương Nguyên có phiền phức!"

Ở Phương Nguyên đối diện, Bắc Đường Man vẻ mặt lại càng thêm nghiêm nghị: "Thật mạnh lực đạo phản chấn, lại vẫn sẽ nổ tung, nếu không là ta nắm giữ Phi Thiên Đao Đường đồ đằng vì ta cường hóa cánh tay, e sợ căn bản bắt không được song đao!"

Phi Thiên Đao Đường đồ đằng lực lượng, chính là ở tốc độ, còn có hai tay cánh tay cường hóa.

Dù sao nó một là phi hành đồ đằng, mà công kích trọng điểm, ngay khi đao cánh tay bên trên.

"Song trọng ám kình đều không có đánh bay vũ khí, ngươi đã là hậu kỳ?"

Phương Nguyên cầm đao ở tay, nhàn nhạt nói.

"Không có sai!"

Bắc Đường Man gào thét một tiếng, hơi thở ngột ngạt thả ra, thuộc về Lược Đoạt cảnh hậu kỳ hung tàn khí tức, nhất thời quét ngang toàn trường.

"Quả nhiên!"

Đặc sứ thanh niên thấy cảnh này, gật gù: "Chỉ có Lược Đoạt cảnh hậu kỳ đồ đằng, mới có thể làm cánh tay hắn có như vậy cường độ!"

"Trận chiến này, ta tất thắng!"

Bắc Đường Man gào thét, thân hiện nổi lên ra một tầng vầng sáng màu xanh lục.

Không chỉ có như vậy, ở hắn Phi Thiên Đao Đường đồ đằng bên trên, từng đạo từng đạo màu xanh sẫm hoa văn hiện lên.

"Đây là. . . Thần thông phù văn?"

Quan chiến Man Cốt lấy làm kinh hãi: "Tuy rằng chỉ có một chút, nhưng cũng đủ để đối với người sử dụng sản sinh cực lớn gia trì."

"Hóa Phong. . . Trảm "

Bắc Đường Man gào thét một tiếng, tốc độ lần thứ hai tăng vọt, ở trong hư không đều chỉ có một đạo đạo tàn ảnh, song đao hòa vào trong gió, khởi xướng điên cuồng tấn công.

"Tốt, cái này Bắc Đường Man, miễn cưỡng có thể qua Tổ đình chọn lựa ngưỡng cửa!"

Đặc sứ thanh niên gật gù, nhớ kỹ danh tự này.

"Loạn Phi Phong đao pháp Cửu Cửu Quy Nhất!"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là khẽ quát một tiếng, từng đạo từng đạo ám kình từ các vị trí cơ thể sinh ra, kích phát tốc độ, lại tại Hắc Huyền trên đao hội tụ một thể, chém nhập trong gió.

Loạn Phi Phong ám kình, tổng cộng có chín tầng, mà hắn lúc này, thình lình đem chín tầng ám kình hợp nhất, đến phản phác quy chân phàm tục võ kỹ đỉnh cao!

Coong!

Binh khí tương giao, song đao nhất thời gãy lìa.

Bắc Đường Man ngực hiện ra một đạo vết máu, bị đánh xuống lôi đài.

"Người thắng! Phi Man bộ Phương Nguyên!"

Chủ trì lớn tiếng tuyên bố.

Mà thấy cảnh này Man tộc thiếu niên, lại là dồn dập thán phục không ngớt:

"Phi Man bộ, Phương Nguyên, thật là lợi hại!"

"Đến hiện tại, liền đồ đằng đều không ra, chẳng lẽ là nhất phẩm?"

"Đây tuyệt đối là đòn sát thủ, làm không tốt nghĩ một đường ẩn giấu đến chung kết!"

. . .

"Được! Loại này ngộ tính. . ."

Đặc sứ thanh niên cũng là con mắt sáng choang, chợt lại có chút đáng tiếc: "Làm sao. . . Đồ đằng lực lượng tựa hồ không đủ!"

Hắn cỡ nào tầm mắt? Đã sớm có thể thấy, Phương Nguyên bản thân tố chất thân thể cũng không tính quá mạnh, nhiều nhất cùng những kia năm, sáu phẩm đồ đằng tẩm bổ đi ra huyết mạch chiến sĩ như thế, cái này liền đủ để chứng minh rất nhiều chuyện.

"Vừa bắt đầu khởi điểm càng cao, mới càng khả năng có thành tựu, nếu như đem hắn cùng Bắc Đường Man so với, ta vẫn là tuyển Bắc Đường Man, nhưng nếu như là cùng Man Minh so với, ta liền tuyển Phương Nguyên!"

Thanh niên lắc đầu một cái.

"Còn có hai tràng!"

Phương Nguyên lấy thời gian rảnh nhìn cái khác võ đài, vừa vặn nhìn thấy Hắc Hung chính giẫm hắn đối thủ, sau lưng Đại Địa Man Hùng điên cuồng rít gào.

Mà Man Minh rất xui xẻo gặp gỡ Bắc Thần Viêm, cấp tốc bị đào thải.

"Tiếp đó, chính là ta đối chiến Hắc Hung, quyết chiến không có ngoài ý muốn, chín thành là Bắc Thần Viêm!"

Hắn đi tới phía dưới lôi đài, Man Lôi giáo đầu lập tức chen chúc tới: "Nhanh! Đây là Đại tế ti đặc biệt vì ngươi chuẩn bị hồi phục dược liệu, còn có. . . Hắn để ta mang đến một câu, cuộc kế tiếp nếu như ngươi có thể thắng Hắc Hung, vậy thì có cái gì yêu cầu cứ việc nói!"

"Nhìn dáng dấp, là bởi vì cái kia đánh cược sao?"

Phương Nguyên gật gù: "Ta sẽ dốc toàn lực ứng phó."

Trong lòng, lại là nghĩ: 'Phi Man bộ đội tại Cổ cũng coi như có công ơn nuôi dưỡng, tràng thắng lợi này, coi như báo lại đi. Nghe nói những kia thủ lĩnh còn đánh cược đến rất lớn. . .'

"Ha ha, xuống một tràng đánh cuộc liền thấy rõ ràng."

Trên đài cao, Hắc Đột càn rỡ cười: "Lão cốt đầu, còn không mau đem thần thông nguyên vốn chuẩn bị tốt?"

"Hừ, thắng bại chưa phân, hay là ngươi muốn đưa ta quả máu rồng đây!"

Man Cốt hừ lạnh một tiếng trả lời, trong lòng lại biết được, hy vọng này thực tại không lớn.

Phía dưới những kia quan chiến người thực lực thấp kém, cho rằng Phương Nguyên ở ẩn giấu thực lực, nhưng bọn họ những thứ này thủ lĩnh, đại khái đều có thể đoán được, lấy Phương Nguyên trước biểu hiện ra tốc độ cùng lực lượng, đao pháp cảnh giới là cao, nhưng đồ đằng có thể thực sự không ra sao.

. . .

"Cuộc kế tiếp, Phi Man bộ Phương Nguyên, đối với Hắc Trủng bộ Hắc Hung!"

"Đến rồi!"

Nương theo người chủ trì hét cao, Phương Nguyên cùng Hắc Hung liền đến trên võ đài.

"Ta hướng về Hắc Đột đại nhân hứa hẹn qua, gặp phải Phi Man bộ, tuyệt đối sẽ không lưu thủ!"

Trên mặt tô vẽ vệt sáng Hắc Hung hí lên nói, đột nhiên xé rách chính mình áo da: "Đại Địa Man Hùng!"

"Hống hống!"

Tam phẩm trong, lực lượng đệ nhất đồ đằng hiện lên, ngửa mặt lên trời rít gào.

"Quả nhiên, cũng là Lược Đoạt cảnh hậu kỳ!"

Phương Nguyên Hắc Huyền đao hoành ở trước người: "Bất quá chút thực lực này, còn chưa đủ a!"

"Phải không?"

Hắc Hung nanh cười một tiếng, một cái tàn khuyết phù hiệu ở Đại Địa Man Hùng trước ngực hiện lên.

Chợt, một luồng đáng sợ trọng lực đột nhiên tản ra.

"Cái gì? Dĩ nhiên là Đại Địa Man Hùng bản mệnh Huyền Trọng thần thông!"

Man Cốt giật nảy cả mình: "Dù là chỉ có tàn khuyết một phần, nhưng đã đủ lấy đối phương nguyên thân pháp tạo thành khủng bố ảnh hưởng!"

Phương Nguyên đồ đằng không được, tự nhiên chỉ có dựa vào chiến kỹ.

Mà cái này Huyền Trọng thần thông vừa ra, nhanh nhẹn hệ chiến sĩ, trong nháy mắt liền muốn bị phế rơi hơn nửa.

Phải biết Đại Địa Man Hùng nếu như có thân thể cồng kềnh ngắn bản, làm sao có thể có thể xưng tụng tam phẩm hàng đầu? Dựa vào chính là cái này Huyền Trọng thần thông!

"Phương Nguyên! Phương Nguyên!"

Hắc Hung vung múa lấy búa tạ, phảng phất trên chiến trường vô địch pháo đài, trực tiếp vọt tới.

"Tốt, liền liều mạng một lần!"

Phương Nguyên cảm thụ so với bình thường càng to lớn hơn tiêu hao, Hắc Huyền đao vung ra: "Loạn Phi Phong! Cửu Cửu Quy Nhất!"

Đang!

Đao búa tương giao, hắn cả người nhất thời phảng phất con bướm giống như về phía sau phiêu đi, ở bên cạnh lôi đài mới dừng lại.

Ầm!

Mà Hắc Hung nhưng là ngốc ngây ra tại chỗ, đột nhiên, một tiếng vang trầm thấp từ trong cơ thể truyền đến, khóe miệng tràn ra một vệt máu: "Dĩ nhiên trực tiếp công kích trong cơ thể, để ta bị thương? Ta muốn giết ngươi!"

"Tốt một con rất gấu, đồ đằng lực lượng thậm chí ngay cả tạng phủ chỗ yếu đều cùng nhau cường hóa!"

Phương Nguyên thấy vậy, mặt hiện nổi lên xuất chiến văn, sau lưng Thận đồ đằng bày ra.

"Cái kia Phương Nguyên, rốt cục triển khai đồ đằng!"

"Một cái vỏ sò lớn? Ha ha! ! Chẳng trách trước hắn vẫn không cần!"

. . .

Dưới đài, vây xem Man tộc một trận thất vọng: "Uy áp cũng không được, xem ra là tam phẩm phía dưới!"

"Hóa ra là thận!"

Đặc sứ thanh niên gật gù.

"Thận đồ đằng!"

Bắc Thần Lạc cũng nhìn ra: "Đây là ngũ phẩm đồ đằng, thiện nâng tinh thần cùng ảo thuật!"

"Thủ lĩnh quả thật ánh mắt lợi hại, lão phu cũng chỉ là nhận ra đây là một con dị thú mà thôi!"

Man Cốt phụ họa nói, không chút nào nhấc lên chính mình lúc trước nhận sai cố sự.

"Thận đồ đằng, đối với thân thể ôn dưỡng cũng không lớn, nhưng ở tinh thần cùng ý chí phương diện lại là rất tốt. . ."

Đặc sứ thanh niên nhìn Phương Nguyên, lại là gật gù: "Chẳng trách hắn đao pháp lĩnh ngộ nhanh như vậy, cũng coi như là đồ đằng lực lượng phụ trợ sao?"

Thận đồ đằng, sở trường ở tinh thần phương diện, tuy rằng sức mạnh thân thể không có bao nhiêu tăng trưởng, nhưng đối với lĩnh ngộ võ kỹ loại hình, lại là có không sai phụ trợ.

"Cỡ này tinh thần loại đồ đằng, mặc dù là ngũ phẩm, nhưng dựa theo Tổ đình tiêu chuẩn, có thể tăng cường nhất phẩm đánh giá, coi là tứ phẩm đối xử."

Thanh niên gật gù: "Duy nhất khuyết điểm, chính là Thận đồ đằng xuất hiện quá ít, in dấu xuống đến thần thông, càng là chỉ có rất ít mấy loại. . ."

Nếu như là cái khác thường thấy đồ đằng, các loại thần thông đều có thể lựa chọn , bất quá thích hợp Thận đồ đằng, lại là vô cùng ít ỏi.

"Một cái vỏ sò? Ha ha , liền ngay cả Toàn Quy, cũng phải đổ ở ta dưới chưởng!"

Hắc Hung rít gào một tiếng, tiếp tục tiến lên.

"Ảo thuật • Mê!"

Phương Nguyên tay trái vung lên, một chùm hơi nước hiện lên, đem võ đài bao phủ.

Trong phút chốc, ba cái giống nhau như đúc Phương Nguyên hiện lên, hướng về Hắc Hung vọt tới.

"Hống hống!"

Hắc Hung con mắt hơi ngưng lại, chợt ngay khi Đại Địa Man Hùng rít gào bên trong, nhanh chóng tỉnh táo lại, búa lớn vung lên.

Sóng sóng!

Ba cái bóng người tất cả đều hóa thành hư vô.

Cùng lúc đó, sau lưng hắn, một thanh màu đen chiến đao lặng yên không một tiếng động hiện lên.

"A. . . Đồ đằng hộ thể!"

Hắc Hung rít gào một tiếng, Đại Địa Man Hùng dĩ nhiên trong nháy mắt hóa thành thực chất, ngăn trở Hắc Huyền đao.

"Cái gì?"

"Có thể làm được điểm ấy, khoảng cách Pháp Tướng cảnh cũng không xa."

Trên đài cao, Bắc Thần Lạc đều là kinh ngạc thốt lên thành tiếng.

"Lần này công kích, chính là Phương Nguyên toàn lực mà phát, một khi bị ngăn trở, lại rơi vào Hắc Hung Huyền Trọng thần thông phía dưới, có thể nói đại cục đã định!"

Man Cốt lại là kinh ngạc, tuyệt vọng.

Lấy thực chất hóa Đại Địa Man Hùng đồ đằng, chống đối Lược Đoạt cảnh một đòn, tuyệt đối có thể làm được!

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ liền há to mồm, con mắt lồi ra, phảng phất một con cóc ghẻ: "Làm sao có khả năng?"

Này không phải trách bọn họ thất thố, mà là phát sinh một màn, thực sự quá mức kỳ dị.

Liền lúc trước, Đại Địa Man Hùng đồ đằng hiện lên, chống đối Phương Nguyên chiến đao.

Mà chuôi này màu đen chiến đao lại là bỗng nhiên nhảy một cái, dường như một đuôi linh hoạt cá nhỏ giống như, đâm vào đồ đằng bên trong, đem Đại Địa Man Hùng tiêu tan.

Tâm thần liên kết phía dưới, Hắc Hung nhất thời phun ra một hớp máu tươi, nửa quỳ trên đất: "Không thể. . . Ngươi làm sao sẽ phát hiện, ta đồ đằng kẽ hở?"

"Không phải ta phát hiện, mà là đao của ta phát hiện!"

Phương Nguyên thu đao ở tay, hờ hững trả lời.

"Nhân Đao hợp nhất, chiến đao phảng phất nắm giữ sinh mệnh, tự động tìm kiếm địch thủ điểm yếu, đây là. . . Siêu phàm thoát tục, Đao niệm cảnh giới!"

Dưới đài, đặc sứ thanh niên cười ha ha: "Không nghĩ tới, dĩ nhiên có thể có

như vậy thu hoạch, được! Rất tốt!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1036: Man Cung

Líu lo ~

Nương theo cao vút kêu to, một con bốn cánh Ưng Sư thú vỗ cánh, xa xa rời đi Bắc Thần bộ.

Ở sư lưng bên trên, Tổ đình đặc sứ cười híp mắt nhìn Phương Nguyên mấy người: "Ta là tới từ 'Man Giáo tổ đình' đặc sứ Viêm La, các ngươi đều thông qua ta khảo hạch, có thể đi Tổ đình tiến tu ba năm!"

"Xin chào Viêm La đại nhân!"

Mấy người thiếu niên hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là hành lễ.

Phương Nguyên hỗn ở trong đó, nhìn phía dưới không ngừng nhỏ đi cảnh sắc, nghĩ đến trước.

Hắn thắng được Hắc Hung sau khi, tự nhiên không có lại tiếp tục tiến công, ngay ở trước mặt Bắc Thần bộ đánh Bắc Thần Viêm mặt ý nghĩ, cuối cùng quyết chiến trên, hơi hơi biểu diễn xuống, liền làm bộ không địch lại bại bởi Bắc Thần Viêm, đến thứ hai thứ tự.

Sau đó, tự nhiên là một phen ăn mừng, chợt, thanh niên này liền đi ra, đem bọn họ năm cái mang đi.

"Trừ ta ra, là Bắc Thần Viêm, Hắc Hung, Bắc Đường Man, còn có Thanh Đằng. . ."

Hắn cố ý liếc mắt cái cuối cùng, là một tên trầm mặc ít lời, trên mặt có hình

xăm thiếu nữ, đồ đằng chính là tam phẩm chúc mộc, cũng giết đến bán kết, làm sao bị Bắc Thần Viêm khắc đến gắt gao.

"Tổ đình, là ta Man tộc thánh địa, ở nơi đó, có đầy đủ nhất thần thông bí sách, còn có tốt đẹp nhất tài nguyên, tốt nhất sư phụ. . . Các ngươi đều là Bắc Thần bộ trong phạm vi chiến sĩ ưu tú nhất, đem sẽ nhận được tốt đẹp nhất bồi dưỡng. . ."

Viêm La ngồi khoanh chân, bắt đầu giảng giải một ít Tổ đình bên trong thường thức:

"Ta Tổ đình, chính là Thập Vạn Đại Sơn chân chính người thống trị, Man tộc hạt nhân, hội tụ lượng lớn Nguyên Đan cùng Thần Hóa , liền ngay cả độ kiếp sau khi Tiên nhân Lão tổ, cũng tồn tại."

"Độ kiếp? Tiên nhân?" Hắc Hung sờ sờ đầu: "Đó là cảnh giới gì?"

"Thần Hóa cảnh viên mãn, lĩnh ngộ một đạo hoàn chỉnh pháp tắc, liền có thể đưa tới lôi kiếp, lôi kiếp đi qua, chính là Tiên nhân!" Bắc Thần Viêm nhàn nhạt nói.

Hắn gia học uyên thâm, tự nhiên so với những kia bộ lạc nhỏ đến biết càng nhiều, lúc này lại không làm sao tự cao tự đại.

"Cái kia không vượt qua được đây?"

"Tự nhiên hôi phi yên diệt, lại không một tia quay lại khả năng!"

Viêm La vẻ mặt nghiêm túc nói: "Lôi kiếp khủng bố, các ngươi hoàn toàn không hiểu, đó là lấy chính mình nhỏ bé thân, chống lại thiên địa oai, thậm chí, nếu như mượn dùng pháp khí mạnh mẽ hoặc là người khác hộ pháp, lôi kiếp sẽ tương ứng sản sinh biến hóa, trong đó có đại khủng bố a! Ta Tổ đình không ít Thần Hóa cảnh cao thủ, pháp tắc rất sớm viên mãn, cũng không dám độ cái kia lôi kiếp, chính là không có nắm. . ."

Hắn lắc đầu một cái, tựa hồ phải đem những thứ này sợ hãi cùng nhau dao động rơi, chợt bắt đầu từng cái từng cái điểm bình: "Bắc Thần Viêm, ngươi Chu Tước lửa xác thực là nhất tuyệt, nhị phẩm đồ đằng cũng đáng giá kiêu ngạo, nhưng ở Tổ đình ở trong, nhất phẩm đồ đằng yêu nghiệt cũng không phải là không có, thiết không thể kiêu ngạo tự mãn."

"Hắc Hung, ngươi Đại Địa Man Hùng lực cánh tay mạnh mẽ, thân thể như bền chắc như thép, nhưng tinh thần phương diện còn cần tu luyện. . ."

. . .

"Cho tới ngươi, Phương Nguyên!"

Viêm La cuối cùng nhìn về phía Phương Nguyên: "Ngươi có biết vì sao ta tuyển chọn ngươi?"

"Hay là bởi vì đao pháp?"

Phương Nguyên giả vờ nghi hoặc.

"Là ngộ tính!"

Viêm La cảm thán một tiếng: "Ta Man tộc người, phổ biến ngộ tính không mạnh, làm sao trong lôi kiếp, duy nhất có thể dựa vào, chính là tự thân ý cảnh quy tắc cảm ngộ. . ."

"Như Bắc Thần Viêm bọn họ, đến Pháp Tướng cảnh, đồ đằng tự sinh thần thông, cùng tự thân phù hợp nhất, đến Nguyên Đan cảnh, càng là có thể ngưng tụ là chân chính 'Bản mệnh thần thông', thông qua không ngừng triển khai luyện tập, thu được cảm ngộ, tăng cao pháp tắc ý cảnh. . ."

"Mà ngươi ngộ tính hơn người, lại là có như vậy vài tia khả năng, không chỉ có thông qua đồ đằng, còn có thể thông qua tự thân lĩnh ngộ, nắm giữ cái khác ý cảnh pháp tắc!"

"Phải biết thế gian có 108,000 pháp tắc, nếu là ngươi lĩnh ngộ càng nhiều, vượt qua lôi kiếp nắm cũng lại càng lớn. . . Đương nhiên, bây giờ nói những thứ này, còn là còn quá sớm!"

"Thì ra là như vậy, đa tạ đại nhân chỉ điểm!"

Phương Nguyên lại là có chút cảm giác thông thoáng sáng sủa: 'Thế giới này, e sợ so với Tâm Ma còn cao cấp hơn một điểm, đã vậy còn quá sớm liền bắt đầu tiếp xúc pháp tắc nội dung. . .'

Pháp tắc lại lên trên, chính là đại đạo!

Làm không tốt, sắp tới đem đi tới Man Giáo tổ đình bên trong, thì có lĩnh ngộ hoàn chỉnh đại đạo, có thể so với Ma thần cường giả!

"Mà Man tộc tu luyện , bởi vì ngộ tính không được, chỉ có thể y dựa vào chính mình bản mệnh thần thông!"

Tỷ như một cái Man tộc chiến sĩ, nếu như bản mệnh đồ đằng là Tốn Phong Độn Pháp, cô đọng thần thông sau khi, là có thể thông qua không ngừng triển khai, cảm ngộ Tốn Phong pháp tắc, cuối cùng hoàn chỉnh lĩnh ngộ ra đến.

Mà Viêm La sở dĩ vừa ý Phương Nguyên, chính là ở hắn rất có thể, trực tiếp từ bí kíp bên trong liền lĩnh ngộ pháp tắc.

Thậm chí, ở Thần Hóa cảnh thì có thể lĩnh ngộ nhiều điều hoàn chỉnh pháp tắc, vượt qua lôi kiếp nắm liền tăng nhiều.

"Bất quá, ngươi cũng có khuyết điểm, chính là đồ đằng cấp bậc quá thấp!"

Viêm La sắc mặt nghiêm túc nhắc nhở: "Ở Pháp Tướng cảnh thời điểm, khắc họa thần thông liền muốn cực kỳ thận trọng, đồng thời, ở lên cấp Nguyên Đan, chọn lựa bản mệnh thần thông lúc, càng có một tầng rèn luyện."

Tam phẩm trở lên đồ đằng, trời sinh tự mang thần thông, lên cấp Nguyên Đan

lúc, càng là một cách tự nhiên , hóa thành bản mệnh thần thông, như nước chảy thành sông.

Nhưng tam phẩm phía dưới, sẽ không có chuyện tốt như vậy.

Bản mệnh thần thông, nhất định là thích hợp nhất huyết mạch chiến sĩ, cũng dễ dàng nhất từ bên trong ngộ ra pháp tắc.

Bởi vậy, Man tộc mới sẽ đối với tam phẩm đồ đằng coi trọng như vậy.

"Ta rõ ràng. . ."

Phương Nguyên hấp háy mắt.

Hắn nhưng là ngộ ra qua có vài hoàn chỉnh đại đạo Thiên Minh ma thần, dù là thay đổi vũ trụ, pháp tắc cùng Đại Đạo chi lực đều có không giống, làm thế nào sẽ e ngại?

"Phương Nguyên, ở Tổ đình bên trong, ta nhất định sẽ vượt quá ngươi!"

Đúng là Hắc Hung nghe đến đó, lập tức tìm về không bớt tin tâm.

"Ha ha. . ."

Viêm La cười gằn hai tiếng: "Cái kia Hắc Hung ngươi có thể có đến truy đuổi, ngươi có biết, Phương Nguyên đã đứng ở lĩnh ngộ pháp tắc ngưỡng cửa bên trên."

"Cái gì?"

Không chỉ có Hắc Hung kinh hãi , liền ngay cả Bắc Thần Viêm cùng Thanh Đằng cũng nghi ngờ không thôi nhìn sang.

"Pháp tắc, ẩn chứa trên thế gian vạn vật, chúng ta sinh hoạt mỗi một nơi bên trong!"

Viêm La thở dài nói: "Tỷ như Phương Nguyên, đao pháp đã siêu phàm thoát tục, lĩnh ngộ Đao niệm! Đao niệm lại lên trên, chính là đao ý! Chỉ cần có thể lĩnh ngộ một tia đao ý, chính là đao pháp tắc nhập môn! Cái này đạo pháp tắc ở rất nhiều lực lượng pháp tắc bên trong, cũng là công kích cực mạnh một loại, không thể khinh thường!"

"Cái kia nếu như ta lĩnh ngộ kiếm ý, có phải là cũng kiếm pháp tắc nhập môn?"

Bắc Thần Viêm ánh mắt sáng lên.

"Có thể là có thể, nhưng ta không đề nghị các ngươi đi làm , bởi vì trong này độ khó. . . Cực cao! Nếu như nói mười cái tam phẩm Pháp Tướng cảnh, có năm cái có thể từ tự thân thần thông bên trong pháp tắc nhập môn, cái kia từ bình thường binh khí quyền cước ở trong, lĩnh ngộ ý cảnh, nhưng là mười vạn trăm vạn Man tộc ở trong đều không có một cái!"

Viêm La nghiêm túc cảnh cáo: "Ngươi biết vì sao phụ thân ngươi Bắc Thần Lạc không nói cho ngươi phương diện này chuyện, chính là sợ sệt ngươi phân tâm! Đi tới sai lầm con đường!"

"Các ngươi đều nhớ kỹ cho ta, tam phẩm đồ đằng trở lên, ngoan ngoãn tu luyện bản mệnh thần thông, so cái gì đều cường!"

"Biết rồi, đại nhân!"

Mấy người thiếu niên thiếu nữ cùng kêu lên trả lời.

Mà Phương Nguyên khóe miệng lại là âm thầm mang theo một tia vi diệu độ cong: "Đao ý sao?"

Trên thực tế, đem Loạn Phi Phong đao pháp tu luyện đến đỉnh cao, lại đạt được Man Nguyệt thần thông bí sách nghiên cứu, hắn ở đương thời liền đột phá đao ý ngưỡng cửa.

Nếu như ở chung kết bên trong triển khai ra, phối hợp Thận đồ đằng, đánh bại Bắc Thần Viêm, cũng không tính là việc khó gì.

Bất quá như thế thứ nhất, một là quá mức kiêu căng, thứ hai chính là rất dễ dàng dẫn tới Bắc Thần bộ nhằm vào, cái được không đủ bù đắp được cái mất.

Bây giờ nhìn lại, quả thế.

"Còn có ngươi, Phương Nguyên! Lĩnh ngộ đao ý, tuyệt đối không phải một sớm một chiều việc, không thể gấp tại cầu thành, càng không thể bảo thủ!"

"Tuân mệnh!"

. . .

Sau bảy ngày.

Bốn cánh Ưng Sư thú ở một mảnh kiến trúc trước rơi đi xuống.

"Man Giáo tổ đình, đến!"

Phương Nguyên nhìn sang, nhất thời nhìn thấy một mảnh liên miên kiến trúc, phong cách thô lỗ, mà ở rất nhiều kiến trúc phần cuối, nhưng là có một toà vụt lên từ mặt đất thổ hoàng sắc núi lớn.

"Tổ đình chính là ta Man tộc hạt nhân, các ngươi mới gia nhập, chỉ có thể ở dưới chân núi mảnh này Man cung bên trong sinh hoạt cùng tu luyện, chỉ có Nguyên Đan cảnh bên trên, mới có thể cho phép trên đến Thánh sơn!"

Viêm La trong tiếng nói mang theo một tia ngưỡng mộ: "Cảnh giới càng cao, thực lực địa vị càng cao, ở bên trong ngọn thánh sơn chỗ ở liền không ngừng hướng lên trên, đỉnh núi nhưng là ở lại mấy vị Tiên nhân Lão tổ! Đáng tiếc, ta một lần cũng chưa từng thấy. . ."

"Cái kia Viêm La đại nhân, ngươi ở tại trên ngọn thánh sơn sao?"

Hắc Hung liếc mắt Bắc Thần Viêm, lớn tiếng hỏi.

"Ha ha. . . Mấy tháng trước, may mắn ngưng tụ Nguyên Đan!"

Viêm La cười ha ha, rất có vài phần tự đắc.

"Man cung ở trong, có chuyên môn Thần Thông điện, Chiến Kỹ điện , bất quá, ta cảm thấy nơi quan trọng nhất, vẫn là Ngộ Đạo nham!"

Hắn mang theo Phương Nguyên năm người, một đường đi tới Thánh sơn phía dưới.

Ở đây, đã hội tụ không ít thiếu niên, đều là nhìn chằm chằm không chớp mắt vách đá.

"Đó là. . ."

Phương Nguyên phóng tầm mắt nhìn, liền nhìn thấy không ít vách khắc, nhất thời ánh mắt sáng lên.

"Cái này Ngộ Đạo nham, chính là ta Man tộc các đời cao thủ lưu lại, thấp nhất cũng là Nguyên Đan viên mãn cảnh giới, trong đó thậm chí còn có Tiên nhân Lão tổ. . ."

Viêm La tự hào giới thiệu: "Bọn họ đối với pháp tắc có cảm ngộ, sẽ lấy các loại hình thức, ở lại trên vách đá, khi các ngươi ngưng tụ thần thông, bắt đầu lĩnh ngộ pháp tắc gặp phải bình cảnh thời điểm, liền tới nơi này nhìn, tìm tới chính mình cảm giác thoải mái nhất, thích hợp nhất đồ lục tranh vẽ trên tường tìm hiểu xuống, đều có thể có chút thu hoạch!"

"Cuối cùng, ta mang bọn ngươi đi đăng ký, lĩnh thân phận minh bài, các ngươi coi như ta Tổ đình một phần tử."

"Ở ta Tổ đình ở trong, các ngươi chỉ có thời gian ba năm, thật tốt tu luyện, hoặc là ra ngoài săn giết Hung thú, ở trong chiến đấu cảm ngộ pháp tắc. . . Nếu

như trong vòng ba năm, không thể thăng nhập Thánh sơn, liền sẽ bị trục xuất!"

. . .

"Man Thông điện?"

Phương Nguyên ngẩng đầu lên, nhìn cái này cung điện, cùng Viêm La đi vào.

"Thân phận minh bài chính là các ngươi Tổ đình đệ tử chứng minh, ở dưới chân núi Man cung bên trong, không cấm chiến đấu, các ngươi có thể đều muốn tiểu tâm!"

Phụ trách đăng ký Man tộc 'Cửu Ly' từng cái giao cho: "Dựa vào minh bài, có thể miễn phí ở chiến kỹ cùng Thần Thông điện tuyển một công pháp , sau đó liền cần trao đổi."

"Hả? Phi Man bộ Phương Nguyên, đồ đằng mới ngũ phẩm?"

Hắn nhìn về phía Viêm La: "Loại này cũng coi như thiên tài?"

"Thận đồ đằng, có thể so với tứ phẩm, lĩnh ngộ Đao niệm, làm sao?"

Viêm La cười nhạt một tiếng.

"Tùy theo ngươi a, bất quá Đao niệm tuy thành, muốn lĩnh ngộ đao ý, lại là khó càng thêm khó, Thận đồ đằng, càng rất khó bồi dưỡng a. . ."

Cửu Ly lắc đầu một cái, đem một khối minh bài quăng cho Phương Nguyên.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1037: Đao Ý

Man cung, Thần Thông điện bên trong.

"Thận đồ đằng, làm vì tinh thần ảo thuật loại đồ đằng, thực sự hiếm thấy, cộng thu nhận thích hợp thần thông ba loại, ở vào chữ Giáp thứ bảy bài giá gỗ trên. . ."

Phương Nguyên dựa theo chỉ dẫn, tìm tới thuộc về Thận đồ đằng giới thiệu cùng thần thông, nhất thời rõ ràng, tại sao trước Cửu Ly nói mình khó có thể bồi dưỡng.

"Thận đồ đằng, xuất hiện đến quá ít, thần thông càng ít, cơ hội lựa chọn liền vô cùng chật hẹp. . ."

Hắn thoáng nhìn xuống giới thiệu, phát hiện những thứ này thần thông, đều là từ những kia nguyên bản Thận đồ đằng tu luyện tới Pháp Tướng cảnh giới, lại chính mình tìm kiếm, khắc họa đi lên Man tộc thân trên chiếm được.

Ngay cả như vậy, cũng chỉ có rất ít ba loại.

"Tựa hồ , bởi vì Thận đồ đằng xuất hiện đến quá ít, Tổ đình đối với cái này nghiên cứu cũng không sâu lắm nhập a. . ."

Phương Nguyên trong tay thưởng thức một tia sương mù, lộ ra nụ cười: "Tuy rằng Thận đồ đằng đối với thân thể tăng lên, chỉ tương đương với năm, sáu phẩm đồ đằng, nhưng ở tinh thần cùng ảo thuật phương diện phụ trợ năng lực, lại không so những kia tam phẩm kém cỏi. .. Bất quá, nắm giữ Thận đồ đằng cao thủ cực nhỏ, bởi vậy cũng không người nào biết cái này bí mật nhỏ."

Hắn bình tĩnh lại tâm tình, lại nhìn ba môn thần thông: "Thần thông có thể phân bình thường thần thông, đại thần thông, tuyệt thế thần thông, tam phẩm đồ đằng tự sinh, tối thiểu cũng là đại thần thông! Bất quá nơi này. . ."

"Sương mù, huyễn thân, ảo ảnh? Đều là bình thường thần thông. . ."

Tam phẩm phía dưới đồ đằng, bản thân không thể tự sinh thần thông, chỉ có thể dựa vào người tu luyện khắc họa.

Mà những thứ này thần thông, có từ trên người tam phẩm đồ đằng mô phỏng theo mà đến, có lại là người tu luyện tự ngộ.

"Tỷ như hai cái này sương mù cùng Huyễn Thân, chính là từ càng cao hơn Thủy hành tam phẩm đồ đằng trên người khắc họa xuống đến thần thông, càng thêm thiên hướng Thủy hệ. .. Còn ảo ảnh!"

Phương Nguyên cầm lấy một tấm màu lam da thú, nhìn về phía mới đầu.

'Ta. . . Xi Hồn, nắm giữ Thận đồ đằng, tuy rằng chỉ là ngũ phẩm, nhưng ta tin tưởng ta nhất định có thể trở thành là cường giả, ảo ảnh, chính là chính ta lĩnh ngộ ra thần thông, chỉ so với đại thần thông thua kém một tia mà thôi, ta có linh cảm, lại cho ta mấy năm, ta nhất định có thể đem hoàn thiện. . .'

Ở phía dưới, chính là một đạo thần thông giới thiệu.

"Loại cỡ lớn ảo thuật loại. . . Quả nhiên không sai. . ."

Phương Nguyên gật gù, vừa nhìn về phía phía dưới, rõ ràng là một người khác bút tích: "Xi Hồn, Thận đồ đằng người mạnh nhất, tu luyện đến Nguyên Đan cảnh sau ra ngoài mất tích, mười năm không về, phán định đã tử vong. . ."

"Thực sự là đáng tiếc. . . Nếu như có thể thuận lợi trưởng thành, nhất định sẽ trở thành ảo thuật cường giả đi!"

Phương Nguyên thở dài: "Liền tuyển cái này bản Hải Thị Thận Lâu thần

thông!"

Cái khác hai quyển thần thông càng thêm kém cỏi, hắn liền nhìn thêm vài lần hứng thú đều không có.

Cho dù là ảo ảnh, cũng không chuẩn bị trực tiếp khắc họa, mà là chính mình tìm hiểu, lại bù đắp một ít.

Xi Hồn đều có thể tự ngộ thần thông, hắn đương nhiên càng có thể làm.

. . .

"Mới vừa gia nhập Man cung, có thể miễn phí tuyển một quyển thần thông cùng chiến kỹ , sau đó liền muốn đánh đổi. . ."

Tam phẩm đồ đằng, cũng chỉ là tự sinh một đạo thích hợp nhất thần thông, mà Pháp tướng bên trên, nhưng có thể khắc họa không ngừng một đạo thần thông! Đối với Man tộc mà nói, đây là rất hiếm có lĩnh ngộ pháp tắc cơ hội, bởi vậy, đều vô cùng quý trọng.

Mà Phương Nguyên với bọn hắn không giống, tự nhiên nghĩ rất sớm dùng rơi: "Thần thông tuyển xong, tiếp đó, chính là chiến kỹ, hy vọng có thể tìm tới so với Loạn Phi Phong cao cấp hơn. . ."

Hắn chuyển qua một cái cung điện, đột nhiên, một đạo hỏa diễm bay tới.

"Chu Tước hỏa? Ai như thế không lòng công đức, loạn ném ngọn lửa?"

Phương Nguyên sầm mặt lại, hướng về khởi nguồn nơi đi tới.

Ầm ầm!

Ở bên kia, rất nhiều thiếu niên làm thành một vòng, bên trong còn có hai người thiếu niên chính đang đối đầu.

"Hả? Là Bắc Thần Viêm? Hắn đối thủ, da thú trên có nguyệt ngân, là Vọng Nguyệt bộ lạc?"

Tê tê!

Vọng Nguyệt bộ lạc thiếu niên gào thét một tiếng, thả ra đồ đằng, chính là một con màu đen đại xà, lưng mọc hai cánh, thao túng Huyền Thủy.

"Nhị phẩm đồ đằng Hắc Thủy Huyền Xà?"

"Phương Nguyên, ngươi đến rồi!"

Bắc Đường Man cùng Thanh Đằng tức giận bất bình, không có chờ Phương Nguyên đặt câu hỏi, liền giao cho tất cả: "Những lão nhân này, quá bắt nạt người!"

"Ha ha, mấy vị người mới, các ngươi không biết, dành cho mới nhập thiên tài một ít ngăn trở, là chúng ta Man cung truyền thống!"

Ở đối diện, mấy cái thanh niên hi hi ha ha nói: "Các ngươi đều thua, cái này Bắc Thần Viêm tuy rằng lợi hại, cũng chống đỡ không được bao lâu, sẽ thua ở Huyền Mặc đại ca dưới tay!"

"Không! Ta vẫn không có thua, Chu Tước hỏa!"

Giữa tràng Bắc Thần Viêm rít gào một tiếng, Chu Tước trên người sáng lên một cái màu đỏ rực tàn khuyết phù văn.

Màu da cam Chu Tước hỏa, ở giữa không trung phảng phất đóa hoa giống như nở rộ.

"Hắc Thủy thần thông!"

Áo đen Huyền Mặc hừ lạnh một tiếng, Hắc Thủy Huyền Xà vỗ hai cánh, một tầng hắc thủy cuồn cuộn mà đến, tắt ngọn lửa, đem Chu Tước bao phủ.

Bắc Thần Viêm liền lùi mấy bước, trong mũi chảy ra hai đạo máu tươi.

"Vị này học đệ, ngươi Chu Tước rất tốt , nhưng đáng tiếc, thao túng lên vẫn là quá thô ráp!"

Huyền Mặc lắc đầu một cái, trở lại thanh niên ở trong.

"Ồ! Ngươi chính là trong bọn họ cái cuối cùng, Phương Nguyên chứ? Nghe nói đồ đằng là cái phế vật, chỉ có đao pháp cũng không tệ lắm, ai tới?"

Một đám Man tộc thanh niên vui cười thương thảo, cái cuối cùng cầm trong tay trường thương thanh niên liền đi ra: "Húc Nhật bộ, Húc Thần, đánh với ngươi, ta không cần đồ đằng!"

"Vậy ta cũng không cần tốt."

Phương Nguyên mỉm cười trả lời, bồng bềnh hạ tràng .

"Cái này Phương Nguyên!"

Thanh Đằng cùng Bắc Thần Viêm tức giận: "Thật khờ!"

Chỉ là, bọn họ căn bản không biết Phương Nguyên chân thực ý nghĩ.

'Đi tới Tổ đình sau khi, tài năng của ta, là có thể bày ra một thoáng. . .'

Ở Bắc Thần bộ bên trong, nếu như biểu hiện quá mức thiên tài, để Bắc Thần Lạc cảm giác được uy hiếp, cái kia có lẽ không chờ được đến Viêm La tiếp dẫn, liền sẽ tao ngộ 'Bất ngờ' !

Nhưng ở Tổ đình ở trong, tất cả bộ lạc, đều là đối xử bình đẳng! Dù là Bắc Thần bộ cũng không dám giở trò.

Tự nhiên là biểu hiện càng tốt, chịu đến quan tâm càng cao, tài nguyên cũng là càng nhiều.

Nói không chắc, còn có thể có cao tầng đại năng thấy hàng là sáng mắt, chủ động thu đồ đệ.

Phương Nguyên tâm thái, tự nhiên là cùng thế mà di chuyển, lúc này tiến vào thế giới này, liền muốn tuân thủ thế giới này quy tắc, càng sẽ không chống cự bái sư cái gì.

Tất cả, đều là vì càng mạnh hơn! Do đó thắng được cái kia chí cao tiền đặt cược!

"Hỏa Thụ Ngân Hoa!"

Húc Thần khẽ quát một tiếng, trên tay trường thương điểm điểm, bóng thương trải rộng chu vi.

"Loạn Phi Phong, Cửu Cửu Quy Nhất!"

Phương Nguyên lâm không bổ ra chín đạo đao ảnh, bỗng nhiên hợp hai thành một.

Coong!

Lưỡi đao cùng mũi thương hơi điểm nhẹ, hai người đều là vừa chạm liền tách ra.

"Tốt, trở lại!"

Húc Thần ánh mắt sáng lên, trên tay trường thương nhất thời hóa thành một con màu đen giao long, phảng phất có chính mình sinh mệnh giống như, một trảo dò ra, phá Loạn Phi Phong đao ám kình.

"Thương sinh ý niệm, khoảng cách lĩnh ngộ thương ý cũng chỉ thiếu chút nữa? Cái này Man cung ở trong, thiên tài quả nhiên không ít. . ."

Phương Nguyên rút đao tại người, người theo đao đi, trong phút chốc rời đi

trường thương phạm vi.

"Sảng khoái!"

Húc Thần trong nháy mắt thu thương, sau một khắc, trường thương lại dường như Độc long xuất động giống như đâm ra.

"Đao niệm cảnh giới!"

Phương Nguyên nhẹ nhàng hét một tiếng, trên tay Hắc Huyền đao hóa thành một điều linh hoạt con cá, cùng màu đen giao long vồ giết cùng nhau.

Sặc!

Một tiếng thanh ngâm vang lên.

Húc Thần liên tiếp lui về phía sau, sắc mặt khó coi cực kỳ.

"Cái gì?"

Man cung cái khác thanh niên, thấy cảnh này, đều là kinh ngạc cực kỳ: "Húc Thần nói riêng về binh khí, quả thực là chúng ta Man cung số một, hắn dĩ nhiên thất bại?"

"Cái này một tràng ta thua, nhưng ta phải tiếp tục khiêu chiến ngươi, lần này, ta sẽ sử dụng đồ đằng!"

Húc Thần rít gào một tiếng, sau lưng hiện ra một cái màu xanh Song Túc Phi Long đồ đằng, trực tiếp rít gào một tiếng, hòa vào thương bên trong: "Tiếp ta Phi Long Thập Tam Thương!"

"Vô liêm sỉ!"

Bắc Thần Viêm nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời kêu lên: "Lược Đoạt cảnh đỉnh cao thực lực, hoàn toàn là lấy lực ép người!"

"Ồ? Lợi dụng Phi long đồ đằng, tăng cường thương pháp sao?"

Phương Nguyên lại là ánh mắt sáng lên: "Đúng là một cái thật sự si mê thương đạo , đáng tiếc. . ."

Nếu là thiếu niên bình thường, gặp phải cái này một chiêu, e sợ chỉ có chịu thua một con đường duy nhất.

Nhưng hắn lại hoàn toàn khác nhau!

"Cho ta. . . Phá!"

Phương Nguyên nâng đao, hướng về trung tuyến vừa bổ.

Ầm!

Bóng thương hiện lên, còn có ngạc nhiên Húc Thần.

Thoạt nhìn, liền phảng phất hắn cố ý đem trường thương, đưa đến Phương Nguyên dưới đao như thế.

"Cho dù như vậy, ta có tam phẩm đồ đằng lực lượng tăng cường, đao của ngươi làm sao sẽ là ta đối thủ. . ."

Húc Thần trong lòng điên cuồng hét lên, nhưng sau một khắc, con mắt liền tựa hồ nhìn thấy một vệt sắc bén!

Đây là ánh đao, cô đọng đến cực điểm ánh đao, một đao bổ ra, không cách nào ngăn cản.

Phốc! Sóng!

Trong phút chốc, tam phẩm đồ đằng Song Túc Phi Long liền bị chém xuống, cùng lúc đó, Hắc Huyền đao cũng cắt đứt trường thương, chặn lại Húc Thần cổ họng.

"Ta chịu thua. . ."

Hắn miễn cưỡng nói ba chữ, lập tức liền chết ngất.

"Thậm chí ngay cả Húc Thần đều thua. . ."

"Ở Man cung bên trong, hắn nhưng là có thể xếp mười vị trí đầu cao thủ a, đặc biệt một cây trường thương xuất quỷ nhập thần, cùng đồ đằng hợp nhất sau khi càng là uy lực vô cùng, dĩ nhiên liền như thế bại!"

Khiêu khích các thiếu niên sợ hãi nhìn Phương Nguyên: "Đồng thời. . . Hắn vẫn không có kích phát đồ đằng."

"Còn có ai?"

Phương Nguyên giương đao cưỡi ngựa, rất có vài phần hào hùng.

"Ta, Huyền Mặc!"

Hắc Thủy Huyền Xà thiếu niên lại ra tay, hai cánh hắc xà che ngợp bầu trời: "Đao pháp cho dù tốt, cũng phải bị ta đồ đằng giết chết, Hắc Thủy Thao Thao!"

"Chém!"

Phương Nguyên lưỡi đao trên lóe qua một tia tia sáng, trực tiếp một chém.

Sóng!

Hắc Thủy Huyền Xà đồ đằng đột nhiên tan vỡ, Huyền Mặc phun ra ngụm máu tươi , tương tự ngã xuống.

"Ta Vu Tụng. . ."

"Ta Bắc Thanh!"

. . .

Khiêu chiến người liên tiếp, nhưng mỗi lần giao thủ, đều là bị Phương Nguyên một đao chém xuống đồ đằng, ngất đi.

"Dĩ nhiên. . . Đều là một đao. . ."

Bên cạnh, Cửu Ly chấp sự nhìn tình cảnh này, con mắt chậm rãi trợn to: "Đây là. . . Đao ý cảnh giới? Bình thường đồ đằng gặp phải đao ý, quả thực là dễ dàng sụp đổ a, trừ phi ngưng tụ thực chất Pháp tướng."

"Cái này người thiếu niên. . . Ta trước còn nói hắn gỗ mục không điêu khắc được, nhưng hiện tại, Lược Đoạt cảnh liền lĩnh ngộ đao ý, đao pháp tắc nhập môn?"

"Thế nào? Ánh mắt của ta làm sao?"

Viêm La không biết khi nào đi tới Cửu Ly bên người, cười híp mắt hỏi.

"Ánh mắt độc đáo, ta tâm phục khẩu phục!"

Cửu Ly nghiêm túc trả lời: "Ta muốn lên báo Lão tổ, không thể mai một cỡ này thiên tài!"

"Vậy thì nhanh đi!"

Viêm La đợi đến Cửu Ly rời đi, nhìn giữa tràng con mắt cũng tràn đầy chấn động: "Dĩ nhiên. . ."

Trên thực tế, liền hắn cũng không tưởng tượng nổi, Phương Nguyên dĩ nhiên có thể tinh tiến như vậy!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1038: Đao Vương

"Triển khai đao ý sau khi, Lược Đoạt cảnh giới, hoàn toàn chính là quét ngang a!"

Phương Nguyên thu hồi Hắc Huyền đao, nhìn đối diện sợ hãi các thanh niên, chỉ cươi cười, xoay người rời đi vòng chiến.

Chưa thành Pháp tướng trước, dù là nhất phẩm đồ đằng, bản chất cũng là hư huyễn tinh thần ý niệm ở ngoài hiện ra.

Mà loại này hình thức, hiển nhiên nhất bị đao ý khắc chế!

Đao ý vừa ra, nhất thời quét ngang tất cả đồ đằng!

Đồ đằng cùng huyết mạch chiến sĩ huyết mạch liên kết, đồ đằng bị chém, bọn họ cũng phải tâm thần bị thương, mạnh mẽ mê man mấy ngày đều là nhẹ.

"Nếu như không thả đồ đằng đánh với ta, thuần túy so đấu võ kỹ, liền Húc Thần đều thua, còn có ai sẽ là ta đối thủ. .. Bất quá, chuyện tốt cũng là lần này, lần sau, bọn họ lại tới khiêu chiến, tất nhiên là Pháp Tướng cảnh giới!"

Vừa bắt đầu liền điều động Pháp Tướng cảnh, cái kia hoàn toàn là lấy lớn ép nhỏ, Man tộc kiêu ngạo không cho bọn họ làm như thế.

Nhưng lúc này, những thứ này Lược Đoạt cảnh lão nhân bị quét ngang, còn lại Pháp Tướng cảnh giới, nhất định sẽ ra tay.

Đồ đằng một khi thực chất hóa thành Pháp tướng, tuy rằng đao ý cũng có thương tổn, nhưng tưởng tượng ngày hôm nay như vậy như bẻ cành khô, liền

không có khả năng lắm.

"Phương Nguyên. . . Ngươi. . ."

Bắc Thần Viêm, Thanh Đằng mấy cái ngơ ngác nhìn tình cảnh này, cảm thấy đã không nhận ra Phương Nguyên.

"Ha ha, trên đường tới nghe được Viêm La giảng bài, hơi có đoạt được!"

Phương Nguyên giải thích vài câu, chợt liền đến Chiến Kỹ điện trong.

"Đao pháp. . . Ta trước mắt cũng chỉ là mới vừa pháp tắc nhập môn, vẫn là trước tiên sở trường đến đại thành lại nói. . ."

Hắn tìm tới đao pháp loại, đây là một cái lớn loại hình, có tới mấy cái giá sách.

"Hả? Đao pháp tường giải, khẩu khí thật là lớn!"

Thoáng xem lướt qua xuống, liền phát hiện một quyển.

"Thế gian đao pháp, dễ học khó tinh, trong vạn người, cũng khó khăn có một cái xuất thần nhập hóa, mà chỉ có đao sinh ý niệm, mới có thể tính siêu phàm nhập thánh!"

"Đao niệm bên trên, còn có đao ý, đao ý bên trên, nhưng là đao giới!"

. . .

"Đao giới?"

Phương Nguyên thưởng thức xuống: "Đao ý không ngừng tăng cường, đến cuối cùng, hình thành tương tự lĩnh vực, trong lĩnh vực, đao ý ở khắp mọi nơi? Ngược lại cũng chuẩn xác!"

"Như có thể tăng cấp đao giới, chính là đao pháp tắc đại thành tiêu chí,

khoảng cách viên mãn cũng là cách xa một bước!"

"Mà cuối cùng đao pháp tắc muốn viên mãn, chỉ có bên trong tìm tự thân, ở ngoài tìm tại trời!"

Hắn lại lật tới cuối cùng nhìn một chút, không khỏi gật đầu: "Đúng là có chút tinh túy. . . Kí tên là Đao Vương? Rất bá đạo biệt hiệu."

Trên thực tế, đao pháp đến đao ý cảnh giới, cũng đã chỉ theo đuổi ý mà quên hình dạng, phàm tục đao chiêu đã cơ bản vô dụng, chỉ có dựa vào chính mình khổ tu tiến bộ.

Cái này bản đao pháp tường giải, có thể đem mặt sau cảnh giới mạnh như thác đổ nói một chút , khiến cho Phương Nguyên rõ ràng, viết xuống sách này Đao Vương, tất nhưng đã đao pháp tắc viên mãn.

"Bình thường mà nói, Pháp Tướng cảnh tuy rằng có thể mượn thần thông làm ván nhảy, bắt đầu cảm ngộ pháp tắc, nhưng có thể nhập môn cực nhỏ, dù là Man cung ở trong, cái tỷ lệ này cũng không cao lắm!"

"Chỉ có đến Nguyên Đan cảnh giới, cô đọng một đạo bản mệnh thần thông, tâm thần tương giao phía dưới, lĩnh ngộ tốc độ mới sẽ gia tăng thật lớn, pháp tắc nhập môn, cái này cũng là Man tộc bi ai, ngộ tính quá kém!"

"Trên căn bản, một đạo pháp tắc lĩnh ngộ viên mãn, vậy hắn là Thần Hóa cảnh cao thủ! Tình cờ cũng sẽ có Nguyên Đan cảnh, nhưng đó chính là yêu nghiệt. . . Có lẽ, Xi Hồn được cho là a, nhưng đáng tiếc, hắn ngã xuống quá sớm. . ."

Cầm đao pháp tường giải, Phương Nguyên rời đi Chiến Kỹ điện, trở lại nhà ở của chính mình, ngồi khoanh chân.

"Phúc lợi đã lĩnh xong, đón lấy nghĩ muốn lại thu được, nhất định phải dùng đồ vật trao đổi, Man cung chỉ lấy chu vi Hung thú vật liệu cùng nhiệm vụ cống

hiến, đây là cổ vũ chúng ta nhiều săn giết chiến đấu. . ."

Nói đến đây cái, hắn nhất thời sinh ra một tia bất mãn: "Thậm chí ngay cả Man cung bên trong, đều không có Lược Đoạt cảnh tu luyện đồ đằng lực lượng pháp môn, tựa hồ nhất định phải Pháp Tướng cảnh sau khi mới có. . . Thực sự là, quá thô ráp!"

Nhưng cùng lúc, cũng âm thầm có chút lẫm liệt.

Chỉ dựa vào nuốt chửng huyết mạch tinh phách, nơi này thế giới Man tộc liền có thể lên cấp đến Pháp tướng, bắt đầu tiếp xúc lực lượng pháp tắc, thả tại những khác thế giới, tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng chuyện.

"Cái này liền đại diện cho trời sinh tuyệt đối cường đại, tựa như người trong truyền thuyết loại thời đại Thái cổ, mọi Nhân tộc sinh ra chính là Tiên Thiên Thần Ma. . ."

"Hả? Cái cảm giác này!"

Phương Nguyên thả ra Thận đồ đằng, một loại rung động nhất thời ở trong lòng sinh thành: "Muốn tiến giai Pháp tướng sao?"

Loại này tốc độ, dù là Bắc Thần Viêm cũng hít khói.

Nhưng hắn suy nghĩ một chút, lại là có chút rõ ràng nguyên nhân.

Số một, chính là hắn Thận đồ đằng, đối với tiến giai nhu cầu không lớn, càng là cao giai đồ đằng, tiến giai càng trở nên khó khăn. Mà thứ hai, chính là Lược Đoạt cảnh lúc bồi dưỡng đến tốt, bất luận thủy thú vẫn là tam vĩ Linh Hồ, đều là phi thường thích hợp thận loại hình, trong cơ thể Huyết khí lực lượng tinh khiết, đối với tu luyện tự nhiên vô cùng hữu ích.

"Cũng được, vậy liền bắt đầu đột phá đi."

Dù sao cũng là chuyện tốt, Phương Nguyên ngồi khoanh chân, bắt đầu chờ

mong Thận đồ đẳng đột phá.

. . .

Ngay khi Phương Nguyên tiến giai đồng thời, Tổ đình phía trên ngọn thánh sơn.

"Cửu Ly, xin thấy Lão tổ tông!"

Cửu Ly cung kính mà đứng ở một tòa sườn núi trước cung điện, hướng về bên cạnh thị nữ nói.

Tòa cung điện này toàn thân lấy hắc thạch cấu trúc mà thành, mạnh mẽ thô lỗ, trọng yếu nhất chính là tương đối gần trên đỉnh ngọn núi.

Ở phía trên ngọn thánh sơn, mọi người địa vị, chính là từ nơi ở cao thấp để phán đoán.

"Lão tổ tông ở, để ngươi đi vào!"

Không đến bao lâu, thị nữ liền ra đến nói rằng.

"Đa tạ!"

Cửu Ly hít sâu một cái, đi vào đại điện, quỳ sát xuống, liền đầu cũng không dám nhấc: "Bái kiến Lão tổ tông!"

Ở trên đầu Lão tổ tông tuy rằng không phải Tiên nhân Lão tổ, nhưng cũng là Thần Hóa cảnh viên mãn, bất cứ lúc nào đều có thể đi độ lôi kiếp tồn tại, thậm chí, đã sống vượt quá ba trăm tuổi, xác thực là chân chân chính chính Lão tổ tông.

Man tộc tu luyện, đến Nguyên Đan cảnh, là có thể tăng thọ ba trăm, Thần Hóa cảnh cơ bản đều có thể sống quá một ngàn tuổi.

Đương nhiên, nếu muốn chân chính trường sinh, vẫn là phải đi độ lôi kiếp, tu thành tiên nhân!

Đáng tiếc, thiên đạo vô tình, lôi kiếp phía dưới, còn sống tỉ lệ quả thực vạn không tồn một, không vượt qua được chính là hình thần đều diệt, số may còn có chút chân linh chuyển thế cơ hội, vận may kém, liền là chân chính hôi phi yên diệt.

"Là Cửu Ly a, chuyện gì?"

Phía trên, một cái thanh âm phiêu hốt truyền đến.

"Khởi bẩm Lão tổ tông, đệ tử chấp chưởng Man Thông điện, hôm nay lại là phát hiện một thiên tài!" Cửu Ly hít sâu một cái: "Hắn mới Lược Đoạt cảnh, liền lĩnh ngộ đao ý!"

"Ta Man tộc. . . Ngộ tính quá kém! Pháp Tướng cảnh có thể pháp tắc nhập môn, coi như thiên tài, Lược Đoạt cảnh như vậy, xác thực vô cùng hiếm thấy!"

Mờ ảo tiếng nói hỏi: "Hắn là người ở nơi nào, đồ đằng làm sao?"

"Phi Man bộ Phương Nguyên, đồ đằng là thận!"

"Thận? Có chút phiền phức. . . Pháp Tướng cảnh công pháp ở trong, hầu như không có thích hợp hắn, chỉ có trước tiên tu luyện cái kia mấy quyển Thủy hành công pháp!"

Nghe đến đó, Cửu Ly chính là một cái giật mình, biết cái này Phương Nguyên, vẫn không có nhập chính mình Lão tổ mắt.

"Tuy rằng như vậy, cũng là không sai, ngươi cho Mạc Hà bên kia nói xuống đi!"

"Tuân mệnh!"

Cửu Ly cung thân đi ra ngoài, mãi đến tận đi ra đại điện, mới lỏng ra miệng thở một hơi dài, tiếc nuối lắc đầu một cái: "Đáng tiếc. . ."

Sau đó, phân biệt xuống phương hướng, lại hướng về hơi phía dưới một toà cung điện đi tới.

. . .

Sắc trời vừa rõ ràng.

Phương Nguyên chậm rãi xoay người, hơi suy nghĩ, Thận pháp tướng liền bay ra.

Nếu như nói trước đồ đằng chỉ là hai chiều vẽ, lúc này hắn Pháp tướng, lại là một thoáng ngưng tụ thành thực chất, tràn ngập sinh mệnh sắc thái.

"Lược Đoạt cảnh lợi dụng cái kia tiểu bí quyết sau khi, đột phá Pháp tướng, quả thực là nước chảy thành sông!"

Phương Nguyên thỏa mãn thở dài một tiếng: "Pháp Tướng cảnh giới, mới thật sự là tu luyện nhập môn, có thể hướng về Man cung yêu cầu một bộ công pháp tu luyện. . . Đáng tiếc, ta ngày hôm qua liền biết, Man cung bên trong, không có ảo thuật căn bản của tu hành công pháp, đi lấy nước nói ra được, cái kia vốn là lãng phí thận thiên phú!"

"Đi thôi!"

Lúc này, hắn hơi suy nghĩ, thân hình trong nháy mắt biến ảo, ở trong phòng lưu xuống một cái tàn ảnh.

Đây là Phong lực lượng!

"Được đến Tốn Phong thần thông, cùng Loạn Phi Phong đao pháp đối chiếu, ta không chỉ có đao ý nhập môn, cũng nắm giữ một tia Phong pháp tắc. . ."

Đây là Phương Nguyên át chủ bài, đương nhiên sẽ không nói lung tung, vẫn bảo mật đến hiện tại.

Lúc này, liền đến Ngộ Đạo nham phía dưới.

"Phong. . . Cùng đao?"

Hắn nhìn rất nhiều Ma Nhai khắc đá, đi rồi nửa vòng, nhất thời sáng mắt lên: "Vết đao?"

Không thể không nói, Man tộc ngộ tính quá kém, Thánh sơn tiêu tốn bỏ ra rất lớn công sức, mới kiến tạo cái này Ngộ Đạo nham, lại là Phương Nguyên bảo địa.

Lúc này, nhìn vết đao, nhất thời lại lâm vào một loại nào đó đốn ngộ trong.

"Đao. . . Sinh tử một đường, cương dũng bá liệt!"

"Lấy đao giành mạng sống, cùng thiên địa đấu, chính là tu hành chân ý!"

. . .

Cũng không biết đi qua bao lâu, Phương Nguyên tỉnh lại, khóe miệng mang theo một nụ cười: "Đao pháp tường giải trong đó còn có một chút chưa hết thòm thèm chỗ, nguyên lai nói tới chính là chỗ này, từ đao ý đến đao giới đường! Nương theo đao pháp tắc không ngừng lĩnh ngộ, đao ý tăng cường, cuối cùng liền có thể hóa thành 'Ly thể đao khí', có thể địch nổi thần thông! Tu luyện tới đao khí ở khắp mọi nơi, chính là tự thành đao giới lúc!"

"Ly thể đao khí sao, tựa hồ cũng không khó!"

Phương Nguyên rút ra Hắc Huyền đao, tùy ý ra dấu hai lần: "Nguyên bản Lược Đoạt cảnh lúc, muốn kích phát đao khí có lẽ chưa đủ sức, nhưng lúc này lấy Pháp tướng lực lượng thúc đẩy, lại là dễ như trở bàn tay!"

Hắn tu luyện chốc lát, lúc này mới đứng dậy, đi tới Man Thông điện.

Ngộ Đạo nham trên khắc đá mặc dù là bảo tàng, nhưng cũng cần từng thanh chìa khóa.

Đối với Phương Nguyên mà nói, hắn tu luyện Loạn Phi Phong đao pháp, tìm hiểu Tốn Phong thần thông, bởi vậy nhìn thấy phong, đao tương quan khắc đá, mới có thể lĩnh ngộ càng nhiều.

Cái khác tranh vẽ trên tường, bởi không có vũ trụ này trụ cột, bởi vậy rất khó nhập môn.

"Lại nói, hỗn tạp không bằng sở trường, ta vẫn là trước đem một con đường đi tới đại thành, lại nhìn cái khác tốt."

"Ha ha, Phương Nguyên, ngươi tới!"

Cửu Ly nhìn thấy Phương Nguyên, ánh mắt sáng lên, đưa tới một tấm da thú: "Đây là đưa cho ngươi!"

"Đây là?"

Phương Nguyên tiếp nhận, nhìn phía trên văn tự, bút họa như đao: "Nếu ngươi có thể ở Nguyên Đan trước, lĩnh ngộ đao khí, liền có thể thành ta đệ tử Đao Vương Mạc Hà!"

"Thực sự là chúc mừng ngươi, Đao Vương Mạc Hà đại nhân ở Thánh sơn, cũng là tương đương nổi danh đây."

Cửu Ly chúc mừng nói.

"Đa tạ!"

Phương Nguyên đem đao pháp tường giải thu hồi, trong lòng lại là có chút đáng tiếc: "Xem ra, vẫn không có chân chính đánh động, bằng không liền lập tức

thu đồ đệ, không cần khảo nghiệm."

"Đã như thế, ở Man cung ở trong, ta có thể được đến chỗ tốt nơi có hạn, nhất định phải từ bên ngoài tìm kiếm càng nhiều tài nguyên. . . Nơi truyền thừa!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1039: Thanh Mộc Long

"Ngộ Đạo nham bên trên, cũng không ảo thuật ý cảnh Ma Nhai khắc đá. . . Dù sao Man tộc bên trong ảo thuật cao thủ. . . Ha ha, cùng chuyện cười cũng không khác biệt gì, trước chỉ điểm một cái Xi Hồn , nhưng đáng tiếc còn sống không lâu!"

"Không có ảo thuật cao thủ, tự nhiên cũng không có tu hành công pháp, ta như ở lại Man cung, chỉ có thể tu luyện Thủy hành công pháp, đòi mạng. . ."

"Huống chi, phúc lợi lĩnh xong sau khi, còn lại nếu muốn tiếp tục thu được, nhất định phải nắm đồ vật trao đổi, hoặc là hoàn thành nhiệm vụ."

"Bởi vậy, không bằng trước tiên tiếp nhiệm vụ, tốt nhất là Bắc Thần bộ một vùng, là có thể tiện thể thăm dò cái kia nơi truyền thừa."

Đối với cái kia nơi địa phương, Phương Nguyên lúc này có càng nhiều suy đoán, có thể hư không na di, bố trí các loại đại năng, Thần Hóa cảnh đều không làm được, tám thành chính là một vị Tiên nhân để lại.

Tiên nhân truyền thừa, nói ra, đủ để khiến tất cả cấp thấp Tu hành giả điên cuồng!

"Cửu Ly đại nhân , ta nghĩ tiếp mấy cái nhiệm vụ, ra ngoài mài giũa."

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên lập tức nói.

"Hừm, ta Man tộc, xác thực cần ở trong chiến đấu trưởng thành, ngươi chỉ muốn lĩnh ngộ đao khí, là có thể trở thành đao Vương đại nhân đệ tử. . . Thực sự là đáng tiếc. . ."

Cửu Ly thở dài một tiếng: "Nguyên bản, ta đưa ngươi đề cử cho Lão tổ tông, chỉ là ngươi đồ đằng. . ."

"Được ta may mắn, thất ta số mệnh, không tính là gì. . ."

Phương Nguyên nở nụ cười chi, trong lòng lại đang âm thầm nhổ nước bọt, xem ra cái này Đao Vương ở Thánh sơn thân phận tựa hồ cũng không tính quá cao, dù là chính mình lạy lão sư, cũng không cách nào vào được hạt nhân.

"Tốt, nhiệm vụ đều ở nơi này, ngươi xem một chút!"

Cửu Ly nhận ra một đống da thú, Phương Nguyên cẩn thận xem lướt qua.

"Săn giết nhiệm vụ, ba con dị thú, có thể đổi một môn chiến kỹ, năm con dị thú, đổi một môn thần thông!"

"Tuần tra nhiệm vụ, dò xét Đông Ly cảnh biên giới một năm, đến kỳ sau có thể mặc cho tuyển hai môn thần thông."

"Săn giết nhiệm vụ, đánh chết Bành Trạch đại yêu thủ hạ tùy ý một con Pháp Tướng cảnh Yêu vật, có thể mặc cho tuyển ba môn thần thông, ba môn chiến kỹ!"

. . .

"Săn giết Bành Trạch đại yêu thủ hạ?"

Phương Nguyên nhướng mày một cái: "Liền nó!"

"Săn giết nhiệm vụ? Nhiệm vụ này nhưng là vô cùng hung hiểm, tuy rằng thù lao phong phú, thế nhưng. . . Rất khó!" Cửu Ly lắc đầu một cái: "Cái này Bành Trạch đại yêu cực kỳ giảo hoạt tự bênh, dù là Nguyên Đan cảnh, hoàn thành sau khi cũng phải đối mặt một đoạn truy sát."

Nguyên Đan cảnh giết Pháp tướng Yêu vật, đương nhiên đơn giản, nhưng

khó liền khó ở Bành Trạch đại yêu đón lấy phản ứng.

Cái này con đại yêu tương đương giảo hoạt, gặp phải Thần Hóa cảnh cao thủ lập tức trốn vào đầm lớn, mà thực lực bản thân ở Nguyên Đan cảnh bên trong xem như là đứng đầu, vô cùng khó chơi.

Đương nhiên, điều này cũng có nó hiểu được đúng mực, không có chọc tới Tiên nhân Lão tổ trên đầu duyên cớ, bằng không căn bản sống không tới ngày hôm nay.

"Liền nó."

Phương Nguyên kiên định nói.

Bành Trạch vừa vặn ở Bắc Thần bộ ở trong, nhiệm vụ lần này kỳ hạn có tới một năm, đầy đủ chính mình thăm dò nơi truyền thừa.

"Được rồi , bất quá ta đề nghị ngươi, đợi đến đột phá Pháp Tướng cảnh sau khi lại đi thử nghiệm, gặp phải nguy hiểm, lập tức hướng Bắc Thần bộ cầu viện, không muốn do dự!"

Cửu Ly thở dài một tiếng, hắn có thể không có ngăn cản nhiệm vụ quyền lực, chỉ có thể giúp đỡ đăng ký.

Ra Man Thông điện, Phương Nguyên liền hơi nhướng mày.

Trong tầm mắt, một vòng thanh niên liền vây quanh: "Ngươi chính là lĩnh ngộ đao ý Phương Nguyên? Ngày hôm qua còn đánh bại một đám lão nhân, thật là không uy phong?"

"Chính là. . ." Phương Nguyên thở dài một tiếng: "Các ngươi ai muốn tới khiêu chiến?"

"Ta. . . Man cung số một, Đông Mộc Thải!"

Một tên thiếu nữ mặc áo xanh đi ra, nụ cười ngọt ngào: "Chỉ cần ngươi có thể thắng ta, Man cung ở trong, chắc chắn sẽ không lại có thêm một người tới tìm ngươi phiền phức."

"Như vậy, xin mời!"

Phương Nguyên bồng bềnh hạ tràng .

Trong phút chốc, Đông Mộc Thải liền thả ra Pháp tướng, chính là một cái cả người quấn quanh dây leo Thanh Long.

Nhị phẩm đồ đằng Thanh Mộc Long!

Không chỉ có như vậy, tu luyện tới Pháp Tướng cảnh giới sau khi, tam phẩm trở lên đồ đằng khủng bố mới sẽ hiện lên.

Lúc này, Thanh Mộc Long Long tình sáng ngời, trên người liền hiện ra một cái hoàn chỉnh thần thông phù hiệu.

"Thần thông Thanh Mộc Giới!"

Ầm ầm!

Đại địa rạn nứt, rất nhiều dây leo tuôn ra, trải rộng toàn trường, hình thành một cái cực lớn lao tù.

"Đông Mộc Thải toàn lực ứng phó a, cái này Thanh Mộc Giới nhưng là đại thần thông, không chỉ có uy lực phi phàm, càng tự mang lĩnh vực năng lực, nếu như có thể thoáng tìm hiểu, liền có thể Mộc pháp tắc đại thành."

Cửu Ly đứng ở cửa điện, trên nét mặt đều có chút ước ao: "Những lão nhân kia, cũng là thua mù quáng, không cho phép chút nào thất bại khả năng, mới trực tiếp để mạnh nhất lên đài , nhưng đáng tiếc cái kia Phương Nguyên, muốn thua!"

Đùng đùng!

Rất nhiều dây leo bay đánh, mỗi một điều đều không kém roi thép.

Nhưng cây mây xẹt qua Phương Nguyên thân hình, lại kích khởi từng tầng từng tầng sóng nước , hóa thành hư vô.

"Huyễn Thân? Không có ích lợi gì."

Đông Mộc Thải nhàn nhạt nói: "Ta Thanh Mộc Giới dù là không có lĩnh ngộ pháp tắc, cũng có lĩnh vực oai, ở lĩnh vực bên trong, hết thảy đều là không chỗ che thân! Đồng thời, đối với tự thân phòng ngự cũng là đứng đầu, có thể dùng Đằng giáp phòng thân, xem ngươi như thế nào phá giải?"

Hưu hưu!

Trên đất dây leo giống như rắn độc cuốn một cái, đem hai cái Phương Nguyên quấn lấy , khiến cho chúng nó dường như bong bóng xà phòng giống như phá diệt.

"Lại là giả?"

Đông Mộc Thải đẹp đẽ nhíu mày lại, bỗng nhiên ngẩng đầu.

Giữa không trung, một con cực lớn thận hiện lên, nuốt mây nhả khói, trong phút chốc đem toàn bộ chiến trường bao phủ, đưa tay không thấy được năm ngón.

"Đó là. . ."

Cửu Ly nhìn tình cảnh này, lại là trợn mắt lên: "Pháp tướng? Khá lắm, cái này mới vừa lớn lên, dĩ nhiên trực tiếp lên cấp Pháp tướng! Chẳng trách dám tiếp nhiệm vụ!"

Phốc phốc!

Sương mù ở trong, bỗng nhiên truyền đến một tiếng trong trẻo đao minh.

Một bóng người phá tan sương mù bay ra, lại là Đông Mộc Thải!

Lúc này, trên người nàng dây leo khôi giáp nứt ra một đạo miệng lớn, miễn cưỡng đứng lên: "Đa tạ ngươi hạ thủ lưu tình, ta thua."

Toàn trường yên lặng, một lát sau mới ầm ầm như lôi.

Man cung đệ nhất Đông Mộc Thải. . . Dĩ nhiên thua?

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Sư tỷ ngươi làm sao có khả năng thất bại?"

Bởi sương mù dày che chắn tầm mắt , liền ngay cả Cửu Ly cũng đầu óc mơ hồ, nghe có người đặt câu hỏi, không khỏi thân lỗ tai dài.

"Ta vậy. . . Không biết. . ."

Đông Mộc Thải trong con ngươi có chút hoang mang: "Ngược lại hắn rất mạnh! Mạnh phi thường!"

Đùng đùng!

Đang lúc này, một cái tiếng vỗ tay truyền đến: "Vị này học đệ, thật mạnh ảo thuật, quả thật hiếm thấy!"

Một cái đỏ thẫm quần áo thanh niên, bồng bềnh đi tới: "Đông Mộc sư muội, không có sao chứ?"

"Hắn là trên ngọn thánh sơn đệ tử nòng cốt Húc Liệt a!"

Toàn trường yên tĩnh, một cái âm thanh bỗng nhiên vang lên, mang theo vẻ sùng bái.

Dù là Đông Mộc Thải, cũng chỉ là chân núi Man cung bên trong số một, như ba năm không cách nào lên cấp Nguyên Đan, lập tức liền sẽ bị trục xuất.

Mà phía trên ngọn thánh sơn đệ tử, kém cỏi nhất cũng là Nguyên Đan cảnh giới! Hoàn toàn không thể so sánh.

Cái này Húc Liệt, không chỉ có là Thánh sơn đệ tử, càng là mười năm này Thánh sơn đệ tử bên trong đệ nhất , bởi vì hắn đồ đằng, chính là vạn năm khó gặp nhất phẩm đồ đằng Phượng Hoàng!

Cùng Giác Long, Thanh Mộc Long loại này ủng có một tia Long huyết mạch đồ đằng không giống, Húc Liệt Phượng Hoàng lại là thuần khiết Thần thú huyết mạch, Pháp Tướng cảnh tự sinh tuyệt thế thần thông, tương lai tiền đồ không thể đo lường, thậm chí trực tiếp bị một cái Tiên nhân Lão tổ thu làm môn hạ.

"Đa tạ sư huynh quan tâm, ta không có chuyện gì!"

Đông Mộc Thải quật cường trả lời.

"Tiểu tử này, tuy rằng ảo thuật không sai, nhưng dám tổn thương ngươi, cần phải ta vì ngươi hả giận?"

Húc Liệt chỉ vào Phương Nguyên, cười khẽ hỏi, giữa hai lông mày có chút ngả ngớn vẻ.

"Không cần!"

Đông Mộc Thải nhất thời sắc mặt như hàn băng.

"Ta lần này xuống núi, là vì một cái cơ duyên lớn, ngươi nếu không cùng ta cùng đi, cũng có thể thu được không ít chỗ tốt?"

Bị cự tuyệt sau khi, Húc Liệt đáy mắt quang mang lóe lên, lại ôn hoà hỏi.

"Nếu là sư huynh cơ duyên, ta sao dám mơ ước?" Đông Mộc Thải thoáng hành lễ: "Ta còn có việc, trước tiên cáo từ."

"Ai. . ." Húc Liệt thở dài một tiếng: "Xem ra sư muội vẫn là rất chống cự ta

trước cái kia đề nghị, nhưng không có quan hệ. . . Chờ ta trở lại sau khi, ta liền đi cầu sư phụ. . ."

"Ngươi. . ."

Đông Mộc Thải cả người cứng đờ, quay đầu lại, con ngươi như đao: "Ta sẽ không đáp ứng, chết cũng sẽ không!"

"Ha ha. . . Ta chính là yêu thích ngươi cái này quật cường ánh mắt!"

Húc Liệt cười lớn một tiếng, từ trên lưng duỗi ra một đôi huy hoàng xán lạn ngọn lửa màu vàng cánh, một bước lên trời.

"Là phi hành thần thông!"

Cái khác Man nhân nhìn thấy, lại là ước ao phi thường: "Cái này thần thông yêu cầu phi thường hà khắc, đệ tử bình thường căn bản khó gặp, càng không cần phải nói học tập khắc họa."

Chỉ có tu luyện tới Thần Hóa cảnh, mới có phi hành năng lực.

Trước đó, bình thường người tu luyện, dù là Viêm La cũng chỉ có ngoan ngoãn cưỡi phi hành Dị thú.

Bất quá, cũng có trường hợp đặc biệt, đó chính là phi hành thần thông.

. . .

"Húc Liệt sao?"

Phương Nguyên nhìn biến mất ở phía chân trời ánh lửa, lại là cười lạnh một tiếng: "Mượn Mộc sinh Hỏa, người này như vậy bức bách cái kia Đông Mộc Thải, nhất định là coi trọng Thanh Mộc Long đồ đằng, nếu như là bình thường đạo lữ, Đông Mộc Thải tám thành cũng sẽ không như vậy chống cự, chín thành là muốn bắt nàng làm lô đỉnh a. . ."

"Bất quá, cái này lại mắc mớ gì đến ta đây?"

Hắn lắc đầu một cái, hướng về Man cung ở ngoài rừng cây đi tới: "Muốn thuê bốn cánh Ưng Sư thú chạy đi, cũng nhất định phải trả giá một con dị thú đánh đổi, trước tiên đi săn bắt đi."

Ở Man cung ở ngoài, chính là một mảnh nguyên thủy rừng cây, trong đó Dị thú so với vô tận núi lớn còn nhiều hơn.

Cái này cũng là trên ngọn thánh sơn tồn tại cố ý như vậy, cho Man cung tiểu bối lưu lại sân huấn luyện.

. . .

Sau chín ngày, vô tận núi lớn.

"Rốt cục, trở về!"

Phương Nguyên đi tới nơi truyền thừa hang động trước, vuốt ve trên tay thạch phù.

Lần này trở về, hắn không chút nào thông báo Phi Man bộ ý nghĩ, càng sẽ không kinh động Bắc Thần bộ.

"Nơi truyền thừa, nghi tựa như Tiên nhân Hồng Thần chọn lựa đệ tử chỗ!"

Hắn đi vào hang động, kích phát thạch phù, nhất thời bị truyền tống đến một toà trên đài đá, chính là cửa ải thứ hai trước, hắn lần trước rời đi địa phương.

"Man cung tuy rằng cũng có Tiên nhân Lão tổ, nhưng những lão tổ kia đều sống sót, thiên tài cũng rất nhiều, là lấy nhất định phải trao đổi, hoặc là hoàn thành nhiệm vụ, làm ra cống hiến."

"Mà cái này Hồng Thần Tiên nhân, lại là chín thành đã ngã xuống, chết rồi Tiên nhân, liền đặc biệt hào phóng, ta thực lực bây giờ so với lần trước tăng

trưởng đâu chỉ mấy lần? Hoàn toàn có thể kiếm một món lớn!"

Phương Nguyên trong lòng hưng phấn nghĩ, nhưng sẽ không ngốc đến nói ra.

Dù sao, hắn nhưng là đoán được, ở cái này nơi truyền thừa bên trong, tám thành có một cái nắm giữ Linh Tuệ Linh thú hoặc là pháp bảo chi linh bảo vệ.

Vạn nhất vừa vặn bị nghe được, từ đây ghi hận lên, chẳng phải là oan uổng?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1040: Bí Thuật

"Lúc trước qua cửa thứ nhất vấn tâm đường sau khi, ta thu được ba loại khen thưởng Loạn Phi Phong đao pháp, pháp khí Hắc Huyền đao, cùng với chui xuống đất pháp phù!"

"Cái này có lẽ liền đại diện cho, ở động phủ chi linh xem ra, nếu như ta đem Loạn Phi Phong đao pháp tu luyện đến đại thành, phối hợp Hắc Huyền đao, thì có qua ải khả năng, thực sự không được, cũng có thể triển khai chui xuống đất pháp phù bảo mệnh? Chuyện này ý nghĩa là, cửa ải thứ hai lối đi, sẽ không vượt quá mười dặm sao?"

"Đương nhiên, đây chỉ là ta suy đoán, đồng thời trong đường nối không nhất định có thể sử dụng pháp phù lực lượng, bằng không rất có thể lấy trực tiếp chui xuống đất thông qua cửa ải thứ hai khảo hạch, không chuyện dễ dàng như vậy, đó chính là pháp phù lực lượng, có thể lùi không thể vào?"

Phương Nguyên thoáng suy tư xuống, nhất thời liền đem cửa ải thứ hai biết rõ hơn nửa.

"Chỉ là. . . Hôm qua ta đây đã không phải ta a!"

Hắn khẽ cười một tiếng, đi vào cửa ải thứ hai lối đi.

Cái lối đi này càng chạy càng rộng, hai bên là đá xanh chất liệu, đến cuối cùng, đã có mấy trượng rộng, vô cùng trống trải.

Ầm ầm!

Tiếng bước chân nặng nề truyền đến, ở cuối tầm mắt, nhất thời hiện ra ba con

màu xanh binh giáp người tượng.

"Chiến đấu con rối?"

Phương Nguyên xa xa múa đao.

Sóng!

Ly thể đao khí hỗn tạp đao ý, bỗng nhiên phá không, trong nháy mắt đánh tan cái này ba con chiến đấu con rối đầu.

"Sảng khoái!"

Hắn nắm chặt chuôi đao: "Ở bên ngoài, ta còn phải kiêng kỵ thực lực, bảo lưu một hai lá bài tẩy cái gì, nhưng ở đây, biểu hiện càng tốt, càng có khả năng thu được ưu ái, đồng thời, cũng không có để lộ bí mật khả năng!"

"Cái này ba con con rối chỉ có Lược Đoạt cảnh hậu kỳ thực lực, nhiều nhất thân thể cứng cỏi chút, cũng muốn ngăn trở ta?"

Phương Nguyên đi qua một cái chỗ rẽ, năm cái con rối bao vây tới, thình lình đều phát ra Pháp Tướng cảnh gợn sóng, thậm chí còn có hai tên người bắn tên.

"Độ khó gia tăng rồi!"

Hắn nanh cười một tiếng, càng thêm tin tưởng trong lòng mình suy đoán: "Đáng tiếc. . . Vẫn là rác rưởi, cho ta chém!"

Xèo!

Ánh đao lóe lên, dải lụa màu trắng ngang trời, năm tên con rối nhất thời đầu một nơi thân một nẻo.

Nhanh! Mau mau!

Hết thảy đều là vượt quá tưởng tượng nhanh.

Ở con rối động thủ trước, liền bị Phương Nguyên đao khí phân thây!

"Nếu như bị chúng nó bày ra trận thế, đúng là có chút phiền phức, bình thường Pháp Tướng cảnh Man tộc, mười cái có chín cái cũng phải thất bại chứ? Có chút ý nghĩa."

Phương Nguyên đi qua con rối, tiếp tục thâm nhập sâu, đi tới một chỗ quảng trường.

"Có thể xông tới đây, ngươi thực sự ghê gớm , nhưng đáng tiếc, thủ ở chỗ này, là ta!"

Sương mù tản ra, hiện ra bảy cái màu xanh con rối, chu vi còn có mấy chục đầu hình thú con rối.

Ở những đại quân này trước, nhưng là một cái giáp vàng con rối, từ trong con ngươi bắn ra hồng quang.

"Dĩ nhiên có linh trí?"

Phương Nguyên cầm đao mà đứng, thoáng lên tinh thần.

"Bày trận!"

Kim giáp tướng quân hét một tiếng, rất nhiều Lang thú lập tức bao vây mà đến, bảy cái thanh Mộc khôi lỗi nhưng là giương cung cài tên, ở trong bầy thú kiềm chế.

Cùng lúc đó, nó một rút đao, khí lạnh bức người, dĩ nhiên cũng tương tự là một thanh pháp khí!

"Bắt giặc phải bắt vua trước, giết!"

Phương Nguyên bóng người lóe lên, vọt tới trước trận, đao khí tung hoành.

"Tàng Đao Thức!"

Kim giáp tướng quân hoành đao ở trước , tương tự phát ra đao khí, lại là bất động như núi, đem công kích tất cả trung hoà.

Vèo vèo!

Chu vi, hai mũi tên bắn lén liền phá không kéo tới.

"Loại này độ khó, Thanh Mộc Thải loại kia tới một cái chết một cái a!"

Phương Nguyên con mắt hơi híp lại: "Phong!"

Chỉ một thoáng, hắn bóng người tựa hồ hòa vào trong gió, tốc độ một thoáng tăng lên dữ dội, đi tới bầy thú bên trong: "Ly thể đao khí, chết đi cho ta!"

Phốc phốc!

Bảy đạo ánh đao lướt qua, những kia màu xanh con rối nhất thời chia năm xẻ bảy.

"Lại vẫn lĩnh ngộ mặt khác một môn lực lượng pháp tắc?"

Giáp vàng con rối kinh ngạc nói: "Hi vọng ngươi có thể thông qua đi, giết! Trảm Sát Thức!"

Hai tay hắn nâng đao, đột nhiên vọt tới trước, mạnh mẽ bổ xuống.

Ở bên cạnh, rất nhiều Lang thú liều mạng kiềm chế, phải đem Phương Nguyên đẩy vào góc chết.

"Không sai. . . Ngươi có tư cách nhìn thấy ta cái này một đao. . . Phong Chi Thương!"

Phương Nguyên Hắc Huyền đao ở tay, bỗng nhiên lâm không vẽ ra một đạo vi diệu độ cong.

Phốc!

Ly thể đao khí bay ra, va vào đối diện hung mãnh vô cùng Trảm Sát Thức đao khí, dĩ nhiên dường như bào đinh giải ngưu giống như, đem đánh tan, rơi vào giáp vàng con rối trên người.

"Đây là. . . Pháp tắc dung hợp?"

Giáp vàng con rối nửa người rơi đi xuống, trong con ngươi quang mang như trước lấp loé: "Yêu nghiệt. . ."

"Cửa ải thứ hai, ta thông qua chứ? Cái này độ khó đột nhiên tăng lên a, dù là Nguyên Đan cảnh đều không nhất định có thể bắt được!"

Phương Nguyên thu hồi Hắc Huyền đao, đi qua giáp vàng con rối.

"Thông. . . Qua, hi vọng ngươi có thể thông qua cửa thứ ba. . ."

Giáp vàng con rối tiếng nói đứt quãng, rốt cục chậm rãi biến mất.

Phương Nguyên nhưng là thông qua quảng trường sau hành lang, đi tới một mảnh bệ đá.

"Cửa thứ ba sao?"

Hắn nhìn một chút trước mặt lối đi, ở lối đi trước, còn có một tấm bia đá.

"Thạch phù toả ra 108 viên, có thể đến cửa thứ ba người, thêm vào ngươi chỉ có ba người!"

Tấm bia đá này dĩ nhiên phảng phất sống như thế, dần hiện ra rất nhiều văn tự: "Một người trong đó chết ở cửa thứ ba, còn có một người chính đang tại vượt ải, ngươi với hắn trong lúc đó, chỉ có một cái có thể trở thành là đệ tử của chủ nhân!"

. . .

"Quả nhiên là động phủ chi linh! Cửa ải thứ hai chính là bị nó cảm ứng được thực lực của ta, cố ý tăng cường độ khó sao?"

Phương Nguyên gật gù, vẻ mặt có chút nghiêm nghị: "Đồng thời. . . Như ta sở liệu, thạch phù không ngừng một khối, nơi truyền thừa đúng là hẳn là chỉ có một chỗ , bất quá lối vào rất nhiều."

Những địa phương khác, tám thành cũng là như hang động như vậy, trong bóng tối bố trí trận pháp loại hình.

Một khi có thạch phù thỏa mãn điều kiện, liền sẽ bị kích phát truyền tống tới đây.

Nhưng Phương Nguyên một đường lại đây, đều không nhìn thấy người thứ hai tung tích.

Bởi vậy, cái này nơi truyền thừa tuy rằng hạt nhân chỉ có một chỗ, nhưng lối vào con đường lại tám thành có rất nhiều.

Lúc này, thì có một cái khác người thừa kế , tương tự liền phá hai quan, chính đang tại cửa thứ ba tiếp thu khảo nghiệm.

"Cửa ải thứ hai đã khó thành như vậy, chẳng lẽ Thập Vạn Đại Sơn trong, còn có so với ta càng thiên tài người?"

Phương Nguyên con mắt ngưng lại, trước tiên nhìn một chút khen thưởng.

"Thủy Nguyệt Bí Điển, Thủy hành cùng ảo thuật kiêm tu công pháp, có thể một đường tu hành đến Thần Hóa cảnh, thứ tốt, thực sự là buồn ngủ đến rồi đưa gối!"

"Minh Tê nội giáp, thượng phẩm pháp khí, sức phòng ngự kinh người!"

Khen thưởng chỉ có khác biệt, nhưng so với cửa thứ nhất không thể nghi ngờ phong phú rất nhiều, xứng đáng trước độ khó.

Đồng thời, càng chứng minh cái này nơi truyền thừa khen thưởng, hoàn toàn là dựa theo người thừa kế chế tạo riêng.

"Đi xông cửa thứ ba, tổng không đến nỗi liền đụng vào Cực Ác Chi Chủ, dù là đụng vào, cũng vừa hay chấm dứt. . . Mọi người đồng nhất đường xuất phát, hắn lẽ nào có thể vượt qua ta?"

Thế giới này rất lớn, Thập Vạn Đại Sơn chỉ là muối bỏ biển.

Có thể vừa vặn đụng tới xác suất, thực sự là có thể bỏ qua không tính.

Bởi vậy, hắn mới trực tiếp vận dụng Phương Nguyên danh hào.

Nếu là có một ngày, ra Thập Vạn Đại Sơn, ở bên ngoài lang bạt ra uy danh, Phương Nguyên trái lại muốn sử dụng đạo hiệu loại hình che giấu.

Nếu không thì, danh tiếng quá lớn, truyền tới Cực Ác Chi Chủ trong lỗ tai, thì có chút mất đi tiên cơ thế yếu.

"Cho tới nơi này cái này, chín thành không phải!"

Phương Nguyên trong lòng âm thầm bất chấp, xông vào cửa thứ ba.

"Cửa thứ ba một khi bắt đầu, liền không cách nào lui ra, trừ phi thành công, bằng không chỉ có thể vây chết trong trận!"

Đẫm máu cảnh cáo truyền đến.

"Con đường tu luyện, vốn là tranh đấu cùng trời đoạt một tuyến sinh cơ, ta sao lại sợ cái này?"

Phương Nguyên tâm ý như đao, không nhúc nhích chút nào, nhanh chân

bước vào.

Vù!

Trời đất quay cuồng, hắn nhất thời bị truyền tống đến một chỗ mê cung.

"Đây là ta cao nhất bí pháp Cửu Tinh Liên Châu! Ở mê cung ở trong, các nơi có nguồn nước cùng Dị thú, thích hợp dùng tu luyện, ở mê cung hạt nhân, nhưng là có cuối cùng con rối trấn thủ, sẽ căn cứ vượt ải người thực lực điều chỉnh thực lực bản thân, có thể sử dụng Cửu Tinh Liên Châu thuật đột phá con rối người, đem sẽ thu được ta toàn bộ truyền thừa!"

Một cái hùng vĩ tiếng nói trực tiếp ở Phương Nguyên trong đầu vang lên.

Tùy theo mà đến, còn có một phần bí pháp đồ lục.

Bí pháp này phảng phất tối đen như mực hình người tinh vân, ở trong đó, thứ nhất ngôi sao sáng lên, chợt là viên thứ hai, viên thứ ba. . .

"Chẳng trách cửa thứ ba không thành tựu chết, nguyên lai đã tiếp xúc được truyền thừa nội dung. . ."

Phương Nguyên nhíu mày: "Cửu Tinh Liên Châu, nơi này chỉ có Tam Tinh, xem ra nhất định phải xông qua cửa thứ ba, thành làm vì đệ tử chân chính, mới có thể thu được đến toàn bộ truyền thụ."

Mê cung ở trong, thú hống mơ hồ.

Hắn không có lập tức đi ra ngoài, mà là ngồi khoanh chân, bắt đầu toàn lực tìm hiểu bí pháp này.

"Khá lắm. . ."

Chợt, trong lòng liền vô cùng khiếp sợ: "Cấp bậc tiên nhân, có thể sáng chế loại này đẳng cấp bí pháp sao?"

Cái gọi là bí pháp, cùng căn bản công pháp, thần thông không giống, thiên kỳ bách quái, mà cái này đạo Cửu Tinh Liên Châu bí pháp, nhưng là tăng cường! Tăng cường khí huyết lực lượng!

Man tộc tu luyện, ngoại trừ pháp tắc cảm ngộ ở ngoài, trọng yếu nhất chính là cái này.

"Khí huyết lực lượng, đơn giản mà nói, chính là sức mạnh thân thể, còn có công lực thâm hậu trình độ các loại, là Tu hành giả trọng yếu nhất 'Thể', mà pháp tắc lĩnh ngộ, nhưng là biên độ sóng thừa tố, hai cái tăng theo cấp số nhân, mới là một cái người tu luyện cuối cùng chiến lực!"

Cái này hai phương, đương nhiên đều là càng cao càng tốt, không thể có ngắn bản.

"Cửu Tinh Liên Châu bí pháp, là kích phát nhân thân tiềm lực vô thượng bí thuật, thứ nhất tinh mở ra, tăng cường khí huyết lực lượng gấp ba, thứ hai tinh, gấp bốn lần! Thứ ba tinh, tám lần!"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống: "Cũng là thế giới này sinh linh, tiên thiên thân thể cường đại, mới có thể chịu đựng chứ? Thả lúc trước thế giới, bình thường Tu hành giả e sợ mở ra thứ nhất tinh sau khi, liền muốn huyết quản bạo liệt mà chết!"

"Lấy thân thể của ta, miễn cưỡng có thể tu luyện trước tam tinh, nhưng đến tứ tinh sau khi, nhất định phải vận dụng các loại luyện thể bí pháp, tăng cường cường độ thân thể. . ."

"Không sai bí pháp, lập tức tìm hiểu! thứ nhất tinh, lấy lấy thân người làm vì tinh vân, tìm kiếm bí ẩn tinh thần, cũng chính là khiếu huyệt, phụ tá lấy bí văn, kích thích sau khi, kích phát khí huyết lực lượng."

"Loại này bí văn, đúng là cùng thần thông có chút tương tự , bất quá thần thông khắc vào Pháp tướng trên người, bí văn lại là khắc vào người tu luyện trên

người mình. . ."

Một pháp thông, vạn pháp thông.

Lấy Phương Nguyên tầm mắt, có bí pháp chỉ dẫn, không đến bao lâu liền hoàn toàn hiểu rõ: "Bắt đầu đi!"

Hắn ngồi khoanh chân, điều động thân thể khí huyết lực lượng, ở dưới da mặt, liền hình thành rồi từng tia tia màu vàng mạch lạc.

Từng cái từng cái màu vàng sợi tơ ngưng tụ, không đến bao lâu, liền tạo thành một tấm cực lớn mạng lưới, đem hắn toàn bộ thân thể đều che chụp vào trong.

"Thiên la địa võng, sưu tầm bí ẩn!"

Coi đây là pháp võng, hắn tại thân thể chỗ bí ẩn, liền phát hiện một vệt ánh sao yếu ớt.

"thứ nhất tinh! Cảm ứng thành công!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1041: Niết Bàn

"Cửu Tinh Liên Châu bí thuật!"

Phương Nguyên đứng lên, cái trán hiện ra một cái đỏ như màu máu phù văn.

Cùng lúc đó, ở trong cơ thể hắn, một cái bí ẩn tinh thần khiếu huyệt bị mở ra, kích thích toàn thân , khiến cho hắn khí huyết lực lượng đột nhiên tăng lên dữ dội gấp ba!

"Lúc này, ta Pháp tướng lực lượng, e sợ so với trung kỳ chứ?"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, đi ra lối đi: "Đi hạt nhân nhìn. .. Bất quá cái kia Hồng Thần lại đặc biệt ở đây bố trí nguồn nước cùng Hung thú, hiển nhiên cảm thấy cái này cửa thứ ba sẽ kéo dài rất lâu."

Hắn chuyển qua một cái chỗ ngoặt, một con màu xanh Man Lực ngưu liền thình lình hiện lên, mũi thở hổn hển, móng trước bới đất, hướng về hắn đánh tới.

Ầm!

Phương Nguyên không tránh không né, cái này đầu Man Lực ngưu lại là dịch ra vị trí, mạnh mẽ va ở trên vách tường, sừng trâu đều đứt đoạn mất nửa đoạn, vẫn như cũ phảng phất nhìn thấy sinh tử cừu nhân giống như, một lần lại một lần đụng phải đối diện vách tường.

"Quá ngu. . ."

Hắn lắc đầu một cái, đi qua lối đi, trước mặt, rõ ràng là một cái Tuyền nhãn, trong nước còn có từng con từng con màu đỏ cá.

"Hừm, nước rất ngọt ngào, con cá này tựa hồ cũng là dị chủng, ăn có thể đại bổ khí huyết! Bình thường người tu luyện, ở đây e sợ có thể sống rất lâu. . ."

Phương Nguyên vẻ mặt nghiêm túc, nghĩ đến cái thứ nhất người thất bại.

Cũng không biết đối phương là ở đây bị tươi sống vây chết, vẫn là xông cuối cùng cửa ải, bị thủ quan con rối đánh chết.

"Chỉ cần là mê cung, luôn có đi cách đi ra ngoài!"

Phương Nguyên trực tiếp chọn dùng ngốc biện pháp, dọc theo một bức tường vách, một con đường đi tới đáy.

Ngược lại lấy hắn lúc này thực lực, ngoại trừ vùng đất trung tâm cái kia cuối cùng con rối ở ngoài, cũng không có có thể uy hiếp hắn Hung thú.

Sau ba ngày.

"Rốt cục, đến sao?"

Phương Nguyên đi ra lối đi, phát hiện phía trước chính là một tòa thật to màu vàng cung điện.

Tấm biển bên trên, sương mù mơ hồ, không thấy rõ kiểu chữ, nhưng Phi long họa bích, gạch vàng ngọc ngói, cực hạn tinh tế xa xỉ, không giống như là Man tộc đồ vật.

Ở cửa điện trước trên quảng trường, nhưng là có một toà ba người cao giáp vàng con rối.

Này khôi lỗi người mặc giáp vàng, mang sừng trâu khôi, lúc này, lại đang cùng một người thanh niên tranh đấu.

Thanh niên khuôn mặt anh tuấn, lúc này lưng mọc Hỏa dực, trên người cũng hiện ra một tầng ngọn lửa chiến giáp, phảng phất thượng cổ Hỏa Thần bám thân.

"Ngươi. . . Qua không được ta cái này quan!"

Giáp vàng con rối trực tiếp mở miệng: "Ngươi là Nguyên Đan cảnh, ta có thể phát huy Thần Hóa cảnh thực lực, loại này chênh lệch phía dưới, trừ phi ngươi đem Cửu Tinh Liên Châu bí pháp tu luyện tới thứ ba tinh mức độ, phối hợp ngươi Phượng Hoàng đồ đằng, hay là còn có một tia hi vọng!"

"Là hắn!"

Hai cái này tồn tại, Phương Nguyên đều rất quen thuộc!

Thanh niên chính là trước Thánh sơn đệ tử Húc Liệt.

Mà cái này giáp vàng con rối tiếng nói, cũng là vô cùng quen tai, rõ ràng là cửa ải thứ hai cuối cùng thủ quan con rối!

"Xem ra, những thứ này thủ quan người, đều là một cái trí năng ở thao túng a! Bất quá, này tôn giáp vàng con rối, liền so với cửa ải thứ hai mạnh hơn nhiều."

"Líu lo!"

Húc Liệt không nói một lời, đột nhiên, sau lưng Phượng Hoàng ngửa mặt lên trời hí dài , hóa thành một đám lửa, nhào tới Kim Giáp thần nhân trên người: "Tiếp ta Bất Tử Hỏa!"

Hừng hực!

Một tầng ngọn lửa màu đen, trong nháy mắt đem giáp vàng con rối bao bọc, càng phảng phất có chính mình sinh mệnh giống như, không ngừng kéo dài.

Đây là Phượng Hoàng thần thông ngọn lửa Bất Tử Hỏa! Diệu dụng vô cùng!

"Bất Tử Hỏa?"

Ở ngọn lửa ở trong, giáp vàng con rối lại là hờ hững như định: "Thực sự là hoài niệm a , nhưng đáng tiếc, ta thân thể này có thể so với Đạo Khí, nếu như ngươi là Tiên nhân, Bất Tử Hỏa xác thực có thể dung chảy ta , nhưng đáng tiếc, ngươi không phải, cho ta. . . Diệt!"

Nó gầm thét lên, tiến lên một quyền.

Ầm!

Ngọn lửa tắt, Húc Liệt khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, lui ra cung điện quảng trường phạm vi.

"Lại tới một cái người thừa kế."

Giáp vàng con rối không công kích nữa, trái lại nhìn Phương Nguyên: "Hừm, trước ngươi có thể đánh bại ta phân thể, thực lực không sai. . . Ngươi là Pháp Tướng cảnh, ta chỉ có thể sử dụng cao nhất Nguyên Đan tầng thứ lực lượng, chỉ cần ngươi thành thục Cửu Tinh Liên Châu bí thuật, vẫn có hi vọng đánh bại ta!"

"Là ngươi!"

Húc Liệt tóc tai bù xù đứng lên, nhìn thấy Phương Nguyên, con mắt thoáng trợn to: "Cái kia sử dụng thận đồ đằng tiểu tử? Ngươi dĩ nhiên cũng được đến thạch phù?"

"Nguyên lai trước ngươi xuống núi nói có cơ duyên lớn, lại hóa ra là cái này!"

Phương Nguyên gật gù.

"Cái này khảo nghiệm, rõ ràng đối với thực lực thấp người có lợi. . ." Húc Liệt chậm rãi tới gần: "Nó nói ta chỉ có một tia hi vọng, mà ngươi là có hi vọng, ngươi nắm lớn hơn so với ta!"

Vèo!

Một đạo hỏa diễm bay ra, rơi vào ảo ảnh trên, cháy hừng hực lên.

"Vì lẽ đó. . . Ngươi quyết định muốn giết ta, độc chiếm truyền thừa?"

Phương Nguyên tiếng nói từ bốn phương tám hướng truyền đến.

"Đáng chết! Ảo thuật đồ đằng chính là phiền phức! Còn có toà này mê cung. . ."

Húc Liệt lớn tiếng rít gào: "Không có sai, cuối cùng người thừa kế, chỉ có thể là ta! Ngươi trốn đi, chỉ cần ngươi vừa bước vào quảng trường, ta tất sát ngươi!"

. . .

"Nếu là ta, cũng tất nhiên sẽ làm ra đồng dạng lựa chọn!"

Phương Nguyên không chút nào cho rằng quái, chạy ra một đoạn đường sau khi, tìm tới một chỗ nguồn nước, trực tiếp giết trông coi Dị thú, bắt đầu tu luyện lên: "Chỉ là. . . Hắn không biết, ta tiến bộ tốc độ, sẽ vượt xa khỏi sự tưởng tượng của hắn!"

"Thủ quan con rối thực lực sâu không lường được, tuy nhiên đối phó ta chỉ điểm Nguyên Đan cảnh thực lực, nhưng lấy nó ý thức, nhất định có thể đem cảnh giới phát huy toàn bộ, không sai biệt lắm lại là một cái Húc Liệt dáng vẻ. . . Ta chỉ có tu thành Cửu Tinh Liên Châu thứ ba tinh, mới hơi hơi nắm một trận chiến, nếu như muốn nắm chắc, đao khí cũng là nhất định phải tiến bộ!"

"Bất quá lúc này, Húc Liệt vừa muốn trông coi trung ương cung điện, dù là mỗi ngày kiếm ăn cũng không dám rời đi quá xa, chỉ cần đi xa chút, liền rất an toàn!"

Húc Liệt cũng sợ a, vạn nhất hắn rời đi xa, bị Phương Nguyên đi tắt lại đây, đi đại vận qua khảo hạch, chẳng phải là gà bay trứng vỡ?

. . .

Sau một tháng.

"Cái này Cửu Cung Phi Tinh bí pháp, thực sự là khó a!"

Trên quảng trường, Húc Liệt nhìn giáp vàng con rối, liền phảng phất nhìn thấy một tòa núi cao: "Cũng may chỉ muốn rời khỏi nhất định phạm vi, nó liền sẽ không tiếp tục tiến công, thế nhưng, ta căn bản là không có cách đột phá nó phòng thủ!"

Hắn không cam lòng!

Có thể bị Tiên nhân thu đồ đệ, hắn tố chất ngộ tính, tự nhiên là ngàn năm khó gặp.

Nhưng dù là như vậy, tu luyện đến nay, liền đệ nhất tinh đều không thể hoàn thành.

"Còn có cái kia thận đồ đẳng Man nhân, cũng là phiền phức! Nếu như hắn đem tin tức tiết lộ ra ngoài, đưa tới càng nhiều người, đối với ta thì càng bất lợi, nhất định phải mau chóng thu được truyền thừa, đứt đoạn mất cái khác người thừa kế tưởng niệm!"

Húc Liệt rất ích kỷ, trước gặp may đúng dịp, được đến thạch phù, cũng là coi như chính mình cơ duyên, liền sư phụ đều không có nói cho.

Cũng là lần này đi ra, hơi hơi mê hoặc xuống Đông Mộc Thải.

Vừa nghĩ tới cái này, sắc mặt hắn càng là âm trầm lại: "Đáng tiếc, Đông Mộc Thải không có theo ta cùng nhau đến, bằng không. . . Dựa vào 'Cái kia', ta Phượng Hoàng đồ đẳng liền có thể tiến thêm một bước, không hắn không thể làm sao cái này giáp vàng con rối!"

Lúc này, Húc Liệt khóe mắt dư quang, lại là lại bắt lấy một bóng người: "Hả? Ngươi còn dám tới?"

"Ta vì sao không dám?"

Phương Nguyên từng bước từng bước đi tới, rút ra Hắc Huyền đao: "Chỉ có thể có một người kế thừa truyền thừa, vì lẽ đó, ngươi chắc chắn phải chết!"

"Khẩu khí thật là lớn! Lần này ngươi chạy không thoát!"

Húc Liệt sau lưng hiện ra Phượng Hoàng đồ đằng, đã quyết định quyết tâm, lần này tất nhiên muốn truy sát đến cùng, sẽ không lại để Phương Nguyên chạy thoát.

"Nguyên Đan cảnh? Quả nhiên không sai!"

Phương Nguyên khóe miệng khẽ nở nụ cười ý, bỗng nhiên hai tay bấm quyết: "Cửu Tinh Liên Châu bí pháp, thứ nhất tinh! Thứ hai tinh! Mở! ! !"

Trong phút chốc, một luồng khủng bố huyết mạch lực lượng, liền từ trên người hắn bộc phát ra.

"Cái gì?"

Húc Liệt khóe mắt nhảy lên: "Dĩ nhiên. . . Không. . . Không thể, trên thế giới tại sao có thể có như ngươi vậy yêu nghiệt?"

Phương Nguyên căn bản không trả lời, Hắc Huyền đao một chém.

Rầm ..... Rầm .....!

Một đạo dài mấy trượng đao khí hiện lên, bỗng dưng chém xuống.

"Bất Tử Hỏa!"

Húc Liệt vung tay phải lên, một đạo ngọn lửa màu đen hiện lên, đem đao khí đốt cháy là giả không có.

"Tăng cường gấp bốn lần sau khi, đại khái tương đương với Pháp Tướng

cảnh hậu kỳ sao?"

Phương Nguyên gật gù, đại khái lý giải chính mình thực lực.

"Chỉ là một cái Pháp Tướng cảnh, vẫn là cấp thấp Thận pháp tướng, cũng dám làm càn?"

Húc Liệt trong mắt ánh lửa lóe lên, Phượng Hoàng đồ đằng cao giọng hí dài: "Thần thông Thiên Viêm Hỏa!"

Hưu hưu!

Từng đạo từng đạo Hỏa lưu tinh hiện lên, hướng về Phương Nguyên bay tới, mỗi một viên đều mang theo khủng bố uy năng.

"Ly thể đao khí, chém!"

Phương Nguyên liên tục múa đao, từng đạo từng đạo đao khí hiện lên, chém chết sao băng.

Đột nhiên, thân hình hòa vào trong gió, tốc độ một thoáng tăng lên dữ dội: "Giết!"

"Chết đi cho ta!"

Húc Liệt mặt hiện nổi lên ra một tia cười gằn, ném ra một đạo ngọc phù.

Phốc!

Một đạo xinh đẹp vô cùng, dài đến hơn mười trượng kiếm khí hiện lên, đem Phương Nguyên xuyên thấu, lại quỷ dị đến không có một tia máu tươi chảy ra.

"Lại là một cái Huyễn Thân? Làm sao cũng khó dây dưa như vậy?"

Húc Liệt không khỏi nhíu mày, đạo linh phù này, phong tồn một đạo ác liệt vô cùng đao khí, dù là Nguyên Đan cảnh chịu đến, không chết thì cũng phải

trọng thương, là hắn át chủ bài một trong.

Lúc này tiêu hao hết, chỉ hủy diệt một cái Huyễn Thân , liền ngay cả hắn đều vô cùng thịt đau.

"Dĩ nhiên là linh phù, so với pháp phù còn cao hơn một cấp bậc, loại thiên tài này đệ tử, quả nhiên bảo mệnh đồ vật rất nhiều. . ."

Sau lưng Húc Liệt, hơi nước lóe lên, Phương Nguyên bóng người hiện lên: "Phong Chi Thương!"

Ầm!

Đao khí tung hoành, đánh vào Húc Liệt sau lưng, lại bị một đạo màu vàng vòng bảo vệ đỡ.

"Lại một đạo linh phù!"

Húc Liệt xoay người lại, con mắt đỏ chót: "A. . . Ta muốn ngươi trả giá thật lớn!"

"Ngớ ngẩn!"

Phương Nguyên sắc mặt lãnh đạm, hầu như cùng Húc Liệt mặt đối mặt: "Thứ ba tinh! Mở!"

"Cái gì?"

Một luồng có thể so với Nguyên Đan cảnh khí thế, đột nhiên ở Phương Nguyên trên người bốc lên.

Không chỉ có Húc Liệt há hốc mồm , liền ngay cả trước cung điện giáp vàng con rối, cũng không khỏi xoay đầu lại, con mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm.

"Dù là linh phù giáp bảo vệ, cũng có mức cực hạn!"

Phương Nguyên xuất đao như gió, trong thời gian ngắn liên tục bổ chín trảm, toàn bộ ở vòng bảo vệ trên một điểm.

Răng rắc!

Rốt cục, vòng bảo vệ vỡ vụn, Hắc Huyền đao tiến quân thần tốc, đâm vào Húc Liệt nội tâm.

Một đao đắc thủ, Phương Nguyên lại không có một chút nào sắc mặt vui mừng, mà là nhanh chóng rút lui: "Nguyên Đan bên trong bản mệnh thần thông, ngươi còn không dùng chứ? Nhất phẩm Phượng Hoàng, bản mệnh thần thông, ứng nên là Niết Bàn!"

"Khá lắm, cái này đều không có lừa gạt qua ngươi!"

Húc Liệt rít gào một tiếng: "Thực sự là đáng tiếc!"

Sau một khắc, cả người hắn liền bị màu đen Bất Tử Hỏa bao bọc, hình thành một cái cực lớn màu đen quả cầu lửa.

Bốn phía nhiệt độ đột nhiên bay lên.

Chờ đến ngọn lửa tắt thời điểm, để trần thân thể Húc Liệt đi ra, trước ngực đã không có một tia vết thương!

"Tuyệt thế thần thông Phượng Hoàng niết bàn! Phượng Hoàng đồ đằng độc nhất, dù là kề bên tử vong, cũng có thể trong nháy mắt trở lại bình thường!"

Phương Nguyên nhìn về phía Húc Liệt, nhẹ giọng nói.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1042: Vạn Thần

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1043: Mồi Nhử

"(Vạn Thần Đồ Lục), chính là một cái khó mà tin nổi Man tộc cường giả!"

Kim Nguyên chậm rãi nói: "Chủ nhân ta là Tiên nhân đỉnh cao, mà đánh chết chủ nhân ta cừu nhân, là Tiên nhân bên trên tồn tại. . . Nhưng (Vạn Thần Đồ Lục) tác giả, lại muốn xa vượt xa hai người này cảnh giới, quả thực khó có thể tưởng tượng!"

"Ở cái này bản (Vạn Thần Đồ Lục) trên, ghi chép rất nhiều khó mà tin nổi bí thuật, tựa hồ vừa xuất thế liền gặp phải thiên đố, phân tán thành vô số tàn trang, chủ nhân thiếu niên lúc, chính là được đến trong đó một tờ, thu được Cửu Tinh Liên Châu bí pháp, mới có thể nhanh chóng quật khởi, thành tựu Tiên nhân!"

"Nguyên lai Cửu Tinh Liên Châu bí pháp, là Vạn Thần Đồ Lục bên trên ghi chép!"

Phương Nguyên gật gù: "Đem cái kia một tờ lấy tới!"

Lúc này hắn là vạn Thần điện chi chủ, Kim Nguyên tự nhiên lĩnh mệnh, hư không na di mà tới một cái bạch ngọc hộp, mở ra sau khi, bên trong quả nhiên là như thế kim trang.

"Cửu Tinh Liên Châu bí thuật. . . Thứ tư tinh, thứ năm tinh. . . Mãi cho đến thứ chín tinh, phía trên này đều có!"

Kim Nguyên nói: "Ở cuối cùng, còn viết rất ít vài câu, nhắc tới cái nào đó thần binh Vạn Thú Phiên cách luyện chế , nhưng đáng tiếc, tới đây liền đứt rời, chân chính cách luyện chế, hắn là ở xuống một liền trang trên."

"Vạn Thú Phiên, danh tự này. . . Có chút quen tai!"

Phương Nguyên ngẩn ra, chợt nhớ tới đến: "Lúc trước, tao ngộ Bành Trạch đại yêu thủ hạ đầu kia con chồn hôi tinh thời điểm, không phải cũng đã nói, muốn bắt Man Minh mấy người đi, cho cái kia Bành Trạch đại yêu luyện Vạn Thú Phiên sao? Chẳng lẽ như thế xảo!"

"Cái gì? Ngươi còn biết một tấm tàn trang tăm tích?"

Kim Nguyên kêu to: "Đoạt tới! Nhất định phải đoạt tới! Cái này Vạn Thần Đồ Lục tàn trang, dù là Tiên nhân nhìn thấy, cũng phải mạnh mẽ động tâm a."

"Yên tâm, cái kia Bành Trạch đại yêu, chỉ là một con Nguyên Đan cảnh Yêu vật, chạy không ra lòng bàn tay của ta!"

Phương Nguyên tự tin nói.

. . .

Sau mấy tháng.

Vô tận núi lớn, hang động bên trong.

Phương Nguyên bóng người hiện lên, nhìn trên tay một viên chiếc nhẫn màu trắng, trên mặt mang theo một vệt ý cười: "Hôm nay tới đây nơi truyền thừa, quả nhiên kiếm bộn rồi!"

Cái này chiếc nhẫn màu trắng, trên thực tế chính là Tiên khí 'Vạn Thần điện' biến thành, đeo trên tay sau khi, hoàn toàn chính là một toà dạng đơn giản động phủ, còn gồm cả chiếc nhẫn chứa đồ các loại chức năng, diệu dụng vô cùng.

Dựa theo Kim Nguyên nói, gặp phải nguy hiểm, trốn vào Vạn Thần điện bên trong, Tiên nhân phía dưới Tu hành giả , căn bản rất khó lay động, cho dù là Tiên nhân, công phá cũng phải hao phí rất lớn một phen tay chân.

Đương nhiên, đây là lấy Phương Nguyên lúc này năng lực, không cách nào kích phát Vạn Thần điện tất cả cấm chế làm vì tiền đề.

Nếu không thì, nếu như là một cái Tiên nhân, cái kia hoàn toàn có thể dựa vào Vạn Thần điện, ở một đám Tiên nhân bên trong đấu đá lung tung.

"Vạn Thần điện bên trong, Đạo Khí cũng chỉ có một bộ, vẫn là Kim Nguyên bám thân Thủ hộ khôi lỗi , bất quá cũng may Linh khí có không ít. . ."

Phương Nguyên nhìn trên người đạo bào cùng trường đao.

Cái này hai cái, đều là cực phẩm linh khí, bình thường Nguyên Đan cùng Thần Hóa cảnh cường giả đều không có.

"Man Thú pháp bào, còn có Cửu Huyền linh đao! Ta vậy cũng là súng bắn chim đổi pháo chứ?"

Phương Nguyên cầm trong tay Cửu Huyền linh đao, tùy ý vừa bổ.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Một đạo kinh người đến cực điểm đao khí hiện lên, trên mặt đất lưu lại một cái thật dài dây nhỏ: "Sức mạnh thân thể, đã gia tăng rồi không chỉ gấp đôi."

Hắn chân chính át chủ bài, như trước là Cửu Tinh Liên Châu bí thuật!

Cái này mấy tháng ở trong, hắn không chỉ tu luyện Thủy Nguyệt Đỗng Thiên bí chú, thực lực đại tiến, lớn nhất tâm tư, vẫn là đặt ở các loại công pháp rèn thể phía trên.

Lúc này cường độ thân thể, hoàn toàn có thể so với trung phẩm pháp khí!

Bởi vậy, liền có thể miễn cưỡng mở ra thứ tư tinh!

"Bách Luyện Đoán Thể thuật, nguyên bản cũng là Hồng Thần Tiên nhân

luyện thể bí quyết, mạnh nhất có thể đem thân thể rèn luyện đến có thể so với Đạo Khí , nhưng đáng tiếc, ta chỉ tiến hành trụ cột nhất 'Nhất luyện', đón lấy công pháp không phải không được, thế nhưng liền cần một ít tài liệu quý giá phụ trợ! Bất quá, thực lực hôm nay, cũng đầy đủ đánh chết Bành Trạch đại yêu chứ?"

Con này Nguyên Đan cảnh Yêu vật, nhiều nhất am hiểu chạy trốn một điểm, thấy tình thế không ổn, trực tiếp trốn vào đầm lớn.

Bất quá, nếu như nhìn thấy một cái Pháp Tướng cảnh tu sĩ đến đây khiêu khích, lại làm sao có khả năng nhẫn nại được?

"Chỉ là, liệu địch nhảy vào, có thể được đến một tờ Vạn Thần Đồ Lục, cái này Bành Trạch đại yêu khí vận cùng thực lực hiển nhiên đều là không sai, nếu như Vạn Thú Phiên đã luyện thành, càng là hung uy ngập trời."

Vạn Thần Đồ Lục trên pháp môn, đều phi thường đáng sợ, chỉ nhìn Cửu Tinh Liên Châu bí thuật cùng Vạn Thần kinh Bổ thuật là có thể biết được một, hai.

"Vừa vặn, ta còn nhận cái săn giết Pháp tướng đại yêu nhiệm vụ, chỉ bằng này dẫn xà xuất động tốt."

Phương Nguyên định ra kế hoạch, trên người pháp bào biến ảo, biến thành da thú dáng dấp, nhanh chân rời đi.

. . .

Bành Trạch.

Đây là một mảnh cực lớn đầm lầy, phạm vi cũng có ngàn dặm, trên mặt nước có năm màu chướng khí, thấy máu thực xương, đồng thời không ngừng phụt ra hút vào, thường xuyên mở rộng.

Ở đầm lầy ở trong, liền thường thường có thể nhìn thấy bị ăn mòn đến không dư thừa một tia máu thịt bạch cốt.

"Ta ngụy trang thành một cái để hoàn thành nhiệm vụ Pháp Tướng cảnh tu sĩ, giết chết Bành Trạch đại yêu một cái trọng yếu thủ hạ, liền không tin nó không ra!"

Bành Trạch đại yêu dù sao cũng là Nguyên Đan cảnh Yêu vật, gặp phải một cái Pháp Tướng cảnh tu sĩ, lẽ nào biết sợ đến không dám xuống tay?

Chờ đến nó bản thể xuất hiện ở Phương Nguyên trước mặt thời điểm, lại là đại cục đã định.

Phương Nguyên cất bước tại đầm lầy biên giới, cố ý thả ra một ít khí tức: "Dựa theo tư liệu ghi chép, Bành Trạch bên trong Yêu vật rất ngông cuồng, một khi nhìn thấy nhân loại yếu đuối tu sĩ, phần lớn đều là sẽ chủ động công kích. Ồ?"

Hắn Pháp tướng lực lượng tản ra, không có phát hiện Bành Trạch Yêu vật, lại bất ngờ phát hiện một nhánh Man Tộc tiểu đội.

"Người nào?"

Từ đầm lầy một phía khác, truyền đến một tiếng quát chói tai, đồng thời còn có hai đạo cường quang, phảng phất lợi kiếm giống như đâm tới.

"Đây là. . . Dò xét loại thần thông?"

Phương Nguyên dừng một chút, rất hứng thú chờ tại chỗ.

Một lát sau, một nhánh Man tộc đội ngũ liền xuất hiện ở trong mắt hắn.

Bọn họ ăn mặc Bắc Thần bộ trang phục, chính là ba cái thanh niên, nhìn thấy Phương Nguyên, đều là giật nảy cả mình: "Là ngươi! Phương Nguyên! Ngươi đạt đến Pháp Tướng cảnh!"

"Xin lỗi, chư vị hẳn là ở Bắc Thần đại điển trên nhận thức ta đi, ta lại không nhận ra các vị!"

Phương Nguyên sờ sờ mũi.

"Chúng ta chính là Bắc Thần bộ huyết mạch chiến sĩ, Bắc Thần Phong, Bắc Thần Cuồng, còn có Bắc Thần Hồng! Ngươi vì sao xuất hiện ở chỗ này? Ngươi không phải hắn là cùng Thiếu chủ nhà ta cùng nhau, đi tới Man Giáo tổ đình sao?"

Bắc Thần Phong đứng ra hỏi.

"Nhận cái thánh địa nhiệm vụ, đến đây giết yêu!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười trả lời.

"Cái kia săn giết Bành Trạch Pháp tướng yêu quái nhiệm vụ?"

Bắc Thần Cuồng hừ lạnh một tiếng: "Chỉ bằng ngươi? Dù là đắc thủ, cũng đến chết ở chỗ này!"

Ba người bọn hắn thanh niên, đều đã từng đi qua Man cung , nhưng đáng tiếc, ba năm bên trong chưa có thể đột phá Nguyên Đan cảnh, lại bị phái trở về, tự nhiên biết rõ Man Thông điện bên trong cái kia hầu như bất khả năng nhiệm vụ.

"Không sai, huống chi, ngươi vẫn là Pháp Tướng cảnh sơ kỳ!"

Bắc Thần Hồng cười duyên vài tiếng: "Tiểu đệ đệ, vẫn là mau đi trở về đi!"

Ở con mắt của nàng chu vi, có từng đạo từng đạo chiến văn, rất hiển nhiên, vừa nãy chính là nàng triển khai dò xét loại thần thông.

"Xin lỗi. . . Nhiệm vụ tại người, ta không nghĩ từ bỏ!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Các ngươi ba vị đây? Cũng là đến rèn luyện giết yêu sao?"

"Không sai!"

Bắc Thần Cuồng rụt rè gật gù: "Bất quá, chúng ta cũng sẽ không mang lên một cái trói buộc!"

Ba người bọn hắn đều tu luyện tới Pháp Tướng cảnh hậu kỳ, một cái Pháp Tướng cảnh sơ kỳ, đồ đằng còn không ra sao chiến sĩ, xác thực là trói buộc.

"Nếu không quấy rầy!"

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, sờ sờ nhẫn, xoay người đi hướng về một hướng khác.

"Phương Nguyên, ngươi phải cẩn thận, ở cái này ba tên tiểu gia hỏa sau lưng, còn ẩn giấu sáu cái Nguyên Đan cảnh Lão gia hỏa!"

Nhẫn ở trong, Kim Nguyên tiếng nói thông qua ý niệm truyền đến.

"Sáu cái Nguyên Đan cảnh? Dù là lấy Bắc Thần bộ mà nói, đều là phần lớn chiến lực chứ? Đây là chuẩn bị. . . Săn bắt Bắc Thần đại yêu sao?"

"Cũng không nhất định, có lẽ Bành Trạch ở trong, đản sinh ra cái gì thiên tài địa bảo đây!"

. . .

"Liền như thế để tiểu tử kia rời đi?"

Ở Bắc Thần Phong ba người sau lưng, một chỗ âm u trong bụi cỏ, trầm thấp tiếng nói vang lên.

"Chỉ là một cái tiểu tử, dù là tiến vào Pháp Tướng cảnh, cũng không tính là gì, nhiệm vụ của chúng ta, vẫn là Bành Trạch đại yêu!"

Ở trung tâm nhất một cái tóc đỏ lão đầu nhàn nhạt nói: "Con này Yêu vật gần

nhất càng ngày càng càn rỡ, dám trực tiếp giết vào chúng ta bộ lạc, cướp bóc ưu tú đồ đằng chiến sĩ!"

"Đại trưởng lão nói đúng , bất quá, cái kia Phương Nguyên nếu không nghe khuyến cáo, như trước hướng về đầm lầy nơi sâu xa đi, cũng là tự tìm đường chết mà thôi, còn không dùng ô uế tay của chúng ta!"

Một cái khác đầu trọc Bắc Thần bộ trưởng lão nở nụ cười: "Cái kia Bành Trạch đại yêu, đối với Man tộc huyết mạch chiến sĩ, nhưng là rất điên cuồng. . . Nhìn thấy một cái Pháp Tướng cảnh, tất nhiên sẽ xuất thủ!"

"Theo ta thấy, chúng ta không bằng hay dùng cái kia Phương Nguyên làm mồi, cũng đỡ phải trong tộc tinh nhuệ nằm ở trong nguy hiểm!"

Lại một trưởng lão đề nghị.

Tuy rằng Bắc Thần Phong ba người bọn hắn đều bị Man cung đào thải, nhưng đối với Bắc Thần bộ mà nói, như trước là hiếm thấy nhân tài, hơi hơi bồi dưỡng một thoáng, sau đó chính là trưởng lão!

Lần này vì dụ giết Bành Trạch đại yêu, cùng đi ra đến làm mồi câu cá, tuy rằng rất sớm chuẩn bị một chút bảo mệnh đồ vật, nhưng binh hung chiến nguy, có thể tận lực phòng ngừa tự nhiên tốt nhất.

"Hừm, ta cảm thấy không sai!"

"Liền quyết định như vậy đi!"

"Dù là cuối cùng cái kia Phương Nguyên may mắn sống sót, chúng ta cũng phải chế tạo chút ngoài ý muốn, ai bảo hắn không phải chúng ta Bắc Thần bộ đây!"

Cái khác trưởng lão dồn dập phụ họa, đại trưởng lão cũng là ánh mắt sáng lên, lập tức truyền âm: "Bắc Thần Phong, Bắc Thần Hồng, Bắc Thần Cuồng, các ngươi trở về!"

. . .

"Cẩn thận một chút, cái kia sáu cái Nguyên Đan theo tới rồi!"

Phương Nguyên thức hải trong, Kim Nguyên tiếng nói lại vang lên.

"Quả nhiên cùng ta suy đoán như thế, chuẩn bị lấy ta làm mồi câu cá, dù sao hài tử của người khác không đau lòng mà!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, không có cỡ nào lưu ý, trên thực tế, còn có chút thoáng mừng rỡ.

Nhiều sáu cái tay chân, có cái gì không tốt đây?

. . .

Ùng ục! Ùng ục!

Nơi nào đó năm màu chướng khí phía dưới mặt hồ bên trong, một cái con chồn hôi đầu xông ra: "Đại vương gần nhất, đối với Man tộc đồ đằng thiên tài nhu cầu thực sự là càng phát lớn rồi!"

Nếu như Phương Nguyên ở đây, nhất định có thể nhận ra, cái này con yêu quái, chính là lúc trước muốn cướp đi Man Minh con chồn hôi tinh!

"Ai. . . Liên đới chúng ta cái này mấy cái đầu mục, đều có nhiệm vụ, chỉ có thể mạo xuống hiểm, đi tập kích những kia bộ lạc nhỏ. . ."

Con chồn hôi tinh nhanh chóng thoát ly đầm lầy: "Bất quá đợi đến đại vương đem Vạn Thú Phiên luyện thành, liền không sợ Bắc Thần bộ chứ? Đây cũng là thấp nhất Đạo Khí, còn có thể không ngừng tiến hóa thần binh! Ồ? Đó là. . . Có người!"

Đột nhiên, hắn hẹp dài con mắt lóe lên, phóng ra vui mừng hào quang màu

bích lục.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1044: Hợp Trận

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1045: Giết Yêu

"Ha ha, này chỉ là ta Vạn Thú Phiên một cái bé nhỏ không đáng kể thần thông mà thôi. . ."

Bành Trạch đại yêu một điểm Phượng Hoàng: "Đi!"

Líu lo!

Phượng Hoàng phát ra một tiếng xuyên không phá mây hót vang, quanh thân thiêu đốt màu đen Bất Tử hỏa, hướng về trận pháp bổ một cái.

"Đứng vững!"

Đại trưởng lão cắn chóp lưỡi, phun ra một hớp tinh huyết.

Trong cột sáng, mỗi cái Pháp tướng bên trong cũng hiện ra một viên Nguyên Đan, uy lực đột nhiên tăng vọt.

Rất hiển nhiên, đây là lục đại Nguyên Đan trưởng lão cũng bắt đầu liều mạng!

Ong ong!

Một tầng huyết sắc đột nhiên hiện lên ở Bắc Thần Lục Nguyên chiến trận ở trong, màu đen Bất Tử hỏa đụng vào, nhất thời phát ra khủng bố tiếng xèo xèo vang lên.

Sáu đại trưởng lão sắc mặt trắng bệch, Nguyên Đan bên trong lực lượng bổn nguyên không ngừng truyền vào, hiển nhiên là không tiếc tu vị tổn hại, cũng

phải duy trì trận pháp.

Rốt cục, màu đen Bất Tử hỏa chậm rãi bị ánh sáng đỏ ngòm tắt, trận pháp màng ánh sáng chỉ còn dư lại một lớp mỏng manh, lại chung quy không có phá tan.

"Được! Sáu đan hợp nhất, giết!"

Đại trưởng lão tóc tai bù xù gầm thét lên, sáu viên Nguyên Đan tia sáng liền ở một chỗ , hóa thành một đạo ác liệt công kích.

"Đáng chết!"

Bành Trạch đại yêu nhìn thấy tình cảnh này, khẽ cắn răng, trốn ở Vạn Thú Phiên sau khi.

Ầm!

Hào quang lấp lóe bên trong, Vạn Thú Phiên mặt ngoài hiện ra một cái lỗ nhỏ, lại bị nhanh chóng bù đắp, chỉ là, nguyên bản tồn tại ở khu vực này Dị thú bóng mờ, lại là biến mất không còn tăm tích.

"Các ngươi phá huỷ ta mười mấy cái đồ đằng, liền nắm chính mình Pháp tướng đến bồi đi!"

Bành Trạch đại yêu nhìn thấy tình cảnh này, con mắt nhất thời đỏ.

Trong lòng càng là âm thầm oán hận: 'Vốn là ta cái này một cây Vạn Thú Phiên, liền còn thiếu mười mấy cái đồ đằng, không thể đạt đến vạn thú số lượng, tuy rằng cũng có thể sử dụng, nhưng bên trong tinh phách liền không cách nào đạt đến sinh sôi liên tục cảnh giới, nếu không thì, sao dung cái này một đám xương già càn rỡ?'

Vạn Thú Phiên nếu là chân chính đại thành, phất tay, là có thể thả ra hơn vạn Dị thú tinh phách đại quân, hung uy ngập trời.

Đồng thời, cho dù bị diệt rơi, cũng có thể ở phiên bên trong rất nhanh khôi phục.

Nhưng lúc này, hiển nhiên còn kém bước cuối cùng, không thể có cái năng lực này. Phiên bên trong đồ đằng, chính là dùng một cái thiếu một cái, bị sáu đại trưởng lão hợp lực tiêu diệt mười mấy cái, nó có thể nào không giận?

"Vạn Thú Phiên, vạn thú hợp nhất!"

Bành Trạch đại yêu tay bấm pháp quyết, từng đạo từng đạo thần quang đi vào Vạn Thú Phiên bên trong.

Rất nhiều đồ đằng tinh phách dung hợp, không ngừng biến ảo Thanh Long, Bạch Hổ, Phượng Hoàng, Huyền Vũ bốn Thần thú dáng dấp, cuối cùng lại bỗng nhiên cô đọng , hóa thành một viên nhân loại đầu.

Đầu lâu này có to bằng gian phòng, mặt mày thô lỗ, cái trán còn sinh trưởng một cái sừng.

Lúc này ngửa mặt lên trời thét dài, khủng bố sóng gợn liền rơi vào Lục nguyên chiến trận bên trên.

"Tứ đại Thần thú hợp nhất, cuối cùng lại hóa thành một cái một sừng đầu người?"

Đại trưởng lão rất khó mà tin nổi, nhưng sau một khắc, liền không có tâm tư suy nghĩ nhiều, mà là rít gào dẫn dắt trận pháp lực lượng, cùng sóng gợn đối kháng.

"Hống hống!"

Một sừng đầu người lại là hét dài một tiếng, từ trong miệng bay ra một đạo chậu nước thô hắc quang.

Ầm!

Cái này hắc quang phóng lên trời, trong phút chốc phá tan trận pháp, sáu đại trưởng lão Nguyên Đan Pháp tướng trở về, đều là miệng lớn thổ huyết.

"Cho ta. . . Chết!"

Màu đen một sừng đầu người bóng mờ tản ra, lại hóa thành một đầu chắp cánh Bạch Hổ hình tượng, bỗng nhiên một trảo.

Phốc!

Một cái Nguyên Đan trưởng lão né tránh không kịp, bị trảo phong đảo qua thân thể, đột nhiên cắt thành ba đoạn.

"Bắc Thần Dạ trưởng lão!"

Xa xa, Bắc Thần Phong nhìn cái này màn, bỗng nhiên xoay người: "Bắc Thần Cuồng, Bắc Thần Hồng, chúng ta lập tức rời đi! Ở lại chỗ này cũng không có một chút nào tác dụng, không bằng về đi cầu viện!"

Ngay khi bọn họ xoay người lúc, lại có hai cái trưởng lão bị Bạch Hổ Sát chết.

Không có Lục nguyên chiến trận hợp lực cùng bảo vệ, nắm giữ Vạn Thú Phiên Bành Trạch đại yêu, giết cái khác Nguyên Đan cảnh tu sĩ, xác thực dường như giết gà giống như dễ dàng.

"Được rồi, chúng ta lập tức trở về đi!"

Bắc Thần Cuồng xoay người liền chạy, hắn mặc dù tâm tính ngông cuồng, nhưng cũng sẽ không chủ động chịu chết.

Nhưng vào lúc này, Bắc Thần Hồng chợt thấy tình cảnh quái quỷ.

Chính đang tại chạy trốn Bắc Thần Phong cùng Bắc Thần Cuồng, nửa người dưới hai chân bỗng nhiên rời đi thân thể, vẫn cứ theo bản năng mà lao ra vài

bước, mới đột nhiên ngã trên mặt đất kêu thảm thiết lên, máu chảy ồ ạt.

"Chuyện gì xảy ra?"

Bắc Thần Hồng sau lưng Pháp tướng hiện lên, chính là một con nhiều mắt Cùng Minh, từ rất nhiều mắt kép bên trong thả ra thần thông ánh sáng: "Trong lòng đất!"

"Đoán đúng!"

Tầng đất phá tan, bóng đen lao ra , hóa thành cực lớn nắm đấm, rơi vào cằm của nàng trên.

Bắc Thần Hồng đầu váng mắt hoa, ngã xuống, tại rơi vào ngất trước một sát na, nhìn thấy bóng người kia, không khỏi con ngươi trợn to: "Không thể!"

"Cái này ba cái Pháp tướng đều tương đối khá, có thể làm cái này Vạn Thần kinh Bổ thuật sử dụng."

Ra tay tập kích bọn họ, tự nhiên là Phương Nguyên.

Lúc này, vung lên tay phải, xanh ngọc nhẫn quang mang lóe lên, trên đất ba người liền biến mất không thấy.

"Vạn Thần kinh Bổ thuật chính là Vạn Thần Đồ Lục trên bí pháp, luận tu luyện độ khó, không so Cửu Tinh Liên Châu bí thuật kém hơn chút nào, ngươi thật sự có nắm?"

Vạn Thần điện bên trong, Kim Nguyên tiếng nói truyền đến.

"Lo trước khỏi hoạ sao! Ta đối với luyện thành công pháp bí thuật loại hình, vẫn rất có tự tin."

Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Nếu như ngươi có thể trực tiếp đem cái kia Bành Trạch đại yêu nuốt hấp đi vào, liền càng được rồi hơn!"

Vạn Thần điện chính là Tiên khí, không chỉ có thể chứa đồ, càng có thể chứa đựng người sống!

Chỉ bất quá, phải là đối phương hào không phản kháng, hoặc là không có sức phản kháng tình huống xuống.

Bằng không, Phương Nguyên trực tiếp lấy ra Vạn Thần điện, đem còn ở ác chiến trưởng lão cùng đại yêu một nuốt, há không vô cùng dễ dàng?

Đang lúc này, cách đó không xa chiến trường cũng có kết quả.

Một con cực lớn Thanh long vắt ngang hư không, móng vuốt tìm tòi, một tên Bắc Thần bộ trưởng lão liền bị bóp nát, ở giữa không trung nổ tung một đoàn huyết hoa.

Cùng lúc đó, nó vẫy đuôi một cái, Bắc Thần bộ đại trưởng lão liền bị mạnh mẽ quăng bay ra ngoài, đánh vào trên vách đá, rơi vào trọng thương ngất trạng thái.

Bùm bùm!

Cái này sau một đòn, nguyên bản Thanh Long cũng lại duy trì không được, rải rác ra , hóa thành rất nhiều loại nhỏ đồ đằng, đi vào Vạn Thú Phiên bên trong.

"Trở về!"

Bành Trạch đại yêu đem Vạn Thú Phiên thu nhập lòng bàn tay, mặt hiện nổi lên ra một tia thịt đau: "Muốn chữa trị bảo bối này, lại không biết muốn bao nhiêu năm tháng. . . Cái này đều trách các ngươi!"

Nó tiến lên hai bước, trong miệng lộ ra răng nanh sắc bén, nhìn chằm chằm đại trưởng lão.

Nhưng vào lúc này, bạch quang lóe lên.

Bất luận đại trưởng lão, vẫn là trên đất còn lại năm cái, đều trong phút chốc biến mất không thấy.

"Hả?"

Bành Trạch đại yêu ngẩng đầu, liền nhìn thấy chân thành mà đến Phương Nguyên: "Tiểu tử, ngươi lá gan thật to lớn a. . ."

"Bành Trạch đại yêu, ngươi nói. . . Nếu như ta giết ngươi, Man cung có thể cho ta bao nhiêu điểm cống hiến đây?"

Phương Nguyên nhanh chân bước ra, Cửu Huyền linh đao rút ở trong tay: "Đồng thời. . . Ngươi Vạn Thú Phiên, còn có thể sử dụng không?"

Phương diện này, không chỉ có là hắn suy đoán, càng có Kim Nguyên bằng chứng:

"Cái kia Vạn Thú Phiên, chỉ là hạ phẩm Đạo Khí, thậm chí mới vừa thành hình không lâu, liền trải qua luân phiên đại chiến, bên trong đồ đằng cũng cần tu dưỡng, nếu như Bành Trạch đại yêu còn muốn ngày sau kế tục sử dụng, liền không thể làm phụ tải quá nặng, cơ hội tốt! Phương Nguyên, tuyệt thế cơ hội tốt a!"

Vạn Thần điện chi linh hưng phấn rít gào: "Giết nó, đem Vạn Thần Đồ Lục tàn trang còn có Vạn Thú Phiên đều đoạt tới! Nó cho rằng ngươi chỉ là một cái Pháp Tướng cảnh, chính là cảnh giác thấp nhất thời điểm!"

"Đây chính là ý nghĩ của ngươi sao? Ngu xuẩn!" Bành Trạch đại yêu sắc mặt trở nên lạnh: "Trước có thoát thân cơ hội, lại không cố gắng quý trọng, hiện tại dù là ngươi hối hận, cũng là không kịp! Đối phó ngươi, ta căn bản không cần Vạn Thú Phiên!"

Một tầng vảy màu xanh, nhất thời hiện lên ở trên người hắn , khiến cho thoạt nhìn đã biến thành một con vảy giáp quái vật.

Rất hiển nhiên, mặt đối Phương Nguyên, cái này Bành Trạch đại yêu cũng không dám quá xem thường, lúc này một thanh pháp khí liền hiện lên ở trong tay: "Đi chết!"

Nó đột nhiên vừa bổ, một đạo so với trước càng to thêm hơn dày ánh sáng màu xanh sẫm, liền xuyên thủng Phương Nguyên bóng người.

"Hả?"

Bành Trạch đại yêu cau mày, đột nhiên, trước người liền hiện ra một vệt bóng đen, cái trán mang theo một cái huyết sắc phù văn ấn ký.

"Cửu Tinh Liên Châu bí thuật, thứ tư tinh, mở!"

Cửu Tinh Liên Châu bí thuật, một sao tăng cường gấp đôi, đến thứ tư tinh thời điểm, chính là mười sáu lần!

Dù là Phương Nguyên lúc này thực lực chỉ có Pháp Tướng cảnh sơ kỳ, nhưng mười sáu tăng gấp bội bức phía dưới, cùng Bành Trạch đại yêu dĩ nhiên cũng là lực lượng ngang nhau!

"Đao giới!"

Hắn khẽ quát một tiếng, chu vi nhất thời hiện ra vô số đao khí, giống như một đạo long quyển, đem Bành Trạch đại yêu vây ở hạch tâm.

"Theo chân nó không cần nói cái gì thăm dò, trực tiếp chọn dùng mạnh nhất thực lực, một đao tuyệt sát!"

Vô số đao khí, trong phút chốc chém vào đến vảy màu xanh thủng trăm ngàn lỗ.

"A!"

Bành Trạch đại yêu hối hận không kịp: "Vạn thú. . ."

Phốc!

Một vệt ánh đao xuyên thấu long quyển, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế, phá vào trong cơ thể nó, thậm chí chuẩn xác đánh trúng nó Yêu đan nơi.

Ám sắc Yêu đan một nứt, trong đó một đạo màu xanh bóng rắn nghĩ muốn bay lên bỏ chạy.

"Chết!"

Phương Nguyên thần niệm hơi động, một đạo nửa trong suốt đao ảnh từ Cửu Huyền linh đao hiện nổi lên, xẹt qua màu xanh con rắn nhỏ, đem chém chết.

Tung hoành Bành Trạch, làm hại nhiều năm, liền Thần Hóa cảnh cường giả cũng không có thể tiêu diệt Bành Trạch đại yêu chết! ! !

Đao khí long quyển tản đi, Bành Trạch đại yêu thi thể nổ tung , hóa thành một cái hơn mười trượng dài thanh xà.

"Ngươi làm sao liền như thế đem nó giết?"

Vạn Thần điện bên trong, Kim Nguyên tiếng nói truyền đến: "Cái kia Vạn Thú Phiên, vừa nhìn liền cần nuốt chửng lượng lớn đồ đằng cùng Dị thú tinh phách, Nguyên Đan cảnh thanh xà tinh phách, thực sự là lãng phí."

"Đây chính là tung hoành hơn trăm năm đại yêu vương, thủ đoạn giả dối, nói không chắc liền có thể trở mình, vẫn là lập tuyệt hậu hoạn tốt."

Phương Nguyên ở thân rắn trên tìm kiếm lên: "Lại nói. . . Muốn đồ đằng cái gì, trước mấy người kia trên người cũng là có sao?"

"Cũng vậy. . ." Kim Nguyên trầm mặc xuống, chợt giục lên: "Thế nào? Tìm tới Vạn Thần Đồ Lục tàn trang không có?"

"Không vội không vội!"

Phương Nguyên trước tiên cầm lấy Vạn Thú Phiên, mất đi chủ nhân sau khi, lúc này nó bất quá một mặt màu đen cờ nhỏ, ánh sáng ảm đạm, một thoáng liền bị thu vào trong Vạn Thần điện.

"Con này thanh xà yêu trên người cũng chẳng có bao nhiêu đồ vật, trước lại đột nhiên lấy ra chuôi này pháp khí trường kiếm, rất hiển nhiên, nó có túi chứa đồ một loại bảo vật!"

Loại này túi chứa đồ, nạp càn khôn tại giới tử bên trong, nghe đồn chỉ có Tiên nhân mới có thể luyện chế.

Đồng thời, phần lớn không gian cũng không phải rất dư dật.

Như Vạn Thần điện loại này, không chỉ có không gian quảng đại, càng là có thể chứa vật còn sống, tất là Tiên khí cấp bậc, có thể gặp không thể cầu.

Bất quá chứa đồ năng lực, cũng gần gần chỉ là Vạn Thần điện nhỏ nhất không đáng chú ý một cái chức năng mà thôi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1046: Tiến Hóa

"Tìm tới!"

Phương Nguyên xé ra xác rắn, tinh tế điều tra, rốt cục phát hiện một cái màu đen túi nhỏ.

Cái túi này dường như túi thơm giống như, lại bị Bành Trạch đại yêu giấu ở thân thể của chính mình bên trong, hiển nhiên không phải chuyện nhỏ.

Hắn thử nghiệm truyền vào một tia Pháp tướng lực lượng, nhất thời nở nụ cười: "Quả nhiên là túi chứa đồ, nhưng không gian rất nhỏ, dài rộng cao đều không vượt quá một trượng, vẫn chưa thể chứa đựng sinh mệnh!"

Dù là như vậy, loại này pháp khí chứa đồ, cũng chưa từng nghe nói Bắc Thần bộ bên trong ai có thể nắm giữ.

Liền trước Húc Liệt trên người mang theo một cái, còn bị hủy hoại.

"Ân , bất quá địa phương tuy nhỏ, bên trong đều là Bành Trạch đại yêu những năm này cất giấu a. . ."

Phương Nguyên thần niệm quét qua, nhất thời liền tìm đến một chút linh hoa linh quả, hiếm quý khoáng sản loại hình, còn có vài món pháp khí.

Không đến bao lâu, trên tay hắn quang mang lóe lên, liền hiện ra một tấm kim trang công văn: "Quả nhiên là Vạn Thần Đồ Lục tàn trang, phía trên ghi chép Vạn Thú Phiên luyện chế cùng cách dùng. . ."

Nói thật, Bành Trạch đại yêu cất giấu tuy nhiều , nhưng đáng tiếc có một toà

Tiên phủ kế thừa Phương Nguyên, vẫn đúng là không lọt mắt cái này.

Nhưng sưu tầm đến cuối cùng, trên mặt lại là hiện ra một vẻ vui mừng: "Đây là. . . Vạn Độc xà văn hoa?"

Một đóa to bằng miệng chén, đủ mọi màu sắc kỳ dị hoa cỏ, liền hiện lên ở trên tay hắn.

"Thứ tốt a!"

Kim Nguyên tiếng than thở cũng truyền đến: "Lấy thân thể của ngươi cường độ, nhiều nhất đem Cửu Tinh Liên Châu bí thuật triển khai đến thứ tư tinh. . . Lại lên trên, cho dù ngươi tìm hiểu thấu đáo thứ năm tinh, thân thể cũng sẽ chịu đựng không nổi! Trừ phi đem Bách Luyện Đoán Thể thuật tu luyện tới tầng tiếp theo cảnh giới, mà tầng này cảnh giới, liền cần thiên tài địa bảo phụ trợ, Vạn Độc xà văn hoa, chính là trong đó một loại, ngươi thật là có một chút may mắn đây!"

"Tuy rằng cái này Bành Trạch đại yêu động phủ bên trong hắn là còn có một chút đồ vật có thể càn quét, nhưng ta bản thân tu vị chỉ là Pháp Tướng cảnh, mạo muội xuống nước tác chiến, cực kỳ bất lợi, đồng thời, kéo càng lâu, càng dễ dàng sinh sinh biến số, đi thôi!"

Phương Nguyên nhìn quét xuống chiến trường, thân hình đột nhiên hóa thành một đạo gió mát, cấp tốc biến mất không còn tăm tích.

. . .

Một chỗ trong hang núi.

Phương Nguyên tùy ý đem Vạn Thần điện bạch ngọc nhẫn ném, phía trên quang mang lóe lên, nhất thời hóa thành một viên xám xịt cục đá.

Chợt, hắn bóng người bị ánh sáng màu trắng bao bọc, trực tiếp tiến vào Tiên phủ trong.

Dựa theo Kim Nguyên lời giải thích, dù là Tiên nhân đến, không từng tấc từng tấc tìm tòi tỉ mỉ, cũng đừng tưởng phát hiện cục đá bí mật, có thể nói an toàn phi thường.

"Bất quá nói đến. . . Thế giới này, quả nhiên khá cao cấp a. . ."

Cất bước tại Vạn Thần điện bên trong, nhìn chu vi xanh vàng rực rỡ, Phương Nguyên không khỏi thăm thẳm thở dài.

Lúc trước du lịch bên trong thế giới, dù là Tâm Ma giới bên trong, cũng chưa từng nghe nói loại này bên người dạng đơn giản động phủ, còn có túi chứa đồ xuất hiện, tuy rằng vô cùng quý trọng, nhưng Húc Liệt cùng Bành Trạch đại yêu đều có thể kiếm đến một cái, từ trình độ nào đó trên mà nói, cũng có thể tính so sánh tràn lan.

"Bởi vì thế giới cao cấp, Không Gian pháp tắc lĩnh ngộ cũng tương đối dễ dàng sao?"

Trong mắt hắn lập tức lóe sáng lên.

Không gian chi đạo, đó là dù là Ma thần, đều rất khó tiếp xúc được đỉnh cấp con đường.

"Có lẽ. . . Đối với ta mà nói, cái này cũng là một cơ hội!"

Chính suy tư, liền đi tới một chỗ Thiên điện.

"Tặc tử!"

Bắc Thần Phong, Bắc Thần Cuồng, Bắc Thần Hồng, cùng với may mắn còn sống sót đại trưởng lão mấy người, bị ràng buộc ở màu vàng trên cây cột, nhìn thấy Phương Nguyên lại đây, Bắc Thần Cuồng nhất thời chửi ầm lên.

Ngược lại là tỉnh lại đại trưởng lão, đầy mặt vẻ khó tin: "Đây là. . . Truyền

thuyết trong Tiên phủ?"

"đáp đúng , nhưng đáng tiếc không có khen thưởng!"

Phương Nguyên gật đầu, đi tới kêu gào đến vang nhất Bắc Thần Cuồng trước mặt.

"Ngươi nghĩ muốn cái gì?"

Bắc Thần Cuồng mặt hiện nổi lên ra một tia sợ hãi, vẫn cứ con vịt chết mạnh miệng: "Chúng ta nhưng là Bắc Thần bộ người!"

Làm sao, bị thu vào Tiên phủ sau khi, Kim Nguyên liền đủ để áp chế những thứ này trọng thương người. Bọn hắn lúc này, ở Phương Nguyên thoạt nhìn, cùng đợi làm thịt cừu con cũng không có bao nhiêu khác nhau.

"Cạnh tranh sinh tồn, kẻ thích hợp sinh tồn, chính là thiên nhiên pháp tắc. . . Trước các ngươi lấy ta làm mồi nhử, nhưng lúc này, ta là dao thớt, các ngươi chính là thịt cá!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, một tấm kim trang hiện lên ở trên tay, rõ ràng là chiếm được Húc Liệt, ghi chép (Vạn Thần kinh Bổ thuật) tàn trang!

Cái này đạo bí pháp tuy rằng rất khó, nhưng hắn vẫn là tu thành, dù sao dù là tu vị hoàn toàn biến mất, nhưng Ma thần tầm mắt tâm cảnh vẫn còn, ở tìm hiểu cùng công pháp tu luyện phía trên, có không gì sánh kịp ưu thế.

"Vạn Thần kinh Bổ thuật, học được khó khăn trước tiên để ở một bên, muốn triển khai, cũng cần thỏa mãn mấy cái điều kiện, đầu tiên chính là người thi thuật cùng Thụ thuật giả nhất định phải đều nắm giữ đồ đằng, đồng thời, tất cả nhất định phải lấy người thi thuật đồ đằng là hạt nhân! Có hai loại phương thức, thứ nhất là tăng thêm, thứ hai là tiến hóa!"

Cái gọi là tăng thêm, chính là thông qua thu nạp Cửu Vĩ Thiên Hồ, Hắc Thủy Huyền Xà các loại đồ đằng Thủy hành, ảo thuật lực lượng, tăng thêm Thận đồ

đẳng bổn nguyên.

Đã như thế, đến cuối cùng, Thận đồ đẳng như trước vẫn là Thận đồ đẳng, nhưng các loại năng lực tất nhiên nhanh chóng tăng lên, còn có khả năng thăng phẩm. Trước Húc Liệt nghĩ muốn đối với Đông Mộc Thải triển khai, chính là loại này thủ pháp, cướp đoạt Mộc Tính, tăng thêm Phượng Hoàng ngọn lửa.

Mà loại thứ hai tiến hóa, độ nguy hiểm liền lớn vô cùng, chính là trực tiếp nuốt chửng cái khác đồ đẳng, hoàn toàn tiêu hóa hấp thu, đoạt sở trưởng , khiến cho Thận đồ đẳng sản sinh biến hóa, loại biến hóa này vừa có thể là tốt, cũng có khả năng hướng về chỗ hỏng phát triển.

Nhưng chỗ tốt duy nhất, chính là như phát sinh tốt biến hóa, thì lại tất nhiên tăng lên trên diện rộng cấp bậc, thậm chí có thể bứt lên trước đến nhất phẩm!

"Thận đồ đẳng tuy rằng thích hợp ta, nhưng cấp bậc vẫn là thấp, nếu như sử dụng loại thứ nhất phương thức, e sợ rất khó lên tới tam phẩm bên trên, lớn nhất khả năng là chỉ tăng lên nhất phẩm, nghĩ muốn nhanh chóng tăng lên, căn cơ chất phác, vẫn là nhất định phải chọn dùng loại thứ hai."

Tuy rằng tam phẩm đồ đẳng, ở Man tộc bên trong cũng coi như thiên tài, nhưng Phương Nguyên có thể chưa từng có nghĩ tới muốn hạn chế ở Thập Vạn Đại Sơn trong.

Tương lai hắn, tất nhiên muốn đi ra núi lớn, cùng vô tận trên đại lục các tộc thiên tài tranh đấu, tam phẩm đồ đẳng đều có chút không đủ, nhất định phải đặt xuống nhất phẩm tuyệt thế căn cơ!

"Không như vậy, tương lai làm sao cùng Cực Ác Chi Chủ đấu?"

Phương Nguyên trực tiếp nhắm mắt lại, ở mấy cái tù binh trước ngồi khoanh chân.

"Thận đồ đẳng muốn tiến hóa. . ."

Hắn một bàn ngồi chính là mấy ngày, cảm ngộ tự thân đồ đằng, truy tìm này điểm điểm lóe lên liền qua linh quang.

"Tiểu tử này. . . Không phải điên rồi sao?"

Bắc Thần Cuồng mấy người tuy rằng thương thế bị khống chế ở lại, không có chuyển biến xấu, nhưng Kim Nguyên hiển nhiên cũng không thể tốt bụng mà cho bọn họ tiếp tục trị liệu, lúc này nhìn thỉnh thoảng gầm gầm gừ gừ, thỉnh thoảng ngồi khoanh chân, viết viết vẽ vẽ Phương Nguyên, đều là không tự chủ được trong lòng chột dạ.

"Đúng rồi, chính là nó, ha ha. . ."

Đột nhiên, Phương Nguyên đứng lên, ngửa mặt lên trời cười to: "Quả nhiên. . . Ta trước ý tưởng, là hoàn mỹ nhất, chính là long!"

Long! Thần thú.

Ở hắn trí nhớ của kiếp trước bên trong, có "Sừng tựa như lộc, đầu tựa như đà, mắt tựa như thỏ, gáy tựa như rắn, bụng tựa như thận, lân tựa như cá, trảo tựa như ưng, chưởng tựa như hổ, tai tựa như trâu" hình thái ghi chép.

Trong đó bụng tựa như thận, chỉ chính là Thận đồ đằng!

Chỉ cần có cái này một cái điểm tựa, liền có thể này làm căn cơ, bắt đầu tiến hóa quá trình!

"Trước, ta cảm ngộ Thận đồ đằng, cũng có linh cảm, cái phương hướng này sẽ không sai! Trước đây cổ quốc gia, đã từng là bộ lạc, cũng là cướp đoạt bộ lạc khác đồ đằng, mới đúc ra Thần long, không nghĩ tới, ta ở thế giới khác bên trong, cũng phải như vậy tới một lần!"

Phương Nguyên tính toán đã định, gọi tới Kim Nguyên: "Bắt đầu đi!"

"Được rồi!"

Kim Nguyên bấm pháp quyết, buộc chặt tù binh trên cây cột đột nhiên thả ra kim quang.

Hống hống!

Từng cái từng cái đồ đằng, không tự chủ được hiện lên đi ra, ngửa mặt lên trời rít gào.

"Đa Mục Cùng Minh? Tọa Sơn hổ? Thất Thải Giác Lộc? Còn có Thanh Mãng xà?"

Phương Nguyên đếm một lần, không khỏi gật gù: "Không sai, trừ một cái Đa Mục Cùng Minh ở ngoài, đều đối với ta hữu dụng!"

Hắn đi tới Bắc Thần Phong trước mặt, hai tay kết ấn, trên ngón tay hiện ra kỳ dị điểm sáng.

"A. . . Ngươi muốn làm gì?"

Bắc Thần Phong tê cả da đầu.

"Vạn Thần kinh Bổ thuật!"

Phương Nguyên ngưng thần hét một tiếng, từng đạo từng đạo sợi tơ liền từ trên ngón tay bay ra, đi vào Bắc Thần Phong trong cơ thể, Bắc Thần Phong nhất thời ánh mắt dại ra, nửa điểm nói đều không nói ra được.

"Thiên chi đạo, tổn có thừa mà bù không đủ, Nhân chi đạo, tổn không đủ mà phụng có thừa!"

"Đi thôi, Thận đồ đằng!"

Ở Phương Nguyên sau lưng, Thận đồ đằng hiện lên, từng tia tia khói đen dường như xúc tu giống như, quấn quanh lên Bắc Thần Phong Thất Thải Giác Lộc.

Thất Thải Giác Lộc lúc này cũng cùng chủ nhân của nó như thế, sắc mặt dại ra, hoàn toàn sẽ không giãy dụa.

Sương mù màu đen càng ngày càng nhiều, cuối cùng đem Thất Thải Giác Lộc bao bọc, hòa vào Thận đồ đằng bên trong.

Ầm ầm.

Rất nhiều khói đen khuếch tán, hình thành một cái cực lớn cái kén, đem Thận đồ đằng cũng bao bọc ở bên trong.

Kim trụ trên Bắc Thần Phong đầu lệch đi, hoàn toàn khí tuyệt.

"Dĩ nhiên. . . Nuốt chửng đồ đằng?"

Đại trưởng lão đều cho kinh ngạc sững sờ: "Ma đạo. . . Tuyệt đối ma đạo, không ổn, hắn bắt ta đến, chẳng lẽ là nghĩ. . ."

Đáng tiếc lúc này, liền từ chết đều thành hy vọng xa vời.

Phương Nguyên động tác liên tục, lại nuốt Bắc Thần Cuồng Tọa Sơn hổ, chợt đem đại trưởng lão Thanh Mãng xà cùng nhau nuốt chửng.

Liên tiếp nuốt ba con Pháp tướng sau khi, thận chi kén đen lại mở rộng gấp đôi, mặt ngoài lồi lõm, chậm rãi nhúc nhích, tựa hồ chính đang tại thai nghén hoàn toàn mới sinh mệnh.

"Ma đầu!"

"Ta chết cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Bắc Thần Hồng nhìn thấy tình cảnh này, bi thảm nở nụ cười.

"Ngươi đồ đằng, ta còn không có hứng thú đây!"

Phương Nguyên trên tay hắc mang lóe lên, Vạn Thú Phiên hiện lên.

Có từ Bành Trạch đại yêu tay trên chiếm được tới kim trang, phía trên liền ghi chép phương pháp điều khiển, lại thêm vào chủ nhân trước đã chết, Phương Nguyên tùy ý luyện hóa một chút, liền đem Vạn Thú Phiên thu phục, thành vì mình đồ vật.

Lúc này chỉ là lay động, Bắc Thần Hồng liền sắc mặt dại ra, đỉnh đầu Đa Mục Cùng Minh Pháp tướng bị thôn phệ.

"Đồ đằng tiến hóa, nhất định phải một lần là xong, ngươi chỉ nuốt ba cái, chắc chắn sao? Chẳng lẽ còn muốn ra ngoài cướp bóc những kia thiên tài đệ tử, đây cũng là tiêu chuẩn ma đạo hành vi."

Kim Nguyên nghi hoặc hỏi.

Dưới cái nhìn của nó, Bắc Thần Hồng các loại người mưu hại trước, lúc này bị Phương Nguyên bào chế, cũng không oán người được, nhưng nếu như chủ động xuất kích, cướp giật vô tội, liền nhập ma đạo.

"Đồ đằng Pháp tướng tiến hóa trong quá trình, giống như mười tháng hoài thai, kiêng kỵ nhất tranh đấu, ta sao như vậy không có lí trí?"

Phương Nguyên giơ nhấc tay trên Vạn Thú Phiên: "Nghĩ muốn đồ đằng tinh phách, trong này không phải có rất nhiều sao?"

Vạn Thú Phiên chính là Bành Trạch đại yêu nhiều năm tích trữ, thiếu một chút liền hội tụ hơn vạn đồ đằng tinh phách, muốn từ bên trong tìm tới phù hợp thận tiến hóa mấy thứ, quả thực là việc nhỏ như con thỏ!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1047: Huyễn Giới

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1048: Trở Về

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1049: Đánh Bại

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1050: Đệ Tử

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1051: Làm Khó Dễ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1052: Phát Hiện

Thập Vạn Đại Sơn tuy rằng hung hiểm, cùng ngoại giới vẫn có giao nhưỡng chỗ, chia ra làm Ưng Sầu hạp, Lưu Kim hà cùng với Tử Vong đại bình nguyên. . ."

"Cái này ba chỗ biên giới đều vô cùng nguy hiểm, nhưng cũng có thương nhân không để ý sinh tử kẻ buôn nước bọt, một chuyến liền có thể kiếm lấy gấp mười gấp trăm lần lợi nhuận!"

"Đồng thời, càng có một ít ngoại giới tông phái, nghĩ muốn thừa dịp này hướng về Thập Vạn Đại Sơn thẩm thấu! Ở Ưng Sầu hạp phụ cận, liền xuất hiện Tu hành giả tung tích, cần ta đi điều tra rõ ràng!"

Ngồi ở bốn cánh Ưng Sư thú trên người, Phương Nguyên triển khai nhiệm vụ quyển trục, nhất thời đối với ngoại giới nhiều chút hiểu rõ.

Trên thực tế, trên ngọn thánh sơn nhiệm vụ, đại thể đều là cho Nguyên Đan cảnh đệ tử chuẩn bị.

Tu hành đến bọn họ tình trạng này, đã đủ mạnh đến thu được những cao tầng này tin tức.

"Ngoại giới Tu hành giả sao? Đúng là muốn mở mang kiến thức một chút!"

. . .

Phi Ưng bộ.

Đây là một cái lân cận Ưng Sầu hạp bộ lạc nhỏ, tuy rằng sinh hoạt điều kiện

ác liệt, nhưng cũng may tình cờ cũng có 'Bán dạo' đến, dùng bình thường rất khó nhìn đến tinh cương vũ khí, trắng như tuyết muối ăn, còn có tinh mỹ vải vóc với bọn hắn trao đổi da thú, khoáng thạch, thảo dược các loại vật tư, tháng ngày vẫn tính vượt qua được.

Bởi vậy, cái này bộ lạc nhỏ cũng là cắn răng tiếp tục kiên trì, không có lựa chọn di chuyển.

Lúc này, ở xung quanh một cái nào đó nơi rừng cây nhỏ bên trong, hai làn sóng thiếu niên chính đang đối đầu.

Một làn sóng nhân số tuy ít, lại dương dương tự đắc, khác một làn sóng tuy rằng nhiều người, lại hơi có chút sắc lệ trong tra mùi vị.

"Hắc Đồ, ngươi thật quá mức, Lam Nguyệt là người đàn bà của ta!"

Một cái tay chân thô to, cõng lấy cung săn thiếu niên đi ra, sắc mặt đỏ lên.

"Hừ, chúng ta là huyết mạch chiến sĩ, liền hắn là ăn tốt đẹp nhất thịt, uống rượu ngon nhất, ngủ nữ nhân đẹp nhất!"

Vài tên thiếu niên hiện ra đồ đằng, ngông cuồng tự đại, cầm đầu một cái càng là khiêu khích giống như ngoắc ngoắc ngón tay: "Hoặc là. . . Ngươi muốn hướng về ta khiêu chiến, chỉ cần ngươi thắng, ta liền đem Lam Nguyệt trả lại ngươi!"

"A a! ! !"

Thợ săn thiếu niên ngửa mặt lên trời gào to, hầu như muốn chảy ra nước mắt.

Man tộc bên trong có cưỡng hôn tập tục, hắn cùng Lam Nguyệt hai bên tình nguyện, tình đầu ý hợp, ai từng nghĩ, ngay khi kết hôn cùng ngày, Lam Nguyệt liền bị những thiếu niên này đồ đằng chiến sĩ lão đại Hắc Đồ cướp đi!

Nếu muốn đem Lam Nguyệt lại đoạt lại, xác thực ngoại trừ đánh bại Hắc Đồ ở ngoài, lại không có đường khác để đi.

"Ta. . . Ta khiêu chiến ngươi!"

Thợ săn thiếu niên rốt cục hô lên câu này.

"Tốt, đây là ngươi muốn chết!" Hắc Đồ vui sướng: "Các ngươi cũng nghe được, đây là hắn chủ động phát ra dũng sĩ khiêu chiến, chết rồi cũng không thể trách ta!"

Hống hống!

Ở sau lưng của hắn, một con Hắc Hổ Đồ Đằng hiện lên, đột nhiên bổ một cái.

Thợ săn thiếu niên tuy rằng nỗ lực nghĩ muốn vung ra đoản đao, nhưng cánh tay trong một trảo, máu tươi giàn giụa.

Dù là còn chưa đạt tới Pháp Tướng cảnh, dựa vào đồ đằng ôn dưỡng, đối phó một người bình thường, cũng là dễ như trở bàn tay.

"Chết đi cho ta!"

Hắc Đồ một cước đem thiếu niên đạp lăn, mặt khác một cước liền đạp ở trên mặt hắn.

"Dừng tay!"

Quát lớn ở trong, một cục đá phá không mà tới.

"Hả?"

Hắc Đồ đưa tay chặn lại, cả người như tao ngộ búa tạ, liền lùi mấy bước: "Là ngươi. . . Hắc Quyết?"

"Hắc Quyết đại ca, ngươi rốt cục đến rồi!"

Cái khác thiếu niên dồn dập tránh ra một cái đường đi, hiển nhiên cái này tên là Hắc Quyết, ở trong bọn họ uy tín rất cao.

"Hắc Đồ, ngươi không muốn thật quá mức!"

Hắc Quyết là một cái gầy đen thanh niên, tướng mạo bình thường, lúc này liền nhíu mày.

"Ta làm tất cả, đều theo chụp bộ lạc quy củ đến!" Hắc Đồ ngạo nghễ nói: "Chúng ta là huyết mạch chiến sĩ, các ngươi chỉ là phàm nhân! Thứ tốt, nên là chúng ta!"

Có thể kích phát đồ đằng người vạn người chưa chắc có được một, đồng thời tu luyện tới mặt sau, liền có thể nắm giữ các loại khó mà tin nổi thần thông.

Cùng bọn họ so với, những kia bình thường Man tộc, xác thực chính là phàm nhân một cái.

"Phải không? Vậy ta hôm nay, liền muốn để ngươi mở mang kiến thức một chút phàm nhân thực lực!"

Hắc Quyết vẻ mặt nghiêm túc, giơ tay lên trên một thanh thiết kiếm.

"Kiếm? Ngoại giới chảy vào thứ chỉ đẹp mà không có thực!"

Đối đầu Hắc Quyết, Hắc Đồ hiển nhiên không dám khinh thường, rút ra chiến đao: "Giết!"

Hắn về phía trước hung mãnh bổ một cái, chiến đao chém ra.

Keng!

Một tiếng lanh lảnh kiếm reo truyền đến, thiết kiếm suýt xảy ra tai nạn đâm trúng Hắc Đồ cánh tay , khiến cho hắn chiến đao tuột tay, máu me đầm đìa.

"Chuyện gì xảy ra? Ta dĩ nhiên sẽ thua bởi một cái không có đồ đằng phàm nhân?"

Hắc Đồ trợn mắt lên, đầy mặt không thể tin tưởng.

"Cút đi!"

Hắc Quyết sắc mặt lạnh lùng, trong lòng lại tại âm thầm suy nghĩ: "Dựa theo sư phụ giáo dục, ta ở Man tộc cao tầng trong mắt chỉ là một người bình thường, dựa vào chiến kỹ, đánh bại Lược Đoạt cảnh đồ đằng dũng sĩ, còn ở hợp lý bên trong phạm vi, một khi xuất hiện Pháp Tướng cảnh cao thủ, liền cần lập tức chịu thua, bằng không tất có đại họa!"

"Hắc Quyết, ngươi chờ ta!"

Hắc Đồ phẫn hận chửi bới một câu, quay đầu rời đi: 'Đợi đến ta lên cấp Pháp tướng, ta nhất định phải giết hắn!'

Pháp tướng tu sĩ, ở bộ lạc nhỏ bên trong hầu như chính là người mạnh nhất, tựa như Phi Man bộ bên trong Man Lôi.

Có địa vị này, tùy ý xử tử một người bình thường, xác thực không người nào dám nói hai lời.

"Hắc Quyết đại ca, cảm tạ!"

Da thú thiếu niên bò dậy trịnh trọng nói: "Từ nay về sau, ta cái mạng này chính là ngươi!"

"Mọi người đều là huynh đệ, cần gì khách khí!"

Hắc Quyết vỗ vỗ bộ ngực, một bộ đại nghĩa lẫm liệt hình ảnh: "Đi! Chúng ta nhậu nhẹt đi!"

Chờ đến ban đêm, một bóng người lại là lén lút chuồn ra bộ lạc, chui vào rừng cây.

"Đồ nhi bái kiến sư phụ!"

Thân ảnh ấy chính là Hắc Quyết, hắn tiến vào một hang núi, nhìn thấy phía trước một cái đạo bào trung niên, không khỏi quỳ xuống dập đầu lạy: "Đồ nhi ngày hôm nay làm. . ."

"Ân, dựa theo lời ngươi nói, chỉ là lợi dụng võ kỹ đánh bại một cái Lược Đoạt cảnh chiến sĩ , ngược lại cũng không ngại. . ." Người trung niên cẩn thận nghe xong, lúc này mới chậm rãi gật đầu: "Bất quá. . . Tuy rằng ta dạy cho ngươi muốn đoàn kết người chung quanh, cất cao giọng nhìn, nhưng cũng không thể quá mức triển lộ võ lực, hiểu chưa?"

"Rõ ràng!" Hắc Quyết trọng trọng gật đầu: "Những kia đồ đằng chiến sĩ cao cao tại thượng, chúng ta phàm nhân nhất định phải tích trữ đầy đủ lực lượng, đợi đến có thể một lần lật tung bọn họ thời điểm, mới có thể động thủ!"

"Ngươi có thể lĩnh ngộ đạo lý này, nhưng cũng không sai, ta truyền cho ngươi, tu luyện được làm sao?"

"Khởi bẩm sư phụ, chính hơi nghi hoặc một chút chỗ. . ." Hắc Quyết nghe xong, nhất thời vui vẻ.

Hắn người sư phụ này, truyền thụ cho hắn, có thể là cực kỳ thần diệu tu luyện pháp môn, thậm chí ngay cả không có Pháp tướng người bình thường đều có thể tu hành.

Đây chính là trở thành cường giả hi vọng!

"Tốt. . . Ta hôm nay giáo dục ngươi, đã đầy đủ ngươi tu luyện tới Trúc Cơ trung kỳ, lần sau chờ đến ngươi đột phá lúc, hỏi lại ta!"

Người trung niên gật gù, phái Hắc Quyết rời đi, lúc này mới lầm bầm lầu bầu lên: "Không nghĩ tới, cái này Man di, về mặt tu luyện ngộ tính cũng không tệ lắm , nhưng đáng tiếc, không có loại kia tuyệt đỉnh phong thái!"

Ngoại giới tu luyện pháp môn tố chất, cùng đồ đằng hoàn toàn không phải

một chuyện.

Bởi vậy, những kia bình thường Man tộc ở trong, cũng có khả năng xuất hiện tố chất tuyệt đỉnh thiên tài!

Đồng thời, dù là Man tộc ngộ tính phổ biến không được, nhưng tình cờ cũng sẽ có kỳ hoa tồn tại.

Một khi phát hiện loại này, trung niên tu sĩ sau lưng sư môn đều sẽ động tâm, trực tiếp quải trở lại, thu làm đệ tử thân truyền.

Hiện đang phát triển những thứ này bên dưới đường dây, bao quát người trung niên chính mình, trên thực tế đều là 'Bia đỡ đạn' !

"Không có biện pháp, Thập Vạn Đại Sơn, thực sự quá hấp dẫn người, các loại Dị thú, còn có thiên tài địa bảo, quý trọng khoáng thạch, tu hành bên trong đều vô cùng cần. . . Đồng thời, nhiều như vậy Man tộc bên trong, xuất hiện tuyệt đỉnh Tu hành giả tố chất khả năng, cũng có!"

Trung niên tu sĩ thở dài một tiếng: "Đáng trách cái kia Man Giáo tổ đình quá mức dã man ngu muội, dĩ nhiên không cho phép ta giới tu hành thế lực thẩm thấu, nếu không phải là có cái kia mấy cái Tiên nhân Lão tổ, chúng ta đã sớm san bằng Man sơn."

"San bằng Man sơn, quả thật là có khí phách lắm."

Đang lúc này, một cái ăn mặc da thú thiếu niên chân thành đi tới, mặt mỉm cười: "Không biết các hạ là cái gì tông phái người a?"

"Hả? Man tộc Pháp tướng tu sĩ?"

Trung niên tu sĩ ngẩn ra, chợt thầm hận: "Tất nhiên là theo dõi Hắc Quyết đến, đồ đáng chết, xử sự không cẩn thận, phá hỏng đại sự của ta!"

"Ta đạo hiệu Huyễn Giới Chân Nhân, không biết các hạ là. . ." Phương

Nguyên tùy ý báo cái tên.

"Chân nhân? Ngươi bất quá chỉ là Pháp tướng, tương đương với chúng ta Trúc Cơ kỳ, không tới Kim Đan, cũng không cảm thấy ngại tự xưng chân nhân?" Trung niên tu sĩ xì cười một tiếng: "Ta tên Liễu Hà, đạo hiệu Phất Liễu Chân Nhân!"

Ánh mắt hắn nhanh quay ngược trở lại: 'Không biết cái này Huyễn Giới Chân Nhân, đến cùng là phát hiện Hắc Quyết, một mình theo dõi mà đến, vẫn là đã bẩm báo sau lưng Man tộc cường giả.'

Nếu như trước một loại, hắn giết Phương Nguyên, còn có thể tiếp tục ẩn núp xuống.

Loại sau, cũng chỉ có thể hoàn toàn từ bỏ cái này một cái tuyến.

"Ngươi yên tâm, lần này ta chỉ là ở Phi Ưng bộ bên trong ngẫu nhiên nhìn thấy thiếu niên kia, mới tâm huyết dâng trào theo tới. . . Các hạ đúng là vẫn không trả lời vấn đề của ta." Làm như nhìn thấu Liễu Hà suy nghĩ trong lòng, Phương Nguyên cười nhạt nói.

"Ha ha. . . Ta bực này người, một khi bị tông môn phái ra, chính là chết, chẳng lẽ còn sẽ báo ra tông phái tên sao?"

Liễu Hà thản nhiên nói, linh thức càng là đang nhanh chóng khuếch tán.'Cái này Huyễn Giới Chân Nhân, Pháp Tướng cảnh liền dám đến, tất nhiên có chút dựa dẫm!'

"Ngươi ra tay đi, ta vẫn chưa từng gặp qua ngoại giới Kim Đan tu sĩ đây, hi vọng ngươi không muốn làm ta. . . Thất vọng!"

Phương Nguyên rút ra Cửu Huyền linh đao, tùy ý một chém.

Xì!

Một đạo dài mấy trượng ly thể đao khí hiện lên, giống như nộ long giống như, hướng về Liễu Hà bổ tới.

"Huyễn Ảnh thuẫn!"

Ở Liễu Hà trước mặt, một mặt màu đen tấm chắn nhỏ hiện lên, ngăn trở đao khí, phát ra rung trời vang lớn, bên trong hang núi hòn đá nhanh chóng đập xuống.

"Đi!"

Hai cường giả liếc mắt nhìn nhau, đều là hóa thành lưu quang bay ra hang động.

"Trên tay ngươi, dĩ nhiên là một thanh Linh khí!"

Nhìn Phương Nguyên trên tay chiến đao, còn có Huyễn Ảnh thuẫn trên một đạo dấu vết mờ mờ, Liễu Hà chân nhân trên mặt không khỏi hiện ra một tia thịt đau vẻ: "Bất quá, dĩ nhiên thật không có mai phục phục binh?"

Thần sắc hắn vui vẻ, từ trong cơ thể bay ra một thanh dài hơn một xích tiểu kiếm, một thoáng lớn lên, cả người liền đứng ở kiếm trên.

Ngự kiếm phi hành!

Cái này cũng là ngoại giới Tu hành giả chuyên môn, đổi thành Man tộc đến, không tới Thần Hóa cảnh, trừ phi triển khai phi hành thần thông, bằng không liền không cách nào thân thể phi hành.

"Lại một cái nghĩ chiếm địa lợi!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, một đoàn sương mù ở dưới chân hiện lên, nâng hắn bay đến giữa không trung.

"Đằng Vân Giá Vụ thần thông!"

Liễu Hà chân nhân gật gù: "Ngươi thiên tư, có thể nói ưu tú , nhưng đáng tiếc, hôm nay lại muốn đưa chết rồi!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1053: Đồng Bạn

Liễu Hà chính là Kim Đan chân nhân tu vị, tương đương với Man tộc Nguyên Đan cảnh!

Đối phó một cái Pháp tướng, tự nhiên cảm giác đao trâu giết gà.

Lúc này hờ hững phẩy tay áo một cái, rất nhiều kiếm khí liền lít nha lít nhít ở giữa không trung hiện lên.

"Nhìn tới. . . Ngoại giới Tu hành giả, tuy rằng không có đồ đằng trợ lực, nhưng ở pháp khí lợi dụng, cùng với quy tắc tìm hiểu phương diện, lại là có sở trường!"

Phương Nguyên gật gù: "Đến đây đi!"

"Vạn kiếm • đi!"

Liễu Hà chỉ tay một cái, đầy trời kiếm khí tựa như cùng hạt mưa giống như rơi xuống.

"Chém!"

Phương Nguyên rút đao một chém, một tia sáng trắng tràn ngập thiên địa, giống như mặt trời giống như, đem rất nhiều kiếm khí tan rã.

"Hả?"

Liễu Hà cả kinh: "Ngươi. . . Lại đã lĩnh ngộ Đao Giới?"

Dù là ở bên ngoài Tu hành giả ở trong, Trúc Cơ kỳ lĩnh ngộ Đao Giới, cũng

là không được thiên tài.

"Làm sao?"

Phương Nguyên cầm đao mà đứng, cùng Liễu Hà giằng co.

"Ta xác thực coi thường ngươi , bất quá. . ."

Liễu Hà trên mặt màu đỏ thắm lóe lên, một đạo kiếm lĩnh vực đồng dạng hiện lên, không ngừng mở rộng.

"Đến hay lắm!"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng, bỏ mặc Đao Giới cùng Kiếm Giới va chạm nhau, rất nhiều đao khí cùng kiếm khí phá nát tứ tán, dĩ nhiên đánh thành hoà nhau.

"Cái này Huyễn Giới Chân Nhân!" Liễu Hà nhất thời kinh hãi cực kỳ: "Hắn tu vi so với ta thấp, nhưng có thể theo ta đánh đến không rơi xuống hạ phong, hiển nhiên ở đao pháp tắc trên cảm ngộ, còn muốn vượt quá ta kiếm cảm giác ngộ!"

"Nhìn tới. . . Chỉ dựa vào ta cơ bản nhất thực lực, muốn giết một cái Kim Đan, vẫn là lực có chưa đủ!"

Phương Nguyên thử mấy lần, cũng là lắc đầu: "Ăn ta một đao!"

Hắn điều động mây mù, cả người cấp tốc vọt tới trước.

"Chết!"

Liễu Hà tự nhiên lập tức điều động rất nhiều phi kiếm vây quét, đem cái thân ảnh này đâm thành tổ ong vò vẽ, lại không hề có một chút máu tươi chảy ra.

"Hả? Ảo ảnh?"

Hắn đương nhiên không biết, lấy Phương Nguyên lúc này Thận Long đồ đẳng triển khai ảo thuật, muốn giấu diếm được Kim Đan linh thức, cũng là dễ như trở bàn tay.

Lúc này, Phương Nguyên liền đến bên cạnh hắn, mới đột nhiên hiện thân, một đao chém ra!

"Đi!"

Liễu Hà dưới sự kinh hãi, từ trong miệng lại phun ra một luồng ánh kiếm, chém ở lưỡi đao trên.

"Hai tầng đao!"

Thấy vậy, Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên, nguyên bản lưỡi đao bên cạnh, đạo thứ hai đao ảnh hiện lên, đem Liễu Hà thân thể chém giết, càng bổ tới trên kim đan.

Bồng!

Này Kim Đan lập tức nổ tung, bên trong một cái nho nhỏ bóng người cũng là trong nháy mắt tiêu tan.

"Được!"

Phương Nguyên rơi trên mặt đất, cảm nhận vừa nãy cái kia một đao.

"Không hổ là Huyễn Giới pháp tắc, chỉ là thoáng lĩnh ngộ nhập môn, liền giúp ta vượt cấp chém giết cường địch!"

"Lúc này lấy thực lực của ta, nếu như lại sử dụng Cửu Tinh Liên Châu bí pháp, giết bình thường Nguyên Đan cảnh cùng giết gà giống như dễ dàng a!"

Hai tầng đao, chính là không gian khúc xạ nguyên lý.

Tựa như vừa nãy, Liễu Hà rõ ràng chặn lại rồi tuyệt mệnh một đao, nhưng ở bên cạnh, đột nhiên lại giết ra một thanh uy lực giống nhau như đúc, tự nhiên không hề phòng bị, một đao mất mạng!

"Ngoại giới một cái Kim Đan cường giả, trên người không biết có không có vật gì tốt. . ."

Phương Nguyên đi tới Liễu Hà bên cạnh thi thể, thoáng lật qua lật lại: "Có ba cái Linh khí, một cái Huyễn Ảnh thuẫn, hai thanh phi kiếm, còn có một chút đan dược cùng quần áo. . . Không có tu luyện điển tịch, càng không có thân phận lệnh bài. . . Như vậy trở lại, tám thành còn chưa xong thành nhiệm vụ a."

Hắn nhiệm vụ là điều tra, có thể bắt sống Liễu Hà tốt nhất, đến không ăn thua cũng phải có bằng chứng.

Đáng tiếc, hắn ở giết Liễu Hà thời điểm, cũng không nghĩ nhiều như vậy, đồng thời trên người đối phương cũng sẽ không tồn tại cái gì tín vật.

"Bất quá. . . Hắn rõ ràng thuộc về một cái nào đó tông phái thế lực, mặt sau hắn là còn có người, thực sự không được, đem cái kia Hắc Quyết tóm lại , ngược lại cũng tính cái nhân chứng!"

Tuy rằng con đường tu luyện, chú ý vạn loại sương mù tranh tự do, bất kỳ sinh linh đều có cơ hội thành công. Nói thật, Phương Nguyên đối với cái kia Hắc Quyết vẫn là thật thưởng thức, nhưng xung đột lợi ích xuống, vẫn cứ sẽ không chút nào lưu tình.

"Dù sao, ta là Man tộc đồ đằng một phái, cái mông muốn chính a! Lẽ nào ta nương nhờ vào bên ngoài Tu Chân giới, bọn họ sẽ chân tâm tiếp nhận ta sao?"

Phương Nguyên cười lạnh một tiếng.

Ngoại giới chú ý ngoại tộc không đáng tin, Man tộc bên trong lại làm sao không phải là đây?

Không có nắm giữ tính quyết định lực lượng trước, liền vứt bỏ chính mình căn nguyên, đó mới gọi ngu xuẩn.

. . .

"Phi Ưng bộ tộc trưởng Ngũ Thành, bái kiến Thánh sơn sứ giả đại nhân!"

Một tên da thú trung niên ở Phương Nguyên trước mặt cung kính hành lễ.

"Hừm, ngươi mang mấy người, đi theo ta!"

Phương Nguyên hờ hững nói.

"Tuân mệnh!"

Ngũ Thành ngẩn ra, chợt lập tức hạ lệnh: "Hắc Dũng, ngươi mang theo Hắc Đồ, Hắc Thổ bọn hắn mấy cái, đi theo ta!"

Đoàn người nhất thời tìm tới ở trong bộ lạc còn ở ăn thịt Hắc Quyết cùng bạn hắn đám người.

"Ha ha. . . Hắc Quyết, ngươi còn không mau mau bó tay chịu trói!"

Hắc Đồ kêu gào đến vang dội nhất đắc ý.

"Hả?"

Hắc Quyết xoay chuyển ánh mắt, nhìn thấy Phương Nguyên mấy người, nhất thời con ngươi co rụt lại, đứng lên: "Tộc trưởng, còn có vị đại nhân này, ta cùng Hắc Đồ thường có khoảng cách, các ngươi tuyệt đối không nên nghe tin hắn lời nói của một bên a!"

"Man tộc ở trong, ngươi là ít có người thông minh, dĩ nhiên có thể đoán được ta địa vị không so với các ngươi tộc trưởng thấp, cũng hoài nghi là Hắc Đồ cáo ngươi điêu hình , đáng tiếc. . . Đáng tiếc a. . ."

Phương Nguyên thản nhiên nói: "Ngươi vì sao muốn học tập ngoại giới tu hành pháp môn, phản bội ta Man tộc đây?"

"Cái gì?"

Rất nhiều thiếu niên cả kinh.

Man tộc ở trong, lớn nhất tội danh, chính là phản bội Thánh sơn, còn có nương nhờ vào ngoại giới, học tập ngoại giới tu hành pháp môn.

Cái gọi là tu hành pháp môn, tự nhiên là loại kia Tu Chân giới căn bản công pháp.

Cho tới Loạn Phi Phong loại hình võ kỹ hàng ngũ, đều là phàm nhân võ học trọng yếu nhất chính là, không cách nào đối với cao cao tại thượng Pháp tướng các tu sĩ tạo thành bất cứ uy hiếp gì, đúng là không có tao ngộ cấm.

'Cái này tuyệt đối không thể nhận!' Hắc Quyết cắn răng: "Đại nhân ngươi có chứng cứ gì?"

"Chứng cứ? Lời của ta nói, chính là chứng cứ!"

Phương Nguyên trợn mắt, tùy ý vung lên đao.

Xì!

Một đạo đao khí nhất thời từ Hắc Quyết đỉnh đầu rơi xuống, nghĩ muốn đem hắn một chém làm hai.

"A!"

Cảm nhận được Phương Nguyên sát ý, Hắc Quyết cũng bạo phát, đỉnh đầu hiện ra một viên Lục Diệp pháp khí, chặn lại rồi cái này một đao.

"Làm sao?"

Phương Nguyên cười nói: "Người này thực lực, chỉ sợ cũng liền các ngươi trong tộc đệ nhất dũng sĩ đều không bắt được, hắn không có kích phát đồ đằng, chẳng lẽ còn không phải học ngoại giới tu hành pháp môn?"

"Đại nhân pháp nhãn như đuốc! Hắc Quyết ngươi còn có lời gì để nói!" Hắc Đồ hưng phấn cực kỳ: "Cái này Hắc Quyết. . . Xong đời!"

"Đi!"

Hắc Quyết cắn răng một cái, liền muốn bước lên Lục Diệp pháp khí, ngự khí phi hành.

Nhưng vào lúc này, hai đạo ly thể đao khí hiện lên, xuyên thấu hai chân của hắn , khiến cho hắn kêu thảm một tiếng, lăn xuống dưới đến.

"Cho ta phong hắn đan điền, rút hàm răng của hắn, trói chặt tứ chi, chú ý. . . Tuyệt đối không thể để cho hắn chết rồi!"

Đây chính là hoàn thành nhiệm vụ trọng yếu chứng minh, Phương Nguyên có thể sẽ không dễ dàng buông tay.

"Ồ?"

Đang lúc này, hắn lập tức ngẩng đầu, nhìn thấy cách đó không xa một điểm đen.

Cái kia điểm đen càng lúc càng lớn, cuối cùng hóa thành một đầu thần tuấn bốn cánh Ưng Sư thú.

"Líu lo!"

Cực lớn Ưng Sư thú rơi trên mặt đất, cánh nhấc lên cuồng phong, gợi lên cát đá.

"Nhưng là Phương Nguyên sư đệ?"

Mấy cái Nguyên Đan cảnh tu sĩ liền nhảy xuống, hai nam một nữ, một cái trong đó mi tâm có điểm đỏ nữ nhân cao giọng hỏi.

"Chính là ta, các ngươi là. . ."

Phương Nguyên tiến lên một bước.

"Chúng ta cũng là Thánh sơn đệ tử, nhận dò xét nhiệm vụ, vừa vặn nhìn đến sư đệ ngươi ghi chép, không bằng cùng nhau làm sao?"

Nốt ruồi son thiếu nữ chỉ cươi cười, mang theo một tia làm người ý muốn thân cận.

"Không biết các vị sư huynh sư tỷ là. . ."

"Ta tên 'Hồng Lăng', hai vị này là 'Thanh Mông', 'Viên Vũ' !"

Hồng Lăng cười giới thiệu, mà mặt khác hai cái thanh niên cũng là mỉm cười chào hỏi.

Trong đó, Thanh Mông thân cao gầy, Viên Vũ lại thể hình cao to, trong con ngươi thời khắc lập loè hung quang.

"Phàm ta Thánh sơn đệ tử, đều hẳn là đoàn kết hỗ trợ, sư đệ ngươi tu vị vẫn còn thấp, liền cùng chúng ta cùng nhau hành động đi!"

Thanh Mông tựa như thân thiết nói.

'Hừ, không có chuyện gì lấy lòng, không gian tức đạo, huống chi. . . Mạc Hà ở trên ngọn thánh sơn, có thể không có mấy cái bạn tốt a. . .'

Phương Nguyên tâm lý hừ lạnh một tiếng: "Đa tạ mấy vị sư huynh sư tỷ , bất quá ta đã hoàn thành!"

"Cái gì?"

Hồng Lăng cả kinh, cùng hai cái sư huynh liếc mắt nhìn nhau.

"Trước tới chỗ này Phi Ưng bộ, may mắn phát hiện một cái Tu hành giả tung tích, ta đã đem hắn giết, càng đem cái này ám tử Hắc Quyết bắt xuống! Hắn tu hành ngoại giới pháp môn, càng cùng người tu chân kia nhiều lần liên hệ, trở lại để các vị Lão tổ thẩm vấn một chút liền biết."

Thánh sơn ở trong, có thể không thiếu mê huyễn cùng sưu hồn, dù là Phương Nguyên, đều có thể lợi dụng ảo thuật, để Hắc Quyết nói ra nói thật.

"Được! Sư đệ quả nhiên lợi hại!"

Hồng Lăng cười hì hì nói: "Bất quá một cái Hắc Quyết, còn có chút không đủ a, dù sao, cỡ này bên dưới đường dây, đều là bia đỡ đạn, lẽ nào hắn còn biết được sau lưng tông môn tên gọi hay sao?"

"Cái này. . ."

Phương Nguyên giả vờ chần chờ.

"Đến, chúng ta một đường mệt nhọc, trước tiên đi ăn thật ngon uống một trận, lại từ từ nói cái vấn đề này."

Hồng Lăng cười híp mắt đề nghị.

"Đúng là như thế a!"

Thanh Mông không biết nghĩ đến cái gì, cũng là ánh mắt sáng lên, âm thầm truyền âm: "Người này bất quá Pháp tướng, có thể hoàn thành đến một bước này, Nhiệm Vụ đường xét duyệt trưởng lão cũng sẽ không quá nghiêm khắc, vì để cho hắn không thể không tiếp tục theo chúng ta chấp hành nhiệm vụ, chúng ta liền trong bóng tối. . . Giết! Đem cái kia Hắc Quyết giết chết!"

"Lát nữa, ta cùng Hồng Lăng cuốn lấy cái này Phương Nguyên, Viên Vũ ngươi lén lút động thủ, chú ý, muốn cho hắn thoạt nhìn thật giống tự nhiên bị

thương nặng chết đi. . ."

. . .

Khoảng cách Phi Ưng bộ không biết bao xa một chỗ lòng đất hang động bên trong.

Bốn phía sương xám bao phủ, hiển nhiên là cái trận pháp, ở trung tâm nhưng có giản dị kiến trúc.

"Liễu Hà chết rồi!"

Một tên ăn mặc trường bào màu tử kim ông lão, bỗng nhiên mở mắt ra, tay một phủ bên hông túi chứa đồ, một cái vỡ vụn thẻ ngọc liền hiện lên đi ra: "Hắn là đi tới Phi Ưng bộ chứ? Chẳng lẽ tao ngộ cái gì cường địch? Truyền lệnh xuống, phụ cận thám tử khởi động, xem xem rốt cục phát sinh cái gì."

Liễu Hà sinh tử thẻ ngọc, tự nhiên không phải huyết ngọc, chỉ có đơn giản cảnh cáo chức năng, để cái này thống lĩnh biết, Liễu Hà đã bỏ mình.

Chân chính huyết ngọc thẻ ngọc muốn chế tác được, đầu tiên nhất định phải Tiên nhân Lão tổ ra tay, còn cần mấy thứ tài liệu quý giá, ở bên ngoài tu hành trong môn phái, cũng là chỉ có chân truyền đệ tử nòng cốt mới có thể nắm giữ.

Nguyên bản Liễu Hà loại này, liền báo tin sinh tử thẻ ngọc đều suýt chút nữa không đủ trình độ , bất quá hắn dù sao cũng là đến đây Thập Vạn Đại Sơn nằm vùng, lúc này mới có danh sách sinh tử thẻ ngọc cơ hội.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1054: Bí Cảnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1055: Giết Chóc

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1056: Chiến Sự

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1057: Chiến Bộ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1058: Chiến Trường

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1059: Nghe Nói

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1060: Quyết Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1061: Đại Bại

Năm con nhất phẩm đồ đằng tuyệt thế Hung thú rít gào liên tục, bàn về thanh thế cùng sóng pháp lực, tuyệt đối so với được lên một cái Tiên nhân!

"Ừm. . . Loại trận pháp này, làm sao cùng Vạn Thú Phiên có chút tương thông chỗ? Lẽ nào là cái kia Vạn Thần Đồ Lục chủ nhân tiến hành cái khác lưu lại truyền thừa?"

Phương Nguyên hỗn tạp ở Thanh Long đại trận bên trong, thân lên một cái Thận đồ đằng tựa như toàn lực ứng phó.

Trên thực tế, hắn chỉ điểm một phần mười lực, còn lại tinh thần hoàn toàn thả đang quan sát trên chiến trường.

Thậm chí, còn có tâm tư mơ tưởng viển vông.

"Vạn Thú Phiên trên vạn thú dung hợp pháp quyết, chính là luyện khí phiên bản, mà lúc này cái này nhưng là chiến trận thuật. . . Bàn về đến, vẫn là Luyện khí pháp môn càng thêm tinh diệu một điểm. . ."

Lại nhiều hơn xem mấy lần, đặc biệt thân ở trong đó, Phương Nguyên thì có suy đoán: "Hay là một ít Man tộc Tiên nhân đã từng được đến Vạn Thú Phiên luyện pháp kim trang, lại sửa cũ thành mới, lúc này mới có chiến trận này!"

Vạn Thú Phiên cho dù tốt, cũng bất quá một cái Đạo Khí, có lẽ tương lai có thể lên cấp Tiên khí, nhưng cùng loại này vạn người đại trận so sánh, uy lực vẫn là muốn thua chị kém em.

"Vạn Thú Phiên am hiểu đơn thể công kích, mà đại trận này, cũng quá mức

vụng về một điểm, nhưng uy lực phi phàm!"

Phương Nguyên nghe các thống lĩnh mệnh lệnh, cực lớn Thanh Long hoá hình, nhất thời không ngừng đi tới.

"Phía trước bày trận, Cửu Khúc Hoàng Hà!"

Hơn vạn người tu tiên đồng thời lấy ra trận kỳ, từng đạo từng đạo màu vàng dòng nước hiện lên, hình thành một toà Thiên Hà đại trận, đem Thanh Long bao bọc đi vào.

"Phá!"

Long giác bên trên, truyền đến thống lĩnh phẫn nộ tiếng gào.

Thanh Long rít gào, Phi Vân giương trảo.

Cả tòa Cửu Khúc Hoàng Hà trận hơi ngưng lại, rồi lại không trở ngại chút nào vận chuyển lên.

Tại những khác bốn cái phương hướng , tương tự có kỳ dị trận pháp xuất hiện, đem đồ đằng Cự thú vây tiến vào.

Man Đồng mấy cái Tiên nhân nhìn thấy tình cảnh này, đều là trong lòng đại lẫm.

"Làm sao? Man Đồng các ngươi còn không chịu thua sao?"

Đối diện, Huyền Nguyên Tử mấy người truyền âm quát hỏi.

Ở Tiên nhân tầng thứ, ba người bọn hắn Tiên nhân, đủ để cùng Man Đồng tam đại Man Tổ tông không phân cao thấp, thậm chí hơn một chút.

Lúc này, phía dưới Man tộc đại quân biến thành năm đại hung thú cũng bị ngăn trở, có thể nói tuyệt đối là Tu Chân giả một phương chiếm thượng phong.

"Là thắng là bại, tổng cho chúng ta đấu nhau một tràng mới biết!"

Man Tuyệt Lão tổ lớn tiếng nói.

Cùng lúc đó, ở trên người hắn, một cái mơ mơ hồ hồ tàn tạ sông lớn bóng mờ hiện lên.

Trong trận Phương Nguyên trở nên kích động: "Đây là. . . Không hoàn chỉnh Đại Đạo chi lực? Quả nhiên. . . Tiên nhân nếu muốn lại tiến giai, nhất định phải nắm giữ một cái chân chính đại đạo sao?"

Chỉ có lĩnh ngộ một cái hoàn chỉnh pháp tắc, mới có tư cách nghênh đón lôi kiếp, trở thành Tiên nhân.

Mà Tiên nhân nghĩ muốn lên cấp, nhưng là trước hết đem pháp tắc thăng hoa thành đại đạo!

Lúc này Phương Nguyên chỉ nghĩ cười ha ha, đối với tương lai tu luyện đã không có chút nào mê hoặc.

"Man Tuyệt ngươi đã như vậy, hai chúng ta huynh đệ như thế nào sẽ phụ lòng ngươi đây?"

Man Đồng cùng Man Hoàng thấy vậy , tương tự cười ha ha, hiện ra đại đạo bóng mờ.

"Ai. . . Này cần gì phải?"

Côn Ngô Tử Tam Tiên mặt hiện nổi lên ra từ bi vẻ, đồng thời bấm quyết.

Sau lưng bọn họ, một toà hào quang vạn trượng Thiên môn hiện lên, toàn thân xanh tím tường vân bao bọc, thụy khí từng cái từng cái.

"Tiên nhân hợp trận pháp?"

Man Đồng thấy, lập tức thần sắc nghiêm túc.

Ngoại giới Tu hành giả không có thần thông Pháp tướng, chỉ có thể đem tự thân tu vị lợi dụng đến mức tận cùng, ở các loại tinh tế thao tác trên vượt xa Man tộc.

Đặc biệt trải qua lôi kiếp sau khi, chúng sinh như một, đến Tiên Nhân cảnh giới, liền cách biệt không có mấy.

Thế nhưng Man tộc chỉ dựa vào thiên phú tai hại, lúc này liền hiển hiện ra, ở các loại pháp quyết ảo diệu trên, liền muốn chênh lệch ngoại giới Tiên nhân một bậc.

Lúc này, cái này ba vị Tiên nhân, rõ ràng là lấy loại bí thuật nào đó, đem bọn họ lĩnh ngộ pháp tắc cùng tàn khuyết Đại Đạo chi lực kết hợp lại với nhau, hình thành một toà khủng bố Thiên môn, uy lực tăng gấp bội.

"Đáng ghét!"

Loại kia đáng sợ áp chế, trực tiếp khiến ba vị Man tộc Lão tổ vẻ mặt đột biến: "Ngoại giới truyền thừa bí pháp, đến Tiên nhân giai vị, quả thực không thua tuyệt thế thần thông!"

. . .

Ngay khi tử vong bình nguyên song phương đại chiến lúc.

Ưng Sầu hạp.

Vọng Nguyệt bộ quản lí hai cái chiến bộ ở trong.

Một tên Thần Hóa cảnh trưởng lão đi tới quân doanh biên giới vị trí, thần sắc phức tạp: "Từ khi sư tổ triển khai đại thần thông vô thượng, vì ta tiến hành đoạt xá tới nay, đã hơn 300 năm. . . Ba trăm năm nằm vùng, chung quy vẫn có như vậy một điểm cảm tình , bất quá. . ."

Hắn khẽ cắn răng, vẫn là rời đi quân doanh.

Với hắn như thế người, ở Ưng Sầu hạp, thậm chí Lưu Kim hà , tương tự còn có mấy cái.

Ngay khi bọn họ sau khi rời đi không lâu, vài đạo kỳ quang liền oanh kích ở chiến bộ quân doanh trên không, các loại chiến văn tạo thành trận pháp phòng ngự bên trên.

Ào ào ào!

Những công kích này phảng phất nắm giữ linh tính giống như, tìm đều là mỗi cái phòng ngự đại trận điểm yếu, thiếu hụt nơi.

Không đến bao lâu, mấy đạo phòng ngự lần lượt bị phá.

Cùng lúc đó, thiên chu tra xét, che ngợp bầu trời áo bào đen ma đạo đại quân liền giết đi.

"Nơi đóng quân đại trận, chính là Tiên nhân Lão tổ bố trí, sao bị phá?"

Ánh đao lóe lên, hơn trăm người tu tiên thân đầu chia lìa, trên mặt còn có khó có thể tin tưởng được vẻ mặt.

Mạc Hà chậm rãi thu đao, nhìn tình cảnh này, biểu hiện nghiêm nghị: "Doanh trại bị phá, ở mạnh nhất điểm bị nghẹt, bộ tộc ta lòng dạ lớn gãy, cái này quần ma đạo tu sĩ thừa dịp đòn công kích này, tất thắng không thể nghi ngờ, then chốt còn ở chỗ gian tế!"

Tu vị đến hắn tình trạng này, tư duy vượt xa phàm nhân, nhất thời rõ ràng đầu đuôi câu chuyện: "Những người tu ma kia quả nhiên giả dối, vì ngày hôm nay, cũng là trăm phương ngàn kế, đi mau!"

Nhìn thiên chu rơi xuống, Mạc Hà thân hóa ánh đao, phi hành tuyệt tích, đảo mắt liền ra nơi đóng quân phạm vi.

Sau lưng, lượng lớn nổ tung cùng Man tộc chiến binh kêu thảm thiết truyền đến , khiến cho Mạc Hà không khỏi nắm chặt chuôi đao.

Hắn đương nhiên biết được, đối diện như vậy trăm phương ngàn kế, khẳng định bố trí không ngừng một chỗ, Lưu Kim hà cùng Ưng Sầu hạp khó giữ được, còn lại tử vong trên vùng bình nguyên Man tộc đại quân cho dù còn có thể chống đỡ, cũng nhất định phải lùi lại.

"Đại bại, trước nay chưa từng có đại bại cục!"

Mạc Hà vẻ mặt lạnh lẽo: "Mấu chốt nhất, dĩ nhiên có cao tầng là gian tế. . . Cái này sao có thể?"

Nếu như là loại kia từ nhỏ bị quải đi ra bên ngoài Man tộc người, dù là sau đó trở lại Thập Vạn Đại Sơn, cũng không có khả năng lắm chịu đến trọng dụng.

Man tộc tuy rằng đầu thẳng thắn, nhưng cũng không ngốc, biết căn chính miêu hồng tầm quan trọng.

Chân chính bí mật, khẳng định chỉ có những kia từ nhỏ bị chọn lựa nhập Man cung, sau đó ở bên trong ngọn thánh sơn trưởng thành cao tầng mới có thể tiếp xúc.

Bởi vậy, Mạc Hà liền rất khó có thể tin.

Đối phương đến tột cùng là lấy thế nào thủ đoạn, mới có thể làm cho những kia cao tầng đều cam tâm tình nguyện phản bội?

. . .

"Hê hê. . . Rốt cục đi vào, Thập Vạn Đại Sơn!"

Chuyện không thể làm phía dưới, trấn thủ Ưng Sầu hạp Man tộc Lão tổ trực tiếp lui binh, Tu Chân giả truy sát 300 dặm, mới chậm rãi ngừng lại.

Thiên chu bên trên, một tên áo bào đen tóc lục người trung niên hưng phấn hấp không khí: "Cỡ nào sinh cơ bừng bừng khí tức. . . Truyền lệnh xuống, các Đại hộ pháp, mang theo Sưu Hồn phiên, Vạn Hồn hồ lô đều đi ra ngoài cho ta, đưa chúng nó lấp kín!"

"Như thế chỗ tốt, làm sao có thể để Côn Vân tông chiếm? Khà khà. . . Căn cứ trước ước định, chúng ta trước tiên phá Ưng Sầu hạp, chiếm nhiều thiếu địa bàn, liền ăn bao nhiêu địa bàn!"

Người trung niên trong con ngươi đều tựa hồ thả ra ánh sáng xanh lục, thiên chu chấn động, đi tới một chỗ bộ lạc trên không.

"Ngũ phương ngũ quỷ, nghe ta hiệu lệnh, hồn đến!"

Hắn sắc mặt lãnh đạm, nhẹ nhàng vẫy tay.

Phía dưới, còn ở sinh hoạt bọn người Man bỗng nhiên ngẩn ra, từng cái từng cái liền hôn mê trên đất.

Hư huyễn hồn phách, từ trên người bọn họ hiện lên, lại thật giống đối mặt vòng xoáy khủng bố giống như, cuồn cuộn không dứt bay lên trời, rơi vào người trung niên trong tay.

"Ha ha. . . Không hổ là Man tộc, cái này tinh phách có thể so với người bình thường lợi hại nhiều, một cái liền sánh được ngoại giới mười cái, nếu như là tu sĩ liền sánh được một trăm!"

Người trung niên cười ha ha: "Có nơi này bảo địa, ta Đạo thành rồi!"

. . .

Tử Vong đại bình nguyên.

Mấy chỗ chiến trường càng lúc càng kịch liệt.

Ở năm con tuyệt thế Hung thú bừa bãi tàn phá phía dưới, cho dù có trận pháp bảo vệ, Tu Chân giả cũng chết thương nặng nề, đương nhiên, những kia đồ đằng bóng mờ cũng là dần dần không chống đỡ nổi, một khi đợi đến tan vỡ rải rác, cái kia rơi vào trong trận pháp Man tộc, lập tức liền sẽ bị đẩy vào tuyệt cảnh!

Trên bầu trời, một toà màu xanh tím Thiên môn ánh sáng óng ánh, trấn áp bốn phương.

Man Đồng các loại Man tộc Lão tổ thủ đoạn cùng xuất hiện, liên tiếp hiện ra Pháp tướng, lại không làm gì được cửa này chút nào.

"Không được!"

Đứng thẳng ở một cái ngàn trượng con rết bên trên Man Đồng bỗng nhiên biến sắc, lấy ra một khối huyết ngọc: "Ưng Sầu hạp bị Lệ Hồn tông công phá, Lưu Kim hà ngàn cân treo sợi tóc!"

"Cái gì?"

Man Tuyệt cùng Man Hoàng ngẩn ra, chợt chính là đau thương căm giận cực kỳ: "Giảo hoạt Tu Chân giả!"

Cho tới nay, Man tộc cùng ngoại giới đại chiến, không phải cùng tu tiên một phương, chính là cùng ma đạo một phương.

Mà ở bên ngoài, người tu tiên cùng người tu ma trong lúc đó ân oán, so với Man tộc còn muốn dày đặc.

Bởi vậy, ba vị này Man tộc Lão tổ đều rơi vào tư duy xu hướng ổn định trong, không nghĩ tới lần này người tu tiên dĩ nhiên sẽ cùng những kia Ma đạo người liên thủ, cùng xâm lược Thập Vạn Đại Sơn.

Một con cờ rơi xuống sai, sẽ muốn mãn bàn đều thua, huống hồ hiện tại?

Nguyên bản Tu Chân giả một phương liền chiếm cứ ưu thế, lúc này thế lực

tăng gấp đôi, quả thực là như bẻ cành khô.

"Mau chóng rút đi!"

Man Đồng khẽ cắn răng, phát ra tín hiệu.

"Đại ca? !"

Man Tuyệt cùng Man Hoàng Lão tổ đều là vừa kinh vừa sợ, cực kỳ không cam lòng.

"Thập Vạn Đại Sơn, chung quy là chúng ta, bọn họ đứng không vững chân!"

Man Đồng tuy rằng thân hình nhỏ gầy, lại là ba người này thủ lĩnh, hắn ra lệnh một tiếng, cái khác hai cái Man Tổ lại thế nào đi nữa không cam lòng, cũng chỉ có thể buông tay thôi đấu.

"Triệt!"

Man Đồng cùng Man Tuyệt Man Hoàng liếc mắt nhìn nhau, mấy đạo kỳ quang liền rơi xuống ở phía dưới trận pháp bên trên.

Hống hống!

Cực lớn tiếng gào bên trong, năm con hung thú phá trận mà ra, thân hình rách nát, vừa nhìn chính là đến cực hạn.

Lúc này vừa tới ngoại giới, liền ầm ầm tan vỡ, hiện ra bên trong mấy vạn Man tộc.

"Ha ha. . . Ba vị Man Tổ, thắng bại chưa phân, cần gì dừng tay đây?"

Huyền Nguyên Tử ba người lập tức truy kích, đem ba cái Man tộc Tiên nhân kéo chặt lấy, lại ra lệnh: "Truy sát Man nhân, không giữ lại ai!"

Hưu hưu!

Phía dưới, phi kiếm cùng Pháp tướng cùng bay, phù lục, đuổi trùng, trận pháp. . . Các loại tu chân tài nghệ tất cả đều hướng về Man nhân trên đầu ném tới.

"Chà chà!"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, lại là lắc đầu liên tục: "Man tộc bại!"

Hắn thở dài một hơi, trước ngực linh quang lóe lên.

Xèo!

Hắn cả người nhất thời hóa thành một đạo lưu quang, rơi xuống dưới đất, trong phút chốc đi xa mấy chục dặm.

"Độn Địa linh phù, Độn Địa pháp phù bản thăng cấp, cũng là Vạn Thần điện bên trong cất giấu. . . Ta một hơi dùng tới năm tấm, đủ để xa ra mấy trăm dặm!"

Không có cái này dựa dẫm, Phương Nguyên cũng sẽ không đến đây trận chiến này tràng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1062: Vây Núi

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1063: Liền Giết

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1064: Thỏa Hiệp

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1065: Thuấn Di

"Nguyên Đan cảnh, ở Man tộc tu hành bên trong phi thường trọng yếu!"

"Khái là do Man tộc phần lớn ngộ tính hạ thấp, nhưng bản thế giới tu hành công pháp, đều cần cảm ngộ pháp tắc cùng đại đạo, bởi vậy, nhất định phải thông qua Pháp tướng thần thông, đến phụ trợ lĩnh ngộ tương ứng pháp tắc!"

"Mà Nguyên Đan cảnh sau khi, càng là có thể mang một đạo thần thông phong ấn tại Nguyên Đan trong , làm cái này bản mệnh thần thông, tâm thần liên kết phía dưới, cảm ngộ dễ dàng không chỉ gấp mười lần!"

"Ta Huyễn Giới pháp tắc , tương tự có thể như vậy!"

Trên thực tế, Phương Nguyên đối với pháp tắc ngộ tính, tuyệt đối là yêu nghiệt cái kia một cấp bậc.

Làm sao Huyễn Giới pháp tắc chính là gian nan nhất Không Gian pháp tắc, lĩnh ngộ lên gian nan cực kỳ.

Dù là hắn, đến hiện tại đều có một ít lực bất tòng tâm cảm giác.

Bất quá lúc này, nương theo một điểm linh quang tăm tích, một viên hư huyễn Nguyên Đan nhất thời thành hình.

"Thần thông Huyễn Giới!"

Không chút do dự nào, Phương Nguyên sau lưng Thận Long hiện lên, phun ra một đạo thần thông, rơi vào Nguyên Đan bên trong.

Lượng lớn thiên địa nguyên khí tràn vào, Nguyên Đan khoảng khắc ngưng tụ.

"Nguyên Đan thành!"

Phương Nguyên mở hai mắt ra, trong con ngươi lóe qua vẻ vui mừng: "Quả nhiên!"

Lúc này, nguyên bản gian nan tối nghĩa không gian rung động, ở trước mặt hắn một thoáng rõ ràng không chỉ mười lần , khiến cho Phương Nguyên phảng phất người mù lần nữa thấy ánh sáng giống như, suýt chút nữa chảy ra nước mắt: "Quá tốt rồi!"

Hắn nhắm mắt lại, nguyên bản liên quan tới Huyễn Giới pháp tắc lĩnh ngộ bình cảnh trong nháy mắt biến mất, cả người đối với không gian phù hợp trình độ chính lấy một loại tốc độ khủng khiếp tăng lên.

"Ngươi đột phá?" Kim Nguyên quay đầu, trong mắt hiện ra kỳ quang: "Có một cái tin tức xấu phải nói cho ngươi! Bởi vì ngươi lên cấp xúc động Thiên địa chi khí, cái kia Tiên nhân đã khóa chặt vùng này, rất nhanh sẽ có thể tìm được Tiên phủ!"

"Phải không? Cái kia lại có quan hệ gì?"

Phương Nguyên đứng lên, Kim Nguyên nhạy cảm nhận ra được hắn không giống.

Hắn chỉ đơn giản đứng ở nơi đó, liền phảng phất cách thiên sơn vạn thủy giống như, rất nhiều không gian chồng chất, rơi xuống tại xung quanh người , hóa thành cực hạn phòng ngự.

"Ngươi pháp tắc lĩnh ngộ. . . Đột phá?"

Kim Nguyên kinh ngạc hỏi.

"Hừm, xem như là Huyễn Giới pháp tắc đại thành đi! Liền cùng Đao Giới!"

Phương Nguyên cười nhạt trả lời, có một luồng tự tin: "Bất quá, ta thu được năng lực, có thể mạnh mẽ hơn Đao Giới nhiều. . . Ít nhất, từ cái kia cái Tiên nhân dưới tay trốn, không chút nào vấn đề."

"Vậy ta liền mỏi mắt mong chờ!" Kim Nguyên trong ánh mắt kỳ quang liên thiểm, tiếng nói một thoáng bình phục lại.

Một cái Nguyên Đan, dĩ nhiên nói có thể từ Tiên nhân dưới sự truy kích đào tẩu, quả thực chính là nói mơ.

Nhưng không biết tại sao, xem cho tới bây giờ trạng thái Phương Nguyên, hắn theo bản năng mà liền lựa chọn tin tưởng.

"Đi thôi!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, ra Tiên phủ.

Ngoại giới!

"Là ở chỗ đó!"

Áo bào đen trung niên Tiên nhân ánh mắt sáng ngời, thần thức khóa chặt mười mấy dặm ở ngoài, một viên nhìn như bình thường cục đá.

Trong nháy mắt tiếp theo, Phương Nguyên hiện lên, đưa tay một chiêu, cục đá liền hóa thành một viên bạch ngọc nhẫn, rơi xuống ở trong tay.

"Ha ha. . . Bắt ba ba trong rọ, ngươi chạy không được, Tiên phủ, còn có bên trong tất cả, đều là ta Diệt Hồn!"

Diệt Hồn Tiên nhân dữ tợn nở nụ cười, bàn tay lớn vồ xuống.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Rất nhiều hắc khí phong tỏa bốn phía, mơ hồ hình thành một cái trận pháp

dáng dấp.

Không nghi ngờ chút nào, hắn đã toàn lực ra tay, phong thiên tỏa địa, tuyệt đối sẽ không để chỉ là một cái Nguyên Đan trốn đi.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, Phương Nguyên ngẩng đầu, đối với hắn nhe răng nở nụ cười, cả người trong nháy mắt biến mất.

"Hừm, lại trốn vào Tiên phủ?"

Diệt Hồn Tiên nhân năm ngón tay khép lại, cái kia một khối thổ địa trong nháy mắt hôi phi yên diệt: "Không đúng!"

Hắn thần thức khuếch tán ra, ở năm mươi dặm ở ngoài, phát hiện Phương Nguyên khí tức: "Đây là cái gì độn pháp, dĩ nhiên có thể đột phá ta cấm chế?"

Diệt Hồn Tiên nhân kinh ngạc phi thường.

Thế nhưng, vẫn không có chờ đến hắn đuổi tới, cái kia đạo hơi thở lại là lóe lên, trong nháy mắt khoảng cách vượt quá trăm dặm.

Chợt mấy cái sát na sau khi, liền xa xa rời đi hắn thần thức điều tra phạm vi.

"Chết tiệt. . . Tại sao?"

Diệt Hồn Tiên nhân rít gào, tiếng vang chấn động mấy dặm, những kia Kim Đan tu sĩ đều là run cầm cập.

. . .

"Đây là. . . Chuyện gì xảy ra?"

Tiên phủ bên trong, Kim Nguyên cũng nằm ở mông bức trạng thái: "Cho dù ngươi dùng Đạo phù, cũng không cách nào đột phá một cái Tiên nhân phong tỏa a!"

"Đây cũng không phải là độn pháp, mà là hư không chuyển đổi thuật, hoặc là nói. . . Thuấn di!"

Phương Nguyên nụ cười trên mặt cũng lại không che giấu nổi.

"Thuấn di? Hư không chuyển đổi?"

"Đao pháp tắc đại thành tiêu chí, là triển khai Đao Giới, mà ta Huyễn Giới pháp tắc đại thành tiêu chí, nhưng là lĩnh ngộ thuấn di!" Phương Nguyên cười to: "Từ nay về sau, thiên hạ đều có thể đi đến!"

Có thể hư không chuyển đổi, trên căn bản, rất nhiều Tiên nhân cấm chế, đều không thể hạn chế Phương Nguyên thuấn di.

Nhưng thông qua tìm tòi, chính hắn người biết mình chuyện, vẫn có hai cái khuyết điểm.

Số một, chính là phải tự mình cảm ứng được không gian rung động chỗ, mới có thể tiến hành thuấn di, cũng chính là khoảng cách có cực hạn, lúc này phạm vi đại khái là khoảng năm mươi dặm, nếu không thì, hắn liền trực tiếp thuấn di đến chân trời góc biển, sẽ không xuất hiện ở Diệt Hồn Tiên nhân thần thức trong phạm vi.

Mà điểm thứ hai, nhưng là hư không đồng dạng có hạn chế, tỷ như một ít ngăn cách Huyễn Giới pháp tắc địa phương, hoặc là đồng dạng lĩnh ngộ Huyễn Giới pháp tắc người luyện chế pháp bảo, là có thể hạn chế thuấn di.

Phương Nguyên đối với chuyện này rõ ràng trong lòng, nhưng cũng không để ý lắm: "Đầu tiên, cái thứ nhất khuyết điểm, tất nhiên có thể nương theo ta tu vị tăng cao mà không ngừng mở rộng! Mà thứ hai khuyết điểm, ta đều gian nan như vậy, còn muốn thêm điểm gặp may đúng dịp mới có thể thành tựu, ngoại giới có thể lĩnh ngộ Huyễn Giới pháp tắc hạng người, lại có mấy cái?"

Thời không đại đạo gian nan, chỉ từ hắn chu du vạn giới, vẫn không có nhìn

thấy một cái Ma thần thậm chí Ma Chủ hiểu sơ da lông, liền có thể thấy được chút ít.

"Ý nghĩ hơi động, liền có thể thuấn di, bắt đầu từ hôm nay, ta cũng coi như có ở Tiên nhân dưới tay thoát thân nắm."

Phương Nguyên cảm xúc dâng trào.

Từ không còn gì cả hàng lâm, đến giác tỉnh đến hôm nay tình trạng này, quả thật là từng bước bụi gai, thiếu một chút sẽ khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Thẳng đến lúc này, mới cuối cùng cũng coi như ở cái này hung hiểm phi thường bên trong thế giới, miễn cưỡng có như vậy một tia lực tự bảo vệ.

"Bằng vào ta trước mắt tu vị, chỉ cần không phải cố ý tiến vào một số tuyệt trận hoặc là hiểm địa. . . Thiên hạ đều có thể đi được đến!"

Ý nghĩ hơi động, cỡ nào cấp tốc? Chỉ cần nhận biết được nguy hiểm, là có thể lập tức thuấn di đào tẩu.

Thậm chí, đợi đến tương lai Huyễn Giới pháp tắc tăng lên, nói không chắc chỉ xích thiên nhai, cũng bất quá bình thường việc.

Có cái này một chiêu, dù là Tiên nhân cũng phải bình đẳng đối xử.

Cho dù Phương Nguyên còn chỉ là cái Nguyên Đan! Nhưng địa vị của hắn, đem rõ ràng vượt qua rất nhiều Thần Hóa trưởng lão!

Chỉ có thực lực bình đẳng, mới sẽ mang đến địa vị chân chính bình đẳng, có thể làm Tiên nhân đều không làm gì được, tự nhiên cũng là thực lực một loại.

"Được lắm Huyễn Giới pháp tắc!"

Kim Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, hầu như nói không ra lời: "Lão chủ nhân năm đó nếu có thể lĩnh ngộ được thuấn di bí pháp, cái kia hung đồ làm sao

có thể giết đến hắn?"

"Đúng là như thế. . . Huyễn Giới pháp tắc, rất khó bị khắc chế, hoặc là nói, toàn bộ thế giới vũ trụ, có thể khắc chế nó, đều là rất ít!"

Phương Nguyên tự tin đồng thời, cũng không có thả lỏng cảnh giác.

Thế giới lớn lao, không gì không có, tuy rằng Không Gian pháp tắc đã là sắc bén cực kỳ, nhưng nói không chừng liền sẽ bị cái khắc chế.

Bởi vậy, hắn cũng sẽ không cố ý rêu rao khắp nơi, tự tìm đường chết.

"Cũng không biết bên trong ngọn thánh sơn, đến tột cùng thế nào rồi?"

Hắn nhìn về phía Thánh sơn phương hướng, tự lẩm bẩm.

Vèo!

Chỉ một thoáng, Phương Nguyên thân hình hơi động, sát na biến mất, ở năm mươi dặm ở ngoài hiện lên.

Chợt, lại bắt đầu thuấn di.

Thông qua loại này không ngừng tiếp sức thuấn di phương thức, chỉ là thời gian một cái nháy mắt, liền đến Thánh sơn ở ngoài.

"Quả nhiên, thuấn di nhanh nhất, chính là tốc độ, toàn bộ quá trình chỉ cần một ý nghĩ bay lên liền có thể. . . Trước ta khoảng cách Thánh sơn 300 dặm, thuấn di sáu lần, cũng là sáu cái ý nghĩ điệp gia thời gian thôi!"

Dựa theo này thế tu tiên bên trong lời giải thích, hai mươi niệm làm một nháy mắt, hai mươi nháy mắt làm vì gảy ngón tay một cái, hai mươi trong nháy mắt làm một la dự, hai mươi la dự làm một giây lát, hai mươi giây lát làm một khắc, tám khắc làm một canh giờ.

Nhất thời thần, đại khái tương đương với Phương Nguyên kiếp trước hai giờ, cái gọi là niệm, nháy mắt, đều là so với hào giây còn nhỏ hơn đơn vị, quả thật là liền Tiên nhân đều khó mà nắm.

Bởi vậy, lấy thuấn di tung hoành thiên hạ, hầu như thuận buồm xuôi gió.

"Hả? Xem ra là đình chiến!"

Ở Phương Nguyên chu vi, hư không chồng chất, hoàn toàn đem thân hình của hắn ẩn nấp, không tại vật ở ngoài, không ở tại bên trong, tại giới tử bên trong lại tự thành một giới.

Lúc này, dù là đứng ở Tiên nhân đại quân đỉnh đầu, cũng không có một người có thể phát hiện hắn.

"Huyễn Giới pháp tắc đại thành sau khi, tùy ý lĩnh ngộ một thoáng, chính là khủng bố đến cực điểm bí thuật a. . ."

Huyễn Giới pháp tắc có thể dùng đến tiến công, tự nhiên cũng có thể dùng đến phòng ngự.

Lúc này Phương Nguyên thì có cảm giác. Dù là có Tiên nhân tiến công, hắn cũng chưa chắc không thể đem công kích na di, thậm chí là. . . Đàn hồi!

"Tốt một cái Tiên nhân đại trận, chính là Thập Tuyệt Thiên Môn! Chỉ tiếc, đối với không gian phòng ngự, thực sự quá mức sơ hở!"

Hắn đi tới đại trận biên giới, nhẹ nhàng xảo xảo một chạm, cả người liền tiến vào bên trong đại trận.

"Thánh sơn dưới chân còn máu me đầm đìa, kịch liệt chiến đấu không vượt quá nhất thời nửa khắc! Xem ra Man tộc bị thiệt lớn, rồi lại vận dụng thủ đoạn gì, đem Tiên nhân doạ lui?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, thần niệm mở ra.

Mượn không gian rung động, ý niệm của hắn nhất thời bao phủ cả tòa Thánh sơn.

"Ừm! Mạc Hà vẫn còn, tuy rằng sinh mệnh cực kỳ nhỏ, nhưng chung quy không có chết. .. Bất quá cũng sắp rồi!"

"Những kia trong cung điện che giấu, chính là Man tộc một ít bảo tàng sao? Thủ pháp này quả thật là. . . Quá thô ráp!"

Tiên nhân chứa đựng thủ đoạn, tự nhiên lấy túi chứa đồ, Tiên phủ các loại thì mới tốt.

Nhưng bọn họ chế tác những thứ này không gian lọ chứa, đều là lợi dụng thiên tài địa bảo, còn có tiền nhân kinh nghiệm luyện chế, chỉ biết kỳ nhiên, không biết giá trị.

Lúc này ở Phương Nguyên cái này hầu như hiểu được Huyễn Giới pháp tắc người xem ra, chính là thô ráp cực kỳ, đơn sơ cực kỳ!

"Nếu như ta đồng ý, hoàn toàn có thể dùng bình thường nhất vật liệu, chế ra có thể chứa xuống một tòa núi túi chứa đồ. . . Thậm chí, cách Tiên phủ, liền ăn cắp bên trong bảo vật! Ân, đúng là rất có thần thâu tiềm chất!"

Tuy rằng Man giáo Thánh sơn đã đem tài nguyên tận lực tập trung cùng dời đi, nhưng lấy Man tộc ngàn vạn năm qua tích lũy, có lẽ liền mấy vị Tiên nhân, đều không thể hoàn toàn làm rõ ràng.

Ở Phương Nguyên cảm ứng bên trong, phía trên ngọn thánh sơn, liền có một ít bí ẩn đầu mối không gian, bên trong che giấu không ít thứ tốt.

Hắn thay đổi sắc mặt, một viên thổ màu nâu, mặt ngoài lồi lõm trái cây liền rơi xuống ở trên tay: "Thiên Khâu quả? Cầm cho Mạc Hà, nhân quả liền đều trả đủ."

Đây là hắn tùy ý ở một chỗ hư không tiết điểm lấy ra cất giấu, liền cùng dễ

như trở bàn tay giống như đơn giản.

"Ồ?"

Sau một khắc, Phương Nguyên phảng phất phát hiện cái gì cực kỳ kinh người đồ vật, thân hình trong nháy mắt biến mất.

****

Còn Hai Ngày Cuối --- Cầu Phiếu Của Người Lười

http://www.tangthuvien.vn/forum/showthread.php?t=153285

****

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1066: Chênh Lệch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1067: Lẻn Vào

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1068: Thần Thâu

Tuy rằng rất muốn lập tức động thủ, để những Tiên nhân này thấy được đệ nhất thiên hạ thần thâu lợi hại, nhưng nhớ tới cái kia Diệt Hồn tiên nhân, còn có bị hắn bắt đi thiếu niên Trúc, Phương Nguyên vẫn là cố nhịn xuống, lén lút chuồn ra lều trại.

"Hừm, ta thần niệm ẩn giấu ở hư không gợn sóng ở trong, cũng rất khó bị phát hiện. . ."

Phương Nguyên thần niệm tản ra, nhất thời tìm tới một cái có chút hơi thở quen thuộc.

Hắn khẽ mỉm cười, liền đến một vị tiên nhân động phủ trước.

"Diệt Hồn tiên nhân, hắn là dừng chân nơi này! Tuy rằng cũng có cấm chế phòng ngự. .. Bất quá. . ."

Nhìn trước mắt một toà Tiên gia động phủ, Phương Nguyên hướng về trước bổ một cái, cả người nhất thời hòa vào giữa hư không.

"Nếu như đổi thành người ngoài, dù là Tiên nhân tu vị, muốn xông vào cái này Diệt Hồn tiên nhân động phủ, tất nhiên là kiếp nạn tầng tầng, không thể không bị phát hiện!"

Phương Nguyên chắp hai tay sau lưng, phảng phất thị sát chính mình lãnh địa giống như, ở rất nhiều cấm chế bên trong đi xuyên: "Nhưng đối với ta mà nói, quả thực là dễ như ăn bánh!"

Lấy hắn thực lực trước mắt, còn không cách nào cùng Tiên nhân chính diện

quyết đấu, thậm chí công kích mạnh nhất cũng không nhất định có thể đánh chết Tiên nhân.

Bởi vậy, hắn đã nghĩ đến đối với Tiên nhân sát thương lực lớn nhất phương thức, đó chính là thần thâu con đường!

Dựa vào chính mình đặc biệt thủ đoạn, xem cái nào Tiên nhân không vừa mắt, đều có thể trộm cho hắn táng gia bại sản!

Thật giống lần này như vậy.

"Bất luận bảo vật là che giấu ở trong động phủ, trong túi chứa đồ, thậm chí bên người mang theo, còn không là muốn gì cứ lấy?"

Phương Nguyên ngoài miệng mang theo vẻ mỉm cười, thần niệm tùy ý dạt ra, liền tìm đến hai cái Đạo Khí, còn có hai viên âm khí âm u hạt châu, bên trong ẩn chứa khủng bố hồn lực, liền hắn đều có chút thay đổi sắc mặt.

"Ít nhất là một vạn người hồn phách, trong đó còn hỗn tạp không ít người tu luyện đồ đằng!"

Hắn nhìn hạt châu một chút: "Người bình thường hồn phách đối với ta vô dụng, nhưng người tu luyện đồ đằng, lại là vừa vặn đến chữa trị Vạn Thú Phiên!"

Tuy rằng Thần Hóa cảnh đỉnh cao là có thể luyện chế Đạo Khí, nhưng hầu như không có mấy cái sẽ làm như vậy tổn mình bất lợi người việc.

Bởi vậy, cho dù là Tiên nhân trong tay, nói không chắc đều phần lớn vẫn là Tiên khí!

Cũng là một ít đứng đầu Tiên nhân, mới có thể nắm giữ một hai kiện Tiên gia pháp bảo, tiếu ngạo cùng thế hệ.

Phương Nguyên âm thầm cho những kia Âm Hồn châu đánh tới không gian

ấn ký, nhưng không có trực tiếp động thủ.

Hắn hòa vào cấm chế trong, lại đi tới một nơi.

Đây là một cái âm trầm gian phòng, bốn phía phong kín, không có một chút nào tia sáng thấu nhập.

Ở chính giữa, bảy cốc nhỏ cổ điển thanh đồng ngọn đèn, lấy kỳ dị trận thế sắp xếp, lập loè ám trầm ánh sáng.

Một tên thiếu niên sắc mặt trắng bệch, hôn mê ở trung tâm trận pháp, thình lình chính là cái kia Chúc Long pháp tướng thiên tài hạt giống —— Trúc!

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên không khỏi trong bóng tối thở dài.

Man giáo Lão tổ trước đó dời đi hỏa chủng, chính là nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra cách làm, nhưng không nghĩ tới, tiểu tử này thời vận không ăn thua, trực tiếp liền cho hố tiến vào.

Tiện thể, mấy chi thế thân tiểu đội, hầu như cũng là toàn quân bị diệt.

Có lẽ Man giáo Tiên nhân đang đàm phán ở trong, sẽ đưa ra chuộc đồ yêu cầu, nhưng nhìn dáng dấp, vị này Diệt Hồn tiên nhân lại là không chuẩn bị đáp ứng.

"Được!"

Bích hỏa thăm thẳm bên trong, cũng không biết đi qua bao lâu, Diệt Hồn tiên nhân mở hai con mắt: "Bộ thân thể này hồn phách đã bị làm hao mòn đến gần đủ rồi, chỉ còn dư lại thuần túy nhất Pháp tướng cùng thân thể! Chính là tốt đẹp nhất đoạt xá đối tượng, cũng không uổng công Lão tổ bỏ ra nhiều như vậy thủ đoạn a, ha ha. . ."

"Hồn phách? Đoạt xá?"

Phương Nguyên nghe xong, con mắt nhất thời hơi nheo lại: "Ứng nên là Liệt Thần đoạt xá pháp! Không sai, căn cứ bên trong ngọn thánh sơn tư liệu ghi chép, này pháp môn ở Lệ Hồn tông bên trong, xác thực có truyền lưu!"

Cái này chính là thích hợp hắn nhất Phân thân chi pháp, Phương Nguyên tâm thần hơi động, bỗng nhiên tiến lên, giương tay vồ một cái.

Phốc!

Vạn Thần điện bên trong, một cái thẻ ngọc liền tái hiện ra.

"Cái này đều là Diệt Hồn tiên nhân bên người trong túi chứa đồ đồ vật. . . Phải là có ta muốn chứ?"

Phương Nguyên nhanh chóng tra tìm lên, giành giật từng giây.

Dù sao, chỉ cần Diệt Hồn tiên nhân một ý nghĩ điều tra chính mình túi chứa đồ, liền sẽ phát hiện rất nhiều thẻ ngọc mất tích.

"Đều không phải. . ."

Một lát sau, Phương Nguyên khẽ cắn răng: "Ta lại trộm!"

Vèo!

Trong phút chốc, lại là mười mấy cái hộp ngọc , liên đới vài tờ tàn trang, hiện lên ở động phủ bên trong.

"(Vạn Hồn Tu Quỷ Pháp). . . Không phải!"

"(Lệ Hồn Quyển Tông). . . Không phải!"

"Cái này hộp ngọc lợi hại, phía trên vẫn còn có cấm chế? Bất quá không có chuyện gì, chỉ cần không phải Huyễn Giới phong cấm pháp phù, ta trực tiếp xuyên thấu qua hộp là có thể lấy ra."

Phương Nguyên con mắt ngưng lại, lượng lớn pháp lực giội rửa mà xuống, nhất thời, một viên thẻ ngọc màu đen liền bay ra, thần niệm thoáng tìm tòi, một phần pháp quyết hiện lên, rõ ràng là (Liệt Thần đoạt xá pháp)!

"Công pháp tới tay? Ồ? Phía trên này vẫn còn có một tầng cấm chế!"

Phương Nguyên vẻ mặt khó coi mà đem một cái tiểu cấm chế xóa đi.

Cấm chế này lực lượng quá mức yếu ớt, cho tới liền hắn đều nhất thời không quan sát, nhưng chính là bởi vì nhỏ yếu, vì lẽ đó không có hủy diệt thẻ ngọc tin tức năng lực, nhưng có thể cảnh báo!

"Chuyện gì xảy ra?"

Ngoại giới, Diệt Hồn tiên nhân vẻ mặt biến đổi: "Đoạt xá Pháp Ngọc đơn giản cấm chế lại bị xúc động? Nó không phải vẫn luôn ở ta trong túi chứa đồ sao?"

Hắn trong lòng biết không được, vỗ một cái túi chứa đồ, mặt lập tức tái rồi: "Không. . . Không còn?"

"Không chỉ có là ghi chép Đoạt xá chi pháp thẻ ngọc, còn có lão phu căn bản công pháp, làm sao đều không có?"

Diệt Hồn tiên nhân bỗng đứng lên, kích phát động phủ bên trong tất cả cấm chế, âm thanh vang dội liền xa xa truyền bá ra đi: "Có tặc! ! ! !"

Hắn bóng người lóe lên, xuất hiện ở động phủ đỉnh chóp, vẻ mặt khó coi cực kỳ: "Vị cao thủ nào. . . Đi theo ta mở cái này chuyện cười!"

Nói đến, hắn hiện tại tuy rằng phẫn nộ, nhưng tâm tình sợ hãi chiếm so với càng to lớn hơn.

Dù sao, có thể lặng yên không một tiếng động, lấy đi hắn thẻ ngọc tồn tại, tất nhiên là cùng cấp hoặc là càng cao hơn, nếu như không phải lấy đi đồ vật, mà là

muốn lấy đi tính mạng của hắn đây?

Huyễn Giới pháp tắc cường đại cùng khủng bố quỷ dị, lúc này mới vô cùng nhuần nhuyễn biểu hiện ra.

. . .

"Bị phát hiện!"

Phương Nguyên cảm nhận được Diệt Hồn phẫn nộ, cùng với vị trí của hắn, bỗng nhiên nở nụ cười.

Hào quang lóe lên.

Hắn trong nháy mắt xuất hiện ở bên trong mật thất, đem Trúc thân thể liên đới dưới thân bảy sao đèn trận pháp một tay tóm lấy, tay một chiêu, nguyên bản đánh tới ấn ký Âm Hồn châu cùng Đạo Khí cũng nhanh chóng bay tới.

"Hả? Là hắn?"

Diệt Hồn Chân Nhân thần niệm quét qua, nhất thời phát hiện Phương Nguyên, đầy mặt không thể tin tưởng vẻ: "Chuyện này. . . Làm sao có khả năng: "

Trong nháy mắt tiếp theo!

Phương Nguyên hướng về phía hắn nhe răng nở nụ cười, thân hình sát na biến mất không thấy.

"Hóa ra là ngươi cái này tiểu tặc!"

Rõ ràng cái này tặc nhân chỉ có Nguyên Đan tu vị sau khi, Diệt Hồn tiên nhân sợ hãi thối lui, còn lại, cũng chỉ có tràn đầy phẫn nộ: "Dĩ nhiên là ngươi! Ta phải đem ngươi lột da tróc thịt a!"

Hắn nén giận phía dưới, tiếng nói quả thực dường như lôi đình.

Làm sao, lúc này lại dùng thần niệm, từng tấc từng tấc nhìn quét, nhưng căn bản phát hiện không được Phương Nguyên chút nào hình bóng.

"Diệt Hồn tiên nhân, ngươi nổi điên làm gì?"

"Chuyện gì xảy ra?"

"Sư đệ? !"

Nguyên bản còn ở thương nghị rất nhiều Tiên nhân một thoáng bay đến giữa không trung, Vạn Hồn tiên nhân càng là kinh ngạc truyền âm hỏi dò: "Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?"

"Náo. . . Náo tặc!"

Diệt Hồn Chân Nhân sắc mặt đỏ lên, nửa ngày mới biệt đi ra một câu: "Có tiểu tặc lẻn vào ta động phủ, trộm ta Linh châu cùng Đạo Khí!"

"Tặc? Trộm?"

Rất nhiều Tiên nhân cùng nhau hiện ra xem kẻ ngu si vẻ mặt: "Lẽ nào ngươi động phủ chưa từng bố trí cấm chế, huống chi. . . Trọng yếu đồ vật, chúng ta không phải bên người mang theo sao? Muốn làm đến điểm ấy, trừ phi là Thái Ất cảnh giới đại năng! Nhưng loại này tồn tại, trực tiếp cướp trắng trợn chính là, cần gì. . . Trộm đây?"

"Chết tiệt, ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra!" Diệt Hồn tiên nhân cảm giác mình nhanh đã phát điên: "Không phải Thái Ất đại năng, mà là một cái. . . Kim Đan cảnh tiểu tặc!"

"Kim Đan?"

Lần này, liền Vạn Hồn tiên nhân sắc mặt đều kinh ngạc phi thường, quan tâm

đến cực điểm mà tiến lên: "Sư đệ. . . Ngươi chẳng lẽ tu luyện hồ đồ, tẩu hỏa nhập ma, xuất hiện ảo giác?"

"Ta không có điên, chính là một cái Man tộc Kim Đan tiểu tặc!" Diệt Hồn tiên nhân xem đến cái khác Tiên nhân ánh mắt, càng thêm oan ức.

"Ha ha. . . Cái này quả thật là chuyện cười lớn!"

"Bản tọa tu luyện đến nay, cũng xưa nay chưa từng nghe nói loại này. . . Một cái Kim Đan tu sĩ, đem Tiên nhân trộm?"

. . .

Cái khác chính đạo Tiên nhân dồn dập mừng lớn.

Chỉ có Côn Lôn Tử mấy cái liếc mắt nhìn nhau: "Cái này Diệt Hồn tiên nhân, không giống tẩu hỏa nhập ma, trúng ảo thuật a?"

"Diệt Hồn đạo hữu yên tâm, bần đạo cái này liền xuống mệnh, phong tỏa đại doanh, từng cái từng cái tìm tới đi! Tất nhiên sẽ không để cho cái kia. . . Tiểu tặc chạy!"

Côn Lôn Tử bảo đảm nói, nhanh chóng truyền lệnh xuống: "Trận pháp toàn khải, các doanh về trướng, không được động mạnh!"

"Đúng đấy, chúng ta liên thủ, cùng nhau bắt được Kim Đan kia tiểu tặc, cho Tiên nhân nhận lỗi!"

Mấy tên khác chính đạo Tiên nhân dồn dập ồn ào, vẻ mặt trêu tức, hiển nhiên vẫn là không tin.

Nhưng sau một khắc, bọn họ liền không cười nổi.

"Hê hê. . . Chỉ bằng các ngươi, muốn tìm được ta đệ nhất thiên hạ thần thâu, Tư Đồ Trích Tinh?"

Một cái trêu tức tiếng nói, từ trong hư không truyền ra.

"Ở nơi đó! !"

Trong nháy mắt tiếp theo, mấy đạo công kích liền rơi vào tiếng nói khởi nguồn nơi, đồng thời nương theo nhưng là chu vi mấy cái Tiên nhân hợp lực phong tỏa.

Chỉ là, bọn họ lập tức liền thất vọng rồi.

Cái thanh âm kia như trước từ bốn phương tám hướng truyền tới: "Ha ha. . . Như không có vài thủ đoạn, ta như thế nào dám xông vào Tiên nhân quân doanh đây?"

"Tư Đồ Trích Tinh? !"

Côn Lôn Tử cùng Vạn Hồn tiên nhân liếc mắt nhìn nhau, đều là chậm rãi lắc đầu, chưa từng nghe nói danh tự này.

Nhưng sau một khắc, sắc mặt của bọn họ liền cuồng biến: "Không được!"

"Ta túi chứa đồ!"

"Trời ạ, ta cái kia vạn năm Xích Huyết tham không gặp!"

"Chém ngàn đao tiểu tặc, ngươi dám trộm ta Phượng Hoàng Khấp Huyết thạch?"

"Lão phu Đạo Khí a. . ."

Rất nhiều Tiên nhân liên tiếp phát ra tiếng kêu thảm.

"Cái này Tư Đồ Trích Tinh. . ."

Côn Lôn Tử đầy mặt vẻ hoảng sợ: "Dĩ nhiên có thể trực tiếp lấy đi chúng ta trong túi chứa đồ vật phẩm?"

Đương nhiên, Tiên nhân tư duy cỡ nào nhanh? Lập tức đã nghĩ đến biện pháp: "Mau chóng thần niệm tiến vào trong túi chứa đồ, tiểu tặc kia dám đến, liền chặt hắn tay!"

Bình thường, Tiên nhân đương nhiên sẽ không tại mọi thời khắc duy trì đối với túi chứa đồ cảm giác, nhiều nhất thỉnh thoảng nhìn quét một thoáng, cái này liền cho Phương Nguyên cơ hội.

Mà lúc này, bọn họ lại là toàn lực ứng phó, thần niệm trải rộng mỗi một dạng vật phẩm bên trên, trận địa sẵn sàng đón quân địch, tuy rằng Phương Nguyên vẫn có thể mạnh mẽ lấy đi, nhưng trong nháy mắt đó, lại đủ để trở thành hắn sơ hở trí mạng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1069: Thu Hoạch

"Chuyện gì xảy ra? Rất nhiều Tiên nhân Lão tổ làm sao đều trên không trung?"

"Đến kẻ địch rồi sao?"

"Ta vừa nãy nghe thấy một cái tốt thanh âm phách lối, tự xưng là đệ nhất thiên hạ thần thâu Tư Đồ Trích Tinh? !"

Phía dưới, rất nhiều tu sĩ ngẩng đầu, vẻ mặt nghiêm túc bên trong lại mang theo một tia ước ao.

Đến tột cùng là cái gì loại tồn tại, mới có thể làm nhiều như vậy Tiên nhân trận địa sẵn sàng đón quân địch?

Chỉ là đây cũng không phải là thuộc về bọn họ vinh quang, lúc này chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời trở lại lều trại, liên thủ tiếp thi pháp, gia cố quân doanh đại trận.

"Không tìm được!"

"Thần niệm thăm dò không tìm được!"

"Huyết tầm chi pháp cũng không có tác dụng!"

"Đáng chết, ta Đạo Khí trên dấu ấn bị xóa đi, làm sao nhanh như vậy?"

. . .

Trời cao ở trong, rất nhiều Tiên nhân như gặp đại địch, các loại thủ đoạn từng

cái dùng ra, lại là không thu hoạch được gì.

Dù cho bọn họ một ít Đạo Khí cùng bảo vật bên trên có cấm chế, nhưng cũng không chịu nổi Phương Nguyên trực tiếp thu nhập Vạn Thần điện trấn áp.

Có Kim Nguyên ra tay, thêm vào hắn Cửu Tinh Liên Châu bí pháp tăng cường qua thần niệm, muốn trục xuất Đạo Khí cùng một ít vật phẩm trên cấm chế, quả thật là dễ như trở bàn tay.

Cái này cũng là hắn không cướp giật Tiên khí nguyên nhân, dù sao Tiên khí nhưng là Tiên nhân tâm huyết liên kết đồ vật, muốn mạnh mẽ mài đi ấn ký, thực sự tốn thời gian mất công sức.

Mấu chốt nhất chính là, Vạn Thần điện đồng dạng chỉ là một cái Tiên khí, không nhất định có thể hoàn toàn trấn áp lại, đến tiếp sau sẽ có phiền phức.

"Đồng thời, nếu như trực tiếp cướp giật túi chứa đồ, tuy rằng thu hoạch cực lớn, nhưng vạn nhất bọn họ ở bên trong ẩn giấu món đồ gì, có định vị năng lực, hoặc là trực tiếp nổ tung, ta liền có phiền toái rất lớn. . ."

Phương Nguyên lúc này vô cùng cẩn thận, hết thảy đều lấy bảo mệnh làm đầu.

Nhìn thấy những Tiên nhân này một cái cẩn thận từng li từng tí một dáng dấp, trong lòng biết lấy đối phương thần niệm cùng tính nhẫn nại, bồi chính mình chơi mấy ngày mấy đêm chơi trốn tìm đều có khả năng.

Nhất thời cười gằn vài tiếng, thuấn di đến phía dưới động phủ bên trong.

. . .

"Các vị đạo hữu, có thể có tổn thất?"

Một đám Tiên nhân ở giữa không trung chờ giây lát, Côn Lôn Tử tằng hắng một cái, cao giọng hỏi.

"Chúng ta Tiên nhân đều có, tiểu tặc kia sao dám ngang ngược?"

"Chết tiệt tiểu tặc, dĩ nhiên đi thẳng một mạch."

Tiên Ma dồn dập chửi ầm lên, lại còn có vẻ sợ hãi, dồn dập đem Tư Đồ Trích Tinh danh tự này ghi vào trong lòng.

Đối phương tuy rằng chỉ là chỉ là một cái Kim Đan, con kiến giống như tu vị, nhưng cái này một tay thần thâu thuật, quả thật là kinh thiên địa, khiếp quỷ thần.

Đang không có nghiên cứu ra chuyên môn nhằm vào phương pháp trước, cũng thật sự muốn nhượng bộ lui binh.

Bằng không chọc, đối phương không giết được ngươi, mỗi ngày nhìn chằm chằm ngươi hoặc là ngươi tông môn trộm, cũng là rất làm người tan vỡ một chuyện.

"Không được! Ta lò luyện đan!"

"Ta đặt ở động phủ bên trong Đạo Khí!"

Đột nhiên, những Tiên nhân này từng cái từng cái vẻ mặt đột biến: "Chết tiệt Tư Đồ Trích Tinh, ngươi có nhân tính hay không! ?"

Trọng yếu nhất đồ vật, bọn họ mới bên người mang theo.

Nhưng đối phương trộm bảo bối của bọn họ còn chưa biết thế nào là đủ, lại vẫn chạy đến phía dưới động phủ bên trong đi càn quét, quả thực là muốn một lưới bắt hết a!

"Ha ha. . . Thiên hạ lớn lao, ta Tư Đồ Trích Tinh nghĩ đi đâu liền đi đó, lại há là biết sợ uy hiếp người?"

Phương Nguyên ha ha tiếng cười lớn truyền đến.

"Chết tiệt tiểu tặc!"

Diệt Hồn tiên nhân tức giận đến một phật xuất thế, hai phật thăng thiên, con mắt hơi chuyển động: "Cái gì Tư Đồ Trích Tinh, ngươi rõ ràng là cái man tử! Lẽ nào ngươi liền không sợ chúng ta đưa ngươi Man tộc diệt tộc?"

"Tùy theo ngươi tốt!"

Phương Nguyên thản nhiên trả lời.

Hắn ở Man tộc bên trong nhân quả, đều còn đến thất thất bát bát, vẫn đúng là không thế nào quan tâm, lúc này quỷ bí nở nụ cười: "Không sợ Thánh sơn phía dưới cái kia viên ma đầu, liền cứ việc đi thôi!"

Diệt Hồn tiên nhân hơi ngưng lại.

Côn Lôn Tử nhưng là chậm rãi lắc lắc đầu, nói thật, hiện tại ký hiệp nghị, song phương thủ lĩnh đều phát qua bản mệnh lời thề, dù là không để ý tới cái kia ma đầu uy hiếp, cũng phải kiêng kỵ lời thề uy lực.

Đồng thời, Phương Nguyên trong giọng nói loại kia dửng dưng như không thái độ, cũng là rõ ràng rõ ràng mà tỏ vẻ đi ra , khiến cho bọn họ có càng nhiều suy đoán: "Cái này Tư Đồ Trích Tinh, làm không tốt mới là hắn tên gọi, hắn cũng là một cái lẫn vào Man tộc bên trong gian tế? Hoặc là hắn là Man nhân, tùy ý lấy một cái ngoại giới tên?"

"Ha ha. . . Đa tạ chư vị tặng bảo, ta đi vậy!"

Phương Nguyên tiếng nói càng đi càng xa, lần này là thật sự đi rồi.

Nhưng những kia Tiên nhân đám người không tin, từng cái từng cái bay vào động phủ, đem quý giá đồ vật một mạch thu nhập trong túi chứa đồ, thần niệm thời khắc nhìn chằm chằm, lúc này mới tính sắc mặt đẹp đẽ một điểm, trong lòng lại là đang chảy máu.

Lần này đi xuống, bọn họ quả thật là tổn thất nặng nề.

Trên căn bản, xâm lấn Man tộc thu hoạch đến tiền lời, đều muốn tất cả phun ra ngoài, vẫn là lỗ vốn!

"Chư vị!"

Côn Lôn Tử cùng Vạn Hồn tiên nhân liếc mắt nhìn nhau.

Những thứ này đồng đạo lúc này hoảng sợ, chỉ lo tặc trộm dáng dấp, lại há là Tiên nhân phong độ?

Chỉ có thể đem tất cả Tiên nhân cũng gọi đến chủ trướng, dù là rõ ràng biết không có tác dụng gì, vẫn là bố trí cấm chế dày đặc.

Đủ mọi màu sắc phía dưới, Tiên nhân tâm tình mới thoáng bình phục một điểm: "Cùng nhau nghị một nghị, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Diệt Hồn tiên nhân. . . Ngươi nói trước đi!"

"Cái này Tư Đồ Trích Tinh, ta lần thứ nhất gặp phải hắn, là ở truy kích Man tộc hạt giống đội ngũ trên đường. . ." Diệt Hồn tiên nhân suy nghĩ một chút, vẫn là nói thẳng ra: "Đương thời, hắn bất quá một cái Pháp tướng!"

"Pháp tướng, Kim Đan cái gì, có lẽ chỉ là che giấu!" Côn Lôn Tử trước tiên nói ra bản thân ý kiến.

"Không sai, hay là Tiên nhân, thậm chí Thái Ất tu vị, lại cố ý che giấu, đến lường gạt chúng ta!"

Tiên nhân có sự kiêu ngạo của chính mình, làm sao có thể dễ dàng đối với một cái Kim Đan chịu thua? Cái khác Tiên nhân lập tức phụ họa.

Cái này trên thực tế, cũng là bọn họ chân thực ý nghĩ.

Chỉ có Diệt Hồn Chân Nhân cùng Phương Nguyên thực sự tiếp xúc qua, mơ

hồ biết nội tình, nhưng cũng là khó có thể tin.

Một cái Kim Đan cảnh tiểu nhân vật, rốt cuộc muốn ủng có cỡ nào chí bảo, lại thêm vào cỡ nào tuyệt thế thần thông, mới có thể đùa bỡn một đám Tiên nhân Lão tổ tại cổ tay trong lúc đó?

"Bất quá, nếu Diệt Hồn tiên nhân nói từng thấy, liền do lão đạo tự mình phát hàm, hướng về Man Giáo tổ đình chất vấn một, hai!"

Côn Lôn Tử liếc mắt Diệt Hồn tiên nhân, vẫn là nói.

Trên thực tế, Phương Nguyên làm xong cái này một phiếu sau khi, liền quyết định đi ngang qua Tử Vong bình nguyên, đi tới ngoại giới tu hành, cho dù cái này quần Tiên nhân đem Thập Vạn Đại Sơn lật lại đến, cũng không tìm được hắn một sợi lông.

"Mấu chốt nhất một điểm, còn là thần thông của đối phương, thực sự quá mức quỷ dị!"

Vạn Hồn tiên nhân chậm rãi nói: "Có thể trực tiếp dễ như trở bàn tay, quả thật là khó lòng phòng bị a! Như tùy ý người này bừa bãi tàn phá, ngày sau Tu Chân giới tài nguyên, há không phải vì hắn một người mà thiết lập?"

"Việc này. . . Xác thực rất là có thể lo lắng, ta xem có thể thông báo thánh địa!"

Sơn Thủy Tử cất cao giọng nói: "Chúng ta tông môn tồn thế đều không phải quá dài, nhưng những Thánh địa này tông môn, có nhưng là từ thế giới sinh ra lúc liền vẫn tồn tại, vượt qua nhiều lần Ma kiếp mà thực lực không tổn, Thái Ất đại năng còn chưa hết một cái, có lẽ gặp qua cỡ này thần thông?"

"Ta xem. . . Chính là một cái Thái cổ kỳ trân, hoặc là chí bảo!"

Lại một vị tiên nhân lên tiếng: "Ngược lại ta không tin cỡ này thần thông, có thể tu luyện được. . . Quá mức nghịch thiên rồi!"

Tất cả Tiên nhân đều là âu sầu trong lòng.

"Khục khục. . . Trên thực tế, cũng không phải không cách nào có thể tưởng tượng!"

Côn Lôn Tử tằng hắng một cái: "Cái kia Tư Đồ Trích Tinh, vì sao phải từng cái trộm đi chúng ta Đạo Khí bảo vật, lại không động Tiên khí cùng túi chứa đồ? Bần đạo cảm thấy, đúng là có thể từ hai phương diện này bắt tay!"

"Côn Luân Tiên nhân nói cực kỳ có lễ, phương pháp này tuy rằng tà môn, lại chung quy có hạn chế!"

Cái khác Tiên nhân cũng không phải người ngu, thoáng suy nghĩ một chút, chính là con mắt sáng choang.

"Nhưng then chốt, lại là cái này Tư Đồ Trích Tinh, không những có thể dễ như trở bàn tay, càng có thể biến mất thân hình, chúng ta Tiên nhân đều phát hiện không được, còn có thể dễ dàng xâm lấn quân doanh đại trận, không nhìn cấm chế, này điểm mới nhất là có thể lo lắng. . ." Côn Lôn Tử nhíu mày, cười khổ một tiếng: "Hắn tự xưng chính là đệ nhất thiên hạ thần thâu, bần đạo trước phản đối, lúc này hồi tưởng một hồi, cũng thật sự là danh xứng với thực!"

"Quân doanh đại trận, chỉ là vội vàng bố trí, nói không chắc có lưu lại kẽ hở, ta không tin hắn còn có thể làm sao được chúng ta đại trận hộ sơn?"

Một tên Ma Tiên đứng ra, tiếng nói sắc nhọn.

Nhưng bất luận người nào đều có thể thấy được, hắn có chút sắc lệ trong tra.

Nói đến, chính là thật sự sợ.

"Ta chờ. . . Vẫn là mau chóng rút quân đi!"

"Dù sao, thỏa thuận đã thành, sơn môn quan trọng. . ."

Ở Phương Nguyên thần thâu uy hiếp dưới, những thứ này tông môn rất nhanh đạt thành thỏa thuận, ngoại trừ lưu lại bộ phận quân coi giữ ở ngoài, phần lớn đều trở về sơn môn, chỉ lo cái này thần thâu lại tìm tới đến.

Không thể không nói, cái này chính là này thế giới hiện thực cá thể uy hiếp lực, đủ để trái phải thiên hạ đại thế!

Phương Nguyên lúc này mặc dù thực lực không đủ, nhưng thủ đoạn hơn người, có thể làm liên quân trước thời gian lui lại, cũng là thay đổi khu vực thế cuộc.

. . .

"Kim Nguyên, lần này thu hoạch thế nào?"

Vạn Thần điện bên trong, tự xưng là thần thâu Phương Nguyên, lại là bắt đầu kiểm kê tang vật.

"Cộng có Đạo khí mười chín kiện, thẻ ngọc văn thư bốn mươi bảy viên, đan dược 305 bình, linh thạch thượng phẩm chín ngàn viên, linh thạch cực phẩm mười viên, các loại quý trọng khoáng thạch vật liệu một số. . . Đều cẩn thận đã kiểm tra, không có cái gì đòn bí mật lưu giữ."

Kim Nguyên tiếng nói cũng có chút kích động: "Ngươi lần này mò, thì tương đương với ta Lão chủ nhân non nửa thân gia."

"Quả nhiên người không ăn tiền bất nghĩa chẳng giàu, ngựa không ăn cỏ đêm chẳng béo. . ."

Phương Nguyên hầu như muốn thoải mái cười to: "Đáng tiếc. . . Cũng chỉ có lần này!"

Huyễn Giới pháp tắc tuy rằng nhìn như vô địch, nhưng phải cẩn thận nghiên cứu, cũng chưa chắc không có một ít ngốc phương pháp có thể phòng ngự.

Mà lấy Tiên nhân thông tấn thủ đoạn, nói không chắc đệ nhất thiên hạ thần thâu Tư Đồ Trích Tinh danh hào, đã ở một ít Tiên nhân trong vòng âm thầm truyền lưu, tất nhiên sẽ thêm để phòng bị!

"Thậm chí. . . Những Thánh địa này ở trong, dài dằng dặc lịch sử phía dưới, cũng chưa chắc không có một hai cái lĩnh ngộ Huyễn Giới pháp tắc thiên tài, lưu lại ghi chép. . ."

Phương Nguyên thời khắc cảnh giác chính mình, thế giới này rất lớn, cường giả vô số, lĩnh ngộ một cái thuấn di thần thông, còn rất xa không tới có thể tùy ý làm bậy mức độ.

"Vì lẽ đó, liền muốn tăng cường át chủ bài, tăng cường thủ đoạn bảo mệnh. . ."

Hắn đi tới một gian Thiên điện bên trong, nhìn bảy sao đèn bên trong Trúc, thần sắc phức tạp: "Lại là một kẻ đáng thương!"

"vị kia Tiên nhân hiển nhiên nghĩ muốn đoạt xá hắn, không chỉ có phí hết tâm tư , khiến cho hắn hồn phi phách tán, lại dùng kỳ dị trận pháp cùng linh dược tẩm bổ hắn thể phách cùng Pháp tướng, không biết bỏ ra bao nhiêu tâm huyết đi vào. . ."

Kim Nguyên tiếng nói truyền đến: "Lúc này, cái này thể xác chính là một cái tốt nhất đoạt xá đối tượng!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1070: Đoạt Xá

"Này bảy cốc nhỏ thanh đồng cổ đăng, tên là 'Thất Tinh Định Mệnh Đăng', dù là người hồn phi phách tán, đều có thể duy trì một đường thân thể sinh cơ bất diệt, cũng là một bộ chí bảo!"

Phương Nguyên đánh giá chu vi cổ đăng, lại ở Diệt Hồn tiên nhân trong điển tịch lật qua lật lại, nhất thời hiểu rõ: "Vị này Tiên nhân, nhưng là một cái người tốt a!"

Trên thực tế, thân thể đoạt xá phi thường phiền phức.

Sợ nhất, chính là kí chủ bản thân hồn phách tàn dư quá mạnh, còn có thân thể chuyển đến.

Mà lúc này, cái này các loại vấn đề, lại là đã bị Diệt Hồn tiên nhân giải quyết hơn nửa, còn lại một ít, hắn cũng sớm có ý nghĩ, thậm chí chuẩn bị kỹ càng tương ứng đan dược cùng phụ trợ vật liệu.

Cái này thì tương đương với một cái lão thao nhọc nhằn khổ sở mà chuẩn bị thật lớn ăn, cuối cùng lại chắp tay đưa cho người khác ăn!

Phương Nguyên phỏng chừng, lúc này Diệt Hồn tiên nhân, trong lòng nhất định ở mạnh mẽ nhỏ máu.

"Này cụ thân thể, tựa hồ không chỉ có hồn phách tận tán, còn dùng không ít tăng thêm khí huyết, bổ sung bổn nguyên đồ vật. . ." Kim Nguyên kiểm tra mấy lần, đối Phương Nguyên nói: "Cái kia Tiên nhân trả giá cao không nhỏ, tất nhiên là chuẩn bị cho mình dùng."

"Một cái nhất phẩm tuyệt thế đồ đằng, tự nhiên đáng giá hắn như thế làm!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, trên tay quang mang lóe lên, một chiếc thẻ ngọc hiện lên đi ra, rõ ràng là cái kia bộ (phân thần đoạt xá pháp)!

"Trời cho không lấy, phản được tội lỗi. . . Điều tra mấy lần đều không có vấn đề, mà cái kia Diệt Hồn tiên nhân hiển nhiên cũng không thể tính tới ta sẽ trộm hắn, do đó bố trí cái gì, bởi vậy bên ngoài độ nguy hiểm xác thực có thể bỏ qua không tính, lúc này, liền còn lại xuống trực tiếp động thủ!"

Phương Nguyên mang theo Trúc thân thể, tiến vào một gian bên trong mật thất.

"Nếu dùng cơ thể ngươi, tự nhiên cũng phải gánh ngươi nhân quả. . . Ngươi yên tâm, đợi đến ta ngày sau tu vị có thành, như Diệt Hồn tiên nhân còn sống sót, tất nhiên sẽ giết hắn, vì ngươi báo thù!"

Hắn thành tâm nói một tiếng, đóng kín mật thất.

Chu vi đen nhánh một mảnh, không có một tia sáng.

Bất luận tu tiên tu ma, thậm chí Man nhân, nguyên thần còn chưa đạt tới cấp bậc tiên nhân, đều vô cùng yếu ớt, đặc biệt đoạt xá lúc, không thể thấy một tia sáng.

Cái này, trên thực tế đều là điển tịch bên trong ghi chép.

Đến đây Man Địa tông môn, chính đạo lấy Côn Vân tông làm đầu, ma đạo lấy Lệ Hồn tông dẫn đầu.

Cái này phân thần đoạt xá chú ý chuyện hạng, là ở một cái khác Vạn Hồn tiên nhân túi chứa đồ tìm tới.

Thoạt nhìn, cái này một nhà Tông môn, đối với hồn phách loại hình thật là rất có nghiên cứu.

"Bắt đầu đi!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, vận chuyển pháp môn.

Thận Khí bốc lên, sương mù bao phủ bên trong, một viên bản mệnh Nguyên Đan hiện lên đi ra, từ ở giữa đi ra một cái nho nhỏ bóng người.

"Nguyên thần. . . Nứt!"

Hắn vừa bấm quyết, nhất thời một loại như đao phách giống như thống khổ, lập tức từ nguyên thần trên truyền đến.

Đây là so với phàm nhân ngàn đao bầm thây còn đáng sợ thống khổ, thậm chí có thể làm nguyên thần đều bởi vậy bất ổn tan vỡ.

Nhưng Phương Nguyên là người nào?

Dù là nguyên thần bị chia ra làm hai, cũng bất quá khóe miệng thoáng co rúm: "Tụ!"

Chỉ một thoáng, hai đám nguyên thần ngay tại chỗ xoay một cái, lại ngưng tụ ra hai cái càng nhỏ bé hơn bóng người , bất quá một cái trong đó cái đầu rõ ràng so với một cái khác lớn ba phần mười.

"Chủ nguyên thần, trở về vị trí cũ!"

Lớn điểm nguyên thần gật gù, trong nháy mắt đi vào Nguyên Đan bên trong.

Phương Nguyên thở dài một hơi, cảm nhận được từ sâu trong linh hồn truyền đến uể oải suy yếu cảm giác, không khỏi cười khổ: "Lần này nguyên thần tổn thất lớn, may là ta còn có thuốc!"

Tẩm bổ hồn phách Linh đan, Man tộc bên trong phi thường hiếm thấy, nhưng những Tiên nhân này đám người lại giá trị bản thân không ít, bảy tập hợp tám tập hợp phía dưới, đúng là tổ hợp thành một cái so với Diệt Hồn tiên nhân càng

thêm xa xỉ con đường.

Hắn không chút do dự, liên tiếp dùng ba bình đan dược, vẻ mặt lập tức đẹp đẽ rất nhiều.

Giải lao chốc lát sau khi, lại bấm quyết cách làm, lợi dụng các loại đan dược, bổ ích phân liệt đi xuống nguyên thần.

"Đi thôi!"

Chờ đến cảm giác đã tăng không thể tăng thời điểm, Phương Nguyên gật gù, chỉ tay hướng thân thể.

Sóng!

Nguyên thần thứ hai biến thành tiểu nhân chỉ cươi cười, trực tiếp hướng về Trúc trên người bổ một cái.

Trúc thân thể thoáng run lên, chợt, một đạo dài lâu hô hấp, liền truyền ra.

"Thành công!"

Phương Nguyên có thể cảm giác được nguyên thần của hắn đã bị cái này thân thể tiếp nhận, lúc này chính đang tại làm từng bước cảm ứng thịt khiếu, tranh thủ hiệu quả tốt nhất.

"Nguyên thần hoàn toàn thích ứng, còn cần bảy ngày bảy đêm!"

Thấy vậy, hắn gật gù, ở một bên khoanh chân ngồi tĩnh tọa, nuốt đan dược, mặc cho phân thân nằm trên đất, ngủ say như chết.

Tại những khác pháp môn không hắn có hiệu quả thời điểm, đánh một giấc, chính là phù hợp nguyên thần cùng thân thể phương thức tốt nhất, mạnh mẽ kêu gọi, ngược lại sẽ đánh vỡ cái này hoàn mỹ quá trình, bởi vậy Phương Nguyên là không có chút nào gấp.

. . .

Bảy ngày bảy đêm đi qua rất nhanh.

Phương Nguyên Bản tôn yên lặng đứng dậy, trong con ngươi tựa như bắn ra điện quang: "Rất tốt. . . Phải là khôi phục ta nguyên bản chín thành!"

Nguyên thần tự nhiên cũng có thể thông qua các loại thủ đoạn lớn mạnh, bằng không hắn cũng sẽ không ngốc đến đi phân cách một phần nguyên thần thứ hai đi ra.

Lúc này thần hoàn khí túc, yên lặng đứng thẳng ở vốn là thiếu niên Trúc bên người.

Không biết đi qua bao lâu, thiếu niên Trúc một thoáng vươn mình ngồi dậy, hai đôi mắt sáng ngời nhìn nhau cùng nhau, đều nhìn thấy lẫn nhau hình chiếu.

"Rất tốt!"

Vốn là nguyên thần của chính mình, Phương Nguyên trước cũng có thao túng hóa thân kinh nghiệm, đúng là không có một chút nào cần thích ứng địa phương.

Lúc này cùng phân thân đi ra ngoài, nhìn chằm chằm cái kia Trúc khuôn mặt, lại sờ sờ cằm: "Chà chà. . . Lại là một tấm mới khuôn mặt, có chút khó chịu!"

Cùng lúc đó, phân thân nhàn nhạt mở miệng: "Bất quá cũng tốt. . . Tỉnh ta thay hình đổi dạng, chính là một cái thân phận hoàn toàn mới!"

Phân thân chi pháp tiện lợi, chính là ở một lòng hai thể, thêm ra một cái mạng.

Phương Nguyên nhất thời quyết định, ngày sau Bản tôn an vị trấn Vạn Thần điện, yên lặng tu luyện.

Cho tới cái này phân thân, lại là lấy hoàn toàn mới khuôn mặt, đi tới ngoại

giới lang bạt.

"Quả nhiên là Phân thân chi pháp!"

Kim Nguyên đi tới, gật gù: "Bảo mệnh vô thượng diệu pháp, tốt. . . Ngươi sau đó an toàn, lại gia tăng rồi một đạo bảo đảm!"

Hắn chính là Vạn Thần điện khí linh, lại gửi hy vọng vào Phương Nguyên cho hắn Lão chủ nhân báo thù, tự nhiên là hi vọng Phương Nguyên càng mạnh càng tốt.

"Bất quá, ngươi khổ tâm cô nghệ, dám mạo hiểm kỳ hiểm, chính là vì hắn sao?"

Kim Nguyên nhìn ngang liếc dọc, tựa hồ muốn đem phân thân nhìn ra một đóa hoa đến: "Có thể làm cái này Man tộc hỏa chủng, hiển nhiên tố chất tuyệt đỉnh, nhưng. . ."

"Ha ha. . . Ngươi đây tự nhiên không biết, e sợ , liền ngay cả những kia Thánh sơn Lão tổ, cũng chỉ là coi trọng này nhất phẩm đồ đằng, lại cũng không biết hắn chân chính lai lịch !"

Phương Nguyên cười ha ha.

Đồng thời, trong lòng cũng có một chút lẫm liệt.

Cái này người thiếu niên Trúc, giác tỉnh nhất phẩm đồ đằng, thần thông kinh người, có thể lấy Pháp tướng giết Nguyên Đan, lại bị Tiên nhân thu làm đệ tử, thỏa thỏa vai chính mẫu.

Đáng tiếc nhất thời không cẩn thận, khí vận thung lũng, liền rơi vào hồn phi phách tán kết cục, đến lúc này, liền thi thể đều còn muốn bị người lợi dụng, đối với hắn mà nói, cũng là một cái không lớn không nhỏ cảnh giới.

"Chân chính lai lịch ?"

"Không sai, ta Thận Long Huyễn Giới pháp tắc, đã là sắc bén vô cùng, nhưng người này Pháp tướng bên trong ẩn chứa thần thông, lại là không kém chút nào!"

Phân thân cười to ở trong, trực tiếp thả ra Pháp tướng.

Ầm ầm!

Toàn bộ Vạn Thần điện đều là chấn động.

Mà Kim Nguyên nhưng là ngẩng đầu lên, nhìn cái kia khủng bố bóng người.

Thân rắn mà xích, đầu người độc nhãn, hô hấp trong, mây mù tự sinh, con ngươi trong lúc triển khai, thiên địa nhất thời biến sắc, chính là Chúc Long hình ảnh!

"Thật quái dị hình dạng. . . Nhưng khí tức mạnh, xác thực là nhất phẩm không thể nghi ngờ!" Kim Nguyên chậm rãi nói.

Phương Nguyên: ". . ."

Hắn lúc này mới nghĩ lên, Chúc Long pháp tướng, tám thành cùng Thận pháp tướng như thế, đều là loại kia vô cùng quý trọng hiếm thấy đồ đằng.

Nếu tồn thế cực nhỏ, tự nhiên uy danh cũng sẽ không làm sao làm vì thế nhân biết, chỉ có thể giải thích: "Đây là Chúc Long, nắm giữ thời gian lực lượng!"

"Cái gì?" Kim Nguyên một cái giật mình.

Quang Âm pháp tắc? ! Cái kia xác thực là không thuộc về Huyễn Giới pháp tắc tuyệt đỉnh lực lượng pháp tắc! Thậm chí lúc ẩn lúc hiện, còn có đáng sợ hơn.

"Ngươi cho rằng, ta chỉ là ham muốn một cái tuyệt phẩm Pháp tướng, hoặc là một cái mạng sao?"

Phương Nguyên con mắt liếc sang, một bước bước ra.

Ầm ầm!

Chu vi thiên địa nguyên khí hội tụ, một viên hư huyễn Nguyên Đan hiện lên.

Chúc Long rít gào, quanh thân bản mệnh thần thông bí văn cô đọng , hóa thành một hạt giống, đi vào Nguyên Đan trong.

Nguyên thần, Nguyên Đan, thần thông hạt giống tam tài hợp nhất, nhất thời lại hình thành một viên hoàn mỹ không một tì vết Nguyên Đan!

Cái này người thiếu niên Trúc nguyên bản chỉ có Pháp tướng tu vị, lúc này Phương Nguyên phân thân lại đột phá Nguyên Đan cảnh giới!

"Cái này cũng là ta khí số. . . Nếu như cho cái này Trúc thành Nguyên Đan, lại đoạt xá lại đây, Nguyên Đan liền không thế nào xứng đôi, ngày sau con đường đau khổ nhiều. . . Nhưng hiện tại sẽ không có cái vấn đề này, lại trải qua chín tầng lôi kiếp, thoát thai hoán cốt sau khi, cùng Bản tôn đều không có khác biệt gì. . ."

Phụ thể đoạt xá, tự nhiên cũng có rất nhiều hạn chế cùng mầm họa.

Dù là hiện đang ngưng tụ Nguyên Đan, Phương Nguyên cũng cảm giác cái này phân thân ở trong, tàn dư một chút tiền nhân khí tức.

Bất quá cái này đã so với rất nhiều đoạt xá người đều muốn thiếu, chỉ cần lại trải qua một phen lôi kiếp, tuyệt đối có thể đem cái này phân thân cũng tu luyện tới hình thần hoàn toàn hợp nhất, không có một chút nào kẽ hở mức độ.

"Ngươi vẫn còn có cỡ này hùng tâm chí lớn, cái này Pháp tướng bản mệnh thần thông, lại là cái gì?"

Kim Nguyên trầm mặc một lúc lâu, lúc này mới hỏi.

"Chúc Long bản mệnh thần thông, tất nhiên liên lụy Quang Âm pháp tắc!"

Phương Nguyên khóe miệng mang theo một nụ cười, khoát tay, một vệt sáng ngay khi chỉ qua lại chuyển động.

Đạo hào quang này hiện ra xanh đậm vẻ, mang theo xuân hoa thu thực cảm giác, loáng thoáng, lại hóa thành một ngọn phi đao dáng dấp.

"Bản mệnh thần thông Quang Âm Phi Nhận! Thời gian như phi đao, đao đao thúc người lão!"

Cái này đạo Quang Âm Phi Nhận bản mệnh thần thông, tuy rằng không có Huyễn Giới như vậy toàn diện, nhưng bởi vì sở trường sát phạt, uy lực cũng là đến mức độ khó tin.

Không chỉ có thuần túy lực phá hoại khủng bố, càng mang theo Quang Âm pháp tắc, có thể tước người tuổi thọ!

"Đao này vừa ra, bằng vào ta hiện tại Nguyên Đan cảnh giới, Tiên nhân phía dưới, đều chắc chắn phải chết!"

Phương Nguyên đối với chuyện này rất tin tưởng: "Dù là trên lý thuyết tuổi thọ vô tận Tiên nhân, cũng chưa chắc đúng là thiên địa đồng thọ. . ."

Đương nhiên, hắn đoạt xá thân thể này, cũng không phải là vì lực công kích cường đại mà đến.

"Trọng yếu nhất, vẫn là lấy này Nguyên Đan bản mệnh thần thông làm vì liên lụy, ta rốt cục cảm ngộ đến Quang Âm pháp tắc gợn sóng. . ."

Quang Âm pháp tắc, cũng chính là Thời Gian pháp tắc!

Luận nhập môn, so với Huyễn Giới pháp tắc càng thêm gian nan.

Nhưng không nghi ngờ chút nào, nếu như hơi có thành tựu, thần thông uy lực cũng là khó mà tin nổi.

Đặc biệt cùng Huyễn Giới pháp tắc dung hợp, chính là một cái tiền cảnh vô hạn quang minh đại đạo!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1071: Thành Thanh Phong

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1072: Trêu Chọc

"Thực không dám giấu giếm, Bản trai sớm hơn mấy ngày, xác thực thu rồi một đoạn ngàn năm Địa Long Cân, chỉ là vật này quý trọng phi thường , liền ngay cả Nguyên Anh thậm chí Tiên Nhân cảnh giới Lão tổ, cũng là cần phải, bởi vậy. . ."

Lạc phu nhân đôi mi thanh tú cau mày một thoáng, chậm rãi nói.

"Ta chỉ cần vật này, giá cả ngươi cứ việc mở!" Phương Nguyên vung tay lên, quả thực là hào khí phi thường.

"Cái này ngàn năm Địa Long Cân, đã không phải là bình thường linh thạch có khả năng cân nhắc, phần lớn đều là lấy vật đổi vật!" Lạc phu nhân lộ ra vẻ khó khăn: "Bất quá nếu vị tiền bối này nghĩ muốn, tiểu phu nhân ổn thỏa đem hết toàn lực, làm vì ngài đọ sức, kính xin đợi chút một ngày, làm sao?"

"Cái kia. . . Được rồi!"

Phương Nguyên mặt sắc mặt có chút khó coi, cáo từ rời đi.

"Chuyện gì xảy ra?" Thư phòng chưởng quỹ thấy vậy, lại là nhíu nhíu mày: "Ta nhớ tới, tựa hồ không có vị nào Nguyên Anh tiền bối, nghĩ muốn cái này Địa Long Cân chứ? Đem ra làm một cái nhân tình, chẳng phải là thượng giai?"

"Hừ. . . Luận bắt bí nhân tâm, Lão Dư đầu ngươi vẫn là kém ta một bậc!" Lạc phu nhân cười khúc khích: "Vật này rõ ràng đối với người kia vô cùng trọng yếu, làm sao có thể dễ dàng như thế liền cho? Cần phải treo một nhử, mới có vẻ ngươi ta bản lĩnh, nói không chắc còn có thể thu hoạch chút cảm kích đây."

"Nhưng đã như thế, nếu là bị hắn biết được, gây rắc rối không nhỏ a!"

Lão Dư đầu lòng vẫn còn sợ hãi nhìn ngó chu vi.

"Sợ cái gì? Nơi đây cấm chế chính là mấy vị thành chủ xin mời Tiên nhân bày xuống, chỉ cần ngươi ta không nghĩ, ai còn có thể nghe trộm đi?" Lạc phu nhân cười đến thiên kiều bá mị: "Huống chi. . . Dù là hắn biết rồi có thể làm sao? Còn dám nhạ mấy vị thành chủ hay sao?"

"Này ngược lại là. . ."

Vạn Vật trai chính là thành Thanh Phong sản nghiệp, sau lưng chỗ dựa chính là mấy vị Nguyên Anh thành chủ.

Không chỉ có như vậy, cái này năm vị Nguyên Anh thành chủ, còn am hiểu một bộ ngũ hành cùng đánh đại trận, đã từng sống quá một cái Tiên nhân mười chiêu, có thể nói uy danh lan xa.

Phương Nguyên vừa tới, liền bản đồ đều muốn mua, rõ ràng không phải cái gì đại thế lực người.

Như vậy một cái tán tu, đương nhiên sẽ không bị Lạc phu nhân nhìn ở trong mắt.

"Tuy rằng có lý, nhưng phí nhiều như vậy công phu, chỉ là vì nhấc lên giá?" Lão Dư đầu có chút do dự.

"Đương nhiên không phải. . . Ngươi đã quên thành chủ giao cho việc?" Lạc phu nhân hấp háy mắt: "Phía trên không phải muốn chúng ta triệu tập một ít Kim Đan tu sĩ đồ dự bị sao? Tu vi của người này đúng là đủ rồi, vừa vặn để cho hắn đi. . . Cái này ngàn năm Địa Long Cân, chính là bồi thường. . . Đến thời điểm, cùng lắm thì thiếu thu hoặc là không thu hắn linh thạch, hắn còn đến thiếu chúng ta nhân tình đây!"

"Ồ?" Lão Dư đầu ánh mắt sáng lên: "Là đạo lý này! Bất quá thành chủ không

cần bản địa tu sĩ trái lại hướng ra phía ngoài chiêu mộ, có thể thấy được nhiệm vụ này cũng là hung hiểm phi phàm, như người này có thể sống sót trở về, vẫn là miễn ngàn năm Địa Long Cân tiêu tốn cho thỏa đáng!"

"Điểm ấy ta còn nhờ ngươi dạy?"

Lạc phu nhân khẽ cáu giận tái đi, quả thực là phong thái tuyệt đại , khiến cho Lão Dư đầu đều có chút ánh mắt mê ly, nhất thời quay đầu đi, không dám nhìn nữa.

. . .

"Hừ!"

Không biết ngay khi hai người chu vi, Phương Nguyên ẩn thân trong hư không, lạnh lùng nhìn tình cảnh này: "Đúng là lấy ta làm kẻ ngu si sái! Nhìn tới. . . Vẫn là muốn để cho các ngươi mở mang kiến thức một chút ta đệ nhất thiên hạ thần thâu thủ đoạn!"

Nếu như hai người này chân tâm thực lòng, không dối trên lừa dưới, hắn cũng không ngại vàng ròng bạc trắng mua.

Nhưng lúc này, muốn dùng ngàn năm Địa Long Cân làm vì mồi, dụ khiến cho hắn đi làm một ít nguy hiểm việc, lại là lớn phạm Phương Nguyên kiêng kỵ.

"Nếu như quang minh chính đại nói ra, ta ngược lại cũng sẽ không chú ý, dù sao thiên hạ lớn lao, có thể vây chết ta tuyệt địa, chung quy không còn nhiều. . . Nhưng cái này cố ý đem lừa gạt?"

Phương Nguyên cười gằn mấy tiếng, thần thức trực tiếp thăm dò vào Lạc phu nhân cùng Lão Dư đầu trong túi chứa đồ.

"Không có, xem ra là ở lên một tầng!"

Hắn chờ giây lát, đi theo Lạc phu nhân sau lưng, đến càng lên một tầng Trân

Bảo các.

Một loạt bài giá gỗ trên, rất nhiều thiên tài địa bảo chỉnh tề sắp xếp, mặc cho khách nhân quan sát.

"Cái này từng cái từng cái ô vuông, trên thực tế đều ẩn chứa cấm chế lợi hại, trừ phi dùng Lạc phu nhân trong túi chứa đồ phá cấm lệnh bài, bằng không căn bản nắm không đi. . . Thậm chí , liền ngay cả Lạc phu nhân lệnh bài của chính mình, ở mỗi ngày vận dụng lên, đều có hạn chế!"

Chỉ là hơi tìm tòi, Phương Nguyên liền đối với trận pháp nguyên lý rõ ràng hơn nửa: "Đáng tiếc. . . Trận pháp này sư, ở không gian trên trình độ, vẫn là quá nông cạn."

Huyễn Giới pháp tắc đại thành hắn, có tư cách khinh bỉ phía trên thế giới này chín mươi chín phần trăm Trận pháp sư.

Chỉ cần trận pháp không đến tự thành một giới mức độ, liền tất nhiên không địch lại hắn Huyễn Giới thần thông.

"Ngàn năm Địa Long Cân, tìm tới!"

Phương Nguyên thăm dò vào rất nhiều không gian ở trong, ánh mắt sáng lên, trên tay liền hiện ra một cái nửa trong suốt màu vàng dài gân.

Đây là ngàn năm Địa Long tinh hoa nơi, then chốt vẫn có thể lượng ôn hòa cực kỳ, dù là người bình thường đều có thể ăn, sau khi nuốt lập tức cải tạo gân cốt, đao thương bất nhập, còn tăng cường mười vạn cân lực lượng khổng lồ.

Đương nhiên, không có cái nào Tu Chân giả sẽ xa xỉ như vậy, ngàn năm Địa Long Cân chân chính cách dùng, vẫn là phối hợp cái khác linh dược cùng nhau, dùng ở một số công pháp rèn thể bên trên.

"Quang trộm như thế, quả thực là không đánh đã khai!"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ.

Nhất thời, một kiện kiện thiên tài địa bảo, liền tự động ở Vạn Thần điện bên trong hiện lên đi ra.

Kim Nguyên đối với chuyện này lại là xe nhẹ chạy đường quen, chậm rãi kiểm tra, lại từng cái từng cái phân loại thu cẩn thận.

"Hả?"

Lạc phu nhân dụi dụi con mắt, nhìn mới vừa còn ở trước mặt một phần Bích Ngọc Long hoa.

Cái này đóa dị hoa có to bằng miệng chén, chính là luyện chế phá Anh Đan tài liệu chính.

Nhưng lúc này, lại là ngay khi trước mắt nàng, 'Phốc' đến một thoáng biến mất rồi.

"A! ! !"

Cô gái la lớn, trong nháy mắt truyền khắp Vạn Vật trai.

"Xảy ra chuyện gì?"

Lão Dư đầu cái thứ nhất chạy tới, quét về phía giá đặt hàng, sắc mặt đột biến: "Những kia trân bảo đây?"

"Không. . . Không rồi!"

Lạc phu nhân sắc mặt tái nhợt, tóc tai bù xù, ngồi ngay ngắn trên đất.

"Trân Bảo các có biến!"

"Nhanh đi!"

Không đến bao lâu, mấy đạo lưu quang chạy tới, ở trong còn có một tên Nguyên Anh lão tổ.

"Trai chủ!"

Người lão tổ này tiên phong đạo cốt, hai đạo lông mi trắng thật dài rơi xuống, sắc mặt hồng hào, chính là thành Thanh Phong năm đại Nguyên Anh một trong, đồng thời cũng là Vạn Vật trai Trai chủ.

"Chuyện gì xảy ra?"

Hắn nhìn lướt qua Trân Bảo các, cũng là biến sắc.

"Trai. . . Trai chủ. . . Đóa hoa kia, liền ở trước mặt ta. . . Phốc một cái không gặp!" Lạc phu nhân lắp ba lắp bắp nói.

"Hả?"

Vạn Vật trai chủ lên trước một bước, kiểm tra một hồi cấm chế: "Cấm chế mảy may không tổn hại, tất là đối với đại trận rất tinh tường người. . ."

"Không. . . Không phải ta!"

Lạc phu nhân mồ hôi lạnh trên trán tràn trề.

"Lệnh bài của ngươi một ngày nhiều nhất chỉ có thể lấy ra ba loại, đương nhiên không phải ngươi!" Vạn Vật trai chủ sắc mặt âm trầm: "Nhưng nhiều như vậy trân bảo mất trộm, ngươi cũng là khó từ tội lỗi, bắt đầu từ hôm nay, người Các chủ này ngươi không cần cầm cố, đi Hình đường lĩnh phạt đi!"

Nghe được Hình đường tên, Lạc phu nhân liền không khỏi thân thể run lên, khóc phải là nước mắt như mưa: "Lão tổ tha mạng! Lão tổ tha mạng!"

"Ngươi mệnh, lại giá trị bao nhiêu?"

Vạn Vật trai chủ phẩy tay áo một cái, nữ nhân này tuy rằng với hắn có như vậy một chút quan hệ, nhưng Vạn Vật trai mất trộm khổng lồ như thế một món tiền bạc , liền ngay cả hắn đều là phiền phức phi thường, nơi nào còn quan tâm được cái này không biết cách mấy đời hậu duệ: "Vẫn là ngươi nghĩ trực tiếp hồn phi phách tán, vĩnh viễn không được siêu sinh?"

"Ta đồng ý lĩnh phạt!"

Lạc phu nhân thân thể run lên, quả nhiên không còn dám tiếp tục cầu xin.

Tiện tay xử trí Lạc phu nhân sau khi, Vạn Vật trai chủ nhìn hết rồi hơn nửa Trân Bảo các, vẻ mặt âm trầm: "Chuyện gì xảy ra? Cho dù là Tiên nhân, có thể mạnh mẽ công phá cấm chế, nhưng cũng không cách nào làm được này không hư hao chút nào mức độ. . . Lẽ nào là tinh thông trận đạo Tiên nhân, vì sao phải đến theo chúng ta mở cái này chuyện cười!"

Hắn không khỏi vô cùng lo lắng lên.

Không thể không nói, Phương Nguyên lúc này thần thông cùng đại danh, còn chỉ là ở chính ma hai đạo Tiên nhân trong vòng bí ẩn truyền lưu, cái này thành Thanh Phong mấy vị thành chủ dù sao đều Nguyên Anh, lại thêm vào thời gian ngắn ngủi , căn bản không biết chút nào.

Nếu không thì, tám thành liền muốn liên nghĩ tới.

. . .

"Không tồi không tồi, cái này một cái Trân Bảo các thu hoạch, cũng bù đắp được gần phân nửa Tiên nhân. . ."

Một mặt khác, Phương Nguyên Chúc Long phân thân tiếp tục ở thành Thanh Phong bên trong đi dạo, Bản tôn lại là Vạn Thần điện bên trong, kiểm kê chiến lợi phẩm.

"Cái khác cũng còn tốt, mấu chốt nhất chính là, một ít bên trong cấp thấp vật

liệu, xem như là bù đắp."

Trước hắn tuy rằng cầm rất nhiều Tiên nhân kho tàng, nhưng đến cùng có như thế lúng túng, đó chính là vật liệu đều quá cao cấp, đối với mới Nguyên Đan hắn, không thế nào thích hợp.

Mà lúc này, Vạn Vật trai những tư nguyên này, lại là vừa vặn thay thế bổ sung, sau đó liền sẽ không phát sinh mua cái gì đều vứt ra linh thạch thượng phẩm kinh chuyện.

Cho tới thành Thanh Phong? Cái kia còn quả thật không có đặt ở trong lòng hắn.

Chỉ là mấy cái Nguyên Anh, cũng chính là Thần Hóa cảnh giới, đối đầu hắn lúc này, quả thực chính là chịu chết.

"Luôn cảm thấy. . . Tiếp tục như thế, ta tâm tính rất dễ dàng sai lệch a!"

Phương Nguyên nhìn đại điện trên mặt đất rất nhiều tài liệu quý hiếm, còn có xếp thành núi nhỏ linh thạch, lại là có chút phát sầu: "Thói quen không làm mà hưởng, ngày sau ta còn có thể công bằng giao dịch sao?"

Đối với hắn mà nói, cái gì Tàng bảo khố cấm chế loại hình, đều là vô dụng.

Có cái này tiện lợi, bất luận thiếu hụt cái gì, trực tiếp đi lấy chính là, quả thật tiện lợi phi thường.

Nếu thật sự chỉ là một cái tu chân tiểu bạch, như vậy tuần hoàn xuống, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ tâm thái vỡ, từ cho rằng thiên hạ lớn lao, không chỗ không thể làm, vạn vật trời sinh, không có gì không thể nắm, vậy thì chân chính là rơi vào hố bên trong, lại sẽ đá lên thiết bản.

"Xem ra, sau đó cử chỉ này đến sửa sửa, ít nhất. . . Lấy đi sau đến thả chút linh thạch! Cái này liền không phải trộm, mà là khu giao dịch làm vì, nhiều nhất tính ép mua ép bán, cùng cướp đoạt cùng trộm cướp là hai khái niệm!"

Phương Nguyên tự nhiên định ra rồi hành vi chuẩn tắc, cũng mặc kệ những kia nguyên chủ là có hay không nghĩ bán: "Đã như thế, trong lòng đúng là vui sướng nhiều."

Lúc này xem Kim Nguyên còn đang bận, liền xem ra bản đồ.

Tuy rằng chưởng quỹ nói so sánh giản lược, nhưng một ít cơ bản dãy núi cùng sông nước, thậm chí quốc gia thực lực, đều có giới thiệu.

"Dựa theo miếng bản đồ này vẽ pháp, là lấy lúc này Cổ, Mang các nước làm trụ cột, phía nam đi qua là Thập Vạn Đại Sơn, còn lại đều là không biết, mà ở cái này mấy nước phương bắc, còn có mười mấy cái quốc gia, xem diện tích lớn nhỏ, cùng Cổ, Mang không phân cao thấp, đồng thời lại hướng về bắc, chính là một cái thế lực bá chủ giống như quốc gia, Đại Thánh tu tiên giới?"

Phương Nguyên tra xét tra cuốn sách: "Hừm, cùng Đại Thánh tu tiên giới so với, cho dù Thập Vạn Đại Sơn, cũng là túm người nước nhỏ cấp độ kia, mà Cổ, Mang các loại mười mấy quốc gia, từ trên danh nghĩa mà nói, đều là Đại Thánh quốc phụ thuộc, nghe từ một cái trong đó tu tiên thánh địa Chu Thiên tiên tông mệnh lệnh."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1073: Thời Gian

"Tiên nhân bên trên, là Thái Ất!"

"Nếu như một cái tông môn, có thể không ngừng sinh ra Thái Ất cảnh giới đại năng, liền có thể xưng là thánh địa!"

"Coi đây là tiêu chuẩn, Cổ, Mang các loại mười mấy nước tông môn, chỉ có thể coi là nhị lưu!"

Phương Nguyên trong lòng có đoán, cái gọi là Thái Ất Tiên nhân, tám thành chính là hoàn chỉnh lĩnh ngộ một cái đại đạo, tương đương với Ma thần người!

Như vậy tồn tại, ở thế giới này, tuyệt đối sẽ không thiếu hụt.

Thậm chí, liền Đạo Quả, cũng chưa chắc không có.

"Cũng may Cổ Mang mười sáu nước ở trong, ở bề ngoài không có Thái Ất tồn tại, đúng là ta có thể tiêu dao một phương thiên đường."

Ma thần cảnh giới cường giả có cái gì uy năng, Phương Nguyên nhưng là rõ rõ ràng ràng, không đến nỗi khi yếu ớt còn ngây ngốc đụng vào.

"Tiện thể. . . Còn hắn là nắm giữ một ít thế lực, tốt điều tra Cực Ác Chi Chủ tin tức!"

Hắn có thể không có quên cái này túc địch, càng không có quên, song phương đánh bạc tất cả, ở bên trong thế giới này tiến hành máu tanh đánh cược!

"Cảnh giới tăng lên, có rất nhiều trân bảo trợ giúp, có thể nói đơn giản phi

thường, then chốt vẫn là pháp tắc cảm ngộ!"

Chúc Long phân thân đi vào một nhà trà lâu, thẳng ngồi, yên lặng suy tư.

Huyễn Giới pháp tắc phương diện, được lợi từ trước tìm hiểu, còn có ngưng Tụ Nguyên Đan trợ lực, để cho hắn một lần đạt đến cảnh giới đại thành, khoảng cách hoàn chỉnh lĩnh ngộ cũng là cách xa một bước.

Mà Quang Âm pháp tắc, lại là có chút phiền phức, dù là dựa vào Nguyên Đan bản mệnh thần thông trợ lực, cũng chỉ là miễn cưỡng nhập môn.

"Cho dù tu vi cảnh giới đến Thần Hóa cảnh đỉnh cao, cũng nhất định phải hoàn chỉnh lĩnh ngộ một đạo pháp tắc, mới tốt đi độ cái kia lôi kiếp, thành tựu Tiên nhân. . . Mục tiêu của ta, là muốn Huyễn Giới pháp tắc, Quang Âm pháp tắc tất cả đều lĩnh ngộ. .. Còn đao pháp tắc, quên đi thôi!"

Phương Nguyên tâm rất lớn, muốn mượn lôi kiếp một bước lên trời!

Trên thực tế, dựa vào hiện tại hoàn chỉnh lĩnh ngộ đao pháp tắc, hắn hoàn toàn có thể không để ý pháp tắc cảm ngộ, trực tiếp đem cảnh giới tăng lên tới Thần Hóa cảnh đỉnh cao, lại đi độ kiếp.

Như vậy đi xuống, dựa vào đao pháp tắc, còn có một chút thủ đoạn, ở Tiên nhân cũng coi như chiến lực không kém.

Nhưng cái này không thể nghi ngờ là mưu sát càng to lớn hơn chưa đem đổi lấy nhất thời tiêu dao, như vậy làm, tương lai tất nhiên bị Cực Ác Chi Chủ giết chết, không có thứ hai khả năng.

Người tu tiên trong thành trì trà lâu, bán tự nhiên là Linh trà.

Lúc này bưng lên, nước trà giống như hổ phách, mùi thơm ngát lượn lờ , khiến cho người rất nhiều quên lo lắng cảm giác.

Phương Nguyên thưởng thức phẩm, xác thực dư vị dài lâu, không khỏi nở nụ

cười: "Tốt như vậy trà, tựa hồ cũng có một đoạn tháng ngày không có uống qua. . ."

Trong lòng, lại là đã làm quyết định.

'Mạo muội đột phá Tiên nhân đoạn không thể làm, nhưng lên cấp đến Thần Hóa cảnh, nhưng không có cái gì chỗ hỏng.'

'Tuy rằng Kim Nguyên chắc chắn ta nhất định phải mở ra thứ bảy tinh mới có thể đối kháng Tiên nhân, nhưng này lúc ta mới là chỉ là Nguyên Đan, nếu là Thần Hóa đỉnh cao, số lượng không giống, triển khai Cửu Tinh Liên Châu bí pháp mang đến tăng cường tự nhiên cũng sẽ tuyệt nhiên không giống.'

'Huống chi, bây giờ nó, sao lại biết thủ đoạn của ta?'

Quang Âm pháp tắc tuy rằng tinh vi huyền ảo, rất khó nhập môn , bất quá một khi nhập môn, uy lực cũng là không phải chuyện nhỏ.

Phương Nguyên nhìn trước mặt nước trà, biểu hiện khẽ nhúc nhích.

Nhất thời, nguyên bản chậm rãi ngâm mở lá trà, trong nháy mắt bị gia tốc, giống như hoa quỳnh giống như tỏa ra.

May nhờ tình cảnh này chỉ có một mình hắn nhìn thấy, bằng không dù là người tu tiên, cũng nhất định phải vỡ tổ rồi, cho rằng là thần tích.

"Thời gian hàm nghĩa gia tốc!"

Chúc Long bản mệnh thần thông Quang Âm Phi Nhận, mặc dù có thể tước người tuổi thọ, cũng là một loại đặc biệt gia tốc thời gian.

Coi đây là liên lụy, Phương Nguyên đối với thời gian gia tốc cuối cùng cũng coi như là nhập môn , còn cái khác thời gian trì hoãn loại hình, lại là không có một chút nào manh mối.

"Bất quá, loại này pháp tắc hàm nghĩa, thả tại những khác công kích, cũng hoàn toàn có thể sử dụng!"

Chính mình lĩnh ngộ hàm nghĩa, dù là lúc này không sánh được thần thông uy năng, nhưng chỗ tốt chính là linh hoạt nhiều dùng, tiện tay nhặt ra, dù sao cũng là chính mình đồ vật, ít đi mấy phần thiên phú thần thông đông cứng cảm giác.

"Tư Đồ huynh?"

Đột nhiên, bên cạnh một tiếng reo vui vang lên truyền đến.

Một cái thoạt nhìn có hai trăm cân mập mạp, an vị ở Phương Nguyên đối diện: "Không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt."

"Hóa ra là Kim Bất Hoán Kim huynh, không biết ngươi sự tình làm được làm sao?"

Phương Nguyên nở nụ cười chắp tay, đưa chén trà đi qua.

"Ha ha. . . Nhờ huynh đệ hồng phúc, tất cả thuận lợi, bây giờ ta cũng coi như ở cái này thành Thanh Phong bên trong có đất đặt chân!" Kim Bất Hoán nốc ừng ực, giữa hai lông mày sắc mặt vui mừng lại là làm sao cũng không cách nào che giấu: "Đúng rồi, vẫn chỉ biết huynh đệ phục họ Tư Đồ, không biết đại danh là?"

"Ha ha. . . Ta tên Tư Đồ Trích Tinh!"

Phương Nguyên không chút khách khí mà đem trước giả danh đem ra dùng.

"Tư Đồ Trích Tinh, tên rất hay!" Kim Bất Hoán ai tiếng thở dài: "Chỉ hận lúc trước ta. . ."

"Tốt tốt!" Phương Nguyên khóe miệng hơi vểnh lên, biết cái này Kim Bất Hoán lấy tên của chính mình làm vì suốt đời chuyện ăn năn, làm sao từ lâu lên gia phả, không tốt dễ dàng thay đổi.

Nếu như tha cho hắn nói tiếp, quả thật có thể giảo tốt nhất lâu, liền tựu nói: "Kim huynh đón lấy chuẩn bị đi nơi nào?"

"Huynh đệ ta ở thành Thanh Phong, rốt cục có một toà cửa hàng, lần này có thể phải cố gắng thoải mái tay chân. . ." Kim Bất Hoán cười hì hì nói: "Như huynh đệ không chê, đúng là có thể đi chỗ của ta, ở lại lên một thời gian!"

. . .

"Thành chủ có lệnh!"

Đột nhiên, bên ngoài một cái âm thanh lớn truyền đến: "Tức thời lên, thành Thanh Phong toàn diện giới nghiêm!"

"Đây là. . ."

Kim Bất Hoán thò đầu ra, liền nhìn thấy ở trên bầu trời, cực lớn cấm chế trận pháp bốc lên, không khỏi líu lưỡi: "Thật lớn chiến trận, chẳng lẽ lại muốn chính ma đại chiến?"

Phương Nguyên đồng dạng nhìn phía ngoài cửa sổ đi, liền thấy được nhiều đội tu sĩ đạo binh ngự khí phi hành, nghiễm nhiên muốn phong tỏa toàn thành tư thế.

"Huynh đệ xem ra ngươi là muốn đi cũng đi không được. . ." Kim Bất Hoán thở dài nói: "Bất quá như cần người bảo lãnh, huynh đệ ta. . ."

"Đa tạ , bất quá không cần!" Phương Nguyên chỉ cươi cười, chưa hề đem cái này lời khách sáo coi là thật.

Người tu tiên ngươi lừa ta gạt, chỉ là gặp mặt mấy lần chi duyên, còn không làm được cái trình độ này.

Hắn chỉ là có chút nghi hoặc.

'Cái này thành Thanh Phong người thống trị, làm sao sẽ như vậy không có lí trí? Lẽ nào thật sự bởi vì ta trước hành vi, liền phong tỏa toàn thành đại lục soát, bọn họ có đầu óc sao?'

Nếu như không biết Tư Đồ Trích Tinh chuyện, có thể dễ như trở bàn tay càn quét Trân Bảo các, cái kia ít nhất cũng là Tiên Nhân cảnh giới, vẫn là Tiên nhân bên trong Trận pháp sư.

Cỡ này tồn tại, năm cái chỉ là Nguyên Anh, làm sao dám đi trêu chọc?

'Hoặc là nói, là ta nghi thần nghi quỷ, không phải tới bắt ta?'

Phương Nguyên hơi nghi hoặc một chút, chuẩn bị yên lặng xem biến đổi.

"Thúc thúc!"

Lúc này, từ trà lâu bên trên xuống tới đoàn người, Kim Bất Hoán sáng mắt lên, tiến lên nghênh tiếp.

Xem ra, hắn tới nơi này cũng không phải tiêu khiển, mà là chuyên môn tìm mấy người.

"Hừm, Chu huynh!"

Một cái trong đó mập mạp chỉ cươi cười, đối với người bên cạnh giới thiệu: "Đây chính là ta cái kia vô dụng chất nhi, ngày sau muốn ngươi quan tâm!"

"Ha ha, cái này nhất định!"

Cái này họ chu người tu tiên có tu vi Kim Đan, nhìn quanh trong lúc đó, tự có một luồng uy nghiêm.

"Ngươi Chu bá bá chính là Thành vệ quân phó quân chủ, còn không mau mau đa tạ!" Kim Bất Hoán thúc thúc ánh mắt sáng lên, vội vàng nói.

"Đa tạ Chu bá bá!" Kim Bất Hoán vui sướng, lập tức tiến lên hành lễ, biết đây chính là lạy đỉnh núi, ngày sau ở thành Thanh Phong bên trong, dám trêu chọc hắn, liền rất thiếu.

Lúc này lại hướng thúc thúc giới thiệu: "Cái này một cái, chính là ta đề cập với ngươi Tư Đồ huynh, Tư Đồ Trích Tinh!"

"Ồ? Vị tiểu huynh đệ này mời! Tại hạ Kim Phúc, đa tạ tiểu huynh đệ đối với Bất Hoán chăm sóc!"

Kim Phúc trên dưới đánh giá Phương Nguyên, nhìn thấy hắn vẫn cứ lẫm lẫm liệt liệt mà ngồi xuống uống trà, không khỏi có chút không thích, nhíu mày.

Hắn là nhân vật cỡ nào? Ở thành Thanh Phong bên trong cũng coi như có mấy phần mặt, kêu một tiếng tiểu huynh đệ, đã là bất cẩn, nhưng người này, dĩ nhiên như vậy bình chân như vại, coi trang phục, không giống tông môn thế gia, khí tức cũng không lắm cường.

Hắn cũng không biết, Phương Nguyên thói quen giả heo ăn hổ, ngoại trừ ở Vạn Vật trai thoáng triển lộ Nguyên Đan khí tức ở ngoài, ngoại giới người xem ra, cơ bản cũng làm hắn là cái Trúc Cơ.

Trúc Cơ kỳ người tu tiên ở một ít địa phương nhỏ, xem như là cao thủ, nhưng ở một cái thành Thanh Phong, còn thật là có chút không đáng chú ý.

"Không khách khí!"

Phương Nguyên nhìn ngoài cửa sổ, thoáng chắp tay.

"Ngươi. . ."

Kim Phúc còn chưa làm sao, một mặt khác Chu huynh lại là nhíu nhíu mày.

Hắn dưới một người trên vạn người, sớm thành thói quen người khác nịnh hót, đột nhiên nhìn thấy như vậy Phương Nguyên, chính là trong lòng không vui.

Đương nhiên, người này cũng không phải người ngu, thờ ơ lạnh nhạt, chuẩn bị ngày sau lại gọi người thăm dò Phương Nguyên đáy.

"Ở đây!"

Đang lúc này, một đạo thần niệm đảo qua, chợt chính là vui mừng tiếng nói.

Rất nhiều đạo binh hiện lên, đem lầu các tầng tầng bao vây, thư các chưởng quỹ Lão dư đầu lại đây, chỉ chỉ Phương Nguyên: "Chính là người này!"

"Trước ngươi đi qua Vạn Vật trai? Còn hỏi qua Trân Bảo các bên trong trân bảo?"

Một tên Kim Đan tu sĩ đi tới: "Bắt xuống!"

"Quân chủ?" Chu huynh con mắt hơi chuyển động, đi qua trầm thấp hỏi.

"Người này là trộm cướp Vạn Vật trai hiềm phạm, chú ý không nên để cho hắn chạy!" Thành vệ quân quân chủ đàng hoàng trịnh trọng nói .

Nhưng trên thực tế, trong lòng lại là có khác bàn tính: 'Cái kia trộm cướp Vạn Vật trai người, rõ ràng liền thành chủ cũng không muốn trêu chọc, chúng ta Thành vệ quân lại chức trách tại người, chỉ có thể tìm mấy cái người chết thế.'

Vạn Vật trai mất trộm, thế nào cũng phải tìm người đi ra phụ trách.

Một cái Lạc phu nhân, có thể còn xa xa không đủ!

Một ít không có lai lịch, lai lịch khả nghi tán tu, lập tức thành mục tiêu.

Càng không cần phải nói, Phương Nguyên cái này nhìn như nhất có hiềm nghi.

"Tuân mệnh!"

Chu huynh quay đầu, trong con ngươi liền mang theo một tia hung quang:

"Là chính ngươi bó tay chịu trói, vẫn là do lão phu động thủ, phá ngươi đan điền?"

Hắn đã sớm nhìn Phương Nguyên không vừa mắt, lúc này giả công tế tư, chính là thích hợp.

"Thúc thúc!"

Bên cạnh, Kim Bất Hoán mặt lộ vẻ không đành lòng vẻ, lại bị Kim Phúc gắt gao đè lại, không thể lên trước một bước.

"Chà chà. . ."

Phương Nguyên nhìn sang Lão dư đầu, nhìn lại một chút Thành vệ quân quân chủ, nhất thời liền đem tâm tư của bọn họ đoán được thất thất bát bát, có chút không biết nên khóc hay cười cảm giác: "Cái này tính là gì? Oai đánh chính sao?"

Chỉ là đối diện hai người này, nếu như biết được hắn thật sự chính là cái kia trộm, lại không hắn dám đi lên.

"Ngươi. . ."

Thành vệ quân quân chủ nhìn thấy tình cảnh này, cũng là hơi nhướng mày.

Căn cứ Lão dư đầu từng nói, người này chỉ là một cái Kim Đan tu sĩ, nhưng bình thường Kim Đan, đối mặt cái này cái chiến trận, làm sao còn có thể như vậy ung dung thích ý?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1074: Thành Chủ

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1075: Ngộ Đạo Thạch

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1076: Lầu Tháp

"Hả? Làng chài?"

Theo Liệt Hỏa Chân Nhân mấy cái một đường phi hành, liền đến một con sông lớn trên không.

Phía dưới, mặt trời chiều ngã về tây, thuyền đánh cá hát muộn, đúng là tốt một bức hoàng hôn ngư dân cảnh đẹp.

"Bí cảnh lối vào, liền ở bên cạnh cỏ lau lay động dưới nước, chúng ta bố trí một cái ảo trận, hằng ngày do một cái thành chủ bảo vệ!"

Hoa Nhị phu nhân ôn nhu giải thích, dẫn Phương Nguyên chui vào rậm rạp cỏ lau ở trong.

Sóng!

Mấy người vào nước sau khi, chân nguyên tự động gạt ra dòng nước, xuyên qua một cái trận pháp.

"Đại ca!"

Một tên áo trắng đeo kiếm tu sĩ chủ động tới đón: "Các ngươi chuẩn bị đến làm sao?"

"Ha ha. . . Lần này chúng ta chỉ mang một cái ngoại viện, lại đủ để sánh được trăm cái ngàn cái!" Liệt Hỏa Chân Nhân định liệu trước nói: "Tư Đồ huynh, xin mời!"

"Cùng đi cùng đi!"

Phương Nguyên khóe miệng mỉm cười, nhìn ra thấy cái này áo trắng đeo kiếm tu sĩ vô cùng nghi hoặc.

Thấy vậy, Thiên Tinh tử cùng Vạn Vật trai chủ truyền âm vài câu, lập tức khiến trên mặt hắn mang theo vẻ hoảng sợ.

"Này bí cảnh, lấy khảo nghiệm làm chủ. . . Ứng nên là một cái nào đó đã ngã xuống thánh địa, chọn lựa đệ tử chấp sự địa phương. . ."

Nếu cũng đã lẫn nhau phát xuống lời thề, Liệt Hỏa Chân Nhân cũng là thả ra, hướng về Phương Nguyên thẳng thắn rất nhiều bí mật: "Nội bộ chia làm nhiều tầng, mỗi một tầng đều vô cùng hung hiểm, nhưng nếu như có thể vượt qua càng nhiều số tầng, chỗ tốt cũng rất lớn! Bất quá tựa hồ nhất định phải thông qua ít nhất ba tầng, mới có thể thu được đến đi ra cơ hội, cái kia một khối Ngộ Đạo thạch, cũng là tầng thứ ba khen thưởng!"

"Ta rõ ràng!"

Phương Nguyên mỉm cười gật đầu, biểu thị chính mình hoàn toàn rõ ràng.

Không phải là trò chơi qua cửa, lĩnh khen thưởng sao? Có cái gì khó lấy lý giải?

Chỉ bất quá, tại chỗ phân phát khen thưởng, để cho hắn cũng phải đi làm liều một phen.

Dù sao, nếu là mình thật sự thủ vệ, những kia Tiên nhân hoặc là Kim Đan tu sĩ, nhất định sẽ ở bí cảnh bên trong liền đem Ngộ Đạo thạch tiêu hao sạch sẽ, không thể cho hắn bao nhiêu cơ hội.

"Chỉ là. . . Vì sao chân nhân như vậy chắc chắc, cái này bí cảnh là thánh địa lưu lại?" Hắn tò mò hỏi một câu.

"Có thể đem Ngộ Đạo thạch hào không keo kiệt thả ra khi khen thưởng, tuyệt đối là thánh địa khí tượng, còn không là bình thường thánh địa. . ." Liệt Hỏa Chân Nhân khẳng định nói: "Chỉ là chẳng biết vì sao, dĩ nhiên liền như thế chôn vùi rơi mất. . ."

Cổ Mang mười sáu nước, nói đến đều là thâm sơn cùng cốc, còn kém rất xa Đại Thánh giới tu hành , liền ngay cả truyền thừa đều là cận đại, có đứt gãy.

"Đến!"

Phương Nguyên yên lặng suy tư, đi tới trận pháp nơi sâu xa, nhất thời liền nhìn thấy hai cái vòng xoáy khổng lồ.

Vòng xoáy này hiện ra tinh vân hình, một lớn một nhỏ, ở ngoài hiện màu trắng, phảng phất hai cái mây hình cái phễu.

"Này hai cái lối đi, số ít có thể thông qua Kim Đan tu sĩ, số nhiều chúng ta Nguyên Anh đều bị cự tuyệt ở ngoài cửa, tất nhiên là Tiên nhân lối đi không thể nghi ngờ!"

Đeo kiếm tu sĩ rất khẳng định nói .

"Ừm. . ."

Phương Nguyên không nói chuyện nhiều, thần niệm đã theo Huyễn Giới pháp tắc gợn sóng, thăm dò vào bí cảnh trong.

Chợt, trong lòng chính là rùng mình: "Có một lớp mỏng manh lực cản, rất hiển nhiên, cái này bí cảnh xây dựng người, ở Huyễn Giới pháp tắc trên có nhất định trình độ. .. Bất quá cũng còn tốt, tựa hồ còn chưa tới ngăn cách Huyễn Giới gợn sóng mức độ. . ."

Hắn thần thức không ngừng mở rộng, chợt liền phảng phất nhìn thấy giữa hư không, một chỗ tự thành một giới lầu tháp.

Cái này lầu tháp từng tầng từng tầng không ngừng hướng lên, cổ kính, vách tường chung quanh trên lại có vô số phù lục cùng tranh vẽ trên tường.

Ở lầu tháp tầng cao nhất, một viên to lớn minh châu, phóng ra vô cùng ánh sáng.

"Nguyên lai thử luyện nơi chỉ có một chỗ, hai cái lối đi, trên thực tế chính là không giống tầng thứ bắt đầu! Tòa tháp này đầu, có đầy đủ 33 tầng!"

Phương Nguyên nhìn ra một vài thứ, nhưng không nói gì.

Hắn lập xuống lời thề, chỉ là đem thu được Ngộ Đạo thạch ba phần mười giao cho những thành chủ này, ngoài ra, có thể không có một chút nào hạn chế, mặt khác được đến một ít trân bảo, cũng hoàn toàn là chính hắn đồ vật.

"Chính là không biết cái này tháp tên lầu. . . Xem điệu bộ này, ít nhất cũng là Tiên khí cấp bậc, không! Tựa hồ đã vượt qua Tiên khí đẳng cấp! Ngay cả ta đều cảm thấy nhàn nhạt uy hiếp. . . Tin tức tốt duy nhất, chính là nó đối với không gian ngăn cách cũng không phải là không có kẽ hở, ta còn có thể chạy thoát!"

Cảm ứng được cái này, Phương Nguyên nhất thời trong lòng nhất định.

Bằng không, dù là tiền cảnh thoạt nhìn lại mê người, hắn cũng sẽ không đem chính mình ném vào.

Bất quá, để cho an toàn, ở trước trên đường tới, hắn cũng đã đem Tiên phủ cùng Bản tôn lưu lại.

Huyễn Giới pháp tắc chính là lĩnh ngộ, hoàn toàn thuộc về tự thân đồ vật.

Bởi vậy, cái này Chúc Long phân thân đồng dạng có thể làm được thuấn di, lấy không gian chồng chất thuật đùa bỡn những này Nguyên Anh tại cổ tay, cũng bất quá việc nhỏ một việc.

"Làm sao?"

Bên cạnh, Liệt Hỏa Chân Nhân mấy cái mang theo sốt sắng mà hỏi.

Ngồi nhìn bảo sơn, lại không thể được mảy may cảm giác, thực sự phi thường thống khổ, bọn họ năm người, Tiên nhân cùng Kim Đan lối đi cũng không vào được. Mà nếu như tin tức tiết lộ, khẳng định là một đống Tiên nhân ăn thịt, liền nước canh đều sẽ không cho bọn họ lưu lại.

Cho tới Kim Đan lối đi? Thử mấy lần sau khi, cũng biết đó là chọn lựa đệ tử địa phương, đồng thời vẫn là thượng cổ trong thánh địa nghiêm khắc tiêu chuẩn! Bình thường Kim Đan đi bao nhiêu chết bao nhiêu, bọn họ cũng không nỡ, hoặc là nói không có cách nào để những kia thiên tài chân chính tiến vào đi chịu chết.

Phương Nguyên lúc này, đã là bọn họ lớn nhất hi vọng.

"Chưa từng tiến vào, ta cũng không biết! Thế nào cũng phải thử một lần mới biết!"

Phương Nguyên nhàn nhạt nói, lên trước một bước, đi tới. . . Kim Đan lối đi trước!

"Cái gì?"

Vạn Vật trai chủ, Hoa Nhị phu nhân, đeo kiếm tu sĩ, thậm chí Thiên Tinh tử đều không khỏi trợn mắt lên: "Có thể đùa bỡn rất nhiều Tiên nhân tại cổ tay hắn. . . Tu vi thật sự. . . Dĩ nhiên chỉ có Kim Đan sao? Không thể!"

Đặc biệt Vạn Vật trai chủ, ngẫm lại đối phương ở Trân Bảo các triển lộ ra thủ đoạn, cái trán đều muốn rơi xuống mồ hôi lạnh.

Nhưng nhìn thấy Phương Nguyên thân ảnh biến mất ở lối đi ở trong, lại là cười khổ: "Yêu nghiệt! Tuyệt thế yêu nghiệt a!"

"Ha ha!"

Liệt Hỏa Chân Nhân thấy vậy, ngẩn người, lại là vui vẻ cười to.

"Đại ca vì sao cười?" Hoa Nhị phu nhân nghi hoặc hỏi.

"Ta là vui vẻ a!" Liệt Hỏa Chân Nhân chuyện đương nhiên nói: "Kim Đan liền có thể làm được điểm ấy, chúng ta liền nghe đều chưa từng nghe nói, Tư Đồ Trích Tinh thủ đoạn này thần thông, chỉ sợ cũng là đặt ở thánh địa Kim Đan đệ tử bên trong, cũng là cao cấp nhất tồn tại, hắn có thể thu được càng nhiều Ngộ Đạo thạch, há không phải chúng ta thu hoạch cũng càng nhiều sao?"

"Đúng là đạo lý này. . . Chỉ là tu vi của người này bất quá Kim Đan, liền kiêu căng như thế. . ." Thiên Tinh tử lắc đầu một cái, trong mắt lóe sáng lên: "Ngược lại chúng ta cùng hắn ký kết khế ước lỗ thủng rất nhiều, đợi đến song phương hoàn thành giao dịch sau khi, không bằng. . ."

"Tuyệt đối không thể!"

Liệt Hỏa Chân Nhân nghiêm túc răn dạy: "Ngươi cho rằng ngươi so với mười mấy cái Tiên nhân liên thủ? Không muốn cho chúng ta thành Thanh Phong gây rắc rối! Trên thực tế , liền ngay cả chỗ này bí cảnh, ta cũng không chuẩn bị vẫn chiếm! Thăm dò mấy lần sau khi, chung quy vẫn là muốn cho chính ma hai đạo giao đáy!"

"Nghe đại ca!"

Vạn Vật trai chủ mấy cái Nguyên Anh lập tức nghiêm túc gật đầu, này không phải là đơn giản quyền bính gây nên, mà là bọn họ đại ca đã dùng trước rất nhiều chuyện thực chứng minh chính mình nhìn xa trông rộng, dựng nên xuống uy tín.

. . .

Một bước bước vào lối đi, không gian xung quanh liền mơ hồ biến động.

"Không gian chuyển đổi ? Không tính quá mức thành thục. . ."

Phương Nguyên chắp hai tay sau lưng, nhàn nhạt lời bình, đi tới cuối lối đi, lọt vào trong tầm mắt, là một mảnh chói mắt bạch quang.

Nhưng hắn thần niệm lại là rõ ràng nhận biết được, bước cuối cùng bước ra, tất nhiên sẽ bị truyền tống đến 33 tầng lầu tháp tầng thấp nhất.

Mà một mặt khác, Tiên nhân lối đi mở đầu, rõ ràng là tầng thứ hai mươi!

"Quên đi, trước tiên giản lược đơn phó bản đánh tới, cũng thật nhiều nắm chút khen thưởng!"

Hắn tự lẩm bẩm, một bước bước ra.

Ầm ầm!

Chu vi biến đổi, thình lình đi tới một chỗ phía trên vùng bình nguyên.

Giữa bầu trời, rất nhiều hình người bọ ngựa giống như quái vật hiện lên, hai tay sắc bén, sau lưng còn có cao tốc chấn động nửa trong suốt cánh, gào thét đập tới.

"Pháp Tướng cảnh Yêu vật? Đại thể có một ngàn đầu!"

Thần niệm quét qua, Phương Nguyên liền biết rõ bản thân mình vị trí hoàn cảnh: "Đối với bình thường Kim Đan mà nói, xác thực rất đòi mạng!"

Con kiến cũng là có thể cắn chết tượng, huống chi đối với Kim Đan mà nói, Trúc Cơ Pháp tướng cùng bọn họ chênh lệch, xa còn lâu mới có được Thần Hóa đến Tiên nhân khổng lồ như vậy.

"Chít chít!"

Rất nhiều bọ ngựa Yêu vật phát ra một mảnh ong ong, chợt, lưỡi đao bão táp liền bao phủ tới, phảng phất cùng Phương Nguyên có huyết hải thâm cừu.

Hoặc là nói, đánh chết Phương Nguyên, chính là là chúng nó sinh tồn mục tiêu duy nhất!

"Định!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, tùy ý phun ra một chữ.

Chỉ một thoáng, tất cả Yêu vật đình trệ ở giữa không trung, bị vô hình Huyễn Giới lực lượng pháp tắc gắt gao kiềm chế ở lại, cũng không còn cách nào nhúc nhích mảy may.

"Đáng tiếc. . . Ta đây chỉ là lấy Không gian chi lực áp bức, cũng không phải là chân chính đông lại không gian, chỉ có thể bắt nạt so với mình yếu, dù là một cái Nguyên Anh, đều có thể mạnh mẽ tránh ra!"

Không gian chi đạo, bác đại tinh thâm.

Dù là Huyễn Giới pháp tắc đại thành, Phương Nguyên cũng không dám nói chính mình hoàn toàn nắm giữ không gian, trừ phi. . . Hư không chi đạo thành tựu!

Bất quá lúc này, nắm đến bắt nạt một đám Pháp tướng Yêu vật, lại là đầy đủ.

"Làm sao qua ải? Chẳng lẽ muốn tất cả giết chết?"

Phương Nguyên thần niệm thả ra, chợt liền ở vùng bình nguyên này trung tâm, tìm tới một bộ huyền không cầu thang bằng gỗ, không khỏi nở nụ cười: "Xem ra muốn qua cửa, cũng không nhất định chặn đánh giết Yêu vật, chỉ cần tốc độ đầy đủ nhanh, có thể vọt tới tầng thứ hai lối vào, có lẽ cũng có thể coi là thành công?"

Hắn không có vội vã động thủ, thần niệm lại một lần tản ra, không chỗ nào không lọt tìm kiếm cái này một toà 33 tầng lầu tháp kẽ hở.

"Hừm, kiến tạo chỗ này bí cảnh lầu tháp đại năng, Huyễn Giới pháp tắc lĩnh ngộ cũng không sâu khắc, cũng đúng. . . Đi Huyễn Giới con đường người, chung quy vẫn là quá thiếu, hắn điểm ấy lĩnh ngộ, ứng nên là Tiên nhân, thậm chí Thái Ất sau khi, loại suy chứ?"

"Cùng ngoại giới không gian rung động, đúng là thời khắc duy trì liên hệ, nói cách khác, ta một ý nghĩ, là có thể thoát ly, ngày sau ở bên ngoài, cũng có thể mạnh mẽ phá vào, thế nhưng. . ."

Phương Nguyên cười khổ, một cái thuấn di, đi tới tầng thứ hai lối vào, vẫy tay, mấy vệt ánh sáng liền rơi xuống ở lòng bàn tay , hóa thành một viên cực phẩm linh linh thạch, cùng với một cái cực phẩm linh khí.

"Tầng thứ nhất khen thưởng bắt đến, nhưng tầng thứ hai khen thưởng ta tuy rằng đưa tay là có thể chạm tới, lại không thể mạnh mẽ lấy đi, bằng không tất nhiên gặp phải cả tòa lầu vây công! Món pháp bảo này uy lực, cũng sẽ không so với Tiên nhân thua kém!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1077: Vượt Ải

Nhận biết được bảo vật, đưa tay là có thể chạm tới, lại không thể lấy đi. Là một loại cỡ nào thống khổ trải nghiệm?

Trên thực tế, Phương Nguyên cũng rõ ràng, cái này cùng trước những kia Tiên nhân túi chứa đồ là một cái đạo lý.

Bọn họ sau đó cảnh giới lúc, thần niệm trải rộng bên trong mỗi một kiện vật phẩm, chỉ cần Phương Nguyên động thủ, lập tức chính là tìm hiểu nguồn gốc, lôi đình nhất kích!

Hết lần này tới lần khác Phương Nguyên chỉ là pháp tắc cường đại, bản thân nhưng không có Tiên nhân lực lượng, nếu là mạo muội động thủ, có lẽ có thể dựa vào không gian nhạy cảm, tránh thoát một kiếp, nhưng một khi không có tránh được, chính là tan xương nát thịt kết cục.

Khó khăn kia, không thể nghi ngờ tương đương với ở trên mũi đao khiêu vũ.

Lúc này cũng giống như vậy.

33 tầng lầu tháp tuy rằng không có Tiên nhân, lại khẳng định có khí linh!

Chính mình dựa theo bình thường chương trình vượt ải đoạt bảo, nó sẽ không đi quản, nhưng nếu như mình còn ở tầng thứ nhất, đã nghĩ lấy đi tầng thứ ba, thậm chí càng cao hơn bảo vật? Ha ha. . .

Ở tự mình động thủ trong nháy mắt, tất nhiên gặp phải toàn bộ lầu tháp trấn áp, then chốt là chính mình còn ở nó bên trong, thật không nắm chắc được bao nhiêu phần có thể toàn thân trở ra!

"Lúng túng. . . Dù sao cái này khí linh cũng không phải là Tiên nhân, toàn bộ 33 tầng lầu tháp đều có thể nói là thân thể của nó, thần niệm trải rộng mỗi một nơi, tự nhiên có thể bất cứ lúc nào nhìn chằm chằm bảo vật!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, không có lại thuấn di đến tầng thứ hai, mà là đàng hoàng đi cầu thang.

Nhìn như yếu thế đồng thời, lại là giờ nào khắc nào cũng đang căng thẳng nhìn quét lầu tháp, nghĩ phải tìm đến khí linh nơi , nhưng đáng tiếc lại không thu hoạch được gì!

'Thế gian chung quy ít có song toàn việc. . . Ta Huyễn Giới pháp tắc trình độ tuy rằng cao siêu, phát hiện không ít này lầu tháp cấu tạo bí mật cùng bí ẩn không gian, lại không tìm được khí linh, trừ phi. . . Ta còn tinh thông sinh mệnh pháp tắc, hoặc là linh hồn pháp tắc?'

Sinh mệnh còn có linh hồn, quả thực là không kém hơn Huyễn Giới đỉnh cấp pháp tắc, Phương Nguyên lúc này tu luyện Huyễn Giới cùng thời gian, đã suýt chút nữa tâm lực quá mệt mỏi, làm sao còn có tâm tư kiêm tu?

Mang theo một điểm tiếc nuối đến tầng thứ hai, rất nhiều tiếng gầm gừ lập tức truyền đến.

"Hống hống!"

"Gào gào!"

Đây là một cánh rừng, cổ mộc mạnh mẽ, dây leo lan tràn, như từng con từng con màu xanh Cự long.

Ở rừng rậm trung tâm, nhưng là có một đám bá chủ.

Chúng nó chiều cao mười trượng, đứng thẳng người lên, hiện ra đen nhánh bộ lông, còn có trắng như tuyết sắc bén hàm răng, rõ ràng là từng con màu đen Bạo Hùng yêu thú, trước ngực còn vẽ ra một vòng hình tròn màu trắng lông tơ.

"Kim Đan yêu thú Viên Hùng?"

Phương Nguyên gật gù: "Số lượng tuy rằng chỉ có một trăm đầu, nhưng tử thủ lối đi chu vi, độ khó trái lại so với tầng thứ nhất tăng lên không ít! Đối với khảo hạch tới nói, liền thật quá mức!"

Hai mươi vị trí đầu tầng khảo hạch, dù sao chỉ là Kim Đan đẳng cấp tu sĩ!

Tầng thứ hai liền muốn đối đầu một trăm đầu Nguyên Đan Yêu vật, cái kia tầng thứ mười chín đây?

"Cũng may những thứ này Viên Hùng từ khí tức đến xem, hẳn là chỉ là mới vào Kim Đan trình độ, đồng thời. . . Hành động so sánh chầm chậm, nếu như có chút đầu óc, hẳn là vẫn là có thể điệu hổ ly sơn chứ?"

Nhưng đối Phương Nguyên mà nói, hắn căn bản lười làm như thế, trực tiếp rơi trên mặt đất, liền hướng thứ tầng thứ ba lối vào đi tới.

"Hống hống!"

Rất nhiều Viên Hùng nổi giận, ở Hùng Vương dẫn dắt đi, hung mãnh bao vây mà đến, lợi chưởng đánh ra.

Xì xì!

Phương Nguyên bước chân liên tục, quanh thân lại là quanh quẩn lên phong lợi vô cùng đao khí.

Đao pháp tắc hoàn chỉnh lĩnh ngộ sau khi, đã không phải một niệm lên Đao Giới, mà là cả người hắn chính là một thanh phong lợi vô cùng 'Thiên Đao' !

Ánh đao liên thiểm! Đao khí tung hoành!

Chỗ đi qua, Viên Hùng tiếng kêu rên liên hồi, chân tay cụt bay lượn, máu

tươi giống như suối phun.

Chỉ là một hiệp, mấy chục con Viên Hùng liền bị ngũ mã phân thây giống như, bị chết vô cùng thê thảm.

Thấy tình hình này, dù là lại bạo lực khát máu, bầy gấu cũng là gào thét, liên tục rút lui, nhường ra lối đi vào.

"Cửa ải thứ hai khen thưởng, là một khối linh thạch cực phẩm, một cái cực phẩm phòng ngự Linh khí?"

Phương Nguyên bĩu môi, tuy rằng đã sớm không lọt mắt những thứ này, nhưng vẫn là thu rồi, đi tới tầng thứ ba, mang theo chút nhàn nhạt chờ mong: "Từ tầng thứ ba bắt đầu, hẳn là thì có Ngộ Đạo thạch khen thưởng chứ?"

Tầng thứ ba hoàn cảnh biến đổi, rõ ràng là một vùng núi lửa dung nham địa mạo.

Mà ở giữa không trung, nhưng là có mười cái liệt diễm bóng người.

Nhìn thấy Phương Nguyên sau khi, hơn mười đạo thần niệm liền gắt gao khóa chặt lại đây.

"Hỏa Mị? Kim Đan đỉnh cao? Ở đây loại trong hoàn cảnh, khắp mọi mặt quả thực đều là hoàn mỹ a!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng: "Tầng thứ hai là một trăm đầu mới vào Kim Đan Yêu vật, nhưng tầng thứ ba cái này mười con Hỏa Mị, lại lập tức liền so với tầng thứ hai khó khăn gấp mười lần!"

Mới vào Kim Đan cùng Kim Đan đỉnh cao, không thể nghi ngờ là hai khái niệm!

"Cửa ải này cũng là như vậy khó khăn, lại lên đi tầng thứ tư, tám thành chính là Kim Đan đỉnh cao tu sĩ, phối hợp pháp tắc cảm ngộ!"

Phương Nguyên con ngươi xoay một cái, đại thể có suy đoán.

Bình thường Yêu vật, tự nhiên không có bao nhiêu pháp tắc cảm ngộ lời giải thích, cho dù có, cũng vô cùng thô thiển.

Kim Đan kỳ chân chính đáng sợ chiến lực, vẫn là những kia lĩnh ngộ pháp tắc thiên tài, thậm chí hoàn chỉnh lĩnh ngộ một đạo pháp tắc yêu nghiệt.

Nếu là cái kia đạo pháp tắc còn so sánh quỷ dị, độ nguy hiểm càng là tăng gấp đôi tăng lên.

"Nhân tộc, chết!"

Mấy con Hỏa Mị liếc mắt nhìn nhau, nhanh chóng vọt tới, mơ hồ có phối hợp, càng có thể truyền âm, hiển nhiên là có trí tuệ.

"Đáng tiếc, đối với ta mà nói, vẫn là rác rưởi! !"

Phương Nguyên bàn tay thành đao, mạnh mẽ bổ xuống!

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Đao khí tung hoành , hóa thành long quyển, đem mấy đạo hỏa quang cuốn vào.

Sát na sau khi, long quyển tản ra, nguyên bản Hỏa Mị lại là biến mất không còn tăm tích.

"Các ngươi. . . Không muốn chết, liền cút!"

Hắn nhìn về phía như trước bảo vệ lối đi mấy con Hỏa Mị, phát ra cảnh cáo.

"Không thể lùi, lùi lại liền chết!"

Còn lại Hỏa Mị phát ra thanh âm tuyệt vọng: "Giết! Luyện Hỏa đại trận!"

Ầm ầm!

Chúng nó hóa thành mấy đạo hỏa quang, hội tụ một chỗ, hướng về Phương Nguyên đập tới.

Phương Nguyên hơi nhướng mày, phát ra một đạo đao khí.

Xì xì!

Đao khí ánh lửa ở giữa không trung chạm vào nhau , hóa thành lũ lũ khói xanh, tiêu tan thiên địa.

Trong hư không, một tia sáng trắng bao bọc một khối màu đen tảng đá cùng thổ hoàng sắc mộc bài rơi xuống.

"Ngộ Đạo thạch?"

Phương Nguyên ánh mắt sáng lên, lại cầm lấy lệnh bài: "Ra vào phù lệnh? Chỉ cần hơi suy nghĩ, là có thể bị truyền đưa đi? Ý tứ nói cách khác, trước hai tầng, chết rồi cũng chết vô ích sao? Quả thật giàu nứt tường đổ vách, xem nhân mạng như cỏ rác!"

Dựa theo hắn tính toán, có thể xông đến tầng thứ ba Kim Đan tu sĩ, ít nhất nhất định phải một đạo pháp tắc lĩnh ngộ đại thành, mới có khả năng ở mười con Hỏa Mị tiến công bên trong tìm tới đường sống.

Coi đây là tiêu chuẩn, cái này thử luyện tính tàn khốc cũng là vô cùng sống động.

Đại khái ở cái Thánh địa kia trong mắt, liền một đạo pháp tắc đều không có đại thành Kim Đan tu sĩ, quả thực là phế vật giống như, chết rồi cũng không tiếc chứ?

"Ngộ Đạo thạch?"

Một lát sau, Phương Nguyên bỏ đi tạp niệm, cẩn thận kiểm tra trên tay thu hoạch.

Cái này Ngộ Đạo thạch toàn thân đen nhánh, trứng chim cút to nhỏ, lại giấu diếm bất phàm, ở giữa phảng phất có một cái hố đen, có thể hấp người tầm mắt.

"Thiên đạo khí tức?"

Chỉ là xem liếc mắt nhìn, hắn thì có chút chuyển không ra tầm mắt, suýt chút nữa trực tiếp tìm hiểu lên.

"Quả nhiên, cái này Ngộ Đạo thạch cùng thiên đạo có quan hệ!"

Phương Nguyên vô cùng chắc chắc: "Còn cũng không phải là thế giới thiên đạo, mà là vũ trụ hỗn độn bên trong thiên đạo!"

Thiên đạo nói trắng ra, chính là quy tắc bản thân!

Một thế giới, có thế giới vận chuyển quy tắc, mà so với thế giới càng to lớn hơn hỗn độn vũ trụ, tự nhiên cũng có càng to lớn hơn quy tắc!

"Thế giới cấp bậc thiên đạo, còn không cách nào làm ta mê muội đến vậy, cũng là hỗn độn thiên đạo hiềm nghi lớn nhất. . ."

Phương Nguyên nắm chặt Ngộ Đạo thạch: "Quả nhiên là thứ tốt, nhiều lắm nắm một điểm!"

Bước chân hắn như gió, bước vào tầng thứ tư.

Quả nhiên, tầng thứ tư bên trong, chỉ có hai mươi cái con rối, nhưng mỗi một cái đều lĩnh ngộ so sánh bình thường pháp tắc, xem như là nhập môn cấp bậc.

Phương Nguyên không chút khách khí, đao khí tung hoành, để lại đầy mặt đất hài cốt, lấy đi hai khối Ngộ Đạo thạch.

Chợt là tầng thứ năm, năm mươi con rối. . . Ba khối Ngộ Đạo thạch!

Tầng thứ sáu, năm mươi con rối, nhưng pháp tắc lĩnh ngộ đã có thể so với Đao Giới đại thành mức độ!

. . .

"Cái này cửa ải thiết kế, quả thật khó khăn a!"

Tầng thứ mười, một mảnh màu xanh thẳm đại dương bên trong, Phương Nguyên nhìn trong nước một mảnh cực lớn đen nhánh hình bóng, không khỏi lẩm bẩm câu.

Tầng thứ mười một lối đi, ngay khi bên trong đại dương, nhưng canh gác, dĩ nhiên là một đám Kim Đan đỉnh cao Phệ Hồn Hổ Sa quần.

Không chỉ có như vậy, này một đám cá mập hổ, dĩ nhiên mỗi đầu đều lĩnh ngộ một cái hoàn chỉnh pháp tắc, công kích sắc bén cực kỳ, dù là Phương Nguyên đều không cẩn thận, ăn cái thiệt lớn.

"Gặp quỷ. . . Cửa ải này, dù là Nguyên Anh tỉ lệ tử vong cũng phải có một nửa chứ?"

Phương Nguyên hít sâu một cái: "Cửu Tinh Liên Châu bí pháp! Thứ ba tinh!"

Trước, hắn vẫn chỉ là vận dụng bản thân Kim Đan thực lực, xứng đôi đao pháp tắc, còn có một chút Huyễn Giới pháp tắc giúp đỡ, mới liên tiếp xông qua chín quan. Thình lình đã là bình thường Kim Đan có thể đến cực hạn!

Bởi vậy tự nhiên không chút do dự, vận dụng bí pháp, thậm chí toàn bộ Huyễn Giới pháp tắc lĩnh ngộ.

"Ta lúc này chiến lực toàn mở, Cửu Tinh Liên Châu bí pháp năng lượng cao nhất mở ra thứ năm tinh, lại phối hợp hoàn chỉnh đao pháp tắc, đại thành Huyễn Giới pháp tắc, có thể nói Tiên nhân phía dưới không có địch thủ! Ngược lại

muốn xem xem cái này 33 tầng lầu tháp có thể cản đến ta không?"

Phương Nguyên con ngươi chiến ý dạt dào, vô số đao khí từ trên trời giáng xuống, rơi vào trong biển rộng, hình thành rất nhiều máu.

Một phen đồ sát sau khi, hắn đi tới tầng mười một lối vào, nhất thời nhiều chút vui mừng: "Dĩ nhiên đầy đủ mười khối Ngộ Đạo thạch, quả nhiên nguy hiểm càng lớn, tiền lời càng lớn sao? Chỉ là. . . Từ lầu này thiết kế liền có thể thấy được, chế tạo cái này lầu tháp thế lực, khẳng định từng ra một ít lĩnh ngộ tuyệt đỉnh pháp tắc đệ tử thiên tài!"

Dựa theo hắn cảm ứng, như không có lĩnh ngộ những kia tuyệt đỉnh pháp tắc, tuyệt đối không thể giết tới mười tầng bên trên!

Đương nhiên, như hắn loại này không chỉ có lĩnh ngộ nghịch thiên pháp tắc, còn có tăng cường bí pháp, dù là phóng tới thượng cổ trong thánh địa, cũng là hiếm thấy yêu nghiệt!

Khi mở ra Cửu Tinh Liên Châu bí pháp, dựa vào Huyễn Giới pháp tắc sau khi, Phương Nguyên quả thật là thần cản giết thần, phật chặn giết phật, một đường vô song cắt cỏ, tầng mười một tầng mười hai nháy mắt đã qua, liên tục phá quan, đi tới tầng thứ mười chín!

tầng hai mươi chính là Tiên nhân mở đầu nơi, thay lời khác mà nói, nơi đây chính là thượng cổ thánh địa rất nhiều đại năng cộng đồng cho rằng Kim Đan cực hạn!

Bất luận thượng cổ vẫn là hiện tại, tiên phàm chung quy có khác biệt!

Lôi kiếp chính là lạch trời, nhỏ yếu đến đâu Tiên nhân, cũng tất nhiên mạnh mẽ hơn Nguyên Anh, đây chính là thiên đạo!

"Nói cách khác, bất luận cỡ nào thiên tài, chỉ cần không phải Tiên nhân, tầng thứ mười chín liền tất nhiên thất bại sao? Tầng mười tám là một ngàn Nguyên

Anh đỉnh cao con rối đại trận vây công, nơi này lại có thủ đoạn gì?"

Phương Nguyên cầm đao mà đứng, lọt vào trong tầm mắt, chính là một mảnh hư vô không gian.

Tầng hai mươi lối vào, chỉ có một cái người áo xanh ảnh, lãnh đạm mà đứng, trên người khí tức huyền minh mờ ảo.

"Tiên nhân con rối? !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1078: Qua Ải

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1079: Bất Đắc Dĩ

Đại Thánh tu tiên giới, Chu Thiên tiên tông.

Làm cái này có tiếng thánh địa một trong, Chu Thiên tiên tông sơn môn chính là một chỗ cực lớn huyền không sơn.

Một toà màu xanh biếc ngọn núi, liền như thế lơ lửng giữa không trung, phóng xuống cực lớn âm ảnh, mang theo bao quát chúng sinh cảm giác.

Trên thực tế, cái này cả ngọn núi, đều là một cái vượt qua Tiên khí Thái cổ kỳ trân Huyền Trọng phong! Nghe đồn rằng chính là do lập phái Lão tổ đặt móng, mấy vị Thái Ất đại năng trước sau ra tay luyện chế, đã từng tươi sống trấn áp luyện chết một con Thái Cổ Thần Ma!

Huyền Trọng phong trên, một đạo đạo lưu quang bay lượn, thấp nhất thình lình đều là Kim Đan.

Thánh địa tự có tiêu chuẩn, bình thường Kim Đan chỉ là đệ tử ngoại môn, Nguyên Anh mới tính được là trên nội môn, mà ngoại lai Tiên nhân gia nhập, cũng phải thông qua khảo hạch , sau đó bất quá ngoại môn chấp sự.

Có thể nói, không tới Thái Ất cảnh , căn bản không có khiến thánh địa nhìn thẳng tư cách.

Ở Đại Thánh tu tiên giới nam bộ, Chu Thiên tiên tông chính là tuyệt đối bá chủ, nói một không hai.

Lúc này, ở Huyền Trọng phong một cái nào đó đỉnh núi.

Biển mây bên trên, một tảng đá pho tượng trông rất sống động, làm như quan sát vách núi cảnh tượng.

Răng rắc! Răng rắc!

Đột nhiên, từng đạo từng đạo vết rách ở pho tượng hiện nổi lên, mảnh vỡ nổ tung, hiện ra một ông già thân hình.

"Lần này xuất quan, tựa như so với dự liệu sớm điểm!"

Này lão giả quần áo lôi thôi, con mắt đen nhánh, uyển như sao, lúc này cau mày tính toán một chút, liền từ trong túi chứa đồ lấy ra một khối ngọc bội, không khỏi nở nụ cười: "Hóa ra là ba mươi ba tầng trời ngoại lâu hiện thế. . . Ai, Mông Duyên sơn lúc trước uy danh, có thể cách xa ở Bản tông bên trên a , nhưng đáng tiếc lúc này, cũng chỉ có toà này khảo hạch bí cảnh bảo lưu lại đến. . ."

"Bái kiến Thái Huyền trưởng lão, chúc mừng trưởng lão xuất quan!"

Không đến bao lâu, một đạo đạo lưu quang rơi xuống hóa thành Tiên nhân, đều là cung kính chấp lễ.

"Thôi, đều đứng lên đi!"

Thái Huyền trưởng lão vô tình phất tay một cái: "Bản tọa ngủ say trong lúc, tông môn có thể có chuyện quan trọng?"

"May mắn lại mấy vị trưởng lão oai, cũng không đại sự!"

Chu Thiên tiên tông tông chủ bẩm báo nói: "Cổ Mang mười sáu nước phương diện, vì ứng đối hai mươi năm sau Ma kiếp, đã cùng Thập Vạn Đại Sơn Man tộc đạt thành thỏa hiệp, cộng đồng tạo thành Chiến Thiên cung, phải là không đến nỗi vừa bắt đầu liền luống cuống tay chân!"

"Hóa ra là cái này thời điểm. . ." Thái Huyền trưởng lão gật gù: "So với lão phu dự tính muốn sớm điểm, lại là một cái cơ duyên. . . Năm đó Mông Duyên

sơn thánh địa ba mươi ba tầng trời ngoại lâu xuất thế!"

"Mông Duyên sơn thánh địa? Ba mươi ba tầng trời ngoại lâu?"

Cái khác Tiên nhân một mặt mờ mịt, chỉ có Chu Thiên tiên tông tông chủ con ngươi sáng ngời: "Nhưng là cái này chuyên môn dùng để khảo hạch Kim Đan cùng Tiên nhân Thái cổ kỳ trân? Không phải đã cùng Mông Duyên sơn cùng nhau phá huỷ sao?"

"Không có phá huỷ, lúc trước bản tọa cũng là từng trải qua Mông Duyên sơn rơi rụng, ở thời khắc sống còn, Mông Duyên sơn tông chủ đưa nó đưa ra ngoài, lấy chờ hữu duyên!"

Thái Huyền trưởng lão quăng trên tay một viên ngọc bội: "Bản tọa liền nhân cơ hội dùng điểm thủ đoạn, chỉ cần nó mở ra, tất nhiên sẽ cho ta cảm ứng, lúc này nhìn tới. . . Phải là cũng là Cổ Mang mười sáu nước phương hướng! Các ngươi phái ra mấy người, đi đưa nó thu hồi lại đi!"

Một cái Thái cổ kỳ trân, giá trị muốn vượt xa Tiên khí!

Dù là một cái thánh địa tu hành, cũng sẽ không lơ là.

"Xin nghe pháp chỉ!"

Chu Thiên tông chủ cung kính nói, chợt ngẩn ra: "Còn có một chuyện, vừa vặn hướng về Lão tổ bẩm báo, cũng là Cổ Mang mười sáu nước bên kia, gần nhất mới ra một cái yêu nghiệt, tự xưng đệ nhất thiên hạ thần thâu Tư Đồ Trích Tinh! Dĩ nhiên có thể không nhìn cấm chế, cách không lấy vật! Tiên nhân đều không làm gì được."

"Ồ?" Thái Huyền trưởng lão mắt nhỏ bên trong lập tức thả ra quang mang: "Cái này miêu tả, nghe tới có chút quen tai. . . Có thể có tỉ mỉ tình báo?"

"Tự nhiên có!" Chu Thiên tông chủ đưa qua một khối ảnh lưu niệm ngọc, bên trong thậm chí còn ghi chép Phương Nguyên ra tay với Tiên nhân tin tức.

"Loại biểu hiện này. . . Sẽ không sai! Là nó. . . Huyễn Giới pháp tắc!"

Thái Huyền trưởng lão nhìn thấy sau khi, cả người đều là thay đổi, đầu tiên là lầm bầm lầu bầu, liên tục lẩm bẩm, sau đó trên người sắc bén khí ngưng tụ, cả người đều tựa như hóa thành một thanh kiếm sắc: "Cái gì Tiên nhân ngụy trang? Đánh rắm! Cái này vốn là một cái Kim Đan a! Chà chà. . . Lĩnh ngộ tuyệt thế pháp tắc yêu nghiệt, dù là thánh địa ở trong, cũng là bao nhiêu vạn năm không có nhìn thấy?"

"Trưởng lão?" Chu Thiên tông chủ nhìn thấy Thái Huyền đột nhiên mừng đột nhiên bi, biến ảo không ngừng dáng dấp, không khỏi nghi hoặc mà hỏi một câu.

"Thôi! Cổ Mang mười sáu nước, lão phu tự mình đi một chuyến, vừa vặn đem ba mươi ba tầng trời ngoại lâu cùng tiểu tử này việc cùng nhau giải quyết!"

Thái Huyền trưởng lão nói, nhất thời hóa thành một đạo ảo ảnh.

"Cung tiễn trưởng lão!"

Chu Thiên tông chủ nhìn thấy phía chân trời lưu quang lóe lên, không khỏi thở dài một hơi.

Thế giới này rất lớn, lớn vô cùng! Mà Đại Thánh giới tu hành cùng Cổ Mang mười sáu nước trong lúc đó, càng là cách rất nhiều nơi nguy hiểm, dù là Tiên nhân chạy đi, cũng phải dùng tới năm chút thời gian.

Nếu không thì, bọn họ cũng không phải ngồi không, vì sao không trực tiếp nhất thống?

Nhưng đổi thành Thái Ất đại năng, phi hành tuyệt tích, coi như là qua lại, một tháng thời gian cũng đầy đủ.

. . .

Ba mươi ba tầng trời ngoại lâu.

tầng thứ mười chín.

Quang Âm Phi Nhận, lệ bất hư phát, đem Tiên nhân con rối một đao bêu đầu.

Hưng phấn sát na, Phương Nguyên liền vọt tới tầng thứ hai mươi lối vào, một đạo đao khí trực tiếp oanh kích ở phong ấn trên.

Ầm!

Bạch quang phun trào, khẽ run lên, vẫn như cũ cứng chắc cực kỳ.

"Phiền phức!"

Phương Nguyên thấy vậy, sắc mặt như hàn băng, về quay đầu, nhìn còn ở trôi nổi không đầu con rối.

"Ngươi thực sự để ta giật mình. . . Ngoại trừ Huyễn Giới pháp tắc ở ngoài, lại vẫn lĩnh ngộ Quang Âm pháp tắc lực lượng!" Một cái xương sọ trôi nổi ở giữa không trung, cười khẽ: "Chỉ là. . . Cái này cũng không có nghĩa là. . . Ngươi liền đánh chết một cái Tiên nhân a!"

Vừa dứt lời, đầu của hắn liền hóa thành một đoàn màu bạc nước chảy, hòa vào không đầu trong thân thể.

Ở con rối cái cổ vị trí, một cái đầu lâu từ từ lớn lên, cuối cùng hoàn hảo không chút tổn hại mọc ra, trên cổ liền một điểm vết thương đều không có.

". . ."

Phương Nguyên thấy, không khỏi không nói gì.

"Đây cũng không phải là con rối dị năng, mà là tất cả Tiên nhân đều nắm giữ năng lực. . . Độ kiếp thành Tiên, há lại là đơn giản việc? Sinh mệnh thăng hoa,

đại diện cho chỗ yếu biến mất. . . Trừ phi ngươi đem ta tất cả Tiên nguyên hoàn toàn chôn vùi, bằng không Tiên nhân con rối vĩnh viễn sẽ không tử vong, phong ấn lối đi cũng sẽ không mở ra!"

Người áo xanh cười híp mắt giải thích: "Vừa nãy cái kia một đao không sai! Đã hoàn thành năm phần nhiệm vụ!"

Năm phần, không phải năm thành, cũng chính là chỉ có năm phần trăm!

Công kích giống nhau, trở lại hai mươi lần, đại thể là có thể đem cái này cụ Tiên nhân con rối đánh chết!

Nhưng vấn đề là. . . Cho dù Phương Nguyên còn có thể bạo phát hai mươi lần, khí linh sẽ dễ dàng như thế đứng ở chỗ này cho hắn giết sao?

"Thực sự là. . . Phiền phức a!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, ở Tiên nhân công kích được đến trước một khắc, liền biến mất ở trong hư không.

"Không có ích lợi gì, ta tuy rằng phát hiện không được ngươi, nhưng cũng sẽ không liên tục bị ngươi đánh lén mười chín lần!" Người áo xanh tự tin nói: "Mặt khác. . . Nói cho một mình ngươi bất hạnh tin tức, ngươi cũng không cần nghĩ chậm rãi tiêu hao ta, từ ngươi lần này thực tế thương tổn công kích bắt đầu, sau sáu canh giờ, ta sẽ thao túng lầu tháp, vì này cụ con rối bổ túc Tiên nguyên, bởi vậy, ngươi không có cơ hội!"

Hắn quả nhiên thấm nhuần chiến cuộc, một cái liền đem Phương Nguyên một điểm hy vọng cuối cùng chận chết.

Vốn là, cho dù Quang Âm Phi Nhận tạo thành thương tổn thấp hơn, chỉ cần kiên trì bền bỉ, dựa vào Huyễn Giới pháp tắc xuất quỷ nhập thần, Phương Nguyên vẫn có như vậy một chút hy vọng đem con rối hoàn toàn mài chết.

Nhưng hiện tại, lại là lại không khả năng.

"Ngươi cũng không cần oán giận không công bằng , bởi vì đây chính là Tiên nhân bình thường rút lấy lực lượng thiên địa tốc độ khôi phục! Tiên nguyên bất diệt, Tiên nhân không chết!"

Người áo xanh nói.

Trong hư không.

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, không khỏi lắc đầu, trực tiếp một ý nghĩ vận dụng mộc bài, rời đi ba mươi ba tầng trời ngoại lâu.

"Nhanh như vậy liền đi ra?"

Lối đi ở ngoài, Liệt Hỏa Chân Nhân các loại nhìn đi ra Phương Nguyên, đều là kinh ngạc cực kỳ.

'Nhìn tới. . . Trước tiến vào cái kia tên rác rưởi Kim Đan, trải qua một phen khổ chiến mới đột phá tầng thứ ba a. . .'

Phương Nguyên trong lòng sinh ra một ý nghĩ , bất quá lúc này không nói gì, trực tiếp vung tay lên, ném ra mười lăm khối Ngộ Đạo thạch: "Dựa theo khế ước, đây là các ngươi!"

Nói xong, hắn lại một cái thuấn di, biến mất không thấy.

"Ngộ Đạo thạch? Ròng rã mười lăm khối? !"

Vạn Vật trai chủ nhìn thấy tình cảnh này, con ngươi đều muốn lồi ra đến: "Đây mới là ba phần mười thu hoạch, đây chẳng phải là nói hắn thu hoạch năm mươi viên?"

"Trước Hàn Phong liên tiếp xông qua ba tầng, cửu tử nhất sinh, mới thu được một khối Ngộ Đạo thạch. . ."

Hoa Nhị phu nhân cũng ngây người: "Nhưng hắn tùy tùy tiện tiện, thành thạo điêu luyện, liền thu được năm mươi khối sao?"

"Đại ca. . . Ta đột nhiên cảm giác thấy, chúng ta mời hắn đến, là một cái quyết định sai lầm!" Thiên Tinh Tử Túc mục nói.

"Cùng cái này so với, ta sợ hơn, vẫn là chỗ này bí cảnh. . . Dĩ nhiên sản xuất năm mươi khối Ngộ Đạo thạch!" Liệt Hỏa Chân Nhân cười khổ nói: "Như vậy phong phú tài nguyên, e sợ hoàn toàn không phải chúng ta có thể độc chiếm, thậm chí, liền Cổ Mang mười sáu nước, cũng chưa chắc có thể ăn được a!"

Hắn nhìn Ngộ Đạo thạch, lại là bỗng nhiên cảm giác vô cùng phỏng tay lên.

. . .

"Lúc này hoàn thành khế ước, cũng được!"

Phương Nguyên Chúc Long phân thân trở lại Vạn Thần điện, ngồi khoanh chân: "Bằng không. . . Đợi đến thu hoạch càng to lớn hơn thời điểm, ta liền thật sự không nỡ!"

Lần này tạm thời lui ra, là hoàn thành khế ước.

Lần sau chính mình lén lút đi vào, chính là lần thứ hai, không tại lời thề hạn chế bên trong.

"Còn có. . . cái này Tiên nhân con rối, quả thật khó đánh! Đây chính là Tiên nhân thực lực sao? Không chỉ có phát ra cường đại, mấu chốt nhất, vẫn là loại này gần như không chết đặc tính!"

Tiên giả, một niệm Thuần Dương, tụ thì lại làm vì thể, tán thì lại làm vì khí, hình thần kiêm diệu! Hoàn toàn chính là sinh mạng bản chất hình thái thăng hoa, tựa như trước bị Phương Nguyên một đao cắt đầu, đều chẳng có chuyện gì.

"Trừ phi cùng cấp Tiên nhân công kích, bằng không rất khó tiêu diệt loại này

bản chất, đối phó hạ cấp người cũng quá vô lại. . ."

Nghĩ đến con rối nói tốc độ khôi phục, Phương Nguyên rất là không nói gì.

"Nhìn tới. . . Đến lập tức vận dụng những thứ này."

Xem trên tay Ngộ Đạo thạch, hắn không chút do dự, dùng một khối.

Vù!

Nhất thời, ẩn chứa trong đó Thiên đạo khí tức, liền dẫn dắt hắn tiến vào đốn ngộ trong trạng thái.

Phân thân đốn ngộ, Bản tôn đồng dạng ngồi khoanh chân, tiến vào cấp độ sâu trạng thái tu luyện.

"Nguyên lai. . . Đây chính là thời gian!"

Không biết đi qua bao lâu, Phương Nguyên con mắt mở, cảm giác mình đối với Quang Âm pháp tắc lĩnh ngộ rốt cục đi tới một bước nhỏ.

Cùng lúc đó, trong tay hắn khối này Ngộ Đạo thạch cũng là không chịu nổi gánh nặng, 'Bồng' đến một tiếng nổ thành bột phấn.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1080: Thông Qua

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1081: Luyện Hóa

"Cấp bậc tiên nhân vực ngoại Thiên Ma sao? Thoạt nhìn, cái này 33 tầng Thiên ngoại lâu trong, còn ẩn giấu không ít bí mật. . ."

Phương Nguyên gật gù, nhìn bao bọc lối đi hào quang bắt đầu tan vỡ.

"Thực sự là đáng tiếc. . . Năm đó Lão tổ kiến tạo 33 tầng Thiên ngoại lâu thời điểm , căn bản không nghĩ tới sẽ có có thể thông qua mười chín tầng yêu nghiệt, vì lẽ đó tầng thứ mười chín căn bản không có khen thưởng. . ."

Áo xanh con rối làm như thở dài nói.

Trên thực tế, dù là có Nguyên Anh đỉnh cao ở tầng mười tám độ kiếp trở thành Tiên nhân, bình thường Tiên nhân cũng tuyệt đối không là áo xanh con rối đối thủ.

Đồng thời, cho dù phát sinh chuyện như vậy, 33 tầng Thiên ngoại lâu khí linh cũng sẽ trực tiếp điều động lầu tháp, đem trực tiếp na di đến tầng thứ hai mươi bắt đầu, sẽ không cho Tiên nhân lợi dụng sơ hở cơ hội.

Bởi vậy, Phương Nguyên quả thật là 33 tầng Thiên ngoại lâu thành lập tới nay, thông qua tầng mười chín người thứ nhất!

Chỉ tiếc, liền Mông Duyên sơn Lão tổ cũng không nghĩ tới điểm này, bởi vậy không có bố trí khen thưởng.

Đương nhiên, nếu như Mông Duyên sơn vẫn còn, lấy Phương Nguyên biểu hiện, đã sớm kinh động đại năng, trực tiếp mang đi thu đồ đệ, cũng không tính là gì kẽ hở.

"Khen thưởng sao? Đã có!"

Phương Nguyên khóe miệng mang theo một tia độ cong, đột nhiên, trường đao đột xuất: "Vũ quang!"

Dung hợp Huyễn Giới cùng Quang Âm pháp tắc mộng ảo một đao tái hiện, đem áo xanh con rối đánh nát thành hư vô.

"Ngươi đang làm gì?"

Khí linh tiếng nói vang lên, rõ ràng hơi nghi hoặc một chút.

Phương Nguyên động tác này, chỉ là phá huỷ con rối cho hả giận, dưới cái nhìn của nó, cũng không cái khác chút nào ý nghĩa.

"Tìm tới ngươi!"

Phương Nguyên mắt sáng ngời, một bước bước vào lối đi bên trong!

Sau một khắc, không gian chuyển đổi.

Hắn liền đến một chỗ nhỏ hẹp tầng trệt trong.

Bốn phía đều là chất liệu đá vách tường kết cấu, chỉ có trung tâm, có một tấm bia đá trấn lầu bia đá! ! ! Toàn bộ 33 tầng Thiên ngoại lâu đầu mối nơi, khí linh bản thể nơi!

"Chuyện gì xảy ra? Ngươi làm sao có thể đến thẳng nơi này?"

Khí linh tiếng nói từ bia đá bên trong truyền đến, kinh ngạc phi thường.

"Đây đương nhiên là Mông Duyên sơn Lão tổ bố trí, ngươi chính là thông qua mười chín tầng khen thưởng!"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng, một tay đặt tại trên tấm bia đá, bắt đầu mạnh mẽ luyện hóa.

Đây mới là hắn mục đích thực sự!

Từ đầu đến cuối, đối với trở thành Mông Duyên sơn đệ tử nòng cốt, hoặc là nhiều xông mấy quan, thu được Ngộ Đạo thạch cái gì, đều không phải hắn mục tiêu chủ yếu!

Từ khi phát hiện 33 tầng Thiên ngoại lâu sau khi, hắn nghĩ tới đều là làm sao thu phục món chí bảo này!

Cái này phi thường gian nan, bảo vật này chính là thiên ngoại kỳ trân một loại, còn muốn vượt qua Tiên khí một cái cấp bậc, nếu như có chủ, cái kia nghĩ đều không nghĩ, sẽ trực tiếp thất bại.

Mà luyện hóa 33 tầng Thiên ngoại lâu then chốt, chính là ở tìm tới khí linh bản thể! Cái này đương nhiên không phải một cái ung dung việc.

Dù là Phương Nguyên Huyễn Giới pháp tắc đại thành, cũng chỉ bất quá có thể ở mười vị trí đầu mấy tầng bên trong rong ruổi, tuy rằng có thể tùy ý lui ra, nhưng nghĩ muốn thuấn di đến hai mươi tầng bên trên, cũng là chuyện không thể nào.

Trên thực tế, ở xông vào mười tầng sau khi, Phương Nguyên liền biết mình vừa bắt đầu đối với 33 tầng Thiên ngoại lâu suy đoán sai lầm, tuy rằng nó kiến tạo người cũng không phải là lấy ảo giới pháp tắc tăng trưởng, nhưng cũng tuyệt đối lĩnh ngộ được rất cao trình độ, thậm chí. . . Không kém chính mình! Cả tòa lầu tháp, đã là tự thành một giới chí bảo! Hầu như không người có thể công phá phòng ngự.

Tuy rằng mấy tầng trước không gian cấu tạo còn so sánh đơn giản, nhưng hai mươi tầng bên trên, thậm chí hạt nhân, đối với không gian phòng ngự tuyệt đối khủng bố cực kỳ!

Đương nhiên, ở chính mình mưu tính phía dưới, vẫn là xuất hiện kẽ hở.

Đầu tiên, chính là mình lấy người thí luyện thân phận, trực tiếp tiến vào 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong, cái này liền so với từ bên ngoài xâm lấn một thoáng đoạn tiết kiệm không ít công phu, đặc biệt xông đến tầng thứ mười chín, đã không sai biệt lắm tiếp cận lầu này hạt nhân.

Sau đó, chính là thông qua không ngừng công kích, thậm chí cuối cùng một đao giết chết Tiên nhân con rối, bức bách khí linh thu hồi phân thân, tìm tới nó ẩn giấu bản thể đầu mối không gian nơi.

Dù là làm được những thứ này, nghĩ muốn mạnh mẽ đột phá tới nơi đây, trừ phi Phương Nguyên đem Huyễn Giới pháp tắc hoàn chỉnh lĩnh ngộ, thậm chí tăng lên là Hư Không đại đạo, mới có khả năng.

Nhưng tốt xảo bất xảo, ở tầng thứ mười chín lối đi ở trong, vẫn còn có một cái không phải kẽ hở kẽ hở!

Không có ban tặng tầng thứ mười chín qua cửa khen thưởng, nguyên bản chính là thử luyện quy tắc bên trong lỗ thủng!

Mượn chỗ sơ hở này, Phương Nguyên ở tầng thứ mười chín trên lối đi, liền tương đương với tìm tới cả tòa lầu tháp không gian phòng ngự yếu kém nhất chi điểm.

Từ nơi đó triển khai Huyễn Giới pháp tắc, cảm ứng trước tìm được đầu mối không gian, rốt cục đến nơi này! 33 tầng Thiên ngoại lâu vùng đất trung tâm!

Cái này các loại điều kiện, thiếu một chút cũng không cách nào làm đến một bước này, cho dù là hiện tại Phương Nguyên, cũng là trong lòng hô to may mắn.

"Ta. . . Chính là khen thưởng?"

Không thể không nói, khí linh tiên thiên tư duy thiếu hụt vẫn như cũ tồn tại, Phương Nguyên một câu nói, nhất thời liền làm nó rơi vào tự mình hoài nghi ở trong.

Ở nó lý giải bên trong, xác thực không người nào có thể trong nháy mắt mạnh mẽ đột phá tới nơi này, này Phương Nguyên từng nói, cũng rất có thể là thật sự!

Lấy Kim Đan thân phận, qua cửa mười chín tầng khen thưởng, chính là bị truyền tống đến chỗ này!

Trong giây lát này tâm thần thất thủ, nhất thời để Phương Nguyên nắm chắc cơ hội, đem tinh thần của chính mình dấu ấn mạnh mẽ đánh vào bia đá bên trong.

"Không. . . Không đúng! Nếu như mười chín tầng thật sự có cái này khen thưởng, vì sao Lão tổ không nói cho ta?"

Nhưng khí linh chung quy phi phàm, sát na sau liền phản ứng lại: "Ngươi đang lừa gạt ta! Chết tiệt!"

Khí linh cơn giận, kinh khủng đến mức nào?

Toàn bộ 33 tầng Thiên ngoại lâu, đều phát ra đáng sợ nổ vang.

Nhưng lúc này, lúng túng một màn phát sinh.

Bởi vì nằm ở Thiên ngoại lâu bảo vệ nghiêm mật nhất nơi sâu xa, bên trong vùng không gian này dĩ nhiên không có cái gì đối nội công kích cấm chế, khí linh duy nhất có thể làm, chính là vận dụng na di lực lượng, nghĩ muốn đem Phương Nguyên trực tiếp bài xích ra 33 tầng Thiên ngoại lâu.

"Cái này cũng là khí linh hạn chế a, không đủ linh hoạt, nếu như ngươi có một cái chủ nhân chân chính, vẫn có thể làm rất nhiều chuyện, tỷ như nô dịch mấy con Tiên nhân con rối đi vào, ta phải ngoan ngoãn bó tay chịu trói , đáng tiếc. . . Ngươi chỉ có thể dựa theo trước dự thiết tốt quy tắc hành động!"

Phương Nguyên cười to, quanh người hư không không ngừng gợn sóng, đối kháng na di lực lượng.

"Không thể!"

Trên tấm bia đá, một cái bóng hét lên kinh ngạc: "Cho dù ngươi Huyễn Giới đại thành, cũng không thể chống đối ta đại Na Di lực lượng! Không. . . Không đúng, chống đối đại Na Di lực lượng, không chỉ có là ngươi Huyễn Giới pháp tắc, còn có. . . Chính ta?"

"Không sai! Ta đã nắm giữ một nửa bia đá, nắm giữ 33 tầng Thiên ngoại lâu một nửa quyền hạn, tự nhiên cũng có thể điều động sức mạnh của nó phòng ngự!"

Phương Nguyên cười ha ha: "Ngươi tên ngu ngốc này, cho dù lúc này có thể điều con rối lại đây, cũng không kịp, xem chúng nó sẽ nghe ai mệnh lệnh!"

Trước hắn nói thẳng ra, nguyên lai cũng là mưu kế, hấp dẫn đi khí linh chú ý.

Lúc này ám độ trần thương phía dưới, đã nắm giữ một nửa bia đá quyền khống chế, đặt vững đại cục.

"Ta sẽ không khuất phục, chủ nhân của ta là Mông Duyên sơn Lão tổ, làm sao sẽ hướng về một người ngoài khuất phục!"

Khí linh gầm thét lên, không có tiếp tục làm mờ ám, mà là toàn tâm toàn ý tập trung vào bia đá trong, chống lại luyện hóa.

Sát na sau, nó liền lại không nhịn được phát ra rít gào: "Không thể. . . Hồn phách của ngươi, tại sao lại cường đại như thế?"

Nó tự tin bản thân linh thức tuyệt đối có thể dễ dàng treo lên đánh Kim Đan tu sĩ, nhưng ở bia đá tranh cướp ở trong, dĩ nhiên ở hạ phong!

Đối phương cái kia vô cùng cường đại hồn phách, còn có quỷ dị thần niệm vận dụng phương thức, quả thực làm nó đều có mở mang tầm mắt cảm giác.

"Ngươi không cần biết những thứ này, chỉ cần biết, ta chính là ngươi chủ nhân mới!"

Phương Nguyên khóe miệng treo lên một nụ cười lạnh lùng, tuy rằng hắn chỉ có một tia Ma thần chân linh chuyển thế, nhưng trải qua thời gian dài như vậy cải tạo, thân thể này Nguyên Thần cho dù còn còn kém rất xa đã từng là chính mình, nhưng cường độ cũng có thể so với Tiên nhân, nếu như lại thêm vào thần niệm phương pháp vận dụng, cho dù Thái Ất cũng không phải không thể tranh đấu!

Chỉ là một cái khí linh, thần niệm cứng nhắc, dù là số lượng lại nhiều hơn, cũng sẽ bị chất lượng càng cao hơn chính mình phân cách đánh tan.

Dần dần, đại diện cho hào quang của hắn, ngay khi trên tấm bia đá không ngừng mở rộng, từ nguyên lai một nửa, đến sáu thành, chợt là bảy thành. . . Chín thành!

Quyền khống chế thu được càng nhiều, tranh đoạt lên càng là như bẻ cành khô.

Đến cuối cùng, Phương Nguyên đã cướp đoạt chín mươi chín phần trăm bia đá quyền khống chế, chỉ có cuối cùng một điểm khí linh, trốn ở bia đá hạt nhân, tử thủ không ra: "Ta sẽ không khuất phục!"

"Khí linh a. . . Ngươi suy nghĩ một chút, hiện tại Mông Duyên sơn người thừa kế không phải đã đều chết hết sao? Bất luận ai tới thu phục ngươi, đều là người ngoài!" Phương Nguyên thấy vậy, lập tức triển khai ba tấc không nát miệng lưỡi: "Ta trước xông qua mười chín quan, dựa theo ngươi lời giải thích, ít nhất cũng có thể thu được Mông Duyên sơn hạt nhân đệ tử thân phận, vì lẽ đó, ta không phải người ngoài, mà là cái cuối cùng Mông Duyên sơn đệ tử, ngươi không thần phục ta, lại thần phục ai đó?"

". . ."

Khí linh trầm mặc.

Mà cảm nhận được sức chống cự hơi có giảm Phương Nguyên lại là vui sướng, trong mắt lóe sáng lên, tất cả thần niệm giống như là biển gầm mãnh liệt, đem cuối cùng một điểm khí linh luyện hóa.

Ong ong! Cả tấm bia đá nổ vang, cuối cùng dĩ nhiên toàn thân trở nên trơn bóng như ngọc lên.

"Chủ nhân!"

Một cái bóng hội tụ, hình thành trước áo xanh con rối dáng dấp, hướng về Phương Nguyên hành lễ.

"Ha ha! Ha ha! ! !"

Nhìn thấy cái này trước còn sâu hơn làm vì kiêu ngạo khí linh hướng mình khúm núm, Phương Nguyên nhất thời phát ra một trận vui sướng cười to.

Hắn đương nhiên không phải tiểu nhân đắc chí, mà là cao hứng hoàn toàn luyện hóa cái này 33 tầng Thiên ngoại lâu.

"Bên ngoài Liệt Hỏa Chân Nhân bọn họ, phí hết tâm tư, cũng chính là phái mấy một thiên tài vượt ải, thu được một khối hai khối Ngộ Đạo thạch, cũng đã hài lòng, nào giống ta, trực tiếp đem 33 tầng Thiên ngoại lâu chiếm làm của riêng!"

Phương Nguyên rất là thoả mãn, thần niệm hòa vào bia đá trong, nhất thời được đến Thiên ngoại lâu rất nhiều tin tức.

"33 tầng Thiên ngoại lâu nắm giữ lượng lớn không gian cấu tạo, hai mươi tầng bên trên, mỗi một tầng ở trong đều giam giữ vực ngoại Thiên Ma! Có thể giam giữ Thiên Ma không gian, bằng vào ta Huyễn Giới lực lượng, e sợ còn không cách nào dễ dàng đột phá chứ?"

Nhìn thấy tin tức này sau khi, hắn cũng có chút vui mừng, không có nhất thời não nóng liền đi xung kích càng cao hơn số tầng.

Bằng không, tiến vào cấp bậc tiên nhân chiến đấu không gian, nói không chừng sẽ xuất hiện biến cố gì.

"Trên thực tế, chỗ này không gian bên ngoài phòng ngự cũng cực mạnh, nếu không là lợi dụng quy tắc lỗ thủng, ta căn bản là không có cách đi vào. . . Tốt ở trên thế giới không có nếu như, ta đi vào, còn đánh bại khí linh!"

Phương Nguyên thật là có chút vui mừng: "Hiện tại, nơi này tất cả, đều là của ta rồi!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1082: Thần Hóa

"Khí linh, hai mươi tầng trở lên, đến tột cùng giam giữ bao nhiêu vực ngoại Thiên Ma!"

Phương Nguyên nhìn khí linh, trực tiếp đặt câu hỏi.

Đến hiện tại, hắn tự nhiên phát hiện, 33 tầng Thiên ngoại lâu, trước mười chín tầng cùng sau mười bốn tầng, hoàn toàn chính là hai khái niệm.

Trước mười chín tầng, có chút tương tự nơi thí luyện mùi vị, không gian cấu tạo cũng vô cùng đơn giản, thậm chí thoạt nhìn, tựa hồ là cố ý cho lĩnh ngộ Huyễn Giới pháp tắc người để lợi.

Rồi sau đó mười bốn tầng, lại là không gian bích chướng nằm dày đặc, thậm chí. . . Còn trấn phong Thiên Ma!

Theo Phương Nguyên, quả thực thật giống như một cái chuyên môn trấn áp ngục giam! Chỉ là sau đó vật tận dùng, mới tiện tay đổi thành thử luyện Tiên nhân vị trí.

"Khởi bẩm chủ nhân!"

Áo xanh khí linh đàng hoàng nói: "Tầng thứ hai mươi bên trong, có vực ngoại Thiên Ma một đầu, tầng hai mươi mốt, hai con! . . . Mà ở 30 tầng sau khi, còn giam giữ Thái Cổ Thần Ma!"

"Cái gì? !"

Phương Nguyên nghe đến đó, nhất thời sợ hết hồn: "Nơi thí luyện, còn có thể

chứa đựng Thái Ất cấp bậc tiên nhân đại năng sao?"

"Cái này đều là năm đó ma tai trong tù binh , bởi vì tự thân đặc tính rất khó bị hoàn toàn diệt vong, bởi vậy bị Lão chủ nhân phong ấn tại 30 tầng sau !"

Áo xanh khí linh rất tự tin nói: "Có Lão chủ nhân lưu lại phong ấn, chúng nó tuyệt đối sẽ không tỉnh lại, cũng chạy không thoát! Đương nhiên, vì lý do an toàn, Tiên nhân thử luyện nhiều nhất xông đến thứ hai mươi chín tầng!"

Phương Nguyên rất rõ ràng cái này kiến tạo chí bảo người đạo đức, vị kia Mông Duyên sơn Lão tổ, tám thành lại ở thứ hai mươi chín tầng bố trí một vị tiên nhân đều không thể thông qua cửa ải khó.

Trên thực tế, những sơ hở này cũng không tính lỗ thủng, chỉ cần Mông Duyên sơn vẫn là thánh địa, dù là xuất hiện Phương Nguyên loại này yêu nghiệt, cũng có thể lập tức phản ứng lại , bất quá hiện tại biến thành vật vô chủ, liền muốn luống cuống.

"Cái kia. . . Tiên nhân qua cửa khen thưởng. . ."

Phương Nguyên con mắt có chút toả sáng.

"Chủ yếu chính là Ngộ Đạo thạch cùng một ít Tiên khí!" Khí linh ở phương diện này không có một chút nào che giấu: "Bất quá Tiên khí tích trữ đã không nhiều, đúng là Ngộ Đạo thạch, còn có một chút có dư!"

"Cả tòa 33 tầng Thiên ngoại lâu, thông qua bia đá trấn áp ngộ đạo trì, mỗi ngàn năm có thể sản xuất một khối Ngộ Đạo thạch! Bởi vì đã có mấy trăm ngàn năm chưa từng bắt đầu thử luyện, bởi vậy tích trữ không ít, nếu là tiếp tục duy trì thử luyện hình thức, chỉ cần không xuất hiện chủ nhân thiên tài như vậy, còn có thể chống đỡ rất lâu!"

Khí linh nói thẳng ra.

33 tầng Thiên ngoại lâu khen thưởng hình thức, không thể nghi ngờ là tăng

gấp đôi tiến hành, mà lấy nó độ khó, có rất ít Kim Đan có thể thông qua năm vị trí đầu tầng.

Trên thực tế, tất cả gãy ở một, hai tầng, mới là thái độ bình thường.

Cũng chính là Phương Nguyên, yêu nghiệt vô cùng liên tiếp xông qua mười tám quan, mới có thể thu được đến năm mươi khối Ngộ Đạo thạch kinh người khen thưởng, dù là Tiên nhân nhìn thấy đều muốn đỏ mắt.

"Ngộ đạo trì?"

Phương Nguyên xoa xoa hạt nhân bia đá, quả nhiên cảm ứng được một toà kỳ dị ao.

Nó liền ở tại 33 tầng Thiên ngoại lâu tầng cao nhất minh châu bên trong, nước ao một thanh một trọc, hiện ra thái cực tư thế, ở giữa ẩn có ánh chớp.

Mà từng tia tia huyền minh khó lường khí tức, liền không ngừng từ hai mươi tầng sau khi truyền đến, bị nó rút lấy , hóa thành một chút chất liệu đá, đây chính là Ngộ Đạo thạch tiền thân!

"Nguyên lai toàn bộ 33 tầng Thiên ngoại lâu, chính là một toà lấy ra Ngộ Đạo thạch chí bảo! Sử dụng nguyên liệu, chính là hai mươi tầng sau khi bị giam áp Thiên Ma?"

Phương Nguyên thấy cảnh này, khóe mắt giật một cái, lại rõ ràng rất nhiều: "Chẳng trách sẽ giam giữ nhiều như vậy Thần Ma!"

Ngộ Đạo thạch chính là thiên địa tinh khí, Thần Ma có lẽ đều chỉ là nguyên liệu một loại, còn có rất nhiều chính mình không hiểu đại thần thông ẩn chứa ở bên trong.

Hắn liếc mắt nhìn ngộ đạo trì sau khi, nhất thời rõ ràng chỉ cần mình hiểu được ao này vận chuyển cơ chế, cái kia Thái Ất, thậm chí Thái Ất bên trên cảnh giới, đều có thể chạm đến một, hai.

"Mặc kệ, trước đem tất cả Ngộ Đạo thạch đều nắm tới nơi này, tiện thể đem tất cả Thần Ma cùng con rối loại hình, đều thống kê cho ta xem!"

Ở 33 tầng Thiên ngoại lâu trong không gian này, có thể nói là an toàn nhất chỗ, dù là Thái Ất đại năng đến, cũng không cách nào phục chế chính mình cách làm, Phương Nguyên đối với chuyện này phi thường yên tâm, ra lệnh.

Nhất thời, mấy trăm khối Ngộ Đạo thạch, liền xuất hiện ở trước mặt hắn, giống như bị tùy ý vứt bỏ đá vụn như thế, lít nha lít nhít xếp thành toà gò đất nhỏ.

"Ngộ Đạo thạch tổng cộng 551 khối, Tiên khí mười ba kiện, vực ngoại Thiên Ma hai mươi bảy đầu, Thái Cổ Thần Ma ba con, còn lại vật liệu vô số. . . Cái này một toà 33 tầng Thiên ngoại lâu, quả nhiên là cái bảo tàng lớn a!"

Phương Nguyên thậm chí hoài nghi, ngoại trừ vị kia Mông Duyên sơn Lão tổ ở ngoài, e sợ cái khác Tiên nhân căn bản không biết cái này Thái Cổ kỳ trân có khủng bố như vậy.

"Cái này căn bản liền không là cái gì thử luyện chí bảo, cho dù làm cái này một cái thánh địa bảo vật trấn sơn, đều đã đủ chưa?"

Mang ngọc mắc tội đạo lý, hắn đương nhiên hiểu được, nhất thời liền nhiều hơn rất nhiều ý sợ hãi.

"Dù như thế nào, trước tiên đem chính mình thực lực tăng lên tới, đều là không có sai!"

Phương Nguyên tâm thần hơi động, một phần quyển trục liền rơi xuống vào trong tay.

Đây là 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong khen thưởng một trong, một phần hiệu suất cao lợi dụng Ngộ Đạo thạch trận pháp.

Dựa theo phía trên này bày trận, có thể đem Ngộ Đạo thạch tỉ lệ lợi dụng lại tăng lên một phần mười, đương nhiên, là cho Tiên nhân dùng.

"Bất quá bằng vào ta tình huống mà nói, Huyễn Giới cùng Quang Âm pháp tắc cùng đại đạo cũng không có bao nhiêu khác nhau!"

Phương Nguyên lần này cũng là quyết tâm, quyết tâm đem chính mình pháp tắc lĩnh ngộ đẩy mạnh đến cực hạn, hoàn chỉnh lĩnh ngộ một cái đứng đầu lực lượng pháp tắc!

"Nếu như còn có có dư, vậy thì đem Quang Âm pháp tắc cũng hoàn toàn lĩnh ngộ, Nguyên Đan cảnh liền lĩnh ngộ ba đạo hoàn chỉnh pháp tắc, trong đó hai đạo vẫn là đứng trên tất cả pháp tắc, cũng không biết Mông Duyên sơn thánh địa lịch sử trong, có chưa từng xuất hiện như vậy tồn tại!"

Dựa theo quyển trục miêu tả, Phương Nguyên lấy ra năm mươi khối Ngộ Đạo thạch, bắt đầu bày trận.

Loại trận pháp này nghi quỹ , dựa theo quyển trục miêu tả, chính là bí truyền đẳng cấp, Tiên nhân dùng cũng chưa chắc có nó công hiệu cường đại.

Chờ đến kích phát sau khi, rất nhiều Ngộ Đạo thạch đồng thời nổ vang, một cái cực lớn hỗn độn thái cực hiện lên, đem cả người hắn bao phủ ở bên trong.

Chợt, Phương Nguyên con mắt một mê, tiến vào đối với Huyễn Giới pháp tắc thâm trầm đốn ngộ ở trong.

"Huyễn Giới pháp tắc, đại thành tiêu chí, là có thể thuấn di. . . Hoàn chỉnh lĩnh ngộ tiêu chí, ứng nên là. . . Phá toái hư không? Đương nhiên. . . Vẻn vẹn là bản thế giới hư không! Mà cao cấp hơn Hư Không đại đạo, thì lại hắn là ở thế giới ở ngoài hỗn độn bên trong, đều có thể ứng dụng như thường!"

Lực lượng pháp tắc, có thiếu hụt, đó chính là thụ hạn chế với thế giới.

Tỷ như Phương Nguyên Huyễn Giới pháp tắc, vào lúc này Man Hoang bên

trong thế giới, có thể nói xuất quỷ nhập thần, nhưng nếu đem sân bãi đổi ngoại giới hỗn độn bên trong, chỉ sợ cũng muốn lập tức luống cuống.

Nhưng Hư Không đại đạo không giống!

Cho dù là ở trong hỗn độn, cũng có thể phát huy thần hiệu!

"Pháp tắc thụ hạn chế với thế giới, mà đại đạo thụ hạn chế tại vũ trụ sao?"

Phương Nguyên mở hai mắt ra, lẩm bẩm, đối với Ma thần sau khi Đạo Quả cảnh giới có nhất định cảm ngộ.

"Lúc này. . . Ta thuấn di khoảng cách, đã khuếch tán đến 500 dặm, ròng rã tăng gấp mười lần!" Hắn nhắm mắt lại: "Cái này vẫn là ta thần niệm không có bao lớn tiến bộ tình huống xuống, đơn thuần tăng lên!"

"Chỉ tiếc. . . Huyễn Giới pháp tắc, vẫn không có hiểu được!"

Nghĩ muốn hoàn chỉnh lĩnh ngộ một đạo tuyệt đỉnh pháp tắc, hiển nhiên không phải cái gì ung dung việc, đặc biệt cuối cùng này tới cửa một cước, càng lộ vẻ vô cùng gian nan.

"Trở lại!"

Cũng may Ngộ Đạo thạch đầy đủ, Phương Nguyên lập tức bố trí trận pháp, lại lựa chọn tiêu hao.

Bồng!

Lần thứ hai thử nghiệm, Ngộ Đạo thạch hôi phi yên diệt, được đến cảm ngộ càng ít, nhưng một loại vô cùng sống động cảm giác, đã trải rộng Phương Nguyên tâm thần.

"Chính là như vậy. . . Chính là như vậy. . ."

Hắn lẩm bẩm, nắm lấy cái này đến không dễ linh cảm, bắt đầu lần thứ ba thử nghiệm.

Đang tiêu hao đầy đủ 150 khối Ngộ Đạo thạch sau khi, hắn mở hai mắt ra, tiện tay trảo một cái!

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Hư không trực tiếp trở thành bột phấn, hiện ra mặt sau hỗn độn.

"Man Hoang thế giới không gian, có thể so với những thế giới nhỏ kia ổn định nhiều, ở đây có thể làm được phá toái hư không, ứng nên là nắm giữ một cái hoàn chỉnh đại đạo Thái Ất Tiên nhân mới có năng lực. . ."

Phương Nguyên đối với chuyện này phi thường tự tin.

Hoàn chỉnh Huyễn Giới lực lượng pháp tắc, thì tương đương với một cái bình thường đại đạo!

Ngộ Đạo thạch tiêu hao, liền hoàn mỹ chứng minh điểm này.

Lấy hắn trước trước sau sau đầu nhập, e sợ đều đầy đủ Tiên nhân lĩnh ngộ ra một cái hoàn chỉnh đại đạo, có thể nói xa xỉ cực kỳ. Cũng là bắt đến 33 tầng Thiên ngoại lâu hắn, mới có thể như vậy tiêu xài.

"Nếu như đã đem Huyễn Giới pháp tắc hiểu được, không bằng lại đem Thời Gian pháp tắc cũng lĩnh ngộ đi. . ."

Hắn nhìn còn lại Ngộ Đạo thạch, trong tròng mắt lấp loé tinh quang.

Sau một khắc, rất nhiều Ngộ Đạo thạch bãi thành trận pháp, hỗn độn thái cực tái hiện.

"Thất bại!"

"Thất bại!"

"Vẫn là thất bại!"

. . .

Nhìn tất cả Ngộ Đạo thạch đều hóa thành tro tàn, Phương Nguyên sắc mặt rốt cục trở nên khó coi lên: "Tại sao? Cảm giác còn kém một tí tẹo như thế, chính là không thể viên mãn?"

"Lẽ nào. . . Đại lượng sử dụng Ngộ Đạo thạch, còn có phương diện này tai hại sao? Bằng không từ cái này tiêu hao đến xem, ta sớm hẳn là nắm giữ Quang Âm pháp tắc mới đúng."

Đáng tiếc, dù là Man Hoang đại lục trong lịch sử, đều chưa từng xuất hiện một cái xa xỉ như vậy Kim Đan tiêu hao, Phương Nguyên dù là muốn tìm ví dụ, cũng không có thứ hai có thể tham khảo.

"Lúc này tu vi của ta , bất quá Nguyên Đan trung kỳ, nhưng đao pháp tắc, Huyễn Giới pháp đã trải qua hoàn chỉnh lĩnh ngộ, Quang Âm pháp tắc cũng đến cực hạn, chỉ kém cuối cùng một tia thời cơ. . ."

Phương Nguyên hít sâu một cái, lộ ra nụ cười: "Bản thân cảnh giới, siêu qua thực lực quá nhiều!"

Hắn thao túng Huyễn Giới pháp tắc, bắt đầu rút lấy thiên địa nguyên khí.

Vù vù!

Đáng sợ nguyên khí hội tụ, thậm chí hình thành rồi triều tịch.

"Không đủ! Còn chưa đủ!"

Hắn lắc đầu một cái, lại ném ra rất nhiều thượng phẩm cùng linh thạch cực phẩm, vứt vào nguyên khí đoàn bên trong.

Không đến bao lâu, nguyên khí đoàn lập tức mở rộng, hình thành một cái vòng xoáy.

"Cảnh giới đến, chỉ cần quân lương đầy đủ, tu vị chỉ là nước chảy thành sông việc!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, đem linh khí vòng xoáy một hớp nuốt vào.

Có Huyễn Giới pháp tắc trấn áp, chỉ là linh khí căn bản không có chút nào bạo động cơ hội, liền hóa thành ôn hòa nhất lực lượng, tản vào toàn thân, thúc đẩy Thủy Nguyệt Đỗng Thiên bí điển tăng lên.

Từ Nguyên Đan trung kỳ, một thoáng đột phá đến Nguyên Đan hậu kỳ, chợt chính là đỉnh cao, Thần Hóa bình cảnh!

"Cho ta. . . Phá!"

Phương Nguyên lạnh lùng hét một tiếng, cường đại Không gian chi lực, nhất thời đánh tan này quan ải , khiến cho hắn Bản tôn tiến giai Thần Hóa!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1083: Thí Tiên

"Man tộc Thần Hóa, tương đương với tu tiên giới Nguyên Anh cảnh, đồng thời, còn có hóa thân Pháp tướng thần thông!"

Cái gọi là hóa thân Pháp tướng, tự nhiên là cùng Pháp tướng hợp hai thành một, hình thành chân chính Thần thú.

Đương nhiên, Man tộc biến thành Thần thú, không đủ nguyên Bản Thần Thú uy năng một phần trăm, hoàn toàn là bắt chước bừa như thế hiệu quả.

Mấu chốt nhất, vẫn là nguyên là thân người, đột nhiên hóa thành thú hoang tác chiến, không thể lập tức liền thông hiểu đạo lí, lại thêm vào khổng lồ thể hình liên lụy, nói không chắc chiến lực trái lại muốn mất giá rất nhiều.

Trừ phi chịu quyết tâm , hóa thành thú hoang huấn luyện mấy chục năm, mới có thể có hiệu quả.

chuyện này đối với Phương Nguyên tới nói, hoàn toàn là lãng phí thời gian, này biến thân thần thông ý nghĩa, vẫn là ở tại có thể càng thêm bén nhạy cảm giác thiên địa pháp tắc.

"33 tầng Thiên ngoại lâu vốn là có rút lấy thế giới nguyên khí năng lực. . . Ta cảnh giới đầy đủ, hoàn toàn có thể mang Bản tôn phân thân cùng nhau tu luyện tới Thần Hóa cảnh đỉnh cao! Đương nhiên. . . Trước đó, xử lý xong bên ngoài phiền toái nhỏ cũng rất trọng yếu!"

Phương Nguyên thân tay sờ xoạng bia đá.

Lấy trước hắn Nguyên Đan cảnh pháp lực, cho dù trở thành cái này 33 tầng

Thiên ngoại lâu chủ nhân, cũng rất khó khiến cho di động mảy may.

Lúc này thành tựu Thần Hóa, cuối cùng cũng coi như có thể miễn cưỡng khởi động một ít chức năng, nhưng muốn nói trực tiếp điều khiển mang đi, cũng là cơ bản không thể việc.

"Nhưng bình thường mở cơ quan cửa, vẫn có thể làm được!"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, liền cùng nguyên bản cỏ lau lay động dưới nước hai cái vòng xoáy cánh cửa sản sinh liên hệ.

"Ồ?"

Lúc này, chiếm giữ ở nơi đó, lại không phải trước Liệt Hỏa Chân Nhân các loại thành Thanh Phong thành chủ, mà là chính ma song phương Tiên nhân thế lực.

"Lại nhanh như vậy liền nộp ra, xem ra là bị ta lần trước mười mấy khối Ngộ Đạo thạch bị dọa cho phát sợ?"

Phương Nguyên nhất thời có chút suy đoán.

Trên thực tế, dù là Tiên nhân hai mươi tầng qua cửa, thu được cũng bất quá ba khối Ngộ Đạo thạch mà thôi, mười lăm khối Ngộ Đạo thạch, xác thực là có thể làm Tiên nhân đều đỏ mắt tài phú khổng lồ.

Ý thức được điểm này sau khi, Liệt Hỏa Chân Nhân liền quả đoán lui ra, quả thật có thể xưng tụng tiến thối có độ.

Lúc này bên ngoài thử luyện lối vào, liền bị chính ma song phương canh gác, chuẩn bị đưa vào từng nhóm một thiên tài Kim Đan, tiến hành thử luyện.

Cho tới Tiên nhân lối vào? Bởi vì 33 tầng Thiên ngoại lâu độ nguy hiểm, vẫn không có một vị tiên nhân nghĩ đi tìm cái chết.

Đương nhiên, tình cờ cũng có một hai cái tán tu Tiên nhân nóng lòng muốn thử, nhưng cũng bị chính ma song phương ngăn cản ở ngoài.

"Chính mình không dám thử nghiệm, cũng không cho phép người khác thử nghiệm sao? Quả thật bá đạo!"

Phương Nguyên liền như thế yên lặng xem cuộc vui.

Cuối cùng, chính ma song phương thương lượng hoàn tất, lựa chọn năm mươi tên Kim Đan tu sĩ, đưa vào thử luyện thông nói.

"Tầng thứ nhất xuất hiện một trăm tên Kim Đan, xử lý như thế nào?"

Áo xanh khí linh khô khan hỏi dò.

"Đó còn cần phải nói? Chẳng lẽ muốn ta cho bọn họ thanh toán Ngộ Đạo thạch sao?" Phương Nguyên lườm một cái: "Tất cả giết chết!"

. . .

"Chuyện gì xảy ra? Tầng thứ nhất khảo nghiệm không nên là một đám Trúc Cơ Yêu vật sao?"

Côn Vân tông thiên tài Kim Đan đệ tử nhìn trước mặt biển như thế Nguyên Anh Yêu vật, trên mặt không khỏi hiện ra vẻ tuyệt vọng: "Đùa gì thế?"

Ầm ầm!

Sau một khắc, rất nhiều Yêu vật một lần liên thủ công kích, liền làm hắn hóa thành bột mịn, cái gì át chủ bài đều không có dùng.

Ít nhất ở trước mười chín tầng bên trong, Phương Nguyên lúc này chính là nói một không hai bá chủ, một niệm phía dưới, nhất thời để những thứ này Kim Đan tu sĩ đổ máu nấm mốc.

Không có chốc lát, liền tuyên cáo diệt sạch.

Ngoại giới.

Bùm bùm!

Rất nhiều thẻ ngọc nổ tung tiếng vang lên.

"Chuyện gì xảy ra?"

Côn Lôn Tử cùng Vạn Hồn tiên nhân nhìn ngọc giản trên tay mảnh vỡ, đều rơi vào dại ra ở trong: "Đây chính là một trăm Kim Đan, cũng không có thiếu đệ tử thiên tài hỗn ở trong đó, dĩ nhiên tất cả tiêu diệt ở tầng thứ nhất?"

"Không thể! Tầng thứ nhất tại sao lại xuất hiện Nguyên Anh Yêu vật? Liệt Hỏa Chân Nhân bọn họ ở gạt ta!"

"Chết tiệt, tầng thứ nhất liền gian nan như vậy, làm sao lại phái Kim Đan vượt ải? Vốn là chịu chết!"

"Kim Đan đệ tử đều là như vậy, Tiên nhân lối đi đây? Chẳng phải là thập tử vô sinh?"

. . .

Rất nhiều Tiên nhân dồn dập phát ra gầm lên.

"Chư vị bình tĩnh đừng nóng!"

Côn Lôn Tử nhíu nhíu mày, vung lên phất trần: "Ta vừa nãy đã cùng Liệt Hỏa Chân Nhân liên lạc qua, 33 tầng Thiên ngoại lâu khảo nghiệm tuy rằng khó khăn, nhưng tuyệt không đến nỗi này. Như tình huống như vậy, chỉ có thể là xuất hiện dị biến!"

"Loại nào dị biến?"

"Trước một lần, bọn họ đã từng thả Tư Đồ Trích Tinh đi vào!"

"Tư Đồ Trích Tinh? Cái kia đệ nhất thiên hạ thần thâu?"

Cái khác tiên nhân sắc mặt dồn dập rùng mình: "Nếu như là người này, hoàn toàn có thể giấu diếm được Liệt Hỏa Chân Nhân, lần thứ hai tiến vào. . ."

"Hay chính là hắn, xúc động 33 tầng Thiên ngoại lâu biến hóa? Không thể. . . Chỉ là một cái Kim Đan, làm sao có thể xúc động này Thái Cổ kỳ trân?"

Muốn nói trước bọn họ còn đối Phương Nguyên tu vị có hoài nghi, lần này nghe nói Tư Đồ Trích Tinh từ Kim Đan lối đi đi vào, cái kia không nghi ngờ chút nào, chính là một cái Kim Đan.

Chỉ là một cái Kim Đan, dù là có thể làm tiên nhân đau đầu, cũng không cách nào đánh bại bất kỳ một cái Tiên nhân, càng không cần phải nói giết chết.

Cỡ này thực lực, mặc dù đã là kinh thế hãi tục, nhưng muốn nói lay động 33 tầng Thiên ngoại lâu, vẫn là cùng chuyện cười.

"Cái kia vì sao 33 tầng Thiên ngoại lâu sẽ trở nên hung hiểm đến đây?"

"Lẽ nào là cái kia Tư Đồ Trích Tinh trong lúc vô tình xúc động cái gì cấm chế?"

Côn Lôn Tử cùng Vạn Hồn tiên nhân liếc mắt nhìn nhau, cảm thấy đây mới là giải thích hợp lý nhất.

Ong ong!

Nhưng vào lúc này, một màn kỳ dị xuất hiện.

Hai cái mây hình cái phễu vòng xoáy lối vào phát ra nổ vang, kế mà không ngừng tới gần, dĩ nhiên hợp hai thành một, hình thành rồi một cánh cửa ánh sáng.

Phương Nguyên bóng người, liền chân thành từ quang môn bên trong đi ra.

Hắn cái này lần sử dụng, tự nhiên là Bản tôn, Chúc Long phân thân chính đang tại bia đá hạt nhân trong không gian chủ trì đại cục.

"Quả nhiên là ngươi! Tư Đồ Trích Tinh!"

Côn Lôn Tử cùng Vạn Hồn tiên nhân còn chưa mở miệng, Diệt Hồn tiên nhân liền vội vã không nhịn nổi nhảy ra: "Hôm nay. . . Ta liền muốn ngươi chết không có chỗ chôn!"

Hắn cùng Phương Nguyên thù hận, xác thực là đã sâu sắc kết làm, không cách nào hóa giải. Lúc này cừu nhân gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt: "Nếu ngươi còn có nửa điểm tâm ý xấu hổ, liền không muốn chạy trốn!"

"Ta một cái Kim Đan, bị rất nhiều Tiên nhân vây công mà chạy, lẽ nào là cái gì xấu hổ việc?" Phương Nguyên vẻ mặt kinh ngạc, lại chuyển thành ngả ngớn: "Nếu là một mình ngươi, ta một đao liền có thể giải quyết!"

"Một đao?" Diệt Hồn tiên nhân cười ha ha: "Tốt ngươi cái Tư Đồ Trích Tinh, mặc kệ ngươi tu thành thần thông nào, hoặc là có chí bảo hộ thân, cũng không thể đánh bại một cái Tiên nhân , bởi vì đây chính là thiên đạo! Thiên điều! Nếu ngươi muốn chết, ta sẽ tác thành ngươi! Chư vị đồng đạo, để ta với hắn đơn đả độc đấu! Ai như nhúng tay, ta trước tiên diệt ai!"

Diệt Hồn tiên nhân khí tức nguy hiểm cực kỳ.

"Thiện!"

Côn Lôn Tử cùng Vạn Hồn Chân Nhân liếc mắt nhìn nhau, đều là đồng ý, yên lặng tránh ra vòng tròn.

Lén lút, lại là từng cái truyền âm: "Trước tiên giả vờ giả vịt, thật tốt quan sát người này thần thông, lại chuẩn bị ra tay. . ."

Từ đầu đến cuối, bọn họ đều chưa hề nghĩ tới Diệt Hồn tiên nhân khả năng chiến bại vấn đề.

Dù sao, từ Man Hoang Đại thế giới nắm giữ Tu hành giả tới nay, sẽ không có phàm nhân có thể chiến thắng Tiên nhân tiền lệ! Đây chính là thiên đạo!

"Ngươi lại không trốn?"

Diệt Hồn tiên nhân nhìn bốn phía Tiên nhân chuẩn bị, cùng với sừng sững bất động Phương Nguyên, cũng rất là kinh ngạc: "Quả thật là cái gan to bằng trời tiểu tử! Lẽ nào ngươi cho rằng lên cấp Nguyên Anh, là có thể không đem Tiên nhân để ở trong mắt sao?"

Chỉ cần Phương Nguyên không chạy, chính diện quyết đấu, ở đây không có một vị tiên nhân biết sợ.

Đương nhiên, lấy hắn thần thức, vẫn là phát hiện Phương Nguyên trên người một chút biến hóa.

"Sắp chết người, phí lời thật nhiều!"

Phương Nguyên trường đao ra khỏi vỏ, thuấn di đi tới Diệt Hồn tiên nhân trên không, một đao chém dọc.

Óng ánh như thời gian sông dài một đao tái hiện!

Thí Tiên chi đao —— Vũ Quang!

Dung hợp Huyễn Giới cùng Quang Âm pháp tắc, lại lấy thứ năm tinh bí pháp thúc đẩy Thần Hóa tu vị, Phương Nguyên cảm giác mình cái này một đao so với lúc trước đối chiến áo xanh con rối lúc, lại mạnh đâu chỉ gấp mười lần?

Phốc!

Một đao chém qua, Diệt Hồn tiên nhân hồn bạo pháp thuật trực tiếp bị bóp tắt

ở mới đầu, chợt lưỡi đao liền phá tan rồi hắn đỉnh cấp phòng ngự Đạo Khí, chém giết ở Tiên thể bên trên.

Tiếp theo một cái chớp mắt, máu thịt tung toé, ở giữa không trung hóa thành khí lưu.

"Không hổ là tụ tán vô thường Tiên nhân. . . Đáng tiếc, ta đã từng gặp qua!"

Phương Nguyên cầm đao mà đứng, nhẹ thở dài.

Trong hư không, rất nhiều lưu quang truy sát, trong phút chốc đem khí lưu chôn vùi.

Hắn vẫy tay, liền đem Diệt Hồn tiên nhân cầm trong tay Tiên khí cùng túi chứa đồ thu rồi, con mắt liếc sang.

Tĩnh!

Chu vi yên tĩnh một cách chết chóc!

Rất nhiều Tiên nhân đều khó có thể tin: "Ta. . . Ta nhìn thấy gì? Một cái Nguyên Anh, một đao đánh bại Tiên nhân?"

"Không chỉ có như vậy, Diệt Hồn tiên nhân đều không thể ngưng tụ hình thể, e sợ bổn nguyên đều bị chém giết hơn nửa!"

Vạn Hồn tiên nhân sắc mặt ngây ngô, nhìn trên tay một viên thẻ ngọc màu vàng óng.

Đây là Diệt Hồn tiên nhân bản mệnh thẻ ngọc, lúc này đã hoàn toàn vỡ vụn.

"Diệt Hồn Sư đệ. . . Chết rồi?"

Vạn Hồn Chân Nhân tự lẩm bẩm.

"Cái gì?"

Bên cạnh, Côn Lôn Tử trong nháy mắt sởn cả tóc gáy: "Một phàm nhân, có thể Thí Tiên?"

Cái này ở các tiên nhân xem ra, liền là chân chính thiên đạo nghịch phản!

Một cái từ khi Man Hoang đại lục từ trước tới nay sẽ không có đánh vỡ chân lý, một thoáng rơi rụng trên đất.

Nguyên lai cao cao tại thượng Tiên nhân, cũng là có thể bị phàm nhân đánh bại, thậm chí đánh chết!

Lần này, quả thật là đem chúng tiên tôn nghiêm cùng vinh quang mạnh mẽ lôi kéo xuống, cũng giẫm ngàn vạn chân.

"Tại sao? Trong thiên địa dĩ nhiên sẽ sinh ra như vậy yêu nghiệt?"

Rất nhiều Tiên nhân nhìn Phương Nguyên ánh mắt, nhất thời trở nên vô cùng phức tạp, kinh nộ bên trong mang theo sợ hãi.

Có thể một đao chém giết diệt Hồn Tiên, cái kia không nghi ngờ chút nào, giết bọn họ cũng không cần tiêu tốn bao nhiêu tay chân.

"Người này tuyệt không có thể lưu lại!"

Côn Lôn Tử rít gào một tiếng: "Chư vị lối đi, mau chóng liên thủ, trấn áp ma đầu!"

"Lên!"

Rất nhiều Tiên nhân cộng đồng thi pháp, một đạo mông lung khói đen trận pháp liền hình thành, đem trước chiến trường bao bọc ở bên trong.

"Hả? Có như vậy một điểm hư không cách trở mùi vị, xem ra các ngươi sau khi trở về, cũng tra không ít điển tịch. . ."

Phương Nguyên cười ha ha.

Nếu là ở hắn Huyễn Giới pháp tắc hoàn toàn lĩnh ngộ trước, gặp phải loại này ẩn chứa Huyễn Giới lực lượng trận pháp, xác thực có thể cho hắn tạo thành một điểm phiền phức.

Nhưng hiện tại sao?

Vèo!

Hắn một cái thuấn di, đi tới một cái bày trận Tiên nhân trước mặt, trường đao đột xuất.

Vũ Quang!

Phốc!

Huyết hoa đầy trời, lại một vị tiên nhân ngã xuống!

Cái này tiêu hao chính ma song phương rất nhiều trận pháp, đối với hắn căn bản không hề tác dụng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1084: Thái Ất

"Làm sao sẽ?"

Nhìn thấy Phương Nguyên tùy ý đi tới, tàn sát Tiên nhân như giết gà, Côn Lôn Tử cùng Vạn Hồn tiên nhân nhất thời ngồi không yên: "Lẽ nào người này lĩnh ngộ cũng không phải là Huyễn Giới pháp tắc?"

Bọn họ cũng là thông qua cùng Chu Thiên tiên tông liên hệ, mới biết cái này Tư Đồ Trích Tinh rõ ràng là lĩnh ngộ Huyễn Giới pháp tắc, chính là trăm vạn năm đều khó gặp yêu nghiệt.

Cũng may từng cái tông môn truyền thừa lâu đời, chuyên môn phong cấm hư không trận pháp không có, ẩn chứa bộ phận phong cấm Hư không lực lượng trận pháp đúng là có một bộ.

Chắp vá đi ra, chính là chuyên môn làm vì đối phó Phương Nguyên!

Nhưng lúc này. . . Dĩ nhiên không có hiệu quả chút nào?

Không chỉ có như vậy, đối phương đao pháp càng là hung mãnh đến rối tinh rối mù, không có phòng ngự Tiên khí Tiên nhân chống đỡ không được một đao!

Ngăn ngắn chốc lát, nhưng thấy bóng người không ngừng lấp loé, thì có ba bốn Tiên nhân ngã xuống ở dưới đao của hắn.

"Dừng tay!"

Côn Lôn Tử lệ tiếng quát dài, tiếng nói bên trong đều mang theo run rẩy.

Dù là lần trước cùng Thập Vạn Đại Sơn khai chiến, cũng chỉ là Man tộc tổn thất một cái Tiên nhân, bọn họ bực này cao cao tại thượng tồn tại, có thể một cái cũng không có ngã xuống a!

"Ngươi để ta dừng tay liền dừng tay, ngươi cho rằng ngươi là ai?"

Phương Nguyên thấy buồn cười, bỗng nhiên một cái thuấn di, đi tới Côn Lôn Tử đối diện, một đao chém ra.

"Tiên khí • Ngự Linh thuẫn!"

Côn Lôn Tử cắn răng một cái, từ bên trong thân thể hiện ra một mặt màu đen mai rùa tấm khiên, ngăn ở ánh đao phương hướng.

Thấy vậy, Phương Nguyên trong con ngươi lại là lóe sáng lên.

Phốc!

Hư không một cái khúc xạ, ánh đao dĩ nhiên trực tiếp xuyên thấu mai rùa Tiên khí, trực tiếp chém giết ở Côn Lôn Tử trên người.

"A! Hóa Kiếp bí pháp!"

Côn Lôn Tử muốn rách cả mí mắt, cả người sát na biến mất, tại chỗ chỉ lưu xuống một cái huyết sắc con rối.

Cái này con rối với hắn có bảy, tám phần tương tự, ở ánh đao dưới trực tiếp biến thành mảnh vỡ.

Cách đó không xa, Côn Lôn Tử bóng người lần thứ hai hiện lên, kinh hãi gần chết bên trong, lại mang theo thịt đau vẻ.

Cái này Hóa Kiếp con rối chính là Côn Vân tông bí truyền, dù là hắn sưu tập Cổ Mang mười sáu nước tài nguyên, cũng mới gặp may đúng dịp, luyện chế ra một cái, có thể chết thay một lần hắn phải chết kiếp số.

Mà lúc này, lại là không nghi ngờ chút nào tổn thất hết.

"Trước ngươi, đều là giả bộ. . ." Hắn nhìn chằm chằm Phương Nguyên, hầu như là từng chữ từng chữ đẩy ra đến: "Đao pháp của ngươi , căn bản không nhìn phòng hộ!"

Vạn Hồn tiên nhân nghe xong, nhất thời kinh sợ cực kỳ.

Hắn không tưởng tượng nổi, Phương Nguyên đao pháp, lại đã khủng bố đến như vậy hoàn cảnh, một đao trảm tiên, không nhìn phòng ngự!

"Còn chỉ là Nguyên Anh, cũng đã liền giết rất nhiều Tiên nhân, yêu nghiệt a!"

"Đi!"

Cái khác Tiên nhân cũng không phải người ngu, nhìn thấy tình cảnh này, đột ngột sinh ra sởn cả tóc gáy cảm giác, nhanh chóng hướng về bốn phương tám hướng chạy trốn.

"Đáng tiếc! Đáng tiếc!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, lần sau thuấn di, lại là xuất hiện sau lưng Vạn Hồn tiên nhân, một đao chém ra.

Phốc!

Ánh đao phía dưới, cái này Lệ Hồn tông tông chủ nhất thời hôi phi yên diệt.

Nhưng hắn lưu lại túi chứa đồ cùng Tiên khí, lại là phảng phất có chính mình linh tính giống như, nhanh chóng hóa thành lưu quang, biến mất ở phía chân trời.

"Phân thân?"

Phương Nguyên thấy, biết những thứ đồ này bị Vạn Hồn Chân Nhân phân thân triệu hoán, lại là không để ý lắm.

Phân thần đoạt xá pháp vốn là từ Lệ Hồn tông lưu truyền tới đồ vật, Vạn Hồn tiên nhân tu luyện, hoàn toàn hợp tình hợp lí.

Trên thực tế, nếu như Diệt Hồn tiên nhân có thể thuận lợi đoạt xá Chúc Long phân thân, ít nhất ngày hôm nay liền có thể bảo vệ một cái mạng đến.

"Nhưng hết thảy đều không có nếu như, phân thần đoạt xá pháp chỉ có thể nắm giữ một cái phân thân. . . Nói cách khác, lúc này Vạn Hồn tiên nhân còn lại cái kia phân thân, chính là duy nhất một cái mạng, không cách nào lần thứ hai phân liệt đoạt xá!"

Bất kỳ phân thân pháp môn, đều là nghịch thiên, có thiên ý hạn chế, tự nhiên có đủ loại thiếu hụt.

Chỉ là lần này trì hoãn, cái khác Tiên nhân liền tan tác như chim muông, không biết đi ra ngoài bao xa.

"Các vị hưng phấn mà đến, vì sao phải đi đây?"

Phương Nguyên thấy vậy, chỉ cươi cười, đuổi theo thoát được nhanh nhất cái kia.

"Khổ vậy! Vì sao tìm tới lão đạo?"

Côn Lôn Tử sắc mặt phát khổ, vội vã truyền âm: "Tư Đồ Trích Tinh, ngươi đã chém rớt lão phu một cái mạng, vì sao còn muốn đuổi tận cùng không buông?"

"Tự nhiên là bởi vì ngươi chạy được nhanh nhất! Lại là đầu lĩnh!" Phương Nguyên không chút do dự: "Lại nói. . . Chém giết một mình ngươi chết thay con rối, đã kết làm oán thù, không giết ngươi giết ai?"

Côn Lôn Tử mặc dù là Tiên nhân tu vị, Côn Vân tông chưởng giáo, lúc này triển khai bí pháp, phi hành tuyệt tích, nhưng nơi nào là thuấn di đối thủ?

Ý nghĩ mấy động trong lúc đó, Phương Nguyên liền đuổi theo đối phương phi độn cầu vồng, nghĩ muốn đau xuống ra tay.

"Dừng tay! ! !"

Đột nhiên, một đạo kinh thiên động địa thần niệm truyền đến , khiến cho Phương Nguyên đều sinh ra mấy phần hoảng hốt cảm giác.

Ở hắn không gian cảm ứng ở trong, đang có một con quái vật khổng lồ, dùng tốc độ khó mà tin nổi, hướng về Côn Lôn Tử chạy tới.

'Người này đem tới cho ta cảm giác, đã không kém hơn Tâm Ma giới bình thường Ma thần, hoàn chỉnh lĩnh ngộ một cái đại đạo Thái Ất Tiên nhân sao?'

Phương Nguyên biểu hiện thoáng nghiêm nghị.

Lực lượng pháp tắc, thụ hạn chế với thế giới, mà Thái Ất Tiên nhân, nắm giữ đại đạo, lại là có thể đột phá Man Hoang đại địa hạn chế, đưa mắt tìm đến phía vô cùng hỗn độn!

Thậm chí, chỉ cần Thái Ất đại năng không tuyệt tự, cái kia một cái tông môn liền có thể miễn cưỡng xưng là 'Thánh địa' !

Đương nhiên, chỉ là thánh địa tu hành bên trong lót đáy, cùng Mông Duyên sơn bực này từng sinh ra Thái Ất đại năng bên trên tồn tại thánh địa không cách nào so sánh được.

"Thái Huyền đại nhân cứu ta!"

Côn Lôn Tử nhìn thấy người đến, nhất thời bạo phát cầu sinh muốn, độn quang lại trướng.

"Ngươi chạy không thoát!"

Phương Nguyên một ý nghĩ, liền thuấn di ở Côn Lôn Tử tất đi qua con đường trên, một đao bổ ra.

Vũ Quang Chi Đao!

Phốc!

Ánh đao trực tiếp không nhìn phòng ngự, tiễu giết Côn Lôn Tử Tiên thể, lượng lớn Tiên khí còn muốn ngưng tụ thành một cái hình người, lại lập tức liền bị chôn vùi.

Côn Vân tông chưởng giáo, Côn Lôn Tử Tiên nhân, chết!

"Đến một cái con to a!"

Nhìn nổi giận Thái Huyền tiên nhân, Phương Nguyên không còn sóng, một cái thuấn di, thân hình nhất thời biến mất không thấy.

"Ngươi. . . Đi không rồi! Thiên Địa Ngũ Phương Cầm Nã đại thần thông!"

Trong nháy mắt tiếp theo, ở Côn Lôn Tử tử vong chỗ, quang mang lóe lên, một tên lôi thôi Tiên nhân hiện lên, đưa tay chộp một cái.

Ầm ầm!

Hắn năm ngón tay duỗi ra , hóa thành ngũ hành, hào quang năm màu bùng lên, dĩ nhiên sản sinh ngưng trệ hư không hiệu quả.

Nguyên Anh đỉnh cao, lĩnh ngộ một cái hoàn chỉnh pháp tắc, có thể độ kiếp thành Tiên! Tiên nhân khổ tu ngàn vạn năm, đem tự thân lực lượng pháp tắc thăng hoa thành đại đạo, liền có thể được xưng Thái Ất!

Mà đại đa số Thái Ất Tiên nhân, liền bắt đầu loại suy, lĩnh ngộ phương diện

khác pháp tắc.

Cái này Thái Huyền trưởng lão một trảo trong, không chỉ có ẩn chứa ngũ hành, càng là dựa vào ngũ hành, mạnh mẽ nắm giữ hư không!

Năm màu huyền quang quét một cái, trong hư không Phương Nguyên bóng người liền hiện lên đi ra.

"Chỉ là một cái hậu bối tiểu tử, lĩnh ngộ một điểm Huyễn Giới pháp tắc da lông, liền dám càn rỡ như thế!"

Thái Huyền trưởng lão nổi giận đùng đùng.

Hắn đương nhiên không để ý mấy cái Tiên nhân ngã xuống, chân chính làm hắn nổi giận, vẫn là Phương Nguyên rõ ràng nghe được hắn truyền âm cảnh cáo, nhưng không có dừng tay, bẻ đi da mặt hắn.

Cùng lúc đó, trong lòng cũng vô cùng hồi hộp: 'Dĩ nhiên thật có thể lấy Nguyên Anh giết Tiên nhân! Nghịch thiên a!'

Phương Nguyên những thứ này tráng cử, dù là vượt qua Thái Ất Tiên Nhân cảnh giới đại năng nhìn, đều muốn trợn mắt ngoác mồm.

"Da lông! ?"

Phương Nguyên trên mặt tựa như cười mà không phải cười: "Không biết Tiên nhân tại sao? Vì chuyện gì?"

"Bản tọa Chu Thiên tiên tông Thái Huyền! Ngươi giết Tiên nhân, đã phạm vào ngập trời tội lớn! Lần này đến đây, tự nhiên là muốn trừ ngươi ra cái này yêu nghiệt!"

Thái Huyền trưởng lão nghĩa chính ngôn từ.

Nếu như nói trước là nghe được Phương Nguyên thiên phú, có chút thấy hàng

là sáng mắt, cái kia hắn lúc này, không thể nghi ngờ đã sợ!

Trong lịch sử, nắm giữ Huyễn Giới pháp tắc thiên tài, nhiều nhất cùng Tiên nhân địa vị ngang nhau , khiến cho không thể làm gì thôi.

Nhưng hiện tại Phương Nguyên đây? Giết Tiên nhân như làm thịt chó! Quả thực coi trời bằng vung tới cực điểm!

Nếu như lại cho hắn tiếp tục phát triển. . . Liền Thái Huyền trưởng lão cũng không dám tưởng tượng.

"Vậy thì thật là tiếc nuối đây, bắt đầu từ hôm nay, Chu Thiên tiên tông, chính là kẻ thù của ta! Ngày sau ta tất đi Đại Thánh tu tiên giới, diệt ngươi cả nhà!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, thân hình một thoáng biến mất.

"Sắp chết giãy dụa!" Thái Huyền trưởng lão trí tuệ vững vàng: "Ngũ Hành Thần Quang!"

Hào quang năm màu lóe lên, lần thứ hai ngưng trệ hư không.

"Phá!"

Nhưng lần này, từ trong hư không truyền đến Phương Nguyên quát nhẹ, nguyên bản ngưng trệ cảm giác lập tức sụp đổ.

Thái Huyền trưởng lão vẻ mặt đột nhiên biến!

"Ha ha. . . Thái Huyền lão nhi, ngươi cũng chỉ đến như thế!"

Phương Nguyên tiếng nói từ phương xa truyền đến, dần dần biến mất không thấy.

"Dĩ nhiên. . . Hoàn chỉnh lĩnh ngộ Huyễn Giới pháp tắc!" Thái Huyền trưởng lão sắc mặt nghiêm nghị, không thể tin tưởng nói.

Hắn là lấy tự thân đại đạo nắm giữ ngũ hành pháp tắc, lại mạnh mẽ đông lại không gian.

Loại này trình độ phía dưới, dù là trước Huyễn Giới pháp tắc đại thành Phương Nguyên, cũng rất khó chạy ra Ngũ Chỉ Sơn trấn áp.

Nhưng Huyễn Giới pháp tắc đại thành sau khi, nhưng có thể đánh vỡ loại này ràng buộc!

"Không hổ là đứng đầu nhất pháp tắc một trong. . . Huyễn Giới pháp tắc, có thể so với bình thường Đại Đạo chi lực a. . ." Thái Huyền trưởng lão thở dài, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Chỉ tiếc, loại này pháp tắc lĩnh ngộ, trực tiếp tồn tại ở trong thần thức, dù là đoạt xá cũng là vô dụng.

Phương Nguyên trước đoạt xá Chúc Long, cũng chỉ là thông qua Chúc Long pháp tướng nhập môn, cuối cùng vẫn là muốn dựa vào chính mình lĩnh ngộ Quang Âm pháp tắc!

Nếu không thì, không biết bao nhiêu đại năng sẽ đem chủ ý đánh tới trên người hắn.

"Tốt một chu thiên Tiên Tông Thái Huyền tiên nhân!"

Phương Nguyên bay vào cỏ lau lay động, trực tiếp tiến vào quang môn, đi tới 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong.

Ở trong này, còn có hắn một cái phân thân tọa trấn, đủ để bảo đảm đường lui.

"Thái Ất Tiên nhân, quả nhiên là hoàn chỉnh lĩnh ngộ một cái đại đạo người, có thể so với Ma thần. . . Đồng thời, thực lực cũng có sự phân chia mạnh yếu, lĩnh ngộ con đường càng nhiều, thực lực càng mạnh sao?"

Thông qua sau lần này, hắn đã có thể xác thực, Thái Ất Tiên nhân, liền tương

đương với Tâm Ma ma thần!

"Ở vực ngoại Thiên Ma ở trong, Thái Ất cảnh giới, nhưng là so sánh Thái Cổ Thần Ma đẳng cấp. . . 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong liền giam giữ ba con!"

"Chính là không biết Thiên Minh ma thần, ở đây tương đương với cảnh giới gì? Đứng đầu nhất Thái Cổ Thần Ma, vẫn là Hỗn Độn Thần Ma?"

Phương Nguyên rơi vào trầm ngâm.

Hắn vừa nãy cố ý hiện thân, cũng là vì thử một lần Thái Ất Tiên nhân cân lượng.

Dù sao tự thân đã hoàn toàn lĩnh ngộ Huyễn Giới pháp tắc, tương đương với nắm giữ một cái bình thường đại đạo, có sức lực.

"Đại đạo lĩnh ngộ trên, ta cùng cái kia Thái Huyền không phân cao thấp , nhưng đáng tiếc bản thân cảnh giới lại là khác nhau một trời một vực!"

Thái Huyền đã là Tiên nhân tầng thứ hai, mà chính mình còn không độ lôi kiếp, nghiêm ngặt nói đến, chỉ là một cái 'Phàm nhân' !

"Bất quá, ta lôi kiếp, cùng với nghĩ muốn đem Huyễn Giới pháp tắc thăng hoa thành Hư Không đại đạo, đều là đáng sợ cực kỳ cửa ải khó a. . ."

Một niệm đến đây, Phương Nguyên cau mày, có chút phát sầu.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1085: Bó Tay

"Thái Huyền tiền bối! Ngài cần phải cho chúng ta làm chủ a!"

"Thái Huyền tiền bối, cái kia Tư Đồ Trích Tinh lấy phàm thí tiên, chính là nghịch thiên hành sự, xứng nhận cực trừng!"

"Không chỉ có như vậy, người kia còn đoạt một chỗ bí cảnh, làm vì độc chiếm Ngộ Đạo thạch, chôn giết ta hơn trăm Kim Đan đệ tử, quả thật là thủ đoạn hung tàn , khiến cho người giận sôi a. . ."

. . .

Thái Huyền một đến, rất nhiều chính ma Tiên nhân liền phảng phất có người tâm phúc, dồn dập trở về kêu thảm thiết.

"Hả? Chiếm một chỗ bí cảnh? Còn có Ngộ Đạo thạch?"

Thái Huyền trưởng lão đối với cái khác xem thường, chỉ có nghe đến đó, mặt lộ vẻ vẻ trầm ngâm: "Mang ta trước đi xem một chút!"

Nhất thời, liền cùng một đám Tiên nhân, đi tới cỏ lau lay động thuỷ vực phía dưới.

"Khởi bẩm Thái Huyền tiền bối, nơi đây nguyên bản có hai cái lối đi, dẫn tới bí cảnh khảo hạch, một người có thể qua Kim Đan, một người có thể qua Tiên nhân. . ."

Một người thiếu niên Tiên nhân tinh tế giới thiệu.

Hắn chính là Vạn Hồn tiên nhân một cái phân thân, trước Bản tôn bị Phương Nguyên giết, dựa vào phân thân vẫn còn, bảo vệ một cái mạng nhỏ, lúc này lấy hắn địa vị tối cao, tự nhiên đánh đến vui nhất.

'Quả nhiên là 33 tầng Thiên ngoại lâu. . . Không nghĩ tới cái này Tư Đồ Trích Tinh khí vận như vậy dày đặc, dĩ nhiên có thể ở đây trong lầu tháp có thu hoạch lớn!'

Dù như thế nào, Thái Huyền trưởng lão cũng không tưởng tượng nổi Phương Nguyên sẽ hoàn toàn thao túng 33 tầng Thiên ngoại lâu, chỉ cho rằng đối phương quen thuộc mấy tầng trước, tới chơi chơi trốn tìm mà thôi.

Lúc này nhìn hợp hai thành một cánh cửa ánh sáng, lại là ngẩn ra.

"Căn cứ chúng ta điều tra, hai cái này thông đạo vòng xoáy hợp hai thành một sau khi, liền không bài xích chúng ta Tiên nhân, cái kia Tư Đồ Trích Tinh tám thành liền ẩn nấp ở trong đó. . ."

Vạn Hồn tiên nhân chậm rãi nói.

"Bản tọa biết được. . ."

Thái Huyền trưởng lão đứng sững ở quang môn trước, có chút ngờ vực.

Nguyên bản, dưới cái nhìn của hắn, chỉ là một toà 33 tầng Thiên ngoại lâu, lại thêm cái Tư Đồ Trích Tinh, tất nhiên là bắt vào tay.

Nhưng lúc này, một loại trong cõi u minh tâm huyết dâng trào, lại là tỏ rõ nguy hiểm sắp tới.

"Ngươi. . . Đi vào!"

Hắn con mắt hơi chuyển động, liền chỉ chỉ Vạn Hồn tiên nhân.

"A? !"

Vạn Hồn tiên nhân vạn vạn không có lường trước đến tình cảnh này, không khỏi sân mắt líu lưỡi: "Tiền bối tha mạng, tại hạ đã chỉ có cái này một bộ phân thân!"

"Đi vào, cửu tử nhất sinh! Cãi lời, thập tử vô sinh! Ngươi tự do đi!" Thái Huyền trưởng lão nhắm mắt lại.

'Mới thoát mõm sói, lại vào miệng cọp, khổ vậy!'

Vạn Hồn tiên nhân âm thầm kêu khổ, lúc này không cách nào, chỉ có thể đi vào duy nhất quang môn trong.

Ầm ầm!

Thiên địa hơi động, hắn liền bị truyền tống đến một chỗ bên trong không gian.

Một con toàn thân màu tím đen, mọc ra lân phiến, đỉnh đầu còn có hai cái sừng trâu to lớn vực ngoại Thiên Ma nhìn thấy hắn, nhất thời phát ra một tiếng hưng phấn rít gào, mãnh xông lại.

"Vực ngoại Thiên Ma! ! !"

Vạn Hồn tiên nhân sợ lạnh cả linh hồn, chỉ có thể khổ sở chống đỡ.

. . .

"Chà chà. . . Cái kia Thái Huyền tiên nhân đúng là quả thật cẩn thận, hoặc là nói. . . Cẩu đến ép một cái sao? Nếu như hắn dám đặt mình vào nguy hiểm, ta tuyệt đối sẽ đem hắn truyền tống đến 30 tầng bên trên, cũng mở ra phong ấn!"

Phương Nguyên tọa trấn lầu tháp hạt nhân, lãnh đạm nhìn tình cảnh này: "Bất quá chỉ là một cái Vạn Hồn phân thân, liền để ta ra tay tư cách đều không có."

Vực ngoại Thiên Ma chỉ muốn trưởng thành, tất là Tiên nhân cấp mấy, đồng

thời trực tiếp lĩnh ngộ Hủy Diệt pháp tắc, đáng sợ cực kỳ.

Tổng hợp mà nói, chiến lực ở Tiên nhân bình thường bên trong có thể coi là đứng đầu, dù là Vạn Hồn tiên nhân thời điểm toàn thịnh cũng khó có thể thủ thắng, càng không cần phải nói hiện tại.

"Những vực ngoại Thiên Ma này, từng cái từng cái tuy rằng chỉ biết là giết chóc, nhưng trên da trời sinh liền khắc rõ hủy diệt pháp văn, chỉ muốn trưởng thành, tất nhiên lĩnh ngộ Hủy Diệt pháp tắc, sát lục hủy diệt càng nhiều, pháp tắc thì sẽ dần dần thăng hoa, trở thành hủy diệt đại đạo, đến thời điểm, chính là Thái Cổ Thần Ma cấp số. . ."

Nhìn Tháp Linh thực tế mọi lúc tiếp sóng, Phương Nguyên lại là một mặt suy tư: "Mà càng cao hơn một cấp Hỗn Độn Thần Ma, lại chấp chưởng cỡ nào đại đạo pháp tắc?"

Loáng thoáng, hắn cảm thấy loại này Hỗn Độn Thần Ma, cũng không phải là Đạo Quả, đúng là cùng Thiên Minh ma thần có chút tương tự.

Đều là đại đạo lên cấp đến cực điểm, mười phân vẹn mười tồn tại.

"Đáng tiếc. . . Không thể thân thấy, không cách nào phân tích, thật là tiếc nuối a. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Ngay khi hắn suy tư khoảng thời gian này bên trong, Vạn Hồn tiên nhân thình lình không địch lại vực ngoại Thiên Ma, bị một trảo xé rách, liền Tiên thể đều bị vực ngoại Thiên Ma nuốt chửng.

"Ô ô!"

Nuốt tiên sau khi, con này vực ngoại Thiên Ma ngửa mặt lên trời rít gào, khí tức thình lình trở nên mạnh mẽ một đoạn.

"Tốt một con Thiên Ma, chẳng trách muốn dùng tới làm hai mươi quan thủ quan người!" Phương Nguyên gật đầu: "Tiên nhân bình thường căn bản không phải là đối thủ của nó, e sợ chỉ có Tiên nhân bên trong tuyệt thế tồn tại, mới có thể cùng nó tranh đấu."

Ngoại giới.

Thái Huyền trưởng lão hơi nhướng mày, lại chỉ vào một vị tiên nhân: "Ngươi, đi vào!"

Hắn ở Vạn Hồn tiên nhân trên người có bố trí, tự nhiên biết đối phương gặp cái gì.

Thoạt nhìn, xác thực chính là một cái bình thường truyền thừa khảo nghiệm dáng vẻ.

Nhưng bất an trong lòng, như trước làm hắn tiếp tục như vậy.

"Thái Huyền tiền bối, tha tiểu nhân đi!"

Bị tuyển chọn Tiên nhân mồ hôi đầm đìa, không ngừng xin tha.

Bàng quan Tiên nhân bên trong, một cái nào đó cái Kiếm Tiên bỗng nhiên không nói lời nào, thân hóa kiếm quang, liền muốn bỏ chạy.

Đùng!

Nhưng sau một khắc, một cái lập loè ánh sáng năm màu bàn tay khổng lồ, liền từ trên trời giáng xuống, đem hắn một cái nắm ở lòng bàn tay: "Muốn chạy trốn ra bản tọa ngũ chỉ sơn, ngươi cho rằng ngươi là Tư Đồ Trích Tinh?"

Thái Huyền xì cười một tiếng, bàn tay lớn vung một cái.

Nhất thời, cái kia Tiên nhân liền bị không hề phản kháng ném vào quang môn.

33 tầng Thiên ngoại lâu ở trong, nhất thời thêm ra một cái Kiếm Tiên.

Hắn cũng không phải trước Diệt Hồn tiên nhân phân thân có thể so sánh, then chốt là độn tốc kinh người, đang cùng vực ngoại Thiên Ma không ngừng triền đấu đồng thời, phát hiện lối đi, vui sướng phía dưới liền muốn mạnh mẽ xông vào.

Phốc!

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo óng ánh cực kỳ ánh đao hiện lên, từ trời chém xuống.

"Kiếm pháp tắc Tiên nhân sao?"

Một đao phía dưới, Kiếm Tiên bêu đầu, thân thể không ngừng bị chôn vùi.

"Thoạt nhìn, chung quy không phải ta đao pháp tắc đối thủ đây!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, nhìn về phía đuổi theo vực ngoại Thiên Ma: "Cút về!"

Ong ong!

Hắn phân thân thao túng 33 tầng Thiên ngoại lâu, trong hư không tự nhiên sinh ra cường tuyệt cấm chế cùng lực lượng, đem vực ngoại Thiên Ma trói buộc lại.

Tiên nhân qua cửa tầng thứ nhất , dựa theo trước quy củ, liền hắn là khen thưởng ba khối Ngộ Đạo thạch.

Đáng tiếc, tất cả Ngộ Đạo thạch sớm đã bị hắn nuốt, cái gì cũng không bỏ ra nổi đến, đây chính là lớn nhất kẽ hở.

Bởi vậy, Phương Nguyên thẳng thắn dứt khoát kết thúc cái này gậy ông đập lưng ông xiếc, tự mình hiện thân, chém rớt cái này Tiên nhân.

"Đến cùng là Thái Ất Tiên nhân , nhưng đáng tiếc. . . Nếu như hắn dám đi vào, ta ngược lại thật ra không ngại 30 tầng bên trên, lại thêm một cái phạm nhân!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, ý nghĩ hơi động, ngoại giới vòng xoáy lối đi chậm rãi thu nhỏ lại, cuối cùng đóng.

. . .

"Chuyện gì xảy ra?"

"Thông đạo làm sao biến mất rồi?"

Cái khác Tiên nhân nhìn thấy tình cảnh này, dồn dập vui mừng lên tiếng, làm vì không cần làm đá dò đường tử mà hưng phấn.

Thái Huyền trưởng lão lại là sắc mặt đột nhiên âm trầm lại: "Khá lắm, không nghĩ tới ta vẫn là thấp nhìn ngươi, lại đã khiến 33 tầng Thiên ngoại lâu nhận chủ sao?"

Trên mặt hắn âm trầm bỗng nhiên lại chuyển thành ý cười: "Đáng tiếc. . . Lấy ngươi chỉ là Nguyên Anh lực lượng, dù là khiến 33 tầng Thiên ngoại lâu di chuyển động đậy cũng là vọng tưởng a! Nhiều nhất mở ra cùng đóng lối vào, trên thực tế, nó còn ở mảnh này bí cảnh ở trong!"

Luận hư không pháp tắc, Thái Huyền trưởng lão so Phương Nguyên phải kém trên không ít.

Bất quá Chu Thiên tiên tông chính là thánh địa tu hành, trải qua Huyễn Giới pháp tắc Tiên nhân không phải số ít, còn có cực kỳ lợi hại ẩn chứa Huyễn Giới pháp tắc pháp bảo, trận kỳ

Thậm chí, còn có trong lịch sử, một cái hoàn toàn hiểu được Huyễn Giới pháp tắc yêu nghiệt lưu lại không gian Tiên khí!

Có những thứ này, đầy đủ bọn họ phá giới khóa chặt, thậm chí đột nhập 33 tầng Thiên ngoại lâu bản thể bên trong!

"Bản tọa muốn đích thân tọa trấn nơi này, các ngươi dựa theo cái này trận đồ, bố trí Cửu Cửu Luyện Thiên Tỏa Không Nguyên Trận!"

Thái Huyền trưởng lão trong phút chốc suy tư xong xuôi, đối với Tiên nhân hạ lệnh.

Trên thực tế, những Tiên nhân này cũng là một cái phất cờ hò reo tác dụng mà thôi.

Hắn chân chính có thể dựa dẫm, vẫn là trong tông môn trợ giúp.

"Không nghĩ tới. . . Chỉ là một cái nơi hẻo lánh ở trong, dĩ nhiên có thể sinh ra khó giải quyết như vậy tồn tại a!"

Nguyên bản, như 33 tầng Thiên ngoại lâu vô chủ, Thái Huyền tiên nhân tự tin có thể bắt vào tay, nhưng lúc này bị cái kia Tư Đồ Trích Tinh nhận chủ, liền hắn đều có chút kiêng kỵ.

Đối phương nếu hiểu được Huyễn Giới pháp tắc, có thể lấy Nguyên Anh giết tiên, không nghi ngờ chút nào đã đứng ở Tiên nhân đỉnh cao, đủ để hắn thận trọng đối xử.

Đáng tiếc, hắn không biết, chân chính 33 tầng Thiên ngoại lâu đến cùng có khủng bố bao nhiêu!

Chân chính thôi thúc lên lực lượng, liền Thái Cổ Thần Ma đều trấn áp ba con, chỉ là một cái Thái Ất Tiên nhân, nếu như mạo muội xông vào, kết cục tất nhiên vô cùng thê thảm.

. . .

"Thực sự là. . . Tiếc nuối a!"

33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong, Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, lại là không có một chút nào đại họa lâm đầu linh cảm.

Cho dù hắn Nguyên Anh pháp lực rất cũng khó dời đi động cái này Thái Cổ kỳ trân, nhưng cũng hoàn toàn biết được sức phòng ngự của nó.

Ở có người chủ trì tình huống xuống, bình thường Thái Ất Tiên nhân, dù là đến lên mấy cái, cũng không làm gì được được.

"Nói như vậy. . . Cũng coi như là bị vây một cái phân thân ở đây?"

Nhìn chính đang tại bố trí trận pháp Tiên nhân, Phương Nguyên quyết định thật nhanh: "Bản tôn mang theo Vạn Thần điện, đi tới những địa phương khác tu hành, Chúc Long phân thân đúng là không ngại lưu lại, cùng bọn họ thật tốt vui đùa một chút!"

Hơi suy nghĩ bên trong, hắn Bản tôn liền hiện lên ở trong thủy vực, một cái thuấn di.

Những kia Tiên nhân căn bản phản ứng không kịp nữa , liền ngay cả Thái Huyền trưởng lão, cũng là khẽ động, liền không tiếp tục để ý.

Lấy Phương Nguyên lúc này tâm ý hơi động, thuấn di 500 dặm bên trên thủ đoạn, cho dù đối phương đuổi theo, cuối cùng cũng căn bản không vớt được cái gì.

"Hắn có thể đi, 33 tầng Thiên ngoại lâu lại đi không rồi! Ít đi người thao túng, càng thêm thuận tiện công hãm!"

Thái Huyền trưởng lão cũng không biết Phương Nguyên còn có Phân thân chi pháp, lúc này trong con ngươi quang mang lấp lóe.

Đáng tiếc, dù là quang môn vẫn còn, hắn cũng không có đặt mình vào nguy hiểm ý nghĩ.

"Lại không có đuổi theo, xem ra là từ bỏ. . . Có thể làm Thái Ất Tiên nhân đều không thể làm gì, ta Tư Đồ chạy chạy đại danh, e sợ muốn vang vọng tu tiên giới. . ."

Phương Nguyên ánh mắt trầm ngưng.

Khôi phục lại bây giờ tình trạng này, hắn đã không sợ hãi Tiên nhân bình thường, dù là Thái Ất đều là như vậy.

Thậm chí, lưu lại phân thân ở đây, cũng chưa chắc đã không phải là một cái mồi nhử!

Như Cực Ác Chi Chủ tìm tới tung tích của chính mình, không nhịn được mà gắng gượng chống đỡ Chu Thiên tiên tông, tiến công 33 tầng Thiên ngoại lâu, cái kia ngược lại là lớn nhất tin vui!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1086: Danh Dương

"Nhìn tới. . . Cái kia Thái Huyền tiên nhân đánh chính là cố thủ chờ viên chủ ý. . . Đáng tiếc, hắn nhất định phải thất vọng rồi. . ."

Phương Nguyên Bản tôn không ngừng lấp loé, trong khoảnh khắc đi xa mấy vạn dặm.

Quang Âm pháp tắc đã chỉ kém một đường liền có thể hoàn chỉnh lĩnh ngộ, lúc này Chúc Long phân thân đối với hắn mà nói, cũng là nhiều một cái mạng ý nghĩa thôi.

Chờ đến Thái Huyền tiên nhân đưa đến cứu binh tấn công 33 tầng Thiên ngoại lâu, mới là đối phương tuyệt vọng nhất thời khắc.

Thậm chí, dù là bị bức ép đến tuyệt lộ, Phương Nguyên Chúc Long phân thân cũng có thể bỏ qua chí bảo mà một mình đào mạng.

Nói vậy ở Huyễn Giới pháp tắc gia trì phía dưới, không có cái nào tôn Thái Ất có thể ngăn được hắn.

"Pháp tắc lĩnh ngộ, là nương theo Nguyên Thần, ta hiện tại hai cái phân thân, đều nắm giữ đỉnh cao chiến lực, có thể triển khai dung hợp pháp tắc. . . Dù là Chúc Long phân thân ngã xuống, cũng không ảnh hưởng chút nào pháp tắc phương diện cảm ngộ."

"Cổ Mang mười sáu nước. . . Hầu như đã thỏa mãn không được ta, đúng là có thể cướp đoạt một phen sau khi, liền hướng Đại Thánh tu tiên giới mà đi, Hừ! Chu Thiên tiên tông. . . Thái Huyền tiên nhân, thù này ta nhớ kỹ."

Phương Nguyên bóng người lóe lên, trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền đến thành Thanh Phong bên trong.

"Ai?"

Trong động phủ, Liệt Hỏa Chân Nhân lập tức mà lên, Thiên Tinh tử, Vạn Vật trai chủ, Hoa Nhị phu nhân, đeo kiếm cư sĩ dồn dập chạy tới.

Nhìn thấy Phương Nguyên, trong con ngươi lại lóe qua một tia kinh ngạc cùng sợ hãi.

"Tư Đồ Trích Tinh. . . Những thứ này chuyện đều là một mình ta gây nên, không có quan hệ gì với bọn họ!" Liệt Hỏa Chân Nhân hít sâu một cái, trên tay quang mang lóe lên, mười mấy viên Ngộ Đạo thạch hiện lên: "Ngươi muốn bắt muốn giết, hướng ta một người đến đây đi!"

"Đại ca. . ."

Hoa Nhị phu nhân viền mắt nhất thời đỏ.

"Khục khục. . . Thành chủ tựa hồ có chỗ hiểu lầm!" Phương Nguyên ho khan xuống.

Nghiêm ngặt nói đến, đám người này chỉ mời chính mình thăm dò một lần 33 tầng Thiên ngoại lâu, sau đó lần thứ hai, chính là chính mình lén lút lẻn vào, Liệt Hỏa Chân Nhân lúc nào xin mời Tiên nhân đến đây, hoàn toàn là sự tự do của hắn, bởi vậy còn thật không có lý do gì trách cứ đối phương.

Bất quá chính mình tựa hồ hung danh ở bên ngoài, đem cái này mấy cái Nguyên Anh dọa sợ.

"Vậy không biết Tư Đồ huynh đến, vì chuyện gì?"

Liệt Hỏa Chân Nhân trong lòng nhất thời thở dài một hơi, lại còn không dám thư giãn, trầm giọng hỏi.

"Vì một phần tình báo!" Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Ta muốn Cổ Mang mười sáu nước bên trong, tất cả Tiên nhân tông môn sơn môn vị trí, còn có nổi danh pháp bảo, bí thuật các loại. . . Đương nhiên, một ít quý trọng cực kỳ thiên tài địa bảo loại hình, cũng viết lên đi!"

"Chuyện này. . ." Liệt Hỏa Chân Nhân cái trán nhất thời nhỏ xuống mồ hôi lạnh, vị này đệ nhất thiên hạ thần thâu muốn những thứ đồ này, rõ ràng tồn ý bất thiện a.

Nhưng chính ma song phương tổn thất, với hắn rõ ràng không có bao nhiêu quan hệ, bởi vậy cũng không chậm trễ: "Tam đệ!"

"Tuân mệnh, đại ca!" Vạn Vật trai chủ biến sắc, lại vẫn là móc ra một phần màu vàng óng ngọc chất sách thẻ tre hình quyển trục, đưa cho Phương Nguyên: "Đây là (Cổ Mang mười sáu nước đồ chí), chính là là chúng ta thành Thanh Phong tốn hao thật nhiều thời gian, đối với Cổ Mang mười sáu nước ghi chép, trong đó quốc gia thế lực, tu tiên phong cảnh, công pháp bí truyền, thậm chí quý trọng khoáng sản nơi, không thiếu gì cả!"

"Không sai! thật không tệ!" Phương Nguyên kiểm tra một hồi, phát hiện cái này một quyển tương tự sách thẻ tre mỗi một cái cây thăm bằng trúc, thình lình đều là dùng Hoàng Ngọc luyện chế , hóa thành Tiên gia thẻ ngọc, lượng thông tin cực kỳ hùng vĩ, bên trong giới thiệu cũng là tỉ mỉ phi thường, xem ra là thành Thanh Phong cất giấu tự dùng đồ vật.

Lúc này, lại là tiện nghi chính mình.

Chỉ là cái này một phần Cổ Mang mười sáu nước lớn bách khoa toàn thư, giá trị theo Phương Nguyên liền không kém hơn một cái Tiên khí!

"Đa tạ biếu tặng, ta cái này liền cáo từ!"

Phương Nguyên thoáng chắp tay, một thoáng thuấn di biến mất.

"Đại ca!"

Chờ đến hắn rời đi sau khi, Vạn Vật trai chủ lập tức kêu oan: "Cái này một phần đồ chí, có thể là chúng ta nhiều năm tích lũy a, làm sao liền như thế chắp tay dâng cho người?"

"Hắn chỉ là một cái Kim Đan, dù là thần thông quỷ dị, cũng không đến nỗi như thế chứ?" Hoa Nhị phu nhân đồng dạng tức giận bất bình.

"Nói cẩn thận! Bắt đầu từ hôm nay, chớ nói lời này!" Liệt Hỏa Chân Nhân lại là thở dài một hơi, chà xát đem mồ hôi lạnh, đưa qua một viên truyền tin ngọc phù: "Các ngươi xem một chút đi! Đây là bí cảnh bên kia mới nhất tin tức truyền đến!"

"Cái gì? Cái này Tư Đồ Trích Tinh!"

Vạn Vật trai chủ vừa nhìn, nhất thời sắc mặt trắng bệch, nói không ra lời!

"Lấy phàm thí tiên! Liền giết Tiên nhân. . ." Hoa Nhị phu nhân vỗ vỗ bộ ngực mềm, lòng vẫn còn sợ hãi: "May là nhân gia vừa nãy không chọc tới vị kia Tư Đồ tiền bối!"

"Không, lấy đối phương thần thức, ta không nghi ngờ chút nào, dù là rời đi, cũng có thể nghe được bộ phận nội dung!"

Liệt Hỏa Chân Nhân một mặt nghiêm túc nói.

"Cái gì? !"

Hoa Nhị phu người nhất thời biến sắc, che miệng anh đào nhỏ.

"Đương nhiên. . . Hắn không đến nỗi như vậy tẻ nhạt, mục tiêu ứng nên là những kia chính ma tông môn!" Liệt Hỏa Chân Nhân nhếch miệng lên một nụ cười.

"Cái gì mà. . . Đại ca ngươi lại tới làm ta sợ!"

Hoa Nhị phu nhân hờn dỗi một tiếng, quả thật là thiên kiều bá mị.

"Ha ha. . ."

Những người khác thành chủ cười to, Liệt Hỏa Chân Nhân lúc này mới tiếp tục nói: "Lần này chính ma hai đạo Tiên nhân tử thương nặng nề, xem vị này Tư Đồ tiền bối ý tứ, cũng không chuẩn bị buông tha, mà là muốn giết lên núi cửa đi tới. . . Đây là thực lực tiêu trướng cơ hội trời cho, có thể không thể bỏ qua!"

"Này là lẽ phải , bất quá, bằng vào chúng ta tán tu năm bè bảy mảng tình thế, e sợ cũng ăn không vô bao nhiêu. . ." Thiên Tinh tử trên mặt mang theo một tia sầu lo.

"Vì lẽ đó, ta chuẩn bị độ kiếp thăng tiên!"

Liệt Hỏa Chân Nhân nhìn trước mặt Ngộ Đạo thạch, quyết định nói.

"Thăng tiên?"

Cái khác bốn cái Nguyên Anh thành chủ một cái giật mình, vẻ mặt đều là ngóng trông cùng sợ hãi cùng tồn tại, phức tạp khó tả.

. . .

Sau ba ngày, Côn Vân tông.

Làm cái này chính đạo đứng đầu, tích lũy chất phác, lại mới vừa đau thất chưởng giáo Tiên nhân, chính là tốt đẹp nhất quả hồng mềm, đồng thời khoảng cách còn không xa, Phương Nguyên cái thứ nhất liền tìm tới nó.

Này tông sơn môn nơi, chính là một dãy núi nơi sâu xa, chiếm núi làm vua, lầu quỳnh điện ngọc vô số, chu vi bao phủ một tầng sương mù nhẹ, rõ ràng là một ít lợi hại trận pháp cùng cấm chế.

"Chà chà. . . Cái này Côn Vân tông ngàn vạn năm tích lũy, cũng là không phải chuyện nhỏ a!"

Phương Nguyên một cái thuấn di, trực tiếp không nhìn đại trận, lọt vào Côn Vân tông bên trong, tìm tới Tàng Kinh các, trân bảo kho hàng mấy cái vị trí, bắt đầu trắng trợn cướp đoạt lên.

"Tiên khí Đạo khí cái gì, đã đầy đủ ta dùng, mấu chốt nhất, vẫn là tìm được một môn thích hợp đứng đầu luyện thể bí pháp. . ."

Luyện thể bí thuật phương diện, có lần trước thu hồi lại ngàn năm Địa Long Cân, đầy đủ hắn đem Bách Luyện Đoán Thể thuật tu luyện đến đỉnh cao, thân thể có thể so với Đạo khí, có thể triển khai thứ sáu tinh Cửu Tinh Liên Châu bí pháp.

Chỉ là đến mặt sau, liền cần cấp bậc cao hơn Luyện thể thuật chống đỡ.

Nói đến đây cái, liền không thể không nói một chút, lúc trước thu rồi Vạn Thần điện Tiên phủ, còn có một đoạn nhân quả, chính là Hồng Thần Tiên nhân kẻ thù.

Làm sao Kim Nguyên trên thực tế cũng là cái chết suy nghĩ khí linh, Phương Nguyên không tới Tiên Nhân cảnh giới, chính là chết sống không nói.

"Bất quá. . . Dựa theo trước được đến đôi câu vài lời, giết chết Hồng Thần Tiên nhân, phải là cũng là một cái Thái Ất Tiên nhân, bằng vào ta thực lực bây giờ, tuy rằng giết Tiên nhân như giết gà, nhưng đối phó với Thái Ất vẫn là lực có chưa đủ , bất quá, đợi đến ta độ kiếp sau khi thành tiên, liền có thể!"

Đứng đầu lực lượng pháp tắc, liền tương đương với một cái đại đạo.

Phương Nguyên tự giác như chính mình thành Tiên, cộng thêm Cửu Tinh Liên Châu bí pháp trợ lực, hoàn toàn có thể địch nổi Thái Ất Tiên nhân, thậm chí chiến thắng!

"Không có gì vui mừng a!"

Đi dạo một vòng sau khi, hắn không phải không thừa nhận, tầm mắt của chính mình thực sự quá cao, toàn bộ Côn Vân tông chọn chọn nhặt nhặt đi xuống, vào mắt còn thật không có vài món.

"Bất quá. . . Bắt chuyện vẫn là muốn đánh!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, hiện ra thân hình, cố ý xúc động cấm chế.

"Người nào?"

Trực tiếp ở tông môn phúc địa xuất hiện cảnh báo, như chọc vào tổ ong vò vẽ giống như, một cái trông cửa lão đầu trước tiên chạy tới, tỏa ra Tiên nhân uy thế.

"Được lắm quét rác tăng , bất quá ngươi không ngoan ngoãn quét rác, chạy đến trước mặt của ta đến, muốn chết sao?"

Phương Nguyên trừng mắt lên, cũng mặc kệ đây là Côn Vân tông cao bao nhiêu bối phận tổ tông, trực tiếp một đao chém ra: "Vũ Quang!"

Ngân hà bao phủ, óng ánh phi phàm.

Một đao qua đi, Tiên nhân một mạch không tồn, trực tiếp ngã xuống!

"Hắn. . . Hắn giết trông coi trưởng lão!"

Rất nhiều hộ pháp đệ tử thét lên, liên tiếp lui về phía sau.

Đùa giỡn! Liền Tiên nhân đều nói giết liền giết, bọn họ những thứ này Kim Đan Nguyên Anh vì sao còn muốn đi lên tìm chết?

"A. . . Ngươi. . . Ngươi là Tư Đồ Trích Tinh! Cái kia giết chưởng giáo ma đầu!"

Đột nhiên, lại một cái sắc nhọn tiếng nói vang lên.

Cái khác tu sĩ vừa nghe, nhất thời chạy được càng nhanh.

"Không phải sợ, mọi người cùng nhau kết trận tự vệ! Lại mở ra hộ tông đại trận, nhất định phải diệt tên ma đầu này, cho chưởng giáo cùng trông coi trưởng lão báo thù!"

Một cái tuổi trẻ Tiên nhân bay ra, chủ trì đại cục.

"Được rồi, thật là xấu chuyện truyền ngàn dặm, ta ác danh đã truyền đến sao?"

Phương Nguyên hình như có chút đau đầu bưng cái trán, tay hiện nổi lên ra một mặt cờ nhỏ, nhẹ nhàng giương ra.

"Hống hống!"

"Gào gào!"

. . .

Vạn Thú Phiên đỉnh thiên lập địa, mặt cờ phấp phới, phía trên từng con đồ đằng phảng phất sống lại như thế, từ phiên trên mặt bay ra, rơi xuống vào sơn môn bên trong, trắng trợn giết chóc.

Thị Huyết lang, Bạo Liệt hổ, Cụ Phong sư vương. . .

Rất nhiều đồ đằng giống như thiên quân vạn mã, trực tiếp đem kẻ địch bao phủ.

"Vạn Thú Phiên chữa trị sau khi, đồ đằng cuồn cuộn không dứt, khởi tử hoàn sinh. . . Đồng thời, còn có thể tổ hợp làm vì tứ đại Thánh thú, quả thật thích hợp ta nhất!"

Phương Nguyên phát hiện, lấy hắn lúc này tu vi Nguyên Anh, muốn thao túng Tiên khí, chung quy có chút miễn cưỡng, vẫn là Vạn Thú Phiên nhất là

thích hợp.

Dù sao cũng là (Vạn Thần Đồ Lục) xuất phẩm, còn cụ có tiềm lực trưởng thành, tương lai hóa thành Tiên khí tuyệt không phải việc khó, thậm chí chưa chắc không có tra tìm Thái Cổ kỳ trân hi vọng!

"Dừng tay!"

Tuổi trẻ Tiên nhân thôi thúc đại trận, lại chút nào không làm gì được Phương Nguyên.

Lại gặp được sơn môn phá nát, đệ tử chịu khổ tàn sát, rốt cục không nhịn được: "Ma đầu, mau chóng dừng tay, ngươi đến tột cùng nghĩ phải như thế nào?"

"Ha ha. . . Ngươi sớm một chút nói, không phải đơn giản!" Phương Nguyên biết nghe lời phải ngừng tay: "Ta lần này đến, chỉ là vì sách phải bồi thường mà thôi. . . Côn Lôn Tử dẫn người vây giết ta, việc này cũng không thể đơn giản bỏ qua."

". . ."

Một trận lâu dài trầm mặc.

Côn Vân tông cuối cùng cái này Tiên nhân suýt nữa bạo thô miệng, tên ma đầu này đã liền giết tông môn hai cái Tiên nhân, lại đến sơn môn bên trong tùy ý phá hư, còn không thấy ngại với bọn hắn phải bồi thường?

Làm sao người làm vì dao thớt, lúc này chỉ có thể nuốt giận vào bụng: "Ngươi muốn như thế nào?"

"Ha ha. . . Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ta rất coi trọng ngươi nha!" Phương Nguyên cười to.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1087: Trang Thứ Tư

Lam quốc, Khổ Huyền tông.

"Thế nào? Chuẩn bị xong chưa?"

Phương Nguyên ngạo nghễ đứng ở hư không, nhìn kỹ phía dưới sơn môn, cùng với trong đó lít nha lít nhít Tu hành giả.

Tuy rằng Khổ Huyền tông chính là ra Tiên nhân tông môn, hộ pháp đại trận cũng rất sớm mở ra, nhưng ở trong đó người tu tiên lại không có một chút nào cảm giác an toàn.

"Là 'Họa nguyên' Tư Đồ Trích Tinh!"

Rất nhiều người tu tiên sợ hãi kêu to, đem Phương Nguyên xem là di động thiên tai một loại đồ vật.

"Dựa theo tiền bối dặn dò, đã thu hoàn toàn tụ tập, chỉ là ngài nói tới tàn trang, cùng với đỉnh cấp luyện thể bí thuật, phù hợp yêu cầu thực sự không có. . ."

Một tên Nguyên Anh đỉnh cao trưởng lão trên mặt mang theo thấp thỏm, đem một cái túi chứa đồ giao ra.

"Như thế pháp thuật đều không có sao?"

Phương Nguyên tiếp nhận, thần niệm thoáng điều tra một thoáng, chính là cau mày.

Mà phía dưới người tu tiên nhất thời lo lắng đề phòng, chỉ lo đối phương một lời không hợp liền đấu võ.

"Đúng là tài liệu cũng vẫn khá là phong phú, nhìn chúng nó phần trên, liền như thế chấm dứt đi!"

Phương Nguyên một cái thuấn di biến mất, mà còn lại người tu tiên, nhưng là dồn dập thở lớn một hơi, một bộ trở về từ cõi chết dáng dấp.

"Rốt cục. . . Họa nguyên đi rồi!"

"Người này hung uy ngập trời, Thái Ất đại năng kể cả Tiên nhân Lão tổ liên thủ đều không làm gì được, còn diệt hai cái tông môn, quả thật là hung tàn cực kỳ , khiến cho người giận sôi!"

"Ta Khổ Huyền tông Tiên nhân đây? Vì sao không tại?"

"Có người nói là Thái Ất mộ binh, không về được, nếu không thì, nếu là có Tiên nhân tọa trấn, cái kia Tư Đồ Trích Tinh. . ."

"Nếu là trở về. . . Có lẽ liền Tiên nhân đều muốn gặp độc thủ chứ?"

. . .

Bọn họ mang theo vui mừng cùng nghĩ mà sợ, nghị luận sôi nổi, không biết lúc này trong miệng vai chính, tai hoạ chi nguyên, chính ở bên cạnh trong hư không đầy hứng thú nghe.

"Lam quốc Khổ Huyền môn, đây là cuối cùng một nhà chứ? Đã là Cổ Mang mười sáu nước vùng Cực bắc. .. Sau đó liền muốn hướng về Đại Thánh tu tiên giới xuất phát!"

Phương Nguyên kiểm lại thu hoạch, vẫn tính thoả mãn.

Hắn lần này doạ dẫm Cổ Mang mười sáu nước, quả thật là hung uy ngập trời,

liền Côn Vân tông đều không thể không phục nhuyễn, giao ra trân bảo cùng lượng lớn bí thuật, cái khác tông môn liền Tiên nhân đều chỉ có một cái, còn bị Thái Huyền Lão tổ gọi đến trông coi 33 tầng Thiên ngoại lâu, lúc này chỉ có thể khuất phục.

Đương nhiên, cũng có hai cái không có mắt, hoặc là coi chính mình hộ tông đại trận lợi hại, cự không bồi thường, bị Phương Nguyên mạnh mẽ giáo huấn một trận, sơn môn bị hủy, đệ tử tổn thương vô số.

"Dù là như vậy. . . Những kia Tiên nhân lại đều chưa có trở về, xem ra Thái Huyền là quyết định chủ ý, tử thủ 33 tầng Thiên ngoại lâu, ít nhất phải đem món chí bảo này cho thu phục? Đáng tiếc. . . Rất nhanh các ngươi liền sẽ phát hiện, Thái Ất cảnh giới nghĩ muốn chinh phục 33 tầng Thiên ngoại lâu , căn bản chính là nằm mơ!"

Vạn Thần điện Tiên phủ bên trong, Phương Nguyên rất là ác thú vị uống cực phẩm rượu ngon, âm thầm chờ mong.

Lấy lúc này 33 tầng Thiên ngoại lâu phòng ngự, đặc biệt có hắn Chúc Long phân thân chủ trì sau khi, Thái Ất Tiên nhân tiến vào chỉ có bị trấn áp một cái kết cục .

Hắn còn hi vọng cái kia Cực Ác Chi Chủ có thể đến đây vượt ải, đến thời điểm, mặc kệ hắn là cùng cái khác người tu tiên liên hợp, hay hoặc là độc xông Thiên ngoại lâu, chỉ cần còn chưa tới Hỗn Độn Thần Ma cảnh giới, cái kia liền chỉ có bị tiêu diệt kết cục!

"Nếu như thật có thể thuận lợi như vậy, ta hoàn thành đánh cuộc, có lẽ sẽ nhảy lên, liên tiếp đột phá Thái Ất, Thái Thượng cảnh giới, thẳng tới Đạo Quả Thái Sơ cảnh giới đây!"

Từ Cổ Mang mười sáu nước các nhà Tông môn bên trong cướp đoạt điển tịch, Phương Nguyên tự nhiên có trọng điểm.

Phân loại đi xuống, lại thêm vào trước Vạn Thần điện cùng 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong vốn là có tích lũy, nhất thời làm hắn với cái thế giới này con đường tu hành vô cùng hiểu rõ.

"Đại Thiên thế giới, con đường tu luyện thiên thiên vạn vạn, tỷ như Man tộc cùng chính thống tu tiên khác nhau, nhưng những thứ này đều không có cái gì. . . Đợi đến lôi kiếp sau khi, liền trăm sông đổ về một biển!"

"Có thể vượt qua lôi kiếp, chính là Tiên nhân! Tối thiểu nắm giữ một cái hoàn chỉnh pháp tắc! Mà Tiên nhân sau khi, được xưng Thái Ất, lĩnh ngộ một cái đại đạo! Cho tới Thái Ất sau khi, chính là Thái Thượng! Đại đạo mười phân vẹn mười! Tương đương với Tâm Ma giới bên trong Thiên Minh ma thần!"

"Cho tới Thái Thượng sau khi Thái Sơ, những thứ này điển tịch đều không có liên quan đến, vẫn là 33 tầng Thiên ngoại lâu điển tịch bên trong, nhắc tới cái tên này. . . Y ta nhìn thấy, phải là tương tự với Đạo Quả cảnh giới!"

Tiên nhân, Thái Ất, Thái Thượng, Thái Sơ! Này chính là thế giới này Tiên nhân tầng thứ!

Mà ở vực ngoại Thiên Ma ở trong, nhưng là bình thường Thiên Ma, Thái Cổ Thần Ma, Hỗn Độn Thần Ma các loại phân chia, trong đó Hỗn Độn Thần Ma, liền có thể so với Thái Thượng Tiên nhân!

Lúc trước, sáng lập Mông Duyên sơn thánh địa Lão tổ, chính là Thái Thượng Tiên nhân cảnh giới, cùng một con Hỗn Độn Thần Ma song song cùng chết, Mông Duyên sơn bởi vậy sa sút.

"Bất quá. . . Điều này cũng chỉ là ta suy đoán, Thái Sơ mặc dù là Thái Thượng bên trên cảnh giới, cùng Tâm Ma đạo quả ai mạnh ai yếu, còn quả thật khó nói. . ."

Cái này Man Hoang đại lục, rõ ràng cùng Tâm Ma giới không giống, liền vũ trụ đều mơ hồ cao hơn nửa cấp dáng dấp.

Cái gọi là cảnh giới phân chia, tự nhiên cũng có khác nhau.

Tỷ như Tiên nhân Thái Ất cùng Thái Thượng tầng thứ, tại Tâm Ma giới bên trong, liền gọi chung là Ma thần cảnh giới!

"Nhưng trên thực tế, Thái Thượng cùng Thái Ất phân chia tựa hồ càng thêm hợp lý một điểm, dù sao Thiên Minh ma thần đối với Vạn Hóa, Dung Hư Ma thần, hầu như là ưu thế áp đảo a!"

Phương Nguyên gật gù: "Chuyển sinh không tới năm mươi năm, dù là Cực Ác Chi Chủ, lúc này tiến độ phải là dám cùng ta không sai biệt lắm. . . Lôi kiếp cũng không qua, nếu như có thể không biết tự lượng sức mình trước đi tìm cái chết, liền thực sự là quá tốt rồi."

Hắn đến thế giới này, cái gì cô đọng đỉnh cấp pháp tắc, dòm ngó thời không đại đạo, đều là mang vào.

Mục tiêu thực sự, vẫn là đánh cược thắng cái này một tràng, nhận được đối phương tất cả.

Phương Nguyên cảm thấy, chính mình ở phương diện này rất có ưu thế.

"Hay là bởi vì thuộc tính lan? Vẫn là hỗn độn truy đuổi ở trong ta chiếm thượng phong duyên cớ? Luôn cảm thấy lựa chọn thế giới như vậy, ta chiếm đoạt ẩn tại ưu thế rất lớn a."

Tuy rằng khởi điểm rất thấp, nhưng không nghi ngờ chút nào, như vậy một cái cùng địa cầu văn minh rõ ràng có quan hệ thế giới, dễ dàng nhất phối hợp Phương Nguyên phát huy.

Đổi thành Cực Ác Chi Chủ đến, liền muốn bó tay bó chân.

Đối với chuyện này, Phương Nguyên rất là tự tin.

Lần này đánh cuộc, nhất định là hắn thắng lợi, lấy này thu được ngưng tụ

Đạo Quả vô thượng quân lương!

"Nói chung, 33 tầng Thiên ngoại lâu coi như cái thăm dò, nên xuất phát đi tới Đại Thánh tu tiên giới!"

Hắn một cái thuấn di, đi tới quần sơn mênh mông không trung.

Phẩy tay áo một cái, một bộ xe ngựa màu trắng thình lình hiện lên đi ra, lớn như phòng ốc, bánh xe cuồn cuộn, bên ngoài màu trắng Thánh Hỏa, kéo xe rõ ràng là chín cái mang theo giao long huyết mạch Mặc giao, quả thực là khí thế phi thường, thậm chí, vẫn là một cái Đạo khí!

"Mặc Long phi xa, chính là ngươi! Vẫn thuấn di cũng rất mệt người. . ."

Phương Nguyên bay vào trong buồng xe, phía trước Mặc giao con ngươi như lửa, ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, nhanh chóng đi xuyên lên.

Toa xe bên trong, Phương Nguyên nằm ở nhuyễn lót bên trên, chóp mũi tựa hồ còn có thể ngửi được mùi thơm ngát, không khỏi nở nụ cười: "Cái này chủ nhân trước cũng thật sự biết hưởng thụ. . ."

Hắn lần này ở Cổ Mang mười sáu nước trắng trợn cướp bóc, không chỉ có hung danh lan xa, những kia bị Thái Huyền tiên nhân lưu lại trông coi cỏ lau lay động Tiên nhân, e sợ cũng phải từng cái từng cái da mặt xám ngắt.

Dù sao đều là ít nhất ngàn năm truyền thừa tông môn, cướp đoạt tài nguyên năng lực không thể khinh thường, thứ tốt vẫn có một ít.

"Bất quá, chân chính thu hoạch, cũng là cái này mấy thứ. . ."

Phương Nguyên nhìn trước mặt xếp hàng ngang hộp ngọc, rơi vào trầm ngâm ở trong.

"Cái thứ nhất, chính là Đại Thánh tu tiên giới bản đồ, do ta tổng hợp mấy chục nhà tu tiên tông môn điển tịch hoàn thành, ứng nên là nhất là tường tận một

tấm!"

"Cái thứ hai, chính là nó!"

Phương Nguyên mở hộp ngọc ra, một cái màu vàng con rối hình người liền hiện lên đi ra, phảng phất bình thường tiểu hài tử chơi em bé, trên người có từng đạo từng đạo lít nha lít nhít tuyến đường, càng dùng so với con kiến còn nhỏ ngàn vạn lần kiểu chữ, in dấu xuống không ít tin tức.

"Cửu Chuyển Bất Diệt Thân! Trước tam chuyển!"

Đây là Cổ Mang mười sáu nước bên trong một cái cỡ trung tông môn Kim Đính tông thu hoạch, đối phương lấy luyện thể lưu mà nghe tên, từng ra không ít thân thể mạnh mẽ người tu tiên.

Này thiên pháp môn, lại không phải cao nhất tâm pháp, nhưng có người nói lập phái tổ sư, bắt đầu từ này pháp môn bên trong được đến dẫn dắt, lập xuống Kim Đính môn căn bản công pháp.

"Nghiên cứu nguyên nhân, chính là cái này kim nhân trên thân công pháp quá mức gian nan tối nghĩa, Tiên nhân bình thường liền nhập môn đều không làm được. . ."

Phương Nguyên xoa xoa người tí hon màu vàng, trên mặt lộ ra một nụ cười: "Bất quá đối với ta mà nói, đúng là vừa vặn nối liền!"

Hắn tu luyện Bách Luyện Đoán Thể thuật, có thể đem thân thể rèn luyện đến có thể so với Đạo khí.

Mà cái này Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, thứ nhất chuyển thình lình cũng là đem thân thể độ cứng, tăng lên tới có thể mạnh mẽ chống đỡ Đạo khí trình độ!

"Thứ hai chuyển, thân thể có thể so với đỉnh cấp Đạo khí! Thứ ba chuyển! Có thể địch nổi Tiên khí! Đây là Kim Đính môn lập phái Lão tổ cũng không từng đạt đến cảnh giới!"

"Đáng tiếc. . . Chỉ là bản thiếu , bất quá dựa theo Kim Đính môn môn chủ nói, Cửu Chuyển Bất Diệt Thân đầu nguồn, ngay khi Đại Thánh tu tiên giới một cái nào đó thánh địa tu hành ở trong, chưa chắc không thể đánh chút chủ ý!"

Lấy Phương Nguyên lúc này tầm mắt, còn có 33 tầng Thiên ngoại lâu gốc gác, bình thường đồ vật xác thực rất khó vào mắt.

Nhưng lúc này nhìn về phía cái cuối cùng hộp ngọc, trong tròng mắt lại toát ra vẻ vui mừng: "Tờ thứ tư (Vạn Thần Đồ Lục) tàn trang!"

Cho tới nay mới thôi, hắn từng chiếm được ba tấm Vạn Thần Đồ Lục, mỗi một trương phía trên đều ghi chép vô cùng đáng sợ pháp thuật thần thông.

Cửu Tinh Liên Châu bí pháp liền không cần phải nói, hắn có thể liên tục vượt qua đại cảnh giới giết địch, ngoại trừ bản thân pháp tắc lĩnh ngộ ở ngoài, chính là dựa vào nó bù đắp ngắn bản.

Mà 'Vạn Thần kinh Bổ thuật', tương tự là một môn bù đắp tiên thiên bổn nguyên, tăng thêm đồ đằng Pháp tướng vô thượng thần thông, có hóa thứ tầm thường thành thần kỳ hiệu quả.

Cuối cùng Vạn Thú Phiên luyện chế thoạt nhìn không đáng chú ý nhất, trên thực tế cái này một cái Đạo khí hết sức tốt dùng, đặc biệt cùng Man tộc đồ đằng dị thường xứng đôi, thậm chí, còn có thể không ngừng tăng lên cấp bậc, có thành làm vì Thái Cổ kỳ trân hi vọng!

Thái Cổ kỳ trân, khái niệm này nghĩa là gì?

Tiên nhân bình thường, có liền một cái Tiên khí đều không có.

Thái Cổ kỳ trân, còn phải cao hơn Tiên khí một đẳng cấp, chính là thánh địa tu hành bên trong mới có nhiều vật, phần lớn đều là thiên địa sinh.

Mà Vạn Thú Phiên, chính là nắm giữ trở thành Thái Cổ kỳ trân tiềm lực! Dù

là chỉ có một tia, cũng đủ để khiến Tiên nhân cướp phá đầu!

"Cái này (Vạn Thần Đồ Lục) tác giả, nhất định là Man tộc bên trong vô thượng cường giả, ít nhất cũng là Thái Thượng cảnh giới!"

Phương Nguyên đối với chuyện này vô cùng khẳng định: "Mà hiện tại, ta lại tìm tới trang thứ tư!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1088: Đến

Mặc long kéo xe, tại giữa bầu trời chạy như bay.

Phương Nguyên thần niệm truyền vào Vạn Thần Đồ Lục tàn trang ở trong, tiếp thu cái này một tờ trên ghi chép bí pháp.

"Ngũ Cực Hỗn Nguyên Thiên Độn pháp? !"

Cái này một tờ Vạn Thần Đồ Lục bên trên ghi chép, rõ ràng là một môn thoát thân bảo mệnh độn pháp!

Nếu là thả ra ngoài, không biết bao nhiêu Tiên nhân muốn cướp phá đầu.

Đáng tiếc Phương Nguyên thấy, liền chỉ có thở dài.

Trong thiên hạ, luận độn pháp ngàn vạn, lại có cái nào một môn có thể so với Huyễn Giới hư không thuấn di?

"Bất quá cái này một môn Ngũ Cực Hỗn Nguyên Thiên Độn pháp, vẫn có chỗ thích hợp , bởi vì căn cơ ngũ hành, rồi lại vượt qua ngũ hành, bởi vậy độn quang hầu như sẽ không bị bất kỳ trận pháp cùng Tiên khí ngăn cản, trừ phi không gặp may, gặp phải vài loại đặc biệt khắc chế, bằng không gặp phải phiền phức, một ý nghĩ là có thể độn ra ngàn vạn bên trong, tuyệt đối là tốt nhất bảo mệnh thuật!"

Vạn Thần Đồ Lục xuất phẩm, tất là tinh phẩm!

Như Phương Nguyên đi không phải Huyễn Giới pháp tắc, hắn tất nhiên phải đem cái môn này độn pháp xem là hạt nhân!

Xuyên qua qua vô số thế giới hắn, sớm liền hiểu, chỉ có sinh tồn, mới là trọng yếu nhất.

"Bất quá, này một môn độn pháp, dĩ nhiên cần phối hợp Pháp tướng mới có thể triển khai, hạn định Man tộc người mới có thể học được, này ngược lại là ngồi vững Vạn Thần Đồ Lục tác giả chính là Man nhân bên trong đại năng!"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống: "Bằng không, nếu là có Tiên nhân có thể học được, từ ta dưới đao bảo mệnh vẫn rất có chút hi vọng. Đáng tiếc, cái này mấy lần vây quét ở trong, ta một cái cũng không có phát hiện!"

Ngoại trừ cái này một cái hạn chế ở ngoài, phương diện khác đúng là cũng còn tốt, tuy rằng độn pháp yêu cầu hà khắc, còn cần một ít quý trọng tài liệu phụ trợ, nhưng Phương Nguyên cướp đoạt Cổ Mang mười sáu nước, trong tay tài nguyên phong phú, một thoáng liền có thể tập hợp.

"Tuy rằng không chuẩn bị xem là hạt nhân, nhưng tu luyện một cái cũng không sai! Ngược lại một đường bắc đi, cũng cần một ít thời gian!"

Chuyến này muốn đi Đại Thánh tu tiên giới, nhưng là so với Thập Vạn Đại Sơn cùng Cổ Mang mười sáu nước gộp lại đều càng quảng đại ngàn lần vạn lần địa phương, chỉ là tu tiên thánh địa liền có mấy cái.

Tu luyện đỉnh cấp pháp tắc yêu nghiệt tuy rằng cũng là cực đoan hiếm thấy, nhưng mỗi cách vạn năm, luôn có thể nghe nói như vậy một hai cái.

không chừng thì có chuyên môn khắc chế Huyễn Giới pháp tắc trận pháp Tiên khí hàng ngũ, Phương Nguyên đương nhiên muốn phòng ngừa chu đáo, lại chuẩn bị một cái thoát thân thủ đoạn.

"Đến thời điểm hai đại thoát thân thần thông phối hợp bổ sung, liền thực sự là muốn chết cũng khó khăn. . ."

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, lại đổ ra một đống tài liệu: "Ngoài ra,

chính là đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân nhập môn, lại cô đọng một phen Vạn Thú Phiên!"

. . .

Lữ hành trên đường bất kể năm, tuy rằng từ Cổ Mang mười sáu nước đi xa đến Đại Thánh giới tu hành có không ít phiền phức, nhưng Phương Nguyên trước liền sưu tập qua tương quan tình báo, cố ý lẩn tránh mở một ít hiểm cảnh tuyệt địa, còn lại, dựa vào hắn Thái Ất phía dưới tuyệt sát thực lực, cũng đủ để bãi bình, dọc theo đường đi không kinh không hiểm, sáu tháng sau, liền đến Đại Thánh giới tu hành biên giới.

Ngày hôm nay, một tia sáng trắng từ phía chân trời bay tới, chậm rãi dừng lại, Phương Nguyên xuống xe ngựa, ngóng nhìn cách đó không xa cự phong.

Này cự phong kỳ cao cực kỳ, thẳng đứng ngàn trượng, thẳng tắp thăm dò vào trong mây, núi ở giữa còn có mây mù nhiễu, hình thành một cái vòng tròn long dáng dấp, vô cùng kỳ dị.

"Thường Bàn phong! Có thể nói là Đại Thánh tu tiên giới địa tiêu!"

Phương Nguyên nhìn thấy ngọn núi, lại là thở dài một hơi.

Tuy rằng có thể một hơi thuấn di chạy đi, tốc độ so với Thái Ất Tiên nhân còn nhanh hơn, nhưng hắn một mặt muốn tu luyện, một mặt cũng không thể mỗi ngày cực hạn gánh nặng, thế nào cũng phải lưu lại thực lực, ứng đối các loại đột phát tình huống, liền tựu lợi dụng phi xa chạy đi, tốc độ không nhanh không chậm, cũng là bỏ ra nửa năm công phu mà thôi.

Đối với người tu tiên hơi một tí hơn mấy trăm ngàn năm tuổi thọ mà nói, cái này xác thực không tính là gì.

"Chu Thiên tiên tông bên này, e sợ tiếp viện đều còn ở trên đường đây!"

Lấy Phương Nguyên đối với Thái Huyền hiểu rõ, vị này Thái Ất Tiên nhân

kêu gọi tám thành đều là một quần Tiên nhân cứu binh , bất quá dẫn theo chuyên khắc Huyễn Giới pháp tắc trận kỳ cùng pháp bảo loại hình.

Không phải là không có Thái Ất đại năng, mà thực sự là rút không ra tay!

Dù là thánh địa tu hành, cỡ này tồn tại cũng sẽ không quá nhiều, đều phái đến Cổ Mang mười sáu nước quá nhiều, bản thân phòng ngự liền muốn giật gấu vá vai.

Nếu như đặt ở hòa bình niên đại, nhưng cũng không có bao nhiêu vấn đề, nhưng lúc này ma tai sắp tới, Chu Thiên tiên tông cũng không dám bất cẩn như vậy.

"Dựa theo Cổ Mang mười sáu nước tư liệu, Đại Thánh tu tiên giới vô cùng quảng đại, có thể chia làm năm vực, trong này, Chu Thiên tiên tông chính là Nam vực hoàn toàn xứng đáng bá chủ! Đáng tiếc, trên đường không có tình cờ gặp tiếp viện bộ đội, bằng không tất tuyệt sát chi!"

Tuy rằng quyết định muốn Chu Thiên tiên tông trả giá thật lớn , bất quá Phương Nguyên lúc này bất quá Thần Hóa đỉnh cao tu vị, giết tiên tuy rằng đơn giản, đối đầu Thái Ất lại là không thể làm gì.

Đối với thánh địa mà nói, chỉ là Tiên nhân, chết rồi cũng sẽ không thương gân động cốt.

"Nếu không gặp phải, cũng không nên cưỡng cầu, vẫn là tăng lên thực lực mình quan trọng, ít nhất phải trước tiên vượt qua lôi kiếp!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên liền không khỏi nhíu mày.

Lôi kiếp khó! Khó! Khó! ! !

Tiên phàm khác biệt, ở thế giới này biểu hiện nhất là vô cùng nhuần nhuyễn.

Ở Phương Nguyên trước, người phàm bình thường, cho dù là Nguyên Anh

đỉnh cao, cũng tuyệt đối không làm gì được một cái Tiên nhân!

Chính là bởi vì Tiên nhân vô cùng quý, nghĩ muốn thành Tiên, liền có kiếp số!

"Này thế giới lôi kiếp, chỉ có thể dựa vào tự thân tu vị mạnh mẽ chống đỡ, phàm là nghĩ muốn mượn pháp bảo, hoặc là người khác giúp đỡ người, lôi kiếp uy lực tất nhiên tăng lên dữ dội, cái được không đủ bù đắp được cái mất! Mà người tu luyện càng yêu nghiệt, lôi kiếp uy lực càng lớn!"

Phương Nguyên lẩm bẩm, nhớ lại lôi kiếp tin tức tương quan.

Hắn lúc này giết Tiên nhân như giết gà, hung mãnh đến rối tinh rối mù, có thể nói từ trước tới nay mạnh nhất yêu nghiệt, thiên kiếp cũng tất nhiên khủng bố đến một cái mức độ không còn gì hơn.

"Lôi kiếp a. . . Thật khiến cho người ta xoắn xuýt. . . Nửa năm này ở trong, ta đã sớm tu luyện tới Thần Hóa cảnh đỉnh cao, theo lý thuyết đã thỏa mãn xúc động lôi kiếp điểm mấu chốt, nhưng trên thực tế, ta đáy lòng có linh cảm, một khi thật sự độ kiếp, tất nhiên thập tử vô sinh!"

Cái này cũng là hắn vì sao không có vượt qua lôi kiếp một trong những nguyên nhân.

"Trong lôi kiếp cũng có khen thưởng, đó chính là tất cả viên mãn lực lượng pháp tắc, sẽ thu được đại đạo cảm ngộ tăng lên, tốc độ có thể so với Tiên nhân bình thường tu luyện mấy chục ngàn năm. . . Đối với ta mà nói, đây là tăng lên hư không cùng Quang Âm pháp tắc tuyệt hảo cơ hội, bởi vậy, Quang Âm pháp tắc không viên mãn, ta cũng sẽ không độ kiếp!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên lại thở dài: "Bất quá. . . Nếu là thời gian, Huyễn Giới tất cả đều viên mãn, lại thêm vào hai cái phân thân, ta lôi kiếp sẽ mạnh bao nhiêu?"

Này chính là thế giới này người tu luyện ác mộng.

Nắm giữ một cái bình thường pháp tắc, ở trong lôi kiếp cửu tử nhất sinh.

Nắm giữ một cái đỉnh cấp pháp tắc, ở trong lôi kiếp sinh cơ càng là xa vời đến cực điểm.

"Dưới cái nhìn của ta, nếu như muốn an ổn độ kiếp, vẫn là đàng hoàng, trong lòng bàn tay các loại pháp tắc, lại nhiều hơn nhiều tôi luyện, cái kia liền có hai, ba phần mười nắm, tỷ như Đao Vương Mạc Hà, còn có trước gặp qua Liệt Hỏa Chân Nhân, đều ở cái này khu bên trong, vượt qua lôi kiếp nắm cũng có một chút , bất quá trở thành Tiên nhân sau khi, liền phai mờ mọi người!"

"Nếu là nghĩ muốn sau đó lên cấp Thái Ất, Thái Thượng. . . Vừa bắt đầu trụ cột liền vô cùng trọng yếu. Tiên nhân tuy rằng tuổi thọ dài lâu, nhưng ở đại đạo lĩnh ngộ phương diện, quả thật không có ưu thế gì, có lẽ mấy chục ngàn năm, mấy trăm ngàn năm đoạt được, cũng không bằng một tràng lôi kiếp a. . ."

Tuy rằng đánh muốn ở trong lôi kiếp tăng lên chủ ý, nhưng Phương Nguyên cũng không dám có chút nào bất cẩn.

Từ trên trời đáp xuống đại đạo cảm ngộ, nhìn là phúc lợi, nhưng trên thực tế, cũng là một thanh kiếm hai lưỡi!

Ngẫm lại xem, thiên địa trực tiếp truyền vào đại đạo cảm ngộ, là cỡ nào cơ hội hiếm có? Đặc biệt vẫn là chính mình khổ tu lực lượng pháp tắc đối ứng đại đạo, chỉ cần là người tu luyện, e sợ đều sẽ hoàn toàn mê muội đi vào, so cái gì Tâm Ma công kích đều đều hữu hiệu hơn , bởi vì đây là người tu luyện chủ động truy tìm, đây chính là bọn họ 'Đạo' !

Mà ở nằm trong loại trạng thái này, còn muốn ứng phó đáng sợ lôi kiếp đây?

E sợ không cẩn thận, sẽ hóa thành bột mịn!

"Nếu là lòng tham không đủ, thực lực bản thân lại không đủ, ở lôi kiếp phía

dưới, quả thực chắc chắn phải chết a. . . Dù là những kia thiên tài tuyệt thế, rất nhiều chính là chết ở trong lôi kiếp, bọn họ thậm chí có thể vượt qua lôi kiếp, nhưng chìm đắm đại đạo cảm ngộ, không cách nào tự kiềm chế, cuối cùng vẫn là bị đánh giết!"

Đối với lôi kiếp, trải qua qua nửa năm nghiên cứu, Phương Nguyên tuyệt đối là thuộc như lòng bàn tay: "Lôi kiếp uy lực vẫn là tiếp theo, mấu chốt nhất, vẫn là ẩn chứa đại đạo cảm ngộ, tương đương với đỉnh cấp nhất tâm thần công kích, một khi người tu luyện đắm chìm vào, đã quên còn ở độ kiếp, liền chắc chắn phải chết! Cho dù không có chìm đắm, nhưng chỉ cần phân tâm cái khác, cũng là vô cùng nguy hiểm, sinh tử một đường! Dù sao chủ động phòng ngự, cùng bị động chịu sét đánh, vẫn là hai việc khác nhau, lúc này, luyện thể công pháp liền phi thường trọng yếu!"

Đây mới là Phương Nguyên được đến Cửu Chuyển Bất Diệt Thân hưng phấn như thế, thậm chí càng đi tìm bù đắp nguyên nhân!

"Ở lôi kiếp ở trong, chìm đắm đại đạo cảm ngộ, bị mạnh mẽ đánh giết thiên tài đếm không xuể, nhưng nếu như thân thể có thể mạnh mẽ chống đỡ lôi kiếp, thì có rất nhiều cơ hội. .. Bất quá, đối với ta mà nói, Cửu Chuyển Bất Diệt Thân trước tam chuyển, nhiều nhất chỉ có thể đem thân thể cường hóa đến có thể so với hạ phẩm Tiên khí, vẫn còn có chút không đủ!"

Nếu như Tiên nhân bình thường, đem thân thể rèn luyện đến mức độ như vậy, hoàn toàn có thể ở trong lôi kiếp đi bộ nhàn nhã.

Tỷ như Mạc Hà cùng Liệt Hỏa Chân Nhân hàng ngũ, nếu như có này cảnh giới, cái kia vượt qua lôi kiếp, nắm có tới chín thành!

Làm sao Phương Nguyên không phải người bình thường, hắn lôi kiếp, nhất định là Man Hoang đại lục từ trước tới nay kinh khủng nhất! Cũng là một cái Cực Ác Chi Chủ có hi vọng đuổi tới hoặc là đánh vỡ!

"Lôi kiếp uy lực, lấy tất có thể đến ta cửu tử nhất sinh làm tiêu chuẩn, đó

chính là tương đương với Thái Ất, hoặc là Thái Thượng Tiên nhân ra tay?"

Phương Nguyên liếm môi một cái: "Nếu là ta thân thể có thể so với Thái Cổ kỳ trân, hắn là liền có thể tăng cường năm thành nắm!"

Đối với hắn mà nói, cho dù lúc này 33 tầng Thiên ngoại lâu bị công hãm, phân thân ngàn cân treo sợi tóc, khẳng định cũng là trước tiên tìm Cửu Chuyển Bất Diệt Thân sau sáu chuyển làm chủ.

Dù sao, ngoại vật đều dựa vào không được, chỉ có mình mới chân thật nhất.

Nghĩ tới đây, hắn lập tức mở ra bản đồ.

Bản đồ này chính là tổng hợp Cổ Mang mười sáu nước điển tịch vẽ ra, chúng nó ở trong Tiên nhân cũng đã từng tới Đại Thánh tu tiên giới du lịch, rất là ghi chép một chút phong thổ.

Đương nhiên, Nam vực trong cặn kẽ nhất, cái khác bốn vực thì có chút mơ hồ.

"Bất quá, lúc trước Kim Đính môn bên kia ta đã bàn hỏi qua, Cửu Chuyển Bất Diệt Thân chính là đến này trung vực. . . Cỡ này công pháp, nhất định là từ thánh địa tu hành bên trong chảy ra!"

Phương Nguyên đem quyển trục thu hồi, trở lại Mặc Long phi xa ở trong, một tiếng gào thét.

Chín con Mặc giao hí lên, phong hỏa đi theo, một thoáng lại tăng nhanh tốc độ, chuẩn bị tránh khỏi Chu Thiên tiên tông hạt nhân phạm vi, hướng về trung vực xuất phát.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1089: Gặp Chuyện Bất Bình

"Một cái Đại Thánh tu tiên giới, chỉ là Nam vực liền so với Cổ Mang mười sáu nước lớn không biết bao nhiêu lần a. . . Cho dù là Tiên nhân, muốn ở trong đó tiến hành du lịch, tốn thời gian cũng là lấy năm qua tính toán. . ."

Mặc Long phi xa hóa thành một đạo bạch tuyến, lấy cực hạn tốc độ phi hành.

Phương Nguyên mở cửa sổ ra, tình cờ quan sát phía dưới cảnh sắc.

"Thiên địa nguyên khí, so với Cổ Mang mười sáu nước là đại đại nồng nặc, trong thành trì phàm nhân ngọn lửa sinh mệnh cũng so sánh dồi dào, con số càng thêm tụ tập. . . Nói cách khác, dễ dàng hơn xuất hiện người tu luyện sao?"

"Mà cái gọi là 'Linh mạch nơi', xuất hiện tần suất, cũng so với Cổ Mang mười sáu nước cao hơn không ít. . ."

Rất khó tưởng tượng, mạnh mẽ như vậy giới tu hành, sẽ ở cái gì ngoại lực tàn phá xuống bị hủy diệt.

"Có lẽ. . . Gặp qua Thái Cổ Thần Ma, thậm chí Hỗn Độn Thần Ma sau khi, ta thì có cái khác ý nghĩ. . ."

Loại này thần ma, cùng Tâm Ma ma thần hoàn toàn là không giống nhau sinh vật.

Tâm Ma ma thần, vừa bắt đầu vẫn là chịu đến Tâm Ma giới ảnh hưởng, hệ thống sức mạnh cũng thiên hướng Tâm Ma phương diện.

Nhưng loại này thần ma, lại là hoàn toàn hỗn độn sinh vật, tiên thiên liền có

thể rút lấy hỗn độn khí, ở trong hỗn độn sinh trưởng.

"Muốn nói diệt thế, dù là Hỗn Độn Thần Ma, đều tựa hồ lực có chưa đủ, ở hỗn độn nơi sâu xa, tất nhiên còn có càng lên một tầng thần ma tồn tại. . ."

Điều này cũng có thể giải thích ma tai khác nhau.

Như chỉ là một ít vực ngoại Thiên Ma cùng Thái Cổ Thần Ma xâm lấn, đó chính là loại nhỏ ma tai, thánh địa hoàn toàn có thể vượt qua đi.

Mà nếu như xuất hiện Hỗn Độn Thần Ma, mạnh như Mông Duyên sơn như vậy thánh địa, đều có lật úp tai họa, cái này chính là loại cỡ lớn ma tai!

Cho tới Phương Nguyên suy đoán ở trong, so với Hỗn Độn Thần Ma càng lên một cấp Thiên Ma xuất hiện? Đó chính là muốn chân chính diệt thế!

Không chỉ có là thế giới, e sợ liền vũ trụ, đều có bị chung kết nguy hiểm!

"Dựa theo trước được đến tình báo, khoảng cách lần sau ma tai, chỉ có không tới hai mươi năm. . . Bởi vậy, Cổ Mang mười sáu nước mới thành lập Chiến Thiên cung, chính là muốn hội hợp tất cả tông môn cùng quốc gia Tiên nhân lực lượng, chống lại vực ngoại Thiên Ma. . . Chỉ bất quá lần này thực sự là nguyên khí đại thương a. . ."

Cổ Mang mười sáu nước Tiên nhân bị hắn chém chết không ít, các nhà tông môn lại bị mạnh mẽ cướp đoạt một lần, có thể nói thương gân động cốt.

Ở trạng thái như thế này phía dưới, còn muốn ứng phó Ma kiếp, dù là chỉ là nhỏ nhất hình ma tai, e sợ đều muốn giật gấu vá vai.

Không nói những khác, chỉ cần hạ xuống một con Thái Cổ Thần Ma, như không có ngoại lực viện trợ, là có thể đem Cổ Mang mười sáu nước tất cả tông môn tiêu diệt.

"Ở cá thể siêu phàm thế giới, nhỏ yếu chính là nguyên tội a. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, chợt thu hồi cảm khái, nhìn chăm chú trên tay một cây cờ nhỏ.

Này Vạn Thú Phiên trải qua trước hắn càn quét, đặc biệt diệt hai nhà tông môn, nuốt chửng tinh phách vô số, lại lấy lượng lớn tài liệu quý giá luyện chế, từ lâu cùng với trước Xà Yêu sử dụng không giống.

Cột cờ hiện ra một loại màu đen sẫm, phía trên có tinh vi hoa văn phức tạp , còn mặt cờ nhưng là đen kịt một màu, phảng phất dẫn tới một cái nào đó không biết tên không gian, ở trong không biết có bao nhiêu hung tàn Hồn thú.

"Lúc này Vạn Thú Phiên, tuyệt đối là đỉnh cấp Đạo khí, đợi đến ta độ kiếp sau khi thành tiên, tất nhiên có thể mang thăng cấp thành Tiên khí, quả thật tiềm lực vô cùng!"

Có thể không ngừng tăng lên giai vị pháp khí, Phương Nguyên cũng là nhìn thấy cái này một cây Vạn Thú Phiên mà thôi.

"Vạn Thú Phiên viên mãn, trong đó Thú Hồn bổn nguyên tất cả dấu ấn ở mặt cờ trên, bình thường xuất trận, chỉ là một tia hồn lực biến thành bóng mờ, vì lẽ đó, mặc cho làm sao tiêu hao, chỉ cần còn có pháp lực, Vạn Thú Phiên bản thân không tổn, Hồn thú liền có thể không ngừng phục sinh, cuồn cuộn không dứt! Cũng coi như một cái chí bảo!"

"Không chỉ có như vậy, Vạn Thú Phiên sau khi luyện thành, là có thể nhiếp hồn đoạt phách, bất luận yêu thú, Man tộc Pháp tướng, hay hoặc là tu sĩ bình thường, đều là ai đến cũng không cự tuyệt, nuốt đến càng nhiều, hung uy càng thịnh!"

"Dọc theo con đường này, gặp phải yêu thú nguy hiểm, ta cơ bản cũng làm cho Vạn Thú Phiên nuốt Yêu hồn, phối hợp rất nhiều tài liệu, lúc này trụ cột hùng hồn không gì sánh kịp, lên cấp Tiên khí thừa sức, chính là Thái Cổ kỳ trân, cũng chưa chắc không có tra tìm hi vọng!"

Nếu được xưng Thái Cổ kỳ trân, cái kia phần lớn là thiên địa sinh, lại kinh lịch trải qua thời gian dài thai nghén chí bảo.

Bất quá lúc này giới tu hành, một ít chân chính đại năng, lại là có thể lấy khó mà tin nổi thủ đoạn, mạnh mẽ luyện chế ra loại này đẳng cấp chí bảo, có thể nói khó mà tin nổi.

"Chỉ là. . . Có người nói Thái Cổ kỳ trân, chính là luyện khí điểm cuối, tuy rằng này cấp bậc sau khi còn có chân chính bảo vật, nhưng đều là thiên địa vũ trụ tự sinh, tuyệt không nhân lực can thiệp khả năng. . ."

. . .

Ngay khi Phương Nguyên vừa ôn dưỡng Đạo khí, vừa chìm đắm ở trong tu luyện lúc.

Phía chân trời quang mang lóe lên, mấy đạo lưu quang cấp tốc đuổi theo.

"Chúng ta chính là Chu Thiên tiên tông đệ tử chấp pháp, phía trước phi xa, mau chóng dừng lại!"

Những thứ này lưu quang thế tới hung hăng, cuối cùng hóa thành từng cái từng cái ngự kiếm tu sĩ, ngăn ở xe ngựa phía trước, người cầm đầu rõ ràng là một cái Tiên nhân!

"Các ngươi cản ta xe ngựa, vì chuyện gì?"

Phương Nguyên nhìn lướt qua, Chu Thiên tiên tông không hổ là thánh địa tu hành, những thứ này đệ tử chấp pháp phổ biến đều là tu vi Nguyên Anh, Kim Đan cực nhỏ, đồng thời từng cái từng cái pháp lực thâm trầm tối nghĩa, nếu như gọi trên Thập Vạn Đại Sơn Nguyên Đan cùng Thần Hóa cảnh lại đây một chọi một, cái kia bị thua rất có thể là Thập Vạn Đại Sơn một phương.

Phải biết Man tộc người tu luyện đang đối kháng với Cổ Mang mười sáu nước người tu tiên lúc, đồng cấp trong nhưng là có thể lớn chiếm ưu thế a!

"Bất quá, cũng chỉ có Chu Thiên tiên tông, dù sao cũng là thánh địa, toàn bộ Nam vực đều là địa bàn của nó, chọn tuyển đệ tử, tự nhiên có thể tinh trong tuyển tinh!"

Phương Nguyên trong lòng, các loại ý nghĩ từng cái lóe qua, bình tĩnh nhìn phía trước.

"Chỉ là một cái Nguyên Anh, quả thật bất cẩn!"

Cầm đầu Tiên nhân thấy vậy, hơi nhướng mày, bọn họ dù sao đều là Chu Thiên tiên tông người, đối phương một cái Nguyên Anh liền dám như thế, thật là làm người khó hiểu.

Lúc này cũng mặc kệ cái khác, truyền âm nói: "Chúng ta chính đang tại đuổi bắt một tên tông môn tù nhân trốn trại! Ngươi thả ra phi xa cấm chế, để chúng ta tỉ mỉ kiểm tra một chút!"

"Sư thúc, cần gì với hắn phí lời nhiều như vậy?"

Một tên nam đệ tử nhìn Mặc Long phi xa, hiển nhiên đã chăm chú lên: "Nam vực trong, ta Chu Thiên tiên tông còn sợ qua ai tới? Người này của cải xem ra vô cùng giàu có. . ."

Một niệm đến đây, trong mắt liền lóe qua một tia tà quang, quát to: "Ngươi đến tột cùng là phương nào nhân sĩ? Lẽ nào chưa từng nghe nói ta Chu Thiên tiên tông uy danh sao? Còn không mau mau thả ra cấm chế cung nghênh?"

"Ha ha. . . Ta bất quá chỉ là một cái tán tu thôi!"

Mặc Long phi xa vừa thu lại, Phương Nguyên bóng người trực tiếp hiện lên ở trong hư không: "Làm sao? Ta có thể là các ngươi muốn lùng bắt người?"

"Chuyện này. . ."

Đầu lĩnh tiên người nhất thời có chút chần chờ.

Đối Phương Nguyên anh khí tức, là thật sự, nhưng tựa hồ lại có một loại sức lực tồn tại , khiến cho hắn không muốn quá mức bức bách.

'Sư thúc. . . Người này bất quá một cái tán tu, thân gia thoạt nhìn lại là vô cùng giàu có. . . Không bằng. . .'

Trước nói chuyện nam đệ tử thấy vậy, lập tức truyền âm, rất nhiều âm mưu quỷ kế nói ra, chợt vừa quay đầu: "Cái kia ai. . . Ngươi còn có hiềm nghi, trừ phi trước đem pháp khí chứa đồ lấy ra, cho chúng ta cẩn thận kiểm tra một chút."

Trong lòng, còn rất là đắc ý, như đã kiểm tra sau, đối phương thân gia bình thường còn có thể tha hắn một lần, nếu là nhìn thấy quý trọng gì bảo vật, e sợ chính mình sư thúc đều sẽ không nhịn được mà động thủ.

"Ai. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, lại là không khỏi thở dài: "Thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại tới đầu, ta vốn là không muốn giết người. . ."

Cái gì?

Nam đệ tử cả kinh, chợt trước mặt liền hiện ra một đạo đao khí.

"A. . . Sư thúc cứu ta!"

Hắn dù sao cũng coi như thiên chi kiêu tử, hơi suy nghĩ, một đạo bảo mệnh phù lục liền hóa thành màn ánh sáng, cả người nhanh chóng rút lui.

Nhưng trong phút chốc, đao khí trực tiếp xuyên thấu phòng hộ, tựa hồ tấm bùa này lực lượng căn bản không tồn tại như thế , khiến cho hắn toàn bộ đầu nổ tung.

"Vân Tụ sư điệt?"

Dẫn đầu Tiên nhân thấy vậy, con ngươi hơi co rụt lại: "Không biết là vị đạo hữu nào, dám đến giết ta Tiên Tông đệ tử?"

Hắn lúc này, đương nhiên sẽ không còn cho rằng Phương Nguyên chính là một cái Nguyên Anh!

"Phí lời quá nhiều!"

Phương Nguyên một cái thuấn di, đi tới Tiên nhân đỉnh đầu: "Vũ Quang Chi Đao!"

Phù phù!

Óng ánh như ngân hà trong ánh đao, Tiên nhân Tiên thể vỡ vụn, hoàn toàn chôn vùi, những đệ tử khác cũng là trong nháy mắt thân thể bị chém.

"Hống hống!"

Phương Nguyên tay hiện nổi lên ra một cây cờ nhỏ, nhẹ nhàng bấm quyết, rất nhiều Hung thú đồ đằng hiện lên, đem những thứ này Kim Đan Nguyên Anh đệ tử hồn phách tất cả nuốt chửng.

Chợt, hắn liền nhìn trên tay một viên đỏ như màu máu điểm nhỏ: "Chà chà. . . Tựa hồ là Tiên nhân trên thân một đạo Nguyền rủa chi lực, sẽ bám vào giết chết hắn người trên người sao? Đáng tiếc. . ."

Làm cái này thánh địa tu hành, tự nhiên có phán đoán đệ tử sinh tử pháp môn, thậm chí còn có khóa chặt cừu nhân bí pháp.

Này Chu Thiên tiên tông bí pháp, không thể nghi ngờ liền làm rất nhiều ma đầu cống ngầm lật thuyền, chết cũng không biết chết như thế nào.

Đáng tiếc, Phương Nguyên làm người cẩn thận cực kỳ, dù là ở đối địch Tiên

nhân thời khắc, quanh người đồng dạng có Huyễn Giới pháp tắc bảo vệ.

Hắn Huyễn Giới áo giáp, không ở chỗ này giới, không ở tại bên trong, cả người nhìn như ở đây, rồi lại phảng phất cách vô số không gian khoảng cách, trái lại đem cái này đạo nguyền rủa phong ấn lên.

Lúc này, trong tay nâng một viên điểm đỏ, Phương Nguyên liền rơi xuống đất, nhìn một chỗ gò đất: "Đi ra đi!"

Xoẹt!

Tầng đất tách ra, một cái quần áo hào hoa phú quý thiếu niên, cùng một tên quản gia dáng dấp tu sĩ liền đi ra, nghiêm túc hành lễ: "Vãn bối Tôn Hình, đa tạ tiền bối cứu giúp!"

"Thôi, các ngươi là người ở nơi nào, vì sao chịu đến Chu Thiên tiên tông vây quét?" Phương Nguyên thuận miệng hỏi một câu.

"Chúng ta chính là Nam vực thành Lăng Phong Tôn gia người, chỉ vì đắc tội rồi Chu Thiên tiên tông một cái đệ tử, bị vu hại diệt môn, không thể không đi xa tha hương!"

Tôn Hình âm thầm đánh giá Phương Nguyên, đại lễ bái xuống: "Còn xin tiền bối hộ tống ta đến trung vực Thiết Sơn môn, vãn bối tất có báo đáp lớn!"

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, chỉ là cười gằn: "Ta rất giống oan đại đầu sao?"

"Vị tiền bối này!" Tôn Hình quýnh lên: "Nhà ta cùng Thiết Sơn môn rất có ngọn nguồn, mà Thiết Sơn môn nhưng là trung vực thánh địa, Kim Hồn tông hạ viện. . ."

"Ồ? Cái kia lại liên quan gì tới ta?" Phương Nguyên ánh mắt tựa như xuyên thấu nhân tâm: "Tiện thể sẽ nói cho ngươi biết một câu, nếu thấp kém, liền

không muốn hy vọng xa vời!"

Hắn vung tay lên, cái kia viên điểm đỏ liền rơi vào Tôn Hình trong cơ thể, như đá chìm đáy biển.

"Tiền bối. . . Ngươi. . ."

Tôn Hình muốn rách cả mí mắt, mặt sau lão bộc làm dáng muốn lao vào.

Phương Nguyên lại là phẩy tay áo một cái, đem hai người này đẩy ngã, thân hình biến mất không còn tăm tích.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1090: Thiết Sơn Môn

"Thiết Sơn môn?"

Vạn Thần điện bên trong, Phương Nguyên nhìn trên tay một mặt Hắc Thiết lệnh bài.

Lệnh bài kia tạo hình cổ điển, bên trên có một luồng đặc thù khí tức, chính diện khắc rõ 'Thiết Sơn' hai chữ lớn.

Đây là hắn vừa nãy triển khai diệu thủ không không, từ cái kia chủ tớ trên người của hai người chiếm được đồ vật, ứng nên là bằng chứng loại hình.

Nếu thiếu niên kia muốn lợi dụng hắn, tự nhiên cần trả giá thật lớn.

Nắm giữ có qua có lại nguyên tắc, hắn cũng lưu lại ít đồ, chính là cái kia tiên nhân huyết mạch nguyền rủa định vị.

Rất hiển nhiên, trúng nguyền rủa thiếu niên căn bản không có biện pháp trục xuất Tiên nhân thủ đoạn, e sợ liền phạm vi trăm dặm đều đi không đi ra ngoài, liền muốn bị Chu Thiên tiên tông trảo về.

"Nhưng cái này cùng ta lại có quan hệ gì đây?"

Phương Nguyên rất là thờ ơ chỉ cươi cười, chợt nhìn sang một bên đứng hầu Kim Nguyên con rối: "Thế nào? Ngươi nhận ra cái này Thiết Sơn lệnh bài sao?"

"thấy qua tương tự đồ vật!" Kim Nguyên ngừng một chút nói: "Ứng nên là những tông môn kia bằng chứng hàng ngũ, nhận lệnh không tiếp thu người. . ."

"Như vậy xem ra, Hồng Thần tiên nhân trước còn ở Đại Thánh tu tiên giới du đãng qua?" Phương Nguyên gật gù: "Chỉ là một cái Thiết Sơn môn, tự nhiên không tính là gì, nhưng này giới tu hành tiên nhân, cùng Cổ Mang mười sáu nước điểm khác biệt lớn nhất, ngươi biết ở nơi nào sao?"

Không chờ Kim Nguyên trả lời, Phương Nguyên liền lầm bầm lầu bầu trả lời: "Ở chỗ thân thể cường độ. . . Cái kia Chu Thiên tiên tông một nhóm đệ tử tiên nhân, tựa hồ cũng có ý tu luyện qua luyện thể công pháp. . ."

Đương nhiên, hắn Vũ Quang Chi Đao, liền Tiên nhân thân thể đều có thể chém giết, chỉ là một ít luyện thể công pháp tự nhiên không nhiều lắm tác dụng, duy nhất cảm giác, chính là đệ tử bình thường xuống đao lúc hơi có lực cản, tiên nhân so với Cổ Mang mười sáu nước khó giết một chút, chỉ đến thế mà thôi.

"Bất quá, điểm ấy bí truyền, hay là thánh địa mới có tu hành, vừa nãy ta cố ý đã kiểm tra Tôn Hình cùng người lão bộc kia, lại là không có loại này dấu hiệu. . ."

"Nhưng trong thánh địa vượt qua lôi kiếp tiên nhân không ít, khẳng định là biết được trong đó huyền bí. . . Bởi vậy, Cửu Chuyển Bất Diệt Thân quý giá trình độ, có lẽ còn muốn vượt qua sự tưởng tượng của ta!"

"Lúc này, liền phải để ý một thoáng sách lược, này thiết bài bằng chứng, hay chính là một cái không sai che lấp thủ đoạn. . . Chỉ là thế sự nơi nào có thể tận như nhân ý? Con đường này bất quá tâm huyết dâng trào, ngẫu nhiên đoạt được, trước tiên thử xem thôi. . ."

Kim Nguyên nghe xong những thứ này, lại là trầm mặc xuống: "Bách Luyện Đoán Thể thuật, trên thực tế cũng là Lão chủ nhân từ trung vực được đến công pháp, nơi đó tông môn luyện thể chi phong càng tăng lên, như chủ nhân ngươi nghĩ muốn cao cấp hơn luyện thể công pháp, lẫn vào một nhà tông môn, tùy thời tiến vào thánh địa, xác thực là lựa chọn không tồi!"

. . .

Ba tháng qua đi.

Đại Thánh tu tiên giới, trung vực, Thiết Sơn dãy núi.

Dãy núi này kéo dài mấy vạn dặm, thọc sâu không biết mấy phần, màu đất huyền đen, khí hậu dị thường, chỉ có một loại Thiết mộc có thể thuận lợi sinh trưởng, bởi vậy tạo thành hoàn toàn khác với ngoại giới sinh thái.

Mà có tiếng Thiết Sơn môn, chính là đặt tại Thiết Sơn dãy núi nơi sâu xa.

Ngày hôm nay, Phương Nguyên hóa thành lưu quang, rơi xuống trên một đỉnh núi: "Bắt đầu từ nơi này, liền phải cẩn thận điểm!"

Hắn lúc này, không nghi ngờ chút nào đã tiến hành một phen dịch dung cải trang, pháp lực cũng chỉ có bình thường Nguyên Anh dáng dấp.

Dù sau hắn tinh tu Huyễn Giới pháp tắc, đem Pháp tướng các loại dễ dàng bại lộ làm việc che giấu đồ vật giống nhau giấu tại đan điền một giới tử ở trong, tương đương với muối bỏ biển, mặc cho tiên nhân tới kiểm tra đều phát hiện không được kẽ hở.

"Giả trang thành từ Nam vực đến một cái tán tu, đi Thiết Sơn môn nhìn tình huống!"

Đây chính là Phương Nguyên toàn bộ kế hoạch, đơn giản trực tiếp.

Bất quá, dù là gặp phải xấu nhất khả năng, chỉ là một cái Thiết Sơn môn, còn không có để lại hắn khả năng, tự nhiên an toàn vô cùng.

"Thiết Sơn ở trong, các loại quặng sắt phẩm chất đều muốn tăng lên nhất giai, nhưng cũng nương theo nguy hiểm, đó chính là Thiết thú!"

Cái gọi là Thiết thú, theo Phương Nguyên, chính là một loại đặc thù yêu thú.

Bởi vì chịu hoàn cảnh ảnh hưởng, da thịt trở nên cứng rắn như sắt, có thể so

với một ít Linh khí thậm chí Đạo khí, tương đương với tinh tu luyện thể tu sĩ, cái này liền phi thường khủng bố.

Lúc này, hắn tính trẻ con chưa mẫn, cũng ở rất nhiều rừng thiết mộc bên trong đi xuyên, tình cờ nhìn quét chu vi quả dại.

Nơi này cây vạn tuế kết ra trái cây từng cái từng cái óng ánh long lanh, giống như con to bảo thạch, rắn câng câng, nặng trình trịch, mấu chốt nhất chính là cành lá cũng rất cứng rắn, hoàn toàn cùng thanh sắt liên tiếp như thế, không thể không tiêu tốn một điểm khí lực, mới có thể lấy xuống.

"Răng rắc!"

Phương Nguyên nhìn một chút trái cây, trực tiếp một hớp cắn đi lên, phát ra kim thiết giao kích răng đau tiếng vang.

Cùng lúc đó, trái cây phía trên liền hiện ra một cái hình bán nguyệt chỗ hổng.

"Mùi vị bình thường, nước không đủ, vị độ chênh lệch. . . Người bình thường ăn, e sợ sẽ trực tiếp chết đi. . ."

Ăn một cái sau khi, Phương Nguyên nhàn nhạt lời bình: "Đương nhiên, yêu thú tiêu hóa chức năng cường đại, là có thể hấp thu, cường hóa da, lâu dần, liền tiến hóa thành vì Thiết thú! Mà phối hợp một chút chuyên môn nhằm vào luyện thể công pháp, có lẽ tu sĩ cũng có thể như vậy, tăng cường thân thể cường độ, luyện thể như cương? !"

Hắn có chừng chút rõ ràng, vì sao Thiết Sơn môn phải đem căn cơ lập ở chỗ này.

Lúc này lỗ tai hơi động, trực tiếp đột nhập một góc tối bên trong, liền nhìn thấy một con Thiết thú.

Cái này Thiết thú chính là một con Độc lang dáng dấp, bộ lông giống như một tùng tùng cương châm, mang theo một loại khoa huyễn thức cơ giới vẻ đẹp.

"Hả? Xem cái này thân thể, phải là có thể có thể so với Linh khí, bình thường Kim Đan nếu như không có tiện tay Linh khí thậm chí Đạo khí, quả thực thúc thủ vô sách a. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy, nhất thời hơi kinh ngạc, lại gảy ngón tay một cái, một đạo phong nhận hình thành, rơi vào Thiết Lang trên người.

"Gào a!"

Tia lửa tung toé bên trong, Thiết Lang rít gào một tiếng, vội vã lui về phía sau.

"Thiết thú trong cơ thể, cũng có tỷ lệ nhất định sẽ hình thành yêu hạch, cầm luyện đan, đối với Nguyên Anh luyện thể đều có chút giúp ích. . ."

Phương Nguyên thấy, suy tư, chợt lắc đầu một cái: "Đáng tiếc. . . Đối với ta trợ lực, liền rất thiếu."

Loại này hoàn cảnh, nhiều nhất đối với những kia bên trong cấp thấp luyện thể tu sĩ có chút hiệu quả, hắn lúc này Bách Luyện Đoán Thể thuật đại thành, thân thể có thể so với Đạo khí, lại là hiệu quả rất ít.

Nhưng vẫn là tiến lên, một quyền đánh xuyên qua Thiết Lang đầu, lấy ra một viên hình thoi khối thép dáng dấp tinh hạch.

"Loại này yêu hạch xuất hiện xác suất, ứng nên là một phần mười đến một phần trăm chứ? Quả thật vận may không kém!"

Phương Nguyên cầm yêu hạch, lại nhìn sang một bên.

Không đến bao lâu, tiếng bước chân truyền đến, hai tên người tu tiên đi tới nơi này, nhìn trên đất đã không giãy dụa nữa xác sói, đều là biến sắc: "A. . . Ta Thiết thú!"

Hai người này một nam một nữ, đều rất trẻ tuổi, da thịt ngăm đen, mang theo một loại tinh thiết giống như màu sắc, tu vị ở khoảng Kim Đan.

"Hai vị nhưng là Thiết Sơn môn cao túc?"

Phương Nguyên thưởng thức xuống yêu thú thiết hạch, trực tiếp ném tới: "Ta nghĩ đi Thiết Sơn môn tông môn nơi, thỉnh cầu dẫn đường!"

"Tại hạ Thiết Đam Sơn, không biết tiền bối là?"

Thanh niên sư huynh cùng sư muội liếc mắt nhìn nhau, tiến lên hành lễ.

Bất luận làm sao, đối diện người này trên người Nguyên Anh gợn sóng đều không giả được, đồng thời tựa hồ cũng ôm ấp thiện ý.

"Bản thân Lệ Hồn! Nam vực nhân sĩ, cùng Thiết Sơn môn còn rất nhiều ngọn nguồn đây!"

Phương Nguyên tựa như cười mà không phải cười nói.

"Nếu như thế, tại hạ cho tiền bối dẫn đường!"

Thiết Đam Sơn thở một hơi dài, có chút ân cần nói .

Dù như thế nào, trở lại sơn môn, liền an toàn.

Đúng là cái kia thiếu nữ, đen nhánh toả sáng con ngươi vẫn quay chung quanh Phương Nguyên đảo quanh, tràn đầy vẻ tò mò.

. . .

Thiết Sơn môn.

Này môn chính là Kim Hồn tông hạ viện, ở khu vực lân cận bên trong nghe tên xa gần, môn chủ Thiết Sơn tiên nhân, chính là một cái vô cùng cường đại luyện thể tiên, đã từng một mình chém giết qua một con vực ngoại Thiên Ma,

thanh uy xa chấn.

Không chỉ có như vậy, trong môn phái còn có sáu vị trưởng lão, đều là tiên nhân tu vị, có thể nói, một cái Thiết Sơn môn ra tay, liền có thể đem trước Côn Vân tông cả nhà tru diệt, không giữ lại ai, dù là đều là tiên nhân, nhưng hiển nhiên thực lực cũng tồn tại cực lớn sai biệt.

Lúc này, bảy đại Tiên nhân tụ hội, đều hơi kinh ngạc.

"Chưởng môn Tôn giả, ngài triệu tập chúng ta đến đây, vì chuyện gì?"

Cùng Cổ Mang mười sáu nước tiên nhân không giống, cái này Thiết Sơn môn tiên nhân, da thịt đều khuynh hướng ngăm đen, bắp thịt nhô lên, mang theo một loại đặc biệt khí phách.

Nếu là Phương Nguyên ở đây, liền sẽ phát hiện những Tiên nhân này thân thể, mỗi một cái đều có thể so với Đạo khí!

Lúc này, một tên trưởng lão liền đứng dậy, trên người khí tức hung mãnh cuồng bạo, quanh thân mơ hồ có hắc khí quấn quanh.

"Cuồng Đồ trưởng lão, ta triệu tập chư vị, tự nhiên là gặp phải một cái khó có thể quyết đoán việc!"

Thiết Sơn tiên nhân cau mày, cao giọng nói: "Ngày gần đây, có một tên tu sĩ Nguyên Anh đến đây bái sơn, dĩ nhiên đưa ra một viên Thiết Sơn lệnh!"

"Ồ? Lẽ nào hắn sư trưởng tổ tông, dĩ nhiên đối với ta Thiết Sơn môn có ân sao?"

Một tên trưởng lão vuốt vuốt chòm râu: "Lúc trước chúng ta phát xuống Thiết Sơn lệnh, nói rõ bất luận người phương nào, chỉ cần nắm lệnh đến đây, liền có thể để ta Thiết Sơn môn vì đó làm một cái đủ khả năng việc, không biết người này nhấc lên ra cái gì yêu cầu, nhưng là phải nhập môn? Nếu là như vậy, cho cái đệ tử chân truyền vị trí, cũng không quá đáng!"

"Như chỉ là như vậy, ta cũng không cần triệu tập chư vị trưởng lão rồi. . ." Thiết Sơn tiên nhân cười khổ một tiếng: "Người kia kiêu căng tự mãn, không lọt mắt chúng ta chỉ là Thiết Sơn môn, nghĩ muốn bái vào Kim Hồn tông đây!"

"Hừ!"

"Không biết trời cao đất rộng!"

. . .

Tất cả trưởng lão đều là khí tức ngưng lại, nhất thời liền nhiều chút căm ghét.

Kim Hồn tông chính là trung vực thánh địa tu hành, Thiết Sơn môn bất quá chỉ là một cái hạ viện, làm sao có thể nói nhét người liền nhét người?

"Người này lòng tham không đủ, nhấc lên việc, vượt qua chúng ta năng lực, như vậy từ chối chính là! Chưởng môn vì sao chần chờ?" Một tên trưởng lão liền hỏi.

"Người này năm không hơn trăm tuổi, tu hành cũng đã đến Nguyên Anh, đồng thời còn đem thân thể cô đọng đến như đồng đạo khí, xác thực có thể nói thiên tài. . ." Thiết Sơn tiên nhân tiếp tục nói: "Đồng thời, cũng nói rõ cũng không phải là cần chúng ta trợ giúp hắn trực tiếp tiến vào Kim Hồn tông, chỉ là cần một cái Kim Hồn tông khảo hạch cơ hội thôi! Danh ngạch này, chúng ta trên tay đúng là thật là có một cái đây!"

Làm cái này Kim Hồn tông hạ viện, Thiết Sơn môn thường ngày chức trách một trong, chính là chọn lựa đứng đầu nhất đệ tử, đưa vào Kim Hồn tông tiếp thu khảo hạch.

Kém hơn một bậc đệ tử, mới sẽ chính mình bồi dưỡng.

Mà tương tự Thiết Sơn môn như vậy tu tiên tông môn, ở vùng đất miền trung thậm chí cái khác bốn vực, không dưới mười mấy cái.

"Chỉ cần một cái khảo hạch danh ngạch?"

Mấy cái trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, cái này vẫn đúng là ở bọn họ quyền trách bên trong, nhưng cũng có chút phiền toái nhỏ.

Trước tiên mở hỏi cái kia Thiết Cuồng Đồ trưởng lão, nhất thời chợt quát một tiếng: "Lần này danh ngạch như cho tiểu tử kia, đồ đệ của lão phu làm sao bây giờ?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1091: Kim Hồn Tông

"Cuồng Đồ trưởng lão tạm thời bớt giận!"

Thiết Sơn tiên nhân hơi thoáng nhìn, toàn tức nói: "Can hệ trọng đại, lúc này mới triệu chư vị thương nghị!"

Trên thực tế, cái này Thiết Cuồng Đồ Tiên nhân thủ đoạn phi phàm, chỉ đứng sau hắn người chưởng môn này, tác phong làm việc lại khá là bá đạo , khiến cho kiêng kỵ sâu sắc.

Lần này, Thiết Sơn tiên nhân giả vờ các loại, kì thực lại là có tư tâm.

Quả nhiên, ngay khi hắn vừa dứt lời thời khắc, một tên phái trung lập trưởng lão liền tằng hắng một cái: "Nếu Thiết Sơn lệnh việc từ lâu viết vào môn quy, cái kia tự nhiên thi hành theo! Chỉ là một cái khảo hạch danh ngạch, cho liền cho!"

"Cuồng Đồ trưởng lão, ngươi người đệ tử kia Thiết Côn Lôn, trời sinh mình đồng da sắt, căn tính phi phàm, nên nhập ta Thiết Sơn môn, lớn mạnh bản môn thanh uy a!"

"Trưởng lão bớt giận, chỉ có thể như vậy. . ."

. . .

Tất cả trưởng lão, bất luận lúc trước cùng Thiết Cuồng Đồ quan hệ xa gần, lúc này đều là nói như thế.

Mấy cái thân cận chưởng môn, trong lòng cũng đang cười thầm.

Cái kia Thiết Côn Lôn thiên phú tuy cao, cuồng Đồ trưởng lão lại tích trữ tư tâm, cố ý ép đến niên hạn đem gần mới chuẩn bị đưa đi khảo hạch, không có sơ hở nào.

Làm sao gặp phải chuyện như vậy, cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo, đồng thời bởi lần sau khảo hạch sớm qua tuổi, liền như thế miễn cưỡng bị làm lỡ.

Thiết Sơn tiên nhân sắc mặt vô hỉ vô bi: "Nếu chư vị trưởng lão nghị định, liền như thế quyết định đi! Sau ba ngày, liền đưa cái kia Lệ Hồn đi tới đó khảo hạch!"

"Hừ. . ." Thiết Cuồng Đồ dù sao cũng là tiên nhân, con mắt hơi chuyển động: "Như người kia tự động từ bỏ đây?"

"Khục khục!"

Thiết Sơn tiên nhân tằng hắng một cái: "Sư đệ, chúng ta chính là tiên nhân, lúc trước đều đã từng phát xuống lời thề, lẽ nào ngươi lại muốn cưỡng bức sao?"

"Cưỡng bức dụ dỗ, ta không hẳn chỉ là cưỡng bức, còn có thể dụ dỗ sao!" Thiết Cuồng Đồ tựa như tính trước kỹ càng.

. . .

Không biết từng cảnh tượng ấy, đều bị Phương Nguyên ở bên cạnh nhìn cái rõ ràng.

"Chà chà. . . Xem ra vừa vặn đuổi tới Thiết Sơn môn nội đấu? Đúng là chiếm chút lợi lộc. . ." Tình cảnh này, rõ ràng chính là Thiết Sơn tiên nhân lợi dụng đại nghĩa danh phận, lôi kéo phái trung gian, chèn ép Thiết Cuồng Đồ một mạch lợi ích.

Xem ra, là bởi vì người trưởng lão này quá mạnh, hoặc là làm việc quá mức hung hăng, mà gây nên cảnh giác.

"Bất quá, nếu tất cả thuận lợi, liền không cần diệt khẩu! Không nghĩ tới. . . Thiết Sơn lệnh còn có thể như vậy dùng, cái kia Thiết Đam Sơn sư muội thực sự là giúp đại ân. . ."

Phương Nguyên mới đến, đương nhiên sẽ không rõ ràng trong đó cong cong nhiễu.

Tốt ở trên đường tình cờ gặp đôi kia Thiết Sơn môn sư huynh muội, đặc biệt trong đó sư muội, thiên chân hiếu kỳ, hơi hơi treo một treo, liền đem cái gì gốc gác đều tiết lộ.

Cũng không biết Thiết Cuồng Đồ nếu như biết điểm này, có thể hay không tươi sống bóp chết đối phương.

"Bất quá, cái này cũng là chuyện tốt, ít nhất để cho các ngươi né qua một phen kiếp số a. . ."

Phương Nguyên thăm thẳm thở dài, thân hình biến mất không thấy.

Thiết Sơn chưởng môn vẫn cứ đang cùng trưởng lão nghị sự, không chút nào biết một tràng sát thân diệt môn đại họa cùng mình gặp thoáng qua.

. . .

Sau bảy ngày, Kim Hồn tông.

"Nơi đây chính là ta trung vực thánh địa tu hành, Kim Hồn tông tổng đàn Tu Di Kim Sơn!"

Một tên Thiết Sơn môn tiên nhân mang theo Phương Nguyên, bay về phía một cái vô cùng to lớn núi lớn.

Cái này núi chỉ có một toà cô phong, toàn thân hiện ra một loại kim loại màu đỏ màu sắc, rất là sáng mù người mắt.

Vừa tiến vào Tu Di Kim Sơn phạm vi, Phương Nguyên sắc mặt chính là biến đổi!

Trong phút chốc, thiên địa trở nên vô hạn rộng lớn, nguyên bản Tu Di Kim Sơn càng là đỉnh thiên lập địa, phảng phất nó chính là một thế giới!

'Dĩ nhiên là không gian cấm chế, cả tòa Tu Di Kim Sơn, chính là một toà có thể so với đại lục Tiên phủ!'

Phương Nguyên nội tâm vô cùng kinh ngạc, đột nhiên, lại cảm thấy một luồng vô cùng to lớn lực lượng, đột nhiên tác dụng ở trên người hắn.

Ầm!

Lúc này không thể bại lộ tu vị, hắn đơn giản mặc cho này cỗ trọng lực lôi kéo, cả người mạnh mẽ té trên mặt đất, đập ra một cái hố nhỏ.

"Bằng vào ta có thể so với Đạo khí thân thể, lại ở trên đất chỉ đập ra một cái hố nhỏ, toà này Tu Di Kim Sơn đến cùng có cỡ nào cứng rắn? Còn có. . . Ở đây làm sao như vậy hoạt động bất tiện?"

Phương Nguyên giả vờ kinh ngạc.

"Ha ha!"

Bên cạnh tiên nhân rơi xuống, rất tình nguyện nhìn thấy hắn ăn quả đắng: "Này Tu Di Kim Sơn, ẩn chứa Huyễn Giới, Huyền Trọng các loại đa trọng pháp tắc cùng Đại Đạo chi lực, chính là cao cấp nhất thiên địa kỳ trân! Bản thể làm vì thế giới sơ khai lúc, trong thiên địa sinh ra đệ nhất tòa núi vàng, bị Kim Hồn Tông Lão tổ được đến, hơn nữa cấm chế, trở thành Kim Hồn tông bảo vật trấn sơn! Cũng chính là thân thể ngươi rèn luyện đến không sai, bằng không, té cái gân xương gãy đều có khả năng!"

Thiết Sơn môn tiên nhân nói: "Kim Hồn tông đệ tử, muốn thường xuyên ở vào tình thế như vậy sinh hoạt cùng tu luyện, thân thể sẽ cường đại cỡ nào?

Ngươi tuy rằng đem luyện thể công pháp tu luyện tới cấp bậc Đạo khí, nhưng đặt ở Kim Hồn tông, quả thật không đáng chú ý, làm sao, còn phải tiếp tục khảo hạch?"

"Cái này tự nhiên, thỉnh cầu tiên nhân dẫn đường!"

Phương Nguyên vừa chắp tay.

Mấy ngày trước đây, Thiết Cuồng Đồ đối với hắn cưỡng bức dụ dỗ, điều kiện càng mở càng cao, nhưng Phương Nguyên chính là mềm không được cứng không xong , khiến cho Thiết Cuồng Đồ giận dữ phẩy tay áo bỏ đi, tuyên bố muốn Phương Nguyên trả giá thật lớn.

Lần này Thiết Sơn môn tuy rằng thu rồi Thiết Sơn lệnh, cho Phương Nguyên sắp xếp một cái khảo hạch cơ hội, nhưng các tiên nhân đối với hắn quan cảm, cũng là một hàng lại hàng.

Dù sao Thiết Cuồng Đồ lại thế nào đi nữa cuồng, cũng là trong bổn môn người, hắn không có thể đưa Thiết Côn Lôn khảo hạch, cố nhiên hợp Thiết Sơn tiên nhân tâm ý, nhưng Phương Nguyên thái độ như thế kiên quyết từ chối, không nể mặt mũi, cũng là mạnh mẽ làm mất mặt.

'Nếu là tu sĩ bình thường, lần này chưa có thể thuận lợi tiến vào Kim Hồn tông, cái kia liền chắc chắn phải chết! Chỉ là một cái Thiết Cuồng Đồ báo thù đều chống không được!'

Phương Nguyên trong lòng sớm có hiểu ra, theo tiên nhân tiến vào Kim Hồn tông sơn môn, đi tới Tu Di Kim Sơn chân núi, nhìn thấy một mảnh cung điện.

Hắn âm thầm đánh giá, phát hiện Kim Hồn tông đệ tử phần lớn mặc áo vàng, Kim Đan cực nhỏ, Nguyên Anh làm chủ, từng cái từng cái thân thể ít nhất đều là cấp bậc Đạo khí! Cái này liền rất khủng bố.

"Thiết Sơn môn Thiết Như Ý, dẫn dắt đệ tử đến đây khảo hạch!"

Thiết Sơn môn tiên nhân mang theo Phương Nguyên, đi tới mang theo 'Kim Hạch đường' tấm biển cung điện bên trong, cao giọng nói.

"Hóa ra là Thiết Sơn môn tiên hữu!"

Một tên da thịt màu vàng nhạt tiên nhân bay tới, liếc Phương Nguyên vài lần: "Ta chính là lần này giám khảo Kim Hoán! Cái này chính là cái kia nắm giữ Thiết Sơn lệnh người, ha ha. . . Quả thật nghe tiếng đã lâu!"

"Lệ Hồn, gặp qua tiên nhân!"

Phương Nguyên quy củ hành lễ, cái này nghe tiếng đã lâu hai chữ vừa nghe, liền biết lợi hại, tất nhiên là Thiết Cuồng Đồ vận dụng quan hệ, mạnh mẽ ảnh hưởng một phen.

Thiết Sơn môn dù sao cũng là Kim Hồn tông hạ viện, các tiên nhân có liên hệ không thể bình thường hơn được.

Cái này Kim Hoán, không hắn dám trực tiếp đuổi đi chính mình, nhưng ở quy tắc bên trong phạm vi mạnh mẽ làm khó dễ, lại là tất nhiên!

'Nếu không là nghe nói Kim Hồn trong tông thu thập Đại Thánh tu tiên giới chín mươi chín phần trăm luyện thể công pháp, ta còn lười trà trộn vào đến đây!' Phương Nguyên trong lòng âm thầm liếc mắt.

Toà này Tu Di Kim Sơn, lại là ẩn chứa Huyễn Giới pháp tắc, lấy hắn lúc này năng lực, nếu muốn lén lút lẻn vào, còn có chút phiền phức.

Là lấy, nhất định phải vu hồi làm việc.

"Thôi, đi theo ta!"

Kim Hoán mang theo Phương Nguyên, đi tới một chỗ cửa lớn màu vàng óng trước: "Cái này sau cửa lớn, chính là Kim Hồn giới, đệ tử bản tông nơi thí luyện! Ta Kim Hồn tông thu đồ đệ không hỏi ra thân, chỉ cần ngươi có thể ở trong đó

chống đỡ bảy ngày, liền coi như thông qua khảo hạch!"

Lời vừa nói ra, Thiết Như Ý chính là vẻ mặt biến đổi.

"Như vậy, xin nghe mệnh!"

Phương Nguyên hành lễ, hai tay mở ra cửa lớn, một chùm kim quang lóe lên, cả người liền biến mất không thấy.

Tại chỗ, Thiết Như Ý thở dài một tiếng: "Dĩ vãng khảo hạch, chống đỡ ba ngày liền có thể, bảy ngày? Chà chà. . ."

"Ha ha. . . Ta chính là chủ thẩm giám khảo, tự nhiên có này quyền. . ." Kim Hoán cười ha ha: "Cuồng Đồ lão đệ ngày gần đây khỏe không? Không tức hỏng chứ?"

"Vẫn còn có thể. . ." Thiết Như Ý cười khổ một tiếng, nhìn Kim Hồn giới cửa lớn, có chút tiếc hận: "Đáng tiếc. . . Nếu là co được dãn được, ở ta Thiết Sơn môn, không mất một cái chân truyền vị trí, cho dù so với Kim Hồn tông kém chút, cũng không phải không thể tra tìm Tiên Nhân cảnh giới!"

"Ha ha. . . Người này chết chắc rồi, sinh tồn bảy ngày, chính là ta quyền hạn bên trong khó nhất cửa ải, cho dù là Kim Hồn tông đệ tử ngoại môn, cũng chưa chắc có thể qua ải!"

Kim Hoán chỉ cươi cười: "Vậy cũng là cho Cuồng Đồ lão đệ mở miệng ác khí , bất quá bị vướng bởi chức trách, chúng ta vẫn phải là ở chỗ này chờ trên bảy ngày! Như Ý lão đệ cần phải cùng ta uống rượu một phen? Ta chỗ này nhưng là mới vừa đến mấy bình 'Thất Kiếp Lôi Tửu' . . ."

"Dĩ nhiên là này đối với chúng ta luyện thể đều có giúp ích linh vật?" Thiết Như Ý liếm môi một cái: "Cái kia liền từ chối thì bất kính!"

. . .

"Kim Hồn giới? Lại là một cái tiểu thế giới?"

Mới vào Kim Hồn giới, thì có một luồng so với Tu Di Kim Sơn càng hơn gấp mười lần trọng lực truyền đến , khiến cho Phương Nguyên mạnh mẽ đập xuống đất, hình thành một cái hố to.

Hắn bò dậy, vỗ phủi bụi trên người: "Cũng vậy. . . Mông Duyên sơn đều có 33 tầng Thiên ngoại lâu, Kim Hồn tông tự nhiên cũng có tương ứng chỗ khảo hạch! Bất quá, nơi đây Huyền Trọng pháp tắc quả thực kinh người, chính là ngoại giới gấp trăm lần! Nếu là không có luyện thể đến cảnh giới cao thâm, bình thường Kim Đan Nguyên Anh đến rồi, e sợ muốn bước đi liên tục khó khăn!"

"Cạc cạc!"

Bên cạnh một gốc cây Thiết mộc bên trên, vài con toàn thân màu vàng, con ngươi giống như đá quý màu đen quạ đen theo dõi hắn, phát ra khó nghe tiếng kêu.

Phốc phốc!

Tiếng gió nổi lên, ba con quạ đen bay nhào đi xuống, mang theo chói tai âm bạo.

Coong!

Phương Nguyên hoành đao một chém, cả người lập tức bay ngược ra ngoài.

'Tương đương với Nguyên Anh đỉnh cao công kích sao? Đồng thời ứng nên có thể phá nát Đạo khí. . .'

Vừa nãy cái này một đao , bất quá thí nghiệm , dù là như vậy, hắn tùy tiện nắm một thanh Đạo khí trường đao cũng từng tấc từng tấc rạn nứt ra: "Cái này khảo nghiệm. . . Có chút khó khăn a."

Phương Nguyên thay đổi một thanh trường đao, trong bóng tối đem Vạn Thú

Phiên nhiếp hồn giết phách lực lượng bám vào bên trên: "Đao pháp tắc, giết!"

Dù sao cũng là đối phương giới vực bên trong, khẳng định không thể bại lộ quá nhiều át chủ bài.

Phốc!

Ánh đao lướt qua, ở trong hư không xẹt qua duyên dáng đường vòng cung, ba con quạ đen nhất thời đầu một nơi thân một nẻo.

Nhưng Phương Nguyên trên mặt lại không có một chút nào sắc mặt vui mừng, trái lại biến sắc mặt, nhìn hướng về một cái hướng khác.

Thùng thùng!

Thùng thùng!

Mặt đất rung chuyển, tiếng vang nặng nề.

Chợt, phía chân trời xuất hiện một sợi kim tuyến, nhanh chóng đè xuống, đó là mênh mông cuồn cuộn Dị thú đại quân.

"Vừa nãy quạ đen chỉ là thám báo, tiếng kêu càng là phát hiện kẻ địch tín hiệu sao?"

Phương Nguyên quay người lại, quay đầu liền chạy.

Đùa giỡn!

Loại này thú triều, tiên nhân mạnh mẽ chống đỡ cũng phải bị đạp thành thịt băm!

Hắn tuy rằng có thể giết ngược lại, nhưng nhất định cũng bị làm cho ra tận át chủ bài, kinh động Kim Hồn tông Thái Ất tiên nhân!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1092: Kim Hồn Quả

Ầm ầm ầm!

Rất nhiều kim loại cuồng Thú bốn đề vung lên tro bụi, mênh mông cuồn cuộn ép đi qua, trên mặt đất lưu lại thâm thúy vết tích.

Không biết đi qua bao lâu, một cái gò đất nổ tung, Phương Nguyên bóng người hiện lên đi ra: "Quả thật nguy hiểm thật!"

Ở cái này Kim Hồn giới bên trong, Huyền Trọng pháp tắc ảnh hưởng phía dưới, tu sĩ phi độn tốc độ mất giá rất nhiều, có lẽ thật sự sẽ bị trên đất chạy Kim thú đuổi tới, thậm chí nhảy đến không trung, mạnh mẽ 'Đập' đi xuống.

Huống chi, thế giới này bầu trời, cũng không phải an toàn gì nơi, đã có kim loại quạ đen, cái kia không hẳn sẽ không có cái khác phi hành Dị thú.

"Không đúng. . ."

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, ánh mắt hơi động: "Nếu như đổi thành cái khác Kim Đan tu sĩ Nguyên Anh, căn bản không thể như vậy sớm phát hiện thú triều, ngay cả chạy trốn ngụy trang cơ hội đều không có, như vậy khảo hạch, dù là cố ý tăng cường độ khó, cũng là quá mức rồi chứ?"

Một niệm đến đây, hắn thần niệm lập tức tản ra.

Đây là một cái vô hạn rộng lớn thế giới, nhưng rất hiển nhiên, ở thần niệm dò xét bên trong, những kia Kim thú lại là có mạnh có yếu.

"Tổng thể mà nói, hắn là từng cái từng cái vòng tròn đồng tâm, càng đến gần

hạt nhân, Kim thú càng dày đặc, gợn sóng cũng càng mãnh liệt!"

"Mà ta bị đưa lên vị trí. . . Lại ở cái thứ nhất vòng tròn đồng tâm ở giữa nhất, tiếp cận thứ hai vòng tròn đồng tâm biên giới. . . Chuyện này quả thật chính là mưu sát!"

Phương Nguyên có chút không nói gì.

Hắn thần niệm dung hợp Huyễn Giới pháp tắc, không chỉ có phạm vi vượt xa tiên nhân, càng là bí mật cực kỳ, lúc này liền phát hiện rất nhiều thứ.

Nếu không thì, nếu như đầu óc mơ hồ tiếp tục va loạn, tiến vào cấp độ càng sâu nguy hiểm khu, tuyệt đối thập tử vô sinh!

"Nếu là bình thường thử luyện, ứng nên là đặt ở phía ngoài xa nhất, Kim thú thưa thớt, số may điểm, thực lực mạnh điểm, liền có thể tiếp tục sinh sống. . . Nhưng ta đắc tội rồi Thiết Cuồng Đồ, đương nhiên muốn gia tăng độ khó. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, lúc này lại là rất hứng thú để thần thức một đường thâm nhập: "Một, hai, ba. . . Sáu, bảy! Có ít nhất bảy tầng sao?"

Dựa theo trình độ nguy hiểm, mỗi đi tới một tầng, độ khó đều sẽ có một cái nhảy vọt.

Mà bảy tầng sau khi, cũng không phải là phần cuối, mà là hắn thần niệm cũng không dò được.

"Quả nhiên, cùng 33 tầng Thiên ngoại lâu như thế, đều có phân cấp. . . Cũng chỉ có những Thánh địa này, vì chọn lựa đệ tử, mới sẽ cố ý tạo nên hoàn cảnh như vậy!"

Phương Nguyên tìm tới một cây Thiết mộc, ngồi ở trên tán cây, tiện tay kéo xuống một trái mang theo điểm điểm trái cây màu vàng óng.

"Đương nhiên. . . Gặp nguy hiểm tự nhiên cũng có chỗ tốt, loại này trái cây

công hiệu, liền so với Thiết Sơn môn Thiết quả cường nhiều hơn, ít nhất bù đắp được một viên thú hạch, nếu như có thể mỗi ngày ăn, tháng ngày tích lũy, dù là không thế nào rèn luyện, cũng có thể đem thân thể cường độ tăng lên tới cấp bậc Đạo khí!"

"Ngoại vi còn như vậy, bên trong nhất định có không ít thứ tốt!"

Phương Nguyên con mắt hơi nheo lại, mang theo điểm nguy hiểm ánh sáng, nhưng một lát sau, vẫn là từ bỏ.

"Này Kim Hồn giới cũng không phải 33 tầng Thiên ngoại lâu, hoàn toàn là có chủ đồ vật, một khi một cái nào đó cá thể quá mức đột xuất, nhất định sẽ bị khí linh chú ý, vượt ải quá nhiều, càng khả năng trực tiếp đưa tới tiên nhân thậm chí Thái Ất!"

Hắn tới nơi này chỉ là vì tìm kiếm Cửu Chuyển Bất Diệt Thân phương pháp tu luyện, cũng không có nghĩ đem mình ném vào ý tứ.

"Vì lẽ đó, vẫn phải là cẩu một cẩu a!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, tiện tay xẹt qua một đao.

Phốc!

Một con chỉ có ngón tay rộng kim loại con rắn nhỏ cắt thành hai đoạn, trên đất không ngừng vặn vẹo.

"Loại này trái cây nơi Thiết mộc, tất nhiên sẽ có Kim thú trấn thủ?"

Hắn rơi trên mặt đất, cau mày: "Tựa như vừa nãy trong lớp đất, cũng là có kim giun như thế?"

Mảnh này địa vực chính là nơi thí luyện, đương nhiên sẽ không có cái gì chỗ trống.

Giữa bầu trời có phi hành Dị thú, trên mặt đất là thú triều , liền ngay cả tầng đất ở trong, cũng có kim loại thú! Ở vừa nãy tránh né thời điểm, Phương Nguyên liền liên tiếp từng tao ngộ to bằng cánh tay kim loại giun cùng mấy con rết công kích.

Lấy người tu tiên thế yếu, thật sự trốn xuống lòng đất, ở ác liệt trong hoàn cảnh cùng những thứ này khoan đất Kim thú tranh đấu, sinh tồn xác suất còn không bằng dựa vào địa hình phức tạp chạy trốn.

"Đã như vậy. . ."

Hắn suy nghĩ một chút, nhìn vĩnh viễn treo lơ lửng ở chính giữa nguồn sáng, tùy ý tuyển một phương hướng bắt đầu di động.

Thẳng tắp hướng về ngoại vi, tự nhiên là không thể, là cá nhân đều sẽ cảm thấy con đường của hắn có vấn đề.

Bởi vậy, Phương Nguyên lựa chọn, chính là một cái vặn vẹo tà tuyến, tuy rằng đi vòng điểm đường, lại thắng ở an ổn, dù là sau đó thôi diễn, cũng chỉ có thể cho rằng hắn so sánh gặp may mắn.

"Cái này Kim Hồn giới đối với hồn phách cũng có áp chế, thần niệm rất khó khuếch tán, giống ta loại này hoàn chỉnh lĩnh ngộ Huyễn Giới pháp tắc chính là dị số. . . Dễ dàng lạc đường mới là thật sự. . ."

Thích ứng chốc lát sau khi, Phương Nguyên đối với Kim Hồn giới hiểu rõ đã cực kỳ thâm nhập.

Chỉ tiếc, nhìn thấy trước Tu Di Kim Sơn trên Huyễn Giới pháp tắc , khiến cho hắn hoàn toàn không có dò hỏi càng nhiều tình báo, thậm chí tìm kiếm cái này Thái Cổ kỳ trân khống chế chỗ then chốt ý nghĩ.

Cỡ này thánh địa tu hành, cũng không phải trước loại kia chỉ có tiên nhân tông môn có thể so với.

Không chỉ có thời khắc có Thái Ất tiên nhân tọa trấn, càng là có thể sinh ra Thái Thượng cấp bậc tồn tại!

Loại này trình độ, hoàn toàn có thể loại suy, như cái kia Thái Huyền trưởng lão như thế, tiếp xúc Huyễn Giới, thời gian các loại đứng đầu pháp tắc, thậm chí hoàn toàn tìm hiểu! Bên ngoài Tu Di Kim Sơn chính là minh chứng!

Coi như không có loại này khủng bố đại năng tồn tại, dựa vào thánh địa lịch sử, cũng khẳng định thu nhận qua tìm hiểu đứng đầu pháp tắc đệ tử, làm sao có khả năng ở không gian thẩm thấu trên không có phòng bị?

Một cái thánh địa, ở phòng ngự bất kỳ phương diện, đều tất nhiên không có điểm yếu, nếu không thì, cũng không chờ được đến Thiên Ma cường hãn công phá, liền muốn suy yếu xuống.

"Biết điều! Biết điều! Thấp nhất mục tiêu là thu được Cửu Chuyển Bất Diệt Thân sau sáu chuyển, đương nhiên, nếu như có thể lợi dụng nơi này tài nguyên, nhanh chóng tăng lên chính mình, liền càng được rồi hơn!"

Phương Nguyên cũng phát hiện, cái này Kim Hồn tông, chính là tu luyện luyện thể công pháp thánh địa.

Chỉ là một cái Kim Hồn giới bên trong Kim quả, mười cái Thiết Sơn môn cũng không sánh nổi.

Hắn muốn tu hành Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, đem thân thể của chính mình rèn luyện đến dường như Tiên khí thậm chí Thái Cổ kỳ trân, thiếu không được đặc biệt thiên tài địa bảo chống đỡ.

Dựa vào cái này đại thế lực thu thập, so với mình thu thập còn cấp tốc hơn rất nhiều.

Dù sao, Đại Thánh tu tiên giới cũng không phải Cổ Mang mười sáu nước, chính mình không cách nào làm được một tay che trời.

. . .

Phương Nguyên cố ý áp chế chính mình tốc độ, còn muốn một đường lẩn tránh Kim thú, đặc biệt có thể phát ra cảnh báo phi hành Dị thú, đi tới tốc độ rất chậm.

Vẫn bỏ ra khoảng chừng hai ngày thời gian, mới hoàn toàn rời đi kề bên tầng thứ hai khu vực nguy hiểm, đi tới tầng thứ nhất ngoại vi.

Ở đây, Kim thú dày đặc độ liền tiến một bước hạ xuống, xem như là tương đối an toàn.

"Bảy ngày mới đi qua vẫn chưa tới một nửa, còn lại nhiệm vụ, chính là nhiều thu thập nhiều loại này Kim quả. . ."

Phương Nguyên cắn một cái trên tay trái cây: "Rất hiển nhiên, loại này trái cây đối với nhiều loại luyện thể pháp môn đều có kỳ hiệu, nếu không là nâng thử luyện phúc, ta cũng không cách nào vào tay. . ."

Trải qua thử nghiệm, hắn biết rõ, loại này trái cây màu vàng óng, đối với Cửu Chuyển Bất Diệt Thân trước tam chuyển tu luyện rất có có ích!

"Đáng tiếc. . . Kim thú ít ỏi, Kim quả xuất hiện xác suất liền xuống hàng, cũng coi như có mất có được. . . Nhưng ngày sau không hắn không có cơ hội!"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên.

Đột nhiên, tản ra bên ngoài trăm dặm thần thức thì có phát hiện.

"Có người? ! Đồng thời tựa hồ vẫn là Kim Hồn tông đệ tử. . ."

Hắn nhanh chóng tới gần, càng nhiều tin tức liền truyền đến.

"Sở sư đệ, vì lần này tiến vào Kim Hồn giới, ta cống hiến nhưng là không còn một mống, không nên quên ngươi đã đáp ứng ta cái gì!"

Hai tên đệ tử áo vàng lại là không có phát hiện Phương Nguyên dò xét, tránh né Kim thú đồng thời, còn đang không ngừng trò chuyện.

"Xin yên tâm, lần này mượn sư huynh cống hiến, ta lấy Kim Hồn quả trả lại!"

Một gã khác đệ tử lấy lòng cười: "Tiêu sư huynh ngươi đã đem Thiên Phong Bách Luyện Quyết tu hành đến cao giai mức độ chứ? Thân thể chỉ kém một tia, liền nhưng có thể so với đỉnh cấp Đạo khí, đến thời điểm xông vào thứ hai vực, chính là đệ tử nội môn!"

"Chỉ là đệ tử nội môn, lại đáng là gì? Mục tiêu của ta là thứ ba vực!" Tiêu sư huynh hiển nhiên chí hướng rộng lớn: "Hi vọng lần này Kim Hồn quả có thể phụ trợ ta đột phá. . . Đáng tiếc, ở ngoài hai vực Kim Hồn quả đều là hạ phẩm, chỉ có thứ ba vực mới phải xuất hiện trung phẩm! Nghe nói nơi càng sâu, còn có thượng phẩm thậm chí cực phẩm, nếu là có cấp độ kia thánh vật phụ trợ, thân thể của ta tất nhưng có thể so với Tiên khí!"

"Nếu có thể tu luyện đến thân thể có thể so với Tiên khí, vượt qua lôi kiếp dễ như trở bàn tay, đến thời điểm trực tiếp thành làm trụ cột chân truyền, có thể tranh cướp chưởng giáo đại vị, đến không ăn thua cũng là một trưởng lão!"

Hai tên đệ tử áo vàng mắt lộ ra ngóng trông vẻ.

Độ kiếp trước sau, luyện thể pháp môn tu luyện độ khó cũng là không giống.

Tỷ như Kim Hồn tông tiên nhân, phần lớn thân thể đều có thể so với Tiên khí, nhưng rất nhiều đều là độ kiếp sau khi mới tu luyện thành công.

Phàm là có thể độ kiếp trước, liền đem thân thể tu luyện đến Tiên khí mức độ, tất là đệ tử chân truyền!

Loại này đệ tử, vượt qua lôi kiếp dễ như trở bàn tay, chính là là thiên tài chân chính, có đấu võ chưởng giáo hi vọng!

Phương Nguyên ở một bên nghe trộm, nhất thời đem những thứ này tin tức

hiểu rõ đến thất thất bát bát, nhưng không có hiện thân, mà là bắt đầu rồi vòng thứ hai cướp đoạt.

Mấy ngày sau, Sở sư đệ cùng Tiêu sư huynh đi tới thứ hai vực biên giới, sắc mặt đều khó nhìn phi thường: "Không biết làm sao sự việc, Kim Hồn quả thưa thớt không ít, chỉ có thể mạo hiểm một chút!"

"Chúng ta chỉ là ở biên giới tới lui tuần tra, thứ hai vực Kim thú giống như sẽ không đuổi theo ra đến. . ." Tiêu sư huynh đối với chuyện này rất chắc chắn: "Mà muốn trở thành đệ tử nội môn, lại là muốn thâm nhập thứ hai vực, đồng thời sinh tồn vượt quá ba ngày!"

"Không được đỉnh cấp Đạo khí, ở thứ hai vực liền bình thường Kim thú một lần công kích đều chịu đựng không được, chúng ta hay là thôi đi. . ." Sở sư đệ cái trán có chút mồ hôi lạnh.

"Oa oa!"

Đột nhiên, chói tai quạ đen hót vang vang lên , khiến cho hai người này vẻ mặt đột biến: "Đáng chết! Là Kinh Thần nha! ! !"

Ầm ầm ầm!

Không đến bao lâu, khủng bố thú triều hiện lên, tựa hồ là trải qua gây xích mích, những thứ này Kim thú từng cái từng cái con mắt đỏ chót, từ bốn phương tám hướng bọc đánh mà tới.

"Không. . . Tại sao vận may sẽ như vậy kém? !"

Tiêu sư huynh tiếng gào bên trong mang theo tuyệt vọng, mắt thấy sắp bị Kim thú bao phủ, rốt cục vẫn là xé nát nào đó tấm bùa, hai bóng người trong nháy mắt biến mất. . .

"Rất tốt, dựa vào hai người này hấp dẫn đi Kim thú sự chú ý, ta có thể đi cướp đoạt một phen!"

Phương Nguyên chim sẻ ở đằng sau, trong mắt tinh quang lấp lóe.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1093: Lục Chuyển

Kim quang lóe lên, Phương Nguyên bóng người liền xuất hiện ở trước cửa lớn.

Không gian na di cảm giác hôn mê, đối với hắn mà nói căn bản không có hiệu quả gì. Trái lại truyền tống trong quá trình không gian rung động tiết lộ tin tức , khiến cho hắn biết được, Kim Hồn giới lối vào cũng không chỉ có cái này một cái.

Đồng thời, từ những đệ tử kia biểu hiện đến xem, gia nhập Kim Hồn tông sau khi, liền có cơ hội chủ động tiến vào bên trong, thậm chí, còn có thể thu được trong nháy mắt rời đi phù lục bảo mệnh.

Đương nhiên, ngay cả như vậy, nếu là không kịp khởi động, cái kia chết đi cũng không trách người khác.

Ở cái này bảy ngày ở trong, hắn thần thức liền phát hiện qua như vậy kẻ xui xẻo.

Mà được lợi từ những này đệ tử hi sinh, hắn đúng là ở đệ nhất vực cùng thứ hai vực bên trong thu hoạch khá dồi dào.

Cho tới thứ ba vực? Chỉ là xa xa liếc mắt nhìn, hắn liền không dám thâm nhập.

Bởi vì nơi đó Kim thú mật độ, dĩ nhiên đã trải rộng đại địa, bất luận từ này cái phương hướng đi vào, đều không trốn được bị phát hiện kết cục.

Nói cách khác, chỉ có thể dựa vào cứng rắn thực lực đột phá.

"Lại. . . Thật sự đi ra! Ở Kim Hồn giới bên trong sinh tồn bảy ngày. . ." Tiên nhân Thiết Như Ý trợn mắt lên, trên dưới đánh giá Phương Nguyên, thật giống như ở xem một cái quái thú.

"Ha ha. . . Chúc mừng ngươi thông qua khảo hạch, trở thành ta Kim Hồn tông đệ tử!"

Kim Hoán lại là vẻ mặt hơi động, cười ha ha, vung tay lên, một tấm màu vàng tóc xoắn trục liền hiện lên đi ra: "Ta cái này liền vì ngươi đăng ký, lại lĩnh đệ tử ngoại môn lệnh bài, trang phục, cùng với năm này tài nguyên!"

"Đa tạ đại nhân!"

Phương Nguyên bình tĩnh hành lễ, biết đây là một cái quan liêu thức cao tầng. Sẽ chỉ ở quy tắc có hạn bên trong phạm vi làm khó dễ chính mình, mà một khi chính mình triển lộ ra đầy đủ tiềm lực, lại chuyển thành hiền lành.

Loại này trở mặt công phu, bên cạnh Thiết Như Ý, lại là vạn vạn học không đến.

"Lệ Hồn sao?"

Kim Hoán nhìn thấy Phương Nguyên kí tên, lại đem một khối lệnh bài màu vàng óng quăng đi: "Đây là ngươi thân phận lệnh bài, bằng này có thể ở đệ tử ngoại môn ở lại khu bên trong mặc cho tuyển một tràng phòng ốc, còn có hàng năm ba viên Kim Hồn quả cung cấp! Ta xem ngươi thân thể, đã có thể so với Đạo khí, nhưng là tu luyện cái gì luyện thể bí pháp?"

"Là Bách Luyện Đoán Thể thuật!" Phương Nguyên không có che giấu , dựa theo Kim Nguyên lời giải thích, này bí thuật ở trung vực tiên nhân bên trong là nát rác rưởi mặt hàng, lai lịch hoàn toàn không có vấn đề.

"Chỉ có bách luyện a?" Kim Hoán sờ sờ cằm: "Bất quá bên ngoài luyện thể công pháp, cũng là như vậy. . . Ngươi thân là đệ tử ngoại môn, mới vào Bản

tông, có thể đi lựa chọn một môn công pháp, ta nhớ tới ngoại môn ở trong, thì có một bộ (Thiên Luyện Đoán Thể Thuật), chính là bách luyện thăng giai bản, năng lượng cao nhất đem thân thể rèn luyện đến trung phẩm Tiên khí mức độ!"

"Đa tạ đại nhân đề điểm!"

Phương Nguyên thoạt nhìn vô cùng chân tâm thực lòng nói cám ơn, rõ ràng cái này cũng là đối phương lấy lòng, chính là vì vuốt lên trước các loại.

Đối phương dù sao cũng là Kim Hồn tông tiên nhân, ở không âm thầm ra tay với mình điều kiện tiên quyết, cần gì phải gây thù hằn đây?

Cái này tư thái bày ra đến, Kim Hoán chính là cười to: "Được! Ta Kim Hồn tông lại thêm một cái giai đồ!"

Như Phương Nguyên không có thông qua khảo hạch, vậy dĩ nhiên tất cả đừng nói, mà lúc này hắn thông qua độ khó khăn nhất, tương lai hạt nhân chân truyền không nói, tiến vào nội môn là ván đã đóng thuyền, luận quan hệ xa gần, cũng không so một cái hạ viện trưởng lão chênh lệch.

Đặc biệt loại này thái độ , khiến cho Kim Hoán rất là yêu thích, co được dãn được, ít nhất thì sẽ không cương cực mà gãy.

. . .

Công Pháp điện.

Cáo từ rời đi sau khi, Phương Nguyên không nói hai lời, liền đến Kim Hồn tông công pháp truyền thừa nơi.

Chỉ cần có thể được đến Cửu Chuyển Bất Diệt Thân đến tiếp sau công pháp, dù là sau một khắc Chu Thiên tiên tông tìm tới cửa, cũng không có cái gì đáng sợ.

'Lúc trước đôi kia chủ tớ, trên thực tế chính là một cái manh mối, nói không

chắc Chu Thiên tiên tông có thể tìm hiểu nguồn gốc đi tìm đến. . . Nhưng coi như đi tìm đến, thì lại làm sao đây?'

Chỉ cần không có kiêng kỵ, Phương Nguyên căn bản không sợ bất luận cái nào thánh địa.

Đương nhiên, tiền đề là không rơi vào một ít không gian tuyệt trận ở trong.

Kim Hồn tông ngoại môn công pháp điện, là một toà màu vàng cung điện, từ bên ngoài nhìn qua, không có một cái cửa sổ, giống như một toà lăng mộ.

Ở lối vào, chỉ có rất ít mấy gã chấp sự trông coi, hiển nhiên đối với chỗ này cấm chế rất là yên tâm.

"Chư vị có lễ, ta trước tới lựa chọn công pháp!"

Phương Nguyên tiến lên, nắm ra thân phận lệnh bài của mình.

"Hừm, Lệ Hồn, đến từ Thiết Sơn môn đề cử!"

Một tên râu trắng tóc bạc ông lão gật gù: "Mới vừa trở thành đệ tử ngoại môn, liền tới lựa chọn công pháp, xem ra trước ngươi là một cái tán tu, không có cái gì tốt truyền thừa, ai. .. Bất quá tiến vào ta Kim Hồn tông, phương diện này liền cứ yên tâm đi!"

Hắn phất tay một cái, nguyên bản bao phủ ở trên lối đi một tầng kim quang liền biến mất không thấy: "Nhớ kỹ, ngươi chỉ có thể lựa chọn một quyển, điển tịch bên trên đều có cấm chế, chỉ có thể lật xem ba vị trí đầu trang, đi thôi!"

Phương Nguyên lần thứ hai hành lễ, tiến vào lăng mộ ở trong.

Rất nhiều giá sách cao vót, hình thành từng toà từng toà núi sách, bên trong đệ tử đúng là cực nhỏ, vô cùng yên tĩnh trống trải.

'Cũng là, những đệ tử khác, đã sớm lựa chọn tự thân công pháp, rất ít tới nơi

này. . .'

Phương Nguyên chắp tay ở núi sách bên trong đi xuyên, tình cờ nhìn thấy tự mình nghĩ xem điển tịch, liền dừng lại lật xem một, hai, vẫn chưa thắng đến luyện thể sách vực mà đi.

"Dù sao cũng là một cái thánh địa tu hành, tích lũy điển tịch không phải chuyện nhỏ! Ôm đồm trăm thái. . . Cho dù chỉ là chỉ là một cái ngoại môn!"

Không biết qua bao lâu, Phương Nguyên liền đến một chỗ cực lớn tàng thư khu.

Trong này bày ra điển tịch, liền đều là Đoán Thể phương diện công pháp.

Hắn tùy ý cầm lấy một quyển: "Hỗn Nguyên Công? Luyện khí cùng luyện thể kiêm tu, có thể làm cái này chủ tu công pháp, đem thân thể rèn luyện đến đỉnh cấp Đạo khí tầng thứ!"

Chợt, lại nhìn thấy một quyển Thiên Luyện Đoán Thể Thuật, trong lòng khẽ động.

Dựa theo Kim Hoán tiên nhân đề cử, này bí thuật tự nhiên cực kỳ thích hợp hắn, có thể cùng Bách Luyện Đoán Thể thuật nối liền lên, không hề vướng víu tiếp tục tu hành.

Đáng tiếc, đỉnh cấp tầng thứ có hạn, chỉ tới Tiên khí, cái này liền để Phương Nguyên trực tiếp từ bỏ.

Bình thường Nguyên Anh, có thể đem thân thể rèn luyện đến tiên khí mức độ, hoàn toàn có thể vượt qua lôi kiếp.

Nhưng hắn không phải tu sĩ bình thường, lĩnh ngộ hai điều đỉnh cấp pháp tắc, lại có Phân thân chi pháp, lôi kiếp uy lực vượt quá tưởng tượng, ít nhất cũng đến thái cổ kỳ trân mới chắc chắn.

Mà rất hiển nhiên, như vậy luyện thể điển tịch, cho dù ở trung vực, đều phi thường hiếm thấy.

"(Cửu Chuyển Bất Diệt Thân), rốt cuộc tìm được!"

Phương Nguyên tiếp tục tới lui tuần tra, không biết đi qua bao lâu, ánh mắt nhìn kỹ ở một bộ màu vàng điển tịch trên.

Cái này bản điển tịch vô cùng trầm trọng, mỗi một trang đều phảng phất dùng kim loại đúc ra, lúc này mở ra giới thiệu, tin tức phía trên lại là khiến Phương Nguyên thoáng cả kinh:

"Cửu Chuyển Bất Diệt Thân! Kim Hồn tông chủ lưu công pháp! Tổng cộng chia làm cửu chuyển! Tu luyện đến thứ ba chuyển, thân thể liền nhưng có thể so với hạ phẩm Tiên khí! Tu luyện đến thứ bảy chuyển, thân thể có thể so với thái cổ kỳ trân, vạn kiếp bất diệt! Cửu chuyển đại thành, thì lại Nhục Thân Thành Thánh? !"

"Như vậy thần công, làm sao có khả năng thả ở ngoại môn, trừ phi. . ."

Phương Nguyên trong lòng mát lạnh, cầm điển tịch đi tới cửa.

"Hả? Lựa chọn Cửu Chuyển Bất Diệt Thân sao? Tiểu tử tâm thật to lớn!" Râu trắng tóc bạc tiên nhân nở nụ cười, cấp tốc đăng ký, lấy ra một tấm lệnh bài, điển tịch trên cấm chế liền biến mất không thấy: "Mau chóng ghi nhớ, lại đem điển tịch trả lại, nhớ kỹ không thể truyền ra ngoài, bằng không hình thần đều diệt!"

Phương Nguyên gật gù, thần thức đi vào trong điển tịch.

Sau đó, liền trong bóng tối lắc đầu: "Quả nhiên. . . Chỉ có trước lục chuyển nội dung, tuy rằng so với ta nhiều lắm tam chuyển, nhưng cũng thiếu mất mấu chốt nhất sau tam chuyển!"

Nhưng lúc này, trên mặt lại là lộ ra vẻ mừng rỡ, cáo từ rời đi.

. . .

Thời gian vào đêm.

Kim Hồn tông đệ tử ngoại môn trong động phủ.

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, trên người kim quang không ngừng lấp loé, rõ ràng là tiến vào Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện ở trong.

"Tuy rằng ta tu luyện Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, không có Thiên Luyện Đoán Thể Thuật thuận lợi như vậy, nhưng dù sao đã đem thân thể tu luyện tới cấp bậc Đạo khí, đón lấy bất quá là chuyển hóa mà thôi! Có Kim Hồn quả trợ giúp, hoàn thành trước hai chuyển tu luyện không có vấn đề chút nào!"

Cửu Chuyển Bất Diệt Thân trước hai chuyển, cũng là đem thân thể tu luyện được có thể so với đỉnh cấp Đạo khí, độ khó không tính quá to lớn.

Đặc biệt ở Phương Nguyên phát điên động dụng lượng lớn hạ phẩm Kim Hồn quả sau khi, tất cả liền đều nước chảy thành sông.

Chờ đến chân trời ánh mặt trời hơi bay lên lúc, cả người hắn đều tựa hồ cất cao một đoạn, da thịt cũng đã biến thành một loại khỏe mạnh màu đồng cổ.

Đây là đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện tới thứ hai chuyển chứng minh.

"Kim Hồn quả, quả nhiên là đồ tốt , nhưng đáng tiếc, đệ tử ngoại môn một năm phối ngạch mới ba viên!"

Hắn có chút tiếc nuối lắc đầu một cái, đi ra sân.

"Ngươi chính là mới tới sư đệ, Lệ Hồn?"

Đi ra tiểu viện không có bao xa, vài tên đệ tử áo vàng liền xông tới, trong đó hai cái Phương Nguyên còn hết sức quen thuộc, rõ ràng là Tiêu sư huynh cùng

Sở sư đệ.

'Chính là tại hạ, không biết các vị sư huynh có chuyện gì?'

Phương Nguyên cười đến phi thường xán lạn.

"Ha ha. . . Sư đệ có thể vào ta Kim Hồn tông, thiên tư cùng khí vận tự nhiên đều là cực giai, chỉ là cái này Kim Hồn tông bên trong từng bước bụi gai, chúng ta cần phải dắt tay cộng tiến vào mới là. . ."

Sở sư đệ đi ra, trong lời nói có cường đại sức thuyết phục.

"Có phải là vì đạt thành cái mục đích này, ta phải gia nhập các ngươi, còn đến nộp lên trên nhất định cống hiến. . ." Phương Nguyên chỉ cươi cười: "Nói thẳng đến thu bảo hộ phí không phải?"

". . ." Tiêu sư huynh mấy người không còn gì để nói, vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy nói chuyện như thế thẳng thắn người.

"Nếu như nộp bảo hộ phí, thật có thể làm ta thanh tĩnh một điểm tới nói, ta vẫn là sẽ chọn giao nộp. . . Đáng tiếc. . ." Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Chỉ bằng các ngươi? Ta từ chối!"

"Cái gì?" Sở sư đệ da mặt vừa kéo, hắn cùng Tiêu sư huynh lần này xui xẻo phi thường, tuy rằng tiêu hết điểm cống hiến, tiến vào Kim Hồn giới, lại không thu hoạch được gì, cần gấp phương diện khác bồi bổ.

Nhìn thấy Phương Nguyên như thế không hợp tác, nhất thời hỏa khí liền lên đến rồi: "Vị này Lệ Hồn sư đệ, ngươi có biết ta Kim Hồn tông bình thường không khỏi tranh đấu, đặc biệt ngoại môn trong, chỉ cần không đem người đánh chết, liền hầu như không người đến quản. . ."

"Thì ra là như vậy, cái này cần phải đa tạ mấy vị báo cho!"

Phương Nguyên giật giật cái cổ, nặn nặn nắm đấm, nhất thời toàn thân đều

phát ra nổ hạt đậu giống như tiếng vang, một cái tiến bộ trùng quyền.

Ầm!

Quyền phong khuấy động, không khí nén, hình thành khí bạo , khiến cái khác đệ tử đều là biến sắc.

Tiêu sư huynh lên trước một bước, cánh tay phải hiện nổi lên ra rất nhiều vảy màu bích lục, một trảo vung ra.

Lách cách!

Kim thiết giao kích tiếng vang lên, rất nhiều phá nát lân phiến tung toé.

Tiêu sư huynh liền lùi mấy bước, đầy mặt vẻ kinh ngạc, bên trong tròng mắt lại hình như có điểm âm u: "Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, thứ hai chuyển đại thành? !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1094: Xâm Lấn

"Ngươi. . . Đúng là mới nhập môn đệ tử?"

Tiêu sư huynh nhìn Phương Nguyên: "Trong một đêm, liền đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân luyện thành nhị chuyển? !"

"Ta thân thể vốn là cũng đã có thể so với Đạo khí, lại thêm vào ba viên Kim Hồn quả trợ giúp, trong một đêm, chuyển hóa công pháp, có cái gì vấn đề?"

Phương Nguyên tiến lên, nắm bắt đốt ngón tay, không ngừng phát ra chói tai bạo tiếng.

Hắn đã sớm dự đoán qua cảnh tượng này , bất quá có trước nội tình, đặc biệt ngày hôm qua Công Pháp điện lão nhân vì hắn làm chứng, nhưng cũng có thể chứng minh thuần khiết.

Huống chi, loại này trình độ, chỉ là so sánh thiên tài luyện thể tu sĩ mà thôi.

Nếu như trong một đêm, từ bạch thân tu luyện tới Cửu Chuyển Bất Diệt Thân nhị chuyển, đó mới liền Thái Ất tiên nhân đều muốn kinh động.

Dù là như vậy, lấy Phương Nguyên lúc này đỉnh cấp Đạo khí thân thể, đang bình thường trong đệ tử ngoại môn cũng coi như so sánh đột xuất cái kia một loại, Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tuy rằng tu luyện khó khăn, nhưng sau khi luyện thành, ở cùng cấp ở trong cường đại cũng là không thể nghi ngờ.

Những thứ này chuẩn bị nắm quả hồng mềm đệ tử, lúc này liền có chút xem xét lại.

"Không phải sợ. . . Chúng ta nhiều người. . ." Sở sư đệ con mắt hơi chuyển động, mới vừa hô lên nửa câu, trước mặt liền bóng người lóe lên, bị Phương Nguyên thật giống nhấc lên con gà con như thế tóm lấy: "Ngươi nói cái gì?"

"Không. . . Không có!"

Cho dù tu luyện Hỗn Nguyên Công, Sở sư đệ lúc này cũng cảm thấy đến cái cổ đau nhức cực kỳ, không khỏi liên tục xin tha.

"Ừm. . . Thôi, ta có một số việc muốn các ngươi đi làm hoặc là trả lời, hoàn thành sau khi, chuyện hôm nay liền xóa bỏ, bằng không. . ."

Phương Nguyên trong mắt ánh sáng lạnh lóe lên.

"Là chuyện gì?"

Tiêu sư huynh bình tĩnh hỏi.

Mà chu vi những kia nguyên bản vây xem, trên mặt mang theo vẻ hài hước đệ tử, lại đều là im lặng không lên tiếng tản ra, hiển nhiên nhận định Phương Nguyên không dễ chọc.

"Các ngươi yên tâm, đều là rất đơn giản chuyện!"

Phương Nguyên cười híp mắt nói.

. . .

Trải qua hỏi dò, đám người này thủ lĩnh chính là tiêu Cửu Ly, một cái ở trong đệ tử ngoại môn nằm ở hạ tầng đoàn thể nhỏ, cũng chỉ có thể bắt nạt một cái người mới.

Mà cái kia Sở sư đệ, tên là Sở Đoạt, chính là quân sư quạt mo một loại nhân vật.

"Chỉ là một cái ngoại môn, liền ngươi tranh ta đoạt thành như vậy, đáng giá sao?"

Phương Nguyên sau khi nghe xong, chỉ còn dư lại không nói gì: "Đúng rồi, Kim Hồn giới làm sao tiến vào? !"

"Kim Hồn giới chính là chúng ta đất lành để tu hành, cũng là nội môn cùng đệ tử nòng cốt thử luyện chỗ, chỉ cần giao nộp một trăm cống hiến, liền có thể thu được một lần ra vào cơ hội!"

Tiêu Cửu Ly rất là cặn kẽ giảng giải: "Cho tới cống hiến? Ngoại trừ nhập môn lúc, minh bài bên trong tự động nắm giữ một trăm ở ngoài, nhất định phải thông qua các loại nhiệm vụ cùng trao đổi hoạch được."

"Khó trách các ngươi muốn ngăn ta, chính là coi trọng cống hiến?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm, mà tiêu Cửu Ly cùng Sở Đoạt nhưng là thật không tiện chỉ cươi cười: "Lệ Hồn đại ca ngươi thiên phú dị bẩm, trong một thời gian ngắn liền luyện thành Cửu Chuyển Bất Diệt Thân thứ hai chuyển, chỉ cần lại quen thuộc một quãng thời gian, hoàn toàn có thể bứt lên trước đệ tử nội môn!"

Cái này cũng là tiêu Cửu Ly cảm thấy âm u, còn có thản nhiên nhận té ngã nguyên nhân, đối phương cùng bọn họ, căn bản liền không phải là cùng một cấp bậc.

"Nội môn sao?"

Phương Nguyên vô cùng rõ ràng, Kim Hồn tông đệ tử ngoại môn, thân thể mỗi một cái đều có thể so với Đạo khí.

Mà nội môn thử luyện, nhưng là muốn ở thứ hai vực bên trong sinh tồn nhất định thời hạn, thân thể có thể so với đứng đầu Đạo khí.

Nếu như có thể đem thân thể rèn luyện đến tiên khí tầng thứ, cái kia liền có

thể đi xông thứ ba vực, thành làm vì đệ tử nòng cốt.

Trước, chính là bởi Thiết Cuồng Đồ can thiệp , khiến cho Phương Nguyên đệ tử ngoại môn thử luyện, nguy hiểm có thể so với trở thành đệ tử nội môn.

Bởi vậy, đang nhìn đến hắn còn có thể hoàn hảo không chút tổn hại lúc đi ra, Kim Hoán mới sẽ lập tức thay đổi thái độ.

Dù sao, mới nhập môn liền có biểu hiện như thế, ngày sau hoàn toàn có thể khiêu chiến hạt nhân chân truyền vị trí.

'Nhưng ta cũng không phải đến làm cái gì hạt nhân chân truyền. . . Sớm một chút đem công pháp chiếm được tiếp tục rời đi mới là đúng lý, đương nhiên, trước đó, nhất định phải mạnh mẽ kiếm bộn Kim Hồn quả loại hình!'

Phương Nguyên âm thầm quyết định: "Có lẽ. . . Có thể tới một cái một tiếng hót lên làm kinh người? Nhưng nhập môn ngày thứ hai liền như vậy, thực sự quá khả nghi chứ?"

"Hừm, xét thấy các ngươi hợp tác, chuyện hôm nay liền như thế quên đi!" Phương Nguyên vung vung tay, nhất thời làm tiêu Cửu Ly cùng Sở Đoạt lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Trên thực tế, còn ở ngoại môn pha trộn đệ tử, đều là Kim Hồn tông bên trong nhất không đủ tư cách mặt hàng.

Cái nào sợ bọn họ hơi có chút bối cảnh, hoặc là thiên phú lại khá một chút, cũng rất sớm tiến vào nội môn trong.

Lúc này nhìn thấy Phương Nguyên lợi hại như vậy, thậm chí còn có một chút bái sơn đầu ý nghĩ.

Đáng tiếc, Phương Nguyên căn bản không cho bọn hắn cơ hội, biến sắc, đem những thứ này người thật giống như đuổi con ruồi giống như đuổi đi.

Hắn thay đổi kế hoạch, trở lại bên trong tiểu viện, ngồi khoanh chân, biểu hiện trước nay chưa từng có nghiêm nghị: "Rốt cục đến sao? Chu Thiên tiên tông?"

. . .

Cổ Mang mười sáu nước, 33 tầng Thiên ngoại lâu.

Phương Nguyên Chúc Long phân thân từ lĩnh ngộ pháp tắc bên trong thức tỉnh, ánh mắt lấp lánh: "Đến rồi, đợt thứ nhất vây quét!"

Trước Thái Huyền tiên nhân không làm gì được hắn, lại không dám đặt mình vào nguy hiểm, chỉ có thể tạo thành đại trận, phong tỏa toàn bộ hư không, lại từ Chu Thiên tiên tông triệu tập nhân thủ.

Dựa theo hắn suy đoán, trở lại một cái Thái Ất tiên nhân không có khả năng lắm, nhiều nhất là một đội tiên nhân, mang theo bí bảo hàng ngũ.

Đương nhiên, tu luyện trong thánh địa tiên nhân, so với bên ngoài tiên nhân, phổ biến phải mạnh hơn một đoạn dài, chỉ là cái này một đội tiếp viện, diệt sạch Cổ Mang mười sáu nước tông môn đều không có vấn đề chút nào.

"Bái kiến Thái Huyền trưởng lão!"

Phía chân trời lưu quang bay lượn, 12 đạo sao băng rơi xuống , hóa thành tiên nhân, hướng về Thái Huyền hành lễ.

"Ừm! Đều thôi đi!"

Thái Huyền trưởng lão phất tay một cái, nhìn chằm chằm người cầm đầu: "Hóa ra là Huy Dạ ngươi tên tiểu tử này, đồ vật có thể mang đến?"

"Xin nghe trưởng lão mệnh lệnh, lấy tới Phá Giới châu mười ba viên! Đô Thiên Thập Nhị Luyện Không đại trận một bộ, cùng với một cây 'Cửu Hư phiên' !"

Huy Dạ tiên nhân cung kính hành lễ, lấy ra mấy vật.

Cái gọi là Phá Giới châu, chính là hàng dùng một lần, dùng để đột phá không gian bích chướng, thuận buồm xuôi gió.

Mà Đô Thiên Thập Nhị Luyện Không đại trận cần mười hai tên tiên nhân liên thủ bố trí, uy năng mênh mông cực kỳ, đủ để phong khóa hư không, liền Huyễn Giới pháp tắc viên mãn đều khó mà chống đối.

Những món đồ này, đều là Chu Thiên tiên tông trong lịch sử một cái kinh tài tuyệt diễm đệ tử sáng chế.

Này đệ tử nguyên bản lĩnh ngộ sáu đạo viên mãn pháp tắc, thân thể có thể so với Tiên khí, tiên nhân có hi vọng, làm sao lòng dạ quá cao, ở Nguyên Anh lúc khổ sở ngộ đạo, cuối cùng Huyễn Giới pháp tắc nhập môn, tu đến viên mãn, được khen là tiên nhân phía dưới đệ nhất nhân.

Chỉ tiếc, chết ở lôi kiếp ở trong.

Cuối cùng một cây Cửu Hư phiên, lại là tuyệt phẩm Tiên khí, do lúc trước một cái Thái Thượng tiên nhân tự tay luyện chế, trong đó còn gia nhập một cái nào đó tu luyện Huyễn Giới pháp tắc Ma Tiên thần hồn!

Luận quý trọng trình độ, không chút nào ở một ít thái cổ kỳ trân phía dưới.

"Rất tốt!"

Thái Huyền tiên nhân vuốt vuốt chòm râu: "Các ngươi lưu lại sáu người, cùng những Tiên nhân này hợp luyện Đô Thiên Thập Nhị Luyện Không đại trận, còn lại dự bị theo ta tiến vào 33 trọng thiên ngoại lâu!"

"Xin nghe pháp chỉ!" Huy Dạ tiên nhân hạ thấp người hành lễ, cái khác tiên nhân nghe xong, lại là âm thầm kêu khổ.

Làm lâu như vậy cu li, liền lúc trước tông môn bị càn quét đều không cho

phép rời đi, không nghĩ tới mãi đến tận hiện tại, còn không là phần cuối.

Không đến bao lâu, 12 đạo hắc khí phóng lên trời, đem cỏ lau lay động toàn bộ bao bọc đi vào.

Giữa hư không, tình cờ có thể thấy được chim thân đầu người Ma thần hiện lên, bốn cánh sáu mắt, hung thần ác sát, mấu chốt nhất chính là ở trong hư không tùy ý đi xuyên, thình lình đều là lĩnh ngộ Huyễn Giới pháp tắc dáng vẻ.

"Ha ha. . . Có này đại trận, tiểu nhi kia như dám nữa đến , bất quá đưa dê vào miệng cọp mà thôi!"

Thái Huyền trưởng lão thấy vậy, vui sướng cười to, lại mang theo sáu cái tiên nhân, cùng nhau thôi thúc Phá Giới châu: "Mở! ! !"

. . .

"Bắt đầu rồi sao?"

Phương Nguyên đứng ở trước tấm bia đá, tiếng nói trầm ổn: "Khí linh! Trực tiếp mở ra thứ ba mươi mốt tầng, đưa bọn họ đi vào!"

Phá Giới châu nắm giữ cường đại phá giới lực lượng, giống như trước Huyễn Giới pháp tắc đại thành hắn, trên lý thuyết trước mười chín tầng đều có thể tùy ý đi xuyên.

Nhưng Phương Nguyên hiển nhiên sẽ không để cho bọn họ từng tầng từng tầng nhổ pháo đài, mà là vừa bắt đầu liền lên địa ngục độ khó.

Tuy rằng hai mươi tầng sau khi không gian, bằng vào vật chết rất khó công phá, nhưng hắn nơi này chủ động mở cửa, cho dù dùng Phá Giới châu, tự nhiên cũng sẽ hướng về chỗ yếu nhất áp sát. Giống như cái ao rò nước, tự động thu nạp chu vi dòng nước.

Hào quang lóe lên.

Thái Huyền trưởng lão mang theo Huy Dạ sáu đại Tiên nhân, liền xuất hiện ở một chỗ trong không gian.

Mặt đất khô cạn rạn nứt, bốn phía dung nham cuồn cuộn, kịch độc sương khói bao phủ thiên địa, thấy thế nào đều không phải một cái nơi tốt lành.

"Nơi này. . . Ứng nên là tiên nhân chỗ khảo hạch!"

Huy Dạ tiên nhân nhìn kỹ chu vi: "Nhưng chúng ta có tới sáu người, còn có Thái Huyền trưởng lão áp trận, chỉ là tiên nhân khảo hạch, lại tính là gì?"

Bọn họ đều là Chu Thiên tiên tông tiên nhân, tự có thánh địa ngạo khí.

Dưới cái nhìn của bọn họ, cái này Mông Duyên sơn tiên nhân khảo hạch, tự nhiên cùng Chu Thiên tiên tông không sai biệt lắm, đối với Tiên nhân bình thường mà nói rất khó, nhưng đối với bọn hắn, đặc biệt gian lận bọn họ mà nói, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Chỉ là Huy Dạ tiên nhân vẻ mặt, ở sát na sau liền ngưng trệ.

Bởi vì Thái Huyền trưởng lão không nói một lời, ngơ ngác nhìn thiên địa, vẻ mặt thậm chí mang theo một điểm. . . Sợ hãi?

"Không. . . Không thể, ở đây tại sao có thể có loại này Thiên Ma?"

Tới gần, còn có thể nghe thấy hắn lầm bầm lầu bầu lẩm bẩm.

"Ràng buộc vực ngoại Thiên Ma khảo hạch, chúng ta Chu Thiên tiên tông bên trong, cũng có như vậy nội dung, xem ra chúng ta là đến cửa ải cuối cùng. . ." Huy Dạ tiên nhân tự nhiên cũng cảm giác được trong thiên địa Ma khí, không để ý lắm nói.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo. . . Ầm ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, núi lửa tan vỡ, một đạo hắc khí phóng lên trời.

Ở tiên nhân trợn mắt ngoác mồm ở trong, lớn nhất một ngọn núi lửa bỗng nhiên tan vỡ, hiện ra trong đó một con thân thể vô cùng to lớn Thần ma!

Nó có nhân loại thân người, mười hai cây u lam sừng, cả người bị một tầng băng giáp bao trùm.

Rất nhiều thô to dây khóa, từ mặt đất bên trong duỗi ra, trực tiếp chui vào trong cơ thể nó.

Nhưng lúc này, phảng phất chịu đến cái gì kích thích, nó lập tức mở mắt ra.

Vù vù!

Gió lạnh gào thét, hoa tuyết bao phủ.

Nguyên bản hỏa diễm sơn trong khoảnh khắc đông lại, thế giới chuyển hóa thành băng thiên tuyết địa.

"Gào gào!"

Hàn Băng thần ma trọng đồng con mắt nhìn chằm chằm Thái Huyền, bỗng nhiên phát ra một tiếng rít lên.

Sóng âm cuồn cuộn, liền tiên nhân đều không đứng thẳng được.

"Thái Cổ. . . Thần ma?"

Huy Dạ tiên nhân thấy vậy, chỉ cảm thấy trong miệng tràn đầy cay đắng: "Vì sao lại xuất hiện như vậy ma vật?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1095: Cửu Hư

"Dĩ nhiên là Thái Cổ Thần Ma!"

Huy Dạ các tiên nhân trực tiếp nuy.

Dù cho bọn họ tự xưng là Thánh địa tinh anh, nhưng cũng nhiều nhất địch nổi vực ngoại Thiên Ma.

Thái Cổ Thần Ma, nhưng là có thể so với Thái Ất tiên nhân Thần ma a!

"Tiên nhân. . . Chết!"

Con này Hàn Băng thần ma nhìn hướng về Thái Huyền các tiên nhân, trong ánh mắt có khó có thể che giấu cừu hận, nương theo rít gào, ánh sáng màu u lam liền trải rộng toàn bộ không gian, nhiệt độ chợt giảm xuống, tựa như có thể đông lại hồn phách!

"Quả nhiên là Đại Đạo chi lực!"

Thái Huyền tiên nhân giương tay một cái, một tầng ánh sáng năm màu lan tràn, đem chính mình cùng sau lưng tiên nhân bao phủ.

Bình thường ngoại vực Thiên Ma có thể so với tiên nhân, trên thân hình có hủy diệt pháp văn, tự động nắm giữ Hủy Diệt pháp tắc, mà Thái Cổ Thần Ma, nhưng là nắm giữ Hủy Diệt đại đạo!

Cái này một con Thái Cổ Thần Ma, thậm chí ở nắm giữ Hủy Diệt đại đạo đồng thời, lại nắm giữ một cái Hàn Băng đại đạo, ở rất nhiều Thần ma bên trong đều tính khác loại, vô cùng cường đại.

"Tốt một con súc sinh , nhưng đáng tiếc trên người ngươi còn có phong cấm, bổn nguyên cũng hao tổn quá nhiều, còn muốn hủy diệt lão phu?"

Thái Huyền trưởng lão giận quát một tiếng, một cái năm màu bàn tay lớn mang theo tràn đầy lực lượng khổng lồ, ầm ầm đè xuống.

Có thể bị giam áp tiến vào tầng 33 Thiên ngoại lâu Thái Cổ Thần Ma, tự nhiên đều là ma tai bên trong người tài ba, nhưng mặc cho lợi hại đến đâu Thần ma, bị giam cầm vô số năm, trong lúc mỗi một quãng thời gian còn muốn bị lấy ra bổn nguyên, phối hợp luyện chế Ngộ Đạo thạch, thực lực kia tất nhiên không ngừng hạ xuống.

Càng không cần phải nói, Phương Nguyên còn chưa hoàn toàn mở ra con này Thái Cổ Thần Ma cấm chế.

Mà Thái Huyền tiên nhân không chỉ có là hoàn chỉnh Thái Ất tu vị, còn cầm trong tay rất nhiều Tiên khí, có Huy Dạ các tiên nhân đi theo!

Tất cả những thứ này tạo thành kết quả, chính là Hàn Băng ma thần bị không ngừng chèn ép làm hao mòn, khí tức nhanh chóng suy yếu đi xuống.

"Ha ha. . . Nguyên lai chỉ là khoác lên một tấm da hổ!"

Năm màu bàn tay lớn hóa thành núi lớn, đem Hàn Băng thần ma gắt gao áp bức trên đất, Huy Dạ tiên nhân thấy cảnh này, nhất thời mặt lộ vẻ ý cười: "Trưởng lão thần uy!"

"May là chỉ là một con Thái Cổ Thần Ma, đồng thời hạn chế rất nhiều, nếu là gặp gỡ một con hoàn hảo không chút tổn hại, liền bản tọa cũng có chút phiền phức. . ." Thái Huyền tiên nhân cũng rất là rõ ràng chính mình cân lượng: "Đương nhiên, như giam cầm chính là nắm giữ tiên thiên đại đạo Hỗn Độn Thần Ma, vậy chúng ta lập tức liền muốn vạn kiếp bất phục, mặc cho đối phương nằm ở loại nào trạng thái!"

Hỗn Độn Thần Ma!

Nhiều lần chỉ có loại cỡ lớn ma tai hậu kỳ mới phải xuất hiện khủng bố Ma thần, thực lực có thể so với Thái Thượng tiên nhân!

Thái Huyền tương đương rõ ràng cỡ này Thần ma đáng sợ, chúng nó đã đem Hủy Diệt Đại Đạo tăng lên tới mức cực hạn tầng thứ! Được xưng 'Tiên thiên Hủy Diệt đại đạo' hoặc 'Hỗn Độn Hủy Diệt đại đạo', nếu để cho chúng nó tùy ý làm bậy, đại đạo trải ra mở, thật sự có thể phá hủy một thế giới!

Cỡ này tiên thiên đại đạo, chính là không kém hơn Thiên Minh ma thần hoàn mỹ con đường tồn tại, càng bởi vì đi tới cực đoan, sát thương lực kinh người cực kỳ.

Đương nhiên, Hỗn Độn Thần Ma xuất thế, liền Mông Duyên sơn như vậy có Thái Thượng tiên nhân thánh địa đều muốn hủy diệt, cái gọi là giam cầm vân vân, chính là trò cười.

"Tiên thiên Hủy Diệt đại đạo? Đại Đạo chi lực thăng hoa cùng cực hạn sao?"

Không biết, Thái Huyền nói tất cả những thứ này , khiến cho Phương Nguyên Chúc Long phân thân như có ngộ ra.

Hắn nhìn quang trong gương, đã bị bức ép đến tuyệt lộ Hàn Băng thần ma, vung vung tay: "Dự bị thiết cắt hết thảy ràng buộc! Mặt khác, lại đem tầng ba mươi hai, 33 hai con Ma thần cũng na di lại đây , tương tự giải trừ tất cả hạn chế!"

Quyết tâm này rất khó xuống.

Dù sao, thả ra ba con Thái Cổ Thần Ma, liền phảng phất mãnh thú thoát tù đày, nghĩ muốn lại nhốt vào đi, liền hầu như không thể.

Nếu là như vậy, 33 tầng Thiên ngoại lâu lớn nhất giá trị chế tạo Ngộ Đạo thạch trận trì, cũng sẽ bởi vì mất đi nguyên liệu, mà hoàn toàn đánh mất công

dụng.

"Thế nhưng không có biện pháp. . . Từ cái kia cái Thái Huyền tiên nhân thực lực đến xem, loại này nguyên khí tổn thất lớn Thái Cổ Thần Ma, ít nhất muốn hai con mới có thể chiến thắng, ba con mới có thể làm ngã xuống. . . Ồ?"

Đang lúc này, ánh mắt hắn hơi động, nhìn thấy Thái Huyền tiên nhân lấy ra Cửu Hư phiên.

"Được lắm tuyệt phẩm Tiên khí, lại là không gian loại hình, hiếm thấy đến cực điểm a. . . Có vật này, nghĩ muốn hoàn toàn giết Thái Huyền, tựa như không quá hiện thực. . ."

Một niệm đến đây, hắn lập tức cải biến chú ý: "tầng 33 Thần ma tiếp tục phong cấm, 32 tầng Thần ma na di đi qua, cùng nhau giải phóng hạn chế, bắt đầu đi!"

. . .

"Này đầu Thái Cổ Thần Ma, trên người tài liệu cũng không phải kém, chính có thể cho Cửu Hư phiên tăng thêm một phần huyết luyện uy năng. . ."

Thái Huyền trưởng lão nhìn bị năm màu núi lớn trấn áp xuống Hàn Băng thần ma, trên tay Cửu Hư phiên hiện lên.

Nhưng vào lúc này. . . Răng rắc! Răng rắc!

Hàn Băng thần ma trên người , liên tiếp nhập đại địa nơi sâu xa có vài thô to dây khóa, dĩ nhiên đồng nhất thời gian vỡ vụn ra đến.

Cùng lúc đó, một cái khác thân ảnh khổng lồ, thình lình bị na di ở tiên nhân trước mặt, cũng là một con đáng sợ Thần ma!

Mới xuất hiện Thái Cổ Thần Ma trên người thiêu đốt lửa nóng hừng hực, sau lưng còn có một đôi đen nhánh cánh thịt, tựa như người đầu trên sinh trưởng hai

đôi sừng, cả người quấn quanh rất nhiều màu tuyết trắng xích sắt, lúc này cũng đang không ngừng tan vỡ.

"Lại một con Thái Cổ Thần Ma! Vẫn là giải trừ hoàn toàn cấm chế. . ."

Thái Huyền trưởng lão nhìn cái này màn, vẻ mặt ngẩn ngơ, đột nhiên rít gào lên: "Tư Đồ Trích Tinh, ngươi không có đi? !"

Trước đem bọn họ na di đến đây, còn có thể nói là khí linh phản ứng tự nhiên.

Nhưng bây giờ loại này, hoàn toàn thả ra hai cái Thái Cổ Thần Ma , liền ngay cả khí linh đều không có quyền hạn, duy chân chính có chủ nhân chưởng khống, mới có thể làm đến.

Bởi vậy, Thái Huyền tiên nhân lập tức giật mình tỉnh lại: "Bị cái kia Tư Đồ Trích Tinh hãm hại, chuẩn bị. . . Triệt!"

Dù là Chu Thiên tiên tông kiêu ngạo tiên nhân, ở đây loại hiểm cảnh xuống, cũng chỉ có thể chạy trối chết.

"Phá Giới châu!"

Huy Dạ các tiên nhân lập tức biết nghe lời phải, bọn họ có thể không phải người ngu, hai con Thái Cổ Thần Ma mạnh mẽ chống đỡ Thái Ất tiên nhân, dù là tạo thành dư âm, đều có khả năng làm bọn họ chết không có chỗ chôn!

Bởi vậy, dồn dập đánh ra Phá Giới châu, chuẩn bị mạnh mẽ rời đi.

Tuy rằng vật này là hàng dùng một lần, nhưng bọn họ hôm nay tới đây chuẩn bị mười mấy viên, lại là đầy đủ sáu đại Tiên nhân sử dụng.

Sóng! Sóng!

Sáu cái đen nhánh lối đi hiện lên, liền nhập hư không.

Huy Dạ các tiên nhân thấy vậy, liền muốn lập tức trốn vào.

Nhưng sau một khắc, đường hầm hư không bên trong hiện ra lượng lớn sóng gợn, dĩ nhiên ở trong chớp mắt hôi phi yên diệt.

Một cái không kịp trốn tiên nhân, nửa đoạn cánh tay bị hư không cuốn vào, nhất thời không thấy hình bóng.

Hắn ngẩn ngơ, chợt mới phát ra tiếng kêu thảm: "Ta Tiên nhân thân thể, cánh tay bộ phận đã hoàn toàn tổn thất!"

Tiên nhân một mạch hoá sinh, phàm nhân muôn vàn khó khăn thương tổn, nhưng một ít thiên địa hiểm cảnh, thậm chí có thể tiêu diệt Thái Ất tiên nhân!

Chỉ là Tiên nhân thân thể, ở không gian rung động ở trong, tự nhiên không hề tác dụng.

"Phá Giới châu mất đi hiệu lực. . ." Huy Dạ chân nhân sốt sắng: "Thái Huyền trưởng lão. . ."

"Này tất là Tư Đồ Trích Tinh động đòn bí mật, tầng này e sợ đã ở vào tầng 33 Thiên ngoại lâu chỗ cực sâu. . ."

Thái Huyền trưởng lão sắc mặt nghiêm túc, dao động động trên tay cờ nhỏ: "Cửu Hư!"

Sóng!

Thân hình hắn một thoáng ở hai đại Thái Cổ Thần Ma vây công bên trong biến mất, đi tới Hàn Băng thần ma sau lưng: "Ngũ Hành Chính Pháp!"

Hào quang năm màu hội tụ , hóa thành một tia sét, trực tiếp khiến hàn băng áo giáp phá nát, Thái Cổ Thần Ma máu me tung tóe.

"Thuấn di, quả nhiên dùng tốt!"

Thái Huyền trưởng lão cười ha ha, quanh người tựa như có vô tận không gian hội tụ , hóa thành kiên cố bích chướng.

Này kiện Cửu Hư phiên, thình lình làm hắn phảng phất tăng thêm một cái Huyễn Giới pháp tắc, vẫn là hoàn chỉnh loại kia, có thể triển khai rất nhiều không gian thần thông!

"Một cái thật là tốt Tiên khí, dĩ nhiên trực tiếp tăng thêm lực lượng pháp tắc!"

Phương Nguyên ở hạch tâm chỗ then chốt bên trong, lẳng lặng nhìn tình cảnh này.

Đương nhiên, đạo này Huyễn Giới pháp tắc, bị dấu ấn ở Tiên khí ở trong, đã lại không còn chút nào tăng lên khả năng.

Đồng thời, một khi mất đi Tiên khí, Thái Huyền tiên nhân lập tức liền sẽ bị đánh về nguyên hình, dù sao không phải là mình đồ vật, mà là ngoại lai đồ vật.

Dù là như vậy, giá trị cũng không kém hơn một cái thái cổ kỳ trân!

"Nếu như ở bên ngoài, ta gặp đến lúc này Thái Huyền tiên nhân, e sợ thật sự muốn cửu tử nhất sinh." Phương Nguyên trên mặt lộ ra cười gằn, tay đè bia đá: "Áp chế!"

Ong ong!

tầng 31 bên trong, đáng sợ đại Na Di lực lượng rơi xuống, cùng Thái Huyền tiên nhân Huyễn Giới pháp tắc đối háo.

"Lầu này Không Gian pháp tắc, dĩ nhiên cường đại như thế? Không kém hơn Cửu Hư phiên?"

Thái Huyền tiên nhân kinh hãi, cảm giác mình Không Gian pháp tắc chính đang không ngừng bị trung hoà.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, toà này tầng 33 Thiên ngoại lâu, dĩ nhiên có nhiều như vậy diệu dụng, tuyệt đối là thái cổ kỳ trân bên trong đỉnh cấp nhất cấp bậc kia!

Chỉ là ẩn chứa Huyễn Giới lực lượng pháp tắc, liền có thể so với Cửu Hư phiên, còn lại cầm cố Thái Cổ Thần Ma càng không cần phải nói.

Nếu như sớm biết như vậy, hắn tất nhiên sẽ không đặt mình vào nguy hiểm, ít nhất cũng phải gọi lên hai, ba vị đồng đạo, mới chắc chắn.

Nhưng lúc này, lại là thân sa vào đầm lầy.

"Gào gào!"

"Tiên nhân. . . Chết!"

Hai con Thái Cổ Thần Ma tập hợp lại, đem Thái Huyền tiên nhân bao vây ở bên trong.

Thậm chí, còn có Phương Nguyên trong bóng tối thao túng 33 tầng Thiên ngoại lâu Huyễn Giới cấm chế, cùng Cửu Hư phiên đối đầu, triệt tiêu lẫn nhau.

Tuy rằng hai kiện pháp bảo này ẩn chứa pháp tắc không phân cao thấp, nhưng Phương Nguyên bản thân hiểu được, cùng Thái Huyền trưởng lão kiến thức nửa vời so với, tự nhiên giữ lấy ưu thế.

"A!"

Một tiếng hét thảm truyền đến, thoát được chậm nhất một cái tiên nhân, bị Liệt Diễm thần ma một phát bắt được, nuốt vào trong miệng, lại không tiếng động.

Mà nuốt chửng tiên nhân sau khi, Liệt Diễm thần ma khí tức trái lại tăng một điểm, cười gằn tập trung vào chiến đấu.

Không ra chốc lát, Huy Dạ các tiên nhân liền bị đại chiến lan đến, tử thương hầu như không còn.

"A. . . Tư Đồ Trích Tinh, ta Chu Thiên tiên tông, sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Thái Huyền tiên nhân tóc tai bù xù, trong lòng quả thực đang chảy máu.

Ngửa mặt lên trời sau khi gầm hét một tiếng, hắn thôi thúc Cửu Hư phiên, một ngụm tinh huyết văng đi lên, nghĩ muốn mở ra lối đi.

Bảo vật này dù sao so với Phá Giới châu vượt qua mấy trù, lại ở một cái Thái Ất không tiếc nguyên khí phía dưới thôi thúc, một đạo màu trắng bạc nguyệt hồ nhất thời lóe qua.

Hư không rung động, bị đánh ra một cái đen nhánh lối đi.

"Mối thù hôm nay, ta Thái Huyền tất báo!"

Thái Huyền tiên nhân tay áo bào nổ tung, thình lình cũng là một cái tuyệt phẩm Tiên khí, tạm thời cuốn lấy hai vị Thần ma, một bước bước vào lối đi bên trong, quay đầu hét lên nói.

"Cho ta lưu lại đến!"

Phương Nguyên thôi thúc thái cổ kỳ trân lực lượng, không có nhằm vào Thái Huyền trưởng lão, mà là đem tất cả lực đạo đều tập trung ở Cửu Hư trên lá cờ!

"Tặc tử, còn muốn cướp giật ta tông chí bảo? !"

Thái Huyền tiên nhân muốn rách cả mí mắt!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1096: Mở Ra

"Cũng đã kết thù đến đây, còn nói gì có dám hay không, ngươi không cảm thấy buồn cười sao? Thái Huyền!"

Phương Nguyên thần niệm truyền âm, toàn bộ 33 tầng Thiên ngoại lâu đều bạo động lên.

Đối với cái này Cửu Hư phiên, hắn là nhất định muốn lấy được.

Bằng không, nếu là lần sau, mấy cái Thái Ất tiên nhân ở đây phiên che chở cho giết đi vào, hắn còn thật sự có chút khó có thể chống đối.

Mà cỡ này ẩn chứa hoàn chỉnh Huyễn Giới pháp tắc Tiên khí, quý trọng trình độ tuyệt đối không tại một cái thái cổ kỳ trân phía dưới, e sợ toàn bộ Chu Thiên tiên tông bên trong, cũng là tìm đi ra cái này một cái mà thôi.

"Lối đi, xuất hiện!"

"Đi!"

Nhưng vào lúc này, hai con Thái Cổ Thần Ma nhìn thấy lối đi, cũng là trong nháy mắt mù quáng.

Bị giam cầm ngàn vạn năm thống khổ, miễn cưỡng áp chế hủy diệt khát vọng, còn có lấy ra bổn nguyên, đối với chúng nó mà nói đều là đáng sợ hình phạt tàn khốc.

Lúc này nhìn Thái Huyền tiên nhân mở ra lối đi, lập tức khoát lấy hết tất cả, hai cái vết thương trải rộng bàn tay lớn lôi kéo ở không gian biên giới, đem lối đi

mạnh mẽ mở rộng.

Đường hầm không gian hình thành, hoàn toàn là bởi Cửu Hư phiên.

Hai đại Thái Cổ Thần Ma làm như thế, hiển nhiên là đem tuyệt đại áp lực, đều rơi vào cái này tuyệt phẩm Tiên khí bên trên.

'Cái này hai con Thần ma, vẫn là để cho chạy đi, ta đã không có thủ đoạn có thể tiếp tục áp chế chúng nó, nhưng chúng nó nhưng có thể ở trong lầu sản sinh cực lớn phá hư!'

Trong chớp mắt, Phương Nguyên thì có quyết đoán.

"Không!"

Thái Ất cộng thêm Phương Nguyên hợp lực, một cái không gian thật lớn lối đi hình thành, từ bên trong truyền đến Thái Huyền tiên nhân gào thét.

Hai cái cực lớn ma thân thông qua lối đi, đối với Cửu Hư phiên bản thể mà nói, cũng là một cái cực lớn gánh nặng.

Lại thêm vào Phương Nguyên không ngừng lôi kéo, rốt cục. . .

Răng rắc!

Ở lối đi co rút lại trong phút chốc, vết thương đầy rẫy Cửu Hư phiên hiện lên, chặt ngang mà đứt!

Đùng!

Phương Nguyên hoàn toàn đóng đường hầm không gian, liền với phiên mặt nửa cây Cửu Hư phiên liền bị ở lại 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong.

"Cho ta trấn áp!"

Chỉ là một cái Tiên khí, dù là tuyệt phẩm đồng thời ẩn chứa Huyễn Giới pháp

tắc, mất đi chủ nhân điều khiển, một cái chỉ là tu sĩ Nguyên Anh đều có thể áp chế lại, Phương Nguyên chỉ là tùy ý vận dụng một điểm 33 tầng Thiên ngoại lâu lực lượng, liền đem hoàn toàn trấn áp.

"Bất quá, lần này tổn thất nặng nề như vậy, nếu là lại tới một lần nữa, e sợ ngay cả ta đều sẽ phải chịu tổn thương. . ."

Phương Nguyên Chúc Long phân thân sờ sờ cằm: "Dù sao, những thứ này thánh địa tu hành cũng không phải não tàn, sẽ từng làn từng làn đưa kinh nghiệm, lần này tổn thất nặng nề, chỉ là bởi vì không rõ ràng 33 tầng Thiên ngoại lâu lợi hại, lần sau liền khẳng định là Thái sơn áp đỉnh. . ."

Hắn quyết định chủ ý, nếu là còn có lần thứ hai vây quét, vậy thì tất nhiên muốn bỏ lầu mà đi.

Vì một cái thái cổ kỳ trân, đáp lên cái này phân thân tính mạng, vẫn còn có chút không đáng.

"Như ta đoán không lầm, hai con Thái Cổ Thần Ma xuất thế, tất nhiên sẽ kích khởi một ít biến hóa. . . Nếu là này biến hóa không có, vậy ta lập tức liền rời đi đi! Dù sao, Đại Thánh tu tiên giới bên kia, Bản tôn tuy rằng nhìn như an ổn, nhưng dù sao cũng là vị nơi thánh địa bên trong, nếu có phiền phức, lập tức liền sẽ bị động cực kỳ, nếu như có thể có một cái mạng ở bên ngoài, liền thành thạo điêu luyện nhiều!"

Hắn ngồi khoanh chân, mở ra một đạo ngoại giới màn ánh sáng.

. . .

Cỏ lau lay động bên trên.

Hư không phá tan, hiện ra có chút chật vật Thái Huyền thân hình.

"Cửu Hư phiên?"

Hắn mặt không hề cảm xúc, nhìn trên tay trọc lốc phiên can, hiển nhiên đã hoàn toàn tỉnh táo lại: "Tư Đồ Trích Tinh, được! Rất tốt! Ngươi sắp trở thành ta Chu Thiên tiên tông vĩnh viễn không tha kẻ thù! Bị đuổi giết đến chết!"

"Thái Huyền trưởng lão?"

Cái khác tiên nhân thấy cảnh này, nhất thời có chút không dễ đoán trắc: "Cái khác tiên nhân đây?"

"Đô Thiên Thập Nhị Luyện Không đại trận, lên! Các ngươi sáu cái, mau chóng đi theo ta!"

Thái Huyền trưởng lão thu hồi trận kỳ, mang theo Chu Thiên tiên tông sáu đại Tiên nhân, cũng không quay đầu lại rời đi: "Truyền tin thiên hạ, lần này ma tai, bởi Tư Đồ Trích Tinh duyên cớ, đã sớm bạo phát!"

"Ma kiếp sớm, làm sao khả năng?"

Còn lại bản thổ tiên nhân ngơ ngác nhìn tất cả những thứ này, đều là mắt lộ ra vẻ khó tin.

Trong nháy mắt tiếp theo, hai đầu đỉnh thiên lập địa đáng sợ Thần ma, liền hiện lên ở trong thiên địa.

"Rốt cục. . . Đi ra!"

"Ta. . . Trở về!"

Hàn băng cùng liệt hỏa lực lượng lan tràn, trong khoảnh khắc liền đem không kịp chạy trốn tiên nhân hóa thành bó đuốc cùng tượng băng.

Hai vị Thái Cổ Thần Ma ngửa mặt lên trời rít gào, thần niệm trong phẫn nộ xa gần đều nghe.

"Dĩ nhiên là Thái Cổ Thần Ma?"

Chu Thiên tiên tông tiên nhân một cái giật mình: "Ma kiếp đến trước, liền xuất hiện ở trong thiên địa, xác thực rất có thể cùng vực ngoại Thiên Ma tạo thành cảm ứng, triệu hoán ma tai sớm hàng lâm!"

"Lần này Huy Dạ các tiểu tử ngã xuống, đều là lão phu chi sai, sau khi trở về, thì sẽ hướng về các trưởng lão thỉnh tội!"

Thái Huyền tiên nhân nhàn nhạt nói: "Việc cấp bách, là lập tức thông báo tông chủ việc này!"

"Vâng!"

Cái khác tiên nhân dồn dập cúi đầu, trong bóng tối còn có chính mình suy nghĩ.

'Xem ra, lần này Lão tổ ở cái này Tư Đồ Trích Tinh Thủ trên chịu thiệt không nhỏ!'

'Trên thực tế, Đô Thiên Thập Nhị Luyện Không đại trận cũng có không gian phong cấm năng lực, nếu chúng ta toàn lực phối hợp, sư thúc ở giữa chống lại, cũng chưa chắc không thể đánh bại cái này hai con Thái Cổ Thần Ma, ít nhất có thể hình thành giằng co tư thế! Nhưng đã như thế, biến số quá nhiều, đặc biệt ở ngoài ba mươi ba tầng trời lầu trước tự bộc ngắn, nếu là cái kia Tư Đồ Trích Tinh giết ra đến quấy rầy, vậy thì có toàn quân bị diệt nguy hiểm!'

'Thà rằng ta phụ người trong thiên hạ, không thể người trong thiên hạ phụ ta! Dù là ma tai sớm, chúng ta thánh địa cũng không phải là không có ứng đối thủ đoạn!'

Trên thực tế, truyền thừa đến nay thánh địa, sớm liền không biết độ qua bao nhiêu lần ma tai.

Đối với chúng nó mà nói, bình thường ma tai không có chút nào đáng sợ, dù là Thái Cổ Ma thần vây công, cũng có thể giữ chặt sơn môn.

Chỉ cần Hỗn Độn Thần Ma không xuất thế, liền có thể vĩnh hưởng thái bình!

. . .

"Lại thật sự đi rồi!"

Nửa ngày sau, Phương Nguyên bóng người hiện lên đi ra.

Hai con Thái Cổ Ma thần, đem tiên nhân ăn tận sau khi cũng là bay nhanh rời đi, không biết muốn chạy đi nơi đâu, nhưng không nghi ngờ chút nào, Cổ Mang mười sáu nước tu sĩ muốn gặp vận rủi lớn.

Mà để cho hắn kinh ngạc, vẫn là Thái Huyền tiên nhân quyết đoán.

Thậm chí ngay cả thử nghiệm đều không thử nghiệm, liền trực tiếp rời đi, quả thật là quả quyết tới cực điểm.

"Nếu ngươi thật sự liều mạng muốn tiêu trừ cái kia hai cái tai họa, ta như thế nào sẽ cố ý cản trở đây. . ." Phương Nguyên đứng sừng sững trong hư không, thở dài một tiếng: "Lần này ma tai như sớm đến, trách nhiệm ngươi đến chiếm một nửa a."

Hắn nhìn hướng thiên không.

Chỉ thấy ở nơi đó, một tầng quỷ dị đỏ sậm vẻ, đã giống như liệt diễm như thế, dần dần bốc lên, mọc đầy toàn bộ màn trời.

"Thế giới chi lực chống lại?"

Sau một khắc, thiên địa tối tăm, ban ngày sao hiện!

Rất nhiều tinh thần giống như mưa sao sa như thế, nện ở màu đỏ sậm màn trời bên trên.

Liệt diễm ở trong, lượng lớn vực ngoại Thiên Ma chưa từng tiến vào thế giới

này, liền bị đốt cháy hầu như không còn.

Nhưng mà, vẫn có từng cái từng cái người may mắn , hóa thành sao băng, đập xuống ở các nơi trên thế giới.

Rất nhiều vực ngoại Thiên Ma có trực tiếp bắt đầu rồi tùy ý giết chóc, có nhưng là trong bóng tối ẩn náu lên tung tích của chính mình.

Loại này có thể thoáng khắc chế chính mình hủy diệt dục vọng, đều là vực ngoại Thiên Ma bên trong người tài ba, tương lai có lên cấp trở thành Thái Cổ Thần Ma tiềm lực.

"Ma khí hô ứng? Nói cách khác hai cái này Thái Cổ Thần Ma thoát vây, tương đương với cho hỗn độn bên trong vực ngoại Thiên Ma một cái tín hiệu sao?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm: "Bởi vậy, ma tai toàn diện sớm? chuyện này đối với Cổ Mang mười sáu nước, thậm chí Thập Vạn Đại Sơn mà nói, thật là không phải cái tin tức tốt!"

Cổ Mang mười sáu nước tiên nhân, trải qua trước sau mấy kiếp nạn này, đã gần như toàn quân bị diệt.

Hắn không nghi ngờ chút nào, nếu là lúc này Thập Vạn Đại Sơn Man tộc xuất binh, có thể dễ như ăn bánh chiếm cứ Cổ Mang mười sáu nước phần lớn lãnh thổ.

Đương nhiên, vào lúc này, bất kỳ mở rộng, liền mang ý nghĩa thực lực phân tán, cùng muốn chết cũng không có bao nhiêu khác nhau.

. . .

Man tộc, Thập Vạn Đại Sơn.

"Máu nhuộm màn trời, ban ngày sao hiện, Ma kiếp dấu hiệu?"

Thánh sơn đỉnh chóp, Man Đồng tiên nhân ngẩng đầu, nhìn tình cảnh này: "Không phải hắn là còn có mười mấy năm sao?"

Năm bóng người sau lưng hắn đi ra, chính là Man Hoàng, Man Tuyệt, Húc Nhật, Hắc Nguyên, cùng với Mạc Hà!

Ở cái này đoạn thời gian trong, Mạc Hà thình lình xung kích lôi kiếp thành công, trở thành Man tộc mới tiên nhân!

"Hống hống!"

Hung lệ rít gào từ Thánh sơn chi đáy truyền đến, một đạo hắc khí tựa như muốn xông ra, cùng ngoại giới dị tượng hoà lẫn.

"Lại là này ma đầu, ở Ma kiếp lúc đều là không hết lòng gian, cùng nhau theo ta trấn áp!"

Man Đồng tiên sắc mặt người lạnh lẽo.

Sáu đại Tiên nhân hợp lực, phối hợp Vạn Thần cấm chế, trấn áp một cái Ma đầu tự nhiên dễ như trở bàn tay.

"Này ma đầu phát tiết uy năng, cũng là có nhiều chỗ tốt, ít nhất Thập Vạn Đại Sơn trong, liền có rất ít vực ngoại Thiên Ma dám hàng lâm!"

Mạc Hà chính là mới nhập tiên nhân, tự có Man Đồng các tiền bối đề điểm: "Cái này cũng là ta Thập Vạn Đại Sơn chỗ căn cơ. . . Đương nhiên, loại này uy hiếp, nhiều nhất xua đuổi một ít cấp bậc tiên nhân vực ngoại Thiên Ma, tình cờ gặp Thái Cổ Thần Ma, liền không có một chút nào tác dụng , bất quá ta Thập Vạn Đại Sơn chính là thâm sơn cùng cốc, các đời Ma kiếp, liền chưa từng xuất hiện Thái Cổ Thần Ma tung tích. . ."

"Nhưng là lần này ma tai, chúng ta đã lập xuống lời thề, nhất định phải gia nhập Nhân tộc Chiến Thiên cung, cùng Cổ Mang mười sáu nước tu tiên tông môn liên thủ!"

Man Hoàng tiên nhân mặt lộ vẻ vẻ khó khăn: "Sớm nhiều như vậy lúc, rất nhiều chuẩn bị đều còn chưa hoàn thành!"

"Thôi!"

Man Đồng tiên nhân lấy ra một khối ngọc phù, đây là Chiến Thiên cung tiên nhân tín vật, có thể lẫn nhau liên lạc: "Chiến Thiên cung đạo hữu ở đâu? Ma tai vừa lâm, chúng ta thế nào cũng phải thương lượng ra một cái chương trình!"

"Nhưng là Thập Vạn Đại Sơn bên trong Man Đồng tiên nhân?"

Tin tức phát ra, giống như đá chìm biển lớn, không biết qua bao lâu, mới có một cái khô khốc tiếng nói truyền tới.

"Ngươi là người phương nào?"

Man tộc tiên nhân kinh ngạc cực kỳ.

"Ta đạo hiệu Liệt Hỏa, chính là tán tu thành Thanh Phong bên trong tiên nhân. . . Chiến Thiên cung, đã không tồn tại!"

Từ ngọc phù ở trong, truyền ra Liệt Hỏa Chân Nhân có chút bất đắc dĩ tiếng nói: "Tao ngộ rất nhiều kiếp số, Cổ Mang mười sáu nước tiên nhân tử thương tàn tạ. . . Ngay khi thời khắc này , ta nghĩ cùng Thập Vạn Đại Sơn tạo thành liên minh, ngăn địch tự vệ!"

"Chờ một chút!"

Man Đồng tiên nhân cùng cái khác tiên nhân hai mặt nhìn nhau, cái kia chỉ điểm mấy cái tông môn, liền có thể uy áp Thập Vạn Đại Sơn, vô cùng cường đại Cổ Mang mười sáu nước tu tiên giới, dĩ nhiên suy yếu đến vậy sao?

"Vì sao ra này dạng? Đến cùng xảy ra chuyện gì?" Man Đồng tiên nhân lập tức truy hỏi.

"Là bởi vì một tên gọi là Tư Đồ Trích Tinh cuồng tu, tựa hồ là Man tộc xuất thân. . ."

Liệt Hỏa Chân Nhân tiếng nói mang theo bất đắc dĩ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1097: Tai Kiếp

Man Hoang đại lục thế giới ở ngoài, một vùng tăm tối hỗn độn ở trong.

Lít nha lít nhít, uyển như sao giống như vực ngoại Thiên Ma, bắt đầu lượng lớn tỉnh lại.

"Ở mảnh này đại lục bên trên, có Thái Cổ Thần Ma khí tức!"

"Đó là tốt đẹp nhất tín tiêu, không cần chờ đợi, trực tiếp đột phá!"

Mấy tôn cường đại Thần ma gầm thét lên mệnh lệnh, mà cái khác vực ngoại Thiên Ma lại là căn bản không biết nguy hiểm, trong tròng mắt chỉ có đối với giết chóc khát vọng, thiêu thân lao đầu vào lửa giống như, hướng về Man Hoang đại lục áp sát.

"Đi thôi, hủy diệt tất cả! Vì chí cao vũ trụ hỗn độn!"

Một cái thần niệm vang vọng, bỗng nhiên hướng phía dưới oanh kích.

Toàn bộ Man Hoang thế giới chấn động, màn trời hiện nổi lên ra ba đạo vết cào, giống như thiên chi thương.

Rất nhiều Thái Cổ Thần Ma hưng phấn gầm thét lên, suất lĩnh rất nhiều vực ngoại Thiên Ma, liền từ miệng vết thương bay vào thế giới bên trong.

"Thiên chi thương? !"

Cùng thời khắc đó, ở Man Hoang đại lục bên trên, không biết bao nhiêu tồn tại ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời vết thương, lông mày nhíu chặt: "Dĩ nhiên là

loại cỡ lớn ma tai!"

Ma tai cũng có lớn có nhỏ.

Dĩ vãng nhiều là loại nhỏ ma tai, lấy vực ngoại Thiên Ma làm chủ, tình cờ xuất hiện Thái Cổ Thần Ma, thánh địa tu hành hoàn toàn có thể đến đỡ được.

Mà loại nhỏ ma tai bên trên, chính là loại cỡ lớn ma tai! Không chỉ có Thiên Ma số lượng tăng lên dữ dội, đồng thời còn sẽ xuất hiện Hỗn Độn Thần Ma!

Cũng chỉ có chúng nó Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo, mới có thể thương tổn thế giới pháp tắc, xé rách màn trời phòng ngự.

Nếu là Phương Nguyên ở đây, cũng khẳng định có thể lý giải. Duy có thể so với Thiên Minh ma thần hoàn mỹ con đường, mới có thể chân chính chống lại một thế giới!

Cái này Thiên chi thương xuất hiện, không thể nghi ngờ là Hỗn Độn Thần Ma ra tay chứng minh!

"Dĩ nhiên là loại cỡ lớn ma tai!"

"Vạn năm không gặp thiên kiếp, lại bị đời chúng ta đụng tới!"

"Mau chóng thu nạp tất cả tiên nhân đệ tử, tỉnh lại tất cả trưởng lão!"

"Đại trận hộ sơn bất cứ lúc nào duy trì trạng thái mạnh nhất, không muốn keo kiệt này điểm linh thạch cực phẩm!"

. . .

Đồng nhất thời gian, hầu như tất cả thánh địa tông môn, đều không hẹn mà cùng làm ra phòng thủ ứng đối.

Đại Thánh tu tiên giới, trung vực phụ cận.

Một đội tiên nhân bỗng nhiên dừng lại: "Dĩ nhiên là loại cỡ lớn ma tai! Mau chóng trở lại!"

"Thích chấp sự, cái kia hung đồ, liền không tiếp tục truy tra sao?"

Một vị tiên nhân rất là không cam lòng: "Này hung đồ giết ta Chu Thiên tiên tông đệ tử, tội ác tày trời! Dựa theo cái kia chủ tớ hai cái tù nhân trốn trại sưu hồn đoạt được, đối phương cầm Thiết Sơn lệnh đi, rất có thể cùng Thiết Sơn môn có liên quan. . ."

"Này ta tự nhiên biết rõ, nhưng ta Chu Thiên tiên tông cùng Kim Hồn tông quan hệ luôn luôn không tốt, không thể xin mời đối phương cứu viện, Thiết Sơn môn chính là Kim Hồn tông hạ viện, muốn truy tra lên, tốn thời gian mệt mỏi tháng, nếu là bình thường thời tiết liền thôi, bây giờ ma tai vừa lên, vẫn là vạn năm không gặp loại cỡ lớn ma tai, hơi không chú ý, chúng ta đều muốn gặp tai kiếp!"

Đầu lĩnh Thích tiên nhân bình tĩnh nói.

Hắn trên người mặc giáp bạc, anh khí phi phàm, trong tay cầm một cây bạc trắng thương, sát khí ngất trời, ở tiên nhân bên trong cũng là vô cùng am hiểu Sát phạt chi đạo cái kia một loại.

"Như vậy. . . Xin nghe mệnh!"

Nghe đến đó, dù là còn lại tiên nhân lại thế nào đi nữa không cam lòng, cũng chỉ có thể lựa chọn đường về.

Dù sao cũng là loại cỡ lớn ma tai, dù là thánh địa tu hành cũng có thể bị lật úp! Trước Mông Duyên sơn, chính là ví dụ tốt nhất!

"Gào gào!"

Ngay khi bọn họ chuẩn bị thu lại độn quang lúc, mấy đạo hắc khí bỗng nhiên phóng lên trời.

Ảnh ảnh lay động ở trong, hiện ra mấy con vực ngoại Thiên Ma bóng người, ma trảo trực tiếp hướng về tiên nhân tóm tới.

"Uống, ăn ta một thương!"

Thích tiên nhân trường thương run lên, bỗng nhiên hóa thành chín cái thương hoa, ở trong hình như có lôi đình lóe lên.

Rầm ..... Rầm .....!

Lam quang giáng thế, sấm sét múa tung.

Ở giống như lôi thần bình thường công kích xuống, chín con Thiên Ma bay ngược mà ra, tiếng kêu rên liên hồi, trên người vảy giáp phá nát, từng tia từng tia hắc khí bốc lên.

"Được lắm Lôi Đình thương đạo!"

Cái khác tiên nhân thấy vậy dồn dập than thở.

Này Thích chấp sự, chính là Chu Thiên tiên tông bên trong tiên nhân đồng lứa người tài ba, lĩnh ngộ Thương pháp tắc, Lôi Đình pháp tắc, tự nghĩ ra 'Lôi Đình thương đạo', Thái Ất tiên nhân thấy đều là khen ngợi, đánh giá chỉ cần đạo này viên mãn, hoàn toàn có thể trượng thành tựu Thái Ất tôn vị!

Lần này nếu không là chết một vị tiên nhân, cũng không tới phiên loại này thiên tài đi ra truy tìm.

'Người này hữu dũng hữu mưu, tiến thối có theo, nói không chừng. . . Ngày sau còn có thể tranh một chuyến vị trí Tông chủ!'

Một niệm đến đây, rất nhiều tiên nhân ánh mắt lại mang theo không giống.

"Ha ha. . . Các ngươi không cần nhúng tay, những này Thiên Ma, một mình

ta liền có thể thu thập!"

Thích chấp sự hiển nhiên rất là hưởng thụ loại này ánh mắt, càng tựa như được đến cái gì truyền âm nhận lời, trong lòng mừng thầm, lớn tiếng nói.

Đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Một cái lớn vô cùng ma chưởng, từ trời cao mà xuống, giống như núi lớn, âm ảnh đem chu vi trăm dặm tất cả bao phủ.

"Là Thái Cổ Thần Ma!"

Thích chấp sự lập tức thu thương: "Chư vị tiên nhân giúp ta! Lôi long thành trận!"

"Mau!"

Rất nhiều tiên nhân dắt tay, tạo thành một cái trận pháp, sấm sét lấp loé , hóa thành một cái chiếm giữ trường thương bên trên màu lam Điện long.

Hống hống!

Lôi đình chi long rít gào, cùng mũi thương song long xuất hải, điểm ở ma trảo bên trên.

Keng!

Vang vọng ở trong, ma trảo thế thái sơn áp đỉnh hơi ngưng lại, chợt ầm ầm từ ở giữa nứt ra.

"Đi!"

Thấy vậy, Thích chấp sự cũng không quay đầu lại hóa thành một sợi điện quang, trong phút chốc biến mất ở phía chân trời.

Có thể cùng Thái Cổ Ma thần qua một chiêu, đồng thời thuận lợi thoát thân

thành công, đủ để ở tiên nhân bên trong uy danh lan xa.

Đồng thời, hắn cũng biết chính mình dựa vào bảo mệnh độn pháp có thể thuận lợi đào tẩu, đã là thiên đại may mắn , căn bản không có cứu viện đồng bạn ý nghĩ.

Sau một khắc, một cái khổng lồ ma ảnh, liền hiện lên ở phía chân trời , bởi vì Thích chấp sự chạy mất, mà phát ra rống giận rung trời cùng rít gào.

"Là . . . Thái Cổ Thần Ma?"

Còn lại những kia Tiên nhân, khắp khuôn mặt là tuyệt vọng, liều mạng thôi thúc bảo mệnh công pháp cùng đồ vật.

Làm sao, không phải mỗi một cái đều có trước họ Thích tiên nhân thiên tư cùng thực lực, mấy đạo lưu quang ở ma trảo phía dưới bay lượn, lại chung quy đột phá không được, bị con này Thái Cổ Thần Ma một hớp một cái, tất cả nuốt chửng.

"Quả nhiên. . . Vẫn là tiên nhân mùi vị tốt nhất!"

Nuốt chửng rất nhiều tiên nhân sau khi, con này Thái Cổ Ma thần thể hình lần thứ hai tăng vọt: "Đi thôi. . . Hủy diệt các ngươi nhìn thấy tất cả!"

Ở nó hiệu triệu phía dưới, rất nhiều vực ngoại Thiên Ma, nhất thời dường như châu chấu giống như, hướng về bốn phương tám hướng càn quét, cho toàn bộ thế giới mang đến hủy diệt tai nạn.

. . .

Kim Hồn tông.

Màu vàng Long văn chuông lớn vang vọng, Phương Nguyên hỗn tạp ở một đám đệ tử ngoại môn ở trong, nhìn màn trời vết thương.

"Dĩ nhiên là Kim Long chung!"

Sở Đoạt lẩm bẩm: "Đây là Bản tông đều có tiêu diệt nguy cơ lúc, mới sẽ vang lên a!"

"Xem dáng dấp như vậy, làm như ma tai sớm!"

Làm cái này thánh địa tu hành đệ tử, tầm mắt cùng tin tức khởi nguồn tự nhiên không phải cái khác tu sĩ cấp thấp cùng người phàm có thể so với.

Ở những kia phàm nhân cùng tu sĩ cấp thấp còn không biết gì cả thời khắc, bọn họ liền đem sự tình đoán được thất thất bát bát.

"Ma tai dĩ nhiên sớm?"

"Thảm! Ta gia tộc còn ở bên ngoài!"

"Tại sao lại như vậy?"

. . .

Rất nhiều ai thán truyền đến, Phương Nguyên trên mặt cũng làm ra một điểm thán phục vẻ mặt, đương nhiên sẽ không thừa nhận cái này cùng chính mình có quan hệ.

"Ma kiếp a! Dù là loại nhỏ ma tai, toàn bộ thế giới cũng phải sinh linh đồ thán!"

Hắn hấp háy mắt, nhớ lại rất nhiều miêu tả: "Vực ngoại Thiên Ma chỉ biết là hủy diệt, một toà nhân loại bình thường thành trì, chưa tới một canh giờ là có thể giết sạch, mỗi lần ma tai qua đi, đều là tiếng kêu than dậy khắp trời đất, đất chết vạn dặm. . . Đương nhiên, ma tai phía dưới, đối xử bình đẳng, cái khác dã ngoại sinh linh, thậm chí yêu tà quỷ quái, cũng chẳng tốt đẹp gì!"

"Bất quá, một ít thánh địa tu hành ngoại trừ cẩn thủ sơn môn ở ngoài, cũng sẽ

phái ra nhân mã, phòng thủ mấy đại chủ thành, bảo tồn Nhân tộc cuối cùng mấy phần nguyên khí! Ta Kim Hồn tông dưới trướng, liền có thập đại chủ thành, mỗi một toà bình thường đều có thể chứa đựng một triệu nhân khẩu, lúc này chuyện gấp phải tòng quyền, mấy trăm vạn cũng không thành vấn đề!"

"Mà loại này chủ thành, ngoại trừ cần Thái Ất cùng cái khác tiên nhân đóng giữ ở ngoài, một ít đệ tử dò xét cũng là ắt không thể thiếu, bắt đầu từ hôm nay, nghĩ muốn an nhàn sống qua ngày? Quả thực chính là nằm mơ!"

Ngay khi Phương Nguyên tâm tư bay lên thời khắc, một cái hùng vĩ tiếng nói truyền khắp Kim Hồn tông trên dưới: "Ma tai tuy liệt, nhưng ta Kim Hồn tông truyền thừa ngàn vạn năm, sơn môn không gì phá nổi, bọn ngươi cứ yên tâm đi! Bắt đầu từ hôm nay, Kim Hồn tông ngoại môn, đệ tử nội môn thuộc về chiến đường thống nhất điều hành, sau bảy ngày bắt đầu ủy phân nhiệm vụ, không được làm trái, bằng không giết chết không cần luận tội, hình thần đều diệt!"

Lời nói vừa ra, tiêu Cửu Ly mấy người sắc mặt chính là thảm biến: "Thảm, ta liền biết, tông môn không thể để chúng ta vẫn rùa rụt cổ ở đây!"

Kim Hồn tông sơn môn bên trong, tự nhiên hết sức an toàn, không có sơ hở nào.

Nhưng phòng thủ thập đại chủ thành, lại là chợt có thất thủ, thậm chí Thái Ất tiên nhân ngã xuống, cũng từng ghi chép ở sử sách trên.

Nếu liền Thái Ất tiên nhân đều phái đi ra ngoài, đệ tử bình thường, tự nhiên cũng cần cống hiến một phần sức mạnh của mình.

Duy nhất có thể ngoại lệ, chính là hạt nhân chân truyền!

Dù sao, bọn họ đều là thiên tài chân chính, tương lai có hi vọng xung kích Thái Ất Chi Cảnh, chính là cuối cùng nguyên khí cùng hạt giống, không thể dễ dàng tiêu hao.

"Còn có bảy ngày!"

Tiêu Cửu Ly cùng Sở Đoạt liếc mắt nhìn nhau, lập tức hướng về Nhiệm Vụ đường chạy đi: "Lập tức đem điểm cống hiến đều đổi đi, có thể xung kích đệ tử nội môn, lập tức xung kích đệ tử nội môn!"

Ở trong chiến tranh, đệ tử ngoại môn nhiệm vụ nguy hiểm nhất, nội môn hơi khá một chút.

Lúc này, tự nhiên cần liều mạng.

Mà Kim Hồn tông đưa ra bảy ngày bước đệm, ngoại trừ để các đệ tử tận lực chuẩn bị ở ngoài, chính là để những kia ẩn giấu thiên tài thu được một lần cuối cùng vượt cửa ải cơ hội.

Nghĩ rõ ràng điểm này đệ tử không phải số ít, bởi vậy khi Phương Nguyên đến đến nhiệm vụ đường thời điểm, nhìn thấy chính là một bộ khí thế ngất trời cảnh tượng.

Thậm chí, rất nhiều Đạo phù, Đạo khí các loại, giá cả đều xuất hiện hạ xuống, rõ ràng là vì chăm sóc rất nhiều đệ tử.

Đương nhiên, náo nhiệt nhất, không gì bằng Kim Hồn giới.

Mấy đại giới môn ở ngoài, đều bài đầy nghĩ muốn cuối cùng xung kích một lần đệ tử.

Phương Nguyên phỏng chừng, ngoại môn bên kia, tất nhiên sẽ càng thêm điên cuồng.

Dù sao, một khi thành làm trụ cột chân truyền, địa vị lập tức không giống, cho dù ủy phân nhiệm vụ, cũng khẳng định là không thế nào nguy hiểm loại kia, hoặc là có quyền lựa chọn, nếu như làm con rùa đen rút đầu, hoàn toàn có thể trốn ở Kim Hồn tông sơn môn bên trong, chậm đợi ma tai đi qua.

"Lúc này, ngoại môn nội môn đệ tử khẳng định đều có bạo phát, ta hỗn ở trong đó, phải là không tính quá mức rõ ràng. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm xuống , tương tự đi tới giới môn: "Cho dù phát hiện không thích hợp, lấy lúc này Kim Hồn tông giật gấu vá vai tình huống, Thái Ất tiên nhân đều sứt đầu mẻ trán, rất có thể đục nước béo cò thành công!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1098: Thử Luyện

Kim Hồn giới bên trong.

Nguyên bản bình tĩnh đại địa, tựa như đột nhiên nổi lên huyên náo.

Phương Nguyên đứng ở một cây Thiết mộc tán cây bên trên, theo cầm lại một cái nghĩ đánh lén kim loại con rắn nhỏ, hướng về bên cạnh vung một cái, thẳng hái một cái Kim Hồn quả, cắn ăn rất nhanh.

"Chu vi trong vòng năm mươi dặm, cũng không một cái đệ tử. . . Đây là đương nhiên, Kim Hồn giới lại nhỏ, diện tích cũng tương đương với một cái quốc gia, lại thêm vào khí linh có ý điều chỉnh, khẳng định là tận lực phân tán, bằng không một cái hai cái vẫn còn có thể, nếu là tổ đoàn, e sợ ở thứ hai vực bên trong sinh tồn tuyệt không một chút vấn đề, nói không chắc còn có thể giết vào thứ ba vực bên trong, khảo hạch liền thành chuyện cười!"

Phương Nguyên âm thầm cảnh giác.

Tuy rằng cái này Kim Hồn tông khảo hạch nhìn như thô lậu, nhưng có khí linh cùng tiên nhân thời khắc kiểm tra, nghĩ muốn lợi dụng sơ hở cùng muốn chết cũng không có bao nhiêu khác nhau.

Ngược lại là 33 tầng Thiên ngoại lâu loại kia, một khi mất đi chủ nhân, dù là trước thiết trí lại nghiêm mật, đều có bị lật cửa sau cơ hội.

"Bất quá, đối với ta thần thức mà nói, nghĩ muốn thu nạp rất nhiều đệ tử , bất quá trở bàn tay trong lúc đó!"

Hắn thần niệm lại có thể bám vào không gian rung động ở trong, không bị

Huyền Trọng pháp tắc ảnh hưởng, ở Kim Hồn giới bên trong, tự nhiên lớn chiếm ưu thế.

Có thể sớm phát hiện Kim thú quần, hơn nữa lẩn tránh, thậm chí tìm kiếm ra tốt nhất con đường.

"Kim Hồn tông thành làm chân truyền hạt nhân yêu cầu, là xông vào thứ ba vực, sinh tồn ba ngày trở lên!"

Phương Nguyên quyết định phương hướng, bắt đầu vu hồi chạy đi.

Hống hống!

Một con màu vàng báo săn phát hiện hắn, đột nhiên gia tốc , hóa thành một đạo mũi tên nhọn đập tới, cắn ở trên bả vai của hắn.

Răng rắc!

Báo săn hàm răng đứt rời, lăn lộn trên mặt đất kêu rên, nước mắt đều muốn đi xuống.

"Ăn quả đắng chứ?" Phương Nguyên đạn đạn phá nát quần áo, hiện ra trơn bóng vai, liền một cái dấu răng đều không có: "thứ nhất vực Kim thú, có thể đối với Đạo khí tạo thành tổn thương, thứ hai vực Kim thú, nhất định phải đỉnh cấp Đạo khí thân thể mới có thể chống đối, mà không có tu thành Tiên khí thân, tiến vào thứ ba vực chính là muốn chết!"

Hắn lúc này, không thể nghi ngờ đã đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện tới thứ ba chuyển cảnh giới, thân thể có thể so với hạ phẩm Tiên khí!

Cái này thứ nhất là bởi vì hắn vốn là có Đạo khí thân nội tình, thứ hai chính là rất nhiều thiên tài địa bảo phụ trợ.

Dù sao, hắn đã từng cướp đoạt tiên nhân, lại liền đến Vạn Thần điện cùng 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong tích lũy các loại bảo vật, có thể chuyên môn dùng

để tôi thể chí bảo cũng không có thiếu.

Mà Kim Hồn quả tuy rằng công hiệu thần kỳ, nhưng xem đệ tử ngoại môn đều có thể nhân thủ mấy viên, liền cũng biết giá trị chênh lệch, quả thực không thể dùng đạo lý để tính.

Ầm ầm ầm!

Tiến vào thứ hai vực sau khi, Phương Nguyên hung hăng tư thái, nhất thời chọc giận Kim thú.

Hơn trăm đầu Kim thú rít gào, tạo thành thú triều.

Rung trời vang lớn ở trong, phía chân trời hiện ra một sợi kim tuyến.

"Ha ha. . . Đến đây đi!"

Phương Nguyên cười lớn một tiếng, xé rách trên người nguyên bản mảnh vỡ quần áo, hướng về Kim thú phương hướng mãnh xông tới.

Ầm! Ầm ầm!

Rất nhiều tiếng va chạm truyền đến, Phương Nguyên tốc độ thực sự quá nhanh, lực lượng cũng thực sự quá mạnh, hơi hơi yếu một điểm Kim thú, trực tiếp tại chỗ trở thành một bãi bùn nhão, mà mặt sau Kim thú nhưng là không ngừng bay lên, rơi gân cốt gãy lìa.

"Thứ hai vực bên trong, chúng ta muốn cẩn thận một chút, chỉ cần sống quá ba ngày, là có thể trở thành đệ tử nội môn. . ."

Một mặt khác, Tiêu Cửu Ly cùng Sở Đoạt cẩn thận từng li từng tí một lưng tựa lưng: "Trong đất cũng có Kim thú đánh lén, không thể cố định ở một cái nào đó nơi, nhất định phải không ngừng dời đi!"

Nếu như nói bình thường đệ tử nội môn, chỉ là một phần vinh quang cùng tài

nguyên, cái kia lúc này, không thể nghi ngờ liền đại biểu càng thêm ung dung nhiệm vụ, cùng càng cao hơn coi trọng, giá trị cho bọn họ dùng mạng đi đánh bác!

"Hai chúng ta hợp lực, nhiều nhất ứng đối năm con bên trong Kim thú, tuyệt đối không thể bị cái kia chết tiệt quạ đen phát hiện!"

Tiêu Cửu Ly trên tay nắm một chiếc chùy sắt, mà Sở Đoạt nhưng là trọng hình chiến đao, hai cái đều là Đạo khí.

Mặc dù có thể hai người đồng thời xuất hiện, tự nhiên là cho trông coi giới môn chấp sự hối lộ, đương nhiên, ở quy tắc bên trong phạm vi, đây là bị cho phép, đồng thời, lại thêm một cái cũng là không được.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Kim thú một thoáng thưa thớt! Còn có loại này vang động, có đệ tử gặp phải thú triều!"

Tiêu Cửu Ly áp sát đất lắng nghe: "Khoảng cách còn không xa. . . Thực sự là một cái tên đáng thương, chúng ta dựa vào đi!"

Trực diện thú triều đương nhiên vô cùng nguy hiểm, nhưng nếu như là gặp thoáng qua, trái lại có thể lợi dụng cái kia đoạn Kim thú chân không kỳ, thu được quý giá cơ hội thở lấy hơi.

"Khà khà!" Sở Đoạt ánh mắt sáng lên, lập tức đuổi tới.

Hai người trên đất nằm rạp, vượt qua một cái gò núi nhỏ, liền nhìn thấy Phương Nguyên xung kích thú triều một màn.

"Ông trời của ta, đây mà vẫn còn là người ư? Chờ một chút, người kia là. . . Lệ Hồn? !"

Sở Đoạt hai mắt thất thần, suýt nữa đặt mông ngồi dưới đất.

"Cửu Chuyển Bất Diệt Thân thứ ba chuyển, thân thể có thể so với Tiên khí?"

Tiêu Cửu Ly nhìn tình cảnh này, cũng là cười khổ: "Hắn quả nhiên là thiên tài chân chính, ở tiên nhân trước liền đem thân thể tu luyện đến một bước này, thành làm chân truyền hầu như ván đã đóng thuyền!"

Tu luyện thánh địa đối với loại này đệ tử nòng cốt, đều vô cùng coi trọng.

Bởi vì ở lôi kiếp trước tu luyện tới thứ ba chuyển, vậy thì có niềm tin rất lớn vượt qua lôi kiếp, hầu như đặt trước tiên nhân, chính là tuyệt thế yêu nghiệt biểu hiện! Tương lai thậm chí Thái Ất đều có như vậy một tia hi vọng!

Như vậy hạt giống, cho dù là Ma tai ở trong, không tới thời khắc cuối cùng, đều không nỡ lòng bỏ phái ra đi chém giết.

"Ta. . . Chúng ta trước còn muốn đi đánh cướp hắn?"

Sở Đoạt nhìn Phương Nguyên lấy cứng chọi cứng, đem một trăm đầu Kim thú áp chế thủ đoạn, bỗng nhiên cảm giác hàm răng rất đau, thân thể rất nhuyễn.

Đang lúc này, trong mắt bọn họ Phương Nguyên một quyền đem cuối cùng một con màu vàng sư tử xuyên qua, ánh mắt nhìn sang.

"Hắn phát hiện chúng ta!"

Tiêu Cửu Ly cùng Sở Đoạt đều là tâm thần rùng mình, hai chân run cầm cập.

Cũng may đối phương căn bản cũng không có làm sao lưu ý, phảng phất chỉ là nhìn thấy hai cái người xa lạ như thế, hướng về nơi càng sâu giết tiến vào.

"Hắn nghĩ xung kích thứ ba vực, thành làm trụ cột chân truyền?"

Tiêu Cửu Ly lẩm bẩm, cảm giác được một loại rất lớn thất bại cùng ngăn trở.

Hắn liều sống liều chết mục tiêu, chẳng qua là khởi điểm của người khác, cái

cảm giác này thực sự là không dễ chịu.

. . .

Kim Hồn giới bên trên, còn có một tầng đặc thù không gian.

Năm màu tường vân trong, đứng sừng sững một toà xa hoa cung điện.

Một tên màu vàng lông mày, mũi như ưng câu tiên nhân, nhưng là ngồi ngay ngắn cung điện bên trong, trước người hiện ra 365 mặt thủy kính, đều là lúc này Kim Hồn giới bên trong đệ tử tình huống.

"Hừm, những kia đến cực hạn, đều tiến vào Kim Hồn giới bên trong một kích, cuối cùng cũng coi như không ngộ sai tông chủ ý tứ!"

Kim mi tiên nhân nhìn cái này màn, khẽ mỉm cười: "Bất quá, vượt ải nhiều nhất là ngoại môn, đệ tử nội môn nghĩ muốn xung kích thứ ba vực, khó! Khó! Khó! ! !"

Hắn đã từng cũng là đệ tử nội môn một trong, tự nhiên biết rõ hạt nhân chân truyền khảo nghiệm độ khó.

Cho dù là kim mi tiên nhân chính mình, cũng là ở vượt qua lôi kiếp, trở thành tiên nhân sau khi, dựa vào Tiên nhân thân thể tính đặc thù, mới đưa Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện tới thứ ba chuyển.

Dù là như vậy, dựa vào Tiên khí cấp bậc thân thể, cũng đủ để làm hắn ở Tiên nhân bình thường ở trong tung hoành không bại!

"Bất quá, đây là một lần cuối cùng tiềm lực nghiền ép, luôn có thể có đệ tử bộc lộ tài năng, không biết có thể xuất hiện mấy cái chân truyền đây? Hai cái? Vẫn là ba cái?"

Kim mi tiên nhân trầm ngâm xuống, cảm giác thứ ba vực.

Tuy rằng không phải Kim Hồn giới khí linh chi chủ, nhưng làm cái này bị bổ nhiệm hiệp quản người, hắn cũng có thể thao túng phần lớn quyền hạn, hoàn thành rất nhiều chuyện.

Lúc này hơi suy nghĩ, mấy màn thủy kính liền chậm rãi lên trước: "Hừm, quả nhiên có người này! Bên trong môn đệ nhất Thiết Tâm Khổ! Nguyên Thiết Sơn môn đệ tử, tích lũy lâu dài sử dụng một lần!"

"Còn có cái này một cái, là nội môn nữ đệ tử —— Hoàng Nguyệt? Dĩ nhiên thức tỉnh rồi một loại nào đó huyết mạch sao? Đương nhiên làm người ta giật mình đây!"

"Cuối cùng ba người này, cũng coi như gặp may mắn, có thể đụng vào nhau, tạo thành loại nhỏ kiếm trận, chỉ tiếc. . . Thứ ba vực nguy cơ, há là các ngươi có thể tưởng tượng, bất kỳ đầu cơ trục lợi, cuối cùng đều sẽ hóa thành hư không!"

Kim mi tiên nhân lắc đầu một cái: "Chân truyền vị trí, đại khái ở cái này năm người ở trong, nhưng tổ thứ ba, ha ha. . ."

Thứ ba vực cùng trước hai vực không giống, tuyệt đối không có vận may thành phần, dày đặc Kim thú phân bố, dẫn đến bất luận từ cái nào một phương hướng đột phá, đều tất nhiên tao ngộ, rơi vào khổ chiến.

Huống chi , làm cái này Kim Hồn giới thực tế điều khiển người, hắn đương nhiên sẽ cho tổ ba người thoáng tăng cường một chút độ khó, không thể cho vàng thau lẫn lộn đi.

Đang lúc này, ánh mắt của hắn biến đổi, một đạo màn nước hiện lên tiến lên: "Lại tới một cái, ồ? Dĩ nhiên là cái đệ tử ngoại môn?"

Kim mi tiên nhân vẻ mặt hơi động.

Chỉ thấy màn nước ở trong, một cái thiếu niên lang đẹp trai, áo cánh tận nứt, hiện ra cổ đồng bên trong mang theo điểm điểm làn da màu vàng óng, từng khối

từng khối bắp thịt nhô lên, lại không đột xuất, mang theo một loại tỉ lệ hoàng kim cùng trôi chảy vẻ đẹp, thẳng tắp nhảy vào thứ ba vực.

"Hống hống!"

"Gào gào!"

"Oa oa!"

Rất nhiều Kim thú nhất thời phát ra gào thét, vây công tới.

Ầm!

Những thứ này Kim thú so với trước hai vực lực lượng càng to lớn hơn, lần thứ nhất xung phong, thiếu niên liền bị va vào trong vách đá, hiện ra một cái hố sâu.

Nhưng sát na sau, thiếu niên liền lao ra, một quyền nện ở Kim thú trên mặt , khiến cho người sau phảng phất đạn pháo giống như mạnh mẽ xông ra ngoài, trên mặt đất lê ra một cái thật dài vết tích.

"Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, thứ ba chuyển! ? Vẫn là một cái đệ tử ngoại môn, làm sao có khả năng?"

Kim mi tiên nhân ánh mắt lấp lóe.

Có thể ở thứ ba vực sinh tồn, nhất định phải đem thân thể tu luyện được có thể so với Tiên khí!

Hắn xem trọng đệ tử ở trong, Thiết Tâm Khổ chính là tu luyện Vạn Độc Hỗn Nguyên Thân, lấy nghị lực lớn phá quan, hoàn toàn thỏa mãn yêu cầu.

Mà nữ đệ tử Hoàng Nguyệt thân thể chỉ là bán Tiên khí tầng thứ, lại thức tỉnh rồi đặc thù huyết mạch, tăng thêm luyện thể công pháp, có thể so với Tiên khí.

Cho tới cái kia tam đại kiếm trận đệ tử, luyện thể chỉ có đỉnh cấp Đạo khí tầng thứ, không đáng nhắc tới.

Nội môn năm đại đệ tử ở trong, cũng chỉ có một cái chân chính đạt đến yêu cầu, ngoại môn bên trong dĩ nhiên có thể hiện ra một cái yêu nghiệt?

Chuyện ra khác thường tất có yêu!

Kim mi tiên nhân mang tới ngọc điệp, nhất thời liền tìm đến Phương Nguyên tin tức: "Lệ Hồn, cũng là Thiết Sơn môn đề cử khảo hạch. . . Nhập môn vẫn chưa tới một tháng?"

Hắn con ngươi bạo đột, nhìn màn nước bên trong mà lại chiến mà lại đi Phương Nguyên, lộ ra vẻ mặt khó mà tin được: "Một tháng, Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện tới thứ ba chuyển? Này tu luyện công pháp độ khó, có thể so với Vạn Độc Hỗn Nguyên Thân còn muốn càng lên một tầng a!"

"Người này! Trên người có bí mật lớn, đáng giá điều tra một, hai, ta Kim Hồn tông tuy rằng hữu giáo vô loại, nhưng thành làm chân truyền hạt nhân, vẫn là nhất định phải dòng dõi thanh bạch mới có thể!"

Kim mi tiên nhân sẽ không thừa nhận, chính hắn cũng nổi lên chút bí ẩn tâm tư.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1099: Chân Truyền

Gào gào!

Thú hống không dứt.

Phương Nguyên quyền đấm cước đá, mỗi một quyền đều dẫn theo vô biên lực lượng khổng lồ , khiến cho rất nhiều Kim thú xương sọ bạo liệt, óc giàn giụa.

Không biết đi qua bao lâu, hắn vị trí, đã hình thành rồi một mảnh vũng máu.

Lượng lớn Kim thú thi thể, trực tiếp xây trở thành một ngọn núi nhỏ, hắn sừng sững trên đỉnh ngọn núi, giống như tử linh bên trong vương giả.

"Cảm giác này có thể không ra sao. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, chuẩn bị cướp đoạt một ít kim hạch khi chiến lợi phẩm: "Còn lại Kim thú là không kịp lại đây, vẫn bị ta giết sợ?"

Cũng không biết đi qua bao lâu, một luồng đại na di lực lượng liền tác dụng ở trên người hắn.

"Khí linh lực lượng sao?"

Tuy rằng có thể dùng Huyễn Giới pháp tắc tránh thoát, nhưng Phương Nguyên đương nhiên sẽ không kiêu căng như vậy, mặc cho na di lực lượng bao bọc.

Trong phút chốc, trời đất quay cuồng, hắn liền đến một gian màu vàng cung điện bên trong.

Ở chính toà bên trên, một tên màu vàng lông mày, mũi như ưng câu tiên nhân nhìn sang, ánh mắt như đao, mang theo xem kỹ: "Lệ Hồn? Nhập môn không tới một tháng, liền tu luyện Cửu Chuyển Bất Diệt Thân đến thứ ba chuyển?"

"Tham kiến tiên nhân!"

Phương Nguyên cung kính hành lễ: "Nhưng là ba ngày đã qua, ta trở thành đệ tử nòng cốt?"

"Khảo hạch ngươi tự nhiên thông qua, chỉ là còn cần trải qua thẩm tra. . . Ngươi là nơi nào nhân sĩ? Sư từ đâu người?" Kim mi tiên nhân nhàn nhạt đặt câu hỏi.

Mà Phương Nguyên nhưng là bỗng nhiên cảm giác được một loại dò hỏi sức mạnh của tâm linh, đột nhiên trải rộng ở xung quanh.

'Trắc hoang pháp thuật sao?'

Trong lòng hắn cười lạnh: 'Nếu như là Thái Ất tiên nhân tự thân tới, hay hoặc là Kim Hồn giới chủ nhân chân chính đến đây, ta có lẽ còn muốn lộ ra kẽ hở, nhưng ngươi chỉ là một vị tiên nhân. . . Cũng muốn dò la xem ta nội tình? !'

"Khởi bẩm tiên nhân, ta vốn Nam vực Sâm La thành người, nhờ số trời run rủi đến một cái Tán Tiên truyền thừa, tiến vào mà nhập đạo, sau đó. . . Một lần du lịch ở trong, ta tao ngộ chủ tớ hai người. . ."

Phương Nguyên tinh tế nói đến, đối với ở Nam vực giết người đoạt bảo, cùng với cùng Chu Thiên tiên tông có cừu oán việc, đúng là không có một chút nào che giấu.

Dù sao Thiết Sơn lệnh chính là nhận lệnh không tiếp thu người, huống chi, Kim Hồn tông còn cùng Chu Thiên tiên tông có cừu oán.

"Thì ra là như vậy, ta Kim Hồn tông hữu giáo vô loại, không hỏi ra thân lai lịch, những thứ này ngươi có thể yên tâm!" Kim mi tiên nhân mang theo một tia

ngạo khí, lại dò hỏi: "Ta hỏi Kim Hoán cùng truyền công điện Vương lão, trước ngươi chỉ tu luyện Bách Luyện Đoán Thể thuật, dù là tất cả chuyển hóa, tu tập đến nhị chuyển còn có thể lý giải, vì sao tiến độ như vậy thần tốc?"

Làm cái này Kim Hồn tông trấn tông công pháp một trong, Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu hành gian nan nhất, trước hai tầng còn nói được, nếu muốn phá quan, tiến vào tầng cảnh giới thứ ba, quả thực khó như lên trời.

Cho dù dường như cái kia Hoàng Nguyệt giống như, thức tỉnh rồi đặc thù huyết mạch, cũng khó có thể làm được loại này chuyện.

"Khởi bẩm tiên nhân, cái kia đều là do vì vật này công hiệu!" Phương Nguyên lật bàn tay một cái, hiện ra một đóa màu vàng dị hoa, lớn như miệng chén, cánh hoa trên tựa hồ có kim diễm lưu chuyển, lúc này cánh hoa đã biến mất hơn nửa, chỉ còn dư lại lẻ loi một mảnh.

"Đây là. . . Kim Diễm Lưu Phong Hoa?" Kim mi tiên nhân thấy vậy, con ngươi đều trợn tròn: "Đây chính là tiên nhân đều khó gặp thiên tài địa bảo, đối với luyện thể càng có hiệu quả!"

"Vật này chính là ta ngẫu nhiên đoạt được, trước dùng một mảnh, Bách Luyện Đoán Thể thuật liền tiến triển cực nhanh, sau đó chuyển tu Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, lại dùng rơi hơn nửa. . ."

Loại này thiên tài địa bảo, đương nhiên không phải ngẫu nhiên được đến, mà là 33 tầng Thiên ngoại lâu ở trong kỳ trân.

Chỉ bất quá Phương Nguyên thành là chủ nhân sau khi, tự nhiên muốn gì cứ lấy.

Đồng thời, hắn càng thêm rõ ràng cái này Kim Diễm Lưu Phong Hoa tác dụng, dùng tại tu luyện thứ ba chuyển đều có chút phung phí của trời, sự mạnh mẽ của nó, thậm chí có thể ở Cửu Chuyển Bất Diệt Thân đột phá thứ bảy chuyển thì tăng cường từng tia tia trợ lực.

"Bình thường Kim Diễm Lưu Phong Hoa, phải là có chín cánh hoa, ngươi dĩ nhiên dùng mất rồi tám mảnh?" Kim mi tiên nhân một bộ vô cùng đau đớn dáng dấp, con ngươi không ngừng chuyển động.

Nếu như là hoàn chỉnh một đóa cho hắn, hắn đều có lòng tin xung kích Cửu Chuyển Bất Diệt Thân thứ tư chuyển!

Lúc này nhìn Phương Nguyên, quả thực đã nghĩ đem cái này phung phí của trời gia hỏa bóp chết.

Nhưng sau một khắc, con mắt của hắn liền hơi nheo lại, trên mặt không thể ngăn chặn hiện ra ý cười.

". . . Đệ tử có mắt không nhận ra trân bảo, bảo vật này rơi vào ta tay, quả thực là người tài giỏi không được trọng dụng, đệ tử đồng ý mượn hoa hiến phật, đưa nó hiến cho tiên nhân!" Phương Nguyên trầm tĩnh nói .

"Ồ? Ngươi cũng là thật tâm thực lòng?" Kim mi tiên nhân mí mắt giật lên, bỗng nhiên thu lại sắc mặt vui mừng, trên mặt không buồn không vui.

"Tự nhiên là chân tâm thành ý! So với ma tai bên trong nguy hiểm, chỉ là một đóa kỳ hoa, cũng không tính được cái gì." Phương Nguyên ngẩng đầu lên, vô cùng thản nhiên.

"Cái này không được! Ngươi vừa thông qua thử luyện, chính là ta Kim Hồn tông đệ tử chân truyền, nguyên bản liền không cần đi tới thập đại chủ thành. . ."

Kim mi tiên nhân không ngừng lắc đầu.

Mà Phương Nguyên nhưng là trong lòng cười gằn, biết này người đã mạnh mẽ động tâm, chỉ là kiêng kỵ tướng ăn khó coi, mới giả vờ rụt rè.

"Vật này nếu như đã hiện thế, ở trên tay ta cũng là một tai họa, kính xin tiên nhân cứu ta!" Hắn suy nghĩ một chút, lần thứ hai cung kính hành lễ: "Không bằng trước hết đem vật này ký gửi tiên nhân nơi này, làm sao?"

"Hừm, này ngược lại cũng là một cái biện pháp!" Kim mi tiên trong lòng người mừng thầm, vuốt râu mỉm cười: "Chờ đến ngươi ngày sau hữu dụng, có thể đến ta chỗ này tới lấy!"

"Đa tạ tiên nhân! Đa tạ tiên nhân!"

Phương Nguyên âm thầm lườm một cái, trên mặt còn đến làm cảm động đến rơi nước mắt hình, dâng lên Kim Diễm Lưu Tô Hoa.

"Ha ha. . . Nếu ngươi đã là đệ tử chân truyền, theo quy củ liền có thể gọi ta một tiếng sư thúc! Bản tọa đạo hiệu Kim Bằng tử, ở cái này Kim Hồn tông bên trong cũng coi như có chút tiếng tăm!"

Kim Bằng tiên nhân cười to, vẻ mặt có vẻ hiền lành không ít: "Ta Kim Hồn tông đến đệ tử chân truyền sau khi, nếu không là dòng chính ba đời bên trong sư phụ, nhìn thấy tiên nhân liền xưng sư thúc, Thái Ất nhưng là sư thúc tổ liền có thể!"

Nói, liền lấy ra một phần màu vàng tóc xoắn trục, trân trọng mà nơi để Phương Nguyên kí rồi, lại luyện hóa Nguyên Thần đèn, cái này cùng thẻ ngọc màu đỏ ngòm như thế, đều là để lại một tia khí tức, có thể chụp thấy sinh tử.

"Thân phận lệnh bài cũng đổi qua, sư điệt ngươi từ đây lúc bắt đầu, chính là ta Kim Hồn tông hạt nhân chân truyền. . . Nguyên bản ngươi còn có một lần gặp mặt Thái Ất tiên nhân, thỉnh cầu chỉ điểm cơ hội , nhưng đáng tiếc gặp phải ma tai, các sư thúc chưa chắc có tâm tư thấy ngươi. . ."

Kim Bằng tiên nhân lắc đầu một cái: "Bất quá thành làm chân truyền, ma tai tiền kỳ rất có thể ở lại sơn môn bên trong, an toàn vô cùng, còn có thể thu được một ít che chở danh ngạch, cũng xem là tốt!"

"Đa tạ Kim Bằng sư thúc chỉ điểm. . . Đệ tử còn có một chuyện muốn nhờ!"

Phương Nguyên chắp tay, hắn nhường ra cái này một đóa ăn còn lại Kim

Diễm Lưu Tô Hoa, có thể không dự định tiết kiệm, mà là vật tận dùng.

"Hả? Chuyện gì?" Kim Bằng tiên nhân nhướng mày một cái, làm như có chút ngoài ý muốn.

"Theo biên chế, đệ tử nòng cốt, lại có thể thu được một môn điển tịch , ta nghĩ đổi lấy (Cửu Chuyển Bất Diệt Thân)!" Phương Nguyên thản nhiên nói.

Loại này sự tình, vốn là bái sư phụ sau khi, tự nhiên sẽ có truyền thụ.

Bất quá thứ nhất hắn không nghĩ lại bái sư cái gì, thứ hai cũng là ma tai sắp tới, tựa hồ cũng không cái nào mấy cái tiên nhân đồng ý thu đồ đệ chậm rãi giáo dục.

"Ngoại môn trong, trước lục chuyển công pháp còn chưa đủ sao? Quả thật không biết đủ. . ." Kim Bằng tiên nhân lắc đầu: "Cái này Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, chính là ta tông trấn tông công pháp, tuy rằng uy lực hùng vĩ, lại tối nghĩa khó hiểu, dù là tiên nhân đều ở trước lục chuyển bồi hồi đây!"

Dưới cái nhìn của hắn, cái này Phương Nguyên định là mơ tưởng xa vời. Cũng không biết không có thiên tài địa bảo phụ trợ, như muốn tu luyện tới thứ tư chuyển, nói không chừng muốn bao nhiêu năm tháng đây.

"Đệ tử không còn ý gì khác, chỉ là nghe nói công pháp này thứ bảy chuyển có thể đem thân thể rèn luyện đến có thể so với thái cổ kỳ trân, nghĩ xem một, hai, có lẽ mạnh như thác đổ, đối với đột phá thứ tư chuyển cũng có chút dòng suy nghĩ đây. . ." Phương Nguyên đem từ lâu nghĩ kỹ lý do nói ra.

"Nếu ngươi cố ý như vậy, cũng được!"

Kim Bằng tiên nhân gật gù: "Bất quá Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, đệ tử chân truyền nhiều nhất xem bảy vị trí đầu chuyển, tiên nhân mới có thể thu được đến thứ tám chuyển truyền thụ, chỉ có Thái Ất sư thúc mới có thể xem toàn bản, lão phu cũng không cách nào vì ngươi ngoại lệ! Tiếp theo!"

Hắn vung tay lên, một đạo màu vàng giấy ngọc liền bay ra, rơi vào Phương Nguyên trong lòng bàn tay: "Này giấy ngọc bên trên tự mang bản mệnh lời thề, truyền ra ngoài công pháp kết cục, ngươi cũng rõ ràng, ta liền không nói nhiều!"

Cái này cũng là Kim Bằng tiên nhân không có hoài nghi Phương Nguyên nghĩ muốn trộm cướp công pháp nguyên nhân.

Chân chính thánh địa tu hành bên trong cao thâm công pháp, đều là thông qua bản mệnh lời thề mã hóa, nghĩ muốn đọc, nhất định phải trước tiên lấy đạo tâm lập lời thề.

Ngàn vạn năm qua, vẫn chưa có người nào có thể đi vòng qua.

"Đa tạ tiên nhân!"

Phương Nguyên lại là trong lòng mừng thầm.

Hắn trộm cướp công pháp, vốn là vì mình , căn bản không có ý định truyền ra ngoài.

Bởi vậy lời thề nói phát liền phát, không hề có một chút chần chờ.

Đồng thời, bảy chuyển bất diệt thân, đã đầy đủ đem thân thể rèn luyện đến thái cổ kỳ trân cấp bậc, thỏa mãn yêu cầu thấp nhất.

"Thôi, ngươi đi ra ngoài đi!"

Trả màu vàng giấy ngọc sau khi, Kim Bằng tiên nhân lập tức không nhịn được phất tay một cái.

"Đệ tử xin cáo lui!"

Phương Nguyên biết được, đây là tình cảm đã hết.

Trước Kim Diễm Lưu Tô Hoa đầu nhập, xem như là hoàn toàn háo xong.

"Này tiên nhân, quả nhiên quả tính lạnh bạc, bằng không ít nhất hắn là trước tiên thu cái đệ tử, mới có thể tính danh chính ngôn thuận. . ."

Hắn thầm lắc đầu, đi ra cửa điện.

Đồng dạng na di qua đi, hắn liền đến giới môn ở ngoài.

Đùng! Đùng!

Chuông vàng hí dài, chấp sự trong điện phủ muôn màu muôn vẻ dị thải hiện ra, cùng hắn mới đổi chân truyền lệnh bài kêu gọi lẫn nhau.

"Dĩ nhiên. . . Là đệ tử chân truyền?"

"Hắn là từ ngoại môn giới môn bên trong đi ra, nói cách khác, từ đệ tử ngoại môn một thoáng lên cấp chân truyền? Quả thực là một bước lên trời a!"

. . .

Chỉ một thoáng, rất nhiều ánh mắt tụ vào, mang theo ước ao, đố kị các loại sắc thái.

"Ngươi. . . Lại đây!"

Phương Nguyên quét mắt chu vi, phát hiện Tiêu Cửu Ly, tiện tay một chỉ.

"Đại nhân có gì phân phó?"

Tiêu Cửu Ly nhất thời tiến lên, nụ cười nịnh nọt.

"Đã qua bao lâu, ra mấy cái đệ tử chân truyền?" Phương Nguyên cau mày hỏi.

"Khởi bẩm Lệ Hồn đại nhân, ngài đã đi vào năm ngày, đang tiến hành chân truyền, đúng là ra hai cái, đều tại nội môn, một cái là bên trong môn đệ nhất Thiết Tâm Khổ, một cái khác là Hoàng Nguyệt!"

Đây cũng không phải là bí ẩn gì tin tức, trước đồng dạng có ánh sáng dị tượng, giấu không được người.

Trái lại là Phương Nguyên chính mình, bên ngoài cửa thân một bước lên trời, nhất định phải vang danh Kim Hồn tông.

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên chắp tay xuất hành, hai bên đệ tử đều là bó tay nhường đường, cung kính cực kỳ.

Trở lại động phủ sau khi, hắn mới thở dài một hơi: "Quả nhiên thắng cược, Thái Ất tiên nhân không rảnh bận tâm ta, cuối cùng cũng coi như đem công pháp chiếm được!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1100: Chân Truyền

"Bất quá, nghĩ muốn đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện tới thứ bảy chuyển, cũng tuyệt đối không dễ dàng!"

Tuy rằng công pháp này thứ tư chuyển liền có thể so với hạ phẩm Tiên khí, nhưng cho dù tu luyện tới thứ sáu chuyển đỉnh cao, cũng bất quá tuyệt phẩm Tiên khí mà thôi.

Chân chính biến hóa thoát thai hoán cốt, vẫn là từ thứ bảy chuyển bắt đầu.

"Đồng thời. . . Kim Hồn tông trong lịch sử, sẽ không có Nguyên Anh tu luyện tới thứ bảy chuyển ví dụ. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Thái cổ kỳ trân cỡ nào quý giá? Dù là ở thánh địa tu hành ở trong, cũng là vô cùng hiếm thấy trấn tông chí bảo cái kia một loại hình.

Nghĩ muốn đem thân thể rèn luyện đến mức độ như vậy, cái gì Kim Diễm Lưu Phong Hoa, đưa đến hiệu quả quả thực liền một phần vạn đều không có.

Hoặc là nói, dù là đem 33 tầng Thiên ngoại lâu, cùng với cướp đoạt đoạt được toàn bộ ném vào, đều lấp không đầy cái này động không đáy!

Đây là Phương Nguyên xem qua thứ bảy chuyển công pháp sau khi, xuống nhận định.

"Lệ Hồn đại nhân có ở đó không? Tiêu Cửu Ly cùng Sở Đoạt cầu kiến!"

Nhưng vào lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền tới một tiếng nói.

"Dĩ nhiên là hai người này? Thú vị!"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên, để hai người này đi vào.

"Hai người các ngươi tìm ta, vì chuyện gì?" Hắn ngồi khoanh chân, nhìn Tiêu Cửu Ly hai người, trên mặt tựa như cười mà không phải cười.

"Đại nhân, chúng ta đồng ý phụng đại nhân làm chủ! Bắt đầu từ hôm nay đi theo làm tùy tùng, không một câu oán hận!"

Tiêu Cửu Ly cắn cắn răng, cúi đầu đến.

"Ồ? Nói cách khác. . . Các ngươi nghĩ tự tiến cử làm nô?" Phương Nguyên khóe miệng hơi vểnh lên, làm như từ lâu nghĩ đến cái này cái.

"Không sai! Đại nhân chính là đệ tử chân truyền, có thể độc chiếm một phong, tất nhiên cần một ít nhân thủ điều động. . ." Tiêu Cửu Ly đúng là rất lưu manh: "Ta cùng Sở sư đệ lần này thí luyện, liền đệ tử nội môn cũng không có thể đột phá, nhưng lại không nghĩ ra chiến trường, chỉ có thể mặt dày đến đây. . ."

Kim Hồn tông đệ tử chân truyền, trên tay là có một ít che chở danh ngạch.

Nói cách khác, có thể mang theo mười cái nô bộc, cùng nhau ở tại Kim Hồn tông bên trong sơn môn, ở bình thường có lẽ vẫn không tính là cái gì, bây giờ cũng tuyệt đối là một cái bánh bao.

Không nói Tiêu Cửu Ly cái này đệ tử ngoại môn, dù là đệ tử nội môn, e sợ đều muốn mạnh mẽ động tâm.

"Hóa ra là vì việc này, ta thu hai cái người hầu, tự nhiên cũng không gì không thể. . . Nhưng các ngươi có cái gì tác dụng a?" Phương Nguyên ba phải cái nào cũng được hỏi.

"Chúng ta đối với trong môn phái rất nhiều đạo đạo quen thuộc phi thường, đồng thời, đồng ý phát xuống bản mệnh huyết thệ, một đời đều cống hiến cho chủ nhân!" Tiêu Cửu Ly cắn răng nói.

Trên thực tế, này không phải chỉ là đang trốn tránh nguy hiểm, càng là ở sớm đặt cược.

Dù sao, một cái nhập môn không tới một tháng, liền từ ngoại môn nhảy đến hạt nhân chân truyền tồn tại, thấy thế nào đều là tiền đồ vô lượng.

"Xin mời đại nhân thu nhận giúp đỡ!"

Cùng Tiêu Cửu Ly so với, Sở Đoạt càng không có nhiều như vậy cong cong nhiễu, trực tiếp quỳ xuống cầu chịu.

"Đồng ý phát ra huyết thệ? Cái này ngược lại cũng đúng thật sự đủ thành khẩn. . . Cái này cũng là một cái đệ tử ngoại môn cực hạn chứ?"

Thành làm nô tài cái gì, đối với đệ tử nội môn mà nói, chỉ là nhất thời kế tạm thời, hai cái này cũng được cho bán rẻ thân mình.

"Tốt, ta liền đáp ứng các ngươi, phát xuống lời thề đi!"

Bởi vậy, Phương Nguyên rất dứt khoát gật đầu.

. . .

Điểm Kim phong.

Đây là Phương Nguyên thành làm vì đệ tử chân truyền sau khi, ở Kim Hồn tông bên trong phân đến một chỗ đỉnh núi.

Kim Hồn tông tuy rằng đặt ở Tu Di Kim Sơn bên trên, nhưng cả tòa kim sơn lớn vô cùng, có thể so với một cái đại lục, càng giấu diếm Kim Hồn giới các loại tiểu thế giới, bên trong không gian mênh mông vô ngần, chỉ là một ngọn đỉnh

núi nhỏ, quả thật không tính là gì.

Toà này Điểm Kim phong, ở bốn mươi chín toà chân truyền phong bên trong cũng không tính làm sao đột xuất, thậm chí còn rất hẻo lánh, nhưng Phương Nguyên chính là vừa ý chung quanh nó Huyền Trọng pháp tắc nồng nặc, so với đệ tử ngoại môn khu vực tăng lên dữ dội gấp mười lần, đối với luyện thể có ít chỗ tốt.

Động phủ hàng ngũ đều là sẵn có, để Tiêu Cửu Ly mang theo lực sĩ quét tước một vòng sau khi, Phương Nguyên liền ung dung vào ở.

Đồng thời, không ngạc nhiên chút nào, nghênh đón hai vị khách nhân.

"Thiết sư huynh, Hoàng sư tỷ, xin thứ cho hàn xá đơn sơ, chiêu đãi không chu toàn!"

Phương Nguyên nhìn trước mặt dắt tay nhau mà đến hai cái đệ tử chân truyền, mỉm cười hoan nghênh nói.

"Ha ha, nơi nào nơi nào, sư đệ ngươi theo ta đều là xuất từ Thiết Sơn môn, nguyên vốn là có một mối liên hệ ở, bây giờ cùng làm trụ cột đệ tử chân truyền, lẽ ra nên giúp đỡ lẫn nhau mới là!"

Thiết Tâm Khổ nhìn Phương Nguyên, thả ra một tia thiện ý.

Rất hiển nhiên, hắn cũng không phải là Thiết Cuồng Đồ nhất hệ người, nói không chắc chính là Thiết Sơn tiên nhân dòng chính.

"Là đây, Lệ Hồn sư đệ ngươi từ ngoại môn một bước lên trời, ban đầu ta nghe được lúc, thực sự là sợ hết hồn!"

Hoàng Nguyệt ăn mặc một thân màu vàng nhạt váy xoè, lúc này mím môi nở nụ cười, giống như trăm hoa đua nở.

'Thiết Tâm Khổ tu luyện chính là Vạn Độc Hỗn Nguyên Thân, không chỉ có

thân thể có thể so với hạ phẩm Tiên khí, còn có kháng độc năng lực, mà cái này Hoàng Nguyệt, trên người Thái Cổ huyết mạch cũng hết sức lợi hại, tựa hồ có thể tăng thêm luyện thể công pháp. . .'

Phương Nguyên đương nhiên biết hai cái này tiện nghi sư huynh sư tỷ nội tình.

Kim Hồn tông đệ tử nòng cốt, tự nhiên không giống người thường.

Trên thực tế, những thứ này Đại Thánh tu tiên giới thánh địa tông môn, sẽ không có một cái đơn giản mặt hàng.

Tỷ như Kim Hồn tông bên trong tiên nhân, hầu như đều đem thân thể tu luyện được có thể so với Tiên khí, những kia Cổ Mang mười sáu nước hàng lởm tiên nhân căn bản không cách nào so sánh được.

Ân, hình tượng một điểm mà nói, chính là Phương Nguyên giết những kia hàng lởm tiên nhân, chỉ cần một đao. Mà giết Kim Bằng tiên nhân các loại, cần nhiều chém mấy đao khác nhau!

Cái này vẫn là hắn bây giờ đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện tới thứ ba chuyển, không chỉ có lực lượng tăng vọt, cũng có thể mở ra càng cao hơn Cửu Tinh Liên Châu bí pháp duyên cớ.

Bằng không, đổi thành trước, muốn giết một cái thân thể có thể so với Tiên khí tiên nhân, e sợ còn muốn khá hoa phí chút sức lực.

'Bởi vậy có thể thấy được, Kim Hồn tông còn mạnh hơn Chu Thiên tiên tông ra không ít? Cũng là, dù sao cũng là chiếm cứ trù phú nhất trung vực khu vực. . .'

Phương Nguyên nghĩ lại vừa nghĩ, không khỏi thoải mái: "Ha ha, hai vị quá đề cao! Không biết hôm nay đến, ngoại trừ chúc mừng ở ngoài, còn có chuyện gì quan trọng đây?"

"Chúng ta đều là mới lên cấp chân truyền, lẽ ra nên cùng nhau trông coi mới

là. . ."

Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đương nhiên sẽ không biết Phương Nguyên lúc này chính đang tại suy nghĩ giết bọn họ cần mấy đao vấn đề, trái lại rất là thành khẩn nói: "Đệ tử chân truyền mới là Kim Hồn tông hạt nhân, trong đó cạnh tranh cũng dị thường kịch liệt!"

"Kịch liệt? !"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc: "Đệ tử chân truyền không phải dự bị tiên nhân, vì sao còn muốn tranh đấu?"

Hắn cũng là tiến vào Kim Hồn tông thời gian ngắn ngủi, rất nhiều chuyện đều không rõ ràng, trực tiếp đặt câu hỏi.

"Cái này. . . Tự nhiên là vì bài vị! Ta Kim Hồn tông tuy rằng có bốn mươi chín toà chân truyền ngọn núi, nhưng trên thực tế, cái này một đời đệ tử chân truyền, tính cả chúng ta, mới ba mươi mốt vị!"

Thiết Tâm Khổ ho khan xuống: "Thành làm vì đệ tử chân truyền chỉ là bắt đầu, mỗi mười năm đều sẽ có một lần xếp hạng, lấy này phân phối tài nguyên. . . Mà những kia lâu năm các đệ tử, dồn dập tạo thành một chút đoàn thể nhỏ, minh tranh ám đấu dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, ba người chúng ta đều là người mới, lại chính trực đặc thù thời kỳ, không có tiên nhân đến đây thu đồ đệ, căn nguyên quá yếu, nhất định phải liên thủ mới có thể tự vệ!"

"Đệ tử chân truyền ôm đoàn cạnh tranh?" Phương Nguyên gật gù: "Là vì vị trí Tông chủ sao?"

"Lệ Hồn sư đệ quả nhiên thông minh!" Hoàng Nguyệt cười dài mà nói: "Chúng ta nhập môn quá muộn, không còn cơ hội, cũng không phải đòi hỏi cái này, chỉ cầu có thể tự vệ, hậu kỳ lại gia nhập một cái sư huynh hoặc sư tỷ trận doanh liền đầy đủ!"

Kim Hồn tông tông chủ, đương nhiên là có nhiệm kỳ, bằng không lấy tiên nhân tuổi thọ dài lâu, thể chế cũng quá mức xơ cứng.

Mà dựa theo quy củ, vị trí Tông chủ sẽ không do những kia Tiên nhân chấp sự kế thừa, mà chỉ có thể từ vốn thay mặt đệ tử chân truyền bên trong chọn lựa.

Cái này liền tạo thành mỗi một đời đệ tử chân truyền, đều là long tranh hổ đấu, từ bên trong quyết ra người mạnh nhất.

Nghe đến mấy cái này giới thiệu sau khi, Phương Nguyên không tỏ rõ ý kiến, trong lòng lại là xem thường cười cười: 'Chỉ là một cái vị trí Tông chủ, cùng một khối khớp xương cũng gần như. . . Những Thánh địa này ở trong, chân chính làm chủ , căn bản không phải tông chủ, mà là những kia Thái Ất trưởng lão!'

Cái gọi là Kim Hồn tông tông chủ, dưới cái nhìn của hắn , bất quá một cái tương tự Đại quản gia chức vị , dù là như vậy, cũng hấp dẫn được vô số thanh niên tuấn kiệt tận khom lưng.

Không gì khác, đây chính là tầm mắt cùng kiến thức không giống.

"Lệ Hồn sư đệ ngươi có thể không nên xem thường những thứ này đệ tử chân truyền, bọn họ mỗi một cái đều là rồng phượng trong loài người, tố chất tuyệt đỉnh, ba vị trí đầu vị trí đệ tử, đều có chiến bình tiên nhân ghi chép!"

Hoàng Nguyệt nhìn thấy Phương Nguyên có chút phản đối vẻ mặt, lập tức trịnh trọng nói.

Trên thực tế, đệ tử chân truyền, đã hầu như đặt trước tương lai tiên nhân vị trí.

Bọn họ ở lại Nguyên Anh giai đoạn, chậm chạp không muốn đột phá, tự nhiên là vì tích trữ càng nhiều, ở thiên kiếp bên trong thu được càng nhiều thu hoạch.

Mà chiến bình tiên nhân, ở bản thế giới bên trong, chính là quái dị nhất

Nguyên Anh đỉnh cao tiêu chuẩn —— Phương Nguyên xuất hiện trước, lấy phàm thí tiên , căn bản chính là chuyện cười.

Là lấy Thái Huyền tiên nhân nhìn thấy tình cảnh đó, mới sẽ dị thường chấn động, thậm chí nghĩ muốn nắm Phương Nguyên vấn tội.

Không chỉ là bởi vì da mặt bị hao tổn, mấu chốt nhất vẫn bị sợ rồi.

"Vị trí thứ ba đệ tử chân truyền, cũng không từng đột phá tiên nhân sao?"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên.

Trên thực tế, đột phá, trái lại không đáng sợ.

Dù sao, có thể thu được lượng lớn thiên đạo cảm ngộ, cũng là lôi kiếp một cơ hội.

Những thiên tài này chân truyền đều không phải người ngu, đương nhiên muốn yên lặng tích trữ, chuẩn bị một bước lên trời.

Chỉ bất quá, loại này cách làm cũng là đùa lửa, một cái nắm không được, sẽ hoàn toàn hủy diệt tự thân, tỷ như những kia nguyên bản liền yêu nghiệt thiên tài, một khi lại lĩnh ngộ đỉnh cấp pháp tắc, lôi kiếp uy lực tăng gấp bội, lập tức thập tử vô sinh, Tiên khí thân thể đều không chịu nổi.

'Ở phương diện này, ta có quyền lên tiếng nhất , bởi vì ta chính là như vậy ví dụ!'

Phương Nguyên trong lòng âm thầm nhổ nước bọt, dù là hiện tại tu thành Tiên khí thân thể, trong lòng hắn báo động cũng là không có một chút nào yếu bớt, rất hiển nhiên, như hắn dám dẫn lôi độ kiếp, kết cục tất nhiên thành tro.

"Đúng là như thế, ngược lại là vị trí thứ ba sau khi đệ tử, không thiếu có tiên nhân tồn tại, chỉ bất quá trở thành tiên nhân sau khi, bọn họ bình cấp tiêu chuẩn cũng tương ứng tăng cao, bài vị trên trái lại muốn ăn thiệt thòi!"

Thiết Tâm Khổ hiển nhiên đối với cái này bên trong quy tắc rất là rõ ràng rõ ràng: "Cũng may bây giờ chính trực Ma kiếp, chỉ cần chúng ta nhất ý rùa rụt cổ, ít nhất có thể có thời gian mấy chục năm khôi phục nguyên khí! Đến thời điểm, cùng phía trước thê đội khác biệt cũng sẽ không lớn!"

Có thể trở thành là chân truyền, đều là thiên chi kiêu tử, tự có một luồng ngạo khí.

"Mấy chục năm?"

Phương Nguyên thoáng kinh ngạc.

"Ma tai thường thường kéo dài trăm năm, trước đây mấy chục năm hỗn loạn nhất. . . Kim Hồn tông dành cho đệ tử chân truyền ưu đãi, chính là có thể né qua đoạn này hỗn loạn nhất thời kỳ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1101: Công Và Thủ

"Dĩ vãng ma tai, phần lớn kéo dài trăm năm sao?"

33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong, Phương Nguyên Chúc Long phân thân tự lẩm bẩm.

Làm cái này phân thân chính là có chỗ tốt này, chỉ cần còn ở thế giới bên trong phạm vi, Bản tôn phân thân liền giống như một thể, tin tức lan truyền hầu như không có lùi lại, đồng thời, bất kỳ bên nào pháp tắc đột phá, đều sẽ song phương dùng chung.

Bản tôn cùng Thiết Tâm Khổ mấy người mạn đàm ma tai, phân thân tự nhiên cũng liền biết rồi nội dung.

"Đáng tiếc. . . Cảnh giới đến, còn đến tài nguyên xứng đôi, mới có thể đột phá!"

Chúc Long phân thân cầm trong tay một đóa hoàn chỉnh Kim Diễm Lưu Phong Hoa, không chút khách khí một hớp nuốt vào, vận chuyển Cửu Chuyển Bất Diệt Thân pháp môn.

Một tầng bùm bùm nổ vang từ trên người hắn truyền đến, trong nháy mắt liền đột phá thứ ba chuyển, thân thể có thể so với hạ phẩm Tiên khí.

"Dù là đã từng là ta, nếu là như thế khinh xuất, cũng chạy không thoát một cái bạo thể mà chết kết cục. . . Nhưng bản thể nếu đột phá, cái này liền bất quá chút lòng thành."

Chúc Long phân thân hơi xúc động: "Bằng vào ta lúc này thân thể cường độ,

gặp phải Thái Ất tiên nhân, cũng sẽ không một chiêu liền chết, xem như là an toàn một điểm!"

Dù là Thái Ất tiên nhân, toàn lực nhất kích, cũng chưa chắc có thể hủy diệt Tiên khí, huống chi ngoại trừ Thái Huyền ở ngoài, cũng không ai sẽ như vậy trịnh trọng việc đối phó một cái nho nhỏ Nguyên Anh.

Bởi vậy, chỉ cần có nháy mắt cơ hội, Chúc Long phân thân là có thể mở ra thuấn di hoặc độn pháp, bảo mệnh năng lực tăng nhiều.

Có điểm ấy nắm, hắn rốt cục rời đi 33 tầng Thiên ngoại lâu, đi tới ngoại giới.

Cỏ lau lay động bên trên, sóng nước lan truyền, cùng với trước không có khác biệt gì, đúng là cách đó không xa làng chài nhỏ, dĩ nhiên đã rách nát, nhìn dáng dấp lại là gặp nhân họa.

"Lấy vực ngoại Thiên Ma ánh mắt, tự nhiên không lọt mắt bực này thâm sơn cùng cốc, nhưng chúng nó đồ sát loại cỡ lớn thành trì, trại lính, trộm cướp sinh sôi, bốn phía bách tính đồng dạng phải bị hai lần tội, hay hoặc là, những thứ này ngư dân là tập thể chạy nạn đi tới?"

Phương Nguyên suy tư mấy lần, thần thức tản ra, liên tiếp thuấn di.

Cổ Mang mười sáu nước tình hình, đương nhiên vô cùng thê thảm, dọc theo đường đi ba cái thành lớn, dĩ nhiên đã chó gà không tha, khắp nơi tàn tạ, đây là thuần túy Thiên Ma Thủ bút.

"Tuy rằng như vậy, nhưng hắn là chỉ là bình thường vực ngoại Thiên Ma, thật là có chút ra ngoài dự liệu của ta! Cái kia hai con Thái Cổ Thần Ma đây? Lẽ nào là ghét bỏ nơi đây, đi tới Đại Thánh tu tiên giới? Hay hoặc là. . . Thập Vạn Đại Sơn?"

Phương Nguyên hơi nghi hoặc một chút, lại bắt đầu không ngừng tiến lên.

Cái này một phiến ngàn dặm hoang vu cảnh tượng, đợi đến tán tu thành

Thanh Phong thời điểm, mới cuối cùng cũng coi như khá hơn nhiều.

Rất xa là có thể nhìn thấy cực lớn sương trắng đại trận phóng lên trời, thành Thanh Phong khuếch trương lớn mấy lần, cao vót tường thành ở ngoài, còn hình thành rồi một cái cực lớn khu dân nghèo, bên trong đều là người phàm bình thường.

Hiển nhiên, bọn họ cũng biết chỉ có tiên nhân nơi này, mới có thể thu được đến che chở.

"Ma tai kéo dài trăm năm, đối với người phàm bình thường mà nói, quả thực là ngập đầu tai ương, mấy đời người đều muốn sinh sống ở cực khổ phía dưới, liền người tu luyện cũng không thể tránh được. . ."

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên nhất thời có chút cảm thán: "Còn có cái này thành Thanh Phong, thực lực tăng mạnh a? Lại còn có ba cái tiên nhân tọa trấn!"

Có tiên nhân trấn thủ, lại có trận pháp , bình thường một mình vực ngoại Thiên Ma, dĩ nhiên là không tạo được uy hiếp.

Đồng thời, Phương Nguyên thần niệm quét qua, còn phát hiện mấy cái người quen, khóe miệng hơi vểnh lên.

Cái này cái gọi là đại trận, tuy rằng có thể ngăn vực ngoại Thiên Ma, nhưng tự nhiên chặn không được hắn, một ý nghĩ, liền thuấn di đến thành Thanh Phong hạt nhân, cười vang nói: "Cố nhân gặp lại, cho là vui vẻ, hai vị thân đăng tiên nhân cánh cửa, lại là vui vẻ, có thể nói song hỷ lâm môn a."

Hai cái đang ngồi đối diện uống trà tiên nhân sợ hết hồn.

Bọn họ một cái là Liệt Hỏa Chân Nhân, một cái là Đao Vương Mạc Hà, lúc này vẻ mặt đều giống như chịu đến cực lớn kinh hãi.

"Tư Đồ Trích Tinh!"

Liệt Hỏa Chân Nhân, không, hiện tại hắn là đã thăng cấp làm Liệt Hỏa tiên nhân thành chủ âm thầm kêu khổ, tâm muốn làm sao đem cái này tai tinh họa nguyên cho chiêu đến.

Mà Mạc Hà lại là vừa khiếp sợ, lại thoải mái dáng dấp: "Quả nhiên là ngươi!"

"Man tộc cũng bắt đầu cùng ngoại giới giao lưu sao?"

Phương Nguyên thần niệm truyền âm giải thích xuống chính mình cải danh vấn đề, chợt thản nhiên đặt câu hỏi.

"Đừng quên, chúng ta nhưng là ký kết thỏa thuận, còn phát xuống bản mệnh lời thề!" Mạc Hà cười khổ: "Thỏa thuận chủ thể, là Cổ Mang mười sáu nước tiên nhân, dù là Chiến Thiên cung không tồn, tiên nhân tử thương hơn nửa, chỉ cần Cổ Mang mười sáu nước tu tiên giới còn tồn tại, chúng ta liền đến hoàn thành lời hứa!"

Man tộc ở trong, đối với lời thề một loại, có thiên nhiên coi trọng, ngược lại không phải thuần túy bởi vì vi ước thiên đạo trừng phạt ràng buộc.

"Ta tư lịch thiển nhất, vừa vặn gặp phải Liệt Hỏa tiên nhân cầu viện, cũng là đi ra du lịch một, hai. . .", Mạc Hà phảng phất đang nói một chuyện nhỏ.

Trên thực tế, ở cái này ma tai trong, dù là tiên nhân đều không được an toàn.

"Thì ra là như vậy , ngược lại cũng tính vận may!"

Phương Nguyên lại là cười không nói, Man tộc cao tầng các loại câu tâm đấu giác, hắn căn bản không thèm để ý , bất quá hắn biết một chuyện Thập Vạn Đại Sơn tuy rằng không bị bình thường vực ngoại Thiên Ma quấy rầy, nhưng này cái ma đầu, có thể không ngăn được Thái Cổ Ma thần mơ ước!

Nói không chuẩn, cái kia hai cái băng hỏa Ma thần sở dĩ mai danh ẩn tích, chính là lẻn vào Man Hoang ở trong, tùy thời muốn diệt tuyệt Thánh sơn đây!

Đao Vương Mạc Hà có thể trốn ra được, trái lại là chính mình mệnh trời khí số không dứt, có một tuyến sinh cơ.

"Vận may. . . Ngươi là nói. . ." Mạc Hà không phải vụng về người, nghe được Phương Nguyên nói như thế, sắc mặt lập tức thay đổi.

"Ha ha. . . Tư Đồ huynh vừa đến, ta coi thật tốt tận xuống người chủ địa phương!"

Liệt Hỏa tiên nhân lại là biết điều rút lui mở vài bước, đem không gian để cho hai người này, bắt đầu chuẩn bị tiệc rượu.

Trong con ngươi, càng là có lóe sáng lên: 'Xem ra, cái này Tư Đồ Trích Tinh xuất thân từ Man nhân Thập Vạn Đại Sơn, lại là không có một chút nào nghi vấn. . .'

"Liệt Hỏa tiên nhân đi thong thả, này thành Thanh Phong đại trận, là các ngươi bày xuống?" Phương Nguyên lại là tựa như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm Liệt Hỏa tiên nhân.

"Trò mèo, có thể phát hiện Thiên Ma, thoáng ngăn cản cảnh báo một, hai mà thôi. . . Dựa vào trận này cùng cái khác tiên nhân trợ giúp, trước ngược lại cũng đánh đuổi qua hai lần vực ngoại Thiên Ma tiến công."

Liệt Hỏa tiên nhân nói tới phi thường khiêm tốn.

"Nếu là dĩ vãng loại nhỏ ma tai , ngược lại cũng đủ dùng, nhưng lần này ma tai chính là loại cỡ lớn ma tai, lực phá hoại không phải chuyện nhỏ. . . Mấu chốt nhất, vẫn là vực ngoại Thiên Ma mật độ. . ." Phương Nguyên lắc đầu một cái.

"Ngươi là nói. . ." Liệt Hỏa tiên nhân thân thể run lên.

"Nếu ta cảm ứng không sai, đã có bảy con vực ngoại Thiên Ma dắt tay nhau mà đến, chuẩn bị đối địch đi!" Phương Nguyên không có thừa nước đục thả câu, trực tiếp nói.

"Bảy con có thể so với tiên nhân vực ngoại Thiên Ma? Làm sao có khả năng?"

Quả nhiên, Liệt Hỏa tiên nhân sau khi nghe con mắt nhất thời bạo đột: "Dĩ vãng ít nhất cũng phải đến ma tai hậu kỳ, mới có loại này trình độ Ma kiếp a!"

"Không phải vậy, làm sao có thể gọi loại cỡ lớn ma tai đây?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, đối với cái này thành Thanh Phong có thể không vượt qua ma tai, lại là tương đương không coi trọng.

"Ta cái này đi chuẩn bị ngay!"

Liệt Hỏa Chân Nhân vẻ mặt vội vã đi ra ngoài, mặt trầm như nước.

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không đối với chuyện như thế này lừa hắn, chốc lát sau khi, bảy mảnh khổng lồ mây đen, đã bồng bềnh đến thành Thanh Phong trên không, ma ảnh tầng tầng.

"Đại ca!"

Thiên Tinh tử, Vạn Vật trai chủ các Nguyên Anh đi tới đầu tường, cùng Liệt Hỏa Chân Nhân đứng sóng vai, lo lắng: "Phe ta chỉ có ba vị tiên nhân, phối hợp đại trận, nhiều nhất ngăn cản năm cái vực ngoại Thiên Ma tiến công. . . Tại sao lại như vậy?"

"Vừa nãy Tư Đồ Trích Tinh đã tới, nói lần này ma tai, chính là mười vạn năm không gặp loại cỡ lớn ma tai!" Liệt Hỏa tiên nhân hàm răng bên trong đều thấu khí lạnh: "Nguyên bản ta cho rằng lôi kéo Thanh Sam tán tiên, cộng thêm một cái Man tộc tiên nhân, hoàn toàn có thể chống được ma tai hậu kỳ, bây giờ nhìn lại, là ta quá mức ý nghĩ kỳ lạ. Như lần này tai kiếp đi qua, chúng ta vẫn là xé chẵn ra lẻ, có lẽ còn có thể nhiều bảo tồn một ít nguyên khí!"

Ở vực ngoại Thiên Ma quá nhiều tình huống xuống, lớn như vậy cái thành

Thanh Phong, không thể nghi ngờ là cây lớn thì đón gió to, Liệt Hỏa tiên nhân quyết định, tuyệt đối là cử chỉ sáng suốt.

"Chờ một chút, đó là. . ."

Ngay khi Thiên Ma không ngừng tới gần lúc, phía trên đường chân trời cũng hiện ra lượng lớn lưu quang, rõ ràng là một đám chật vật chạy trốn tiên nhân.

"Thành Thanh Phong đạo hữu, Côn Vân tông cùng phụ cận tu tiên tông môn đã bị diệt, mong rằng cứu chúng ta một cứu!"

Trước tiên một tên Nguyên Anh phát ra thần niệm kêu cứu.

"Chết tiệt!"

Thấy cảnh này, Hoa Nhị phu người nhất thời da mặt đỏ lên: "Là bọn họ đem vực ngoại Thiên Ma hấp dẫn lại đây, tốt một chiêu gắp lửa bỏ tay người, liền không cần mạng nữa sao?"

"Bọn họ thế nào cũng phải trước tiên sống sót, mới có thể cân nhắc sau khi chịu đựng thành Thanh Phong báo thù vấn đề!" Liệt Hỏa tiên nhân lắc đầu một cái: "Lần này vực ngoại Thiên Ma tương đương thông minh, dĩ nhiên có thể áp chế bản thân hủy diệt dục vọng, để những thứ này chó mất chủ vì chúng nó dẫn đường."

Mọi người nghe xong, đều là trong lòng đại lẫm.

Có thể áp chế tự thân hủy diệt dục vọng Thiên Ma, thiên phú tương đương trác tuyệt, tương lai thậm chí có hi vọng lên cấp Thái Cổ Thần Ma!

Tất cả những thứ này gộp lại, liền đều là nặng trình trịch áp lực.

'May là. . . Tư Đồ Trích Tinh đến nơi này, bằng không ta e sợ thật sự muốn trực tiếp bỏ thành mà chạy. . .'

Liệt Hỏa tiên nhân không lộ ra dấu vết về phía Phương Nguyên nơi liếc mắt một cái, trong lòng hơi yên tĩnh, phát hiệu lệnh: "Nhị đệ tam đệ, các ngươi chủ trì đại trận, Thanh Sam tiên nhân, cùng ta cùng nghênh địch!"

"Ta chỉ có thể kiềm chế lại một con vực ngoại Thiên Ma, như tình huống không ổn, nhưng là sẽ ưu tiên rút đi, trước ước định bên trong, cũng là như thế nói." Thanh Sam tiên nhân chính là một tên nữ tu, lúc này lạnh lùng nói.

"Cái này tự nhiên!" Liệt Hỏa tiên nhân không để ý lắm, trái lại có chút cảm kích, nếu như đổi thành càng thêm lạnh bạc chút, hiện tại nên chạy trốn.

Ầm ầm!

Sẽ ở cái kia chút chó mất chủ trốn vào đại trận sát na, giữa bầu trời vực ngoại Thiên Ma lập tức khởi xướng tiến công.

Từng đạo từng đạo màu đen cột sáng, mang theo Hủy Diệt pháp tắc lực lượng, bao trùm ở mây mù trên đại trận.

Ong ong!

Đại trận nổ vang, không ngừng vận chuyển, ở trong tựa hồ bay lên bảy cái vòng xoáy, đem sương trắng lượng lớn nuốt chửng.

"Gào gào!"

Lúc này, thì có ba con vực ngoại Thiên Ma không nhịn được, trực tiếp nhảy vào trong trận.

"Đến chúng ta!"

Liệt Hỏa tiên nhân hít sâu một cái, nhìn về phía bên cạnh Thanh Sam tiên nhân.

"Hai vị, chẳng biết có được không đem cái này bảy con Thiên Ma tặng cho ta

đây!"

Đang lúc này, trên lâu thành quang mang lóe lên, Phương Nguyên cùng Mạc Hà bóng người hiện lên đi ra.

"Tư Đồ Trích Tinh! ! !"

Thanh Sam tiên nhân, Thiên Tinh tử mấy người ánh mắt phảng phất nhìn thấy quỷ, mang theo sợ hãi không ngớt.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1102: Phá Phong

"Nếu Tư Đồ huynh đồng ý giúp chúng ta một chút sức lực, vậy thì thật là không thể tốt hơn!" Liệt Hỏa tiên nhân lại là vô cùng khách khí: "Chỉ là cái này dù sao cũng là ta thành Thanh Phong việc, chúng ta thế nào cũng phải tận một phần lực mới là. . ."

"Ha ha. . . Vậy cũng cũng không gì không thể, liền so với ai khác nhanh tay tốt!"

Phương Nguyên cười ha ha, bóng người trong nháy mắt hư huyễn biến mất.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền hiện lên ở giữa trời cao, trường đao đánh xuống , hóa thành một đạo ngân hà giống như óng ánh lưu quang: "Vũ Quang Chi Đao! Giết! ! !"

Đại trận bên trong, một con Thiên Ma ngực lân phiến phá nát, rất nhiều dòng máu màu tím phun đi ra, kịch liệt ô nhiễm thổ địa cùng không khí.

'Mỗi một đầu bình thường vực ngoại Thiên Ma, thân thể đều xấp xỉ Tiên khí sao?'

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, trong ánh mắt lóe lên một tia vẻ lạnh lùng: "Thất Trọng • Vũ Quang!"

Chỉ một thoáng, trong hư không phảng phất có một đóa hoa sen tỏa ra, mỗi một cánh hoa đều là cô đọng đến cực điểm đao khí, đem ba con Thiên Ma bao bọc ở bên trong.

Sát na phong hoa, đều là bụi bặm.

Không biết bao nhiêu ánh đao qua đi, nguyên bản ba con Thiên Ma dĩ nhiên đã biến mất không còn tăm tích.

Ai đều không có chú ý tới, đang tiêu diệt Thiên Ma lúc, Phương Nguyên trên tay bạch ngọc nhẫn hơi lóe lên.

"Luyện cho ta!"

Lúc này Vạn Thần điện từ lâu hoàn toàn biến dạng, bạch ngọc trên sàn nhà nghi quỹ trải rộng, bốn phía trận kỳ phần phật, biến thành một cái cực lớn pháp đàn, không ngừng nuốt chửng trong hư không na di vào Thiên Ma máu thịt , hóa thành từng viên một hạt châu màu đỏ sậm, trấn áp ở một tòa Lôi trì dưới đáy nhất.

Kim Nguyên động tác trên tay liên tục, nhanh chóng tiếp thu ngoại lai Thiên Ma máu thịt: "Chủ nhân quả thật kỳ tài ngút trời, cái này 'Vạn Luyện Thiên Ma Trận', lấy từ 33 tầng Thiên ngoại lâu, hầu như có nguyên bản năm thành uy lực, trấn áp giống như vực ngoại Thiên Ma máu thịt là đầy đủ, đến thời điểm cùng nhau để vào 33 tầng Thiên ngoại lâu Ngộ Đạo trì bên trong luyện hóa, không biết có thể ra bao nhiêu Ngộ Đạo thạch, còn có cái khác tài liệu quý giá. . ."

33 tầng Thiên ngoại lâu mục đích thành lập, chính là trấn áp ba con Thái Cổ Thần Ma cũng rất nhiều vực ngoại Thiên Ma, cũng lấy ra bổn nguyên, luyện chế Ngộ Đạo thạch.

Phương Nguyên lúc này làm, chính là vì cái kia nhà xưởng lại thu thập một ít nguyên liệu.

Dù sao, nguyên bản 33 tầng Thiên ngoại lâu trải qua Thái Huyền tiên nhân cái kia nháo trò, đã có thể nói nguyên khí đại thương.

Đồng thời, tuy rằng giam giữ Thiên Ma, chậm rãi lấy ra bổn nguyên cách làm có thể tiết kiệm, nhưng một lần luyện hóa Thiên Ma, hiển nhiên ngắn hạn thu được tiền lời lớn nhất.

Phương Nguyên tự nhiên cũng không lọt mắt cái gì lâu dài thu nhập, chỉ cần có thể ở thời gian ngắn nhất bên trong, đem Quang Âm pháp tắc hoàn toàn viên mãn, thân thể rèn luyện đến thái cổ kỳ trân cảnh giới, liền đầy đủ.

Thoáng chỉ vì cái trước mắt một ít, cũng không có cái gì.

Lần này ma tai, chính là cơ hội tốt nhất!

Có 33 tầng Thiên ngoại lâu, đến bao nhiêu vực ngoại Thiên Ma, đều chỉ có thể hóa thành hắn ngộ đạo quân lương!

Mà phân thân Ngộ Đạo thạch đầy đủ, lại hoàn toàn có thể thúc đẩy Bản tôn thực lực cùng tiến bộ, thu được càng nhiều săn bắt vực ngoại Thiên Ma cơ hội, chính là hỗ trợ lẫn nhau.

Bởi vậy, những vực ngoại Thiên Ma này ở Liệt Hỏa tiên nhân xem ra là tai kiếp, theo Phương Nguyên, chính là hắn Ngộ Đạo thạch dự trữ a, quả thật là một cái cũng không thể nhường.

Trên lâu thành Thanh Sam tiên nhân, chỉ thấy được bóng người lóe lên, ba con Thiên Ma liền biến mất không còn tăm tích, không khỏi ngơ ngác: "Liệt Hỏa tiên nhân. . . Vị này Tư Đồ tiên sinh, nhưng là vị kia?"

Nhìn đối phương bất quá Nguyên Anh gợn sóng, lại giết Thiên Ma như làm thịt chó, ngoại trừ cái kia một cái tai tinh ở ngoài, cũng không thứ hai.

"Vũ Quang Chi Đao sao?"

Một mặt khác, Mạc Hà lại là ngơ ngác nhìn tình cảnh này.

Hắn ngơ ngác phát hiện, tuy rằng hắn mới là tiên nhân, nhưng Phương Nguyên ở Đao đạo trên đắm chìm cùng lĩnh ngộ, hoàn toàn có thể làm Lão sư của hắn.

"Chết!"

Ở cái này ba vị tiên nhân trò chuyện, Phương Nguyên giơ tay chém xuống, lại đem hai cái vực ngoại Thiên Ma chặt làm trọng thương, thu nhập Vạn Thần điện bên trong trấn áp.

"Gào gào!"

Nhìn thấy tình cảnh này, còn lại hai con Thiên Ma lại thế nào đi nữa điên cuồng, cũng là phát ra sợ hãi tiếng thét chói tai, chuẩn bị chạy trốn.

"Muốn đi? !"

Phương Nguyên vẫy tay, chúng nó động tác nhất thời chậm lại mấy chục lần.

Nguyên bản nhanh như tật hỏa động tác, lúc này ở tiên nhân bên trong xem ra, lại là sơ hở trăm chỗ, giống như chuyện cười, bị hai đạo ánh đao cuốn một cái, nhất thời biến mất không thấy.

"Nhìn tới. . . Các ngươi tay chân chậm điểm!"

Phương Nguyên thuấn di trở lại tường thành, khẽ mỉm cười.

'Chúng ta còn chậm?'

Liệt Hỏa tiên nhân các loại liếc mắt nhìn nhau, vô cùng không nói gì, trong lòng lại là đại lẫm.

Rất hiển nhiên, bọn họ như cùng Phương Nguyên đối địch, e sợ so với những vực ngoại Thiên Ma này còn không bằng, trong chớp mắt liền muốn chết đến mười mấy lần.

"Tư Đồ huynh đại triển thần uy, thực sự là ta thành Thanh Phong cứu tinh, xin nhận chúng ta cúi đầu!"

Liệt Hỏa tiên nhân nghiêm túc nói cám ơn, lại bố trí yến hội, xin mời Phương Nguyên ngồi chủ vị.

"Chúng ta người tu tiên lẽ ra nên cùng nhau trông coi mới là!" Phương Nguyên một mặt đại nghĩa lẫm liệt hình ảnh: "Các ngươi bây giờ đã nghĩ ở thành Thanh Phong bên trong tham sống sợ chết sao?"

"Cái kia nếu theo Tư Đồ tiên sinh ý tứ, lại nên làm gì đây?" Thanh Sam tiên nhân mím môi hỏi.

"Cùng thì lại chỉ lo thân mình, đạt thì lại kiêm tể thiên hạ. . . Chúng ta tự nhiên không thể nhìn Cổ Mang mười sáu nước tu tiên giới chịu đến Thiên Ma tàn hại, hẳn là chủ động xuất kích, vây quét Thiên Ma!"

Phương Nguyên nói chuyện nói năng có khí phách.

Mà Liệt Hỏa tiên nhân lại là trong lòng hơi động, nếu có Phương Nguyên vô thượng võ lực trấn áp, việc này tựa hồ cũng thật là. . . Có thể được? !

Chính là không biết đối phương ý nguyện là cái gì? Lẽ nào là vì thống nhất Cổ Mang mười sáu nước tu tiên giới?

Liệt Hỏa tiên nhân sợ hãi cả kinh, chợt lại không phải không thừa nhận, cái này Tư Đồ Trích Tinh xác thực có cỡ này năng lực cùng độ lượng, mà hắn suất lĩnh tán tu tập đoàn, lại hẳn là ở lần này trong hoạt động, chiếm cứ thế nào chỗ tốt nơi đây?

"Đương nhiên, ta lần này hành vi, hoàn toàn là xuất phát từ cá nhân ý nguyện, đối với sau đó tất cả, đều không có một chút nào hứng thú. . ."

Làm như nhìn thấu Liệt Hỏa tiên nhân trong lòng hoạt động, Phương Nguyên liếc hắn một cái, tựa như cười mà không phải cười nói .

"Cái gì?"

Liệt Hỏa tiên nhân lần này thật đúng là giật nảy cả mình.

Như thế đại công vô tư? Lại liên tưởng đến đối phương trước hầu như là tàn

sát Cổ Mang mười sáu nước cử động, lại cảm thấy căn bản không thể.

"Ha ha. . . Trong đó đương nhiên là có điều kiện, đó chính là vực ngoại Thiên Ma thi thể, nhất định phải toàn bộ quy ta!"

Phương Nguyên cũng không khách khí: "Đồng thời, các ngươi cần phối hợp ta, thu được một ít vực ngoại Thiên Ma vị trí tình báo. . ."

"Việc này tự nhiên không có vấn đề. . ." Liệt Hỏa tiên nhân cũng không biết nên nói cái gì, nhưng có một chút có thể xác định, nếu là thật phụ tá đối phương bình định rồi mười sáu nước đại loạn, nói không chắc một cái khổng lồ tán tu tông môn, liền muốn ở Cổ Mang mười sáu nước tu tiên giới chậm rãi bay lên.

'Cái này đệ tử. . .'

Một mặt khác, Mạc Hà giơ chén rượu, chỉ cảm thấy càng ngày càng nhìn không thấu cái này đệ tử.

. . .

Không biết yến hội qua đi, Phương Nguyên sẽ không có ở thành Thanh Phong đợi lâu, mà là một hơi chạy đi trở lại 33 tầng Thiên ngoại lâu trong.

"Trấn lầu bia đá, còn có Ngộ Đạo trì!"

Hắn đi tới trước tấm bia đá, trên tay bạch ngọc nhẫn lóe lên.

Nhất thời, rất nhiều màu đỏ sậm Thiên Ma châu liền rơi vào trong ao, bị Âm Dương Thái Cực thần lôi hóa thành từng tia từng sợi lực lượng bổn nguyên, bắt đầu ngưng kết thành từng khối từng khối Ngộ Đạo thạch.

Răng rắc! Răng rắc!

Nương theo Ngộ Đạo trì toàn lực chuyển động, từng khối từng khối Ngộ Đạo thạch bay ra, rơi vào Phương Nguyên trước mặt, xếp thành một ngọn núi nhỏ.

"Cơ bản trên. . . Một con vực ngoại Thiên Ma hoàn chỉnh chuyển hóa, có chừng năm khối Ngộ Đạo thạch sao?"

Loại này hiệu suất, đương nhiên muốn so với trước cao nhiều.

Dù sao, 33 tầng Thiên ngoại lâu lấy ra bổn nguyên, là để những kia Thiên Ma có thời gian khôi phục, trên lý thuyết có thể vẫn kéo dài đến thiên hoang địa lão, không so Phương Nguyên một lần tính buôn bán.

Nhưng loại này một lần tự nhiên cũng có chỗ tốt, đó chính là trong ngắn hạn tiền lời cực lớn!

"Chuyện đến nước này! Dứt khoát đem 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong giam giữ tất cả vực ngoại Thiên Ma, cùng nhau luyện!" Phương Nguyên trong mắt loé ra một tia sáng chói.

Chỉ một thoáng, nguyên bản bị giam cầm ở 33 tầng Thiên ngoại lâu ở trong các vực ngoại Thiên Ma lập tức đổ máu nấm mốc, từng cái từng cái ở ràng buộc trạng thái, liền chạy đều chạy không thoát, liền hóa thành Ngộ Đạo trì quân lương.

"So với theo dự liệu ít một chút, đại khái một con vực ngoại Thiên Ma chuyển hóa hai, ba khối Ngộ Đạo thạch dáng vẻ. . . Là bởi vì giam cầm quá lâu, không thể tránh khỏi hư nhược rồi sao?"

Phương Nguyên gật gù: "Ít hôm nữa sau có cơ hội, vào lần này ma tai bên trong trảo một nhóm mới bù đắp đi. . ."

Cho tới cuối cùng một con giam giữ ở 33 tầng bên trong Thái Cổ Thần Ma? Phương Nguyên chút nào có ý đồ với nó ý nghĩ đều không có.

Dù sao, Thái Cổ Thần Ma, cùng vực ngoại Thiên Ma, hoàn toàn chính là hai khái niệm.

Muốn đơn thuần lấy Ngộ Đạo thạch mà nói, Phương Nguyên phỏng chừng

nếu như đem đầu kia Thái Cổ Thần Ma luyện, ít nhất có thể ra một ngàn khối!

"Chỉ tiếc. . . Lúc trước liền ngay cả nắm giữ 33 tầng Thiên ngoại lâu Thái Ất tiên nhân đều giết chết không được một con Thái Cổ Thần Ma, liền càng không cần phải nói lúc này ta, chúng nó thân thể, phải là đã tiếp cận thái cổ kỳ trân chứ?"

Thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể, dù là đứng ở nơi đó để Phương Nguyên chém, đều không nhất định có thể phá vỡ!

"Thái Cổ cấp bậc trước tiên mặc kệ, ít nhất Cổ Mang mười sáu nước những vực ngoại Thiên Ma này, liền đầy đủ ta ngộ đạo mấy lần. . ."

Phương Nguyên trên mặt mang theo một tia hưng phấn, lập tức bắt đầu bế quan tìm hiểu Quang Âm pháp tắc.

Hắn Huyễn Giới pháp tắc tuy rằng viên mãn, nhưng Quang Âm pháp tắc vẫn cứ chênh lệch từng tia tia.

Lần này, liền chuẩn bị dựa vào ma tai trợ giúp, trước đem pháp tắc hoàn toàn viên mãn, lại luyện thể thái cổ kỳ trân, vượt qua lôi kiếp!

. . .

Cùng lúc đó, Thập Vạn Đại Sơn, Man Giáo tổ đình.

Liệt diễm cùng hàn băng, đồng thời chiếm cứ màn trời, chỉ là một đòn, cả tòa Thánh sơn liền bắt đầu ầm ầm đổ nát, Man tộc tử thương nặng nề.

"Vượt qua vực ngoại Thiên Ma. . . Thái Cổ Thần Ma? Vẫn là hai con?"

Man Đồng tiên nhân tuyệt vọng mà nhìn tình cảnh này, trong ánh mắt đều muốn chảy ra huyết lệ.

Đáng tiếc, mặc cho bọn họ triển khai cuối cùng thủ đoạn, hóa thân đồ đằng

Dị thú, nhưng vẫn bị vài con Ma Thủ tóm chặt lấy, nuốt vào cái miệng lớn như chậu máu ở trong.

"Gào gào!"

Tựa hồ là cảm ứng được cùng tộc, một đạo hắc khí phóng lên trời.

"Không nghĩ tới. . . Lúc trước Sethgu, dĩ nhiên rơi xuống mức độ này!"

Cả người đều quanh quẩn ở liệt diễm bên trong Thái Cổ Thần Ma trước tiên mở miệng: "Ngươi khi đó, nhưng là được khen là có hy vọng nhất lên cấp hỗn độn đây. . ."

"Chúng ta đem sẽ vì ngươi giải trừ phong ấn, sau đó sẽ đi Đại Thánh tu tiên giới, ngươi cũng phải nhanh một chút chạy tới. . . Dù sao, chỉ có hủy diệt càng giàu có khu vực, chúng ta mới sẽ càng thêm thâm nhập lĩnh hội 'Hủy diệt' chân ý. . ."

Hàn Băng thần ma mở miệng, hai đại ma ảnh biến mất không thấy.

Ầm ầm!

Máu chảy đầy đất Thánh sơn ầm ầm tan vỡ, một cái Ma đầu hiện lên, đem hư không lưới điện biến thành một cái màu vàng chùm sáng nuốt lấy, phát ra phẫn nộ rít gào: "Vạn Thần! ! !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1103: Ma Đầu

Một khoảng trời bên trong.

Phương Nguyên Chúc Long phân thân hóa thành ảo ảnh, Cửu Tinh Liên Châu bí pháp thôi thúc, Vũ Quang Chi Đao liên tục tỏa ra.

Không biết bao nhiêu Thiên Ma ở dưới đao của hắn hóa thành nát thịt, bị Vạn Thần điện thu nạp trấn áp.

"Bình thường vực ngoại Thiên Ma chỉ là tiểu binh. . . Chỉ có Thái Cổ Thần Ma một cấp, mới coi như có có thể so với người tu tiên trí tuệ sao?"

Giết chóc nhiều như vậy vực ngoại Thiên Ma sau khi, Phương Nguyên nhất thời đối với loại này sinh vật lại nhiều mấy phần hiểu rõ.

"Không hổ là vũ trụ hủy diệt bổn nguyên đản sinh ra tồn tại. . . Trên da tự mang Hủy Diệt pháp tắc, Thái Cổ Thần Ma liền hiểu được đại đạo. . . Thậm chí, còn có thể nương theo đối với thế giới hủy diệt, mà không ngừng tăng lên cảm ngộ, cuối cùng thăng hoa thành Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo!"

Tiên thiên đại đạo, lại xưng hỗn độn đại đạo, có thể áp chế một thế giới lực lượng! Trên lý thuyết, đây là cùng Thiên Minh ma thần hoàn mỹ con đường tồn tại ở cùng một đẳng cấp!

"Lần này là loại cỡ lớn ma tai, hậu kỳ sẽ xuất hiện nắm giữ Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo Hỗn Độn Thần Ma!"

Phương Nguyên liếm môi một cái: "Hơi không chú ý, dù là thánh địa đều có tiêu diệt khả năng!"

Như vậy đẳng cấp diệt thế tai kiếp, tự nhiên vô cùng đáng sợ.

Nhưng có chút làm hắn kinh ngạc, vẫn là đến cao như thế độ, dĩ nhiên không có phát hiện chút nào có quan hệ Cực Ác Chi Chủ tung tích.

"Bằng vào ta lúc này thanh danh, như Cực Ác Chi Chủ ở Đại Thánh tu tiên giới phụ cận, phải là có nghe nói mới là. . . Xem ra là tại những khác khu vực sao?"

Phương Nguyên suy tư.

Đại Thánh tu tiên giới mặc dù là Man Hoang trên đại lục kể đến hàng đầu khu vực, nhưng ở thế giới trong phạm vi, vẫn cứ có mấy khối cùng nó tương đương địa bàn.

'Xem ra, đợi đến bình định Cổ Mang mười sáu nước sau khi, Chúc Long phân thân đúng là có thể đi các nơi lang bạt, vừa thu gặt Thiên Ma, vừa thám thính Cực Ác tin tức!'

Ngay khi Phương Nguyên trầm tư lúc, bên cạnh một cái có chút nịnh nọt tiếng nói vang lên: "Chúc mừng Tư Đồ tôn giả, vùng này ma tai, đã bị ngài dốc hết sức dẹp loạn! Quả thật không thẹn cứu tinh tên."

"Cứu tinh sao? Ha ha. .. Bất quá theo như nhu cầu mỗi bên thôi!"

Phương Nguyên vung vung tay: "Lập tức chạy đi, đi chỗ tiếp theo !"

Liệt Hỏa cùng Thanh Sam tiên nhân liếc mắt nhìn nhau, đều có chút khó mà tin nổi, lúc nào, tiên nhân bên trong cũng ra loại này không có lợi cho bản thân chút nào, chỉ có lợi cho người ta gia hỏa?

Nhưng lúc này biết được lợi hại, không chút nào dám có lời oán hận ở phía trước dẫn đường.

Ba đạo lưu quang cắt ra bầu trời, đột nhiên, Liệt Hỏa tiên nhân vẻ mặt hơi

động, lấy ra khối ngọc quyết: "Thập Vạn Đại Sơn cầu viện! Nói là có hai con băng hỏa Thiên Ma chính đang tại vây công, tình thế gấp gáp!"

"Ồ?"

Phương Nguyên nghe xong, vầng trán lại là hơi hất lên: "Băng hỏa. . . Thần ma sao?"

Hắn lập tức liền liên tưởng đến chính mình thả ra ngoài hai con Thái Cổ Thần Ma.

Loại này cấp bậc Thần ma, hắn bây giờ nhìn thấy chỉ có quay đầu liền đi phần.

Vốn cho là cái này hai con Thần ma không lọt mắt cắn cỗi Cổ Mang mười sáu nước, đã đi tới Đại Thánh tu tiên giới, nhưng không nghĩ tới chúng nó lại đi tới Thập Vạn Đại Sơn.

"Dĩ vãng loại nhỏ ma tai ở trong, Thánh sơn có thể dựa vào Thái Cổ Ma thần đầu tự vệ, dù sao Thái Cổ Thần Ma giống như cực nhỏ ở Cổ Mang mười sáu nước xuất hiện, nhưng hiện tại, liền tuyệt nhiên không giống. . ."

Rất hiển nhiên, cái kia viên Thần ma đầu, thành hai cái Thái Cổ Thần Ma chỉ đường ngọn đèn sáng.

Man Giáo tổ đình bên trong tiên nhân lực lượng, ở hai cái Thái Cổ Thần Ma trước, lại có thể chống đỡ mấy tức thời gian đây?

Quả nhiên, một lát sau, Liệt Hỏa tiên nhân liền một mặt tro nguội bẩm báo: "Thập Vạn Đại Sơn bên trong tất cả Man tộc tiên nhân đều mất đi liên hệ. . . Chuyện nguy rồi. . ."

"Không nghĩ tới, mới vừa càn quét Cổ Mang mười sáu nước Thiên Ma, liền xuất hiện loại này chuyện. . ." Thanh Sam tiên nhân liếc Phương Nguyên một chút, có chút ý vị không rõ.

Dù sao, cái này Tư Đồ Trích Tinh, khẳng định cùng Man tộc rất nhiều ngọn nguồn.

"Cổ Mang mười sáu nước chỉ là thâm sơn cùng cốc, hai con Thái Cổ Thần Ma bất luận là cứu viện vẫn là nuốt chửng đồng bạn, sau đó đều sẽ không ở lâu. . . Đúng là một cơ hội!"

Phương Nguyên trong lòng, lại hoàn toàn đang suy nghĩ thứ khác.

Nếu là lúc này chạy tới Thập Vạn Đại Sơn, cùng Thái Cổ Thần Ma gặp được xác suất quả thực có thể bỏ qua không tính.

Đúng là bên kia còn ở bừa bãi tàn phá Thiên Ma, đối với hắn mà nói cũng là một cái không nhỏ bảo tàng, thậm chí, nói không chắc còn có một phần giải thưởng lớn!

"Đương nhiên. . . Tiền đề là không thể cùng cái kia hai cái Thái Cổ Thần Ma đụng tới, bằng không chúng nó nhất định sẽ theo ta không chết không thôi!"

Bị 33 tầng Thiên ngoại lâu ràng buộc nhiều như vậy năm, nếu nói là cái này hai con Thái Cổ Thần Ma trong lòng không có một chút nào oán hận, có ai sẽ tin?

Mà làm vì Mông Duyên sơn người thừa kế, Phương Nguyên không nghi ngờ chút nào sẽ kế thừa loại này thù hận, ngược lại cái kia hai con Thái Cổ Thần Ma là sẽ không tán đồng cái gì giải trừ ràng buộc cùng thả ra chi ân cái gì, đuổi theo hắn không chết không thôi còn tạm được.

"Bất quá, cái kia bị phong ấn ma đầu, vô cùng có khả năng ở Man Hoang bên trong nhiều dừng lại một quãng thời gian, khôi phục công thể. . . Này viên đầu, ít nhất giá trị năm trăm khối Ngộ Đạo thạch!"

Phương Nguyên con mắt bỗng nhiên sáng lên.

Hoàn chỉnh trạng thái, thậm chí là trạng thái hư nhược Thái Cổ Thần Ma, đều không phải hắn hôm nay có thể trêu chọc.

Nhưng chỉ có một cái đầu lâu Ma thần đây?

"Có thể thử một lần, đến không ăn thua, cũng có thể chạy mất. . ."

Nghĩ tới đây, hắn lập tức quyết định, không ngừng thuấn di, bóng người trong phút chốc biến mất.

"Xem ra, Tôn giả thật sự cùng Thập Vạn Đại Sơn rất có ngọn nguồn!"

Thấy cảnh này, Liệt Hỏa tiên nhân lại là suy tư, ngây ra là không dám theo sau.

Dù sao, bọn họ cũng thoáng biết được Thiên Ma tầng cấp.

Man Giáo tổ đình lực lượng xa mạnh mẽ hơn thành Thanh Phong, có thể làm bọn hắn trong nháy mắt hủy diệt, chống lại đều không làm được tồn tại, tám thành chính là Thái Cổ Thần Ma!

Tiên nhân bình thường, ở đây các loại tồn tại trước mặt, quả thật là hơi hơi không chú ý liền muốn hôi phi yên diệt.

Dù là vây quét bình thường Thiên Ma, bọn họ cũng chỉ dám cùng sau lưng Phương Nguyên hò hét trợ uy, càng không cần phải nói Thái Cổ cấp bậc.

Mà Phương Nguyên liền giết Thiên Ma biểu hiện, từ lâu ở trong lòng bọn họ bên trong gieo xuống không thể chiến thắng âm ảnh, trực tiếp lấy 'Tôn giả' kính xưng.

. . .

Thập Vạn Đại Sơn lối vào, Ưng Sầu hạp.

Thuấn di bên trong Phương Nguyên, phát hiện một vệt ánh đao, nhất thời ngăn cản: "Mạc Hà. . . Ngươi nghĩ muốn đi tìm chết sao?"

Lấy hắn mới lên cấp tiên nhân thân phận, đối đầu bình thường vực ngoại Thiên Ma đều không chịu nổi.

"Ta đao đạo, ngay thẳng không cong! Thập Vạn Đại Sơn là ta căn, không cho ta trốn tránh!" Mạc Hà hai mắt như đao, mang theo nhìn thấu sinh tử giác ngộ.

Đối với tiên nhân mà nói, cái này thì càng thêm hiếm thấy.

"Được!"

Dù cho Phương Nguyên thấy, cũng là không khỏi than thở: "Nếu là tiếp tục như vậy tiếp tục giữ vững, sẽ có một ngày, có lẽ thật sự có thể tiến quân vô thượng Đao đạo!"

Chỉ bất quá, cảnh giới là cảnh giới, thực lực là thực lực, dù là lúc này Mạc Hà có ngộ hiểu, gặp phải Thái Cổ Thần Ma, nhưng vẫn là bị một cái ngón tay nhấn chết mặt hàng.

"Cùng ở bên cạnh ta, ta mang ngươi thuấn di!"

Thoáng suy nghĩ một chút, Phương Nguyên liền mang theo Mạc Hà, cùng chạy đi.

Mấy lần lấp loé qua đi, bọn họ hai người liền đến nguyên bản Thánh sơn nơi.

Chỉ là lúc này Man Giáo tổ đình, dĩ nhiên đã tao ngộ ngập đầu tai ương, Thánh sơn không còn sót lại chút gì, tại chỗ nhiều một cái sâu không thấy đáy hố to.

"Quả nhiên, vì Thiên Ma chi đầu chạy đến sao?"

Mạc Hà nhìn thấy tình cảnh này, cả người đều tê liệt trên mặt đất: "Chúng ta

Thánh sơn phong ấn, chính là một con Thái Cổ Thần Ma cấp bậc ma đầu! Nó. . . Trốn ra được!"

Trở thành tiên nhân sau khi, đã là Man tộc hạt nhân cao tầng, Mạc Hà tự nhiên cũng tiếp xúc được cái này bí ẩn.

Lúc này nhìn thâm thúy không thể nhận ra đáy hố to, khắp khuôn mặt là tuyệt vọng: "Xong. . ."

"Này con Thái Cổ ma đầu, vừa bắt đầu là ai phong ấn?" Phương Nguyên ở một bên, đột nhiên hỏi câu.

". . . Là chúng ta Man tộc tổ tiên. . . Vẫn miệng tai tương truyền, kỳ danh là Vạn Thần Lão tổ!" Mạc Hà ánh mắt mờ mịt trả lời.

"Vạn Thần Lão tổ? ! Vạn Thần!"

Phương Nguyên lại là ánh mắt sáng lên, biết dọc theo đường đi đối với mình giúp ích khá lớn Vạn Thần Đồ Lục, tám thành là xuất từ này vị Lão tổ thủ bút, chính là không biết vì sao, cỡ này thần công bí điển, dĩ nhiên không đặt ở Man Giáo tổ đình bên trong truyền thừa.

'Chẳng lẽ là khí vận duyên cớ? Vạn Thần Đồ Lục thật sự gặp phải thiên đố? Cái kia đưa nó chậm rãi sưu tập lên ta, lại tính là gì? Trong thiên địa dị số?'

Phương Nguyên thấy buồn cười, lại là đột nhiên rùng mình.

"Cái kia ma đầu thoát vây, chuyện thứ nhất tất nhiên là trắng trợn hủy diệt Man tộc , làm cái này báo thù, đồng thời còn có thể không ngừng khôi phục bản thân thực lực. . . May là chúng ta về tới cũng nhanh!"

Phương Nguyên cầm lấy Mạc Hà, bắt đầu không ngừng thuấn di tra tìm.

Hắn một nhận được tin tức liền thuấn di chạy tới, tốc độ cỡ nào nhanh?

Có thể nói, lúc này Thánh sơn chu vi vết máu đều còn chưa khô.

"Tìm tới, ở Bắc Thần bộ!"

Mười mấy cái sát na sau khi, Phương Nguyên ánh mắt sáng lên, mang theo Mạc Hà, đi tới thành Bắc Thần trên không.

Nhìn có chút quen thuộc thành trì, hắn không khỏi hơi híp lại con mắt, trước tham gia Bắc Thần đại điển trí nhớ rõ ràng trước mắt.

Nhưng lúc này Bắc Thần bộ, dĩ nhiên đã gặp phải ngập đầu tai ương, tường thành sụp đổ, lượng lớn Man nhân ngã lăn trên đất, bị một tầng hắc khí bao phủ, rất nhanh sẽ trở nên khô héo một mảnh.

Lượng lớn hắc khí hội tụ, giống như trăm sông đổ về một biển giống như, hướng về thành trì trung tâm một cái nào đó nơi chảy đi.

"A! Ma đầu nhận lấy cái chết!"

Trước rất nhiều thảm trạng , khiến cho Mạc Hà trực tiếp mù quáng, lúc này gầm lên, một đạo óng ánh ánh đao liền bổ về phía khói đen tường.

Ngoài ý muốn chính là, những thứ này khói đen hết sức dễ dàng công phá, chỉ là nổ tung sau khi, liền hóa thành rất nhiều thống khổ giãy dụa cùng rên rỉ Man nhân hồn phách , khiến cho Mạc Hà ngẩn ra.

Mà Phương Nguyên lại là nhìn về phía tất cả đen lưu hạt nhân.

Ở nơi đó, thình lình có một cái to bằng gian phòng ma đầu, dữ tợn cực kỳ, từ lỗ mũi cùng trong miệng không ngừng hút vào hắc khí, cái cổ phía dưới hắc quang lượn lờ, đã mọc ra hơn một nửa cái lồng ngực cùng một cái tay phải.

"Thông qua hủy diệt cùng hấp thu, khôi phục ma thân sao?"

Phương Nguyên chỉ là liếc mắt nhìn, liền làm xuống quyết định: "Không thể

vẫn do nó như vậy xuống!"

"Cửu Trọng • Vũ Quang Chi Đao!"

Hắn một bước bước ra, sát na na di ở ma đầu sau lưng, một đóa đao khí hoa sen đem ma đầu bao bọc.

Rầm ..... Rầm .....!

Trong nháy mắt tiếp theo, đao khí vỡ vụn, nửa cái ma thân bay ra, Thái Cổ Thần Ma đầu phát ra rít gào: "Ta. . . Nhận ra ngươi. . . Lúc trước khiêu khích Sethgu tồn tại, tất nhiên sẽ bị Sethgu nuốt chửng! Không giữ lại ai!"

Trên người hắn có lượng lớn vết đao, máu tươi tuôn ra, phảng phất có chính mình sinh mệnh giống như, bao trùm ở trên vết thương, cấp tốc chữa trị.

"Đầu có thể so với thái cổ kỳ trân, dù là mới sinh thành thân thể, đều có thể so với Tiên khí sao? Có chút phiền phức. . ."

Phương Nguyên trầm thấp tự nói.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1104: Diệt Trụ

Chỉ là một lần giao thủ, Phương Nguyên liền lập tức nhìn thấu con này tên là Sethgu Thái Cổ Ma thần nội tình!

Đầu của nó, không thể nghi ngờ đã vô cùng tiếp cận hoặc là chính là thái cổ kỳ trân cấp bậc, chính mình vừa nãy tầng chín Vũ Quang Chi Đao cũng không thể lưu lại chút nào vết thương.

Mà mới vừa đề cao đi ra thân thể, lại là Tiên khí cấp số, một khi cho đối phương rất nhiều huyết tế cùng hủy diệt, thu được hoàn chỉnh thân thể, cái kia không cần bao lâu, là có thể đem toàn thân cô đọng đến bền chắc như thép, khôi phục nguyên bản Ma thần chi khu.

Đến vào lúc ấy, hung uy liền cùng mặt khác hai con băng hỏa Thần ma không sai biệt lắm, tuy rằng không sánh được thời điểm toàn thịnh, còn hết sức yếu ớt, nhưng Phương Nguyên cũng đến nhượng bộ lui binh.

"Cửu Tinh Liên Châu! Thời gian Huyễn Giới! Dung hợp pháp tắc, Vũ Quang Chi Đao. . . Giết!"

Một niệm đến đây, Phương Nguyên lần thứ hai nhào thân mà lên, trong tay ánh đao bao phủ tất cả.

"Gào gào!"

Từ óng ánh đao hà bên trong, truyền đến Sethgu gào thét.

Ánh đao đi qua sau khi, đầu của nó hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng huyết tế rất nhiều Man nhân mà tạo nên nửa cái ma thân, lại là thình lình biến

mất không thấy.

"Man nhân. . . Chết!"

Còn lại ma đầu gầm thét lên , hóa thành một cơn gió đen, trực tiếp hướng về Phương Nguyên nhào tới.

Không có nửa người làm cái này liên lụy, lúc này ma đầu, trái lại hung uy càng sâu, một há to mồm bồn máu dữ tợn, tựa như muốn nuốt vào toàn bộ thế giới.

Phốc!

Phương Nguyên một cái thuấn di, đi thẳng tới ma đầu sau lưng, trường đao đi đến , hóa thành ngân hà.

Rầm ..... Rầm .....!

Ánh đao bao phủ, ở ma đầu trên không thể lưu lại chút nào vết tích, mà Sethgu lại là trở nên càng thêm táo bạo.

Đột nhiên, một luồng khí tức đáng sợ từ trên người nó bốc lên.

"Đi!"

Phương Nguyên kéo lại Mạc Hà, bắt đầu thuấn di.

Trong nháy mắt tiếp theo, một đoàn hắc khí lấy ma đầu làm trung tâm bắt đầu nổ tung, phía dưới thành trì hơi hơi nhiễm một điểm, trong nháy mắt hóa thành tro bay.

Tựa hồ thế giới này tất cả, ở hắc khí phía dưới, đều cuối cùng mục nát.

"Không hổ là Hủy Diệt đại đạo, lực phá hoại thật mạnh!"

Bên ngoài trăm dặm, Phương Nguyên cùng Mạc Hà bóng người hiện lên,

nhìn đã biến thành một vùng đất trống Bắc Thần bộ, bùi ngùi thở dài.

Ở vừa nãy Hủy Diệt đại đạo bạo phát phía dưới, phạm vi trăm dặm bên trong, đã tận thành bột mịn!

"Loại này. . . Loại sức mạnh này?"

Mạc Hà nhìn tình cảnh này, có chút ngẩn ngơ, hiển nhiên là cảm thấy lấy hắn lực lượng, rất khó báo thù.

"Hủy diệt. . . Ngươi!"

Trong nháy mắt tiếp theo, một cái to bằng gian phòng ma đầu trực tiếp sau lưng bọn họ hiện lên, mở ra miệng lớn, lại là một đạo màu đen cột sáng rơi xuống.

Ầm! Mặt đất sát na hủy diệt, hiện ra một cái không biết sâu đến mức nào lỗ thủng.

Từ lúc hủy diệt cột sáng rơi xuống trước, Phương Nguyên liền mang theo Mạc Hà, lại thuấn di đến bên ngoài trăm dặm.

"Nhìn tới. . . Nó tựa hồ là nhìn chằm chằm ta. . . Phân công nhau đi!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên lập tức hướng về Thập Vạn Đại Sơn ở ngoài bay đi.

Sau lưng, Sethgu ma đầu không chút do dự nào, trực tiếp hướng về Phương Nguyên truy kích mà tới.

Chỉ tiếc, dù là nó có Thái Cổ Thần Ma cấp bậc tốc độ, muốn đuổi tới nắm giữ Ngũ Cực Hỗn Nguyên Thiên Độn pháp cùng thuấn di Phương Nguyên, vẫn còn có chút lực bất tòng tâm.

Nhưng Phương Nguyên cũng cố ý chậm lại một chút tốc độ, cùng cực lớn ma

đầu một trước một sau, không đến bao lâu liền ra Thập Vạn Đại Sơn phạm vi, đi tới cỏ lau lay động phụ cận.

"Ngươi cái này ngốc đầu, có loại đến giết ta a!"

Hắn cười lớn một tiếng, nhảy vào đáy nước.

Sethgu không chần chờ chút nào, gầm thét lên: "Ngươi cái này chỉ có thể chạy trốn chuột, Sethgu đem nuốt chửng ngươi!", vọt thẳng vào nước vực.

Trong nháy mắt tiếp theo, trời đất quay cuồng, nó liền đến 33 tầng Thiên ngoại lâu thứ ba mươi tầng!

"Không uổng công ta đem Truyền tống môn trực tiếp mở ở trên mặt nước!"

Phương Nguyên nhàn nhạt nhìn cái này đầu: "Hoàn toàn thể Thái Cổ Thần Ma, lúc này 33 tầng Thiên ngoại lâu còn không cách nào bắt giữ, vậy chỉ có một cái Ma đầu Thái Cổ Thần Ma đây?"

"Gào gào!"

Tiến vào nơi này sau khi, ma đầu lập tức nôn nóng lên, khí lưu màu đen hình thành một đoàn, không ngừng trùng kích chu vi địa vực.

"Nhìn tới. . . Cái kia hai cái băng hỏa Thần ma cũng không có đem hết thảy đều nói cho ngươi a, bằng không, ngươi cũng sẽ không như thế ngu xuẩn vọt vào địa bàn của ta!"

Phương Nguyên thuấn di tiến lên, cầm đao một chém: "33 tầng Thiên ngoại lâu lực lượng, gia trì!"

Ầm ầm!

Cả tòa lầu tháp nổ vang, một tầng mù sương ánh sáng gia trì ở ánh đao trên, ở Sethgu đầu trên chém ra một đạo dấu vết mờ mờ.

"A! ! !"

Sethgu đầu ngửa mặt lên trời rít gào, màu đen chùm sáng không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng, bất kỳ đụng tới đồ vật, đều trong phút chốc bị hủy diệt.

Đáng tiếc, 33 tầng Thiên ngoại lâu, mỗi một tầng đều là độc lập không gian, dù là tổn thất quá nửa, Phương Nguyên cũng sẽ không một chút nhíu mày.

"Ràng buộc!"

Lúc này, chỉ là cau mày, vận dụng 33 tầng Thiên ngoại lâu quyền hạn, trấn áp ma đầu.

Từng đạo từng đạo phù lục cùng trận pháp hiện lên, tạo thành một cái năm màu lao tù, đem Sethgu đầu tạm thời bao vây ở bên trong.

"Không! Sethgu thà rằng tử vong, cũng không chấp nhận lần thứ hai bị cầm cố!"

Trận pháp bên trong, ma đầu xông khắp trái phải, một bộ chết không khuất phục dáng vẻ.

Rất hiển nhiên, vị này mới vừa được đến tự do Thái Cổ Ma thần, tuyệt đối không muốn lại rơi xuống kết cục như vậy.

"Lúc trước Vạn Thần Lão tổ, nếu cũng đã đem Sethgu đầu chém đi, hủy diệt nó còn lại thân thể, liền tất nhiên có chôn vùi Thái Cổ Ma thần năng lực, vì sao phải đơn độc lưu xuống một cái đầu?"

Phương Nguyên bàng quan nửa ngày sau, không khỏi lắc đầu: "Lấy này lầu tháp cầm cố lực lượng, tựa hồ không cách nào hoàn toàn trấn áp ma đầu, cũng may đối phương cũng chạy không ra được, không lo thực lực đột nhiên khôi phục vấn đề!"

33 tầng Thiên ngoại lâu, chỉ là một cái Ngộ Đạo thạch chế tạo nhà xưởng, nhiều nhất thêm vào lao tù.

Nghĩ muốn đem phạm nhân giam giữ, vẫn là cần người chưởng khống lực lượng.

"Bằng vào ta lúc này năng lực, cho dù có 33 tầng Thiên ngoại lâu tăng cường, cũng không cách nào hoàn toàn áp chế ma đầu kia khí diễm!"

Lần thứ hai liếc mắt nhìn chằm chằm đại trận sau khi, Phương Nguyên một cái thuấn di biến mất, đi tới Ngộ Đạo trì bên trên, vung tay lên, lượng lớn Thiên Ma châu hiện lên, lại bị chuyển hóa thành từng khối từng khối Ngộ Đạo thạch.

"Trước tiên tăng lên chính mình chiến lực, tốt nhất có thể đem Quang Âm pháp tắc hiểu được!"

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, tiến vào cấp độ sâu tu luyện.

. . .

Không biết đi qua bao lâu, từng đạo từng đạo kỳ dị tia sáng ở hắn quanh người hội tụ, lại sát na đổ nát.

"Hay là đã thất bại. . ."

Chúc Long phân thân mở hai mắt ra, có chút bất đắc dĩ: "Quang Âm pháp tắc viên mãn, dĩ nhiên gian nan như vậy? Cũng may ta thử nghiệm ba lần sau khi, liền đem càng nhiều tinh lực đặt ở dung hợp pháp tắc bên trên, sáng chế đao thứ hai Diệt Trụ!"

Trước Phương Nguyên, chính là Đao pháp tắc, Huyễn Giới pháp tắc viên mãn, Quang Âm pháp tắc đại thành, lại nắm giữ một chiêu Huyễn Giới pháp tắc cùng Quang Âm pháp tắc dung hợp chi đao Vũ Quang!

Dựa vào loại này chiêu thức cùng pháp tắc lĩnh ngộ, cộng thêm Cửu Tinh

Liên Châu bí pháp tăng cường, mới có thể giết tiên nhân như giết gà.

Bây giờ tuy rằng Quang Âm pháp tắc không có tiến bộ, nhưng hai loại pháp tắc dung hợp trình độ lại là tăng lên, sáng chế đao thứ hai Diệt Trụ!

"Sethgu!"

Lúc này một cái thuấn di, liền đến bên trong đại trận, một đao bổ ra.

Cùng Vũ Quang óng ánh ngân hà không giống, Diệt Trụ một đao triển khai ra, lại là vô cùng thác loạn.

Thời gian phảng phất trở thành bất định đường nét, bộ phận gia tốc, bộ phận giảm tốc độ, bộ phận ngưng trệ. . . Tất cả đặc tính, lấy Huyễn giới chi đạo xuyên qua, hội tụ tại lưỡi đao bên trên, ở tiếp xúc được Sethgu đầu thời điểm, ầm ầm bộc phát ra.

Một đao vừa ra, tựa như chặt đứt tương lai thời gian tuyến hết thảy khả năng, đem không gian thời gian thác loạn hoàn toàn chôn vùi!

Một khối cứng rắn xương sọ bay lên, ma máu bắn tung toé.

Sethgu tựa như choáng váng, hoàn toàn tắt tiếng năng lực.

Dù là Thái Cổ Thần Ma, nó cũng xưa nay chưa từng nhìn thấy Phương Nguyên như vậy yêu nghiệt!

Rõ ràng bản thân nhỏ yếu đến dường như côn trùng, nhưng trước Vũ Quang Chi Đao, dĩ nhiên có thể phá hủy nó Tiên khí cấp bậc bộ phận thân thể!

Cái này cũng là thôi, then chốt là sau khi Diệt Trụ chi đao, dĩ nhiên khiến nó nguyên bản chân thân đầu đều bị thương tổn!

Cái này là cái gì loại yêu nghiệt? Cỡ nào quái vật?

"Đáng tiếc. . ."

Một đao bổ ra, Phương Nguyên cầm đao mà đứng, lại là hơi xúc động.

"Cái này Sethgu thủ cấp, cũng không thể tính là chân chính thái cổ kỳ trân, chỉ có thể nói, xen vào tuyệt phẩm Tiên khí cùng thái cổ kỳ trân trong lúc đó tồn tại. . . Ta Diệt Trụ chi đao, nghĩ muốn phá hủy thái cổ kỳ trân, còn có một đoạn đường rất dài cần đi, nhưng cũng đầy đủ đối với Thái Ất tiên nhân tạo thành uy hiếp!"

Thái Ất các tiên nhân có thể không so Thái Cổ Thần Ma, thân thể phần lớn chưa từng đạt đến thái cổ kỳ trân cấp số.

Có Diệt Trụ chi đao, Phương Nguyên thậm chí dám thử nghiệm hủy diệt một cái Thái Ất tiên nhân!

"Bất quá. . . Vẫn là an ổn làm chủ! Ta lúc này vẫn là công cao phòng thấp, một khi bị phản kích, lập tức sẽ bị chết rất khó coi. . ."

Phương Nguyên nhìn hướng về bên trong đại trận Sethgu: "Trước đem có thể ăn được tay chỗ tốt nơi ăn được tay lại nói. . . Diệt Trụ!"

Hắn lại bổ ra một đao, ở ma đầu thủ cấp bên trên lưu lại một đạo thâm thúy vết thương, hầu như đem ma đầu chém làm hai biện.

"Không. . . Sethgu không muốn hủy diệt!"

Ma đầu không ngừng gầm thét lên: "Man nhân. . . Thiên tư của ngươi, đuổi sát Vạn Thần Lão tổ, ta có hắn bảo tàng. . . Thu được nó, ngươi đem sẽ trở thành cái này thế giới Chí cường giả!"

"Ta sẽ không tin tưởng một cái Thái Cổ Thần Ma lời nói. . ." Phương Nguyên tiếng nói lạnh lẽo, ý chí như đao , căn bản không hề bị lay động: "Huống chi. . . Ngươi cho rằng ta sẽ bỏ qua cho ngươi sao?"

Loại này Thái Cổ Thần Ma, không có sức mạnh tuyệt đối áp chế, nói không chắc liền muốn cả ra cái gì yêu thiêu thân đến.

Phương Nguyên thà giết lầm vạn ngàn, cũng không thể bỏ qua một cái.

"33 tầng Thiên ngoại lâu, luyện hóa!"

Quát lớn ở trong, Ngộ Đạo trì nuốt chửng từng khối từng khối Sethgu tàn phiến, phát sinh không thể tả gánh nặng tiếng vang, chợt, phun ra lượng lớn Ngộ Đạo thạch.

"Man nhân. . . Vĩ đại hỗn độn chúa tể, sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Tại ý thức rơi vào bóng tối trước một sát na, Sethgu phát ra nguyền rủa.

Chợt, nó liền bị ánh đao giảo thành vô số bột phấn, bị Ngộ Đạo trì nuốt chửng.

Răng rắc! Răng rắc!

Một đạo kinh người vết rách từ ao biên giới hiện lên, tốt huyền không có hoàn toàn tan vỡ, mà là phun ra đống lớn Ngộ Đạo thạch, trong đó lẫn lộn một viên màu đỏ tím thủy tinh, mang theo không gì sánh kịp ánh sáng.

"Một cái Thái Cổ Thần Ma bản nguyên nhất, liền Ngộ Đạo trì đều không thể tan rã tiêu hóa đồ vật?"

Phương Nguyên thấy, ánh mắt không khỏi hơi động.

Lúc này, đại trận triệt hồi sau khi, một điểm kim quang lại hấp dẫn sự chú ý của hắn, đó là đem Sethgu phân thây lúc, từ nó bên trong xương sọ bộ rơi ra đến đồ vật.

"Lại một tấm Vạn Thần tàn trang? !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1105: Bất Diệt

"Đây là. . . Cửu Luyện Ma Thân?"

Đại Thánh tu tiên giới, Kim Hồn tông, Điểm Kim phong trên.

Đang lúc bế quan Phương Nguyên Bản tôn bỗng nhiên thức tỉnh, nhìn chăm chú trong thần thức hiện lên đi ra thứ năm trang Vạn Thần Đồ Lục nội dung.

"Lại là một phần luyện thể công pháp! Nhìn dáng dấp. . . Còn có Thần ma vết tích ở bên trong!"

Chúc Long phân thân đánh chết Sethgu sau, dĩ nhiên lại thu hoạch một tờ Vạn Thần Đồ Lục!

Bất quá đối phương vốn là bị Vạn Thần Lão tổ phong ấn, lưu lại một tờ Vạn Thần Đồ Lục làm cái này mắt trận, cũng là hoàn toàn hợp tình hợp lí.

Chân chính khiến Phương Nguyên thay đổi sắc mặt, vẫn là cái này Cửu Luyện Ma Thân pháp môn!

"Này pháp môn. . . Dĩ nhiên nhập môn liền cần Thái Cổ Thần Ma bản mệnh Nguyên tinh, còn có thể thông qua không ngừng luyện hóa Thiên Ma máu thịt cường hóa, tiến độ một ngày vạn dặm, bảy luyện liền có thể tu luyện đến thái cổ kỳ trân cảnh giới!"

Phương Nguyên lẩm bẩm, trong lòng bỗng nhiên hiện ra Cửu Chuyển Bất Diệt Thân pháp môn.

"Lúc này lại nhìn, cái này Cửu Luyện Ma Thân công pháp, cùng Kim Hồn

tông trấn phái công pháp Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, dĩ nhiên có rất nhiều chỗ tương tự, càng có thể bổ sung, thật là đáng sợ! Chờ một chút. . ."

Hắn linh quang lóe lên, đem hai môn công pháp đặt ở cùng một chỗ, nhất thời thôi diễn ra nhiều thứ hơn, không khỏi cười to: "Thì ra là như vậy. . . Bất luận cái này Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, vẫn là Cửu Luyện Ma Thân, đều là hướng về vực ngoại Thiên Ma luyện thể công pháp học tập đoạt được, chỉ là Vạn Thần Lão tổ cùng Kim Hồn tông Lão tổ lý giải không giống, các ra cơ trữ thôi, Cửu Luyện Ma Thân thắng ở đơn giản bá đạo, có thể trực tiếp lợi dụng Thiên Ma tu hành, mà Cửu Chuyển Bất Diệt Thân lại là một bước một cái vết chân, căn cơ vững chắc cực kỳ. . . Đem so sánh mà nói, làm như Cửu Luyện Ma Thân càng thêm thích hợp ta!"

Phương Nguyên lúc này cần gấp tu thành thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể, mới tốt độ kiếp.

Nếu như dựa theo Cửu Chuyển Bất Diệt Thân pháp môn làm từng bước tu hành, cần tiêu hao bao nhiêu thời gian trước tiên không nói, mấu chốt nhất vẫn là tài nguyên có hạn, tỷ như Kim Diễm Lưu Phong Hoa loại hình, 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong cũng chỉ có mấy đóa, muốn muốn tu luyện đến thứ bảy chuyển bất diệt thân, chỉ là như muối bỏ biển.

Ngược lại là Cửu Luyện Ma Thân, đối với tài nguyên nhu cầu ít, then chốt tin tức ở Thiên Ma người trên.

"Bất quá, ta lại há là câu nệ trần pháp người? Liền dứt khoát lấy chân chính Thiên Ma làm vì bản gốc, hai quyển luyện thể công pháp làm vì tham khảo, thôi diễn ra một môn hoàn toàn thích hợp ta công pháp đến!"

Muốn từ không sinh có, sáng tạo một bộ đại thần thông công pháp, đối với cái khác tu sĩ mà nói, tự nhiên là nói chuyện viển vông.

Nhưng Phương Nguyên không giống! Dù là đã từng là tu vị mất hết, nhưng ánh mắt kiến thức vẫn còn ở đó.

Nếu Vạn Thần Lão tổ cùng Kim Hồn tông Lão tổ cũng có thể làm đến, hắn vì sao không được?

Đồng thời, cũng không tính từ không sinh có.

Dù sao hai bộ luyện thể công pháp đều là đại thần thông giả quan sát Thiên Ma thân thể mà sáng tạo, có thể lấy làm gương, mà 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong, còn trấn áp một con hoàn chỉnh Thái Cổ Thần Ma đây!

Thậm chí, còn có lượng lớn Ngộ Đạo thạch, có thể làm nhiên liệu thúc đẩy, gia tăng thật lớn tiến độ.

Đến cuối cùng, nhưng là phân thân trước tiên tu luyện, tương đương với vật thí nghiệm, có thể bất cứ lúc nào sửa chữa kẽ hở, bù đắp không đủ.

"Nếu là việc này xong rồi. . . Ta có lẽ cũng có thể sớm một chút hướng về tông môn xin, ra ngoài chấp hành nhiệm vụ!"

Phương Nguyên ánh mắt sáng tối chập chờn, lại tiến vào cấp độ sâu trong tu luyện.

. . .

33 tầng Thiên ngoại lâu, thứ ba mươi ba tầng!

Phương Nguyên Chúc Long phân thân trực tiếp hiện lên ở này, một niệm phía dưới, đại địa rạn nứt, hiện ra một cái màu đen tế đàn.

Ở trên tế đàn, là một đầu đỉnh thiên lập địa Thái Cổ Thần Ma, khí tức hung tàn, người mặc hắc giáp, trên đầu còn mang một cái sừng trâu khôi.

Lúc này, hai mắt nhắm nghiền, hiển nhiên là rơi vào trạng thái ngủ say trong.

Đây mới là Thái Cổ Thần Ma thái độ bình thường, Phương Nguyên không chủ động hô hoán , căn bản vẫn chưa tỉnh lại.

Nếu không thì, 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong đều phải bị huyên náo long trời lở đất.

"Quả nhiên. . . Con này Thần ma, so với trước cái kia hai con thủy hỏa Thần ma còn kinh khủng hơn a. . . Cái này thân thể, đã tuyệt đối đến thái cổ kỳ trân cấp số, chẳng trách 33 tầng Thiên ngoại lâu đều giết không chết!" Phương Nguyên thấy, lại là con mắt hơi động.

Lúc này, dựa vào bia đá trợ giúp, hắn thần niệm liền tiến vào cái này con Thái Cổ Thần Ma trong cơ thể, quan sát đối phương tất cả máu thịt cấu tạo, cùng với những kia ẩn giấu ở nơi càng sâu đồ vật.

"Quang Âm pháp tắc, hiển nhiên không phải dựa vào đốn ngộ có thể viên mãn, còn kém cuối cùng một tia ta không hiểu đồ vật. . . Lại nhiều hơn Ngộ Đạo thạch quăng vào đi vậy là đổ xuống sông xuống biển, đơn giản đều dùng ở thôi diễn công pháp mới tốt nhất!"

Quan sát Thái Cổ Thần Ma sau bảy ngày, Phương Nguyên lập tức bắt đầu bế quan, lợi dụng lượng lớn Ngộ Đạo thạch, mạnh mẽ tăng nhanh công pháp tiến độ.

Thời gian loáng một cái, trăm ngày đi qua.

". . . Bắt nguồn từ Thiên Ma, kế thừa Cửu Chuyển Bất Diệt, cuối cùng Thần ma chín luyện, công pháp này có thể mệnh danh là Bất Diệt Ma Thân!"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, trước người mấy trăm khối Ngộ Đạo thạch đồng thời hóa thành tro tàn.

Cỏ lau lay động trên không, bỗng nhiên gió nổi lên mưa đột nhiên, hiện ra thiên biến dị tượng.

"Không nghĩ tới. . . Thôi diễn Bất Diệt Ma Thân, trái lại để ta nhập môn Bất Diệt pháp tắc, đồng thời trực tiếp đạt đến cảnh giới đại thành! Thậm chí, còn

dòm ngó đến vực ngoại Thiên Ma mấy phần nội tình!"

Phương Nguyên sắc mặt ngưng trọng lẩm bẩm.

Đốn ngộ Quang Âm pháp tắc không được, trái lại lĩnh ngộ Bất Diệt pháp tắc, cũng coi như ma xuy quỷ khiến.

Mà cái này một đạo pháp tắc, thình lình cũng là đứng đầu pháp tắc, không so thời gian, Huyễn Giới thua kém.

"Đã như thế. . . Ta thiên kiếp muốn kinh khủng hơn. .. Bất quá đổi một đạo Bất Diệt pháp tắc, tương lai Bất Diệt đại đạo, vẫn là rất có lời!"

Phương Nguyên hơi nhếch khóe môi lên.

Bất Diệt pháp tắc lĩnh ngộ, hoàn toàn là cùng Bất Diệt Ma Thân cùng nhau tiến bộ, khi hắn đem thân thể tu luyện tới thái cổ kỳ trân cấp số thời điểm, liền sẽ tự nhiên pháp tắc viên mãn, thậm chí, khi Bất Diệt Ma Thân tu luyện tới cực hạn lúc, Bất Diệt pháp tắc liền sẽ tự động thăng hoa thành Bất Diệt đại đạo, ở Tâm Ma ma thần bên trong cũng là bất tử bất diệt, mạnh mẽ phi thường.

"Lấy Bất Diệt Ma Thân phối hợp Bất Diệt pháp tắc, phải là có thể sống quá ba đạo đứng đầu pháp tắc mang đến thiên kiếp. . . Chỉ là. . . Không thể lại nhiều hơn. . ."

Phương Nguyên có chút cảnh giác nghĩ.

Dĩ vãng những kia thiên tài tuyệt thế, chính là chết vào quá mức tham lam, hắn cũng không muốn bước lên gót chân.

Lần này là số may, lĩnh ngộ Bất Diệt pháp tắc, hoàn toàn có thể dùng đến cùng thân thể hỗ trợ lẫn nhau, đối với lôi kiếp hữu ích, nhưng lần sau không hắn thì có vận khí như vậy.

"Cũng may. . . Chỉ cần không lĩnh ngộ viên mãn, thiên địa cũng sẽ không tán

thành, ở thiên kiếp bên trong hạ xuống đại đạo cảm ngộ. . . Chỉ là cái này Bất Diệt pháp tắc, vẫn đúng là không thể từ bỏ!"

Như là ngày sau lại có lĩnh ngộ, chỉ cần không phải một hơi đốn ngộ đến pháp tắc viên mãn mức độ, vậy thì thả ở nơi đó chính là.

Phương Nguyên đối với mình tự kiềm chế năng lực, vẫn là khá có một ít tự tin.

"Ta Bất Diệt Ma Thân, lại có Cửu Chuyển Bất Diệt Thân cùng Cửu Luyện Ma Thân sở trường, có thể cướp đoạt Thiên Ma tu luyện, căn cơ cũng vẫn tính vững chắc, mấu chốt nhất, vẫn là ở tại thân thể khôi phục trên!"

Bình thường luyện thể công pháp, tuy rằng thân thể giống như Tiên khí, chỉ khi nào bị hủy hoại, tu bổ lên cũng cực kỳ phiền phức, không chỉ có tốn thời gian lâu, còn nhất định phải tiêu hao lượng lớn thiên tài địa bảo.

Nhưng Bất Diệt Ma Thân , bởi vì có Bất Diệt pháp tắc chống đỡ, cái gì nhỏ máu sống lại, bất tử bất diệt, đều chỉ là bình thường, tốc độ khôi phục nhanh đến kinh người.

Nguyên bản, cùng luyện thể tu sĩ chiến đấu liền vô cùng phiền phức, như đến cuối cùng, thật vất vả phá tan ma thể trong nháy mắt khôi phục? Đối với kẻ địch mà nói, đem sẽ là lớn đến mức nào tuyệt vọng?

Bất quá, đối với Phương Nguyên tới nói, nếu là kẻ địch, tự nhiên không ngại dành cho tuyệt vọng càng lớn càng tốt.

"Ta Bất Diệt Ma Thân, có tới mười tầng! Tầng thứ bảy liền nhưng có thể so với thái cổ kỳ trân! Lúc này còn lại chỉ có một chuyện cuối cùng, thử luyện công pháp!"

Mặc dù đối với chính mình thôi diễn có tự tin, nhưng một ít chi tiết nhỏ phương diện, vẫn cứ cần điêu khắc.

Phương diện này, có một cái phân thân, không thể nghi ngờ nhiều hơn rất nhiều ưu thế, đồng thời tự mình thí nghiệm, càng thêm dễ dàng đem công pháp bổ sung đến hoàn mỹ.

"Ta Bất Diệt Ma Thân, vừa bắt đầu cũng là cần một khối Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh, mới có thể nhập môn!"

Phương Nguyên lật bàn tay một cái, một khối màu đỏ tím thủy tinh liền hiện lên đi ra, rõ ràng là Sethgu để lại đồ vật.

"Đây là vực ngoại Thiên Ma Nguyên tinh, cũng có thể nói là chúng nó cội nguồn. . ."

Lúc này tự nhiên không chút do dự, một chùm ngọn lửa hiện lên, đem Nguyên tinh nhét vào, không ngừng quay nướng.

"Bình thường tiên nhân đều đối phó không được Nguyên tinh , bất quá Cửu Luyện Ma Thân bên trong có chuyên môn luyện hóa pháp môn. . . Huyết Luyện Thần Cương , hóa thành liệt diễm! Luyện cho ta!"

Phương Nguyên cắn chóp lưỡi, phun ra một ngụm tinh huyết, đem Nguyên tinh bao bọc.

Trong phút chốc, một loại ngọn lửa màu đỏ thắm bốc lên.

Mà ở ngọn lửa này trong, Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh nhưng là bắt đầu chậm rãi hòa tan ra, phảng phất có tính mạng của mình trạng thái lỏng kim loại, chậm rãi mọc đầy Phương Nguyên toàn thân, lưu lại hoa văn kỳ dị.

Ngọn lửa mở rộng, đem Phương Nguyên cũng nhét vào bên trong phạm vi, không ngừng thiêu nướng thân thể của hắn.

Ở diễm quang phía dưới, Phương Nguyên thân thể trở nên trong suốt còn như lưu ly, trong đó bạch ngọc giống như bộ xương, màu vàng kinh lạc đều nhất nhất có thể thấy được.

Không biết đi qua bao lâu, hắn đứng dậy, miệng thở ra một hơi dài.

Răng rắc! Răng rắc!

Từ trên người hắn, lập tức truyền ra vô số nổ hạt đậu giống như tiếng vang.

"Thái Cổ Thần Ma để lại quả nhiên phong phú, chỉ là một nửa Nguyên tinh, liền làm ta Bất Diệt Ma Thân đột phá đến tầng thứ năm mức độ! Thân thể đã có thể so với bình thường trung phẩm Tiên khí, còn có cái này sức khôi phục. . ."

Phương Nguyên lúc này có cảm giác, dù là có người chặt đứt cánh tay của hắn, hoặc là đào đi tâm can của hắn, đều không có một chút nào quan hệ, có thể một lần nữa sinh trở về.

Có thể nói đang khôi phục trên, đã hoàn toàn cùng Tiên nhân thân thể sóng vai.

"Còn có cái này!"

Hắn hít sâu một cái, trên người màu đen sẫm hoa văn hiện lên, dường như hình xăm, cuối cùng lại hình thành một cái cổ điển áo giáp.

"Bất Diệt Ma Thân Thiên Ma giáp. . . Sức phòng ngự có thể so với thượng phẩm Tiên khí! Cái này cũng là luyện hóa Thiên Ma một chỗ tốt. . ."

Phương Nguyên trong con ngươi thần quang phun trào: "Tựa hồ. . . Cũng làm cho ta rõ ràng một chút vực ngoại Thiên Ma nội tình, tuy rằng chúng nó thoạt nhìn đều là lấy Hủy Diệt pháp tắc làm chủ, nhưng trên thực tế, căn cơ chân chính, lại tựa hồ như ở Bất Diệt pháp tắc bên trên! Không. . . Là Tiên Thiên Bất Diệt đại đạo!"

Bất luận Bất Diệt Ma Thân, vẫn là Cửu Chuyển Bất Diệt, thậm chí Cửu Luyện pháp môn, đều là chiếm được từ vực ngoại Thiên Ma.

Loại này dấu hiệu cùng manh mối, đã hết sức rõ ràng.

"Nếu như ta đoán không lầm, vực ngoại Thiên Ma bên trong chân chính cường giả, đem sẽ vô cùng đáng sợ. . ." Phương Nguyên thở dài một hơi: "Chân chính Hỗn Độn Thần Ma, diệt thế chi ma, e sợ nắm giữ hai cái tiên thiên hỗn độn đại đạo, dù là Thiên Minh ma thần cũng không phải là đối thủ!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1106: Thương Nghị

"Hỗn Độn Thần Ma chuyện trước tiên thả một thả, Bất Diệt Ma Thể trở thành, đón lấy liền hắn là không ngừng săn bắt Thiên Ma, cướp đoạt đối phương bổn nguyên, tăng thêm ma khu, lấy đột phá đón lấy cảnh giới!"

Chúc Long phân thân đứng lên: "Nên đi Đại Thánh tu tiên giới!"

Cổ Mang mười sáu nước phần lớn Thiên Ma đều đã sớm bị hắn giết chết , hóa thành Ngộ Đạo thạch, không cách nào lại cung cấp nhiều giúp đỡ lớn, là một trong số đó.

Thứ hai, chính là còn đến cho Bản tôn đưa đi còn lại một nửa Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh, bằng không khó có thể nhập môn.

Đây là Bất Diệt Ma Thân cùng Cửu Luyện Ma Thân tai hại một trong, dù sao, dù là Thái Huyền tiên nhân, đều rất khó thu được một khối hoàn chỉnh Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh, không cách nào nhập môn, tự nhiên cũng là không cách nào tu hành.

Mà dù là Bản tôn đã hỗn đến Kim Hồn tông hạt nhân chân truyền đệ tử thân phận, nghĩ muốn một phần Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh, không thể nghi ngờ cũng là ý nghĩ kỳ lạ.

Là lấy, Chúc Long phân thân còn đến cố ý lưu lại nửa dưới đến, cho Bản tôn dự bị.

"Tuy rằng công pháp cảnh giới kinh nghiệm đều là dùng chung, nhưng cứng nhắc điều kiện lại là hoàn toàn khác nhau a. . ." Phương Nguyên có chút thở dài:

"Cũng may cũng chỉ là cần Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh nhập môn, một nửa đầy đủ. . . Dịch ra như vậy thời gian dài, cũng có thể làm ta càng thêm thuần thục thí nghiệm công pháp, ngày sau thiếu đi đường vòng!"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh bên trong, hắn liền ra 33 tầng Thiên ngoại lâu, hướng về Đại Thánh giới tu hành chạy đi.

Nguyên bản, hắn phân thân Bản tôn ở lại hai nơi, là vì lấy sách vẹn toàn, lưu xuống một cái làm lại cơ hội.

Lúc này, tự nhiên không lo được cái này rất nhiều, hãy nói lấy Đại Thánh giới tu hành rộng lớn, gặp mặt sau khi, có là địa phương một lần nữa thu xếp.

Chỉ là không thể mang đi 33 tầng Thiên ngoại lâu bản thể, có chút đáng tiếc. Phương Nguyên phỏng chừng, ít nhất được bản thân tu vị đến tiên nhân tầng thứ, có lẽ mới có thể hoàn toàn thôi thúc món chí bảo này, điều động như ý, giống như Vạn Thần điện mang ở trên người.

. . .

"Lệ Hồn sư đệ, ngươi rốt cục xuất quan!"

Kim Hồn tông, Điểm Kim phong, Phương Nguyên xuất quan không lâu, Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt liền dắt tay nhau mà tới.

"Hơi có đoạt được! Sai đi lỡ canh giờ. . ." Phương Nguyên mặt lộ vẻ mỉm cười, lần bế quan này, thực sự là thu hoạch không nhỏ: "Hai vị tìm ta, nhưng là ra chuyện quan trọng?"

Trở thành Kim Hồn tông đệ tử chân truyền, tự nhiên liền có thể miễn vừa bắt đầu nhiệm vụ, thành công tránh thoát ma tai tiền kỳ.

Mặc dù sẽ làm vì tất cả Kim Hồn tông đệ tử khinh thường, nhưng cũng là cái con đường.

Đồng thời, đệ tử chân truyền hàng năm còn có một khối Ngộ Đạo thạch, rất nhiều quý trọng tài nguyên bán phân phối, hai người này không né ở trong động phủ khổ tu, phản mà tìm đến hắn, hiển nhiên là ra chuyện quan trọng.

"Xác thực như vậy, nếu là sư đệ còn tiếp tục bế quan, ta nói không chắc đều muốn không nhịn được mà tiếp tục vượt ải!" Thiết Tâm Khổ nói: "Lần này nhưng là có chuyện thật tốt!"

"Ồ? Mời nói. . ." Phương Nguyên xin mời hai người ngồi xuống, mệnh lệnh người hầu dâng trà: "Ta cũng muốn biết là cái gì khiến hai vị như vậy động tâm, không tiếc từ bỏ trong tông mấy chục năm an ổn. . ."

Ma tai trăm năm, Cổ Mang mười sáu nước đã suýt chút nữa trở thành một vùng đất trống, nếu không là Phương Nguyên ra tay tới nói, liền thành Thanh Phong các loại rất ít mấy cái cứ điểm đều không gánh nổi, trong đó máu tanh cùng khủng bố, tiên nhân phía dưới đều là giun dế, cho dù tiên nhân, vận may không tốt gặp phải Thái Cổ Thần Ma, thậm chí rất nhiều Thiên Ma vây công, cũng là cực kỳ nguy hiểm.

Mà thánh địa tông môn, chính là ít có thanh tĩnh nơi, cái này chân truyền thân phận, cũng là Thiết Tâm Khổ mấy người chém giết đẫm máu mà tới.

Lúc này nếu ý động, tám thành liền muốn xuống núi, liều lĩnh kỳ hiểm! Tất nhiên có cùng với xứng đôi lợi ích!

Bất quá, cái này chính hợp Phương Nguyên tâm tư, hắn cũng nghĩ giữ miếng, không có thể làm cho mình phân thân bại lộ.

Nếu như đổi ở sơn môn ở ngoài hội hợp, cái kia liền ung dung nhiều.

"Ha ha. . . Chúng ta người tu tiên, chính là muốn đấu với trời, mạo điểm hiểm. . ." Thiết Tâm Khổ chỉ cươi cười: "Đương nhiên, lần này nguy hiểm không cao, thù lao lại thực sự phong phú! Đồng thời. . . Còn có khả năng tìm tới một toà chân chính chỗ dựa!"

"Ồ? Không biết là vị nào chân truyền mời?"

Phương Nguyên con mắt hơi chuyển động.

Thiết Tâm Khổ lôi hắn cùng Hoàng Nguyệt, chính là muốn chế tạo ra một cái tổ ba người hình tượng, xây dựng thế lực, tốt nương nhờ vào cùng bị lôi kéo.

Bây giờ nhìn lên, rõ ràng là tìm tới chân chính hợp ý khách hàng, nghĩ muốn một cái bán mình.

Không thể không nói, những thứ này cuối cùng chân truyền, xác thực hắn là như vậy, nếu như có thể dựa vào ngày sau chưởng giáo, nhất định có thể an một cái thực quyền trưởng lão tên tuổi, làm mưa làm gió.

Phương Nguyên đương nhiên không thèm để ý những thứ này , bất quá cũng không tốt quá mức chuyên lập độc hành, sẽ bỏ mặc Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt đi dằn vặt.

Chỉ là không nghĩ tới, nhanh như vậy liền có kết quả.

"Sư đệ có nghe nói qua Cửu Thiên Phong Cửu sư huynh?" Quả nhiên, sau một khắc, Hoàng Nguyệt liền không thể chờ đợi được nữa mở miệng.

"Chính là vị kia chân truyền số một, đã từng chiến bình Nhan Hoa tiên nhân đệ tử?"

Phương Nguyên hơi nhíu nhíu mày: "Nghe nói người này tu luyện Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, đã đến thứ sáu chuyển cảnh giới. . ."

Cửu Chuyển Bất Diệt Thân thứ sáu chuyển, thân thể đã có thể so với tuyệt phẩm Tiên khí, một ít tiên nhân đều khó mà hủy diệt, như vậy gốc gác, một khi thành tựu tiên nhân, tất nhiên là tiên nhân bên trong chiến lực đỉnh cao!

Cửu Thiên Phong đại danh, ở Kim Hồn tông bên trong tự nhiên là như sấm bên tai, được khen là có hy vọng nhất kế thừa chưởng môn đại vị nhân tuyển.

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên nhìn về phía Thiết Tâm Khổ ánh mắt không khỏi thoáng biến hóa, tuy rằng đều là chân truyền, nhưng bọn họ loại này ở cuối xe cùng đối phương địa vị không khác mây bùn, cũng làm khó bọn họ thật có thể leo lên đi qua.

"Việc này cũng là vận may, chúng ta chỉ là đi thập lục chân truyền sư huynh quý phủ dự tiệc, vừa vặn Cừu đại sư huynh cũng ở đó, lại gặp phải một chuyện, cần gấp nhân thủ, chúng ta cũng là mặt dày đi lên, đại sư huynh lại là một lời đáp ứng luôn."

Thiết Tâm Khổ cười nói.

"Cái gì sự tình, vị đại sư này huynh không bắt được, còn muốn chúng ta trợ lực? Nhưng là Thiên Ma nhiệm vụ?" Phương Nguyên con mắt hơi híp lại.

"Nếu là nguy hiểm cực cao, làm sao có thể tính chuyện thật tốt đây?" Hoàng Nguyệt hì hì nở nụ cười, đôi mắt đẹp lưu chuyển: "Không biết sư đệ có từng nghe qua Mông Duyên sơn thánh địa?"

"Cái này. . . Tựa hồ tại cái nào bản điển tịch trên từng thấy, làm sao?" Phương Nguyên tâm cảnh siêu phàm, từ lâu đến núi Thái sơn sụp ở phía trước mà mặt không biến sắc mức độ, lúc này vẻ mặt bất động, tiếp tục hỏi.

"Thiên Ma giáng thế, chính là đại kiếp nạn, gặp phải loại này đại kiếp nạn, thiên địa cũng sẽ tự động hạ xuống rất nhiều cơ duyên, để chúng ta tu sĩ nhanh chóng tăng cao thực lực. . . Thậm chí có nghe đồn, ma tai ở trong, độ lôi kiếp nguy hiểm cũng sẽ biến nhỏ hơn một chút, chính là trời lưu lại một đường!" Thiết Tâm Khổ nghiêm túc nói: "Mà lần này, Cừu Thiên Phong đại sư huynh khí vận vô song, dĩ nhiên phát hiện một khối Mông Duyên sơn sơn môn mảnh vỡ!"

"Thì ra là như vậy!"

Phương Nguyên gật đầu.

33 tầng Thiên ngoại lâu, chỉ là Mông Duyên sơn thánh địa một phần, tương tự Kim Hồn giới cùng Tu Di Kim Sơn quan hệ.

Một cái chuyên môn khảo hạch đệ tử địa phương, cùng những đệ tử chân truyền kia, trưởng lão tổ sư chỗ ở, tự nhiên khác nhau một trời một vực.

Cái kia Cừu Thiên Phong, quả thật là số may.

Chỉ bất quá, nếu là hoàn chỉnh sơn môn di tích, vậy cũng không tới phiên một tốp liền tiên nhân cũng chưa tới tiểu bối.

Lần này phát hiện, phải nên chỉ là một phần tàn phiến, cùng hoàn chỉnh 33 tầng Thiên ngoại lâu đến cùng giá trị thục cao thục thấp, vẫn đúng là khó có thể tính rõ ràng.

"Mông Duyên sơn thánh địa lấy chế tạo Ngộ Đạo thạch xưng, ta đám đệ tử chân truyền một năm chỉ có một khối số lượng, có người nói đã từng là Mông Duyên sơn chân truyền, lại là một năm mười khối. . ."

Thiết Tâm Khổ một mặt đố kị không ngớt dáng dấp , khiến cho Phương Nguyên biết được, 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong Ngộ Đạo trì giá trị còn muốn vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

Thái Huyền trưởng lão nếu như biết có toà này ao, có lẽ liền sẽ không như vậy dễ dàng bỏ qua.

"Sau đó thì sao?"

Phương Nguyên trong lòng cười thầm, tiếp tục nghe.

"Cái kia mảnh vụn rất lớn, tuyệt đối là lúc trước Mông Duyên sơn hạt nhân. . . Cừu sư huynh chỉ là phía bên ngoài tùy ý thăm dò xuống, phải vài món Tiên khí, mấy chục khối Ngộ Đạo thạch!" Thiết Tâm Khổ nói: "Chỉ là cái kia mảnh vỡ đã hình thành bí cảnh, vô cùng không ổn định, chống cự tiên nhân tiến vào, đồng thời, cấm chế bên trong cũng hết sức lợi hại, bình thường Nguyên Anh đi

vào chính là cái chết. . ."

"Vì lẽ đó, chỉ có chúng ta cái này đám đệ tử chân truyền thăm dò, mới thích hợp nhất?" Phương Nguyên hoàn toàn rõ ràng.

"Không sai, Cừu sư huynh đồng ý mang chúng ta cùng nhau đi vào, tiền lời có thể phân đến ba phần mười, đồng thời tiếp nhận chúng ta vì hắn cái kia một phái người!"

Hoàng Nguyệt trong đôi mắt tràn đầy hưng phấn: "Sau ba ngày liền muốn xuất phát, hai chúng ta cũng thay ngươi đồng ý, thế nào?"

Trong lời nói, hơi có chút đắc ý, tựa hồ căn bản không có nghĩ tới Phương Nguyên từ chối vấn đề.

'. . .'

Đối với như thế tự mình cảm giác hài lòng cô nương, Phương Nguyên cũng thật là không có gì để nói.

Bất quá, hắn cũng xác thực cần một cái đi xa nhà lý do, huống chi, tốt như vậy chuyện, không đáp ứng cũng rất kỳ quái, liền tựu nói: "Đa tạ hai vị. . . Chỉ là lúc này chính trực ma tai, về mặt an toàn?"

"Lệ Hồn sư đệ ngươi yên tâm, chúng ta đều cân nhắc tốt! Tông môn giới nghiêm, không có nhiệm vụ không được ra ngoài, chúng ta đệ tử chân truyền nhưng có thể chủ động nhận, lần này phát hiện bí cảnh, vừa lúc ở thập đại chủ thành một trong Viêm Dương thành phụ cận, nơi đó có đại trận bảo vệ, cũng có Thái Ất tiên nhân trưởng lão cùng một đám tiên nhân, chỉ cần không phải quá mức xui xẻo, về mặt an toàn lại là không có bao nhiêu vấn đề."

Thiết Tâm Khổ tựa hồ đã cân nhắc tốt tất cả, nói thẳng: "Đến thời điểm, chúng ta trực tiếp nhận Viêm Dương thành đóng giữ nhiệm vụ, chỉ cần mười năm công phu, vừa vặn dựa theo Cừu sư huynh suy đoán, lần sau bí cảnh mở ra

thời gian, là ba đến năm năm. . ."

"Đã như vậy, ta còn có cái gì tốt nói đây? Tự nhiên cùng hai vị cùng đi!"

Phương Nguyên trực tiếp đồng ý.

Nói thật, hắn đối với cái kia Mông Duyên sơn mảnh vỡ tạo thành bí cảnh, còn quả thật có một chút hứng thú.

Dù sao, chính mình ít nhiều gì cũng coi như chịu đến một điểm Mông Duyên sơn di trạch, thậm chí, thông qua 33 tầng Thiên ngoại lâu khảo nghiệm, hoàn toàn có thể tự xưng là Mông Duyên sơn cuối cùng truyền nhân.

"Chỉ bất quá. . . Lại nhiều hơn bí bảo, công pháp. . . Đối với hiện tại ta mà nói, cũng đã không dùng, không vượt qua lôi kiếp, thành tựu tiên nhân, cái gì đều là hư!"

"Việc đã đến nước này, đang muốn đi cái kia Viêm Dương thành, cùng ta phân thân hội hợp, tranh thủ lợi dụng ma tai, đem Bất Diệt Ma Thân hoàn toàn tu thành!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên thì có chút mất hết cả hứng, đưa đi hai cái sư huynh sư tỷ sau khi, trực tiếp gọi tới Tiêu Cửu Ly cùng Sở Đoạt, đem sự tình thoáng nói ra.

May là hắn không dự định bẫy người, không có đem hai người này mang theo đường, bằng không lấy tu vi của bọn họ, quả thật là tùy tiện một chút đầu Thiên Ma đi ngang qua đều phải bị ép chết.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1107: Viêm Dương Thành

Kim Hồn tông sơn môn.

"Thiết sư đệ, Hoàng sư muội. . . Vị này chính là Lệ Hồn sư đệ chứ?"

Cừu Thiên Phong ở vào mấy cái đệ tử chân truyền ở giữa, nụ cười làm người như gió xuân ấm áp.

Hắn thoạt nhìn đại khái khoảng ba mươi tuổi, màu da thiên kim, mắt sinh Trọng Đồng, khuôn mặt giống như đao tước rìu đục giống như, phảng phất là trời sinh quý tộc, chỉ là đứng ở nơi đó, liền một cách tự nhiên mà trở thành tất cả trung tâm.

Lúc này lên trước một bước nghênh tiếp, nhất thời làm Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt có chút thụ sủng nhược kinh: "Đại sư huynh!"

"Xin chào đại sư huynh!"

Phương Nguyên không có chuyên lập độc hành, mà là nước chảy bèo trôi hành lễ, trong lòng lại đang âm thầm suy nghĩ: 'Ta cảm giác được một loại phi phàm tụ tập, chính là thiên địa đại thế, cái này hắn là lại một cái số mệnh chi tử? Vẫn là đã nửa trưởng thành loại kia?'

Như thế giới này có khí vận lời giải thích, cái kia lúc này Cừu Thiên Phong, tất nhiên là tử khí trùng thiên, Long Phượng trình tường, đoạt hồn phách người.

Nói cách khác, chính là có đại khí vận người.

Đương nhiên, loại này Đại khí vận chi tử, đi đến tiểu môn tiểu phái , căn bản

cung cấp không nuôi nổi, nói không chắc liền muốn liên lụy đối phương bị diệt môn! Đây là vận lớn ép mệnh chí lý.

Bất quá, Kim Hồn tông chính là thánh địa, lại có rất nhiều Thái Ất tiên nhân cùng Tu Di Kim Sơn trấn áp mệnh số, đúng là bổ sung lẫn nhau.

"Mỗi một lần ma tai, đều là thiên ý đối với chúng ta tu sĩ khảo nghiệm, kiếp nạn ra anh tài, bản môn có thể ra ba vị chân truyền, thực sự thật đáng mừng. . ." Cừu Thiên Phong mặt lộ vẻ ý cười: "Chư vị Thái Ất sư thúc tổ bận bịu việc quan trọng, không thể đúng lúc tiếp kiến các ngươi dành cho chỉ điểm , bất quá ta ngược lại thật ra có thể ở Viêm Dương thành cho các ngươi dẫn kiến , còn có thể thành công hay không bái sư, liền xem các ngươi vận mệnh của chính mình!"

Hắn nói chuyện thanh thanh thản thản, lại tự có một loại chỉ điểm giang sơn, dõng dạc hào khí.

"Như vậy. . . Đa tạ đại sư huynh!" Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt vui sướng, vội vàng nói cám ơn.

Nói đến, bọn họ cũng là xui xẻo, tuy rằng lên cấp chân truyền, nhưng lớn nhất phúc lợi Thái Ất tiên nhân chỉ điểm lại là một lần cũng không có được đến, liền thấy đều chưa từng thấy, liền càng không cần phải nói bị bắt làm đệ tử cái gì.

'Cái này Cừu Thiên Phong. . . Không đơn giản! Lại vẫn có thể ảnh hưởng Thái Ất cấp bậc phán đoán?'

Phương Nguyên thấy vậy, đáy mắt lại là u ám vẻ lóe lên.

Cho dù Kim Hồn tông chưởng môn, cũng bất quá Thái Ất các tiên nhân Đại quản gia, Cừu Thiên Phong có thể làm được điểm ấy, đủ để khiến Phương Nguyên cảnh giác.

"Lệ Hồn tiểu sư đệ mới vừa bế quan đi ra, có lẽ còn không nhận ra mấy vị

này, ta tới cho các ngươi giới thiệu, đây là thứ tư chân truyền, Tạ Vô Phong, thứ chín chân truyền Lữ Ôn, mười ba chân truyền Hạ Thanh Hà. . ."

Cừu Thiên Phong đón lấy lại giới thiệu vài câu, bị điểm tên đều là lộ ra một cái nụ cười hiền hòa: "Chư vị sư đệ sư muội tốt. . ."

Bầu không khí nhìn bề ngoài đúng là một mảnh vui vẻ cảnh tượng, không có một chút nào chèn ép cùng xem thường cái gì.

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, cũng là hiểu rõ.

Có thể trở thành là đệ tử chân truyền, tương lai có niềm tin rất lớn trở thành tiên nhân, cho dù là Cừu Thiên Phong kế nhiệm chưởng môn, cũng cần cánh chim giúp đỡ.

Nếu là lúc này liền ngạo khí lẫm liệt, há không phải tự tuyệt mọi người? Huống chi, vẫn là đối với đã nương nhờ vào tới cùng trận doanh người, chính là hắn là đại thêm lung lạc thời điểm.

Cái khác sư huynh sư tỷ cũng là người thông minh, liền Cừu Thiên Phong đều làm ra chiêu hiền đãi sĩ tư thái, thì càng không đến nỗi đem đăm chiêu suy nghĩ biểu lộ mặt ngoài.

'Chỉ là, đáy lòng đến cùng làm sao nghĩ, liền thật chỉ có chính bọn hắn biết rồi. . .'

Phương Nguyên một phen khách khí, luận đóng kịch không kém chút nào những người khác.

"Tốt, lúc này trời đã sáng, chúng ta đều nhận nhiệm vụ, nhất định phải đúng hạn đến!"

Cừu Thiên Phong lấy ra một cái thuyền nhỏ, nghênh gió vừa thổi, liền hóa thành một chiếc huyền không cự hạm: "Đây là ta ngày xưa ngẫu nhiên được đến một cái đồ chơi nhỏ, phi hành tuyệt tích, phòng ngự cũng còn có thể, cho dù gặp

phải rất nhiều Thiên Ma vây công, cũng đủ có thể làm vì chúng ta tranh thủ nhất thời nửa khắc, không bằng dùng nó thay đi bộ làm sao?"

"Đa tạ đại sư huynh!"

Thiết Tâm Khổ mấy người vui sướng, trực tiếp lên boong tàu.

'Lệ Hồn sư đệ. . . Ngươi biết đại sư huynh vì sao phải lấy ra cái này chiếc Tiên khí sao?'

Mặt sau, Hoàng Nguyệt lại là trầm thấp đối Phương Nguyên truyền âm: '. . . Này không phải chỉ là phải cẩn thận trên đường Thiên Ma, càng phải cẩn thận. . . Nhân tâm! ! !'

Phương Nguyên hơi nhíu nhíu mày, ra hiệu chính mình rõ ràng: 'Yên tâm, ta sẽ không bởi vậy thả lỏng cảnh giác.'

Trong lòng, lại là đang cười lạnh, Kim Hồn tông đệ tử chân truyền đấu tranh, lại đã đến mức độ như vậy.

Rất hiển nhiên, Cửu Thiên Phong tuy rằng trở thành chưởng môn hi vọng rất lớn, nhưng tuyệt đối không là nắm chắc.

Cái kia thứ hai chân truyền cùng thứ ba chân truyền, hiển nhiên đều không phải tỉnh ngọn đèn.

'Mấu chốt nhất, e sợ vẫn là chân truyện tranh đấu, sắp phân ra thắng bại chứ? Cái này ba vị trí đầu chân truyền, khẳng định đều chuẩn bị vào lần này ma tai trong lên cấp tiên nhân!'

Ma kiếp là tai nạn cũng là kỳ ngộ!

Bởi vì thế giới gặp nạn, cần gấp tăng cao chiến lực ứng đối, lôi kiếp cái này đạo kẹt ở tất cả Nguyên Anh trên cổ đòi mạng thằng, liền sẽ thả lỏng một ít.

Những kia tỷ lệ nửa nọ nửa kia, vào lúc này như chủ động độ kiếp, ứng đối ma tai, lại là rất chắc chắn thành tựu tiên nhân.

Phương Nguyên thậm chí hoài nghi, Mạc Hà cùng cái kia Liệt Hỏa tiên nhân, cũng là hưởng thụ đến loại này ơn trạch, mới có thể thuận lợi độ kiếp.

Mà Cừu Thiên Phong ba vị trí đầu chân truyền, cũng đã có chiến bình tiên nhân chiến tích, hiển nhiên lĩnh ngộ cái gì khá là ghê gớm pháp tắc, thậm chí còn khổ sở áp chế, tăng cường tích lũy, càng đến hậu kỳ, lôi kiếp càng nguy hiểm.

Cũng chỉ có thừa dịp cái này ma tai lúc, thiên kiếp suy yếu thời khắc, mới có thể càng thêm nắm.

'Vì lẽ đó. . . Ba người này muộn nhất nhất định sẽ ở ma tai thời kì cuối độ kiếp. . . Bọn họ nguyên vốn là có chiến bình tiên nhân chiến tích, thành tựu tiên nhân sau khi, e sợ trực tiếp chính là Thái Ất phía dưới cao nhất cái kia một nhóm!'

Tiên nhân cũng phân là đẳng cấp, như Cổ Mang mười sáu nước cấp độ kia tạp ngư tiên nhân, Phương Nguyên lĩnh ngộ dung hợp pháp tắc sau khi tùy tiện giết. Mà thân thể có thể so với Tiên khí, liền muốn phí chút sức lực, như Cừu Thiên Phong loại này như đột phá, lập tức chính là thực lực tổn thất lớn Sethgu cấp bậc kia, vô hạn tiếp cận Thái Ất, không triển khai Diệt Trụ một đao, còn thật không nắm chắc được bao nhiêu phần!

Nếu là vị này Kim Hồn tông đại sư huynh, biết cho dù đột phá sau chính mình, cũng là Phương Nguyên một đao chuyện, không biết nên nghĩ thế nào.

. . .

Tuy rằng đề phòng nhân tâm quỷ mị, nhưng dọc theo con đường này đúng là vẫn tính bình tĩnh, ngoại trừ tình cờ gặp phải lạc đàn Thiên Ma, bị Phù Không hạm dựa vào tốc độ bỏ rơi ở ngoài, sẽ không có cái gì đặc dị việc, một đường không nói chuyện, an an ổn ổn đến Viêm Dương thành.

Nói là thành lớn, kỳ thực chính là một cái nho nhỏ quốc gia, một cái màn trời giống như đại trận bao phủ, che chở hơn trăm vạn nhân khẩu.

Tu sĩ cũng cần che chở phàm nhân, dù sao đây là bọn hắn lớn nhất khởi nguồn.

Vèo!

Phù không thuyền không chút do dự, đột phá một tầng trời màn, lướt qua rất nhiều ruộng tốt thiên mạch, trấn nhỏ nông trại, liền nhìn thấy một toà thành lớn.

"Đây là. . . Lưỡng Nghi Nguyên Thần Trận?"

Phương Nguyên đứng ở trên boong thuyền, nhìn trên tòa thành lớn không trận pháp cấm chế, hơi khẽ gật đầu.

Trận này có thể lớn có thể nhỏ, số nhiều có thể bao phủ một cái nước nhỏ, số ít che chở một thành.

Bất quá khi phạm vi mở rộng đến lớn nhất thời điểm, liền chỉ có một ít nhắc nhở cùng trở ngại năng lực, ngược lại là hội tụ tại một phiến khu vực lúc, mới là trận này cấm chế uy lực cao nhất thời khắc.

"Nói cách khác, Thiên Ma vừa đến, ngoài thành bình dân bách tính, đều là bia đỡ đạn. .. Bất quá Thiên Ma so sánh coi trọng người tu tiên, có thành này đỉnh ở mặt trước, liền chưa chắc sẽ lưu ý những kia đồng ruộng cùng người phàm giun dế!"

Ngay khi Phương Nguyên suy tư ở trong, thành trên cấm chế mở ra một cái miệng lớn, để phi chu lọt vào, dừng ở trên một cái quảng trường.

Hai hàng đệ tử khom người nghênh tiếp: "Cung nghênh chư vị sư huynh sư tỷ!"

Đệ tử chân truyền đứng hàng ngoại môn, đệ tử nội môn bên trên, là nhất định

thành Tiên người, ở Kim Hồn tông bên trong địa vị không phải chuyện nhỏ.

Lần này mấy vị dắt tay nhau điều động, nhất thời kinh động Viêm Dương thành, liền tiên nhân đều đến rồi mấy cái.

"Dĩ nhiên là đại sư huynh Cừu Thiên Phong tự thân tới?"

"Thật không hiểu nổi, những thứ này đệ tử chân truyền, làm sao sẽ ra tới?"

. . .

Những đệ tử khác lén lút nghị luận sôi nổi, hiển nhiên vô cùng không hiểu.

"Hóa ra là Lộng Phong, Minh Nguyệt hai vị sư thúc!"

Cừu Thiên Phong đi ra, hướng về hai cái tiên nhân hành lễ.

"Ha ha. . . Chư vị sư điệt đến đây, quả thật là nhuệ thân phó khó, Kim Hồn tông đệ tử tấm gương. . ."

Minh Nguyệt tiên người cười nói: "Chúng ta đã bị nhắm rượu ghế, xin mời!"

Nhìn hắn dáng dấp, dĩ nhiên là cùng Cừu Thiên Phong ngang hàng luận giao, thậm chí còn có một chút khuất cư dưới ý tứ, rất khó mà tin nổi.

Phương Nguyên xuất hiện trước, lại yếu tiên nhân, cũng cao hơn phàm nhân cấp, đây là thiên địa sắt luật.

Cừu Thiên Phong có thể làm được điểm ấy, rõ ràng là thuyết phục một cái tiên nhân, cũng là trình độ nào đó trên nghịch thiên.

Dọc theo đường đi những đệ tử khác ánh mắt, đều là khó mà tin nổi.

Dù sao, đệ tử chân truyền chủ động từ bỏ bên trong sơn môn an toàn nhất hoàn cảnh, nhận nhiệm vụ ra ngoài, còn quả thật hiếm thấy.

Đúng là có mấy cái tâm tư lung lay, con ngươi chuyển động, nhất thời nghĩ tới điều gì: 'Chân truyền ra hết, tất có mưu đồ! Cơ duyên! Cơ duyên to lớn a! Đáng tiếc chúng ta thực lực không đủ, ra ngoài chính là cho Thiên Ma đưa món ăn!'

Nhìn hướng về Phương Nguyên mấy người ánh mắt, lại là cực kỳ nóng rực, rất nhiều bán rẻ thân mình, cam làm quân cờ bia đỡ đạn ý tứ.

Những thứ này là người thông minh, lại không thiếu nhất định dũng khí , nhưng đáng tiếc nghĩ muốn làm quân cờ đều không thể được.

"Đây chính là thế đạo bất đắc dĩ a. . ."

Phương Nguyên nhẹ nhàng thở dài một tiếng, đi theo Cừu Thiên Phong tiến vào thành trì trung tâm cung điện, đi tới một cái Thiên điện, hưởng dụng yến hội.

Trong lòng, càng là cấp tốc chuyển động.

Quả nhiên, một lát sau, Cừu Thiên Phong trên mặt liền mang theo sắc mặt vui mừng: "Ba vị sư đệ sư muội, vừa nãy sư thúc tổ truyền tin, bằng lòng gặp chúng ta!"

"Quả thực?"

Thái Ất tiên nhân, trong ngày thường đều là Thần Long thấy đầu mà không thấy đuôi, lúc này càng muốn bận tâm ma tai, dù là đệ tử chân truyền, cũng không thể quấy nhiễu.

Lúc này nghe được, Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt đều là vui sướng.

Đối với Cừu Thiên Phong càng là cảm kích phi thường, không nghĩ tới vị đại sư này huynh dĩ nhiên thật sự đem việc này nhớ để ở trong lòng, vừa đến Viêm Dương thành liền vì bọn họ vất vả.

Chỉ có Phương Nguyên, lại là trong lòng chìm xuống.

'Bất quá. . . Thế nào cũng phải qua cửa ải này, hiện tại hoàn hảo nhiều, ít nhất là ở bên ngoài, dù là bị nhìn thấu, ta cũng có thể chạy thoát!'

Nếu như ở Tu Di Kim Sơn bên trong bị vạch trần, chuyện này quả là là chạy đều chạy không thoát.

Nhưng chỉ dựa vào cái này Viêm Dương thành đại trận cùng một cái Thái Ất tiên nhân, lại là không để lại chính mình.

Nắm giữ Ngũ Cực Hỗn Nguyên Thiên Độn pháp cùng thuấn di Phương Nguyên, có tự tin như vậy.

Lúc này, liền cùng Thiết Tâm Khổ, Hoàng Nguyệt cùng nhau, đi theo Cừu Thiên Phong, hướng về chủ điện đi tới.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1108: Nghiền Ép

Kim Hồn tông trấn thủ thành Viêm Dương, chính là một cái tôn hiệu 'Ô Uyên' Thái Ất tiên nhân.

Cho dù ở thánh địa tu hành ở trong, Thái Ất tiên nhân cũng là cực kỳ tồn tại, nắm giữ chân chính quyền lực, liền tông chủ cũng phải có kiêng dè.

Đang đến gần chủ điện lúc, Phương Nguyên liền cảm nhận được cái kia thâm trầm khó dò Đại Đạo chi lực.

Làm cái này Thái Ất tiên nhân, tất nhiên là nắm giữ một cái nào đó điều đại đạo tồn tại, thực lực có thể so với Tâm Ma ma thần!

"Khởi bẩm Ô Uyên trưởng lão, Cừu Thiên Phong mang theo ba vị chân truyền cầu kiến!"

Đến nơi này, cho dù đại sư huynh Cừu Thiên Phong, cũng là chấp lý rất ti, giọng nói cực kỳ cung kính.

"Đi vào!"

Một cái không thế nào rộng rãi, lại tựa hồ như ở hồn phách bên trong trực tiếp chấn động âm thanh vang lên, cửa điện không gió tự mở, mọi người nối đuôi nhau mà vào.

'Cái này Kim Hồn tông Thái Ất tiên nhân, thân thể tựa hồ còn chưa đạt tới thái cổ kỳ trân mức độ. . . Chỉ là, ta cũng không giết được hắn!'

Chỉ là cảm nhận được khí tức, Phương Nguyên trong lòng thì có phán đoán.

Này Thái Ất tiên nhân thực lực, tuyệt đối lúc trước Sethgu bên trên, ít nhất cũng là cùng cái kia hai cái suy yếu băng hỏa Thần ma một cấp độ.

Đương nhiên , bởi vì Thái Cổ Thần Ma thân thể ưu thế, đợi đến đối phương hoàn toàn khôi phục như cũ, bình thường Thái Ất tiên nhân, liền tuyệt đối không phải đối thủ.

"Bái kiến tiên nhân!"

Bốn cái đệ tử chân truyền cùng nhau hành lễ.

"Cái này chính là lần này tông môn mới có đến ba vị đệ tử chân truyền sao? Quả nhiên không sai. . ."

Phương Nguyên cảm giác được một luồng ánh mắt bén nhọn nhìn kỹ đến, hầu như muốn xem thấu chính mình bản chất.

Tốt lúc trước hắn liền lén lút đem thân lên một ít khả năng gây nên hoài nghi đồ vật đặt ở Vạn Thần điện bên trong, lúc này chính theo chính mình Pháp tướng cùng nhau, ẩn giấu tại trong đan điền giới tử một điểm.

Nương theo hắn thực lực tiến bộ, Huyễn Giới pháp tắc hư không nạp vật bản lãnh cũng là càng ngày càng tăng vọt, Thái Ất tiên nhân cũng sẽ không từng tấc từng tấc cẩn thận kiểm tra hắn đan điền, đúng là rất có che giấu đi qua hi vọng.

"Vạn Độc Hỗn Nguyên Thân? Ngươi tuy rằng có thể sống quá ngàn độc thực tâm thống khổ, nhưng thân thể đã lưu lại độc tính, nghĩ phải tiếp tục luyện thể, nhất định phải trước tiên luyện hóa những thứ này nhỏ bé đan độc. . ."

"Bàn Hồ huyết mạch, quý trọng cực kỳ, đối với luyện thể rất nhiều giúp ích, chỉ là căn cơ bất ổn, trước đem thân thể hoàn toàn luyện đến có thể so với Tiên khí lại nói. . ."

"Cho tới ngươi. . ."

Ô Uyên Thái Ất tiên nhân quét một vòng Phương Nguyên: "Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, chính là Bản tông căn bản công pháp, tuy thấy hiệu quả chầm chậm, nhưng căn cơ vững chắc, ngươi tiếp tục làm từng bước chính là. . ."

"Đa tạ trưởng lão chỉ điểm!"

Thiết Tâm Khổ mấy người rất có tự nhiên hiểu ra cảm giác, vội vàng nói cám ơn.

"Thiên Phong ngươi tới đây tâm ý, ta đã biết hết, làm cho ngươi mở ra cánh cửa tiện lợi, các ngươi những thứ này chân truyền, vào ngày thường hoàn thành nhiệm vụ sau khi, tự có thể tùy ý dò xét bí cảnh, chỉ là ngàn vạn cẩn thận tự thân!"

Rất hiển nhiên, vị này Ô Uyên Thái Ất tiên nhân thái độ đối với Cừu Thiên Phong, cùng đối Phương Nguyên bọn họ khá là không giống.

Nói vài câu sau khi, hắn khoát tay áo một cái, Phương Nguyên mấy người lúc này cáo từ đi ra.

"Đáng tiếc. . ."

Đi ra một khoảng cách lớn, Hoàng Nguyệt mới có chút tiếc nuối: "Xem ra chúng ta vẫn là cơ duyên không đủ, không thể được đến trưởng lão mắt xanh!"

"Thái Ất thu đồ đệ, há lại là đơn giản như vậy việc?"

Cừu Thiên Phong lắc đầu một cái: "Ta xem Ô Uyên sư thúc tổ đối với Lệ Hồn ngươi nhất có hảo cảm, đoạn này đóng giữ thời gian bên trong, ngươi không thể lười biếng, hay là còn có một tia hi vọng. .. Còn Thiết sư đệ cùng Hoàng sư muội cũng không cần nản lòng, bản môn Thái Ất mười mấy vị, nói không chừng thì có hợp ý."

"Đa tạ đại sư huynh!"

Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt chân tâm thực lòng nói cám ơn, song phương cáo biệt, từng cái trở lại động phủ.

Ở Cừu Thiên Phong động phủ trước, Tạ Vô Phong, Lữ Ôn, Hạ Thanh Hà ba tên chân truyền đã chờ từ sớm ở nơi đó, cùng tiến vào động phủ, mở ra cấm chế.

"Cái này ba tên đệ tử chân truyền làm sao?"

Lữ Ôn có chút không thể chờ đợi được nữa hỏi.

"Có thể qua Ô Uyên trưởng lão con mắt, có phải hay không phái khác gian tế, hoặc là có cái gì bí mật lớn tại người. . . Có thể thu nạp vào đến!"

Cừu Thiên Phong trên mặt không buồn không vui.

"Đã như vậy, cái kia bí cảnh thám hiểm , ngược lại cũng cần phải bọn họ! Dù sao cũng là đệ tử chân truyền, so với những kia bia đỡ đạn nội môn dùng tốt nhiều. . ."

Tạ Vô Phong lạnh như băng nói, cùng với trước nhiệt tình hoàn toàn khác nhau, tựa hồ đây mới là hắn chân chính bản tính.

"Đương nhiên. . . Trước đó cần phải nói rõ ràng, như có thể sống sót, chính là tố chất, cơ duyên đều tính không sai, có thể nhét vào chúng ta nhất hệ." Hạ Thanh Hà ở bên cạnh cười tủm tỉm bổ sung: "Đồng thời đến đề phòng một, hai, ai biết bọn họ có phải là hai vị kia phái tới ám tử!"

"Hừ! Cơ Như Ngọc cùng Hoa Thiên Bá hai người, ta sớm muộn muốn thu phục bọn họ!"

Cừu Thiên Phong hừ lạnh một tiếng, tự có một luồng vô song khí độ: "Tương lai ta là muốn trở thành Kim Hồn tông tông chủ, thậm chí đột phá Thái Ất, môn hạ làm sao có thể ít đi chó săn? Hai người bọn họ đúng là là thích hợp!"

Tạ Vô Phong cùng Lữ Ôn liếc mắt nhìn nhau, đều không nói gì.

Chỉ có bọn họ những thứ này chân chính lão nhân mới biết, như vậy Cừu Thiên Phong, mới là thái độ bình thường.

Cái gì chiêu hiền đãi sĩ? Bất quá giả bộ cho người ngoài xem.

. . .

Sau mấy tháng.

"Thập Phương Đồng Nhân, giết!"

Thành Viêm Dương ở ngoài, nơi nào đó hoang dã bên trong, nương theo Phương Nguyên mệnh lệnh, hơn trăm đệ tử nội môn ầm ầm tuân mệnh, trận pháp bốc lên , hóa thành một cái cực lớn đồng nhân, ở Phương Nguyên thao túng dưới một quyền đập xuống.

Ầm ầm!

Đối diện Thiên Ma kêu thảm một tiếng, thân thể một thoáng bị đánh ra cái hang lớn, máu thịt tung toé.

"Chết đi cho ta!"

Một vệt ánh đao lóe qua, trong nháy mắt liền đem Thiên Ma hôi phi yên diệt.

"Lệ Hồn sư huynh, chúng ta lại đánh chết một con Thiên Ma!"

Đồng nhân tản ra , hóa thành rất nhiều đệ tử nội môn, đều là hưng phấn phi thường: "Cũng chỉ có đệ tử chân truyền chủ trì, cái này Thập Phương Đồng Nhân trận mới có thể có cỡ này uy thế!"

Hơn trăm thân thể có thể so với đỉnh cấp Đạo khí đệ tử nội môn, lại phối hợp Kim Hồn tông bí truyền trận pháp, uy lực cũng đã có thể so với tiên nhân, có thể cùng bình thường vực ngoại Thiên Ma dây dưa một, hai.

Cái này cũng là Kim Hồn tông nhiệm vụ ý nghĩa nơi, bằng không những tu sĩ này phái ra chính là chịu chết.

Nếu là còn có đệ tử chân truyền chủ trì, thành làm trụ cột, liền có thể bù đắp Thập Phương Đồng Nhân trận cuối cùng một khối ngắn bản , dựa theo đệ tử chân truyền năng lực mà định, người mạnh nhất liền có thể săn giết Thiên Ma!

"Không hổ là thánh địa tu hành, đây chính là gốc gác a!"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, cũng rất là cảm khái.

Hắn chỉ là nghiêm ngặt dựa theo chính mình bản phận, toát ra Cửu Chuyển Bất Diệt Thân thứ ba chuyển, cùng với Đao pháp tắc viên mãn tu vị, liền có thể đem Thập Phương Đồng Nhân trận tăng lên đến vậy .

Mà trận này bất quá trụ cột bản, lại lên đi, còn có Thiên Biến Thiết Thân trận, thậm chí cao cấp nhất Vạn Phương Kim Hồn trận, cao nhất uy lực, có lẽ có thể uy hiếp Hỗn Độn Thần Ma!

"Hừm, lần này chúng ta đi ra săn bắt, công lao đã đầy đủ, nên về rồi!"

Phương Nguyên vung vung tay, nhất thời làm những này đệ tử phát ra hoan hô.

Dù sao, ở thành Viêm Dương ở ngoài, lúc nào cũng có thể gặp phải vực ngoại Thiên Ma, bất luận làm cái gì đều là lo lắng đề phòng.

Lúc này liền thả ra một chiếc phi chu, chỉ có cấp bậc Đạo khí, nhưng vận chuyển trăm người vẫn là thừa sức.

Chỉ là những thứ này đệ tử nội môn đương nhiên sẽ không phát hiện, ở trong hư không, một cái bóng đã thuấn di đến chủ khoang bên trong.

"Chúc Long phân thân, rốt cục chạy tới!"

Phương Nguyên nhìn trước mặt phân thân, há mồm một nuốt, nửa khối Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh liền rơi xuống vào trong bụng, bị huyết luyện luyện hóa, thân hiện nổi lên ra quỷ bí màu đen sẫm hoa văn.

"Phân thân đã đem Bất Diệt Ma Thân tu đến tầng thứ năm, mà ta cho dù đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân hoàn toàn chuyển hóa, cũng bất quá ba, bốn tầng dáng vẻ, còn dễ dàng lộ ra sơ sót. . ."

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, liền làm ra quyết định: "Bản tôn đánh tốt căn cơ liền có thể, tiếp tục ở thành Viêm Dương bên trong ẩn giấu, phân thân trốn ở bên ngoài, nhất ý đánh chết Thiên Ma, tăng cao tu vi!"

Hắn phân thân cùng Bản tôn trí nhớ chung, phân thân tu luyện tới cái gì cảnh giới, Bản tôn chỉ cần có tài nguyên, liền có thể nhanh chóng đuổi theo.

Lúc này tự nhiên là đánh một tiếng hót lên làm kinh người chủ ý.

Dù sao, Bản tôn còn cần Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu vị che dấu tai mắt người, đợi đến hoàn toàn không cần che chắn cái kia một ngày, liền có thể trực tiếp thu nạp lượng lớn tài nguyên cường hóa, một hơi xông lên bảy tầng cảnh giới!

'Muốn làm đến đây điểm, phân thân đầu tiên nhất định phải xông lên bảy tầng, cũng không biết cần bao nhiêu Thần ma đến điền!'

Phải đem thân thể tu luyện tới có thể so với thái cổ kỳ trân cảnh giới, cần tài nguyên quả thực như núi như biển.

Trên thực tế, Cửu Thiên Phong mặt ngoài an ủi Phương Nguyên nói nhất đến coi trọng, lén lút lại là hầu như từ bỏ hắn cái này chân truyền.

Dù sao, Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tuy rằng căn cơ vững chắc, nhưng tu luyện chậm chạp, còn có yêu cầu tài nguyên phụ trợ, cũng là xưng tên.

Chờ đến có thể làm được việc lớn thời điểm, nói không chắc hắn Cửu Thiên

Phong cũng đã lên làm Kim Hồn tông tông chủ.

'Không phải vậy. . . Như thế vừa khổ lại mệt mỏi còn nguy hiểm công việc, làm sao đều là ta chuyển động nhiều nhất?'

Phương Nguyên đáy lòng hiện ra cười gằn.

Bất quá loại này sắp xếp, lại là lớn hợp hắn khẩu vị, cũng là buông xuôi bỏ mặc, nhưng trong bóng tối nhưng là đúng Cừu Thiên Phong nổi lên cảnh giác, biết người này trong ngoài không chỉ một, khẩu phật tâm xà, tuyệt đối là một cái đại gian đại ác hạng người.

"Sư đệ trở về, lại săn giết ba con Thiên Ma, tốt, không hổ là chân truyền, sư huynh phải cho ngươi nhớ một công!"

Thành Viêm Dương bên trong, Lữ Ôn nhìn Phương Nguyên công lao, ý cười tràn đầy: "Chỉ là sư huynh còn có một việc, nghĩ mời sư đệ hỗ trợ! Vạn mong sư đệ không muốn chối từ!"

"Ồ? Không biết là chuyện gì?" Phương Nguyên vẻ mặt không đổi.

"Vi huynh năm nay tuần tra nhiệm vụ, nghĩ muốn sư đệ làm giúp. . . Bởi vì ta được đại sư huynh mệnh lệnh, nên vì hắn đi làm một chuyện!" Lữ Ôn cười híp mắt nói.

"Chuyện này. . . Đã như vậy, tiểu đệ nhận chính là!" Phương Nguyên cũng không nói nhiều, tiếp nhận Lữ Ôn nhiệm vụ quyển trục, quay đầu liền đi.

"Sư huynh, ngươi làm như thế, không khỏi tựa hồ quá mức. . ."

Hào quang lóe lên, Hạ Thanh Hà bóng người hiện lên đi ra: "Còn dựa vào đại sư huynh danh nghĩa. . ."

"Bây giờ ngoài thành nguy hiểm, nói không chừng liền sẽ gặp phải Thái Cổ Thần Ma, tuy rằng xác suất rất thấp, nhưng ta thiên kim thân thể, có thể nào mạo

hiểm? Tiểu tử này nếu hoàn thành nhiệm vụ rất nhanh, liền biết lắm khổ nhiều mà!"

Lữ Ôn lại là vô tình nói: "Ngược lại một cái tu luyện Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, tu vị còn có thể vượt quá ngươi ta đi?"

Có lúc, người bề trên xem thường, đến thực tế xử lý người trong tay, sẽ làm trầm trọng thêm.

Rất hiển nhiên, ở đệ tử chân truyền xem ra, Phương Nguyên chính là yếu nhất cái kia một cái, đương nhiên muốn thoả thích nghiền ép mới là.

"Xin lỗi. . ."

Phương Nguyên đi ra cửa viện, liền nhìn thấy Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt, hai người này đầy mặt áy náy: "Chờ ngươi lần này trở về, chúng ta tự mình đi hướng về đại sư huynh cầu xin!"

"Hừm, vậy thì tất cả dựa vào hai vị!"

Phương Nguyên mặt không hề cảm xúc, cáo từ rời đi, đáy mắt lóe qua một tia ý giễu cợt.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1109: Đông Dẫn

"Được. . . Lại tập hợp một phân địa đồ!"

Động phủ bên trong, Phương Nguyên mở ra nhiệm vụ quyển trục, nhất thời nhìn thấy một phiến khu vực cảnh tượng, trong đó Thiên Ma khả năng xuất hiện chỗ, đều lấy điểm đỏ đánh dấu.

Đây là bản đồ nhiệm vụ, không phải tiếp thu nhiệm vụ người không thể phân phát.

Bất quá lấy Phương Nguyên điên cuồng làm nhiệm vụ trình độ, thu được cái này một phần sau khi, toàn bộ thành Viêm Dương phạm vi trong vạn dặm Thiên Ma phân bố, liền đều tính trước kỹ càng.

'Binh hung chiến nguy, ở những đệ tử nội môn kia trước mặt, ta bất tiện triển khai thủ đoạn, nhưng có thể để cho phân thân trước tiên đi dò đường, đánh chết Thiên Ma, tiện thể tu luyện. . . Xác thực không gặp nguy hiểm sau khi, lại để Bản tôn điều động, săn giết một hai đầu cố ý để cho chạy Thiên Ma, cũng coi như hoàn thành nhiệm vụ.'

Phương Nguyên khoanh chân nhắm mắt.

Thành Viêm Dương ở ngoài, Chúc Long phân thân hiện lên, liên tiếp thuấn di, đến đến nhiệm vụ quyển trục trên nói tới một chỗ địa điểm.

Hắc khí trùng thiên, mấy chục Thiên Ma chính đang tại một chỗ bên trong tòa thành nhỏ hội tụ.

Gào gào!

Lúc này cảm ứng được Phương Nguyên khí tức, dồn dập ngẩng đầu, sóng âm trùng thiên, đánh tan mây đen.

Rất hiển nhiên, đây là một chỗ tiểu Ma sào, Thiên Ma hội tụ nơi, dù là tiên nhân, không hội tụ nhất định con số, cũng không dám tự ý khai chiến.

"Tiên nhân? Ăn!"

Ma sào bên trong, thi hài khắp nơi, hắc thủy sinh sôi, thoạt nhìn khủng bố phi thường.

Một con mọc ra sừng vàng Thiên Ma phát ra gào thét, chợt rất nhiều Thiên Ma liền thét lên ầm ĩ bay ra.

"Đến hay lắm!"

Phương Nguyên một cái thuấn di, đi tới nơi này đầu sừng vàng Thiên Ma sau lưng, một đao bổ ra: "Vũ Quang!"

Tuy rằng này Thiên Ma ma khu có thể so với trung phẩm Tiên khí, nhưng dung hợp pháp tắc tìm hiểu sâu sắc thêm sau khi, Vũ Quang một đao uy lực cũng là tăng lên dữ dội, chỉ cảm thấy thoáng một ngăn trở, liền thuận lợi cắt ra sừng vàng Thiên Ma lồng ngực, tảng lớn tím đen máu tươi bay ra.

Đây là Thiên Ma máu, nhiễm một giọt đến trên đất, đủ để khiến phạm vi trăm dặm ngàn năm bên trong không có một ngọn cỏ, trở thành tuyệt địa, thậm chí còn có thể ăn mòn Tiên khí!

Nhưng lúc này, phần lớn rơi vào Phương Nguyên trên người, phát ra xì xì tiếng vang.

Chợt, Phương Nguyên Bất Diệt ma khu thật giống như bọt biển như thế, tham lam mà đem Thiên Ma dòng máu nuốt chửng, hiện ra màu đỏ tím hoa văn.

"Các ngươi hẳn là cảm thấy vinh hạnh mới là, có thể trở thành ta Bất Diệt Ma

Thân quân lương. . ."

Hắn nhẹ nhàng nói, màu đỏ tím hoa văn lấp loé, đem biến thành hai đoạn Thiên Ma nuốt chửng đi vào.

Trong nháy mắt tiếp theo, còn lại Thiên Ma dồn dập ra tay, màu đen cột sáng liền từ bốn phương tám hướng kéo tới, đem Phương Nguyên hoàn toàn bao bọc.

Ầm ầm!

Cực lớn nổ tung sinh thành, khói bụi mây đen phóng lên trời.

Chờ đến tro bụi rơi xuống sau khi, nổ tung ở trong, lại là đi ra một bóng người, từ bên trong thân thể hiện ra một cái cổ điển áo giáp.

"Được. . . Không hổ là Bất Diệt Ma Thân!"

Phương Nguyên cười to, trường đao sở hướng, Thiên Ma không có ai đỡ nổi một hiệp, ngăn ngắn một nén nhang trong thời gian, liền đem Thiên Ma tất cả chém giết , hóa thành công pháp chất dinh dưỡng.

"Không đủ! Còn thiếu rất nhiều! Những này Thiên Ma máu thịt cùng bổn nguyên, chỉ đủ ta tầng thứ năm tinh tiến một bước, khoảng cách tầng thứ sáu còn rất sớm, ít nhất cần một ngàn đầu Thiên Ma!"

Phương Nguyên hơi nhướng mày, nhất thời nghĩ đến càng nhiều: "Tầng thứ bảy chính là thái cổ kỳ trân cảnh giới, nghĩ muốn đột phá, quân lương đến tăng cường gấp mười lần, cũng chính là một vạn đầu vực ngoại Thiên Ma, hoặc là một con Thái Cổ Thần Ma?"

Một niệm đến đây, không khỏi thì có chút trong lòng phát khổ.

Tuy rằng Bất Diệt Ma Thân tiến bộ dũng mãnh, nhưng đây đối với Thiên Ma nhu cầu, thật khiến cho người ta ngơ ngác.

"Cũng may ma tai ở trong, Thiên Ma tuyệt đối không ít. . ."

Chúc Long phân thân ngẩng đầu, toát ra nồng nặc sát ý: "Dám ngăn trở ta thành Đạo người, đều giết chết!"

Hắn thân hóa lưu quang, bỗng nhiên biến mất, hướng về cái kế tiếp Thiên Ma cứ điểm nhanh chóng chạy đi.

. . .

Thời gian cực nhanh.

"Lệ Hồn sư huynh, lần này làm nhiệm vụ, lại đại công cáo thành a!"

"Không chỉ có như vậy, săn bắt hai đầu Thiên Ma, liền đệ tử nội môn tử thương đều rất nhỏ, Lệ Hồn sư huynh quả thật tấm lòng nhân hậu. . ."

Có Chúc Long phân thân âm thầm làm việc dơ bẩn, Phương Nguyên nhiệm vụ nhất thời dễ chịu không ít.

Dù sao, hắn lúc này chiến lực, đã là Thái Ất phía dưới không có địch thủ, một khi thoải mái tay chân, chỉ cần không đụng với Thái Cổ Thần Ma, đều là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Chúc Long phân thân đoạn này thời gian tới nay kiên trì trảm yêu trừ ma, dưới tay Thiên Ma vong hồn không dưới tám trăm, khoảng cách tầng thứ sáu đột phá đã rất gần gũi.

"Ha ha. . . Lại trở về? Không sai!"

Cửa đại điện, Lữ Ôn lẳng lặng đứng ở nơi đó, trên người dĩ nhiên tỏa ra tiên nhân khí tức.

Rất hiển nhiên, hắn thừa dịp ma tai, thành công độ kiếp, trở thành tiên nhân!

Lấy đệ tử chân truyền tỷ lệ thành công, hiển nhiên không có cái gì đáng giá kinh ngạc.

Lúc này, vẫn cứ sắc mặt lãnh đạm, quăng quyển kế tiếp quyển trục: "Cái này điều tra nhiệm vụ, ngươi giúp ta làm!"

Hay là bởi vì lên cấp tiên nhân, thân phận địa vị đề cao thật lớn, lúc này liền che giấu đều lười che giấu, trực tiếp một bộ đối xử giun dế thái độ.

"Màu tím quyển trục, chính là tiên nhân nhiệm vụ!"

Phương Nguyên bước chân dừng lại.

"Ta chỉ là mới vừa thành tiên nhân, nhận được cũng chỉ là đơn giản nhất điều tra nhiệm vụ. . . Tiểu tử ngươi vận khí không tệ, gần đây thành Viêm Dương phụ cận xuất hiện một cái Thiên Ma tay thợ săn, có người nói chính là một vệt ánh đao, truy sát Thiên Ma như bình thường, nhiệm vụ của ngươi, chính là phụ trách điều tra rõ ràng việc này!"

Lữ Ôn nháy mắt nói: "Nhân gia nhưng là ngươi ân nhân, bằng không. . . Lấy ngươi tu vị, tùy tiện nhận nhiều như vậy ra khỏi thành nhiệm vụ, đã sớm chết không biết bao nhiêu lần."

"Thì ra là như vậy, ta biết rồi. . ." Phương Nguyên trầm mặc, chợt vẫn là tiếp nhận quyển trục.

"Lại có như thế nhu nhược chân truyền, cũng là vật hi hãn!"

Sau khi hắn rời đi, Tạ Vô Phong cùng Hạ Thanh Hà đi ra, hơi nhướng mày: "Còn có Lữ Ôn, ngươi vì sao muốn đột phá? Chẳng lẽ không biết cái kia nơi bí cảnh chỉ có thể vào nhập tiên nhân phía dưới sao?"

"Không đột phá không được, ta Thổ pháp tắc cũng sắp viên mãn. . ." Lữ Ôn mặt hiện nổi lên ra một chút sợ hãi: "Ta đã lĩnh ngộ còn lại bốn cái viên mãn pháp tắc, một khi lại thêm vào Thổ pháp tắc, liền lập tức ngũ hành viên mãn, lôi

kiếp uy lực khó có thể tưởng tượng. . ."

Sự lựa chọn của hắn, chính là từ bỏ tương lai một phần tiềm lực, đổi lấy mạng sống cùng lên cấp cơ hội.

Nhưng Tạ Vô Phong cùng Hạ Thanh Hà trong mắt lại mang theo hoài nghi.

Pháp tắc lĩnh ngộ sắp đại viên mãn? Chuyện như vậy trừ mình ra, còn có ai có thể làm chứng?

Nói không chắc, chính là sợ hãi bí cảnh nguy hiểm, mạnh mẽ đột phá, Cừu Thiên Phong có thể nói cái gì?

"Còn có. . . Ta đã là tiên nhân, gặp mặt lúc, cần phải xưng sư thúc!"

Lữ Ôn con ngươi lóe qua một tia ý lạnh, nhanh chân rời đi.

"Đại sư huynh, ngươi đều nhìn thấy!"

Tạ Vô Phong cùng Hạ Thanh Hà lẳng lặng chờ, không biết qua bao lâu, Cừu Thiên Phong liền từ trong bóng tối đi ra: "Lữ Ôn. . . Quả thật là lớn mật, cho rằng trở thành tiên nhân, thì có cùng ta cò kè mặc cả tiền vốn sao? Hắn chẳng mấy chốc sẽ biết được chính mình sai lầm!"

Đối với Phương Nguyên chuyện, nhưng không có làm sao hỏi đến, hiển nhiên lười đến lãng phí tinh thần.

. . .

Một mặt khác, khoảng cách thành Viêm Dương không biết bao nhiêu vạn dặm ở ngoài.

Một đại đội Thiên Ma gào thét, tứ tán mà chạy.

Ở chính giữa, nhưng là một đạo diệt thế giống như óng ánh ánh đao.

Xèo!

Ánh đao ra khỏi vỏ, giống như ngân hà bao phủ, hư không gợn sóng mơ hồ, đuổi theo một đội chạy trốn Thiên Ma.

Trong phút chốc, tất cả Thiên Ma liền bị chém làm mảnh vỡ, bị không tên lực lượng kéo về , hóa thành tro bụi, hòa vào trong ánh đao người tuổi trẻ trong cơ thể, phảng phất thân thể của hắn chính là một cái hố đen.

"Tốt, 938 đầu Thiên Ma, ta Bất Diệt Ma Thân liền sắp đột phá rồi! Hôm nay vận khí không tệ, dĩ nhiên phát hiện như thế một cái Thiên Ma đại đội!"

Chúc Long phân thân cười to, một cái thuấn di, đem cái khác Thiên Ma chặn lại, giống như thu gặt sinh mệnh Tử thần.

Từng cái từng cái Thiên Ma bị thu gặt, máu thịt hóa thành tiền lương, cháy hừng hực, thúc đẩy Bất Diệt Ma Thân hướng về tầng cao hơn bứt lên trước.

"thứ nhất ngàn con!"

Rốt cục, ở đánh chết một đầu Thiên Ma thời điểm, Phương Nguyên rõ ràng cảm giác được thân thể sản sinh biến hóa, Bất Diệt ma thân càng tiến vào một tầng, đến tầng thứ sáu cảnh giới, thân thể có thể so với thượng phẩm Tiên khí, nếu là liền áo giáp cũng tính cả, liền là cực phẩm Tiên khí phòng ngự.

"Nhưng tầng tiếp theo, ít nhất hơn vạn đầu Thiên Ma, liền phiền phức. . ."

Phương Nguyên nhíu mày.

"Chết!"

Đang lúc này, một đạo đen nhánh cột sáng rơi xuống, trực tiếp đem hắn nửa người trên chôn vùi.

Giữa bầu trời, mây đen tản ra, hiện ra một con cả người vảy bạc kỳ dị Thần

ma, nó hai mặt sáu tay, vừa nãy hắc quang chính là từ phẫn nộ trên mặt phát ra, lúc này hai bàn tay lớn trực tiếp hướng về Phương Nguyên thân thể tàn phế chộp tới.

Vèo!

Nửa đoạn thân thể trong nháy mắt biến mất, ở trăm dặm ra ngoài hiện, máu thịt diễn sinh, nhanh chóng hóa thành Phương Nguyên dáng dấp: "Hủy Diệt Đại Đạo, Thái Cổ Thần Ma? Cạm bẫy? Chẳng trách có như thế một đại đội Thiên Ma hội tụ!"

Cái này con Thái Cổ Thần Ma hiển nhiên có gì đó quái lạ, ẩn nấp khí tức, liền Phương Nguyên đều nhất thời không quan sát nói.

Cũng may hắn có Bất Diệt pháp tắc, chỉ là phá huỷ nửa người trên, lập tức là có thể tu bổ trở về.

"Không thích hợp đối đầu, đi!"

Thấy vậy, Phương Nguyên lập tức không ngừng thuấn di, nhanh chóng thoát đi hiện trường: "Bất cẩn rồi. . . Khoảng thời gian này săn bắt Thiên Ma quá nhiều, nhất định phải có chuyện! Lại là một con Thái Cổ Thần Ma đến đánh lén ta!"

Luận hủy diệt Thiên Ma tốc độ, dù là Thái Ất tiên nhân, có lẽ đều không kịp hắn , bởi vì không có thuấn di, rất khó nhổ cỏ tận gốc.

Nhưng Phương Nguyên không giống!

Chỉ là ngăn ngắn thời gian, liền giết chết qua ngàn đầu Thiên Ma , khiến cho thành Viêm Dương chu vi hầu như hết sạch.

Loại này tổn thất cùng trống vắng, cũng xác thực dễ dàng đưa tới Thái Cổ Thần Ma chú ý.

"Ngươi. . . Đừng nghĩ muốn chạy trốn!"

Hai mặt sáu tay Thái Cổ Thần Ma phát ra rít gào, sáu cái tay kết thành không giống pháp ấn, dĩ nhiên hóa thành một điều chớp giật ngân mãng, nhanh chóng đuổi theo.

'Cái này Thần ma, không chỉ có ẩn nấp thủ đoạn kinh người, độn tốc cũng nhanh như vậy?'

Phương Nguyên không dám khinh thường, độn pháp cộng thêm thuấn di toàn lực triển khai, hướng về thành Viêm Dương bỏ chạy.

Nói thế nào hắn cũng là làm vì thành Viêm Dương thanh lý Thiên Ma tao ngộ tai, đương nhiên không thể tính gắp lửa bỏ tay người.

Huống chi, phạm vi vạn dặm bên trong, có lẽ cũng chỉ có cái kia Ô Uyên Thái Ất tiên nhân, mới ngăn được con ma thần này!

. . .

Thành Viêm Dương bên trong.

Ô Uyên Thái Ất tiên nhân chính ngồi khoanh chân, đột nhiên, con mắt liền lập tức mở: "Có người xông vào Lưỡng Nghi Nguyên Thần Trận?"

Hào quang lóe lên, hắn đã đi tới vạn mét trời cao, nhìn kỹ cái kia nhanh chóng độn đến bóng người: "Ngươi là người phương nào?"

Sớm đang quyết định đến đây thành Viêm Dương trước, Chúc Long phân thân liền làm tốt ngụy trang, lúc này khẽ mỉm cười, sát na thuấn di biến mất không thấy.

Trên thực tế, đây là phân thân thuấn di đến Bản tôn động phủ bên trong, hai người trực tiếp hòa làm một thể, tương đương với hủy thi diệt tích.

Gào gào!

Trong nháy mắt tiếp theo, một cái màu bạc Điện Mãng liền phá vào đại trận , hóa thành sáu tay Thần ma, phát ra rít gào: "Nhân tộc! ? ?"

"Đáng chết. . . Là Thái Cổ Thần Ma!"

Ô Uyên trưởng lão hít sâu một cái: "Trận pháp toàn mở, triệu tập các đệ tử, chuẩn bị nghênh chiến!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1110: Chặt Đầu

Tuy rằng biết rõ trong đó có vấn đề, nhưng Ô Uyên trưởng lão cũng không nhận ra một cái Thái Cổ Thần Ma sẽ cùng chính mình giảng đạo lý.

Song phương trận doanh vốn là đối địch, gặp phải phải đánh long trời lở đất.

Lúc này gióng trống khua chiêng, trên thực tế vẫn là muốn đem trước bóng người dẫn ra.

Dưới cái nhìn của hắn, có thể ở Thái Cổ Thần Ma dưới tay trốn chết, phải là cũng là cùng cấp bậc người, nếu là lấy hai đánh một, cái kia liền có không nhỏ bé hi vọng.

Đáng tiếc, chốc lát sau khi, Lưỡng Nghi Nguyên Thần đại trận bốc lên, tiên nhân cùng những đệ tử khác dồn dập bay ra, thành Viêm Dương bên trong nhưng lại không có thứ hai Thái Ất khí tức.

"Dĩ nhiên gắp lửa bỏ tay người? Là cái nào Thái Ất như vậy không muốn da mặt?"

Ô Uyên trưởng lão vừa kinh vừa sợ, suýt nữa chửi ầm lên, hắn liền chưa từng thấy vô sỉ như vậy người! Dĩ nhiên chọc tai họa liền chạy, then chốt là còn chạy được như vậy nhanh! Biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi , khiến cho hắn liền thời gian phản ứng đều không có!

"Gào gào!"

Lúc này, sáu tay Thần ma cũng là mất đi Chúc Long phân thân tung tích, không khỏi phát ra phẫn nộ rít gào.

Sóng âm cuồn cuộn, Hủy Diệt đại đạo tùy ý toả ra uy năng, sau lưng nó hình thành rất nhiều hủy diệt cảnh tượng, chỉ là khí tức liền có thể doạ nằm lượng lớn bên trong đệ tử ngoại môn.

"Dĩ nhiên là Thái Cổ Thần Ma!"

Tiên nhân hàng ngũ ở trong, Lữ Ôn âm thầm lo lắng.

Phàm nhân đệ tử cho dù là chân truyền, ở đây các loại đại chiến trong cũng lên không cái gì tác dụng, nhưng bọn họ những Tiên nhân này, lại là muốn kết trận trên đỉnh.

Không nghĩ tới lúc trước vì để tránh cho nguy nan, đột phá tiên nhân, dĩ nhiên lập tức liền gặp phải cái này đại kiếp nạn!

"Không! Ta không có thể chết ở chỗ này, ta nhưng là Kim Hồn tông chân truyền tiên nhân, tương lai ít nhất có thể làm nội môn trưởng lão!"

Ở trong lòng hắn, một cái âm thanh chính đang điên cuồng rít gào.

Vèo vèo!

Sóng âm ở trong, từng con Thiên Ma hiện thân, con số không dưới hơn ngàn.

"Thái Cổ Thần Ma làm Thống soái, hơn một nghìn Thiên Ma vây công? Dĩ vãng ít nhất muốn ma tai trung hậu kỳ, mới phải xuất hiện cỡ này quyết chiến cảnh tượng a. . . Xem ra này đầu sáu tay Thần ma, chính là khu vực này Thiên Ma thống lĩnh, chỉ là dưới trướng Thiên Ma tựa hồ thiếu một điểm. . ."

Ô Uyên trưởng lão hơi nghi hoặc một chút.

"Lấy hủy diệt danh nghĩa, giết!"

Đáng tiếc, sáu tay Thần ma không có cho hắn chút nào cơ hội giải thích, trực tiếp đập xuống, sáu bàn tay lớn thông thiên triệt địa, hướng về thành Viêm

Dương chộp tới.

"Thành này chính là ta đóng giữ, cũng không thể cho ngươi phá huỷ đi!"

Ô Uyên tiên nhân bằng hư ngự phong, tay áo lớn phiêu phiêu: "Tiếp ta Ô Uyên đại đạo!"

Ở sau lưng của hắn, Đại Đạo chi lực hiện lên , hóa thành một đạo đen nhánh Thâm Uyên dáng dấp, đem sáu cái Thần ma bàn tay lớn bóng mờ một thoáng thôn phệ, không có chút rung động nào.

'Này Đại Đạo chi lực, có chút tương tự thôn phệ, lại phải kém hơn một bậc!'

Phương Nguyên bình chân như vại chờ ở đệ tử quần bên trong, ngóng nhìn trên trời chiến trường.

Hai vị Thái Ất đại năng tranh đấu, dư âm uy lực đều không phải chuyện nhỏ, thỉnh thoảng có dật tán, tiên nhân đụng tới đều là khó thoát khỏi cái chết.

Ô Uyên trưởng lão tự nhiên cũng biết này điểm, có ý thức dời đi chiến trường, chợt truyền âm: "Tất cả tiên nhân tạo thành Thiên Biến Thiết Thân trận, giúp ta một chút sức lực! Đệ tử lấy chân truyền dẫn đầu, trận pháp là phụ, nghênh chiến Thiên Ma!"

"Vâng!"

Ở thành Viêm Dương trên tường, từng cái từng cái Thập Phương Đồng Nhân đứng lên, đỉnh thiên lập địa, nghênh chiến bay nhào xuống Thiên Ma.

"Chết!"

Có đệ tử chân truyền chủ trì Thập Phương Đồng Nhân, tự nhiên lập tức đại sát tứ phương, Thiên Ma khó có thể chống lại.

Nhưng dù sao chân truyền chỉ có mấy cái! Còn lại Thập Phương Đồng Nhân,

chỉ là miễn cưỡng có thể cùng Thiên Ma đọ sức, có nhất thời bất cẩn, trực tiếp bị xé ra trận pháp, các đệ tử bị Thiên Ma gặm nuốt hết sạch.

"Nhanh! Lùi tới trong thành hạt nhân, lấy Lưỡng Nghi Nguyên Thần đại trận phòng thủ!"

Cừu Thiên Phong tiếng nói truyền khắp toàn trường, luận gặp thời điều hành xác thực rất có năng lực, chỉ huy đệ tử đem Thiên Ma chia ra bao vây, xé chẵn ra lẻ, lấy yếu thắng mạnh.

Tất cả những thứ này, đương nhiên vẫn là căn cứ vào trận pháp lực lượng che chở, bằng không Thiên Ma con số, vẫn là muốn vượt xa khỏi Kim Hồn tông có thể ứng phó số lượng.

Cho dù có các loại địa lợi, đệ tử vẫn là không ngừng tử thương , khiến cho Cừu Thiên Phong mấy người sắc mặt liền biến.

'Dù là Cừu Thiên Phong chỉ huy lại đắc lực, cũng không cách nào bù đắp đối với Thiên Ma thế yếu. . . Cái này vẫn là ta trước quét ngang giết chết một ngàn đầu Thiên Ma sau khi so sánh thực lực, bằng không đại chiến vừa bắt đầu, thành Viêm Dương liền sẽ bị lượng lớn Thiên Ma ép vỡ. . .'

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt: 'Đúng là Ô Uyên tiên nhân, nếu dám cùng cái kia con Thái Cổ Thần Ma quyết đấu, lại gọi tiên nhân trợ trận, có lẽ có một chút chắc chắn!'

Hắn thần niệm hòa vào hư không, nhìn quét trên trời chiến cuộc.

"Thiên Biến Thiết Thân trận, lên!"

Trời cao ở trong, mấy chục tiên nhân rít gào, hắc thiết khí dật tán, tạo thành một đạo trận pháp.

Trận pháp này phảng phất một cái ngàn trượng người sắt, thân thể thiên biến vạn hóa, hai bàn tay lớn rơi xuống , hóa thành búa rìu câu xiên các loại thần

binh, kiềm chế sáu tay Thần ma.

'Này Thiên Biến Thiết Thân trận, cần lấy tiên nhân làm căn cơ mới có thể bố trí, lý tưởng trạng thái là một ngàn tên thân thể có thể so với Tiên khí tiên nhân, hình thành đại trận có thể chém giết Thái Cổ Thần Ma! Đáng tiếc. . . Trừ phi toàn bộ Kim Hồn tông đem hết toàn lực, hay là mới có thể kiếm ra những thứ này đầu người. . . Lúc này chỉ là một cái tàn khuyết giản lược bản, đại khái tương đương với trước Sethgu ma đầu trình độ, chỉ có kiềm chế công lao!'

Phương Nguyên thấy vậy, lông mày không khỏi nhíu một cái: "Cỡ này thực lực, dù là lại thêm cái Ô Uyên, cũng là chuyện vô bổ. . . Lẽ nào ta suy đoán sai lầm?"

Đang lúc này, Ô Uyên cùng sáu tay Thần ma giao thủ lần nữa, hư không phá nát, một bóng người rơi vào người sắt cái trán, trong nháy mắt tiến nhập đi vào.

Rõ ràng là Ô Uyên trưởng lão không địch lại, chủ động hòa vào trận pháp, bắt đầu đảm nhiệm hạt nhân!

"Ô Uyên đại đạo, Thiên Biến Thiết Thân, Lưỡng Nghi Thần Quang, trảm yêu trừ ma!"

Hắn lớn tiếng quát lớn, thiên biến cự nhân đột nhiên ngưng tụ, từ trên người phát ra khí tức nguy hiểm, lại hướng về thành Viêm Dương vẫy tay.

Ầm ầm!

Cừu Thiên Phong biến sắc, chỉ thấy bao phủ chiến trường màn trời trong nháy mắt biến mất.

Một đạo màu trắng đen lưu quang từ trung tâm thành bay ra, rơi vào Thiên Biến thiết nhân trong tay , hóa thành một thanh mơ mơ hồ hồ lợi kiếm, hướng về sáu tay Thần ma đâm tới.

. . .

"A!"

Vốn là Kim Hồn tông đệ tử ngay khi dựa vào trận pháp lực lượng khổ sở chống đỡ, lúc này mất đi Lưỡng Nghi Nguyên Thần Trận che chở, thì tương đương với quân coi giữ bị phá thành, không chỉ có so sánh thực lực cách xa, sĩ khí càng là rơi xuống đến cực điểm, không khỏi dồn dập chạy tứ phía, chịu khổ Thiên Ma tàn sát.

"Tốt một cái Lão cẩu!"

Phương Nguyên cũng thao túng Thập Phương Đồng Nhân tùy thời phá vòng vây, trực tiếp bỏ qua thành Viêm Dương thoát thân: "Vì đối phó Thái Cổ Thần Ma, dĩ nhiên trực tiếp rút ra thành Viêm Dương đại trận lực lượng, hiển nhiên là coi chúng ta đệ tử cùng với dư lại phàm nhân tính mạng làm kiến hôi!"

Nếu đại trận lực lượng không tồn, còn dừng lại ở thành Viêm Dương bên trong, cùng muốn chết cũng là không khác.

Sau một khắc, lượng lớn Thiên Ma tràn vào, tùy ý đồ sát hủy diệt, ánh sáng đỏ như máu ngút trời.

Những kia hơi chậm một bước, chưa kịp lưu vong bên trong đệ tử ngoại môn, cũng là gặp vận rủi lớn, lập tức chịu khổ tàn sát.

Đúng là mấy cái chân truyền điều động Thập Phương Đồng Nhân trận pháp, ở Thiên Ma bên trong qua lại như thường, tình cờ còn có thể phản kích một, hai, tạo thành sát thương.

Trong lúc nhất thời, thành Viêm Dương bên trong tiếng kêu than dậy khắp trời đất.

'Đáng tiếc. . . Nhiều như vậy Thiên Ma!'

Phương Nguyên tâm ý hơi động, Chúc Long phân thân bao phủ ở màu đen

sẫm áo giáp bên trong, ở mấy chục dặm ở ngoài thuấn di xuất hiện, trên người khí tức mờ ảo, trải qua thay hình đổi dạng, liền thần hồn khí tức đều làm che giấu , khiến cho người hoài nghi không tới trên đầu mình đi.

Lúc này ánh đao như dải lụa quét ngang, bao phủ Thiên Ma.

"Đây là. . ."

Nhìn thấy đối phương một đao phía dưới, mấy chục Thiên Ma cúi đầu, lại thôn phệ Thiên Ma thi thể, một bộ cuồng huyên náo bá đạo dáng dấp, liền Cừu Thiên Phong đều bị doạ cho sợ rồi.

"Người này. . . Phải nên chính là lúc trước ở thành Viêm Dương ở ngoài săn giết Thiên Ma liệp ma giả!"

Phương Nguyên Bản tôn đi ra, một bộ không nhận ra phân thân dáng dấp: "Vị tiền bối này quả nhiên chân thực nhiệt tình! Làm người kính ngưỡng!"

"Chân thực nhiệt tình?" Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt vết thương đầy rẫy, nhìn nhau cười khổ.

Bọn họ đại khái cũng đoán được, lần này đại chiến sớm, tám thành liền là đối phương đem cái kia con Thái Cổ Thần Ma dẫn lại đây.

Nhưng lúc này, bọn họ có thể nói cái gì đó?

Lấy thực lực của đối phương, giết lên Thiên Ma đến giống như thiên tai hủy diệt giống như, trong chớp mắt liền có mấy trăm Thiên Ma mất mạng tay, e sợ cho dù bọn họ lên cấp tiên nhân, cũng là kém xa tít tắp.

"Lẽ nào là Thái Ất tiên nhân? Không. . . Giống thật mà là giả!"

Cừu Thiên Phong lẳng lặng nhìn tình cảnh này, phảng phất phát hiện cái gì, sắc mặt cũng trịnh trọng lên: "Chỉ là một vị tiên nhân, liền có sức chiến đấu như thế sao?"

. . .

Ầm ầm!

Nương theo một tiếng vang thật lớn, phía chân trời tranh đấu cũng tiến vào thời kì cuối.

Sáu tay Thần ma trên thân kiếm thương đầy rẫy, cùng Thiên Biến Thiết Thân không ngừng giao thủ.

Nó sáu cái cánh tay vảy giáp nằm dày đặc, sắc bén móng tay bắn ra, bỗng nhiên rít lên một tiếng, lọt vào Thiên Biến thiết nhân lồng ngực, trảo ra mấy cái tiên nhân.

"Giết!"

Ô Uyên trưởng lão lấy lưỡng bại câu thương đấu pháp, thao túng người sắt cánh tay, lưỡng nghi thần kiếm trong nháy mắt xẹt qua Thái Cổ Thần Ma đầu.

Ầm!

Trong nháy mắt tiếp theo, kinh thiên động địa nổ vang ở trong, Thiên Biến Thiết Thân trận cũng lại duy trì không được, ầm ầm giải thể.

Cùng lúc đó, trời hiện mây hồng, máu tung trời cao, sáu tay Thần ma bị một kiếm này thình lình chặt đứt đầu, núi nhỏ giống như hai mặt ma đầu tầng tầng rơi xuống đất.

Trên bầu trời, sáu tay ma thân lồng ngực hiện ra hai mắt, rốn hóa thành một há to mồm, thình lình lần thứ hai hành động, sáu bàn tay lớn đập xuống.

"Không!"

Đầy trời tiên nhân tán loạn, Lữ Ôn hỗn tạp trong đó, nhìn từ trên trời giáng xuống bàn tay lớn, khắp khuôn mặt là vẻ tuyệt vọng: "Ta còn muốn trở thành

trưởng lão, ta không thể chết được. . ."

Đùng!

Trong nháy mắt tiếp theo, bàn tay lớn rơi xuống, đem hắn đập thành thịt băm, cho dù thần hồn đều bị Hủy Diệt đại đạo tiêu diệt, cũng không có một tia cơ hội.

"Cho ta trấn áp!"

Ô Uyên trưởng lão trên khuôn mặt hiện ra không bình thường đà đỏ, hiển nhiên lúc trước kích đấu bên trong cũng chịu đến thương thế không nhẹ, lúc này lại nỗ lực vì đó, muốn hội hợp rất nhiều lực lượng, phong ấn sáu tay ma thân!

. . .

"Cơ hội tốt!"

Chúc Long phân thân ánh mắt sáng lên, đi tới ma đầu rơi rụng chỗ.

mặt trên hiện nổi lên một cái hố to, nguyên bản hai mặt ma đầu lại là thình lình biến mất không còn tăm tích.

"Ngươi. . . Chạy không thoát!"

Hắn phân biệt xuống phương hướng, nhất thời liên tục thuấn di, đuổi tới.

Vạn dặm ở ngoài, một cái hai mặt ma đầu phi hành tuyệt tích, phát ra gào thét, cái cổ phía dưới cũng nhanh chóng mọc ra máu thịt.

Nhưng sau một khắc, trong hư không bóng người lóe lên, một vệt ánh đao liền từ trên trời giáng xuống: "Diệt Trụ!"

Rầm ..... Rầm .....!

Tương lai vô số đường nét, vào đúng lúc này tất cả đều bị chém, hủy diệt này Thiên Ma tất cả sinh cơ khả năng!

Ánh đao trực tiếp xé rách Thái Cổ Thần Ma tân sinh thân thể, dọc theo cái cổ miệng vết thương, trực tiếp rót vào não vực.

Ầm ầm!

Hai mặt ma đầu bốn con mắt nhất thời một thoáng ảm đạm, bị Phương Nguyên thu nhập Tiên khí nhẫn bên trong.

"Lại vẫn không chết? Muốn tiêu diệt một con Thái Cổ Thần Ma, ta quả nhiên vẫn là lực có chưa đủ , bất quá. . . Tổng có thể trở lại chậm rãi luyện hóa. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1111: Bí Cảnh

Bạch ngọc trên quảng trường, rất nhiều xích sắt giống như mũi tên nhọn, thẳng tắp đâm vào ma đầu.

Nghi quỹ bùng lên, hiển nhiên chiếm được 33 tầng Thiên ngoại lâu trận pháp chính đang toàn lực vận chuyển, áp chế hai mặt ma đầu.

"Không hổ là hoàn hảo không chút tổn hại Thái Cổ Thần Ma! Ăn ta Diệt Trụ một đao, lại vẫn có thể tồn tại. . ."

Phương Nguyên Chúc Long phân thân nhìn ma đầu, trong mắt loé ra một tia tinh quang.

Cái này viên thủ cấp, tự nhiên không thể tính sáu tay Thần ma toàn bộ thực lực, nhưng cho dù chỉ là một phần, cũng so với lúc trước Sethgu khó đối phó rất nhiều.

"Một con Thái Cổ Thần Ma thủ cấp, luôn có thể bù đắp được rất nhiều Thiên Ma, lại thêm vào lần này thành Viêm Dương thu hoạch. . . Có lẽ có thể làm ta Bất Diệt Ma Thân lên cấp tầng thứ bảy!"

Phương Nguyên thân hiện nổi lên ra màu đỏ tím hoa văn, từng đạo từng đạo huyết diễm rơi vào ma đầu bên trên.

Tuy rằng phạm vi rất nhỏ, thế nhưng có thể nhìn thấy toàn bộ ma đầu chính đang tại một chút hòa tan.

"Nhân tộc. . ."

Rốt cục, hai mặt ma đầu phát ra rít gào, làm sao nó cung giương hết đà, liền trận pháp đều tránh thoát không được.

"Ngoan ngoãn trở thành ta lương thực đi!"

Phương Nguyên mặc kệ không hỏi, toàn lực vận chuyển Bất Diệt Ma Thân, tiêu diệt Thái Cổ Thần Ma, hắn bộ công pháp này, quả thực có thể nói là Thiên Ma khắc tinh.

Không biết đi qua bao lâu, đối diện ma đầu ở huyết diễm ở trong, liền phảng phất tượng sáp như thế, bắt đầu rồi chậm rãi hòa tan.

"Trong hỗn độn khủng bố sắp thức tỉnh. . . Thế giới này. . . Cuối cùng hủy diệt. . . Ngươi. . . Trốn không thoát. . ."

Đứt quãng thần niệm truyền ra, chợt, song mặt Thần ma đầu hoàn toàn hòa tan, bị Phương Nguyên hấp thu.

"Khá lắm!"

Phương Nguyên chỉ cảm thấy giống như cường nhét vào mấy con Man Hoang cự thú tiến vào vào thân thể, huyết quản cùng gân cốt cùng nhau bạo động, trên người tự động bốc cháy lên huyết sắc liệt diễm.

Thậm chí , liền ngay cả cái này Thiên Ma áo giáp, cũng hòa tan thành chất lỏng, tiến vào trong cơ thể.

"Cái này áo giáp, trên thực tế đều là luyện hóa không được Thiên Ma tinh hoa. . . Nguyên lai Bất Diệt Ma Thân tầng thứ bảy, chính là muốn hoàn toàn luyện thể, chứa đựng làm một!"

Chúc Long phân thân có lĩnh ngộ, lập tức tiến vào thâm trầm trạng thái tu luyện.

. . .

Thành Viêm Dương.

Cùng dĩ vãng so với, lúc này thành trì khắp nơi tàn tạ, trong thành thi hài khắp nơi, máu tươi giàn giụa, giống như nhân gian luyện ngục.

Trước Ô Uyên trưởng lão vì đại chiến Thái Cổ Thần Ma, trực tiếp phái tất cả tiên nhân tham chiến, lại mạnh mẽ rút ra trận pháp lực lượng, dẫn đến Thiên Ma vào thành, mặc kệ Kim Hồn tông đệ tử vẫn là bình thường bình dân, đều là tử thương nặng nề.

Đương nhiên, ở tiên nhân xem ra, những tổn thất này, so với trọng thương một con Thái Cổ Thần Ma thu hoạch, vẫn là hoàn toàn đáng giá.

Ở trong đại điện, liền bày ra yến hội, một mảnh nói cười tiếng hoan hô.

"Chúc mừng sư thúc (sư thúc tổ) trấn áp Thái Cổ Thần Ma!"

Phương Nguyên nước chảy bèo trôi, cùng rất nhiều tiên nhân cùng nhau hướng về Ô Uyên trưởng lão chúc mừng.

"Ha ha. . . Lần này cũng có chư vị công lao!"

Ô Uyên trưởng lão vui vẻ ra mặt, trước hắn khá phí chút sức lực, mới rốt cục đem sáu tay Thần ma không đầu thi trấn áp lại.

Đối phương chính là vùng này Thiên Ma thống lĩnh, tương đương với lãnh chúa, đánh chết sau khi, tương đương trong một khoảng thời gian, đều sẽ không có Thiên Ma dám lại đây ngang ngược.

Có thể nói, thành Viêm Dương khu vực ma tai, lần này coi như vượt qua hơn nửa.

So với những thu hoạch này, chỉ là trong thành tử thương, dưới cái nhìn của hắn, tự nhiên là không đáng nhắc tới.

'Nhất tướng công thành vạn cốt khô. . .'

Thiết Tâm Khổ nhìn từng cảnh tượng ấy, đặc biệt đã từng là mấy cái vị trí, không khỏi hơi xúc động.

Nghĩ cái kia Lữ Ôn, đột phá tiên nhân sau khi, lập tức kiêu ngạo tăng vọt, ngông cuồng tự đại, nhưng ở Thái Cổ Thần Ma oai xuống, vẫn cứ dường như giun dế.

Người này cái chết, Thiên Ma chiếm cứ năm thành trách nhiệm, Ô Uyên trưởng lão ít nhất có bốn thành, liền Cừu Thiên Phong cũng có một thành.

Một niệm đến đây, nội tâm không khỏi run rẩy.

Chính suy tư, Cừu Thiên Phong ánh mắt liền nhìn sang, trên mặt mang theo ý cười chúc rượu.

Thiết Tâm Khổ mỉm cười đáp lễ, uống một hơi cạn sạch, trong lòng lại là đang hoài nghi, chính mình lúc trước lựa chọn, đến cùng có sai lầm hay không.

"Tâm Khổ, Hoàng Nguyệt, còn có Lệ Hồn. . . Yến hội sau khi, chúng ta tái tụ tụ tập tới!"

Chính ăn tiệc ở trong, Cừu Thiên Phong tiếng nói liền truyền tới: "Là cùng bí cảnh có quan hệ, chúng ta muốn chuẩn bị rời đi một quãng thời gian. . ."

'Rốt cục. . . Đến sao?'

Phương Nguyên trong mắt lóe sáng lên.

Tính toán một chút thời gian, xác thực bí cảnh lại mở ra kỳ hạn sắp tới.

May nhờ Cừu Thiên Phong bọn họ như vậy bảo mật, bí cảnh không ra, ngay cả mình Huyễn Giới pháp tắc viên mãn, cũng khó có thể tìm tới đầu mối gì.

. . .

"Lần này Thiên Ma công thành, thực sự ngoài ý muốn ở ngoài, bởi vậy bẻ đi Lữ sư đệ, ta tâm rất đau. . ."

Ở Phương Nguyên bọn hắn mấy cái trước mặt, Cừu Thiên Phong vẫn là làm ra một mặt đau xót vẻ: "Cũng may trận chiến này phe ta đại thắng, thành Viêm Dương không cần chúng ta phòng ngự, phụ cận Thiên Ma tuyệt tích, chính là thăm dò bí cảnh cơ hội tốt vô cùng!"

"Đại sư huynh có lệnh, chúng ta tự nhiên chết vạn lần không chối từ!"

Thiết Tâm Khổ lên trước một bước, biểu thị trung tâm.

"Ha ha. . . Mọi người đồng môn sư huynh đệ, cần gì như thế khách khí?" Cừu Thiên Phong cười to, lại liếc Phương Nguyên một chút.

Dưới cái nhìn của hắn, so với Thiết Tâm Khổ mà nói, cái này Lệ Hồn nhẫn nhục chịu khó, là xưng tên con bò già, đã trải qua thí dụ chứng minh, trái lại càng thêm tin cậy một điểm.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta cái này liền xuất phát!"

Hắn tâm tư thâm trầm, cái này điểm tâm tư không có biểu lộ ra, trực tiếp thả ra phi chu, chở đến sáu người.

Kình phong vù vù, sáu người tụ hội boong tàu, nghe lần này bí cảnh hành trình sắp xếp.

"Này bí cảnh không ra lúc, cánh cửa giấu tại trong hư không, có cường hãn cấm chế trấn áp, dù là Thái Ất đại năng nghĩ muốn mạnh mẽ tiến vào, cũng chỉ có thể dẫn đến toàn bộ bí cảnh tự hủy! Mà mở ra sau khi, chỉ có thể chứa đựng tiên nhân phía dưới tu sĩ. . . Bên trong nguy hiểm cực kỳ, tựa hồ là nguyên bản Mông Duyên sơn cấm chế cùng không gian bão táp dung hợp, hình thành rồi một ít càng thêm quỷ dị phòng hộ. . ."

Cừu Thiên Phong chậm rãi mà nói: "Bất quá ta lần trước phía bên ngoài thăm dò xuống, phát hiện chúng ta đệ tử chân truyền, chỉ cần cẩn thận điểm, vẫn không có cái gì quá đáng lo, này mảnh vụn ứng nên là Mông Duyên sơn năm đó một chỗ trọng yếu nơi, chỗ tốt không ít, bất luận các ngươi phát hiện cái gì, đều có thể lưu lại ba phần mười! Các ngươi còn có cái gì nghi vấn? Cứ việc nói ra!"

"Không biết cái kia mảnh mảnh vỡ, có thể có địa danh?" Phương Nguyên hỏi một câu.

"Ta đã từng thấy qua một cái tấm biển, xác thực nơi đó hắn là gọi 'Long Duyên phong' ! Sau đó tra tìm rất nhiều điển tịch, vừa mới phát hiện ngọn núi này chính là đã từng là Mông Duyên sơn trọng địa, phải là có không ít tiên nhân động phủ. . ." Cừu Thiên Phong mặt lộ vẻ một tia đến sắc.

"Long Duyên phong sao?"

Phương Nguyên gật gù, trong lòng lại là hơi động.

Mông Duyên sơn thánh địa đã tiêu diệt nhiều năm, tài liệu tương quan cực nhỏ, huống chi bên trong sơn môn tình huống, cũng rất khó lưu truyền tới.

Nhưng hắn không giống! 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong, lại là có một bộ Mông Duyên sơn bản đồ, bị hắn trực tiếp dẫn theo lại đây.

"Long Duyên phong, xác thực là một ít nội môn trưởng lão hội tụ chỗ, có thể mò đến không ít thứ tốt. . . Nhưng ở ngọn núi này mặt sau, lại là liền với 'Tiếp Thiên sơn', ngọn núi này chính là một cái Thái Ất trưởng lão tĩnh tu nơi, không biết có hay không nối liền cùng nhau, nếu như thật sự nối liền cùng nhau. . ."

Phương Nguyên trong mắt tinh quang lấp lóe, lại bản năng cảm thấy, cái này Cừu Thiên Phong có lẽ có che giấu.

Dù sao, một cái Thái Ất để lại, dù là cùng cấp người đều muốn đỏ mắt một, hai.

Tiên khí phi chu phi hành tuyệt tích, ở thành Viêm Dương phía đông bảy ngàn dặm chỗ ngừng lại.

Phương Nguyên truy sát Thiên Ma, cũng từng xa xa đi ngang qua một lần, nhưng không có phát hiện chút nào đầu mối.

'Đáng tiếc. . . Nếu là ta biết ở cái này phạm vi trăm dặm phụ cận, thần niệm từng tấc từng tấc sưu tầm lại đây, có lẽ có thể có phát hiện. . .'

Hắn theo Cừu Thiên Phong, đi tới một chỗ bên thác nước trên.

"Chính là nơi này. . ."

Cừu Thiên Phong nhìn sắc trời, có chút đắc ý: "Đợi đến tối nay trăng tròn, bí cảnh lối vào liền sẽ mở ra. . . Này bí cảnh đóng lúc, lối vào giống như tu di giới tử trong, khó có thể phát hiện, ta sẽ không có vẽ rắn thêm chân tăng cường trận pháp phòng hộ!"

Trên thực tế, hắn như thế làm phi thường chính xác, bằng không, lấy Phương Nguyên thần thức, tất nhiên sẽ phát hiện trận pháp gợn sóng, tiếp theo nhận ra được nơi này có quỷ.

"Chư vị chờ chút đã!"

Nói xong những thứ này, Cừu Thiên Phong từ cùng Tạ Vô Phong, Hạ Thanh Hà ba cái tìm khối nham thạch khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Mà Thiết Tâm Khổ lại là cùng Hoàng Nguyệt liếc mắt nhìn nhau, đi tới Phương Nguyên bên người.

"Lệ Hồn sư đệ. . . Lần này là ta hại các ngươi!" Thiết Tâm Khổ mặt ngoài đồng dạng ngồi khoanh chân, nuốt đan dược, lén lút lại ở truyền âm: "Cái này Cừu Thiên Phong đại sư huynh, ta vốn cho là đường hoàng mạnh mẽ, bây giờ nhìn lại, ha ha. . ."

"Lần này tiến vào cái này bí cảnh, chúng ta tất cả cẩn thận, lấy bảo toàn tự thân làm chủ!" Hoàng Nguyệt bỏ thêm câu, hiển nhiên cũng là cái có chủ ý.

"Tùy cơ ứng biến đi!"

Phương Nguyên sao cũng được nói, biết hai người này vẫn là nghĩ lôi kéo chính mình, không khỏi ở trong lòng cười gằn.

Rất nhanh, Kim Ô tây rơi xuống, Nguyệt Thỏ bốc lên.

Sáng trong ánh trăng rơi xuống bể nước, chậm rãi hướng lên trên leo xuôi theo.

Chờ đến thác nước trung tâm thời điểm, lại là ầm ầm hơi động, không gian rung động, mở ra một đạo cửa đá.

"Quả nhiên là bí cảnh lối vào!"

Loại này động tĩnh, tự nhiên đã kinh động Phương Nguyên mấy người, hội tụ một chỗ.

"Bí cảnh mở ra thời gian, lấy trăng lên giữa trời bắt đầu, trăng xuống làm kết thúc. . ." Cừu Thiên Phong nhàn nhạt nói.

"Cái gì? Mấy năm mở ra một lần, mỗi một lần thời gian vẫn như thế ngắn?" Thiết Tâm Khổ hết sức kinh ngạc: "Thời gian nửa ngày, có thể thăm dò nơi nào?"

"Ha ha. . ." Tạ Vô Phong khinh bỉ liếc Thiết Tâm Khổ một chút: "Đây là thánh địa, đã sớm bị một lần nữa luyện chế qua, thời gian quy tắc có chút không giống, tuy rằng không đạt tới bên ngoài một ngày, bên trong một năm trình độ, nhưng một tháng lại là thừa sức, chính là chúng ta có mười thời gian mấy ngày chậm rãi thăm dò!"

Người nói vô tâm, người nghe có ý.

Phương Nguyên con ngươi lập tức trợn tròn: "Quang Âm pháp tắc!"

Rất hiển nhiên, chỉ có Quang Âm pháp tắc viên mãn, thậm chí tiếp xúc thời gian đại đạo người, mới có thể bố trí xuống cỡ này trận pháp.

Bất quá, Chu Thiên tiên tông đều có thể có một hai kiện không gian chí bảo, Mông Duyên sơn trong thánh địa ra cái Quang Âm pháp tắc viên mãn thiên tài, đã từng một lần nữa luyện hóa cấm chế, tăng thêm thời gian uy năng, lại cũng hợp tình hợp lý.

Dù sao Man Hoang thế giới lớn như vậy, Mông Duyên sơn thánh địa lại đã từng nghe tên xa gần, dài dằng dặc lịch sử trong, thu lên một hai cái yêu nghiệt đệ tử, cũng là vô cùng bình thường.

Nhưng Phương Nguyên còn là phi thường kích động.

"Như nơi đây có thể có cái gì thời gian chí bảo, hoặc là tu hành cảm ngộ, có lẽ đối với ta đột phá, cũng có giúp ích!"

Hắn Quang Âm pháp tắc còn kém cuối cùng một tia viên mãn, có lẽ lần này chính là hắn cơ duyên!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1112: Sinh Tử Lộ

Bí cảnh bên trong.

Bầu trời mờ mịt một mảnh, lại mang theo mông lung nguồn sáng.

Trên đất đá vụn khắp nơi, khắp nơi tàn tạ, lại có vỡ thành mấy khối to lớn nham thạch tấm biển rơi trên mặt đất, trên viết 'Long Duyên phong' ba cái cổ văn chữ lớn.

"Quả nhiên là Mông Duyên sơn thánh địa tàn phiến. . ."

Ở tiến vào cái này bí cảnh sau khi, Phương Nguyên liền đột nhiên có cảm giác.

"Nguyên bản Mông Duyên sơn thánh địa cấm chế liền hết sức lợi hại, lúc này mặc dù tổn hại, nhưng dung hợp tự nhiên sức mạnh to lớn, càng là quỷ dị khó lường. . . Các ngươi cẩn thận nhiều hơn!"

Cừu Thiên Phong nhìn chung quanh một vòng, hơi khẽ gật đầu: "Dựa theo ta kinh nghiệm lần trước, từ cái này tấm biển chỗ đi vào, chỉ cần xông qua mấy đại cấm chế, liền đến đã từng là tiên nhân động phủ nơi, chỗ tốt không ít. . ."

"Để cho ta tới nhìn!"

Thiết Tâm Khổ xung phong nhận việc, nhanh chân tiến lên, lại là cười ha ha: "Nơi đây cũng có Huyền Trọng pháp tắc , nhưng đáng tiếc so với chúng ta Kim Hồn tông đến, vẫn là muốn thua kém một bậc!"

Bọn họ đều là thánh địa chân truyền, trải qua Tu Di Kim Sơn Huyền Trọng

pháp tắc tẩy luyện, nơi này cấm chế uy lực còn không sánh được chân truyền phong, tự nhiên không có sợ hãi.

Lại tiến lên một đoạn, liền đến một mảnh mây mù trước.

"Làm như Ngũ Huyền Tỏa Linh trận, lại có chút đoạn không cấm chế mùi vị ở bên trong, quả nhiên dung hợp bí cảnh pháp tắc mảnh vỡ, tự thành một hệ!" Hắn tựa hồ có cái gì dò xét bí pháp, bấm quyết cảm ứng một lát sau, liền lắc đầu một cái: "Tại hạ vô năng, không nghĩ tới cái gì phá giải biện pháp!"

"Ha ha. . . Đạo pháp tự nhiên, trận pháp chi đạo, vốn là Trận pháp sư quan sát thiên địa vận chuyển đoạt được, thiên nhiên bày trận uy lực nhất định phải vượt xa chúng ta, huống chi, cái này vẫn là nguyên bản Ngũ Huyền Tỏa Linh trận biến dị mà thành, ngoại trừ mạnh mẽ phá giải ở ngoài, không có cách nào khác!"

Cừu Thiên Phong lên trước một bước, một quyền đánh ra.

Hắn tu luyện cũng là Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, nhưng cảnh giới cao hơn Phương Nguyên nhiều, dĩ nhiên đã đến thứ sáu chuyển đỉnh cao, thân thể có thể so với cực phẩm Tiên khí, nhất cử nhất động bên trong, đều mang theo vô biên đại lực.

Ầm!

Lúc này một quyền đánh ra, thanh thanh thản thản, không có một chút nào sóng pháp lực, chính là thuần túy lực lượng, lại khiến sương trắng phun trào, hiện ra một cái hố to.

Nhưng sau đó, mọi người con mắt chính là ngưng lại.

Sương trắng lưu chuyển, thình lình đang chầm chậm tu bổ.

"Cái này một con đường, có chừng hai dặm dài, Ngũ Huyền Tỏa Linh, không cách nào vận dụng bất kỳ pháp thuật thần thông, chỉ có thể dựa vào thân thể cường đánh cứng chống!"

Cừu Thiên Phong giải thích: "Bất quá, chỉ cần thuần túy triển khai lực lượng thân thể, cũng sẽ không đưa tới trận pháp công kích, xem như là an toàn nhất một chỗ cấm chế!"

"Chẳng trách sư huynh một cái đệ tử nội môn đều không mang theo!"

Hoàng Nguyệt lập tức lý giải, chỉ có Tiên khí cấp bậc thân thể cùng lực lượng, mới có thể ở đây biến dị trong trận pháp mở đường, mang theo đệ tử nội môn quả thực là trói buộc.

Mà Tiên Nhân cảnh giới phía dưới, liền đem thân thể tu luyện tới Tiên khí cấp bậc, toàn bộ Kim Hồn tông bên trong lại có mấy cái?

"Mọi người thay phiên mở đường, không muốn làm lỡ thời gian!"

Tạ Vô Phong tiến lên, cũng chỉ thành kiếm, mạnh mẽ đâm một cái.

Phốc!

Một con đường ngay khi hố lớn ở trong hiện lên, đi tới mười lăm bước khoảng cách.

Sau đó chính là Hạ Thanh Hà, hướng về phía lối đi dưới đáy nhấn một cái, đem con đường lại mở ra chừng mười bước.

Phương Nguyên thờ ơ lạnh nhạt, loại này cường đánh cứng công, đột phá cấm chế cách làm, có thể trực tiếp cân nhắc ra mỗi cái đệ tử lực lượng thân thể.

Tựa như Cừu Thiên Phong, tùy tiện một chút kích, chính là hai mươi bước bên trên khoảng cách, tựa hồ còn có lưu lại dư lực, mà đổi thành Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt hai cái, lại là chỉ có khoảng năm, sáu bước.

Chân truyền đệ nhất cùng ở cuối xe chênh lệch, có thể thấy được chút ít.

"Đến ta!"

Đến phiên hắn lúc, lại là hưng phấn tiến lên, thân thể điểm sáng màu vàng óng luyện thành một mảnh: "Phá!"

Ầm!

Lối đi dưới đáy phá nát, mở ra một cái khoảng bảy, tám bước lối đi.

'Lệ Hồn. . . Ngươi. . .'

Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt không tên kinh ngạc, có thể thấy, Phương Nguyên tuyệt đối là toàn lực ứng phó, với bọn hắn để lại hai, ba phân lực hoàn toàn khác nhau.

"Làm tốt lắm, đừng có ngừng!"

Cừu Thiên Phong thấy vậy, lại là thoáng vui vẻ, tiến lên nhận gậy, lần thứ hai đánh ra một cái hai mươi bước lối đi.

Sau lưng bọn họ, mây mù mông lung, từng tia tia hội tụ, đem lối vào hoàn toàn ngăn chặn.

. . .

Sau ba ngày.

Một mảnh lôi hải ở trong, sáu bóng người chật vật chạy ra, trên người đều có chút quần áo lam lũ.

"Rốt cục xông tới!"

Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt đều là sợ không thôi: "Cái này Vạn lôi chi hải, chỉ là người làm vì tạo, khuyết thiếu mấy phần chân chính thiên kiếp thế thiên hành phạt uy thế, dĩ nhiên đều đáng sợ như thế. . ."

"Ha ha. . . Vậy cũng là lôi kiếp?"

Cừu Thiên Phong lại là phản đối: "Ta đám đệ tử chân truyền mỗi một cái đều căn cơ chất phác, chịu đến lôi kiếp cũng là uy lực tăng gấp bội, đây là ý trời nắm bên trong, muốn thế gian tất cả nằm ở cân bằng, nhưng ta người tu đạo cùng trời tranh mệnh, xem thường nhất cái này. . . Các ngươi ngày sau lúc độ kiếp cũng phải cẩn thận."

"Đa tạ đại sư huynh đề điểm!"

Thiết Tâm Khổ mấy người vội vàng nói cám ơn, lại nhìn phía trước bạch ngọc giống như núi lớn, trên mặt mang theo vẻ cảm khái: "Rốt cục đến, tiên nhân động phủ nơi!"

"Không sai. . . Này toà bạch ngọc núi lớn bên trên, ít nhất có mười mấy cái tiên nhân động phủ, tuy rằng mỗi một cái động phủ đều có cấm chế bảo vệ, nhưng chỉ là tiên nhân tiện tay bố trí, các ngươi phá tan không khó lắm!"

Cừu Thiên Phong gật gù: "Đến nơi này, mọi người phân công nhau hành động, tất cả cẩn thận!"

Dừng một chút, vừa nhìn về phía Phương Nguyên: "Lệ Hồn sư đệ, ngươi đi theo ta!"

"Tuân mệnh!"

Phương Nguyên trên mặt mang theo một tia vẻ hưng phấn, đi theo Cừu Thiên Phong mặt sau, trực tiếp hướng về bạch ngọc sau núi lớn núi phương hướng bay đi.

"Cái này Lệ Hồn!"

Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt liếc mắt nhìn nhau, có chút tức giận: 'Dĩ nhiên thật sự khăng khăng một mực đầu đại sư huynh sao? Vậy chúng ta nên làm gì lựa chọn?'

"Ha ha! Cái này khắp núi Tiên phủ, có thể có đến sưu tầm. . ."

Tạ Vô Phong cùng Hạ Thanh Hà liếc mắt nhìn nhau, nhìn Thiết Tâm Khổ hai cái: "Cần phải cùng chúng ta cùng nhau?"

"Không! Không rồi!" Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt liền vội vàng lắc đầu: "Sư huynh sư tỷ xin cứ tự nhiên!"

. . .

"Lệ Hồn, ngươi lại có biết ta vì sao phải mang theo ngươi? !"

Cừu Thiên Phong hai tay đặt sau lưng, vẻ mặt ngạo nghễ.

"Có lẽ. . . Là bởi vì ta nghe lời?" Phương Nguyên chỉ cươi cười, có vẻ hơi hàm hậu.

"Ha ha. . . Nói chính là!" Cừu Thiên Phong quay đầu, hai mắt lấp lánh: "Ta cũng mặc kệ ngươi là thật khờ hay là giả ngốc, chỉ cần ngươi đón lấy đều nghe mệnh lệnh của ta, giúp ta hoàn thành lần này thăm dò, ta có thể cùng ngươi bảo đảm, ta nhất định sẽ thu ngươi làm vì tâm phúc, tương lai hứa cho một mình ngươi thực quyền trưởng lão vị trí!"

"Ta bản lĩnh thấp kém, chỉ nghĩ tìm tới đại thụ dựa vào, chân chính báu vật ta không dám cùng đại sư huynh tranh, chỉ cần có thể ban cho ta một ít luyện thể chí bảo, liền cảm kích không kịp!" Phương Nguyên xúc động trả lời.

"Rất tốt, biết lấy hay bỏ, đi theo ta!" Cừu Thiên Phong mặt hiện nổi lên ra vẻ hài lòng, trước tiên mà đi, đối với những kia Tiên nhân động phủ bỏ như giày rách.

Phương Nguyên theo sát phía sau, trong lòng lại mang theo một nụ cười lạnh lùng: 'Sở dĩ chỉ mang theo ta, e sợ hay là bởi vì ta tu vị thấp nhất, dễ dàng khống chế chứ? Cái này Cừu Thiên Phong, hiển nhiên là biết tiếp Thiên sơn Thái Ất

động phủ việc. . . Đồng thời, hắn là có nguy hiểm gì, cần một cái người chết thế đi làm.'

Hai người nhanh chóng đi xuyên, đi tới Long Duyên phong sau khi, một cái cực lớn năm màu cấm chế chặn đường.

"Đi!"

Cừu Thiên Phong lấy ra Tiên khí phi chu, chiêu hô một tiếng, thuyền lớn liền trực tiếp hướng về năm màu cấm chế đâm đến.

Rầm ..... Rầm .....!

Lượng lớn sấm sét ngọn lửa băng gai hiện lên, đánh về phía thân thuyền, như mưa đánh chuối tây, cho dù toà này hạm chính là Tiên khí, cũng dần dần không chịu đựng được, mặt ngoài trở nên loang loang lổ lổ.

'Hảo quyết đoán, đây là muốn bỏ qua một cái Tiên khí phi chu, nhanh chóng thông qua cấm chế a!'

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, ở một bên xem trò vui.

Cái này Cừu Thiên Phong thân là Kim Hồn tông chân truyền đại sư huynh, lại là số mệnh chi tử, trên người bảo vật bí thuật thực tại không ít, quả thực có chút sâu không lường được mùi vị.

Tùy tiện lấy ra mấy thứ, liền thông qua vài đạo so với trước Ngũ Huyền Tỏa Linh còn muốn phiền phức cấm chế mạnh mẽ, đi tới một ngọn núi nhỏ trước.

Núi xanh ẩn hiện, suối nước róc rách, phảng phất bên ngoài tùy ý có thể thấy được cảnh tượng.

Nhưng nhìn thấy ngọn núi này, Cừu Thiên Phong trong ánh mắt lại là bùng nổ ra không gì sánh kịp ánh sáng: "Tiếp Thiên sơn? Rốt cục đến, ha ha. . ."

"Quả nhiên là nơi đây!"

Phương Nguyên trong lòng thầm nói.

Hắn lúc này chỉ có phần nhỏ tinh thần thả phía bên ngoài, còn lại tinh lực, đều đặt ở cảm ngộ mảnh này bí cảnh Quang Âm pháp tắc bên trên.

Căn cứ hắn suy đoán, tất nhiên là có một cái Quang Âm pháp tắc viên mãn, thậm chí tu luyện Quang Âm đại đạo tiên nhân, đem nơi đây một lần nữa bố trí một lần.

"Từ trên bản đồ xem, cái này Tiếp Thiên Phong không chỉ có là một cái Thái Ất trưởng lão động phủ nơi, càng là một chỗ trọng địa! Ẩn giấu chí bảo!"

Đến nơi này, Phương Nguyên không khỏi tập trung tinh thần, liền Cừu Thiên Phong cũng không có một tia ngạo sắc, quy củ bước đi tiến lên.

Hai người đi tới chân núi, liền nhìn thấy hai cái giống nhau như đúc phiến đá đường uốn lượn tiến lên, không trong mây sương mù ở trong.

"Đến, tiếp Thiên sơn sinh tử lộ!"

Cừu Thiên Phong nhìn Phương Nguyên, bỗng nhiên ra tay, một lớp cấm chế đánh vào trong cơ thể hắn: "Ngươi. . . Tuyển một cái đi thôi, sau khi chuyện thành công, ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi!"

"Đại sư huynh. . . Ngươi!"

Phương Nguyên bưng đan điền, đầy mặt vẻ kinh sợ.

"Đừng trách ta, cái này sinh tử lộ, một sống một chết, khó có thể phân biệt. . . Đồng thời hai con đường trên đều gặp nguy hiểm, bình thường con rối yêu thú khó có thể dò xét, bằng không, ta thật sự không nghĩ hi sinh ngươi. . ." Cừu Thiên Phong sắc mặt lãnh đạm: "Lựa chọn đi! Cãi lời ta, ngươi chắc chắn phải chết, đi chọn một cái, còn có năm thành cơ hội, đi ra ngoài sau khi, cả đời tiên

phúc vĩnh hưởng!"

"Được!"

Phương Nguyên mặt lộ vẻ bi tráng vẻ, chọn một con đường, đi vào, bóng người nhanh chóng biến mất không thấy.

'Người này. . . Có phải là đáp ứng quá nhanh, tiếp thu đến quá mức dễ dàng?'

Cừu Thiên Phong lông mày thoáng vừa nhíu: 'Bất quá. . . Có cấm chế ở tay, lại cũng không sao!'

. . .

'Quả thế!'

Không biết, lúc này Phương Nguyên, đang nhanh chóng chạy đi: 'Đan điền cấm chế? Ha ha. . .'

Hắn tu vị chỉ là mặt ngoài, sức mạnh chân chính còn ẩn giấu ở giới tử ở trong, một khi tuôn ra bạo phát, hủy diệt một lớp cấm chế quả thực dễ như trở bàn tay.

'Nhờ có Cừu Thiên Phong, ta mới có thể dễ dàng như vậy liền đến tiếp Thiên sơn , còn sinh tử lộ. . .'

33 tầng Thiên ngoại lâu ở trong, tự nhiên có nơi này tuyệt địa miêu tả.

Đường này xác thực một sống một chết, khó có thể điều tra, thậm chí có thể giết chết tiên nhân, còn có thể lẫn nhau chuyển hóa.

Bất quá, Phương Nguyên có một đại ưu thế, chính là hắn chính là Mông Duyên sơn truyền nhân duy nhất, do 33 tầng Thiên ngoại lâu ngưng tụ chân truyền hạt nhân đệ tử thân phận ấn ký, lấy loại này thân phận tiến vào Mông Duyên sơn thánh địa, tự nhiên sẽ được đến ưu đãi.

Hắn tuyển con đường, cho dù vừa bắt đầu là tử lộ, cũng sẽ tự động chuyển thành sinh lộ!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1113: Hóa Ma

Đăng qua sinh tử lộ, liền đến Tiếp Thiên sơn trên đỉnh ngọn núi.

Chu vi khắp nơi trụi lủi, chỉ có mấy toà nhà lá lẻ loi đứng sừng sững, sụp đổ hơn nửa, mang theo thê lương mùi vị.

"Đây là. . . Chịu đến Mông Duyên sơn vỡ vụn ảnh hưởng sao?"

Phương Nguyên dừng một chút, mi tâm hiện ra Mông Duyên sơn chân truyền ấn ký, đi vào thứ nhất toà nhà lá.

Bốn phía trống trơn mênh mông, phía trước lại ngồi xếp bằng một người, mặt trẻ tóc bạc, tiên phong đạo cốt, không có một tia sinh cơ.

"Đây là. . . Thái Huyền tiên nhân tọa hóa sau di hài?"

Phương Nguyên nhìn ngó chu vi: "Thậm chí. . . Đã trở thành trấn áp này mảnh bí cảnh hạt nhân sao?"

Tiên nhân liền có thể tuổi thọ kéo dài, nhưng dù là Thái Ất chi tiên, như thường vẫn có tử kiếp!

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, trong lòng tư vị phức tạp khó tả.

"Mông Duyên sơn đệ tử, vào được nhà này, có thể được ta truyền thừa!"

Đột nhiên, một cái âm thanh vang lên.

Phương Nguyên sắc mặt bất động, biết là từ lâu bố trí kỹ càng thủ đoạn.

"Ta chính là Mông Duyên sơn Mông Dực, cuộc đời có tam đại đắc ý việc, thứ nhất là tự nghĩ ra công pháp Vạn Trọng Sơn! Thứ hai là đánh chết cuộc đời đại địch Nhung Côn! Thứ ba là giết chết hai con Thái Cổ Thần Ma! Đời này vốn có nhìn Thái Thượng cảnh giới, làm sao Ma kiếp ở trong, dĩ nhiên có một con Hỗn Độn Thần Ma, hận! Hận! Hận!"

tiếng nói phập phồng bất định, tâm tình kịch liệt.

Phương Nguyên lại là nghe ra rất nhiều tin tức.

'Khá lắm, cái này Mông Dực Thái Ất tiên nhân, tuyệt đối là Thái Ất ở trong nhân vật tuyệt đỉnh! Dĩ nhiên có thể đánh bại Thái Cổ Thần Ma, cũng giết chết chi!'

Cùng cấp bậc trong, Thần ma nhất định phải so với tiên nhân lợi hại, Thái Cổ Thần Ma, càng là từng cái từng cái thân thể có thể so với thái cổ kỳ trân!

Này tôn Mông Dực tiên nhân, nói không chắc liền đột phá Thái Thượng nắm, đều có ba phần mười!

tiếng nói rơi xuống sau khi, hoàn cảnh lại biến!

Mấy đạo hào quang năm màu rơi xuống, ở Phương Nguyên trước mặt hội tụ, hình thành ba cái hộp.

"Này phân cất giấu, tặng cho hữu duyên!"

Làm như cảm nhận được cái gì, Cừu Thiên Phong cấm chế lập tức bắt đầu dập dờn: "Chính là nó, đưa nó cho ta! ! !"

Phương Nguyên thấy vậy, khóe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng, bên trong đan điền, nguyên bản ẩn núp tại giới tử bên trong mênh mông pháp lực cùng thần thông Pháp tướng cùng nhau tuôn ra, trong khoảnh khắc liền đem Cừu Thiên Phong bố trí cấm chế phá hủy.

"A! Ngươi dám!"

Từ Tiếp Thiên sơn phía dưới, bỗng nhiên truyền đến một tiếng phẫn nộ rít gào, Cừu Thiên Phong con mắt đỏ chót, vọt thẳng vào Phương Nguyên lựa chọn lối đi ở trong.

Phương Nguyên dường như chưa phát hiện, trực tiếp mở ra thứ nhất hộp, phát hiện bên trong chính là một phần thẻ ngọc, ghi chép Vạn Trọng Sơn công pháp.

Mà thứ hai hộp mở ra sau khi, một khối màu đen sẫm u ám kết tinh hiện lên đi ra , khiến cho Phương Nguyên trong mắt tràn ngập vẻ vui mừng: "Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh! Vẫn là hai khối!"

Ở vừa nãy Mông Dực tiên nhân nhắc tới hắn đã từng giết chết qua Thái Cổ Thần Ma thời điểm, Phương Nguyên liền đã từng suy đoán có hay không có vật này để lại, bây giờ nhìn lại, đúng như dự đoán.

Cái thứ ba hộp, bên trong chỉ có một chiếc nhẫn trữ vật, chứa đựng tài nguyên lại là như núi như biển, bên trong cấp thấp đều có, hiển nhiên là vì mở rộng thế lực chuẩn bị.

"Được mùa lớn a!"

Phương Nguyên mặt lộ vẻ ý cười, cảm ứng được gợn sóng, đi ra nhà lá, đụng tới xông tới mặt Cừu Thiên Phong.

"Lệ Hồn! Ngươi quá to gan!"

Cừu Thiên Phong hai mắt trừng trừng: "Mau chóng đem bảo vật giao ra, ta còn có thể tha cho ngươi một cái mạng nhỏ, bằng không. . ."

Trong lòng hắn thầm hận, nguyên vốn cho là cái này Lệ Hồn là chân tâm nương nhờ vào, tu vi thấp, không đáng để lo, không nghĩ tới, cho dù là giun dế, ở lãi nặng trước mặt, vẫn cứ dám phản cắn hắn một cái.

"Phí lời quá nhiều!"

Phương Nguyên hơi nhướng mày, thuấn di sau lưng Cừu Thiên Phong, ánh đao nổi lên: "Vũ Quang!"

Xèo!

Óng ánh như sông dài giống như ánh đao rơi xuống, Cừu Thiên Phong nửa người liền đột nhiên dịch ra, chia năm xẻ bảy.

"A!"

Hắn kêu thảm một tiếng, trên người bỗng nhiên nổ tung một vòng ánh sáng năm màu, máu thịt liên kết , hóa thành hoàn chỉnh thân thể.

"Bất diệt chi thể? Không! Hắn là chỉ là lợi dụng cái gì thiên tài địa bảo uy năng, trên người ngươi thứ tốt không ít a!"

Phương Nguyên rất hứng thú nhìn kỹ tình cảnh này.

Cừu Thiên Phong tu luyện chính là Cửu Chuyển Bất Diệt Thân, không phải Bất Diệt Ma Thân, tự nhiên không có bất diệt năng lực, nhưng này thế pháp tắc ở ngoài hiện ra, một ít linh quả như chịu đến Bất Diệt pháp tắc thai nghén, cũng có cỡ này thần thông , bất quá, chỉ có một cơ hội, là bảo mệnh át chủ bài!

"Ngươi. . . Không phải Lệ Hồn!"

Cừu Thiên Phong vẻ mặt trịnh trọng, trước người rất nhiều phòng ngự bùng lên: "Ta nghĩ ra rồi, loại đao pháp này, còn có Huyễn Giới pháp tắc! Ngươi chính là cái kia hấp dẫn Thái Cổ Thần Ma công thành người thần bí!"

"Chúc mừng ngươi, đoán đúng, nhưng vậy thì như thế nào đây?" Phương Nguyên cười híp mắt nhìn hắn: "Lẽ nào ngươi cho rằng, ngươi còn chạy đi được?"

"Ngươi là Lệ Hồn, vẫn là giết hắn giả mạo, đã không có bao nhiêu ý nghĩa. . ." Cừu Thiên Phong cũng tỉnh táo lại, biết đối mặt với Huyễn Giới pháp tắc viên mãn kẻ địch, căn bản không thể chạy được qua thuấn di.

"Ồ? Thoạt nhìn ngươi còn có lá bài tẩy, cứ việc triển khai ra! Dù sao một thế giới số mệnh chi tử, dù sao cũng nên có chút thứ tốt. . ."

Phương Nguyên không có sợ hãi.

"Ta Cừu Thiên Phong từ xuất đạo tới nay, gặp được nguy cơ sống còn không dưới mười lần, cuối cùng đều là ta gặp dữ hóa lành, chạy thoát, lần này, cũng nhất định là làm cái này dạng. . ." Cừu Thiên Phong vẻ mặt kiên nghị, cắn phá ngón tay trỏ, lăng không vẽ xuất huyết phù: "Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật! ! !"

"Hả? !" Phương Nguyên cả kinh.

Ngay khi huyết sắc phù lục hiện ra sát na, hắn thì có sởn cả tóc gáy cảm giác: "Xem ra ta đến nuốt lời một thoáng! Pháp thuật này nghi quỹ?"

Hắn một cái thuấn di, xuyên qua rất nhiều phòng ngự, đi tới Cừu Thiên Phong trước mặt.

"Không có ích lợi gì, triệu hoán một khi bắt đầu, liền không cách nào đình chỉ! Gặp qua ta cái này át chủ bài người, đều chết rồi! Dù là trọng thương Thái Ất!"

Cừu Thiên Phong sắc mặt dữ tợn.

"Cửu Tinh Liên Châu bí pháp! Diệt Trụ chi đao!"

Phương Nguyên vẻ mặt không đổi, ầm ầm bạo phát, Diệt Trụ chi đao tái hiện, một đao chém chết vô số tương lai!

Huyết mạc phá nát, Cừu Thiên Phong từ hai chân bắt đầu, cấp tốc hóa thành

bột mịn.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, dùng còn sót lại đầu một hớp đem huyết sắc phù lục nuốt vào, trên người khí tức nhất thời tăng vọt.

Nguyên bản hắn bất quá Nguyên Anh đỉnh cao, lúc này lại một thoáng đột phá tiên nhân, vô hạn tiếp cận Thái Ất, thậm chí, đầu dáng dấp cũng sinh sinh ra biến hóa.

Một cái một sừng hiện lên, lân phiến mọc ra, nguyên bản tuyệt phẩm Tiên khí thân thể, dĩ nhiên lần thứ hai tiến hóa, có thể so với thái cổ kỳ trân!

Ầm ầm ầm!

Đầu không ngừng bành trướng, từ cái cổ phía dưới sinh trưởng ra thân thể , tương tự cũng là lân phiến phụ thể, thình lình từ một người, chuyển hóa thành cao mấy chục trượng Thần ma!

"Còn có loại bí thuật này?" Phương Nguyên cũng không khỏi lấy làm kinh hãi: "Trực tiếp từ người biến thành Thần ma, tu vị liên tiếp đột phá, vẫn không có thiên kiếp! Quá phạm quy chứ?"

Chỉ là chốc lát, một cái Nguyên Anh đỉnh cao, liền biến thành Thái Cổ Thần Ma!

Mặc dù đối phương không có chân chính Thái Ất cảnh giới, nhưng dựa vào thái cổ kỳ trân thân thể, đã đủ để tung hoành không bại, thậm chí cùng Thái Ất tiên nhân địch nổi!

Ầm!

Cừu Thiên Phong hóa thân một sừng Thần ma chân to giẫm xuống, Tiếp Thiên sơn đều phát ra rên rỉ, nhà lá phá nát, Thái Ất tiên nhân thân thể bị nó một phát bắt được, bỏ vào trong miệng lớn nhai lên.

"Liền trực tiếp mọc ra thân thể đều là Thái Cổ Ma Thần cấp bậc sao? Bất quá. . . Lý trí tựa hồ đánh mất một điểm, cái này cũng bình thường, dù sao vượt cấp thao túng sức mạnh mạnh như thế. . ."

Phương Nguyên lẩm bẩm.

Răng rắc!

Ngay khi Mông Dực tiên nhân di hài gặp phải khinh nhờn thời điểm, giữa bầu trời bỗng nhiên hiện ra một đạo đen nhánh vết nứt, không ngừng mở rộng, lan tràn đến toàn bộ bí cảnh.

Núi lở đất nứt, thiên lôi địa hỏa múa tung.

Toàn bộ bí cảnh, đột nhiên từ vết nứt bắt đầu tan vỡ.

Mông Dực tiên nhân di hài là trấn áp toàn bộ bí cảnh hạt nhân, nó vừa huỷ diệt, lập tức liền gợi ra phản ứng dây chuyền.

"Đây là. . ."

Phương Nguyên nhìn phá nát bầu trời, ánh mắt lại là một thoáng trợn tròn: "Quang Âm đại đạo? Cái kia thế gian tất cả, chung quy đánh không lại thời gian mục nát sao. . ."

Nguyên bản Mông Duyên sơn thánh địa liền trải qua một cái Quang Âm pháp tắc viên mãn tiên nhân luyện chế qua. Lúc này phá nát thời khắc, càng là từng đạo từng đạo pháp tắc đều trực tiếp hiển lộ ra, như xem vân tay trên bàn tay , khiến cho Phương Nguyên rất nhiều lĩnh ngộ.

Trong chớp mắt này, Quang Âm pháp tắc, rốt cục viên mãn!

"Gào gào!"

Một sừng vảy đen Thần ma rít gào một tiếng, một trảo vồ xuống.

"Thời gian. . . Đình chỉ đi!"

Phương Nguyên mở ra hai tay.

Vù!

Bỗng nhiên, lấy hắn làm trung tâm, toàn bộ Tiếp Thiên sơn đều đã biến thành hai màu trắng đen.

Cừu Thiên Phong hóa thân Thần ma lợi trảo đã đi tới hắn đỉnh đầu, nhưng toàn bộ thân thể lại dường như điêu khắc giống như, bất động bất động.

"Quang Âm pháp tắc viên mãn, nắm giữ thời gian bất động năng lực. . . Có thể tiêu hao cũng rất lớn, bằng vào ta lúc này thực lực, nhiều nhất bao phủ toàn bộ Tiếp Thiên sơn phạm vi, đồng thời, thời gian duy trì cũng chỉ có mấy nháy mắt mà thôi!"

Hắn ung dung đi tới Cừu Thiên Phong đầu trước mặt, một đao bổ ra: "Diệt Trụ!"

Ầm!

Thời gian sông nước lại khôi phục vận chuyển, một sừng Thần ma kêu thảm một tiếng, bay ngược ra ngoài, trên mặt đất đập ra một cái hố to.

Nó gào thét, lại bò đi ra, ngửa mặt lên trời rít gào: "Chết!"

Một đạo chậu nước thô màu đen cột sáng mãnh liệt phun ra.

"Định!"

Phương Nguyên lần thứ hai triển khai thời gian bất động, nhẹ nhàng xảo xảo tránh thoát cột sáng, đi tới Cừu Thiên Phong con mắt trước, một đao đâm vào con ngươi.

"Gào gào!"

Một sừng Thần ma rít gào liên tục, bỗng nhiên đem chảy máu con ngươi đào ra, một hớp nuốt chửng, bị thương viền mắt bên trong lập tức mọc ra một viên giống nhau như đúc nhãn cầu.

"Đây là. . . Chân chính Bất Diệt pháp tắc. . . Hóa thân Thần ma, thậm chí ngay cả Bất Diệt pháp tắc đều lĩnh ngộ?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, cảm giác vô cùng phiền phức.

Tuy rằng con này một sừng Thần ma ở trên tay hắn chỉ có bị chà đạp phần, nhưng Thái Cổ Thần Ma thân thể, cộng thêm Bất diệt chi thể, hoàn toàn chính là một cái gõ không nát đồng đậu phụ , khiến cho hắn không có chỗ xuống tay.

"Tiếp theo trước mắt, có hai cái biện pháp, cái thứ nhất chính là kéo! Cỡ này bí pháp, tất nhiên có hạn chế, đợi đến hắn biến trở về thân người, ta giết hắn như giết một chó!"

"Thứ hai, chính là ta Bất Diệt Ma Thân lên cấp tầng thứ bảy, lấy cứng chọi cứng , tương tự có thể diệt cái này Thần ma! Dù sao. . . Hắn chỉ có thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể, nhưng không phải chân chính Thái Cổ Thần Ma!"

Phương Nguyên trong mắt tinh quang bùng lên, bỗng nhiên một cái thuấn di, trực tiếp rời đi chiến trường.

Sau lưng hắn, một sừng Thần ma gầm thét lên, nhanh chân đuổi theo ra, cấm chế uy năng rơi xuống người nó, quả thực liền cùng gãi ngứa như thế, không có để lại chút nào vết thương.

. . .

Chúc Long phân thân chỗ.

"Thời gian. . . Gia tốc!"

Ở Quang Âm pháp tắc viên mãn sau khi, phân thân nhất thời xúc động, luyện thể tốc độ đột nhiên tăng nhanh!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1114: Giết Chết

"Tại sao lại như vậy?"

"Bí cảnh tan vỡ?"

Bạch ngọc núi lớn bên trên, Thiết Tâm Khổ, Hoàng Nguyệt từ một cái nào đó tiên nhân động phủ bên trong chui ra ngoài, nhìn kịch liệt biến hóa bầu trời, đều là kinh hãi gần chết.

Tiếp theo, vừa nhìn về phía Tạ Vô Phong cùng Hạ Thanh Hà: "Hai vị sư huynh sư tỷ, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

"Chúng ta làm sao biết?"

Tạ Vô Phong lạnh lùng trả lời, lại là không dấu vết cùng Hạ Thanh Hà liếc mắt nhìn nhau, có chút suy đoán: "Dù như thế nào, trước tiên thoát đi nơi này, mới là thượng sách. . . Bằng không, nếu là hoàn toàn bị cuốn vào bí cảnh tan vỡ bão táp ở trong, liền Thái Ất tiên nhân đều phải bị thương!"

"Chính là này lý!"

Bốn tên đệ tử tuy rằng nhìn khắp núi bảo vật còn có chút không muốn, lúc này cũng là không cách nào, trực tiếp dọc theo đường cũ thoát thân.

Cũng may nương theo bí cảnh tan vỡ, nguyên bản cấm chế cũng đang không ngừng tan vỡ, mở ra trở lại con đường so với đi vào dễ dàng không ít.

"Đáng tiếc. . ." Hoàng Nguyệt thấy tình cảnh này, cảm giác trong lòng nhỏ máu: "Như vậy trong hoàn cảnh, nhiều dừng lại chốc lát, nói không chắc liền có

thể nhiều mò một cái Tiên khí!"

Cấm chế tan vỡ tình huống xuống, muốn thu được bảo vật độ khó tự nhiên giảm mạnh.

"Chỉ sợ có mạng nắm, mất mạng hoa!"

Thiết Tâm Khổ đúng là nhìn rất thoáng: "Chỉ bất quá. . . Cừu Thiên Phong sư huynh cùng Lệ Hồn sư đệ làm sao bây giờ?"

"Đại sư huynh thủ đoạn hơn người, khẳng định có tự vệ phương pháp, nhưng Lệ Hồn sư đệ. . ." Hoàng Nguyệt lắc đầu một cái, hiển nhiên đối với hắn phi thường không coi trọng.

Đang lúc này, sắc mặt nàng ngẩn ra, con mắt tựa hồ nhìn thấy một bóng người, chính là Lệ Hồn dáng dấp!

Bất quá trong nháy mắt tiếp theo, đối phương bóng người liền biến mất không thấy, giống như ảo giác.

"Chuyện gì xảy ra?"

Hoàng Nguyệt sợ hết hồn.

"Ngươi cũng nhìn thấy?" Thiết Tâm Khổ mím mím môi.

"Cái kia. . . Là Lệ Hồn chứ?"

Tuy rằng thuấn di chỉ dừng lại sát na, nhưng ở tràng đều là đệ tử chân truyền, thân thể cường đại, thần niệm hơn người, tuyệt đối sẽ không nhìn lầm.

Tạ Vô Phong khàn giọng nói: "Xác thực là hắn, như tình huống như vậy, chỉ có hai cái khả năng, thứ nhất là lấy tốc độ cực nhanh bay qua, để lại một chuỗi tàn ảnh, nhưng loại này tốc độ, e sợ tiên nhân cũng là khó có thể với tới. . ."

"Cái kia loại tình huống thứ hai đây?"

Hoàng Nguyệt hiếu kỳ hỏi.

"Loại tình huống thứ hai, chính là Huyễn Giới pháp tắc đại thành, thuấn di lúc lưu lại tàn ảnh. . . Ta từng ở một bản sách cổ trên từng thấy. . ." Hạ Thanh Hà lạnh lùng nói: "Bất luận một loại nào tình huống, vị này 'Lệ Hồn' sư đệ, giấu đi thật sâu a!"

Thiết Tâm Khổ cùng Hoàng Nguyệt liếc mắt nhìn nhau, đều là ngơ ngác.

Bọn họ vẫn cho là Lệ Hồn chính là cái con bò già, ai có thể nghĩ được đến, đối phương dĩ nhiên ẩn giấu nhiều như vậy đồ vật.

Mà trong nháy mắt tiếp theo, Tạ Vô Phong không nói một lời, đột nhiên gia tốc, Hạ Thanh Hà theo sát phía sau.

"Không được! Đi mau!"

Thiết Tâm Khổ phản ứng lại, lôi kéo Hoàng Nguyệt bỏ mạng chạy vội: "Mặc kệ Lệ Hồn trước làm sao ẩn giấu, có thể làm cho hắn hôm nay đều kinh hoàng chạy trốn, lại là cái gì loại nguy hiểm?"

"Gào gào!"

Lời còn chưa dứt, phía sau liền hiện ra một cái to lớn như sơn nhạc ma ảnh.

Nó gào thét, nhảy vào trận pháp cấm chế bên trong, hai tay đẩy một cái.

Nguyên bản Vạn Lôi đại trận, thình lình liền bị nó miễn cưỡng trảo diệt.

"Thái Cổ. . . Thần ma?"

Hoàng Nguyệt cùng Thiết Tâm Khổ cũng không quay đầu lại, bỏ mạng chạy vội, rốt cục miễn cưỡng lướt qua cửa bí cảnh, đi tới ngoại giới.

Hống hống!

Trong nháy mắt tiếp theo, hai cái che kín vảy màu đen ma trảo liền khoát lên khuông cửa bên trên, tựa hồ như muốn chống đỡ kéo ra.

"Diệt Trụ!"

Phương Nguyên chờ đợi đã lâu, mấy cái lấp loé đi tới bí cảnh trước cửa, ánh đao giống như dải lụa, chém ở ma trảo bên trên.

Ầm ầm!

Ma trảo thu về, bí cảnh cửa lớn đóng bế, mơ hồ chấn động truyền đến.

Tạ Vô Phong cùng Hạ Thanh Hà liếc mắt nhìn nhau, đều hiểu đối phương đem cái kia con Thái Cổ Thần Ma chặn ở bí cảnh bên trong, chịu đựng bí cảnh hủy diệt đáng sợ công kích.

"Vị này. . . Tiền bối!"

Hoàng Nguyệt nhìn ngó ngưng trệ mấy người, bỗng nhiên mở miệng: "Tại sao lại xuất hiện này đầu Thần ma?"

"Ngươi gọi ta tiền bối?" Phương Nguyên khẽ mỉm cười: "Chẳng lẽ không nhận ra ta cái này Lệ Hồn sư đệ sao?"

"Ngươi thực sự là Lệ Hồn?"

Hoàng Nguyệt trợn mắt lên, có vẻ hơi ngốc manh.

Mà Tạ Vô Phong cùng Hạ Thanh Hà nhưng là liếc mắt nhìn nhau, kéo dài khoảng cách: ". . . Xin hỏi, Cửu Thiên Phong đi nơi nào?"

"Cửu Thiên Phong, các ngươi vừa nãy không phải đều nhìn thấy sao?"

Phương Nguyên chỉ chỉ cửa bí cảnh, điều có cảm giác: "Há, nó lại mau ra

đây!"

"Cái gì?"

Tạ Vô Phong cả người lạnh run không ngớt: "Ngươi là nói. . . Cừu Thiên Phong, hắn chính là cái kia con Thái Cổ Thần Ma?"

"Ta cũng không biết sao sẽ như vậy. . ."

Phương Nguyên thật dài thở dài: "Đồng thời, bí cảnh hủy diệt cũng giữ không nổi nó!"

Sở dĩ lưu lại những thứ này người tính mạng, chính là vì đi Kim Hồn tông báo tin, cho Cừu Thiên Phong tìm điểm phiền phức.

Gào gào!

Ngay khi mấy người bọn họ trò chuyện lúc, trong hư không vô số đường nét vặn vẹo, một cái cao mấy chục trượng ma ảnh chậm rãi hiện lên.

Nó một sừng mắt hồng, người mặc vảy đen, vết thương trên người chính đang nhanh chóng trở lại bình thường.

Thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể, cộng thêm Bất Diệt pháp tắc , liền ngay cả bí cảnh hủy diệt đều đối với nó không thể làm gì.

"Làm sao? Cừu Thiên Phong, cùng sư đệ của chính mình các sư muội chào hỏi đi!"

Phương Nguyên đầy mặt ý cười.

Dù là thật sự trở lại thụ thẩm tra, chính hắn bất quá là che giấu thực lực, mà cái này Cừu Thiên Phong lại là hóa thân Thần ma, phản bội Nhân tộc, xem cái nào trừng phạt càng to lớn hơn.

"Các ngươi. . . Đều phải chết! Không có ai có thể phát hiện bí mật của ta!"

Một sừng Thần ma ngửa mặt lên trời rít gào.

". . ."

Toàn trường một tĩnh, Tạ Vô Phong cái trán nhỏ xuống mồ hôi lạnh.

"Ha ha. . ." Chỉ có Phương Nguyên, cười đến cơ hồ rất thỏa mái: "Quả nhiên hóa thân Thần ma, chịu đến Hủy Diệt đại đạo xung kích, đầu óc đều sắp hỏng rồi, ngươi chỉ cần không nói lời nào, ai nhận được ngươi a, cần phải chính mình thừa nhận, không đánh đã khai a!"

Trong lòng, lại là đại lẫm, biết Cừu Thiên Phong cái pháp môn này còn có rất nhiều thiếu hụt, chỉ là cái này sắp đánh mất lý trí trạng thái điên cuồng, hắn liền xin miễn thứ cho kẻ bất tài.

"Đúng là đại sư huynh. . . Chẳng trách lúc trước. . ." Hạ Thanh Hà suy tư, trong mắt loé ra hiểu ra vẻ, xoay người liền chạy.

Xèo!

Phương Nguyên vung ra một vệt ánh đao, đứng ở ma trảo bên trên, để Cừu Thiên Phong không cách nào truy kích: "Các ngươi đi mau, nơi này giao cho ta!"

"Lệ Hồn. . . Sư đệ?"

Thiết Tâm Khổ nhìn tình cảnh này, viền mắt một đỏ, hầu như nói không ra lời.

"Đi!"

Tạ Vô Phong sâu sắc nhìn Phương Nguyên một chút , hóa thành một luồng ánh kiếm, mang bao bọc hai người, nhanh chóng chạy nhanh.

"Tốt, hiện tại. . . Chỉ còn dư lại hai chúng ta!"

Phương Nguyên thần niệm quét qua, trên mặt lộ ra mỉm cười: "Cừu Thiên Phong. . . Chúng ta có thời gian có thể chậm rãi chơi! Bất động!"

Hai màu trắng đen hiện lên, hắn một đao bổ ra, trúng ngay Thiên Ma mắt trái.

Phốc!

"Trở lại!"

"Trở lại!"

"Trở lại!"

. . .

Mấy chục lần sau khi, Phương Nguyên thu đao mà đứng, nhìn nhanh chóng trở lại bình thường Cừu Thiên Phong, cau mày: "Có chút không ổn!"

Cái này Cừu Thiên Phong biến thân, thình lình kéo dài thời gian rất dài, đồng thời, hắn cảm giác được, đối phương chính đang tại hoàn toàn Thiên Ma hóa, tuy rằng trở nên điên cuồng ngu dại không ít, nhưng đối với Hủy Diệt đại đạo lĩnh ngộ, nhưng đang nhanh chóng tăng trưởng, thực lực cũng chậm chậm hướng về chân chính Thái Cổ Thần Ma áp sát.

"Nguyên lai cái này đạo bí pháp, cũng không có thời gian hạn chế, duy nhất tai hại, chính là biến thân lâu, liền biến không trở lại, sẽ hóa thành chân chính Thái Cổ Thần Ma?"

Phương Nguyên ánh mắt hơi ngưng lại: "Vẫn còn có cỡ này nghịch thiên bí thuật? Vạn Thần? Vạn Thần!"

"Chết!"

Một sừng Thần ma đấm ra một quyền, nắm đấm mặt ngoài một tia hắc khí lóe qua, phạm vi mười dặm tất cả đều hóa thành bột mịn.

"Hủy Diệt pháp tắc! Viên mãn. . . Không thể để cho nó lại tiếp tục như thế, bằng không lĩnh ngộ Hủy Diệt đại đạo, nên chạy chính là ta!" Phương Nguyên vẻ mặt nghiêm túc: "Bất quá đến lúc đó, Cửu Thiên Phong cũng hoàn toàn ngã xuống, lưu lại chính là một con chỉ biết là hủy diệt Thái Cổ Thần Ma!"

Đang lúc này, ánh mắt hắn hơi động, phảng phất nhìn thấy Tiên khí bên trong, Chúc Long phân thân rít gào.

"Bất Diệt Ma Thân, tầng thứ bảy thành?"

Phương Nguyên cười ha ha, khoát tay, hai khối Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh hiện lên, trực tiếp nuốt vào trong bụng, huyết luyện luyện hóa: "Cho ta. . . Đột phá! ! !"

Bọn họ Bản tôn phân thân cảnh giới dùng chung, phân thân khổ cực đột phá Bất Diệt Ma Thân tầng thứ bảy bình cảnh sau, đối với Bản tôn mà nói, chính là vùng đất bằng phẳng.

Lại thêm vào hai khối Thái Cổ Thần Ma Nguyên tinh cung cấp năng lượng, Phương Nguyên Bản tôn Bất Diệt Ma Thân, nhất thời lấy một loại tốc độ khủng khiếp tăng trưởng.

Tầng thứ hai, tầng thứ ba, tầng thứ tư! Chớp mắt tức phá!

Tầng thứ năm, tầng thứ sáu, cũng chỉ là đình trệ sát na!

"Bất Diệt Ma Thân tầng thứ bảy, thái cổ kỳ trân!"

Đến cuối cùng, Phương Nguyên gầm lên giận dữ, tầng thứ bảy cửa ải cũng bị thình lình phá tan, trên người hắn Ma giáp vỡ vụn, hòa vào trong cơ thể, thân thể bắt đầu bành trướng , hóa thành một cái tiểu Cự nhân, mỗi một khối bắp thịt đều vô cùng hoàn mỹ, mang theo mông lung huyền hoàng ánh sáng lộng lẫy.

"Chết!"

Lúc này, Cừu Thiên Phong lần thứ hai vọt tới, một quyền đánh ra, ẩn chứa viên mãn cấp bậc Hủy Diệt pháp tắc.

Ầm!

Phương Nguyên duỗi ra một chưởng, đem cú đấm này vững vàng tiếp được, không gian xung quanh không ngừng nổ tung.

"Quả nhiên, thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể, đại biểu không chỉ có là thân thể tăng cường, còn có sức mạnh tăng cường!"

Cừu Thiên Phong dựa dẫm, chỉ có Thái Cổ Thần Ma thân thể.

Nhưng Phương Nguyên Bất Diệt Ma Thân vừa đột phá, nhất thời sánh vai cùng nhau, mà nói Quang Âm, Huyễn Giới các loại lực lượng pháp tắc, càng là vượt xa đối phương!

Không chỉ có như vậy, hắn còn có Cửu Tinh Liên Châu bí pháp, lấy lúc này thân thể cường độ, hoàn toàn có thể triển khai cao nhất thứ chín tinh, tăng cường 512 lần thực lực!

"Vũ Quang!"

Hắn một đao bổ ra, Vũ Quang Chi Đao uy lực tăng vọt, phảng phất chân chính vũ trụ ngân hà xuất hiện.

"A!"

Cừu Thiên Phong kêu thảm một tiếng, lượng lớn lân phiến phá nát, cho dù là thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể, cũng cơ hồ bị một đao chẻ làm hai!

Lúc này Phương Nguyên, không thể nghi ngờ thực lực phát sinh thoát thai

hoán cốt biến chất.

"Không!" Một sừng Thần ma gầm thét lên: "Ta bất tử bất diệt, ngươi giết không được ta!"

"Ta có thể giết ngươi!"

Phương Nguyên lên trước một bước, một đao đem một sừng Thần ma bêu đầu: "Ngươi còn chưa phát hiện sao? Ta Bất Diệt Ma Thân, chính là Thần ma khắc tinh, hoàn toàn có thể rút lấy máu thịt của các ngươi cùng Bất Diệt pháp tắc tu luyện! Ngươi tất cả, đều sắp trở thành ta không ngừng tiến bộ quân lương! Huyết luyện!"

Lấy hắn lúc này khí huyết, hơi suy nghĩ bên trong, khủng bố màu máu liệt diễm trong nháy mắt hàng lâm, ánh sáng tăng vọt, đem một sừng Thần ma bao bọc.

Một đóa màu đỏ thắm hoa sen chậm rãi nở rộ, chợt, trong thiên địa liền khôi phục hoàn toàn yên tĩnh.

"Tầng thứ bảy Bất Diệt Ma Thân thành tựu, thực lực biến chất, thoát thai hoán cốt!"

Phương Nguyên cười ha ha: "Nên cùng phân thân hội hợp, đi độ lôi kiếp!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1115: Vạn Thần Bí Mật

Vạn Thần điện bên trong.

Phương Nguyên cùng phân thân nhìn nhau mà ngồi, ở giữa bày đặt từ trên người Cừu Thiên Phong cướp đoạt đến chiến lợi phẩm.

Người này không hổ là số mệnh chi tử, trên người Tiên khí không ít, các loại kỳ trân dị bảo càng là đếm không xuể.

Đương nhiên, so sánh có giá trị, vẫn là cái viên này có thể triển khai một lần Bất diệt chi thể kỳ dị vật , nhưng đáng tiếc đã tiêu hao hết.

"Cừu Thiên Phong cuối cùng vẫn là chết ở trên tay ta, trước những kia bố trí nhưng không dùng được. . . Hiện tại không thể trở về Kim Hồn tông, bằng không chịu đến nghi vấn liền biến thành ta!"

Phương Nguyên cũng không có cỡ nào đáng tiếc, ngược lại lẫn vào Kim Hồn tông mục đích đã đạt thành, coi như lúc này phản tông cũng không có cái gì.

"Cừu Thiên Phong còn lại vật phẩm bên trong, thì có. . . Nó!"

Ở một đống Tiên khí ở giữa, thình lình có một tấm kim trang, tỏa ra thần bí ánh sáng.

"Vạn Thần Đồ Lục tàn trang? Quả nhiên, trước Cừu Thiên Phong triển khai Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật, chính là đến từ chính nó!"

Phương Nguyên trong mắt lóe lên cảm thấy hứng thú sắc thái, tinh tế đọc xuống: "Khó mà tin nổi. . . Quả thực là vượt qua Vạn Thần kinh Bổ thuật cùng

Cửu Tinh Liên Châu pháp nghịch thiên thần thông!"

Hắn có cảm giác, nếu như nói Cửu Tinh Liên Châu cùng Vạn Thú Phiên các loại, chỉ là Vạn Thần Đồ Lục trên bình thường công pháp, hoặc là nói, trước danh sách bí pháp, vậy này một phần 'Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật', không thể nghi ngờ là phi thường thấp bí quyết, thậm chí, khả năng là Vạn Thần Đồ Lục chân chính hạt nhân nơi!

"Thế nào cũng phải tới nói, đây chính là một phần Triệu hoán thuật! Hướng về sâu xa thăm thẳm hỗn độn bên trong Thiên Ma hiến tế, đổi lấy lực lượng!"

Cẩn thận đọc một lần sau khi, Phương Nguyên liền minh bạch: "Loại này triệu hoán phương pháp, có hai loại hình thức, một loại là lâm thời triệu hoán, hóa thân Thiên Ma, thu được lực lượng tăng cường, nhưng biến thân lâu, liền có mất khống chế nguy hiểm! Cừu Thiên Phong có thể hóa thân Thái Cổ Thần Ma, rõ ràng là đem cái này một loại lâm thời triệu hoán tu luyện tới cực kỳ cao thâm mức độ!"

"Mà loại thứ hai hình thức, chính là thành lập vĩnh cửu Thiên Ma cánh cửa, triệu hoán hỗn độn bên trong cuồn cuộn không ngừng Thần ma đại quân, tựa hồ còn có thể dựa vào cửa này khống chế. . . Nhưng khi đó tình hình, Cừu Thiên Phong hiển nhiên không có cơ hội này, đồng thời, tiêu hao cũng rất lớn. . ."

Thiên Ma cánh cửa là mãi mãi, cấu trúc lên tràn ngập khó khăn, chỉ là vừa mở đầu, liền cần trăm vạn cấp bậc huyết tế.

Đồng thời, dựng tài liệu rất nhiều đều là tiên nhân xương cốt, Thái Ất chi hồn cái gì, còn chưa đạt tới Thái Ất cảnh giới, đàm luận cái này chỉ là hy vọng xa vời.

"Bất quá. . . Triệu hoán hiến tế ? Ta tựa hồ từ bên trong ngửi được âm mưu mùi vị. . ."

Phương Nguyên cười gằn xuống, suy nghĩ một chút, bắt đầu miêu tả triệu

hoán Huyết phù.

Cái này Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật loại thứ nhất lâm thời năng lực, chính là thông qua hiến tế, câu thông trong cõi u minh một cái nào đó tôn tồn tại, ban tặng sức mạnh to lớn.

Đồng thời, từ biểu hiện hình thức nhìn lên, tất nhiên là vực ngoại Thiên Ma, còn vượt qua Thái Cổ Thần Ma, nói không chắc chính là Hỗn Độn Thần Ma một cấp!

"Liền Cửu Thiên Phong đều có thể mượn đến Thiên Ma lực lượng, ta chỉ là nhập môn thăm dò một chút, ứng là không có vấn đề gì. . ."

Phương Nguyên mím mím môi, một tia thần niệm thăm dò vào Huyết phù ở trong.

Ầm!

Trong phút chốc, hắn tư duy tựa hồ vô hạn cất cao, đi tới một mảnh mờ mịt hỗn độn bên trong.

Vô số u ám Thiên Ma khí tức đem hắn bao bọc, giống như đàn sói nhìn chung quanh.

"Thật nhiều. . . Thật nhiều Thiên Ma. . ."

Phương Nguyên thần niệm mấy biến, cái gì Huyễn Giới, Quang Âm pháp tắc đều phảng phất biến mất rồi giống như, chỉ có Huyết phù lực lượng bảo vệ hắn , khiến cho hắn không ngừng về phía trước.

Càng đi hỗn độn nơi sâu xa đi, xuất hiện Thiên Ma cũng càng ngày càng khủng bố, lọt vào trong tầm mắt, thì có mười mấy con Thái Cổ Thần Ma chiếm giữ.

Thậm chí, còn có một con càng thêm kinh khủng Ma thần, mãnh liệt bài xích

chu vi hỗn độn, liền Thái Cổ Thần Ma cũng không dám tới gần.

"Là Hỗn Độn Thần Ma!"

Phương Nguyên một cái giật mình.

Hỗn Độn Thần Ma nắm giữ tiên thiên đại đạo, này con đường đã có thể cùng Thiên Minh ma thần hoàn mỹ con đường so với.

Đồng thời, còn nắm giữ Tiên Thiên Bất Diệt đại đạo, tuyệt đối không phải một thêm một đơn giản như vậy, thực lực còn siêu Thiên Minh ma thần!

"Chờ một chút, Huyết phù lực lượng, cũng không phải là chỉ về này đầu Hỗn Độn Thần Ma, mà là nơi càng sâu. . . Đó là. . . Vượt qua Hỗn Độn Thần Ma cấp bậc tồn tại. . . Man Hoang đại lục trong lịch sử, đều không có ghi chép qua, vẫn ẩn nấp tại hỗn độn nơi sâu xa nhất tồn tại!"

Càng đến gần, một tia khiến Phương Nguyên kinh hãi khí tức, liền càng ngày càng tăng vọt.

Rốt cục, hắn phảng phất nhìn thấy một mảnh u ám, cái kia ở trong tựa như ngủ say không thể nói nói khủng bố.

"Liều mạng! Ngược lại bất quá một tia thần niệm mà thôi!"

Nghĩ tới đây, hắn thần niệm cùng Huyết phù hòa vào nhau, một thoáng đột phá u ám, nhìn thấy. . . Nó! ! !

. . .

"Phốc!"

Vạn Thần điện bên trong, Phương Nguyên mở hai mắt ra, phun ra một hớp sương máu: "Thật là lợi hại. . . Thế nhưng, Vạn Thần Lão tổ. . . Ngươi lai lịch rốt cục bị ta phát hiện!"

Trước hắn thần niệm đến nơi, lực lượng pháp tắc cũng không một chút tác dụng, rất rõ ràng là chân chính hỗn độn bên trong.

Mà Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật, cuối cùng khế ước đối tượng, dĩ nhiên là một con ngủ say ở hỗn độn nơi sâu xa nhất, vượt qua Hỗn Độn Thần Ma tồn tại?

"Theo như cái này thì, Vạn Thần Lão tổ cùng Thiên Ma quan hệ không ít, có sáu thành khả năng chính là đầu kia Hồng Mông Thánh Ma!"

Tuy rằng ở ánh mắt chạm đến đối phương trong nháy mắt, cái kia một tia thần niệm liền hoàn toàn hủy diệt, nhưng Phương Nguyên vẫn là tiếp thu đến một chút tin tức.

Trong đó mấu chốt nhất, chính là đầu kia Ma thần tên —— Hồng Mông Thánh Ma!

"Ma dám xưng thánh? Hiển nhiên là đã đến vật cực tất phản cảnh giới. . . Từ trên người nó, ta không có cảm ứng đến chút nào hủy diệt dục vọng, phản mà chỉ có thánh khiết cảm giác. . ."

Phương Nguyên đem Hồng Mông Thánh Ma cụ thể hình tượng trí nhớ hoàn toàn phong ấn.

Rất hiển nhiên, cỡ này tồn tại, tuyệt đối đến Đạo Quả cảnh giới, ủng có đủ loại khó mà tin nổi uy năng.

Dù là chỉ là ghi chép xuống hình tượng, cũng có rất lớn khả năng phát sinh việc không tốt, bởi vậy, vẫn là quên mất tốt nhất.

"Bất quá vấn đề lại tới nữa rồi. . . Vạn Thần Lão tổ là Thập Vạn Đại Sơn thuỷ tổ, nếu như nó chính là đầu kia Hồng Mông Thánh Ma, hoặc là hóa thân. . . Vậy chúng ta Man nhân, đúng là vực ngoại Thiên Ma huyết duệ?"

"Cái kia Vạn Thần Lão tổ vì sao phải phong ấn Sethgu ma đầu ở Thánh sơn?

Đơn thuần chỉ là chơi vui? Vẫn là nhân vật đóng vai lên ẩn? Hay hoặc là. . . Ta suy đoán sai lầm?"

Đương nhiên, lấy Hồng Mông Thánh Ma oai, Sethgu lúc trước gặp phải, tất nhiên không phải chân chính bản thể, nói không chắc chỉ là một đạo ý niệm, còn muốn che dấu thân phận , dù là như vậy, vẫn cứ đại bại thua thiệt, vô cùng thê thảm.

"Bất quá còn có một cái vấn đề lớn nhất, Vạn Thần Lão tổ chế tạo Vạn Thần Đồ Lục, đến tột cùng là vì cái gì? Đặc biệt cái này cuối cùng trang trên Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật?"

Phương Nguyên sờ sờ cằm, có chút suy đoán: "Lẽ nào. . . Hắn là đang hướng ra bên ngoài người kêu cứu? Bản thể trọng thương ngủ say? Hay hoặc là. . . Nhất định phải trải qua như vậy nghi thức, mới có thể chính thức xâm lấn Man Hoang đại lục, do đó mở ra diệt thế chi chương?"

. . .

Manh mối quá ít, Phương Nguyên cũng chỉ có thể phát tán tính tưởng tượng: "Nói tóm lại. . . Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật, thực sự quá nguy hiểm, đặc biệt triệu hoán cánh cửa, hậu kỳ tất nhiên có thể hấp dẫn Hỗn Độn Thần Ma, thậm chí đem đầu kia Hồng Mông Thánh Ma đều tỉnh lại. . ."

Nếu như đổi thành một cái khác Tu hành giả, không có hắn thần thông, cũng không thấy Cửu Thiên Phong kết cục, nhưng từ Vạn Thần Đồ Lục trước vài tờ được đến ngon ngọt, gặp mặt thấy cái này một môn Vạn Thần Triệu Hoán thuật, mặt sau không cần suy nghĩ nhiều, nhất định khắc khổ tu tập, kinh động Hồng Mông Thánh Ma, chịu khổ hủy diệt kết cục.

Trên thực tế, cho dù là Cửu Thiên Phong cái này số mệnh chi tử, cũng là trong lúc vô tình được, nhìn hắn biến đổi thân chính là Thái Cổ Thần Ma dáng dấp, rõ ràng đã đem cái này một pháp môn tu luyện đến cảnh giới cực cao, cho dù không phải lần này, tại tương lai mấy lần biến thân sau khi, khẳng định cũng

không quay đầu lại được.

"Nếu như là loại thứ nhất biến hóa, cái kia Vạn Thần Lão tổ hi vọng thu hoạch cái gì đây? Một cái nhân loại chuyển hóa Thái Cổ Thần Ma?"

Phương Nguyên ngón tay gõ gõ, nghĩ đến hai loại khả năng:

'Loại thứ nhất, chính là ảnh hưởng cái này con Thái Cổ Thần Ma, để cho hắn đi hoàn thành triệu hoán cánh cửa? Khả năng này không lớn, bằng không Thiên Ma xâm lấn nhiều năm như vậy, muốn thành lập cửa gì, không phải sớm là có thể sao? Trừ phi cái này đạo triệu hoán cánh cửa, không thể bị Thiên Ma thành lập!'

'Cái kia liền còn lại xuống loại thứ hai khả năng, do người chuyển hóa Thái Cổ Thần Ma rất đặc thù, có thể trở thành Hồng Mông Thánh Ma hàng lâm vật dẫn?'

Hắn càng là suy tư, càng cảm thấy loại thứ hai độ khả thi rất cao, thậm chí, lúc trước Vạn Thần Lão tổ, cũng rất có thể chính là như vậy kết quả.

"Sự tình càng ngày càng phức tạp đây!"

Phương Nguyên xoa xoa cái trán: "Pháp tắc chỉ có thể ở thế giới bên trong sử dụng, mà Thái Cổ Thần Ma nắm giữ đại đạo, Hỗn Độn Thần Ma nắm giữ tiên thiên đại đạo, đã có thể cùng thế giới sánh vai, cái kia Hồng Mông Thánh Ma, ít nhất cũng là Đạo Quả cảnh giới, thậm chí sẽ nguy hại toàn bộ vũ trụ sao?"

Vũ trụ phạm trù, tự nhiên là phải lớn hơn với thế giới.

Một con Hỗn Độn Thần Ma, liền có thể hủy diệt thế giới, mà Hồng Mông Thánh Ma nguy hại, tất nhiên là Vũ Trụ cấp bậc!

"Không nghĩ tới, chỉ là một lần dò xét, liền phảng phất phát hiện một cái không được bí mật chứ. . ."

Phương Nguyên tự giễu cười cười: "Bất quá. . . Cùng cái này ta quan hệ hiển nhiên còn không lớn, trước mắt khẩn yếu nhất, vẫn là trước tiên khôi phục trạng thái đỉnh cao, nếm thử lần nữa độ kiếp!"

Hắn lúc này Huyễn Giới, Quang Âm, Đao pháp tắc tất cả đều viên mãn, thậm chí, ở Bất Diệt Ma Thân đột phá tầng thứ bảy lúc, Bất Diệt pháp tắc cũng đồng dạng viên mãn.

Tam đại đỉnh cấp pháp tắc, cộng thêm một đạo trung cấp pháp tắc, còn có một cái phân thân, dẫn dắt đến lôi kiếp sẽ khủng bố cỡ nào?

Nếu không phải đã thành tựu thái cổ kỳ trân thân, hắn quả thật không có chút nào dám thử nghiệm.

"Đồng thời, ta Bản tôn còn ngoài ngạch nuốt chửng Cửu Thiên Phong thân thể tinh hoa, lẳng lặng tu luyện một quãng thời gian, nói không chắc có thể đột phá Bất Diệt Ma Thân tầng thứ bảy. . . Chỉ tiếc, trước thăm dò Vạn Thần Triệu Hoán thuật, lại làm ta chịu một điểm thương nhẹ."

Có lượng lớn thiên tài địa bảo phụ trợ, chỉ là tổn thất một tia thần niệm, thực sự không tính là đại sự gì.

Mấy ngày sau, hắn liền hoàn toàn trở lại bình thường, ở đây trụ cột bên trên, Phương Nguyên lẳng lặng tu luyện, cảm giác các đạo pháp tắc viên mãn cực kỳ, liền tu vị đều lại không tiến thêm tấc nào, hết thảy đều đã đến trước mắt đỉnh cao.

Chợt, hắn tĩnh tọa bảy ngày, tìm một chỗ vùng hoang dã, bắt đầu thử nghiệm độ kiếp!

"Lôi kiếp chính là người tu luyện to lớn nhất cửa ải, một bước vượt qua, chính là thốn phàm thành Tiên! Xưa nay thân thể thành tựu Tiên khí người, độ kiếp liền rất chắc chắn. . . Ta tuy rằng lĩnh ngộ mấy đạo nghịch thiên pháp tắc, nhưng thân thể so với Tiên khí tiến thêm một bước, tương đương với thái cổ kỳ

trân, tuyệt đối không có vấn đề. . ."

Phương Nguyên cùng phân thân đứng sóng vai, hoàn toàn phát tiết bản thân khí tức, xúc động lôi kiếp.

Ầm ầm ầm!

Sắc trời đột biến, mây đen kéo tới dày đặc, hiện ra một vòng xoáy khổng lồ, sấm sét cuồn cuộn, tựa hồ sau một khắc liền muốn ầm ầm rơi xuống.

Mà ngay khi điện quang lóe lên lúc, Phương Nguyên sắc mặt lại là hoàn toàn biến hóa, cái trán đều hiện lên ra mồ hôi lạnh: "Đây là. . . Không thể! ! ! !"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1116: Lôi Kiếp

Ô ô!

Gió lạnh rít gào, cuồng lôi múa không!

Mây đen tựa như hình thành vòng xoáy, ở trong từng đạo từng đạo màu tím lôi đình hội tụ.

Một luồng áp lực cực lớn bỗng nhiên hiện lên, rơi ầm ầm Phương Nguyên trên người.

Đây là thế giới áp bức, phảng phất toàn bộ thiên địa đều ở bài xích hắn, mang theo nồng đậm ác ý, nghĩ muốn lấy đi tính mạng của hắn!

Dù cho Ma Thần cấp bậc, nắm giữ đại đạo, đối mặt với thiên địa chèn ép, đều đến cẩn thận từng li từng tí một, huống chi này cái Man Hoang thế giới vô cùng cường đại, cùng Tâm Ma thế giới đều không phân cao thấp, thậm chí còn có vượt qua!

Chó cắn áo rách chính là, Phương Nguyên lúc này lại liền một cái đại đạo cũng không từng ngưng tụ, càng không cần phải nói khôi phục Thiên Minh cấp bậc thực lực.

Răng rắc răng rắc!

Rất nhiều sấm sét màu tím ở vòng xoáy bên trong hội tụ, cuối cùng thậm chí mang theo từng tia tia màu đỏ sậm , khiến cho Phương Nguyên cảm nhận được đủ để đánh tan thái cổ kỳ trân , khiến cho hắn hoàn toàn chết đi nguy hiểm.

"Bình thường Nguyên Anh độ kiếp , bình thường là chín đạo lôi đình, mà ta liền phân thân cùng nhau, hắn là 18 đạo!"

Ủng có Phân thân chi pháp người, lúc độ kiếp, tất nhiên hai lượt thiên kiếp đồng thời rơi xuống, là vì thiên kiếp dung hợp, đây là thế giới bình hành chi đạo.

Nếu nắm giữ nghịch thiên năng lực, phải làm tốt chịu đựng tai nạn chuẩn bị!

Mà Phương Nguyên ngoài ra, lại nắm giữ ba cái nghịch thiên pháp tắc, lôi đình tất nhiên uy lực vô cùng đáng sợ.

"Nhưng dù như thế nào. . . Vừa bắt đầu đều không nên xuất hiện có thể trực tiếp đánh tan thái cổ kỳ trân lôi đình, dù cho là thành Tiên lôi kiếp, cũng nên có một tuyến sinh cơ, này mới là thế giới này căn bản quy tắc, không cách nào thay đổi!"

Phương Nguyên nhìn còn ở tích trữ uy lực , khiến cho không gian đều không ngừng phá nát lôi đình, khóe mắt đều cơ hồ nứt ra: "Nhưng tuyệt đối không là như vậy! Đây là trăm phương ngàn kế, đến ta vào chỗ chết a!"

Hắn cho tới nay không nói tính toán không một chỗ sai sót, lại cũng rất ít đem chính mình cho tới cỡ này tình cảnh nguy hiểm.

Mà đến lúc này, hắn lại là phát hiện, một cái xử lý không tốt, chính mình thật sự có nguy hiểm có thể chết đi!

Rầm ..... Rầm .....!

Đang lúc này, thiên tượng lại biến.

Ở mây đen lôi đình vòng xoáy hai bên trên trời phía, sấm sét xẹt qua, hai cái con mắt thật to hiện lên đi ra.

Nó hoàn toàn do trắng như tuyết lôi đình tạo thành, mang theo lãnh đạm vô tình mùi vị, tựa hồ ông trời mở mắt, cùng mây đen vòng xoáy hợp lại với nhau,

tạo thành một cái khuôn mặt dáng dấp.

Thoạt nhìn, thật giống như Lão thiên hiện ra khuôn mặt, từ trong miệng phun ra lôi đình.

"Thiên Phạt Chi Nhãn? Diệt Tuyệt Thần Lôi?"

Nhìn cái này cảnh tượng, Phương Nguyên trong lòng điện quang hỏa thạch giống như lóe lên, nghĩ đến nào đó thiên điển tịch trên miêu tả: "Man Hoang đại lục bên trên, chợt có tội ác tày trời người, nhất định tiên lộ đoạn tuyệt, không cách nào thành Tiên, lúc độ kiếp, liền sẽ xuất hiện Thiên Phạt Chi Nhãn hoặc là Diệt Tuyệt Thần Lôi , khiến cho độ kiếp người hôi phi yên diệt, chưa từng may mắn còn sống sót. . . Bây giờ lại là hai cái tụ hội, ta cũng không biết ta như thế tội đáng muôn chết!"

Trong này lý do rất nhiều, lớn nhất khả năng, vẫn là hắn người "xuyên việt" khí tức tiết lộ, bị thiên địa phát giác.

Ầm ầm!

Đang lúc này, ấp ủ hồi lâu màu tím lôi đình rốt cục rơi xuống.

Nó toàn thân màu tím , biên giới nơi mang theo từng tia từng tia huyết hồng, rõ ràng là thế giới Diệt Tuyệt Thần Lôi, có thể giết thần tiên!

Đến Phương Nguyên đỉnh đầu lúc, lại chia ra làm hai, khóa chặt Bản tôn phân thân, dù là trốn đến chân trời góc biển, Tiên khí bên trong, cũng là không thể tránh khỏi.

"Ngăn trở!"

Bản tôn cùng phân thân cùng nhau ngửa mặt lên trời rít gào, vung quyền hướng thiên, không có sử dụng bất kỳ Tiên khí pháp bảo , bởi vì dùng cũng vô dụng, chỉ có thể càng thêm lôi đình uy năng.

Ầm! Ầm!

Hai cái nổ vang ở trong, phạm vi trăm dặm tất cả hóa thành bột mịn, hố to dưới đáy, Phương Nguyên cùng Bản tôn đều là phun ra một hớp máu tươi, nắm đấm nơi đen kịt một màu, lại nhanh chóng rút đi da chết, hiện ra mới mẻ da thịt.

"Cực Ác Chi Chủ!"

Hắn nhìn lên bầu trời, từng chữ từng chữ phun ra một cái tên.

Không có sai! Thiên kiếp xuất hiện lúc, hắn liền cảm giác không đúng, mà đến thiên lôi rơi xuống sau khi, luồng khí tức kia liền cũng lại ẩn giấu không được, rõ ràng là Cực Ác Chi Chủ!

Cái kia đã từng là Thiên Minh đỉnh cao, nửa bước Đạo Quả, đánh bạc tất cả, cùng hắn không đội trời chung Ma thần!

"Chẳng trách ta làm sao cũng không chiếm được ngươi tin tức, nguyên lai ngươi căn bản không có chuyển sinh, mà là trực tiếp trở thành thiên đạo một phần, chuẩn bị đoạt xá thế giới sao?"

Phương Nguyên một trận nhe răng trợn mắt: "Làm sao cảm giác ngươi thật giống như có vai chính mệnh a, dĩ nhiên trực tiếp đầu thai đến thiên ý bên trong đi. . ."

Đương nhiên, thiên đạo quảng đại, đặc biệt này thế giới mạnh mẽ cực kỳ, chỉ là một cái Cực Ác, còn khó có thể ảnh hưởng lớn bộ phận vận chuyển, bằng không Phương Nguyên đã sớm ăn cơm nghẹn chết, uống nước sặc chết rồi.

Dựa theo suy đoán của hắn, Cực Ác nỗ lực đến nay thành tựu , bất quá là ảnh hưởng thiên đạo một phần, đặc biệt ở thiên kiếp này phương diện!

"Xem ra là có ý như vậy, chuyên môn chờ ta độ lôi kiếp lúc, cho ta đến một cái bẫy chết! ! !"

Phương Nguyên tâm niệm cấp chuyển, suy tư phá cục.

Rất hiển nhiên, ở Cực Ác ảnh hưởng phía dưới, chính mình thu hoạch đến lôi kiếp, tuyệt đối là hắn đủ khả năng ảnh hưởng hạn mức tối đa cao nhất, không giết chết chính mình, thề không bỏ qua loại kia!

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời mặt người hơi có biến hóa, Thiên Phạt Chi Nhãn bên trong tựa hồ dẫn theo điểm tâm tình, mang theo hết sức tà ác mùi vị, rõ ràng là Cực Ác Chi Chủ!

"Chết! ! !"

Lúc ẩn lúc hiện, Phương Nguyên phảng phất nghe được đến từ cái này Thiên Minh ma thần nguyền rủa, thứ ba, đạo thứ tư lôi đình đồng thời rơi xuống.

"Thận Long Pháp tướng! Huyễn Giới thần thông!"

"Chúc Long pháp tướng, Quang Âm Phi Nhận!"

Phương Nguyên Bản tôn phân thân đồng thời ra tay, triển khai Pháp tướng thần thông, mạnh mẽ chống đỡ lôi đình: "Cực Ác. . . Quả nhiên là ngươi, nhưng tình trạng của ngươi tựa hồ cũng có chút không đúng. . . Trở nên cơ giới mà lãnh đạm rất nhiều, đây là ngươi vai chính đãi ngộ tác dụng phụ, nhất định phải tư duy càng thêm tương tự thiên đạo? Khô khan cũng tuân thủ một số cơ bản thiên địa quy tắc vận chuyển?"

Giữa bầu trời mặt người không hề trả lời, chỉ là phun ra đạo thứ năm, đạo thứ sáu lôi đình.

Ầm ầm ầm!

Rung mạnh ở trong, hai đại Pháp tướng ầm ầm tan vỡ, từng tia từng tia ánh chớp rơi vào Phương Nguyên trên người , khiến cho Bản tôn phân thân cùng

nhau nhổ mạnh máu tươi.

"Thẹn quá thành giận?"

Khóe miệng hắn chảy máu, lại vẫn cũ cười ha ha, tìm tới một tuyến sinh cơ: "Bị ta nói trúng rồi? Ngươi chỉ là thiên đạo một phần, có thể ảnh hưởng lôi kiếp uy lực, nhưng không cách nào thay đổi căn bản quy tắc, nói cách khác, chỉ có thể khéo léo tuỳ thời đến giết ta, không thể chủ động xuất kích, lần này lôi kiếp tuy rằng khủng bố, nhưng nếu vượt qua 18 đạo, ngươi liền bó tay hết cách?"

Đạo thứ bảy, đạo thứ tám lôi đình ầm ầm rơi xuống.

Phương Nguyên thụ chưởng thành đao: "Huyễn Giới đao! Quang Âm Đao!"

Huyễn Giới pháp tắc cùng Quang Âm pháp tắc đáng sợ đến mức nào? Lần này xuất đao, dĩ nhiên trực tiếp đem lôi đình ở giữa không trung đánh nát, từng tia từng sợi lôi đình dật tán, chỉ là làm thân thể của hắn chịu đến một điểm thương nhẹ.

"Không đúng!"

Sự tình trở nên thuận lợi lên, Phương Nguyên trái lại nhíu mày, đánh tới mười hai vạn phần chú ý.

Cực Ác Chi Chủ ngay khi trong lôi kiếp, tất nhiên sẽ lấy hết tất cả lực lượng giết chết chính mình!

Sau một khắc, thiên hoa rơi rụng , hóa thành từng mảng từng mảng đại đạo cảm ngộ, rơi vào Phương Nguyên trong lòng.

Đao đại đạo, Hư Không đại đạo, Quang Âm đại đạo, Bất Diệt đại đạo. . .

Phương Nguyên bản thân lĩnh ngộ viên mãn bốn cái pháp tắc mặt sau đại đạo cảm ngộ, nhất thời bắt đầu hiện lên, thật giống là thiên địa cố ý triển lộ ở trước mặt hắn như thế.

Nếu là tầm thường tu luyện lúc gặp phải, tất nhiên muốn mừng rỡ như điên, bế quan khổ tu.

Nhưng hiện tại, ngay khi đại đạo cảm ngộ rơi xuống đồng thời, hai đạo lôi đình đột nhiên đánh xuống, trời đánh ngũ lôi!

"Hư Không đại đạo, Quang Âm đại đạo?"

Phương Nguyên ánh mắt một mê.

Chuyện này thực sự so cái gì tâm thần công kích đều lợi hại, dù sao mình khổ tu pháp tắc đối ứng đại đạo liền hiện ra ở trước mặt, lại có cái nào người tu luyện có thể ngăn cản được mê hoặc?

Mà ngay khi hắn tâm thần thoáng chìm đắm thời khắc, hai đạo thiên lôi liền ầm ầm rơi xuống.

Phốc phốc!

Hắn Bản tôn cùng phân thân cùng nhau thổ huyết, Pháp tướng hoàn toàn tan vỡ, không cách nào lại dùng, không chỉ có như vậy, một cái cánh tay, một cái bắp đùi hóa thành bột mịn, tuy rằng Bất Diệt pháp tắc cật lực vận chuyển, mọc ra mới tứ chi, nhưng tốc độ lại là thoáng biến hoãn một điểm.

"Nguyên lai chân chính đại đạo cảm ngộ, đem sẽ ở lôi kiếp đem nửa lúc rơi xuống. . . Cái này cũng là Cực Ác cố ý thao túng sao?"

Phương Nguyên lẩm bẩm một tiếng, chợt liền nhìn thấy càng nhiều thiên hoa rơi xuống.

Nếu như nói trước bất quá đại đạo vụn vặt , chỉ là nhập môn, lần này liền càng thêm thâm nhập, thậm chí đao đại đạo đều gần như viên mãn triển lộ ra, một bộ mặc cho quân hái nhặt dáng dấp.

Hướng nghe đạo, tịch có thể chết!

Dù là đối với Ma thần mà nói, một cái gần như hoàn chỉnh đại đạo đặt tại trước mặt, cũng là khó có thể chống cự mê hoặc!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đang lúc này, thứ mười một, 12 đạo lôi đình rơi xuống, uy lực tăng gấp bội.

"A! Cửu Tinh Liên Châu bí pháp, thứ chín tinh! Mở! Vũ Quang Chi Đao!"

Phương Nguyên ánh mắt mê ly, miễn cưỡng ở lôi đình sắp lâm thể trước khôi phục như cũ, hai đao bổ ra.

Cửu Tinh Liên Châu bí pháp chính là cấp độ nghịch thiên mấy, lại cũng không phải là Tiên khí ngoại vật, mà là bản thân đoạt được, nhất thời phát huy công hiệu, hai đao chặt đứt lôi đình.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, lôi đình uy lực tăng vọt , hóa thành mười ba, mười bốn đạo kiếp lôi, mang theo tươi đẹp màu đỏ thắm.

Ầm ầm!

Hắn Bản tôn phân thân non nửa thân thể vỡ vụn, khôi phục đến cực kỳ chầm chậm.

Thiên hoa loạn trụy, mặt đất nở sen vàng, đại đạo thiên âm lập tức rơi xuống, không cho hắn nửa điểm cơ hội thở lấy hơi.

Đồng thời, lần này xuất hiện, chính là hoàn chỉnh đao đại đạo, còn có một nửa Hư Không đại đạo, Quang Âm đại đạo, Bất Diệt đại đạo. . .

Đối với Phương Nguyên mê hoặc, tuyệt đối là không gì sánh kịp.

Cùng lúc đó, thứ mười lăm, 16 đạo lôi đình ầm ầm rơi xuống, lúc này lôi đình, màu tím rút đi, hơn nửa hóa thành màu đỏ sậm, mang theo điềm gở mùi vị.

"Diệt Trụ!"

Phương Nguyên Bản tôn phân thân gầm lên hai tiếng, Diệt Trụ chi đao chặt đứt lôi đình.

Dù là như vậy, từng tia từng sợi màu đỏ sậm ánh chớp cũng nổ đoạn hắn non nửa thân thể, thậm chí bám vào ở vết thương bên trên , khiến cho Bất Diệt pháp tắc hoàn toàn mất đi hiệu quả.

Ô ô!

Giữa bầu trời mặt người tựa như đang gầm thét, thứ mười bảy, 18 đạo lôi đình ầm ầm rơi xuống, hoàn toàn chuyển thành đỏ sậm vẻ.

Mà mặt người phát ra lôi đình sau khi đều trở nên hư huyễn lên, hiển nhiên tiêu hao không ít.

"Không ngăn được!"

Chỉ là nhìn thấy cái này hai đạo lôi đình, Phương Nguyên trong lòng chính là chìm xuống.

Cùng lúc đó, bốn cái hoàn toàn hoàn chỉnh đại đạo cảm ngộ hiện lên ở trước mắt hắn , khiến cho hắn hầu như nghĩ muốn quên ngoại giới tất cả.

"Thứ chín tinh, Diệt Trụ chi đao!"

Phương Nguyên trong nháy mắt hạ quyết tâm, Bản tôn ngồi khoanh chân, Chúc Long phân thân chủ động nghênh tiếp hướng về hai đạo lôi đình, vung ra mạnh nhất một đao.

Ầm!

Diệt Trụ chi đao vỡ vụn, hai tia chớp thoáng bị nghẹt, vẫn như cũ đánh tan ánh đao, chỉ là kề vai sát cánh tư thế bị ngăn cản, trở nên một trước một sau.

Ầm!

Thứ mười bảy đạo Diệt Tuyệt Thần Lôi rơi vào Chúc Long phân thân bên trên, dù là thái cổ kỳ trân cũng không cách nào ngăn cản, không ngừng bị chôn vùi , liền ngay cả Bất Diệt pháp tắc cũng hoàn toàn mất đi hiệu quả.

"A! ! !"

Kêu thảm thiết ở trong, Chúc Long phân thân chỉ còn dư lại cái đầu, miễn cưỡng đem mười bảy đạo lôi đình tiêu diệt.

Trong nháy mắt tiếp theo, cuối cùng một tia chớp ầm ầm rơi xuống, Chúc Long phân thân thân tử đạo tiêu!

Không chỉ có như vậy, thứ mười tám đạo lôi đình hầu như không có tổn thất gì, đem Phương Nguyên Bản tôn bao phủ.

Ầm!

Màu đỏ tím quang mang ở trong, Phương Nguyên Bản tôn đồng dạng hóa thành bột mịn!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1117: Tiên Nhân

Răng rắc! Ầm ầm!

Cho dù hư huyễn hơn nửa, giữa bầu trời khuôn mặt cũng không có tản đi, làm như ở phát tiết rít gào, từ Thiên phạt chi nhãn bên trong toát ra Cực Ác tình tự.

Vù vù!

Gió nhẹ phất động.

Trăm dặm hố lớn đáy, từng tia tia tro tàn hội tụ, một lần nữa ngưng tụ thành một cái hình người, thình lình chính là Phương Nguyên!

Xì xì!

Mây đen lăn lộn, mặt người tựa hồ tại gào thét, lôi lóng lánh, lại chính là không hạ xuống được.

"Cực Ác. . . Ngươi rất không cam lòng sao? Đáng tiếc. . . Ngươi chỉ là thiên đạo, không! Thiên phạt một con ký sinh trùng! Có thể ảnh hưởng thực sự là có hạn, dù cho đem ta đánh thành tội ác tày trời hạng người, nhưng ta vượt qua lôi kiếp, ngươi liền không thể làm gì, ha ha. . ."

Phương Nguyên thân thể tận xích, lại ngửa mặt lên trời vui sướng cười to: "Ngươi muốn giết ta. . . Cũng cứu ta! Trước lôi kiếp xuất hiện thời điểm, ta liền biết ta khả năng không qua được, càng không cần phải nói có đại đạo cảm ngộ hàng lâm tâm thần quấy rầy. . . Vì lẽ đó, từ vừa mới bắt đầu ta liền làm quyết định , căn bản không cần quản cái khác con đường, chuyên tâm cảm ngộ Bất

Diệt đại đạo!"

"Thiên địa vận chuyển, tất trọng cân bằng, lôi kiếp là phạt, nhưng phạt đến càng nặng, khen thưởng cũng nhất định phải càng cao, đỉnh cấp đại đạo cảm ngộ rơi vào càng nhiều, ta Bất Diệt pháp tắc bên trên lĩnh ngộ sát na ngàn dặm. . . Ở cuối cùng, ta từ bỏ phân thân, Bản tôn nhất ý cảm ngộ Bất Diệt đại đạo, rốt cục hiểm hiểm thành tựu!"

Nếu là lĩnh ngộ cái khác đại đạo, phân tâm xung quanh, căn bản không thể khiến một đạo viên mãn, chỉ là liền muốn chết.

Là lấy Phương Nguyên đối với Hư Không đại đạo cùng Quang Âm đại đạo chỉ là một hơi liền qua, chăm chú tại Bất Diệt đại đạo.

Pháp tắc thụ hạn chế với thế giới, bởi vậy dù cho hắn Bất Diệt pháp tắc viên mãn, thân thể ở cuối cùng Diệt Tuyệt Thần Lôi trong như trước trọng thương, không cách nào khôi phục.

Nhưng bất diệt đại đạo thành tựu sau, chân chính bất tử bất diệt, có thể đối kháng thế giới, dù là hôi phi yên diệt, như trước từ trong hư không sống lại.

'Đáng tiếc, chậm sát na, Chúc Long phân thân là thật sự thân tử đạo tiêu, không cứu lại được đến rồi!'

Cái này quả thật là sinh tử một đường, Phương Nguyên bây giờ hồi tưởng lại, như trước có chút mồ hôi lạnh.

Ầm ầm ầm!

Sấm rền cuồn cuộn, bầu trời mặt trên mang theo cực hạn lửa giận.

"Không cam lòng sao? Phẫn nộ sao?"

Phương Nguyên ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt lạnh lẽo: "Ngươi tuy rằng cùng bản giới thiên đạo hòa làm một thể, quả thật xuất kỳ bất ý, nhưng nếu lần này bố

cục không giết chết được ta, lần sau, liền đến phiên ta!"

"Có lẽ thế giới này rất mạnh, bình thường nói muốn đối phó thiên đạo, chính là chuyện cười. . . Nhưng chính trực ma tai, Thế giới chi lực suy yếu không ít! Liền có cơ hội, ngươi sẽ không chờ quá lâu!"

Trên thực tế, Phương Nguyên phỏng chừng mình có thể sống quá phía trước lôi đình cùng điểm ấy cũng có quan hệ.

Thiên Ma xâm lấn, Thế giới chi lực hạ xuống, lôi kiếp uy lực tự nhiên cũng yếu bớt mấy phần.

Mà chính là cái này mấy phần, chính là cuối cùng sinh tử khác biệt!

Ô ô!

Cuồng phong gào thét, mây đen dần dần lùi tán, mặt người không cam lòng thế nào đi nữa, cũng chỉ có thể biến mất.

"Không nghĩ tới, lần này dĩ nhiên là một cái bẫy chết! Quả thật tổn thất nặng nề. . ."

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, Tiên Linh chi khí rơi xuống, bắt đầu đột phá tiên nhân.

Nguyên bản, kế hoạch của hắn rất tốt, dựa dẫm thái cổ kỳ trân thân thể, dù là 18 đạo lôi đình đều không thể chân chính uy hiếp, liền có thể nhất ý cảm ngộ ba cái đứng đầu đại đạo, nói không chắc còn có thể thúc đẩy dung hợp thời không đại đạo tiến triển.

Nhưng hiện tại, lại là vì mạng sống, trước tiên bỏ qua một cái phân thân, mặt khác cũng từ bỏ Hư Không đại đạo cùng Quang Âm đại đạo, nhất ý lĩnh ngộ Bất Diệt đại đạo, có thể nói tổn thất nặng nề.

May là, bảo vệ tính mạng, lại biết rồi Cực Ác nơi!

"Ký sinh thế giới, đoạt xá thiên đạo?"

Phương Nguyên ngẩng đầu, nhìn trời xanh: "Có chút. . . Phiền phức a!"

Đối phương tuy rằng chỉ là thiên đạo một cái ký sinh trùng, nhưng dù sao cũng ở thiên đạo bên trong, tuy rằng mất đi rất nhiều, nhưng mình nếu muốn công kích hắn, cũng nhiễu bất quá Thiên Đạo lực lượng!

"Đồng thời, việc này nghi nhanh không thích hợp chậm, dù sao Cực Ác Chi Chủ cũng là ở không ngừng trưởng thành, rất hiển nhiên, ta mới vừa xuyên qua khi đó, chính mình cố nhiên chỉ là hài nhi, nhưng ý thức của đối phương cũng là một mảnh hỗn độn. . . Bằng không thiên ý phía dưới, một cái Man tộc em bé, có thể sống bao lâu?"

Phương Nguyên có chút suy đoán.

Mà sau đó, hắn tuy rằng tu vị ngày một tăng, nhưng Cực Ác càng là được trời cao chiếu cố, đã có thể ảnh hưởng Thiên phạt.

Cái này cũng có thể là đối phương cố ý trước tiên ăn mòn có quan hệ lôi kiếp bộ phận, ngay khi tiên nhân cái này cửa ải trên chờ đợi mình.

Không cẩn thận, chính là thật sự thân tử đạo tiêu, vạn kiếp bất phục.

"Ta đang trưởng thành, đối phương cũng đang nhanh chóng trưởng thành, đặc biệt bị ta nhìn thấu sau khi. . ."

Phương Nguyên nhìn trời xanh, luôn cảm thấy mỗi thời mỗi khắc đều phảng phất có một đôi mắt, ở gắt gao nhìn chằm chằm chính mình.

Cực Ác Chi Chủ lúc này hắn là chính đang tại gia tốc ăn mòn thế giới, một khi bị hắn thành công, lập tức sẽ hoạch được tự do, ít nhất cũng là Hỗn Độn Thần Ma cấp bậc thực lực, càng phất tay mang theo Thế giới chi lực, giết chính mình vô cùng dễ dàng.

"Bất quá, ở chưa thành công trước, ngươi muốn tránh thoát ra thiên đạo ràng buộc, cũng rất khó khăn, nó bảo vệ ngươi, cũng ràng buộc ngươi. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm không ngừng, nhìn mình trên người từng tia từng tia Tiên Linh chi khí hội tụ, hoàn toàn chuyển hóa thành Tiên Linh thân thể.

"Tiên nhân một mạch hoá sinh, tụ tán vô thường, rất khó bị phàm nhân tiêu diệt, nhưng theo ta Bất Diệt đại đạo so ra, vẫn là kém xa tít tắp. . ."

Hắn đứng lên, ngửa mặt lên trời thét dài.

Khủng bố sóng gợn, trong nháy mắt khuếch tán trăm dặm, chấn động hoàn vũ.

"Tiên nhân nghĩ lên cấp Thái Ất, then chốt chính là ở nắm giữ một cái hoàn chỉnh đại đạo, ta đã nắm giữ Bất Diệt đại đạo, thân thể có thể so với thái cổ kỳ trân, hoàn toàn thỏa mãn yêu cầu, nói cách khác, cảnh giới đã sớm đến, chỉ cần đầy đủ quân lương, là có thể đạp đất lên cấp Thái Ất!"

Phương Nguyên vung tay lên, rất nhiều Linh đan kỳ trân hiện lên.

Hô. . . Hấp. . .

Hắn thật sâu hô hấp, miệng phảng phất có một cái vòng xoáy hố đen, đem những thứ này linh tài tất cả nuốt chửng.

Nếu như đổi thành Tiên nhân bình thường đến, dù là cảnh giới đến, thân thể cũng không chịu được, nhưng thân thể hắn có thể so với thái cổ kỳ trân, lại là không có gì lo sợ.

Chỉ một thoáng, cảnh giới liên tục đột phá, trong phút chốc liền đến tiên nhân đỉnh cao.

Cuồng phong ngừng lại.

"Cũng không phải là ta cảnh giới không đủ, mà là tài liệu không đủ. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, ánh mắt bỗng nhiên xoay một cái: "Tĩnh tọa luyện khí chỉ là hạ sách, như vậy. . . Cũng chỉ có đi những Thánh địa này!"

Thánh địa tài nguyên phong phú, tuyệt đối có thể chống đỡ một cái Thái Ất lên cấp!

Đương nhiên, dù là chỉ là tiên nhân đỉnh cao, hắn lúc này chiến lực, bất luận là giết chết Thái Ất tiên nhân, vẫn là Thái Cổ Thần Ma, đều sẽ không rất khó khăn.

Một khi vượt qua lôi kiếp, thực lực chính là khác nhau một trời một vực, đối với hắn mà nói, cũng là một cái thoát thai hoán cốt quá trình.

"Đao đại đạo, chỉ kém một tia, mà Hư Không đại đạo cùng Quang Âm đại đạo có chút đáng tiếc, chỉ là nhập môn!"

Nắm chặt nắm đấm sau khi, cảm nhận được chính mình thực lực hôm nay, Phương Nguyên hơi có chút tiếc hận.

"Kim Nguyên!"

Suy nghĩ một chút, hắn xoa xoa Vạn Thần điện nhẫn, đem Kim Nguyên con rối phóng ra.

"Chúc mừng chủ nhân vượt qua lôi kiếp, thần thông đại thành!"

Kim Nguyên cung kính đến cực điểm lạy xuống.

Lúc này Phương Nguyên, không thể nghi ngờ đã vượt qua nó đã từng là chủ nhân Hồng Thần quá nhiều quá nhiều.

Thậm chí, ở vẫn là Nguyên Anh thời điểm, cũng đã giết tiên nhân như làm thịt chó, lúc này đây?

"Ở ta lúc nhỏ yếu, Hồng Thần di tàng đối với ta trợ giúp rất nhiều, ta cũng coi như thừa hắn một phần tình. . ." Phương Nguyên nhàn nhạt nói, mà Kim Nguyên lại là một thoáng kích động lên.

"Lúc này ta nắm giữ đầy đủ thực lực, cũng là nên báo thù cho hắn, nói đi. . . Kẻ thù là ai? Nhà ai thánh địa Thái Ất?"

Đã từng là Hồng Thần xem như là vô cùng lợi hại tiên nhân, có thể giết hắn, tự nhiên là Thái Ất cấp bậc.

"Chu Thiên tiên tông, vạn tinh!"

Kim Nguyên nghiến răng nghiến lợi nói: "Người này mặc dù là mới lên cấp Thái Ất, nhưng bản thân huyết mạch phi phàm, chính là Chu Thiên tiên tông Lão tổ hậu duệ, luôn luôn hung hăng càn quấy, lúc trước Lão chủ nhân chỉ là nho nhỏ đắc tội rồi hắn, liền bị dây dưa truy sát, cuối cùng ngã xuống. . ."

"Lại là Chu Thiên tiên tông?"

Phương Nguyên ngẩn ra, chợt cười to: "Đúng là vừa vặn, cùng nhau giải quyết!"

Ở Chu Thiên tiên tông bên trong, hắn còn có một cái cừu nhân Thái Huyền đây.

Bất quá, lúc này Thái Ất tiên nhân, ở trong mắt hắn , bất quá tiện tay có thể giết mặt hàng.

"Các thánh địa Lão tổ tu vị, ứng nên là Thái Thượng đỉnh cấp! Thái Thượng người, nắm giữ Hỗn Độn tiên thiên đại đạo, Thiên Minh ma thần cũng chưa chắc là đối thủ!"

Nghiên cứu nguyên nhân, Thiên Minh ma thần chỉ có một cái hoàn mỹ con đường, nhưng Thái Thượng tiên nhân, lại có lẽ không chỉ lĩnh ngộ một cái tiên thiên đại đạo!

"Luận con đường tu hành, này thế giới ở Thái Ất đại đạo sau khi, rõ ràng cùng Tâm Ma đạo đường không giống! Tâm Ma đạo đường là cướp đoạt vạn đạo, đúc ra tự thân hoàn mỹ con đường, không sợ hãi thế giới, mà Thái Thượng tiên nhân nhưng là đem bình thường đại đạo thăng hoa thành tiên thiên đại đạo , tương tự như vậy!"

Không giống vũ trụ, trên con đường tu luyện tự nhiên có sai biệt.

Mà ở cái này đỉnh cao, lại là hiển hiện ra khác nhau đến, thình lình muốn so với Tâm Ma Thiên Minh đại đạo cao hơn nửa cấp dáng vẻ.

"Cho tới Hồng Mông Thánh Ma, rõ ràng là Đạo Quả cấp số. . . Thậm chí còn không là bình thường Đạo Quả. . . Ta tu luyện đi vẫn là lấy làm gương Tâm Ma con đường , bất quá ở Đạo Quả trước, có lẽ cũng có thể thu nạp thế giới này tinh hoa. . ."

Hắn đi Mộng sư chi đạo, không thể nghi ngờ chính là lấy sở trường bù sở đoản, chứa đựng Vạn gia.

Nếu thế giới này Thiên Minh đại đạo càng thêm viên mãn, đương nhiên muốn hấp thụ tinh túy.

"Không nói những cái khác, chỉ là Hư Không đại đạo cùng Quang Âm đại đạo, nếu như có thể hoàn toàn lĩnh ngộ cũng dung hợp , hóa thành thời không đại đạo, liền không so với bình thường tiên thiên đại đạo yếu hơn bao nhiêu. . . Nếu là ta ở thế giới này thành tựu Thái Thượng tiên nhân, lại giết chết Cực Ác, đem rất nhiều tiên thiên đại đạo lực lượng hòa vào Đạo Quả, đem sẽ khủng bố bao nhiêu?"

Phương Nguyên có chút mơ màng: "Có lẽ. . . Liền có thể cùng đầu kia hỗn độn nơi sâu xa nhất Hồng Mông Thánh Ma tranh đấu chứ?"

. . .

Vèo!

Một lát sau, hắn điều có cảm giác ngẩng đầu lên, nhìn một khoảng trời.

Ở nơi đó, một điểm đen nhanh chóng tới gần , hóa thành một tên bóng người, thình lình chính là Ô Uyên Thái Ất tiên nhân!

"Cũng vậy. . . Nơi này cách thành Viêm Dương rất gần, mà ta độ lôi kiếp, thanh thế thật lớn, lan đến vạn dặm, hắn cái gì đều không có phát hiện mới không bình thường. . . Có lẽ, trong đó còn có Tạ Vô Phong bọn hắn mấy cái mật báo nhân tố. . ."

Phương Nguyên bay lên, bình tĩnh nhìn người đến.

"Ngươi là. . . Lệ Hồn? Vừa nãy ở độ lôi kiếp?"

Ô Uyên trưởng lão trợn mắt lên: "Vì sao như vậy hùng vĩ?"

Nguyên bản ở trong mắt hắn, cái này Lệ Hồn bất quá một cái bình thường đệ tử chân truyền, nhưng hiện tại xem ra, nhưng căn bản không phải cái kia sự việc.

Man Hoang thế giới ở trong, người tu luyện cần vượt qua, chỉ có thành tiên lôi kiếp!

Mà cho dù là ghi chép trong, những Thánh địa này Lão tổ lôi kiếp, đều không có cỡ này uy thế!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1118: Thần Ma

"Chính là. . ."

Phương Nguyên thản nhiên trả lời, chờ xem cái này Ô Uyên làm sao ra bài.

"Nếu ngươi đã thành tiên nhân, lôi kiếp uy lực lại như vậy hùng vĩ, hiển nhiên là lĩnh ngộ đứng đầu pháp tắc. . . Ta Kim Hồn tông ba đại chân truyền đệ tử, đều là có không kịp, vị trí Tông chủ, e sợ muốn hoành sinh biến số. . . Ngươi chỉ cần cùng ta về tông, tông chủ nhất định hết sức cao hứng, đồng thời lớn thêm ban thưởng."

Ô Uyên trưởng lão có ý riêng nói .

"Ta vô ý tại vị trí Tông chủ. . ." Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Đùa giỡn, tuy rằng hắn lúc này không sợ Thái Ất tiên nhân, nhưng không có nghĩa là có thể ở thánh địa sơn môn bên trong giết cái thất tiến thất xuất.

Đặc biệt Kim Hồn tông, một cái Tu Di Kim Sơn liền đủ hắn được, càng nói không chắc còn có Thái Thượng tiên nhân cấp bậc tồn tại.

Dù là không có, cái này quần luyện thể cuồng trong đám người, khẳng định cũng có mấy cái thân thể có thể so với thái cổ kỳ trân Thái Ất, giết lên có chút phiền phức.

"Như vậy nhìn tới. . . Lệ Hồn cũng không phải tên thật của ngươi. . ." Ô Uyên trưởng lão có chút đáng tiếc: "Cửu Thiên Phong hiện ở nơi nào?"

"Trưởng lão không phải hắn là đoán được sao?" Phương Nguyên vẻ mặt trêu

tức: "Tự nhiên là đã thần quy hỗn độn, thân thể hóa thành hơi bụi. . ."

". . ."

Dù như thế nào, Cừu Thiên Phong đều là chân truyền đại sư huynh, vị trí Tông chủ mạnh nhất người cạnh tranh, hắn tin qua đời, đối với Kim Hồn tông mà nói, tất nhiên là một tràng động đất , liền ngay cả Ô Uyên đều rơi vào trầm mặc.

"Việc này quá to lớn, dù như thế nào. . . Như Lệ Hồn ngươi còn đối với Kim Hồn tông có một tia tình nghĩa ở, kính xin theo ta về sơn môn, thật tốt giải thích một, hai!"

Sau một hồi lâu, vị này Kim Hồn tông trưởng lão mới chậm rãi nói.

"Xin lỗi. . . Việc này ta không làm được!" Phương Nguyên lắc đầu một cái, xoay người muốn đi.

Ô Uyên trưởng lão thấy vậy, vẻ mặt không khỏi u ám xuống, cuối cùng vẫn là lựa chọn động thủ: "Dừng chân!"

Phần phật!

Hắn tay áo tung bay, một cái Thâm Uyên giống như đại đạo liền ngăn ở Phương Nguyên trước mặt, giống như rãnh trời.

"Thái Ất tiên nhân sao?" Phương Nguyên phải duỗi tay một cái, liền nhiều một thanh Tiên khí dạt dào trường đao: "Vũ Quang!"

Lúc này hắn Huyễn Giới cùng Quang Âm pháp tắc tất cả đều viên mãn, thậm chí miễn cưỡng bắt đầu lĩnh ngộ đại đạo, dung hợp pháp tắc uy lực tự nhiên tăng lên dữ dội.

Càng không cần phải nói, vẫn là lấy Tiên Linh chi khí cùng thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể thôi thúc.

Rầm ..... Rầm .....!

Chỉ thấy một đạo óng ánh như ngân hà giống như ánh đao rơi xuống, trực tiếp xé rách Thâm Uyên , khiến cho Ô Uyên trưởng lão sắc mặt mấy biến: "Không thể!"

Hắn xưa nay chưa từng nhìn thấy như thế yêu nghiệt tiên nhân, dĩ nhiên chỉ là dựa vào mới vừa mới nhập môn Đại Đạo chi lực, liền có thể địch nổi Thái Ất tiên nhân!

"Cửu Chuyển Bất Diệt Thân thứ bảy chuyển? !"

Rất nhanh, hắn đã nghĩ đến nguyên nhân, nhìn hướng về Phương Nguyên trong ánh mắt mang theo kinh hãi.

Phải biết, dù là lấy luyện thể nghe tên Kim Hồn tông, Thái Ất các tiên nhân cũng không phải từng cái từng cái thân thể đều đạt đến cỡ này cảnh giới.

"Lệ Hồn. . . Theo ta trở về đi thôi, Trưởng lão hội nếu là biết việc này, nhất định sẽ lập ngươi làm tông chủ, Cửu Thiên Phong hàng ngũ , căn bản không cách nào cùng ngươi so với!"

Ô Uyên tiên nhân vẻ mặt nóng rực.

Đang nhìn đến Phương Nguyên 'Giá trị' sau khi, dù là Cửu Thiên Phong nguyên bản không có cái gì chân đau, cũng sẽ bị hắn từ bỏ.

"Ha ha. . ."

Phương Nguyên cười không nói, bỗng nhiên xông thẳng Ô Uyên đại đạo.

Ầm ầm ầm!

Đại Đạo chi lực rơi vào hắn thái cổ kỳ trân cấp bậc trên thân hình, chỉ có thể lưu lại dấu vết mờ mờ.

Vèo!

Giữa bầu trời xẹt qua một đạo bạch ngân, dĩ nhiên trực tiếp đem ngưng tụ lại đến Đại Đạo chi lực va nát.

Cùng lúc đó, phía sau hắn Bất Diệt đại đạo hiện lên, rất nhiều vết tích nhanh chóng trở lại bình thường, phảng phất trước bị thương đều là ảo giác.

"Đó là. . ."

Ô Uyên trưởng lão kinh sợ đến cực điểm, cảm giác trước chịu đựng đến xung kích gộp lại vẫn không có lần này lớn: "Bất Diệt đại đạo? ! Trước hắn, không phải vừa mới vừa vượt qua tiên nhân kiếp số sao?"

Đồng thời, càng là kinh hãi cực kỳ.

Thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể, đã khiến thánh địa thúc thủ vô sách, chỉ có thể trấn áp, mà không phải giết chết, như phối hợp Bất Diệt đại đạo, này bên trong thế giới, quả thực chính là muốn chết cũng khó khăn.

"Lệ Hồn. . . Quả thật là một cái đáng sợ đến cực điểm người. . ."

Ô Uyên Thái Ất tiên nhân không còn dám đuổi, nhìn Phương Nguyên phương hướng ly khai, suy tư.

. . .

Đại Thánh tu tiên giới Nam vực, Chu Thiên tiên tông.

"Vạn Tinh Thái Ất tiên nhân, chính là Chu Thiên tiên tông Lão tổ huyết duệ. . . Này vị khai sáng Chu Thiên tiên tông Lão tổ tất nhiên là Thái Thượng tiên nhân, không biết lúc này là đã tọa hóa? Vẫn là ở trong hỗn độn ngao du? Hay hoặc là ngay khi tông môn tọa trấn?"

Phương Nguyên đi tới Nam vực, âm thầm thu thập Chu Thiên tiên tông có

quan hệ tin tức.

Loại này thánh địa, mỗi một cái đều là quái vật khổng lồ, có ít nhất một cái thái cổ kỳ trân trấn áp khí vận, trong môn phái cũng sẽ không thiếu hụt Thái Ất tiên nhân.

Tựa như Kim Hồn tông, ngoại trừ Tu Di Kim Sơn ở ngoài, trong tông Thái Ất tiên nhân không dưới mười lăm số lượng, trước thập đại chủ thành, mỗi một cái đều có Thái Ất tọa trấn, trong tông cao thủ tự nhiên càng nhiều.

Thậm chí, liền Thái Thượng cảnh giới tiên nhân Lão tổ, cũng có rất lớn khả năng tồn tại, bằng không ngồi không vững cái này Đại Thánh tu tiên giới đệ nhất vị trí.

Đem so sánh mà nói, Chu Thiên tiên tông liền yếu kém không ít, lập phái Lão tổ càng là mấy ngàn năm không được tin tức, nói không chắc xác thực ở trong hỗn độn ngao du, khó có thể trở về.

"Nói cách khác. . . Rất có thể là một cái rỗng ruột cây củ cải lớn?"

Phương Nguyên ngóng nhìn Chu Thiên tiên tông phương hướng, biểu hiện có chút cân nhắc.

"Ma tai có tới trăm năm, ta không có chút nào gấp, vẫn là ôm cây đợi thỏ cho thỏa đáng. . ."

Dù là hắn lúc này, đối với tự tiện xông vào một cái tu luyện thánh địa sơn môn vẫn còn có chút kiêng kỵ, bởi vậy trực tiếp giấu tại hư không bên trong, đối với Chu Thiên tiên tông triển khai giám thị.

"Ừm. . . Chu Thiên tiên tông lấy chính là trưởng lão tuần tra chế, mười năm thay phiên một lần, luôn có Thái Huyền hoặc là Vạn Tinh lúc đi ra. . ."

Phương Nguyên ngồi khoanh chân, yên lặng chờ đợi.

Loại tu luyện này, đối với hắn mà nói cũng có chỗ tốt, dù sau hắn tiên nhân đỉnh cao thực lực đều là nuốt chửng linh vật chiếm được, lúc này vừa vặn củng cố một thoáng trụ cột.

Huống chi, thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể, lại thêm vào một chút Hư Không đại đạo, mỗi ngày chỉ là phun ra nuốt vào Tiên khí, là có thể từ bên trong thế giới thu được không ít cấp dưỡng, thực lực tăng lên không ngừng.

Nguyên Anh có thể có ngàn năm thọ, mà đối với tiên nhân mà nói, mấy chục năm cũng bất quá trong nháy mắt vung lên.

Trong nháy mắt, hai mươi năm đi qua.

Hư không kẽ hở bên trong, chính đang tại khoanh chân ngồi tĩnh tọa Phương Nguyên lập tức đứng lên: "Đây là. . ."

Hắn ngóng nhìn, cũng không phải là Chu Thiên tiên tông sơn môn phương hướng, mà là vòm trời!

Vào đúng lúc này, hầu như tất cả Man Hoang thế giới đại năng, đều là chau mày, đem ánh mắt nhìn về bầu trời.

Hỗn độn gạt ra, thế giới run rẩy.

Lúc ẩn lúc hiện, Phương Nguyên tựa hồ cảm nhận được màn trời bị xé rách, một con vô cùng to lớn, không thể gọi tên tồn tại, mạnh mẽ tiến vào thế giới này!

"Là Hỗn Độn Thần Ma!"

Hắn thở dài một hơi, tiếng nói trầm thấp nói .

Hỗn Độn Thần Ma ít nhất nắm giữ một cái tiên thiên đại đạo, yếu nhất cũng có thể so với Thiên Minh ma thần!

Cỡ này tồn tại, nếu là bị nó tùy ý khoe oai, toàn bộ thế giới đều nói không

chắc bởi vậy hủy diệt!

Xưa nay, Hỗn Độn Ma Thần chỉ xuất hiện tại loại cỡ lớn ma tai ở trong, số lượng cực kỳ ít ỏi.

"Cũng không biết cái nào thánh địa sẽ như vậy xui xẻo. . . Lên một cái Mông Duyên sơn, cũng là bởi vì Thái Thượng tiên nhân cùng Hỗn Độn Thần Ma song song cùng chết, mới hoàn toàn suy sụp xuống a. . ."

Phương Nguyên có chút cười trên sự đau khổ của người khác nghĩ.

Nhưng sau một khắc, ý cười của hắn đều có chút đọng lại.

"Hống hống!"

"Gào gào!"

Bởi vì liền ở thế giới chi thương miệng nơi, lại có hai con quái vật khổng lồ hiện lên, theo sát phía sau tiến vào bên trong thế giới.

Man Hoang thế giới run không ngừng, tựa hồ từng làm chống lại, lại bị không chút lưu tình trấn áp.

"Ba con! Ba con Hỗn Độn Thần Ma!"

Cảm ứng được tất cả những thứ này Phương Nguyên hít sâu một cái: "Trừ phi tất cả thánh địa đồng lòng hợp lực, nếu không thì. . . Thế giới phá diệt sắp tới!"

Đương nhiên, chuyện này với hắn mà nói, vẫn có chỗ tốt.

Như thế giới phá diệt, thiên đạo không tồn, dĩ nhiên là có thể thoả thích truy sát Cực Ác Chi Chủ.

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Dù là dĩ vãng loại cỡ lớn ma tai, một

con Hỗn Độn Thần Ma cũng là đỉnh thiên . . ." Phương Nguyên thật là có chút nghi ngờ không thôi: "Lẽ nào là bởi vì ta cùng Cực Ác mang đến biến hóa?"

Ba con Hỗn Độn Thần Ma đồng thời xâm lấn, mang đến hậu quả, tuyệt đối là mang tính tai nạn!

Phương Nguyên trải qua ngắn ngủi kinh ngạc sau khi, nhất thời trở nên ánh mắt lấp lánh lên: "Cơ hội! Cơ hội tốt nhất! Các đại tu hành thánh địa đến cùng là có tiếng không có miếng, vẫn là gốc gác thâm hậu, đều có thể cân nhắc một thoáng!"

Có thể ngăn cản Hỗn Độn Thần Ma thánh địa, không thể nghi ngờ đều là cao nhất tầng thứ.

Thậm chí, những kia Thái Thượng tiên nhân, muốn chạy trốn cũng không thể!

Lấy Hỗn Độn Thần Ma tầng thứ cùng tầm mắt, hủy diệt bình thường phàm nhân thậm chí tiên nhân Thái Ất, đều không có một chút nào cảm giác thành công.

Chỉ có cùng cấp bậc ngã xuống, mới có thể làm chúng nó càng thêm tới gần toàn bộ vũ trụ hủy diệt bổn nguyên!

Bởi vậy, tất nhiên sẽ trực tiếp tìm tới mấy đại thánh địa!

Mà cái này, cũng là Phương Nguyên cơ hội!

Rầm ..... Rầm .....!

Giữa bầu trời, ba đạo sao băng giống như điện quang thạch hỏa ầm ầm xé rách mạnh mẽ, nặng tựa vạn cân nện xuống.

Ở chính giữa một đạo, thẳng tắp nện hướng về trung vực, Kim Hồn tông sơn môn nơi.

"Tốt một con súc sinh!"

Kim Hồn tông bên trong, một cái cường đại thần niệm phun trào.

Kim quang bùng lên bên trong, vô số Tu hành giả đều có thể nhìn thấy một cái đỉnh thiên lập địa màu vàng cự nhân, từ tổ sư đường phương hướng đi ra, tay phải một chiêu, Tu Di Kim Sơn liền phủi rơi xuống lượng lớn Kim Hồn tông đệ tử, hiện ra diện mạo thật sự, rơi vào Cự nhân tay trên, đập về phía sao băng: "Trấn!"

Ầm!

Giữa không trung chói tai âm bạo hiện lên, quét ngang bốn phương tám hướng, liền tiên nhân nghe xong đều màng tai xuất huyết, khổ sở không ngớt.

"Là Kim Hồn Lão tổ!"

Cái khác Thái Ất tiên nhân nhìn thấy tình cảnh này, lại là kích động phi thường: "Lão tổ tông nhiều năm trước liền đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện đến thứ chín chuyển, có thể nói Nhục Thân Thành Thánh, không nghĩ tới hôm nay dĩ nhiên có thể nhìn thấy lão nhân gia người tự thân ra tay!"

"Cửu Chuyển Bất Diệt, cũng không phải là phần cuối!"

Kim Hồn Lão tổ thu hồi Tu Di tiên sơn, còn có nhàn hạ dư lực đối với cái khác Thái Ất giải thích: "Lão phu bế quan khổ sở tìm hiểu, rốt cục thu được thiên cơ. . . Chín là số lớn nhất! Nhưng cửu chuyển bên trên, còn hẳn là có thứ mười chuyển, này mới thật sự là nghịch thiên cấp số! . . . Như lão phu hoàn thành thứ mười chuyển, cái này Hỗn Độn Thần Ma cũng không tính là gì."

Ầm!

Đang lúc này, từ trên mặt đất trong hố sâu, một con cực lớn Thần ma tái hiện ra.

Nó lân phiến đỏ sẫm, thân thể liền giống như Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo thể hiện, tu vị thấp hơn đệ tử chỉ là nhìn thấy cái này Thần ma hình thể, liền che hai mắt, phát ra tiếng kêu thảm, trên người bốc cháy lên diệt thế giống như lửa hồng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1119: Cường Sát

Tây vực, Huyền Nguyên giới ngoài.

Giữa bầu trời sao băng lấp loé, trên mặt đất lại là rất sớm xuất hiện một vị tiên nhân.

Này tiên xanh xao vàng vọt, giống như bệnh quỷ, quanh thân phụ cận lại hình như có vô cùng quỷ vực, mê ảnh tầng tầng.

"Khục khục. . . Quả nhiên là loại cỡ lớn ma tai, hậu kỳ có Hỗn Độn Thần Ma giáng thế!"

Chẳng biết lúc nào, một gã khác cô gái hiện lên, cùng hắn đứng sóng vai: "Quỷ Trang huynh! Việc này nhất định phải ngươi ta liên thủ!"

"Đa tạ. . . Khục khục. . ." Bệnh quỷ giống như Thái Thượng tiên nhân vội vàng nói cám ơn: "Ta không so Kim Hồn huynh, có thể lấy sức một người gắng đón đỡ Hỗn Độn Thần Ma, cũng không so mặt bắc Viên huynh, có thể phát động vạn yêu lực lượng, bố trí Vạn Yêu đại trận. . . Chỉ có thể mặt dày cầu viện."

"Cùng nhau trông coi, vốn là chúng ta thánh địa đã sớm ước hẹn tốt đẹp. . . Cần gì nói cám ơn?" Cô gái nở nụ cười xinh đẹp.

Lần này xâm lấn ba con Hỗn Độn Thần Ma, hiển nhiên đều là hướng về phía Thái Thượng cấp bậc đến.

Trong đó hai con bị ba người bọn hắn nhân loại Thái Thượng tiên nhân đỡ, còn có một con lại là rơi vào Yêu vực trong, tự có đại yêu đau đầu.

"Từ khi Chu Thiên tiên hữu đi tới hỗn độn sau khi, ta Nhân tộc Thái Ất liền lại không có đột phá đạo hữu, thực sự là đáng thương đáng tiếc. . ." Quỷ Trang tiên nhân sắc mặt trắng bệch nói: "Nếu là chúng ta cũng ứng kiếp, cái kia liền chỉ có Kim Hồn huynh một cái chống!"

"Mà lại nhỏ giọng!" Nữ Thái Thượng tiên nhân lườm hắn một cái: "Đến chúng ta cảnh giới cỡ này, mỗi tiếng nói cử động, đều liên luỵ nguyện lực nhân quả. . . Cực kỳ không may mắn! Huống chi, ngươi này cái bệnh quỷ ẩn giấu đến sâu nhất, e sợ thực lực không kém Kim Hồn. . ."

"Loan Huyên ngươi nói đùa , bất quá chỉ là một con Hỗn Độn Thần Ma, ta ngược lại thật ra cũng chắc chắn chống đối một, hai!"

Quỷ Trang tiên nhân nói xong, ánh mắt liền nhìn kỹ bầu trời.

Sao băng rơi xuống, Hủy Diệt đại đạo phân tán, trong phút chốc khiến phạm vi ngàn dặm tận thành đất khô cằn.

"May là. . . Ta rất sớm mở ra quỷ giới, bằng không tất nhiên sinh linh đồ thán!"

Quỷ Trang Thái Thượng tiên nhân nhàn nhạt nói câu, thân hình bỗng nhiên chuyển thành hư ảo, hướng về một cái hố to nơi đi tới.

Nơi hắn đi qua, thiên địa trở nên một mảnh mờ mịt, phảng phất chỉ có hai màu trắng đen, vô cùng huyền bí.

"Ngươi đại đạo, tuy rằng Thái Ất ở trong chỉ là lót đáy, nhưng chuyển hóa thành Tiên Thiên phía sau, vẫn còn có như vậy huyền bí biến hóa, cũng là hiếm thấy. . ."

Loan Huyên nữ tiên khẽ cười một tiếng , tương tự đi vào quỷ giới.

Ở trước mặt bọn họ, một con Hỗn Độn Thần Ma chậm rãi từ trong hố sâu bò lên, mỗi một khối lân phiến đều là vô thượng Hủy Diệt Đại Đạo hội tụ.

Nếu như là người phàm bình thường, e sợ nhìn nó một cái, đều sẽ rơi vào điên cuồng tự mình hủy diệt bên trong.

Cho dù là Tu hành giả, có thể sống sót, nói không chắc cũng sẽ bị biến thành Thiên Ma.

Đây chính là Hỗn Độn Thần Ma đáng sợ!

"Quả nhiên là tiên thiên cấp bậc Hủy Diệt đại đạo! Thế nhưng. . . Ta so với ngươi đáng sợ hơn a!"

Quỷ Trang chân nhân bỗng nhiên ngẩng đầu lên, từ trong ánh mắt bắn ra đỏ như màu máu lợi mang.

Bỗng nhiên, sau lưng Hỗn Độn Thần Ma, một cái ác quỷ đầu hiện lên.

Cái này ác quỷ đầu toàn thân màu xanh, hiện ra một loại nửa mục nát trạng thái, đỉnh đầu vẫn dài ra một cái sừng, tựa hồ xen vào hư huyễn cùng chân thực trong lúc đó, bỗng nhiên mở ra cái miệng lớn như chậu máu, hướng về Thiên Ma mạnh mẽ cắn xuống.

Răng rắc!

Máu me tung tóe!

Cho dù vượt qua thái cổ kỳ trân thân thể, cũng bị quỷ đầu ở bên hông mạnh mẽ cắn một khối lớn máu thịt đi xuống.

Trong nháy mắt tiếp theo, miệng vết thương máu thịt sinh sôi, rất nhanh lại phục hồi như cũ như lúc ban đầu.

"Bất Diệt đại đạo?"

Quỷ Trang tiên nhân nhìn thấy tình cảnh này, lại là không khỏi thở dài.

Thần ma thân thể như có thể so với thái cổ kỳ trân, Bất Diệt pháp tắc liền có thể viên mãn, mà Hỗn Độn Thần Ma thân thể, rõ ràng so với Thái Cổ Thần Ma càng lên một tầng, thậm chí bằng này mạnh mẽ đột phá Bất Diệt đại đạo!

Đây là dù là hiện tại Phương Nguyên, đều chỉ chạm đến một nửa cảnh giới.

Dù sao, hắn chỉ lĩnh ngộ Bất Diệt đại đạo, ngày sau thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể hướng lên trên đột phá không có bình cảnh, vẫn như cũ cần tiêu hao lượng lớn tài nguyên.

"Nếu là không có cái này điều đại đạo, này Thần ma ta một người liền có thể ứng phó. . ."

Quỷ Trang tiên nhân lắc đầu: "Loan Huyên tiên nhân. . . Xin ngươi ra tay!"

"Cái này tự nhiên!"

Trên chín tầng trời, một cánh tay ngọc hiện lên, khẽ vuốt mà xuống, bỗng nhiên xoay chuyển.

Ầm!

Long trời lở đất, thế giới khuynh đảo!

Sức mạnh đáng sợ trực tiếp tác dụng ở cả người Thần Ma thân trên , khiến cho nó không khỏi quỳ sát xuống, phát ra không cam lòng rít gào.

"Chết!"

Thấy vậy, Quỷ Trang tiên nhân trong con ngươi lập tức bắn ra hung quang. . .

. . .

Chu Thiên tiên tông.

Phương Nguyên nhìn chằm chằm sơn môn, bỗng nhiên nở nụ cười: "Quả

nhiên là cái rỗng ruột cây củ cải lớn!"

Vừa nãy Hỗn Độn Thần Ma giáng thế, nếu là có Thái Thượng tiên nhân, dù là không chịu đến công kích, khẳng định cũng sẽ phát ra thần niệm, điều tra động tĩnh.

Nhưng mình ôm cây đợi thỏ, lại chỉ thấy đại trận bốc lên, cái khác đều là không hề có cảm giác, điều này nói rõ cái gì?

"Không quan tâm các ngươi Lão tổ tông là không tại vẫn là chết, đến ít nói rõ một chuyện. . . Hắn che chở không được các ngươi!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên ung dung đi tới sơn môn vị trí, một bước bước vào.

Sóng!

Không gian chuyển hóa, trong nháy mắt tiếp theo, hắn liền đến Chu Thiên tiên tông bên trong.

Lúc này Chu Thiên tiên tông, tự nhiên cảnh giới tới cực điểm, các loại đại trận liên tiếp mở ra, Thái Ất thần niệm không ngừng tuần tra nhìn quét.

Cái này đương nhiên không phải phát hiện Phương Nguyên, mà là phòng bị trước Hỗn Độn Thần Ma, còn có nương theo Hỗn Độn Thần Ma mà đến lượng lớn Thái Cổ Thần Ma!

"Cái này Chu Thiên tiên tông quả nhiên đã bắt đầu sa sút. . . Nếu là bị một đám Thái Cổ Thần Ma vây công, nói không chắc đều muốn diệt môn. . ."

Phương Nguyên đứng ở giữa hư không, nhìn quét chu vi: "Đúng là cái này sơn môn bố trí đến không sai, năm đó khẳng định trải qua vị kia Huyễn Giới pháp tắc viên mãn người một lần nữa luyện hóa. . ."

Dù sao một cái thánh địa ngàn vạn năm qua tích lũy, vẫn là không phải

chuyện nhỏ.

Nếu không phải lúc này đã đột phá tiên nhân, một mạch hoá sinh , liền ngay cả Huyễn Giới pháp tắc cũng tăng lên là Hư Không đại đạo nhập môn, Phương Nguyên tự nghĩ nếu là Nguyên Anh lúc chính mình mạo muội đi vào, tất nhiên sẽ bị phát hiện.

Nhưng lúc này, đại trận không cách nào phát hiện, những kia Thái Ất thần niệm phản mà trở thành chỉ đường ngọn đèn sáng.

"Đáng tiếc. . . Ta chưa từng gặp Vạn Tinh, nhận không tới hơi thở của hắn , bất quá có Thái Huyền, liền đầy đủ. . ."

Bắt lấy nào đó đạo thần niệm sau khi, Phương Nguyên khóe miệng lộ ra một nụ cười, hướng về đầu nguồn mà đi.

. . .

"Ồ. . . Vì sao có chút tâm thần không yên?"

Một chỗ động phủ bên trong, Thái Huyền nhíu mày, cảm giác tâm huyết dâng trào, tựa như muốn đại nạn ập lên đầu, nhưng cũng không nghĩ ra chút đầu mối nào.

Cái này cũng là ma tai đặc điểm, khắp nơi nguy hiểm, tâm huyết dâng trào nhiều, cũng là tê dại.

Hắn còn có thể phát hiện, thực sự là lần này xung kích có chút không giống bình thường.

"Chẳng lẽ là có Thái Cổ Thần Ma muốn tấn công? Bằng vào ta Chu Thiên tiên tông sơn môn phòng ngự, chỉ cần không phải Hỗn Độn Thần Ma mạnh mẽ tấn công, phải là không sao. . ."

Thái Huyền trưởng lão tự nhủ: "Chờ cái này ma tai đi qua, lại đặc cách lên

mấy vị sư huynh sư đệ, đi tới Cổ Mang mười sáu nước, cần thiết làm thịt cái kia Tư Đồ Trích Tinh! Để cho hắn hình thần đều diệt, lấy báo ngày đó mối thù!"

"Ha ha!"

Đột nhiên, một tiếng cười gằn ngay khi bên cạnh hắn vang lên, cả kinh Thái Huyền trưởng lão suýt chút nữa từ trên đài sen té xuống: "Là ai?"

Đây chính là thánh địa sơn môn bên trong, càng là hắn trong động phủ, cấm chế tầng tầng, dù là đều là Chu Thiên tiên tông Thái Ất tiên nhân, cũng không cách nào với hắn đùa kiểu này.

"Một niệm vừa lên, tất có tai họa sinh! Tu vị đến ngươi cảnh giới này, vừa có tâm huyết dâng trào, lại nghĩ đến ta, còn không rõ sao?"

Phương Nguyên bóng người từ trong hư không chậm rãi đi ra: "Ta chính là ngươi tử kiếp!"

"Tư Đồ Trích Tinh? ! Ngươi đã thành Tiên? !"

Thái Huyền trưởng lão vừa giận vừa sợ: "Còn dám tới giết ta!"

"Chết đi!"

Phương Nguyên lại là lười phiền phức, trực tiếp vung ra một đao: "Vũ Quang!"

"Ngũ hành Hỗn Độn Đại Diệt Tuyệt Thần Châm!"

Thái Huyền buông tay, rất nhiều tinh mang năm màu hiện lên, đón lấy ngân hà giống như ánh đao, cả người lại là không ngừng bay ngược, chuẩn bị xuất động phủ gọi người.

Đang ở sơn môn bên trong, lớn như vậy tiện lợi tự sẽ không không cần.

"Thái Huyền ngươi muốn đi nơi nào?"

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, một cái trêu tức tiếng nói, ngay khi trước mặt hắn vang lên, tùy theo mà đến, còn có một đạo ánh đao.

Này đao quang xa xôi vô cùng, uy năng mênh mông, mang theo không cách nào chống đối cảm giác.

"Không thể. . . Dù cho ngươi Huyễn Giới pháp tắc viên mãn, cũng không có thể đột phá ta Chu Thiên tiên tông sơn môn cấm chế. . . Người đến!"

Thái Huyền cao giọng rít gào, trong nháy mắt tiếp theo, liền bị rất nhiều đao khí bao bọc.

Phốc!

Một đóa hoa sen màu máu nở rộ, hắn một cái đầu lâu bay ra, rơi vào Phương Nguyên trên tay.

"Quả nhiên. . . Không phải tất cả Thái Ất tiên nhân đều luyện thành thái cổ kỳ trân thân thể!"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, lại là suy tư.

Lấy thực lực bây giờ của hắn, giết loại này cấp thấp Thái Ất tiên nhân, quả thực dễ như ăn bánh.

"Ngươi. . . Đến cùng là quái vật gì. . ."

Dù là chỉ còn dư lại một cái xương sọ, Thái Huyền cũng là tính mạng chưa đi, trái lại ngạc nhiên cực kỳ: "Dĩ nhiên có thể lấy tiên nhân đánh bại Thái Ất?"

Coong coong!

Chu Thiên tiên tông trên không, rất nhiều Tinh thần chi lực hội tụ , hóa thành

một cái chuông lớn, liên tiếp nổ vang.

Trước không có phát hiện Phương Nguyên vẫn là có thể thông cảm được, lúc này hai người đại chiến, gợn sóng truyền ra, nếu là còn chưa phát hiện có người xâm lấn, trừ phi đều là người mù.

Không đến bao lâu, bảy, tám cái Thái Ất tiên nhân hội tụ, còn có hơn trăm tiên nhân trải rộng chu vi, nhìn Phương Nguyên, đều là mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

"Lớn mật cuồng đồ! Còn không mau mau đem Thái Huyền trưởng lão đầu thả ra!"

Mấy cái hô hấp sau khi, vẫn là Chu Thiên tiên tông tông chủ đứng dậy, nghĩa chính ngôn từ quát lớn.

"Ồ? Hắn a!"

Phương Nguyên liếc mắt trên tay đầu, năm ngón tay thoáng dùng sức, một chùm huyết sắc liệt diễm hiện lên, Thái Huyền trưởng lão nhất thời liền kêu thảm thiết đều không phát ra được, liền hóa thành tro bụi.

"Hắn. . . Giết Thái Huyền trưởng lão?"

"Tặc tử!"

"Ta Chu Thiên tiên tông cùng ngươi không chết không thôi!"

. . .

Bất luận Thái Ất, vẫn là tiên nhân bình thường, đều là muốn rách cả mí mắt.

Lúc nào, thánh địa tu hành một trong Chu Thiên tiên tông sa sút đến mức độ này, lại bị người sờ vuốt vào sơn môn, giết trưởng lão?

"Không chết không thôi? Tùy các ngươi tốt!"

Phương Nguyên cầm đao ở tay, nhàn nhạt hỏi một câu: "Ai là Vạn Tinh?"

"Ngươi tìm bản tọa?"

Mấy cái Thái Ất ở giữa, một tên vũ y tinh quan người tuổi trẻ đi ra: "Cuồng đồ! Còn không mau mau quỳ xuống xin tha! Bằng không tất gọi ngươi tâm thần đều diệt, vĩnh viễn không được siêu. . ."

Phốc!

Lời còn chưa dứt, Phương Nguyên đã đi tới trước mặt hắn, một đao chém ra: "Diệt Trụ!"

Trong chớp mắt này, rất nhiều công kích đồng dạng rơi vào trên người hắn, cùng với cái này Vạn Tinh cuối cùng bạo phát đại đạo , khiến cho hắn thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể đều là bị trọng thương.

Nhưng Phương Nguyên mặc kệ không để ý, lấy thương đổi thương, hung hãn cực kỳ, trong thiên địa hình như có sấm sét xẹt qua, trực tiếp hủy diệt cái này Thái Ất tiên nhân tất cả còn sống khả năng.

Một đao phía dưới, Thái Ất ngã xuống!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1120: Thái Ất

"Không! Không! Ngươi không thể giết ta, ta Lão tổ tông là Chu Thiên lão tổ!"

"Ta là Chu Thiên tiên tông trưởng lão, ngươi không thể giết ta!"

"Ta bị chết thật thê thảm a!"

. . .

Chu vi hoàn toàn tĩnh mịch.

Phương Nguyên rút đao lui về phía sau, thương thế trên người như kỳ tích trở lại bình thường.

Cùng lúc đó, trong hư không hiện ra rất nhiều xin tha, phẫn nộ cùng với ai oán nguyền rủa tiếng.

Đây là hai cái Thái Ất chết rồi oán niệm, bọn họ đương nhiên không có biện pháp lập tức phục sinh, nhưng sở hữu Đại Đạo chi lực, dù là lúc này tan thành mây khói, cũng sẽ đối với cảnh vật chung quanh tạo thành khủng bố ảnh hưởng.

Nếu là mặc kệ không để ý, tuyệt đối sẽ tạo nên một mảnh quỷ vực, thậm chí đối với tiên nhân sản sinh uy hiếp.

"Ngươi, ngươi, ngươi. . ."

Rất nhiều Thái Ất vội vã lùi về sau, trước người hiện ra lít nha lít nhít phòng ngự Tiên khí.

Rất hiển nhiên, đây là bị giết sợ.

Dù sao, Phương Nguyên biểu hiện cũng thực sự quá mức khủng bố, chỉ là một đao, bình thường cao cao tại thượng Thái Ất tiên nhân, liền lập tức ngã xuống.

Huống chi, cái kia cường đại vô cùng thân thể, còn có lấy thương đổi thương thủ đoạn, cũng làm bọn họ rất là kiêng kỵ, đối phương có thể cấp tốc khôi phục, bọn họ lại là vạn vạn không sánh được.

"Chu Thiên tiên tông. . . Cũng sa sút sao?"

Phương Nguyên giương đao cưỡi ngựa, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, nhưng ở loại này tĩnh mịch trong hoàn cảnh, lại là xa gần đều nghe.

Chúng tiên nhân liếc mắt nhìn nhau, dĩ nhiên đều có chút ngượng ngùng.

'Dù sao không phải Kim Hồn tông cái kia đệ nhất môn phái, ngoại trừ Thái Thượng Lão tổ ở ngoài, trong môn phái còn có một nhóm thái cổ kỳ trân thân thể Thái Ất trưởng lão. . .'

Lấy thực lực của hắn, gặp phải loại này Thái Ất tiên nhân, liền không tốt lắm giết, rơi vào vây công sau khi, có bị trấn áp phong ấn nguy hiểm.

Đương nhiên, cũng gần gần là bị phong ấn nguy hiểm mà thôi, Thái Thượng không ra, chỉ dựa vào thái cổ kỳ trân thân thể cùng Bất Diệt đại đạo, Phương Nguyên không nhìn thấy chút nào mình bị Thái Ất tiên nhân vây giết ngã xuống độ khả thi.

"Ngươi cái này ma đầu, đến cùng nghĩ phải như thế nào?"

Thái Ất các tiên nhân không có gì để nói, cuối cùng, vẫn là cấp bậc tiên nhân tông chủ đứng ra, đại nghĩa lẫm liệt.

"Không tại sao, chỉ là báo thù mà thôi!" Phương Nguyên chỉ cười cười: "Tiện

thể lại vơ vét một phen tài vật!"

". . ." Mấy cái Thái Ất trợn mắt lên, vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy như vậy quang minh chính đại đồ vô sỉ.

"Ha ha. . . Đến ta Chu Thiên tiên tông, giết ta trưởng lão, cuối cùng còn muốn vơ vét. . ."

Chu Thiên tiên tông tông chủ tức giận đến giận râu tóc dựng lên: "Quả thật vô sỉ!"

"Các ngươi nếu không nguyện, cũng không có biện pháp!"

Phương Nguyên con mắt lạnh lẽo: "Vậy ta cũng chỉ có chính mình cầm!"

"Lên trận! Chu Thiên Tinh Thần!"

Tông chủ nhanh chóng lùi về sau, mấy đại Thái Ất tiên nhân một cách hết sức chăm chú mà điều động Tiên khí, chặn ở trước mặt hắn.

"Mau!"

Ầm ầm!

Mông lung ánh sao rơi xuống, tựa hồ sát na liền tiến vào ban đêm.

Ảnh ảnh tầng tầng bóng người mông lung cực kỳ, đem trước rất nhiều tiên nhân thân hình che giấu đi.

Vòm trời bên trên, từng viên một to bằng miệng chén tinh thần sáng rực toả sáng, hạ xuống đáng sợ gợn sóng.

"Cho nên nói. . . Ta rất không thích tiến vào người khác sơn môn , bởi vì tất nhiên mai phục không ít át chủ bài!"

Phương Nguyên nhìn đại trận, giữa hai lông mày lại là có chút. . . Hưng

phấn? !

Hắn cũng rất muốn thông qua thực chiến, kiểm nghiệm một thoáng chính mình thực lực hôm nay.

Bình thường Thái Ất, dù là luyện thể đến thái cổ kỳ trân cảnh giới, cũng không phải địch thủ của hắn.

Mà Thái Thượng tiên nhân, hắn tất nhiên không địch lại.

Còn lại có thể kiểm tra, liền vô cùng thiếu, như loại này một cái thánh địa đại trận hộ sơn, ít nhất cũng có thể phát huy Thái Ất đỉnh cao, thậm chí nửa bước Thái Thượng uy lực, lại là vừa vặn.

"Tặc tử! Ma đầu! Nạp mạng đi!"

Từ bốn phương tám hướng ánh sao bên trong, truyền tới một cái nghiến răng nghiến lợi âm thanh.

Chợt, vô cùng ánh sao hội tụ, hình thành rồi một cái nào đó có chút hư huyễn bóng người.

Nó chỉ là bình tĩnh mà đứng ở nơi đó, liền phảng phất nắm giữ chính mình sinh mệnh, chính là chúa tể của vùng thế giới này, vẫy tay một cái, liền có thể bắt bí tinh thần.

"Chu Thiên lão tổ? Lưu lại một tia thần niệm hoặc là hóa thân sao?"

Phương Nguyên sắc mặt cũng biến thành nghiêm nghị lên.

Chu Thiên tiên tông không hổ là thánh địa tu hành, lại còn có loại này thủ đoạn, lấy Chu Thiên lão tổ lưu lại thần niệm, ngự sử trận pháp hội tụ lên lực lượng, tuyệt đối có thể có bộ phận Thái Thượng cấp bậc uy năng.

Có thể nói, trấn áp bình thường Thái Ất, như trở bàn tay trong lúc đó, dù là

Hỗn Độn Thần Ma xâm lấn, đều có thể kéo dài một, hai.

"Giết!"

Phương Nguyên nhìn hư huyễn bóng người, trực tiếp bổ ra một đạo: "Vũ Quang!"

"Thần thông. . . Trích Tinh Thủ!"

Chu thiên tinh thần bóng mờ thanh thanh thản thản, duỗi ra một chương.

Ầm ầm!

Một cái ánh sao bàn tay đột nhiên hiện lên, già thiên cái địa, khí thế vô cùng, ngón tay trỏ cùng ngón tay cái khép lại, hình thành một cái kỳ dị dấu tay, dĩ nhiên mạnh mẽ đem đao khí bắt bí , khiến cho chia năm xẻ bảy.

"Tinh Thần đại đạo!"

Bàn tay lớn lấy không gì địch nổi phong thái, bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, bốn phía đầy sao lấp lánh , hóa thành ràng buộc ánh sáng.

Đùng!

Chợt, Phương Nguyên liền chẳng khác nào bị đập ruồi, bị bàn tay lớn không chút lưu tình đập tiến vào dưới nền đất, lưu xuống một cái thâm thúy lỗ thủng.

"Lại vẫn lưu lại đại đạo oai?"

Một lát sau, đại địa nổ tung, Phương Nguyên ở vào hố lớn đáy, ngửa đầu nhìn lên.

Loại này đại đạo uy lực, đã rõ ràng không ngừng bình thường đại đạo, mà là có tiên thiên đại đạo oai!

"Pháp tắc thụ hạn chế với thế giới, đại đạo có thể miễn cưỡng siêu thoát, tiên

thiên đại đạo, chính là ngược lại áp bức thế giới, tự thành một thể?"

Trong phút chốc, hắn đối với này thế giới tiên thiên đại đạo tựa như nhiều hơn mấy phần hiểu rõ.

"Nếu như hiện tại ta, gặp phải chân chính tiên thiên đại đạo, tất nhiên không may. .. Bất quá. . ." Hắn nhìn chăm chú hư huyễn Chu thiên tinh thần bóng người: "Ngươi chỉ là một tia thần niệm hỗn hợp trận pháp lực lượng tạo thành tồn tại, dù là đã từng có Thái Thượng tiên nhân in dấu xuống đạo văn, lại chân chính có thể phát huy bao nhiêu đây?"

"Diệt Trụ!"

Phương Nguyên một cái thuấn di, trong thánh địa không gian cấm chế căn bản là không có cách ngăn cản, đi tới bóng người phía sau, một đao bổ ra.

Rầm ..... Rầm .....!

Huyền diệu ánh đao lóe lên, chém chết bất kỳ tồn tại hi vọng.

Ở đây đao uy lực phía dưới, bóng mờ nhanh chóng vỡ vụn, sụp đổ.

"Hả?"

Nhưng Phương Nguyên lại là không vui phản lo, nhíu mày.

"Thằng nhãi ranh! ! !"

Tinh không ở trong, bóng người lần nữa hội tụ, mang theo rời khỏi ý phẫn nộ.

Nếu như nói hắn vừa nãy chỉ là một con rối, lúc này biểu hiện, lại là phảng phất cái kia một tia thần niệm thức tỉnh, thiết thiết thật thật triển lộ ra Thái Thượng tiên nhân uy năng! Dù cho chỉ là một phần, cũng so với vừa nãy khó đối phó rất nhiều.

"Trận linh? Đại trận không hủy, trận linh bất diệt sao?"

Phương Nguyên kiến thức rộng rãi, trong phút chốc liền nhận ra được: "Có chút phiền phức. . ."

Cái này tinh thần hư ảnh, không chỉ có nửa bước Thái Thượng công kích, bản thân càng là tụ tán như ý, cùng đại trận cùng một nhịp thở.

Mà Chu Thiên tiên tông đại trận hộ sơn, phạm vi tự nhiên vô cùng quảng đại, lại lấy thái cổ kỳ trân làm căn cơ.

Dù là chính mình hủy diệt bộ phận, cũng không tổn hại vận hành.

"Giết không xong, đi!"

Phương Nguyên rút đao mà đi, thần niệm quét qua, trong khoảnh khắc thuấn di.

"Chuyện gì xảy ra? Trong thánh địa chẳng lẽ không là hắn là cấm chỉ Huyễn Giới pháp tắc sao? Lẽ nào cái kia tặc tử Huyễn Giới trình độ, so với lúc trước trưởng lão cao hơn nữa?"

"Hắn thuấn di đi nơi nào?"

"Không được! Là Tàng Bảo các! Mau chóng cứu viện!"

Chỉ một thoáng, trong đại trận tông chủ cùng một đám trưởng lão loạn tung lên.

Trong hư không trận linh cũng tựa như hơi nghi hoặc một chút, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, nó liền xuất hiện ở Tàng Bảo các bên trong.

"Diệt Trụ!"

Phương Nguyên đã sớm chờ, một đao bổ ra, đem chia ra làm hai: "Không hổ

là trận linh, có thể xuất hiện ở đại trận bất kỳ một chỗ!"

Trong nháy mắt tiếp theo, hai biện bóng mờ liền nổ tung , hóa thành màu xanh thẳm ánh sao đoàn tụ: "Vạn Tinh Phi Nhận!"

Xì xì!

Từng đạo từng đạo tinh thần quang điểm bay ra, giống như đom đóm giống như, mang theo khủng bố sát thương.

Trong nháy mắt, Phương Nguyên thân thể liền phảng phất đã biến thành phá bao tải giống như, máu tươi giàn giụa.

Nhưng chợt, phân tán tung toé dòng máu liền phảng phất có chính mình ý thức như thế, thật nhanh lui về vết thương, da thịt trong nháy mắt khép lại, không lưu lại chút nào vết tích.

"Thái cổ kỳ trân thân thể? Bất Diệt đại đạo?"

Tinh thần hư ảnh chau mày, hai tay hư chèo, tựa như đang chuẩn bị mặt khác thủ đoạn: "Tinh Quang. . . Phong Cấm!"

"Vẫn là một cái có đầu óc trận linh, phiền phức. . ."

Phương Nguyên một cái thuấn di, nhanh chóng rời đi hiện trường, đi tới Tàng Bảo các nơi sâu xa.

Hắn lúc này căn bản không sợ mà giết loại, duy nhất kiêng kỵ, chính là bị phong ấn!

'Nói đến. . . Cực Ác Chi Chủ tuy rằng xuyên qua làm thiên đạo ký sinh trùng, nhưng cùng bị phong ấn cũng không có bao nhiêu khác nhau, cũng là đoạn thời gian gần đây mới có thể đi ra ngoài thông khí, tiện thể cho ta bố trí tử cục. . . Nhưng nó chỉ có lần đó một lần cơ hội, ta lại phát triển vô hạn, còn có rất nhiều cơ hội đối phó nó!'

Phương Nguyên trong mắt vẻ kinh dị liên thiểm, tay áo lớn mở ra.

Phần phật!

Mấy cái vòng xoáy ở Tàng Bảo các bên trong hiện lên, kình nuốt long hấp, đem phụ cận tiên đan tài liệu tất cả cướp đi.

"Tặc tử!"

Thấy cảnh này Chu Thiên tiên tông tông chủ con mắt đều sắp tái rồi.

Những thứ này, có thể đều là một cái thánh địa trăm vạn năm tích lũy, chính là một bút cực kỳ của cải kinh người.

Nhưng trong phút chốc, liền bị Phương Nguyên cướp đoạt một thành, có thể nói thương gân động cốt.

"Trở lại!"

Phương Nguyên không có thỏa mãn, tiếp tục cướp đoạt, nhất định phải Chu Thiên tiên tông mạnh mẽ nguyên khí đại thương một lần không thể.

Cùng lúc đó, hắn càng là mở rộng thu nạp các loại linh đan diệu dược , hóa thành cơ bản nhất Tiên khí tích lũy, bắt đầu bứt lên trước Thái Ất bình cảnh.

"Muốn đột phá Thái Ất tiên nhân, đầu tiên nhất định phải nắm giữ một cái đại đạo, ta đã thỏa mãn điều kiện, cảnh giới cũng đến, còn lại bất quá đơn thuần nguyên khí tích lũy!"

"Ở cái này phương diện, có trước nội tình, còn có ôm cây đợi thỏ bên trong luyện khí tĩnh tọa, vốn là khoảng cách không xa, những thứ này tiên đan tài liệu, vừa vặn bù đắp cuối cùng một tia!"

Phương Nguyên quang mang trong mắt sáng rực, quanh thân bỗng nhiên hiện ra năm màu tường vân, nhìn ra thấy phía sau Thái Ất các tiên nhân con mắt có

chút đăm đăm: "Đột phá Thái Ất dấu hiệu?"

Man Hoang trong đại lục người tu luyện chỉ có một đạo thành Tiên lôi kiếp, còn lại đều là thuận buồm xuôi gió, không cần độ kiếp cái gì.

Nếu không thì, Phương Nguyên cũng không dám hứa chắc chính mình nhất định có thể vượt qua, dù sao có Cực Ác người này ở.

Tất cả những thứ này, đều là phát sinh ở trong chớp mắt.

Từ Phương Nguyên cướp đoạt đột phá, đến trận linh đoàn tụ, giết vào Tàng Bảo các nơi sâu xa, chính là thời gian một cái nháy mắt.

"Ăn nữa ta một đao!"

Phương Nguyên quay đầu nở nụ cười, lưỡi đao bên trên quang mang sâu xa thăm thẳm.

Ngay khi trận linh trận địa sẵn sàng đón quân địch đồng thời, hắn lại là cười đến càng ngày càng xán lạn, bóng người trong nháy mắt biến mất.

"Ma đầu này đây?"

"Đã chạy ra đại trận phạm vi!"

"Chết tiệt. . ."

Lưu lại mặt mày xám xịt Thái Ất tiên nhân cùng tông chủ, trong lòng đều là phiền muộn cực kỳ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1121: Trở Về

"Trận linh bất tử bất diệt, ta choáng váng mới theo chân nó tiếp tục đánh tiêu hao!"

Chu Thiên tiên tông ở ngoài, hư không lấp lóe, Phương Nguyên bóng người hiện lên đi ra, ngửa đầu nhìn trời: "Huống chi. . . Còn có hắn!"

Nếu là cùng trận linh tiêu hao quá nhiều, chính mình thì có bị chúng Thái Ất liên thủ phong ấn nguy hiểm.

Mà lớn nhất nguy hiểm, vẫn là đến từ trên trời.

Tuy rằng Cực Ác Chi Chủ lúc này tương đương với bị phong ấn, nhưng cũng khó bảo toàn sẽ không sử ra cái gì thủ đoạn.

"Thiên ý trêu người. . . Then chốt vẫn là ở khí vận. . . Cũng may đối với chân chính cường giả mà nói, bản thân thực lực liền đầy đủ trấn áp, dù là hiện tại thiên ý toàn lực đối phó ta, cũng là không thể làm gì!"

Xuyên qua qua rất nhiều thế giới Phương Nguyên, đối với thiên đạo vận chuyển từ lâu sâu sắc hiểu rõ.

Nếu là mình vẫn là trước cái kia phàm nhân, không thể không sinh sống ở bên trong thế giới, cái kia chịu đến thiên ý ảnh hưởng xác thực rất lớn, quả thật là Diêm Vương muốn ngươi canh ba chết, ai dám lưu lại người đến năm canh.

Nhưng nương theo vượt qua lôi kiếp, thốn phàm làm vì tiên sau khi, thực lực thoát thai hoán cốt, chịu đến thiên ý ảnh hưởng khả năng liền thẳng tắp hạ xuống.

Đến Thái Ất cấp bậc, dù là thiên đạo đều có chút không thể làm gì.

Dù sao tai hoạ hàng lâm, cũng cần lời dẫn, mà này bên trong thế giới, ngoại trừ đứng đầu người tu luyện, còn có ai có thể đối phó một cái Thái Ất?

Tu luyện tới Thái Ất cảnh giới, bản thân thực đủ sức để trấn áp khí vận, dễ dàng sẽ không phải chịu ngoại giới ảnh hưởng.

Thậm chí, dù là thế giới này không ở lại được, cũng có thể tiến vào hỗn độn bên trong, tuy rằng so với Thái Thượng tiên nhân khổ cực rất nhiều, nhưng đối Phương Nguyên mà nói, muốn ở trong hỗn độn tiếp tục sống, vẫn là hết sức đơn giản.

"Ha ha. . . Cực Ác Chi Chủ, ngươi chỉ có lôi kiếp một cơ hội, từ ta sống sót bắt đầu, cũng đã nắm chắc phần thắng!"

Phương Nguyên nhìn lên bầu trời, tràn ngập tự tin.

Từ khi lên cấp tiên nhân sau khi, hắn tu vị quả thật tiến triển cực nhanh, lúc này thình lình đã đột phá Thái Ất.

Giả lấy thời gian, lên cấp Thiên Minh cũng không phải nhiều vấn đề lớn.

Mà đổi thành Cực Ác Chi Chủ, cần phải đem thiên đạo toàn bộ ăn mòn, hoặc là ăn mòn hơn nửa sau khi, mới có chạy trốn thiên đạo ràng buộc năng lực.

Đem so sánh mà nói, đã là kém hơn thế nữa.

"Hắn ăn mòn thiên đạo tốc độ, muốn xa xa chậm hơn ta tốc độ tu luyện, dù sao ta chỉ là cá thể, mà hắn muốn xâm chiếm chính là toàn bộ thế giới. . . Thể lượng trên khó khăn quá nhiều. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, dĩ nhiên cảm thấy Cực Ác Chi Chủ có chút đáng thương.

Đối phương nếu là có lựa chọn, khẳng định hy vọng có thể như chính mình giống như, xuyên qua thành một tu sĩ bình thường.

Lấy đối phương thiên tư, lúc này tất nhiên lĩnh ngộ đứng đầu đại đạo, đột phá Thái Ất Chi Cảnh, đến thời điểm, phiền phức chính là mình.

"Nếu là sự tình có biến, ta còn có một chiêu đòn bí mật!"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống, phẩy tay áo một cái, mấy chục viên hạt châu màu đỏ ngòm hiện lên đi ra, mỗi một viên đều mang theo ngập trời nghiệp lực.

"Không nghĩ tới Chu Thiên tiên tông bên trong, dĩ nhiên cũng có cỡ này oan hồn máu thịt tinh hoa hội tụ đồ vật. . . Nhìn dáng dấp còn vô cùng mới mẻ, ứng nên là từ ma tai trong thu được?"

Hắn đánh giá trên tay viên châu, mỗi một viên đều tương đương với mười vạn oan hồn máu thịt hội tụ, tổ hợp lại với nhau, chế tạo một tràng trăm vạn cấp bậc huyết tế cũng là đầy đủ.

"Có những thứ này, lại thêm vào trước đánh chết hai đại Thái Ất, một ít tiên nhân tài liệu. . . Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật vĩnh cửu triệu hoán cánh cửa cũng chưa chắc không thể dựng! Đương nhiên. . . Nếu thật sự làm như thế, ta chính là thế giới tội nhân, tất cả đứng đầu tu sĩ đều sẽ hợp nhau tấn công! Chỉ có thể làm cái này cuối cùng thủ đoạn. . ."

Nếu là cuối cùng, Cực Ác sắp thoát vây, hắn lại chậm chạp không thể lên cấp Thái Thượng, cái kia sẽ không có cái gì tốt nói, trực tiếp cá chết lưới rách chính là.

"Hỗn Độn Thần Ma cũng sắp bị trấn áp, ma tai liền muốn kết thúc. . ."

Lúc này, Phương Nguyên đứng thẳng giữa hư không, có thể mơ hồ cảm nhận được ba phương hướng truyền đến khủng bố gợn sóng.

Cái kia mỗi một đạo sóng gợn, cũng có thể trọng thương Thái Ất tiên nhân khủng bố lực lượng, không nghi ngờ chút nào, chính là Thái Thượng tiên nhân cùng Hỗn Độn Thần Ma giao thủ gây nên.

Mà lúc ẩn lúc hiện, rõ ràng là Man Hoang thế giới một phương chiếm thượng phong.

"Kịch liệt nhất, không thể nghi ngờ là trung vực bên kia, xem ra Kim Hồn tông Thái Thượng tiên nhân quả nhiên lợi hại. . . Dĩ nhiên có thể lấy sức một người, áp chế Hỗn Độn Thần Ma, chẳng lẽ đã đến Cửu Chuyển Bất Diệt Thân thứ chín chuyển, Nhục Thân Thành Thánh cảnh giới?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc, lại không chút nào đi kiếm lợi ý nghĩ.

Loại này đẳng cấp đại chiến, trừ phi thực lực hồi phục như cũ, bằng không không tới Thiên Minh, đi tới cùng muốn chết cũng không có gì khác nhau.

Dù sao, bọn họ có thể đều là bản thể, không phải trận linh loại kia chỉ có một tia thần niệm hàng lởm có thể so với.

"Hỗn Độn Thần Ma a. . . Quả thật có chút đáng tiếc!"

Phương Nguyên liếm môi một cái, trong lòng vô cùng bất đắc dĩ: "Nếu như có thể được đến chúng nó Nguyên tinh, có lẽ ta Bất Diệt Ma Thân, cũng có thể tăng nhanh như gió, tám tầng chín tầng đều không phải là mộng!"

Cho tới cuối cùng tầng thứ mười , dựa theo hắn ý tưởng, chính là đột phá Hỗn Độn Thần Ma cấp bậc, so với Nhục Thân Thành Thánh còn muốn cảnh giới khó mà tin nổi, loại trình độ đó, có lẽ chỉ tồn tại ở tưởng tượng ở trong.

"Không. . . Đầu kia ngủ say ở hỗn độn nơi sâu xa Hồng Mông Thánh Ma, thân thể hay chính là loại này đẳng cấp. . ."

Phương Nguyên nhìn vòm trời, hơi xúc động.

Đột nhiên, lại là mặt sắc mặt đại biến: "Chuyện gì xảy ra?"

"Gào gào!"

"Hống hống!"

Thế giới ở ngoài, rất nhiều Thái Cổ Thần Ma hội tụ, vẻ mặt đều có chút cuồng nhiệt.

Ở chúng nó phía trước nhất, thình lình còn có lục đại khí tức khủng bố cực kỳ bóng người: "Lão tổ sắp hoàn toàn thức tỉnh. . . Hay dùng thế giới này hủy diệt , làm cái này tất cả bắt đầu đi!"

Rầm ..... Rầm .....!

Thế giới ở trong, mây đen kéo tới dày đặc, cuồng phong mưa rào gào thét mà tới.

Trong nháy mắt tiếp theo, sáu đạo cực lớn lôi đình lấp lóe hư không, truyền khắp thế giới.

Màn trời nứt ra, hiện ra sáu cái khe hở thật lớn!

Thiên chi thương ngân!

Đây là chỉ có Hỗn Độn Thần Ma ra tay, mới có thể đối với thế giới tạo thành khủng bố tai hoạ!

Một lát sau, châu chấu giống như Thái Cổ Thần Ma, tranh nhau chen lấn từ trong khe hở tuôn ra, sau lưng chúng, sáu cái vô cùng to lớn tồn tại , tương tự tiến vào thế giới, mang đến áp bức chúng sinh cảm giác.

Thùng thùng! ! !

Phảng phất trống trận, lại phảng phất bước chân âm thanh, trực tiếp ở tất cả

có tình chúng sinh trong lòng vang lên , khiến cho bọn họ đột ngột sinh ra không ổn cảm giác.

"Sáu con Hỗn Độn Thần Ma, còn có nhiều như vậy Thái Cổ Thần Ma?"

Phương Nguyên trợn mắt lên, không có quản những kia tâm huyết dâng trào: "Thêm vào trước, Hỗn Độn Thần Ma một hơi đến rồi chín con! Đây là so với Mông Duyên sơn hủy diệt ma tai còn đáng sợ đại trận trượng a!"

Mông Duyên sơn Lão tổ tuy rằng chỉ là cùng một con Hỗn Độn Thần Ma song song cùng chết, nhưng nhân loại thánh địa cùng nhau trông coi, nếu là có cái khác Thái Thượng tiên nhân tiếp viện, lại làm sao có khả năng rơi xuống đến loại này mức độ?

Lần đó ma tai, cũng là Hỗn Độn Thần Ma quá nhiều , khiến cho Thái Thượng tiên nhân đỡ trái hở phải, lại thêm vào lượng lớn Thái Cổ Thần Ma, đại đại tiêu hao các đại thánh địa chiến tranh tiềm lực cùng sinh lực, cuối cùng tiêu hao rất lớn Mông Duyên sơn Lão tổ, không thể không cùng một con Hỗn Độn Thần Ma lưỡng bại câu thương, dẫn đến sau đó Mông Duyên sơn suy sụp.

"Dựa theo 33 tầng Thiên ngoại lâu bên trong ghi chép, lần đó ma tai, cũng bất quá phát động rồi bảy con Hỗn Độn Thần Ma a. . ."

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, không khỏi tự lẩm bẩm: "Cái này có thể tuyệt đối không là ta nồi. . ."

Tuy rằng hắn cũng có mở ra Thiên Ma triệu hoán cánh cửa, hủy diệt thế giới, đánh chết Cực Ác ý nghĩ, nhưng chỉ là làm cái này át chủ bài, vẫn không có biến thành hành động.

"Lần này, xem đến thế giới là thật sự nguy hiểm!"

Nghĩ tới đây, trong mắt hắn liền nổi lên một tia tinh quang, thân hình biến mất nhập trong hư không.

. . .

"Cái gì? Vẫn còn có sáu đại Hỗn Độn Thần Ma?"

"Xưa nay loại cỡ lớn ma tai, không phải đỉnh cao cũng mới hai, ba đầu dáng vẻ sao?"

"Tại sao lại như vậy?"

"Trời muốn diệt ta tông a. . ."

Trong chớp mắt này, không chỉ có Phương Nguyên, rất nhiều Thái Ất tiên nhân , tương tự cũng cảm nhận được Hỗn Độn Thần Ma hàng lâm, đều là tâm tang như chết.

Trung vực.

Kim Hồn Lão tổ quần áo tận nứt, cả người đẫm máu, cầm trong tay Tu Di Kim Sơn, nhìn hai đạo rơi xuống sao băng, lại là cười ha ha: "Các ngươi tới muộn một bước!"

Ở hắn bàn tay phải núi vàng phía dưới, thình lình có một đoàn khói đen, liệt diễm mơ hồ, tựa hồ có một con Xích Lân Thần ma bị phong ấn trong đó.

Tây Vực.

Quỷ Trang Thái Thượng tiên nhân cùng Loan Huyên liếc mắt nhìn nhau, mắt lộ ra vẻ kinh hãi: "Chín đại Hỗn Độn Thần Ma? Thế giới từ trước tới nay, cũng không từng có loại này kiếp số chứ?"

"Lẽ nào. . . Đồn đại là thật sự, Thành - Trụ - Phôi - Không, cuối thời đại đến?" Loan Huyên tiên nhân mặt mày biến sắc.

"Không thể. . . Thế giới của chúng ta tươi tốt, xưa nay 108,000 năm làm một kỷ, Đại thế giới tuổi thọ có tới năm vạn kỷ! Lúc này liền một nửa cũng chưa

tới!"

Quỷ Trang tiên nhân bấm chỉ tính toán, lắc đầu một cái.

"Dù như thế nào, lúc này là phong ấn không được con này nghiệt súc, đi mau!"

Hắn vung tay lên, sử dụng tới Lưỡng Giới Phân Cát đại thần thông, nguyên bản còn ở bừa bãi tàn phá rít gào Hỗn Độn Thần Ma, nhất thời không biết đi tới nơi nào.

Hai đại Thái Thượng tiên nhân liếc mắt nhìn nhau, giữa hai lông mày đều có không nhịn được sầu lo, thân hình chậm rãi biến mất.

. . .

Đối mặt với so với dĩ vãng càng thêm kinh khủng Thiên Ma kiếp số, cho dù là nắm giữ Thái Thượng tiên nhân thánh địa, cũng lựa chọn tạm thời tránh mũi nhọn, sơn môn chậm rãi biến mất với thế gian.

Toàn bộ thế giới, nhất thời rơi vào một hồi gió tanh mưa máu bóng tối giết chóc ở trong.

Cùng cái này so với, Phương Nguyên mạnh mẽ xông vào Chu Thiên tiên tông, liền giết hai đại Thái Ất nhẹ nhàng đi, đặt ở bình thường tuyệt đối sẽ chuyện kinh thế hãi tục tích, lúc này liền không đáng kể chút nào.

Mãi đến tận ngày nào đó.

Man Hoang Đại thế giới giới mô ở ngoài, một tên trên người mặc trắng đen hai màu pháp bào ông lão hiện lên đi ra.

"Thế giới gặp nạn, thảm thảm thảm. . ."

Hắn thở dài một tiếng, ánh mắt ôn hòa, tựa như có thể xuyên thấu thế giới,

nhìn thấy rất nhiều Thiên Ma làm hại cảnh tượng: "Tuy rằng tạm thời tránh mũi nhọn cũng là thượng sách, nhưng như vậy xuống, thế giới tuổi thọ thì sẽ bị Thiên Ma kịch liệt tiêu hao, lại có bao nhiêu kỷ tuổi thọ đều không có dùng!"

Hỗn Độn Thần Ma xuất hiện, đại biểu chính là diệt thế tai ương, cùng thế giới nằm ở cái gì giai đoạn hoàn toàn không có quan hệ.

"Huống chi. . ."

Ông lão lắc đầu một cái, lắc người một cái, tiến vào thế giới bên trong.

Hư không mơ hồ, không có chút rung động nào, hắn trên mặt toát ra vẻ tưởng nhớ, giống như lữ hành nhiều năm về nhà du tử: "Rốt cục trở về. . . Không biết tông môn làm sao? Ai. . . Nghênh này đại kiếp nạn, dĩ vãng những kia bố trí, có lẽ đều dùng nơi không lớn!"

Hắn phi hành tuyệt tích, không đến bao lâu liền đến Chu Thiên tiên tông sơn môn vị trí.

Coong coong!

Tinh thần chuông lớn không gió tự minh, rất nhiều tiên nhân ra khỏi hàng, người cầm đầu chính là một tên Thái Ất tiên nhân, nhìn thấy này lão giả, nhất thời lạy xuống, giọng nói nghẹn ngào: "Lão tổ tông. . . Ngài rốt cục trở về. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1122: Tụ Hội

"Thái Thượng khí tức. . . Ở Chu Thiên tiên tông. . ."

Nơi nào đó hư không bên trong, Phương Nguyên hơi nhướng mày.

Chợt, ở hắn cảm ứng ở trong, to lớn Chu Thiên tiên tông sơn môn mạnh mẽ chấn động, mây mù bốc lên, bỗng nhiên quần sơn biến mất, hoàn toàn biến mất ở thế giới hiện thực trong.

"Biến mất sơn môn?"

Đây là các đại thánh địa đối mặt với ma tai nhất là tiêu cực thủ đoạn, đồng thời, không có Thái Thượng tiên nhân chủ trì , căn bản chính là nằm mơ.

Bởi vậy, trước Chu Thiên tiên tông, dù là biết Thiên Ma đại loạn thời đỉnh cao đến, lại có chín đại Hỗn Độn Thần Ma bừa bãi tàn phá, vẫn như cũ chỉ có thể tại chỗ gắng gượng.

"Có thể hoàn toàn thao túng Chu Thiên tiên tông sơn môn ẩn giấu, nhất định phải là Thái Thượng tiên nhân thực lực. . . Là Chu Thiên lão tổ trở về, vẫn là những kia Thái Ất có người biết sỉ rồi sau đó dũng, cái này liền đột phá?"

Phương Nguyên trêu tức nở nụ cười, sau khi biết người căn bản là không thể nào chuyện.

Thái Ất nghĩ muốn thăng hoa tiên thiên đại đạo, cái kia là khó khăn bực nào?

Càng không cần phải nói, mình cùng Chu Thiên tiên tông đối địch lúc, đám kia Thái Ất cũng đều đều từng thấy, đều là gỗ mục giống như mặt hàng, kiếp này

có thể ngưng tụ đại đạo, chính là thiên đại may mắn, tuyệt đối không có thể đột phá Thái Thượng.

"Thậm chí. . . Dù là cảnh giới đột phá, một cái Thái Thượng tiên nhân đột phá cần quân lương, cũng là vô cùng khủng bố. . . Xem ra, hắn là vị kia Chu Thiên lão tổ, cảm ứng được lần này ma tai không đúng, cho nên từ hỗn độn bên trong trở về sao?"

Chu Thiên tiên tông đương nhiên cũng là có Thái Thượng tiên nhân Lão tổ. Xông một lần Chu Thiên tiên tông sau khi, Phương Nguyên cũng biết, vị lão tổ này đã sớm thoát ly thế giới, vân du hỗn độn đi tới.

Không nghĩ tới lại vào lúc này trở về.

"Cũng thật là. . . Nếu là hắn trở về đến sớm một chút, có lẽ ta đều không có ở Chu Thiên tiên tông bên trong làm càn cơ hội. . . Thậm chí, có thể trực tiếp bị hắn bắt giữ sao?"

Một niệm đến đây, Phương Nguyên lập tức xa xa rời đi Nam vực phạm vi, đi tới trung vực.

Tìm một cái chỉ có Thái Ất tiên nhân tọa trấn nhất lưu tông môn thoáng tìm hiểu, mấy đạo tin tức liền cuồn cuộn không ngừng truyền đến.

"Kim Hồn tông Kim Hồn Lão tổ ra tay, trực tiếp trấn áp một con Hỗn Độn Thần Ma, thậm chí còn có thể cùng mặt khác hai con Hỗn Độn Thần Ma không phân cao thấp?"

"Đại Thánh tu tiên giới năm vực đều xuất hiện Hỗn Độn Thần Ma bóng người, Nhân tộc tử thương nặng nề?"

"Còn có. . . Chu Thiên tiên tông phát ra mời, hi vọng tất cả Thái Ất bên trên tồn tại đều đi tham gia đàm phán , bởi vì Chu Thiên lão tổ từ hỗn độn bên trong mang đến một cái nào đó tin tức?"

. . .

Phương Nguyên nhìn chằm chằm trước mặt Thái Ất tiên nhân: "Cái này ba cái tin tức là thật?"

"Từng câu chính xác, không dám đem lừa gạt a!" Một tên Thái Ất tiên nhân liền vội vàng nói.

Hắn tìm tới nhất lưu tông môn, tên là Phân Hoa Lạc Anh tông, có một cái Thái Ất tiên nhân tọa trấn, so với Thiết Sơn môn hàng ngũ tự nhiên tốt hơn không ít.

Bất quá , bởi vì chỉ là ra một cái Thái Ất, vì lẽ đó vẫn là ở khoảng nhất lưu tông môn bồi hồi.

Này tôn Thái Ất, chính là Phân Hoa Lạc Anh tông Thái Thượng trưởng lão —— Ngôn Vô Hư!

Tuy rằng cũng là Thái Ất, nhưng bị Phương Nguyên một chiêu sau khi đánh bại, liền trở nên biết gì nói nấy lên, thái độ cũng là tương đối tốt.

"Ở nơi nào hội nghị? Cái này e sợ không quá hiện thực chứ? Dù sao. . . Những Thánh địa này cũng làm con rùa đen rút đầu. . ." Phương Nguyên nghi hoặc mà hỏi một câu.

"Có thể, ngay khi bản môn ở trong! Ta chỗ này có một viên năm đó Quỷ Trang Thái Thượng tiên nhân ban tặng 'Quỷ Giới lệnh' ! Có thể thẳng tới quỷ giới!"

Thái Thượng trưởng lão liền vội vàng nói: "Cái gọi là quỷ giới, chính là một chỗ hư huyễn thế giới, phạm vi rất lớn, tựa như bao phủ toàn bộ Man Hoang đại lục, chúng tiên có thể một tia thần niệm tiến vào bên trong. . ."

'Cái kia không phải là Đại Càn Mộng Sư Mộng giới kỹ thuật sao?'

Phương Nguyên suy tư, lại hỏi vài câu, phát hiện vị này Quỷ Trang Thái Thượng tiên nhân tựa hồ còn không cân nhắc đến phương diện này, bình thường quỷ giới căn bản không mở ra, hoặc là nói, nguy hiểm tầng tầng, cũng chỉ có lúc này, mới bị bức ép như vậy.

"Quỷ Trang tiên nhân đại đạo kỳ dị, có thể tự thành một giới, lại bao trùm toàn bộ Man Hoang đại lục. . . Chỉ là, này bên trong thế giới, khó tránh khỏi có chút nguy hiểm!" Thái Thượng trưởng lão giải thích nói: "Một viên Quỷ Giới lệnh, đúng là có thể khiến một cái nào đó trong phạm vi tiên nhân tất cả hàng lâm thần niệm. . ."

"Như vậy sao? Hiện tại liền mang ta đi quỷ giới nhìn!"

Phương Nguyên không nói hai lời, mang theo cái này Thái Ất trưởng lão, mở ra Quỷ Giới lệnh.

Ầm ầm!

Cái gọi là Quỷ Giới lệnh, chỉ là một viên xanh đen lệnh bài, phía trên khắc rõ một cái quỷ đầu.

Mà khi nó rít gào lúc, cảnh vật chung quanh nhất thời hiện ra một tia dị dạng.

Tinh thông xuyên qua phương pháp Phương Nguyên, lập tức ngưng tụ ra một tia thần niệm, tập trung đi vào.

Vù vù!

Trong phút chốc, thiên địa lập chuyển, hắn phảng phất đi tới mặt khác một một thế giới lạ lẫm, bầu trời mờ mịt, toàn bộ thế giới đều chỉ có hai màu trắng đen.

"Đây chính là quỷ giới?"

Phương Nguyên tò mò đánh giá chu vi: 'Tựa hồ cùng Mộng Sư không giống,

mang theo điểm Âm linh tính chất. . . Phải gọi Minh giới càng thỏa đáng một điểm. . . Xem ra chủ yếu là làm cái này chiến đấu sử dụng.'

Cùng Mộng giới không giống, cái này quỷ giới ở trong sức mạnh quy tắc, tự nhiên cường đại đến khủng bố, càng có chút tự thành một giới mùi vị.

Hoặc là nói, đây chính là toàn bộ Man Hoang đại lục bên trong thế giới, mang theo các loại khó lường uy năng.

"Tiên nhân bình thường thần niệm, tới đây đều sẽ phải chịu ăn mòn. . . Nhưng đối với đặc biệt đại đạo tăng cường, cũng là tương đương khủng bố!"

Phốc!

Phương Nguyên đưa tay chộp một cái, trong hư không hắc khí liền hóa thành sen vàng, từng đoá từng đoá tỏa ra, mang theo không giống Đại Đạo chi lực.

"Này Quỷ Trang Thái Thượng tiên nhân, quả nhiên vô cùng khủng bố. . . E sợ cùng Kim Hồn Lão tổ đều là không phân cao thấp, có thể trấn áp Hỗn Độn Thần Ma nhân vật!"

Luận tu vị, Hỗn Độn Thần Ma có mạnh mẽ thân thể phụ trợ, vẫn là muốn lực ép bình thường Nhân tộc Thái Thượng một bậc.

Bởi vậy, có thể thắng được Hỗn Độn Thần Ma, tuyệt đối có thể nói Thái Thượng bên trong người kinh tài tuyệt diễm.

Tưởng tượng uy năng, tất nhiên là phi thường khủng bố.

'Vẫn là nói. . . yếu điểm Thái Thượng, đều từ lâu lần lượt ngã xuống cơ chứ?'

Phương Nguyên khóe mắt dư quang thoáng nhìn, lại gặp được một cái nào đó trong góc ảnh ảnh tầng tầng, tới gần chút sau, mới phát hiện những kia đều là từng cái từng cái màu trắng nửa trong suốt ảo ảnh.

Ở bên trong cơ thể của bọn họ, từng con từng con đom đóm bay ra, bay múa đầy trời, mang theo quỷ dị mùi vị.

"Đại nhân cẩn thận chút, cái này quỷ giới nguy hiểm cực kỳ, trừ phi Thái Thượng thần niệm, bằng không nói không chắc lại đột nhiên bị hủy diệt!"

Ngôn Vô Hư ở bên cạnh nhắc nhở.

Không nhắc nhở không được, hắn cùng Phương Nguyên đều chỉ là một tia thần niệm, dù là diệt sạch ở đây, đối bản thể cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng.

Mà một khi ra việc này, đối phương Bản tôn khẳng định sẽ không bỏ qua cho hắn Bản tôn.

Lấy đối phương triển lộ ra thực lực, giết hắn cũng không phải khó khăn gì việc.

"Ta tự nhiên biết rõ, cái này quỷ giới, ứng nên là Man Hoang trong đại lục tự nhiên tồn tại một giới, không nghĩ tới, Quỷ Trang Thái Thượng tiên nhân lại có thể liên thông. . ."

Phương Nguyên cũng có chút thở dài.

Ở đây, hắn rõ ràng cảm giác được thiên địa không giống.

Hoặc là nói, các loại kỳ dị quy tắc ở ngoài hiện ra, liền giống như nguyên thủy mộng cảnh giống như, kỳ quái lạ lùng, nhưng lại ẩn chứa đáng sợ cơ duyên cùng nguy hiểm.

"Kính xin đại nhân đi theo ta!"

Tốt vào lúc này, Quỷ Giới lệnh trên tự động hiện ra u ánh sáng, chỉ dẫn con đường, đồng thời khiến những kia quái dị không dám đem phạm.

Phương Nguyên theo Ngôn Vô Hư, đi rồi không biết bao lâu, đi tới một cái màu đen tế đàn nơi.

Cái này tế đàn cực kỳ cổ lão, chiếm diện tích cực lớn, không biết tồn tại bao nhiêu năm tháng.

Lúc này, một đoàn đoàn xanh mơn mởn ánh sáng, đã linh tinh trải rộng ở xung quanh, đó là từng viên từng viên Quỷ Giới lệnh, yểm trợ một cái trong đó hoặc là mấy cái bóng người.

Phương Nguyên cái này một đoàn hòa tan vào đến , căn bản không hề bắt mắt chút nào.

Hắn ngồi khoanh chân, lẳng lặng chờ đợi.

Cũng không lâu lắm, Thái Ất tiên nhân càng tụ càng nhiều, sau đó dĩ nhiên vượt qua ba trăm số lượng, nhìn ra thấy Phương Nguyên khóe mắt hơi vừa kéo: 'Đây là toàn bộ Man Hoang đại lục gốc gác chứ? Thậm chí, còn không hết Nhân tộc. . .'

Xuyên thấu qua một ít u mang, hắn đã thấy vài cái Thái Ất khí tức quái dị, có phải hay không nhân tu.

Ầm ầm ầm!

Đang lúc này, mấy cái cực lớn chùm sáng rơi xuống, phảng phất mặt trời giống như, dật tán ra đáng sợ khí tức.

"Là Thái Thượng tiên nhân thần niệm!"

Phương Nguyên Phương Nguyên nhìn tới, liền thấy được giữa bầu trời sáu đạo chùm sáng rơi xuống, từng cái chiếm cứ một phương.

"Kim Hồn Lão tổ, Quỷ Trang tiên nhân, Loan Huyên nữ tiên. . . Cùng với Chu Thiên lão tổ, Viên Phá Thiên, còn có cuối cùng Hắc Vụ Lão Tổ?"

Từ chung quanh người thán phục bên trong, Phương Nguyên đã đến ra mấy đại Thái Thượng tiên nhân danh hào.

Trong này, Kim Hồn, Quỷ Trang, Loan Huyên, Chu Thiên đều là Nhân tộc Thái Thượng, Viên Phá Thiên lại là Yêu tu Chí Tôn, cũng là Bắc Vực Vạn Yêu quốc độ quốc chủ.

Cho tới cuối cùng Hắc Vụ Lão Tổ, thì lại thần bí nhất, chính là một cái tán tu, liền xuất thân căn nguyên đều hiếm có người biết.

"Ma tai giáng thế, sinh linh đồ thán, chư vị đều cực khổ rồi, ta nhìn khắp quần tu, cùng lần trước so với, ngã xuống mười mấy người, lại mới tăng mấy người. . ."

Kim Hồn Lão tổ tiếng nói hào sảng, ánh mắt tựa như ở Phương Nguyên trên người nhiều dừng lại chốc lát.

Trong nháy mắt tiếp theo, năm đạo ánh mắt tựa như đứng ngồi không yên, hầu như muốn đem hắn hoàn toàn xuyên thấu.

"Mọi người đều biết. . . Hỗn Độn Thần Ma có thể hủy diệt thế giới, như cho chúng nó tiếp tục phá hư xuống đi, dù là thế giới có năm vạn kỷ tuổi thọ, cũng là muốn lập tức hủy diệt. . ."

Chu Thiên lão tổ tiếp lời, tiếng nói réo rắt, cũng không có tìm đến Phương Nguyên phiền phức.

Hay là bởi vì đại cục có hạn, nhưng lớn nhất khả năng hay là bởi vì biết, cho dù ở đây diệt cái này một tia thần niệm, cũng không có một chút nào tác dụng.

"Nhưng ta triệu tập chư vị đến đây, liền là hi vọng chư vị không cần lại đi ngăn cản Thiên Ma tai ương!"

Trong nháy mắt tiếp theo, Chu Thiên lão tổ lời nói chính là kinh động thiên hạ.

"Cái gì?"

"Chu Thiên lão tổ. . . Ngươi muốn như thế nào?"

Rất nhiều nghi hoặc, không rõ ánh mắt dồn dập hội tụ, Chu Thiên lão tổ lại là không có chút rung động nào: "Chư vị lại có biết, vì sao lần này Thiên Ma tai ương kinh khủng như thế? Tất cả những thứ này đều cùng cùng một nhịp thở, phía trên thế giới, mới là hỗn độn vũ trụ! Mà vũ trụ của chúng ta, chính đang tại đi vào phần cuối! Một khi vũ trụ phá diệt, dù là tân sinh thế giới, cũng sẽ cùng nhau chôn cùng!"

rầm!

Quả thật một lời kích khởi ngàn tầng sóng.

Hầu như tất cả Thái Ất tiên nhân, đều là mặt sắc mặt trắng bệch: "Vũ trụ đem diệt?"

Phương Nguyên cũng là ngẩn ra , bất quá hắn không có đi Hỗn Độn hải ngao du qua, còn thật không biết cái này.

"Tuy rằng vũ trụ tuổi thọ so với thế giới dài nhiều, nhưng Chu Thiên lời nói cũng không phải giả, như vũ trụ đem diệt, tất cả thế giới chính là da không có lông nơi nào có chỗ mọc?"

Phương Nguyên hít sâu một cái, không biết tại sao, bỗng nhiên liên tưởng đến đầu kia Hồng Mông Thánh Ma.

Không biết tại sao, hắn chính là cảm thấy này cái đại kiếp nạn, cùng đối phương có quan hệ rất lớn!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1123: Đại Kế

"Xin hỏi vị này Thái Thượng Tiên Tôn. . . Trước nói không hy vọng chúng ta cùng Thiên Ma cường chống, liền là bởi vì vũ trụ đại kiếp nạn sắp tới, chỉ sợ chúng ta thế giới vượt qua Ma kiếp, cũng không cách nào chỉ lo thân mình sao?"

Xôn xao trong, một cái Thái Ất tiên nhân ra khỏi hàng hỏi.

"Chính là. . . Dù cho chúng ta thế giới có thể vượt qua ma tai, nhưng nếu vũ trụ diệt vong, chính là nếu da không còn thì lông biết đặt ở đâu?"

Chu Thiên lão tổ nói: "Ta chu du hỗn độn, cũng gặp phải không ít tương tự tồn tại, phát hiện vấn đề này sau khi, đã quyết ý muốn hội hợp các đại thế giới lực lượng, cần thiết giải quyết cái vấn đề khó khăn này!"

Cái này xác thực là sinh tử đại sự, không ít Thái Ất tiên nhân đều là vẻ mặt nghiêm túc.

Vũ trụ phá diệt!

Đây là Phương Nguyên xuyên qua vô số thế giới, đều không có từng đụng phải tai nạn đáng sợ.

Đại đạo cùng thế giới song song, mà tiên thiên đại đạo, nhưng là Vũ Trụ cấp bậc lực lượng pháp tắc!

Bọn họ những thứ này Thái Ất tiên nhân tuy rằng có thể miễn cưỡng ở trong hỗn độn ngao du, nhưng nếu vũ trụ diệt vong, trong khoảnh khắc thì sẽ hóa thành bột mịn!

Thậm chí , liền ngay cả Thái Thượng tiên nhân, cũng là khó thoát khỏi cái chết!

"Nghĩ muốn ở vũ trụ phá diệt bên trong thu được một tuyến sinh cơ, e sợ chỉ có siêu thoát vũ trụ. . . Cũng chính là Đạo Quả cấp bậc sao?"

Phương Nguyên đồng dạng sắc mặt trịnh trọng.

Chuyện này với hắn mà nói , tương tự cũng là một lần tử kiếp!

Bất quá, hắn dù sao cũng hơn những Tiên nhân này tốt một chút, còn có biện pháp thứ hai, đó chính là cầm lại một thân Mộng Sư tu vị, trực tiếp tiến hành Vũ Trụ cấp bậc qua lại!

'Chỉ là. . . Nếu ta có thể đến về trước tu vị, liền đại biểu đã thắng cuộc, cái kia đại khái cũng lên cấp Đạo Quả. . .'

Phương Nguyên âm thầm lắc đầu.

Về phần hắn cùng Cực Ác trong lúc đó đánh cuộc, lại là bản mệnh khế ước, cấp bậc cao, đại khái còn muốn vượt qua thế giới, cũng là vũ trụ hỗn độn thiên đạo cái này một đẳng cấp, chỉ cần còn ở vũ trụ này bên trong, một bên tử vong ngã xuống, một phe khác là có thể trong nháy mắt đạt được lợi ích.

"Chúng ta cũng là nhìn thấy này vấn đề, bởi vậy mới co rút lại thực lực. . . Sơn môn bí mật!" Kim Hồn Lão tổ tiếng nói ầm ầm, nhìn về phía Chu Thiên lão tổ: "Ngươi nói có giải quyết vấn đề phương pháp. . . Nói thẳng đi!"

"Rất đơn giản. . . Vũ trụ sinh diệt, do hai loại khái niệm quyết định, chính là sinh mạng cùng hủy diệt! Thế giới thai nghén sinh mệnh, đại biểu chính là 'Sinh', mà hỗn độn nơi sâu xa Thiên Ma, chỉ biết là hủy diệt tất cả, đại biểu chính là 'Chết' ! Vũ trụ sở dĩ đối mặt phá diệt, cũng là bởi vì nó 'Chết' chi khái niệm tăng cường rất nhiều. . ." Chu Thiên lão tổ chậm rãi mà nói.

"Cái kia vì sao còn không cho chúng ta giết chết Thiên Ma , dựa theo ngươi

nói, nếu là đánh chết lượng lớn Thiên Ma, nhất định có thể cắt giảm chết chi khái niệm lan tràn, kéo dài vũ trụ tuổi thọ chứ?"

Loan Huyên nữ tiên mở miệng đặt câu hỏi.

"Xác thực như vậy, nếu là đem cái này chín đại Hỗn Độn Thần Ma đánh chết, có lẽ có thể làm vũ trụ lại kéo dài hơi tàn, nhưng cũng bất quá như muối bỏ biển , bởi vì hủy diệt bổn nguyên như trước tồn tại. . ." Chu Thiên lão tổ xúc động nói: "Dù là Hỗn Độn Thần Ma, cũng bất quá hỗn độn bổn nguyên dòng dõi, chúng ta cần hủy diệt, lại là đầu nguồn bản thân!"

"Đầu nguồn bản thân? Hỗn Độn Thần Ma chỉ là dòng dõi?"

Quỷ Trang tiên nhân lông mày cau lại: "Nếu dựa theo ngươi nói, loại kia đầu nguồn, tất nhiên bị bảo vệ đến vô cùng nghiêm mật, thậm chí, bản thân uy hiếp cũng là tương đương khủng bố, làm sao diệt chi?"

"Xác thực, bằng vào chúng ta một thế giới lực lượng xa xa không đủ, vì lẽ đó cần cùng cái khác Đại thế giới hợp lực. . ." Chu Thiên lão tổ nói: "Đồng thời. . . Chúng ta còn cần Thái Thượng bên trên lực lượng!"

"Thái Thượng bên trên, là vì Thái Sơ!" Kim Hồn Lão tổ thần niệm kịch liệt ba động lên: "Thái Sơ tiên nhân, là là tất cả ban đầu! Tuy rằng chúng ta thế giới từng ra loại này đẳng cấp tồn tại, nhưng sớm liền không biết vân du phương nào đi tới. . . Gần nhất trăm vạn năm, càng là không có một tia tin tức. . ."

"Phe ta không có, nhưng cái khác Đại thế giới hợp lực, vẫn có thể thỉnh cầu mấy tôn Thái Sơ tồn tại!" Chu Thiên lão tổ đối với chuyện này định liệu trước: "Tuy rằng Thái Sơ tiên nhân bất tử bất diệt, vĩnh hằng tồn tại, dù là vũ trụ phá diệt cũng khó có thể làm sao, nhưng đối với bọn họ cũng có thương tổn. . ."

Trên thực tế, hắn còn có một cái chân tướng không nói.

Cái kia chính là vũ trụ phá diệt, Thái Sơ tiên nhân có thể tiếp tục sống sót xác

suất, đại thể chỉ có năm thành!

Bởi vậy, dù cho Thái Sơ tiên nhân, cũng không hy vọng thấy cảnh này xuất hiện.

Nếu như không nghĩ gắng gượng chống đỡ vũ trụ phá diệt, bọn họ liền chỉ có tự mình lưu vong vũ trụ ở ngoài, rất hiển nhiên, những kia ham muốn mới mẻ thám hiểm Thái Sơ tiên nhân, đã sớm làm như thế, còn sót lại những thứ này, đều là cố thổ khó rời.

Là lấy, chỉ cần có cơ hội, liền vui lòng một kích!

Này không phải chỉ là vì chính bọn hắn, cũng là vì bọn họ tông phái, người thân, thậm chí từng cái thế giới!

"Ma tai cũng không phải là một thế giới việc, thừa dịp lúc này hủy diệt bổn nguyên phụ cận Thiên Ma cùng xuất hiện, chính là trống vắng thời khắc, chúng ta rất có thể lấy đột nhiên tập kích, nếu như có thể thành, còn lại những này Thiên Ma , bất quá Vô nguyên chi thủy thôi!"

Chu Thiên lão tổ nhìn chung quanh một vòng: "Lần hành động này, thấp nhất nhất định phải nắm giữ hỗn độn bên trong như thường hành động lực lượng, Thái Ất chính là điểm mấu chốt! Các vị cũng phải xuất lực, làm sao?"

"Đây là tự nhiên!"

Mấy đại Thái Thượng tiên nhân nghị luận chốc lát, lập tức đồng ý: "Bất quá muốn trước tiên cùng cái khác thế giới hội minh lập lời thề, gặp qua Thái Sơ tiên nhân sau khi, chúng ta mới có thể quyết định, đến thời điểm, còn nhất định phải xin mời Thái Sơ tiên nhân kiểm tra mỗi cái thế giới, không thể có cá lọt lưới!"

Bọn họ đương nhiên không thể nhìn mình ở phía trước quyết đấu sinh tử, mặt sau còn có con rùa đen rút đầu ngồi mát ăn bát vàng.

"Đây là tự nhiên. .. Bất quá, chúng ta cũng không thể để cho Thiên Ma hoàn

toàn hủy diệt thế giới, này không phải chỉ sẽ gia tăng thật lớn chết chi khái niệm, càng sẽ khiến hủy diệt bổn nguyên tăng cường, càng thêm độ khó!"

Chu Thiên lão tổ nói: "Ta chỗ này có một pháp, là từ cái khác thế giới chiếm được, cần mấy vị Thái Thượng, rất nhiều Thái Ất hợp tác, có thể tạm thời phong thiên tỏa địa, dù là Hỗn Độn Thần Ma lại hung hãn, cũng có thể chống đỡ nhất thời."

"Như vậy rất tốt!"

Kim Hồn Lão tổ mấy người gật đầu liên tục, hiển nhiên là không nghĩ cứu toàn bộ vũ trụ sau khi, phát hiện mình trở thành chó mất chủ.

Dù là như vậy, thế giới ngàn xuyên trăm lỗ, cũng là khẳng định, đây là bất đắc dĩ mà nhất định phải trả giá cao.

. . .

"Sống và chết khái niệm, quyết định vũ trụ sinh diệt?"

Phương Nguyên ở phía dưới nghe xong, cũng là rất có cảm xúc: "Đúng là một cái khá là kỳ dị vũ trụ. . ."

Trên thực tế, trước hắn xuyên qua rất nhiều thế giới, phần lớn là tại Tâm Ma giới nơi vũ trụ phụ thuộc phía dưới, nghiêm ngặt nói đến, trước tới nơi này, mới là lần thứ nhất vượt vũ trụ qua lại.

"Hủy diệt bổn nguyên, là nói đầu kia Hồng Mông Thánh Ma sao?"

Mà nghe xong Chu Thiên tiên nhân ngôn luận sau khi, lập tức liền đem Hồng Mông Thánh Ma, cùng hủy diệt bổn nguyên liên hệ đến cùng một chỗ.

"Dựa theo đối phương lời giải thích, đầu kia Hồng Mông Thánh Ma muốn hủy diệt chúng ta thế giới, chỉ là Bản tôn một đòn chuyện, cần gì phải phân tán Vạn Thần Đồ Lục, làm vì phân thân hàng lâm làm chuẩn bị, nói cách khác này

đầu Hồng Mông Thánh Ma bản thể khó động sao? Vẫn là lần trước phân thân Vạn Thần Lão tổ thời điểm, ra cái gì sự cố?"

Đáng tiếc, thu được tin tức quá ít , dù là hắn cũng khó có thể sách giải.

Lúc này, lại nghe Chu Thiên lão tổ thần niệm nói: "Ta muốn bố trí pháp môn, tên là —— Cửu Thiên Thập Địa Vạn Phương phong cấm! Chính là là cực kỳ cường hãn phong ấn pháp môn, phong cấm Hỗn Độn Thần Ma cũng không một chút vấn đề, chỉ là trận này còn cần mấy cái Thái Ất trấn áp mắt trận, cần phải lĩnh ngộ thời không loại đứng đầu pháp tắc mới có thể!"

Nghe nói như thế, Phương Nguyên chính là da đầu tê rần.

Chợt, Chu Thiên lão tổ tiếng nói liền trực tiếp rơi vào hắn trong tai: "Bất luận ngươi là Tư Đồ Trích Tinh, vẫn là Lệ Hồn tiểu hữu, lão phu cũng không ác ý, thậm chí, chỉ cần ngươi có thể chu toàn việc này, lão phu có thể làm chủ, ngươi cùng Chu Thiên tiên tông ân oán, liền xóa bỏ!"

Lấy hắn Thái Thượng tiên nhân tôn sư, có thể nói như thế, tự nhiên vô cùng thành khẩn.

Làm như sợ sệt Phương Nguyên không tin, Chu Thiên lão tổ nói thẳng: "Ở đây rất nhiều tiên nhân, đều có thể làm chứng kiến! Chúng ta còn có thể từng cái lập lời thề. . ."

'Cái này Chu Thiên. . .' Phương Nguyên nghe xong, lại là trong con ngươi lóe sáng lên: 'Lại là người như thế? Cứu thế Thánh nhân? Liền chính mình vinh nhục, huyết duệ sinh tử, đạo thống hưng vong đều không để ý?'

Nói thật, hắn trong bóng tối một trăm không tin, làm sao Chu Thiên lời thề son sắt, chỉ có thể trước tiên đánh qua loa mắt: "Tại hạ dù sao cũng là thế giới một phần tử, nếu có sở mệnh, không chối từ!"

"Ha ha. . . Được!"

Kim Hồn Lão tổ trước tiên mở miệng, rất nhiều vẻ tán thưởng, còn giống như có đem Phương Nguyên kéo về Kim Hồn tông ý nghĩ.

"Được! Chư vị tan họp sau khi, đều tới trung vực tập hợp. . . Bằng vào ta Man Hoang đại thế giới lực lượng, liền không tin còn không làm gì được chỉ là mấy con Hỗn Độn Thần Ma!" Chu Thiên dõng dạc, nhưng Phương Nguyên càng là nhìn kỹ, giữa hai lông mày liền càng có một vệt sầu lo lóe qua.

. . .

"Đông đảo Thái Ất, Thái Thượng tiên nhân cùng xuất hiện, cùng cái khác Đại thế giới hội minh, Thái Sơ tiên nhân làm thống lĩnh, tấn công hủy diệt bổn nguyên?"

Cùng Ngôn Vô Hư phân biệt sau khi, Phương Nguyên thẳng đi vào trong hư không chạy đi: "Thực sự là một cái lớn lao kế hoạch, chỉ là càng là loại này đại kế, càng dễ dàng xuất hiện chỗ sơ suất!"

Không nói những cái khác, một ít Thái Ất cùng Thái Thượng, liền không hẳn đồng ý làm con cờ thí đi chịu chết.

Tuy rằng có thể xin mời Thái Sơ tiên nhân nhìn quét thế giới, ngăn chặn cá lọt lưới, nhưng cũng không phải không có sơ hở nào.

Tỷ như Phương Nguyên chính mình, liền tự nghĩ nếu là trốn vào trong hỗn độn, Thái Sơ tiên nhân cũng chưa chắc có thể tìm được.

"Bất quá, việc đã đến nước này, không bằng trước tiên đi Kim Hồn tông một chuyến. . ."

Nghĩ đến vừa nãy ly biệt lúc, Kim Hồn Lão tổ bí mật truyền âm, Phương Nguyên nhất thời suy tư: "Vị này Kim Hồn Lão tổ, ở Thái Thượng tiên nhân bên trong cũng là kinh tài tuyệt diễm cái kia một loại, dĩ nhiên có thể lấy sức một người, phong cấm một con Hỗn Độn Thần Ma, không biết có gì cần tìm ta địa

phương?"

Chỉ là hắn tự hỏi ở Kim Hồn tông bên trong bằng phẳng, tuy rằng kiếm lời đối phương một bộ công pháp, nhưng cũng vì đối phương trừ một cái đại hại, vừa đến vừa đi , ngược lại cũng không có cái gì thua thiệt chỗ.

Đương nhiên, cần thiết biện pháp, vẫn là muốn làm, ít nhất, đến phòng bị đối phương một cái Thái Thượng tiên nhân đột nhiên trở mặt khả năng.

Nghĩ tới đây, hắn nhất thời bóng người loáng một cái, phân ra một cái hóa thân.

Cái này hóa thân thuật, chính là một mạch hoá sinh tiên nhân mới có thể tu luyện, cùng phân thân phương pháp bảo vệ tính mạng cực kỳ không giống.

Chỗ mấu chốt nhất, chính là ở không chỉ có bản thân thực lực thấp kém, càng là dường như giật dây con rối giống như, không cách nào rời đi bản thể quá xa, mà bản thể như diệt, càng là lập tức ngã xuống.

Chỗ tốt duy nhất, chính là ở dù là tổn thất, cũng bất quá một điểm nguyên khí, đã từng bị dùng ở các loại hiểm cảnh.

"Quả nhiên. . . Liền pháp tắc đều dùng không lanh lẹ!"

Hóa thân liền thuấn di đều không làm được, chỉ có thể chậm rãi phi hành, đi tới nguyên bản Kim Hồn tông sơn môn nơi.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1124: Ác Ý

"Lệ Hồn, ngươi đến rồi!"

Nguyên bản Tu Di Kim Sơn từ lâu biến mất, tại chỗ lại chờ một người, hắn chiều cao tám thước, giống như vàng ròng điêu thành tượng người, uy nghiêm nghiêm túc, lúc này nhìn sang, trong đôi mắt không ngừng ngoại phóng tinh mang.

"Tại hạ tên gọi Phương Nguyên, gặp qua tông chủ!"

Nếu xác định Cực Ác bị phong ấn ở thiên đạo trong, Phương Nguyên tự nhiên không kiêng dè gì, trực tiếp khôi phục tên gọi.

"Nguyên lai ngươi tên gọi Phương Nguyên, ta còn tưởng rằng ngươi gọi Tư Đồ Trích Tinh đây!"

Kim Hồn Lão tổ vui sướng cười to: "Ngươi đến ta Kim Hồn tông, là vì Cửu Chuyển Bất Diệt Thân công pháp chứ? Ngươi mưu đồ này công, ứng nên là Huyễn Giới pháp tắc quá mức nghịch thiên, lôi kiếp hùng vĩ, chỉ cần tu luyện đến thái cổ kỳ trân cấp bậc thân thể mới chắc chắn! Còn có Cừu Thiên Phong chuyện, Ô Uyên đều đã nói với ta. . . Ngươi tuy rằng có mục đích khác, nhưng nhập ta trong tông, nhưng cũng không có làm ác, rất là hiếm thấy. . ."

Hắn tuy rằng bề ngoài hào phóng, kì thực vô cùng cẩn thận, dựa vào một ít đôi câu vài lời manh mối, liền đem trải qua thôi diễn đến thất thất bát bát.

Chỉ là Kim Hồn Lão tổ sẽ không nghĩ tới, Phương Nguyên đứng đầu pháp tắc lĩnh ngộ không ngừng một đạo, mà là ba đạo!

"Tông chủ quá khen rồi. . . Không biết kêu ta đến đây, vì chuyện gì?"

"Ngươi có thể trong khoảng thời gian ngắn đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện đến thứ bảy chuyển, thiên tư cao, còn muốn vượt qua sự tưởng tượng của ta. . . Không bằng trở lại Kim Hồn tông làm sao?"

Kim Hồn Lão tổ nhìn thẳng Phương Nguyên hóa thân: "Nếu ngươi trở về, ta trực tiếp để ngươi làm Kim Hồn tông tông chủ, còn có Chu Thiên nơi đó phiền phức, ta cùng nhau tiếp xuống!"

"Đa tạ tông chủ ưu ái, nhưng ta đã có sư thừa. . ."

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, vẫn là khéo léo từ chối.

Luận thực tế, lúc này Kim Hồn tông, đối với hắn đã không có bao nhiêu giúp ích.

"Ai. . . Quả thế. . ." Kim Hồn Lão tổ thở dài một tiếng: "Từ ngươi trực tiếp rời đi, lão phu liền biết sự lựa chọn của ngươi, lại vẫn cũ không nhịn được muốn thử một chút. . ."

"Hôm nay tông chủ triệu hoán, sợ cũng không phải vì chuyện này chứ?"

"Xác thực. . . Lão phu còn có một chuyện, cần tiểu tử ngươi lực lượng, ngươi như không yên lòng, lão phu rất có thể trước tiên phát bản mệnh lời thề. . ." Kim Hồn Lão tổ liếc Phương Nguyên hóa thân một chút, tựa như cười mà không phải cười.

"Như tại hạ có thể giúp sức mọn, kính xin Lão tổ nói thẳng!" Phương Nguyên vội vã hạ thấp người.

Tuy rằng Tâm Ma ma thần cùng Thiên Minh ma thần đều có thể tính Ma thần, nhưng chiến lực cách biệt, quả thực là cách nhau một trời một vực.

"Vẫn là cái kia Cửu Thiên Thập Địa Vạn Phương phong cấm chuyện. . . Trận

pháp này cần ngươi nhiều xuất lực! Cũng là phi thường trọng yếu việc!"

Kim Hồn Lão tổ cho Phương Nguyên tinh tế giải thích một lần sau khi, Phương Nguyên rốt cục hoàn toàn hiểu rõ trong đó nội tình.

Nghiêm ngặt nói đến, cho dù là Hỗn Độn Thần Ma, Kim Hồn Lão tổ cũng có thể mang tiêu diệt , khiến cho hoàn toàn chết đi, nhưng trong quá trình tiêu hao quả thực như núi như biển, lấy hắn Thái Thượng đỉnh cao, Nhục Thân Thành Thánh tu vị, đều muốn tiêu hao không biết bao nhiêu vạn năm, đồng thời nguyên khí đại thương.

Cái khác Thần ma , tương tự cũng là như thế.

Bởi vậy, Chu Thiên mới không hy vọng Man Hoang Đại thế giới tu sĩ cùng Thiên Ma ra tay đánh nhau, chính là sợ nguyên khí tổn hại quá nhiều, thảo phạt hủy diệt bổn nguyên lúc không cách nào xuất lực.

Nhưng mà, Man Hoang Đại thế giới cũng là tất cả tiên nhân đường lui nơi, nếu như mặc cho Thần ma phá hư, đến cuối cùng e sợ sẽ hủy hoại trong một ngày, bởi vậy Chu Thiên lão tổ cũng đưa ra thay thế phương án, cái kia chính là phong cấm phương pháp!

Phong ấn một con Thần ma, so với khiến một con Thần ma hoàn toàn ngã xuống, trong đó tiêu hao đại khái nhỏ chín phần mười, đến các vị tiên nhân đều có thể tiếp thu mức độ.

"Chỉ là. . . Cái này Cửu Thiên Thập Địa Vạn Phương phong cấm đại trận trận đồ, chúng ta cũng đều nhìn, ngoại trừ cần chúng ta trả giá một điểm nguyên khí ở ngoài, xác thực cũng cần một cái Huyễn Giới pháp tắc viên mãn tiên nhân đi luyện hóa hư không, trấn áp mắt trận. . . Ta hi vọng ngươi có thể tiếp thu!"

Kim Hồn Lão tổ trịnh trọng nói: "Lão phu có thể bảo đảm, chờ ngươi hoàn thành đại sự này, vì ta thế giới lập xuống đại công sau khi, trước đây việc, tất cả chuyện cũ sẽ bỏ qua!"

Rất hiển nhiên, hắn cũng nhìn ra lúc trước Phương Nguyên nghĩ một đằng nói một nẻo, lần thứ hai tiến hành khuyên bảo.

"Cái này. . ."

Phương Nguyên có chút do dự.

Trên thực tế, hắn vẫn đúng là không nghĩ đáp ứng.

Bất luận Chu Thiên lão tổ nói tới làm sao đại nghĩa lẫm liệt, ngược lại hắn chính là một trăm không tin.

Huống chi, nếu là đem Thiên Ma phong ấn, ngăn lại Thiên Ma tai ương, hắn một ít mưu tính làm sao bây giờ?

Phương Nguyên có thể không có quên, hắn tới nơi này mục đích chủ yếu, vẫn là thắng được cùng Cực Ác đánh cuộc, cầm lại mình cùng đối phương tất cả.

'Lấy đã từng là ta, cùng Cực Ác Chi Chủ tích lũy, hắn là hoàn toàn có thể lên cấp Đạo Quả, dù là chỉ là Tâm Ma đạo quả, cũng có thể ở sau đó thế giới phá diệt bên trong chiếm cứ chủ động. . . Đáng tiếc, loại này dự định , căn bản không thể cùng ngoại nhân nói a!'

Hắn hoàn toàn có thể đoán được, nếu là mình nói thế giới phá diệt bên trong, có chính mình lên cấp Thái Sơ cơ duyên, Kim Hồn Lão tổ bọn họ sẽ có thế nào phản ứng.

Không tin đều là tốt đẹp nhất, dứt khoát một chút, thậm chí sẽ trực tiếp cưỡng bức hắn, nghĩ muốn thu được cơ duyên.

Hay hoặc là phát hiện cơ duyên không cách nào tự dùng, trực tiếp giết hắn, nhất phách lưỡng tán.

Không phải hắn thấp xem những thứ này Thái Thượng tiên nhân điểm mấu chốt, mà là ở Thái Sơ cơ duyên mê hoặc trước, không ai có thể ngoại lệ.

'Nhìn tới. . . Nhất định phải được ăn cả ngã về không, ít nhất phải ở vũ trụ đại kiếp nạn trước, đánh chết Cực Ác, lên cấp Đạo Quả!'

Phương Nguyên âm thầm hạ quyết tâm, chỉ nói mình cần suy tính một chút, cáo từ rời đi.

"Người này làm sao?"

Liền sau khi hắn rời đi, mấy bóng người lúc này hiện lên đi ra, rõ ràng là Quỷ Trang cùng Chu Thiên một đám Thái Thượng tiên nhân.

"Kinh tài tuyệt diễm, lại vô cùng thông minh!" Kim Hồn Lão tổ trầm ngâm xuống, thở dài nói: "Lão phu mới vừa nói đến xác thực là lời nói thật, hi vọng hắn có thể tiếp nhận ta Kim Hồn tông chức trách lớn!"

"Xác thực rất thông minh!"

Chu Thiên tiếng nói có chút lạnh lẽo, như Phương Nguyên vừa nãy đến chính là chân thân, bọn họ chắc chắn sẽ không keo kiệt một ít thủ đoạn nhỏ.

Lấy Thái Thượng tiên nhân năng lực, muốn cho một cái Thái Ất cúi đầu nghe theo, chỉ là bình thường thôi.

"Trong lúc nguy nan thời khắc, còn như vậy kẻ dối trá, thực sự đáng trách!"

Hắc Vụ Lão Tổ lạnh lùng đánh giá.

"Cũng khó trách, hắn tự tin có Huyễn Giới pháp tắc, không có ai có thể đối phó đến hắn, ha ha. . ." Loan Huyên tiên nhân lộ ra hoặc mị chúng sinh lúm đồng tiền: "Nhưng trong lịch sử, Huyễn Giới pháp tắc viên mãn, như trước ngã xuống tiên nhân, lại có khối người!"

"Nhưng này nhất định phải đối phương từ bị vây tử lộ. . . Bằng không, dù cho bằng vào ta câu thông quỷ giới năng lực, cũng hơi không chú ý liền sẽ bị hắn trốn. . ."

Vẫn trầm mặc Quỷ Trang tiên nhân bỗng nhiên mở miệng.

"Thậm chí ngay cả ngươi đều không có nắm lấy hắn đuôi sao?" Mấy đại Thái Thượng tiên nhân cái này mới chính thức kinh ngạc.

Quỷ Trang tiên nhân tiên thiên đại đạo, có thể hiệu lệnh quỷ giới, cũng chính là Man Hoang Đại thế giới bên trong thế giới, có hắn ra tay, nên không có sơ hở nào mới là.

"Tiểu tử kia rất cảnh giác, đồng thời, tựa hồ lĩnh ngộ không ngừng một cái đứng đầu pháp tắc. . ."

Quỷ Trang tiên nhân tiếng nói mang theo nhàn nhạt bất đắc dĩ: "Người này. . . Hay là chưa từng có ai thiên tài!"

"Mặt khác đứng đầu pháp tắc. . ."

Cái khác Thái Thượng tiên nhân nghe xong, đều là không nói gì.

Một cái Huyễn Giới pháp tắc viên mãn tiên nhân, thì có chút cá chạch cảm giác, nếu là còn lĩnh ngộ đứng đầu pháp tắc, này còn đến?

"Hiện tại thoạt nhìn, chỉ có chọn dùng loại phương án thứ hai, cũng may chúng ta cũng không phải là không có chuẩn bị!"

Kim Hồn Lão tổ mở miệng: "Một ít ẩn chứa Huyễn Giới pháp tắc Tiên khí, chúng ta mấy đại thánh địa tập hợp tập hợp, vẫn không có vấn đề. . . Chỉ là người này nhất định phải giải quyết!"

Bọn họ đương nhiên sẽ không cho phép Phương Nguyên có thể tiêu dao tự tại.

"Có lẽ. . . Đợi đến vị kia Thái Sơ tiên nhân đến, tất cả liền có thể giải quyết dễ dàng!"

Chu Thiên thấy vậy, không khỏi quỷ bí nở nụ cười, mặt hiện nổi lên ra sắc mặt vui mừng: "Ta phân thân truyền đến tin tức. . . Cái khác Đại thế giới đã đồng ý cùng chúng ta kết minh, đem sẽ do một tên Thái Sơ tiên người đại biểu, trực tiếp đến đây chúng ta thế giới!"

. . .

"Quả nhiên. . . Tiên lễ hậu binh sao?"

Nơi nào đó trong hư không, Phương Nguyên tránh thoát quỷ giới dò xét, cười gằn không ngớt.

Dùng hóa thân đi tới đó trao đổi, chỉ là để ngừa vạn nhất, bây giờ nhìn lại, lại là mưu tính sâu xa cử chỉ.

Ở hắn rời đi lúc, liền rõ ràng cảm nhận được một cái nào đó Thái Thượng tiên nhân truy tìm, bởi vậy hoặc là không làm, trực tiếp khiến hóa thân hủy diệt.

Về phần hắn chân thân, từ lâu rời xa mười vạn tám ngàn dặm ở ngoài, còn lại này điểm quỷ giới cảm ứng, bắt đầu tiếp xúc Hư Không đại đạo hắn, tự nhiên có chính là biện pháp tránh thoát đi.

Càng không cần phải nói, trước hắn thần niệm còn ở quỷ giới bên trong thần du qua một lần, đối với gợn sóng mẫn cảm phi thường, đã sớm âm thầm trí nhớ trong lòng.

"Xem ra, vẫn là tự thân đáng tin nhất!" Phương Nguyên hít sâu một cái: "Nhất định phải tận sắp đột phá rồi!"

Bởi vì có kết minh việc, Thái Sơ tiên nhân sớm muộn sẽ đến, mà trong thời gian ngắn, hắn cũng không chuẩn bị vứt bỏ thế giới trốn vào hỗn độn.

Dù sao, thiên đạo bên trong còn có một cái Cực Ác Chi Chủ, thực sự là dứt bỏ không được.

"Cho tới lá mặt lá trái, đi lấp mắt trận, cũng là tuyệt đối không được, một vào trong trận, tám thành sinh tử không kềm chế được. . . Dù là Thái Thượng tiên nhân xin thề, nhưng đến bọn họ cái này cấp bậc, dù là bản mệnh lời thề, chỉ cần đánh đổi khá nhiều, cũng chưa chắc không thể vi phạm!"

Cái gọi là lời thề, trên thực tế chỉ là tự mình ràng buộc , bởi vì Thái Thượng tiên nhân tiên thiên đại đạo, đã liền thế giới đều có thể áp chế, đến bọn họ cái cảnh giới kia, cái gọi là 'Chỉ thiên làm vì thề', chỉ là trò cười!

Thậm chí, nếu là có Thái Sơ tiên nhân giúp đỡ, Vũ Trụ cấp bậc lời thề cũng ràng buộc không được.

Cho tới bản mệnh lời thề, cũng phần lớn chỉ là vi ước sau khi con đường không cách nào tiến thêm, dễ dàng sản sinh Tâm Ma các loại, nếu là đã sớm vô vọng Thái Sơ vị trí, cái kia trên thực tế cũng không có bao nhiêu tổn thất.

Nói tóm lại, vẫn là tương đương nguy hiểm.

"Thái Sơ tiên nhân lúc nào cũng có thể sẽ đến, đến thời điểm, phối hợp Quỷ Trang tiên nhân, ta che giấu ở thế giới bên trong đều không an toàn. . ."

"Mà Cửu Thiên Thập Địa Vạn Phương phong cấm cũng lúc nào cũng có thể sẽ bắt đầu dùng. . . Cái này cấm pháp ta không có một chút nào tin tức, chỉ biết là có thể đại đại ngăn chặn Hỗn Độn Thần Ma ăn mòn thế giới tốc độ. . . Nếu để cho những thứ này Thái Thượng tiên nhân rảnh tay, ta liền vô cùng nguy hiểm!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, trong mắt đột nhiên thả ra quyết đoán ánh sáng đến: "Tiếp theo trước mắt, chỉ có trước tiên đột phá Đạo Quả!"

Đối với một cái bình thường Thái Ất tiên nhân mà nói, mạo muội đàm luận Đạo Quả cảnh giới, quả thực như cùng cười nói.

Tuy rằng Thái Ất khoảng cách Thái Sơ, cũng là chênh lệch Thái Thượng một cái ở giữa tầng cấp, nhưng càng là cao tầng, mỗi một bước bước ra gian nan, quả

thực so với trước đột phá tất cả cửa ải gộp lại còn kinh khủng hơn!

Bất quá Phương Nguyên không giống, bản thân hắn chính là Thiên Minh ma thần, tương đương với Thái Thượng tu vị, lại có cá cược tại người, chỉ cần diệt Cực Ác, liền có thể một bước lên trời!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1125: Phong Cấm

Muốn thành tựu Đạo Quả, phải trước tiên diệt Cực Ác!

Nhưng lúc này, Cực Ác ký sinh với thế giới thiên đạo bên trong, dĩ nhiên là có chút phiền phức.

Tuy rằng Phương Nguyên rất hoài nghi Cực Ác đến cùng có thể hay không ăn mòn toàn bộ thiên đạo, cái này trên căn bản không có khả năng lắm, trái lại là bị đồng hóa xác suất càng lớn một chút.

Làm cái này đỉnh cao Thiên Minh Đại Ma thần, Cực Ác đại khái cũng rõ ràng điểm này, bằng không cũng sẽ không chăm chú tại Thiên phạt chi đạo, cho hắn bố trí xuống sát cục.

"Nếu là thật cho Cực Ác thành công, ta không có vượt qua lôi kiếp, hôi phi yên diệt, Cực Ác thu được ta cùng trước hắn tất cả tích lũy, Thiên Ma Đạo Quả đại thành, thực lực tăng vọt, nói không chắc thật có thể luyện hóa thế giới này. . . Mà hiện tại, lần trước thất bại sau khi, hắn e sợ hắn là bắt đầu vắt hết óc suy tư thoát ly kế sách!"

Một đòn không trúng, trái lại bại lộ tự thân, biến thành mục tiêu sống, đối với Cực Ác Chi Chủ mà nói cũng là vô cùng khó có thể chịu đựng việc.

Có thiên đạo áp chế, hắn phát triển tất nhiên xa kém xa Phương Nguyên, đến sau đó chỉ có thể làm mục tiêu sống. Cho dù có thiên đạo hộ thân, cũng nói không chừng Phương Nguyên nghiên cứu phát minh ra cái gì chuyên môn độ công kích thủ đoạn.

"Thiên đạo vừa là che chở, cũng là ràng buộc a. . ."

Phương Nguyên ngẩng đầu nhìn trời, khóe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng.

Lấy Man Hoang Đại thế giới gốc gác, Cực Ác nghĩ muốn thoát thân, nói vậy vô cùng khó khăn.

Huống chi, ở đây ma tai lúc, Hỗn Độn Thần Ma tiên thiên đại đạo, đối với này thế giới chính là lớn nhất độc dược.

Thiên đạo chủ thể bị hao tổn , làm cái này ký sinh trùng Cực Ác cũng chẳng tốt đẹp gì.

"Bất quá. . . Cái này cũng là Cực Ác cơ hội duy nhất!"

Phương Nguyên tinh tế suy tư, biết đây là sinh tử một đường nơi.

Dựa theo bình thường chương trình mà nói, Cực Ác cần phải đem thiên đạo ăn mòn hơn nửa, mới có thể lấy Hỗn Độn Thần Ma thực lực thoát ly thiên đạo ràng buộc, cái này trên căn bản không thể.

Mà tình huống đặc biệt, chính là thiên đạo bị hao tổn, ràng buộc lực lượng yếu bớt, đối với Cực Ác hạn chế cũng sẽ giảm thiểu, lấy đối phương đỉnh cao Thiên Minh tích lũy cùng kinh nghiệm, không hẳn tìm không ra cái gì thủ đoạn thoát thân.

Chỉ bất quá, loại này phương pháp thoát thân, cuối cùng có thể bảo lưu lại bao nhiêu thực lực, liền rất khó nói.

"Nói không chừng chỉ là một tia chân linh, còn đến một lần nữa chuyển thế đầu thai?"

Phương Nguyên cười lạnh: "Nếu thật sự tuyển đường này, vậy thì lạc hậu ta không biết bao nhiêu bước, ở vũ trụ này cuối thời đại, cũng chưa chắc còn có

thời gian lại cho ngươi chậm rãi tăng lên!"

Bất quá, điều này cũng không phải hắn muốn kết cục, Phương Nguyên thật đang nghĩ muốn, vẫn là Cực Ác thần hồn tận tán, lại không một tia cơ hội.

"Nhìn tới. . . Vẫn phải là tu luyện Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật, thành lập vĩnh cửu Thiên Ma triệu hoán cánh cửa!"

Hắn bỗng nhiên quyết định: "Cửa này vừa thành, ít nhất có thể lại triệu đến mấy con Hỗn Độn Thần Ma, thậm chí một tia Hồng Mông Thánh Ma phân thân hàng lâm! Hủy diệt Man Hoang Đại thế giới, đều bất quá bình thường!"

Thế giới hủy diệt, thiên đạo đồng dạng hủy diệt, không kịp thoát thân Cực Ác Chi Chủ, tự nhiên chỉ có một con đường chết.

Đương nhiên, không phải vạn bất đắc dĩ, Phương Nguyên cũng không muốn đi cái này điều tuyệt lộ, dù sao đường này vừa đi, chính là cùng toàn bộ thế giới sinh linh là địch!

"Nói tóm lại, vẫn là trước đem tài liệu đều chuẩn bị lên, mới đầu trăm vạn huyết tế ta từ lâu bị thỏa, Thái Ất hồn phách hài cốt, cũng bất quá tiện tay có thể chiếm được đồ vật. . . Trước tiên không nhạ cái kia mấy đại thánh địa, tìm mấy cái Thái Ất tán tu, hoặc là ma đầu, cũng có thể chuẩn bị đầy đủ!"

Một niệm đã định, Phương Nguyên thân ảnh nhất thời biến mất không còn tăm tích.

. . .

Thời gian cực nhanh.

Ngày nào đó, Man Hoang Đại thế giới bên trong, một chỗ trong thành trì.

Lượng lớn Thiên Ma bừa bãi tàn phá, đồ sát hủy diệt tất cả sinh linh, ở trung tâm nhất nhưng là một con Thái Cổ Thần Ma.

"Hống hống!"

Đột nhiên, rất nhiều Thiên Ma không biết chịu đến cái gì hấp dẫn, viền mắt một thoáng trở nên huyết hồng, bỏ qua trên tay huyết nhục, hướng về một chỗ chạy như điên.

Loại lực hấp dẫn như thế này là cường đại như thế, không chỉ có bình thường vực ngoại Thiên Ma , liền ngay cả Thái Cổ Thần Ma cũng đồng dạng thân bất do kỷ , hóa thành lưu quang truy tìm đầu nguồn.

Nếu như từ trời cao quan sát, là có thể phát hiện ở trên đại lục, không biết bao nhiêu Thiên Ma chịu đến hấp dẫn, hướng về trung vực nơi nào đó chạy đi.

Chỉ một thoáng, ngàn vạn ma đầu hiện lên, đem khu vực này hoàn toàn bỏ thêm vào mãn.

"Phong!"

Ong ong!

Bỗng nhiên, một đạo màu đen màn trời từ mặt đất bay lên, đem này khối địa vực hoàn toàn hoàn toàn tách biệt với thế gian.

Bên trong, lại là rất nhiều rít gào không ngừng Thiên Ma cùng Thái Cổ Thần Ma.

"Cái này dẫn ma thuật, quả nhiên không phải chuyện nhỏ!"

Quỷ Trang tiên nhân nhìn về phía Chu Thiên, có chút cảm thán.

"Cái này cũng cần Quỷ Trang ngươi đem hết toàn lực. . . Bằng không những kia Thái Cổ Thần Ma, sớm đã có bản thân trí tuệ, như thế nào sẽ dễ dàng vào cuộc?"

Chu Thiên lão tổ cũng rất là khiêm tốn.

"Phương pháp này vẫn là tương đương không sai, tuy rằng Quỷ Trang lấy quỷ giới lực lượng có chút thủ xảo, nhưng ta các loại tầm thường sử dụng tới, cũng có thể đem một chỗ bình thường Thiên Ma tất cả hấp dẫn, Thái Cổ Thần Ma không có cỡ này nanh vuốt, cũng bất quá lợi hại điểm ma đầu, rất có thể lấy càn quét rơi!"

Kim Hồn Lão tổ nhưng là đúng cái này có người nói chiếm được cái khác thế giới pháp môn đánh giá rất cao.

"Trò mèo, cái khác đều chuẩn bị vẹn toàn hay chưa?"

Chu Thiên lão tổ không dám có chút nào bất cẩn: "Chúng ta chộp tới nhiều như vậy Thiên Ma, mấy tên kia nhất định sẽ không ngồi xem!"

"Hống hống!"

"Gào gào!"

. . .

Ngay khi hắn vừa dứt lời thời khắc, tám cái mạnh mẽ cực kỳ khí tức, bỗng nhiên hướng về nơi này tụ tập mà tới.

"Là cái kia tám con Hỗn Độn Thần Ma? !"

Loan Huyên tiên nhân vẻ mặt biến đổi: "Chu Thiên lão tổ!"

Cái này tám con Hỗn Độn Thần Ma, rõ ràng sẽ không bị tức tức hoặc là ảo thuật hấp dẫn, tuyệt đối là phát hiện dị thường, mới liên thủ đánh tới, có vẻ vô cùng cẩn thận.

Trên thực tế, chúng nó lựa chọn cũng không thể nói sai ngộ, lấy tám con Hỗn Độn Thần Ma liên thủ uy lực, nguyên bản ở bên trong thế giới này, xác thực không có cái gì có thể uy hiếp bọn họ tồn tại.

Chỉ là chúng nó quên, các tiên nhân cũng sẽ tiến bộ, đặc biệt từ hỗn độn bên trong được đến lợi hại truyền thừa tiên nhân!

"Uống! Cửu Thiên Thập Địa Vạn Phương phong cấm!"

Chu Thiên lão tổ nhẹ nhàng hét một tiếng.

Ở chung quanh hắn, mấy trăm như ẩn như hiện bóng người hiện lên, mỗi một cái đều là ít nhất Thái Ất tu vị.

Cùng lúc đó, mấy đạo trận kỳ bóng mờ từ sau lưng của hắn hư không hiện lên, quang mang lấp loé, rung động hư không, vừa nhìn chính là hiếm có Huyễn Giới pháp tắc chí bảo.

Lúc này hơi động, nhất thời có dẫn dắt toàn bộ thế giới hư không mùi vị.

"Cửu Thiên Thập Địa Vạn Phương phong cấm, nguyên bản chính là luyện hóa thế giới khủng bố đại trận. . . Đương nhiên, lúc này lấy vài món Tiên khí làm vì mắt trận, chỉ có thể luyện hóa phần lớn địa vực hư không, nhưng đã đầy đủ!"

Chu Thiên hét dài một tiếng: "Chúng tiên nghe ta hiệu lệnh, toàn lực ứng phó, phong cấm!"

Hống hống!

Hắn chỉ tay hướng bầu trời, tử khí tăm tích , hóa thành lục đại sáng ngời tinh thần, sau đó càng có mấy trăm sao nhỏ đi theo, hòa vào giữa hư không, bỗng nhiên sinh ra một nguồn sức mạnh, đem tám đại Hỗn Độn Thần Ma áp bức nhập phong ấn Thiên Ma chi vực.

"Nhân tộc!"

Mấy cái Hỗn Độn Thần Ma liên tục rít gào, mang theo tức giận, tựa hồ không cẩn thận ăn cái muộn thiệt thòi, lúc này rống to ở trong, tính chất hủy diệt đại đạo liền không ngừng hướng bốn phía dật tán.

Bất luận là nham thạch thổ địa, thậm chí bình thường Thiên Ma, ở tiên thiên đại đạo oai xuống, đều là ngơ ngác băng diệt , hóa thành từng tia từng sợi tro tàn.

Ầm ầm ầm!

Đen nhánh sóng gợn, rốt cục không trở ngại chút nào va vào màn ánh sáng , khiến cho thế giới đều là run lên.

Sáu đại minh tinh buồn bã, sau lưng mấy trăm sao nhỏ bên trong, càng là có mười mấy cái trong nháy mắt ảm đạm đi.

Đó là Thái Ất tiên nhân không chịu được Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo dư âm xung kích, trực tiếp sinh tử đạo tiêu , hóa thành bột mịn.

"Thiên địa giúp đỡ, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng!"

Chu Thiên lão tổ lần thứ hai quát lớn.

Răng rắc!

Mây đen phun trào, một đạo đạo lôi đình chém vào nhân gian, ở Thiên Ma chi vực chu vi hình thành một cái khu vực cấm.

Đây là thiên địa xúc động, hạ xuống tràn trề đại lực gia trì.

"Mau!"

Thấy vậy, Kim Hồn Lão tổ các loại Thái Thượng tiên nhân cắn chóp lưỡi, không tiếc hao tổn một điểm nguyên khí, sáu đạo cột máu liền phun đến màn ánh sáng bên trên.

"Lấy ma chế ma, cửu thiên tuyệt địa, Thái Thượng đại đạo, phong cấm!"

Làm như Ngôn Xuất Pháp Tùy, sáu cái tiên thiên đại đạo xuất hiện, trực tiếp

khiến màn ánh sáng màu đỏ ngòm ổn định lại, phía trên hiện ra sáu cái cổ điển phong ấn chữ triện.

Cùng lúc đó, Pháp Giới bên trong, rất nhiều Thiên Ma gào thét gầm thét lên, bị sức mạnh vô hình nối liền cùng một chỗ, làm như hình thành dây khóa, rơi vào tám đại Hỗn Độn Thần Ma trên người.

"Hống hống!"

Tám Đại Thần Ma rít gào không ngừng, lại vẫn cũ giãy dụa không phá phong cấm, cuối cùng từng cái từng cái phảng phất hóa thành pho tượng, chìm nhập đại địa.

"Hô. . . Đại công cáo thành!" Chu Thiên lão tổ thở dài một hơi: "Có này phong cấm, ít nhất có thể giam giữ chúng nó một trăm năm!"

Đây là các loại tính toán phía dưới tối ưu hóa nhất lựa chọn, bằng không, nếu là bọn họ cùng tám đại Hỗn Độn Thần Ma tập thể khai chiến, e sợ cho dù có thể thắng cũng chết thương nặng nề, càng không cần phải nói trợ giúp mặt sau thảo phạt hủy diệt bổn nguyên chiến dịch.

"Cũng nhiều lắm thiệt thòi Kim Hồn Lão tổ, dĩ nhiên có phách lực như thế, trung vực một phần ba thổ địa, còn có nguyên bản Hỗn Độn Thần Ma tù binh, nói bỏ qua liền bỏ qua!"

Viên Phá Thiên nhìn Kim Hồn Lão tổ, hiện ra một tia bội phục vẻ.

"Ngược lại ma tai phía dưới, trung vực từ lâu sinh linh đồ thán, cũng không có cái gì!"

Kim Hồn Lão tổ sắc mặt chinh chinh, tựa hồ nhìn thấy cái này hoàn chỉnh phong cấm khu vực, nó vắt ngang ở trung vực trong, phảng phất một khối cực lớn nét mực.

"Chỉ là đáng tiếc, không thể vĩnh viễn trừ hậu hoạn!"

"Nếu chúng ta lục đại Thái Thượng tiên nhân, ở chỗ này không tiếc nguyên khí luyện hóa, tiêu hao cái trăm vạn năm, cũng không phải là không thể được khiến những thứ này Hỗn Độn Thần Ma hoàn toàn hôi phi yên diệt. . . Chỉ là đã như thế, vũ trụ phá diệt, chúng ta dù cho bảo vệ thế giới, được lớn thiên công, thì có ích lợi gì? Cho tới xin mời Thái Sơ ra tay. . . Ha ha, cỡ này tồn tại siêu nhiên vật ngoại, lại không phải chúng ta thế giới xuất ra, cần thiết đánh đổi, không hắn so với chúng ta cái này một phen nỗ lực nhỏ."

Chu Thiên lão tổ lắc đầu một cái.

Đang lúc này, trên mặt hắn lại hiện ra một tia sầu lo vẻ đến: "Chỉ là không nghĩ tới. . . Liền mắc Cửu Thiên Thập Địa Vạn Phương phong cấm trận pháp sau khi, cũng không tìm được cái kia Phương Nguyên tung tích, chẳng lẽ là đã rời đi thế giới, đi tới hỗn độn?"

"Không thể!"

Hắc Vụ Lão Tổ trước tiên bác bỏ: "Bất kỳ Thái Ất tiên nhân rời đi thế giới lúc, gợn sóng đều sẽ bị chúng ta phát hiện, đồng thời bọn họ ở trong hỗn độn tốc độ, tuyệt đối không bằng chúng ta, nếu không thì. . . Những thứ này Thái Ất vì sao không trốn?"

Thái Ất tiên nhân tuy rằng cũng có thể miễn cưỡng ở trong hỗn độn hành động, nhưng khẳng định không bằng Thái Thượng.

Đặc biệt lúc này nghĩ muốn thoát ly thế giới tránh chiến, nhất định sẽ gặp phải truy sát, cơ bản thập tử vô sinh, không tới thời khắc sống còn, những Tiên nhân này cũng sẽ không chọn cái này con đường.

"Nói đến. . ."

Loan Huyên tiên nhân xem tới đây, lại là bỗng nhiên cả kinh: "Lần này hội tụ Thái Ất đồng đạo, làm như so với lần trước quỷ giới bên trong muốn thiếu lên

một ít, lại không hề rời đi thế giới, chẳng lẽ đều ngã xuống hay sao?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1126: Phá Diệt

"Động thủ sao? Thực sự là rất nhanh!"

Một chỗ bí ẩn trong hư không, Phương Nguyên nhìn chăm chú trước mặt cửa lớn, tự lẩm bẩm.

Thái Thượng các tiên nhân phát động Cửu Thiên Thập Địa Vạn Phương phong cấm lúc, hắn tự nhiên có phát giác, dù sao trận pháp này luyện hóa thế giới hư không, cùng Huyễn Giới pháp tắc cùng một nhịp thở.

Thậm chí, còn cùng hắn ở Đại Càn thế giới pha trộn lúc, đang nhìn qua mấy cái đỉnh cấp đại trận có chút tương tự, chỉ bất quá mức độ phức tạp muốn vượt xa khỏi.

"Nhưng trận pháp chi đạo, sư pháp tự nhiên, trăm khoanh vẫn quanh một đốm. . . Đúng là nhanh như vậy liền phong cấm lượng lớn Thiên Ma cùng Hỗn Độn Thần Ma, có chút nằm ngoài dự đoán của ta. . . Cái này Chu Thiên lão tổ mang về trận pháp, hiệu quả cũng không tránh khỏi quá tốt rồi. . . Cái khác thế giới ứng đối Thiên Ma kinh nghiệm, đã như vậy thành thục sao?"

Không thể không nói, tám đại Hỗn Độn Thần Ma diệt sạch, đối Phương Nguyên cũng là một cái sự đả kích không nhỏ.

Dù sao, như nghĩ phá hủy thế giới thiên đạo, Hỗn Độn Thần Ma càng nhiều càng tốt.

"Tuy rằng ta tay chân đã rất nhanh, đến cùng vẫn là không sánh được rất nhiều Thái Thượng tiên nhân liên thủ!"

Phương Nguyên không khỏi nhìn về phía mình trước mặt cửa lớn.

Toà này cửa lớn có cao mấy trăm trượng, nguy nga mênh mông, toàn thân thiêu đốt một tầng đỏ như màu máu liệt diễm, mấu chốt nhất còn ở chỗ nó chất liệu, thình lình không phải vàng không phải ngọc, chính là dùng hài cốt dựng mà thành!

"Nếu như có thể sớm chốc lát, liền không cần mạo hiểm, có chút đáng tiếc!"

Hắn mở miệng cười một tiếng, đột nhiên, cường đại Huyễn Giới pháp tắc, liền đột nhiên đem Thiên Ma cánh cửa bao bọc.

"Lấy máu tế tự, ta hướng về chí cao bầu trời bên trên hủy diệt bổn nguyên, hô hoán Thiên Ma hàng lâm. . ."

Phương Nguyên cao giọng ngâm hát, bạch cốt cửa lớn nứt ra một cái khe, từ bên trong tiết lộ ra đáng sợ Thiên Ma khí tức.

Ong ong!

Đang lúc này, bạch quang lóe lên.

Hắn cùng triệu hoán cánh cửa một cái thuấn di, liền đến trung vực phong cấm nơi trên không.

Lúc này, Thái Thượng các tiên nhân mới vừa phong cấm xong tám đại Hỗn Độn Thần Ma, Loan Huyên tiên nhân tâm lên cảnh giác, liền nhìn thấy một phiến bạch cốt cửa lớn, thình lình hiện lên ở phong cấm bên trên.

"Hống hống!"

Hai cái bao trùm bạch cốt khôi giáp ma trảo, đột nhiên hướng ra phía ngoài lột ở lại khuông cửa, một cái Hỗn Độn Thần Ma đầu liền dò ra: "Hống hống!"

Một đạo màu đen huyền, tràn ngập sức mạnh hủy diệt cột sáng, thẳng rơi vào

phong cấm bên trên, sáu cái cổ triện chữ lớn ánh sáng lấp loé.

"Không được!"

Chu Thiên lão tổ kinh hãi gần chết: "Phong cấm. . ."

Cửu Thiên Thập Địa phong ấn chỉ là đối nội nhằm vào Thần ma, đối ngoại bộ phòng ngự có thể thực sự không ra sao.

Chỉ là bị một con Hỗn Độn Thần Ma một đòn, liền bắt đầu thoáng dập dờn lên sóng gợn.

"Hê hê!"

Làm như phát hiện cái gì, lại một cái Ma đầu từ Bạch cốt chi môn bên trong đưa ra ngoài, trên mặt mang theo tươi cười quái dị, phun ra một tia sáng trắng.

"Ma đầu! ! !"

Tuy rằng lục đại Thái Thượng tiên nhân đều có chút tổn thương nguyên khí, nhưng lúc này căn bản không lo được những thứ này, một cái hoảng thân, liền đến bạch cốt cửa lớn trước.

"Phương Nguyên! Ngươi dám làm ra loại này chuyện! Từ đây lúc bắt đầu, ngươi chính là ta Man Hoang thế giới tất cả tu sĩ tử địch!"

Kim Hồn Lão tổ giận dữ rít gào.

Đáng tiếc, Phương Nguyên là người nào? Từ lúc na di bạch cốt cửa lớn đến đây sau khi, liền trốn vào trong hư không, biến mất không còn tăm tích.

Phốc phốc!

Trong nháy mắt tiếp theo, bạch cốt cửa lớn phảng phất tích trữ đã lâu Phong nhãn, rung động kịch liệt, đem một con Hỗn Độn Thần Ma 'Thổ' đi ra.

Nó ba đầu sáu tay, có mừng, giận, sợ ba tấm khuôn mặt, mỗi một cái thanh cánh tay màu đen đều che kín màu đen phù văn, nắm không giống pháp khí.

Lúc ẩn lúc hiện, ở cái này ba đầu sáu tay Thần ma hiện lên sau khi, chu vi phảng phất có thiên âm vang lên.

Thanh âm kia dường như đến từ U Minh, mang theo cuối thời đại phá diệt mùi vị, chu vi mấy trăm Thái Ất nghe được sau khi, dĩ nhiên đều bắt đầu thân thể mục nát, cái trán hiện ra nếp nhăn, hiện ra Thiên Nhân Ngũ Suy hình ảnh.

"Phá Diệt Pháp Vương! ! !"

Ba đầu sáu tay Hỗn Độn Thần Ma gầm thét lên, sáu chi cánh tay đồng thời ngự sử pháp khí nện xuống.

Ầm ầm!

Hư không chấn động, hai đại bóng người bay ra, rõ ràng là Kim Hồn Lão tổ cùng Viên Phá Thiên!

"Tốt một con Hỗn Độn Thần Ma!"

Bọn họ cơ hồ bị đánh ra trăm dặm, mới miễn cưỡng dừng lại, lập tức truyền âm: "Cẩn thận! Này đầu Hỗn Độn Thần Ma rất có quái lạ!"

Hỗn Độn Thần Ma trong, cũng là có mạnh có yếu.

Yếu, đại thể chỉ có một cái Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo, nhưng dựa vào thân thể khủng bố, như thường lực ép Thái Thượng tiên nhân một đầu.

Nhưng trong đó chân chính nắm giữ nhiều điều tiên thiên đại đạo cường giả, liền khủng bố phi thường, thậm chí có thể cùng Thái Sơ tiên nhân qua mấy chiêu.

Đương nhiên, như vậy kỳ hoa, cũng luôn luôn rất hiếm thấy, trước chín con

Hỗn Độn Thần Ma, đều là bình thường loại hình.

"Cái kia Phương Nguyên!"

Loan Huyên tiên nhân hầu như cắn nát răng bạc: "Thực sự là. . . Làm người giận sôi!"

Không thể không nói, Phương Nguyên cái này một tay, hoàn toàn ra ngoài tất cả tiên nhân dự liệu.

Bởi vì bọn họ căn bản không tưởng tượng nổi, Thiên Ma loạn thế, thế giới hủy diệt, đối với Phương Nguyên có chỗ tốt gì.

"Hống hống!"

"Hê hê!"

Trong nháy mắt tiếp theo, rất nhiều điểm đen từ cửa lớn bên trong dâng trào, thân thể không ngừng bành trướng, thình lình đều là khí tức mạnh mẽ cực kỳ Thái Cổ Thần Ma.

Thậm chí, còn pha tạp vào mấy con Hỗn Độn Thần Ma.

Đất trời tối tăm bên trong, rất nhiều Thiên Ma liên thủ, rất nhiều hủy diệt cột sáng bắn một lượt.

"Thế nào? Còn có thể lại tới một lần nữa phong cấm sao?"

Hắc Vụ Lão Tổ cả người bao phủ ở khói đen ở trong, cùng Quỷ Trang tiên nhân đồng thời nhìn về phía Chu Thiên lão tổ.

"Các ngươi cho rằng bố trí đại trận là cỡ nào chuyện dễ dàng?"

Chu Thiên lão tổ tức đến nổ phổi nói: "Vì chuẩn bị lần này phong cấm, chúng ta đã tiêu hao lượng lớn tích trữ, mấu chốt nhất vẫn là ở tại Thế giới chi lực!

Trong thời gian ngắn, tuyệt đối không thể triển khai lần thứ hai! Đáng chết. . ."

Ở bọn họ bất đắc dĩ trong ánh mắt, ban đầu ba đầu sáu tay Thần ma lại một lần ra tay, sáu cánh tay thông thiên triệt địa, mạnh mẽ nện ở phong cấm bên trên.

Ầm ầm!

Răng rắc!

Lục đại cổ văn chữ triện trong nháy mắt vỡ vụn, từng tia từng sợi tiêu tan.

Cùng lúc đó, Ma vực bên trong, đại địa rạn nứt, truyền ra tám tiếng đáng sợ ma khiếu.

Rất nhiều Hỗn Độn Thần Ma sức mạnh hủy diệt hội tụ cùng nhau, lại phát sinh đáng sợ phản ứng dây chuyền, toàn bộ thế giới đều rơi vào đất trời tối tăm trạng thái.

. . .

"Bắt đầu rồi!"

Phương Nguyên đứng thẳng hư không, ở vào thế giới biên giới, lẳng lặng nhìn kỹ tất cả phát sinh.

Trên thực tế, không phải là bị bức đến tuyệt lộ, hắn cũng không muốn đi bước đi này.

Bất quá nếu như đã hạ quyết tâm, cái kia động thủ cũng không chần chờ chút nào.

Làm cái này đã từng là Thiên Ma Ma thần, xuyên qua rất nhiều thế giới Mộng Sư chi chủ, một thế giới sinh diệt biến hóa, đối với hắn mà nói, thật giống như thái dương lên xuống như thế tầm thường.

Lúc này, bên tai của hắn, liền tựa hồ nghe được rất nhiều tiên nhân gào thét cùng rên rỉ.

Đương nhiên, bắt mắt nhất, vẫn là Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo bừa bãi tàn phá.

Đông đảo Hỗn Độn Thần Ma hợp lực phía dưới, một đạo cực lớn hắc quang, giống như khai thiên tích địa Thần Phủ giống như, trực tiếp đem vòm trời phá tan rồi một vết nứt.

Nếu là từ ngoại giới đến xem, liền sẽ phát hiện lúc này Man Hoang đại lục thế giới giới mô đã thủng trăm ngàn lỗ, phảng phất bị màu đen lưỡi dao sắc đâm thủng.

"Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo, quả nhiên là thế giới tử địch. . ."

Phương Nguyên nhẹ nhàng thở dài một tiếng, thần niệm tản ra.

Chín đại Hỗn Độn Thần Ma, có lẽ thế giới này cao cấp chiến lực đám người còn có thể ứng phó, nhưng lại thêm vào lần này bị chính mình triệu hoán mà đến Thần ma, lập tức liền hình thành áp đảo tất cả đại thế!

Thậm chí, rất nhiều Thần ma bản thân ẩn chứa Hủy Diệt đại đạo, cũng đã đối với thế giới tạo thành không thể nghịch chuyển thương tổn!

Toàn bộ Man Hoang thế giới bên trong, mưa to gió lớn, động đất núi lửa. . . Rất nhiều thiên tai càng lúc càng kịch liệt, hiện ra diệt thế cảnh tượng.

Mà ở chia năm xẻ bảy trong vòm trời, cũng hiện ra một tầng oánh oánh hào quang, giống như nửa trong suốt tinh chất, bắt đầu chia năm xẻ bảy , hóa thành quang điểm tứ tán biến mất.

"Thiên đạo bổn nguyên. . ."

Phương Nguyên thấy vậy, lập tức đánh tới mười hai vạn phần tinh thần.

Quả nhiên, ở Hỗn Độn Thần Ma cùng rất nhiều Thái Thượng tiên nhân lại một lần trong tiếng gầm rống tức giận, một đám lớn vòm trời đổ nát, toàn bộ thế giới vỡ vụn rơi một phần năm.

Ngay khi thời khắc này, giữa bầu trời vách thuỷ tinh cũng vỡ vụn non nửa.

Một cái đen nhánh cái bóng, liền dần dần hiện lên đi ra, nó tựa hồ hòa tan ở vách thuỷ tinh bên trong, nương theo tinh chất vỡ vụn mà không ngừng tổn thất.

Lúc này, liền đang kịch liệt giãy dụa lên.

"Cực Ác Chi Chủ, quả nhiên là ngươi!"

Phương Nguyên thấy vậy, trong mắt nhất thời thả ra mãnh liệt ánh sáng.

Đặt ở bình thường, Cực Ác Chi Chủ căn bản không có thoát ly thiên đạo một tia cơ hội, trừ phi trước tiên thành tựu Thiên Ma Đạo Quả.

Nhưng lúc này, thiên đạo phá nát, mặc dù đối với nó mà nói đồng dạng thương tổn rất lớn, nhưng cũng có một tia chạy trốn cơ hội hiện lên.

Lấy đối phương đứng đầu Thiên Minh gốc gác, tất nhiên sẽ nắm lấy cái này một tuyến sinh cơ! Phương Nguyên đối với chuyện này cực kỳ khẳng định!

"Mấu chốt nhất chính là, ngươi không thể lựa chọn chân linh luân hồi. . ."

Thiên Đạo luân hồi, phạm vi chỉ là thế giới này, lúc này không khác nào tự tìm đường chết.

Nếu là đầu thai chuyển thế, liền mang ý nghĩa muốn lấy hài nhi thân, độ qua thế giới phá diệt kiếp số, dù là Phương Nguyên đều không làm được!

Bởi vậy, Cực Ác Chi Chủ, trên thực tế chỉ có một con đường duy nhất!

Ầm!

Nương theo lại một lần nổ tung, tảng lớn vách thuỷ tinh vỡ vụn.

Cái kia màu đen cái bóng nổi giận gầm lên một tiếng, thình lình lựa chọn thằn lằn đoạn đuôi, chặt đứt phần lớn đuôi, mạnh mẽ từ vách thuỷ tinh bên trong thoát thân.

Thoát ly thiên đạo sau khi, cái này con tàn tạ bóng đen nhanh chóng ngưng tụ , hóa thành một cái thực thể hình người.

Toàn thân nó đen nhánh, liền da thịt đều là như vậy, chỉ có một đôi mắt mang theo ý linh động.

Vừa mới xuất hiện, khí tức liền nhanh chóng rút bay lên.

Từ bình thường phàm vật đến nhập đạo, lại tới Kim Đan, Nguyên Anh, thậm chí vượt qua lôi kiếp tiên nhân!

Đáng tiếc, cũng liền vào lúc này, khí tức im bặt đi.

Bóng đen người không nói một lời, trực tiếp hướng về Thái Thượng tiên nhân cùng Hỗn Độn Thần Ma chiến trường bay qua.

"Cực Ác Chi Chủ, ngươi liền khôi phục điểm ấy sao? Thực sự là làm ta thất vọng!"

Trong nháy mắt tiếp theo, Phương Nguyên một cái thuấn di, liền chặn đứng đường đi, hoàn toàn ngưng trệ chu vi hư không: "Còn muốn bại bên trong cầu thắng, chết trong cầu sinh? Nằm mơ!"

Thần niệm mạnh mẽ chấn nhiếp bên trong, trường đao trong tay của hắn chém xuống, càng là không cho cái bóng đen này chút nào cơ hội: "Cửu Tinh Liên Châu! Diệt Trụ! ! !"

"Ta thật hận! ! !"

Từ bóng đen người thân trên bùng nổ ra mãnh liệt oán niệm: "Nếu không phải thiên đạo có hạn, thành tựu của ta, lại sao lại so với ngươi thấp?"

Đáng tiếc, thần niệm mới vừa phát ra, hắn liền bị diệt trụ chi đao chém trúng!

Một đao phía dưới, sinh cơ tận chém!

"Huyết luyện!"

Phương Nguyên quanh thân hiện ra rất nhiều huyết diễm, hoàn toàn không cho Cực Ác Chi Chủ chút nào cơ hội.

Ô ô!

Rất nhiều hắc khí bị huyết quang luyện hóa, mảnh sợi không tồn.

Mà ngay khi cuối cùng một tia hắc khí hóa thành hư vô đồng thời, một cái trong cõi u minh biến hóa, phát sinh!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1127: Đạo Quả

Hư không cùng thời gian ở trong chớp mắt bất động.

Phương Nguyên trước, tựa hồ xuất hiện một toà huyết sắc cây cân.

Nó vắt ngang hư không, xuyên qua thế giới, mang theo cực kỳ hào quang óng ánh, lại có vô thượng khế ước ràng buộc.

"Đây là ta cùng Cực Ác Chi Chủ trước tất cả tích lũy, cộng đồng tạo thành khế ước ràng buộc lực. . . Tuyệt đối là Đạo Quả cấp số!"

Phương Nguyên chỉ là nhìn thấy lần đầu tiên, thì có mãnh liệt cảm giác tặng lại.

Lúc này, nương theo Cực Ác Chi Chủ bị tiêu diệt, toà kia huyết sắc cây cân một mặt đột nhiên bắt đầu lên bay lên.

Mà đại diện cho hắn một mặt, nhưng là nhanh chóng rơi xuống, từng tia tia huyết sắc lực lượng, sẽ theo loại này nghiêng, mà không ngừng bị hắn cái kia một đầu rút lấy.

"A!"

Bỗng nhiên, Phương Nguyên hừ lạnh một tiếng, cảm giác được đủ để xé rách linh hồn đau nhức.

Nhưng chợt mà đến, lại là sung túc mà no đủ cảm giác mạnh mẽ.

"Thiên Minh cấp bậc Tạo Hóa đại đạo, trở về!"

Hắn nắm chặt hai tay: "Còn có ta kỹ năng cùng sở trường, cùng với trọng yếu nhất. . . Thuộc tính lan!"

Sự thực chứng minh, dù là mất đi ngón tay vàng, hắn lúc này, cũng có thể ở một cái thế giới hoàn toàn xa lạ, phấn đấu lên cấp đến đầy đủ độ cao.

Nhưng thuộc tính lan mang đến cho hắn tăng cường, cũng tuyệt đối khó có thể lơ là.

Trong giây lát này, hắn thình lình đột phá rất nhiều Thái Ất một đời đều khó mà với tới bình cảnh, tiến vào Thái Thượng cảnh giới.

Thậm chí, còn trong khoảnh khắc liền đến Thái Thượng đỉnh cao.

Nếu là bị cái khác tiên nhân thấy cảnh này, tuyệt đối sẽ con ngươi đều rơi xuống.

Nhưng cây cân biến hóa, lại căn bản không có đình chỉ.

"Lúc trước, ta lấy bản thân con đường cùng tất cả làm vì áp chú, tranh thủ, cũng là Cực Ác Chi Chủ tất cả. . . Lúc này. . ."

Phương Nguyên mở ra hai tay, nhìn huyết sắc cây cân tất cả rơi xuống, từng cái từng cái đại đạo trực tiếp đi vào thân thể của hắn.

Thất Tình đại đạo, Lục Dục đại đạo, Hư không chi đạo. . . Đương nhiên, còn có trọng yếu nhất, Mộng Sư con đường!

Cực Ác Chi Chủ một đời đại đạo tích trữ, tự nhiên khủng bố cực kỳ, mấu chốt nhất, vẫn là cái kia tàn khuyết Mộng Sư con đường, cùng Phương Nguyên nắm giữ một điểm Mộng sư chi đạo kết hợp, lập tức đột phá ràng buộc, sản sinh đáng sợ biến chất.

"Trước, Cực Ác Chi Chủ tuy rằng cướp đoạt Đại Càn thế giới tất cả Mộng Sư con đường, lại chỉ có bị trên người ta thuộc tính lan tiệt lưu lại một điểm, càng

coi đây là trụ cột, đã phát triển thành Tạo Hóa đại đạo, bắt đầu từ đó, ta cùng Cực Ác Chi Chủ, chính là đại đạo tranh đấu, chỉ có hoàn toàn nuốt chửng đối phương, mới có thể lên cấp Vô Thượng Đạo Quả cảnh giới!"

Ở Tạo Hóa đại đạo nuốt chửng nhiều như vậy con đường, đặc biệt Cực Ác Mộng Sư con đường hòa vào sau khi, Phương Nguyên nhất thời cảm giác được một loại biến hóa ở trong người sản sinh.

Từng cái từng cái con đường mở rộng, cuối cùng lại bắt đầu thu lại, tựa như phản bản tố nguyên giống như, trở về đến ban đầu một 'Điểm' !

. . .

Man Hoang đại lục thế giới.

Hầu như tất cả Thái Thượng cùng Hỗn Độn Thần Ma, đều dừng lại động tác trên tay, dại ra nhìn lên bầu trời.

Nguyên bản phá diệt thế giới, không biết khi nào dĩ nhiên đình trệ đi xuống, thông qua nó khe hở, có thể nhìn thấy tổn hại vũ trụ hỗn độn bên trong, đột nhiên lộ đầy vẻ lạ, hiện ra vạn ngàn đại đạo, giống như từng cái từng cái dòng suối, lại hội tụ thành sông lớn hồ biển.

Chỉ là loại này hướng chảy, đều hiện ra quỷ dị chảy ngược khuynh hướng.

"Hỗn độn triều tịch, vạn đạo quy nguyên? !"

Chu Thiên lão tổ xoa xoa con mắt, không thể tin tưởng nói: "Đây là. . . Lên cấp Thái Sơ dấu hiệu a! Đến cùng là ai?"

Thái Sơ tiên nhân, ngụ ý là tất cả chi 'Sơ', thần thông quảng đại, khó mà tin nổi.

Thậm chí, chỉ là một ít khí tức, liền làm Hỗn Độn Thần Ma đều run rẩy không ngớt!

"Quá mạnh mẽ. . . Xem cái này dị tượng, này vị lên cấp , căn bản không có nửa điểm vướng víu cùng bình cảnh, khẳng định là một vị tích trữ vô cùng hùng hồn Thái Thượng đỉnh cao tiên nhân đột phá!"

Kim Hồn cùng Quỷ Trang các loại tiên nhân nhìn tình cảnh này, đều là đầy mặt hâm mộ, lại hơi nghi hoặc một chút.

Dù sao, bản thế giới chu vi Thái Thượng tiên nhân, bọn họ đều định liệu trước , căn bản không tìm được có thể đối tượng hoài nghi.

"Tựa như ảo mộng, tạo hóa vạn ngàn. . ."

Loan Huyên tiên nhân lẩm bẩm: "Một cái Thái Sơ tiên nhân thành Đạo lúc, bản thân đại đạo hoàn toàn triển lộ, quả nhiên đối với Thái Thượng tiên nhân đều rất có giúp ích. . . Đáng tiếc. . . Cái này một con đường đã bị hắn chiếm cứ, chúng ta không cách nào lấy này đột phá Thái Sơ!"

Đạo Quả duy nhất, một khi chiếm cứ, liền lại không có người thứ hai có thể đột phá.

Có thể nói, mỗi một cái Thái Sơ tiên nhân, đều là hỗn độn vũ trụ truyền kỳ, không cách nào phục chế tồn tại.

Ầm ầm ầm!

Hỗn độn gào thét bên trong, tựa như ảo mộng đại đạo hoàn toàn cô đọng , hóa thành một viên trên tròn dưới vuông, hồng hồng mông mông Đạo Quả, nó biến hóa vạn ngàn, tựa hồ không có một khắc bất động, lại tràn ngập khó có thể dùng lời diễn tả được uy nghiêm cùng lực lượng.

Đây là tất cả đại đạo đều hội tụ thành một , hóa thành Nguyên Sơ Đạo Quả!

Một tia tin tức bên ngoài, hầu như toàn bộ vũ trụ, đều trong nháy mắt rõ ràng cái này Đạo Quả ngụ ý.

"Mộng chi đạo quả? !"

Rất nhiều Thái Thượng tiên tâm linh con người chấn động, lại có chút mất mát.

Lại một vị Thái Sơ tiên nhân xuất hiện, đại diện cho Mộng chi đạo đường hoàn toàn cách trở!

Cái này Mộng chi đạo quả vừa mới xuất hiện, liền giống như kình nuốt long hấp giống như, thao thao bất tuyệt thu nạp hỗn độn khí, chỉ là sát na liền làm thế giới chu vi hỗn độn hết sạch.

Chợt, Đạo Quả cô đọng biến hình , hóa thành một người, rõ ràng là hoàn toàn khôi phục diện mạo thật sự Phương Nguyên!

"Là hắn?"

Tiên nhân trong lúc đó , căn bản không lấy khuôn mặt phân biệt, cái kia quen thuộc chân linh khí tức, nhất thời làm Chu Thiên, Kim Hồn một đám Thái Thượng tiên nhân dại ra.

"Hắn không phải một cái chỉ là Thái Ất sao? Làm sao đột nhiên, liền vượt qua Thái Thượng, lên cấp Thái Sơ?"

Loan Huyên Thái Thượng tiên nhân đôi mắt đẹp trợn tròn , căn bản không thể nào hiểu được.

"Tâm Ma đạo quả, Thái Sơ cảnh giới?"

Phương Nguyên lại là lẩm bẩm một câu, bỗng nhiên phẩy tay áo một cái.

Hô!

Một viên hư huyễn Mộng chi đạo quả hiện lên, đánh vào Man Hoang đại lục thế giới.

Ầm ầm!

Thiên địa chấn động, nguyên bản phá nát hơn nửa thiên đạo hoàn toàn bại lui, toàn bộ thế giới giữa bầu trời, đều hiện lên ra mông lung Mộng chi đạo quả bóng mờ.

Trong một ý nghĩ, Phương Nguyên liền hoàn toàn chưởng khống phá nát Man Hoang đại lục thế giới, cái này chính là Đạo Quả oai!

"Dù là Thiên Minh đỉnh cao Ma thần đến đây, cũng nhiều nhất xâm chiếm thế giới một phần, trở thành bên trong khu vực Tạo Vật chủ. . . Mà Đạo Quả cảnh giới, lại là trong nháy mắt, lấy tự thân Đạo Quả thay thế Thiên Đạo lực lượng, luyện hóa thế giới như bình thường chuyện, lúc này, cái này toàn bộ thế giới, đều là ta tư nhân lĩnh vực!"

Phương Nguyên như có ngộ ra, một chưởng ấn xuống.

Ầm ầm ầm!

Chỉ một thoáng, toàn bộ thế giới người, đều có thể nhìn thấy màn trời tựa hồ hóa thành từng cái từng cái mê huyễn bàn tay lớn, Ngũ Chỉ Sơn rơi xuống, mục tiêu nhắm thẳng vào những kia Hỗn Độn Thần ma!

"Hống hống!"

"Gào gào!"

Cầm đầu ba đầu sáu tay Thần ma rít gào một tiếng, từ ba khuôn mặt trên phun ra sức mạnh hủy diệt, sáu tay binh khí cùng nhau hướng thiên.

Ầm!

Rất nhiều công kích rơi vào bàn tay lớn bên trên, giống như hư huyễn, trong nháy mắt biến mất, bàn tay lớn không trở ngại chút nào rơi xuống, nắm lấy con này Hỗn Độn Ma Thần.

Trong nháy mắt tiếp theo, nó liền triệt triệt để để biến mất không còn tăm tích.

Cái này một con đỉnh cao Hỗn Độn Thần Ma, liền mấy đại Thái Thượng tiên nhân liên thủ đều không thể người thắng, liền như thế thất bại thảm hại.

Không chỉ có là nó, cái khác Hỗn Độn Thần Ma, cũng gặp phải đồng dạng vận rủi.

"Thế giới. . . Khôi phục đi!"

Trong vòng một chiêu, diệt hết Thiên Ma sau khi, Phương Nguyên nhìn tổn hại hơn nửa thế giới, lại ra tay.

Màn trời nối liền, đại địa bình tĩnh, núi lửa co rút lại. . . Tạo Hóa đại đạo hiện lên, bỗng dưng tạo vật, tu bổ tổn hại tất cả.

Trước còn ở thiên băng địa liệt, thế giới hủy diệt, trong nháy mắt tiếp theo liền khôi phục từ trước, hoa thơm chim hót.

Hết thảy tất cả, đều phảng phất giống như nằm mơ, cái này chính là Đạo Quả uy năng!

"Trước phá diệt thế giới, cũng là hành động bất đắc dĩ, có thể tiện tay cứu, liền cứu đi!"

Phương Nguyên có thể cảm giác được, làm ra này sự kiện, đối với hắn mà nói căn bản không coi là nhiều lớn tiêu hao.

Vẫy tay một cái, liền có thể thay đổi toàn bộ thế giới vận mệnh.

Mà chợt, rất nhiều hồn thân Thần ma bị luyện hóa, như trước làm hắn thu được một điểm chỗ tốt.

"Đạo quả của ta, chính là thuần túy Tâm Ma đại đạo tạo thành Tâm Ma Đạo

Quả. . . Như chỉ là Tâm Ma đại đạo, ở vũ trụ này không cách nào thông dụng , bất quá Đạo Quả cảnh giới, không gian thời gian đều có thể vĩnh hằng tự tại, không có một chút nào áp chế, lại là không có cái vấn đề này!"

Phương Nguyên cẩn thận quan sát đạo quả của chính mình.

Nó là chính mình tu đạo đường đỉnh cao, tất cả bản nguyên.

Đương nhiên, chủ yếu nhất vẫn là Mộng Sư con đường, ngoại vi pháp võng nhưng là mình cùng Cực Ác trước qua lại rất nhiều thế giới đoạt được Đại Đạo chi lực.

Cho tới phía ngoài xa nhất, lại là từ thế giới này thu được đại đạo cùng pháp tắc.

"Đạo Quả tuy rằng thành tựu, nhưng cũng không phải là phần cuối. . ."

Hắn có thể cảm giác được, đạo quả của chính mình còn chưa hoàn toàn viên mãn, một ít con đường cùng pháp tắc cũng không từng hoàn toàn đại thành.

"Huống chi, không giống vũ trụ, liền có không giống Đại Đạo chi lực, tuy rằng Đạo Quả duy nhất, nhưng phía dưới những thứ này phân chia tỉ mỉ lại có sự khác biệt. . ."

Cực Ác Chi Chủ cũng nắm giữ Hư Không đại đạo, nhưng Phương Nguyên phát hiện, ở bản vũ trụ trong, vẫn là ban đầu Huyễn Giới pháp tắc nhất là dùng tốt.

Đương nhiên, như chính mình trực tiếp lấy Mộng chi đạo quả thúc đẩy, lại là không có vấn đề chút nào.

"Tâm Ma vũ trụ tất cả, đã đúc nóng thành Mộng chi đạo quả, mà vũ trụ này Đao pháp tắc, Hư Không đại đạo, Quang Âm pháp tắc, Bất Diệt đại đạo nhưng là còn có tăng lên không gian!"

Phương Nguyên hơi suy nghĩ, chiếm được Cực Ác Chi Chủ Hư Không đại đạo hiện lên đi ra, trải qua Mộng chi đạo quả chuyển hóa, lập tức hóa thành này cái vũ trụ Hư Không đại đạo.

Trong phút chốc, bản vũ trụ Hư không chi đạo liền thông hiểu đạo lí, hoàn toàn đại thành.

Mà Bất Diệt đại đạo càng là thu được rất nhiều Hỗn Độn Thần Ma tế luyện, trực tiếp thăng cấp thành Tiên Thiên Bất Diệt đại đạo!

"Hừm, ở bản vũ trụ bên trong, Tiên Thiên Bất Diệt đại đạo, thì tương đương với một cái Thiên Minh ma thần chiến lực. . . Mà như đem bản vũ trụ hư không cùng thời gian kết hợp , hóa thành thời không đại đạo, nhưng là có thể so với tiên thiên đại đạo, lại là một cái Thiên Minh chiến lực, tương lai có hi vọng thời không Đạo Quả. . ."

Lên cấp sau khi, Phương Nguyên hoàn toàn có thể cảm ứng được, thời không Đạo Quả còn chưa từng bị ngưng tụ ra, đạo này vẫn còn có hi vọng.

"Chỉ là. . . Ta đã chiếm cứ Mộng chi đạo quả, không cách nào lần thứ hai thành Đạo. . . Nhưng hoàn toàn có thể dùng Mộng chi đạo quả thu nạp thời không bất diệt tinh túy. . . Này ba con đường tiềm lực vô cùng, từng cái lên cấp đỉnh cao, tổ hợp sau khi, chưa chắc sẽ kém hơn một viên Đạo Quả, đến thời điểm, ta Mộng chi đạo quả, liền có thể so với hai đại bình thường Đạo Quả oai?"

Loáng thoáng, Phương Nguyên tựa hồ tìm tới tăng lên Đạo Quả phương pháp.

Mang theo chút mừng rỡ, hắn lại nhìn mình thuộc tính lan.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1128: Bí Ẩn

"Họ tên: Phương Nguyên

Chức nghiệp: Mộng Sư

Tu vị: Thái Sơ

Đạo Quả: Mộng chi đạo quả (Tạo Hóa, Vô Thường, Thôn Phệ, Thất Tình Lục Dục, Hư Không, Quang Âm, Bất Diệt. . .)

Kỹ năng: Bất Diệt Bàn Cổ Thân, Tạo Hóa kiếm trận

Sở trường: Thiên Nhãn Vọng Khí Thuật, Mộng Chi Thế Giới, siêu duy qua lại "

"Tu vị dĩ nhiên là Thái Sơ. . . Quả nhiên là y theo ta lịch duyệt mà sinh thành dữ liệu sao? Còn có hai cái này tân sinh sở trường?"

Phương Nguyên đem sự chú ý tập trung ở Mộng Chi Thế Giới trên, lập tức liền thu được nhắc nhở: "Ngươi là mộng cảnh chúa tể! Mộng chi đạo quả thành tựu người, chư vũ trụ duy nhất, nằm ở bất kỳ bên trong thế giới, đều có thể dùng bản thân Mộng Chi Thế Giới thay thế nguyên bản thế giới! Đạo Quả lực lượng sẽ không bởi vì bất kỳ vũ trụ mà suy yếu!"

"Thì tương đương với bên người mang theo một cái Mộng Chi Thế Giới, lẫn lộn hiện thực cùng hư huyễn?"

Chợt, nhưng là siêu duy qua lại: "Lên cấp Đạo Quả sau khi, ngươi Mộng Sư xuyên giới năng lực thu được tăng lên, có thể tự do khóa chặt không giống vũ trụ

tiến hành vượt qua!"

Bình thường Đạo Quả, chỉ có thể tự mình trục xuất, tìm được thích hợp vũ trụ cũng không phải là một cái đơn giản việc, nói không chắc cả đời đều sẽ ở trong hỗn độn ngao du.

Mà loại này siêu duy qua lại đặc tính, nhưng là ở Mộng Sư mộng du chư giới trụ cột trên lại cường hóa.

"Thế nhưng. . ."

Phương Nguyên trong mắt hiện ra mơ tới chi mê ly sắc thái, nguyên bản thuộc tính lan nhất thời lại phát sinh ra biến hóa.

Đến Đạo Quả cảnh giới, hắn đối với trên người ngón tay vàng, đã có đầy đủ trụ cột đi tìm hiểu nghiên cứu.

Lúc này, nguyên bản thuộc tính lan một trận vặn vẹo biến hóa, dĩ nhiên hóa thành một cái có chút tàn khuyết Đạo Quả!

Cùng với mà đến, còn có một tọa độ, cùng một đạo tin tức: "Cái kia phương xa du tử a. . . Nếu như ngươi có thể nhìn thấy những thứ này, làm ơn tất trở về, giúp chúng ta một chút sức lực!"

Phương Nguyên môi nhếch: "Chẳng trách thuộc tính lan có các loại đại năng, nguyên lai bản thân nó cũng là một phần Đạo Quả lực lượng. . . Còn có vũ trụ này tọa độ, lẽ nào chính là ta đã từng là cố hương? Nó chính đang tại gặp tai nạn?"

Tuy rằng hắn cố hương ở vào chính là một cái vô ma thế giới, nhưng cái vũ trụ kia thì lại không nhất định!

Lúc này, có lẽ liền gặp phải cái gì tai nạn, tương tự vũ trụ này Thiên Ma tai ương như thế.

Thậm chí, có Đạo Quả ngã xuống, đem truyền thừa hóa thành thuộc tính lan, ở rất nhiều trong vũ trụ qua lại, tìm kiếm như chính mình giống như người "xuyên việt", trợ giúp bọn họ trưởng thành, hi vọng bọn họ đủ mạnh sau, có thể trở về trở thành chiến lực!

"Hết thảy tất cả, đều hiểu. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, nguyên lai đây chính là hắn khổ sở truy tìm chân tướng.

Hắn hít sâu một cái, nhất thời đem cái này tàn tạ Đạo Quả nuốt chửng, bắt đầu triệt để nhất luyện hóa.

"Xuyên Không đại đạo, Quang Âm đại đạo. . . Phá Giới đại đạo, Bát Quái Huyền Môn đại đạo. . . Cái này thuộc tính lan biến thành tàn tạ Đạo Quả, đại thể chỉ có một nửa, nhưng đối với ta hiện tại, cũng là giúp ích rất nhiều, đồng thời, tên của nó là. . . Thiên Diễn Đạo Quả?"

Phương Nguyên suy tư , tương tự đem cái này Đạo Quả bên trong Quang Âm đại đạo triển khai ra, lấy Đạo Quả lực lượng thúc đẩy, mạnh mẽ khiến bản vũ trụ Quang Âm đại đạo viên mãn.

"Bản vũ trụ hư không, thời gian đều đại đạo viên mãn, đón lấy bất luận tổ hợp Thời Không đại đạo, vẫn là từng cái lên cấp tiên thiên đại đạo, đều vô cùng thuận tiện!"

Mang theo một điểm niềm vui mừng, hắn hàng lâm thế giới, rơi vào Kim Hồn Lão tổ một đám tiên nhân trước mặt.

"Kim Hồn. . . Bái kiến Thái Sơ tiên nhân!"

Kim Hồn Lão tổ, Quỷ Trang, Loan Huyên, Hắc Vụ các loại tiên nhân, còn có Viên Phá Thiên cái này Yêu tu, đều là thấp thỏm mà tiến lên hành lễ.

Chỉ có Chu Thiên lão tổ, không nói một lời, không ngừng lùi lại, nghĩ muốn

hóa thành một đạo hắc quang chạy trốn.

"Ở ta chỗ này, ngươi có thể trốn đi đâu vậy chứ?"

Phương Nguyên đưa tay phải ra, chỉ thấy nguyên bản nhanh chóng thoát đi Chu Thiên lão tổ, không biết lúc nào lại đi tới lòng bàn tay của hắn, trở nên nhỏ bé giống như một con giun dế.

Cái này điên đảo hồng trần một màn, liền Kim Hồn Lão tổ đều nhìn ra thấy con mắt đăm đăm.

"Ngươi dụng ý bất lương, nghĩ muốn làm cho ta vào chỗ chết. . . Xứng nhận một đao!"

Phương Nguyên cũng không nói nhiều, trực tiếp tuyên đọc tội trạng, một vệt ánh đao rơi xuống.

Diệt Trụ chi đao hiện lên, lúc này mặc dù chỉ là một tia đao khí, nhưng có hai cái Đại Đạo chi lực chống đỡ, uy năng khủng bố, khó mà tin nổi, trong nháy mắt liền đem Chu Thiên lão tổ chém.

Không chỉ có như vậy, chu vi hư không hơi động, một màn ánh sáng hiện lên, ở trong còn có một chu thiên Lão tổ, chỉ là thoáng tuổi trẻ chút.

Đây là Chu Thiên lão tổ phân thân, vẫn ở bên ngoài trao đổi liên binh việc.

Lúc này, trên mặt liền hiện ra cực hạn sợ hãi vẻ mặt.

Phốc!

Ở trước mặt hắn, hư không phá nát, một đạo đao khí hiện lên , tương tự kết quả tính mạng của hắn.

Một đao phía dưới, bản thể phân thân tận chém, cũng không có sống sót khả năng!

Diệt Trụ chi đao, nguyên bản chính là ẩn chứa thời không lực lượng hủy diệt chi đao!

"Chuyện này. . . Không phải ảo thuật!"

Loan Huyên tiên sắc mặt người hơi trắng bệch: "Chu Thiên lão tổ. . . Thậm chí hắn phân thân, cũng đã chết rồi, hoàn toàn chết đi. . ."

Nghĩ đến trước nàng làm tất cả những thứ này, cái này nữ tiên người cũng không chịu nổi, đạo tâm run rẩy cực kỳ.

"Yên tâm. . . Ta cũng không có giết các ngươi ý nghĩ, một cái Chu Thiên như vậy đủ rồi!"

Phương Nguyên thậm chí đều không có nói Chu Thiên tiên tông chuyện.

Dưới cái nhìn của hắn, cái này bất quá đều là giun dế.

Đồng thời, không có Thái Thượng tiên nhân da hổ, cái này tu luyện thánh địa sớm muộn cũng phải suy rơi xuống, lại là không cần suy nghĩ nhiều.

"Hư không chi đạo cùng Quang Âm đại đạo tổ hợp, có thể hình thành Thời Không đại đạo, đây là Thời Không đạo quả tinh túy nơi. . . Mà Tiên Thiên Bất Diệt đại đạo, mặc dù đã khiến thân thể của ta có tiến bộ, lại cũng chưa chắc không có lên cấp không gian!"

Phương Nguyên nhìn run rẩy năm đại Thái Thượng tiên nhân, lại là âm thầm rơi vào trầm ngâm.

Đạo quả của hắn, hoàn toàn là dựa vào Tâm Ma tích lũy mà thành, ở đây thế giới bên trong, chỉ có thể tính mới lên cấp mới vào, cùng cái khác Thái Sơ tiên nhân so với gốc gác vẫn là hết sức nông cạn.

Bất quá, lại thêm vào cái này một thế tích lũy, liền không giống nhau.

Tiên Thiên Bất Diệt đại đạo, cộng thêm Quang Âm đại đạo, Hư Không đại đạo, nếu như có thể lẫn nhau dung hợp, chưa chắc sẽ kém hơn bình thường Đạo Quả, như lại tính cả trước luyện hóa thuộc tính lan, càng đủ để khiến Phương Nguyên ở giống như Thái Sơ tiên nhân bên trong đều chiếm cứ ưu thế.

"Đến rồi!"

Đột nhiên, hắn đột nhiên có cảm giác, nhìn hướng về thế giới ở ngoài.

Ở nơi đó, một tên áo xám tiên nhân không biết khi nào xuất hiện, đang lẳng lặng đang nhìn mình.

"Thái Sơ tiên nhân? !"

Phương Nguyên vầng trán hơi động, tiến lên nghênh tiếp: "Người tới là người phương nào?"

"Lại mới vừa ra một cái Đạo Quả?"

Áo xám tiên nhân vẻ mặt hơi có kinh ngạc, bản thể đến, từng tia tia màu xám lôi đình tự động luyện hóa chu vi hư không, trong khoảnh khắc lan tràn trăm vạn dặm.

Đến Man Hoang đại lục thế giới sau khi, lại là lại bị một tầng mơ mơ hồ hồ lực lượng ngăn cản, không cách nào tiến thêm chút nào.

"Không thể!"

Áo xám tiên nhân mắt lộ ra vẻ kinh ngạc: "Uy thế như vậy, có thể chặn ta lôi đình, chẳng phải là tiếp cận hai vị Đạo Quả lực lượng? Một cái mới lên cấp Thái Sơ, vì sao có cỡ này uy năng?"

Hắn cũng là cảm nhận được Phương Nguyên mới lên cấp khí tức, có chút ngứa tay, âm thầm thăm dò một thoáng.

Nhưng căn bản không tưởng tượng nổi, chính mình sẽ rơi xuống hạ phong!

"Không biết người tới là người phương nào?" Phương Nguyên khẽ mỉm cười, lần thứ hai đặt câu hỏi.

"Lão phu Lôi Tẫn!"

Áo xám Lôi Tẫn Lão tổ chung quy vẫn là dừng lại ở trong hỗn độn, không dám vào nhập Phương Nguyên khống chế Man Hoang đại lục thế giới: "Nguyên bản chỉ là đại biểu cái khác thế giới, đến đây ký kết minh ước, không nghĩ tới vừa vặn gặp phải đạo hữu lên cấp, quả thật là chịu không nổi niềm vui!"

"Ta tên Phương Nguyên, gặp qua đạo hữu!"

Phương Nguyên mỉm cười tương đối, biết sau ngày hôm nay, vũ trụ này rất nhiều bên trong thế giới, chỉ sợ đều muốn kêu gọi chính mình Mộng chi đạo tổ danh hào.

"Đạo hữu nếu làm vì Thế giới chi chủ, này đối với chúng ta liên thủ thảo phạt đầu kia Hồng Mông Thánh Ma minh ước, làm sao đối xử?"

Lôi Tẫn Lão tổ hỏi thẳng vấn đề hắn quan tâm nhất, đối với hắn còn lại Kim Hồn mấy người lại là xem thường.

Dù sao, ở Thái Sơ tiên nhân trong mắt, chỉ có ngang nhau tồn tại, mới là nói chuyện đối tượng, cái khác Thái Thượng Thái Ất các loại, đều là tiểu bối, nếu có không từ, xoay tay liền có thể diệt.

Làm như cảm nhận được loại này xem thường, ngoại trừ Kim Hồn Lão tổ âm thầm nắm tay ở ngoài, cái khác mấy đại Thái Thượng tiên nhân vẫn là cung kính mà cúi đầu, đối với trở thành Phương Nguyên thuộc hạ cũng không có dị nghị, càng là phảng phất đã quên trước còn ở đối Phương Nguyên gọi đánh gọi giết chết cảnh.

Đây chính là hiện thực bất đắc dĩ.

Trên thực tế, bọn họ lúc này đáy lòng mừng rỡ, còn nhiều hơn tại thấp thỏm.

Dù như thế nào, cuối cùng cũng coi như có một cái Thái Sơ tiên nhân làm cái này người tâm phúc, cũng không cần sợ sệt đi tấn công Hồng Mông Thánh Ma lúc, bị trực tiếp coi như bia đỡ đạn vấn đề.

"Tấn công Hồng Mông Thánh Ma sao?"

Phương Nguyên chỉ hơi trầm ngâm, vung tay lên, một tầng mê ly Huyễn Giới, liền lập tức đem cái khác tiên nhân ngăn cách.

"Lão tổ. . ."

Lần này, liền đến phiên Kim Hồn Lão tổ mấy người như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

Nếu như vũ trụ phá diệt, Thái Sơ tiên nhân còn có thể mạnh mẽ chống đỡ, hoặc là dứt khoát đi thẳng một mạch, nhưng bọn họ những thứ này Thái Thượng tiên nhân, lại là chắc chắn phải chết.

Một phương thành thạo điêu luyện, một phương lại không có đường lui, cũng khó trách bọn hắn như vậy thấp thỏm bất an.

"Lôi Tẫn đạo hữu các ngươi vì sao nhất định phải tấn công Hồng Mông Thánh Ma, nguyên nhân ở trong, chẳng biết có được không nói chuyện?"

Bố trí xong sau, Phương Nguyên nhìn hướng về đối phương, trên mặt nụ cười có chút cân nhắc.

Vẫn là câu kia, Thái Thượng Thái Ất bị ép vào tuyệt cảnh, liều mạng một lần còn có thể lý giải, Thái Sơ các tiên nhân có đường lui, như vậy tích cực, liền làm hắn có chút không rõ.

Tuy rằng trong đó khẳng định có một ít 'Thánh nhân', không muốn thế giới

cùng người thân đệ tử diệt sạch, nhưng cũng chưa chắc có thể hội tụ lớn như vậy thanh thế.

"Cái vấn đề này, nếu là Thái Thượng hỏi, lão phu tự nhiên lặng thinh không nói, nhưng đạo hữu ngươi hỏi, lại là nói hết không giữ lại!" Lôi Tẫn Lão tổ nói: "Chúng ta Thái Sơ tiên nhân, nếu là mạnh mẽ chống đỡ vũ trụ phá diệt, đồng thời tồn tại đến nguyên vũ trụ một lần nữa mở ra, tự nhiên có nhiều chỗ tốt. . . Mà chúng ta tấn công đầu kia Hồng Mông Thánh Ma nguyên nhân, cũng là giống nhau như đúc!"

"Vũ trụ phá diệt, nguyên vũ trụ sống lại?"

Phương Nguyên đầy hứng thú nghe.

"Thế giới có năm vạn kỷ tuổi thọ, mà vũ trụ tuổi thọ, làm sao dừng năm trăm vạn? Năm ngàn tỉ?" Lôi Tẫn Lão tổ giọng nói thật là thổn thức: "Chúng ta Thái Sơ tiên nhân, tuổi thọ vô tận, nếu như có thể mạnh mẽ chống đỡ qua một cái vũ trụ phá diệt sống lại, liền có thể tăng mạnh tu vị, tương đương với lại tăng một cái Đạo quả lực lượng! Đương nhiên, loại kia chạy, sẽ không có cỡ này phúc duyên. .. Bất quá vũ trụ phá diệt, tân sinh Thái Sơ tiên nhân cũng có năm thành tỷ lệ ngã xuống, lựa chọn đều ở tự chúng ta!"

"Nguyên lai vượt qua một cái vũ trụ phá diệt, lại còn có cỡ này chỗ tốt! ?"

Phương Nguyên gật đầu.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1129: Kiếp Nạn

"Đầu kia Hồng Mông Thánh Ma, chính là hủy diệt bổn nguyên chi chân thân, nếu có thể diệt nó, chúng ta tất có thể thu hoạch vũ trụ ơn trạch, tăng nhiều đạo hạnh. . . Đồng thời, đem bản vũ trụ hủy diệt thời gian đại đại chậm lại sau đó. . ."

Lôi Tẫn Lão tổ nói tiếp.

Trong này vừa đến vừa đi, chính là gấp đôi lợi ích, cũng khó trách một ít Thái Sơ tiên nhân sẽ động tâm.

Nhưng Phương Nguyên biết được, loại này yêu thích mạo hiểm Lão tổ, chỉ là một phần trong đó, ngoài ra, còn có những kia không muốn thế giới cùng đệ tử người thân hủy diệt Thái Sơ.

"Như vậy chuyện tốt, ta như thế nào sẽ từ chối đây?"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, liền đưa ra khẳng định trả lời chắc chắn.

Đây là chuyện tất nhiên, nếu không thì, nhất định sẽ tao ngộ đến cái khác Thái Sơ tiên nhân vây công, bị bức ép đến rời đi vũ trụ này.

Nói đến, hắn Mộng chi đạo quả thành tựu, dù là lúc này rời đi, cũng là kiếm được bồn mãn bát mãn, nhưng Phương Nguyên đối với đầu kia Hồng Mông Thánh Ma, vẫn rất có chút hứng thú, nghĩ muốn lưu lại nhìn.

Cũng chính là Thái Sơ một cấp, mới có tư cách cùng sức lực làm như vậy , còn cái khác Thái Thượng hàng ngũ, liền muốn giãy dụa cầu sinh.

"Không biết lần này có mấy vị đồng đạo tham dự, ai làm chủ chuyện?"

Trên thực tế, Phương Nguyên càng muốn hỏi hơn hỏi các đại Thái Sơ tiên nhân tỉ mỉ chiến lực tình báo, nhưng rất hiển nhiên, chuyện như vậy, Lôi Tẫn Lão tổ dù là biết, cũng sẽ không nói cho hắn.

"Nếu là thêm vào ngươi, tổng cộng có năm vị đồng đạo! Cũng không người cầm đầu!"

Lôi Tẫn Lão tổ thản nhiên nói.

Chỉ là điểm này, Phương Nguyên liền hiểu, những thứ này Thái Sơ tiên nhân, đại thể thực lực đều hẳn là cách biệt không xa.

Nếu là có người năng lực ép quần hùng, dĩ nhiên là sẽ việc đáng làm thì phải làm.

"Đã như vậy, cái kia liền định ra đi!"

Có ý đồ sau khi, còn lại chính là ký kết minh ước.

Đối với bọn hắn loại này Thái Sơ mà nói, cái gì vũ trụ thiên đạo chứng kiến đều là vô dụng, đầu lưỡi hứa hẹn liền đầy đủ.

Cho tới tín dụng vấn đề? Đến thời điểm các đại Thái Sơ tiên nhân hội tụ, tự nhiên là lấy dò xét lẫn nhau làm chủ.

Dù là còn có cá lọt lưới Thái Sơ tiên nhân, cũng đập bỏ không là cái gì đài, hoặc là nói, xem thường đến đập bỏ.

Hiểu rõ đến những thứ này sau khi, Phương Nguyên không thừa nhận cũng không được, Thái Sơ các tiên nhân tầm mắt, cùng với xuống Thái Thượng, hoàn toàn chính là hai cái tầng thứ.

. . .

Rất nhanh, liền đến xuất chinh ngày.

Phương Nguyên suất lĩnh Kim Hồn năm đại Thái Thượng tiên nhân, cùng với mấy trăm Thái Ất, phá tan thế giới, đi tới hỗn độn bên trong nơi nào đó.

Chỉ thấy chung quanh hỗn độn khí lưu cũng đã bị bài không, chỉ có mấy đại cỗ máy chiến tranh, uy vũ hùng tráng, ngạo thị chúng sinh, đại thể có thể chia làm bốn làn sóng nhân mã.

Trong đó một làn sóng, cưỡi ở một chiếc thuyền lớn bên trên, này thuyền sấm sét mơ hồ, luyện hóa hư không, chính là Lôi Tẫn Lão tổ tương ứng.

Một đội khác, hội tụ tại một toà đại trận bên trong, linh hoạt phi thường, ngưng tụ một thể , hóa thành một cái Hỗn Độn cự nhân.

Làn sóng thứ ba nhưng là điều động một con hỗn độn Hung thú, tên là Diệt Kỳ, thân thể giống như một cái cự đảo, mọc ra bốn chân, đầu rồng đuôi phượng, từ phần lưng sinh ra tám cái cánh tay tráng kiện.

Cuối cùng một phương, nhưng là cùng Phương Nguyên mang đến nhân mã như thế, không có điều động bất kỳ hỗn độn bên trong chinh chiến lợi khí, nhưng nhân số rất nhiều, có chút quân không chính quy cảm giác.

"Cái này bốn phe thế lực bên trong, chỉ có hai phe có Thái Sơ tiên nhân, còn lại hai cái nhưng là cùng ta cũng như thế tán nhân?"

Phương Nguyên suy tư, nhận ra được Lôi Tẫn Lão tổ hô hoán, nhất thời một bước bước ra.

Ở năm đại chiến trận trên không, mấy tên Thái Sơ tiên nhân hiện lên đi ra, mỗi một người đều khí tức nghiễm nhiên, xa xôi vô cùng, huyền diệu khó hiểu, khó có thể dùng lời diễn tả được.

"Lôi Tẫn, Đồng Minh, Thiên Hài, Huyền Thanh. . ."

Tứ đại Đạo Quả khí tức tản ra, mang theo từng cái tin tức, nhất thời làm Phương Nguyên rõ ràng tất cả.

Mà cùng lúc đó, ở trên người hắn, mông lung Mộng chi đạo quả đồng dạng hiện lên đi ra , khiến cho đối diện bốn đại Thái Sơ tiên nhân có hiểu rõ: "Mộng chi đạo quả, Thái Sơ tiên nhân Phương Nguyên, hoan nghênh ngươi!"

Huyền Thanh Thái Sơ tiên nhân trước tiên mở miệng nói.

Hắn dáng dấp cùng người bình thường không khác, người mặc trường bào, hình dung gầy gò, nhưng trên trán dài ra ba mảnh như cánh hoa giống như vảy màu xanh, cũng không biết là loại nào tộc.

Cho tới Thiên Hài, lại là một cái do vô số hài cốt dựng mà thành quái vật, từ chỗ trống trong con ngươi sinh ra ngọn lửa màu vàng óng.

Đồng Minh thì lại hoàn toàn chỉ là một cái bóng mờ, bản thể ẩn giấu tại khói đen ở trong, mang theo tuyệt thế Hung thú khí tràng, Phương Nguyên mông mông lung lung bên trong, cũng chỉ có thể nhìn thấy một đôi tràn ngập hung ý to lớn con mắt.

Đem so sánh mà nói, vẫn là từng qua lại Lôi Tẫn Lão tổ so sánh bình thường.

Mà có chính mình thế lực, tự nhiên là Lôi Tẫn cùng Huyền Thanh hai cái Lão tổ, mặt khác cái kia điều động Hung thú 'Diệt Kỳ' thế lực, nhưng là một phương vô cùng đoàn kết Đại thế giới nhân mã, tuy rằng như trước không phải Đạo Quả đối thủ, nhưng ở Thái Thượng bên trong lại đủ để hoành hành.

"Tốt, nhân mã tập hợp, đầu kia Hồng Mông Thánh Ma vị trí, các ngươi có thể có chắc chắn chứ?"

Tuy rằng trên tay liền nắm Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật, có thể trực tiếp định vị, nhưng Phương Nguyên vẫn là không chuẩn bị nói ra.

"Ở hỗn độn nơi sâu xa! Đồng Minh đã xác định vị trí!"

Huyền Thanh Thái Sơ tiên nhân bình tĩnh nói: "Chỉ là tuy rằng trong đó Hỗn

Độn Thần Ma ra ngoài không ít, vẫn như cũ có lưu giữ, lấy phía dưới những thứ này Thái Thượng cùng Thái Sơ tiên nhân, không hẳn có thể mở một đường máu! Ta chỗ này vừa vặn có một bộ đại trận, giao cho bọn họ diễn luyện!"

Mấy đại Thái Sơ Lão tổ đều không có dị nghị , liền ngay cả Phương Nguyên đối với một đám thủ hạ chết sống cũng không thế nào để bụng.

Trên thực tế, chỉ cần tùy ý một cái Thái Sơ tiên nhân động thủ, không cần tiêu hao bao nhiêu nguyên khí, liền có thể đem đá chặn đường quét sạch.

Nhưng cao cao tại thượng Thái Sơ các tiên nhân, liền điểm ấy nguyên khí đều muốn keo kiệt một thoáng, dù sao bọn họ đón lấy còn đến đối mặt với đầu kia kinh khủng nhất Hồng Mông Thánh Ma, thực lực không cho phép có chút tổn thương.

'Thoạt nhìn, Lôi Tẫn Lão tổ cùng vị này Huyền Thanh Lão tổ, chính là mang nhà mang người, không muốn vũ trụ lập tức hủy diệt Thái Sơ tiên nhân? Mà Đồng Minh cùng Thiên Hài, hoàn toàn là nghĩ muốn đánh chết Hồng Mông Thánh Ma, đạt được lợi ích. . .'

Tuy rằng không biết Đạo Quả cảnh giới đi xuống nên đi như thế nào, nhưng Phương Nguyên cũng cơ bản có suy đoán.

Ít nhất, trước tiên lớn mạnh tự thân Đạo Quả lực lượng, sẽ không có chút nào sai lầm.

"Xuất phát!"

Một lát sau, Lôi Tẫn Lão tổ ra lệnh một tiếng, hỗn độn thuyền lớn trước tiên lên đường, va vào trong hỗn độn, vô cùng lôi đình từ thân thuyền trên bạo phát, luyện hóa hư không.

Sau đó, đại trận cự nhân cùng Hung thú Diệt Kỳ đồng dạng cất bước mà đi.

Cho tới còn lại không chính hiệu đại quân, nhưng là lấy Thái Thượng tiên

nhân dẫn đầu, từng cái tạo thành đại trận.

Từ khí tức nhìn lên, đã vô hạn tiếp cận với trước đầu kia ba đầu sáu tay Hỗn Độn Thần Ma.

"Vũ Trụ cấp bậc chinh chiến. . . Còn có Đạo Quả giao thủ."

Phương Nguyên thần niệm nhìn quét, hơi hơi hưng phấn.

Hắn sở dĩ lưu lại, vẫn là xem trò vui ý tứ chiếm đa số, nghĩ muốn trước tiên làm quen một chút Đạo Quả phương thức chiến đấu.

Cho tới cố hương vũ trụ tai nạn, nếu là đủ khả năng, tự nhiên cũng cần hắn phụ một tay.

Nhưng tất cả những thứ này, tất nhiên cũng phải xây dựng ở thực lực tuyệt đối bên trên.

Nếu là thực lực không đủ, hoặc là tình huống không rõ, cũng không đến nỗi ba ba chạy trở về chịu chết.

"Cũng may siêu duy qua lại cũng không phải cái gì đơn giản việc, đến trải qua trung chuyển, thừa cơ hội này, có thể thật tốt tìm hiểu một thoáng, cũng là thoáng nghỉ ngơi. . ."

Tuy rằng trước Thiên Diễn Đạo Quả bên trong thì có vũ trụ tọa độ, nhưng khoảng cách hiển nhiên vô cùng xa xôi.

Như muốn một thoáng liền chui qua lại, cũng thực sự có chút chưa đủ sức.

Mà Phương Nguyên lúc này vuốt trán, lại là nghĩ đến càng nhiều: "Lẽ nào. . . Là bởi vì vũ trụ gặp phải tai nạn, ta nơi phụ thuộc phía dưới thế giới đồng dạng đại họa lâm đầu, mới tạo thành ta xuyên qua sao?"

Trong này lại dính đến một cá thể lượng vấn đề, lúc trước hắn bất quá một

người bình thường, giun dế giống như, vượt qua vũ trụ tiêu hao tự nhiên vô cùng nhỏ bé.

Đồng thời, xuyên qua còn cũng không phải là thực thể, chỉ là một cái Chân Linh, hoặc là nói, một đoạn linh hồn tin tức.

Nhưng lúc này, một cái Đạo Quả muốn nghịch lưu trở lại, vẫn là thực thể xuyên qua, dĩ nhiên là muốn phiền phức không ít.

Có thể nói, nếu không phải đã lên cấp Đạo Quả, dù là Mộng Sư Thiên Minh ma thần, trừ phi gặp may đúng dịp, bằng không đừng hòng mơ tới.

. . .

Chính suy tư ở trong, phía trước lôi đình múa tung, bổ ra một mảnh hỗn độn, phảng phất đi tới vũ trụ chí ám nơi.

Chu vi hư không tựa hồ có chính mình sinh mệnh giống như hơi nhúc nhích, càng là ở nuốt chửng bốn phương tất cả tia sáng.

"Đến, vực ngoại Thiên Ma nơi!"

Tất cả tiên nhân đều là trong lòng rùng mình.

Mơ hồ nhìn tới, chỉ thấy lượng lớn điểm đen đánh vào hỗn độn thuyền lớn trên người, trong phút chốc hôi phi yên diệt, đây là đến hàng mấy chục ngàn vực ngoại Thiên Ma.

Nương theo đại đội nhân mã không ngừng thâm nhập, hội tụ đến vực ngoại Thiên Ma cũng là càng ngày càng nhiều, Thái Cổ Thần Ma liên tiếp xuất hiện.

Rốt cục, nương theo đáng sợ tiếng kêu gào, con thứ nhất Hỗn Độn Thần Ma xuất hiện.

Nó phảng phất thống soái giống như, một gào phía dưới, nguyên bản còn do

dự không trước Thiên Ma đại quân, lập tức khởi xướng vây công.

Đếm không hết màu đen hủy diệt cột sáng, từ bốn phương tám hướng tập kích tới, rơi vào hỗn độn thuyền lớn mặt ngoài.

Ầm ầm!

Thuyền lớn đi tới tốc độ lần thứ nhất ngưng trệ, hiện ra có chút cái hố thân thuyền.

Ở nó sau khi, Diệt Kỳ rít gào, cự nhân gào thét, rất nhiều Thái Ất tiên nhân mồ hôi lạnh tràn trề, liều mạng duy trì trận pháp.

Tuy rằng lúc này không có thương vong, nhưng trận pháp một khi xuất hiện sơ hở, tất nhiên là tử thương nặng nề.

"Hủy diệt bổn nguyên cần đánh chết, những thứ này sức mạnh hủy diệt cũng không thể bỏ qua!"

Đội ngũ hạt nhân, Huyền Thanh Thái Sơ tiên nhân nhàn nhạt nói câu, tràn ngập sát phạt quyết đoán sắc thái.

Trên thực tế cũng là như thế, muốn tiêu diệt rơi bên ngoài những thứ này nanh vuốt cánh chim, liền thiếu không được Thái Thượng thậm chí Thái Ất hi sinh.

"Giết!"

Mệnh lệnh một thoáng, rất nhiều Thái Thượng tiên nhân chủ động ra tay, càn quét Thần ma, đầu kia Hỗn Độn Thần Ma ra trận còn không qua 3 giây, liền bị vây công trọng thương, cuối cùng bị Diệt Kỳ một hớp nuốt xuống.

Nhưng theo không ngừng đi tới, lực cản cũng là chậm rãi gia tăng.

Đến khu hạch tâm khu vực biên giới, mấy chục con Hỗn Độn Thần Ma đồng

thời xuất hiện, hung hãn ra tay.

Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo cuồng rơi xuống mà xuống, lúc này liền có mấy cái trận pháp vận chuyển mất linh, ầm ầm bị phá, bên trong tiên nhân, bất luận Thái Thượng vẫn là Thái Ất, một thoáng hài cốt không còn , hóa thành bột mịn.

"Tiếp tục!"

Nhìn thấy Tiên nhân đại quân tử thương nặng nề, Thái Sơ các tiên nhân sắc mặt lãnh đạm, không hề bị lay động.

"Cái này trên thực tế, cũng là làm vì vũ trụ giảm bớt gánh nặng, Thái Ất cùng Thái Thượng đám người ở từng cái thế giới chiếm cứ quá nhiều tài nguyên. . . Đồng thời, sống và chết khái niệm, cần cân bằng, nếu vực ngoại Thiên Ma bị tiêu diệt không ít, tiên nhân số lượng cũng có thể chủ động cắt giảm, đây chính là đại kiếp nạn chân ý?"

Nhìn tình cảnh này, Phương Nguyên như có ngộ ra.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1130: Thánh Ma

"Lấy Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật thần niệm quan sát, cùng tự bản thân lâm kỳ cảnh, quả nhiên vẫn là không giống!"

Lúc này Tiên nhân đại quân đã giết tiến vào Thiên Ma hạt nhân vòng tròn, Thái Cổ Thần Ma đâu đâu cũng có, Hỗn Độn Thần Ma cũng không hiếm thấy.

Các loại đấu một khắc đều không có đình chỉ qua, bất cứ lúc nào đều có Thái Ất cùng Thái Cổ Thần Ma ngã xuống , liền ngay cả Thái Thượng tiên nhân cũng không giữ được cái mạng nhỏ của chính mình.

Nhìn thấy tình cảnh này sau, không biết vì sao, Phương Nguyên trong lòng lại là vô cùng bình tĩnh, rất nhiều Thánh nhân bất nhân, vạn vật chó rơm mặt chữ mùi vị.

"Hủy diệt!"

Càng hướng về hạt nhân, Hỗn Độn Thần Ma cũng biến thành càng ngày càng cường đại.

Đến lúc này, tuy rằng từng cái từng cái dáng vẻ hình thù kỳ quái, nhưng ít nhất đều là trước cái kia ba đầu sáu tay, nắm giữ có vài tiên thiên đại đạo trình độ.

Một con chó lớn ba đầu hình Hỗn Độn Thần Ma gầm thét lên, ba há to mồm cắn xuống, không gian phá nát, trực tiếp khiến một chỗ đại trận hủy diệt.

"Không!"

Trong đại trận hạt nhân, rõ ràng là Quỷ Trang tiên nhân, lúc này kêu thảm một tiếng, bị hỗn độn chó ba đầu nuốt chửng , liên đới mấy chục Thái Ất tiên nhân đồng dạng ngã xuống.

"Quỷ Trang Thái Thượng tiên nhân. . ."

Kim Hồn Lão tổ nhìn thấy tình cảnh này, trong nháy mắt mồ hôi lạnh chảy ròng.

Quỷ Trang tiên thiên đại đạo tuy rằng kỳ dị, nhưng chỉ có ở bên trong thế giới, cấu kết quỷ giới, mới có không gì sánh kịp đại năng.

Lúc này ở trong hỗn độn, tuy rằng như trước so với cái khác đại đạo sắc bén, nhưng cùng tiên thiên đại đạo so sánh lại thua chị kém em, bởi vậy trở thành Man Hoang đại lục bên trong thế giới cái thứ nhất tử vong Thái Thượng tiên nhân.

"Quỷ Trang! ! !"

Loan Huyên tiên nhân sắc mặt thương xót, rất nhanh cũng bước lên Quỷ Trang tiên nhân gót chân.

Viên Phá Thiên cùng Hắc Vụ Thái Thượng sởn cả tóc gáy, bỗng nhiên tới gần, nhưng ở rất nhiều Hỗn Độn Thần Ma công kích phía dưới cũng là tràn ngập nguy cơ.

"Chết đi!"

Kim Hồn Lão tổ hóa thân màu vàng cự nhân, một quyền đem trước mặt Hỗn Độn Thần Ma đập bay, trên người cũng hiện ra lượng lớn vết thương.

Nếu không là hắn lúc này đã đến Nhục Thân Thành Thánh cảnh giới, e sợ căn bản không thể ở cái này Hỗn Độn Thần Ma Thần ma vây công bên trong tiếp tục sinh sống.

Đang lúc này, lại một việc thảm kịch hiện lên.

Đại thế giới kia tạo thành Hỗn Độn cự nhân trận pháp, ở liên tiếp chịu đựng công kích sau khi, rốt cục không chống đỡ được, thân hình từng mảng từng mảng vỡ vụn, hiện ra thất kinh Thái Thượng cùng Thái Ất.

"Kiếp số!"

Huyền Thanh Lão tổ nhìn tình cảnh này, biểu hiện bi thương, trực tiếp phất tay mò đi mấy người.

Còn lại tiên nhân, nhất thời ngay khi cùng vực ngoại Thiên Ma đối đầu bên trong hóa thành bột mịn, thập tử vô sinh.

'Nguyên lai cái gọi là quan ái hậu bối, cũng là đề điểm mấy cái ý tứ!'

Thấy cảnh này, Phương Nguyên khóe mắt giật một cái.

Huyền Thanh Lão tổ lại là bình chân như vại, ngồi xem chính mình mang đến nhân mã tử thương hầu như không còn, vẫn cứ sừng sững bất động.

"Gào gào!"

Đang lúc này, mấy con hỗn độn quái vật hiện lên, đầu giống như đóa hoa giống như rạn nứt, sắc bén hàm răng gắt gao cắn xé ở lại Hung thú Diệt Kỳ tứ chi.

Nó liên tục giãy dụa, phía trên tiên nhân cũng liên tiếp triển khai thần thông, làm sao cuối cùng Diệt Kỳ hay là tử vong ngã xuống đất.

Một con Hỗn Độn Thần Ma giết đi lên, chỉ một thoáng, tất cả tiên nhân đều là tử thương nặng nề.

Phương Nguyên thần niệm khuếch tán, phát hiện vẻn vẹn đến lúc này, tiên nhân tổn hại liền vượt quá năm thành.

Không nghi ngờ chút nào, này Thiên Ma chi tổ, chính là đầm rồng hang hổ, then chốt lúc này chính trực ma tai, rất nhiều Hỗn Độn Thần Ma đều đi tới những khác thế giới, lại còn có cỡ này chiến lực, vũ trụ phá diệt vân vân, quả thật không phải hư ngôn.

"Là lúc!"

Lôi Tẫn Lão tổ thoáng gật đầu: "Hỗn độn thuyền lớn, bạo!"

Ầm ầm!

Thân thuyền bên trên, rất nhiều lôi đình bùng lên, toàn bộ cực lớn thân tàu lúc này phảng phất hấp no rồi lôi đình, một thoáng bắt đầu bành trướng, phía trên tiên nhân vội vội vã vã thoát thân.

Trong nháy mắt tiếp theo, hỗn độn thuyền lớn nổ tung , hóa thành một đạo màu xám ánh chớp, phảng phất lợi kiếm giống như, thẳng tắp đâm hướng về phía trước.

Một cái Hỗn Độn Thần Ma đứng mũi chịu sào, giống như châu chấu đá xe bọ ngựa giống như, trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn, liền Bất Diệt đại đạo đều không chút nào tác dụng.

Phương Nguyên thấy vậy, lại là bỗng nhiên liên tưởng đến Lôi Tẫn Lão tổ bản thân màu xám ánh chớp.

Rất hiển nhiên, cái này tòa thật to chiến tranh pháp khí, chính là vị này Thái Sơ tiên nhân tự tay bố trí, lúc này đột nhiên tự bạo uy năng, hầu như không thấp hơn Đạo Quả một lần ra tay.

Không biết đi qua bao lâu, ánh chớp rốt cục dật tán.

Mà ở tiên nhân chiến trận trước, nhưng là xuất hiện một cái rộng rãi lối đi.

Ở lối đi bên trên, bất luận hỗn độn khí lưu, vẫn là nguyên bản Thiên Ma,

cũng toàn bộ hóa thành bột mịn, cái gì đều không có lưu lại.

Mà ở cái kia cuối con đường, nhưng là một mảnh u ám, trong đó tựa như thai nghén đại khủng bố.

"Rốt cục đến, hủy diệt chi vực hạt nhân!"

Phương Nguyên rất rõ ràng, bên trong đầu kia Hồng Mông Thánh Ma, thường ngày đều là nằm ở trạng thái ngủ say.

Thậm chí hắn rất hoài nghi, đối phương xưa nay đều không có thức tỉnh qua, tình cờ cũng chỉ là một tia thần niệm men theo Vạn Thần Triệu Hoán Đại tiên thuật bám thân, chế tạo mấy cái hóa thân cất bước các thế giới.

Mà đợi đến con này Hồng Mông Thánh Ma bản thể chân chính tỉnh lại, chính là vũ trụ mạt kiếp mở ra lúc.

"Làm sao, chúng ta muốn tiên phát chế nhân sao? Mảnh này trong bóng tối Hồng Mông Thánh Ma bất cứ lúc nào có thể thức tỉnh."

Hắn nhìn về phía cái khác bốn đại Thái Sơ tiên nhân.

"Không cần! Nếu nó thật sự đã tỉnh lại, tất nhiên sẽ trực tiếp ra tay!"

Huyền Thanh tiên nhân lắc đầu một cái, năm đại Thái Sơ liền như thế hiện lên ở trong hỗn độn, hướng về cái kia sâu nhất u ám một bước bước vào.

Ong ong!

Chỉ một thoáng, Phương Nguyên liền cảm giác mình phảng phất đi tới một cái khác lĩnh vực.

Lọt vào trong tầm mắt, đều là vô cùng vô tận hỗn độn dòng lũ, chỉ có ở khu vực này trung tâm, nhưng là có một con kỳ dị Thần ma chính đang ngủ say, trên người tỏa ra khí tức thánh khiết!

Không có sai! Chính là thánh khiết!

Này tôn Hồng Mông Thánh Ma, tuyệt đối đã tới vật cực tất phản cảnh giới, đem Hủy Diệt Đại Đạo tăng lên tới mức độ khó tin.

"Ta Mộng chi đạo quả ở cảnh báo?"

Phương Nguyên tựa hồ cảm nhận được đến từ bản năng run rẩy: "cái này Hồng Mông Thánh Ma chiến lực, muốn vượt quá hai đại Đạo Quả!"

"Sinh mệnh cùng hủy diệt, ở lẫn nhau chuyển đổi. . ."

Thiên Hài lẳng lặng nhìn tình cảnh này: "Màu nhũ bạch trứng lớn, ở trong ngủ say Hồng Mông Thánh Ma. . . Nó là vũ trụ cuối cùng mạt thế, tất cả kết thúc chi điểm. . ."

Hồng Mông Thánh Ma cảnh giới, không nghi ngờ chút nào cũng là Đạo Quả, đồng thời, ẩn chứa uy năng cũng vô cùng khủng bố.

Chỉ là quan sát nó hình thái, liền phảng phất đang lẳng lặng kể rõ có quan hệ hủy diệt, Phá Diệt Chi Đạo tất cả tin tức.

Nếu là có thiên phú dị bẩm tiên nhân, nói không chắc sẽ bởi vậy trực tiếp lĩnh ngộ Hủy Diệt đại đạo.

Nhưng nếu như đổi thành phàm nhân, cái kia một vạn người ở trong, tuyệt đối sẽ có hơn 9,900 cái trực tiếp chết đi, còn lại cũng sẽ dị hoá trở thành chỉ biết là hủy diệt quái vật.

"Nó. . . Thật giống sắp tỉnh lại. . ."

Đồng Minh tiên nhân nhàn nhạt nói.

Lúc này Hồng Mông Thánh Ma, vẫn là cơ bản có hình người, giống như hài nhi giống như cong lên ôm lấy, nhưng khuôn mặt hoàn toàn không giống nhân

loại, có bốn cái đáng sợ mắt kép.

Làm như bởi bên ngoài Thiên Ma không ngừng tử thương, lúc này chính đang tại hơi nhúc nhích, thật giống đang muốn tỉnh lại.

"Chuyện đến nước này, chúng ta cùng ra tay, diệt cái này họa nguyên!"

Lôi Tẫn Lão tổ lạnh giọng nói, hơi có chút sát phạt quả quyết mùi vị.

"Chính là!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên mấy người cũng không chút do dự nào, dồn dập điều động Đạo Quả lực lượng.

"Diệt Tẫn Kiếp Lôi đạo quả!"

"Minh Huyễn đạo quả!"

"Thiên Hài đạo quả!"

"Huyền Thanh đạo quả!"

"Mộng chi đạo quả!"

Năm viên hình thái khác nhau, siêu phàm thoát tục Đạo Quả hiện lên, mang theo ầm ầm lực lượng khổng lồ, áp bức vũ trụ hỗn độn, hướng về ở trung tâm nhất cái viên này trứng lớn ném tới.

Đây là vượt qua vũ trụ công kích , khiến cho toàn bộ vũ trụ hư không đều ở run cầm cập.

Có lẽ, ở lần này vũ trụ tuổi thọ đến nay, đều còn chưa từng có loại này cực hạn.

Năm đại đạo quả toàn lực nhất kích, dù là ngang nhau Thái Sơ tiên nhân, cũng đến hốt hoảng mà chạy, thậm chí tự mình trục xuất!

Liền trong chớp mắt này, màu trắng trứng lớn bên trong Hồng Mông Thánh Ma cũng giống như cảm nhận được nguy hiểm gì, hai con mắt lập tức mở!

"Sống tiếp! Nhất định phải sống sót!"

Ngoại giới, Kim Hồn Lão tổ trong ánh mắt tràn đầy tơ máu, phẫn nộ rít gào.

Dù là hắn tu vị thâm hậu, thậm chí đem Cửu Chuyển Bất Diệt Thân tu luyện tới đỉnh cao thứ chín chuyển, Nhục Thân Thành Thánh cảnh giới, cũng nhiều nhất bất quá cùng Hỗn Độn Thần Ma tương đương.

Nghĩ muốn ở cái này tràn ngập nguy hiểm trong chiến tranh tiếp tục sinh sống, vẫn là còn thiếu rất nhiều.

Thật giống trước, Quỷ Trang cùng Loan Huyên tiên nhân, chính là bị chết không có dấu hiệu nào.

Mà lúc này hắn có thể sống đến hiện tại, hoàn toàn chính là dựa vào một chút may mắn.

"Thái Sơ Tiên nhân đã giết vào hạt nhân, nhiệm vụ của chúng ta hoàn thành!"

Nhìn thấy Phương Nguyên năm đại Thái Sơ dắt tay nhau mà vào u ám, Kim Hồn Lão tổ âm thầm đã quyết định, nhanh chóng rút lui rút đi.

Cái khác tiên nhân cũng không phải người ngu, nhất thời tan tác như chim muông, rất nhiều Thiên Ma rít gào truy đuổi.

Nhưng mà, ngay khi Kim Hồn Lão tổ vừa tới khu vực hạch tâm biên giới lúc, khủng bố nổ tung đột nhiên từ phía sau hắn sinh thành.

Liền ngay cả vũ trụ, đều tựa hồ ở đây các loại uy lực phía dưới liên tục phá nát.

"Đã giao thủ sao?"

Trong đầu chuyển động một ý nghĩ, chợt Kim Hồn Lão tổ liền nhìn thấy một làn sóng sáng ngời xung kích quét ngang mà tới.

"A!"

Kêu thảm thiết ở trong, hắn cả người máu thịt diệt hết, chỉ còn dư lại một bộ màu vàng bộ xương.

Thậm chí , liền ngay cả màu vàng bộ xương, cũng đều ở dưới áp lực không ngừng hóa thành bột mịn, cuối cùng chỉ còn dư lại một cái đầu sọ.

Tốt đang trùng kích sóng rốt cục đi qua, từ xương sọ bên trên, không ngừng máu thịt diễn sinh, cuối cùng hóa thành hoàn chỉnh hình người.

"Nguy hiểm thật. . . Nếu không phải ở biên giới vị trí, cái này dư âm hoàn toàn có thể khiến ta vạn kiếp bất phục!"

Kim Hồn Lão tổ thầm kêu may mắn, lại nhìn phía chu vi.

Chỉ thấy bất luận tiên nhân vẫn là Hỗn Độn Thần Ma, lần này đều là tử thương nặng nề, mà Man Hoang Đại thế giới đến Thái Thượng tiên nhân, dĩ nhiên chỉ còn dư lại hắn một cái! Viên Phá Thiên cùng Hắc Vụ dĩ nhiên đều chết vào vừa nãy đột nhiên bạo phát phía dưới!

"Đi mau!"

Một niệm đến đây, hắn không dám dừng lại, nhanh chóng rút lui.

Một lần Thái Sơ tiên nhân giao thủ dư âm, suýt chút nữa diệt hắn, thì lại làm sao dám tiếp tục ở hiểm địa sóng chiến?

"Đầu kia Hồng Mông Thánh Ma, thức tỉnh!"

U ám hạt nhân bên trong, Phương Nguyên năm đại Thái Sơ tiên nhân sắc mặt nghiêm túc, nhìn tỉnh lại ma đầu.

Nó cả người phảng phất mặc lên một cái máu thịt bản giáp, miêu tả rất nhiều hủy diệt phù hiệu, một đôi mắt kép chính ở trên dưới đánh giá khách tới.

Lúc này, khí tức kinh khủng liền không ngừng mở rộng ra.

"Tương đương với hai cái mới lên cấp Đạo Quả hợp lực. . . Đây chính là Hồng Mông Thánh Ma? Tựa hồ có hơi vượt qua tưởng tượng yếu a. . ."

Phương Nguyên cẩn thận quan sát một phen, chợt liền rơi vào đối phương còn đóng lại hai con mắt kép trên: "Tổng cộng. . . Bốn con mắt kép sao?"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1131: Loá Mắt

Năm đại đạo quả hợp lực một đòn, dĩ nhiên không cách nào thương tổn được cái này Hồng Mông Thánh Ma mảy may?

"Loại này thân thể, đã có thể nói vũ trụ chí kiên chứ?"

Phương Nguyên thấy vậy, cũng không khỏi một tiếng thở dài.

"Này ma có gì đó không đúng!"

Huyền Thanh Đạo tổ nhìn Hồng Mông Thánh Ma: "Hoặc là bởi vì canh giờ chưa tới, là lấy chỉ thức tỉnh một nửa?"

"Ta muốn con mắt của hắn!" Thiên Hài Đạo Tổ trực tiếp nói.

Những thứ này Thái Sơ tiên nhân đều không phải người ngu, lập tức liền biết này tôn Hồng Mông Thánh Ma con ngươi có chút vấn đề, không giống vật phàm.

"Tất cả đều muốn, Thiên Hài ngươi cũng hơi bị quá mức tham lam. . . Này ma nhãn châu chính là vũ trụ kỳ vật, tiên thiên Chí bảo, một viên liền tương đương với một cái Đạo quả lực lượng. . ."

Đồng Minh Lão tổ lập tức phản đối: "Đồng thời. . . Rơi vào các ngươi trên tay, chỉ là phung phí của trời, chỉ có ta mới có thể làm nó phát huy ra chân chính uy năng!"

"Này ma có bốn con con ngươi, có thể phân cho bốn vị, còn lại một cái muốn nó ma khu, làm sao?"

Lôi Tẫn Lão tổ đưa ra đề nghị.

"Này Ma Năng mạnh mẽ chống đỡ năm đại đạo quả liên thủ một đòn, thân thể tuyệt đối vượt qua Hỗn Độn Thần Ma, cũng là kỳ vật một cấp, không so con ngươi thua kém bao nhiêu. . ."

Bốn đại Thái Sơ tiên nhân lộ ra tựa như cười mà không phải cười vẻ mặt, nhìn Phương Nguyên.

"Thôi. . . Ta liền chịu thiệt một chút, muốn nó ma khu đi!"

Rất hiển nhiên, mặt khác cái này tứ đại Đạo Quả Lão tổ sớm đã có phân phối phương án, luận tình cảm cùng quan hệ thân sơ xa gần, chính mình cũng không chiếm thượng phong, Phương Nguyên nhất thời sờ sờ mũi.

"Như vậy rất tốt!"

Đạo Quả các Lão tổ nhanh chóng giao lưu xong xuôi, lại ra tay.

Nếu như nói trước một đòn bất quá thăm dò, lúc này lợi ích phân phối xong, lại là vận dụng gốc gác.

"Mộng chi đạo quả!"

Phương Nguyên nhẹ nhàng hét một tiếng bên trong, trên tay liền hiện ra một thanh mộng ảo giống như trường đao, luận sắc bén cùng kiên cố trình độ, còn muốn vượt quá thái cổ kỳ trân cái kia một đẳng cấp.

"Vũ Quang Chi Đao, chém!"

Hắn vận dụng tiếp cận hai vị Đạo Quả lực lượng, một đạo rộng rãi ánh đao liền ở vũ trụ hỗn độn bên trong hiện lên, một đao hoá sinh ngân hà!

"Gào! ! !"

Hồng Mông Thánh Ma ngửa mặt lên trời rít gào, trên lồng ngực hiện ra một đạo ngân tích.

"Thật là lợi hại. . . Hê hê. . ."

Thiên Hài Đạo Tổ cười quái dị một tiếng, rõ ràng có chút kiêng kỵ.

Phương Nguyên lúc này biểu hiện , căn bản không giống mới lên cấp Thái Sơ tiên nhân, thậm chí càng lực ép bọn họ những lão nhân này một bậc.

"Quá yếu! Quá yếu!"

Không biết Phương Nguyên đối với biểu hiện của chính mình vẫn là không hài lòng lắm: 'Ta luyện hóa một nửa Thiên Diễn Đạo Quả, lại nắm giữ Tiên Thiên Bất Diệt đại đạo, Hư không chi đạo, Quang Âm đại đạo, thêm vào nguyên bản Mộng chi đạo quả, chiến lực phải là vượt quá hai vị Đạo Quả hàng ngũ. . . Nhưng lúc này, chỉ có thể miễn cưỡng phát huy ra không tới hai vị Đạo Quả chiến lực, rất hiển nhiên là phối hợp cùng tiêu hao vấn đề!'

Hắn mặc dù tốt đồ vật nắm giữ không ít, nhưng ngoại trừ Mộng chi đạo quả là căn cơ ở ngoài, cái khác đều hỗ không lệ thuộc, dĩ nhiên là có tiêu hao.

Bằng không, hắn lúc này sức chiến đấu, nhất định phải vượt qua hai vị Đạo Quả cấp số.

'Nếu muốn giảm nhỏ tiêu hao, phải tận lực nung nấu. . . Nếu như có thể đem có vài đại đạo sáp nhập , hóa thành tiên thiên thời không Bất Diệt đại đạo, tất nhiên có thể bù đắp được một cái Đạo quả, để thực lực ta phát huy đầy đủ.'

Hỗn độn con đường càng ít, tiêu hao càng nhỏ, đây là bình thường lý lẽ.

'Đáng tiếc, Đạo Quả duy nhất, còn lại những thứ này , bất quá là lệ thuộc, chung quy hội tụ không được quả thứ hai Đạo Quả, càng đến hậu kỳ, lẫn nhau hao tổn sẽ càng trở nên lợi hại. . .'

Phương Nguyên lúc ẩn lúc hiện cảm giác được, con đường này đi tới cuối cùng, tựa hồ sẽ tiến vào ngõ cụt.

Nhưng lúc này, dù như thế nào, vẫn phải là trước tiên tiếp tục đi tới.

. . .

U ám nơi, ở Phương Nguyên dẫn đầu xuất thủ sau khi, cái khác Đạo Tổ đương nhiên sẽ không bàng quan, nếu thật sự là như thế làm, Phương Nguyên khẳng định phủi mông một cái rời đi, mọi người nhất phách lưỡng tán, lần sau cơ hội như vậy liền lại khó gặp được.

Là lấy tứ đại Lão tổ đều vô cùng ra sức, vừa ra tay, Đạo Quả lực lượng hội tụ sông dài, mênh mông cuồn cuộn, trong thời gian ngắn liền đem Hồng Mông Thánh Ma áp chế.

"Hừm, cái này bốn đại Thái Sơ tiên nhân lúc trước dám đến thảo phạt Hồng Mông Thánh Ma, quả nhiên có có chút tài năng. . ."

Phương Nguyên âm thầm quan sát, lại là lại thâm nhập hiểu rõ cái này mấy đại Thái Sơ tiên nhân chiến lực một phen.

"Lôi Tẫn đại khái cũng là một cái nửa Đạo Quả chiến lực, Huyền Thanh vượt qua hắn một đầu, đại thể tiếp cận hai cái Đạo Quả , còn Thiên Hài, nhưng là hoàn chỉnh hai cái Đạo Quả chiến lực, cuối cùng Đồng Minh, tuy rằng chiến lực nhìn như cùng Huyền Thanh không phân cao thấp, nhưng tựa hồ còn có che giấu. . ."

Đương nhiên, cái này cái gọi là một cái nửa Đạo Quả, hai cái Đạo Quả, đều là Phương Nguyên chính mình so với mệnh danh, cũng không biết ở Đạo Quả bên trong đến cùng làm sao phân chia.

Trên thực tế, một cái trong vũ trụ, Thái Sơ tiên nhân cũng chưa chắc có mười ngón số lượng, tự nhiên cũng sẽ không có cái gì tinh tế cảnh giới phân chia.

Cho tới xuống một tầng cảnh giới, càng là hoàn toàn không còn bóng chuyện.

"Gào! ! !"

Năm đại Thái Sơ tiên nhân toàn lực ứng phó, Hồng Mông Thánh Ma nhất thời đổ máu nấm mốc, thân hiện nổi lên ra rất nhiều vết thương.

Đột nhiên, nó đột nhiên ngẩng đầu, con thứ ba mắt kép mở ra, ở trong hiện ra một cái kỳ dị sao năm cánh phù hiệu.

Ầm ầm!

Chỉ một thoáng, này tôn Hồng Mông Thánh Ma khí tức biến đổi, thình lình tăng vọt đến ba vị Đạo Quả lực lượng!

Thái Sơ sau khi, thực lực mỗi tăng trưởng một cái Đạo quả, chiến lực khẳng định không ngừng một thêm một đơn giản như vậy.

Ba vị Đạo Quả lực lượng, đã vượt qua tất cả Thái Sơ tiên nhân, Phương Nguyên trước mặt phảng phất nhìn thấy một vòng màu đen thái dương, mãnh liệt bạo phát.

Hắc Viêm chỗ đi qua, bất luận lôi xám ánh đao, vẫn là bạch cốt thanh khí, cũng toàn bộ hóa thành hư vô.

Hắn rên lên một tiếng, nhanh chóng lùi về sau.

"Không được!"

Đồng Minh Lão tổ tiếng nói rồi lại ở trong chớp mắt vang lên: "Nó muốn mở thứ tư mắt, các ngươi như lại lưu lại lực, tất nhiên hối hận không kịp!"

Này tôn Lão tổ ảo ảnh tiêu tan, hiện ra chân thân, dĩ nhiên là một con dài mấy ngàn trượng Hắc long, mỗi một khối lân phiến trung tâm, đều phảng phất có một con mắt lấp lóe.

"Đây là cái gì Hung thú?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc, Thiên Hài Lão tổ lại là kinh ngạc thốt lên thành tiếng: "Vạn Mục long! Đồng Minh ngươi muốn liều mạng sao?"

Hống hống!

Vạn Mục long rít gào một tiếng, cứng xông hướng màu đen thái dương, trên người rất nhiều lân phiến lập tức nứt toác.

Nhưng chợt, mỗi lần lân phiến nứt toác, đều có một tia tia hắc khí từ trong ánh mắt tràn ra , hóa thành một cái màu đen cái kén, bao bọc Vạn Mục long , khiến cho nó xé rách màu đen thái dương, nắm lấy Hồng Mông Thánh Ma bản thể.

Lúc này, con này Thánh Ma liên tục rít gào, ba con mắt ở trong hiện ra không giống hoa văn, thứ bốn con mắt tựa như trợn không phải trợn.

"Các ngươi còn chưa động thủ?"

Đồng Minh tiếng nói vang vọng chu vi: "Điểm yếu ngay khi con mắt của nó! Không hiện tại hủy diệt nó, chúng ta vũ trụ lập tức sẽ nghênh đón ngập đầu tai ương! Ngay khi nó mở thứ bốn con mắt thời điểm, vũ trụ tất nhiên sẽ hủy diệt!"

"Liều mạng!"

Lôi Tẫn Lão tổ rít gào một tiếng, phun ra một đạo màu xám lôi đình.

Huyền Thanh, Thiên Hài Lão tổ đồng dạng động thủ, thanh thế trái lại so với trước nhỏ đi rất nhiều.

"Đều vận dụng tuyệt chiêu sao?"

Phương Nguyên ánh mắt thâm thúy, một đao bổ ra: "Diệt Trụ! ! !"

Đây là đao pháp mạnh nhất của hắn, dung hợp Thời Không đại đạo, lấy Mộng chi đạo quả thôi thúc, sát thương lực vô hạn tiếp cận hai vị Đạo Quả lực lượng!

Phốc!

Ánh đao tăng vọt, đến thẳng con ngươi, nguyên bản Hồng Mông Thánh Ma còn muốn chống đối, nhưng Vạn Mục long rít gào một tiếng, cắn xé cánh tay của nó , khiến cho Thánh Ma mắt kép bại lộ ở ánh đao phía dưới.

Thời gian cùng không gian vào đúng lúc này phảng phất mất đi khái niệm.

Tất cả xung quanh tựa hồ tiến vào bất động trạng thái.

Răng rắc! Răng rắc!

Trong nháy mắt tiếp theo, rất nhiều vết rách, giống như mạng nhện giống như, từ Hồng Mông Thánh Ma trên mặt bắt đầu hiện lên, lan tràn hướng bốn phía hư không.

Ầm!

Rốt cục, không gian vỡ vụn, tất cả cũng đều khôi phục lưu động.

"Gào gào!"

Hồng Mông Thánh Ma kêu thảm thiết, trên mặt máu me đầm đìa.

Đang lúc này, mặt khác ba đại Thái Sơ tiên nhân công kích chạy tới, rơi vào ba cái con ngươi trên.

Sóng! Sóng! Sóng!

Một con mắt châu phù hiệu lấp loé, cùng màu xám lôi đình song song cùng chết , hóa thành màu đen kịt, tựa hồ mất đi tất cả quang minh.

Cùng lúc đó, hai quả khác con ngươi, lại là hiện ra lượng lớn tơ máu, mơ hồ bắt đầu vỡ vụn, đột nhiên lại từ viền mắt bên trong bạo bắn ra.

"Đó là ta! Ta! ! !"

Đồng Minh bản thể Vạn Mục long rít gào một tiếng, mở ra miệng rồng, trực tiếp nuốt vào hai viên con ngươi.

"Đồng Minh Lão tổ, ngươi làm cái gì?"

Huyền Thanh cùng Thiên Hài các Lão tổ đều là giận dữ.

"Các ngươi căn bản liền không hiểu cái này kỳ vật giá trị, chỉ có ta, mới có thể chân chính làm nó phát huy công hiệu!"

Đồng Minh Lão tổ cười to: "Có những thứ này, ta dù cho rời đi vũ trụ này, có thể như thế nào đây?"

"Không được!"

Lôi Tẫn Lão tổ kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Ngăn cản nó! Nó muốn tự mình trục xuất!"

"Chậm!"

Vạn Mục long đắc ý rít gào một tiếng, xung quanh cơ thể hiện ra vô số dòng lũ, một luồng vũ trụ đại lực rơi xuống, đưa nó bài xích đi ra ngoài.

Đây là Thái Sơ tiên nhân mượn vũ trụ lực lượng, tiến hành tự mình lưu vong.

"Khá lắm. . . Xem ra Vạn Mục long mục đích, chính là Hồng Mông Thánh Ma con mắt ! Nó trước ẩn giấu thực lực, vừa nãy lại bỗng nhiên ra sức như vậy, không tiếc trọng thương kiềm chế Hồng Mông Thánh Ma, chính là vì cướp đoạt nhiều nhất con ngươi!"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, suy tư.

"Chết tiệt Đồng Minh. . . Ta nhất định phải giết ngươi! Phá huỷ ngươi tất cả!"

Thiên Hài Lão tổ phát tiết giống như gầm thét lên.

Làm sao Đồng Minh vốn là độc hành hiệp, làm không tốt bản vũ trụ chỉ có nó một con Vạn Mục long , căn bản không có cái gì tốt lo lắng, bằng không, cũng sẽ không đi được thống khoái như vậy.

"Việc đã đến nước này, chúng ta làm sao làm?"

Huyền Thanh Lão tổ nhìn từ trong tiếng kêu thảm khôi phục như cũ Hồng Mông Thánh Ma: "Bằng vào chúng ta bốn đại Thái Sơ lực lượng, khẳng định có thể giết nó!"

"Chờ một chút!"

Lôi Tẫn Lão tổ lại là có chút bất an nói: "Vừa bắt đầu kế hoạch, còn có Hồng Mông Thánh Ma như chết, vũ trụ liền có thể kéo dài tồn tại các loại tin tức, đều là Vạn Mục long nói cho chúng ta, mới vừa nó còn nói những kia , khiến cho ta có chút bất an. . ."

"Các vị. . ."

Phương Nguyên nhìn viền mắt còn đang chảy máu Hồng Mông Thánh Ma, có chút bất đắc dĩ: "Lúc này có thể không phải chúng ta thả hay là không thả qua nó, mà là nó thả hay là không thả qua vấn đề của chúng ta!"

Sau một khắc, Hồng Mông Thánh Ma vẫn ở cổ động thứ bốn con mắt, bỗng nhiên ở trong máu mở, trong con ngươi một cái phù văn lấp loé.

Đó là đại diện cho cực hạn hủy diệt con đường!

Ầm ầm ầm!

Toàn bộ vũ trụ đột nhiên có cảm giác, bắt đầu cổ động triều tịch, ăn mòn tất cả thế giới.

Bất luận cái nào thế giới bị hỗn độn dòng lũ giội rửa, đều sẽ hóa quy hư vô.

"Đây là. . . Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Vạn Mục long vừa nãy nói tới là thật sự? Vũ trụ sớm hủy diệt?"

Bốn đại Thái Sơ tiên nhân nhìn tình cảnh này, nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1132: Ngao Du

"Hồng Mông Thánh Ma thứ tư mắt, mở ra tức mang ý nghĩa phần cuối của sinh mệnh sắp tới!"

"Hồng Mông Thánh Ma chính là vũ trụ tử vong khái niệm hội tụ, nó ngã xuống, đại diện cho sinh tử cây cân hoàn toàn thất hành. . ."

"Vì lẽ đó. . . Vũ trụ sớm tiến vào hủy diệt kỳ!"

. . .

Hồng Mông Thánh Ma mỗi một con mắt, đều phảng phất một viên Đạo Quả giống như, xa xôi vô cùng, lan truyền tin tức.

Ở nhìn chăm chú nó thứ bốn con mắt bên trong phù văn thời điểm, tất cả Thái Sơ tiên nhân, đều chiếm được kể trên tất cả tình báo, không cách nào giở trò bịp bợm.

"Chết tiệt. . . Đồng Minh, ngươi lừa dối chúng ta!"

Lôi Tẫn cùng Huyền Thanh Lão tổ rít gào liên tục.

Vũ trụ nếu bắt đầu hủy diệt, vậy bọn họ trước làm tất cả những thứ này, đều không có ý nghĩa.

Thậm chí , liền ngay cả những kia môn nhân đệ tử, ở chưa từng thành tựu Thái Sơ trước, cũng không cách nào bạn theo bọn họ tự mình trục xuất.

"Được rồi. . . Ta trước liền hơi có cảm giác, cái gọi là sống và chết cân bằng,

chúng ta Đạo Quả mới là chiếm cứ đầu to!"

Phương Nguyên bất đắc dĩ vẫy vẫy tay, nhìn bắt đầu cuồng bạo lên Hồng Mông Thánh Ma.

Tuy rằng thứ tư mắt mở, đại diện cho hoàn toàn thức tỉnh, nhưng cũng là sinh mệnh đi tới phần cuối dấu hiệu, nhưng không nghi ngờ chút nào, ở ngã xuống trước, con này hỗn độn bên trong chung cực quái vật, sẽ không bỏ qua bốn người bọn họ Thái Sơ tiên nhân.

"Cho dù bị móc xuống hai con mắt, chiến lực như trước có hai vị Đạo Quả trở lên sao?"

Phương Nguyên cảm thụ con này Hồng Mông Thánh Ma trên người tất cả, không khỏi tự lẩm bẩm.

Cuối cùng cái này con mắt mang đến lực lượng, thật có chút ngoài người dự liệu.

"Làm sao bây giờ? Muốn phong ấn nó sao?"

Huyền Thanh tiên nhân nhìn đột nhiên nổi sóng hỗn độn, còn có hủy diệt rất nhiều thế giới, không khỏi đưa ra đề nghị.

"Tan vỡ là từ nội bộ tiến hành, huống chi. . . Nó cũng sẽ không phối hợp chúng ta!"

Thiên Hài cười khẳng khặc quái dị: "Thế giới này sắp hủy diệt, vừa vặn. . . Ta còn chưa có thử qua vũ trụ chung kết mùi vị đây!"

"E sợ. . . Cho dù phong ấn con này Hồng Mông Thánh Ma, cũng không làm nên chuyện gì!"

Lôi Tẫn Lão tổ lẩm bẩm: "Chúng ta trước đều chịu đến lừa bịp. . . Chuyện này thực sự khó mà tin nổi, ta hoài nghi đầu kia Vạn Mục long lợi dụng bản thân

nó một số thiên phú. . . Vô cùng đặc biệt thiên phú, đến nói dối mọi người chúng ta!"

"Vậy bây giờ phải làm gì?" Phương Nguyên thản nhiên đặt câu hỏi.

"Vũ trụ sống và chết chi khái niệm cân bằng, đã bị hoàn toàn đánh vỡ. . . Chúng ta cần làm, chính là trực tiếp giết chết con này Hồng Mông Thánh Ma, bảo đảm nó ở cái này đoạn sinh mệnh cuối cùng thời kỳ, sẽ không làm vũ trụ gặp tổn thất lớn hơn, tiếp đó, chính là tự mình trục xuất. . ."

Ở đây dù sao đều là Đạo Tổ cấp bậc nhân vật, bài trừ quấy rầy sau khi, lập tức liền tìm ra đối sách.

"Chỉ cần chúng ta Thái Sơ can thiệp tất cả biến mất, lại chết rồi nhiều như vậy tiên nhân cùng Thần ma, vũ trụ nhất định có thể chính mình tìm được mới cân bằng. . . Chư vị, cùng nhau động thủ, diệt con này Thần ma!"

Huyền Thanh Lão tổ gầm thét lên, màu xanh Đạo Quả hiện lên.

Không phải bóng mờ, mà là chân chân chính chính thực thể!

"Thực sự là. . . Ta cũng không muốn tự mình trục xuất, ở trong bóng tối vô tận tìm được mới vũ trụ tỷ lệ thực sự quá mơ hồ. . . Ta chán ghét như vậy cảm giác!"

Thiên Hài Lão tổ lại là không hề động thủ, trái lại lựa chọn lùi về sau.

"Gặp quỷ!"

Nhìn thấy Lôi Tẫn Lão tổ cũng hiện ra thực thể Đạo Quả, Phương Nguyên lấy tay phù trán: "Không nghĩ tới lên cấp Đạo Quả sau khi lần thứ nhất ra đoàn, như trước là bên trong có loạn kết cục!"

Vừa dứt lời, một vòng so với trước càng to lớn hơn màu đen thái dương hiện lên, quầng mặt trời không ngừng mở rộng, trong thời gian ngắn liền đem Phương

Nguyên cùng càng xa hơn Thiên Hài Lão tổ bao bọc đi vào.

Trong hỗn độn, hoàn toàn yên tĩnh, liền bóng tối đều bị hoàn toàn đốt cháy, oánh oánh ánh sáng lấp loé.

"Phương Nguyên đây?"

Huyền Thanh cùng Lôi Tẫn hai đại Đạo Tổ hiện lên, trên người khí tức thoáng bất ổn, bắt đầu nhìn quét.

"Thực sự là. . . Thật mạnh uy năng a!"

Một viên hạt tròn hiện lên, Phương Nguyên bóng người trực tiếp từ trong hư không ngưng tụ ra: "Dĩ nhiên có thể trực tiếp nổ nát Thái Sơ tiên nhân thân thể. . ."

Đương nhiên, hắn Mộng chi đạo quả xen vào chân thực cùng hư huyễn trong lúc đó, tụ tán vô thường, lại có Tiên Thiên Bất Diệt đại đạo hộ giá, lại là thông qua chôn vùi tránh né hơn nửa uy năng, thoạt nhìn thậm chí ngay cả khí tức đều không có tổn hại chút nào.

So ra, xa xôi hơn Thiên Hài Lão tổ, liền có vẻ càng thêm chật vật một điểm.

"Hai đại Đạo Quả lực lượng. . . Đa tạ!"

Một niệm đến đây, Phương Nguyên cầm đao tiến lên, mũi đao nhẹ nhàng vẩy một cái, xẹt qua Hồng Mông Thánh Ma thứ bốn con mắt nơi.

"Hống hống!"

Thánh Ma gào thét, một viên nội bộ hiện ra quái lạ phù văn con ngươi liền bị khoét đi ra, rơi vào Phương Nguyên trong tay.

"Tốt cảm giác kỳ dị, cũng không phải là Đạo Quả, lại ẩn chứa năng lực khó tin. . . Không hổ là vũ trụ kỳ vật!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, bóng người dần dần chuyển thành hư ảo.

"Tự mình trục xuất? ! Không. . . Năng lực của hắn rất kỳ quái!"

Huyền Thanh cùng Lôi Tẫn Lão tổ con mắt trừng lớn, cảm nhận được một tia tha thiết ước mơ khí tức.

Đó là siêu duy qua lại lực lượng!

Những thứ này Thái Sơ các tiên nhân, trực giác cảm nhận được, nếu là nắm giữ loại này sở trường, qua lại rất nhiều vũ trụ bất quá bình thường.

Làm sao, hiện tại biết, đã đã quá muộn.

Răng rắc!

Chỉ một thoáng, Phương Nguyên nơi hư không, phảng phất kính giống như vỡ vụn ra đến.

Cùng lúc đó, thân hình của hắn chậm rãi biến mất, rốt cục, hoàn toàn biến mất ở trong bóng tối.

. . .

"Lưu lại một đại cái hỗn loạn, cũng không biết cái kia ba vị Thái Sơ tiên nhân chuẩn bị làm sao thu thập. . . Thiên Hài Lão tổ hiển nhiên chuẩn bị ở lại trong vũ trụ, mạnh mẽ chống đỡ tai kiếp, nhưng còn lại hai đại Thái Sơ tiên nhân, lại là hi vọng bọn họ cùng nhau bị trục xuất, tốt cứu lại xuống vũ trụ chứ? Bất quá trước đó, bọn họ cũng phải trước đem đầu kia Hồng Mông Thánh Ma giải quyết. . ."

Chu vi, thời gian thấm thoát, tia sáng vặn vẹo, phảng phất một cái muôn màu muôn vẻ lối đi.

Lúc này Phương Nguyên, thình lình vận dụng siêu duy qua lại năng lực, bắt đầu hướng mặt khác vũ trụ xuất phát.

Trên tay hắn, còn có lúc trước địa cầu vũ trụ tọa độ.

"Cũng không nhất định là vũ trụ. . . Vũ trụ càng cao cấp độ cũng có khả năng. . ."

Đây là một đoạn dài đằng đẵng đường xá.

Ở bảy màu lối đi ở trong, Phương Nguyên đều phảng phất quên thời gian, chỉ có thể dựa vào tự thân nhạy cảm cảm giác, nhận ra được tự thân thời gian đã qua mấy chục ngàn năm.

"Không giống vũ trụ chiều ngang, quả thật là dáng vẻ khủng bố a, chẳng trách những kia Thái Sơ sẽ sợ hãi tự mình trục xuất. . . Bởi vì tìm được mới vũ trụ tỷ lệ thực sự là xa vời. . ."

Phương Nguyên không ngừng đem thần niệm phát tán ra, dự bị tìm kiếm một cái trạm trung chuyển.

Thông qua cái kia nửa viên Thiên Diễn Đạo Quả, hắn biết mục đích chuyến đi này cũng không bình tĩnh, hoặc là nói, vô cùng nguy hiểm.

Dù là hắn đã lên cấp Đạo Quả, cũng là như thế.

Có nửa cái Đạo Quả làm chứng, địa cầu lúc này gặp cực khổ, tuyệt đối là có thể làm Đạo Quả ngã xuống đẳng cấp.

"Vì lẽ đó, vẫn là trước hết tìm cái an toàn bước đệm mang, tìm hiểu một thoáng tình huống!"

Phương Nguyên quanh thân mộng chi dòng lũ quấn quanh, nhìn kỹ bảy màu lối đi ở ngoài: "Vũ trụ bao bọc thế giới, thế giới cùng thế giới trong lúc đó, bỏ thêm vào chính là hỗn độn khí. . . Mà vũ trụ cùng vũ trụ trong lúc đó, bỏ thêm vào, lại là 'Không có', cực hạn hư vô!"

Hắn thần niệm dò ra, nhất thời phát hiện cái này một bí mật nhỏ.

Trong vũ trụ hỗn độn khí, đối với với thế giới trưởng thành khá có chỗ tốt, thậm chí còn có thể thai nghén rất nhiều kỳ bảo cùng sinh vật.

Nhưng vũ trụ ở ngoài, lại là một mảnh hư vô!

Không có mảy may sinh linh cùng năng lượng khí tức, phảng phất tất cả hoang mạc.

Dù là Đạo Quả, sinh tồn ở trong môi trường này, chỉ sợ cũng phải cực kỳ chầm chậm bắt đầu suy yếu.

"Thái Khư?"

Một cái danh từ, nhất thời hiện lên ở Phương Nguyên thức hải trong: "Thái Khư là vô tận hư vô tổ hợp. . . Phạm vi vô hạn quảng đại, ở trong không cách nào thai nghén bất kỳ năng lượng cùng sinh vật. . . Từ cái khác vũ trụ dời nhập ngoại lệ. . ."

"Mà muốn ở Thái Khư bên trong tìm tới vũ trụ, so với ở trong vũ trụ tìm tới thế giới độ khó lớn quá nhiều. . . Sự rộng lớn phạm vi, cũng không phải chỉ là mấy cái vũ trụ có thể so với. . ."

Vù vù!

Đang lúc này, Phương Nguyên bỗng nhiên cảm giác được lưu động khái niệm.

Cái này ở Thái Khư trong, hầu như là không chuyện có thể xảy ra.

Mang theo chút hiếu kỳ, hắn lập tức thả ra thần niệm, hướng về lưu động phương hướng mà đi.

Chợt, hắn liền nhìn thấy một tia sáng trắng.

Ở bạch quang bên trong, truyền ra mấy ngàn vạn sinh linh khí tức, tạo thành

một cái kỳ lạ chủng tộc.

Chúng nó ngay khi bạch quang bên trong sinh diệt sinh sôi, sáng tạo ra không gì sánh kịp huy hoàng văn minh, ở sức mạnh tâm linh lợi dụng lên càng là đăng phong tạo cực, chạm đến bổn nguyên.

Chỉ tiếc, chủng tộc này bình quân sinh mệnh, chỉ có mười ba cái sát na, so với sớm sinh chiều tử sâu nhỏ còn muốn ngắn ngủi, lại không ảnh hưởng chút nào văn minh vĩ đại.

"Thực sự là. . . Thú vị. . ."

Phương Nguyên nhìn đạo bạch quang kia, có thể tiên đoán được, ở vạn năm sau khi, nó sẽ ở Thái Khư bên trong hoàn toàn tiêu tan.

Không có ai biết, ở cái này đạo bạch quang bên trong, thì có một cái khổng lồ thế giới, trình diễn từng hình ảnh xúc động lòng người văn minh sử thi.

"Trừ phi. . . Những này sinh mệnh có thể đột phá Thái Sơ! Ở mười ba cái sát na bên trong?"

Phương Nguyên lắc đầu một cái: "Chúng nó sức mạnh tâm linh tuy rằng cường đại, nhưng không cách nào kéo dài tuổi thọ, nghĩ muốn chế tạo cái này kỳ tích, khó khăn bực nào?"

"Hống hống!"

Đang lúc này, một chiếc Phương Chu hiện lên.

Nó mặt ngoài mang theo kim loại vẻ đẹp, vuông vức, hiện ra trôi chảy ánh sáng lộng lẫy, từ sừng nhọn trên dò ra một ánh hào quang, tựa hồ nghĩ bắt giữ trước bạch quang.

"Á ngươi sắt văn minh, một cái thuần túy khoa học văn minh. . . Ở vũ trụ hủy diệt trước, chúng nó chinh phục toàn bộ vũ trụ, lợi dụng tất cả tài nguyên kiến

tạo cái này một chiếc Phương Chu, đồng thời đem trí nhớ của bọn họ trên truyền, hóa thành từng cái từng cái trí năng chương trình, sinh sống ở Phương Chu mấy đài máy server xây dựng trong thế giới giả lập?"

Mộng chi đạo quả tìm tòi, Phương Nguyên liền đối với cái này có hiểu rõ: "Các ngươi đã ở Thái Khư bên trong ngao du năm mươi vạn ức năm, vẫn là lần thứ nhất phát hiện trí tuệ của nó sinh vật sao? Đáng tiếc, điều này cũng không là các ngươi có thể tùy ý bắt giữ lý do."

Có thể ở vũ trụ phá diệt trước, tiến vào Thái Khư chủng tộc, đều có giá rất cao giá trị.

Ít nhất, trước thế giới kia, bất luận Thái Thượng tiên nhân, vẫn là Hỗn Độn Thần Ma, đều không thể thoát ly vũ trụ ràng buộc, nhưng hai cái này văn minh chủng tộc, lại là làm được!

Tuy rằng, thoạt nhìn trả giá cao rất lớn, nhưng dù sao sinh tồn.

"Coi như làm cái việc tốt!"

Phương Nguyên nhẹ nhàng đẩy một cái.

Nhất thời, Phương Chu trên phát ra chói tai nổ vang, lại bị mạnh mẽ thay đổi hướng đi, cùng bạch quang văn minh gặp thoáng qua.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1133: Ngao Du Giả

"Chít chít!"

Từ Phương Chu trên phát ra chói tai hồng quang cùng cảnh báo, tốc độ một thoáng tăng vọt, không thấy bóng dáng.

Mà đạo bạch quang kia vẫn là lảo đảo, không chút nào biết một tràng kiếp số cùng mình gặp thoáng qua.

"Bất quá thật nói đến, ta mới là bọn họ tai kiếp chứ?"

Phương Nguyên suy tư, một cái Đạo Quả đối với vũ trụ ảnh hưởng, nhưng là nhiều phương diện, đều là bổn nguyên tính đồ vật.

Tựa như vừa nãy, nếu là hắn có tâm, cái kia văn minh phía sau cùng thuyền phải ở trong khoảnh khắc tiêu diệt, hoặc là càng thêm thê thảm, bị hắn Mộng chi đạo quả ảnh hưởng, sản sinh tương tự phúc xạ sau nhiễu sóng thậm chí tinh thần ô nhiễm.

"Có lẽ cứ như vậy, ta liền nhiều một cái Quyến tộc, Mộng chủng tộc?"

Hắn có chút thấy buồn cười: "Mộng Sư là chức nghiệp, Mộng chủng tộc là huyết mạch. . . Mộng chi đạo quả, quả nhiên là tất cả đầu nguồn!"

"Bất quá, ngày hôm nay có thể liên tiếp phát hiện hai đại văn minh chủng tộc. . . Cũng coi như vận khí không tệ, có lẽ chu vi thì có một cái vũ trụ đây. . ."

Mạo muội tiến vào địa cầu vũ trụ, quá mức mạo hiểm, Phương Nguyên từ lâu quyết định chủ ý, phải tìm một cái trạm trung chuyển, tiện thể lại đem tự thân

chiến lực sắp xếp một thoáng.

"Ta căn bản, là ở Mộng chi đạo quả, cái khác, chính là nửa viên Thiên Diễn đạo quả, còn có Tiên Thiên Bất Diệt đại đạo, hư không cùng Quang Âm đại đạo. . . Ngoại vật ở trong, trọng yếu nhất, chỉ có cái kia một viên con ngươi!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên trên tay quang mang lóe lên, hiện ra một viên hạt châu màu đen.

Nhãn cầu hàng ngũ , bất quá biểu hiện bên ngoài hình thức, chủ yếu vẫn là trong đó một ít căn nguyên đồ vật, tỷ như hiện tại, vì phù hợp nhân thân của hắn thói quen, nguyên bản vô cùng to lớn con ngươi, liền thu nhỏ lại đến bình thường qui cách, ẩn chứa trong đó khí tức thần bí lại là không giảm chút nào.

"Hủy Diệt đạo quả? Phá Diệt đạo quả?"

Hắn tinh tế cảm thụ con ngươi bên trong khí tức, có chút khó có thể kết luận: "Tựa hồ cũng không phải là Đạo Quả, chính là một loại nào đó kỳ vật. . . Căn nguyên tính kỳ vật. . . Cùng một cái vũ trụ phá diệt cùng một nhịp thở."

Con ngươi trong, ẩn chứa vô ngần không gian, phảng phất một cái thu nhỏ lại vũ trụ.

Mà vũ trụ này hạt nhân, nhưng là một đạo kỳ dị phù văn.

Ký hiệu này có chút tương tự 'Chi' chữ, long xà uốn lượn, nhiều duy phức tạp, tỏa ra không gì sánh kịp thần bí lực lượng.

"Nếu ta có thể đem tinh hoa tiêu hao hấp thu, mang theo đến chỗ tốt có hay không thêm một viên tiếp theo Đạo Quả. . ."

Phương Nguyên có chút do dự.

Loại này không rõ lai lịch đồ vật, hắn đương nhiên sẽ không mạo muội hấp thu, vẫn là quyết định nghiên cứu triệt để sau khi lại nói.

Huống chi, đầu kia Hồng Mông Thánh Ma, mở ra này mắt sau khi tự thân liền đi hướng về diệt vong ví dụ, cũng không phải nói giỡn, nhất định phải để ngừa vạn nhất.

"Mấu chốt nhất, vẫn là Đạo Quả sau khi tu luyện. . ."

Con đường tu luyện không có phần cuối, dù là chính mình tu vị nơi chính là nhận thức đỉnh cao, cũng nhất định còn có thể tiếp tục leo về phía trước, Phương Nguyên đối với chuyện này tin không nghi ngờ.

Dù là phía trước không có đường, chính mình cũng có thể làm người khai sáng.

"Đạo Quả sau khi, chính là lấy các loại thủ đoạn tăng cường chính mình thực lực, phát huy ra mấy tôn Đạo Quả chiến lực. . . Nhưng cái này tựa hồ là điều ngõ cụt, tăng trưởng chiến lực, cũng không phải là tăng cường cảnh giới. . ."

"Như vậy, Đạo Quả sau khi, đến tột cùng ẩn giấu không có cảnh giới mới, nếu như có, lại là cái gì đây?"

"Mà như nếu như không có, ta lại nên làm sao khai sáng? Từ Thời Không đại đạo bắt đầu? Cái này có thể là căn nguyên nhất đại đạo một trong. . ."

. . .

Các loại tâm tư, nhất thời ở trong biển ý thức của hắn sinh ra, lại bị Thiên Diễn đạo quả tiếp thu, nhanh chóng vận tính ra.

"Mỗi một viên Đạo Quả đều là duy nhất, có từng cái đặc sắc, Thiên Diễn đạo quả năng lực, chính là ở phân tích cùng tính toán, căn cứ đã biết cùng đoạt được tin tức, thôi diễn hoàn chỉnh cùng với sau tình báo. . . Như cho nó đầy đủ thời gian, hoàn toàn có thể căn cứ vào ta hư không cùng Quang Âm đại đạo, thôi diễn ra chân chính Thời Không đại đạo. . . Thậm chí, đem phá diệt con ngươi bí mật cũng phân tích đi ra. . ."

Cái này Đạo Quả năng lực, thực sự là tương đối tốt dùng, đồng thời, còn chỉ là một nửa, liền đủ để trở thành Phương Nguyên quật khởi then chốt ngón tay vàng.

"Nếu là tập hợp đủ sau khi, lại làm có thế nào uy năng? Thiên Diễn Đạo Tổ, tuyệt đối được cho phi thường mạnh mẽ Đạo Quả tồn tại, chiến lực ít nhất năm tôn Đạo Quả hướng lên, vì sao còn có thể ngã xuống?"

Đối với địa cầu vũ trụ chính đang phát sinh tất cả, Phương Nguyên không khỏi nhiều hơn mấy phần hiếu kỳ cùng cảnh giác.

"Muốn đẩy diễn Thời Không đại đạo, còn cần ba trăm năm, mà phá giải phá diệt nhãn cầu bên trong tin tức, cần mười ngàn năm trở lên, không có phần cuối?"

Một lát sau, rất nhiều tin tức từ nửa viên Thiên Diễn đạo quả bên trong tặng lại đi ra , khiến cho Phương Nguyên biến sắc.

"Nếu muốn tăng nhanh thời gian, khả năng duy nhất, chính là sưu tập đến cái kia còn lại một nửa Đạo Quả. . ."

Một niệm đến đây, không khỏi thì có chút bất đắc dĩ, ai biết lúc trước Thiên Diễn Đạo Tổ nửa viên Đạo Quả đi tới phương nào, nói không chắc trực tiếp hủy diệt.

"Trên thực tế, dù là sưu tập đến hoàn chỉnh Thiên Diễn đạo quả, đối với ta mà nói, cũng chỉ là gia tăng rồi một cái tương tự phá diệt nhãn cầu kỳ vật thôi. . . Tuy rằng có thể luyện hóa tăng cường chiến lực, nhưng cũng không phải thu được thứ hai Đạo Quả! Mà là hoàn toàn tiêu hóa nó đặc tính! Thái Khư trong, Thiên Diễn đạo quả chỗ trống, không biết là có thể lên cấp người thứ hai Thiên Diễn Đạo Tổ, vẫn là chận chết con đường. . ."

Linh cảm ở trong, vẫn là loại thứ hai khả năng càng cường liệt hơn một điểm.

Tất cả Đạo Quả thành tựu, đều là chư vũ trụ duy nhất , căn bản không lấy chúng nó sinh tử ngã xuống làm vì dời đi.

Mang theo điểm suy tư, Phương Nguyên đi tới bảy màu lối đi ở trong, tận sức tại sưu tầm cái khác vũ trụ.

Trong nháy mắt, lại là ba trăm năm đi qua.

Rốt cục, thông qua Thiên Diễn đạo quả, hắn đem Hư không chi đạo cùng Quang Âm đại đạo tổ hợp , hóa thành Thời Không đại đạo.

Chợt, lại bắt đầu tìm hiểu tiên thiên thời không Bất Diệt đại đạo.

"Đạo giả duy nhất, cần chỉnh hợp, cũng không phải là phân tán, phân tán thì lại thất lực!"

"Tuy rằng Tiên Thiên Bất Diệt Thời Không đại đạo có đầu mối, nhưng phá diệt nhãn cầu như trước tiến độ chầm chậm, thật là làm người thất vọng. . . Ngoài ra, mặt khác vũ trụ sưu tầm cũng rất thành vấn đề!"

Phương Nguyên âm thầm lắc đầu, hắn Mộng chi đạo quả thừa kế Mộng Sư con đường, đồng thời phát dương quang đại, có siêu duy qua lại lực lượng, ở rất nhiều Đạo Quả ở trong đều là kể đến hàng đầu.

Liền hắn tìm kiếm mới vũ trụ cũng là như vậy phiền phức, cái khác Đạo Quả càng không cần nhiều lời.

. . .

Trong nháy mắt, lại là mấy ngàn năm trôi qua, ở Thái Khư trong, hết thảy đều phảng phất không có thay đổi, không có thời gian cùng không gian khái niệm, cũng không có nửa điểm biến thiên, phảng phất tất cả đọng lại, hoàn toàn có thể làm người phát rồ.

"Xem đến lần trước gặp phải hai cái văn minh chủng tộc, là đi đại vận rồi. . ."

Phương Nguyên có chút thấy buồn cười: "Cũng còn tốt ta có bảy màu lối đi cùng địa cầu vũ trụ tọa độ, cuối cùng cũng coi như còn có cái đại phương hướng. . . Dựa theo loại cảm ứng này, phải là đã đi rồi một nửa đường xá chứ?"

Một niệm đến đây, hắn nhất thời chậm lại tốc độ, liền Thiên Diễn đạo quả lực lượng đều bị điều động đi ra, sưu tầm cái khác mới vũ trụ.

"Hả? Ở cái hướng kia, có năng lượng khái niệm sinh thành. . . Thái Khư trong, chỉ có người ngoại lai có thể làm được điểm ấy!"

Phương Nguyên thần niệm xa xôi vô cùng, rốt cục cảm ứng được đến cái gì, bảy màu lối đi nhất thời thay đổi phương hướng.

"Ta cảm nhận được Thái Sơ khí tức, đối phương tuyệt đối là một cái Thái Khư trục xuất người!"

Hắn càng thêm hưng phấn, nhanh chóng tiến lên, rốt cục nhìn thấy một vùng tăm tối.

Thái Khư là hư vô , liền ngay cả cái này một vùng tăm tối ở trong đó, cũng là vô cùng đáng quý, liền như Phương Nguyên bảy màu lối đi như thế, tất nhiên có người làm vì nhân tố.

Cái này một đại đoàn bóng tối biên giới, nhưng là rất nhiều bé nhỏ màu đen xúc tu, chính đang tại thăm dò Thái Khư tất cả.

Phương Nguyên dừng lại, suy nghĩ một chút, chủ động bại lộ tự thân, thần niệm truyền đưa tới một luồng thiện ý.

Nhưng chợt, khói đen liền bạo phát.

Một luồng hỗn loạn mà điên cuồng ý niệm, mạnh mẽ quét bắn tới, mang theo tuyệt đối ác ý.

Ùng ục! Ùng ục!

Từ khói đen ở trong, bỗng nhiên duỗi ra một nhánh xúc tu, phía trên mỗi một cái giác hút đều là con ngươi dáng dấp, mang theo màu vàng sẫm mủ dịch cùng mùi hôi, hướng về Phương Nguyên kéo tới.

"Cái này tính là gì? Một cái nửa điên Đạo Tổ? Vẫn là nó bản tính như vậy?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc, vươn tay phải ra: "Cho ta trở lại!"

Ầm!

Năm màu bàn tay lớn bỗng dưng hiện lên, nắm lấy buồn nôn ra tay, mạnh mẽ xé một cái.

Chít chít!

Rất nhiều côn trùng kêu vang truyền đến, ở mặt cắt nơi hiện ra lượng lớn phi trùng, hướng bốn phía không ngừng khuếch tán.

"Ở tinh hồ bên trên chúa tể, Tinh Giới ngao du giả, mâu thuẫn giả cùng Tinh ma trùng người thống trị, hỗn loạn cùng điên huyên náo chi chủ, bóng tối con cưng —— Omre • Kjeg • Texas. . ."

Ở cái này tiếp xúc ngắn ngủi bên trong, độc thuộc tại Đạo Quả lực lượng , khiến cho Phương Nguyên rõ ràng đối phương nền tảng.

Đặc biệt cuối cùng dài dằng dặc tên thật, tương tự một loại tế tự thủ đoạn, một khi đọc lên, tất có đáp lại, hoặc là mang đến nhìn kỹ.

Đương nhiên, cùng lúc đó, chính mình một ít tin tức, cũng không khỏi ở trong khi giao thủ tiết ra ngoài.

Rất nhiều Ma trùng hí lên, lại hướng về Phương Nguyên tập kích tới.

"Nói tới sức mạnh, đại thể cũng là một cái nửa Đạo Quả cấp số, nhưng rất quái dị, ô nhiễm tính cũng rất mạnh. . ."

Nếu là đột nhiên cùng cái này Tinh Giới Ngao Du giả giao thủ, dù là Huyền Thanh các loại Thái Sơ tiên nhân, cũng đến luống cuống tay chân một trận.

Nhưng Phương Nguyên bản thân liền xuất từ Tâm Ma giới, cái kia quỷ dị mà ô nhiễm thế giới, đối với đồng dạng hỗn loạn tự nhiên kháng tính cực mạnh.

"Hỏa!"

Hắn vỗ tay cái độp, Thái Khư trong đột nhiên hiện ra một tầng ngọn lửa màu xanh lục, quỷ dị phi thường.

Những kia Ma trùng lại là điên cuồng giống như, tranh nhau chen lấn tiến vào bên trong, xì xì có tiếng , hóa thành một đoàn đoàn mủ dịch bốc hơi lên.

"Ta vốn đem tâm hướng về trăng sáng, làm sao minh nguyệt chụp mương máng!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, trong tay ánh đao lấp loé, chém nhập khói đen ở trong: "Vũ Quang!"

Ánh đao đến, tất cả khói đen tiêu tan, hiện ra cái kia con quái vật bản thể.

"Chà chà. . . Quả nhiên là vặn vẹo cùng hỗn loạn tập hợp, thực sự là xấu a. . ."

Hắn bĩu môi, nhìn con quái vật này gào lên một tiếng, tự động đứt đoạn mất mấy căn xúc tu, nhanh chóng lui lại.

"Nó tự xưng Tinh Giới Ngao Du giả, chẳng lẽ cái này Thái Khư, đối với nó mà nói chính là Tinh Giới, nói như vậy. . . Nó có lẽ nắm giữ một cái vũ trụ tọa độ, thậm chí là tự do qua lại bí pháp?"

Phương Nguyên ánh mắt sáng lên, đuổi theo.

"Ồ?"

Rời đi đồng thời, hắn suy tư nhìn về phía đối phương để lại.

Mấy cái xúc tu cùng Ma trùng tro tàn dung hợp , hóa thành một cái cực lớn màu đen đống thịt, tựa hồ thai nghén quái vật gì.

"Omre • Kjeg • Texas. . ."

Lúc ẩn lúc hiện, một cái làm như la lên âm thanh liền truyền ra.

"Vật này. . ." Phương Nguyên nhìn một chút trong tay phá diệt nhãn cầu, tay phải phất một cái, nhất thời một tầng thất thải hà quang lan tràn ở thịt miếng trên, cực lớn quả cầu thịt một thoáng thu nhỏ lại, cái kia điên cuồng nói mớ cũng hoàn toàn biến mất , hóa thành một quyển màu đen sách lớn.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1134: Để Xúc Giả

"Thịt miếng, đã biến thành cuốn sách?"

Phương Nguyên cầm lấy quyển sách, vuốt lên đi, bìa tựa hồ dùng chính là tốt nhất thuộc da, cả quyển sách rất lớn, hầu như có cao bằng nửa người, mở ra sau khi chính là một cái bàn nhỏ.

Bên trong dùng trang giấy cũng rất kỳ quái, nhàn nhạt màu đỏ, dày phẳng, sờ lên có một loại vi diệu mà khó có thể dùng lời diễn tả được khoái cảm.

"Tuy rằng ngoại hình là một quyển sách lớn, nhưng trên bản chất, nhưng là một cái Thái Sơ cấp bậc Tà thần để lại, nếu như ta vừa nãy không động thủ phong ấn, nó liền sẽ trưởng thành ra một con Tà thần thân thuộc, chiến lực ít nhất cũng là Thái Cổ Thần Ma. . ."

Phương Nguyên nhìn về phía trang thứ nhất.

Hiện lên đi ra, lại là từng cái từng cái to bằng cái đấu màu đen chữ tượng hình, thật giống bạch tuộc xúc tu cùng côn trùng chân tổ hợp.

"Omre • Kjeg • Texas. . ."

Đến Phương Nguyên cấp bậc này, thần niệm hơi động, liền lập tức xem hiểu loại này văn tự, ở trang cuối cùng trên, thình lình ghi chép vừa nãy đầu kia Tà thần tên thật.

"Hừm, nếu như nói vừa nãy Tà thần, là một cái hỗn loạn tin tức tập hợp thể, vậy này quyển sách, chính là một phần mặt ngoài tin tức hội tụ. . . Cơ bản trên, có thể coi như ca ngợi Tà thần cấm kỵ sử thi, thế nhưng cũng bao hàm một phần

tế tự nghi quỹ cùng thủ đoạn, đặc biệt phối hợp trang cuối cùng tên thật, có thu được sự chú ý khả năng. . ."

Phương Nguyên nhìn trên tay phá diệt con ngươi: "Không biết vì sao, tựa hồ có thể dẫn dắt nhãn cầu bên trong thần bí lực lượng. . ."

Hắn tiếp tục bắt đầu truy tung, không đến bao lâu liền đuổi theo cái kia một đoàn bóng tối.

"Ta không muốn cùng ngươi tranh đấu, chỉ là nghĩ thu được một cái vũ trụ tọa độ. . ."

"Được rồi, tọa độ ngươi không muốn nói, tình báo của nó đây? Cùng nhau trao đổi xuống chứ? Các ngươi gọi nơi này Tinh Giới sao?"

. . .

Hắn thần niệm liên tục đặt câu hỏi, làm sao đối phương không chút nào cấp cho đáp lại.

Theo Phương Nguyên, con quái vật này tuy rằng phần lớn thời gian đều nằm ở hỗn loạn cùng điên cuồng bên trong, nhưng tình cờ vẫn có thanh tỉnh thời khắc.

Nhưng trí tuệ lực quả thực cùng thú hoang không có khác biệt gì, để Phương Nguyên rất là bị thương.

"Được rồi. . . Nguyên lai ta thiên tân vạn khổ tu luyện tới như vậy cảnh giới, một con điên thú hoang đồng dạng có thể đạt đến. . ."

Bất quá, tuy rằng trí lực không cao, vẫn như cũ hiểu được xu lợi tránh hại. Con quái vật này bản năng chống cự Phương Nguyên, hướng về một chỗ hư không trốn đi qua.

Một ngàn năm sau khi, một cái khổng lồ vũ trụ liền hiện lên ở Phương

Nguyên trước mắt.

"Rốt cục. . . Lại cảm nhận được năng lượng cùng sinh mệnh khí tức!"

Phương Nguyên cảm giác dị thường động, nhìn Omre xuyên qua vũ trụ giới hạn: "Cảm tạ ngươi, tên to xác, ngươi thực sự là một người tốt!"

Thời gian dài như vậy truy đuổi bên trong, hắn tuy rằng cùng đối phương giao lưu không có vài câu, nhưng cũng hoàn toàn rõ ràng Omre bản chất, chính là hỗn loạn tập hợp, dù là thanh tỉnh lúc, cũng chịu đến điên cuồng quấy rầy.

Bất quá, tuy rằng tình báo không có giao lưu bao nhiêu, có thể thu được vũ trụ này tọa độ, Phương Nguyên đã hài lòng.

"Đồng thời, con này Tinh Giới Ngao Du giả, thật sự có thể ở trong vũ trụ tới lui tự nhiên!"

Bình thường Thái Sơ Đạo Quả, một khi rời đi vũ trụ, lập tức liền sẽ phải chịu bài xích, rất khó một lần nữa trở về.

Hoặc là nói, bọn họ như mạnh mẽ trở về, sẽ đối với toàn bộ vũ trụ tạo thành cực lớn tổn thương.

Nhưng vừa nãy đầu kia Tinh Giới Ngao Du giả hiển nhiên không có phương diện này vấn đề.

"Là vũ trụ này đặc thù, còn là chúng nó nắm giữ năng lực đặc biệt đây?" Tuy rằng tự thân Mộng chi đạo quả thần kỳ phi thường, nhưng Phương Nguyên cũng sẽ không coi thường anh hùng thiên hạ, không nói những cái khác, đã từng Thiên Diễn Đạo Tổ cô đọng Thiên Diễn đạo quả, liền không chút nào so với mình Mộng chi đạo quả thua kém, càng không cần phải nói còn có Hồng Mông Thánh Ma, Vạn Mục long bực này kỳ dị chủng tộc.

Hắn đi tới vũ trụ biên giới, cảm thụ vũ trụ này khí tức.

"Hùng vĩ. . . Vô ngần. . . Đây là một cái so với trước Tiên Ma vũ trụ còn cường đại hơn vũ trụ!"

Chỉ một thoáng, Phương Nguyên ra kết luận, cả người hòa tan vào vũ trụ xa lạ.

"Ta đến rồi! ! !"

Trong lúc nhất thời, cái này xa lạ vũ trụ, rất nhiều thế giới sinh linh, trong đó đại thần thông giả, lập tức cũng cảm giác được không giống.

Toàn bộ vũ trụ, tựa hồ nhiều hơn một chút căn bản tính đồ vật.

Đây là một cái xa lạ Đạo Quả mang đến ảnh hưởng.

"Thì ra là như vậy. . ."

Ở tiến vào vũ trụ quá trình trong, Phương Nguyên trên mặt cũng hiện ra hiểu ra vẻ: "Đạo Quả có thể hoàn toàn thay thế một thế giới thiên đạo, đồng thời, ép buộc vũ trụ tiếp thu. . . Ta đi tới vũ trụ này, liền lưu lại dấu vết của chính mình, đương nhiên. . . Còn có biếu tặng!"

Đây là một loại rất khó có thể miêu tả cảm giác.

Phương Nguyên cảm giác mình Mộng chi đạo quả, ở trong nháy mắt này phảng phất cùng bản nguyên vũ trụ giao lưu, ở căn bản nhất địa phương, lưu lại chính mình khí tức, giống như giấy thông hành.

Cùng lúc đó, cũng mạnh mẽ thay một chút căn nguyên lực lượng , khiến cho vũ trụ này đồng dạng thu được có ích.

Chợt, hắn liền hoàn toàn tiến vào vũ trụ này.

"Thật kỳ dị hoàn cảnh. . ."

Toàn bộ vũ trụ tạo hình, tương tự đã từng là trái đất cùng rất nhiều thiên thể , bất quá mỗi một cái tinh cầu, đều là một cái hoàn chỉnh thế giới.

"Rất nhiều thế giới cùng tồn tại, thậm chí còn có thể thông qua mắt thường lẫn nhau quan trắc? Có cộng đồng liên hệ?"

Tưởng tượng một chút đầy trời sao, đều là do từng cái từng cái thế giới tạo thành, chính là loại này khái niệm.

"Hằng sa giống như thế giới. . . Chà chà. . ."

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, trực tiếp hàng lâm ở nhích lại gần mình nhất cái kia một viên tinh cầu màu xanh lục.

. . .

Arita thế giới.

Thế giới này ở vào Huyền Tí tinh hệ, cả cái tinh cầu đều bị màu xanh bao bọc, rừng rậm nằm dày đặc, còn có tảng lớn đầm lầy cùng thảo nguyên, có rất ít đất hoang.

Mà nó nhưng là bị một cái văn minh chủng tộc —— Yogerti thống trị.

Yogerti từ ngoại hình trên xem, phảng phất từng cây có thể người đứng cất bước màu xanh dây leo cổ thụ, đầu tương tự Thực Nhân Hoa, nắm giữ răng nanh sắc bén.

Chúng nó bào tử sẽ theo gió tung bay, sống nhờ một mảnh không có đồng loại rừng rậm hoặc xanh hoá, thông qua rút lấy khu vực kia sinh mệnh lực mà trưởng thành.

Yogerti thành niên kỳ có chừng một trăm năm, đợi đến chúng nó dưới chân sinh trưởng ra thứ mười tám căn xúc tu thời điểm, liền nắm giữ lần thứ hai tiến hành phân liệt sinh sôi nảy nở năng lực.

Loại này sinh vật có siêu phàm trí tuệ, đồng thời có thể ở vũ trụ đi xuyên, đã từng tại mấy ngàn năm trước sáng tạo cực kỳ huy hoàng văn minh, ở Arita thế giới khắp nơi đều có di tích, mãi đến tận 'Nó' xuất hiện.

Đại khái dưới đây 3,500 năm trước, Yogerti bên trong 'Tariq', ngụ ý là trí giả đồng loại, ở nào đó một lần vũ trụ ngao du bên trong tao ngộ Tinh Giới Ngao Du giả, Tinh ma trùng người thống trị, hỗn loạn cùng điên náo chi chủ, bóng tối con cưng —— Omre • Kjeg • Texas. . . , cũng chính là Phương Nguyên đã từng gặp phải gia hỏa.

Vị này Tariq may mắn tiếp tục sống sót, nhưng bởi chịu đựng Hỗn Loạn Chi Chủ ảnh hưởng, trở lại Arita thế giới sau khi, liền bắt đầu tận hết sức lực tuyên truyền Điên Náo Chi Chủ quyền uy.

Nương theo loại này tín ngưỡng mở rộng, các loại nghi thức cũng càng ngày càng quỷ dị cùng khủng bố, rốt cục lần thứ hai chạm đến Omre nhìn kỹ , khiến cho nó phái tới một cái chính mình dòng dõi.

Bóng tối cùng chiến tranh, vào đúng lúc này hàng lâm, cuối cùng lại lấy Yogerti toàn diện tan tác mà kết thúc.

Từ đây, hỗn loạn cùng điên náo chi chủ trở thành tinh cầu chúa tể, Yogerti toàn tộc đều hướng về vĩ đại Omre kính dâng tín ngưỡng, đồng thời thu được năng lực mới —— ở chúng nó Thực Nhân Hoa phía dưới, dài ra hai cái bướu thịt, thoạt nhìn tựa hồ tổ ong cùng tổ kiến, bên trong sống nhờ rất nhiều Ma trùng. Những ma trùng này nắm giữ cường đại năng lực, có thể vì chúng nó vặt hái một mảnh địa vực tất cả sinh mệnh lực.

Đã từng là Yogerti, từ đây có một cái biệt danh —— Để Xúc giả!

Đến đây, Arita thế giới khoa học kỹ thuật toàn diện thoái hóa, một lần nữa trở lại viễn cổ bộ lạc cùng quốc gia thời đại.

. . .

Tất cả những thứ này tin tức, đều là ở Phương Nguyên hàng lâm thế giới sau khi, từ thiên đạo, hoặc là nói thế giới chi tâm bên trong, tự động thu được.

"Một cái văn minh bi ca. . ."

Rơi vào một mảnh trên thảo nguyên Phương Nguyên, không khỏi lắc đầu thở dài một tiếng.

Nguyên bản là một cái vô cùng cường đại chủng tộc, có thể phá giới ngao du vũ trụ văn minh, liền bởi vì tao ngộ một cái Tà thần, do đó chịu ảnh hưởng, bị vặn vẹo đến vậy, tuyệt đối có rất thê thảm.

"Bất quá. . . Rốt cục gặp phải khác loại thế giới. . ."

Phương Nguyên nhìn cách đó không xa một con sâu.

Nó tương tự màu xanh hoa chân muỗi, lại có tới to bằng nắm tay, ổ bụng bên trong bởi vì hấp mãn màu xanh chất lỏng mà hiện ra một loại tròn vo hình cầu.

Nhìn thấy Phương Nguyên sau khi, một loại gợn sóng nhất thời lan tràn ra.

Ong ong!

Không đến bao lâu, phía chân trời liền hiện ra một mảnh mây đen.

"Ma trùng sao?" Phương Nguyên thấy buồn cười, hắn liền Omre Bản tôn côn trùng cũng không sợ, huống chi những thứ này?

Nhưng sau một khắc, những thứ này mây đen vẫn chưa công kích, mà là vòng xoáy giống như, rơi xuống mặt đất.

Từ phía trên đường chân trời, mơ hồ đi đến một điểm đen.

Nó phảng phất dây leo tập hợp, lại thật giống một cái cổ lão gốc cây, mười mấy điều sợi rễ thâm nhập mặt đất, không ngừng chống đỡ nó cất bước, đầu là

một đóa cực lớn màu đỏ nụ hoa, ở hai bên còn có trùng nang, vừa nãy những kia Ma trùng, chính là từ trùng trong túi đi ra.

"Kèn kẹt. . . Kèn kẹt. . ."

Một trận có quy luật sóng tinh thần truyền đến.

Ở Phương Nguyên nghe tới, nhưng là thế giới này tiêu chuẩn ngôn ngữ: "Ta. . . Mollygu • Tatar. . . Ngươi là đến từ Nhân Mã tinh hệ người thám hiểm sao?"

"Nhân Mã tinh hệ?"

Phương Nguyên trong lòng thoáng hơi động.

"Cũng chỉ có nơi đó chủng tộc, mới ủng có như thế gương mặt bên ngoài!"

Cái này một cây thực vật sinh mệnh trên dưới đánh giá Phương Nguyên, thật giống như người hiện đại nhìn thấy đại hùng miêu như thế, có thể cảm nhận được tò mò mãnh liệt tâm tình.

Mà sau một khắc, thần niệm lại trở nên hỗn loạn lên: "Người ngoại lai. . . Rời đi nơi này! Nơi này thuộc về vĩ đại hỗn loạn cùng điên náo chi chủ!"

"Đây là. . ."

Phương Nguyên thần niệm quét qua, nhất thời không nói gì: "Bởi vì tín ngưỡng một cái điên thần, bản thân cũng biến thành hỗn loạn lên rồi sao?"

"Ngươi. . . Đi nhanh một chút!"

Một lát sau, Mollygu • Tatar thần niệm lại khôi phục bình thường: "Arita thế giới khắp nơi đều có chúng ta quản chế, vĩ đại dòng dõi, cổ lão kẻ chi phối, nhất định sẽ phát hiện ngươi, đến thời điểm, ngươi đem sẽ bị làm cái này tế phẩm, hiến tế cho. . ."

"A!"

Nó kêu thảm một tiếng, rất nhiều sợi rễ dây leo hướng về Phương Nguyên bao phủ: "Ta phải đem ngươi hiến cho hỗn loạn chúa tể!"

"Quả nhiên. . . Người điên không thể giao lưu, tuy rằng nó không điên lúc, tâm địa vẫn tính thiện lương!"

Phương Nguyên bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất.

Đạo Quả cảnh giới, bất kỳ vũ trụ thế giới, đều có thể toàn lực phát huy, hắn liền Omre cũng không sợ, lại làm sao có khả năng kiêng kỵ một cái nho nhỏ dòng dõi?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1135: Chiến Tranh Cùng Tan Tác

Thời gian thoáng hướng về trước.

Chính khi Phương Nguyên triển khai Mộng Sư siêu duy qua lại lực lượng, tiến vào vũ trụ này lúc.

Arita thế giới, một cái nào đó mảnh cực lớn trong vùng đầm lầy, một cái cự nhãn bỗng nhiên tỉnh lại.

Nó cùng Yogerti hoàn toàn khác nhau, bản thể chính là một cái cực lớn con ngươi, chu vi sinh ra vô số tơ máu giống như xúc tu.

Nương theo nó sinh động, toàn bộ mục nát đầm lầy, không nghi ngờ chút nào, lại bắt đầu đối ngoại mở rộng, phảng phất nắm giữ tự chủ sinh mệnh.

Đây là một con Hắc Ám dòng dõi, ngoại trừ cường đại tâm linh năng lực khống chế ở ngoài, sự tồn tại của nó, sẽ không ngừng ăn mòn hoàn cảnh chung quanh, hoặc là nói, mạnh mẽ cải tạo , khiến cho trở thành thích hợp sống nhờ thiên đường.

"Chiến tranh! Chiến tranh đến!"

Nó cực lớn con ngươi nhìn lên bầu trời, phát ra mãnh liệt bão táp tinh thần: ". . . Phụ Thần nói cho ta, đó là Tinh Giới cự mãng, Thất thải chi xà, nó là Phụ Thần tử địch! Chính đang tại xâm lấn thế giới của chúng ta. . . Tất cả Để Xúc giả đám người, tập hợp đi. . ."

"Vâng theo mệnh lệnh của ngài, vĩ đại Hắc Ám Chi Nhãn các hạ!"

Ở đầm lầy ở ngoài, bất cứ lúc nào có mấy khỏa cao to Yogerti đợi lệnh.

Chúng nó thân hình cao to, có mấy trăm mét cao, lít nha lít nhít sợi rễ đâm xuống mặt đất, tựa hồ thông qua loại này hình thái, tạo thành một cái trải rộng cả cái tinh cầu mạng lưới.

Thông qua cái này mạng lưới, tất cả Yogerti, đều có thể cùng online giao lưu, bất luận thân ở phương nào.

Đương nhiên, loại này mạng lưới cũng bị Hắc Ám Chi Nhãn lợi dụng, trở thành nó khống chế cả cái tinh cầu tuyệt diệu công cụ.

"Tìm tới!"

Hầu như là trong nháy mắt, một con cao to Yogerti liền đưa ra hồi đáp: "Hắn ở r-14 trên thảo nguyên, khoảng cách gần nhất chính là Mollygu Tatar!"

"Đi thôi! Bao vây hắn, công kích hắn, vì Phụ Thần dâng lên các ngươi bé nhỏ không đáng kể sinh mệnh!"

Hắc Ám Chi Nhãn gào thét, từ trong con ngươi chảy ra dòng máu màu đỏ sậm.

Chít chít!

Tảng lớn trùng vân từ Yogerti trong túi bay ra, kéo chúng nó thân thể, thiêu thân lao đầu vào lửa giống như, xông hướng Phương Nguyên vị trí.

Thậm chí , liền ngay cả đầu kia Hắc Ám Chi Nhãn đều là như vậy.

Làm cái này Omre dòng dõi, nó cuồng nhiệt sùng bái chính mình Phụ Thần, không cách nào từ chối từ đầu nguồn truyền đến mọi yêu cầu, dù là biết rõ đây là chịu chết.

Nếu như có thể tiêu hao hết cái kia cường đại ngoại thần một tia lực lượng ,

khiến cho Omre ở phía sau đến chiến đấu bên trong thu được một điểm ưu thế, cái kia cho dù toàn bộ Arita thế giới đều bởi vậy hủy diệt, cũng đáng.

. . .

"Quả thực là gian lận a, ta chỉ là vừa lộ diện, toàn bộ thế giới liền phát hiện ta. . ."

Trời cao ở trong, Arita thế giới đã phát sinh hết thảy đều tận nhập Phương Nguyên con mắt , khiến cho hắn có chút bất đắc dĩ.

"Đây chính là Yogerti khoa học kỹ thuật sao? Trực tiếp thân thể tương thông, so cái gì Internet đều lợi hại a. . . Tuy rằng chỉ có thể bao trùm một cái tinh cầu, nhưng cũng phi thường ghê gớm!"

Hắn ánh mắt, tựa hồ xẹt qua rất nhiều Yogerti, nhìn thấy đầu kia Hắc Ám Chi Nhãn.

"Khống chế tất cả Yogerti, hầu như chiếm cứ thế giới chi tâm, ô nhiễm toàn bộ thế giới. . . Thiên Minh ma thần lực lượng? Loại này dòng dõ, dù là Omre, cũng không có rất nhiều chứ?"

"Vì vĩ đại hỗn loạn cùng điên náo chi chủ!"

Mollygu Tatar lúc này phảng phất hóa thân cuồng tín đồ, rất nhiều Ma trùng che ngợp bầu trời hướng về Phương Nguyên đập tới.

Loại này ma trùng tuy rằng không có Omre Tinh ma trùng lợi hại như vậy, nhưng cũng có thể phụt lên cường đại axit, ăn mòn sắt thép cùng hợp kim, đồng thời có thể ở tất cả trong máu thịt sinh sôi, thu nạp tất cả sinh vật sinh mệnh lực.

Nếu như là yếu chút thế giới, một con sâu sinh sôi ra, đều sẽ tạo thành khủng bố tai nạn.

"Thực sự là. . . Đáng thương!"

Phương Nguyên con mắt hơi nheo lại, thân hình trong nháy mắt biến mất, lấy Đạo Quả lực lượng nói, chu vi lập tức nhen lửa một đoàn bó đuốc.

Đó là Mollygu Tatar!

Khi nghe đến hắn thở dài sau khi, cực lớn mộc thân liền hóa thành một đoàn bó đuốc, phát ra sắc nhọn kêu thảm thiết.

Trước Phương Nguyên, đã là đem tu vị hoàn toàn áp chế, nhưng lúc này, một tia Đạo Quả lực lượng tiết lộ, mang theo lượng thông tin khủng bố dị thường, nếu như một nhân loại bình thường nghe được, thậm chí sẽ trực tiếp bạo não.

Mollygu Tatar đương nhiên so với người bình thường cường đại, nhưng cũng là bị nhen lửa tự thân.

Thậm chí, tầng này tin tức còn nương theo mạng lưới, bắt đầu lan tràn đến cả hành tinh.

"A a!"

"Ca ngợi ngươi, vĩ đại Mộng cảnh chi chủ!"

"Hỗn loạn chi chủ a, ta tín ngưỡng ngươi! Xin mời trục xuất dị đoan!"

. . .

Toàn bộ sợi rễ mạng lưới bên trong, các loại tinh thần loạn tung lên, rất nhiều cường đại Yogerti đều không chịu nổi Phương Nguyên thở dài, thân thể biến thành bó đuốc.

Có càng thêm thê thảm, ở Hỗn loạn chi chủ cùng Mộng cảnh chi chủ bên trong đung đưa không ngừng, cuối cùng Thực Nhân Hoa đầu mạnh mẽ nổ tung.

Từ trong vũ trụ nhìn lại, toàn bộ Arita thế giới, khắp nơi đều có tia lửa bay lên.

"Một lời. . . Ô nhiễm toàn bộ thế giới sao?"

Phương Nguyên vừa nhìn về phía đầu kia Hắc Ám Chi Nhãn.

Lúc này, con này cự nhãn cũng nghe được hắn thở dài, trên người tơ máu xúc tu run không ngừng, nhưng không có rõ ràng huyết nhục tan vỡ.

"Ta là Hắc Ám Chi Nhãn, hỗn loạn cùng điên náo chi chủ dòng dõi! Ngoại thần, ngươi không cách nào ô nhiễm ta!"

Hắc Ám Chi Nhãn rít gào liên tục, từ trên người không ngừng tránh thoát xuống đỏ như màu máu xúc tu, rốt cục ổn định lại.

Chợt, ở trước mặt nó, liền tựa hồ nhìn thấy cái kia một mảnh khổng lồ bóng tối, còn có một cái trong đó khó có thể dùng lời diễn tả được thân thể.

"Vĩ đại Phụ Thần a. . ."

Hắc Ám Chi Nhãn vui mừng rít gào liên tục, hướng về bóng tối vọt tới.

Nó nguyên bản chính là Omre dòng dõi, lúc này tiến vào trong bóng tối, liền phảng phất cảm nhận được vĩnh hằng an bình.

Chợt, nó cự nhãn khép kín, liền như thế ngủ say thiếp đi. . .

. . .

Đùng!

Phương Nguyên khép lại Omre huyết nhục chi sách, ở bìa bên trên, bỗng nhiên thêm một cái cực lớn thụ đồng.

"Mộng chi thế giới. . ."

Hắn trầm ngâm xuống: "Ở ta ảo cảnh trước mặt, dù là có thể so với Thiên Minh cường lớn Hắc ám chi tử, cũng là trong nháy mắt trúng chiêu sao?"

"Hắc Ám Chi Nhãn, ngươi liền làm cái này Omre huyết nhục chi sách trông coi tốt!"

Cái gọi là huyết nhục chi sách, tự nhiên là trước hắn từ trên người Omre đạt được những kia tin tức biến thành, lúc này lại gia nhập một con Hắc Ám dòng dõi làm cái này trông coi, mới coi như chân chính đại thành.

Đầu kia Hắc Ám Chi Nhãn, ở nhìn thấy Phương Nguyên bản thể lúc, liền rơi vào các loại ảo giác, không thể tự kiềm chế, cuối cùng chính mình đem chính mình phong ấn tại máu thịt chi sách bìa trên.

"Arita thế giới. . ."

Triển khai Mộng chi thế giới sau, Phương Nguyên đã thay thế được Arita thế giới thế giới chi tâm, trở thành toàn bộ thế giới chúa tể.

Lúc này, nhìn cái này tinh cầu màu xanh lục, trong lòng thì có chút xúc động: "Mỹ lệ như vậy tinh cầu, óng ánh văn minh, hủy diệt tựa hồ quá mức đáng tiếc!"

Hừng hực!

Đang lúc này, ở phía dưới trên thảo nguyên, bó đuốc rốt cục thiêu đốt hầu như không còn, từ bên trong đi ra một cây hoàn toàn mới Yogerti.

Nó thân hình trở nên tinh tế rất nhiều, hai bên Ma trùng chi tổ sớm đã biến mất không thấy, sợi rễ toàn bộ giống như phỉ thúy giống như trơn bóng bóng loáng, lúc này liền hướng Phương Nguyên làm ra một cái long trọng nhất lễ tiết: "Vĩ đại Mộng cảnh chi chủ, cảm tạ ngài giải đã cứu chúng ta Yogerti bộ tộc!"

"Giải cứu sao? Ngoại thần ảnh hưởng , căn bản không cách nào tránh khỏi, ta có khả năng làm, chỉ là đem bọn ngươi từ một cái Thâm Uyên, kéo vào một cái khác Thâm Uyên thôi!"

Phương Nguyên thở dài một tiếng.

Hắn có thể cảm giác được, chính mình trước một tiếng chân ngôn thở dài, ở cả cái tinh cầu trên bắt đầu rồi một tràng đại thanh tẩy.

Tất cả bị Hỗn loạn chi chủ hoàn toàn tẩy não, tất cả đang giãy dụa trong đầu nổ tung , hóa thành tro tàn.

Chỉ có Mollygu Tatar loại này, mới coi như may mắn tồn tại, chỉ chiếm cứ nguyên bản thành viên một nửa không tới, đồng thời, bản thân cũng phát sinh ra biến hóa, gia tăng rồi một ít ảo thuật năng lực.

Đây chính là chúng nó từ Omre ma trảo phía dưới đào mạng nhất định trả giá cao trở thành mặt khác một cái cường đại ngoại thần thân thuộc!

"Ngoại thần! Đến từ ngoại giới Thần Chi? Hoặc là nói. . . Vượt qua ngoài tưởng tượng Thần Chi?"

Phương Nguyên nghiền ngẫm này cái từ ngữ: "Hừm, đối với Arita thế giới tới nói, ta cùng Omre đều là ngoại thần, mà đối với vũ trụ này tới nói, ta cũng là một cái ngoại thần!"

"Đối với chúng ta Yogerti mà nói, hỗn loạn cùng điên cuồng, là chuyện đáng sợ nhất, cũng không có tỉ trọng mới thu được lý trí càng thêm tươi đẹp chuyện!"

Ở Mollygu Tatar bên người, mặt khác vài cây chuyển hóa qua đi Yogerti từ đất bên trong chui ra: "Vĩ đại chúa tể, xin mời nhận lấy chúng ta thấp kém thành kính, để chúng ta trở thành ngài thân thuộc. . ."

"Ta nhận lấy các ngươi trung thành, đồng thời cho phép các ngươi ở cảnh khốn khó lúc niệm tụng tên thật của ta Gaiermod Frenin. . ."

Liên tưởng đến trần thế cự mãng Jormungander ngạnh, Phương Nguyên khóe miệng mang theo một tia ác thú vị, đem một chuỗi tên thật đánh vào những thứ này Yogerti biển ý thức.

Ngoại thần tên thật, là vũ trụ này lớn nhất cấm kỵ.

Bởi vậy, ở rất nhiều tà giáo điển tịch trên, ghi lại tên thật, cũng không phải chân chính tên thật, hoặc là xấp xỉ, hoặc là giảm bớt, nhưng dù là như vậy, ngâm tụng lúc, như trước sẽ liên tiếp hướng về khủng bố không biết, hoặc là những kia Hắc Ám dòng dõi đám người.

Mà hoàn chỉnh niệm tụng một cái ngoại thần tên thật, đem sẽ trực tiếp bị ngoại thần cảm giác, mang đến đáng sợ tai nạn.

Phương Nguyên trên tay cái kia bản Omre huyết nhục chi sách, kể, chính là một cái ngoại thần hoàn chỉnh tên thật, tùy tiện hướng về cái nào thế giới ném đi, đều có khả năng mang đến hủy diệt tai nạn.

"Vĩ đại Gaiermod. . ."

Cái khác Yogerti cảm kích ngâm tụng.

Mà Phương Nguyên lại là trong phút chốc, cảm giác được vũ trụ căn nguyên chấn động, đã hoàn toàn tiếp thu tên thật của chính mình.

Từ nay về sau, trong vũ trụ này, bất luận thế giới nào sinh vật, chỉ cần hoàn chỉnh ngâm hát ra cái này một chuỗi tên, là có thể bị hắn cảm giác biết.

"Cũng không biết ai sẽ làm lớn chết. .. Bất quá cũng đến Yogerti nơi này trước đem hoàn chỉnh tên thật tiết lộ ra ngoài. . ."

Phương Nguyên nhìn hướng về vô tận vũ trụ hư không.

Chính mình từ Omre trên tay cướp đi Để Xúc giả chúa tể quyền, lại tuyên cáo tên thật của chính mình, tuyệt đối là trong vũ trụ đại sự.

Cho dù cái khác Hắc Ám dòng dõi tỉnh tỉnh mê mê, nhưng nhất định sẽ gây nên cường đại ngoại thần chú ý.

Omre bị chính mình đánh sợ, có lẽ không dám tới, nhưng cái khác tương

đương với Đạo Quả nhân vật mạnh mẽ, lại là chính mình tốt đẹp nhất giao lưu người.

Làm như cảm ứng được hắn khát vọng, một tia sáng trắng, sát na từ nơi sâu xa trong vũ trụ hiện lên.

"Phong tỏa!"

Phương Nguyên đi tới thế giới ở ngoài, tiện thể phong tỏa toàn bộ Arita thế giới.

Cùng cái khác ngoại thần tiếp xúc, là chuyện cực kì nguy hiểm, hắn cũng không muốn chính mình thuận lợi cứu bộ tộc, lại gặp phải một lần ô nhiễm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1136: Phát Triển

"Cái này một tia sáng trắng!"

Đứng sững ở ngoài không gian, nhìn chăm chú cái kia một tia bạch quang, Phương Nguyên nhất thời tiếp thu đến rất nhiều tin tức.

"Yurisg • Tango. . . Hắn ở tại vũ trụ kẽ hở bên trong, yêu thích thu thập tất cả kiến thức, khi nội tâm của ngươi có mãnh liệt hô hoán cùng khát vọng, vượt qua cực hạn lúc, là có thể triệu hoán hắn hàng lâm. . ."

"Bạch quang Yurisg yêu thích ngao du rất nhiều thế giới, lấy 'Trí giả', 'Hiền giả' thân phận xuất hiện, ở lần lượt trí tuệ bộ tộc biến cách bên trong đảm nhiệm người chỉ đạo nhân vật, đương nhiên. . . Có lúc, cũng sẽ tản một ít liên quan tới ngoại thần cùng Hắc Ám dòng dõi kiến thức. . ."

. . .

"Mãnh liệt kiến thức khát vọng. . . Vượt quá cực hạn, có lẽ còn muốn đặc biệt nghi thức?"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống: "Nhưng bởi vì ta là ngoại thần, vì lẽ đó một chút xíu khát vọng, đối với bạch quang Yurisg tới nói, cũng là đầy đủ. . ."

Một niệm đến đây, hắn không chút do dự mà đưa ra lượng lớn kiến thức tin tức, cùng bạch quang Yurisg bắt đầu lẫn nhau trao đổi.

Chỉ một thoáng, rất nhiều kiến thức, liền bị Phương Nguyên từng cái tiếp thu.

"Vũ trụ biến thiên. . ."

"Rất nhiều ngoại thần. . ."

"Tinh hệ kiến thức. . ."

"Hắc Ám dòng dõi đám người sinh sôi. . ."

"Vũ trụ bản đồ ngôi sao. . ."

. . .

Đương nhiên, hắn đưa cho ra kiến thức, cũng khiến bạch quang đột nhiên bành trướng, dù sao đều là đến từ ngoại lai vũ trụ, hoàn toàn khác nhau hệ thống.

Một lát sau, bạch quang biến mất ở nơi sâu xa trong vũ trụ, phảng phất vừa nãy tất cả bất quá ảo giác.

Nhưng Phương Nguyên trong thức hải ghi chép lượng lớn tin tức, lại là đang nói rõ chân thực không giả.

Nửa viên Thiên Diễn đạo quả nhanh chóng vận chuyển, tiêu hóa tất cả những thứ này.

"Thì ra là như vậy sao, thực sự là một cái nguy hiểm vũ trụ. . . Rất nhiều ngoại thần, còn có cường đại Cổ Thần. . ."

Trên thực tế , dựa theo hắn lý giải, cái gọi là ngoại thần cùng Cổ Thần, đều là cường đại đến vượt qua cực hạn tồn tại, đều là Đạo Quả cảnh giới!

Chỉ bất quá, ngoại thần yêu thích xâm lược, thăm dò, một khi phát hiện có trí tuệ bộ tộc tế tự, lập tức sẽ hạ xuống quan tâm, mãi đến tận đem thế giới kia hoàn toàn chinh phục, chuyển hóa, hoặc là ô nhiễm. . . Dù là làm như thế , căn bản không cách nào cho chúng nó mang đến bất cứ chỗ ích lợi nào, thích làm gì thì làm liền là chúng nó đặc điểm lớn nhất, Omre là trong đó đại biểu.

Mà Cổ Thần, phần lớn đều yên tĩnh chờ ở nào đó một thế giới tinh cầu trên,

dễ dàng sẽ không can thiệp bất luận cái nào trí tuệ bộ tộc biến thiên, thay lời khác tới nói, đây là một đám trạch thần.

Cho tới Cổ Thần cùng ngoại thần trong lúc đó lâu dài căm thù cùng chiến tranh vân vân? Vậy căn bản là đang nói đùa!

Các Cổ Thần phần lớn rất trạch, dù là chính mình sống nhờ tinh cầu ở ngoài thế giới tất cả hủy diệt, cũng sẽ không thay đổi sắc mặt chút nào.

Trừ phi ngoại thần xâm lấn chúng nó sống nhờ tinh cầu, mới sẽ bởi vậy bạo phát chiến tranh.

"Thiên địa bất nhân, vạn vật chó rơm. . . Cổ Thần cùng ngoại thần đều là Đạo Quả, đối với chúng nó mà nói, cái khác vũ trụ biến thiên, lại đáng là gì đây?"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, tiếp tục xem tiếp.

Tuy rằng chiến tranh rất hiếm thấy, nhưng ở dài dằng dặc vũ trụ kỷ nguyên ở trong, Cổ Thần cùng ngoại thần chiến tranh, vẫn là từng xuất hiện, từng cái đều có thắng bại.

Duy nhất điểm mấu chốt, chính là ở bất luận Cổ Thần cùng ngoại thần, đều rất khó bị hủy diệt, thậm chí, cũng rất khó bị phong ấn.

Cho dù miễn cưỡng phong ấn, ở vũ trụ vận chuyển tới nào đó cái thời gian điểm thời điểm, chỉ cần bắt đầu tế tự, như trước sẽ cùng bị phong ấn người bắt được liên lạc.

Theo Phương Nguyên, đây chính là phong ấn lỗ thủng.

"Dù là như vậy. . . Có thể phong ấn Đạo Quả, đã rất đáng gờm!"

Dù là hắn lúc này có gần hai cái Đạo Quả lực lượng, cũng không chắc chắn giết chết hoặc phong ấn bất kỳ một vị bình thường Đạo Quả.

Nếu không, lúc trước ở trước vũ trụ, cũng sẽ không trực tiếp đoạt Hồng Mông Thánh Ma nhãn cầu liền đi.

Thậm chí, nếu như đầu kia Hồng Mông Thánh Ma không phải tự mình hủy diệt, cái nào sợ bọn họ năm đại đạo quả liên thủ, cuối cùng có lẽ cũng không thể đem đưa vào chỗ chết, chỉ có thể tiến hành phong ấn.

"Vũ trụ này phong ấn ngoại thần phương pháp, vừa nãy bạch quang Yurisg dĩ nhiên cũng cho ta. . . Lợi dụng cái gọi là 'Tinh tượng nghi quỹ', lấy rất nhiều thế giới tinh cầu làm vì mắt trận, có thể mang một cái Đạo quả phong ấn tại nào đó hành tinh trên một quãng thời gian. . . Tuy rằng tình cờ nương theo tinh thần vận hành, còn sẽ xuất hiện lỗ thủng, nhưng đã là tốt đẹp nhất xử lý thủ pháp. . ."

Cái này trên bản chất, chính là lợi dụng vũ trụ này tính đặc thù, hội hợp rất nhiều tinh cầu lực lượng, hình thành đại trận, đem trấn áp ở một cái nào đó mắt trận.

"Hay là có thể xưng là số tử vi ma pháp?"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống.

Vừa nãy trao đổi thu được kiến thức thực sự quá nhiều, lấy hắn lúc này lý giải, nghĩ muốn bố trí loại ma pháp này, tự nhiên là còn thiếu rất nhiều.

"Vẫn là nhất định phải bế quan một quãng thời gian, tiến hành củng cố cùng tiêu hóa. . . Cũng may căn cứ vừa nãy tình báo, ngoại thần đám người đều là một đám thích làm gì thì làm hỗn loạn gia hỏa, dù là Omre đến trả thù, ta cũng chỉ cần ứng phó nó một cái. . ."

Giải trừ vũ trụ phong tỏa sau khi, Phương Nguyên trở lại Arita thế giới.

"Vĩ đại mộng cảnh chúa tể. . ."

Mollygu Tatar trước tiên hành lễ: "Hoan nghênh ngài trở về."

"Ừm!"

Phương Nguyên tùy ý ứng phó một tiếng, thẳng tắp hòa vào đại địa.

Ầm ầm ầm!

Toàn bộ thảo nguyên nhất thời phát sinh kịch biến, đất đá nhô lên , hóa thành một toà cung điện to lớn.

"Ta muốn bế quan, không nên quấy rầy ta!"

Nói một câu sau khi, Phương Nguyên liền bắt đầu tiến vào cấp độ sâu trạng thái tu luyện.

Mộng sư chi đạo, ở chỗ lấy sở trường bù sở đoản, hắn muốn nhìn một chút lấy làm gương vũ trụ này kiến thức, có thể không thôi diễn ra Đạo Quả cảnh giới kế tiếp khả năng.

Trên thảo nguyên, lượng lớn Yogerti hội tụ đến cùng nhau.

Một cây lớn vô cùng phỉ thúy Yogerti, đem Mollygu Tatar cao cao nhấc lên: "Khi vĩ đại chúa tể hàng lâm thời điểm, Mollygu Tatar cái thứ nhất nhìn thấy hắn, vĩ đại chúa tể cuối cùng cũng là đối với Mollygu Tatar nói chuyện, Mollygu Tatar. . . Đem sẽ trở thành chúng ta mới lãnh tụ!"

"Lãnh tụ!"

"Lãnh tụ!"

"Lãnh tụ!"

. . .

Nhất thời, rất nhiều hoan hô cùng hò hét, liền đem Mollygu Tatar bao vây.

"Làm cái này chấp chính người! Ta muốn tuyên bố hạng thứ nhất chánh

lệnh!"

Mollygu Tatar sợi rễ khuếch tán, bảo đảm nàng tiếng nói có thể bị mỗi một cây Yogerti nghe được: "Ta đem ở đây, khởi công xây dựng chúng ta tương lai quốc gia thủ đô, đồng thời, lại một lần nữa Hắc Ám thời đại trước các hạng nghiên cứu khoa học kế hoạch! !"

"Vĩ đại Mollygu!"

"Tán thành!"

"Chúng ta nghiên cứu khoa học hỏa diễm đã bị ngột ngạt quá lâu, ta đều có chút không kịp đợi!"

"Văn minh, chúng ta muốn một lần nữa trở thành văn minh bộ tộc, trong vũ trụ ánh sáng trí tuệ soi sáng chúng ta. . ."

. . .

Arita, tân lịch, lưu quang bay lượn thời kì.

Ở Yogerti liên bang thủ đô Toroya, cũng là Yogerti lời nói, hi vọng bắt đầu nơi hạt nhân, một toà đất đá cung điện rốt cục ầm ầm mở ra.

"Ta bế quan bao lâu. . ."

Phương Nguyên phát hiện đến bên ngoài biến hóa long trời lở đất, một mảnh rừng sắt thép đã thay thế được nguyên bản thảo nguyên.

Đây mới thực là rừng sắt thép, bao trùm, là một loại thực vật cùng cơ giới hỗn hợp thể, tràn ngập kỳ dị nào đó vẻ đẹp.

"Vĩ đại chúa tể , dựa theo chúng ta kỷ niên, ngươi đã ngủ say 10018 vạn cái tinh cầu lúc!"

Mollygu Tatar trước tiên cưỡi một con sắt thép xúc tu quái vật đến, ở Phương Nguyên trước mặt cung kính mà hành lễ.

"Ta ngủ say khoảng mười ngàn năm!" Phương Nguyên vẫn là thói quen dựa theo thời gian của chính mình đến.

"Rõ ràng, ta ngày mai sẽ sẽ ban bố pháp lệnh, sửa chữa mới thời gian tiêu chuẩn. . ."

Mollygu Tatar phảng phất được đến Thần dụ giống như, mang theo cuồng nhiệt trả lời.

"Bên ngoài. . . Trở thành các ngươi thủ đô sao?"

Phương Nguyên thần niệm thả ra, mang theo điểm vẻ tán thưởng, hắn chưa từng có phát hiện, thực vật cùng cơ giới, có thể dung hợp đến như vậy hoàn mỹ.

"Đúng! Tất cả kiến trúc, đều dùng sinh vật sắt tạo thành, loại vật chất này là Đại học giả Aziya Momo ở một lần tinh tế cuộc du lịch phát hiện, thông qua nó cùng thực vật hữu cơ kết hợp, chúng ta chế tạo đủ rất quảng đại thành thị cùng tất cả dùng chung phương tiện, đương nhiên, còn có thể lấy ở trong vũ trụ cung cấp chúng ta giải lao phi thuyền. . ."

Tuy rằng thành niên Yogerti nắm giữ ở trong vũ trụ sinh tồn năng lực, nhưng tương tự cũng cần công cụ giao thông trợ giúp.

Thật giống như một người quang dựa vào tự mình đi bộ, rất khó hoàn thành vượt quốc lữ hành.

"Toàn bộ Arita thế giới khoa học kỹ thuật, đến trình độ nào?"

Phương Nguyên rất hứng thú hỏi.

"Chỉ dựa vào công cụ giao thông, là có thể tiến vào hành tinh hệ viễn trình đi, nguồn năng lượng phương diện, có thể trực tiếp từ sinh vật sắt bên trong đạt

được chúng ta cần sinh vật năng. . . Càng nhiều sự việc rõ ràng, ta hy vọng có thể ở trong giấc mộng từng cái giới thiệu!" Mollygu Tatar cung kính mà trả lời.

"Mộng cảnh?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười.

"Đây là vĩ đại chúa tể ban tặng chúng ta năng lực, tất cả phỉ thúy Yogerti, đều có thể thống trị chúng ta mộng cảnh. . . Ở hậu kỳ, chúng ta cộng đồng kiến tạo một cái công cộng mộng cảnh khu vực, có thể dùng đến giao lưu cùng tiến hành cao nguy thí nghiệm, đây thực sự là chúa tể ban ân. . . Cho dù là thời gian nghỉ ngơi, cũng có thể bị chúng ta đầy đủ lợi dụng!"

Phương Nguyên gật gù, ngưng tụ một tia thần niệm, tiến vào Yogerti nói tới mộng cảnh.

Dưới cái nhìn của hắn, đây chính là giả lập hiện thực kỹ thuật thực hiện.

"Chúng ta phân chia tư nhân mộng cảnh cùng công cộng khu vực, bảo đảm mỗi một cái công dân tư mật không gian, một khi xuất hiện ô nhiễm, có thể trong nháy mắt đem tư nhân mộng cảnh tróc ra, thay thế được trước dễ dàng được công kích sợi rễ mạng lưới. . ."

Rất nhiều Yogerti hiện lên đi ra, hướng về cái kia một vị mang theo vô thượng uy áp tồn tại hành lễ: "Vĩ đại chúa tể. . . Cảm tạ ngài ban tặng, mộng cảnh kỹ thuật nắm giữ không gì sánh kịp ưu thế, thậm chí, liền vượt tinh hệ tức thời thông tấn, cũng đã trở thành khả năng. . ."

"Các ngươi làm rất khá!"

Phương Nguyên mặt mỉm cười, từng cái nghe báo cáo, trong lòng lại là âm thầm cảm khái.

Năng lực giống nhau, ở người khác nhau trên tay, quả nhiên thì có không giống tiền cảnh.

Nếu là bị mặt khác hoang dã bầy thú tộc hoạch được bản thân ban tặng mộng năng lực, đại khái chỉ có thể làm cái này một loại đặc biệt thủ đoạn, tiến hóa thành một cái Mộng chủng tộc.

Mà Yogerti lại là nghiên cứu mộng cảnh, sử dụng tốt nhất lợi dụng mộng cảnh, phát triển ra một cái hoàn toàn mới mộng cảnh khoa học kỹ thuật.

Thậm chí, có thể tức thì ngang qua tinh hệ liên lạc, hoàn thành giả lập cùng hiện thực chuyển hóa.

'Tuy rằng ở ngoại thần các Cổ Thần xem ra, vẫn cứ không tính là gì, nhưng tại những khác vũ trụ trí tuệ bộ tộc trong mắt, lại là tuyệt đối Hắc khoa học kỹ thuật chứ?'

Phương Nguyên trong lòng yên lặng nghĩ: 'Những thứ này Yogerti tiềm lực, quả nhiên vô cùng cực lớn. . .'

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1137: Nghi Thức

"Còn có Omre, mười ngàn năm dĩ nhiên đều không có đến báo thù một lần. . . Là sợ ta? Vẫn là đã quên?"

Ngoại thần phần lớn đều là hỗn loạn tập hợp thể, cái này quả thật rất có thể.

Hoặc là nói , căn bản không có nhân cách hóa, hoàn toàn không có cách nào bị lý giải.

Đương nhiên, còn có khả năng, là bị chuyện khác hấp dẫn sự chú ý.

"Đồng thời. . . Trước đây Omre đối với Yogerti sử dụng, thật đúng là lãng phí a. . ."

Nghe Mollygu Tatar báo cáo, Phương Nguyên đã biết được, chủng tộc này ở ngăn ngắn vạn năm bên trong, cũng đã đem thế lực mở rộng đến nhiều cái tinh cầu, đồng thời, bắt đầu rồi tinh hệ thăm dò.

Rất hiển nhiên, ngoại trừ cá thể thực lực ở ngoài, chúng nó nghiên cứu khoa học năng lực mới thật sự là bảo tàng.

Mà một cái hỗn loạn điên cuồng ngoại thần, hiển nhiên không thể chân chính lợi dụng.

"Bất quá. . . Tựa hồ ngoại thần ở trong, cũng có đặc biệt kỳ dị tồn tại, có thể ban tặng trí giả cùng học giả vô cùng ít lưu ý kiến thức cùng kỹ thuật. . . Hình thành cái gọi là 'Hỗn độn khoa học kỹ thuật', nhưng rất hiển nhiên, trong đó không bao gồm Omre. . ."

Trở lại thế giới hiện thực sau khi, Phương Nguyên thoáng thả ra chính mình cảm giác.

Một khi có người niệm tụng ngoại thần hoàn chỉnh tên thật, liền sẽ lập tức bị hắn cảm giác đến.

Mà lúc này, nhưng là hắn một phương diện tăng mạnh loại này hô ứng, chỉ cần là mơ hồ chỉ về hắn tế tự cùng nghi thức, đều có thể thu được cảm ứng.

Chỉ một thoáng, rất nhiều tin tức liền đem hắn bao phủ:

"Vĩ đại chúa tể. . ."

"Cái kia đến từ Tinh Giới bên trong cự mãng, Thất thải chi xà. . ."

"Nhân vật bí ẩn a, xin ban cho ta lực lượng. . ."

. . .

"Phần lớn đều là Yogerti, nhưng còn có một phần nhỏ Dị tộc, tế tự dĩ nhiên là cái gọi là Tinh Giới cự mãng, Thất thải chi xà. . . Lẽ nào là Omre để lộ ra đến, cái kia bất quá là bảy màu lối đi mà thôi. . ."

Phương Nguyên thấy, có chút không nói gì.

Loại này hướng về hắn tế tự khác loại, đại thể đều là muốn đạt được lực lượng cùng kiến thức, hoặc là đối kháng cái khác Tà ác lực lượng, tỷ như Omre.

"Cũng không biết ta cùng Omre quan hệ thù địch, là từ nơi nào truyền bá ra ngoài, Yogerti sao? Cái kia một tia sáng trắng cũng có khả năng. . ."

Nhưng vào lúc này, một đạo mãnh liệt khẩn cầu truyền đến: ". . . Gaiermod Frenin. . . , . . . Gaiermod Frenin. . . , . . . Gaiermod Frenin. . ."

"Có người ở làm muốn chết, niệm tụng tên thật của ta, tuy rằng còn có chút

tàn khuyết, nhưng đã là gần nhất, có tám thành hoàn chỉnh độ. . . Khoảng cách rất xa xôi, không phải Yogerti có thể tiếp xúc phạm vi, xem ra là bạch quang Yurisg để lộ ra đi. .. Bất quá, khẩn cầu người dĩ nhiên là. . ."

Phương Nguyên thần niệm xa xôi vô cùng, tức thì đến.

Đây là ở vào Nhân Mã tinh hệ một viên màu xanh thẳm tinh cầu.

Một cái nào đó nơi bên trong mật thất, một tên mái tóc màu vàng óng, sắc mặt tái nhợt, đại khái chừng hai mươi tuổi thanh niên, đúng giờ đốt sáu cái cây nến, tiến hành nghi thức.

Trên mặt đất miêu tả sao năm cánh đồ án, mỗi một cái tinh thần sừng nhọn đều bày đặt một cái tế phẩm.

Từ con cóc con mắt, đến rượu vermouth, còn có vài miếng lông chim, không biết tên dòng máu, cùng với cuối cùng một tấm tàn trang.

"Hùng ưng lông chim, ta lệnh cho ngươi, để linh hồn của ta biến nhẹ. . ."

"Rượu vermouth, Ma nữ chi rượu, tế tự chi rượu, có thể làm cho ta nhìn thấu hiện thực hi vọng hư ảo. . ."

"Ta hướng về ngươi khẩn cầu, Gaiermod Frenin. . ."

. . .

Vincent Ghaun không tuyệt vọng tụng chú ngữ, tiếp theo đem con cóc con ngươi ngâm mình ở rượu vermouth ở trong, nuốt xuống.

Tất cả những thứ này, đều nghiêm ngặt dựa theo Sâm La đoạn chương trên ghi lại tiến hành.

Hắn không tính là một cái chân chính tà giáo tín đồ, nhưng không thể nghi ngờ đối với cái này bên trong tất cả cảm thấy rất hứng thú, thậm chí ở cấp ba

thời điểm, liền đã tham gia một bí mật sùng bái Thực Thi Quỷ liên hợp, đã làm xong đào mộ hoạt động.

Chỉ bất quá, đợi đến phát hiện cái kia thủ lĩnh nghi thức , căn bản không cách nào khiến thi thể phục sinh sau khi, Vincent liền rời đi xã đoàn.

Hắn đại học tuyển chính là khảo cổ chuyên nghiệp, tốt nghiệp sau khi trở thành một tên nhân viên chuyên nghiệp, ở các nơi trên thế giới du lịch, tiến hành khảo cổ hoạt động.

Rốt cục, tất cả khổ cực, ở một lần Mandala khảo sát lúc thu được báo lại.

Mandala là một cái ở vào nhiệt đới rừng mưa bên trong cổ lão tộc rơi xuống, có người nói còn bảo lưu ăn người tập tục, ở trải qua một phen cửu tử nhất sinh mạo hiểm sau khi, Vincent thu được một tờ tàn chương, căn cứ hắn khảo sát, hắn là xuất từ Mandala trong lịch sử rất nổi danh (Sâm La Vạn Tượng chi sách)!

Có người nói, quyển sách này do lúc trước nhiệt đới rừng mưa bên trong nổi danh nhất Vu sư hợp, ghi lại rất nhiều khó mà tin nổi pháp thuật cùng nghi thức, thậm chí còn có thượng cổ thống trị tinh cầu này cổ lão người bí mật.

Đáng tiếc, Sâm La Vạn Tượng chi sách từ lâu tổn hại thất tán, Vincent được đến, chỉ có trong đó một tờ tàn chương.

Mà cái này một phần Sâm La đoạn chương bên trên, ghi lại, cũng chỉ có như thế một cái triệu hoán nghi thức, có người nói cổ đại Vu sư có thể dựa vào cái này nghi thức, cùng truyền thuyết trong mộng cảnh các thần câu thông.

Làm cái này cuồng nhiệt thần bí ham muốn người, giải thích đi ra sau khi, Vincent không chút do dự mà tiến hành rồi nghi thức.

Nương theo nghi thức tiến hành, cả người hắn đều có chút ngất ngất ngây ngây, miễn cưỡng đứng lên: "Còn có bước cuối cùng!"

Cái này mộng cảnh các thần câu thông nghi thức, cần một cái mang theo

xoắn ốc cầu thang mật thất, lúc này, Vincent liền đến cửa thang gác, bắt đầu chậm rãi hướng phía dưới cất bước, trong miệng còn đang không ngừng nói mớ chú văn.

Nương theo hắn không ngừng cất bước, trong đầu cảm giác hôn mê cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Rốt cục, Vincent kinh ngạc thốt lên một tiếng, dưới chân trượt đi, từ cầu thang trên quẳng xuống.

"A! ! !"

Hắn hét lên một tiếng, phảng phất từ ác mộng bên trong thức tỉnh, cả người một thoáng ngồi dậy đến.

Chu vi ảo cảnh, thình lình phát sinh ra biến hóa, mờ mịt một mảnh, tựa hồ bao phủ sương mù.

"Tiến hành nghi thức, từ thang lầu xoắn ốc đi xuống, có thể đi vào mộng cảnh. . ."

Vincent lẩm bẩm, mặt hiện nổi lên ra mừng như điên: "Là thật sự! Hết thảy đều là thật sự, những kia nghe đồn đều là thật sự, thống trị tinh cầu cổ lão người, cũng chân chính từng tồn tại!"

Hắn ở trong giấc mộng cất bước, phảng phất tân sinh trẻ con, mang theo hiếu kỳ, thăm dò tất cả xung quanh.

"Ở Mandala truyền thuyết trong, mộng cảnh các thần nắm giữ phỉ thúy giống như màu sắc, thực vật giống như thân thể, có thể ban tặng Vu sư thao túng thực vật, chế tạo ảo cảnh, cùng với giao cho thi thể sức sống pháp thuật. . ."

Vincent hơi nghi hoặc một chút , bởi vì trong giấc mộng cũng không có phỉ thúy giống như Thụ Nhân.

Mà sau một khắc, con ngươi của hắn trừng lớn, nhìn thấy. . .

"Tám thành hoàn chỉnh độ tên thật, ta không có đáp lại, tìm kiếm chính là bị ta ảnh hưởng qua thân thuộc sao?"

Phương Nguyên từ trong giấc mộng hiện lên đi ra, rất hứng thú nhìn kỹ cái này không biết là may mắn vẫn là đáng thương tiểu tử.

Hắn hơi suy nghĩ, Vincent từ sinh ra bắt đầu trí nhớ, ngay khi trước mặt hiện rõ từng đường nét.

"Starr tinh, Kelsa liên bang. . . Thuyền, ô tô, hàng hải. . ."

Cái này Vincent đến từ Starr tinh, là Nhân Mã tinh hệ bên trong một viên bình thường tinh cầu, trình độ khoa học kỹ thuật đại thể ở lần thứ nhất cách mạng công nghiệp đến lần thứ hai điện lực cách mạng trong lúc đó, hơi nước kỹ thuật đã phát triển trở thành quen, còn có bước đầu điện lực phương tiện, nhưng không có máy vi tính cùng mạng lưới, tự nhiên cũng không có thể phát triển hàng không vũ trụ khoa học kỹ thuật, phát hiện cái khác sinh mệnh tinh cầu.

Nhưng tổng thể mà nói, loại này trình độ khoa học kỹ thuật, ở Nhân Mã tinh hệ rất nhiều Nhân loại tinh cầu bên trong, đã xem như là không sai.

Dù sao, có tinh cầu, còn ở ăn tươi nuốt sống, hay hoặc là cổ đại thành bang giai đoạn.

"Thú vị! Thú vị!"

Phương Nguyên trong mắt mỉm cười: "Vincent. . . Nói ra nguyện vọng của ngươi!"

"Ta hi vọng trở thành 'Phi phàm', nắm giữ thăm dò tinh cầu cổ lão bí mật thực lực!" Vincent hai mắt thất thần, lại hoàn toàn là bản tâm trả lời.

Làm cái này một cái trực diện ngoại thần người bình thường, hắn mặc dù có

thể sống đến hiện tại, hoàn toàn là Phương Nguyên công lao.

"Đây là ngươi nên được! Làm cái này quan sát ngươi trí nhớ báo lại. . ."

Phương Nguyên gật đầu, vỗ tay cái độp.

Đùng!

Nhất thời, tất cả mộng cảnh lập tức phá nát.

Trên thực tế, hắn cũng không có chủ động dành cho đối phương năng lực gì, nhưng nhìn thấy hắn sau khi, Vincent liền tự động chịu đến ngoại thần ảnh hưởng, thật giống tinh thần phúc xạ như thế.

Từ nay về sau, hắn tinh thần sẽ càng thêm sinh động, dễ dàng tiếp xúc được các loại không phải siêu phàm lực lượng, thậm chí tự mình giác tỉnh một ít không phải siêu phàm năng lực.

Đương nhiên, lấy một người bình thường, đột nhiên nắm giữ này loại sức mạnh, cũng sẽ mang đến dị thường nguy hiểm.

Nếu không là Phương Nguyên cố ý khắc chế, không có chủ động ô nhiễm, lúc này Vincent, sớm liền biến thành một con quái vật.

"Hi vọng hắn có một viên đủ mạnh tâm linh, có thể điều động dần dần trở nên mạnh mẽ lực lượng. . ."

Arita thế giới, Phương Nguyên thở dài một tiếng.

Bất quá, đây chỉ là một chuyện nhỏ, hắn cảm khái một chút sau khi, sẽ không có làm sao để ở trong lòng.

Ngược lại, đối với cái kia Starr tinh cầu, lại là rất có hứng thú.

Vũ trụ này có rất nhiều kỳ dị chủng tộc, nhưng không thể không nói, xuất

phát từ bản thân thẩm mỹ quan, Phương Nguyên vẫn tương đối yêu thích Nhân Mã tinh hệ.

"Mollygu Tatar!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên lập tức làm quyết định: "Chuẩn bị một chiếc phi thuyền vũ trụ, ta muốn đi Nhân Mã tinh hệ!"

Cái này liền mang theo một đường ngắm cảnh du ngoạn ý tứ, bằng không hắn vừa nãy rất có thể lấy trực tiếp ở Starr tinh hàng lâm.

"Ngược lại ta ở vũ trụ này, vốn là đến nghỉ ngơi, tiện thể cần phá giải một thoáng phá diệt con ngươi cùng Đạo Quả sau khi bí mật, thời gian đối với ta mà nói , căn bản không có ý nghĩa. . ."

Phương Nguyên yên lặng suy tư, tay hiện nổi lên ra con ngươi màu đen, còn có cái kia bản mang theo thụ đồng Omre huyết nhục chi sách.

"Tựa hồ cái này con ngươi, không chỉ là đối với máu thịt chi sách cảm thấy hứng thú, mà là đối với toàn bộ vũ trụ ở ngoài Thần lực đều cảm thấy rất hứng thú. . ."

"Ngài ý chí, đem sẽ nhận được thi hành, đồng thời, xin cho phép ta cùng đi tới!" Mollygu Tatar lấy cung kính giọng nói nói.

"Hừm, đương nhiên. . ."

Phương Nguyên chính mình có thể lười lái phi thuyền vũ trụ.

Chỉ là đột nhiên nghĩ đến một chuyện, không khỏi có chút mỉm cười.

Ở Starr tinh trên, một cây Yogerti chiến lực cao bao nhiêu?

Phải biết, ở cổ đại Mandala ăn người vu sư bên trong, nhưng là đem Yogerti đám người xem là mộng cảnh các thần đến sùng bái!

"Tuy rằng hiện tại tiến bộ khoa học kỹ thuật, các loại đại quy mô tính sát thương vũ khí tầng tầng lớp lớp, nhưng muốn hoàn toàn hủy diệt một con Yogerti, ít nhất cũng đến điều động quân đội, hỏa pháo rửa chứ?"

Phương Nguyên suy tư: "Đồng thời. . . Còn đến là Yogerti chỉ biết là cường chống, không cần bản thân khoa học kỹ thuật thực lực hạn định xuống. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1138: Ảnh Hưởng Cùng Đường Xá

Starr tinh.

Vincent tỉnh lại, trong mắt loé ra một tia kỳ dị sắc thái.

"Ta làm sao. . . Đúng rồi, ngày hôm qua ta đang tiến hành nghi thức!"

Hắn vội vã bò dậy, lên lầu các.

Ở cất bước lúc, Vincent lại phát hiện không đúng.

Dù là ở ban ngày, loại này trong lầu các nhìn rõ cũng rất kém cỏi, hầu như cần tìm tòi tiến lên, mới sẽ không té ngã.

Nhưng lúc này, bất luận là trong góc tro bụi, vẫn là một ít mạng nhện, ở hắn trong ánh mắt đều là hiện rõ từng đường nét, thậm chí, còn có một chút những thứ khác.

"Ai! ?"

Phảng phất, hắn tựa hồ trở lại ngày hôm qua loại kia cảm giác mông lung cảm giác bên trong, nhìn thấy một vệt bóng trắng ở khóe mắt lóe qua.

"Nữ hài tử? Không đúng. . . Bên kia căn bản không có đường!"

Vincent tự lẩm bẩm, đột nhiên, cái cổ đột nhiên lệch rồi chín mươi độ, cả người cấp tốc xoay người.

Lần này, hắn thấy rất rõ ràng, đó là một cái mang hình tròn mắt kiếng gọng vàng cô bé, bóng người xen vào hư huyễn cùng chân thực trong lúc đó, bồng

bềnh ở giữa không trung.

Phát hiện hắn dòm ngó sau khi, lại lập tức trốn vào vách tường.

"Có ma, chuyện gì thế này?"

Hắn trở lại lầu các bên trong mật thất, bắt đầu thu dọn đồ đạc: "Trí nhớ của ta, dừng lại ở đi về phía thang lầu trước. . . Ở cái kia sau khi, đến cùng phát sinh cái gì? Lẽ nào ta từ cầu thang trên té xuống, hôn mê?"

Cái này xác thực là rất có thể.

Nhưng khi Vincent cầm lấy Sâm La đoạn chương lúc, bỗng nhiên hô khẽ một tiếng.

Ánh mắt hắn nóng lên, hầu như thật giống hỏa thiêu giống như, mà ở tờ giấy kia trang phía dưới, nhưng là hiện ra một nhóm bé nhỏ kiểu chữ, phảng phất chú thích cùng bút ký:

"Không thể dòm ngó không thể gọi tên khủng bố!"

Cái này một nhóm kiểu chữ mang theo huyết sắc, lại biến ảo chập chờn, phảng phất chính đang thiêu đốt, cảnh cáo ý vị mười phần.

Mà Vincent nhưng là kêu thảm một tiếng, bưng đầu của chính mình.

Hắn nghĩ tới tối hôm qua kỳ ngộ, còn có cuối cùng nhìn thấy cái kia một bóng người. . .

"A! ! !"

Chỉ là thoáng hồi ức, hắn liền ôm đầu của chính mình, cảm giác thật giống bị mạnh mẽ bổ một búa, có quan hệ bóng người kia cụ thể chi tiết nhỏ, lại là căn bản không nhớ ra được.

"Tiếp xúc phi phàm sau khi, liền có thể tự động nắm giữ không phải siêu phàm lực lượng!"

Vincent cố nén đau đớn, ở đoạn chương trên tìm kiếm, lại nhìn thấy hàng thứ hai nhìn kỹ hoặc là nói cảnh cáo.

"Ta tiếp xúc phi phàm. . . Vì lẽ đó thu được năng lực đặc biệt?"

Hắn tìm đến một chiếc gương, lập tức phát hiện trong gương con mắt của chính mình, thình lình phát sinh thay đổi, mỗi một con mắt bên trong đều nhiều hơn cái con ngươi, đã biến thành trọng đồng, mang theo nhàn nhạt màu tím.

"Con mắt của ta đã biến thành phi phàm vị trí, bởi vậy có thể xem đến rất nhiều người bình thường không nhìn thấy sự vật?"

Vincent đi xuống lầu các, lần này nhưng không có phát hiện cái kia áo trắng nữ hài.

"Một ngày tốt lành, Vincent các hạ, đêm qua ngủ ngon sao?"

Trên đường, một tên ăn mặc trang phục màu đen, đầu đội màu đen khăn che mặt nữ sĩ với hắn chào hỏi.

"Một ngày tốt lành, Margaret thái thái!"

Vincent mất tập trung đáp lại, đột nhiên, ánh mắt ngưng lại.

Ở Margaret thái thái bên người, có một cái sắc mặt tái nhợt nam tử, chính mỉm cười nhìn chằm chằm đối phương, nhưng Margaret đối với chuyện này không biết gì cả.

Làm như phát hiện Vincent ánh mắt, nam nhân chỉ cươi cười, gỡ xuống hình tròn màu đen đồ len dạ mũ dạ, làm cái ngả mũ lễ, bóng người chậm rãi biến mất.

'Đó là Gerry tiên sinh, ta mới vừa đã tham gia hắn tang lễ. . .'

Vincent sắc mặt trắng bệch, vội vã cáo từ một tiếng, chuẩn bị đi thật tốt uống chút rượu, bình phục một thoáng tâm tình của chính mình.

Tuy rằng vẫn khát vọng phi phàm, nhưng khi thời khắc này chân chính đến lâm thời điểm, hắn mới phát hiện, chính mình căn bản không có chuẩn bị kỹ càng.

Đường cái trên, màu đen xe ô tô cùng xe ngựa đan xen đi, lui tới thân sĩ các thục nữ quần áo thể diện, ngăn nắp xinh đẹp.

Nhưng ở trong mắt Vincent, bọn họ mỗi một cái đều sắc mặt tái nhợt, phảng phất sắp ốm chết ác quỷ.

Hắn cắn chặt hàm răng, lảo đảo, cuối cùng cũng coi như gõ mở ra một gian còn ở buôn bán quán bar cửa lớn.

"Muốn gọi món gì?"

Quầy bar mặt sau, một tên chủ quán rượu sát chén rượu, ở sau lưng của hắn, nhưng là có một con trôi nổi mục nát con sứa, xúc tu đã luồn vào trong óc, còn đang không ngừng nhúc nhích.

"Ồ! Không. . ."

Vincent liên tục lăn lộn chạy về chính mình phòng ngủ, cầm lấy tóc của chính mình: "Không nên là như vậy! Không nên là như vậy!"

Hắn hy vọng dường nào tất cả có thể trở lại ngày hôm qua, vì thế đồng ý trả giá bất cứ giá nào!

"Chân chính không phải siêu phàm thế giới, không phải người bình thường có thể chịu đựng!"

Nghĩ tới đây, hắn hầu như muốn chảy xuống nước mắt.

"Có lẽ. . . Ta hắn là lần thứ hai cử hành một thoáng nghi thức? Không! Không!"

Vincent con ngươi bên trong hiện ra tơ máu, bản năng cảm giác được e ngại.

Hắn đi tới trước bàn đọc sách, nghĩ muốn đem tối ngày hôm qua nhìn thấy tất cả vẽ ra đến, nhưng viết sau khi, lưu lại đều là không có chút ý nghĩa nào đường nét.

Ở trước mặt hắn, rất nhiều đủ mọi màu sắc chùm sáng chậm rãi dung hợp, phát ra đèn nê ông đỏ giống như sắc thái.

"Không! !"

Vincent cảm giác mình muốn tan vỡ, hắn run rẩy mở ra ngăn kéo chiếc khóa đồng, lấy ra một cái súng lục, nhắm ngay trán của chính mình: "Ta cuối cùng sẽ đi tới điên cuồng, tử vong là ta kết quả tốt nhất!"

"Hì hì!"

Ngay khi hắn sắp bóp cò súng lúc, một tiếng cười khẽ ở bên cạnh vang lên.

"Ai?"

Vincent quay đầu, liền nhìn thấy cái kia lầu các trên gặp phải kính mắt nữ hài u linh, không khỏi một trận tê cả da đầu.

. . .

Phương Nguyên không biết mình một cái tiếp xúc người đã đến muốn tìm cái chết mức độ.

Trên thực tế, coi như biết rồi, cũng sẽ không để ý.

Nếu là hắn ngày hôm qua thoáng thả ra hạn chế, cái kia Vincent phải chết

chắc, hoặc là bị ô nhiễm biến thành quái vật gì.

Nhưng hắn xét thấy đối phương đưa ra trí nhớ, vẫn là hào phóng triển khai ban ân , khiến cho Vincent trên người phi phàm đặc tính, chỉ có thể lấy chầm chậm tốc độ tăng trưởng, để cho hắn có thể chậm rãi thích ứng.

Đương nhiên, cái này vẫn cứ cần tuyệt đại nghị lực cùng một chút may mắn, bằng không mất khống chế phát điên chính là mấy phút trong sự tình.

Càng đến hậu kỳ, cần ý chí liền càng ngày càng khủng bố.

Dù sao, một cái ngoại thần tin tức, đối với người bình thường mà nói, thực sự là quá mạnh mẽ một điểm.

"Đây chính là Yogerti phi thuyền sao? Quả thật không tệ!"

Phương Nguyên nhìn một chút chu vi.

Yogerti khoa học kỹ thuật, đi được là thực vật cùng cơ giới dung hợp con đường, chế tạo phi thuyền vũ trụ cũng là một chiếc khổng lồ sinh mệnh.

Trong phi thuyền, rất nhiều kim loại dây leo bện thành các loại dụng cụ, còn có chuyên môn xem xét tính hoa cỏ, bốn phía lại có trong suốt kính , khiến cho Phương Nguyên có thể nhìn thấy vũ trụ hư không.

"Vĩ đại chúa tể, theo theo tốc độ này đi, lại mượn mấy cái trùng động, chúng ta lại qua 50 năm, là có thể đến Starr tinh cầu!"

Mollygu Tatar hiển nhiên hoàn toàn thay đổi thời gian của chính mình tiêu chuẩn.

"Mollygu Tatar! Ngươi đi theo ta đi tới Starr, Arita thế giới làm sao bây giờ?"

Phương Nguyên tùy ý hỏi một câu.

"Có mộng cảnh thực tế mọi lúc thông tấn, thân là lãnh tụ cần quyết định đại sự cũng không nhiều. . . Huống chi, vì phụng dưỡng vô thượng chúa tể, dù là để ta lập tức tử vong, cũng là trong lòng mong muốn. . ."

Mollygu Tatar giống như cuồng tín đồ giống như nói.

'. . . Là bởi vì thủ đô khoảng cách ta gần quá quan hệ, phụ cận Yogerti bị ô nhiễm đến càng thêm nghiêm trọng sao?'

Phương Nguyên không còn gì để nói, nghĩ đến nguyên nhân: 'May là không có vì vậy hạ thấp chúng nó thông minh cùng nghiên cứu khoa học năng lực, bằng không cái này văn minh chủng tộc coi như phế bỏ. . .'

Đuổi đi Mollygu Tatar sau khi, hắn mở ra Omre Huyết nhục chi thư.

Bìa thụ đồng thoáng nhúc nhích xuống, chợt khôi phục lại yên lặng.

Cái này một con Hắc Ám Chi Nhãn có gần như Thiên Minh ma thần thực lực, nhưng ở Phương Nguyên trước mặt, cũng chính là cái nhỏ món đồ chơi thôi.

"Omre là hỗn loạn chúa tể, từ vũ trụ nơi sâu xa nhất trong hắc ám sinh ra, nó. . ."

Phương Nguyên chậm rãi đọc lên.

Vì thu được phá diệt con ngươi bên trong bí mật, cũng là vì thâm nhập vào giải một cái ngoại thần, hắn đem loại này đọc làm cái này giết thời gian tiêu khiển.

Mà mỗi khi cái này thời điểm, Mollygu Tatar đều sẽ lẩn đi rất xa, đồng thời còn cần Phương Nguyên đem toàn bộ phi thuyền hoàn toàn đóng kín.

Nếu không thì, e sợ cái này thực vật sinh mệnh đều sẽ phải chịu ô nhiễm, biến thành không biết món đồ gì.

"Tổng thể mà nói, mỗi cái bộ tộc có trí tuệ, rất ít nắm giữ ngoại thần hoàn chỉnh tên thật, đối với chúng nó mà nói, bất kỳ một cái ngoại thần đều quá mức nguy hiểm, vì lẽ đó. . . Vẫn là cùng ngoại thần thân thuộc, dòng dõi đám người giao thiệp với đến nhiều một chút!"

Loại quan hệ này, thật giống như trước Mandala Vu sư, cùng Yogerti quan hệ.

Ở Starr tinh cầu, không biết vị nào Vu sư cùng bạch quang Yurisg tiếp xúc qua, thu được Phương Nguyên bộ phận tên thật, cũng lấy này tế tự, cùng Yogerti thu được tiếp xúc.

Những kia Yogerti, khẳng định là hi vọng tiến vào hành tinh hệ mộng cảnh thí nghiệm, bởi vậy tiếp nhận rồi Vu sư cung phụng, đồng thời dành cho bọn họ một ít kỹ thuật chống đỡ.

Cho tới những kia Vu Sư cuối cùng đi chệch, đem khoa học kỹ thuật mạnh mẽ bẻ cong thành vu thuật, chính là một chuyện khác.

"Không nghi ngờ chút nào, tất cả cùng ngoại thần trực tiếp tương quan vật phẩm, đều là tràn ngập tà ác. . . Nếu như ta ở một cái khác hành tinh có sự sống trên đem Omre Huyết nhục chi thư độc đi ra, cái kia trong nháy mắt sẽ ô nhiễm chu vi địa vực, không biết chế tạo ra bao nhiêu quái vật. . . Tuy rằng phía trên này ghi chép, phần lớn chỉ là Omre cuộc đời cùng chuyện cũ, nhưng đây chính là cao vĩ độ tin tức, mang theo vô thượng tà lực. . ."

"Một khi đọc một lượt cả quyển sách, đặc biệt niệm tụng cuối cùng hoàn chỉnh tên thật, không nghi ngờ chút nào sẽ trực tiếp câu thông Omre, đối với bất kỳ ở ngoài Thần Chi dưới sinh vật, đều là nguy hiểm phi thường chuyện, tốt đẹp nhất kết cục cũng là bị nó ô nhiễm, biến thành Sứ Đồ thân thuộc. . ."

"Bất quá, trong đó vẫn có một ít có thể sử dụng nghi thức cùng pháp thuật. . ."

Phương Nguyên đọc Huyết nhục chi thư, đương nhiên sẽ không bị Omre ảnh

hưởng, trên thực tế, hắn còn mong chờ đối phương hàng lâm, để cho hắn tốt thử một chút rốt cục phân tích đi ra số tử vi ma pháp.

"Cụ thể chỉnh lý đi ra, nhưng là chia làm: Triệu hoán Tinh ma trùng, tiếp xúc Hắc Ám Chi Nhãn, Linh giới ngao du, cùng hỗn loạn chi phó gặp gỡ, nhân loại chi phối thuật, Omre chi ấn các loại, từ tiếp xúc Omre thân thuộc, lại tới hắn dòng dõi, cuối cùng đến Omre bản thân. . . Đều là một ít tìm đường chết vô cực hạn pháp thuật. . . Đương nhiên, uy lực cũng không nhỏ, đặc biệt trong đó ô nhiễm tính. . ."

Phương Nguyên thả xuống Huyết nhục chi thư, ngược lại nghiên cứu vũ trụ bản đồ ngôi sao, đây là triển khai số tử vi ma pháp phong ấn nhất định phải.

"Hừm, tổng thể mà nói, Nhân Mã tinh hệ vẫn là rất thích hợp làm cái này số tử vi ma pháp vật dẫn. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1139: Triển Lãm

Starr tinh, Kelsa liên bang.

Từ khi Hắc Thiết lịch năm đầu bắt đầu, hơi nước thời đại giống như trời long đất lở giống như tấn công tới, cho cái này một mảnh đại lục mang đến sâu sắc biến hóa.

Đế quốc cổ xưa sụp đổ, không biết bao nhiêu đại quý tộc cùng quốc vương bị đưa lên đài hành hình, từ đây, cái này màu trắng trên đại lục lớn nhất quốc gia, liền chia làm ba cái không giống quốc gia.

Trong đó, vừa có thần thánh Heber như vậy bị sử gia phê phán lượng lớn cổ lão tàn dư quốc gia, cũng có Akram như vậy được xưng hoàn toàn mở ra, mậu dịch tự do buôn bán hóa trung tâm, Kelsa liên bang nhưng là xen vào giữa hai cái đặc biệt chính thể, do bầu bằng phiếu ra Chấp chính quan hành sử quyền to, càng có bảo hộ dân quan, đại pháp quan các loại tiến hành kiềm chế.

Hắc Thiết lịch 401 năm, Kelsa liên bang, thành phố Kimbert, một cái nào đó phòng triển lãm bên trong.

"Đón lấy cái này triển sảnh, thuộc về Vincent Ghaun, hắn là một cái vĩ đại nhà khảo cổ học, sử gia, hội họa gia. . . Đã từng lấy khảo chứng màu đen trên đại lục Mandala khởi nguyên mà nghe tên, đồng thời tham dự qua rất nhiều vĩ đại khảo cổ phát hiện, ở tuổi già, hắn bắt đầu chuyển hướng nghệ thuật phương diện, hội họa lấy buông thả sắc thái, còn có trừu tượng ý cảnh xưng, đã phát triển làm một cái loại nhỏ trừu tượng vẽ lưu phái. . . Liền vào tháng trước, một cuộc bán đấu giá trên, hắn một bộ tác phẩm 'Mộng ảo', lấy 3,600 kim Punk giá trên trời thành giao!"

Hướng dẫn viên nữ sĩ đứng ở một bộ tranh sơn dầu trước, dùng rõ ràng giản rõ ràng ngôn ngữ giới thiệu:

". . . Vincent tiên sinh ở tuổi già chịu đủ bệnh tật cùng ác mộng quấy nhiễu, cái này ở hắn thời kì cuối tác phẩm hội họa bên trong cũng có thể nhìn thấy thể hiện, cuối cùng, hắn lựa chọn kết thúc chính mình sinh mệnh, đây là giới khảo cổ cùng nghệ thuật giới mấy chục năm qua tổn thất lớn nhất. . ."

Phương Nguyên xen lẫn trong dòng người bên trong, lẳng lặng chiêm ngưỡng tranh sơn dầu.

Phía trên Vincent có chừng bốn mươi tuổi, mép tóc tuyến rõ ràng lên cao, cái trán cũng có nếp nhăn.

Ở tranh sơn dầu phía dưới, còn dùng một nhóm nghệ thuật chữ viết: "Vincent Ghaun, Hắc Thiết lịch năm, nhà khảo cổ học, nghệ thuật gia. . ."

"Rốt cục vẫn là không chịu nổi càng ngày càng mạnh phi phàm đặc tính sao?"

Thấy vậy, hắn không khỏi ở trong lòng thở dài một tiếng.

Lúc này Phương Nguyên, ăn mặc âu phục, cầm trong tay lễ trượng, trang phục đến dường như một cái thân sĩ.

Trải qua một phen lữ hành, hắn rốt cục đến Nhân Mã tinh hệ, điểm dừng chân chọn lọc tự nhiên tương đối quen thuộc Starr tinh.

Đáng tiếc, vốn cho là còn tồn tại một cái thân thuộc, lại là cuối cùng đi tới điên cuồng tự mình hủy diệt con đường.

Nhưng trên thực tế, cái này cũng là bình thường, một phàm nhân hoàn toàn chịu đựng phi phàm đặc tính khả năng, hầu như không tồn tại, sớm muộn cũng phải bức cho điên.

"Hướng dẫn viên tiểu thư! Ta có một vấn đề!"

Lúc này, du khách bên trong một tên mười sáu, mười bảy tuổi thiếu niên giơ tay lên.

Hắn có một đầu màu vàng tóc quăn, màu nâu con mắt, trên mặt còn mang theo mấy hạt tàn nhang.

"Vấn đề gì, thật cao hứng làm vì ngài giải đáp!" Hướng dẫn viên nữ sĩ nụ cười vô cùng thân thiết.

"Cái kia truyền thuyết. . . Là thật sự sao?" Tàn nhang thiếu niên nhẹ giọng nói: "Vincent, là bị vận rủi quan tâm người, hầu như mỗi cái cùng hắn giao du thân thiết bằng hữu, người thân, cuối cùng đều tao ngộ cực khổ!"

"Đây là một cái bất hạnh chuyện, nhưng ta càng nghiêng về hắn chỉ là vận may so sánh xấu mà thôi!" Hướng dẫn viên tiểu thư chỉ cươi cười: "Tuy rằng cũng có cách nói này, ở con trai thứ ba bất ngờ tử vong sau khi, Vincent liền rơi vào điên cuồng, hắn hậu kỳ vẽ mỗi một bức tranh sơn dầu đều mang theo nguyền rủa, nhưng trên thực tế bởi vậy gặp vận rủi nhà sưu tầm cũng không có mấy cái. . ."

"Cái kia liên quan tới thân phận của hắn truyền thuyết cũng là giả đi, tỷ như. . . Vu sư?" Tàn nhang thiếu niên tiếp tục truy hỏi.

"Người tuổi trẻ, liên bang chúng ta thuyền ở 100 năm trước liền có thể ngang qua đại dương, đến màu đen đại lục cùng màu vàng đại lục, hầu như thăm dò toàn bộ thế giới, mà những kia truyền thuyết xa xưa, tỷ như Vu sư, người sói, còn có chuyên môn bắt đi tiểu hài tử Ma nữ, nhưng không có một cái bị phát hiện qua!" Hướng dẫn viên tiểu thư nhấc lên kính mắt: "So với cái này, ngươi có thể tin tưởng những kia sử ca sao? Tỷ như cổ lão người thống trị tinh cầu loại hình?"

"Ha ha. . ."

Hướng dẫn viên nữ sĩ nói chuyện đẹp đẽ, gây nên một mảnh thiện ý tiếng cười.

Mà ở một mảnh huyên náo ở trong, tàn nhang thiếu niên lại là chậm rãi cúi đầu, trong ánh mắt lóe qua một tia vẻ không cam lòng.

"Lại một cái thần bí học ham muốn người!"

Phương Nguyên âm thầm cho thiếu niên lời bình, vừa nhìn về phía vị kia hướng dẫn viên nữ sĩ.

Nàng quần áo khéo léo, vóc người cao gầy, bộ ngực đầy đặn trước, nhưng là có một tấm tiểu Minh bài: "Angelina? ! Cũng là một cái người thú vị!"

Tham quan xong cái này triển sảnh sau khi, hắn lại đi tới một cái khác sảnh bên trong.

Đây là một lần văn hóa lịch sử nhân vật hỗn hợp triển lãm, mỗi cái triển sảnh ở trong đều có không giống phong cảnh, thậm chí, còn có hiếm thấy màu đen đại lục cùng màu vàng đại lục đặc sản.

Kết thúc xem lướt qua sau khi, hắn đi ra triển sảnh, kêu chiếc xe ngựa.

Xe ngựa này toàn thân bôi thành đen nhánh màu sắc, dưới ánh mặt trời phản xạ quang mang, phu xe ngựa cao cao ngồi tại chỗ, vẻ mặt chăm chú mà cung kính.

"Đi Ngô Đồng con đường số 23!"

Phương Nguyên lên xe, đưa một viên ngân tệ đi qua, xe ngựa nhất thời ầm ầm ầm khởi động lên.

Tuy rằng sớm đã có xe ô tô, nhưng xe ngựa như trước là khoảng cách ngắn vận tải trọng yếu công cụ.

Ngồi ở mềm mại toa xe bên trong, Phương Nguyên lại là đầy hứng thú mà thưởng thức trên tay một đồng tiền vàng.

Đây là Casar liên bang phát hành kim Punk, lớn nhất giá trị đơn vị, chính diện điêu khắc liên bang quốc huy, phản diện nhưng là một đoạn đầu máy hơi nước đầu, tỏa ra mê người ánh sáng lộng lẫy.

"Tuy rằng khóa này Chấp chính quan phát hành chất giấy kim Punk, nhưng rất hiển nhiên, thị dân muốn hoàn toàn tiếp thu, còn có rất lớn một đoạn đường để đi, cũng là một ít thương nhân ở dùng. . ."

Hai con màu đen ngựa lớn vui vẻ tiến lên, không đến bao lâu liền đến Ngô Đồng con đường.

Phương Nguyên cầm trong tay lễ trượng, đi tới chính mình sản nghiệp trước.

Đây là một tràng hai tầng lầu các, cửa có một cái bảng hiệu 'Javier tiệm tạp hóa' !

Javier là một cái thương nhân nhỏ, dựa vào làm ăn tích trữ một bút vượt quá trăm viên kim Punk khoản tiền kếch sù.

Số tiền kia vốn là đủ khiến hắn nửa đời sau trải qua so sánh hậu đãi sinh hoạt , nhưng đáng tiếc hắn nhất thời quán nhiều rượu Rum, đầu toả nhiệt, nghe tin một cái thuyền trưởng đầu độc, đem gửi vào tất cả đầu tư ở một lần viễn dương đi trên.

Rất không may, cái kia chiếc tàu buôn gặp phải bão táp chìm, không chỉ có nguyên bản mong muốn 50% tiền lời hoàn toàn thành bọt nước , liền ngay cả tiền vốn đều sẽ không trở lại, càng chó cắn áo rách chính là, Javier vì kiếm một món hời, còn hướng về một cái nào đó tài vụ công ty vay.

Kết cục rõ ràng, ly hôn, phá sản, đấu giá. . . Trải qua một phen thủ tục sau khi, Phương Nguyên bắt xuống cái này một gian cửa hàng , liên đới mặt sau có

thể dùng đến sinh hoạt hàng ngày mấy cái phòng ốc.

"Hoan nghênh trở về, chủ nhân!"

Nguyên bản bên trong cửa hàng, tất cả hàng hóa đã sớm bị thanh lý rơi, đổi tủ kính đài, còn có cao to giá gỗ, một tên ăn mặc hai màu trắng đen trang phục hầu gái tóc lục nữ nhân chính đang tại lau chùi kính, nhìn thấy Phương Nguyên đi vào, suýt chút nữa đã nghĩ quỳ xuống nghênh tiếp.

"Ta nói rồi, Mollygu Tatar, sau đó gọi ta tiên sinh! Không cần duy trì như vậy long trọng lễ tiết. . ."

Tuy rằng cái này người hầu gái gây nên rất nhiều hàng xóm thèm nhỏ dãi, Phương Nguyên thậm chí nhìn thấy mỗi ngày đối diện nam hàng xóm đều một bộ Heo ca khuôn mặt nhìn mình chằm chằm ban công, nhưng đối phương căn bản không biết, chính mình mơ ước người hầu gái, có khủng bố bao nhiêu bên trong.

"Còn có. . . Không muốn đem sàn nhà cùng vách ngăn làm bẩn, ta không nghĩ doạ đi khách nhân của chúng ta, hoặc là làm bọn họ sản sinh cái gì không tốt biến hóa. . ."

Lấy Phương Nguyên lúc này tu vị, hoàn toàn thu hút Đạo Quả lực lượng, liền cùng người bình thường không có khác biệt, không có một chút nào phúc xạ ở ngoài tán hoặc là ô nhiễm vấn đề.

Nhưng Mollygu Tatar liền không giống.

Đối lập với viên tinh cầu này nhân loại tới nói, nó chính là chân thật cao năng lượng sinh vật, mỗi thời mỗi khắc đều ở cải tạo hoàn cảnh chung quanh.

Nếu như không phải Phương Nguyên hạn chế ở lại nó, e sợ không đến bao lâu, con đường này liền sẽ biến thành tương tự Arita bên trong thế giới hoàn cảnh, bị kim loại sinh mệnh hoàn toàn xâm chiếm.

"Xin lỗi, tiên sinh. . ."

Mollygu Tatar lập tức lo sợ tái mét mặt mày mà xin lỗi, mặt ngoài trên vẫn là cái kia lo lắng làm sai chuyện đáng yêu nữ sinh dáng dấp.

Nhưng Phương Nguyên ánh mắt ngưng lại, lại là nhìn thấy một cây phỉ thúy Yogerti ở run cầm cập.

"Quên đi, mau nhanh chuẩn bị kỹ càng, chúng ta người khách quen đầu tiên liền muốn tới cửa , còn bảng hiệu cái gì, trước tiên không cần đổi, cái khác còn có chuyện gì sao?"

Phương Nguyên cởi áo khoác, máng lên móc áo, thuận miệng hỏi.

Hắn không có lợi dụng chính mình Đạo Quả thân phận thu được tin tức, hoàn toàn là đang hưởng thụ đóng vai phàm nhân lạc thú.

"Hàng xóm Mary thái thái đã từng dẫn theo bánh ga tô trước đến bái phỏng, còn mời ngài tham gia sau ba ngày một cái dạ hội!"

"Hừm, vậy thì thật là làm người chờ mong, ngươi cảm thấy thế nào?"

"Tiên sinh. . . Trên thực tế, ta rất khó lý giải chúng nó tư duy hình thức, rõ ràng khoa học kỹ thuật như vậy lạc hậu, lại đắc chí, sẽ có hạn sinh mệnh lãng phí ở không có chút ý nghĩa nào chuyện trên. . ."

Mollygu Tatar hiển nhiên không thích cái kia bánh ga tô.

"Còn có. . . Chúng nó nghiên cứu khoa học tinh thần thực sự là hỏng bét, Mandala đám kia các Vu Sư, rất lâu trước lấy được đến chúng ta trợ giúp kỹ thuật, lại không có một chút nào phát triển, thậm chí còn ở lui bước. . ."

"Thế nhưng , làm cái này vật thí nghiệm, chúng nó vẫn có giá trị!"

Phương Nguyên ngồi ở phía sau quầy, tự nhiên mở ra một quyển da đen sách

lớn đọc lên.

Mollygu Tatar vội vã dựa theo thói quen của hắn, lên một bình ca-cao nóng, còn có một cái bánh ga tô.

Mà Phương Nguyên tiên đoán không có sai lầm, mấy phút sau khi, một cái người tuổi trẻ liền tiến vào trong cửa hàng: "Ồ? Javier không tại sao? Trong cửa hàng cũng mới trang trí qua? Thật khốc! ! !"

"Hoan nghênh ngươi, tiên sinh tôn kính!"

Phương Nguyên ngẩng đầu lên, trên mặt mang theo một nụ cười: "Bản điếm thương phẩm, chính là khác với tất cả mọi người!"

: . :

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1140: Câu Cá

Tuy rằng bảng hiệu không có thay đổi, nhưng Phương Nguyên nhập trú sau khi, toàn bộ tiệm tạp hóa đương nhiên không thể lại bán trước đây loại kia bình thường buôn bán nhỏ phẩm.

Lúc này cửa hàng, dùng người tuổi trẻ kia lời giải thích, xác thực rất khốc! Ở giữa treo lơ lửng một cái cực lớn sơn dương đầu trang sức, giá đặt hàng bên trên lọ thủy tinh bên trong chứa các loại ý nghĩa không rõ chất lỏng, tỏa ra đủ mọi màu sắc ánh sáng lộng lẫy.

Mà ở kính trong quầy hàng, càng là dị dạng lộ ra.

"Cỏ bốn lá bùa hộ mệnh, có người nói có thể mang đến may mắn!"

"Con cóc con ngươi, con dơi phơi khô cánh chim, còn có đặc thù ngân chất bùa chú đao nhỏ. . ."

Phương Nguyên đứng lên, từng cái giới thiệu chính mình thương phẩm: "Cảm giác thế nào?"

"Quá. . . tốt!"

Người tuổi trẻ mạnh mẽ gật đầu, cái tuổi này người là nhất nghịch phản, nhìn thấy loại này ly kinh phản đạo phong cách cùng vật phẩm, trái lại cảm thấy rất có phẩm vị.

Cho tới bị gây phiền phức?

Ha ha. . . Kelsa liên bang xưa nay liền không có hạn chế phương diện này

pháp luật, thậm chí gần nhất còn nổi lên một luồng bóng tối phong trào, càng ngày càng nhiều người tuổi trẻ đối với đầu lâu dây chuyền, mắt đen tròng tạo hình các loại không phải chủ lưu nguyên tố có tình cảm.

Đem so sánh mà nói, điểm ấy liền không đáng kể chút nào.

"Sợi dây này, là làm cái gì?"

Người tuổi trẻ quay một vòng, ở một chuỗi dây thừng trước mặt dừng bước lại.

"Đó là dùng Mã Đề thảo biên chế thừng kết, ta bỏ ra giá cao từ màu đen trên đại lục một cái thổ bộ lạc nơi đó trao đổi đến. . . Ngươi hẳn phải biết, loại kia thổ bộ lạc phi thường ngu muội, thậm chí đều không có chính mình văn tự, vì lẽ đó đem việc trọng yếu dùng thừng kết phương thức ghi chép xuống. . . Ngươi muốn hay không mua một cái? Nói không chắc bên trong liền ghi chép thần bí gì nghi thức đây? Ta chỉ lấy ngươi ba viên ngân Searle giá tiền."

Phương Nguyên tiếng nói chậm rãi biến thấp.

"Không. . . Ta chỉ là cho rằng, đây chính là một cái bình thường thắt dây thừng. . ." Người tuổi trẻ một mặt hoài nghi nhìn chằm chằm Phương Nguyên, thật giống ở xem một cái gian thương: "Ngươi lại muốn đem một sợi dây thừng bán ba cái ngân Searle? Hắc thiết chi thần làm chứng, ba viên ngân Searle, ta có thể tùy tiện mua một xe như vậy cỏ thừng!"

"Ta chỉ là đề nghị!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, khôi phục lười biếng vẻ mặt, tiếp tục ngồi xuống đọc sách.

"Sách? Nơi này còn có sách?"

Người tuổi trẻ đi tới giá sách trước mặt, nhìn phía trên linh tinh mấy quyển, đều cơ hồ tan vỡ.

Mollygu mạnh mẽ trừng tiểu tử này một chút, chuyển qua một bên quét tước.

"Ngươi nơi này người hầu gái thật xinh đẹp, từ nơi nào thuê đến?"

Người tuổi trẻ nhìn chằm chằm Mollygu vểnh cao phong mông, hầu kết nhún, nuốt ngụm nước miếng.

"Tùy tiện nhặt. . ." Phương Nguyên khóe miệng ý cười càng ngày càng dày đặc: "Thế nào? Thiếu niên u, chọn xong sao?"

"Đừng nóng vội, chờ một chút!"

Người tuổi trẻ không hề có thành ý ứng phó, đột nhiên, trong tay đã bắt đến một quyển tác phẩm vĩ đại.

Cái này quyển sách có tự điển to nhỏ, bìa là tươi đẹp đỏ như màu máu, khô héo ố vàng trang sách trên tựa hồ còn dính chọc điểm điểm vết máu, vừa nhìn chính là đồ cổ.

"Voodoo giáo điển nghi. . . Tiểu tử, ngươi thật thật tinh mắt!"

Phương Nguyên giả vờ thán phục: "Đây chính là bản điếm làm vì không nhiều cất giấu! Chỉ cần một cái kim Punk!"

"Ngươi làm sao không đi cướp?"

Người tuổi trẻ vừa nghe đến cái này, nhất thời phẫn hận mà đem cuốn sách quăng về trên giá sách.

"Cướp đoạt nào có cái này đến tiền nhanh đây?" Phương Nguyên nhún vai một cái, một bộ ngươi có thích mua hay không dáng vẻ.

"Tê tê. . . Tê tê. . ."

Người tuổi trẻ mới vừa muốn rời đi, lỗ tai liền phảng phất nghe được một cái

âm thanh, chính là từ cái kia bộ (Voodoo giáo điển nghi) bên trong truyền tới.

Hắn không khỏi có chút choáng váng, xem tất cả mọi thứ đều phảng phất mang theo bóng chồng, không khỏi lắc lắc đầu.

Trong lúc vô tình nhìn thấy Mollygu bóng lưng, lại là phảng phất cùng nào đó cây thực vật chồng vào nhau, không khỏi sợ hết hồn.

Mau mau dụi dụi con mắt, lại nhìn lúc, lại phát hiện cùng bình thường không hề khác nhau.

'Chết tiệt, đến cùng là chuyện ra sao?'

Tuy rằng rất muốn lập tức rời đi cái này hắc điếm cùng gian thương, nhưng không biết tại sao, người tuổi trẻ vẫn không tự chủ được lên trước một bước, cầm lấy Voodoo giáo điển nghi, lật tới trang thứ nhất:

"Khi điện quang cuồn cuộn lôi tiếng nổ lớn,

Để ta bình tĩnh, phù hộ ta dũng khí,

Khi điện quang mãnh liệt tiếng sấm cuồn cuộn,

Đến từ cầu nguyện buổi tối ánh sáng làm ta an tâm

Đi ra, tà ác, cùng ngươi cùng rời đi. . ."

"Đây là bảo vệ ma chú, phía dưới làm vì thăng hoa nghi thức, cần công cụ: Nồi hầm, hắc xà, ong nghệ, con cóc, con rệp. . ."

. . .

Đùng!

Sau một khắc, cuốn sách đột nhiên bị khép lại.

Người tuổi trẻ không khỏi một trận nôn nóng, ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy ý cười ngâm ngâm giơ cái xích vàng đồng hồ bỏ túi Phương Nguyên: "Xin lỗi. . . Cuốn sách nhiều nhất đọc năm phút đồng hồ!"

"Ta sẽ mua lại nó, nhưng một cái kim Punk, thực sự quá đắt!" Người tuổi trẻ nỗ lực mặc cả.

Loại kia máu thịt liên kết cảm giác , khiến cho hắn không nỡ từ bỏ.

"Không được, ta nhưng là người làm ăn! Người làm ăn công khai yết giá!" Phương Nguyên lắc đầu một cái.

"Cái kia. . . Ngươi có thể vì ta bảo lưu nó một quãng thời gian sao?" Người tuổi trẻ chuyển động con ngươi.

"Không có vấn đề!" Lần này Phương Nguyên đúng là rất vui vẻ đồng ý: "Tên của ngươi?"

"Simao! Ta tên là Simao!" Người tuổi trẻ lúc này mới nghĩ đến vẫn không có giới thiệu qua chính mình, liền vội vàng nói.

"Được rồi, Simao tiên sinh, ta cho ngươi bảy ngày thời gian xoay xở khoản tiền, nếu là trong vòng bảy ngày ngươi trở về, là có thể dùng một viên kim Punk mang đi nó, nhưng nếu như sau bảy ngày, ta liền rất khó bảo chứng cái gì. . ."

Phương Nguyên đem Voodoo giáo điển nghi nhét thư trả lời giá, dùng tay làm dấu mời.

"Được rồi!"

Simao không cam lòng đi ra cửa hàng, trong lòng tràn ngập cảm giác quái dị: "Quyển sách kia. . . Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Đột nhiên, hắn lại ngơ ngác phát hiện, chỉ là thoáng hồi tưởng một hồi, chứng kiến cái kia một tờ chú văn liền phảng phất sâu sắc dấu ấn ở chính mình trong

đầu như thế, làm sao cũng lãng quên không xong.

"Tiên sinh, ta từ ánh mắt của hắn bên trong nhìn thấy không tốt vẻ mặt, hắn đại khái sẽ không trung thực thực hiện ước định!"

Mollygu nhìn Simao bóng lưng, đối Phương Nguyên nói: "Nếu như hắn buổi tối tới, ta có thể thanh lý rơi hắn sao?"

"Thanh lý rơi, tại sao?"

Phương Nguyên khóe miệng nổi lên một tia thần bí ý cười: "Nếu hắn như thế khát cầu thần bí, ta cũng có thể thỏa mãn nguyện vọng của hắn mới là. . ."

Trên thực tế, cái gọi là Voodoo giáo điển nghi , căn bản chính là hắn làm bộ đi ra đồ vật.

Bất quá cuốn sách mặc dù là giả, bên trong một ít chú ngữ cùng nghi thức, lại so với vàng thật còn thật, vô cùng hữu hiệu.

Mà không nghi ngờ chút nào, cái kia Simao, chính là một cái có tố chất người.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi càng thêm vui vẻ, ngồi trở lại trên ghế, nhấp một hớp ca-cao nóng.

Ở bánh ga tô bên cạnh, thu nhỏ lại bản Huyết nhục chi thư phong bì phía trên, con mắt thật to tựa hồ chớp nháy mắt.

"Rất tốt, Omre xác thực có một ít thân thuộc ở thế giới này. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, bỗng nhiên nở nụ cười: "Chịu đến Huyết nhục chi thư dẫn dắt, chúng nó sẽ ở không tự chủ trong, hướng về ta nơi thành phố Kimbert dựa vào, tương lai một quãng thời gian, đem sẽ rất thú vị đây. . ."

"Ta không hiểu, tiên sinh, chỉ là một ít thân thuộc, ta đồng ý làm vì ngài quét sạch!" Mollygu rất là không rõ, dưới cái nhìn của nàng, những kia con hoang như thế thân thuộc, làm sao có thể lao động cao cao tại thượng chúa tể động thủ?

Thành niên giai đoạn Yogerti, ở Ngoại thần thân thuộc ở trong chiến lực đều tính cực mạnh, chỉ cần không phải gặp gỡ chính quy ngoại thần dòng dõi, tỷ như đầu kia Hắc Ám Chi Nhãn, ở một cái tinh cầu trên hầu như có thể hoành hành.

Nhưng không biết tại sao, vị chủ nhân này lại trơ mắt nhìn thành phố Kimbert bị rất nhiều bóng tối xâm lấn, không có một chút nào hành động.

"Mollygu a. . . Sau đó ở làm việc nhà sau khi, nhiều học một ít câu cá!"

Phương Nguyên ý tứ sâu xa nói: "Muốn học hưởng thụ câu cá lạc thú!"

. . .

Sau đó, ở một cái xuống buổi trưa bên trong, Phương Nguyên lại tiếp đón rất nhiều khách nhân.

Đại đa số đều là bị những kia kỳ dị mấy thứ linh tinh, còn có đắt đỏ giá cả doạ đi, nhưng cũng có mấy cái cẩn thận từng li từng tí một mua đi rồi mấy món đồ, đều là Phương Nguyên tiện tay làm được đồ chơi nhỏ.

Tuy rằng chỉ là đồ vật nhỏ, nhưng vô cùng phù hợp những khách cũ từng cái tính chất, bởi vậy cũng mang theo vô cùng sức hấp dẫn.

Đang lúc hoàng hôn, một tên tóc vàng tàn nhang thiếu niên cất bước tiến vào cái này cửa hàng.

"Hoan nghênh ngươi, chúng ta tiểu tiên sinh!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, không ngại cực khổ nghênh tiếp: "Đây là chúng ta lần thứ hai gặp mặt!"

"Lần thứ hai?" Tàn nhang thiếu niên hơi nghi hoặc một chút.

"Lần thứ nhất gặp mặt, là ở buổi sáng triển lãm bên trong, ngươi đối với Vincent rất có hứng thú?" Phương Nguyên đầy hứng thú nhìn chằm chằm cái này một cái miễn cưỡng tính cá lớn gia hỏa, ở trên người đối phương, rõ ràng cảm giác được một tia vận mệnh quan tâm: "Ngươi có thể gọi ta Andy!"

"Ta. . . Ta tên là Nietzsche!" Thiếu niên tóc vàng có chút gò bó hành lễ: "Thật cao hứng gặp ngươi lần nữa, ta chỉ là đối với những thứ ở trong truyền thuyết thần bí cảm thấy rất hứng thú, mà người chung quanh đều nói, ngài cửa hàng bên trong có một vài thứ rất. . . Quái lạ!"

Nietzsche hiển nhiên da mặt còn không dày tới trình độ nhất định, phun ra cái cuối cùng từ ngữ thời điểm, gò má liền nhiều chút đỏ ửng.

"Là so sánh quái lạ, đang tầm thường người xem ra!"

Phương Nguyên gật đầu, lấy một loại thần bí giọng nói: "Như vậy. . . Ngươi chuẩn bị kỹ càng, bước vào phi phàm thế giới sao?"

"Cái gì? Thật sự có phi phàm người tồn tại?" Nietzsche con mắt một thoáng sáng lên, dường như trước Vincent.

"Đương nhiên. . . Không phải vậy ngươi cho rằng ta hàng hóa từ nơi nào mua được?"

Phương Nguyên nhấc lên một cái lớn lọ thủy tinh, bên trong là một cái đã khô héo màu tím nhân thủ: "Hà Đồng tay! Truyền thuyết có thể mang đến vận rủi!"

"Đến từ màu vàng đại lục thần bí bùa chú, có người nói sau khi đốt sẽ phát ra năng lượng kỳ dị!"

"Còn có cái này, bản thổ sinh thái dương bùa hộ mệnh, ta yêu thích nó thái dương tạo hình, vô cùng rất khác biệt, dù là không có không phải siêu phàm

năng lực, cũng là một cái tác phẩm nghệ thuật. . ."

Đến cuối cùng, trên tay hắn cầm một viên màu vàng hoa văn: "Chỉ cần năm cái kim Punk, tiện nghi đến không thể bớt nữa!"

"Được rồi. . . Ta cũng như thế cũng không mua nổi!"

Nietzsche cười khổ lấy ra túi áo, chỉ có mấy cái đáng thương đồng.

"Được rồi. . ."

Phương Nguyên thất vọng thở dài một tiếng, đem vật phẩm từng cái trả về, hơi hơi trầm ngâm, lại cầm lấy một cái bình nhỏ: "Hài tử, ngươi chân thành đánh động ta , ta nghĩ nó là thích hợp nhất ngươi. . . Khải Linh nước! Do Vu sư phối trí dược tề, dùng nó thanh tẩy con mắt, có tỷ lệ nhất định làm ngươi có thể nhìn thấy phi phàm sự vật!"

"Cảm tạ ngài! Tiên sinh!"

Nietzsche cảm động đến rơi nước mắt móc ra cuối cùng một viên tiền đồng, tiếp nhận cái kia chiếc lọ, rời đi cửa hàng.

Mà Phương Nguyên nhưng là tiện tay đem đồng tử ném vào tiền lẻ quỹ: "Mollygu, nhớ tới lại chứa chút nước sôi. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1141: Bùa Hộ Mệnh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1142: Thực Thi Quỷ

"Dễ dàng đưa tới Thực Thi Quỷ địch ý?"

Simao sợ hết hồn.

Còn bên cạnh Nietzsche, càng là không khỏi hai tay che miệng mình.

"Không muốn kinh hãi như vậy tiểu quái sao, phi phàm vật phẩm, phần lớn luôn có điểm tác dụng phụ. . . Thật giống Khải Linh nước, nó tác dụng phụ xem như là nhỏ nhất. . ."

Phương Nguyên cười híp mắt nhìn Nietzsche: "Thế nào? Muốn hay không trở lại một bình, đánh cuộc vận may?"

"Không! Ta không được!"

Nietzsche chạy trốn như thế chạy ra quán nhỏ, nhanh chóng chạy đến cuối đường, nhìn thấy vị kia nữ đôn đốc bóng lưng: "Xin chờ một chút!"

"Ngươi có chuyện gì?"

Vivian xoay người, xem kỹ ánh mắt đem Nietzsche trên dưới đánh giá toàn bộ.

"Ta tên Nietzsche, vừa nãy bên trong tiểu điếm ta liền ở bên cạnh , ta nghĩ hỏi một chút. . . Cái kia Capon, là chết như thế nào? Có phải là bị Thực Thi Quỷ tập kích?"

"Thực Thi Quỷ?" Vivian cười gằn xuống: "Tiểu quỷ! Không muốn nghe tin

những lời đồn kia, tuy rằng Capon vết thương rất giống bị một loại nào đó thú hoang tập kích, nhưng ta càng nghiêng về là sư tử con cọp, thậm chí mấy cái chó hoang!"

Nói xong, trên mặt lại hiện ra ảo não vẻ mặt: "Hắc thiết chi thần a, ta lại xúc phạm cái kia chết tiệt bảo mật điều lệ. . . Tiểu tử! Ngươi đến cho ta bảo đảm, không thể tiết lộ ra ngoài!"

'Dĩ nhiên. . . Là thật sự!'

Nietzsche lùi về sau một bước, trong đầu không ngừng hiện lên Phương Nguyên giới thiệu Thực Thi Quỷ bùa hộ mệnh lời nói: "Nếu như tâm trí không kiên, Thực Thi Quỷ bùa hộ mệnh sẽ đưa tới Thực Thi Quỷ địch ý. . . Địch ý! Chính là cái này!"

Hắn hít sâu một cái: "Thành phố Kimbert bên trong, có Thực Thi Quỷ du đãng!"

Ầm!

Đáp lại hắn, là đóng trên cửa xe.

Rất hiển nhiên, vị này nữ đôn đốc không chút nào tin tưởng một tên tiểu quỷ lời nói.

Nietzsche cúi đầu ủ rũ trở lại quán nhỏ bên trong, nhìn chằm chằm Phương Nguyên: "Ngươi là hung thủ giết người. . ."

"Tiểu quỷ, nói không nên nói lung tung. . ." Phương Nguyên thổi cà phê trên hơi trắng: "Xuất hiện ở bán thời điểm, ta liền đem tai hại nói tới rất rõ ràng. . . Huống chi, ngươi tin tưởng, thật sự có Thực Thi Quỷ sao?"

"Ta tin tưởng!" Nietzsche tiếng nói trầm thấp trả lời.

"Xem ra, ngươi là một cái có cố sự người. . . Chú ý theo ta chia sẻ một cái

sao?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, tiếng nói bên trong tự nhiên có một loại sức mạnh , khiến cho Nietzsche không tự chủ thanh tĩnh lại, ngồi ở trên ghế salông.

"Cố sự. . . Ta có cái gì cố sự?"

Nietzsche một mặt kinh ngạc.

"Tỷ như. . . Trên người ngươi một cái nào đó ấn ký. . . Ta không biết ngươi là lúc nào được đến nó, nhưng nghe nói, mang theo nó người, cuối cùng đều gặp vận rủi đây. . ."

Phương Nguyên chỉ chỉ Nietzsche sau cổ căn .

"Ngươi biết. . ."

Nietzsche cái này người thiếu niên đột nhiên trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi: "Cái này 'Tội Ấn' chuyện?"

" 'Tội Ấn' ?" Phương Nguyên cân nhắc nở nụ cười.

"Đúng thế. . . Tội Ấn là tội nhân bằng chứng, ta gia tộc , bởi vì có Tội Ấn ở trong huyết mạch truyền lưu, đã càng ngày càng mỏng manh, cuối cùng chỉ còn dư lại rất ít mấy cái. . ." Nietzsche cắn môi.

"Ta có thể nói cho ngươi, chính là đây cũng không phải là Tội Ấn, mà là một cái ký hiệu!" Phương Nguyên nhàn nhạt nói.

"Ký hiệu?" Nietzsche hơi nghi hoặc một chút.

"Làm cái này một cái nào đó cái nghi thức tế phẩm, hiến cho một cái nào đó tôn tồn tại ấn ký. . . Hắn là ngươi một cái tổ tiên bị tuyển chọn làm cái này tế phẩm, lại may mắn chạy thoát , đáng tiếc. . . Cho dù chạy thoát, nó cũng ở trong huyết mạch lưu truyền ra đến, đồng thời, hấp dẫn rất nhiều đến từ bóng tối ánh

mắt. . ."

Phương Nguyên chậm rãi nói: "Nhưng ta sẽ không nói cho ngươi tên của nó, cũng không cách nào viết xuống , bởi vì chỉ cần là tin tức tương quan xuất hiện, chính là khinh nhờn, đây là tất cả Tội ác chi nguyên!"

"Là , liền ngay cả Hắc thiết chi thần giáo hội, cũng không cách nào trục xuất lời nguyền này. . . Mà ở ta sau khi trưởng thành, nó sẽ hoàn toàn bạo phát. . ." Nietzsche tiếng nói kiên nghị: "Tiên sinh, ngươi có đề nghị gì sao?"

"Ta có thể có đề nghị gì? Ta chính là một cái bình thường tiệm tạp hóa ông chủ mà thôi. . . Đồng thời, ta biết chuyện, cũng giới hạn tới đây. . ."

Phương Nguyên rất không phụ trách nhiệm bắt đầu quăng nồi: "Ta biết ngươi tìm kiếm không phải siêu phàm lực lượng, đối kháng nguyền rủa bức thiết , bất quá chúng ta hiện tại vẫn là đến nhờ một chút Thực Thi Quỷ chuyện đi!"

"Ngươi. . ." Nietzsche mặt đỏ lên, tựa hồ nghĩ muốn đem trước mặt cốc uống trà quăng ở Phương Nguyên trên mặt, lại có chút không dám, cái kia con mắt phảng phất đang nói: 'Ngươi làm sao có thể như vậy vô liêm sỉ!'

"Không muốn phẫn nộ, ta thật sự không phải hung thủ giết người, lại nói, cho dù Thực Thi Quỷ bùa hộ mệnh sẽ triệu đến Thực Thi Quỷ, cũng cho chúng nó bản thân ở ngay gần mới được!"

Phương Nguyên một mặt vô tội nói.

"Bản thân. . . Ở ngay gần?" Nietzsche lại bị cái kết luận này làm cho khiếp sợ: "Ngươi là nói. . . Thành phố Kimbert bên trong vốn là có Thực Thi Quỷ sao?"

"Đồng thời số lượng còn sẽ không thiếu, bằng không nào có dễ dàng như vậy đụng tới? Nói không chắc có một cái Thực Thi Quỷ sào huyệt!" Phương Nguyên nhìn chằm chằm Nietzsche: "Biết cái này tình báo sau, ngươi chuẩn bị làm thế

nào đây?"

"Đương nhiên là đem cái kia sào huyệt tìm ra!" Nietzsche không rảnh suy tư trả lời.

"Rất tốt, thiếu niên u, ngươi rất có mở Trinh thám xã tiềm chất, cần ta giúp đỡ ngươi sao?" Phương Nguyên nhấp miệng cà phê.

"Trinh thám xã?" Nietzsche hoàn toàn không hiểu nổi Phương Nguyên nói chuyện tính chất nhảy nhót, có chút bối rối.

"Khảo cổ học người, nghệ thuật gia, thám tử. . . Đều là dễ dàng nhất tiếp xúc phi phàm chức nghiệp. . ." Phương Nguyên ý tứ sâu xa nói: "Tỷ như cái kia Vincent! Ngươi đối với hắn rất có hứng thú? !"

"Là , bởi vì hắn xác thực là một cái phi phàm người, ta trưởng bối có thể xác định này sự kiện, hắn đã cứu ta trưởng bối một lần, lực lượng liền rất nhiều Trường sinh loại đều muốn mặc cảm không bằng!"

Nietzsche đầy mặt sùng kính tình.

"Xác thực, nếu như ngươi có Vincent thực lực, có lẽ liền không cần phải lo lắng cái kia Tội Ấn. . ."

Phương Nguyên cũng gật gù: "Bất quá chúng ta vẫn là đến tiếp tục tâm sự Thực Thi Quỷ đi! Muốn tìm được chúng nó sào huyệt, vẫn tính so sánh chuyện đơn giản, chỉ muốn xem thử xem nơi nào có đại quy mô lang thang hán mất tích, hoặc là liên hoàn trộm mộ sự kiện là có thể. . . Nhưng ngươi chuẩn bị làm sao tiêu diệt chúng nó đây? Hoặc là nói, ngươi biết Thực Thi Quỷ rốt cuộc là thứ gì sao?"

"Không biết. . ." Nietzsche hồ đồ lắc đầu.

"Chúng nó có hai mắt đỏ bừng, khô héo lạnh lẽo da thịt, lại bởi vậy thu được không tầm thường sức phòng ngự, còn có vô cùng sắc bén móng vuốt. . . Đương

nhiên, sức công kích như thế này, nếu như đã sớm chuẩn bị, lại phối hợp súng kíp, hẳn là có thể giải quyết. . . Nhưng cái này tuyệt không là Thực Thi Quỷ kết thúc! Ngươi biết, Thực Thi Quỷ bản chất là cái gì?"

Phương Nguyên nhàn nhã nằm, cũng không có hi vọng Nietzsche giải thích, trực tiếp hồi đáp: "Là dục vọng! Một luồng bạo ăn dục vọng! Vô hình vô chất! Tự nhiên cũng không cách nào tiêu diệt! Cái nào sợ các ngươi đốt cháy tất cả Thực Thi Quỷ thân thể, tinh thần của nó cũng sẽ ở trong không khí vang vọng, ở mộ huyệt bên trong bồi hồi, mãi đến tận tìm tới đời tiếp theo thích hợp kí chủ. . ."

"Như vậy. . . Nó chính là khó giải sao?"

Nietzsche rất là ủ rũ.

"Thực Thi Quỷ còn rất xa không thể nói là khó giải, bất kỳ không phải siêu phàm lực lượng, đều có thể đối với này cỗ bạo thực dục vọng tạo thành tổn thương, đương nhiên, Hắc thiết chi thần giáo hội có lẽ cũng có thể làm được điểm này. . ."

Nói xong những thứ này sau khi, Phương Nguyên vung vung tay, một bộ không muốn bàn lại dáng vẻ, để Mollygu đưa Nietzsche đi ra ngoài.

"Chủ. . . Tiên sinh!"

Mollygu Tatar trở về sau khi, lại là sốt sắng lên đến: "Cái kia ấn ký. . . Ta thấy! Cái kia là thuộc về Omre tế phẩm chi ấn. . . Nhân loại kia tổ tiên đã từng là Omre tế phẩm, hiện tại dòng dõi đám người, cũng chạy không thoát tế phẩm thân phận. . ."

Ngoại thần tế phẩm, cũng không phải như vậy dễ dàng chạy thoát.

Một khi bị đánh tới ấn ký, dù là có thể tránh thoát một lần, ngày sau bị thân thuộc hoặc những người sùng bái gặp phải, cũng chắc chắn sẽ không buông tha.

Thậm chí, còn có thể nương theo huyết mạch không khô truyền xuống, truyền nọc độc vô cùng.

"Tại sao, không cho ta thanh lý rơi nó?"

Mà Mollygu loại này căm thù Omre siêu phàm tồn tại, nhìn thấy ấn ký này sau khi, cũng sẽ lòng sinh căm ghét.

Bởi vì nàng biết được, nắm giữ cái này Tội Ấn, chỉ dựa vào Nietzsche chính mình lực lượng, thực sự rất khó xóa, tại tương lai tất nhiên sẽ trở thành tế phẩm, làm vì Omre vui thích dâng lên một phần lực lượng.

"Không nên gấp gáp, Mollygu. . . Kế hoạch của ta, còn chưa từng bắt đầu đây!"

Phương Nguyên xoa xoa Huyết nhục chi thư phong bì, trên mặt tựa như cười mà không phải cười: "Chỉ cần có cái này, Omre thân thuộc đám người sẽ càng tụ càng nhiều. . . Mà khi chúng nó bành trướng tới trình độ nhất định sau khi, dĩ nhiên là sẽ nghĩ muốn tiến hành một số cấm kỵ nghi thức, tỷ như triệu hoán Hắc Ám Chi Nhãn? Nếu như Hắc Ám Chi Nhãn lại bị giết chết cơ chứ?"

"Cái kia Omre có lẽ sẽ tự mình hàng lâm. . . Chủ nhân ngài là nghĩ. . ."

Mollygu Tatar cảm giác được linh hồn run rẩy, cái kia đẳng cấp tồn tại, chỉ là nghĩ một chút, liền làm nàng cả người run rẩy.

Nhưng chủ nhân của nàng, lại là dám tính toán đối phương, cái này là cảnh giới cỡ nào?

"Cái kia con quái vật, ở lần trước ăn một chút thiệt thòi nhỏ sau khi, liền bắt đầu ẩn núp ta. . ." Phương Nguyên thở dài một tiếng: "Giữ lại như vậy một cái tồn tại, chính là một cái mầm họa, đương nhiên muốn giải quyết đi cho thỏa đáng! Vì đạt thành cái này mồi nhử mục đích, ở nó chân thân hàng lâm trước, sức mạnh của ta không thể tiết lộ. . ."

Cái này trên thực tế, cũng là một loại câu cá cùng cạm bẫy.

Đương nhiên, còn có một chút điểm mấu chốt, Phương Nguyên không có nói.

Tỷ như, chấm dứt ân oán chỉ là một mặt, mục đích thực sự, vẫn là vì cái kia viên phá diệt nhãn cầu, nó tựa hồ đối với ngoại thần bản chất cảm thấy rất hứng thú.

Nếu không thì, chỉ là tàn khuyết phong ấn, cũng không có cái gì quá to lớn có ích, chủ yếu hay là dùng tại nghiên cứu.

"Ta rõ ràng, chủ nhân. . . Nhưng nhân loại kia, thật có thể hoàn thành kế hoạch của chủ nhân sao?"

Mollygu Tatar cảm giác liền động thủ đều không cần, chỉ cần triển lộ hình dáng thật sự, có lẽ cái kia yếu ớt sinh mệnh sẽ ở trước mặt nàng hóa thành thây khô.

"Nhân loại cầu sinh tiềm lực là vô cùng, càng không cần phải nói, trên người hắn còn có một tia vận mệnh quan tâm, lại cùng Omre trời sinh đối địch, thực sự là một viên rất tốt quân cờ cùng mồi nhử. . . Lại nói, ta cái này Lão gia gia cùng ngón tay vàng cũng không phải nhìn xem. . ."

Phương Nguyên ý tứ sâu xa chỉ cươi cười: "Huống chi. . . Mồi nhử lại không cần chỉ có một cái, dù là hắn bất ngờ chết trẻ, cái kia lại đổi một cái chính là, thời gian của chúng ta vô hạn, thần cùng Thần Chi chiến tranh cũng tất nhiên lâu dài cực kỳ, cần gì phải gấp gáp chớ?"

Hắn ánh mắt nhìn hư không, phảng phất đã thấy tương lai tất cả.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1143: Phản Hồn Thi

Ầm ầm ầm!

Màu đen xe cảnh sát phun đuôi diễm, dừng ở thành phố Kimbert trị an tổng thự bên trong.

'Ta nhất định là điên rồi!'

Vivian kiến tập đôn đốc từ trên xe bước xuống, một đôi chân dài lập tức hấp dẫn rất nhiều ánh mắt.

Nàng đối với chuyện này thoáng như chưa phát hiện, thậm chí còn có chút hoảng hốt: 'Một tên tiểu quỷ chạy tới nói với ta có Thực Thi Quỷ, ta dĩ nhiên có từng điểm từng điểm tin tưởng. . . Tuy rằng hắn cũng không tính quá nhỏ, cũng là so với ta nhỏ hơn bốn, năm tuổi, dáng vẻ còn thật đáng yêu. . . Chờ một chút, ta đang suy nghĩ gì? Vụ án! Vụ án!'

Khu trực thuộc bên trong phát sinh giết người án, đương nhiên muốn trước tiên điều tra, mà thông qua ngày hôm nay thăm viếng, Vivian rất thất vọng phát hiện, chính mình tựa hồ không thu hoạch được gì.

"Vivian, lập tức đến văn phòng đến, bị hại người tư liệu tiến một bước đổi mới!"

Bất quá, trở lại tổng thự bên trong sau, lại là có một tin tức tốt.

"Phải không? Có phát hiện gì?"

Vivian lập tức tinh thần tỉnh táo, phảng phất nhìn thấy xóa kiến tập hai chữ

ánh rạng đông.

"Capon Ansino, ba mươi bảy tuổi, quốc tế tù nhân trốn trại, từng ở thần thánh Heber thành phố Dominren phạm vào cướp đoạt tội giết người làm, đồng thời bắt giữ, đánh lén cảnh sát. . . Trên người ít nhất gánh vác bảy cái nhân mạng!"

Có chút hói đỉnh đầu, bóng loáng đầy mặt thủ trưởng Blake đem một phần văn kiện đưa tới, trang thứ nhất chính là một tấm tả thực tranh phác họa, quả nhiên cùng cái kia bị hại người giống nhau như đúc.

"Lẩn trốn đến chúng ta thành thị, dĩ nhiên chỉ thay đổi cái dòng họ, rất lớn mật a! Đại khái là cho rằng vượt quốc sau khi, lùng bắt cường độ sẽ giảm nhỏ chứ?"

Vivian lời bình một câu, nhìn về phía tư liệu đánh giá: "Mục tiêu nắm giữ cường đại vật lộn năng lực, thủ đoạn hết sức hung tàn, treo giải thưởng kim 50 kim Punk! Cái này không đúng! Rất không đúng!"

"Đúng, như vậy một cái hung phạm, không thể bị chỉ là mấy cái chó hoang cắn chết, dù là con cọp cùng báo săn cũng không có khả năng lắm. . ."

Blake nhen lửa một điếu xi gà.

"Blake cảnh đốc! Còn có Vivian kiến tập đôn đốc, tổng ty mời các ngươi đi một chuyến!"

Đang lúc này, một tên cảnh sát nhút nhát gõ cửa, mang đến một cái tin.

Sau nửa giờ, ở tổng ty bên trong phòng làm việc, liền truyền ra rít lên một tiếng:

"Tại sao? Đây là ta cùng vụ án, đã có tiến triển to lớn, tại sao phải cho liên bang đến tham gia? Liền bởi vì bọn họ mang theo liên bang ban điều tra nhãn hiệu sao?"

"Xin lỗi. . ." Một tên đeo kính đen, ăn mặc màu đen chế phục nam nhân mặt không hề cảm xúc nói: "Này sự kiện sở dĩ sẽ do chúng ta điều tra cục tiếp nhận, là bởi vì các ngươi không có năng lực giải quyết. . ."

"Không có sai, Blake cảnh đốc, điều tra thành phố Kimbert bên trong khả năng có sinh vật nguy hiểm sau khi, ta liền mở ra điều tra, phát hiện rất nhiều kỳ lạ mất tích án, đối tượng đều là người đàn ông độc thân cùng người lưu lạc, chết rồi cũng hầu như sẽ không khiến cho cái gì chú ý người, số lượng. . . Tương đương kinh người!"

Tổng ty lấy thanh âm bình tĩnh nói: "Xét thấy ban điều tra mang đến hồ sơ, ở cái khác khu vực cũng đã xảy ra tương tự vụ án, bởi vậy ta quyết định dành cho cũng án điều tra xử trí!"

"Trên thực tế. . . Ta vẫn có một chuyện nghĩ muốn xin nhờ các vị!"

Đến từ ban điều tra cấp hai điều tra viên Ryan chỉ cươi cười: "Không biết có thể hay không điều tạm vị này mỹ lệ nữ sĩ cho ta, ta chính thật hy vọng có thể có một cái quen thuộc thành phố Kimbert trợ thủ. . ."

. . .

Ánh lửa!

Lọt vào trong tầm mắt, đều là ánh lửa chói mắt.

Một đám người mãnh liệt mà đến, nâng lên cây đuốc, mang theo cao cao mũ nhọn, che giấu ở lại khuôn mặt.

Rừng rậm, chạy trốn, phảng phất thú hoang cùng thợ săn giống như đọ sức.

"Sống tiếp! Nhất định phải sống sót!"

Cuối cùng rơi vào ánh mắt, là cái kia một đôi dịu dàng mà đẹp đẽ con mắt, còn có việc nghĩa chẳng từ nan bóng lưng.

"A! ! !"

Nietzsche hét lên một tiếng, tỉnh lại, xóa đi trên mặt mồ hôi lạnh.

Từ khi cái kia một ngày qua đi, hắn liền trở thành cô nhi, đồng thời, cha mẹ nói với hắn, đợi đến hắn sau khi trưởng thành, Tội Ấn liền sẽ bị hoàn toàn kích phát, hấp dẫn đến từng nhóm từng nhóm một Tà giáo đồ.

Bọn họ sẽ dùng tất cả không thể tưởng tượng nổi thủ pháp dằn vặt hắn, để cho hắn thống khổ kêu rên, cuối cùng đem máu thịt của hắn linh hồn hiến tế cho một cái nào đó tôn không biết tên ác ma.

Đây chính là hắn tổ tiên làm cái này tế phẩm, lại trốn tránh đánh đổi cùng lợi tức!

Thậm chí, các tổ tiên có suy đoán, lúc trước nghi thức, chính là cố ý để cho hắn tổ tiên chạy trốn, do đó dâng lên huyết mạch của hắn dòng dõi làm cái này tế phẩm.

"Tiểu quỷ, quỷ gào gì?"

Gió lạnh gào thét, bên cạnh trong bóng tối liền truyền đến bất mãn hung tiếng.

Làm cái này một cái lang thang cô nhi, Nietzsche tự nhiên không thể thu được đến cái gì hài lòng chăm sóc, coi như là đi đánh đen công cũng sẽ bị mạnh mẽ nghiền ép, vì kế sinh nhai, hắn có thể làm bất cứ chuyện gì.

Lúc này, liền ở tại một cái vòm cầu dưới, bao bọc chính là báo cũ cùng giấy vụn xác.

Chu vi, hầu như đều là tương đồng tao ngộ lang thang hán, có chính là người phá sản, có nhưng là tàn tật, hoặc là sinh bệnh nặng, mỗi ngày sáng sớm phát hiện một bộ thi thể đều không chút nào thấy kỳ quái.

Mà ở giữa bọn họ, cũng không có một chút nào ôn nhu có thể nói.

Nietzsche đưa tay ra, nắm lấy một thanh hắc thiết dao găm.

Bởi vì ác mộng duyên cớ, hắn ngủ đến rất thiển, cái này trái lại có chỗ tốt, để cho hắn không đến nỗi trong giấc mộng liền gặp phải cái gì ám hại.

'Thực Thi Quỷ. . . Vivian tiểu thư, còn có cái kia thần bí chủ quán. . .'

Hắn hít sâu một cái, suy tư gặp phải chuyện.

Ngày hôm qua, vì đi tới tham quan Vincent triển lãm, còn có quán nhỏ bên trong mua Khải Linh nước, đã tiêu hao hắn trong túi cuối cùng một viên tiền đồng , liên đới đói bụng một lần cái bụng.

Mà hôm nay kết quả, càng thêm làm người ủ rũ.

Dù là đã biết một ít kinh người tình báo, nhưng này vị kiến tập đôn đốc nữ sĩ lại không có chút nào tín nhiệm hắn.

"Không. . . Không đúng, sự chú ý của ta điểm, tựa hồ có hơi sai lầm, cái kia thần bí chủ quán, Andy tiên sinh, càng thêm đáng giá điều tra. . ."

Sở dĩ quan tâm những thứ này, vẫn là vì thu được phi phàm lực lượng.

Không nghi ngờ chút nào, từ người điếm chủ kia trên người bắt tay, so với Thực Thi Quỷ an toàn nhiều.

"Đáng tiếc. . . Ta không có tiền. . . Tiền? Chờ một chút, còn có một người. . . Cái kia hoa một cái kim Punk, mua đi một quyển đỏ như màu máu sách lớn người tuổi trẻ!"

Nietzsche đột nhiên vỗ đầu mình một cái.

Hắn phát hiện ở cái này tiểu điếm trong, chính mình đều là dễ dàng quên món

đồ gì.

Đặc biệt cùng vị điếm chủ kia tiên sinh trò chuyện thời điểm, tựa hồ sẽ không tự chủ liền bị đối phương ảnh hưởng, quên rơi cái gì.

"Thực sự là một kẻ đáng sợ, nếu như có thể, ta thật không muốn cùng hắn giao thiệp với. . . Nhưng người tuổi trẻ kia, nếu như tìm tới hắn, hắn sẽ theo ta chia sẻ thần bí cuốn sách sao?"

Nietzsche nghiêm túc suy tính tới khả năng này.

Sàn sạt!

Sàn sạt!

Không biết đi qua bao lâu, một cái không giống bình thường âm thanh, nhất thời truyền vào lỗ tai của hắn.

"Chu vi. . . Có món đồ gì?"

Hắn một thoáng cảnh giác lên, nắm chặt dao găm.

Trong phút chốc, chu vi hô hấp đều trở nên thô to không ít, hiển nhiên phát hiện người không ngừng hắn một cái.

'Là lời đồn đãi kia sao? Có chuyên môn nhằm vào người lưu lạc tập kích?'

Nghĩ tới đây, Nietzsche tinh thần trở nên càng thêm cảnh giác.

Người lưu lạc cũng có thuộc về tự mình vòng tròn, gần nhất liền có một ít tin tức truyền lưu, ở thành phố Kimbert bên trong, đã có rất nhiều cường tráng người lưu lạc mất tích.

Chịu đến tin tức này ảnh hưởng, cái này nho nhỏ cắm trại, cũng là trở nên một mảnh thần hồn nát thần tính lên.

Đừng xem những thứ này lang thang hán không còn gì cả, nhưng ở chân chính bị ép vào tuyệt cảnh thời điểm, lại là sẽ tỏa ra đáng sợ điên cuồng.

'Có nhiều người như vậy, đồng thời đều cảnh giác lên, cái kia hung thủ hẳn là không dám. . .'

Chính khi Nietzsche suy tư thời điểm, hắn bên tai bỗng nhiên tựa hồ nghe đến một cái tinh tế ngâm hát.

Đối phương làn điệu phi thường quái lạ, mang theo tê tê tạp âm:

"Nguyện các ngươi bị hắc xà cắn xé, nguyện các ngươi bị ong nghệ độc chích, máu thịt các con rối a, phục tùng ta đi, ta là Vu độc vương giả! ! ! Tê tê. . ."

Tê tê! !

Sàn sạt!

Các loại tạp tiếng liên tiếp, chợt là từng cái từng cái ngã xuống đất âm thanh.

Có người hoảng loạn thét lên, nhen lửa ngọn đèn cùng báo.

Nhất thời, nhờ ánh lửa, Nietzsche tựa hồ nhìn thấy từng cái từng cái uốn lượn hắc xà, còn có không trung to bằng nắm tay ong vò vẽ.

Đùng!

Cổ chân trên một trận đâm nhói truyền đến, cảm giác đê mê, nhất thời lan tràn toàn thân.

Nietzsche trong tay tê rần, dao găm rơi xuống trên đất, cả người cũng ngã xuống.

"Ô ô. . ."

Trong miệng hắn phảng phất nhét vào cái tê cầu, đầu lưỡi lớn lên, không còn gì để nói, chỉ có thể phát ra trầm thấp tiếng ô ô.

Sau đó, hắn hoảng sợ nhìn thấy, trên đất tất cả hắc xà, đều chậm rãi hóa thành khói đen, tiêu tan không còn hình bóng.

'Cái này là phi phàm lực lượng!'

Có cái này hiểu ra sau khi, Nietzsche nhìn kỹ bốn phương, rốt cục nhìn thấy một cái chậm rãi tới gần bóng người, chính là ngày hôm nay còn ở trong cửa hàng từng thấy Simao!

"Chỉ là một cái suy yếu cùng ma túy chú ngữ, là có thể thả lật một cái người lưu lạc nơi đóng quân. . . Voodoo giáo điển nghi, thực sự là lợi hại. . ."

Simao đi tới, khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn: "Không uổng công ta bán tất cả có thể bán đồ vật, còn mượn một bút lãi suất cao, nhưng cái này đều không có cái gì, nắm giữ loại sức mạnh này, ta chính là thành phố Kimbert trong bóng tối hoàng đế!"

Hắn một cước đá ngã lăn một cái rõ ràng bệnh đến giai đoạn cuối gia hỏa, đi tới một cái tứ chi kiện toàn lang thang hán trước mặt: "Không sai, trở thành ta lực lượng một phần đi!"

Simao đương nhiên sẽ không vô duyên vô cớ tập kích một cái người lưu lạc nơi đóng quân, sở dĩ như thế làm, là vì chế tạo 'Phản Hồn Thi' .

Dựa theo Voodoo giáo điển nghi trên nội dung, hắn lúc này pháp lực thực sự quá mức thấp kém, chỉ có thể triển khai một ít đối với người bình thường hữu hiệu nhỏ chú ngữ.

Một khi gặp gỡ ngày ấy đụng tới Thực Thi Quỷ, còn là vô cùng nguy hiểm.

Nhưng Phản Hồn Thi không giống! Chúng nó lực đại vô cùng, không biết mệt mỏi, không biết đau đớn, chiến lực kinh người, là Voodoo giáo Vu sư tốt đẹp

nhất hộ vệ.

Mà chế tác Phản Hồn Thi, cần chủ yếu tài liệu, chính là cường tráng người sống!

Nó cần người thi thuật lợi dụng một ít thuốc cùng bùa chú, đem người sống tư duy cầm cố, chỉ bảo lưu có sức sống thân thể, lại trải qua bí pháp luyện chế, để cái này thân thể trở nên càng thêm cường tráng, lực đại vô cùng.

Có lúc, Voodoo giáo các Vu Sư, cũng sẽ đem mạo phạm kẻ thù của bọn họ, luyện chế thành như vậy 'Xác chết di động', nhượng bọn họ vĩnh viễn đều chịu đến thống khổ dằn vặt.

Mấu chốt nhất chính là, những thứ này Phản Hồn Thi, từ trên bản chất mà nói, vẫn là vật còn sống! Thậm chí còn từng có bị giải cứu ví dụ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1144: Ban Đêm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1145: Tiêu Diệt

"Vị này điều tra viên tiên sinh. . . Con này Thực Thi Quỷ thật sự chết rồi sao?"

Nietzsche nhìn chằm chằm trên đất Thực Thi Quỷ thi thể, tràn ngập cảnh giác: "Dựa theo Andy tiên sinh lời giải thích, Thực Thi Quỷ phi thường khó có thể bị tiêu diệt, thân thể tử vong sau khi, như trước sẽ lưu lại xuống một luồng bạo thực dục vọng. . ."

"Tiểu tử! Không muốn nghe tin lời đồn, Thực Thi Quỷ như vậy dị chủng, ta giải quyết không dưới một cái đại đội số lượng. . ." Ryan nhướn mày, bất mãn mà trả lời: "Cái nhóm này nhà khoa học cũng nắm lấy qua mấy con vật thí nghiệm nghiên cứu , căn bản không có đáng sợ như vậy. . . Đem so sánh mà nói, vẫn là những kia Á nhân loại càng thêm phiền phức , bởi vì bọn họ cùng nhân loại quá giống, liền giấu ở trong chúng ta. . ."

Nói, hắn lại nhìn chăm chú Simao một chút: "Đương nhiên, ngươi không là chúng nó. . ."

"Làm cái này phi phàm sinh vật Thực Thi Quỷ, đã vậy còn quá dễ dàng đã chết rồi. . ." Simao run lên nửa ngày, phun ra một câu.

"Ngươi cũng không giống quá đề cao những thứ này dị chủng, huống chi, Thực Thi Quỷ ở dị chủng bên trong chỉ có thể tính hạ đẳng, ở cổ đại cũng có thể bị kỵ sĩ dùng kiếm lớn tiêu diệt. . . Huống chi ta dùng chính là hỏa khí, còn có phụ ma viên đạn!"

Ryan sáng một cái bên hông vỏ súng: "Làm cái này một cái không tại sách

phi phàm người, nói cho ta sự lựa chọn của ngươi!"

Hắn liếc mắt Simao sau lưng Arank, hiển nhiên đã nhận ra thân phận của đối phương.

"Ta còn có cái khác lựa chọn sao?" Simao nhún nhún vai: "Bất quá. . . Ta mặc dù sẽ phục tùng ngươi mệnh lệnh, cũng sẽ không vô điều kiện đi chịu chết!"

"Cái này tự nhiên, ngươi cũng không muốn đem chúng ta ban điều tra nghĩ đến quá đê hèn, giống như ngươi vậy thành viên vòng ngoài cùng tuyến báo, cũng không có thiếu. . ."

Ryan liếc nhìn bên cạnh Vivian còn có Nietzsche: "Cho nên ta sẽ tiết lộ những thứ này , tương tự cũng có phát triển các ngươi trở thành gián điệp ý tứ ở bên trong, ngược lại không nguy hiểm gì, còn có thể ngoài ngạch nhiều lĩnh một phần tiền trợ cấp. . ."

"Ta. . . Ta cần suy tính một chút!" Vivian tiểu thư có chút do dự, Nietzsche đúng là vô cùng ý động.

"Tốt, ở chuyện đêm nay kết thúc trước, các ngươi ai cũng không cho phép rời đi, có nhiều thời gian cân nhắc!" Ryan mỉm cười đối mặt, làm như hoàn toàn tự tin.

"Lẽ nào ngươi thật sự muốn đi tiêu diệt Thực Thi Quỷ sào huyệt?"

Vivian tiếng nói có chút run rẩy, vừa nhìn thấy trên đất quái vật, thì có chút không rét mà run.

"Đương nhiên. . . Ngươi sẽ không cho rằng Thực Thi Quỷ đều là thú hoang chứ? Chúng nó cũng có trí khôn. . . Ở gặp đêm nay ngăn trở sau khi, nói không chắc sẽ chọn lập tức dời đi, hoặc là xé chẵn ra lẻ, cái này sẽ cho chúng ta đến tiếp sau công tác mang đến phiền phức rất lớn!"

Ryan nhún nhún vai: "Đương nhiên, ngươi cũng không cần lo lắng, ta sẽ

không một người làm chuyện nguy hiểm như vậy, đã kêu gọi tiếp viện!"

Ô oa! Ô oa!

Ngay khi hắn dứt tiếng sát na, chói tai tiếng còi cảnh sát liền từ xa đến gần, nhanh chóng truyền đến.

"Lên xe!"

Một đám người áo đen xuất hiện ở xung quanh, Ryan lúc này khí thế đại biến, phảng phất một cái tướng quân, trấn định tuyên bố mệnh lệnh.

Simao cùng Nietzsche rất không được tự nhiên ngồi ở hàng sau, nhìn rất nhiều ô tô hình thành đoàn xe thật dài, chạy qua thành phố Kimbert phố lớn ngõ nhỏ.

Sau mười mấy phút, chu vi kiến trúc càng ngày càng ít ỏi, đến một cái bến tàu.

"Ta vốn cho là những kia Thực Thi Quỷ yêu thích dơ bẩn, bóng tối hoàn cảnh, nhất định sẽ lựa chọn một cái nào đó cái đường nước ngầm không gian làm cái này chúng nó sào huyệt, không nghĩ tới, trái lại là Wesley bến tàu!"

Từ trên xe bước xuống Ryan hơi kinh ngạc: "Tuy rằng nơi này cũng có xuống nước cùng đường ống liên tiếp, nhưng mục đích của bọn họ, hiển nhiên không phải cái này. . ."

Vivian nhưng là tò mò nhìn chằm chằm chu vi không ngừng tụ tập người áo đen, ít nhất có một trăm, trong tay còn cầm các loại tạo hình kỳ dị vũ khí.

'Ta dĩ nhiên không biết, thành phố Kimbert bên trong, lại vẫn cất giấu như thế một đại nguồn sức mạnh. . . Không! Không đúng, có lẽ bọn họ là từ những khác thành thị bị khẩn cấp rút ra tới, Ryan tiên sinh, liên bang ban điều tra, dĩ nhiên vẫn đang cùng như vậy quái vật đối nghịch sao?'

Trong nháy mắt, nàng cảm giác nguyện vọng của chính mình tựa hồ phát sinh độ lệch.

"Chiếm lĩnh cao điểm, bao vây đi qua!"

"Bố trí lưới hỏa lực, chuẩn bị thuốc nổ, nổ hủy đường ống, không thể cho chúng nó chạy trốn cơ hội. . ."

Những người mặc áo đen này nghiêm chỉnh huấn luyện, phân công sáng tỏ, dĩ nhiên khiến Vivian liên tưởng đến quân đội.

Đồng thời, cũng không biết Ryan là làm sao câu thông, lúc này bến tàu trên tuần tra cùng người gác đêm tất cả không gặp, yên tĩnh đáng sợ.

Rất nhanh, rất nhiều bố trí hoàn thành, đem một gian bình thường kho hàng gắt gao bao vây.

"Đó chính là. . . Thực Thi Quỷ sào huyệt?"

Simao có chút run rẩy, Nietzsche liền càng không cần phải nói.

"Tốt, chúng ta phi phàm người tiên sinh, ta cần một cái mồi nhử, để ngươi cái này 'Món đồ chơi' vào đi thôi. . ."

Ryan khóe miệng mang theo một nụ cười, phất phất tay, lúc này liền có mấy cái người áo đen tới, đem một cái thật giống màu đen khôi giáp quần áo chụp vào Arank trên người.

'Cương cường thuốc nổ?' Simao mí mắt giật lên, biết cái này Ryan khẳng định nhìn ra Arank là bị chính mình thao túng huyết nhục con rối.'Đáng tiếc. . . Ta không có lựa chọn khác!'

Hắn cho cái lệnh, mặt không hề cảm xúc Arank lập tức bước nhanh chân, đi tới cái kia khổng lồ kho.

Ầm ầm!

Mở ra cửa lớn sau khi, một luồng hơi lạnh phân tán, có thể nhìn thấy bên trong bị treo lên nửa phiến thịt lợn, thịt bò, thật giống là cái thịt tủ lạnh kho.

Nhưng lại lẫn lộn một ít những thứ khác, đó là. . . Nhân loại tàn chi đoạn hài!

Cọt kẹt! Cọt kẹt!

Rất nhiều tiếng nhai vang lên, mấy chục con Thực Thi Quỷ vây quanh, đột nhiên khởi xướng công kích.

"Gào gào!"

Arank phát ra một tiếng rống giận, một quyền đem nào đó đầu Thực Thi Quỷ nện bay ra ngoài, nhưng như trước không thể thay đổi số mệnh của hắn, mấy con Thực Thi Quỷ rất nhanh cắn vào cánh tay của hắn, cái cổ các loại chỗ yếu.

Ầm ầm ầm!

Sau một khắc, khủng bố nổ tung hiện lên, đem nửa cái kho đều cuốn vào.

Ánh lửa ngút trời, máu thịt tung toé.

Nietzsche cảm giác lỗ tai vang lên ong ong, bị sóng trùng kích lùa xuống đất, chỉ có thể giãy dụa ngẩng đầu lên, nhìn thấy rất nhiều người áo đen tỉnh táo nhấc súng bắn phá, tạo thành lưới hỏa lực.

Từng con còn sót lại Thực Thi Quỷ óc hoành bay, ngã xuống đất bỏ mình.

"Chú ý quét tước chiến trường!"

Ryan tỉnh táo chỉ huy, tiến hành đến tiếp sau thanh trừ công tác.

"Một cái khổng lồ Thực Thi Quỷ sào huyệt, liền như vậy bị tiêu diệt?" Nietzsche rốt cục khôi phục như cũ, không thể tin tưởng nói.

Còn bên cạnh Simao cũng là há to mồm, hiển nhiên tình cảnh này để lại cho hắn ấn tượng sâu sắc.

"Viên tinh cầu này, lúc này nhân loại chúng ta mới thật sự là chúa tể!"

Ryan có chút kiêu ngạo mà nói: "Các ngươi hắn là vui mừng mới là, trước tiên gặp gỡ ta!"

Mà Nietzsche nghĩ đến lại là một chuyện khác: 'Thực Thi Quỷ căn bản không có chút nào khủng bố. . . Quả nhiên, cái kia Andy chủ quán, chính là một cái tên lừa gạt. . .'

. . .

Hai ngày sau.

Wesley bến cảng bến tàu nổ tung án từ lâu lên báo, chính thức đem này định tính là khí gas tiết lộ sự cố.

Mà Phương Nguyên cũng từ đồn cảnh sát đi ra, chậm rãi xoay người: "Một ngày tốt lành, Nietzsche tiên sinh. . . Chúc mừng ngươi tìm tới một công việc mới!"

". . ." Nietzsche nhìn Phương Nguyên, lại là phi thường không nói gì, nghĩ đến điều tra kết quả.

Trải qua lục soát, còn có nhân sĩ chuyên nghiệp giám định, Javier tiệm tạp hóa bên trong, hầu như tất cả đều là hàng giả cùng lừa người đồ vật, đặc biệt cái viên này thái dương huy chương bùa hộ mệnh, hoàn toàn chính là cái kim bao đồng hàng nhái, chỉ có cái kia bản Voodoo giáo điển nghi, mới thật sự là không phải vật phàm phẩm, đồng thời cũng chỉ là trong lúc vô tình thu mua đến mà thôi.

Cho tới cái gọi là Thực Thi Quỷ bùa hộ mệnh, đương nhiên cũng là giả, phía trên khảm nạm cái gọi là Thực Thi Quỷ móng vuốt mảnh vỡ, hoàn toàn chính là

chó trảo!

Bởi vậy cũng được đến suy luận, vị kia quốc tế tù nhân trốn trại Capon mặc dù bị Thực Thi Quỷ tập kích , căn bản là bởi vì vận may không được, trùng hợp mà thôi.

Đây là ban điều tra tự mình đưa ra đánh giá, Nietzsche từ lâu tin chắc không nghi ngờ, lúc này sở dĩ tìm tới Phương Nguyên, chính là còn có cái cuối cùng nghi hoặc: "Cái kia. . . Tội Ấn chuyện, ngươi đến cùng làm sao thấy được?"

"Ai. . . Thường thường tiếp xúc qua những kia ẩn chứa siêu phàm lực lượng vật phẩm, chắc chắn sẽ trở nên có chút không giống!" Phương Nguyên hơi hàm chứa thương cảm nói .

Ở đường cái trên, Mollygu đã sớm thuê tốt xe ngựa, mở cửa xe.

"Không cần nói, ngươi cái này tên lừa gạt!" Nietzsche lớn tiếng mà gầm thét lên, quyết định không còn tin tưởng cái này hắc tâm gian thương lão bản bất kỳ lời nói nào.

"Ồ nha. . . Chúng ta tiểu tiên sinh, ngươi thái độ này thật là làm cho ta thương tâm đây. . . Nguyên bản ta còn muốn hướng về ngươi giới thiệu một cái ta sắp thu mua đến đồ cất giữ —— vĩ đại nghệ thuật gia, Vincent đại sư thời kì cuối tác phẩm hội họa. . . Chỉ cần mười viên kim Punk, tuyệt đối là nhảy cầu giá!"

Phương Nguyên giả vờ bất đắc dĩ thở dài.

Nietzsche giật mình, lại vẫn cũ sàn nhà cái mặt: "Ta cũng không bao giờ tin tưởng, ngươi trong cửa hàng đồ vật, nhất định đều là hàng giả!"

"Há, vậy thì thật là tiếc nuối!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, ý tứ sâu xa nói: "Thực Thi Quỷ ảnh hưởng cùng ô nhiễm, không phải dễ dàng như vậy có thể giải quyết. . . Thiếu niên u, vận mệnh chỉ dẫn đã mở ra, ngươi phải cố gắng nỗ lực a!"

Đùng!

Hắn lên xe ngựa, đóng cửa xe, dặn dò phu xe, trở lại quán nhỏ.

"Thực sự là. . . Ngu xuẩn mà bi ai sinh vật a. . ." Đuổi đi xe ngựa sau khi, Mollygu không khỏi thở dài một tiếng: "Rõ ràng đang ở nguy hiểm, lại không tự biết, thực sự đáng thương!"

Trình độ như thế này điều tra, thậm chí không cần Phương Nguyên động thủ, Mollygu thao túng mộng cảnh cùng ảo giác năng lực, liền lừa gạt đi qua.

"Thế nhưng, cũng chính bởi vì như vậy, mới phi thường thú vị, không phải sao?"

Phương Nguyên chỉ cươi cười.

. . .

Một mặt khác, Nietzsche lại là căn cứ một cái địa chỉ, tìm tới một gian nhà trọ.

"Nơi này liền là chúng ta ban điều tra ở thành phố Kimbert một căn cứ địa, ngươi đã là chúng ta gián điệp, mỗi cách một tuần cố định tới nơi này báo cáo tin tức, mỗi tháng ba viên ngân Searle tiền trợ cấp, đồng thời căn cứ tin tức trình độ trọng yếu thu được tiền thưởng, có vấn đề gì?"

Ryan cắt một khối nửa sống nửa chín sườn bò, đem đẫm máu thịt miếng đưa vào trong miệng, trên mặt lộ ra hưởng thụ vẻ mặt: "Không tăng thêm bất kỳ đồ gia vị, mới có thể chân chính hưởng thụ đến thiên nhiên mỹ vị."

"Không có vấn đề!" Nietzsche hít sâu một cái: "Ta nghĩ muốn gia nhập các ngươi! Cần điều kiện gì?"

"Vậy cần thời gian nhất định quan sát, còn muốn thông qua khảo hạch!" Ryan

mỉm cười trả lời: "Đến, ta giới thiệu cho ngươi ngươi ở đây thủ trưởng. . . Hannibal tiên sinh, tiện thể nhấc lên, hắn chế tác sườn bò xác thực phi thường mỹ vị!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1146: Tác Phẩm Hội Họa

"Hôm nay triển lãm đến đây là kết thúc, hoan nghênh các vị lần sau trở lại!"

Angelina nụ cười có chút cứng đờ đưa đi cuối cùng một làn sóng du khách, rốt cục thở dài một hơi, vỗ vỗ gò má của chính mình, lầm bầm lầu bầu: "Chết tiệt. . . Ta thực sự là chịu đủ lắm rồi cái này ngu xuẩn công tác, còn có cái kia chết tiệt quy định, cái gì gọi là lộ ra tám cái răng nụ cười nhất là chính quy thân thiết? Gặp quỷ đi thôi. . . Những kia du khách vấn đề, thực sự là ngu xuẩn mà lại vô tri, hết lần này tới lần khác ta còn chỉ có thể nói lời nói dối, muốn không phải vì bảy ngày một viên ngân Searle thù lao, ta đã sớm. . ."

Nàng vừa lầm bầm oán giận, vừa thay đổi công tác chế phục, đi ra phòng triển lãm, quen cửa quen nẻo tìm tới một nhà tiệm cà phê, một lát sau, liền ôm một cái túi giấy đi ra, bên trong là hai cái thật dài bánh mì, toả ra bơ mùi thơm.

Trở lại chính mình nhà trọ sau, Angelina rên lên cười nhỏ nhen lửa bếp nấu, bắt đầu hầm nấu cà phê, tiện thể chiên hai mảnh thịt lợn muối thịt, hương yếu mềm vàng óng ánh thịt lợn muối mang theo mùi thơm nồng nặc, kẹp ở bánh mì bên trong ăn thực sự là vô thượng hưởng thụ.

Nếu như lại trộn lên một bàn rau dưa Salad, e sợ thần linh thiên đường bên trong cũng chỉ đến như thế chứ?

Không được! Angelina, ngươi còn có ba mươi viên kim Punk còn không trả hết nợ đây, không thể xa xỉ như vậy. . .

Angelina đem làm tiếp một bàn món ăn ý nghĩ đè xuống, nhanh chóng tiêu diệt bữa tối, bưng cà phê, đi tới phòng ngủ bên trong.

Bốn phía trang trí vô cùng đơn giản, chỉ có một bộ tranh sơn dầu huyền treo trên vách tường, các loại sắc thái sặc sỡ đường nét tạo thành một cái trừu tượng mà vặn vẹo con mắt, bốn phía màu sắc thiên ám, càng làm cái này con mắt có vẻ đột xuất.

Ở tranh sơn dầu phải phía dưới, một cái kiểu chữ hoa kí tên, đại diện cho nó xuất từ Vincent thủ bút.

Mà nếu như tìm tới Giám định sư giám định, là có thể phát hiện, nó tuyệt đối là bút tích thực!

"Nếu như có thể bán nó. . . Tuy rằng không sánh được Mộng Ảo, nhưng một ngàn viên kim Punk đều sẽ có chứ? Đến thời điểm. . . Ta liền không cần lo lắng cái gì phòng tiền, có thể trực tiếp vào ở biệt thự trong. . ."

Angelina nhìn chằm chằm cái này cái con mắt thật to, cười khổ một tiếng.

Này tấm tranh sơn dầu chính là nàng ác mộng! Không thể thoát khỏi ác mộng! Bất kể như thế nào phá hư, hoặc là vứt bỏ, lại sẽ ở ngày thứ hai bình thường hiện lên ở nàng đầu giường.

Thậm chí. . .

Angelina nhìn chằm chằm mông lung vặn vẹo con mắt .

Cái này con mắt đêm nay tựa hồ nắm giữ đặc biệt biến hóa, nó thật giống sống lại như thế, bỗng nhiên chớp chớp.

Ùng ục! Ùng ục!

Từ con ngươi ở trong, lập tức chảy ra rất nhiều huyết dịch, che ngợp bầu trời màu đỏ, đem Angelina bao phủ.

". . ."

Angelina cắn răng, quanh thân cảnh tượng hoàn toàn mông lung.

Ở trạng thái như thế này phía dưới, nàng phảng phất nhìn thấy một đội thật dài xe ô tô tiến vào thành phố Kimbert, đi tới một gian trước biệt thự dừng lại.

Từ xe con trên đi xuống một cái bụng phệ, mang tóc giả phú thương, bên cạnh còn có một tên đánh ô che nắng thiếu nữ, chính đang tại mệnh lệnh quản gia cùng người hầu nam đám người vận chuyển gia cụ.

Cuối cùng, một bộ tranh sơn dầu liền bị thu xếp ở biệt thự thư phòng trên vách tường.

Cái kia phó tranh sơn dầu miêu tả tựa hồ là một mảnh buổi tối tinh không, lại tràn ngập vặn vẹo đồ ảnh, trừu tượng cực kỳ, mang theo khó có thể dùng lời diễn tả được mị lực.

Ầm!

Cốc cà phê rơi xuống nơi, phát ra một tiếng vang trầm thấp.

Angelina không có quản phân tán cà phê, mà là nhìn chút nào biến hóa đều không có mông lung con mắt tranh sơn dầu, thấp giọng lẩm bẩm: "Đó là. . . Mộng Ảo! Nó bị mang tới thành phố Kimbert!"

. . .

Cùng lúc đó, biệt thự bên trong, một tên ăn mặc áo ngủ thiếu nữ chính trằn trọc trở mình.

Nếu như Angelina ở đây, là có thể phát hiện tên thiếu nữ này, thình lình đúng là mình ở trong ảo giác nhìn thấy phú thương nữ nhi.

"Ba ba tại sao muốn tới thành phố Kimbert? Quyết định này thực sự là quá đột ngột!"

Thiếu nữ rầu rĩ không vui lầm bầm: "Ta vẫn là tưởng niệm trước đây phòng ngủ, còn có các bằng hữu của ta. . . Nhưng từ khi mua được cái kia phó tranh sơn dầu sau khi, ba ba liền trở nên thật kỳ quái. . ."

Cha của nàng Robert, là một tên có chút danh tiếng cao su thương nhân, từ qua tay một gian sắp ngã lăn nhà xưởng lập nghiệp, chuẩn xác nắm lấy mấy cái cơ hội, bây giờ đã phát triển trở thành một nhà công ty lớn, có mấy ngàn tên công chức.

Ở phát đạt sau khi, vị này cao su thương nhân liền đối với bước lên xã hội thượng lưu tràn ngập khát vọng, vì không trở thành cái gọi là nhà giàu mới nổi, đã từng mời qua cực kỳ nghiêm khắc mấy vị giáo sư dạy kèm ở nhà đến giáo dục thiếu nữ lễ nghi, còn sưu tập các loại tác phẩm nghệ thuật, phong phú thu gom.

Đồng thời, đang nghe Vincent truyền thuyết, cũng sưu tập đến đối phương mấy bức cái gọi là 'Điều xấu tác phẩm hội họa' sau khi, càng là đối với cái này hứng thú tăng nhiều, không tiếc vung tiền như rác mua lại Mộng Ảo.

"Như vậy vận rủi đồ cổ, tuy rằng chịu đến một ít quý tộc điên cuồng vây đỡ, nhưng cũng có không tốt nghe đồn lưu chuyển. . ."

Thiếu nữ lo lắng nghĩ: "Tuy rằng trước mấy bức đều không có chuyện gì, nhưng 'Mộng Ảo' khẳng định có vấn đề!"

Nghĩ tới đây, nàng lén lút xuống giường, điểm chân đi tới thư phòng bên trên.

Trước mấy lần, thông qua nho nhỏ mạo hiểm, nàng đã biết mình phụ thân đối với Mộng Ảo mê luyến đến một loại điên cuồng trình độ, thường thường xem xét tác phẩm hội họa đến nửa đêm.

Mà lần này, càng là lực bài chúng nghị, đem nơi ở di chuyển đến thành phố Kimbert.

"Trong này tuyệt đối có bí mật gì!"

Thiếu nữ lá gan càng to lớn hơn một điểm, lén lút đi tới thư phòng bên trên.

Sàn sạt! Tê tê!

Các loại thấp kém mà ầm ỹ âm thanh truyền đến, làm cho nàng đầu óc choáng váng.

Trong lúc hoảng hốt, màu đỏ tươi huyết dịch, giống như thảm trải nền giống như, từ khe cửa không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng.

"A!"

Thiếu nữ hét lên một tiếng, vội vã lui lại cánh cửa.

Dựa vào màu da cam ngọn đèn, nàng nhất thời nhìn thấy. . .

. . .

"Ánh nắng tươi sáng, gió nhẹ ôn hoà!"

Nietzsche thích ý nheo mắt lại, hưởng thụ phả vào mặt ấm áp gió nhẹ.

Từ khi gia nhập liên bang ban điều tra thành phố Kimbert phân bộ, trở thành một cái ngoại vi gián điệp sau khi, hắn cảm giác vận may của chính mình ở không tên biến đổi tốt.

Không chỉ có mỗi tháng đều có ba cái ngân Searle tiền trợ cấp, đồng thời vì sưu tập tình báo thuận tiện, Hannibal thượng quan cho hắn tìm cái đưa trẻ bán báo công tác.

Tuy rằng tiền lương mỏng manh, nhưng chỉ cần nuôi sống một người, sinh hoạt trái lại so với trước dễ chịu không ít, mấu chốt nhất chính là có thân phận chứng minh, làm rất nhiều chuyện đều thuận tiện.

Hắn cũng bởi vậy thuê một gian nhà ở lại, sinh hoạt điều kiện có thể nói rất

nhiều cải thiện.

Bởi vậy, đối với công việc này, Nietzsche là tràn ngập cảm kích.

"Một ngày tốt lành, Hannibal tiên sinh! Ngài muốn đi ra ngoài sao?"

Chờ đến hắn tiến vào phân bộ thời điểm, vừa vặn nhìn thấy vị kia bình thường yêu thích tự mình động thủ nấu ăn thủ trưởng Hannibal chính tròng lên một cái áo khoác, một bộ chuẩn bị ra ngoài trang phục.

"Nietzsche! Ngươi đến rất đúng lúc, đi theo ta một chuyến, cùng nhau điều tra vụ án!"

Hannibal ôn hòa nói.

"Há, tốt!"

Nietzsche vội vàng đuổi theo, hai người ngồi vào một chiếc màu đen xe ô tô bên trong.

"Trưởng quan. . . Ra cái gì tình huống?" Nietzsche có chút nho nhỏ kích động.

"Yên tâm, khẳng định không phải lần trước như vậy Thực Thi Quỷ sào huyệt. . ." Hannibal lộ ra một cái giàu có nam tính mị lực nụ cười: "Bằng không cũng sẽ không để chủ quản đại khu cấp hai điều tra viên tự mình đến đây. . . Chúng ta muốn làm, phần lớn chỉ là đi ước định một chuyện nào đó có hay không chịu đến siêu phàm nhân tố ảnh hưởng, có hay không cần 'Xử lý' . . . Ngươi tuy rằng chỉ là thành viên vòng ngoài, nhưng nếu như muốn thành công chuyển chính thức, nhiều tiến hành như vậy rèn luyện rất có chỗ tốt!"

"Cảm tạ ngài, Hannibal tiên sinh!"

Nietzsche hầu như là muốn lệ nóng doanh tròng, hắn chưa từng có cảm giác được có một người sẽ đối với hắn tốt như vậy, không khỏi mà lại nhớ tới một

người: " vị kia Vivian tiểu thư thế nào rồi?"

Từ khi Thực Thi Quỷ vụ án bị phá đi sau, chưa được mấy ngày, Vivian liền mất tích bí ẩn, liền Nietzsche đều bị kêu lên hỏi mấy lần nói.

Hắn đối với chuyện này phi thường nghi hoặc, lại mang có một tia âm u.

Dù như thế nào, vị kia chính trực kiến tập đôn đốc, đều là đáng giá người tôn kính, so với một cái nào đó đáng ghét hắc tâm điếm chủ tốt lắm rồi.

Nietzsche không khỏi lại nghĩ đến Simao, còn có Andy.

Simao trở thành phi phàm người sau khi, liền bị Ryan lôi đi, có người nói muốn đi tiếp thu một ít 'Huấn luyện', sau khi tốt nghiệp có rất lớn xác suất vẫn là sẽ trở lại thành phố Kimbert công tác.

Mà Andy điếm trưởng, vẫn cứ mở không nóng không lạnh tiệm tạp hóa, càng là công bố có một bộ Vincent đại tác —— về điểm này, Nietzsche mãnh liệt hoài nghi hắn chính là tùy tiện tìm một bức tranh giả đến lừa bịp kẻ xui xẻo, ngược lại chính mình là chắc chắn sẽ không lại vào bẫy.

"Vẫn không có phát hiện. . . Thực sự là đáng tiếc, nàng có tố chất trở thành nhân viên chính thức. . ." Hannibal thở dài một tiếng.

"Thực sự là kỳ quái. . ." Nietzsche âm thầm nhớ ở trong lòng, lại nghĩ đến nhiệm vụ hôm nay: "Lần này cần ta làm cái gì?"

"Không cần sốt sắng, chúng ta chỉ là đi điều tra tra một chút mà thôi. . ." Hannibal mỉm cười nói: "Một cái phú thương nữ nhi mất tích, mà hắn người hầu tựa hồ nhìn thấy một chút đồ vật ghê gớm. . ."

Nói chuyện ở trong, xe ô tô dừng ở một gian khí thế trước biệt thự mặt, Hannibal sửa sang lại cổ áo, tự mình lên trước gõ cửa.

"Các ngươi là. . ."

Một tên người hầu nam mở ra đạo khe hở, có chút kinh hoảng mà nghi hoặc tâm tình.

"Chúng ta là Watson công ty bảo hiểm điều tra viên, nghe nói quý trạch phát sinh cùng nhau an toàn sự cố, cố ý đến đây điều tra một chút!" Hannibal mỉm cười đưa tới một tấm danh thiếp.

Lấy liên bang ban điều tra thủ đoạn, như vậy giả thân phận còn có rất nhiều, đồng thời hoàn toàn chống lại kiểm tra.

Bởi vậy, chốc lát sau khi, hai người liền bị mời đến thư phòng.

Robert lúc này sắc mặt tái nhợt, bên trong đôi mắt có tơ máu: "Ồ! Ta Nikita! Bảo bối của ta. . . Nàng đột nhiên đã không thấy tăm hơi, lúc này ta cần cũng không phải là công ty bảo hiểm điều tra viên, mà là thám tử cùng cảnh sát!"

"Xin lỗi!" Hannibal ngả mũ hành lễ: "Chỉ là căn cứ tình báo, một tên người hầu chỉ chứng là ngài một bức họa đem ngài nữ nhi cho. . . Nuốt chửng? Làm cái này cho cái này căn biệt thự có bảo đảm công ty, ta cần lần thứ hai kiểm nghiệm một thoáng nó tính an toàn, để ngừa nó vách tường bên trong giữ lại một cái cửa ngầm. . ."

Hắn không chờ Robert trả lời, liền tự nhiên đi tới tranh sơn dầu trước, trên mặt mang theo thán phục: "Đây chính là vị kia Vincent đại sư tác phẩm —— Mộng Ảo sao? Có người nói hắn miêu tả chính là trong mộng tinh không tranh cảnh, nhưng những người khác tổng có không giống giải thích. . . Ta thì càng thêm nghiêng về nội tâm thế giới biểu đạt. . ."

"Vincent tác phẩm hội họa. . ." Nietzsche càng là một thoáng tinh thần tỉnh táo, con mắt một cái nháy mắt không tới nhìn chằm chằm tác phẩm hội họa.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1147: Chân Tướng

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1148: Thâm Uyên

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1149: Thái Dương

"Nó. . . Nó. . . Nó. . . Tại sao lại ở chỗ này?"

Nietzsche nhìn Mộng Ảo.

Loại kia điên đảo thác loạn, tựa như ảo mộng cảm giác , khiến cho hắn biết được, trước mặt cái này một bức tranh sơn dầu, chính là thật trăm phần trăm bút tích thực!

Nhưng nó không nên là ở thương nhân Robert biệt thự trong sao?

Dựa theo Angelina nói, còn chậm rãi diễn biến thành một cái tai nạn khổng lồ, cả cái biệt thự đều đã biến thành tuyệt địa.

Nhưng này tất cả căn nguyên, làm sao lại đột nhiên đi tới nơi này cái nhỏ tiệm tạp hóa ở trong, đã biến thành một cái thương phẩm?

"Ngươi. . . Đến cùng là ai?"

Nietzsche coi như lại thế nào đi nữa ngu xuẩn, lúc này cũng biết trước mặt cái này hắc tâm gian thương không phải người bình thường.

"Ta sao? Chính là một cái bình thường ông chủ cửa hàng tạp hóa a!"

Phương Nguyên cười híp mắt mở ra hai tay: "Thế nào? Này tấm Vincent bút tích thực, ta chỉ cần ngươi mười cái kim Punk, quả thực là thổ huyết nhảy lầu giá a!"

"Ta. . ."

So với trước mấy ngàn kim Punk giá đấu giá, giá tiền này xác thực đã nhảy nhiều lần nước, Nietzsche rất đau xót phát hiện, hắn lúc này liền ngay cả năm viên kim Punk đều không bỏ ra nổi đến: "Ta không tiền. . ."

"Vậy thì thật là tiếc nuối. . ."

Phương Nguyên vỗ tay cái độp, Mollygu lập tức tiến lên, đem tranh sơn dầu treo lên tấm vải bố, thu vào mặt sau kho.

"Này tấm tranh sơn dầu bên trong, nhưng là bao hàm Vincent phi phàm lực lượng, rất có thể đưa ngươi ô nhiễm , khiến cho ngươi bước vào phi phàm cửa lớn đây. . ."

"Ô Nhiễm giả?" Nietzsche cả kinh, nghĩ đến một cái nào đó từ ngữ.

"Ồ? Nhìn dáng dấp ngươi đối với phi phàm người cũng có tiếp xúc cùng hiểu rõ. . ." Phương Nguyên bưng lên một chén ca-cao nóng: "Phi phàm người muốn nhập môn, đều cần bị 'Ô nhiễm', đương nhiên, mới nhập môn Ô Nhiễm giả, bản thân liền vô cùng không bình thường, còn có khả năng đối với người chung quanh tạo thành thương tổn, trừ phi khi bọn họ lại tấn thăng một cấp. . . Mà phi phàm người nhập môn cũng rất trọng yếu, một cái Thâm Uyên giả phi phàm lực lượng hạt giống, nhưng là rất nhiều người mới học tha thiết ước mơ. . ."

"Nói nhiều như vậy cũng vô dụng, ta vẫn là không tiền. . ." Nietzsche có một tia bi thương.

Đã từng, một cái trở thành phi phàm người cơ hội liền bãi ở trước mặt ta, nhưng bởi vì thiếu tiền mà bị từ bỏ, đây là một loại thế nào bi ai?

"Thiếu tiền cũng không liên quan, ta chỗ này còn có hàng giá rẻ!"

Phương Nguyên cười híp mắt nói: "Ngươi biết Vincent phi phàm, bắt nguồn từ nơi nào sao?"

"Căn cứ một cái Mandala Vu sư nói, bắt nguồn từ Tinh Giới cự mãng, Thất

thải chi xà. . ." Nietzsche theo bản năng mà trả lời.

"Vậy hắn là căn cứ cái gì, liên lạc tới vị kia vĩ đại tồn tại đây?" Phương Nguyên giả vờ thần bí: "Ngươi có hay chưa từng nghe nói Mandala Vu sư Sâm La Vạn Tượng chi sách?"

"Nguyên lai. . . Vincent cũng là bắt nguồn từ Mandala Vu sư?" Nietzsche một thoáng trợn mắt lên.

"Hắn chỉ là được đến một tờ Sâm La đoạn chương mà thôi. . ." Phương Nguyên cười híp mắt lấy ra một quyển màu đen bút ký: "Sâm La Vạn Tượng chi sách mặc dù đã phần lớn thất lạc, nhưng ta thu thập được một phần, một lần nữa chỉnh lý thành cái này bản (Sâm La chi sách), chính là là phi phàm học nhập môn bảo điển, tuy rằng chỉ là bản viết tay, bán ra giá cả chỉ cần một viên kim Punk, cùng Voodoo giáo điển nghi một cái giá nha. . ."

". . . Ngươi đến cùng muốn thế nào?" Nietzsche đã bị vị này hắc tâm gian thương ác thú vị khiến cho không nói gì: "Ngươi khẳng định là một cái phi phàm người, vốn là đã có Thực Thi Quỷ mở ra thịt cường thịnh yến, chuẩn bị triệu hoán cổ lão người hàng lâm. . . Ngươi lại còn có tâm tư ở đây bán sách. . ."

"Bản thân chỉ là một cái tiệm tạp hóa ông chủ, thực sự không thể ra sức a. . ." Phương Nguyên lắc đầu một cái, nhìn Nietzsche: "Thế nào? Ngươi rốt cuộc muốn không muốn đây?"

"Muốn! Đương nhiên muốn!" Nietzsche mạnh mẽ cắn răng một cái.

"Một viên kim Punk, không chấp nhận ghi nợ cùng trả tiền phân kỳ!"

. . .

Nietzsche tay run run, tiếp nhận Sâm La chi sách, vừa nghi hoặc hỏi: "Tại sao? Cái này bản Sâm La chi sách, dù là chỉ là bản viết tay, giá trị cũng có thể xa xa ở Mộng Ảo bên trên chứ?"

Một tờ Sâm La đoạn chương tạo nên Vincent, một quyển Sâm La chi sách, giá trị tuyệt đối không có lấy đánh giá.

Ít nhất, ban điều tra khẳng định đồng ý ra một cái giá cao.

"Hay là bởi vì. . . Ta cao hứng đi!"

Phương Nguyên trầm ngâm xuống, bỗng nhiên trả lời: "Ngươi phải biết, phàm là siêu phàm người, tinh thần đều có chút không bình thường. . ."

'Ngươi là đang nói mọi người đều là một đám bệnh tâm thần sao?'

Nietzsche trong lòng âm thầm nhổ nước bọt, chợt chờ mong hỏi: "Cái kia ông chủ. . . Ngươi có thể không giải quyết Hannibal? Ta nghĩ ban điều tra nhất định rất đồng ý vì thế thanh toán thù lao."

"Không muốn!"

Phương Nguyên chuyện đương nhiên từ chối: "Mặt khác, đoan chính ngươi tư tưởng, ta cảm nhận được ngươi đang mắng ta!"

". . ."

Nietzsche con mắt trừng lớn, lập tức im miệng.

Lúc này, lại vuốt ve trên tay Sâm La chi sách: "Ta có thể đọc nó sao?"

"Đương nhiên, nó đã là ngươi đồ vật! Bất quá. . . Phi phàm con đường tràn ngập nguy hiểm, nhất định phải cẩn thận. . ." Phương Nguyên nhún nhún vai, ra hiệu Mollygu lại đưa tới đến một ly cà phê.

'Bất luận như thế nào, cái này hắc tâm gian thương lão bản tựa hồ đối với ta không có ác ý, phi phàm xác thực vô cùng nguy hiểm, ở đây đọc trái lại không có khả năng lắm có việc. . .'

Nietzsche cũng có chính mình tính toán, lúc này vội vàng nói cám ơn, mở ra Sâm La chi sách trang thứ nhất.

Phốc!

Một luồng nóng rực cùng ngọn lửa mùi vị, nhất thời phả vào mặt.

Lọt vào trong tầm mắt, là một toà Kim tự tháp tạo hình, nhìn toà này Kim tự tháp, Nietzsche liền phảng phất nhìn thấy trong sa mạc hừng hực liệt nhật.

Cái kia óng ánh mà tia sáng chói mắt, tất cả rơi xuống ở Kim tự tháp bên trên, hội tụ thành một đường.

Mà ở Kim tự tháp đỉnh tháp, nhưng là đâm thủng một cái lại một cái tế phẩm, mặc cho máu tươi từ khe đá bên trong đi xuyên, chảy vào sa mạc.

. . .

"A!"

Không biết đi qua bao lâu, Nietzsche từ trong ảo giác giật mình tỉnh lại, cảm giác cả người đều hư thoát như thế, tinh thần càng là uể oải vạn phần.

Ở trong não, phảng phất nhét vào một cái lò lửa, thống khổ cùng cảm giác khác thường trải rộng toàn thân.

"Đại Nhật Minh Tưởng Pháp?"

Hắn lẩm bẩm, nói ra bản thân được đến tin tức.

"Vu sư thông qua minh tưởng pháp ngưng tụ tinh thần, mà Đại Nhật Minh Tưởng Pháp, nhưng là trực tiếp quan tưởng thái dương, xúc động Thái Dương chi lực, nung đốt bản thân lực lượng tinh thần. . . Phi phàm con đường hùng vĩ vô cùng, vừa bắt đầu nhập môn lựa chọn ô nhiễm chi nguyên phi thường trọng yếu, trực tiếp quan hệ đến ngày sau thành tựu. . ."

Phương Nguyên dụ dỗ từng bước: "Ở trên tinh cầu này, lại có cái gì năng lượng đầu nguồn có thể hơn được thái dương đây?"

"Thái dương! Thái dương. . ."

Nietzsche cảm thụ tinh thần bên trong đoàn kia quang mang, trầm mặc không nói.

"Cái này Đại Nhật Minh Tưởng Pháp, tuyệt đối là bản tinh cầu bên trên đỉnh cấp nhất minh tưởng pháp. . . Nếu như tu luyện tới đỉnh cao, có lẽ thật sự có thể hóa thân làm thái dương!" Phương Nguyên lấy thở dài ngữ điệu nói.

"Thái dương rõ ràng là một viên hằng tinh. . . Người làm sao có khả năng lên cấp đến như vậy mức độ?" Nietzsche không khỏi phản bác.

"Ha ha. . . Đối với người bình thường mà nói, phi phàm người không phải là khó mà tin nổi sao? Này đối với phi phàm người ngươi tới nói, tương lai trở thành thái dương, lại có gì đáng kinh ngạc?" Phương Nguyên cười nói.

"Ta. . . Sẽ trở thành thái dương?"

Nietzsche tự lẩm bẩm, đột nhiên nhiều hơn một chút tự tin.

Nhưng tiếp đó, đợi đến hắn lại nhìn Sâm La chi sách thì lại phát hiện trang thứ nhất đã hoàn toàn biến thành một tấm màu vàng nhạt giấy bằng da dê, cũng không có chút nào ấn ký.

"Phi phàm lực lượng nhập môn, cần một cái dẫn dắt, một phần hạt giống. . . Trang thứ nhất cho ngươi Đại Nhật Minh Tưởng Pháp, từ đây cái kia một phần đặc tính cũng là chuyển đến trên người ngươi, chính như Voodoo giáo điển nghi tạo nên Simao như thế, không giống chính là, cái kia bản điển nghi chỉ có thể tạo nên một tên Voodoo giáo Vu sư, từ đây sẽ hoàn toàn mất đi không phải siêu phàm lực lượng, phía trên kiến thức cũng sẽ tùy theo cùng tiêu hủy, mà Sâm La chi sách trên mỗi một trang, đều có không giống hạt giống , chờ đợi ngươi đi

khai quật. . ."

Đã có một tia vận mệnh quan tâm, cái kia dù sao cũng nên có ưu đãi.

"Như vậy. . . Ta có thể mang nó truyền thụ cho những người khác?" Nietzsche trầm mặc một hồi, đột nhiên hỏi.

"Không có sai, chờ đến ngươi tương lai đủ mạnh sau khi, cũng có thể làm được chuyện giống vậy, tỷ như phân ra một phần Đại Nhật Minh Tưởng Pháp năng lực, viết mới điển tịch. . . Chính như Vincent làm chuyện như thế!"

"Ta rõ ràng. . ."

Nietzsche trầm mặc xuống, đứng dậy trịnh trọng cáo từ, rời đi tiệm tạp hóa.

"Thực sự là. . . Làm người chờ mong đây. . ."

Phương Nguyên yên lặng nhìn theo, thần sắc mang theo chờ mong.

"Chủ nhân?" Mollygu đi lên trước, hơi nghi hoặc một chút.

Dưới cái nhìn của nàng, nếu như muốn tạo nên tiểu tử này, trực tiếp hiện thân là biện pháp tốt nhất, chính như năm đó đối xử Vincent như thế.

Nếu như Phương Nguyên không muốn, nàng cũng có thể ra tay, ở trong thời gian ngắn ngủi hoàn thành cải tạo, tại sao chúa tể muốn tuyển chọn như vậy tốn thời gian mất công sức hình thức?

"Vận mệnh thứ này, ngươi có thể ảnh hưởng, gây quấy rầy, nhưng không thể mạnh mẽ đi sửa lại, bằng không liền dễ dàng nghênh đón phản tác dụng lực. . ."

Phương Nguyên chỉ cười cười: "Huống chi. . . Đại Nhật Minh Tưởng Pháp, ngươi không cảm thấy cùng Nietzsche rất xứng đôi sao? Mang đến ánh sáng, vừa vặn là bóng tối khắc tinh đây!"

. . .

Đi ra tiệm tạp hóa, ấm áp ánh mặt trời chiếu ở trên người.

Nietzsche khoan khoái dễ chịu thở ra một hơi dài.

Đột nhiên, liền cảm giác trong đầu quả cầu lửa tựa hồ hấp thu trên người ánh mặt trời, trở nên càng to lớn hơn một điểm.

"Có thể thu nạp ánh mặt trời mà cường đại? Tương đương với không giờ không khắc nào không tại vận chuyển lò nung?"

Nietzsche lầm bầm lầu bầu: "Như vậy minh tưởng pháp, khẳng định cực kỳ quý giá, tại sao cái kia Andy tiên sinh đồng ý dạy cho ta. . ."

Cho tới cái gọi là một viên kim Punk vân vân, quả thực chính là chuyện cười.

"Ai. . . Ngày hôm nay phát sinh thật là lắm chuyện, thật mệt mỏi. . ."

Đáng tiếc, hắn mới vừa đi tới cửa nhà, liền bị hai cái ăn mặc tây trang màu đen ban điều tra thành viên ngăn lại: "Nietzsche. . . Ryan muốn gặp ngươi, hi vọng ngươi đem chuyện đã xảy ra làm một cái tỉ mỉ báo cáo, là tất cả!"

"Không có vấn đề!"

Nietzsche thở dài một hơi, có tìm tới tổ chức cảm giác an tâm.

Màu đen xe ô tô phun ra đuôi diễm, trải qua mấy tiếng chạy, rốt cục đi tới một chỗ căn cứ.

Mà đợi đến Nietzsche một lần nữa nhìn thấy Ryan thời điểm, càng là giật nảy cả mình.

Cái kia nguyên bản ánh mặt trời tiêu sái cấp hai điều tra viên, lúc này đã biến thành một bộ da bọc xương dáng dấp, thật giống sắp bị chết đói.

"Ha ha. . . Xin lỗi doạ đến ngươi , bất quá ngươi đầu tiên cũng cần làm cái kiểm tra. . ."

Ryan suy nhược mà nở nụ cười: "Trải qua chúng ta nhiều lần nghiệm chứng, lần trước thanh lý Thực Thi Quỷ sào huyệt lúc, xác thực phạm một cái trọng đại sai lầm, ở đây có chút thành viên dính dáng tới rất khủng bố đồ vật. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1150: Lại Tới

"Sai lầm. . . Cùng khủng bố?"

Nietzsche hai mắt có chút thất thần.

"Là Thực Thi Quỷ ô nhiễm. . . Trải qua mấy lần xác thực sau khi, chúng ta rốt cục phát hiện, khi Thực Thi Quỷ tử vong đến số lượng nhất định thời điểm, sẽ đối với chu vi ở đây người sản sinh ảnh hưởng. . . Cái này không nhất định sẽ phát sinh tác dụng, nhưng không thể nghi ngờ tiếp xúc càng sâu, hoặc là nội tâm âm u người, chịu ảnh hưởng xác suất lại càng lớn. . ." Ryan xoa xoa lông mày: "Hannibal là một tên người bình thường, có hoàn chỉnh sinh ra trưởng thành ghi chép cùng quan hệ xã hội, nhưng hắn biến thành Thực Thi Quỷ cũng là sự thực, không nghi ngờ chút nào, cũng là bởi vì chịu đến như vậy ô nhiễm!"

"Ô Nhiễm giả. . ." Nietzsche thấp giọng lẩm bẩm, đối với phi phàm người năng lực càng nhiều một phần hiểu rõ, đồng thời cũng rõ ràng vị kia tiệm tạp hóa Andy tiên sinh, thật không có nói đùa hắn .

Dù là chỉ là một ít nhìn như rất dễ đối phó Thực Thi Quỷ, đối với người bình thường mà nói, cũng quá mức khủng bố.

"Ta rõ ràng, cần làm sao tiến hành kiểm tra?"

"Cho ta ngươi một giọt máu!" Ryan nói.

Nietzsche theo lời nghe theo, chợt thì có một tên thầy thuốc cầm ống nghiệm đi ra ngoài.

"Nghiệm chứng thời gian rất ngắn, chỉ cần mười mấy phút. . . Hiện tại chúng

ta có thể tới tán gẫu một điểm thứ khác, đối với Vivian chuyện, ta rất xin lỗi. . ." Ryan thở dài một tiếng: "Nguyên bản ta còn muốn đưa nàng chiêu nhập ban điều tra. . ."

"Nói một chút Thực Thi Quỷ đi, đào tẩu Hannibal, tựa hồ cùng bình thường Thực Thi Quỷ không giống. . ." Nietzsche mặt không hề cảm xúc nói .

"Đúng, rất không giống. . . Thực Thi Quỷ bị đánh chết sau khi, sẽ hướng về chu vi tản một vài thứ, vi khuẩn, virus. . . Hay hoặc là một loại nào đó chúng ta còn nhận thức không tới ô nhiễm. . . Chịu đến ảnh hưởng người, sẽ sản sinh biến hóa, đầu tiên chính là đối với máu thịt khát vọng, còn có khó có thể thỏa mãn cảm giác cơn đói bụng cồn cào, có chút tương tự bạo ăn chứng người bệnh. . . Mà Hannibal không thể nghi ngờ hoàn toàn tiếp nhận rồi loại biến hóa này, thậm chí, trở nên càng mạnh mẽ hơn!"

Ryan thở dài: "Simao trước tiên phát hiện ta không đúng, sau đó tổng bộ liền bắt đầu độ công kích trị liệu. . . Ta liền thành ngươi thấy dáng vẻ. . ."

"Loại này dáng dấp. . . Thật là không tính là khỏi hẳn. . ." Nietzsche trầm mặc một lúc lâu, thương hại nhìn Ryan một chút.

"Chỉ là giảm lượng ăn phương pháp chữa bệnh tổng hợp mà thôi, so với trước chịu đựng tội, đã tốt hơn rất nhiều, ngươi là không nhìn thấy những kia trị liệu thất bại đồng sự dáng vẻ. . . Thế nhưng, thầy thuốc của ta nói cho ta, loại bệnh này chưa hề hoàn toàn chữa trị thời điểm, từ nay về sau, ta nhất định phải mỗi thời mỗi khắc đều khống chế chính mình đáy lòng bạo thực dục vọng, đặc biệt không thể ăn thịt, dễ thực hiện nhất một cái thức ăn chay chủ nghĩa người. . ."

Ryan vẫy vẫy bàn tay.

"Vậy thì thật là. . . Bất hạnh a!" Nietzsche nghĩ đến gà rán, thịt nướng, cùng với cái kia ngon sườn bò. . . Chờ một chút, chết tiệt sườn bò trước tiên ném qua một bên đi, nhưng cả đời cũng không thể ăn thịt trừng phạt, thực sự là quá thống khổ.

"Trưởng quan!"

Lúc này, một người khác đẩy cửa đi vào, rõ ràng là Simao!

Hắn ăn mặc thẳng tắp chế phục, tùm la tùm lum tóc đã trải qua quản lý, có vẻ dũng mãnh tinh thần rất nhiều, lúc này đem một phần báo cáo đưa cho Ryan: "Hắn không có vấn đề! Bất quá hiện tại. . . Ta lại cảm thấy hắn có chút vấn đề."

Nói chuyện ở trong, Nietzsche liền cảm giác một luồng làm người cực kỳ không thoải mái khí tức, từ trên người Simao tràn ra, hướng mình mãnh liệt mà tới.

Tê tê!

Từng tia tia màu đen khí thể hội tụ, phảng phất hóa thành rắn độc, há mồm muốn nuốt.

'Hắn nhìn ra rồi? Nhìn ra ta phi phàm người thân phận!'

Không biết tại sao, tuy rằng chỉ là mới vừa mới nhập môn, Denis hái cảm giác mình cảm giác cùng quan sát cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí có thể nhìn thấy Simao đáy mắt phẫn hận tình tự.

Tê tê!

Lượng lớn hắc xà, trong nháy mắt đem cả người hắn bao bọc dây dưa, Nietzsche toàn thân tê rần, nhất thời không thể động đậy.

"Không đúng chỗ nào?"

Ngồi ở đối diện Ryan, lại là chưa từng thấy gì cả, có chút ngạc nhiên hỏi.

"Đại Nhật Minh Tưởng Pháp!"

Ở trong chớp mắt, tựa hồ là cảm nhận được nguy hiểm mà làm ra ứng kích

phản ứng, Nietzsche phảng phất lại nhìn thấy cái kia sóng nhiệt cuồn cuộn sa mạc, cùng với treo lơ lửng trên không trung một vầng mặt trời.

Xì xì!

Rất nhiều quấn quanh thân thể hắn hắc xà nhất thời hóa thành sương khói, nhanh chóng tiêu tan.

Mà Simao nhưng là kinh ngạc thốt lên một tiếng, rút lui một bước, từ trong lỗ mũi chảy ra hai đạo máu mũi, thoạt nhìn phảng phất bị người trước mặt mạnh mẽ đánh một quyền.

"Simao, chuyện gì xảy ra?" Ryan bất mãn mà quát lên, tiếng nói cũng biến thành nghiêm túc.

"Chính như ngươi bản thân nhìn thấy. . . Chúng ta vị này nhỏ Nietzsche, đã là một cái phi phàm người!" Simao liếm liếm môi mình.

"Phải không?" Ryan nhìn chằm chằm Nietzsche: "Chuyện gì thế này?"

'Ở trong căn cứ, Ryan bất cứ lúc nào đều có thể điều động mấy chục người cầm súng tiểu liên đến tiêu diệt ta. . .'

Nietzsche suy nghĩ trong nháy mắt khởi động lên, bản năng không muốn đem tất cả bí mật nói thẳng ra: "Vâng. . . Là cái kia phó tranh sơn dầu!"

"Cái gì tranh sơn dầu?"

"Vincent vận rủi tranh sơn dầu —— Mộng Ảo! Từ khi lần kia ta cùng Hannibal đi gặp nó sau khi, liền luôn cảm giác có cái thứ gì tiến vào đầu, thật giống một quả cầu lửa. . ."

Từ Gargamel, Angelina, còn có Andy ông chủ nơi đó được đến không ít có quan hệ không phải siêu phàm lực lượng kiến thức sau khi, Nietzsche đã có thể trôi chảy bện một cái tràn ngập tính khả thi lời nói dối.

"Vincent vận rủi tranh sơn dầu? Lẽ nào hắn ở một ít tác phẩm hội họa bên trong lưu lại lực lượng hạt giống?" Ryan sờ sờ cằm: "Mà có chút đặc biệt phi phàm hạt giống, chỉ có lại gặp đến thích hợp người thời điểm, mới sẽ mở ra nẩy mầm. . . Có lẽ, cái này cũng là ngươi không có chịu đến Thực Thi Quỷ ô nhiễm nguyên nhân."

"Thực Thi Quỷ ô nhiễm, đối với phi phàm người không có hiệu lực?" Nietzsche một thoáng nắm lấy điểm mấu chốt.

"Không! Chỉ thị phi người phàm lực lượng, có thể càng tốt chống lại nó. . ." Ryan giải thích câu: "Như vậy. . . Nietzsche, đầu tiên chúc mừng ngươi tiến vào phi phàm lĩnh vực, tiếp đó, ngươi là có hay không còn nguyện ý gia nhập liên bang chúng ta ban điều tra đây?"

"Đương nhiên, đây là ta vinh hạnh!" Nietzsche hơi khẽ khom người.

"Nguyên bản. . . Tất cả mới gia nhập phi phàm người, cũng phải đi tham gia huấn luyện , bất quá gần nhất thành phố Kimbert chuyện quá nhiều. . . Cần chúng ta trước tiên đi xử lý!"

Ryan xoa xoa mi tâm: "Ngươi đi chuẩn bị một chút, có không hiểu liền hỏi Simao, sau đó ta sẽ cùng ngươi cùng trở lại, xử lý Hannibal còn có cái khác đặc dị sự kiện. . ."

"Được rồi, Đầu nhi!"

Nietzsche hạ thấp người đi ra, Simao theo sát phía sau.

Hai người đi tới một cái khúc quanh, Simao tiện tay vỗ tay cái độp, một tầng chỉ có Nietzsche mới nhìn thấy sương mù, nhất thời đem chu vi bao bọc.

"Ngươi khẳng định không phải từ Mộng Ảo trên được đến lực lượng. . . Là cái kia tiệm tạp hóa, có đúng hay không?" Simao lấy khẳng định giọng nói.

"Không phải!" Nietzsche kiên quyết lắc đầu: "Đó chính là một cái gian

thương, ta đã bị hố đủ rồi!"

"Phải không?" Simao có chút hoài nghi, hắn bản năng cảm thấy sự tình có chút không đúng, Nietzsche lời giải thích cũng không có cái gì kẽ hở.

"Dù như thế nào, vẫn là muốn chúc mừng ngươi!" Simao ánh mắt có chút thâm độc, cái này Nietzsche khí tức trên người, là hắn không thích nhất loại hình.

"Không có chuyện gì, ta đi trước!"

Nietzsche mỉm cười lui lại vài bước, bàn tay tiếp xúc được sương mù.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Nhất thời, những kia sương mù liền phảng phất gặp phải ngọn lửa xăng, trong nháy mắt thiêu đốt hầu như không còn.

Ở trong mắt hắn, cái kia Javier tiệm tạp hóa, đã biến thành một cái nào đó thần bí tiếp tế điếm, đương nhiên sẽ không muốn cùng bất luận người nào chia sẻ.

. . .

"Ta là không phải nói là một câu. . . Bánh xe vận mệnh, đã bắt đầu chậm rãi chuyển động cơ chứ?"

Tiệm tạp hóa bên trong, Phương Nguyên nhàn nhã uống ca-cao nóng, ánh mắt lại phảng phất nhìn thấy tất cả.

"Đại Nhật Minh Tưởng Pháp, cũng không phải mặt ngoài trên đơn giản như vậy a, thiêu đốt tinh thần, thiêu đốt chính mình, thiêu đốt kẻ địch, thiêu đốt tất cả. . . Nếu như không phải cỡ này phương pháp tốc thành, làm sao có thể ở bóng tối tế tự hoàn thành lúc, thu được đầy đủ làm tức giận Omre lực lượng đây?"

Hắn trầm thấp cười.

Tuy rằng mặt trời cùng ánh sáng, xưa nay đều không phải hắn hệ thống, nhưng lấy Mộng chi đạo quả chứa đựng vạn ngàn tính chất, khai phá ra một loại ánh sáng năng lực, chỉ là trò trẻ con.

Bất quá, có thể lao động một cái ngoại thần chuyên môn làm riêng, phần này vinh quang, dù là toàn bộ Yogerti bộ tộc, cũng không có một cây có thể hưởng thụ đến.

"Tiêu tốn một điểm tinh lực xuống, ngươi cần phải thuận lợi trưởng thành, thuận tiện cho ta một điểm vui mừng mới tốt. . ."

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía phương xa.

Thông qua hư không, hắn lại nhìn thấy mấy bức vẽ.

. . .

Một cái nào đó nơi đường nước ngầm bên trong.

Ánh nến rọi sáng bàn ăn, Hannibal quấn khăn ăn, cầm trong tay dao nĩa, phảng phất chính đang hưởng thụ chính mình ánh nến bữa tối —— nếu như quên chu vi thực sự không thế nào xứng đôi hoàn cảnh.

Ở bàn ăn bên trên, thình lình ngã lăn mấy bộ thi thể, cũng đã tàn khuyết không đầy đủ.

Dùng hết ăn sau, Hannibal thân sĩ giống như dùng màu trắng khăn ăn lau miệng, phảng phất nghe được cái gì, không khỏi quỳ rạp dưới đất.

"Càng nhiều. . . Càng nhiều sợ hãi, càng nhiều thịt. . ."

"Hoàn thành. . . Hoàn thành thịt cường thịnh yến!"

"Cổ lão người. . . Chắc chắn hiện ra, tất cả hắc ám chủng tộc, đều có thể một lần nữa đi lại ở đại địa!"

. . .

Một mặt khác, một nhánh đoàn xe chậm rãi lái vào thành phố Kimbert, ở một chỗ bỏ đi xưởng khu trước dừng lại.

"Nhanh, bắt đầu dỡ hàng!"

Từ xe con trên đi xuống rất nhiều bảo tiêu, ở một tên tóc bạc quản gia giống như nhân vật ra mệnh lệnh, đem đông đảo rương sắt dời vào xưởng khu.

"Tốt, các ngươi đều đi ra ngoài!"

Tóc trắng xoá lão quản gia đuổi đi những người khác, xoa xoa rất nhiều rương sắt.

Những thứ này cái rương đều rất thon dài dầy cộm nặng nề, thoạt nhìn dĩ nhiên phảng phất từng cái từng cái. . . Quan tài?

Ầm!

Hắn cạy ra một cái, bên trong dĩ nhiên là một tên đại khái hai mươi tuổi thiếu nữ, da thịt trắng nõn, hai mắt khép hờ.

Lúc này, lông mày khẽ nhúc nhích, tựa hồ một giây sau liền muốn tỉnh lại.

Thấy vậy, lão quản gia mặt hiện nổi lên ra vẻ vui mừng, tay hiện nổi lên ra một cây chủy thủ, mạnh mẽ đâm xuống!

Phốc!

Máu tươi tung toé!

Một lát sau, hắn mở ra mặt khác quan tài sắt tài, bên trong là một tầng đen

nhánh thổ nhưỡng, lão quản gia đem dao găm đỉnh nhận máu tươi nhỏ xuống đi, trong miệng còn ở lẩm bẩm: "Cái kia bồi hồi tại trong bóng tối ác linh, truy đuổi màu đỏ tươi người săn đuổi, thức tỉnh đi. . . Làm vì hướng về bóng tối các thần hiến lễ, mà mở ra máu chi tế điển!"

Ở lẩm bẩm ở trong, những kia sắt quan tài nhất thời có biến hóa, phát ra rất nhiều tiếng vang.

Từng cái từng cái bàn tay gầy guộc, phảng phất tránh thoát cuối cùng gông xiềng, rốt cục phá đất chui lên!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1151: Quỷ Hút Máu

"Rốt cục. . . Lại trở về!"

Lại lần nữa trở lại thành phố Kimbert điều tra cục phân bộ, Nietzsche chịu không nổi thổn thức.

"Thực sự là làm người không vui hồi ức. . . Ta vốn cho là lần trước tiêu diệt Thực Thi Quỷ sào huyệt là ta một cái công lao, không nghĩ tới, lại là ta lớn nhất sai lầm!"

Ryan thở dài một tiếng, chỉ huy lượng lớn người áo đen bắt đầu nhập trú.

"Như vậy, trưởng quan, chúng ta trước tiên muốn giải quyết cái nào?"

Nietzsche ngắm nhìn bên cạnh Simao, trong lòng lại là đang suy tư, làm sao đem bóng tối tế tự tình báo nói ra.

'Hay là có thể dùng giải quyết Robert nhà có ma làm vì thời cơ? Ngược lại nơi đó Mộng Ảo đã bị Andy ông chủ lấy đi, khẳng định không có nguy hiểm gì. . . Chờ một chút, hắn lấy đi cái kia bức tranh sơn dầu , căn bản không cần trả giá một viên tiền đồng, qua tay lại muốn bán ra mười viên kim Punk giá trên trời, quả nhiên vẫn là một cái gian thương. . .'

"Trước mắt thành phố Kimbert lớn nhất siêu phàm vụ án, chính là Hannibal! Robert dinh thự chỉ có thể tính giống như, phong khóa lại là có thể. . ."

Ryan trầm ngâm xuống, có chính mình dự định: "Đồn cảnh sát bên trong châm đối với Hannibal truy bắt lệnh đã phát ra, đối ngoại tuyên truyền là nắm giữ cường đại phá hư năng lực phần tử tội phạm. .. Bất quá hắn hết sức giảo

hoạt, ta cảm thấy tất yếu ở thành thị đường nước ngầm hệ thống bên trong tiến hành một lần lục soát. . ."

Làm cái này hiện đại thành thị tiêu chí, khổng lồ mà hoàn thiện đường nước ngầm, vừa có thể khiến thành thị thoát khỏi nước bẩn cùng nước đọng quấy nhiễu, ở nào đó chút thời gian, cũng sẽ trở thành một ít sinh vật nguy hiểm chiếm giữ giường ấm.

"Tuân mệnh!"

Nietzsche cùng Simao liếc mắt nhìn nhau, có chút trong lòng phát khổ.

Không nghi ngờ chút nào, lần này lùng bắt chủ lực, khẳng định liền muốn biến thành hai người bọn họ, ai để trong này phi phàm người, cũng chỉ có bọn họ đây.

"Báo cáo!"

Đang lúc này, một tên ăn mặc màu đen chế phục nữ thành viên đi vào, sắc mặt nghiêm nghị: "Đầu nhi, đồn cảnh sát mới vừa chuyển lại đây vụ án!"

"A. . ." Ryan nắm lên chính mình mũ: "Nietzsche, Simao. . . Hai người các ngươi theo ta ra ngoài một chuyến, có nhiệm vụ mới. . ."

"Mới vụ án?"

Simao ngồi lên xe sau khi, mới tiếng nói trầm thấp mở miệng hỏi.

"Hừm, nếu như không phải những kia Thực Thi Quỷ thay đổi chính mình thực đơn. . ." Ryan thở dài một tiếng, đem hồ sơ đưa tới.

Nietzsche tập hợp lại đây liếc mắt nhìn, chỉ thấy ở hồ sơ bên cạnh, còn có vài tờ màu trắng đen bức ảnh, phía trên là một bộ nữ thi, cái cổ vị trí còn có một cái máu thịt be bét vết thương.

"Nicole Rolisa! Dệt nữ công nhân, nguyên nhân cái chết: Lượng lớn mất máu?"

Simao chậm rãi đọc ra tin tức: "Nghi giống bị mãnh thú tập kích? Đám kia Thực Thi Quỷ, lúc nào chỉ uống máu không ăn thịt?"

"Vì lẽ đó. . . Có cái khác tà ác sinh vật xuất hiện, căn cứ ta xem qua tổng xử tư liệu, lần này hẳn là quỷ hút máu!" Ryan trầm giọng nói: "Đều chuẩn bị kỹ càng bằng bạc viên đạn!"

"Quỷ hút máu?" Nietzsche lập lại: "Chúng nó có năng lực gì?"

"Đầu tiên, ngươi không nên bị lừa, chân chính quỷ hút máu, cũng không có như vậy phong độ phiên phiên, mà là một đám chân chính quái vật, chúng nó thật giống như con dơi cùng nhân loại hỗn hợp, nắm giữ xấu xí mà trơ trụi không có lông bề ngoài, cũng không úy kỵ ánh mặt trời còn có tỏi cùng thánh giá, đặc thù bằng bạc viên đạn đúng là có thể đối với chúng nó tạo thành rất lớn thương tổn, thế nhưng cũng nhất định phải trải qua phụ ma. . ."

Simao thuần thục báo ra một loạt tin tức, rất hiển nhiên lần này tiến tu không có uổng phí.

"Tổng thể mà nói, là một đám cùng Thực Thi Quỷ như thế phiền phức, đương nhiên, chúng ta không thể lại sơ ý bất cẩn rồi. . ." Ryan hít sâu một cái: "Luôn cảm thấy có chút kỳ quái, loại này vụ án, ta khu trực thuộc phía dưới vài cái thành thị, thường ngày một năm cũng không có một cái, nhưng ở thành phố Kimbert, lại là liên tiếp. . ."

Người nói vô tâm, Simao cùng Nietzsche liếc mắt nhìn nhau, lại là không hẹn mà cùng nghĩ đến cái kia nhà quán nhỏ cùng Andy ông chủ.

Như thế thoạt nhìn, thành phố này nước, xác thực là vừa sâu mà lại hồn, hơi không chú ý là có thể chết đuối người a.

Mà đợi đến đoàn người đi tới đồn cảnh sát, lấy được đến làm bọn họ tin tức ngoài ý muốn.

"Lại có mới vụ án phát sinh?"

. . .

"Thực sự là đáng tiếc. . . Thật tốt một cô nương a, còn ở vào nàng nhất là thanh xuân tuổi. . ."

Án phát hiện trường từ lâu vây quanh một vòng cảnh sát, Ryan đưa ra xuống giấy chứng nhận, mang theo Nietzsche cùng Simao hai người đi vào.

"Lillian Marxiru, một tên tam lưu người mẫu. . . Cùng trước mấy vụ án người bị hại không có liên hệ gì, nhưng vết thương rất tương tự. . ."

Đi tới thi thể trước mặt, Ryan ngồi xổm xuống, nhìn Simao cùng Nietzsche: "Có biện pháp truy tung sao?"

"Không có. . ." Nietzsche thầm nghĩ ta chỉ biết là Đại Nhật Minh Tưởng Pháp, nếu để cho ta đốt nó, hay là còn có điểm tác dụng, muốn truy tung hung thủ, trừ phi lại trở về lật một lần Sâm La chi sách.

Đúng là Simao, đắc ý hừ một tiếng, ngồi xổm xuống, quan sát nữ thi vết thương trên cổ.

"Rất mới mẻ, tử vong thời gian cũng rất ngắn, có lẽ ta có thể mang chọn dùng một ít triệu hoán nghi thức, vì ta đám người chỉ dẫn hung thủ. . ."

"Rất tốt, ngươi lập tức động thủ!" Ryan lập tức đã quyết định: "Cái này một nhóm quái vật so với Thực Thi Quỷ càng thêm điên cuồng, ngăn ngắn trong vòng mấy tiếng, đã điên cuồng gây án bốn, năm lần, thật giống như khát khao vĩnh viễn không chiếm được thỏa mãn người điên. . ."

"Ta rõ ràng. . ."

Simao lập tức quỳ xuống đến, bắt đầu móc ra một ít bình bình lon lon, điều phối thuốc nước.

Mà không biết Ryan cùng cái kia phụ trách tra án đôn đốc nói cái gì, chu vi cảnh sát nhất thời biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Lấy bóng tối danh nghĩa, ta lệnh cho ngươi. . . Chết thảm oán linh a, một lần nữa Ngưng tụ đi!"

"Cái kia máu oán hận, đem làm cái này chỉ dẫn, mang chúng ta tìm tới sát hại ngươi hung thủ!"

Simao tự lẩm bẩm, đem dược tề tung xuống thi thể trên vết thương.

Nguyên bản bởi vì mất máu quá nhiều mà trắng dã vết thương, lúc này chợt bắt đầu chậm rãi nhúc nhích, khép lại vảy kết.

Không chỉ có như vậy, Nietzsche càng là hơi nhướng mày, cảm giác một ít không đồ tốt, đã phụ thể đến thi thể trên người.

"Chuyện này. . . Tựa hồ không phải người chết bản thân linh hồn?"

Suy nghĩ một chút, hắn rốt cục không nhịn được mở miệng.

"Đương nhiên. . . Ngươi cho rằng mỗi người chết rồi đều sẽ hình thành linh hồn sao? Vậy này cái thế giới chẳng phải là khắp nơi Oán quỷ?" Simao trào phúng chỉ cươi cười: "Ta triệu hoán, là phụ cận trong lĩnh vực linh thể, chúng nó khẳng định nhìn thấy vừa nãy án phát một màn, dính dáng tới oán hận cùng nguyên chủ một ít tinh thần mảnh vỡ. . ."

"A. . ."

Ngay khi Simao dứt tiếng sát na, một đạo thật dài tiếng hít vào vang lên, trên mặt đất nữ thi đột nhiên mở mắt ra.

"Hiện tại. . . Ngươi có thể nói cho ta hung thủ dáng dấp. . ."

"Đó là Hắc dạ chi tử, nắm giữ con dơi ngoại hình, nhân loại thể phách, thon dài đầu lưỡi. . ."

Nữ thi lấy một loại bình thản tiếng nói, chậm rãi kể rõ.

"Quả nhiên là quỷ hút máu, có thể truy tung sao?" Ryan chà xát đem mồ hôi lạnh: "Ta lập tức kêu gọi tiếp viện!"

"Không có vấn đề , bất quá thi thể này, cần trước tiến hành một phen luyện chế, trở thành ta người hầu!" Simao rụt rè nói .

"Ta trao tặng ngươi tiện nghi xử sự quyền lực!"

Ryan vung tay lên, Simao nhất thời kích động lên, ở nữ thi thể trên bôi lên các loại phù văn, cùng với rót vào lượng lớn dược tề.

"Đứng đứng lên đi, ta bóng tối chi phó!"

Tất cả hoàn thành sau khi, Simao trong mắt mang theo nóng rực sắc thái, lớn tiếng ngâm tụng chú ngữ.

Răng rắc! Răng rắc!

Trên mặt đất nữ thi bò lên, hành động cứng ngắc, rất nhanh lại khôi phục bình thường, chỉ là hai mắt trở nên không có một chút nào cảm tình.

"Đây là cao hơn Phản Hồn Thi một cấp Huyết Nhục Khôi Lỗi?"

Nietzsche âm thầm cắn răng.

"Báo thù oán linh a, mang chúng ta đi tìm, giết chết thân thể ngươi hung thủ. . ."

Ở Simao chú văn ở trong, nữ thi vẻ mặt thẫn thờ mà đi tới một cái nắp giếng

trước, mở ra tiến vào xuống thủy đạo.

"Đi!"

Ryan tuy rằng nhìn qua da bọc xương, nhưng thực lực căn bản không có hạ xuống bao nhiêu, thân thủ vô cùng nhanh nhẹn.

Simao cùng Nietzsche đều là phi phàm người, tuy rằng thể chất không phải chủ yếu thuộc tính, nhưng không thể nghi ngờ cũng thu được tăng cường.

Ba người đi theo nữ thi, ở đường nước ngầm trong phi nhanh đi xuyên.

Ánh đèn tối tăm, khí tức tanh tưởi, bốn phía mọc đầy rêu xanh, bóng loáng cực kỳ, không để ý liền dễ dàng vấp ngã.

"Rất hiển nhiên, chúng nó đúng là lợi dụng đường nước ngầm. . ."

Ở một chỗ hàng rào sắt trước mặt, Ryan thở dài một tiếng: "Cũng không biết nơi này phòng thị chính bao lâu không thanh lý. . ."

Có thể thông qua người trưởng thành thể hình đường nước ngầm, tự nhiên cũng có rất nhiều hạn chế, tỷ như mỗi cách một đoạn, liền muốn thiết lập một chỗ hàng rào sắt, nơi này thường thường cũng là rất nhiều rác rưởi hội tụ nơi, dễ dàng tạo thành bế tắc, cần đúng giờ phái bài chất thải rãnh công tiến hành thanh lý.

Nhưng lúc này, hàng rào sắt phía trên thình lình xuất hiện một cái động lớn, chu vi đống rác thế lên, tanh tưởi đập vào mặt, cũng không biết bao lâu không có ai xử lý qua.

"Ta chán ghét nơi này. . ."

Nhìn thấy những kia nước bẩn, còn có phía trên trôi nổi đủ loại rác rưởi cùng tử thi, dù là sống nguội không kỵ Simao cũng tê cả da đầu.

Phốc!

Lúc này, cái kia nữ thi trực tiếp nhảy xuống nước, từ lan can sắt bên trong xuyên qua.

"Theo sau. . ."

Ryan bóp mũi lại nhảy xuống, cả người nhất thời bắt đầu nôn mửa lên.

"Hắc thiết chi thần a. . ."

Mặt sau Nietzsche cùng Simao không có biện pháp, theo nhảy xuống, ói ra cái rối tinh rối mù.

Xuyên qua hàng rào sắt, bò lên bờ một bên sau khi, bọn họ quả thực hận không thể đem cả người đều ném vào trong máy giặt quần áo, thật tốt xông một cái uế vật.

"Chít chít!"

Đang lúc này, phía trước đột nhiên truyền tới một âm thanh.

Dẫn đường nữ thi phát ra một tiếng rít, lập tức nhào tới.

"Chú ý. . . Mục tiêu xuất hiện!"

Ryan trong nháy mắt nắm lấy cái chuôi súng.

Ầm ầm!

Trong bóng tối, vài tiếng tranh đấu truyền đến , khiến cho Simao sắc mặt rất khó nhìn: "Ta chế tạo bóng tối chi phó, đã bị cuốn lấy, cẩn thận, chúng nó số lượng rất nhiều. . ."

Bạch!

Ngay khi hắn lời nói nói đến một nửa thời khắc, có vài rắn dài như thế đồ vật, liền từ trong bóng tối phát động tập kích.

Ầm!

Ryan ngay đầu tiên nổ súng, nhưng một giây sau súng lục liền bị đánh rơi trên đất, một cái màu tím đen rắn dài trói lại hai tay của hắn.

"Đây là. . . Món đồ quỷ quái gì?"

Nietzsche hai tay bảo vệ cổ của chính mình, nỗ lực giẫy giụa, cảm giác màu tím đen rắn dài bên trên còn tràn ngập niêm dịch, trơn cực kỳ.

Đùng đùng!

Đèn pin cầm tay trên mặt đất lăn, một sáng một tối ở trong, rốt cục chiếu rọi ra mấy con quái vật bóng người.

Chúng nó tương tự con dơi cùng nhân loại hợp thể, cả người trọc lốc, không có một tia quần áo cùng bộ lông, cái kia màu tím đen rắn dài, rõ ràng là chúng nó phun ra đầu lưỡi!

Quỷ hút máu! ! !

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1152: Nhà Có Ma

"Đáng chết!"

Bị một cái lưỡi dài đầu trói lại cái cổ là cái gì loại cảm thụ?

Nietzsche chỉ cảm thấy một luồng mùi tanh xông thẳng miệng mũi, hô hấp không khoái, hai tay liều mạng lôi kéo , khiến cho chính mình còn có thể hô hấp đến quý giá không khí.

Ở nghẹt thở bên trong người trong mắt, dù là đường nước ngầm cái kia mang theo tanh tưởi không khí, cũng là cực kỳ quý giá.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Làm như cảm nhận được hắn giãy dụa, cái kia tiệt đầu lưỡi lại tăng vọt một đoạn, phần sau nở hoa, biến thành một tấm mọc đầy răng nanh miệng rộng.

"Ta làm sao có thể chết ở chỗ này?"

Nietzsche gào thét: "Mặt trời!"

Hừng hực!

Trên người hắn phảng phất bốc cháy lên một tầng ngọn lửa vô hình , khiến cho đầu lưỡi phảng phất chấn kinh con cá như thế, kinh hãi thu lại.

"Hiện tại còn muốn chạy? Chậm!"

Nietzsche hai tay gắt gao cầm lấy đầu lưỡi, đột nhiên lôi kéo.

Một con quỷ hút máu dưới chân không đứng thẳng được, bị hắn rút ngắn vài bước, trên mặt lông tơ đều nhìn ra thấy rõ rõ ràng ràng.

Ầm!

Hắn cắn môi, tỉnh táo rút súng.

Một tiếng vang thật lớn qua đi, cái này quỷ hút máu đầu lập tức nổ tung, rất nhiều đỏ trắng chảy đầy đất.

Ở cái này đầu quỷ hút máu tử vong đồng thời, Nietzsche lại là bỗng nhiên ngẩn ra, cảm giác mình Đại Nhật Minh Tưởng Pháp, phảng phất lại hấp thu đến một cái đồ đại bổ, trong đầu quả cầu lửa đột nhiên mở rộng.

"Lấy Vu độc tên! ! !"

Ngay khi Nietzsche giải quyết một con Thực Thi Quỷ đồng thời, bên cạnh hắn Simao truyền đến một tiếng gầm lên giận dữ.

Một cái kỳ dị Vu độc oa oa, liền bị ném xuống đất, từ các vị trí cơ thể tràn ra máu tươi.

Tí tách! Tí tách!

Nương theo máu tươi chảy ra, rất nhanh sẽ trên mặt đất hội tụ một cái màu đen nhỏ bãi.

Khó có thể dùng lời diễn tả được quỷ dị khí tức tản ra, lạnh lẽo thấu xương.

Những kia quỷ hút máu thét lên, phảng phất chịu đến cái gì kinh hãi, dồn dập thu về đầu lưỡi, thoát đi hiện trường.

"Tốt, chúng ta cũng mau rời đi nơi này đi!"

Simao nhìn trên đất con rối hình người, trên mặt cũng tràn đầy kiêng kỵ:

"Loại này sức mạnh của nguyền rủa quá mạnh, ta không khống chế được, nếu như nó một khi mất khống chế, chết liền là chúng ta. . ."

"Có thể thấy, đây là vô cùng nguy hiểm pháp thuật. . ."

Nietzsche hoạt động xuống dưới cái cổ, theo Ryan cùng Simao đường cũ trở về.

"Không nghĩ tới, những thứ này quỷ hút máu dĩ nhiên cường đại như thế, mất đi cái kia bóng tối chi phó sau, chúng ta cũng không cách nào lại truy tung đối phương. . ."

Ryan thở dài: "Chỉ có thể gia tăng cảnh lực tuần tra. . ."

. . .

Sau đó, chính là căng thẳng bận rộn, có rất ít kỳ nghỉ.

Thành phố Kimbert cũng bắt đầu truyền lưu quỷ hút máu nghe đồn, dù sao chúng nó so với Thực Thi Quỷ càng thêm hung tàn, cũng càng thêm xoi mói, sẽ không chuyên môn đối phó lang thang hán, mà là càng thêm yêu thích tuổi thanh xuân thiếu nữ, cái này trực tiếp dẫn đến thành phố Kimbert buổi tối trở nên hoang vu lên, càng ngày càng nhiều thiếu nữ không dám buổi tối ra ngoài.

Sau năm ngày.

Nietzsche nhìn rực rỡ thái dương, ngáp một cái: "Thực sự là mỹ hảo ánh mặt trời a!"

Từ khi tu luyện Đại Nhật Minh Tưởng Pháp sau khi, hắn liền vô cùng hưởng thụ dưới ánh mặt trời dần dần trở nên mạnh mẽ cảm giác, hận không thể một ngày 24h đều tiếp thu ánh mặt trời chiếu khắp.

"Hiếm thấy có một cái kỳ nghỉ. . . Chỉ là những thứ này quỷ hút máu, rõ ràng là Gargamel lần trước nói tới bóng tối tế điển bên trong huyết chi bộ phận. . ."

Mang theo như vậy một loại lo lắng, hắn đi tới Ngô Đồng con đường, một gian nhỏ tiệm tạp hóa bên trong.

"Hoan nghênh quang lâm. . ."

Phương Nguyên nhưng vẫn là cái kia phó cười híp mắt dáng vẻ: "Tiểu Nietzsche, ta liền biết, ngươi đến thời gian nên lại đây. . ."

"Hoặc là nói. . . Căn bản không có cái khác khách hàng chứ?" Nietzsche lườm một cái.

"Không không không. . . Tuy rằng khách hàng ít ỏi, nhưng tình cờ cũng là có chân chính khách nhân, rất có tài lực khách nhân!" Phương Nguyên mỉm cười trả lời: "Ngay khi ngày hôm qua, một tên ngày xưa khách nhân đến đây, hắn ra tay có thể so với ngươi hào phóng nhiều. . ."

"Ngày hôm qua? Cũ khách? Ngày hôm qua tựa hồ là Simao ngày nghỉ chứ? Hắn cũng tới?" Nietzsche bỗng nhiên trở nên hơi cảnh giác.

"Thực sự là thông minh, một đoán liền đúng đây!" Phương Nguyên sắc mặt không hề thay đổi: "Như vậy, khách nhân, lần này ngươi cần cái gì đây?"

"Có hay không một ít đối phó quỷ hút máu đồ vật? Muốn chân chính có dùng!" Nietzsche vội vàng nói.

"Quỷ hút máu chỉ là bóng tối nô bộc, muốn đối với chúng nó tạo thành sát thương, thực sự là lại khá đơn giản chuyện. . . Chỉ bất quá, chúng nó nắm giữ chế tạo dòng dõi năng lực, xử lý lên cần nhất định thủ đoạn. . ."

"Chế tạo dòng dõi, ngươi là nói huyết duệ?" Nietzsche kinh ngạc thốt lên một tiếng.

"Huyết duệ? Ngươi yêu thích xưng hô như vậy tới nói cũng không phải không thể, tuy rằng quỷ hút máu sinh ra, dựa vào căn bản không phải máu tươi. . ." Phương Nguyên nhún nhún vai: "Muốn nói đặc biệt thương phẩm, ta đề cử

quỷ hút máu bùa hộ mệnh! Không thể không nói, cái này một thương phẩm xác thực là rất được hoan nghênh đây. Chỉ cần năm viên ngân Searle. . ."

"Ngoại trừ Simao cái kia oan đại đầu ở ngoài , ta nghĩ không tới những người khác sẽ mua cái này. . ." Nietzsche lại là lầm bầm một câu: "Trên thực tế, ngươi tại sao không đem nó bán ra giá cả hạ thấp một ít, tỷ như năm viên đồng tử cái gì, lại cầm đi ra bên ngoài chào hàng đây? Ta nghĩ. . . Dựa vào thành phố Kimbert quỷ hút máu khủng hoảng, nhất định có thể mạnh mẽ kiếm một món hời."

"Đề nghị của không sai. . ." Phương Nguyên con mắt có chút toả sáng: "Đáng tiếc như thế làm, ta không tốn thời gian dài liền sẽ bị xin mời đi đồn cảnh sát uống trà, nói không chắc còn muốn an ta một cái quấy rầy công cộng trị an, phân tán sợ hãi loại hình tội danh, đến thời điểm ta cũng chỉ có thể liên hệ ta luật sư."

"Ta mua. . ." Nietzsche móc móc túi áo, phát hiện thực sự là trong túi ngượng ngùng, chỉ có thể từ tiện nghi nhất ra tay: "Khải Linh nước. . . Hi vọng ta lần này có số may!"

Hắn nhìn chằm chằm gian thương lão bản con mắt, đã cơ bản đoán được từ nơi này mua được hàng thật quy luật, hoàn toàn chính là nhìn đối phương tâm tình!

"Không có vấn đề!"

Phương Nguyên cười híp mắt đưa qua một cái bình nhỏ, thuận lợi đem miếng đồng thu cẩn thận.

". . . Ta gần nhất, tu luyện Đại Nhật Minh Tưởng Pháp thời điểm, gặp phải một chút nghi nan vấn đề, tỷ như. . . Ta phát hiện nó có thể đốt cháy tất cả. . ." Tiêu tốn một đồng sau khi, Nietzsche suy đoán chủ quán lúc này tâm tình phải rất khá, không khỏi nhắc tới ra vấn đề của chính mình: "Ta nên làm gì?"

"Thái dương đặc tính, chính là không gì không thiêu cháy!" Phương Nguyên

ý tứ sâu xa nói: "Vì sao phải sợ hãi?"

"Nhưng này loại tốc độ, thực sự là quá nhanh. . . Quá mức kinh tâm động phách. . ." Nietzsche nhìn hai tay của chính mình: "Ta xưa nay không biết, nguyên lai có một ngày nhanh chóng tăng trưởng lực lượng, cũng sẽ cho người sợ hãi. . ."

"Chuyện này. . . Chính là đánh đổi!" Phương Nguyên gật gù: "Đối với cái này, ta không có càng nhiều giáo dục ngươi, chỉ là ngươi phải cẩn thận, nếu như Đại Nhật Minh Tưởng Pháp mất khống chế, cái kia cái thứ nhất đốt, chính là chính ngươi. . ."

"Còn có một việc, liên quan tới Robert nhà có ma, ta thủ trưởng đã quyết định muốn giải quyết cái vấn đề này. . ."

Nietzsche trong lòng chìm xuống, ép buộc chính mình không nghĩ nữa những vấn đề kia, nói tới phương diện khác: "Ngài cái nhìn là?"

"Cẩn thận một chút, không cần chết nữa!" Phương Nguyên bày ra một cái tiễn khách tư thế.

"Không muốn. . . Chết rồi? Lẽ nào toà kia nhà có ma vẫn không có giải quyết? Nhưng Mộng Ảo tranh sơn dầu không phải đã ở ngài nơi này sao?" Nietzsche có chút khó mà tin nổi.

"Chờ một chút. . ." Sau một khắc, hắn bỗng nhiên phản ứng lại: "Lẽ nào ngươi lại chế tác một bộ tranh giả lừa gạt người, liền loại kia cảm giác kỳ dị đều có thể làm giả? Ngươi cái này gian thương!"

. . .

"Tốt, lùng bắt Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu, là một cái lâu dài mà công trình vĩ đại, tiếp đó, chúng ta cần đem Robert quỷ trạch thanh lý một lần. . ."

Ngày thứ hai, ở ban điều tra trong phòng làm việc, Ryan để thủ hạ đưa lên vài

phần văn kiện.

"Robert dinh thự, bởi Mộng Ảo duyên cớ, đã hoàn thành đã biến thành một cái hung địa, bên trong chủ nhân Robert cha con, cùng với người hầu, quản gia, thị nữ mấy người tất cả mất tích, không có một chút nào tin tức. . . Tuy rằng nơi này nguy hiểm không có khuếch tán, nhưng cũng không thể mặc cho nó như thế tồn tại đi xuống. . ."

Hắn nhìn Nietzsche một chút: "Ngươi cảm thấy thế nào? Cái kia bức tranh sơn dầu Mộng Ảo, còn có giá trị hay không?"

'Đầu nhi hiện tại còn tưởng rằng năng lực của ta là từ tranh sơn dầu Mộng Ảo bên trong đến đây. . .'

Nietzsche có chút da mặt đỏ lên, nhìn thấy Simao mục quang tự tiếu phi tiếu, vẫn là cắn răng nói: "Ta cảm thấy. . . Bằng vào chúng ta lúc này nhân thủ, đi xử lý Robert dinh thự sự kiện, là phi thường không sáng suốt chuyện!"

"Xác thực, phi phàm bên trong thế giới, nguy hiểm nhất chính là không biết!" Ryan ngẩn ra, chợt suy tư trả lời: "So với những kia không cách nào đụng vào, không cách nào nghiên cứu lệ hồn, nguyền rủa mà nói, Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu đều có vẻ rất đáng yêu. . . Nếu như không tính loại kia chết rồi ô nhiễm tới nói !"

"Thế nhưng. . . Chúng ta có thu về cái kia bức tranh sơn dầu cần thiết, đây là tới từ tổng cục mệnh lệnh!" Ryan tằng hắng một cái, lấy nghiêm túc đến cực điểm tiếng nói nói ra mệnh lệnh.

"Tại sao?" Nietzsche cướp ở Simao trước, hỏi ra câu này.

"Có lẽ. . . Bởi vì đó là Vincent di vật chứ? Mà Vincent tiên sinh, đã bị chứng minh là toàn bộ Kelsa liên bang năm trong vòng mười năm, cường đại nhất phi phàm người! Đặc biệt đang đối kháng với một số tà giáo tín đồ thời điểm, hắn lực lượng có vô cùng khó mà tin nổi hiệu quả!"

Ryan giải thích: "Tổng bộ chuyên gia đã chuyên môn nghiên cứu qua nơi này phát sinh vụ án, cảm thấy có vô cùng không ổn chuyện sắp sửa phát sinh, đồng thời liên lụy đến một ít rất cổ lão tà giáo tổ chức, bởi vậy, chúng ta cần sưu tập càng nhiều lực lượng. . ."

Nietzsche chậm rãi gật đầu, trong đầu lại là phảng phất đập tới một đạo sấm sét: 'Tổng bộ người đã thông qua thịt cường thịnh yến các loại manh mối, đoán được ở thành phố Kimbert bên trong khuấy động phong vân, chính là cái kia hỗn loạn cùng điên náo chi chủ tín đồ. . . Mà nghĩ muốn đối kháng loại này tồn tại lực lượng, dù là chỉ là nó thân thuộc, đem đưa vào mặt khác lực lượng cũng rất tất yếu, lựa chọn tốt nhất chính là truyền thuyết trong Tinh Giới cự mãng!'

Trên thế giới cũng không chỉ một cái Gargamel, mà lấy ban điều tra xúc tu, còn có cùng phi phàm thực lực giao thiệp với kinh nghiệm nhiều năm, thu được những tin tình báo này cũng không phải là chuyện rất khó.

"Nói cách khác, đây là cưỡng chế nhiệm vụ, không cách nào lảng tránh, đúng không?" Simao chỉ cươi cười: "Vậy cũng chỉ có tham gia, ta đối với cái kia Vincent lưu lại tác phẩm hội họa, cũng là rất có hứng thú đây, dù sao cũng là tạo nên Nietzsche thời cơ. . ."

"Ta phục tùng mệnh lệnh!"

Nietzsche lại là trầm mặc, nghĩ đến cái kia Andy chủ quán nói kế thừa cùng ô nhiễm, lẽ nào ban điều tra không biết một ít không phải siêu phàm lực lượng chỉ có thể tạo nên một cái phi phàm người quy luật, vẫn có cái khác dự định?

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1153: DiệT SạCh

"Cái này quần quỷ hút máu, làm việc thực sự quá điên cuồng. . ."

Bên trong cửa hàng, Phương Nguyên lấy tay đập trán, nhìn trước mặt màn ánh sáng: "Một điểm đều không có Thực Thi Quỷ cẩn thận, cũng sẽ không tìm kiếm thích hợp mục tiêu, hiện tại đã huyên náo toàn bộ thành thị đều không được an bình, cũng thành công gây nên toàn bộ liên bang chú ý. . . E sợ không bao lâu nữa, sẽ có quân đội vào ở, tiến hành toàn diện càn quét chứ? Nói không chắc, còn có điều tra tổng bộ cái kia mấy tên rác rưởi lại đây. . ."

"Vĩ đại chúa tể, dù sao chúng nó chỉ là kế thừa cổ lão người bộ phận ô nhiễm đời sau. . . Mà quỷ hút máu đối với máu tươi yêu cầu, lại cực kỳ hà khắc!" Mollygu vẫn là trắng đen người hầu gái váy trang phục, cung kính mà đứng ở một bên.

"Đúng, những thứ này dơ bẩn mà thấp kém con hoang chết bao nhiêu ta đều sẽ không có bất kỳ cảm xúc, nhưng nếu như bởi vậy khiến bóng tối tế lễ thất bại, vậy thì quá đáng tiếc điểm. . ." Phương Nguyên lắc đầu một cái.

Xuất phát từ nguyên nhân này, hắn gần nhất mới vô cùng biết điều.

Dù sao, nếu là biết được tử địch ngay khi viên tinh cầu này bên trên, Omre như thế nào dám chân thân hàng lâm đây?

"Tuy rằng những thứ này quỷ hút máu động tác rất nhanh. . . Nhưng liên bang cũng không phải người ngu, tuy rằng bản địa ban điều tra nhìn như đem tinh lực dời đi ở Robert quỷ trạch bên trên, nhưng kỳ thực âm thầm từ nơi khác triệu tập lực lượng. . ."

Bí mật này, có lẽ liền Ryan đều bị che giấu một chút, ở Phương Nguyên trước, lại là căn bản không chỗ che thân: "Máu chi tế điển, rất có thể sẽ thất bại, dù sao chỉ là một đám quỷ hút máu, làm sao có thể cùng một cái liên bang lực lượng chống đỡ được?"

"Vĩ đại chúa tể, có hay không cần ta ra tay?"

Mollygu rất có tự giác lên trước một bước.

Lấy thực lực của nàng, ở trên viên tinh cầu này cũng tuyệt đối có thể tính đứng đầu.

"Trên viên tinh cầu này, dù sao vẫn là có thể cùng ngươi sánh vai cường giả, cường đại nhất quốc gia cũng có cùng ngươi chiến đấu lực lượng. . ." Phương Nguyên tựa hồ nhìn thấy càng nhiều: "Vì lẽ đó. . . Vẫn phải là ta nhúc nhích!"

"Nhưng là. . . Vĩ đại chúa tể, cái kia kế hoạch của ngài?" Mollygu hơi nghi hoặc một chút.

"Có Huyết nhục chi thư, Omre thân thuộc tự nhiên sẽ bị cuồn cuộn không ngừng hấp dẫn tới đây, nhưng chúng nó cũng không biết chân chính hấp dẫn chúng nó chính là cái gì. . . Đối với Omre mà nói, trên viên tinh cầu này vốn là có sức mạnh của ta vết tích, từ Mandala Vu sư bắt đầu đã là như thế. . . Nhưng, nhiều một con dòng dõi cùng thân thuộc, lại là hoàn toàn khác nhau, vượt quá giới hạn!"

Phương Nguyên mỉm cười nói: "Bởi vậy, ngươi ra tay trái lại ẩn giấu không được tự thân, ta nhưng không có cái vấn đề này."

Bởi vì viên tinh cầu này bên trên vốn là có Phương Nguyên làm cái này Tinh Giới cự mãng ô nhiễm, bởi vậy, chỉ cần để bóng tối tế lễ lúc Omre, không cảm giác được hắn chân chính lực lượng cùng cái kia bản Huyết nhục chi thư, liền không có vấn đề chút nào.

"Cái kia chủ nhân chuẩn bị làm sao trợ giúp những kia quỷ hút máu đây?"

Mollygu nghi hoặc mà hỏi.

"Tự nhiên là. . . Chế tạo một cái vụ án lớn, hoàn toàn hấp dẫn đi liên bang sự chú ý."

Phương Nguyên mỉm cười, trên người quần áo nhất thời xảy ra biến hóa, mang theo người hầu gái tiểu thư ở trong cửa hàng chậm rãi biến mất.

. . .

Thành phố Lotson.

Một cái nào đó cái bí mật bên trong trụ sở dưới đất, một vòng lớn người ngồi vây quanh, một tờ bản đồ bị phóng to treo lơ lửng, phía trên là nhằng nhịt khắp nơi đường nước ngầm mạng lưới đồ.

Nếu như Nietzsche ở đây, liền sẽ lập tức nhận ra đến, đây là thành phố Kimbert bản đồ.

"Barton trưởng phòng, đây chính là ngài triệu tập nửa cái liên bang điều tra viên nguyên nhân?"

Ở đây điều tra viên, đều là cấp năm trở lên, các đại khu vực chân chính thủ lĩnh, nắm giữ cấp năm quyền hạn.

Mà Barton trưởng phòng, nhưng là toàn bộ ban điều tra thủ lĩnh, duy nhất một cái cấp chín quyền hạn người, biết cái liên bang này quốc gia tất cả bóng tối việc.

"Đúng thế. . ."

Barton tiếng nói trầm thấp mà mạnh mẽ, tựa hồ với hắn quân lữ trải qua có chút quan hệ: "Trải qua chúng ta luôn mãi xác thực, các đại khu trực thuộc phi

phàm sinh vật, đều có hướng về thành phố Kimbert hội tụ dấu hiệu, đặc biệt cái kia cổ lão tà giáo tổ chức —— Bái Nhãn giáo hội!"

". . ." Hiện trường yên lặng một hồi , làm cái này cấp năm quyền hạn người, bọn họ đương nhiên biết Bái Nhãn giáo hội quỷ dị cùng đáng sợ.

"Mọi người đều biết, Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu luôn luôn đều là Bái Nhãn giáo hội thân thuộc, chúng nó xuất hiện ở thành phố Kimbert, đồng thời bắt đầu phạm vi lớn tập kích, tuyệt đối không là bắn tên không đích. . . Mà mới sưu tập chứng cứ cũng nói tất cả, những thứ này Tà giáo đồ, chính đang chuẩn bị bóng tối tế lễ, triệu hoán cổ lão người một lần nữa hàng lâm!"

Barton hai tay chống mặt bàn, ánh mắt sáng ngời nhìn chung quanh một vòng: "Tuyệt đối không thể để cho chúng nó thành công!"

"Đây là tự nhiên!"

Rất nhiều người phụ trách dồn dập gật đầu.

Bọn họ mơ hồ biết, cái kia Viễn cổ thời đại, cổ lão người thống trị tinh cầu thần thoại, cũng không phải là vẻn vẹn chỉ là truyền thuyết, mà là xác thực có việc này!

"Nhân loại chúng ta đã tự do, bất luận là đồ vật gì, dù là thần linh, cũng không nên nghĩ một lần nữa nô dịch chúng ta!" Barton vẻ mặt nghiêm túc: "Lần này, ta vâng lệnh có thể điều động quân đội phụ trợ, nhất định sẽ đem thành phố Kimbert hoàn toàn thanh lý một lần, những kia Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu không giữ lại ai!"

"Há, ha ha, phải không?"

Đang lúc này, một cái âm thanh vang vọng phòng họp.

Khói đen hiện lên, từ trong hư không đi ra một bóng người.

Hắn ăn mặc quần áo màu đen, trên đầu vành nón đè thấp, trên mặt bao phủ một tầng sương mù, cầm trong tay một cái cong chuôi gậy.

"Cảnh giới!"

Mặc kệ là người nào, có thể đột nhập loại này phòng ngự trụ sở dưới mặt đất, đối với cùng sẽ người đã là đầy đủ chấn động.

Trong phút chốc, không biết bao nhiêu súng ống pháp trượng, hay hoặc là binh lính nô bộc, thậm chí nguyền rủa đồ vật, liền nhắm ngay kẻ tự tiện đi vào này: "Nói ra ngươi ý đồ đến?"

"Ta sao? Chỉ có thể tính một cái lạc lối người chứ?"

Bị sương mù bao phủ khuôn mặt xuống truyền đến tiếng nói: "Trong lúc vô tình quấy rối quý phương tụ hội, cảm giác sâu sắc xin lỗi!"

"Ngươi cảm thấy, chúng ta sẽ cho là như thế sao?"

Barton trưởng phòng hai tay đặt sau lưng ở sau lưng, không biết khi nào, đã có một mảnh viên trụ trạng kính rơi xuống, đem cả người hắn cùng vùng không gian này cách ly.

"Chư vị cần gì sốt sắng như vậy đây. . ." Cái này lạc lối người, tự nhiên chính là Phương Nguyên, lúc này thấy buồn cười: "Không bằng chúng ta đều thối lui một bước, các ngươi từ bỏ kế hoạch lúc trước, ta cái này liền rời đi làm sao?"

"Ngươi là Bái Nhãn giáo hội người?" Barton suy đoán hỏi.

"Có lẽ vậy!" Cái gọi là Bái Nhãn giáo hội, chính là sùng bái một cái cổ lão người tổ chức , bởi vì vị kia cổ lão người tương tự cực lớn con ngươi, bởi vậy liền phát triển ra một loại đôi mắt sùng bái, được xưng Bái Nhãn giáo hội.

"Nắm lấy hắn!"

Barton dưới thân mặt đất một không cả người rơi đi vào, thanh âm nhàn nhạt truyền ra.

Ầm ầm!

Đầu tiên chính là hai tiếng súng vang lên, ở Phương Nguyên trên người, hai viên viên đạn phát ra nhàn nhạt khói trắng , hóa thành hai cái bẹp ngân phiến, rơi trên mặt đất.

"Lấy *** danh nghĩa!"

"Ta phỉ nhổ ngươi, ta trục xuất ngươi!"

"Nguyền rủa!"

Sau một khắc, các loại phi phàm thủ đoạn, liền rơi vào Phương Nguyên trên người.

Đáng tiếc, hắn chỉ là giơ lên áo choàng, nhẹ nhàng chặn lại, liền đem tất cả phi phàm lực lượng đều cách trở ở bên ngoài.

"Người kia. . . Đến cùng là ai?"

Lúc này Barton, đã khẩn cấp chuyển đến mặt khác một gian an toàn ốc, thông qua các loại thủ đoạn, thu được bên trong phòng họp hình ảnh: "Qua lại không gian năng lực. . . Cực kỳ nguy hiểm phi phàm người, lẽ nào là Bái Nhãn giáo hội người ẩn núp?"

"Ai. . . Các ngươi cần gì phải động thủ?"

Ngăn trở công kích sau khi, Phương Nguyên thở dài một tiếng, tay hiện nổi lên ra một cái ấn ký, giống như nào đó một con mắt.

Con mắt này thụ đồng dáng dấp, phảng phất hội tụ này thế chi ác, tràn ngập làm người cuồng loạn cảm giác gấp gáp.

Ở lạnh lẽo khí tràng xuống, tất cả phi phàm người đều là không tự chủ được lui lại mấy bước.

"Quả nhiên. . . Là Bái Nhãn giáo hội người!"

"Chú ý bí mật!"

Nhìn thấy cái này thần bí phi phàm người chuẩn bị động thủ, cái khác phi phàm người lập tức muốn ngăn cản hoặc là rời đi.

Nhưng Phương Nguyên thi pháp tốc độ thực sự quá nhanh: "Triệu hoán Thực Thi Quỷ! Triệu hoán quỷ hút máu! Triệu hoán Thâm Uyên Ma Đằng!"

Ầm ầm!

Mặt đất vỡ vụn, một cái thô to cực kỳ dây leo không ngừng sinh trưởng, lan tràn, vô số sợi rễ tựa hồ muốn chiếm cứ toàn bộ trụ sở dưới mặt đất.

Mà ở bốn phương tám hướng, từng con Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu hiện lên, không chút khách khí mà đem trước mặt mục tiêu đẩy ngã, hưởng thụ gặm nuốt máu thịt lạc thú.

Xem qua Omre Huyết nhục chi thư sau, muốn triển khai một ít mang theo Omre thân thuộc phong cách Hắc Ám pháp thuật, quả thực là quá mức đơn giản.

Thậm chí, chính là cho gọi ra một con Hắc Ám dòng dõi, hoặc là triển khai Omre chi ấn, đối Phương Nguyên mà nói cũng không thành vấn đề.

Chỉ là như vậy vừa đến, dù là Omre là kẻ ngu si, cũng biết Phương Nguyên ở trên viên tinh cầu này.

Mà nương theo tiến công, phi phàm người một ít thiếu hụt, lập tức bạo lộ ra: Chỉ am hiểu một chút nghi thức, cần đặc biệt bố trí, ở tao ngộ chiến phương diện, đối đầu thể lực mạnh mẽ quái vật, lập tức rơi xuống nhập hạ phong.

Không đến bao lâu, một tên cấp năm điều tra viên bị ngã nhào xuống đất, cắn phá cái cổ.

"Chúng ta lập tức rời đi. . ."

Barton nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời xoay người, thần sắc nghiêm túc: "Đồng thời tiến hành thông báo, Bái Nhãn giáo hội bên trong, lại xuất hiện một cái khủng bố cường giả!"

Ầm ầm!

Nhưng hắn vẫn chưa đi tới cửa, một mặt vách tường liền bị một cây màu đen mang gai dây leo chen nứt đập vụn, Phương Nguyên chậm rãi đi vào: "Thân là đường đường ban điều tra trưởng, ta có thể không tin ngươi dĩ nhiên sẽ như vậy phế vật!"

"Ngươi đã nhìn chăm chú Thâm Uyên?" Barton lại là đột nhiên hỏi ra mặt khác một câu nói.

"Ngươi cho rằng ta là Thâm Uyên giả? Cái kia liền coi như thế đi!"

Phương Nguyên nhún nhún vai.

Lúc này, sau lưng hắn, lại là bỗng nhiên hiện ra một tên trên người mặc đỏ như màu máu váy xoè nữ sĩ, cẳng chân trở xuống toàn bộ trong suốt, một đôi tái nhợt bàn tay bao trùm ở cổ của hắn hai bên.

"A!"

Sau một khắc, cái này nữ tính oan hồn liền phát ra rít lên một tiếng, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Không thể!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Barton cũng không còn cách nào tỉnh táo.

Dù sao, vị này Lisa tiểu thư, nhưng là đã từng đánh lén qua Thâm Uyên giả tồn tại, cũng là ban điều tra chân chính át chủ bài!

"Ngươi đến cùng là ai?"

Barton sáng suốt dừng lại chạy trốn cử động, quay đầu nhìn về phía Phương Nguyên.

"Một tên lạc lối người. . . Chuyên tới để hướng về ngươi chia sẻ bóng tối giáo nghĩa. . ."

Phương Nguyên vỗ tay cái độp, lúc này liền có hai con Thực Thi Quỷ nhào tới.

Một phen tranh đấu sau khi, Barton trưởng phòng rốt cục không địch lại, bị cắn đứt cái cổ.

Đến đây, liên bang ban điều tra cao tầng —— diệt sạch!

"Quét tước chiến trường đi. . ."

Phương Nguyên thở dài một tiếng, một tầng khói đen trong nháy mắt đem cái này trụ sở dưới mặt đất bao phủ.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1154: Chưởng Khống

Một chỗ trên hải đảo.

Nào đó mảnh rừng cây ở trong, lượng lớn công sự phòng ngự mọc như rừng, chủ yếu nhất một cái mật thất bên trong, bỗng nhiên truyền đến vang động.

Đạp đạp!

Vội vàng tiếng bước chân truyền đến, mở ra phủ đầy bụi đã lâu cửa lớn.

Chợt, bọn họ liền nhìn thấy để trần thân thể, từ một cái nào đó to lớn vỏ trứng bên trong bò ra ngoài Barton.

"Lại chết một lần sao?"

Barton mặt không hề cảm xúc tiếp nhận khăn mặt, bắt đầu lau chùi trên người niêm dịch: "Hiện tại là thời gian nào? Lần trước ta tới là lúc nào?"

"Trưởng phòng đại nhân, lần trước ngài đến lưu lại trí nhớ ngày, là Hắc Thiết lịch 400 năm, bây giờ là Hắc Thiết lịch 401 năm, Bạch Dương tháng. . ."

Vài tên ban điều tra thành viên cung kính mà trả lời.

"Xem ra là ta lại chết một lần. . ."

Barton mặt không hề cảm xúc: "Nguyên bản ta đi nơi nào?"

"Căn cứ mới nhất liên lạc tin tức, là chuẩn bị đi tới thành phố Kimbert ứng đối bóng tối tế lễ. . . Thế nhưng. . ."

Ngay khi những thành viên này lắp ba lắp bắp miêu tả thời điểm, vài tiếng gấp gáp cảnh báo đột nhiên vang lên.

"Lại có đại nhân gửi mệnh trứng tỉnh lại?"

Lưu thủ thành viên há to mồm: "Lẽ nào lần này ban điều tra tổng bộ gặp phải tập kích?"

"So sánh với cái kia, ta đối với thành phố Kimbert bóng tối tế lễ càng cảm thấy hứng thú một điểm. . ." Barton mặc quần áo tử tế, đi đi ra bên ngoài, nhìn thấy mấy cái khác cao cấp điều tra viên: "Các tiên sinh. . . Chúng ta có phiền phức , bất quá trước đó, trước tiên cùng đi tiếp thu kiểm tra cùng trị liệu. . ."

. . .

"Quỷ dị năng lực!"

Phương Nguyên ánh mắt xa xôi vô cùng, đã sớm xem đến nơi này, không khỏi thán phục một tiếng: "Không phải phục sinh, mà là tương tự nhân bản cùng trí nhớ phục chế chứa đựng dời đi thủ đoạn, thông qua phi phàm thủ đoạn làm được điểm này sao? Cũng coi như thấp phối bản sống lại. . ."

Trên thực tế, chân chính Barton, đã sớm chết không biết bao nhiêu lần.

Sau đó tồn tại, đều là hắn nhân bản thể, cùng với phục khắc ra trí nhớ.

Tuy rằng chỉ là cái tác phẩm phục chế, nhưng khi chính phẩm hoàn toàn biến mất sau khi, còn lại tự nhiên chính là duy nhất chính phẩm.

Đương nhiên, lấy Phương Nguyên năng lực, muốn cho Barton hoàn toàn diệt vong, cũng là chuyện dễ dàng.

Tỷ như. . . Ở trong ký ức của hắn, gieo xuống một cái nào đó khủng bố dấu ấn, bất luận cái gì phục chế thể thu được trí nhớ sống lại, lập tức liền sẽ tao ngộ vận rủi, cuối cùng hủy diệt!

"Bất quá. . . Loại này nhỏ tạp ngư, liền giết lần thứ hai hứng thú đều không có. . ."

Phương Nguyên lắc đầu một cái, vỗ tay cái độp.

Đạp đạp!

Nương theo tiếng bước chân, rất nhiều Tang Thi như thế điều tra viên, liền hiện lên sau lưng hắn.

"Đi thôi!"

Phải cho ban điều tra chế tạo phiền phức, trước bất quá món ăn khai vị.

Hiện thực bản sinh hóa nguy cơ, mới là bữa ăn chính!

"Có lẽ. . . Còn có một cái nho nhỏ trứng màu!"

Nhìn trên mặt đất tàn khuyết Barton thi thể, Phương Nguyên chỉ cươi cười, một cây dây leo trực tiếp đâm vào thi thể bên trong.

Răng rắc! Răng rắc!

Làm người răng đau âm thanh phát ra, những kia dây leo phảng phất rắn độc như thế, đem Barton nguyên bản bộ xương đánh nát nuốt chửng, đồng thời, thay thế được hắn nguyên bản bộ xương, loạng choà loạng choạng mà đứng lên, đã biến thành một cây nửa người nửa thảm thực vật quái vật.

"Hi vọng ngươi đối với mình thi thể biến thành quái vật hạ sát thủ lúc, có thể càng thêm quả quyết một điểm. . ."

Phương Nguyên thoáng chờ mong nói, biến mất tại trong hư không.

. . .

Thành phố Kimbert, quỷ trạch ở ngoài.

Một đám người áo đen lặng yên không một tiếng động đến, thuận lợi hoàn thành phong tỏa.

"Tổ thứ nhất, đột nhập!"

Ryan trầm mặc một lúc lâu, rốt cục phát ra mệnh lệnh.

Đùng đùng!

Một nhánh người áo đen tiểu đội từ trong cửa sổ leo lên đi vào, trên người trang bị phụ ma viên đạn, Vu độc oa oa các loại không phải vật phàm phẩm phụ trợ.

"Tổ thứ hai!"

"Tổ thứ ba!"

. . .

Không đến bao lâu, các loại tặng lại lần lượt truyền đến:

"Hậu hoa viên bình thường!"

"Hành lang bình thường!"

"Phòng khách bình thường!"

"Chưa phát hiện kẻ địch cùng tranh đấu vết tích!"

"Phong tỏa thư phòng! Các ngươi đi theo ta!" Ryan hít sâu một cái, mang theo hai đại phi phàm người thủ hạ, từ cửa lớn đi vào Robert quỷ trạch.

"Ha ha. . . Đều thả lỏng một điểm!" Simao dòng tay, sau lưng theo hai cái khoác đấu bồng màu đen Phản Hồn Thi, lại là phi thường ung dung: "Mộng Ảo phi phàm hạt giống, đã bị Nietzsche hấp thu, cho dù còn sót lại một ít, cũng sẽ không đặc biệt lợi hại. . ."

"Cái này có thể không nhất định, huống chi, cái kia phó tranh sơn dầu có thể làm toà này dinh thự nguyên bản người diệt sạch. . ." Ryan sắc mặt nghiêm túc, đi tới trước thư phòng, hít sâu một cái, hai tay đẩy cửa phòng ra.

Kẹt kẹt!

Cửa thư phòng bị mở ra, hiện ra mặt sau tất cả.

Giá sách mọc như rừng, quang ảnh loang lổ.

Tất cả mọi thứ, đều tựa hồ cùng với trước không có bao nhiêu khác nhau, nhìn ra thấy Nietzsche không khỏi trở nên hoảng hốt.

"Chính là nó, Mộng Ảo!"

Chợt, Simao tiếng nói truyền tới.

Nietzsche khôi phục tinh thần, vỗ vỗ mặt, nhìn thấy trên vách tường tranh sơn dầu.

'Được rồi. . . Xem ra cái kia Andy ông chủ thật sự vẽ một bức tranh giả lừa người. . . Nhưng tại sao, hai cái này đem tới cho ta cảm giác đều như thế chân thực đây?' hắn phi thường không nghĩ ra, đột nhiên, lại phảng phất có một tia chớp đập tới biển ý thức: 'Không. . . Phải nói, cái kia nhà tiệm tạp hóa bên trong hàng nhái, cảm giác trái lại càng thêm kinh khủng!'

"Simao!" Ryan liếc mắt ra hiệu.

Simao ra hiệu xuống, một con Phản Hồn Thi lập tức tiến lên, dùng một mảnh vải đen đem tranh sơn dầu che đậy, lấy xuống.

"Tất cả thuận lợi!"

Simao nhe răng nở nụ cười: "Ta liền nói. . . Nó đã từng bị đấu giá qua nhiều lần như vậy, làm sao trước không có hiển lộ ra vấn đề?"

"Tốt, để ngươi bọn người hầu đưa nó mang đi ra ngoài, một đường cẩn thận, chúng ta về căn cứ!" Ryan nhưng cũng không dám bất cẩn.

Đoàn người đi ra thư phòng, đi tới cửa lớn vị trí.

"Tựa hồ. . . Có chút thuận lợi quá mức?"

Nietzsche trong lòng yên lặng nghĩ, khi cái ý niệm này phù hiện lúc đi ra, đầu hắn bên trong quả cầu lửa nhất thời bành trướng, tỏa ra nóng rực lực lượng.

"A!" Hắn không khỏi che con mắt của chính mình, cảm giác phảng phất che hai cái lò lửa!

"Nietzsche, chuyện gì xảy ra?"

Simao đi tới, thân thiết duỗi ra bàn tay, nghĩ muốn vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Nhưng ở Nietzsche vẫn vện tia máu trong mắt, cái này một bàn tay trên huyết nhục lại là không đoạn rơi xuống, cuối cùng chỉ còn dư lại bạch cốt.

"Làm sao, Nietzsche?" Ryan thân thiết nhìn sang, trên mặt da thịt từng khối từng khối rớt xuống, phảng phất chính đang thiêu đốt tranh sơn dầu.

"A! ! !"

Nietzsche hét lên một tiếng, hai tay thiêu đốt liệt diễm, đột nhiên nắm lấy Simao cùng Ryan hai người.

Hừng hực!

Màu vàng liệt diễm từ trên người hắn lan tràn, đem hai cái này quái vật nhen lửa , hóa thành bó đuốc.

Trong phút chốc, cảnh vật chung quanh lại biến.

Nietzsche phát hiện mình lại trở về thư phòng, nhưng chu vi đã không có một

bóng người.

Đối diện trên vách tường, Ryan nửa người đã bị hút vào tranh sơn dầu, Simao càng là hoàn toàn không thấy tăm hơi.

"Tiến vào thư phòng phía sau, chúng ta liền tiến vào từng cái ảo giác thế giới?"

Nietzsche cắn chặt môi, tiến lên hai bước, nắm lấy Ryan hai chân, phảng phất rút củ cải như thế, đem hắn từ trên vách tường rút ra.

Đem Ryan nhổ ra sau khi, hắn nhất thời nhìn thấy một cái tay!

Bàn tay này tái nhợt mà hư huyễn, lại tinh tế tinh xảo, phảng phất đến từ một thiếu nữ trên người, lúc này đã bắt Ryan cổ áo.

Ryan trên mặt mờ mờ mịt mịt, mặc cho đối phương đem hắn kéo vào vẽ bên trong.

"Ngươi. . . Đừng hòng!"

Nietzsche tiến lên, một cái xoá sạch thiếu nữ hư huyễn bàn tay, nhìn nàng thu về tranh sơn dầu trong.

"Simao! Simao!"

Hắn hô mấy lần, chu vi đều không có đáp lại, một trái tim không khỏi chìm xuống dưới.

Cái kia so với hắn còn muốn sớm thành tựu phi phàm người, nắm giữ Vu độc các loại nhiều hạng năng lực, tâm tư cẩn thận cực kỳ, khắp mọi mặt đều rất ưu tú Simao, liền như thế không minh bạch chết rồi?

Ở quỷ dị siêu phàm sự kiện ở trong, có lúc, cho dù là phi phàm người, cùng người bình thường cũng không có gì khác nhau!

"Nhanh lên một chút rời đi!"

Nietzsche gánh Ryan, đi tới thư phòng cửa lớn trước, lại phát hiện hai phiến cửa chính không biết khi nào đã đóng chặt.

Mà ở bốn phía vách tường bên trong, tựa hồ giờ nào khắc nào cũng đang truyền ra la lên.

"Trở về!"

"Trở về!"

"Theo chúng ta hòa làm một thể đi!"

"Cùng vô thượng cùng vĩ đại hòa làm một thể!"

. . .

Đủ loại nói mớ, ở Nietzsche bên tai hiện lên.

Hắn ngạc nhiên quay đầu lại, liền nhìn thấy Mộng Ảo tranh sơn dầu bên trong tinh không không ngừng vặn vẹo, phóng to, hóa thành từng cái từng cái bóng người. . . Vừa có ăn mặc áo ngủ thiếu nữ, cũng có các loại người hầu, thậm chí ngày đó gặp một lần Robert tiên sinh.

Ở trung tâm nhất, nhưng là một tên thanh niên dáng dấp, chính là Simao!

Đủ loại tiếng nói, rõ ràng là từ trên người bọn họ phát ra.

Vô số tái nhợt bàn tay, bắt đầu đưa về phía Nietzsche.

"Không! Các ngươi đừng hòng!"

Nietzsche ánh mắt kiên nghị, toàn lực vận chuyển Đại Nhật Minh Tưởng Pháp, cả người quấn quanh màu vàng liệt diễm.

Từng con từng con u hồn bị hắn nhen lửa , hóa thành bó đuốc.

Cuối cùng, hai tay của hắn, lại là khoát lên khung tranh bên trên: "Đi chết đi!"

Ngọn lửa màu vàng óng, rơi vào Mộng Ảo tranh sơn dầu bên trên.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Nhất thời, phảng phất dầu sôi gặp gỡ nước lạnh, lượng lớn sương khói từ tranh sơn dầu bên trong bốc lên.

Tùy theo mà đến, còn có các loại sắc nhọn kêu thảm thiết.

Nietzsche cảm giác hai tay đều giống như không thuộc về mình, mang đến băng hàn thấu xương.

"Thiêu đốt! Thiêu đốt tất cả đi, Thái Dương Chi Viêm!"

Thần sắc hắn lạnh lẽo, gắt gao cầm lấy khung tranh, không chút nào thả lỏng.

Rốt cục, một đốm lửa ở tranh sơn dầu ở giữa hiện lên, khó khăn đốt phá cái lỗ nhỏ.

Ào ào ào!

Lượng lớn huyết tương từ tranh sơn dầu bên trong chảy ra, rơi trên mặt đất, phảng phất cuồn cuộn không dứt nước suối, hình thành rồi một cái ao nước nhỏ.

Dù là Nietzsche cũng không tưởng tượng nổi, một bức tranh sơn dầu bên trong, dĩ nhiên có thể cất giấu nhiều huyết dịch như thế!

Hừng hực!

Ngọn lửa màu vàng óng không ngừng mở rộng, hoàn toàn đem tranh sơn dầu nhen lửa.

Nietzsche chỉ cảm thấy một luồng tràn đầy cực kỳ lực lượng, từ hai tay truyền đến, truyền vào đầu, không khỏi hai mắt trắng dã, ngất đi. . .

. . .

Nóng rực!

Phảng phất bị ném tới giữa trưa sa mạc, nhiệt độ cao bao phủ, sóng nhiệt cuồn cuộn.

Đột nhiên, chỗ không xa, hiện ra một vũng thanh tuyền.

Nietzsche vui sướng tiến lên, lại ngơ ngác phát hiện nước suối phía trên, chiếu rọi ra Simao hình chiếu.

Xoẹt!

Simao hai tay đột nhiên càng mì chín chần nước lạnh, bóp lấy Nietzsche cái cổ, đem hắn mạnh mẽ kéo vào trong nước.

"A!"

Nietzsche hét lên một tiếng, tỉnh lại, lúc này mới phát hiện chỉ là một giấc mộng, mà chính mình thì lại nằm ở trên giường bệnh.

"Nietzsche, ngươi rốt cục tỉnh lại. . ." Không đến bao lâu, Ryan liền xuất hiện ở trước mặt hắn: "Lần này thăm dò quỷ trạch, chúng ta tổn thất Simao. . ."

"Nguyên lai, trước tao ngộ, không phải là mộng. . ." Nietzsche trong nháy mắt âm u không ít, nhưng xem hướng về hai tay của chính mình, lại là bỗng nhiên ngẩn ngơ.

Bởi vì hắn cảm giác đến sức mạnh trong cơ thể tuy rằng như trước nóng rực, lại có thể tiến hành hoàn toàn điều khiển.

Điều này đại biểu thị phi siêu phàm lực lượng tiến bộ, bỗng nhiên đã tới Chưởng Khống giả cấp bậc!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1155: Tín Đồ

". . . Chính là như vậy, Simao chết rồi, tổng bộ có người nói cũng chịu đến tập kích, Ryan quyền hạn thu được tăng lên, nhưng chúng ta đã không có bất kỳ viện binh. . ."

Tiệm tạp hóa bên trong, Nietzsche nâng một chén ca-cao nóng, đem chuyện đã xảy ra từng cái tự thuật, giữa hai lông mày có chút ủ dột: "Ta quá yếu. . ."

"Ta còn tưởng rằng, ngươi sẽ trách cứ ta đây." Phương Nguyên thả xuống báo, mỉm cười nói: "Bởi người nào đó không phụ trách nhiệm. . ."

"Không , ta nghĩ rõ ràng, cái này xác thực không phải ngươi quan hệ, không có ai yêu cầu ngươi đi hoàn thành cái kia, nhưng ta có trách nhiệm này!" Nietzsche hít sâu một cái: "Ta là trước ta hẹp hòi, khiếp đảm, cùng nhu nhược mà cảm thấy xấu hổ!"

"Chúc mừng ngươi, thiếu niên, ngươi trưởng thành!" Phương Nguyên phản đối , bất quá vẫn là giúp đỡ chúc mừng.

"Vì lẽ đó. . . Ta đem ngươi tin tức cũng tiết lộ đi ra ngoài!" Nietzsche trong ánh mắt lóe lên một tia giảo hoạt vẻ: "Nếu là chuyên môn bán thần bí vật phẩm, đương nhiên sẽ không từ chối càng nhiều khách hàng chứ?"

"Cái này tự nhiên, ta hoan nghênh cực kỳ!"

Phương Nguyên ánh mắt lui về phía sau, nhất thời nhìn thấy Angelina: "Ngươi mạnh khỏe a, hướng dẫn viên tiểu thư!"

"Một ngày tốt lành, các hạ. . ." Angelina có chút cảnh giác , bởi vì căn bản dò

xét không chuẩn đối diện cái này tiệm tạp hóa ông chủ thực lực.

Ở trong ánh mắt của nàng, đây chính là một người bình thường, nhưng lại làm sao có khả năng?

"Hoan nghênh đi tới ta quán nhỏ, cần cái gì cứ việc nói!" Phương Nguyên lộ ra gian thương giống như nụ cười.

"Cái này. . . Ngươi nhìn cái gì thích hợp ta?" Angelina trầm ngâm xuống, trực tiếp dò hỏi.

"Vị tiểu thư xinh đẹp này vừa nhìn liền có nghệ thuật gia khí chất, thích hợp nhất đang lựa chọn một ít tác phẩm nghệ thuật bày ra ở nhà. . . Tỷ như nó!"

Phương Nguyên vỗ tay cái độp, Mollygu cầm một bộ tranh sơn dầu đi ra, thình lình chính là Mộng Ảo!

"Nó. . ."

Angelina cùng Nietzsche đều là con mắt ngưng lại, cảm nhận được tranh sơn dầu trên không phải siêu phàm lực lượng.

"Không thể. . . Nó không phải đã bị Nietzsche hủy diệt rồi sao?" Angelina khó có thể tin, lúc này đột nhiên nhìn về phía Mollygu, lại cảm nhận được một luồng xuất phát từ nội tâm linh hồn run rẩy.

"Cái này. . . Cũng không ai biết trước hắn hủy diệt cái kia bức đến cùng là có phải hay không là hàng nhái, nhưng cái này một bức bán ra giá cả chỉ cần mười viên kim Punk, quả thực là thổ huyết nhảy lầu lớn bán phá giá. . . Thế nào? Có cần hay không?" Phương Nguyên lấy mê hoặc tiếng nói hỏi.

"Ta rất muốn nó, nhưng ta còn gánh vác phòng tiền, không biết có thể hay không trả tiền phân kỳ?" Angelina có chút khó khăn.

Đối với nàng mà nói, cái này xác thực là một bút lớn con số.

"Xin lỗi, bản điếm tổng thể không chịu nợ!"

Đem thất vọng Angelina đuổi đi sau khi, chưa từng có bao lâu, Ryan liền một mặt nghiêm túc đến nhà.

"Hoan nghênh ánh sáng, khách nhân cần cái gì?"

Phương Nguyên phảng phất với bên ngoài bao vây mà đến người áo đen không hề phát hiện, cười híp mắt hỏi.

"Andy tiên sinh, ngươi không cảm thấy hắn là vì lần trước lừa gạt mà xin lỗi sao?" Ryan nhìn chằm chằm Phương Nguyên con mắt, nghĩ muốn tạo thành một điểm áp lực.

"Lừa gạt? Ta lừa gạt cái gì?" Phương Nguyên nhưng là một mặt vô tội: "Ta và các ngươi đã nói rất nhiều lần, ta bán đồ vật đều là hàng thật! Chính phẩm! Kết quả các ngươi nhất định phải cứng nói đó là giả mạo. . ."

"Được rồi. . ." Ryan da bọc xương trên mặt bỗng nhiên phóng ra vẻ tươi cười: "Vậy ta có thể không làm cái này một khách quen, tới mua một ít hàng hóa đây?"

"Cái này tự nhiên, ta hoan nghênh tất cả khách nhân!" Phương Nguyên mở ra hai tay: "Xin mời thoả thích chọn tuyển đi. . ."

Sau mười mấy phút, Ryan cùng Nietzsche ôm một đống mấy thứ linh tinh, bỏ xuống trên người tất cả tiền, ảo não rời đi tiệm tạp hóa.

Đến cuối đường, lập tức thì có mấy chiếc màu đen xe ô tô trước tới tiếp ứng.

"Thế nào? Cảm giác của ngươi chuẩn xác không? Đây chính là ta vận dụng công khoản mua. . ." Ryan nhìn chằm chằm Nietzsche.

"Hắn là đều có phi phàm lực lượng ẩn chứa? Ta không thể đặc biệt xác định. . ." Nietzsche có chút do dự, lại có chút cảm thán ban điều tra giàu nứt tường đổ

vách, quả nhiên với hắn loại này nghèo rớt mồng tơi không cùng một đẳng cấp.

"Ước định đã đi ra, mục tiêu lực lượng không biết, nghi tựa như Thâm Uyên giả. . . Không có bạo lực phá hư khuynh hướng, nhưng tính cách quái lạ. . . Đề nghị lâu dài giám thị!" Ryan nhanh chóng nói, bên cạnh tự nhiên có mặt khác một người áo đen ghi nhớ.

"Những món đồ này sau khi trở về lập tức đưa phòng nghiên cứu, nếu như phát hiện hiệu quả không sai, sau đó có thể chuyên môn chuyển một nhóm tài chính, mua siêu phàm vật phẩm. . ."

Ryan thở dài: "Hi vọng có thể tăng cường chúng ta cái này phân bộ thực lực, đối kháng thành phố Kimbert càng diễn càng liệt bóng tối. . ."

. . .

Một chỗ âm u dưới đất không gian bên trong.

Bốn phía nhen lửa màu trắng cây nến, phản chiếu ra rất nhiều màu đen mà chập chờn bóng người.

"Thành phố Kimbert. . . Ta ở đây cảm nhận được triệu hoán!"

Ở thạch thất ở giữa, nhưng là một con cực lớn quái nhãn điêu khắc, rất nhiều tơ máu từ mắt dọc trên lan tràn mà ra, có vẻ tà dị phi thường.

Trên thực tế, Mollygu nếu như ở đây, khẳng định một chút liền có thể nhận ra, đây là Omre con, thống trị Arita thế giới Hắc Ám Chi Nhãn!

Nó là Omre dòng dõi, nắm giữ vượt qua phàm tục lực lượng, có thể thống trị một cái tinh cầu.

Rất hiển nhiên, ở trên viên tinh cầu này cái kia cổ lão người, cũng là một cái Hắc Ám Chi Nhãn!

Đồng thời, còn có rất nhiều tín ngưỡng truyền lưu, tạo thành Bái Nhãn giáo hội.

"Vĩ đại tồn tại ánh mắt, vẫn nhìn kỹ nơi đây. . ."

Một tên trước ngực đeo mắt dọc vòng cổ, phảng phất Đại tế ti người giơ lên màu vàng tế đao, đem mấy viên đẫm máu con ngươi đặt ở trên tế đàn: "Cái kia trong bóng tối con mắt a, xin mời dành cho chúng ta chỉ dẫn!"

Hừng hực!

Một viên lại một viên con ngươi bị nhen lửa, tỏa ra đặc biệt mùi.

Ở cái này dạng mùi ở trong, rất nhiều Tà giáo đồ nhất thời trở nên hỗn loạn lên, múa lên thân thể, phát ra các loại gầm nhẹ.

Một tên mũ trùm bị đánh rơi trên đất, hiện ra một tên Tà giáo đồ dáng dấp, thình lình mù một con mắt, vô cùng khủng bố dọa người!

Đây là Bái Nhãn giáo hội cao tầng tiêu chí, nhất định phải trải qua một cái nghi thức, đem chính mình một con mắt dâng hiến cho Hắc Ám Chi Nhãn!

Lúc này, đợi ở chỗ này, không thể nghi ngờ đều là Bái Nhãn giáo hội hạt nhân.

Một phen tế tự qua đi, bọn họ sắc mặt đà đỏ, phảng phất được đến vô thượng thỏa mãn cùng trấn an.

"Ta đã cảm nhận được máu cùng thịt mùi vị. . . Vĩ đại Hắc Ám Chi Nhãn, cần chúng ta dâng cuối cùng hồn chi cuối cùng hiến, lấy triệu hoán nó hàng lâm. . ."

Đại tế ti mở ra hai tay, vẻ mặt hưng phấn: "Cổ lão người chắc chắn trở về, một lần nữa thống trị viên tinh cầu này!"

"Tất cả vĩ đại, đều quy về Hắc Ám Chi Nhãn!"

Tất cả Tà giáo đồ quỳ sát xuống, cung kính mà thuật lại.

"Babare! Chuyện này liền do ngươi phụ trách, làm sao?"

"Không có vấn đề, ta nhất định sẽ làm vì Hắc Ám Chi Nhãn tìm tới đầy đủ tế phẩm. . . Đặc biệt những kia đào tẩu huyết mạch, ta ngửi được hơi thở của bọn họ. . ."

Một cái trung niên nữ nhân ra khỏi hàng trả lời.

Nàng có màu đỏ rực tóc, đầy đặn thể hình, lúc tuổi còn trẻ tất nhiên là một mỹ nữ, chỉ là lúc này, trên mặt ba đạo thụ đi xuống vết đao , khiến cho nàng một con mắt mù rơi, hoàn toàn phá hư loại này vẻ đẹp.

Tuy rằng chỉ còn dư lại một con mắt, trên mặt nàng lại tràn ngập cuồng nhiệt tâm tình.

"Lần trước nghi thức? Cái kia thật là của bọn họ tốt đẹp nhất tế phẩm!"

Đại tế ti gật đầu: "Hi vọng bọn họ không muốn phụ lòng những năm này ban ân, đã kinh biến đến mức đầy đủ. . . Mỹ vị!"

. . .

Cùng lúc đó, ban điều tra phân bộ bên trong.

"Có quan hệ thịt cường thịnh yến, còn có sau đó tin tức, đều ở nơi này, đây là tổng bộ mới vừa truyền đến, các ngươi nhìn một chút. . ."

Ryan đem một xấp tài liệu phát xuống, toàn bộ bên trong phòng họp yên lặng như tờ.

Angelina dĩ nhiên cũng ở trong đó, ngưng thần lật xem một tờ.

"Bóng tối tế tự, cổ lão người. . . Thịt cường thịnh yến, máu chi tế điển, hồn

chi cuối cùng hiện. . ."

Nietzsche không thể chờ đợi được nữa lật lên xem đến.

Không thể không nói, ban điều tra tổng bộ xác thực nắm giữ thực lực khổng lồ cùng mạng lưới liên lạc, điều tra ra được nội dung, so với Gargamel càng thêm rõ ràng trong sáng.

"Thịt cường thịnh yến, cần Thực Thi Quỷ khuếch tán, máu chi tế điển, chủ lực nhưng là quỷ hút máu, mà cuối cùng hồn chi cuối cùng hiến. . . Các loại oan hồn chỉ là phụ trợ, mấu chốt nhất vẫn là một cái nghi thức —— đại đào sát, tế tự người ở mấy chục, thậm chí hàng trăm năm trước, sẽ ở tế phẩm trên người in dấu xuống đại biểu tế phẩm dấu ấn, cho nó đào mạng, mặc cho huyết mạch khuếch tán, tế phẩm chi ấn thì lại sẽ theo huyết mạch truyền lưu, cuối cùng sinh ra hoàn mỹ nhất tế phẩm. . ."

Nietzsche cảm giác ngón tay của chính mình ở phát lạnh, không khỏi sờ sờ sau cái cổ.

Hắn sớm đã có hoài nghi, dù sao mình tổ tiên chỉ là một người bình thường, làm sao có khả năng từ một cái tà giáo tổ chức, nắm giữ lượng lớn phi phàm người thế lực bên trong thuận lợi chạy trốn, còn cưới vợ sinh con.

Nhưng hiện tại xem ra, cái này trái lại là chúng nó kết quả mong muốn.

Từ khi đó đến hiện tại, đều là nghi thức một phần!

"Chết tiệt tạp chủng!"

Nietzsche âm thầm cắn răng, lại nhìn thấy biểu hiện biến hóa Angelina.

'Đúng rồi, vị nữ sĩ này trên người, cũng có tương tự dấu ấn đây. . .'

"Rõ chưa?" Ryan năm ngón tay mở ra, bàn tay đặt tại trên mặt bàn, biểu hiện nghiêm nghị: "Chúng ta đón lấy công tác, đem sẽ phi thường nghiêm túc, ở Thực

Thi Quỷ cùng quỷ hút máu ở ngoài, còn khả năng đối mặt quỷ hồn công kích. . . Vì thế, ta cố ý mời tới nhằm vào linh thể phương diện rất có nghiên cứu cố vấn, Angelina tiểu thư!"

"Khục khục. . ." Angelina mang một bộ hình tròn kính mắt, thoạt nhìn biết tính không ít, lúc này nâng lên khung kính: "Ta có thể nhằm vào linh thể, chế tác một ít nhắc nhở bùa hộ mệnh cùng phụ ma viên đạn, nhưng cũng liền những thứ này, linh thể oan hồn loại, cho dù là ở thần bí học bên trong, cũng là phi thường quỷ dị cùng nguy hiểm loại hình, hơi không chú ý sẽ mang đi phi phàm người sinh mệnh. . . Tựa như trước Simao như vậy. . ."

Cái này lời vừa nói ra, tất cả mọi người vẻ mặt đều trở nên hơi không tự nhiên.

Nhưng Angelina phảng phất không nhìn thấy, nói tiếp: "Hồn chi cuối cùng hiến nghi thức, cần tinh vi bố trí, không phải quỷ hút máu cùng Thực Thi Quỷ có thể làm được, bởi vậy ta cảm thấy khả năng có Tà giáo đồ lại đây. . . Mà chúng ta phải chú ý, nhưng là vạn nhất chúng nó tập hợp thịt, máu, hồn sau khi, tiến hành triệu hoán nghi thức. . . Nếu như không thể ngăn cản nó, toàn bộ thành phố Kimbert có lẽ đều sẽ hủy hoại trong một ngày!"

"Angelina tiểu thư nói, cũng chính là ta nghĩ nói!" Ryan vẻ mặt nghiêm túc: "Cho dù là vì chúng ta cùng người nhà, cũng không thể để cho những kia Tà giáo đồ tiếp tục càn rỡ xuống!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1156: Thơ Ca

Hắc Thiết lịch năm 401 cuối năm, Kelsa liên bang, thành phố Lotson bạo phát đại quy mô ôn dịch.

Loại vi khuẩn này không biết từ đâu mà đến, trong phút chốc trải rộng toàn bộ thành thị, lây tính cực mạnh, từ lây đến phát bệnh không vượt quá ba giờ, mà tỉ lệ tử vong nhưng là trăm phần trăm.

Đồng thời, tử vong sau khi thi thể, ngược lại sẽ thu được sức mạnh mạnh mẽ, cũng đối với người sống huyết nhục tràn ngập khát vọng, được gọi là 'Hành Thi' .

Như không phải là bởi vì một loại nào đó phi phàm nhân tố hạn chế , khiến cho loại vi khuẩn này không cách nào hướng ra phía ngoài khuếch tán, e sợ toàn bộ thế giới bởi vậy hủy diệt đều không phải việc khó gì.

Cho dù chỉ là lan đến một cái thành thị tai nạn, trong khoảnh khắc tạo nên mấy chục vạn Hành Thi, cũng liên luỵ đi liên bang phần lớn tinh lực, ban điều tra cùng quân đội không thể không cấp tốc gấp rút tiếp viện, phong tỏa quanh thân , liền ngay cả thần thánh Heber cùng Akram cũng cảm thấy bất an.

Ở cái này loại đại hoàn cảnh dưới, thành phố Kimbert nho nhỏ Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu rối loạn, tựa hồ liền không tính là cái gì.

Cho dù Ryan mấy người có thể nắm ra chứng cứ, chứng minh những kia Tà giáo đồ chính đang tại cử hành một cái nào đó triệu hoán cổ lão người nghi thức, nhưng đối với người bình thường mà nói, cái gọi là cổ lão người thống trị tinh cầu , căn bản chính là thần thoại truyền thuyết.

Huống chi, coi như thoáng biết đến, cũng không tin chỉ là một ít Bái Nhãn giáo hội dư nghiệt, có năng lực hoàn thành như vậy hùng vĩ nghi thức.

Lại thêm vào lửa xém lông mày Hành Thi đại loạn, các loại tiếp viện không khỏi liền trì hoãn đi.

Thành phố Kimbert đám người hoàn toàn tuyệt vọng, tuy rằng Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu chân thực sát thương số sẽ không vượt quá một vạn, nhưng tạo thành áp lực trong lòng lại là vô cùng to lớn, hướng ra phía ngoài đường cái trên chật ních các loại dọn nhà xe ô tô, các phú nhân thoát đi sau khi, bách tại kế sinh nhai lưu lại người bình thường, nhưng là ở cửa sổ trên đều tăng thêm phòng hộ biện pháp, các loại đồ dùng hàng ngày giá cả tăng cao, toàn bộ thành thị một đến buổi tối, thật giống như đã biến thành một tòa thành chết.

"Chúa tể. . ."

Tiệm tạp hóa bên trong, Mollygu đứng hầu ở Phương Nguyên bên cạnh: "Bái Nhãn giáo hội cao tầng đã tất cả nhập trú thành phố Kimbert, cũng vì bắt lấy tế phẩm, mở ra hồn chi cuối cùng hiến sáng tạo điều kiện. . . Nhưng ta không thể không nói, bất luận tế phẩm chất lượng làm sao, bọn họ kỹ thuật có thể thực sự là. . . Lạc hậu!"

"Nói lạc hậu quả thực là cất nhắc, ta phảng phất nhìn thấy một đám người nguyên thủy ở cầm đồ đá khiêu vũ. . ." Phương Nguyên giơ lên một chén ca-cao nóng: "Tế tự phù văn bên trong thường thức tính sai lầm một đống lớn, còn có các loại không quy phạm, liền tế tự chủ thể đều có thể xuất hiện lẫn lộn. . . Nhiều năm như vậy vẫn không có tìm đường chết thành công, cũng thực sự là Hắc Ám Chi Nhãn che chở bọn họ!"

"Bọn họ chuẩn bị mở ra hồn chi cuối cùng hiến, thích hợp nhất tế phẩm, chính là đã từng săn bắt nghi thức chọn người Nietzsche! Nhưng điều này hiển nhiên sẽ cùng chúa tể mục tiêu sản sinh xung đột, cần ta ra tay sao?"

"Không cần, tiệm tạp hóa chỉ là một cái cảng tránh gió mà thôi. . . Nếu như

thu được một tia vận mệnh quan tâm gia hỏa, liền như thế chết ở Tà giáo đồ trên tay, cũng coi như hắn vận mệnh đã như vậy. . ."

Phương Nguyên thả xuống sứ chén: "Bất quá. . . Đám kia Bái Nhãn giáo hội người đúng là cần trợ giúp một thoáng, bằng không dù là hoàn thành thịt, máu, hồn thu thập, bọn họ cũng căn bản triệu hoán không được cổ lão người hàng lâm. . ."

. . .

Bóng đêm thâm trầm.

Từ khi Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu lượng lớn xuất hiện sau khi, đôn đốc liền thành một loại cao nguy chức nghiệp, thỉnh thoảng thì có gặp phải quái vật tập kích mà hi sinh.

Lúc này, toàn bộ thành phố Kimbert, đều nằm ở một loại cảnh lực không đủ cục diện, Ryan đối với chuyện này cũng là không cách nào có thể tưởng tượng.

Dù sao đều là người bình thường, đối với quái vật khẳng định có sợ hãi, không làm được không màng sống chết.

Mà ban điều tra cao tầng lực lượng, còn có quân đội tinh nhuệ, đã bị rút ra đi tới thành phố Lotson, nếu như bên kia Hành Thi virus bộc phát ra, khẳng định là một tràng nhân loại hủy diệt tai nạn.

"Thậm chí ngay cả buổi tối đều muốn tăng ca, đặc biệt vẫn không có tăng ca tiền trợ cấp! Ta chán ghét công việc này!"

Nietzsche theo mấy cái người áo đen tuần tra, ngoài miệng còn ở bất mãn mà oán giận.

Cái này trên thực tế chỉ nói cho vui mà thôi, dù sao thân là phi phàm người, tiền lương khẳng định so với người bình thường cao, còn có thể xin một bút đặc biệt tài chính dùng đến phát huy pháp thuật thí nghiệm các loại.

Đặc biệt tình huống bây giờ nguy cấp, phía trên tuy rằng không đủ nhân lực, nhưng tài chính yêu cầu nhất định có thể thỏa mãn.

'Vẫn phải là nhìn thêm vài tờ Sâm La chi sách!'

Nietzsche sờ sờ bên hông súng lục, bên trong chứa đầy phụ ma viên đạn.

Nhưng trên thực tế, hắn tin cậy nhất, vẫn là bản thân không phải siêu phàm năng lực.

'Cái kia Andy ông chủ, tuyệt đối có âm mưu gì. . .' đặc biệt cái kia bộ Sâm La chi sách, quả thật bao la vạn tượng, một ít quỷ dị nguyền rủa phương pháp liền Nietzsche nhìn cũng là mồ hôi lạnh chảy ròng.

Chỉ là đọc vài tờ, hắn liền tự tin mặt đối với cái khác phi phàm người cũng có thể thong dong ứng phó, thậm chí ổn ép Angelina cái kia lâu năm phi phàm người.

'Cho tới nay mới thôi, cũng không có linh thể tập kích án lệ. . . Đương nhiên, hay là nó phát sinh đến quá mức bí mật, mấu chốt nhất, vẫn là Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu. . .'

Nietzsche chậm rãi nghĩ, bỗng nhiên, một tiếng sắc nhọn kêu thảm thiết từ đen nhánh trong đường phố truyền đến, ở trống trải trong bóng đêm vang vọng , khiến cho người không rét mà run.

"Nhanh đi!"

Nietzsche rít gào một tiếng, nhanh chân hướng về âm thanh khởi nguồn nơi đuổi tới.

Ở mỗi người đều cảnh giác vạn phần, đồng thời đem chính mình gia đình xem là pháo đài đến cải biến thời điểm, dù cho Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu, muốn tìm được thích hợp mục tiêu, cũng không phải như vậy dễ dàng.

Mạnh mẽ xâm lấn, cũng đã trở thành tất nhiên lựa chọn, cái này liền dễ dàng tạo thành tiếng vang, rước lấy chú ý.

"Là nơi đó! Plantagenet nhà lớn! Các ngươi lập tức kêu gọi tiếp viện!"

Nietzsche đi tới một tràng nhà lớn xuống, trong mắt kim diễm lóe lên, dù là ban đêm, cũng có thể làm hắn rõ ràng nhìn thấy tầng thứ ba phía bên ngoài cửa sổ, làm bằng gỗ lan can vỡ vụn, phá tan một cái động lớn.

Hắn hừng hực lướt qua cầu thang, tìm tới cái kia cửa sổ đối ứng gian phòng, nghe được bên trong tiếng tranh đấu vang lên, trực tiếp một cước đạp cửa.

Ầm!

Vụn gỗ bay tán loạn, cửa lớn chia năm xẻ bảy.

Chợt, Nietzsche liền nhìn thấy trong phòng cảnh tượng.

Một tên nữ nhân đổ ở vũng máu ở trong, bên hông trên có một cái cực lớn chỗ hổng, mơ hồ có thể thấy được ruột cùng nội tạng.

Bên cạnh một con cực lớn Thực Thi Quỷ, tứ chi, hiển nhiên là kẻ cầm đầu.

Mà cái gia đình này nam chủ nhân, chính nắm hai ống súng săn, súc thế đợi phát.

"Đi chết đi!"

Nietzsche nhanh chóng rút súng xạ kích, mấy cái bắn tỉa sau khi, Thực Thi Quỷ trên người liền phá tan lỗ máu, ngã trên mặt đất.

"Đơn giản ung dung, xem ra là ta cẩn thận quá mức. . ."

Nietzsche thở dài trong lòng một tiếng: "Nguyên lai. . . Ta đã cùng người bình thường có lớn như vậy khác biệt a. . ."

"Ngươi là ai? Không nên tới!"

Cái kia nam chủ nhân lúc này lại là biểu hiện hoảng loạn, súng săn nòng súng thình lình chỉ về Nietzsche.

"Hắc! Huynh đệ, không cần lo lắng, ta không phải người xấu, mà là chuyên môn xử lý những quái vật này công chức. . . Ân, ta ứng nên có thể tính công chức chứ?"

Nietzsche mỉm cười tiến lên, đang chuẩn bị đào ra bản thân giấy chứng nhận, tiện thể lại gọi mấy cái chân chính cảnh đốc lại đây.

Ầm! !

Đang lúc này, đối diện nam chủ nhân lại là gào thét, bóp cò.

Súng săn bên trong bi thép phảng phất dòng cát, trong khoảnh khắc bao trùm một phiến khu vực.

Dù cho là phi phàm người, Nietzsche cũng chỉ kịp dời đi một khoảng cách, chợt liền cảm giác tay phải của chính mình cánh tay, phần eo, còn có mặt mũi trên đều phảng phất bị ong vò vẽ mạnh mẽ chích một cái, sức mạnh mạnh mẽ truyền đến, không khỏi cũng lùi lại mấy bước: "Chết tiệt. . . Ngươi đang làm gì?"

"Nắm lấy ngươi, ta nhỏ bé đáng yêu!"

Nam chủ nhân nanh cười một tiếng, bay nhào tiến lên, tốc độ cùng lực lượng căn bản không phải người bình thường phạm trù.

"Ngọn lửa!"

Nietzsche nhanh chóng niệm tụng chú văn, một đoàn ngọn lửa màu vàng óng rơi vào trên thân nam nhân.

Hắn kêu thảm một tiếng, nhanh chóng đánh lăn, một lớp da rơi xuống, thình

lình đã biến thành Hannibal dáng dấp!

"Là ngươi!"

Nietzsche con mắt ngưng lại: "Vivian, còn có nhiều như vậy đồng sự thù! Lần này ngươi trốn không thoát. . ."

"Trốn? Vì sao phải trốn đi?" Hannibal biểu hiện tỉnh táo, xé ra còn lại da người, phảng phất một cái sắp tham gia vũ hội thân sĩ, đặc biệt hắn ánh mắt, để Nietzsche rất không thoải mái, đó là đem hắn xem là một đạo yến hội vẻ mặt.

Hơn nữa Nietzsche biết, đối phương nhất định làm được đi ra!

Hừng hực!

Hắn đưa tay phải ra, phía trên nhất thời bốc cháy lên một đoàn ngọn lửa màu vàng óng.

"Phi phàm người! Đồng thời vẫn có thể khống chế phi phàm lực lượng Chưởng Khống giả cấp bậc. . ." Hannibal trong ánh mắt thả ra tinh quang: "Rất tốt!"

"Tốt?" Một loại run rẩy cảm giác, bỗng nhiên truyền khắp Nietzsche toàn thân.

Hắn không rảnh suy tư, cả người hướng về bên cạnh bay nhào.

Hưu hưu!

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn nguyên bản vị trí, liền nhiều mấy cái màu đen xúc tu.

"Hì hì. . . Ta nhận ra ngươi. . . Ngươi là cái kia đào tẩu tiểu hài tử. . ." Một người phụ nữ từ trong bóng tối đi ra, chỉ có một con mắt: "Mau tới. . . Đến mẹ ngươi nơi này đến!"

"Là ngươi!"

Độc nhãn, còn có loại này tiếng cười, nhất thời làm nổi lên Nietzsche một số hồi ức , khiến cho ánh mắt hắn đỏ lên: "Chết đi cho ta!"

Làm như cảm ứng được sự phẫn nộ của hắn, khủng bố ngọn lửa màu vàng óng trong nháy mắt tăng vọt, hiện ra một đạo trùy hình, thiêu đốt hướng về đối diện.

Đây là hắn đang đọc một tờ Sâm La đoạn chương sau khi, thu được điều khiển ngọn lửa năng lực, cùng Đại Nhật Minh Tưởng Pháp phối hợp lại, càng là bổ sung lẫn nhau.

Hừng hực!

Liệt diễm bốc lên, nhiệt độ tăng vọt.

Những kia Hắc Ám xúc tu ở trong ngọn lửa khoảng khắc hóa thành tro tàn, Hannibal kêu thảm một tiếng, cả người cháy, từ ngoài cửa sổ nhảy xuống.

"Ngươi dám. . ." Babare áo bào đen bị đốt cháy hơn nửa, trên mặt cùng nửa người đều hiện ra bỏng vết tích, hí lên rít gào: "Ta muốn giết ngươi!"

Nhưng lúc này, Nietzsche nhìn nàng, liền phảng phất ở xem một kẻ đã chết, trong miệng ngâm tụng ra một bài thơ ca:

"Ngày tận thế của ngươi sắp xảy ra, vô biên vô hạn ám ảnh đã bao phủ ngươi, tử vong oán linh thời khắc ở ngươi quanh người bồi hồi, Minh giới xe ngựa bất cứ lúc nào chuẩn bị chở đến ngươi, mục nát con kên kên chuẩn bị mổ máu thịt của ngươi, tham lam rắn độc thời khắc cắn phệ ngươi tay chân, đốt cháy liệt diễm đem thân thể ngươi hóa thành tro tàn. . . Tội nhân! Linh hồn của ngươi đem mang theo tội nghiệt, đi tới hủy diệt. . ."

Đây là Sâm La chi sách trang trước ghi chép nội dung, tràn ngập mặt trái năng lượng cùng nguyền rủa, dù cho là Nietzsche chính mình, cũng rất lâu mới

may mắn dựa vào mặt trời minh tưởng, từ bên trong tránh ra.

Mà lúc này, Babare nghe thơ ca, hai mắt bỗng nhiên trở nên mờ mịt, mặt không hề cảm xúc rút ra bên hông pháp trượng, bén nhọn gốc rễ nhắm ngay con mắt của chính mình.

Phốc!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1157: Cuối Cùng Tế

"Ngươi tỉnh lại?"

Nietzsche cố gắng mở mắt ra, cảm giác trong óc phảng phất nhét một cái khối chì, cảm giác buồn nôn không ngừng trùng kích cuống họng, để cho hắn không thể không cắn chặt hàm răng, nói không ra lời.

Chu vi, một loạt giá gỗ cùng thương phẩm chỉnh tề xếp đặt, rõ ràng là trở lại Andy ông chủ tiệm tạp hóa bên trong.

Phương Nguyên liền đứng ở một bên, lau chùi một cái bình sứ, lấy lời bình giọng nói: "Lấy ngươi hiện tại năng lực, dĩ nhiên triển khai loại trình độ đó nguyền rủa, không muốn sống sao?"

"Người phụ nữ kia. . . Nàng trước truy sát qua ta!" Nietzsche rốt cục bình phục lại ngực ác muộn, trầm giọng nói.

"Tuy rằng như vậy, nhưng này cũng không phải ngươi mạo muội hành động lý do. . . Nếu không là ta đúng lúc chạy tới, ngươi cũng tương tự sẽ bị cái kia nguyền rủa giết chết. . ." Phương Nguyên lắc đầu một cái.

"Tình huống. . . Thế nào rồi?" Nietzsche giãy dụa hỏi.

"Không ra sao. . . Tuy rằng không có bắt được ngươi, nhưng Bái Nhãn giáo hội hiển nhiên có thay thế bổ sung kế hoạch, tìm tới thích hợp tế phẩm. . ." Phương Nguyên nhún nhún vai: "Lúc này, hắn là chính đang tại cử hành hồn chi cuối cùng hiến chứ? Một luồng linh thể cuồng triều, đem sẽ tập kích toàn bộ thành phố Kimbert. . ."

"Cái gì?" Nietzsche kinh hãi: "Ta muốn đi ngăn cản bọn họ!"

"Ngăn cản? Ngươi dựa vào cái gì ngăn cản?" Phương Nguyên châm chọc nở nụ cười: "Chỉ bằng ngươi hiện tại Chưởng Khống giả cấp bậc phi phàm lực lượng? Đưa món ăn còn tạm được. . . Trừ phi, ngươi tiếp thu ta huấn luyện."

"Ngươi nghĩ. . . Huấn luyện ta?" Nietzsche vẻ mặt cũng không có mừng rỡ như điên, mà là vô cùng phẫn nộ: "Tại sao? Ngươi rõ ràng có đủ để trở mình đến lực lượng, lại còn như vậy keo kiệt ra tay, nhìn hàng trăm hàng ngàn nhân loại tử vong. . ."

'Tại sao? Ta sẽ nói cho ngươi biết , liền ngay cả hồn chi cuối cùng hiến, cũng là ta phái Mollygu trong bóng tối trợ giúp những kia Tà giáo đồ mới hoàn thành sao?'

Phương Nguyên con mắt liếc sang, bỗng nhiên làm lấy ra một bộ vẻ ảm đạm: "Người tuổi trẻ. . . Chuyện ngươi không biết còn có rất nhiều, không muốn vọng kết luận, thế nào? Ngươi muốn hay không sự lựa chọn này?"

"Đương nhiên. . . Không!" Nếu như là bình thường, một cái rõ ràng rất lợi hại phi phàm người nói muốn bồi dưỡng hắn, Nietzsche nhất định mừng rỡ như điên, nhưng lúc này, thời gian lại là rõ ràng không đủ.

"Há, đã quên nói cho ngươi, huấn luyện ở một nơi đặc thù tiến hành, nơi đó tốc độ thời gian trôi qua vượt xa ngoại giới, nói cách khác, ngươi ở bên trong huấn luyện mười mấy năm, có lẽ bên ngoài mới qua mười phút. . ." Làm như nhìn thấu Nietzsche lo lắng, Phương Nguyên mỉm cười giải thích.

"Còn có loại này địa phương? Đó là thần quốc gia sao?" Nietzsche trợn mắt lên: "Ta đi! ! !"

"Rất tốt!"

Phương Nguyên mang theo Nietzsche, đi tới một phiến cũ kỹ cửa lớn trước:

"Theo ta vào đi thôi!"

Lấy hắn Thời Không đại đạo trình độ, muốn chế tác một cái thời gian ốc, tự nhiên là đơn giản đến cực điểm chuyện.

Nietzsche hít sâu một cái, tiến vào trong cửa chính, Phương Nguyên chỉ cươi cười, theo sát phía sau.

Cổ môn lặng yên không một tiếng động khép kín, qua sau mười mấy phút, lại lặng yên mở ra.

Cả người rách rách rưới rưới, quần áo lam lũ Nietzsche đi ra, cả người đều có vẻ thành thục không ít.

"Cảm tạ ngài, tuy rằng không biết tại sao ngài vẫn không cho ta xưng hô ngài làm vì lão sư, nhưng ở trong lòng ta, ngài đã sớm đúng rồi!"

Hắn long trọng hành lễ, chợt một bước bước ra, thân thể hóa thành một đạo ngọn lửa, nhanh chóng đi vào màn đêm.

"Cho nên ta không cho ngươi xưng hô như vậy, tự nhiên là vì sau khi ra tay miễn cho lúng túng a!"

Phương Nguyên nhún nhún vai, nhìn sau lưng hiện lên đi ra Mollygu Tatar: "Thế nào rồi?"

"Hồn chi cuối cùng hiến, đã không thể tránh khỏi!" Mollygu lấy cung kính giọng nói: "Chúng ta tiếp đó, liền chỉ cần chờ đợi. . ."

"Rất tốt!"

Phương Nguyên ánh mắt xa xôi vô cùng, một thoáng liền nhìn thấy cái kia dưới đất không gian.

. . .

Bái Nhãn giáo hội lòng đất bí mật căn cứ địa, lúc này từ lâu hình thái đại biến.

Cực lớn đen nhánh tế đàn sừng sững, bốn phía thiêu đốt ngọn lửa màu đỏ ngòm.

Mà ở mấy điều trong thông đạo, ban điều tra người tử thương nặng nề, chỉ có Ryan cùng Angelina còn ở khổ sở chống đỡ.

"Không được! Những thứ này Tà giáo đồ đều là cường đại phi phàm người! Ta linh tính không cách nào đột phá. . ."

Vẫn nhắm mắt lại Angelina mở hai mắt ra, dĩ nhiên chảy ra hai hàng huyết lệ.

"Chết tiệt. . ." Ryan cả người đẫm máu, nhìn hoàn toàn vây quanh tới Thực Thi Quỷ cùng quỷ hút máu, hiển nhiên chiến đấu đã đến kịch liệt nhất thời khắc: "Sớm biết liền trực tiếp liên hệ quân đội, bom rửa. . ."

Điều này cũng chỉ là lời vô ích, không nói trực tiếp oanh tạc bản thổ thành thị ác danh, chính là cái kia dày đặc địa tầng, cũng đủ để suy yếu phần lớn bom uy lực.

"Hắc Ám Ma Chủ a, xin mời tiếp thu chúng ta cuối cùng kính dâng!"

Màu đen chính giữa tế đàn, Bái Nhãn giáo hội Đại tế ti cuồng loạn la lên, biểu hiện điên cuồng.

Ở chung quanh hắn, rất nhiều thi thể ngã lăn trên đất, biểu hiện thỏa mãn mà hưởng thụ, thình lình đều là tự sát.

Phía trước nhất, nhưng là một cái chất gỗ thánh giá, phía trên cột một tên thanh niên, dáng dấp cùng Nietzsche giống nhau đến mấy phần, hiển nhiên có liên hệ máu mủ.

"Săn bắt nghi thức cuối cùng, chạy trốn nhiều năm tế phẩm, cuối cùng sẽ đi

về phía bị hiến tế vận mệnh. . ."

Đại tế ti lên trước một bước, trong tay tế ti chi đao không trở ngại chút nào đâm vào thanh niên lồng ngực.

Phốc!

Máu me tung tóe.

"Chết tiệt! ! !"

Đang lúc này, trong địa đạo truyền đến Nietzsche gào thét.

Quang!

Hào quang màu vàng óng, mang theo lửa, trong nháy mắt thiêu đốt toàn bộ địa đạo .

Rất nhiều quỷ hút máu cùng Thực Thi Quỷ kêu rên một tiếng , hóa thành tro tàn.

Mà Angelina cùng Ryan lại là ngơ ngác nhìn từ thân thể, ở phía trên kia, rất nhiều vết thương nhanh chóng khỏi hẳn, màu vàng liệt diễm cùng quang mang, mang đến lại là ấm áp.

"Xin lỗi, ta tới chậm!"

Sau khi tới Nietzsche nhìn tế đàn, mặt hiện nổi lên ra thống khổ, oán hận các loại vẻ mặt.

"Ngươi. . . Thâm Uyên? Hoặc là vượt qua Thâm Uyên cảnh giới?"

Angelina hai tay che đôi môi, tuy rằng phi phàm bên trong thế giới chuyện gì cũng có thể xảy ra, nhưng chuyện như vậy vẫn là quá mức không thể tưởng tượng nổi một điểm.

"Tuy rằng nhìn chăm chú Thâm Uyên, nhưng ta vẫn cứ tâm hướng quang minh!"

Nietzsche lên trước một bước, không sợ hãi chút nào đi vào huyết sắc liệt diễm trong: "Ta. . . Chính là thái dương! ! !"

Rầm ..... Rầm .....!

Một đoàn càng thêm chói mắt tia sáng chói mắt, đột nhiên từ trên người hắn tỏa ra, cũng lấy hắn làm vì tâm, không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng.

Liền phảng phất. . . Nietzsche thật sự đã biến thành một vầng mặt trời nhỏ!

Ánh mặt trời vàng chói không có gì không thay đổi, đem huyết sắc liệt diễm hoàn toàn hủy diệt, trên mặt đất hiện ra một đạo cháy đen vết tích, mơ hồ truyền ra vạn ngàn rên rỉ.

Nghe được loại này âm thanh, Ryan trực tiếp ngất đi, Angelina cũng chỉ là miễn cưỡng chống đỡ.

Rất hiển nhiên, ở loại tầng thứ này phi phàm trong chiến tranh, nàng cũng không có một chút nào nhúng tay chỗ trống.

"Bái Nhãn giáo hội Đại tế ti?"

Nietzsche từng bước từng bước, đi được rất ổn, đi tới chính giữa tế đàn, nhìn chăm chú độc nhãn ông lão.

"Ngươi tới chậm!"

Ông lão lúc này, đã đem tế phẩm một trái tim, hai viên con ngươi oan ra, bố trí thành một hình tam giác: "Hồn chi cuối cùng hiến đã hoàn thành, mà căn cứ vào vĩ đại tồn tại chỉ điểm, đón lấy Hắc Ám hiến tế, đem sẽ do chúng nó tự mình vận chuyển, đây mới là hoàn mỹ nhất trận pháp nghi quỹ! Ta trước, đều là sai lầm. . ."

"Tự mình vận chuyển? Vĩ đại tồn tại? Ngươi đang nói cái gì?"

Nietzsche cả kinh, cường đại niệm lực mãnh liệt mà ra, đem ông lão ép nằm trên mặt đất.

"Khục khục. . . Không có ích lợi gì, ta tuy rằng thân thể mục nát, lại đem thu được linh hồn vĩnh hằng!" Đại tế ti tằng hắng một cái, phun ra tảng lớn máu tươi, bên trong còn có nội tạng mảnh vỡ, niệm tụng vài câu văn tế sau khi, dứt khoát kiên quyết múa đao tự vẫn, đổ ở tế đàn bên trên.

Ầm ầm!

Một tầng khí tức kinh khủng, đột nhiên từ trên tế đàn truyền ra, liền ánh sáng mặt trời cũng không cách nào ngăn cản.

Nietzsche sắc mặt, trong nháy mắt trở nên khó coi phi thường.

. . .

Sông đen bên cạnh, một nhánh xe ngựa đội ngũ đã chuẩn bị xong xuôi.

"Nhanh! Rời đi nơi này, có thấy rất không tốt chuyện sắp phát sinh. . ."

Lớn nhất trong buồng xe, Gargamel nhìn tơ ngỗng lót lên quả cầu thủy tinh, kinh hoàng phát ra cảnh cáo.

Nhưng sau một khắc, hắn liền nhìn thấy một con đỏ như màu máu con mắt, nằm ở quả cầu thủy tinh trung tâm, liền như thế thẳng tắp theo dõi hắn.

"A! !"

Trong tiếng kêu gào thê thảm, bên ngoài hộ vệ xông vào đi vào, lại phát hiện bên trong buồng xe không có một bóng người, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Thành phố Kimbert đông khu, một tên trang phục khéo léo thân sĩ xuất hiện,

trên tay nhấc theo một thanh huyết sắc lưỡi búa, gõ mở ra một phiến cư dân môn hộ, kêu thảm thiết nổi lên rồi dừng, hắn nhấc theo mang máu lưỡi búa đi ra, chợt là xuống một phiến.

Nam khu, rất nhiều màu trắng váy liền áo thiếu nữ hiện lên, các nàng giống nhau như đúc, không kiêng dè chút nào xuyên qua vách tường, mang đi một cái lại một cái tươi sống sinh mệnh.

. . .

Chuyện giống vậy, ở bắc khu cùng Tây khu , tương tự càng lúc càng kịch liệt.

Toàn bộ thành phố Kimbert, dĩ nhiên bạo phát một tràng so với thành phố Lotson càng thêm đáng sợ vong linh sóng triều!

Nếu như Barton trưởng phòng biết sự tình cuối cùng sẽ diễn biến đến một bước này, hắn nhất định sẽ đem phần lớn sự chú ý đều thả đang ngăn trở Tà giáo đồ chuyện này.

Đáng tiếc, trên thế giới không có nếu như, một cái khủng bố cực kỳ hồn chi cuối cùng hiến, cũng ở thành phố Kimbert bên trong hoàn toàn bạo phát.

Cư dân tử thương số hiện ra khủng bố lượng cấp tăng lên đến, rất nhanh sẽ vượt quá mười vạn!

Vượt quá một cái nào đó giới hạn sau, ở thành phố Kimbert ba phương hướng, từng cái dâng lên một đạo quang trụ.

Trong đó một đạo là màu xanh, đại biểu thân thể năng lượng, một đạo là màu đỏ, đại biểu máu tươi sức sống, cuối cùng một quy tắc là màu trắng, hấp thu toàn thành oan hồn, là hồn phách lực lượng.

Ba đạo cột sáng hiện ra một cái kiên cố cực kỳ hình tam giác thái, bút xông thẳng lên bầu trời.

Ở hình tam giác ở giữa, một chiếc mắt nằm dọc ký hiệu, thình lình hiện lên đi ra.

Hướng về bóng tối các thần hiến lễ, Omre chi tế, cuối cùng yên hàng lâm!

Ầm ầm ầm!

Đại địa rạn nứt, hiện ra một vầng mặt trời.

Nietzsche ở vào thái dương trung tâm, phát ra một tiếng rống giận: "Không! ! !"

"Ặc ặc. . ."

Đối diện với hắn, một cái có chút hư huyễn bóng người hiện lên, mặt không hề cảm xúc, hai mắt huyết hồng, rõ ràng là đã hóa thành linh thể Đại tế ti!

Mà Nietzsche lại là cảm nhận được nội tâm hồi hộp, mất đi đối với Angelina cùng Ryan cảm ứng.

Gặp phải linh thể công kích, dù là phi phàm người đều rất phiền phức, nói không chắc trong nháy mắt liền sẽ tử vong, Ryan càng là không có một chút nào may mắn còn sống sót khả năng.

"A! !"

Kịch liệt hối hận cùng không cam lòng , khiến cho Nietzsche phát ra gào thét, hướng về đối diện Đại tế ti vọt tới.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1158: Sóng Lớn

Liệt diễm bốc lên, lệ quỷ rít gào.

Chu vi mấy chục tràng kiến trúc ở trong chớp mắt hóa thành bột mịn.

Ác chiến qua đi, Nietzsche mặt không hề cảm xúc mà tiến lên, hai tay hư nắm, nắm lấy Đại tế ti cái cổ.

"Ặc ặc. . ."

Đại tế ti mặt không hề cảm xúc , làm cái này chuyển hóa linh thể đánh đổi, dĩ nhiên đã sớm mất đi trí tuệ.

"Thiêu đốt đi!"

Màu vàng liệt diễm đem đối phương đốt cháy hầu như không còn, Nietzsche lại không cảm giác được chút nào báo thù khoái cảm, chỉ có vô tận trống vắng cùng sợ hãi.

Hắn ngẩng đầu lên, ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Màn đêm bên trên, hình tam giác bên trong mắt dọc càng ngày càng tươi sống, mang theo không gì địch nổi cảm giác.

Dù là hắn lúc này, đối với khắp cả bầu trời, cũng là không thể làm gì.

Trong nháy mắt tiếp theo, tựa hồ cảm nhận được cái gì, Nietzsche ra sức nhảy một cái, bay lên trời cao.

Cực lớn bóng tối tế tự phù hiệu đột nhiên cô đọng , hóa thành một cái thực

chất hóa cầu đen, phảng phất sao băng giống như rơi rụng.

Đùng!

Cầu đen rơi vào thành phố Kimbert trung tâm, thoáng chạm đến mặt đất, liền lấy cực kỳ dễ dàng tư thái, bạo liệt mở ra.

Một tầng hắc thủy trong nháy mắt lan tràn, bao trùm toàn bộ thành phố Kimbert, từ trời cao nhìn qua, liền phảng phất đánh đổ một bình mực nước.

Rất nhiều kiến trúc, thực vật, thậm chí sinh vật, bất luận nhân loại, còn là phi phàm người, thậm chí bóng tối thân thuộc, ở trong nháy mắt này đều bị tất cả ăn mòn.

Một đòn phía dưới, toàn bộ thành phố Kimbert, liền như vậy hủy diệt!

Ầm ầm ầm!

Mà ở cái này một vùng tăm tối hạt nhân, rất nhiều tơ máu xúc tu bỗng nhiên đánh vỡ hắc mô, phù hiện tại thế giới trên.

Bóng tối nứt ra, hiện ra một con mắt to lớn.

'Ta chính là Omre chi tử, cổ lão Hắc Ám Chi Nhãn! Vâng mệnh thống trị cả cái tinh cầu!'

Ở nó xuất hiện trong nháy mắt, cả cái tinh cầu trên sinh vật, đều cảm nhận được đến từ nội tâm run rẩy, đó là không gì địch nổi uy áp!

Hoàn thành bóng tối tế tự sau khi, Omre quả nhiên phái nó một cái dòng dõi, đến đây thống trị viên tinh cầu này!

"Nguyên lai. . . Cổ lão người truyền thuyết, dĩ nhiên là thật sự!"

Nietzsche lẳng lặng nhìn cái này màn, không khỏi thở dài một tiếng.

Ở phát ra tâm linh phong bạo đồng thời, Hắc Ám Chi Nhãn chu vi, bầu trời cùng đại địa ở trong khoảnh khắc bị ô nhiễm , hóa thành một cái cực lớn màu xanh đen đầm lầy.

Từng con thân thuộc, từ trong đầm lầy bò ra , hóa thành bóng tối quân đoàn.

Một cái Hắc Ám Chi Nhãn, chính là một cái đáng sợ nguồn ô nhiễm, không chỉ có thể ô nhiễm không gian chung quanh, càng có thể chế tạo ra cuồn cuộn không dứt thân thuộc quân đoàn!

Không chỉ có như vậy, Hắc Ám Chi Nhãn còn có cực kỳ mạnh mẽ tâm linh dị năng, có thể nô dịch bất kỳ sinh vật có trí khôn.

Cái này cũng là tại sao thường thường một con Hắc Ám Chi Nhãn, liền có thể thống trị một cái tinh cầu duyên cớ!

. . .

Thành phố Lotson.

"Nhanh! Không cần lo bên này Hành Thi, mệnh lệnh tất cả quân đội cùng tinh nhuệ, lập tức hướng về thành phố Kimbert xuất phát!"

Barton gào thét nhìn, nhìn chăm chú trên tay một tấm cổ lão bản đồ.

Cả tấm bản đồ tựa hồ là dùng giấy bằng da dê miêu tả , biên giới nơi có chút cháy đen ố vàng.

Ở trên mặt này, có toàn bộ Kelsa liên bang thành thị, cái khác địa phương đều là màu xanh điểm nhỏ, mà đại diện cho thành phố Lotson địa phương, thình lình đã biến thành màu đỏ.

Nhưng ngay khi trước mấy phút, nguyên bản chỉ là thoáng ửng hồng thành phố Kimbert, thình lình hoàn toàn biến là màu hồng.

Không chỉ có như vậy, màu đỏ trình độ còn không ngừng sâu sắc thêm, đến cuối cùng, dĩ nhiên trở nên giống như máu tươi, lại hóa thành thuần đen.

Hừng hực!

Một điểm ngọn lửa, từ thành phố Kimbert trung tâm hiện lên, đem cả tấm bản đồ hóa thành tro tàn.

Đùng!

Barton tay trong nháy mắt run rẩy, hắn mạnh mẽ cho mình một cái tát, cuối cùng lại lấy lại tinh thần đến: "Cầu viện! Hướng về tất cả quốc gia cầu viện! Còn có Hắc thiết chi thần giáo hội! Hợp tác rồi nhiều năm như vậy, đến bọn họ nhất định phải trả giá thật lớn thời điểm! Lập tức liên hệ Chấp chính quan, này không phải là một cái quốc gia tai nạn, mà là thế giới hủy diệt uy hiếp!"

. . .

Làm cái này đã từng bị cổ lão người thống trị, lại khôi phục tự do tinh cầu, đương nhiên là có một ít gốc gác.

Mặc dù là bởi vì được đến người ngoại lai trợ giúp, nhưng một ít lực lượng, như trước tồn tại ở trên viên tinh cầu này.

Khi bóng tối cổ lão người một lần nữa hàng lâm, nghĩ muốn một lần nữa thống trị cả hành tinh thời điểm, nhất thời bạo phát ra.

Thần thánh Heber, hắc thiết giáo hội tổng bộ.

"Ta chủ, mời ngài ban tặng chúng ta kiên cường. . ."

Giáo hoàng quỳ sát ở trong giáo đường, lẳng lặng mà bắt đầu cầu nguyện: "Bóng tối hiện ra. . . Chúng ta khẩn cầu sức mạnh của ngươi. . ."

Ở bên ngoài, rất nhiều giáo hội thành viên khẩn cấp khởi động tế điển, dẫn

dắt mấy chục vạn thành kính tín đồ, bắt đầu rồi khổng lồ tế lễ.

Ầm ầm ầm!

Mãnh liệt động đất truyền đến, giáo đường đổ nát một nửa, hiện ra một cái hầm, bên trong nhưng là một cái màu đen toàn thân giáp.

Ong ong!

Áo giáp màu đen phát ra nổ vang, bỗng nhiên hóa thành một đạo sao băng, nhảy vào màn trời.

"Đó chính là. . . Hắc thiết chi thần bản thể?" Một tên Hồng y đại giáo chủ nhìn thấy tình cảnh này, có chút khó có thể tin.

"Không có sai, cái gọi là Hắc thiết chi thần, kỳ thực là người ngoài hành tinh ban cho chúng ta vũ khí. . . Đời trước anh hùng Thánh giả, chính là dựa vào nó, đánh bại đã từng thống trị tinh cầu cổ lão người!"

Giáo hoàng nói ra một đoạn bí ẩn: "Lúc này chúng ta. . . Liền chỉ có cầu nguyện! Thắng lợi có thể lần thứ hai thuộc về chúng ta cái này một phương!"

. . .

Tuy rằng có vàng, đen , trắng ba khối đại lục, nhưng tinh cầu trên khổng lồ nhất, như trước vẫn là hải dương.

Ở cái kia rộng lớn vô ngần bên trong biển sâu, có vô số bí ẩn, cùng với nhân loại còn chưa thăm dò khu vực.

Lúc này, ở một vùng biển bên trên, sấm sét múa tung, bão táp mãnh liệt mà tới.

Biển gầm liên tục, bỗng nhiên hiện ra một con vô cùng to lớn bóng người.

Nó phảng phất một con cực lớn bạch tuộc, thể tích lại vượt quá núi nhỏ, bỗng nhiên thôi phát sóng lớn, hướng về màu trắng đại lục mãnh liệt mà đi.

Ầm ầm ầm!

Hoàn toàn không có cách nào trắc tính cấp số biển rộng khiếu, trong khoảnh khắc để màu trắng đại lục tao ngộ ngập đầu tai ương.

Phát triển đến hiện tại văn minh cùng khoa học kỹ thuật, ở cái này loại thiên tai giống như xung kích trước mặt , căn bản chút nào hiệu quả đều không có, không đỡ nổi một đòn.

Không biết bao nhiêu vùng duyên hải thành thị hủy diệt, mà vô lượng nước biển nhưng là mãnh liệt, hướng về đã định chỗ cần đến mà đi.

Đó là thành phố Kimbert, Hắc Ám Chi Nhãn vị trí!

. . .

Nietzsche cắn răng, quanh thân ánh mặt trời diễm không ngừng ảm đạm, tâm linh càng là không ngừng chịu đến quất.

Phảng phất tại mọi thời khắc đều có một cái Hắc Ám Chi Nhãn ở trong lòng chính mình, giục chính mình thần phục.

Đó là đến từ Hắc Ám Chi Nhãn tâm linh dị năng, một khi hắn không chống đỡ nổi, sẽ hoàn toàn đánh mất tự mình, trở thành đối phương nô bộc.

"Đây chính là Hắc Ám dòng dõi thực lực sao? Thực sự là quá mạnh mẽ, cường đại đến không phải người a. . . Chúng nó đều là như vậy, ngoại thần đây?"

Nietzsche trong lòng hiện ra một ý nghĩ, liều mạng cùng đối phương chống lại, lại lại có chút thất vọng mất mác, thật giống quên một chuyện rất trọng yếu.

Hắn quên, tự nhiên chính là có quan hệ Phương Nguyên tất cả tin tức.

Lúc này câu cá đến lúc khẩn cấp quan trọng, Phương Nguyên đương nhiên muốn thêm lên một tầng bảo hiểm tổng hợp, lấy vô thượng pháp lực, đem chính mình ở thế giới này hết thảy đều ẩn giấu đi, thậm chí là trí nhớ!

Nếu không thì, Nietzsche nhất định sẽ phi thường kỳ quái.

Cái kia còn mạnh hơn hắn Andy chủ quán, làm sao có khả năng chết ở bóng tối tế tự phía dưới?

"Thần phục! Thần phục! Thần phục ta! ! !"

Hắc Ám Chi Nhãn múa lên huyết sắc thịt sợi, phát ra liên tiếp tinh thần xung kích.

Nietzsche cắn răng, cái trán hiện ra mồ hôi lạnh, khóe miệng cũng chảy xuống máu tươi.

Xèo!

Ngay khi hắn sắp không chịu nổi thời khắc, giữa bầu trời bỗng nhiên bay tới một đạo màu đen sao băng, rơi xuống ở trên người hắn.

Răng rắc!

Đó là một bộ áo giáp màu đen, trong nháy mắt vừa khớp, bám vào ở trên người hắn, ngăn cách tất cả tâm linh dị năng.

Toàn bộ thế giới đột nhiên yên tĩnh lại, mà Nietzsche cũng là được đến một đoạn tin tức: "Hắc thiết chi giáp. . . Do cao ở Tinh Tuyền bên trên Chiến Tranh Chi Chủ chế tạo. . . Chiến Tranh Chi Chủ là một cái nhân từ Cổ Thần, xuất phát từ một số duyên cớ, hắn ban tặng tinh cầu này nhân loại lấy hi vọng. . ."

Tuy rằng Cổ Thần đều là một đám trạch thần, nhưng tình cờ vẫn là sẽ cùng ngoại thần phát sinh chiến tranh.

Rất hiển nhiên, trên viên tinh cầu này cổ lão người tiêu diệt, hắn là một cuộc chiến tranh ngoại vi chiến đấu.

Ầm ầm ầm!

Sau một khắc, Nietzsche lại nhìn thấy một cái bạch tuyến.

Đó là cao cao như núi sóng biển, mang theo không gì địch nổi uy thế, ầm ầm xông lên thành phố Kimbert.

rầm!

Bọt nước vỗ bờ, lực lượng khổng lồ bao phủ, biển lớn màu xanh thẳm bên trong tựa hồ chất chứa khó có thể nhận dạng khủng bố, trong khoảnh khắc liền đem đản sinh ra bóng tối thân thuộc cuốn vào biển rộng, một thoáng nuốt chửng.

Sóng biển thối lui, tại chỗ chỉ để lại một chỉ to lớn như núi bạch tuộc, làn da màu xanh mặt ngoài phản xạ ra kim cương giống như ánh sáng lộng lẫy.

"Thâm hải chi tử! ! !"

Hắc Ám Chi Nhãn phát ra rít gào.

Đối phương cũng là một cái ngoại thần dòng dõi, vị này ngoại thần cùng Omre nằm ở đối địch trận doanh, Hắc Ám Chi Nhãn hiện ra cử động, không nghi ngờ chút nào kích thích đến con này bạch tuộc lớn , khiến cho nó không tiếc từ biển sâu đột kích.

Mà Nietzsche nhìn tình cảnh này, lại là thần sắc phức tạp.

Tuy rằng con này bạch tuộc lớn xem như là hắn trợ lực, nhưng đối phương gào thét mà đến, nhấc lên cực lớn biển gầm, tạo thành thương tổn, e sợ so với huyết tế thành phố Kimbert Hắc Ám Chi Nhãn còn muốn bàng lớn gấp mười lần! Gấp trăm lần!

Dù sao cũng là Tà thần hậu duệ, lại làm sao có khả năng thật sự quan tâm giun dế nhân loại tính mạng?

Nhưng lúc này, Nietzsche vẫn là đè xuống trong lòng phẫn nộ, dù sao so với một con u cư biển sâu quái vật, con này nghĩ muốn thống trị tinh cầu Hắc Ám Chi Nhãn, mới là kẻ địch lớn nhất.

Hai đại đối địch ngoại thần hậu duệ gặp mặt , căn bản không cần nhiều lời, mạnh mẽ chém giết cùng nhau.

Một phương là mọc ra vô số tơ máu độc nhãn, một phương là núi nhỏ giống như bạch tuộc, hai con quái vật va chạm vào nhau, giống như sao chổi va hành tinh giống như, giao thủ một cái chính là thiên băng địa liệt, máu thịt tung toé.

Mà Nietzsche nhìn tình cảnh này, lông mày lại là nhăn lại.

Rất hiển nhiên, đầu kia biển sâu đến bạch tuộc lớn tuy rằng vừa bắt đầu ra sân kinh người, nhưng dần dần liền hơi thở dưới hàng, rơi xuống hạ phong, bị Hắc Ám Chi Nhãn mạnh mẽ áp chế.

"Lẽ nào hắn giai vị không bằng Hắc Ám Chi Nhãn? Hay hoặc là trọng thương thân?"

Nietzsche không có suy nghĩ nhiều, phải duỗi tay một cái.

Áo giáp màu đen một trận lưu động, hóa ra một thanh tạo hình kỳ dị trường đao màu đen, lưỡi đao trên còn mang theo một cái hình móc câu.

"Chết!"

Màu vàng thái dương tái hiện, so với trước càng thêm cực lớn, chu vi thiêu đốt màu đen liệt diễm.

Nương theo Nietzsche hét dài một tiếng, khổng lồ thái dương bỗng nhiên từ bầu trời trong rơi xuống, mục tiêu rõ ràng là Hắc Ám Chi Nhãn!

Ầm ầm ầm!

Ba vị trên hành tinh người mạnh nhất, liền như vậy chém giết cùng nhau.

Hoặc là nói, là Nietzsche cùng Thâm hải chi tử liên thủ, đại chiến Hắc Ám Chi Nhãn.

Trận chiến này, đem quyết định tinh cầu tương lai đi tới!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1159: Phong Ấn

Ô ô!

Đầu máy hơi nước đầu phun ra thô to khói đen, cực lớn cơ giới chuyển động, bắn ra sức mạnh mạnh mẽ, kéo động xe lửa không ngừng tiến lên.

Cái này một hàng hơi nước xe lửa cùng bình thường không giống, thật giống một cái sắt thép rắn dài giống như quái thú, không chỉ có bên trong buồng xe nhồi vào súng ống đầy đủ binh lính cùng ban điều tra tinh anh, còn có mấy đoạn toa xe bên trên, liền dứt khoát là lộ ra ở bên ngoài pháo lớn.

Thoạt nhìn, chính là chuyên môn làm vì chiến tranh mà sinh cơ khí.

Phía trước nhất toa xe bên trong, Barton trưởng phòng cùng mấy cái tướng quân ngồi cùng một chỗ, đều là sắc mặt nghiêm nghị.

"Dĩ nhiên. . . Dĩ nhiên sẽ có chuyện như vậy. . . Lớn biển động xâm nhập? Mậu dịch quốc gia Akram thậm chí bởi vậy trực tiếp tiêu diệt. . . Mà ngươi nói cái này vẻn vẹn chỉ là bởi vì một con cổ lão người thức tỉnh. . . Mà nó hay là chúng ta giúp đỡ?"

Hansen tướng quân đã từng trải qua nhiều lần chiến dịch, có thể nói liên bang quốc Chiến thần cấp nhân vật, lúc này nghe được Barton trưởng phòng tự thuật, vẫn cứ không khỏi giật mình há to miệng.

"Ta biết cái này rất khó có thể tin, nhưng đối phương xác thực là chúng ta giúp đỡ. . . Càng đáng thương chính là, quyết định thế giới đi tới chiến dịch ở bản quốc quốc thổ khai hỏa, chúng ta lại chỉ có thể làm chút góc viền công tác. .

. Tỷ như giúp nạn thiên tai, hoặc là vây quét tàn dư thân thuộc. . ."

"Khốn nạn, vì sao lại có vật như vậy tồn tại ở trên thế gian!"

Hansen tướng quân một quyền đập về phía mặt bàn, từ trong khe hở không ngừng chảy ra máu tươi.

"Nếu sai chính là thế giới này, chúng ta liền chỉ có tiếp thu. . ."

Barton trưởng phòng khắp khuôn mặt là bất đắc dĩ: "Lập tức liền muốn đến biên giới vị trí, hi vọng không muốn quá tệ. . ."

Hắn xuyên thấu qua cửa sổ, đã nhìn thấy tối tăm màn trời bên trong, bỗng nhiên nhiều một vòng cực lớn thái dương, tia sáng chói mắt kia, cho dù cách trở quần sơn, như trước có thể bị chính mình phát hiện, cũng cảm giác trong đó ấm áp.

"Biên giới? Nơi này khoảng cách thành phố Kimbert, ít nhất còn có hơn trăm km khoảng cách chứ?"

Hansen tướng quân ngẩn ra, chợt lại nhìn thấy một cái cực lớn mắt dọc bóng mờ.

Nó liền như thế lẳng lặng sừng sững ở trong màn đêm, vô số tơ máu xúc tu lan tràn ra phía ngoài, mang theo tà dị lực lượng!

Vẻn vẹn chỉ là nhìn, Hansen tướng quân không khỏi càng ngày càng si mê, con mắt dần dần bạo đột.

"A!"

Không biết đi qua bao lâu, hắn kêu thảm một tiếng, bụm mặt trên hai cái lỗ máu, dĩ nhiên sống sờ sờ đem tròng mắt của chính mình trừng đi ra!

"Phi phàm lực lượng ô nhiễm? Dĩ nhiên có thể lan tràn xa như thế?"

Barton trưởng phòng nhìn thấy tình cảnh này, lại là cảm giác rơi vào một cái vực sâu không đáy: "Dù cho lại thêm vào những quốc gia khác phi phàm người, chúng ta có thể làm cái gì đấy?"

Làm cái này liên bang ban điều tra trưởng phòng, hắn xưa nay nhằm vào liền là phi phàm sự kiện.

Nhưng lần này cổ lão người hàng lâm, vẫn còn có chút vượt qua sự tưởng tượng của hắn, nhân loại ở đây loại tồn tại trước mặt, hầu như chính là giun dế!

Xoẹt!

Đang lúc này, giữa bầu trời lại xuất hiện một con bạch tuộc cái bóng, nương theo mà đến, còn có một đạo bạch tuyến.

Ầm ầm ầm!

Tới gần chút sau khi, mới có thể thấy rõ đó là vượt quá trăm mét sóng lớn!

Nó gào thét mà đến, phảng phất thiên quân vạn mã, mang theo tràn trề khó chặn lực lượng, ở rất nhiều gào thét la lớn bên trong, liền đem sắt thép đầu máy bao phủ.

Đến đây, Kelsa chính thức tiếp viện đội ngũ —— diệt sạch!

. . .

"Đáng chết. . . Con này Thâm hải chi tử , căn bản không để ý tới nhân loại vận mệnh. . ."

Nietzsche đương nhiên cũng nhận biết được tình cảnh này, không khỏi giận dữ.

Làm sao Thâm hải chi tử vốn là ngoại thần hậu duệ, yêu thích hỗn loạn cùng hủy diệt, quả thực liền câu thông cũng thành vấn đề.

Chính mình tuy rằng cùng nó cùng nhau dắt tay, đối kháng Hắc Ám Chi Nhãn, nhưng vẫn là sẽ thỉnh thoảng gặp sự công kích của đối phương, vô cùng khó có thể dùng lời diễn tả được.

"Còn tiếp tục như vậy, có lẽ toàn bộ liên bang sẽ hủy diệt ở trên tay ta. . ."

Nietzsche cắn răng một cái, xuyên xuống lòng đất.

Ầm ầm!

Một mảnh đại lục hiện lên, nâng lên Hắc Ám Chi Nhãn, thăng lên trời cao.

Ầm ầm!

Tựa hồ đã rơi vào phẫn nộ Thâm hải chi tử mặc kệ không để ý, xông tiến lên, lượng lớn xúc tu cùng tơ máu dây dưa, chăm chú quấn quanh ở cùng nhau.

"Cơ hội tốt!"

Nietzsche thấy vậy, cả người lại là trầm tĩnh lại, quanh thân thái dương quang mang càng thêm mãnh liệt: "Ta. . . Chính là thái dương! ! !"

Lần thứ hai tuyên cáo sau khi, hắn toàn bộ thân thể đều hóa thành trong suốt, chỉ là thuần túy nhất ánh sáng, liền hắc thiết áo giáp đều có mơ hồ hòa tan khuynh hướng.

"Dù là đánh bạc ta tất cả, cũng phải hủy diệt ngươi!"

Gào thét ở trong, một đạo vàng đen hai màu cột sáng, bỗng nhiên từ mặt đất phóng ra, xông lên vũ trụ.

Phốc!

Đại lục tảng khối trong khoảnh khắc hôi phi yên diệt, cột sáng đem Hắc Ám Chi Nhãn cùng Thâm hải chi tử tất cả bao phủ ở bên trong, đột nhập trong vũ trụ.

Bùm bùm!

Mặt đất hố lớn trong, Nietzsche giẫy giụa đứng lên, trên người hắc thiết áo giáp bỗng nhiên chia năm xẻ bảy, rơi trên mặt đất, hoàn toàn báo hỏng.

"Cảm tạ ngươi. . ."

Hắn thần sắc phức tạp, biết nếu không phải là có khôi giáp bảo vệ, chính mình căn bản không phát ra được như vậy một đòn, thậm chí sớm đã chết rồi.

Mà lúc này, Nietzsche phần lớn tinh thần, đều đặt ở trời cao ở trong hai đại Tà thần hậu duệ trên người.

"Chết rồi. . . Sao?"

Mang theo một điểm chờ mong, hắn ngẩng đầu nhìn trời, nhất thời nhìn thấy màn trời bên trong một cái hắc động lớn.

Mà ở hố đen trung tâm, còn có một cái tàn khuyết hơn nửa con mắt , còn Thâm hải chi tử, lại là không thấy bóng dáng.

"Dĩ nhiên. . . Còn có thể tiếp tục sống sót. . ."

Nietzsche ngã quỵ ở mặt đất, từ toàn thân bắn mạnh ra huyết hoa: "Bất quá. . . Việc đã đến nước này, nó tuyệt đối so với đầu kia Thâm hải chi tử năm đó chịu đến thương tổn càng thêm nghiêm trọng. . . Tinh cầu, bảo vệ!"

Mang theo một điểm vui mừng, hắn hai mắt trở nên mơ màng, hầu như muốn hôn mê, nhân sự không biết.

Nhưng mà, đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Từ vô ngần ngoài không gian bên trong, không biết khi nào, bỗng nhiên bồng bềnh lại đây một đại đoàn bóng tối.

Chỉ là ngưng liếc mắt một cái, Nietzsche liền cảm giác cực kỳ sợ hãi, phảng phất. . . Chính đang tại nhìn chăm chú Thâm Uyên!

Thậm chí, hắn cả người run rẩy , căn bản không nói ra được một chữ đến.

Trong lòng, nhưng có một cái âm thanh ở điên cuồng gào thét: "Ngoại thần! Ngoại thần! ! !"

Ở hàng lâm dòng dõi chịu khổ thương tổn, hầu như diệt vong sau khi, cái kia ở tinh hồ bên trên chúa tể, Tinh Giới Ngao Du giả, Tinh ma trùng người thống trị, hỗn loạn cùng điên náo chi chủ, bóng tối con cưng —— Omre • Kjeg • Texas, rốt cục lựa chọn hàng lâm!

Cả hành tinh, đều tựa hồ ở cái này đoàn bóng tối phía dưới run cầm cập.

Một cái thô to xúc tu, phía trên phảng phất có rất nhiều nhãn cầu, đem tàn khuyết Hắc Ám Chi Nhãn kéo vào trong bóng tối.

Một lát sau, một con hoàn toàn khỏi hẳn, đồng thời trở nên càng thêm cường tráng Hắc Ám Chi Nhãn liền hiện lên đi ra, rơi vào tầng khí quyển.

Ầm ầm!

Nổ vang ở trong, mặt trên hiện nổi lên một cái hố lớn.

Nietzsche bị sóng trùng kích mạnh mẽ quăng bay đi, đã nửa điểm sức lực chống đỡ lại đều không có.

Mà ở trên bầu trời, tầng khí quyển kịch liệt biến động, lấy trước khí khổng làm trung tâm hình thành vòng xoáy, phảng phất có một cái có thể so với hành tinh tồn tại, muốn mạnh mẽ tiến vào Starr tinh!

"Phẫn nộ! Điên cuồng! Nghĩ muốn tinh cầu này hoàn toàn hủy diệt sao?"

Phương Nguyên nhìn tình cảnh này, trên mặt lại mang theo mừng rỡ, phảng

phất thợ săn rốt cục chờ đến con mồi.

Hắc Ám Chi Nhãn dù sao cùng cái khác Ngoại thần thân thuộc không giống, chính là Omre trực hệ dòng dõi, lần trước ở Yogerti cố hương bị diệt rơi một đầu, Omre có lẽ kiêng kỵ hắn, không dám báo thù.

Nhưng ở loại này không người che chở hành tinh, lại suýt nữa bị giết rơi một đầu, nó tuyệt đối có lý do phẫn nộ!

Phẫn nộ đến chân thân hàng lâm, muốn hoàn toàn hủy diệt thế giới này!

"A! ! !"

Cảm giác được trong bóng tối ánh mắt nhìn kỹ đến, Nietzsche lập tức hét thảm một tiếng.

Trên người hắn da thịt nứt ra, hiện ra một cái lại một cái con mắt màu đen, phát ra chói tai hí lên.

Chỉ là bị liếc mắt nhìn, hắn liền muốn đi vào tử vong, hay hoặc là hoàn toàn biến thành một con quái vật!

"Xong!"

Trong chớp mắt này, ở Starr tinh, không biết bao nhiêu cao giai phi phàm người, trong lòng tràn ngập tuyệt vọng mà từ giết.

Đây là vô cùng có dũng khí cùng sáng suốt hành vi , bởi vì bọn họ rõ ràng, đợi đến Omre hoàn toàn hàng lâm tinh cầu , chờ đợi bọn họ, chính là càng tàn khốc hơn tương lai.

"A a a! ! !"

Nietzsche tiếng kêu rên liên hồi, đã hoàn toàn đã biến thành một con sinh đầy mắt quái vật.

Thậm chí , liền ngay cả thuộc về nhân loại ý thức, cũng đang không ngừng tan rã.

"Ta. . . Ta phải chết sao?"

Tại ý thức chi linh phá nát đồng thời, hắn rốt cục hồi quang phản chiếu, hồi tưởng lại chính mình quên đồ vật.

Đó là một gian tiệm tạp hóa, bên trong còn có một cái tên là Andy ông chủ. . .

"Chít chít! ! !"

Đột nhiên, phảng phất đồng bộ nhìn thấy trí nhớ của hắn, cái kia một đoàn chính đang tại xâm lấn bóng tối, đột nhiên phát ra một tiếng no đủ mà giàu có cảm tình la lớn.

Nietzsche căn bản không hiểu, một cái ngoại thần, vì sao có thể phát ra như vậy giàu có sợ hãi cùng phẫn nộ tiếng kêu.

Mà Hắc Ám Chi Nhãn nhưng là sợ hãi nằm trên mặt đất, tất cả xúc tu trong nháy mắt thu hồi, phảng phất gặp phải sư tử thỏ trắng nhỏ như thế, cả người run cầm cập.

"Ha ha. . . Rốt cục mắc câu!"

Phương Nguyên hiện lên ở Nietzsche bên người, nhìn trời cao ở trong cực lớn bóng tối: "Tinh hồ, Tinh Tuyền quỹ đạo cũng vừa vặn. . . Đi ra đi, Omre!"

Rầm ..... Rầm .....!

Một đạo khó có thể dùng lời diễn tả được tia chớp màu trắng hiện lên, xé rách bóng tối, hiện ra Omre bản thể.

Nó chính là một đoàn do vô số xúc tu tạo thành to lớn quả cầu thịt, hiện ra đỏ

sậm màu sắc, mặt ngoài hiện ra rất nhiều con mắt.

"Không thể nhìn thẳng không thể gọi tên khủng bố!"

Nietzsche vội vã cúi đầu, trong lòng sợ không thôi.

Nhưng chợt, lại là phát hiện mặc dù mình nhìn thấy ngoại thần bản thể chân thân, lại không có một chút nào thống khổ.

Thậm chí, trên người từng khối từng khối máu thịt rớt xuống, dĩ nhiên khôi phục hình người.

"Tinh vị. . . Tinh thần động!"

Phương Nguyên đứng chắp tay, trong mắt bốc ra tinh quang.

Ong ong!

Trong vũ trụ, phảng phất nổi lên không tên biến hóa, từng viên một tinh thần biến thành thế giới toả ra ánh sáng chói lọi.

Khổng lồ áp lực, nhất thời làm đầu kia Hắc Ám Chi Nhãn hôi phi yên diệt, mà Omre bản thể cũng bị không ngừng áp bức thu nhỏ lại, tiến vào nho nhỏ Starr tinh.

Ở biển rộng nơi sâu xa, vô cùng nước biển trong nháy mắt gạt ra, lượng lớn biển sâu quái vật tử vong, hiện ra khô cạn rãnh biển.

"Tử Vi Ma Pháp. . . Phong ấn!"

Một cái thô to đỏ như màu máu xúc tu, bị đẩy nhập rãnh biển ở trong.

Khó có thể dùng lời diễn tả được sức mạnh khổng lồ, đem Omre bản thể vặn vẹo , hóa thành bóng mờ, không ngừng hút vào vòng xoáy.

Lượng lớn nước biển về quán, đem loã lồ ra lục địa vuốt lên, phảng phất vừa

nãy phát sinh tất cả bất quá ảo giác.

Nhưng cả hành tinh trên sinh vật, lại run rẩy không ngớt, đó là đến từ linh hồn run rẩy, cảm nhận được thế giới bất cứ lúc nào cũng sẽ diệt vong nguy hiểm.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1160: Mưu Tính

"Tử Vi Ma Pháp, phong ấn ngoại thần!"

Ngoài khơi bên trên, Phương Nguyên đứng chắp tay, đưa mắt phóng hướng về vũ trụ.

Lấy hắn góc độ, nhất thời có thể nhìn thấy vô số hành tinh thế giới lấy đặc biệt quy tắc tự xoay cùng xoay quanh mặt trời, hình thành một tòa khổng lồ bản đồ ngôi sao, cũng đem một phần lực lượng phóng đi xuống.

Mà Starr tinh, nhưng là toàn bộ bản đồ ngôi sao hạt nhân, tiết điểm rơi xuống ở một cái hải nhãn trên.

"Tuy rằng thiếu hụt rất nhiều, nhưng thật có thể phong ấn một tên Đạo Tổ. . . Dù là cái nửa điên. . ."

Hoàn thành phong cấm sau khi, Phương Nguyên như trước phi thường chấn động.

Đương nhiên, hắn có thể làm được điểm ấy, nguyên nhân lớn nhất, vẫn là thực lực bản thân hơn người, lực ép bình thường Đạo Tổ.

Mà Omre, rất hiển nhiên cũng là một viên bình thường Đạo Quả thực lực, vẫn chưa thể hoàn toàn phát huy, tự nhiên bị mạnh mẽ trấn áp, không có hai lời.

"Mặc dù đã phong ấn, nhưng nó vẫn là sẽ thỉnh thoảng tiết lộ, đặc biệt ở tinh tướng vận hành đến một cái nào đó vị trí thời điểm. . ."

Phương Nguyên bấm chỉ tính toán: "Bình thường dựa vào triệu hoán chú ngữ

cùng nghi thức, như trước có thể cùng nó liên kết, mà 128,000 năm sau khi, Tử Vi Ma Pháp sẽ xuất hiện kẽ hở , khiến cho Omre đột phá phong ấn mà ra. . . Đây là do này vũ trụ căn bản quy tắc quyết định, không cách nào thay đổi. . ."

Cho tới Starr tinh, ở phong ấn một cái ngoại thần sau khi, nhất định sẽ có biến hóa.

Nếu như 128,000 năm sau khi, Omre đột phá phong ấn thì không có thứ hai ngoại thần đến đây ngăn cản, cái kia nói vậy cũng thoát khỏi không được tiêu diệt vận mệnh.

Thậm chí, trong khoảng thời gian này ở trong, cả cái tinh cầu, đặc biệt trên đại dương sinh thái, cũng rất khó nói sẽ không phải chịu ảnh hưởng.

"Có lẽ. . . Cái này cũng là tinh cầu trở nên mạnh mẽ thời cơ đây!"

Phương Nguyên bóng người lóe lên, trở lại thành phố Kimbert nơi.

Lúc này, nơi này hách nhưng đã biến thành một cái hố to, chu vi còn có còn sót lại đầm lầy cùng nước biển, chính là không tìm được cái gì vật còn sống, trừ một cái Nietzsche ở ngoài.

"Andy ông chủ. . . Ngươi dĩ nhiên cũng là một cái ngoại thần?" Nietzsche mặt không hề cảm xúc đứng dậy: "Đối phó cái này ngoại thần, chính là mục tiêu của ngươi?"

Hắn dù sao đã không phải thiếu niên, có thể suy tư ra rất nhiều chuyện, nhìn ra Phương Nguyên mưu kế.

"Đúng là như thế. . . Còn muốn cảm tạ sự giúp đỡ của ngươi. . . Đương nhiên, trong đó đầu to vẫn là đến từ vị kia Chiến Tranh Chi Chủ!"

Hai vị ngoại thần tranh đấu, ở toàn bộ trong vũ trụ cũng là rất hiếm thấy.

Phương Nguyên lúc này thần niệm, như trước có thể nhận biết được rất nhiều

Cổ Thần, ngoại thần đám người tìm kiếm ánh mắt, trong đó đặc biệt lấy hai đạo nhiệt liệt nhất.

Một đạo tự nhiên là đến từ Tinh Tuyền bên trên Chiến Tranh Chi Chủ , còn đạo thứ hai, phải nên chính là đầu kia Thâm hải chi tử đầu nguồn.

Bất quá, có Phương Nguyên tọa trấn ở đây, những kia ngoại thần đều sáng suốt lựa chọn tránh lui, không có trực tiếp đánh tới.

"Vậy chúng ta tinh cầu trên tất cả, màu trắng đại lục bị hủy diệt quá nửa, tử thương ngàn vạn trở lên nhân khẩu, ở trong mắt ngươi, cũng là trò chơi sao?"

Nietzsche cắn răng, quật cường ngẩng đầu: "Ngươi đem mạng người xem là cái gì?"

"Xem là cái gì?" Phương Nguyên thấy buồn cười: "Ngươi từng trải qua ngoại thần cùng Cổ Thần sao? Ở trong mắt bọn hắn, cái gọi là mạng người, cùng vũ trụ tro bụi so với cũng không có gì khác nhau, thế gian chân chính nhân vật mạnh mẽ, tính cách đều là hỗn độn, cũng không thiện và ác phân chia. . . Càng là tìm tòi nghiên cứu, càng dễ dàng chạm đến Thâm Uyên, gặp khủng bố! Ta tự nhiên cũng là như thế! Làm cái này Omre tử địch, thiết kế nó chẳng phải là chuyện rất bình thường?"

"Omre tử địch. . . Ngươi chính là đến từ Tinh Giới cự mãng, truyền thuyết trong Thất thải chi xà? Ha ha. . . Ta chính là cái kẻ ngu si!"

Ở rất nhiều đả kích phía dưới, Nietzsche rốt cục tan vỡ.

Hắn điên cuồng cười to, lôi kéo áo quần trên người mình, cuối cùng quần áo lam lũ, hoàn toàn ngất đi.

"Dù sao cũng là dục tốc bất đạt lực lượng, đã biến mất hơn nửa sao?" Phương Nguyên thấy tình cảnh này, lại là suy tư: "Trước tiếp xúc Omre ánh mắt, cũng làm ngươi suýt chút nữa ý thức tiêu vong, tuy rằng ta cuối cùng lôi ngươi một

cái, nhưng ngươi như ý chí không đủ kiên định, vẫn là sẽ rơi vào điên cuồng cùng hỗn loạn trạng thái. . ."

Phương Nguyên nhẹ nhàng phất phất tay, trên mặt đất Nietzsche nhất thời biến mất không thấy.

Toàn bộ Starr tinh cầu, từ đây liền mất đi một cái Thâm Uyên bên trên Nietzsche, nhiều một cái tự so với thái dương người điên!

. . .

"Bận rộn thời gian dài như vậy, rốt cục đem Omre bắt được. . ."

Làm xong những chuyện này sau khi, Phương Nguyên đi tới hải dương nơi sâu xa, tùy ý tìm một cái hoang đảo ẩn cư.

Hắn sở dĩ bố trí lâu như vậy, chính là vì đối phó Omre, cái này ngược lại không phải vì ân oán cá nhân, ngược lại, mục đích chủ yếu nhất, vẫn là nghiên cứu một cái sống sót Đạo Quả, mà lại còn có trên người hắn ở ngoài Thần lực, vì sao khiến Hủy Diệt Nhãn Cầu sản sinh hứng thú.

"Một cái là vũ trụ ngoại thần, một cái là Hồng Mông Thánh Ma cường đại nhất pháp mắt, giữa hai cái có thể có quan hệ gì?"

Phương Nguyên trầm ngâm, thời gian liền chậm rãi trôi qua.

Ở màu trắng đại lục bên trên, các loại làn sóng thối lui, Akram trực tiếp diệt quốc, Kelsa liên bang tổn thất nặng nề, thần thánh Heber bởi vậy phát động thế tiến công, nghĩ muốn chinh phục còn lại quốc gia, tái hiện trước đế quốc huy hoàng, mà còn lại thế lực tự nhiên là liều mạng chống lại.

Quá trình này ở trong, chịu đến chiến loạn cùng thiên tai ảnh hưởng, không ít nguyên bản màu trắng đại lục nhân khẩu lựa chọn hướng về màu đen cùng màu vàng đại lục tiến hành di chuyển, đồng thời cũng đem tiên tiến kỹ thuật cùng kiến thức mang đi tới hai cái đại lục, văn minh ngọn lửa, ở ba khối đại lục trong

lúc đó bắt đầu giao lưu cùng mở rộng.

Ầm!

Không biết đi qua bao lâu, Phương Nguyên cả người chấn động, bụi bậm trên người tự động rải rác: "Vật thí nghiệm dùng hết?"

Hắn nhẹ nhàng vẫy tay, từ không đáy rãnh biển trong, mơ hồ truyền đến một tiếng gầm lên giận dữ, chợt lại có một cái màu đỏ sậm xúc tu bị nhiếp mang lên.

Quá trình này ở trong, một giọt máu dật tán đi ra ngoài, rơi vào một con cá mập trên người.

Ánh mắt nó đỏ lên, trên người máu tươi điểm đến vị trí, trực tiếp bị ăn mòn ra một cái hố to, huyết quản nổi lên, lan tràn toàn thân.

Mấy giây bên trong, con này cá mập liền hóa thành một đoàn máu thịt, hoàn toàn chết đi, mà một đầu khác đỏ như màu máu, bắp thịt cuồn cuộn quái vật cá mập, lại là từ trong máu thịt một lần nữa phục sinh đi ra, nhanh chóng nhào về phía một con cá kình.

"Tê tê!"

Nó phảng phất súng bắn nước giống như, chỉ là một bắn, liền đem cá kình xuyên qua, đại lực rút lấy máu tươi.

Không đến bao lâu, to lớn như núi cá kình liền thành thây khô, mà con này cá mập nhưng là một điểm đều không có ăn no, vừa nhìn về phía một đầu khác con mồi. . .

"Ngoại thần máu, dù là chỉ là pha loãng tàn dư sau khi một giọt, cũng đủ để tạo nên khủng bố quái vật a. . ."

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên lại là biểu lộ cảm xúc: "Bắt đầu từ hôm nay, bên trong biển sâu lại muốn nhiều một cái sinh vật khủng bố, những

kia nguyên bản phi phàm sinh vật căn bản là không có cách cùng tranh tài. . . Thậm chí, lấy đầu kia Huyết Sa làm vì thuỷ tổ, vùng biển này nhất định phải thêm ra vô số bị ô nhiễm quái vật, vừa vặn làm cái này trông coi. . ."

Cho tới người làm vì chế tạo nhiều như vậy lợi hại quái vật, là cỡ nào không đạo đức hành vi, còn có động tác này đến cùng sẽ cho thế giới loài người hàng hải nghiệp mang đến thế nào long trời lở đất ảnh hưởng, ha ha. . . Phương Nguyên thật đúng là không có chút nào quan tâm đây.

Đến vũ trụ này thời gian lâu ngày sau khi, hắn cảm giác mình cũng dính dáng tới một điểm Cổ Thần hoặc là ngoại thần tập tính.

Đó chính là không biện thiện ác, chỉ nhận bản tâm.

Cho tới loại này hành vi, sẽ cho cái khác cấp thấp sinh mệnh mang đến bao nhiêu đau xót cùng cực khổ, cùng cố chấp ngoại thần lại có quan hệ gì?

"Ùng ục! Ùng ục!"

Phương Nguyên xem trên tay, Hủy Diệt Nhãn Cầu phảng phất dài ra một tấm lợi miệng, từng ngụm từng ngụm nuốt chửng Omre xúc tu.

Tựa hồ là lần này nuôi nấng máu thịt sau khi, rốt cục sản sinh biến chất, cả viên nhãn cầu không ngừng nổ vang, hình thái tiếp theo chuyển biến , hóa thành một viên có chút tàn khuyết Đạo Quả.

"Hủy Diệt đạo quả? Đây là ngự trị ở Tiên Thiên Hủy Diệt đại đạo bên trên lực lượng. . . Thậm chí có thể phá diệt vũ trụ. . ."

Phương Nguyên một thoáng được đến rất nhiều tin tức: "Đương nhiên. . . Cái này một viên Đạo Quả cũng không phải là tàn khuyết, mà là vẫn không có thành thục , bởi vì chúng ta suất quân trước tiên tiến công Hồng Mông Thánh Ma quan hệ?"

Cái này một viên Hủy Diệt đạo quả, thực sự uy lực kinh người, làm sao hại

người hại mình, trước đầu kia Hồng Mông Thánh Ma tỉnh lại sau khi, dĩ nhiên có chết đi dấu hiệu, Phương Nguyên cũng đến cực kỳ thận trọng.

"Đúng là. . . Hay là có thể coi đây là bản gốc, chế tạo ra một bộ lợi hại chiến tranh binh khí?"

Một cái tư tưởng kỳ diệu, bỗng nhiên hiện lên ở Phương Nguyên đáy lòng.

"Còn có. . . Chính là khai phá một ít kỹ thuật, đi tới đó thăm dò ta nguyên bản cái kia cố hương vũ trụ!"

Hắn nơi vũ trụ tất nhiên gặp phải đại nạn , liền ngay cả Thiên Diễn Đạo Tổ đều ngã xuống, còn muốn hướng ngoại giới du tử cầu viện.

Chỉ bất quá, không có dò xét một, hai, hoặc là vẹn toàn mưu kế, liền mạo muội tiến vào loại kia vũ trụ, hiển nhiên cũng là vô cùng nguy hiểm.

"Vẫn là trước tiên tìm chút bia đỡ đạn đi qua dò đường? Tiện thể lại hoàn thiện thực lực của bản thân ta. . ."

Phương Nguyên từ lâu định ra cái kế hoạch này, lúc này trên tay các hạng nghiên cứu thành thục, chính là có thể lợi dụng ngay sau đó.

"Mollygu!"

"Vĩ đại chúa tể!" Một cây xanh biếc Yogerti hiện lên sau lưng Phương Nguyên. Đến chốn không người sau, Mollygu Tatar vẫn là thói quen lấy chân thân làm việc.

"Đem bọn ngươi có liên quan với mộng cảnh khai phá kỹ thuật, đều sửa sang một chút đi, đặc biệt vượt tinh hệ thông tấn phương diện!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười.

Trong khoảng thời gian này bên trong, Yogerti đám kia khoa học kỹ thuật

cuồng nhân, rốt cục đột phá cái cửa ải khó khăn này , khiến cho toàn vũ trụ cấp bậc giả lập hiện thực kỹ thuật đều có khả năng.

"Đương nhiên, lúc này cái này hạng kỹ thuật, vẫn có hạn chế, yêu cầu nhất định phải là Tinh Giới cự mãng tín đồ, có thể nắm giữ tự thân mộng cảnh. . ."

Hắn suy nghĩ một chút, trên tay lại hiện ra nửa viên Thiên Diễn đạo quả: "Nhưng nếu gia nhập nó làm cái này trung ương máy xử lý, liền lập tức không giống. . . Có lẽ ta có thể mở một nhà Hư Nghĩ Vũ Trụ công ty? Bất quá tinh hệ trong lúc đó, văn minh trình độ chênh lệch không đồng đều , căn bản lý giải không được chứ? Vậy thì đổi một cái ma huyễn điểm lời giải thích, tỷ như. . . Vạn Giới Xuyên Toa chi thần?"

Thiên Diễn đạo quả có khủng bố đến cực điểm tính toán lực, lấy này phối hợp mộng cảnh, hoàn toàn chính là một cái Chủ thần lớn quả cầu ánh sáng tư thế.

Đồng thời, cái này vẫn là bước thứ nhất, đợi đến toàn bộ trong vũ trụ 'Người bị tuyển chọn' có đủ nhiều sau khi, Phương Nguyên là có thể ở trong thế giới giả lập, chân chính lẫn lộn tiến vào một ít Mộng Sư công pháp tu luyện, để những thứ này bia đỡ đạn trở nên mạnh mẽ, thăm dò rất nhiều thế giới.

Mà tinh trong tuyển tinh sau khi, chiếm được chân chính tinh nhuệ, có lẽ là có thể bị đưa lên tiến vào cái kia địa cầu vũ trụ thám hiểm.

"Đương nhiên. . . Còn có Thái Khư qua lại kỹ thuật cần giải quyết, nghĩ muốn ở Thái Khư bên trong ngao du, đơn giản nhất chính là thành tựu Đạo Quả, nếu không thì, liền muốn khoa học kỹ thuật thực lực vô cùng đột xuất, so với như lần trước nhìn thấy Phương Chu. . ."

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1161: Chủ Thần

Hắc Thiết lịch 501 năm.

Màu trắng đại lục bên trên, Lemon hâm mộ nhìn chăm chú trên tay một phần chiêu mộ áp phích quảng cáo.

"Chỉ cần ngươi là Chủ thần người bị tuyển chọn, là có thể vì Bản công ty phục vụ, cung cấp sinh thái khu biệt thự, đãi ngộ từ ưu. . . Thật đáng tiếc, ta không phải cái gì 'Người bị tuyển chọn', chỉ là một cái bình thường người nhặt rác!"

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn phương xa.

Vô tận đại lục chỉ có hai màu trắng đen, không hề có một chút sinh mệnh cùng sức sống.

Chỉ có sau lưng sinh thái khu ở trong, mới có một chút điểm màu xanh, là như vậy vui tai vui mắt.

Đáng tiếc, loại này mỹ cảnh, chỉ có xã hội thượng lưu mới có thể hưởng thụ.

Hắn loại này thấp nhất hạ tầng người nhặt rác, cũng chỉ có thể ở hủy diệt trên đại lục không ngừng du đãng, phảng phất chuột giống như, từ phế tích bên trong tìm kiếm có thể sử dụng đồ vật, do đó trao đổi nước sạch cùng đồ ăn.

Khoảng cách lần trước ngoại thần xâm lấn, đã qua đầy đủ một trăm năm.

Nhưng đối với màu trắng đại lục mà nói, tai nạn vừa mới bắt đầu.

Chỉ là lượng lớn nước biển ngâm qua đất bị nhiễm phèn, liền trải rộng nửa cái đại lục, nông nghiệp mức độ lớn giảm sản lượng, hải cảng hủy diệt, xuất nhập khẩu cũng đã trở thành hy vọng xa vời.

Sau đó, chính là thuận lý thành chương thiên tai, náo loạn, cùng với chiến tranh cùng tử vong.

Càng bi thảm hơn chính là, lúc trước Thâm hải chi tử nhấc lên biển gầm, cũng không phải là bình thường nước biển, bên trong còn có cực kỳ nhỏ ô nhiễm lực lượng.

Dù là trải qua vài năm khai khẩn, đất bị nhiễm phèn cũng không cách nào khôi phục như cũ, trái lại đản sinh ra rất nhiều kỳ lạ quái lạ ma vật dị chủng.

Màu trắng trên đại lục nhân loại hoàn toàn bại lui, chỉ có thể ở mấy cái sinh thái khu bên trong thành lập cao to tường thành cùng pháo đài, phảng phất nguyên thủy trên đại lục văn minh hỏa chủng.

Nói đến cũng là đáng thương, trải qua lần kia sau tai nạn, nguyên bản văn minh nhất, khoa học kỹ thuật đệ nhất màu trắng đại lục, đã hoàn toàn lạc hậu, toàn phương vị bị màu đen cùng màu vàng đại lục đạt đến, thậm chí có 'Hủy diệt đại lục' đại danh từ.

Cái kia từng cái từng cái sinh thái khu , bất quá là văn minh cuối cùng thuyền cứu nạn, giống như từng chiếc từng chiếc trong bóng tối ngọn đèn giống như, lúc nào cũng có thể tắt.

"Nghe nói ở biển bên kia, có càng càng rộng lớn cùng tràn ngập sinh cơ đại lục. . . Đáng tiếc ta căn bản không có cách nào nhập cư, bên kia cũng không tiếp thu hủy diệt đại lục người bình thường, đem chúng ta xem là ma vật!"

Trên thực tế, dù là bạo gan tiếp thu, mặt khác hai mảnh trên đại lục người cũng rất khó đến màu trắng đại lục.

Đây cũng không phải là bởi tạo thuyền kỹ thuật lui bước, mà là bởi vì trong biển tăng cường lượng lớn ma vật , khiến cho nguyên bản tàu viễn dương chỉ tất cả thành phế vật.

Trừ phi một ít chân chính trên biển pháo đài, còn muốn phân phối lượng lớn phi phàm người hộ vệ, liều lĩnh nguy hiểm to lớn, mới có khả năng vượt dương thành công.

Nhưng làm như vậy thành phẩm, thậm chí so với tàu khí cầu còn cao hơn.

Bởi vậy, đại lục giao lưu, như trước cực nhỏ, càng không cần phải nói mậu dịch cái gì.

Lemon tự giễu cười cười, cõng lấy một cái phá bao tải, tiến vào phế tích ở trong: "Nghĩ muốn thay đổi tất cả những thứ này, trừ phi trở thành. . . Chủ thần người bị tuyển chọn! Đối diện hai cái đại lục, không hoan nghênh chúng ta loại này 'Biến dị người', nhưng đối với người bị tuyển chọn lại mở rộng cửa lớn!"

Chủ thần!

Đây là một cái không thể gọi tên tồn tại, tại đại tai biến sau khi xuất hiện, có người nói, nó chính là một cái lớn quả cầu ánh sáng, giống như cố định trí năng chương trình, duy nhất công tác chính là từ Starr tinh cầu trên chọn lựa nhân loại, đưa vào vô tận bên trong thế giới lịch hiểm.

Có người nói đây là thần linh ban ân, cũng có người nói đây là ác ma mê hoặc, nhưng không có ai sẽ từ chối lực lượng.

Bởi vậy, đến hiện tại, Chủ thần tín ngưỡng đã quét ngang Hắc thiết chi thần, thậm chí cái khác trên đại lục nguyên thủy sùng bái, trở thành tinh cầu trên lớn nhất tín ngưỡng.

Mà người bị tuyển chọn phạm vi, cũng là không ngừng mở rộng.

Đáng tiếc, cho tới bây giờ, vẫn không có quan tâm nhỏ Lemon.

"Tuy rằng vô tận bên trong thế giới tỉ lệ tử vong rất cao, nhưng ta còn là hi vọng đi nơi đó, có ít nhất hi vọng. . ."

Lemon tay cầm một cây côn gỗ, cẩn thận tìm kiếm có thể đổi đến nước trong cùng đồ ăn đồ vật, cái bụng đã sớm ục ục gọi lên.

Sinh thái khu bên trong các loại tài nguyên vô cùng khan hiếm, như hắn như vậy lang thang, đương nhiên không khả năng thu được cái gì cố định số lượng, nếu như một ngày làm việc lượng không hoàn thành, liền muốn đói bụng một ngày cái bụng.

Mà đến hiện tại, Lemon đã đói bụng hai ngày, có chút hai mắt hoa mắt.

"Không được. . . Ta không thể ngã ở đây, nếu bị cái khác người nhặt rác nhìn thấy, nhất định sẽ. . . Ăn ta!"

Ryan cắn răng, chống đi hướng mặt khác một vùng phế tích.

Đây là một gian giáo đường hình thức, nhưng cực lớn giáo huy từ lâu ngã trên mặt đất, bị long đong đã lâu.

Coong!

Đột nhiên, côn gỗ phát ra một tiếng vang nhỏ, Lemon vội vã ngồi xổm xuống, rút ra một khối kim loại cấu kiện, trên mặt nhất thời hiện ra sắc mặt vui mừng, ném vào mặt sau phá bao tải bên trong.

"Ai?"

Ngẩng đầu đồng thời, hắn lại nhìn thấy một đôi chân, không khỏi sợ hết hồn.

"Ngươi. . . Rốt cuộc là thứ gì? Quái vật? Dị chủng?"

Lemon định thần, cái này mới nhìn rõ ràng đối diện bóng người.

Người kia thân hình cao lớn, nhưng dơ bẩn không chịu nổi, một cái không biết nguyên bản là cái gì vải rách khoác lên người, tóc tùm la tùm lum, thật giống một cái gà ổ.

Thoạt nhìn, liền phảng phất trên cánh đồng hoang độc hành người.

"Này! Chào ngươi!" Lemon vỗ vỗ gò má, nỗ lực để cho mình cười đến thân thiết một điểm.

"Chết rồi. . . Đều chết rồi. . . Đều là sai lầm của ta. . . Thái dương. . ."

Tới gần sau khi, cao to bóng người không ngừng toả ra tanh tưởi, càng là tựa hồ tại lẩm bẩm cái gì.

"Ngươi là ai?"

Lemon hai tay nắm chặt côn gỗ.

"Ta. . . Ta là thái dương! ! !"

Cao to bóng người kêu thảm một tiếng, hai tay ôm đầu, một thoáng chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi, loại kia tốc độ, liền Lemon đều hít khói.

"Thật là lợi hại, tựa hồ so với ta lần trước nhìn thấy một cái người bị tuyển chọn còn nhanh hơn! Lẽ nào hắn cũng là Chủ thần tuyển chọn sứ giả?"

Lemon thán phục sau khi, lại vô cùng ủ rũ: "Ai. . . Vĩ đại Chủ thần, vì sao ngài tình nguyện muốn một người điên, cũng không muốn tuyển ta đây!"

Vừa dứt lời, dưới chân hắn liền phảng phất mất đi đại địa.

"A! ! !"

Tiếng thét chói tai bên trong, Lemon phát hiện mình đã rơi vào một cái thần kỳ không gian, chu vi, có sáu, bảy cái đầy mặt hưng phấn hoặc kinh hoảng

khuôn mặt, quần áo không giống người nhặt rác, cũng không giống xã hội thượng lưu bên trong các kỵ sĩ.

"Khốc! Nơi này chính là Chủ Thần không gian sao?"

Một tên buộc rất nhiều bím tóc nam hài hét ầm lên: "Các ngươi xem. . ."

Lemon theo ngón tay của hắn, lập tức nhìn thấy một viên trên không trung trôi nổi lớn quả cầu ánh sáng.

"Các ngươi khỏe! Hoan nghênh trở thành Chủ Thần người được tuyển chọn, tiếp đó, các ngươi đem sẽ bị đưa lên tiến vào vô tận thế giới mạo hiểm. . . Tiến vào đếm ngược 3. . ."

Lemon nắm chặt hai tay, trong mắt tựa hồ có nước mắt vẽ ra.

Hắn biết, vận mệnh của mình, rốt cục trở nên không giống.

. . .

Đã kinh biến đến mức càng ngày càng nguy hiểm bên trong biển sâu, trên hải đảo.

Phương Nguyên từ đốn ngộ trạng thái bên trong tỉnh lại, tay hiện nổi lên ra một viên quả cầu ánh sáng, từng hàng văn tự lóe qua:

"Mới nhất Luân Hồi giả nhân số: 17520081 người!"

"Trong đó Thâm Uyên giả 498,000 người!"

"Thâm Uyên bên trên chín mươi chín người!"

. . .

"Một trăm năm bồi dưỡng, cũng là một trăm Ma thần không tới sao?"

Phương Nguyên mím mím môi.

Cái gọi là Thâm Uyên bên trên, đại thể chính là Tâm Ma ma thần cấp bậc, loại này nhân vật, đã đủ để ở các Đại thế giới cuốn lấy phong vân, nhưng vẫn bị chính mình Chủ thần hệ thống khống chế, trở thành dưới trướng một tay sai.

Mà tinh cầu trên rất nhiều người, như trước là nghĩ muốn làm chó mà không thể được.

"Chủ Thần không gian vẫn cứ có chút thiếu hụt, một cái Thiên Minh đều không có bồi dưỡng được đến. .. Bất quá Ma Thần cấp bậc, cũng gần như đủ rồi. . ."

Hắn lầm bầm lầu bầu lẩm bẩm.

Cái gọi là vô tận thế giới, phạm vi tự nhiên là bản vũ trụ trong, cái này cũng là trước mắt Chủ thần cực hạn.

Mà sở dĩ lựa chọn cái này Starr tinh, mà không phải dựa theo Mollygu Tatar đề nghị, để thần vinh quang chiếu khắp càng nhiều sao hơn hệ, là bởi vì nơi này có một viên cỡ lớn pin có thể sử dụng, có thể tiết kiệm không ít tài nguyên.

"Đương nhiên, đó là trước, hiện tại Chủ Thần không gian, đại thể có thể tự cấp tự túc, xem như là thành Đạo!"

Đây là lợi dụng nửa viên Thiên Diễn đạo quả, cộng thêm mộng cảnh kỹ thuật đỉnh cao thành tựu, tiềm lực vô cùng, thậm chí có thành Đạo hi vọng!

Cái gọi là thành Đạo, chính là thành tựu Đạo Quả!

"Đạo Quả sau khi, cảnh giới làm sao, liền hoàn toàn không có tiền nhân khái quát, phải chính mình chậm rãi tìm tòi. . . Lực lượng xây chỉ là đường nhỏ, cái kia chân chính đại đạo ở phương nào?"

Chính là bởi vì phía trước không có kinh nghiệm có thể lấy làm gương,

Phương Nguyên chỉ có chính mình chuyến ra một con đường đến.

"Chủ thần phát triển đến đỉnh cao, hay là có thể thành tựu vạn giới Đạo Quả? Hoặc là Chủ thần Đạo Quả?"

Loại này chính mình bồi dưỡng một cái Đạo Tổ đi ra cảm giác, xác thực không hề tầm thường.

Huống chi, Phương Nguyên kế hoạch còn không chỉ như vậy.

Bồi dưỡng được một cái Đạo quả sau khi, tự nhiên thì có thể làm cho đối phương dựa theo hắn thiết tưởng phương hướng bắt đầu đột phá, trở lại nghiệm chứng tốt xấu.

Trong này các loại thực tiễn dữ liệu, tự nhiên chính là hắn tương lai chính xác con đường chỉ dẫn.

"Chủ thần Đạo Quả sắp thành tựu. . . Tất có ngoại ma đột kích!"

Lúc này, hắn nhìn về phía ngoài không gian, biểu hiện dần dần nghiêm nghị.

Chủ Thần không gian bên trong người bị tuyển chọn cần thám hiểm, chỗ cần đến tự nhiên là vũ trụ này những hành tinh khác!

Mà Chủ Thần không gian cần trưởng thành, cũng chỉ có thể cướp đoạt những hành tinh khác!

Những thứ này tinh cầu ở trong, có chính là ngoại thần dưới trướng thế lực, có chính là một cái Cổ Thần sào huyệt, độ nguy hiểm ít nhất cũng là địa ngục ác mộng cấp bậc.

Phương Nguyên như thế trắng trợn không kiêng dè, tự nhiên trêu chọc không ít cùng nhóm thế lực.

Trước có lẽ hắn mộng cảnh thủ đoạn cao siêu, một ít ngoại thần không có

phát hiện, nhưng một trăm năm qua đi, Starr tinh trên tất cả, chung quy vẫn bị bạo lộ ra.

Lại thêm lên một cái tức sắp thành đạo Chủ Thần không gian, tự nhiên sẽ hấp dẫn rất nhiều ngoại thần, thậm chí Cổ Thần ánh mắt!

"Rốt cục muốn đã được kiến thức sao? Vũ trụ này đỉnh cao ngoại thần đám người. . ."

Phương Nguyên mặt lộ vẻ mỉm cười, ánh mắt tựa hồ lướt qua Starr tinh, đi tới khoảng cách nó gần nhất một viên hành tinh có sự sống.

Lúc này, viên tinh cầu này đã hoàn toàn biến thành một cái chiến tranh pháo đài, phảng phất tinh tế Trùng Sào giống như, dựng dục ra lượng lớn chiến sĩ.

Hào quang lóe lên!

Hơn trăm vạn người bị tuyển chọn đồng dạng bị truyền đưa tới, trước mặt hiện ra đỏ như màu máu nhắc nhở:

"Đầu mối chính nhiệm vụ: Phá hủy Trùng Sào!"

"Độ khó: Luyện ngục!"

"Nhiệm vụ nói rõ: . . ."

. . .

Các loại khốc liệt chiến đấu, còn có đấu trí đấu dũng, lập tức ở tinh cầu trên liên tiếp phát sinh.

Mà hết thảy này , bất quá là dưới đáy bia đỡ đạn đám người thăm dò.

Phương Nguyên có thể cảm nhận được, ngoại thần đám người xúc tu, đem sẽ ở Chủ thần Đạo Quả thành tựu một sát na kia, ầm ầm rơi xuống!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1162: Bảo Vệ Chiến

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1163: Xâm Lấn

"Keng! Là do bản không gian tiến hành thăng cấp, tạm thời bắn ra tất cả người bị tuyển chọn!"

Một cái cơ giới âm thanh, ở tất cả người bị tuyển chọn bên tai vang vọng.

Chỉ một thoáng, vẫn còn ở Chủ Thần không gian bên trong người bị tuyển chọn, tất cả đều bị bắn ra ngoại giới, đồng thời nhận được tinh cầu bảo vệ chiến cưỡng chế nhiệm vụ, không khỏi tất cả xôn xao.

"Bảo vệ. . . Bảo vệ chúng ta Mẫu tinh?"

"Ta đã sớm biết, Chủ thần phái chúng ta trải qua từng cái từng cái thế giới thần bí, đều là trong vũ trụ tồn tại chân thực tinh cầu!"

"Hiện tại, rốt cục đến phiên ngoại địch khiêu chiến Starr tinh sao?"

"So với cái này, ta càng muốn biết, cái gọi là Chủ Thần không gian thăng cấp, đến cùng là duyên cớ gì?"

. . .

Rất nhiều người bị tuyển chọn lúc này ở tinh cầu trên tuyệt đối là quyền cao chức trọng đặc quyền giai tầng, có bọn họ đọc sách, tất cả trên đại lục chính quyền thế lực tất cả đều nhúc nhích lên, chuẩn bị ứng đối đến từ thiên ngoại công kích.

Nhưng trên thực tế, chỉ có cao cao tại thượng ngoại thần mới biết, bọn họ nơi, chỉ là phía ngoài xa nhất chiến trường, đối với Tà thần mà nói, thì có như giun

dế giống như.

Bất luận thắng bại làm sao, đều không thể quyết định viên tinh cầu này chân chính vận mệnh.

Toàn bộ Starr tinh đi tới, chỉ có xem Phương Nguyên cùng cái khác Tà thần kết quả cuối cùng mà định.

. . .

Không có một bóng người Chủ Thần không gian bên trong.

Phương Nguyên tay hiện nổi lên ra nửa viên Thiên Diễn đạo quả, hoàn toàn hòa vào trong quang cầu lớn.

"Rốt cục. . . Ta cũng bồi dưỡng được một cái Đạo Tổ a. . ."

Mặc dù có thể dễ dàng như vậy, tự nhiên là bởi vì hắn tiêu hao nửa viên Thiên Diễn đạo quả, căn cơ hùng hồn, đột phá lên tự nhiên cũng tương đối đơn giản.

"Đồng thời. . . Cũng không có cái gì không nỡ. . . Ta nắm giữ Mộng chi đạo quả, lại lĩnh ngộ tiên thiên thời không Bất Diệt đại đạo, vẫn là hai cái Đạo Quả chiến lực. . . Nhiều hơn cái này nửa viên Thiên Diễn đạo quả, trái lại lẫn nhau xung đột, tiêu hao càng kịch. . ."

"Không bằng buông tay, tạo nên một cái ngoại thần đi ra!"

Phương Nguyên có cảm giác, cái này Chủ Thần đạo quả một khi dựng dục ra đến, ở rất nhiều Đạo Quả bên trong tuyệt đối cũng là xếp hạng hàng đầu, tại phá giới đưa lên phương diện càng là có sở trường.

Lại nói, bỏ qua nửa viên Đạo Quả, đổi lấy một cái hoàn toàn nghe lệnh Đạo Tổ, cũng là tương đương có lời buôn bán.

Dù sao cũng là hắn sáng tạo ra Chủ Thần không gian, thì tương đương với đối phương Phụ Thần như thế, chớ nói chi là trong bóng tối đã sớm bố trí xuống đầy đủ điều khiển thủ đoạn.

"Tính ra. . . Cái này cũng là ta luyện chế pháp bảo công đức viên mãn, tự động thành Đạo?"

Nhìn thả ra vô hạn ánh sáng Chủ thần quả cầu ánh sáng, còn có trong hư không lực bài xích, Phương Nguyên khẽ mỉm cười, lui ra Chủ Thần không gian.

Đạo Quả thành tựu, Chủ Thần không gian đều là Đạo Quả bản thể, tự nhiên không cho khinh nhục.

Vù vù!

Trong vũ trụ, các loại dòng năng lượng xông loạn va loạn, ở Starr tinh chu vi nổ tung, phảng phất từng vòng long trọng pháo hoa.

Đây là liền bản vũ trụ cũng cảm nhận được một cái ngoại thần sinh ra, ở tự động làm ra phản ứng.

Đối với chuyện này nhất là nhạy cảm, chính là cái khác ngoại thần các Cổ Thần.

Chỉ một thoáng, trong vũ trụ liền phảng phất nhiều mấy con quái vật khổng lồ, tùy ý đi xuyên, cực lớn thân thể trực tiếp gạt ra năng lượng vũ trụ, những kia tàn dư gợn sóng rơi vào chúng nó trên người , căn bản liền một sợi lông đều tổn thương không được.

"Ở Tinh Tuyền bên trên Chiến Tranh Chi Chủ?"

"Chưởng khống vô tận Thâm Uyên Thâm hải chi chủ?"

"Còn có lấy hỗn độn cùng hỗn loạn xưng, không thể nhận dạng Hắc sắc chi vụ?"

Phương Nguyên trố mắt nhìn, nhất thời biết rồi xâm lấn ngoại thần tin tức.

Chúng nó đều là hoành hành rất nhiều tinh hệ Tà thần, tên thật đoạn ngắn chính là một ít bộ tộc có trí tuệ cấm kỵ, thậm chí còn có một chút tinh cầu, đưa chúng nó hoặc là dòng dõi xem là thần đến sùng bái.

Lần này, hiển nhiên đều bị Starr tinh trên dị dạng hấp dẫn lại đây.

Từng tia tia quỷ bí khói đen, đột nhiên hiện lên ở Starr tinh trên không.

Chúng nó tụ thành một đoàn, chậm rãi ngọ nguậy, phảng phất một cái cực lớn huyết nhục sào huyệt.

Bỗng nhiên, từng viên từng viên màu đen trứng lớn liền từ khói đen vòng xoáy sa sút xuống, trải rộng toàn bộ Starr tinh cầu.

Chúng nó có trực tiếp ở trên mặt đất sinh căn kết mầm, ngắn hạn hóa thành một cái cực lớn trứng đen, có sơn dương sừng quái vật từ trong đó phá xác mà ra.

Có nhưng là ký sinh ở loại cỡ lớn động vật trên người, bắt đầu rồi điên cuồng phân liệt cùng sinh sôi.

Còn có giảo hoạt nhất, trực tiếp hình thành rồi màu đen tinh thần trứng, tiến vào rất nhiều sinh vật có trí khôn, đặc biệt là tinh thần của nhân loại thế giới, bắt đầu rồi đáng sợ ô nhiễm.

"Giết!"

"Bảo vệ Starr tinh!"

"Chúng ta kẻ địch, chính là những thứ này trứng đen!"

Mặt đất bên trên, rất nhiều người bị tuyển chọn đồng nhất thời gian ra tay, càn quét chu vi, rất nhanh sẽ xuất hiện tử thương.

Nhưng bọn họ đều sẽ không biết, cái này một làn sóng làm bọn họ tử thương nặng nề công kích, cũng không phải là kẻ địch cố ý thăm dò, mà chỉ là một ít vô ý thức phúc xạ ô nhiễm.

Ngoại thần cùng Thâm Uyên phía dưới khoảng cách, chính là khủng bố như vậy đến làm người tuyệt vọng!

"Hắc sắc chi vụ?"

Phương Nguyên vẫy tay, hủy diệt đại lục bên trên, một tên lôi thôi lếch thếch người điên bỗng nhiên hét lên một tiếng, cả người hóa thành thái dương.

Vô cùng ánh sáng rơi vào trên tầng mây, trong nháy mắt hòa tan khói đen, hiện ra vừa xem không mây bầu trời.

"Người điên. . ."

Bởi vì ở màu trắng đại lục phế tích bên trên, nhìn thấy Nietzsche đại hiển thần uy, cũng chỉ có Lemon một cái.

Lúc này, thấy cảnh này sau khi, hắn mới rốt cục tin tưởng, chính mình trước nhìn thấy người điên, xác thực là một cái phi thường mạnh mẽ phi phàm người.

Nhưng khi hắn tới gần thời điểm, lại là nghe được đối phương thống khổ rít gào: "Tại sao? Tại sao còn muốn lợi dụng ta, cho ta dài dằng dặc sinh mệnh, không cho ta tử vong?"

"Sống sót không phải tốt sao, lại còn có ghét bỏ mạng dài?"

Lemon một mặt không nói gì, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại hắn lập tức điều cả vẻ mặt của chính mình, đi lên thấy sang bắt quàng làm họ: "Tiền bối? !"

. . .

Đối với Phương Nguyên mà nói, điều này cũng chẳng qua là phế vật lợi dụng, quét rõ ràng một chút xuống tinh cầu dư độc sau, ánh mắt của hắn tựa như xuyên thấu vũ trụ, nhìn thấy ba con quái vật khổng lồ.

Bóng tối sương mù bản thể, chính là một mảnh khổng lồ khói đen, phảng phất liền vũ trụ đều có thể chứa đựng.

Mà Thâm Uyên Chi Chủ cùng Chiến Tranh Chi Chủ bản thể, nhưng là giống như vệ tinh, lại không thể miêu tả, khó có thể dùng lời diễn tả được.

Một khi rõ ràng miêu tả đi ra, lập tức sẽ gặp phải ô nhiễm cùng tinh thần xung kích.

"Chỉ đến rồi ba vị ngoại thần?"

Phương Nguyên kinh ngạc bật cười: "Là bị xem thường? Vẫn là bởi ngoại thần hỗn loạn đặc tính? Có thể tới chỗ này ba cái đã là coi trọng cực kỳ?"

Hắn nhìn chằm chằm Hắc sắc chi vụ, lấy thê lương âm điệu mở miệng: "Cái kia đến từ nơi sâu xa trong vũ trụ khói đen a, ngươi trước tới chỗ của ta, vì chuyện gì?"

"Tế phẩm!"

Bóng tối sương mù rất nhanh đáp lại, cường đại mà rất có ô nhiễm lực lượng thần niệm rơi xuống.

"Nghĩ muốn lấy đi Chủ Thần đạo quả , làm cái này tế phẩm? Hiến tế cho một vị vũ trụ sáng lập ban đầu liền xuất hiện vĩ đại tồn tại?"

Phương Nguyên mím mím môi, có chút hưng phấn: "Là lên một cái vũ trụ kỷ nguyên lão già sao?"

Vũ trụ tự nhiên cũng có tuổi thọ, có thể mạnh mẽ chống đỡ qua vũ trụ phá diệt, đều là chân chính cường đại Đạo Tổ, đồng thời còn có thể tại cơ hội này

bên trong lớn đến mức chỗ tốt.

Mà căn cứ bóng tối sương mù tin tức, vị kia vĩ đại tồn tại, chính là đản sinh ra bóng tối sương mù Phụ Thần.

Thậm chí, ở vũ trụ này ở trong, còn có một chút ngoại thần, cũng là nó dòng dõi.

"Nói đến. . . cái này vĩ đại tồn tại, đi theo ta chính là như thế con đường?" Phương Nguyên nghe xong, lập tức chính là suy tư: "Đồng dạng là sáng tạo ngoại thần, chỉ bất quá hắn số lượng muốn vượt xa ta! Nhưng phương hướng sẽ không có đi nhầm. . ."

Biết điểm ấy, đối với hắn mà nói, chính là vô thượng cổ vũ.

Ngoại trừ Hắc sắc chi vụ ở ngoài, còn có lần trước trợ giúp qua chính mình Chiến Tranh Chi Chủ, cùng Omre từng có kết Thâm Uyên Chi Chủ hai cái này, nhưng là thuần túy cảm nhận được Starr tinh biến hóa, đến gây phiền phức.

Cho tới lợi ích cái gì? Theo ngoại thần, ở như hành động này bên trong, liền đủ để thu được rất lớn vui thích, lại cần cái gì ngoài ngạch chỗ tốt nơi?

"Thoạt nhìn. . . Ngày hôm nay là không thể dễ dàng. . ."

Phương Nguyên lắc đầu thở dài một tiếng, trên tay trường đao hiện lên, hướng về phía hư không vừa bổ: "Vũ Quang!"

Ánh đao xa xôi vô cùng, toàn bộ ở Hắc sắc chi vụ ở trong , khiến cho bên trong rối loạn tưng bừng, rồi lại bị chậm rãi hóa đi.

Ở hắn động thủ sau khi, bàng quan Chiến Tranh Chi Chủ cùng Thâm hải chi chủ cũng đồng thời phát động.

Cả viên Starr tinh ở Đạo Quả lực lượng xuống run cầm cập, một nửa trên đại lục binh khí múa tung, một nửa bên trong đại dương sóng lớn ngập trời.

Tuy rằng cái này hai vị ngoại thần lúc trước Omre dòng dõi xâm lấn ở trong đều bảo vệ qua Starr tinh, nhưng lúc này động lên tay đến lại là không chút do dự, không chút nào quản có thể hay không hủy diệt cái này viên đáng thương mênh mông tinh cầu nhỏ.

"Chà chà. . . Tử thương nặng nề a!"

Phương Nguyên sau lưng, một đạo bảy màu cột sáng phóng lên trời, phá vào vũ trụ.

Nói đến, cái gì Tinh Giới cự mãng, bảy màu chi thần , bất quá là vũ trụ này sinh vật có trí khôn mạnh mẽ cho hắn an bài danh hào.

Nhưng từ khi tiếp thu cái tên này sau khi, Phương Nguyên liền ngạc nhiên phát hiện, chính mình ở trong vũ trụ này, xác thực nắm giữ một chút truyền thuyết trong Tinh Giới cự mãng năng lực.

Có lẽ, cùng cái này tín ngưỡng lực lượng cũng cùng một nhịp thở.

Ầm ầm!

Starr tinh biên giới, cực lớn va chạm không ngừng truyền đến, nếu không là còn có Tử Vi Ma Pháp che chở, chỉ là dư âm liền đủ để khiến cho chia năm xẻ bảy.

Tử Vi Ma Pháp phía dưới, cả viên Starr tinh cầu, chính là một toà giam giữ Omre to lớn lao tù.

Dù cho có ngoại thần nghĩ muốn từ ngoại giới động thủ, cứu viện Omre, cũng nhất định phải khá phí chút sức lực, bằng không, nếu là bởi vì một điểm ngoại giới lực lượng liền hoàn toàn mất đi hiệu quả, loại này Tử Vi Ma Pháp cũng là không khỏi quá vô dụng.

Huống chi, Starr tinh lúc này, cũng không chỉ chỉ có một cái ngoại thần!

Ngay khi Phương Nguyên ra tay, dây dưa kéo lại ba vị ngoại thần thời điểm.

Tinh cầu bên trên, một viên hư huyễn quả cầu ánh sáng lớn hiện lên đi ra, rừng rực quang minh không ngừng vặn vẹo, thu nhỏ lại. . . Cuối cùng hóa thành một viên Đạo Quả dáng dấp.

"Chủ Thần đạo quả. . . Ta chính là Chủ thần!"

Đạo Quả quang hóa, tại chỗ hiện ra một tên ăn mặc trường bào màu xanh nhạt người tuổi trẻ, tướng mạo cùng Phương Nguyên có tám phần tương tự.

"Đến đây đi! Ta các chiến sĩ!"

Hắn nhẹ nhàng vẫy tay, từ Starr tinh trên liền hiện ra chín mươi chín tên Ma thần, trên người khí tức tăng vọt, loáng thoáng tạo thành một cái trận pháp, có chút tinh thần vận hành mùi vị.

"Trấn áp!"

Trong phút chốc, nguyên bản còn xôn xao mơ hồ Starr tinh liền bình tĩnh lại, quả thực là sóng lớn không sinh.

"Được. . . Rốt cục kéo dài tới Chủ thần sinh ra!"

Phương Nguyên thấy vậy, trong lòng vui vẻ.

Kẻ địch một mình thực lực cũng bất quá một viên Đạo Quả đến hai viên Đạo Quả trong lúc đó, hắn có Chủ Thần đạo quả giúp đỡ, đã có thể thế lực ngang nhau.

Đang lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Ở Hắc sắc chi vụ trung tâm, bỗng nhiên hiện ra một cánh cửa!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1164: Chiến Binh

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1165: Thức Tỉnh

"Thần Đại hủy diệt thân thể, từ trên bản chất mà nói, chính là một toà Đạo Tổ cấp bậc chiến trận!"

Starr tinh bên trên, Phương Nguyên tinh thần rót nhập vào chính mình Thân ngoại hóa thân trong, đối với chúng nó nhận thức cũng đang không ngừng thâm nhập.

Đại Hủy Diệt đạo quả, không chỉ có uy lực vô cùng, mấu chốt nhất vẫn là ở tại cái này thần Đại hủy diệt bản thân, có thể chứa đựng rất nhiều Đạo Quả lực lượng, hao tổn cực nhỏ.

Lấy một cái Đạo quả thân kiêm rất nhiều Đạo Quả lực lượng, tất nhiên có xung đột cùng hao tổn.

Mà cái này Đại hủy diệt chi thần, bản thể nhưng là mượn dùng trận pháp tinh túy, hình thành hợp lực.

Đỉnh cao lúc, có Chủ thần một cái Đạo quả, bản thể hai cái Đạo Quả, cộng thêm Phá Diệt pháp mục cùng Omre hai cái Đạo Quả lực lượng, đầy đủ có thể địch nổi năm cái Đạo Quả!

Lấy này thực lực, tự nhiên đầy đủ ở bản vũ trụ bên trong hoành hành.

Thậm chí, ở rất nhiều Đạo Quả trong, phải là cũng là cực kỳ đứng đầu cái kia một loại.

"Nhưng là. . . Vẫn không có đường phía sau, đơn giản lực lượng xây, năm viên Đạo Quả đã là hao tổn nhỏ nhất cực hạn, nếu là lại lên trên, chỉ đẩy mạnh

đến mười viên Đạo Quả lực lượng liền không đáng kể!"

Đạo Quả lực lượng cỡ nào hùng hồn? Làm sao có thể cùng hợp nhất?

Có thể chứa đựng năm viên Đạo Quả lực lượng tại một trận, đã là Phương Nguyên sở học ra hết biểu hiện, lại lên trên hao tổn đột nhiên tăng lên, đến mười viên Đạo Quả làm vì cực hạn , sau đó chính là cái được không đủ bù đắp được cái mất.

Không nói lại mạnh mẽ chứa đựng cái khác lực lượng, sẽ khiến nguyên bản hệ thống thất hành, chính là Đạo Tổ, e sợ cũng khó có thể chịu đựng loại này sức mạnh to lớn.

"Xây lực lượng con đường, sợ là đã tuyệt. . . Vậy chúng ta Đạo Tổ con đường, lại đến cùng ở phương nào đây?"

Phương Nguyên lẩm bẩm, không khỏi lại nhớ tới chính mình trải qua siêu phàm con đường.

Từ bình thường nhất Mộng Sư, đến tiếp xúc Tâm Ma, chợt chính là hóa thân Ma thần, chinh chiến vạn giới.

"Trên thực tế, bất kỳ công pháp nào hệ thống, đều là một cái nào đó điều đại đạo dưới đáy chi nhánh. . . Dù là thấp nhất người bình thường, cũng có thể từ loại này chi nhánh cuối cùng bắt đầu, không ngừng bò lên phía trên, chợt tiếp xúc quy tắc, thậm chí một cái đại đạo!"

"Tìm tới tự thân con đường, liền có thể tính chân chính cường giả, có thể chứa đựng vạn đạo để bản thân sử dụng. . . Cuối cùng hình thành một cái hoàn mỹ đạo!"

"Cái này điều hoàn mỹ đạo giống như đại thụ, cắm rễ tất cả đại đạo, cuối cùng kết ra óng ánh trái cây, chính là Đạo Quả!"

"Đạo Quả người, duy nhất duy ta, nhất chứng vĩnh được!"

. . .

Phương Nguyên mơ hồ có linh cảm, có lẽ Đạo Quả sau khi con đường, cần ở Thái Khư bên trong tìm kiếm.

Thế nhưng Thái Khư trong, lại là chân chính hư vô.

Nếu không còn gì cả, lại từ đâu nơi tìm?

"Lẽ nào. . . Tất cả cuối con đường, chính là không có đường?"

Một niệm đến đây, Phương Nguyên trong lòng không khỏi hiện ra rất lớn sợ hãi.

Dù là lúc này thực lực của hắn không thấp hơn đã từng là Thiên Diễn Đạo Tổ, thậm chí càng vượt qua vị này đưa cho chính mình ngón tay vàng tồn tại, nhưng ở hắn ánh mắt bên trong, lại là không nhìn thấy đón lấy con đường.

"Tất cả cuối con đường. . . Là hư vô? ! Hóa quy Hồng Mông?"

Phương Nguyên cắn răng: "Không! Đạo Tổ sau khi, tất nhiên còn có cảnh giới, dù là không người có thể chạm đến, ta cũng phải miễn cưỡng mở ra đến. . ."

Nếu không đường, liền tự mình mở ra con đường.

Đây mới là một bước một cái vết chân đi tới cầu đạo người phong thái!

"Thái Khư chi không có. . . Ta cảm ngộ hắn là không sai, Đạo Tổ như nghĩ lại tiến bộ, chỉ có thể tin tức ở Thái Khư bên trên. . ."

Thái Khư chính là so với vũ trụ càng to lớn hơn khái niệm, bao quát rất nhiều vũ trụ, đặc điểm lớn nhất, chính là hư vô.

Làm sao từ cái này một mảnh trong hư vô thu được gợi ý, hầu như là mỗi

một tên Đạo Tổ đều cần đối mặt với vấn đề , nhưng đáng tiếc, lại chưa từng có bởi vậy thành công.

"Ta muốn nghiên cứu, có hai cái phương diện, cái thứ nhất chính là có tồn tại hay không Thái Khư lực lượng, làm sao mượn dùng. . . Thứ hai, nhưng là bình thường Ma thần cũng có thể qua lại Thái Khư kỹ thuật!"

Cái mục đích thứ nhất là vì tự thân tu hành, mà thứ hai chính là viện trợ địa cầu vũ trụ.

Cái kia địa cầu vũ trụ, nếu có thể sinh ra Thiên Diễn Đạo Tổ cỡ này tồn tại, đẳng cấp mơ hồ còn muốn so với nơi này ngoại thần vũ trụ cao hơn một điểm.

Mạnh mẽ như vậy trong vũ trụ, phải tao ngộ cái gì loại kiếp nạn, mới sẽ dẫn đến Đạo Tổ ngã xuống?

Mà loại này đẳng cấp đại chiến bên trong, có lẽ liền có Đạo Tổ sau khi cơ duyên! Huống chi, thân là địa cầu vũ trụ người, như đủ khả năng, Phương Nguyên cũng không ngại hiến ra một phần sức mạnh của mình.

"Nghiên cứu Thái Khư qua lại kỹ thuật, hoàn toàn có thể giao cho Chủ thần đi làm, chỉ là còn cần tài nguyên. . . Phương diện này, có thể để cho Yogerti cùng người bị tuyển chọn chúng nó đi làm!"

Có này một niệm, Starr tinh trên rất nhiều người bị tuyển chọn lại trở thành cu li, nhìn các loại chiếm lĩnh cái khác hành tinh, cướp đoạt tài nguyên nhiệm vụ khóc không ra nước mắt.

. . .

Đối với Đạo Tổ mà nói, thời gian tồn tại căn bản không có ý nghĩa.

Phương Nguyên chìm đắm ở Thái Khư huyền bí trong, không thể tự kiềm chế, không hề hay biết ngoại giới thời gian cực nhanh.

Chỉ có Chủ thần thanh niên, còn ở cơ giới chấp hành kế hoạch của hắn, ở chỉ có hắn mới có thể xem hạt nhân cột nhiệm vụ bên trên ghi chép:

"Hắc Thiết lịch 509 năm, chiếm lĩnh Hồng Tháp tinh. . ."

"Hắc Thiết lịch 555 năm, người bị tuyển chọn Shawn 502, phát hiện quý hiếm mỏ quặng —— Hắc Động thạch. . ."

"Hắc Thiết lịch 560 năm, Hắc Động thạch mỏ quặng bị tập kích, tử thương ba vị Thâm Uyên bên trên người bị tuyển chọn, thần Đại hủy diệt điều động, chấn nhiếp ngoại thần ma bên trong Jug. . ."

. . .

"Hắc Thiết lịch 750 năm, Yogerti chiếm lĩnh Lam Hồng tinh hệ. . ."

"Hắc Thiết lịch năm 779, Chủ Thần không gian bên trong sinh ra người thứ nhất Thiên Minh cấp Ma thần, là Terry Apog 23!"

. . .

"Hắc Thiết lịch 999 năm, mới tăng một cái Thiên Minh ma thần —— Lemon 208! Đến đây, tổng cộng Ma thần 327 vị, Thiên Minh ba mươi ba vị!"

. . .

Hắc Thiết lịch 1000 năm, một chiếc võ trang đầy đủ khoa khảo thuyền chỉ, đi tới một cái nào đó cái hải đảo biên giới.

"Trải qua đại tai biến, nhân loại chúng ta đặt chân biển sâu tiến trình, rốt cục tiếp tục tiến hành rồi!"

Một tên giáo sư mang theo học sinh của hắn, vẻ mặt tràn đầy đắc ý vô cùng: "Cảm tạ vĩ đại Chủ thần, có nó che chở, còn có người bị tuyển chọn đám người nỗ lực, hủy diệt đại lục đã bị hoàn toàn thanh lý, một lần nữa trở lại nhân loại

chúng ta ôm ấp. . ."

Tuy rằng hủy diệt đại lục cùng trong biển sâu có các loại kỳ lạ quái lạ sinh vật biến dị, nhưng ở càng ngày càng mạnh người bị tuyển chọn trước mặt, nhưng căn bản không tính là gì.

Dù là Ma thần trở lên cường giả phần lớn ở hành tinh khác chinh chiến, nhưng dù sao vẫn có một ít người bị tuyển chọn đồng ý làm gốc thổ làm tốt hơn chuyện.

Cho tới lưu lại ở Starr tinh trên quái vật, phần lớn đến từ ngoại thần dòng dõi cùng chúng nó ô nhiễm.

Tuy rằng trước đây hung uy ngập trời, nhưng lúc này người bị tuyển chọn bên trong người mạnh nhất, cũng là Thiên Minh ma thần, cùng ngoại thần dòng dõi một cấp bậc, đương nhiên sẽ không sợ sệt loại này chỉ là tàn dư.

Chỉ là bởi vì trước đại chiến, có ngoại thần bản thân ô nhiễm rơi xuống, hình thành mấy con ngoại thần dòng dõi, vẫn chiếm giữ biển sâu, mới vững vàng trở ngại nhân loại thăm dò tiến trình.

Nhưng ngay khi gần nhất, mười ba anh hùng bên trong một cái ra tay, giải quyết cuối cùng một con ẩn náu biển sâu ngoại thần dòng dõi, toàn bộ Starr tinh, rốt cục toàn bộ trở lại nhân loại chưởng khống phía dưới! —— nếu như một cái nào đó chân chính vật chủ không mở miệng.

"Nơi này chính là đảo Phục Sinh?"

Vài tên nghiên cứu sinh dáng dấp người tốt kỳ nhìn xung quanh: "Tựa hồ cùng những khác hòn đảo không hề có sự khác biệt?"

"Không! Căn cứ nghiên cứu của ta, nơi này là của chúng ta vùng biển này từ trường trung tâm!"

giáo sư lắc đầu một cái, nhìn về phía bên cạnh một cái ăn mặc sưởng bồng

quần áo trong cùng quần bãi biển, ngậm tăm, mang mũ rơm, biểu hiện bất kham nam nhân: "Lần này khoa chúng ta thi an toàn, liền muốn xin nhờ ngươi."

"Yên tâm đi, chỉ cần có ta ở, tất cả liền không có vấn đề!"

Ngậm tăm nam nhân tự tin trả lời.

Làm cái này một tên người bị tuyển chọn, thậm chí lên cấp Ma Thần cấp bậc, hắn đương nhiên là có lòng tin này.

Trên thực tế, nếu không là lần trước ác mộng nhiệm vụ may mắn thông qua, lại thành công lên cấp Thâm Uyên bên trên, tâm tình đang tốt, dù là có quốc gia thỉnh cầu, hắn cũng sẽ không như vậy hạ mình hàng quý bảo vệ một nhánh khoa khảo thuyền đội.

"Chuẩn bị thả xuống tiểu đĩnh, chúng ta lên đảo nhìn. . ."

giáo sư dùng ống nhòm nhìn chốc lát, rốt cục làm ra quyết định.

Vài chiếc thuyền bé bị thả xuống, do mọi người chèo nước, đi tới bên bờ.

"Loại này hòn đảo. . . Nói không chắc thì có ma vật lưu lại. . . Thực sự là không sợ chết!"

Ngậm tăm độ giả nam nhìn thấy tình cảnh này, khóe miệng khinh thường phủi phiết, một đoàn ngọn lửa màu đỏ thắm ngay khi trước mặt bạo phát, hình thành một con toàn thân thiêu đốt lửa chó săn.

"Ngươi đi nhìn chăm chú bọn họ, không muốn ra chuyện!"

Sau khi làm xong những việc này, hắn nằm ở trên ghế nằm, biểu hiện thích ý mà yên lặng: "Trời xanh mây trắng. . . Ánh mặt trời sáng rỡ. . . Thật hy vọng có thể vẫn tiếp tục như vậy, nếu như không có Chủ thần cái kia chết tiệt nhiệm vụ, liền tốt hơn rồi. . ."

. . .

"Tốt, chúng ta tiếp tục đi!"

Nhìn thấy ngọn lửa chó săn đạp nước mà đến, giáo sư vẻ mặt thả lỏng rất nhiều, cùng học sinh một đường thâm nhập.

Cái này hòn đảo thực sự không lớn, đi rồi sau một khoảng thời gian, liền đến hòn đảo trung tâm.

Ở nơi đó, thình lình sừng sững mấy chục cây thông thiên mà lên cột đá, nguy nga hùng vĩ, để đoàn người đều xem sững sờ.

"Loại này trận hình, khẳng định không phải tự nhiên hình thành, lẽ nào là văn minh sinh vật để lại?"

giáo sư kiến thức rộng rãi, đúng là không có bị trực tiếp doạ ngã, trái lại tiến lên hai bước.

Ở Thạch trận trung tâm, hắn lại gặp được một cái điêu khắc, thật giống là một cái hình người, bãi thành ngồi khoanh chân tư thế.

"Xem pho tượng này, hắn là Hắc Thiết lịch trung kỳ màu trắng trên đại lục phong cách. . ."

giáo sư lầm bầm lầu bầu một câu, đang muốn tiến lên, bỗng nhiên liền nghe thấy vài tiếng nứt vang.

Ở trước mặt hắn, cái kia cái tượng đá từ đỉnh chóp bắt đầu vỡ vụn, hiện ra một bóng người.

"Đã qua, không sai biệt lắm năm trăm năm sao?"

Phương Nguyên từ trong nhập định tỉnh lại, lầm bầm lầu bầu, không có quản chu vi giun dế.

"Phi phàm người!"

Một cái khoa thi người hét lên kinh ngạc.

Nhưng sau một khắc, bọn họ liền kinh hãi gần chết nhìn thấy, đầu kia chuyên môn hộ vệ liệt diễm chó lớn nghẹn ngào một tiếng, trực tiếp biến mất không còn tăm tích.

"Đi thôi!"

Một cái âm thanh ở trong đầu của bọn họ vang lên, bất luận giáo sư vẫn là tạp công, mỗi một cái đều ánh mắt mê ly, phảng phất cương thi giống như, trở lại trên thuyền.

Liền ngay cả cái kia Ma Thần cấp bậc nam nhân , tương tự sắc mặt dại ra, hỗ trợ lái thuyền, để thuyền rời xa cái này hòn đảo.

Mãi đến tận một ngày một đêm sau khi, hắn mới tỉnh giấc chiêm bao lại đây, nhìn cả thuyền cương thi giống như nhân vật, không khỏi mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ: "Làm sao sẽ?"

Hắn nguyên vốn coi chính mình đạt đến Thâm Uyên bên trên cảnh giới, đủ để ở tinh cầu trên run run lên, nhưng lúc này mới phát hiện, chính mình chính là trò cười!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1166: Thám Hiểm

"Không nghĩ tới một cái nhập định, thế giới này cũng đã biến đến nhân vật toàn không phải!"

Phương Nguyên đuổi đi khoa khảo thuyền đội sau khi, thần niệm dò ra, xa xôi vô cùng, nhất thời khắp cả cái tinh cầu.

Đồng thời, cũng cùng Chủ thần liên lạc tới, biết rồi những năm gần đây đã phát sinh tất cả.

Lúc này Starr tinh, đã hoàn thành điện lực cách mạng, càng có bắt nguồn từ Yogerti mộng cảnh khoa học kỹ thuật phát triển lên, rất nhiều thay thế được nguyên bản máy tính toán, trở thành lần thứ ba cách mạng công nghiệp chủ lực tư thế.

Màu vàng đại lục cùng màu đen đại lục bên trên, bởi sinh hoạt điều kiện cải thiện, các thành phố lớn vụt lên từ mặt đất, từ lâu tiến vào nhân khẩu nổ tung giai đoạn, gần nhất, chính đang tại hướng về nguyên bản màu trắng đại lục phản nhập cư.

Bởi Chủ Thần không gian tồn tại, Starr tinh bên trên cao thủ cũng là tầng tầng lớp lớp, chỉ là Ma thần liền có mấy trăm, Thiên Minh ba mươi ba cái, đủ để thống trị mấy cái tinh hệ.

"Đương nhiên, phát triển cực hạn, cũng chấm dứt ở đây! Lại xuống đi, bằng ta 500 năm trước đặt xuống uy danh, đều có chút không trấn áp được. . ."

Cái này dù sao cũng là một cái ngoại thần trải rộng vũ trụ, chỉ là Hối Ám Chi

Môn bản thể, lúc này Phương Nguyên sẽ không có niềm tin tất thắng.

Cũng may ngoại thần đám người tuy rằng phần lớn hỗn loạn, lại chung quy hiểu được xu lợi tránh hại, liền Hắc vụ chi chủ đều rất ít đến gây sự với Phương Nguyên.

Đúng là phía dưới những kia thân thuộc trong lúc đó ma sát cuồn cuộn không ngừng , bất quá đối với Chủ thần mà nói, dù là không có ma sát, nó cũng phải chế tạo ma sát, bằng không đi nơi nào tuyên bố nhiệm vụ? Tổng không có thể làm cho mình bồi dưỡng người bị tuyển chọn bên trong háo chứ?

"Mấy trăm cái Ma thần, đại khái đủ dùng!"

Phương Nguyên đứng lên, Chủ thần hiện lên đi ra, hai tay ném đi.

Lượng lớn tài liệu quý giá hiện lên, có còn trải qua lần thứ hai xử lý, tỏa ra thần bí ánh sáng lộng lẫy.

"Thái khư chi đạo. . ."

Phương Nguyên hai tay mười ngón phi đạn, tựa như ở diễn tấu một khúc tươi đẹp chương nhạc.

Mà ở trước mặt của hắn, thành tấn nặng Hắc Động thạch trực tiếp hòa tan, xây dựng ra một cái cơ bản nhất hình lập phương hình thái.

Chợt ở tại mặt ngoài, từng đạo từng đạo tinh tế phù văn bị phác hoạ ra đến, sát na biến mất.

"Lấy Đạo Tổ lực lượng, khắc họa Đạo phù!"

Đến cuối cùng, một chiếc tràn ngập cổ điển ý nhị thuyền cứu nạn liền hiện ra ở Phương Nguyên trước mặt: "Hoàn thành! Thuyền cứu nạn Tối Sơ hào! Chỉ có thể chở đến Ma thần trở lên hành khách, có thể ở Thái Khư bên trong đi xuyên, tiến hành vũ trụ phá giới. . ."

Đây là hắn cái này năm trăm năm trong chủ yếu một trong công việc.

Đáng tiếc, một cái khác yếu điểm, Đạo Tổ sau khi cảnh giới thôi diễn, lại là hầu như không hề có một chút manh mối.

Thái Khư vốn là tất cả hư vô, thậm chí không có thời gian cùng không gian khái niệm, càng không có sóng năng lượng.

Dưới tình huống này, muốn tiếp xúc được Thái Khư lực lượng, lại nói nghe thì dễ?

Trên thực tế, cái gọi là 'Thái Khư lực lượng', cũng chỉ là Phương Nguyên tự định nghĩa một loại năng lượng, nó bản chất, khả năng chính là 'Không có' !

"Thái Khư chi không có, biến ảo thành có! từ không sinh có! Hay chính là Đạo Tổ sau khi cảnh giới then chốt! Cũng là ta năm trăm năm tìm hiểu duy nhất đoạt được."

Phương Nguyên trầm ngâm, động tác trên tay liên tục, tiếp tục 'Nặn ra' từng chiếc từng chiếc màu đen thuyền cứu nạn phi thuyền.

Loại này thuyền cứu nạn hình thể với hắn đã từng nhìn thấy cái kia chiếc hoàn toàn không thể so với, dù sao đối phương là chuyên chở một chủng tộc hi vọng, mà hắn loại này nhưng là càng thêm tương tự một người thám hiểm kho.

Cùng lúc đó, Chủ Thần không gian bên trong.

Một tên Thiên Minh ma thần chính đang tại nhìn chăm chú trước mặt cột nhiệm vụ:

"Đầu mối chính nhiệm vụ —— thăm dò!"

"Nhiệm vụ nói rõ: Ở không biết Thái Khư ở trong, nắm giữ các loại vũ trụ tồn tại, rời đi bản vũ trụ, đi tới địa cầu vũ trụ, tiến hành thăm dò hoạt động, đem căn cứ thăm dò độ tiến hành nhiệm vụ kết toán!"

"Thất bại trừng phạt: Xoá bỏ!"

. . .

"Thú vị. . . Chỉ là nói căn cứ thăm dò độ kết toán, nhưng đến cùng bao nhiêu đạt yêu cầu, lại là một điểm tin tức đều không có. . . Là thăm dò độ 50% trở lên? Hay hoặc là 5%?"

Mi tâm có một vết sẹo ngân người bị tuyển chọn nanh nở nụ cười xuống.

Nếu là bị bên ngoài thuộc hạ nhìn thấy hắn loại vẻ mặt này, nhất định sẽ sợ hãi phi thường.

Thú vương Bachov!

Ở Chủ Thần không gian bên trong, hắn chính là máu tanh cùng giết chóc đại danh từ, cũng là sớm nhất lên cấp Thiên Minh đám người kia.

"Bằng vào ta thực lực hôm nay, dù là gặp phải ngoại thần dòng dõi cũng dám một trận chiến. . . Thế nhưng, như trước chạy trốn không được Chủ thần chưởng khống. . . Mà cái này kỳ quái thăm dò nhiệm vụ, chính là nó mục đích thực sự sao?"

Thú vương Bachov sờ sờ cằm.

Người bị tuyển chọn cũng không phải người ngu, đã sớm trao đổi lẫn nhau, đồng thời suy đoán Chủ Thần không gian mục đích.

Lúc này, ít nhất biết đối phương là ngoại thần cấp bậc tồn tại, nói xoá bỏ bọn họ, có thể hoàn toàn không phải đùa giỡn.

Đang không có trở thành ngoại thần trước, bọn họ căn bản trốn không thoát Chủ thần chưởng khống.

"Đáng tiếc. . . Ngoại thần dòng dõi nhiều như vậy, nơi nào có thành tựu ngoại

thần?"

Bachov biết, Thiên Minh ma thần cùng Đạo Tổ trong lúc đó nhìn như kém một bước, trên thực tế lại là thiên địa xa!

Bọn họ những thứ này đứng đầu người bị tuyển chọn, thoạt nhìn tập vạn ngàn sủng ái vào một thân, nắm giữ rất nhiều đặc quyền, trên thực tế, vẫn là Chủ thần nuôi một con chó!

Tỷ như lúc này, muốn hắn đi tiến hành thăm dò nhiệm vụ, không đến liền xoá bỏ, biết bao bá đạo? Nhưng hắn lại không thể làm gì.

Dù sao, từ lựa chọn phi phàm con đường bắt đầu, người bị tuyển chọn liền ở tại Chủ thần thao tác phía dưới, muốn khống chế bọn họ, so với ngoại thần khống chế cái khác Thiên Minh ma thần đơn giản thuận tiện.

Mà hiện tại, Chủ Thần không gian rốt cục lộ ra hắc thủ!

"Vũ trụ ở ngoài Thái Khư?"

Bachov nhìn chú thích nói rõ, trong mắt lập loè ra điên cuồng sắc thái: "Được! Rất tốt! Có lẽ. . . Ta đột phá ngoại thần, thoát khỏi Chủ thần thao túng hi vọng, ngay khi mặt trên của nó! Đi thôi!"

Tiến vào nhiệm vụ cột sáng sau, cảnh vật chung quanh đột biến!

Hắn phát hiện mình tựa hồ đi tới một toà trong phi thuyền, bốn phía đều là đen nhánh vách đá, chỉ có trước mặt một khối loại như thủy tinh kính, để cho hắn có thể thấy rõ ngoại giới cảnh tượng.

Thân là Thiên Minh ma thần, chỉ là thoáng ý niệm luyện hóa, hắn liền nắm giữ chiếc phi thuyền này phần lớn quyền lực.

"Hướng đi đã bị khóa chặt, là hướng về địa cầu vũ trụ, nhưng Thái Khư trong cũng sẽ có nguy hiểm? Nguy hiểm gì. . ."

Bachov một tia thần niệm tìm được Thái Khư trong.

Chợt, hắn liền rên lên một tiếng, sắc mặt cũng chuyển thành tái nhợt, trong con ngươi mang theo sợ hãi: "Cái gì? Thần niệm vừa ra đến liền tiêu vong. . . Đồng thời cái kia cuối cùng cảm giác. . . Không có thời gian cùng không gian khái niệm, nếu như ta nằm ở như vậy trong hoàn cảnh, e sợ cũng chống đỡ không được bao lâu chứ? Cái này chính là chiếc này phi thuyền cho ta to lớn nhất bảo vệ?"

Nói thật, thuyền cứu nạn nguyên thủy loại, thao tác cùng hiệu suất đều không ra sao.

Chỗ tốt duy nhất, chính là ở có thể ở Thái Khư bên trong đối với hành khách cung cấp bảo vệ.

Đương nhiên, loại này bảo vệ cũng có tiền đề, đó chính là bị người bảo hộ nhất định phải có Ma thần bên trên thực lực, bằng không như thường sẽ bị ảnh hưởng đến chết.

Dù sao, Thái Khư trong, liền không phải một cái có thể người sống địa phương, hoàn toàn chính là một cái cấm địa sinh mệnh.

Bachov lại thử nghiệm mấy lần, cuối cùng đã rõ ràng rồi chính mình tình cảnh: "Thấy thế nào lên như thế như một cái đặt ở thuyền cô độc trên lưu vong biển rộng kẻ tù tội?"

Trên thực tế, hắn tình cảnh cùng cái này vẫn đúng là không sai biệt lắm.

"Quên đi. . . Cũng không biết muốn như vậy kéo dài bao lâu, trước tiên tu luyện. . ."

Hắn tiến vào trạng thái tu luyện, chu vi nhất thời rơi vào trong yên lặng.

Ầm ầm!

Không biết đi qua bao lâu, một tiếng vang thật lớn truyền đến.

Bachov cả kinh, mở hai mắt ra: "Đến địa cầu vũ trụ?"

Sau một khắc, hắn ngay khi thủy tinh kính thủy tinh ở ngoài, nhìn thấy đỏ, đen, lục ba màu tạo thành dòng lũ.

Cái này cũng là hắn chứng kiến cuối cùng cảnh tượng.

Phốc!

Hình vẽ đến đây kết thúc, rơi vào một vùng tăm tối.

"Bachov chết rồi? Tốt xấu vẫn là một cái Thiên Minh ma thần, còn có thuyền cứu nạn bảo vệ. . . Lại sống không qua 3 giây!"

Nhìn trực tiếp Phương Nguyên bất mãn mà bĩu môi: "Thái Khư trong, cũng không phải toàn không có nguy hiểm a. . . Vừa nãy là gặp phải một cái nào đó độc hành Đạo Tổ? Xem ra, vẫn phải là cho bọn họ một điểm giãy dụa cơ hội. . ."

Sau đó, hắn liền bắt đầu lượng lớn thí nghiệm cùng cải tiến.

Lần này tiết kiệm điểm, không có sử dụng Thiên Minh ma thần, mà là bình thường Ma thần, nhét vào thuyền cứu nạn bên trong, để vào Thái Khư mạo hiểm.

Kết quả dồn dập tử thương hầu như không còn, may mắn nhất một cái, nhưng là kiên trì mấy trăm năm, mới bị một cái vòng xoáy lan đến, mất đi tính mạng.

"Ừm. . . Thoạt nhìn, vẫn là để những kia Ma thần phát huy tính năng động chủ quan, dành cho chúng nó thao túng thuyền cứu nạn cơ hội. . . Chỗ cần đến tự nhiên vẫn là địa cầu vũ trụ, nhưng có linh hoạt thao túng phi thuyền quyền lực, dáng dấp như vậy mới có lớn nhất khả năng thoát thân. . ."

Phương Nguyên một lần nữa nặn ra một toà thuyền cứu nạn: "Đây là cải tiến sau 2x, lại tìm một cái ma thần thử xem. . ."

. . .

Thời gian loáng một cái không biết đi qua bao lâu, một loại khủng hoảng bầu không khí lại là bỗng nhiên ở Starr tinh người bị tuyển chọn bên trong lan tràn ra.

Bởi vì những kia chân chính cường giả đỉnh cao, số lượng dĩ nhiên đang không ngừng giảm thiểu, 'Tử vong nhiệm vụ' truyền thuyết xôn xao, một mảnh thần hồn nát thần tính.

Trên thực tế, bọn họ suy đoán, đúng là cùng thật tình không sai biệt lắm.

"Thứ 256 lần thí nghiệm, lần này ta rất chắc chắn, dứt khoát phái ra hai mươi cái vật thí nghiệm, hai tên Thiên Minh ma thần!"

Phương Nguyên mặt không hề cảm xúc, thao túng Chủ thần, bắt đầu hướng về Thái Khư bên trong đưa lên.

. . .

"Đến rồi. . . Truyền thuyết trong tử vong nhiệm vụ!"

Lemon môi nhếch, nhìn trước mặt rất nhiều cần điều khiển, còn có ngoại giới Thái Khư.

Toàn bộ trong phi thuyền, lúc này đã trải qua một phen điều chỉnh, xuất hiện một chút có thể khống chế phi thuyền chức năng, cái này đều là phía trước dò đường người trả giá máu chi giáo huấn.

"Thăm dò nhiệm vụ. . . Dĩ nhiên là xa cách chúng ta nguyên bản vũ trụ. . ."

Lemon nhìn ngoài cửa sổ cảnh sắc, có chút cảm xúc dâng trào: "Cái này là cái gì loại. . . Vĩ đại a! Tiếp đó, chính là học tập thao túng phi thuyền, nó là ta ở Thái Khư bên trong tồn tại chỗ dựa duy nhất."

. . .

Phương Nguyên mặt không hề cảm xúc, bất cứ lúc nào nhìn chằm chằm Chủ thần tặng lại.

Một trăm năm qua đi, hai mươi chiếc loại nhỏ thuyền cứu nạn đều bình yên vô sự.

Hai trăm năm. . . Ba trăm năm. . . Một ngàn năm. . .

Rốt cục, ở một lần tao ngộ ở trong, ba chiếc thuyền cứu nạn trầm mặc.

Chợt, ở thứ 2,700 năm, tổn thất bảy chiếc thuyền cứu nạn.

Đến thứ tư ngàn năm, cũng chỉ còn sót lại ba chiếc thuyền cứu nạn may mắn còn sống sót.

Mà lúc này, địa cầu vũ trụ, cũng cuối cùng tại thình lình trong tầm mắt!

"Muốn đến!"

Lemon căng thẳng tinh thần, nhìn chăm chú Thái Khư bên trong bỗng nhiên xuất hiện vũ trụ biên giới, hầu như muốn chảy xuống nước mắt.

Tuy rằng hắn đã là Starr tinh bên trong tầng cao nhất nhân vật, nhưng nằm ở Thái Khư trong, giống như giam cấm đoán mấy ngàn năm, tâm tính vẫn cứ có chút không nhịn được.

"Ta nhất định có thể, ta nhất định có thể sống sót!"

Hắn yên lặng cầu nguyện, thao túng thuyền cứu nạn, va vào vũ trụ chi mô.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1167: Tam Tương

"Lại phá huỷ hai cái. . ."

Starr tinh trên, Phương Nguyên ánh mắt trước nay chưa từng có trịnh trọng lên.

Chỉ là hắn cũng không nghĩ tới, địa cầu vũ trụ dĩ nhiên như vậy khó có thể đột phá, còn sót lại ba chiếc thuyền cứu nạn, ở tiến vào giới mô lúc, lại tổn thất hai chiếc.

"Đây cũng không phải là thuyền cứu nạn bản thân vấn đề, mà là dọc theo đường đi hao tổn quá nhiều, vũ trụ chống cự chính là cuối cùng một cọng cỏ. . . Tốt ở còn lại dưới một chiếc, là cái kia Lemon sao?"

Lúc này, hắn tâm tư đã hoàn toàn đến Lemon trên người, có thể cảm giác mơ hồ được đối phương tất cả xung quanh.

Nếu như đổi thành cái khác Thiên Minh ma thần, đây cơ hồ không thể.

Nhưng những thứ này người bị tuyển chọn, thực tế đều là bị Chủ thần đề cao đi ra nửa giai điệu Thiên Minh, hoặc là nói thuộc về Chủ Thần không gian Tà thần dòng dõi, tự nhiên thao túng đắc lực, cảm ứng cũng vô cùng mạnh mẽ.

Mà Phương Nguyên tinh tế cảm ứng sau khi, trên mặt thần sắc mặt liền thay đổi: "Chân tướng dĩ nhiên là. . ."

. . .

"Chuyện gì xảy ra? Vũ trụ này. . ."

Lemon tiến vào địa cầu vũ trụ, vẫn cứ không có đi ra khỏi thuyền cứu nạn, trái lại tò mò trên dưới đánh giá: "Làm sao theo chúng ta bên kia vũ trụ không giống nhau? Cũng không có năng lượng vũ trụ. . . Trái lại cảm giác càng như. . . Thái Khư trong?"

Hắn vốn cho là địa cầu vũ trụ là một cái càng sâu Ngoại Thần vũ trụ đầm rồng hang hổ, nhưng lúc này thoạt nhìn, dĩ nhiên phảng phất càng như một mảnh. . . Phế tích?

"Còn có. . . Những tinh cầu kia đây? Ở nơi nào?"

Ở Lemon trong ấn tượng, phàm là vũ trụ, tất nhiên có vô số hành tinh, trong đó một ít tinh cầu trên còn có thể thai nghén sinh mệnh, hình thành đủ loại văn minh.

Nhưng loại này thường thức, đến địa cầu vũ trụ, lại là một mực vô dụng.

Bởi vì lọt vào trong tầm mắt, toàn bộ vũ trụ một mảnh hỗn độn, sẽ không có một cái tinh cầu cùng thế giới.

"Tuy rằng vẫn không tính là Thái Khư, nhưng đã rất gần gũi. . ."

Lemon hít sâu một cái, rốt cục đi tới ngoại giới: "Trong hư không vẫn có sóng năng lượng , nhưng đáng tiếc vô cùng nhỏ bé. . . Đến cùng nên đi về nơi đâu?"

Hắn cũng không biết mục đích của mình, chỉ có thể tùy ý tuyển một phương hướng, bắt đầu thăm dò lên. . .

. . .

"Địa cầu vũ trụ, đã xấp xỉ một mảnh hư vô?"

Ở Ngoại Thần vũ trụ Phương Nguyên đối với chuyện này cũng là cảm động lây: "Trước không phải hết sức khẩn cấp, hô cầu viện binh sao. . . Thì ra là như

vậy. . . Lẽ nào là đánh xong? Cái này thật đúng là cực lớn trào phúng! Bất quá, tựa hồ lại có chút không đúng. . ."

Đáng tiếc, lại thế nào đi nữa cảm động lây, cũng dù sao không phải thân ở, Phương Nguyên có chút không chắc.

Có lẽ, chỉ có đợi đến hắn tự mình đến địa cầu vũ trụ, mới có thể được đến càng nhiều tin tức.

Phương Nguyên tĩnh tĩnh, bắt đầu suy luận tất cả.

"Ta nơi địa cầu vũ trụ, trước đang cùng một cái nào đó thế lực cường đại khai chiến, tình huống một lần vô cùng nguy cấp, liền Thiên Diễn đạo tổ đều ngã xuống, hắn đem Đạo Quả chia ra làm hai, đầu nhập cái khác trong vũ trụ, trở thành ta ngón tay vàng, liền là hi vọng ta người "xuyên việt" này có thể ở công thành sau khi về đến cố hương, giúp đỡ một, hai. . ."

Tuy rằng vừa bắt đầu, hắn coi chính mình chỉ là một cái nằm mơ mơ tới dị thế giới người bình thường.

Nhưng tu hành sau khi, Phương Nguyên liền dần dần rõ ràng, cái kia chính là mình kiếp trước, sở dĩ chậm rãi khai ngộ, hoàn toàn là bởi vì thai trong chi mê duyên cớ.

Như chính mình không phải người "xuyên việt", cái kia nửa viên Thiên Diễn đạo quả cũng sẽ không tiện nghi chính mình, thành vì chính mình ngón tay vàng.

"Làm sao đợi đến ta thành tựu Đạo Quả, có đủ thực lực trở lại giúp đỡ thời điểm. . . Địa cầu vũ trụ đã biến thành một vùng phế tích, vậy rốt cuộc ai thắng ai bại? Hay hoặc là. . . Song song cùng chết?"

Lúc này cái vũ trụ kia trạng thái, cực kỳ giống vũ trụ hoàn toàn hủy diệt, tất cả quy khư, lại không có phục sinh khả năng.

"Nhưng vừa tựa hồ, tồn tại một điểm không giống. . ."

Phương Nguyên trầm ngâm một phen: "Nhìn tới. . . Vẫn phải là ta tự mình đi tới đó một lần!"

Hắn nguyên bản làm nhiều chuyện như vậy, chính là vì phòng ngừa chu đáo, hiện tại vừa nhìn kết quả, hoàn toàn là chính mình cẩn thận quá mức.

Cái kia tràng làm mình mơ tưởng mong ước, lại âm thầm sợ hãi đại chiến, tựa hồ từ lâu kết thúc, liền vũ trụ đều bị đánh diệt, chính đang tại quy khư.

Đương nhiên, tuy rằng quyết định muốn đi tới địa cầu vũ trụ, cũng không phải nói đi là đi.

Ít nhất, bên kia nhất định phải trước tiên cho Lemon một điểm ngon ngọt, trướng điểm thăm dò độ cái gì, để cho hắn tiếp tục thăm dò, cùng lúc đó lại đưa tiễn mấy cái tiên phong đi qua.

Mà ở bản vũ trụ chỗ tốt nơi, cũng có thể tất cả cướp lấy xong, mới là đúng lý.

"Nếu bàn về lên, bản vũ trụ bên trong Đạo Tổ đông đảo, cùng ta có thù, nhưng cũng là cái kia mấy cái. . . Nhưng muốn nói ai đối với ta chân chính có lợi, vẫn là cái kia Hối Ám Chi Môn!"

Nuốt chửng một cái Đạo Tổ, liền tăng cường một cái Đạo quả lực lượng, đây là căn bản là chuyện không thể nào!

Nếu như thật sự như vậy, những kia ngoại thần đã sớm lẫn nhau chém giết không ngớt, mãi mãi không có ngày yên tĩnh.

Phương Nguyên tạo nên hai cái Đạo Quả cấp bậc Thân ngoại hóa thân, dựa vào cũng không phải là nuốt chửng Đạo Tổ, mà là gặp may đúng dịp.

Muốn cho hắn hoàn thành cái thứ ba, cũng là khó khăn.

Đúng là Hối Ám Chi Môn nắm giữ Thời Không Chi Đạo, đối với bản thân

hắn Tiên Thiên Thời Không Bất Diệt đại đạo rất có ích lợi, để cho hắn có chút động tâm.

Làm sao, năm cái Đạo Quả lực lượng Đạo Tổ, dù là hắn bây giờ, cũng không nắm chắc được bao nhiêu phần có thể đối phó.

"Nếu Hối Ám Chi Môn có chút khó có thể ứng đối, liền lùi lại mà cầu việc khác, giết chết Hắc Sắc Chi Vụ cũng là tốt đẹp. . ."

Ngay khi Phương Nguyên suy tư ở trong, một đạo tin tức nhanh chóng từ trong vũ trụ truyền đến, trực tiếp tìm tới Starr tinh bên trong thực lực cao nhất chính mình.

Đó là một đạo trong vũ trụ ánh sáng màu đen, chớp mắt đi tới, lúc này, liền xuyên qua tầng khí quyển, rơi vào Phương Nguyên trước mặt , hóa thành một đạo có chút mơ hồ bóng người.

"Ngươi là. . . Tam Tương Chi Thi? !"

Từ đối phương triển lộ Đạo Quả tin tức ở trong, Phương Nguyên lập tức biết được cái này một cái tồn tại.

Nó đồng dạng là Thái Khư bên trong sinh ra khác loại, trải qua mấy lần vũ trụ sinh diệt biến thiên, ở cái này Ngoại Thần vũ trụ bên trong đồng dạng là tột cùng nhất cái kia một loại.

Bất quá, cùng Hối Ám Chi Môn không giống, nó cũng không có sinh ra cái gì ngoại thần dòng dõi, tác phong làm việc luôn luôn phi thường biết điều.

"Cái kia ở vũ trụ trung tâm tồn tại, ngươi vì sao tìm tới ta?"

Phương Nguyên trực tiếp thần niệm mở miệng đặt câu hỏi.

"Hối Ám Chi Môn, chính là ta tử địch. . . Ta cảm nhận được sức mạnh của ngươi cùng địch ý. . . Ở vũ trụ này ở trong, bất kỳ đối địch với Hối Ám Chi Môn

tồn tại, đều sẽ thu được sự quan tâm của ta!"

Tam Tương Chi Thi lấy tinh thần trực tiếp nói.

'Tam Tương Chi Thi cùng Hối Ám Chi Môn là đối thủ một mất một còn? Ân. . . Trước trong tình báo đúng là có thoáng nhấc lên. . .'

Phương Nguyên âm thầm gật đầu: "Nhưng có thể cảm nhận được ta hiện đang tản ra đến địch ý cùng sát khí. . . Cũng là tương đương không đơn giản."

"Đây là ta sức mạnh đặc biệt, ngươi không cần phải lo lắng bị Hối Ám Chi Môn sớm biết được!"

Tam Tương Chi Thi lấy thanh âm trầm thấp nói: "Ta có thể hướng về ngươi cung cấp Hối Ám Chi Môn bản thể nơi, ngươi cần cùng ta cùng hủy diệt hoặc phong ấn nó, làm sao?"

"Cố mong muốn vậy!"

Phương Nguyên gật đầu, đồng ý xuống cái này ước định.

Đối với Hối Ám Chi Môn, hắn xác thực có một ít nghiên cứu hứng thú, không chỉ là Thời Không đại đạo. Hoặc là nói, tương tự thời không Đạo Quả, chỉ là hắn khát cầu trụ cột nhất bộ phận.

Hắn thật đang nghĩ muốn, vẫn là như vậy tồn tại, đối với Đạo Quả sau khi lý giải, thậm chí bản chất!

"Thái Khư trong, nếu có thể đản sinh ra Đạo Tổ cấp tồn tại, vậy thì cũng không phải là tất cả chi không có! Hoặc là nói. . . Tất nhiên có Thái Khư lực lượng tồn tại! Chỉ phải hiểu điểm ấy, ta lý luận chính là chính xác. . . Từ Thái Khư bên trong tìm kiếm Đạo Tổ bên trên cảnh giới, tất nhiên có thể được!"

"Rất tốt, chúng ta cái này liền xuất phát!"

Tam Tương Chi Thi lập loè, mở ra một cái đường hầm không thời gian.

Loại năng lực này, nhất thời làm Phương Nguyên lông mày nhẹ nhàng vẩy một cái: 'Còn có cái này Tam Tương Chi Thi, cũng thật không đơn giản, bất luận là loại này ở trong vũ trụ tự do truyền tống năng lực, vẫn là cảm ứng được ta sát ý năng lực. . . Đều vô cùng không thể tưởng tượng nổi!'

Này loại năng lực, đúng là cùng cái kia bạch quang Yurisg có chút tương tự , bất quá người sau là cảm ứng được hắn đối với kiến thức khát cầu mà chủ động xuất hiện, mà Tam Tương Chi Thi nhưng là cảm nhận được hắn đối với một cái ngoại thần sát cơ!

"Đi thôi!"

Phương Nguyên âm thầm có chút cảnh giác, đem Chủ Thần cùng thần Đại hủy diệt Thân ngoại hóa thân thu nhập trong cơ thể, một bước bước vào đường hầm không thời gian.

Vù!

Chu vi thiên địa lập biến, hỗn độn mãnh liệt, tinh không lấp loé, càng có cuồn cuộn không ngừng Tinh thần chi lực phóng mà xuống.

"Hối Ám Chi Môn, thông qua mấy lần vũ trụ sinh diệt, đã đem nó cùng vũ trụ này hạt nhân chăm chú liên hệ cùng nhau, nơi này, chính là vũ trụ trung tâm!"

Tam Tương Chi Thi trước tiên mở miệng.

Ầm ầm ầm!

Nó vừa mới xuất hiện, toàn bộ vũ trụ trung tâm, các loại năng lượng sôi trào mãnh liệt, bỗng nhiên thêm ra một phiến màu đen cánh cửa.

Này cánh cửa liền như thế lẳng lặng đứng sừng sững, lại mang theo khó có thể dùng lời diễn tả được hùng vĩ cùng hùng vĩ cảm giác, nhìn nó, liền phảng

phất nhìn thấy toàn bộ vũ trụ!

"Đây là muốn. . . Luyện hóa toàn bộ vũ trụ, trở thành Vũ trụ chi chủ sao?"

Phương Nguyên thấy vậy, lại là xì cười một tiếng.

Đối với bọn hắn những thứ này Đạo Tổ mà nói, thế giới bất quá trở bàn tay có thể luyện đồ chơi, nhưng vũ trụ hùng vĩ, lại là không giống.

Tuy rằng bọn họ có thể thoát đi vũ trụ, tránh thoát vũ trụ hủy diệt đại tai nạn, nhưng muốn cùng vũ trụ thể lượng so với, vẫn có như voi lớn cùng giun dế giống như.

Nếu như có thể luyện hóa vũ trụ, hay cũng là một cái lên cấp con đường.

Nhưng Phương Nguyên thấy vậy, lại chỉ có cười gằn.

Vũ trụ nhìn như sinh diệt không ngừng, ở Thái Khư ở trong dù cho nhất thời hủy diệt, cũng sẽ có lại mở ra một ngày, nhưng hắn lại mới vừa phái người thăm dò qua địa cầu vũ trụ.

Thế giới như thế kia hủy diệt, tân sinh vũ trụ không tồn, tất cả quy khư cảnh tượng, còn thật sâu khắc ở trong đầu của hắn , khiến cho hắn biết được, nhìn như sinh diệt không ngừng, vĩnh hằng tồn tại vũ trụ , tương tự có bị đánh diệt khả năng, lại không có phục sinh hi vọng!

Hối Ám Chi Môn lựa chọn con đường này, từ vừa mới bắt đầu liền bị địa cầu vũ trụ chứng minh, chính là một con đường chết!

"Nó là ở chỗ đó. . . Trợ giúp ta đánh bại nó, ta chỉ cần Vũ trụ chi tâm, còn lại đều quy ngươi!" Tam Tương Chi Thi hiện ra bản thể, chính là 3 đoàn vòng xoáy màu bạc, hiện ra hình chữ phẩm sắp xếp, lúc này liền mở ra điều kiện.

"Vũ trụ chi tâm? Có thể!"

Phương Nguyên liếc mắt liền thấy đi ra, cái gọi là Vũ trụ chi tâm, thực chất lên chính là Hối Ám Chi Môn trấn áp vị trí.

Ở cái kia nơi địa phương, luyện hóa vũ trụ, chính là được trời cao chiếu cố.

Thoạt nhìn, Tam Tương Chi Thi cũng là động này loại ý nghĩ, nghĩ muốn đuổi đi Hối Ám Chi Môn, thay thế đối phương, hoàn thành luyện hóa vũ trụ tráng cử.

Tuy rằng, ở Phương Nguyên trong mắt, đây là một cái tuyệt lộ, nhưng ở một ít ngoại thần trong mắt, lại không hẳn như vậy!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1168: Trái Tim

Chỉ là nhìn thấy Hối Ám Chi Môn một sát na, Phương Nguyên liền từ trên người đối phương hiểu rõ đến không ít tin tức, tỷ như Đạo Tổ đối với cái này sau cảnh giới suy đoán!

Đó chính là luyện hóa toàn bộ vũ trụ, làm vì Vũ trụ chi chủ!

Dù sao, vũ trụ tuổi thọ cực kỳ dài dằng dặc, đồng thời phá diệt sau khi, còn có thể ở chỗ cũ sinh ra mới vũ trụ, nhìn như từng cái từng cái luân hồi, lại vĩnh không tiêu vong.

Tuy rằng luyện hóa một cái vũ trụ cũng là rất khó, Hối Ám Chi Môn trải qua mấy cái vũ trụ sinh diệt đều chưa thành công, chính là ví dụ rõ ràng, mà Phương Nguyên du lịch lâu như thế, cũng không có nhìn thấy một cái Vũ trụ chi chủ.

Nhưng dù như thế nào, chung quy cũng là một cái con đường, một cái khả năng!

"Chỉ là. . . Như vậy luân hồi, chung quy sẽ bị đánh vỡ a, địa cầu vũ trụ chính là ví dụ tốt nhất. . . Quy khư cũng không phải là bình thường vũ trụ phá diệt, mà là cũng không còn cách nào sinh ra mới vũ trụ."

Nhìn Hối Ám Chi Môn cùng Tam Tương Chi Thi làm vì một cái luyện hóa vũ trụ cơ hội quyết đấu sinh tử, trở mặt thành thù, Phương Nguyên cảm giác rất kỳ quái.

Nhưng lúc này, đương nhiên sẽ không đem chính mình thu được tình báo nói ra.

"Đi!"

Tam Tương Chi Thi bản thể không ngừng hướng về Hối Ám Chi Môn tới gần, không có một chút nào sóng năng lượng, ba cái vòng xoáy chùm sáng dung hợp làm một , hóa thành một thanh cực lớn chìa khóa dáng dấp.

Thấy cảnh này, Hối Ám Chi Môn phản ứng lại là cực kỳ nghiêm nghị, ở xung quanh hiện ra vô số ảnh ảnh lay động cửa lớn, rộng rãi hạo hàn , hóa thành từng tầng từng tầng ngăn cản, trong đó phảng phất có thế giới sinh diệt.

Thậm chí, vài đạo độc thuộc tại ngoại thần khí tức, đã đang nhanh chóng chạy tới tiếp viện.

"Những kia là. . . Hối Ám Chi Môn ngoại thần dòng dõi. . . Nó ở triệu hoán chính mình dòng dõi đến đây tác chiến!"

Phương Nguyên cảm ứng được tình cảnh này, tự nhiên cũng sẽ không mặc cho đối phương như vậy.

"Thần Đại hủy diệt!"

Tay phải hắn một chiêu, ba đầu sáu tay cỗ máy chiến tranh liền hiện lên ở trong vũ trụ, không ngừng phun ra nuốt vào hỗn độn khí lưu, hình thành triều tịch.

"Vũ Quang!"

Ba đầu sáu tay thần Đại hủy diệt gầm thét lên, hướng về mấy cái phương hướng các bổ ra một đao.

Năm cái Đạo Quả lực lượng, liền vũ trụ cùng hỗn độn đều liên tục phá phá nát, hiện ra mấy cảnh tượng.

Một đại đoàn khói đen bị ánh đao xoắn nát, từ bên trong phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, chảy ra lượng lớn máu tươi.

Đó là Hắc Sắc Chi Vụ, ngoài ra, mặt khác hai cái phương hướng cũng có ngoại thần bị trọng thương, chiến đấu dư âm đi tới, trực tiếp khiến chu vi tinh cầu thế giới hủy diệt.

Một đám ngoại thần ra tay đánh nhau, đối với vũ trụ mà nói, cũng là khó có thể chịu đựng nỗi đau!

Đặc biệt thần Đại hủy diệt!

Nắm giữ năm cái Đạo Quả lực lượng, lại thêm vào Đại Hủy Diệt đạo quả, nếu là toàn lực phát huy, hoàn toàn có thể như trước vũ trụ như thế , khiến cho vũ trụ tiến vào tịch diệt kỳ.

"Bình thường ngoại thần , căn bản tham dự không tới cuộc chiến tranh này ở trong. . ."

Phương Nguyên quét dọn xong ngoại vi sau khi, lập tức đem sự chú ý chuyển hướng trung tâm chiến trường.

Ở nơi đó, màu bạc chìa khóa quyết chí tiến lên, đột phá rất nhiều ảo ảnh, lại dù như thế nào cũng đến không được vũ trụ hạt nhân, Hối Ám Chi Môn bản thể vị trí.

"Cũng vậy. . . Nếu như Tam Tương Chi Thi có thể địch nổi Hối Ám Chi Môn, thì sẽ không bị bài xích ở Vũ trụ chi tâm ở ngoài, tìm đến ta liên thủ!"

Phương Nguyên âm thầm gật đầu, thần Đại hủy diệt rít gào một tiếng, ba khuôn mặt đều hiện ra phẫn nộ chi vẻ mặt, sáu cánh tay hung mãnh nện xuống.

Ầm ầm!

Ở phảng phất vũ trụ vỡ vụn nổ vang bên trong, một phiến phiến cửa đen bóng mờ tan vỡ, màu bạc chìa khóa tiến lên trước một bước, chạm đến Hối Ám Chi Môn bản thể.

Hai vị bản vũ trụ đứng đầu nhất ngoại thần, lập tức bắt đầu rồi lẫn nhau tiêu hao.

"Tựa hồ. . . Tam Tương Chi Thi cũng có lá bài tẩy, có thể đối phó Hối Ám Chi Môn bản thể a, đương nhiên. . . Tiền đề là nó có thể chạm đến. . ."

Lúc này, có Phương Nguyên trợ giúp, không thể nghi ngờ làm nó có thể làm được điểm ấy.

Ở Phương Nguyên nhìn kỹ ở trong, màu đen cánh cửa mặt ngoài hiện ra rạn nứt vân, dĩ nhiên thật sự ở từng tấc từng tấc tan vỡ.

Cái này rất cảnh tượng khó tin xuất hiện, chỉ có thể nói là là vỏ quýt dày có móng tay nhọn.

"Bất quá. . . Hối Ám Chi Môn lần trước chỉ là một cái phân thân, suýt chút nữa muốn mạng của ta, làm sao sẽ như vậy không ăn thua?"

Phương Nguyên trong con ngươi lóe sáng lên, đột nhiên, nhìn thấy Hối Ám Chi Môn đã tan vỡ hơn nửa, hiện ra một viên màu đen trái tim, chính đang tại cường có lực đập đều, từng tia tia huyết quản dò ra, cùng cánh cửa liên kết.

Cái này trái tim vừa xuất hiện, liền làm hắn cảm thấy không ổn, lúc này nương theo đập đều, càng là mơ hồ cùng vũ trụ gợn sóng hợp hai thành một.

"Không tốt. . . Mau dừng tay!"

Phương Nguyên trong lòng chìm xuống, Mộng Ảo giống như ánh đao hiện lên, chém về phía màu bạc chìa khóa.

Bồng!

Cực lớn màu bạc chìa khóa chia năm xẻ bảy, một lần nữa hóa thành ba cái vòng xoáy màu bạc, phẫn nộ tinh thần rít gào giống như sóng biển: "Ngươi đang làm gì?"

"Là ngươi đang làm gì? Hành vi của ngươi , căn bản là đang trợ giúp Hối Ám Chi Môn, luyện hóa toàn bộ vũ trụ!"

Phương Nguyên không chút khách khí phản khiếu trở lại.

Hắn rốt cục nhìn ra, Hối Ám Chi Môn tuy rằng đứng sừng sững tại vũ trụ hạt nhân, lại kinh lịch mấy lần vũ trụ sinh diệt, lại chậm chạp không thể hoàn toàn luyện hóa, thành tựu Vũ trụ chi chủ tôn vị, không phải là bởi vì quá yếu, mà là bởi vì quá mạnh mẽ!

Cái kia không gì địch nổi thể xác, trái lại là nó luyện hóa vũ trụ to lớn nhất trở ngại.

Hết lần này tới lần khác liền ngay cả Hối Ám Chi Môn bản thân, đối với tự thân cũng không thể làm gì, dù là Tam Tương Chi Thi toàn lực công kích, cũng là như thế.

Bởi vậy, nó mới sẽ mượn Tam Tương Chi Thi cùng Phương Nguyên lực lượng, một lần đánh tan chính mình thể xác, thực hành binh giải, đồng thời cảm ngộ vũ trụ gợn sóng, hoàn toàn luyện hóa thế giới này!

"Hối Ám Chi Môn quá mạnh mẽ. . . Cường đại đến chính mình cũng không cách nào hủy diệt chính mình mức độ, chỉ có thể mượn ta cùng Tam Tương Chi Thi hợp lực! Chẳng trách đối với chúng ta tiến công, nó biểu hiện chậm lụt như thế. . ."

Thùng thùng!

Thùng thùng!

Ngay khi Phương Nguyên đại triệt đại ngộ thời khắc, cường mà mạnh mẽ tiếng tim đập, đột nhiên truyền khắp toàn bộ vũ trụ.

Đó là Hối Ám Chi Môn bên trong màu đen trái tim.

Lúc này nó loã lồ hơn nửa, tham lam mà vui sướng nhảy lên, chỉ có gần một nửa tơ máu, còn cùng nguyên bản cánh cửa liên kết.

"Hối Ám Chi Môn hạt nhân vẫn là màu đen trái tim, cái kia bên ngoài cánh cửa, đối với nó mà nói vừa là thể xác, lại là ràng buộc. . ."

Phương Nguyên ý nghĩ hơi động, trong hư không quang mang mấy tránh, lại là bắt đến không ít thứ tốt.

Cái này Hối Ám Chi Môn bản thể mảnh vỡ tự nhiên thiếu không được, còn có, nhưng là Tam Tương Chi Thi để lại, dù sao mình vừa nãy vì ngăn cản đối phương, cũng là mạnh mẽ hướng nó bổ một đao, tự nhiên rơi xuống không ít linh kiện.

Những thứ này, có thể đều là từ Thái Khư bên trong sinh đồ vật, Phương Nguyên rất có nghiên cứu hứng thú.

Đùng!

Không có chờ Tam Tương Chi Thi phản ứng lại, màu đen trái tim đột nhiên nhảy một cái, tàn dư mạch máu lại bị trực tiếp kéo đoạn, còn lại màu đen cánh cửa nhất thời sụp đổ.

Màu đen trái tim cũng là khí tức bạo hàng, từ nguyên bản năm viên Đạo Quả lực lượng, rơi xuống tới ba vị. . . Hai vị.

Nhưng cùng lúc đó, nó nhảy lên cũng là càng ngày càng mạnh mẽ, tựa hồ hòa vào vũ trụ, hoàn toàn nắm đến vũ trụ sinh thành cái kia một luồng gợn sóng!

"Vũ trụ sinh diệt, đều là từ chủ yếu nhất cái kia một điểm bắt đầu, lúc này, cái kia một điểm chính là ở đây! Chính là Vũ trụ chi tâm!"

"Mà lấy bản thân hạt nhân, chứa đựng Vũ trụ chi tâm, dĩ nhiên là cướp vũ trụ ý thức, luyện hóa vũ trụ, trở thành Vũ trụ chi chủ!"

Nhìn thấy màu đen trái tim hóa thành hư vô, cùng Vũ trụ chi tâm hợp nhất, Tam Tương Chi Thi làm sao có thể khoan dung?

Kịch liệt sóng tinh thần ở trong, liền hóa thành một chuôi màu bạc trường mâu, bay vụt ám sát.

Ầm ầm!

Vũ trụ chấn động!

Từ rất nhiều tinh cầu trên truyền rớt xuống Thế giới chi lực, chứa đựng hỗn độn khí , hóa thành một luồng không thể địch nổi lực lượng khổng lồ, đánh trúng trường mâu.

Tử Vi Ma Pháp, chỉ là hội tụ tinh hệ bên trong rất nhiều Thế giới chi lực, liền có thể miễn cưỡng phong ấn ngoại thần!

Lúc này một cái vũ trụ lực lượng trùng hợp, lại có kinh khủng đến mức nào?

Vũ trụ lực lượng, luận lượng muốn vượt xa Đạo Tổ, chỉ là không người chủ trì, bởi vậy bị xem thành dê béo, nhưng có Vũ trụ chi chủ sau khi, lập tức liền từ ngón tay mềm hóa thành bách luyện cương!

Màu bạc trường mâu trong nháy mắt nứt toác, một lần nữa hóa thành ba cái vòng xoáy màu bạc, thể hình bỗng nhiên giảm bớt non nửa.

"Quả nhiên. . . Trở thành Vũ trụ chi chủ, là có thể điều động toàn bộ vũ trụ lực lượng. . . Đáng tiếc. . . Ngươi còn kém cuối cùng một điểm a!"

Phương Nguyên không do dự nữa, thao túng lớn Phá Diệt đạo quả, toàn lực mà phát.

Một đạo ngang qua tinh không, ngân hà giống như ánh đao, liền bỗng nhiên chém về phía Vũ trụ chi tâm.

Có tự tay đánh gãy, Hối Ám Chi Môn cuối cùng 'Binh giải' vẫn là kém một chút, không thể càng đến toàn công!

Lần này miễn cưỡng điều động vũ trụ lực lượng, ngăn chặn Tam Tương Chi Thi, vẫn là thị uy ý tứ càng nhiều một chút.

Nhưng Phương Nguyên tâm chí cứng rắn như sắt, liền một phần vạn hào giây do dự đều không có, trực tiếp một đao chém xuống!

Phốc!

Hư không chấn động, màu đen trái tim hiện lên đi ra, mặt ngoài bỗng nhiên thêm ra một đạo vết đao, chậm rãi dẫn ra ngoài máu tươi.

Huyết dịch này một chảy ra, nhất thời toàn bộ vũ trụ đều tựa hồ ở rên rỉ, đang đau thương, phảng phất là vũ trụ máu!

"Quả nhiên. . . Nó còn nơi ở một cái dung hợp quá trình! Thế nhưng, cũng rất gần gũi Vũ trụ chi chủ!" Phương Nguyên thần niệm xa xôi vô cùng: "Nếu các ngươi không muốn trở thành nô lệ hoặc là thuộc hạ, liền động thủ đi!"

Ầm ầm!

Rất nhiều đáp lại truyền đến, vũ trụ này dù sao cũng là ngoại thần đám người vũ trụ, dù cho Hối Ám Chi Môn cùng Tam Tương Chi Thi là đứng đầu nhất cái kia hai cái, nhưng hơi còn lại tồn tại cũng có mấy tôn.

Trước Hối Ám Chi Môn luyện hóa mấy cái vũ trụ kỷ nguyên, đều chưa thành công, tự nhiên không coi là việc to tát.

Nhưng lần này lớn có thành công hi vọng, lại là không thể mặc cho hoàn thành.

Chỉ một thoáng!

Rất nhiều hình chiếu hiện lên, từng viên một tinh cầu bên trên, liền chết trạch đã lâu các Cổ Thần, cũng bắt đầu động tác!

Mấy chục vị Đạo Tổ cùng ra tay, là cái gì khái niệm?

Liền ngay cả vũ trụ bản thân, đều phải ở đây liên hợp phía dưới run cầm cập, càng khỏi nói một cái nửa giai điệu Vũ trụ chi chủ!

"Đi!"

Những khác ngoại thần đương nhiên sẽ không đối với xuống tay lưu tình, Phương Nguyên một cái phi độn, vẫn từ lòng vẫn còn sợ hãi: "Những thứ này Cổ Thần ngoại thần, từng cái từng cái tay hắc tâm tàn nhẫn, lần này cảm nhận được uy hiếp, dĩ nhiên nghĩ đem ba người chúng ta cùng nhau tiêu diệt. . ."

Địa cầu vũ trụ đại chiến, là cái gì dáng vẻ, Phương Nguyên vẫn có suy đoán.

Bây giờ nhìn thấy rất nhiều Đạo Tổ liên hợp ra tay, hắn liền biết rồi.

"Hối Ám Chi Môn cũng là xui xẻo, nguyên bản hắn cái này một chiêu binh giải lên cấp, chính là không thành tựu chết, tuyệt không có đường lui, làm sao bị ta đánh gãy, lên cấp hoàn thành một nửa lúc, lại trúng ta một đao, kẹt ở nửa cái Vũ trụ chi chủ tầng thứ, lại gặp phải Cổ Thần vây công. . ."

Phương Nguyên khí tức thả ra, thần Đại hủy diệt ba đầu sáu tay đều cuộn mình, bảo vệ mình.

Trong nháy mắt tiếp theo, khủng bố tia sáng liền từ Vũ trụ chi tâm nơi bộc phát ra, hướng bốn phía bắn phá, cũng không biết hủy diệt bao nhiêu tinh hệ.

Chờ đến dư âm đi qua, thần Đại hủy diệt cũng biến thành tàn khuyết không chịu nổi.

Mà Phương Nguyên càng là cảm giác được Hối Ám Chi Môn ngã xuống khí tức, còn có đón lấy loạn đấu!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1169: Đồng Loại

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1170: Bảo Tháp

"Ngoại thần? !"

Nhìn thấy người tuổi trẻ này sát na, Lemon ngơ ngác phát hiện mình bốc lên không nổi bất luận chống cự nào ý nghĩ.

Loại kia trời cùng đất chênh lệch, lập tức liền làm hắn biết được cái gì, kinh ngạc thốt lên mở miệng.

"Ngoại thần? Thần? Ha ha. . . Cỡ nào ngạo mạn xưng hô. . . Ở dưới tay ta ngã xuống Thần Chi, từ lâu không thể tính toán. . ." Người tuổi trẻ lắc đầu một cái: "Mà hiện tại ta rốt cuộc biết, ngươi bất quá là mặt khác một cái Đạo Tổ nuôi một con chó!"

"Ha ha. . . Coi như ta là Chủ thần chó, ngươi cũng không phải là bị ta hấp dẫn đi rồi sự chú ý?" Lemon tựa hồ rõ ràng cái gì, trái lại thản nhiên cười nói: "Vũ trụ này chỗ tốt nơi, còn không phải là bị ta mặt sau Chủ Thần không gian đến?"

Hắn dù sao cũng là trải qua nhiều lần luân hồi nhiệm vụ tồn tại, lòng dạ sắc bén, lập tức liền liên tưởng đến tất cả.

"Lớn mật!"

Người tuổi trẻ giận dữ, ngón tay búng một cái.

Một tia chớp phù lục đột nhiên sinh thành, vân triện mờ ảo, đem Lemon bao phủ ở bên trong.

Rầm . . . Rầm . . . . . !

Màu xanh sấm sét trực tiếp phá tan Lemon tất cả phòng ngự , khiến cho hắn da tróc thịt bong, phát ra tiếng kêu thảm.

"Ta cái này Lôi pháp Phệ Thần tư vị làm sao? Yên tâm. . . Lo liệu xong ngươi sau khi, ta tự nhiên sẽ đi gặp gỡ một lần ngươi chủ tử sau lưng, dám cướp ta đồ vật người, đã chết hết. . ."

Người tuổi trẻ vung tay lên, màu xanh sấm sét hóa thành Đằng Long, phảng phất liền muốn đem Lemon một hớp nuốt lấy.

"Phải không?"

Nhưng sau một khắc, Lôi long rít gào hóa thành kinh sợ sợ kêu thảm thiết, lại là mạnh mẽ bị một vệt ánh đao chém làm hai đoạn.

Phương Nguyên bóng người từ trong hư không đi ra, nhìn thấy trọng thương Lemon, thoáng nhíu nhíu mày, vung tay lên, cái này Thiên Minh ma thần nhất thời bị thu vào Chủ Thần không gian ở trong.

"Mộng chi đạo quả?"

Người tuổi trẻ nhìn thấy Phương Nguyên, ngẩn người, chợt cười ha ha: "Đồng hương ngươi rất sáng tạo a, lại vẫn đi lén lút làm Chủ thần đại quang cầu!"

"Tổng mạnh hơn ngươi điểm, xuyên qua đến Dị giới, đến cái ngón tay vàng, liền coi mình là Long Ngạo Thiên, muốn tới thuận xương nghịch vong cái kia một bộ?"

Phương Nguyên thân thể như ngọc, nhìn chăm chú người tuổi trẻ này.

Nếu đối phương nửa điểm thiện ý đều không có biểu thị đi ra, chính mình cũng sẽ không nóng mặt đi dán lạnh cái mông.

Bất quá, không nghĩ tới, lại còn có một cái người "xuyên việt" Đạo Tổ đến

cứu viện, còn cùng mình đúng dịp va vào, cũng thật là bất ngờ vui mừng.

"Ở ta Vương Xà trước mặt, Long Ngạo Thiên lại đáng là gì?" Người tuổi trẻ dửng dưng như không khoát tay chặn lại: "Ta không chỉ có là người "xuyên việt", càng trời sinh đại vận, thu được ngón tay vàng sau một đường thí tiên diệt phật, thành Đạo quả, mấy cái vũ trụ đều ở truyền tụng ta công lao. . . Chỉ là không có nghĩ đến, lại còn có sự tồn tại của ngươi, ngươi không chỉ có đoạt cái kia một nửa Thiên Diễn đạo quả, thậm chí còn trước ta một bước, tìm tới văn minh hỏa chủng. . ."

Từ lúc hai vị này Đạo Tổ gặp mặt sát na, bọn họ liền cảm nhận được trên người đối phương Thiên Diễn đạo quả khí tức , căn bản không cách nào chống chế.

Không thể không nói, bọn họ đều là có người có vận may lớn.

Dù là hao tổn cả một viên Đạo Quả, cũng không thể tạo ra được một tên mới Đạo Tổ.

Nhưng Thiên Diễn đạo quả hóa thành thuộc tính lan, không thể nghi ngờ là lúc còn nhỏ thích hợp nhất người "xuyên việt" năng lực, chỉ cần không phải kẻ ngu si, đều có thể dùng nó đánh vỡ thường quy, nhanh chóng quật khởi.

Thậm chí, một đường tu luyện tới Thiên Minh, cũng không có bao nhiêu bình cảnh.

Chỉ là có thể không thuận lợi kết thành Đạo Quả, chính là mọi người tiềm lực vấn đề.

"Nếu ta tìm tới hỏa chủng, liền nói rõ văn minh lựa chọn ta. . ." Phương Nguyên nhíu mày, bắt đầu cẩn thận suy tư một ít mượn đao giết người âm mưu luận, cuối cùng vẫn bị từng cái bài trừ.

"Lựa chọn ngươi? Không! Thần khí duy người có đức có thể ở. . . Lúc trước

rất nhiều thế giới, những kia thiên chi kiêu tử cũng là nói như vậy, nhưng sau đó, ta đem bọn họ từng cái từng cái đánh bại, bọn họ cơ duyên Thần khí, liền trở thành ta."

Vương Xà mặt hiện nổi lên ra vô cùng nguy hiểm vẻ mặt: "Mộng chi đạo quả tuy rằng lợi hại, nhưng như thế nào so với ta Thái Cực Lưỡng Nghi đạo quả!"

Hắn hơi suy nghĩ, chu vi hỗn độn gào thét, đột nhiên phân chia lưỡng nghi, đối lập xoay tròn, mang theo tràn trề không chịu nổi lực lượng.

Một bộ cực lớn Thái Cực Đồ, liền như thế hàng lâm vũ trụ, trấn áp địa hỏa phong thủy.

"Thái Cực đạo quả. . . Đây chính là ngươi dựa dẫm?"

Phương Nguyên hơi kinh ngạc.

Hắn giả heo ăn hổ quen rồi, lúc này Bản tôn xuất hành, không có thả ra hai vị Thân ngoại hóa thân lực lượng, cùng bình thường Đạo Tổ cũng không có bao nhiêu khác nhau.

Nhưng thấy đến cái này Vương Xà một bộ Long Ngạo Thiên, vẫn là không khỏi không nói gì: "Vốn còn cho là có thể có một cái người hợp tác, ít nhất nắm giữ tiếng nói chung. . . Ai. . . Ta quả nhiên cả nghĩ quá rồi!"

Một niệm đến đây, hắn đột nhiên chuyển đổi bản thể.

Ba đầu sáu tay thần Đại hủy diệt rít gào một tiếng, sáu tay xé trời, đem Thái Cực Đồ đánh thành mảnh vỡ.

Năm cái Đạo Quả lực lượng bạo phát, nhất thời đem đối diện Vương Xà áp chế gắt gao.

"Cái gì? Hai cái Đạo Tổ phân thân? Năm cái Đạo Quả lực lượng? ! Không! Không thể. . . Ngươi tích trữ làm sao sẽ như vậy chất phác?"

Vương Xà kinh ngạc thất thố, rít gào gào thét: "Ta mới là vùng thế giới này vũ trụ chân chính vai chính, trời sinh nắm giữ ngón tay vàng, lĩnh ngộ Thái Cực đạo quả, ta chính là đạo chi hóa thân! Tại sao. . . Ngươi sẽ còn mạnh hơn ta?"

"Buồn cười!" Phương Nguyên mặt không hề cảm xúc, Diệt Trụ chi đao ầm ầm chém xuống.

Dù là đều là địa cầu người, nhưng ở này căn bản xung đột lợi ích phía dưới, cũng là đột nhiên hạ sát thủ, không có hai lời!

Đinh đương!

Diệt Trụ chi đao chém chết tất cả tương lai khả năng, dù là Thái Cực Đồ ở trước mặt nó cũng là ầm ầm vỡ tan.

Đáng tiếc, ở tới gần Vương Xà bản thể thời điểm, nhưng là bị một món pháp bảo ngăn trở.

Pháp bảo này đỉnh thiên lập địa, bát giác thùy mang, rõ ràng là một toà chín tầng Linh Lung bảo tháp.

"Ngươi tuy rằng lợi hại, nhưng căn bản sẽ không tưởng tượng đến, ta có thế nào kỳ ngộ. . . Đây là Thái Khư chí bảo, Linh Lung bảo tháp! Vừa sinh ra chính là Đạo Tổ cấp bậc tồn tại, bị ta tươi sống luyện hóa, trở thành ta hộ đạo pháp bảo!"

Vương Xà khuôn mặt dữ tợn, đột nhiên bùng nổ ra ba cái Đạo Quả lực lượng, mở ra vũ trụ vết nứt, trốn vào Thái Khư.

"Linh Lung bảo tháp? Quả nhiên là Thái Khư bên trong sinh ra đồ vật. . ." Phương Nguyên thấy vậy, con ngươi thoáng co rụt lại, nhưng vẫn không do dự chút nào đuổi tới.

Trên thực tế, toà bảo tháp này cũng là cơ duyên quá kém, mới vừa sinh ra liền gặp phải Vương Xà.

Nếu không thì, chỉ cần thoáng cho chút thời gian, tự sinh linh trí , hóa thành Đạo Tổ , bất quá bình thường việc.

"Lên tới bích lạc xuống dưới hoàng tuyền, không có một cái tồn tại có thể cứu đến ngươi!"

Phương Nguyên một phân thành ba , hóa thành ba vị Đạo Tổ, cười tủm tỉm ở Thái Khư trong đem Vương Xà ngăn chặn: "Hôm nay ngươi, tất nhiên bị hủy diệt!"

Trên thực tế, Đạo Tổ cấp bậc tồn tại, rất thiếu xảy ra chiến đấu, dù là phát sinh, hoàn toàn chết đi cũng là rất hiếm thấy chuyện.

Nhiều nhất, vẫn là hỗ bị tổn thương, hoặc là đem một phương phong ấn, cái này đã là rất lớn thắng lợi.

Nhưng Phương Nguyên nhìn thấy Vương Xà, lại là phi thường không thích.

Lúc này mới quyết định, dù là đánh đổi một số thứ, cũng phải diệt đối phương, ít nhất cũng nhất định phải là phong ấn.

'Lẽ nào cái này cũng là ta Long Ngạo Thiên tư tưởng ở quấy phá? Một viên Thiên Diễn đạo quả, tạo nên hai cái người "xuyên việt" Đạo Tổ. . .'

Ba đại Đạo Tổ thân vây công Vương Xà đồng thời, Phương Nguyên trong lòng cũng đang âm thầm kinh ngạc, phân tích tâm tình của chính mình.

Đương nhiên, dù là biết mình ý nghĩ có chút âm u, nên ra tay lúc, hắn cũng sẽ không có chút nào do dự, nếu không thì, chính là đánh rắn không chết, phản được hại!

Chờ đến Vương Xà phản ứng lại lúc, hắn đã bị một toà đại trận tầng tầng phong cấm, ba cái mắt trận trên thình lình đứng ba cái Phương Nguyên Đạo Tổ thân.

"Ta thật hận!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Vương Xà không khỏi sắc mặt dữ tợn: "Tại sao sinh Du, lại còn sinh Lượng. . ."

Đến hiện tại hắn cũng không có tìm hiểu được, tại sao đều là bình thường người "xuyên việt" lập nghiệp, chính mình kỳ ngộ liên tục, lại vẫn không sánh được cái này đối thủ một mất một còn?

"Đây chính là ngươi mệnh!"

Phương Nguyên bản thể mở miệng, trên thực tế cũng là trong bóng tối thán phục.

Nếu không phải hắn ở Ngoại Thần vũ trụ dừng lại một quãng thời gian, hoàn toàn tiêu hóa tự thân chiến lực, tới đây lại có tăng lên, hôm nay vẫn đúng là rất khó từ Vương Xà trên tay chiếm được chỗ tốt gì.

Thậm chí nói không chắc vẫn đúng là cũng bị giết ngược lại, đó chính là cống ngầm lật thuyền.

"Cần gì chứ. . . Nguyên bản chúng ta hắn là đồng nhất cái chiến hào bên trong chiến hữu. . . Làm sao! Làm sao! ! !"

Phương Nguyên thở dài một tiếng, vẫy tay một cái, tựa như rơi xuống rất nhiều tinh thần.

Hình tam giác cự trận nổ vang, cùng chu vi Thái Khư hình thành so sánh rõ ràng, không ngừng hướng vào phía trong rút lại.

"Ngươi. . . Giết không được ta, Đạo Tổ chiến đấu, nhất định dài dằng dặc cực kỳ. . ."

Vương Xà chui vào chín tầng Linh Lung bảo tháp bên trong, sắc mặt một thoáng trầm tĩnh lên: "Ta có Linh Lung bảo tháp hộ thân, đã đứng ở thế bất bại!"

"Bất quá là Thái Khư bên trong sinh ra một cái Đạo Tổ phôi thai, bị ngươi luyện hóa thành tháp hình, còn cố ý an cái tên dọa người thôi. . ."

Phương Nguyên lãnh đạm vung ra một đao.

Phốc!

Dải lụa giống như ánh đao tăng vọt, nhất thời ngay khi trên thân tháp lưu lại một đạo thâm thúy vết tích.

"Làm sao sẽ?"

Tuy rằng vết đao đang nhanh chóng chữa trị, nhưng Vương Xà sắc mặt trắng bệch, phảng phất mất đi chỗ dựa lớn nhất.

"Ngươi cho rằng Đạo Tổ chính là phần cuối, không biết tiến thủ, ta nhưng vẫn đều ở tiến bộ!"

Phương Nguyên đương nhiên sẽ không nói cho Vương Xà, Hối Ám Chi Môn cùng Tam Tương Chi Thi đều so với cái này Linh Lung bảo tháp lợi hại nhiều, nhưng vậy thì như thế nào, còn không là do chính mình chứng kiến trong đó một người trọng thương, một người ngã xuống?

Thậm chí , liền ngay cả bản thể của chúng nó mảnh vỡ, đều ở trên tay mình, ngày đêm tìm hiểu.

Bằng không, dù cho chính mình có năm cái Đạo Quả lực lượng, cũng rất khó như thế một đao khiến Linh Lung bảo tháp xuất hiện tổn thương.

"Bất quá. . . Cái này tháp sức phòng ngự cũng thật là kinh người!"

Phương Nguyên nhìn nhanh chóng chữa trị bảo tháp, hơi nhướng mày, lượng lớn phù văn ở trong trận pháp hiện lên.

Vương Xà ngơ ngác phát hiện, đỉnh thiên lập địa Linh Lung bảo tháp, bị áp

bức đến không ngừng thu nhỏ lại lên.

"Ngươi muốn. . . Phong ấn ta? Không. . . Ta là Đạo Tổ, văn minh hy vọng cuối cùng, làm sao có thể bị phong ấn, ngươi chết chắc rồi! Ngươi phong ấn không được ta , bởi vì nơi này là Thái Khư!"

Thái Khư ở trong, không có bất kỳ năng lượng lưu giữ, nhìn như chính là một cái phong ấn hung ngoan thượng giai nơi.

Làm sao phong ấn bản thân, cũng cần năng lượng duy trì, lên chính là một cái ngăn cách tác dụng, nếu như không có ở ngoài đang ủng hộ, tám thành háo bất quá bị phong ấn người, trừ phi Phương Nguyên đồng ý ở đây đối háo đến vĩnh hằng.

"Phong ấn tại Thái Khư, ngươi nghĩ hay lắm!"

Phương Nguyên nở nụ cười: "Ta chỉ cần chế tạo một cái lao tù, tạm thời nhốt lại ngươi, sau đó rất có thể đưa ngươi trục xuất đến cái khác vũ trụ. . . Ngoại Thần vũ trụ bên trong tinh tướng phong ấn, liền rất thích hợp ngươi, thật tốt hưởng thụ đi!"

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1171: Tối Chung Chi Địa

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1172: Hư Thú

Phương Nguyên cũng rõ ràng, chính mình trước tiến vào phương thức, thực sự có chút không quá chính quy.

Hoặc là nói, xem như là đầu cơ trục lợi.

Cái này Thái Khư bên trong Tối chung chi địa, hoặc là nói liền bình thường Đạo Tổ đều không biết nơi, cũng không phải đơn giản như vậy liền có thể đi vào.

Nếu là lấy thiên tư của chính mình còn có thực lực, có lẽ còn cần khổ sở tìm hiểu không biết bao nhiêu vạn năm, mới có thể linh quang lóe lên bên trong, chạm đến cái này không biết nơi chân tướng, lại lấy nghị lực lớn phá vào.

Mà lần này, rõ ràng chính là dính Vương Xà ánh sáng, hai phân Thái Khư lực lượng xung đột, trực tiếp mở ra đi về nơi đây con đường.

"Nhưng này loại đối với Thái Khư lực lượng lợi dụng, là nhất là nông cạn một loại. . . Khoảng cách hoàn toàn nắm giữ Thái Khư lực lượng, thậm chí luyện hóa vào Đạo Quả ở trong, quả thực chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm. . ."

Hắn nhìn một chút chu vi, có chút tiếc nuối, không có phát hiện Vương Xà tung tích.

"Ừm. . . Thần niệm lại bị vững vàng hạn chế ở mười dặm bên trong phạm vi, thực sự là phiền phức. . ."

Phương Nguyên cầm lấy một tảng đá, Đạo Quả lực lượng hoàn toàn bắn ra, rốt cục đem tảng đá bóp thành mảnh vỡ.

Mà như tại những khác vũ trụ, chính mình như thế tiện tay nắm chặt, một cái tinh cầu đều hóa thành bột mịn.

"Tối chung chi địa, hay cũng là Thái Sơ nơi, không biết, không thể nói nơi. . . Thực sự là huyền diệu!" Phương Nguyên cảm thán một tiếng, lại cảm nhận được chính mình tuổi thọ nhanh chóng trôi qua.

Dựa theo tốc độ như thế này, đại khái chỉ cần mấy chục ngàn năm, chính mình sinh mệnh sẽ hoàn toàn tiêu tan, ngã xuống tại đây.

"Nói đến, cũng thực sự là buồn cười. . . Bình thường Đạo Quả, cho rằng phía trước không đường, còn chân chính thấy được đường, lại muốn liều lĩnh loại này tuyệt nguy hiểm lớn. . ."

Cái này Tối chung chi địa dễ tiến vào khó ra.

Muốn đi vào, năm cái Đạo Quả lực lượng, hoặc là mượn dùng một ít Thái Khư lực lượng, liền không có vấn đề.

Mà nghĩ muốn đi ra ngoài, dù là nắm giữ mười cái Đạo Quả lực lượng, thậm chí lại nổ tung một cái Thái Khư chí bảo, đều không có một chút nào khả năng.

Bởi vậy, nơi đây cũng là tất cả thiên tài Đạo Tổ phần mộ!

"Nói không chắc. . . Ta địa cầu vũ trụ, thậm chí cái kia đối địch thế lực, cũng có rất nhiều đại năng, là tiến vào nơi này đây? !"

Phương Nguyên trong lòng dâng lên một ý nghĩ.

Chợt, hắn liền quyết định tầm nhìn bên trong toà kia núi hoang, bắt đầu chạy đi.

"Không nghĩ tới. . . Ở ta tu thành Đạo Tổ sau khi, trái lại có một chút phàm nhân cảm giác. . ."

Hắn lúc này hai đại Thân ngoại hóa thân Đạo Quả đều bị thương nặng, khó để khôi phục, liền bản thân Mộng chi đạo quả thực lực, ở Tối chung chi địa bị áp chế không ra hình thù gì.

Dù là nhìn thấy núi hoang, cũng đi rồi không sai biệt lắm gần nửa canh giờ, mới chính thức đến chân núi.

"Rõ ràng là cùng một con đường, vì sao Vương Xà dĩ nhiên biến mất không thấy. . . Đồng thời cái này trong không khí, thậm chí ngay cả ta đều cảm thấy khủng bố nguy hiểm. . ."

Phương Nguyên có linh cảm, cái kia Vương Xà tuyệt đối sẽ không dễ dàng ngã xuống.

Nhưng lúc này, hắn ngơ ngác phát hiện mình muốn đối mặt với, đầu tiên là vấn đề sinh tồn!

Núi hoang chân núi.

Một ít màu trắng bạc bụi cây uể oải tùng đứng thẳng, mơ hồ lay động.

Phương Nguyên chậm rãi tới gần.

"Hống hống!"

Đột nhiên, một tiếng thú hống bỗng dưng truyền ra, từ trong bụi cây nhảy ra hai con dị thú.

Bọn nó tựa như hổ tựa như báo, tứ chi, mắt vàng răng nanh, giương nanh múa vuốt, da lông giống như một mảnh tuyết trắng.

Mấu chốt nhất, vẫn là trên người dĩ nhiên mang theo nhàn nhạt Thái Khư lực lượng khí tức!

"Hư thú? !" Phương Nguyên con mắt hơi chuyển động, một cái vô cùng

chuẩn xác danh từ liền hiện lên ở đầu óc.

Hô!

Tật phong lóe lên, trong đó một con Hư thú đã hung mãnh đập tới, vuốt phải trên ngưng tụ hào quang màu bạch kim.

Phương Nguyên nghiêng người lóe qua, một quyền đánh ra.

Đùng!

Nắm đấm rơi vào Hư thú mềm mại da lông trên, đột nhiên truyền đến một luồng rất lớn lực cản cùng đàn hồi , khiến cho Phương Nguyên không thể không thu quyền.

Cùng lúc đó, sau lưng của hắn gió tanh mãnh liệt, rõ ràng là một đầu khác Hư thú, đã đem hai cái móng vuốt khoát lên trên bả vai của hắn, ướt át tinh nhiệt khí tức không ngừng trùng kích sau cái cổ.

Cái kia ẩn chứa Thái Khư lực lượng ánh sáng , khiến cho Phương Nguyên biết, chính mình nếu là bị cắn trúng, e sợ cùng những kia máu thịt thân thể cũng không có khác biệt gì.

Bởi vậy, hắn lựa chọn về phía trước một lăn, trốn bán sống bán chết.

Ở hoàn cảnh xa lạ bên trong, cùng Hung thú liều chết, vốn là vô cùng không sáng suốt.

Mà đang chạy trối chết thời điểm, Phương Nguyên càng là phát hiện một vấn đề.

Hắn các loại năng lực, Đạo Tổ thân thể tuy rằng ở, nhưng ở này Tối chung chi địa bên trong, nhưng là bị áp chế đến một cái làm người giận sôi mức độ.

Phảng phất trong một đêm, liền đem Đạo Tổ đánh rơi phàm trần, đã biến

thành có một chút siêu phàm lực lượng người bình thường.

"Muốn muốn giết chết hai súc sinh này, ta đầu tiên cần một thanh đao tốt!"

Chạy như bay ở trong, Phương Nguyên trong tròng mắt cũng là quang mang liên thiểm.

Hắn lúc này mặc dù còn có thể bỗng dưng tạo vật, nặn ra một cây đao đến, nhưng thực sự quá mức yếu ớt, e sợ gió vừa thổi liền bẻ đi.

Muốn chân chính có thể lợi dụng lên công cụ, cường độ ít nhất phải là Thái Khư chí bảo cái kia một cấp bậc.

"Mà trên thực tế. . . Bất luận lúc trước Vương Xà, vẫn là cái này hai con Hư thú, trên người mang theo lực lượng, đều cũng không phải là chân chính Thái Khư lực lượng. . . Hoặc là nói. . . Thứ cấp Thái Khư lực lượng, càng thêm thích hợp một điểm?"

Nếu như chân chính Thái Khư lực lượng chỉ có điểm ấy uy lực, có thể bị lượng lớn Đạo Quả lực lượng trung hoà, cái kia cũng hơi bị quá mức vô dụng một điểm, không đáng Phương Nguyên như vậy khổ sở theo đuổi.

Là lấy, Phương Nguyên nội tâm sớm có hoài nghi.

Mà Tối chung chi địa xuất hiện, cũng vừa vặn chứng minh điểm ấy.

Nếu không thì, những kia bản thể là Thái Khư chí bảo Đạo Tổ, hoặc là gặp may đúng dịp, luyện hóa Thái Khư chí bảo Đạo Tổ vẫn có mấy tôn, lại làm sao có khả năng vây chết ở chỗ này?

"Tu luyện Thái Khư lực lượng quan khiếu. . . Thế giới này cũng không có Thái Khư lực lượng a, xem ra liền tin tức ở những kia Hư thú trên người!"

Ngay khi Phương Nguyên suy tư lúc, hắn ánh mắt chiếu tới, đột nhiên cả kinh, phát hiện một bóng người!

Đối phương ăn mặc da thú, thân hình cao lớn, tướng mạo thô lỗ, giống như đao tước rìu đục giống như, có một loại cổ điển rất chuyết mùi vị.

Lúc này thấy đến truy đuổi Phương Nguyên cùng Hư thú, tựa hồ cũng lấy làm kinh hãi, lập tức giương cung cài tên.

Hưu hưu!

Hai đạo tiễn quang lóe lên, từ Phương Nguyên bên cạnh người lóe qua, đi vào sau lưng Hư thú trong cơ thể.

Một con Hư thú trúng ngay con mắt, ngã trên mặt đất bất động, một đầu khác lại chỉ là nhập thịt mấy tấc, trái lại càng thêm kích phát rồi Hư thú hung tính.

"Chết!"

Đại hán thấy vậy, cầm trong tay một thanh đen xiên, phi phác tới.

Phốc!

Cột máu phun bay bên trong, màu đen xiên thẳng tắp đâm vào Hư thú trong cơ thể.

Cái kia Hư thú rít gào liên tục, không ngừng giãy dụa, da lông hiện nổi lên ra một tầng bạch kim quang mang, đột nhiên hất lên!

Đùng!

Cái kia xiên dĩ nhiên từ bên trong mà đứt, liền đại hán đều bị hất bay ngã xuống đất.

"Đao cho ta mượn!"

Phương Nguyên nhìn thấy đại hán bên hông trường đao, nhất thời nhắc nhở một câu, bóng người đã bay nhào tiến lên, từ đại hán bên hông rút ra trường đao,

đột nhiên một quyển.

Xì!

Ánh đao dường như dải lụa, dọc theo trước Hư thú vết thương trên người một đường chém nhập, đem nửa cái Hư thú thân thể hất bay.

"Hảo đao pháp! Tốt lực đạo!"

Thấy vậy, đại hán kia lập tức lớn tiếng quát màu: "Ngươi là nơi nào người đến? Ta là Nghệ Bá!"

"Ta tên Phương Nguyên!"

Phương Nguyên suy nghĩ một chút, móc ra văn minh hỏa chủng.

Hừng hực!

Nguyên bản run run rẩy rẩy ngọn lửa, cảm ứng được Nghệ Bá khí tức trên người, nhất thời tăng vọt, phát ra vô cùng sáng ngời.

"Trên tay ngươi hỏa chủng, cảm giác thật khiến cho người ta thân thiết. . . Hẳn là nguyên từ ngoại giới địa cầu vũ trụ văn minh ánh sáng?"

Nghệ Bá vui vẻ nói: "Dĩ nhiên là một cái có cùng nguồn gốc Đạo Tổ!"

"Hừm, ta cũng là gặp may đúng dịp, đi tới nơi này cái Tối chung chi địa!"

Phương Nguyên gật đầu, hơi kinh ngạc cái này Nghệ Bá thân phận, dĩ nhiên cũng là xuất từ địa cầu vũ trụ Đạo Tổ!

"Ha ha. . . Ta còn tưởng rằng ngươi là từ Hi Hoàng Bi bên kia được đến gợi ý, lại mượn ngoại giới Thái Khư lực lượng, lại đến nơi này đây. . ."

Nghệ Bá có vẻ vô cùng nhiệt tình, phảng phất lâu không gặp đồng hương, đúng là không có dường như Vương Xà giống như Long Ngạo Thiên tư tưởng.

"Hi Hoàng Bi?" Phương Nguyên ngẩn ra.

"Đó là chúng ta địa cầu vũ trụ báu vật một trong, ghi chép Tối chung chi địa tồn tại. . ." Nghệ Bá hơi kinh ngạc: "Lẽ nào ngươi thành tựu Đạo Tổ sau khi, đều vẫn không có về địa cầu vũ trụ xem qua?"

"Chưa từng. . ."

"Vậy thì thật là đáng tiếc, cái này Tối chung chi địa, cũng là không biết nơi, ở bên ngoài trong vũ trụ, một khi ngươi muốn giữ lại tin tức, truyền cho người khác, liền sẽ lập tức bị xóa đi, chỉ có Hi Hoàng Bi có thể lưu lại ghi chép. . ." Nghệ Bá thở dài một tiếng, bắt chuyện Phương Nguyên tiến lên, đối với hai con Hư thú lột da rút cốt, cắt lấy hai cái bắp đùi, bắt đầu nướng lên.

"Xưa nay đi tới cái này không biết nơi Đạo Tổ, đều là toàn tâm toàn ý cầu đột phá khổ tu người, hay hoặc là đại nạn sắp tới. . . Nhiều nhất gia nhập một ít bị Thái Khư lực lượng lan đến cuốn vào kẻ xui xẻo! Ta tới đây đã bốn ngàn năm, vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy cố hương người, đến! Huynh đệ ăn thịt!"

Hắn cảm giác khái nói, liền đem một cái nướng kỹ chân sau đưa tới.

Phương Nguyên cầm trong tay, cũng không khách khí, trực tiếp cắn xé nuốt lên.

"A? !"

Chợt, hắn trong con ngươi liền lóe qua một vẻ vui mừng, nhận ra được từng tia tia đạm bạc sơ cấp Thái Khư lực lượng chính ở trong cơ thể mình hình thành, thông suốt toàn thân, lại không ngừng phát tán ra, quy về hư vô.

"Ngươi cũng cảm nhận được chứ?"

Nghệ Bá thấy vậy, vô tình chỉ cươi cười: "Đây chính là nơi đây chúng ta phương thức tu luyện! Thông qua đánh chết cường đại Hư thú, cướp đoạt bên trong cơ thể của bọn họ sơ cấp Thái Khư lực lượng, lại không ngừng cảm ngộ. . .

Cuối cùng hoàn toàn thu được nguồn sức mạnh này!"

"Cạnh tranh sinh tồn, nhược nhục cường thực, cũng là thiên kinh địa nghĩa. . ." Phương Nguyên gật gù: "Nhưng thành công ví dụ. . . Có mấy cái?"

Vừa nhắc tới cái này, Nghệ Bá chính là thần sắc đọng lại, trầm mặc một lúc lâu, mới cụt hứng nói: "Ta đã thấy Đạo Tổ không dưới hơn ngàn, nhưng chân chính thành công ví dụ, lại là một cái cũng chưa từng nghe nói. . ."

"Như vậy xem ra, nơi đây cũng không phải là cái gì hi vọng chỗ, trái lại có chút tương tự lao tù?"

Phương Nguyên ánh mắt rùng mình.

Nhiều như vậy kinh tài tuyệt diễm Đạo Tổ, nếu là vẫn không tìm được hi vọng, vậy này cái bên trong thế giới, đem sẽ ẩn chứa bao nhiêu tuyệt vọng?

"Không tới một phần ngàn tỷ lệ? Vẫn không có thành lệ?"

"Đúng là như thế. . ." Nghệ Bá thở dài một tiếng: "Nơi đây Đạo Tổ ta nhìn nhiều lắm rồi, thậm chí ở thành Đạo Tổ trong, nắm giữ mười viên Đạo Quả lực lượng đỉnh cao Đạo Tổ đều không phải số ít, lại không có người nào có thể hoàn toàn hiểu được Thái Khư lực lượng. . . Có lẽ. . . Thế giới này, chính là toàn bộ Thái Khư đối với chúng ta Đạo Tổ âm mưu!"

Dù cho là hắn, nói xong lời cuối cùng, cũng không khỏi con mắt ửng hồng, mang theo một luồng ý oán hận!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1173: Thành Trì

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1174: Rừng Bia

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1175: Loạn Lên

Bụi bặm tung toé, đá vụn tung bay.

Mặt đất hiện lên một cái hố nhỏ, ở trong cắm vào một thanh màu tím tiểu kiếm.

"Quả nhiên là ngươi. . . Ta nói làm sao như vậy xảo. . ."

Phương Nguyên thật sâu hô hấp, đạn đi bụi bậm trên người, chợt liền nhìn thấy trên mặt vĩnh viễn cười híp mắt Từ Quân Tử: "Nhìn tới. . . Hai người các ngươi là một nhóm, cũng không phải lần đầu tiên cướp giật giết chết chuyện chứ? Không sợ thành Đạo Tổ trừng phạt?"

"Thành Đạo Tổ?"

Từ Quân Tử xem thường nở nụ cười: "Cái kia để bỉ nhân sẽ dạy đạo hữu một cái ngoan, bất kỳ tranh đấu, chỉ cần không tại thành Đạo Tổ bên trong, những kia cao cao tại thượng đại nhân vật đều sẽ không quản. . ."

"Hôm nay, ngươi không chết, chính là ta vong!"

Sơn Quân rít gào một tiếng, giương cung cài tên, nhắm ngay Phương Nguyên.

"Làm việc hơi bị quá mức. . . Điên. . ."

Lấy Đạo Tổ trí tuệ, cái cạm bẫy này tất nhiên sẽ không như vậy thô thiển, nhưng sự thực như vậy, Phương Nguyên lại là đột nhiên nghĩ đến ở một phương diện khác.

Cái này hai vị Đạo Tổ, e sợ đã bị cái này Tối chung chi địa làm cho nửa điên, chỉ có tử vong mới có thể cho bọn họ an bình.

Mặc kệ là chính mình, hay là bọn hắn!

"Đã như vậy. . ."

Phương Nguyên tự thất nở nụ cười, rõ ràng chính mình dẫn xà xuất động kế sách, thực sự là có chút quá mức tùy ý, cũng may kẻ địch cũng đủ chủ động.

Lúc này liền rút ra trường đao: "Các ngươi như bó tay chịu trói, ta còn có thể tha các ngươi!"

Phốc!

Hắn trường đao một chém, trong hư không bỗng nhiên thêm ra một vầng minh nguyệt.

Chờ đến ánh trăng rơi xuống lúc, Sơn Quân ngơ ngác ngắm trong tay trường cung, chỉ nghe 'Răng rắc' một tiếng, trường cung dĩ nhiên từ bên trong mà đứt.

"Năm cái Đạo Quả lực lượng? !"

Từ Quân Tử trong mắt thanh quang lóe lên, tựa như cảm ứng được cái gì, không khỏi thất thanh nói: "Trước ngươi giấu giếm thực lực? Sơn Quân, không muốn lưu thủ!"

Vừa dứt lời, trên người hắn liền hiện ra một tầng hào quang màu bạch kim, rõ ràng là thứ cấp Thái Khư lực lượng!

Người này dù sao ở Tối chung chi địa đợi một lúc lâu, thông qua tự thân tích lũy, còn có thỉnh thoảng rình giết, cũng tích góp một bút phong phú Hư Đan, ngày đêm phun ra nuốt vào, rốt cục tiến vào 'Tồn' cảnh giới.

Cái gọi là 'Tồn', chỉ là có thể đem thu nạp Thái Khư lực lượng tồn ở trong cơ

thể, thời gian sử dụng thả ra, một ít thiên tài Đạo Tổ, chỉ cần Hư Đan đầy đủ, chậm rãi tìm tòi, tổng có thể đi vào cảnh giới này.

Nhưng Thái Khư lực lượng ứng dụng, dù sao cùng cái khác Đạo Tổ không giống.

Tựa như lúc này Từ Quân Tử, bản thân đại khái hai, ba viên Đạo Quả lực lượng, thả ra Thái Khư lực lượng sau, liền dám cùng Phương Nguyên quyết tranh hơn thua!

"Gào a!"

Một mặt khác, Sơn Quân gầm thét lên, xé nát áo của chính mình, hướng về trước bổ một cái , hóa thành song đầu quái hổ bổn tướng.

"Quả nhiên, dám tính toán cái khác Đạo Tổ, tất là có có chút tài năng!"

Phương Nguyên ý nghĩ hơi động, một mảnh hào quang màu xanh bao bọc toàn thân.

Vù vù!

Thân thể hắn trọng lượng tựa hồ biến mất, ở hung mãnh hổ nhào trước hóa thành một trang giấy người, theo gió mà động, hổ trảo chưa đến, thân hình đã chủ động bị gió mát dập dờn đến lùi lại.

Mặc cho Sơn Quân rít gào liên tục, mấy lần tấn công, đều là không làm gì được hắn chút nào.

Xèo!

Một lần né tránh bên trong, Phương Nguyên quay đầu đi, lại né qua một đạo mũi tên giống như Thái Khư lực lượng.

"Sơn Quân, lần này nếu không thể giết người này, chúng ta ngày sau tất bị

hắn giết chết!"

Từ Quân Tử cắn răng, mịt mờ liếc thành trì một chút.

"Ngươi nghĩ lén lút vào thành, tốt bảo vệ một cái mạng nhỏ? Tựa hồ cùng nói với Sơn Quân không giống chứ!" Phương Nguyên chỉ cươi cười, đưa tay ở trên thân đao một vệt.

Ô ô!

Nhất thời, đơn đao hí dài, lưỡi đao hiện nổi lên ra một tầng hào quang màu bạch kim.

"Ngươi. . . Ngươi cũng là Tồn cảnh giới? Vì sao? Vì sao ngày hôm qua còn muốn cố ý gạt ta?"

Nhìn thấy tình cảnh này Từ Quân Tử vừa giận vừa sợ.

"Nói một cách chính xác, ta cũng không phải là một đến chính là Tồn cảnh giới, mặc dù có thể lĩnh ngộ, còn cần cảm ơn ngươi hơn 100 viên Hư Đan đây. . ."

"Một trăm viên?"

Từ Quân Tử lập tức nghĩ đến ngày hôm qua giao dịch, trong miệng tràn đầy cay đắng: "Bình thường Đạo Tổ, mặc dù nuốt chửng một ngàn viên Hư Đan, cũng không nhất định có thể có tiến bộ!"

"Có lẽ. . . Bởi vì ta chính là không giống chứ?"

Phương Nguyên khẽ mỉm cười, trường đao chém ngang, hào quang màu trắng trên không trung lấp loé.

Chính đang tại bồi hồi Sơn Quân ngẩn ra, khổng lồ đầu hổ liền rớt xuống, máu tươi phun mạnh.

Trên thực tế, Phương Nguyên không có nói thật.

Hắn ở bên ngoài liền đăm chiêu Thái Khư hỗn loạn, trước hai viên Đạo Quả trên lại lưu lại Thái Khư lực lượng, bởi vậy đối với cái này hiểu rõ rất sâu.

Có cơ sở này, lại thêm vào đi tới Tối chung chi địa, kiến thức cùng tầm mắt tăng lên, đặc biệt ngày hôm qua rừng bia tẩy lễ , khiến cho hắn có thu hoạch lớn.

Lại thêm vào Từ Quân Tử hùng hồn biếu tặng một trăm viên Hư Đan, vừa vặn đem hắn cuối cùng ngắn bản bù đắp , khiến cho hắn có thể phá quan.

"Hư thú thịt dù sao không phải Hư Đan, không cách nào một lần ăn quá nhiều, nhưng Hư Đan sẽ không có cái vấn đề này, chẳng trách có thể so với Hư thú giá thịt giá trị hơi cao. . ."

Phương Nguyên âm thầm gật đầu, lúc này, liền nhìn thấy Từ Quân Tử không nói một lời, trốn hướng về cửa thành.

Đùng!

Đột nhiên, hắn lại bị một khối đột nhiên hiện lên tường đá ngăn trở đường đi, không khỏi xoay người lại, sắc mặt cứng đờ nhìn Phương Nguyên: "Ngươi muốn thế nào, mới bằng lòng buông tha ta?"

"Thật là có thú. . . Đến hiện tại, trái lại còn ở sắp chết giãy dụa. . ."

Phương Nguyên từng bước một tiến lên, đột nhiên, trên tay trường đao hình như có linh tính, xẹt qua một đạo vi diệu đường vòng cung, đem một đạo hào quang màu tím đánh bay.

Đạo kia tử quang bị bạch quang bao bọc, trôi nổi ở Từ Quân Tử đỉnh đầu, hiện ra phù kiếm bản thể.

"So với Sơn Quân mà nói, một cái có thể đi vào cảnh giới thứ nhất Đạo Tổ, hiển nhiên còn có rất nhiều hậu chiêu!"

Phương Nguyên cười gằn xuống, vừa nãy hắn như sơ ý bất cẩn, nhất định bị phía sau phi kiếm trọng thương: "Nhưng hiện tại. . . Ngươi không có cơ hội! Giết!"

"Chết đi cho ta!"

Từ Quân Tử để phi kiếm rơi xuống ở trong tay, Thái Khư lực lượng đột nhiên một thịnh , hóa thành một đạo tàn ảnh.

Ầm!

Hai bóng người đan xen mà qua, từng cái đứng lại.

Phương Nguyên sờ sờ gò má, phía trên hiện ra một đạo vết máu.

Mà sau lưng hắn, Từ Quân Tử thân thể chia năm xẻ bảy, tung toé ra máu tươi.

"Hô. . ."

Phương Nguyên thở ra một hơi dài, trong lòng hiện ra một loại mãnh liệt cảm giác không thật.

Ở bên ngoài, hao hết thủ đoạn mới có thể phong ấn Đạo Tổ, một thoáng chỉ đơn giản như vậy chết rồi hai vị?

"Xem ra, cái này cũng là Tối chung chi địa chỗ đặc thù, Đạo Tổ chết rồi, chính là thật sự chết rồi, khó có thể phục sinh? Nơi này đến cùng là hi vọng nơi, vẫn là Đạo Tổ bãi tha ma?"

Phương Nguyên mím mím môi, nhìn hai cỗ Đạo Tổ thi thể.

Đột nhiên, hắn khóe mắt dư quang thoáng nhìn, liền từ trong vũng máu, lấy ra một viên màu bạch kim tinh thể.

Tinh thể này có tám mặt, giống như óng ánh long lanh kim cương giống như, trung tâm nhưng có một đoàn màu bạch kim nguồn sáng.

"Đây là Từ Quân Tử trong cơ thể tích trữ Thái Khư lực lượng ngưng tụ. . . Ít nhất bù đắp được một ngàn viên Hư Đan giá trị. . ."

Phương Nguyên đem chiến lợi phẩm thu cẩn thận, sâu sắc miệng thở ra một hơi dài: "Cái này Tối chung chi địa. . . Thực sự là tàn khốc. . ."

Ầm ầm ầm!

Ngay khi hắn chuẩn bị thu thập trở về thành thời khắc, đột nhiên, một đạo kinh thiên động địa kiếm quang hiện lên.

Ánh kiếm kia phóng lên trời, giống như màu bạch kim dãy núi, đột nhiên khuynh đảo mà xuống, thế như vạn cân rơi vào phía trên tường thành.

Bùm bùm!

Các loại trận pháp ánh sáng bùng lên, chợt tường thành liền bị đánh ra một cái lỗ thủng to lớn.

Rất nhiều bóng người bay trốn, hoảng sợ như chó mất chủ.

"Thành Đạo Tổ. . . Bị một kiếm bổ ra?"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, cũng là vô cùng khó mà tin nổi: "Cái này ít nhất muốn mười tôn Đạo Tổ lực lượng, đồng thời vẫn là Sinh cảnh giới bá chủ chứ?"

Có thể làm được việc này người, tất nhiên là Đạo Tổ đỉnh cao, còn có thể từ Thái Khư bên trong cuồn cuộn không ngừng lấy ra Thái Khư lực lượng.

Nếu là còn ở cảnh giới thứ nhất, vậy thì phải cẩn thận từng li từng tí một, keo kiệt mỗi một phân lực lượng sử dụng, đây là Đạo Tổ bản năng.

"Như vậy bá chủ, tại sao lại vừa vặn ở thành Đạo Tổ bên trong ra tay đánh nhau?"

Phương Nguyên nhanh chóng lui về phía sau, trong mắt suy tư bất định.

Trong chớp mắt, lại là nghĩ đến Vương Xà, còn có ngoại giới địa cầu vũ trụ biến hóa.

"Thành Đạo Tổ sừng sững ở đây, cũng không một sớm một chiều việc, huống chi mâu thuẫn không lại đột nhiên bạo phát, thế nào cũng phải có một cái lời dẫn. . . Vậy thì vô cùng có khả năng là khoảng thời gian này tiến vào Tối chung chi địa Đạo Tổ! Chính là không biết là Vương Xà, vẫn là những người khác. . ."

Thế lực khắp nơi nguyên bản cân đối, không đánh được.

Có thể cạy động khắp nơi phong vân điểm tựa, tất nhiên là địa cầu vũ trụ cùng Hồ Hạ vũ trụ mâu thuẫn, có khả năng nhất bị ngoại lai Đạo Tổ gợi ra, cũng là cái này.

"Dù sao. . . Không phải mỗi một cái Đạo Tổ đều có thể như Nghệ Bá như vậy, đối ngoại vật thờ ơ không động lòng. . ."

Phương Nguyên đứng lại, quan sát chiến trường.

"Đi mau!"

"Đòi mạng, vì sao Hồ Thiên đạo tổ cùng Quân Thiên đạo tổ đánh lên rồi? Hai đại thế lực muốn khai chiến sao?"

"Cái này hai vị đều là Đạo Tổ đỉnh cao người, lại là tầng thứ hai 'Sinh' cảnh, vẫy tay một cái, tự có vô cùng lực lượng khổng lồ, bình thường Đạo Tổ đụng đến tức chết a. . . Không được, những người khác cũng đánh lên rồi!"

"Đại khủng bố!"

. . .

Rất nhiều tất tất sách sách bóng người, chạy nạn giống như, từ thành Đạo Tổ bên trong chạy trốn mà ra.

Tình cờ có kẻ xui xẻo, bị đại chiến lan đến đi vào, lập tức chính là hài cốt không còn kết cục.

"Vị huynh đài này!"

Phương Nguyên xem chuẩn cơ hội, cản xuống một cái áo đen đạo sĩ trang phục Đạo Tổ: "Thành Đạo Tổ. . . Vì sao như vậy?"

"Ai. . . Còn không là địa cầu cùng Hồ Hạ hai phe loạn đấu. . ."

Đạo sĩ kia lắc đầu một cái: "Đều là chuyện ngoại giới, cần gì đưa vào Tối chung chi địa đây?"

'E sợ cái gọi là ngoại giới cừu hận , bất quá là cái lời dẫn, cứu căn nguyên của nó, vẫn là song phương ở Tối chung chi địa cố hữu mâu thuẫn, nếu không thì, các Đạo Tổ thái thượng vong tình, lại sao dễ dàng như thế khai chiến, đem chính mình rơi vào hiểm địa?'

Nhìn càng ngày càng mở rộng chiến trường, Phương Nguyên không khỏi cùng cái khác Đạo Tổ cùng nhau, liên tục lui về phía sau.

Thu!

Nhưng là lại vào lúc này, từ giữa bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng réo rắt phiêu dật phượng hót.

Ánh sáng năm màu hóa thành sao băng, rơi rụng ở cách đó không xa , hóa thành một con giống như núi Phượng Hoàng thi thể, từng tia tia bạch quang ở bên ngoài cơ thể ngưng tụ.

"Ta nhận ra. . . Đó là địa cầu vũ trụ bá chủ một trong, Ngũ Hành đạo tổ!"

Một tên Đạo Tổ lẩm bẩm, đột nhiên không nói một lời, hướng về thi thể phóng đi.

Cái khác Đạo Tổ tỉnh giấc chiêm bao , tương tự như vậy.

"Cũng là muốn tranh nhau làm con kên kên. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi cực kỳ khinh thường.

Một cái Từ Quân Tử tử vong sau khi ngưng tụ, đều có thể so với một ngàn viên Hư Đan, loại này bá chủ đây?

Càng không cần phải nói, từ trên người chúng, có lẽ có thể thu được bước vào cảnh giới thứ hai phương pháp, một bước lên trời!

Ở đây cự lợi phía dưới, cho dù bất kỳ lý do gì, cũng ngăn cản không được các Đạo Tổ điên cuồng!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1176: Thắng Hiểm

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1177: Phá Cảnh

Vương Xà chết rồi, trên người nồng nặc Thái Khư lực lượng ngưng tụ, giống như một vầng mặt trời nhỏ.

"Tụ tập mấy vạn Hư Đan tinh thể. . . Vương Xà kẻ này mệnh thật không tệ , nhưng đáng tiếc gặp phải ta!"

Phương Nguyên thành thật không khách khí, đem tinh thể hấp thu, trong cơ thể Thái Khư lực lượng ngưng tụ một mảnh, hầu như muốn trở thành thực chất.

"Tám tôn! Thêm vào những thứ này Thái Khư lực lượng, sức chiến đấu của ta tuyệt đối có tám cái Đạo Quả trình độ. . . Cảnh giới cũng là vô hạn tiếp cận cảnh giới thứ hai! Dù là ở Tối chung chi địa bên trong, cũng coi như một phương tiểu cự đầu. . ."

Hắn hơi xúc động, chỉ là nửa ngày không tới, vận mệnh của mình thì có như vậy biến hóa.

Đương nhiên, trong đó Vương Xà cống hiến, không đủ một phần ba, chân chính lên tác dụng lớn, vẫn là Phượng Hoàng cùng Thanh Long truyền thừa.

Hai vị này địa cầu vũ trụ bá chủ, quả thật là đem hết thảy đều giao phó cho mình.

"Đồng thời. . . Một cái Đạo quả, tạo nên không ra mặt khác một cái Đạo quả, nhưng hai vị, ba vị đây?"

Lúc này Phương Nguyên, trong con ngươi liền lóe qua dã tâm ngọn lửa.

Điều này cũng với hắn thực lực kịch liệt tăng lên có quan hệ, hắn bây giờ, tuyệt đối có thể nói cảnh giới thứ hai xuống vô địch, hoàn toàn có thể tham dự lúc này đại chiến, thậm chí đang đại chiến ở trong, cũng không phải bia đỡ đạn giống như nhân vật, mà là bên trong cao tầng!

Có cái này sức lực, tự nhiên có thể đặt chân chiến trường.

Một niệm đến đây, hắn lập tức đường về.

Hồ Hạ cùng địa cầu thế lực đại chiến, đã càng lúc càng kịch liệt, toàn bộ thành Đạo Tổ đều hủy hoại trong một ngày.

Giữa bầu trời mây đen phun trào, phảng phất có mấy con quái vật khổng lồ chính đang tại qua lại đan xen.

Tùy ý trong lúc đó, thì có ngưng tụ đến cực điểm Thái Khư hào quang rơi xuống, bình thường Đạo Tổ đụng đến tức chết.

Mà từng cái mặt trời nhỏ, liền không ngừng từ giữa không trung rơi rụng.

Những kia đều là địa cầu cùng Hồ Hạ vũ trụ trung kiên chiến lực, tuy rằng không có lĩnh ngộ cảnh giới thứ hai, nhưng ít nhất cũng là năm cái Đạo Quả lực lượng hướng lên, đồng thời tích trữ mấy vạn Hư Đan lực lượng, chỉ so Phương Nguyên hơi kém một tia.

"Lấy văn minh hỏa chủng làm vì dẫn, hồn hề trở về!"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, trực tiếp móc ra văn minh hỏa chủng, bắt đầu triệu hoán.

Vù vù!

Từng tia tia Đạo Tổ Chân Linh, nhất thời dọc theo văn minh ánh sáng tiếp dẫn, nhũ yến đầu hoài giống như, đi vào hắn ôm ấp.

Cùng lúc đó, lượng lớn trí nhớ cùng kinh nghiệm, cũng tiến vào Phương Nguyên biển ý thức , khiến cho hắn các hạng kiến thức đều là tăng vọt.

"Là hắn!"

"Còn dám trở về?"

"Mau giao ra truyền thừa!"

Tự do ở bên ngoài tạp ngư các Đạo Tổ, nhìn thấy Phương Nguyên đi mà quay lại, còn dám trắng trợn như vậy cướp đoạt, trong mắt đều lập loè ra nguy hiểm ánh sáng, nhanh chóng chạy tới.

"Cút!"

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, con ngươi đều tựa như hóa thành màu bạch kim, phẫn nộ hét một tiếng.

Ầm ầm!

Phảng phất một vầng mặt trời nhỏ bạo phát, trước hết mấy tôn Đạo Tổ trong nháy mắt bị hòa tan.

Rừng rực bão táp tản ra, gào thét khí lưu đem xa một chút Đạo Tổ đánh bay, hét một tiếng oai, dĩ nhiên hung hãn như vậy!

"Dĩ nhiên cũng là một cái tiểu cự đầu?"

"Thôi thôi, xem bên trên bá chủ làm sao trừng trị hắn!"

"Ác giả ác báo!"

May mắn còn sống sót Đạo Tổ dồn dập lùi lại, tranh đoạt Hồ Hạ thế lực di hài.

Nhưng vào lúc này, kỳ biến lại sinh!

Văn minh hỏa chủng ký thác rất nhiều Đạo Tổ Chân Linh, quang mang lại trướng!

Nguyên bản chỉ có thể thu nạp địa cầu Đạo Tổ nó, lại hướng về Hồ Hạ Đạo Tổ cũng phát ra quang mang.

Những kia Hồ Hạ ngã xuống Đạo Tổ đồng dạng điều có cảm giác, dồn dập lấy một tia Chân Linh ký thác.

"Đúng rồi!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Phương Nguyên lại là hiểu ra: "Hồ Hạ cùng địa cầu vốn là một thể, đều là Đại Hạ! Văn minh quang năng tiếp dẫn phe địch Đạo Tổ, đó là không chút nào thấy kỳ quái. . . Mà Hồ Hạ vũ trụ Đạo Tổ cũng rõ ràng, ở Tối chung chi địa ngã xuống, chính là thật sự chết rồi, ngược lại ký thác văn minh hỏa chủng bên trong, còn có một tuyến sinh cơ, vì lẽ đó sẽ không chống cự!"

"Cơ hội lớn!"

Nghĩ tới đây, Phương Nguyên kích động khó nhịn, chủ động xuất kích, quét ngang chiến trường.

Phàm là ngã xuống Đạo Tổ, bất luận địa cầu Hồ Hạ, tất cả đều bị hắn thu nhập văn minh hỏa chủng bên trong, tiện thể thu được đối phương toàn bộ truyền thừa.

"Chết cực hạn, chính là sinh!"

"Nguyên lai hư vô phần cuối, trái lại có thể có sinh cơ!"

Một cái Đạo quả, tự nhiên tạo nên không ra mặt khác một cái Đạo quả.

Nhưng ngược lại chính là, như nuốt chửng hơn một nghìn tôn Đạo Tổ, dù là một con lợn, cũng có thể chống đỡ thành một con Đạo Tổ heo!

Phương Nguyên đương nhiên không phải heo.

Thực chất lên, hắn tố chất, ngộ tính, thậm chí cơ duyên, đều là Đạo Tổ bên trong đứng đầu, khoảng cách cảnh giới thứ hai chỉ thiếu chút nữa.

Lúc này, được đến Hồ Hạ cùng Hồ Hạ rất nhiều ngã xuống Đạo Tổ truyền thừa, đặc biệt trong đó còn có cảnh giới thứ hai bá chủ, nhất thời làm hắn đối với Sinh cảnh giới cảm ngộ rất nhiều.

Thần niệm xa xôi vô cùng, tựa hồ chạm đến vùng thế giới này thực chất.

Đó là Thái Khư ngưng tụ, nguyên bản không có thời gian cùng không gian, còn có năng lượng khái niệm.

Nhưng xây đến mức tận cùng, liền vật cực tất phản, có Thái Khư lực lượng ngưng tụ!

"Nguyên lai. . . Đây chính là Sinh cảnh!"

Phương Nguyên trong mắt tinh quang toả sáng, cảm giác trong cơ thể hai vị Thân ngoại hóa thân, thần Đại hủy diệt cùng Chủ Thần đạo quả dĩ nhiên ở hòa tan, chậm rãi truyền vào Mộng chi đạo quả bên trong.

Cùng lúc đó, hắn Mộng chi đạo quả, cũng bị một tầng bạch quang bao bọc, trở nên càng thêm óng ánh ánh sáng, phảng phất dát lên một tầng ngọc chi màu sắc.

Đạo Quả mỗi lần hít thở bên trong, liền một cách tự nhiên, từ Thái Khư bên trong chiết xuất ra thứ cấp Thái Khư lực lượng , khiến cho trong cơ thể lực lượng ngưng luyện một khối, mười phân vẹn mười.

"Cảnh giới thứ hai —— sinh, đột phá!"

Phương Nguyên hưng phấn hét dài một tiếng.

Đến cảnh giới như vậy, hắn cũng là Tối chung chi địa bên trong một phương bá chủ!

'Bất quá, lúc này Thái Khư lực lượng chỉ là bám vào ở Đạo Quả bên trên, còn vẫn chưa hóa thành bổn nguyên. . . Là bằng vào ta khoảng cách cảnh giới thứ ba, còn có một đoạn xa xôi khoảng cách, cũng không thể nói là hoàn toàn chưởng khống Thái Khư lực lượng cái gì. . .'

Dù cho như vậy, một cái cảnh giới thứ hai bá chủ, ở Tối chung chi địa bên trong là cái gì loại hiếm thấy?

Hôm nay nếu không là hai cái thế lực lớn nhất Hồ Hạ cùng địa cầu khai chiến, cũng sẽ không ngã xuống nhiều như vậy Đạo Tổ.

Bởi vậy, khi Phương Nguyên thét dài lúc, hắn thân hóa cột sáng, hướng nhập tầng mây bên trong, nhất thời liền kích đến hai bên thế lực tách ra, hấp dẫn đến rất nhiều chú ý.

"Dĩ nhiên có người đột phá cảnh giới thứ hai?"

"Không thể!"

Đối với cái này hai phe thế lực mà nói, cái này cũng là một cái cực lớn biến số , liền ngay cả song phương người cầm đầu, Hồ Thiên đạo tổ cùng Quân Thiên đạo tổ cũng không nghĩ tới.

"A? Dĩ nhiên là địa cầu vũ trụ phá diệt sau khi văn minh hỏa chủng!"

Hai vị tồn tại ánh mắt rơi xuống, tựa hồ nhìn thấu Phương Nguyên, đồng thời gật đầu.

Cùng lúc đó, một đạo kinh thiên kiếm khí chém xuống!

"Hồ Thiên lão tổ, ngươi dám! ! !"

Cái này một đạo kiếm khí, cùng với trước chém giết Phương Nguyên hoàn toàn không thể giống nhau, trước bất quá dùng dao mổ trâu cắt tiết gà, lần này lại là toàn lực mà phát!

Chỉ là nhìn thấy tia kiếm khí này, Phương Nguyên liền tâm thần dao động, có không cách nào địch nổi cảm giác, biết mình tuy rằng đột phá, nhưng khoảng cách cỡ này chân chính cường giả tối đỉnh, vẫn là chênh lệch một bậc.

Nếu như nói hắn là mới vào cảnh giới thứ hai, cái kia Hồ Thiên cùng Quân Thiên Lão tổ hai cái này, liền là chân chính cảnh giới thứ hai đỉnh cao, chỉ kém một tầng màng mỏng, là có thể tiến vào cảnh giới thứ ba tồn tại!

Dù là như vậy, Phương Nguyên vẻ mặt cũng không có một chút nào e ngại , bởi vì hắn biết, có người nhất định sẽ cứu hắn.

Ầm!

Quả nhiên, trong nháy mắt tiếp theo, từ một mặt khác, đột nhiên bay tới một cái hỗn độn bàn tay lớn, đem kiếm khí vỗ một cái mà tán.

Lúc này, những thứ này dật tán kiếm khí đối Phương Nguyên mà nói chính là gió mát lướt nhẹ qua mặt , căn bản liền không cần chủ động phòng ngự.

Hắn bay lên bầu trời, đi tới một cái trước mặt ông lão: "Đa tạ Quân Thiên đạo tổ cứu giúp!"

"Đều là một nguyên xuất ra, cần gì khách khí?"

Quân Thiên Lão tổ thân mang ma y, tóc bạc râu bạc trắng, tướng mạo hòa ái, mỉm cười đối mặt: "Không nghĩ tới ta địa cầu văn minh sau khi, còn có ngươi loại này trẻ tuổi tuấn ngạn, thực sự không sai! Không sai!"

Mà ở đối diện, nhưng là còn có một ông lão mặc áo đen, giận râu tóc dựng lên, sắc mặt âm trầm, chính là Hồ Thiên lão tổ.

Có chút kỳ dị chính là, tướng mạo của hắn, đúng là cùng Quân Thiên Lão tổ có một ít tương tự.

Cho tới bổn trận doanh, thậm chí đối diện trận doanh Đạo Tổ, nhìn chằm chằm Phương Nguyên ánh mắt, lại là hết sức phức tạp —— bọn họ ở phía trên quyết đấu sinh tử, Phương Nguyên lại ở phía dưới lớn kiếm lợi, cuối cùng thậm chí đột phá cảnh giới thứ hai, vượt quá bọn họ đại đa số người, tâm tình có thể tốt mới là lạ!

"Hồ Thiên đạo tổ!"

Phương Nguyên lúc này lại là không lo được những thứ này, giơ lên thật cao văn minh hỏa chủng, hướng về đối diện Hồ Thiên đạo tổ chất vấn: "Cái này hỏa chủng bên trong, cũng có ngươi phương Hồ Hạ Đạo Tổ chân linh ký thác, đồng thời hỏa chủng đã bị hoàn toàn luyện hóa, cùng ta một thể, ngươi muốn giết ta, là nghĩ phá huỷ hỏa chủng, diệt ngươi phương ngã xuống Đạo Tổ tất cả sinh cơ sao?"

Cái này một chỉ trách quả thật vô cùng sắc bén, đối diện Hồ Hạ trận doanh Đạo Tổ tuy rằng da mặt bất động, nhưng trên thực tế khí thế lại là đột nhiên hơi ngưng lại.

Hồ Thiên lão tổ nhưng là sắc mặt một đen.

Hắn dù cho là toàn bộ trận doanh thủ lĩnh, nói một không hai, nhưng cũng không thể tổn hại tất cả thủ hạ tập thể lợi ích, bằng không sẽ chờ chúng bạn xa lánh.

Mà Phương Nguyên bắt bí hỏa chủng, trong đó rất nhiều Hồ Hạ Đạo Tổ, đều là bọn họ bên này thân bằng sư hữu, thì có bắt bí lấy con tin mùi vị.

"Chúng ta địa cầu cùng Hồ Hạ, vốn làm một thể, cần gì như thế không màng sống chết, trí ngàn vạn năm tu hành tại không để ý? Không bằng hai đem dừng tay, làm sao?"

Phương Nguyên nhìn hướng về Quân Thiên Lão tổ, một bộ muốn làm lão giải hòa dáng vẻ.

"Lão phu nguyên bản liền vô ý tranh đấu, Hồ Thiên, ngươi đây?"

Quân Thiên Lão tổ khẽ mỉm cười, nhìn về phía đối diện Hồ Thiên đạo tổ.

Hồ Thiên đạo tổ chỉ giữ trầm mặc, trên thực tế, bọn họ sở dĩ dám trước tiên bốc lên chiến đấu, chính là vận dụng các loại thủ đoạn, bảo đảm có thể chiếm thượng phong.

Nhưng Phương Nguyên xuất hiện, lại đánh vỡ tất cả.

Một cái cảnh giới thứ hai bá chủ, đối với địa cầu vũ trụ giúp ích, tự nhiên là không tầm thường, là một cái vô cùng to lớn biến số!

Nếu như còn phải tiếp tục dây dưa xuống đi, cuối cùng nói không chắc liền thật sự biến thành lưỡng bại câu thương, thậm chí Hồ Hạ một phương đại bại thua thiệt.

"Nói thật hay!"

Trầm mặc chốc lát sau khi, Hồ Thiên đạo tổ liền thanh âm khàn khàn, cười gằn lên: "Nhưng trên người ngươi có ta Hồ Hạ Đạo Tổ di trạch, cũng có thể coi là ta Hồ Hạ một thành viên, cần gì tham dự tiến vào loại tranh đấu này đến!"

Hắn lão luyện cực kỳ, lập tức liền căn cứ thực tế hình thức, bắt đầu ly gián.

Hết lần này tới lần khác sử dụng sự thực cùng chứng cứ, đều là thật sự, có thể coi là dương mưu!

Liên tưởng đến trước, Phương Nguyên được lớn rất nhiều bá chủ truyền thừa, thậm chí liền Hồ Hạ cũng cùng nhau thu rồi cảnh tượng, một ít địa cầu phương Đạo Tổ nhất thời có chút vẻ mặt không lành lên.

"Xin lỗi. . . Tuy rằng Hồ Hạ đối với ta có chút ơn trạch, nhưng nếu tiếp tục nữa, ta chỉ có thể đứng ở địa cầu một phương!"

Phương Nguyên lắc đầu một cái, lập trường kiên định.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1178: Đại Hung

"Nếu vị này Phương Nguyên đạo hữu người mang địa cầu văn minh hỏa chủng, tự nhiên liền là chúng ta người, chư vị không thể đa nghi!"

Quân Thiên Lão tổ lập tức đứng ra, làm vì Phương Nguyên ngăn đở.

"Thôi, thôi. . ."

Hồ Thiên lão tổ thấy vậy, bùi ngùi thở dài: "Ngàn cân treo sợi tóc có người này đi ra làm rối, cũng là các ngươi mệnh không nên tuyệt. . . Quân Thiên, ngươi nhưng là còn muốn cùng ta tranh chấp?"

"Đạo chi sở tại, không thể không tranh!"

Quân Thiên Lão tổ hít sâu một cái, xúc động nói.

"Cái kia mười cái đồng hồ cát sau khi, chúng ta cùng nhau thăm dò cái kia nơi chính là, đến thời điểm lại phân cái sinh tử thắng bại, chỉ là nguyên bản chúng ta hai bên việc, xem ra muốn lan đến toàn bộ Tối chung chi địa bá chủ, ha ha. . ."

Hồ Thiên lão tổ ngửa mặt lên trời cười to, phẩy tay áo một cái, mang theo rất nhiều Đạo Tổ đi xa.

"Chúng ta cũng trở về đi!"

Quân Thiên đạo tổ mang theo địa cầu còn lại Đạo Tổ trở lại thành Đạo Tổ bên trong, nơi này đã là một mảnh hài cốt, liền rừng bia đều không tránh được độc thủ, sụp đổ hơn nửa.

Quân Thiên đạo tổ xin mời Phương Nguyên đi tới một chỗ động phủ, hai người đối diện mà ngồi, chỉ có một tên Đạo Tổ tiếp khách.

"Vị này chính là Thanh Tắc đạo tổ, xuất từ Thần Nông thị. . . Cũng là ta địa cầu ngoại trừ lão phu cùng ngươi ở ngoài, duy nhất một cái cảnh giới thứ hai!"

Quân Thiên đạo tổ thở dài nói.

"Xin chào Thanh Tắc đạo tổ!" Phương Nguyên chắp tay làm lễ, lẳng lặng chờ nghe tiếp.

"Ta địa cầu cùng Hồ Hạ vốn là một nguyên, dù cho ngoại giới có chút thù hận, ở đây Tối chung chi địa, lại đáng là gì đây? Không nghĩ tới gặp may đúng dịp, thêm vào tiểu nhân gây xích mích, chung quy vẫn là trở mặt thành thù!" Quân Thiên Lão tổ chịu không nổi cảm khái nói .

"Chính muốn thỉnh giáo Đạo Tổ, đến tột cùng vì sao?" Phương Nguyên cũng hơi nghi hoặc một chút, một cái Vương Xà lực phá hoại, tuyệt đối không thể lớn như vậy.

"Ngươi đại khái cũng có thể đoán được một chút, cùng đột phá cảnh giới thứ ba có quan hệ!" Quân Thiên đạo tổ không có che giấu ý tứ, êm tai nói: "Ta cùng Hồ Thiên, hắn là nơi đây trước hết đột phá cảnh giới thứ hai, nhưng khổ sở tìm hiểu, như trước không cách nào đem Thái Khư lực lượng luyện hóa thành bổn nguyên. . . Cái này đã không phải chúng ta bản thân vấn đề, mà là người ngoài, bởi vậy, chúng ta liền đem sự chú ý đặt ở nghiên cứu ngoại vật bên trên. . ."

"Hư thú?" Phương Nguyên lập tức đoán được đối tượng.

"Không sai, chính là chúng nó!" Quân Thiên Lão tổ có ý khen ngợi: "Những thứ này Hư thú, trên thực tế phần lớn cũng chỉ là chứa đựng Thái Khư lực lượng mà thôi, mỗi một quãng thời gian, đều phải trở lại đại hung nơi hành hương! Bởi vậy chúng ta hoài nghi, ở những kia đại hung nơi ở trong, liền có chân chính Thái Khư bổn nguyên! Mà ta cùng Hồ Thiên liên thủ, ở thăm dò một chỗ đại

hung nơi thì thật sự tìm tới một chỗ. . . Chỉ là nơi đó hung hiểm cực kỳ, chúng ta chuẩn bị không đủ, chỉ có thể trước tiên lui đi ra. . . Tiếp đó, chính là ngươi biết rồi."

"Tất cả mâu thuẫn, tự nhiên là quay chung quanh cái kia nơi Thái Khư bổn nguyên. . . Lẽ nào chỉ có thể cung cấp một người sử dụng? Mà luyện hóa cái kia nơi bổn nguyên sau, là có hay không có thể hòa vào Đạo Quả bên trong, đột phá cảnh giới thứ ba đây?" Phương Nguyên cau mày, đưa ra chính mình nghi vấn.

"Cái này ai cũng không rõ ràng, nhưng đối với ta cùng Hồ Thiên tới nói, tất cả đường đã đi tận, đó là có khả năng nhất. . ." Quân Thiên đạo tổ lắc đầu: "Cho tới bổn nguyên số lượng, lại là suy đoán, nhưng Hồ Thiên lại tin chắc Thái Khư trong, chỉ có một người có thể phá đạo, muốn chiếm hết khí vận cùng cơ duyên, mâu thuẫn liền bởi vậy mà đến, lại thêm vào tiểu nhân trêu chọc, là lấy đi đầu động thủ, cũng là có hôm nay hỗn loạn. . ."

Nguyên bản địa cầu cùng Hồ Hạ thế lực hẳn là tương đương, thậm chí càng vượt qua một đầu.

Nhưng hôm nay rõ ràng trúng kế sách, bị tiên phát chế nhân, liền tổn Phượng Hoàng cùng Thanh Long hai vị bá chủ, tổn thất nặng nề.

"Cái kia Hồ Thiên lão tổ trước khi rời đi, nói tới lan đến Tối chung chi địa tất cả bá chủ, chẳng lẽ nói chính là cái này?" Phương Nguyên nghĩ tới một chuyện, lập tức hỏi.

"Đúng là như thế. . ." Quân Thiên đạo tổ vuốt vuốt chòm râu: "Có tiểu hữu ngươi gia nhập, Hồ Hạ vũ trụ phản mà rơi vào hạ phong. . . Cái kia Hồ Thiên sợ là muốn tìm ngoại viện, lão phu vì chống lại, cũng chỉ có thể hướng đi một ít bạn tốt tiết lộ đại hung nơi tin tức. .. Bất quá cái này cũng là bản ý của ta, nói vậy dựa vào rất nhiều bá chủ lực lượng, nhất định có thể đem đại hung nơi mở ra, thu được cái kia phân Thái Khư bổn nguyên. . . Mà Tối chung chi địa hạt nhân không phải chỉ một chỗ, có lẽ có thể còn nhiều người đột phá. . ."

"Đây chỉ là tốt đẹp nhất tình huống. . . Nói vậy dù cho trước có thể đồng lòng hợp lực, đợi đến tìm tới Thái Khư bổn nguyên lúc, lại là một tràng loạn chiến a. . ." Phương Nguyên cũng là thở dài một tiếng, chợt đứng lên, nghiêm túc hướng về Quân Thiên đạo tổ thi lễ: "Lần này đại hung nơi một chuyến, tại hạ cũng muốn đi."

"Tiểu hữu thiên tư hơn người, như lão phu bất hạnh thất thủ, có thể làm vì địa cầu người dẫn đầu. . . Lại là mới nhập cảnh giới thứ hai. . ." Quân Thiên Lão tổ còn muốn khuyên một thoáng.

"Chỗ của Đạo, chết vạn lần không chối từ!" Phương Nguyên lại là vô cùng kiên định.

Có thể đột phá cảnh giới thứ hai, đã là toàn bộ Tối chung chi địa ngàn vạn năm đều khó mà nắm giữ phúc duyên lớn, hắn có thể không có một chút nào nắm đột phá cảnh giới thứ ba.

Lại nói, Quân Thiên cùng Hồ Thiên hai cái Đạo Tổ đỉnh cao, đều xác thực đã đi đến cực hạn, không cách nào có thể phá, hắn cũng sẽ không không biết tự lượng sức mình hoài nghi gì.

Xem ra, Đạo Tổ nghĩ muốn đột phá cảnh giới thứ ba, chỉ có tin tức ở Hư thú sào huyệt nơi sâu xa, đại hung nơi Thái Khư bổn nguyên trên.

"Cũng được. . ." Quân Thiên đạo tổ xúc động nở nụ cười: "Liền coi như một mình ngươi đi, cũng là chúng ta bên này nhiều một phần lực lượng. . . Ngươi cùng Thanh Tắc đi xuống trước, lão phu muốn thần du một, hai, thông báo một cái bạn cũ!"

"Tại hạ cáo từ!"

Phương Nguyên lần thứ hai hành lễ, cùng Thanh Tắc đạo tổ đi ra động phủ.

"Phương Nguyên đạo hữu, nếu ngươi ở thành Đạo Tổ còn không có động

phủ, không ngại đến ta nơi ở tạm làm sao?"

Thanh Tắc đạo tổ chính là một cái khí chất giống như lão nông người trung niên, mặc áo xanh, trầm ổn chất phác.

"Từ chối thì bất kính!"

Phương Nguyên tuy rằng ở thành Đạo Tổ có một cái trụ sở, nhưng chỉ là kém cỏi nhất cái kia một loại, tự nhiên miệng đầy đồng ý, đi tới Thanh Tắc đạo tổ động phủ, thưởng thức hắn bưng đến ngũ cốc trà.

"Nhìn thấy đạo hữu trên tay có địa cầu văn minh hỏa chủng, cái kia bên ngoài vũ trụ. . ." Thanh Tắc đạo tổ muốn nói lại thôi.

"Ta đã từng đi qua địa cầu vũ trụ nơi, nhưng này nơi đã quy khư. . ." Phương Nguyên thở dài, cũng không có cái gì có thể che giấu, trực tiếp nói.

"Như vậy a. . ." Thanh Tắc đạo tổ có chút ngơ ngẩn, chợt xúc động nở nụ cười: "Thôi, văn minh nơi, tức là ta hương. . . Ta địa cầu văn minh phúc xạ, đã khắp Thái Khư, ta thực sự là đem. . . Huống chi, trước đó, địa cầu vũ trụ đã diễn biến ba lần, trở lại lần thứ tư hỏa chủng lại mở ra, cũng không phải không thể. . . Trên thực tế, dù cho hỏa chủng tắt, khắp Thái Khư văn minh ánh sáng, cũng có thể ngưng tụ quả thứ hai đi ra, chỉ là sống nhờ trong đó rất nhiều Đạo Tổ chân linh, liền muốn cùng nhau ngã xuống. . ."

"Thì ra là như vậy!"

Từ Thanh Tắc đạo tổ nơi đó, Phương Nguyên đúng là đến rất nhiều bí ẩn, không khỏi nghe được say sưa ngon lành.

"Nguyên lai cái kia Quân Thiên đạo tổ cùng Hồ Thiên đạo tổ có chút tương tự, là bởi vì bọn họ chính là ruột thịt huynh đệ. . . Chỉ là sau đó lý niệm không hợp, mới phẫn mà chia tay. . . Tại hạ còn có nghi hoặc hỏi, muốn thỉnh giáo Đạo Tổ!"

Phương Nguyên lại nghe chốc lát bát quái, mới đem vấn đề của chính mình nói thẳng ra: "Không biết cái này Tối chung chi địa bên trong, cảnh giới thứ hai Đạo Tổ bá chủ, tổng cộng có mấy cái?"

Cỡ này bí ẩn, tuy rằng bình thường Đạo Tổ không biết, nhưng thành Đạo Tổ thủ lĩnh đám người khẳng định là biết đến.

"Cảnh giới thứ hai, là Sinh cảnh giới, ở Tối chung chi địa bên trong, có thể dời núi lấp biển, làm vì đại thần thông giả, vẫy tay một cái, liền có thể địch nổi trăm ngàn bình thường Đạo Tổ, tự nhiên không phải chuyện nhỏ, tiếc hôm nay ngã xuống ba vị, vẫn còn tồn tại ở, liền không đủ mười ngón số lượng. . ."

Đã ngã xuống, Phượng Hoàng cùng Thanh Long là thứ hai, còn có một vị, tự nhiên là Hồ Hạ vũ trụ tương ứng.

Đương nhiên, đều là tiện nghi Phương Nguyên.

"Luận thực lực, Quân Thiên đạo tổ cùng Hồ Thiên đạo tổ làm vì đỉnh cao, người bên ngoài muôn vàn khó khăn địch nổi. . . Ngoài ra, đều là bá chủ cấp bậc, tu vị cách biệt không xa, dù cho đạo hữu ngươi gặp phải trong đó một cái, cũng có thể giằng co một, hai. . ."

Căn cứ Thanh Tắc đạo tổ nói, ngoại trừ Phương Nguyên đã biết những thứ này ở ngoài, ở Hồ Hạ trận doanh bên trong, còn có một cái Hung Man chi chủ.

Cho tới thành Đạo Tổ ở ngoài, nhưng là còn có Vạn Sơn đạo tổ, Thiên Nhãn đạo tổ, cùng với Phong Hoa đạo tổ.

"Trong này, Vạn Sơn đạo tổ cùng Thiên Nhãn đạo tổ cùng Hồ Thiên đạo tổ giao hảo, Phong Hoa đạo tổ kết bạn với Quân Thiên đạo tổ tâm đầu ý hợp. . . Ngoài ra, hay là còn có một hai tôn mai danh ẩn tích bá chủ. . ."

Dù sao Tối chung chi địa không lớn không nhỏ, dù cho bá chủ tu vị cũng khó có thể nhìn quét, khó tránh khỏi có một lòng khổ tu cá lọt lưới.

"Như vậy. . . Cũng gần như là mười tôn bá chủ hợp lực, quét ngang một cái Hung thú sào huyệt, ứng khi không thành vấn đề chứ?"

Phương Nguyên định ra tâm, chỉ cươi cười.

"Hư thú sào huyệt tự nhiên vô cùng nguy hiểm, có thể làm cho Lão tổ đều xưng là đại hung nơi, tất nhiên là có thể làm cảnh giới thứ hai bá chủ ngã xuống nguy hiểm hiểm. . ."

Thanh Tắc đạo tổ xúc động cười nói: "Bình thường Hư thú, một hai đầu tự nhiên không đáng sợ. . . Nhưng số lượng một nhiều, như núi như biển, cũng có chút phiền phức. . . Then chốt là trong đó khả năng có Hư thú vương giả tồn tại, đây là hoàn toàn có thể so với cảnh giới thứ hai Đạo Tổ bá chủ hung vật! Mà đại hung nơi, còn có Thú hoàng!"

"Thú hoàng? ! Hư thú chi hoàng?"

Phương Nguyên hít vào một ngụm khí lạnh.

"Không sai, Thú hoàng có thể nói Tối chung chi địa tuyệt nguy hiểm lớn, thậm chí càng vượt quá Lão tổ tông một bậc. . . Đương nhiên, cũng không có đột phá cái kia bước cuối cùng, nếu không thì, toàn bộ Tối chung chi địa Đạo Tổ e sợ cũng khó khăn trốn ma trảo, chỉ cần Lão tổ tông cùng Hồ Thiên đạo tổ hợp lực, tất nhiên có thể đánh chết kẻ này!"

Thanh Tắc đạo tổ đối với Quân Thiên đạo tổ rất tin tưởng.

"Như vậy hung hiểm, chẳng trách phải gọi là đại hung nơi. . ." Phương Nguyên nhưng là thở dài, biết nếu là mình nghĩ một người mò đi vào, cùng muốn chết cũng không có khác biệt gì.

"Làm sao? Đạo hữu nhưng là muốn muốn lùi một bước trời cao biển rộng?" Thanh Tắc đạo tổ ánh mắt lấp lánh, hiển nhiên cũng có một chút để Phương Nguyên biết khó mà lui ý nghĩ.

Đây cũng không phải là ác ý, mà là lòng tốt.

Dù sao nếu là lần này một nhóm xảy ra chuyện, toàn quân bị diệt, ngoại giới địa cầu thế lực có Phương Nguyên chủ trì, cũng không đến nỗi rắn mất đầu.

"Tuy rằng hung hiểm, nhưng ta tất đi!"

Phương Nguyên chỉ cươi cười, lại là kiên định từ chối: "Dù cho chỉ có một phần vạn cơ hội, ta cũng nghĩ tra tìm cái kia siêu thoát Đạo Tổ cảnh giới a. . ."

"Đã như vậy, vậy ta cũng không nói cái gì, chúc quân tâm tưởng sự thành! !"

Thanh Tắc đạo tổ thăm thẳm thở dài.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1179: Mạnh Mẽ Xông Vào

Đại hung nơi —— u ám hang động trước.

Nơi này chính là không biết nơi mấy đại Hư thú hạt nhân sào huyệt một trong, hầu như một phần ba Hư thú, mỗi một quãng thời gian, đều sẽ đến chỗ này hành hương.

Chính là bởi vì Hung thú hội tụ, như núi như biển, cũng là ít có mấy cái không có bị Đạo Tổ thăm dò qua địa phương một trong.

Đương nhiên, cái kỷ lục này, đã lúc trước bị phá vỡ.

Hồ Thiên đạo tổ cùng Quân Thiên đạo tổ liên thủ, một đường đột phá tới u ám hang động nơi sâu xa, thậm chí cảm ứng được Thái Khư bổn nguyên!

Cũng chính là bởi cái này rất lớn lợi ích nơi, mới dẫn đến song phương phân liệt, địa cầu cùng Hồ Hạ thế lực đại chiến một trận, lưỡng bại câu thương, Đạo Tổ ngã xuống như mưa.

"Cái này chính là hang động lối vào sao?"

Lúc này, Phương Nguyên ngóng nhìn trước mắt cao vút trong mây hẻm núi, không khỏi tự lẩm bẩm.

"Không sai. . . Nơi đây chỉ có thể coi là hang động môn hộ, nhưng cũng sinh tồn lượng lớn Hư thú, bình thường Đạo Tổ nhập chi tức chết, dù là chúng ta, bị dây dưa kéo lại, cũng rất là phiền phức!"

Thanh Tắc đạo tổ ở một bên giải thích.

Phương Nguyên nhìn bọn họ một chút cái này một trận doanh, người cầm đầu tự nhiên là Quân Thiên đạo tổ, ngoài ra, còn có một tên nữ tính Đạo Tổ, đạo hiệu Phong Hoa.

"Quân Thiên Lão tổ. . . Ngươi đến sớm!"

Đang đợi ở trong, Hồ Thiên lão tổ bóng người xuất hiện, giận râu tóc dựng lên, giống như cuồng sư, tùy ý tung bay.

Ở sau lưng của hắn, chính là một cái chiều cao chín thước đại hán, khoác da thú, bắp thịt nhô lên cao vút, mang theo cuồng man khí tức, chính là Hung Man chi chủ.

"Vạn Sơn đạo hữu, Thiên Nhãn đạo hữu, nếu cùng đi, cái gì không hiện thân gặp mặt!"

Quân Thiên đạo tổ đánh cái chắp tay, lại ngóng nhìn hướng về hư không.

"Xin chào đạo hữu!"

Đáp lễ ở trong, hai tên Đạo Tổ chậm rãi hiện thân, một người chính là người đàn ông trung niên dáng dấp, người mặc vạn sơn đạo phục, còn có một cái lại là một đám người hình sương mù dày, ở trong mở ra vô số con mắt.

"Cái này bên trong cốc Hư thú chỉ là gà đất chó sành, nhưng cũng có một chút thống lĩnh cùng vương giả tồn tại, nếu là bị dây dưa lên, cũng là phiền phức. . . Chư vị có thể có thượng sách?"

Quân Thiên đạo tổ cười híp mắt hỏi dò, ánh mắt vô tình hay cố ý nhìn hướng về Vạn Sơn đạo tổ.

"Thôi, liền biết ngươi ở đánh ta Vạn Sơn pháp bào chủ ý. . ."

Vạn Sơn đạo tổ bất đắc dĩ lắc đầu, lại vẫn là phẩy tay áo một cái.

Ong ong!

Ở hắn áo bào trên thêu thiên sơn vạn thủy nhất thời phảng phất sống lại giống như, tựa như ảo mộng, núi non trùng điệp, đem ở đây tám vị Đạo Tổ cùng bao bọc đi vào.

Này loại thần thông, ngoại giới tuy rằng tầm thường, nhưng ở Tối chung chi địa bên trong, lại là vô cùng khủng bố.

"Ở ta thần thông bên trong, bình thường Hư thú tuyệt đối không cách nào phát hiện đầu mối , liền ngay cả thống lĩnh cũng là bình thường. . ."

Ở Vạn Sơn đạo tổ bảo đảm xuống, Phương Nguyên theo mọi người tiến vào hẻm núi, liền thấy từng con Hư thú không nhìn phe mình mọi người, không khỏi âm thầm gật đầu, hắn biết bình thường Hư thú, đại thể tương đương với một cái Đạo Tổ.

Mà Hư thú thống lĩnh, nhưng là tương đương với cảnh giới thứ nhất, vương giả chính là cảnh giới thứ hai bá chủ, Hoàng giả chính là cảnh giới thứ hai đỉnh cao.

Cái này Vạn Sơn đạo tổ có thể giấu diếm được bình thường Hư thú cùng thống lĩnh, cũng tuyệt đối không ẩn giấu được Hư thú vương giả.

Bất quá nơi này chỉ là mới vào u ám hang động địa vực, mọi người vận may cũng sẽ không kém cỏi như thế, trực tiếp đụng vào Hư thú vương giả trước mặt.

Đoàn người trầm mặc, nhanh chóng chạy đi, không đến bao lâu, liền đến hẻm núi nơi sâu xa, nhìn thấy một cái vực sâu khổng lồ.

Cái này vực sâu phảng phất mặt đất mở ra miệng rộng, phun ra nuốt vào rất nhiều Hư thú.

"Phía dưới, mới thật sự là u ám địa vực, phải cẩn thận. . . Nơi đó Hư thú không là bình thường nhiều, đồng thời hơn nửa đều là Hư thú thống lĩnh, tình cờ

cũng có vương giả tồn tại. . ."

Hồ Thiên đạo tổ dặn một tiếng, trước tiên nhảy xuống, Phương Nguyên cùng Quân Thiên đạo tổ tự nhiên theo sát phía sau.

. . .

Vù vù!

Hai bên tiếng gió quán tai, sau một hồi lâu, dưới chân mới giẫm đến cứng rắn thổ địa.

Phương Nguyên ánh mắt lấp lánh, nhất thời thấy rõ trong bóng tối tất cả.

Đây là một chỗ cực lớn dưới đáy hang động, trên vách tường khảm nạm rất nhiều màu trắng tinh thể, dập dờn ra Thái Khư lực lượng gợn sóng.

"Dĩ nhiên đều là Thái Khư lực lượng kết tinh? Chỉ là một con đường, liền có mấy vạn Hư Đan lượng chứ?"

Phương Nguyên nhìn ra thấy có chút con mắt đăm đăm, nhưng cũng biết, nghĩ muốn vòng qua phía trên khủng bố phòng ngự, đối với cảnh giới thứ hai trở xuống Đạo Tổ mà nói, chính là nằm mơ.

Mà bọn họ những thứ này cảnh giới thứ hai Đạo Tổ, vốn đến từng cái từng cái là có thể từ Thái Khư bên trong lấy ra Thái Khư lực lượng, như thế nào sẽ quan tâm cái này?

"Dọc theo những thứ này kết tinh cất bước, nồng độ càng cao, đại biểu hướng chúng ta càng chính xác. . . Cái này cũng là chúng ta lần trước tìm tới Thái Khư bổn nguyên phương pháp, nhưng phải cẩn thận, càng là thâm nhập, Hư thú cấp bậc càng cao!"

Hồ Thiên đạo tổ trịnh trọng nhắc nhở.

Dưới nền đất đường hầm bốn phương thông suốt, một đường hướng phía dưới, tựa hồ muốn thâm nhập địa tâm.

Mà càng là truy tìm khoáng tinh cất bước, liền phát hiện trong đường nối Thái Khư lực lượng nồng độ càng cao, đến cuối cùng, cả cái lối đi bên trong, đều dập dờn hào quang màu bạch kim, hiện ra nửa trong suốt màu sắc.

Cái này lối đi vào rất lớn, Phương Nguyên mấy người đi ở mạch khoáng lối đi ở trong, liền giống như tám con kiến nhỏ.

"Cẩn thận, phía trước có một đội Hư thú thống lĩnh, tránh khỏi!"

Vạn Sơn đạo tổ ở giữa điều hành, Vạn Sơn pháp bào không hổ là Đạo Tổ chí bảo, dĩ nhiên che giấu qua rất nhiều Hư thú, liền vô cùng to lớn Hư thú thống lĩnh, đều không có phát hiện chút nào đầu mối.

Phương Nguyên mấy người dựa vào vách tường, cùng rất nhiều Hư thú gặp thoáng qua.

Những thứ này Hư thú thống lĩnh, một cái cá thể hình giống như núi nhỏ, trên lưng từng cây từng cây lợi kiếm giống như tinh thể nhô ra, đuôi cuối cùng còn có một cái cực lớn gai búa.

Tuy rằng trợn mắt lên, vẫn như cũ phát hiện không được hầu như là thiếp thân mà qua mọi người.

Đột nhiên, rít lên một tiếng truyền đến.

"Không được!"

Vạn Sơn đạo tổ ngẩn ra, chợt liền nhìn thấy giống như núi khổng lồ Hư thú thống lĩnh phần lưng, bỗng nhiên nhảy ra một con thú nhỏ.

Nó toàn thân giống như Thái Khư tinh thể đúc ra, trước ẩn giấu ở thống lĩnh trên người, dĩ nhiên không có một tên Đạo Tổ có thể phát hiện.

Lúc này rít gào một tiếng, sóng âm cuồn cuộn, dĩ nhiên trực tiếp đem Vạn Sơn đạo bào xé rách, hiện ra tám tên Đạo Tổ thân hình!

"Là Hư thú vương giả! Tốc giết!"

Hồ Thiên đạo tổ cùng Quân Thiên đạo tổ lập tức nhào tới, xa xa truyền âm: "Chúng ta đối phó con này vương giả, các ngươi đem cái khác Hư thú thống lĩnh đánh chết, ba tức bên trong giải quyết, ở cái này một con đường cuối cùng hội hợp!"

"Bị phát hiện sao? Nguyên lai Hư thú vương giả, liền trưởng thành bộ này đạo đức!"

Phương Nguyên một đao chém ra, Vũ Quang Chi Đao lấp loé, đem mấy con Hư thú thống lĩnh phân thây.

"Cái này có thể không nhất định, Hư thú vương giả hình thái bách biến, có khổng lồ như núi lớn, có lại là như con thú nhỏ này giống như, liền bình thường Hư thú đều so với nó lớn. . ."

Thanh Tắc đạo tổ ở một bên giải thích, từng đạo từng đạo màu xanh dây leo bay ra, đem Hư thú thống lĩnh ghìm chết.

Nhưng chân chính khiến Phương Nguyên kinh hãi, vẫn là hai đại thế lực thủ lĩnh.

Chờ đến bọn họ giải quyết Hư thú thống lĩnh lúc, liền nghe thấy một tiếng trầm thấp rít gào, đầu kia Hư thú vương giả chia năm xẻ bảy, nổ thành đầy trời tinh phấn.

"Còn lo lắng cái gì, đi mau!"

Chợt, ở Hồ Thiên cùng Quân Thiên đạo tổ dưới sự hướng dẫn, một nhóm tám người nhanh chóng thoát đi hiện trường.

Không đến bao lâu, từ phía sau liền truyền đến phẫn nộ rít gào.

"Dẫn chúng nó nhiễu mấy cái vòng tròn, vẩy lại rơi chúng nó!"

Hồ Thiên đạo tổ thái độ nhàn nhã, hiển nhiên giết chết một cái tương đương với cảnh giới thứ hai Đạo Tổ Hư thú vương giả, đối với hắn mà nói cũng không phải là vô cùng gian nan việc.

Nhìn thấy tình cảnh này Phương Nguyên, cũng chỉ có trầm mặc.

Cảnh giới thứ hai đỉnh cao, Đạo Tổ bên trong nhân vật vô địch, thực sự có chút vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

"Đây chính là hai đại lãnh tụ thực lực sao? Bình thường cảnh giới thứ hai Đạo Tổ ở trước mặt bọn họ, quả thực là gà đất chó sành a, chỉ có lẫn nhau, mới là đối thủ chân chính. . ."

Phương Nguyên không khỏi thở dài trong lòng.

Đương nhiên, u ám hang động nơi sâu xa, bảo vệ đại hung nơi hạt nhân đầu kia Hư thú Hoàng giả, có lẽ còn muốn vượt quá hai người này một bậc.

Nhưng này là đánh đơn độ đấu tình huống, lúc này gặp phải chư vị Đạo Tổ đồng tâm hiệp lực, tất nhiên chắc chắn phải chết.

"Tốt, phía trước một đoạn an toàn nhất con đường đã đi xong, đón lấy tất nhiên có nguy hiểm, mỗi một quan đều có Hư thú vương giả tự mình canh gác. . ."

Tám người lại tiến lên một đoạn sau khi, Hồ Thiên đạo tổ để đội ngũ dừng lại, vẻ mặt trịnh trọng: "Lần trước ta cùng Quân Thiên lẻn vào lúc, cũng là liên tục đột phá vài đạo phòng tuyến, mới nhìn thấy vùng đất trung tâm, cùng với Thái Khư bổn nguyên khí tức. . . Nhưng cuối cùng một đạo phòng tuyến, nhưng là do rất nhiều Hư thú vương giả tạo thành, không cách nào lẻn vào, chỉ có thể mạnh mẽ đột phá, cái này liền muốn xem các ngươi. . ."

Cho tới mạnh nhất hai đại lãnh tụ, tự nhiên nhất định phải nghỉ ngơi dưỡng sức, đối phó cuối cùng Hư thú Hoàng giả.

Cái khác Đạo Tổ liếc mắt nhìn nhau, đều không có điều gì dị nghị.

"Đã như vậy. . . Đi thôi!"

Quân Thiên đạo tổ gật đầu, mọi người lập tức hóa thành tám đạo hào quang, nhảy vào tỏa ra ánh sáng lung linh lối đi.

"Hống hống!"

Ở cái này một con đường phần cuối, thình lình có một con khổng lồ như núi nhỏ Hư thú vương giả, thân thể như cự quy, nằm phục trên mặt đất trên, duỗi ra mười hai cái cực lớn thủy tinh bàn tay.

Lúc này cảm ứng được ngoại địch khí tức, bỗng nhiên đứng lên, phát ra một tiếng tựa như long tựa như rùa rít gào, cực lớn cánh tay qua lại trong lúc đó, dĩ nhiên đem lối đi tất cả ngăn chặn.

Không nghi ngờ chút nào, muốn qua nó cái này quan, nhất định phải mạnh mẽ xông vào.

"Chết!"

Thấy vậy, Phương Nguyên mấy người tự nhiên hào không lưu thủ, rất nhiều quang mang rơi vào con này Hư thú vương giả trên người.

"Vũ Quang Chi Đao!"

"Thanh Tắc Chi Trảm!"

"Phong Hoa Đạo Quả!"

"Cuồng Man Chiến Kỳ!"

"Thiên Nhãn Ý Chú!"

"Vạn Sơn Chi Trọng!"

Sáu vị cảnh giới thứ hai Đạo Tổ bá chủ toàn lực một đòn, uy năng kinh khủng đến mức nào? Chỉ sợ liền ngay cả Hồ Thiên cùng Quân Thiên đạo tổ, cũng đến tạm thời tránh mũi nhọn.

Mà lúc này, bọn họ lại là xuất kỳ bất ý, nổi lên thương người, lực lượng hội tụ tại một điểm.

Nổ vang qua đi, đầu kia Hư thú vương giả sừng sững ở cửa động nơi, đột nhiên, trên người liền hiện ra từng đạo từng đạo vết rách, vỡ thành một chỗ băng lạnh.

Hống hống!

Ở cái này đầu Hư thú vương giả tử vong lúc, từ nơi càng sâu trong hang động, bỗng nhiên truyền đến rít lên một tiếng.

Phàm là nghe được cái này tiếng rít gào Hư thú, bên ngoài thân hiện ra hào quang màu đỏ ngòm, đột nhiên bắt đầu rồi bạo động.

Mà Phương Nguyên bọn họ nhưng là trong lòng căng thẳng, phảng phất bị cái gì tuyệt thế Hung thú nhìn chằm chằm.

"Là đầu kia Hoàng giả! Ở triệu hoán cái khác Hư thú, nhanh đi!"

Hồ Thiên đạo tổ cùng Quân Thiên đạo tổ hào không ngừng lại, xông hướng xuống một tầng.

Phương Nguyên mấy người vội vàng đuổi theo.

Thông qua cái lối đi này sau khi, cũng đã đến u ám hang động nơi sâu xa nhất.

Đó là một chỗ lớn vô cùng dưới đất không gian, lượng lớn Thái Khư kết tinh cung cấp ánh sáng.

Mà ở xung quanh, còn có một vòng thân thể nửa trong suốt, giống như thủy tinh Hư thú vương giả, tựa hồ chính đang tại truy đuổi nô đùa.

"Đại hung nơi hạt nhân, đến!"

Phương Nguyên hít sâu một cái, nhìn những thứ này Hư thú vương trung ương, vẻ mặt nóng rực.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1180: Tế Đàn

Đại hung nơi hạt nhân, chính là một cái cực lớn lòng đất hang động.

Mà Phương Nguyên nhìn thấy cái này hoàn cảnh, lập tức liền biết tại sao lần trước Hồ Thiên cùng Quân Thiên đạo tổ biết khó mà lui.

Hơn trăm đầu Hư thú vương giả, làm thành một vòng , căn bản không có góc chết, biện pháp duy nhất chính là mạnh mẽ đột phá.

Mà dù cho Hồ Thiên cùng Quân Thiên đạo tổ có thể làm được này điểm, cũng không có biện pháp duy trì toàn thịnh tư thái, nghênh chiến trung ương nhất Hư thú Hoàng giả!

"Thái Khư bổn nguyên đây?"

Phương Nguyên suy tư, nhìn hướng về bị Hư thú các vương giả bao vây trung ương.

Chỉ thấy ở nơi đó, tựa hồ có một toà màu bạch kim, hoàn toàn lấy Thái Khư lực lượng ngưng tụ tế đàn.

Mà ở tế đàn phía dưới, nhưng là ngưng tụ một luồng không cách nào truyền lời Tử vong chi khí, mang theo các loại oán niệm cùng không cam lòng, lại kinh lịch ngàn tỉ năm lên men, lúc này đã đủ để khiến cảnh giới thứ hai bá chủ biến sắc.

"Những kia là. . . Chết ở Tối chung chi địa Đạo Tổ oán niệm. . ."

Phương Nguyên nhìn thấy tình cảnh này, cũng là hít vào một ngụm khí lạnh,

đột nhiên có chút rõ ràng: "Chẳng lẽ nói. . . Chỉ có Đạo Tổ tử vong hội tụ đến số lượng nhất định, mới có thể đản sinh ra đầy đủ Thái Khư bổn nguyên sao?"

Ở đây Đạo Tổ, ngoại trừ Hồ Thiên cùng Quân Thiên ở ngoài, cũng là lần thứ nhất nhìn thấy cảnh tượng như thế này, một số ngơ ngác cùng cảm giác khủng bố, bỗng nhiên tập kích mỗi một cái tồn tại nội tâm.

"Dĩ nhiên như vậy. . . Thiên chi đạo, tổn có thừa mà bù không đủ. . . Lẽ nào, trước không thể có Đạo Tổ đột phá cảnh giới thứ ba, cũng là bởi vì Tối chung chi địa Đạo Tổ, bị chết còn chưa đủ nhiều?"

Thanh Tắc đạo tổ tự lẩm bẩm, không thể tin.

"Sinh tử chuyển đổi, tận ở trong đó, ha ha. . . Dù cho lần này chỉ nhìn thấy này tế đàn, cũng là vật siêu giá trị!"

Hung Man chi chủ lại là mặt mày hớn hở.

"Thái Khư bổn nguyên. . . Cùng ngã xuống Đạo Tổ có chút quan hệ?" Vạn Sơn cùng Thiên Nhãn đạo tổ nhìn nhau, có chút bất an, lại có chút cảnh giác.

Tất cả những thứ này, chỉ phát sinh ở trong chớp mắt.

Chợt, phía trước hơn trăm Hư thú vương giả bên trong, thì có một phần vứt bỏ phòng ngự, hướng về tám cái Đạo Tổ đập tới.

"Tốt, dùng đến các ngươi thời gian đã đến!"

Bất luận Hồ Thiên cùng Quân Thiên đạo tổ, thời khắc này đều là lãnh khốc cực kỳ: "Yểm trợ hai chúng ta giết tiến vào hạt nhân, rình giết Hư thú Hoàng giả, sau đó lại nhìn bổn nguyên phân chia như thế nào!"

"Vâng!"

Đây là trước đó liền thương lượng kỹ càng rồi, cái khác Đạo Tổ dồn dập đáp

ứng, sát chiêu điệt ra.

Nếu như nói trước đánh chết đầu kia chặn đường Hư thú vương giả , bất quá là mỗi cái Đạo Tổ bình thường thủ đoạn, lúc này liền đúng là toàn lực ứng phó.

Dù sao, đối mặt với mấy chục con Hư thú vương giả, chính là mười mấy tên cảnh giới thứ hai Đạo Tổ bá chủ vây công, dù cho Hồ Thiên cùng Quân Thiên đạo tổ cũng phải luống cuống tay chân, mạnh mẽ tổn hại một phen nguyên khí.

Hống hống!

Hư thú vương giả đợt thứ nhất tập thể công kích phía dưới, Phương Nguyên liền tàn nhẫn mà phun một ngụm máu.

May là những kia Hư thú vương giả cùng bọn họ những thứ này Đạo Tổ giống như, không cách nào đồng lòng hợp lực, đợt thứ nhất đến công sau khi, liền phân tán bao vây, từng người tự chiến.

Bọn họ sáu đại Đạo Tổ từng cái phòng ngự một phương, hai đại Lão tổ ở giữa trợ giúp , ngược lại cũng còn có thể miễn cưỡng chống đỡ.

"Thái Khư lực lượng, từ không sinh có!"

Phương Nguyên lau lau khoé miệng máu tươi, trên tay Thái Khư lực lượng ngưng tụ , hóa thành một thanh trường đao màu trắng, mạnh mẽ một chém: "Diệt Trụ!"

Một đao vừa ra, chém giết tương lai vô cùng khả năng!

Đối diện một con Hư thú vương giả bị đều đều từ ở giữa xé ra , hóa thành điêu khắc rơi rụng, cũng không có chút nào động tác.

"Dĩ nhiên. . . Chỉ là một đao?"

Thấy cảnh này rất nhiều Đạo Tổ, đều là trong lòng đại lẫm.

Không nghĩ tới một cái mới vừa lên cấp cảnh giới thứ hai bá chủ, cảnh giới tăng lên dĩ nhiên như vậy mãnh liệt!

Đặc biệt phe địch Hung Man chi chủ, trong mắt ánh sáng lạnh hầu như muốn nồng nặc thành thực chất.

Chỉ là vào giờ phút này, bất kỳ bé nhỏ vu oan hãm hại cử động, đều là tự tìm đường chết , bởi vì bọn họ đang đứng ở Hư thú vương giả vây công ở trong!

Cho dù là Phương Nguyên, một đao nổi lên, đánh chết đầu kia Hư thú vương giả sau khi, cũng lập tức thì có một đầu khác vương giả nhào tới, thật giống cuồn cuộn không dứt.

Đến lúc này, hắn cũng không dám liên tục triển khai Diệt Trụ chi đao, chỉ có thể lấy Vũ Quang Chi Đao dây dưa.

Nếu không thì, một khi hết lực mà lộ ra kẽ hở, liền chỉ có ngã xuống một đường.

"Cũng may Hư thú vương giả tuy rằng có thể nói địch nổi cảnh giới thứ hai bá chủ, đến cùng không bằng chúng ta linh hoạt đa dạng!"

Phương Nguyên dục huyết phấn chiến, đột nhiên trước mắt một rõ, lúc này mới phát hiện mình cái này Đạo Tổ chiến đoàn đã giết ra khỏi trùng vây, đi tới phòng tuyến trước.

Ở vào phòng tuyến bên trong, là trước bất động như núi Hư thú vương giả đại quân, lúc này nhìn ánh mắt của bọn họ, đều giống như ở xem một kẻ đã chết.

'Vừa nãy chỉ xông ra một nửa không tới Hư thú vương giả, lúc này còn lại, mới thật sự là tinh nhuệ. . .'

Dù là ngông cuồng nhất Hung Man chi chủ, lúc này nhìn Hư thú vương giả tạo thành đại trận, cũng là không khỏi tê cả da đầu.

Đến khoảng cách này, liền Phương Nguyên đều có thể cảm nhận được, tế đàn bên trên cái kia một đoàn cô đọng đến cực điểm ánh sáng.

Bọn họ những thứ này Đạo Tổ, còn có Hư thú vương giả trong cơ thể cái gọi là thứ cấp Thái Khư lực lượng, ở đoàn kia quang mang trước mặt , căn bản chẳng là cái thá gì, đột ngột sinh ra xấu hổ ngượng ngùng cảm giác.

"Quả nhiên. . . Là Thái Khư bổn nguyên!"

Vạn Sơn cùng Thiên Sơn, Phong Hoa đạo tổ nhìn nhau, đều là kinh ngạc thốt lên thành tiếng.

"Đầu kia Hư thú Hoàng giả đây?"

Phương Nguyên lại là cảnh giác cực kỳ.

Nếu như nói hắn miễn cưỡng có thể đối phó mấy con Hư thú vương giả, nhưng này đầu Hư thú Hoàng giả, lại là không nghi ngờ chút nào, có thể nghiền ép hắn thậm chí Quân Thiên Hồ Thiên đạo tổ tồn tại.

Chỉ là có thể nhìn thấy Thái Khư bổn nguyên, Hư thú Hoàng giả lại biến mất không thấy.

"Không đúng, trước rõ ràng nghe được Hư thú vương giả tiếng gào, còn có. . . Xem hai cái Lão tổ vẻ mặt, liền biết đầu kia Hư thú Hoàng giả khẳng định ở đây, liền Đạo Tổ đều không thể phát hiện ẩn thân sao?"

Một niệm đến đây, Phương Nguyên càng thêm cẩn thận cảnh giác.

"Kẻ cản ta chết!"

"Giết đi vào!"

Thái Khư bổn nguyên xuất hiện, đối với hai đại Lão tổ càng là vô thượng mê hoặc.

Rít gào ở trong, sáu đại bá chủ che chở hai vị Đạo Tổ, lấy quyết chí tiến lên phong thái, gầm thét lên giết vào vòng chiến.

Vô cùng Hư thú vương giả nhất thời nhào lên.

Ầm ầm!

Vạn Sơn chi chủ trên người, từng mảng từng mảng dãy núi bóng mờ trong nháy mắt vỡ vụn, lại bị cắn vào bàn tay kéo rời đi vòng chiến, chợt rất nhiều Hư thú vương giả nhào lên, cắn mở hắn Thái Khư phòng hộ, chỉ một thoáng máu thịt tung toé.

"Đi, không cần quản hắn!"

Hai vị Đạo Tổ vẻ mặt lạnh lùng, không nhúc nhích chút nào.

Con mắt của bọn họ tự do ở bốn phương hư không, hiển nhiên đang đợi Hư thú Hoàng giả một đòn trí mạng, ngoài ra, hết thảy đều là hi vọng hư ảo.

Loại này có thể đem sinh tử thản nhiên giao thác, rồi hướng tự thân lãnh khốc cực kỳ cách làm , khiến cho Phương Nguyên đều là phi thường kinh ngạc.

Nhưng lúc này, mất đi một đại Đạo Tổ, còn lại năm cái đều là áp lực tăng vọt.

"Hai đại Lão tổ không ra tay tới nói, dựa vào chúng ta , căn bản giết không tới trong trung tâm!"

Một lát sau, Phương Nguyên năm đại Đạo Tổ thì có sâu sắc nhất nhận thức.

"Lão tổ!"

Thanh Tắc cả người đẫm máu, lớn tiếng cuồng hô.

"Chưa tới lúc!"

Quân Thiên Lão tổ lãnh đạm đáp lại, rất có thiên địa bất nhân mùi vị.

Ầm!

Phương Nguyên giữ yên lặng, chống lại một con Hư thú vương, trên tay Thái Khư trường đao cũng là trong nháy mắt vỡ vụn , hóa thành từng mảnh từng mảnh con bướm bay lượn.

Hắn đột nhiên cúi đầu xuống, tránh thoát một con Hư thú vương nhào cắn, nhưng cũng là khiến mới vừa thật vất vả thành hình phòng ngự đại loạn.

"Hừ!"

Nhìn thấy tình cảnh này, Hồ Thiên lão tổ hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo một cái.

Một vệt bóng đen hiện lên, cầm trên tay một thanh đũa độ lớn, lại có tới dài ba thước kiếm đâm, bỗng nhiên đi tới, từng con Hư thú vương liền phá não mà chết.

"Lại là một cái cảnh giới thứ hai bá chủ, chúng ta lại không chút nào biết đạo tin tức, tất nhiên là lánh đời khổ tu một loại, dĩ nhiên như vậy cũng có thể bị Hồ Thiên đạo tổ tìm đến. . ."

Có như vậy một cái Sinh lực quân gia nhập, Thanh Tắc các loại Đạo Tổ rốt cục có thể thoáng thở ra một hơi, khôi phục trước chiến tuyến, hộ tống hai vị Đạo Tổ giết phá phòng ngự, đi tới hạt nhân tế đàn trước.

Lúc này, toàn bộ dưới đất không gian đã là dòng máu khắp nơi, còn lại mấy tôn Đạo Tổ vết thương trên người nằm dày đặc, sắc mặt tái nhợt.

Liền ngay cả cuối cùng xuất hiện cái kia một cái Sinh lực quân, cũng là trường kiếm gãy, khăn đội đầu rơi xuống, hiện ra nửa trong suốt khuôn mặt.

"Đây là ẩn cư sông Cửu Âm Hắc Thứ đạo tổ. . . Cùng ta có gặp mặt một lần, không nghĩ tới đã thành tựu cảnh giới thứ hai!" Phong Hoa đạo tổ đôi mắt đẹp lưu chuyển, khẽ mỉm cười.

"Thực sự là khó có thể tin. . . Chúng ta mấy tôn Đạo Tổ, dĩ nhiên có thể làm được như vậy!"

Thiên Nhãn đạo tổ ngóng nhìn chu vi.

Một vòng Hư thú vương giả thi thể rải rác chu vi, còn lại mấy chục con Hư thú vương bồi hồi không tiến lên, hiển nhiên là bị giết sợ, không dám tiếp tục trước đi tìm cái chết.

Cái nào sợ chúng nó biết rõ như thế tiếp tục nữa, liều mạng tổn hại hơn nửa, liền có thể làm những thứ này Đạo Tổ toàn quân bị diệt!

"Cái này chính là có trí tuệ, thậm chí tự mình tư duy sau tai hại. .. Bất quá đầu kia Thú hoàng hiển nhiên sẽ không ngồi xem, đợi đến nó thời điểm xuất thủ, chính là một cái tuyệt nguy cơ lớn!"

Quân Thiên đạo tổ nhìn kỹ chu vi, cười gằn nhắc nhở.

"Cái này tế đàn, còn có Thái Khư bổn nguyên, cùng oán lực sông dài. . ."

Phương Nguyên nhưng là bị cảnh tượng trước mắt hấp dẫn.

Đến nơi này sau khi, trên tế đàn cổ điển hoa văn đều là có thể thấy rõ ràng, một cái dòng sông màu đen dọc theo tế đàn chảy xuôi, bên trong phảng phất có vô số Đạo Tổ không cam lòng bàn tay, nghĩ phải bắt được tất cả có thể tóm lại đồ vật.

Mà tế đàn bên trên Thái Khư bổn nguyên, càng là chấn động nhân tâm , khiến cho rất nhiều cảnh giới thứ hai bá chủ hiện ra mơ tưởng mong ước sắc mặt.

Dù sao, chỉ cần luyện hóa Thái Khư bổn nguyên tiến vào Đạo Quả, đại thể liền có thể lên cấp cảnh giới thứ ba! Đột phá Đạo Tổ cảnh giới, do đó rời đi Tối chung chi địa.

Đối với những thứ này hi vọng vẫn còn tồn tại Đạo Tổ mà nói, này càng là vô thượng mê hoặc.

"Chỉ là không biết, nơi này Thái Khư bổn nguyên, đến cùng có thể mấy người đột phá. . ."

Phương Nguyên âm thầm thở dài một tiếng.

Không thể không nói, Hồ Thiên lão tổ lo lắng số lượng không đủ, muốn chiếm hết cơ duyên ý nghĩ, cũng không thể nói sai.

Tuy rằng này phân Thái Khư bổn nguyên nhìn hùng vĩ cực kỳ, nhưng có thể hay không chống đỡ một cái Đạo Tổ lên cấp, đều là chưa biết việc.

Lúc này, bọn họ tuy rằng đột phá đến tế đàn trước, trên thực tế cũng là tự hãm tuyệt cảnh.

Trước có màu đen oán lực sông dài cùng Hư thú chi hoàng ngăn đường, mặt sau lại có một đám mắt nhìn chằm chằm, lại không muốn tiếp tục tiến lên Hư thú vương.

"Cái này điều Đạo Tổ oán lực sông dài tuy rằng khủng bố, nhưng cũng chưa chắc không có phương pháp giải quyết!"

Đang lúc này, Thiên Nhãn đạo tổ ngóng nhìn màu đen sông dài, nói lời kinh người.

"Này giữa sông hội tụ vô cùng Đạo Tổ ngã xuống chi oán niệm, thực sự không phải chuyện nhỏ, e sợ đến huyết tế mấy tôn bá chủ, mới có thể vượt qua. . ."

Phương Nguyên thăm thẳm thở dài, đem Thiên Nhãn đạo tổ muốn nói lại thôi sự thực nói ra.

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1181: Qua Sông

Thái Khư bổn nguyên cuối cùng một tầng phòng ngự, Đạo Tổ chi oán niệm sông dài, hội tụ rất nhiều Đạo Tổ ngã xuống cùng không cách nào đột phá không cam lòng.

Chỉ có cảnh giới thứ hai bá chủ ngã xuống, mới có thể làm cho bọn họ dẹp loạn chốc lát?

Tin tức này vừa ra khỏi miệng, nhất thời hiện trường tình hình liền trở nên vi diệu lên.

"Vẫn còn có loại này hạn chế, biết bao ác độc? Chúng ta tuyệt đối không thể như vậy. . ." Phong Hoa đạo tổ cắn răng nói.

Dù cho như vậy, sáu đại Đạo Tổ vẫn là tách ra khoảng cách, từng cái ôm đoàn, càng mơ hồ đem hai vị bóng người cô lập đi ra.

Cái kia rõ ràng là Quân Thiên cùng Hồ Thiên đạo tổ!

Thấy vậy, Quân Thiên đạo tổ trên mặt không khỏi hiện ra một nụ cười khổ: "Chư vị. . . Ta cùng Hồ Thiên vẫn chưa có ý tưởng này, cái này điều oán lực sông dài tuy rằng khủng bố, nhưng ta cùng Hồ Thiên hợp lực, vẫn có thể khiến cho bất động nhất thời nửa khắc, chỉ là thi pháp lúc, như đầu kia Hư thú chi hoàng đột nhiên tập kích. . ."

"Lúc này xin mời hai vị Lão tổ yên tâm, bao ở trên người chúng ta!"

Hung Man chi chủ lập tức tỏ thái độ, lại liếc mắt chu vi không ngừng tới gần Hư thú vương: "Đêm dài lắm mộng, kính xin hai vị Lão tổ mau chóng động

thủ!"

"Hừ! Chúng ta trước bảo lưu thực lực, không phải là vì cái này thời khắc cuối cùng!" Hồ Thiên lão tổ hừ lạnh một tiếng, nhanh chân tiến lên.

Quân Thiên Lão tổ khẽ mỉm cười, tay áo lớn phấp phới, múa một mảnh bạch quang.

Mà ở Hồ Thiên đạo tổ trên người, nhưng là thuần túy một mảnh hắc quang, hai màu trắng đen hội tụ, như thái cực lưỡng nghi, không ngừng xoay tròn, cuối cùng quy làm một mảnh hỗn độn, lại từ trong hỗn độn, sinh ra một tia thuần túy ánh sáng!

"Đây là. . . Thái Khư lực lượng? Chân chính Thái Khư lực lượng? !" Phương Nguyên thấy vậy, con ngươi thoáng co rụt lại.

Biết cái này hai vị Đạo Tổ hợp lực thúc phát ra, tuyệt đối không phải bình thường cảnh giới thứ hai bá chủ lấy ra thứ cấp Thái Khư lực lượng có thể so với, quả thực cùng chân chính Thái Khư lực lượng không khác nhau chút nào.

'Có lẽ chỉ kém một tia, nhưng có thể làm được điểm ấy, quả thật khủng bố đáng sợ, chẳng trách hai người liên thủ, có đánh chết Hư thú Hoàng giả nắm!'

Phương Nguyên nhìn cái này một tia quang mang đi tới oán lực sông dài bên trên, toả ra ánh sáng chói lọi.

Cái kia từng cái từng cái Đạo Tổ không cam lòng bàn tay, dĩ nhiên phát ra tiếng kêu thảm, bốc lên khói trắng hòa tan, có cấp tốc thu về giữa sông, không dám thò đầu ra.

Thậm chí, toàn bộ màu đen sông dài đều là không có chút rung động nào, một bình như gương, loại kia khiến tất cả Đạo Tổ bá chủ bất an khí tức, thình lình biến mất không thấy!

Thái Khư ánh sáng đến, thậm chí liền ngay cả nguyên bản rục rà rục rịch Hư

thú vương, đều là vội vội vã vã rút lui mở đoạn lớn khoảng cách, không dám vượt qua Lôi trì nửa bước!

Một tia bạch quang, tựa như xuyên qua Thái Khư vũ trụ, trấn áp tất cả!

"Mau chóng qua sông!"

Quân Thiên Lão tổ tiếng nói réo rắt, lúc này mới sẽ có chút chấn kinh Thanh Tắc các loại Đạo Tổ kêu tỉnh lại.

Mọi người nhìn thấy sóng lớn không sinh sông dài, rốt cục bình tĩnh lại tâm thần, nhanh chóng lướt qua.

'Lấy hai vị này Lão tổ bày ra mang tính áp đảo thực lực, lúc trước nếu như thật sự muốn chết đánh, dù là cái này đại hung nơi có oán sông nơi lợi, Hư thú vương người cùng, còn có Hư thú Hoàng giả ở giữa thống lĩnh, e sợ cũng có thể cười đến cuối cùng, sở dĩ không thể, hay là bởi vì lẫn nhau kiêng kỵ quan hệ sao? Thực sự là đáng thương. . .'

Phương Nguyên trong lòng yên lặng hơi động, tựa như nắm chắc cái gì.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Ào ào ào!

Ở rất nhiều Đạo Tổ xẹt qua sông đen trong nháy mắt, phía dưới mặt nước bỗng nhiên nổ tung.

Vạn ngàn oán lực nước sông, mang theo có thể ăn mòn Đạo Tổ đáng sợ hung uy, thiên nữ tán hoa giống như vương xuống đến.

Xì xì!

Những thứ này nước sông rơi vào rất nhiều Đạo Tổ phòng ngự trên, lập tức dâng lên lượn lờ khói trắng , khiến cho sáu đại Đạo Tổ đều là sắc mặt tái xanh.

"Hống hống!"

Mấu chốt nhất, vẫn là hỗn tạp ở oán lực sông dài bên trong một cái khổng lồ bóng đen, lúc này rốt cục lộ ra bộ mặt thật!

Nó đầu ngựa sừng hươu, thân rắn đuôi cá, phảng phất phía đông truyền thuyết trong Thần long, trên lưng rồi lại mọc ra một đôi phía tây long dực, cả người giống như kim cương đúc ra, kiên cố cực kỳ, dĩ nhiên có thể ngắn ngủi dừng lại ở tràn ngập oán khí sông đen chi đáy!

Cho dù các Đạo Tổ có ứng đối đánh lén chuẩn bị, nhưng làm sao có thể ngờ tới, con này Hư thú Hoàng giả dĩ nhiên ẩn núp ở đáy sông, mang khỏa oán lực nước sông công kích?

Dù cho Phương Nguyên, trước cũng cho rằng nó bất quá có che dấu hơi thở cùng thân hình thần thông, lại không nghĩ tới, lấy oán lực sông dài làm vì che lấp, cái gì Thú hoàng khí tức đều không còn sót lại chút gì.

Lúc này, nương theo Hư thú Hoàng giả rít lên một tiếng, sóng âm cuồn cuộn ở trong, tất cả Đạo Tổ đều là động tác hơi ngưng lại.

Đó là đến từ sâu trong linh hồn thiên nhiên uy hiếp, tương tự người bình thường đối mặt với long uy!

"Hả?"

Phương Nguyên dù sao cũng là Mộng Sư xuất thân, đối với loại này tâm thần công kích nhất là chống cự, trước tiên giật mình tỉnh lại, lại phát hiện quanh thân tựa hồ nằm ở một loại trạng thái kỳ dị, thời gian cùng không gian trở nên hỗn loạn không chịu nổi, nhất thời khó có thể động tác.

Cái này một con Hư thú Hoàng giả tiếng gào, dĩ nhiên gồm cả tâm thần cùng hiện thực công kích, song trọng đến, khó có thể phá giải!

Bất quá dù cho như vậy, cái này tiếng gào cũng bất quá có thể ngưng trệ các

Đạo Tổ sát na thời gian thôi.

Nhưng Hư thú hoàng muốn cũng chính là cái này sát na.

Gào thét ở trong, nó đã mang theo khí thế như sấm vang chớp giật, ầm ầm rơi xuống!

"Không được!"

Phương Nguyên thấy rất rõ ràng, lúc này bọn họ ở vào sông đen bên trên, Hư thú Hoàng giả càng là vứt bỏ Hồ Thiên cùng Quân Thiên hai đại Lão tổ, phải đem bọn họ còn lại sáu đại Đạo Tổ một lưới bắt hết, tất cả ép vào oán lực sông dài trong.

Một khi thân bị vây tuyệt địa, lại bị Hư thú hoàng công kích, e sợ dù cho hai đại Lão tổ cũng cứu bọn họ không được!

'Đây là trước tiên gạt bỏ cánh chim sao? Đủ để thấy được hai đại Lão tổ ở Hư thú hoàng trong lòng, là cường đại cỡ nào cùng đáng sợ, dĩ nhiên cảm thấy loại này tuyệt sát cảnh giới cũng không cách nào giết chết đối phương. . .'

Bất quá Phương Nguyên chung quy là so với cái khác Đạo Tổ trước tiên thanh tỉnh nửa cái sát na.

Có lúc, cái này nửa cái sát na thời gian, liền đủ để quyết định tất cả!

Thân hình hắn phảng phất giống như cá lội, nhanh chóng di động, hiện ra vạn ngàn ảo ảnh, miễn cưỡng ở long trảo đến thời khắc, đi tới sông đen biên giới.

Nhưng không dùng!

Long trảo sát na bành trướng, che ngợp bầu trời giống như, phủ đầu chụp xuống!

"Nghiệt súc!"

"Ngươi dám!"

Phương Nguyên đã là bó tay hết cách, nhưng hắn tin tưởng những kia Đạo Tổ vì mạng sống, tất nhiên sẽ điên cuồng tự cứu, sử dụng tới tất cả thủ đoạn!

Quả nhiên, tiếng rống giận dữ bên trong, năm đại Đạo Tổ liều mạng một đòn, không biết ai vận dụng ép đáy hòm đòn sát thủ, liền Hư thú Hoàng giả tất sát công kích đều là thoáng hơi ngưng lại!

"Chính là hiện tại!"

Phương Nguyên trong lòng hào quang màu trắng tinh lóe lên, trong đôi mắt tựa như bạo phát ngọn lửa, dĩ nhiên khiến thân thể miễn cưỡng lướt ngang khoảng một trượng, tách ra lợi trảo biên giới, đi tới sông đen bờ bên kia.

Cái này một trượng khoảng cách, chính là sống và chết khác nhau!

Ầm ầm!

Ở sau lưng của hắn, long trảo ầm ầm rơi xuống, sông đen rít gào, rất nhiều Đạo Tổ oan hồn tái hiện.

Hơi nước mông lung bên trong, không biết truyền đến bao nhiêu kêu thảm thiết.

Phương Nguyên đứng lại, nhìn từ lâu đi tới bờ bên kia Quân Thiên cùng Hồ Thiên đạo tổ, trong lòng lóe qua một hơi khí lạnh.

Cái này hai vị Lão tổ, vừa nãy dĩ nhiên ngồi xem sáu đại Đạo Tổ gặp công kích, vẫn chưa làm cứu viện, mà là thừa dịp này qua sông, không bị thương chút nào đi tới tế đàn bên trên!

Thời khắc mấu chốt, này hai vị Đạo Tổ, vẫn là thể hiện ra trong xương lạnh lùng!

Đi về chí cao con đường, quả nhiên vẫn là cần rất nhiều bạch cốt lát thành!

Đang lúc này, sông đen bỗng nhiên đình chỉ rít gào.

Phương Nguyên lặng lẽ, biết đây là oán lực sông dài thu được Đạo Tổ huyết tế, bởi vậy tạm thời dẹp loạn phẫn nộ, cũng không biết là vị nào bá chủ trước tiên ngã xuống.

rầm!

Hắc thủy tung toé, từ trong phi ra hai đạo lưu quang, mặt sau còn có một đạo long ảnh.

rầm!

Một đạo hắc quang thoáng chậm một chút, bị một lần nữa kéo vào đáy sông.

Mà một đạo khác hào quang màu bích lục rơi vào Phương Nguyên bên người, rõ ràng là Phong Hoa đạo tổ!

Bất quá lúc này, cái này nữ tính Đạo Tổ búi tóc tán loạn, trên người vô cùng chật vật, khí tức càng là vô cùng không ổn định, hiển nhiên chịu trọng thương!

"Ha ha. . . Không nghĩ tới đến cuối cùng, vẫn là Quân Thiên ngươi chiếm cứ ưu thế!"

Hồ Thiên lão tổ ngoài cười nhưng trong không cười nói.

"Ngươi cũng là vẫn không có toàn quân bị diệt sao?" Quân Thiên Lão tổ ngóng nhìn tế đàn nơi nào đó.

Ở nơi đó, một con hắc xà bỗng nhiên từ sông đen trong bơi ra , hóa thành Hắc Thứ đạo tổ hình tượng.

Hắn áo bào vỡ vụn, hiện ra nửa trong suốt khuôn mặt, trung tính khuôn mặt,

không phải nam không phải nữ thân thể, mặt không hề cảm xúc, nhưng tình hình hiển nhiên muốn so với Phong Hoa đạo tổ tốt hơn quá nhiều.

"Cái này một cái sông đen, một thoáng liền nuốt chửng ba vị bá chủ?"

Phương Nguyên trong lòng lại là vô cùng chấn động, nghĩ đến Thanh Tắc, lại có chút âm u.

"Tốt, đến nơi này, chúng ta đã có thể thảo luận một thoáng đợi lát nữa Thái Khư bổn nguyên vấn đề phân phối!"

Quân Thiên Lão tổ nhìn tàn dư mấy người, ôn hòa nói.

"Tự nhiên là xin mời hai vị Lão tổ hưởng dụng, nếu có tàn dư, chúng ta lại phân phối!"

Phong Hoa đạo tổ tuy rằng bị thương rất nặng, lúc này lại còn có thể chậm rãi mà nói, không chút nào bị trước tình hình ảnh hưởng tâm cảnh.

Trên thực tế, có thể từ mới vừa kịch biến bên trong tiếp tục sống sót Đạo Tổ, đều là sáu đại bá chủ bên trong người tài ba!

Ở phương diện này , liền ngay cả Quân Thiên cùng Hồ Thiên đạo tổ, đều có chút thoáng nhìn lầm!

"Hừm, liền như thế đi!"

Hai đại Lão tổ liếc mắt nhìn nhau, đều là gật gật đầu: "Bất quá còn còn cần tiêu diệt đầu kia Hư thú Hoàng giả!"

Đầu kia Hư thú chi hoàng, không chỉ có giảo hoạt cực kỳ, bản thân thực lực càng là kinh người, đơn đả độc đấu tới nói , liền ngay cả Quân Thiên cùng Hồ Thiên lão tổ cũng tự nhận không phải là đối thủ, nhất định phải hai người liên thủ, triển khai Thái Khư ánh sáng, mới có thể bắt xuống.

Cái này cũng là bọn họ rõ ràng đến tế đàn, đột phá hi vọng gần trong gang tấc, nhưng không có lập tức động thủ nguyên nhân.

Luyện hóa Thái Khư bổn nguyên lúc, cũng không ai biết sẽ phát sinh cái gì biến hóa, nếu là Hư thú Hoàng giả thừa dịp lúc này công kích, hai người không thể liên thủ, kết cục chỉ sợ sẽ không so với ngã xuống Thanh Tắc các loại Đạo Tổ tốt hơn chỗ nào!

"Hắc Thứ, đạo quả của ngươi kỳ dị, có thể ở oán lực sông dài trong đi xuyên, ngươi đi hắc hà trong dụ địch, ta cùng Quân Thiên bảo đảm ngươi ở ta hai người sau khi luyện hóa cái này bổn nguyên làm sao?"

Hồ Thiên đạo tổ con mắt hơi chuyển động, liền nhìn chăm chú đến Hắc Thứ đạo tổ trên người.

Đối mặt với loại này mê hoặc, Hắc Thứ đạo tổ lại là trầm mặc.

Dù cho hắn là Hồ Thiên đạo tổ mời tới ngoại viện, nhưng xuống sông đen dụ dỗ Hư thú Hoàng giả, đã không phải nguy hiểm không nguy hiểm vấn đề, mà chính là đang đùa mệnh!

Nếu thân là Đạo Tổ, đối với cái mạng nhỏ của chính mình vẫn là cực kỳ yêu quý.

"Ta biết phương pháp này có chút nguy hiểm, nhưng nếu có người giúp ngươi thì lại làm sao?"

Quân Thiên Lão tổ khẽ mỉm cười, ánh mắt liền chăm chú vào Phương Nguyên cùng Phong Hoa đạo tổ trên người.

"Lão tổ dung bẩm, chỉ sợ đáp lên ba người chúng ta, như trước không thể kéo dài cái kia Hư thú Hoàng giả nhất thời nửa khắc a. . ." Phong Hoa đạo tổ mặt lộ vẻ vẻ khó khăn.

Giữa tràng tình thế rất là rõ ràng, như ba người bọn hắn lại đi dụ địch, trọng

thương nàng có khả năng nhất ngã xuống!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1182: Huyết Chiến

'Muốn ba người chúng ta lại làm mồi? Vì sao trước Hư thú chi hoàng công kích sáu đại Đạo Tổ thời điểm, bọn họ không ra tay?'

Phương Nguyên không nói một lời, tâm niệm thay đổi thật nhanh.

'Đúng rồi. . . Trước hai đại Lão tổ vội vã qua sông, dù sao, bọn họ cũng không có một đòn phía dưới, liền giết chết Thú hoàng nắm, đương nhiên muốn trước tiên bảo đảm tự thân lợi ích, mà đến nơi này, Thái Khư bổn nguyên cúi đầu nhặt có thể chiếm được, rốt cục muốn tiêu diệt mầm họa. . .'

Một niệm đến đây, trong lòng hắn chính là cười gằn.

Đối với cái kia hai đại Lão tổ mà nói, Hư thú chi hoàng là bọn họ luyện hóa Thái Khư bổn nguyên trở ngại, chính mình các loại cảnh giới thứ hai bá chủ Đạo Tổ, cũng chưa chắc không phải!

'Như vậy nhìn tới. . . Lúc trước Quân Thiên đạo tổ cái kia một khuyên, quả thật là hảo ý, nhưng cũng đủ thấy người này giả thiện!'

Hắn ngóng nhìn trên tế đàn không Thái Khư bổn nguyên, mới vừa muốn nói gì, đột nhiên, trước ngực địa cầu văn minh hỏa chủng khẽ run lên, Phương Nguyên suy tư, nhất thời ngậm miệng không nói.

"Làm sao?"

Nhìn thấy ba vị Đạo Tổ hàm hồ từ, Hồ Thiên lão tổ lập tức nhảy ra phẫn mặt đen, ánh mắt lạnh như băng nhìn quét một vòng.

Mà Quân Thiên Lão tổ nhưng là khẽ mỉm cười, môi hơi động, rõ ràng là ở truyền âm nhập mật!

"Thôi. . . Nếu ngươi mở ra này loại điều kiện, ta cũng mạo này hiểm! Nhưng ngươi phải nhớ kỹ ngươi hứa hẹn!" Hắc Thứ đạo tổ không biết nghe được cái gì, dĩ nhiên khẽ cắn răng, mở miệng đồng ý xuống đến.

Hắn một đáp ứng, Phương Nguyên cùng Phong Hoa đạo tổ tình cảnh liền trở nên thập phần vi diệu, hai người bất đắc dĩ, không có gắng chống đối đến cuối cùng, cũng là gật đầu đồng ý.

"Ha ha. . . Tốt, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt!"

Hồ Thiên lão tổ đối với ba người này rất là thoả mãn: "Các ngươi đi thôi!"

Phương Nguyên ba vị Đạo Tổ hít sâu một cái, đi tới oán lực sông dài bên trên.

Lúc này, cái này con sông dài lại là không có chút rung động nào, rất có mới vừa rồi bị trấn áp lúc phong độ, hiển nhiên là Đạo Tổ huyết tế dư vị còn chưa đi qua.

Mấy cái hô hấp sau khi, như thường gió êm sóng lặng, mấy đại Đạo Tổ thấy vậy, nhất thời rơi vào trầm mặc.

Rất hiển nhiên, đầu kia Hư thú Hoàng giả cũng không phải là thú hoang, thậm chí như cùng người như thế gian nguy giả dối, làm sao có khả năng bước vào cái này hết sức rõ ràng cạm bẫy?

Nhìn thấy tình cảnh này, Hắc Thứ đạo tổ vẻ mặt lập tức biến đến không nhìn tốt lên.

Bởi vì căn cứ thỏa thuận, nếu như loại này sáng loáng mồi nhử Hư thú hoàng không ăn, vậy thì đến phiên hắn hóa thân hắc xà, chui vào sông đen trong chủ động dụ địch.

Nhưng cái này Đạo Tổ oán lực sông dài, lại há là tướng tốt?

Như Phong Hoa loại này Đạo Tổ, chỉ cần bản thể hơi hơi dính dáng tới đến một điểm màu đen nước sông, liền muốn bị thương nặng.

Cho dù là hai đại Lão tổ, cũng bất quá có thể kiên trì mấy chục giây thôi.

Đương nhiên, có thời gian này, nếu như không có Hư thú hoàng dây dưa, bọn họ từ lâu liên thủ trấn áp sông đen, mạnh mẽ vượt qua.

Mà Hắc Thứ đạo tổ hắc xà hóa thân, lại là có thể ở sông đen trong ngao du mười mấy tức thời gian, cái này đã là cực hạn.

"Hư thú Hoàng giả kiêu ngạo cực kỳ, gặp phải hắc xà khiêu khích, tất nhiên phản kích! Chỉ cần có thể chỉ thị ra phương hướng, liền đủ khiến hai đại Lão tổ liên thủ một đòn!"

Phương Nguyên nhìn Quân Thiên cùng Hồ Thiên đạo tổ.

Lúc này, bọn họ tuy rằng đứng chắp tay, nhưng rất hiển nhiên đã tiến vào hết sức chăm chú tình trạng giới bị, chỉ cần hơi có phát hiện, trong hỗn độn Thái Khư quang mang liền sẽ chủ động xuất kích!

"Ai. . ."

Ở bên cạnh hắn, Hắc Thứ đạo tổ thăm thẳm thở dài, trực tiếp hóa thành hắc xà hình thái, chui vào bình tĩnh trong sông.

Xoẹt .... Xoẹt.....!

Đen vảy rắn mới vừa cùng nước sông tiếp xúc, liền phát ra tiếng vang kịch liệt, dâng lên sương trắng.

Rất hiển nhiên, đối với vị này Đạo Tổ mà nói, cùng nước đen trực tiếp tiếp

xúc, cũng không phải cái gì ung dung việc.

Cũng là Hư thú hoàng loại kia biến thái cấp bậc thân thể, mới có thể ở Đạo Tổ oán lực sông dài phía dưới ẩn núp lâu như thế, thậm chí bao phủ nước đen đả thương địch thủ.

Ùng ục! Ùng ục!

Hắc xà nhập sông sau khi, nguyên bản bình tĩnh mặt nước, đột nhiên mở nổi sóng.

Phương Nguyên cùng Phong Hoa đạo tổ liếc mắt nhìn nhau, đều là lùi tới nước sông biên giới, hồi thần đề phòng, một bộ chết đạo hữu không chết bần đạo dáng dấp.

Một tức!

Hai tức!

. . .

mười ba tức sau khi, tế đàn mặt đông sông đen bên trên, bình tĩnh mặt nước bỗng nhiên nổ tung, một con hắc xà nhanh chóng bắn ra.

Nếu là nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện cái này con hắc xà dĩ nhiên đã chỉ còn nửa người dưới, tựa hồ bị chặt ngang cắt đứt.

rầm!

Bọt nước trùng thiên , hóa thành vô số màu đen hạt mưa đập xuống.

Từ mặt nước phía dưới, Hư thú hoàng bỗng nhiên nhảy ra, đuôi vừa kéo.

"Cứu ta!"

Hắc Thứ đạo tổ lớn tiếng cầu cứu, hai đại Lão tổ lần thứ hai liên thủ, hỗn độn

bên trong Thái Khư ánh sáng ầm ầm đè xuống.

Làm sao đã chậm một bước, Hư thú hoàng há to miệng rộng hợp lại, Hắc Thứ đạo tổ liền biến mất không còn tăm tích.

"Nghiệt súc!"

Quân Thiên đạo tổ cùng Hồ Thiên đạo tổ đến tiếng gầm lên, Thái Khư ánh sáng kiếm dài, thẳng tắp đâm trúng Hư thú hoàng.

Rầm ..... Rầm .....!

Chói tai nổ vang ở trong, Hư thú hoàng trước ngực rớt xuống hai khối lân phiến, bị từ sông đen trong đánh bay, rơi xuống phía bên ngoài bầy Hư thú vương bên trong, chợt liền như không có chuyện gì xảy ra mà bò lên.

Nhìn thấy tình cảnh này Phương Nguyên cùng Phong Hoa đạo tổ, đều không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Con này Hư thú hoàng thân thể dĩ nhiên cường đại như thế! Không chỉ có thể ở Đạo Tổ oán niệm sông dài bên trong tùy ý ngao du, thậm chí còn có thể gắng đón đỡ hai đại Lão tổ hợp lực một đòn, chỉ là bị thương nhẹ!

Hồ Thiên đạo tổ cùng Quân Thiên đạo tổ nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi vẻ mặt âm trầm, biết bọn họ dù cho có thể liên thủ diệt đi con quái vật này, cũng sẽ trả giá tương đối đáng sợ đánh đổi.

"Hống hống!"

Đang lúc này, Hư thú hoàng rít lên một tiếng, còn sót lại các Hư thú vương cũng không còn cách nào kéo dài, trên người thậm chí hiện ra một tầng nhỏ bé dày đặc tơ máu, trở nên điên cuồng lên, cùng sau lưng Hoàng giả, hướng về tế đàn khởi xướng xung phong.

Lúc này, thì có một cái rất chuyện buồn bực phát sinh —— chết rồi nhiều

như vậy cảnh giới thứ hai bá chủ, oán niệm sông dài thoạt nhìn vô cùng thỏa mãn, lại vẫn là duy trì bình tĩnh, chỉ cần từ trên không xẹt qua, không dính dáng tới màu đen hồ nước, dĩ nhiên là không sao, những kia nửa trong suốt bàn tay cũng sẽ không chủ động công kích.

Nguyên bản ngăn cản các Đạo Tổ lạch trời, lúc này liền biến thành một cái thông đường lớn.

"Đáng chết!"

Phương Nguyên cùng Phong Hoa đạo tổ liếc mắt nhìn nhau, chỉ có thể nhắm mắt, rơi vào Hư thú vương giả vây công bên trong.

Mà Hồ Thiên Quân Thiên hai đại Lão tổ nhưng là không thể không liên thủ, đối chiến Hư thú Hoàng giả.

Nói đến, bọn họ lần này Đạo Tổ tầm bảo hành trình, không sai biệt lắm có thể tính là thất bại thảm hại, đến hiện tại, đã liên tục ngã xuống rất nhiều bá chủ , liền ngay cả Phong Hoa đạo tổ cũng là lảo đà lảo đảo, nhìn Phương Nguyên ánh mắt mang theo ý cầu chịu.

Rất hiển nhiên, nàng ý tứ là đều đến một bước này, lưu lại chiếm cứ Thái Khư bổn nguyên nắm cũng là không lớn, còn dễ dàng bị xem là bia đỡ đạn, không bằng mở một đường máu đào tẩu.

Nói thật, nếu như là chốc lát trước Phương Nguyên, nghe được cái này nhấc lên nghị, có lẽ còn có thể có chút hứng thú.

Nhưng hiện tại, hắn lại là lặng lẽ đối mặt , bởi vì trước trong lồng ngực hỏa chủng dị động , khiến cho hắn bén nhạy nắm giữ đến mặt khác một lá bài tẩy!

Kết hợp với trước hai đại Lão tổ dị thường, loại kia cật lực bảo tồn thực lực cách làm, tất cả liền đều vô cùng sống động!

'Còn có một thế lực, ở mơ ước Thái Khư bổn nguyên!'

Phương Nguyên con mắt toả sáng, dù cho cả người đẫm máu, như trước nhìn quét toàn bộ chiến trường.

'Mà cái kia cái thế lực. . . Chính là ngoại giới địa cầu vũ trụ cùng Hồ Hạ trong vũ trụ bá chủ!'

Trong lòng hắn vẫn có một nỗi nghi hoặc.

Đó chính là Thái Khư địa cầu vũ trụ bên trong những kia Đạo Tổ bá chủ, đến cùng đi nơi nào?

Hồ Thiên cùng Quân Thiên Lão tổ, chỉ là song phương đã từng là thủ lĩnh, rất sớm tiến vào cái này Tối chung chi địa, ngoại giới song phương thủ lĩnh từ lâu thay đổi người.

Đồng thời, thực lực, chỉ sợ sẽ không ở bình thường bá chủ phía dưới!

Không phải như vậy, làm sao có thể chiếm cứ Thái Khư mạnh nhất hai cái thế lực người đứng đầu bảo tọa?

Bất quá lúc trước, cái này hai đại thế lực lại là không biết làm vì nguyên nhân gì, mở ra một vòng đại chiến, liền nguyên bản địa cầu vũ trụ đều bị đánh thành quy khư trạng thái.

Trận chiến này hắn là ngã xuống Đạo Tổ vô số, nhưng tất nhiên còn có cường nhân còn sống.

Nguyên bản Phương Nguyên cho rằng bọn họ sẽ ở mặt khác một ít chịu đến địa cầu văn minh phúc xạ vũ trụ cùng bên trong thế giới hưu sinh dưỡng tức, nhưng vừa nãy văn minh hỏa chủng dị động, lại là rõ ràng cảm ứng được cái gì.

"Có ít nhất cảnh giới thứ hai Đại Hạ bá chủ, tiến vào Tối chung chi địa, thậm chí một đường đến nơi này! !"

Phương Nguyên âm thầm nắm chặt nắm đấm.

Muốn đi tới nơi này không biết nơi, chỉ có hai cái phương pháp, cái thứ nhất chính là nhờ số trời run rủi , dựa theo thứ cấp Thái Khư lực lượng chỉ dẫn, đây là bất kỳ Đạo Tổ đều có thể sử dụng biện pháp.

Mà biện pháp thứ hai, nhưng là năm cái Đạo Quả lực lượng trở lên Đạo Tổ, lấy tự thân linh tính, phát hiện không biết nơi bí mật.

Rất hiển nhiên, đối với bất kỳ bá chủ mà nói, muốn tới Tối chung chi địa đều vô cùng dễ dàng, càng không cần phải nói địa cầu vũ trụ còn có chuyên môn ghi chép việc này Hi Hoàng Bi.

"Có lẽ, còn không hết một phe thế lực, mà là hai phe, chính là ngoại giới Thái Khư bên trong Đại Hạ hai làn sóng đứng đầu Đạo Tổ. . . Bọn họ đương nhiên cũng muốn thu được Thái Khư bổn nguyên, đột phá Đạo Tổ cảnh giới. . ."

Tuy rằng Tối chung chi địa ra phá cảnh Đạo Tổ xác suất muốn cao rất nhiều, nhưng Thái Khư trong, cũng không phải là không có cao thủ.

Ít nhất địa cầu cùng Hồ Hạ trong vũ trụ, xuất hiện mấy tôn Sinh cảnh giới bá chủ, cũng không phải là cái gì khó mà tin nổi việc!

"Mà tất cả chuyện tiếp theo, liền thuận lý thành chương. . . Lớn đánh một trận sau khi, hay là ở truy đuổi bên trong, liền có lẽ là chủ động tiến vào, bọn họ đều đi tới cái này Tối chung chi địa, nhưng yên lặng ẩn núp đi, mãi đến tận đột phá Đạo Tổ cơ duyên xuất hiện. . ."

Phương Nguyên nhìn còn ở phấn khởi chiến đấu hai đại Lão tổ.

Rất hiển nhiên, trước Hồ Thiên cùng Quân Thiên một bộ chết không ra tay dáng dấp, đại khái cũng là nhận biết được cái gì.

"Mà hiện tại, đã tình thế rõ ràng, chờ đợi thêm nữa cũng không có bao nhiêu cơ hội tốt!"

Phương Nguyên âm thầm cắn răng: "Đợi đến hai đại Lão tổ giết chết Hư thú hoàng, chính là đại cục đã định!"

Cho tới hai vị này Lão tổ tông, có thể hay không cùng cái này hai phe thế lực đạt thành cái gì lén lút giao dịch cái gì?

Ha ha. . . Thái Khư bổn nguyên nói không chắc chỉ đủ một người đột phá, ở đây loại tuyệt đại mê hoặc trước mặt, dù cho thầy trò cũng phải phản bội.

Huống chi, trước thủ lĩnh cùng đương nhiệm thủ lĩnh quan hệ, chỉ là một cái quyền lực cùng địa vị xung đột, liền đủ để gây xích mích tất cả.

Cái này cũng là cái kia hai đại thế lực tiến vào Tối chung chi địa sau, vẫn mai danh ẩn tích một trong những nguyên nhân!

Hống hống!

Đang lúc này, Hư thú hoàng một tiếng rên rỉ, một cái cánh thịt lại bị Hồ Thiên lão tổ mạnh mẽ lôi kéo xuống đến.

Đương nhiên, Hồ Thiên lão tổ cũng không có chiếm ưu thế, trước ngực nhiều một đạo vết cào, máu me đầm đìa.

Hư thú hoàng ngửa mặt lên trời rít gào, tiếng vang chấn động khắp nơi, từ vết thương bên trong chảy ra dòng máu màu bạch kim, tỏa ra nồng nặc Thái Khư lực lượng, bỗng nhiên vọt tới trước.

Ầm!

TIÊU DAO MỘNG LỘ [C]

Văn Sao Công
www.dtv-ebook.com

Chương 1183: Đại Kết Cục